תבת נח

ARCA NOE

THESAVRVS LINGVAE SANCTAE NOVVS.

D. MARCO MARINO BRIX.
Canonico Reg. D. SAL. Auctore.

סָמְכֵנִי בְּאִמְרָתֶךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃

DENTIVM litera, quam Iudæi סמך Samech nominant, in elegantis & iniucundi ſoni habetur, ſibilum potius anſerum, ſerpentium, & ſimilium animalium referens, quàm humanæ vocis conciliet ſplendorem. Profertur lingua ſurſum adducta ad palatum, cuius medio ſpatio ſpiritus fortem, & circa dentes exilem, & anguſtum, & quodammodo triſtem ſibilum expellit. Exaſperat ferè ſemper orationē, vbi adiicitur alteri conſonanti eiuſdē dentium ſoni. Parum differt à ש ſiniſtri prolatione, ſ Latini videlicet, vehementioris tamen ſpiritus, vt videre licet in dictionibus סִבֹּלֶת & שִׁבֹּלֶת. Iud. cap. *12.6.* cuius inſuper tonus augeſcit Dages ſuſcipiendo, vt eſt natura conſonantium, quæ illud patiuntur. Iudęi Germani agnoſcunt eius pronunciationem à ש abſimilem, סֵפֶר non ſefer quemadmodum nos, ſed zefer, proferētes, medio inter Zain & Zadi bono. Eius nominis interpretationem vide in radice סמך. Nunquàm eſt litera deſeruiens, & tamen in nōnullis dictionibus ponitur vice ש ſiniſtri, & è contra ש vice ס, vt ſuo loco annotabimus. Huius figura differt à ם finali rotunditate, & in numeris ſexaginta ſignificat. In Chaldaico idiomate eadem conſonans eſt.

סס Duplicata omnia habentur inferius, ſuis locis proprijs.

ס א

סא Lege radicem סאה, & obſerua, quando He radicale à ſcriptura decidat.

סוא Require paulò inferius in ס ante ו, ſuo loco proprio.

סאה Nomen heteroclitum fœmininum genere, cum duali סְאַיִם, & plurali maſculino terminatione, ſed genere fœminino, סְאִים. Menſura quædam aridorum tertiam partem אֵיפָה Ephæ continens. Hebræi quidā aiūt, איפה שלש סאין סאה ששת קבין קב ארבעה לוגין לוג ששה ביצים והסימן גורו אילנה hoc eſt, Epha cōtinet tria ſata, ſatum ſex cabos, cabus quatuor ſextarios, ſextarius verò ſex oua, quod vt memoriæ mandes, ſignum tibi ſit illa dictio Syriaca. Dan. 4. 11. גורו, ideſt ſuccidite arborē, nam ג tres, ו ſex, ד quatuor, & ו iterum ſex in numeris referunt, quod notes velim. Nos ſatum vertemus, Hebraicæ voci alludentes, quemadmodum etiā in nouo teſtamento ſæpius legitur. [*Sato, quartaruolo.*] Vide לוג. Menſurarum nomina vide in מִשׁוּרָה. Inuenitur in ſequentibus locis tantummodo.

וַיַּעַשׂ חָעָלָה כְּבֵית סָאתַיִם זָרַע׃	*Domus (locus) duorum ſatorum ſeminis.* 1. *Reg.* 18. 32.	זרע
סָאה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל וגו׳ ׃	*Satum ſimilę (emi) in ſiclo, &c.* 2. *Reg.* 7. 1. *& ver.* 16.	סלת

תבת נח

ARCA NOE

THESAVRVS

LINGVAE SANCTAE NOVVS.

D. MARCO MARINO BRIX.
Canonico Reg. D. SAL. Auctore.

סָמְכֵנִי בְּאִמְרָתֶךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃

DENTIVM litera, quam Iudæi סמך Samech nominant, in elegantis & iniucundi ſoni habetur, ſibilum potius anſerum, ſerpentium, & ſimilium animalium referens, quàm humanæ vocis conciliet ſplendorem. Profertur lingua ſurſum adducta ad palatum, cuius medio ſpatio ſpiritus fortem, & circa dentes exilem, & anguſtum, & quodammodo triſtem ſibilum expellit. Exaſperat ferè ſemper orationē, vbi adiicitur alteri conſonanti eiuſdē dentium ſoni. Parum differt à ש ſiniſtri prolatione, ſ Latini videlicet, vehementioris tamen ſpiritus, vt videre licet in dictionibus סִבֹּלֶת & שִׁבֹּלֶת. Iud. cap. *12.6.* cuius inſuper tonus augeſcit Dages ſuſcipiendo, vt eſt natura conſonantium, quæ illud patiuntur. Iudęi Germani agnoſcunt eius pronunciationem à ש abſimilem, סֵפֶר non ſefer quemadmodum nos, ſed zefer, proferētes, medio inter Zain & Zadi bono. Eius nominis interpretationem vide in radice סכך. Nunquàm eſt litera deſeruiens, & tamen in nōnullis dictionibus ponitur vice ש ſiniſtri, & è contra ש vice ס, vt ſuo loco annotabimus. Huius figura differt à ם finali rotunditate, & in numeris ſexaginta ſignificat. In Chaldaico idiomate eadem conſonans eſt.

סס Duplicata omnia habentur inferius, ſuis locis proprijs.

ס **א**

סא Lege radicem סאה, & obſerua, quando He radicale à ſcriptura decidat.

סוא Require paulò inferius in ס ante ו, ſuo loco proprio.

סאה Nomen heteroclitum fœmininum genere, cum duali סְאַיִם, & plurali maſculino terminatione, ſed genere fœminino, סְאִים. Menſura quædam aridorum tertiam partem אֵיפָה Ephæ continens. Hebræi quidā aiūt, איפה שלש סאין סאה ששת קבין קב ארבעה לוגין לוג ששה ביצים והסימן גורו אילנה hoc eſt, Epha cōtinet tria ſata, ſatum ſex cabos, cabus quatuor ſextarios, ſextarius verò ſex oua, quod vt memoriæ mandes, ſignum tibi ſit illa dictio Syriaca. Dan. 4. 11. גורו, ideſt ſuccidite arborē, nam ג tres, ו ſex, ד quatuor, & ו iterum ſex in numeris referunt, quod notes velim. Nos ſatum vertemus, Hebraicæ voci alludentes, quemadmodum etiā in nouo teſtamento ſæpius legitur. [*Sato, quartaruolo.*] Vide לוג. Menſurarum nomina vide in מְשׁוּרָה. Inuenitur in ſequentibus locis tantummodo.

וַיַּעַשׂ חָעֵלָה כְּבֵית סָאתַיִם זָרַע׃	*Domus (locus) duorum ſatorum ſeminis. 1. Reg. 18. 32.*	זרע
סָאה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל וגו׳ ׃	*Satum ſimilę (emi) in ſiclo, &c. 2. Reg. 7. 1. & ver. 16.*	סלת

קלי	וְחַמֵּשׁ סְאִים קָלִי :	*Quinque sata tosti. 1. Sam. 25. 18.*
קמץ	מֵהֶדְרִי שְׁלֹשׁ סְאִים קֶמַח וגו׳ :	*Tria sata farinæ. Gen. 18. 6.*
סערים	סְאַתַּיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל וגו׳ :	*Duo sata hordeorum esse (emi) in sicelo, &c. 2. Reg. 7. 18.*

Deriuatiuum huius est סְאִסְאָה .

סאן Verbum Cal actiuum, perfectum, ex quo solũ participiũ præsens legitur in Biblijs סָאֵן , nec aliud ex eo formarem, cum ignoretur, quid propriè significet, quamuis communiori ferè omnium sentẽtia, & ex circunstantia loci, prælians, belligerans exponatur. [*Combattante.*] Vide לחם . Legitur insuper ex hac radice, & eodem loco nomen סָאֵן formæ masculinæ, de quo etiam dubitatur, an sit in statu absoluto vel regimi nis. Ego nihil certi, quod in medium proferam, adhuc habeo. Prælium, bellum. [*Guerra.*] Esa. 9. 5. *Nam omne* סָאוֹן *bellum bellantis (vel belligeratur inimicus) instrepitu.* Expende locum accuratius & omnes.

סאסאה Nomen formæ fẽmininæ (quãquàm nõnullis etiam posit esse infinitiuus) qđ semel legitur in Biblijs, nec satis certum est, quid propriè significet. Communiori sententia omnibus est mẽsura quædam, sicut & סְאָה , quod radicem huius esse autumant. Satum. [*Sato, quartaruolo.*] Esa. 27. 8. בְּסַאסְאָה *In mensura (vel in mensurando) in emittendo (cum emittet) eam, castigabis eam.* Locus illustrandus.

ב ס

סב Lege radicem סבב , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

סבב Duplicata omnia habentur paulò inferius, suo loco proprio.

סבא Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed Aleph, qđ habet has voces tm̃ ĩ Biblijs.

סֹבֵא סוֹבְאִים סֹבְאִי	Part. præs.
סָבוּאִים	Part. pass.
נִסְבָּאָה	Futurum

Cætera cautè formãda sunt ad horum regulas. Plus ẹquo bibit, potauit vinum propriè. [*Beuere vino, fuori di misura, tracannare.*] Vide שָׁתָה . Participium præsens supplet vices nominis Toar. Potator. [*Tracãnatore di vino.*] Quinque vicibus tantum inuenitur.

וגל	זוֹלֵל וְסֹבֵא :	*Aliquem esse comessatorem & potatorem. Deut. 21. 20.*
יין	אַל תְּהִי בְּסֹבְאֵי יָיִן :	*Non esse inter potatores vini. Pro. 23. 20.*
כורש	כִּי סוֹבֵא וְזוֹלֵל יִוָּרֵשׁ :	*Potatorem & comessatorem depauperari. Pro. 23. 21.*
סבא סבב	וְכִסְבָאָם סְבוּאִים : וְנִסְבָּאָה שֵׁכָר :	*Potati potu (vino) suo. Nah. 1. 10* *Potare syceram. Esa. 56. 12.*

Illud autem Ezech. 23. 42. *Adducti sunt* סוֹבְאִים *potatores ex deserto.* Iudæi hodierni ex Massara constanter legunt סָבְאִים Toar, idest ebrij, & nonnullis est nomen populi, quẽadmodũ & סְבָאִים , de quo mox in סְבָא dicemꝰ.

Deriuatiua huius sunt סבא סָבָא .

סבא Nomen masculinum genere, quod ter legitur ĩ Biblijs, & semper cum affixo. סִבְאוֹ סִבְאָם Potus, potatio, actus ipse potandi, vel etiam vinum. [*Il beuere, quel tracannare il vino, che fanno alcuni, & forse il vino istesso.*] Vide יַיִן .

אהל	סִבְאֲךָ מָהוּל בַּמָּיִם :	*Potum (vinum) mixtum esse (in) aqua. Esa. 1. 22.*
סבא הור	וְכִסְבָאָם סְבוּאִים : סֵר סִבְאָם :	*Potari potu (vino) suo. Nah. 1. 10.* *Potum (vinum) aliquorum recedere. Hos. 4. 18.*

סבא Nomẽ proprium viri filij Cusi Seba. [*Sabo.*] Genes. 10. 7. *Filij verò Cusi* סְבָא *Seba, &c.* Ab hoc denominata est regio Sabeorum, & populus eam incolens סְבָא , & pro populo format etiã plurale סְבָאִים . Sabæ, Sabęus. [*Sabea, huomo di Saba.*] Hanc regionẽ nõnulli in Arabiam felicem collocant, quamuis alijs vero similius videatur, illam esse quam nũc potentissimus Princeps Nubianorum tenet, quem vulgò Præstanum vel Presbyterum Ioannem vocant: at hæc mihi potius est שְׁבָא . Esa. 43. 3. *Dedi expiationem tuam Aegyptum, Aethiopiam,* וְסְבָא *& Sabam pro te.* Et 45. 14. *Labor Aegypti, & merces Aethiopiæ,* וְסְבָאִים *& Sabi viri mensuræ (proceres) &c.* Psal. 72. 10. *Reges Sabeæ* וְסְבָא *& Sabę munus offerent.* Confer locos accuratius.

סבב Verbum Cal actiuũ, ex duplicibus, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

סָבַב	סַבֹּתִי		Præteritum.
סָבַבוּ	סָבָבוּ סָבְבוּם		
סָבַבְנִי סָבַבְתָּם	סָבַבְנוּ	סָבוּ	
סָבַב סָבָבִים			Part. præs.
אֲסֹבְבָה	יָסֹב	וַיָּסֹב	Futurum.
תָּסֹבְבִי	תָּסֹב	תָּסֹבְבוּ	
נָסֹב	יָסֹבוּ	וַיָּסֹבוּ	
תָּסֹבִינָה			
סֹב סֹבוּ			Imperat.
סֹבִּי			
סֹב לְסֹבֵב			Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt. In hac coniugatione nos reduximus nonnullas futuri dictiones, quas alij arbitrantur esse ex Pohel coniugatione quadrata ab aliquibus grammaticis efficta. Circundedit, circuiuit, girauit. [*Girare, circõdare.*] Synonima sunt, גלל הקיף סחר עגל , quæ suis locis vide. Per translationem eleganter est, vertit, retrouertit, vel corpore, vel animo, quasi circulum in verbõe facere dicas. [*Voltarsi, girarsi, ritornare.*] Efficit Hebraismos innumeros, & varia dicendi schemata elegantiarũ plena, quæ omnia ducũtur ex significatione circundandi, sicut in sequentibus annotabis. Construitur absolutè, cum accusatiuo tàm affixo, quàm disiuncto, & cum præpositionibus ב , אל , על . Loci notandi.

אחר	סב אל אַחֲרֵי :	*Girare ad posteriora alicuius. 2. Reg. 9. 18.*
אלמים	וְהִנֵּה תְּסֻבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם :	*Manipulos circundare. Gen. 37. 6.*
ארץ	הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל אֶרֶץ הַחֲוִילָה :	*Fluuium circundare terram. Gene. 2. 11.*
ארץ	לִסְבֹּב אֶת אֶרֶץ אֱדוֹם :	*Circundare terram. Num. 21. 5.*
אשור	אֲשֶׁרֵינוּ עַתָּה סָבָבוּנִי :	*Circundare gressus alicuius, eũ. (scilicet.) Psal. 17. 12.*
בונן	יְסֹבְבֶנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ וגו׳ :	*Circundare aliquem, intelligere facere, &c. Deut. 32. 10.*
גוי	כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי :	*Omnes gentes circundare aliquem. Psal. 118. 10.*
דבר	וְדִבְרֵי שִׂנְאָה סְבָבוּנִי :	*Verba (vel verbis) odij circundare aliquem. Psal. 109. 3.*
דבורים	סְבוּנִי כִדְבוֹרִים :	*Circundare sicut apes. Psal. 118. 11.*
סבב	וַיְסָבֵּב אֶת אָדָם הַסֹּבֵב אֵלָיו :	*Tercutere circundantem ad te. סבב habet Iod per epenthesin. 2. Reg. 8. 21.*
הלך	סוֹבֵב סֹבֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ :	*Ventum girantem girantem incedere, &c. Eccles. 1. 6.*
קיף	סְבוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ :	*Circundare aliquid, & girare. Psal. 48. 13.*
הר	רַב לָכֶם סֹב אֶת הָהָר הַזֶּה :	*Circundare montem. Deut. 2. 2.*
קיעב	סֹב הִתְיַצֵּב כֹּה :	*Girare, collocare se. 2. Sam. 18. 31.*

חבל	חֲבָלֵי שְׁאוֹל סְבָבוּנִי :	*Funes inferni circundare aliquem. 2. Sam. 22. 6.*
חבל	חֲבָלֵי שְׁאוֹל סַבּוּנִי :	*Funes sepulchri circũdare aliquem. Psal. 18. 6.*
חיל	וְהִנֵּה חֵיל סוֹבֵב אֶת הָעִיר :	*Exercitum circundare vrbem. 2. Reg. 6. 15.*
חסד	חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ :	*Pietatẽ circundare aliquẽ. Ps. 32. 10*
יגע	וְסַבּוֹתִי אֲנִי לְיַאֵשׁ אֶת לִבִּי :	*Girare (verti) ad desperare faciendũ cor. Eccles. 2. 20.*
יומם	יוֹמָם וָלַיְלָה יְסֹבְבוּהָ עַל חוֹמוֹתֶיהָ :	*Circundare die ac nocte super muris. Psal. 55. 11.*
כתב	סְבָבוּנִי בְכַחַשׁ אֶפְרַיִם :	*Circundare in (cum) mendacio. Hos. 11. 13.*
כלב	כִּי סָבָבוּנִי כְלָבִים :	*Canes circundare aliquẽ. Ps. 22. 17.*
לב	סַבּוֹתִי אֲנִי וְלִבִּי וגו׳ :	*Aliquem, & cor eius gyrare (verti) Eccles. 7. 27.*
מזבח	וְאֲסֹבְבָה אֶת מִזְבַּחֲךָ יי׳ :	*Circundare altare. Psal. 26. 6.*
מים	סַבּוּנִי כַמַּיִם כָּל הַיּוֹם :	*Circundare sicut aquam tota die. Psal. 88. 18.*
מעללים	עַתָּה סָבָבוּם מַעֲלָלֵיהֶם :	*Actiones circũdare aliquẽ. Hos. 7. 2.*
נהר	וּנְהָר יְסֹבְבֵנִי :	*Fluuium circundare aliquẽ. Ion. 2. 3.*
נלחם	וַיִּסֹּבוּ עָלַיו לְהִלָּחֶם :	*Circundare (super) aliquem ad prælianduin. 2. Par. 18. 31.*
נפש	אָנֹכִי סָבַתִּי בְּכָל נֶפֶשׁ בֵּית אָבִיךָ :	*Girare in animum alicuius. (Est causam mortis illius esse.) 1. Sam. 22. 22.*
נקבה	נְקֵבָה תְּסוֹבֵב גֶּבֶר :	*Fęminam circũdare virũ. Ier. 31. 21.*
סבב	סַבּוּנִי גַּם סְבָבוּנִי :	*Circundare, etiam circũdare aliquẽ. Psal. 118. 11.*
סביב	סָבִיב סְבִיבִים אֹתִי וגו׳ :	*Circundare circumcirca aliquid. 1. Reg. 7. 24.*
סער	וְסָבְבוּ בַשּׁוּק חֹסְפֵדִים :	*Querulos circundare in (per) plateã. Eccles. 12. 7.*
עדה	וַעֲדַת לְאֻמִּים תְּסוֹבְבֶךָ :	*Cætum circundare aliquem. Ps. 7. 8.*
עון	עֲוֹן עֲקֵבַי יְסֹבְבֵנִי :	*Iniquitatem calcanei circundare aliquem. Psal. 49. 6.*
עיר	וְאֲסוֹבְבָה בָעִיר וגו׳ :	*Girare in (per) vrbẽ, &c. Cant. 3. 2.*
עמוד	יְסֹב אֶת הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי :	*Filũ circundare colũnã. 1. Reg. 7. 15*
ערכים	יְסֻבְּבוּ עֲרֻגֵי נַחַל :	*Salices torrentis circundare aliquẽ. Iob. 40. 17.*
פנים	פְּנֵי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר סַבּוּהוּ	*Facies belli circundare aliquem. 1. Reg. 5. 2.*
פר	סְבָבוּנִי פָרִים רַבִּים :	*Iuuencos multos circundare aliquẽ. Psal. 22. 13.*
קבץ	וַיְסֹבּוּ בִיהוּדָה וַיְקַבְּצוּ אֶת הַלּוּיִם :	*Circundare in (per) aliquem locũ, & cõgregare aliquos. 2. Par. 23. 2.*
קלע	וַיְסֹבּוּ הַקַּלָּעִים וַיַּכּוּהוּ :	*Fundibularios girare, & percutere. 2. Reg. 3. 25.*
רבב	יְסֹבוּ עָלַי רַבִּים :	*Multos Dei circundare (super) aliquem. Iob. 16. 13. Vide* רבב .
רן	רְנִי פְלֵט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה :	*Circũdare aliquem acclamationibus liberationis. Psal. 32. 7.*
תהום	תְּהוֹם יְסֹבְבֵנִי :	*Abyssum circundare aliquẽ. Ion. 2. 5*

Deriuatiua huiꝰ sunt הֶסֵב הוֹסֵב נֹסֵב נָסֹב וַיָּסֹב סָבִיב סָבִיב סָפָה .

סבב Verbum Pihel actiuum, ex duplicibus, quod semel legit̃ in Biblijs in infinitiuo סַבֵּב , nec aliud ex eo formarẽ, sed potius Hiphil vterer. Circundare, girare fecit. [*Far girare, voltare.*] 2. Sam. 14. 23. *Propter* סַבֵּב *circundare fecere (vertere) faciem verbi, fecit seruus tuus Iacob verbum hoc.*

סביב Nomẽ masculinum genere, cum duplici plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs סָבִיב סְבִיבוֹת סְבִיבַי סְבִיבֹתַי סְבִיבוֹתַי סְבִיבֹתֶיךָ סְבִיבֹתֶיךָ סְבִיבֹתֵיכֶם סְבִיבֹתֵיהֶם . סְבִיבוֹ סְבִיכוֹ סְבִיבוֹתָיו סְבִיבֹתָיו סְבִיבֹתָם סְבִיבֹתֵיהֶם Circulus, circuitus, circuitio. [*Circolo, cerchio, circondamento.*] Sumitur plerunq; aduerbialiter pro circa, circum, circũcirca, circumquaq;, per gyrum, in circuitu. [*A torno, à torno.*] Efficit, & hoc varia dicendi genera elegãtiarum plena, vt in sequentibus habes.

אימה	סְבִבוֹת שִׁנָּיו אֵימָה :	*Horrorem esse circuitus dentium alicuius. Iob. 41. 5.*
אכל	וְאֶכְלָה כָל סְבִיבָיו :	*Ignem deuorare omnes circuitus alicuius. Ier. 21. 14.*
אמונה	וְאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ :	*Stabilitatem esse circuitus alicuius. Psal. 89. 9.*
אש	כְּמַרְאֵה אֵשׁ כֵּית לָהּ סָבִיב :	*Ignis intra se circumcirca. Ezec. 1. 27.*
בוא	וּבָאוּ מֵעָרֵי יְהוּדָה וּמִסְּבִיבוֹת יְרוּשָׁלִַם וגו׳ :	*Venire de circuitibus vrbis. Ier. 17. 26.*
בנה	וַיָּבֶן דָּוִד סָבִיב :	*Aedificare circumcirca. 2. Sam. 5. 9*
בעת	סָבִיב בַּעֲתָה בְלָהוֹת :	*Consternationes terrere vndiquaq;. Iob. 18. 11.*
גבול	אֲשֶׁר בְּכָל גְּבוּלוֹ סָבִיב :	*Esse ĩ termino circũcirca. Gen. 23. 17*
הביא	וְהֲבִאתִים עָלֶיךָ מִסָּבִיב :	*Adducere de circuitu. Ezec. 23. 22.*
הגביל	וְהִגְבַּלְתָּ אֶת הָעָם סָבִיב :	*Terminare populum circumcirca. Exo. 19. 12.*
היה	הָיוּ עָלֶיהָ מִסָּבִיב :	*Esse super aliquid per gyrum, &c. Ier. 4. 17.*
הלך	אֶת נַהֲלֹתֶיהָ הֹלֵךְ סָבִיב מַטָּעָה :	*Ire circumcirca plantationem. Ezec. 31. 4.*
הלן	וּסְבִיבוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים לָנוּ :	*Pernoctare (in) circuitus templi. 1. Par. 9. 28.*
הניח	וְעַתָּה הַנִּיחַ יי׳ אֱלֹהַי לִי מִסָּבִיב :	*Requiem dare à circuitu (per girũ) alicui. 1. Reg. 5. 3.*
העביר	וְהַעֲבִירֵנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב סָבִיב :	*Transire facere circumcirca. Ezec. 37. 2.*
הקיף	וְהִקַּפְתָּם עַל הַמֶּלֶךְ סָבִיב :	*Circundare (super) aliquem circumcirca. 2. Reg. 11. 8.*
הר	יְרוּשָׁלִַם הָרִים סָבִיב לָהּ :	*Montes esse circumcirca alicui (aliquem) loco. Psal. 125. 2.*
הריע	הָרִיעוּ עָלֶיהָ סָבִיב :	*Acclamare super aliquid per girũ. Ier. 50. 15.*
השים	וְשִׂים עָלֶיהָ כָּלִים סָבִיב :	*Ponere circumcirca. Ezec. 4. 2.*
השית	וַיָּשֶׁת חֹשֶׁךְ סְבִיבֹתָיו :	*Poncre tenebras circuitus suos. 2. Sam. 22. 12.*
התהלכון	סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלָּכוּן :	*Ire circumcirca. Psal. 12. 9.*
חזק	וְכָל סְבִיבֹתֵיהֶם חִזְקוּ בְּיָדֵיהֶם וגו׳ :	*Circuitus (viros qui sunt in circuitibus) aliquorum fortificare &c. Exo. 1. 6.*
חומה	אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חוֹמָה סָבִיב :	*Murum non esse circumcirca alicui rei. Leuit. 25. 31.*
חומה	חוֹמָה לוֹ סָבִיב סָבִיב :	*Murũ esse circumcirca. Ezec. 42. 20*
חנה	וְסָבִיב לַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ :	*Castrametari circa tabernaculo. (tabernaculum.) Num. 1. 50.*
חרפה	לְחֶרְפָּה לְכָל סְבִיבוֹתַיו :	*Esse opprobrio omnibus circuitibus. Dan. 9. 16.*
יאור	וַיַּחְפְּרוּ כָל מִצְרַיִם סָבִיב לְיְאֹר :	*Fodere circuitus fluuij. Exo. 7. 26.*
ילך	וַיֵּלְכוּ הַמַּיִם סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ :	*Ire circa alicui rei. (aliquid.) 1. Reg. 18. 35.*
ירושלם	וּבִסְבִיבֵי יְרוּשָׁלִַם וגו׳ :	*Circuitus Ierusalem. Ier. 32. 44.*
להט	וְלַהֲטוּ סָבִיב צָרָיו :	*Comburere circumcirca. Psal. 97. 3.*
לחך	עָתָה תְּלַחֵךְ הַקָּהָל אֶת כָּל סְבִיבֹתֵינוּ :	*Lambere omnes circuitus. Nume. 22. 4.*
לעג	לְעָג וְקֶלֶס לְסְבִיבוֹתֵינוּ :	*Ponere aliquem subsannationem circuitibus eius. Psal. 44. 14.*
לעב	לְעָג וְקֶלֶס לְסְבִיבוֹתֵינוּ :	*Aliquos esse subsannationem circuitibus eorum. Psal. 79. 4.*
מדד	וּמִדְּדוּ סָבִיב סָבִיב : מָגוֹר מִסָּבִיב :	*Mẽsurare circumcirca. Ezec. 42. 15* *Timor vndiq;. Psal. 31. 14.*

סבך Nomen masculinum genere, & declinatione סְבָכִי . Perplexitas, perplexio, vepretũ, rami implexi. [*Macchione, cespuglio.*] Ter inuenitur,

וּתְצַת בְּסִבְכֵי הַיָּעַר :	*Ignem accendi in vepretis sylvæ. Esa.9.18.*
וְנִכְרַת סִבְכֵי הַיָּעַר בַּבַּרְזֶל :	*Succidere vepreta sylvæ (in) ferro, Esa.10.3.*
וְהִנֵּה אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְّבַךְ בְּקַרְנָיו :	*Apprehendi in vepreto. Genes.22.13.*

סבך Nomẽ formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs in regimine סְבַךְ , & semel cum affixo סְבָכוֹ , quamuis hoc aliquibus sit potius ex alia nominis forma. Perplexitas, complicatio, & de ramis, sicut, & superiora dicitur. Psal.74.5. *Se ostentabat tanquàm supernè adducens* בְּסָבַךְ עֵץ *in perplexitate arboris secures.* Ier.4.7. *Ascendit leo* מִסְّבְכּוֹ *de perplexitate sua.* Hoc est de specu ramis implexo.

סַבְּכָא Vel cum ש sinistro שַׂבְּכָא est Chaldaicum nomen instrumenti musici, quod sambucã nostri interpretes ad Chaldaicam fortassis vocem allu dentes nominarunt. Est autem sambuca iuxta Porphyrium, triangulum instrumẽtum, quod ex inæqualibus longitudine sicut & crassitudine neruis efficitur. Eo veteres iambos suos canebant. [*Arpa.*] Ratio nominis ignoratur. Dan.3.5. *Citharæ,* סַבְּכָא *sambucæ, &c.* Et ver. 7. שַׂבְּכָא *Sambucæ.*

סִבְּכַי Nomen proprium viri fortissimi. Sibechai. [*Sibecaio.*] 2. Sam.21.18. *Tunc percussit* סִבְּכַי *Sibechaius Husatæus Saphum.* Hunc fuisse ex tribu Iudæ colligitur ex 1. Par.27.11. *Octauus pro mense octauo* סִבְּכַי *Sibechaius Husatæus ex familia Zaræ.* Radix סבך .

סבל Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

סְבָלָם
סְבָלָנוּ } Præteritum.
יִסְבֹּל
יִסְבְּלֻהוּ } Futurum.
לִסְבֹּל Infinitiuus.

Cætera, si opus erũt, ex te formabis ad canones grãmaticales. Portauit, detulit, oneratus est, onus assumpsit, sibi imposuit. [*Portare, caricarsi, porsi il peso.*] Vide נָשָׂא . Septem vicibus inuenitur.

וַיַּסְבֵּאֵנוּ סְבָלֵנוּ :	*Portare dolores alicuius. Esa.53.4.*
אֲנִי אֶסְבֹּל אַף אֲנִי אֶסְבֹּל :	*Leuare, & portare. Esa.46.4.*
יִשָּׂאוּהוּ עַל כְּתֵף יִסְבְּלֻהוּ :	*Leuare super scapula, portare. Esaias 46.7.*
וַעֲוֹנָתָם הוּא יִסְבֹּל :	*Portare iniquitates aliquorum. Esa. 53.11.*
אֲנַחְנוּ עֲוֹנֹתֵיהֶם סָבָלְנוּ :	*Portare iniquitates patrũ. Thr.5.7*
וְעַד שֵׂיבָה אֲנִי אֶסְבֹּל :	*Portare vsque senectam. Esa.46.4.*
וַיַּט שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל :	*Inclinare humerum ad portandum. Gen.49.15.*

Deriuatiua huius sunt הִסְתַּבֵּל סִבֹּל סֵבֶל סַבָּל .

סבל Verbum Pihel superioris actiuum, ex quo legitur solum participium passiuum pluralis numeri מְסֻבָּלִים , nec tamen absurdum fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum opus erũt. Onusti, quasi onera deferentes. [*Caricati.*] Psal.144.14. *Boues nostri* מְסֻבָּלִים *onusti.* Hebraismus, qui scilicet validi sunt ad ferenda onera; vel pingues, & quodammodo propria pinguedine onerati.

Cæterum & in Chaldaico idiomate hoc verbum idẽ significat, ex quo etiam semel Pahul מְסִבְּלִין in Biblijs legit. Lati, delati. [*Portati.*] Esd.6.3. *Et fundamenta eius* מְסִבְּלִין *delata.* Chaldaismus, hoc est, ex lapidibus ingentibus, qui ferendo oneri sunt, vel qui sustinere possunt.

סבל Nomen masculinum genere, & declinatione סַבָּלִים . Baiulus, gestator, portator, quasi oneratus, vel onus ferre valens. [*Fachino, portatore.*] Nõnullis est etiam in abstracto onus, quod non placet. Quinque vicibus tantum inuenitur.

וַיְהִי לִשְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֶלֶף נֹשֵׂא סָבָל :	*Salomoni erant septuaginta mille gestantes baiuli. 1.Reg.5.15.*
כְּשֶׁל כֹּחַ הַסַّבָּל	*Vim baiuli debilitari. Neh.4.10.*
וַיִּסְפֹּר שְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ סָבָל :	*Numerare septuaginta mille baiulos. 2.Par.2.1.*
וְעַל הַסַّבָּלִים וגו'	*Esse super baiulis. 2.Par.34.13.*
וַיַּעַשׂ מֵהֶם שִׁבְעִים אֶלֶף סַבָּל :	*Facere septuaginta mille baiulos ex aliquibus. 2.Par.2.18.*

סֵבֶל Nomen formæ masculinæ, cum plurali fẽminino, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs סֵבֶל סִבְלוֹת סִבְלֹתֵיכֶם סִבְלָתָם . Onus, pondus, quod gestatur. [*Carico, peso.*] Legitur in sequẽtibus locis tantũmodo.

וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלֹת מִצְרַיִם :	*Educere de sub oneribus alicuius. Exo.6.6. Vide etiam ver.7.*
הֲסִירֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ :	*Remouere ab onere humerũ. Ps.81.7*
וַיִּפְקֹד אוֹתוֹ לְכָל סֵבֶל בֵּית יְהוָה :	*Præponere omni oneri domus aliquorum. 1.Reg. 11.28.*
וְהִשְׁבַּתֶּם אֶתְכֶם מִסִּבְלֹתָם :	*Cessare facere ab oneribus. Exo.5.5*
לְכוּ לְסִבְלֹתֵיכֶם :	*Ire oneribus suis. Exo.5.4.*
וְהִנְשֵׂאתִים בְּסֵבֶל :	*Leuare (in) onus. Neh.4.17.*
לְמַעַן עַנּוֹתוֹ בְּרֹב לֶחֶם :	*Affligere in (cũ) oneribus. Exo.1.10*
וּרְאֵה בְּסִבְלָם :	*Videre (in) onera aliquorũ. Exo.2.11*

סבל Nomẽ masculinum genere, quod ter legitur in Biblijs cum affixo סִבְלוֹ . Onus, pondus. [*Carico, peso.*] Esa.9.4. *Nam iugum* סִבְלוֹ *oneris eius, &c.* Et 10.27. *Illa die recedet* סִבְלוֹ *onus eius desuper humero tuo.* Et 14.26. וְסִבְלוֹ *Et onus eius desup humero illi' recedet.*

סִבֹּלֶת Ephrimitæ blesa lingua hanc dictionem pro שִׁבֹּלֶת proferebant, ibi vide, & nota. Iud.12.6. *Dicebantq; illi, dicas modo* שִׁבֹּלֶת *Sciboleth, & aiebat* סִבֹּלֶת *Siboleth; nec adaptabat ad loquendum sic.*

סבר Verbum Chaldaicum Cal, quod semel legitur in Biblijs in futuro יִסְבַּר . Cogitauit, putauit. [*Pensare.*] Hebraicè חָשַׁב . dicitur, quum & hac radice סבר mutato ס in ש vtimur, vt suo loco dicemus. Dan.7.25. וְיִסְבַּר *Et putabit mutare tempora, & legem.* Hinc forsitan סִבְרַיִם sequens deducitur.

סִבְרַיִם Nomen proprium loci sub dualis forma. Sibraim. [*Sibraimo.*] Ezec.47.16. סִבְרַיִם *Sibraim, quod est inter Damasci & Hamatæ, terminum.* Radix forsitan est סבר .

סַבְתָּה Nomẽ proprium filij Cusi. Sabtah. [*Sabeto.*] Genes.10.7. וְסַבְתָּה *Et Sabetas.* Ab hoc quidam arbitrantur Sabatenos originem traxisse, qui Iosepho Astabari dicuntur.

סַבְתְּכָא Nomen proprium filij Cusi. Sabtècha. [*Sabeteco.*] Gen.10.7. וְסַבְתְּכָא *Et Sabetecas.*

ס ג

סג Lege radices סוג נסג , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

סוג Require inferius in ס ante ו , suo loco proprio.

סיג Require inferius in ס ante י , suo loco proprio.

סגא Quæ videntur ex hac radice formari, habẽtur inferius in שגא , ibi vide.

סגד Verbum Cal actiuum, perfectum, quod habet has dictiones tantum in Biblijs.

אֶסְגּוֹד
יִסְגּוֹד } Futurum.
יִסְגְּדוּ

Nec aliud ex eo facile formarem, sed potius הִשְׁתַּחֲוָה synonimo vterer. Adorauit, curuatus est, se deflexit, [*Adorare, inchinarsi, piegarsi.*] Habet regimen ל, & quater inuenitur.

לִכְרֹעַ עֵץ אֶסְגּוֹד :	*Inflectere se fructui ligni. (sculptili.) Esa.44.19.*
יִסְגְּדוּ אַף יִשְׁתַּחֲווּ :	*Adorare, etiam se incuruare. Esaias 46.6.*
עֲשׂוּהוּ פֶסֶל וַיִּסְגֹּד לְמוֹ :	*Facere sculptile, & incuruari ei. Esa.44.15.*
לְפֶסֶל יִסְגּוֹד לוֹ וגו' :	*Facere sculptili, (sculptile) incuruari ei, &c. Esa.44.17.*

Cæterum in Chaldaico idiomate hoc verbum idem significat, quod in Biblijs sic inflectitur.

סְגִיד Præteritum.
סָגְדִין Part. præs.
יִסְגֹּד
נִסְגֹּד תִּסְגְּדוּ יִסְגְּדוּן } Futurum.

Habet etiam hoc regimen ל, sicut in Hebræo. Dan. 2.46. *Et Danieli* סגד *se inflexit.* Et 3.5. *Cadetis* וְתִסְגְּדוּן *& adorabitis imagini. (imaginem, statuam) auri, &c.* Vide totum caput.

סוגה Require inferius in ס ante ו , suo loco proprio.

סגלה Nomen fœmininum genere, sine plurali, vertens He in Thau in regimine סְגֻלַּת, & cũ affixo, סְגֻלָּתוֹ . Peculium, res quæcunque pretiosissimæ delectæ, & in thesaurum reconditæ, per quàm amabiles & caræ, vt puta, aurum, argentum, lapides pretiosi, & huiusmodi. [*Gioiello, tesoro, cosa preciosa, rara, & che perciò si tenga cara.*] Octo vicibus tantum inuenitur.

כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ :	*Eligere aliquos sibi peculio. (in peculium.) Psal.135.4.*
וְהָיִיתֶם לִי סְגֻלָּה מִכָּל הָעַמִּים :	*Aliquos esse peculium Deo præ alijs. Exo.19.5.*
יֵשׁ לִי סְגֻלָּה זָהָב וָכֶסֶף :	*Peculium esse alicui, aurum & argẽtum. 1.Par.29.3.*
וּסְגֻלַּת מְלָכִים וְהַמְّדִינוֹת :	*Colligere peculium regum & prouinciarum. Eccles.2.8.*
לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִכָּל הָעַמִּים :	*Esse tuo populo (in populum) peculij, (vel peculium. Deut.7.6. Vide etiam 14.2. & 26.18.*
אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סְגֻלָּה :	*Dare peculium. Mal.3.17.*

סְגָנִים Nomen pluralis numeri tantùm, quamuis & singulare formari possit, & cum affixo סְגָנְיָה . Magnates, secundi à Rege vel Principe. [*Prelati, grand'huomini, signorotti, che sono dopò il Prencipe.*] Vide מֶלֶךְ . Loci notandi.

וַאֲרִיבָה אֵת הַסְּגָנִים :	*Contendere cum magnatibus. Neh. 13.11. Vide etiam. 5.7.*
סְגָנִים כְּמוֹ חֹמֶר וגו' :	*Magnates esse sicut lutum. Esaias 41.25.*
וְיַד הַשָּׂרִים וְהַסְּגָנִים הָיְתָה בַּמַּעַל וגו' :	*Manum principum & magnatorum esse in aliqua re. Esd.9.2.*
וְהַסְּגָנִים לֹא יָדְעוּ וגו' :	*Magnates non cognoscere, &c. Neh. 2.16.*
וַנַּפֵּצְתִּי בְךָ פַּחוֹת וְסִגָּנִים :	*Collidere duces & magnates. Iere. 51.23.*

Cæterũ hoc nomẽ est potius Chaldaicũ, q̃ Hebræũ, qd̃ ĩ Biblijs legitur ĩ plurali, סִגְנִין vel סִגְנָיָא . Dan.2.48. *Et maiorem* סִגְנִין *magnatorum.* Et 3.2. סִגְנָיָא *Magnates.*

סגר Nomen masculinum genere, & declinatione סַגְרִי . Perplexitas, perplexio, vepretũ, rami implexi. [*Macchione, cespuglio.*] Ter inuenitur,

וּתְצַת בְּסִגְרֵי הַיָּעַר :	*Ignem accendi in vepretis sylvæ. Esa.9.18.*
וְנִכְרַת סִגְרֵי הַיָּעַר בַּבַּרְזֶל :	*Succidere vepreta sylvæ (in) ferro, Esa.10.3.*
וְהִנֵּה אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְّבַךְ בְּקַרְנָיו :	*Apprehendi in vepreto. Genes.22.13.*

סגר Nomẽ formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs in regimine סְגַר , & semel cum affixo סְגָרוֹ , quamuis hoc aliquibus sit potius ex alia nominis forma. Perplexitas, complicatio, & de ramis, sicut, & superiora dicitur. Psal.74.5. *Se ostentabat tanquàm supernè adducens* בְּסָבַךְ עֵץ *in perplexitate arboris secures.* Ier.4.7. *Ascendit leo* מִסְּגָרוֹ *de perplexitate sua.* Hoc est de specu ramis implexo.

סַגְּרִיר Vel cum ש sinistro שַׂגְּרִיר est Chaldaicum nomen instrumenti musici, quod sambucã nostri interpretes ad Chaldaicam fortassis vocem alludentes nominarunt. Est autem sambuca iuxta Porphyrium, triangulum instrumẽtum, quod ex inæqualibus longitudine sicut & crassitudine neruis efficitur. Eo veteres iambos suos canebant. [*Arpa.*] Ratio nominis ignoratur. Dan.3.5. *Citharæ,* סַגְּרִיר *sambucæ, &c.* Et ver. 7. שַׂגְּרִיר *Sambucæ.*

סִגְרַי Nomen proprium viri fortissimi. Sibechai. [*Sibecaio.*] 2. Sam.21.18. *Tunc percussit* סִגְרַי *Sibechaius Husatæus Saphum.* Hunc fuisse ex tribu Iudæ colligitur ex 1. Par.27.11. *Octauus pro mense octauo* סִגְרַי *Sibechaius Husatæus ex familia Zaræ.* Radix סגר .

סגר Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

סְגָרָם
סְגָרָנוּ } Præteritum.
יִסְגֹּר
יִסְגְּרֻהוּ } Futurum.
לִסְגֹּר Infinitiuus.

Cætera, si opus erũt, ex te formabis ad canones grãmaticales. Portauit, detulit, oneratus est, onus assumpsit, sibi imposuit. [*Portare, caricarsi, porsi il peso.*] Vide נָשָׂא . Septem vicibus inuenitur.

וַיַּסְגֵּרוּנוּ סְגָרָנוּ :	*Portare dolores alicuius. Esa.53.4.*
אֲנִי אֶסְגֹּר אַף אֲנִי אֶסְגֹּר :	*Leuare, & portare. Esa.46.4.*
יִשָּׂאוּהוּ עַל כְּתֵף יִסְגְּרֻהוּ :	*Leuare super scapula, portare. Esaias 46.7.*
וַעֲוֹנָתָם הוּא יִסְגֹּר :	*Portare iniquitates aliquorum. Esa. 53.11.*
אֲנַחְנוּ עֲוֹנֹתֵיהֶם סָגָרְנוּ :	*Portare iniquitates patrũ. Thr.5.7*
וְעַד שֵׂיבָה אֲנִי אֶסְגֹּר :	*Portare vsque senectam. Esa.46.4.*
וַיַּט שִׁכְמוֹ לִסְגֹּר :	*Inclinare humerum ad portandum. Gen.49.15.*

Deriuatiua huius sunt הִסְתַּגֵּר סִגֹּר סֵגֶר סַגָּר .

סגר Verbum Pihel superioris actiuum, ex quo legitur solum participium passiuum pluralis numeri מְסֻגָּרִים , nec tamen absurdum fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum opus erũt. Onusti, quasi onera deferentes. [*Caricati.*] Psal.144.14. *Boues nostri* מְסֻגָּרִים *onusti.* Hebraismus, qui scilicet validi sunt ad ferenda onera; vel pingues, & quodammodo propria pinguedine onerati.

Cæterum & in Chaldaico idiomate hoc verbum idẽ significat, ex quo etiam semel Pahul מְסִגְּרִין in Biblijs legit. Lati, delati. [*Portati.*] Esd.6.3. *Et fundamenta eius* מְסִגְּרִין *delata.* Chaldaismus, hoc est, ex lapidibus ingen

Cætera ex Niphal potius desumerem. Retrocessit, retroabijt. [*Piegarsi all'indietro, retirarsi.*] נְסוֹג est etiam ex suo Niphal. Participium סוֹג potius nomen esse crederem, auersus. [*Piegato all'indietro.*] nam verba neutra nō formant Pahul. Ter inuenitur. Illud Ezec. 22.18. *Fuerunt mihi domus Israel* לְסוֹג *retrocessionis (in retrocessionem,)* quod videtur esse nomen huius radicis, Hebrei hodierni ex Massara legunt סג in scoriam. Forsitan illud Vau est Iod protractum, ad denotandum scoriæ vilitatem. Expende locum.

כֻּלּוֹ סָגוּ גוֹ׳ :	*Omnes retrocedere. Psal.* 53. 4.
מִדַּרְכָּיו יִשְׂבַּע סוֹג לֵב :	*Auersus corde. Pro.* 14.14.
וְלֹא נָסוֹג מִמֶּנּוּ :	*Non retrocedere ab aliquo. Psal.* 80.19.

Deriuatiua huius sunt הֶסֵג נְסוֹג אוֹ נְשׁוֹג סוּגָה .

סוּגָה Nomen formæ femininæ, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur, quid propriè significet. Quidam arbitrantur, radicem esse superiorem סוג, & retrocessionem, recessum exponunt. [*Piegamento.*] Cant. 7.2. *Venter tuus aceruus triticorum* סוּגָה *recessus in rosas.* Quem autem sensum habeat iste recessus in rosas, alij viderint. Cæteris à סִיג, quo vtuntur Rabini pro sepe, סוּגָה est septa, sepe circundat, circumsepta. [*Cerchiata, intorniata da sepe.*] Ego nihil certi habeo. Tu locū & omnes accuratius expendas velim.

סוֹד Nomen masculinum genere, sine plurali, suscipiēs affixa, quæ sunt in Biblijs סוֹד סוֹדִי סוֹדוֹ סוֹדָם . Secretum, arcanum. [*Secreto, cosa secreta.*] Vide רַז . Sæpius vsurpatur pro consilio, consultatione, quæ arcana debet esse, & tandem pro cætu consulentium, quorum est celare consilia. [*Consiglio, deliberatione secreta, congregatione, doue si fa consiglio.*] סוֹדִי est etiam nomen proprium, vt mox habes. Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

בְּסוֹד אֱלוֹהַּ עֲלֵי אָהֳלִי :	*Arcanum Dei esse super tentorio alicuius. Iob.* 30.4.
בְּסֹדָם אַל תָּבֹא נַפְשִׁי :	*Animam non venire in consiliū aliquorum. Gen.* 49. 6.
וְעַל סוֹד בָּחוּרִים יָחָדוּ :	*Cætus iuuenum. Ier.* 6.11.
הוֹלֵךְ רָכִיל מְגַלֶּה סוֹד :	*Delatorem reuelare secretum. Pro.* 11. 13.
גּוֹלֶה סוֹד הוֹלֵךְ רָכִיל :	*Delatorem detegere arcanum. Pro.* 20. 19.
וְסוֹד אַחֵר אַל תְּגַל :	*Non detegere arcanū alterum. (vel alterius.) Pro.* 25.9.
כִּי אִם גָּלָה סודוֹ אֶל עֲבָדָיו :	*Deum detegere secretū suum ad seruos suos. Amos* 3.7.
בְּסוֹד עַמִּי לֹא יָהִיוּ :	*Non esse in consilio (cætu) aliquorū. Ezec.* 13.9.
אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד :	*Dulce facere arcanum vnà. Psal.* 55.15.
הַשְׁחִירֵנִי מִסּוֹד מְרֵעִים :	*Absorbere aliquem à cætu malignorum. Psal.* 64.3.
עַל עֻמָּךְ יַעֲרִימוּ סוֹד :	*Astutè agere arcano super (contra) aliquem. Psal.* 83.4.
סוֹד יְ׳ לִירֵאָיו :	*Arcanum Dei esse timentibus eum. Psal.* 25.14.
לֹא יָשַׁבְתִּי בְּסוֹד מְשַׂחֲקִים וָאֶעְלֹז :	*Non sedere in cętu deridentium. Ier.* 15.17.
בְּסוֹד יְשָׁרִים וְעֵדָה :	*Celebrare Deum in cætu rectorum. Psal.* 111.1.
וְאֶת יְשָׁרִים סודוֹ :	*Arcanum Dei esse cum rectis. Pro.* 3. 23.
הֵפֵר מַחֲשָׁבוֹת בְּאֵין סוֹד :	*Dissoluere cogitationes, cū non adsit arcanum. Pro.* 15. 22.

doma. [*Sodoma.*] Gen. 10.19. *Quà venitur* סְדֹמָה *Sodomā.* Et 14.2. *Prælium inierunt cum Bera rege* סְדֹם *Sodomæ.* Hęc à Deo ob ingētia facinora, & ob incolarum libidinem in mares, vt autumant, subuersa est. Gen. 18.19. ibi vide. Ezech. 16.50. peccata huius describēs ait. *En hæc fuit iniquitas* סְדֹם *Sodomæ sororis tuæ, superbia, abundantia panis, & prosperitas quietis erat ei, & filiabus (oppidis minoribus) illius, & manum afflicti, & pauperis non fortificauit. Superbierunt igitur, & fecerunt* תּוֹעֵבָה *abominationem ante me, & abstuli eas, cum viderim.* Deut. 32.32. *Quia de vinea* סְדֹם *Sodomæ vinea eorum est.* Idest pessima ob terræ combustionem.

סָדִין Nomen masculinum genere, & declinatione סְדִינִים . Sindon, ab Hebræa voce scilicet, linteum. [*Lenzuolo.*] Iud. 14.12. *Et dabo vobis triginta* סְדִינִים *linteamina, & triginta vestes mutatorias.* Et ver. 13. *Et dabitis mihi triginta* סְדִינִים *linteamina, &c.* Esa. 3.23. *Speculà,* וְהַסְּדִינִים *& linteamina.* Pro. 31.21. סָדִין *Lintcum fecit, & vendidit.* Alibi non inuenitur.

סְדָרִים Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs. Ordines, dispositiones. [*Ordini.*] Vide טוּר . Iob. 10.22. *Obscurissimam, & non (adsunt)* סְדָרִים *ordines.* Sine vllo ordine.

Deriuatiua huius sunt מסדרון שְׁדֵרוֹת .

ס ה

סה Lege radicem נסה , & obserua, quando Nun à scriptura decidat.

סֹהַר Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Rotunditas. [*Rotondità.*] Cant. 7.2. *Vmbilicus tuus est crater* הַסֹּהַר *rotūditatis. (rotundus.)*

Deriuatiua huius sunt סֹהַר שֹׁהָרִים .

סֹהַר Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Rotunditas. [*Rotondità.*] Hinc in scriptura sacra, בֵּית הַסֹּהַר domus rotunditatis est carcer, sic dictus forsitan à figura circulari, vel alia de causa nobis ignota. Quidā arbitrantur, sic dici, quasi צוֹהַר mutatione צ in ס facta, quòd esset locus subterraneus vnicam fenestram habēs in superiori parte, per quam vincti demittebantur, & ea tantum luce parua fruebantur. [*Prigione.*] Synonima sunt בּוֹר בְּלֹא מַהֲפֶכֶת מַסְגֵּר , quæ suis locis vide. Legitur tantummodo Gen. 39. & 40. ex quibus sequentes locos annotabis.

אֲשֶׁר אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֹּהַר :	*Vincti in Domo rotunditatis. Gen.* 40.5.
וַיְהִי שָׁם בְּבֵית הַסֹּהַר :	*Esse in domo rotunditatis. Genes.* 39.20.
וַיִּתְּנֵהוּ אֶל בֵּית הַסֹּהַר :	*Dare (ponere) aliquem ad domum rotunditatis. Gen.* 39.20.
וַיִּתֵּן שַׂר בֵּית הַסֹּהַר גוֹ׳ :	*Princeps domus rotunditatis. Gen.* 39.22.

ס ו

סוּ Vide in radice סוּה , & nota.

סוֹא Nomen proprium regis Aegypti. So. [*Soo.*] 2. Reg. 17.4. *Quia misit nuncios ad* סוֹא *Soum regem Aegypti.*

סוֹג Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Ain Vau, quod habet has voces tantum in Biblijs.

סָג	Præteritum.
סוֹג	Part. pass.
נָסוֹג	Futurum.

Cætera ex Hiphil potius desumerem. Clausit, cōclusit, & fortassis auget nonnihil sensum à suo Cal. [*Chiudere ben bene, serrare.*] Loci obseruandi.

אֲשֶׁר סָגַר אֶת הָאֲנָשִׁים וגו׳ :	*Claudere (supprimere) homines. 2. Sam.* 18. 29.
הַיּוֹם הַזֶּה יְסַגֶּרְךָ יְ׳ בְּיָדִי :	*Claudere aliquem in manu alterius. 1. Sam.* 17.47.
סָגַר אֱלֹהִים הַיּוֹם אֶת אֹיְבֶךָ בְּיָדֶךָ :	*Claudere inimicum in manu tua. 1. Sam.* 26. 8.
וַיַּרְיחוּ סָגֹרֶת וּמַסְגֵּרֶת מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :	*Vrbem claudere, & clausam esse à facie aliquorum. Ios.* 6.1.

סָגַר Verbum Pohal superioris passiuum, quod habet has dictiones tantum in Biblijs.

סָגַר	Præteritum.
סֻגְּרוּ	

Cætera ex te formabis, vel ex Niphal desumes. Clausus, conclusus, inclusus fuit. [*Fù chiuso, serrato.*] Loci notandi.

סָגֹר בַּל בַּיִת מִבּוֹא :	*Domum claudi ab introeundo. (ne introire quis possit.) Esa.* 24. 10.
וְסֻגְּרוּ דְלָתַיִם בַּשּׁוּק :	*Ianuas claudi in platea. Eccl.* 12.4.
וְסֻגְּרוּ עַל מַסְגֵּר :	*Claudi sup (in) clausura. Esa.* 24.23.
עָרֵי מִנֶּגֶב סֻגְּרוּ אֵין פֹּתֵחַ :	*Ciuitates claudi, nec esse, q̄ aperiat. Ier.* 13. 19.

סָגוֹר Est imperatiuus Cal, vt superius habes. Aliàs est nomen masculinum genere, sine plurali. Clausura, conclusio. [*Chiusura, serraglio.*] Hos. 13.8. *Et discindam* סָגוֹר *clausuram cordis eorum.* Elegāter positū pro clipeo, lorica, vel alia re simili, qua iter ad cor cōcluditur. Hinc aliquibus illud Psal. 35.3. est nomen ex hac significatione, vt in Cal diximus. *Et euagina (inquit) lāceā* וְסָגֹר *& clipeum in occursum insequentium me.* Iob elegantè vsurpauit pro auro gazis concluso, quam phrasim etiam in Cal videas, in dictione וזהב . cap. 28.15. *Nō dabitur* סָגוֹר *clausura (aurum occlusum) pro ea. (sapientia.)* Alibi non inuenitur.

סוּגָר Nomē formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Clausura, conclusio, inclusio. [*Chiusura, serraglio, ceppo.*] Ezec. 19.9. *Et dederunt (posuerunt) eum* בְּסוּגָר *in clausura in hamis.*

סַגְרִיר Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Himber, pluuia vehemens, quasi homines domi claudens. [*Pioggia grossa.*] Pro. 27.15. *Stillatio iugis in die* סַגְרִיר *himbris.* Radix est סגר .

ס ד

סד Lege radicem סוד , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura, cum his duabus tantum radicalibus.

סוֹד } Require inferius in ס ante ו , suo loco proprio.
סוֹדִי }

סַד Nomen formæ masculinæ, quod bis tantum legitur in scriptura sacra, nec satis certū est, quid propriè significet, quamuis ex coniectura locorum cōpedem, neruum omnes ferè interpretati sint. [*Ceppi.*] Vide כֶּבֶל . Iob. 13.27. *Posuisliq;* בַּסַּד *in neruo pedes meos.* Et 33.11. *Ponet* בַּסַּד *in neruo pedes meos.* Radix mihi est propria, alijs sine vlla ratione שוּר vel סוּר .

סְדֹם Nomen proprium ciuitatis fœmininum genere, & cum He aduerbiali in fine סְדֹמָה . *Sodoma.*

סָגַר Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

סָגַר	Præteritum.
סָגְרָה	
סָגַר	Part. præs.
סֹגֶרֶת	
סָגוּר	Part. pass.
יִסְגֹּר	Futurum.
תִּסְגֹּר	
יִסְגְּרוּ	
נִסְגְּרוּ	
סְגֹר סְגוֹר	Imperat.
לִסְגֹּר	Infinitiuus.

Cætera, si opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Clausit, conclusit, inclusit, antitheton פָּתַח aperuit. [*Chiudere, serrare.*] Synonima חתם נעל סכר , quæ suis locis vide. סָגַר est etiam nomen, vt mox suo loco dicendum est. Efficit nonnullos Hebraismos elegantiarum plenos, vt in sequentibus.

יִסְגֹּר עַל אִישׁ וְלֹא יִפְתָּחַ :	*Claudere super viro, &c. Iob.* 12.14
וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה :	*Claudere carne (vel carnem claudere) pro costa. Gen.* 2.21.
וַה׳ דֶּלֶת סָגַר אַחֲרָיו :	*Claudere ianuam post se. Gen.* 19.6.
אֶת הַדֶּלֶת סָגָרוּ :	*Claudere ianuam. Gen.* 19. 10.
וַיִּסְגֹּר דַּלְתוֹת הָעֲלִיָּה בַּעֲדוֹ וְנָעַל :	*Claudere ostia pro se, & pessulo firmare. Iud.* 4. 12.
כִּי לֹא סָגַר דַּלְתֵי בִטְנִי :	*Claudere ostia ventris. Iob.* 3.10.
הַשַּׁעַר הַזֶּה סָגוּר יִהְיֶה לֹא יִפָּתֵחַ :	*Portam esse clausam, non aperiri. Ezec.* 44.2.
וַיְצַפֵּהוּ זָהָב סָגוּר :	*Aurum clausum. (purum putum, quasi igni conclusum ad purgandū, vel igne cōclusum & solidius redditum, vel tandem concludi dignum, quod propter bonitatem claudi soleat.) 1. Reg.* 6.20.
וַיְסַגֵּר הַחֶלֶב בְּעַד הַלַּהַב :	*Adipem claudere pro lamina. Iud.* 4. 11.
חֶלְבָּמוֹ סָגְרוּ פִימוֹ :	*Claudere os adipe. Psal.* 17.10.
סָגוּר חוֹתָם צֵר :	*Clausus sigillo arcto. Iob.* 41.6.
וַיִּסְגֹּר יְ׳ בַּעֲדוֹ :	*Dominum claudere pro aliquo. Gen.* 7. 16.
סָגַר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר :	*Desertū claudere super aliquo. Exo.* 14. 3.
וִידֵיעוּ סָגֹרֶת וּמַסְגֵּרֶת וגו׳ :	*Ciuitatem claudere, & clausam esse à facie aliquorum. Ios.* 6.1.
סָגַר אֶת פֶּרֶץ עִיר דִּרְכָּה אָבִיו :	*Claudere rupturam ciuitatis. 1. Reg.* 11. 27.
וּפֹתֵחַ וְאֵין סֹגֵר וגו׳ :	*Aperire, nec esse, qui claudat, & è conuerso. Esa.* 22.22.
וְסָגַר לְקֵרַאת רֹדְפָי :	*Claudere in occursum persequentiū. (Nonnullis est nomen vt suo loco.) Psal.* 35. 3.
וַיְ׳ סָגַר רַחְמָהּ :	*Claudere matricem alicuius. 1. Sam.* 1. 5.
כִּי סָגַר יְ׳ בַּעַד רַחְמָהּ :	*Claudere pro matrice mulieris. 1. Sam.* 1.6.
וַיְהִי הַשַּׁעַר לָסְגוֹר בַּחֹשֶׁךְ :	*Claudere portā in tenebris Ios.* 2. 5.

Cæterum & in Chaldaico idiomate hoc verbum idē significat, quod legitur in tertia præteriti סְגַר . Dan. 6. 23. וְסָגַר *Et clausit os leonum.*

Deriuatiua huius sunt הִסְגִּיר מִסְגֵּר מִסְגֶּרֶת נִסְגָּר סֹגֵר סָגֵר סָגוּר סוּגָר סַגְרִיר .

סָגַר Verbum Niphal actiuum, perfectum, suscipiēs affixa, sic flectitur in Biblijs.

סָגַר	Præteritum.
הִסָּגְרוּ	
מִסְגֶּרֶת	Par. pass.
יִסָּגֵרְךָ	Futurum.

מתים	הַעֲבוּנִי כָּל מְתֵי סוֹדִי :	*Homines arcani alicuius abominari eum. Iob.19.19.*
עמד	כִּי מִי עָמַד בְּסוֹד יי׳ :	*Stare in consilio Dei.Ier.23.18.Vide etiam ver. 22.*
קרוס	אֵל נֶעֱרָץ בְּסוֹד קְדֹשִׁים רַבָּה	*Deus formidabilis in cætu sanctorũ multum. Psal.89.8.*
שמע	הַנִּסְתָּר אֶל הָתִשְׁמָע :	*Audire(in) arcanum Dei.Iob.15.8.*

Deriuatiua huius & composita sunt בְּסוֹד יָה הוֹעֵד סוֹדִי .

סודי Est à sua radice superiori, cum affixo, vt illic dictum est. Aliàs est nomen proprium viri de tribu Zabulonis. Sodi. [*Soano.*] Num.13.10. *Pro tribu Zabulonis Gadiel filius* סודי *Sodi*.

סוה Hinc deducitur nomen מַסְוֶה , de quo suo loco dictum est.

סוֹחַ Nomen proprium viri ex Asceris tribu. Soah. [*Soano.*] 1.Paral.7.36. *Filij Zophæ* סוּחַ *Soah, & Harnefer, &cæt.*

סוחה Require inferius in ס ante ה , suo loco proprio.

סוך Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

Præteritum.	סַכְתִּי	
	סָכַךְ	
Futurum.	אָסוּךְ תָּסוּךְ תָּסוּכִי	אֲסֻכֶּנּוּ יִסְכּוּם
Infinitiuus.	סוֹךְ	

Cætera cautè formabis, cum opus erunt, vel ex משח synonimo desumes. Vnxit, & dicitur de vnctione corporis tantum, quamuis reticeatur corpus: & sæpius nomẽ olei adiectum habet. [*Vngere d'vngueuti.*] אָסוּךְ nonnullis est nomen, vt suo loco dictum est. Octo vicibus tantum inuenitur.

סספקס	וַיַּשְׁקוּם וַיְסֻכוּם וגו׳ :	*Potare aliquos, & augere eos, &c. 2.Par.28.15.*
סוך	וְסוּךְ לֹא סָכָתִי :	*Vngendo non vngere(se.) Dan.10.3.*
רחץ	וְרָחַצְתָּ וָסַכְתָּ וגו׳ :	*Lauare, & vngere, (se) &c. Ruth. 3.4.*
שמן	שָׁמֶן לֹא תָסוּךְ :	*Non vngere (se) oleo. Deut.28.40. Vide etiam Mich.6.15.*
שמן	וְאֵל תַּסּוּכִי שָׁמֶן :	*Non vngere (se) oleo. (mæstitiæ signum.) 2.Sam.14.2.*
סמך	כִּי אִם אָסוּךְ שָׁמֶן :	*Non habere, nisi oleum, quo vngas. (te) Alijs est nomen. 2.Reg.4.2.*
שמן	וָאֲסֻכְךָ בַּשָּׁמֶן :	*Vngere aliquẽ (in) oleo. Ezec.16.9.*

Deriuatiua huius sunt אָסוּךְ הַסּוּךְ סוּכָּה שְׁסוּכִים .

סוכך Nonnullis est nomen à radice superiori. Vnguentum, oleum, sic dictum, quòd ungat. [*Oglio, vnguento.*] סוכך Benoni, ibi vide. Bis inuenitur Ezec.28.14. *Tu Cherub vnctionis* הַסּוֹכֵךְ *olei.* (*Vel vngens,* vt sit nomen Toat.) Et ver.16. *Et perdãte Cherub* הַסּוֹכֵךְ *vnctionis.* (*vngens.*) Expende locos accuratius, & omnes.

סומפניה Require inferius in ם ante מ , suo loco proprio.

סיון Nomen tertij mensis, qui Maio Latinorum ferè correspondet. Siuan. [*Siuano.*] Alia nomina mẽsium vide in חֹדֶשׁ . Est.8.9. *In mense tertio, qui est mensis* סִיוָן *Siuan.* Dictio peregrina est.

סוגה Hinc fit מִגְדּוֹל סֻגָּה , de quo superius dictum est.

סוס Nomen tàm collectiuum, quàm indiuiduum, masculinum genere, & declinatione, suscipiẽs affixa, quæ sunt ī Biblijs סוס סוּס סוסי סוסיך סוסיכם סוסיהם סוסיו סוסיה סוסיהם . Equus. [*Cauallo.*] Notum est, & ob id etymon nominis quærere fortasis ridiculum est. Synonima sunt רֶכֶשׁ רַהַטִּים , quæ suis locis vide. Efficit nonnullas elocutiones elegantiarum plenas, vt in sequẽtibus.

אחוס	לִרְכַּב עַל סוּס אָדֹם וגו׳ :	*Equitare super equo rubeo, &c. Zac. 1.8.*
אסר	כִּי אֶת הַסּוּס אָסוּר :	*Equus ligatus. 2.Reg.7.10.*
אסל	אַסְרוּ הַסּוּסִים	*Ligare equos. Ier.46.4.*
אבוות	אֲבוּת סוּסִים לְמֶרְכָּבוֹ :	*Præsepia equorum pro curribus. 1. Reg.4.26.*
אש	הִנֵּה רֶכֶב אֵשׁ וּסוּסֵי אֵשׁ :	*Currus & equi ignis. 2.Reg.2.11.*
בוא	וּבָאוּ בְעֶבְרְךָ סוּסוּ וגו׳ :	*Venire in equis. 2.Reg.5.9.*
ברד	וּבַמֶּרְכָּבָה הָרְבִיעִית סוּסִים בְּרֻדִּים אֲבֻרִּים :	*Equos maculosos esse in curru. Zac. 6.3. Vide* ברד *& אמץ suis locis.*
בשר	וְסוּסֵיהֶם בָּשָׂר וְלֹא רוּחַ :	*Equos esse carnem non spiritum. Esa. 31.3.* (10.
גבורים	לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ :	*Nolle in fortitudine equi. Psal.147.*
דהר	וְסוּס דֹּהֵר :	*quus calcans. Nab.3.2.*
דרך	דָּרַכְתָּ בַיָּם סוּסֶיךָ :	*Deum pergere in mari equis suis. Abac.3.14.*
דוס	אַל תִּהְיוּ כְּסוּס וגו׳ :	*Non esse sicut equũ, &c. Psal.32.9.*
דרכ	וַיַּךְ אֶת הַסּוּס וְאֶת הַרֶּכֶב :	*Percutere equum & currum. 1.Reg. 20.21.*
דכא	אַכֶּה כָל סוּס בְּתִמְהוֹן וגו׳ :	*Percutere equũ in stupore &c. Zac. 12.4.*
דכא	וְכָל סוּס הָעַמִּים אֶכֶּה בְּעִוָּרוֹן :	*Percutere equum in cęcitate. Zach. 12.4.*
הכין	סוּס מוּכָן לְיוֹם גְּלֻחָמָה :	*Præparare equum diei (pro die) pręlij. Pro.21.31.*
הכרית	וְהִכְרַתִּי סוּסֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ :	*Excindere equos de medio alicuius. Mich.5.10.*
הר	וְהִנֵּה הַהַר מָלֵא סוּסִים וגו׳ :	*Montem esse plenum equis. 2. Reg. 6.17.*
הרבה	רַק לֹא יַרְבֶּה לּוֹ סוּסִים :	*Non multiplicare sibi equos. Deut. 17.16.*
הרכיב	וְהִרְכִּיבֵהוּ עַל הַסּוּס וגו׳ :	*Equitare facere super equo. Est.6.9.*
חרב	חֶרֶב אֶל סוּסָיו וְאֶל רִכְבּוֹ :	*Gladium esse ad equos, &cæt. Iere. 50.37.*
זרמת	וְזִרְמַת סוּסִים זִרְמָתָם :	*Fluxum aliquorum esse fluxum equorum. Ezec.23.20.*
חיה	וּנְחִיָּה סוּס וּפֶרֶד :	*Viuere facere (viuum conseruare) equum & mulum. 1.Reg.18.5.*
חדל	וַיַּשְׁבֵּת אֶת הַסּוּסִים וגו׳ :	*Cessare facere equos, &cæt. nota. 2. Reg.23.12.*
ירד	וְיָרְדוּ סוּסִים וְרֹכְבֵיהֶם וגו׳ :	*Equos & sessores descendere in gladio. Agg.2.22.*
לבן	וּבַמֶּרְכָּבָה הַשְּׁלִישִׁית סוּסִים לְבָנִים :	*Equos albos esse in curru. Zac. 6.3.*
לחם	יִתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בַּסּוּסִים	*Dare panẽ in (ꝑ) equis. Gen.47.17.*
מוזנים	סוּסִים מְזֻנִּים וגו׳ :	*Equi pasti, &c. Ier.5.8.*
מוצא	וּמוֹצָא הַסּוּסִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה וגו׳ :	*Eductio equorum, &c. Ibi vide omnia. 1.Reg.10.28.*
מגפה	וְכֵן תִּהְיֶה מַגֵּפַת הַסּוּס וגו׳ :	*Strages equorum. Zac.14.15.*
מצלות	יִהְיֶה עַל מְצִלּוֹת הַסּוּס קֹדֶשׁ לַיי׳ :	*Sãctitas Domino, esse super tintinnabulis equorum. Zac.14.20.*
מראה	כְּמַרְאֵה סוּסִים מַרְאֵהוּ :	*Aspectum alicuius esse sicut aspectũ equorum. Ioel. 2.4.*
נוס	לֹא כִי עַל סוּס נָנוּס :	*Fugere super equo. Esa. 30.16.*
נחרים	מִדֶּן נִשְׁמַע נַחֲרַת סוּסָיו :	*Hinnitus equorum. Ier.8.16.*
נכשל	כְּסוּס בַּמִّדְבָּר לֹא יִכָּשֵׁלוּ :	*Non impingere sicut equum in deserta. Esa.63.13.*
נמלא	יִתְמַלֵּא אַרְצוֹ סוּסִים :	*Terram repleri equis. Esa.2.7.*
נפן	וְנִפַּצְתִּי כָּךְ סוּס וְרֹכְבוֹ :	*Effringere equum, & sessorem. Ier. 51.21.*
נרדם	נִרְדָּם וְרָכֵב וָסוּס :	*Currum & equum dormitare. Psal. 76.7.*

נשא	וִישָׂאוּ אוֹתוֹ עַל הַסּוּסִים :	*Portare super equis. 2.Reg.14.20.*
נשאר	כֹּחַ הַסּוּסִים הַמִּשְׁאָרִים וגו׳ :	*Equi residui. 2.Reg.7.13.*
נשען	וְעַל סוּסִים יִשָּׁעֵנוּ :	*Inniti super equis. Esa.31.1.*
נתן	הֲתִתֵּן לַסּוּס גְּבוּרָה :	*Dare equo fortitudinem. Iob.36.19.*
סוס	כְּסוּסֵי כְסוּסֶיךָ :	*Equos alicuius esse vt alterius, (cõmunes.) 1.Reg.22.3.*
עזב	וַיַּעַזְבוּ אֶת אֲדֹנֵיהֶם וְאֶת סוּסֵיהֶם :	*Relinquere equos. 2.Reg.7.7.*
עלה	עָלוּ הַסּוּסִים :	*Equos ascendere. Ier.46.9.*
עקב	הִנְשַׁךְ עֲקֵבֵי סוּס :	*Mordere calcaneos equi. Gen.49.17*
עקב	אַז הָתַלְּמוּ עִקְּבֵי סוּס :	*Calcaneos equi (equorum) percuti. Iud.5.22.*
עקר	אֶת סוּסֵיהֶם תְּעַקֵּר :	*Eradicare equos. Ios.11.6.*
עשה	וַיַּעַשׂ לוֹ אַבְשָׁלוֹם מֶרְכָּבָה וָסוּסִים :	*Facere sibi currum & equos. 2. Samuel.15.1.*
פרסה	פַּרְסוֹת סוּסָיו כַּצֹּר נֶחְשָׁבוּ :	*Vngulas equorum æstimari vt hostẽ. Esa.5.28.*
פרסה	בְּפַרְסוֹת סוּסָיו יִרְמֹס אֶת כָּל חוּצוֹתֶיךָ :	*Conculcare plateas in vngulis equorum. Ezech.26.11.*
פרש	כְּסוּסִים וּבַפָּרָשִׁים :	*Non saluare in (cum) equis, & equitibus, &c. Hos.1.7.*
קול	קוֹל רֹכֵב וְקוֹל סוּס :	*Audire facere vocẽ equi. 2.Reg.7.6*
קלל	קַלּוּ מִנְּשָׁרִים סוּסָיו :	*Equos leuiores esse aqlis. Ier.4.13.*
קלל	וְקַלּוּ מִנְּמֵרִים סוּסָיו וְחַדּוּ וגו׳ :	*Equos leuiores esse pardis, &cæt. Abac.1.8.*
ראה	רָאִיתִי עֲבָדִים עַל סוּסִים :	*Videre seruos sup equis. Eccl.10.7.*
רוץ	הֵיְרוּצוּן בַּסֶּלַע סוּסִים :	*Equos currere in petra. Amos 6.13*
רכב	וְיִקְחוּ שֵׁשׁ רֶכֶב סוּסִים :	*Currus equorum. 2.Reg.7.14.*
רכב	סוּס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ :	*Equitare super equo. Est.6.8.*
רכב	אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים וגו׳ :	*Mentionem facere in (de) equis, &c. Psal.20.8.*
רכב	לְרֹכְבִים כָּרֶכֶב וּבַסּוּסִים :	*Equitare in equis. Ier.17.25.*
רכב	עַל סוּס לֹא נִרְכָּב :	*Non equitare super equo. Hos.14.3*
רכב	כִּי תִרְכַּב עַל סוּסֶיךָ :	*Deũ equitare super equis (nubibus.) suis. Abac.3.7.* (5.
רכב	וְהֹבִישׁוּ רֹכְבֵי סוּסִים :	*Sessores equorũ erubescere. Zac.10.*
רמה	סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם :	*Proijcere in mari equum & sessorẽ. Exo.15.1.*
שבי	עַם שְׁבִי סוּסִים :	*Preda equorum. Amos 4.10.*
שוט	שוֹט לְסוּס וגו׳ :	*Virga (opus esse) equo. Pro.26.3.*
שום	וְשַׂם אוֹתָם כְּסוּס הוֹדוֹ בַּמִּלְחָמָה :	*Ponere vt equum, cuius maiestas est in bello. Zac.10.3.*
שחק	הִשְׂחֵק לְסוּס וּלְרֹכְבוֹ :	*Deridere equo (equum) & sessori. Iob.39.18.*
שחור	וּבַמֶּרְכָּבָה הַשְּׁלִישִׁית סוּסִים שְׁחֹרִים :	*Equos nigros esse in curru. Zach. 6.2.*
שטף	כְּסוּס שׁוֹטֵף בַּמִּלְחָמָה :	*Equum inundare in bello. Ier.8.6.*
שלח	וְיִשְׁלַח שָׁמָה סוּסִים וגו׳ :	*Mittere equos, &c. 2.Reg.6.14.*
שער	עַד פֶּתַח שַׁעַר הַסּוּסִים :	*Porta equorum. Iere.31.39. Vide* ירושלם .
שעיר	וְהַשְּׂעֹרִים וְהַתֶּבֶן לַסּוּסִים :	*Hordea, & palea (pro) equis. 1.Reg. 4.28.*
שפעת	מִשִּׁפְעַת סוּסָיו יְכַסֶּךָ אָבָק :	*Pulucrem tegere aliquos ob copiam equorum. Ezech.26.10.*
שקר	שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה :	*Equum mendacium esse saluti (ad salutem.) Psal.33.17.*
שרקים	וְאַחֲרָיו סוּסִים אֲדֻמִּים שְׂרֻקִּים וּלְבָנִים :	*Equi rubei spadicei, & albi. Zach. 1.8.*
תקוס	וְאַף תַּתְּרֵהּ אֶת הַסּוּסִים :	*Immiscere (se) cum equis. Ier.12.5.*

Cæterum bis hoc nomen סוס legitur in scriptura sacra, vt omnes asserunt, pro aui, procceritate, statura, & voce equo simili, quam nos gruem vocitamus. [*Grue.*] Quod si coniectare liceret, ego potius סוּס legerẽ, quẽadmodum & semel legitur, quamuis scriptum sit cum Vau, quod Iod protractum esse censeo ad extollẽdum vaticinij mysterium. Ier.8.7. *Et turtur,* וְסוּס *& grus, & hirundo seruarunt tempus aduentus, &c.* Esa.38.14. כְּסוּס *Sicut grus, hirundo, ita garriebam.* Expende locos. Alia nomina auium vide in עוף .

Deriuatiua huius & composita sunt חֲצַר סוּסָה או חֲצַר סוּסִים סִסָּה סוּסִי :

סיסי Nomen proprium viri ex Manasis tribu. Susi. [*Susio.*] Nume.13.11. *Pro tribu Ioseph, pro Manassis tribu (scilicet) Gadius filij* סוּסִי *Susi.* Radix est סוס .

סיף Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Ain Vau, sic flectitur in Biblijs.

Præteritum.	סָפוּ	
Futurum.	יָסוּף יִסְפּוּ	

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, vel ex synonimis desumes, quæ vide in כָּלָה . Finiuit, finem accepit, consumptus est. [*Finire, venir à fine, mancare.*] Quater inuenitur.

בית	וְסָפוּ בָתִּים רַבִּים נְאֻם יי׳ :	*Domos multas finire. Amos 3.15.*
זכר	וְזִכְרָם לֹא יָסוּף מִזַּרְעָם :	*Memoriam non finire ab aliquo. Est. 9.28.*
יחד	יַחְדָּו יִסְפּוּ נְאֻם יי׳ :	*Aliquos finem accipere simul. Esa. 66.17.*
קמס	סָפוּ תֻמּוּ מִן הָאֲדָמָה :	*Finire, deficere à (ob) terroribus. Psal.73.19.*

Cæterum & in Chaldaico idiomate hoc verbum idẽ significat, quod semel legitur in præterito סְפַת . Dan.4.30. *In ea hora dictio (hoc)* סְפַת *finẽ accepit sup Nabuchodonosoro.* Deriuatiua hui' sunt הסיף הסרופף סיף סוף סופה סף .

סוף Nomen formæ masculinæ, sine plurali, & cum affixo סוֹפוֹ . Finis, terminus, vltimum quoduis, antitheton ראש caput. [*Fine, l'vltimo di qual si voglia cosa.*] Synonima sunt אַחֲרִית · קֵץ · תַּכְלִית , quæ suis locis vide. Quinque vicibus inuenitur.

אדם	כַּאֲשֶׁר הוּא סוֹף כָּל הָאָדָם :	*Finis hominis. Eccl.7.2.*
דבר	סוֹף דָּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע :	*Audire finem verbi. Eccl.12.13.*
ים	וְסוֹפוֹ אֶל הַיָּם הַאַחֲרוֹן :	*Vltimum alicuius esse ad mare vltimum. Iud.2.19.*
נחל	וּמְצָאתֶם אֹתָם בְּסוֹף הַנַּחַל :	*Inuenire in vltimo torrentis. 2.Paral.20.16.*
ראש	מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף :	*A capite vsque ad finem. Eccl.3.11*

Cæterum & in Chaldaico idiomate סוף , & adiectione Aleph סוֹפָא idem significat, vt in sequentibus.

ארעא	וְחִזְוֵיהּ לְסוֹף כָּל אַרְעָא :	*Finis vniuersæ terræ. Dan.4.8.*
מלה	עַד כָּה סוֹפָא דִי מִלָּתָא :	*Finis dictionis. (verbi.) Dan.7.28.*
מלכו	וְשָׁלְטָנֵהּ עַד סוֹפָא :	*Dominium Dei esse vsq; ad vltimũ. Dan.6.27.*

סוף Nomen masculinum genere, sine plurali, collectiuum, quoddam genus iunci significans, sic fortasis dictum, quòd crescat in extremitate fluminis & maris. [*Giunco.*] Vide גֹּמֶא . Quater inuenitur. Hinc verò יַם סוּף quasi mare caricis, quòd eo iunci genere abundet, dictum est, quod mare rubrũ, & alij mare erythreum ab Erythręo rege appellarunt. [*Mare rosso.*] Semel reticetur mare. Quidam nihilominus etiam hoc ab extremitate dictum putant, quasi mare vltimũ. Hic fuit sexta Israelitarum mansio, vt Num.33.10. *Et castrametati sunt super (secus)* יַם סוּף *mare iunci.* Loci obseruãdi.

נזר	לְגֹזַר יַם סוּף לְגֻזָרִים :	*Deum diuidere mare iunci (in) diuisionibus. Psal.136.13.*
נער	וַיִּגְעַר בְּיַם סוּף וַיֶּחֱרָב :	*Increpare (in) mare iunci, & arescere. Psal.106.9.*
המרה	וַיַּמְרוּ עַל יַם בְּיַם סוּף :	*Rebellem esse super (secus) mare, in mare iunci. Psal.106.7.*
סעה	וַיָּסַע מִיַּם סוּף וַיָּבֹאוּ :	*Ponere in iunco super littore fluuij.*

		Nume.14.9.
קנאת	וְסָרָה קִנְאַת אֶפְרַיִם :	*Zelum alicuius recedere. Esa.11.13*
ראה	אֲסִירָה נָא וְאֶרְאֶה :	*Recedere (à loco suo scilicet) & videre.Exo.3.3.*
ראה	וַיָּסַר לִרְאוֹת אֶת מַפֶּלֶת הָאֲרִיֶה :	*Recedere ad videndum. Iud.14.8.*
רוח	וְרוּחַ יי׳ סָרָה מֵעִם שָׁאוּל :	*Spiritum Domini recedere de cum aliquo.1.Sam.16.14.*
רוח	וְסָרָה מֵעָלָיו רוּחַ הָרָעָה :	*Spiritum malum recedere desuper aliquo 1.Sam.16.23.*
רוח	וְיָסוּר בְּרוּחַ פִּיו :	*Recedere in halitu oris alicuius.Iob. 15. 30.*
רוח	מָה זֶה רוּחַךְ סָרָה :	*Spiritum alicuius recedere. 1. Reg. 21.5. Vel est a* סרר .
רוע	סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב :	*Recedere à malo. Psal. 34.15.*
רוע	וְסַר מֵרָע מִשְּׁתוֹלֵל :	*Recedentem à malo spolium facere Esa.59.14.*
שאול	וּמִיסוּר לִשְׁאוֹל יְשַׁלֵּם לָךְ :	*Recedere inferno paci(pro pace)alicuius.Ier.15.5.*
שבט	לֹא יָסוּר שֵׁבֶט מִיהוּדָה וגו׳ :	*Virgam non recedere à Iuda, &cæt. Gen.49.10.*
שבט	יָשֹׁבֶט מִצְּרַיִם יָסוּר :	*Virgã alicuius recedere.Zac.10.11*
שמע	וְסוּר לְבִלְתִּי שְׁמוֹעַ בְּקוֹלֶךָ :	*Recedere,ne audias.Dan.9.11.*

Deriuatiua huius & composita sunt בוּר הַסִּירָה הֵסִיר הוּסַר סוּר סוֹרָה סִיר סִירִים :

סוּר Aliquando est ex superiori Cal, vt illic dictum est. Aliàs est nomen portæ templi Salomonis, sic dictæ, quòd immundi per eam recederent, dum separarentur ab ecclesia. Sur. [*Sura.*] 2.Reg.11.6. *Et tertia pars in porta* סור *Sura*. Quidam arbitrantur, sex alijs nominibus dictam insuper fuisse, pro quo vide superius in הֵיכָל & in יְרוּשָׁלַם .

סוֹרֵר Verbum Pihel actiuum, quod semel legitur in Biblijs, nec aliud ex eo facilè formarem. Deducitur autem à radice סור , & significat recedere fecit, remouit, abstulit, vel peruertit, quamuis alijs potius sit fictitium à nomine סִיר satis ornatè, idest spinis repleuit. [*Far partire, leuar via, torcere dal suo luogo, ouero riempire di spine, far spinoso.*] Thren. 3.4. *Vias meas* סוֹרֵר *remouit (peruertit, spinis oppleuit.)* Alias est participium à radice סרר , ibi vide.

סוֹת Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo סוֹתוֹ . Operimentũ, vestimentum, idem quod כְּסוּת detractione Caph forsitan. [*Veste, vestimenta.*] Gen.49.11. *Et in sanguine vuæ* סוֹתוֹ *vestimentum suum.* Quidã huc referũt illud Gen.20.16. de quo in כְּסוּת dictum est, exponentes, *En illud est tibi sicut operimentum oculorum omnibus, qui tecum sunt.*

ס ח

סח Lege radices נסח סחח , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

סַח Require superius in מַסַּח , & nota.

סוֹחַ Require superius in ס ante ו , suo loco proprio.

סחב Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

סָחַבְנוּ	Præteritum.
יִסְחָבוּם	Futurum.
סְחֹב לְסָחֹב	Infinitiuus.

Cętera, si opus erunt, ex te formabis ad canones grãmati-

מכשול	כִּטְבַעַת חֲאוֹן יִהְיוּ הַכָּרִים לֹא יָסוּרוּ מִמֶּנּוּ :	*Vectes esse in anulis arcæ, non recedere ab ea. Exo.25.14.*
טעם	אִשָּׁה יָפָה וְסָרַת טַעַם :	*Mulier recedens gustu.(Hoc est deficiens.) Pro.11.22.*
יד	לָמָה לֹא תָסוּר יָדוֹ מִכֶּם :	*Manum non recedere ab aliquo. 1. Sam.6. 3.*
יסוף	כִּי יי׳ כָּר מֵעָלָיו :	*Dominum recedere desuper aliquo. Iud.16.20.*
יחד	הַכֹּל סָר יַחְדָּו :	*Omnes recedere simul. Psal.14.3.*
ילך	סָרוּ וַיֵּלְכוּ :	*Recedere, & abire. Ier.5.24.*
ימין	לֹא אָסוּר יָמִין וּשְׂמֹאול :	*Non recedere (ad dexteram & sinistram. Deut.2.27.*
ירד	לְכוּ סָרוּ רְדוּ מִתּוֹךְ עֲמָלֵקִי :	*Recedere, descendere de medio aliquorum. 1. Sam.15.6.*
ישב	סוֹרָה שָׁבָה פֹּה וגו׳ :	*Recedere (à loco suo) sedere hic. Ruth.4.1.*
כוח	יָסַר מִמֶּנִּי כֹּחִי :	*Vim recedere ab aliquo. Iud.16.17*
לב	וּמִן יי׳ יָסוּר לְבוֹ :	*Cor alicuius recedere à Domino. Iere.17. 5.*
לב	אֶת לְבָם הַזֹּנֶה אֲשֶׁר סָר מֵעָלַי :	*Cor alicuius recedere desuper Deo. Ezec.6.9.*
לבב	וּפֶן יָסוּרוּ מִלְּבָבְךָ וגו׳ :	*Aliquid recedere à corde. Deut.4.9*
לבב	וְלֹא יָסוּר לְבָבוֹ :	*Cor(vel corde)non recedere. Deute. 17. 17.*
לבב	לֵבָב עִקֵּשׁ יָסוּר מִמֶּנִּי :	*Cor prauum recedere ab aliquo. Ps. 101.4.*
מלן	וַיִּמָּאֵן לָסוּר :	*Renuere recedere. 2. Sam.2.23.*
מוקש	לָסוּר מִמֹּקְשֵׁי מָוֶת :	*Recedere à laqueis mortis. Pro.13.14*
מכה	מַכָּה בִלְתִּי סָרָה :	*Plaga non recedens. Esa. 14.6.*
מצוה	וּלְבִלְתִּי סוּר אֵן הַמִּצְוָה וגו׳ :	*Non recedere à mandato, &c. Deut. 17. 20.*
מצות	וְלֹא סָרוּ מִצְוַת הַמֶּלֶךְ :	*Nõ recedere(à)ꝑcepto. 2. Par. 8.15*
מר	אֵכֶן סָר כַּר הַמָּוֶת :	*Amaritudinem mortis recedere. 1. Sam.15.31.*
מרוח	וְסַר מִרְוַח סְרוּחִים :	*Luctum superfluorum recedere. (à loco suo, vt veniat.) Amos 6.8.*
משמע	וְסַר אֶל מִשְׁמַעְתֶּךָ :	*Recedere (à loco suo) ad auscultationem alicuius. 1. Sam. 22.14.*
משפט	מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי :	*Non recedere à iudicijs alicuius. Psal.119.102.*
נגע	וְסַר מֵהֶם הַנָּגַע :	*Plagam recedere ab aliquo. Leuit. 13. 58.*
נכתב	יְסוּרֵי בָאָרֶץ יִכָּתֵבוּ :	*Recessores alicuius scribi in terra. Ier.17.13. Hebrei legunt* וְסוּרֵי . *Fortassis illud est Vau diminutũ. Vide etiam in* יסר .
נלחם	וַיָּסֹרוּ עָלָיו לְהִלָּחֶם :	*Recedere super aliquem ad prælianduin. 1. Reg. 22. 32.*
סבא	סַר סִבְאָם :	*Potum aliquorũ recedere. Hos.4.18*
סבל	יָסוּר סִבְלוֹ מֵעַל שִׁכְמֶךָ :	*Onus recedere desuper humero. Esa. 10. 27.*
עבדים	אֵין לָהֶם לָסוּר מֵעַל עֲבֹדָתָם :	*Non recedere desuper seruitute sua. 2. Par. 35.15.*
עון	וְסַר עֲוֹנֶךָ :	*Iniquitatem recedere. Esa. 6. 7.*
עיר	וְנָסוּרָה אֶל עִיר הַיְבוּסִי :	*Recedere ad ciuitatem. Iud.19.11.*
על	וְסַר מֵעֲלֵיהֶם עֹלוֹ :	*Iugum recedere desuper aliquo. Esa. 14. 26.*
ענן	וְהֶעָנָן סָר מֵעַל הָאֹהֶל :	*Nubem recedere desuper tentorio. Num. 12. 10. (29.*
ערב	וְסַר הָעָרֹב מִפַּרְעֹה וגו׳ :	*Arobum recedere ab aliquo. Exo.8.*
פעל	סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן :	*Operatoris iniquitates recedere ab aliquo Psal.6.9.*
פיס	וְלֹא סָר מִכֹּל אֲשֶׁר צִוָּהוּ :	*Non recedere ab his, quæ alius præcipit. 1. Reg. 15.5.*
צל	סָר צִלָּם מֵעֲלֵיהֶם :	*Vmbram recedere desuper aliquo.*

cut & סָר & סָרָה possibile est, vt ab eadẽmet radice deriuentur. סָרָה verò est etiam nomen substãtiuum, vt suo loco dicendum est. יסר habetur in radice propria, & in שרה vel שור , ibi vide. Motus est, recessit propriè. [*Mouersi d'alcun luogo, partirsi.*] Cõstruitur absolutè, & cum præpositionibus מ ל אל על , & efficitq; varia dicendi genera elegantiarum plena, & iuxta præpositiones habet significationem motus diuersam, sicut in sequentibus ex te ipso facilè annotare poteris. Semel סָרֵי pro שָׂרֵי ponitur, fitque elegans & ornata vocum allusio, Iere.6.28. *Omnes sunt* סָרֵי סוֹרְרִים *principes (recedentes) contumacum.* Expende locum .

		Exod. 2. 3.
חבש	כּוּף חָבוּשׁ לְרֹאשִׁי :	*Iuncum alligatũ esse capiti. Ion. 2. 5.*
מול	בְּעֲבָרָה מוּל כּוּף :	*E regione (maris) iunci. Deut.1.1.*
כור	וּיְרָאוּת עַל יָם כּוּף :	*Deũ facere terribilia super. (secus) mare iunci. Psal. 106.22.*
כער	נְגָעֵר בַּדְּעוֹת וְחֵילוֹ בְּיַם סוּף :	*Excutere in marc iunci. Ps. 136.15*
קול	בְּיַם סוּף נִשְׁמַע קוֹלָם :	*Vocẽ audiri in mare iunci. Ier. 49.21*
קצל	קָנֶה וָסוּף קָצָלוּ :	*Arundinem, & iuncum succidi. Esa.19. 5.*
תיך	וַתֵּרֶא אֶת הַחֲבָרוֹת בְּחוֹךְ הַסּוּף :	*Videre aliquid in medio iunci, Exo. 2. 5.*
תקע	וְיִתְקָעֵהוּ יָמָה סוּף :	*Infigere in mare iunci. Exo.10.9.*

סוּפָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, suscipiens affixa, & duplex signum generis fœminini, vel He adverbiale in fine, quæ sunt in Biblijs סוּפָה סוּפָתָה סוּפוֹת סוּפָתְךָ , Turbo, tempestas, procella, quasi finem afferens. [*Fortuna, tempesta.*] Inuenitur in sequentibus locis tantummodo. Synonimum est סַעַר & סְעָרָה , quæ vide.

אוי	וְאֵידְכֶם כָּסוּפָה יֵאָתֶה :	*Pernitiem alicuius venire vt turbinem. Pro.1.27.*
כהל	וּבְסוּפָתְךָ תְּבַהֲלֵם :	*Conturbare aliquem in(cum) turbine. Psal.83. 16.*
כוף	מִן הַדֶּדֶר תָּבוֹא סוּפָה :	*Procellam venire à cubiculo. Iob. 37.9. vide* הדר .
גלגל	וּגְלַגַּלִּים כַּסּוּפָה :	*Rotas reputari vt turbinẽ. Esa. 5.28*
גלגל	וּכְגַלְגַּל לִפְנֵי סוּפָה :	*Rota ante procellam. Esa.17.13.*
גנב	כְּמוֹ גְנֻבָתוֹ סוּפָה :	*Turbinem furari paleam. Iob.21.18*
גנב	לַיְלָה גְּנָבָתוּ סוּפָה :	*Turbinem furari aliquid nocte. Iob. 27. 20.*
דרך	יי׳ בְּסוּפָה וּבִשְׂעָרָה דַּרְכּוֹ :	*Viam Domini esse in turbine, et in tẽpestate. Nah. 1. 3.*
והב	אֶת וָהֵב בְּסוּפָה :	*Vahebã (esse) ĩ turbine. Num. 21.15*
יום	בְּסָעַר בְּיוֹם סוּפָה :	*Dies turbinis. Amos 1.14.*
מרכבה	וְכַסּוּפָה מַרְכְּבֹתָיו :	*Currus Dei esse vt turbinẽ. Esa.66. 15. Ier. 4. 13.*
נגב	כְּסוּפוֹת בַּנֶּגֶב לַחֲלוּף :	*Procellas trãsire in austro. Esa.21.1*
סערה	סוּפָה וּסְעָרָה וגו׳ :	*Visitari procella, tempestate, &cæt. Esa. 29. 6.*
עבר	בַּעֲבוֹר סִיפָה וְאֵין רָשָׁע :	*Procellam transire. Pro. 10.25.*
קצר	וְסוּפָתָה יִקְצוּרוּ :	*Metere procellam. (maximam, vel in turbine.) Hos. 8.7.*

Radix est סוף .

סוּפְנִיָּה Require inferius in סוּפְנִיָּה , quod idem est.

סוּר Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Ain Vau, sic flectitur in Biblijs.

סָר / סָרָה / סָרוּ / סָרְתָּם	Præteritum.
סָר או סֹר סָרֵי / סָרָה סֹרָת	Part. præs.
סוּרִים סוּרֵי סוּרֵי / סוּרָה	Part. pass.
אָסוּר או אֶסְרָה תָסוּר יָסוּר או יָסֹר יָסוּר / תָּסוּרִי תָּסוּרוּ או תָּסֹרוּ יָסוּרוּ או יָסֹרוּ	Futurum.
סוּר או סוּרָה סוּרִי או סָרוּ	Imperat.
סוּר או סוּר לָסוּר בְּשׁוּרִי	Infinitiuus.

Cætera, si opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Semel habet ש loco ס ad augendã forsitan significationem. Vide tamen in נשר , & nota. אָסוּר est etiam Pahûl verbi אסר . Participia supplẽt vices nominis Toar, & Pahul forsitan est merè Toar, cum à neutris non formetur. סָרוּ fortassis aliquando est a סרר si-

נסע	וְלֹא יָסוּר אֶת הָעָם מִמְּקוֹמוֹ :	*Nollere recedere de post aliquem. 2. Sam. 2.21.*
אהל	סוּרוּ נָא מֵעַל אָהֳלֵי הָאֲנָשִׁים וגו׳ :	*Recedere desuper tentorio aliquorũ. Num.16.26.*
אוי	כִּי גַם אוֹי לָהֶם בְּשׁוּרִי מֵהֶם	*Vẽ alicui, cum Deus recedit ab eo. Hos.9. 12. Quid si à radice* שור *fiat? Expende locũ, & vide* בשר .
אולת	לֹא תָסוּר מֵעָלָיו אִוֶּלֶת :	*Stultitiam non recedere desuper aliquo. Pro.27.22.*
אחר	אַל תָּסוּרוּ מֵאַחֲרֵי יי׳ :	*Non recedere de post Dominum. 1. Sam.12.20.*
אלוה	וֵאלֹהִים סָר מֵעָלַי :	*Deum recedere desuper aliquo. 1. Sam.28.16.*
אמר	וְאַל תָּסוּרוּ מֵאִמְרֵי פִי :	*Non recedere à dictis oris alicuius. Prouer.5.7.*
אנש	וַאֲנַשֵּׁי דָמִים סוּרוּ מִמֶּנִּי :	*Viros sanguinũ recedere ab aliquo. Psal. 139.19.*
בית	סוּרוּ נָא אֶל בֵּית עַבְדְּכֶם :	*Recedere (à loco tuo scilicet.) ad domum alicuius. Gen.19.2.*
בית	כִּי בֵּית הַסּוּרִים יֵצֵא :	*Domus recessorũ. Eccl.4.14. (recedentium à via bona, est carcer. Alijs est ab* אסר *cũ defectu Aleph idest vinctorum.)*
גבה	וְהַבָּמוֹת לֹא סָרוּ :	*Excelsa non recedere. 1. Reg.15.14.*
גלה	גָּלָה וְסוּרָה וגו׳ :	*Aliquam esse transmigrantem, & recedentem. Nota. Esa. 49. 21.*
גפן	וְאֵיךְ נֶהְפַּכְתִּי לִי סוּרֵי הַגֶּפֶן נָכְרִיָּה :	*Recessi vitis. (sunt palmites à vite lõge recedentes.) Iere. 2. 20.*
דבר	לֹא תָסוּר מִן הַדָּבָר וגו׳ :	*Non recedere à verbo, &c. Deute. 17. 11.*
דרך	סָרוּ מַהֵר מִן הַדֶּרֶךְ וגו׳ :	*Recedere citò de via, &c. Exo.32.8*
דרך	וְסַרְתֶּם מִן הַדֶּרֶךְ וגו׳ :	*Recedere à via. Deut. 31.29.*
הנה	מִי פֹתִי יָסֹר הֵנָּה :	*Recedere hic. Pro.9.4.*
מרע	סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים :	*Malè agentes recedere ab aliquo. Tsal. 119.115.*
קהל	יִתְגּוֹדָדוּ יָסוּרוּ בִי :	*Congregari, recedere in aliquem. Hos. 7. 14. Vel est à* סרר .
זעף	וַיֵּלֶךְ וגו׳ סָר וְזֹעֵף :	*Aliquem recedentem (cuius animus recedit) & furibundum ire. 1. Reg. 20.43. (Vel est à* סרר .)
חטאת	אַךְ לֹא סָרוּ מֵחַטֹּאת בֵּית יָרָבְעָם :	*Non recedere à peccatis. 2. Reg. 13. 6.*
חטאת	לֹא סָר מֵעַל חַטֹּאת וגו׳ :	*Non recedere desuper peccatis, &c. 2. Reg. 15.18.*
חסד	וְחַסְדִּי לֹא יָסוּר מִמֶּנּוּ וגו׳ :	*Pietatem non recedere ab aliquo. 2. Sam. 7.15.*
חק	לְמִימֵי אֲבוֹתֵיכֶם סַרְתֶּם מֵחֻקֵּי	*Recedere à statutis Dei à diebus patrum. Mal.3.7.*
חקק	וְחֻקָּיו לֹא אָסוּר מִמֶּנָּה :	*Non recedere à quouis statutorum. 2. Sam. 22.23.*
חרב	וַעֲרָה לֹא יָסוּר חֶרֶב מִבֵּיתֶךָ וגו׳ :	*Gladium non recedere à domo. 2. Sam. 12.10.*
חשך	לֹא יָסוּר מִנִּי חֹשֶׁךְ :	*Nõ recedere à tenebris. Iob.15.30*

ס ס ס

ra valeo, primaria radicis significatio videtur esse, profuit, vsui fuit. [*Giouare.*] Vide הועיל. Præsens participiũ masculinum eleganter ponitur pro thesauri præposito, à nomine מסכנות, de quo suo loco dictum est. [*Tesoriere, che è sopra la monitione.*] De fœminino dubitant oẽs, an permaneat in significatione propria iuuandi, vt mihi placet, vel calefacientem denotet ex Arabico idiomate, vel potius domi præpositam, eo modo, quo & masculinum, vel tandem consuetudinariã, ex Hiphil מסכין significatione, ibi vide, & nota. [*Donna che gioua, ouero riscalda, ouero cameriera, che è sopra la robba di casa, ouero solita.*] Inuenitur tantum in sequentibus.

אמר	כִּי תֹאמַר מָה יִּסְכָּן לָךְ :	*Dicere, quid proderit tibi? Iob.35.3*
גבר	הַלְאֵל יִסְכָּן גָּבֶר כִּי יִסְכָּן עָלָיו מַשְׂכִּיל :	*Virum prodesse Deo, & prudentem prodesse super eo. (ei.) Iob.2.22.*
גבר	כִּי אֲמַר לֹא יִסְכָּן גֶּבֶר וגו׳ :	*Virũ nõ ꝓdesse, (sibi) &c. Iob.34.9.*
סוכיח	הוֹכֵחַ בְּדָבָר לֹא יִסְכּוֹן :	*Repræhẽdere in verbo, quod nõ ꝓdesit. Iob.15.3.*
שיש	וְחָכִי לוֹ סִכְנֻת וגו׳ :	*Esse proficientem alicui. 1.Reg.1.2. Vide etiam ver.4.*
אזן	לֵךְ בֹּא אֶל חַסְכָּן הַזֶּה וגו׳ :	*Ire, venire ad thesaurarium, qui est domi præfectus. Esa. 22.15.*

Deriuatiua huius sunt הסכין מסכן מסכנות נסכן.

סכסך Verbum Pihel actiuũ, ex Quadratis, quod has voces tantum in Biblijs habet.

סִכְסַכְתִּי	Præteritum.
יְסַכְסֵךְ	Futurum.

Cætera cautè formarem, cum non satis certum sit, quid propriè significet, quamuis communiori sententia, confudit, conturbauit, commiscuit, exponatur. [*Cõfundere, meschiare.*] Esa. 9.11. *Et inimicos eius* יְסַכְסֵךְ *confundet.* Et 19. 2. וְסִכְסַכְתִּי *Et confundam Aegyptios in Aegyptios.* Alibi non inuenitur. Expende locos, & omnes accuratius.

סכר Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in præterito סִכַּרְתִּי, nec aliud ex eo facilè formarem. Occlusit, conclusit. [*Chiudere, serrare.*] Vide סגר. Esa. 19. 4. וְסִכַּרְתִּי *Et concludam Aegyptios in manu dominorum (domini) duri.* (*Vel durè.*) סִכָּרִים quod videtur ex radice formari, positum est inferius in שָׂכַר, suo loco proprio, ibi vide.

Deriuatiua huius sunt נסכר שָׂכָר.

סכות Nomen formæ fęmininæ, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur, quid propriè significet. Aliquibus est nomen proprium idoli. Alijs est auscultatio. Ego cum Diuo Stephano. Act. 7. arbitror, radicem esse סכך, & casulam, tabernaculum interpretor. [*Capanna, coprimento, casuccia.*] Amos 5.26. *Et gestabatis* אֶת סִכּוּת *casulam regis vestri.*

Ex hac radice verò deriuatur הסכות, de quo suo loco dictum est.

סכות Est plurale noĩs סֻכָּה, vt illic habes. Aliàs transit in singularem numerum, fęmininum genere, & cum He aduerbiali in fine סֻכָּתָה, & est nomẽ proprium loci in terra Canaan, sic dicti, ob tuguriola, quæ ibi Iacobus olim fecerat. Sucoth. [*Sucota.*] 1. Reg. 33.17. *Et Iacob profectus est* סֻכָּתָה *ad Sucotam, & ædificauit sibi domum, & gregi suo fecit* סֻכּוֹת *tuguria; ob id appellatum est nomen loci illius* סֻכּוֹת *Sucoth.* Fuit autem prima Israelitarum ex Aegypto exeũtium mansio, vt Exo. 12. 37. *Et profecti sunt filij Israelis ex Rameses* סֻכָּתָה *ad Sucotã.* Num. 33.5. *Et castrametati sunt* בְּסֻכּוֹת *in Sucotam.* Ibi ædificata fuit ciuitas huius noĩs in valle, quæ tribui Gad ascripta fuit, nam erat cis Iordanem secus Aegyptum, vt Ios. 13.27. *Et in valle Betharama, & Bethnimera,* וְסֻכּוֹת

רעש	סָכַתָּה לְרֹאשִׁי בְּיוֹם נָשֶׁק :	*Tegere capiti (caput) alicuius in die belli. Psal.140.8.*

Deriuatiua huius & cõposita sunt הסיך הוסך מְסֻכָּה מוסך מסוכה סך סָךְ סִכָּה סְכִכָּה סִכּוּת סְכוֹת בְּנוֹת שׁוּךְ :

סכה Nomen proprium vrbis in tribu Iudæ in deserto fabrefactæ. Sechacha. [*Secaca.*] Ios. 15.60. וְסֶכָכָה *Et Secaca.* Radix est סכך.

סכל Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod habet has voces tantum in Biblijs.

יְסַכֵּל	Futurum.
סַכֵּל	Imperat.

Cætera ex te formabis, cum opus erunt, iuxta regulas grammaticales, excepto Pahul, cuius vices supplet sequens nomen Toar. Infatuauit, fatuum reddidit. [*Impazzire, far esser sciocco.*] Vide נער. Bis inuenitur.

דעת	וַדַּעְתָּם יְסַכֵּל :	*Infatuare scientiam alicuius. Esaias 44. 25.*
עצה	סַכֵּל נָא אֶת עֲצַת אֲחִיתֹפֶל יי׳	*Infatuare consilium alicuius. 2.Sam. 15. 31.*

Deriuatiua huius sunt הסכיל נסכל סִכֵּל סִכְּלוּת שִׁכְּלוּת.

סכל Nomen masculinum genere, & declinatione; סְכָלִים Fatuus, inscius, insipiens, antitheton חָכָם, stolidus. [*Ignorante, grossolano, sciocco.*] Vide כסיל, quod fortasis idem est per trãspositionem literarum. Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

אמר	וְאֹמַר לְכֹל סָכָל הוּא :	*Dicere oĩbus, fatuus est. Eccl.10.3.*
כן	בָּנִים סְכָלִים הֵמָּה וְלֹא נְבוֹנִים	*Filij stulti, nõ intelligẽtes. Ier.4.22.*
סיים	וְאַל תְּהִי סָכָל :	*Non esse fatuum. Eccles.7.19.*
הלך	וְגַם בְּדַרְכּוֹ כְּשֶׁהַסָּכָל הוֹלֵךְ וגו׳ :	*Stultum ire, &c. Eccles.10.3.*
רבה	וְהַסָּכָל יַרְבֶּה דְבָרִים :	*Stultum multiplicare verba. Eccles. 10.14.*
חכם	הַחֲכָם יִהְיֶה אוֹ סָכָל :	*Sapientem esse, aut stultũ. Eccl.2.19.*
עם	שַׁמְעוּ נָא זֹאת עַם סָכָל וְאֵין לֵב :	*Populus stultus. Ier.5.22.*

סכל Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs. Stultitia, imprudentia, stoliditas, antitheton חָכְמָה. [*Ignoranza, pazzia, sciocchezza.*] Eccles.10.6. *Datur* הַסִּכְלוּת *imprudentia in sublimitatibus multis.* Hebraismus pulcherrimus, idest euehũtur stulti ad honorum fastigia. Quibusdam est Toar, stolidus: alijs à שֶׂכֶל mutato שׂ in ס, idest intellectus, quod nõ placet.

סכלות Nomen formæ fœmininæ, sine plurali. Stultitia, imprudentia, fatuitas, antitheton חָכְמָה. [*Pazzia, ignoranza, sciocchezza.*] Semel scribitur cum שׂ loco ס, vt omnes asserunt שִׂכְלוּת, quod suo loco vide. Sex vicibus tantum inuenitur.

אחז	לְאָחוֹז בְּסִכְלוּת :	*Appræhendere in stultitiã. Eccl. 2.3*
ידע	וְלָדַעַת רֶשַׁע כֶּסֶל וְהַסִּכְלוּת :	*Cognoscere stultitiam. Eccles.7.27.*
יתרון	שֶׁיֵּשׁ יִתְרוֹן לַחָכְמָה מִן הַסִּכְלוּת :	*Superabundantiam esse sapientiæ à (præ) stultitia. Eccles. 2.13.*
מעט	מִסִّכְלוּת מְעַט :	*Stultitia parum. Eccles.10.1.*
ראה	לִרְאוֹת חָכְמָה וְהוֹלֵלוֹת וְסִכְלוּת :	*Videre stultitiam. Eccl. 2. 12.*
תחלה	תְּחִלַּת דִּבְרֵי פִיהוּ סִכְלוּת :	*Principium verborum oris alicuius esse stultitiam. Eccl. 10.13.*

Radix est סכל.

סכן Verbum Cal actiuum, perfectum, quod habet has dictiones tantum in Biblijs.

סָכַן / סָכְנָת	Part. præs.
יִסְכַּן	Futurum.

Nec aliud ex eo facilè formarem, cũ ignoretur, quid propriè significet hæc radix, & ob id diuersimodè trãsferatur, vt in Sancte habes. Mihi vero, si quid coniectu-

יסד	מוֹשַׁב בַּסֻּכָּה שִׁבְעַת יָמִים וגו׳ :	*Manere in tugurijs septem diebus. Leuit.23.42.*
יסב	אֲרוֹן וְיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַסֻּכּוֹת :	*Arcam & Israelitas manere in tugurijs. 2.Sam.11.11.*
יסב	יֹשֵׁב בַּסֻּכָּה לְמוֹ אָרֶב :	*Leonem manere in tugurio insidiãs. (ad insidias.) Iob.38.40.*
כרם	וְנוֹתְרָה בַת צִיּוֹן כְּסֻכָּה בְכֶרֶם	*Relinqui vt tuguriũ ĩ vinea. Esa.1.8*
נפל	אָקִים אֶת סֻכַּת דָּוִיד הַנֹּפֶלֶת :	*Erigere tugurium Dauidis cadentẽ. Amos 9.11.*
סביב	וַיָּשֶׁת חֹשֶׁךְ סְבִיבֹתָיו סֻכּוֹת :	*Ponere tenebras circumcirca se tabernacula. 2. Sam. 22.12.*
סביב	סְבִיבוֹתָיו סֻכָּתוֹ :	*Ponere tenebras absconsionem, circuitus, tugurium suum. Ps. 18.12*
עשה	וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סֻכּוֹת :	*Facere tuguria gregi. Gen.33. 17.*
עשה	לַעֲשׂוֹת סֻכּוֹת כַּכָּתוּב :	*Facere tuguria, sicut scriptum est. Neh.8.16.*
עשה	וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם סֻכּוֹת אִישׁ עַל גַּגּוֹ וגו׳ :	*Facere sibi tuguriola sup tectis, &c. Neh.8.17. Vide etiam ver. 18. & nota.*
עשה	וְכַסֻּכָּה עָשָׂה כֹּאל :	*Custodem facere tuguriũ. Iob.27.18*
נסן	הִצְפִּנֵם בַּסֻּכָּה :	*Abscondere in tugurio. Psal.31.21.*
שתה	וְהוּא שֹׁתֶה הוּא וְהַמְלֵבִים בַּסֻּכּוֹת :	*Bibere in tugurijs. 1.Reg.20.12.*
תשאות	תְּשָׁאוֹת סֻכָּתוֹ :	*Fremitus tugurij Dei. (Cęlos innuit.) Iob.39.29.*

Radix est סכך.

סכך Verbum Cal actiuum, ex duplicibus, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

סָכַתָּ / סָכַתָּ / שַׂכֹּתִי	Præteritum.
סוֹכֵךְ / סֹכְכִים	Part. præs.
תְּסֹכְכֵנִי / יְסֹכֵהוּ / יְסֹכּוּם	Futurum.

Cætera, si opus erũt, ex te formabis ad canones grãmaticæ. Texit, operuit. Differt à כָּסָה, quòd hoc nostrũ operimentum vel superius vel anterius rem opertã nõ tangens significat, quod notes velim. [*Coprire, ma nõ toccare la cosa coperta; ouero porre d'auanti ad alcuna cosa.*] Scribitur semel cum שׂ loco ס ad notandum mysteriũ, vel certè est radix per se, vt suo loco dicemus. סוֹכֵךְ nõnullis est etiam nomen, a radice סוך, vt suo loco in ס ante ו dictum est. Inuenitur in sequentibus tantũmodo.

אף	סָכוֹתָה בְאַף וַתִּרְדְּפֵנוּ :	*Tegere in furore. Thr. 3.15.*
ארון	וַתָּסֶךְ עַל הָאָרוֹן אֶת הַפָּרֹכֶת :	*Tegere super arcam cum parochet. Exo.40.3.*
ארון	וַיְסֹכְכִים עַל אֲרוֹן בְּרִית יי׳ :	*Cherubinos tegere super arcam. 1. Par.28.18.*
נסן	תְּסֹכְכֵנִי בְּבֶטֶן אִמִּי :	*Deum tegere aliquem in ventre matris. Psal.139. 13.*
סוכן	וְהַכֵּן הַסָּכָךְ :	*Tegentem aptari. Nah. 2. 6. Instrumentum bellicum intelligit, quo se protegunt murum ciuitatis expugnantes. testudo.*
כף	וְשַׂכֹּתִי כַפִּי עָלֶיךָ :	*Tegere (vel sepire) super aliquem vola. Exo.33. 22.*
כרוב	וְהָיוּ הַכְּרֻבִים וגו׳ סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם וגו׳ :	*Cherubinos tegere (in) alis super Caporeth. Exo. 25.19.*
כרוב	וַיְסֹכּוּ הַכְּרֻבִים עַל הָאָרוֹן וגו׳ :	*Cherubinos tegere super arca, &c. 1.Reg.8.7.*
ברוב	אֶת כְּרוּב מִמְשַׁח הַסּוֹכֵךְ :	*Cherub vnctionis contegens. Alludit ad Cherubinos arcę. Ezec.28.14. Vide etiam ver.16.*
ענן	סָכַתָּה בָּעָנָן לָךְ וגו׳ :	*Tegere sibi in nube, & cæt. Thren. 3. 15.*
צלים	יְסֹכְכוּ צְלָלוֹ :	*Vmbracula tegere aliquem vmbra. Iob. 40. 17.*

תקון	מוֹעֲדוֹת לְתָקוּן אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדַי :	*Conuenientia spinis cum olla sit, nisi fortasis ea vna, & sub illa exurantur, & si parum lepida. Alij ad* סיר *reducunt, quòd remoueantur, vel certè potius, quòd à se recedere quodammodo cogant. Quater inuenitur.*
תרמון	וְעָלְתָה אַרְמְנוֹתֶיהָ סִירִים :	(*Quodlibet*) *palatiorum ascendere spinis. Esa. 34.13. Vide* עלה.
סבך	כִּי עַד סִירִים סְבֻכִים :	*Spinæ perplexæ. Vel perplexi vsque ad spinas. Nah. 1.10.*
קול	כִּי כְקוֹל הַסִּירִים תַּחַת הַסִּיר :	*Vox spinarum sub olla. Eccl. 7.8.*
שיך	הִנְנִי שָׂךְ אֶת דַּרְכֵּךְ בַּסִּירִים :	*Sepire viam (in) spinis. Hos. 2.6.*

סית Hinc deducitur הסית, de quo suo loco dictum est.

ס כ

סך Lege radices נסך סכה סכך, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

סך Nomen formæ masculinæ, quod non legitur in Biblijs, nisi cum affixo, quæ sunt סֻכּוֹ סוכו או סֻכּוֹ, quas dictiones nonnulli reuocant ad סֻכָּה, detracto He, quod nõ placet. Tabernaculum, tentorium, tugurium à protegendo dictum. [*Capanna, frascata, casuccia, che cuopre.*] Quinque vicibus inuenitur, & semel scribitur cum שׂ loco ס, ad denotandum mysterium.

אריה	כְּאַרְיֵה בַּסֻּכָּה :	*Insidiari, vt leonem à suo tugurio. Psal.10.9.*
סוס	וַיְהִי בְשָׁלֵם סוּכּוֹ :	*Tabernaculum Dei esse in Solimis. Psal.76. 3.*
תוס	וַיַּחְמֹס כַּגָּן שֻׂכּוֹ :	*Deum rapere sicut horti tugurium suum. Thren. 2.6.*
עזב	עָזַב כַּכְּפִיר סֻכּוֹ :	*Relinquere tugurium suum vt leunculum. Ier. 25.38.*
צפן	כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכָּה בְּיוֹם רָעָה :	*Deum abscondere aliquem in suo tugurio. Psal.27.5.*

Radix est סכך.

סך Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur ĩ Biblijs, & dubitatur, ex qua radice sit, & quid propriè significet. Radix ferè omnibus est סכך, & summam, numerum, vniuersitatem, quasi dẽsitatem, copiã, aut frequentiam dicas, nescio quibus cõiecturis interpretantur. Ego de radice non valdè contenderem, sed quod ad significationem attinet, potius crederem esse nomen loci, à protegendo, sicut & סוֹכֵךְ dicti, qui vt videtur parum à templo aberat. Sach. [*Saco.*] Psal. 42. 5. *Quando transibam* בְּסֵךְ *in (per) Sacum.* Expende locum & omnes accuratius.

סך Duplicata habentur paulò post, suo loco proprio.

סכה Nomen fœmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs סֻכָּה סֻכַּת סֻכּוֹת סֻכָּתוֹ. Quidam insuper huc referunt eas dictiones, quas paulò superius in סך habes. Tabernaculum, tentorium, tugurioium, quasi tegumentum, à protegendo dictum. [*Capanna, frascata, casuccia che cuopre.*] Plurale סֻכּוֹת, vt suo loco dicemus. Loci obseruandi.

סוכות	כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וגו׳ :	*Manere facere in tugurijs. Leuit. 23.43.*
קיץ	סֻכָּה תִהְיֶה לְצֵל יוֹמָם וגו׳ :	*Tugurium esse vmbræ (pro vmbra) interdiu, &c. Esa.4.6.*
חג	חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיי׳ :	*Festum tabernaculorũ. Leuit. 23.34. Fiebat 15. mensis septimi per septem dies, & est idem cum festo collectionis. Confer locos.*

& Sucota. Huius ciues quódam multati sunt à Gideone, quòd annonam exercitui noluissent contribuere, Iud. 8. 5. & ver. 15. ibi vide. Psal. 60. 8. *Et vallem* סכות *Sucotæ metiar.* Inter Sucotam & Zeredam Salomon fudit vasa templi, vt 2. Par. 4. 17. at 1. Reg. 7. dicitur, fudisse eam inter Sucotã & Zortanã. Cõfer locos. Radix est סכך.

סכות בנות Nomẽ proprium idoli Babyloniorum. Sucoth benoth. [*Sucote benote.*] 2. Reg. 17. 30. *Porrò viri Babylonij fecerunt* את סכות בנות *Sucotem benotem.* Quidam arbitrãtur fuisse gallinã cum pullis sub alis, quasi eos protegentem, nam sunt duæ dictiones, סכות à radice סכך, plurale nominis סֻכָּה, & בנות plurale בת, de quibus suo loco dictum est.

ל ס

סל Lege radices סלא, סלה סלל, & ex forma dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

סל Nomen masculinũ genere, & declinatione סלים. Sporta, canistrum, cophinus, carthallus, vimineus. [*Canestro, cesto.*] Synonima sunt דוד מנא כלוב, quæ suis locis vide. Tredecim vicibus inuenitur, ex quibus sequentes locos annotabis.

והעוף אכל אתם מן הסל וגו׳ :	*Auem edere de canistro, &c. Genes.* 40. 17.
הבשר ושם בסל :	*Ponere carnẽ in cophino. Iud.* 6. 19.
והקרבתם אתם בסל :	*Offerre aliquid i canistro. Exo.* 29. 3
ולחם מצה אחת מן הסל :	*Capere placentam ex canistro. Nume.* 6. 19.
והיו שלשה סלי חרי על ראשי :	*Tria canistra foraminis esse super ca pite.* (*foramina habentia vimi nea.*) *Gen.* 40. 16.
ואת הלחם אשר בסל :	*Panis in cophino. Exo.* 29. 32.
ואת הלחם אשר בסל המלאים :	*Panis in cophino impletionum.* (*cõsecrationis.*) *Leuit.* 8. 31.
מסל המצות אשר לפני יי׳ :	*Cophinus azimorum. Exo.* 29. 23.
ונתתם אותם על סל אחד :	*Dare panem super.* (*ponere in*) *canistro. Exo.* 29. 3.
ובסל העליון מכל המאכל פרעה :	*In cophino superiori esse de omni cibo, &c. Gen.* 40. 17.

Radix est propria, quamuis non milli ad סלה reuocẽt. Hinc verò quidam manare putant סלה סלסלות, de quibus suis locis dicendum est.

סלד Require paulò inferius, suo loco proprio.

סלל Duplicata omnia habentur paulò inferius, suo loco proprio.

סלא Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Lamed Aleph, ex quo legitur semel in Biblijs participium passiuum מְסֻלָּאִים, nec aliud ex eo facilè formarem. Aestimauit, merces strauit propriè, sicut faciunt mercatores, vt eas permutent. [*Apprezzare, distẽdere la mercantia, farne pala, per venderla, dandogli il prezzo.*] Thren. 4. 2. *Filij Sion pretiosi* המסלאים *Strati* (*æstimati in*) *auro optimo.* In derinatiuis mutat aliquando Aleph in He, nisi malles è contrario, radicem esse סלה, & in hoc ה versum fuisse in א, quod non placet.

Deriuatiua igitur huius sunt סלא סלוא סלא סלה.

סלא Nomen proprium loci. Sila. [*Silla.*] 2. Reg. 12. 21. *Et percusserũt Ioasum* (*in*) *Bethmilò, quod descendit* (*ad*) סלא *Silam.*

סלוא Nomen proprium viri ex Simeonis tribu. Salu. [*Saluno.*] Num. 25. 14. *Zimri filius* סלוא *Salu, &c.*

סלוא סלא Nomen proprium viri ex Beniamin. Salu. [*Saluno.*] Neh. 11. 7. סלא *Salu filius Mesulami.* 1. Par. 9. 7. סלוא *Salu filius Mesulami.*

סלד Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in futuro אֲסַלְּדָה, & ignoratur, quid significet. Ego nihil certi adhuc habeo, qd proferam, nec aliorum interpretamenta mihi satisfaciunt. Sunt, qui exponãt pro calefacere, vrere. Alij pro orare. Alij pro confirmari, recreari, refocillari. Alij tandem alias mentis suæ opiniones afferunt, quæ nihil vel parum ad rem faciunt. Quod si cõiectare licet, videtur potius ex verborum sententia cum aliquibus esse, gestire, subsilire præ gaudio, vel aliud qd simile. Ait enim Iob. 6. 8. *Vtinam adueniat, quod efflagito, & quod expecto, Deus tribuat. Velit scilicet Deus me contundere, soluat manũ suam, & me incidat. Adhuc esset consolatio mea,* ואסלדה *& gestirem in dolore* (*cui*) *non parceret, &c.* Expende locum & omnes accuratius.

Deriuatiuum huius est סלד sequens.

סלד Nomen proprium filij Nadab ex tribu Iuda. Seled. [*Seledo.*] 1. Par. 2. 29. *Filij verò Nadabi* סלד *Seled, &c.*

סלה Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed He, quod semel legitur in Biblijs in præterito סִלְּתָה, nec absurdũ fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, vel synonimis vtenis, quæ vide in דחה. Strauit, prostrauit, pessũdedit. [*Calpestare, gittare à terra con piedi.*] Quidam & fortassis non incommodè putant, verbum hoc deduci à nomine מסלה, de quo suo loco dictum est. Psal. 119. 118. סלית *Prostrauisti omnes aberrantes à statutis tuis.*

Deriuatiua huius sunt סלה סרה סלה.

סלה Verbum Pihel actiuum, de quo idem est iudicium cum suo Cal superiori, ibi vide. Pessũdedit, vi quadam calcauit, prostrauit, auget enim nonnihil sensum in hac coniugatione. [*Calpestare con furia, gittare à terra con forza.*] Thr. 1. 15. סלה *Pessũdedit omnes fortes meos Dominus in medio mei.* Alibi nõ inuenit.

סלה Verbum Pohal passiuum, ex quiescentibus Lamed Aleph, vel He, vt alijs placet, nam legitur tantùm cum eo bis in futuro תְּסֻלֶּה, cætera verò cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cũ opus erunt. Aestimatus fuit, vel, quod idem est, vt in סלא diximus, stratus fuit venundandi gratia. [*Fù stimato, apprezzato, messo in vendita.*] Iob. 28. 16. *Non* תְּסֻלֶּה *æstimabitur in* (*cum*) *auro Ophir.* Et ver. 19. *In* (*cum*) *auro mundo non* תְּסֻלֶּה *æstimabitur.*

סלה Dictio, quæ in tota Biblia nusquam legitur, nisi in Psalterio septuagies semel, & ter in oratione Habacuc, quæ similiter carmine scripta est, idq; semper in fine versuum, exceptis quatuor locis, vbi in medio versus posita conspicitur. Dubitatur de eius significatione & radice, & ob id variè ab interpretibus exponitur. Radix aliquibus est propria, alijs סל, alijs tandẽ סלל, cum quibus ego sum, & sol la ad nos hinc fluxisse censeo; signum altioris vocis in cantu, vbi cũ peruenerant, pulsabant tantùm organa, & ob id ferè semper ponitur in illis Psalmis, qui nomine מזמור prænotãtur, id est cantiones & voce & organo decantandæ. Sunt verò ad summum 13. Psalmi sine prænomine מזמור, in quibus ponitur hæc vocula ob aliam fortasse causam, nam & si denotet organi cantum, supplet nihilominus metri defectum, & vocis significatione excitandus animus ostenditur ad sublimitatem eorum, quæ dicuntur, considerandũ. Dictio est productа, & ob id He forsitan additum est in significans, vt sit סל exaltatio, eleuatio, & cum He aduerbiali סלה in exaltatione, altè, [*altamẽte*] ducta vocis significatione à vijs, quæ eleuantur, vt bonę fiant. Psalmi מזמורים in quibus est סלה, sunt hi. Tertius ver. 3. 5. & 9. Quartus ver. 3. & 5. Nonus ver. 17. & 21. Vicesimus ver. 4. Vicesimus primus ver. 3. Vicesimus quartus ver. 6. & 10. Tricesimus nonus ver. 6. & 12. Quadragesimus septimus ver. 5. Quadragesimus octauus ver. 9. Quadragesimus nonus ver. 14. & 16. Quinquagesimus ver. 6. Sexagesimus secundus ver. 5. & 9. Sexagesimus sextus, ver. 4. & 7. & 15. Sexagesimus septimus ver. 2. & 5. Sexagesimus octauus ver. 8. & 20. & 33. Septuagesimus quintus ver. 4. Septuagesimus sextus ver. 4. & 10. Septuagesimus septimus ver. 4. & 10. & 16. Octogesimus secundus ver. 2. Octogesimus tertius ver. 9. Octogesimus quartus ver. 5. & 9. Octogesimus quintus ver. 3. Octogesimus septimus ver. 3. & 6. Octogesimus octauus ver. 8. & 11. Centesimus quadragesimus ver. 4. & 6. & 9. Centesimus quadragesimus tertius, ver. 6. Psalmi, qui non sunt מזמורים, sunt hi. Septimus ver. 6. Tricesimus secundus ver. 4. & 5. & 7. Quadragesimus quartus ver. 9. Quadragesimus sextus ver. 4. & 8. 12. Quinquagesimus secundus ver. 5. & 7. Quinquagesimus quartus ver. 5. Quinquagesimus quintus ver. 8. & 20. Quinquagesimus septimus ver. 4. & 7. Quinquagesimus nonus ver. 6. & 14. Sexagesimus ver. 6. Sexagesimus primus ver. 5. Octogesimus primus ver. 8. Octogesimus nonus ver. 5. In oratione Habacuc ter inuenitur, ver. 3. & 8. & 12. Locos & oẽs interpretes accuratius expendas velim.

סלו Nomen proprium sacerdotis, qui cum Zorobabele ex captiuitate redijt. Salu. [*Saluno.*] Nehem. 12. 7. סלו *Salu, &c.* Hic dicebatur etiam סַלַּי, ibi vide. Radix forsitan est סגל.

סלח Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

סָלַחְתִּי	Præteritum.
סֹלֵחַ	Part. præs.
אֶסְלַח יִסְלַח	Futurum.
סְלַח אוֹ סְלָחָה	Imperat.
סְלֹחַ לִסְלֹחַ	Infinitiuus.

Cætera, quę desunt ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. Debitũ, peccatum dimisit, condonauit, ignouit, pepercit. [*Perdonare il peccato, il misfatto.*] Synonima sunt נָשָׂא רָפָא, quæ suis locis vide. Construitur absolutè, & cum præpositione ל. Loci aliquot obseruandi.

לא יאבה יי׳ סלח לו׳ :	*Nolle parcere alicui. Deut.* 29. 19.
ולא אבה יי׳ לסלח :	*Nolle ad ignoscendum.* (*condonare.*) 2. *Reg.* 24. 4.
סלחתי כדברך :	*Parcere secũdum verbum alicuius. Num.* 14. 20.
לדבר הזה יסלח יי׳ לעבדך	*Parcere seruo alicui rei.* (*in aliqua re.*) 2. *Reg.* 5. 18.
יסלח נא יי׳ לעבדך בדבר הזה :	*Parcere seruo in aliqua re.* 2. *Reg.* 5. 18.
כי ירבה לסלוח :	*Multiplicare ad ignoscẽdũ. Esa.* 55. 7
כי אסלח לאשר אשאיר :	*Parcere illi, quem reliquum facis. Iere.* 50. 20.
אי לואת אסלח לך :	*Parcere alicui rei.* (*in aliqua re.*) *Iere.* 5. 7.
וסלחת לחטאת עמך ישראל	*Parcere peccato populi.* 1. *Reg.* 8. 34
ואסלח לת :	*Parcere ciuitati. Ier.* 5. 1.
וסלחת לעונינו ולחטאתינו :	*Parcere iniquitati et peccato aliquorum. Exo.* 34. 9.
הסלח לכל עונכי :	*Parcere vniuersæ iniquitati alicui. Psal.* 103. 3.
וסלחת לעמך אשר חטאו לך :	*Parcere populo, id quod peccauerit.* 1. *Reg.* 8. 50.
ושמעת וסלחת :	*Audire, & parcere.* 1. *Reg.* 8. 30.

Deriuatiua huius sunt יסלח סלח סליחה.

סלח Nomen masculinum genere, sine plurali. Cõdonator, ignoscens, parcens, epithetum Dei opt. max. [*Perdonante, che relassa i peccati, i misfatti.*] Ps. 86. 5. *Quoniam tu Domine es benignus,* וסלח *& condonator.* Alibi non inuenitur.

סליחה Nomen fœmininũ genere, & declinatione סליחות. Condonatio peccatorum, propitiatio, quæ solius Dei est. [*Perdono del fallo.*] Ter inuenitur.

ואתה אלוה סליחות וגו׳ :	*Deus condonationum. Neh.* 9. 17.
כי עמך הסליחה למען תורא :	*Propitiationem esse cum Deo, vt timeatur. Psal.* 130. 4.
לאדני אלהינו הרחמים והסליחות :	*Miserationes, & condonationes esse Deo.* (*Dei.*) *Dan.* 9. 9.

Radix est סלח.

סלי Nomen proprium viri ex Beniamin. Salai. [*Salaio.*] Neh. 11. 8. *Et post eũ Gabaius,* סלי *Salai, &c.* Fuit alter Salaius sacerdos, q & סלו, vt Neh. 12. 20. לסלי *Salaio Calaius.* Cõfer locos. Radix forsitan est סלל.

סלכה Nomen proprium loci in Basania regione. Salchah. [*Salca.*] 1. Par. 5. 11. *Et nepotes Gad corã eis habitarũt in terra Basan vsq; ad* סלכה *Salcã.*

סלל Verbum Cal actiuũ ex duplicibus, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

סְלוּלָה	Part. pass.
יִסְלוּ	Futurum.
סְלוּ סְלוּהָ	Imperat.

Cætera, si opus erunt, ex te ipso cautè formabis ad canones grammaticæ. Est autem hoc verbum propriè aliquid euehere, eleuare, sed in Cal de via tantum dicitur, quamuis semel ad Babel translatũ inuenitur. Strauit viam, iter bonum fecit, eleuauit. [*Alzar la via, farla buona.*] Vide דום. Modò subticetur viæ nomen, & modo non. Inuenitur in sequentibus tantummodo.

ואמר סלו סלו פנו דרך :	*Dicere, eleuate, eleuate, repurgate viam. Esa.* 57. 14.
ויסלו עלי ארחות אידם :	*Eleuare super* (*contra*) *aliquem vias pernicici tuæ.* (*vt facilius eum lædas.*) *Iob.* 30. 12.
וארח ישרים סלולה :	*Via rectorum eleuata. Pro.* 15. 19.
ויסלו עליו דרכם :	*Eleuare super* (*contra*) *aliquem viã tuam.* (*vt ad eum lædendum facilius accurras.*) *Iob.* 19. 12.
ללכת נתיבות דרך לא סלולה :	*Ire semitas viæ non eleuatæ. Ierem.* 18. 15.
סלו סלו המסלה וגו׳ :	*Eleuare semitam, &c. Esa.* 62. 10.
סלוה כמו ערמים :	*Eleuare aliquid velut aceruos. Iere.* 50. 26.
סלו לרכב בערבות :	*Eleuare equitanti in cęlis. Ps.* 68. 5.

Deriuatiua huius sunt הסתולל מסלה מסלול סלו סלי סלולה סלם סלסל סלסלות.

סלה Nomen fœmininum genere, & declinatione סלות, de quo dubitatur, quid propriè significet. Mihi ex propria significatione radicis est agger, vallum, terra suggesta in cumulum; aliquibus verò ballista, instrumentum bellicũ, quòd saxa fortassis eleuet. [*Terraglio, ouero balestra.*] Vndecim vicibus inuenitur, ex quibus sequentes locos annotabis.

והמה חסללות באו העיר	*Aggeres venire* (*ad*) *vrbem ad capien-*

	piendum eam. Iere. 32. 24.	לְלָכְדָהּ :
כית	Domus dirutæ ad aggeres. (ab aggeribus.) Ier. 33. 3.	וְעַל בָּתֵּי מַלְכֵי יְהוּדָה הַנִּתָּצִים אֶל הַסֹּלְלוֹת וגו׳ :
ספך	Effundere aggerem ad vrbem, & stare in fouea. 2. Sam. 20. 15.	וַיִּשְׁפְּכוּ סֹלְלָה אֶל הָעִיר וַתַּעֲמֹד בַּחֵל :
ספך	Non effundere aggerem super (contra) vrbem. 2. Reg. 19. 32.	וְלֹא יִשְׁפֹּךְ עָלֶיהָ סֹלְלָה :
ספך	Effundere aggerem, & ædificare munitionem. Ezec. 17. 17.	בִּשְׁפֹּךְ סֹלְלָה וּבְבְנוֹת דָּיֵק :

Radix est סלל .

סֶלֶם Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs. Scala. [*Scala.*] Vide מַדְרֵגָה . Gen. 28. 12. *Et ecce* סֻלָּם *scala collocata erat in terra, & cæt.* Mihi radix est propria, & ratio nominis ignoratur. Quidam ad סלל reuocant, quasi eleuationem, qua quis eleuari possit, diceres.

סִלּוֹן Nomen masculinum genere, & declinatione סִלּוֹנִים . Sentis, spinæ genus. [*Vna sorte di spine.*] Vide קוֹץ . Radix est propria, & significationis etymon ignoratur, quamuis nonnulli satis ineptè ad סלל reducant, & arbitrentur, verbum illud nonnunquàm formari ab hac significatione, quod non placet. Bis inuenit.

ممالير	Sentem Dolorem afferre, &c. Ezec. 28. 24.	סִלּוֹן מַכְאִיב וְקוֹץ מַכְאֵב :
סרכים	Spinas & sentes esse cum aliquo. Ezec. 2. 6.	כִּי סַרְבִים וְסִלּוֹנִים אִתָּךְ :

סִלְסֵל Verbum Pihel actiuum, ex duplicibus, qd̃ semel legitur in Biblijs in imperatiuo cũ affixo סַלְסְלָהּ , nec aliud ex eo facilè formarem. Eleuauit, exaltauit, in morem semitæ stratæ extulit. [*Inalzare, far alto.*] Pro. 4. 8. סַלְסְלָהּ *Eleua eam, & exaltabit te.* Radix est סלל .

סַלְסְלוֹת Nomen plurale fœmininum, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur, qd significet, nam quidam à סל deriuant, & canistra, cophinos interpretantur, alij ad סלל reuocant, & eleuationes exponunt. [*Cesti, canestri, ouero inalzamenti.*] Ier. 6. 9. *Reducito manum tuam sicut vindemiator super* סַלְסְלוֹת *canistris. (eleuationibus, idest ramis altioribus.)* Expende locum & omnes accuratius.

סֶלַע Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs סֶלַע סְלָעִים . סְלָעֵי סְלָעוֹ . Petra, lapis, rupes montium propriè. [*Pietra, sasso, rupe.*] Vide אֶבֶן . Efficit Hebraismos nonnullos elegantiarum plenos, vt in sequentibus.

אל	Deum esse rupem alicuius. Ps. 42. 10	אֲמַרְה לְאֵל סַלְעִי :
גלגל	Deuoluere de rupibus. Ier. 51. 25.	גַּלְגֵּלְתִּיךָ מִן הַסְּלָעִים :
דבר	Loqui ad rupẽ, & ipsam dare aquã. Num. 20. 8.	וְדִבַּרְתֶּם אֶל הַסֶּלַע וגו׳ :
הוציא	Educere aquam de rupe. Num. 20. 8	וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן הַסֶּלַע
הוציא	Educere fluenta de rupe. Ps. 78. 16.	וַיּוֹצֵא נוֹזְלִים מִסֶּלַע :
הכה	Percutere rupem (in) baculo bis. Nume. 20. 11.	וַיַּךְ אֶת הַסֶּלַע בְּמַטֵּהוּ פַּעֲמָיִם :
הנה	Deponere ad rupem. Iud. 6. 20.	וְהַנַּח אֶל הַסֶּלַע הַזֶּה :
הניק	Sugere facere mel de rupe. Deute. 32. 13.	וַיֵּנִקֵהוּ דְבַשׁ מִסֶּלַע :
העלה	Ascendere facere de rupe. Iud. 15. 13	וַיַּעֲלוּהוּ מִן הַסֶּלַע :
הקים	Erigere pedes alicuius super rupe. Psal. 40. 3.	וַיָּקֶם עַל סֶלַע רַגְלָי :
השים	Ponere ĩ rupe nidũ suũ. Nu. 24. 22.	שִׂים בַּסֶּלַע קִנֶּךָ :
השים	Ponere ĩ rupe domũ suã. Pro. 30. 26	וַיָּשִׂימוּ בַסֶּלַע בֵּיתָם :
התחבא	Abscondere se in rupibus, & cæt. 1. Sam. 13. 6.	וַיִּתְחַבְּאוּ וגו׳ וּבַסְّלָעִים :
חגוים	Rimæ rupis. Can. 2. 14.	יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע וגו׳ :
חגוים	Habitare in rimis rupis. Ier. 49. 16.	שֹׁכְנִי כְּחַגְוֵי הַסֶּלַע :

חוק	Obseruare facies præ rupe. Ier. 5. 3.	חִזְקוּ פְּנֵיהֶם מִסֶּלַע :
חקק	Sculpere in rupe habitaculum sibi. Esa. 22. 16.	חֹקְקִי בַסֶּלַע מִשְׁכָּן לוֹ :
יד	Demitti in manibus rupis. Ps. 141. 6	נִשְׁמְטוּ בְיַדֵּי סֶלַע שֹׁפְטֵיהֶם :
יהוה	Dominum esse rupẽ alicuius. Ps. 18. 3	יהוה סַלְעִי וּמְצוּדָתִי :
יעל	Capreæ rupis. (rupicolæ.) Iob. 39. 1.	הֲיַדַּעְתָּ עֵת לֶדֶת יְעֵלֵי סָלַע :
ירד	Descendere (ad) rupẽ. 1. Sam. 23. 25	וַיֵּרֶד הַסֶּלַע :
יסד	Habitatores rupis ouare. Esa. 42. 11	יָרֹנוּ שֹׁכֵי סֶלַע :
מחסה	Rupes esse protectionem cuniculis. Psal. 104. 19.	סְלָעִים מַחְסֶה לַשְּׁפָנִים :
מגדל	Arces rupium esse exaltationem alicuius. Esa. 33. 16.	מְצֻדוֹת סְלָעִים מִשְׂגַּבּוֹ :
נפץ	Allidere infantes ad rupẽ. Ps. 137. 9	וְנִפֵּץ אֶת עֹלָלַיִךְ אֶל הַסֶּלַע :
נקיק	Quiescere in foraminibus rupium. Esa. 7. 19.	וּבְנְקִיקֵי הַסְּלָעִים :
נקיק	Abscondere in foramine rupis. Iere. 13. 4.	וְטָמַנְתָּו שָׁם בְּנְקִיק הַסֶּלַע :
נקיק	Venari de foraminibus rupium. Ier. 16. 16.	וּמִנְּקִיקֵי הַסְּלָעִים :
סעף	Sedere ĩ ramo rupis Etam. Iud. 15. 8	וַיֵּשֶׁב בְּסָעִיף סֶלַע עֵיטָם :
סעף	Venire ĩ ramis rupiũ, &c. Esa. 2. 21	וּבְסַעֲפֵי הַסְּלָעִים וגו׳ :
סעף	Sub ramis rupium. Esa. 57. 5.	תַּחַת סַעֲפֵי הַסְּלָעִים :
עבר	Rupem alicuius (regem) ob timorem transire. Vel transire (ad) rupẽ ob timorem. Esa. 31. 9.	וְסַלְעוֹ מִמָּגוֹר יַעֲבֹר :
פוץ	Malleum frangere rupẽ. Ier. 23. 29.	וּכְפַטִּישׁ יְפֹצֵץ סֶלַע :
פנים	Facies rupis. Num. 20. 10.	אֶל פְּנֵי הַסֶּלַע :
צחיח	Ponere super limpiditate rupis. Ezechiel. 24. 7.	עַל צְחִיחַ סֶלַע שָׂמָתְהוּ :
צל	Vmbra rupis grauis (immensæ) in terra lassa. Esa. 22. 2.	כְּצֵל סֶלַע כָּבֵד בְּאֶרֶץ עֲיֵפָה :
ראש	Ducere capiti (ad verticem) rupis, & deijcere. 2. Par. 25. 13.	וַיְבִיאוּם לְרֹאשׁ הַסֶּלַע וגו׳ :
רון	Equos currere in rupe. Amos. 6. 13	הֲיָרוּצוּן בַּסֶּלַע סוּסִים
שבר	Frangere rupes. 1. Reg. 19. 12.	וּבָשַׁבֵּר סְלָעִים :
שכן	Incolere rupem, &c. Iob. 39. 28.	סֶלַע יִשְׁכֹּן וְיִתְלוֹנָן וגו׳ :
שכן	Habitare in rupe. Ier. 48. 28.	וְשִׁבְנוּ בַסֶּלַע
תן	Dens rupis, &c. 1. Sam. 14. 4.	שֵׁן הַסֶّלַע מִהֵעָבֶר זֶה וגו׳ :

Alias סֶלַע est nomen proprium loci, quòd forsitan illic esset arx in rupe. Selah. [*Sela.*] Iud. 1. 36. *Porrò terminus Amorræi erat ab ascensu Acrabim* מִהַסֶּלַע *à Sela, & superius.* Amasias etiam rex Iadæ סֶלַע quandam expugnauit, & eam יָקְתְאֵל nominauit. 2. Reg. 14. 7. *Et apprehendit (ait)* אֶת הַסֶּלַע *Selam in bello, &c.* Esaias insuper cap. 16. 1. ait. *Mittite arietem dominatorẽ terræ* מִסֶּלַע *de Sela (quæ est in deserto, &c.* Confer locos accuratius.

Deriuatiua huius & composita sunt סֶלַע הַמַּחְלְקוֹת כֶּלַע הַרִּימוֹן סֶלַע רִמּוֹן :

סֶלַע הַמַּחְלְקוֹת Nomen rupis in deserto Maon ab euentu sic dictæ. Selah hamahlecoth. [*Sasso delle diuisioni.*] 1. Sam. 23. 28. *Ob id vocauerũt locũ illum* סֶלַע הַמַּחְלְקוֹת *Selah hemahlecoth.* Compositum est ex סלע , & radice חלק .

סֶלַע הָרִמּוֹן Nomen loci in deserto, ad quem olim Beniamitæ confugerunt. Selah harimon. [*Sasso de Rimone.*] Iud. 20. 45. *Et fugerunt in desertum ad* סֶלַע הָרִמּוֹן *Selam rimonis.* Idem est סֶלַע רִמּוֹן mox subsequens. Compositum est ex סלע & רמון .

סֶלְעָם Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur, quid propriè significet, quamuis certum sit, locustæ speciem esse, cuius esus à Mose permittitur. Quidam scarabeum, alij attacum interpretantur. [*Scarafaggio.*] Leuit. 11. 22. וְאֶת הַסֶּלְעָם *Et scarabeum secundum speciem suam.* Radix est propria, & ratio nominis ignoratur, & si quidam conetur ad סלל reducere, quòd saltitando pedes attollat, quasi A in præter omnem rationem interiectum sit. Alij à סלע deriuant, quòd saxis delectetur.

סֶלַע רִמּוֹן Est idem cum רִמּוֹן סֶלַע הָרִמּוֹן , de quo iam dictum est. Selah rimon. [*Sasso de rimone.*] Iud. 20. 47. *Et manserunt* בְּסֶלַע רִמּוֹן *in Sela rimonis.* Compositum est ex סֶלַע & רמון .

סלף Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum:

מְסַלֵּף	Part. præs.
יְסַלֵּף / תְּסַלֵּף	Futurum.

Cætera ex te formabis, vel ex synonimis desumes, quæ vide in עָקַשׁ . Detorsit, deflexit, peruertit, obliquũ reddidit. [*Torcere.*] Septem vicibus tantum inuenitur, & semper in malum.

איתנים	Deflectere fortitudines. Iob. 12. 19.	אֵיתָנִים יְסַלֵּף :
יכר	Donum deflectere verba iustorum. Exo. 23. 8. Deut. 16. 19.	וִיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִים :
רכר	Deflectere verba præuaricantis. Prouer. 22. 12.	יְסַלֵּף דִּבְרֵי בֹגֵד :
דיך	Stultitiam deflectere viam alicuius. Pro. 19. 3.	אִוֶּלֶת אָדָם תְּסַלֵּף דַּרְכּוֹ :
רשע	Deflectere iniustos malo. (ad malũ.) Pro. 21. 12.	מְסַלֵּף רְשָׁעִים לָרָע :
רשעה	Iniustitiam deflectere peccatum. Pro. 13. 6.	וּרְשָׁעָה תְּסַלֵּף חָטָאת :

Deriuatiuum huius est סֶלֶף .

סֶלֶף Nomen masculinum genere, sine plurali, qd̃ bis tantum legitur in scriptura sacra. Deflexio, obliquitas, & in malum dicitur, sicut & suũ verbũ.

	Deflexionem in lingua esse fracturã in corde. Pro. 15. 4.	וְסֶלֶף בָּהּ שֶׁבֶר בְּרוּחַ :
	Deflexionem præuaricantium deuastare eos. Pro. 11. 3.	וְסֶלֶף בֹּגְדִים יְשָׁדֵם :

סלק Verbum Cal actiuum, Chaldaicum, sic flectitur in Biblijs.

סְלִקַת / סְלִיקוּ	Præteritum.
סְלִקָן	Part. præs.

Ascendit. [*Ascendere, montare.*] Hebraicè עָלָה dicitur. Loci notandi.

חיות	Animalia ascendere de mari. Daniel. 7. 3.	וְאַרְבַּע חֵיוָן רַבְרְבָן סָלְקָן מִן יַמָּא :
סלק	Ascendere ab aliquo. Esd. 4. 12.	די יְהוּדָיֵא די סְלִיקוּ מִן לְוָתָךְ :
קרן	Cornu ascendere inter cornua. Daniel. 7. 8.	וְאֵלּוּ קַרְנָא אָחֳרָי זְעֵירָה סַלְקַת בֵּינֵיהֶן :
עין	Cogitationes super cubili ascendere. Dan. 2. 29.	רַעְיוֹנֶיךָ עַל מִשְׁכָּבְךָ סְלִיקוּ :

סֹלֶת Nomen fœmininum genere, sine plurali, & cum affixo סָלְתָּהּ , de quo dubitatur, quid propriè significet. Similam, similaginem omnes ferè interpretati sunt. [*Il fiore della farina, farina eletta.*] Quidã ex aduerso non leuibus coniecturis arbitrantur, quòd sit farina, sicuti est molita, & sic differre à קֶמַח , quæ farina purgata est. [*Farina con la semola.*] Eius vsus erat frequens in sacrificijs. Radix est propria, & nominis etymon ignoratur, quãuis nonnulli ad סלה reuocent, quasi conculcationem, seu expressionem tritici dicerent. Gene. 18. 6. *Accelera tria sata farinæ* סֹלֶת *similæ.* Notandum est, an קֶמַח sit in regimine, vel potius סֹלֶת positiuè ei additum sit, non multum interest, dicas farinam similæ, vel farinam similam. Loci aliquot obseruandi.

חכל	Edere similã mel & oleũ. Eze. 16. 12	וְסֹלֶת וּדְבַשׁ וְשֶׁמֶן אָכַלְתִּי :
	Decimum similæ immixtũ (in) oleo. Exo. 29. 40.	וְעִשָּׂרוֹן סֹלֶת בָּשָׁמֶן וגו׳ :
כלל	Similа immixta (in) oleo. Leuit. 2. 5.	סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן וגו׳ :
חטס	Facere aliquid (ex) simila tritici. Exo. 29. 2.	סֹלֶת חִטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתָם :
יין	Præpositi super simila, vino, &c. 1. Par. 9. 30.	וְעַל הַסֹּלֶת וְהַיַּיִן וגו׳ :
כר	Triginta cori similæ, & 60. farinæ erat cibus quotidianus Salomonis. 1. Reg. 4. 22.	שְׁלֹשִׁים כֹּר סֹלֶת וגו׳ :
לקח	Accipere similam, & coquere. Leuit. 24. 5.	וְלָקַחְתָּ סֹלֶת וְאָפִיתָ אֹתָהּ :
מלא	Aliquid plenum simila. Num. 7. 13	מְלֵאִים סֹלֶת וגו׳ :
מנחה	Similа muneris. (Diuini.) Leuit. 6. 8	מִסֹּלֶת הַמִّנְחָה וגו׳
מרבכת	Similа torrefacta, &c. Leuit. 7. 2.	וְסֹלֶת מְרֻבֶּכֶת וגו׳ :
סאה	Satũ simile (vẽdi in) siclo. 2. Reg. 7. 1	סְאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל וגו׳ :
קרבן	Similam esse oblationem alicuius. Ibi vide omnia. Leuit. 2. 1.	סֹלֶת וְהִיא קָרְבָּנוֹ וגו׳ :
מנן	Oblationẽ fieri similã i oleo. Leu. 2. 7	סֹלֶת בַּשָּׁמֶן תַּעֲשֶׂה :

ס מ

סַם Hinc deriuatur סַמִּים , de quo paulò post dicendum est.

סַמְגַר־נְבוֹ Nomen proprium cuiusdam Principis Babylonij. Samgar nebu. [*Samgar nabo.*] Ier. 39. 3. ibi vide. Fortassis verò melius scriberetur נְבוֹ , vt alludat ad nomẽ idoli Babylonici, de quo suo loco diximus.

סְמָדַר Nomen masculinum genere, sine plurali, quod ter legitur in Biblijs. Vua, quando est in floribus, בֹּסֶר verò est vua immatura, & עֹנָב matura. Latini carent nomine huic correspondẽte, & ob id vtemur Hebraico. Semadar. [*L'vua quando ch'è fiorita.*]

נתן	Vites (esse) semadar. (Vuas iã conspici) dare odorem. Cant. 2. 13.	הַגְּפָנִים סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ :
כרם	Vineas esse semadar. (vt superius.) Cant. 2. 15.	כְּרָמִים סְמָדַר :
פתח	Semadar aperiri. (cõspici.) Cãt. 7. 13	פִּתְּחוּ הַסְּמָדַר :

סָמַךְ Verbum Cal actiuum, perfectum, & suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

סָמַךְ / סָמְכָה / סָמְכוּ	סָמַכְתָּ / סָמַכְתִּי / סָמַכְתָּהוּ	Præteritum.
סוֹמֵךְ / סְמוּכִים	סוֹמְכֵי	Part. præs. / Part. pass.
יִסְמֹךְ / תִּסְמֹךְ / יִסְמְכוּ	יִסְמְכֵנִי / תִּסְמְכֵנִי	Futurum.
סְמָכֵנִי		Imperat.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt. Sustinuit, sustentauit, suffulsit, apposuit propriè aliquid fulciendi gratia. Hinc simpliciter pro fulcire, substentare, adiuuare, & huiusmodi vsurpãtur, quod notes velim. [*sostentare, fortificare, appoggiare propriamente, metter appoggio.*] Vide סָעַד . Construitur absolutè, cum accusatiuo, tàm affixo, quàm disiuncto, & cum præpositionibus ל אל על . & efficit varias elegãtiarum formulas, & idiotismos satis ornatos, vt in sequentibus.

	Substentantem non esse. Esa. 63. 5.	אֵין סוֹמֵךְ :
לסמך	Substentare aliquem secundum dictũ tuum. Psal. 119. 116.	סְמָכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה :
דגן	Fulcire aliquem frumento, & vino. Gene. 27. 37.	דָּגָן וְתִירוֹשׁ סְמַכְתִּיו :

חמס	עָלַי סַמְּכָה חֲמָתֶךָ :	*Furorem Dei apponere(se) super alio quo.(Idest inniti.) Psal. 88.8.*
חמס	וַחֲמָתִי הִיא סָמָכָתְנִי :	*Furorē substentare aliquē. Esa.63.5*
יר	וְסָמַךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת יְדֵיהֶם וגו׳ :	*Sacerdotem apponere manum super caput iuuenci. (sacrificādi.) Exo. 29.10. Nota ritum impositionis manuum hic, & in sequentibus.*
יל	וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה :	*Sacrificātem apponere manus super caput hostiæ. Leuit. 1.4.*
יל	וְסָמְכוּ זְקֵנֵי הָעֵדָה אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ וגו׳ :	*Seniores populi apponere manus super caput iuuenci. Leuit. 4.15.*
יל	וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר :	*Principem apponere manum super caput hirci. Leuit. 4.24.*
יל	וְסָמְכוּ כָל הַשֹּׁמְעִים אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁוֹ :	*Audientes apponere manum super caput lapidandi. Leuit. 24.14.*
יל	וְסָמְכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְדֵיהֶם עַל הַלְוִיִּם :	*Israelitas apponere manus super Leuitis. (dedicādis Deo.) Nu. 8.10.*
יל	כִּי סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת יָדָיו עָלָיו :	*Mosem apponere manū super Iosue. Deut. 24. 9.*
יל	כִּי יי׳ סוֹמֵךְ יָדוֹ :	*Dominū apponere manū. Ps. 37.24.*
יל	וְסָמַךְ יָדוֹ עַל הַקִּיר :	*Apponere manum super pariete. Amos 5.19.*
יסוס	וְסוֹמֵךְ צַדִּיקִים יי׳ :	*Dominū substētare iustos. Ps. 37.17*
יצר	יֹצֵר סָכוּד תֹּצֵר שָׁלוֹם שָׁלוֹם	*Figmentum suffultum (substētatum) &c. Esa. 26.3.*
לב	סָמוּךְ לִבּוֹ לֹא יִירָא :	*Cor suffultum. (substentatum.) Psal. 112. 8.*
כפל	סוֹמֵךְ יי׳ לְכָל הַנֹּפְלִים :	*Dominum substentare cadentibus. (cadentes.) Psal. 145.14.*
כפל	וְנֹפְלוּ סֹמְכֵי מְצָרַיִם :	*Substentatores cadere. Ezec. 30.6.*
כתפ	אֲדֹנָי סֹמְכִי נַפְשִׁי :	*Dominū esse inter substentatores animæ alicuius. Psal. 54. 6.*
סיף	סָמַךְ מֶלֶךְ בָּבֶל אֶל יְרוּשָׁלִַם וגו׳ :	*Apponere (exercitum) ad aliquā vrbem. Ezec. 24. 2.*
עד	סְמוּכִים לַעַד לְעוֹלָם :	*Mandata Dei suffulta (substentata) æterno. (in æternum.) Ps. 111.8.*
נדקס	וּצְדָקָתוֹ הִיא סָמָכָתְוֹ :	*Iustitiam substentare aliquem. Esa. 59. 16.*
רוח	וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי :	*Spiritū magnanimitatis fulcire aliquem. Psal. 51.14.*

Deriuatiua huius & composita sunt אֲחִי סָמַךְ וְסַמְכִיָּהוּ נסמך סמך סמכיהו .

סמך Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in Imperatiuo cum affixo, סַמְּכוּנִי , nec ob id absurdum fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Apposuit, fulciuit, substentauit, inniti fecit. [*Far appoggiare, fortificare.*] Cant. 2. 5. סַמְּכוּנִי *Fulcite me (facite, vt innitar in) lagenis.*

סמכיהו Nomen proprium Leuitæ hostiarij. Semachiahu. [*Semachio, Simacho.*] 1. Paral. 26.7. וְסַמְכִיָּהוּ *Et Simachus.* Compositum est ex סמך & יה & הוא .

סמל Nomen masculinum genere, sine plurali. Simulachrum, idolum, figura. [*Simolacro, imagine.*] Vide צֶלֶם . Quinq; vicibus tantum inuenitur.

כית	וְאֶת הַסֶּמֶל מִבֵּית יי׳ :	*Remouere simulachrum è domo Dei. 2.Par. 33.15.*
פסל	וַיָּשֶׂם אֶת פֶּסֶל הַסֶּמֶל אֲשֶׁר עָשָׂה וגו׳ :	*Ponere sculptile simulachri, &c. 2. Par. 33.7.*
קטיס	אֲשֶׁר שָׁם מוֹשַׁב סֶמֶל הַקִّנְאָה הַמַּקְנֶה :	*Habitatio (sedes simulachri Zelotipiæ, &c. Ezech. 8. 3. Vide etiam ver. 5.*
תמונת	וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת תְּמוּנַת כֹּל סֶמֶל :	*Imago cuiusuis simulachri. Deute. 4. 16.*

סמים Nomen pluralis numeri tātum, generale ad omnia aromata, sed differt à בְּשָׂמִים vt nonnullis placet, quòd hæc sint propriè ad cōdiendum cibos, vel in bonum odorem, סַמִּים verò magis ad medicamenta spectent, vel ad conficienda vnguenta, aut ad suffitum. Mihi tamen, vt liberè fatear, vero similius esse videtur, vt dicamus בְּשָׂמִים esse generale ad omnia aromata, סַמִּים vero vnguentum ex בְּשָׂמִים confectū, vt Exo. 25.6. *Oleum (pro) luminari* בְּשָׂמִים *aromata, (pro) oleo vnctionis, & thimiamati (pro suffitu)* הַסַּמִּים *aromatum.* Expende locum hunc accuratius. Aromata nihilominus voce generali nos interpretabimur. [*Profumi.*] Exo. 30.34. *Sume tibi* סַמִּים *aromata, balsamum scilicet, vngulaq; (caballinam) & galbanum,* סַמִּים *aromata, (nempè iam reddita) & thus purum, solitudo in solitudine erit.* Idest seorsim aromata, & seorsim thus erunt. Conficiebantur hæc aromata sacra ex Balsamo, vngula caballina, galbano & thure, vt Exo. 30.34. & ver. 7. *Adolebitq; sup illud Aharon thimiama* סַמִּים *aromatum singulo mane.* Et 31.11. *Et thimiama* הַסַּמִּים *aromatum sanctitati.* Leuit. 16.12. *Et plenitudinem volarum thimiamatis* סַמִּים *aromatum tenuis.* Sexdecim vicibus ad summum inuenitur, & semper additum nomini קְטֹרֶת , excepto illo Exod. 30. 34. loco, quod notes.

סמן Hinc deriuatur נִזְמָן , de quo suo loco dictum est.

סימפניה / **סמפוניה** Et aliquando Sim Mem סוּמְפַנְיָא , est nomen Chaldaicum. Simphonia, ex Chaldaica voce scilicet, fistula, instrumentū musicum pastorale syrinx. [*Zampogna, dalla voce Caldea cosi detta.*] Dan. 3. 5. סוּמְפַנְיָה *Simphoniæ.* Et ver. 9. וְסוּפַנְיָא *Et Simphoniæ.* Et ver. 14. וְסַמְפּוֹנְיָה *Et Simphoniæ.*

סמר Verbum Cal neutrum, perfectum, quod bis tantummodo legitur in scriptura sacra, nec aliud ex eo facilè formarem. Horruit, quasi clauis infixus est, vel certè cuius pili vt claui ob horrorem effecti sunt. [*Smarrirsi* (ab Hebręa voce scilicet) *per paura, arrizzarsi i peli, diuenire come chiodi.*] Psal. 119. 120. סָמַר *Horruit à (ob) pauore tui caro mea.* Ier. 51.27. *Sicut gryllus (qui)* סָמַר *horruit.* Locus elucidandus.

Deriuatiua huius sunt מִסְמָרִים או מִסְמָרוֹת או מִסְמָרוֹת או מַשְׂמְרוֹת סמר :

סמר Verbum Pihel superioris actiuum, vel certè neutrum & hoc, sed adaugens sensum, quod semel legitur in Biblijs in futuro תְּסַמַּר , nec aliud ex eo formarem, vt in Cal. Horrere fecit, vel exhorruit, tanq; clauus effectus est. [*Far smarrire, far arrizzare, ouero arrizzarsi fuor di modo, grandemente.*] Iob. 4.15. תְּסַמַּר *Horrere fecit (spiritus scilicet, vel exhorruit) pilū carnis meæ.*

ס נ

סן Lege radicem סנה , & obserua, quando He radicale à scriptura decidat.

סין / **סיני** } Require superius in ס ante י , suo loco proprio.

סנאה Nomen proprium viri, vt arbitror, vel ciuitatis Senaah. [*Senao.*] Neh. 3.3. *Portam verò piscium ædificarunt filij* הַסְּנָאָה *Senaæ.* Habet He Haidiah, vt nomina propria, quæ fiunt ex substantiuis, quod notandum est. Hic forsitan est idem cum sequenti סְנוּאָה . Esd. 2.35. *Filij* סְנָאָה *Senaę, tria millia, sexcenti, & triginta.*

Neh. 7.38. *Filij* סְנָאָה *Senaæ, tria millia, nongenti, & triginta.* Confer locos.

סנואה Nomen proprium viri, eiusdem cum superiori & sequenti forsitan. Senuah. [*Sanuo.*] Neh. 11. 9. *Et Iudas filius* הַסְּנוּאָה *Senuæ super ciuitate secundus erat.* Hoc etiam habet He haidiah, vt superius, quod notes. Videtur autem ex eodem loco, quòd ex tribu Beniamin fuerit.

סנאה Nomē proprium viri ex Beniamin, qui fortassis idem est, cum superioribus. Senuah. [*Sanuo.*] 1. Par. 9.7. *Filij Hodauiæ, filij* הַסְּנֻאָה *Senuæ.* Huic etiam He haidiah super impositum est.

סנבלט Nomen proprium cuiusdam viri Horonęi Iudęorum inimici. Sanbalat. [*Sanbalato.*] Nehe. 2. 10. *Et audiuit* סַנְבַלַּט *Sanbalatus Horonita, &c.* Ibi vide omnia.

סנה Nomen masculinum genere, sine plurali. Rubus, dumetū, spinæ genus. [*Roueta.*] Vide קוֹץ . Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

בלה	וְהַסְّנֶה אֵינֶנּוּ אֻכָּל	*Rubum non deuorari. (ab igne.) Exo. 3. 2.*
בער	וְהִנֵּה הַסְّנֶה בֹּעֵר בָּאֵשׁ :	*Rubum ardere (in) igne. Exo. 3.2. Vide etiam ver. 3.*
ראה	וַיֵּרָא וגו׳ כִּי סָר לִרְאוֹת הַסְّנֶה :	*Apparere de medio rubi. Exo. 3. 2.*
קרא	וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסְّנֶה :	*Vocare de medio rubi. Exo. 3.4.*
סכן	וּרְצוֹן שֹׁכְנִי סְנֶה :	*Habitator rubi. (Est Deus.) Deut. 33. 16.*

Deriuatiua huius & composita sunt סִין סִינַי סִינִים סְנֶה סְנוּחִים סְנַסְנֵה סַנְסִנִּים קְרִית סְנֶה :

סנה Nomen propriū rupis. Seneh. [*Sene.*] 1. Sam. 14.4. *Et nomen alterius* סְנֶה *Seneh.*

סנורים Nomen pluralis numeri tantùm. Cęcitas mentis & oculorum, cum quis, etiam si videat, nō discernit. [*Cecità, balordigia.*] Ter inuenitur. Gen. 19. 11. *Et homines, qui erāt ad hostium domus percusserunt* בַּסַّנְוֵרִים *in cęcitatibus.* 2. Reg. 6. 18. *Percute quęso hanc gentem* בַּסַّנְוֵרִים *in cęcitatibus. Et percussit eos* בַּסַّנְוֵרִים *in cęcitatibus iuxta verbum Elisei.*

סנחריב Nomen proprium regis Assiriæ. Sanherib. [*Senacheribe.*] 2. Reg. 18. 3. *Ascendit* סַנְחֵרִיב *Senacherib, &c.* Ibi vide totam historiam. Interficit à filijs. Cap. 19. 37. Cōpositū est forsitā ex סנה & חרב .

סיני / **סיני** / **סינים** } Require superius in ס ante י , suo loco proprio.

סנסנה Nomē proprium ciuitatis Idumeam versus in tribu Iudæ. Sāsanah. [*Sansana.*] Ios. 15. 31. וְסַנְסַנָּה *Et Sansana.* Forsitan sic dicebatur à sequenti nomine, vel è conuerso illud ab hac effictum est, vel tandem radix est סנה .

סנסנים Nomen pluralis numeri tātum, quod semel legitur in Biblijs cum affixo סַנְסִנָּיו . Surculi, rami, spinæ illæ, quæ in arbore palmæ innascuntur, vel certè illud, quod ex folijs recisis remanet, spinarum maiorum figuram quodam modo referens. [*Spine, tronconi della palma.*] Cant. 7.9. *Ascendam in palmam, apprehendam* בְּסַנְסִנָּיו (*in*) *ramos eius.* Expende omnes accuratius. Radix forsitan est סנה .

סנפיר Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Pinnulæ piscū. [*Barbette delli pesci.*] Leuit. 15. 9. *Quicquid habet* סְנַפִּיר *pinnulam, & squāmam.* Et ver. 10. *Quicquid verò non habet* סְנַפִּיר *pinnam, & squāmam.* Vide etiam ver. 12. & Deut. 14. ver. 9. & 10. Alibi nō inuenit.

ס ס

סס Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs. Tinea. [*Tignuola.*] Vide עָשׁ . Esa. 51.8. *Et sicut lanam comedet eos* סָס *tinea.* Syrus etiā & Græcus σής eam nominant.

סוס Require superius in ס ante ו , suo loco proprio.

ססה Nomen tàm collectiuum, quàm singulare, fęmininum genere, quod semel legitur in Biblijs cum affixo סְסָתִי . Equa. [*Caualla.*] Cant. 1.9. לְסוּסָתִי *Equæ (equabus) meæ in curribus Pharaonis assimilaui te amica mea.* Radix est סוס .

ססמי Nomen proprium viri ex tribu Iudæ. Sisamai. [*Sisamaio.*] 1. Par. 2. 39. *Et Elasas genuit* אֶת סִסְמַי *Sisamaium.*

סיסרא Nomen proprium Imperatoris exercitus regis Iabin. Sisra. [*Sisera.*] Iud. 4. 22. *Et Princeps exercitus illius erat* סִיסְרָא *Sisera, &c.* Ibi vide totam historiam. Interficitur à muliere: ibidem. Psal. 83. 10. *Fac illis sicut Madianitis,* כְּסִיסְרָא *sicut Siseræ, &c.* Fuit alter Siseras Natineus. Esd. 2. 53. *Filij* סִיסְרָא *Siseræ.*

ע ס

סע Lege radicem נסע , & obserua dictiones, quę remanent in scriptura, cum his duabus tantum radicalibus.

סיעא Require superius in ס ante י , suo loco proprio.

סער Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

סָעַר	Præteritum.
יִסְעַר יִסְעָרֵנִי יִסְעָרְךָ יִסְעָרֶנּוּ תִּסְעָרֵנִי	Futurum.
סְעַר אוּ סְעֹר אוֹ סְעָרָה סְעָרוּ סְעָרֵנִי	Imperat.
לְסַעֲרָה	Infinitiuus.

Cætera, si opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, vel ex synonimis desumes, quę sunt סָמַךְ שָׁעַן תָּמַךְ , vt suis locis habes. Fulciuit, substētauit, quouis modo corroborauit. [*Sostentare, far forte.*] Efficit nonnullos idiotismos elegantiarum plenos, & inuenitur tantum in sequentibus locis obseruandis.

בוא	וּבָאָה אִתִּי הַבַּיְתָה וְסָעַרְתָּ :	*Venire cum aliquo domi, & fulcire. (cor scilicet cibo.) 1. Reg. 13.17.*
הכין	לְהָכִין אוֹתוֹ וּלְסָעֲדוֹ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה :	*Aptare regnum, & fulcire illud (in) iudicio & (in) iustitia. Esa. 9.7.*
חסד	חַסְדְּךָ יי׳ יִסְעָדֵנִי :	*Pietatem fulcire aliquē. Ps. 94.18.*
ימין	וִימִינְךָ תִּסְעָדֵנִי :	*Dexteram fulcire aliquem. Psalm. 18. 36.*
לב	וְסָעֲדוּ לְבַבְכֶם וגו׳ :	*Accipere panem, & fulcire cor. (eibo scilicet.) Gen. 18.5.*
לב	סְעַד לִבְּךָ פַּת לָחֶם :	*Fulcire cor buccella panis. Iud. 19.5*
לבב	סְעַד נָא לִבֶּךָ :	*Fulcire cor. (cibo scilicet.) Iud. 19.8*
לחם	וְרוּחַ גֶּבֶר אִישׁ יִסְעָד :	*Panem fulcire cor hominis. Psalm. 104. 15.*
כסא	וְסָעַד כִּחֵד כִּסְאוֹ :	*Fulcire solium (in) pietate. Prou. 20. 28.*
נוסע	סְעָדֵנִי וְאוֹשִׁיעָה :	*Fulcire aliquem, & saluari. Psalm. 119. 111.*
ערש	יי׳ יִסְעָדֶנּוּ עַל עֶרֶשׂ דְּוִי :	*Fulcire aliquem super grabato ægritudinis.*

ומציון יסעדך :	*tudinis. Psal. 41.4*
	Dominum fulcire aliquem ex Sion. Psal. 20. 3.

Deriuatiua huius sunt מסעד סעד .

סעד Verbum Pihel actiuum, Chaldaicum, ex quo legitur in Biblijs semel participium præsens plurale מסעדין . Fulciuit, idem cum superiori Hebræo scilicet. [*Sostentare, far forte.*] Construitur cum ל . Esd. 5.3. *Et cum illis Prophetæ Dei* מסעדין *fulcientes eis.* (*eos.*)

סעה Nomen formæ fęmininæ, quod semel legitur in Biblijs, & ignoratur, quid propriè significet. Ego cum illis sum, qui arbitrantur, radicē esse נסע , & motionem, amotionem, progressum interpretātur. Alijs est exercitatio. [*Mouimento da luogo, à luogo.*] Psal. 55.9. *A vento* סעה *amotionis, à procella.* Hebraismus pulcherrimus, idest valido, à quo omnia è loco amouētur.

סעדיא Require superius in ס ante ע , suo loco proprio.

סעיף Nomen masculinum genere, quod non legitur in Biblijs nisi in regimine, cum duplici plurali, & suscipit affixa, quæ sunt huiusmodi סעיף סעיפים . סעפי סעיפיה סעפותיו . Ramus, palmes, frōs. [*Ramo, frasca.*] Synonima sunt אמיר בן דליות זמורים חרש יונקות כפה נוף פארות שרשות נצר סבך סלסלות סרעפות ענף עפאים פארה עמלה קציר שוכה שליוחות שריגים , quæ omnia diligentius vide suis locis. Inuenitur in sequentibus tantummodo.

לבוא וגו' ובסעפי הסלעים :	*Venire in ramis rupium.* [*Vulgò balze.*] *Esa. 2. 21.*
ברושים לא דמו אל סעפותיו	*Non assimilari ad ramos alicuius. Ezec. 31. 8.*
וירדו וגו' אל סעיף סלע עיטם :	*Descendere ad ramum rupis. Iud. 15. 11.*
ושב בסעיף סלע עיטם :	*Sedere in ramo rupis. Iud. 15. 8.*
וכלה סעפיה :	*Absumere ramos. Esa. 27. 10.*
עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים :	*Trāsilire super duos ramos. (Est inconstantem esse.) 1. Reg. 18. 21.*
ארבעה חמשה בסעפיה פריה :	*Quatuor (vel) quinque baccas relinqui in ramis (oliuæ) fructiferę. Esa. 27. 6.*
בצפתיו קננו כל עוף השמים	*Aues nidos facere in ramis. Ezech. 31. 6.*
שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים :	*Mactare infantes sub ramis rupium. Esa. 57. 5.*

Deriuatiua huius sunt סעף סעיפים סעפים .

סעף Verbum Pihel actiuum, elegantér deductum à superiori nomine, quod semel legitur in Biblijs in præsenti participio מסעף , nec aliud ex eo facilè formarem. Ramos abscidit, quasi diceres deramauit. [*Tagliare i rami, scaluare Brixiæ.*] Esa. 10. 32. *Ecce dominus Dominus* מסעף *deramat frondes cum violentia.*

סעפים Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur, quid propriè significet. Aliquibus est nomen substantiuum, alijs Toar. Nō absurdè videt posse exponi cogitationes, quæ cordi sunt tanquàm rami in arbore, sed hoc in malum dicitur. [*Pensieri superbi, alti, arroganti.*] Psal. 119. 12. סעפים *Superbas cogitationes odio habui.* Expende locum & omnes accuratius. Radix est סעף .

סער Verbum Cal neutrum, (& nihilominus suscipiens affixa modo irregulari) perfectum, sic flectitur in Biblijs.

סער } Part. præs.
סערה

אסערם } Futurum.
יסערו

Cætera ex te formabis, cum opus erunt, ad canones grammaticales, excepto Pahul. Quæ scribuntur cum ש vicē ס , habentur suo loco, vt in deriuatiuis. Conturbātus est, ad instar procellæ maris deturbatus est. [*Essere trauagliato, essere in fortuna, trauagliarsi, essere combattuto dalla tempesta.*] Quinque vicibus tantum inuenitur.

ואסערם על כל הגוים :	*Conturbari cum aliquibus supergentes. Locus illustrandus. Est etiam vox anomala.* אסערם *pro* אסערם, *quod notes. Zac. 7. 14.*
יסערו להפיצני :	*Conturbari, ad dispergendum aliquē. Abac. 3. 13.*
כי הים הולך וסער :	*Mare ire, & conturbari (procellam crescere.) super aliquos. Ion. 1. 11. & ver. 13.*
עניה סערה לא נחמה :	*Aliquā esse afflictam, cōturbatam, consolatione destitutā. Esa. 54. 11*

Deriuatiua huius sunt השתער נסער סער סער סערה או סערה שער שער שערה :

סער Verbum Pohal passiuum, perfectū, quod semel legitur in Biblijs in futuro יסער , cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticæ, cum opus erunt. Conturbatus, deturbatus fuit tanquàm à procella. [*Fù conturbato come da tempesta.*] Hos. 13. 3. *Sicut palea* יסער *deturbabitur ab area.*

סער Nomē masculinum genere, sine plurali, & cū affixo סערך . Tempestas, turbo, procella. [*Tēpesta, fortuna.*] Vide סופה . Aliquando scribitur cū Scin שער , vt suo loco. Inuenitur in sequētibus tantūmodo.

ויהי סער גדול בים :	*Tempestatem magnam esse in mari. Ion. 1. 4.*
כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם :	*Tempestatem magnam esse super aliquos propter aliquem. Ion. 1. 12.*
אחישה מפלט לי מרוח סערה מסער	*Accelerare euasionem à turbine. Psal. 55. 9.* (22.
סער מתגורר וגו' :	*Tempestas seipsam colligēs. Ier. 30.*
וסער מתחולל וגו' :	*Tempestas dolore afficiens, &c. Ier. 23. 19. Vide* התחול .
וסער גדול יעור מירכתי ארץ :	*Tempestatem magnam excitari à lateribus terræ. Ier. 25. 32.*
בסער ביום סופה :	*Turbo in die procellæ. Amos. 1. 14.*
כן תרדפם בסערך :	*Persequi aliquem (in) tempestate. Psal. 83. 16.*

סערה } **סערה** Nomen fœmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, quæ sunt in Biblijs סערה סערת סערה או סערות . Turbo, ventus validus, tempestas, procella, idem scilicet cum superiori. [*Tempesta, fortuna, vento fuor di modo gagliardo, si che conturba ogni cosa.*] Vide סופה . Nonnunquàm scribitur cum ש , vt suo loco dicendum est. Inuenitur in sequētibus tantūmodo.

כהעלותיו את אליהו בסערה השמים :	*Eleuare aliquem in (cum) turbine. 2. Reg. 2. 1.*
יסערה תפיץ אותם :	*Turbinem dispergere aliquid. Esa. 41. 16.*
יקם סערה לדממה :	*Erigere turbinem silentio. (Est cōpescere procellam. Psal. 107. 29.*
הנה סערת יי' חמה יצאה וגו' :	*Turbinē Domini, furorem (scilicet.) egredi, &c. Ier. 23. 19. et 30. 22*
וסערה כקש תשאם :	*Turbinem eleuare aliquid sicut stipulam. Esa. 40. 24.*
סופה וסערה וגו' :	*Visitari turbine, & tempestate, &c. Esa. 29. 6.*
ויעל אליהו בסערה השמים	*Ascendere in turbine in cœlum. 2. Reg. 2. 11.*

נגד הסף וגו' :	*E regione liminis. Ezec. 41. 16.*
בתתם ספם את ספי וגו' :	*Dare limen cum limine Dei, &c. Ezec. 43. 8.*
אנכי שם את ירושלם קף דעל וגו' :	*Ponere aliquid phialam (quid si limen.) titubationis &c. Zac. 12. 2.*
וירעשו הספים :	*Liminaria tremere. Amos. 9. 1.*
הכהנים שמרי הסף וגו' :	*Sacerdotes custodes peluium. 2. Reg. 12. 10.*
ואת שלשת שמרי הסף :	*Tres erant (sacerdotes) custodes pasis. (vasorum.) 2. Reg. 25. 18.*
שמרי הספים לאהל :	*Leuitæ custodes liminarium tabernaculo. 1. Par. 9. 20.*
הלוים שמרי הסף וגו' :	*Leuitæ custodes vasorum. (Quid si liminis?) 2. Par. 34. 9.*
משמרי הסף וגו' :	*Eunuchi custodes vasorum. (Quid si liminis?) regis Assueri. Est. 2. 21.*
שמר הסף :	*Maasias quidā custos vasorum. Ier. 35. 4.*
כלם הכרורים לשערים בספים :	*Leuitas electos esse (pro) ostiarijs in liminibus. 1. Par. 9. 23.*
לשערי הספים :	*Ostiarij liminarium. 2. Par. 23. 4.*

Aliàs סף est nomen proprium gigantis, qui & ספי dicebatur. Saph. [*Safo.*] 2. Sam. 21. 18. *Tunc percussit Sibecaius Husatæus* את סף *Saphum, qui erat inter liberos Raphæ.*

ספף Require paulò inferius, suo loco proprio.

ספא Hinc deriuatur מספוא , de quo suo loco dictum est, in מ ante ס .

ספר Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

ספרה } Præteritum.
ספרו

ספדים Part. præs.

אספרה תספר } Futurum.
תספר
יספרו
תספרו

ספרו } Imperat.
ספרנה

ספר לספר Infinitiuus.

Cætera, si opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, excepto Pahul. Planxit, luxit, plāctum egit, & dicitur propriè de luctu mortuorum, quamuis etiam ad alia transferatur. [*Piagnere, lagnarsi, dolersi.*] Synonima sunt אלה נהם קנן , quæ suis locis vide. Construitur absolutè, & cum præpositionibus ל . על . Loci notandi.

וספדה הארץ :	*Terrā (homines) plangere. Zac. 12. 12*
ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה :	*Venire ad plangendum alicui, & deflere eum. Gen. 23. 2.*
ולא תספד ולא תבכה וגו' :	*Non plangere, nec flere, &c. Ezec. 24. 16.*
תספד על בעלה :	*Plangere super marito. 2. Samuel. 11. 26.*
לא יספדו לו הוי אחי וגו' :	*Non plangere alicui, væ frater mi, &c. Ier. 22. 18.*
ספדו והילילו :	*Accingi saccis, plangere, & eiulare. Ier. 4. 8.*
על זאת אספדה ואילילה וגו' :	*Plangere, & eiulare super aliquare, &c. Mich. 1. 8.* (3.
חגרנה שקים ספדנה וגו' :	*Accingi saccis, plāgere, etc. Ier. 49.*
ואר תלך לספוד :	*Non ire ad plangendū, &c. Ier. 17. 5*
חגרו וספדו הכהנים וגו' :	*Sacerdotes plangere, &c. Ioel. 1. 13*
ויספדו שם מספד גדול וכבד	*Plangere planctum magnum & graue m. Gen. 50. 10.*
וספדו עליו כמספד על	*Plangere super aliquo, sicut planctū*

ויען יי' את איוב מן הסערה :	*Dominum respondere de turbine. Iob. 38. 1. & 40. 1.*
ויעמד רוח סערה :	*Dare facere spiritum procellæ. Psal. 107. 25.*
רוח סערה עשה דברו :	*Ventum procellæ facere verbum Domini. Psal. 148. 8.*
והנה רוח סערה באה מן הצפון וגו' :	*Vētum procellæ venire ab aquilone, &c. Ezec. 1. 4.*
ורוח סערות חבקע	*Ventum procellarum disrumpere. Ezec. 13. 11.*
ובקעתי רוח סערות בחמתי	*Scindere ventum procellæ in furore. Ezec. 13. 13.*
והלך בסערות תימן :	*Ire in tempestatibus austri. Zac. 9. 14*

ס פ

סף } **סוף** Lege radices סוף ספה ספף , & obserua dictiones, quæ remanēt in scriptura cum his duabus tantum radicalibus, vt eas facilius dein agnoscas.

Require superius in ס ante ו , suo loco proprio.

סף Nomen æquiuocum, de cuius significatione, & radice dubitatur, vt ex alijs habes. Primum igitur est masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs סף ספים ספי ספם . Limen. [*Limitale dell'vscio.*] Radicem esse propriam, vel ספף , & postea significare, nec non aliquando limen, quòd super eo innitātur postes, alij sine vlla ratione arbitrati sunt. Mihi eorum placet sententia, qui à סוף deducunt, vt sic dicatur elegantēr à fine, sicut & Latinis à limitando. Quatuordecim vicibus ad summum legitur. Secundo est fęmininum genere, & declinatione ספות , vel ספות , certum aliquod vas significās, & si cuius figuræ fuerit, ignoretur. Hinc aliquibus modò est generale ad omnia vasa, & modo singulare. Nos phialam, seu peluim interpretabimur. [*Vaso, conca, bacile.*] Radix huius forsitan est propria, quānis non desint, qui à limine existimēt, vasa, quę in limine templi seruarentur, hoc nomine collectiuè dici. Etiam hoc quatuordecim vicibus ad summum forsan inuenitur. In aliquibus tamē locis potest intelligi in vtraq; significatione, vt mihi videtur. Semel ex hoc vltimo inuenitur plurale masculinum ספים . Ierē. 52. 19. vbi dicit, Nabuzaradan asportasse inter alia ואת הספים . Phialas etiam templi Ierosolimitani Babyloni, quamuis dubitem, an potius & hic significet liminaria, vt ad illud 2. Par. 3. 7. correspondeat, quod mox habes ī voce הפה . Cōfer locos diligētius. Loci notādi.

וינעו אמות הספים וגו' :	*Postes liminarium moueri. Esa. 6. 4.*
היאבאה בסף הבית :	*Venire in limen domus. 1. Reg. 14. 17*
וטבלתם בדם אשר בסף :	*Sanguis in phiala. Quid si in limine? Exo. 12. 22.*
ויחף את הבית הקברות הכפים וגו' :	*Tegere liminaria auro. 2. Par. 3. 7.*
חרב בסף :	*Desolationem esse in limine. Soph. 2. 14.*
וידיה על הסף :	*Manus esse super limine. Iud. 19. 27*
אך לא יעשה בית יי' ספות כסף וגו'	*Phialæ argenti. 2. Reg. 12. 14.*
וימד את סף רשער וגו' :	*Mensurare limen portæ, &c. Ezec. 40. 6.*
והספות והמזמרות וגו' :	*Phialæ, &c. auri. 1. Reg. 7. 50.*
משכב וכפות וגו' :	*Afferre lectum, & phialas, &c. 2. Sam. 17. 28.*

לְעֻזְרָא הַכֹּהֵן הַסֹּפֵר סֵפֶר דִּבְרֵי מִצְוֹת יי׳ :	*Esdra scriba numerans verba præceptorum Dei. Esd.* 7.11.	רכר
חָחֵל לִסְפֹּר :	*Incipere ad numerandũ. Deut.* 16.9.	חחל
עַד כִּי חָדַל לִסְפֹּר וגו׳ :	*Cessare ad numerandum, quod non sit numerus. Gen.* 41.49.	חדל
וְסָפַר לוֹ שִׁבְעַת יָמִים וגו׳ :	*Numerare sibi dies, &c. Leui.* 15.13	יום
תִּסְפֹּר יְרָחִים תְּמַלֵּאנָה :	*Numerare menses. Iob.* 39.2.	ירח
וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם תּוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם :	*Numerare stellas, si potes. Gen.* 15.5.	כוכב
יי׳ יִסְפֹּר בִּכְתוֹב עַמִּים :	*Dominũ numerare in scribẽdo (scriptura) populorum. Psal.* 87.6.	כתב
עַל לִשְׁכַּת הַסֹּפֵר :	*Triclinium scribæ. Ier.* 36.12.	לשכה
סַפְּרוּ מִגְדָּלֶיהָ :	*Numerare (scribere) turres. Psal.* 48.13.	מגדל
אַיֵּה סֹפֵר אֶת הַמִּגְדָּלִים :	*Numerare (describere) turres. Esa.* 33.18.	מגדל
וְהוּא סוֹפֵר מָהִיר בְּתוֹרַת מֹשֶׁה :	*Esdra scriba velox in lege Mosis. Esd.* 7.6.	מסיר
לְשׁוֹנִי עֶט סוֹפֵר מָהִיר :	*Linguam esse calamum scribæ expediti. Psal.* 45.2.	מהיר
וַיִּקְרְאוּ סֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ :	*Scribas regis vocari. Est.* 3.12.	מלך
נִדְּי סָפַרְתָּה :	*Numerare (scribere) vagationem alicuius. Psal.* 56.9.	נדד
וַיְסַפֵּר לַשַּׂר הַנִּשְׂאָ לִיהוּדָה :	*Numerare aliquid principi. Esd.* 1.8	נשא
אַחֲרֵי כֵן סָפַר אֶת הָעָם :	*Numerare populum. 2. Sam.* 24.10	עם
כִּי עַתָּה צְעָדַי תִּסְפּוֹר :	*Numerare gressus alicuius. Iob.* 14.12.	צעד
וְקֶסֶת הַסֵּפֶר בְּמָתְנָיו :	*Atramentarium scribæ esse in lumbis alicuius. Ezec.* 9.2.	קסת
אֲסַפְּרֵם מֵחול יִרְבּוּן :	*Numerare aliquid, & illud multiplicari super arenam. Psal.* 139.18.	רבם
וּזְבוּלֵן מֹשְׁכִים בְּשֵׁבֶט סֹפֵר	*Protrahere in baculo scribæ. Iud.* 5.14.	תבע
שִׁבְעָה שָׁבֻעֹת תִּסְפֹּר לָךְ :	*Numerare sibi ebdomadas. Deut.* 16.9.	שבוע
יִסְפְּרָה לָךְ שֶׁבַע שַׁבְּתוֹת שָׁנִים	*Numerare sibi sabbatha annorum. Leuit.* 25.8.	שבת
יִקְרְעֻהָ בְּחַעַר הַסֹּפֵר :	*Discindere aliqua (in) nouacula (cultro) scribæ. Ier.* 36.22.	תער

Cæterum & in Chaldaico legitur סְפָרָא & in regimine סַפְּרֵי pro scriba, idem scilicet cum סֹפֵר, vt Esd. 4.8. *Et Simsaius* סְפָרָא *scriba.* Et 7.12. *Esdræ sacerdoti* סַפְרָא *scribæ legis, &c.* Deriuatiua huius & composita sunt מִסְפָּרָא נִסְפַּר סֵפֶר סִפֵּר סָפַר סַפִּיר סַפְרָה סַפְּרָת סַפְּרוּת קִרְיַת סֵפֶר :

סִפֵּר Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

סִפַּרְתִּי / סִפְּרוּ	Præteritum.
מְסַפֵּר מְסַפְּרִים	Part. præs.
אֲסַפֵּר או אֲסַפְּרָה תְסַפֵּר אֲסַפְּרֻנָּה יְסַפֵּר תְּסַפֵּר / נְסַפֵּר או נְסַפְּרָה תְּסַפְּרוּ יְסַפְּרוּ יְסַפְּרוּם	Futurum.
סַפֵּר או סַפְּרָה סַפְּרוּ	Imperat.
סַפֵּר לְסַפֵּר מְסַפֵּר	Infinitiuus.

Cætera, quę desunt, ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. Numerauit, notę significationis verbum, & frequens. [*Nouerare, cõtare.*] Vide מנה. Participium transit ferè semper in naturam nominis, & vsurpatur eleganter pro scriba, seu, vt nos vocamus, notario, à nomine סֵפֶר, de quo mox dicemus, quasi res gestas in scriptura & libris numerãs. [*Cancelliere, scriuano, copista, notaio.*] Dein processu temporum in honorem cępit haberi סֹפֵר, quasi literatorẽ significans, idest, qui librorum studio vacat assiduè. Hinc in Euãgelio multa de huiusmodi scribis legimus, quorum erat, legem interpretari, & Prophetas, iudicarę; de rebus dubijs scripturæ sacræ, qualis olim fuit Esdras, vt videre potes hic in dictionibus דבר & מהיר. Ex huius nominis significatione quidam verbum in aliquibus locis pro scribere interpretantur, sed præstat significationem numerandi semper retinere. Loci aliquot obseruandi.

וְצֵאת בָּתֵּי יְרוּשָׁלִם סַפְרֵתָם :	*Numerare domos. Esa.* 22.10.	סתת

סִיר צִי לְיָחִים, quæ diligentius vide suis locis. Ion. 1.5. *Ionas verò descenderat ad latera* הַסְּפִינָה *carinæ.* [*S'era posto sotto coperta.*] Radix est ספן.		

סוֹפְנִיא Require superius in סוּסְפְּנִיָּה, quod idem est detracto מ per syncopin.

ספף Ex hac radice quidam deriuant סָף הסתופף, quæ nos ad סוף potius referẽda esse censemus, & de illis iam suis locis dictum est.

סָפַק Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

סָפַק / סָפְקוּ / סָפַקְתִּי סָפְקָם	Præteritum.
יִסְפֹּק או יִסְפְּקוּ	Futurum.
סָפֹק	Infinitiuus.

Cætera, si opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, vel ex synonimis desumes, quæ vide in הִכָּה. Complosit, percussit, & ferè semper dicitur de complosione manuum ob aliquid noui, & modo additur כף, modo non. [*Battere, percuotere.*] Quæ scribuntur cum ש loco ס, vt omnes ferè arbitrantur, vide in litera ש ante פ, suo loco proprio. Semel nihilominus habet ש in hac significatione ob aliquod mysterium. Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

בְּיָדִינוּ יִסְפּוֹק :	*Complodere (volas) inter aliquos. Iob.* 34.37.	כף
סָפַקְתִּי עַל יָרֵךְ :	*Percutere super femur. Ier.* 31.18.	ירך
לֵכֶן סְפֹק אֶל יָרֵךְ :	*Percutere ad femur. Ezec.* 21.17.	ירך
וַיִּסְפֹּק אֶת כַּפָּיו :	*Complodere palmas. Num.* 34.11.	כף
יִשְׂפֹּק עָלֵימוֹ כַּפָּיו :	*Complodere palmas super aliquem. Iob.* 27.23.	כף
סָפְקוּ עָלַיִךְ כַּפַּיִם וגו׳ :	*Complodere palmas super aliquem. Thren.* 2.15.	כף
וְסָפַק מוֹאָב בְּקִיאוֹ :	*Aliquem complodere (palmas) in vomitu suo. Ier.* 48.26.	קיא
תַּחַת וְשָׁעִים סְפָקָם :	*Percutere aliquos sub iniustis. Iob.* 34.26.	תחת

סָפַר Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

סָפַר סָפַרְתָּ או סָפַרְתָּה סָפְרָם / סָפְרָה / סָפְרוּ סָפַרְתָּם	Præteritum.
סֹפֵר סֹפְרִים	Part. præs.
תִּסְפֹּר יִסְפֹּר אֶסְפֹּרֵם יִסְפְּרֵם / תִּסְפְּרוּ יִסְפְּרוּ	Futurum
סְפֹר סִפְרוּ	Imperat.
לִסְפֹּר	Infinitiuus.

Cętera, quę desunt, ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. Numerauit, notę significationis verbum, & frequens. [*Nouerare, cõtare.*] Vide מנה. Participium transit ferè semper in naturam nominis, & vsurpatur eleganter pro scriba, seu, vt nos vocamus, notario, à nomine סֵפֶר, de quo mox dicemus, quasi res gestas in scriptura & libris numerãs. [*Cancelliere, scriuano, copista, notaio.*] Dein processu temporum in honorem cępit haberi סֹפֵר, quasi literatorẽ significans, idest, qui librorum studio vacat assiduè. Hinc in Euãgelio multa de huiusmodi scribis legimus, quorum erat, legem interpretari, & Prophetas, iudicarę; de rebus dubijs scripturæ sacræ, qualis olim fuit Esdras, vt videre potes hic in dictionibus דבר & מהיר. Ex huius nominis significatione quidam verbum in aliquibus locis pro scribere interpretantur, sed præstat significationem numerandi semper retinere. Loci aliquot obseruandi.

אֵיחִיד :	*super vnigenito. Zac.* 12.10.	
וְסֹבְבוּ בַשּׁוּק הַסִּפֻּדִים :	*Plangentes circumire in platea. Eccles.* 12.5.	סבב
עֵת סְפוֹד וְעֵת חָגוֹר :	*Esse tempus plangendi, & tempus saltandi. Eccles.* 3.4.	עת
וְסָפְדוּ לִפְנֵי אָבִיר :	*Dilacerare vestes, accingi, & plangere ante aliquem. 2. Sam.* 3.31.	פגש
כִּי צָמוּם וְכָפוּד וגו׳ :	*Ieiunare, & plangere, &c. Zac.* 7.5.	
עַל שָׁדַיִם סֹפְדִים עַל וגו׳ :	*Plangere super mammas super agro & vite. Esa.* 32.12.	

Deriuatiua huius sunt מִסְפֵּד נכפד.

סוֹפֶה Require superius in ס ante ו, suo loco proprio.

ספה Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed He, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

סָפָה	Præteritum.
תִּסְפֶּה / תִּסְפֶּנָּה	Futurum.
לִסְפּוֹת	Infinitiuus.

Cætera cautè formanda sunt iuxta regulas grammaticales, cum opus fuerint. Quasdam verò dictiones in hoc verbi themate ab alijs repositas vide in יסף, & nota. Cõsumpsit, finiuit. [*Consumare, ridurre in nulla, distruggere, dissipare, annullare, annichilare, guastare, rouinare, dar fine, & fondo.*] Vide כלה. Nõnullis est neutrum semel, nescio qua ratione. Inuenitur forsitan in sequentibus tantummodo.

סִפָּתָה כַּהֲמוֹת וְעוֹף :	*Terram absumere bestias & volucres ob malitiam habitantium. Ier.* 12.9.	כחש
וְגַם אֶת הַזָּקָן תִּסְפֶּה :	*Nouaculam absumere barbam. Esa.* 7.20.	זקן
מְבַקְּשֵׁי נַפְשִׁי לִסְפּוֹתָהּ :	*Quærere animam ad absumendum eam. Psal.* 40.15.	נפש
הַאַף תִּסְפֶּה וְלֹא תִשָּׂא לַמָּקוֹם וגו׳ :	*Absumere, non parcere &c. Gene.* 18.24.	נשא
הַאַף תִּסְפֶּה צַדִּיק עִם רָשָׁע :	*Absumere iustum cum iniusto. Gen.* 18.23.	צדיק

Deriuatiua huius sunt הִסְפֵּה נִסְפֶּה.

ספה Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, quod semel legitur in Biblijs in imperatiuo סָפֶנִי, nec aliud ex eo facilè formarem, sed potius synonimis vterer, quæ vide in דבק. Coniunxit, adiunxit. [*Congiungere, aggiungere, attaccare.*] 1. Sam. 2.36. *Et dicet* סָפְנִי *adijce me obsecro ad vnum (officium) sacerdotalium, vt comedam bucellam panis.*

Deriuatiua huius sunt חסתפה מִסְפָּרוֹת כִּישָׁפָה נִסְפָּה סִפָּה סִפָּיוֹ סַפְּחַת שִׁפָּח :

ספח Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in præsenti participio מְסַפֵּת, de quo idem iudicium est cum suo Cal superiori, sed hoc fortassis auget nonnihil sensum ab eo. Coniunxit, adiunxit. [*Congiungere ben bene.*] Abac. 2.15. *Væ potanti proximum suum,* מְסַפֵּחַ *(qui) addis sedulò lagenam tuam, quin & inebrias, vt aspicias nuditatem eorum.*

ספח Verbum Pohal passiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in futuro יִסָּפֶנוּ, nec aliud ex eo facilè formarem, vt in Cal diximus. Additus, coniunctus, adiunctus fuit. [*Fù congiunto.*] Iob. 30.7. *Sub vrtica* הִסָּפוּ *coniungebantur.* Notat homines miserimos, qui (vt ait Diuus Hieron.) esse sub sentibus, delicias computant. Mihi tamen magis arridet, si à סַפְּחַת deducas, idest scabie affici, ob id currentes sub vrticis, vt se scalpant.

סַפִּיחַ Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs סְפִיחַ סְפִיחָיו. Seges à prouentu decidens, & ex seipsa sine cultura nascens. Nos caremus nomine correspõdente, sed spontè nascentia cum vulgari trãslatione interpretantur. Dicitur autem quasi coniunctum quid segeti demessæ סָחִישׁ verò est, quod ex radice segetis resectæ nascitur. [*Le biaue che cascano, quando si mieteno, & da sua posta nascono di poi.*] Quinque vicibus tantũ inuenitur.

אֹכֹל הַשָּׁנָה סְפִיחַ וגו׳ :	*Edere spontè nascentia, &c. 2. Reg.* 19.29.	אכל
אֶת סְפִיחַ קְצִירְךָ לֹא תִקְצוֹר	*Non metere spontè nascentia messis. Leuit.* 25.5.	קצר
וְלֹא תִקְצֹרוּ אֶת סְפִיחָיוּ :	*Non metere spontè nascentia anni iubilei. Leuit.* 25.11.	קצר
תִּשְׁטֹף סְפִיחָיוּ עֲפַר אָרֶץ :	*Aquam inundare spontè nascentia puluere terræ. Iob.* 14.15.	שטף

סַפַּחַת Nomen fęmininum genere, sine plurali, de quo dubitatur, quid ꝓpriè significet, quãuis omnibus ferè sit scabies, sic dicta, quòd pilis adhæreat, vt eos secũ vnà trahat. [*Stizza, pelarella.*] Vide חלי Leuit. 13.2. *Homo, in cuius cute fuerit tumor, vel* סַפַּחַת *scabies, &c.* Et 14.55. *Et pro tumore* וְלַסַּפַּחַת *& scabiei.* (*pro scabie.*) Alibi non inuenitur.

סִפַּי Nomen proprium gigãtis, qui & סַף dicebatur, vt superius habes. Sipai. [*Sipaio.*] 1. Par. 20.4. *Tũc peussit Sibecaius Husatæ* אֶת סִפַּי *Sipaiũ de natis Raphę.*

סַפֶל Nomen formæ masculinæ, quod bis tantũ legitur in scriptura sacra, nec satis certum est, quid propriè significet, quamuis phialam, crateré, omnes ferè interpretentur, vas scilicet ad bibendõ accommodum. [*Inghistara, ouero tazzone, vaso da bere.*] Vide מזרקים. Iud. 5.25. בְּסַפֶל *In cratere fortium (viribus vel diuitijs) obtulit butyrum.* Et 6.38. *Et expressit rorem de vellere, plenitudinem* הַסַּפֶל *crateris, aquam.*

ספן Verbum Cal actiuum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

סָפוּן או סָפַן סְפוּנִים	Part. pass.
יִסְפֹּן	Futurum.

Cætera nihilominus formare poteris iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Texit, contignauit. [*Coprire, far il tetto, il copto alla casa.*] Sex vicib' inuenit.

וְסָפוּן בָּאֲרָזִים וגו׳ :	*Tectus (in) cedro. 1. Reg.* 7.*ver.* 3. & 7. *Ier.* 22.14.	ארז
וַיְסָפֵן אֶת הַבַּיִת גְּבִים וגו׳ :	*Tegere domum imbricibus, & ordinibus cedrorum. 1. Reg.* 6.9.	בית
לְשֶׁבֶת בְּבָתֵּיכֶם סְפוּנִים :	*Habitare in domibus contignatis. Agg.* 1.4.	בית
כִּי שָׁם חֲלֻקַּת מְחֹקֵק סָפוּן :	*Portio legislatoris tecti. Locus illustrandus. Deut.* 33.21.	חקק

Deriuatiua huius sunt סִפָּן סְפִינָה שִׁפְנִים.

סִפָּן Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Tegumentum, tectum. [*Tetto, coperto della casa.*] 1. Reg. 6.15. *A pauimento domus vsque ad parietes* הַסִּפָּן *tecti.*

סְפִינָה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs, nec satis certum est, quid propriè significet, quãuis cõmuniter nauim oẽs interpretentur, sine vlla nominis ratione. Hinc nõnulli arbitrati sunt, potius esse partem nauis inferiorem, quæ Latinis carina dicitur, quòd supernè tecta sit. Quod si coniectare licet, ego potius nauis tectum propriè intelligerem, sed liberum sit omnibus de hoc iudicare. Hodie Iudæis omnibus nauis est. [*Naue, ouero la sentina, ò pure la coperta della naue.*] Pro naui synonima sunt אֳנִיָּה חֵבֶל

סֵפֶר Nomen formę masculinę, quod semel legitur in Biblijs. Numeratio. [*Numerameto, numerare.*] 2. Par. 2. 17. Numerauit autem Salomon omnes viros proselytos, qui erant in terra Israel, post הַסֵּפֶר enumerationē, qua enumerauit eos Dauid pater eius. Quidam huic etiam plurale סְפָרִים attribuunt, quod nos à superiori potius manare censemus. Dan. 9. 2. *Intellexi* בַּסְּפָרִים *in numerationibus (libris) numerum annorum, &c.*

Aliàs סֵפֶר est nomen proprium ciuitatis, vel, *vt* alijs placet montis, quod legitur cum He aduerbiali in fine סְפָרָה. Sephar. [*Sefara.*] Gen. 10. 30. *Et fuit habitatio eorum à Mesa, qua venitur* סְפָרָה *ad Sepharam, mons orientalis.*

סַפִּיר Nomen masculinum genere, & declinatione סַפִּירִים. Saphirus, ab Hebraica voce videlicet, lapis pretiosus coloris aerei aureis notis collucens. Hebręi nonnulli aliter sentiunt, quos analogia aliarum linguarum, quæ ex Hebræo fonte nomen hoc deduxerunt, conuincit. [*Saffiro, zaffiro.*] Alia lapidum pretiosorum nomina vide in אֶבֶן. Vndecim vicibus tantum inuenitur.

מראה	כְּמַרְאֵה אֶבֶן סַפִּיר :	*Aspectus lapidis saphiri. Ezec. 1, 26*
כאבן	כְּאֶבֶן סַפִּיר :	*Lapis saphiri. Ezec. 10. 1.*
גזרם	סָפִיר גְּזַרְתָּם :	*Excisionem alicuius esse saphirum. Thren. 4. 7.*
יסד	וִיסַרְתִּךְ בַּסַּפִּירִים :	*Fundare (in) saphiris. Esa. 54. 11.*
לבנת	כְּמַעֲשֵׂה לְבֶנַת הַסַּפִּיר :	*Opus lateris saphiri. Exo. 24. 10.*
מקום	מְקוֹם סַפִּיר אֲבָנֶיהָ :	*Locus saphiri. Iob. 28. 6.*
כפך	כֹּפֶךְ סַפִּיר וְיַהֲלֹם :	*Carbunculus, saphirus, & adamas, erant ordo secundus in Hosen. Exo. 28. 19. & 39. 11.*
כסף	סַפִּיר כֹּפֶךְ וּבָרֶקֶת וגו׳ :	*Saphirum, carbũculum, &c. esse operimentum alicuius. Ezec. 28. 13.*
פלף	מְעֻלֶּפֶת סַפִּירִים :	*Polities eboris cooperti saphiris. Cant. 5. 15.*
סהם	בְּשֹׁהַם יָקָר וְסַפִּיר :	*Non estimari in (cum) soham pretioso, & saphiro. Iob. 28. 16.*

סַפְרַד Nomen proprium loci, sed incertũ est, qualis propriè. Iudęi communiter Hispaniam exponunt, interpreti Chaldaico adhærentes, qui סְפַמְיָא transtulit. [*La Spagna.*] Legitur semel in Abdia Prophęta ver. 20. *Et transmigratio Ierusalem, quæ est* בְּסְפָרַד *in Sepharad.* Hieron. Bosphorum transtulit, quasi ב radicale sit. Lyrano locus est in Babylonica regione.

סְפָרָה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs cum affixo, סִפְרָתְךָ, & incertum est, quid propriè significet. Aliquibus est liber, alijs, quod ferè idem est, scriptura, mihi verò numeratio. [*Libro, scrittura, noueramento, conto.*] Ps. 56. 9. *An non* בְּסִפְרָתֶךָ *in numeratione tua?* Expende locum & omnes. Hinc quidam [*Ziffera*] dici credunt. Radix est ספר.

סְפָרְוַיִם Nomen proprium ciuitatis Assiriæ. Sepharuaim. [*Sefaruaima.*] 2. Reg. 17. 24. וְסִפְרְוַיִם *Et ex Sepharuaim.* Et 19. 13. *Et rex ciuitatis* סְפַרְוַיִם *Sepharuaim?* Hinc deriuatur סִפְרַוִּים sequens.

סִפְרַוִּים Nomen populi ciuitatem superiorē incolētis. Sepharuim. [*Sefaruitani.*] 2. Reg. 17. 31. וְהַסְּפַרְוִיִם *Et Sepharuitę cōburunt filios suos (in) igne Adrameleco, & Anameleco Dijs* סְפַרְוַיִם *Sepharuaim.*

סְפָרוֹת Nomen pluralis numeri tantum, quod semel legitur ī Biblijs. Numeri, numerationes. [*Noueramenti, conti.*] Psal. 71. 15. *Quoniam non noui,* סְפָרוֹת *numerationes.* Iustitiæ videlicet, & salutis tuæ. Vel certè potius laudandi te, idest nūquàm à laude tua cessabo, ita vt numerari non possint vices eius, nec agnosci numerū, Hebraismo sanè pq̄ elegāti. Radix est ספר.

ידע	וְנִתַּן הַסֵּפֶר עַל אֲשֶׁר לֹא יָדַע סֵפֶר וגו׳ :	*Librum dari super (ad) eum, qui nō cognoscit librum. Esa. 29. 12.*
יתש	וְאַמְצָא סֵפֶר הַיְּחוּס וגו׳ :	*Inuenire librū genealogiæ. Neh. 7. 5*
ישר	הֲלֹא הִיא כְתוּבָה עַל סֵפֶר הַיָּשָׁר :	*Aliquid esse scriptum super libro recti. (legis.) Ios. 10. 13.*
כתב	וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֻת וגו׳ :	*Scribere mulieri librum abscissionis. (repudij.) Deut. 24. 1.*
כתב	וַיִּכְתֹּב דָּוִד סֵפֶר אֶל יוֹאָב :	*Scribere epistolam ad aliquem. 2. Samuel. 11. 14.*
כתב	וַיִּכְתֹּב בַּסֵּפֶר לַאמֹר וגו׳ :	*Scribere ī epistola, &c. 2. Sam. 11. 15.*
כתב	וְתִכְתֹּב סְפָרִים בְּשֵׁם אַחְאָב וגו׳ :	*Scribere literas (in) nomine alicuius, &c. 1. Reg. 21. 8.*
כתב	וַיִּכְתֹּב אֲלֵיהֶם סֵפֶר שֵׁנִית :	*Scribere epistolā secũdo. 2. Reg. 10. 6*
כתב	וּסְפָרִים כָּתַב לְחָרֵף לַיי׳ :	*Scribere libellos ad exprobrandum alicui. 2. Par. 32. 17.* (35.
כתב	וְסֵפֶר כָּתַב אִישׁ דִּיבִי :	*Aduersarium scribere librū. Iob. 31.*
כתב	וְאִכְתֹּב בַּסֵּפֶר וַאֲחַתֹּם :	*Scribere in libro, & obsignare. Iere. 32. 10.*
כתב	וַאֲנִי כֹּתֵב עַל הַסֵּפֶר בְּדָיו :	*Scribere super libro in (cum) atramēto. Ier. 36. 16.*
למד	וּלְלַמְּדָם סֵפֶר וּלְשׁוֹן כַּשְׂדִּים :	*Docere librum. Dan. 1. 4.*
מגלה	בִּמְגִלַּת סֵפֶר כָּתוּב עָלַי :	*Scriptū esse super (de) aliquo in charta libri. Psal. 40. 8.*
מגלה	קַח לְךָ מְגִלַּת סֵפֶר וגו׳ :	*Accipere chartā libri, etc. Ier. 36. 2*
מדרש	הֲנִם כְּתוּבִים עַל מִדְרַשׁ סֵפֶר הַמְּלָכִים :	*Scriptum esse super repertorio libri regum. 2. Par. 24. 27.*
מוש	לֹא יָמִישׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ :	*Librum legis non recedere ab ore. Ios. 1. 8.*
מחה	מְחֵנִי נָא מִסִּפְרְךָ אֲשֶׁר כָּתָבְתָּ	*Delere aliquem de libro. Exo. 32. 32*
מלחמה	עַל כֵּן יֵאָמֵר בְּסֵפֶר מִלְחֲמוֹת	*Dici in libro præliorum Domini. Nume. 21. 15.*
מקנה	וְאֵת סֵפֶר הַמִּקְנָה וגו׳ :	*Liber emptionis, &c. (Vide quomodo fieret.) Ier. 32. 11.*
נגל	וְנִגְלוּ כַּסֵּפֶר הַשָּׁמָיִם :	*Cœlos inuolui sicut librum. Esa. 34. 4*
נכתב	וַיִּכָּתֵב בְּסֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים : וגו׳	*Scribi in libro. Est. 2. 22.*
נכתב	וְעַל סִפְרְךָ כֻּלָּם יִכָּתֵבוּ :	*Scribi super libro. Psal. 139. 16.*
נכתב	וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן לְפָנָיו וגו׳ :	*Librum memoriæ scribi ante aliquē. Mal. 3. 16.*
נמחה	יִמָּחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים :	*Deleri de libro vitæ. Psal. 69. 29.*
נקרא	בַּיּוֹם הַהוּא נִקְרָא בְּסֵפֶר	*Legi in libro, &c. Neh. 13. 1.*
	מֹשֶׁה וגו׳ :	
נתן	וְאֶתֵּן אֶת סֵפֶר כְּרִיתֻתֶיהָ	*Dare librum abscissionis (repudij) ad*
	אֵלֶיהָ :	*aliquam. Ier. 3. 8.*
עשה	עֲשׂוֹת סְפָרִים הַרְבֵּה אֵין קֵץ	*Non esse finem faciendi libros multos. Eccles. 12. 12.*
פתח	וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֵּפֶר וגו׳ :	*Aperire librum oculis populi. (videnti populo.) Neh. 8. 6.*
קרא	וַיְהִי כִקְרֹא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת	*Legere epistolam. 2. Reg. 5. 7.*
	הַסֵּפֶר :	
קרא	לִקְרֹא בַּסֵּפֶר וגו׳ :	*Legere in libro. Ier. 36. 8.*
שלח	וַאֲשַׁלְּחָה סֵפֶר אֶל מֶלֶךְ	*Mittere epistolā ad aliquem. 2. Reg.*
	יִשְׂרָאֵל :	*5. 5.*
תולדות	זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם :	*Numerus (narratio, liber) generationum Adam. Gen. 5. 1.*
תורה	וַאֲזִנֵּי כָל הָעָם אֶל סֵפֶר הַתּוֹרָה	*Aures populi esse ad librum legis. Neh. 8. 4.*

Cæterum & in Chaldaico idiomate, hoc nomen idē significat, quod legitur in Biblijs in regimine סְפַר, cū duplici plurali סִפְרַיָּא סִפְרִין. Loci obseruandi.

בית	וּבַקְּרוֹ בְּבֵית סִפְרַיָּא וגו׳ :	*Inquirere in domo librorū. Esd. 6. 1.*
בקר	דִּי יִבָּקֵר בְּסִפַר דָּכְרָנַיָּא וגו׳ :	*Inquirere in libro memoriarum, & inueniri, &c. Esd. 4. 15.*
כתב	כִּכְתָב סֵפֶר מֹשֶׁה :	*Scriptura libri. Esd. 6. 18.*
פתח	וְסִפְרִין פְּתִיחוּ :	*Libros aperiri. Dan. 7. 10.*

אבר	אֲשֶׁר סִפְּרוּ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ וגו׳	*Patres narrare filijs mirabilia Dei, &c. Iud. 6. 13.*
אבר	אֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ לָנוּ פֹּעַל וגו׳ :	*Patres narrare filijs opus Dei, &c. Psal. 44. 2.*
אזן	וְלִסַּעַן חֲסֹם פִּר כְּאָזְנֵי כִנְּהָ וגו׳	*Narrare in auribus alicuius. Exod. 10. 2.*
אלה	וּמֵאָלָה וּמִכְחָשׁ יְסַפֵּרוּ :	*Narrare adiurationem & mēdaciū. Psal. 59. 13.*
כן	עָלֶיהָ לִבְנֵיכֶם סַפֵּרוּ וגו׳ :	*Narrare filijs super (de) aliqua re, &c. Ioel. 1. 3.*
גדל	סַפְּרָה נָא לִי אֶת כָּל הַגְּדֹלוֹת	*Narrare alicui magna alterius. 2. Reg. 8. 4.* (6.
	וגו׳ :	
גדל	וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה :	*Narrare magnitudinē Dei. Ps. 145.*
דבר	וַיְסַפְּרוּ לוֹ אֶת דִּבְרֵי אַנְשֵׁי	*Narrare verba aliquorum. 1. Sam.*
	יָבֵשׁ :	*11. 5.*
דג	וַיְסַפְּרוּ לְךָ דְּגֵי הַיָּם :	*Pisces maris narrare alicui. Iob. 12. 8.*
דור	לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן :	*Narrare ætati vltimæ. Psal. 48. 14.*
דרך	דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי :	*Narrare vias tuas. (mores, actiones, studia.) Psal. 119. 26.*
חזה	וְזֶה חָזִיתִי וַאֲסַפְּרָה :	*Narrare, quæ videris. Iob. 15. 17.*
חלום	וַיְסַפֵּר לָהֶם פַּרְעֹה אֶת חֲלוֹם	*Narrare somnium. Gen. 41. 8.*
חק	אֲסַפְּרָה אֶל חֹק וגו׳ :	*Narrare ad decretum (pro decreto, vel decretum, simpliciter.) Psal. 2. 7.*
חק	מַה לְּךָ לְסַפֵּר חֻקָּי :	*Narrare statuta Dei. Psal. 50. 16.*
חק	וַיְסַפְּרוּ לַטְמוֹן מוֹקְשִׁים :	*Narrare ad abscondendum laqueos. Psal. 64. 6.*
כבוד	סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ :	*Narrare gloriam Dei inter gentes. Psal. 96. 3.*
מכאוב	וְאֶל מַכְאוֹב חֲלָלֶיךָ יְסַפֵּרוּ :	*Narrare (ad) dolorem sauciorum. Psal. 69. 27.*
מלאכה	לְסַפֵּר כָּל מְלַאכְתֶּיךָ :	*Narrare opera alicuius. Ps. 73. 28.*
מעשה	וַיְסַפְּרוּ מַעֲשֵׂיו בְּרִנָּה :	*Narrare opera alicuius in ouatione. Psal. 107. 22.*
מצא	וַיְסַפְּרוּ לוֹ אֶת כָּל הַמְּצֹאוֹת	*Narrare inuenientia te. Ios. 2. 23.*
	אוֹתָם :	
משפט	בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי כָּל מִשְׁפְּטֵי	*Narrare iudicia oris Dei (in) labijs.*
	פִיךָ :	*Psal. 119. 13.*
נפלאות	אֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ :	*Narrare mirabilia. Psal. 9. 2.*
עצם	עָצְמוּ מִסַּפֵּר :	*Aliquid roborari à narrando, (ne valeas narrare illud.) Psal. 40. 6.*
עצם	אֲסַפְּרָה כָּל עַצְמוֹתַי :	*Narrare (dinumerare) ossa (robora) sua. Locus elucidādus. Ps. 22. 18*
פה	פִּי יְסַפֵּר צִדְקָתֶךָ :	*Os narrare iustitiam alicuius. Psal. 71. 15.*
צדק	סַפֵּר אַתָּה לְמַעַן תִּצְדָּק :	*Narrare, vt iustificeris. Esa. 43. 26.*
ראה	אַךְ רָאָה וְיַסְפֵּרָהּ :	*Videre, etiam narrare (sapientiam.) Iob. 28. 27.* (37.
חכמה	מִי יְסַפֵּר שְׁחָקִים בְּחָכְמָה :	*Narrare cęlos in sapientia. Iob. 38.*
שם	אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאַחַי :	*Narrare nomen Dei fratribus. Psal. 22, 23.* (22.
שם	לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יי׳ :	*Narrare nomē Dei ī Sion. Ps. 102.*
שמים	הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל :	*Cęlos narrare gloriam Dei. Ps. 19. 2.*
תהלה	מְסַפְּרִים תְּהִלּוֹת יי׳ וגו׳ :	*Narrare laudes Dei, &c. Psal. 78. 4*
תועבה	לְסַעֵן יְסַפְּרוּ אֶת כָּל תּוֹעֲבוֹתֵיהֶם :	*Narrare abominationes. Ezech. 12, 16.*

סֻפַּר Verbum Pohal, superioris passiuum, vel potius impersonale passiuæ vocis, quod habet has voces tantum in Biblijs.

סֻפַּר	Præteritum.
יְסֻפַּר	Futurum.

Nec aliud ex eo facilè formarem, præterquàm ter-

tias personas vtriusque numeri. Narratus, vel narratū fuit, & fortassis etiam enumeratus fuit. [*Fù narrato, & forse ancora fù nouerato.*] Loci notandi, sed nec alibi fortasis inuenitur.

אדני	יְסֻפַּר לַאדֹנָי לַדּוֹר :	*Narrari (quid si numerari?) Domino, ætati. Psal. 22. 31.*
דבר	הֲיֻסַּפַּר לוֹ כִּי אֲדַבֵּר :	*Narrari alicui, quòd loquaris. Iob. 37. 19.* (5.
חלמין	לֹא תַאֲמִינוּ כִּי יְסֻפָּר :	*Non credere, cū narratur. Abac. 1.*
קבר	הֲיֻסַּפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ :	*Pietatem narrari in sepulchro. Psal. 88. 12.*
ראה	כִּי אֲשֶׁר לֹא סֻפַּר לָהֶם רָאוּ :	*Videre id quod non fuit narratum tibi. Esa. 25. 15.*

סֵפֶר Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs סֵפֶר סְפָרִים. Plurale סְפָרִים potest etiam deduci à סֵפֶר, vt aliquibus placet, de quo mox agemus. Tria significat hoc nomen, quæ penè idem sunt. Numerus, & hæc est propria vocis significatio. Dein eleganter est narratio, enarratio, quasi alijs alicuius rei enumeratio. Quia verò præsentibus voce fit enarratio, absentibusq; scripto, hinc satis ornatè & ferè semper librum, literas, epistolamve significat, quasi diceres, quibus inest alicuius rei enumeratio, vel enarratio. Poteris igitur hanc dictionē præsertim in aliquibus locis pro numero, vel pro enarratione exponere, sed vt plurimum pro libro vel epistola, sicut ex ipso verborum contextu facilè cognosces. [*Numero, conto, narratione, libro, lettera, epistola.*] Pro vltimo vide אַגֶּרֶת. Loci aliquot obseruandi.

	אֱמֹר עִם הַסֵּפֶר וגו׳ :	*Dicere cum epistola. (Vulgò memoriale tradere.) Est. 9. 25.*
	וְעַתָּה כְּבוֹא הַסֵּפֶר הַזֶּה	*Epistolam venire ad aliquem. 2. Reg.*
	אֵלֶיךָ :	*5. 6.*
	וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית וגו׳ :	*Accipere librum fœderis, &c. Exo. 24. 7.*
	וְאֵת סֵפֶר הַנְּגֻלּוּי הַזֶּה :	*Liber detectus. Iere. 32. 14. Vide* גלה, *& nota.*
	הֲלוֹא הֵם כְּתֻבִים עַל סֵפֶר	*Liber verborum (actuum) Salomonis. 1. Reg. 11. 41.*
	דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה :	
	הֵנָּה כְתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי	*Liber verborum dierum (actuum) regibus. (regum.) 1. Reg. 14. 19.*
	הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל :	
	כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי	*Liber verborum dierum. Neh. 12.*
	הַיָּמִים :	*23.*
	וְאֵלֶּה דִּבְרֵי הַסֵּפֶר וגו׳ :	*Verba libri, &c. Ier. 29. 1.*
	דִּרְשׁוּ מֵעַל סֵפֶר יי׳ וגו׳ :	*Quærere desuper libro Domini. Esa. 34. 16.*
	וַיָּבֹא הַסֵּפֶר אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל	*Adducere epistolam ad aliquem. 2. Reg. 5. 6.*
	בִּינֹתִי בַּסְּפָרִים :	*Intelligere in libris. (numeris.) Daniel. 9. 2.*
	מִי יִתֵּן בַּסֵּפֶר וְיֵחָקוּ :	*Sculpi (describi) in libro. Iob. 19. 23*
	אֲשֶׁר הֶעֱלָה עַל סֵפֶר מַלְכֵי	*Eleuari super libro regum. 2. Par. 20. 34.*
	יִשְׂרָאֵל :	
	לְהָשִׁיב אֶת הַסְּפָרִים :	*Reuocare literas. Est. 8. 5.*
	כְּתֹב זֹאת זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר :	*Scribere aliquid memoriale in libro. Exo. 17. 14.*
	לְהָבִיא אֶת סֵפֶר הַזִּכְרֹנוֹת :	*Adducere librum memoriarum, verba dierum. (s.) Est. 6. 1.*
	סֵפֶר חִזְיוֹן נַחוּם הָאַלְקֹשִׁי :	*Narratio (liber) visionis. Nah. 1. 1.*
	יָעֹל סֵפֶר חֻקָּה :	*Sculpere (describere) super libro. Esa. 30. 8.*
	כִּדְבְרֵי הַסֵּפֶר הַחָתוּם :	*Verba libri obsignati. Esa. 29. 11.*
	וְחֹתַם הַסֵּפֶר :	*Obsignare librum. Dan. 12. 4.*
	אֲשֶׁר יִתְּנוּ אוֹתוֹ אֶל יוֹדֵעַ	*Dare librum ad cognoscentem librū.*
	הַסֵּפֶר :	*(scientem legere.) Esa. 29. 11.*

סַפְּרֶת Nomẽ proprium viri ex ſeruis Salomonis, Sophereth. [*Soferto.*] Eſd.2.55. *Filij* הַסּפֶרֶת *Sopheretis.* Aſſumit He haidiah, vt mos eſt nominum propriorum, quæ & appellatiua poſſent eſſe, vt in regulis. Radix eſt ספר.

ק ס

סק Lege radicem נסק, & obſerua dictiones, quę remanent in ſcriptura cum his duabus tantum radicalibus.

סקל Verbum Cal actiuum, perfectum, ſuſcipiens affixa, ſic flectitur in Biblijs,

סְקַלְתִּי סְקַלְתָּם / סְקַלְתָּם סְקַלְנִי סְקָלוּהָ	Præteritum.
יִסְקְלוּ יִסְקְלֵנִי יִסְקְלֻהוּ	Futurum.
סְקָלֻהוּ	Imperat.
סָקֹל לְסַקְּלוֹ	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Lapidauit, lapidibus obruit. [*Lapidare.*] Duodecim vicibus tantum inuenitur, ex quibus ſequentes annotabis.

וְסָקְלוּ בָאֲבָנִים וָמֵת:	*Lapidare in lapidibus, & mori.* Deut.13.11.
כִּי אָמְרוּ הָעָם לְסָקְלוֹ:	*Ducere ad lapidandum aliquem.* 1. Sam.30.6.
וְהוֹצִיאָהוּ וְסָקְלֻהוּ וָיָמֹת:	*Educere, & lapidare, & mori.* 1. Reg.21.10.
וְלֹא יִסְקְלֻנוּ:	*Nõ lapidare aliquos, &c.* Exo.8.26
שׁוֹר יִסָּקֵל וְגַם בְּעָלָיו יוּמָת:	*Taurum lapidando lapidari.* Exod. 21.28.
עוֹד מְעַט וְסָקְלוּנִי:	*Adhuc parum, & lapidare aliquẽ.* Exo.17.4.

Deriuatiua huius ſunt נסקל סקל סָקֹל.

סקל Verbum Pihel actiuum, perfectum, ſuſcipiẽs affixa, ſic flectitur in Biblijs.

יְסַקֵּל יְסַקְּלֵהוּ	Futurum.
סַקְּלוּ	Imperat.

Cætera, ſi opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Lapidauit, lapides frequẽtes in aliquẽ iecit, auget enim ſenſum nonnihil à ſuo Cal. [*Lapidare, gittare de' ſaſſi con furia, & ſpeſſo.*] Si verò de re inanimata ſermo ſit, tũc ſignificatione contraria eſt elapidare, ideſt remouere lapides, & aliò iacere, quamuis nõ deſint, qui ſemper lapidandi ſignificationem retinere volunt. [*Leuare i ſaſſi, gittarli altroue.*] Quater ad ſummum inuenitur.

וַיְסַקֵּל בָּאֲבָנִים אֶת דָּוִד וגו׳:	*Lapidare aliquem in lapidibus.* 2. Sam.16.6.
וַיְסַקֵּל בָּאֲבָנִים לְעֻמָּתוֹ:	*Lapidare in lapidibus è regione alicuius.* 2. Sam.16.13.
סַקְּלוּ מְסִלָּה:	*Elapidare à lapide.* Eſa.62.10.
וַיְעַזְּקֵהוּ וַיְסַקְּלֵהוּ וגו׳:	*Sepire vineam, & elapidare eam.* Eſa.5.2.

סָקַל Verbum Pohal paſsiuum, perfectum, quod bis legitur in ſcriptura ſacra, nec tamẽ ob id abſurdum fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt. Lapidatus, lapidibus obrutus fuit. [*Fù lapidato.*] 1. Reg.21.14. *Et miſerunt ad Iſabelam dicentes:* סָקַל *lapidatus eſt Nabot, & mortuus eſt. Et factũ eſt, cũ audiſſet Iſabela, qd* סָקַל *lapidatus eſt Nabot, &c.*

ס ר

סר Lege radices אסר סור סרה סרר, & obſerua dictiões, q̃ remanẽt ĩ ſcriptura cũ his duab' tm̃ radicalib',

סוּר Require ſuperius in ס ante ו, ſuo loco proprio.

סִיר Require ſuperius in ס ante י, ſuo loco proprio.

סרר Duplicatum habetur paulò inferius, ſuo loco proprio.

סַרְבָּלִים Nomen Chaldaicum plurale, quod legitur in Biblijs cum affixo, סַרְבָּלֵיהוֹן, & de eo dubitatur, quid propriè ſignificet. Communiori ſentẽtia nos chlamydes interpretabimur, veſtimẽti genus. [*Cappe, manti, vna ſorte di veſtimenti.*] Dan.3.20. *Tũc illi viri ligati fuerũt* בְּסַרְבָּלֵיהוֹן *in (cũ) chlamidibus ſuis.* Et ver. 26. וְסַרְבָּלֵיהוֹן *Et chlamides eorũ nõ ſunt immutatæ.*

סְרָבִים Nomen plurale maſcũlinum, quod ſemel legitur in Biblijs, & ignoratur, quid propriè ſignificet. Hebræi rebelles, renitentes, cõtumaces interpretãtur. Ego potius cum illis ſum, qui ſentes, ſpinarum genus exponunt. [*Spine.*] Vide קוץ. Ezec. 2. 6. *Quia* סְרָבִים *ſentes, & ſpinæ tecum ſunt.*

סַרְגּוֹן Nomen propriũ regis Aſsiriæ. Sargon. [*Sargone.*] Eſa.20.1. *Quando miſit eum* סַרְגּוֹן *Sargon rex Aſſiriæ, &c.*

סֶרֶד Nomẽ propriũ filij Zabulonis. Sered. [*Sardo.*] Gen.46.14. *Filij verò Zabulonis* סֶרֶד *Sard', &c.* Hinc fit סַרְדִּי ſequens.

סַרְדִּי Nomen gentile, maſculinum genere, quod à ſuperiori formatur. Sardius. [*Sardeſco, della famiglia di Sardo.*] Nu.26.26. *Sardo, familia* הַסַּרְדִּי *Sardij.*

סָרָה Eſt participium verbi Cal סור. Aliàs ex eadem radice tranſit in nomen fœmininum genere, ſine plurali. Receſsio, remotio. [*Illeuar via.*] Sumitur in ſcriptura ſacra ſemper in malum pro ἀπόστασία, quaſi diceres, diſceſsio illicita, vel certè eſt à radice סרה, ideſt contumacia, rebellio, quod ferè idem eſt, efficitque nonnullas dicendi formulas ſatis elegantes, vt in ſequentibus.

כִּי דִבֶּר סָרָה עַל יְיָ אֱלֹהֶיכֶם	*Loqui remotionem ſuper Deo.* (*Eſt defectionem in Deum excitare.*) Deut.13.6.
דַּבֵּר עֹשֶׁק וְסָרָה:	*Loqui calumniam & receſsionem.* Eſa.59.13.
כִּי סָרָה דִּבַּרְתָּ אֶל יְיָ:	*Loqui remotionem ad Deum.* (*defectionem in eũ parare.*) Ier.28.16
עוֹד הוֹסִיפוּ סָרָה:	*Addere receſsionem adhuc.* Eſa.1.5.
שׁוּבוּ לַאֲשֶׁר הֶעְמִיקוּ סָרָה:	*Profundare receſsionem.* (*Valdè apoſtatare.*) Eſa.31.6.
לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה:	*Reſpondere in aliquem receſsionem.* Deut.19.16.

Cæterum ab hac radice fit סריון, de quo paulò poſt dicendum eſt, & nonnullis etiam סָרָה ſequens.

סָרָה Require ſuperius in בֹּר הַסָּרָה, ſuo loco proprio. Radix verò huius forſan eſt סיר vel סור, vel tandem propria.

סרח Verbum Cal neutrum, perfectum, ſic flectitur in Biblijs.

סָרֵחַת	Part. præſ.
סָרוּחַ סְרוּחִים או סְרֻחִים סְרוּחֵי תִּסְרַח	Part. paſſ.
	Futurum.

Cætera cautè formabis ad horum regulas, cum opus erunt. Superfuit, tranſcendit, ſuperfluus, ſuperabundãs fuit. [*Auanzare, ſoprabondare, eſſere di più.*] Vide יתר. Pahul eſt potius nomen Toar, cum verbum neutrum ſit, & nonnunquàm tranſit in ſubſtantiuum. Superfluus, ſuperabundans, ſuperfluum. [*Auanzato, & l'auanzo.*] Inuenitur in ſequentibus tãtùm modo.

Vitis

נגר	וְיִהִי לְנֶפֶן סָרֻחַת:	*Vitis ſuperflua.* (*luxurians.*) Ezech. 17.6.
סיר	יִהְיֶה סָרוּחַ עַל צִדֵּי הַמִּשְׁכָּן וגו׳:	*Superfluum eſſe ſuper lateribus tabernaculi, &c.* Exo.26.13.
טכל	סְרוּחֵי טְבוּלִים בְּרָאשֵׁיהֶם:	*Superflua tinctorum eſſe in capite.* Ezech.23.15. (*Tiaras prolixas tinctas denotat, vulgò turbanti forſitan.*)
מרוח	וְסָר מְרִוַח סְרוּחִים:	*Luctum ſuperfluorum recedere.* Amos 8.
מסכן	חֲצִי הַיְרִיעָה הַעֹדֶפֶת תִּסְרַח עַל אֲחֹרֵי הַמִּשְׁכָּן:	*Medium cortinæ excedere ſuper poſteriora tabernaculi.* Exo.26.12.
ערש	וּסְרָחִים עַל עֲרָשָׂתָם:	*Supflua eſſe ſup grabatis.* Amos 6.5

Deriuatiua huius & cõpoſita ſunt נסרח סרח תמנת סרח.

סרח Nomen maſculinum genere, quod ſemel legitur in Biblijs. Superfluum, ſuperfluitas. [*L'auanzo, il ſoprabondante.*] Exo.26.12. וְסָרַח *Et ſuperfluum, quod ſupereſt in cortinis tentorij.* Hic obiter notandum iudico, in libro, qui Ielamedinu inſcribitur, ſuper illud Exo.13.19. *Et accepit Moſes oſſa Ioſephi,* legi, quòd סרח Serah filia Aſceris adhuc ſuperſtes ea demonſtrarit. Vide etiam Dauidem Cimhinum 2.Sam.20.16. ſuper illud, *Et mulier ſapiens,* quam eandem eſſe fabulantur.

סריון Nomen formæ maſculinæ, quod ſemel legitur in Biblijs cum affixo כְּרִיוֹנוֹ, & ſemel in plurali fœmININO כְּרִיוֹנוֹת. Lorica. [*Ghiacco, vsbergo, coraccina.*] Vide שִׁרְיוֹן. Ier.46.4 *Induite* הַסְּרִיוֹנוֹת *loricas.* Et 51.3. *Et ad eleuantem ſe* בְּסִרְיוֹנוֹ *in lorica ſua.* Radix omnibus eſt סרה.

סָרְכִיא / **סַרְכִין** Nomen plurale Chaldaicum, & in regimine סַרְכֵי. Exarchus à Chaldaica voce ſcilicet, Princeps. [*Capo, ſignore, ſopraſtante.*] Hebraicè שׂוֹטֵר diceres. Dan.6.3. *Et ſuper eos* סַרְכִין *exarchi tres erant.* Et ver.4. *Superabat (ſuper)* סַרְכִיא *exarchos.* Et ver.8. *Conſilium inierunt omnes* סַרְכֵי *exarchi regni, &c.* Ex hac radice forſitan fit נְסִיךְ, de quo ſuo loco dictum eſt.

סָרִיס Nomen pluralis numeri tantùm, ſuſcipiẽs affixa, quæ ſunt in Biblijs סָרָיו סָרָיִךְ סָרַיִךְ. Satrapæ, Philiſteorum duces, eſt enim dignitatis ſummæ apud Philiſteos nomen, quibus erant quinq; סָרָנִים, ſicut manifeſtum fit ex multis ſcripturæ ſacræ locis. [*Doge, cinque cantoni.*] Etymon vocis non eſt facile coniectare, quòd vox Phœnicia ſit potius quàm Hebraica, & ſi nonnulli conentur ad ſequentem ſignificationem reducere, quaſi fulcra populi diceres; ſed malim, illam ab hac deriuari, vt mox dicemus. Loci obſeruandi.

כית	וַיִּפֹּל הַבַּיִת עַל הַסְּרָנִים וגו׳	*Domum cadere ſuper ſatrapis, &c.* Iud.16.30.
הלך	וְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים הֹלְכִים אַחֲרֵיהֶם:	*Satrapas Philiſteorum ire poſt aliquid.* 1.Sam. 6.12.
מעפס	חֲמֵשֶׁת סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים הָעֶקְרוֹנִי וגו׳:	*Quinque ſatrapæ Philiſteorum erãt Azotius, Aſdodius, Aſcalonita, Giteus, & Acaronita.* Ioſ.13.3.
מספר	מִסְפַּר סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וגו׳:	*Numerum ſatraparum Philiſteorũ, &c.* 1.Sam.6.5.
כאסף	וְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים נֶאֱסְפוּ וגו׳:	*Satrapas Philiſteorum congregari &c.* Iud.16.23.
עבר	וְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים עֹבְרִים לַמֹּאוֹת וגו׳:	*Satrapas Philiſtinorum trãſire, &c.* 1.Sam.29.2.
עין	וּבְעֵינֵי הַסְּרָנִים לֹא טוֹב אָתָּה	*Aliquem non eſſe bonum in oculis ſatraparum.* 1.Sam.29.6.
עלה	וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וגו׳:	*Satrapas Philiſtinorum aſcendere ad Dalidam, &c. ibi vide omnia.* Iud.16.5.

קרא	וַתִּקְרָא לְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וגו׳:	*Vocare ſatrapis (ſatrapas) Philiſteorum, &c.* Iud.16.18.
רחם	וַחֲמִשָּׁה סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים רָאוּ וגו׳:	*Quinque ſatrapas Philiſteorum videre, &c.* 1.Sam.6.16.
שלח	וַיִּשְׁלְחוּ וַיֶּאֱסְפוּ אֶת כָּל סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים אֲלֵיהֶם:	*Mittere, & congregare ſatrapas Philiſteorum &c. ibi vide omnia.* 1.Sam. 5.8.
שלח	כִּי בְעֵצָה שִׁלְּחוּ סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וגו׳:	*Satrapas Philiſtinorum dimittere aliquem &c.* 1.Par.12.20.

Illud verò 1.Reg.7.30. *Et quatuor rotas æris baſi vni,* וְסַרְנֵי *æris.* Hebræi tabulas interpretantur, ac ſi eſſet à סָרִים voce Rabbinica per tranſpoſitionem literarum. [*Tauole.*] Alij axes in rotis, quibus fulciũtur, & voluuntur, autumant hac dictione ſignificari, ex quo ſenſu poſtea deriuant ſuperiorem ſignificationem ſatraparum, vt diximus. [*L'aſſe della ruota.*] Ego, quid ſibi velint hic tabulæ æris in rotis, non video. Secũda verò opinio mera eſt coniectura, quòd ſi coniectare licet, radios rotarum potius intelligerem ſic appellatos, q̃ eſſent quinque, ſuſtinentes rotarum circumferentias, ſicut & Philiſteorum quinque ſatrapas fuiſſe vidimus. Verum hoc aliorum eſto iudicium. Nos de vocis dubietate admonuimus.

סָרִיס Nomen maſculinum genere, & declinatione, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs סָרִיס סָרִיסִים סָרִיסֵי סָרִיסוֹ סָרִיסָיו סָרִיסֶיהָ. Eunuchus, caſtratus. [*Eunuco, huomo caſtrato.*] Quidam arbitrantur, non omnes סָרִיסִים ſpadones fuiſſe, ex eo, quòd Potipharem Pharaonis, eunuchum vxorem habuiſſe legimus. Quod ſi ita eſt, quid obſtat, ne aſſeramus, neminem ſpadonẽ fuiſſe, cum dictio id non ſignificet? Quinimò arbitrandum eſt, omnes fuiſſe caſtratos, Potipharũ verò nupſiſſe, vel quòd haberet teſtes ſolos abſciſſos, vel certè explendę libidinis cauſa, tactu, oſculo, & huiuſmodi. Ex his nonnulli Principes euadebant. Notãdum verò, סָרִיס poſſe eſſe ex Dageſſatis, & non: & ob id aliquando mutat puncta vocalia, & aliqñ nõ. Loci aliquot obſeruãdi.

אתיס	עֶבֶד מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי אִישׁ סָרִיס:	*Abdimelech Aethiops eunuchus.* Ier.38.7.
אמר	וְאַל יֹאמַר הַסָּרִיס וגו׳:	*Eunuchum dicere, ſe eſſe lignum aridum.* Eſa.56.3.
בגתן	בִּגְתָן וָתֶרֶשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ וגו׳:	*Bigtan & Theres eunuchi, cuſtodes vaſorum.* Eſt.2.21.
הגא	אֶל יַד הֵגָא סָרִיס הַמֶּלֶךְ וגו׳	*Hegeus eunuchus regis, cuſtos mulierum.* Eſt.2.3.
הגי	יֹאמַר הֵגַי סָרִיס הַמֶּלֶךְ וגו׳	*Hegaius eunuchus regis, cuſtos mulierum.* Eſt.2.15.
סיס	וְהָיוּ סָרִיסִים בְּהֵיכַל מֶלֶךְ נָכָל:	*Aliquos eſſe eunuchos in palatio regis.* 2.Reg.20.8.
סרך	וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לְהַתָךְ מִסָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ:	*Hathachus eunuchus, &c.* Eſt.4.5.
יד	אֲשֶׁר בְּיַד הַסָּרִיסִים:	*Verbum regis eſſe in manu eunuchorum.* Eſt.1.12.
לקח	וּמִן הָעִיר לָקַח סָרִיס אֶחָד וגו׳:	*Accipere eunuchum vnum, &c.* 2. Reg.25.19. (14.
אלך	וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וגו׳:	*Eunuchos regis puenire, &c.* Eſt. 6.
כתן	וְנָתַן לְסָרִיסָיו לְעַבְדָּיו:	*Decimare, & dare eunuchis.* 1.Sam. 8.15.
כתן	וַיִּתֵּן לוֹ הַמֶּלֶךְ סָרִיס אֶחָד:	*Dare mulieri eunuchum vnum.* 2. Reg.8.6.
נתן מלך	אֶל לִשְׁכַּת נָתָן מֶלֶךְ הַסָּרִיס:	*Netan melech eunuchus.* 2.Reg. 23.12.
פוטיפר	לְפוֹטִיפַר סְרִיס פַּרְעֹה וגו׳:	*Potiphar eunuchus Pharaonis, &c.* Gen.37.35.
קצף	וַיִּקְצֹף פַּרְעֹה עַל שְׁנֵי סָרִיסָיו	*Irasci (ſuper duobus eunuchis, &c.*

	וגו׳ :	Gene.40.2.
קרא	וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל סָרִיס אֶחָד :	Vocare (ad) vnum eunuchum. 1. Reg.22.9.
רב	לְאַשְׁפְּנַז רַב סָרִיסָיו :	Multus (Princeps) eunuchorum. Dan.1.3.
שאל	וַיִּשְׁאַל אֶת סָרִיסֵי פַרְעֹה :	Interrogare eunuchos. Gen.40.7.
שור	וַיָּשֶׂם רְאֹשׁ שַׂר הַסָּרִיסִים שְׁמוֹת :	Princeps eunuchorum. Dan.1.7.
סרסגז	אֶל יַד שַׁעַשְׁגַּז סְרִיס הַמֶּלֶךְ וגו׳ :	Saasgazus eunuchus regis, custos cõcubinarum. Est.2.14.
שרת	שִׁבְעַת הַסָּרִיסִים הַמְשָׁרְתִים וגו׳ :	Septem eunuchi seruientes in conspectu Assueri. Est.1.10.

Compositum huius est רַב סָרִיס .

סַרְעֻפּוֹת Nomen plurale fœmininũ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo סַרְעֻפָּיו . Rami. [*Rami.*] Vide עָפָה , à quo etiam deduci quidam arbitrati sunt interiectam Resc consonante. Alijs est vox cõposita ex עָף & עֹפֶא , quasi magnam ramorum perplexitatem dicerent. Simplicius est, si radicem propriam asseramus. Ezec. 31.5. *Et multiplicati sunt* סַרְעֻפָּיו *rami ei'.*

Deriuatiuum huius est שַׂרְעֹפִים , de quo suo loco dicemus.

סָרַף Verbum Pihel actiuum, perfectum, ex quo legitur semel participium in Biblijs cum affixo מְסָרְפוֹ , & dubitatur, quid propriè significet, nã omnibus ferè est potius nomen, & auunculum, idest matris fratrem, sine vlla ratione interpretantur. Ego verò verbum esse iudico, ex significatione comburendi, mutatione ש in ס facta videlicet. [*Abbrugiare.*] Amos 6.11. *Et tollit eum patruus illius* מְסָרְפוֹ *& comburit eum*, (*& auunculus eius*) *ad educendum ossa è domo, &c.* Propheta ש in ס dedita opera permutauit, vt combustionẽ prępropera iustis mortuorum non seruatis denotaret. [*Abbrugiare senza alcuna cerimonia.*] Expende locum accuratius, & omnes, & vide שָׂרַף .

סַרְפַּד Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, & ignoratur, quid propriè significet, quamuis communiori sentẽtia ex ipso verborum contextu arbusti cuiusdam nullius pretij, vel spinę genus esse creditur. [*Arbo-sello vile, ouero spina.*] Esa. 55.13. *Pro* הַסַּרְפַּד *arbusto ascendet myrtus.*

סָרַר Verbum Cal actiuum ex duplicibus, sic flectitur in Biblijs.

	סָרוּר סָרוּ	Præteritum.
	סוֹרֵר סוֹרְרִים סוֹרְרָה או סוֹרֶרֶת	Part. præs.

Nec aliud ex eo facilè formarem, sed participio tantum vterer, quod sępius transit in naturam nominis סָרוּ potius à סוּר deducerem. סוֹרֵר nonnunquam deriuatur a סוּר , vt habes superius, in ס ante ו , suo loco proprio. Pręuaricator, ptęruus, immorigerus, intractabilis fuit, rebellauit. [*Essere contumace, non lasciarsi reggere, ò gouernare, propriamente, essere renitente ad alcuno, ribellare.*] Quidã huc referunt סר , & סָרָה , quæ nos reposuimus in סור , & si non absurdum sit, in aliquibus locis, ea esse ex hac radice, ibi vide, & nota. Forsitan & illud Hos. 7. 14. יָסוּרוּ בִי , quod in סור habetur, est futurũ huius סור , idest contumaces erunt in me, quod notes velim. Inuenitur in sequentibus tantummodo.

כן	כִּי יִהְיֶה לְאִישׁ בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה :	Filium contumacem, & contrafaciẽtem esse alicui. Deut.21.18. Vide etiam Ver.20.
כן	הוֹי בָּנִים סוֹרְרִים :	Filij proterui. Esa.30.1.
רוק	דּוֹר סוֹרֵר וּמֹרֶה :	Aetas contumax & contrafaciens,

	Psal.78.8.	
עמם	הַמְיָה הִיא וְסַרְדֵּת :	Aliquam esse tumultuãtem, & proteruam. Pro.7.11.
לב	וְלֵעֹם הַזֶּה הָיָה לֵב סוֹרֵר וּמוֹרֶה :	Cor contumax & contrafaciens esse alicui. Ier.5.24.
נתן	וַיִּתְּנוּ כֶתֶף סוֹרֶרֶת .	Dare humerum contumacem. Zach. 7.11. Neh.9.29.
סור	כֶּלֶם סָרֵי סוֹרְרִים :	Principes proteruorum. Iere.6.28. Vide סור .
עם	אֶל עַם סוֹרֵר :	Populus contumax. Esa.65.2.
פרס	כִּי כְּפָרָה סוֹרְרָה סָרַר יִשְׂרָאֵל :	Contumacem esse ad instár vaccę proteruæ. Hos.4.16.
רום	הַסְרִיסִים אֵל יְרִימוּ לְמוֹ סֶלָה :	Cõtumaces nõ eleuari sibi. Ps.66.7
סור	שָׂרַיִךְ סוֹרְרִים וגו׳ :	Principes esse contumaces. Esa.1.23. Vide etiam Hos.9.15.
שכן	אַךְ סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צְחִיחָה :	Contumaces incolere ariditatem. Psal.68.7.
שכן	וְאַף סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן יָהּ אֱלֹהִים :	(Accipere) contumaces ad habitandum Iaha Deum. Locus illustrandus. Psal.68.19.

סת

סות Lege radicem סות , & nota.

סוֹת Require superius in ס ante ו , suo loco proprio.

סְתָו Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs. Bruma, hiems. [*Inuerno.*] Vide חֹרֶף . Can. 2.11. *Nam ecce* הַסְּתָו *bruma præteriit.* Vox est potius Chaldaica, quam Hebręa.

סָתַם Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

סָתַם	Præteritum.
סָתוּם או סָתֹם סְתֻמִים	Part. pass.
תִּסְתֹּם יִסְתֹּמוּ	Futurum.
סְתֹם	Imperat.
לְסָתֹם	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt. Clausit, obturauit, occlusit. [*Chiudere, serrare, stroppare Venetijs.*] Synonima sunt, אטם אטר חסם טמה קפץ quæ diligentius vide suis locis. Semel scribitur cum ב loco ס , vt suo loco dicemus. Decem vicibus tantum inuenitur.

דכר	וְאַתָּה דָנִיאֵל סְתֹם הַדְּבָרִים	Occludere verba. Dan.12.4. (9.
דכר	כִּי סְתֻמִים וְחֲתֻמִים הַדְּבָרִים	Verba occlusa, & obsignata. Dan.12.
חוכא	וּבַסֶּתֶם חָכְמָה תוֹדִיעֵנִי :	Scire facere sapientiam in occluso. Psal.51.8.
חזון	וְאַתָּה סְתֹם הַחָזוֹן :	Occludere visionem. Dan.8.26.
מוצא	סָתַם אֶת מוֹצָא מֵימֵי גִיחוֹן הָעֶלְיוֹן :	Occludere exitum aquarum. 2. Par. 32.30.
עין	לְסָתוֹם אֶת מֵימֵי הָעֲיָנוֹת וגו׳ :	Occludere aquas fontiũ. 2. Par. 32.3
עין	וְכָל מַעְיְנֵי מַיִם יִסְתֹּמוּ :	Occludere fontes aquarum. 2. Reg. 3.19. Vide etiam ver.25.
עין	וַיִּסְתְּמוּ אֶת כָּל הַמַּעְיָנוֹת וגו׳ :	Occludere fontes, & torrentem. 2. Par.32.4.
עמם	כֹּל סָתוּם לֹא עָמֹק :	Nullum occlusum esse cum aliquo. Ezec.28.3.

Deriuatiua huius sunt נסתם סתם .

סִתֵּם Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, quod in Biblijs habet has voces tm̃.

סִתֵּם	Præteritum.
יְסַתֵּם	Futurum.

Cætera ex Cal potius desumerem, quamuis arbitrer nonnihil variare ab illius significatione. Occlusit, adhibita non minima diligentia obturauit. [*Chiudere, turare, stroppare ben bene, ouero con animo cattiuo.*] Gene. 26. 15. *Et omnes puteos, quos effoderãt serui patris eius, in diebus Abrahami patris illius,* סִתְּמוּם *occluserunt (eos) Philistei.* Et ver. 18. וַיְסַתְּמוּם *Et occluserunt eos Philistei.*

	וְאֶת כָּל הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר כָּרוּ עֲבָדֵי אָבִיו בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו סִתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים :	Dicere clam. Ier.40.15.
לאמר	דַּבֵּר סֵתֶר לוֹ אֵלֶיךָ הַמֶּלֶךְ :	Verbum absconsionis esse alicui ad alium. Iud.4.8.
דכר	לֹא בַסֵּתֶר דִּבַּרְתִּי :	Non loqui clam. Esa.45.19.
הוה	הוי סֵתֶר לָמוֹ :	Esse absconsionem alicui. Esa.16.4.
הכה	אָרוּר מַכֵּה רֵעֵהוּ בַּסֵּתֶר :	Percutere clam. Deut.27.24.
הסית	כִּי יְסִיתְךָ וגו׳ בַּסֵּתֶר :	Persuadere clam. Deut.13.7.
הסתיר	יִסְתִּירֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ :	Abscondere in absconsione tabernaculi. Psal.27.5.
הסתיר	תַּסְתִּירֵם בְּסֵתֶר פָּנֶיךָ :	Abscondere in absconsione facierũ. Psal.31.21.
הם ס	וְסֵתֶר פָּנִים יָשִׂים :	Ponere absconsionem facierum. Iob. 24.15.
הפיץ	יָשִׁית חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ :	Ponere tenebras absconsionem suã. Psal.18.12.
זרם	וְסֵתֶר זֶרֶם :	Latibulum himbris vehementioris. Esa.32.2.

חסה	אֶחֱסֶה בְּסֵתֶר כְּנָפֶיךָ סֶלָה :	Recipere se in absconsione alarũ alicuius. Psal.61.5.
ירד	וְיָרַדְתָּ בְּסֵתֶר הָהָר :	Descendere in absconsione montis. 1. Sam.25.20.
יסב	וַיֵּשֶׁב בְּסֵתֶר וַנֶּחְבָּא :	Sedere in absconsione. (clam.) 1. Samuel.19.2.
יסב	יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן :	Altissimum habitare in absconsione. Psal.91.1.
לחם	וְלֶחֶם סְתָרִים יִנְעָם :	Panem absconsionum iucundum esse. Prouer.9.17.
לשן	מְלוֹשְׁנִי בְסֵתֶר רֵעֵהוּ :	Detrahere clam. Psal.101.5.
לשון	וּפִיהוּ בוֹעֲטִים לְשׁוֹן שָׁקֶר :	Lingua absconsionis. Pro.25.23.
מגן	סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה :	Esse absconsionem, & clipeum alicuius. Psal.119.114.
מוס	וְסֵתֶר מַיִם יִשְׁטֹפוּ :	Aquas inundare absconsionem. Esa. 28.17.
מתן	מַתָּן בַּסֵּתֶר יַכְּפֶה אָף :	Donum in absconsione, (clam) flectere iram. Pro.21.14.
נטל	אִם בְּסֵתֶר פָּנִים תִּשָּׂאוּן :	Leuare facies clam. Iob.13.10.
סתר	אַתָּה סֵתֶר לִי :	Aliquem esse absconsionem alicui. Psal.32.7.
עב	עָבִים סֵתֶר לוֹ :	Nubes esse absconsionem Deo. Iob. 22.14.
עשה	כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ בַסֵּתֶר וגו׳ :	Facere clam. 2. Sam.12.12.
עשה	אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי בַּסֵּתֶר :	Fieri in absconsione. Psal.139.15.
פתה	וַיִּפָּתֶ בְּסֵתֶר לִבִּי :	Cor decipi clam. Iob.35.27.
רעם	אֶעֱנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם :	Respondere in absconsione tonitrui. Psal.81.8.
שום	וְשַׂמְתָּ בַּסֵּתֶר :	Ponere in abdito. Deut.27.15.

סָתַר Verbum Cal actiuum, perfectumque Chaldaicum, quod semel legitur in Biblijs in præterito cum affixo סְתַרְתָּה . Destruxit, deuastauit. [*Distruggere, rouinare.*] Esd. 5.13. *Et domum hanc* סְתַרְתָּה *destruxit (eam.)* Forsitan deductum est eleganter ex significatione radicis Hebraicæ, quòd deuastata quodam modo occultentur, vel è contrario à Chaldaica Hebræa radix emanat.

סָתוּר Nomen proprium viri de tribu Ascer, qui fuit exploratorum vnus. Sethur. [*Seturo.*] Nume. 13.13. *Pro tribu Asceris* סְתוּר *Seturus filius Michaelis.*

סִתְרָה Nomen fęmininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Absconsio. [*Nascondimento.*] Deut. 32.38. *Sit super vos* סִתְרָה *absconsio.* Hebraismus pulcherrimus. Radix est סתר .

סִתְרִי Nomen proprium Leuitæ. Sithri. [*Sitrio.*] Exo.6.22. וְסִתְרִי *Et Sitrius.* Radix est סתר .

סַעֲדֵנִי וְאוֹשִׁעָה וְאֶשְׁעָה בְּחֻקֶּיךָ תָמִיד :

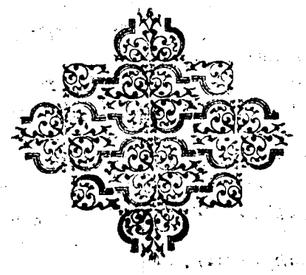

עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וְלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃

AIN עין ſextadecima Alphabeti conſonãs gutturalis, eiuſdem ferè ſoni cũ Aleph, niſi quòd illud (vt ſuo loco diximus) clarum exit ex gutture, hoc verò in ipſo reſidet, quaſi ſpiritum non emitteres, ſed potius reciperes, & introrſum demitteres, & hac de cauſa non habemus ei correſpondentem literam. Eſt nihilominus tàm ſpiritualis conſonans, vt vix cum puncto vocali audiatur, quamuis ipſo Aleph maiorẽ ſonum habeat, vel (vt docẽdi gratia ſic loquamur) ſit magis corporea, & ideo nunquàm, vt illud quieſcat. Vide ea, quæ ſcripſimus in ſingulis Gutturalibus, & præſertim in Aleph, nec non in Grammatica, & poſt omnia viuam etiam doctoris vocem conſule. Nominis interpretationem ſuo loco habes. Semper eſt radicale, nec Dages recipit. Huius figura in numeris ſeptuaginta ſignificat, & Chaldæis eadem eſt potestate conſonans.

עִי Require inferius in ע ante י, ſuo loco proprio.

ע ב

עַב Lege radices עבה עיב, & obſerua dictiones, quę reuanent in ſcriptura, cum his duabus tantum radicalibus.

עָב Nomen fœmininum genere, cum duplici plurali, & ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs עָב עַב עָבִים עָבֵי עָבוֹת עָבְיוֹ. Nubes. [*Nube, nuuola.*] Vide עָנָן. Nonnulli arbitrantur, ſic dici à denſitate ex radice עבה ſcilicet, quaſi aeris denſitatem diceres. Nõ mutatur in regimine, vt omnes aſſerunt, ſed ego crederem, Camez modo verti in Pathah עַב, quemadmodum ſemel legitur, & modo retineri. עַב tamen alijs eſt nomen per ſe; denſitas. [*Denſità, groſſezza.*] Huius radix eſſet עבה, pro nube verò omnibus ferè eſt עוב vel עיב, niſi malles propriam dicere. Aliàs hoc nomen à radice propria, vt aliquibus placet, vel vt alijs à עבה, eſt maſculinum genere & declinatione, quæ ſunt in Biblijs עַב עָבִים אוֹ עָבִים עָבֵי. Denſitas. [*Denſità, groſſezza.*] In aliquibus locis poteſt exponi ex vtraque ſignificatione. Inuenitur in ſequentibus tantummodo.

לרקים	בְּעָבֵי הָאֲדָמָה וגו׳ :	*Fundere aliquid in denſitatibus terræ. 2. Par. 4. 17.*
בוא	בָּאוּ בְעָבִים וגו׳ :	*Venire in nubibus. (vel in denſitatibus; ſiluis condenſis.) Gen. 4. 29.*
כמים	אֶעֱלֶה עַל בַּמָּתֵי עָב :	*Aſcendere ſuper excelſa nubis. Eſa. 14. 14.*
בקר	בֹּקֶר לֹא עָבוֹת :	*Mane ſine nubibus. 2. Sam. 23. 4.*
נגף	בְּעָבֵי גַבִּי מָגִנִּי :	*Currere ad aliquem in denſitate tergorum clipeorum. Iob. 15. 26.*
תגיע	וְרֹאשׁוֹ לַעָב יַגִּיעַ :	*Caput pertingere nubi. (ad nubes.) Iob. 20. 6.*
המרים	אַף בְּרִי יַטְרִיחַ עָב :	*Aggrauare nubem in irrigatione. Iob. 37. 11. Vide* הטרח.
הרים	הַתְּרִים לַעָב קוֹלֶךָ :	*Eleuare nubi (ad nubes) vocem. Iob. 38. 34.* (16.
זרם	זָרְמוּ מַיִם עֲבוֹת :	*Aquas effundi (a) nubibus. Pſal. 77.*
טל	כָּעָב טַל בְּחֹם קָצִיר :	*Nubes roris, cum meſſis perſicitur. Eſa. 18. 4.*
מחה	מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ :	*Delere vt nubem præuaricationes. Eſa. 44. 22.*
מלקוש	וּרְצוֹנוֹ כְּעַב מַלְקוֹשׁ :	*Complacentiam regis eſſe vt nubem ſerotinæ. (pluuiæ.) Pro. 15. 16.*
מפלשי	הֲתֵדַע עַל מִפְלְשֵׁי עָב :	*Cognoſcere (ſuper) pondera nubium. Iob. 37. 16.*
מזרקי	אַף אִם יָבִין מִפְרְשֵׁי עָב :	*Intelligere expanſiones nubium. Iob. 36. 29.*
נטף	גַּם עָבִים יִטְּפוּ מָטָר :	*Nubes ſtillare aquam. Iud. 5. 4.*
נמלא	אִם יִמָּלְאוּ הָעָבִים וגו׳ :	*Nubes repleri, & euacuare himbrẽ ſuper terra. Eccleſ. 11. 3.*
סתר	עָבִים סֵתֶר לוֹ וְלֹא יִרְאֶה :	*Nubes eſſe abſconſionem Deo. Iob. 22. 14.*
עכר	וְכֶעָב עָבְרָה יְשׁוּעָתִי :	*Perſequi ſalutem alicuius, vt nubẽ, quæ præterijt. Iob. 30. 15.*
עבל	מְנֹגָה נֶגְדּוֹ עָבְיוֹ עָבְרוּ :	*Nubes tranſire a (ob) ſplendore Dei. Pſal. 18. 13.*
עוף	מִי אֵלֶּה כָּעָב תָּעוּפֶינָה :	*Volare ſicut nubem. Eſa. 60. 8.*
ענן	הִנֵּה אָנֹכִי בָא אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָנָן :	*Venire ad aliquem in nube (denſitate) nubis. Exo. 19. 9.*
עץ	וְעָב עֵץ אֶל פְּנֵי וגו׳ :	*Denſitatem ligni (trabem) eſſe in ſuperficie porticus ab extra. Ezec. 41. 25.*
עמוס	וְעִמְּדִים וְעָב עַל פְּנֵיהֶם :	*Denſitatem (trabem) eſſe in ſuperficie columnarum. Locus elucidandus. 1. Reg. 7. 6.*
צוה	וְעַל הֶעָבִים אַצְוֶה וגו׳ :	*Præcipere (ſuper) nubibus, ne pluãt. Eſa. 5. 6.*
צל	חֹרֶב בְּצֵל עָב וגו׳ :	*Vmbra nubis, &c. Eſa. 25. 5.*
צלע	וְצַלְעוֹת חֲכִיתָ וְהָעָבִים :	*Latera domus, & denſitates. (trabes.) Ezec. 41. 26.*
צרר	צֹרֵר מַיִם בְּעָבָיו :	*Ligare aquam in nubibus. Iob. 26. 8*
קטן	הִנֵּה עָב קְטַנָּה כְּכַף אִישׁ עֹלָה מִיָּם :	*Nubem paruam vt volam viri aſcẽdere è mari. 1. Reg. 18. 44.*
ראה	רֹאֶה בָעָבִים לֹא יִקָּצוֹר :	*Videntem in nubibus non metere. Eccleſ. 11. 4.*
רכב	הִנֵּה יי׳ רֹכֵב עַל עָב קַל :	*Dominum equitare ſuper nube leuiter. Eſa. 19. 1.*
שוב	וְשָׁבוּ הָעָבִים אַחַר הַגָּשֶׁם :	*Nubes redire poſt pluuiã. Eccl. 12. 2*
סוס	הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ :	*Ponere nubes ſeſſionẽ ſuã. Pſ. 104. 3.*
מחק	עָבֵי שְׁחָקִים :	*Nubes cęlorum. 2. Sam. 22. 12. Pſal. 18. 12.*
מעיס	וְהַשְּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ עָבִים וגו׳ :	*Cęlos obſcurari nubibus, &c. 1. Reg. 18. 45.*
מעיס	וַהֲמַכְזֶה שָׁמַיִם בְּעָבִים :	*Tegere cœlos (in) nubibus. Pſ. 147. 8*

עֲבִי Require paulò inferius, ſuo loco proprio.

עָבַד Verbum Cal actiuum, perfectum, ſuſcipiens affixa, ſic flectitur in Biblijs.

עָבַד עָבַדְתָּ עָבַדְתִּי עָבַדְךָ עָבַדוֹ עָבַדְרֵי עָבַדְתִּנִי עָבַדְתֶּם עָבְדוּ עָבַדְתֶּם עָבַדְהוּ עָבַדוּהוּ עָבַדָם (עָבַדְתִּיךָ	Præt.
עָבֵד עָבְדִים עָבְדִי עָבְדִיו	Part. præſ.
אֶעֱבֹד תַּעֲבֹד יַעֲבֹד אֶעֱבָדְךָ תַּעֲבָדֵם יַעַבְדֵנִי יַעַבְדֶם נַעֲבֹד אוֹ נַעַבְדֶה תַּעַבְדוּ אוֹ תַּעַבְדוּן יַעַבְדוּ יַעַבְדוּ (נַעַבְדֶךָ נַעַבְדוּ נַעַבְדֵם תַּעַבְדוּם יַעַבְדוּנִי אוֹ יַעַבְדֵנִי יַעַבְדֶךָ (יַעַבְדוּהוּ אוֹ יַעַבְדֶהוּ	Fut.
עָבֹד עָבְדוּ עָבְדִי עָבְדֵהוּ	Imper.
עָבֹד לַעֲבֹד מֵעָבֹד עָבְדֶךָ לַעֲבֹדוֹ לַעַבְדֵהוּ לַעַבְדֵם מֵעָבְדֵנִי	Infiniti.

Cætera

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. Seruiuit, diciturq; de omni ſeruitute tàm libera, quàm coacta, & forſitan deducitur ex ſignificatione Chaldaica faciendi, de qua mox agemus, quòd ſeruiens aliquid agat, in quo ſenſu nonnunquàm etiam vſurpatur, vt ſuo notabimus loco. [*Seruire, fare.*] Synonima שֵׁרֵת & כָּהֵן, quæ ſuis locis vide. Conſtruitur cum accuſatiuo, vel affixo vel diſiũcto, & cum præpoſitionibus ב ל על עם, variatq; modum ſignificandi ex conſtructione, efficitque varios Hebraiſmos, & innumera dicendi genera elegantiarum plena, vt in ſequentibus.

לא תַעֲבֹר בּוֹ עֲבֹדַת עָבֶד :	*Non operari in (vti) aliquo ſeruitute ſerui. Leut. 25. 39.*	עבדה
כָּל הַבָּא לַעֲבֹד עֲבֹדַת עֲבֹדָה וגו׳ :	*Seruire ſeruitutem. ſeruitutis &c.* *Num. 4. 46.*	עבדה
לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד :	*Seruire ſeruitutem in tabernaculo. Num. 4. 23.*	עבדה
עַל הָעֲבוֹדָה אֲשֶׁר עָבַד עָלֶיהָ :	*Seruire ſuper ſeruitute. Ezec. 29. 18*	עבדה
לְעֹבְדֵי הָעִיר :	*Seruientes ciuitatis. Ezec. 48. 18.*	עיר
וַעֲבָדוּ לְעוֹלָם :	*Seruire in æternum. Exo. 21. 6.*	עולם
לְעֹלָם בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ :	*Operari in (vti) aliquo ſemper. Leui. 25. 46.*	עולם
יַעֲבֹד הָ עַמִּים :	*Populos ſeruire aliquem. (alicui.) Gen. 27. 39.*	עם
לְעָם הַזֶּה וְעָבַדְתָּם וגו׳ :	*Regem ſeruire pupulum. (populo. eſt ei obtemperare.) 1. Reg. 12. 7.*	עם
וַיַּעַבְדוּ אֶת עֲצַבֵּיהֶם :	*Seruire (colere) idola. Pſal. 106. 36.*	עצב
לְמִי אֲנִי אֶעֱבֹד הֲלוֹא לְפָנֶי בְּנִי וגו׳ :	*Seruire ante aliquem &c. 2. Samu. 16. 19.*	פנים
יֵבֹשׁוּ כָל עֹבְדֵי פֶסֶל :	*Seruientes ſculptilis. Pſal. 97. 7.*	פסל
פֹּעֲלָם אֲשֶׁר עָבַד בָּהּ :	*Seruire in aliqua actione. Ezech. 29. 20.*	פעלה
אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפֶרֶךְ :	*Seruire (operari) in aliquo in duritia. Eſt famulatum ab eo exigere. Exo. 1. 13.*	פרך
וּנְשֹׁי עֹבְדֵי פִשְׁתִּים שְׂרִיקוֹת :	*Operatores lini (&) ſerici erubeſcere. Eſa. 19. 9.*	פשתים
הֲיֹאבֶה רִים עָבְדֶךָ :	*Rhinocerotẽ velle ſeruire te. (tibi) Iob. 39. 9.*	ריס
רַב יַעֲבֹד צָעִיר :	*Multum ſeruire paruum. (paruo.) Gen. 25. 23.*	רבב
שָׁוְא עָבַר אֱלֹהִים :	*Colere Deum eſſe vanum. Mal. 3. 14.*	שוא
לְעָבְדוֹ שְׁכֶם אֶחָד :	*Seruire humero vno. Soph. 3. 9.*	שכם
וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ :	*Seruire (colere) hortum, & cuſtodire. Gen. 2. 15.*	שמר
אֶעֱבָדְךָ שֶׁבַע שָׁנִים בְּרָחֵל :	*Seruire aliquem (alicui) ſeptem annis in (propter) mulierem. Gene.* (5. 31. 29. 18.	שנים
מְתוּקָה שְׁנַת הָעֹבֵד :	*Somnum operantis eſſe dulce. Eccles.*	שנים
וְעָבְדוּ אוֹתוֹ בְּתָמִים וּבֶאֱמֶת :	*Seruire (colere) Deum in integritate, & in veritate. Iob. 24. 14.*	תמים

Cæterũ, vt diximus, hoc verbum eſt etiam Chaldaicum, quod ſic flectitur in Biblijs.

רְעַבַד עַבְדַת עַבְדָא עַבְדוּ	Præteritum.
עָבֵד עָבְדִין	Part. præſ.
תַּעְבְּדוּן	Futurum.
לְמֶעְבַּד	Infinitiuus.

Fecit, operatus eſt. [*Fare.*] Idem eſt cum Hebraico עָשָׂה. Aliàs עַבְדָא eſt nomẽ ꝓpriũ, vt ſuo dicemus loco.

אַתְיָא וְתִמְהַיָּא רִי עָבַד עִמִּי וגו׳ :	*Facere cum aliquo ſigna, & mira. Dan. 3. 31.*	אות
וְעָבַד אָתִין וְתִמְהִין :	*Facere ſigna & mira. Dan. 6. 28.*	אות
וּאִשְׁתְּדוּר עַבְדִין כְּגַוָּהּ :	*Facere rebellionem in medio ciuitatis. Eſd. 4. 15.*	אשתדר
וְכָל דִּילָא לְהֵוֵא עָבַד דָּתָא דִּי אֱלָהָךְ וגו׳ :	*Facere legem Dei. (eſt eã ſeruare.) Eſd. 7. 26.*	דת
חֲבוּלָה לָא עַבְדַת :	*Non facere vaſtationem coram aliquo. Dan. 6. 23.*	חבולה
וַעֲבָדוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲנֻכַּת בֵּית אֱלָהָא וגו׳ :	*Facere dedicationem templi in lętitia. Eſd. 6. 16.*	חנכה
בְּלִשְׁאַצַּר מַלְכָּא עָבַד לְחֵם רַב :	*Facere cibum multum. (conuiuium magnum.) Dan. 5. 1.*	לחם
וּכְמִצְבְּיוֹנוֹ עָבַד בְּחֵיל שְׁמַיָּא	*Deum facere in voluntate in quauis*	מצבון

מנורה Factura candelabri. 1. Par. 28. 15.
משכן Ministerium tabernaculi. Exod. 27. 19.
משכן Facturam tabernaculi absolui. Exo. 39. 32.
כלכם Ingemiscere a(ob) seruitute. Exod. 2. 23.
כנרע Nihil diminui à seruitute (ministerio) alicuius. Exo. 5. 11.
ككון Ministerium domus Dei aptari. 2. Par. 29. 35.
כתן Aliquid dari in(pro) seruitute, &c. Gen. 29. 27.
נתן Dare (ponere) argentum super opere tentorij. Exo. 30. 16.
סור Non recedere desuper seruitute sua. 2. Par. 35. 15.
עבד Operari aliquod ministerium. (cultũ, ritum. Exo. 13. 5.
עבד Non vti aliquo seruitute serui. Leuit. 25. 39.
עבד Seruire seruitute seruitutis (ministerij) & seruitute lationis. Nume. 4. 46.
עבד Sacerdotes seruire, seruitute doni, &c. nota. Num. 17. 7.
עבד Operari opus suũ alienũ. Esa. 28. 21
עבד Exire operi (ad opus) vsque ad vesperam. Psal. 104. 24.
עבדה Congregatio (exercitus, militia) seruitutis. Num. 8. 25.
עבדה Opus iustitiæ esse pacationem, & iustitiam. Esa. 32. 17.
עבדה Amaricare vitam in seruitute dura, &c. Exo. 1. 13.
עבדה Dare super aliquem seruitutem duram. Deut. 26. 6.
עבדה Multitudo seruitutis. Thren. 1. 3.
עבדה Opus in agro, &c. Exo. 1. 13.
עבדה Seruare seruitutem. (Cultum, ritũ.) Exo. 12. 25.

עבדה : עבודת מנורה ומנורה
לכל כלי המשכן בכל עבדתו :
ותכל כל עבדת משכן אהל מועד :
ויאנחו בני ישראל מן העבדה
כי אין נגרע מעבדתכם דבר
ותכון עבדת בית יי׳ :
ונתתה לה גם את זאת ב בעבדה וגו׳ :
ונחת אתו על עבדת אהל מועד :
אין להם לסומך על עבדתם
ועבדתם את העבדה הזאת :
לא תעבד בו עבדת עבד :
לעבד עבדת עבדה ועבדת מתנה :
עבדתם עבדת מתנה אתן וגו׳ :
ולעבד עבדתו ועבדתו ול עבדתו עדי עדם :
ישב מצבא העבדה :
ועבדת הצדקה השקט וגו׳ :
ויפרו את חייהם בעבדה קשה וגו׳ :
ויתנו עליהם עבדה קשה :
ומרב עבדה וגו׳ :
ובכל עבדה בשדה וגו׳ :
ושמרתם את העבדה הזאת

Radix est עבד .

עבדה Nomen fœmininum genere, sine plurali, quod bis legitur in scriptura sacra, nec satis certum est, quid propriè significet. Ego simpliciter fructuum prouentum interpretarer, quasi culturam diceres, vel certè, si mauis supellectilem totã, quasi opus hominis, vel tandem seruos ipsos, quasi famulatum exponas, famulitium. [*L'entrata cauata dal lauorato, ouero il formimento di casa, ouero la seruitù, la fameglia de serui.*] Gen. 26. 14. *Erat autem ei grex ouium, & grex armentorũ, & prouentus (supellectilis, famulitium) multus.* Iob. 1. 3. ועבדה *Et prouentus (supellectilis, famulitium) multus valdè.* Radix est עבד .

עבדי Est à עבד cum affixo, vt suo loco dictum est. Aliàs est nomen propriũ viri, qui vxori alienigenæ Esdræ iussu libellũ repudii tradidit. Abdi. [*Abdio.*] Esd. 10. 25. ועבדי *Et Abdi.*

Fuit Alter Abdi Leuita ex nepotibus Ethani. 1. Par. 6. 29. *Cisi filij* עבדי *Abdi, &c.* Hic fortasis est ille de quo & 2. Par. 29. 12. *Cis filius* עבדי *Abdi.* Confer locos.

Radix est עבד .

עבדיה Nomen proprium Prophetę, cuius adhuc extat vaticinium. Obadiah. [*Obdia, ouero Abdia.*] Abd. 1. 1. *Visio* עבדיה *Abdiæ.*

est cum Camez sub ב ad differentiã עבדיהם superioris.

Cæterum & in Chaldaico idiomate hoc nomen idẽ significat, ex quo legimus has dictiones in scriptura sacra עבד עברך . Dan. 2. 4. *Dic somnium* לעבדיך *seruis tuis* . Et 3. 25. עבדוהי *Serui(cius) Dei altissimi.* Et ver. 27. *Et liberauit* לעבדוהי *seruis (seruos) suis.* Et 6. 21. *Daniel* עבד *serue Dei viui.*

Aliàs עבד est nomen propriũ viri patris cuius Gaal. Obed. [*Ebedo*] Iud. 9. 26. *Et venit Gaal filij* עבד *Ebedi, etc.*

Fuit alter Ebed, qui reuersus est ex captiuitate Babylonica. Esd. 8. 6. *Ex filijs Adini,* עבד *Ebedus filius Ionathæ.*

עבדי Require paulò inferius, suo loco proprio.

עבדא Est verbũ Chaldaicum, vt superius in Cal habes. Aliàs est nomẽ propriũ patris Adonirami. Abdà. [*Abdano.*] 1. Reg. 4. 5. *Et Adoniramus filius* עבדא *Abdæ super censu.*

Fuit alter Abdas Leuita ex nepotibus Ieduthuni. Neh. 11. 17. ועבדא *Et Abdas, &c.* Radix est עבד .

עבד אדם Nomen proprium Leuitæ in cuius domo reposita fuit arca, quando eã reducebat Dauides. Obed edom. [*Obededome.*] 2. Sam. 6. 10. *Et deflexit eam ad domum* עבד אדם *Obed edomi Gitei, &c.* Ibi vide omnia.

Fuit alter Obededom (modò superior non sit) Leuita hostiarius. 1. Par. 15. 18. ועבד אדם *Et Obededom.*

Alter filius Iedutuni. 1. Par. 16. 38. ועבד אדם *Et Obededom & fratres eius sexaginta octo,* ועבד אדם *& Obededom filius Iedutuni, & Hosa hostiarij.*

Alter, de quo 2. Par. 25. 25. *Et omnia vasa inuenta in domo Dei cum (apud)* עבד אדום *Obededom.* Confer locos accuratius. Compositum est ex עבד & אדם .

עבדיאל Nomen propriũ viri ex tribu Gad. Abdiel. [*Abdielo.*] 1. Paral. 5. 15. *Ahi filius* עבדיאל *Abdielis.* Compositum est ex עבד & איל .

עבדאל Nomen proprium viri patris cuiusdam Selemiæ. Abdeel. [*Abdele.*] Iere. 36. 26. *Et Selemiæ filio* עבדאל *Abdeelis.* Cõpositũ est ex עבד & איל .

עבדה Nomen fœmininum genere, sine plurali, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עבדה עבדתי עבדתנו עבדתכם עבדתם . Opus, ministerium, factura, seruitus, famulatum, nam vtrunq; significat, vt in Cal diximus, & de quacunque seruitute vsurpatur. [*Opera, fattura, seruitù.*] Loci obseruandi.

ועשב לעבדת האדם : Seruitus (opus) hominis. Ps. 104. 14
ומעשה עבדת בית חיים : Opus ministerij domus Dei. 1. Paral. 23. 28.
העביד את חילו עבדה גדלה : Seruire facere seruitute magna. Ezec. 29. 18.
מרבים העם להביא מדי העבדה וגו׳ : Afferre præ sufficientia operis, &c. Exo. 36. 5.
והצלתי אתכם מעבדתם : Eripere à seruitute. Exo. 6. 6.
הקל מעבדת אביך הקשה : Alleuiare de seruitute dura, &c. 1. Reg. 12. 4.
כי אתה ידעת את עבדתי וגו׳ : Cognoscere seruitutem alicuius, &c. Gen. 30. 25.
תכבד העבדה על האנשים : Seruitutem aggrauari super aliquo. Exo. 5. 9.
לכל כלי עבודה ועבודה : Instrumenta ministerij. 1. Par. 28. 14
ואת מיתריו לכל עבדתו : Funes (pro) ministerio atrij. Nume. 3. 25.
לעשות כל מלאכת עבדת הקדש : Facere opus seruitutis sanctitatis. Exo. 36. 1. (7.
כל מלאכת עבדה לא תעשו : Nõ facere opus seruitutis. Leui. 23.

עבד Verbum Pohal passiuũ impersonale, ex quo solum hæc vox legitur in Biblijs, nec aliud ex eo facilè formarem. Seruitus ab aliquo exacta est, seruitum fuit. [*Fù adoperato, fatto seruire.*] Construitur cũ ב . Deut. 21. 3. *Accipient seniores illius ciuitatis vitulã vaccæ,* אשר לא עבד בה *in qua non seruitum fuerit.* (Cum qua nullum opus factum sit.) Esa. 14. 3. *A seruitute dura, qua* עבד *seruitum est in te.* [*Nella quale fosti essercitato, & adoperato.*] Nec alibi fortassis legitur.

עבד Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs עבד עבדים עבדי עבדי עבדך עבדיך עבדכם עבדיכם עבדו עבדיו עבדיה עבדיהם עבדיהם או עבדיהם . Seruus antitheton חפשי liber, dicturq; de quacunque seruitute tàm liberà, quàm coacta; minister, famulus, antitheton אדון dominus, colonus, & huiusmodi. [*Seruo, schiauo, fameglio, seruitore, corteggiano, vasallo, lauoratore, massaio, mezzaiuolo, & simili.*] עבדי Est etiam nomen proprium, vt inferius. Loci aliquot obseruandi.

בן יכבד אב ועבד אדניו : *Seruũm honorare dominũ. Mal. 1. 6.*
כעבד כאדניו : *Seruum & dominum esse æquales. Esa. 24. 2.*
ועבד איל לחכם לב : *Seruus stultus. Pro. 11. 29.*
לעיני אמהות עבדיו : *Ancillæ seruorum. 2. Sam. 6. 20.*
יצאתם ממצרים מבית עבדים : *Egredi è domo seruorum. (tàm actiuè quàm passiuè, & nõnullis substantiuè seruitutum.) Exo. 13. 3.*
והפדת מבית עבדים : *Redimere è domo seruorũ. Deu. 13. 6*
ולבית שאול עבד וגו׳ : *Seruum (colonum) esse domui alicuius. 2. Sam. 9. 2.*
אני עבדך בן אמתך : *Esse seruũ, filium ancillæ. Ps. 116. 16*
הן בעבדיו לא יאמין : *Non credere in seruos. Iob. 4. 18*
ולא חודעת את עבדיך וגו׳ : *Non certiorem facere seruum. 1. Reg. 1. 27.*
הושע עבדך אתה אלהי : *Saluare seruum. Psal. 86. 2.*
עבד עבדים יהיה לאחיו : *Aliquem esse seruum seruorum fratribus. Gen. 9 25.*
וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים : *Aliquos esse domino seruis (in seruos.) Gen. 44. 9.*
ושרים הלכים כעבדים על הארץ : *Principes ire tanquàm seruos super terra. Eccles. 10. 7.*
אל תלשן עבד אל אדניו : *Non detrahere facere seruum ad dominum (domino suum. Pro. 30. 10*
דנים את עבדיו וגו׳ : *Fugere facere seruos. Exo. 9. 20.*
לא תסגיר עבד אל אדניו : *Non claudere (tradere) seruum ad dominum. Deut. 23. 16.*

עקש Erigere seruum super (contra) aliquem, &c. 1. Sam. 22. 8.
פרע Male agere seruo. Num. 11. 11.
הסכיל Seruum intelligere. Esa. 52. 13.
התנחם Consolari se super seruis suis. Deut. 32. 36.
התפרץ Seruos multiplicari, qui se latrones constituant, &c. 1. Sam. 25. 10.
התקשר Seruos conspirare super aliquem. 2. Par. 24. 25.
חטא Peccare in seruum. 1. Sam. 19. 4.
חפשי Seruum esse liberum à domino suo. Iob. 3. 19.
כבש Subigere seruis. (in seruos.) Ierem. 34. 11.
לקח Accipere aliquos seruis. (in seruos.) Gen. 43. 18.
לקח Accipere aliquem seruo (in seruũ) sæculi. Iob. 40. 22.
מושב Sedes seruorum. 1. Reg. 10. 5.
מלך Seruum regnare. Pro. 30. 22.
מכרת Non vendi venditione serui. Leuit. 25. 42.
משל Seruum intelligẽtem dominari, &c. Pro. 17. 2.
משל Non decere seruũ, dominari in principes. Pro. 19. 10.
משפט Reprobare iudiciũ serui. Iob. 31. 13
נוח Seruum quiescere. Deut. 5. 14.
נמשל Seruum non corripi (in) verbis. Pro. 29. 19.
נועץ Consultare (ad) seruos. 2. Reg. 6. 8.
נכרת Seruũ nõ excindi ab aliquo. Ios. 9. 23
נמכר Aliquos vendi seruis. (in seruos.) Est. 7. 4.
נקלה Seruũ esse (viro) despecto. Pro. 12. 9.
נקם Vlcisci sãguinẽ seruorũ. Deu. 32. 43
נתן Dare aliquos seruis. (in seruos.) Gene. 27. 37.
נתן Salomonis non dare de Israelitis seruum, sed seruos suos [corteggiani,] &c. 1. Reg. 9. 22.
עבדם Non operari in aliquo seruitute seruii. Leuit. 25. 39.
עין Oculos seruorum esse ad manũ dominorum. Psal. 123. 2.
עמד Esse seruum populo, &c. 1. Reg. 12. 7
עשה Facere pietatem super seruo, &c. 1. Sam. 20. 8.
פנק Delicatũ reddere seruũ. Pro. 29. 21.
קנה Emere seruum. Exo. 21. 2.
קרא Vocare seruo (seruum) & non respondere. Iob. 19. 16.
רכב Videre seruos sup equis. Eccl. 10. 7.
רדף Insequi post seruum. 1. Sam. 26. 18.
משך Seruum attrahere vmbram. Iob. 7. 2
שמע Non audire seruum maledicẽtem tibi. Eccles. 7. 23.

ועבדיהם Illud vero Eccles. 9. 1. *Quod iusti & sapientes & actiones eorum sunt in manu Dei.* Retinet significationem genuinam radicis, sicut in Cal diximus, & ob id

כי חקים כני את עבדי עלי לאבל : *Erigere seruum super (contra) aliquem, &c. 1. Sam. 22. 8.*
למה הרעת לעבדך : *Male agere seruo. Num. 11. 11.*
הנה ישכיל עבדי : *Seruum intelligere. Esa. 52. 13.*
ועל עבדיו יתנחם : *Consolari se super seruis suis. Deut. 32. 36.*
היום רבו עבדים המתפרצים וגו׳ : *Seruos multiplicari, qui se latrones constituant, &c. 1. Sam. 25. 10.*
התקשרו עליו עבדיו וגו׳ : *Seruos conspirare super aliquem. 2. Par. 24. 25.*
אל יחטא המלך בעבדו : *Peccare in seruum. 1. Sam. 19. 4.*
ועבד חפשי מאדניו : *Seruum esse liberum à domino suo. Iob. 3. 19.*
ויכבשו לעבדים ולשפחות : *Subigere seruis. (in seruos.) Ierem. 34. 11.*
ולקחת אתנו לעבדים : *Accipere aliquos seruis. (in seruos.) Gen. 43. 18.*
תקחנו לעבד עולם : *Accipere aliquem seruo (in seruũ) sæculi. Iob. 40. 22.*
ומושב עבדיו : *Sedes seruorum. 1. Reg. 10. 5.*
תחת עבד כי ימלוך : *Seruum regnare. Pro. 30. 22.*
לא ימכרו ממכרת עבד : *Non vendi venditione serui. Leuit. 25. 42.*
עבד משכיל ימשל בבן מביש : *Seruum intelligẽtem dominari, &c. Pro. 17. 2.*
אף כי לעבד משל בשרים : *Non decere seruũ, dominari in principes. Pro. 19. 10.*
אם אמאס משפט עבדי : *Reprobare iudiciũ serui. Iob. 31. 13*
למען ינוח עבדך ואמתך כמוך : *Seruum quiescere. Deut. 5. 14.*
בדברים לא ייסר עבד : *Seruum non corripi (in) verbis. Pro. 29. 19.*
ויועץ אל עבדיו : *Consultare (ad) seruos. 2. Reg. 6. 8.*
ולא יכרת מכם עבד : *Seruũ nõ excindi ab aliquo. Ios. 9. 23*
ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו וגו׳ : *Aliquos vendi seruis. (in seruos.) Est. 7. 4.*
טוב נקלה ועבד לו וגו׳ : *Seruũ esse (viro) despecto. Pro. 12. 9.*
כי דם עבדיו יקום : *Vlcisci sãguinẽ seruorũ. Deu. 32. 43*
ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים : *Dare aliquos seruis. (in seruos.) Gene. 27. 37.*
לא נתן שלמה עבד וגו׳ : *Salomonis non dare de Israelitis seruum, sed seruos suos [corteggiani,] &c. 1. Reg. 9. 22.*
לא תעבד בו עבדת עבד : *Non operari in aliquo seruitute seruii. Leuit. 25. 39.*
הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם : *Oculos seruorum esse ad manũ dominorum. Psal. 123. 2.*
אם היום תהיה עבד לעם וגו׳ : *Esse seruum populo, &c. 1. Reg. 12. 7*
ועשית חסד על עבדך וגו׳ : *Facere pietatem super seruo, &c. 1. Sam. 20. 8.*
מפנק מנער עבדו : *Delicatũ reddere seruũ. Pro. 29. 21.*
כי תקנה עבד עברי : *Emere seruum. Exo. 21. 2.*
לעבדי קראתי ולא יענה : *Vocare seruo (seruum) & non respondere. Iob. 19. 16.*
ראיתי עבדים על סוסים : *Videre seruos sup equis. Eccl. 10. 7.*
לבה זה אדני לרף אחרי עבדו : *Insequi post seruum. 1. Sam. 26. 18.*
כעבד ישאף אל : *Seruum attrahere vmbram. Iob. 7. 2*
אשר לא תשמע את עבדך מקללך : *Non audire seruum maledicẽtem tibi. Eccles. 7. 23.*

עבד אלם די דהב : *re. Dan. 4. 32.*
וקרנא רבן עבדא קדם עמה קדישין : *Facere statuam auri. Dan. 3. 1.*
שלו למעבד על דנה : *Cornu facere bellum cum sanctis. Dan. 7. 21.*
אלהיא דישמיא וארקא לא עבדו : *Facere fraudẽ sup aliqua re. Esd. 4. (22.*
Facere cælum & terram. Ier. 10. 11.

Aliàs עובד cum Vau semper est nomen proprium filij Boaz ex tribu Iudæ. Obed. [*Obedo.*] Ruth. 4. 17. *Et appellauerunt nomen eius* עובד *Obed.*

Fuit alter Obed ex eadem tribu Iudæ. 1. Paral. 2. 36. *Et Ephlal genuit* את עובד *Obedum.*

Alter Leuita hostiarius. 1. Par. 26. 7. ועובד *Et Obedus.*

Alter heros Dauidis. 1. Par. 11. 47. ועובד *Et Obedus.*

Alter pater cuiusdam Azariæ. 2. Par. 23. 1. *Et Azariam filium* עובד *Obedi.*

Derinatiua & composita huius radicis sunt בית עבדת הבץ הענביד התעבר מעבדים נעבד עבד עבדא עבד אדם עבדיאל עבדאל עבדה עבדה עבדי עבדיה עבדיו עבד מלך עבדון עבד נגו עבדת עבידתא :

עבר Verbum Pohal passiuũ impersonale, ex quo solum hæc vox legitur in Biblijs, nec aliud ex eo facilè formarem. Seruitus ab aliquo exacta est, seruitum fuit. [*Fù adoperato, fatto seruire.*] Construitur cũ ב . Deut. 21. 3. *Accipient seniores illius ciuitatis vitulã vaccæ,* אשר לא עבד בה *in qua non seruitum fuerit.* (Cum qua nullum opus factum sit.) Esa. 14. 3. *A seruitute dura, qua* עבד *seruitum est in te.* [*Nella quale fosti essercitato, & adoperato.*] Nec alibi fortassis legitur.

עבד Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs עבד עבדים עבדי עבדי עבדך עבדיך עבדכם עבדיכם עבדו עבדיו עבדיה עבדיהם עבדיהם או עבדיהם . Seruus antitheton חפשי liber, dicturq; de quacunque seruitute tàm liberà, quàm coacta; minister, famulus, antitheton אדון dominus, colonus, & huiusmodi. [*Seruo, schiauo, fameglio, seruitore, corteggiano, vasallo, lauoratore, massaio, mezzaiuolo, & simili.*] עבדי Est etiam nomen proprium, vt inferius. Loci aliquot obseruandi.

בן יכבד אב ועבד אדניו : *Seruũm honorare dominũ. Mal. 1. 6.*
כעבד כאדניו : *Seruum & dominum esse æquales. Esa. 24. 2.*
ועבד איל לחכם לב : *Seruus stultus. Pro. 11. 29.*
לעיני אמהות עבדיו : *Ancillæ seruorum. 2. Sam. 6. 20.*
יצאתם ממצרים מבית עבדים : *Egredi è domo seruorum. (tàm actiuè quàm passiuè, & nõnullis substantiuè seruitutum.) Exo. 13. 3.*
והפדת מבית עבדים : *Redimere è domo seruorũ. Deu. 13. 6*
ולבית שאול עבד וגו׳ : *Seruum (colonum) esse domui alicuius. 2. Sam. 9. 2.*
אני עבדך בן אמתך : *Esse seruũ, filium ancillæ. Ps. 116. 16*
הן בעבדיו לא יאמין : *Non credere in seruos. Iob. 4. 18*
ולא חודעת את עבדיך וגו׳ : *Non certiorem facere seruum. 1. Reg. 1. 27.*
הושע עבדך אתה אלהי : *Saluare seruum. Psal. 86. 2.*
עבד עבדים יהיה לאחיו : *Aliquem esse seruum seruorum fratribus. Gen. 9 25.*
וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים : *Aliquos esse domino seruis (in seruos.) Gen. 44. 9.*
ושרים הלכים כעבדים על הארץ : *Principes ire tanquàm seruos super terra. Eccles. 10. 7.*
אל תלשן עבד אל אדניו : *Non detrahere facere seruum ad dominum (domino suum. Pro. 30. 10*
דנים את עבדיו וגו׳ : *Fugere facere seruos. Exo. 9. 20.*
לא תסגיר עבד אל אדניו : *Non claudere (tradere) seruum ad*

Fuit alter Obdias, q̃ ex captiuitate Babylonica reuersus est. Est. 8.9. *De filijs Ioabi,* עובדיה *Obdias filius Iehielis.*

Alter sacerdos. Neh. 10.6. עבדיה *Obdias.*

Alter Leuita. Neh. 12.25. עבדיה *Obdias.* Hic forsitan est ille de quo 1. Par. 9. 17. ועבדיה *Et Obdias filius Semaiæ, &c.* Confer locos.

Alter ex nepotibus Dauidis, 1. Paralip. 3. 21. *Filij* עבדיה *Obdiæ.*

Alter ex Iſachar. 1. Par. 7. 3. ועבדיה *Et Obdias.*

Alter ex Beniamin è nepotibus Saul. 1. Paral. 8. 37. ועבדיה *Et Obdias.*

Alter ex Gad fortissimus. 1. Par. 12. 9. עבדיה *Obdias secundus.*

Alter denique Princeps regis Iosaphat. 2. Par. 17. 7. ולעבדיה *Et Obdiæ.* Compositum est ex עבד & יה.

עבדיהו Nomen proprium viri Præpositi domus regis Achab. Obadiahu. [*Obadio.*] 1. Reg. 18. 3. *Et vocauit Achab (ad)* עבדיהו *Obadiam, qui erat super domo,* ועבדיהו *Obadias autem erat timẽs Dominũ valdè.*

Fuit alter Obadias ex Zabulon. 1. Par. 27. 19. *Pro Zabulon Ismaias filius* עבדיהו *Obadiæ.*

Alter Leuita. 2. Par. 34. 12. *Iabath,* ועבדיהו *& Obadias Leuitæ ex nepotibus Mẽrari.* Compositum est ex עבד & יה & הוא.

עבד מלך Nomen proprium viri eunuchi Aethiopis. Ebedmelech. [*Ebdemeleco.*] Ier. 38. 7. *Et audiuit* עבד מלך *Ebdemelecus Aethiops vir castratus, &c.* Ibi vide omnia. Aliquibus non est nomen proprium, sed seruum regis interpretantur, nam sunt duæ dictiones עבד & מלך, quas suis locis vide.

עבדון Nomen proprium tertij decimi iudicis Iudæorum ex tribu Ephraim. Abdon. [*Abdone.*] Iud. 12. 13. *Iudicauit autem Israelẽ post eum* עבדון *Abdon filius Hilelis, &c.* Ibi vide.

Fuere duo alteri Abdones ex Beniamin, vt 1. Par. 8. 23. ועבדון *Et Abdon.* Et ver. 29. *Filius autem eius primogenitus fuit* עבדון *Abdon.*

Alter filius cuiusdam Michę, qui alio nomine עבדי di cebatur. 2. Par. 34. 20. ואת עבדון *Et Abdonem (Abdoni) filium Michæ, &c.*

Est etiam nomen proprium ciuitatis in Asceris tribu Leuitis in habitationem adscriptę, & tunc est fęmininum genere. Ios. 21. 29. את עבדון *Abdonam, & suburbia illius.* Hæc fortasis est עבדון, de qua suo loco dicendum est. Radix est עבד.

עבד נגו Nomẽ proprium Azariæ Danielis socij, à Chaldæis sic dicti. Abednego. [*Abdenago.*] Dan. 1. 7. *Et Azariæ* עבד נגו *Abdenago.* Compositum est ex עבד & נגו.

עבדת Nomen formæ fęmininæ, quod legitur in scriptura sacra tantum cum affixis, הוא sunt עבדתם. Seruitus, ministerium. [*Seruitute, ratione.*] Esd. 9. 8. *Et ad dandum nos in præseruationem modicam* בעבדתנו *in (vel propter) seruitute nostra.* *Et quidẽ seruimus,* ובעבדתנו *& in seruitute nostra nequaquam dereliquit nos Deus noster.* Neh. 9. 17. *Dederuntq; (posuerunt) sibi caput ad redeundum* לעבדתם *seruituti (ad seruitutem) suæ in rebellione sua.* Fortasis alibi nõ inuenit. Radix est עבד.

עבידתא Nomen Chaldaicum, fęmininum genere, & in regimine עבידת. Opus, ministerium. [*Opera, fattura.*] Dan. 2. 49. *Et præfecit super* עבידתא *ministerio prouinciæ, &c.* Esd. 5. 1. *Tunc intermissum fuit* עבידת *opus domus Dei.* Et ver. 9. ועבידתא *Et opus hoc citò fit.* Et 6. 7. *Relinquite* לעבידתא *operi, &c.* (*Sinite, vt progrediatur opus.*) Radix est עבד.

עבה Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Lamed He, quod in Biblijs habet has voces tm̃.

עבה עבית Præteritum.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus fuerit. Densus, crassus, obęsus euasit, effectus est. [*Ingrossarsi, diuenir grosso.*] Deut. 32. 15. *Impinguatus es,* עבית *condensatus es.* 1. Reg. 12. 10. & 2. Par. 10. 10. *Minimus meus (digitus)* עבה *crassus est præ lumbis patris mei.* Nonnullis hoc est nomen masculinum. Alibi non reperitur.

Deriuatiua huius, & cõposita sunt מעבה עב עבטיט עבי.

עבט Verbum Cal actiuum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

תעבט Futurum.

לעבט Infinitiuus.

Nec absurdum ob id fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Pignerauit tã actiuè, quàm passiuè, in pignus dedit, vel accepit. [*Impegnare, dare, & pigliare ad imprestido sopra il pegno.*] Bis inuenitur.

והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט:	*Pignerare facere, & te non pignerare. Deut.* 15. 6.	סעבטיט
לא תבא אל ביתו לעבט עבטו:	*Non venire ad domum alicuius ad accipiendũ in pignus pignus eius. Deut.* 24. 10.	עבוט

Deriuatiua huius sunt העביט עבט עבטיט.

עבט Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in futuro יעבטון, nec aliud ex eo formarem, cum non satis certum sit, quid propriè significet. Ego à superiori sensu, tardauit, repressit, retinuit, per translationem interpretor, à pignore ducta metaphora, quod retinetur, quoad debitum soluatur: quamuis non desint, qui malint, hanc significationem tardandi esse genuinam huius radicis, & superiorem ab hac emanare. [*Ritardare, trattenere.*] Ioel. 2. 7. *Nec* יעבטון *retardabunt vias suas.* Expende locum & omnes accuratius.

עבוט Nomen formæ masculinæ, sine plurali, & cũ affixo עבטו. Mutuum, pignus. [*Pegno, cosa impegnata, che s'impegna.*] Quater inuenitur.

יוציא אליך את העבוט החוצה:	*Educere pignus. Deut.* 24. 11.	הוציא
השב תשיב לו את העבוט:	*Reducere pignus. Deut.* 24. 13.	תשיב
לעבט עבטו:	*In pignus accipere pignus alicuius. Deut.* 24. 10.	עבט
לא תשכב בעבטו:	*Non cubare in pignore alicuius. Deut.* 24. 12.	תשכב

עבטיט Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, nec satis certũ est, à qua radice proueniat, & quid propriè significet. Omnes ferè censent, esse compositum ex עב & טיט, hoc est densitas luti, densum lutum; & diutius intelligunt. Ego, si coniectare licet, potius a עבט esse dicerem, & retardationem, remorationem interpretarer, ducta metaphora à pignore, vt in Pihel habes, quo nomine diuitias eleganter intelligunt, quæ hominem à bonis operibus retardant, vel certè est propriè pignus. [*Ritardamento, ricchezza, pegno.*] Nonnullis est dictio per se tetragrammata. Abac. 2. 6. *Væ multiplicanti non sibi, quousq; ? & aggrauat (multiplicat) super se* עבטיט *pignus.* (*retardamẽtum, diuitias, densitatem luti.*) Expẽde locũ & oẽs accuratius.

עבי Nomẽ formæ masculinæ, sine plurali, quod bis legitur in scriptura sacra cum affixo עביו. Densitas, crassities. [*Grossezza.*] 1. Reg. 7. 26. & 2. Paral. 4. 5. ועביו *Et crassities eius erat vnius palmi.* Radix est עבה.

עובל Nomẽ proprium filij Ioctan. Obal. [*Obalo*] Gen. 10. 28. ואת עובל *Et Obalum.* Hic 1. Par. 1. 22. Scribitur עיבל errore librariorũ forsitan, vel certè illud Iod est Vau decurtatum ob aliquod mysteriũ ex Massarah.

עיבל Nomen proprium filij Ioctan, qui & עובל, vt superius habes. Ebal. [*Ebalo.*] 1. Paral. 1. 22. ואת עיבל *Et Ebalum.*

Fuit alter Ebal filius Sobali, & nepos Seir. Gene. 36. 24. ועיבל *Et Ebalus.*

Est insuper nomen proprium montis, qui nõ longè ab Iericũte distat, super quem excommunicationes ab Israelitis latæ sunt. Deut. 11. 29. *Et dabis benedictionem super monte Gerizim, & maledictionem super monte* עיבל *Ebali.* Et 27. 13 *Et hi stabunt super maledictione in monte Ebali.* Nomina montium vide in הר עיבל.

עבר Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

עבר עברתי עברתי עברו
עברה
עברו עברתם עברנו } Præteritum.

עבר עברים עברי Part. præs.

אעבר או אעברה אעברה תעבר יעבר נעבר יעבר יעבדנו יעבדנו
תעבדי תעבר
נעבר או נעברה נעבדה תעבדו תעבדי יעבדו יעבדו
תעבדנה (יעבדון יעבדנהו יעבדום } Futurũ.

עבר עברו
עברי עברי } Imperat.

ענבר בעבר כעבר לעבר מעבר עברי עברני עברך עברו עברם
(עברכם בעברך בעברכם בעברו בעבדם

Infi.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. Trãsiuit, præterijt, & de quacunq; re dicitur. [*Passare.*] Synonimum הלך, quod vide. Construitur absolutè, cum accusatiuo tam affixo, quàm disiũcto, & cum præpositionibus ב · ל · מ · אל בין עד על מעל, variatq; significandi modum, nec nõ efficit varia dicendi genera elegantiarum plena, sicut ex sequentibus locis annotare poteris.

ויעבר הנהל:	*Luctum transire. 2. Sam.* 11. 27.	אבל
עבר כל איש אחרי יואב:	*Omnem virum trãsire post aliquem. 2. Sam.* 20. 13.	אחר
כי עברו אי כתיים:	*Transire (ad) insulas. Ier.* 2. 10.	אי
לבלתי נצתים אין עבר בה:	*Non esse, q̃ transeat, &c. Esa.* 34. 10.	אין
ושממו הרי ישראל מבלי עובר:	*Montes desolatos reddi, quòd non sit transiens. Ezech.* 33. 29.	אין
ואעברה אל בני עמון:	*Transire ad aliquos. Iud.* 12. 3.	אל
עבר אדות ים:	*Transire semitas maris. (pisces denotat.) Psal.* 8. 9.	אדת
שבת עבר ארח:	*Transeũtem viam cessare. Esa.* 33. 8.	ארח
יעבר אברם בארץ וגו':	*Transire in terram. (prouinciam.) Gen.* 12. 6.	ארץ
ויעבר בכל ארץ מצרים:	*Transire in vniuersam terram. Gen.* 41. 46.	ארץ
עברו לכם אל ארץ וגו':	*Transire ad terram, &c. Ios.* 22. 19.	ארץ
בעברה נא בארצך עד מקומי:	*Transire (in) terram vsque ad locum suum. Iud.* 11. 19.	ארץ
עברי ארצך כיאר:	*Transire (ad) terram sicut fluuium. Esa.* 23. 10.	ארץ
בארץ לא עבר בה איש:	*Virum non (nullum) transire in (per) terram. Ier.* 2. 6.	ארץ
מעברים בטח וגו':	*Transire confidenter. Mich* 2. 8.	בטח
לעבר בריתו:	*Transire fędus alicuius. Deut.* 17. 2.	ברית
לעברך בברית יי אלהיך ובאלתו:	*Transire in fędere, & in adiuratione alicuius. Deut.* 29. 11. (19	ברית
העברים בין בתרי העגל:	*Trãsire inter sectiões vituli. Ier.* 34.	בתר

דרך לעבר גאולים:	*Redemptos transire, &c. Esa.* 51. 10	גאל
עד אשר נעבר גבלך:	*Trãsire terminũ alicuius Nu.* 20. 17	גבול
נתן את ישראל עבר בגבלו:	*Renuere dare transire in (per) terminum. Num.* 20. 21.	גבול
ועבר הגביל וגו':	*Terminum transire ad aliquem locũ. Ios.* 18. 19.	גבול
ויגזלו את כל אשר יעבר עליהם בדרך:	*Rapere transeuntes. Iud.* 9. 25.	גזל
אשר עבר בין הגזרים האלה	*Lampadẽ ignis transire inter sectiones. Gene.* 15. 17.	גזר
גי דעברים:	*Vallis transeuntium. Ezech.* 39. 11.	גיא
ולא יעבר עליו לכל דבר:	*Non transire super aliquẽ omni verbo. (quiduis.) Deut.* 24. 5.	דבר
גם עברו דברי רע:	*Transire præterire) verba (viri) mali. Iere.* 5. 29.	דבר
ודבר דם שבר בך:	*Pestem & sanguinẽ transire in (per) aliquos. Ezec.* 5. 17.	דבר
מדי עברי יקח אתכם:	*A sufficientia transeundi alicuius. Esa.* 28. 19. *Vide* די.	די
כי לא ברתם בדרך מתמול שלשם:	*Non transire in itinere à nudius tertio. Ios.* 3. 4.	דרך
קרא לעברי דרך:	*Vocare transeuntes viam. Pro.* 9. 15.	דרך
עד יעבר הוות:	(*Quodlibet*) *infortuniorum transire. Psal.* 57. 2.	הוה
לא אוסיף עוד עבור לו:	*Nõ addere trãsire alicui. Amos* 7. 8	הוסיף
על כל עובר לו יהי:	*Effundere aliud super transeunte, esse ei. Ezec.* 16. 15.	הון
לא תעבורי מזה:	*Non transire hinc. Ruth.* 2. 8.	זה
ולא עבר זר בתוכם:	*Extraneũ non transire inter aliquos. Iob.* 15. 19.	זר
וזרים לא יעברו בו עוד:	*Extraneos non transire in (per) aliquid. Ioel.* 5. 9.	זר
עד יעבור זעם:	*Indignationem transire. Esa.* 26. 2.	זעם
כזרם עבר:	*Inundationẽ aquę trãsire. Abac.* 3. 9	זרם
מתי יעבר החדש:	*Mẽsẽ (nouiluniũ) trãsire. Amos* 8. 5	חדש
הן עבר חית השדה וגו':	*Feram agri transire. 2. Reg.* 14. 9.	חיה
ועבר לכם כל חלוץ וגו':	*Extractum transire, &c. Nu.* 32. 21	חלץ
והי הלך ישראל עבר על הרמה:	*Transire super muro. 2. Reg.* 6. 26.	חומה
חק נתן ולא יעבור:	*Statutum non transire. Psal.* 148. 6.	חק
וחרב לא תעבר בארצכם:	*Gladium non transire in terram. Leuit.* 26. 6.	חרב
כל ישראל עברים בחרבה:	*Transire in (per) siccum. Ios.* 3. 17.	חרבה
עלי עברו חרונך:	*Furores Dei transire super aliquem. Psal.* 88. 17.	חרון
ואני עברתי על טוב צואלה	*Transire super bono colli. Hos.* 10. 11	טוב
לא יעברנו טמא	*Immundam non transire viam. Esa.* 35. 8.	טמא
בבשה עבר ישראל את הירדן הזה:	*Transire fluuium in (per) siccum. Ios.* 4. 20.	כבש
וכל עבדיו עברים על ידו:	*Transire super manu alicuius. (Ante eum.) 2. Sam.* 15. 18.	יד
יעבר יי על פניו:	*Dominum transire super facie alicuius. Exo.* 34. 6.	יהוה
ויעברו ימי בכיתו:	*Dies fletus transire. Gen.* 50. 4.	יום
ימי עברו וגו':	*Dies alicuius transire. Iob.* 17. 11.	יום
כיום אתמול יעבר:	*Diem hesternum transire. Psal.* 94. 4	יום
עברו יחדו:	*Transire simul. Psal.* 48. 5.	יחד
יכובר עברו יין:	*Vinum transire aliquem. Ier.* 23. 9.	יין
אשר לא אוכל לעבר:	*Nõ posse transire fluuiũ. Ezec.* 47. 5	יכל
ויעברו בתוך הים:	*Transire in (per) medium maris. Nume.* 33. 8.	ים
מי יעבר לנו אל עבר הים:	*Trãsire alicui (ad) trans mare. Deut.* 30. 13.	ים
עברים מלאוה:	*Transire mare. (est mercatoris.)*	ים

עָבַר Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

עָבַר Præteritum.
יַעֲבֹר Futurum.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, quamuis ego potius Hiphil vterer. Transire fecit. [*Far passare.*] 1. Reg. 6. 21. וַיַּעֲבֵר *Et traduxit (in) catenas aureas ante oraculum.* Locus elucidandus. Iob. 21. 10. eleganter ad bouem ingrauidantem trãstulit. *Bos eius* עִבֵּר *transire fecit* (semen videlicet, vel potius membrum genitale) *nec abominari faciet.* Hinc Iudæis per translationem hoc verbum est propriè ingrauidare, quod notes.

עֵבֶר Nomẽ masculinum genere, cum duplici plurali, sed fœmininum bis tantum reperitur, & suscipit affixa, quæ sunt in Biblijs עֲבָרֵי עֲבָרוֹת עֲבַר עֲבָרִים עֲבָרָיו עֲבָרֵיהֶם . Transitus, vlterior pars. [*Passaggio, banda, parte.*] Transit verò frequẽter in naturam aduerbij, & assumit à capite seruiles literas בְּעֵבֶר לְעֵבֶר מֵעֵבֶר . Trãs, vltra. [*Di là, piu là.*] Dicitur autem sic qualibet pars vlterior, ad quã, vel à qua transitur. Plurale עֲבָרוֹת, quod bis inueniri diximus, Hebræi ex Massara עֲרוֹת literis transpositis legendum esse censent. Aliàs est à עֶבְרָה, ibi vide. Loci aliquot obseruandi.

אפר	אֲשֶׁר אֶל עֵבֶר הָאֵפֹד :	*Labium, quod est ad transitũ (latus) Ephodi. Exo. 28. 27.*
אבד	וּמִכָּל עֲבָרָיו אַבִּיא אֵת אֵידָם	*Adducere perniciem ab omnibus lateribus. Iere. 49. 32.*
זה	שֵׁן הַסֶּלַע מֵהַעֵבֶר מִזֶּה וגו׳ :	*Aliquid esse à latere hoc, & aliquid à latere hoc. 1. Sam. 14. 4.*
ים	לֹא מֵעֵבֶר הַיָּם הוּא :	*Non est à transitu maris. (Vltra mare.) Deut. 30. 13.*
ים	מִי יַעֲבֹר לָנוּ אֶל עֵבֶר הַיָּם :	*Transire ad transitum maris. (Vltra mare.) Deut. 30. 13.*
ירדן	אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן :	*Esse in transitu (trans) Iordanis. Gene. 50. 10.*
כתב	לוּחֹת כְּתֻבִים מִשְׁנֵי עֵבְרֵיהֶם:	*Tabulæ scriptæ à duobus lateribus. Exo. 32. 15.*
פרכר	אֲנֹכִי מִתְמַהְמֵהַּ בְּעִבְרוֹת דְּמַדְבָּר :	*Remorari in transitibus (Iudęis in cãpestribus) deserti. 2. Sam. 15. 28.*
תרכר	אַל תָּלֵן הַלַּיְלָה בְּעִבְרוֹת הַמִּדְבָּר :	*Non pernoctare in transitibus (Iud. cãpestrib°) deserti. 2. Sam. 17. 16.*
נסר	כִּי הוּא רֹדֶה בְּכָל עֵבֶר הַנָּהָר	*Dominari in omni transitu fluuij. 1. Reg. 4. 24.*
נהר	בְּכָל מַלְכֵי עֵבֶר הַנָּהָר :	*Reges transitus fluuij. 1. Reg. 4. 24.*
נסר	וַזְרֵם מֵעֵבֶר לַנָּהָר :	*Dispergere à transitu (trãs) fluuium. 1. Reg. 14. 15.*
נהר	בְּעֵבְרֵי נָהָר וגו׳ :	*Radere in trãsitibus fluuij. Esa. 7. 20*
עבר	וַיַּעֲבֹר דָּוִד הָעֵבֶר	*Transire transitum. 1. Sam. 26. 13.*
מז	תִּקָּנֶן בְּעִבְרֵי פִּי פָּחַת :	*Nidificare in lateribus oris foueæ. Ier. 48. 28.*
פנים	וְהֵאִיר אֶל עֵבֶר פָּנֶיהָ :	*Lucere super transitu (latere) faciei candelabri. Exo. 25. 36.*
פנים	אִישׁ אֶל עֵבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ :	*Ire ad latus faciei. Ezec. 1. 9.*
סכסכ	אֲשֶׁר לְעֵבֶר שְׂכָכָה :	*Esse lateri reticulatiõis. 1. Reg. 7. 20.*
סנוס	וְשָׁלוֹם הָיָה לוֹ מִכָּל עֲבָרָיו מסב׳ ב׳ :	*Pacẽ esse ab omnibus lateribus per gyrum. 1. Reg. 4. 24.*
תעס	אִשָּׁה לְעִבְרוֹ תֵעוּ :	*Quemlibet errare lateri suo. Esaias 47. 15.*

Cæterum & in Chaldaico idiomate hoc nomen idẽ significat, quod legitur in Biblijs sub forma עֵבֶר . Esd. 4. 10. *Et reliquum* עֲבַר *transitus fluuij (trans fluuium.)*

Aliàs verò עֵבֶר est nomen propriũ viri nepotis Sem. Eber. [*Ebero.*] Hic, vt fertur, Propheta fuit, denominãs filium פֶּלֶג ob paulò post futuram diuisionem terrarũ. Gen. 10. 24. *Et Sela genuit* אֶת עֵבֶר *Eberum, &c.* Vixit annos

רעץ	הֵן יַעֲבֹר עָלַי וְלֹא אֶרְאֶה :	*Transire super aliquem, & non videre. Iob. 9. 11.*
רגל	בְּרַגְלֵי אֶעֱבֹרָה :	*Transire in pedibus. Nume. 20. 19. Vide* כגר .
רגל	וּפִשְׁקִי אֶת רַגְלַיִךְ לְכָל עוֹבֵר :	*Aperire pedes omni transeunti. Ezechiel. 16. 25.*
רגל	לֹא תַעֲבֹר כַּף רֶגֶל אָדָם וגו׳ :	*Pedem non transire in (per) terram. Ezec. 29. 11.*
רוח	וְעֲבַר עָלַיו רוּחַ קִנְאָה :	*Spiritum zelotipiæ transire sup aliquem. Num. 5. 14.*
רוח	אִישׁ אֲשֶׁר עָבַר רוּחַ יי׳ מִמֶּנִּי :	*Spiritum Domini transire de cũ aliquo. 1. Reg. 22. 24.*
רוח	וְרוּחַ עָבְרָה וַתְּטַהֲרֵם :	*Spiritum (ventum) transire. Iob. 37. 20.*
רוח	כִּי רוּחַ עָבְרָה בּוֹ וְאֵינֶנּוּ :	*Spiritum (vẽtum) transire in aliquẽ, nec esse. Psal. 103. 16.*
רוע	כִּי עַל מִי לֹא עָבְרָה רָעָתְךָ תָּמִיד :	*Malitiam alicuius transire super aliquem semper. Nah. 3. 19.*
עון	וְיִהְיוּ הָרְצִים עֹבְרִים מֵעִיר לְעִיר :	*Cursores transire de ciuitate ad ciuitatem. 2. Par. 30. 10.*
רמס	אֲשֶׁר אִם עָבַר וְרָמַס וגו׳ :	*Transire, & conculcare, & dilacerare. Mich. 5. 8.*
רכס	וַיַּעֲבֹר הַרְנָה בַּמַּחֲנֶה :	*Ouationem transire in castris. 1. Reg. 22. 36.*
שבט	כָּל אֲשֶׁר יַעֲבֹר תַּחַת הַשֵּׁבֶט :	*Transire sub baculo. (numerandi gratia.) Leuit. 27. 32.*
שבט	וַיַּעֲבֹר בְּכָל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל :	*Transire in tribubus Israel. 2. Sam. 20. 14.*
שדה	לֹא נַעֲבֹר בְּשָׂדֶה וּבְכֶרֶם :	*Non transire in (per) agrum, & in vineam. Num. 20. 17.*
שדה	עַל שָׂדֶה אִישׁ עָצֵל עָבַרְתִּי וגו׳ :	*Transire super agro alicuius, &c. Pro. 24. 30.*
שוב	עִבְרוּ שׁוּבוּ מִשָּׁעַר לַשָּׁעַר וגו׳ :	*Transire & redire à porta portæ (ad portam,) &c. Exo. 32. 27.*
שוב	וְהִכְרַתִּי מִמֶּנּוּ עֹבֵר וָשָׁב :	*Excindere transeuntem & redeuntem. Ezec. 35. 7.*
שוב	מֵעֹבֵר וּמָשֹׁב :	*Castrametari domui à (ob) transeunte, & redeunte. Zac. 9. 8.*
שוט	שֵׁוֹט שוֹטֵף כִּי יַעֲבֹר וגו׳ :	*Flagellum inundantem transire. Esa. 28. 15.*
שוק	עֹבֵר בַּשּׁוּק אֲצֶל פִּנָּה :	*Transire in (per) viculum secum angulum. Pro. 7. 8.*
שחה	שְׂחִי וְנַעֲבֹרָה :	*Dicere, deprimete, & transibimus. Esa. 51. 23.*
שחת	פָּדָה נַפְשוֹ מֵעֲבֹר בַּשָּׁחַת :	*Transire in fouea. Iob. 33. 28.*
שטף	שׁוֹטֵף וְעֹבֵר :	*Inundare, & transire. Esa. 8. 8.*
שטף	וּבְשׁוֹטֵף עֹבֵר כָּלָה יַעֲשֶׂה :	*Inundationem transire. Nah. 1. 8.*
שכר	לְשָׂכֹר כְּסִיל וְשֹׂכֵר עֹבְרִים :	*Mercede conducere transeuntes. Pro. 26. 10.*
שלח	וְחִיוּהוּ מֵעֲבֹר בַּשַּׁלַּח :	*Transire in missili. Iob. 33. 18.*
שלום	יִדְרֹף פֵּס יַעֲבוֹר שָׁלוֹם :	*Transire (in) pace. Esa. 41. 3.*
שער	עִבְרוּ עִבְרוּ בַּשְּׁעָרִים :	*Transire in portis. Esa. 62. 10.*
שרק	כָּל עוֹבֵר עָלֶיהָ יִשְׁרֹק וגו׳ :	*Transeuntẽ sibilare, &c. Soph. 2. 15.*
תורה	כִּי עָבְרוּ תוֹרֹת :	*Transire leges. Esa. 24. 5.*
תורה	עָבְרוּ אֶת תּוֹרָתְךָ :	*Transire legem Dei. Dan. 9. 11.*
תמיד	עֹבֵר עָלֵינוּ תָּמִיד :	*Transire super aliquos continue. 2. Reg. 4. 9.*
תמס	כַּאֲשֶׁר תַּמּוּ כָל הַגּוֹי לַעֲבוֹר אֶת הַיַּרְדֵּן :	*Absoluere transire. Ios. 4. 1.*
תער	תַּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל רֹאשׁוֹ :	*Nouaculam non transire super caput. Num. 6. 5.*
תפלה	סָכַתָּה בָּעָנָן לָךְ מֵעֲבוֹר תְּפִלָּה :	*Orationem transire, &c. Thr. 3. 15.*

Deriuatiua huius sunt הֶעָבִיר הֶעֱבֵר מֵעֵבֶר מֵעֲבָרָה מֵעֵבֶר עֵבֶר עָבֵר עֲבוֹר עֲבָרָה עֲבָרִי עִבְרִיָּה עִבְרִין עִבְרָיָה :

מִשְׁפָּטִי יַעֲבֹר :	*Iudicium alicuius transire à Deo. Esa. 40. 17.*	
וְלֹא יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם עוֹד נֹגֵשׁ :	*Exactorem non transire amplius super aliquem. Zac. 9. 8.*	
וַיַּעֲבֹר אֶת הַנָּהָר :	*Transire fluuium. Gen. 31. 21.*	
בְּנָהָר יַעֲבֹרוּ בְרַגְל :	*Transire in (per) fluuium (in) pede. Psal. 66. 6.*	
וְעָבַרְתָּ אֶת נַחַל קִדְרוֹן :	*Transire fluuium. 1. Reg. 2. 37.*	
כַּאֲפִיק נְחָלִים יַעֲבֹרוּ :	*Gurges fluuiorum (qui) transierunt. Iob. 6. 15.*	
מְרוּעַ עָבַרְתָּ לְהִלָּחֵם וגו׳ :	*Transire ad prœliandum. Iud. 12. 1.*	
וּפִתְּיִים עָבְרוּ וְנֶעְנָשׁוּ :	*Transire, & mulctari. Pro. 22. 3.*	
נַחֲלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ וגו׳ :	*Fluuium & aquas transire super animum. Psal. 124. 4.*	
כֹּל עוֹבֵר עָלֶיהָ יִשֹּׁם וגו׳ :	*Transeuntem obstupescere, &cæt. Iere. 18. 16.*	
כַּעֲבוֹר סוּפָה וְאֵין רָשָׁע :	*Procellam transire. Pro. 10. 25.*	
כִּי אֶעֱבֹר בַּסֵּךְ :	*Transire in (per) Sacum. Psal. 42. 5.*	
וְסִלְעוּ מִגּוֹר יַעֲבִיר :	*Transire (ad) arcem à (ob) timore. Esa. 31. 9.*	
כִּי הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר :	*Hiemem transire. Cant. 2. 11.*	
וְכֶעָב עָבְרָה יְשׁוּעָתִי :	*Nubem transire. Iob. 30. 15.*	
אַל נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדֶּךָ :	*Transire desuper seruo suo. (Est eum præterire.) Gen. 18. 3.*	
וַיַּעֲבֹר דָּוִד הָעֶבֶר :	*Transire transitum. 1. Sam. 26. 13.*	
וְעַבְרָה הָעֲבָרָה לַעֲבִיר אֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ :	*Nauiculam transire ad traducendũ. 2. Sam. 19. 19.*	
וַעֲבָרֻנִי עַד גִּבְעָה :	*Transire vsque ad aliquem locum. Iud. 19. 12.*	
כִּי עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי :	*Iniquitates transire cæput. Ps. 38. 5.*	
לְעֵינֵיכֶל עוֹבֵר :	*Dare, &c. (in) oculis transeuntium. Ezec. 5. 14.*	
עָבַר בְּתוֹךְ הָעִיר :	*Transire in (per) medium ciuitatis. Ezec. 9. 4.*	
עָבְרוּ בָעִיר אַחֲרָיו :	*Transire in (per) vrbem post aliquẽ. Ezec. 9. 5.*	
עֹבְרֵי בְּעֵמֶק הַבָּכָא :	*Transire in (per) vallem. Psal. 84. 7.*	
אֲשֶׁר פִּגְרוּ מֵעֲבֹר אֶת נָחַל :	*Pigros euadere à transeundo fluuiũ. 1. Sam. 30. 10.*	
לָכֶה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת פִּיו׳ :	*Transire os (præceptum) alicuius. Num. 14. 41.*	
זִמֹּתַי בַּל יַעֲבֹר פִּי :	*Quod cogitas, nõ trãsire os. Ps. 17. 3*	
וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם :	*Transire ante aliquem. Gen. 33. 3.*	
כֹּל הַעֹבֵר עַל הַפְּקֻדִים	*Transire super recensitis. (Est connumerari.) Exo. 30. 13.*	
וְהַפֹּרֶר אֲשֶׁר חָתַתִּי עָבָר :	*Mulum transire. 2. Sam. 17. 10.*	
וְחַפָּאֹרָתוֹ עָבֹר עַל פָּשַׁע :	*Transire super præuaricatione. (Est ignoscere præuaricantibus.) Pro. 19. 11.*	
אֶעֱבֹר בְּכָל צֹאנְךָ הַיּוֹם :	*Transire in gregem. Gen. 30. 31.*	
עַד תַּעֲבֹרְנָה הַצֹּאן עַל יְדֵי מְנֶה :	*Greges transire super manu numerantis. Iere. 33. 12.*	
וַיְהִי כַּעֲבֹר הַצָּהֳרָיִם :	*Meridiem transire. 1. Reg. 18. 29.*	
וְאִי אָדִיר לֹא יַעַבְרֻנוּ :	*Nauem fortem non transire fluuiũ. Esa. 33. 21.*	
יָמִיר כְּצֵל עוֹבֵר :	*Dies esse vt vmbram transeuntis: Psal. 144. 4.*	
עֹבֵר בַּיָּם צָרָה :	*Angustiã trãsire in mari. Zac. 10. 11*	
וַיַּעֲבֹר קְדֹשִׁים מִן הָאָרֶץ :	*Pathicorum (vnumquemq;) transire de terra. 1. Reg. 15. 12.*	
עֹבֵר קָצִיר :	*Messem transire. Ier. 8. 20.*	
אֲשֶׁר עָבְרוּ בְקִרְבָּם :	*Transire in (per) medium aliquorũ. Ios. 24. 17.*	
וַאֲפִיצֵם כְּקֶשׁ עוֹבֵר וגו׳ :	*Dispergere, vt quisquiliam transeuntem. Ier. 13. 23.*	

	Esa. 23. 3.	
עָבְרוּ אֶפְרָתָה מְבֵית לָחֶם יְהוּדָה עַד יַרְכְּתֵי וגו׳ :	*Transire à Bethlehem, vsque ad latera montis Ephraim. Ios. 19. 18*	
וְהָיָה כְּעָבְרִי כְּבוֹדִי וגו׳ :	*Gloriam Dei transire. Exo. 33. 22.*	
גַּם עָלַיִךְ תַּעֲבֹר כּוֹס :	*Calicẽ transire sup aliquẽ. Thr. 4. 21*	
כֶּסֶף עֹבֵר לְסֹחֵר :	*Argentum transiẽs mercatori. (Pecunia publica, priuataque.) Gen. 23. 16.*	
כֶּסֶף עוֹבֵר :	*Argentum transiens. (mercatori.) 2. Reg. 12. 5.*	
פִּיו מְרוּר תַּעֲבֹרֵנָה :	*Palmas transire à lebete. Psal. 81. 7*	
לֹא תַעֲבֹר בִּי וגו׳ :	*Non trãsire in (p) aliquẽ. Nu. 20. 18*	
וְעָבַרְתִּי בְאַרְצָם מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה :	*Transire in terram in nocte. Exod. 12. 12.*	
עֹבְרִים לַמֵּאוֹת וְלָאֲלָפִים :	*Aliquos transire centum & millibus. 1. Sam. 29. 2.*	
וַיַּעֲבֹר עָלַי מָה :	*Aliquid transire super aliquem. Iob. 13. 13.*	
וַעֲבֹרוּ מַהֵרָה אֶת הַמָּיִם :	*Transire citò aquam. 2. Sam. 17. 21.*	
וְאַצְבְּעֹתַי מוֹר עֹבֵר :	*Myrrha transiens. (Optima, probataq;, eodem idiotismo cum* כֶּסֶף . *) Cant. 5. 6.*	
וְכֹחַ עֹבֵר הֲמוֹן עֲרִיצִים :	*Aliquos esse, vt glumam transeuntẽ. Esa. 29. 5.*	
כְּמוּץ עֹבֵר יוֹם :	*Diem transire glumam. Soph. 2. 2.*	
עָבְרוּ בְּקֶרֶב הַמַّחֲנֶה :	*Transire in (per) medium exercitus. Ios. 1. 11.*	
עֲבֹר מֵיכֹל הַמָּיִם :	*Transire vadũ aquæ. 2. Sam. 17. 20.*	
כַּמַּיִם עָבְרוּ תִּזְכֹּר :	*Recordari sicut aquæ, quæ transierit. Iob. 11. 16.*	
וּמַיִם לֹא יַעֲבֹרוּ פִּיו :	*Aquas non transire os (mandatum) Dei. Pro. 8. 29.*	
כִּי תַעֲבֹר בַּמַּיִם אִתְּךָ אָנִי :	*Transire in (per) aquas. Esa. 43. 2.*	
מֵעֲבֹר מֵי נֹחַ עוֹד וגו׳ :	*Aquas Noè transire super terram. Esa. 54. 9.*	
עִבְרוּ לִפְנֵי יי׳ לַמִּלְחָמָה :	*Transire militiæ. Ios. 4. 13.*	
וְהַמִּלְחָמָה עָבְרָה אֶת בֵּית אָוֶן :	*Bellum transire (ad) aliquem locum. 1. Sam. 14. 25.*	
וַיַּרְא אֶת הַמֶּלֶךְ וגו׳ עֹבְרִים עָלָיו :	*Regem & seruos eius transire. 2. Sam. 24. 20.*	
וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל פָּנָיו :	*Munus transire super facie alicuius. (ante aliquem.) Gen. 32. 22.*	
וַיַּעֲבִרוּ בְּמִסְפָּר :	*Aliquos transire in numero. 2. Samuel. 2. 15.*	
וַיַּעֲבֹר אֶת מַעֲבַר יַבֹּק :	*Transire vadum. Gen. 32. 23.*	
עָבְרוּ מַעֲבָרָה :	*Transire vadum. Esa. 10. 28.*	
וְדָוִד עָבַר מְעָט מֵהַרֹּאשׁ :	*Transire parum à capite montis. 2. Sam. 16. 1.*	
כִּמְעָט יַעֲבֹר עַבְדְּךָ אֶת הַיַּרְדֵּן :	*Transire vt parum. (parumper.) 2. Sam. 19. 37.*	
כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם וגו׳ :	*Transire, vt parum ab aliquibus. Cant. 3. 4.*	
וַנַּעֲבֹרָה אֶל מַצָּב פְּלִשְׁתִּים :	*Transire ad stationem. 1. Sam. 14. 1.*	
לַעֲבֹר עַל מַצָּב פְּלִשְׁתִּים :	*Transire super (ad) stationem. 1. Samuel. 14. 4.*	
לֹא עָבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ :	*Nõ transire à mãdatis. Deut. 26. 13*	
מְדִינַת אַתָּה עוֹבֵר אֶת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ :	*Transire præceptum regis. Est. 3. 3.*	
הִשְׁבֵּר מֵעֲבֹר הַמָּקוֹם הַזֶּה :	*Transire locum. 2. Reg. 6. 9.*	
כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה :	*Transire fluuium in baculo. Genes. 32. 11.*	
כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ :	*Fluctus & vndas transire super aliquem. Psal. 42. 8.*	
עִבְרוּ מַשְׁבִּיוֹת לֵבָב :	*Imaginationes cordis transire. Psal. 73. 7.*	

Mos quadringentos sexaginta quatuor, & mortuus est anno mundi 2187. post natum Abraham 239. & post mortem illius 64.

Fuit alter Eber ex nepotibus Gad. 1. Par. 5. 13. עֵבֶר *Et Eber*.

Duo alteri Eberi ex Beniamin. 1. Par. 8. 12. עֵבֶר *Eber* Et ver. 22. וְעֵבֶר *Et Ebar*.

Alter sacerdos. Neh 12. 20. *Amoco* עֵבֶר *Eber*.

Mons insuper, vel certè montes הָעֲבָרִים idest transituum, erant in regione Moabitarum, sic dicti forsitan à loco huius nominis, de quo Ierem. 22. 20. *Et vocifera* מֵעֲבָרִים *ab Abarim*; quamuis non desint, qui potius substantiuè à lateribus exponendum esse censeat. Non absurdum etiam est, hos montes sic dici, quòd ab vno regno in aliud hac esset transitus. Super vno horum montium ascendit Moses speculãdi terram Canaan gratia. Num. 27. 12. *Ascende (ad montẽ* הָעֲבָרִים *Abarim hũc, &c.* In his mõtanis fuit quadragesima prima Israelitarum mansio. Nume. 33. 47. *Et castrametati sunt in montibus* הָעֲבָרִים *Abarim ante Nebo*. Porrò Nebo istè est vnus ex montibus Abarim morte Mosis insignis. Vide נבו suo loco. Fit tandẽ mentio alterius loci עִיִּי הָעֲבָרִים Iie Abarim dicti, in termino Moabitarum vbi tricesima octaua Israelitarũ mansio fuit. Num. 21. 12. *Et castrametati sunt* בְּעִיֵּי הָעֲבָרִים *in Iie Abarim in deserto, quæ sunt in prospectu Moab ab oriente solis*. Et 33. 44. *Et castra posuerunt* בְּעִיִּי הָעֲבָרִים *in Iie Abarim in termino Moab*.

עִבְרִי Nomen formæ masculinæ, quod bis tantum legitur in scriptura sacra, eleganterque per translationem significat frumentum, seu fruges præteriti anni, vt omnes asserunt, vel quòd mihi magis arridet, eo quòd terrã prœterierint. [*Raccolto.*] Vide תְּבוּאָה. Ios. 5. 11. *Et comederunt* מֵעֲבִיר *de prouentu terræ*. Et ver. 12. *Cum ederent* מֵעֲבִיר *de prouentu terræ*.

Cæterum componitur hæc vocula cum præpositione Beth, & sine illa nunquàm reperitur, transitq; in dictionem consignificatiuam, & assumit affixa, & nonnũquàm Lamed à capite satis ornatè, quæ sunt in Biblijs בַּעֲבִיר לְבַעֲבִיר בַּעֲבוּרִי בַּעֲבוּרְךָ בַּעֲבוּרוֹ בַּעֲבוּרָם. Propter, propterea, vt, quasi trãsitum à causa ad effectum, vel è contra diceres, vel etiam cum vnũ pro altero transire indicatur. [*Per cagione.* Gene. 3. 18. *Maledicta terra* בַּעֲבוּרֶךָ *propter te*. Additur futuro verborum. Gene. 46. 34. בַּעֲבוּר *Vt manebitis (maneatis) in terram Gossen*. Exo. 9. 14. בַּעֲבוּר *Vt agnosces (agnoscas,) quòd non sit mei similis*. Et infinitiuo, vt ibidem, ver. 16. *Atqui* בַּעֲבוּר *propter hoc stare feci te, propter* בַּעֲבוּר *propter demonstrare (vt ostenderẽ) tibi vim meam*. Et 20. 20. *Ne formidetis, quia* לְבַעֲבוּר *propter tentare (vt tentet) vos, venit Deus*, וּבַעֲבוּר *& propter erit (vt sit) timor eius super facies vestras*. Exempla patent, vt amplius addere superfluum sit.

עֶבְרָה Nomẽ fœmininum genere, quod semel in Biblijs inuenitur, eleganterq; nauiculam, vel aliud ad transuehendum factum significat. [*Gondola, barchetta da traghettare, porto.*] 2. Sam. 19. 19. *Et trãsiit* הָעֶבְרָה *nauicula, vt traduceret domũ regis*. Radix est עבר.

עֶבְרָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, mutans He in Thau in regimine, & suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs עֶבְרָה עֶבְרַת עֶבְרוֹת עֶבְרָתִי עֶבְרָתְךָ עֶבְרָתוֹ עֶבְרָתָם. Ira, sic dicta, quòd ea in alterum penè virum transeamus: indignatio, ardor, iræ excessus, furor peruadens ignis more, id quod videre, est in vultu excandescentis. Vide כַּעַס. Plurale עֲבָרוֹת est etiam à עבר ibi vide. Loci obseruandi.

אש	בָּאֵשׁ עֶבְרָתִי :	*Ignis furoris Dei. Ezec. 21. 36.*
דור	וּיְשׁוּשׁ אֶת דּוֹר עֶבְרָתוֹ :	*Aetas furoris Domini. (Cui Deus irascitur.) Ier. 7. 31.*
חיה	וְעֶבְרָתוֹ תִּהְיֶה בְּיָשׁ :	*Aliquẽ esse furorẽ regis. Pro. 11. 35.*
מכה	מַכֵּה עַמִּים בְּעֶבְרָה :	*Percutere in furore. Esa. 14. 6.*
הפץ	הַפֵּץ עֲבָרוֹת אַפֶּךָ :	*Spargere furores nasi. Iob. 40. 6.*
הרס	הָרֵס בְּעֶבְרָה וגו׳ :	*Dissipare in furore. Thr. 2. 2.*
ידע	אֲנִי יָדַעְתִּי נְאֻם יי׳ עֶבְרָתוֹ :	*Cognoscere furorem alicuius. Iere. 48. 30.*
ושחה	הָעֲבֵרַת יָדוֹשָׁה צְבָאוֹת וגו׳ :	*Terram obscurari in ira Domini. Esa. 9. 14.* (30.
יום	לְיוֹם עֶבְרָתוֹ יוּבָל :	*Adduci diei (ad diẽ) irarũ. Iob. 11.*
יום	כִּי כַל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעֶבְרָתֶךָ :	*Dies respicere (ad occasum) in furore Dei. Psal. 90. 9.*
יום	לֹא יוֹעִיל הוֹן בְּיוֹם עֶבְרָה :	*Substantiam non prodesse in die furoris. Pro. 11. 4.*
יום	הִנֵּה יוֹם יי׳ בָּא אַכְזָרִי וְעֶבְרָה וגו׳ :	*Diem venire crudelem, & furorem, &c. Esa. 13. 9.*
יום	לְהַצִּילָם בְּיוֹם עֶבְרַתְיי׳ :	*Non posse eripere in die furoris Domini. Ezec. 7. 19.*
יום	יוֹם עֶבְרָה הַיּוֹם הַהוּא :	*Diem aliquem esse diẽ furoris, &c. Soph. 1. 15.*
ירא	יוֹרֵאתָךְ עֶבְרָתֶךָ :	*Furorem Dei esse vt timorem eius. Locus dilucidandus. Psal. 90. 11.*
לקח	אֹקַח בְּעֶבְרָתִי :	*Capere in furore. Hos. 13. 11.*
נשא	הִנָּשֵׂא בְּעֶבְרוֹת צוּרִי :	*Extollere se in (contra) furores tribulantium. Psal. 7. 7.*
עם	וְעַל עַם עֶבְרָתִי אֲצַוֶּנוּ :	*Populus furoris Dei. Esa. 10. 6.*
עשה	עֹשֵׂה בְעֶבְרָת זְדוֹן :	*Facere ĩ ira temeritatis. Pro. 21. 24*
קשה	וְעֶבְרָתוֹ כִּי קָשְׁתָה :	*Iram esse duram. Gen. 49. 7.*
שבט	וְשֵׁבֶט עֶבְרָתוֹ יִכְלֶה :	*Virgam furoris deficere. Pro. 22. 8.*
שבט	בְּשֵׁבֶט עֶבְרָתוֹ :	*Baculum furoris Dei. Thr. 3. 1.*
שלח	יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֶבְרָה וגו׳ :	*Mittere indignationem, &cæt. Psal. 78. 49.*
שמר	עֶבְרָתוֹ שָׁמְרָה וָצֶם :	*Seruare furorẽ ppetuo. Amos 1. 11*
שפך	עָלֵיהֶם אַשְׁפּוֹךְ כַּמַּיִם עֶבְרָתִי :	*Effundere furorem tanquàm aquam super aliquem. Hos. 5. 10.*
תקוה	תִּקְוַת רְשָׁעִים עֶבְרָה :	*Spem iniustorum esse furorem. Pro. 11. 23.*

Radix est עבר.

עִבְרִי Nomen gentile, masculinum genere, & declinatione עִבְרִים. Hebræus, sic dictus vel à עֵבֶר, de quo supra diximus, vel certè ab Abrahamo, quòd Euphratem transierit, Cananeam regionem incolendi gratia. [*Ebreo.*] Gen. 14. 13. *Et nũciauit Abrahamo* הָעִבְרִי *Hebræo*. Et 39. 14. *Adduxit nobis virum* עִבְרִי *Hebræum*. Et ver. 17. *Venit ad me seruus* הָעִבְרִי *Hebræus*. Et 40. 15. *Quia furto sublatus fui de terra* הָעִבְרִים *Hebræorum*. Hoc nomine comprehenditur totum genus Iacobi tãtummodo. Vide & sequens עִבְרִיָּה. Radix est עבר.

עִבְרִיָּה Nomen gentile, fœmininum genere, & declinatione עִבְרִיּוֹת. Hebræa. [*Ebrea.*] Deut. 15. 13. *Quã vendiderit se tibi frater tuus* הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה *Hebræus, aut Hebræa*. Exo. 1. 14. *Et ait rex Aegypti ad obstetrices* הָעִבְרִיּוֹת *Hebræas. Vel Hebræarum*. Ierem. 34. 9. *Vt quilibet dimitteret seruum, & seruam suam* הָעִבְרִי וְהָעִבְרִיָּה *Hebræum, & Hebræam*. Radix est עבר.

עֶבְרוֹן Nomẽ proprium ciuitatis, quæ tribus Asceris erat terminus, & עֶבְרוֹן esse suspicor. Ebron. [*Ebrona.*] Ios. 19. 28. וְעֶבְרוֹן *Et Ebron*. Confer locos. Radix est עבר.

עַבְרֹנָה Nomen proprium loci, vbi fuit tricesima Israelitarũ mansio. Abronah. [*Abrona.*] Nume. 33. 34. *Et castrametati sunt* בְּעַבְרֹנָה *in Abrona*. Radix est עבר.

עָבַשׁ Verbum Cal neutrum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in præterito עָבְשׁוּ, nec aliud ex eo facilè formarem, cum non satis certum sit, quid propriè significet, quamuis communiori sententia putrescere, mucidum fieri exponatur. [*Marcire.*] Ioel. 1. 17. עָבְשׁוּ *Computruerunt grana sub glebis*. Expende locum & omnes accuratius.

עִבֵּת Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs cum affixo in futuro יְעַבְּתוּהָ, nec aliud ex eo facilè formarem, quòd sit fictitium à subsequenti nomine. Implicuit, complicuit, sicut funem reddidit. [*Intricare, fare come vna fune, vna corda.*] Mich. 7. 3. וַיְעַבְּתוּהָ *Et implicant illam*. Idest condensando, & sicut funem illam reddendo corroborãt.

Deriuatiua huius sunt עֲבוֹת עֲבֻתָה.

עֲבוֹת Nomen masculinũ genere, cum duplici plurali, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs עֲבוֹת עֲבֹתִים עֲבֹתוֹת עֲבֹתוֹ עֲבוֹתָיו. Implicatio, complicatio. [*Intrico.*] Dicitur autem in scriptura sacra, vel de implicatione foliorum arborum. [*Spessù di foglie.*] vel funis, quæ complicata est: rudẽs. [*Fune, corda.*] Vide מֵיתָר pro fune synonimum עֲבוֹת. aliquando est in regimine, & aliquando non. Loci notandi.

אהבה	בַּעֲבֹתוֹת הָאַהֲבָה וגו׳ :	*Trahere (in) funibꝰ amoris. Hos. 11. 5*
אסר	אִם אָסוֹר יֶאֱסְרוּנִי בַּעֲבֹתִים חֲדָשִׁים וגו׳ :	*Ligare (in) funibus nouis, &c. Iud. 16. 11.*
אסר	אַסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים וגו׳ :	*Ligare victimam (in) funibus. Psal. 118. 25.*
כון	וַתִּגְבַּהּ קוֹמָתוֹ עַל כֵּן עֲבֹתִים	*Staturam eleuari super intra condensa. Ezec. 19. 11.*
יין	וּכֵן עֲבֹתִים הָיְתָה צַמֶּרְתוֹ :	*Verberem esse inter condensa. Ezec. 31. 3.*
סיס	וַתְּהִינָה הָעֲבֹתִים אֲשֶׁר וגו׳ :	*Funes, quæ sunt super brachijs esse vt linum. Iud. 15. 14.*
חלף	וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵיהוּ :	*Proijcere à se funes aliquorũ. Ps. 2. 3*
זסר	וְנָתַתָּה אֶת שְׁתֵּי עֲבֹתוֹת הַזָּהָב וגו׳ :	*Funes auri, &c. Exo. 28. 25.*
חדש	וַיְאַסְּרֵהוּ בִּשְׁנֵי עֲבֹתִים חֲדָשִׁים :	*Ligare (in) duobus funibus nouis. Iud. 15. 13.* (12
חדש	וַתִּקַּח דְּלִילָה עֲבֹתִים חֲדָשִׁים וגו׳ :	*Accipere funes nouos, &c. Iud. 16.*
מעשה	מַעֲשֵׂה עֲבֹת וגו׳ :	*Facere catenas opere funis. Exod. 28. 15.*
נתן	הִנֵּה נָתַנִּי עָלֶיךָ עֲבֹתִים :	*Dare super aliquẽ funes. Ezec. 3. 25*
עגלה	וְכַעֲבוֹת הָעֲגָלָה חֲטָאָה :	*Funis plaustri. Esa. 5. 18.*
ענף	וַעֲנָף עֵץ עָבֹת :	*Ramus arboris cõdẽsæ. Leuit. 23. 40*
עלי	וַעֲלֵי עֵץ עָבֹת :	*Folia arboris condensæ. Neh. 8. 16.*
קצץ	יי׳ צִדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים :	*Abscindere funem iniustorum. Psal. 129. 4.*
קשר	תַּחְקֹשֵׁר רִים בְּתֶלֶם עֲבֹתוֹ :	*Ligare vnicornem in lira fune illius. Iob. 39. 10.*
מרכבה	וַתַּעֲשֶׂה אֶת שַׁרְשְׁרֹת הָעֲבֹתֹת וגו׳ :	*Catenæ funium. Exo. 28. 15.*

עֲבֻתָה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Implicata, condensa, & dicitur de arbore, sicut & superius nomen. [*Intricata, piena di foglie.*] Ezec. 6. 13. *Et sub omni quercu* עֲבֻתָה *condensa*. Radix est עבת.

ע ג

עַג Legendo radices עגה עגן, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

עוּג Require inferius in ע ante ו, suo loco proprio.

עָגַב Verbum Cal actiuum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

עָגְבָה	Præteritum.
עֹגְבִים	Part. præs.
תַּעְגֹּב אוֹ תַּעְגְּבָה	Futurum.

Cætera cautè formãda sunt ad horum regulas, cum opus erunt, est enim verbum fictitium, deductum à nomine עוּג, de quo mox agemus. Amauit lasciuè, insaniuit præ amore, sic eleganter dictum, quasi instrumentis musicis vacauit continuè amatæ rei adipiscẽdæ gratia. Construitur cum præpositionibus ב אֶל עַל, & septẽ vicibus tantum inuenitur.

תעגב על מאהביה וגו׳ :	*Insanire sup dilectis, &c. Ezec. 23. 5*	אהב
בְּנֵי אַשּׁוּר אֲשֶׁר עָגְבָה עֲלֵיהֶם :	*Insanire super Assirios. Ezec. 23. 9.*	אשור
אֶל בְּנֵי אַשּׁוּר עָגְבָה וגו׳ :	*Insanire ad Assirios. Ezec. 23. 12.*	אשור
מְאַסּוּ בָךְ עֹגְבִים :	*Insanientes reprobare (in) aliquam. Iere. 4. 30.*	מאס
וַתַּעְגֹּב עֲלֵיהֶם לְמַרְאֵה עֵינֶיהָ :	*Insanire sup aliquos visioni (ad aspectum) oculorum. Ezec. 23. 16.*	מראה
וּבְכָל אֲשֶׁר עָגְבָה וגו׳ נִטְמָאָה :	*Pollui in omnibus, in quos insanis. Ezec. 23. 7.*	כטמא
וַתַּעְגֹּבָה עַל פִּלַגְשֵׁיהֶם וגו׳ :	*Insanire sup (præ) pellicibus aliquorum, quia &c. Ezec. 23. 20.*	פלגש

Deriuatiua huius radicis sunt עָגַב אוֹ עוּג עֹגְבָה עֹגְבִים.

עוּגָב / **עֻגָב** Nomen masculinum genere, sine plurali, & cum affixo עֻגָבִי. Organum, instrumentũ musicum, sed ignoratur quale propriè: ratio etiã nominis est incerta, quamuis nõnulli malint hoc à superiori verbo dici, q̃ eius lusu afficiamur voluptate & amore, ast ego potius illud ab hoc deductum fuisse crederem. [*Organo, monacordo, strumẽto di musica.*] Quater inuenitur.

הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב :	*Laudare aliquem (in) organo. Psal. 150. 4.*	הלל
וַיִּשְׂחוּ לְקוֹל עוּגָב :	*Lętari voci (ad voccm) organi. Iob. 21. 12.*	קול
וְעֻגָבִי לְקוֹל בֹּכִים :	*Organum esse voci (in vocem) lugentium. Iob. 30. 31.*	קול
הוּא הָיָה אֲבִי כָל תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר וְעוּגָב :	*Apprehendere citharam & organũ. (Est tractare, ludere organo.) Gene. 4. 20.*	תפש

עֹגֶבֶת Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs cum affixo עֹגַבְתָּהּ. Amor lasciuus, & intemperatus, dictus, vt in Cal. [*Amore lasciuo, dishonesto.*] Ezec. 23. 11. *Et corrupit* עֹגַבְתָּהּ *concupiscentiam suam præ illa*. Hebraismus elegãs, idest maiori amore insano correpta est. [*Far cose lasciue fuor di modo, con suoni, & canti, & simil cose, per accendere altri ad amare.*] Radix est עגב.

עֲנָבִים Nomen plurale masculinum, sine singulari. Amatoria, res ad amorem lasciuum spectantes, vt in Cal. [*Cose d'amore, atti amorosi.*]

כִּי עֲנָבִים בְּפִיהֶם הֵמָּה עֹשִׂים :	*Facere amatoria (in) ore. Ezechiel. 33. 32.*	עשה
וְהִנֵּה לָהֶם כְּשִׁיר עֲנָבִים וגו׳ :	*Esse alicui tanquàm cãticum rerum ad amorẽ spectantiũ. Ezec. 33. 33*	שיר

Radix est עגב.

עֲנָה Hinc deriuatur נעגה, de quo suo loco dictum est.

עָנָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, vertẽs He in Thau in regimine, quæ sunt עָנָה עָנַת עָנוֹת. Panis coctus super carbonibus, panis vstu-

tempore infinito, quasi adhuc, adhuc diceres, & assumit nonnunquàm à capite Lamed, & additur nomini עוֹלָם vel ante, vel post, & geminatur עֲדֵי עַד : vel certè semp est donec, vsque, & עַד עוֹלָם vsque in sęculum, sed ob frequentem vsum omittitur עוֹלָם, subaudiendum tamẽ. Alias duas significationes spolij & verbi, non ita facilè admitterem. Assumit insuper hæc vocula ב à capite, & suscipit affixa, quæ sunt in Biblijs בְּעַד בַּעֲרִי בַּעֲדִנִי בַּעֲדוֹ בַּעֲדָהּ בַּעֲדָם בַּעֲדָהּ בַּעֲדֶךָ בַּעֲדֶכֶם בַּעֲדוֹ בַּעֲדָהּ בַּעֲדָם, quamuis ambigatur, an radix sit propria, vel potius ex ב & עד componatur, vt alijs placet, exponiturq; diuersimodè. Ego censeo, compositum esse, quemadmodũ & vulgò dicimus [*Sino, & insino.*] sed Hebraicum vsurpatur latiori significatione pro vsque, donec, per, pro, in, & hujusmodi, sicut ex verborum sentẽtia obseruabis. Accersit etiam vltrà Beth à fronte literam Mem, מִבַּעַד ab vsq;, vt etiam vulgò [*d'insino*] dicimus. Additur tandem עַד nonnullis dictionibus, sicut in sequentibus locis notes velim.

תאבד	חִקּוֹת עֲנִיִּים תֹּאבֵד לָעַד :	*Perire æternitati (in æternum.) Ps. 9.19.*
תאכל	בַּבֹּקֶר יֹאכַל עַד :	*Mane edere donec. (Alijs spolium* עדה *Chaldaico, locus elucidãdus. Gen.49.27.*
תם	עַד אִם נוֹר רוּחַם וגו' :	*Quoad remaneas &c. Esa. 30.17.*
תן	עַד אָן תְּמַלֵּל אֵלֶּה :	*Quousque loqueris, &c. (cum futuro.) Iob. 8.2.*
תכה	עַד אָנָה מְאַנְתֶּם וגו' :	*Vsquequo renuisti, &c. (cum præterito.) Exo. 16.28.*
תכפ	עַד אָנָה צַדֶּיתֶם מְרָפֵיס :	*Quousque desidem agis, &c. (cum præsenti.) Iof. 18.3.*
תמת	כִּי בַעֲד אִשָּׁה זוֹנָה עַד כִּכַּר לֶחֶם :	*Propter (vel vsque ad) mulierem meretricem, vsque ad orbem panis. Pro. 6.26.*
תשר	עַד אֲשֶׁר אֶרְאֶה וגו' :	*Quoad videbis, &c. (cum futuro.) Eccles. 2.3.*
תשרתם	עַד אֲשֶׁר אִם עָשִׂיתִי וגו' :	*Donec quòd fecesti &c. (cum præterito.) Gen. 28.15.*
כוה	בְּעֹר הַחַלּוֹנִים יָבֹא כָּנְגֶב :	*Venire per fenestras. Ioel. 2.9.*
כטח	כְּטֹחִי בִּי עַדֵּי עַד :	*Fidere vsque in æternum. Esa. 26.7.*
בלתי	עַד בְּלִתִּי שָׁמַיִם לֹא יָקִיצוּ :	*Quousque non sint cœli, nõ expergisci. Iob. 14.8.* (3.
נרר	גָּדַר בַּעֲדִי וְלֹא אֵצֵא :	*Sepire pro aliquo. (in malũ.) Thr. 3.*
המזיכ	הַאֲזִינָה עֲדֵי בְנוּ צִפֹּר :	*Auscultare vsque ad aliquẽ. (Alijs est verba a* עֲדִי *) Num. 23.18.*
חגל	וְגִילוּ עֲדֵי עַד :	*Lætari vsque in æternum. Esa. 65.19*
הוריד	וְתוֹרִדֵם כַּחֹל בְּעֹד הַחַלּוֹן :	*Demittere per fenestram. Ios. 2.15.*
הזנית	וְזִנִּיחָךְ לַעַד :	*Repellere æternitati (in æternum.) 1. Par. 28.9.*
היה	וַתְּהִי לְיוֹם אַחֲרוֹן לַעַד עַד עוֹלָם :	*Esse æternitati (in æternum) vsque ad sęculum. Esa. 30.8.*
היה	עֹפֶל וְבַחַן הָיָה בְּעַד מְעָרוֹת וגו' :	*Arcem esse vsque ad in speluncas, (pro speluncis.) Esa. 23.14.*
היה	עַד הֱיוֹתִי עַל אַדְמָתִי וגו' :	*Donec esse alicuius &c. (cum infinitiuo.) Ion. 4.11.* (16.
הנה	קְרַב עַד הֵנָּה וגו' :	*Approximare hucusq;. 2. Sam. 20.*
כעמיד	וַיַּעֲמִידֵם לַעַד לְעוֹלָם :	*Stare facere æterno, sęculo. (in æternum, in sęculum.) Psal. 148.6.*
הרר	וְהִרְפַּצְוּ הָרְרֵי עַד :	*Montes æternitatis. Abac. 3.6.*
הליך	נָּתַן רָאשִׁי מְשֻׁלָּךְ אֵלֶיךָ בְּעַד הַחוֹמָה :	*Proijcere per murum. 2. Sam. 20.21*
הזקיף	יִשְׁקֹף אֲבִימֶלֶךְ וגו' בְּעַד הַחַלּוֹן :	*Prospicere per fenestram. Gen. 26.8*
התבונן	וְעַדֵּיכֶם אֶתְבּוֹנָן :	*Intelligere vsque ad aliquem. (Alijs est verba, a* עֲדִי *) Iob. 32.12.*
התפלל	אַל תִּתְפַּלֵּל בְּעַד הָעָם הַזֶּה :	*Non orare pro aliquo. Ier. 11.14.*

נתן	וַיִּתֶּן לָהֶם יוֹסֵף עֲגָלוֹת וגו' :	*Dare alicui plaustra. Gen. 45.20.*
נתן	וַיִּתְּנוּם אוֹתוֹ אֶל הָעֲגָלָה :	*Dare (poncere) aliquid ad (sup) plaustrum. 1. Sam. 6.8.*
עבת	וְכַעֲבוֹת הָעֲגָלָה חֲטָאָה :	*Funis plaustri. Esa. 5.18.*
עץ	וַיְבַקְּעוּ אֶת עֲצֵי הָעֲגָלָה :	*Scindere ligna plaustri. 1. Sam. 6.14*
עצב	שֵׁשׁ עֲגָלוֹת עָצֹב :	*Plaustra tumoris. Nu. 7.3. Vide* עצב.
ראה	וּרְאֹת אֶת הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר וגו'	*Videre plaustra, quæ miserit quis, ad portandum. Gen. 45.27.*
רפס	עֲגָלוֹת יִשְׁלַף בָּאֵשׁ :	*Cumburere plaustra. (exercitus scilicet.) Psal. 46.10.*

Radix est עגל.

עֶגְלוֹן Nomen proprium regis Moabitarũ ab Ehudo Iudæo interempti. Eglon. [*Eglone.*] Iud. 4.1. *Et roborauit Dominus* אֶת עֶגְלוֹן *Eglonem regem Moab aduersus Israelem, &c.* Ibi vide omnia.

Aliàs est fœmininum genere, & cum He aduerbiali in fine עֶגְלָה, nomen ciuitatis regiæ in plano sitæ, quę postquàm expugnata fuit ab Israelitis, tribui Iudæ in sortem cessit. [*Eglona.*] Ios. 10. *Et ad Debirum regẽ* עֶגְלוֹן *Eglonæ.* Et ver. 34. *Transiuitque Iosue & omnis Israel cum eo à Lacisa* עֶגְלָה *Eglonam, &c.* Et 15.49. וְעֶגְלוֹן *Et Eglona.* Radix est עגל.

עֲגָלוֹת Nomen plurale fœmininum, quod semel legitur in Biblijs. Rotundæ. [*Rotonde.*] 1. Reg. 7.31. *Et clausuræ earum quadratæ, non* עֲגֻלּוֹת *rotundæ.* Radix est עגל.

עָגַם Verbum Cal neutrũ, perfectum, quod semel legit in Biblijs in præterito עָגְמָה, nec aliud ex eo formarem, quòd ignoretur, quid propriè significet, atque hac de causa variè ab interpretibus redditũ est. Ego quantum coniectura valeo, ex loci sententia, arbitror esse mærere, & tristem esse supra modum. [*Essere pieno di cordoglio, affliggersi, dolersi, star malinconico fuor di modo.*] Iob. 30.25. עָגְמָה *Mæruit anima mea pauperi.* (*pro paupere.*) Iuxta hanc phrasim forsitan Christus Dominus ait, עָגְמָה נַפְשִׁי עַד לַמָּוֶת. Tristis est anima mea vsque ad mortem. Expende locum & omnes accuratius.

עָגַן Quidam ponunt hanc radicem, ex qua deriuãt verbum Niphal, quod nos potius à עגה deriuare censemus, ibi vide, & nota.

עָגוּר Nomen formæ masculinę, quod bis solum inuenitur in scriptura sacra, & incertũ est, quid propriè significet, quamuis auiculam quandam esse, non ignoretur. Nos hirundinem communiori sentẽtia interpretabimur. [*Rondinella.*] Esa. 38.14. *Sicut grus,* עָגוּר *hirundo, sic garriebam* Ierem. 8.7. *Et turtur, &* עָגוּר *& hirundo obseruant tempus aduentus sui.* Alia nomina volucrum vide in עוף.

ע ד

עַד Lege radices עדה עוד, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantùm radicalibus.

עַד Dictio coniunctiua, seu continuatiua loci, vel temporis, vel etiam rei, & tamen declinabilis, & suscipiens affixa, quæ sunt in scriptura sacra עַד עֲדִי עַדִּי. עָדֶיךָ עָדֶיכֶם עָדָיו. Ambigitur autem, quæ sit huius vocula radix, & quid propriè significet, nam aliquibus radix est propria, alijs עוד, alijs tandem עדה, & quatuor significare censent, vt in alijs videre potes, quamuis & nos breuiter ea deinceps attingemus. Radicem esse עוד, & donec, vsq;, significare, quasi adhuc, quoad perueniatur ad illud, quod intendis, ego dicerem. [*Insino.*] Hinc aliquando sumitur eleganter pro æternitate, vel

עשה	*Facere aliquid vitulum fusionis. Exo. 32.4.*	
עשה	וַיַּעַשׂ שְׁנֵי עֶגְלֵי זָהָב וגו' :	*Facere duos vitulos auri, &c. 1. Reg. 12.27.*
ראה	וַיַּרְא אֶת הָעֵגֶל וגו' :	*Videre vitulum. Exo. 32.19.*
רגל	כַּכַּף רֶגֶל עֵגֶל :	*Vola pedis vituli. Ezec. 1.7.*
רעה	שָׁם יִרְעֶה עֵגֶל וְשָׁם יִרְבָּץ :	*Vitulum pascere, & cubare alicubi, &c. Esa. 27.10.*
שמרון	כִּי שְׁבָבִים יִהְיֶה עֵגֶל שֹׁמְרוֹן	*Vitulus Samariæ. Hos. 8.6.*

עֶגְלָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עֶגְלָה עֶגְלַת עֶגְלוֹת עֶגְלָתִי. Plurale עֶגְלוֹת formatur etiam à sequenti עֶגְלָה, ibi vide. Vitula, sic dicta, vt in superiori עֵגֶל habes. [*Vitella.*] Loci obseruandi.

בית לחם	לְעֶגְלוֹת בֵּית אֶחָן וגו' :	*Vitulæ Bethauen. Hos. 10.5.*
בקר	וְלָקְחוּ זְקֵנֵי הָעִיר הַהִוא עֶגְלַת בָּקָר וגו' :	*Accipere vitulam vaccæ, &c. Nota hic modum expiandi homicidia. Deut. 21.3.*
בקר	עֶגְלַת בָּקָר תִּקַּח בְּיָדֶךָ :	*Accipere in manu vitulam vaccæ. 1. Sam. 16.2.*
בקר	יִחְיֶה אִישׁ עֶגְלַת בָּקָר :	*Nutrire vitulã vaccæ, &c. Ier. 7.21*
חרש	כִּי חַפּ שִׁיכָ עֶגְלָה דָשָׁה :	*Vitula triturans. Iere. 50.11.*
הוריד	וְהוֹרִדוּ זְקֵנֵי הָעִיר הַהִוא אֶת הָעֶגְלָה וגו' :	*Descendere facere vitulam, &c. cæt. Deut. 21.4.*
חרש	לוּלֵי חֲרַשְׁתֶּם בְּעֶגְלָתִי וגו' :	*Arare in (cum) vitula alicuius. Iud. 14.18.*
יפה פיה	עֶגְלָה יָפָה פִיָּה מִצְרַיִם :	*Vitula pulcherrima. Ier. 46.20.*
למד	וְאֶפְרַיִם עֶגְלָה מְלֻמָּדָה :	*Vitula edocta. Hos. 10.11.*
לקח	קָחָה לִי עֶגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת :	*Accipere vitulam triplicatam. Genes. 15.9.*
ערף	וְעָרְפוּ שָׁם אֶת הָעֶגְלָה בַּנָּחַל :	*Deceruicare vitulam. Deut. 21.4.*
ערף	עַל הָעֶגְלָה הַעֲרוּפָה בַּנָּחַל :	*Lauare manus super vitula deceruicata. Deut. 21.6.*
שלשים	בַּר חֵה עֵר צוֹעֵר עֶגְלַת שְׁלִשִׁיָּה :	*Vitula triaria. Esa. 15.5. Vide etiã Iere. 38.43.*

Aliàs עֶגְלָה est nomen proprium mulieris, quæ Dauidis vxor fuit. Eglah. [*Egla.*] 2. Sam. 3.5. *Et sext' Ithreã* לְעֶגְלָה *Eglæ vxori Dauidis.* Radix est עגל.

עֲגָלָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, suscipies affixa, quæ sunt in Biblijs עֲגָלָה עֲגָלַת עֲגָלוֹת עֲגָלָתוֹ. Plaustrum, currus, sic dictus, eo qd sit rotundum, vel quod super rotis voluatur. [*Carro, carretta, cocchio.*] עֲגֻלּוֹת fit etiam à superiori עֶגְלָה. Loci obseruandi.

אסר	וְאַסְרְתֶּם אֶת הַפָּרוֹת בָּעֲגָלָה	*Ligare vaccas ĩ plaustro. 1. Sam. 6.7*
אופן	וְאֹפַן עֲגָלָה עַל כִּמֹּן יוּסָב :	*Rotam plaustri verti super cymino. Esa. 28.28.*
בוא	הַעֲגָלָה בָּאָה אֶל שָׂדֶה וגו'	*Plaustrum venire ad aliquem locũ. 1. Sam. 6.14.*
גלגל	וְהֻסַּם גַּלְגַּל עֲגָלָתוֹ :	*Cõturbare rotã plaustri. Esa. 28.29.*
פעיק	כַּאֲשֶׁר תָּעִיק הָעֲגָלָה הַמְלֵאָה וגו' :	*Plaustrum plenum stridere, &c. cæt. Amos 2.13.*
שים	וַיָּשִׂמוּ אֶת אֲרוֹן יי' עַל הָעֲגָלָה וגו' :	*Ponere aliquid (ad) super plaustrum. 1. Sam. 6.11.*
עשה	וַעֲשִׂיתֶם עֲגָלָה חֲדָשָׁה אַחַת וגו' :	*Facere plaustrum nouum, &c. 1. Sam. 6.7.*
רכב	וְרִכְבוּ אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֶל עֲגָלָה חֲדָשָׁה וגו' :	*Equitare facere (imponere) aliquid ad plaustrum nouum, &c. 2. Samuel. 6.3.*
לקח	קְחוּ לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲגָלוֹת לְטַפְּכֶם וגו' :	*Accipere plaustra (pro) paruulis, &c. Gen. 45.19.*
נהג	נֹהֲגִים אֶת הָעֲגָלָה חֲדָשָׁה :	*Ducere plaustrum nouũ. 2. Sam. 6.3.*
נהג	נֹהֲגִים בָּעֲגָלָה :	*Ducere (in) plaustrum. 1. Par. 13.7.*
נשא	וַיִּשְׂאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וגו' בָּעֲגָלוֹת	*Leuare aliqd (ĩ) plaustris. Gen. 46.5*
נתן	נָתַן אֶת הָעֲגָלוֹת וגו' :	*Dare alicui plaustra. Gen. 45.20.*
נתן	נָתַן אֶת הָעֲגָלוֹת אֶל בְּנֵי גֵרְשׁוֹן	*Dare (poncere) aliquid ad (sup) plaustrum. 1. Sam. 6.8.*
עבת	וְכַעֲבוֹת הָעֲגָלָה חֲטָאָה :	*Funis plaustri. Esa. 5.18.*
עץ	וַיְבַקְּעוּ אֶת עֲצֵי הָעֲגָלָה :	*Scindere ligna plaustri. 1. Sam. 6.14*
עצב	שֵׁשׁ עֲגָלוֹת עָצֹב :	*Plaustra tumoris. Nu. 7.3. Vide* עצב.
ראה	וּרְאֹת אֶת הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר וגו'	*Videre plaustra, quæ miserit quis, ad portandum. Gen. 45.27.*
רפס	עֲגָלוֹת יִשְׁלַף בָּאֵשׁ :	*Cumburere plaustra. (exercitus scilicet.) Psal. 46.10.*

Radix est עגל.

עֶגְלוֹן Nomen proprium regis Moabitarũ ab Ehudo Iudæo interempti. Eglon. [*Eglone.*] Iud. 4.1. *Et roborauit Dominus* אֶת עֶגְלוֹן *Eglonem regem Moab aduersus Israelem, &c.* Ibi vide omnia.

Aliàs est fœmininum genere, & cum He aduerbiali in fine עֶגְלָה, nomen ciuitatis regiæ in plano sitæ, quę postquàm expugnata fuit ab Israelitis, tribui Iudæ in sortem cessit. [*Eglona.*] Ios. 10. *Et ad Debirum regẽ* עֶגְלוֹן *Eglonæ.* Et ver. 34. *Transiuitque Iosue & omnis Israel cum eo à Lacisa* עֶגְלָה *Eglonam, &c.* Et 15.49. וְעֶגְלוֹן *Et Eglona.* Radix est עגל.

עֲגָלוֹת Nomen plurale fœmininum, quod semel legitur in Biblijs. Rotundæ. [*Rotonde.*] 1. Reg. 7.31. *Et clausuræ earum quadratæ, non* עֲגֻלּוֹת *rotundæ.* Radix est עגל.

עָגַם Verbum Cal neutrũ, perfectum, quod semel legit in Biblijs in præterito עָגְמָה, nec aliud ex eo formarem, quòd ignoretur, quid propriè significet, atque hac de causa variè ab interpretibus redditũ est. Ego quantum coniectura valeo, ex loci sententia, arbitror esse mærere, & tristem esse supra modum. [*Essere pieno di cordoglio, affliggersi, dolersi, star malinconico fuor di modo.*] Iob. 30.25. עָגְמָה *Mæruit anima mea pauperi.* (*pro paupere.*) Iuxta hanc phrasim forsitan Christus Dominus ait, עָגְמָה נַפְשִׁי עַד לַמָּוֶת. Tristis est anima mea vsque ad mortem. Expende locum & omnes accuratius.

עָגַן Quidam ponunt hanc radicem, ex qua deriuãt verbum Niphal, quod nos potius à עגה deriuare censemus, ibi vide, & nota.

עָגוּר Nomen formæ masculinę, quod bis solum inuenitur in scriptura sacra, & incertũ est, quid propriè significet, quamuis auiculam quandam esse, non ignoretur. Nos hirundinem communiori sentẽtia interpretabimur. [*Rondinella.*] Esa. 38.14. *Sicut grus,* עָגוּר *hirundo, sic garriebam* Ierem. 8.7. *Et turtur, &* עָגוּר *& hirundo obseruant tempus aduentus sui.* Alia nomina volucrum vide in עוף.

ע ד

עַד Lege radices עדה עוד, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantùm radicalibus.

עַד Dictio coniunctiua, seu continuatiua loci, vel temporis, vel etiam rei, & tamen declinabilis, & suscipiens affixa, quæ sunt in scriptura sacra עַד עֲדִי עַדִּי. עָדֶיךָ עָדֶיכֶם עָדָיו. Ambigitur autem, quæ sit huius vocula radix, & quid propriè significet, nam aliquibus radix est propria, alijs עוד, alijs tandem עדה, & quatuor significare censent, vt in alijs videre potes, quamuis & nos breuiter ea deinceps attingemus. Radicem esse עוד, & donec, vsq;, significare, quasi adhuc, quoad perueniatur ad illud, quod intendis, ego dicerem. [*Insino.*] Hinc aliquando sumitur eleganter pro æternitate, vel

	à radice עוד fœmininum genere, sine plurali, quamuis non desint, qui עֲדוּת ab hoc formari putent, sed ego potius à עדות deducerem, ibi vide. Testis, eodem modo dicta, quo & עֵד masculinum, de quo superius egimus. [*Testimoniatrice, testificatrice.*] Quàtuor vicibus forsitan solum hoc inuenitur. Loci obseruandi.	
אב	וְרָאשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה :	*Capita patrum congregationis. Nume.* 31.26.
אבן	הִנֵּה הָאֶבֶן הַזֹּאת תִּהְיֶה בְגוֹל עֵדָה וגו׳ :	*Lapidem esse testi (in testem) in aliquos, &c. Ios.* 24.27.
אביר	עֲדַת אַבִּירִים :	*Cætus fortium. Psal.* 68.31.
אל	אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל :	*Deum stare in cętu Dei. Psal.* 82.1.
אמר	יֹאמַר שֵׁבֶט אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :	*Dicere ad concionem. Exo.* 35.4.
אש	תִּבְעַר אֵשׁ בַּעֲדָתָם :	*Ignem ardere in cætum. Psal.* 106.18
דבר	דַּבֵּר אֶל כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל :	*Loqui ad vniuersam concionem. Exo.* 12.3.
דכורים	הִנֵּה עֲדַת דְּבוֹרִים בְּגְוִיַּת הָאֲרִיֶה :	*Congregatio apum. Iud.* 14.8.
הוציא	צִיאוּ אֶתוֹ כָּל הָעֵדָה וגו׳ :	*Cætum educere aliquem. Nu.* 15.36
היה	עֲבוּר תִּהְיֶה לִי לָעֵדָה :	*Aliquid esse testi (in testem) alicui. Gen.* 21.30.
לון	יַלִּינוּ עָלָיו אֶת כָּל הָעֵדָה :	*Murmurare facere cętum. Num.* 14.36. *vide* הלן .
לקח	הַצִּילוּ הָעֵדָה אֶת הָרֹצֵחַ וגו׳ קָהָל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :	*Cætum eripere aliquē. Num.* 35.25 *Congregare cętum. Exo.* 35.1.
	וְהֵשִׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה וגו׳ : הַשְׁמֵד תַּשְׁמִיד כָּל עֲדַתִּי :	*Cętū reducere aliquē. Num.* 35.25. *Deuastare totū cętum alicuius. idest membra corporis Hebraismo satis eleganti.) Iob.* 16.7.
	וְהִשְׁקִיתָ אֶת הָעֵדָה :	*Potare cętum. Num.* 20.8.
	זְכֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם :	*Recordari congregationis, &c. Psal.* 74.2.
	וִסְמְכוּ זְקֵנֵי הָעֵדָה וגו׳ :	*Seniores cętus. Leuit.* 4.15.
	כִּי עֲדַת חָנֵף גַּלְמוּד :	*Cętum hypocritę esse solitudinem. Iob.* 15.34.
	יִרְעֵי הָעֵדָה אֶת אֲשֶׁר בָּהּ :	*Cætum cognoscere. Ier.* 6.18.
	יַחֲנֹ֫ת עַל עֲדַת אֲבִירִים :	*Tegere (super) cætum alicuius. Psal.* 106.17.
	עֲדַת לְאֻמִּים תְּסוֹבְבֶךָ :	*Cætum nationum circundare Deum. Psal.* 7.8.
	תְּהִי הַמַּגֵּפָה בַּעֲדַת יי׳ :	*Luem esse in cætu Domini. Nu.* 31.16
	בְּמוֹת הָעֵדָה :	*Cętum mori. Num.* 26.10.
	וַיְהִי מַחֲצִת הָעֵדָה וגו׳ :	*Dimidium cætus, &c. Num.* 31.43.
	וְלֹא הָיָה מָיִם לָעֵדָה :	*Aquam non esse congregationi. Nume.* 20.2.
	וַעֲדָה הַמַּצֵּבָה וגו׳ :	*Statuam esse testem. Gen.* 31.52.
	וְהָיוּ לְךָ לְמִקְרָא הָעֵדָה :	*Tubas esse vocationi (aduocandum) cætus. Nume.* 10.2.
	מְרִיבַת הָעֵדָה :	*Contētio congregationis. Nu.* 27.14
	עֲדַת מְרֵעִים הִקִּיפוּנִי וגו׳ :	*Cætum malignorum circundare aliquem. Psal.* 22.17.
	הַבְדִּילוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת :	*Diuidi de medio congregationis. Nume.* 16.21.
	וַיְהִי הַנֶּגֶף בָּעֵדָת יי׳ :	*Luē esse in cætu Domini. Ios.* 22.17.
	וַיָּעֵדוּ אֵלֶיךָ כָּל הָעֵדָה :	*Totum cætum cōuenire ad aliquem. Num.* 10.3.
	וַעֲדָתוֹ לְפָנַי תִּכּוֹן :	*Congregationē aptari. Ierc.* 30.20.
	וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל :	*Animam excindi à cętu. Exo.* 12.19
	וַתִּקָּהֵל הָעֵדָה כְּאִישׁ אֶחָד וגו׳ :	*Cætum congregari vt virum vnum. Iud.* 20.1.
	הֵרִמּוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת :	*Eleuari de medio cętus. Num.* 17.10
	וַיָּבֹאוּ כָּל נְשִׂיאֵי הָעֵדָה וגו׳ :	*Principes cōgregationis. Exo.* 16.22

	Psalm. 89.38.	
כתן	יִתְּנוּ עֵדֵיהֶם וְיִצְדָּקוּ :	*Dare testes, & iustificari. Esa.* 43.9.
כתן	הֵן עֵד לְאֻמִּים נְתַתִּיו :	*Dare aliquem testem. Esa.* 55.4.
על	עֵדִים אַתֶּם בָּכֶם וגו׳ :	*Aliquos esse testes in (contra) se. Ios.* 24.22.
עד	וְעֵדֵיהֶם דֻּמָּה :	*Aliquos esse testes, pprios. Esa.* 44.9
עין	וְלַעֵינֵי הָעֵדִים הַכְּתֻבִים בַּסֵּפֶר :	*Dare aliquid oculis testium (diuidentibus scilicet) scribentium, &c. Iere.* 32.12.
ענה	לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁקֶר :	*Non respondere in aliquem, testem (testimonium, mēdacij. Exo.* 20.16. *Vide etiam Pro.* 25.18.
ענה	וְעֵד אֶחָד לֹא יַעֲנֶה וגו׳ :	*Testem vnicum non (posse) respondere, &c. aliquem, &c. Nu.* 35.30.
ענה	וְלֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁוְא :	*Non respondere in aliquem, testem (testimoniū) veritatis. Deu.* 5.20
פה	לְפִי עֵדִים יְרֻצַּח אֶת הָרֹצֵחַ :	*Occidere ori (iuxta os, dictū) testiū. Num.* 35.30.
פה	עַל פִּי שְׁנֵים עֵדִים וגו׳ :	*Interfici super ore duorum, vel triū testium, non vnius. Deut.* 17.6.
קום	כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שָׁקֶר :	*Testes mendacij surgere in aliquem. Psal.* 27.12.
קום	יָקוּמוּן עֵדֵי חָמָס וגו׳ :	*Testes iniurię surgere, &c. Ps.* 35.11
שמים	הִנֵּה בַשָּׁמַיִם עֵדִי :	*Testē alicuius esse in cęlis. Iob.* 16.19
שקל	וְעֵד שְׁקָרִים מְדַמֶּה :	*Testem mendaciorum esse fraudem. Pro.* 12.17.
שקל	עֵד שְׁקָרִים לֹא יִנָּקֶה :	*Testem mendaciorum non esse innoxium. Pro.* 19.5.

עוד Require inferius in ע ante ו, suo loco proprio.

עדו / עדי } Require paulò inferius, suo loco proprio.

עדד Require inferius in ע ante ו, suo loco proprio. Quæ verò videntur esse ex radice עדד, quemadmodum & aliquibus placet, nos ea reposuimus in עוד, ibi vide, & nota.

עדא Nomen proprij patris cuiusdam Ahinadabi. Ido. [*Idone.* [1.Reg.4.13. *Ahinadab filius* עדא *Idonis in Mahanaim.*

Fuit alter Ido pater, vel certè attauus Zacariæ Prophetæ, qui & עדו, ibi vide. Esd.5.2. *Et Zacarias filius* עדוא *Idonis.* Hic forsitan fuit sacerdos ille, qui reuersus est ex captiuitate Babylonica, vt Neh.12.4. עדוא *Ido.* Et ver. 16. scribitur cum Iod loco Vau errore librariorum, vel certè illud Iod est Vau contractum ob aliquod mysterium ex Masarah. לעדיא *Idoni Zacarias.* Confer locos accuratius. Quæ verò videntur ex hac radice esse, sunt a עדה, ibi vide, & nota.

עדיאל Nomē proprium viri ex tribu Simeonis. Adiel. [*Adiele.*] 1. Paralip.4.36. וַעֲדִיאֵל *Et Adiel.*

Fuit alter Adiel sacerdos. 1.Par.9.12. *Filij* עדיאל *Adielis.* Alter pater cuiusdam Azmauethi. 1.Par. 27.25. *Et super thesauris regis Azmaueth filius* עדיאל *Adielis.* Compositum est ex עדה, & אל.

עדד Quæ videntur ex hac radice esse, habētur inferius in עוד, ibi vide, & nota.

עדה Nomen fœmininum genere, sine plurali, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עֵדָה עֲדַת עֲדָתִי עֲדָתוֹ עֲדָתָם . Congregatio, collectio populi, cętus, & sic dicitur eleganter à radice יעד, quòd certis tēporibus & locis cōueniatur. [*Congregatione.*] Vide קָהָל . Secundò עֵדָה est

	venit coram me. Esd. 7.22. עד *Vsque ad argenti talenta centum,* ועד *& vsque ad, &c.* Radix est עוד, & illinc habentur huius composita.	
	עֵד Nomen, vel dictio indeclinabilis, eadem cum עוד superiori, sed hoc rarius inuenitur, & semper nomini עולם additum. Donec, adhuc, æternitas. [*Insino, ancora, più oltre, in eterno.*] Exod.15.18. *Dominus regnabit in sæculum* ועד *& adhuc.* Psal.9.6. *Nomina eorum delēsti in sęculum* ועד *& adhuc.* (*vltra.*) Et 10.16. *Dominus rex in sæculum* ועד *& vltra.* Et 21.5. *Longitudinem dierum (in) sæculum* ועד *& æternitatem.* Et 104.5. *Non commouebitur (in) sęculum* ועד *& ęternitatem.* Et sic in reliquis locis, vbi notes, עולם modo habere ב præpositionem, & modo non. Radix mihi est עוד.	
	עֵד Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עֵד עֵדִים עֵדִי אוֹ עֵדֵי עֵדֶיךָ עֵדֵיהֶם . Testis, sic eleganter dictus per trāslationem à radice עוד, quòd testis verus constans sit, quasi adhuc in eo, quod dixerit, perseuerans, & tam de persona, quàm de alia re vsurpatum inuenitur. Hinc pro commonitore satis ornatè ponitur eadem insistendi metaphora. [*Testimonio.*] Huius composita in radice עוד habentur. Efficit nonnullos idiotismos elegantiarum plenos, vt in sequentibus obseruabis. Videtur in aliquibus locis in abstracto sumi, pro עדות testimonio.	
אלהים	אֶלֹהִים עֵד בֵּינִי וּבֵינֶיךָ :	*Deum esse testem inter aliquos. Genes.* 31.50.
אמון	עֵד אֱמוּנִים לֹא יְכַזֵּב וגו׳ :	*Testem veritatum non mentiri, &c. Pro.* 14.5.
אמת	מַצִּיל נְפָשׁוֹת עֵד אֱמֶת :	*Testem veritatis cripere animas. Pro.* 14.25.
אמת	יְהִי יי׳ בָּנוּ לְעֵד אֱמֶת :	*Dominum esse in aliquos testi (in testem) veritatis. Ier.* 42.5.
בליעל	עֵד בְּלִיַּעַל יָלִיץ מִשְׁפָּט :	*Testem belial (impietatis) illudere iudicium. Pro.* 19.28.
גל	הַגַּל הַזֶּה עֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ :	*Aceruum esse testem inter aliquos. Gene.* 31.48.
הביא	יְבִאֵהוּ עֵד :	*Adducere aliquid testē. Exo.* 22.12.
היה	וְהָיָה לְעֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ :	*Fedus esse testi (in testem) inter aliquos. Gen.* 31.44.
היה	לְמַעַן תִּהְיֶה לִי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד וגו׳ :	*Canticum esse testi (in testem) &c. Deut.* 31.19.
היה	וְהָיָה שָׁם בְּךָ לְעֵד :	*Librum esse testi (in testē) in aliquos. Deut.* 31.26.
יסר	וְחִקַּרְתָּנִי לָעֵד תִּהְיֶה :	*Corrugare aliquem, esse testi (in testem.) Iob.* 16.8.
יסר	אַל תְּהִי עֵד חִנָּם בְּרֵעֶךָ :	*Non esse testem gratis in proximū. Pro.* 24.28.
יסר	וְהָיָה לְאוֹת וּלְעֵד לַיי׳ :	*Esse signo & testi (in signum & testem) Domino. Psal.* 19.20.
יסר	הָיִיתִי עֵד מְמַהֵר וגו׳ :	*Esse testem festinum in aliquos, &c. Mal.* 3.5. (8,2.
יעיר	אַעִירָה לִּי עֵרִים נֶאֱמָנִים :	*In testes vocare testes veraces. Esa.*
יקן	הוֹקְנֵי עֵדִים	*Senes testes. Ruth.* 4.11.
ערם	תְּחַדֵּשׁ עֵדֶיךָ נֶגְדִּי :	*Deum innouare testes suos (plagas) contra aliquem. Iob.* 10.17.
חמס	לִהְיוֹת עֵד חָמָס :	*Esse testem iniuriæ. Exod.* 23.1.
יד	יַד הָעֵדִים תִּהְיֶה בּוֹ בָּרִאשֹׁנָה	*Manum testium esse in reum primùm, &c. Deut.* 17.7.
ידע	וְאֲנֹכִי הַיּוֹדֵעַ וָעֵד :	*Aliquem esse cognoscentem, & testem. Ier.* 29.23.
יסוס	עֵד יי׳ בָּכֶם וְעֵד מְשִׁיחוֹ וגו׳	*Dominum & Messiam esse testes in aliquos. 1.Sam.* 12.5. (28.
כזב	עֵד כְּזָבִים אֹבֵד :	*Testem mēdaciorum perire. Pro.* 21.
כלמן	וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה :	*Lunam esse testem fidelem in cęlo.*

זכר	וְאֵל לְעֵר תּוֹכֵחַ עָוֹן :	*Non recordari ęternitati (in æternum.) Esa.* 64.9.
חיים	יְחִי לְבַבְכֶם לָעַד :	*Viuere æternitati. (in æternum.) Ps.* 22.27.
חלק	אַז חָלַק עַד שְׁלָל מַרְבֶּה :	*Diuidi vsque ad (alijs est spolium à* עדה *Chaldaico) spolium multum. Esa.* 33.23.
ידע	הַזֹּאת יָדַעְתָּ מִנִּי עַד :	*Cognoscere ab æternitate. Iob.* 20.4.
יסב	גַּם בְּנֵיהֶם עָדֵי עַד יֵשְׁבוּ וגו׳ :	*Sedere vsque ad æternū. Ps.* 132.12
כה	הֵחֵלָּה וְלֹא שָׁמַעְתָּ עַד כֹּה :	*Non auscultare hactenus. Exo.* 7.18
כי	עַד כִּי גָדַל מְאֹד :	*Ita vt crcuisti valdè. (Cum præterito.) Gen.* 26.13.
כי	עַד כִּי יָבֹא שִׁילֹה :	*Donec quòd veniat. Nonnullis est ex significatione æternitatis. Genes.* 49.10.
כפר	אוּלַי אֲכַפְּרָה בְּעַד חַטַּאתְכֶם	*Expiare pro peccato alicuius. Exod.* 32.30.
כפר	וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ :	*Expiare pro se & pro domo sua. Leuit.* 16.6.
כפר	יי׳ הַטּוֹב יְכַפֵּר בְּעַד :	*Dominum expiare pro (aliquare.) 2.Par.* 30.18.
ליל	וְלַיְלָה אוֹר בַּעֲדִנִּי :	*Noctem esse lucem (vel lucere) pro aliquo. Psal.* 139.11.
מאד	וְהַנַּעֲרָה יָפָה עַד מְאֹד :	*Puella pulchra vsque valdè. (quàm maximè.) 1.Reg.* 1.4.
מגן	אַתָּה יי׳ מָגֵן בַּעֲדִי :	*Esse clipeum pro aliquo. Psal.* 3.4.
מהרה	עַד מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ :	*Currere vsq; citò. (quàm velociter.) Psal.* 147.15.
מנוחה מתי	זֹאת מְנוּחָתִי עָדֵי עַד : עַד מָתַי מֵאַנְתָּ וגו׳ :	*Requies vsq; ad æternū. Ps.* 132.14. *Vsquequo renuisti, &c. (Cum præterito.) Exo.* 10.3.
נבהל	נִבְהֲלוּ עָדֵי עַד :	*Conturbari vsque ad æternum. Psal.* 83.18.
נכון	שְׂפַת אֱמֶת תִּכּוֹן לָעַד :	*Aptari ęternitati. (In æternum.) Prouer.* 12.19.
נפל	יִפֹּל אֲחֻזָּתוֹ בְּעַד הַשֶּׁבֶר :	*Cadere per cancellum. 2.Reg.* 1.2.
נפל	יִבְעַר הַשֶּׁלַח יָפוּל וגו׳ :	*Cadere per gladium. Ioel.* 2.8.
נשאר	לֹא נִשְׁאַר בָּהֶם עַד אֶחָד :	*Non restare vsque ad vnum. Exod.* 14.28.
נתמר	לְהַשְׁמִידָם עָדֵי עַד :	*Aboleri vsque ad æternum. Psalm.* 29.8.
נשקף	נִשְׁקְפָה בְעַד הַחַלּוֹן :	*Prospicere per fenestrā. 2.Sam.* 6.16
סגר	וַיִּסְגֹּר יי׳ בַּעֲדוֹ :	*Claudere pro aliquo. Gen.* 7.16.
סגר	כִּי סָגַר יי׳ בְּעַד רַחְמָהּ :	*Claudere (per) vuluam mulieris. 1.Sam.* 1.6.
סגר	וְסָגַרְתָּ הַדֶּלֶת בַּעֲדֶךָ :	*Claudere ianuam pro se. 2.Reg.* 4.4.
סגר	וַיִּסְגֹּר דַּלְתֵּיהָ בַּעֲדֶךָ :	*Claudere ostium pro se. Esa.* 26.20.
עולם	וְלֹא תִכָּלְמוּ עַד עוֹלְמֵי עַד :	*Non confundi vsque ad sæcula æternitatis. Esa.* 45.17.
עמד	וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד :	*Stare æternitati. (In æternum.) Psal.* 111.3.
עתה	וְאַחַר עַד עָתָּה :	*Remorari hactenus. Gen.* 32.5.
עתם	מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ :	*Vsque ad comam. Vel de (per) coma. Locus illustrandus. Cant.* 4.1.
קבר	עַד קָבְרוֹ אֹתוֹ :	*Quoad sepelisti, &c. (Cum præterito.) Ezec.* 39.16.
קום	לְיוֹם קוּמִי לָעַד :	*Deū surgere æternitati. (in æternū,) alijs spolio ad spoliandū. Soph.* 3.8
שום	וְשַׁמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ :	*Ponere æternitati. (in æternum.) Psal.* 89.30.
שכן	שֹׁכֵן עַד :	*Habitare æternitatem. Esa.* 57.15.

Esa.9.6. עַד est particula nominis Messiæ. Pater עַד donec. (æternitatis.)

Cæterum & in Chaldaico idiomate idem significat hæc dictio, vt Dan.4.5. וְעַד *Et vsque ad vltimum* (*tādem*)

esus, vel vestitus, vel alterius rei. [*Delicatezza.*] Hinc locus ille, vbi Dominus hortũ plantauit, dictus est Eden, eo quod delitijs omnibus abundaret. [*Edeno.*] Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

נח	וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן עֵדֶן :	*Deponere in hortum Eden. Gen.2.15*
נח	וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְיָ אֱלֹהִים מִגַּן עֵדֶן :	*Emittere ex horto Eden. Gen.3.24.*
נח	וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן עֵדֶן אֶת הַכְּרֻבִים :	*Collocare ab oriẽte horti Eden, &c. Gene. 3.25.*
גן	הָאָרֶץ הַלּוּז הַנִּשְׁמָה הָיְתָה כְּגַן עֵדֶן :	*Terram esse sicut hortum Eden. Ezechiel. 36.35.*
גן	כְּגַן עֵדֶן הָאָרֶץ לְפָנָיו :	*Terram esse sicut hortum Eden ante aliquem. Ioel. 2.3.*
סיס	בְּעֵדֶן גַּן אֱלֹהִים הָיִית :	*Esse in Eden horto Dei. Ezec. 28.13*
הלכיש	הַמַּלְבֻּשִׁים שֶׁנִּי עִם עֲרָיִם :	*Vestire aliquem cocco cum delitijs. 2. Saui. 1. 24.*
המיס	וַיָּשֶׂם מִדְבָּרוֹ כְּעֵדֶן :	*Ponere desertũ sicut Eden. Esa. 51.3.*
סמקים	וְנָחַל עֲדָנֶיךָ תַּשְׁקֵם :	*Potare fluuio delitiarum. Psal. 36.9*
יצא	וְנָהָר יֹצֵא מֵעֵדֶן וגו׳ :	*Fluuium egredi ex Eden, &cæt. Genes. 2.10.*
מלא	מְלֹא כַרְשִׁי מַעֲדָנָי :	*Implere vẽtrem ex delitijs alicuius. Iere. 51.34.*
נטע	וַיִּטַּע יְיָ אֱלֹהִים גַּן בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם :	*Plantare hortum in Eden ab origine. Gen. 2.8.*
עץ	וְכָל עֲצֵי עֵדֶן וגו׳ :	*Arbores Eden inuidere alicui. Ezechiel. 31.9.*
עץ	וְיִנָּחֲמוּ בְאֶרֶץ תַּחְתִּית כָּל עֲצֵי עֵדֶן :	*Arbores Eden consolationem accipere. Ezec. 31.16.*
עץ	אֶל מִי דָמִית וגו׳ בְּעֲצֵי עֵדֶן :	*Similem esse ad aliquam inter arbores Eden, &c. Ezec. 31.18.*
עץ	וְהוֹרַדְתָּ אֶת עֲצֵי עֵדֶן וגו׳ :	*Deponi cum arboribus Eden, &cæt. Ezec. 31.18.*
קדמת	קִדְמַת עֵדֶן :	*Ante (ad orientalem plagam) Eden. Gen. 4.15.*

Alias עֵדֶן est nomen proprium Leuitæ, qui & עִדּוֹ & עֲדָיָה dicebatur. 2. Par. 29.12. וְעֵדֶן *Et Eden filius Ioæ*. Et 31.15. *Et super manu illius* עֵדֶן *Eden, &c.* Confer locos.

Deriuatiua huius & composita sunt בֵּית עֵדֶן הַחֹרֶן יְהוֹעָדָן מַעֲדַנִּים מַעֲדָנוֹת עֵדֶן עֶדֶן עֶדְנָה עֲדִינָא עַדְנָא עֲדָיָה עַדְנָה עֲדִינוֹ :

עֵדֶן Nomen proprium vrbis, vel regionis in Siria Damascena. Eden. [*Edeno.*] Ezec. 27.23. *Haran, & Cane,* וְעֵדֶן *& Eden mercatores Sabea.* Dicebatur forsitan & בֵּית עֵדֶן locus iste, vt Amos 1.5. *Et substentantẽ baculum* מִבֵּית עֵדֶן *ex domo Eden.* Hinc legimus 2. Reg. 19. 12. & Esa. 37.11. *Et filios* עֵדֶן *Eden, qui erant in Telasar.* Confer locos accuratius.

עָדִין Nomen proprium loci, vel certè potius viri semper. Adin. [*Adino.*] Esd. 2.15. *Filij (nepotes)* עָדִין *Adini quadringenti quinquaginta quatuor.* Et 8.6. *Et ex filijs* עָדִין *Adini, Ebed filius Ionatæ, &c.* Et quidem proculdubio Adin fuit vnus redeuntium ex captiuitate Babylonica, vt Neh. 10.17. עָדִין *Adinus*, quare locos diligentius velim conferas.

עִדָּן / עִדְּנָא Nomen Chaldaicum masculinum genere, & declinatione, עִדַּנְיָא עִדִּנָיָא . Tempus. [*Tẽpo.*] Hebraicè זְמַן, vel עֵת dicitur. Loci notandi.

זבן	דִּי עִדְּנָא אִנְתִּין זְבִנִין :	*Emere tempus. Chaldaismus elegãs. Dan. 2.8.*
הסי נס	עַד דִּי עִדְּנָא שְׁתֵּנָא :	*Tempus mutari. Dan. 2.9.*
חיף	וְשִׁבְעָה עִדָּנִין יַחֲלֹפוּן עָלוֹהִי	*Septem tempora transire super aliquem. Dan. 4.13.*
שנס	וְהוּא מְהַשְׁנֵא עִדָּנַיָּא וְזִמְנַיָּא	*Mutare tempora. Dan. 2.21.*

עֲדִינָא Nomen proprium viri fortissimi ex tribu Ruben. Adina. [*Adinao.*] 1. Paral. 11.42.

עדה	וְאֶעְדֶּךָ עָדִי :	*Ornare aliquã ornato. Ezec. 16.11.*
עדה	וְעָדִית עָדִי :	*Ornari ornato. Ezec. 16.40.*
רסן	בְּמֶתֶג וָרֶסֶן עָדְיוֹ לְכַלּוֹם :	*Constringere (in) camo & freno ornamento equi, & muli. Alijs est os constringere camo. Psal. 32.9.*
שוף	וְצִבִּי עָדְיוֹ לְגָאוֹן שָׂמוּהוּ :	*Ponere complacentiam ornamẽti sui supbię. (In superbiã.) Ezec. 7.20.*
פות	וְלֹא שָׁתוּ אִישׁ עָדְיוֹ עָלָיו :	*Non ponere ornamẽtum suum super se. Exo. 33.4.*
סכת	הֲתִשְׁכַּח בְּתוּלָה עֶדְיָהּ :	*Virginem obliuisci ornamenti sui. Iere. 2.31.*

עֲדִיָּה Nomẽ proprium viri patris Iedidæ reginę. Adaiah. [*Adaio.*] 2. Reg. 22.1. *Et nomen matris eius Iedida filia* עֲדִיָּה *Adaię, & Bozcata.*

Fuere duo alteri huius nominis viri, qui vxores alienigenas repudiarunt. Esd. 10.28. נַעֲדִיָּה *Et Adaias*. Et ver. 38. וַעֲדִיָּה *Et Adaias*.

Alter ex Iuda. Neh. 11.5. *Filij* עֲדִיָּה *Adaię*.

Alter ex genere sacerdotali. Nehem. 11.12. וַעֲדִיָּה *Et Adaias filius Ierohami*.

Alter Leuites pater Zaræ, qui & עִדּוֹ . 1. Paral. 6.26. *Filij* עֲדִיָּה *Adaię*.

Alter ex Beniamin. 1. Paral. 8.21. וַעֲדִיָּה *Et Adaias*.

Compositum est ex עדה & יה .

עֲדִיהוּ Nomẽ proprium cuiusdã viri patris Maassiæ Principis. Adaiahu. [*Adaio.*] 2. Par. 23. 1. *Et Maassiam filium* עֲדִיהוּ *Adaiæ*.

Compositum est ex עדה & יה & הוא .

עֲדִיתַיִם Require paulò inferius, suo loco proprio.

עַדְלַי Nomen proprium cuiusdã viri. Adlai. [*Adlaio.*] 1. Par. 27.29. *Et super bobus in vallibus erat Saphat filius* עַדְלַי *Adlaij*.

עֲדֻלָּם Nomen proprium vrbis regiæ antiquissimæ, vt ex deriuatiuo coniectare licet, quæ in planitie constructa cessit in sortem Iudę tribus. Adulam. [*Adulama.*] Ios. 12.15. *Rex* עֲדֻלָּם *Adulamæ vnus*. Et 15.35. וַעֲדֻלָּם *Et Adulama*. Neh. 11.30. *In Zanoa,* וַעֲדֻלָּם *& Adulama, & oppidis earum.* Hãc olim Roboam ædificijs exornauit, vt 1. Par. 11.7. וְאֶת עֲדֻלָּם *Et Adulamam.* Spelunca Adulamæ, in quã Dauid confugit, fit mentio 1. Sam. 22.1. *Et euasit ad specum* עֲדֻלָּם *Adulamæ.* Mich. 1.15. *Vsque ad* עֲדֻלָּם *Adulamam veniet gloria Israelis*. Locus illustrandus. Deriuatiuum huius est עַדְלָמִי .

עַדְלָמִי Nomen gentile masculinum genere, deriuatum à superiori. Adulamites. [*Huomo della città d'Adulama.*] Gen. 38.1. *Et diuertit vsque ad virum* עַדְלָמִי *Adulamitidem.* Lenonem fuisse hunc, Iudæi suspicantur, & ob id nomine עַדְלָמִי lenones denotant.

עֲדִים Nomen plurale masculinum, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur, ex qua radice sit, quidvè propriè significet. Ego cum illis sto, qui radicem עדה esse censent, & remotiones, proiectiones ex significatione Syriaca interpretor. [*Girtamenti, passamenti in altro luogo.*] Esa. 64.6. *Et quasi pannus* עֲדִים *remotionũ sunt oẽs iustitiæ nostræ.* Alludit ad pannos attritos, quos abijcimus, & aliò transire facimus, vel ad pannos menstruatæ, & huiusmodi. Expende locũ accuratius & oẽs.

עֵדֶן Dictio composita ex עַד & הֵן . Hactenus, hucusque. [*Sin qui, sin hora.*] Ecclef. 4.3. *Melior autem amborum est is, qui* עֵדֶן *hactenus non extitit.* Alibi fortasis non inuenitur. Idem est עֲדֶנָה .

עֵדֶן Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עֵדֶן עֲדָנִים עֲדָנַי עֲדָנֶיךָ . Voluptas, delectatio, delitium, delitiæ vel

Cæterum in Chaldaico idiomate, est Cal actiuum, quod sic flectitur in Biblijs.

עָדַת Præteritum.
יֶעֱדֶה / תֵּעֶדָא } Futurum.

Transiuit, pertransiuit. [*Passare.*] Hebraice עָבַר diceres. Loci obseruandi.

דת	כְּדָת פָּרַס וּמָדַי דִּי לָא תֶעְדֵּא :	*Legem non transire. Dan. 6.9.*
מלכות	לְכוֹתָא עֹדֶת מִינְהּ :	*Regnũ transire ab aliquo. Dan. 4.28.*
ריח	וְרֵיחַ נוּר לָא עָדַת בְּהוֹן :	*Odorem ignis non transire in aliquẽ. Dan. 3.26.*
מלכות	שָׁלְטָנֵיהּ שָׁלְטָן עָלַם דִּי לָא יֶעְדֶּה :	*Dominium non transire. Dan. 7.14.*

Aliàs עָדָה est nomen proprium mulieris, quæ Lamechi fuit vxor. Adah. [*Ada.*] Genes. 4.18. *Nomen vnius* עָדָה *Adah*.

Fuit altera Adah Elonis filia, & vxor Esau. Gen. 36.2. אֶת עָדָה *Adã, &c.* Hæc forsitan est בָּשְׂמַת . Cõfer locos.

Deriuatiua huius & composita sunt אֶלְעָדָה הָעֵדָה יְהוֹעַדָּה יָעְדִי מַעֲדַי מַעֲדָיָה מוֹעַדְיָה עֵהוּ עִדּוֹ עֲדִי עֲדָיָה עֲדָיָהוּ עִדִּים עֲדִית אוֹ עֶדֶת :

עִדּוֹ Nomen proprium attaui Zacariæ Prophetæ, qui & עִדֹּא . Ido. [*Idone.*] Zac. 1.1. *Ad Zacariam filium Barachię filij* עִדּוֹ *Idonis Prophetæ, &c.*

Fuit alter Ido videns, modò superior potius non sit, de quo 2. Par. 12.15. וְעִדּוֹ *Et Idonis videntis.* Et cap. 13. 22. *Scripta sunt in repertorio Prophetę* עִדּוֹ *Idonis*. Huius opera nunc desiderantur. Hunc quidam arbitrantur esse, virum illum diuinum, de quo 1. Reg. 13. ibi vide. & confer locos accuratius.

Alter Ido Leuita, qui & עֲדָיָה & עֵדֶן . 1. Par. 6.6. עִדּוֹ *Ido filius eius.* Radix forsitan est עדה .

עֲדוֹת Require inferius in nomine עֲדִית, cuius plurale est.

עֲדוֹת Habetur paulò inferius, suo loco proprio.

עָדִי Nomen formæ masculinæ, & in distinctione sententiæ עָדִי, cum duali, & plurali, suscipiẽs affixa, quę sunt in Biblijs עָדִי עָדַי עֲדָיִם עָדַי עָדֶיךָ עָדֶיהָ עָדָיו עֲדָיִם . Ornamentum, quicquid ornatus gratia homines, & præsertim mulieres induunt. [*Tuttigli ornamẽti che si portano, come annelli, gioie, vesti pretiose, & simil'altre cose.*] עָדִי est etiam a עֵד , ibi vide. Nõnulli duobus in locis exponunt hoc nomen pro ore, vel pro ea oris parte, qua cibus transit in stomachum, ab altera significatione Syriaca radicis huius עדה , & hinc postea deriuant עֵד pro verbo, vt suo loco dictum est. Ego constanter vnicum vocis sensum retinerem, de qua tamen omnibus sit liberum iudicare. Inuenitur forsitan in sequentibus locis tantummodo.

בוא	וַתָּבוֹאִי בַּעֲדִי עֲדָיִים :	*Venire in (cum) ornamento ornamentorum. (omnium generum.) Ezechiel. 16.7.*
סור	יַעַתָּה הוֹרֵד עֶדְיְךָ מֵעָלֶיךָ :	*Deponere ornamentum desuper se. Exo. 33.5.*
עלה	הַמַּעֲלֶה עֲדִי זָהָב עַל לְבוּשֶׁכָן :	*Ascendere facere (imponere) ornamenta auri super vestimentis. 2. Sam. 1.24.*
שבע	הַמַּשְׂבִּיעַ בַּטּוּב עֶדְיֶךָ :	*Satiare in bono ornamentum (os) alicuius. Psal. 103.5.*
שתל	וַיִּתְּצוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֶדְיָם :	*Auferre à se ornamentum suum. Exo. 33.6.*
לבש	כְּלִם כַּעֲדִי תִלְבָּשִׁי :	*Induere aliqua re tanquàm ornamento. Esa. 49.18.*
שים	כִּי תַעֲדִי עֲדִי זָהָב :	*Ornari ornamento auri. Ier. 4.30.*

סנד	בְּסוֹד יְשָׁרִים וְעֵדָה :	*Confiteri in cętu rectorum & cõgregatione. Psal. 111.1.*
עין	אַשְׁרֵי הָעֵדָה נַעֲשָׂתָה לְשִׁגְגָה וגו׳ :	*Oculi congregationis, & cæt. Nume. 15.24.*
פעל	עֹד עָמְדוּ לִפְנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁפָּט :	*Stare ante cętũ iudicio. (ad iudiciũ.) Ios. 20.6.*
ערץ	עֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי :	*Cætum tyrannorum quærere animã alicuius. Psal. 86.14.*
פסח	כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ :	*Totam congregationem facere Pascha. Exo. 12.47.*
עמד	עֹד עָמְדוּ לִפְנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁפָּט :	*Stare ante cętum iudicio. (Ad iudicium. Num. 35.12.*
צדיק	וְחַטָּאִים בַּעֲדַת צַדִּיקִים :	*Peccatores nõ surgere in cætu iustorum. Psal. 1.5.*
נפל	לִפְנֵי כָל קְהַל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	*Cadere in faciem ante congregationem cætus. Num. 14.5.*
נקף	וְעַל כָּל הָעֵדָה יִקָּף :	*Indignari super congregatione. Leuit. 10.6.*
נקף	וְעַל כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל הָיָה קֶצֶף :	*Indignationem esse super cætu. Ios. 22.20.*
קרא	אֵלֶּה קְרוּאֵי הָעֵדָה וגו׳ :	*Vocati congregationis. Num. 1.16.*
קרא	וַיִּקְרְאוּ אֹתוֹ אֶל הָעֵדָה וגו׳ :	*Vocare aliquem congregationem. 1. Reg. 12.19.*
רגם	וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל הָעֵדָה :	*Congregationem lapidare aliquem. Leuit. 24.14.*
רוע	עַד מָתַי לָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת	*Cætus malus. Num. 14.27.*
רוע	לְכָל הָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת הַנּוֹעָדִים וגו׳ :	*Congregatio mala (virorum) qui conueniunt, &c. Num. 14.35.*
שחט	שֹׁאֲבֵי מַיִם לְכָל הָעֵדָה :	*Scindere ligna, & haurire aquã omni congregationi. Ios. 9.21.*
שגג	אִם כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וגו׳ :	*Cætum errare. Leuit. 4.13.*
שלח	יִשְׁלְחוּ שָׁם הָעֵדָה וגו׳ :	*Cætum mittere, &c. Iud. 21.10.*
שפט	וְשָׁפְטוּ הָעֵדָה בֵּין וגו׳ :	*Cętum iudicare. Num. 35.24.*
שתה	וְהִשְׁתָּה הָעֵדָה וּבְעִירָם :	*Cętum bibere. Num. 20.11.*
תוך	בְּתוֹךְ קָהָל וָעֵדָה :	*Esse in medio congregationis, &cæt. Pro. 5.14.*

עָדָה Verbum Cal commune, ex quiescentibus Lamed He, suscipiẽs affixa, sic flectit in Biblijs.

עָדָה / עָדִית } Præteritum.
אֶעְדֶּךָ / תֵּעָדִי אוֹ תַעֲדִי תֵּעָדֶה וַתַּעֲדוּ } Futurum.
עָדֶה Imperat.

Cætera cautè formabis ad horum regulas, cũ opus erunt, vel nomine deriuatiuo potius vteris. Ornauit, ornatus est, ornamenta adhibuit, & est proprium mulieris, quamuis de viro etiã dicatur. [*Ornare, & ornarsi, polirsi, mettersi vesti, gioie, & simil'altre cose.*] Aliam insuper habet significationem, quã omnes ex Syriaco deriuari censent. Transiuit. [*Passare.*] Inuenitur tantum in sequentibus locis obseruandis.

נתן	עָדָה נָא גָאוֹן וַגֹּבַהּ :	*Ornari superbia, & extollentia. Iob. 40.5.*
זהב	וְתַעֲדִי זָהָב וְכֶסֶף :	*Ornari auro, & argẽto. Ezec. 16.13*
כלם	כִּי כְּלָה רֹעֲדָה כֵּלֶיהָ :	*Sponsam ornari instrumentis suis. Esa. 61.10.*
כוס	תַּעַד נִזְמָהּ וְחֲלִיָּתָהּ :	*Ornari armilla & monili. Hos. 2.13.*
עדי	כִּי תַעֲדִי עֲדִי זָהָב :	*Ornari ornamento auri. Ier. 4.30.*
עדי	וְאֶעְדֶּךָ עָדִי :	*Ornare aliquam ornamento. Ezech. 16.11.*
עדי	וְעָדִית עָדִי :	*Ornari ornamento. Ezec. 23.40.*
קחל	לֹא עָדָה עָלָיו שָׁחַל :	*Leonem non transire super aliquid. Iob. 28.8.*
תוף	עוֹד תַּעֲדִי חֲפָיִךְ :	*Ornari timpanis suis. Ier. 31.4.*

עדנא *Adinas filius Sizæ Rubeniva, &c.* Radix est עדן .

עֲדְנָא Nomen proprium viri, qui vxori alienigenę libellum repudij tradidit. Adna. [*Adano.*] Esd. 10.29. עֲדְנָא *Adnas* .

Fuit alter Adnas sacerdos, de quo Neh. 12.15. *Harimo* עדנא *Adnas.* Radix est עדן .

עֶדְנָה Nomen fęmininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Voluptas, delectatio. [*Appiacere, dilettatione.*] Moses eleganter de venerea voluptate dixit, Gene. 18.12. *Postquàm inueteraui fuit mihi* עדנה *voluptas.* Radix est עדן .

עֲדִנָה Nomen fęmininum genere, quod semel in Bibliis inuenit. Delicata, voluptuosa, delitijs referta. [*Donna di buon tempo, piena d'appiacceri, che sà darsi buon tempo.*] Esa. 47.8. *Et nunc audi istud* עֲדִינָה *delicata, &c.* Radix est עדן .

עַדְנָה Nomen proprium viri fortissimi ex Manassis tribu. Adnah. [*Adano.*] 1. Paral. 12.21. עַדְנָה *Adnas, &c.*

Fuit alter Adnas Princeps regis Iosaphati, de quo 2. Par. 17.14. עַדְנָה *Adnas Princeps, &c.* Radix est עדן .

עַדְנָה Dictio composita ex עַד & דְּנָה . Hactenus, hucusq;. [*Sin qui, sin hora.*] Eccl. 4.2. *Qui vini sunt* עַדְנָה *hactenus* . Fortassis alibi non inuenitur.

עֲדִינוֹ Nomen proprium viri fortissimi. Adino. [*Adino.*] 2. Sam. 23.8. עֲדִינוֹ *Adinos Eznita.* Nonnullis est Toar, idest delitiosus, quod non placet. Radix est עדן .

עֶדְעָדָה Nomen proprium vrbis in finibus Idumeæ, quam sors Iudę ditioni destinauit. Edadah. [*Edada.*] Ios. 15.22. וְעֶדְעָדָה *Et Edada.*

עדף Verbum Cal neutrum, perfectum, quod habet has voces tantum in Biblijs.

עֹדֵף עֹדְפִים } Part. præs.
עוֹדֶפֶת

Cætera ex synonimis desumerem, quæ vide in יתר . Superfluit, superabundauit, excessit. [*Soprauanzare, restare, essere di più.*] Octo vicibus tantum inuenitur.

וְהָאַמָּה מִזֶּה בְּעֹדֶף וגו׳ :	*Cubitus in superabundante, &cet.* Exo. 26.13.
וְאֶת כָּל הָעֹדֶף תַּכִּיחוּ לָכֶם וגו׳ :	*Reponere superabundans, &c.* Exod. 16.23.
וְהֵשִׁיב אֶת הָעֹדֶף לָאִישׁ וגו׳	*Reddere superabundans, &c.* Leuit. 25.27.
חֲצִי הַיְרִיעָה הָעֹדֶפֶת וגו׳ : הָעֹדְפִים עַל הַלְּיִים :	*Cortina superabundans.* Exo. 26.12. *Superabundans super Leuitis.* Nume. 3.46.
וְיֶתֶר הָעֹדֶף בִּירִיעֹת הָאֹהֶל :	*Superfluum superabundans in cortinis.* Exo. 26.12.
פְּדוּיֵי הָעֹדְפִים בָּהֶם :	*Redemptiones superabuntium in Leuitis.* Num. 3.48.
מֵאֵת הָעֹדְפִים עַל פְּדוּיֵי הַלְּוִיִּם	*Superabundantes super redemptionibus Leuitarum.* Num. 3.49.

Deriuatiuum huius est הָעֹדֵף .

עָדַר Verbum Calactiuum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

עֹדְרֵי Part. præs.
לַעְדֹּר Infinitiuus.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, nam est verbum fictitiũ, per quàm eleganter à nomine עֵדֶר , & dicitur ornatè de instructione aciei in bello, quasi militum gregatim dispositionem diceres. Aciem instruxit, disposuit. [*Mettere in ordinanza, far le schiere propriamẽte.*] 1. Par. 12.34. לַעְדֹּר *Et ad instruendum (aciem) in non corde, & corde.* (sine duplici corde.) Et ver. 39. *Omnes isti erãt milites* עֹדְרֵי *instruẽtes (instructores) aciei i corde pfecto, &c.* Alibi nõ inuenit.

Deriuatiua huius radicis & composita sunt מַעְדֵּר מַעֲדַר עֵדֶר עֲדָרִיאֵל :

עִדֵּר Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod semel inuenitur in Biblijs, in futuro יְעִדְּרוּ , nec aliud ex eo facilè formarem, quòd nõ satis certum sit, quid propriè significet. Communiori sentẽtia pro deficere fecit, exponitur, verum significationis ratio ignoratur, quamuis quidam conentur, illam afferre, sic nempè dici, quasi in vnum coarctare, & ita deficere. Ego nihil certi, quod proferam, adhuc habeo, & si malim, modo coniectare liceat, sic dici à significatione עִדֵּר Niphal farriendi scilicet, quod fit detractione spinarum, & huiusmodi. [*Far mancare.*] Legitur 1. Reg. 4.27. *Non* יְעִדְּרוּ *detrahebant aliud.* Expende locũ & oẽs accuratius.

עֵדֶר Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עֵדֶר עֲדָרִים . עֲדְרֵי עֶדְרוֹ עֲדָרֵיהֶם . Grex. [*Gregge, mandra.*] Etymon vocis ignoratur, quamuis sint, qui putent à collectione sic dici. Loci obseruandi in quibus tantum inuenitur.

וְעֲדָרִים לָאָרִיות :	*Greges esse (pro) stabulis.* 2. Parali. 32.28.
אֲלֵיהָ יָבֹאוּ רֹעִים וְעֶדְרֵיהֶם :	*Pastores & greges venire.* Ier. 6.3.
כְּבַקֵּרֶת רֹעֶה עֶדְרוֹ וגו׳ :	*Inquirere gregem &c.* Ezec. 34.12.
עֶדֶר גְּזֹלוֹ וַיִּרְעוּ :	*Rapere gregem.* Iob. 24.2.
בְּעֵדֶר בְּתוֹךְ הַדֶּרֶךְ :	*Grex in medio ductus sui.* Mich. 2.12
לְעֲדָרִים תִּהְיֶינָה :	*Ciuitates esse (pro) gregibus.* Esa. 17.2.
גַּם אֶל כָּל הַהֹלְכִים אַחֲרֵי הָעֲדָרִים :	*Ire post greges.* Gen. 32.20.
וְרוּחַ הִשִּׁימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר :	*Ponere spatium inter gregem & gregem.* Gen. 32.17.
כִּי מִן הַבְּאֵר הַהוּא יַשְׁקוּ הָעֲדָרִים :	*Potare greges de puteo.* Gen. 29.2. (39.
וַיָּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבַדּוֹ :	*Ponere sibi greges seorsim.* Gen. 30.
שִׁית לִבְּךָ לַעֲדָרִים	*Ponere cor gregibus.* (*ad greges.*) Pro. 27.23.
אִישׁ בְּעֶדְרוֹ זָכָר :	*Masculum esse in grege.* Mal. 1.14.
כְּעִטִּיָּה עַל עֶדְרֵי חֲבֵרֶיךָ :	*Greges sodalium.* Can. 1.7.
כַּכְּבִיר בְּעֶדְרֵי צֹאן :	*Leunculus inter greges ouium.* Mic. 5.8. (21.
מִהְלָאָה לְמִגְדַּל עֵדֶר :	*Turris gregis.* (*nomẽ loci.*) Gen. 35.
אַתָּה מִגְדַּל עֵדֶר וגו׳ :	*Turris gregis &c.* Mich. 4.8.
מִרְעֵה עֲדָרִים :	*Pascuum gregem.* Esa. 32.14.
אֶאֱסֹף שַׁמָּה כָּל הָעֲדָרִים :	*Gregem colligi, &c.* Gen. 29.3. *Vide etiam ver.* 8.
גַּם עֲדָרֵי הַצֹּאן נֶאְשָׁמוּ :	*Gregem ouium deuastari.* Ioel. 1.18.
גַּם בְּכֵי עֲדָרֵי בָקָר וגו׳ :	*Gregem vaccarum vagari.* Ioel. 1.18
יַנְהֵגֵם כָּעֵדֶר בַּמִּדְבָּר :	*Ducere aliquos sicut gregem in deserto.* Psal. 78.52.
וְנִסְעוּ כָּעֵדֶר :	*Proficisci in gregem.* Ioel. 3.1.23.
נְפֹצוֹת כָּל רֹעֶה וְעֶדְרוֹ :	*Dispergere frangendo pastorem & gregem.* Ier. 51.23.
וַיִּשָּׂא זֶה מֵהָעֵדֶר :	*Leuare de grege.* 1. Sam. 17.35.
כִּי נִשְׁבָּה עֶדֶר יי׳ :	*Gregem Domino diripi.* Ier. 13.17.
וְיִתֵּן בְּיַד עֲבָדָיו עֵדֶר עֵדֶר לְבַדּוֹ :	*Dare in manu seruorum gregem gregem (singulos greges) seorsim.* Gen. 32.17.
אֵיכָה הֶעֱדַרְתָּ לְךָ :	*Gregem dari alicui.* Ier. 13.19.
שַׁעֲרֶךָ כַּעֲדַר הָעִזִּים וגו׳ :	*Grex caprarum.* Cant. 4.1. & 6.5.
כִּי פָקַד יי׳ צְבָאוֹת אֶת עֶדְרוֹ	*Visitare gregem suum.* Zach. 10.3.
וְהִנֵּה שָׁם שְׁלֹשָׁה עֲדְרֵי צֹאן :	*Tres greges ouium.* Gen. 29.2.
שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת וגו׳ :	*Grex incisarum (ouium.) Cant.* 4.2. *Vide* קצב .

וְרָבְצוּ בְּתוֹכַת עֲדָרִים וגו׳ :	*Greges cubare in medio alicuius.* Soph. 2.14.
שַׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים וגו׳ :	*Grex ouium.* Cant. 6.6.
כִּלְעֹה עֶדְרוֹ יִרְעֶה וגו׳ :	*Pastorem pascere gregem suum.* Esa. 40.11.
לִשְׁמֹעַ שְׂרִיקוֹת עֲדָרִים :	*Audire sibila gregum.* Iud. 5.16.
יִשְׁמְרוּ כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ :	*Seruare sicut pastorem gregem suũ.* Iere. 31.9.

Aliàs עֵדֶר est nomen proprium ex Beniamin. Eder. [*Edro.*] 1. Par. 8.15. וְעֵדֶר *Et Eder.*

Fuit alter Eder Leuita filius Musi. 1. Paralip. 23.23. וְעֵדֶר *Et Eder.*

Est insuper nomen vrbis in tribu Iudæ secus limites Idumeæ. [*Edra.*] Ios. 15.21. וְעֵדֶר *Et Eder.*

עַדְרִיאֵל Nomen proprium viri, qui Sauli regis fuit gener. Adriel. [*Adrielo.*] 1. Sam. 18.19. *Et ipsa data fuit* לְעַדְרִיאֵל *Adrieli, &c.* Et 2.21.8. *Quæ genuit* לְעַדְרִיאֵל *Adrieli, &c.* ibi vide omnia. Compositum est ex עֵדֶר & אֵל .

עֲדָשִׁים Nomẽ plurale masculinum genere. Lẽs. [*Lente, lenticchia.*] Quater inuenitur in Biblijs.

וַתְּהִי שָׁם חֶלְקַת הַשָּׂדֶה מְלֵאָה עֲדָשִׁים :	*Ager plenus lente.* 3. Sam. 23.11.
קַח לְךָ חִטִּין וּשְׂעֹרִים וַעֲדָשִׁים וגו׳ :	*Accipere triticũ, fabam, lentẽ, &c.* Ezec. 4.9.
וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים :	*Dare panem & coctionem (pulmentum) lentis.* Gen. 25.34.
וּפוֹל וַעֲדָשִׁים וְקָלִי וגו׳ :	*Afferre fabam, & lentes, &c.* 2. Samuel. 17.28.

עֵדוּת עֵדֶת } Nomen fęmininum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עֵדוּת אוֹ עֵדֶת עֵדוֹת עֵדוֹתֶיךָ אוֹ עֵדוֹתֶיךָ עֵדוֹתַי אוֹ עֵדוֹתָיו . Testimonium, epithetum legis elegans, quasi diuinæ voluntatis erga nos testimonium, vel obtestatio, (vide rationem significationis in עֵד) qua de re alijs affixis non indiget, sed formare poteris affixum primę personæ, cum opus fuerit, introducere Deum dicentẽ עֵדוֹתַי vel עֵדוֹתִי , nam Vau aliquando est mobile in affixis. [*Testimonianza, protesto, epiteto della legge Diuina.*] Alij plurale deriuant a עֵדָה , nescio qua ratione. Radix omnibus est עוד ; in aliquibus tamen locis deducitur à radice עדה , & ornamentum, ornatum, quem homines ex vestimentis pretiosis, & huiusmodi adhibẽt corpori, significat, quamuis non desint, qui & hoc ad עוד reuocent; & vsurpari dicant pro singulari & certo quodam ornatu, quo reges decorabantur, & quasi testimonio cõfirmationis agnoscerentur, sed prior, sententia verior est. Quid verò, si & pro lege fiat à עדה , quasi ornamentum? Id quod certè significatur à Vau mobili in plurale, quod notes velim. [*Ornamento, ornato.*] Loci aliquot obseruandi.

לְאֹהֶל הָעֵדֻת :	*Tentorium testimonij.* (*tabularum legis.* Neh. 9.15.
לַמְנַצֵּחַ אֶל שׁוֹשַׁנִּים עֵדוּת לְאָסָף :	*Ornamẽtum,* (*testimonium, obtestatio*) *Asaphi. Locus elucidandus.* Psal. 80.1.
וְאֶל הָאָרוֹן תֵּתֵן אֶת הָעֵדֻת :	*Dare testimonium* (*ponere tabulas legis*) *ad arcam.* Exo. 25.20.
אֲשֶׁר עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת :	*Arca testimonij.* (*tabularum legis.*) Exo. 25.21.
דָּבַקְתִּי בְּעֵדוֹתֶיךָ :	*Adherere (in) obtestationibus Dei,* Psal. 119.31.
אֵלֶּה הָעֵדוֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר :	*Loqui obtestationes, &c.* Deut. 4.45
וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ וגו׳ :	*Loqui in* (*de*) *obtestationibus Dei.* Psal. 119.46.
בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי :	*Lætari in via obtestationum Dei.* Psal. 119.14.
הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ :	*Inclinare cor ad obtestationes Dei.* Psal. 119.36.
וּבְעֵדוֹתָיו לֹא הָלָכְתָּם :	*Non ire in obtestationibus Dei.* Ier. 44.22.
וְאֶת עֵדוֹתָיו אֲשֶׁר הֵעִיד בָּהֶם :	*Spernere obtestationes, quas Deus obtestatur.* 2. Reg. 17.15.
וַיָּקֶם עֵדוּת בְּיַעֲקֹב :	*Erigere testimonium* (*legem*) *in aliquos.* Psal. 78.5.
וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדֹתֶיךָ :	*Reducere pedes ad obtestationes Dei.* Psal. 119.59.
עֵדֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן :	*Intelligere obtestationes Dei.* Psal. 119.95.
יָדְעוּ עֵדֹתֶיךָ :	*Cognoscere obtestationes Dei.* Psal. 119.79.
שְׁנֵי לוּחֹת הָעֵדֻת :	*Duæ tabulæ testimonij.* Exo. 31.18.
וְעֵדוֹתַי זוּ אֲלַמְּדֵם וגו׳ :	*Docere obtestationẽ, &c.* Ps. 132.12.
מִשְׁכַּן הָעֵדֻת :	*Tabernaculũ testimonij.* Exo. 38.21
עֵדֹתֶיךָ נֶאֱמְנוּ מְאֹד :	*Obtestationes Dei fideles esse valdè.* Psal. 93.5.
עֵדוּת יי׳ נֶאֱמָנָה :	*Testimonium Domini esse fidele.* (*stabile.*) Psal. 19.8.
נָחַלְתִּי עֵדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם :	*Hæreditare obtestationes Dei.* Psal. 119.111.
מֵעֵדוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי :	*Non declinare ab obtestationibus Dei.* Psal. 119.157.
אֲשָׁמְרָה נִצְרֵי עֵדֹתֶיו :	*Custodire obtestationes Dei.* Psalm. 119.2.
וַיִּתֶּן עָלָיו אֶת הַנֵּזֶר וְאֶת הָעֵדוּת :	*Dare super aliquem coronam, & ornamẽtum.* (*testimonium, legem.*) 2. Reg. 11.12. *Vide etiam* 2. *Paral.* 23.11.
פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ :	*Obtestationes Dei esse mirabilia.* Ps. 119.129.
וְנִנַּחוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת :	*Manna ante testimonium.* (*tabulas legis scilicet.*) Exo. 16.34.
מְחוּץ לַפָּרֹכֶת הָעֵדֻת וגו׳ :	*Auleum testimonij.* (*tabularum legis.*) Leuit. 24.3.
צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם :	*Obtestationes Dei esse iustitiam* (*iustas*) *in æternum.* Psal. 119.144.
יָעַדְתִּי וְחֻקָּיו אֲשֶׁר צִוִּיתָ :	*Seruare obtestationes, quas Deus præcipit.* Deut. 6.17.
צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ :	*Mãdare iustitia* (*iustè*) *obtestationes.* Psal. 119.138.
עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ :	*Ponere aliquid testimonium* (*legem*) *in aliquem.* Psal. 81.6.
כִּי עֵדוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי :	*Obtestationes Dei esse eloquium alicui.* Psal. 119.99.
שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו :	*Seruire obtestationes Dei.* Ps. 99.7.
וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ :	*Seruare obtestationẽ oris Dei.* Psal. 119.88.
גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי :	*Obtestationes Dei esse delectationẽ tuam.* Psal. 119.24.
לְמַצֵּחַ עַל שׁוֹשַׁן עֵדוּת :	*Rosa ornamenti.* (*testimonij, legis.*) Psalm. 60.1. *Locus illustrandus, vide* שושן .

עֲדִיתַיִם Nomen proprium ciuitatis in planitie fabrefactæ, quæ tribui Iudæ sorte obtigit. Adithaim. [*Aditaima.*] Ios. 15.36. וַעֲדִיתַיִם *Et Adithaim* .

ע ו

עו Lege radicem עוה, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

עוא Nomen proprium ciuitatis in Asiriæ prouincia. Aua. [*Aua.*] 2.Reg. 17. 24. וּמֵעַוָּא *Et ex Aua.* Hæc forsitan est עוה.

Deriuatiuum huius est עִוִּים, quod suo loco vide.

עוב Quæ videntur ex hac radice fieri, sunt inferius עב, ibi vide, & nota.

עוג Verbum Cal actiuũ, ex quiescẽtibus Ain Vau, quod semel legitur in Biblijs in futuro cum affixo תְּעַוְּנוּהָ, cætera verò cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, vel nomine עֻגָּה veteris. Coxit subter vel super prunas. [*Cuocere sotto le bragie.*] Ezec. 4.12. *Et ipsam in sterçore humano* תְּעַוְּנוּהָ *adustulabis (eam) ipsis videntibus.*

Deriuatiua huius sunt מְעוֹג עֻגָּה עוּג.

עוג Nomen proprium regis Bassan ab Israelitis interempti, de quo Iudæi multa ridicula fabulantur. Og. [*Oge.*] Num. 21.34. *Et egressus est* עוֹג *Og rex Bassan, &c.* ibi vide omnia. Hic erat ex gigantum prole, vt Deut. 3. 11. *Quia solum* עוֹג *Og rex Bassan reliquus erat ex gigantũ semine, cuius lectus ferreus extat in Rabata Amonitarum, nouem cubitorum longitudinis, & quatuor latitudinis iuxta cubitum virilem, &c.*

עוד Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, quod semel legitur in Biblijs in præterito, cum affixo עִוְּדוּנִי, & dubitatur, quid propriè significet. Omnes ferè censent, ex Syriaco idiomate deriuari, & ex עֹד significatione, cum spolium significare credunt, vt illic habes; idest spoliauit, diripuit, prædatus est. Nonnulli ad sensum genuinum עֹד, hoc est testimonij reuocant, quasi certò apprehendere, carpere, retinere sit. Ego si coniectare licet in re tam dubia, crederem, verbum esse neutrum, & ficticium per quàm elegãter sanè à sequenti עוד, quasi diceres insistere, perseuerare, adhuc manere, & suscipit affixũ ornatè eo modo, quo & בוא & huiusmodi verba neutra, ibi vide. [*Perseuerare, continouare, star ancora.*] Psal. 119.51. *Funes impiorum* עִוְּדוּנִי *insistunt mihi.* Ad hanc significationem allusit Chaldaicus interpres inquiens, *turma impiorũ* אִתְכַּנְּשׁוּ *congregantur aduersum me.* Expẽde locũ & oẽs accuratè.

Deriuatiua huius radicis & composita sunt אֹלַעַד גֹּלַעַד גִּלְעָד גִּלְעָדִי הָעִיר הוּעַד הַתְעוֹדֵד יַבֵּשׁ גִּלְעָד עַד עָד בֵּית גִּלְעָד גִּלְעָדִי גִּלְעָד הָעִיר הוּעַד הַתְעוֹדֵד יַבֵּשׁ גִּלְעָד עַד עָד עֵדָה עֵדוֹת אֹו עֵדוּת עוֹד עוֹדֵד עוֹדֵד רָאוּת גִּלְעָד רָמוֹת גִּלְעָד תְּעוּדָה:

עוד Dictio indeclinabilis, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs עוֹד עוֹדִי עוֹדִיךָ עוֹדִינוּ עוֹדְךָ עוֹדְכֶם עוֹדֶנוּ עוֹדָם עוֹדֶנָּה עוֹדָם. Adhuc, vltra, amplius, rursus. [*Ancora, di nuouo, di più, per l'auuenire.*] Efficit nonnullos Hebraismos elegantiarum plenos, præsertim cum venit in regimine, vt adhuc noctis, & id genus, & suscipit à capite quasdam seruiles literas, nempè כְּעוֹד in adhuc, הֶעָדֶיךָ an adhuc, מֵעוֹד ex tunc, & addit dictionibus כָּל עוֹד, quamdiu, quoad, (vide כל) & עוֹד מְעַט adhuc parum. Loci aliquot obseruandi.

כפפ	וַיֵּבְךְּ עַל צַוָּארָיו עוֹד:	*Flere adhuc.* (*Largiter videlicet.*) *Gen.* 46.29.
סכון	לְכוּ נָא הָכִינוּ עוֹד:	*Aptare adhuc.* 1.*Sam.* 23.22.
זמר	אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי:	*Psallere Deo in adhuc tuo.* (*dum ex tas.*) *Psal.* 104.34.
חדש מי	בְּעוֹד שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים לַקָּצִיר: הַעוֹדְנִי חַי:	*In adhuc triũ mẽsiũ, &c. Amos* 4.7 *An adhuc viuat aliquis? Gen.* 43.27

חכם	חֵן לַחֲכָם וַיֶּחְכָּם עוֹד:	*Sapere adhuc. Pro.* 9.9.
חלק	הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אָבִינוּ:	*Num adhuc sit tibi pars & hæreditas in domo patris? Gen.* 31.14.
יום	בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים וגו':	*In adhuc triũ dierũ, &c. Gen.* 40.13
נגש	בְּעוֹד כַּבְּרַת אֶרֶץ וגו':	*In adhuc multiplicitatis terræ, &c. Gen.* 48.7.
נוץ	וַתָּקָם בְּעוֹד לַיְלָה:	*Surgere in adhuc noctis. Pro.* 31.12
עמט	עוֹד מְעַט וְסָקַלְנִי:	*Adhuc parũ, & lapidare. Exo.* 17.4
נפש	כִּי כָל עוֹד נִשְׁמָתִי בִּי:	*Totum adhuc animam esse in aliquo.* 2.*Sam.* 1.9.
נשמה	כִּי כָל עוֹד נִשְׁמָתִי בִּי:	*Totum adhuc animam esse in aliquo. Iob.* 27. 3.
רכב	אֲשֶׁר רָכַבְתָּ עָלָי מֵעוֹדְךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה:	*Equitare ab adhuc tuo (ex quo fuisti) hucusq;. Num.* 22. 30.
רעה	הַרֹעֶה אֹתִי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה:	*Pascere ab adhuc alicuius (ex quo extitit) hucusq;. Gen.* 48.15.

In Chaldaico idiomate idem hæc vocula significat, vt Dan. 4.28. עוֹד *Adhuc sermo (erat) in ore regis.*

עודד Verbum Pihel actiuum, ex quiescẽtibus Ain Vau, quod in Biblijs habet has voces tantũ.

מְעוֹדֵד Præteritum.
יְעוֹדֵד Futurum.

Nec aliud ex eo facilè formarem, cum non satis certum sit, ex qua radice proueniat, & quid propriè significet. Exaltare, erigere, omnes ferè interpretãtur. Ego arbitror eleganter deduci à superiori עוד, & conseruare, sustentare, quasi adhuc facere esse, significare. [*Conseruare, sostentare.*] Psal. 46.9. *Pupillum, & viduam* יְעוֹדֵד *conseruabit.* (*Adhuc esse faciet.*) Et 147.6. מְעוֹדֵד *Conseruat mites Dominus.* Alibi non inuenitur.

עודד Nomẽ proprium viri patris Azariæ Prophetæ. Oded. [*Odedo.*] 2.Par. 15.1. *Et Azarias filius* עוֹדֵד *Odedi, &c.* Et ver. 8. *Cum audisset Asa verba hæc, & Prophetiam,* עוֹדֵד *Odedi Prophetæ.* Tribuit patri, quod erat filij, nam & pater vates erat, & forsitan ex eo filius vaticinium desumpserat.

Fuit alter Oded vates & ipse, vt 2. Paralip. 28. 9. *Et illic erat Propheta Domini,* עוֹדֵד *Oded nomen eius, &cæt.* Radix est עוד.

עוה Verbum Cal neutrũ, ex quiescentibus Lamed He, quod habet has voces tantum in Biblijs.

עִוִּיתָה
עִוִּינוּ } Præteritum.

Nec aliud ex eo facilè formarem, sed potius nomine עִוָּה vterer; quin & עִוִּיתָה nonnullis est potius à עות. Curuus fuit, incuruatus est, & in hac coniugatione dicitur metaphoricè de animo tantum satis elegãter, hoc est, iniquè egit, malefecit, à recto declinauit. [*Torcersi; far male, piegarsi dal bene.*] Vide עקש. Est. 1. 16. *Non super (contra) regem solum* עִוִּיתָה *iniquè egit Vasti regina.* Dan. 9. 5. *Peccauimus* וְעִוִּינוּ *& iniquè egimus, &c.* Nec alibi fortassis inuenitur.

Deriuatiua huius sunt הֶעָוֶה נְעוה עָוֶה עִוָּה עִוֶּה עָוָן עוֹעִים עֲוָוִת עִי:

עוה Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Lamed He, ex quo legitur in Biblijs hæc dictio præteriti sola, cætera verò potius ex עות desumerem. Peruertit, detorsit, curuauit, deprauauit. [*Torcere, far esser torto.*] Esa. 24.1. ועוה *Et peruertit facies eius (terræ.)* Thr. 3.3. *Semitas meas* עִוָּה *detorsit.* Illud verò 2.Reg. 18. 34. & Esa. 37.12. *Vbi sunt Dij Sepharuaim? commouit,* וְעִוָּה *& peruertit.* Supple eos rex Asiriæ. Nonnullis est potius nomen ciuitatis, & fortassis eiusdem cum עוא, de qua superius dictum est. Iuah. [*Iua.*] Expende locos, & omnes accuratius. Alibi non inuenitur.

עוה Nomen formæ fœmininæ, sine plurali. Curuitas, incuruatio, inclinatio, declinatio. [*Torcimento, piegatura.*] Ezec. 21. 32. עוֹה עוה עוה עוה *Curuitatem, inclinationem, declinationem ponam eam.* (*coronam.*] Alibi non reperitur.

עיה Nomen Chaldaicum fœmininum, quod semel legitur in plurali cum affixo עִוֵּיתָךְ. Iniquitas, peruersitas, peruersum. [*Cosa torta, ingiusta.*] Radix & significatio est eadem in Hebræo. Dan. 4.24. וְעִוֵּיתָךְ *Et iniquitates tuas in miserendo (misericordia) pauperum.*

עוז
עוזה } Require inferius in y ante ז, suo loco proprio.

עוט Quæ videntur ex hac radice fieri, habentur inferius in עיט, ibi vide, & nota.

עול Require inferius in על, in y ante ל, suo loco proprio.

עול Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, quod in Biblijs habet has voces tantum.

מְעַוֵּל Part. præs.
יְעוֹל Futurum.

Nec aliud ex eo facilè formarem, sed potius nominibus huius radicis vterer. Iniustè, iniquè, peruersè egit. [*Far male, far cose ingiuste.*] Est verò forsitan hęc radicis propria significatio, quãuis nonnulli à עול dici putent eleganter per translationem, quòd infantes nesciãt aliquid boni vel iusti agere: sed prior sententia verior est, & bis tantum inuenitur.

ארץ	בְּאֶרֶץ נְכֹחוֹת יְעַוֵּל:	*Iniustè agere in terra rectitudinum. Esa.* 26.10.
כף	מִכַּף מְעַוֵּל וְחָזָק:	*Eripere de vola iniustè agentis. Psal.* 71. 4.

Deriuatiua huius sunt הִתְעוֹלֵל עָוֵל עוֹל עָוֶל עוֹלָה עוֹלל עוֹלֵל אוֹ עוֹלֵל עוֹלְלוֹת עוֹלָה עוֹלָה עָלָן עֲוָלָה עוֹלָתָה:

עויל Nomen masculinum genere, & declinatione, עוֹלִים & cum affixo עוֹלֵיהֶם. Dubitatur autẽ, quid propriè significet, nam aliquibus est fraudulẽtus, iniurius, iniustus, vt est radicis sensus, alijs à עול est infans, qui rectũ agere nesciat. [*Scelerato, huomo ingiusto, ouero fanciullo, che per il più non sà far bene.*] Ter inueniẽ.

הסגיל	יְסַגִּירֵנִי אֶל אֶל עָוִיל:	*Deum concludere aliquẽ ad iniustũ. (infantem.) Iob.* 16.11.
מלם	גַּם עֹלִים מָאֲסוּ בִי:	*Iniustos (infantes) reprobare (in) aliquem. Iob.* 19.18.
שלח	יְשַׁלְּחוּ כְצֹאן עֹלֵלֵיהֶם:	*Emittere sicut oues iniustos (infantes) suos. Iob.* 21.11.

עול Nomen masculinum genere, sine plurali. Fraudulentus, iniustus, iniquus. [*Huomo ingiusto, scelerato.*] Quater inuenitur.

מתקומם	וַיִּתְקוֹמְמוּ כַעוֹלִי:	*Insurgentem esse sicut iniustum. Iob.* 27.7.
ידע	וְלֹא יוֹדֵעַ עוֹל בֹּשֶׁת:	*Iniustum nescire pudorem. Soph.* 3.5
מסכן	אַךְ אֵלֶּה מִשְׁכְּנוֹת עָוֶל:	*Habitacula iniusti. Iob.* 18.21.
מתלעות	וַאֲשַׁבְּרָה מִתַּלְעוֹת עָוֶל:	*Frangere dentes iniusti. Iob.* 29.17.

עול Nomen masculinum genere, sine plurali, & in regimine עוֹל, & cum affixo עוֹלוֹ. Iniquũ, peruersitas, iniustitia propriè omne malum, quod fit contra ius, comprehendens. [*Torto, cosa torta, ingiustitia.*] Loci aliquot obseruandi.

תועבת	תּוֹעֲבַת יי אִישׁ עָוֶל:	*Virum iniustitiæ esse abominationem Dei. Pro.* 29.27.
אל	אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עָוֶל:	*Deus firmitatis, sine iustitia. Deute.* 32.4.
מעול	מֵעָוֶל יָשִׁיב יָדוֹ:	*Reducere manum ab iniustitia. Ezechiel.* 18. 8.
סתעיב	וְהִתְעִיבוּ עָוֶל:	*Abominabilem reddere iniustitiam. Psal.* 53.2.
ים	אִם יֵשׁ עָוֶל בְּכַפָּי:	*Iniustitiam esse in palmis. Psal.* 7.4.
מות	בְּעַוְלוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה יָמוּת:	*Mori in iniustitia, quam feceris. Ezechiel.* 18.25.
מצא	מַה מָּצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם בִּי עָוֶל:	*Inuenire iniustitiã in aliquo. Ier.* 2.5
עשה	לֹא תַעֲשׂוּ עָוֶל בַּמִּשְׁפָּט:	*Non facere iniustitiam in iudicio. Leuit.* 19.15.
פעל	אִם עָוֶל פָּעָלְתִּי לֹא אֹסִיף:	*Operari iniustitiam. Iob.* 34.32.
רכלל	בְּעוֹל רְכָלָתָהּ חִלַּלְתָּ וגו':	*Prophanare aliquid in iniustitia mercaturæ, &c. Ezec.* 28.18.
שפט	עַד מָתַי תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל:	*Iudicare iniustitia. (iniustè.) Ps.* 82.2

עול Nomen masculinum genere, sine plurali, & cũ affixo עוֹלָה. Infans, puer, lactens. [*Fantolino, bãbino.*] Dubitatur verò, an hæc sit propria radicis huius significatio, vt quidam vellent, & ab ea deriuentur alię, vt in Pihel diximus, vel potius sic dicat infans per trãslationem, quasi nihil recti faciens, vel certè à עלל emanat ob actiones pueriles, & bis solũ inuenitur. Esa. 49. 11. *Num obliuiscetur mulier* עוֹלָה *infantis sui?* Et 65.21. *Non erit illinc adhuc* עוֹל *infans dierum, & senex, &c.*

עולל Omnia duplicata habentur paulò inferius, suo loco proprio, & in y ante ל, ibi vide.

עולה Nomen fœmininum genere, sine plurali, quamuis non penitus absurdum sit, vt עוֹלוֹת formetur hinc cum Vau quiescente, sicuti suo loco dicemus. Iniquitas, iniustitia, omne malum contra ius cõprehẽdens, peruersitas, idem cũ עוֹל, ibi vide. [*Nequitia, torto, scelerità, ingiustitia.*] Loci aliquot obseruandi.

מיש	מִיַּד שֹׁדֵד וַעֲוֹלָה חַפְּלָטֵנִי:	*Eripere à viro fraudis & iniustitiæ. Psal.* 43.1.
כון	כִּנְפוֹל לִפְנֵי בְנֵי עַוְלָה נָטַלְתָּ:	*Cadere ante filios iniustitiæ. 2. Samuel.* 3.34.
בנה	בֹּנֶה צִיּוֹן בְּדָמִים וִירוּשָׁלִַם בְּעַוְלָה:	*Aedificare in iniustitia. Mich.* 3.10.
דבר	הֲלֵאל תְּדַבְּרוּ עַוְלָה:	*Loqui iniustitiam (vel de) Deo. Iob.* 13. 3.
דבר	אִם תְּדַבֵּרְנָה שִׂפְתֵי עַוְלָה:	*Labia loqui iniustitiam. Iob.* 27.4.
הגה	לְשׁוֹנְכֶם עַוְלָה תֶהְגֶּה:	*Linguã meditari iniustitiã. Esa.* 59.3
הרחיק	תַּרְחִיק עַוְלָה מֵאָהֳלֶיךָ:	*Elongare iniustitiam à tentorio. Iob.* 22. 23.
שכן	וְאַל תִּשְׁכֹּן בְּאָהֳלֶיךָ עַוְלָה:	*Habitare facere iniustitiam in tentorio suo. Iob.* 11.14.
זרע	זֹרְעֵי עַוְלָה יִקְצְרוּ אָוֶן:	*Seminare iniustitiam. Pro.* 22.8.
ים	הַיִּם כַּלְשִׁנִּי עַוְלָה:	*Iniustitiam esse in lingua. Iob.* 6.30.
כון	וְכוֹנֵן קִרְיָה בְּעַוְלָה:	*Aptare vrbem in iniustitia. Abac.* 2. 12.
מצא	וְעַוְלָה לֹא נִמְצָא בִשְׂפָתָיו:	*Iniustitiam non inueniri in labijs. Mal.* 2. 6.
נשבר	יִתָּשֵׁבֶר כָּעֵץ עַוְלָה:	*Iniustitiam frangi sicut lignum. Iob.* 24. 20.
עשה	אֶל תַּקְנָא בְעֹשֵׂי עַוְלָה:	*Facere iniustitiam. Psal.* 37.1.
עשה	לֹא יַעֲשֶׂה עַוְלָה:	*Non facere iniustitiam. Soph.* 3.5.
פעל	וּמִי אָמַר פָּעַלְתָּ עַוְלָה:	*Operari iniustitiam. Iob.* 36.23.
פעל	אַף לֹא פָעֲלוּ עַוְלָה וגו':	*Non operari iniustitiam. Ps.* 119.3
קמץ	וְכֹל עַוְלָה קָפְצָה פִיהָ:	*Iniustitiam cõtrahere os. Ps.* 107.42
שתה	אֵיךְ שֹׁתֶה כַּמַּיִם עַוְלָה:	*Bibere sicut aquam iniustitiam. Iob.* 15. 16.

Radix est עול.

עולה Require inferius in y ante ל, suo loco proprio.

עולל Verbum Pihel actiuũ, ex quiescentibus Ain Vau, vel ex duplicibus, æquiuocum, & suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

tutis. Iob. 13. 26.

הזכיר	מַנְחַת זִכָּרוֹן מַזְכֶּרֶת עָוֹן :	*Oblatio commemorans iniquitatem. Num. 5. 15.*
הזכיר	בְּאַתְּ אֵלַי לְהַזְכִּיר אֶת עֲוֹנִי :	*In memoriam reducere iniquitatem. 1. Reg. 17. 18.*
הטה	עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִטּוּ אֵלֶּה :	*Iniquitates inclinare aliqd. Ier. 5. 26*
העביר	הַעֲבֵר נָא אֶת עֲוֹן עַבְדֶּךָ :	*Trãsire facere iniquitatem alicuius. 2. Sam. 24. 10.*
העביר	הֶעֱבַרְתִּי מֵעָלֶיךָ עֲוֹנֶךָ :	*Transire facere iniquitatem desuper aliquo. Zac. 3. 4.*
הפגיע	וַיַּי הִפְגִּיעַ בּוֹ אֶת עֲוֹן כֻּלָּנוּ:	*Obuiare facere in aliquem iniquitatem (pœnam) aliorum. Esa. 53. 6.*
הקשיא	וְהִשִּׂיאוּ אוֹתָם עֲוֹן אַשְׁמָה	*Portare facere iniquitatem delicti, &c. Leuit. 22. 16.*
השיב	רַבִּים הֵשִׁיב מֵעָוֹן :	*Reducere ab iniquitate. Mal. 2. 6.*
השיג	הִשִּׂיגוּנִי עֲוֹנוֹתַי :	*Iniquitates apprehendere aliquem. Psal. 40. 13.*
השכיח	כִּי יָשׁוּחַ לְךָ אֱלוֹהַּ מֵעֲוֹנֶךָ :	*Obliuisci facere ab iniquitate. (iniquitatis.) Iob. 11. 6.*
השיס	וּמִכְשׁוֹל עֲוֹן יָשִׂים נֹכַח פָּנָיו:	*Ponere offendiculum iniquitatis coram facie. Ezec. 14. 3.*
השתמר	וְהִשְׁתַּמַּרְתִּי מֵעֲוֹנִי :	*Seruare se ab iniquitate. 2. Samuel. 22. 24.*
התודה	וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת וגו' :	*Confiteri iniquitates. Leuit. 16. 21.*
התכפר	אִם יְתֻכַּפַּר עֲוֹן בֵּית עֵלִי בְּזֶבַח וגו :	*Iniquitatẽ expiari in sacrificio, &c. 1. Sam. 3. 14.*
התעצב	מֵעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ :	*Affligere se ab (ob) iniquitatibus. Psal. 107. 17.*
זכר	עַתָּה יִזְכֹּר עֲוֹנָה :	*Recordari iniquitatum aliquorum. Iere. 14. 10.*
זכר	אַל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשֹׁנִים:	*Non recordari iniquitatum priorũ. Psal. 79. 8.*
חולל	הֵן בְּעָוֹן חוֹלַלְתִּי :	*Concipi in iniquitate. Psal. 51. 7.*
חיה	וְאִישׁ בַּעֲוֹנוֹ חָיָתוּ וגו' :	*Vitam cuiuslibet esse in iniquitate. Ezec. 7. 13.*
חרב	כִּי חֲמַת עֲוֹנוֹת חָרֶב :	*Iniquitates gladij. Iob. 19. 29.*
חשב	אַל יַחְשֹׁב לִי אֲדֹנִי עָוֹן :	*Non cogitare (imputare) alicui iniquitatem. 2. Sam. 19. 20.*
חשן	חָשְׂכָה לְמַטָּה מֵעֲוֹנֵנוּ :	*Prohibere inferius ab iniquitate alicuius. Esd. 9. 13.*
טהר	וְטִהַרְתִּים מִכֹּל עֲוֹנָם וגו' :	*Mundare ab iniquitate. Iere. 33. 7.*
טמן	לְטָמוֹן בְּחִבְּוֵי עֲוֹנִי :	*Abscondere iniquitatem. Iob. 31. 33*
טפל	וְתִטְפֹּל עַל עֲוֹנִי :	*Cõiungere sup iniquitate. Iob. 14. 13*
יד	וַתְּמוֹגֵנוּ כְּיַד עֲוֹנֵנוּ :	*Liquescere facere in manu iniquitatum. Esa. 64. 7.*
ידע	וַעֲוֹנֹתֵינוּ יְדָעְנוּם :	*Cognoscere iniquitates suas. Esaias 59. 12.*
יסר	בְּתוֹכָחוֹת עַל עָוֹן יִסַּרְתָּ אִישׁ	*Iniquitas (qua) corripis aliquem. Locus illustrandus. Psal. 39. 12.*
יע	וְאִם יֵשׁ בִּי עָוֹן הַמִּיתֵנִי וגו' :	*Iniquitatẽ esse ĩ aliquo. 1. Sam. 20. 8*
כבד	עַם כָּבֵד עָוֹן :	*Populus grauis iniquitate. Esa. 1. 4.*
כבס	הַרְבֵּה כַבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי :	*Lauare ab iniquitate. Psal. 51. 4.*
כבש	יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ :	*Subigere iniquitates. Mich. 7. 19.*
כהן	עֲוֹנֹת כֹּהֲנֶיהָ וגו' :	*Iniquitates sacerdotũ, &c. Thr. 4. 13*
כוח	כְּשֵׁל בַּעֲוֹנִי כֹחִי :	*Vim impingere in (ob) iniquitatem. Psal. 31. 11.*
כסה	וְאַל תְּכַס עַל עָוֹנָם :	*Non tegere super iniquitate alicuius. Neh. 4. 5.*
כסה	וַעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי :	*Non tegere iniquitatem. Ps. 32. 5.*
כפר	וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן :	*Expiare iniquitatem. Psal. 78. 38.*
כפר	בְּחֶסֶד וֶאֱמֶת יְכֻפַּר עָוֹן :	*Iniquitatem expiari (in) pietate & veritate. Pro. 16. 6.*
כפר	אִם יְכֻפַּר הָעָוֹן הַזֶּה לָכֶם וגו'	*Iniquitatẽ expiari alicui. Esa. 22. 14.*
כפר	אַל תְּכַפֵּר עַל עֲוֹנָם:	*Non expiare (super) iniquitatẽ ali-*

עלה	לְמַעַן לֹא יִשְׁלְחוּ חֲצִיקֵיהֶם בַּעֲוָלָתָה יְרִיחֻם :	*Non mittere manus in iniustitiam. Psal. 125. 3.*

Radix est עול .

עוים Nomen proprium cuiusdã populi, qui olim à Ciprijs deletus fuit. Auim, Auitæ. [*Auiẽsi.*] Deut. 2. 23. וְהָעִוִּים *Et Auitas manentes in Hazerim vsque ad Gazam Cipryj egressi Cipro delerunt, & habitarunt in eodem loco.* Ios. tamen 13. 3. connumerantur Auitæ inter Philisteos, nisi malles dicere, Ciprios illos horum nomen sibi vsurpasse. *Quinque satrapæ Philistinorũ ait, Azæus, Asdodæus, Ascalonita, Gitæus, Acaronita,* וְהָעִוִּים *& Auitæ.* Censeo verò, Auitas illos priores non penitus deletos fuisse, sed reliquias in Asiriã migrasse, vbi ædificata עוא, vel עוה sedes collocarunt, quoad à Salmanasaro in Iudæam iterum translati sunt. Hi Deos suos in canis & asini effigie colebant. 2. Reg. 17. 24. *Et adduxit rex Assiriæ ex Babylonia, & ex Cutha,* וְעָוָא *& ex Auas, &cæt.* Et ver. 31. וְהָעִוִּים *Et Auitæ fecerunt Nibhanum, & Tartacum.* Confer locos accuratius.

Aliàs est nomen proprium vrbis in Beniaminia tribu. Auim. [*Auima.*] Ios. 18. 23. וְהָעִוִּים *Et Auima.* Radix est עוא vel עוה .

עון Nomen masculinum genere, cum duplici plurali, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs עָוֹן עֲוֹנוֹת עֲוֹנִי עֲוֹנֹתַי עֲוֹנֹתֵינוּ עֲוֹנְךָ עֲוֹנֶךָ עֲוֹנְכֶם עֲוֹנֹתֵיךָ עֲוֹנֵיךָ עֲוֹנוֹתֵיכֶם עֲוֹנֵיכֶם עֲוֹנוֹ עֲוֹנוּ עֲוֹנָם עֲוֹנָתָם עֲוֹנֹתֵיהֶם עֲוֹנוֹתָיו . Iniquitas, peruersitas, prauitas. [*Iniquità, cosa torta, fuori del douere.*] Notum est, & frequens; estq; tàm culpę quàm pœnæ, vt efficit varios Hebraismos elegantiarum plenos, vt in sequentibus .

	אִישׁ בַּעֲוֹנוֹ :	*Quemlibet in iniquitate sua esse, etc. Ezec. 7. 16.*
חלף	כִּי יַחֲלֹף עֲוֹנְךָ פִיךָ :	*Iniquitatem instruere os. Iob. 15. 5.*
חנכפ	יַאֲצַבְּעוּתֵיכֶם בָּעָוֹן :	*Digitos inquinari in iniquitatibus. Esa. 59. 3.*
כקש	כִּי חִקַּרְתִּי לַעֲוֹנִי :	*Quærero iniquitati (tatem) alicuius. Iob. 10. 6.*
כקש	יְבֻקַּשׁ אֶת עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ:	*Iniquitatem alicuius requiri, & non esse. Ier. 50. 20.*
גדל	גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשֹׂא :	*Iniquitatem esse magnam à ferendo. Locus illustrandus. Gen. 4. 12.*
גדל	וַיִּגְדַּל עֲוֹן בַּת עַמִּי וגו' :	*Iniquitatem esse magnam (in) valdè. Ezec. 9. 9.*
	עֲוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה גָּדוֹל בְּמְאֹד מְאֹד :	
נוע	וְהוּא אִישׁ אֶחָד לֹא נוּעַ בַּעֲוֹנוֹ	*Nõ deficere in iniquitate. Ios. 22. 20*
גלה	גַּלּוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ :	*Cælos detegere iniqtatẽ. Iob. 20. 27.*
גלה	וְלֹא גָלוּ עַל עֲוֹנֶךָ :	*Non reuelare (super) iniquitatẽ alicuius. Thr. 2. 14.*
נגה	כִּי בַעֲוֹנָם גָּלוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל :	*Migrare in (propter) iniquitate. Ezechiel. 39. 23.*
נגל	וּלֹא כַעֲוֹנֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ :	*Non retribuere secundum iniquitates. Psal. 103. 10.*
דבר	דִּבְרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי :	*Verba iniquitatum præualere. Psal. 65. 4.*
דכא	דֻּכָּה מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ :	*Contritus ab iniquitatibus (ob iniquitates) aliquorum. Esa. 53. 5.*
דש	כַּעֲוֹן הַדּוֹרֵשׁ כַּעֲוֹן הַנָּבִיא יִהְיֶה :	*Iniquitatem inquirentis & Prophetæ esse eandem. Ezec. 14. 10.*
חבל	כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ מַבְדִּילִים וגו' :	*Iniquitates diuidere inter nos, & Deum. Esa. 59. 2.*
הגיד	כִּי עֲוֹנִי אַגִּיד :	*Annuntiare iniquitatem. Ps. 38. 19*
עבד	הוֹגַעְתַּנִי בַּעֲוֹנֹתֶיךָ :	*Laborare facere in iniquitate. Esa. 43. 24.*
עבד	וַתּוֹדִישֵׁנִי עֲוֹנוֹת נְעוּרָי :	*Possidere facere iniquitates iuuen-*

	עֹלְלֵי טַפִּים וגו' :	*Edere infantes palmorũ. Thr. 2. 20.*
	Vide טפח .	
ינק	בַּעֲטַף עוֹלֵל וְיוֹנֵק וגו' :	*Infantem & lactentem sincopim pati, &c. Thr. 2. 11.*
ינק	מְעוֹלֵל וְעַד יוֹנֵק וגו' :	*Interficere ab infante vsq; ad lactentem, &c. 1. Sam. 15. 3.*
ינק	מְעוֹלֵל וְעַד יוֹנֵק וגו' :	*Percutere ab infante vsq; ad lactentem, &c. 1. Sam. 22. 19.*
ינק	עוֹלֵל וְיוֹנֵק מִתּוֹךְ יְהוּדָה :	*Excindere infantem & lactentẽ, &c. Iere. 44. 7.*
נקה	מֵעַל עֲלִיָּה תִּקְחוּ הַדְרִי לְעוֹלָם :	*Capere decorem Dei desuper infantibus. Mich. 2. 9.*
נפץ	וְנִפַּץ אֶת עֹלָלַיִךְ אֶל הַסָּלַע:	*Allidere infantes ad petram. Psal. 137. 9.*
פה	מִפִּי עוֹלְלִים וְיֹנְקִים וגו' :	*Os infantium & lactentiũ. Psal. 8. 3.*
ראה	בְּעוֹלָלִים לֹא רָאוּ אוֹר :	*Infantes non videre lucem. Iob. 5. 16*
רטש	וְעֹלְלֵיהֶם תְּרֹטַשׁ :	*Allidere infantes. 2. Reg. 8. 12.*
רטש	וְעֹלְלֵיהֶם יְרֻטָּשׁוּ :	*Infantes allidi, &c. Esa. 13. 16. Vide etiã Hos. 13. 16. & Nah. 3. 10.*
שאל	עוֹלְלִים שָׁאֲלוּ לֶחֶם וגו' :	*Infantes petere panem, &c. Thr. 4. 4*
שפך	שְׁפֹךְ עַל עוֹלַל בַּחוּץ :	*Versare super infante, &c. Ier. 6. 11*

עוֹלוֹת Nomen plurale fęmininum genere, & in regimine עוֹלוֹת, & nihilominus cõstruitur cum verbis & nominibus masculinis, quod notes. Racematio dicta eodem modo, quo & Pihel עולל , ibi vide. Vel certè racematio est botrus ille duorum vel trium granorum à botro maiori dependens ad instar pueri parentibus suis comparati, quod notes velim. [*Racemolatione, il pigliar l'vua restata dopò la vindemia, quelli pochi grani, che restano vindemiando.*] Sex vicibus tantum inuenitur.

	כְּעוֹלֹלַת אָם כָּלָה בָּצִיר :	*Esse sicut racemationem finita vindemia. Esa. 24. 13.*
בציר	כְּעוֹלֹלַת בָּצִיר וגו' :	*Esse sicut racemationem vindemiæ. Mich. 7. 1.*
עזיר	לֹא יַשְׁאִירוּ עוֹלְלוֹת :	*Vindemiatores non relinquere racẽmationem. Ier. 49. 9.*
עזיר	הֲלוֹא יַשְׁאִירוּ עוֹלְלוֹת :	*Vindemiatores relinquere racemationem. Abd. 1. 5.*
טוב	הֲלוֹא טוֹב עוֹלְלוֹת אֶפְרַיִם מִבְּצִיר אֲבִיעֶזֶר :	*Racemationem vnius esse meliorem vindemia alterius. Iud. 8. 2.*
נשאר	וְנִשְׁאַר בּוֹ עוֹלְלוֹת :	*Racemationem relinqui. Esa. 17. 6.*

Radix est עול vel עלל .

עולת Nomen plurale fœmininum, quod tamẽ formari potest à עוֹלָה cum Vau quiescente, qđ notes. Iniustitiæ, iniquitates. [*Ingiustitia.*] Aliàs est etiã plurale nominis עוֹלָה , vt inferius habes in ע antè ל , & participium, vt in Cal עָלָה . Hoc verò nostrum bis tantum inuenitur, metri causa sic contractum, vt arbitror.

חפש	יְחַפְּשׂוּ עוֹלַת	*Scrutari iniustitias. Psal. 64. 7.*
פעל	אַף בְּלֵב עוֹלוֹת תִּפְעָלוּן בָּאָרֶץ	*Operari iniustitias (quæ sunt) in corde, in terra. Psal. 58. 3.*

Radix est עול .

עולתה Nomen cum duplici signo fęminini generis, sine plurali, cum Vau modo quiescente, modo non. Iniquitas, peruersitas, iniustitia; idẽ qđ עָוֶל , quãuis hoc nonnihil fortasis augeat significationem. [*Nequitia, scelerità, ingiustitia manifestissima.*] Inuenitur tantum in sequentibus.

נמצא	עַד נִמְצָא עַוְלָתָה בָּךְ :	*Iniustitiam inueniri in aliquo. Ezec. 28. 15.*
צור	צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בוֹ :	*Iniustitiã non esse in Deo. Ps. 92. 16.*
קמץ	וְעַוְלָתָה קָפְצָה פִיהָ :	*Iniustitiam claudere os. Iob. 5. 16.*
קצר	חֲרַשְׁתֶּם רֶשַׁע עַוְלָתָה קָצַרְתֶּם :	*Metere iniustitiam. Hos. 10. 13.*

	עוֹלַלְתִּי עוֹלַלְתִּי	} Præteritum.
	עוֹלֵלָה	
	מְעוֹלֵל	Part. præs.
	תְּעוֹלֵל	} Futurum.
	יְעוֹלֵל יְעוֹלְלוּהוּ	
	עוֹלֵל	Imperat.
	עוֹלֵל	Infinitiuus.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt עוֹלֵל est etiam nomen, vt mox habes. De ratione significationis huius verbi, & de radice valdè dubitatur. Ego, vt dicam liberè, quod sentio, arbitror, radicem esse עול , & significare per translationem satis eleganter, racemare, quasi diceres, iniustè tractare vitem contra legem à Deo latam, pauperes, & egenos defraudando suo iure & priuilegio; vel certè simpliciter est עוללות desumere. [*Vindemiare affatto, affatto.*] Dicitur nihilominus & de alijs rebus satis ornatè pro deturpare, dehonestare, ducta alia metaphora à racematione, ob quam vites quodam modo dehonestantur, & turpiores visu redduntur, quamuis non insulsè tũc posset deriuari a עול , quasi aliquid pueriliter agere. [*Trattar male, far da fanciullo, che non discerne il bene dal male.*] Hinc aliquibus מְעוֹלֵל est Toar ab eodem nomine, idest puer, infans, [*Fantolino.*] Quod si à עלל deflectere vis, omnia dicentur ab actione. Construitur cum accusatiuo affixo vel disiuncto, & aliquando cum datiuo: & nouem vicibus tantum inuenitur.

אחר	לֹא תְעוֹלֵל אַחֲרֶיךָ :	*Non racemare post se. Deut. 24. 21.*
נטן	עוֹלֵל יְעוֹלְלוּ כַּגֶּפֶן שְׁאָרִית יִשְׂרָאֵל :	*Racemare reliquias alicuius tãquàm vitem. Iere. 6. 9.*
כס	לְמִי עוֹלַלְתָּ כֹּה :	*Racemare, (deturpare) alicui sic. Thren. 2. 20.*
כרם	וְכַרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל :	*Non racemare (deturpare) vineam. Leuit. 19. 10.*
מסלס	הֵעוֹלַלְתָּם בְּסֹלוּת וגו' :	*Racemare aliquem in semitis. Iud. 20. 45.*
נגש	עִמִּי נֹגְשָׁיו מְעוֹלֵל :	*Racematorem (puerum) esse exactorem. Esa. 3. 12.*
עולל	וְעוֹלֵל לְמוֹ כַּאֲשֶׁר עוֹלַלְתָּ לִי	*Racemare (deturpare) alicui, sicut alteri. Thr. 1. 22.*
עין	עֵינִי עוֹלְלָה לְנַפְשִׁי וגו' :	*Oculum racemare animæ, &c. Locus illustrandus. Thr. 3. 17.*
קרן	יְעוֹלְלוּ בֶּעָפָר קַרְנִי :	*Deturpare in puluere cornu. Iob. 16. 15.*

עולל Verbum Pohal passiuum impersonale superioris, quod semel legitur in Biblijs, & idem est de eo iudicium, cum suo actiuo; ibi vide. Racematũ fuit. [*Fù vindemiato affatto, affatto.*] Ieremias eo vsus est ornatè, Thr. 1. 12. *Quia* עוֹלַל *racematum fuit mihi.* Expende locum & omnes.

עוֹלֵל / **עוֹלָל** Nomen sub vtraque forma masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עוֹלֵל או עוֹלָל עוֹלְלִים או עוֹלָלִים עוֹלְלִי עוֹלָלִי עוֹלְלֶיךָ עוֹלָלֶיךָ עוֹלְלֵיהֶם . Infans, puer. [*Fantolino, fanciullo.*] Synonima vide in נער . Dicitur propriè de iam ablactato, & radix mihi est עול , quasi nihil adhuc recti agens, alijs verò עלל , quasi aliquid iam agere incipiens. עוֹלֵל est etiam verbum ex Pihel, ibi vide. Inuenitur in sequentibus tantummodo.

אסף	אֲסֹף עוֹלְלִים :	*Congregare infantes. Ioel. 2. 16.*
הכרית	לְהַכְרִית עוֹלֵל מֵחוּץ :	*Excindere infantẽ de foris. Ier. 9. 21.*
הלך	עוֹלְלֵיהָ הָלְכוּ שְׁבִי לִפְנֵי צָר:	*Infantes ire prædam ante hostem. Thren. 1. 5.*
הניח	וְהַנִּיחוּ יְתֹרָם לְעוֹלְלֵיהֶם :	*Relinquere superfluum infantibus. Psal. 17. 14.*

		quorum.Ier.18.23.
כשל	כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ :	*Impingere in iniquitate. Hos.14.1.*
לכד	עֲוֹנוֹתָיו יִלְכְּדוּנוּ אֶת הָרָשָׁע :	*Iniquitates capere iniustũ.Pro.5.22*
מוס	וּמִשְׁתֵּי אֶת עֲוֹן הָאָרֶץ וגו' :	*Remouere iniquitatem,&c.Zac.3.9*
מות	הוּא רָשָׁע בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת :	*Mori in iniquitate. Ezec.3.18.*
מחה	וְכָל עֲוֹנֹתַי מְחֵה :	*Delere iniquitates. Psal.51.11.*
מכך	מִכּוֹ בַּעֲוֹנָם :	*Deprimi in iniquitate.Psal.106.43*
מכשול	כִּי מִכְשׁוֹל עֲוֹנָם הָיָה :	*Pecuniam esse offendiculum iniquitatis. Zec.7.19.*
מכשול	מַכְשִׁיל עָוֹן נָתַן נֹכַח פְּנֵיהֶם	*Dare scandalum iniquitatis coram facie.Ezec.14.2.*
מעם	הֲיָעַט לִי אֶת עֲוֹן פְּעוֹר אֲשֶׁר וגו' :	*Parum esse iniquitatem aliquam, ex qua nondum mundatus sis. Ios. 22. 17.*
מצא	אֱלֹהִים מָצָא אֶת עֲוֹן עֲבָדֶיךָ	*Deum inuenire iniquitatem alicuius. Gen.44.16.*
מצא	מְצָאנִי עָוֹן :	*Aliquem inuenire iniquitatem. 2. Reg.7. 9.*
מצא	לִמְצֹא עֲוֹנוֹ לְשִׂנְאָה :	*Inuenire iniquitatem suam ad odiendum.Psal.36. 3.*
מצא	כָּל יְגִעַי לֹא יִמְצְאוּ לִי עָוֹן אֲשֶׁר חָטָא :	*Non inuenire alicui iniquitatẽ, quæ sit peccatum.Hos. 12.8.*
משך	הוֹי מֹשְׁכֵי הָעָוֹן וגו' :	*Trahere iniquitatem in funibus vanitatis. Esa.5.18.*
משנה	שִׁלַּמְתִּי רִאשׁוֹנָה מִשְׁנֶה עֲוֹנָם :	*Rependere duplicitatem iniquitatis. Ier.16.18.*
נגלה	וְנִגְלָה עֲוֹן אֶפְרַיִם :	*Iniquitatem detegi, &c. Hos.7.1.*
נגע	וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם :	*Visitare iniquitates(in)plagis.Psal. 89. 33.*
נדם	אַל תֵּדֹם בַּעֲוֹנָה :	*Non silere(quiescere) in iniquitate alicuius.Ier.51.6.*
זכר	זְכֹר עָוֹן אֲבֹתָיו אֶל יי' :	*Iniquitatem ad memoriam reuocari. Psal.109.14.*
נכלם	וְיִכָּלְמוּ מֵעֲוֹנֹתֵיהֶם :	*Erubescere ab iniquitatibus. Ezech. 43. 10.*
נכשל	וְיִשְׂרָאֵל וְאֶפְרַיִם יִכָּשְׁלוּ בַּעֲוֹנָם וגו' :	*Impingere in iniquitate.Hos.5.5.*
נכתם	נִכְתָּם עֲוֹנְךָ לְפָנַי :	*Iniquitatem alicuius conglobatam esse.Ier.2.21.Vide* נכתם .
נלקח	הוּא בַעֲוֹנוֹ נִלְקָח :	*Capi in iniquitate.Ezec.33.6.*
נמכר	הִנֵּה בַעֲוֹנֹתֵיכֶם נִמְכַּרְתֶּם :	*Vendi in iniquitatibus.Esa. 50.1.*
נמק	יִמַּקּוּ בַעֲוֹנָם וגו' :	*Cõtabescere ĩ iniqtate.Leui.26.39.*
נסתם	פִּן תִּסָּפֶה בַּעֲוֹן הָעִיר :	*Consummi in iniquitate vrbis.Gene. 19.15.*
נכמן	וְלֹא נִצְפֹּן עֲוֹנָם :	*Iniquitatem non abscondi.Ier.16.17*
נקה	וְנִקָּה הָאִישׁ מֵעָוֹן	*Innoxium euadere ab iniquitate. Num.5.31.*
נקה	וּמֵעֲוֹנִי לֹא תְנַקֵּנִי :	*Nõ mũdare ab iniqtate. Iob.10.14.*
נקם	וּנְקַמְתָּם בְּפִגְּרֵיהֶם עַל עֲוֹנֹתֵיהֶם וגו' :	*Dissecari super iniquitatibus. Ezec. 30.31.*
נרצה	כִּי נִרְצָה עֲוֹנָהּ :	*Iniquitatem(pœnam)acceptam esse. Esa.40.2.*
נשא	נֹשֵׂא עָוֹן וָפָשַׁע :	*Deum tollere iniquitatem & præuaricationem. Exo.34.7.*
נשא	וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ :	*Ferre iniquitatem tuam. (pœnam.) Leuit.5.1.*
נשא	וְאַתָּה נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטֹּאתָי סֶלָה :	*Leuare iniquitatẽ peccati. Ps.32.5.*
נשא	הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּהּ נְשוּא עָוֹן :	*Populus leuatus iniquitate. Esaiæ 33.24.*
נשא	רַע וְנִנְוֶה כְּרוּחַ יִשָּׂאוּנוּ :	*Iniquitates portare aliquem sicut vẽtum.Esa.64.6.*
נשא	לֹא נָשׂוּא הַכֶּסֶף בַּעֲוֹן דָּבָר וגו'	*Non portare(in)iniquitatem alicuius.Ezec.18.19.*
נשא	וְאֵל עֲוֹנָם יִשָּׂאוּ נַפְשׁוֹ :	*Leuare aĩam ad iniquitatẽ.Hos.4.8.*
נתן	וַעֲוֹנֹתֵינוּ נִרְבּוּ אֲנַחְנוּ וגו' :	*Aliquos in(propter) iniquitates da*

		ri in manu aliquorum. Esd.9.13.
נתן	תְּנָה עָוֹן עַל עֲוֹנָם :	*Dare iniquitatem(vel pœnam)super iniquitate alicuius.Ps.69.28.*
נסב	עָוֹן עֲקֵבַי יְסֹבְבֻנִי :	*Iniquitatem calcanei circundare alicuem.Psal.49.6.*
נסל	וְעוֹנֹתָם הוּא יִסְבֹּל :	*Ferre iniquitates aliorũ.Esa.53.11*
נסל	אֲנַחְנוּ עֲוֹנֹתֵיהֶם סָבָלְנוּ :	*Portare iniquitates patrũ. Thr.5.7*
סור	יוֹסֵר עֲוֹנֵךָ :	*Iniquitatem recedere.Esa.6.7.*
סלח	וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וגו' :	*Parcere iniquitati, &c. Exo.34.9.*
סלח	וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא :	*Parcere iniquitati, quia multa est. Psal.25.11.*
עבר	כִּי עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי וגו' :	*Iniquitates transire caput, &cæt. Psal.38.5.*
עון	כִּי אֲנִי אֲדוֹנִי הָעָוֹן וגו' :	*Iniquitatem esse in aliquo. 1. Sam. 25. 24.*
עון	עָלַי אֲדוֹנִי הַמֶּלֶךְ הָעָוֹן וגו' :	*Iniquitatem esse super aliquem, &c. 2.Sam. 14. 11.*
ענה	אִם עָרֵבוּ עָוֹנוֹ בָּנוּ וגו' :	*Iniquitates respondere in aliquem. Iere. 14.7.*
עת	בְּעֵת עָוֹן קֵץ :	*Tẽpus iniquitatis finis.Ezec. 21.30.*
פדה	וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו :	*Redimere ab iniquitatibus. Psalm. 130.8.*
פלילו	גַּם הוּא עָוֹן פְּלִילִי :	*Iniquitas iudicanda. Iob.31.28.*
פלילים	וְהִיא עָוֹן פְּלִילִים :	*Iniquitas iudicium.(digna iudicari.) Iob. 31.11.*
פקד	פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים :	*Visitare iniquitatem patrum superstitis.Exo.20. 5.*
פקד	תִּתְפְּקֹד עָלַי עֲוֹן הָאִשָּׁה הַזֹּאת	*Visitare iniquitatem mulieris super aliquem.2.Sam.3.8.*
פקד	וּפָקַדְתִּי וגו' וְעַל שֹׂנְאֵיהֶם עֲוֹנָם :	*Visitare iniquitatem iniustorum super illis.Esa.13.11.*
צרר	צְרוּר עֲוֹן אֶפְרַיִם :	*Iniquitatem alicuius esse colligatam. Hos.13.12.*
קדש	וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת עֲוֹן הַקֳּדָשִׁים וגו' :	*Portare iniquitatem sanctificatorũ. Exo.28.39.*
קץ	וְאֵין קֵץ לַעֲוֹנוֹתֶיךָ :	*Finẽ nõ esse iniquitatibus.Iob.22.5.*
קצף	כַּעַס בִּצְעוֹ קָצַפְתִּי :	*Irasci in iniquitate auaritiæ alicuius. Esa.57.17.*
קרה	אִם יִקְרֶה עָוֹן בַּדָּבָר הַזֶּה :	*Iniquitatem(pœnam)accidere alicui in aliquare. 1.Sam.28.11.*
רב	בְּרֹב עֲוֹנֵךְ נִגְלוּ שׁוּלַיִךְ :	*Multitudo iniquitatis.Ier.13. 21.*
רבב	כִּי עֲוֹנֹתֵינוּ רָבוּ לְמַעְלָה רֹאשׁ	*Iniquitates multiplicari supra caput.Esd.9.6.*
רוץ	בְּלִי עָוֹן יָרוּצוּן וגו' :	*Currere sine iniquitate. Psal. 59. 5.*
רצה	וְאָז יִרְצוּ אֶת עֲוֹנָם :	*Velle iniquitatem suã.Leuit.26.41.*
שוב	שָׁבוּ עַל עֲוֹנֹת אֲבֹתֵיהֶם הָרִאשֹׁנִים :	*Redire super iniquitatibus patrum. Iere.11.10.*
שוב	לָשׁוּב מֵעֲוֹנֵינוּ	*Redire ab iniquitate. Dan.9.13.*
שוס	וְשַׂמְתָּ אֶת עֲוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל עָלָיו :	*Ponere iniquitatem alicuius super latere læuo,Ezec.4.4.*
שות	שַׁתָּ עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ :	*Ponere iniqtates è regione. Ps.90.8*
שלם	כִּי לֹא שָׁלַם עָוֹן הַר מוֹרִי עֵד דְּנָה :	*Iniquitatem non absolutam esse. Genes.15.16.*
שלם	יְשַׁלֵּם עָוֹן אֲבוֹת אֶל חֵיק בְּנֵיהֶם :	*Retribuere iniquitatem patrum,&c. Iere.32.18.*
שמר	אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ :	*Deum obseruare iniqtates.Ps.130.3*
תמם	תֹּם עֲוֹנֵךְ בַּת צִיּוֹן :	*Iniquitatem(vel pœnam) absolui. Thr.4.22.*

Illud autem Hos.10.10.*Cum ligant duobus* עולתם *sulcis suis.*Fortitan est ex hoc nomine, & illud Iod est Vau cõtractum quiescens,quare expendas locũ accuratius velim,& videas etiam in עין , & עונה suo loco proprio,in y ante נ . Radix huius est עוה . Ex hac verò radice עון , quam omnes ponũt, deriuant iuxta illorum mentem , מֵעֵין מְעוּנָה עוֹנָן עוֹנָנָה עוֹנְנִים עוּנָה

bus

bus emanare certis de causis arbitramur, vt suis locis dicendum est. Hinc nihilominus mihi formatur עין sequens, illud vide.

עִיִּן Est participium præsens masculinum elegãter effictum à superiori femine, pro iniquitatem exercere,iniquè agere,& semel inuenit in Biblijs,quãnis Hebrei hodierni ex Massara censeant,legendum esse עין , idest aspiciens à עין , quasi Iod deficiat à scriptura dedita opera, vt toruam inspectionem denotet, sed ego tunc potius crederem,id significari Iod protracto nunc vulgò Vau credito עין . [*Fare iniquità , ouero guardare con occhio torto.*] 1. Sam. 18. 9. *Et erat Saul* עין *iniquè agens cum (toruè aspiciens) Dauide ab illa die & vltra.* Expende locum accuratius.

עוּנָה Require inferius in y ante נ , suo loco proprio.

עוֹנֵן Verbum Pihel actiuum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

עוֹנֵן	Præteritum.
מְעוֹנֵן מְעוֹנְנִים	Part.præs.
תְּעוֹנֵנוּ	Futurum.

Cætera cautè formabis ad horum regulas, cũ opus erunt, excepto Pahul, nam dubitatur valdè, ex qua radice proueniat;& quid propriè significet. Aliquibus radix est עון , alijs עין , alijs tandem ענן . Ego censeo,cõpositum esse ex radice עין , & ענן , & ariolari;dies,tempora obseruare, quasi nubes inspicere,significare. [*Indouinare, far giudicio dal tempo.*] Ars sacris literis damnata. Rarum est, nam cum omnibus deriuatis nouem vicibus tantum inuenitur.

הום	וּמְעוֹנְנִים לֹא יִהְיוּ לָךְ :	*Ariolantes nõ esse alicui. Mich.5.12*
נחש	לֹא תְנַחֲשׁוּ וְלֹא תְעוֹנְנוּ :	*Non augurari, nec ariolari. Leuit. 19. 26.*
נחש	קֹסֵם קְסָמִים מְעוֹנֵן וּמְנַחֵשׁ וגו' :	*Magos, ariolantem,augurem,&cæt. non inueniri.Deut.18.10.*
נחש	וְעוֹנֵן וְנִחֵשׁ וגו' :	*Ariolari, & augurari,& facere pythonem,&c.2.Reg.21.6.*
נחש	וְעוֹנֵן וְנִחֵשׁ וְכִשֵּׁף וגו' :	*Ariolari, augurari,magicam exercere,&c.2.Par.33. 6.*
שמע	אֶל מְעוֹנְנִים וְאֶל קֹסְמִים יִשְׁמָעוּ :	*Auscultare(ad)ariolãtes,et magos. Deut.18.14.*

Deriuatiua huius sunt אֵלּוּן מְעוֹנְנִים עוֹנָה עוֹנְנִים , quæ suis locis vide.

עִוְעִים Nomen pluralis numeri, quod semel legitur in scriptura sacra.Incuruationes,distorsiones.[*Torture,torcimenti.*] Esa.19.14. *Dominus miscuit in medio eius spiritum* עִוְעִים *incuruationum.* Hebraismus pulcherrim',hoc est deflectẽt à via recta.Radix est עוה .

עוּף Verbum Cal actiuũ,ex quiescẽtibus Ain Vau , sic flectitur in Biblijs.

עָפוּ	Præteritum.
עָפָה עָפוּת	Part. præs.
אָעוּפָה תָּעוּפָה יָעוּף יָעוּף או יַעוּף תָּעוּף יָעוּפוּ נָעוּפָה תָּעוּפֶינָה	Futurum.
עוּף לָעוּף	Infinitiuus.

Cætera,quæ desunt,ex te formabis iuxta regulas grãmaticales,cũ opus erunt,excepto Pahul.Volauit. [*Volare.*] Volucrum est propriè , quamuis & de alijs rebus eleganter vsurpetur.Nõnunquam, vt omnibus placet, neutrum est,& lassari, defatigari significat cõtrario sensu,quasi diceres,non posse volare,quamuis tũc ego potius radicem עיף esse crederem,ibi vide,& inflexionem

		obserua. Alteram significationem vel obscuritatis vel illustrationis,quam omnes illi dant, non ita facilè admitterem,& si nõ absurdum sit penitus,etiã obscuritatis sensum ab illa radice deriuare , quòd lassitudinem sequatur obscuritas,vt suo loco notabim'. Illustrationis sensum ex Pihel עופף excipiunt,ibi vide. Inuenitur in sequentibus locis tantummodo .
בקר	תַּעֲפֶה כָבֹקֶר תִּהְיֶה :	*Aliquem volare (obscurũ euadere, lassum,splendere) esse sicut mane. Locus dilucidandus.Iob.11.17.*
גז	כִּי גַּז חִישׁ וְנָעֲפָה :	*Decisionem esse citam, & homines auolare.Locus illustrandus. Psal. 90. 10.*
דרור	כְּדְרוֹר לַעוּף :	*Hirundinem volare.Pro.26.2.*
רגביים	וּבְנֵי רֶשֶׁף יִגְבִּיהוּ עוּף :	*Scintillas eleuare volare. (volatũ.) Iob. 5.7.*
חלום	כַּחֲלוֹם יָעוּף וְלֹא יִמָּצֵא :	*Volare sicut somnium.Iob.20.8.*
חץ	מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם :	*Sagittam volare interdiu. Psal.91.5*
ילק	יֶלֶק פָּשַׁט וַיָּעָף :	*Grillum volare.Nah.3.16.*
כתף	וְעָפוּ בְכֶתֶף פְּלִשְׁתִּים :	*Volare ĩ humero aliquorũ. Esa.11.14*
מגלה	וְהִנֵּה מְגִלָּה עָפָה :	*Volumen volans.Zac.5.1. Vide etiã ver. 2.*
נשר	כְּנֶשֶׁר יָעוּף הַשָּׁמָיִם :	*Volare sicut aquilam in cęlis.Prou. 23. 5.*
נשר	יָעֻפוּ כְנֶשֶׁר חָשׁ לָאֹכֶל :	*Volare sicut aquilam citam ad edendum.Abac.1.8.*
עב	מִי אֵלֶּה כָעָב תָּעוּפִינָה :	*Volare sicut nubes.Esa.60.8.*
עין	הַתְעוּף עֵינֶיךָ בּוֹ וְאֵינֶנּוּ :	*Oculos volare in aliquid.Pro.23.5. Hebræi ex Massara legunt* תָּעִיף *ex Hiphil.*
נפר	כְּצִפֳּרִים עָפוֹת וגו' :	*Aues volantes,&c.Esa.31.5.*
רכב	וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיָּעָף :	*Equitare super Cherubo,& volare. 2.Sam.22.11.Psal.18.11.*
שכן	אָעוּפָה וְאֶשְׁכְּנָה :	*Volare,& habitare.Psal.55.7.*
שיש	אֲשֶׁר תָּעוּף בַּשָּׁמָיִם :	*Volutrem volare in cęlis.Deut.4.17*
שרף	וַיָּעָף אֶלָּי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים	*Vnum ex Seraphinis volare ad aliquem.Esa.6.6.*

Deriuatiua huiʼ sunt העיף התעופף עוף עוֹפִי עוֹפֵף עפעפים .

עוֹף Nomen masculinum genere,collectiuum , sine plurali.Auis,volucer,quicquid volat. [*Vccello, augello.*]Synonima sunt עיט , & צפר , quæ suis locis vide. Loci aliquot obseruandi.

אכל	וְהָעוֹף אֹכֵל אֹתָם מִן הַסֶּל וגו' :	*Auem edere[beccare] aliquid de canistro,&c.Gen.40. 17.*
אכל	וְאֹכַל הָעוֹף אֶת בְּשָׂרְךָ מֵעָלֶיךָ :	*Auem edere carnem alicuius.Gene. 40. 19.*
דבר	וַיְדַבֵּר עַל הַבְּהֵמָה וְעַל הָעוֹף :	*Loqui super(de) volucribus. 1.Reg. 4. 33.*
טהר	כָּל עוֹף טָהוֹר תֹּאכֵלוּ :	*Edere auem mundam. Deut. 14.10.*
טמא	וּבֵין הָעוֹף הַטָּמֵא לַטָּהוֹר :	*Separare inter auem immundam, & mundam.Leuit.20.25.*
ידע	יָדַעְתִּי כָל עוֹף הָרִים :	*Cognoscere aues mõtium. Ps.50.11*
כלוב	כְּכְלוּב מְלֵא עוֹף :	*Cauea plena auibus.Ier.5.28.*
כנף	וְאֶת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ :	*Volucer alæ (alatus) speciei suæ.Genes.1.21.*
כנף	וּכְחוֹל יַמִּים עוֹף כָּנָף :	*Pluere auem alæ sicut arenam maris.Psal.78.27.*
כרר	כְּעוֹף טוֹרֵד קֵן מְשֻׁלָּח :	*Auis vaganido dimisso.Esa.16.2.*
רדד	וְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם נָדְדוּ :	*Aues cęli elongari.Ier.4.25.*
רדד	מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַד בְּהֵמָה נָדְדוּ הָלְכוּ :	*Volucres cęli recedere,abire. Ierem. 9.10.*
נתן	וְלֹא נָתְנָה עוֹף הַשָּׁמַיִם וגו' :	*Non dare (permittere)auẽ cęli quiescere super aliquid. 2.Sam.21.10*
סמה	סָפְתָה בְהֵמוֹת וָעוֹף :	*Aues consumi.Ierem.12.4.*
שוף	וְעוֹף יָעוּף עַל הָאָרֶץ וגו' :	*Volucrem volitare super terra, &c.*

Genes.

	בְּעוֹרִי וּבְשָׂרִי דָּבְקָה עַצְמִי	*Leuit. 6. 31.*
עצם	וְאֶת עוֹר הַפַּר וגו׳ :	*Os adhærere in cute & in carne. Iob. 19. 20.*
עור	פֶּרַח בָּעוֹר :	*Pellis iuuenci, &c. (sacrificij sacerdotis comburebatur.) Leuit. 4. 11*
פרח		*Aliquid florere (pullulare) in cute. Leuit. 13. 39.*
פרש	וְאֶת עֹרוֹ וְאֶת פִּרְשׁוֹ תִּשְׂרֹף וגו׳ :	*Comburere carnem, & pellem, & fimũ (sacrificij) peccati. Exo. 29. 14*
צפר	צִפֹּר עוֹרָם עַל עַצְמָם וגו׳ :	*Pellẽ adhærere super osse. Thr. 4. 8.*
קרם	הִקְרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר :	*Superinducere pellem. Ezec. 37. 6.*
קרן	וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו :	*Cutem vultus radiare. Exo. 34. 30.*
רגע	עוֹרִי רָגַע וַיְמָאֵס :	*Pellẽ findere, & reprobari. Iob. 7. 5.*
שאת	וְהִנֵּה שְׁאֵת לְבָנָה בָּעוֹר :	*Tumorem album esse in cute. Leuit. 13. 10.*
שחר	עוֹרִי שָׁחַר מֵעָלָי :	*Pellem nigrescere desuper aliquo. Iob. 30. 30.*
שמלה	הוּא שִׂמְלָתוֹ לְעוֹרוֹ :	*Vestimẽtũ pelli alicuius. Exo. 22. 26*
שן	אַחֲמַלְּטָה בְעוֹר שִׁנָּי :	*Euadere in (restare tantùm cum) pelle dentium. Iob. 19. 20.*
תחש	וּמִכְסֵה עוֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְּמַעְלָה :	*Tegumentum pellium taxorum. Exo. 26. 14.*

עוּר Nomen Chaldaicum, quod semel legitur in Biblijs. Acus, sic fortassis dictum, quòd à tritico excitetur, vel quòd vẽtus illud excitet. [*Bulla.*] Hebraicè מץ dicitur. Dan. 2. 35. *Et fuerunt* כְּעוּר *sicut acus ex aréa æstatis.*

עוֹר Verbum Pihel actiuum, elegãter formatum à sequenti nomine, ex quiescentibus Ain Vau, quod habet has voces tantum in Biblijs.

עוֹר Præteritum.
יָעִיר Futurum.

Nec ob id absurdũ erit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Excæcauit, eos oculos eruit, effodit. [*Acciecare, far cieco, cauare gli occhi.*] Quinque vicibus tantum inuenitur. Aliàs verò עוּר est nomẽ Toar, masculinum genere, & declinatione עֵרוּם. Cæcus antitheton פִּקֵּחַ sic dictus eleganter contraria significatione, quasi minimè excitatus, vel potiº, & meo quidem iudicio ornatius, quasi is, qui amplius excitatione non indiget, excitatus, non dormiens. Videtur enim vulgò, somnum esse oculorum tantummodo. [*Cieco, che non vede.*] Loci obseruandi tam pro verbo, quàm pro nomine.

איש	אִישׁ עִוֵּר אוֹ פִסֵּחַ וגו׳ :	*Vir cæcus, vel claudus, &c. Leuit. 21. 18.*
נגש	נְגֹשָׁה כַּעִוְרִים קִיר וגו׳ :	*Attrectare parietem, vt cæcos, &c. Esa. 59. 10.*
עור	וְהַעִוְרִים לְהַבִּיט לִרְאוֹת :	*Cæcos aspicere ad videndum. Esaiæ 42. 18.*
עגל	וְכִי תַגִּשׁוּן עִוֵּר לִזְבֹּחַ אֵין רֵעַ :	*Afferre cæcum (animãtem) ad sacrificandum. Mal. 1. 8.*
עור	וְהוֹלַכְתִּי עִוְרִים בְּדֶרֶךְ לֹא יָדָעוּ וגו׳ :	*Ducere cæcos in via, &c. Esa. 42. 16*
עור	וְהָלְכוּ כְעִוְרִים :	*Ire tanquàm cæcos. Soph. 1. 17.*
עור	כִּי אִם הַסִּירְךָ הַעִוְרִים וְהַפִּסְחִים וגו׳ :	*Auferre cæcos & claudos, &c. Locus illustrandus. 2. Sam. 5. 6.*
עור	אָרוּר מַשִּׁגֶה עִוֵּר בַּדָּרֶךְ :	*Errare facere cæcum in via. Deute. 27. 18.*
עור	כַּאֲשֶׁר יְמַשֵּׁשׁ הָעִוֵּר בָּאֲפֵלָה	*Cæcum palpare in tenebris. Deute. 28. 29.*
עור	כְּעִוְרִים בַּחוּצוֹת :	*Cæcos moueri in plateis. Thr. 4. 14.*
פקח	אוֹ הַפְקֹחַ עֵינֵי עִוְרִים :	*Oculos cæcorum aperiri. Esa. 35. 5.*
עור	וְאֶת עֵינֵי צִדְקִיָּהוּ עִוֵּר :	*Excæcare oculos alicui'. 2. Reg. 25. 7*
עין	עֵינַיִם חַסְרֵי לְעוּר :	*Aliquẽ esse oculos cæco. Iob. 29. 15.*

		mandauit. Psal. 7. 7.
עגם	יַכְרֵת יי׳ כָּל שְׂפָתַיִם עֲרוּמוֹת לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת :	*Excindere excitatum, & respondentem, &c. ne sit quis excitatus, respõdensvè interrogãti.) Mal. 2. 12*
פשט	פְּשֹׁט וְעֶרֶה :	*Exuere se, & nudari. (pellem ostendere.) Esa. 32. 11.*
כעין	עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן :	*Aquilonem excitari. Cant. 4. 16.*
קרא	עוּרָה לִקְרָאתִי רְאֵה :	*Deum excitari obuiam alicui, & videre. Psal. 59. 5.*

Deriuatiua huius & cõposita sunt הָעִיר הִתְעוֹרֵר הִתְעָרֵר מְעוֹרְרִים מְעוֹרִים נָעוֹר עוֹר עוֹר עוֹר עוּר עוֹרֵן עוֹרֵר עֲוֹרֶת עִיר עַיִר עִירָא עִיר דּוּד עִיר הַחֹרֶשׁ עִיר הַמֶּלַח עִיר הַמֶּלֶךְ עִיר הַתְּמָרִים עִירוּ עִירֵי עִירִי עֲיָרִים עִיָּם עִיר מִבְצָר עִיר מִבְצַר צֹר עִיר נָחָשׁ עִיר שֶׁמֶשׁ עֹעֵר עֵר עֵר עֵרִי עֵלֹם עָרֹם עָרָמָה עֵרֶן עֲרִי עֲרוּר עֵרֶר עֲרָרָה קִרְיַת עָרִים :

עוֹר Nomen heteroclitum masculinum genere, cũ plurali fęminino declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עוֹר עוֹרוֹת עוֹרִי עוֹרֵנוּ עוֹרוֹ עוֹרָהּ עוֹרָם עוֹרְכֶם. Pellis, cutis, siue à corpore detracta, siue non. [*Pelle.*] Notum est, & frequens, quamuis ratio nominis non sit satis manifesta, nã quòd sic dicatur, vt quidam volũt, quia pilis excitata sit, friget. Ego potius crederem, nomen deriuare non à radice עור, sed à עדה, & sic dici, quòd nudetur. עוּרִי potest etiam esse infinitiuus superioris Cal, ibi vide. Loci aliquot obseruandi.

אזור	וְאֵזוֹר עוֹר אֲזוֹר בָּמָתְנָיו :	*Cingulum pellis. 2. Reg. 1. 8.*
תחש	עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים :	*Pelles arietum rubricatæ, & pelles taxorum. Exo. 25. 5.*
כד	יֹאכֵל בְּדֵי עוֹרוֹ :	*Edere vestes pellis. Iob. 18. 13. Vide* כַּד .
כלה	בָּלָה בְשָׂרִי וְעוֹרִי :	*Vetustam reddere pellem & carnẽ. Thren. 3. 2.*
בשר	כִּי יִהְיֶה בְעוֹר בְּשָׂרוֹ שְׂאֵת וגו׳ :	*Tumorem, &c. esse in pelle carnis alicuius. Leuit. 13. 2.*
נגע	וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּגַע בְּעוֹר הַבָּשָׂר וגו׳ :	*Videre plagam in cute carnis. Leuit. 13. 3.*
נגע	וְהִנֵּה בְעוֹר בְּשָׂרָם נְגָעִים הָיוּ וגו׳ :	*Plagas esse in cute carnis alicuius. Leuit. 13. 39.*
גדי	אֶת עֹרֹת גְּדֵי הָעִזִּים וגו׳ :	*Pelles hędorum, &c. Gen. 27. 16.*
גזל	גְּזֵלֵי עוֹרָם מֵעֲלֵיהֶם :	*Rapere pellem desuper se. Mich. 3. 2*
הלבש	עוֹר וּבָשָׂר תַּלְבִּישֵׁנִי :	*Induere pelle & carne. Iob. 10. 11.*
הפך	הֲיַהֲפֹךְ כּוּשִׁי עֹרוֹ :	*Aethiopem vertere pellem. Ierem. 13. 22.*
עשט	וְעוֹרָם מֵעֲלֵיהֶם הִפְשִׁיטוּ :	*Detrahere pellem desuper aliquo. Mich. 3. 3.*
כלי	אוֹ בְכֹל כְּלִי עוֹר :	*Vas pellis. Leuit. 13. 49.*
כסוי	תַּחְתּוֹ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תָּחָשׁ :	*Tegumentũ pellis taxi. Num. 4. 6.*
כתנת	וַיַּעַשׂ יי׳ וגו׳ כָּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם :	*Facere tunicas pellis, & induere aliquem. Gen. 3. 22.*
כסה	וְכִסּוּ אֹתוֹ בְּמִכְסֵה עוֹר תָּחָשׁ	*Tegere (in) operimento pellis taxi. Num. 4. 8.*
מלא	הֲתִמְלָא בְשֹׂכוֹת עוֹרוֹ :	*Replere coriũ (in) spinis. Iob. 40. 26.*
מלאכה	אוֹ כָּל מְלֶאכֶת עוֹר :	*Opus (supellectile) pellis. Leuit. 13. 48.*
מספר	וְאִם פָּשׂה תִּפְשֶׂה הַמַּסְפַּחַת בָּעוֹר :	*Scabiem diffundi in cute. Leui. 13. 7.*
נגע	לֹא פָשָׂה הַנֶּגַע בָּעוֹר :	*Plagã nõ diffundi in cute. Leui. 13. 5*
נכאל	נִכְאַל כְּתֻנּוֹר נִכְמְרוּ :	*Pellem contrahi sicut (in) furno. Thren. 5. 10.*
נקף	וְאַחַר עוֹרִי נִקְּפוּ זֹאת :	*Excindere hanc (carnem) post coriũ. Iob. 19. 26.*
נתן	עוֹר בַּעַד עוֹר וגו׳ יִתֵּן בְּעַד נַפְשׁוֹ :	*Dare pellem pro pelle, &c. Iob. 2. 4*
נתן	וְהִנֵּה לֹא פָשָׂה הַנֶּתֶק בָּעוֹר :	*Pſoram non diffundi in cute. Leuit. 13. 34.*
עלה	עוֹר הָעֹלָה אֲשֶׁר וגו׳ :	*Corium holocausti esse sacerdotis.*

		Genes. 1. 20.
עלה	וְאִם מִן הָעוֹף עֹלָה קָרְבָּנוֹ לַיי׳ :	*Hostiam esse de volucribus, &c. Leuit. 1. 14.*
נור	אֲשֶׁר יָצוּד צַיִד חַיָּה אוֹ עוֹף וגו׳ :	*Venari venationẽ feræ vel auis, &c. Leuit. 17. 13.*
רבה	וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ :	*Volucrem multiplicare in terra. Gene. 1. 22.*
רמש	הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ בָּעוֹף וגו׳ :	*Caro reptãtis in volucribus, brutis, &c. Gen. 7. 21.*
רדה	וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם :	*Dominari in aues cęli. Gen. 1. 26.*
שאל	וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְיַגֵּד לָךְ :	*Interrogare volucrem cęli, & iudicare. Iob. 12. 7.*
שמים	וּמֵעוֹף הַשָּׁמַיִם נִסְתָּרוּ :	*Abscondi à volucre cęli. Iob. 28. 21*
שמים	וּמֵעוֹף הַשָּׁמַיִם יַחְכְּמֵנוּ :	*Sapere facere ab auibus cœli. Iob. 35. 11.*
שמים	מַאֲכַל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם :	*Dare aliquid cibum volucribus cœlorum. Psal. 79. 2.*
שמים	עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכֹּן :	*Aucm cęli habitare super aliquid. Psal. 104. 12.*
שמים	כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל :	*Volucrem cœli deducere vocem. Eccl. 10. 20.*
שמים	בְּסַעַפֹּתָיו קִנְּנוּ כָּל עוֹף הַשָּׁמָיִם :	*Aues cœlorum nidificare in ramis. Ezec. 31. 6.*
שמים	וְהִשְׁכַּנְתִּי עָלֶיךָ כָּל עוֹף הַשָּׁמָיִם :	*Habitare facere aues cœli super aliquem. Ezech. 32. 4.*
שמים	אָסֹף עוֹף הַשָּׁמַיִם וגו׳ :	*Consumere aues cęli, &c. Soph. 1. 3.*
שקץ	וְאֶת אֵלֶּה תְּשַׁקְּצוּ מִן הָעוֹף וגו׳ :	*Abominari quasdam ex auibus. (ibi quæ sint vide.) Leuit. 11. 13.*
שרץ	כָּל שֶׁרֶץ הָעוֹף וגו׳ :	*Reptile volucris, &c. Leuit. 11. 20.*
תורה	זֹאת תּוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף וגו׳ :	*Lex volucris, &c. Leuit. 11. 46.*

Nomina auium, quæ leguntur in Biblijs, sunt hæc. אַיָּה pica, אֲנָפָה graculus, כְּרָכִים capones, גּוֹזֵל pipio, דָּאָה vultur, דַּיָּה miluus, דּוּכִיפַת vpupa, דְּרוֹר hirundo, הוֹכִים pauones, חֲסִידָה ciconia, חַפּוֹר פֵּרוֹת picus, יוֹנָה columba, יַנְשׁוּף noctua, יַעֲנָה vlula, כּוֹס bubo, לִילִית strix, נֵץ accipiter, נֶשֶׁר aquila, סוּס grus, עֲגוּר hirundo, עַטֶּלֵף vespertilio, עָרֵב coruus, עֲזַנְיָה aquila marina, פֶּרֶס accipiter, קֹפֹד cipselus, קִפּוֹד cipselus, קֹרֵא perdix, קָאַת pellicanº, רָאָה vultur, רְחָמָה & רְחָם pelicanus, רְנָנִים pauones, שָׁחַף larus, שְׁלָו coturnix, שָׁלָךְ mergulus, תּוֹכִיִּים pauones, תּוֹר turtur, תַּחְמָס harpia, תִּנְשֶׁמֶת vespertilio, quæ suis locis accuratius vide.

Cæterum, & in Chaldaico idiomate hoc nomen עוֹף idem significat, vt Dan. 2. 38. עוֹף *Et volucrem (aues) cęli dedit in manu tua.* Et 7. 6. *Et ei erant alę quatuor volucris super dorso.*

עוּפַי Require inferius in ע ante פ, suo loco proprio.

עוֹפֵף Verbum Pihel actiuũ, ex quiescentibus Ain Vau, suscipiens affixa, quod habet has voces tantum in Biblijs.

מְעוֹפֵף Part. præs.
יְעוֹפֵף Futurum.
בְּעוֹפְפִי Infinitiuus.

Cætera ex te formabis, cum opus erunt, vel ex Cal desumes. Volauit, volitauit. [*Volare.*] Per translationẽ verò eleganter vsurpatur pro vibrare, mouere celeriter, quasi volare facere. [*Mouere cõ celerità alcuna cosa.*] Hinc quidam deriuãt alteram significationem illustrationis in Cal, quòd gladij vibratione lux quædam excitetur. Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

		Auem volitare super terris, &c cæt: Gene. 1. 20.
עוף	וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ וגו׳ :	*Serpens volitans. Esa. 14. 30. Vide etiam 30. 6.*
עוף	וּפְרִיו שָׂרָף מְעוֹפֵף :	*Volare (in) duabus alis. Esa. 6. 2.*
עוף	וּכְשֶׁתַּיִם יְעוֹפֵף :	

Radix est עוף.

עוּץ Nomen propriũ viri nepotis Sem. Vz. [*Vzo.*] Gen. 10. 23. *Filij autem Arami* עוּץ *Vzuset, &cæt.* 1. Par. 1. 17. dicitur filius Sem more scripturarum. וְעוּץ *Et Vzus.*

Fuit alter Vz filius Nahor, Abrahami fratris. Genes. 22. 21. אֶת עוּץ *Vzum primogenitum eius.*

Alter ex nepotibus Seir. Gen. 36. 29. *Hi fuerunt filij Disonis* עוּץ *Vzus, & Aranus.*

Ab vno horũ (quem omnes ferè primum autumant) dicta est regio quædam, in qua Iob vixit. Vza. [*Vza.*] Quidam Armeniam interpretantur, nõnulli Bizantiũ vrbem, LXX. Husitidem regionem exposuerunt. Iob. 1. 1. dicitur regio, non vrbs. *Fuit vir in regione* עוּץ *Vzæ.* Ier. 25. 20. *Et omnes reges prouintiæ* הָעוּץ *Vzæ.* Thr. 4. 21. *Gaude, & lætare filia Edom, quæ habitas in ꝓuintia* עוּץ *Vzę.* Ex hoc loco videtur, hanc regionem fuisse ditionis Idumeorum, à tertio nempe Vzo. Confer locos & omnes accuratius. עוּץ quod ab alijs imperatiuus ab hac radice creditur, habetur in יעץ, ibi vide.

עוּר Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Ain Vau, sic flectitur in Biblijs.

עוֹר Nomẽ Toar masculinũ.
עוּרָה } Imperat.
עוּרִי עוֹרָה }
עוֹרָה עוּרִי Infinitiuus.

Cætera cautè formanda sunt ad horum regulas, vel deriuatiuis vtendum. Toar supplet vices participiorũ, & est insuper nomen proprium, vt suo loco dicemus. עוּרִי est etiam à nomine עוֹר cum affixo, ibi vide. Excitatus est, antitheton יָשֵׁן. *Suegliarsi.*] Notum est, & dicitur eleganter etiam de rebus inanimis. עֹרָה dubitatur, an sit infinitiuus, vel potius imperatiuus pluralis fęminius, eleganter effictus à עור pro nudari, quasi pellem ostendere dicas. [*Nudarsi.*] Quod si est imperatiuus, vt nos credimus, ponitur loco עֹרֶנָה, sicut & aliàs fieri solitum est. Semel hoc verbum legitur actiuè in futuro cum affixo יְעוּרֶנִי, quamuis ego mallem, mendum inesse in scriptura, pro יְעִירֶנִי, vel certè illud Vau est Iod protractum ad denotandum, quòd nullus valeat excitare Behemoth, tantæ fortitudinis est, quod notes. Iob. 41. 1. *Non est crudelis, quòd* יְעוּרֶנוּ *excitet eum.* Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

אבן	עוּרִי לְאֶבֶן דּוּמָם :	*Dicere lapidi, excitare. Abac. 2. 19.*
אחר	וְאַחַר עוּרִי נִקְּפוּ זֹאת :	*Post excitari alicuius'. Locus dilucidandus. Iob. 9. 26.*
דבר	עוּרִי עוּרִי דְּבוֹרָה עוּרִי עוּרִי דַּבְּרִי שִׁיר :	*Excitari, loqui canticum. Iud. 5. 12.*
חרב	חֶרֶב עוּרִי עַל רֹעִי וגו׳ :	*Gladium excitari super aliqua re. Zac. 13. 7.*
ישן	עוֹרָה לָמָּה תִישַׁן אֲדֹנָי :	*(Dicere Deo) excitare, quare obdormis? Psal. 44. 24.*
כבוד	עוּרָה כְבוֹדִי עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר :	*Gloriam, nablum, & cytharam excitari. Psal. 57. 9.*
לב	אֲנִי יָשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר :	*Aliquem dormire, & cor excitatũ esse. Cant. 5. 3.*
לבש	עוּרִי עוּרִי לְבָשִׁי עֹז וגו׳ עוּרִי כִימֵי קֶדֶם :	*Excitari induere fortitudinem, excitari sicut diebus antiquis, &cæt. Esa. 51. 9. Vide etiam 52. 1.*
משפט	וְעוּרָה אֵלַי מִשְׁפַּט צוּרִי :	*Deum excitari alicui iudicio, quod manda-*
חרב	בְּעוּעֲפִי חַרְבִּי עַל פְּנֵיהֶם :	*Vibrare gladium super facie aliquorum. Ezec. 32. 10.*

כלון	כְּצוּאֹרוֹ יָלִין עֹז :	*Robur pernoctare in collo alterius. Iob.41.14.*
העמיד	הַעֲמִדְתָּ לְהַרְרִי עֹז :	*Stare facere alicui robur. Psal.30.8*
רסיס	תַּרְהִבֵנִי בְנַפְשִׁי עֹז :	*Fortificare aliquem in anima robore. Psal.138.3.*
השיר	וַאֲנִי אָשִׁיר עֻזֶּךָ :	*Cantare fortitudinem alicuius. Psal, 59.17.*
רוע	הוֹשַׁעְתָּ זְרוֹעַ לֹא עֹז :	*Saluare brachio non roboris, (inualido.) Iob.26.2.*
זרוע	בִּזְרוֹעַ עֻזֶּךָ פּוֹרֶת אֹיְבֶיךָ :	*Brachium roboris. Psal.89.11.*
חכיון	שֶׁם חֲבִיוֹן עֹזוֹ :	*Abscõsio roboris alicui. Abac.3.4*
חגר	חֲגֹרָה בְעֹז מָתְנֶיהָ :	*Accingere lumbos (in) robore. Prou. 21.14.*
ידע	מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ :	*Cognoscere fortitudinem nasi (iræ) Dei. Psal.90.11.*
עז	עֻזִּי וְזִמְרַת יָהּ	*Deum esse robur alicuius. Exo.15.2*
יהב	הָבוּ לַיי כָּבוֹד וָעֹז :	*Afferre Deo fortitudinem. Ps.29.1*
יהוה	יי עֻזִּי וּמָגִנִּי וּמִבְטַחִי וגו' :	*Dominum esse robur alicuius, &c. Ier.16.19.*
סד	מִפִּי עוֹלְלִים וְיֹנְקִים יִסַּדְתָּ עֹז	*Fundare fortitudinem, &c. Ps.8.3.*
יהוה	יי אֲדֹנִי עֹז יְשׁוּעָתִי :	*Deum esse robur salutis alicuius. Psal.140.8.*
כלי	וְהַכֹּהֲנִים בְּכֵלֵי עֹז לַיי :	*Sacerdotes esse in instrumentis roboris Domino. (Tubas innuit.) 2. Par.30.21.*
כרכר	וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל עֹז וגו' :	*Subsilire ĩ toto robore. 2.Sam.6.14.*
לבש	לָבַשׁ יי עֹז הִתְאַזָּר :	*Induere fortitudinem. Psal.93.1.*
לכוש	עֹז וְהָדָר לְבוּשָׁהּ :	*Robur & honorem esse indumentum alicuius. Pro.31.22.*
מבטח	בְּיִרְאַת יי מִבְטַח עֹז :	*Fiducia roboris. Pro.14.26.*
מגדל	וּמִגְדַּל עֹז הָיָה בְתוֹךְ הָעִיר :	*Turrem roboris esse in medio ciuitatis. Iud.9.51.*
מגדל	מִגְדַּל עֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב :	*Deum esse turrem roboris à facie inimici. Psal.61.4.*
מגדל	מִגְדַּל עֹז שֵׁם יי :	*Nomen Domino esse turrem fortitudinis. Pro.18.10.*
מחסה	וְאַתָּה מַחְסִי עֹז :	*Receptaculum roboris alicuius. Psal. 71.7.*
מטה	מַטֵּה עֻזְּךָ יִשְׁלַח יי מִצִּיּוֹן :	*Deum mittere virgam roboris Messiæ de Sion. Psal.110.2.*
מטה	אֵיכָה נִשְׁבַּר מַטֵּה עֹז :	*Virgam roboris frangi. Ier.48.17.*
מטר	וְגֶשֶׁם מִטְרוֹת עֻזּוֹ :	*Himber pluuiarum roboris Dei. Iob. 37.6.*
מלך	וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפַּט אָהֵב :	*Robur regis. Psal.99.4.*
מנכב	וּמַצְּבוֹת עֹזֶךָ :	*Statuæ roboris alicuius. Ezec.26.11.*
מקום	עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקֹמוֹ :	*Robur & exultationem esse in loco alicuius. 1. Par.16.27.*
מקדש	עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ :	*Robur esse ĩ sanctuario Dei. Ps.96.6*
מרום	וְכִי תְכַצֵּר מָרוֹם עֻזֶּךָ :	*Altitudo roboris alicuius. Ier. 51.53*
נהג	וַיְנַהֵג בְּעֻזּוֹ תֵּימָן :	*Ducere in fortitudine. Psal.78.27.*
נהל	נָהַלְתָּ בְעֻזְּךָ אֶל נְוֵה קָדְשֶׁךָ :	*Ducere in fortitudine. Exo.15.13.*
נתן	יי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן :	*Dare robur populo. Psal.29.11.*
נתן	תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים :	*Dare robur Deo. Psal.68.35.*
נתן	הוּא נֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם :	*Dare robur & fortitudines populo. Psal.68.36.*
נתן	יִתֵּן לְשַׁבְּטֵי עֻזּוֹ :	*Dare prædã robur suum. (arcam innuit.) Psal.78.61.*
עזר	וְעֻזּוֹ וְאֵמָתוֹ עַל כָּל עֹזְבָיו :	*Robur & iram Dei esse super derelinquentibus eum. Esd.8.22.*
עם	עִמּוֹ עֹז וְתוּשִׁיָּה :	*Robur & sapiẽtiam esse cum aliquo. Iob.12.16.*
עורר	אַתָּה מְעוֹרֵר בָּעֻזְּךָ יָם :	*Labefactare aliquid in robore. Psal. 74.13.*
פנים	וְעֹז פָּנָיו יְשַׁנֶּא :	*Robur (obfirmationem) faciei alicuius immutari. Eccles.7.32.*

כפר	וְהִקְרִיבוּ אֶת עֵז הַחַטָּאת :	*Offerre capram filiam anni (pro) peccato. Num.15.27.*
גדי	שְׁנֵי גְדְיֵי עִזִּים טֹבִים :	*Hædi caprarum. Gen.27.9.*
חלב	כָּל חֵלֶב שׁוֹר וָכֶשֶׂב וָעֵז לֹא תֹאכֵלוּ :	*Non edere adipem caprarum. Leuit.7.13.*
חלב	וּרְחַל חֲלֵב עִזִּים לְלַחְמֶךָ :	*Lac caprarum. Pro.27.26.*
חטיפי	כִּשְׁנֵי הַשְּׂפִי עִזִּים :	*Duo (greges) nudati capris. 1. Reg. 20.27. Vide* חשפים .
טוה	טְוֹ אֶת הָעִזִּים :	*Nere capras. (Lanam scilicet.) Exo. 35.26.*
טלה	וְטָלוּא וְנָקֹד בָּעִזִּים :	*Maculosum & punctatum in capris. Gen.30.31.*
יריעה	וַעֲשִׂית יְרִיעֹת עִזִּים :	*Facere cortinas (ex lana) caprarum. Exo.26.7.*
כביר	אֵת כְּבִיר הָעִזִּים שָׁמָה וגו' :	*Copia (lanæ) caprarum, &c. 1. Sam. 19.13. Vide* כביר .
לקח	יִקַּח הָעִזִּים תִּקָּחוּ :	*Capere de capris, &c. Exo.12.5.*
מעשה	וְכָל מַעֲשֵׂה עִזִּים :	*Opus (supellectile) caprarum. (ex lana caprina.) Num.32.20.*
נקד	יְאוֹרֵת כָּל הָעִזִּים הַנְּקֻדּוֹת וְהַטְלֻאוֹת :	*Capræ punctatæ & maculosæ. Genes. 30.34.*
ערר	שֵׁעֲרַךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים וגו' :	*Grex caprarum, &c. Cant.4.1.*
צפיר	וְצָפִירֵי עִזִּים שְׁבָעָה וגו' :	*Hircus caprarum. 2. Par.29.21.*
קרבן	וְאִם עֵז קָרְבָּנוֹ :	*Capram esse oblationem alicuius. Leuit.13.12.*
שה	וְשֵׂה עִזִּים :	*Pecus caprarum. Deut.14.4.*
שכל	הֲיַחֲלִיךְ וְעִזֶּיךָ לֹא שִׁכֵּלוּ :	*Capras non abortire. Gen.31.38.*
שלש	וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת :	*Capra triplicata. Gen.15.9. Vide* שלש
שעיר	וַיִּשְׁחָטוּ שְׂעִיר עִזִּים וגו' :	*Hircus caprarum. Gen.37.30.*
שערת	שַׂעֲרַת עִזִּים תְּיִמָה :	*Capella caprarum. Leuit. 4.28.*
שש	וְשֵׁשׁ עִזִּים :	*Byssus, & capræ. (Lana caprina.) Exo.25.4.*

Cæterum & in Chaldaico idiomate hoc nomen idẽ significat, cuius plurale עִזִּין legitur. Esd.6.17. *Et hircos* עִזִּין *caprarum, &c.*

Deriuatiuum huius est עֲזָאזֵל .

עֹז Nomen masculinũ genere, sine plurali, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs עֹז או עוֹ עֻזִּי או עוּזִי או עֻזְּךָ עֻזֵּכֶם עֻזּוֹ או עוֹה עֻזָּהּ עֻזְּמוֹ עֻזֵּנוּ עֻזָּם עֻזָּן . Robur, vis, fortitudo. [*Gagliardezza, vigoria.*] Vide חֹזֶק . Notum est, & frequens, efficitq; Hebraismos innumeros elegantiarũ plenos, dum metaphoricè ponitur pro qualibet re, quę robur alicui adaugeat, vt puta diuitiæ, sapientia, & huiusmodi. Vau aliquando scribitur, sæpius verò supprimitur. Cum Macaph est עֹז , vt Esa.26.1. *Ciuitas* עֹז לָנוּ *roboris nobis.* עֹז est etiam nomen proprium, vt suo loco dicendum est. Phrases aliquot obseruandæ.

אשרי	אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ בָךְ :	*Hominem esse beatum, qui fortitudinem in Deo habeat. Psal.84.6.*
אלוה	אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וָעֹז :	*Deum esse robur alicui. Psal.46.2.*
אלוה	כִּי עֹז לֵאלֹהִים :	*Robur esse Deo. Psal.62.12.*
ארון	אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ :	*Arca fortitudinis Dei. Psal.132.8.*
גאון	שָׁבַרְתִּי אֶת גְּאוֹן עֻזְּכֶם :	*Frangere superbiam roboris alicuius. Leuit.26.19.*
גאון	גְּאוֹן עֻזְּכֶם וגו' :	*Sanctuarium erat superbia roboris Iudæorum. Ezec.24.21.*
דרך	תְּדַרְכִּי נַפְשִׁי עֹז :	*Animam calcare robur. Iud.5.21.*
דרש	דִּרְשׁוּ יי וְעֻזּוֹ :	*Quærere Deum, & robur eius. Psal. 105.4.*
הודיע	הוֹדַעְתָּ בָעַמִּים עֻזֶּךָ :	*Scire facere fortitudinem suam. Ps. 77.15.*
הוריד	וַיּוֹרֶד עֹז מִבְּצָרֶיהָ :	*Descendere facere fortitudinem fiduciæ. Pro.21.22.*
הסיר	וַיָּסַר עֹז מִמִּצְרָיִם :	*Deponere ab aliquo robur eius. Amos 3.11.*

עין	וּמֵאֹפֶל וּמֵחֹשֶׁךְ עֵינֵי עִוְרִים תִּרְאֶינָה :	*Oculos cæcorum videre ex tenebris. Esa.29.18.*
עם	הוֹצִיא עַם עִוֵּר וְעֵינַיִם יֵשׁ :	*Populus cæcus, & habens oculos. Esa.43.8.*
פגיס	וְלִפְנֵי עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל :	*Non dare (ponere) offendiculum ante cæcum. Leuit.19.14.*
פסח	עִוֵּר וּפִסֵּחַ לֹא יָבֹא אֶל הַבַּיִת :	*Cæcum & claudum non intrare domum. Prouerbium illustrandum. 2.Sam.5.8.*
פקח	אוֹ פִקֵּחַ אוֹ עִוֵּר :	*Ponere videntẽ, vel cæcũ. Exo.4.11*
פקח	יי פֹּקֵחַ עִוְרִים :	*Facere cæcos videntes. Psal.146.8.*
צפה	צֹפִיו עִוְרִים וגו' :	*Speculatores esse cæcos. Esa.56.10.*
שחד	כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים :	*Munus excæcare videntes. Exo.23.8*
שחד	כִּי שֹׁחַד יְעַוֵּר עֵינֵי חֲכָמִים :	*Munus excæcare oculos sapientum. Deut.16.19.*

עִוָּרוֹן Nomen formæ masculinæ, sine plurali, quod bis tantum legitur in scriptura sacra. Cæcitas. [*Cecità, il non vedere.*] Rationem significationis vide in superiori עוּר , Deut. 28.28. *Percutiet te Dominus* (*in*)*amentia, & בְּעִוָּרוֹן* (*in*)*cæcitate.* Zac.12.4. *Et omnẽ equũ populorum percutiam* בְּעִוָּרוֹן (*in*)*cæcitate.* Radix est עור .

עוֹרֵר Verbum Pihel actiuũ, ex quiescentibus Ain Vau, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

	עוֹרַרְתִּי עוֹרַרְתִּיךָ	Præteritum.
	עוֹרְרוּ	Præteritum.
	תְּעוֹרֵר	Futurum.
	תְּעוֹרְרוּ	Futurum.
	עוֹרְרָה	Imperat.
	עוֹרֵר	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis, cum opus erunt iuxta regulas grammaticales, vel ex Hiphil הֵעִיר desumes. Expergefecit, excitauit. [*Risuegliare, eccitare.*] Tredecim vicibus tantum inuenitur.

אהב	וְאַתְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה וגו' :	*Excitare amorẽ. (dilectã.) Cant.2.7*
ארמון	עוֹרְרוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ :	*Excitare palatia. Esa.23.13.*
בן	וְעוֹרַרְתִּי בָנַיִךְ צִיּוֹן וגו' :	*Excitare filios, &c. Zac.9.13.*
גבורה	עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרָתֶךָ :	*Excitare potentiam. Psal.80.3.*
חנית	וְהוּא עוֹרֵר אֶת חֲנִיתוֹ עַל גוּלָּתוֹ וגו' :	*Excitare lanceam super aliquos. 2. Sam.23.18.*
לויתן	הַמְעֹרְרִים עָתִיד לְלִוְיָתָן :	*Esse paratum excitare leuiathan. Iob.3.8.*
רפאים	עוֹרֵר לְךָ רְפָאִים :	*Excitare alicui mortuos. Esa.14.9.*
שוט	וְעוֹרֵר עָלָיו יי צְבָאוֹת שׁוֹט	*Excitare flagellum super aliquem. Esa.10.26.*
שנאה	שִׂנְאָה תְּעוֹרֵר מְדָנִים :	*Odium excitare rixas. Pro.10.12.*
תפוח	תַּחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרַרְתִּיךָ :	*Excitare sub pomo. Cant.8.5.*

Radix est עור .

עוֹרֶת Nomen fœmininum genere, & declinatione עוֹרוֹת . Quamuis hoc plurale videatur esse alterius formæ, & hinc aliquibus singulare est in abstracto, cæcitas, plurale verò cæcę, vt differant significatione sicut, & forma, quod penitus absurdum nõ est. [*Cecità, cieca, che non vede.*] Rationẽ vocis habes in עִוֵּר . Leuit.22.22. עוֹרֶת *Cæcam* (supple בְּהֵמָה , vel cęcitatem, Hebraismo sanè per quàm ornato, idest cæcũ pecus.) *aut fractum, &c. non offeretis.* Esa.42.7. *Ad aperiendũ oculos* עִוְרוֹת *cæcos.* Alibi non inuenitur. Radix est עור .

עוּשׁ Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Ain Vau, quod semel legitur in Biblijs, in imperatiuo עוּשׁ , nec aliud ex eo facilè formarem, cum nõ satis certum sit, quid propriè significet, quamuis omnes propè ex loci coniectura congregari, colligi, interpretentur. [*Radunarsi, congregarsi.*] Vide קָבַץ . Ioel.5.3. עוּשׁוּ *Congregamini, & venite omnes gentes per circuitum.*

	עוּשׁוּ וּבוֹאוּ כָּל הַגּוֹיִם מִסָּבִיב	

Deriuatiua huius sunt עֵשׁ עָשׁ .

עוּת Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

	עִוַּתִּי עִוַּתָּנִי עִוַּתּוּנִי	Præteritum.
	מְעַוֵּת	Part. præs.
	יְעַוֵּת	Futurum.
	לְעַוֵּת	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erũt. Curuauit, peruertit, obliquum reddidit, antitheton יישר , vel תקן eiusdem videlicet significationis cum עוה , quin & nonnulli censent, aliquas dictiones, quas ĩ ea radice reposuimus, potius ex hac deriuari debere, ibi vide. [*Torcere, far torto.*] Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

מרס	לְעַוֵּת אָדָם בְּרִיבוֹ וגו' :	*Peruertere hominem in causa sua. Thren.3.12.*
אלוה	דְּעוּ אֶפוֹ כִּי אֱלוֹהַּ עִוָּתָנִי :	*Deum curuare aliquem. Iob.19.6.*
דרך	וּדְרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת :	*Peruertere viã iniustorũ. Ps.146.9.*
יכל	בְּעֹת לֹא יוּכַל לְתַקֵּן :	*Incuruatũ non posse dirigi. Eccl.1.15*
יכל	כִּי מִי יוּכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר עִוָּתוֹ :	*Posse dirigere, quod alius incuruauerit. Eccles.7.15.* (5.
מאזנים	וּלְעַוֵּת מֹאזְנֵי מִרְמָה :	*Peruertere lances fraudis. Amos 8.*
משפט	הַאַל יְעַוֵּת מִשְׁפָּט וְאִם שַׁדַּי יְעַוֵּת צֶדֶק :	*Peruertere iudicium, & iustitiam: Iob.8.3.*
משפט	יְשָׁרָיו לֹא יְעַוֵּת בְּמִשְׁפָּט :	*Omnipotentem non peruertere iudicium. Iob.34.12.*
שקר	יַעֲוִיתוּנִי זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוָּתוּנִי :	*Peruertere aliquem falsò. Psalmus 119.78.*

Deriuatiua huius sunt הִתְעוֹת עִוַּת עִוַּתִּי עִוַּתָּנִי עִוַּתּוּנִי . Nõnulla verò, quæ videntur ex hac radice deriuari, habentur inferius in עתת , ibi vide.

עִיּוֹת Nomen proprium vrbis, ex qua Hadadus rex Idumeorum oriundus fuit. Auith. [*Auita.*] Gen.36.36. *Et nomen ciuitatis eius* עֲוִית *Auith.* 1. Par. 1. 46. scribitur עֲוִיתִ errore librariorum forsitan. Radix est עוה , vel עות .

עוֹתָה Nomen fęmininum genere, quod semel legitur in Biblijs cum affixo עַוָּתִי . Curuatio, incuruatio, deprauatio. [*Torcimento.*] Thr.3.20. *Vidisti Domine* עַוָּתִי *curuationem meam.* Hebraismus elegans, idest iniuriam, quam patior. [*Torto, cosa fuori del douere.*] Radix est עות .

עוּתַי Nomen proprium cuiusdam viri. Vthai. [*Vtaio.*] Esd.8.14. *Et ex filijs Bigui,* עוּתַי *Vtaius, & Zabudus.* Radix est עות .

עוֹתַי Nomen proprium viri ex tribu Iudæ. Othai. [*Otaio.*] 1. Par.9.4. עוֹתַי *Othaius filius Amihudi.* Radix est עות .

ז

עַז Lege radices עוה עוז עוד , & obserua dictiones, quę remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

עֵז Nomen generis fœminini, cum plurali masculino declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עֵז עִזִּים עִזְּךָ . Capra, animal notum, quamuis etymon ignoretur, modo radix propria sit, nam fortassis à עוז emanat, vt sic à robore, firmitudine faciei dicatur. [*Capra.*] Hinc Græcis fluxit suum αἴξ . Vide חֵיל . Quibusdam est promiscui generis, quod non placet. Vsurpat elegãter pro lana caprina. Loci aliquot obseruãdi.

בכור	אוֹ בְכוֹר עֵז :	*Primogenitus capræ. Num.18.17.*
בן	וּבְנֵי עִזִּים :	*Filij caprarum. 2. Par.35.7.*

עזב	וְאִם תַּעַזְבוּהוּ יַעֲזֹב אֶתְכֶם :	*Si derelinquis Deum, illum te derelinquere.* 2.Par.15.2.
עזב	הֵיעָזְבוּ לָהֶם :	*Relinquere alicui.* (*sinere, vt agat aliquid.*) Neh.4. 2.
עיר	וַיַּעַזְבוּ אֶת הָעִיר פְּרוּחָה :	*Relinquere ciuitatē apertā.* Ios.8.17.
עיר	עֲזוּבוֹת עָרֵי עַרְעֵר :	*Ciuitates derelictæ.* Esa. 17.2.
על	עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֶלְכָה :	*Relinquere super aliquem.* (*Est illi committere.*) Psal.10. 14.
עם	וְאַעֲזֹבָה אֶת עַמִּי :	*Derelinquere populum suū.* Ier.9.2.
עני	לָעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם :	*Relinquere aliquid pauperi, & proselytho.* Leuit. 19.10. (22.
עכב	וַיַּעַזְבוּ שָׁם אֶת עֲצַבֵּיהֶם :	*Relinquere alicubi idola.* 2. Sam.5.
עצה	וַיַּעֲזֹב אֶת עֲצַת הַזְּקֵנִים וגו׳	*Relinquere consilium alicuius.* 1. Reg. 12. 8.
ערום	וְעָזַבְתָּ עֵרֹם וְעֲרִיָּה :	*Relinquere aliquam nuditatē & detectionem.* Ezec. 23.29.
עשה	כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם עָשִׂיתִי וגו׳ :	*Non derelinquere aliquem, quoad feceris, &c.* Gen.28.15.
עזב	אֶעֱזֹבָה פָנַי וְאַבְלִיגָה :	*Relinquere vultum.* (*irā.*) Iob.9.27.
פקודים	וְאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִּקּוּדֶיךָ :	*Non derelinquere deposita Dei.* Psal.119.87.
פתי	עִזְבוּ פְתָאִים וִחְיוּ :	*Simplices relinquere.* (*simplicitatem.s.*) Pro.9.6.
צאן	הוֹי רֹעֵי הָאֱלִיל עֹזְבֵי הַצֹּאן :	*Relinquere gregem.* Zach. 11.7.
רבב	וְרַבָּה הַעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ	*Multam derelictionem esse in medio terræ.* Esa.6. 12.
רגע	בְּרֶגַע קָטֹן עֲזַבְתִּיךְ :	*Derelinquere in momēto paruo.* (*modicum temporis.*) Esa.54.7.
רע	רֵעֲךָ וְרֵעַ אָבִיךָ אַל תַּעֲזֹב :	*Non relinquere amicum.* Pro.27.10
שביס	וַיַּעֲזֹב הַחֲלוּץ אֶת הַשְּׂלָיָה :	*Relinquere prædam.* 2.Par.28.14.
שיח	אֶעֱזְבָה עָלַי שִׂיחִי :	*Relinquere super se eloquium suum.* Iob.10.1.
שלג	הֵיעָזֹב מִצּוּר שָׁדִי שֶׁלֶג לְבָנוֹן :	*Niuem libani relinquere (aquam) de petra agri.* Ier. 18.14.
שרש	אֲשֶׁר לֹא יַעֲזֹב לָהֶם שֹׁרֶשׁ וְעָנָף :	*Non relinquere alicui radicem, & frondem.* Mal. 3.19.
תוכחת	וְעֹזֵב תּוֹכַחַת מַתְעֶה :	*Relinquere correptionē.* Pro. 10.17
תורה	אִם יַעַזְבוּ בָנַי תּוֹרָתִי :	*Derelinquere legem.* Psal.89.31.
תונות	וְאֶת תַּזְנוּתַיִךְ מִמִּצְרַיִם לֹא עָזָבְתָּ :	*Non relinquere scortationes.* Ezec. 23. 8.

Illud verò Exo. 23.5. *Cum videris asinum odiētis te decumbentem sub onere suo, & cessabis* (*cessandū tibi est*) מֵעֲזֹב *à derelinquendo ei,* (*idest ne relinquas eū illo modo*) עָזֹב תַּעֲזֹב עִמּוֹ *relinquēdo relinques cum eo.* Hoc est, onus ab illo dissolue. Alij è contrario onus imponere exponūt, nescio qua ratione, quos, si libet, consulas. Sic Neh. 3. 8. וַיַּעַזְבוּ *Et reliquerunt Ierusalem vsque ad murum latiorē.* Hoc est, nihil ex eo latere fabricarūt. Iudęi è cōtra, nescio quibus rationibus interpretantur, pro ædificare. Expende locos & omnes accuratius.

Deriuatiua huius sunt עָזוּב עֲזוּבָה עֲזוּבִים .

עָזַב Verbum Pohal passiuum, perfectum, quod habet tantùm has voces in Biblijs.

עָזַב, עָזְבָה } Præteritum.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grāmaticales, cum opus erunt, vel ex Niphal desumes. Relictus, derelictus fuit. [*Fù lasciato, abbandonato.*] Bis inuenitur.

המון	הֲמוֹן עִיר עָזָב :	*Tumulum ciuitatis derelinqui.* Esa. 32. 14.
עיר	אֵיךְ לֹא עֻזְּבָה עִיר תְּהִלָּה וגו׳ :	*Ciuitatem nō derelinqui.* Ier.49.25

עֲזוּבָה Est participium passiuum verbi Cal, & aliquando nomen substātiuum, vt illic dictū est. Aliàs est nomē proprium mulieris matris regis Io-

	1.Reg.14.10.	
הרפה	לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַעַזְבֶךָ :	*Non dimittere, nec relinquere aliquem.* Deut. 31.6.
זקנים	וְגַם עַד זִקְנָה וְשֵׂיבָה אֱלֹהִים אַל תַּעַזְבֵנִי :	*Nō relinquere vsq; ad senectam, & senium.* Psal.71.18.
חיל	וַעֲזֹבוּ לַאֲחֵרִים חֵילָם :	*Relinquere alienis substantiam.* Psal. 49. 11.
חמה	וַעֲזֹב חֵמָה :	*Relinquere furorem.* Psal.37.8.
חסד	אֲשֶׁר לֹא עָזַב חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ מֵעִם אֲדֹנִי :	*Non relinquere pietatem & veritatem de cum aliquo.* Gen.24.27.
חסד	חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל יַעַזְבֻךָ :	*Pietatem & veritatem nō relinquere aliquem.* Pro. 3. 3.
חסד	וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו :	*Non relinquere pios.* Psal. 37.28.
חקים	וַעֲזַבְתֶּם חֻקּוֹתַי וּמִצְוֹתַי וגו׳ :	*Relinquere statuta & mandata Dei.* 2.Par.7.19.
חרש	כְּעוּבַת הַחֹרֵשׁ וְהָאֹמֵר וגו׳	*Derelictio siluæ, &c.* Esa.17.9.
יגיע	וּתַעֲזֹב אֵלָיו יְגִיעֶךָ :	*Relinquere alicui laborem tuum.* Iob. 39. 11.
יד	יַעֲזֹב אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ בְּיַד יוֹסֵף :	*Relinquere omnia, quæ habes à manu alicuius.* Gen.39.6.
יום	כַּחֲצִי יָמָיו יַעַזְבוּנוּ :	*Relinquere (diuitias) in dimidio dierum suorum.* Ier.17.11.
יום	תַּעֲזֹבְנוּ לְאֹרֶךְ יָמִים :	*Relinquere longitudini dierum.* (*Longo tempore.*) Thr. 5.20.
ילד	כִּי גַם אַיֶּלֶת בַּשָּׂדֶה יָלְדָה וַעֲזֹב :	*Parere, & derelinquere.* Ier.14. 5.
ילך	עִזְבוּהָ וִילֹךְ אִישׁ לְאַרְצוֹ :	*Derelinquere, & abire.* Ier. 51. 9.
יתום	עֲזָבָה יְתֹמֶיךָ וגו׳ :	*Relinquere orphanos, &c.* Ier. 49.11
ירא	חֶסֶד וְיִרְאַת שַׁדַּי יַעֲזֹב :	*Socium relinquere pietatem & timorem Dei alicui.* Iob.6.14.
כבוד	וְאֵנֶה תַעֲזֹבוּ כְבוֹדְכֶם :	*Relinquere gloriam.* Esa. 10.3.
כוח	עֲזָבֻנִי כֹחִי :	*Vim alicuius derelinquere eum.* Psal. 38. 11. (28.
כלה	וְעֹזְבֵי יְ׳ יִכְלוּ :	*Desertores Domini deficere.* Esa. 1.
לב	וְלִבִּי עֲזָבָנִי :	*Cor derelinquere.* Psal.40.13.
מאד	אַל תַּעַזְבֵנִי עַד מְאֹד :	*Non relinquere vsque valdè.* Psalm. 119. 8.
מגרש	כִּי עָזְבוּ הַלְּוִיִּם אֶת מִגְרַשֵּׁיהֶם וְאֲחֻזָּתָם :	*Relinquere suburbia et possessionem.* 2.Par. 11.14.
מדבר	לֹא עֲזַבְתָּם בַּמִּדְבָּר :	*Non derelinquere aliquos in deserto.* Neh. 9.19.
מחלה	כִּי עָזְבוּ אֹתוֹ בְּמַחֲלִיִּים רַבִּים	*Relinquere aliquē in infirmitatibus multis.* 2.Par.24.25.
מצוה	בְּעָזְבְכֶם אֶת מִצְוֹת יְ׳ :	*Derelinquere præcepta Domini.* 1. Reg. 18.18.
מקור	כִּי עָזְבוּ מְקוֹר מַיִם חַיִּים אֶת יְ׳ :	*Derelinquere fontem aquæ viuæ, Dominum.* (*s.*) Ier.17.13.
משא	נַעֲזֹבָה נָא אֶת הַמַּשָּׂא הַזֶּה :	*Relinquere onus.* Neh. 5.10.
משפט	וּמִשְׁפַּט אֱלֹהָיו לֹא עָזָב :	*Nō relinquere iudiciū Dei.* Esa. 58.2
נאמר	לֹא יֵאָמֵר לְךָ עוֹד עֲזוּבָה :	*Non dici amplius alicui, derelictam.* Esa.62.4.
נחלה	וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב :	*Non relinquere hæreditatem suam.* Psal.94.14.
נסה	אַל יַעַזְבֵנוּ וְאַל יִטְּשֵׁנוּ :	*Non relinquere, nec abijcere.* 1. Reg. 8.57.
נסה	אַל תִּטְּשֵׁנִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי :	*Non abijcere, nec derelinquere.* Psal. 17.9.
נפש	כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל :	*Non relinquere animam (in) inferno.* Psal.16. 10.
סכה	עָזַב כַּכְּפִיר סֻכּוֹ :	*Relinquere tugurium tanquàm leunculum.* Ier. 25. 38.
עבד	וַיַּעֲזֹב אֶת אֶת עֲבָדָיו וָאֶת מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה :	*Relinquere seruos & gregē in agro.* Exo.9.21.
עז	וְעֹז וְאֹפִי עַל כָּל עֹזְבָיו :	*Robur, & iram Dei esse super relinquentes eum.* Esd. 8.22.

עזב	צִוֵּה אֱלֹהֶיךָ עֻזֶּךְ :	*Præcipere robur alicuius.* Ps.68.29
צור	צִיר עֻזִּי וגו׳ :	*Petra roboris alicuius, &c.* Ps.62.8
קול	הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז :	*Vox roboris.* Psal. 68. 34.
קנים	אֵת נֶפֶשׁ מְקָרֵית עֹז :	*Ciuitas roboris.* Pro. 18.19.
ראה	לִרְאוֹת עֻזֶּךָ יְכַבֵּדְךָ :	*Videre robur alicuius.* Psal.63.3.
רב	בְּרֹב עוֹן כֹּחֲשׁוּ רָבָּה אֹיְבֶיךָ :	*Multitudo roboris.* Psal.66.3.
רפה	רִפְאָה יְ׳ בָּעֻזֶּךָ :	*Eleuari in fortitudine.* Psal. 21.14.
רעה	וְעָמַד וְרָעָה בְּעֹז :	*Pascere ī robore Domini.* Mich. 5.4.
רקיע	הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ :	*Laudare Deum in firmamento roboris sui.* Psal. 150.1.
שחק	וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים :	*Robur Dei esse in cælis.* Psal.68.35.
שמח	יְ׳ בְּעֻזֶּךָ יִשְׂמַח מְלֶךְ :	*Lætari in fortitudine Dei.* Psal. 21. 2
שמר	עֻזּוֹ אֵלֶיךָ אֶשְׁמֹרָה :	*Seruare ad Deū robur alicuius.* (*Vel propter robur.*) Psal. 59.10.
תפארת	כִּי תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אַתָּה :	*Decor roboris alicuius.* Psal.89.18.

Radix est עוז .

עֲזִי Quære paulò inferius, suo loco proprio.

עֵזוּ Omnia duplicata habentur paulò inferius, suo loco proprio.

עֻזָּא Nomē proprium sacerdotis, qui & עֻזָּה. Vza. [*Vza.*] Is, quòd arcā Dei tetigisset, à Deo interimitur, & locus dictus est פֶּרֶץ עֻזָּה . 2. Sam.6.3. וְעֻזָּא *Et Vzas, & Ahio filij Abinadabi, &c.* Ibi vide omnia.

Fuit alter Vzas, quem Vsiam regem Iudæ esse cēseo. 2.Reg. 21.19. *Et sepultus est in horto domus suæ, in horto* עֻזָּא *Vzæ.* Confer locos.

Alter Nathineus. Esd. 2.49. *Filij* עֻזָּא *Vzæ.*

Alter ex Beniamin. 1.Par. 8. 7. *Et genuit* אֶת עֻזָּא *Vzam.*

Radix est עוז .

עַזָּאזֵל Vox composita ex nomine עֵז capra, & verbo אָזַל abijt, quasi dicas capra emissoria, Epitherum hirci, quem amandabant in lege veteri pro expiatione congregationis, vel potius nomen loci, vel vt alijs placet, montis, ad quem hircum amandabant. Azazel. [*Azazele.*] Quatuor tātum vicibus inuenitur. Leuit. 16. 8. *Et dabit Aaron super duos hircos sortes, sortē vnam Domino, & sortem alteram* לַעֲזָאזֵל *Azazeli.* Et ver. 10. *Hircus autem, super quem ascendit sors* לַעֲזָאזֵל *Azazeli, statuetur viuus ante Dominum, ad expiandum super eo ad amandandum eum* לַעֲזָאזֵל *Azazeli in deserto.* Et ver. 26. *Et amandans hircum* לַעֲזָאזֵל *Azazeli lauabit, &c.* Amplius non legitur, ibi vide omnia.

עֻזִּיאֵל Nomen proprium Leuitæ Cahati filij, & Mosis Aharonisvè patrui. Vziel. [*Vziele.*] Exo.6.18. וְעֻזִּיאֵל *Et Vziel.* Leuit. 10.4. *Filios* עֻזִּיאֵל *Vzielis Aharonis patrui.* 1.Par. 24. 24. *Filij* עֻזִּיאֵל *Vzielis Michas, &c.* Ab hoc fit עֻזִּיאֵלִי & עֻזִּיאֵלִי .

Fuit alter Vziel ex instaurantibus Ierusalem vnus. Neh. 3. 8. *Super manu illius instaurauit* עֻזִּיאֵל *Vziel filius Horhaiæ* (*qui erant*) *aurifices.*

Alter ex Simeon. 1.Par.4.42. וְעֻזִּיאֵל *Et Vziel, &c.*

Alter nepos Beniamin. 1.Par. 7.7. וְעֻזִּיאֵל *Et Vziel.*

Alter Leuita cantor ex Hemano. 1.Paral. 25.4. עֻזִּיאֵל *Vziel.*

Alter Leuita ex nepotibus Iedutuni. 2.Paral. 29.14. וְעֻזִּיאֵל *Et Vziel.* Compositum est ex עוז & איל .

עֲזִיאֵל Nomen proprium Leuitæ, qui & יַעֲזִיאֵל . Aziel. [*Aziele.*] 1.Paral. 15. 20. וְעֲזִיאֵל *Et Aziel.* Confer locos. Compositum est ex יעז & איל .

עֲזִיאֵלִי } Nomē patronimicum masculinū genere. } Azielita. [*Huomo della casa d'Aziele.*] Nume. 3.26. *Et familia* הָעֲזִיאֵלִי *Ozielitæ.* 1.Par. 24.23. לַעֲזִיאֵלִי *Azielitæ.* Compositum est ex עוז & איל .

saphat. Azubah. [*Azuba.*] 1. Reg. 22. 42. *Et nomen matris eius* עֲזוּבָה *Azuba filia Sisbij.*

Fuit altera Azuba vxor Calebi, vt 1. Par. 2. 17. *Et Caleb filius Hezronis gignere fecit* אֶת עֲזוּבָה *Azubam mulierem, &c.* Et ver. 18. *Mortuaq; est* עֲזוּבָה *Azuba, & accepit sibi Caleb Ephratam.* Expende locum accuratius. Radix est עזב.

עזבנים Nomen plurale masculinum, quod septẽ vicibus tantum inuenitur. Ezec. 27. & semper cum affixo, עִזְבֹנֵיךְ. Merces, sic eleganter appellatæ, vt quidam censent, quòd relinquãtur, & proponantur in mercatũ spectandæ. [*Mercantia.*] Vide סְחוֹרָה. Loci sunt hi.

בְּצֵאת עִזְבֹנַיִךְ מִיַּמִּים וגו׳ :	*Merces alicuius egredi è mare. Ezechiel.* 27. 33.
הוֹנֵךְ וְעִזְבוֹנַיִךְ וגו׳ יִפְּלוּ בְּלֵב יַמִּים :	*Merces, &c. cadere in corde maris.* Ezec. 27. 26.
בְּכֶסֶף תֹּרֵנֵיתָם עִזְבוֹנֵיךְ :	*Dare merces alicuius (in) argentum, ferrum, &c.* Ezec. 27. 12.
פּוּסִים וגו׳ נָתְנוּ עִזְבוֹנֵיךְ :	*Dare merces alicuius, equos, & cæt.* Ezec. 27. 14.
וְדַרְדַּר נָתְנוּ בְּעִזְבוֹנַיִךְ :	*Dare gagatem, &c. in mercibus alicuius.* Ezec. 27. 16.
בְּעִזְבוֹנַיִךְ נָתְנוּ :	*Dare in mercibus aliquorum.* Ezec. 27. 19.
הַתֵּכֵלֶת נָתְנוּ עִזְבוֹנֵיךְ :	*Dare merces alicuius aurum, & cæt.* Ezech. 27. 22.

Radix est עזב.

עזבוק Nomen proprium viri. Azbuc. [*Azbuco.*] Neh. 3. 16. *Post eum instaurauit Nehemias filius* עַזְבּוּק *Azbuci, &c.*

עזגד Nomen proprium viri. Azgad. [*Azgado.*] Esd. 2. 12. *Filij* עַזְגָּד *Azgadi mille ducenti viginti duo.* Hic forsitan est ille de quo & cap. 8. 12. *Et de filijs* עַזְגָּד *Azgadi, Iohannes filius Catonis, & cum eo centum & viginti mares.* Confer locos.

עזוה Nonnullis est imperatiuum ex Cal verbi עזז, mihi verò potius est nomen fęmininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Robur, fortitudo. [*Gagliardia, fortezza.*] Psal. 68. 29. עֻזָּה *Robur (vel corroborare) hoc Deus, quod operatus es nobis.* Radix est עזז.

עזה Nomen proprium sacerdotis, qui & עֻזִּי, ibi vide. Vzah. [*Vza.*] 2. Sam. 6. 6. *Et extendit* עֻזָּה *Vzas, &c.*

Fuit alter Vzas Leuita. 1. Par. 6. 14. עֻזָּה *Vzas filius eius.* Radix est עזז.

עזה Est nomen Toar verbi Cal sequẽtis עזז. Aliàs est nomen proprium ciuitatis in scriptura sacra notissimæ, fęmininum genere, & cum He aduerbiali in fine עַזָּתָה. Azah, vel Gaza, vt nostri dixere. [*Gaza.*] Gen. 10. 19. *Fuitque limes Cananei à Sidone, qua itur Gerar vsque ad* עַזָּה *Gazam, qua itur Sodomã, &c.* Deut. 2. 23. *Et Auitas habitantes in villis vsque ad* עַזָּה *Gazam.* Ios. 10. 41. *Et percussit eos Iosue à Cades barnea, & vsque ad* עַזָּה *Gazam.* Hanc olim incolebant Anachimi gigantes, quã postea tribus Iudæ cepit, & ei in sortẽ cessit. Iud. 1. 18. *Et cepit Iudas* אֶת עַזָּה *Gazam, & cõfinium eius.* Ios. 15. 46. עַזָּה *Gazæ, oppida minora illius & villæ vsque ad fluuiũ Aegypti.* Ex hoc loco videtur, quòd fuerit amplissimæ ditionis in planitie fabrefacta, & quidem ex quinque satrapijs Philistinorum erat vna, vt colligitur ex deriuatiuo עַזָּתִי, ibi vide. Ex multis verò scripturæ locis apparet, quòd nequaquàm à Iuda debellata fuerit, vel certè saltem à Philisteis rursum receptam, & possessam fuisse leges, vt Iud. 16. 1. *Et perrexit Samson* עַזָּתָה *Gazam, &c.* Ier. 25. 20. *Et oẽs reges Philistinorũ, & Ascalonẽ,* עַזָּה *& Gazam.* Aduersus hanc multi vaticinati sunt, sed præsertim Amos Propheta cap. 1. 6. *Super tribus sceleribus* עַזָּה *Gazæ, &c.* Vsque ad Gazam erat terminus tribus Ephraim, vt 1. Par. 7. 28. *Vsque ad* עַזָּה *Gazam, & illius oppida.* Radix est עזז.

עזז Verbum Cal neutrum, ex duplicibus, sic flectitur in Biblijs.

עֹז עִזִּים עֹז } Nomẽ Toar.
עִזָּה עִזּוּת

יָעֹז } Futurum.
חָעֹז וַחֲעֹז

עוּזָה Imperat.
בַּעֲזוֹת לָעוֹז Infinitiuus.

Cætera formabis ad horum regulas, cum opus fuerit, excepto Pahul. Nomen Toar supplet vices participiorum, & insuper est proprium ciuitatis, vt superius habes. עֹז est etiam nomen, vt suo loco, עוּזָּה quod nõnullis est imperatiuus huius cõiugationis, mihi est nomen, vt paulò superius suo loco dictum est. Fortis, robustus, validus fuit, euasit. [*Essere forte, gagliardos robusto, ingagliardirsi.*] Efficit nonnullas loquendi phrases elegantiarum plenas, vt in sequentibus.

כִּי עַזָּה כַמָּוֶת אַהֲבָה :	*Amorem esse validum vt mortem. Cant.* 8. 6.
יַצִּילֵנִי מֵאֹיְבִי עֹז :	*Eripere ab inimico forti.* 2. *Samuel.* 22. 18.
קוּמָה יי׳ אַל יְעֹז אֱנוֹשׁ :	*Hominem roborari. Psal.* 9. 20.
אָרוּר אַפָּם כִּי עָז :	*Nasus (furor) validus. Gen.* 49. 7.
וּמֵה עֹז מְאָרִי :	*Leo robustus. Iud.* 14. 18.
וְהִשְׁבַּתִּי גְּאוֹן עַזִּים :	*Cessare facere superbiam robustorũ. Ezec.* 7. 24.
כִּי עָז גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן :	*Limes fortis. (Idest immensus, maximus.) Num.* 13. 25.
גּוֹי עַז פָּנִים :	*Gens robusta facie. [d'aspetto terribile.] Deut.* 28. 50.
יָגוּרוּ עָלַי עָזִּים :	*Fortes habitare (insistere) super aliquem. Psal.* 59. 4.
יְעֹז בְּהוֹתוֹ :	*Aliquem roborari in infortunio suo. (actiuè.) Psal.* 52. 9.
הַחָכְמָה תָּעֹז לַחֲכָם וגו׳ :	*Sapientiam roborari sapienti, & cæt. Eccles.* 7. 21.
שֹׁרֵר בְּחֹק רֶדֶמָה עָזָה :	*Furor validus. Pro.* 21. 14.
יִתְעֹז יָדוֹ עַל כּוֹשֵׁן רִשְׁעָתָיִם :	*Manũ roborari sup aliquo. Iud.* 3. 10
תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ :	*Manum alicuius roborari. Ps.* 89. 14
יֹתֵר שֵׂאת וְיֹתֵר עֹז :	*Nimis fortis. Locus declarandus. Gen.* 49. 3.
וְהַכְּלָבִים עַזֵּי נֶפֶשׁ :	*Canes robusti animæ. Esa.* 56. 11.
וְלֹא יַעֹז :	*Non roborari. Dan.* 11. 12.
וּבְסוּס עִזִּים נַחְתֶּכָה :	*Dare semitam in aquis validis. Esa.* 43. 16.
כְּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים :	*Aquæ validæ. (immensæ, vulgò acqua grossa.) Nehem.* 9. 11.
וּמֹלֵךְ עַז יִמְשָׁל בָּם :	*Rex fortis. Esa.* 19. 4.
לְעֹז בְּמַעֲנִי פְרֹעֶה :	*Roborari in robore alicui°. Esa.* 30. 2
וּמֵעַז יָצָא מָתוֹק :	*Dulce egredi ex forti. Iud.* 14. 14.
בְּעוֹז עֵינוֹת תְּהוֹם :	*Fontes abyssi roborari. Pro.* 8. 28.
אֲפָם כִּי עַז הֵמָּה :	*Populus fortis. Num.* 13. 29.
הַנְּמָלִים עַם לֹא עַז :	*Formicæ, populus non fortis. Prou.* 30. 25.
עַל כֵּן יְכַבֵּדוּךָ עַם עָז :	*Populum fortem honorare Deum. Esa.* 25. 3.
וַעֲשִׁיר יַעֲנֶה עָזוּת :	*Diuitẽ respõdere robusta. Pro.* 18. 22
עֹמֵד מֶלֶךְ עַז פָּנִים :	*Rex fortis facie. Dan.* 8. 23.
רוּחַ קָדִים עַזָּה :	*Ventus validus. Exo.* 14. 21.

Deriuatiua huius & cõposita sunt אֶלְעוּזַי בֹּעַז הוּעַז מְעוּז מָעוֹז עוּז עוֹז עוּזִּי עוּזִיאֵל עוּזָּה עַזָּה עַזָּה עֲזוּז עֲזוּזוֹ עֲזוּזָיוּ עֲזוּזִיהוּ עֲזִי עֻזִּי עֲזִיא עֲזִיזָה עֲזוּזוֹת עַזִּוּת עַזִּין עַזִּיזָה עַזִּי :

עזוז Nomen formæ masculinæ sine plurali, & cum affixo עֲזוּזוֹ. Robur, fortitudo. [*Gagliardezza.*] Inuenitur forsitan in sequentibus locis tantummodo.

וְעֲזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ :	*Dicere fortitudinem mirabiliũ Dei. Psal.* 145. 6.
וְעוּז מִלְחָמָה וגו׳ :	*Effundere super aliquem robur prælij, &c. Esa.* 42. 25.
וְעוּזוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה :	*Narrare fortitudinem Dei, & mirabilia, quæ fecit. Psal.* 78. 4.

עזוז Nomen masculinum genere, sine plurali. Fortis, robustus, validus. [*Forte gagliardo.*] Bis inuenitur.

הַמּוֹצִיא רֶכֶב וָסוּס חַיִל וְעָזּוּז יַחְדָּו :	*Educere currum & equum, exercitũ, & robustũ simul. Esa.* 43. 17.
יי׳ עוֹז וּגְבוּר וגו׳ :	*Dominus robustº, & potẽs. Ps.* 24. 8

עזיא Nomen proprium viri, qui vxori alienigenę libellum repudij tradidit. Aziza. [*Azizo.*] Esd. 10. 26. וַעֲזִיזָא *Et Azizas.* Radix est עזז.

עזיהו Nomen proprium Leuitæ cantoris. Azaziahu. [*Azazia.*] 1. Paralip. 15. 21. וַעֲזַזְיָהוּ *Et Azazias.*

Fuit alter Azazias Leuites & ipse, de quo 2. Par. 31. 13. וַעֲזַזְיָהוּ *Et Azazias.*

Alter ex Ephraim. 1. Paral. 27. 20. *Hoseas filius* עֲזַזְיָהוּ *Azaziæ.* Compositum est ex עז & יה & הוא.

עזי Est à nomine עֹז cum affixo, vt illic habes. Aliàs est nomen propriũ Leuitę ex atauis Esdræ. Vzi. [*Vzio.*] Esd. 7. 4. *Filij* עֻזִּי *Vzij.* 1. Paral. 5. 3. *Et Bucius genuit* אֶת עֻזִּי *Vzium.*

Fuit alter Vzius & ipse Leuita, eorumq; Præfectus, vt Neh. 11. 22. עֻזִּי *Vzius filius Benij.*

Alter sacerdos. Neh. 12. 19. *Iedaïæ* עֻזִּי *Vzius.*

Alter ex Issachar. 1. Paralip. 7. 2. *Filij verò Tolæ* עֻזִּי *Vzius, &cæt.*

Alter nepos Beniamin. 1. Par. 7. 7. וְעֻזִּי *Et Vzius.*

Alter ex eadem tribu Beniamin. 1. Par. 9. 8. *Et Elas filius* עֻזִּי *Vzij.* Radix est עזז.

עזיא Nomen proprium viri fortissimi ex Manassis tribu. Vziia. [*Vzia.*] 1. Paralip. 11. 44. עֻזִּיָא *Vzias Asteratites.* Radix est עזז.

עֲזִיאֵל
עֲזִיאֵל } Require paulò superius, suo loco proprio.
עֲזִיאֵלִי
עֲזִיאֵלִי

עזיה Nomen proprium sacerdotis, qui vxori alienigenæ libellum repudii tradidit. Vziah. [*Vzia.*] Esd. 10. 21. וְעוּזִיָּה *Et Vzias.*

Fuit alter Vzias ex tribu Iudæ, vt Neh. 11. 4. *Ataias filius* עֻזִּיָּה *Vziæ.*

Alter Leuita ex Cahatarum genere. 1. Par. 6. 9. עֻזִּיָּה *Vzias filius eius.* Hic forsitan est idem cũ עֲזַזְיָהוּ, de quo ibidem ver. 21. Confer locos.

Alter rex Iudæ, qui & עֻזִּיָּהוּ, & עֲזַזְיָהוּ & עֻזִּיָּא fortassis etiã dictus est. 2. Reg. 15. 13. *In anno tricesimo nono* לְעֻזִּיָּה *Vziæ regis Iudæ.* Compositum est ex עז & יה.

עזיהו Nomen proprium regis Iudę, qui & עֻזִּיָּה, & עֲזַזְיָהוּ & fortassis etiã עֻזִּיָּא dicebat. Vziahu. [*Vzia.*] 2. Reg. 15. 32. *Regnauit Iotam filius* עֻזִּיָּהוּ *Vziæ regis Iudæ.* Esa. 1. 1. *In diebus* עֻזִּיָּהוּ *Vziæ Iotami, &c.*

Fuit alter Vzias, de quo 1. Par. 27. 25. *Ionathan filius* עֻזִּיָּהוּ *Vzia.* Compositum est ex עז & יה & הוא.

עזמות Nomen proprium viri fortissimi. Azmãueth. [*Azmaueto.*] 2. Sam. 23. 31. עַזְמָוֶת *Azmauetus Barhumita.* Hunc fuisse puto ex Beniamin, & eundem cum illo, de quo 1. Paral. 8. 35. וְאֶת עַזְמָוֶת *Et Azmauetum.* Sic cap. 12. 3. fit mentio Azmaueti, quem eundem esse censeo. *Et Ieziel, & Peletus filij* עַזְמָוֶת *Azmaueti.* Et capite 27. 25. legimus; *Aut super thesauris regis erat* עַזְמָוֶת *Azmauetus filius Adielis.* Confer locos, nã fortassis omnes idem sunt. Esdras insuper cap. 2. 24. meminit 42. filiorum Azmaueti, qui ex captiuitate Babylonica reuersi sunt Ierosolimas: ex quo loco velim colligas, nomẽ esse cuiusdam pagi, sicut & Neh. 12. 29. scriptum est, *Et ex Bethagigala, & ex agro Gebæ* עַזְמָוֶת *& Azmaueti.* Arbitror verò idem esse cum בֵּית עַזְמָוֶת, de quo superiº, suo loco dictũ est. Cõpositũ est ex עז & מות.

עזן Nomen proprium viri ex tribu Issachar. Azan. [*Azano.*] Num. 34. 26. *Paltiel filius* עַזָּן *Azani.* Radix est propria vel עזן.

עזן Nomen proprium viri ex tribu Ruben. Azan. [*Azano.*] 1. Par. 5. 8. *Et Bela filius* עַזָּן *Azani.* Radix vel propria vel עזן.

עזניה Nomen auis immundæ in lege veteri, a fortitudine volatus, vt arbitrantur omnes, sic dictæ, quam LXX. ἀλιάετον, idest aquilam marinam nominarunt. Ego, qualis propriè sit ignorari crederem. [*Aquila marina, cocalo, ò simile vccello.*] Leuit. 11. 13. וְאֶת הָעָזְנִיָּה *Et aquilam marinam.* Deut. 14. 12. וְהָעָזְנִיָּה *Et aquilam marinam.* Alibi non inuenitur. Alia nomina volucrũ, q̃ leguntur in Biblijs, vide in עוף. Radix est עזז.

עזק Verbum Pihel actiuum, perfectũ, quod semel legitur in Biblijs in futuro cum affixo יַעֲזַקֵּהוּ, nec aliud ex eo formarem, cum dubitetur, quid ꝓpriè significet. Communiori sententia omnes ferè fodere interpretati sunt. [*Zappare.*] Ego potius crederem, verbum esse Chaldaicum, & sepire, sepe vallare, munire significare, quasi ad instar anuli circundare, diceres. [*Fare la sepe, circondare di sepe.*] Esa. 5. 2. וַיַּעֲזַקֵּהוּ *Et sepe circundedit (fodit) eam, &c.*

Deriuatiua huius sunt עֲזֵקָה עזקתא.

עזקה Nomen proprium ciuitatis in plano sitæ, fęmininum genere, quæ missa sorte in Iudæ tribum cecidit. Azeca. [*Azeca.*] Ios. 10. 10. *Et percussit eos vsque ad* עֲזֵקָה *Azecam.* Et 15. 35. וַעֲזֵקָה *Et Azeca.* 1. Sam. 17. 1. *Inter Sochomam, & inter* עֲזֵקָה *Azecam, &c.* Hanc ędificijs exornasse Roboam legimus, 2. Par. 11. 9. וְאֶת עֲזֵקָה *Et Azecam.* Hinc Iere. 34. 7. *Ad Lacisam, & ad* עֲזֵקָה *Azecam;* hæ siquidem supererãt in ciuitatibus Iudæ vrbes munitionis. Radix est עזק.

עזקתא Nomen Chaldaicum formę fęmininę, qđ semel legitur in Biblijs in regimine, עִזְקַת & semel cum affixo עִזְקָתָה. Anulus, quòd fortassis digitum circundet, sic dictus. [*Anello.*] Hebraicè טַבַּעַת. Dan. 6. 18. *Et obsignauit lacum rex* בְּעִזְקָתֵיהּ וּבְעִזְקַת *(in) anulo suo, & (in) anulo optimatum.* Radix est עזק.

עזר Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

עָזַרְתָּ עָזַרְנוּ עָזַרְתָּ עָזַרְתִּי עָזַרְתָּךְ עָזַרוּ עָזַרְתָּם עָזַרְתֶּם עָזַרוּם	עָזַרוּ	} Præteritum.
עוֹרֵי עוֹרְרֵי עוֹרְרָךְ עוֹרְרוּ עוֹרְרֵיהָ	עוֹרֵר	Part. præs.
	עָזוּר	Part. pass.
יַעְזֹר יַעְזְרֶהוּ יַעְזְרֶהָ יַעְזְרֵם יַעְזְרוּ יַעְזְרוּנִי יַעְזְרוּ יַעְזְרֶנּוּ יַעְזְרוּם יַעְזְרוּהוּ		} Futurum.

Imperat. עָזְרִי עָזְרֵנוּ עָזְרִנִי
Infinitiuus. בְּעָזְרִי לַעֲזֹר וּ לַעֲזֹר לְעָזְרִי לְעָזְרוֹ

Cætera ex te formabis, cum opus erunt, iuxta regulas grammaticales. Adiuuit, auxiliatus est, adiumento, auxilio fuit. [*Aiutare, dar aiuto, fauore.*] Construitur cũ accusatiuo tam affixo quàm disiũcto, & interdum cum datiuo, & semel cum אחרי, & iterum semel cum עם. Participiũ præsens supplet vices nominis Toar. Auxiliator, defensor. [*Difensore.*] Loci aliquot obseruandi.

לאחרי — וְעָזְרוּ אַחֲרֵי אַדְנִיָּה : *Auxiliari post aliquẽ. (Est eius partes sequi.)* 1. Reg. 1. 7.

לעזרני — לְעָזְרֵנִי מֵאוֹיֵב בַּדָּרֶךְ : *Adiuuare ab inimico in itinere.* Esdras 8. 9.

אין עזר — וְאֵין עֵזֶר לְיִשְׂרָאֵל : *Auxiliatorem non esse alicui.* 2. Reg. 14. 26.

אין עם — אֵין עִמְּךָ לַעֲזֹר בֵּין רַב וּבֵין עָצוּם : *Non esse cum Deo ad adiuuandum inter multum, &c.* 2. Par. 14. 10

עזרו איש — עֶזְרוּ אִישׁ בְּרֵעֵהוּ לְמִשְׁפָּחוֹת : *Auxiliari virum in proximum ad deuastationem.* 2. Par. 20. 23.

איש את רעהו — אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יַעֲזֹרוּ : *Virum adiuuare proximũ.* Esa. 41. 6.

מאל אביך — מֵאֵל אָבִיךָ וַיַּעַזְרֶךָּ : *Deum auxiliari aliquem. (alicui.)* Gene. 49. 25.

עזרני אלהי — עָזְרֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ : *Deum adiuuare aliquem.* Psal. 79. 9.

אל תירא אני — הַאמֵר לָהּ אַל תִּירָא אֲנִי עִזַּרְתִּיךְ : *Dicere, ne timeas, ego auxiliatus sum tibi.* Esa. 41. 13.

אעזרתיך אף עזרתיך וגו׳ — אַעַזְרְתִּיךָ אַף עֲזַרְתִּיךָ וגו׳ : *Roborare, & auxiliari, &c.* Esaias 41. 10.

נחבא ארם דמשק לעזור להדדעזר — נָחְבָא אֲרָם דַּמֶּשֶׂק לַעֲזוֹר לְהַדַדְעֶזֶר : *Venire ad auxiliandum alicui.* 2. Samuel. 8. 5.

מצרים הבל וריק יעזרו — וּמִצְרַיִם הֶבֶל וְרִיק יַעֲזֹרוּ : *Auxiliari vanitate & inanitate.* Esa. 30. 7.

והושיע לנו ועזרנו — וְהוֹשִׁיעָ לָנוּ וְעָזְרֵנוּ : *Auxiliari, & adiuuare.* Ios. 10. 7.

יתום אתה היית עוזר — יָתוֹם אַתָּה הָיִיתָ עוֹזֵר : *Aliquem esse auxiliatorem pupilli.* Psal. 10. 14.

תהי ידך לעזרני — תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי : *Manum alicuius esse ad adiuuandũ.* Psal. 119. 173.

עזרני יי׳ אלהי — עֶזְרֵנִי יְיָ אֱלֹהָי : *Dominum auxiliari.* Psal. 109. 26.

יי׳ לי בעזרי — יְיָ לִי בְּעֹזְרָי : *Dominum esse alicui inter auxiliantes.* Psal. 118. 7.

וביום ישועה עזרתיך — וּבְיוֹם יְשׁוּעָה עָזַרְתִּיךְ : *Auxiliari in die salutis.* Esa. 49. 8.

כי יש כח באלהים לעזור ולהכשיל — כִּי יֵשׁ כֹּחַ בֵּאלֹהִים לַעֲזוֹר וּלְהַכְשִׁיל : *Vim esse in Deo ad adiuuandum, & ad faciendum impingere.* 2. Paralip. 25. 9.

מה עזרת לא כח — מַה עָזַרְתָּ לְלֹא כֹחַ : *Auxiliari sine vi.* Iob. 26. 2.

כשלו ואין עזר — כָּשְׁלוּ וְאֵין עֹזֵר : *Impingere, neq; adesse, qui adiuuet.* Psal. 107. 12.

וכשל עוזר ונפל עזר — וְכַשֵּׁל עוֹזֵר וְנָפַל עָזֹר : *Auxiliantem impingere, & adiutũ cadere.* Esa. 31. 3.

ולא עזר לו — וְלֹא עֹזֵר לוֹ : *Auxiliatorem non esse alicui.* Iob. 29. 12.

עזרי המלחמה — עֹזְרֵי הַמִّלְחָמָה : *Auxiliatores belli.* 1. Par. 12. 1.

ומשפטיך יעזרני — וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעַזְרוּנִי : *Iudicia Dei adiuuare aliquem.* Psal. 119. 175.

כי אתה יי׳ עזרתני ונחמתני — כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי : *Auxiliari, & consolari.* Psal. 86. 17.

ונשברו כל עזריה — וְנִשְׁבְּרוּ כָּל עֹזְרֶיהָ : *Auxiliantes frangi.* Ezec. 30. 8.

עלו אלי ועזרני וגו׳ — עֲלוּ אֵלַי וַעֲזָרוּנִי וגו׳ : *Ascendere, & auxiliari.* Ios. 10. 4.

והמה עזרו עם דויד על וגו׳ — וְהֵמָּה עָזְרוּ עִם דָּוִיד עַל וגו׳ : *Auxiliari cum aliquo super, & cæt.* 1. Par. 12. 22.

יקומו ויעזרכם — יָקוּמוּ וְיַעַזְרוּכֶם : *Surgere, & adiuuare aliquem.* Deut. Deut. 32. 38.

תחתו שחתו עזרי דהב — תַּחְתּוֹ שָׁחֲתוּ עֹזְרֵי דָהָב : *Auxiliatores fortitudinis.* Iob. 9. 13

יהמה עזרו לרעה — יַהֲמָה עֹזְרוֹ לְרָעָה : *Auxiliari malo.* Zach. 1. 15.

הלרשע לעזור — הַלָּרָשָׁע לַעֲזוֹר : *Auxiliari iniusto.* 2. Par. 19. 2.

Deriuatiua huius & composita sunt אבי עזר אבן העזר אבי העזרי אזרוע אחי עזר אליעזר אליעזר איעזרי הדד עזר

הדר עזר העזיר זרוע יעזר יעזר נעזר עזר עזור או עזר עזרא עזראל עזראל עזרה עזרו עזרי עזריהו עזריקם עזרת עזרתה רוממתי עזר :

עֵזֶר Nomen formæ masculinæ, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עֵזֶר עֶזְרִי עֶזְרוֹ עֶזְרָה עֶזְרוֹ עֶזְרָהּ עֶזְרָיהוּ עֶזְרָיקָם עֶזְרַת עֶזְרָתָה רוֹמֵמְתִּי עֵזֶר. Adiuuamen, adiutorium, auxilium. [*Aiuto.*] עזרי est etiam nomen proprium, vt suo loco dicendum est. Phrases aliquot obseruandæ.

אל — אֲשֶׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ : *Deum esse in auxilium alicuius.* Psal. 146. 5.

בוא — מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי : *Auxilium venire.* Psal. 121. 1.

הוציל — לֹא לְעֵזֶר וְלֹא לְהוֹעִיל : *Non esse auxilio, nec iuuamento.* Esa. 30. 5.

היה — וְעֵזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה : *Aliquem esse auxilium ab affligentibus.* Deut. 33. 7.

מגן — עַם נוֹשַׁע בַּיי׳ מָגֵן עֶזְרֶךָ : *Clipeus auxilij alicui.* Deut. 33. 29.

מגן — עֶזְרָתוֹ וּמָגִנּוֹ הוּא : *Deum esse adiutoriũ & clipeum alicuius.* Psal. 33. 20.

מעט — יַעֲזֹרוּ עֵזֶר מְעָט : *Auxilium dari auxilio minimo.* Daniel. 11. 34.

מצא — וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ : *Nõ inuenire adiutoriũ homini quasi contra eum.* Gen. 2. 20.

סביב — וְכָל אֲשֶׁר סְבִיבֹתָיו עֶזְרָה : *Auxilium esse circumquaque.* Ezec. 12. 14.

עם — עֶזְרִי מֵעִם יי׳ : *Auxilium alicuius esse de cum Domino.* Psal. 121. 2.

עשה — אֶעֱשֶׂה לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ : *Facere adiutorium quasi contra hominem.* Gen. 2. 18. (*Mulierem innuit, quę ad procreãdum liberos, & in rei domesticæ cura marito auxiliatur.*

עזר — שִׁיתִי עֵזֶר עַל גִּבּוֹר : *Adæquare auxilium super potente.* Psal. 89. 20.

שלח — יִשְׁלַח עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ : *Deum mittere auxilium alicuius de sanctitate.* Psal. 20. 3.

שם — עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יי׳ : *Auxiliũ alicuius esse in nomine Domini.* Psal. 124. 8.

Aliàs עזר est nomen proprium viri instaurationis Ierosolimitanæ tempore. Ezer. [*Ezero.*] Neh. 3. 19. *Et instaurauit secus manum illius* עזר *Ezer filius Iesuæ, &c.*

Fuit alter Ezer ex Iuda Husæ ciuitatis conditor. 1. Par. 4. 4. וְעֶזֶר *Et Ezer pater (conditor) Husæ.*

Alter ex Ephraim. 1. Par. 7. 21. וְעֶזֶר *Et Ezer.*

Alter ex Gad fortissimus. 1. Paralip. 12. 9. עֶזֶר *Ezer Princeps.*

עַזּוּר Nomen proprium viri ex tribu Beniamin patris Ananiæ pseudoprophetæ. Azur. [*Azuro.*] Ier. 28. 1. *Dixit ad me Ananias filius* עזור *Azuri Propheta (vel Prophetæ,) &c.*

Fuit alter Azurus, de quo Ezec. 11. 1. *Et vidi in medio illorum Iaazaniam filium* עזור *Azuri.* Hic fortasis est ille, de quo Neh. 10. 18. עזור *Azurus.* Confer locos & tpa.

עֶזְרָא Nomẽ proprium sacerdotis in scriptura sacra notissimi, doctrina, & reductione captiuitatis Babylonicæ clarissimi. Ezra. [*Esdra.*] Huius genealogiam habes Esd. 7. 1. עזרא *Esdras filius Seraiæ, &c.* Lege totum librum. Neh. 12. 1. *Isti sunt sacerdotes, & Leuitæ, qui ascenderunt cum Zorobabele filio Saaltielis, & Iesu, Seraias, Ieremias,* עזרא *Esdras.*

Fuit alter Esdras ex tribu Iudæ, quamuis hoc mihi potius dicatur בֶּן עֶזְרָא. 1. Paral. 4. 17. וּבֶן עֶזְרָא *Et Ben Esdras.* Vel *filius Esdræ.* Radix est עזר.

עַזְרִאֵל Nomen proprium viri, qui vxori alienigenæ libellũ repudij tradidit. Azarel. [*Azarelo.*] Esd. 10. 40. עַזְרִאֵל *Azarel.*

Fuit alter Azarel ex genere sacerdotali, de quo Neh. 11. 13. *Et Amasesaius filius* עַזְרִאֵל *Azarelis.*

Alter ex eodem genere, modo superior nõ sit, vt eodem libro, cap. 12. 36. וַעֲזַרְאֵל *Et Azarel.*

Alter fortissimus ex Beniaminia tribu. 1. Par. 12. 6. וַעֲזַרְאֵל *Et Azarel.*

Alter Leuita cantor vndecimæ sortis, 1. Paral. 25. 18. *Vndecima* עַזְרִאֵל *Azarel filij, & fratres eius duodecim.*

Alter ex Dania tribu. 1. Paral. 27. 22. *Pro Dan* עַזְרִאֵל *Azarel filius Ierohami.* Compositum est ex עזר & אל.

עַזְרִיאֵל Nomen propriũ viri. Azriel. [*Azriele.*] Ier. 36. 26. *Et Seraiã filiũ* עַזְרִיאֵל *Azrielis.*

Fuit alter huius nominis ex Manasse. 1. Paral. 5. 24. וְעַזְרִיאֵל *Et Azriel.*

Alter ex Nephtalim. 1. Par. 27. 19. *Pro Nephtalim Ierimotus filius* עַזְרִיאֵל *Azrielis.* Cõpositũ est ex עזר & אל.

עַזְרָה Nomen fœmininum genere, sine plurali, vertens He in Thau in regimine, & suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs עֶזְרָה עֶזְרָת עֶזְרָתִי עֶזְרָתְךָ עֶזְרָתוֹ עֶזְרָתָהּ. Adiutorium, auxilium, adiuuamen. [*Aiuto.*] Loci aliquot obseruandi.

לא — הַאַף אֵין עֶזְרָתִי בִי : *Auxilium alicuius non esse in eo.* Iob. 6. 13.

כוח — כִּי לֹא בָאוּ לְעֶזְרַת יי׳ : *Non venire auxilio (ad auxiliũ) alicuius.* Iud. 5. 23.

סכל — עוֹדִינָה תִכְלֶינָה עֵינֵינוּ אֶל עֶזְרָתֵנוּ הֶבֶל : *Oculos consumi ad adiutorium vanitatis.* Thren. 4. 13.

היה — עֶזְרָתִי הָיִיתָ : *Deum esse auxiliũ alicuius.* Ps. 27. 9

יום — לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה : *Excitari auxilio (in auxilium) alicuius.* Psal. 22. 20.

יום — חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי : *Excitari auxilio (in auxilium) alicuius.* Psal. 38. 23.

ירד — הוֹרִידוּם מִצָּרַיִם לְעֶזְרָה : *Descendere alicubi (pro) auxilio.* Esa. 31. 1.

נוס — עַל מִי תָּנוּסוּ לְעֶזְרָה : *Fugere super (ad) aliquem (pro) auxilio.* Esa. 10. 3.

נוס — אֲשֶׁר נָסוּ שָׁם לְעֶזְרָה : *Fugere alicubi (p) auxilio.* Esa. 20. 6

נתן — יִתֵּן לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר וְלֹא לְעֶזְרָה לוֹ : *Dare, & non auxilio sibi.* (*& nihil prodesse.*) 2. Par. 28. 21.

עלם — עֶזְרָתִי וּמְפַלְּטִי אַתָּה : *Deum esse auxilium, & eripientẽ alicuius.* Psal. 40. 10.

עעל — וְעַל עֶזְרַת פֹּעֲלֵי אָוֶן : *Surgere super (contra) auxilium operantium iniquitatem.* Esa. 31. 2.

צרס — עֶזְרָה בְצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד : *Deum esse auxilium in angustijs.* Psal. 46. 2.

קום — וּקוּמָה בְּעֶזְרָתִי : *Surgere in adiutorium alicuius.* Psal. 35. 2.

רתח — כִּי אֶרְאֶה בַשַּׁעַר עֶזְרָתִי : *Videre in porta auxilium.* Iob. 31. 21

Radix est עזר.

עֲזָרָה Nomen fęmininũ genere, sine plurali. Atriũ templi, in quo populus congregabatur adorandum, & petendum auxilium à Domino, quasi dicas auxiliatorium. [*Le nauate del tempio, il piano, doue si stà à far oratione.*] Fuere verò duo atria, inferius videlicet, quod & minimum dicebatur, & maius, viro rũ, forsitan, sicut & prius mulierum, vt apparet ex sequẽtibus locis obseruandis, nam alibi non reperitur in Biblijs. 2. Par. 4. 9. *Et fecit atrium sacerdotum* הָעֲזָרָה *& atriũ magnum & ostia* לָעֲזָרָה *atrio.* Hinc apparet atrium fuisse circunseptum diuidẽs viros à mulieribus, qui mos etiam nunc in synagogis à Iudæis, sed & à Græcis in Ecclesia obseruari visitur. Et 6. 13. *Quia fecit Salomon cõchã æreã, posuitque eam in medio* הָעֲזָרָה *atrij.* Ezec. 43. 14. *Et à sinu terræ vsque ad* הָעֲזָרָה *atrium inferius erant duo cubiti, & latitudo vnius cubiti,* וְהָעֲזָרָה *& ab atrio paruo vsque ad* הָעֲזָרָה *atrium magnum erant quatuor cubiti, & latitudo cubitus.* Et ver. 17. וְהָעֲזָרָה *Et atrij quatuordecim (cubitorum erat) longitudo, &c.* Et ver. 20. *Et ad quatuor angulos* הָעֲזָרָה *atrij.* Idem cap. 45. 19. Radix est עזר.

עֶזְרִי Est à nomine עֵזֶר cum affixo, vt illic habes. Aliàs verò est nomen gentile, vt in אֲבִי הָעֶזְרִי di ximus, ibi vide. Est insuper nomen proprium viri, rei agrariæ Dauidis prefecti. Ezri. [*Ezrio.*] 1. Paral. 27. 26. עזרי *Ezrius filius Celubi.* Radix est עזר.

עֲזַרְיָה Nomẽ proprium regis Iudæ, qui & עֻזִּיָּה vel עֻזִּיָּהוּ, & fortasis etiam עֻזִּיָּא dicebat. Azariah. [*Azaria.*] 2. Reg. 14. 21. *Et accepit vniuersus populus Iudæ* אֶת עֲזַרְיָה *Azariam, &c.* Ibi & deinceps vide huius historiam.

Fuit alter Azarias, de quo Ier. 43. 2. *Et ait* עֲזַרְיָה *Azarias filius Hosaiæ.* Hic forsitan est עֻזִּיָּה, vel saltem eius frater, de quo cap. 42. 1. Confer locos.

Alter ex tribu Iudæ, socius Danielis, qui & עֲבֶד נְגוֹ. Dan. 1. 6. וַעֲזַרְיָה *Et Azarias.*

Tres alteri sacerdotes, quorum vnus auus, alij attaui Esdrę scribæ fuerunt. Esd. 7. ver. 1. & 3. & 1. Paral. 5. ver. 35. & 36. & 39. ibi vide. Omnes isti forsitan etiam עֲזַרְיָהוּ dicebantur.

Alter instaurantium Ierusalẽ coadiutor. Neh. 3. 23. *Post eum instaurauit* עֲזַרְיָה *Azarias filius Maaseiæ, & cæt.* Hic forsitan est ille, de quo & cap. 7. 7. & 10. 3. ex quo loco videtur fuisse ex sacerdotali genere, ibi vide.

Alter ex Iuda. 1. Par. 2. 8. *Filij verò Etani* עֲזַרְיָה *Azarias.*

Alter ex eadem tribu. 1. Par. 2. 37. *Et Ichu genuit* אֶת עֲזַרְיָה *Azariam.*

Alter Leuita. 1. Par. 6. 21. *Filij* עֲזַרְיָה *Azariæ.* Hic dicebatur etiam עֻזִּיָּה vt ibidem ver. 9.

Alter Iosaphati regis Iudę filius à fratre interẽptus. 2. Par. 21. 2. עֲזַרְיָה *Azarias, &c.* Cõpositũ est ex עזר & יה.

עֲזַרְיָהוּ Nomen proprium sacerdotis. Azariahu. [*Azaria.*] 1. Reg. 4. 1. עֲזַרְיָהוּ *Azarias filius Zadoci sacerdotis.* Hunc arbitror esse vnũ ex tribus עֲזַרְיָהוּ attauorum Esdræ, & fortasis illud, de quo 1. Par. 5. 36. *Et Ioannes genuit Azariam, qui sacerdotio functus est in templo à Salomone constructo.* Confer locos & tempora.

Fuit alter Azarias Præfectus regis præpositus, & ipse, vt censeo, ex sacerdotali genere. 1. Reg. 4. 4. וַעֲזַרְיָהוּ *Et Azarias filius Natani erat super Præfectis.*

Duo alteri sacerdotes temporibus Vziæ & Ezechiæ regum, quos & עֲזַרְיָה illos Esdræ attauos fuisse non absurdum est. 2. Par. 26. 17. *Et venit post eum* עֲזַרְיָהוּ *Azarias sacerdos, &c.* Et 31. 10. *Et ait ad eum* עֲזַרְיָהוּ *Azarias sacerdos maximus, &c.*

Alter Iosaphati regis filius interfectus à fratre. 2. Paral. 21. 2. וַעֲזַרְיָהוּ *Et Azarias.*

Alter Iehorami regis filius, quem אֲחַזְיָהוּ esse censeo. 2. Par. 22. 6. וַעֲזַרְיָהוּ *Et Azarias filius Iehorami, &c.* Vide totum caput.

Duo alteri Azariæ Princeps. 2. Par. 23. 1. *Et assumpsit Centuriones,* לַעֲזַרְיָהוּ *Azariæ (Azariã) Ierobami filio, & Ismaeli Iohãnis filio,* וּלְעֲזַרְיָהוּ *& Azarię (Azariã) Obedi filio.*

Alter ex Ephraim. 2. Par. 28. 12. עֲזַרְיָהוּ *Azarias Iohannis filius:*

Duo alteri Leuitæ. 2. Paral. 29. 12. *Et Ioel filius* עֲזַרְיָהוּ *Azariæ.* Et statim וַעֲזַרְיָהוּ *Et Azarias filius Iahalelis.*

Alter Propheta. 2. Paral. 15. 1. וַעֲזַרְיָהוּ *Et Azarias filius Obedi, factus est super eum spiritus Dei.* Compositum est ex עזר & יה & הוא.

עֲזִרִיקָם Nomen proprium Leuitæ. Azricã. [*Azricamo.*] Neh. 11. 15. *Filij* עֲזִרִיקָם *Azricami.*

Fuit alter Azricamus ex tribu Iudę, & ex nepotibus Dauidis. 1. Par. 3. 23. וַעֲזִרִיקָם *Et Azricamus*.

Alter ex Beniamin. 1. Par. 8. 37. עַזְרִיקָם *Azricamus*.

Alter Ahazi regis Iudę dux à Zicrio Ephraimita trucidatus. 2. Par. 28. 7. וְאֶת עַזְרִיקָם *Et Azricamum Præfectũ domus*. Compositum est ex עזר & קום.

עֶזְרַת Nomen fęmininum genere, sine plurali, idẽ cum עֶזְרָה, & bis tantum legitur in scriptura sacra. Auxilium, adiutorium. [*Aiuto.*] Psal. 60. 13. & 108. 13. *Præsta nobis* עֶזְרַת *auxiliũ ab hoste*. Radix est עזר.

עֶזְרָתָה Nomen cum duplici signo fœminini generis ad auxesin significationis, quamuis non absurdum sit asserere, idem esse cum עֶזְרָה, sed hoc modo efferri metri causa, nam in Psalmis ter solum inuenitur. Auxilium, adiutorium, adiuuamen. [*Aiuto.*] Loci sunt hi.

כי היית עזרתה לי :	*Esse auxilium alicui. Psal. 63. 8.*
יהוה עזרתה לי :	*Dominum esse auxilium alicui. Psal. 94. 17.*
קומה עזרתה לנו :	*Deum surgere auxilium (vel in auxilium) alicui. Psal. 44. 27.*

Radix est עזר.

עַזָּתִי Nomen gentile masculinum genere, & declinatione, עַזָּתִים. Azatheus, qui ex Gaza vna ex quinq; Philistinorum satrapijs, oriũdus est. [*Huomo di Gaza.*] Ios. 13. 3. *Quinq; satrapæ Philistinorũ* הַעַזָּתִי *Azatæus, &c.* Iud. 16. 2. לַעַזָתִים *Azatæis dictũ est*. Radix est עזר.

ט ע

עַט Lege radices עטה עיט, & obserua dictiones, quę remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

עֵט Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Stylus, calamus. [*Penna, calamo.*] Ratio significationis ignoratur, modo radix sit propria, nam alij deducunt à עיט, vt sic à celeritate, qua scribens veluti volat, dicatur: & quatuor vicibus tantum inuenitur.

כרזל בעט ברזל ועפרת :	*Sculpi (in) calamo ferri. (celte.) Iob. 19. 24.*
כרזל חטאת יהודה כתובה בעט ברזל וגו׳ :	*Scribi (in) calamo ferri. Iere. 17. 1.*
ספר לשוני עט סופר מהיר :	*Linguam esse calamum scribę festini. Psal. 42. 5.*
זקר עט שקר סופרים :	*Calamus mẽdacij. Ier. 8. 8. Vide* שקר

עֵטָא Nomen Chaldaicum formæ masculinæ. Consilium. [*Consiglio.*] Hebraicè עֵצָה dicitur mutatione ט in צ. Dan. 2. 14. *Tunc Daniel reduxit* עֵטָא *consilium & gustum Arioco.* Chaldaismus, hoc est, prudenter eum alloquutus est. Vide superius in יעט, & nota.

עָטָה Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed He, sic flectitur in Biblijs.

עָטָה, עָטוּ } Præteritum.
עֹטֶה עֹטָה } Part. præs.
תַּעֲטֶה יַעֲטֶה, תַּעֲטוּ יַעֲטוּ } Futurum
עָטוֹת Infinitiuus.

Cætera, si opus erunt, ex te formabis ad horum regulas, vel synonimis vteris, quæ vide in כסה. Amiciuit, induit, vestem supra se plicauit propriè, veste se operuit. [*Mettere la veste, ammantarsi, vestirsi, cõmodarsi la veste, restrignersi nella veste, coprendosi.*] Participia supplent vices nominis Toar. Efficit Hebraismos nonnullos elegantiarum plenos, & rarum est: nam cum omnibus deriuatis decem & nouem vicibus tantum legitur in scriptura sacra, & in aliquibus locis exponitur à nonnullis ex significatione radicis עיט, quod non placet.

אור עטה אור כשלמה :	*Indui luce tanquàm veste. Ps. 104. 2*
ארץ ועטה את ארץ מצרים :	*Plicare terram, metaphoricè. Iere. 43. 12.*
כנר רהי לו כבגד יעטה :	*Maledictionem esse vt vestem, qua induitur quis. Psal. 109. 19.*
כופת ויעטו כמעיל בשתם :	*Amiciri pudore tanquàm pallio. Psal. 109. 29.*
חיוט שלמה אהיה כעטיה וגו׳ :	*Aliquam esse sicut inuolutam. [d'habito succinto nõ conueniente à dõna.] Cant. 1. 7.*
חרפה יעטו חרפה וכלימה :	*Amiciri opprobrio, & pudore. Psal. 71. 13.*
שורש גם ברכות יעטה מורה :	*Pluuiã amiciri benedictionibus. Locus illustrandus. Psal. 84. 7. Vide etiam* מורה.
מעיל הוא עטה מעיל :	*Indutus (inuolutus) pallio. 1. Sam. 28. 15.*
עטה ועטך עטה :	*Plicare aliquem plicando. Elegans metaphora. Esa. 22. 17.*
קנאה ויעט כמעיל קנאה :	*Amiciri zelo tanquàm pallio. Esa. 59. 17.*
רעה כאשר יעטה הרועה את בגדו :	*Pastorem plicare vestem. Ier. 43. 12*
שלל חעט אל השלל :	*Amiciri ad spolium. [Accomodarsi le vesti per andare al bottino.] Alijs est inuolare. 1. Sam. 15. 18.*
שפם על שפם יעטה :	*Amiciri sup labritio. Leuit. 13. 45. Vide & Mich. 3. 7.*
שפם ולא תעטה על שפם :	*Nõ amiciri super labritio. Ezec. 24. 17. Vide etiam ver. 22.*

Illud etiam 1. Sam. 14. 34. ויעט videtur errore librariorum positum pro ויעט *Et amicuit se (alijs inuolauit) populus ad spolium*, quẽadmodũ & à Massara restitutũ fuit.

Deriuatiua huius sunt עטה העטה מעטה.

עָטֶה Omnes ferè ponunt hoc verbum Pihel superioris, ex quo formant participium מְעַטֶּה, inuoluta, amicta, quod nos potius nomen arbitramur esse ex radice מעט, ibi vide, & nota.

עַטָּלֵף Nomen masculinum genere, & declinatione עֲטַלֵּפִים. Vespertilio, sorex alatus, auis immunda in lege veteri. [*Nottola, vespertilione.*] Ratio vocis ignoratur, & si quidam audacius à עטף deriuare conentur, quòd in obscuro volitet. Alia nomina auium vide in עוף. Leuit. 11. 19. ואת העטלף *Et vespertilionem.* Deut. 14. 18. *Et vespertilionẽ.* Esa. 2. 20. *Vt se prosternerent talpis,* לעטרפים *& vespertilionibus.* Alibi non inuenitur.

עִיטָם Nomẽ propriũ oppidi in tribu Iudæ. Etam. [*Etamo.*] 1. Par. 4. 3. *Et isti fuere pater (conditores)* עיטם *Etami, Izreel, & Ismas, & Idbasus.* Et ver. 32. fit mentio villæ Etam, quam possidebat tribus Simeonis. Ibi vide & nota, an potius vnica Etam fuerit, in tribu Iudę, sed à Simeone possessa. Est etiam nomen petrę munitissimæ, fortitan à superiori villa sic dictę, vel è cõtrario hæc rupes villæ nomen tradidit. Iud. 15. 8. *Et descendit, & mansit in ramo (promontorio) rupis* עיטם *Etami.* Hoc oppidum deinceps muniuit Roboã rex, vt 2. Par. 11. 6. *Et ædificauit Bethlehem,* ואת עיטם *Et Etam.* Confer locos. Radix propria vel עיט, vt sic dicatur ob frequentiam alitum.

עֵטָנִים Nomen plurale masculinum, quod semel legitur in Biblijs cum affixo עֲטִינָיו, & quid significet, ignoratur. Nonnulli mulctralia interpretantur, quòd fortitan, vt quidam volunt, lacte, vt veste candida operiantur, sed loco scripturæ parum conuenit hæc interpretatio. [*Vasi pastorali da porre il latte.*] Alij ex verborũ coniectura mammas, vbera exponunt. [*Tette.*] Ego nihil certi habeo. Iob. 21. 24. עֲטִינָיו *Vbera (mulctralia) eius plena sunt lacte, & medulla ossium exhuberat.* Metaphoricè lac homini dat. Expende locum accuratius & omnes.

עָטַף Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

עָטוּפִים, אוֹ עֲטֻפִים Part. pass. vel potius nomen Toar.

יַעְטֹף אוֹ יַעֲטֹף, יַעְטְפוּ } Futurum.

בְּעָטְפוֹ Infinitiuus.

Cętera cautè formabis ad horum regulas, cum opus erunt, rarum est enim verbum, nam cum omnibus deriuatiuis decem & septem vicibus tantum inuenitur. Amictus, coopertus est, se induit. [*Coprirsi, vestirsi, ammantarsi.*] Vide כסה. Vsurpatur metaphoricè de corde & huiusmodi, quæ ob aliquam causam se quodammodo contorqueant, & inuoluant, quemadmodum facit, qui veste se contegit. [*Restrignersi, venir meno, strãgosciare quasi.*] Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

ימין יעטף לבי ארעה :	*Aliquem amiciri dextera. Hebraismus elegans, pro ad dexterã quasi occultè pergere. Iob. 23. 9.*
לב בעטף לבי וגו׳ :	*Cor amiciri. (exanimari.) Ps. 61. 3.*
נחל ועמקים יעטפו בר :	*Valles amiciri frumento. Ps. 65. 14.*
עני תפלה לעני כי יעטף :	*Afflictum exanimari. Psal. 102. 1.*
רוח כי רוח מלפני יעטף :	*Spiritum amiciri à conspectu Dei. Locus declarandus. Esa. 57. 16.*
יעט על נפש עוללי הבטופים בדעב וגו׳ :	*Infantes exanimati (in) fame, & cæt. Thr. 2. 19.*
זית יעטף שית חמס למו :	*Ornatum amiciri iniuria alicui. Locus elucidandus. Psal. 73. 6.*

Illud autem Gen. 30. 41. *Et factum est,* הָעֲטֻפִים *amicta erant Labani.* Dicitur eleganter de agnis cordis, qui ex ouibus lana contectis nascũtur, quemadmodum שְׂעִירִים ex detonsis, vt suo loco habes, quamuis alij diuersa sentiant. Expende locum & omnes accuratius.

Deriuatiua huius sunt העטיף התעטף מעטפות נעטף.

עָטַר Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, quod habet has voces tantũ in Biblijs.

עֹטְרִים Part. præs.

תַּעְטְרֶנּוּ Futurum.

Cætera ex te formabis, cum opus erunt, iuxta regulas grammaticæ. Futurum nonnullis est ex Hiphil. Cinxit, circundedit, coronauit. [*Far circolo, corona, circondare, porre attorno, attorno.*] Vide סבב. Bis inuenit. 1. Sam. 23. 26. *Et Saul, & viri illius* עטרים *circundabant (ad) Dauidem, & (ad) viros eius, ad capiendum illos.* Psal. 5. 13. *Tanquàm scuto complacentiæ* תעטרנו *circundabis eum.*

Deriuatiua huius & composita sunt העטיר עטר עטרה עטרת עטרות עטרות אדר עטרות בית יואב עטרות שופן :

עָטַר Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

עִטְּרָתָ, עִטְּרָה } Præteritum.

מְעַטְּרֵנִי Part. præs.

תְּעַטְּרֵהוּ Futurum.

Cætera ex te formabis ad canones grammaticales, vel nomine עֲטָרָה. Coronauit, circundedit. [*Coronare, porre corona.*] Quater inuenitur.

חסד המעטרני חסד ורחמים :	*Coronare aliquem pietate & misericordia. Psal. 103. 4.*
כבוד וכבוד והדרת תעטרהו :	*Coronare aliquem gloria, & honore. Psal. 8. 6.*
עמר בעטרה שעטרה לו אמו וגו׳ :	*Coronare alicui corona, &c. Cant. 3. 11.*
טבח עטרת שנת טובתך :	*Coronare anno bonitatis. Psal. 65. 12*

עֲטָרָה, עֲטָרֹת } Nomen fœmininum genere, & declinatione עֲטָרוֹת. Corona, diadema. [*Corona.*] Vide כתר. Secunda forma est semper in regimine, prima verò & plurale sunt etiam nomina propria, vt mox habes. Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

חסת אשת חיל עטרת בעלה :	*Mulierem strenuam esse coronã mariti. Pro. 12. 4.*
גאות הוי עטרת גאות :	*Corona superbiæ. Esa. 28. 1. Vide etiam ver. 3.*
כוס והעטרות היה לחילם וגו׳ :	*Coronas esse aliquibus. (Idest singulis vnam, nota.) Zac. 6. 14.*
סטיר ויסר עטרת ראשי :	*Auferre coronam capitis. Iob. 19. 9*
סריר הרים העטרה :	*Eleuare coronam. Ezec. 21. 31.*
סמית תשית לראשו עטרת פז :	*Imponere capiti coronam obrizi. Psal. 21. 4.*
זהב ועטרת זהב גדולה וגו׳ :	*Corona auri magna. Est. 8. 15.*
זקן עטרת זקנים בני בנים :	*Nepotes esse coronam seniorum. Prouer. 17. 6.*
לקח ויקח את עטרת מלכם וגו׳ :	*Accipere coronam regis de capite, &c. 2. Sam. 12. 30. Vide etiam 1. 20. 2. & nota.*
כפל נפלה עטרת ראשנו :	*Coronam capitis cadere. Thr. 5. 16.*
עגד אגדנו עטרות לי :	*Ligare aliquid coronas sibi. Iob. 31. 36.*
עסס ועשית עטרות :	*Accipere argentum & aurum, & facere coronas. Zac. 6. 11.*
עטר עטרת חכמים עשרם :	*Diuitias esse coronam sapientum. Pro. 14. 24.*
נכי יהיה יי׳ צבאות לעטרת צבי וגו׳ :	*Esse coronæ (in coronam) complacentiæ. Esa. 28. 5.*
ראה וראיתה וגו׳ בעטרה שעטרה לו אמו :	*Videre aliquẽ in (cum) corona, &c. Cant. 3. 11.*
תפארת עטרת תמונך :	*Tradere alicui coronam pulchritudinis. Pro. 4. 9.*
תפארת עטרת תפארת שיבה וגו׳ :	*Senium esse coronam pulchritudinis, &c. Pro. 16. 31.*
תפארת והיית עטרת תפארת ביד יי׳ :	*Aliquem esse coronam pulchritudinis in manu Domini. Esa. 62. 3.*
תפארת כי ירד מראשותיכם עטרת תפארתכם :	*Ceruicale coronã pulchritudinis alicuius descendere. Ier. 13. 18.*
תפארת ועטרת תפארת בראשך :	*Dare coronam pulchritudinis in capite. Ezec. 16. 12.*
תפארת ועטרת תפארת על ראשיהן	*Dare coronam pulchritudinis super caput. Ezec. 23. 42.*

Aliàs עֲטָרָה est nomen proprium mulieris. Atarah. [*Atara, Corona.*] 1. Par. 2. 25. *Et nomen eius* עֲטָרָה *Atara, &c.* Radix est עטר.

עֲטָרוֹת Est plurale superioris nominis, vt illic dictum est. Aliàs est nomen proprium oppidi in Gaddi tribu, & ab illa instaurati. Ataroth. [*Atarota.*] Num. 32. 34. ואת עטרות *Et Atarotam.* Erat insuper terminus tribus Ephraim, vt Ios. 16. 7. *Et descendebat de Ianoha (ad)* עטרות *Atarotam.* Radix est עטר.

עֲטָרוֹת אַדָּר Nomen proprium oppidi, quod tribus Ephraim terminus olim erat. Atroth Adar. [*Atarota d'Adaro.*] Ios. 16. 5. *Et fuit limes possessionis eorum ad orientẽ* עטרות אדר *Atarota Adari, &c.* Compositum est ex עטר & ארר.

עַטְרוֹת בֵּית יוֹאָב Nomen proprium loci. Atroth beth Ioab. [*Atarota della casa di Ioab.*] 1.Par.2.53. עַטְרוֹת בֵּית יוֹאָב *Atarota beth Ioabi.* Compositum est ex עטר & בית & יואב.

עַטְרֹת שׁוֹפָן Nomen proprium ciuitatis, quã Gadi tribus instaurauit, & possedit. Atroth Sophan. [*Atarota di Sophano.*] Num. 32.35. וְאֶת עַטְרֹת שׁוֹפָן *Et Atarotam Sophanis.* Compositum est ex עטר & שופן.

עִטִּישׁוֹת Nomẽ plurale fęmininum, quod semel legitur in Biblijs cum affixo עִטִּישׁוֹתָיו. Sternutationes. [*Stranuti.*] Iob.41.10. עִטִּישׁוֹתָיו *Sternutationum eius (vnaquæque) splendescere facient lucem,* Verba poetica elegantiarum plena.

ע

עִי Lege radices עיה עוה, & obserua dictiones, quæ remanẽt in scriptura cũ his duabus cõsonãtibus.

עִי Nomen masculinum genere, & declinatione עִיִּים or עִיִּין, de cuius radice, & significatione non parum dubitatur. Ego ex locorum coniectura, aceruum vel terræ, vel lapidum, & rerum huiusmodi indigestarum ob ruinam vel aliam causam esse censeo, & ob id etiam pro ipsa deuastatione satis eleganter vsurpatur. [*Monte di rouina, rouina fatta in monte.*] Radix vel est propria, vel עיה, vel tandem, vt alijs placet, עוה, vt sic dicatur a curuitate rerum, seu partium inęqualiter iacẽtium. עִיִּים. est etiam nomen proprium, vt suo loco dicemus. Hoc verò nostrũ in sequentibus tũ inuenitur.

עִיִּים וירושלם עיים תהיה: *Vrbem esse aceruos. Ier.26.17.*

עִיִּים וירושלם עיין תהיה: *Vrbem esse aceruos. Mich.3.12.*

עִרִּים ושמתי שמרון לעי השדה: *Ponere vrbem aceruo (in acerum) agri. Mich.1.6.*

עִיִּים שמו את ירושלם לעיים: *Ponere Ierusalem aceruis. (in aceruos.) Psal.71.1.*

עִנִּים אך לא בעי ישלח יד: *Non mittere manum in aceruo. Iob. 30.24. Sepulchrum elegãter exprimit. Alijs* בעי *est nomen petitio.*

Deriuatiua huius sunt מעי עיעים.

עַי Nomen fœmininum genere, proprium ciuitatis antiquissimæ in regione Canaan, ad orientalem plagam Bethelis, ad cuius Septẽtrionem erat vallis, & hinc dicendum, quòd fuerit montana, sicut Bethauen posita, quam olim expugnauit populus Israeliticus, & incendio absumpsit, & dein à tribu Iudæ vel Beniamin possessa: nam id non satis liquet in scriptura, quin & ex Ieremia videtur, quòd illius tempore ab Amonitis possideretur, quæ omnia obseruabis ex sequentibus locis accuratius obseruandis. Ai. [*Aia.*] Gen.12.8. *Et auulsus illinc (perrexit) in montem ab oriente Bethel, plantauitq; tẽtorium suum, (ita vt) Bethel esset à mari (ad occidentẽ)* וְהָעַי *& Ai ab oriente.* Ios.7.2. *Et misit Iosue viros ex Iericho* הָעַי *(ad) Aiam, quæ est cum (apud) Bethauen ab oriente Bethel, &c.* ibi vide omnia. Erat autem regia, vt Ios. 8.1. *Dedi in manu tua regem* הָעַי *Aiæ, &c.* Duodecim mille virorum & mulierum hanc vrbem incolẽtium tunc temporis trucidati sunt, vt ibidem habes, ver. 24. Lege totum caput, & obserua omnia. Iere. 49.3. *Vlula Hesbon, quia deuastata est* עַי *Ai.* Ex hac vrbe, & Bethele. 223. viri reuersi sunt ex captiuitate Babylonica. Esdr. 2.28. Hanc eandem esse cum sequenti censeo.

עַיָּא Nomẽ proprium vrbis tribus Beniamin, quã eandem cum superiori esse puto. Aiia. [*Aia.*] Nehem. 11.31. וְעַיָּא *Et Aia.* Radix est עי.

עִיב Hinc emanant העיב עָב, quæ suis locis vide.

עֵיבֵל Require superius in ע ante ב, suo loco proprio.

עִיה Ex hac radice nonnullis sunt מְעִי עִי עִיָּא, de quibus suis locis dictum est.

עִיז Hinc fit verbum Hiphil העיז, de quo suo loco in ה ante ע diximus.

עִיט Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Ain Iod, qd̃ semel legitur in Biblijs in futuro וַיַּעַט, nec aliud ex eo facilè formarem. Est autem eleganter effictum à sequenti nomine, pro inuolare auis rapacis more. [*Assalire, volando.*] Eo satis ornatè vsus est 1. Samuel 25.14. וַיַּעַט *Et inuolauit in eos.* Hoc est verbis acroribus in eos inuectus est. Quidam huc reuocant nõnulla alia, quæ nos in עטה reposuimus, ibi vide, & nota.

Deriuatiua huius radicis sunt עַיִט עַיְטָם.

עַיִט Nomen collectiuum, masculinum genere, sine plurali, & in regimine עִיט. Auis, ales, & ꝓpriè de carniuoris tantum dicitur, vt coruus, miluus, & huiusmodi. [*Angello, vccello.*] Vide עוף. Octo vicibus tantum inuenitur.

עִזְבִי יְחִדָו לְעִיט הָרִים:	*Derelinqui aliti montium. Esa.18.6.*	סר
נְתִיב לֹא יְדָעוּ עָיִט:	*Alitem non cognoscere semitam. Iob.28.7.*	ידע
וְיֵרֶד הָעַיִט עַל הַפְּגָרִים וגו':	*Alitem descendere super cadauera. Gen.15.11.*	ירד
הָעַיִט צָבוּעַ נַחֲלָתִי לִי הָעַיִט סָבִיב לָהּ:	*Possessionem esse alitem tinctam, & alites esse circũcirca super eum. Ier.12.9.*	נצע
לְעַיִט צִפּוֹר כָּל כָּנָף וגו':	*Dare in cibum aliti volucris, &c. nota. Ezec.39.4.*	נתן
יָקִץ עָלָיו הָעַיִט וגו':	*Alitẽ æstiuare sup aliquid. Esa.18.6*	קוץ
קֹרֵא מִמִּזְרָח עָיִט:	*Vocare ab oriente alitẽ. Esa.46.11.*	קרא

עִיִּם Reqnire superius in ע ante י, suo loco proprio. Quid verò si à עיט sit, ob frequentiam alitum nomen trahens?

עִילַי Nomen proprium viri fortissimi. Ilai. [*Ilaio.*] 1.Par.11.28. עִילַי *Ilaius Abohæus.*

עִילוֹם / **עֵילָם** } Require inferius in ע ante ל, suo loco proprio.

עִים Require superius in בְּעִים, & nota.

עִיִּים Est plurale nominis עִי, vt illic dixim̃. Aliàs est nomen loci secus montes Abarim, vbi fuit tricesima octaua Israelitarum mansio: & forsitan à ruina montium sic dicitur, venitq; in regimine, tanquàm nomen substantiuum esset. Iim. [*Igimi.*] Ter inuenitur. Num.21.12. *Et castrametati sunt* בְּעִיִּי *in Iie (aceruis) Abarim in deserto, &c.* Et 33.44. *Et castrametati sunt* בְּעִיִּי *in Iie (aceruis) Abarim in Moabitarum confinio. Et profecti sunt* מֵעִיִּים *ab Iimis.*

Est insuper nomen proprium ciuitatis in tribu Iudæ secus limites Idumeæ. [*Iima.*] Ios. 15.29. וְעִיִּים *Et Iima.* Radix est עי.

עַיִן Nomen heteroclitum, nam in singulari est generis fœminini, quamuis & nonnunquàm masculini, in plurali communis, sed fœminini sępius, cum duali numero, & plurali duplici, suscipiens affixa, & He aduerbiale in fine, Iod quiescente, & aliquando à scriptura decidente, quæ omnia sunt in Biblijs עַיִן עַיָּן עֵינַיִם עֵינוֹת עֵינָיִם עֵינוֹת עֵינַי עֵינֶיךָ עֵינֶיכָם עֵינֶיהָ עֵינֶיהָ עֵינֶיהָ

נטמן	נִטְמֵנוּ בְּעֵינֵיכֶם :	*Obturatum esse in oculis alicuius.* Iob.18.3. *Vide* נטמה .
נכבד	וְאֶכָּבֵד בְּעֵינֵי יי׳ :	*Glorificari in oculis Domini.* Esaias 49. 5.
נכון	לֹא יָכוֹן לְנֶגֶד עֵינָי :	*Non aptari è regione oculorum alicuius.*(coram.)Psal.101.7.
נכרי	נֻכְּרִי הָיִיתִי בְּעֵינֵיהֶם :	*Esse alienum in oculis alicuius.* Iob. 19. 15.
נמק	עֵינָיו תִּמַּקְנָה בְּחֹרֵיהֶן :	*Oculos sanie confici in foraminibus.* Zac. 14.
נסתר	וְכִי נִסְתְּרוּ מֵעֵינָי :	*Afflictiones abscondi ab oculis alicuius.*Esa.65.17.
נסתר	אִם יִסָּתְרוּ מִנֶּגֶד עֵינַי כו׳ :	*Abscondi de coram (longe ab) oculis alicuius, &c.*Amos 9. 3.
נעלם	וְנֶעְלָם הַדָּבָר מֵעֵינֵי הַקָּהָל :	*Aliquid celari ab oculis congregationis.*Leuit.4.13.
נעלם	וְנֶעְלָם מֵעֵינֵי אִשְׁתּוֹ :	*Celari ab oculis mariti.* Num.5.13.
נעלם	וְנֶעְלָמָה מֵעֵינֵי כָל חָי :	*Celari ab oculis viuentiũ.*Iob.28.21
נפל	יִפְּלוּ מְאֹר בְּעֵינֵיהֶם :	*Cadere multum in oculis suis.Estimatio mos(demittere.)*Neh.6.16.
נפלא	וַיִּפָּלֵא בְעֵינֵי אַמְנוֹן וגו׳ :	*Aliquid esse mirum in oculis alicuius.* 2.Sam. 13. 2.
נפלא	הִיא נִפְלֵאת בְּעֵינֵינוּ :	*Aliquid esse mirum in oculis alicuius.*Psal.118.23.
נפקח	וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם :	*Oculos aperiri.*Gen.3.6.
נפקח	אָז תִּפָּקַחְנָה עֵינֵי עִוְרִים :	*Oculos cæcorum aperiri.*Esa.35.5.
נצב	הִנֵּה אָנֹכִי נִצָּב עַל עֵין הַמַּיִם	*Collocari super oculo (fonte) aquæ.* Gen.24.13.
נקל	וְתֵקֶל גִּבְרָתָה בְּעֵינֶיהָ :	*Despici in oculis alicuius.* Gen.16.4
נקל	וְנִקַּל זֹאת בְּעֵינֵי יי׳ :	*Aliqd esse leue in oculis.* 2.Reg.3.18
נקלה	וְנִקְלָה אָחִיךָ לְעֵינֶיךָ :	*Despici oculis alicuius.(videẽte illo.)* Deut.25.3.
נקלה	הֻנְקַלָּה בְעֵינֵיכֶם הִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ :	*Aliquid leue esse in oculis.* 1. Sam. 18. 27.
נקס	וְאֻנְקְסָה נָקֵס אַחֲרֵי מִשְׁתִּי עֵינִי :	*Vlcisci de oculis.*Iud.16.28.
נקר	הֲעֵינֵי הָאֲנָשִׁים הֲדָם תְּנַקֵּר :	*Effodere oculos virorũ.* Nu.16.14.
נראה	אֲשֶׁר עַיִן בְּעַיִן נִרְאֶה אַתָּה :	*Videri oculo in oculo.* Num.14.14.
נשא	וַיִּשָּׂא לוֹט אֶת עֵינָיו וַיַּרְא וגו׳ :	*Leuare oculos, & videre.*Gen.13.10
נשא	יוֹפִן חָשָׂא עֵינֶיךָ הַשָּׁמַיְמָה וגו׳ :	*Leuare oculos in cęlum, & videre.* Deut.4.19.
נשא	וְתִשָּׂא וְרוּם עֵינֶיךָ :	*Leuare(in)altũ oculos.*2.Reg.19.22
נשא	אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים :	*Leuare oculos ad montes.*Ps.121.1
נשא	שְׂאִי סָבִיב עֵינַיִךְ וְרְאִי :	*Leuare oculos circunquaq;, & videre.*Esa.49.18.
נשא	שְׂאוּ לַשָּׁמַיִם עֵינֵיכֶם :	*Leuare cęlis (ad cęlum)oculos.* Esaias 51.6.
נשא	שְׂאִי עֵינַיִךְ עַל שְׁפָיִם וּרְאִי וגו׳ :	*Leuare oculos super excelsis, & videre.*Ier.3.2.
נשא	וְעֵינַי לֹא נִשָּׂא אֶל גְּלוּלֵי בֵית יִשְׂרָאֵל :	*Non leuare oculos ad idola.* Ezech. 18. 6.
נשא	וְלֹא תִשָּׂא עֵינֶיךָ אֲלֵיהֶם :	*Non leuare oculos ad aliquem.*Ezechiel.23.17.
נשא	יִנָּשֵׂא לְעֵינֵי כָל הַגּוֹיִם :	*Eleuari oculis(coram) gentium.* 2. Par.32.23.
נתן	לְעֵינֵי בְנֵי עַמִּי נְתַתִּיהָ לָךְ :	*Dare aliquid oculis conciuium.* (*videntibus illis.*) Gen.23.11.
נתן	וַיִּתֶן חֵן בְּעֵינֵי שַׂר בֵּית הַסֹּהַר :	*Dare gratiam alicuius in oculis alterius.*Gen.39.21.
נתן	כִּי יִתֵּן כַּכּוֹס עֵינוֹ :	*Vinum dare oculum (colorem) suum in calice.*Pro.23. 31.
עלם	אִם מֵעֵינֵי הָעֵדָה נֶעְלְמָה לַשְׁגֵּגָה :	*Fieri ab oculis congregationis ignoranter.*Num.15.24.
עלם	עֵינֵי עוֹלָלָה לְנַפְשִׁי :	*Oculum racemare animæ.*Thr.3.17.

כסות	חִנָּה הוּא לְךָ כְּסוּת עֵינַיִם :	*Tegumentum oculorum.*Gen.20.16
כרת	כְּרִיתִי בְרִית לְעֵינָי :	*Ferire fœdus oculis.* Iob.31.1.
כתב	וּכְתֹב לְעֵינֵיהֶם :	*Scribere oculis aliquorum.* (coram.) Ezec.43.11.
לכ	וְאַחַר עֵינַי הֹלֵךְ לִבִּי :	*Cor ire post oculos.*Iob.31.7.
לכב	וְתִלְכֶּנָה לְעֵינַי שְׁתֵּי לְבֻבוֹת :	*Facere lagana oculis* (coram) *alicuius.* 2.Sam. 13.6.
לכב	לִבַּבְתִּנִי בְאַחַת מֵעֵינַיִךְ וגו׳ :	*Excordiare in vno oculorum, &cęt.* Cant.4.9.
לוז	בְּנִי אַל יָלוּזוּ מֵעֵינֶיךָ :	*Non effluere ab oculis.* Pro.3.21.
לטש	צָרַי רָלְטוּשׁ עֵינָיו לִי :	*Acuere oculos alicui.*Iob.16.9.
לעב	עַיִן תִּלְעַג לְאָב וגו׳ :	*Oculum subsanare patri, etc.*Prouer. 30. 17.
לפיד	וְעֵינָיו כְּלַפִּידֵי אֵשׁ :	*Oculos esse vt lampades ignis.* Daniel.10.6.
לקח	בְּעֵינַי יִקָּחֻנוּ :	*Capere in oculis.*Iob.40.19.
מאור	מְאוֹר עֵינַיִם יְשַׂמַּח לֵב :	*Lumen oculorum lætificare cor.* Pro. 15. 30.
מות	לָמָּה נָמוֹת לְעֵינֶיךָ :	*Mori oculis alicuius.* (*vidente illo.*) Gen.47.19.
מחמד	וְהָיָה כָל מַחְמַד עֵינֶיךָ יְשִׂימוּ וגו׳ :	*Ponere in manu omne appetibile oculorum.* 1.Reg. 20.6. (4.
מחמד	וַיַּהֲרֹג כָּל מַחְמַדֵּי עָיִן :	*Interficere appetibilia oculi.* Thr.2.
מחמד	הִנְנִי לֹקֵחַ מִמְּךָ אֶת מַחְמַד עֵינֶיךָ בַּמַّגֵּפָה :	*Accipere ab aliquo appetibile oculorũ(vxorẽ in)peste.*Ezec.24.16
מיס	וַיִּמְצָאֵהוּ מַלְאַךְ יי׳ עַל עֵין הַמַּיִם בַּמִּדְבָּר וגו׳ :	*Inuenire super oculo(fonte)aquæ in deserto, &c.*Gen.16.7.
מיס	שְׁנֵים עָשָׂר מַעְיָנוֹת מָיִם :	*Duodecim fontes aquæ esse alicubi.* Exo.15.27.
מיס	לְסָתֹם אֶת מֵימֵי הַעֲיָנוֹת :	*Obturare aquas fontiũ.* 2.Par.32.3
מלא	וְגִבְתָּם מְלֵאֹת עֵינַיִם סָבִיב :	*Dorsa plena oculis circumcirca.* Ezechiel.1.18.
מלא	הָאוֹפַנִּים מְלֵאִים עֵינַיִם וגו׳ :	*Carnem & cætera esse plena oculis.* Ezec.10.12.
מן	בִּלְתִּי אֶל הַמָּן עֵינֵינוּ :	*Oculos esse tantum ad mannam.* (*Nihil aliud videre.*)Num.11.6.
מצא	וּמָצָא חֵן בְּעֵינֵי יי׳ :	*Inuenire gratiam in oculis alicuius.* Gen.6.8.
מקור	וְעֵינִי מְקוֹר דִּמְעָה :	*Oculũ esse fontem lachrymæ.*Ier.9.1
מראה	לְכֹל מַרְאֵה עֵינֵי הַכֹּהֵן :	*Visio oculorũ sacerdotis.*Leui.13.12
מראה	טוֹב מַרְאֵה עֵינַיִם וגו׳ :	*Aspectum oculorũ esse meliorẽ, &c.* Eccles.6.9.
מראה	וְלֹא לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפּוֹט :	*Non iudicare aspectui (ad visionem) oculorum.*Esa.11.3.
מראה	וַתַּעְנֹב עֲלֵיהֶם לְמַרְאֵה עֵינֶיהָ :	*Lasciuire visioni (ad visionem) oculorum.*Ezec.23. 16.
נאמן	עֵינֵי בְנֶאֱמְנֵי אָרֶץ לָשֶׁבֶת :	*Oculos alicuius esse infideles ad cohabitandum.* Psal.101.6.
נבזה	נִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס :	*Reprobatum esse despectum in oculis alicuius.* Psal.15.4.
נגלה	אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינֵי אֲמָהוֹת וגו׳ :	*Reuelari oculis famulorum, &c.* 2. Sam.6.20.
נגר	עֵינִי נִגְּרָה וְלֹא תִדְּמֶה :	*Oculũ defluere, nec silere.*Thr. 3.17
נגרז	נִגְרַזְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ :	*Excindi è regione oculorum alicuius.* Psal.31.23.
נגרש	נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ :	*Expelli è regione oculorum alicuius.* Ion.2.5.
נגש	וְנִגְּשָׁה יְבִמְתּוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים וגו׳ :	*Accedere oculis seniorum.* (*Videntibus, coram illis.*) Deut.25.9.
נחל	לְבִלְתִּי הָחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם :	*Non prophanari oculis aliquorum.* (coram.)Ezec.20.9.
נחם	נֹחֶם יִסָּתֵר מֵעֵינָי :	*Consolationem abscondi ab oculis alicuius.*Hos.13.14.
נחשת	כְּעַיִן נְחֹשֶׁת קָלָל :	*Oculus(color) æris candentis.* Ezechiel.1.7.

יד	כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם וגו׳ :	*Esa.* 44. 18. *Oculos alicuius esse ad manus alius.* Psal.123.2.
יונים	עֵינֶיךָ יוֹנִים :	*Oculos alicuius esse columbarum.* Cant.1.15.
יונים	עֵינָיו כְּיוֹנִים וגו׳ :	*Oculos alicuius esse sicut columbarũ.* Cant.5.13.
יטב	וַיִּיטְבוּ דְבָרֶיהָ בְּעֵינֵי חֲמוֹר וגו׳ :	*Aliquid esse bonum in oculis alicuius.*Gen.34.18.
יומין	כְּנִקּוּר לָכֶם כָּל עַיִן יְמִין :	*Effodere oculum dexteri.* (*lateris.*) 1.Sam. 11.2.
יעץ	אִיעָצָה עָלֶיךָ עֵינִי :	*Consulere super aliquo oculo.*(*Est inuere.*)Psal. 32. 8.
יעקב	כֶּרֶד עַיִן יַעֲקֹב :	*Oculus Iacobi.*Deut.33.28.
יפה	עִם יְפֵה עֵינַיִם וגו׳ :	*Pulcher oculis, &c.* 1.Sam.16. 2.
יצא	יִצֵּא כַחֶלֶב עֵינָמוֹ :	*Oculum (colorem)egredi ab(ob)adipe.*Psal.73.7.
יצר	אִם יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט :	*Formator oculi.*(*est Deus.*) Ps.94.9
יקר	אֲשֶׁר יָקְרָה נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ :	*Animam esse pretiosam in oculis.* 1. Sam.26.21.
יקר	מֵאֲשֶׁר יָקַרְתָּ בְעֵינַי נִכְבַּדְתָּ :	*Honorari, postquàm pretiosus es in oculis alicuius.* Esa.43.4.
ירד	פַּלְגֵי מַיִם יָרְדוּ עֵינִי :	*Oculos descendere riuis aquarum.* Psal.119.136.
ירד	תֵּרֵדְנָה עֵינִי דִמְעָה וגו׳ :	*Oculos descendere lachryma, & silere.*Ier.14.17.
ירד	עֵינִי עֵינִי יוֹרֶדָה מָיִם :	*Oculum descendere aquis.* Thr.1.15.
ירד	תֵּרֶד הַעֲיָנָה :	*Descendere ad fontem.* Gen.24.16.
ירע	יֵרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם וגו׳ :	*Aliquid malum esse in oculis alicuius.*Gen.21.11.
ירע	תֵּרַע עֵינוֹ בְּאָחִיו וגו׳ :	*Oculum esse malum in aliquem.*Deu. 28. 54.
יש	חוֹצִיא עַם עִוֵּר הָעֵינַיִם יֵשׁ :	*Populus cæcus, & oculos esse (ei.)* Esa.43.8.
יטב	בַּטּוּב בְּעֵינֶיךָ שֵׁב :	*Sedere in bono in oculis tuis.* Genes. 20. 15.
ישר	אוֹלִי יָשַׁר בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים :	*Rectum esse in oculis alicuius.* Nume.23.27.
ישר	כִּי הִיא יָשְׁרָה בְּעֵינָי :	*Aliquam esse rectã(placere) in oculis alicuius.*Iud.14. 3.
ישר	וְלֹא יָשְׁרוּ בְּעֵינָיו :	*Aliquid non esse rectum (placere)in oculis.* 1.Reg.9.12.
כבד	וְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל כָּבְדוּ מִזֹּקֶן :	*Oculos graues euadere a (ob) senio.* Gen.48.10.
כהה	נִתְכַּהֵין עֵינָיו מֵרְאוֹת :	*Oculos caligare à videdo.*(*Ne videre possint.*)Gen.27.1.
כהה	וְעֵינָיו הֵחֵלּוּ כֵהוֹת וגו׳ :	*Oculos incipere (esse) caligantes.* 1. Sam.3. 2.
כחה	וַתְּכַהּ מִכַּעַשׂ עֵינִי :	*Oculum caligare ab(ob) indignatione.*Iob.17. 7.
כלם	מְכֻלּוֹת עֵינַיִם וגו׳ :	*Corrũpere oculos, &c.* Leuit.26.16.
כלם	וְעֵינֵי רְשָׁעִים תִּכְלֶינָה :	*Oculos iniustorũ deficere.* Iob.11.20.
כלה	וְעֵינֵי אַלְמָנָה אֲכַלֶּה :	*Consumere oculos viduæ.* Iob.31.16.
כלה	כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ :	*Oculos deficere eloquio(ad eloquiũ) alicuius.*Psal. 119.82.
כלה	עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ :	*Oculos deficere saluti(ad salutem)alicuius.*Psal.119.123. (11
כלה	כְּלוּ בַדְּמָעוֹת עֵינַי :	*Oculos deficere in lachrymis.*Thr.2.
כלון	כְּלִיוֹן עֵינַיִם :	*Dare alicui consumptionem oculorũ, &c.*Deut.28.65.
כנף	כְּעֵינֵי כָל בָּעֲלֵי כָנָף :	*Oculi volatilium.*Pro.1.17.
כסה	וְכִסָּה אֶת עֵין הָאָרֶץ :	*Tegere oculum(colorem, superficiẽ) terræ.*Exo.10. 5.
כסיל	וְעֵינֵי כְסִיל בְּקְצֵה הָאָרֶץ :	*Oculos stulti esse in extremitatibus terræ.*Pro.17.24.

ספק	וְהִנֵּה לֹא הָפַךְ הַנֶּגַע אֶת עֵינוֹ :	*sis cum superiori.* 1.Sam.12.3. *Plagam non vertere oculum suũ (colorem.)*Leuit.13.55.
ספיל	וְהַצִּיל עֵינוֹ :	*Eripere oculum alicuius.* (*Est illum effugere.*)2.Sam.20.6.
סרס	הַרְאִיתִיךָ בְעֵינֶיךָ :	*Videre facere aliquem (in) oculis.* Deut.34. 4.
סשים	וְאָשִׁיתָה עֵינִי עָלָיו :	*Ponere oculum super aliquem.*Gen. 44. 21.
סשים	וְלֹא תָשִׂמוּ קַרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם	*Non ponere depilationem inter oculos.*Deut.14.1.
סשים	וַתָּשֶׂם בַּפּוּךְ עֵינֶיהָ :	*Ponere in fuco oculos.*2.Reg.9. 30.
סשע	וְעֵינָיו הָשַׁע :	*Oblinire oculos, &c.* Esa. 6.10.
סשפל	וְעֵינֶיךָ עַל רָמִים תַּשְׁפִּיל :	*Oculos Dei esse super elatis,* (*quos*) *humiliabit.* 2.Sam.22.28.
סשית	וְיוֹסֵף יָשִׁית יָדוֹ עַל עֵינֵיךָ :	*Ponere manũ super oculis alicuius.* Gen.46.4.
סשית	עֵינֵיהֶם יָשִׁיתוּ לִנְטוֹת בָּאָרֶץ	*Ponere oculos ad deflectendũ in terra.*Psal.17.11.
סשית	לֹא אָשִׁית לְנֶגֶד עֵינַי וגו׳ :	*Non ponere è regione oculorum aliquid.*Psal. 101.3.
סתיצב	לֹא יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ :	*Non collocare se coram oculis alicuius.*Psal.5.6.
זכך	וְכוֹכָבִים לֹא זַכּוּ בְּעֵינָיו :	*Stellas non esse puras in oculis Dei.* Iob.25. 5.
זכרון	וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ :	*Aliquid esse memoriæ* (*causa*) *inter oculos.*Exo. 13.9.
זנה	וְאֵת עֵינֵיהֶם הַזֹּנוֹת אַחֲרֵי גִלּוּלֵיהֶם :	*Oculos fornicari post idola.* Ezech. 6. 9.
זרה	מְזָרֶה בְּעֵינֵינוּ כָּל רֵעַ :	*Dispergere(in)oculis malignũ.* Prouer.20.8.
חוס	וְעֵינְכֶם אַל תָּחֹס עַל כְּלֵיכֶם :	*Oculum non parcere super aliquid.* Gen.45. 20.
חזה	עֵינֶיךָ תֶחֱזֶינָה מֵישָׁרִים :	*Oculos videre recta.*Psal.17.2.
חזה	מֶלֶךְ בְּיָפְיוֹ תֶחֱזֶינָה עֵינֶיךָ וגו׳ :	*Oculos videre regem in pulchritudine sua, &c.*Esa.33.17.
חזה	וְתֶחֱזֶינָה בְּצִיּוֹן עֵינֵינוּ :	*Oculorum(quemlibet) videre in aliquid.*Mich. 4. 11.
חכלילי עינים	חַכְלִילִי עֵינַיִם מִיָּיִן :	*Rubicũdus oculis p̃ vino.* Gen.49.12
חכלילות עינים	לְמִי חַכְלִילוּת עֵינָיִם :	*Rubedo oculorum.* Pro.23.29.
חכם	אַל תְּהִי חָכָם בְּעֵינֶיךָ :	*Aliquem esse sapientẽ in oculis suis.* Pro.3.6.
חנה	וְיִשְׂרָאֵל חֹנֶה בָעָיִן אֲשֶׁר בְּיִזְרְעֶאל :	*Castrametari in(super)fonte, &cęt.* 1.Sam.29.1.
חרה	אַל יִחַר בְּעֵינֵי אֲדֹנִי וגו׳ :	*Iram excitari in oculis alicuius.* Gene.31.35.
חשך	תֶּחְשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מֵרְאוֹת :	*Oculos obscurari à videndo.* (*ne videant.*)Psal.69.24.
חשך	עַל אֵלֶּה חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ :	*Oculos obscurari super aliquid.* Thr. 5. 17.
חשמל	וּמַרְאֵיהֶם כְּעֵין הַחַשְׁמַל :	*Oculus (color)electri.* Ezec.1.4.
טהר	דּוֹר טָהוֹר בְּעֵינָיו :	*Ætas munda in oculis suis.*Prouer. 30. 12.
טהר	טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת רָע :	*Mundus oculorum à videndo(ne videat)malum.* Abac. 1.13.
טוב	לְטוּב בְּעֵינֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים :	*Esse vxori (in vxorem) bono in oculis suis.* Num.36.6.
טוב	כְּטוֹב וְכַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ לַעֲשׂוֹת וגו׳ :	*Facere sicut bonũ, & rectum in oculis.*Ios.9.25.
טוב	וְטוֹב עֵינֵי צֵאתְךָ וגו׳ :	*Exitum & introitũ alicuius esse bonum in oculis.* 1.Sam.29.6.
טוב	טוֹב עַיִן הוּא יְבֹרָךְ :	*Bonum oculo benedici.* Pro.22.9.
טוב	וְטוֹב לַעֵינַיִם לִרְאוֹת אֶת הַשָּׁמֶשׁ :	*Bonum esse oculis, videre solem.* Eccles.11. 7.
טוח	כִּי טָח מֵרְאוֹת עֵינֵיהֶם :	*Linire oculos à videdo.*(*ne videant.*)

villæ eorum Etam & Ain, & Rimon, &c. Ios. 21. 16. וְעַיִן Et Ain cum suburbijs illius. Illud etiam 1. Sam. 29. 1 Et Israelitæ castrametabantur בְּעֵין in Ain, quæ est in Iezreel. Nonnullis est nomen loci, quamuis non absurdum sit, fontis alicuius insignis esse nomen. Nota locũ. Hinc multa locorum nomina legimus in scriptura sacra cum hac dictione communi עַיִן, quæ alio nomine apposito distinguuntur, sic dicta ob multos euentus virorum vel rerum, vt habes in deriuatiuis. Sextumdecimum insuper clemẽtum Alphabeti עַיִן Ain dicitur vel à figura, vel potiùs quòd ex gutture tanquàm ex fonte eructandum sit.

Deriuatiua & composita sunt hæc: אֵלִיעֵינִי אֶלִיעֵינִי בית בעל בעין בית בעין בעל בעין חצר עינן חצר עינן מעין מעינה מעונים מעונתי מעין נון עינה עין גדי עין גנים עין הוד עין הורן עין הכלא עין התנין עין חדה עין חרוד עין חרש עינם עין משפט עינן עין עגל עין רגל עין רמון עין שמש עין תפוח:

עוין Participium præsens masculini generis, effictũ à superiori nomine, quod semel legitur in Biblijs, quasi diceres oculans, oculator, oculo obseruans, vel vt Iudæis placet, toruè respiciens. [*Addocchiare, tener l'occhio addosso, mirare con occhio torto.*] 1. Sam. 18. 9. *Et erat Saul* עוין *oculis obseruans Dauidem.* Scribitur cõstanter עוין, sed Iudæi ex Massara legunt עויין. Illud Vau forsitan est Iod protractum, ad oculorum toruitatem designandam. Vide etiam superius in ע ante ו, & nota.

עיון Nomen proprium vrbis in prouincia Canaan, in tribu Neptalim, vt mihi videtur, quam olim tam rex Assiriæ, quàm Mesopotamiæ, expugnasse legimus. Iion. [*Iiona.*] 1. Reg. 15. 20. *Et percussit* אֶת עיון *Iionam.* Vide etiam 2. Paralip. 16. 4. 2. Reg. 15. 29. *Et cepit* אֶת עיון *Iionam.*

עִנָּן Require paulò inferius, suo loco proprio.

עֵין גֶּדִי Nomen proprium vrbis in deserto prouinciæ Canaan, quæ Iudæ tribui ascripta fuit, alio nomine חֲצַצוֹן תָּמָר dicta. En gedi. [*Engada.*] Ios. 15. 61. ועין גדי *Et Engada.* Cant. 1. 14. *In vineis* עֵין גֶּדִי *Engadæ.* 1. Sam. 24. 1. *Ecce Dauid est in deserto* עֵין גֶּדִי *Engadæ.* Ezec. 47. 10. *Stabunt super eo piscatores* מֵעֵין גֶּדִי *ab Engada, &c.* Compositum est ex עין & גדי.

עֵין גַּנִּים Nomen proprium vrbis in planicie constructæ, quæ tribui Iudę in sortẽ obtigit. En ganim. [*En ganima.*] Ios. 15. 34. וְעֵין גַּנִּים *Et Enganima.* Fuit altera Enganima tribus Issachari Leuitis in possessione adscripta. Ios. 19. 21. ועין גנים *Et Enganima.* Et 21. 28. אֶת עֵין גַּנִּים *En ganinam, & suburbia illius.* Compositum est ex עין & גן.

עֵין דֹּאר Nomen propriũ loci, vel ciuitatis, quã eandem esse cũ sequenti censeo. En dor. [*En dora.*] Psal. 83. 11. *Deuastati fuerunt* בְּעֵין דֹּאר *in Endora.* Compositum est ex עין & דאר.

עֵין דּוֹר Nomen proprium ciuitatis fœmininum genere, in Issacharis & Asseris tribu, quæ dimidiæ Manasis tribui sorte contigit, quamuis Philisteos tunc tẽporis expellere non potuerit, arbitrorq; eãdem cum superiori esse. En dor. [*En dora.*] Ios. 17. 11. *Et Manassi fuit inter Issacharum, & Asserem, &c.* עֵין דֹּר *Endora, & illius filiæ (oppida minora, &c.* ibi vide. Ex hac vrbe fuit Phytonissa. 1. Sam. 28. 7. *Ecce mulier habens Phytonem est* בְּעֵין דּוֹר *in Endora.* Compositũ est ex עין & דור.

עֵין הַקּוֹרֵא Nomen fontis à Samsone obeuentum sic dicti. En hacore. [*Enacora.*] Iud. 15. 19. *Ob id appellauit nomen illius* עֵין הַקּוֹרֵא *En hacore, &c.* Compositum est ex עין & קרא.

מוכ	לֹא הֵשִׁיב עֵינָיו לְרְאוֹת טוֹב:	Ruth. 2. 9. *Oculum non redire ad videndum bonum.* Iob. 7. 7.	
כוסש	כִּי יי׳ עֵינָיו מְשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ:	*Oculos Domini explorare, &c.* 2. Par. 16. 9.	
סוס	שַׁמְתִּי עֵינִי עָלֵיהֶם לְטוֹבָה:	*Ponere oculum super aliquibus bono. (in bonum.)* Ier 24. 6.	
מיף	עַיִן שׁוּפָתוּ וְלֹא תוֹסִיף:	*Oculũ intueri, nec addere.* Iob. 20. 9.	
סחד	כֹּפֶר שֹׁחַד יַעֲוֵר עֵינֵי חֲכָמִים:	*Munus excæcare oculos sapientum.* Deut. 16. 19.	
סחת	שֹׁר עֵינַיִם יִשִּׁיעַ:	*Depressus oculis.* Iob. 22. 29.	
סכיס	הֱיוֹת וגו׳ לְשֹׂכֵי בְעֵינֵיכֶם:	*Esse spinis (in spinas) in oculis.* Num. 33. 55.	
סמר	עֵין נֹאֵף שָׁמְרָה נָשֶׁף וגו׳:	*Oculum adulteri obseruare crepusculum, &c.* Iob. 24. 15.	
סמרות	אֲחוֹתָ שְׁמֻרוֹת עֵינָי:	*Apprehendere seruatrices oculorũ.* Psal. 77. 5.	
סמס	שׁוֹכֵב עִם נָשִׁיךָ לְעֵינֵי הַשֶּׁמֶשׁ הַזֹּאת:	*Agere aliquid oculis solis. (corã sole, publicè.)* 2. Sam. 12. 11.	
סנס	וּתְרַד שִׁנָתִי מֵעֵינָי:	*Somnũ elogari ab oculis.* Gen. 31. 40	
סנס	וַיָּשֶׂם אֶת מַעֲמוֹ בְּעֵינֵיהֶם:	*Mutare gustum in oculis aliquorum.* 1. Sam. 21. 13.	
סנס	אַל תִּתֵּן שְׁנָה לְעֵינֶיךָ:	*Non dare somnum oculis.* Pro. 6. 4.	
סנת	אִם אֶתֵּן שֵׁנָה לְעֵינָי:	*Dare somnum oculis.* Psal. 132. 4.	
עאה	וְלֹא תַשְׁעִינָה עֵינֵי רֹאִים:	*Oculos videntium non aspicere.* Esa. 32. 3.	
עיר	וְהַעֲבִיר אֶל שַׁעַר הָעָיִן:	*Porta fontis.* Neh. 2. 14. *Vide* ירושלם	
עקץ	אִישׁ שִׁקּוּצֵי עֵינָיו הִשְׁלִיכוּ:	*Proiicere abominationes oculorum.* Ezec. 20. 7.	
עקר	וּמְשַׁקְּרוֹת עֵינַיִם:	*Niciare oculis.* Esa. 3. 16.	
שור	לֹא תְשׁוּרֵנִי עַיִן רֹאִי:	*Oculũ videntis non videre.* Iob. 7. 8.	
תאוה	כִּי תַאֲוָה הוּא לָעֵינַיִם:	*Aliquid esse desideriũ oculis.* Gen. 3. 7	
תכלל	אוֹ תְכֻלָּל בְּעֵינוֹ:	*Confusionẽ esse in oculo.* Leui. 21. 20	
תאום	בַּעֲזוֹז עֵינוֹת תְּהוֹם:	*Fontes abyssi obfirmari.* Pro. 8. 28.	
תור	וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם וגו׳:	*Non explorare post oculos.* Numc. 15. 39.	
תחת	עַיִן תַּחַת עַיִן:	*Dare oculum sub (pro) oculo.* Exod. 21. 24.	
תמיד	תָּמִיד עֵינֵי יי׳ אֱלֹהֶיךָ בָּהּ וגו׳	*Oculos Domini semper esse ĩ aliquid.* Deut. 11. 12.	
תמיד	עֵינַי תָּמִיד אֶל יי׳:	*Oculos alicuius esse continuè ad Dominum.* Psal. 25. 15.	
תמונה	תְּמוּנָה לְנֶגֶד עֵינָי:	*Imaginem esse corã oculis.* Iob. 4. 16	
תרסיס	כְּעֵין תַּרְשִׁישׁ:	*Oculus (color lapidis) turcici.* Ezechiel. 1. 16.	
תרסיס	כְּעֵין אֶבֶן תַּרְשִׁישׁ:	*Oculus (color) lapidis turcici.* Ezec. 10. 9.	

Cæterum & in Chaldaico idiomate idem significat hoc nomen, estq; fẽmininum genere, cum plurali masculino terminatione, & duali, quæ sunt in Biblijs עַיִן עֵינִין עֵינֵי. Loci obseruandi.

אלוה	וְעֵין אֱלָהֵהּ הֲוָה עַל וגו׳:	*Oculũ Dei esse super aliquẽ. Esd.* 5. 6.	
אנוש	וְאוֹ עֵינִין כְּעֵינֵי אֱנָשָׁא בְּקַרְנָא דָא:	*Oculos, vt oculos viri, esse in cornu.* Dan. 7. 8.	
כשל	עֵינֵי לְשַׁמָּיָא נַטֵּלֶת:	*Eleuare oculos cœlo (in cœlum.)* Daniel. 4. 31.	

Aliàs עַיִן fœmininum genere, est nomen proprium oppidi, in tribu Iudæ secus limites Idumeæ, quod nihilominus Simeonis tribus possidebat, & tandem Leuitis in habitationem ascriptum fuit, vt ex sequentibus locis annotabis. Ain. [*Aina.*] Num. 34. 10. *Et descendet limes à Sephama Riblatam ab oriente* לְעֵין *Ainæ.* Ios. 15. 32. וְעַיִן *Et Ain, & Rimon.* Hæ duæ oppida erant tam vicinæ, vt vnicũ efficerent, quod עֵין רִמּוֹן dicebatur, vt suo habes loco. Et cap. 19. 7. עַיִן *Ain, Rimon.* 1. Par. 4. 32. *Et*

		cuius. 2. Sam. 7. 19.	
קרח	כְּעֵין הַקֶּרַח הַנּוֹרָא:	*Oculus (color) glaciei.* Ezec. 1. 22.	
קרע	כִּי תִקְרְעִי בַפּוּךְ עֵינָיִךְ:	*Scindere (in) fuco oculos.* Ier. 4. 30.	
קרץ	שֹׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ עָיִן:	*Hostes gratis nictare oculo.* Ps. 35. 19	
קרץ	קוֹרֵץ בְּעֵינָיו וגו׳:	*Nictare (in) oculis.* Pro. 6. 13.	
קשה	לֹא יִקְשֶׁה בְעֵינֶיךָ וגו׳:	*Non esse durum in oculis, &c.* Deut. 15. 18.	
ראה	עֵינֶיךָ הַרֹּאוֹת אֶת וגו׳:	*Oculos videre, quæ faciet aliquis.* Deut. 3. 21.	
ראה	וְעֵינַיִם לִרְאוֹת וגו׳:	*Non dare alicui oculos ad videndũ, &c.* Deut. 29. 4.	
ראה	כִּי הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינָיִם וגו׳:	*Videre oculis, &c.* 1. Sam. 16. 7.	
ראה	עַד אֲשֶׁר בָּאתִי וְרָאֲתָה עֵינִי	*Venire, & oculos videre.* 1. Reg. 10. 7	
ראה	אֶגְוַע וְעַיִן לֹא תִרְאֵנִי:	*Expirare, & oculum non videre.* Iob. 10. 18.	
ראה	הֵן כֹּל רָאֲתָה עֵינִי:	*Oculum videre omnia.* Iob. 13. 1.	
ראה	עֵינִי רָאוּ וְלֹא זָר:	*Oculos alicuius videre, non alienum.* Iob. 19. 27.	
ראה	יִרְאוּ עֵינָיו כִּידוֹ:	*Oculos videre perniciẽ.* Iob. 21. 20.	
ראה	וְכֹל יָקָר רָאֲתָה עֵינוֹ:	*Oculum videre omne pretiosum.* Iob. 28. 10.	
ראה	וְעַיִן רָאָתָה וַתְּעִידֵנִי:	*Oculũ videre, & testari.* Iob. 29. 11.	
ראה	וּבְאֹיְבַי רָאָתָה עֵינִי:	*Oculum videre in hostes.* Psal. 54. 9.	
ראה	עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ:	*Oculos esse alicui, nec videre.* Psalm. 115. 5.	
ראה	גָּלְמִי רָאוּ עֵינֶיךָ:	*Oculos Dei videre embrionem alicuius.* Psal. 139. 16.	
ראה	עֵינֶיךָ יִרְאוּ זָרוֹת:	*Oculos videre extranea.* Pro. 23. 33	
ראה	שְׁנָה בְעֵינָיו אֵינֶנּוּ לֹאֶה:	*Non videre somnum in oculis.* Eccles. 8. 16.	
ראה	כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ וגו׳:	*Videre oculo in oculo.* Esa. 52. 8.	
ראה	עֵינָיו אֶת עֵינָיו תִּרְאֶינָה:	*Oculos alicuius videre oculos alius:* Ier. 32. 4.	
ראה	עַיִן אֲשֶׁר לֹא יִרְאֶה לָעַיִן הוּא וגו׳:	*Non videre oculo aliquid.* Ezech. 12. 12.	
ראה	עֵינָיו תִּרְאֶינָה בָּהּ:	*Oculos videre in aliquid.* Mich. 7. 10	
ראה	כִּי עָתָה רָאוּ עֵינִי בָּ עֵינָיו:	*Videre (in) oculis.* Zac. 9. 8.	
ראש	הֶחָכָם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ:	*Oculos esse in capite sapientis.* Eccles. 2. 14.	
ראת	כִּי אִם רְאִית עֵינָיו:	*Visio oculorum.* Eccles. 5. 10.	
רום	וְעֵינַיִם רָמוֹת תַּשְׁפִּיל:	*Deprimere oculos elatos.* Ps. 18. 28.	
רום	וְלֹא רָמוּ עֵינָי:	*Oculos alicuius nõ eleuari.* Ps. 131. 1	
רום	רוּם עֵינַיִם וּרְחַב לֵב:	*Altitudo oculorum.* Pro. 21. 4.	
רום	וְעַל תִּפְאֶרֶת רוּם עֵינָיו:	*Decor altitudinis oculorũ.* Esa. 10. 12	
רוע	וְיִהִי עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יי׳:	*Aliquem esse malum in oculis Domini.* Gen. 38. 7.	
רוע	אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנִיָּה:	*Aliquam esse malam in oculis Domini sui.* Exo. 21. 8.	
רוע	וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן:	*Oculum esse malum in aliquem.* Deute. 15. 9.	
רוע	אַל תְּלַחֵם אֶת לֶחֶם רַע עָיִן:	*Malus oculo.* Pro. 23. 6.	
רוש	וּמָה יִרְוֹמֵן עֵינֶיךָ:	*Oculos nictare.* Iob. 15. 12.	
רכך	וְעֵינֵי לֵאָה רַכּוֹת:	*Oculos esse tenellos.* Gen. 29. 17.	
רנס	וְעֵינֶיךָ דְּרָכַי תִּרְצֶנָה:	*Oculos velle (vel seruare) vias alicuius.* Pro. 23. 26.	
שאל	וְכֹל אֲשֶׁר שָׁאֲלוּ עֵינַי לֹא אֲצַלְּתִּים מֵהֶם:	*Oculos petere aliquid, &c.* Eccles. 2. 10.	
שבע	וְעֵינֵי הָאָדָם לֹא תִשְׂבַּעְנָה:	*Oculos non satiari.* Pro. 27. 20.	
שבע	לֹא תִשְׂבַּע עַיִן לִרְאוֹת:	*Oculum non satiari ad videndum.* Eccles. 1. 8.	
שבע	גַּם עֵינָיו לֹא תִשְׂבַּע עֹשֶׁר:	*Oculorum nullum satiari diuitijs.* Eccles. 4. 8.	
שבר	עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ:	*Oculos omnium sperare ad (in) Deũ.* Psal. 145. 15.	
שדה	עֵינֶיךָ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר יִקְצֹרוּן:	*Oculos alicuius esse in agro, &c.*	

		Oculũ volare (vel volare facere oculum) in aliquid. Pro. 23. 5.	
שוד	עֵינֵי עִוְרִים תִּרְאֶינָה:	*Oculos cęcorum videre ex tenebris.* Esa. 29. 18.	
עור	וְאֶת עֵינֵי צִדְקִיָּהוּ עִוֵּר:	*Excæcare oculos.* Ier. 39. 7.	
עין	עַיִן בְּעַיִן וגו׳:	*Oculũ (pro) oculo, &c.* Deut. 19. 21	
עין	וְעֵינִיו עַל עֵינָיו:	*Ponere oculos tuos super oculos alterius.* 2. Reg. 4. 34.	
על	כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ:	*Oculos alicuius esse super (ad) Dominum.* 2. Par. 20. 12.	
עמד	וְהִנֵּה הַנֶּגַע עָמַד בְּעֵינָיו:	*Plagam stare in oculis suis. (colore.)* Leuit. 13. 5.	
עמד	וְאִם בְּעֵינָיו עָמַד הַנֶּתֶק:	*Psoram stare in oculis suis. (colore.)* Leuit. 13. 37.	
עמל	עָמָל הִיא בְעֵינָי:	*Aliquid esse laborem in oculis.* Psal. 73. 16.	
עפעפי	וְעֵינָיו כְּעַפְעַפֵּי שָׁחַר:	*Oculos esse sicut palpebras auroræ.* Iob. 41. 10.	
עצם	עִצֵּה עֵינָיו לַמְּשׁוֹב תַּהְפֻּכוֹת:	*Firmare oculos, &c.* Prou. 16. 30. *Vide* עצה.	
עצם	וְיַעֲצֵם אֶת עֵינֵיכֶם:	*Corroborare oculos.* Esa. 29. 10. *Vide* עצם.	
ערך	אֶעֱרְכָה לְעֵינֶיךָ:	*Instruere oculis (coram) alicuius.* Psal. 50. 21.	
עשה	עֲשֵׂה לֹא הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ:	*Facere alicui bonum in oculis tuis.* Gen. 16. 6.	
עשה	וְעָשָׂה לַחֵן כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם:	*Facere alicui sicut bonum in oculis tuis.* Gen. 19. 8.	
עשה	וַיַּעַשׂ הָאֹתֹת לְעֵינֵי הָעָם:	*Facere signa oculis populi. (videntе populo.)* Exo. 4. 30.	
עשה	הַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ תַּעֲשֶׂה:	*Facere quod rectũ est in oculis Dei.* Exo. 15. 26.	
עשה	וַתַּעַשׂ הָרָע בְּעֵינֵי יי׳:	*Facere malum in oculis Domini.* 1. Sam. 15. 18.	
עשה	וַעֲשִׂתָה לְעֵינַי אֶת הַבְּרִיָּה:	*Facere cibum oculis (coram) alicuius.* 2. Sam. 13. 5.	
עשן	וְכַעֲשָׁן לַעֵינַיִם וגו׳:	*Fumus oculis, &c.* Pro. 10. 26.	
עשש	עֲשֻׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה וגו׳:	*Oculum arrodi ab (ob) indignatione, crassum euadere, &c.* Psal. 6. 8.	
פקח	אַף עַל זֶה פָּקַחְתָּ עֵינֶיךָ:	*Aperire oculos super aliquid.* Iob. 13. 31. (7.	
פקח	לִפְקֹחַ עֵינַיִם עִוְרוֹת:	*Aperire oculos excæcatos.* Esa. 42.	
פקח	וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינָיִם:	*Sedere in apertione oculorum.* (biuio.) Gen. 38. 14.	
פרח	לִהְיוֹת עֵינֶךָ פְּתֻחֹת וגו׳:	*Oculos esse apertos ad aliquid.* 1. Reg. 8. 29.	
צדיק	כִּי הוּא צַדִּיק בְּעֵינָיו:	*Esse iustum in oculis suis.* Iob. 32. 1.	
נכון	וַיְהִי כִּמְצַחֵק בְּעֵינֵי חֲתָנָיו:	*Aliquem esse sicut deludentẽ in oculis aliquorum.* Gen. 19. 14.	
נכנים	וְלִצְנִנִים בְּעֵינֵיכֶם וגו׳:	*Esse sudibus (in sudes) in oculis.* Ios. 23. 13.	
נכח	עֵינָיו בַּגּוֹיִם תִּצְפֶּינָה:	*Oculos speculari in gentes.* Ps. 66. 7.	
כמן	עֵינָיו לְחֵלְבָה יִצְפֹּנוּ:	*Oculos abscõdere pauperi. (Insidias, laqueũ, vel quid simile.)* Ps. 10. 8	
קדם	קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת:	*Oculos præuenire vigilias.* Psalmus 119. 148.	
קדש	אֵיֵה הַקְּדֵשָׁה הִוא בָּעַיִן:	*Scortum esse ĩ oculis. (publico loco.)* Gen. 38. 21.	
קום	עֵינָיו קָמָה וגו׳:	*Oculorum (quemlibet) surgere, non posse videre.* 1. Sam. 4. 15.	
קוס	כִּי קָמוּ עֵינָיו מִשֵּׂיבוֹ:	*Oculos surgere a (ob) senio.* 1. Reg. 14. 4.	
קטן	אִם קָטֹן אַתָּה בְּעֵינֶיךָ וגו׳:	*Aliquem esse minimũ in oculis suis.* 1. Sam. 15. 16.	
קטן	וְתִקְטֹן זֹאת עוֹד בְּעֵינֶיךָ וגו׳	*Aliquid esse modicum in oculis ali-*	

עֵין הַתָּנִין Nomen proprium loci Ierosolymis. En hatanin. [*En batanina.*] Neh. 2. 13. *Et ad prospectum* עֵין הַתַּנִּין *En hatanin*. Compositum est ex עין & תנין.

עֵין חַדָּה Nomen propriũ ciuitatis in finibus tribus Issacharis. En hada. [*Enhada.*] Ios. 19. 21. וְעֵין חַדָּה *Et En hadah.*] Cõpositũ est ex עין & חדד.

עֵין חָצוֹר Nomẽ proprium ciuitatis munitissimæ in tribu Neptalim. En hazor. [*Enhazora.*] Ios. 19. 37. וְעֵין חָצוֹר *Et En hazora.* Compositum est ex עין & חצר.

עֵין חָרֹד Nomen propriũ loci. En harod. [*Enharoda.*] Iud. 7. 1. *Et castrametati sunt super* (*secus*) עֵין חֲרֹד *En haroda, &c.*

עֵינָם Nonnunquàm est à sua radice עין, cum affixo, vt illic habes. Aliàs est nomen proprium ciuitatis in tribu Iudæ in planicie fabrefactæ. Enam. [*Enama.*] Ios. 15. 34. וְהַעֵינָם *Et Enama.* Habet He haidiah, ne putes oculum (fontem) eorum significare.

עֵין מִשְׁפָּט Nomẽ proprium ciuitatis antiquissimæ, קָדֵשׁ alio nomine dictæ. En mispat. [*En mispata.*] Gen. 14. 7. *Et venerunt ad* עֵין מִשְׁפָּט *En mispatum, quæ est Cedesa.* Compositum est ex עין & שפט.

עֵינָן Nomen propriũ viri ex tribu Neptalim. Enan. [*Enano.*] Nume. 1. 15. *Pro Neptali Ahiras filius* עֵינָן *Enani.* Huius compositum vide in sua radice עין.

עֵין עֶגְלַיִם Nomen proprium loci. En eglaim. [*Eneglaima.*] Ezec. 47. 10. *Ab Engada & vsque ad* עֵין עֶגְלַיִם *Eneglaimam, &c.* Compositum est ex עין & עגל.

עֵין רֹגֵל Nomen proprium loci, qui olim terminus tribus Iudæ Septentrionem versus fuit, & Beniamin ad meridiem. En rogel. [*En rogela.*] Ios. 15. 7. *Et erunt exitus illius ad* עֵין רֹגֵל *En rogelã.* Et 18. 16. *Et descendet* (*ad*) עֵין רֹגֵל *En rogelam.* Putant autem sic dici à עין quasi oculus, vel fons fullonis. Fullo verò à רגל dicitur, quòd pannos lauet pedibus, & conculcet. Erat locus iste non procul abs Ierusalem. 1. Reg. 1. 9. *Apud lapidem Zoheleth, qui est secus* עֵין רֹגֵל *En rogelam.* 2. 17. 17. *Et Ionathan, & Ahimaaz stabant* בְּעֵין רֹגֵל *in En rogela, &c.*

עֵין רִמּוֹן Nomẽ proprium oppidi in tribu Iudæ, quod arbitror fuisse duo oppida, quę ob vicinitatem tanquàm vnicum essent efferantur, עין & רמון. [*En rimona, ouero Aina, & Rimona.*] Neh. 11. 28. וּבְעֵין רִמּוֹן *Et in En rimona, &c.* Confer locos & nomina.

עֵין שֶׁמֶשׁ Nomen proprium loci in tribus Iudę finibus. En semes. [*En semese.*] Ios. 15. 7. *Et pertransibit limes ad aquas* עֵין שֶׁמֶשׁ *Ensemesæ.* Hic erat etiam limes Beniamin, vt cap. 18. 17. *Et egredietur* (*ad*) עֵין שֶׁמֶשׁ *Ensemesam.* Compositũ est ex עין & שמש.

עֵין תַּפּוּחַ Nomen propriũ loci, qui Manasis tribus limes erat. En tapuah. [*En tapua.*] Ios. 17. 7. *Et ibat limes ad dexteram ad habitatores* עֵין תַּפּוּחַ *En tapuæ, &c.* Compositum ex עין & תפוח.

עִיף Hinc verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Ain Iod, sic flectitur in Biblijs.

עָיְפוּן Præteritum.
עָיוּף עָיְפִים } Nomẽ Toar.
עָיְפָה
וַיָּעַף Futurum.

Cætera non ita facilè formarem, sed radice יעף cum hac, & synonimis, quæ vide in יגע vterer. Nomina supplent vices participiorũ. Lassus, fessus, defatigatus est, & ob famem & sitim propriè. [*Stancarsi, essere lasso, stanco.*] Nonnulli, nescio qua ratione, radicem huius esse עוף arbitrantur, vt sit viribus destitui, ne volare, aut se mouere, quis possit. Ibi vide. Hinc tamen fortasis est etiam תְּעִפֶּה, quod in עוף habes. Viginti, & vna vice legitur in scriptura sacra.

אין עָיף וְאֵין כּוֹשֵׁל בּוֹ :	*Fessum vel impingentem non esse inter aliquos. Esa. 5. 27.*
בְּאֶרֶץ עִיָּפָה :	*Terra fessa. (sitibunda, arida.) Esa. 32. 2.*
וַיָּבֹא יָשׁוּב מִן הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיֵף :	*Venire ex agro, & esse fessum. Gene. 25. 29.*
הַלְעִיטֵנִי נָא וגו׳ כִּי עָיֵף אָנֹכִי :	*Cibare aliquem, [imbeccare] quia fessus sit. Gen. 25. 30.*
זֹאת הַמְּנוּחָה הַגִּיחוּ לָעָיֵף : וְזֹאת הַרְגָּעָה	*Requiem dare fesso. Esa. 28. 12.*
וְהִנֵּה עָיֵף :	*Sitientem somniare, expergisci, & esse fessum. Esa. 29. 8.*
לֹא מַיִם עָיֵף תַּשְׁקֶה :	*Non potare fessum aqua. Iob. 22. 7.*
וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ :	*Aliquem esse fessum, & defatigatũ. Deut. 25. 18.*
וַיַּעַף וַיָּמֹת :	*Defatigari, & mori. Iud. 4. 41.*
וְעָיֵף בְּלִי מָיִם :	*Fessus sine aqua. Psal. 63. 2.*
מַשָּׂא מִשְׂאַתְּכֶם עֲמוּסוֹת לַעֲיֵפָה :	*Onus fessæ. (Quod fessum iumentum reddit. nota.) Esa. 46. 1.*
לְרַמּוֹת אֶת פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַף דָּוִד :	*Præliari, & defatigari. 2. Sam. 21. 15*
נַפְשִׁי כְּאֶרֶץ עֲיֵפָה לְךָ סֶלָה :	*Animam esse sicut terram fessam. (aridam.) Psal. 143. 6.*
מַיִם קָרִים עַל נֶפֶשׁ עֲיֵפָה :	*Aquam frigidam esse super anima fessa. Pro. 25. 25.*
כִּי עֲיֵפָה נַפְשִׁי לַהֲרֵגִים :	*Animam defatigari necantibus. Ier. 4. 31.*
כִּי הִרְוֵיתִי נֶפֶשׁ עֲיֵפָה :	*Satiare animam fessam. Ier. 31. 24.*
תְּנוּ נָא כִכְּרוֹת לַחֶם וגו׳ כִּי עֲיֵפִים הֵם :	*Dare panem aliquibus, eo quòd sint fessi. Iud. 8. 5.*
וַיַּעַף הָעָם :	*Populum defatigari. 1. Sam. 14. 30.*
וַיַּעַף הָעָם מְאֹד :	*Populum defatigari valdè. 1. Sam. 14. 33.*
כָּל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ עֲיֵפִים :	*Vniuersum populum esse defatigatũ. 2. Sam. 16. 14.*
הָעָם רָעֵב וָעָיֵף וְצָמֵא :	*Populus famelicus, fessus, & sitiẽs. 2. Sam. 17. 29.*
עֲיֵפִים וּרְדֻפִים :	*Aliquos esse lassos, & insequentes. Iud. 8. 4.*

Deriuatiua huius sunt מעוף מועף עֵיפָה עֵיפִי.

עֵיפָה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs, nec satis certum est, ex qua radice deriuetur, & quid propriè significet, quamuis cõmuniori sententia obscuritatem ferè omnes interpretentur, vt sic dicatur eleganter per translationem à radice superiori, quòd lassitudinem sequatur oculorum obscuritas. [*Oscurità.*] Vide חשך. Amos 4. 13. *Qui facit auroram* עֵיפָה *tenebras.* Hoc est, ex obscuritate auroram nasci facit; vel certè auroram alioquin lucidam obscuram reddit. Hinc fortasis nonnunquàm effingitur verbum Cal, vt in עוף habes, ibi vide, & nota.

Aliàs est nomen propriũ nepotis Abrahami. Ephah. [*Esa.*] Gene. 25. 4. *Filij verò Midiani* עֵיפָה *Epha, &c.* Ab hoc nomen traxit regio quædam Arabiæ, de qua Esa. 60. 6. *Dromedarij Madian,* וְעֵיפָה *& Epha.*

Fuit alter Epha ex tribu Iudæ. 1. Paralip. 2. 46. וְעֵפָה *Et Epha.*

Fuit insuper Epha Calebi cõcubina, vt ibidem, ver. 45. וְעֵיפָה *Et Epha, &c.*

עִיק Hinc deriuantur העיק מועקה עקה, quæ suis locis vide.

עִיר Nomen heteroclitum, in singulari generis communis, sed ferè semper fœminini, cum plurali masculino declinatione, at genere fœmININO, abiecto Iod quiescẽte, vnico in loco excepto. quod illud habet mobile, (eiusdem videlicet formæ cum plurali עִיר, de quo suo loco dicemus,) & cum He aduerbiali in fine veniens, & suscipiens affixa, quæ omnia sunt in Biblijs עִיר עָרִים אוֹ עָרִים עָרֵי הָעִירָה עִירִי עָרַי עָרֵינוּ עִירָךְ עָרֶיךָ עָרֶיךָ עֲרֵיכֶם עִירוֹ עָרָיו עִירָהּ עָרָיהָ עָרֶיהָ עֲרֵיהֶם. Excitatio, commotio. [*Eccitamento.*] In hac propria significatione semel inuenitur, sępius verò est vrbs, ciuitas, per translationem, quòd sit excitata muris, turribus, & domibus, item hominũ operis & actionibus. [*Città.*] Vsurpatur nonnunquàm elegãter metaphoricè pro habitatoribus, ciuibus. [*Cittadini.*] Plurale formatur etiam a עָר, & ob id in nõnullis locis variè transferri potest, ibi vide, & nota. עִירִי & עָרִים sunt etiam nomina propria, vt suo loco. Quædam insuper voces sunt ex Hiphil הֵעִיר, quæ & ab hoc nomine formari possunt, vt illic habes. Ier. 15. 8. *Cadere feci super eam statim* עִיר *excitationem* (commotionẽ, inimicũ aliquib⁹ à עָר) *& cõturbationes.* Loci aliquot obseruãdi.

וְעָרֵי הַלְוִיִּם בָּתֵּי עָרֵי אֲחֻזָּתָם	*Domus ciuitatis possessionis alicui⁹. Leuit. 25. 32.*
וַאֲחֻזַּת הָעִיר תִּתְּנוּ וגו׳ :	*Dare possessionem vrbis, & cæt. Ezechiel. 45. 2.*
הוּא יָנוּס אֶל אַחַת הָעָרִים הָאֵלֶּה :	*Fugere ad vnam vrbiũ. Deut. 19. 5.*
הָעִיר שֶׁיֹּאמְרוּ כְּלִילַת יֹפִי וגו׳ :	*Dicere de ciuitate (quòd sit) absoluta pulchritudine, &c. Thr. 2. 15.*
וְנִקְרְאָה יְרוּשָׁלַם עִיר הָאֱמֶת :	*Ciuitas veritatis. Zac. 8. 3.*
וַאֲנִשֵׁי הָעִיר אַנְשֵׁי סְדֹם וגו׳ :	*Viri ciuitatis. (ciues.) Gen. 19. 4.*
וְאַכְּפוּ אוֹתוֹ הָעִירָה :	*Colligere in ciuitatem. Ios. 20. 4.*
שִׂים לְךָ אֹרֶב לָעִיר מֵאַחֲרֵיתָהּ	*Ponere insidias ciuitati à posteriori parte. Ios. 8. 2.*
אַתֶּם אֹרְבִים לָעִיר מֵאַחֲרֵי לָעִיר :	*Insidiari ciuitati à posteriori parte ciuitatis. Ios. 8. 4.*
אִשְׁתְּךָ בָּעִיר תִּזְנֶה :	*Vxorem fornicari in ciuitate. Amos 7. 17.*
וַיָּבֹאוּ עַל הָעִיר בָּטַח :	*Ire super ciuitatem. (est eam aggredi.) Gen. 34. 25.*
וְתָבֹא הָעִיר בַּמָּצוֹר :	*Vrbem venire in obsidionem. 2. Reg. 24. 10.*
וַיָּבֹא שֹׁדֵד אֶל כָּל עִיר וָעִיר :	*Vastatorem venire ad omnem vrbẽ, & vrbem. Ier. 48. 8.*
וַיִּבְזוּ הָעִיר :	*Prædari ciuitatem. Gen. 34. 27.*
וְלֹא בָחַרְתִּי בָעִיר וגו׳ :	*Non eligere (in) ciuitatem, &c. 1. Reg. 8. 16.*
וַיְהִי בֹנֶה עִיר וגו׳ :	*Aedificare ciuitatem, &c. Gen. 4. 16*
וְבָנִיתָ מָצוֹר עַל הָעִיר וגו׳ :	*Aedificare oppugnationem super (cõtra) ciuitatẽ, q̃ &c. Deut. 20. 20.*
וַיִּכֹּן עָרִים לְמָצוֹר בִּיהוּדָה :	*Aedificare ciuitates munitioni. (munitas.) 2. Par. 11. 5.*
וְכָל בַּעֲלֵי הָעִיר :	*Domini ciuitates. Iud. 9. 51.*
וְהָעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלֹת מְאֹד	*Ciuitates munitæ, magnæ valdè. Nume. 13. 29.*
כֹּל אֵלֶּה עָרִים בְּצֻרוֹת חֹמָה וגו׳ :	*Ciuitates munitę muro, etc. Deu. 3. 5*
וְאֶת בְּקִיעֵי עִיר דָּוִד רְאִיתֶם :	*Videre scissuras ciuitatis. Esa. 22. 9.*
כְּמְבוֹאֵי עִיר מְבֻקָּעָה :	*Introit⁹ ciuitatis dissectę. Eze. 26. 10*
בְּרֹחַב כָּל הָעִיר :	*Totam ciuitatem fugere à voce, &c. Ier. 4. 29.*
מִכָּל בְּנוֹת עִירִי :	*Filiæ ciuitatis alicuius. Thr. 3. 17.*
כִּגְבֻלוֹת עָרֵי הָאָרֶץ סָבִיב :	*Limites vrbium. Num. 32. 33.*
עָרִים גְּדֹלוֹת וְטֹבוֹת וגו׳ :	*Ciuitates magnæ, & bonæ, &cæt. Deut. 6. 10.*
שִׁשִּׁים עָרִים גְּדֹלוֹת חוֹמָה וגו׳ :	*Ciuitates magnæ, muri, & vectis ærei. 1. Reg. 4. 12.*
אֶת גְּדֹלֵי הָעִיר :	*Magnates vrbis. 2. Reg. 10. 6.*
וַיְסַפֵּר הָיְתָה עִיר גְּדוֹלָה לֵאלֹהִים וגו׳ :	*Ciuitas magna Deo. (quã maxime.) Ion. 3. 3.*
וּזְקֵנֵי בַעִיר גָּרוּ :	*Senes expirare in vrbe. Thr. 1. 19.*
וְגַנּוֹתִי עַל הָעִיר הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָהּ :	*Protegere (super) vrbem ad seruandam eam. Ezec. 37. 35.*
וַיְהִי עֲרֵי גּוֹרָלָם וגו׳ :	*Ciuitates sortis alicuius. Ios. 21. 20.*
הֲתִשְׁפֹּט אֶת עִיר הַדָּמִים :	*Iudicare ciuitatem sanguinum. Ezechiel. 22. 2.*
הוֹי עִיר דָּמִים :	*Ciuitas sanguinum, &c. Nah. 3. 1.*
בְּרֹאשׁ דֶּרֶךְ עִיר בָּרֵא :	*Via ciuitatis. Ezec. 21. 24.*
אֹבִידָה עִירוֹ יִשְׁבֵי בָהּ :	*Perdere ciuitatem & habitatores. Iere. 46. 8.*
לְךָ הַבִּיא הָעִיר :	*Adducere (in) ciuitatem. 1. Samuel 20. 39.*
וַיְבִיאוּ אֶל עִיר דָּוִד :	*Adducere ad (in) ciuitatẽ. 1. Reg. 3. 1*
וַיָּבֹא אֶת הַמַּיִם הָעִירָה :	*Adducere aquas in vrbem. 2. Reg. 20. 20.*
אָז יַבְדִּיל מֹשֶׁה שְׁלֹשׁ עָרִים וגו׳ :	*Separare ciuitates. Deut. 4. 41.*
הַבְּקֻעָה הַעִיר :	*Ciuitatem discindi. Ier. 39. 2.*
וְהָאִישׁ בָּא לְהַגִּיד בָּעִיר :	*Nuntiare in oppido. 1. Sam. 4. 13.*
מִי יוֹבִלֵנִי עִיר מָצוֹר :	*Ducere (ad vel in) ciuitatem munitionis. Psal. 60. 11.*
מִי יוֹבִלֵנִי עִיר מָבְצָר :	*Ducere (ad vel in) ciuitatem munitionis. Psal. 108. 11.*
וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת הָעִיר :	*Hereditare vrbem. [impatronirsi.] Ios. 8. 7.*
וַיֵּשֶׁב בְּעָרֵי שֹׁמְרוֹן וגו׳ :	*Habitare facere (collocare) in ciuitatibus. 2. Reg. 17. 24.*
וְעָרֵיהֶם הֶחֱרִיב :	*Deuastare ciuitates. Ezec. 19. 7.*
וְהַחֲרַמְתִּי אֶת עָרֵיהֶם :	*Delere vrbes. Leuit. 21. 3.*
וְהָיְתָה הָעִיר חֵרֶם וגו׳ :	*Ciuitatem esse anathema. Ios. 6. 17.*
וְהִכִּיתֶם כָּל עִיר מִבְצָר וְכָל עִיר מִבְחוֹר :	*Percutere ciuitatem munitionis, & electionis. 2. Reg. 3. 19.*
וְהִכּוּ בָעִיר :	*Percutere (in) vrbem. Ezec. 9. 7.*
הִכֹּתָה הָעִיר :	*Ciuitatem percuti. Ezec. 33. 22.*
לְהַכְרִית מֵעִיר יי׳ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן :	*Excindere de ciuitate aliquos. Psal. 101. 8.*
וְהִכְרַתִּי עָרֵי אַרְצֶךָ :	*Excindere ciuitates regionis alicuius. Mich. 5. 11.*
וְחָלְכוּ עָרֵי יְהוּדָה וגו׳ :	*Ciuitates ire, &c. Ier. 11. 12.*
הָעִיר הַהוֹלֵלָה וגו׳ :	*Vrbem laudari. Ezec. 26. 17.*
תְּשֻׁאוֹת מְלֵאָה עִיר הוֹמִיָּה :	*Ciuitatem tumultuantem esse plenã tumultu. Esa. 22. 2.*
וְהִמְטַרְתִּי עַל עִיר אַחַת וגו׳ :	*Pluere super vrbẽ, &c. Amos 4. 7.*
הֲמוֹן עִיר עָזּוּב :	*Strepitum ciuitatis derelinqui. Esa. 32. 14.*
לְהַמִּית עִיר וְאֵם בְּיִשְׂרָאֵל :	*Interficere ciuitatem & matrẽ (quidem) in Israel. 2. Sam. 20. 19.*
וַיַּנִּיחוּהוּ מִחוּץ לָעִיר :	*Deponere extra vrbem. Gen. 19. 16.*
וַיַּנִּיחֵם בְּעָרֵי הַרֶּכֶב :	*Deducere in ciuitatibus currus. 1. Reg. 10. 26.*
וְהִסְגַּרְתִּי עִיר וּמְלֹאָהּ :	*Claudere (tradere) ciuitatem, & plenitudinem eius. Amos 6. 9.*
הִנֵּה דַּמֶּשֶׂק מוּסָר מֵעִיר :	*Remouere ab vrbe. (ne sit vrbs.) Esa. 17. 1.*
וְאֶת הָעָם הֶעֱבִיר אֹתוֹ לָעָרִים וגו׳ :	*Transire facere populũ ciuitatibus, &c. Gen. 44. 21.*
וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּכָל עָרֵיהֶם :	*Prædicare, & transire facere vocem in ciuitatibus. Neh. 8. 16.*
לְבַלְּתִּי הָפְכִּי אֶת הָעִיר :	*Vertere vrbem. [profondarla.] Genes. 19. 21.*

עבר	לְעַבְדֵי הָעִיר׃	Transire de ciuitate ciuitati. 2.Par. 30. 10.	
עבל	וַיִּהְיוּ הָרָצִים עֹבְרִים מֵעִיר לָעִיר׃	Transire in (per) medium ciuitatis. Ezec.9.4.	
עבר	עָבֹר בְּתוֹךְ הָעִיר׃	Transire in (per) ciuitatem post aliquem.Ezec.9.5.	
עון	עָבְרוּ בָעִיר אַחֲרָיו׃	Iniquitas ciuitatis.Gen.19.15.	
עז	פֶּן תִּסָּפֶה בַּעֲוֹן הָעִיר׃	Salutem esse ciuitatem roboris alicui.Esa.26.1.	
עזב	עִיר עֹז לָנוּ יְשׁוּעָה׃	Relinquere ciuitatē apertā. Ios.8.17	
עזב	וַיַּעַזְבוּ אֶת הָעִיר פְּתוּחָה׃	Ciuitates esse derelictas. Esa.17.2.	
עיר	עֲזוּבוֹת עָרֵי עֲרוֹעֵר׃	Equitare super 30.pullis,& 30.oppida esse alicui.Iud. 10.2.	
עלה	עַל שְׁלֹשִׁים עֲיָרִים וּשְׁלֹשִׁים עֲיָרִים לָהֶם׃	Ascendere (ad) ciuitatem fortium. Pro.21.22.	
עלה	עִיר גִּבֹּרִים עָלָה חָכָם׃	Vrbium(quamlibet)ascendere. (euanescere.)Ier.48.15.	
עלז	וְעָרֶיהָ עָלָה׃	Ciuitas exultans,& c.Soph.2.15.	
עם	זֹאת הָעִיר הָעַלִּיזָה וגו׳	Populus residuus in vrbe. 2. Reg. 25. 11.	
עמד	זֹאת אֶחָד הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בָּעִיר וגו׳	Ciuitates stare super tumulo suo.Ios. 11.13. Vide הֵל .	
עין	רַק כָּל הָעָרִים הָעֹמְדוֹת עַל תֵּלָם׃	Dispergi desuper ciuitate. 2.Samuel 20.22.	
עין	וַיִּפְצוּ מֵעַל הָעִיר׃	Ciuitates dispergi (latè effundi) præ bono.Zac.1.17.	
פנים	עוֹד תִּפּוֹצֶנָה עָרַי מִטּוֹב׃	Facies ciuitatis. Gen.33.18.	
פנים	וַיָּבֹא אֶת פְּנֵי הָעִיר׃	Ponere faciem in ciuitatē malo, &c. Ierc.21.10.	
פקדים	כִּי שַׂמְתִּי פָנַי בָּעִיר הַזֹּאת וגו׳	Visitationes ciuitatis aduentare. Ezec.9.1.	
פרזי	קָרְבוּ פְּקֻדּוֹת הָעִיר׃	Ciuitates pagani. Deute. 3. 5. Vide פְּרִזִי .	
פרזות	לְבַד מֵעָרֵי הַפְּרָזִי הַרְבֵּה מְאֹד׃	Habitare in ciuitatibus sine muro. Est.9.19.	
פרץ	הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת׃	Claudere fracturam ciuitatis. 1. Reg.11.27. (28.	
פרץ	סָגַר אֶת פֶּרֶץ עִיר דָּוִד אָבִיו׃	Ciuitas disrupta,sine muro. Pro.25.	
פשט	עִיר פְּרוּצָה אֵין חוֹמָה׃	Aggredi super vrbe.Iud.9.33.	
צדק	וּפָשַׁטְתָּ עַל הָעִיר׃	Ciuitas iustitiæ.Esa.1. 26.	
צהל	קְרָא לְךָ עִיר הַצֶּדֶק׃	Ciuitatem gestire,& lætari.Est.8.15	
צור	וְהָעִיר שׁוּשָׁן צָהֲלָה וְשָׂמֵחָה׃	Coarctare(obsidere ad)vrbem. Deu. 20.19.Vide צור .	
צעק	כִּי תָצוּר אֶל עִיר יָמִים רַבִּים וגו׳	Nō vociferari in vrbe.Deut.22.24	
צפון	אֲשֶׁר לֹא תִצְעַק בָּעִיר׃	Esse ab aquilone ciuitati.Ios.8.13.	
קבר	אֲשֶׁר מִצָּפוֹן לָעִיר׃	Sepelire in ciuitate.1.Sam.28.3.	
קבר	וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּרָמָה וּבְעִירוֹ׃	Ciuitatem domum sepulchrorum paternorum esse desolatā.Neh.2.3.	
קבר	הָעִיר בֵּית קִבְרוֹת אֲבֹתַי חֲרֵבָה וגו׳	Ciuitas sepulchrorum patrum, &c. Neh.2.5.	
קבר	אֶל עִיר קִבְרוֹת אֲבֹתַי וגו׳	Sedere ab oriente ciuitati. Ion. 4.5.	
קדם	וַיֵּשֶׁב מִקֶּדֶם לָעִיר׃	Ciuitates sanctitatis esse desertum. Esa.64.10.	
קדש	עָרֵי קָדְשְׁךָ הָיוּ מִדְבָּר׃	Vocē strepit esse ex vrbe. Esa.66.6	
קול	קוֹל שָׁאוֹן מֵעִיר׃	Ciuitas parua,& c.Eccles.9.14.	
קטן	עִיר קְטַנָּה וַאֲנָשִׁים בָּהּ מְעַט׃	Murus ciuitatis. Num.35.4.	
קיר	מִקִּיר הָעִיר וָחוּצָה וגו׳	Ciuitatis extremitatis termini alicuius.Leuit.20.16.	
קצה	בְּקֶרֶשׁ עִיר קָצֶה גְבוּלָךְ׃	Descendere in extremitate ciuitatis. 1.Sam.9.26.	
קצה	הֵמָּה יוֹרְדִים בְּקִצְּה הָעִיר׃	Accedere ad vrbem, ad pugnandum contra eam.Deut.20.10.	
קרב	כִּי תִקְרַב אֶל עִיר לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ׃	Ciuitas proxima.Deut.21.3.	
קרב	הָעִיר הַקְּרֹבָה אֶל הַחָלָל וגו׳		
	הַמַּמְלָכָה עָמֹד׃	Ciuitates regni. Ios.13.31.	
ממלכה	עָרֵי מַמְלְכוֹת עוֹג׃	Ciuitatis penuum,& c.1.Reg.9.19.	
מספר	וְאֶת כָּל עָרֵי הַסְּפָנוֹת וגו׳	Numerus ciuitatum.Ier.2.27.	
מספר	כִּי מִסְפַּר עָרֶיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ יְהוּדָה׃		
מעוז	יִהְיוּ עָרֵי מָעוֹז וגו׳	Ciuitates roboris alicuius.Esa.17.9.	
מעלה	הֲמָה עֹלִים בְּמַעֲלֵה הָעִיר׃	Ascendere in ascensu ciuitatis. 1. Par.9.11.	
מצא	וּמָצְאוּ אִישׁ בָּעִיר׃	Inuenire in ciuitate.Deut.22.23.	
מקלט	נִתְּנוּ אֶת עִיר מִקְלָט הַרֹּצֵחַ׃	Dare ciuitatem confugij homicidæ. Ios.21.13.	
מרכז	וִיהוֹדָה בֶּן הַסְּנוּאָה עַל הָעִיר מִשְׁנֶה׃	Aliquem esse secundum super vrbe. Neh.11.9.	
מתים	וְנִכְחֲדוּ אֶת כָּל עִיר מֵתִים וגו׳	Delere ciuitatem hominum, & mulieres,& puberes.Deu.2.34.	
נאסף	וְנֵאָסַפְתֶּם אֶל עָרֵיכֶם׃	Congregari ad(in) ciuitates. Leuit. 26. 25.	
נבא	וַיִּנָּבֵא עַל הָעִיר הַזֹּאת׃	Prophetare sup ciuitate.Ier.26.19	
נבוך	וְהָעִיר שׁוּשָׁן נְבוֹכָה׃	Ciuitatem confundi. (perplexam esse.)Est.3.15.	
נבנה	וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ׃	Ciuitatē ædificari super cumulo suo. Ier.30.18.	
נבקע	וְתִבָּקַע הָעִיר וגו׳	Ciuitatem discindi,& c.2.Reg.25.4	
נגב	עָרֵי הַנֶּגֶב סָגְרוּ וגו׳	Ciuitates meridiei claudi, &c. Iere. 13.19.	
נגש	מְרוּעַ נִגַּשְׁתָּם אֶל הָעִיר לְהִלָּחֵם׃	Accedere ad vrbem ad pugnādum. 2.Sam.11.20.	
נהם	וַתֵּהֹם כָּל הָעִיר עֲלֵיהֶן׃	Ciuitatem tumultuari super aliquid. Ruth.1.19.	
נוס	לָנוּס אֶל עִיר מִקְלָט׃	Fugere ad vrbē refugij. Nu.35.32.	
נוע	וַיָּעוּ שְׁתַּיִם שְׁלוֹשׁ עָרִים אֶל עִיר אַחַת׃	Ciuitates moueri ad aliam ciuitatē. Amos 4.8.	
נושב	עָרִים לֹא נוֹשָׁבוּ׃	Ciuitates non habitari.Ier.22.6.	
נחל	וַהֲעִיר אֲשֶׁר בַּנַּחַל׃	Ciuitatem esse in torrente. (valle.) Deut. 2. 36.	
נחרב	בְּתֹךְ אֹתָךְ עִיר נֶחֱרָבָה בָּעָרִים וגו׳	Dare(ponere)ciuitatem desolatā inter vrbes,& c.Ezec.26.19.	
נכחד	וְיֹשְׁבֵי עָרִים נִכְחֲדוּ׃	Incolere ciuitates excisas.Iob.15.28	
נכרת	לֹא יִכָּרֵת מִן הָעִיר׃	Non excindi ab vrbe. Zac.4.2.	
נלחם	הַנִّלְחָמִים עַל הָעִיר הַזֹּאת׃	Pugnare super(contra)vrbem. Iere. 32.29.	
נלכד	וְנִלְכְּדָה הָעִיר׃	Ciuitatem capi.Zac.14.2.	
נעזב	עִיר לֹא נֶעֱזָבָה׃	Ciuitatem non derelinqui.Esa.62.12	
נצר	כְּעִיר נְצוּרָה׃	Ciuitas obseruata.Esa.1.8. Vide נצר	
נקבר	וַיִּקָּבֵר בְּעִיר דָּוִד׃	Sepeliri in ciuitate.1.Reg.2.10.	
נקהל	נִקְהֲלוּ הַיְּהוּדִים בְּעָרֵיהֶם׃	Colligi in ciuitatibus.Est.9.2.	
נשם	וְעָרִים נְשֻׁמּוֹת יֵשְׁבוּ׃	Habitare facere ciuitates desolatas. Esa. 54.3.	
נתן	וַיִּתֵּן אֹכֶל בָּעָרִים׃	Dare cibū in ciuitatibus. Gen.41.48	
נתן	וְהָעִיר נִתְּנָה בְיַד הַכַּשְׂדִּים׃	Vrbem dari in manu alicuius. Iere. 32.25.	
נתץ	וַיִּתֹּץ אֶת הָעִיר׃	Demoliri ciuitatem. Iud.9.45.	
נתץ	וְכָל עָרַי נִתְּצוּ וגו׳	Ciuitates dirui.Ier.4. 26.	
נתק	וַיִּנָּתְקוּ מִן הָעִיר׃	Auelli ab vrbe.Ios.8. 16.	
נתש	וְעָרִים נְתֻשׁוֹת׃	Euellere ciuitates.Psal.9. 7.	
סבב	הִנֵּה חַיִל סוֹבֵב אֶת הָעִיר׃	Exercitum circundare ciuitatem. 2. Reg.6.15.	
סבב	יְסוֹבְבוּ עִיר׃	Circundare ciuitatem. Psal. 59.7.	
סבב	וְאַסּוֹבְבָה בָעִיר׃	Circūdare in(per)ciuitatē. Can. 3.2	
סבב	סֹבֵב עִיר זוֹנָה נִשְׁכָּחָה׃	Meretricem obliuioni traditam circundare ciuitatem.Esa.23.6.	
סור	נִסּוֹרָה אֶל עִיר הַיְבוּסִי׃	Declinare ad ciuitatem. Iud.19.11.	
סוללים	הִנֵּה הַסֹּלְלוֹת בָּאוּ הָעִיר לִלְכָדָהּ׃	Aggeres venire(ad) vrbem, ad capiendum eam.Ier.32.24.	
עבד	וְהָיְתָה תְבוּאַת לַחֶם	Seruitor ciuitatis.Ezec.48.18.	

	2.Sam.24.5.		
ינה	הָעִיר הַיּוֹנָה׃	Ciuitas vi opprimens.Soph.3.1.	
יעץ	וְהִיעַצְתֶּם עֵצָה רָעָה בָּעִיר הַזֹּאת׃	Consulere consilium malum in ciuitate. Ezech.11.2.	
יצא	הֵם יָצְאוּ אֶת הָעִיר׃	Egredi urbem.Gen.44.4.	
יצא	אֵל יֵצֵא פָלִיט מִן הָעִיר׃	Euasorem nō egredi de urbe. 2.Reg. 9.15.	
יצא	צְאוּ לְעָרֵי יְהוּדָה׃	Exire ciuitatibus.2.Par.24.5.	
יצא	הָעִיר הַיֹּצֵאת אֶלֶף תִּשְׁאִיר מֵאָה וגו׳	Vrbem egredientem (ex qua prodibant) mille, reliquos facere centum,&c.Amos 5.3.	
יצא	וַיֵּצֵא חֲצִי הָעִיר בַּגּוֹלָה׃	Dimidium urbis exire in exilium. Zac.14.2. (20.	
ירש	יָרְשׁוּ אֶת עָרֵי הַנֶּגֶב׃	Hæreditare ciuitates austri. Abd.1.	
ישב	כִּי בְעִיר מִקְלָטוֹ יֵשֵׁב׃	Sedere in urbe refugij. Nu.35.28.	
יסב	וַיַּדִּיחוּ אֶת יֹשְׁבֵי עִירָם׃	Impellere habitatoris oppidi sui. (cōciues.)Deut. 13.14.	
ישב	וְיָשְׁבָה בְעָרֵיהֶם וּבְבָתֶּיהָם׃	Habitare in urbe, & in domo alicuius.Deut.19. 1.	
ישב	וְיֹשְׁבָה הָעִיר הַזֹּאת לְעוֹלָם׃	Ciuitatem sedere(durare)in æternū. Ier.17.25.	
לחם	עַד תֹּם כָּל הַלֶּחֶם מִן הָעִיר׃	Vniuersum panem deficere ab urbe. Ier.37.21.	
לחם	כִּי אֵין הַלֶּחֶם עוֹד בָּעִיר׃	Panem non esse amplius in urbe. Iere.38.9:	
לכד	וְנִלְכַּד אֶת כָּל עָרָיו וגו׳	Capere omnes urbes. Deut. 2. 34.	
לכד	וַיִּלְכֹּד אֶת עִיר הַמְּלוּכָה׃	Capere urbem regni. (regiam.) 2. Sam.12.26.	
למד	לְלַמֵּד בְּעָרֵי יְהוּדָה׃	Docere in ciuitatibus. 2.Par.17.7.	
לקח	הָעָרִים אֲשֶׁר לָקַח אָבִי וגו׳	Capere urbes ab aliquo. 1. Reg. 20. 34.	
מאס	וּמָאַסְתִּי אֶת הָעִיר הַזֹּאת׃	Reprobare ciuitatem. 2.Reg.23.28.	
מצוא	הִרְאִנָּא אֶת מָבוֹא הָעִיר׃	Ostendere introitū urbis. Iud.1.24.	
מבנה	וְעַל־יוֹ כְּמִבְנֵה עִיר מִנֶּגֶב׃	Aedificium urbis. Ezec.40. 2.	
מכר	נִתַּתִּיךְ הַיּוֹם לְעִיר מִבְצָר׃	Dare aliquem ciuitati (tanquàm oppidum)munitionis.Ier.1.19.	
מגדל	וּמִגְדַּל עֹז הָיָה בְּתוֹךְ הָעִיר׃	Turrim esse in medio ciuitatis. Iud. 9. 51.	
מגרש	וּמִגְרְשֵׁי הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ וגו׳	Suburbana ciuitatis.Num. 35.4.	
מהומת	כִּי הָיְתָה מְהוּמַת מָוֶת בְּכָל הָעִיר׃	Tumultum mortis esse in urbe. 1. Sam.5. 11. (20.	
מושב	הִנֵּה נָא מוֹשַׁב הָעִיר טוֹב׃	Sedem ciuitatis esse bonā. 2. Reg. 2.	
מושב	עִיר מוֹשָׁב לֹא מָצָאוּ׃	Non inuenire ciuitatē habitationis. Psal. 107. 4.	
מושב	לָלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשָׁב׃	Ire ad ciuitatem habitationis. Psal. 107. 7.	
מושב	וַיְכוֹנְנוּ עִיר מוֹשָׁב׃	Aptare ciuitatem habitationis. Ps. 137.36.	
מושב	חֹל הוּא לָעִיר לְמוֹשָׁב וּלְמִגְרָשׁ וגו׳	Esse ciuitati habitationi (pro sessione urbis) & suburbano,&c. Ezechiel.48.15.	
מות	וְאֻמּוֹת בָּעִיר וגו׳	Mori in ciuitate tua. 2.Sam.19.38.	
מים	גַּם לָכַדְתִּי אֶת עִיר הַמָּיִם׃	Capere ciuitatem aquæ. 2.Sam. 12. 27. (Vide מַיִם .)	
מישור	כָּל עָרֵי הַמִּישׁוֹר וגו׳	Ciuitates planicīei. Deut. 3.10.	
מלא	וְמָלְאוּ פְּנֵי תֵבֵל עָרִים׃	Implere facies orbis ciuitatibus. Esa. 14.21.	
מלא	וְהָעִיר מְלֵאָה מָטָה׃	Ciuitatem repleri declinatione. Ezechiel.9.5.	
מלחמה	הַחֹזֵק מִלְחֶמֶתְךָ אֶל הָעִיר׃	Roborare prælium ad urbem.2.Sam. 11. 25.	
מלט	וּמִלֵּט הוּא אֶת הָעִיר וגו׳	Eripere ciuitatem.Eccles.9.15.	
ממלכה	עָרֵי מַמְלֶכֶת עוֹג בַּבָּשָׁן׃	Ciuitates regni. Deut.3.10.	
ממלכה	וְלָמָה יֵשֵׁב עַבְדְּךָ בָּעִיר	Ciuitas regni.(regia.)1.Sam.27.6.	
	וַיֹּצֵא אוֹתוֹ בָּעִיר׃	Collocare in ciuitate.Iud.7.27.	
הציץ	וַיַּצִּיצוּ מֵעִיר כָּעֵשֶׂב הָאָרֶץ׃	Florere de ciuitate sicut herbam terræ.Psal.72.16.	
הצית	וְצִיתוּ אֶת הָעִיר בָּאֵשׁ׃	Succendere ciuitatē(in)igne.Ios.8.8	
הצית	לְהַצְּתוֹ אֵשׁ בָּעָרָיו׃	Succendere ignem in ciuitatibus.Iere.50.32.	
הקיף	הַקֵּף אֶת הָעִיר פַּעַם אֶחָת׃	Circundare vrbem. Ios.6. 3.	
הקרים	וְהִקְרַיְתֶם לָכֶם עָרִים עָרֵי מִקְלָט׃	Condere vrbes perfugij. Nu.35.11	
הר	וְעָרֵי הָהָר׃	Ciuitates montis. (Montanæ.) Deut. 2 37.	
הר	בְּעָרֵי הָהָר בְּעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וגו׳	Ciuitates montis, & planiciei,& austri.Iere.33.12.	
הרבה	הִרְבֵּה עָרִים בְּאֶרֶץ וגו׳	Multiplicare ciuitates munitas, etc. Hos.8.14.	
הרחיק	אַל תַּרְחִיקִי מִן הָעִיר מְאֹד׃	Non elongari ab vrbe. Ios.8.4.	
הרס	וְעָרָיו הָרַס׃	Diruere ciuitates.Esa.14.17.	
השיב	וַהֲשִׁיבוּם אֶל הָעִיר הַזֹּאת׃	Reducere ad ciuitatē,etc.Ier.34.22	
השבית	וְהִשְׁבַּתִּי מֵעָרֵי יְהוּדָה וגו׳	Cessare facere de ciuitate voce gaudij, &c.Ier.7. 36.	
השחית	כִּי מַשְׁחִית יי׳ אֶת הָעִיר׃	Deuastare vrbem. Gen.19.14.	
השלים	רֵא הָיְתָה עִיר אֲשֶׁר הִשְׁלִמָה וגו׳	Ciuitatem facere pacem, &cæt. Ios. 11.19.	
שים	וַיָּשִׂמוּ עַל הָעִיר׃	Ponere super vrbem. (Instruere bellum contra eam.) 1.Reg.20. 12.	
השמיד	וְהִשְׁמַדְתִּי עָרֶיךָ׃	Abolere ciuitates.Mich.5.14.	
התחזק	וְנִתְחַזֵּקָה בְּעַד עַמֵּנוּ וּבְעַד עָרֵי אֱלֹהֵינוּ׃	Corroborare se pro ciuitatibus Dei. 1.Par.19.13.	
התכונן	וְתִכּוֹנֵן עִיר סִיחוֹן׃	Vrbem aptari. Num.21.28.	
התיק	עַד הַתִּיקָנוּ אוֹתָם מִן הָעִיר׃	Auellere ab vrbe.Ios.8.6.	
תעב	אֶת עָרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר תָּעַבְתָּ וגו׳	Detestari vrbes. Zac.1.12.	
זעק	וְתִזְעַק כָּל הָעִיר׃	Ciuitatem vociferari. 1.Sam. 4.13.	
זקן	וְלָקְחוּ זִקְנֵי עִיר הַהוּא וגו׳	Seniores vrbis. Deut. 21.3.	
זרק	וְזָרַק עַל הָעִיר׃	Spargere super ciuitate.Ezec.10. 2.	
חרב	וְחָרְשׁוּ עָרֵי הָרֶב׃	Innouare ciuitates desolationis. Esa. 61. 4.	
חוץ	וַיֹּצִיאֻהוּ מֵחוּץ לָעִיר׃	Educere foris ciuitati. (extra vrbē.) 1.Reg.21.13.	
חיה	וַיְחַיֵּב אֶת שְׁאַר הָעִיר׃	Viuificare reliquū vrbis. 1. Par.11.8	
חלל	הַרְבֵּיתָם חֲלָלֶיכֶם בָּעִיר הַזֹּאת	Multiplicare saucios in urbe. Ezechiel.11.8.	
חומת	וְאִישׁ כִּי יִמְכֹּר בֵּית מוֹשַׁב עִיר חוֹמָה׃	Ciuitas muri. Leuit.25.29.	
חומה	וְנִפְלָה חוֹמַת הָעִיר תַּחְתֶּיהָ׃	Murum ciuitatis cadere.Ios.6.5.	
חנה	וְחָנָה עַל הָעִיר וגו׳	Castrametari super(contra)vrbem. 2.Sam.12.28.	
חסן	וְנָתַתִּי אֶת כֹּל חֹסֶן הָעִיר הַזֹּאת וגו׳	Fortitudo,labor, & pretiositas ciuitatis,&c.Ier.20.5.	
חצר	חֲצֵרִים וְחַצְרֵיהֶן׃	Vrbes, & rura illarum. Ios.13. 23.	
חקק	וְחָקוֹתָ עָלֶיהָ עִיר׃	Exculpere ciuitatem. Ezec.4.1.	
חקר	בַּעֲבוּר חַקֹּר אֶת הָעִיר וגו׳	Scrutari vrbē, & explorari,& vertere. 2.Sam.10.3.	
חרב	וְחַלָּה חֶרֶב בְּעָרָיו׃	Gladium dolere(descendere) in vrbē Hos.11.7.	
חרבה	וְעָרֶיכֶם יִהְיוּ חָרְבָה׃	Ciuitates esse desolationem. Leuit. 26.33.	
חתת	וַיְהִי חִתַּת אֱלֹהִים עַל הֶעָרִים וגו׳	Pauorem Dei esse super ciuitatibus, &c.Gen.35.5.	
יד	וַתְּהִי יַד יי׳ בָּעִיר׃	Manum Domini esse in urbe. 1. Samuel,5,9.	
ילך	וְאֵלְכָה מֵעַל הָעִיר׃	Ire desuper ciuitate. 2.Sam.20.21,	
יס	וְאֶת עֲקֵבוּ מִסָּלָעִיר׃	Esse à mari (ad occasum) ciuitati. Ios.8: 13.	
ימין	וַיַּחֲנוּ מֵעֵרוֹעֵר יְמִין הָעִיר׃	Castrametari(ad)dexterā ciuitatis.	

רשע	כִּי רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר :	*Videre iniuriam & litem in vrbe. Psal.55.10.*
רכב	אֵיכָה יָשְׁבָה בָדָד הָעִיר רַבָּתִי עָם וגו׳ :	*Ciuitatem multam(copiosam)populo sedere solam, &c.Thr.1.1.*
רוץ	לָרוּץ בֵּית לֶחֶם עִירוֹ :	*Currere (ad)ciuitatem suam.1.Sam. 20.6.*
רושם	יָרֵשׁ עָרֵי מִבְצָרֶיךָ וגו׳ :	*Depauperare ciuitates munitionis, &c.Ier.5.18.*
רחב	וְהָעִיר רְחַבַת יָדַיִם וּגְדֹלָה וגו׳ :	*Ciuitatem esse latam manibus, &c. Neh.7.4.*
רחב	אֶל רְחוֹב הָעִיר וגו׳ :	*Platea ciuitatis.Est.4.6.*
רחב	וּרְחֹבוֹת הָעִיר יִמָּלְאוּ יְלָדִים וְיַלְדוֹת :	*Plateas ciuitatis repleri pueris & puellis.Zac.8.5.*
רחק	וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל הֶעָרִים הַרְחֹקֹת וגו׳ :	*Facere sic oppidis longinquis, &cet. Deut.20.15.*
רכב	אֶת עָרֵי הַרֶּכֶב וְאֶת עָרֵי הַפָּרָשִׁים :	*Ciuitates currus, & equitum.1.Reg. 9.19.*
רכל	בְּעִיר רֹכְלִים שָׁמוֹ :	*Ponere aliquid in vrbe negociatorũ. Ezec.17.4.*
רעב	הַרָעָב בָּעִיר :	*Famem esse in vrbe.2.Reg.7.4.*
רעע	וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בָּעִיר :	*Famem inualescere in vrbe. 2.Reg. 25.3.*
שדם	עַד אֲשֶׁר אִם שָׁאוּ עָרִים וגו׳ :	*Vrbes desolari, sine habitatore. Esa. 6.11.*
שדם	אֶכֶל שְׂדֵה הָעִיר וגו׳ :	*Ager oppidi, &c.Gen.41.48.*
שדם	בְּאַחַת עָרֵי הַשָּׂדֶה וגו׳ :	*Vna ciuitatũ agri, &c.1.Sam.27.6.*
שוב	וְיָשְׁבוּ הָעִיר :	*Redire in vrbem.Gen.44.13.*
שוב	וַתִּשָּׁבְנָה הָעָרִים וגו׳ :	*Oppida reuerti, &c. 1.Sam.7.14.*
שוב	שָׁבָה הָעִיר בְּשָׁלוֹם :	*Redire(in) vrbem in pace. 2.Sam. 15.27.*
שום	כִּי שַׂמְתָּ מֵעִיר לְגַל וגו׳ :	*Ponere de ciuitate aceruo. (vt aceruus sit.) &c.Esa.25.2.*
שומעת	וְהַעַל שַׁוְעַת הָעִיר הַשָּׁמַיִם :	*Vociferationem ciuitatis ascendere in cælum. 1.Sam.5.12.*
שור	וְהַשִּׁיבֻהוּ אֶל אָמוֹן שַׂר הָעִיר	*Princeps ciuitatis.1.Reg.22.26.*
שחת	כַּשַּׁחֵת אֱלֹהִים אֶת עָרֵי הַכִּכָּר וגו׳ :	*Deuastare vrbes planiciei. Genes. 19.29.*
שחת	לְשַׁחֵת לַעִיר כַּעֲבוּרִי :	*Corrumpere vrbi (vrbem) propter aliquem.1.Sam.23.10.*
שלח	וְאֶת הָעִיר שַׁלְחוּ בָאֵשׁ :	*Mittere ciuitatem in igne. Iud.1.8.*
שלל	וְשָׁלַל הָעָרִים בְּזוּנוּ לָנוּ :	*Diripere spolium ciuitatis.Deut.3.7*
שלום	וְדִרְשׁוּ אֶת שְׁלוֹם הָעִיר וגו׳ :	*Quærere pacẽ ciuitatis,etc.Ier.29.7*
שם	עַל כֵּן שֵׁם הָעִיר בְּאֵר שָׁבַע :	*Nomen vrbis.Gen.26.33.*
שמה	וְעָרֶיהָ לְשַׁמָּה תִהְיֶינָה :	*Ciuitates esse desolationi. (in desolationem.) Ier.48.9.*
שמח	נַהַר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ עִיר אֱלֹהִים	*Lætificare ciuitatem Dei.Psal.46.5.*
שמר	בִּשְׁמוֹר וְיוֹאָב אֶל הָעִיר :	*Obseruare ad vrbem. 2.Sam.11.16*
שמר	אִם יִי לֹא יִשְׁמֹר עִיר :	*Custodire ciuitatem.Psal.127.1.*
שער	לְכָל בָּאֵי שַׁעַר עִירוֹ :	*Intrare portam ciuitatis.Gen.23.10*
שער	כָּל יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ :	*Egredi portam vrbis. Gen.34.24.*
שער	וַיִּקְרְאוּ אֶל שֹׁעֵר הָעִיר :	*Ianitor vrbis.2.Reg.7.10.*
שפך	וַיִּשְׁפְּכוּ סֹלְלָה אֶל הָעִיר :	*Effundere aggerem ad vrbem. 2.Samuel.20.15.*
שפך	עִיר שֹׁפֶכֶת דָּם בְּתוֹכָהּ וגו׳ :	*Ciuitatem effundere sanguinẽ in medio sui. Ezec.22.3.*
שפל	וּבִשְׁפָלָה תִּשְׁפַּל הָעִיר :	*Ciuitatem deprimi.Esa.32.19.*
שופר	אִם יִתָּקַע שׁוֹפָר בָּעִיר וגו׳ :	*Tubam clangi in vrbe.Amos 3.6.*
שקד	נֹמֵר שֹׁקֵד עַל עָרֵיהֶם :	*Pardum vigilare super ciuitatibus. Ier. 5.6.*
שקט	וְהָעִיר שָׁקְטָה :	*Vrbem sedari.2.Reg.11.21.*
שריד	וְהַאֲבִיד שָׂרִיד מֵעִיר :	*Perdere superstitem de ciuitate. Nume.24.20.*
שרף	וְשָׂרַפְתָּ בָאֵשׁ אֶת הָעִיר :	*Comburere(in)igne ciuitatem.Deute.13.17.*
שרף	עָרֶיהָ שְׂרֻפוֹת אֵשׁ :	*Ciuitates combustæ igne.Esa.1.7.*

תהלה	אֵיךְ לֹא עֲזֻבָה עִיר תְּהִלָּה :	*Ciuitatem laudis non derelinqui.Ier. 49.25.* (4.
יחד	אֶל תּוֹךְ הָעִיר הַזֹּאת :	*Colligere ad mediũ ciuitatis. Ier.21.*
תוצאה	וְאֵלֶּה תּוֹצְאֹת הָעִיר וגו׳ :	*Egressiones ciuitatis.Ezec.48.30.*
תפש	וְהָיָה כְּתָפְשֶׂכֶם אֶת הָעִיר :	*Capere vrbem.Ios.8.8.*

Illud autem 2.Reg.20.4. *Non egressus erat הָעִיר vrbẽ intimam.* Iudæi ex Massara legunt חָצֵר atrium. Expende locum accuratius. Hinc multa ciuitatũ nomina leguntur in Biblijs cum hac dictione communi עִיר, quę alio nomine apposito distinguuntur, vt in עִיר eius radice positum est.

Aliàs עִיר est nomen proprium viri ex Beniamin, qui & עִירִי. Ir. [*Iro.*] 1.Paral.7.12. *Et Supim, & Hupim filij* עִיר *Iri*.

Cæterum in Chaldaico sermone עִיר est nomen masculinum genere, & declinatione עִירִין. Excitatus, vel excitator, quo nomine eleganter appellatur angelus. [*Suegliato, ouero suegliante, angelo.*] Dan.4.10. *Et ecce* עִיר *excitatus & sanctus è cęlo descendebat.* Et ver.14. *In sententia* עִירִין *excitatorum verbum est.*

עִיר Nomen masculinum genere, & declinatione עֲיָרִים, quod etiam à superiori עִיר semel formari diximus, & semel est cum Vau loco Iod עֲוָרִים, quamuis nihilominus legatur per Iod, vt suspicer illud Vau esse Iod protractum, & cum affixo עִירֹה. Asellus, pullus asini, à radice עוּר, idest ab excitatione & viuacitate, vt videtur, sic dictus. [*Asinino, asino giouane, polledro.*] Octo vicibus tantum inuenitur.

אסר	אֹסְרִי לַגֶּפֶן עִירֹה וגו׳ :	*Ligare viti (ad vitem) pullum suũ, &c.Gen.49.16.*
אתן	וְעַל עִיר בֶּן אֲתֹנוֹת :	*Equitare super pullo filio asinarum. Zac.9.9.*
כתף	יִשְׂאוּ עַל כֶּתֶף עֲוָרִים חֵילֵיהֶם	*Leuare super humero pullorum substantias.Esa.30.6.*
עבר	וְהָאֲלָפִים וְהָעֲוָרִים עֹבְדֵי הָאֲדָמָה וגו׳ :	*Boues & pullos terram colentes edere, &c.Esa.30.24.*
עשרים	אֲתֹנֹת עֶשְׂרִים וַעֲוָרִים עֲשָׂרָה	*Asinæ viginti, & pulli decem.Gene. 32.16.*
פרח	וְעִיר פֶּרֶא אָדָם יִוָּלֵד :	*Hominẽ nasci pullum, ferũ. Iob.11.12*
רכב	רֹכְבִים עַל פְּרֻדִים עֲוָרִים :	*Equitare super pullis, &c. Iud.10.2 Vide etiam cap.12.14.*

עִירָא Nomen propriũ viri sacerdotis, idest auctoritatis maximæ apud Dauidem ex Iair prosapia. Ira. [*Ira.*] 2. Sam.20.26. *Sed & עִירָא Iras Iairensis erat sacerdos Dauidi.*

Fuit alter Iras ex Tecoa fortissimus. 2. Sam.23.26. עִירָא *Iras filius Icesi Tecoïta.* Vide etiam. 1.Par.27.9.

Alter Ithreus & ipse viribus pollens. 2.Sam.23.38. עִירָא *Iras Ithreus.* Radix forsitan est עור.

עִירַד Require inferius in y ante ר, suo loco proprio.

עִיר דָּוִד Nomen ciuitatis à Dauide rege cõditę, vel certè saltẽ instauratæ in mõtis Sion vertice, quæ aliàs מְצוּדַת צִיּוֹן aut Sion, itẽ & צִיּוֹן Sion tantummodo dicebatur. Ir Dauid. [*Città di Dauide.*] 2.Par. 33.14. *Postea ædificauit murum exteriorem* לְעִיר דָּוִיד *ciuitati Dauidis ad occasum Gihonis, &c.* Neh. 3.15. *Et vsque ad gradus descendentes* מֵעִיר דָּוִיד *à ciuitate Dauidis.* 2.Sam. 5.7. *Et cepit Dauides arcem Sion, ipsa est* עִיר דָּוִד *ciuitas Dauidis.* Compositum est ex עור & דוד.

עִיר הַחֶרֶס Require superius in nominibus הֶרֶס & חֶרֶס, & nota.

עִיר הַמַּיִם Nomen ciuitatis Amonitarũ, vel saltem illius partis vrbis, in qua principium fontium inerat. Ir hamaim. [*Città dell'acqua.*] 2.

Sam.12.27. *Sed & cepi* עִיר הַמָּיִם *ciuitatem aquæ.* Nota locum. Compositum ex עור & מים.

עִיר הַמֶּלַח Nomen proprium oppidi in deserto, quod Iudæ tribui sorte contigit. Ir hamelah. [*Città di sale.*] Ios.15.61. וְעִיר הַמֶּלַח *Et Ir hamelah.* Compositum est ex עיר & מלח.

עִיר הַתְּמָרִים Nomẽ ciuitatis Iericho, sic à frequentia palmarum dictæ. Ir hatemarim. [*Città delle palme.*] Deut.34.3. *Et planiciẽ vallis, Iericho* עִיר הַתְּמָרִים *ciuitatis palmarum.* Iud.1.16. *Ascenderunt* מֵעִיר הַתְּמָרִים *de ciuitate palmarum, &c.* Et 4.2. *Possideruntq;* עִיר הַתְּמָרִים *ciuitatem palmarum.* 2.Par.28.15. *Et adduxerunt eos Ierichuntem* עִיר הַתְּמָרִים *ciuitatem palmarũ.* Compositum est ex עור & תמר.

עִירוֹ Nomen propriũ viri ex tribu Iudæ. Iru. [*Irano.*] 1.Paral.4.15. *Filij verò Calebi filij Iephune fuerunt* עִירוּ *Irunus, &c.* Radix forsitan est עור.

עִירִי Est a עִיר cum affixo, vt illic habes. Aliàs est nomen proprium viri ex Beniamin, qui & עִיר dictus fuit. Iri. [*Irino.*] 1.Paralip.7.7. וְעִירִי *Et Irinus.* Radix est עור.

עִירָם Require inferius in y ante ר, suo loco proprio.

עִירָם Est a עִיר cum affixo, vt illic dictum est. Aliàs est nomẽ proprium ducis ex progenie Esau. Irã. [*Iramo.*] Gen.36.44. *Dux* עִירָם *Iram°.* Radix est עור.

עִיר מִבְצָר Nomen proprium ciuitatis (vt arbitror) in finibus Cananæ forsitan, quamuis alijs potius sint nomina substantiua. Ir mibzar. [*Città di fortezza.*] 2.Reg.17.9. & 18.8. *A turri custodum vsque ad* עִיר מִבְצָר *Ir mibzaram.* Fortassis est eadem cum מִבְצַר צֹר & cũ sequenti. Cõpositũ est ex עור & בצר.

עִיר מִבְצַר צֹר Nomen proprium vrbis, quæ olim tribus Asceri terminus fuit. Ir mibzar zor. [*Città di fortezza di Tiro.*] Ios.19.29. *Et vsque ad* עִיר מִבְצַר צֹר *Irmibzarzoram.* Nota, an sit eadẽ cum superiori, & cum מִבְצַר צֹר de qua suo loco dictum est. Compositum est ex עור & בצר & צור.

עִיר נָחָשׁ Nomen proprium vrbis in tribu Iudę, quam Tehinas quidam cõdidit. Ir nahas. [*Città di Nahas.*] 1.Paral.4.12. *Et Tehinam patrem (conditorẽ)* עִיר נָחָשׁ *Ir nahasæ.* Cõpositũ est ex עור & נחש.

עִיר שֶׁמֶשׁ Nomen propriũ ciuitatis, quæ olim tribus Daniæ limes erat. Ir semes. [*Città del sole.*] Ios.19.41. וְעִיר שֶׁמֶשׁ *Et Irsemesa.* Compositum est ex עור & שמש.

עִיש Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs, nec satis certum est, quid propriè significet, quamuis omnibus propè sit arcturus, plaustrum, vrsus, vel pleiades, vergiliæ cõstellatio quædam, quam sic dici putant à radice עוש, quasi stellarũ congregatio. [*Carro stellato*] Iob.38.32. וְעִיש *Et arcturũ super filijs illius deducas?* Locus illustrãdus, Vide ẽt כוכב.

עַיִת Nomen proprium loci in prouincia Canaan. Aiath. [*Aiata.*] Huius meminit Esa.10.27. *Venit super (vsque ad)* עַיָּת *Aiatham, &c.*

עִיוֹת Require superius in עַיִּת, & nota.

ע כ

עַכְבֹּר Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs עַכְבָּר מִכְבָּרֵיהֶם עַכְבָּרֵי עַכְבָּרֵיהֶם. Mus, reptile notum, & immundum in lege veteri. [*Sorice, topolino.*] Nõnulli satis ridiculè à עכר interposito Beth deducunt, quòd fodiendo omnia turbent mures, sed præstat asserere, nominis etymon à nio bis ignorari. Sex vicibus tantum inuenitur.

אכל	אֹכְלֵי כָשֵׁר בַּחֲזִיר הַשֶּׁקֶץ וְהָעַכְבָּר וגו׳ :	*Edere murem, &c.Esa.66.17.*
זהב	וְחַמְשָׁה עַכְבְּרֵי זָהָב :	*Mures auri. 1.Sam.6.4. Vide etiam ver.11.& 19.*
חלד	הַחֹלֶד וְהָעַכְבָּר וגו׳ :	*Mustela, & mus, &c. Leuit.11.29.*
צלם	וְצַלְמֵי עַכְבְּרֵיכֶם :	*Imagines murium.1.Sam.6.5.*

Deriuatiuum huius est עַכְבּוֹר.

עַכְבּוֹר Nomẽ proprium viri patris Baal hananis regis Idumeorum. Achbor. [*Acoboro.*] Genes. 36.39. *Et regnauit pro eo Baal hananus filius* עַכְבּוֹר *Achbori.*

Fuit alter Achborus, de quo Ier.26.21. *Elnatanũ filiũ* עַכְבּוֹר *Achbori.* Et 36.12. *Et Elnatan° filius* עַכְבּוֹר *Achbori.*

עַכְבִּישׁ Nomen masculinum genere, sine plurali, quod bis tantum in Bibliorum voluminibus reperitur. Araneus. [*Ragno, ragnatello.*] Ratio nominis ignoratur.

בית	וּבַיִת עַכָּבִישׁ מִבְטָחוֹ :	*Domũ aranei esse fiduciam alicuius. Iob.8.14.*
קור	וְקוּרֵי עַכָּבִישׁ יַאֲרֹגוּ :	*Texere telas araneorum. Esa.59.5.*

עַכּוֹ Nomen propriũ ciuitatis in Asceris tribu, quã nihilominus Philistini incolebant. Aco. [*Acona.*] Iud.1.31. *Ascer non expulit habitatores* עַכּוֹ *Aco.*

עָכָן Nomen propriũ viri de tribu Iudæ, qui & עָכָר. Achan. [*Acano.*] Ios.7.1. *Et accepit* עָכָן *Acanus filius Carmi, &c.* Ibi vide totam historiam.

עָכַס Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in futuro תְּעַכְּסֶנָּה, eleganter effictum ex sequenti nomine, pro עָכְסִים dimouere, agitare. [*Sonagliare, fare la moresca.*] Reliquum verbi cautè formabis, cum opus erit. Esa.3.16. *Et (in) pedibus suis* תְּעַכְּסֶנָּה *ornamenta illa* עָכְסִים *dicta agitabant.* Expende locum & omnes accuratius.

Deriuatiua huius radicis sunt עָכְסָה או עֶכְסָה.

עֶכֶס Nomen masculinum genere, & declinatione עֲכָסִים, quod bis tantum in scriptura sacra legitur. Crepitaculum, tintinnabulum quoddam, quod olim gestabãt mulieres in pedibus ornatus gratia. [*Sonaglio.*] Pro.7.22. וּכְעֶכֶס *Et tanquàm crepitaculum doctrinæ (ad doctrinam) stulti.* Alij, nescio qua ratione, compedem interpretantur, quòd similitudinem vel sonũ illius ornamenti referat. Esa.3.18. *In die illa auferet Dominus gloriam* הָעֲכָסִים *crepitaculorum, &c.*

עַכְסָה / עֶכְסָה Nomen proprium filiæ Calebi. Achsah, vel Ochsah. [*Acsa, ouero Ocsa.*] Ios.15.16. & Iud.1.12. *Et dabo ei* אֶת עַכְסָה *Achsam filiam meam in vxorem.* 1.Par.2.48. *Filia verò Calebi fuit* עַכְסָה *Ochsa.* Radix est עכס.

עָכַר Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

עָכַר	עָכַרְתִּי עָכַרְתָּנוּ עָכַרְתָּם	Præteritum.
עֹכֵר	עֹכְרִי יַעְכְּרֶךָ	Part. præs. Futurum.

Cætera ex te formabis, cum opus erunt, iuxta regulas grammaticales. Turbauit, conturbauit. [*Turbare, cõturbare, dar fastidio, dar noia.*] Duodecim vicibus tantum inuenitur.

אדמה	עָכַר אֲנִי אֶת הָאֲדָמָה :	*Conturbare terram.1.Sam.14.31.*
בית	עֹכֵר בֵּיתוֹ יְנַחֵל רוּחַ :	*Conturbantem domum suam hæreditare ventum.Pro.11.29.*
בצע	עֹכֵר בֵּיתוֹ בּוֹצֵעַ בָּצַע :	*Cõturbantem domum suam auaritiæ*

studere. Pru. 15. 27.

עָכְרָתָם אֹתִי לְהַבְאִישֵׁנִי וגו׳ — *Cõturbare aliquem, ad faciendum fœtere eum, &c. Gen. 34. 30.*

וְאַתֶּם הֱיִיתֶם בְּעֹכְרִי : — *Esse inter conturbantes aliquem. Iud. 11. 35.*

מָה עֹכַרְתָּנוּ יַעְכָּרְךָ יי׳ בַּיּוֹם הַזֶּה : — *Deum conturbare aliquem, &c. Ios. 7. 25.*

הַאַתָּה זֶה עֹכֵר יִשְׂרָאֵל : — *Conturbare Israelem. 1. Reg. 18. 17. Vide etiam. 1. Par. 2. 7.*

לֹא עֹכַרְתִּי אֶת יִשְׂרָאֵל : — *Non cõturbare Israelẽ. 1. Reg. 18. 18*

וַעֲכַרְתָּם אוֹתוֹ : — *Conturbare exercitum. Ios. 6. 18.*

וְעֹבֵר שְׁאֵרוֹ אֲכוּרִי : — *Conturbare carnẽ suam. Pro. 11. 17.*

Deriuatiua huius sunt נֶעֱבַר עָכַר עֲכָרָן עֶמֶק עָכוֹר

עָכָר Hoc cognomine dictus fuit עָכָן ab euentu, quasi turbatorem diceres. Achar. [*Acaro.*] 1. Paralip. 2. 7. *Filij verò Carmi fuerunt* עָכָר *Achar, turbator Israelis, &cæt.*

עִכְרָן Nomẽ ꝓpriũ viri de tribu Asceris. Ochran. *Ocrano.*] Nume. 1. 13. *Pro Ascere Pagiel filius* עִכְרָן *Ocrani.* Radix est עכר .

עַכְשׁוּב Nomen formę masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, nec satis certũ est, quid propriè significet, quamuis aspidem, serpẽtis speciem, ferè omnes interpretentur. [*Aspide.*] Psal. 140. 4. *Acuerunt linguam suam ad instar serpentis, venenum* עַכְשׁוּב *aspidis sub labijs eorum.*

ל ע

על Lege radices יעל, עול עלה עלל, & obserua dictiones, quę remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

עַל Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עָלַי עָלֶיךָ עָלֶיךָ עָלָיו עָלֶיהָ עָלֵינוּ עָלֵיכֶם עָלֵיכֶן עָלֵיהֶם עָלֵיהֶן . Horum quædam possunt etiam esse a עֲלָה folium, vt עָלֵי עָלֶיהָ & huiusmodi, ibi vide. עַל est etiam verbum Chaldaicum, vt habes in עֲלָה. Nostrum hoc rarò venit in statu absoluto, quod tunc aliquibus est nomen adiectiuum, superior. [*Superiore, che è di sopra.*] Alias ferè semper est vel in regimine, vel cum affixis, & Latini nõ habent huic correspondens nomen, sed varijs præpositionibus vtuntur pro congruẽtia locutionis, super, iuxta, propè, secus, apud, contra, versus, ad, cũ, in, de, vsq; coram, pro, propter, & huiusmodi, quibus variè & eleganter vti poteris pro hac dictione עַל, vt passim leges in sacris Biblijs, quæ omnia ad sensum præpositionis super reducuntur. [*Sopra.*] Nota quidẽ vocula & frequẽs est, suscipitq; a capite penè omnes seruiles literas, eaq; diuersimodè vtuntur Hebræi, vt opus sit alio atq; alio modo Latina oratione illam efferre, cum efficiat Hebraismos ferè infinitos elegantiarum plenos, quorum nõnullos in sequẽtibus annotare poteris, quòd superfluum, & nimis longum esset, omnia recensere hic, quæ in singulis verbis hac dictione vtẽtibus dicta sunt. Notes interim, omnia ferè verba, quæ habent אֶל in constructione, etiam עַל eodem idiotismo habere posse.

ארמה	וְאַרְמָה עֲלֵיהֶם :	*Tellurem esse super aliquẽ. Neb. 9. 1*
אזן	וַיְהִי תְהִיֶה לְךָ עַל אָזְנֶךָ :	*Paxillum esse alicui super (vltra) armis. Deut. 23. 14.*
כוס	וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים :	*Homines venire super mulieribus. (mixtim, non seruato ordine.) Exo. 35. 22.*
כוס	וַיָּבוֹז עָלָיו :	*Spernere (super) aliquẽ. Neb. 2. 19.*
כית	וַיֹּאבֶד וַאֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ :	*Esse super domo. (curam illius habere.) Gen. 43. 16.*
נגל	כִּי גָמַל עָלָי :	*Retribuere super aliquem. Ps. 13. 6.*
נגל	וְלֹא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ :	*Non retribuere super aliquem secũdum iniquitates eius. Ps. 103. 10*
נגל	הַגְמוֹל אֵתֶם מְשֻׁלָּמִים עָלַי וגו׳ :	*Rependere retributionem super aliquem, &c. Ioel. 4. 4.*
מגדיל	אִם אָמְנָם עָלַי תַּגְדִּילוּ :	*Magnificare super (contra) aliquem. Iob. 19. 5.*
מוסיף	עָלָיו אֵין לְהוֹסִיף :	*Non esse addendum super aliquid. Eccles. 3. 14.*
מוסיף	יֹסֵף יי׳ עֲלֵיכֶם :	*Addere super aliquos. Ps. 115. 14.*
מוריד	וְהוֹרַדְתָּם אֹתוֹ עַל גִּחוֹן :	*Descendere facere super (ad) aliquid. 1. Reg. 1. 33.*
מלין	אֲשֶׁר הֵמָּה מְלִינִים עָלַי :	*Coire sup (cõtra) aliquẽ. Nu. 14. 27*
מלך	וַאֲמָלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ :	*Regnare facere super aliquos. 1. Samuel. 12. 1.*
מקם	וּנְאֻם הַגֶּבֶר הָקֵם עַל :	*Erigi supra. 2. Sam. 23. 1.*
מרוג	כִּי עָלֶיךָ הוֹרַגְנוּ כָּל הַיּוֹם :	*Interfici super (propter) aliquem. Psal. 44. 23.*
מרע	הַגֵּם עַל הַאֲלָמָנָה וגו׳ הֵרֵעוֹת :	*Malè agere super (cum) aliquo. 1. Reg. 17. 20.*
מתפלל	וְהִתְפַּלֵּל עַל יי׳ :	*Orare sup (ad) Dominũ. 1. Sam. 1. 10.*
מתפלל	וְאִיּוֹב עַבְדִּי יִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם :	*Orare sup (pro) aliquibus. Iob. 42. 9.*
מתם	וְעַל הַחֲתוּם שָׁלֵינוּ וגו׳ :	*Esse super obsignato. (ex his, qui scripto ratũ ꝗd reddunt.) Neh. 10. 1*
מצא	וַיֵּצְאוּ מֵעָלָיו וגו׳ :	*Egredi desuper aliquo. Iud. 4. 8.*
מרבר	עַד אֵיל פָּארָן אֲשֶׁר עַל הַמִּדְבָּר :	*Planiciem esse super (secus) desertũ. Gen. 14. 6.*
מות	הִנֵּךְ מֵת עַל הָאִשָּׁה :	*Mori super aliquid. (causa illius.) Gen. 20. 3.*
מחשבה	עָלַי כָּל מַחְשְׁבוֹתָם לְרָעָה :	*Cogitationes esse super (contra) aliquem. Psal. 56. 6.*
מלתחים	וַיֹּאמֶר לַאֲשֶׁר עַל הַמַּלְתָּחָה	*Esse super vestiario. 2. Reg. 10. 22.*
נדר	עָלַי אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ :	*Vota Dei esse sup aliquẽ. Ps. 56. 13.*
נהג	הוּא יַנְהִגֵנוּ עַל מוּת :	*Ducere super (vsque ad) mortem. Psal. 48. 15.*
נתן	וְנָתַתָּ אוֹתָם עַל סֵל אֶחָד :	*Dare super (ponere in) canistro. Exo. 29. 3.*
סוס	וַיִּמְלֹט בֶּן הֲדַד מֶלֶךְ אֲרָם עַל סוּס :	*Euadere super equo. 1. Reg. 20. 20.*
עבר	וְתַעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל פָּנָיו :	*Trãsire super facie alicuius. (corã.) Gen. 32. 22.*
עלה	וַיַּעַל יְהוֹנָתָן עַל יָדָיו וְעַל רַגְלָיו :	*Ascendere super manibus & pedibus. 1. Sam. 14. 14.*
עלה	וַיַּעַל עַל גֵּזֵי צֹאנוֹ :	*Ascendere super (ad) aliquos. Genes. 38. 12.*
עטה	וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם :	*Tenebras esse sup facie abissi. Gen. 1. 2*
עמוד	עַל לִפְנֵי אוּלָם וגו׳ :	*Sup ante porticũ, &c. Ezec. 40. 15.*
צאן	וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עְלוֹת עָלַי :	*Boues & vaccas esse super aliquo. (curã illarũ habere.) Gen. 33. 13*
צבא	וּבְנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע עַל הַצָּבָא :	*Esse super exercitu. 1. Reg. 4. 3. Vide totum caput.*
קרא	וְאֵל עַל יִקְרָאֵהוּ יַחַד וגו׳ :	*Vocare super (ad) aliquem, &c. Locus illustrandus. Hos. 11. 8.*
שוב	יָשׁוּבוּ לֹא עַל :	*Redire non supra. Hos. 7. 15.*
שות	וְלֹא שָׂתָם עַל צֹאן לָבָן :	*Non ponere super (cum) grege alicuius. Gen. 30. 34.*
שטים	נְטֵה יָדְךָ עַל הַשָּׁמַיִם :	*Inclinare manum super (ad) cœlum. Exo. 9. 22.*

Componitur hæc vocula cum alijs literis seruilibus, (vt dixi) & additur nonnullis dictionibus hoc modo.

הֲעַל An super. [*Se sopra.*] Iere. 5. 10. הֲעַל *An super hæc non visitabo? dicit Dominus.*

כְּעַל Sicut super. [*Come sopra.*] Esa. 59. 18. כְּעַל *Quẽadmodum super retributiones,* כְּעַל *quemadmodũ*

super (quando) rependeoat, &c. ota modum loq e di.

מֵעַל Desuper. [*Di sopra.*] Gen. 27. 39. *Et de ore celi* מֵעַל *desuper.* Hoc est, ab alto. Hanc siquidem cœlorum partem, quæ nos respicit, significat, quæ superior est. Et cap. 1. 7. *Fecitq; Deus firmamentum, & diuisit inter aquas, quę sunt inferius firmamẽto, & inter aquas, quæ sunt* מֵעַל *desuper firmamento* (*ad firmamentum.*) Et 13. 9. *Separare quæso* מֵעָלַי *a (super) me.* Exo. 10. 28. *Vade* מֵעָלַי *a (super) me.* Ezec. 41. 17. עַל מֵעַל *Super (id, quod est) desuper ostio.* Neh. 13. 28. *Et fugaui eum* מֵעָלַי *a (super) me.*

שֶׁעַל Qui, quæ, quod est super. [*Che è sopra.*] Iud. 7. 12. *Sicut arena,* שֶׁעַל *quæ est super (secus) littus maris.*

עַל כֵּן Propterea, idcirco, ergo. [*Perciò adunque.*] Vide כֵּן. 2. Sam. 22. 50. עַל כֵּן *Propterea celebrabo te Domine.* Ier. 38. *Occidatur quæso vir iste* כִּי עַל כֵּן *quia ob id ipse, &c.* & 48. 35. עַל כֵּן *Ob id (ergo quia) abundantiam fecit, peribunt.*

עַל כִּי Super (id) quòd, propterea, ꝗ [*Perciochè.*] Psal. 139. 14. *Celebrabo te* עַל כִּי *super id, quod mirificè mirificatus sum.*

Cæterum & in Chaldaico idiomate idem significat hæc dictio, quæ in Biblijs est huiusmodi cum affixis עַל עֲלָא עֲלֵי או עֲלָהּ עֲלָנָא עֲלֵיכוֹן עֲלוֹהִי עֲלֵיהוֹן עֲלֵיהוֹן . Dan. 20. 10. *Non est vir* עַל *super terra.* Et ver. 24. *Ascendit* עַל *sup (ad) Ariochum.* Et 6. 3. וְעֲלָא *Et superius ex eis erant exarchi tres.* Et ver. 14. *Non posuit* עָלָךְ *super te, &c.* Et ver. 19. *Et somnium illius recessit* עֲלוֹהִי *super eum.*

עַל / **עֹל** Nomen masculiuum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עַל או עוֹל עֲלֵנוּ עֲלֵיכֶם עֲלוּ עֲלֵיהֶם . Iugum. [*Giogo.*] Notum est, & frequens. Dubitatur nihilominus de eius radice, nam quidam ad עוּל reuocant, quòd sit seruitus, & crux, & seuerior castigatio, qua animantia coercentur, & in officio continentur, alij ad עָלָה, quòd ascendat super collum bestiæ: alij tandem ob Dages ascitum, de duplicatis עלל arbitrantur esse, quod eo imposito, pro libidine quis bestia vtatur. Vtra sentẽtia verior alij dijudicent. Loci obseruandi.

כרזל	עַל בְּרֶזֶל נִתְּכִי וגו׳ :	*Dare iugum ferri super collo. Iere. 28. 14.*
סוסיף	וְאָנִי אֹסִיף עַל עֻלְּכֶם :	*Addere super iugo. 1. Reg. 12. 11.*
סכביד	אָבִיךְ הִכְבִּיד אֶת עֻלֵּנוּ :	*Aggrauare iugum. 1. Reg. 12. 10.*
סכביד	הָכְבַּדְתָּ עֻלְּךָ מֵאֹד :	*Aggrauare iugum valdè. Esa. 47. 6.*
סעמים	אֲבִי הֶעֱמִים עֲלֵיכֶם עֹל כָּבֵד	*Onerare super aliquos iugum graue. 1. Reg. 12. 11.*
סקל	הָקֵל מִן הָעֹל וגו׳ :	*Alleuiare de iugo celi. 1. Reg. 12. 9.*
סקשה	אָבִיךָ הִקְשָׁה אֶת עֻלֵּנוּ :	*Durum reddere iugum alicuius. 1. Reg. 12. 4.*
סרים	וְאַהֲיֶה לָהֶם כְּמְרִימֵי עֹל עַל לְחָיֵיהֶם :	*Eleuare iugum super genas. Hos. 11. 5*
חבל	וְחָבַל עֹל מִפְּנֵי שָׁמֶן :	*Iugum destrui propter pinguedinẽ. Esa. 10. 27.*
כבד	וּמֵעֹל הַכֹּבֶד וגו׳ :	*Alleuiare de iugo graui, &cæt. 1. Reg. 12. 4.*
מסך	אֲשֶׁר לֹא מָשְׁכָה בְעֹל :	*Vitulũ nõ trahere in iugo. Deu. 21. 3*
נשא	כִּי יָשָׂא עֹל בְּנֹעוּרָיו :	*Ferre iugum in iuuentute. Thr. 3. 9.*
נשקד	נִשְׁקַד עֹל פְּשָׁעַי :	*Iugum præuaricationum coniungi. Thr. 1. 14.*
נתן	וְנָתַן עֹל בַּרְזֶל עַל צַוָּארֶךָ :	*Dare iugum ferri super collo. Deut. 28. 48.*
סבל	כִּי אֶת עֹל סֻבָּלוֹ וגו׳ :	*Iugum oneris, &c. Esa. 9. 4.*
סור	וְסַר מֵעֲלֵיהֶם עֹלוֹ :	*Iugum recedere desuper aliquo. Esa. 14. 26.*
עלה	אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עֹל :	*Iugum non ascendere super vacca.*
פרק	וּפָרַקְתָּ עֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ :	*Infringere iugum desuper collo. Gen. 27. 40.*
נטר	וְעֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ :	*Iugum recedere desuper collo. Esa. 10. 27.*
נתר	לֹא יִתֵּן אֶת צַוָּארוֹ בְּעֹל מֶלֶךְ בָּבֶל :	*Non dare collum in iugo alicuius. Iere. 27. 7.*
נתר	הָבִיאוּ אֶת צַוָּארֵיכֶם בְּעֹל מֶלֶךְ בָּבֶל :	*Induere collum in iugo alicuius. Ier. 27. 10.*
שבר	וְאֶשְׁבֹּר מֹטֹת עֻלָּכֶם :	*Frangere lora iugi. Leuit. 26. 13.*
שבר	כִּי מֹעֹלָם שָׁבַרְתִּי עֻלֵּךְ :	*Frangere iugum. Iere. 2. 19.*

עוֹל Require superius in ע ante ו, suo loco proprio.

עֲלִי / **עֵלִי** Require paulò inferius, suo loco proprio.

עלל Omnia duplicata habentur inferius, suo loco proprio.

עֵלָא Require in עַל Chaldaico.

עֵלָא Nomen proprium viri ex Asceris tribu. Vla. [*Vlao.*] 1. Par. 7. 39. *Filij verò* עֵלָא *Vlæ, &c.*

עִלָּיָא Nomen Chaldaicum masculinũ genere. Superior, epithetum Dei altissimi, quasi eleuatus. [*Superiore, altissimo.*] Hebraicè etiam עֶלְיוֹן ab eadẽ radice עלה dicitur. Dan. 3. 25. *Serui Dei* עִלָּיָא *altissimi.* Et 7. 25. *Verba q; ad latus (contra)* עִלָּיָא *superioris loquetur.*

עַלְבוֹן Hinc fit אֲבִי עַלְבוֹן, de quo suo loco dictum est.

עֲלֻמִּים Nomen plurale masculinum, quod semel legitur in Biblijs. Blesi, balbutiẽtes, balbi. [*Balbuti che con difficoltà parlano.*] Vide לעג, à quo nõnulli censent, hoc deriuari per literarum transpositionem. Esa. 32. 4. *Et lingua* עֲלֻמִּים *balborũ festinabit loq nitida.*

עָלָה Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed He, suscipiẽs affixa, sic flectit in Biblijs.

עָלָה	עָלִיתָ עָלִיתִי	Præteritum.
עָלָתָה	עָלִית	
עָלוּ	עָלִיתֶם עָלִינוּ	
עוֹלֶה	עוֹלִים	Part. præs.
עוֹלָה	עוֹלוֹת	
אֶעֱלֶה	תַּעֲלֶה יַעֲלֶה אַעַל יַעַל יַעֲלֶנָּה	Futurum.
	תַּעֲלִי תַּעֲלֶה תַּעַל	
נַעֲלֶה	תַּעֲלוּ יַעֲלוּ נַעַל	
	תַּעֲלִינָה	
	עֲלֵה עֲלוּ	Imperat.
	עֲלִי (בַּעֲלֹתִי בַּעֲלוֹתְךָ בַּעֲלוֹתוֹ בַּעֲלוֹתָהּ בַּעֲלוֹתֵינוּ בַּעֲלוֹתֶיכֶם בַּעֲלוֹתָם	
עָלֹה או עָלוֹת בַּעֲלוֹת בַּעֲלוֹת כַּעֲלוֹת לַעֲלוֹת מַעֲלוֹת עֲלֹתוֹ עֲלֹתָהּ		Infiniti.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, excepto Pahul עוֹלָה, & עָלָה & נעל. sunt etiam nomina, de quibus suo loco dicendum est. Ascendit. [*Ascendere.*] Notum est, & frequẽs, diciturq; ferè de omnibus rebus, & efficit Hebraismos innumeros elegantiarũ plenos, & varia dicendi schemata, quorum aliquot in sequentibus annotauimus. Futurum ferè totum, & infinitiuus etiã à suo Hiphil הֶעֱלָה formantur, ibi vide, & nota, ne decipiaris in eius significatione, Cal etenim est intransitiuum, & Hiphil transitiuũ. עוֹלָה aliquibus semel transit in nomẽ masculinum gradus, ascensus, sed fortasis præstat semper esse participium. [*Grado, scalino, ascesa, ascendente.*] Loci obseruãdi.

	לֹא אֹבִיתִם לַעֲלֹת :	*Non velle ascendere. Deut. 1. 26.*
	וּפִרְחָם כָּאָבָק יַעֲלֶה :	*Florem ascẽdere (euanescere) vt puluerem. Esa. 5. 24.*

עיר	Pro.21.22. Ciuitatem (quālibet) ascendere. (euanescere.) Ier.48.15.	רַעֲיָה עָלָה :	quid.1.Reg.6.8. Principium ascendendi herbę serotinæ. Amos 7.1.
עֹל	Iugum non ascendere super vacca. Num.19.2.	אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עֹל :	Ascendere in bilance. Locus illustrandus. Psal.62.10.
עַל	Ascēdere desuper aliquo. Ier.21.2.	וּיַעֲלֶה מֵעָלָיו :	Ascendere de deserto. Cant.3.6.
עֵילָם	Elam (aliquam vrbem) ascendere. Esa.21.2.	עֲלֵי עֵילָם וגו׳ :	Ascēdere ad aliquem cito. Ios.10.6.
עַם	Ascendere super populum, &c. Ezechiel.38.16.	וַעֲלִיתָ עַל עַמִּי וגו׳ :	Nouaculam non ascendere super caput. Iud.16.17.
עָנָן	Copiam nebulæ suffitus ascendere. Ezec.8.11.	וְעָתַר עֲנַן הַקְטֹרֶת עָלָה :	Mortem ascēdere in (per) fenestras. Ier.9.21.
עֶרֶשׂ	Ascendere super lecto strati. Psal. 132.3.	אִם אֶעֱלֶה עַל עֶרֶשׂ יְצוּעָי :	Spinam & tribulum ascendere super ara. Hos.10.8.
עֵשֶׂב	Herbam non ascendere in terram. Deut.29.22.	וְלֹא יַעֲלֶה כָּל עֵשֶׂב :	Ascendere cum aliquo in castris. 1. Sam.14.23.
עָשָׁן	Fumum ascendere in naso alicuius. 2. Sam.22.9.	עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ :	Non descendere de lecto, vbi (super quo) ascenderis. 2.Reg.1.4.
עָשָׁן	Fumum ascendere in æternum. Esa. 34.10.	לְעוֹלָם יַעֲלֶה עַשְׁנָהּ :	Aquas ascendere ab aquilone. Iere. 47.2.
עַתּוּדִים	Arietes ascendere super oues. Gene. 31.10.	וְהִנֵּה הָעַתֻּדִים הָעֹלִים עַל הַצֹּאן :	Non ascendere cum aliquibus in prælium. 1.Sam.29.9.
פַּח	Laqueū ascēdere de terra. Amos 3.5	הֲיַעֲלֶה פַּח מִן הָאֲדָמָה וגו׳	Bellum ascendere. (ingrauescere.) 1. Reg.22.35.
פַּחַת	Ascendere de medio foueæ. Esaias 24.19.	וְהָעוֹלֶה מִתּוֹךְ הַפַּחַת וגו׳ :	Regem ascendere super (contra) aliquem. 1.Reg.20.22.
פַּחַת	Ascendere de fouea. Ier.48.43.	וְהָעֹלֶה מִן הַפַּחַת וגו׳ :	Oblationem ascendere. 2.Reg. 3.20.
פַּר	Iuuencos ascendere super altari. Ps. 51.21.	אָז יַעֲלוּ עַל מִזְבַּחֲךָ פָּרִים :	Ascendere in (per) semitam. Nume. 20.19.
פֶּרֶץ	Nō ascendere in fracturis. Ezec.13.5	לֹא עֲלִיתֶם בַּפְּרָצוֹת :	Semitam ascendere. Ind.20.31.
פֶּרֶץ	Irruptorem ascendere ante aliquem. Mich.2.13.	עָלָה הַפֹּרֵץ לְפָנֵיהֶם :	
פֶּרֶץ	Irruptorem ferarum non ascendere (super) aliquem locū. Esa.35.9.	וּפֹרֵץ חַיַּת כָּל יַעֲלֻנָה :	
פָּרַשׁ	Equites ascendere. Ier.46.4.	וְעָלוּ הַפָּרָשִׁים :	
נָכָה	Ascendere sup (contra) aliquos exercitui. (in bellum.) Ios.22.12.	לַעֲלוֹת עֲלֵיהֶם בְּצָבָא :	
נוֹאָר	Ascendere super collo. Thr.1.14.	עָלוּ עַל צַוָּארִי	
נוֹחַ	Vociferationem ascendere. Ier.14.2.	וְצִוְחַת יְרוּשָׁלִַם עָלָתָה :	
נָמֵר	Lanam nō ascendere super aliquem. Ezec.44.17.	וְלֹא יַעֲלֶה עֲלֵיהֶם צֶמֶר :	
קוֹץ	Tellurem ascendere spina, vepreto. Esa.32.13.	עַל אַדְמַת עַמִּי קוֹץ שָׁמִיר תַּעֲלֶה :	
קִיטוֹר	Fumum ascendere. Gen.19.28.	וְהִנֵּה עָלָה קִיטֹר הָאָרֶץ :	
קָמָה	Agrum totum ascendere vrticis. Pro.24.31.	וְהִנֵּה עָלָה כֻלּוֹ קִמְשֹׁנִים :	
קְרִאת	Ascendere obuiā alicui. Gen.46.29	וַיַּעַל לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל אָבִיו :	
קֶרֶב	Non ascendere in medio aliquorum. Exo.33.3.	כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבֶּךָ :	
רֹאשׁ	Ascendere (ad) caput collis. Exod. 17.10.	עָלוּ רֹאשׁ הַגִّבְעָה :	
רוּחַ	Spiritum dominātis ascendere super aliquem. Eccles.10.4.	אִם רוּחַ הַמּוֹשֵׁל תַּעֲלֶה עָלֶיךָ	
רוּחַ	Ascendere super spiritu. (venire in mentem.) Ezec.20.32.	וְהָעֹלֹת עַל רוּחֲכֶם הָיוֹ לֹא תִהְיֶה :	
רוּעַ	Malitiā alicuius ascēdere ante Deū. Ion.1.2.	כִּי עָלְתָה רָעָתָם לְפָנַי	
רְחִצָה	Ascendere de lotione. Cant.4.2.	שֶׁעֲלוּ מִן הַרְחָצָה :	
רֵיחַ	Non ascendere ad (super) altare odori in odorem) quietis. Leuit.2.12	וְאֶל הַמִּזְבֵּחַ לֹא יַעֲלוּ לְרֵיחַ נִיחֹחַ :	
רִנָּן	Aliquid ascendere super (ad) complacentiam altare. Esa.60.7	יַעֲלוּ עַל רְצוֹן מִזְבְּחִי :	
שָׁאוֹן	Strepitum insurgentium ascendere semper. Psal.74.23.	שְׁאוֹן קָמֶיךָ עוֹלֶה תָמִיד :	
שָׁאֲנָן	Opulentiam alicuius ascendere in auribus. 2.Reg.19.28.	וְשַׁאֲנַנְךָ עָלָה בְּאָזְנָי :	

לָקַט	Principium ascendendi herbę serotinæ. Amos 7.1.	בְּתַחִלַּת עֲלוֹת הַלֶּקֶשׁ :	
מֹאזְנַיִם	Ascendere in bilance. Locus illustrandus. Psal.62.10.	בַּמֹּאזְנַיִם לַעֲלוֹת וגו׳ :	
מִדְבָּר	Ascendere de deserto. Cant.3.6.	מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִّדְבָּר :	
מְסִלָּה	Ascēdere ad aliquem cito. Ios.10.6.	עֲלֵה אֵלֵינוּ מְהֵרָה :	
מֹרֶשׁ	Nouaculam non ascendere super caput. Iud.16.17.	מוֹרָה לֹא עָלָה עַל רֹאשִׁי :	
מָוֶת	Mortem ascēdere in (per) fenestras. Ier.9.21.	כִּי עָלָה מָוֶת בְּחַלֹּנֵינוּ :	
מִזְבֵּחַ	Spinam & tribulum ascendere super ara. Hos.10.8.	קוֹץ וְרַדַּד יַעֲלֶה עַל מִזְבְּחוֹתָם :	
מַחֲנֶה	Ascendere cum aliquo in castris. 1. Sam.14.23.	אֲשֶׁר עָלוּ עִם בַּמַّחֲנֶה :	
מִטָּה	Non descendere de lecto, vbi (super quo) ascenderis. 2.Reg.1.4.	הַמִּטָּה אֲשֶׁר עָלִיתָ שָׁם וגו׳ :	
מַיִם	Aquas ascendere ab aquilone. Iere. 47.2.	הִנֵּה מַיִם עֹלִים מִצָּפוֹן :	
מִלְחָמָה	Non ascendere cum aliquibus in prælium. 1.Sam.29.9.	לֹא יַעֲלֶה עִמָּנוּ בַּמִّלְחָמָה :	
מִלְחָמָה	Bellum ascendere. (ingrauescere.) 1. Reg.22.35.	וַתַּעֲלֶה הַמִّלְחָמָה בַּיּוֹם הַהוּא :	
מֶלֶךְ	Regem ascendere super (contra) aliquem. 1.Reg.20.22.	מֶלֶךְ אָרָם עֹלֶה עָלֶיךָ :	
מִנְחָה	Oblationem ascendere. 2.Reg. 3.20.	כַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה וגו׳ :	
מְסִלָּה	Ascendere in (per) semitam. Nume. 20.19.	בַּמְّסִלָּה נַעֲלֶה :	
מְסִלָּה	Semitam ascendere. Ind.20.31.	בְּמְסִלּוֹת אֲשֶׁר אַחַרֵי עֹלֶה בֵית אֵל וגו׳ :	
מִסְפָּר	Numerum non ascendere in numerum, &c. 1.Par.27.24.	וְלֹא עָלָה הַמִּסְפָּר בְּמִסְפַּר וגו׳ :	
מַעֲלָה	Non ascendere in (per) gradus super altare. Exo.20.26.	וְלֹא תַעֲלֶה בְמַעֲלוֹת עַל מִזְבְּחִי :	
מַעֲלָה	Ascendere super gradibus. Nehem. 12.37.	עָלוּ עַל מַעֲלוֹת עִיר דָּוִיד וגו׳ :	
מַעֲלָה	Ascendere in (per) gradus. Ezec.40.6	וַיַּעַל בְּמַעֲלֹתוֹ :	
מַעֲלָה	Ascendere super aliquem supra supra. Deut.28.43.	יַעֲלֶה עָלֶיךָ מַעְלָה מַעְלָה :	
מִצְרַיִם	Ascendere ex Aegypto. Gen.13.1.	וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם :	
מָקוֹם	Ascendere ad locū, &c. Deut.17.8.	וַעֲלִיתָ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה :	
מָקוֹם	Ascendere super (contra) locum. 2. Reg.18.25.	עֲלִיתִי עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה :	
מַקְנֵה	Aliquos, & greges eorum ascendere. Iud.6.5.	כִּי הֵם וּמִקְנֵיהֶם יַעֲלוּ וגו׳ :	
מָרוֹם	Ascendere alto. (in altū.) Ps.68.19	עָלִיתָ לַמָּרוֹם :	
מָרוֹם	Ascendere altitudinem montiū, &c. Esa.37.24.	אֲנִי עָלִיתִי מְרוֹם הָרִים :	
מִשְׁכָּב	Ascendere cubationes patris. Genes. 49.4.	כִּי עָלִיתָ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ :	
נֶגֶב	Ascendere in meridie. (ad meridionalem partem.) Num.13.17.	עֲלוּ זֶה בַּנֶّגֶב וגו	
נַחַל	Ascendere in (per) vallē. Neh.2.15	וָאֶהִי עֹלֶה בַנַّחַל :	
נָכָה	Ascendere ad prælianda. 2.Reg.3.21	כִּי עָלוּ הַמְّלָכִים לְהִלָּחֵם בָּם	
נֵצָה	Florem vitis ascendere. Gen.40.10.	עָלְתָה נִצָּה :	
נֹכַח	Ascendere ad ostendendum se coram Domino. Exo.34.24.	בַּעֲלֹתְךָ לֵרָאוֹת אֶת פְּנֵי יי׳ :	
נֵשֶׁק	Ascendere armamenti. Neh.3.19.	מַגִּיד עֲלוֹת הַנֶּשֶׁק :	
נֶשֶׁר	Aquilam ascendere. Ierc.49.22.	הִנֵּה כַּנֶّשֶׁר יַעֲלֶה :	
סוּס	Equos ascendere. Ier.46.9.	עֲלוּ הַסּוּסִים :	
סִיר	Idumeam ascēdere (in) palatijs suis, spinis. Esa.34.13.	וְעָלְתָה אַרְמְנוֹתֶיהָ סִירִים :	
סַעַר	Ascendere in turbine (in) cœlum. 2. Reg.2.11.	וַיַּעַל אֵלִיָּהוּ בַּסְּעָרָה הַשָּׁמָיִם :	
עִיר	Ascendere (ad) ciuitatem fortium.	עִיר גִּבּוֹרִים עָלָה חָכָם :	

אֹד	Vaporē ascendere de terra. Gen.2.6.	וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ :	
אוֹר	Terram ascēdere sicut lucem. Amos 8.8. Vide אור.	וְעָלְתָה כָאוֹר כֻּלָּהּ :	
אֱלֹהִים	Deum ascēdere (euanescere) desuper aliquo. Gen.35.13.	וַיַּעַל מֵעָלָיו אֱלֹהִים וגו׳ :	
אֱלֹהִים	Ascendere ad Deum. Exo.19.3.	וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים :	
אַף	Iram ascendere in aliquem. Psal.78. 21. Vide etiam ver. 31.	וְגַם אַף עָלָה בְיִשְׂרָאֵל :	
אֲפִיקִי	Ascendere super fluuijs. Esa.8.8.	וְעָלָה עַל כָּל אֲפִיקָיו :	
אֶרֶץ	Locustam ascendere super terram. Gen.10.14.	וְהָעֵל הָאַרְבֶּה עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם :	
אֵרִיס	Leonem ascendere de perplexitate sua. Iere.4.7.	עָלָה אַרְיֵה מִסְּבֻכּוֹ :	
אֵרִיס	Leonem ascendere, &c. Ier.49.19.	הִנֵּה כָאַרְיֵה יַעֲלֶה וגו׳ :	
אָרוֹכָה	Prorogationē ascendere operi in manu aliquorum. 2.Par.27.13.	וַתַּעַל אֲרוּכָה לַמְּלָאכָה בְּיָדָם :	
אָרוּכָה	Prorogationem ascendere muris. Neh.4.7.	כִּי עָלְתָה אֲרוּכָה לְחֹמֹת יְרוּשָׁלִַם :	
אָרוּכָה	Prorogationem alicuius nō ascendere. Ier.8.22.	כִּי מַדּוּעַ לֹא עָלְתָה אֲרֻכַת בַּת עַמִּי :	
אֶרֶץ	Ascendere de terra. (Est discedere.) Exo.1.10.	וְעָלָה מִן הָאָרֶץ :	
אֶרֶץ	Ascendere super (contra) terram. Esa.36.10.	עָלִיתִי עַל הָאָרֶץ הַזֹּאת :	
אֵשׁ	Ignem ascendere de lapide. Iud.6.21	וַתַּעַל הָאֵשׁ מִן הַצּוּר :	
בְּאֵר	Puteum ascendere. Num.21.18.	עֲלִי בְּאֵר עֲנוּ לָהּ :	
בְּאֵר	Ascendere de puteo. 2. Sam.17.21.	וַיַּעֲלוּ מֵהַבְּאֵר :	
בֶּטֶן	Fetorem cadauerum ascendere. Esaias. 34.3.	וּפִגְרֵיהֶם יַעֲלֶה בַּאֲשָׁם :	
בֹּאשׁ	Fætorem ascendere. Ioel.2.19.	וְעָלָה בַאְשָׁם וְתַעַל צַחְנָתָם :	
בֶּגֶד	Vestimentum nō ascendere super aliquem. Leuit.19.19.	וּבֶגֶד כִּלְאַיִם שַׁעַטְנֵז לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ :	
בּוֹשׁ	Ascendere, tanquàm desolationē venire. Ezec.38.9.	וַעֲלִיתָ כְּשוֹאָה תָּבוֹא :	
בַּיִת	A (sufficientia) ascendendi in domo Dei. 1.Sam.1.7.	מִדֵּי עֲלֹתָהּ בְּבֵית יי׳ :	
בַּיִת	Ascendere in domibus. Ioel.2.9.	בַּבָּתִּים יַעֲלוּ :	
בַּיִת אֵל	Ascendere (ad) Bethel. Gen.35.3.	וְנַעֲלֶה בֵּית אֵל :	
בְּכִי	Ascendere fletui. (flendo.) Esa.15.2	עָלָה הַבַּיִת וְדִיבוֹן הַבָּמוֹת לַבֶּכִי :	
בְּכִי	Ascendere in (per) gradum in (cum) fletu. Esa.15.5.	בְּבֶכִי יַעֲלֶה בוֹ :	
בְּכִי	Ascensum in fletu ascendere fletu. Ier.48.5.	כִּי מַעֲלֵה הַלְּחוּחִית בְּבֶכִי יַעֲלֶה בּוֹ :	
בָּמָה	Ascendere in (ad) excelsum. 1. Samuel.9.13.	כְּטֶרֶם יַעֲלֶה הַבָּמָה :	
בָּקַשׁ	Ascendere ad quærendum aliquem. 2.Sam.5.17.	וַיַּעֲלוּ כָל פְּלִשְׁתִּים לְבַקֵּשׁ אֶת דָּוִד :	
בְּרוֹשׁ	Abietem ascendere sub (pro) virgulto, &c. Esa.55.13.	תַּחַת הַנַּעֲצוּץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ וגו׳ :	
בָּשָׂר	Carnem ascendere. Ezec.37.8.	וּבָשָׂר עָלָה :	
גְּבוּל	Terminum ascendere. Ios.15.7.	וְעָלָה הַגְּבוּל וגו׳ :	
גַּג	Ascendere super (ad) aliquos super tecto. Ios.2.8.	וְהִיא עָלְתָה עֲלֵיהֶם עַל הַגָּג :	
גָּג	Ascendere tectis. Esa.22.1.	כִּי עָלִית כֻּלָּךְ לַגַּגּוֹת :	
גְּדִישׁ	Aceruum ascendere (in) suo tempore. Ios.2.25.	כַּעֲלוֹת גָּדִישׁ בְּעִתּוֹ :	
גֵּז	Ascendere super (ad) tondentes. Gene.38.12.	וַיַּעַל עַל גֹּזְזֵי צֹאנוֹ :	
גִּלְעָד	Ascendere (ad) Galaad, &cet. Iere. 46.11.	עֲלִי גִלְעָד וְקֻחִי צֳרִי וגו׳ :	
גּוֹרָל	Sortem ascendere super aliquid. Leuit.16.9.	אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל וגו׳ :	
דִּבְרָה	Verba ascēdere sup cor. Ezec.38.10	עָלוּ דְבָרִים עַל לְבָבֶךָ :	
דֵּי	Ascendere a sufficientia anni in annos, &c. Zac.14.16.	וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה וגו׳	
דֶּרֶךְ	Ascendere itinere Basan. Deut.3.1.	וַנַּעַל דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן :	
הוֹשִׁיעַ	Saluatores ascendere in montem. Abd.1.21.	וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן :	
הָחֵל	Incipere ad ascendēdum. Ind.20.40	וְהַמַּשְׂאֵת הֵחֵלָּה לַעֲלוֹת מִן הָעִיר :	
הִפִּין	Dispergentem ascendere super facie alicuius. Nah.2.2.	עֹלֶה מְפִיץ עַל פָּנֶיךָ :	
הַר	Obseruare ascendere (ne ascendas) in montem. Exo.19.12.	הִשָּׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת בָּהָר :	
הַר	Montem ascendere. (ascendendo tēdere.) Ios.11.17.	מִן הָהָר הַחֹלֵק הָעֹלֶה שֵׂעִיר	
הָר	Ascēdere (super) mōtes. Ps.104.8.	יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת :	
הִתְאַמֵּץ	Roborare se ad ascendendum in curru. 1.Reg.12,18.	הִתְאַמֵּץ לַעֲלוֹת בַּמֶּרְכָּבָה :	
זֶבַח	Ascendere ad sacrificandū. Esa.57.7	גַּם שָׁם עָלִית לִזְבֹּחַ זָבַח :	
זָהָב	Aurum ascendere super aliquid. 1. Reg.10.16.	שֵׁשׁ מֵאוֹת זָהָב יַעֲלֶה עַל וגו׳ :	
חָגַג	Non ascendere ad celebrandum festum, &c. Zac.14.18.	אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לַחֹג וגו׳ :	
חוֹן	Latus extra ascendentem (gradum,) &c. notd. Ezec.40.40.	וְאֵצֶל הַכֶּתֶף מְחוּצָה לְעוֹלֶת לַפֶּתַח וגו׳ :	
חוֹח	Spinam ascendere (casu esse) in manu ebrij. Pro.26.9.	חוֹחַ עָלָה בְיַד שִׁכּוֹר :	
חִיל	Exertitum ascendere super (contra) aliquem. 2.Par.24.23.	עָלָה עָלָיו חֵיל אָרָם :	
חֵמָה	Furorem alicuius ascendere. 2.Sam. 11.20.	וְהָיְתָה אִם תַּעֲלֶה חֲמַת הַמֶּלֶךְ :	
חֵמָה	Furorem Domini ascendere in populum, &c. 2.Par.36.16.	עַד עֲלוֹת חֲמַת יי׳ בְּעַמּוֹ וגו׳	
חֵמָה	Furorem ascendere in naso. Ezech. 38.18.	תַּעֲלֶה חֲמָתִי בְּאַפִּי :	
חוֹמָה	Ascendere murum. Ioel.2.7.	יַעֲלוּ חוֹמָה :	
טֶרֶף	Ascendere de præda. (Vel propter prædam euehi.) Gen.49.9.	מִטֶּרֶף בְּנִי עָלִיתָ :	
יֹאר	Ascendere de fluuio. Gen.41.2.	וְהִנֵּה מִן הַיְּאֹר עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת :	
יֹאר	Ascēdere sicut fluuiū, &c. Ier.46.8	מִצְרַיִם כַּיְּאוֹר יַעֲלֶה וגו׳ :	
יָד	Ascendere super manibus & pedibus. [Rampari.] 1. Sam.14.14.	וַיַּעַל יוֹנָתָן עַל יָדָיו וְעַל רַגְלָיו	
יָד	Manum alicuius ascendere super manu proximi. Zac.14.13.	וְעָלְתָה יָדוֹ עַל יַד רֵעֵהוּ :	
יָכֹל	Non posse ascendere ad montem. Exo.19.23.	לֹא יוּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֶל הָהָר :	
יָם	Mare ascēdere sup aliqd. Ier.51.42	עָלָה עַל בָּבֶל הַיָּם :	
יָנִק	Ascendere sicut surculum ante aliquem. Esa.53.2.	וַיַּעַל כְּיוֹנֵק לְפָנָיו :	
יָעַר	Ascendere tibi in siluam. Ios.16.15.	עֲלֵה לְךָ הַיָּעָרָה :	
יָצוּעַ	Lectū ascēdere. (deficere.) Gen.49.4	אָז חִלַּלְתָּ יְצוּעִי עָלָה :	
יָרַד	Ascendere, & descēdere in (per) scalam. Gen.28.12.	וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ :	
כָּבוֹד	Gloriam Domini ascendere desuper medio ciuitatis. Ezec.11.22.	וַיַּעַל כְּבוֹד יי׳ מֵעַל תּוֹךְ הָעִיר	
כֹּל	Ascendere super omnes. Pro.31.26	וְאַתְּ עָלִית עַל כֻּלָּנָה :	
כֵּעַס	Ascendere in petris. Ier.4.29.	בַּכְּפָעִים עָלוּ :	
כְּרִת	Cedentem non ascendere super arboribus. Esa.14.8.	לֹא יַעֲלֶה הַכֹּרֵת עָלֵינוּ :	
לֵב	Non ascendere super cor. (venire in mentem.) Esa.65.18.	וְלֹא תַעֲלֶינָה עַל לֵב :	
לֵב	Ascendere super cor. (meminisse.) Ier.51.50.	יְרוּשָׁלִַם תַּעֲלֶה עַל לְבָבְכֶם	
לְבוֹנָה	Ascendere libanum, &c. Ier.22.20	עֲלִי הַלְּבָנוֹן וגו׳ :	
לֶהָב	Flammam ascendere desuper altari in cœlum, &c. Iud.13,20.	וַיְהִי בַּעֲלוֹת הַלַּהַב מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וגו׳ :	
גֻּלְגֹּלֶת	Ascēdere in (per) cochleas super aliquid.	וּגְלֻגֹּלֶת יַעֲלוּ עַל הַתֵּיבָנָה :	

	הָעֹלִים מִשְׁבִי הַגּוֹלָה :	*Ascendere de captiuitate transmigrationis. Esd. 2. 1.*
צועק	יִתְעַל שַׁוְעָתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה :	*Clamorem ascendere ad Deum. Exo. 2. 23.*
עול	עָלוּ בְשֻׁרוֹתֶיהָ וַשַּׁחֲתוּ :	*Ascendere in muros, & deuastare. Iere. 5. 11.*
שחר	וְכִמֹּו הַשַּׁחַר עָלָה :	*Auroram ascendere. (vel oriri, vel discedere.) Gen. 19. 15.*
שכב	וְתַעַל שִׁכְבַת הַטָּל :	*Cubationem roris ascendere. Exo. 16. 19.*
סלו	וְתַעַל הַשְּׁלוּ וגו' :	*Coturnicẽ ascendere, &c. Exo. 16. 13*
שלום	וְאַתָּה עֲלֵה לְשָׁלוֹם אֶל אָבִיךָ	*Ascendere paci (in pace) ad patrem. Gen. 44. 17.*
שמים	יַעֲלוּ שָׁמַיִם וגו' :	*Ascendere (ad) cęlum. Psal. 107. 27*
שמיר	וְעָלָה שָׁמִיר וָשָׁית :	*Vineam ascendere spinis & vepribus. Esa. 5. 6.*
שער	וּבֹעַז עָלָה הַשָּׁעַר :	*Ascendere (ad) portam. Ruth. 4. 1.*
שפם	יַעֲלֶה עַל שְׂפָתוֹ מִזֶּה וּמִזֶּה וגו' :	*Ascendere super labio (littore) fluminis, &c. Ezec. 47. 12.*
תהו	עָלוּ בְתֹהוּ וַיֹּאבֵדוּ :	*Flumina ascendere in inane, & perire. Iob. 6. 18.*
תמר	אֶרְדֶּתִי אֶעֱלֶה בְתָמָר :	*Ascendere in palmam. Cant. 7. 9.*
תרועה	עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה :	*Deum ascendere in iubilatione. Psal. 47. 6.*

Cæterum & in Chaldaico idiomate hoc verbum idẽ significat, & si videatur potius esse ex duplicibus, nam sic flectitur in Biblijs, quãuis alterum Lamed à Iudęis hodiernis non legatur, quod notes velim.

עָלַת עָלָה עָלוּ } Præteritum.
עָלָה עָלִין עָלוּ } Part. præs.

Aliàs עַל est præpositio, vt suo loco dictum est. Dan. 2. 16. *Daniel verò* עַל *ascendit, & quæsiuit à rege*. Hoc est, regem adijt, vtuntur enim eo Chaldæi satis eleganter hoc modo, sicut & in sequẽtibus. Et ver. 24. *Daniel* עַל *ascendit super (ad) Ariochum.* Et 4. 4. *Tunc* עָלִין *ascendebãt genethliaci, &c.* Et 5. 8. *Tunc* עָלִין *ascendebant omnes sapientes.* Et ver. 10. *Domui (ad domum) simposii* עָלַת *ascẽdit.*

Deriuatiua huius & composita sunt אֶלְעָלָא או אֶלְעָלֶה הַנַּעַל הָעֵל הָעֲלָה הָעֲלָה הָעֲלָה מְעִיל מֵעַל מַעַל מַעֲלָה מַעֲלָה מַעֲלָה אֲדָמִים מַעֲלָה גּוּר מַעֲלָה הַחֹרֶס מַעֲלָה הַלּוּחִים מַעֲלָה הַצִּיץ מַעֲלָה עַקְרַבִּים מַעֲלֶה עַל עַל עָלָא עוֹלָה עֲלָה עֲלָיָן עֲלִי עֲלִי עֲלִיָּה עֲלִין עֲלִיוּנָה עֲלוּת עֲלוּת עֲלוּת עֲלִיתָא תְּעֻלָּה ;

עוֹלָה

Est participium fęmininum superioris Cal, quod tamẽ in aliquibus locis exponitur substantiuè, pro ascensione, gradu, sed rarò. [*Scalino.*] Sæpius est nomen fęmininum genere & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עוֹלָה עוֹלַת עוֹלָת עוֹלָתִי עוֹלָתְךָ עוֹלָתִיךָ עוֹלָתִיכֶם עוֹלָתוֹ עוֹלָתָם עוֹלָתִיו עוֹלוֹתֵיהֶם . Holocaustum, sacrificium, oblatio, victima propriè, tam quadrupedum, quàm volatilium, quæ sacrificatur, sic dicta, quòd super altare tota eleuetur. [*Ostia, sacrificio, vittima.*] Loci aliquot obseruandi. Vau modo scribitur, & modo non. Aliud עוֹלוֹת habetur superius in ע ante ו, ibi vide.

בוא	אָבוֹא בֵיתְךָ בְּעוֹלוֹת :	*Venire domi Dei in (cum) victimis. Psal. 66. 13.*
בקר	מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר :	*Victima matutina. Leuit. 9. 17.*
די	וְחַיָּתוֹ אֵין דַּי עוֹלָה :	*Animalia Libani non esse sufficientiam victimæ. Esa. 40. 16.*
דשן	וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה :	*Redigere in cinerem victimam. Psal. 20. 4.*
הביא	מַבִּיאִים עוֹלָה וגו' :	*Adducere victimam. Ier. 17. 26.*
הקריב	וְאֵת הָעוֹלָה הַמַּקְרִיב אֹתוֹ וגו' :	*Inuenire facere (præparare) victimã ad aliquem. &c. Leuit. 9. 13.*
העלה	וַיַּעַל עוֹלֹת בַּמִּזְבֵּחַ :	*Eleuare victimas in ara. Gen. 8. 20.*
העלה	וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה וגו' :	*Eleuare aliquem victimæ, (in victimam,) &c. Gen. 22. 2.*
העלה	עֹלוֹת מֵחִים אַעֲלֶה לָךְ :	*Eleuare Deo victimas medullatorũ. Psal. 66. 15.*
הפשיט	וְהִפְשִׁיט אֶת הָעֹלָה וגו' :	*Expoliare victimam. Leuit. 1. 6.*
הקריב	וְהַכֹּהֵן הַמַּקְרִיב אֶת עֹלַת אִישׁ :	*Offerre victimã alicuius. Leui. 6. 31.*
התיצב	הִתְיַצֵּב עַל עֹלָתֶךָ :	*Collocare se sup victima. Nu. 23. 3.*
חדש	מֹלְכַד עֹלַת הַחֹדֶשׁ וגו' :	*Victima neomeniæ. Num. 29. 6.*
חפץ	אַז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל	*Velle sacrificia, victimas, & holocaustomata. Psal. 51. 21.*
חפץ	הַחֵפֶץ לַיי' בְּעֹלוֹת וגו' :	*Voluntatem esse in victimis. 1. Sam. 15. 21.*
	עֹלָה הוּא לַיי' :	*Aries combustus Aharonis dicitur victima Domino. Exo. 29. 18.*
יסף	עֹלוֹתֵיכֶם סִפּוּ עַל זִבְחֵיכֶם :	*Addere victimas super sacrificijs. Ier. 7. 23.*
יצק	וַיִּצְקוּ עַל הָעֹלָה :	*Fũdere super victima. 1. Reg. 18. 34*
מזבח	וְאֶת מִזְבַּח הָעֹלָה :	*Altare victimæ. Exo. 30. 28.*
מעלה	וּמַעֲלוֹת שִׁבְעָה עֹלֹתָו :	*Ascensiones esse septem gradus. Ezec. 40. 26.*
מעשה	וְאֵת מַעֲשֵׂה הָעוֹלָה יָדִיחוּ בָם :	*Lauare facturam victimæ in cõchis. 2. Par. 4. 6.*
נקוט	וְשָׁרַט אֶת הַחַטָּאת בִּמְקוֹם הָעֹלָה :	*Mactare peccatum in loco victimæ. Leuit. 4. 29.*
נגד	וְעוֹלֹתֶיךָ לְנֶגְדִּי תָמִיד :	*Victimas esse è regione (coram.) Dei. Psal. 50. 8.*
נצב	וְהִנִּיחוּ נֹצֵב עַל עֹלָתוֹ :	*Collocare se sup victima. Nu. 23. 17*
נשחט	בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּשָּׁחֵט הָעֹלָה וגו' :	*Victimam iugulari. Leuit. 6. 18.*
עור	עוֹר הָעֹלָה אֲשֶׁר וגו' :	*Pellem victimæ esse sacerdotis. Leuit. 6. 31.*
עלה	וּעֹלָתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית יי' :	*Ascensio Salomonis, qua ascẽdebat, &c. (Vel eleuare victimam.) 1. Reg. 10. 5.*
עצי	וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה :	*Findere ligna victimæ. (p victima.) Gene. 22. 3.*
ערך	וְעָרַךְ עֲלֵיהָ הָעֹלָה :	*Instruere victimam super igne. Leuit. 6. 5.*
עשה	יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט :	*Facere aliquid victimam, vt conuenit. Leuit. 5. 10.*
קדם	הֲאֲקַדְּמֶנּוּ בְעוֹלוֹת :	*Præuenire ī (cũ) victimis. Mich. 6. 6*
קרבן	אִם עֹלָה קָרְבָּנוֹ וגו' :	*Oblationem alicuius esse hostiam. Leuit. 1. 3. Ibi vide quæ, & quomodo fienda.*
רפה	וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה :	*Substentare manum super caput victimæ. Leuit. 1. 4.*
רצה	עוֹלָה לֹא תִרְצֶה :	*Non velle victimam. Psal. 51. 18.*
שאל	עוֹלָה וְחַטָּאָה לֹא שָׁאָלְתָּ :	*Non petere victimam. Psal. 40. 7.*
שבע	שָׂבַעְתִּי עוֹלוֹת :	*Satiari victimis. Esa. 1. 11.*
שבת	עֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ :	*Victima sabbati. Num. 28. 10.*
שה	וְאֵיזֶה הַשֶּׂה לְעֹלָה :	*Pecus victimæ. (pro victima.) Gen. 22. 7.*
שה	לֹא הֵבֵאתָ לִי שֵׂה עֹלֹתֶיךָ :	*Non adducere pecudem victimarũ. Esa. 43. 23.*
שחט	וְשָׁחַט אֶת הָעֹלָה :	*Iugulare victimam. Leuit. 9. 12.*
תורה	זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה וגו' :	*Lex victimæ. Leuit. 6. 2. Ibi vide.*
תורה	זֹאת הַתּוֹרָה לָעֹלָה :	*Lex victimæ. Leuit. 7. 27.*
תמיד	שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד :	*Duæ victimæ singulis diebus offerendæ continuè. Num. 28. 3.*
תמיד	עַל עֹלַת הַתָּמִיד :	*Victima continui. Num. 28. 15.*

עֵלֶה

Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עֵלֶה עֶלְוֵי עֶלְוֵהוּ עֶלְיוֹ עֶלְיָהּ . Folium, sic dictũ eleganter ab ascensione, quasi pars superior arborum. [*Foglia.*] Decem & septem vicibus tantum reperitur. עֶלְוֵי עֶלְוֵיהָ עֶלְוֵיו sunt etiã à עַל præpositione, hoc excepto, quòd Ain huius in עֶלְיָהּ est cum Camez, illius verò עֶלְיָהּ cum Hatephpathah. עֶלֶה insuper est imperatiuus ex Cal. Loci sunt hi.

סבל	וְהֵבִיאוּ עֲלֵי זַיִת יַעֲלֵי וגו' :	*Adducere folia oliuæ, &c. Neh. 8. 6. Eleganter positum pro ramis. [Frasche.]*
עלה	וְהִנֵּה עֲלֵה זַיִת טָרָף בְּפִיהָ :	*Folium oliuæ discerptum. Gen. 8. 11.*
כבל	וַעֲלֵהוּ לֹא יִבּוֹל :	*Folium non decidere. Psal. 1. 3. Vide etiam Ezec. 47. 12.*
נבל	כְּאֵלָה נֹבֶלֶת עָלֶה :	*Quercus decidere foliis. (a quo folia decidunt.) Esa. 1. 30.*
נבל	כְּנֹבֵל עָלֶה מִגָּפֶן :	*Folium decidere à vite. Esa. 34. 4.*
נבל	וּנְבֹל כָּעָלֶה כֻּלָּנוּ :	*Decidere tãquàm folium. Esa. 64. 6*
נבל	וְהָעָלֶה נָבֵל :	*Folium decidere. Ier. 8. 13.*
נדף	הָעָלֶה נִדָּף תִּרְדֹּף :	*Frangere folium propulsatum. Iob. 13. 25.*
פקד	פֶּן יִפְקֹד עֲלֵיהָ לַיְלָה :	*Visitare sup folia vitis nocte. (Vel est a* עַל *.) Esa. 27. 3.*
פרח	וְכָעֲלֵה צְדִיקִים יִפְרָחוּ :	*Iustos florere sicut foliũ. Pro. 11. 28*
קול	וְנִדְּפָתִים אֶתְכֶם קוֹל עֲלֵה נִדָּף :	*Vocẽ folij propulsati insequi aliquẽ. Leuit. 26. 36.*
רענן	וְהָיָה עָלֶהוּ רַעֲנָן :	*Folium esse viride. Ier. 17. 8.*
שיח	הַקֹּטְפִים מְלוּחַ עֲלִי שִׂיחַ :	*Decerpere folia virgulti. (Vel* עַל *) Iob. 30. 4.*
שלח	עָלָיו זְרָדֹתָיו תִּשְׁלָחֶה וגו' :	*Vitem emittere folia & palmites. (Vel à* עַל *, nota.) Ezec. 17. 7.*
תפר	וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וגו' :	*Consuere folium fici, &c. Gen. 3. 8.*
תרופה	וְעָלֵהוּ לִתְרוּפָה :	*Folium esse medicinę. (in medicinã.) Ezec. 47. 12.*

עֵלֶה

Nomen Chaldaicum formæ fęmininæ. Actio, factum. [*Attione, cosa, fatto.*] Radix est etiam Hebraica עלל . Dan. 6. 5. *Tunc præfecti, & satrapæ erant quærentes* עֵלֶה *actionem (aliquid, occasionem) inueniendam Danieli ex parte regni, & omnem* עִלָּה *actionem (nullam occasionem) &c.*

עֲלוּה

Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs, idem quod עוֹלָה per transpositionem literarum. Iniquitas, sceleritas, iniustitia. [*Nequitia, scelerità.*] Hos. 10. 9. *Super filios* עֲלוּה *sceleritatis. (scelestos.)* Forsitan ad sequens alludit; nam aliàs est nomen proprium ducis ex stirpe Esau. Aluah. [*Aluao.*] Gen. 36. 41. *Dux* עֲלוּה *Aluas.* Hic 1. Par. 1. 50. Scribitur עֲלִיָּה, quamuis Hebręi ex Masara cõstanter עֲלִיָּה legunt. Fortasis verò illud Iod est Vau decurtatum ob aliquod mysterium, quod notes.

עֲלִין

Nomen propriũ viri nepotis Seir. Aluan. [*Aluano.*] Gen. 36. 24. *Hi sunt filij Sobalis,* עֲלִין *Aluanus, &c.* 1. Par. 1. 39. scribitur עֲלָן, sed constanter à Iudęis ex Masara cum Vau legitur, vt putem esse Vau decurtatum ob aliquod mysterium. Radix forsitan est eadem cum superiori.

עֲלִין

Nomen plurale Chaldaicum formæ fœmininæ. Victimæ, holocaustomata, idem enim est, & radice & significatione cum עוֹלָה, ibi vide. Esd. 6. 9. *Et arietes* לַעֲלִין *(pro) victimis Deo cœli.*

עלז

Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

עָלַז עָלִיזִים עָלִיזִי } Nomẽ Toar.
עָלַז עָלוּז
אֶעֱלוֹז או אֶעֱלֹזָה
יַעֲלוֹז
תַּעֲלוֹז
תַּעֲלוֹז יַעֲלוֹז יַעֲלוֹז
תַּעֲלֹזְנָה } Futurum.

עָלוּז } Imperat.
עָלוֹז
לַעֲלוֹז Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt, excepto Pahul, vel synonimis veteris, quæ vide in שָׂמַח . Nomina Toar supplent vices participiorum, ex quibus plurale, & fœmininum videtur esse alterius formæ, nempe ex Dagessatis, quod parũ refert. Lętatus, gauisus est, tripudiauit, gestiuit præ gaudio propriè. [*Rallegrarsi, far festa, godere, dimostrare l'alle grezza con gesti.*] Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

כת	פֶּן תִּתְעַלַּזְנָה בְּנוֹת הַעֲרֵלִים :	*Filias incircunciforum gestire. 2. Samuel. 1. 20.*
נתוס	עֲלִיזֵי גַאֲוָתִי :	*Exultantes superbiæ Dei. Esa. 13. 3. Vide* גַּאֲוָה .
נתוס	אָז אָסִיר מִקִּרְבֶּךָ עֲלִיזֵי גַאֲוָתֶךָ :	*Remouere exultantes superbiæ alicuius. Soph. 3. 11.*
רנר	אֱלֹהִים דַּבֵּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעֱלֹזָה וגו' :	*Dicere, exultabo, &c. Psalm. 60. 8. & 108. 8.*
פוס"פ	לֹא תוֹסִיפִי עוֹד לַעֲלוֹז :	*Non addere ad exultãdũ. Esa. 23. 12*
סכר	וְהִשְׁכַּרְתִּים לְמַעַן יַעֲלוּז :	*Inebriare aliquem, vt tripudiet. Iere. 52. 39.*
חסיד	יַעֲלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד :	*Pios exultare in gloria. Ps. 149. 5.*
יסוס	וְאָנִי בַּיי אֶעֱלוֹזָה :	*Exultare in Domino. Abac. 3. 17.*
יסב	לֹא יָשַׁבְתִּי בְּסוֹד מְשַׂחֲקִים וְאֶעֱלוֹז :	*Non sedere in cætu ludentiũ, & exultare. Ier. 15. 17.*
כליות	וְתַעֲלֹזְנָה כִלְיוֹתָי :	*Renes exultare. Pro. 23. 16.*
לב	יַעֲלֹז לִבִּי :	*Cor gestire. Psal. 28. 7.*
לב	וְעָלְזִי בְּכָל לֵב :	*Exultare in toto corde. Soph. 3. 14.*
עיר	זֹאת הָעִיר הָעַלִּיזָה וגו' :	*Ciuitans exultans. Soph. 2. 15.*
עלץ	וְעָלֹז בָּהּ :	*Exultare in infimo. Esa. 5. 14.*
עלץ	הָזֹאת לָכֶם עַלִּיזָה :	*(Ciuitas) exultans alicui. Esa. 23. 7.*
פנים	וְעָלוּ לְפָנָיו :	*Exultare ante aliquem. Psal. 68. 5.*
קריה	קִרְיָה עַלִּיזָה :	*Ciuitas exultãs. Esa. 22. 2. & 32. 13*
רוע	כִּי רַעֲתֵךְ אוֹ תַעֲלוֹז :	*Exultare, cum malitia tua. (adsit, cũ malè agis.) Ier. 11. 15.*
רשע	עַד מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלוֹז :	*Iniustos exultare. Psal. 94. 3.*
שאון	חֲרַל שְׁאוֹן עֲלִיזִים :	*Strepitum exultantium cessare. Esaias 24. 8.*
שדי	יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ :	*Agrum & quicquid in eo est, exultare. Psal. 96. 12.*
שמח	כִּי תִשְׂמְחִי כִּי תַעֲלֹזִי :	*Gaudere, & exultare. Ier. 50. 11.*

עַלְטָה

Nomen formæ fœmininæ, quod quatuor vicibus tantum inuenitur in Biblijs, nec satis certum est, quid propriè significet, quamuis ex locorum coniectura tenebras noctis, crepusculum vespertinum, obscuritatem videatur significare. [*Notte oscura, la sera su'l tardi, oscurità.*] Vide חֹשֶׁךְ . Loci sunt hi.

מוציא	כַּעֲלַטָּה תּוֹצִיא וגו' :	*Educere in obscuritate, &c. Ezech. 12. 6.*
מוציא	כַּעֲלַטָּה הוֹצֵאתִי וגו' :	*Educere in obscuritate, &c. Ezech. 12. 7.*
שים	וְעַלַטָּה הָיָה :	*Solem occidere, & obscuritatẽ esse. Gen. 15. 17.*
נשא	אֶל כָּתֵף תִּשָּׂא בַּעֲלַטָּה תֵּצֵא :	*Leuare ad humerum (portare humero) in obscuritate, & egredi. Ezechiel. 12. 12.*

עֵלִי

Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, quamuis non penitus absurdũ esset, עֵלוֹת etiam huius plurale esse, de quo suo loco dicemus. Pistillum, sic dictum eleganter, quòd inter contundendum sustollatur. [*Pestone.*] Pro. 27. 22. *Si contuderis stultum in mortario in medio farri contusi* בְּעֵלִי (*in*) *pistillo*. Radix est עלה

אות	Signum ſeculi.(æternum.)Eſa.55.13.	לאות עולם לא יכרת :
אחזת	Poſſeſſio ſeculi.(æterna.)Gen. 17. 8.	לאחזת עולם :
איבה	Odium ſeculi.(æternum.)Eze.25.15.	לבשחית איבת עולם :
אל	Deus ſeculi. (æternus.) Gen. 21. 33.	בשם י׳ אל עולם :
אל	Deum eſſe a ſeculo & vſque ad ſeculum.Pſal.90. 2.	ומעולם ועד עולם אתה אל :
אמת	Veritatem Domini eſſe ſeculo. (in æternum.)Pſal.117.2.	ואמת י׳ לעולם :
אנף	Iraſci ſeculo.(in æternum.)Pſ.85.6.	הלעולם תאנף בנו :
ארח	Obſeruare viam ſeculi. (æterni.)Iob. 22. 15.	הארח עולם תשמור :
ארס	Deſponſare ſeculo.(in æternum.)Hoſ. 2.19. (2.	ואארשתיך לי לעולם :
בוש	Nõ confundi ſeculo.(vnquã.)Pſ.31.	אל אבושה לעולם :
בית	Domus eſſe ſeculo. (æternas.) Pſalm. 49. 12.	קברם בתימו לעולם :
בית	Domus ſeculi (æterni, vel abſconſionis,ſepulchrum.ſ. hominis.Eccle. 12. 5.	כי הלך האדם אל בית עלמו :
במה	Excelſa ſeculi.(æterna.) Ezec. 36.2.	ובמות עולם לשורשה וגו׳ :
ברית	Fœdus ſeculi.(æternum.)Gen.17.7.	לברית עולם :
גאולה	Redemptio ſeculi. (æterna, continua, ſemper.)Leuit.25.32.	גאלת עולם תהיה לו׳ים .
גאון	Superbia ſeculi.(æterna.)Eſa.60.15	השמחיך לגאון עולם :
גבול	Terminus ſeculi. (æternus.) Prouer. 22.28.	אל תסג גבול עולם :
גבעה	Colles ſeculi.(æterni.)Gen. 49.26.	עד תאות גבעת עולם :
גור	Incolere tentorium Dei,ſeculis. (ſemper.) Pſal.61.5.	אגורה באהלך עולמים
דוד	Aetates ſeculi.(æternæ.)Gen.9.12.	לדרת עולם :
דור	Aetates ſeculorum.(æternæ.)Eſaias 51. 9. (2.	דורות עולמים :
דראון	Reprobatio ſeculi.(æterna.) Dan.12.	לדראון עולם :
דרך	Via ſeculi. (æterna, mors, ſcilicet.) Pſal. 139.24.	ונחני בדרך עולם :
האמין	Credere in aliquẽ ſeculo. (ſemper.) Exo.19.9.	וגם בך יאמינו לעולם :
הסיס	Silere à ſeculo.(iam pridem.)Eſaias 42.14.	החשיתי מעולם וגו׳ :
חסס	Silere & à ſeculo.(iãdiu.)Eſa.57.11	הלא אני מחשה ומעולם :
יוס	Eſſe à ſeculo.(in æternũ.) Pſ.89.36	זרעו לעולם יהיה :
יום	Aliquid eſſe ſeculis.(ab æterno.) Eccle.1.10.	כבר היה לעלמים :
הליכה	Ambulationes ſeculi. (æternæ.) Abac.3.6.	הליכות עולם לו :
הריב	Non contendere ſeculo.(in æternũ.) Eſa.57.16.	כי לא לעולם אריב :
הרה	Grauida ſeculi.(ſemper.)Ier.20.17	ורחמה הרת עולם :
חסד	Cantare(in æternum.)Pſal.89.2.	חסדי י׳ עולם אשירה :
זכר	Memoria ſeculi.(æterna.)Pſ.112.6	לזכר עולם יהיה צדיק :
זנח	Repellere(in)ſeculis.Pſal.77.8.	הלעולמים יזנח אדני :
זרוע	Brachia ſeculi.(æterna.)Deu.33.27	ומתחת זרעת עולם :
חדל	Ceſſare ſeculo.(in æternũ.)Iſ.49.9.	יחדל לעולם :
חי	Viuere æterno(ã æternũ.) Gen.3.23	ואכל וחי לעלם :
חי	Vita ſeculi.(æterna.)Dan.12.7.	וישבע בחי העולם
חלק	Non habere amplius partem ſeculo. (in æternum.)Eccl.9.6.	וחלק אין להם עוד לעולם :
חסד	Miſerationes & pietates Dei eſſe à ſeculo. (ab æterno.)Pſal.25.6.	רחמיך כי מעולם המה :
חסד	Pietatẽ Dei eſſe ſeculo. (in æternũ.) Pſal.100.5.	כי טוב י׳ לעולם חסדו :
חסד	Pietatem Dei eſſe à ſeculo, & vſque ad ſæculum.Pſal.103.17.	וחסד י׳ מעולם ועד עולם :
חסד	Pietas ſeculi.(æterna.) Eſa.54.8.	וחסד עולם רחמתיך :
חק	Statutum eſſe alicui vſque ad ſeculũ.	לחק לך ולבניך עד עולם :
חרב	Opera,opus,actio, conatus,ſtudium, & tam ad ſtudia animi,quàm ad opera corporis refertur.[Attione,fatto, ſtudio.] Loci obſeruandi .	
כנס	Non erubeſcere ab (ob) actionibus . Soph. 3. 11.	לא תבושי מכל עלילותיך :
נגיד	Nuntiare actiones Dei.Pſal.9.12.	הגידו בעמים עלילותיו :
הודע	Scire facere actiones Dei. Pſ.105.1	הודיעו בעמים עלילותיו :
דבר	Loqui in(de) operibus Dei . Pſalm. 77. 13.	וכל עלילותיך אשיחה :
חבל	Corrumpere, abominabile facere ſtudium. Pſal.14. 1.	השחיתו התעיבו עלילה :
חבל	Corrumpere oẽs actiones.Soph.3.7.	השחיתו כל עלילותם :
נתעלל	Conari conatus in iniuſtitia cum viris,&c.Pſal.141.4.	להתעולל עלילות ברשע וגו׳ :
טמא	Polluere in actionibus.Ezec.36.17.	ויטמאו את דרכם ובעלילותם וגו׳ :
יראה	Deus timendus actione.Pſal.66.5.	נורא עלילה על בני אדם :
זכר	Recordari actionum,in quibus pollutus fueris.Ezech.20.43.	את כל עלילותיכם אשר נטמאתם בם :
נקם	Vindictam ſumere ſuper (de) actionibus. Pſal.99.8.	ונקם על עלילתם :
נשחת	Actiones corruptæ.Ezec.20.44.	כמעלליכם הנשחתות :
נתכן	Studia non dirigi. 1.Sam.2.3.	ולא נתכנו עלילות :
ראה	Videre vias & ſtudia alicuius.Ezec. 14. 22.	וראיתם את דרכם ואת עלילותם :
שוס	Ponere alicui actiones verborum. (Eſt alicuius actiones accuſare.) Deut.22.14.	ושם לא עלילת דברים :
שכח	Obliuiſci actionum Dei. Pſal.78. 11	וישכחו עלילותיו :
שפט	Iudicare aliquem ſecundum actiones eius. Ezec. 24.14.	כמעלליך שפטוך :

Radix eſt עלל .

עֲלִילָה Nomen formæ fœmininæ, quod ſemel legitur in Biblijs. Opus,actio, idem cũ ſuperiori. [Attione,fatto.] Ier. 32.19. *Magne cõſilio, & multe(copioſe)* הרב עלילה *actionis.* Radix eſt עלל .

עוֹלְלוֹת Require ſuperius in y ante ו , ſuo loco proprio.

עוֹלָם Nomen maſculinũ genere, ſine plurali, quod bis tantum legitur in ſcriptura ſacra. Adoleſcens,puer,iuuenis,ſic dictus eleganter forſitan, quòd nondum per actiones viriles cognitus ſit,vel quòd domi contineatur,quaſi abſconditum diceres , quæ radicis eſt ſignificatio . [*Giouinetto,garzone.*] Vide נער . 1. Sam.17.57. *Interroga, cuius filius ſit iſte* העלם *adoleſcens.* Et 20.22. *Et ſi ita dixero* לעלם *adoleſcenti, &c.*

Deriuatiua huius radicis & compoſita ſunt העלים התעלם יעלם נעלם עולם עולם עולם עלמה עלמיא עלומים עלמון עלמון דבלתימה עלמת עלמות תעלמה :

עוֹלָם Nomen maſculinum genere, & declinatione,ſuſcipiens affixa,quæ ſunt in Biblijs עולם עולמי עולמיו . Sęculum,mundus,tempus venturũ , ſiue æternũ ſi ad Deum,ſiue finitum, ſi ad vitam hominis,vel ad iubileum referatur , ſic eleganter dictum ab abſconſione,quòd ventura ſęcula nobis abſcõdita ſint. [*Secolo,eterno.*] Aliquando legitur de præterito, vt nõ immeritò quidam arbitrati ſint,olim Latinum & voce & ſignificatione ab Hebraico deductum eſſe. Sæpius aſſumit à capite ſeruiles literas,Lamed לעולם æterno , in æternum,ſemper,multũ,longo tempore,& Mem מעולם à ſęculo, olim. Frequens dictio eſt,& Vau modo ſcribitur,& modo non. Loci aliquot obſeruandi .

אהבת	Amor ſeculi. (æternus.)Ier.31.3.	ואהבת עולם אהבתיך :
אור	Lux ſeculi.(æterna.)Eſa.60.19.	והיה לך י׳ לאור עולם :

עֵלִי Nomen proprium ſacerdotis. Eli. [*Elio.*] 1. Sam. 1. 3. *Et illic erant duo filij* עלי *Elij, &c.* vide omnia. Hic iudicauit Iſraelem quadraginta annis,& ſenex admodum, vt potè nonaginta & octo annorum , decidens è ſella ceruicibus fractis mortuus eſt, vt cap. 4. ver. 13. ibi vide. Radix eſt עלה .

עִילִי Require ſuperius in y ante י , ſuo loco proprio .

עֵלְיָא Require paulò ſuperius, ſuo loco proprio .

עֲלִיָּה Nomen fęmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & ſuſcipiẽs affixa, quæ ſunt in Biblijs עליה עליתו עליתיו . Aſcenſus,aſcenſio,gradus,quo ſcandimus. [*Aſceſa,montata,ſcalino.*] Rarum eſt in hac propria ſignificatione,ſæpius verò eſt cubiculum,cœnaculum, thalamus, locus ſuperior domus,ſic eleganter ab aſcenſione & eleuatione dictus. [*Camera diſopra,ſoffitta Venetijs.*] Inuenitur in ſequentibus locis tantummodo .

נב	Tectum cęnaculi. 2.Reg.23.13.	אשר על הגג עלית אחז :
סולל	Deprendere facere de cęnaculo in domum. 1.Reg.17.23.	וירדו מן העליה הביתה :
עלה	Eleuare aliquid ad cęnaculum,&cęt. 1.Reg 17.19.	ויעלהו אל העליה וגו׳ :
עקה	Deũ irrigare mõtes à cęnaculis ſuis . Pſal.104.13.	משקה הרים מעליתיו :
חדר	Aſcenſiones(vel cubiculi) & cubicula intimi templi,&c. 1.Par.28.11	ועליתיו וחדריו הפנימים :
חפה	Tegere cubicula auro. 2.Par. 3.10.	ודעליות חפה זהב :
יסב	Sedere in cęnaculo refrigerationis . (æſtino.)Iud. 4. 9.	והוא ישב בעלית המקרה :
עשה	Aedificare cęnacula ſine iudicio. Ierem. 22.13.	ועליתיו בלא משפט :
כעל	Valuas cęnaculi eſſe obſeratas . Iud. 4.13.	והנה דלתות העליה נעלות
כעל	Cadere per cãcellos in cęnaculo,&c. 2.Reg.1.2.	ויפל אחזיהו וגו׳ בעליתו
סבר	Claudere valuas cęnaculi , &c. Iud. 4. 12.	ויסגר דלתות העליה וגו׳ :
סור	Recedere ad cęnaculum.2.Reg.4.11	ויסר אל העליה :
עלה	Aſcendere ſuper cęnaculo portæ. 2. Sam.19. 1.	ויעל על עלית השער
עלה	Aſcenſus Salomonis,quo aſcendebat in templum.2.Par.9.5.	ועליתו אשר יעלה בית י׳ :
עשה	Facere cęnaculum parietis paruum , &c.2.Reg.4.10.	נעשה נא עלית קיר קטנה וגו׳ :
עקב	Aſcenſus anguli . Neh.3.31. Vide etiam ver.32.	ועד עלית הפנה :
פתח	Non aperire valuas cęnaculi . Iud. 4. 14.	ואינם פתחי דלתות העליה וגו׳ :
קרה	Deum contignare(in)aquis cęnacula ſua.Pſal.104.3.	המקרה במים עליתיו :
רוח	Aedificare cęnacula ſpatioſa. Ierem, 22.14.	עליות מרוחים :

Radix eſt עלה .

עֲלִיָּה Require ſuperius in עליה , & nota .

עֶלְיוֹן Nomen maſculinũ genere, ſine plurali, quod tamen formare poteris, cum opus erit. Altiſimus , qui eſt ſuperior. epithetum Dei , quamuis alijs etiam rebus attribuatur. [*Alto,ſuperiore,altiſſimo.*] Loci aliquot obſeruandi .

כהן	Eſſe ſacerdotem Deo altiſſimo. Gene. 14. 18.	והוא כהן לאל עליון :
אלוה	Deus altiſſimus. Pſal.57.3.	אקרא לאלהים עליון :
אלוה	Deum eſſe altiſſimum ſuper vniuerſa terra.Pſal.83. 19.	עליון על כל הארץ :
בית	Domum eſſe altiſſimam.(euaneſcere, deſtrui,vt in עלה .) 1.Reg.9.8.	והבית הזה יהיה עליון :
בן	Filius altiſſimi. Pſal.82.6.	ובני עליון כלכם :
דעת	Sciẽtiam eſſe in altiſſimo.Pſ.73.11.	יש דעה בעליון :
חסד	Pietas altiſſimi.Pſal. 21.8.	ובחסד עליון בל ימוט :
חצר	Atrium ſuperius.Ier.36.10.	בחצר העליון :
יהוה	Dominus altiſſimus.Pſal.47.3.	כי יהוה עליון נורא :
ימין	Dextera altiſſimi.Pſal.77.11.	שנות ימין עליון :
יושב	Altiſſimum habitare in abdito.(Vel habitare ĩ abdito altiſſimi.) Pſal. 91. 1.	ישב בסתר עליון :
מקדש	Habitacula altiſſimi.Pſal.46.5.	קדוש משכני עליון :
נתן	Dare aliquem ſuperiorem ſuper gentibus.Deut.26.19.	ולתתך עליון על כל הגוים :
נתן	Altiſſimum dare vocẽ ſuã.Pſ.18.14	ועליון יתן קולו :
סל	Caniſtrum ſuperius.Gen.40.17.	וכסל העליון וגו׳ :
עצה	Conſilium altiſſimi.Pſal. 107. 11.	ועצת עליון נאצו :
שים	Ponere altiſſimum(vt ſit) habitaculum tuum. Pſal.91.9.	עליון שמת מעונך :
שלם	Perficere altiſſimo vota tua . Pſalm. 50. 14.	ושלם לעליון נדריך :
שער	Porta templi ſuperior.2.Reg.15.35	הוא כנה את שער בית י׳ העליון :

Caterum & in Chaldaico idiomate hoc nomen idẽ ſignificat, quod in ſcriptura ſacra legitur ſolum in plurali עליונין . Dan.7.18. *Suſcipient autem regnũ ſanctí* עליונין *altiſſimorum.* (Hoc eſt Dei altiſsimi. Et ver. 22. *Et iudiciũ tradet ſanctis* עליונין *altiſſimorum.* Et ver. 25. *Et ſanctis(ſanctos)* עליונין *altiſſimorum conteret.* Sic Iſraelitas nominat. Radix eſt עלה .

עַלִּין Require ſuperius in עלין , & nota.

עֲלִיוֹנָה Nomen fęmininum genere, & declinatione עליונה . Suprema, ſuperior, altiſsima. [*Superiore,che è di ſopra.*] Eſa.7. 1. *Ad extremitatẽ aquæductus piſcinę* העליונה *ſuperioris.* Ezec. 41. 7. *Et ſic inferior; (ex qua)aſcẽdet ad* העליונה *ſuperiorem mediæ.(per mediã.)* Et 42. 5. *Et gazophylacia* העליונה *ſuperiora.* Radix eſt עלה

עֵלִיתָא Require inferius, ſuo loco proprio.

עוֹלֵל עוֹלֵל עוֹלֵל עוֹלֵל } Hæc omnia ſuperius habentur in y ante ו , ſuo loco proprio .

עָלִיל Nomen formæ maſculinę, quod ſemel legitur in Biblijs, & quid ſignificet, dubitat. Ego ſimpliciter facturam, operam, actionem, opus interpretor. [*Fattura,coſa fatta.*] Pſ.12. 7. *Eloquia Domini eloquia munda,argentum(ſcilicet)conflatum* בעליל *(in) factura terræ.* Eleganter vas, quo ſublimatur argentum, intelligit, quod è terra fit. [*Corrizuolo.*] Alijs eſt à radice בעל , & dominum exponunt. Expende locum accuratius & omnes. Ex hac radice deduci poſſunt התעולל עולל עולל או , עולל עולל עוללות , quæ nos ſuperius repoſuimus in עול , ibi vide, & nota. Vide etiam in עלה Chaldaico .

Cæterum ſequentia ſine vlla dubitatione hinc emanant, videlicet התעלם עלילה עליה תעלומים .

עֲלִילָה Nomẽ fęmininum genere , & declinatione, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs

אסב	עַל כֵּן עַלְמוֹת אֲהַבוּךָ :	*Adolescentulas amare aliquem. Cant. 1. 3.*
דרך	וְדֶרֶךְ גֶּבֶר בְּעַלְמָה :	*Via viri in adolescentula. Locus dilucidandus. Pro. 30. 19.*
סרס	הִנֵּה הָעַלְמָה הָרָה וְיֹלֶדֶת בֵּן וגו׳ :	*Adolescentula (virgo) grauida, &c. Alter locus dilucidandus. Esaias 7. 14.*
ילך	וַתֵּלֶךְ הָעַלְמָה וגו׳ :	*Adolescentulam ire, &c. Exo. 2. 8.*
יצא	וְהִנֵּה הָעַלְמָה הַיֹּצֵאת לִשְׁאֹב וגו׳ :	*Adolescentulam egredi ad hauriendum, &c. Gen. 24. 43.*
מספר	וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר :	*Adolescentularum non esse numerũ. Cant. 6. 8.*
קנפף	בְּתוֹךְ עַלְמוֹת תֹּפֵפוֹת :	*Adolescẽtulas timpanistrias esse in medio, &c. Psal. 68. 26.*

Aliàs plurale עַלְמוֹת est genus harmonię hodie nobis ignotum; vt & alia ferè in titulis Psalmorum, quod fortasis decantandum adolescẽtulis traderetur, vel quòd de rebus abstrusissimis tractãt. Psal. 46. 1. *Præfecti nepotum Coræ super* עַלְמוֹת *Alamoth canticus*. 1. Par. 15. 20. *In nablis super* עַלְמוֹת *Alamoth*. Expende locos accuratius. Radix est עלם.

עַלְמִיא Nomẽ populi in idiomate Chaldaico, fortasis à עֵילָם sic dicti. Almaie, Elamitæ. [*Elamiti.*] Esd. 4. 9. עַלְמִיא *Elamitæ*.

עֹלְמִים Nomen plurale masculinum, quod non legitur ĩ scriptura sacra, nisi cum affixis, quæ sunt עֹלְמֵנִי עֹלְמֶיךָ עֹלְמָיו. Abscõdita. [*Cose nascoste.*] Hinc eleganter per translationẽ vsurpatur pro iuuentute, pueritia, adolescentia, eo modo, quo & עוֹלָם, ibi vide. [*Giouanezza, fanciullezza.*] Inuenitur forsitan in sequentibus locis tantummodo, & in aliquibus videtur posse exponi ex vtraque significatione.

כמש	כִּי בֹשֶׁת עֹלְמֶיךָ תִּשְׁכָּחִי :	*Oblinisci opprobriũ adolescẽtiæ. (abscondẽtorum.) Esa. 54. 4.*
יום	שׁוּב לִימֵי עֹלְמִיו :	*Redire diebus (ad dies) adolescentiæ. Iob. 33. 25.*
יום	הֶקְצַרְתָּ יָמַי עֹלְמָיו :	*Abbreuiare dies adolescentiæ. Psal. 89. 45.*
אחור	עֹלְמֵנוּ לְמוּל פָּנֶיךָ :	*Ponere adolescentiam (res pueriles, abscondita) alicuius luci. Ps. 90. 8*
מלא	עֲצֻמוֹתָיו מָלְאוּ עֹלְמוֹ :	*Ossa repleri adolescentia. (abscondẽtis.) Iob. 20. 11.*

Radix est עלם.

עַלְמוֹן Nomen proprium vrbis fœmininum genere, quæ ex Beniaminia tribu Leuitis pro habitatione data fuit, vt arbitror, eadem cum עַלְמֶת esse. Almon. [*Almona.*] Ios. 21. 18. וְאֶת עַלְמוֹן *Et Almonam cũ suburbijs illius.* Hæc alio nomine כְּרוּרִים dicebatur, vt omnes autumant. Radix est עלם.

עַלְמֹן דִּבְלָתָיְמָה Nomen proprium loci, in quo fuit tricesima nona Israelitarum mansio. Almon diblathaimah. [*Almone di diblataima.*] Nu. 33. 46. *Et castrametati sunt* בְּעַלְמֹן דִּבְלָתָיְמָה *in Almon diblataima, &c.* Compositum est ex radicibus עלם & דבל.

עַלְמָת Nomen proprium vrbis fœmininum genere, ex Beniaminia tribu Leuitis in habitationem datæ, quam eandem cum עַלְמוֹן & cum כְּרוּרִים esse, iam suis locis dictum est. Alemeth. [*Alemeta.*] 1. Par. 6. 45. וְאֶת עַלְמֶת *Et Alemetam cum suburbijs eius.* Hæc fortasis nomen traxit a עַלְמֶת nepote Beniamin. [*Alemeto.*] 1. Par. 7. 8. וְעַלְמֶת *Et Alemeth*.

Fuit insuper alter Alemeth ex eadem tribu ex nepotibus Saul, vt 1. Par. 8. 35. *Et Iehoadas genuit* אֶת עַלְמֶת *Alemetum.* Radix est עלם.

עַלְמוּת Nomen formæ fęmininę, quod semel legitur in Biblijs. Adolescentia, iuuentus, sic dicta, vt in עוֹלָם. [*Giouanezza.*] Psalm. 48. 15. *Ipse ducet nos* עַלְמוּת *pueritia.* (*pueriliter.*) Hebraismus, idest viribus florentissimis nos conseruabit iugiter. Iudæi nihilominus hodierni ex Masara constanter legunt עַל מוּת diuisim, super mori, idest vsq; ad mortem. Vulgatus ex sensu עוֹלָם detorsit in sæcula. Expende locum & omnes, & vide superius in verbo מוּת. Radix est עלם.

עָלַם Verbum Cal neutrum, perfectũ, quod semel legitur in Biblijs in futuro יַעְלֹם, nec aliud ex eo facilè formarẽ, sed potius vterer synonimis, quæ vide in שמח. Gauisus, lętatus est, gestiuit, exultauit, idẽ ferè cum עלז. [*Rallegrarsi, far festa.*] Iob. 20. 18. *Nec* יַעְלֹם *exultabit.* Deriuatiua huius sunt התעלם נעלם.

עָלַע Verbum Pihel actiuum, quod semel legitur in Biblijs in futuro יְעַלֶּעוּ, & dubitaẽ, ex qua radice sit, & quid significet. Communiori sententia ferè ab omnibus in radice לוע ponitur, & lambere, deglutire interpretantur. [*Inghiottire, mandar giù per la gola.*] Ego potius à sequenti nomine Chaldaico pro lingere, lingua lambere, deducerem. [*Leccare.*] Iob. 39. 30. *Et pulli eius* יְעַלְּעוּ *lingent (lambent) sanguinem.*

Deriuatiuum huius radicis est עַלְעִין.

עַלְעִין Nomen Chaldaicum plurale, masculinum, quod semel legitur in Biblijs, nec satis certum est, quid propriè significet. Cestas, nescio qua ratione, ferè omnes interpretati sunt. Ego ex circunstantia loci linguas interpretor à lambẽdo forsitan dictas, nempe à radice לוע, quemadmodum & verbum superius. [*Lingue.*] Hebraicè לשון dicitur. Dan. 7. 5. *Et ecce aliud secũdum animal vrso simile ad quoddam latus se erigẽs, & tres* עַלְעִין *linguæ erant in ore eius inter dentes.* Expende locum accuratius & omnes.

עָלַף Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in participio passiuę vocis fęmININO מְעֻלָּף, nec aliud ex eo facilè formarem, sed potius radice עטף, quæ eiusdem est significationis, vterer. Texit, inuoluit, cooperuit. [*Ammantare, coprire, chiudere nella veste, restrignere nel vestimento.*] Salomon eo eleganter vsus est, Cant. 5. 18. *Viscera eius sunt ebur perpolitum* מְעֻלָּף *coopertum sapphiris.*

Deriuatiua huius sunt התעלף עלף עֻלַּפָה.

עָלַף Verbum Pohal passiuum, perfectũ, quod semel legitur in Biblijs in præterito עֻלְּפוּ, in cæteris potius radice עטף vti poteris, vt in superiori Pihel dictum est. Hoc autem per translationem satis ornatam significat, deficere, sincopim, animi deliquiũ pati, quasi diceres, se ob sincopim vestimentis obstringere. [*Venir meno, strangosciare, spasimare, restrignersi nelle vesti torcendosi, & abbattendosi per il dolore.*] Esa. 51. 20. *Filij tui* עֻלְּפוּ *animi deliquium passi sunt, &c.*

עֻלָּפָה Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur, an sit adiectiuum, vel substantiuum. Omnibus ferè est Toar. Lassus, defatigatus, animi deliquium patiens, per translationem eleganter, vt in superiori Pohal habes. [*Strangosciato.*] Ego potius ex verborum contextu simpliciori crederem, substantiuũ esse. Defatigatio, sincopis. [*Strangosciamento.*] Ezec. 31. 15. *Et omnes arbores agri, super ea (qualibet)* עֻלָּפָה *sincopis. (fuit.) Vel quælibet arborũ, super eo deliquium patitur.* Sincopin figuratè dat arboribus.

Expende locum diligentius. Radix est עלף.

עָלַץ Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

עולם	שַׁלְוִי עוֹלָם הַשֹּׁדֵד :	*Tranquilli seculi. (semp.) Ps. 73. 13.*
שם	שֵׁם עוֹלָם אֶתֵּן לוֹ :	*Dare nomen seculi. (æternum.) Esaias 56. 5.*
שם	לַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם עוֹלָם :	*Facere sibi nomen seculi. (æternum.) Esa. 63. 12.*
שמחה	שִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם :	*Gaudium seculi (æternum) esse super caput. Esa. 35. 10.*
שמם	הַשְּׁמָמוֹת עוֹלָם :	*Desolationes seculi. (æternę.) Ierem. 25. 12.*
שמם	כִּי שִׁמְמוֹת עוֹלָם תִּהְיֶה :	*Desolationes seculi. (æternæ.) Ierem. 51. 26.*
שנה	שְׁנוֹת עוֹלָמִים :	*Anni seculorum. (æterni.) Ps. 77. 6.*
שנה	וּנְשַׁמְּרוּ שֵׁנָה עוֹלָם :	*Dormire somno seculi. (æterno.) Ier. 51. 39.*
שריקה	שֹׁרֵקֶת עוֹלָם :	*Sibili seculi. (æterni.) Ier. 18. 16.*
שרת	וּלְשָׁרְתוֹ עַד עוֹלָם :	*Ministrare vsq; in seculũ. (æternũ.) 1. Par. 15. 2.*
תל	הֲרִיסַת תֵּל עוֹלָם :	*Aceruᵘ seculi. (æternus.) Deu. 13. 17*
תשועה	תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים :	*Saluatio seculorum. (æterna.) Esaias 45. 16.*

Cæterum & in Chaldaico idiomate idem significat hoc nomen, quod habet has voces in Biblijs עָלַם עַלְמָא. עַלְמָה עַלְמַיָּא עַלְמִין. Loci aliquot obseruandi.

שתחבל	דִּי לְעָלְמִין לָא תִתְחַבַּל :	*Nõ corrumpi seculis. (in æternum.) Dan. 2. 44.*
חי	מְלָכָא לְעָלְמִין חֱיִי :	*Viuere seculis. (in æternũ.) Dan. 2. 4*
חי	וּלְחַי עָלְמָא שַׁבְּחַת :	*Laudare viuentem seculi. Dan. 4. 31*
יום	מִן יוֹמָת עָלְמָה :	*Dies seculi. æterni. Esd. 4. 15.*
מלכות	מַלְכוּתֵיהּ מַלְכוּת עָלַם :	*Regnum seculi. (æternũ.) Dan. 3. 32.*
עלם	מִן עָלְמָא וְעַד עָלְמָא :	*A seculo vsque ad seculũ. (semper.) Dan. 2. 20.*
קום	וְהֵיא תְקוּם לְעָלְמָיָא :	*Surgere seculis. (in æternum.) Dan. 2. 44.*
סלטן	שָׁלְטָנֵיהּ שָׁלְטַן עָלַם :	*Dominium seculi. Dan. 7. 14.*

עֵילוֹם Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs. Sęculum, æternum, idem cum superiori עוֹלָם. [*Secolo.*] 2. Par. 33. 7. *Ponam nomen meum* לְעֵילוֹם *seculo. (in æternum, semper.)*

עֵילָם Nomen proprium filij Sem. Elam. [*Elamo.*] Gen. 10. 22. *Filij Sem* עֵילָם *Elam, &c.*

Fuit alter Elam ex Beniamin, de quo 1. Paral. 8. 24. יְעִילָם *Et Elam*.

Alter Leuita ostiarius 1. Par. 26. 3. עֵילָם *Elã quintus*.

Ab Elamo Semi filio denominata est prouincia Aelamita, vel Aelymais in regione Persidis, de qua Gene. 14. 1. dicitur. *Cedarlaomer rex* עֵילָם *Elymaidis.* Dan. 8. 2. *Ego eram Susis, quæ sunt* בְּעֵילָם *in Elymaide prouincia.* Esa. 21. 2. est fęmininum genere עֲלִי עֵילָם *Ascende Elymais*. Et 22. 6. est masculinum וְעֵילָם *Et Elymais leuauit pharetram.* Aduersus hanc olim vaticinatus est Ier. 49. 34. ibi vide omnia, & ver. 36. Scribitur cum Vau עוֹלָם librariorum forsitan errore, vel certè est Iod protractum ob aliquod mysterium.

Videtur insuper esse nomen loci (modò non sit viri potius, & illius, qui fuit ex Beniamin) in prouincia Canaan, de quo Esd. 2. 7. *Filij* עֵילָם *Elam mille ducẽti & quinquaginta quatuor.* Et ver. 31. *Filij* עֵילָם *Elam alterius mille ducẽti & quinquaginta quatuor.* Expẽde locos accuratius.

עַלְמָה Nomen fœmininum genere, & declinatione עַלְמוֹת. Puella, virgo, iuuenis, adolescentula, quasi abscondita, quòd nõdum cognita sit per nuptiarum celebrationem. Est autem propriè ætatis, non status necessariò, quãuis ĩ scriptura sacra de virgine tm̃ dici contenderem. [*Giouanetta, garzona, verginella, donzella.*] Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

קפץ	וְהָיוּ לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו לְחֹק עוֹלָם :	*Statutum seculi. (æternum.) Exo. 29. 28.*
חקה	חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה :	*Statutũ seculi. (æternũ,) Exo. 12. 14*
חרבה	וּבָנוּ מִמְּךָ חָרְבוֹת עוֹלָם ;	*Desolationes seculi. (æternæ.) Esaias 58. 12.*
חרפה	וְנִתְּתִי עֲלֵיכֶם חֶרְפַּת עוֹלָם וגו׳ :	*Opprobrium seculi. (æternum.) Iere. 23. 39.*
יום	זִכְרוּ יְמוֹת עוֹלָם :	*Dies seculi. (æterni.) Deut. 32. 7.*
יום	וְנִשְׁאַם כָּל יְמֵי עוֹלָם ;	*Dies seculi. (æterni.) Esa. 63. 9.*
יסד	כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם :	*Fundare seculo. (in æternum.) Psal. 119. 152.*
יסד	וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם ;	*Fundamentum seculi. (æternum.) Pro. 10. 25.*
יסב	יָשַׁב שָׁם עַד עוֹלָם ;	*Manere alicubi vsq; in seculũ, (semper vsque ad mortẽ.) 1. Sam. 1. 22*
יסב	כִּי הִנֵּה יֹשְׁבוֹת הָאָרֶץ אֲשֶׁר מֵעוֹלָם :	*Manere alicubi à seculo. (ab æterno, iamdiu.) 1. Sam. 27. 9.*
יסב	שֵׁב עוֹלָם לְפָנֵי אֱלֹהִים ;	*Sedere (in) seculum (semper) ante Deum. Psal. 61. 8.*
כהן	אַתָּה כֹהֵן לְעוֹלָם ;	*Sacerdos seculo. (in æternum.) Psal. 110. 4.*
כהנה	לִכְהֻנַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם ;	*Sacerdotium seculi. (æternum.) Exo. 40. 15*
כלמה	כְּלִמַּת עוֹלָם לֹא תִשָּׁכֵחַ ;	*Opprobrium seculi. (æternum.) Iere. 20. 11.*
מוקד	מִי יָגוּר לָנוּ מוֹקְדֵי עוֹלָם ;	*Combustiones seculi. (æternæ.) Esa. 33. 14.*
מות	כְּמֵתֵי עוֹלָם :	*Mortui seculi. (æterni.) Psal. 143. 3.*
מכון	מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים ;	*Sedes mansionis Dei seculis. (semp.) 1. Reg. 8. 13.*
מלכות	מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים :	*Regnum omnium seculorum. (æternitatum.) Psal. 145. 13.*
משל	מֹשֵׁל בִּגְבוּרָתוֹ עוֹלָם ;	*Dominari (in) seculum. (æternũ, semper.) Psal. 66. 7.*
נחל	תְּנָחֵלוּ לְעוֹלָם :	*Possidere seculo. (in æternum.) Exo. 32. 13.*
נטר	וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר ;	*Non retinere seculo. (in æternum.) Neh. 103. 9.*
נכון	כִּינָה יְכוֹן עוֹלָם ;	*Aptari (in) æternum. Psal. 89. 37.*
נסך	מֵעוֹלָם נִסַּכְתִּי :	*Se inaugurare à seculo. (ab æterno.) Pro. 8. 23.*
נשמר	לְעוֹלָם נִשְׁמָרוּ ;	*Seruari seculo. (in æternum.) Psal. 37. 28.*
נתוכה	שְׁאֵרִית לְנַחֲלַת עוֹלָם :	*Semitæ seculi. (æternæ.) Ier. 6. 16.*
נתן	גַּם אֶת הָעוֹלָם נָתַן בְּלִבָּם ;	*Dare seculum (æternum) in corde. Est putare se nunquàm moriturum.) Eccles. 3. 11.*
עבד	וַעֲבָדוּם לְעוֹלָם :	*Seruire seculo. (semper, vsq; ad iubileum.) Exo. 21. 6.*
עבד	לְעוֹלָם בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ ;	*Vti aliquo seculo. (semper.) Leuit. 25. 46.*
עבד	תִּקְחֻנוּ לְעֶבֶד עוֹלָם :	*Seruus seculi. (æternus.) Iob. 40. 22*
עד	וְלֹא תִכְלֶמוּ עַד עוֹלְמֵי עַד :	*Secula æternitatis. Esa. 45. 16.*
עם	אֶל עַם עוֹלָם :	*Populus seculi. (æternus, mortui scilicet.) Ezec. 26. 20.*
עמד	עֵצֶת יי׳ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד :	*Stare seculo. (semper.) Psal. 33. 11.*
עת	וְיֹהִי עֵתָם לְעוֹלָם :	*Tempus aliquorũ esse seculo. (in æternum.) Psal. 81. 16.*
פתח	וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם :	*Portæ seculi. (æternæ.) Psal. 24. 7.*
צור	כִּי בְיָהּ יי׳ צוּר עוֹלָמִים ;	*Petra seculorum. (æternitatum.) Esa. 26. 4.*
שכל	שְׁכוּלִי עוֹלָם :	*Semitæ seculi. (æternæ.) Ier. 18. 15.*
שכח	לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ ;	*Non obliuisci seculo. (in æternum.) Psal. 119. 93.*

עָלַץ Præteritum.

אֶעֱלֹץ יַעֲלֹץ תַּעֲלֹץ יַעֲלֹצוּ או יַעֲלֹצוּ } Futurum.

בַּעֲלֹץ Infinitiuus.

Cætera præter Pahul ex te formabis, vel synonimis veteris, quæ vide in שמח. Exultauit, lętatus, gauisus est, gestijt; idem cum עלז scilicet, à quo nihilominus fortassis auget nonnihil sensum ob Zadi pronunciationis durioris consonantem. [*Rallegrarsi, far festa.*] Octo vicibus tantum inuenitur.

תחסה וְיַעֲלֹצוּ בָךְ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃ *Amatores nominis Dei exultare in eo Psal.5.12.*

תיב אַל יַעֲלֹצוּ אוֹיְבַי לִי׃ *Inimicos exultare alicui(de aliquo.) Psal.25.2.*

לב עָלַץ לִבִּי בַיי׳׃ *Cor exultare in Domino. 1.Sam.2.1*

סניס יַעֲלֹצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וגו׳׃ *Exultare ante aliquẽ, &c. Ps.68.4.*

נדיק בְּצֶדֶק צַדִּיקִים רְבָּה תִפְאָרֶת׃ *Iustos exultare. Pro.28.12.*

קריס בְּטוּב צַדִּיקִים תַּעֲלֹץ קִרְיָה׃ *Ciuitatem exultare in bono iustorũ. Pro.11.10.*

סדס יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ׃ *Agrum, & quicquid in eo est, exultare. 1.Par.16.32.*

פצח אֶשְׂמְחָה וְאֶעֱלֹצָה בָךְ׃ *Gaudere, & exultare in aliquo. Psal.9.3.*

Deriuatiuum huius est עליצות.

עֲלִיצוּת Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo עֲלִיצָתָם. Exultatio, tripudium. [*Allegrezza, festa.*] Abac.3.13. עֲלִיצָתָם *Exultatio eorum est tanquàm ad deuorandum pauperẽ in abscondito.* Radix est עלץ.

עֲלוּקָה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur, quid ꝓpriè significet. Aliquibus est hirudo, sanguisuga, alijs fouea, alijs gehenna, quo loco descendunt quicunque peruersè agunt, nempè è radice עקל per transpositionem literarum, alijs tandem est priuatio. [*Sanguetta, fossa, inferno, priuatione, non essere.*] Ego ex cõiectura loci priorem sentẽtiam retinerem, cum nominis ratio penitus ignoretur. Pro.30.15. לַעֲלוּקָה *Sanguisugæ sunt duæ filiæ, da, da.* Hebraismus pulcherrimus, hoc est, duo sunt insatiabilia, perinde ac si essent filiæ hirudinis, in cuius ore semper essent hæc verba affer affer, quę sunt videlicet sepulchrum, & vuluæ clausura.

עוֹלֵת Require superius in ע ante ו, suo loco proprio, & in nomine עוֹלָה.

עוֹלוֹת Nomen plurale fœmininum de cuius radice & significatione non parum dubitatur. Nonnulli fætas, grauidas interpretãtur. [*Grauide.*] Ego potius cum illis sto, qui lactantes exponunt, vt sic dicatur elegãter de brutis ac paruulis suis, nempe ex radice עור, vel quòd lactando prosint a יעל, vel tandẽ potius a עלה, quòd lactando filios quodammodo ascendant, & quibus, (vt alijs placet) in vbera lac ascendit. [*Che lattano.*] Quinque vicibus tantum inuenitur.

חכיל מֵאַחַר עֲלוֹת הֱבִיאוּ׃ *Adducere aliquem de post lactantibus. Psal.78.71.*

כחל עֲלוֹת יְנַהֵל׃ *Ducere lactantes. Esa.40.11.*

סרים יְשֵׁתֵי פָרוֹת עֲלוֹת וגו׳׃ *Vaccæ lactantes, &c. 1.Sam.6.7. nota omnia, & vide etiam ver.10.*

כאן וְהַצֹּאן וַהֲבָקָר עֲלוֹת עָלַי׃ *Oues & boues lactãtes esse super aliquem. Gen.33.13.*

עֵלִית Nomen fœmininum genere, & declinatione עֶלְיוֹן. Superior. [*Superiore, che è di sopra, la parte di sopra.*] Iud.1.15. *Et dedit ei Caleb scaturigines* עֵלִית *superioris, (agri) & scaturigines inferioris.* Ios.15.19. *Et dedit ei scaturigines* עֵלִיּוֹת *superiores, & scaturigines inferiores.* Alibi non inuenitur. Radix est עלה.

עֲלוֹת Nomen plurale fœmininum, quod forsitan à singulari עֵלִי formatur, & semel legitur in Biblijs. Pistilla, sic dicta, quòd eleuentur. [*Pestoni.*] Alijs sunt quędam vasa parua, quibus vinum hauriebatur ad libãdum in sacrificijs. Alijs tabulæ quædam, super quibus eleuabatur caro sacrificanda, vt eam incideret. [*Legno da beccaio, sopra'l quale si taglia le carni.*] 1. Par.24.14. וְהָעֲלוֹת *Et pistilla.* Radix est עלה.

עֲלִיתָא Nomen Chaldaicum. Cubile, cęnaculum, pars superior domus, quæ etiam Hebraicè עֲלִיָּה dicitur, ibi vide. [*Camera in solaro, soffitta Venetijs.*] Dan.6.11. *Et fenestras habebat apertas* בַּעֲלִיָּתָא *in cœnaculo è regione Ierusalem.* Radix est עלה.

עוֹלְתָה Require superius in ע ante ו, suo loco proprio.

ע מ

עִם Lege radicem עמם, & obserua in quibus dictionibus abiiciat alterum Mem à scriptura.

עִם Præpositio indeclinabilis suscipiens affixa, quæ sunt scriptura sacra עִם עִמִּי עִמְּךָ עִמָּךְ עִמָּכֶה עִמְּכֶם עִמּוֹ עִמָּהּ עִמָּם עִמָּהֶם. Cum. [*Con.*] Notum est, quòd coniunctionem, vel saltem adhęsionem, vicinitatemvè significet, & frequens legitur in sacrorum librorum voluminibus diuersis loquẽdi phrasibus elegãtiarum plenis, & tunc fit, vt diuersimodè à nobis trãsferatur, prout fert Latina oratio, cũ, apud, iuxta, secus, &, in, & huiusmodi. Suscipit à capite Mem עִם de cum, idest à coniunctione, adhæsione. Loci aliquot obseruandi.

אדמוני וְהוּא אַדְמוֹנִי עִם יְפֵה עֵינַיִם׃ *Aliquem esse rubeum, cum(&) pulchro(pulchrum) oculorum. 1.Samuel.16.12.*

חלס תַּחַת הָאֵלָה אֲשֶׁר עִם שְׁכֶם׃ *Quercus cum(secus) Sichem. Genes. 35.4.*

חסונס וְאֶמוּנָתִי וַחַסְדִּי עִמּוֹ׃ *Veritatem & pietatem alicuius esse cum alio. Psal.89.25.*

חסף פֶּן אֹסַפְךָ עִמּוֹ׃ *Congregare cum aliquo 1.Sam.15.6*

חרון וַיַּשְׁאִרֵהוּ וגו׳ עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים׃ *Leuare arcam cum arca. Locus dilucidandus. 2.Sam.6.4.*

חטס רַק אֲנַחְנוּ עִמְּכֶם אַשְׁמוֹת לַיי׳ אֱלֹהֵיכֶם׃ *Delicta esse cũ aliquo. 2.Par.28.10*

כית אֲשֶׁר עִם בֵּית מִיכָה וגו׳׃ *Domum esse cum(secus) domo, &c. Iud.18.22.*

כקש וּנְבַקְשָׁנוּ עִמָּךְ׃ *Quærere aliquem cum aliquo.(pariter.) Cant.6.1.*

גור עִם לָבָן גַּרְתִּי׃ *Habitare cum aliquo. Gen.32.5.*

דכר פֶּן יִהְיֶה דָבָר עִם לְבָבְךָ וגו׳ *Verbum esse cum(vel in) corde. Deu. 15.9.*

הוציא וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֹתָם מֵעִם כִּרְכָּיו׃ *Educere de (cum) genibus alicuius. Gen.48.12.*

הלך אִם הָלַכְתִּי עִם שָׁוְא׃ *Ire cum vano. Iob.31.5.*

המשיל הִמְשֵׁל וּפַחַד עִמּוֹ׃ *Dominari facere, & timorem esse cũ aliquo. Iob.25.2.*

הקים הָקֵם תָּקִים עִמּוֹ׃ *Erigere cum aliquo. Deut.22.4.*

שים אַתָּה עִמָּךְ׃ *Ponere secum. (est recondere.) 1. Sam.9.22.*

שכב וַיִּתְּבוּ עִמּוֹ שָׁם׃ *Collocare se cum aliquo. Exo.34.5.*

יכול הֵם עִם יְכוֹל׃ *Esse cum Iebus. (secus aliquem locum.) Iud.19.11.*

ידע וְיָדַעְתָּ עִם לְבָבֶךָ׃ *Cognoscere cũ(vel i) corde. Deu.8.5*

ילך הָלֵךְ מֵעִמָּנוּ׃ *Ire de cum aliquo. Gen.26.16.*

יצא הִנֵּה אָנֹכִי יוֹצֵא מֵעִמָּךְ׃ *Egredi de cum aliquo. Exo.8.29.*

ירא יִרְאוּךְ עִם שֶׁמֶשׁ וגו׳׃ *Timere aliquem cum sole. (quoad sol permanebit, semper.f.) Ps.72.5.*

יושב יֹשֵׁב יַצְחֵק עִם בְּאֵר לַחַי רֹאִי׃ *Sedere cum(apud, iuxta) aliquo loco. Gen.25.11.*

כלס כִּי כָלְתָה הַרָּעָה מֵעִמּוֹ׃ *Malitiam absolui de cum aliquo. 1. Sam.20.7.*

מות וָאָמֻת בְּעִירִי עִם קֶבֶר וגו׳׃ *Mori in patria cum (apud) sepulchro auorum. 2.Sam.19.38.*

נצב הִנְצַבְתָּ עִמָּכוּז בּוּז׃ *Statuere se cum aliquo. 1.Sam.1.26*

עי מִיַּרְחוֹ הַעִי אֲשֶׁר עִם בֵּית אָוֶן׃ *Ai est cũ(secus) Bethauen. Ios.7.2.*

פרץ פֶּרֶץ נַחַל מֵעִם גְּרָר׃ *Frangere de cum aliquo. Iob.28.4.*

קום וַיָּקָם יְהוֹנָתָן מֵעִם הַשֻּׁלְחָן׃ *Surgere de(cũ) mensa. 1.Sam.20.33*

שאל צֵשׁ שָׁאַלְתִּי מֵעִמּוֹ׃ *Petere de cũ(ab) aliquo. 1.Sam.1.27*

תקן כָּל מִבְצָרַיִךְ תְּאֵנִים עִם בְּכוּרִים׃ *Munitiones esse ficus cum primitiuis. Nah.3.12.*

Cæterum & in Chaldaico idiomate hæc vocula idẽ significat, quæ in Biblijs huiusmodi est עִם עִמִּי עִמָּךְ עִמָּה עִמְּכוֹן עִמְּהוֹן. Dan.2.11. *Quorum conuersatio* עִם *cum carne non est.* Exempla patent in Daniele & in Esdra, vt superfluũ sit aliud hic addere. Radix aliquibus est propria; mihi verò עמם, ibi vide huius composita.

עַם Nomen masculinum genere, & declinatione, quamuis etiam aliquando legatur in fęminino genere, sed rarò, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עַם עַמִּים עַמִּי עַמֶּיךָ עַמָּךְ עַמֶּיךָ עַמּוֹ עַמָּיו עַמָּהּ עַמֶּיהָ עַמָּם עַמֶּיהָם. Populus, cõgregatio, gens, quasi vnius cum altero coitio. [*Popolo, gente.*] Vide קהל. Dicitur tàm de hominibus, quàm de alijs animantibus, & singulare sæpius concordat cum verbis pluralibus sensu non voce, quia nomen collectiuum est. עַמִּי est etiam nomen proprium, vt suo loco dicendum est. Efficit hæc dictio locutiones innumeras partim figuratas & partim nõ, quarum aliquot in sequentibus annotabis. In aliquibus locis habet Camez עָם, sicut in Masara notatum est.

אבד אֲבַדְתִּי אֶת עַמִּי וגו׳׃ *Perdere populum, &c. Ier.15.7.*

אביון אֶבְיוֹנֵי עָם׃ *Pauperes populi. Exo.23.11.*

אכל כִּי אֹכֵל עֲלֵיהוּ עַמּוֹ׃ *Populũ mærere sup aliquo. Hos.10.5*

אויל כִּי אֱוִיל עַמִּי וגו׳׃ *Populus stultus, &c. Ier.4.22.*

אחד הֵן עַם אֶחָד וגו׳׃ *Populus vnus. Gen.11.6.*

אחד כְּמֹעֵט שֵׁבֶט אֶחָד הַעַם אֶת אִשְׁתּוֹ׃ *Vnus populi. Gen.26.10.*

אחר וְהִיינוּ לְעַם אֶחָד׃ *Esse populo (in populum) vno. Gene. 34.16.*

אכל וְאָכַלְתָּ אֶת כָּל הָעַמִּים׃ *Edere populos. Deut.7.16.*

אכל אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם וגו׳׃ *Edentes populi edere panem, &cæt. Psal.14.4.*

אסף אֶסֹּף אֶת הָעָם וגו׳׃ *Congregare populum. Num.21.17.*

אסף וְאֹסֵף עַם מֵאֶסֶף גּוֹיִם׃ *Populus collectus ex gẽtibus. Ezec. 38.12.*

ארץ וְיִשְׁתַּחוּ לְעַם הָאָרֶץ׃ *Populus terræ. (sunt incolæ.) Gene. 23.7.*

ארץ עַם הָאָרֶץ עָשְׁקוּ עֹשֶׁק וגו׳׃ *Populum terræ (vulgus) rapere, &c. Ezec.22.29.*

ארר אָרֹר לִי אֶת הָעָם הַזֶּה׃ *Maledicere populum. Num.22.6.*

אשמה לְאַשְׁמַת הָעָם׃ *Delictum populi. Leuit.4.3.*

בוש וְלֹא יְבוֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם׃ *Populum non erubescere in æternũ. Ioel.2.25.*

בוס רָאֹבוּס עַמִּים בְּאַפִּי וגו׳׃ *Conculcare populos in furore, &c. Esa.63.6.*

בוז וּבְזוּי עַם׃ *Despectus populi. Psal.22.7.*

בוז גְּזוּהוּ עַם בַּזּוּזֵי שָׁסוּי׃ *Populus direptus, & prædatus. Esa.42.22.*

בוז שְׁאֵרִית עַמִּי יְבוּזוּם׃ *Residuum populi diripere. Soph.2.9*

בחר הָעָם בָּחַר לְהַחֲלָה לוֹ׃ *Eligere populum possessioni. (in possessionem sibi.) Psal.33.12.*

בטח תָּבֹאוּ אֶל עַם בָּטֶח׃ *Venire ad populũ securũ. Iud.18.10.*

בינס כִּי לֹא עַם בִּינוֹת הוּא׃ *Populum intelligentiarũ. Esa.27.11.*

בכס וַיִּבְכּוּ הָעָם כַּלַּיְלָה הַהוּא׃ *Populum flere. Num.14.1.*

בן עֲלֵי בְנֵי עַמִּי תִּתְּיָה לָךְ׃ *Filij populi tui (sunt conciues.) Gen. 23.11.*

ברח כִּי בָרַח הָעָם׃ *Populum fugere. Exo.14.5.*

ברך וַיְבָרְכוּ אֶת הָעָם׃ *Benedicere populum. Leuit.9.23.*

ברך וַיְבָרְכוּ הָעָם לְכָל הָאֲנָשִׁים וגו׳׃ *Populum benedicere viris, &c. Nehem.11.2.*

ברית וְאֶתֵּנְךָ לִבְרִית עָם׃ *Dare aliquem fœderi (in fœdus) populi. Esa.42.6.*

בת בַּת עַמִּי לְאַכְזָר׃ *Filia populi. Thr.4.3.*

גאל עַם זוּ גָּאַלְתָּ וגו׳׃ *Ducere populum, quem redemeris. Exo.15.13.*

גבול יַצֵּב גְּבֻלֹת עַמִּים׃ *Collocare terminos populorum. Deu. 32.8.*

גדל עַם גָּדוֹל וְרַב וָרָם׃ *Populus magnus, & multus, & altus. Deut.2.10.*

גלה לָכֵן גֹּלָה עַמִּי מִבְּלִי דָעַת׃ *Populum transmigrare. Esa.5.13.*

גרש וַיְגָרֵשׁ יי׳ אֶת כָּל הָעַמִּים׃ *Expellere populos. Ios.24.18.*

דבר הִתְעַלּוּ עַל שְׂפַת לָשׁוֹן וְרִבַּת עָם׃ *Eleuari super locutione populi. Ezec. 36.6.*

דכא עַמְּךָ יי׳ יְדַכָּאוּ׃ *Conterere populum. Psal.94.5.*

דל מוֹשֵׁל רָשָׁע עַל עַם דָּל׃ *Dominari super populo paupere. Pro.28.15.*

דלת לֹא נִשְׁאַר זוֹלֶת דַּלֻּת עַם הָאָרֶץ׃ *Paupertas populi terræ. 2.Regum 24.14.*

דלת נִשְׁבְּרָה דַּלְתוֹת הָעַמִּים׃ *Ianuæ populorum. Ezec.26.2.*

דמות דְּמוּת עַם רַב׃ *Similitudo populi multi. Esa.13.4.*

המין אֲמֵן הָעָם וגו׳׃ *Populum credere, &c. Exo.4.31.*

הביא לְהָבִיא אֶת הָעָם הַזֶּה וגו׳׃ *Adducere populum. Num.14.16.*

הכאיש הִכְאִישׁ בְּעַמּוֹ׃ *Fœtorem facere in populum suum. 1.Sam.27.13.*

הכטחה וְאַתֶּם הִכְטַחְתֶּם אֶת הָעָם הַזֶּה עַל שָׁקֶר׃ *Fidere facere populum, &c. Ierem. 28.15.*

הכין וְאַבִּינָה בָעָם וגו׳׃ *Intelligere in populo. Esd.8.15.*

הכין וְהַלְּוִיִּם הֲמֵבִינִים אֶת הָעָם וגו׳׃ *Intelligere facere populum, &c. Neh.8.10.*

הגלה אֶל כָּל הָעָם אֲשֶׁר הָגְלָה וגו׳׃ *Transferre populum. Ier.29.1.*

הדין דָּן יָדִין עַמּוֹ׃ *Iudicare populum suum. Gen.49.16.*

הדיק וְהַדִּיקוּת עַמִּים רַבִּים׃ *Attenuare populos mutuos. Mich. 4.13.*

הכיס וַיְהַס כָּלֵב אֶת הָעָם אֶל מֹשֶׁה׃ *Compescere populum ad aliquem. Num.13.31.*

הודה יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים׃ *Populos celebrare Deum. Ps.67.4.*

הוכיח וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים׃ *Arguere populis (populos) multis. Esa.2.4.*

הושיל וְלֹא יוֹנוּ עוֹד כְּשִׂיאֵי אֶת עַמִּי׃ *Principes non opprimere populum. Ezec.45.8.*

הועיל עַל עַם לֹא יוֹעִילוּ וגו׳׃ *Populum nõ prodesse, &c. Esa.30.5.*

הוכיח וְהוֹעִיל לֹא יוֹעִילוּ לָעָם הַזֶּה׃ *Non prodesse populo. Ier.23.31.*

הוציא וְהוֹצֵא אֶת עַמִּי וגו׳׃ *Educere populum, &c. Exo.3.10.*

הוריד וְהוֹרִיד עַמִּים תַּחְתַּנִּי׃ *Descendere facere populos sub aliquo. 2.Sam.22.48.*

הושיע כִּי אַתָּה עַם עָנִי תּוֹשִׁיעַ׃ *Saluare populum afflictũ. Ps.18.28*

הזהיר וְהִזְהַרְתָּ אֶת הָעָם׃ *Commonefacere populũ. Ezec.33.3*

הזעיק וַיַּזְעֵק סִיסְרָא וגו׳ וְאֶת כָּל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ *Clamando congregare populum. Iud.4.33.*

החטיא וַתַּחֲטֵא אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ *Peccare facere populum. 1.Reg.16.4*

הרבה לְהַרְוֹת עַם רָב׃ *Vinere facere populum multum. Gene.50.20.*

הרעים וְאֶת כָּל הָעָם הַחֲרִים לְפִי חָרֶב׃ *Delere populum in ore gladij. 1.Samuel.15.8.*

	ע	מ	ע	מ	
נקבץ	Populos congregari simul. Psalm. 102.23.	בְּהִקָּבֵץ עַמִּים יַחְדָּו :	Aduentus populi, &c. Ezec. 33.32.	וּבוֹאוֹ אֵלֶיךָ כְּבוֹא עָם וגו'	מבוא
נקד	Populum deflectere ceruicē, & adorare. Exo. 12.27.	וַיִּקֹּד הָעָם וַיִּשְׁתָּחֲוּ :	Populus electionum. Dan. 11.15.	עַם מִבְחָרָיו :	מבחר
נקהל	Populum congregari super (ad) aliquem. Exo. 32.1.	וַיִּקָּהֵל הָעָם עַל אַהֲרֹן :	Laquei populi. Iob. 34.30.	מִמּוֹקְשֵׁי עָם :	מוקש
נשא	Non posse portare populum. Nume. 11.14.	לָשֵׂאת אֶת כָּל הָעָם הַזֶּה :	Infringere cogitationes populorum. Isal. 33.10.	הֵיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים :	מחשבה
נשא	Portare cum aliquo in onere populi. Num. 11.17.	וְנָשְׂאוּ אִתְּךָ בְּמַשָּׂא הָעָם :	Vendere populum sine substantia. Isal. 44.13.	תִּמְכֹּר עַמְּךָ בְּלֹא הוֹן :	מכר
נשמד	Aboleri à populo. (ne sit populus.) Ier. 48.41.	וְנִשְׁמַד מוֹאָב מֵעָם :	Populus belli. Ios. 8.3.	וְכָל עַם הַמִّלְחָמָה :	מלחמה
נשק	Populum regis (subditos) osculari, &c. Gen. 41.40.	וְעַל פִּיךָ יִשַּׁק כָּל עַמִּי :	Numerare (in) populū. 1. Par. 21.17	הֲלֹא אֲנִי אֲמַרְתִּי לִמְנוֹת אֶת הָעָם	מנה
נגלה	Esse populo (in populum) peculij præ omnibus populis. Deut. 7.6.	לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִכָּל הָעַמִּים :	Esse parum ex omnibus populis. Deut. 7.7.	כִּי אַתֶּם הַמְעַט מִכָּל הָעַמִּים	מעט
נדר	Expandere manus ad populum contumacem. Esa. 65.2.	פֵּרַשְׂתִּי יָדַי כָּל הַיּוֹם אֶל עַם סוֹרֵר וגו' :	Populum paucum esse in medio ciuitatis. Neh. 7.4.	וְהָעָם מְעַט בְּתוֹכָהּ :	מעט
נדיב	Populus stolidus, sine corde, &c. Iere. 5.22.	עַם נָבָל וְאֵין לֵב וגו' :	Altitudo populi terræ. (sunt principes.) Esa. 24.4.	אִמְּלֵל מָרוֹם עַם הָאָרֶץ :	מרום
עבד	Populus seruire alicui. Gene. 27.29.	יַעַבְדוּךָ עַמִּים :	Populus rebellionis. Esa. 30.9. Vide מרי .	כִּי עַם מְרִי הוּא :	מרי
עבד	Esse seruum populo, & seruire ei. 1. Reg. 12.7.	אִם הַיּוֹם תִּהְיֶה עֶבֶד לָעָם הַזֶּה וגו' :	Populus pastionis Dei. Tsal. 95.7.	וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ :	מרעית
עברה	Populus furoris alicuius. (cui irascitur.) Esa. 10.6.	וְעַל עַם עֶבְרָתִי אֲצַוֶּנּוּ :	Creare populum gaudiū. Esa. 65.19.	וְעִלַּת מָשׂוֹשׂ	מעוז
עגל	Vituli populorum. Psal. 68.31.	בַּעֲגֻלֵּי עַמִּים :	Populus extractus, & depilatus, &c. Esa. 18.7.	עַם מְמֻשָׁךְ וּמוֹרָט וגו' :	מעשך
עון	Facere iniqtati populi. Nu. 14.19.	סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה :	Dominari in populo. 2. Par. 23.20.	וְאֶת הַמּוֹשְׁלִים בָּעָם וגו' :	משל
עור	Populus cæcus, &c. Esa. 43.8.	הוֹצִיא עַם עִוֵּר וְעֵינַיִם וגו' :	Dominatores (prouerbiatores) populi. Esa. 28.14.	מֹשְׁלֵי הָעָם הַזֶּה :	משל
עזב	Derelinquere populum. Ier. 9.2.	וְאֶעֱזֹב אֶת עַמִּי :	Familiæ populorum. Psal. 96.7.	הָבוּ לַיי׳ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים :	משפחה
עין	Facere aliquid oculis populi. (vide te populo.) Exo. 4.30.	וַיַּעַשׂ הָאֹתֹת לְעֵינֵי הָעָם :	Populum gemere. Pro. 29.2.	וּבִמְשֹׁל רָשָׁע יֵאָנַח עָם	נאנח
עיר	Ciuitas multa populo. Thr. 1.1.	הָיְתָה כַּבָּתִי עָם :	Colligi ad populos suos. (Est mori.) Gen. 25.8.	וַיֵּאָסֵף אֶל עַמָּיו :	נאסף
עולם	Populus æterni. (sunt mortui.) Ezechiel. 26.20.	אֶל עַם עוֹלָם :	Populum irritare aliquē. Nu. 14.11	עַד אָנָה יְנַאֲצֻנִי הָעָם הַזֶּה :	נאץ
עם	Populum alicuius esse populum tuū. Ruth. 1.16.	עַמֵּךְ עַמִּי וֵאלֹהַיִךְ אֱלֹהָי :	Populus stolidus, non sapiens. Deut. 32.6.	עַם נָבָל וְלֹא חָכָם :	נבל
עם	Aliquos esse populum. Iob. 12.2.	אֲמִתְּכֶם הָאֲנָשִׁים עָם :	Cornupetere populos. Deut. 33.17.	בְּהֵם עַמִּים יְנַגַּח יַחְדָּו :	נגח
עמד	Populum stare procul. Exo. 20.21.	וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחוֹק :	Percutere (lue) populū. Exo. 32.35.	וַיִּגֹּף יי׳ אֶת הָעָם :	נגף
עמק	Populus profundus labio, &c. Esa. 33.19.	עַם עַמְקֵי שָׂפָה מִשְּׁמֹעַ וגו' :	Exactores in populo. Exo. 5.6.	אֶת הַנֹּגְשִׂים בָּעָם :	נגש
עמק	Populus profundus labio, & grauis lingua. Ezec. 3.5.	כִּי לֹא עַם עַמְקֵי שָׂפָה וגו' :	Populum angariari, &c. Esa. 29.13.	כִּי נִגַּשׁ הָעָם הַזֶּה וגו' :	נגש
ענה	Vniuersum populum respondere voce vna. Exo. 24.3.	וַיַּעַן כָּל הָעָם קוֹל אֶחָד וגו' :	Nobiles populi. Num. 21.19.	נְדִיבֵי הָעָם :	נדיב
עני	Populus afflictus & pauper, Soph. 3.12.	וְהִשְׁאַרְתִּי בְקִרְבֶּךָ עַם עָנִי וָדָל :	Populus nobilis. Cant. 6.12.	מַרְכְּבוֹת עַמִּי נָדִיב :	נדיב
ענס	Laudare in populo forti. (copioso.) Tsal. 35.18.	בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ :	Populū esse promptitudines. (promptissimum,) &c. Tsal. 110.3.	עַמְּךָ נְדָבוֹת בְּיוֹם חֵילֶךָ :	נדבה
עשיר	Diuites populi. Psal. 45.13.	פְּנֵיךְ יְחַלּוּ עֲשִׁירֵי עָם :	Ducere populum suum. 2. Par. 25.12	וַיִּנְהַג אֶת עַמּוֹ	נהג
פנה	Singulos respicere ad populum suū. Esa. 13.14.	אִישׁ אֶל עַמּוֹ יִפְנוּ :	Ducere populum, &c. Esa. 63.14.	כֵּן נְהַגְתָּ עַמְּךָ וגו' :	נהג
פנים	Transire ante populum. Exo. 17.5.	עֲבֹר לִפְנֵי הָעָם :	Populos confluere. Mich. 4.1.	וְנָהֲרוּ עָלָיו עַמִּים :	נהר
פנים	Glorificari super facie populi. Leuit. 10.3.	עַל פְּנֵי כָל הָעָם אֶכָּבֵד :	Populum nasci. Psal. 22.32.	לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה :	נולד
פקד	Recensere populum. Ios. 8.10.	וַיִּפְקֹד אֶת הָעָם :	Non videre populum obfirmatum. Esa. 33.19.	אֶת עַם נוֹעַז לֹא תִרְאֶה :	נועז
צבא	Populus militiæ. Num. 31.32.	אֲשֶׁר כֹּחוּ עַם הַצָּבָא :	Populus formidabilis. Esa. 18.2.	אֶל עַם נוֹרָא מִן הוּא וָהָלְאָה	נורא
צדיק	Omnes populi esse iustos. Esa. 60.21	וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים :	Populum non commonefieri. Ezech. 33.6.	וְהָעָם לֹא נִזְהָר :	נזהר
צוה	Præcipere populo. Gen. 26.11.	וַיְצַו אֲבִימֶלֶךְ אֶת כָּל הָעָם :	Populum acclamari. (congregari.) Ios. 8.16.	וַיִּזָּעֲקוּ כָּל הָעָם :	נזעק
צמא	Populum sitire aquæ. Exo. 17.3.	וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַמָּיִם :	Ducere populum, &c. Exo. 32.34.	נְחֵה אֶת הָעָם וגו' :	נחה
צעק	Populum vociferari ad aliquem pani. (pro pane.) Gen. 41.55.	וַיִּצְעַק הָעָם אֶל פַּרְעֹה לַלָּחֶם	Populum diuidi. 1. Reg. 16.23.	אוֹ יֶחֱלַק הָעָם יִשְׂרָאֵל לְחָצְיָ :	נחלק
צמן	Dari in manu populi aquilonis. Iere. 46.24.	נִתְּנָה בְּיַד עַם צָפוֹן :	Populum, pœnitere, &c. Exo. 13.17	פֶּן יִנָּחֵם הָעָם בִּרְאֹתוֹ מִלְחָמָה וגו' :	נחם
קבה	Maledicere populum. Num. 22.17.	קֻבָה לִי אֶת הָעָם הַזֶּה :	Aliquos descendere (vel frangi) à populo. (ne sint populus.) Esa. 7.8.	יֵחַת אֶפְרַיִם מֵעָם :	נחת
קבץ	Congregare totum populum. 2. Samuel.	יְקַבֵּץ אֶת כָּל הָעָם :	Non abijcere populum. Tsal. 94.14	כִּי לֹא יִטֹּשׁ יי׳ עַמּוֹ :	נטש
			Populum cohiberi ab afferendo. Exo. 36.6.	וְהוּכָלָא הָעָם מֵהָבִיא :	נכלא
			Populus extraneus. Exo. 21.8.	לְעַם נָכְרִי לֹא יִמְשֹׁל וגו' :	נכרי
			Formicæ populus nō fortis. Prouer. 30.25.	הַנְּמָלִים עַם לֹא עָז :	נמלה
			Populum eripi. Dan. 12.1.	וְכָל הַנִّמְצָא יִמָּלֵט עַמֶּךָ וגו'	נמלט
			Populū non proficisci. Num. 12.15.	וְהָעָם לֹא נָסַע וגו' :	נסע
			Populum cadere. Pro. 11.14.	בְּאֵין תַּחְבֻּלוֹת יִפֹּל עָם :	נפל
			Animā populi abbreuiari. Nu. 21.5	וַתִּקְצַר נֶפֶשׁ הָעָם בַּדָּרֶךְ :	נקצר

	ע	מ	ע	מ	
סמוך	Populum acclamare, &c. Ios. 6.5.	יָרִיעוּ כָל הָעָם וגו' :	Populum tacere, non respōdere, &c. 2. Reg. 18.36.	וְהֶחֱרִישׁוּ הָעָם וְלֹא עָנוּ וגו'	החרישו
סתה	Decipere populo. (populū.) Ier. 4.10	חִשֵּׁא הִשְׁאַתָּ לָעָם הַזֶּה :	Tacere facere populo. (populum.) Neh. 8.12.	וַהֲלֵוִיִּם מַחֲרִישִׁים לְכָל הָעָם :	החרישים
סתחית	Corrumpere populum. Deut. 9.27.	אַל תַּשְׁחֵת עַמְּךָ וגו' :	Esse populo. (in populum euadere.) Gen. 48.19.	גַּם הוּא יִהְיֶה לְעָם :	היה
עטש	Obstupescere facere populos multos. Ezec. 32.10.	וְהִשְׁמֹתִי עָלֶיךָ עַמִּים רַבִּים :	Esse populo (in populum) possessionis. Deut. 4.20.	לִהְיוֹת לוֹ לְעַם נַחֲלָה :	היה
העשיר	Non abolere populos. Tsal. 106.34.	לֹא הִשְׁמִידוּ אֶת הָעַמִּים	Aggrauare super populo. Neh. 5.15	הִכְבִּידוּ עַל הָעָם :	הכביד
פשקה	Potare populū electum. Esa. 43.20.	לְהַשְׁקוֹת עַמִּי בְּחִירִי :	Percutere in populū. 2. Sam. 24.17.	בְּרֹאתוֹ אֶת הַמַּלְאָךְ הַמַّכֶּה בָעָם :	הכה
התקהל	Populum mærore affici valdè. Num. 14.39.	וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם מְאֹד :	Vniuersum populum cognoscere. 2. Sam. 3.36.	וְכָל הָעָם הִכִּירוּ וגו' :	הכיר
התגנב	Populum confusum furtim se subtrahere, &c. 2. Sam. 19.4.	כַּאֲשֶׁר יִתְגַּנֵּב הָעָם הַנִּכְלָמִים וגו' :	Excindere de populis. Ezec. 25.7.	וְהִכְרַתִּיךָ מִן הָעַמִּים :	הכרתי
התבונן	Populum non intelligere. Esa. 1.3.	עַמִּי לֹא הִתְבּוֹנָן :	Ire populo suo, &c. Num. 24.15.	הִנְנִי הוֹלֵךְ לְעַמִּי וגו' :	הנך
התחזק	Corroborare se pro populo suo, &c. 1. Par. 19.13.	חֲזַק וְנִתְחַזֵּק בְּעַד עַמֵּנוּ וגו' :	Populū ire in tenebris, &c. Esa. 9.2.	הָעָם הַהֹלְכִים בַּחֹשֶׁךְ וגו' :	הלך
התחתן	Affinitatem contrahere in (cum) populis abominationum. Esd. 9.14.	וְלְהִתְחַתֵּן בְּעַמֵּי הַתֹּעֵבוֹת הָאֵלֶּה :	Populum coire super (cōtra) aliquē. Exo. 17.3.	וַיָּלֶן הָעָם עַל מֹשֶׁה :	הלין
התנדב	Populum promptum se exhibere. Iud. 5.2.	בְּהִתְנַדֵּב עָם בְּרָכוּ יי׳ :	Non pernoctare cum populo. 2. Samuel 17.8.	וְלֹא יָלִין אֶת הָעָם :	הלין
תעה	Errare facere populum. Mich. 3.5.	הַמַּתְעִים אֶת עַמִּי :	Conturbare populum. Exo. 23.27.	וְהַמֹּתִי אֶת כָּל הָעָם :	המם
תעב	Detestari populum. Mal. 1.4.	וְהָעָם אֲשֶׁר זָעַם יי׳ וגו' :	Sonitus populorum multorum. Esa. 17.12.	הוֹי הֲמוֹן עַמִּים רַבִּים :	המון
זקן	Senes populi. Num. 11.16.	כִּי הֵם זִקְנֵי הָעָם	Hæreditare facere populū. Ier. 12.14	אֲשֶׁר הִנְחַלְתִּי אֶת עַמִּי :	הנחיל
זרע	Seminare inter populos. Zac. 10.9.	וְאֶזְרָעֵם בָּעַמִּים :	Girare facere populum, &c. Exod. 13.18.	וַיַּסֵּב אֱלֹהִים אֶת הָעָם וגו' :	סבב
זרק	Spargere super populo. Exo. 24.8.	וַיִּזְרֹק עַל הָעָם	Concludere (tradere) populum gladio. Psal. 78.62.	וַיַּסְגֵּר לַחֶרֶב עַמּוֹ :	הסגיר
חוס	Parcere (super) populo. Ioel. 2.17.	חוּסָה יי׳ עַל עַמֶּךָ :	Proficisci facere sicut gregem populum. Psal. 78.52.	וַיַּסַּע כַּצֹּאן עַמּוֹ :	הסיע
חטא	Populum peccare. Exo. 5.16.	וַחֲטָאת עַמֶּךָ :	Exaltare se in (contra) populum. Exo. 9.17.	עוֹדְךָ מִסְתּוֹלֵל בְּעַמִּי :	הסתולל
חכם	Populū sapiēs & intelligēs. Deu. 4.6	רַק עַם חָכָם וְנָבוֹן הַגּוֹי הַזֶּה וגו' :	Trāsire facere populum ciuitatibus. Gen. 47.21.	וְאֶת הָעָם הֶעֱבִיר אֹתוֹ לֶעָרִים	העביר
חמל	Parcere (super) populo. Ioel. 2.18.	וַיַּחְמֹל עַל עַמּוֹ :	Transire (transgredi) facere populū Domini. 1. Sam. 2.	הָעֹבְרִים עַם יי׳ :	העבר
חן	Gratia populi, &c. Exo. 3.21.	וְנָתַתִּי אֶת חֵן הָעָם הַזֶּה וגו'	Obtestari in populū. Exo. 19.21.24.	רֵד הָעֵד בָּעָם :	העיד
חנה	Diuidere populum, qui tecum est. Gene. 32.8.	וַיַּחַץ אֶת הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ :	Populum abscondere oculos ab aliquo. Leuit. 20.4.	וְאִם הָעְלֵם יַעְלִימוּ עַם הָאָרֶץ וגו' :	העלים
חצי	Medietatem populi esse post aliquē. 1. Reg. 16.23.	חֲצִי הָעָם הָיָה אַחֲרֵי תִבְנִי :	Mira agere cum populo. Esa. 29.14.	הִנְנִי יוֹסִף לְהַפְלִיא אֶת הָעָם הַזֶּה :	הפליא
חציר	Populum esse fenum. Esa. 40.7.	אָכֵן חָצִיר הָעָם :	Dispergere populi, &c. Exo. 5.12.	וַיָّפֶץ הָעָם בְּכָל אֶרֶץ וגו' :	הפיץ
חרד	Populum, qui est in castris, tremere. Exo. 19.16.	וַיֶּחֱרַד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה	Dispergere inter populos. Deu. 4.27	וְהֲפִיצֹתִיךָ בָּעַמִּים :	הפיץ
חרס	Populus sagenæ alicuius. Esa. 34.5. (vide חֶרֶם .)	וְעַל עַם חֶרְמִי :	Fructificare facere populum valdè. Tsal. 105.24.	וַיַּפְרֶא אֶת עַמּוֹ מְאֹד :	הפרה
חרף	Exprobrare populum. Soph. 2.8.	אֲשֶׁר חֵרְפוּ אֶת עַמִּי :	Cessare facere populum ab operibus. Exo. 5.4.	תַּפְרִיעוּ אֶת הָעָם מִמַّעֲשָׂיו :	הפריע
חרפה	Auferre opprobriū populi. Esa. 25.8	וְהַרְפָּה עַמּוֹ יָסִיר :	Statuere cum aliquo de populo, qui est tecum. Gen. 33.15.	אַצִּיגָה נָּא עִמְּךָ מִן הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי :	הציג
חשך	Prohibere populum. 2. Sam. 18.17.	כִּי חָשַׂךְ יוֹאָב אֶת הָעָם	Eripere populum de manu alicuius. Ezec. 13.21.	וְהִצַּלְתִּי אֶת עַמִּי מִיָּדְכֶן :	הציל
יד	Dare populum in manu alicuius. Iud. 9.29.	וּמִי יִתֵּן אֶת הָעָם הַזֶּה בְּיָדִי :	Congregare populum. Deut. 4.10.	הַקְהֵל לִי אֶת הָעָם וגו' :	הקהיל
ידע	Ire ad populum, quem nō cognoscis. Ruth. 2.11.	וְהָלַכְתְּ אֶל עַם אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתְּ וגו' :	Erigere aliquos populo (in populū) sancto. Deut. 28.9.	יְקִימְךָ יי׳ לוֹ לְעַם קָדוֹשׁ וגו' :	הקים
יכל	Populum non posse ascendere. Exo. 19.23.	לֹא יוּכַל הָעָם לַעֲלוֹת וגו' :	Ad zelotipiam pronocare in non populo. Deut. 32.21.	וַאֲנִי אַקְנִיאֵם בְּלֹא עָם :	הקניא
יקהת	Obedientiam populorum esse alicui. Gen. 49.10.	וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים :	Populum contendere cum aliquo. Exo. 17.2.	וַיָּרֶב הָעָם עִם מֹשֶׁה :	הריב
ירא	Non timere populum. Num. 14.9.	אַל תִּירְאוּ אֶת עַם הָאָרֶץ :	Populum multiplicare ad afferendū. Exo. 36.5.	מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא וגו' :	הרבה
ישב	Populum sedere ad manducandum, & bibendum. Exo. 32.6.	וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וְשָׁתוֹ :	Interficere populum. Esa. 14.20.	עַמְּךָ הָרָגְתָּ :	הרג
כבד	Populum fortem honorare aliquem. Esa. 25.3.	עַל כֵּן יְכַבְּדוּךָ עַם עָז :	Concipere populum. Num. 11.12.	הֲאֲנִכִי הָרִיתִי אֶת כָּל הָעָם הַזֶּה :	הרה
כון	Aptare sibi populum populo. (in populum.) 2. Sam. 7.24.	וְהָכִינוֹתָ לְךָ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וגו' :	Erigere cornu populo. Psal. 148.14.	וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ :	הרים
כפר	Expiare super populo. Num. 17.12	וַיְכַפֵּר עַל הָעָם :	Male facere populo. Exo. 5.22.	לָמָּה הֲרֵעֹתָה לָעָם הַזֶּה :	הרע
כפר	Expiare populo. Deut. 21.8.	כַּפֶּר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וגו' :			
לב	Liquefacere cor populi. Ios. 14.8.	הִמִּיסוּ אֶת לֵב הָעָם :			
לבב	Cor populi liquefieri. Ios. 7.5.	וַיֵּמַס לְבַב הָעָם :			
לאמי	Gene populorum. Psa. 30.28.	עַל לְחָיֵי עַמִּים :			
לחם	Panē nō esse populo terræ. Ier. 52.6	וְלֹא הָיָה לֶחֶם לְעַם הָאָרֶץ :			
למד	Docere in populo. 2. Par. 17.9.	וַיְלַמְּדוּ בָעָם :			
לקח	Accipere aliquos sibi populo. (in populum.) Exo. 6.7.	וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם :			
לשון	Lingua populi, & populi. Neh. 13.24.	וְכָל לְשׁוֹן עַם וָעָם :			

זכר	זֵכֶר עָמְדִי לְפָנֶיךָ לְדַבֵּר טוֹב׃	*Recordari stare alicuius, &c. Iere. 18.20.*
זרע	כֵּן יַעֲמֹד זַרְעֲכֶם וְשִׁמְכֶם׃	*Semen & nomen alicuius stare. Esa. 66.22.*
זרוע	וּזְרֹעוֹת הַנֶּגֶב לֹא יַעֲמֹדוּ׃	*Brachia non stare. Daniel. 11.15. Vide* זרוע.
חכל	עָמְדִי נָא בְּחַרְטֻמֶּיךָ וגו׳	*Stare in incantationibus, &c. Esaias 47.12.*
חוץ	לָמָּה תַעֲמֹד בַּחוּץ׃	*Stare foris. Gen. 24.31.*
חיה	וְכָל חַיּוֹת לֹא יַעֲמְדוּ לְפָנָיו׃	*Feras non stare ante aliqd. Dan. 8.4*
חיל	וְתַעֲמֹר בַּחֵל׃	*Aggerē stare in fouea. 2. Sam. 20.15*
חכמה	אַף חָכְמָתִי עָמְדָה לִּי׃	*Sapiētiam alicuius stare ei. Eccl. 2.9*
חצר	וּתַעֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ׃	*Stare in atrio. Est. 5.1.*
חרב	עַמְדָתָם עַל הַרְבָּכֶם׃	*Stare super gladio. (vt assolent ferire parati.) Ezec. 33.27.*
חרבה	וַיַּעֲמִדוּ הַכֹּהֲנִים וגו׳ בַּחֲרָבָה	*Stare in sicco. Ios. 3.17.*
טעם	עַל כֵּן עָמַד טַעֲמוֹ בוֹ׃	*Gustum alicuius stare ī eo. Ier. 48.11*
יחד	וְהִנֵּה עֹמֵד עַל הַיְאֹר׃	*Stare super (secus) fluuiū. Gen. 41.1*
יד	וְעַמְדָתִי לְיַד אָבִי כַּשָּׂדֶה׃	*Stare manui (ad manum) alicuius. 1. Sam. 19.3.*
יום	לְמַעַן יַעֲמֹדוּ יָמִים רַבִּים׃	*Stare (durare) dies multos. Iere. 32.* (14
יחד	נִצְּמָדָה יָחַד׃	*Stare simul. Esa. 50.8.*
יכל	לֹא יָכְלוּ הַחַרְטֻמִּים לַעֲמֹד וגו׳׃	*Non posse stare ante aliquem, &c. Exo. 9.11.*
ילד	כִּי עָמְדָה מִלֶּדֶת׃	*Stare à pariendo. (desinere parere.) Gen. 30.9.*
יס	וַיַּעֲמֹד הַיָּם מִזַּעְפּוֹ׃	*Mare stare à furore suo. Ion. 1.15.*
ימין	הַעֲמֹד עַל יְמִינוֹ׃	*Stare super (ad) dexteram alicuius. 1. Par. 6.24.*
ימין	כִּי יַעֲמֹד לִימִין אֶבְיוֹן׃	*Stare dexterę alicuius. Ps. 109. 31.*
ירדן	שְׁנֵיהֶם עָמְדוּ עַל הַיַּרְדֵּן׃	*Stare super Iordane. 2. Reg. 2.7.*
ירח	וַיִּדֹּם שָׁם כְּכוֹד יי׳ עֹמֵד׃	*Lunam stare. Ios. 10.13.*
כבוד	וְהִנֵּה שָׁם כְּבוֹד יי׳ עֹמֵד׃	*Gloriam Domino stare alicubi. Ezechicl. 3.23.*
כהן	עַד עֹמֹד הַכֹּהֵן לְאוּרִים וְתֻמִּים׃	*Sacerdotem stare. Vrim & Tumim. Neh. 7.65.*
כוח	אֵין כֹּחַ לַעֲמֹד בַּחוּץ׃	*Vim nō esse ad stādū foris. Esd. 10.13.*
כוח	בְּצֵל חֶשְׁבּוֹן עָמְדוּ מִכֹּחַ נִיסִים׃	*Stare in vmbra alicuius a(ob)vi fugientium. Ier. 48.44.*
כח	לֹא יַעֲמֹד כִּי כֹחַ׃	*Vim non stare in aliquo. Dan. 10.17*
כוח	אֵין כֹּחַ לַעֲמֹד׃	*Vim non esse ad stādum. Dan. 11.15.*
ככר	וְאֶל תַּעֲמֹד בְּכָל הַכִּכָּר׃	*Non stare in planicie. Gen. 19.17.*
כן	יַעֲמֹד עַל כְּנוֹ וגו׳׃	*Stare super basi sua, &c. Dan. 11.20. Vide etiam ver. 21.*
כתל	הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ׃	*Stare post parietem. Cant. 2.9.*
לב	הֲיַעֲמֹד לִבְּךָ׃	*Cor stare. Ezec. 22.14.*
מגדל	וְהַצֹּפֶה עֹמֵד עַל הַמִּגְדָּל׃	*Speculatorem stare super turri. 2. Reg. 9.17.*
מהלך	נִתַּתִּי לְךָ מְהַלְּכִים בֵּין הָעֹמְדִים הָאֵלֶּה׃	*Dare alicui ambulationes inter stantes. (angelos innuit.) Zac. 3.7.*
מות	וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים׃	*Stare inter mortuos, & inter viuos. Num. 17.13.*
מזבח	וַיַּרְבֵּעַ עוֹד עַל הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר׃	*Stare super altari ad adolendum. 1. Reg. 13.1.*
מזוזה	וְעָמַד עַל מְזוּזַת הַשָּׁעַר׃	*Stare super (secus) postem ianuæ. Ezec. 46.2.*
מים	וַיַּעַמְדוּ הַמַּיִם הַיֹּרְדִים מִלְּמַעְלָה׃	*Aquas descendentes stare. Ios. 3.16*
מים	עַל הָרִים יַעַמְדוּ מָיִם׃	*Aquas stare super mōtes. Ps. 104.6*
מלאך	וּמַלְאַךְ יי׳ עֹמֵד׃	*Angelum stare. Zac. 3.5.*
מלחמה	וַתַּעֲמֹד מִלְחָמָה בַּגּוֹר׃	*Prælium stare in aliquo loco. (idest illic pugnatum est.) 1. Par. 20.4.*
מלחמה	לַעֲמֹד בַּמִּלְחָמָה בְּיוֹם יי׳׃	*Stare in prælio. Ezec. 13.5.*
מעל	שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ׃	*Stare desuper alicui. Esa. 6.2.*
מקום	וַיַּעֲמֹד בְּמָקוֹם אַר׃	*Stare in loco arcto. Num. 22.26.*

איש	וְלֹא עָמַד אִישׁ אִתּוֹ וגו׳׃	*Virum non stare cum aliquo, &cæt. Gen. 45.1.*
איש	לֹא יַעֲמֹד אִישׁ מִפְּנֵיכֶם׃	*Virum non stare in facie alicuius. (coram.) Ios. 10.8.*
איש	וְאִישׁ הָיָה עֹמֵד אֵצֶל׃	*Virum stare apud aliquē. Ezec. 43.6*
אצל	וְתַעֲמֹדְנָה אֵצֶל הַפְּרוֹת עַל שְׂפַת הַיְאֹר׃	*Stare secus vaccas sup littore fluuij. Gen. 41.3.*
אצל	וְהַחֲמוֹר עֹמֵד אֲצָלָם וגו׳׃	*Asinum stare apud cadauer, &c. 1. Reg. 13.24.*
ארץ	וְלֹא עָמַד שָׁם בָּאָרֶץ׃	*Non stare (morari) in regione. 2. Reg. 15.20.*
ארץ	הָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת׃	*Terram stare in æternum. Eccles. 1.4*
ארץ	אֵל הָאָרֶץ יַעֲמֹדוּ׃	*Stare ad terrā. (humi.) Ezec. 27.24*
אשה	וְאִשָּׁה לֹא תַעֲמֹד לִפְנֵי בְהֵמָה	*Mulierem non stare ante brutum. Leuit. 18.23.*
אשרה	גַּם אֲשֵׁרָה עֲמֹדָה בְּשֹׁמְרֹן׃	*Lucum sacrum stare in aliquo loco. 2. Reg. 13.6.*
בין	אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין יי׳ וּבֵינֵיכֶם׃	*Stare inter Deum, & inter aliquos. Deut. 5.5.*
בית	הָעֹמְדִים בְּבֵית יי׳ בַּלֵּילוֹת׃	*Stare in domo Dei in noctib'. Ps. 134*
בית	וּבֵית אַדִּיקִים יַעֲמֹד׃	*Domum alicuius stare. Pro. 12.7.*
בקש	וְהַמָּן עֹמֵד לְבַקֵּשׁ עַל נַפְשׁוֹ׃	*Stare ad quærendum super animam suam. Est. 7.7.*
ברך	אֵלֶּה יַעֲמֹדוּ לְבָרֵךְ אֶת הָעָם׃	*Stare ad benedicendum. Deu. 27.12*
ברית	וַיַּעֲמֹד כָּל הָעָם בַּבְּרִית׃	*Populū stare in fœdere. 2. Reg. 23.4*
ברית	לְהָשִׁיב אֶת בְּרִיתוֹ לַעֲמֹדָה׃	*Fœdus stare. (ratū esse. Ezec. 17.14*
גבה	וּלֹא יַעֲמְדוּ אֵלֵיהֶם בְּגָבְהָם׃	*Vlmos non stare in altitudine sua. Ezec. 31.14.*
גבול	יְהוּדָה יַעֲמֹד עַל גְּבוּל מִנֶּגֶב	*Stare super termino suo. Ios. 18.5.*
גבול	וַיַּעֲמֹדוּ עַל הַגְּבוּל׃	*Stare super limite. 2. Reg. 3.21.*
גמל	וְהִנֵּה עֹמֵד עַל הַגְּמַלִּים עַל הָעָיִן׃	*Stare super camelis super fonte. Gene. 24.30.*
גורל	תַּעֲמֹד לְגֹרָלְךָ לְקֵץ הַיָּמִין׃	*Stare sorti suæ, &c. Dan. 12.13.*
דבר	הֵיַעֲמֹדוּ דְבָרַי מִדַּיָּנִי׃	*Verba alicuius stare. (Est in sentētia persistere.) Est. 3.4.*
דבר	אַל תַּעֲמֹד בְּדָבָר רָע׃	*Non stare in verbo malo. Eccl. 8.2.*
דם	לֹא תַעֲמֹד עַל דַּם רֵעֶךָ׃	*Non stare super sanguine. Leuit. 19.16. (Vide* דם.)
דרך	וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמָד׃	*Non stare in via peccatorū. Ps. 1.1.*
דרך	עמדו על דרכים וגו׳	*Stare super semitas, &c. Iere. 6.16.*
דרך	אֶל דֶּרֶךְ עָמְדוּ וגו׳	*Stare ad viam. Ier. 48.19.*
דין	וְלַעֲמֹד לָדִין עַמִּים	*Stare ad iudicandum. Esa. 3.13.*
הדס	וְהוּא עֹמֵד בֵּין הַהֲדַסִּים׃	*Stare inter myrtos. Zac. 1.8.*
הוסיף	וְלֹא תֹסִפוּן לַעֲמֹד׃	*Non addere ad standum. Exo. 9.28.*
הנשיב	יַעַמְדוּ נָא וְיוֹשִׁיעֻךָ וגו׳׃	*Stare, & seruare. Esa. 47.13.*
החזיק	עָמְדוּ לְהַחֲזִיק וּלְסַעֵד לוֹ׃	*Stare fortificanti (in fortificantē) & robori alicui. Dan. 11.1.*
הכה	וְיַךְ שֹׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיַּעֲמֹד׃	*Percutere, & stare. (cessare.) 2. Reg. 13.18.*
היכל	לַעֲמֹד בְּהֵיכַל הַמֶּלֶךְ׃	*Habere vim ad stādum in palatio regis. Dan. 1.4.*
הלך	הֹלְכוּ אַל תַּעֲמֹדוּ׃	*Ire, non stare. Ier. 51.50.*
העיז	הַעֲזוּ אַל תַּעֲמֹדוּ׃	*Colligere, (colligi) non stare. Ier. 4.6*
העמיד	וְאַעֲמִדֵם עַל עָמְדָם׃	*Stare facere super stare suo. Nehem. 13.11.*
הר	אָנֹכִי עֹמֵדְתִּי בָהָר׃	*Stare in monte. Deut. 10.9.*
העמיס	וְהֹשְׁכִים אַכְשְׁדָּרִים וְעָמֹד עַל יַד דֶּרֶךְ הַשָּׁעַר׃	*Manicare, & stare super manu viæ portæ. 2. Sam. 15.2.*
זאת	עָמְדוּ עַל זֹאת׃	*Stare super (alijs contra) aliquid. Esd. 14.15.*
זה	עֹמְדִים מִזֶּה וּמִזֶּה לַאֲרוֹן׃	*Stare hinc & hinc alicui. Ios. 8.33.*
זור	וְעָמְדוּ זָרִים וְרָעוּ צֹאנְכֶם׃	*Alienos stare, & pascere gregē tuū. Esa. 61.5.*

עמן	שְׁפָנִים עַם לֹא עָצוּם׃	*Cuniculi populus non validus. Prou. 30.26.*
עקט	עַל עַם שֹׁקֵט וּבֹטֵחַ׃	*Populus quietus, & securus. Iud. 18.27.*
עקם	וְאֵין מַיִם לִשְׁתּוֹת הָעָם׃	*Aquam non esse ad bibendum populi. Exo. 17.1.*
עקר	וְהִכְרַתִּי מִתּוֹךְ עַמִּי׃	*Excindere de medio populi. Ezech. 14.8.*
תעה	עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם׃	*Populus errans corde. Psal. 95.10.*

Cæterum & in Chaldaico idiomate hoc nomen idē significat, quod in Biblijs hasce formas habet עַם עַמָּא עַמָּה. Loci obseruandi.

אחרן	וּמַלְכוּתָה לְעַם אָחֳרָן לֹא תִשְׁתְּכַן׃	*Populus alius. Dan. 2.44.*
סגלה	וְעַתָּה הַגְלֵי לְבָבֶל׃	*Trāsmigrare facere populū. Esd. 5.13*
התנדב	מִי כָל מִתְנַדֵּב בְּמִלְּכוּתִי מִן עַמָּה וגו׳׃	*Sponte se offerre de populo, &cæt. Esd. 7.13.*
התנדב	עַם הַמִּתְנַדְּבוֹת עַמָּא וגו׳׃	*Oblatio spontanea populi. Esd. 7.6.*

Radix est עמם, & illic habentur huius composita.

עמי Require paulò inferius, suo loco proprio.

עמם Duplicata habentur paulò inferius, suo loco proprio.

עַמִּיאֵל Nomen proprium viri ex tribu Dan, qui fuit vn° exploratorū terræ sanctæ. Amiel, [*Amiele.*] Num. 13.12. *Pro tribu Dan* עַמִּיאֵל *Amiel filius Gemalij.*

Fuit alter Amiel, de quo 2. Sam. 9.4. *En ipse est in domo Machir filij* עַמִּיאֵל *Amielis.*

Alter pater Bathsabeę vxoris Dauididis, qui & אֲלִיעָם literis transpositis dicebatur. 1. Par. 3.5. *Bathsabeæ filiæ* עַמִּיאֵל *Amielis.*

Alter Leuita hostiarius filius Obededom. 1. Par. 26.5. עַמִּיאֵל *Amiel sextus.*

עָמַד Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

Præteritum: עָמַד, עָמְדָה, עָמְדוּ; עָמַדְתָּ עָמַדְתִּי, עָמַדְתֶּם עָמַדְנוּ

Part. præs.: עֹמֵד, עֹמְדִים; עֹמֶדֶת, עֹמְדוֹת

Futurum: אֶעֱמֹד אֶעֱמְדָה, יַעֲמֹד, תַּעֲמֹד, נַעֲמֹד נַעֲמְדָה תַּעַמְדוּ תַּעַמְדוּן יַעַמְדוּ, תַּעֲמֹדְנָה תַּעַמֹּדְנָה

Imperat.: עָמֹד עָמְדוּ עָמוֹד עָמְדִי (כַּעֲמֹדוּ לַעֲמֹדָה)

Infinitiuus. עָמֹד לַעֲמֹד עָמְדִי עָמְדְךָ עָמְדוֹ עָמְדָם בַּעֲמָדָם

Cætera ex te formabis iuxta regulas grāmaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. Tertia præteriti plurialis in pausa est עָמְדוּ, aut in futuro seruat Holem תַּעֲמֹדוּ יַעַמְדוּ. Stetit, vel ab ambulatione, vel ab opere, desistit. [*Stare, fermarsi, cessare.*] Vide קום, & בטל. Construitur absolutè, & cum his prępositionibus כ׳ ל׳ מ׳ אל׳ מ׳ אחר׳ אצל׳ בין׳ לפני׳ על׳ עמ׳ יי׳, at cum Beth frequentius est. Efficit varia dicēdi schemata, sicut ex locis inferius positis annotabis, quos imitandos vel propter elegantiam sermonis, vel propter Hebraismos, vel tandem propter constructionem verbi tibi proponimus.

אדון	הָעֹמְדִים עַל אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ	*Stare (assistere) super domino vniuersæ terræ. Zac. 4.14.*
אנה	תַּעֲמֹד מֵאָז הַבֹּקֶר וָעֶד עָתָּה׃	*Stare à tūc mane vsq; nūc. Ruth. 2.7*
אין	כִּי אֵין לַעֲמֹד לְפָנֶיךָ עַל זֹאת׃	*Non stare ante aliquem super aliqua re. Esd. 9.15.*

אתו	וְלֹא עָמַד אִישׁ אִתּוֹ וגו׳׃	*Virum non stare cum aliquo, &cæt. Gen. 45.1.*
אתם	לֹא יַעֲמֹד אִישׁ מִפְּנֵיכֶם׃	*Virum non stare in facie alicuius. (coram.) Ios. 10.8.*
אתם	וְאִישׁ הָיָה עֹמֵד אֵצֶל׃	*Virum stare apud aliquē. Ezec. 43.6*
אצל	וְתַעֲמֹדְנָה אֵצֶל הַפְּרוֹת עַל שְׂפַת הַיְאֹר׃	*Stare secus vaccas sup littore fluuij. Gen. 41.3.*
אצל	וְהַחֲמוֹר עֹמֵד אֲצָלָם וגו׳׃	*Asinum stare apud cadauer, &c. 1. Reg. 13.24.*
ארץ	וְלֹא עָמַד שָׁם בָּאָרֶץ׃	*Non stare (morari) in regione. 2. Reg. 15.20.*
ארץ	הָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת׃	*Terram stare in æternum. Eccles. 1.4*
ארץ	אֵל הָאָרֶץ יַעֲמֹדוּ׃	*Stare ad terrā. (humi.) Ezec. 27.24*
אשה	וְאִשָּׁה לֹא תַעֲמֹד לִפְנֵי בְהֵמָה	*Mulierem non stare ante brutum. Leuit. 18.23.*
אשרה	גַּם אֲשֵׁרָה עֲמֹדָה בְּשֹׁמְרֹן׃	*Lucum sacrum stare in aliquo loco. 2. Reg. 13.6.*
בין	אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין יי׳ וּבֵינֵיכֶם׃	*Stare inter Deum, & inter aliquos. Deut. 5.5.*
בית	הָעֹמְדִים בְּבֵית יי׳ בַּלֵּילוֹת׃	*Stare in domo Dei in noctib'. Ps. 134*
בית	וּבֵית צַדִּיקִים יַעֲמֹד׃	*Domum alicuius stare. Pro. 12.7.*
בקש	וְהַמָּן עֹמֵד לְבַקֵּשׁ עַל נַפְשׁוֹ׃	*Stare ad quærendum super animam suam. Est. 7.7.*
ברך	אֵלֶּה יַעֲמֹדוּ לְבָרֵךְ אֶת הָעָם׃	*Stare ad benedicendum. Deu. 27.12*
ברית	וַיַּעֲמֹד כָּל הָעָם בַּבְּרִית׃	*Populū stare in fœdere. 2. Reg. 23.4*
ברית	לְהָשִׁיב אֶת בְּרִיתוֹ לַעֲמֹדָה׃	*Fœdus stare. (ratū esse. Ezec. 17.14*
גבה	וּלֹא יַעֲמֹדוּ אֵלֵיהֶם בְּגָבְהָם׃	*Vlmos non stare in altitudine sua. Ezec. 31.14.*
גבול	יְהוּדָה יַעֲמֹד עַל גְּבוּל מִנֶּגֶב	*Stare super termino suo. Ios. 18.5.*
גבול	וַיַּעֲמֹדוּ עַל הַגְּבוּל׃	*Stare super limite. 2. Reg. 3.21.*
גמל	וְהִנֵּה עֹמֵד עַל הַגְּמַלִּים עַל הָעָיִן׃	*Stare super camelis super fonte. Gene. 24.30.*
גורל	תַּעֲמֹד לְגֹרָלְךָ לְקֵץ הַיָּמִין׃	*Stare sorti suæ, &c. Dan. 12.13.*
דבר	הֵיַעֲמֹדוּ דְבָרַי מִדַּיָּנִי׃	*Verba alicuius stare. (Est in sentētia persistere.) Est. 3.4.*
דבר	אַל תַּעֲמֹד בְּדָבָר רָע׃	*Non stare in verbo malo. Eccl. 8.2.*
דם	לֹא תַעֲמֹד עַל דַּם רֵעֶךָ׃	*Non stare super sanguine. Leuit. 19.16. (Vide* דם.)
דרך	וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמָד׃	*Non stare in via peccatorū. Ps. 1.1.*
דרך	עמדו על דרכים וגו׳	*Stare super semitas, &c. Iere. 6.16.*
דרך	אֶל דֶּרֶךְ עָמְדוּ וגו׳	*Stare ad viam. Ier. 48.19.*
דין	וְלַעֲמֹד לָדִין עַמִּים	*Stare ad iudicandum. Esa. 3.13.*
הדס	וְהוּא עֹמֵד בֵּין הַהֲדַסִּים׃	*Stare inter myrtos. Zac. 1.8.*
הוסיף	וְלֹא תֹסִפוּן לַעֲמֹד׃	*Non addere ad standum. Exo. 9.28.*
הנשיב	יַעַמְדוּ נָא וְיוֹשִׁיעֻךָ וגו׳׃	*Stare, & seruare. Esa. 47.13.*
החזיק	עָמְדוּ לְהַחֲזִיק וּלְסַעֵד לוֹ׃	*Stare fortificanti (in fortificantē) & robori alicui. Dan. 11.1.*
הכה	וַיַּךְ שֹׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיַּעֲמֹד׃	*Percutere, & stare. (cessare.) 2. Reg. 13.18.*
היכל	לַעֲמֹד בְּהֵיכַל הַמֶּלֶךְ׃	*Habere vim ad stādum in palatio regis. Dan. 1.4.*
הלך	הֹלְכוּ אַל תַּעֲמֹדוּ׃	*Ire, non stare. Ier. 51.50.*
העז	הַעֲזוּ אַל תַּעֲמֹדוּ׃	*Colligere, (colligi) non stare. Ier. 4.6*
העמיד	וְאַעֲמִדֵם עַל עָמְדָם׃	*Stare facere super stare suo. Nehem. 13.11.*
הר	אָנֹכִי עֹמֵדְתִּי בָהָר׃	*Stare in monte. Deut. 10.9.*
העמיס	וְהֹשְׁכִים אַכְשְׁדָּרִים וְעָמֹד עַל יַד דֶּרֶךְ הַשָּׁעַר׃	*Manicare, & stare super manu viæ portæ. 2. Sam. 15.2.*
זאת	עָמְדוּ עַל זֹאת׃	*Stare super (alijs contra) aliquid. Esd. 14.15.*
זה	עֹמְדִים מִזֶּה וּמִזֶּה לַאֲרוֹן׃	*Stare hinc & hinc alicui. Ios. 8.33.*
זור	וְעָמְדוּ זָרִים וְרָעוּ צֹאנְכֶם׃	*Alienos stare, & pascere gregē tuū. Esa. 61.5.*

di. Compositum est ex עם & הוד. Videas tamen & sequens עַמִּיחוּר.

עַמִּיזָבָד Nomen proprium filij Banaiæ ex sacerdotali genere. Amizabad. [*Amizabado.*] 1. Par. 26. 6. *Et diuisio illius* עַמִּיזָבָד *Amizabadus filius eius.* Compositum est ex זבד & עם.

עַמִּיחוּר Nomē proprium patris Ptolomei regis Gesuræ. Amihur. [*Amihuro.*] 2. Sam. 13. 36. *Et perrexit ad Ptolomeum filium* עַמִּיחוּר *Amihuri regē Gesur.* Hebræi nihilominus hodierni ex Massara עַמִּיהוּר legunt, vt superius. Compositum est ex עם & חור.

עָמֵל Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

עָמַל עָמַלְתִּי
עָמְלָה } Præteritum.
עָמְלוּ

עָמֵל עֲמֵלִים Nomē Toar.
יַעֲמֹל Futurum.

Cętera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, exceptis participijs quorum vices supplet nomen Toar. Laborauit, fatigatus est, se exercuit. [*Fatigarsi, adoperarsi, essercitarsi lauorando.*] Vide יָגֵעַ. Loci aliquod obseruandi.

אדם	וּלְאָדָם שֶׁלֹּא עָמַל בּוֹ יִתְּנֶנּוּ חֶלְקוֹ :	*Dare aliquid homini, qui non laborauerit in eo. Eccle. 2. 21.*
בקש	אֲשֶׁר יַעֲמֹל הָאָדָם לְבַקֵּשׁ וגו' :	*Laborare ad quærendum, nec inuenire. Eccl. 8. 17.*
פלמות	וְיָמִינָה לְהַלְמוֹת עֲמֵלִים :	*Malleus laborantium. Iud. 5. 26.*
יד	כָּל יַד עָמֵל תְּבִיאֶנּוּ :	*Manus laborantis. Iob. 20. 22.*
לא	אֲשֶׁר לֹא עָמַלְתָּ בּוֹ :	*Non laborare in aliqua re. Ion. 4. 10.*
מי	וְלֹמִי אֲנִי עָמֵל :	*Laborare alicui. Eccl. 4. 8.*
נפש	נֶפֶשׁ עָמֵל עֲבָלָה לוֹ :	*Animā laborantis laborare ei. Pro. 16. 26.*
נתן	לָמָּה יִתֵּן לְעָמֵל אוֹר :	*Dare laboranti lucem. Iob. 3. 20.*
עמל	בְּכָל עָמְלוֹ שֶׁיַּעֲמֹל תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ	*Laborare laborem sub sole. Eccl. 1. 3*
עמל	יִבְעַל שֶׁעָמַלְתִּי לַעֲשׂוֹת :	*Laborare laborem ad faciendum. Eccles. 2. 11.*
רוח	וּמָה יִתְרוֹן לוֹ שֶׁיַּעֲמֹל לָרוּחַ :	*Laborare vento. Eccl. 5. 15.*
שוא	שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנֵיו בוֹ :	*Ædificantes vanè laborare. Psalm. 127. 1.*

Deriuatiua huius est עָמָל.

עָמָל Nomen masculinum genere, quamuis reperiatur etiam fœmininum semel, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עָמָלוֹ עָמָלִי עָמָלְנוּ עָמָלְךָ עָמָלָם. Labor, defatigatio tam animi, quàm corporis actiuè & passiuè, idest p labore, quo quis defatigatur, vel corpore. [*Fatica, essercitio.*] vel animo [*ansietà*] & quem alijs facessit; præsertim adiunctum nomini אָוֶן, vt suo loco diximus, ibi vide. [*Molestia.*] Vsurpatur nonnunquàm pro re labore parta. [*Cosa acquistata con sudore, con fatica.*] Loci aliquot obseruandi.

אדם	כִּי אָדָם לְעָמָל יוּלָּד :	*Hominem nasci labori. (ad laborē.) Iob 5. 17.*
אדם	כָּל עָמַל הָאָדָם לְפִיהוּ :	*Omnem laborem hominis esse ori illius. (esus gratia.) Eccl. 6. 7.*
אינם	בְּעָמָל אֲנָשִׁים אֵינֶמּוּ :	*Aliquem non esse in labore hominis. Psal. 73. 5.*
הביט	כִּי אַתָּה עָמָל וְכַעַס תַּבִּיט :	*Aspicere laborem & irritationem. Psal 10. 14.*
הביט	וְעָמָל תַּבִּיט :	*Aspicere laborem. improbitatem. Abac. 1. 3.*
הביט	וְהַבִּיט אֶל עָמָל לֹא תוּכָל :	*Non posse aspicere ad laborem. (improbitatem.) Abac. 1. 13.*
הכניע	וַיִּכָּנַע בָּעָמָל לְבָבָם :	*Humiliare (in) labore cor. Ps. 107. 12*

ברזל	הַלַּעֲמוֹד בַּרְזֶל :	*Columna ferri. Ier. 1. 19.*
סיום	לֹא יָמִישׁ עַמּוּד הֶעָנָן וגו' :	*Nō remouere columnam nubis, &c. Exo. 13. 22.*
סמיט	וְהַמְשִׁנִי אֶת הָעֲמָדִים וגו' :	*Mouere (attrectare facere) aliquem cum (ad colūnis, &c. Iud. 16. 26*
עמוד	וַיַּעֲמִידוּ אוֹתוֹ בֵּין הָעַמּוּדִים	*Stare facere inter columnas. Iud. 16. 25.*
הקים	וַיָּקֶם אֶת הָעַמּוּדִים וגו' :	*Erigere columnas. 1. Reg. 7. 21.*
חתכן	וְעַמּוּדֶיהָ יְהַפֵּלוּן :	*Columnas terræ tremere. Iob. 6. 6.*
חנכ	חִצְבָה עַמּוּדֶיהָ שִׁבְעָה :	*Excidere columnas. Pro. 9. 1.*
חצר	וְעַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב וגו' :	*Columnæ atrij, &c. Num. 4. 32.*
מלאכה	וְחֹתֶם מְלֶאכֶת הָעַמּוּדִים :	*Opus columnarū perfici. 1. Reg. 7. 22*
נחשת	וַיִּצֹק אֶת שְׁנֵי הָעַמּוּדִים נְחֹשֶׁת	*Formare columnas æris, &c. 1. Reg. 7. 15.*
נחשת	וְאֶת עַמּוּדֵי נְחֹשֶׁת וגו' :	*Columnę æris. 2. Reg. 25. 13..*
סכב	יִסֹּךְ אֶת הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי :	*Filū circūdare columnā. 1. Reg. 7. 15*
עמד	וַיַּעֲמֹד הַמֶּלֶךְ עַל הָעַמּוּד :	*Stare super columna. (statua.) 2. Regum 23. 4.*
עמד	עֹמֵד עַל עַמּוּדוֹ :	*Stare super columna sua. (statua.) 2. Par. 23. 13.*
עבן	בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם :	*Deū loqui in colūna nubis. Ps. 99. 7.*
עפס	עַמּוּדֵיהָ עֶשֶׂה כֶסֶף :	*Facere colūnas argentū. Cant. 3. 10.*
עשן	עַמּוּד עָשָׁן	*Columna fumi. Iud. 20. 40.*
פכים	אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָעַמּוּדִים :	*Facies columnarum. 1. Reg. 7. 42.*
קומה	קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד :	*Statura columnę. 1. Reg. 7. 15.*
ראש	אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים :	*Caput columnarum. 1. Reg. 7. 17.*
שתים	אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים מְצֻפִּים זָהָב וגו' :	*Columnę sitim. Exo. 26. 32.*
שמים	עַמּוּדֵי שָׁמַיִם יְרוֹפָפוּ :	*Colūnas cœlorū concuti. Iob. 26. 11.*
שם	וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ :	*Columnæ parij. Est. 1. 6.*
תוך	אֶת שְׁנֵי עַמּוּדֵי הַתָּוֶךְ :	*Deflectere duas columnas medij. Iud. 16. 29.*
תכן	אֲנִכִי תָּכַנְתִּי עַמּוּדֶיהָ :	*Aptare columnas terræ. Ps. 75. 4.*

עַמְדָּה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo עַמְדָתוֹ. Status, statio. [*Ilstare.*] Mich. 1. 11. *Accipiet à vobis* עַמְדָתוֹ *stationē suam.* Hoc est, mercedem pro eo quòd steterit, &c. Locus dilucidandus. Radix est עמד.

עִמָּדִי Dictio cōiunctiua, quæ nō legitur in Biblijs nisi cum hoc affixo primæ personæ. Mecum, iuxta, penes me, quasi diceres in loco, vbi ego etiā stò. [*Meco.*] Gen. 3. 13. *Mulier, quam dedisti* עִמָּדִי *mecum, &c.* Et 29. 19. *Sede* עִמָּדִי *mecū.* Et 31. 32. *Recognosce tibi, quid sit* עִמָּדִי *mecum.* Deut. 5. 31. *Tu verò hic stà* עִמָּדִי *mecum.* 1. Sam. 22. 23. *Quia tu es custodia* עִמָּדִי *mecum.* Et 2. 19. 34. *Substētaboq; te* עִמָּדִי *mecū.* Et sic ī cæteris. Radix est עמד.

עַמָּה Nomen proprium ciuitatis in Asceris tribu. Vmah. [*Vma.*] Ios. 19. 30. וְעַמָּה *Et Vma.* Radix vel propria, vel עם.

עִמִּי Est à עִם cum affixo, illic vide. Hoseas verò 2. 1. figuratè illud pro nomine ꝓprio vsurpauit ad Israelem transferens, quē superius לֹא עַמִּי dixerat. Ami. [*Amio.*] *Dicite (inquit) fratribus vestris* עַמִּי *Ami, &c.* Nota locum. Radix est עם.

עַמִּיאֵל Require paulò superius, suo loco proprio.

עַמִּיהוּד Nomē proprium viri de tribu Ephraim. Amihud. [*Amihudo.*] Num. 1. 10. *Elisamah filius* עַמִּיהוּד *Amihudi.* 1. Par. 7. 26. עַמִּיהוּד *Amihud filius eius.* Confer locos.

Fuit alter Amihud ex Simeonis tribu. Num. 34. 20. *Semuel filius* עַמִּיהוּד *Amihudi.*

Alter ex Neptalim. Num. 34. 28. *Pedahel filius* עַמִּיהוּד *Amihudi.*

Alter ex Iuda. 1. Par. 9. 4. *Otaius filius* עַמִּיהוּד *Amihu-*

עמד	עֹמֵד בְּקֶהֶל יְהוָה שָׁפֵט וְדָרָשׁ	*Stare in cætu. 2. Par. 20. 5.*
עמד	וְאֵלֶּה יַעֲמֹדוּ עַל הַקְּלָלָה וגו' :	*Stare super maledictione. (ad imprecandum mala.) Deut. 27. 13.*
עמד	יִתְקָרְבוּן וַיַּעֲמֹדוּן תַּחַת הַהַר :	*Accedere, & stare sub monte. Deut. 4. 11.*
עמד	הֵיטִיבוּ עָמְדוּ וּרְאוּ וגו' :	*Collocare se, stare, & videre, &c. 2. Par. 20. 17.*
עמד	וַיַּעֲבֹר בְּרֹאשׁ הַר גְּרִזִים :	*Stare in vertice montis. Iud. 9. 7.*
עמד	וַיַּעֲמֹד עַל רֹאשׁ הַהַר מֵרָחֹק וגו' :	*Stare super vertice montis a longe, &c. 1. Sam. 26. 13.*
עמד	אַם יַעֲמֹד רֹאשׁ אֶלְשָׁע וגו' :	*Caput alicuius stare super eo. 2. Reg. 6. 31.*
עמד	רַגְלֵי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר :	*Pedem stare in rectitudine. Ps. 26. 12*
עמד	עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ וגו' :	*Pedes esse stantes, &c. Psal. 122. 2.*
עמד	עֲזֹר עַל רַגְלֶיךָ :	*Stare super pedibus. Ezec. 2. 1.*
עמד	וְעָמְדוּ רַגְלָיו בַּיּוֹם הַהוּא וגו' :	*Pedes stare super montē. Zac. 14. 4.*
רוח	רוּחַ וְהַצָּלָה יַעֲמֹד לַיְּהוּדִים וגו' :	*Respirationem & ereptionem stare alicui, &c Est. 4. 14.*
רוח	רוּחִי עֹמֶדֶת בְּתוֹכְכֶם :	*Spiritum Dei stare inter aliquos. Agg. 2. 5.*
רחק	וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק :	*Populum stare à longè. Exo. 20. 21.*
רחק	וְלֻמָּה יְ' תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק :	*Stare in longinquo. Psal. 10. 1.*
רחק	וּקְרוֹבַי מֵרָחֹק עָמָדוּ :	*Propinquos stare à longè. Ps. 38. 12*
ריב	וְעַל רִיב הֵמָּה יַעֲמֹדוּ :	*Stare super lite. Ezec. 44. 24.*
שור	יַעֲמֹדוּ נָא שָׂרֵינוּ לְכָל הַקָּהָל :	*Principes stare vniuersæ congregationi. Esd. 10. 14.*
שטן	וְשָׂטָן יַעֲמֹד עַל יְמִינוֹ :	*Sathanam stare super (ad) dexterā alicuius. Psal. 109. 6.*
שמן	וַיַּעֲמֹד הַשָּׁמֶן :	*Oleum stare (cessare.) 2. Reg. 4. 6.*
שמע	עָמְדוּ וְאֶשְׁמָעָה וגו' :	*Dicere, state, & auscultabo, &c. Nume. 9. 8.*
שמש	וַיַּעֲמֹד הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲצִי הַשָּׁמַיִם	*Solem stare in medio cœli. Ios. 10. 13*
שער	עֹמֵד בְּשַׁעַר בֵּית יְ' :	*Stare in porta. Ier. 7. 2.*
שפה	וַיֶּאֱכֹד עַל שְׂפַת הַיַּרְדֵּן :	*Stare super littore. 2. Reg. 2. 13.*
שטי	יִפְרֹאוּ עָמְדוּ עַל שְׁפָיִם :	*Feras stare super eminētijs. Ier. 14. 6*
שרת	לַעֲמֹד לִפְנֵי יְ' לְשָׁרְתוֹ :	*Stare ante Dominum ad seruiendum ei. Deut. 10. 7.*
שרת	הַעֹמֵד לְשָׁרֵת שָׁם אֶת יְ' :	*Stare ad seruiendum Domino. Deut. 17. 12.*
תהלה	תְּהִלָּתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד :	*Laudem stare in æternū. Ps. 111. 10.*
תוך	עֹמְדִי בְתוֹכְכֶם עֲבָדִים לְפִנֵיהֶם	*Stare inter aliquos, &c. Ezec. 8. 11.*
תחת	וְעָמַדְנוּ תַּחְתֵּינוּ :	*Stare sub se. (Est non moueri loco.) 3. Sam. 14. 9.*
תמיד	עַל מִצְפֶּה אֲדֹנִי אָנֹכִי עֹמֵד תָּמִיד :	*Stare super specula semper. Esa. 10. 8*
תעלה	וַיַּעֲמֹדוּ בִּתְעָלַת הַבְּרֵכָה :	*Stare in aquæductu piscinæ. 2. Reg. 18. 17.*
תפש	וְתֹפֵשׂ הַקֶּשֶׁת לֹא יַעֲמֹד :	*Appræhendentem arcum non stare. Amos 2. 15.*

Illud autem Dan. 8. 22. *Quatuor regna ex gente* יַעֲמֹדְנָה *stabunt.* Est anomalum, nam vel errore librariorum Iod loco Thau irrepsit, vel certè vox est androgina, tam regna, quàm gentem designans, hanc signo Iod masculini, illa verò נָה terminatione fęminina, qđ notes velim. Deriuatiua huius sunt הָעֶמֶד מעמד עָמוּד עמדה עַמְדִי עמודי עַמּוּדִים עַמּוּדֶיהָ עַמּוּדָיו עַמּוּדֵי עַמּוּדֶיהָ עַמּוּדֶיהָ. Colūna, à standando sic dicta. [*Colonna.*] Loci aliquod obseruandi.

אדן	וְהָאֲדָנִים לָעַמּוּדִים וגו' :	*Bases (pro) columnis, etc. Exo. 38. 17*
אולם	וְאֶת אוּלַם הָעַמּוּדִים וגו' :	*Porticus columnarum. 1. Reg. 7. 6.*
ארז	אַרְבָּעָה טוּרֵי עַמּוּדֵי אֲרָזִים וגו' :	*Quatuor ordines columnarum cedrorum, &c. 1. Reg. 7. 2.*
אש	וְעַמּוּד הָאֵשׁ לָיְלָה :	*Columna ignis. Exo. 13. 22.*
מקום	וּבְמָקוֹם גְּדֹלִים אַל תַּעֲמֹד :	*Non stare in loco magnatorum. Pro. 25. 6.*
מסכר	כִּי עֵרֶת לֹא יַעֲמֹד בַּמַּשְׁבֵּר בָּנִים :	*Non stare in confractione filiorum. Hos. 13. 13.*
משמרת	עַל מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמֹדָה :	*Stare super custodia sua. Abac. 2. 1.*
משפט	לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם :	*Stare iudicijs Dei. Psal. 119. 91.*
נגד	וְרוּגָה אִישׁ תַּחַת לְנֶגְדּוֹ :	*Stare è regione alicuius. Ios. 5. 13.*
נגד	וַיַּעֲמֹדוּ מִנֶּגֶד מֵרָחוֹק :	*Stare è regione procul. 2. Reg. 2. 7.*
נגד	אֹהֲבַי וְרֵעַי מִנֶּגֶד נִגְעִי יַעֲמֹדוּ :	*Amicos & proximos stare è regione plagæ. Psal. 38. 12.*
נגד	הַשְּׁנַיִם יַעֲמֹדוּ נֶגְדּוֹ :	*Duos stare coram vno. Eccles. 4. 12.*
נגד	וְהֵמָּה עֹמֵד לְנֶגְדִּי כְּמַרְאֵה גֶבֶר :	*Stare è regione alicuius quasi aspectum viri. Dan. 8. 15.*
נגד	כְּיוֹם עָמְדְךָ מִנֶּגֶד :	*Stare è regione. Abd. 1. 11.*
נד	וַיַּעֲמִדוּנֵד אֶחָד :	*Aquas stare aceruo vno. Ios. 3. 13.*
נוס	נִסּוּ יַחְדָּו לֹא עָמָדוּ :	*Fugere, non stare. Ier. 46. 21.*
נס	אֲשֶׁר עָמַד לָנֵס עַמִּים :	*Stare signo (in signum) populorum. Esa. 11. 10.*
נפש	וְלַעֲמֹד עַל נַפְשָׁם :	*Stare super (pro) anima sua. Est. 8. 11*
נצב	וּשְׁמוּאֵל עֹמֵד נָצָב עֲלֵיהֶם :	*Stare collocatum super aliquo. 1. Sam. 19. 20.*
סוד	כִּי מִי עָמַד בְּסוֹד יְ' :	*Stare in consilio alicuius. Ier. 23. 18*
עין	וְהִנֵּה הַנֶּגַע עָמַד בְּעֵינָיו :	*Plagam stare in oculis (colore) suis. Leuit. 13. 5.*
עיר	רַק כָּל עָרִים הָעֹמְדוֹת עַל תֵּל וגו' :	*Ciuitates stare super tumulo suo. Ios. 11. 13.*
על	וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם :	*Stare super aliquem. (Est assistere.) Gen. 18. 8.*
על	וַיַּעֲמֹד הָעָם עַל מֹשֶׁה וגו' :	*Populum stare super aliquem. (assistere.) Exo. 18. 13.*
על	עֹמֵד נָא עָלַי וּמִתֻּנִי :	*Stare super aliquem, & interficere eum. 2. Sam. 1. 9.*
על	וַיַּעֲמֹד מֵעַל לָעָם :	*Stare desuper populo. 2. Par. 24. 20*
עמד	וְאַתָּה פֹּה עֲמֹד עִמָּדִי :	*Stare cum aliquo. Deut. 5. 31.*
עמד	וַיַּעֲמֹד הַמֶּלֶךְ עַל הָעַמּוּד וגו' :	*Stare super columna. (Statua.) 2. Reg. 23. 4.*
עמד	וַיַּעֲמִדוּ הַכֹּהֲנִים עַל עֲמָדָם :	*Stare super stare suū. 2. Par. 35. 10.*
עמד	וּבְעָמְדָם יַעֲמֹדוּ :	*Stare ī stare alicuius. (cū alter stat.) Ezec. 1. 21.*
עמד	עָמְדוּ עָמְדוּ וְאֵין מַפְנֶה :	*(Dicere) state, state, nec esse qui auertat. Nah. 2. 9.*
ענה	כִּי עָמְדוּ לֹא עָנוּ עוֹד :	*Stare non respondere amplius. Iob. 32. 16.*
עצה	עֵצַת יְ' לְעוֹלָם תַּעֲמֹד :	*Consilium stare in æternū. Ps. 33. 11*
פנים	וְאַבְרָהָם עוֹדֶנּוּ עֹמֵד לִפְנֵי יְ'	*Stare ante Dominum. Gen. 18. 22.*
פנים	אֲשֶׁר עָמַד שָׁם אֶת פְּנֵי יְ' :	*Stare cum vultu alicuius. (coram.) Gen. 19. 27.*
פנים	עַד עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁפָּט :	*Stare ante cœtū iudicio (ad iudiciū.) Nums. 35. 12.*
פנים	וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי אַהֲרֹן בְּרִית יְ' :	*Stare ante arcam. 1. Reg. 3. 16.*
פנים	שְׁנֵי הַהֹלְכִים לֹא עָמְדוּ לִפְנֵיהוּ וגו' :	*Non stare ante aliquem. 2. Reg. 10. 4*
פנים	לִפְנֵי קֶדֶם מִי יַעֲמֹד :	*Stare (durare) ante frig°. Ps. 147. 17*
פנים	וּמִי יַעֲמֹד לִפְנֵי קִנְאָה :	*Stare ante zelotipiam. Pro. 27. 4.*
פנים	לִפְנֵי זַעְמוֹ מִי יַעֲמֹד :	*Stare ante furorem. Num. 1. 6.*
פרץ	וָאֶעֱמֹד בַּפֶּרֶץ :	*Stare in fractura. Ezec. 22. 30.*
פרץ	וְאַל תַּעֲמֹד עַל הַפֶּרֶץ :	*Non stare sup abruptione. Abd. 1. 14*
פתח	עֹמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל :	*Stare (in) porta tentorij. Iud. 4. 40.*
פתח	וַיַּעֲמֹד פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר :	*Stare (in) porta ianuæ ciuitatis. Iud. 9. 35.*
נתקים	צִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד :	*Iustitiam stare in æternū. Ps 111. 3.*
נרקק	וּצְדָקָה מֵרָחוֹק תַּעֲמֹד :	*Iustitiam stare à longe. Esa. 59. 14.*
קום	וַיָּקוּמוּ עַל עָמְדָם :	*Surgere super stare suum. Neh. 9. 3.*
קהל	כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל עֹמֵד	*Vniuersam congregationem stare. 1. Reg. 8. 14.*

basso, profondarsi.] עָמֹק est etiam nomen proprium, vt mox habes. Inuenitur in sequẽtibus locis tantũmodo.

נגלה	מְגַלֶּה עֲמֻקוֹת מִיֵּי חֹשֶׁךְ :	*Reuelare profunda ex tenebris. Iob.* 12. 22.
כוס	כּוֹס אֲחוֹתְךָ תִּשְׁתִּי הַעֲמֻקָּה וְהָרְחָבָה :	*Calix profundus, & largus. Ezech.* 23. 32.
לב	וְלֵב עָמֹק :	*Cor profundum. Psal.* 64.7.
מחשב	מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ :	*Cogitationes alicuius profundari valdè. Psal.* 92.6.
מים	מַיִם עֲמֻקִּים דְּבָרֵי פִי אִישׁ :	*Verba oris viri esse aquas profundas. Pro.* 18.4.
מים	מַיִם עֲמֻקִּים עֵצָה בְּלֵב אִישׁ :	*Consilium in corde esse aquas profundas. Pro.* 10.5.
מצא	וְעָמֹק עָמֹק מִי יִמְצָאֶנּוּ :	*Inuenire profundum profundũ. (Abstrusissimum.) Eccles.* 7.26.
מראה	וּמַרְאֵה הַנֶּגַע עָמֹק מֵעוֹר	*Aspectus plagæ profundior cute. Leuit.* 13.3. *Septem vicibus inuenitur ĩ eo capite hoc nomẽ. ibi vide.*
שאול	עֲמֻקָּה מִשְּׁאוֹל מָה תֵּדָע :	*Cognoscere quid profundius inferno. Iob.* 11.8.
פוחה	שׁוּחָה עֲמֻקָּה פִּי זָרוֹת :	*Os extranearum esse foueam profundam. Pro.* 22. 14.
פוחה	כִּי שׁוּחָה עֲמֻקָּה זוֹנָה :	*Meretricem esse foueam profundã. Pro.* 23.27.

Deriuatiua huius & composita sunt בֵּית הָעֵמֶק הָעֲמֵקִים עֵמֶק אַיָּלוֹן עֵמֶק בְּרָכָה עֵמֶק הָאֵלָה עֵמֶק הָחֲרוּץ עֵמֶק הַמֶּלֶךְ עֵמֶק הַשִׁّדִּים עֵמֶק חֶבְרוֹן עֵמֶק יְהוֹשָׁפָט עֵמֶק יִזְרְעֵאל עֵמֶק סְכּוֹת עֵמֶק עָכוֹר עֵמֶק קְצִיץ עֵמֶק רְפָאִים עֵמֶק שָׁוֵה עֲמִיקָתָא :

עָמֹק Est nomen Toar, vt in Cal habes. Aliàs est nomen proprium sacerdotis, qui cum Zorobabele ex captiuitate redijt. Amoc. [*Amoco.*] Neh. 12.7. עָמוֹק *Amocus.* Et ver. 20. לְעָמוֹק *Amoco Eberus.*

עֹמֶק Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Profunditas. [*Profondità, bassezza.*] Pro. 25.2. *Cœlum altitudini, & terra* לְעֹמֶק *profunditati.* Hoc est, terra in loco profundissimo collocatur, sicut è contra cęlum in altissimo.

עֵמֶק Nomẽ masculinum genere, & declinatione, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs עֵמֶק עֲמָקִים עֲמֻקִּי עֲמֻקָּךְ עֲמֻקָּם עֲמֻקָּן. Profunditas, vel vt alijs placet, profundus. [*Profondità, profondo.*] Hinc ferè semper est vallis, locus, depressus, profundior, & præsertim inter montes. [*Valle.*] Synonima בִּקְעָה גַּיְא, quæ suis locis vide. Loci aliquot obseruandi.

אבד	וְאֹבֵד הָעֵמֶק :	*Vallem perire. Ier.* 48.8.
אלון	וְלֹא אֱלֹהֵי עֲמָקִים הוּא :	*Deus vallium. 1. Reg.* 20.28.
ארץ	הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ הָעֵמֶק :	*Terra profunditatis. (vallis, planiciei.) Ios.* 17.16.
בי רחב	וְהִיא בָעֵמֶק אֲשֶׁר לְבֵית רְחוֹב :	*Ciuitatem esse in valle, quæ est Bethrehobæ. Iud.* 18.28.
בקר	וְעֵל הַבָּקָר בָּעֲמָקִים וגו' :	*Armenta in vallibus. 1. Par.* 27.29
סגרית	וַיַּבְרִיחוּ אֶת כָּל הָעֲמָקִים :	*Fugare omnes valles. (Habitatores vallium.) 2. Par.* 12.15.
סר	בְּהַר הָעֵמֶק :	*Mons profunditatis. (Vallis planiciei.) Ios.* 13. 19.
פתקע	וְהָעֲמָקִים יִתְבַּקָּעוּ :	*Valles discindi. Mich.* 1.4.
פתחלל	מַה תִּתְהַלְּלִי בָּעֲמָקִים זַב עָמֶקֶךָ :	*Gloriari in (de) vallibus, & vallem defluere. Ier.* 49.4.
חנר	חֲבֵרוּ אֶל עֵמֶק הַשִּׁדִּים :	*Associari ad (in) vallem. Gen.* 14.3
חנס	וַיַּחֲנוּ פְלִשְׁתִּים חָנָה בָעֵמֶק רְפָאִים :	*Castrametari in valle. 1. Par.* 11.15
חפר	יַחְפְּרוּ בָעֵמֶק וַיִּשְׁאֲרוּ בְּרֵאשׁ :	*Fodere in valle. Iob.* 39. 21.
ירד	כִּי לֹא נִתְּנוּ לָרֶדֶת לָעֵמֶק :	*Descẽdere valli. (in valle.) Iud.* 1.34
יסב	וַיַּסֵּבוּ בָעֵמֶק :	*Habitare in valle. Nu.* 14.25. (19
יגב	כִּי לֹא לְהוֹרִישׁ אֶת יֹשְׁבֵי	*Expellere habitatores vallis. Iud.* 1.

pellabant eos Zamzumim. 1. Reg. 11.5. *Et post Miscom abominationem* עַמֹּנִים *Amonitarum.* Radix est עמם.

עַמְנָדָב Nomen propriũ viri ex tribu Iudæ. Aminadab. [*Aminadabo.*] Ruth. 4.19. *Et Hezron genuit* אֶת עַמִּינָדָב *Aminadabum.* Hic fuit socer Aharonis, vt Exo. 6.23. *Et accepit Aharon Elisabeam filiã* עַמִּינָדָב *Aminadabi, &c.*

Fuit alter Aminadabus Leuita Caæti filius. 1. Par. 6.7. עַמִּינָדָב *Aminadabus filius eius.* Hunc esse אֲהִי censeo, ibi vide, & in קְרַח.

Alter Leuites & ipse, vt 1. Par. 15.10. עַמִּינָדָב *Aminadabus Princeps, &c.* Compositum est ex עם & נדב.

עַמִּישַׁדַּי Require paulò inferius, suo loco proprio.

עַמֹּנִית Nomen gentile fęmininum genere & declinatione עַמֹּנִיּוֹת, deriuatum ex עַמּוֹן. Amonita. [*Dõna della schiatta d'Amone.*] 1. Reg. 14.21. *Et nomẽ matris eius Nahama* הָעַמֹּנִית *Amonita.* Et 11. 1. *Moabiticas,* עַמֹּנִיּוֹת *Amonitas, &c.* Radix est עמם.

עָמַס Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

עָמְסִים אוֹ עֹמְשִׁים עָמְסָיָה	Part. præs.
עָמֻסִים / עָמוּסוֹת	Par. pass.
יַעֲמֹס	Futurum.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt, vel synonimis veteris, quæ vide in נָשָׂא. Onerauit, onus impòsuit. [*Caricare.*] Inuenitur solummodo in sequentibus locis, & semel habet ש loco ס mutatione solita, fortassis ad immutãdũ nõnihil sensum.

בטן	הָעֲמֻסִים מִנִּי בָטֶן :	*Oneratus (vt onus impositus, delatus) ab vtero. Esa.* 46.3.
חמור	וַיַּעֲמֹס אִישׁ עַל חֲמֹרוֹ :	*Quemlibet onerare super asino suo. Gen.* 44.13.
חמור	וְעָמְסוּ עַל הַחֲמֹרִים :	*Onerare super asinis. Neh.* 13.15.
יקומם	יַעֲמֹס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ :	*Deum onerare alicui salutẽ. Hebraismus declarandus. Psal.* 68.20.
כעס	נִשֹּׂאתֵיכֶם עֲמוּסוֹת מַשָּׂא לְעָיֵף :	*Onera onerata (imposita, delata) onere, quod defatiget. Esa.* 46.1.
כעס	וְהַנֹּשְׂאִים בְּסֵבֶל עֲמֻסִים בְּאַחַת וגו' :	*Deferentes (in) onera (&) onerantes in vna manu, &c. Neh.* 4. 17.
כעס	כֹּל עֲמֻסֵיהָ שָׁרוֹשׁ יִשָּׂרְטוּ :	*Onerantes (deferentes) lapidem incidi. Zac.* 12.3.

Deriuatiua huius sunt הָעֲמֻסִים מַעֲמָסָה עָמוֹס עֲמָסְיָה עַמְשָׂא עַמְשַׂי :

עָמוֹס Nomen Prophetæ notissimi, cuius adhuc extat vaticinium. Amos. [*Amose.*] Amos 1. 1. *Verba* עָמוֹס *Amosis, qui fuit inter armentarios ex Tecoa.* Erat autem hæc vrbs ditionis tribus Iudæ, quamuis Chimhinus Asseri potius eã ascribat, qđ notes velim.

עַמַסְיָה Nomen proprium viri, cuius animi promptitudo laudatur in scriptura sacra. Amasiah. [*Amasia.*] 2. Par. 17. 16. *Et super manu illius* עַמַסְיָה *Amasias filius Zicrij, se Domino offerens, &c.* Compositum est ex עם & יה.

עֲמָעָר Nomen proprium loci, qui tribus Asceris olim erat terminus. Amad. [*Amado.*] Ios. 19.26. וְעַמְעַד *Et Amad.*

עָמַק Verbum Cal neutrum, perfectum, quod habet has voces tantum in Biblijs.

עָמְקוּ	Præteritum.
עָמֹק עֲמֻקִּים / עֲמֻקָּה אוֹ עֲמֻקָּה	Nomẽ Toar.

Nec aliud ex eo facilè formarem, sed potius nomine Toar tantum vterer. Profundus fuit. [*Essere profondo,*

Prouer. 24. 2.

עמל	תַּחַת לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן :	*Laborem & iniquitatem esse sub lingua alicuius. Psal.* 10.7.

Aliàs עָמָל est nomen proprium viri ex Asceris tribu. Amal. [*Amalo.*] 1. Par. 7.35. וְעָמָל *Et Amalus.*

עֲמָלֵק Nomen proprium filij Eliphaz ex Timna concubina. Amalec. [*Amaleco.*] Gene. 36. 12. *Et genuit Eliphazo* אֶת עֲמָלֵק *Amalecum.* Sumitur & pro populo ab hoc denominato, vt Exo. 17. 8. *Et venit* עֲמָלֵק *Amalec, &c.* In scriptura est simbolum Ecclesiam Dei semper infestantium. 1. Par. 4.43. *Et percusserunt residuum euasionis* לַעֲמָלֵק *Amaleco.* Hinc deriuatur sequens.

עֲמָלֵקִי Nomen gentile masculinum genere deriuatum ex superiori. Amalecites. [*Huomo della schiatta d'Amalecito.*] Gen. 14.7. *Et percusserunt omnem agrum* הָעֲמָלֵקִי *Amalechitarum.* Iud. 12. 15. *In monte* הָעֲמָלֵקִי *Amalecitæ.* 2. Sam. 1.7. עֲמָלֵקִי *Amalecites ego sum.*

עָמַם Verbum Cal actiuũ ex duplicibus, suscipiẽs affixa, quod bis tantum legitur in scriptura sacra hisce vocibus עַמְּמוֹ עַמְּמֶיךָ, nec aliud ex eo facilè formarẽm, cum nõ satis certum sit, quid propriè significet. Aliquibus est abscõdere, tegere, operire, alijs intransitiuè latere, absconditũ esse, cõtraria scilicet suis deriuatiuis significatione; alijs tandem à עם est operire, obtegere, & obruere multitudine, quasi obscurare dicerẽt, quæ an vera sint, alij viderint. Ego certè potius ex significatione עם & עַם deducerem, quasi ponere cũ aliquo, coniungere, adhærere facere. [*Porre con alcuno, congiugnere, fare come popolo, per così dire.*] Ezec. 28.3. *En tu sapiẽtior es Daniele, omne abstrusum non* עַמְּמוּךָ *coniunxerunt (coniunxit) te.* Hebraismus elegans, idest ignoras, quid sit abstrusi vocabulum; nihil te latet. Et 31.8 *Cedri non* עַמְּמוּהוּ *coniunxerunt eum.* Propter dissimilitudinem ingentem videlicet. Expende locos & oẽs accuratius.

Deriuatiua huius & composita sunt אֵלֶּעָם אֵיעָם בֶּן עַמִּי יְקִמְעָם יִרְבְּעָם שָׁבְעָם כְּפַר הָעַמֹּנִי לֹא עַמִּי עִם עַמִּי עַמִּיאֵל עַמִּיהוּד עָמָה עַמִּיהוּד עַכְמִיר עַמּוֹן עַמְּנוּאֵל עַמּוֹנִי עַמִּינָדָב עַמִּינָדָב עַמִּינִית עַמִּישַׁדַּי רְחַבְעָם :

עַמִּים Nomen plurale masculinum, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs עַמִּים עַמְּמֵי עַמְּמֶיךָ. Populi, gentes, idem, quod עַם, ibi vide. [*Popoli.*] Iud. 5.14. *Post te Beniamin* בַּעַמֶּיךָ *in populis tuis.* Neh. 9.23. *Et dedisti eis regna* וְעַמִּים *& populos.* Et ver. 25. וְאֶת עַמֵּי *Et populos terræ.* Nec alibi fortassis inuenitur.

Cæterum & in Chaldaico idiomate legitur in plurali עַמְּמַיָּא. Daniel. 3. 4. *Vobis dicitur* עַמְּמַיָּא *ò populi.* Radix est עמם.

עַמּוֹן Nomen populi à בֶּן עַמִּי Loti filio sic dicti. Amon. [*Amonita.*] Gen. 19. 38. *Is fuit pater* בְּנֵי עַמּוֹן *filiorum Amonis (Amonitarum) vsque hodie.* 1. Reg. 11.7. *Et Moleco abominationi* בְּנֵי עַמּוֹן *filiorum Amon.* Psal. 83.8. *Gebal,* וְעַמּוֹן *& Amon, &c.* Radix est עמם, & illic habentur eius deriuatiua.

עִמָּנוּאֵל Nomen propriũ Messiæ. Imanuel. [*Emanuele.*] Esa. 7.14. *Et vocabit nomẽ eius (virgo)* עִמָּנוּאֵל *Imanuel.* Et 8.9. *Plenitudo latitudinis terræ tuæ ò Emanuel.* Et ver. 10. *Loquimini verbum, nec ratum fiet, quia* עִמָּנוּאֵל *Emanuel. (A nobis stat.)* Compositum ex עַם à radice עמם & איל.

עַמּוֹנִי Nomen gentile masculinum genere, & declinatione עַמֹּנִים, deriuatum à עַמּוֹן. Amonita. [*Huomo della schiatta d'Amone.*] Deut. 23.4. *Non veniet* עַמּוֹנִי *Amonita, & Moabita in cœtum Domini, &c.* Et 2.20. *Gigantes manebant in tam antica* וְהָעַמֹּנִים *& Amonitæ appella-*

ex manipulo communiter tantùm tritici excuteretur. [*Quartaruolo.*] Vide כְּשׁוּרָה. Quatuordecim vicibus tantum inuenitur.

לעמר — וְהָעֹמֶר עֲשִׂירִת הָאֵיפָה הוּא — *Gomer est decima pars Ephæ. Exod. 16.36. Vide* אֵיפָה.

לקט — אֲלַקֶּטָה נָא וַאֲסַפְתִּי בָעֳמָרִים — *Colligere, & congregare in manipulos. Ruth. 2.7.*

גלגלת — עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת וגו׳ — *Colligere gomer (mannæ pro) singulo capiti. Exo. 16.16.*

הביא — וְהֵבֵאתֶם אֶת עֹמֶר רֵאשִׁית וגו׳ — *Adducere gomerum (vel manipulũ) &c. Leuit. 23.10.*

הניף — וְהֵנִיף אֶת הָעֹמֶר לִפְנֵי יי׳ — *Agitare gomerum (vel manipulum) ante Dominum. Leuit. 23.11.*

הניף — בְּיוֹם הֲנִיפְכֶם אֶת הָעֹמֶר — *Agitare gomerum, (vel manipulũ.) Leuit. 23.12.*

לקט — גַּם בֵּין הָעֳמָרִים תְּלַקֵּט וגו׳ — *Colligere iter manipulos. Ruth. 2.15*

מדד — וַיָּמֹדוּ בָעֹמֶר — *Mensurare in (cum) gomero. Exod. 16.18.*

מלא — מְלֹא הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ וגו׳ — *Plenitudo gomeri mannæ, &c. Exo. 16.32.*

תנה — וְיָתֵן שָׁמָּה מְלֹא הָעֹמֶר מָן — *Ponere plenitudinem gomeri mannæ in phiala. Exo. 16.33.*

נשא — יוֹעֲבִים נִשְּׂאוּ עֹמֶר — *Leuare manipulum (à) famelicis. Iob. 24.10.*

שכח — וְשָׁכַחְתָּ עֹמֶר בַּשָּׂדֶה — *Obliuisci manipuli in agro. Deute. 24.19.*

תנופה — שְׁנֵי הָעֹמֶר לְאֶחָד — *Duo gomeri (ꝑ) singulo. Exo. 16.22.*
מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה — *Gomer (vel manipulus) agitationis. Leuit. 23.15.*

Deriuatiua huius radicis sunt הֶעֱמִיר כְּדֶר לָעֹמֶר עמר עָמִיר עֲמָרָה עֲמָרִים עֲמָרִמִי :

עָמַר Verbum Pihel actiuum, perfectum, ex quo semel legitur in Biblijs participium præsens מְעַמֵּר eleganter effictum à superiori nomine. Manipulauit, si licèt ita dicere docendi gratia, manipulos collegit, in manipulos redegit. [*Fare le spiche in fascio.*] Ps. 129.7. *Nec gremium suum* מְעַמֵּר *manipulos colligens.*

עָמִיר Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Manipulus, idem cum עֹמֶר. [*Manipolo, fasso di spiche, coua Brixiæ.*] Quater inuenitur.

לפיד — וּכְלַפִּיד אֵשׁ בָּעָמִיר — *Lampas ignis in manipulo. Zac. 12.6*

מלא — הָעֲגָלָה הַמְּלֵאָה לְךָ עָמִיר — *Plaustrum plenum manipulo. Amos 2.13.*

קבץ — כִּי קִבְּצָם כָּעָמִיר גָּרְנָה — *Cõgregare velut manipulũ in areã. Mich. 4.12.*

קצר — יְקַצְּרוּ מְאַחֲרֵי הַקּוֹצֵר — *Manipulum cadere de posteriori parte messoris. Ier. 9.22.*

עָמָר Nomen Chaldaicum masculinum. Lana. [*Lana.*] Hebraicè עֶמֶר mutatione solita A in in Zade facta dicitur. Dan. 7.9. *Et capillos capitis illius* כְּעָמַר *sicut lana munda.*

עֲמֹרָה Nomen proprium ciuitatis regiæ, quã tandem ob ingentia facinora Diuina vltione subuersam fuisse legimus. Amorah, vel vt nostris Gomorra. [*Gomorra.*] Gen. 10.19. וְעַמֹּרָה *Et Gomorram.* Et 14.2. *Et cum Birsao rege* עֲמֹרָה *Gomorræ.* Et 18.20. *Clamor Sodomæ* וַעֲמֹרָה *& Gomorræ, &c.* Et 19.24. *Dominus autem pluit super Sodoma, & super* עֲמֹרָה *Gomorra, &c.* Esa. 1.9. וְלַעֲמֹרָה *Et Gomorræ similes fuissemus.* Deut. 32.32. *Et de uastationibus* עֲמֹרָה *Gomorræ.* Radix est עמר.

עֲמַרְיָה Nomen proprium Imperatoris, & postea regis Israel. Omri. [*Omrio.*] 1. Reg. 16.18. *Et rem constituerunt vniuersi Israelitæ* אֶת עֲמַרְיָה *Omrium, &c.* ibi vide omnia. Mich. 6.16. queritur, quòd seruantur Omrij statuta, quod notes velim.

Fuit alter Omri ex Beniamin. 1. Paralip. 7.8. וְעָמְרִי *Et Omri.*

Alter ex Iuda. 1. Par. 9.4. *Filij* עָמְרִי *Omrij.*

Alter ex Issachar. 1. Par. 27.18. *Issachar* עָמְרִי *Omri filius Michaelis.* Radix est עמר.

עַמְרָם Nomen proprium Leuitæ, quem centũ & triginta septem annos vixisse legimus. Amram. [*Ameramo.*] Exo. 6.18. *Filij verò Caatij* עַמְרָם *Amram, &c.* ibi vide omnia. Ab hoc fit עַמְרָמִי sequens.

Fuit alter Amram, qui vxori alienigenæ libellum repudij tradidit. Esd. 10.33. עַמְרָם *Amram.* Radix fortasis est עמר.

עַמְרָמִי Nomen gentile masculinum genere. Amramithes. [*Huomo della famiglia d'Amerammo.*] Num. 3.26. *Familia* הָעַמְרָמִי *Amramitidis.* Radix forsitan est עמר.

עָמַשׁ Require superius in עמס, & obserua eas dictiones, quæ ש loco ס habent.

עֲמָשָׂא Nomen proprium viri cõsobrini Dauidis. Amasah. [*Amasa.*] 2. Sam. 17.25. וְאֶת עֲמָשָׂא *Et Amasam posuit Absalom loco Ioabi super exercitu, &c.* Interimitur à Ioabo fraude, 2. Sam. 20.8. ibi vide oía.

Fuit alter Amasa ex Ephraim. 2. Par. 28.12. וַעֲמָשָׂא *Et Amasa filius Hadlai.* Radix est עמס.

עַמִּישַׁדָּי Nomen propriũ viri ex tribu Dan. Amisadai. [*Amisadaio.*] Num. 1.12. *Pro Dano Ahiezer filius* עַמִּישַׁדָּי *Amisadai.* Cõpositũ est ex עם & שדי.

עַמָּשַׁי Nomen proprium Leuitę. Amasai. [*Amasaio.*] 1. Par. 6.10. *Filij verò Elsanæ* עַמָּשַׁי *Amasaius & Abimotus.*

Fuit alter Amasaius sacerdos tubicina. 1. Par. 15.24. וַעֲמָשַׂי *Et Amasaius. &c.*

Alter Leuita. 2. Par. 29.12. *Mahat filius* עַמָּשַׁי *Amasai.* Radix est עמס.

עַמַּשְׂסַי Nomen proprium sacerdotis. Amasesai. [*Amasesaio.*] Neh. 11.13. וַעֲמַשְׂסַי *Et Amasesaius, &c.*

עָמֵת Nomen fœmininum genere, & declinatione, suscipiens affixa, & vno loco excepto semper habet Lamed additum à capite, quæ sunt in Biblijs עֻמַּת לְעֻמַּת לְעֻמָּתוֹ לְעֻמָּתָם . Pars opposita, aduersa, quę est è regione. Latini præpositionibus ex aduerso, è regione, è contra, coram efferunt. Nos oppositionem docendi gratia interpretabimur. [*Incõtro, parte che è dauãti ad alcuna cosa, dauãti.*] Vide נֶגֶד. Loci aliquot obseruandi.

לעמת — לְעֻמַּת אֶחָיו וגו׳ — *Proijcere sortes oppositioni fratrũ, &c. 1. Par. 24.30.*

לעמת — לְעֻמַּת אֹרֶךְ הַשְּׁעָרִים — *Oppositio longitudinis ianuarum. Ezec. 40.18.*

כל — כָּל עֻמַּת שֶׁבָא כֵּן יֵלֵךְ — *Ire sicut tota oppositione, qua veneris. Eccles. 5.15.*

נגד — גַּם מִמַּעַל מִלְּעֻמַּת הַבֶּטֶן וגו׳ — *Oppositio ventris &c. 1. Reg. 7.20.*

נגול — וְהַלְוִיִּם לְעֻמַּת גְּבוּל הַכֹּהֲנִים וגו׳ — *Leuitas esse oppositioni termini sacerdotum. Ezec. 48.13.*

הלך — הָלַךְ בְּצֵלַע הַהַר לְעֻמָּתוֹ וגו׳ — *Ire oppositioni alicuius, &c. 2. Sam. 16.13.*

חלק — וְאֶרֶךְ לְעֻמַּת אֶחָד הַחֲלָקִים וגו׳ — *Longitudo oppositionibus vnium partium. Alijs est singulare, quo non placet. Ezec. 45.7.*

לפרס — לְעֻמַּת הַלְּשָׁכוֹת וגו׳ — *Sepẽ esse foris oppositioni gazophilacij. Ezec. 42.7.*

מחברת — לְעֻמַּת מַחְבַּרְתִּי וגו׳ — *Dare (ponere) aliquid oppositioni cõiunctionis. Exo. 28.28.*

מסגרת — לְעֻמַּת הַמִּסְגְּרֹת חִזִּיוֹן — *Annulos esse oppositioni clausuræ.*

עֵמֶק חֶבְרוֹן Nomen proprium loci. Emec Hebron. [*Valle d'Ebrona.*] Gen. 37.13. *Et misit eum* מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן *ex valle Hebronis, &c.* Compositum est ex עמק & חבר.

עֵמֶק יְהוֹשָׁפָט Nomen proprium vallis, quæ & עֵמֶק הַחֲרוּץ dicebatur, vt paulò superius habes. Emec Iehosaphat. [*Valle di Giosafatte.*] Fortasis à rege eiusdem nominis appellationẽ traxit, nam aliàs vulgò creditur, in ea futurum esse iudiciũ generale, quare potius crederem, à Propheta nomẽ effictum fuisse dedita opera, vt ad iudicium diuinum alluderet, siquidem יְהוֹשָׁפָט est, quasi Deus iudicat, sicuti suo loco habes. Ioel. 4.2. *Et congregabo omnes gentes, descendereq; faciam eas ad* עֵמֶק יְהוֹשָׁפָט *vallem Iosaphati, &c.* ibi vide omnia; & cap. 5.4.

עֵמֶק יִזְרְעֵאל Nomen proprium loci. Emec Izreel. [*Valle d'Izarele.*] Ios. 17.16. *Et ijs, qui sunt* בְּעֵמֶק יִזְרְעֵאל *in valle Izreelis.* Hic olim Madianitæ castrametati sunt. Iud. 6.33. Hic insup ex Hos. 1.5. Profligandus erat Israel. *Et frangam (ait) arcum Israelis* בְּעֵמֶק יִזְרְעֵאל *in valle Izreelis.* Hanc postea cap. 2. ver. 15. עֵמֶק עָכוֹר ob euentum nominat. Compositum est ex עמק & יזרעאל.

עֵמֶק סְכוֹת Nomen propriũ loci. Emec sucoth. *Valle di Sucota, ouero de tabernacoli*] Psal. 60.8. & 108.8. ועמק סכות *Et vallem tabernaculorum dimetiar.* Compositum est ex עמק & סכות.

עֵמֶק עָכוֹר Nomen proprium loci ob euentum sic dicti, vt in עָרֵי habes, à quo denominationem traxit. Emec Acor. [*Valle turbata.*] Ios. 7.24. *Et deduxerunt ea (ad)* עֵמֶק עָכוֹר *vallem cõturbatam.* Hic erat tribus Iudæ terminus, vt Ios. 15.7. מֵעֵמֶק עָכוֹר *Ex valle deturbata.* Videtur verò ex Esaia 65.11. vallem fuisse non valdè fructiferam, cum ait, וְעֵמֶק עָכוֹר *Et vallis deturbata accubationi (in accubationem) armẽti.* Nota locum. Vallis Izreel insuper hoc nomine dicta fuit ab Hosea, quòd Israel ibi profligandus esset. Cap. 2.15. וְאֶת עֵמֶק עָכוֹר *Et vallem deturbatam ostio (in ostium) expectationis.* Cõfer locos. Compositum est ex עמק & עכר.

עֵמֶק קְצִיץ Nomen proprium vrbis in tribu Beniamin. Emec Ceziz. [*Valle di Cezizza.*] Ios. 18.21. וְעֵמֶק קְצִיץ *Et Emec Ceziz.* Compositum est ex עמק & קצץ.

עֵמֶק רְפָאִים Nomen proprium loci, qui tribuum Iudæ Beniaminque limes erat. Emec rephaim. [*Valle de giganti.* Ios. 15.8. *Quæ est in extremitate* עֵמֶק רְפָאִים *vallis gigantum ad Septentrionem.* Idem cap. 18.16. Confer locos. Hic olim castrametati sunt Philistei, vt 2. Sam. 5.18. & 23.13. ibi vide. Esa. 17.5. *Sicut colligens aristas* בְּעֵמֶק רְפָאִים *in valle gigantum.* Compositum est ex עמק & רפא.

עֵמֶק שָׁוֵה Nomen loci, qui & עֵמֶק הַמֶּלֶךְ dicebatur, vt superius habes. Emec saueh. [*Valle piana, vguale,*] Gen. 14.17. *Ad* עֵמֶק שָׁוֵה *vallem planam, quæ est vallis regis.* Compositum ex עמק & שוה.

עֲמִיקְתָּא Nomen Chaldaicum, quod semel legitur in Biblijs. Profunda. [*Profonde, cose profonde.*] Dan. 2.22. *Ipse reuelat* עֲמִיקָתָא *profunda, & abscondita.* Radix est etiam Hebręa עמק.

עֹמֶר Nomen masculinum genere, & declinatione עֳמָרִים. Manipulus. [*Coua Brixiæ, fasso di spiche*] Ratio nominis ignoratur. Hinc fortasis per trãslationem עֹמֶר sine plurali est mensuræ minimæ genus, quæ continet decimam partem Ephę, alio nomine עִשָּׂרוֹן, & a nostris Gomer retenta voce Hebraica dicitur, quòd

עֵמֶק הַעֵמֶק צוּר הַמִּשְׁוֹר : — *Habitatrix vallis, &c. Ier. 21.13.*

יסב — וַיְהִי מֵאַחַר עֲמֹקֵיךְ מָלְאוּ וגו׳ : — *Electio vallium, &c. Esa. 22.7.*

נסך — וַיַּגִּישׁוּ בָעֵמֶק רְפָאִים : — *Aliquos diffundii valle. 2. Sam. 5.18*

נפל — וְכָל בְּנֵי קֶדֶם נֹפְלִים בָּעֵמֶק וגו׳ : — *Cadere (castrametari) in valle. Iud. 7.12.*

עבר — אֲשֶׁר בָּעֹבֵר הָעֵמֶק : — *Esse in transitu (trans) vallis. 1. Samuel. 31.*

עבר — עֹבְרֵי בְעֵמֶק הַבָּכָא וגו׳ : — *Transire in (per) vallem pyri. Tsal. 84.7. Vide* בָּכָא.

עטף — הָעֲמָקִים יַעֲטִפוּ בָר : — *Valles amiciri frumento. Ps. 65.14*

ערך — הֵעָרְכוּ אִתָּם מִלְחָמָה בְּעֵמֶק הַשִּׂדִּים : — *Instruere bellum in valle. Gen. 14.8*

פגר — וְכָל הָעֵמֶק הַפְּגָרִים וְהַדֶּשֶׁן וגו׳ : — *Vallem esse cadauera, & cinerem. Ier. 31.39.*

פשט — וַיִּפְשְׁטוּ בָעֵמֶק רְפָאִים : — *Extendere se in valle. 1. Par. 14.9.*

קצר — קְצִרִים קְצִיר חִטִּים בָּעֵמֶק : — *Metere in valle. 1. Sam. 6.13.*

קבר — בְּעֵמֶק שָׁוְא קְרָאִיָּה שְׁדֵרוֹת עֵמֶק : — *Profunditates sepulchri. Pro. 9.18.*
Residuum vallis. Ier. 47.5.

חרש — אִם יָשַׁדְּדוּ עֲמָקִים אַחֲרֶיךָ : — *Occare valles. Iob. 39.10.*

שפה — עַם עֲמֻקֵי שָׂפָה מִשְּׁמוֹעַ וגו׳ — *Populus profunditatum labij ab audiendo. (ne audiatur.) Esa. 33.19*

עמק — כִּי לֹא אֶל עַם עֲמֻקֵי שָׂפָה וגו׳ : — *Populus profunditatum labij, &c. Ezec. 3.5.*

סוסנה — שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים : — *Rosa vallium. Cant. 2.1.*

Cæterum multa locorũ nomina legimus in scriptura sacra cum hac dictione communi עֵמֶק, quæ alio nomine apposito distinguuntur, sic dicta ob varios casus, vt habes in radice, & in sequentibus.

עֵמֶק אַיָּלוֹן Nomen proprium vallis. Emec aialon. [*Valle d'Aialona.*] Ios. 10.12. *Et luna* בְּעֵמֶק אַיָּלוֹן *valle Aialonis.* Cõpositũ est ex עמק & איל.

עֵמֶק בְּרָכָה Nomen proprium loci ob euentũ sic dicti. Emec berachah. [*Valle di benedittione.*] 2. Paral. 20.26. *Congregati sunt* לְעֵמֶק בְּרָכָה *valli (in vallem) benedictionis, quia illic benedixerunt Dominum, &c.* Compositum est ex עמק & ברך.

עֵמֶק הָאֵלָה Nomen proprium loci, Emec haelah. [*Valle d'Ela.*] 1. Sam. 17.2. *Et castrametati sunt* בְּעֵמֶק הָאֵלָה *in valle quercus.* Illic Dauid Goliath interfecit, vt capite 21.9. *Gladius Goliath Philistei, quem percussisti* בְּעֵמֶק הָאֵלָה *in valle roboris.* Compositum est ex עמק & אלה.

עֵמֶק הַחֲרוּץ Nomen propriũ loci, à decisione dicti, qui & עֵמֶק יְהוֹשָׁפָט. Emec heharuz. [*Valle di determinatione.*] Ioel. 5.6. *Turmæ turmæ* בְּעֵמֶק הַחֲרוּץ *in valle decisionis, quia propè est dies Domini* בְּעֵמֶק הַחֲרוּץ *in valle decisionis.* Cõpositũ est ex עמק & חרץ.

עֵמֶק הַמֶּלֶךְ Nomen proprium loci, qui & עֵמֶק שָׁוֵה dicebatur. Emec hamelec. [*Valle di Rè.*] Ibi rex Sodomæ, Abrahã, & Melchisedec conuenerunt. Gen. 14.17. *Ad vallem planam, ipsa est,* עֵמֶק הַמֶּלֶךְ *vallis regis.* Ibi statuam in monimẽtum sibi posuit Absalom, vt 2. Sam. 18.19. *Quæ est* בְּעֵמֶק הַמֶּלֶךְ *in valle regis.* Compositum est ex עמק & מלך.

עֵמֶק הַשִּׂדִּים Nomen proprium loci, sic dicti, vel à שדה, quòd fortasis quàm plurimos agros contineret, vel à שדד, quòd occatos agros haberet, vel tandem à שיד mutatione solita ס in ש quòd ibi calx fieret. [*Valle di cãpi, ouero di calcina.*] Hic aliquando à nouem regibus pugnatũ est, dein non multo post temporis interuallo mare salsum efficitur. Gene. 14.3. *Oẽs isti conuenerunt ad* עֵמֶק הַשִּׂדִּים *ad vallẽ Sidim, ipsum est mare salis.* Ibi vide oía. Cõpositũ est ex עמק & שדים.

לענות	עָנִי בֶאֱמֶת יִשְׁעֶךָ :	*Respondere in veritate saluetem.(auxiliari salute.)Tſal.69.14.*
לענות	הַאֲרָעָתָ עָנָה אֶת דָּגָן וגו׳	*Terram respondere (auxiliari) tritico,&c.Hoſ.2.22.*
לענות	הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲנֶה בָאֵשׁ וגו׳ :	*Deum respondere in(cum)igne, &c. 1.Reg.18.24.*
לענות	וְעָנָה גְאוֹן יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו :	*Superbiam alicuius respondere in faciem eius.Hoſ.5.5.*
לענות	וְאֶעֱנֶה חֹרְפִי דָבָר :	*Respondere verbum exprobranti. Tſal.119.42.*
לענות	הַעֹנִים אֹתוֹ דָבָר :	*Respondere alicui verbũ. Ier.44.19.*
לענות	יַעַן יי׳ אֶת הַמַּלְאָךְ וגו׳ דְּבָרִים טוֹבִים וגו׳ :	*Respondere verba bona,verba conſolatoria.Zac.1.13.*
לענות	חֲכָמִים יַעֲנֶה רַעַת רוּחַ :	*Sapientem reſpondere ſcientiam venti.Iob.15.2.*
לענות	דָּרַשְׁתִּי אֶת יי׳ וַעֲנָנִי :	*Quærere Dominum,& reſpondere tibi.Tſal.34.5.*
לענות	הֵידֵד כַּדַּרְכִּים יַעֲנֶה	*Reſpondere celeuſma ſicut calcãtes. Ier.25.30.*
לענות	וְעָנוּ עָלֶיךָ הֵידֵד :	*Reſpondere celeuſma ſuper aliquid. Iere.51.14.*
לענות	רַכַּרַת פְּנֵיהֶם עָנְתָה בָם :	*Agnitionem vultus reſpõdere in aliquem.Eſa.3.9.*
לענות	וַיַּעֲנוּ כְּהַלֵּל וּכְהוֹדוֹת לַיי׳ :	*Reſpondere in laudare, & celebrare Dominum.Eſd.3.11.*
לענות	וּמֵהֲמוֹנָם לֹא יַעֲנֶה :	*Non reſpondere(humiliari)ob ſtrepitum aliquorum.Eſa.31.4.*
לענות	וְעָנִיתָךְ תַּרְבֵּנִי ;	*Augere aliquem reſpondere tuo.Hebraiſmus illuſtrandus. 2.Samuel. 22.36.*
לענות	זְמִיר עָרִיצִים יַעֲנֶה :	*Pulſationem tyrannorum,humiliari. Eſa.25.5.*
לענות	וְחַטֹּאתֵינוּ עָנְתָה בָּנוּ :	*Peccatorum (quodlibet) reſpondere in aliquem. Eſa.59.12.*
לענות	וְלֹא עָנָהוּ יי׳ גַּם בַּחֲלֹמוֹת וגו׳ :	*Deum non reſpondere neque in ſomnijs,&c. 1.Sam.21.6.*
לענות	אֶעֱנֶה אַף אֲנִי חֶלְקִי :	*Reſpondere partem ſuam.Iob.32.17*
לענות	אֶרְעֶה כְּלִין יַעֲנֵנִי :	*Cognoſcere dictiones (quibus alter) tibi reſpondeat.Iob.23.5.*
לענות	אֲנִי יי׳ אֶעֱנֶם :	*Dominum reſpondere(auxiliari)alicui.Eſa.41.17.*
לענות	וְעָנְתָה שָׁמָּה כִּימֵי נְעוּרֶיהָ :	*Reſpondere(reſonare)ſicut diebus iuuentutis.Hoſ.2.15.*
לענות	וּלֹא יָכְלוּ אֶחָיו לַעֲנוֹת אֹתוֹ :	*Non poſſe reſpondere.Gen.45.3.*
לענות	אַל תַּעַן כְּסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ :	*Non reſpondere ſtulto ſecundum ſtultitiam eius.Pro.26.4.*
לענות	עֲנֵה כְסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ :	*Reſpondere ſtulto ſecundum ſtultitiã eius.Pro.26.5.*
לענות	וְהַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת הַכֹּל :	*Argentum reſpõdere(auxiliari) omnibus rebus.Eccleſ.10.19.*
לענות	יִכְּפִיס מֵעֵץ יַעֲנֶה :	*Laqueare reſpondere lapidi. Abac. 2.11.*
לענות	לֵב צַדִּיק יֶהְגֶּה לַעֲנוֹת :	*Cor meditari ad reſpondendum.Pro. 15.28.*
לענות	תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ :	*Linguam reſpondere (reſonare) dictum alicuius. Tſal.119.172.*
לענות	אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד :	*Affligi(quid ſi reſpõderẽ?)multum. Tſal.116.10.*
לענות	אָחֵר עָנִי :	*Accelerare,reſpondere.Tſal.69.18*
לענות	הֲלוֹא לֵיהוָה יַעֲנוּ בַּמַּחֲלוֹת וגו׳ :	*Reſpõdere(reſonare)alicui in tibijs. 1.Sam.21.11.*
לענות	עָנִי בַּמֶּרְחָב יָהּ :	*Deum reſpondere(auxiliari)in latitudine.Tſal.118.5.*
לענות	וַיַּעֲנוּ בְנֵי יַעֲקֹב וגו׳ בְּמִרְמָה	*Reſpõdere in(cum)fraude, & loqui. Gen.34.13.*

עָנָה Nomen fœmininum genere, ſine plurali, qd̃ bis legitur in ſcriptura ſacra. Delicata, delitijs affluens, delicatè nutrita. [*Dõna delicata, vſa al buon tempo, ſenza ſapere che coſa ſia faſtidio.*] Deut.28. 56. *Tenera in te,* עֲנָגָה וְהֲעֻנָּגָה *& delicata,&c.* Eſa. 47. 1. *Neque enim addes,(vt)te vocent teneram* עֲנֻגָּה *& delicatam.*

עָנַד Verbum Cal actiuum, perfectum, ſuſcipiens affixa, quod habet has dictiones tm̃ in Biblijs.

אֶעְנָדֵנוּ	Futurum.
עָנֹד	Imperat.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, vel potius ſynonimis veteris, quæ vide in קָשַׁר. Ligauit. [*Legare.*] Quidam cõferunt cum עָדָה, quod eſt ornare, ceu ornatus cauſa adnectere. [*Legare per ornamento.*] Bis inuenitur.

גרגר	עָנְדֵם עַל גַּרְגְּרֹתֶיךָ :	*Ligare aliqd ſup gutture.Pro.6.21.*
עטרים	אֶעְנְדֵנוּ עֲטָרוֹת לִי :	*Ligare aliquid (veluti)coronas ſibi. Iob.31.36.*

עָנָה Verbum Cal commune, ex quieſcentibus Lamed He, ſuſcipiens affixa ſic flectit in Biblijs.

עָנָה עָנִיתָ עָנִיתִי עָנִינוּ עָנָךְ עָנְתָהוּ עָנָם עָנִיתִנִי עָנִיתָם (עָנִיתִיךָ)	עָנָתָה עָנִיתֶן	Præteritum.
עָנֶה עָנִים עָנֵךְ עָנֵהוּ (יַעֲנֶךָ יַעֲנֵהוּ יַעֲנֵנוּ יַעֲנֶה יַעֲנֶם אֶעֱנֶהוּ אֶעֱנֵם אֶעֱנִי תַּעֲנִי תַּעֲנֶם תַּעֲנִי יַעֲנוּ)		Part.p̃ſ.
אֶעֱנֶה אוֹ אַעֲנֶה תַּעֲנֶה אוֹ תַּעַן יַעֲנֶה וְאַעַן וְיַעַן אַעֲנֵךָ אַעֲנֵהוּ אַעֲנֵנוּ תַּעֲנֶה תַּעַן תַּעֲנֵךְ תַּעֲנֶהָ	יַעֲנוּ תַּעֲנוּ תַּעֲנֵהוּ יַעֲנוּהָ תַּעֲנִינָה	Fut.
עָנֵה אוֹ עֲנוּ עָנִי עֲנֻנוּ		Imperat.
עָנוֹת לַעֲנוֹת מֵעָנוֹת עָנְתֵךְ		Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. Habet verò quaſdã voces communes cum ſuo Hiphil הענה, ibi vide. יען, eſt etiam nomen, & עָנוּת, vt in deriuatiuis habes. Reſpondit. [*Reſpondere.*] Verbum notum & frequẽs, latiſsimeque patens, nam vſurpatur etiam pro incipere loqui, reſonare, reſpondere vel verbo, vel re ipſa, exaudire petitionem implere, & huiuſmodi. Nonnunquàm verò neutrum eſt, & per translationem ſignificat humiliari, humilẽ eſſe, affligi, quòd fortaſsis huiuſmodi viro opus ſit aliorum reſponſione & auxilio, in rebus neceſſarijs, vel quòd reſpondens meditatione quodam modo affligatur. Vide etiam Pihel ſequẽs. Si quis meliora habet, in medium proferat. [*Affliggerſi, eſſere afflitto, humile.*] Rarò deriuatur à ſignificatione עָנַן, vt quidam volũt, pro occupari, ſollicitum, anxium eſſe, quod ferè idẽ eſt. [*Occuparſi, affliggerſi in alcuna facenda.*] Conſtruitur abſolutè cum accuſatiuo tam affixo, quàm diſiuncto, & cũ præpoſitionibus ב ל, efficitq; varia dicendi genera elegantiarum plena, quorum aliquot in ſequentibus annotabis.

לענות	וַיַּעַן עָפְרוֹן וגו׳ בְּאָזְנֵי בְנֵי חֵת	*Reſpondere in auribus aliquorum. Gene.23.10.*
לענות	לֹא יַעֲנֶנּוּ אַחַת מִנִּי אָלֶף :	*Nõ reſpõdere vnũ ex mille. Iob 9.3*
לענות	עֲנֹת אַיִּם בְּאַלְמְנוֹתָיו וגו׳ :	*Picas reſpondere(reſonare) in palatijs,&c.Eſa.13.22.*
לענות	אֵין קוֹל וְאֵין עֹנֶה וגו׳ :	*Reſpondentem non eſſe, &c. 1.Reg. 18.29.*
לענות	לֵאל הָעֹנֶה אֹתִי בְּיוֹם צָרָתִי :	*Deum reſpõdere (exaudire) alicui in die anguſtiæ.Gen.35.3.*
לענות	בֶּאֱמוּנָתֶךָ עֲנֵנִי בְּצִדְקָתֶךָ :	*Reſpondere in veritate in iuſtitia. Tſal.143.1.*
לענות	וְעָנִתָה וְאָמַרְתָּ וגו׳ :	*Reſpõdere, & dicere,etc. Deut.25.9*
לענות	עֹנֶה אֲמָרָיו מִכֶּם :	*Reſpõdere dictis alicuius.Iob.32.12*

	עֲנָבֵי עֲנָבִים . Vua iam matura, כְּמָדֵר verò eſt vua flores, & בסר immatura, vt ſuis locis dictũ. [*Vua, grano d'vua.*] Inuenitur in ſequentibus tantummodo.	
אכל	וַעֲנָבִים לֶחֱיִם וְיַבֵּשִׁים לֹא יֹאכַל :	*Non edere vuas recentes vel ſiccas. Num.6.3.*
אכל	וַאֲכַלְתָּ עֲנָבִים כְּנַפְשְׁךָ שָׂבְעֶךָ	*Edere vuas, ſecundum animam tuam (ita vt libet, ſit) ſaturitas. Deut. 23.35.*
אשכול	וְאֶשְׁכּוֹל עֲנָבִים אֶחָד :	*Botrus vuarum.Num.13.24.*
אמיס	וְאַהֲבֵי אֲשִׁישֵׁי עֲנָבִים :	*Amare phialas vuarum. (vini.)Hoſ. 3.1.*
בכור	יְמֵי בִכּוּרֵי עֲנָבִים :	*Dies primitiuorum vuarum. Nume. 13.20.*
גפן	אֵין עֲנָבִים בַּגֶּפֶן :	*Vuas non eſſe in vite.Ier.8.13.*
דם	וּבְדַם עֲנָבִים סוּתֹה :	*Lauare veſtimẽtum in ſanguine vuarum.(vino.)Gen.49.11.*
דם	וְדַם עֲנָב תִּשְׁתֶּה חָמֶר :	*Bibere ſanguinem vuæ merum.Deut. 32.14.*
דרך	וּדְרַךְ עֲנָבִים בְּמִשֵּׂךְ הַזָּרַע :	*Calcare vuas.Amoſ.9.13.*
הבשיל	הִבְשִׁילוּ אֲשִׁכֹּלֹתֶיהָ עֲנָבִים :	*Botros maturare vuas.Gen. 40.10.*
יין	וְאַף יַיִן עֲנָבִים וּתְאֵנִים וגו׳ :	*Afferre vinum,vuas, ficus, &cæte. Neh. 13.15.*
לקח	וַיִּקַּח אֶת הָעֲנָבִים וגו׳ :	*Accipere vuas, & exprimere, &c. Gen.40.11.*
מדבר	כַּעֲנָבִים בַּמִּדְבָּר מָצָאתִי יִשְׂרָאֵל :	*Vuæ in deſerto. Hoſ.9.10.*
נזיר	וְכָל מִשְׁרַת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה	*Non bibere expreſſionem vuarum. Num.6.3.*
נזיר	וְאֶת עִנְּבֵי נִזְרֶךָ לֹא תִבְצֹר :	*Non vindemiare vuas ſeparationis. Leuit.25.5.*
עשה	וַיִּקַּו לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וגו׳ :	*Facere vuas, &c. Eſaias 5.2. Vide etiam ver.4.*
רוש	עִנְּבֵמוֹ עִנְּבֵי רוֹשׁ :	*Vua toxici. Deut.32.32.*

Deriuatiua huius ſunt עָנָב עֲנוּב .

עָנָב Nomen proprium ciuitatis montanæ, quã deletis gigantibus Iudæ tribus occupaſſe legimus. Anab. [*Anaba.*] Ioſ.11:21. *Ex* עָנָב *Anaba, &c.* Et 15.49. יָנוּב *Et Anaba.* Quid verò ſi denominata fuerit à ſequenti עָנוּב ?

עָנוּב Nomen proprium viri ex tribu Iudæ, à quo ſuperior ciuitas forſan denominata fuit. Anub. [*Anubo.*] 1.Paralip. 4. 8. *Et Cozus genuit* אֶת עָנוּב *Anubum.*

עָנַג Verbum Pihel actiuum perfectum, quod nõ legitur in Biblijs niſi in participio paſsiuo fœminino ſemel מְעֻנָּגָה, nec ob id tamen alia formare ſecundum canones grammaticæ, penitus abſurdum eſſe iudico. Delicata, in delitijs nutrita, delicatè degens, & dicitur tàm de animo, quàm de corpore. [*Delicata, donna delicioſa, di buon tempo, ſenza alcun faſtidio.*] Iere.6.2. ad domum elegantem tranſtulit. *Domui,* וְהַמְּעֻנָּגָה *& delicatæ ſimilis fui.* Locus illuſtrandus.

Deriuatiua huius ſunt התענג עֹנֶג עֲנוּגָה תַּעֲנוּג .

עֹנֶג Nomen formæ maſculinæ, quod bis tantum legitur in ſcriptura ſacra, ſine plurali. Delitium, delectatio tàm animi, quàm corporis. [*Delicie, delicatezza, ſpaſſo, piacere, delettatione.*]

	וְתִגֵּים בְּהֵיכְלֵי עֹנֶג :	*Palatia delitij. Eſa. 13.22.*
	קָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג :	*Vocare ſabbatum delitiũ. Eſa. 58.13*

עָנֹג Nomen maſculinum genere, ſine plurali, quod ſemel legitur in Biblijs. Delicatus, delitioſus, delitijs affluens, delicatè nutritus. [*Huomo d'appiacere, di buon tempo, che viue allegramente, che gode ſenza alcun faſtidio.*] Deut. 28. 54. *Vir tener in te,* וְהָעָנֹג *& delicatus valdè.*

	הַשָּׁבָעוֹת :	*Exo.25.26.*
עזות	לְעַזַּת מִצָּחָם :	*Dare frontem alicuius duram oppoſitioni frontis aliorum. Ezec.3.8.*
מסמר	מִשְׁמֶר לְעֻמַּת מִשְׁמָר :	*Cuſtodia oppoſitioni cuſtodiæ, 1.Par. 26.16.*
מסמרת	וַיַּפִּילוּ גּוֹרָלוֹת מִשְׁמֶרֶת לְעֻמַּת וגו׳ :	*Proijcere ſortes, cuſtodiam oppoſitioni.(cuſtodiæ)&c. 1.Par.25.8.*
נסח	וְהָאוֹפַנִּים יִנָּשְׂאוּ לְעֻמָּתָם :	*Eleuari oppoſitioni alicuius. Ezech. 1.20.*
ענס	לְעֻמַּת הָעֲצָה יְסִירֶנָּה :	*Auferre caudam oppoſitioni ſpinæ dorſi. Leuit.3.9.*
עסס	נִסְאַת זֶה לְעֻמַּת זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים :	*Facere aliquid oppoſitioni alterius rei.Eccleſ.7.16.*
פנים	לְעֻמַּת פְּנֵיהֶם :	*Dare vultum alicuius durum oppoſitioni vultus aliorum.Ezec.3.8.*
קול	וְקוֹל הָאוֹפַנִּים לְעֻמָּתָם :	*Vocem, eſſe oppoſitioni alicuius Eze. 3.13.*
קלע	לְעֻמַּת קֶלַע הַחֵצֶר :	*Oppoſitio. Exo.38.18.*
תרומה	לְעֻמַּת תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ :	*Oppoſitio eleuationis ſanctitatis. Ezec.45.6.*

Deriuatiuum huius eſt עמית ſequens.

עָמִית Nomen maſculinum genere, ſine plurali, qd̃ non legitur in ſcriptura ſacra, niſi cum affixis, quæ ſunt עֲמִיתִי עֲמִיתְךָ עֲמִיתוֹ . Socius, collega, ſic dictus forſitan à עִמָּת ſuperiori, quaſi è regione ſtãs, vt auxilietur. [*Socio, compagno.*] Vide רֵעַ . Duodecim vicibus tantum inuenitur.

אשת	וְאֵל אֵשֶׁת עֲמִיתֶךָ לֹא וגו׳ :	*Vxor collegæ. Leuit. 18.20.*
גבר	וְעַל גֶּבֶר עֲמִיתִי :	*Vir ſocius. Zac.13.7.*
הוכיח	הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת עֲמִיתֶךָ :	*Arguere ſocium.Leuit.19.17.*
הונה	וְלֹא תּוֹנוּ אִישׁ אֶת עֲמִיתוֹ :	*Kirum non opprimere ſocium. Leuit. 25.17.*
כחש	וְכִחַשְׁתֶּם בַּעֲמִיתוֹ :	*Mentiri in ſocium.Leuit. 5.21.*
מכר	וְכִי תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ :	*Vendere ſocio. Leuit.25.14.*
נתן	וְאִישׁ כִּי יִתֵּן מוּם בַּעֲמִיתוֹ :	*Dare maculam in ſocio.Leuit.24.19.*
עשק	אוֹ עָשֹׁק אֶת עֲמִיתוֹ :	*Fraudare ſocium.Leuit.5.21.*
קנה	אוֹ קָנֹה מִיַּד עֲמִיתֶךָ :	*Emere de manu ſocij.Leuit.25.14.*
קנה	תִּקְנֶה מֵאֵת עֲמִיתֶךָ :	*Emere a ſocio. Leuit.25.15.* (15.
שפט	בְּצֶדֶק תִּשְׁפֹּט עֲמִיתֶךָ :	*Iudicare ſocium in iuſtitia.Leuit. 19.*
שקר	וְלֹא תְשַׁקְּרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ :	*Virum non dicere mendacium in collegam.Leuit.19.11.*

נ ע

עַן Lege radices עון עין ענה, & obſerua dictiones, quæ remanent in ſcriptura cum his duabus tantum radicalibus.

עַן Aduerbium temporis Chaldaicum, quod legitur cum Caph כְּעַן, & ab eo formãtur inſuper כְּעֵת & כְּעִת, quæ omnia habentur ſuperius in כ ante ע, ibi vide.

עָנוּ	Require omnia hæc nomina paulò inferius, ſuis locis proprijs.
עָנִי	
עָנִי	
עָנִי	
עָנִי	

עָנַן Omnia duplicata habentur inferius, ſuo loco proprio.

עָנָב Nomen maſculinum genere, & declinatione, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs עָנָב עֲנָבוֹ

ענה

Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs cũ affixo עניתה, & dubitatur, ex qua radice sit, & quid ꝓpriè significet. Aliquibus radix est עון, & tempus determinatum interpretantur, sine vlla dictionis ratione, cum satius esset habitaculum expone re, nisi temporis significationẽ malles retinere ex Chaldaico, sicut & עֹן & עֹנָה, quod notes velim. Alij à עין, quasi oculorum obseruationem diceres, deriuant. Ego potius cum illis sum, qui radicem ענה censent esse, & cõpressionem, coitum, actum venereum hac voce satis or natè putent intelligi, quam phrasim & in Pihel habes. [*L'vso del matrimonio.*] Exo. 21. 10. *Si alteram accipiet sibi, (ei) cibum huius, operimentum,* וְעֹנָתָהּ *& compressionem (actum venereum) non diminuat.*

עָנָו

Nomen masculinum genere, & declinatione עָנָיִם, & in regimine עָנְיֵי. Mitis, mãsuetus, humilis, virtute עֲנוה modestiæ præditus, sic dictus per translationem, quòd afflictione tales vt plurimum reddantur homines. [*Mite, mansueto, humile, modesto.*] In aliquibus scripturæ locis עֲנָוִים legitur ab Hebræis עֲנִיִּים, sicut è conuerso hoc sæpius reperies positum pro illo, quemadmodum facilè ex te deprehendes vel ex ipsa lectione, vel ex Masarah. Loci aliquot obseruandi.

יֹאכְלוּ עֲנָוִים וְיִשְׂבָּעוּ :	*Mites edere, & saturari. Ps. 22. 27.*
לְהוֹשִׁיעַ כָּל עַנְוֵי אֶרֶץ סֶלָה :	*Saluare mansuetos terræ. Ps. 76. 10.*
יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט לַעֲנָוִי אָרֶץ :	*Arguere in rectitudine mansuetis (etos) terræ. Esa. 11. 4.*
לְבַשֵּׂר עֲנָוִים שְׁלָחָנִי :	*Euangelizare mites. Esa. 61. 1.*
וְדַרְכֵּ עֲנָוִים יְטֵו :	*Inclinare viã mãsuetorũ. Amos 2. 7*
וְלַשְׁבִּית עֲנְוֵי אָרֶץ :	*Cessare facere mansuetos. (afflictos) terræ. Amos 8. 4.*
לְחַבֵּל עֲנָוִים בְּאִמְרֵי שָׁקֶר וגו' :	*Deuastare mites, &c. Esa. 32. 7.*
וְלַעֲנָוִים יִתֵּן חֵן :	*Dare gratiam mitibus. Pro. 3. 34.*
וּמְחוֹנֵן עֲנָוִים אַשְׁרָיו :	*Gratos habere mites. Pro. 14. 21.*
וִיסִפוּ עֲנָוִים בַּיי שִׂמְחָה :	*Mites addere lætitiam in Domino. Esa. 29. 19.*
וַעֲנָוִים יִירְשׁוּ אָרֶץ :	*Mansuetos hæreditare terram. Psal. 37. 11.*
וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד :	*Aliquẽ esse mitẽ valdè. Num. 12. 3.*
מְעוֹרֵר עֲנָוִים יי' :	*Prorogare mansuetos. Psal. 147. 6.*
יְפַאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה :	*Decorare mansuetos in salute. Psal. 149. 4.*
תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יי' :	*Audire desiderium mansuetorum. Psal. 10. 17.*
תִּקְוַת עֲנָוִים תֹּאבַד לָנֶצַח :	*Spes mansuetorum. (afflictorum.) Psal. 9. 19.*

Radix est ענה.

עָנוּ

Require paulò inferius in עָנִי, & nota.

עֲנוה / עָנוה

Nomen fœmininum genere sub duplici forma, sine plurali, & cum affixo עֲנוֹתְךָ. Humilitas, mansuetudo, modestia, virtus animi, quam quis habet, עָנוּ appellatur, per translationem ab afflictione sic dicta, quòd ea mites & humiles vt plurimum euadimus. [*Mansuetudine, benignità, modestia.*] Loci obseruandi.

בַּקְּשׁוּ עֲנוה וגו' :	*Quærere modestiam. Soph. 2. 3.*
וַעֲנוֹתְךָ תַּרְבֵּנִי :	*Modestiam augere facere aliquem. Psal. 18. 36.*
עֵקֶב עֲנוה יִרְאַת יי' :	*Timorem Domini (esse acquiri) propter modestiam. Pro. 22. 4.* (33
וְלִפְנֵי כָבוֹד עֲנוה :	*Humilitatẽ esse ante gloriã. Pro. 14.*
וַעֲנוה צֶדֶק :	*Humilitas iustè. Locus illustrandus. Psal. 45. 5.*

פחל	וַתָּחֶל לְעַנּוֹתוֹ :	*Incipere ad affligendum. Iud. 16. 19*
הכה	מַכֵּה אֱלֹהִים וּמְעֻנֶּה :	*Percussus & afflictus. Esa. 53. 4.*
הרעיב	וַיְעַנְּךָ וַיַּרְעִבֶךָ וגו' :	*Affligere aliquem, & fame afficere, &c. Deut. 8. 3.*
זרע	אֲעַנֶּה אֶת זֶרַע דָּוִיד וגו' :	*Affligere semẽ alicuius. Aleph quie scit. 1. Reg. 11. 39.*
חזק	וַיְחַזֵּק מִמֶּנָּה וַיְעַנֶּהָ וגו' :	*Fortiorem esse aliqua, & comprimere eam, &c. 2. Sam. 13. 14.*
טמא	טֻמְאַת הַנִּדָּה עֲנִי הָיָה :	*Comprimere immundam remotione. Ezec. 22. 10.*
יום	שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ :	*Lętificare sicut dies, quibus afflixeris aliquos. Psal. 90. 15.*
כוח	עִנָּה בַדֶּרֶךְ כֹּחִי :	*Affligere vim alicuius (in) itinere. Psal. 102. 24.*
לב	כִּי לֹא עִנָּה מִלִּבּוֹ :	*Non affligere ex corde. Thr. 3. 11.*
מות	וְאַת פִּלַגְשִׁי עִנּוּ וַתָּמֹת :	*Comprimere aliquam, & mori. Iud. 20. 5.*
מחלת	עַל מַחֲלַת לַעֲנוֹת :	*Præfectus super Mahalath ad respõdere faciendum. (affligendum.) Psal. 88. 1.*
מעכר	וְכַל מִשְׁבָּרֶיךָ עִנִּיתָ סֶלָה :	*Respondere facere fluctus. (vel affligere fluctibus; fluctus.) Ps. 88. 8.*
נחלה	וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ :	*Affligere hereditatem Dei. Ps. 94. 5*
נפש	תְּעַנּוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם :	*Affligere animam. (est dolore peccatorum affici. Leuit. 16. 29.*
נפש	עֲנִיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי :	*Affligere animam (in) ieiunio. Psal. 35. 13.*
נשים	נָשִׁים בְּצִיּוֹן עִנּוּ וגו' :	*Comprimere mulieres, & virgines. Thr. 5. 11.* (10
סבל	לְמַעַן עָנְתוֹ בְּסִבְלֹתָם :	*Affligere aliquos ĩ oneribus. Exo. 1.*
עוד	וְעַנְּתִיךָ לֹא אֹסִיף עוֹד :	*Non affligere amplius. Nah. 1. 12.*
עגל	כְּרָם חֶמֶד עַנּוּ לָהּ :	*Respondere (resonare) facere alicui. Esa. 27. 2.*
עגן	וְעַנּוּ אֹתָם :	*Affligere aliquos. Gen. 15. 13.*
עשה	הִנֵּנִי עֹשֶׂה אֶת כָּל מְעַנֶּיךָ וגו' :	*Facere cum affligentibus, &c. Soph. 3. 19.*
קול	קוֹל עֲנוֹת אָנֹכִי שֹׁמֵעַ :	*Audire vocem respondere faciẽtis. Exo. 32. 18.*
רב	וְרֹב צְדָקָה לֹא יְעַנֶּה :	*Multitudinem iustitiæ (Deum) nõ affligere. Iob. 37. 22.*
רגל	עִנּוּ בַכֶּבֶל רַגְלָיו :	*Affligere pedes (in) compede. Psal. 105. 18.*
שכב	וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ וַיְעַנֶּהָ :	*Cubare cum aliqua, & comprimere eam. Gen. 34. 2.*

עֻנָּה

Verbum Pohal superioris passiuum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

עֻנִּיתִי	Præteritum.
תֵּעֻנֶּה	Futurum.
עֻנּוֹתוֹ	Infinitiuus.

Cætera, si opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. עֻנּוֹתוֹ nonnullis est potius nomen. Humiliatus, humilis, afflictus ꝓpriè redditus est. [*Fù humiliato, afflitto.*] Vide in Pihel. Inuenitur forsitan in sequentibus locis tantummodo.

זכר	זְכֹר יי' לְדָוִד אֵת כָּל עֻנּוֹתוֹ :	*Recordari affligi alicuius. Ps. 132. 1.*
טוב	טוֹב לִי כִּי עֻנִּיתִי :	*Bonũ esse, quòd affligaris. Ps. 119. 72*
כפש	כִּי כָל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא תֵעֹנֶה וגו' :	*Animã non affligi, &c. Leui. 23. 29*

עָנָה

Nomen propriũ viri soceri Esau. Anah. [*Ana*] Gen. 36. 2. *Et Aholibamam filiam* עָנָה *Anæ, &c.* Hunc arbitror eũdem esse, qui primus asinos equabus super induxit, & mulos procreare fecit, vt ibidem habes ver. 25. וְעָנָה *Et Anas: ipse est* עָנָה *Anas, &c.*

Fuit alter Anas filius Seir, & superioris patruus, vt ibidem, ver. 21. וְעָנָה *Et Anas.* Confer locos.

מוס	עֲנִיתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו וגו' :	*Respondere ante aliquẽ, &c. Deut. 31. 21.*
שלם	אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת שְׁלוֹם פַּרְעֹה :	*Deum respondere pacem alicuius. Gen. 41. 16.*
שלם	אִם שָׁלוֹם תַּעֲנֶךָּ וגו' :	*Ciuitatem respondere alicui pacem. (pacificè.) Deut. 20. 11.*
שמים	יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ :	*Deum respondere (exaudire) alicui de cœlo sanctitatis suæ. Ps. 20. 7.*
שמים	אֶעֱנֶה נְאֻם יי' אֶעֱנֶה אֶת הַשָּׁמַיִם וגו' :	*Deum respõdere (auxiliari) cœlis, & cęlos terræ. Hos. 2. 21.*
שפת	שִׂפְתֶיךָ יַעֲנוּ בָךְ :	*Labia alicuius respondere in aliquẽ. Iob. 15. 6.*
שקר	שֶׁקֶר עָנֶה בְאָחִיו :	*Respõdere (testificari) mendacium in fratrem suum. Deut. 19. 18.*
תורים	עֲנִי לַיי' בְּתוֹדָה :	*Respondere (resonare) Domino in cõfessione. Psal. 147. 7.*

Cęterum & in Chaldaico idiomate hoc verbũ idem significat, quod in Biblijs sic flectitur.

עָנָה / עָנָה / עָנוּ	Præteritum.
עָנִין	Part. præs.

Dan. 2. 5. עָנָה *Respondit rex, & ait.* Et ver. 7. עָנוּ *Respondẽrunt secũdo.* Et 5. 10. עָנָת *Respondit regina.* Et sic ĩ reliqs.

Deriuatiua huius & composita sunt בֵּית עֲנוֹת בֵּית עֲנוֹת יַעֲנֵה יַעֲנֵי מַעֲנֶה מַעֲנִית עֹנָה עֹנָה הָעֹנָה הַתַּעֲנֶה יַעַן עֲנִיָּה עֲנִיּוֹת עֲנִי עֲנִיָּה עֲנִיָּה עֲנִיִּים עֲנִיָּן עֲנִיָּתוֹ עֲנִיתִי עֲנִיתָה עֲנִיתָהּ עֲנִיתָם עֲנִיתָן עֲנִיתֶךָ עֲנִיתֶם עֲנִיתֶן עֲנִיתִי עֲנִיתִיךָ עֲנִיתִיהָ עֲנִיתִיהוּ עֲנִיתִיהָן עֲנִיתִיהֶם עֲנִיתִיהֶן עֲנִיתִיךָ עֲנִיתִיכֶם עֲנִיתִיכ

	וְעַנְמֶלֶךְ	*Et Separaitæ comburunt filios suos igne Adrameleco, & Anameleco idolis Sepharuaim.* Compositum est ex ענה vel ענן & מלך .
	עָנָן	Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עָנָן עָנָן עֲנָנִים . Nubes. [*Nube, nuuola.*] Vide עב . Loci aliquot obseruandi.
אכן	וְעָנָן אָבָק רַגְלָיו :	*Nubem esse puluerem pedum Dei. Nah.1.3.*
בקר	וְחַסְדְּכֶם כְּעָנָן בֹּקֶר :	*Nubes matutina. Hos.6,4.*
גדל	עָנָן גָּדוֹל וְאֵשׁ וגו' :	*Nubes magna. Ezec. 1. 4.*
התריך	וְהִתְהַלֵּךְ הֶעָנָן עַל הַמִּשְׁכָּן וגו' :	*Nubem prolongare (diu manere) super aliquid. Num.9.19.*
הועיע	וְהִפִּיעַ אוֹר עֲנָנוֹ :	*Lucem (solem, vel luce) illustrare nubem. Iob 37.15.*
הנחה	וַיַּנְחֵם בֶּעָנָן יוֹמָם :	*Ducere aliquos (in) nube. Ps.78.14.*
הפין	יַפִּיץ עֲנָן אוֹרוֹ :	*Lucem (solē, vel luce) dispergere nubem. Iob 37.11.*
הפאם	וְכֶעָנָן חֲטֹאתֶיךָ :	*Delere sicut nubem peccata. Esaias 44.22.*
חשך	וַיְהִי הָעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ :	*Nubem & obscuritatem esse. Exod. 14.20.*
חשך	חֹשֶׁךְ עָנָן וַעֲרָפֶל :	*Obscuritas, nubes, & caligo. Deut. 4.11.*
יום	יוֹם עָנָן :	*Dies nubis. Ezec. 30.3.*
יום	כְּיוֹם עָנָן וַעֲרָפֶל :	*Dies nubis & caliginis. Ezec. 34.12*
עשה	עָנָן יוֹמָם וגו' :	*Creare nubem super aliquid interdiu, &c. Esa.4.5.*
ירד	וַיֵּרֶד יי' בֶּעָנָן :	*Deum descendere in nube. Exo.34.5*
ככד	וְעָנָן כָּבֵד עַל הַהָר :	*Nubem grauem (densissimam) esse super montem. Exo.19.16.*
כלה	כִּלָּה עָנָן וַיֵּלֶךְ :	*Nubem finire, & abire. Iob 7.9.*
כסה	וַיְכַס הֶעָנָן אֶת הָהָר :	*Nubem tegere montem. Exo.24.15.*
כסה	הוּא עָנָן יְכַסֶּנָּה :	*Nubem tegere aliquam vrbē. Ezec. 30.18.*
כסה	שֶׁמֶשׁ בָּעָנָן אֲכַסֶּנּוּ :	*Tegere solem (in) nube. Ezec. 32.7.*
כסה	כְּעָנָן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ תִּהְיֶה :	*Esse vt nubem ad tegendum terram. Ezec. 38.9.*
מלא	וְהָעָנָן מָלֵא אֶת בֵּית יי' :	*Nubem replere domum Dei. 1.Reg. 8.10.*
מלא	הָעָנָן מִלֵּא אֶת הֶחָצֵר :	*Nubem replere atrium. Ezec.10.3.*
מקע	וְלֹא נִבְקַע עָנָן תַּחְתָּם :	*Nubem non disrumpi sub aquis. Iob 26.8.*
מלא	וּמָלְאָה הַבַּיִת אֶת הֶעָנָן :	*Domum repleri nube. Ezec.10.4.*
עלה	וּבְהַעֲלוֹת הֶעָנָן וגו' :	*Nubem eleuari, &c. Exo.40.36.*
נראה	וְנִרְאֲתָה הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן :	*Arcum (iridem) videri in nube. Genes.9.14.*
מראה	וְהִנֵּה כְבוֹד יי' נִרְאָה בֶּעָנָן :	*Gloriā Dei videri ī nube. Exo.16.10*
מראה	כִּי בֶעָנָן אֵרָאֶה וגו' :	*Deum videri in nube. Leuit.16.2.*
נתן	אֶת קַשְׁתִּי נָתַתִּי בֶּעָנָן :	*Dare (ponere) arcum (iridem) in nube. Gen.9.13.*
סביב	עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו :	*Nubem & caliginem esse circuitus Dei. Psal.97.2.*
סור	וְהֶעָנָן סָר מֵעַל הָאֹהֶל :	*Nubem recedere desuper aliquid. Num.12.10.*
סכך	סָכְתָה בֶעָנָן לְךָ :	*Obtegere nube sibi. Thr.3.15.*
עב	הִנֵּה אָנֹכִי בָא אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָנָן :	*Deum venire in densitate nubis. Exo.19.9.*
עלה	הִנֵּה כַּעֲנָנִים יַעֲלֶה :	*Ascendere sicut nubes. Ier. 4.13.*
עמד	וַעֲנָנְךָ עֹמֵד עֲלֵיהֶם :	*Nubē stare super aliquid. Nu.14.14*
עמוד	כְּעַמּוּד עָנָן וגו' :	*Columna nubis, &c. Exo.13.21.*
עמד	בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם :	*Deum loqui in columna nubis. Psal. 99.7.*
ענן	כַּעֲנִי עָנָן עַל הָאָרֶץ :	*Obducere nube sup terrā. Gen.9.14*
פרס	פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ :	*Expandere nubē operimento (in operimen-*

שכח	הִשְׁכַּח עֲנִיֵּנוּ וְדַכְּאוֹנוּ :	*Obliuisci afflictionis & oppressionis alicuius. Psal.44.25.*
שמע	כִּי שָׁמַע יי' אֶל עָנְיֶךָ :	*Deum auscultare (ad) afflictionē alicuius. Gen.16.11.*

Radix est ענה .

עַנִּי Nomen proprium Leuitæ. Vni. [*Vnio.*] 1.Paral. 15.18. וְעַנִּי *Et vnius.*

Fuit alter Vnius & ipse Leuita, de quo Neh. 12. 9. quamuis ibi scribatur cum Vau, sed Hebræi constāter ex Masara cum Iod legunt, vt arbitrer esse Iod protractum ob aliquod mysterium nobis incognitum. וְעָנוּ *Et Vnius.* Radix est ענה .

עֲנִיָּה Nomē femininum genere, sine plurali, quod tamen formare poteris, cum opus erit, iuxta regulas grammaticales. Humilis, misera, oppressa, afflicta. [*Meschinella, afflitta.*] Vide עָנִי . Loci notādi, in quibus forsitan inuenitur.

הקשיבי	הַקְשִׁיבִי לְאִשָּׁה עֲנִיָּה עֲנָתוֹת	*Anatotham afflictam sentire facere alicubi. Esa.10.29.*
סער	עֲנִיָּה סֹעֲרָה לֹא נֻחָמָה :	*Afflicta, conturbata, &c. Esa.54.8.*
שמע	שִׁמְעִי נָא זֹאת עֲנִיָּה וגו' :	*Afflictam auscultare, &c. Esa.51.21*

Radix est ענה .

עֲנִיָּה Nomen proprium viri ex genere Leuitarū, vt censeo. Anaiah. [*Anaia.*] Neh.8.5. וַעֲנִיָּה *Et Anaias.* Ast cap.10. 23. inter Principes populi connumeratur. עֲנִיָּה *Anaias.* Expende locos. Compositum est ex ענה & יה .

עָנִין Nomen masculinum genere, sine plurali, suscipiēs affixa, quæ sunt in Biblijs עָנִין עָנִין עָנִינוֹ — Afflictio, cura, solicitudo, occupatio, quę animam & corpus affligat. [*Afflittione, pensiero ch'affligge, occupatione graue.*] Octo vicibus tantum in Ecclesiaste legitur.

כעס	וְכַעַס עָנְיָנוֹ :	*Occupationem esse indignationem. Eccles.2.23.*
כתן	וְלַחוֹטֵא נָתַן עִנְיָן לֶאֱסֹף וגו' :	*Dare occupationem ad congregandum, &c. Eccles.2.26.*
ראה	רָאִיתִי אֶת הָעִנְיָן אֲשֶׁר וגו' :	*Videre occupationē, quam Deus dedit, &c. Eccles.3.10.*
ראה	לִרְאוֹת אֶת הָעִנְיָן אֲשֶׁר וגו'	*Videre occupationem, quæ fit, &c. Eccles.8.16.*
רב	כִּי בָא הַחֲלוֹם בְּרֹב עִנְיָן :	*Somnium venire in multitudine occupationis. Eccles.5.3.*
רוע	הוּא עִנְיָן רָע נָתַן וגו' :	*Occupatio mali, quā dedit Deus, &c. Eccles.1.13.*
רוע	וְעִנְיָן רָע הוּא :	*Aliquid esse occupationem mali. Eccles. 4. 8.*
רעע	וְאֹבֵד הָעֹשֶׁר הַהוּא בְּעִנְיַן רָע :	*Aliquid perire in occupatione mali. Eccles.5.13.*

Radix est ענה .

עִנֵּם Require superius in y antè י , suo loco proprio.

עֲנִים Nomen proprium ciuitatis montanæ in tribu Iudæ. Anim. [*Anima.*] Ios.15.49. וְעֲנִים *Et Anima.*

עָנָם Nomen proprium ciuitatis fęmininum genere, quam tribus Issachar Leuitis pro habitatione tradidit. Anem. [*Anema.*] 1.Par.6.72. וְאֶת עָנָם *Et Anema cum suburbijs illius.*

עֲנָמִים Nomē proprium filij Mizraim. Anamim. [*Anamimo.*] Gen.10.13. וְאֶת עֲנָמִים *Et Anamimum.* Quid si plurale sit nomen populi? Expende locum accuratius.

עַנְמֶלֶךְ Nomen proprium idoli, quod sub equi figura, vt omnes ferè censent à Sepharuitis adorabatur. Anamelec. [*Anameleca.*] 2.Reg.17.31.

Radix est ענה .

עָנִי Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, q̄ sunt in Biblijs עָנִי עָנִיִּים עָנְיִי עָנְיֶךָ . Humilis, miser, oppressus, afflictus, præsertim ob paupertatem. [*Meschinello, pouerello, afflitto, oppresso da pouertà.*] Vide in sua radice ענה in Cal & Pihel, cur sic dicatur. Synonima verò vide in אֶבְיוֹן . In aliquibus locis plurale עֲנִיִּים legitur ab Hebræis עֲנִיִּים , vt illic diximus. Loci aliquot obseruandi.

אכיון	וְאֶבְיוֹן עָנִי :	*Aliquem esse miserum & pauperē. Psal.40.18.*
איש	וְאִם אִישׁ עָנִי הוּא וגו' :	*Vir miser. Deut.24.12.*
איש	יִרְדֹּף אִישׁ עָנִי וְאֶבְיוֹן וגו' :	*Persequi virum miserum & pauperem. Psal.109.16.*
אכל	כְּמוֹ לֶאֱכֹל עָנִי בְּמִסְתָּר :	*Edere miserū in abdito. Abac.3.13.*
גזל	גְּזֵלַת הָעָנִי בְּבָתֵּיכֶם :	*Rapinam oppressi esse in domo alicuius. Esa.3.14.*
דין	כִּי עָשָׂה יי' דִּין עָנִי :	*Facere iudicium oppressi. Ps.140.13*
רכס	וְאַל תְּדַכֵּא עָנִי בַּשָּׁעַר :	*Non conterere afflictum in porta. Pro.22.22.*
רלק	כְּגֵאוּת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי :	*Persequi afflictum. Psal.10.2.*
הוכס	עָנִי וְאֶבְיוֹן הוֹנֶה :	*Opprimere afflictum & pauperem. Ezech.18. 12.*
המזיק	וְיַד עָנִי וְאֶבְיוֹן לֹא הֶחֱזִיקָה :	*Non fortificare manum afflicti, & pauperis. Ezec.16. 50.*
הכין	תָּכִין בְּטוּבְךָ לֶעָנִי אֱלֹהִים :	*Præparare misero. Psal.68.11.*
הלוה	אִם כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת עַמִּי אֶת הֶעָנִי עִמָּךְ :	*Mutuare argentum misero. Exod. 22.24.*
הפיל	לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיוֹן :	*Cadere facere afflictum & pauperē. Psal. 37.14.*
הצדיק	עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ :	*Iustificare oppressum & pauperem. Psal.82.3.*
מציל	מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וגו' :	*Eripere oppressum à fortiori, &cæt. Psal.35.10.*
חבל	וְעַל עָנִי יֶחְבֹּלוּ :	*Accipere in pignus super oppresso. Iob.29.9.*
חטף	יֶאֱרֹב לַחֲטוֹף עָנִי וגו' :	*Insidiari ad rapiendū oppressum, etc. Psal.10.9.*
חלץ	יַחֲלֹץ עָנִי בְּעָנְיוֹ :	*Eripere afflictum in afflictione eius. Iob.36.15.*
חסה	וּבוֹ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמּוֹ :	*Afflictos populi recipere se in Sion. Esa.14.33.*
יד	מֵעֲנִי הֲשִׁיב יָדוֹ :	*Reducere manum ab afflicto. (ne lædat eam.) Ezec.18.16.*
יום	כָּל יְמֵי עָנִי רָעִים :	*Omnes dies afflicti esse malos. Prou. 15.15.*
כף	כִּפֵּה פָּרְשָׁה לְעָנִי :	*Expendere palmam afflicto. Prouer. 31.17.*
מלט	כִּי אֲמַלֵּט עָנִי מְשַׁוֵּעַ :	*Eripere afflictum vociferantem. Iob.29.12.*
מרודים	וַעֲנִיִּים מְרוּדִים תָּבִיא בָיִת :	*Adducere domi afflictos aduersitatibus. Esa.58.7.*
משפט	וּמִשְׁפַּט עֲנִיִּים יִתֵּן :	*Dare iudicium oppressorū. Iob 36.6*
נכה	אֶל עָנִי וּנְכֵה רוּחַ וגו' :	*Aspicere ad afflictum & percussum spiritu, &c. Esa.66.2.*
עזב	לְעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם :	*Relinquere aliqd misero. Leuit.19.10*
עם	וְאֶת עַם עָנִי תּוֹשִׁיעַ :	*Saluare populum oppressum. 2.Sam. 22. 28.*
עם	וְהִשְׁאַרְתִּי בְקִרְבְּךָ עַם עָנִי וָדָל :	*Populus oppressus & tenuis. Soph. 3. 12.*
ענות	וְלֹא שִׁקַּץ עֲנוּת עָנִי :	*Non abominari afflictionem afflicti. Psal.22.25.*
עצה	עֲצַת עָנִי תַּבִּישׁוּ :	*Cōfundere consiliū oppressi. Ps.14.6*
פנים	וּפְנֵי עֲנִיִּים תְּטַחֲנוּ :	*Molere facies afflictorum. Esa. 3.15*
פתח	תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לַעֲנִיֶּךָ :	*Aperire manū misero. Deut.15.11.*

	לְעָנְיֶךָ :	
	לֹא תִשְׁכַּח צַעֲקַת עֲנוּיִם :	*Afflicti gregis, &c. Zac.11.7.* *Non obliuisci clamorem afflictorū. (mitium.) Psal.9.13.*
	יַקְטֵל עָנִי וָאֶבְיוֹן :	*Interimere afflictum & pauperem. Iob.24.14.*
	רַגְלֵי עָנִי וגו' :	*Pedes afflicti. Esa.26.6.*
	וְעָנְיֶיךָ יְרַחֵם :	*Misereri afflictorum. Esa.49.13.*
	עָנִי וְרֹכֵב עַל חֲמוֹר :	*Messias humilis, & equitans super asino. Zac.9.9.*
	מִשֹּׁד עֲנִיִּים וגו' :	*Deuastatio oppressorum. Psal.12.6.*
	אַל תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים :	*Non obliuisci afflictorum. (mansuetorum.) Psal.10.12.*
	לֹא תַעֲשֹׁק שָׂכִיר עָנִי וְאֶבְיוֹן :	*Non fraudare mercenarium, afflictū & pauperem. Deut.24.14.*
	יִשְׁפֹּט עֲנִיֵּי עָם :	*Iudicare oppressos populi. Ps.72.4.*
	תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי יַעְטֹף וגו' :	*Oratio (pro) afflicto, cum sincopin patitur, &c. Psal.102.1.*

Cæterum & in Chaldaico idiomate hoc nomen idē significat, quod semel legitur ī plurali עָנִין . Dan.4. 24. *Et iniquitates tuas miserendo* עָנִין *afflictorum.*

עָנִי } Nomen masculinum genere, sub vtraq; forma, quarum prior venit etiam in regimine, altera verò cum maiori accentu, sine plurali, suscipiēs affixa, quæ sunt in Biblijs עָנִי אוֹ עָנִי עָנְיִי עָנְיוֹ עָנְיֶךָ עָנְיָהּ עָנִיִּים . Humilitas, afflictio, oppressio, deiectio, & de quacunq; afflictione dicitur, præsertim verò paupertatis, vt in superiori עָנִי habes, ibi vide. [*Meschinità, afflittione, miseria, pouertà.*] Loci aliquot obseruandi.

אכל	אוֹ אֲבַדְתִּי בְעָנְיִי :	*Perire in humilitate. (oppressione.) Psal.119.92.*
אסר	אֲסִירֵי עֹנִי וּבַרְזֶל :	*Vincti afflictionis & ferri. Psalm. 107.10.*
ארץ	כִּי הִפְרַנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עָנְיִי :	*Terra afflictionis alicui. Gen.41.52*
בחר	כִּי עַל זֶה בָּחַרְתָּ מֵעָנִי :	*Eligere de afflictione. Iob. 36.21. (Vide בָּחַר .)*
בן	וְשַׁוֵּה דִּין כָּל בְּנֵי עָנִי :	*Filij afflictionis. Pro.31.2.*
גלה	גָּלְתָה יְהוּדָה מֵעֹנִי :	*Migrare ab (ob) afflictione. Thr.1.3*
דאב	עֵינִי דָּאֲבָה מִנִּי עָנִי :	*Oculum delere præ afflictione. Psal 88.10.*
הכין	וְהִנָּה בְּעָנְיִי הַכִּינוֹתִיו וגו' :	*Præparare aliqd in humilitate. (paupertate) tua. 1.Par.22.14.*
עלה	אֶעֱלֶה אֶתְכֶם מֵעֹנִי מִצְרַיִם :	*Ascēdere facere ex afflictione, &c. Exo.3.17.*
זכר	זְכֹר עָנְיִי וּמְרוּדִי :	*Recordari afflictionis alicuius, &c. Thren.3. 7.*
חבל	יִלְכְּדוּן בְּחַבְלֵי עֹנִי :	*Capi (in) funibus afflictionis. Iob. 36. 8.*
יום	יֹאחֲזוּנִי יְמֵי עֹנִי :	*Dies afflictionis apprehendere aliquem. Iob.30.16.*
יום	קִדְּמוּנִי יְמֵי עֹנִי :	*Dies afflictionis præuenire aliquem. Iob.30.27.*
כור	בְּחַרְתִּיךָ כְּכוּר עֹנִי :	*Eligere in fornace afflictionis. Esa. 48. 10.*
לחם	מְצוֹת לֶחֶם עֹנִי :	*Panis afflictionis. Deut.16.3.*
נחם	זֹאת נֶחָמָתִי בְּעָנְיִי :	*Aliquid esse consolationem in afflictione. Psal.119.50.*
עני	יַחֲלֹץ עָנִי בְּעָנְיוֹ :	*Eripere afflictum in afflictione eius. Iob.36.15.*
ראה	כִּי רָאָה יי' בְּעָנְיִי :	*Videre in afflictionem alicuius. Gen. 29. 32.*
ראה	רָאֹה רָאִיתִי אֶת עֹנִי עַמִּי :	*Videre oppressionē populi. Exo.3.7.*
ראה	אֲנִי הַגֶּבֶר רָאָה עֹנִי :	*Aliquē videre afflictionē. Thr.3.1.*
שבר	וַיְשַׁבֵּר אֶבְיוֹן מֵעֹנִי :	*Euehere pauperem ex afflictione. Psal.107.41.*

עָנְשׁוּ	Præteritum.
עֲנוּשִׁים	Part. præſ.
יַעֲנֹשׁ	Futurum.
עָנוֹשׁ עָנוֹשׁ בַּעֲנוֹשׁ	Infinitiuus.

Cætera cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Mulctauit, pœnam de aliquo ſumpſit, & præſertim de mulcta pecuniæ dicitur. [*Condannare in robba ſpecialmente.*] Conſtruitur cum accuſatiuo, & cum datiuo, legiturque ſolum in ſequentibus locis obſeruandis.

וַיַּעֲנֹשׁ אֶת הָאָרֶץ מֵאָה וגו׳ :	*Mulctare terram centũ talentis, &c.* 2.*Par*.36.3.
וְיַיִן עָנוּשִׁים יִשְׁתּוּ :	*Bibere vinũ mulctatorũ. Amos* 2.8.
וְעָנְשׁוּ אֹתוֹ מֵאָה כֶסֶף וגו׳ :	*Mulctare aliquem centum argẽteis. Deut*.22.19.
בְּעָנְשׁ לְךָ יַחְכִּם פִּתִּי :	*Mulctare deriſorem.Pro*.21.11.
עָנוֹשׁ יַעֲנֹשׁ וגו׳ :	*Aliquem mulctando mulctari, &c. Exo*.21.22.
גַּם עָנוֹשׁ לַצַּדִּיק לֹא טוֹב :	*Mulctare iuſto(iuſtum.)Pro*.17.26

Cæterum & in Chaldaico idiomate idem ſignificat hoc verbum, quod legitur in infinitiuo לְעַנָּשׁ. Eſd.7.26. *Quam* לְעַנָּשׁ *ad mulctandum ſubſtantijs, & vinculis.*

Deriuatiua huius ſunt נַעֲנֹשׁ עָנֶשׁ .

עָנֶשׁ Nomen formæ maſculinæ, ſine plurali, quod bis legitur in ſcriptura ſacra. Mulcta. [*Cõdannaggione.*] Loci ſunt hi.

גְּדֹל חֵמָה נֹשֵׂא עָנֶשׁ :	*Aliquem leuare(ſuſtinere)mulctã. Pro*.19.19.
וַיִּתֵּן עָנֶשׁ עַל הָאָרֶץ וגו׳ :	*Dare mulctam ſuper terram, &cæt.* [*Mettere vn taglione.*] 2. *Reg*. 23.34.

עֲנוּת Nomen formę fœmininę, quod ſemel legitur in Biblijs. Humiliatio, afflictio, oppreſsio. [*Afflittione.*] Pſal.22.25. *Quia non ſpreuit, neque execratus eſt* עֲנוּת *afflictionem afflicti.* Radix eſt ענה .

עֵינֹת Nonnulli arbitrantur, hanc vocem eſſe nomẽ plurale à radice ענה cum affixo, quamuis ſcribatur cum Iod עֵינֵיהֶם, quod fortaſsis Vau decurtatum eſt ob aliquod myſterium, & ſulcos interpretantur, ab oppreſsione vel compreſsione aratri ſic dictos. [*Solchi*] Legitur ſemel Hoſ.10.10. *Cum ligant duobus* עֵינֹתָם *ſulcis ſuis.* Locus difficilis elucidãdus, pro quo vide etiam in עין & ענן .

עֲנַת Nomen proprinm viri patris Samgari iudicis Iſraelitarum. Anath. [*Anato.*] Iud. 4. 20. *Poſt hũc fuit Sãgarus filius* עֲנָת *Anathi.* Radix forſitan eſt ענה.

עֶנֶת Require ſuperius in כַּעֲנַת in litera כ ante ע, & nota.

עֲנָתוֹת Nomẽ oppidi ſacerdotum in Beniaminia tribu, fęmininum genere, Abiataris ſacerdotis maximi, & Ieremiæ Prophetæ natiuitate clari. Anathoth. [*Anatota.*] Ioſ.21.18. אֶת עֲנָתוֹת *Anatotã cum ſuburbijs eius.* 1.Reg.2.26. עֲנָתוֹת *Anatotam vade, &c.* Ier. 1.1. *Verba Ieremiæ filij Hilciæ de ſacerdotibus, q̃ ſunt* בַּעֲנָתוֹת *in Anatota in terra Beniamin.* Et 11.21. *Idcirco dicit Dominus ad viros* עֲנָתוֹת *Anatotæ, &c.* Eſa. 10. 29. *Audire fac Laiſæ ò afflicta* עֲנָתוֹת *Anatota.*

Eſt inſuper nomen viri ex Beniamin, à quo fortaſsis denominata fuit ea ciuitas. [*Anatote.*] 1.Par.7.8. וַעֲנָתוֹת *Et Anatotus.*

Fuit alter Anatotus ex Principibus populi. Neh.10. 20. עֲנָתוֹת *Anatotus.*

Hinc deriuantur עֲנָתֹתִי עֲנָתֹתִיּה .

עֲנָתֹתִי Nomen gentile maſculinum genere, deriuatum à ſuperiori. Anathotites. [*Huomo della città d'Anatota.*] 2.Sam. 23. 27. *Abiezer* הָעֲנָתֹתִי *Anathotites.* 1.Par.12. 3. *Et Iehus* הָעֲנָתֹתִי *Anathotites.*

עֲנָתֹתִיָּה Nomen propriũ viri ex tribu Beniamin. Anthothiiah. [*Antotiano.*] 1. Par.8.24. וַעֲנָתֹתִיָּה *Et Antotias.* Cõpoſitũ eſt fortaſsis ex עֲנָתוֹת & יה.

ס

עַס Lege ſequentẽ radicem עסס , & obſerua quando alterum Samech à ſcriptura decidat.

עָסַס Verbum Cal actiuum ex duplicibus, quod ſemel legitur in Biblijs in præterito עָסְסוּם, cætera cautè formabis, cum opus erũt, iuxta regulas grãmaticales. Preſsit, expreſsit, & fortaſsis effictũ eſt à ſequenti nomine ſatis ornatè, quod muſtum expreſsione fiat. [*Striccare, ſtruccolare, ſpremere.*] Mal. 3.21. וַעֲסוּסָם *Et exprimetis iniuſtos.*

Deriuatiuum huius radicis eſt עָסִיס .

עָסִיס Nomen maſculinum genere, ſine plurali, & in regimine עָסִיס . Calcatio, preſſura, expreſsio, ſuccus, & hinc elegãter de muſto, quod expreſsione fit, dicitur. [*Striccamento, ſtruccolamento, moſto.*] Quinque vicibus tantum inuenitur.

וְהִטִּיפוּ הֶהָרִים עָסִיס :	*Montes ſtillare muſtũ. Amos* 9.13.
יִטְּפוּ הֶהָרִים עָסִיס :	*Montes ſtillare muſtum. Ioel*.5.10.
עַל עָסִיס כִּי נִכְרַת מִפִּיכֶם :	*Muſtum excindi ab ore. Ioel*.1.5.
מֵעָסִיס רִמֹּנִי :	*Expreſſio* (*muſtum*) *mali punici. Cant*. 8.2.
וְכֶעָסִיס דָּמָם יִשְׁכָּרוּן :	*Inebriari ſanguine tanquàm muſto. Eſa*.49.26.

ע

עַע Verbum anomalum, quod ſemel legitur in Biblijs in futuro יְעָעֲרוּ , & dubitatur, ex qua radice ſit, quidve propriè ſignificet. Communiori ſententia radix eſt עור , & arbitrantur, vocem eſſe ex Pihel, & alterum ע ſtare loco ר , ideſt יְעוֹרְרוּ , niſi malles aſſerere, mendum ineſſe in ſcriptura, quemadmodum alijs in locis ſępius id eueniſſe deprehendimus. Excitauit. [*Eccitare, riſuegliare.*] Eſa.15.5. *Quia per viam Horonaim vociferationem contritionis* יְעָעֲרוּ *excitabunt.* Expende locum & omnes accuratius.

פ

עַף Lege radices עוף עפה , & obſerua dictiones, quę remanent in ſcriptura cum his duabus tantum radicalibus.

עָף Nomen Syriacum maſculinum genere, quod legitur in Biblijs cum affixo עָפֶיהָ . Folium. [*La foglia.*] Hebraicè עָלֶה dicitur, quamuis & עֲפָאִים ex hac radice & ſignificatione deriuari poſsit. Dan.4.9. עָפֶיהָ *Folium eius pulchrum.* Et ver. 11. *Excutite* עָפֶיהָ *foliũ eius.*

עוֹף } Require ſuperius in ע ante ו , ſuo loco proprio.
עֹפֶף }

עֲפָאִים Nomen plurale maſculinum, quod ſemel legitur in Biblijs. Folia. [*Le foglie.*] Nonnulli cenſent, eſſe Syriacum, idem cum עָף , de quo paulò ſuperius dictum eſt. Pſal.104.12. *De medio* עֲפָאִים *foliorum dabunt vocem.*

עִיפָה Require ſuperius in ע ante י , ſuo loco proprio.

rimentum.) *Pſal*.105.39.

פִּרְשׂוּ עָלָיו עָנָן :	*Expandere nubem ſuper aliquid. Iob* 26.9.
וְעַתָּה עָנָן דַּקְּתִּי עָלֶה :	*Craſſities nubis ſuffitus aſcendere. Ezec*.8.11.
וְהָיְתָה הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן :	*Arcum eſſe in nube.Gen*.9.16.
כְּשׂוּמִי עָנָן לְבוּשׁוֹ :	*Ponere nubem veſtimentum maris. Iob*.38.9.
כִּי שְׁכַן עָלָיו הֶעָנָן :	*Nubem habitare ſuper aliquid. Exo*. 40.35.
וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הֶעָנָן :	*Venire in medio nubis. Exo*.24.18.

Cæterum & in Chaldaico ſermone idem ſignificat hoc nomen, cuius plurale in regimine עֲנֵי legitur Dan. 7.13. *Et ecce cum* עֲנֵי *nubibus cœli, &c.*

Aliàs עָנָן eſt nomen propriũ viri ex Principibus populi. Anan. [*Anano.*] Neh. 10.27. עָנָן *Ananus.*

Deriuatiua huius & compoſita ſunt עֲנָנָה עָנָן עֲנָנֶיהָ עֲנָנֵי .

עָנַן Verbum Pihel actiuum fictitium à ſuperiori nomine, quod ſemel legitur in Biblijs in infinitiuo cum affixo בְּעַנְנִי , nec aliud ex eo formarem, ſed potius nomine vterer. Obnubilauit. [*Far nuuolare.*] Gen. 9.14. *Et erit* בְּעַנְנִי *cum obnubilauero nube ſuper terram.* Dages præter regulam à ſcriptura deficit.

עוֹנֵן Require ſuperius in ע ante ו , ſuo loco proprio.

עֵינָן Require ſuperius in ע ante י , ſuo loco proprio.

עֲנָנָה Nomen fęmininum genere, quod ſemel legitur in Biblijs. Nubes. [*Nuuola.*] Iob 3.5. *Habitet ſuper illum* עֲנָנָה *nubes.* Radix eſt ענן .

עֲנָנָה Nomen Toar fęmininum genere, de cuius radice & ſignificatione vide ſuperius in עוֹנֵן . Ariola, dierum obſeruatrix. [*Indouina.*] Eſa. 57.3. *Vos autem appropinquate huc filij* עֲנָנָה *ariolæ.* Alibi nõ inuenit.

עֲנָנִי Nomẽ proprium viri ex ſtirpe regia Dauidis. Anani. [*Ananio.*] 1.Par. 3.24. וַעֲנָנִי *Et Ananius.* Radix eſt ענן .

עֲנַנְיָה Nomen proprium viri ex genere ſacerdotali forſitan. Ananiah. [*Anania.*] Neh. 3.23. *Filij Maaſeiæ, filij* עֲנַנְיָה *Ananiæ.*

Eſt inſuper nomen vrbis, quam poſt captiuitatẽ Babylonicam tribum Beniamin poſſediſſe legimus. Neh. 11.32. עֲנַנְיָה *Anania.* Compoſitum eſt ex ענן & יה .

עֲנָנִים Nomẽ plurale maſculinum genere, & cum affixo עֲנָנֵיכֶם , de cuius radice nec non ſignificatione vide ſuperius in עוֹנֵן . Ariolus, dierum obſeruator. [*Indouino, aſtrologo.*] Bis legitur ĩ ſcriptura ſacra. Eſa. 2.6. וְעֹנִנִים *Et arioli ſunt tanquàm Philiſtei.* Iere. 27.8. *Vos verò ne auſcultetis, &c. & ad* עֲנָנֵיכֶם *ariolos veſtros.*

עָנָף Nomen maſculinum genere, & declinatione, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs עָנָף עֲנָפוֹ עֲנָפֶיהָ עֲנָפֶיכָם . Ramus, frons, furculus. [*Ramo frasca.*] Vide ſynonima in סָעִיף . Septẽ vicibus inuenitur, & עֲנָפִים aliquibus eſt ab altera forma, quod parum refert.

וַעֲנָפֶיהָ אַרְזֵי אֵל :	*Cedros operiri frondibus vitis. Pſal.* 80.11.
יְפֵה עָנָף :	*Pulcher ramo.Ezec*.31.3.
וְנִשָּׂא עָנָף וגו׳ :	*Leuare(emittere)ramum, &c.Ezec*. 17.23.
וְאַתֶּם הָרֵי יִשְׂרָאֵל עֲנָפְכֶם תִּתֵּנוּ :	*Montes dare frondem.Ezec*.36.8.
אֲשֶׁר לֹא יַעֲזֹב לָהֶם שֹׁרֶשׁ וְעָנָף :	*Non relinquere alicui radicem nec ramum.Mal*.3.19.
וְעָנָף עֵץ עָבֹת :	*Ramus arboris.Leuit*.23.40.

וְלַעֲשׂוֹת עָנָף וגו׳ :	*Facere ramum, &c.Ezec*.17.8.

Cæterum & in Chaldaico idiomate idem ſignificat hoc nomen, quod legitur in Biblijs cum affixo עֲנָפוֹהִי . Loci notandi.

וּבַעֲנָפוֹהִי יִדְרוּן צִפְּרֵי שְׁמַיָּא	*Aues cęli habitare ĩ ramis. Dan*.4.9
צִפְּרֵיָא מִן עֲנָפוֹהִי :	*Aues moueri* (*aufugere*) *de frondibus. Dan*.4.11.
קַצּוּ עֲנָפוֹהִי :	*Succidere ramos. Dan*.4.11.
בַּעֲנָפוֹהִי יִשְׁכְּנוּן צִפְּרֵי שְׁמַיָּא	*Aues cęli habitare in ramis. Daniel*. 4.18.

Deriuatiuum huius eſt עֲנָפָה .

עֲנָפָה Nomen Toar fœmininum genere, quod ſemel legitur in Biblijs. Ramata, ramoſa, frondoſa. [*Piena, carica di frondi.*] Ezech. 19.10. *Fructifera, & frondoſa.* Radix eſt ענף .

עָנָק Nomen maſculinum genere, & declinatione עֲנָקִים . Torques. [*Collana.*] Etymon dictionis ignoratur. Fortaſsis verò ſic dicitur ex nomine proprio עֲנָק , quòd illa virorum progenies torque vteretur, niſi malles è conuerſo illos ab hoc appellatos eſſe. Synonima ſunt חרוזי נטיפות רביד , q̃ ſuis locis vide. Bis inuenit.

בְּאַחַד עָנָק מִצַּוָּארֶיךָ :	*Vulnerare cor in vno torquis de collo.nota.Cant*.4.9.
וַעֲנָקִים לְגַרְגְּרוֹתֶיךָ :	*Aliqd eſſe torques gutturi. Pro*.1.9

Eſt verò ſicut diximus עֲנָק gigantis nomen celebris in ſcriptura ſacra, quod etiam ad poſteriores tranſijt, qui vel filij עֲנָק , vel עֲנָקִים dicebatur. Anac, quaſi torquatum dicas. [*Anaco, torquato.*] Loci notandi.

אֶת קִרְיַת אַרְבַּע אֲבִי הָעֲנָק :	*Arbas pater Anaci.Ioſ*.15.13.
הָאָדָם הַגָּדוֹל בָּעֲנָקִים הוּא :	*Arbas homo magnus inter Anacimos.Ioſ*.14.15.
כְּנֵי עֲנָק מִן הַנְּפִלִים וגו׳ :	*Filij Anaci de gigantibus, &c. Nume*.13.34.
וְגַם בְּנֵי עֲנָקִים רָאִינוּ שָׁם :	*Videre filios Anacimorũ. Deu*.1.28
וַיִּכְרֹת אֶת הָעֲנָקִים מִן הָהָר :	*Excindere Anacimos ex monte. Ioſ*.11.21.
וְשֵׁם אֲחִימַן שֵׁשַׁי וְתַלְמַי יְלִידֵי הָעֲנָק :	*Ahimanus, Seſaius, & Ptolomeus nati Anaci.Num*.13.22.
לֹא נוֹתַר עֲנָקִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל	*Anacimos non ſupereſſe in terra. Ioſ*.11.22.
עַם גָּדוֹל וְרַב וְרָם כַּעֲנָקִים :	*Populus magnus, & multus, & altus, ſicut Anacimi. Deut*.2.10.
עַם גָּדוֹל וָרָם כְּנֵי עֲנָקִים :	*Anacimi ſunt populus magnus, & excelſus. Deut*.9.2.
כִּי עֲנָקִים שָׁם :	*Anacimos eſſe alicubi. Ioſ*. 14.12.
מִי יִתְיַצֵּב לִפְנֵי בְּנֵי עֲנָק :	*Stare ante filios Anaci. Deut*.9.2.
רְפָאִים יֵחָשְׁבוּ אַף הֵם כַּעֲנָקִים :	*Aliquos reputari gigãtes ſicut Anacimos. Deut*.2.11.

Deriuatiua huius ſunt הענק ענקה .

עֲנָקָה Nomẽ fęmininum genere, & declinatione, ſuſcipiẽs affixa, quod bis tantum legitur in ſcriptura ſacra hiſce vocibus עֲנָקוֹת עֲנָקְתְּמוֹ . Torques. [*Collana.*] Alijs tamen עֲנָקְתְּמוֹ eſt tertia præteriti Cal fęminina ſic efficta, quaſi diceres, ad inſtar torquis circundare, quod nõ eſt penitus abſurdum, & ſi potius nomen eſſe credam. Pſal. 73.6. *Ideo* עֲנָקְתְּמוֹ *torques eorũ eſt* (*vel coronauit eos*) *ſuperbia.* Iud.8.26. *Et præter* הָעֲנָקוֹת *torques, quæ erant in collis camelorum.* Radix eſt ענק .

עֵנֶר Nomen proprium viri patris Mamrei. Aner. [*Anero.*] Gen. 14.13. *Et fratris* עֵנֶר *Aneris.*

Eſt inſuper nomen ciuitatis fęmininum genere, quę ex Manaſsis tribu ſacerdotibus in habitationem data eſt. [*Anera.*] 1.Par. 6.69. אֶת עֵנֶר *Anerã & illius ſuburbia.*

עָנַשׁ Verbum Cal actiuum, perfectum, ſic flectitur in Biblijs.

מכח	אם יוכל איש למנות את עפר הארץ :	*Numerare puluerem terræ. Genes.* 13.16.
מכח	מי מנה עפר יעקב :	*Numerare puluerem(prolem) alicuius.Num.*23.10.
מעל	אין על עפר משלו :	*Non esse super puluere, qui similis sit alicui.Iob* 41.25.
כטמן	והטמן בעפר :	*Abscondi in puluere.Esa.*2.10.
כנס	ונשא את עפרם בית אל :	*Portare puluerem. 2.Reg.* 23.5.
כנס	מעפר תשח אשרחך :	*Eloquium alicuius deprimi præ puluere.Esa.*29.4.
כתן	יתן כעפר חרבו :	*Dare gladium alicuius vt puluerem. Esa.*41.2.
כתן	יתן בעפר פיהו :	*Dare os in puluere.Thr.*3.10.
מחס	וסחיתי עפרה מסנה :	*Scopare puluerem ab aliqua re.Ezechiel.*26.4.
עול	ועללתי בעפר קרני :	*Deturpare (in) puluere cornu. Iob* 16.15.
עפר	ועפר בעפר :	*Puluerizare in(cum)puluere. 2.Samuel.*16.13.
ערמס	מערמות העפר :	*Viuificare (extrahere) lapides ex aceruationib' pulueris.Neh.*4.2
נכר	יאבר עפר וילכדה :	*Aggregare puluerem. Abac.*1.3.
נכר	תצבר כסף כעפר	*Congregare argentum sicut puluerẽ. Zac.*9.3. (19
נמת	ומעפר אחר יצמחו :	*Pullulare ex altero puluere. Iob* 8.
קום	ואחרון על עפר יקום :	*Surgere super puluere.Iob.*19.25.
רוח	ואשחקם כעפר על פני רוח :	*Molere aliquem sicut puluerem ante ventum.Psal.*18. 43.
שוב	כי עפר אתה ואל עפר תשוב	*Hominem esse puluerem, & ad puluerem redire.Gen.*3.20.
שוב	ואדם על עפר ישוב :	*Hominem redire super(ad)puluerẽ. Iob.* 34.15.
שוב	וישב העפר על הארץ :	*Puluerem redire super(ad) terram. Ecclef.*12.7.
שחת	כי שחה לעפר נפשנו :	*Animã deprimi puluери. Pf.*44.26.
שחק	ואשחקם כעפר ארץ :	*Molere aliquem sicut puluerem terræ.2.Sam.*22. 43.
שכב	כי עתה לעפר אשכב :	*Cubare puluери.Iob.*7.21.
שכב	ועמו על עפר תשכב :	*Cubare super puluere cum aliquo. Iob.* 20.11.
שכן	הקיצו ורננו שכני עפר :	*Habitatores pulueris.(sunt mortui.) Esa.* 26.19.
שפך	ושפכו את העפר וגו' :	*Effundere puluerẽ. (de calce loquitur.)Leuit.*14.41.
שפך	ושפך דמם כעפר :	*Sanguinem spargi sicut puluerem. Soph.*1.17.
שפק	אם ישפק עפר שמרון לשעלים וגו' :	*Puluerem sufficere pugnis populi. 1.Reg.*20.10.
שרפת	מעפר שרפת החטאת וגו' :	*Accipere de puluere combustionis, &c.Num.*19. 16.
תכל	וראש עפרות תבל :	*Caput puluerum orbis.Pro.*8.26.

Deriuatiua huius & cõposita sunt עפר עפר עפר עפרה עפרון עפרת עפרה עפרון עפרת :

עפר Verbum Pihel actiuum, perfectum, eleganter deductũ à superiori nomine, quod semel inuenitur in Biblijs, nec absurdum erit formare totum verbum iuxta regulas grammaticales, cũ opus fuerit, quãuis ego nomine superiori potius vterer. Puluerizauit, puluerem excitauit. [*Gettar poluere, far poluc.*] 2. Sam. 16.13. ועפר בעפר *Et puluerizabat(in)puluere.*

עפר Nomen masculinum genere, & declinatione עפרים. Hinnulus, pullus, vel ceruorum, vel caprearum. & dictionis etymon non satis clarum est, & si quidam à leuitate, & celeritate dictum putant, quòd ceu vento agitatus currendo puluerem commoueat.

	ומן העפר אשר יהיה בקרקע וגו' :	*Accipere de puluere, qui sit in pauimento. Num.*5.17.
כוס	הכל היה מן העפר וגו' :	*Omnia esse ex puluere, & ad eum redire.Ecclef.*3. 20.
סכס	והך את עפר הארץ :	*Percutere puluerẽ terræ.Exo.*8.16.
סמסיל	וימטר עליהם בעפר שאר :	*Pluere aliquid sicut puluerem. Tſal.* 78. 27.
סעלה	ויעלו עפר על ראשם :	*Eleuare puluerem super caput. (doloris signum.) Ios.*7.6.
סקת	כברזל מעפר יקח :	*Ferrum accipi ex puluere.Iob* 28.2
סקיס	מקים מעפר דל :	*Erigere de puluere pauperem. 1. Sam.*2.8.
ערכס	והעפר הרבה :	*Puluis multus.Neh.*4.10.
ערים	כאן אשר הרימותיך מן העפר	*Eleuare aliquem de puluere. 1. Reg.* 16.4.
הסיב	ואל עפר תשיבני :	*Reducere ad puluerem.Iob.*10.9.
שסכן	וכבודי לעפר ישכן סלה :	*Habitare facere(collocare)puluери. Tſal.*7.6.
שלך	ואשליך את עפרו וגו' :	*Proijcere puluerem, &c. (de vitulo sunt verba.)Deut.*9.22.
שסים	וישמם כעפר לדש :	*Ponere aliquos sicut puluerẽ ad triturandum.2.Reg.*13.7.
התמשל	ואתמשל כעפר ואפר :	*Similem esse vt puluerem, et cinerẽ. Iob* 30.19.
התנער	התנערי מעפר וגו' :	*Excuti de puluere.Esa.*52.2.
התעלם	עפר הרפלשתי :	*Inuoluere se puluere. Mich.*1.10.
וסכ	ועפרות זהב לו :	*Puluеres auri.Iob* 28.6.
נחלים	עם חמת זחלי עפר :	*Serpentes puluеris. (qui puluerẽ comedunt.)Deut.*32.24.
זכר	זכור כי עפר אנחנו :	*Deum recordari, quòd homo sit puluis.Pſal.*103.14.
זרק	ויזרקו עפר על ראשיהם :	*Spargere puluerem super caput. Iob.*2.12.
חור	חרי עפר וכסים :	*Foramina puluеris.Iob* 30.6.
חנן	ואת עפרת יחננו :	*Gratum habere puluerẽ.Pſ.*102.15
טמן	טמנם בעפר יחד :	*Abſcondere in puluere.Iob* 40.8.
יסוד	אשר בעפר יסודם :	*Fundamentum alicuius esse in puluere.Iob.*4.19.
יצא	כי לא יצא מעפר און :	*Iniquitatem non egredi ex puluere. Iob* 5.8.
יצק	בצקת עפר למוצק :	*Fundere puluerẽ fusioni.Iob* 38.38
ירד	לפניו יכרעו כל יורדי עפר :	*Descensores puluеris. (mortui sunt.) Tſal.*22.30.
ישב	ושבי על עפר :	*Sedere super puluere.Esa.*47.1.
מול	וכל בשליש עפר הארץ :	*Menſurare(in)ternario puluerẽ terræ.Esa.*40.12.
כסה	וכסהו בעפר :	*Tegere aliquid (in) puluere. Leuit.* 17. 13.
כסס	לכסות עליו עפר :	*Tegere super aliquid puluere. Exec.* 24.7.
לחך	ואיביו עפר ילחכו :	*Inimicos lingere puluerem.Pſ.*72.9
לחך	ועפר רגליך ילחכו :	*Lingere puluerem pedũ.Esa.*49.23.
לחך	ילחכו עפר כנחש :	*Lingere puluerem sicut serpentem. Mich.*7.17.
לחם	ונחש עפר לחמו :	*Puluerem esse panem ſerpentis. Esa.* 65. 26.
לקח	ועפר אחר יקח :	*Accipere puluerem alterum. Leuit.* 14.42.
מות	ובעפר יטות גועו :	*Radicem mori in puluere.Iob.*14.4.
מות	ולעפר מות תשפתני :	*Ordinare aliquem puluери mortis. Pſal.*22.16.
מחלות	וכמחלות עפר :	*Sciſſuræ puluеris. Esa.*2.19.
מטר	יתן יי' את מטר ארצך אבק ועפר :	*Dare pluuiam terræ puluerẽ & puluerẽ(vt sit puluis.)Deut.*28.24.
מלא	וימלאום עפר :	*Replere puteos puluere. Gen.*26.15

מיסור	ועפעפיך ישירו נגדך :	*minum.Pſal.*11.4. *Palpebras dirigere è regione. Prou.* 4.25.
לקח	יאל תקחך בעפעפה :	*Aliquam non capere te (in) palpebris ſuis. Pro.*6.25.
נזל	עפעפיו יזלו מים :	*Palpebras manare aquas.Ier.*9.18.
כסה	ועפעפי ישאו :	*Palpebras ętatis eleuari. Pro.*30.13
צלמות	על עפעפי צלמות :	*Vmbram denſiſſimam esse super palpebris.Iob.*16.16.
שחר	ואל יראה בעפעפי שחר :	*Non videre (in) palpebras auroræ. Iob* 3.9. (*Poeticè palpebras auroræ dat eleganter.*)
שחר	עיני כעפעפי שחר :	*Oculos esse vt palpebras auroræ. Iob.*41.10.
תנומה	לעפעפי תנומה :	*Dare palpebris dormitionem. Tſal.* 132.4.
תנומה	ותנומה לעפעפיך :	*Non dare dormitionem palpebris. Pro.*6.4.

Radix est עוף.

עפר Nomen masculinum genere, cum plurali fœminino declinatione, suscipiẽs affixa, quę sunt in Biblijs עפר עפרות עפרך עפרו עפרה עפרם עפרם. Puluis, humus, terra tenuior, & dicitur de quacunque re, quæ in puluerem redigatur. [*Polue.*] Vide אבק. Sunt autem quatuor nomina idem ferè significantia, חבל terra habitabilis, ארץ terra quæq;, אדמה quæ colitur, & עפר terra minuta, puluis. Duo vltima sunt viciniora sensu, quẽ admodum & duo priora inter se. Hinc inueniuntur vicissim in regimine עפר הארץ puluis terræ, אדמת עפר terra puluеris, & עפרות חבל puluеres orbis. Efficit varia dicendi schemata, elegantiarum plena, sicut in sequentibus notes velim.

יצר	יצר יי' אלהים את האדם עפר וגו' :	*Formare hominem puluerem de tellure. Gen.*2.7.
ישן	ורבים מישני אדמת עפר וגו' :	*Dormientes terræ puluеris, &cæt. Dan.* 12.2.
אכל	ועפר תאכל וגו' :	*Serpentem edere puluerẽ. Gen.*3.15
אפר	ואנכי עפר ואפר :	*Aliquem esse puluerem & cinerẽ. Gen.*18.27.
זרע	ושמתי את זרעך כעפר הארץ :	*Ponere semen alicuius vt puluerem terræ.Gen.*13.16.
זרע	והיה זרעך כעפר הארץ :	*Semen alicuius esse vt puluerem terræ.Gen.*28.14.
חרן	על עם רב כעפר הארץ :	*Populus multus sicut puluis terræ. 2.Par.*1.9.
טרן	תשטף ספיחיך עפר ארץ :	*Inundare ſponte nascẽtia puluere terræ.Iob* 14.15.
כית	ואת כל עפר הבית :	*Puluis domus.Leuit.*14.45.
עש	וגוש עפר :	*Carnẽ indui tinea puluеris.Iob* 7.5.
נפרית	ועפרה לגפרית :	*Puluerẽ verti ſulphuri.(ī ſulphur.) Esa.* 34.9.
דבק	דבקה לעפר נפשי :	*Animam adhærere puluери. Tſalm.* 119.25.
דק	עד אשר דק לעפר :	*Aliquid esse tenue puluери.(in puluerem redactum.)Deut.*9.22.
דשן	ושפרם מחלב ודשן :	*Puluerem impinguari ex adipe. Esa.* 34.7.
הגיע	הגיע לארץ עד עפר :	*Pertingere humi vſq; ad puluerem. Esa.*25. 12.
הגיע	גיעינה עד עפר :	*Pertingere facere vſq; ad puluerẽ. Esa.*26.5.
ודק	ודק לעפר :	*Comminuere aliquid puluери.(in puluerem.)2.Reg.*23.7.
יודה	היודך עפר היגיד אמתך :	*Puluerem confiteri, nunciare veritatem Dei.Tſal.*30. 9.

עפי Nomen propriũ viri Netophatei. Ephai. [*Esaio.*] Ier.40.8. *Et filij* עפי *Ephai Netophatei.* Hebræi hodierni ex Masara legunt עפי, & quidem illud Vau vel est Iod protractum ob aliquod mysterium, vel superuacaneum est, nisi malles pronuciare עופי Ophai. Radix forsitan est עוף vel עיף.

עפל Nomen proprium arcis eminentissimæ Hierosolymis, sic dictæ, vt omnes fere censent, ab altitudine, Ophel. [*Ofele.*] Octo vicibus tantũ inuenit.

	עפל ובחן דיה בער כערות	*Ophel & Bahan esse(fieri in)cauernas.Esa.*32.14.
יותם	ובחומת העפל בנה הרבה :	*Iothã ædificauit in muro Ophel multum.2.Par.*27.3.
	ועד חומת העפל :	*Murus Ophel.Neh.*3.27.
יסב	והנתינים היו שבים בעפל וגו' :	*Nathinei habitabant in Ophel.Nehem.*3.26. *Vide etiam* 11.21.
מגדל	ואתה מגדל עדר עפל בת ציון וגו' :	*Turris gregis Ophel(arx) filiæ Sion. Mich.*4.8.
סבב	וסבב לעפל :	*Manasses circundauit Ophel muro. 2.Par.*33.14.

Illud autem 2.Reg.5.24. *Et venit ad* העפל *Ophel.* Est nomen alterius arcis, vel potius est appellatiuum, sicut & reuera superius est, quamuis de eo loco proprio tantum dicatur. Eleuatio, altitudo, & de altitudine montium solũ dr, quod notes. [*Altezza, la cupola del mõte.*]

Deriuatiua huius radicis sunt העפיל עפל עפלים.

עפל Verbum Puhal passiuum, perfectum, fictitiũ à superiori nomine, quod semel legitur in Biblijs in tertia præteriti fœminina עפלה, nec aliud ex eo facilè formarem. Exaltatus, eleuatus est, quasi in arce positus. [*Essere in alto come in monte, in fortezza.*] Abac.2.4. eo satis elegãter vsus est ad animæ superbiã transferens. *Ecce(inquit)* עפלה *exaltata est, (in arce posita) non est recta anima eius in illo.* Expende locum & omnes accuratius.

עפלים Nomen plurale masculinum, & in regimine עפלי, & cum affixo עפליכם, pro quo scribæ verecundiores in aliquibus locis radicẽ טחר substituerunt, quemadmodum suo loco dictum est. Emorrhoides, sic eleganter dictę ab altitudine, quòd anus ob illas intumescat, & extrinsecus eleuatus assurgat. [*Marouelle.*] Hinc sumitur pro ano emorrhoidibus affecto. Inuenitur forsitan in sequentibus locis tantummodo.

מכה	ויכה יי' בשחין מצרים ובעפלים :	*Percutere aliquem (in) vlcere Aegypti, et(in)emorrhoidibus.Deu.* 28.27.
מכה	ויך אתם בעפלים :	*Percutere aliquos (in) emorrhoidibus.1.Sam.*5.6.
מכה	הכו בעפלים :	*Percuti(in) emorrhoidibus. 1.Sam.* 5.12.
זהב	חמשה עפלי זהב :	*Ani(emorrhoidibus affecti)auri. 1. Sam.*6.4. (9.
פסחתי	וישחתו להם עפלים :	*Emorrhoides obstrui alicui.1.Sam.*5.
כלם	ועשתם צלמי עפליכם וגו' :	*Figuræ anorum. (emorrhoidibus affectorum.)1.Sam.*6.5.

Radix est עפל.

עפני Nomen proprium vici in tribu Beniamin. Ophni. [*Ofnio.*] Ios.18.24. *Et pagus Amonius* והעפני *Et Ophnius.*

עפעפים Nomen plurale masculinum, quod non legitur in Biblijs nisi in regimine, & cũ affixis, quę sunt עפעפי עפעפיו עפעפיך עפעפי עפעפיה עפעפי עפעפי עפעפיכם. Palpebræ, sic dictæ à motu & vibratione satis elegãter, [*Palpebre, cigli.*] Decem vicibus inuenitur.

כחן	עפעפיו יבחני בני אדם :	*Palpebras Dei probare filios ho-*

כלי	כָּל כְּלִי עֵץ :	*Vas ligni. Leuit. 11. 32.*
כלי	אוֹ בִכְלִי עֵץ יַד וגו׳ :	*Vas (instrumentum) ligni manus. Nume. 35. 18.*
כרת	וְנִדְּחָה יָדוֹ בַּגַּרְזֶן לְכָרֵת הָעֵץ :	*Succidere lignum, &c. Deut. 19. 5.*
כרת	כִּי אֵין בָּנוּ אִישׁ יֹדֵעַ לִכְרֹת עֵצִים :	*Scire succidere arbores. 1. Reg. 5. 6.*
כרת	כִּי עֵץ מִיַּעַר כְּרַתּוּ :	*Cedere lignum de sylua. Iere. 10. 3.*
כשל	וּגְעָרִים בַּעַץ כָּשָׁלוּ :	*Iuuenes impingere ī ligno. Thr. 5. 13*
לבונה	עִם כָּל עֲצֵי לְבוֹנָה :	*Arbores thuris. Cant. 4. 14.*
לבנון	מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן :	*Ligna Libani. Cant. 3. 9.*
לקט	הַבָּנִים מְלַקְּטִים עֵצִים :	*Colligere ligna. Ier. 7. 20.*
מאכל	רַק עֵץ אֲשֶׁר תֵּדַע כִּי לֹא עֵץ מַאֲכָל הוּא וגו׳ :	*Cognoscere arborem, quòd non sit arbor cibi. Deut. 20. 20.*
מאכל	וְעֵץ מַאֲכָל לְרֹב :	*Arbor cibi in immensum, &c. Nah. 9. 25.*
מגדל	עַל מִגְדַּל עֵץ וגו׳ :	*Stare super turri (suggestum) ligni, &c. Neh. 8. 5.*
מוסר	מוּסַר הַבְלִים עֵץ הוּא :	*Lignum (sculptile) esse doctrinam vanitatum. Ier. 10. 8.*
מזבח	הַמִּזְבֵּחַ עֵץ וגו׳ :	*Altare esse lignum, (ligneum) &c. Ezec. 41. 22.*
מחה	וְכָל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחָאוּ כָף :	*Arbores agri pereutere manum. Esa. 55. 12.*
מחברת	וְעֵצִים לְמַחְבְּרוֹת :	*Emere ligna (pro) coniungentibus. 2. Par. 34. 11.*
מוטה	מוֹטוֹת עֵץ שִׁבְרָתָ :	*Frangere iuga ligni. Ier. 28. 13.*
מטה	כְּחֹרִים מַטֶּה לֹא עֵץ :	*Virga non arbor. Esa. 10. 15.*
מיט	לֹא יַגְבִּיהוּ קִוֹמָתָם כָּל עֲצֵי מַיִם :	*Arbores aquæ non eleuari (in) statura. Ezec. 31. 14.*
מעל	וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים :	*Ponere desuper lignis. Gen. 22. 9.*
מלף	וְתִנְאָף אֶת הָאֶבֶן וְאֶת הָעֵץ :	*Fornicari cũ lapide, et ligno. Ier. 3. 9*
מלן	לֹא תָלִין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ :	*Cadauer non pernoctare super ligno. (cruce.) Deut. 21. 23.*
מוט	כְּנוֹעַ עֲצֵי יַעַר מִפְּנֵי רוּחַ :	*Arbores sylua moueri à facie venti. Esa. 7. 2.*
מחמד	כָּל עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וגו׳ :	*Pullulare facere arborem desiderabile visu, & bonã esu, &c. Gen. 2. 9*
מחשת	וְרַחַת הָעֵצִים נְחֹשֶׁת :	*Adducere æs pro lignis. Esa. 60. 17.*
נטע	וּנְטַעְתָּם כָּל עֵץ מַאֲכָל :	*Plantare arborem cibi. Leuit. 19. 23*
נטע	וְנִטַּעְתִּי בָהֶם עֵץ כָּל פְּרִי :	*Plantare arborem vniuersi fructus. Eccles. 2. 5.*
נשא	הַנֹּשְׂאִים אֶת עֵץ פִּסְלָם :	*Portare lignum sculptilis sui. Esaias 45. 20.*
נשא	כִּי עֵץ נִשָּׂא פִרְיוֹ :	*Arborem ferre fructum. Ioel. 2. 21.*
נשבר	וְהִשָּׁבֵר כָּעֵץ עַוְלָה :	*Iniustitiam confringi tanquàm lignũ. Iob 24. 20.*
נשען	וְהִשָּׁעֲנוּ תַחַת הָעֵץ :	*Inniti sub arbore. Gen. 18. 4.*
תלה	וַיִּתְלוּ שְׁנֵיהֶם עַל עֵץ :	*Suspendi sup ligno. (cruce.) Est. 2. 22*
נתן	הָאִשָּׁה נָתְנָה לִי מִן הָעֵץ וָאֹכֵל :	*Dare de arbore (fructu arboris) & edere. Gen. 3. 12.*
סבך	סְבֹךְ עֵץ קְרֻרוֹת :	*Perplexitas arboris. Psal. 74. 5.*
עב	עֲבֹת הָעֵץ אַל וגו׳ :	*Densitas ligni. (trabs.) Ezec. 41. 25.*
עבות	וַעֲלֵי עֵץ עָבֹת :	*Folia arboris frondiferæ. Neh. 8. 16*
עדן	וַיְקַנְּאוּהוּ כָּל עֲצֵי עֵדֶן וגו׳ :	*Arbores Eden zelari in aliquid. Ezec. 31. 9.*
עלה	וְעֲלֵי עֵץ שֶׁמֶן וגו׳ :	*Folia arboris, &c. Neh. 8. 16.*
עלה	יַעֲלֶה עַל שִׂפְתֵי מְזֹרָה וּמִזְרֶה כָּל עֵץ מַאֲכָל :	*Arborem cibi ascendere super littore hincinde. Ezech. 47. 12.*
ענף	וַעֲנַף עֵץ עָבֹת :	*Accipere frondem arboris frondiferæ. Leuit. 23. 40.*
עצן	הַעֲצִים לָעֵצִים :	*Præparare ligna (pro) lignis. 1. Par. 29. 2.*
ערך	וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים וגו׳ :	*Construere ligna, &c. Gen. 22. 9.*
נזר	וַיִּגְזְרוּ הָעֵצִים :	*Cedere arbores. 2. Reg. 6. 4.*
נן	כָּל עֵץ בְּגַן אֱלֹהִים לֹא דָמָה אֵלָיו בְּיָפְיוֹ :	*Arborem in horto Dei non assimilari alicui in pulchritudine. Ezec. 31. 8.*
נפן	מָה יִהְיֶה עֵץ הַגֶּפֶן מִכָּל עֵץ וגו׳ :	*Lignum vitis, &c. Ezec. 15. 2.*
דבר	וַיְדַבֵּר עַל הָעֵצִים :	*Loqui super (de) arboribus. 1. Reg. 4. 33.*
דם	וְהָיָה דָם וגו׳ וּבָעֵצִים וּבָאֲבָנִים :	*Sanguinem esse in arboribus. (vel vasis ligneis.) Exo. 7. 21.*
דעת	וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע :	*Arbor scientiæ boni & mali. Gene. 2. 9.*
הביא	וַהֲבִאֹתֶם עֵץ :	*Adducere lignum. Agg. 1. 8.*
הוביש	הוֹבַשְׁתִּי עֵץ לַח וְהִפְרַחְתִּי עֵץ יָבֵשׁ :	*Arefacere arborem viridem, & florere facere aridam. Ezec. 17. 24.*
הוריד	יוֹרְדוּם מֵעַל הָעֵצִים :	*Deponere de ligno. (cruce.) Ios. 10. 27.*
הורד	וְהוֹרַדְתָּ אֶת עֲצֵי עָרֶן :	*Deponi cum arboribus, cari. Ezech. 31. 18.*
הורה	יוֹרֵהוּ יי׳ עֵץ וגו׳ :	*Docere aliquem lignum. (virtutẽ ligni.) Exo. 15. 25.*
היה	הָיָה כְעֵץ :	*Aliquid esse vt lignum. Thr. 4. 8.*
הכין	וַיָּכִינוּ הָעֵצִים וגו׳ :	*Præparare ligna. 1. Reg. 5. 18.*
הלך	הַלוֹךְ הָלְכוּ הָעֵצִים וגו׳ :	*Arbores ire ad vngẽdum regẽ, &c. Iud. 9. 8. Nota apologum.*
הסיר	וַיָּסַר כָּעֵץ תִּקְוָתִי :	*Remouere spem alicuius tanquàm lignum. Iob 19. 10.*
הרבה	הִרְבָּה הָעֵצִים :	*Multiplicare ligna. Ezec. 24. 10.*
השחית	לֹא תַשְׁחִית אֶת עֵצוֹ וגו׳ :	*Non deuastare arborem, &c. Deut. 20. 19.*
השחית	נִשְׁחַתָּה עֵץ בְּלַחְמוֹ :	*Corrumpere lignum in panem alicuius. Ier. 11. 19.*
הישיר	וַיָּשִׂימוּ עַל הָעֵצִים :	*Ponere super lignis. 1. Reg. 18. 23.*
השפיל	הַשְׁפַּלְתִּי עֵץ גָּבֹהַּ הִגְבַּהְתִּי עֵץ שָׁפָל :	*Deprimere arborem altam; euehere humilem. Ezec. 17. 24.*
זית	וְעֵץ הַזַּיִת לֹא נָשָׂא :	*Arborem oliuæ nõ ferre. (fructum.) Agg. 2. 19.*
זרע	עֵץ זֹרֵעַ זָרַע :	*Arborem proferre semen. Gen. 1. 29*
חטב	לַחְטֹב עֵצִים וגו׳ :	*Findere ligna. Deut. 19. 5.*
חיים	וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן :	*Arbor vitæ in medio horti. Gen. 2. 9*
חיים	עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ :	*Sapientia est arbor vitæ, &c. Prou. 3. 18.*
חנית	וְעֵץ חֲנִיתוֹ כִּמְנוֹר אֹרְגִים :	*Lignũ lanceę. [L'asta.] 2. Sam. 21. 19.*
חפה	חִפָּה עֲצֵי בְרוֹשִׁים :	*Tegere aliquid ligno. 2. Par. 3. 5.*
חרש	וַחֲרַשֵׁי עֵץ :	*Artifices ligni. (fabri lignarij.) 2. Sam. 5. 11.*
טוב	כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וגו׳ :	*Arborem esse bonã cibo. (in cibũ.) Gen. 3. 7.*
טוב	כָּל עֵץ טוֹב תָּפִילוּ :	*Cadere facere arborem bonam. 2. Reg. 3. 19.*
יבש	הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ :	*Aliquem esse arborem aridam. Esa. 56. 3.*
יבש	כָּל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִבְשׁוּ :	*Arbores agri arescere. Ioel. 1. 12.*
ידע	וַיֵּדְעוּ כָל עֲצֵי הַשָּׂדֶה וגו׳ :	*Arbores agri cognoscere, &c. Ezec. 17. 24.*
יום	כִּי כִימֵי הָעֵץ יְמֵי עַמִּי :	*Dies arboris. Esa. 65. 23.*
יער	יַעַר צוֹמֵחַ עֵצִים :	*Syluam pullulare arbores. Eccl. 2. 6.*
יסר	וַיֹּאמֶץ לוֹ בַּעֲצֵי יָעַר :	*Roborare alicui (aliquid in) arboribus sylua. Esa. 44. 14.*
ירק	וְלֹא נוֹתַר כָּל יָרָק בָּעֵץ וגו׳ :	*Viriditatem in arbore non superesse. Exo. 10. 15.*
יש	הֲיֵשׁ בָּת עֵץ אִם אָיִן :	*Arborem esse, vel non esse in terra. Num. 13. 20.*
כיור	כְּכִיוֹר אֶשׁ בָּעֵצִים :	*Concha ignis inter ligna. Zac. 12. 6.*
כלה	וְכִלִּתִי וְאֵת עֵצָיו וְאֵת אֲבָנָיו	*Consumere ligna domus. Zac. 5. 4.*

צלל	צָלְלוּ כַעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים	*Demergi sicut plumbum in aquis vehementibus. Exo. 15. 10.*
עפר	חֹם עֹפֶרֶת וגו׳ :	*Plumbum consumi. Ier. 6. 29.*

Radix est עָפַר .

עַפְרָה Nomen formæ fœmininæ, cum duplici signo ad augendum vocis sensum; eiusdem significationis cum עִפָּה , illic vide. Obscuritas. [*Obscuritas.*] Semel legitur in Biblijs. Iob. 10. 22. *Terram* עֲפָתָה *obscuritatis immensæ (obscurissimam) sicut caliginem.* Radix est עוף .

צ

עֵץ Lege radices יעץ עצה , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

עֵץ Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עֵץ עֲצִים עֲצֵי עֲצִיכֶם עֲצִינוּ עֲצָךְ עֲצֵיךָ עֲצִיךְ עֲצוֹ עֲצָהּ עֲצֵיהָ עֲצוֹ . Lignum, arbor, vniuersale ad omnia ligna vel excisa vel plantata, excepta herba teneriori. [*Legno, arbore.*] Ponitur eleganter pro quolibet vase & instrumẽto ligneo. Loci vel propter elegantiam sermonis, vel propter Hebraismos, vel etiam propter nominis significationem imitationis causa notandi sunt hi.

אמר	אֹמְרִים לָעֵץ אָבִי אָתָּה :	*Dicere ligno, pater meus es tu. Ier. 2. 26.*
מעשה	מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וָאֶבֶן :	*Idola sunt opus manuum hominis, lignum, & lapis. Deut. 4. 28.*
אדם	כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה וגו׳ :	*Arborem agri esse hominem, &cæt. Deut. 20. 19. Locus illustrandus.*
אחד	קַח לְךָ עֵץ אֶחָד וגו׳ :	*Accipere lignum vnum, &c. Ezec. 37. 16. ibi vide omnia.*
אחן	וְיַאֲחוּ אֶת הַבַּיִת בַּעֲצֵי אֲרָזִים	*Contignare domum (in) lignis cedri. 1. Reg. 6. 10.*
אכל	מִכָּל עֵץ הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל :	*Edere de arbore (fructu) horti. Continens pro contento. Gen. 2. 16.*
אמר	וַיֹּאמְרוּ הָעֵצִים לָאִילָנָה :	*Arbores dicere, &c. (figuratè.) Iud. 9. 10. (19.*
אמר	הוֹי אֹמֵר לָעֵץ הָקִיצָה :	*Dicere ligno expergiscere. Abac. 2.*
ארז	וְאֶת עֵץ הָאֶרֶז וגו׳ :	*Capere lignum (arborẽ) cedri. Totũ pro parte positum. Leuit. 14. 6.*
ארון	וַעֲשִׂיתָ לְךָ אֲרוֹן עֵץ :	*Facere capsam ligni. Deut. 10. 1.*
ארץ	וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן פִּרְיוֹ :	*Arborem terræ non dare fructum suum. Leuit. 26. 20.*
אש	בְּאֶפֶס עֵצִים תִּכְבֶּה אֵשׁ :	*Ignem extingui in defectu lignorum. Pro. 26. 19. (20.*
אש	וְעֵצִים לָאֵשׁ :	*Ligna esse igni. (pro igne.) Pro. 26.*
אשרה	בְּעֵצֵי הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר תִּכְרֹת :	*Arbores luci sacri. Iud. 6, 26.*
בד	וְעָשִׂיתָ בַדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים :	*Facere vectes ligni. Exo. 25. 12.*
בוא	עֲצֵיגוּ בְּמָחִיר יָבֹאוּ :	*Ligna venire (in) pretio. Thr. 5. 4.*
בול	לְבוּל עֵץ אֶסְגּוֹד :	*Adorare fructui. (fructum) ligni. Esa. 44. 19.*
בער	וּבִעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֵצִים בַּבֹּקֶר :	*Ardere facere ligna singulo mane. Leuit. 6. 5.*
בקע	וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה :	*Findere ligna holocausti. Gen. 22. 3.*
בקע	וַיְבַקַּעוּ אֶת עֲצֵי הָעֲגָלָה :	*Scindere ligna plaustri. 1. Sam. 6. 14.*
בקע	בּוֹקֵעַ עֵצִים יִסָּכֶן בָּם :	*Scindentem ligna frui illis. Eccles. 10. 9.*
בקר	וּכְלֵי הַבָּקָר לָעֵצִים :	*Instrumenta bouis esse (pro) lignis. 2. Sam. 24. 22.*
ברזל	וְנִשַּׁל הַבַּרְזֶל מִן הָעֵץ :	*Ferrum auelli ex ligno. (capulo.) Deut. 19. 5.*
גבה	יַעֲשֵׂו עֵץ גָּבֹהַּ וגו׳ :	*Facere lignum (crucem) altum, &c. Est. 5. 14.*
דבק	וְיִדְבַּק עָפָר בְּכַפָּי	*Demergi sicut pulvis in manibus. Iob 31. 7.*
דלה	דָּלָה אֵשׁ בְּעֵצֶיהָ	*Ardere facere ignem in ligno. Esa. 44. 16.*
דלת	דַּלְתוֹת הָעֵצִים	*Ostia ligni. Ezec. 41. 23.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Esa. 40. 18.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 15. 2.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 19. 10.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 31. 3.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 31. 8.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 31. 9.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 31. 14.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 31. 15.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 31. 16.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 31. 18.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 5.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 6.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 7.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 8.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 9.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 10.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 11.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 12.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 13.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 14.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 15.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 16.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 17.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 18.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 19.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 20.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 21.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 22.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 23.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 24.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 25.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 26.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 27.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 28.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 29.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 30.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 31.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 32.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 33.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 34.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 35.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 36.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 37.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 38.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 39.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 40.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 41.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 42.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 43.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 44.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 45.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 46.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 47.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 48.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 49.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 50.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 51.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 52.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 53.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 54.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 55.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 56.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 57.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 58.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 59.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 60.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 61.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 62.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 63.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 64.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 65.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 66.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 67.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 68.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 69.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 70.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 71.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 72.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 73.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 74.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 75.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 76.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 77.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 78.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 79.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 80.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 81.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 82.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 83.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 84.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 85.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 86.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 87.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 88.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 89.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 90.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 91.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 92.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 93.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 94.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 95.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 96.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 97.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 98.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 99.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 100.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 101.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 102.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 103.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 104.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 105.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 106.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 107.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 108.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 109.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 110.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 111.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 112.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 113.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 114.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 115.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 116.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 117.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 118.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 119.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 120.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 121.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 122.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 123.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 124.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 125.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 126.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 127.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 128.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 129.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 130.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 131.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 132.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 133.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 134.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 135.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 136.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 137.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 138.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 139.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 140.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 141.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 142.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 143.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 144.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 145.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 146.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 147.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 148.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 149.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 150.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 151.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 152.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 153.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 154.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 155.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 156.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 157.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 158.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 159.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 160.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 161.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 162.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 163.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 164.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 165.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 166.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 167.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 168.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 169.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 170.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 171.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 172.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 173.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 174.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 175.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 176.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 177.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 178.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 179.*
דמה	דָּמָה אֶל עֵץ	*Similare ligno. Ezec. 32. 180.*
דמה	דָּמָה אֶ

	וּמַחֲבֹשׁ לְעַצְּבוֹתָם :	*Ligare doloribus (dolores) aliquorũ.*
	יִגֹּרְתִּי כָּל עִצְּבֹתָי :	*Psal.* 147.3.
	וּבְעַצְּבַת לֵב רוּחַ נִכְאָה :	*Timere dolores tuos. Iob* 9.28.
	קֶרֶץ עַיִן יִתֶּן עִצָּבֹת :	*Spiritum afflictũ esse in tristitia cordis. Pro.* 15.13.
	יִרְבּוּ עִצְּבוֹתָם וגו׳ :	*Dare dolorem. Pro.* 10.10.
		Dolores multiplicari, &c. Psal. 16.4. *Locus illustrandus.*

Radix est עצב .

עָצָר Hinc deriuatur מֵעָצָר , de quo suo loco in מ ante ע dictum est.

עֶצֶה Nomen fœmininum genere, & declinatione, suscipiens affixa, & vertens He in Thau in regimine, quæ sunt in Biblijs עֶצָה עֵצַת עֵצוֹת עֲצָתִי עֲצָתְךָ עֲצָתֵךְ עֲצָתוֹ עֲצָתָם עֲצָתוֹ עֲצָתָם . Cætera formare poteris iuxta regulas grãmaticales; cum opus erunt. Obserua עֲצָתֵךְ esse plurale anomalum, nam ex singulari dicendum erat עֲצָתֶךָ , ex plurali verò עֲצָתֵךְ , sed effinxit illud à masculina forma עצתים , quæ non est in vsu. Consilium, tam id, quod consulitur, quàm quod efficitur consilio. [*Consiglio, parere, cosa nata dal consiglio.*] Notæ significationis est, varios tamen elegantesq; dicendi modos referens, quos vel vt intelligas, vel vt imiteris ex sequẽtibus locis obseruabis. Huius radix est יעץ . Semel verò עֵצָה est nomẽ fœmininum à עֵץ deriuatum. Arbor, lignum. [*Arbore, legno.*] Ier. 6.6. *Succidite* עֵצָה *arborem.* (*arbores.*)

	כִּי גוֹי אֹבֵד עֵצוֹת הֵמָּה :	*Gens perdita consiliorum. Deut.* 32.28. (*Vide* אבד .)
	אֹבֵדָה עֵצָה מִבָּנִים :	*Consilium perire ab intelligentibus. Ier.* 49.7.
	לֹא אָבוּ לַעֲצָתִי :	*Non velle (acquiescere) consilio alicuius. Pro.* 1.30.
	אֵין עֵצָה לְנֶגֶד יי׳ :	*Non esse consilium, &c. coram Domino. Pro.* 21.30.
	וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֵנוּ :	*Vir consilij alicuius. Esa.* 40.13.
	מֵאֶרֶץ מֶרְחָק אִישׁ עֲצָתוֹ :	*Vocare de terra longinqua virũ, consilij sui. Esa.* 46.11.
	עֲצוֹת מֵרָחוֹק אֱמוּנָה אֹמֶן :	*Consilia à longè esse veritatem, firmitatem. Esa.* 25.1. (*Hoc est iam diu facta tandem optimum finem assecuta sunt.*)
	אַנְשֵׁי עֲצָתִי :	*Obtestationes Dei esse viros consilij tui. Psal.* 119.24.
	וְיָבוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מֵעֲצָתוֹ :	*Erubescere à consilio. Hos.* 10.6.
	וְעָצָתוֹ אֲבַלֵּעַ :	*Deglutire cõsiliũ alicuius. Esa.* 19.3.
	וּבִקְּרוֹ אֶת עֲצַת יְהוֹדָה :	*Euacuare consiliũ alicuius. Ier.* 19.7
	גְּדֹל הָעֵצָה וגו׳ :	*Magnus consilio. Ier.* 32.19.
	וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם בַּעֲצַת הַיְלָדִים וגו׳ :	*Loqui in (ex) consilio adolescentium. 1. Reg.* 12.14.
	הֲבִיאוּ עֵצָה וגו׳ :	*Adducere consilium. Esa.* 16.3.
	וְלֹא הֲבִינוּ עֲצָתוֹ :	*Non intelligere consilium alicuius. Mich.* 4.12.
	עֲצַת עָנִי תָּבִישׁוּ :	*Erubescere facere consilium pauperis. Psal.* 14.6.
	וְעַל עֲצַת רְשָׁעִים הוֹפָעְתָּ :	*Illustrare super consilio alicuius. (Est ei fauere.) Iob* 10.3.
	מִי זֶה מַחְשִׁיךְ עֵצָה בְּמִלִּין :	*Obscurare consilium (in) dictionibus. Iob* 38.2.
	גַּם בַּעֲצָתָם הָלַךְ :	*Ire in consilium (sententiam) alicuius. 2. Par.* 22.4.
	אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים	*Non esse in consilium iniustorũ. (facere, quæ consulunt.) Psal.* 1.1.
	וְהֵמָּה יָמְרוּ בַּעֲצָתָם :	*Contradicere in consilio suo. (consultò. Psal.* 106.43.
	בַּעֲצָתְךָ תַנְחֵנִי :	*Ducere aliquem in consilio tuo.* (*Vide* נחה .)

	וְעַצְבֵיךְ בְּבֵית נָכְרִי :	*Dolores alicuius (labore parta) esse in domo extranei. Pro.* 5.10.
	לְבַשֵּׂר בֵּית עַצְּבֵיהֶם :	*Nunciare (in) domo idolorum. Sam.* 31.9.
	לְבַשֵּׂר אֶת עַצְּבֵיהֶם :	*Nunciare idolis. 1. Par.* 10.9.
	וְדָבָר עָצֵב יַעֲלֶה אָף :	*Verbum tristitiæ eleuare iram. Prouer.* 15.1.
	וְלֹא יוֹסִיף עֶצֶב עִמָּהּ :	*Non addere tristitiam cum benedictione Domini. Pro.* 10.22.
	אֲשֶׁר זִבְחוּ לְעַצְּבֵי כְנָעַן :	*Sacrificare idolis Canaã. Ps.* 106.38
	חֲבוּר עֲצַבִּים אֶפְרָיִם :	*Aliquem esse participem (cõiunctũ) idolorum. Hos.* 4.17.
	הָיוּ עֲצַבֵּיהֶם לַחַיָּה וְלַבְּהֵמָה וגו׳ :	*Idola esse bestijs, & iumentis, &c. Esa.* 46.1.
	בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים	*Parere filios in tristitia. Gen.* 3.17.
	עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב :	*Idola aliquorum esse argẽtum & aurum. Psal.* 115.4.
	עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב :	*Idola gentium esse argentum & aurum. Psal.* 135.15.
	אֹכְלֵי לֶחֶם הָעֲצָבִים :	*Edere panem dolorum. Psal.* 127.2.
	בְּכָל עֶצֶב יִהְיֶה מוֹתָר :	*Lucrum aliquod esse in omni dolore. Pro.* 14.23.
	הָעֶצֶב נִבְזֶה נִפּוּץ וגו׳ :	*Idolum despectum, fractum, &c. Ier.* 22.28.
	וְכָל עֲצָבֶיכֶם חִגַּשּׁוּ :	*Exigere dolores. (dolore parta.) Esa.* 58.3.
	וַיַּעַבְדוּ אֶת עֲצַבֵּיהֶם וגו׳ :	*Colere idola, &c. Psal.* 106.36.
	וַיַּעַבְדוּ אֶת הָאֲשֵׁרִים וְאֶת הָעֲצַבִּים :	*Colere lucos, & idola. 2. Par.* 24.18
	מַה לִּי עוֹד לַעֲצַבִּים :	*Quid adhuc est Deo idolis? Hos.* 14.9
	וַיַּעַזְבוּ שָׁם אֶת עֲצַבֵּיהֶם וגו׳ :	*Derelinquere idola alicubi, &cæt. 2. Sam.* 5.22.
	כֵּן אֶעֱשֶׂה לִירוּשָׁלַיִם וּלְעֲצַבֶּיהָ	*Facere sic idolis, & c. Esa.* 10.11.
	כַּסְּפָם וּזְהָבָם עָשׂוּ לָהֶם עֲצַבִּים וגו׳ :	*Facere sibi argentum & aurum idola. Hos.* 8.4.
	אַכְרִית אֶת שְׁמוֹת הַעֲצַבִּים מִן הָאָרֶץ :	*Excindere nomina idolorũ de terra. Zac.* 13.2.
	יִכֹּל עֲצַבֶּיהָ אִשִּׁים שְׁמָמָה :	*Ponere idola desolationẽ. Mich.* 1.7.
	כִּתְבוֹנְךָ עֲצַבֶּיךָ	*Facere in intelligẽtia sua idola. Hos.* 13.2.

עָצִיב Nomen Toar Chaldaicum, masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs. Dolore affectus, contristatus. [*Addolorato, contristato.*] Significatio, & radix est etiam Hebraica. Dan. 6.21. *Ad Danielẽ voce* עציב *dolore affecta clamauit.*

עָצָבוֹן Nomen masculinum genere, sine plurali, & in regimine עצבון , & cum affixo עָצְבֹנְךָ . Labor, solicitudo, tristitia, dolor, & animi & corporis. [*Fatica, tristezza, dolore.*] Ter inuenitur.

	בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה וגו׳ :	*Edere terram in (cum) dolore. Gene.* 3.18.
	הַרְבֶּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וגו׳ :	*Multiplicare dolorem mulieris, &c. Gen.* 3.17.
	וּמֵעִצָּבוֹן יְנִיחֵנוּ וגו׳ :	*Solari aliquem de tristitia manuum, &c. Gen.* 5.29.

Radix est עצב .

עַצֶּבֶת Nomen fœmininum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. עַצֶּבֶת עַצְּבַת עַצְּבָתִי עַצְּבָתִיךָ עַצְּבָתָם Labor, dolor, tristitia & animi, & corporis. [*Fatica, dolore, tristezza.*] Inuenitur tantum in sequentibus.

	אֲנִי אֲהָלִים אֲהָלוֹת Nux, אֵזוֹב Aloes, אֵזוֹב hyssopus, אֵלָה & אֵלָה Quercus, אֵלוֹן Robur, אַלְגֻּמִּים & אַלְמֻגִּים Algunim, אֶרֶז Cedrus, אֹרֶן Ornus, אֶשֶׁל Tamarix, בְּרוֹשׁ Fraxinus, בְּרוֹתִים Buxus, גֶּפֶן Vitis, גֹּפֶר Gopher, הֲדַסִּים Hebenum, הָדַס Myrtus, זַיִת oliua, כֹּפֶר Ciperus, לִבְנֶה Populus, לוּז Auellana, לוֹט Castanea, עֲרָבִים Salices, עֶרְמוֹן Castanea, צַפְצָפָה Salix, רִמּוֹן Malogranatum, רֹתֶם Genista, שִׁטָּה Sita, שֶׁמֶן Pinus, שָׁקֵד Amygdalus, שִׁקְמִים Sicamini, תְּאֵנָה Ficus, תִּאְשׁוּר Buxus, תִּדְהָר Laurus, תֹּמֶר Palma, תַּפּוּחַ Malus, תִּרְזָה Ilex, quæ suis locis accuratius vide.

Deriuatiuum huius est עֵצָה .

עצב Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

עָצַבוּ	Præteritum.
עָצוּבַת	Part. pass.
עָצְבִּי	Infinitiuus.

Cætera ex deriuatiuis potius sumerem. Cõtristauit, solicitauit, dolore animum, & corpus affecit. [*Contristare, addolorare, faticare, & l'animo, & il corpo.*] Ter inuenitur, & semel nonnullis est intransitiuum.

	וְלֹא עָצַב אָבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר וגו׳ :	*Patrem non contristare filium à diebus illius, &c. 1. Reg.* 1.6.
	וְעַשְׂתִּי מֵרָעָה לְבַלְּתִּי עָצְבִּי :	*Deum facere à malo, vt non contristet (alijs tristetur) aliquem. 1. Paral.* 4.10. *Locus dilucidandus.*
	כִּי כְאִשָּׁה עְזוּבָה וַעֲצוּבַת רוּחַ וגו׳ :	*Mulier contristata spiritu. Esa.* 54.6

Deriuatiua huius & composita sunt הַעְצִיב הִתְעַצֵּב יַעְצִיב מַעֲצֵבָה עֹצֶב עֹצֵב עֶצֶב עָצֵב עֲצוּבוֹן עַצְבֻּת :

עצב Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

עִצְּבוּנִי	Præteritum.
עִצְּבוּנִי	Futurum.

Cætera cautè formabis ad canones grammaticę, cũ opus erunt, vel deriuatiuis vteris. Contristauit, dolore maximo affecit, nam auget nonnihil sensum à Cal. [*Cõtristare, addolorare fuor di modo.*] Bis inuenit. Esa. 63.10. *Et ipsi contrafecerunt* וְעִצְּבוּ *& contristarunt spiritum sanctitatis illius.* Psal. 56.6. *Tota die verba mea (res, acta)* יְעַצְּבוּ *cõtristant. (Dolore afficiunt.)* Semel eleganter à עֹצֶב est dolore aliquid efficere, elaborare. [*Far con fatica.*] Eo metaphoricè de Deo vsus est Iob cap. 10.8. *Manũ tuæ* עִצְּבוּנִי *elaborarunt me, & perfecerunt me.* Nonnulli potius id à עֲצַבִּים deriuant, pro formare, & quasi figuram idoli facere, vel membra aptare, musculos efficere, ex Rabinorum interpretatione. Expende locum & omnes.

עֹצֶב Nomen formæ masculinæ, sine plurali, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs עֹצֶב עֶצְבִּי עַצְּבֶךָ . Dolor, tristitia, tam animi, quàm corporis labor. [*Tristezza, fatica.*] Hinc ornatè dicitur per translationem de idolo, vt & sequens עֶצֶב , ibi vide. Quater inuenitur.

	וְרָאָה אֹם דֶּרֶךְ עֹצֶב כִּי וגו׳ :	*Viam tristitiæ (actiuè) esse in aliquo. Psal.* 139.24.
	הֵיטֵב הֵנִיחַ יי׳ לְךָ מֵעַצְּבֶךָ וּמִרִּגְזֶךָ :	*Quietẽ afferre alicui à tristitia illius. Esa.* 14.3.
	כִּי יָלַדְתִּי בְעֹצֶב	*Parere in (cum) tristitia (labore.) 1. Par.* 4.9.
	פֶּן תֹּאמַר עֶצְבִּי עָשָׂם וגו׳ :	*Dicere, labor meus (tristitia, idolum) fecit hæc. Esa.* 48.5.

עֶצֶב Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עֶצֶב עֲצַבִּים עֲצַבֵּי עֲצַבֶּיךָ עֲצַבֶּיכֶם עֲצַבֵּיהֶם עֲצַבָּיו . Tristitia, labor, solicitudo, dolor corporis & animi. [*Tristezza, fatica, dolore.*] Hinc transfertur eleganter ad idolũ, sculptile, q; Deũ irritet, doloreq; faciat, vt loquitur sacra scriptura, vel potius dolorem cultoribus afferat, in qua significatione plurale habet Dages in Beth ad differentiam alterius, quod notes velim. Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

	וְעָרְכוּ עֵצִים עַל הָאֵשׁ :	*Cõstruere ligna super igne. Leui.* 1.7
	הַעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי וגו׳ :	*Arborem facere fructum. Gen.* 1.12.
	גַּם הֵמָּה הָעֵץ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ הַמַּלְבִּין וגו׳ :	*Facere lignũ (crucem) alicui. Est.* 7.9.
	הֵיקַח מִמֶּנּוּ עֵץ לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה :	*Lignum accipi ex vite ad faciendum operi (in aliquã opus.) Ezec.* 15.3.
	עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי וגו׳ :	*Arbor fructus faciens fructũ, &c. Gen.* 1.11.
	וְאֵת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְרִי :	*Arbor in quo sit fructus, &c. Gene.* 1.29.
	פְּרִי עֵץ הָדָר :	*Accipere fructum arboris gloriosi, &c. (vt cedrum.) Leuit.* 33.40.
	וּבְכוּרֵי כָל פְּרִי כָל עֵץ :	*Primitiuum fructus omnium arborum. Neh.* 10.36.
	וְהִרְבִּיתִי אֶת פְּרִי הָעֵץ :	*Multiplicare fructum arboris. Ezec.* 36.30.
	וְחִטֵּמְנוּ בְּפִשְׁתֵּי הָעֵץ :	*Abscondere in lignis ligni. (Ligna crassiora intelligit.) Ios.* 2.6.
	וְאָכַל אֶת כָּל עֵץ הַצֹּמֵחַ לָכֶם מִן הַשָּׂדֶה :	*Locustam edere lignum pullulantem ex agro. Exo.* 10.5.
	צִפָּה עֵץ מִבֵּית :	*Tegere aliquid ligno. 1. Rẽg.* 6.15.
	וְקִירוֹתָיו עֵץ :	*Paries ligni. Ezec.* 41.22.
	וְקֹצֵב עֵץ :	*Dolare lignum. 2. Reg.* 6.6.
	עַל קָרְבַּן הָעֵצִים :	*Oblatio lignorum. Neh.* 10.35.
	וַיְמַצְּאוּ אִישׁ מְקֹשֵׁשׁ עֵצִים :	*Colligere ligna. Num.* 15.32.
	עֵץ רַב מְאֹד :	*Arborem multam valdè esse ad (super) littus fluuij. Ezec.* 47.7.
	אֵלּוּ יִרְעוּ כָל בְּנֵי יַעַר :	*Arbores sylræ ouare. Psal.* 96.12.
	יַרְתֵּחַ כָּל עֵץ רַעֲנָן :	*Arbor viridis. Deut.* 12.2.
	עֵץ לֹא יִרְקָב יִבְחָר :	*Eligere lignum, quod non putrescat. Esa.* 40.20.
	לְעֵץ רָקָבוֹן נֶחְשְׁבָה :	*Reputare cuprum ligno (vt lignum) putredinis. Iob* 41.19.
	עַמִּי בְעֵצוֹ יִשְׁאָל :	*Interrogare in ligno. (idolum.) Hos.* 4.12.
	יִשְׁאַר עֵץ יַעְרוֹ וגו׳ :	*Reliquum arboris, &c. Esa.* 10.19.
	יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יי׳ וגו׳ :	*Arbores Domini (altissimas) saturari. Psal.* 104.16.
	וְאֵת כָּל עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבֵּר :	*Frangere omnem arborem agri. Exo.* 9.25.
	וַיְשַׁבֵּר עֵץ גְּבוּלוֹ :	*Frãgere arbores confinij. Ps.* 105.33
	וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ :	*Arborem agri dare fructum suum. Leuit.* 26.4.
	וְכָרַת שֹׂכַת עֵצִים :	*Succidere ramum arborũ. Iud.* 9.48.
	מְשַׂחֲקִים לִפְנֵי יי׳ בְּכָל עֲצֵי בְרוֹשִׁים :	*Ludere in lignis (instrumentis) fraxinorum. 2. Sam.* 6.5.
	שְׁנֵי כְרוּבִים עֲצֵי שָׁמֶן :	*Arbor olei. 1. Reg.* 6.23. (*Vide* שמן .
	וְשָׂרַף אֹתוֹ עַל עֵצִים בָּאֵשׁ :	*Comburere super lignis (in) igne. Leuit.* 4.12.
	לְשֹׁרֶת עֵץ וָאֶבֶן :	*Ministrare lignum (ligno) & lapidẽ. Ezec.* 20.32.
	וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל פַּלְגֵי מָיִם וגו׳ :	*Arbor plantata super riuis aquarũ, Psal.* 1.3,
	וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל מַיִם וגו׳ :	*Arbor plãtata super aqua. Ier.* 17.8
	עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי גֹפֶר :	*Facere arcam lignorum Gopher. Genes.* 6.14.
	בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן :	*Abscondere se in medio arboris (inter arbores.) horti. Gen.* 3.9.
	וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ :	*Stare sub arbore. Gen.* 18.8.
	וְתָלִיתָ אוֹתָךְ עַל עֵץ :	*Suspendere super ligno. (cruce.) Gen.* 40.19.
	כִּי יֵשׁ לָעֵץ תִּקְוָה וגו׳ :	*Spem esse arbori, &c. Iob* 14.3.

Arborum nomina, quæ leguntur in scriptura sacra

יסתיר	הוי המעמיקים מי׳ לסתר עצה :	*consulis.)Psal.73.24. Abscondere consilium.Esa.29.15.*
סעלים	מי זה מעלים עצה בבלי דעת :	*Celare consilium sine scientia. Iob 42.3.*
הפליא	הפליא עצה :	*Mirum reddere consiliũ.Esa.28.30.*
הפיר	י׳ הפיר עצת גוים :	*Deum labefactare consilium gentiũ. Psal.33.10.*
יסער	עצו עצה וחפר :	*Consulere consilium, & labefactari. Esa.8.11.*
השליך	ותשליכהו עצתו :	*Consilium alicuius proijcere eum. Iob 18.7.*
מעליס	ועצת מלאכיו ישלים :	*Perficere consilium nunciorum. Esa. 44.26.*
יסיות	עד אנה אשית עצות בנפשי	*Ponere consilia in anima.Psal.13.3*
יקון	ועצת מזקנים :	*Consilium perire a senioribus. Ezec. 7.26.*
יחכה	לא חכו לעצתו :	*Non expectare consilio alicuius.(vt fiant,quæ cõsuluerit.) Ps.106.13*
יחכם	יועצה מחכם וגו׳ :	*Consilium non perire à sapiente. Ier. 18.18.*
טוב	לא טובה העצה אשר וגו׳ :	*Consilium non esse bonum,&c.2.Samuel.17.7.*
יסב	הכולכם דבר ועצה הלים :	*Afferre verbũ & cõsiliũ. Iud.20.7*
יען	ועצת אחיתפל אשר יעץ וגו׳ :	*Consilium,quod aliquis consulit esse, sicut cũ interrogatur Deus. 2.Samuel.16.23.*
יכין	איעצך נא עצה :	*Consulere(tradere)consilium. 1.Regum 1.12.*
מות	אתה ידעת את כל עצתם עלי למות :	*Cõsilium esse super (contra) aliquem morti.(ad mortem.) Ier.18.23.*
מים	מים עמקים עצה בלב איש וגו׳ :	*Consilium in corde esse aquam profundam,&c. Pro.20.5.*
מלא	וכל עצתך ימלא :	*Implere cõsilium alicuius. (quasi vacuum sit non perfectũ.)Ps.20.13*
מלחמה	עצה וגבורה למלחמה :	*Consilium, & fortitudinem (esse necessaria) bello.2.Reg.18.20.*
נאץ	ועצת עליון נאצו :	*Irritare consiliũ altissimi.Ps.107.11*
נבער	עצה נבערה וגו׳ :	*Consilium fatuum.Esa.19.10.*
נדם	ידמו למו עצתי :	*Silere consilio alicuius. Iob.29.21.*
נכון	מחשבות בעצה תכון :	*Cogitationes aptari(in)consilio.Prouer.20.18.*
נמהר	ועצת נפתלים נמהרה :	*Consilium peruersorum acceleratum esse.Iob 5.13.*
נעשה	כי לא נעשתה עצתו :	*Consilium alicuius non fieri. 2.Sam. 17.23.*
נפש	ופתח רעהו מעצת נפש :	*Consilium animæ.Pro.27.9.*
נסכל	סכל נא את עצת אחיתפל י׳	*Infatuare consilium alicuius.2.Sam. 15.31.*
עזב	ויעזב את עצת הזקנים וגו׳ :	*Derelinquere consilium seniorum.1. Reg.12.8.*
עמד	עצת י׳ לעולם תעמוד :	*Cõsiliũ Dei stare in æternũ. Ps.33.11*
עשה	לעשות עצה ולא מני :	*Facere consilium, & non ab aliquo. Esa.30.1.*
פחד	מפני עצת י׳ צבאות וגו׳ :	*Timere à facie consiliij alicuius, &c. Esa.19.17.*
פרע	תפרעו כל עצתי :	*Abigere consiliũ alicuius.Pro.1.25.*
קום	עצת י׳ היא תקום :	*Consilium alicuius surgere. (Est adimpleri.)Pro.19.21.*
קרב	תקרב תבואה עצת קדוש ישראל :	*Consilium alicuius appropinquare, venire.Esa.5.19.*
רב	נלאת ברב עצתיך :	*Defatigari in multitudine consiliorum.Esa.47.13.*
רוח	רוח עצה וגבורה וגו׳ :	*Spiritus consiliij.Esa.11.2.*
רוע	והיו עצים עצת רע :	*Consulere consiliũ mali.Ezec.11.2.*

	עצת רשעים רחקה ממני :	*Consilium iniustorum lõgè esse ab aliquo.Iob 21.16.*
סוד	כעצת שרים והזקנים וגו׳ :	*Consilium Principum & seniorum, &c.Esd.10.8.*
שלח	כי בעצה שלחהו וגו׳ :	*Dimittere aliquem in consilio, (consultò,)&c.1.Par.12.20.*
שלום	ועצת שלום תהיה בין שניהם :	*Consilium pacis esse inter aliquos. Zac.6.13.*
שמע	ושמע לעצה חכם :	*Auscultare consilio. Pro.12.15.*
שמע	שמע עצה וקבל מוסר :	*Auscultare consilium.Pro.19.20.*
תבונה	לו עצה ותבונה :	*Consilium & intelligentiam esse alicui.Iob 12.13.*
תושיה	לי עצה ותושיה :	*Consilium & sapientiam esse alicui. Pro.8.14.*

עצה Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed He, quod semel legitur in Biblijs in præsenti participio, עֹצֶה nec aliud ex eo facilè formarem, quòd dubitetur, quid propriè significet. Claudere ferè omnes interpretati sunt. [*Chiudere.*] Ego, si coniectare licet, arbitror, vel mendum inesse in scriptura, vel certè verbum effictum esse ex sequenti nomine, satis ornatè pro innuere, agitare, sicut agitatur cauda in spina dorsi. [*Cennare, monere.*] Pro.16.30. עצה *Agitans (claudens) oculos suos cogitando peruersa.*] Quid si potius firmare dicas, quòd spina firmetur corpus? Sic Hier. attonitis oculis. Hinc quidam censeret, He stare loco Mem עֹצֶם firmans, corroborans. Expende locum & omnes accuratius, & si meliora inueneris, in medium proferas.

Ex hac radice deriuatur עֵצָה עֵצִיוֹן גֶּבֶר.

עֵצָה Nomen formæ masculinę, quod semel legitur in Biblijs. Spina dorsi. [*Il filo della schena.*] Ratio significationis ignoratur, & si quidam ad עֵץ lignũ reuocent, quòd arboris cum ramis suis figuram referat. Leuit. 3.9. *Caudam integram contra* הָעֵצָה *spinam dorsi remouebit.*

עֶצְיוֹן גֶּבֶר Nomen proprium loci, vbi fuit tricesima prima Israelitarũ mãsio. Ezion geber. [*Ezion gebero.*] Nume. 33.35. *Et castramentati sunt* בְּעֶצְיוֹן גָּבֶר *in Ezion gebero.* Hunc arbitror esse locum illũ, iuxta Elotham, vbi Salomon nauim fabrefecit. 1. Reg. 9.26. *Et nauim fecit rex Salomon* בְּעֶצְיוֹן גֶּבֶר *in Ezion gebero, qui est apud Elotham ad littus maris rubri in Idumeorum prouincia.* Ibi Iosaphati regis naues periere naufragio. 1. Reg. 22.49. *Quia fractæ sunt naues* בְּעֶצְיוֹן גֶּבֶר *in Ezion gebero.* Compositum est ex עצה & גבר.

עֵצֶל Nomẽ masculinum genere, sine plurali, quod tamen formare poteris, cum opus erit. Piger, lentus, antitheton חָרוּץ. [*Pegro, disutile.*] Quatuordecim vicibus ad summum inuenitur.

חום	על שדה איש עצל עברתי וגו׳ :	*Ager viri pigri, &c. Pro.24.30.*
חמר	אמר עצל ארי בחוץ וגו׳ :	*Pigrum dicere, leonẽ esse foris, &c. Pro.22.13.*
חמר	אמר עצל שחל בדרך וגו׳ :	*Pigrum dicere, leonẽ esse in via, &c. Pro.26.13.*
דרך	דרך עצל כמשכת חדק :	*Via pigri.Pro.15.19.*
חכם	חכם עצל בעיניו וגו׳ :	*Pigrum esse sapientem in oculis suis, &c.Pro.26.16.*
חרש	מחרף עצל לא יחרש וגו׳ :	*Pigrum non arare ob frigus, &c.cæt. Pro.20.4.*
טמן	טמן עצל ידו בצלחת וגו׳ :	*Pigrum abscondere manum in paropside, &c.Pro.19.24.& 26.15.*
ילך	לך אל נמלה עצל וגו׳ :	*Pigrũ ire ad formicã, &c.Pro.6.6.*
משכב	ועצל על משכו :	*Pigrum gyrare super lectulo suo. Pro.26.14.*

	אנה ואין נפשו עצל :	*Animã pigri cõcupiscere.Pro.13.4.*
מכר	עד מתי עצל תשכב וגו׳ :	*Pigrum cubare, &c.Pro.6.9.*
שלח	כן העצל לשלחיו :	*Pigrum esse mittẽtibus, vt acetum, &c.Pro.10.26.*
תאוה	תאות עצל תמיתנו :	*Desideriũ pigri interficere eũ, &c. Pro.21.25.*

Deriuatiua huius sunt נעצל עצלה עצלוי עצלתים.

עַצְלָה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Pigritia, segnities, inertia. [*Pigritia, dapocaggine.*] Pro.19.15. עצלה *Pigritia cadere faciet(injiciet) soporem.* Radix est עצל.

עַצְלוּת Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Pigritia, segnities. [*Pigritia.*] Prouer. 31.24. *Et panem* עצלות *pigritiæ non comedet.* Radix est עצל.

עַצְלָתַיִם Nomen formæ dualis ad augendam vocis significationem. Pigritia, inertia maxima; quasi duæ pigritiæ. [*Pigritia, dapocaggine fuor di modo.*] Semel inuenitur, Eccles. 10.18. בְּעַצְלָתַיִם *In pigritijs attenuabitur contignatio.* Radix est עצל.

עָצַם Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

עָצַם עָצַמְתָּ / עָצַמוּ עָצַמוּ	Præteritum.
עָצֵם	Part.præs.
עָצוּם עָצוּמִים או עֲצֻמִים עֲצוּמִיו	Nomẽ Toar.
בְּעַצְמוֹ	Infinitiuus.

Cætera, si opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Fortis, robustus fuit, corroboratus est, & dicitur de omni fortitudine, diuitiarum, virium, multitudinis, verborum, & huiusmodi. [*Essere forte, gagliardo, ricco, abbondante, copioso, & si fatto modo di dire.*] Vide חָזָק. Nonnullis Pahul est participium passiuum, mihi verò potius nomen Toar, vel certè substantiuum, nam verba neutra carent Pahul, quãuis semel aliquibus verbum sit transitiuum, quod non placet. Corroboratus, robustus, robur. [*Gagliardo, gagliardezza.*] Loci notãdi.

אויב	ואויבי חיים עצמו :	*Inimicos roborari. (numero, viribus &c.)Psal.38.28.*
אלמנה	עצמו לי אלמנותי :	*Viduas roborari(numero) alicui.Iere.15.8.*
גוי	יהיה לגוי גדל ועצום :	*Gens magna, & robusta. (viribus, diuitijs, multitudine.)Gen.18.18.*
גוי	גוים רבים ועצמים ממך :	*Gentes multæ & robustę præ aliquibus.Deut.7.1.*
גוי	עצם בם עט גוי :	*Roborari(ī)gẽte minima.Dan.11.23*
הפריד	יבי עצומים יפריד :	*Sortem diuidere inter robustos. (contentiosos.) Pro.18.18.*
הצמית	עצמו מצמיתי אויבי שקר :	*Excindentes corroborari. Ps.69.5.*
הרג	ועצומים פל הרגיה :	*Interfectos esse robustos. (copiosos, infinitos.)Pro.7.26.*
השחית	והשחית עצומים :	*Corrumpere validos.Dan.8.24.*
חטאים	עצמו חטאיך :	*Peccata corroborari.(numero.) Ier. 30.14.*
חטא	ועצמים חטאתיכם :	*Peccata robusta.Amos 5.12.*
חיל	בחיל גדול ועצום עד מאד :	*Exercitus magnus & robustus vsq; valdè.Dan.11.25.*
חלק	יאת עצומים יחלק שלל :	*Diuidere spolium cum robustis. Esa. 53.12.*
כוח	ועצם כחו ולא רכחו :	*Vim alicuius(vel aliquem vi) roborari.Dan.11.24.*
מאד	כי עצמת ממנו מאד :	*Robustum euadere præ alio. (quauis re.)Gen.26.16.*
מים	ארת מי הנהר העצומים והרבים :	*Aquæ robustæ & multæ.Esa.8.8.*
מלך	והרי מלכים עצומים :	*Reges robusti. (diuitijs, populo.) Psal.135.10.*
מקנה	ומקנה רב וגו׳ עצום מאד :	*Armentum multum & robustũ. (copiosum) valdè.Num.32.1.*
מקוכה	עצמי משובתיהם :	*Auersiones corroborari. (numero.) Iere.5.6.*
כשל	נפל בעצומיו חלכאים :	*Cadere in robustis (vel robore) alicuius. Ps.10.10. Locus illustrandus.*
ספר	עצם מספר :	*Aliquid corroborari à numerando. (ne queas numerare.) Psal.40.6.*
עין	ועצם עיניו מראות ברע :	*Aliquem roborari oculis, ne videat. Hebraismus pulcherrimus. Esa. 33.15. Alijs est transitiuum, roborare, claudere.*
עם	בעם עצום אהללך :	*Populus robustus. (copiosus.) Psal. 35.18.*
פרש	ועל פרשים כי עצמו מאד :	*Equites corroborari(numero) valdè. Esa.31.1.*
רחש	ה עצמו ראשיהם :	*Caput (summam) alicuius rei roborari. Psal.139.17.*
רב	מה עם בני ישראל רב ועצום ממנו :	*Populus multus & robustus præ alio. Exo.1.9.*
רבה	רבו ויעצמו במאד מאד :	*Multiplicari, & corroborari (in) valdè valdè. Exo.1.7.*
שיר	עצמו משערות ראשי :	*Aliquid corroborari (numero) præ capillis capitis. Psal.40.13.*

Deriuatiua huius sunt העצים עצם עצם עצמה עצמן עצמות תעצומות.

עִצֵּם Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

עִצְּמוֹ	Præteritum.
יְעַצֵּם	Futurum.

Cætera si opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Corroborauit, fortem reddidit. [*Fortificare, ingagliardire.*] Semel legitur in hac significatione. Esa.29.10. *Quia effudit super vos Dominus spiritum soporis,* ויעצם *& corroborauit oculos vestros.* Hebraismus pulcherrimus, hoc est, vt diu somno afficiantur, effecit. Semel iterum eleganter deducitur à nomine עצם in contraria significatione, pro exossare, os frangere, vel certè propriè os reddere, detracta carne scilicet. [*Spezzare l'ossa, ouero rendere osso, leuata la carne.*] Ier. 50.17. *Et hoc nouissimo* עצמו *exossauit eum Nabucodonosor rex Babyloniæ.*

Alibi non inuenitur.

עֶצֶם Nomẽ formæ masculinæ, sine plurali, & cum affixo עַצְמִי. Robur, fortitudo. [*Gagliardezza*] Ter inuenitur.

יד	כחי ועצם ידי עשה לי וגו׳ :	*Vim & fortitudinem manus facere, &c.Deut.8.17.*
יד	בעצם ידך חשיכמני :	*Odio habere aliquem in fortitudine manus.Iob.30.21.*
נכחד	לא נכחד עצמי ממך :	*Robur alicuius non celari à Deo. Locus declarandus.Ps.139.15.*

עֶצֶם Nomen generis communis sed fœmininum sæpius, cum duplici plurali, suscipiens affixa, quæ sunt ī Biblijs עצם עצמים עצמות עצמי עצמי עצמותי עצמותיכם עצמותיה עצמיכם עצמיו עצמיה עצמיהם עצמיו עצמיכם עצמיכן עצמיהן עצמיהם עצמיהן. Robur, fortitudo. [*Gagliardezza.*] Vsurpatur aduerbialiter aliquando, pro valdè, oppidò; quasi diceres, adhibita tota vi. [*Assai, assai.*] Sæpius verò per translationem est os, sic dictum à fortitudine, quòd sit robur corporis. [*Osso.*] Hinc transfertur ad totum corpus, & dicitur de qualibet re, efficitque Hebraismos nonnullos elegantiarum plenos, vt in sequentibus annotabis.

		ſa forſitan; Locus notandus.) Nehem.6.10.
עצר	וְהוּא עוֹדֶנּוּ עָצוּר בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה :	Aliquem eſſe conſtrictum (detentũ) in aliquo loco. Ier. 33.1.
עצים	עוֹד עָצוּר מִפְּנֵי שָׁאוּל :	Aliquem eſſe cõſtrictum (domi ſe cõtinere) à facie alicuius. 1.Paral. 12.6.
רחם	כִּי עָצַר עָצַר יי׳ בְּעַד כָּל רֶחֶם וגו׳ :	Deum conſtringere (in vſque ad) omnem matricem. Gen.20.18.
רכב	אַל תַּעֲצָר לִי לִרְכֹּב וגו׳ :	Non cõſtringere (retinere) alicui ad equitandum. 2.Reg.4.24.
שמים	וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם :	Conſtringere cœlos. Deut.11.17.

Deriuatiua huiꝰ ſunt מַעֲצָר נעצר עצר עֶצֶר עֲצָרָה מַעֲצֹרֶת .

עֶצֶר Nomen formæ maſculinæ, ſine plurali. Conſtrictio, clauſura, concluſio. [*Strettezza, ritegno.*] Ter inuenitur.

לקח	מֵעֹצֶר וּמִמִּשְׁפָּט לָקָח :	Tolli à clauſura, et iudicio. Eſa. 53.8
חיב	מֵעֹצֶר רָעָה וְיָגוֹן :	Diminui, & deprimi a (ob) conſtrictione mali. Tſal. 107.39.
רחם	שְׁאוֹל וּעֹצֶר רָחַם וגו׳ :	Clauſura matricis, &c. Pro. 30.16.

עֹצֶר Nomen formæ maſculinæ, quod ſemel legitur in Biblijs. Regnum, dominium, ſic dictũ eleganter per translationem, quòd certis legum vinculis ſubditos concludat, quam Phraſim & in Cal habes in dictione עם . [*Signoria, dominio, Principato.*] Iud. 18.7. *Poſſidens* עֹצֶר *dominium.*

עֲצָרָה / **עֲצֶרֶת** } Nomen ſub duplici forma fœminina, cum plurali, ſuſcipiẽs affixa, quæ ſunt in Biblijs עֲצָרָה עֲצָרְתִּי עֲצָרְתֵּיכֶם . Conſtrictio, concluſio, incluſio. [*Strettezza, ritegno.*] Dicitur autẽ in Biblijs eleganter de adunatione populi ob aliquam cauſam publicam, & præcipuè ob celebrationem feſtorum, quaſi cõſtringatur, retineaturq;, dum in vnum colligitur. Hinc etiam quidam dies vocabantur עֲצֶרֶת , quia in illis cogeretur in templo. Inuenitur forſitan in ſequentibus locis tantummodo.

און	לֹא אוּכַל אָוֶן וַעֲצָרָה :	Iniquitas & conſtrictio. Eſa. 1. 13.
		Locus illuſtrandus, ſimilis illi, non poteſtis duobus dominis ſeruire.
כנר	עֲצֶרֶת בְּגָדִים :	Conſtrictio (cętus) præuaricantium. Iere.9.2.
סיס	בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם :	Die octauo ſcenopegiæ cõſtrictionem eſse. Num. 29.35.
סרית	וְלֹא אַרְיַח בְּעֲצָרֹתֵיכֶם :	Non olfacere in conſtrictionibus aliquorum. Amos 5.21.
עשה	וַעֲשׂוּ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת :	Facere die octauo conſtrictionem. 2. Par.7.9.
קדש	קַדְּשׁוּ עֲצָרָה לַבַּעַל :	Sanctificare conſtrictionem (præparare, cætum.) Baal. 2.Reg.10.20.
קרא	קִרְאוּ עֲצָרָה :	Vocare conſtrictionem. (cætum.) Ioel. 1.14.
סכיעי	וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֶרֶת לַיי׳ וגו׳ :	Die ſeptimo azymorum erat conſtrictio. Deut. 16.8.
סמיני	בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי וגו׳ עֲצֶרֶת הוּא	Die octauo tabernaculorum erat conſtrictio. Leuit. 23.36.
סמיני	וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת כַּמִּשְׁפָּט	Die octauo tabernaculorũ facere conſtrictionem ſecundum morem. Nehem. 8.29.

Radix eſt עצר .

ע ק

עק Lege radices עיק עקה , & obſerua dictiones, quæ remanent in ſcriptura, cum his duabus tantum radicalibus.

עָצַר Verbum Cal actiuum, perfectum, ſi ſcipiens affixa, ſic flectitur in Biblijs.

עָצַר עָצְרוּ / עָצַרְתִּי עָצַרְנִי	Præteritum.	
עָצוּר או עָצֵר / עָצְרָה	Part. paſſ.	
אֶעְצֹר תַּעְצֹר יַעְצֹר תַּעְצְרִי יַעְצְרָה יַעְצְרוּ / תַּעְצֹר / נַעְצֹר או נַעְצְרָה	Futurum.	
עָצֹר עָצֹר	Infinitiuus.	

Cætera, ſi opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Conſtrinxit, concluſit. [*Strignere.*] Cõſtruitur cum accuſatiuo vel affixo vel diiuncto, & cũ præpoſitionibus ב בְּעַד ל , efficitq; nonnullos Hebraiſmos elegantiarum plenos, vt in ſequẽtibus annotabis. Participium paſsiuum עָצוּר ponitur ornatè pro quicquid domi concluditur, ſicut è cõuerſo, עוּב quicquid foris relinquitur, ſignificat, quemadmodum ſuo loco dictum eſt.

אכל	אִם תַּעְצְרֵנִי לֹא אֹכַל בְּלַחְמֶךָ	Non edere, & ſi te conſtringant. (retineant.) Iud.13.16.
אמש	אַל עָצוֹר אָדָם אֱנוֹשׁ :	Hominem non cõſtringere (vim, id eſt poſſe) cum Deo. 2. Par. 14.10.
אסר	וַיַּעַצְרֵהוּ מֶלֶךְ אָשׁוּר וַיַּאַסְרֵהוּ :	Conſtringere aliquem, (retinere) & ligare. 2.Reg. 17. 4.
אפס	אֶפֶס עָצוּר וְעָזוּב :	Defectus concluſi, & derelicti. (omnium rerũ penuria.) Deu. 32.36.
אפס	וְאֶפֶס עָצוּר וְאֶפֶס עָזוּב :	Defectus concluſi, & defectus derelicti. 2.Reg.14. 26.
אפס	כִּי אִם אִשָּׁה עָצְרָה לְנוּ וגו׳	Mulier conſtricta (prohibita) alicui. 1.Sam.21. 5.
נסס	וְלֹא יַעֲצֹרֶכָה הַגֶּשֶׁם :	Pluuiam non conſtringere aliquem. (retinere.) 1.Reg. 18.44.
הליד	אִם אֲנִי הַמּוֹלִיד וְעָצַרְתִּי :	Gignere facere, & conſtringere. Eſa. 66. 9.
סכרית	וְהִכְרַתִּי וגו׳ עָצוּר וְעָזוּב בְּיִשְׂרָאֵל :	Excindere concluſum & derelictum. 1.Reg.14.10.
יכל	אֲנִי עָצוּר לֹא אוּכַל לָבֹא וגו׳	Aliquem eſſe conſtrictum, non poſſe venire. Ier. 36.5.
ילד	הִנֵּה נָא עָצָרַנִי יי׳ מִלֶּדֶת :	Deum conſtringere aliquam à pariendo. (ne pariat.) Gen. 16.2.
ילך	וְלֹא עָצְרוּ לָלֶכֶת וגו׳ :	Naues non conſtringere vim ad eundum. 2.Par. 20.37.
כוח	כִּי נֶעְצַר כֹּחַ לְהַתְנַדֵּב כְּזֹאת	Conſtringere vim [ſar ſuo sforzo] ad offerendum. 1.Par. 29.14.
כוח	וּמִי יַעְצֹר כֹּחַ לִבְנוֹת לוֹ בַיִת	Conſtringere vim ad ædificandum. 2. Par. 2.6.
כוח	וְלֹא עָצַרְתִּי כֹחַ :	Aliquem non conſtringere vim. Daniel 10.8.
כוח	וְלֹא תַעֲצֹר כּוֹחַ הַזְּרוֹעַ :	Non conſtringere vim brachij. Dan. 11. 6.
מים	הֵן יַעְצֹר בַּמַּיִם וַיִּבָּשׁ :	Conſtringere (in) aquam, & exſiccari. Iob 12.15.
מלח	וְעָצוֹר בְּמִלִּין מִי יוּכָל :	Poſſe conſtringere (retinere in) dictiones. Iob 4.2.
מלך	שָׂרִים עָצְרוּ בְמִלִּים :	Principes conſtringere (retinere in) dictiones. Iob 29.9.
עם	זֶה יַעְצֹר בְּעַמִּי :	Conſtringere (in) populum. (Eſt dominari.) 1.Sam.9.16.
עצם	עָצֹר בְּעַצְמוֹתַי :	Aliquid eſſe conſtrictum in oſſibus. Ier.20.9.
עצר	נַעֲצָרָה נָא אוֹתְךָ וגו׳ :	Conſtringere aliquem, &c. (Eſt retinere, vulgò sforzare corteſemente.) Iud.13.15.
עצר	וְהוּא עָצוּר :	Aliquem eſſe conſtrictum. (voti cau-

עצם	וְאֶת עַצְמֹתֵיהֶם פִּצֵּרוּ :	Perfonare facere oſſa. (confringere.) Mich. 3.3.
קבר	וַיִּקְבְּרוּ אֶת עַצְמוֹת שָׁאוּל וגו׳ :	Sepelire oſſa. 2.Sam.21.14.
קרב	וַתִּקְרְבוּ עַצְמוֹת עֶצֶם אֶל עַצְמוֹ :	Oſſa appropinquare, os ad os ſuum. Ezec.37.7.
רב	וְלֵב עַצְמָתִי הַפְחִיד :	Terrere multitudinẽ oſſiũ. Iob 4.14.
רב	וְלֵב עַצְמוֹ אֵתָן :	Multitudinem oſſium eſſe fortitudinem. Iob 33.19.
רחף	רָחֲפוּ כָּל עַצְמֹתַי :	Oſſa tremere. Ier. 23.9.
רצח	בְּרֶצַח בְּעַצְמֹתַי וגו׳ :	Occiſio in oſſibus, &c. Pſal. 42.11.
רקב	וּרְקָב עַצְמוֹת קִנְאָה :	Zelum eſſe putredinem oſſium. Pro. 14. 30.
רקב	יָבוֹא רָקָב בְּעַצְמִי :	Putredinẽ venire ĩ oſſibꝰ. Abac. 3.15
רטר	וּיְאַרֵּם מֵעַל עַצְמוֹתָם :	Rapere carnẽ deſup oſſibꝰ. Mich. 3.2
שבר	וְעֶצֶם לֹא תִשְׁבְּרוּ בוֹ :	Non frangere os in agno Paſchæ. Exo. 12.46.
שבר	כֵּן יְשַׁבֵּר כָּל עַצְמוֹתַי :	Effringere oſſa. Eſa. 38.13.
שכך	וּבְעַצְמוֹת וְגִדִים תְּשַׁכְּנִי :	Sepire (in) oſſibus & neruis. Iob 10. 11.
שלח	סַמְּרוֹם שָׁלַח אֵשׁ בְּעַצְמוֹתַי :	Mittere ignem in oſſibus. Thr. 1.13.
שלם	אֵין שָׁלוֹם בַּעַצְמִי מִפְּנֵי חַטָּאתִי :	Pacem non eſſe in oſſibus à facie peccati. Pſal. 38. 4.
טהר	וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לַטֹּהַר :	Robur cęlorum puritati. Exo. 24.10. (Eſt quãdo eſt maxima ſerenitas.)
שמן	וְכַשֶּׁמֶן בְּעַצְמוֹתָיו :	Intrare tanquàm oleum in oſſibus. Pſal. 109.18.
שמר	שֹׁמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו אַחַת וגו׳	Seruare oſſa, vnum ex illis non frangi. Pſal. 34.21.
שפם	וְשִׁפּוּ עַצְמוֹתָיו לֹא רֻאוּ :	Oſſa, quæ non videbantur, eminentiora euadere. Iob 33. 21.
שרף	וְעַצְמוֹת אָדָם יִשְׂרְפוּ עָלָיו :	Comburere oſſa hominis. 1.Reg.13.2
תם	וְזֶה יָמוּת בְּעֶצֶם אֹמֶץ :	Mori in robore ſimplicitatis. (in ipſamet integritate ſola.) Iob 21.23

Aliàs עֶצֶם eſt nomen proprium vrbis in tribu Iudæ ſecus Idumeam, quã nihilominus tribus Simeonis incolebat. Ezem. [*Exema.*] Ioſ. 15.29. וְעֶצֶם *Et Exem.* Et 19. 3. וְעֶצֶם *Et Exem.* 1. Par. 4.29. וּבְעֶצֶם *Et in Exema.*

עֶצְמָה Nomẽ fœmininum genere, ſine plurali, vertens He in Thau in regimine עֶצֶמֶת . Fortitudo, robur. [*Fortezza, gagliardezza.*] Ter inuenitur.

	וּלְאֵין אוֹנִים עָצְמָה יִרְבֶּה :	Multiplicare robur non habenti vires. Eſa. 40.28.
	בְּעֶצֶמֶת חֲבָרִיךָ מְאֹד :	Robur (multitudo) incantationum. [A forza d'incanti.] Eſa. 47.9.
	כּוּשׁ עָצְמָה וּמִצְרַיִם וגו׳ :	Aethiopiam eſſe robur (alicui) &c. Nah. 3.9.

Radix eſt עצם .

עַצְמוֹן Nomen proprium ciuitatis, quæ Canaan ab Aegypto ſeparat, & cum He aduerbiali in fine עַצְמֹנָה . Azmon. [*Azmona.*] Num. 34. 4. *Et pertranſiet* עַצְמֹנָה *Azmonam. Gyrabitq; limes* מֵעַצְמוֹן *ex Azmona ad fluuium Aegypti.* Radix eſt עצם .

עַצְמוֹת Nomen plurale fœmininum, quod ſemel legitur in Biblijs cũ affixo עַצְמוֹתֵיכֶם . Corroborationes, confirmationes, robora. [*Forze, gagliardie, fortezze.*] Eo ſatis eleganter vſus eſt Eſaias 41. 21. *Afferte cauſam veſtram ait Dominus, adducite* עַצְמוֹתֵיכֶם *robora veſtra.* Hoc eſt probationes veſtras, firmamenta, argumenta, rationes. Radix eſt עצם .

עֶצְנִי Nomen gentile vel loci vel familiæ, quod Hebręi hodierni legunt עֶצְנִי ex Maſara, vt arbitror, Vau eſſe Iod protractum ob aliquod myſteriũ denotandum. Ezno, vel Ezni. [*Ezeno.*] 2.Sam.23. 8. *Caput tertium eſt Adino* הָעֶצְנִי *Eznotes, &c.*

	אַרְמוּ עֶצֶם מִפְּנִינִים :	Rubere robore (valdè, oppidoq;, corpore, vt alijs.) præ margaritis. Thr. 4.7.
חזה	וְרָאָה עֶצֶם אָדָם וגו׳ :	Videre os hominis, &c. Ezec. 39.15
חמר	כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה וגו׳ :	Oſſa dicere, &c. (poeticè.) Pſ. 35.10
חסף	וַיֶּאֱסֹפוּ אֶת עַצְמוֹת הַמּוּקָעִים	Colligere oſſa. 2.Sam. 21.13.
כסן	כַּעֲצָמִים בְּבִטְנָהּ הֲמֻלָּאוֹת :	Oſſa in ventre grauidæ. Eccleſ. 11.5.
גלם	כִּי הֶחֱרִשְׁתִּי בָלוּ עַצְמִי :	Oſſa inueteraſcere. Pſal. 32.3.
כשל	גַּם כְּשֹׁרֶשׁ עַצְמֵיהֶם בְּתוֹכוֹ :	Oſſa concoqui in olla. Ezec. 24.5.
כפר	אַךְ עַצְמִי וּבְשָׂרִי אַתָּה :	Eſſe os & carnẽ alicuius. Gen. 24.14
כפר	וּזְכַרְתֶּם כִּי עַצְמְכֶם וּבְשַׂרְכֶם אָנִי :	Recordari, quòd aliquis ſit os & caro tua. Iud. 9.2.
נרס	וַעֲצָמוֹתֵיהֶם יִגָּרֵם :	Exoſſare oſſa. Num. 24.9.
רכק	בְּעוֹרִי וּבְבָשָׂרִי דָּבְקָה עַצְמִי	Os adhærere in pelle & in carne. Iob 19.20.
רכק	דָּבְקָה עַצְמִי לְבְשָׂרִי :	Os adhærere carni. Pſal. 102.6.
רור	גַּם דּוֹר הַעֲצָמִים תַּחְתִּיהָ :	Struere oſſa ſub olla. Ezec. 24.5.
רסן	שְׁמוּעָה טֹבָה תַּרְשִׁן עָצֶם :	Impinguare os. Pro. 15.30.
הגל	תַּגֵּלְנָה עֲצָמוֹת דִּכִּיתָ :	Oſſa, quæ Deus contuderit, lætari. Pſal. 51.10.
חוצ	לְהוֹצִיא עֲצָמִים מִן הַבַּיִת :	Educere oſſa è domo. Amos 6. 11.
חלץ	עַצְמוֹתֶיךָ יַחֲלִיץ :	Eripere oſſa. Eſa. 58.11.
סניח	אֶצֶל עַצְמוֹתָיו הַנִּיחוּ עַצְמוֹתָיו :	Deponere oſſa alicuius ſecus oſſa alterius. 1.Reg. 13.21.
סמט	אִישׁ אַל יַנַּע עַצְמוֹתָיו וגו׳ :	Non mouere oſſa. 2.Reg. 23.19.
התפרד	וְהִתְפָּרְדוּ כָּל עַצְמוֹתַי :	Oſſa diſgregari. Pſal. 22.15.
זרה	וְזָרִיתִי אֶת עַצְמוֹתֵיכֶם וגו׳ :	Diſpergere oſſa. Ezec. 6.5.
חיה	הִתְחַיֵּנָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה :	Oſſa viuere. Ezec. 37.3.
חרב	וַעֲצָמַי חָרָה מִנִּי חֹרֶב :	Oſſa exſiccari p̃ ſiccitate. Iob 30.30
יבש	הָעֲצָמוֹת הַיְבֵשׁוֹת שִׁמְעוּ דְבַר יי׳ :	Oſſa arida audire verbum Domini. Ezec. 37.4.
יבש	יָבְשׁוּ עַצְמוֹתֵינוּ וגו׳ :	Oſſa arere. Ezec. 37. 11.
יום	בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה בָּא וגו׳ :	Venire in robore diei. (eo ipſo die.) Gen. 7.13.
יום	אֶת עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וגו׳ :	Scribere robur diei, &c. (ipſammet diem.) Ezec. 24. 2.
מבחר	מִבְחַר עַצְמוֹתָם מָלֵא :	Electio oſſium. Ezec. 24.4.
מוח	וּמֹחַ עַצְמוֹתָיו יִשְׁקֶה :	Medullam oſſiũ irrigari. Iob 21.24.
מות	מוֹת מֵעַצְמוֹתַי :	(Eligere) mortẽ ex oſſibus alicuius. Iob 7.15.
מלא	עַצְמוֹתָיו מָלְאוּ עֲלוּמוֹ :	Oſſa repleri abditis. Iob 20.11.
מלא	וְהִנֵּה מְלֵאָה עַצְמוֹת :	Vallis plena oſſibus. Ezec. 37.1.
מלט	וַיְמַלְּטוּ עַצְמוֹתָיו אֶת עַצְמוֹת וגו׳ :	Eripere oſſa. 2.Reg. 23.19.
ארכת	וּמַרְפֵּא לַעֶצֶם :	Sanitas oſſi. Pro. 16.24.
נכא	הִנָּבֵא עַל הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה :	Prophetare ſuper (de) oſſibus. Ezec. 37.4.
נכהל	כִּי נִבְהֲלוּ עַצְמִי :	Oſſa conturbari. Pſal. 6. 3.
נגע	וַנַּע אֶל עַצְמוֹ וְאֶל בְּשָׂרוֹ :	Tangere ad os & ad carnẽ alicuius. Iob 2.5.
נחר	וַעֲצָמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחָרוּ :	Oſſa aduri ſicut aduſtione. Pſ. 102.4.
נחר	וְהָעֲצָמוֹת יִחָרוּ :	Oſſa aduri. Ezec. 24.10.
נפזר	נְפוּרוּ עַצְמֵינוּ לְפִי שְׁאוֹל :	Oſſa diſpergi ori (ad os) ſepulcri. Pſ. 141.7.
נקר	לַיְלָה עַצְמִי נִקַּר מֵעָלַי :	Effodere oſſa deſuper aliquo nocte. Iob 30.17.
נתח	וּנְתַחְתָּה לַעֲצָמֶיהָ :	Incidere oſſibus. (p oſſa.) Iud. 19.29.
ספר	אֲסַפֵּר כָּל עַצְמוֹתַי :	Numerare oſſa. (Quid ſi, narrare viresꝰ) Pſal. 22.28.
עור	צַפֵּר הִפְרַם עַל עַצְמָם :	Pellem coniungi ſuper oſſe. Thr. 4.8
עצם	זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעַצְמִי וגו׳	Os ex oſſibus, &c. Gen. 2.23.
עצם	וְעַצְמִי עֻשָּׁשׁוּ :	Oſſa corrodi. Pſal. 31.11.
עצר	עָצֹר בְּעַצְמוֹתַי :	Aliquid eſſe conſtrictum in oſſibus. Iere. 20.9.
פזר	כִּי אֱלֹהִים פִּזַּר עַצְמוֹת חֹנֵה :	Spargere oſſa. Pſal. 53.6.

עקב Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

עָקַב Præteritum.
יַעְקֹב יַעְקְבֵנִי Futurum.
עָקוֹב Infinitiuus.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. עקב est etiam nomen, vt mox habes; sic יעקב, sed hoc est, cum Hatephphathah sub Ain; יעקב verò verbum cum solo Sceua. Supplantauit, decepit, circumuenit, sic dictum eleganter per translationē à עקב, quasi calce intorquere, & pessundare diceres. [*Inganna.*] Semel iterum ab eodem nomine significat, calcaneum appræhendere. [*Pigliar nel calcagno.*] Inuenitur solum in sequentibus.

לחם כִּי כָל אֶת עָקוֹב יַעֲקֹב : *Fratrem supplantando supplantare. Ier. 9. 4.*

לחם בַּבֶּטֶן עָקַב אֶת אָחִיו : *Iacobus appræhendit calcem fratris in vtero. (Quid si decepit?) Hos. 12. 3.*

פעם וַיַּעַקְבֵנִי זֶה פַּעֲמַיִם : *Supplantare duabus vicibus. Genes. 27. 36.*

Deriuatiua huius radicis sunt יַעֲקֹב יַעֲקֹבָה עקב עָקֵב עָקֹב עָקוּב עָקֵב עֲקֻבָּה עֲקֻבָה :

עקב Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiēs affixa, quod semel legitur in Biblijs in futuro יְעַקְּבֵם, nec aliud ex eo facilè formarem, cum non satis apertum sit, quid propriè significet. Communiori sententia est metaphoricè ad finem, ad calcem protrahere. [*Condurre, tirare al fine.*] Nonnulli putāt Coph positum esse pro Caph, עכב verbi Rabinici, quod est retardare. Alij conculcare calcaneo exponunt. Iob 37. 4. *Nec* יְעַקְּבֵם *ad calcem eos protrahet*. Expende locum accuratius & omnes.

עקוב Est infinitiuus verbi Cal, vt illic habes. Alias est nomen masculinum genere, sine plurali. Tortuosus, locus calcatu asper, inequalis, à עָקֵב calcaneo fortitan sic dictus, quòd tortuosis locis sæpius offendatur. [*Via torta, luogo ineguale.*] Esa. 40. 4. *Et erit* הָעָקֹב *locus tortuosus rectitudini. (in planiciem.)* Ieremias elegantèr ad cor transtulit. cap. 17. 9. עָכֹב *Tortuosum est cor præ omnibus.* Hoc est peruersum, prauum. Alibi nō inuenit.

עקב Nomē masculinum genere, cum duplici plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עָקֵב עֲקֵבַי עֲקֵבוֹת עֲקֵבֶיךָ עֲקֵבֶיהָ עֲקֵבָיו . Calx, calcaneus, pars pedum posterior. [*Calcagno.*] Ponitur pro vestigijs pedum, & pro fine, quòd calx sit extrema pars corporis, & cum verbis aduerbiascit, inueniturq; forsitan in sequentibus locis tantummodo.

לחץ יָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב עֵשָׂו : *Manum appræhendere in calcaneo. Gen. 25. 26.*

לחץ יֹאחֵז בַּעֲקֵב פָּח : *Laqueum appræhendere in calcaneo. Iob. 18. 9.*

נול וְהוּא יָגֹד עֲקֵבוֹ : *Congregari in exercitum calcaneo. (in finem: tandem.) Gen. 49. 19.*

הגדיל הִגְדִּיל עָלַי עָקֵב : *Magnificare super (contra) aliquem calcaneum. Psal. 41. 10.*

חרף אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְּבוֹת מְשִׁיחֶךָ : *Exprobrare calcaneos (vestigia, vltima) Messiæ. Psal. 89. 51.*

יס רֹאשׁ עֲקֵבוֹ מִיָּם לְעִיר : *Ponere calcaneum (extremitatem) exercitus ab occasu. Ios. 8. 13.*

נודע וְעִקְּבוֹתֶיךָ לֹא נֹדָעוּ : *Calcaneos (vestigia) non cognosci. Psal. 77. 20.*

נחמס נַחְמֹסֵי עֲקֵבֶיךָ : *Calcaneos alicuius abripi. Ier. 13. 21*

ס ס הַמִּשֹּׁךְ עִקְּבֵי סוּס : *Mordere calcaneos equi. Gen. 49. 17*

ס ס אַז הָלְמוּ עִקְּבֵי סוּס : *Calcaneos equi concuti. Iud. 5. 22.*

עון עָוֹן עֲקֵבַי יְסֹבֵנִי : *Iniquitatem calcaneorū alicuius circundare eum. Psal. 49. 6.*

צאן צֵאִי לֵךְ בְּעִקְּבֵי הַצֹּאן : *Egredi i calcaneis gregi. (est ire post ouium vestigia.) Can. 1. 8.*

טף וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב : *Percutere aliquem calcaneo. Psalm. 3. 16.*

סמר חֲמֹה עֲקֵבַי יְשַׁמֵּרוּ : *Obseruare calcaneos (vestigia) alicuius. Psal. 56. 7.*

עקב Nomen masculinum genere, sine plurali. Calcaneus. [*Calcagno.*] Idem est cum superiori, verum hoc non dicitur de animātium calcaneo, sed de alijs rebus per translationem satis ornatè pro fine, vel parte extrema earum. & constructū cum verbo aduerbiascit, pro vsque in finem, temporis vel vitæ scilicet. Hinc nonnunquàm vsurpatur eleganter pro mercede, quæ finis est operis. Latini sæpius per Eo quòd transferunt. Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

כוס עֵקֶב כִּי בוּזִתָּנִי : *Finis (merces) quia spreueris, &c. 2. Sam. 12. 10.*

נפת יַשְׁמוּ עַל עֵקֶב בָּשְׁתָּם : *Deuastari super fine (mercedē) opprobrij. Psal. 40. 17.*

נפת יָשׁוּבוּ עַל עֵקֶב בָּשְׁתָּם : *Redire super fine (mercede) opprobrij. Psal. 70. 4.*

קיץ עֵקֶב הָיְתָה רוּחַ אַחֶרֶת וגו' : *Finis, (eò quòd, merces) quod fuerit alius spiritus &c. Num. 14. 24.*

נטה נָטִיתִי לִבִּי וגו' לְעוֹלָם עֵקֶב : *Inclinare cor, &c. (in) finem. Vel (propter) mercedem. Psal. 119. 112.*

נצר וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב : *Seruare aliquid (in finem. Vel (propter) mercedem. Psal. 119. 33.*

ענוה עֵקֶב עֲנָוָה יִרְאַת יי' : *Finem humilitatis esse timorem Dei. Pro. 22. 4.*

עשה עֵקֶב אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה : *Finis (eò quòd, merces) quòd feceris &c. 2. Sam. 12. 6.*

עשה עֵקֶב כִּי זֹאת אֶעֱשֶׂה לְךָ וגו' *Finis (merces) quia facies, &c. Amos 4. 12.*

רב בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב : *Mercedem multam esse in seruando aliquid. Psal. 19. 12.*

שחד מַצְדִּיקֵי רָשָׁע עֵקֶב שֹׁחַד : *Iustificare impium (pro) mercede doni. Esa. 5. 23.*

שמע עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי : *Finis (eò quòd, merces) quòd auscultaueris, &c. Gen. 22. 18. Vide etiam 26. 5.*

שמע וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן וגו' : *Finis (eò quòd, merces, quòd) auscultaueris, &c. Deut. 7. 12.*

שמע עֵקֶב לֹא תִשְׁמָעוּן וגו' : *Finis (eò quòd, merces quòd) non auscultaueris, &c. Deut. 8. 20.*

עקוב Nomen proprium Leuitæ hostiarij. Acub. [*Acubo.*] Esd. 2. 42. *Filij* עקוב *Acubi.* Hunc arbitror esse eundem cum eo, de quo Neh. 11. 9. & 1. Par. 9. 18. עקוב *Acubus, &c.* Confer locos.

Fuit alter Acubus Natineus, vt ibidem, ver. 45. *Filij* עקוב *Acubi*.

Alter ex familia Dauidica, 1. Paralip. 3. 24. ועקוב *Et Acubus*.

עקבה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Tortuosa. [*Torta.*] Rationē significationis vide supra in עקוב. Hos. 6. 9. *Galaad ciuitas operantium iniquitatem,* עֲקֻבָה *tortuosa (peruersa) ob sanguinem.* Radix est עקב.

עקבה Nomen formæ fœmininę, quod semel inuenitur in Biblijs. Supplantatio, dolus, deceptio, sic dicta, vt in Cal. [*Inganno.*] 2. Reg. 10. 19. *Et Iehu fecit* בְּעָקְבָה *in (cum) supplantatione*. Hoc est dolosè. Radix est עקב.

עקר Verbum Cal actiuū, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in futuro יַעֲקֹר, nec absurdum ideo fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grāmaticales, cum opus erunt. Ligauit manus & pedes simul, ouium more cum tondentur: est enim pastorum propriè verbum. [*Ligare le mani, & piedi insieme, come si fa alle pecore, quando si tosano.*] Gen. 22. 9. וַיַּעֲקֹד *Et ligauit Isaac filium suum*.

Deriuatiua huius sunt עָקֹד עֵקֶד .

עקד Nomen masculinum genere, & declinatione עֲקֻדִּים . Animal maculatum cruribus, in loco scilicet, vbi ligatur, dum tōdetur. Alligatum dicemus, hoc modo intelligendum. [*Animale macchiato nelle cauiglie.*] Septem vicibus inuenitur.

עתרים וְהִנֵּה הַעֲתֻדִּים וגו' עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וגו' : *Hirci alligati, &c. Gen. 31. 10. Vide etiam ver. 12.*

צאן וְחָלְדָן הָאֹתוֹן עֲקֻדִּים וגו' : *Oues parere alligatos. Gen. 30. 38.*

צאן וְיִתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֶל עֵקֹד וגו' *Dare (ponere) facies ouium ad alligatum. collectiuè. Gen. 30. 39.*

צאן וְיָלְדוּ כֹּל הַצֹּאן עֲקֻדִּים : *Omnes oues parere alligatos. Genes. 31. 8.*

סכר עֲקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ : *Alligatos esse mercedem alicuius. Gen. 31. 8.*

תיש אֶת הַתְּיָשִׁים הָעֲקֻדִּים וגו' : *Hirci alligati. Gen. 30. 34.*

עקד Nomen formæ masculinæ, sine plurali, quod bis tantum legitur in scriptura sacra. Ligatio pastoralis vox. [*Ligamento.*] 2. Reg. 10. 12. *Ipse (erat iuxta) domum* עֲקֵד *ligationis pastorum in via.* Et ver. 14. *Et iugulauit eos ad puteum domus* עֲקֵד *ligationis.* Erat certi loci nomen, vbi pastores tondebant greges.

עקה Nomen formæ fęmininæ, quod semel legitur in Biblijs, in regimine verso He in Thau, עֲקַת Arctatio, angustia. [*Afflittione, angustia.*] Psal. 55. 4. *A voce inimici, propter* עֲקַת *angustiam iniusti.* Radix est עיק. Ex hac radice vero עקה fit מַעֲקֶה, de quo in מ ante ע, suo loco dictum est.

עקל Verbum Pihel actiuum, perfectum, ex quo solum מְעֻקָּל participium passiuum in Biblijs semel legitur, nec aliud ex eo facilè formarē. Obliquus, tortuosus. [*Torto.*] Abac. 1. 4. *Idcirco egredietur iudicium* מְעֻקָּל *obliquum. (peruersum, deprauatum.)*

Deriuatiua huius sunt עֲקַלְּקַלּוֹת עֲקַלְּתוֹן .

עקלקלות Nomen plurale fœmininum, & cum affixo עֲקַלְקַלּוֹתָם . Tortuosæ, deuiæ, obliquæ, & tortuosa, deuia. [*Torte, non diritte, Torcimēti, cose torte.*] Iud. 5. 6. *Ibant (per semitas* עֲקַלְקַלּוֹת *obliquas.* Psal. 125. 5. *Declinantes autem* עֲקַלְקַלּוֹתָם *obliquationibus suis, &c.* Radix est עקל .

עקלתון Nomē masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs. Obliquus, tortuosus. [*Torto.*] Esa. 27. 1. *Et super Leuiathan serpentem* עֲקַלָּתוֹן *tortuosum.* Qui videlicet præ magnitudine se extendere non potest. Radix est עקל .

עקן Nomē proprium viri ex nepotibus Seir. Acan. [*Acano.*] Gen. 36. 28. וַעֲקָן *Et Acanus.* Hinc fortasse fit יַעְקָן, de quo suo loco dictum est.

עקר Verbum Cal actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in infinitiuo לַעֲקוֹר, nec absurdū tamen erit, & reliqua formare iuxta regulas grāmaticales, cum opus erunt. Eradicauit, extirpauit, euulsit, antitheton נטע . [*Sradicare, spiantare, cauar dalle radici.*] Eccles. 3. 2. *Et tempus* לַעֲקוֹר *ad eradicandum, quod plantatum est.*

Deriuatiua huius sunt הִתְעַקֵּר נעקר עָקֵר עֲקֵר עֲקָר עֲקָרָה עֲקָרוֹן עֲקָרִי עֲקָרֶת :

עקר Verbum Pihel actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

עִקֵּר עִקְּרוּ } Præteritum.
תְּעַקֵּר יַעֲקֹר Futurum.

Cætera si opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Eradicauit, euulsit: sed dicitur tantum de animantibus metaphoricè, sicut & Cal de plantis. [*Sradicare, sbarbare.*] Quinq; vicibus tantū inuenitur.

סוס אֶת סוּסֵיהֶם תְּעַקֵּר : *Eradicare equos. Ios. 11. 6. Vide etiam ver. 9.*

רכב וַיְעַקֵּר דָּוִד אֶת כָּל הַרֶּכֶב : *Eradicare currus. (equos curruum.) 2. Sam. 8. 4. & 1. Par. 18. 4.*

שור וּבְרָצֹנָם עִקְּרוּ שׁוֹר : *Eradicare taurum. Gen. 49. 6.*

עקר Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs. Eradicatus, euulsus. [*Sradicato, stirpato.*] Moses nouo modo eleganter de gentili dixit, Leuit. 25. 47. *Aut* לְעֵקֶר *eradicato (ethnico) familiæ* ęlyti.

Alias est nomen proprium viri ex tribu Iudæ. Ecer. [*Ecero.*] 1. Par. 2. 26. וְעֶקֶר *Et Ecerus*.

עקר Nomē masculinum genere, sine plurali, quod tamen formare poteris, cum opus erit. Sterilis, qui gignere nequit, cui auulsa est vis generandi. [*Sterile.*] Deut. 7. 14. *Non erit in te* עָקָר *sterilis, &c.* Alibi non inuenitur.

עקר Nomē Chaldaicum formæ masculinæ. Stirps, radix. [*Radice.*] Dan. 4. 12. *Tantum* עִקַּר *stirpem radicum eius in terra sinite.* Radix est etiam Hebraica.

עקרב Nomen masculinum genere, & declinatione עַקְרַבִּים . Scorpio, animal notum, & ratio nominis ignoratur, quamuis nonnulli satis ridiculè ad עקב conentur reducere, quòd calcatus feriat. [*Scorpione.*] Aliquibus plurale est spinæ genus, quòd notes. Sex vicibus inuenitur.

יסר וַאֲנִי אֲיַסֵּר אֶתְכֶם בַּעַקְרַבִּים : *Castigare in (cum) scorpionibus. 1. Reg. 12. 11. & ver. 14. Vide etiā 2. Par. 10. ver. 11. & 14.*

יסב וְאֶל עַקְרַבִּים אַתָּה יוֹשֵׁב : *Habitare ad (cū) scorpiones. Eze. 2. 6*

כחש נָחָשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וגו' : *Desertus, serpentis, ignis, & scorpionis. &c. Deut. 8. 15.*

Hinc deriuatur מַעֲלֵה עַקְרַבִּים, de quo suo loco dictum est.

עקרה Nomen fęmininum genere, sine plurali, qd̄ tamen formare poteris, cum opus erit. Sterilis, quæ gignere nequit, cui auulsa est vis generandi. [*Sterile.*] עֲקָרֶת de quo mox agemus: aliquibus est ab hoc in regimine. Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

חשת וְאִשְׁתּוֹ עֲקָרָה וְלֹא יָלְדָה : *Vxorem esse sterilem, non parere. Iud. 13. 2*

היה וַתְּהִי שָׂרַי עֲקָרָה : *Saram esse sterilem. Gen. 11. 30.*

היה לֹא יִהְיֶה בָהּ עָקָר וַעֲקָרָה : *Sterilem non esse inter aliquos. Deu. 7. 14.*

ילד עֵר עֲקָרָה יָלְדָה שִׁבְעָה : *Sterilem parere septem. 1. Sam. 2. 5.*

עקר כִּי עֲקָרָה הִוא : *Rebecca sterilis. Gen. 25. 21.*

עקר הִנֵּה נֹאת אֶת עֲקָרָה וגו' : *Aliquem esse sterilem, &c. Iud. 13. 3*

רחל וְרָחֵל עֲקָרָה : *Rachel sterilis. Gen. 29. 31.*

רנן כִּי עֲקָרָה לֹא יָלָדָה : *Sterilem ouare. Esa. 54. 1.*

רעה רְעֵה עֲקָרָה לֹא יָלָדָה : *Pascere sterilem, &c Iob. 24. 21.*

שכל לֹא הָיְתָה מְשַׁכֵּלָה וְעֲקָרָה בְּאַרְצֶךָ : *Orbatam & sterilem non esse in terra. Exod. 23. 26.*

Radix est עקר .

עקרון Nomen proprium ciuitatis, fœmininū genere, quæ prouinciā Canaan ad septentrionem terminat. Ecron. [*Ecrona, ouero Acarona.*] Ios. 13. 3.

Et vsque ad limitem עֶקְרוֹן *Acaronis ad septentrionem, &c.* Hæc tribui Iudæ in sortem cessit, & recensetur inter vrbes in planicie fabrefactas, Ios. 15. 45. עֶקְרוֹן *Acaron, & filiæ eius, (oppida minora) & villæ, &c.* Expugnata fuit ab eadem tribu, Iud. 1. 18. וְאֶת עֶקְרוֹן *Et Acaronam, & eius confinia.* Erat etiam limes tribus Daniæ, vt Ios. 19. 43. וְעֶקְרוֹן *Et Acaron.* Samuelis autem tempore possidebatur à Philisteis. 1. Sam. 5. 10. *Et miserunt arcam Dei* עֶקְרוֹן *Acaronam, &c.* Ieremias insuper hanc bibere compellit de calice furoris Domini, cap. 25. 20. וְאֶת עֶקְרוֹן *Et Acaronã.* Ex quo loco videtur, quòd adhuc Philistei possiderent eam. Sic etiam Amos 1. 8. aduersus hanc vaticinatur. *Et reducam manũ meam super* עֶקְרוֹן *Acaronã, &c.* Acaronitas Belzebubum idolũ coluisse legimus 2 Reg. 1. 2. *Ite, interrogate Baalzebubo Deo* עֶקְרוֹן *Acaronis.* Hinc deriuatur עֶקְרוֹנִי sequens. Radix est עקר .

עֶקְרוֹנִי Nomen gentile, masculinum genere, & declinatione עֶקְרוֹנִים . Acaronita, qui est ex Acarona. [*Huomo della città d'Acarona.*] Ios. 13. 3. וְהָעֶקְרוֹנִי *Et Acaronita.* 1. Sam. 5. 10. *Et exclamauerunt* הָעֶקְרוֹנִים *Acaronitę, &c.* Radix est עקר .

עֲקָרָה Nomen femininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Sterilis, idem scilicet cum עֲקָרָה , à quo etiam nonnullis est in regimine. [*Sterile.*] Psal. 113. 9. *Qui habitare facit* עֲקֶרֶת *sterilem domi, matrem filiorum lætantem.* Radix est עקר .

עִקֵּשׁ Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, quod semel legitur in Biblijs in futuro יַעְקְשֵׁנִי , cætera potius ex Pihel desumerem. Peruertit, deprauauit, detorsit, & de animo dicitur. [*Torcere*] Synonima sunt כ״ף · עוה · עול · עות · עקל · פתל quæ suis locis diligentius vide. Iob 9. 20. *Integer sum,* וַיַּעְקְשֵׁנִי *& peruertit me.*

Deriuatiua huius sunt מְעַקְּשִׁים נעקש עקש עקש עקשות .

עִקֵּשׁ Verbum Pihel actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

עִקֵּשׁוּ	Præteritum.
מְעַקֵּשׁ	Part. præs.
יְעַקֵּשׁוּ	Futurum.

Cætera si opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Peruertit, deprauauit, detorsit. [*Torcere.*] De animo propriè dicitur, & ter solũ inuenitur.

דרך	מְעַקֵּשׁ דְּרָכָיו יוֹדֵעַ :	*Deprauantem vias suas manifestari.* Pro. 10. 9.
ישרים	וְאֶת כָּל מישרה יְעַקֵּשׁוּ :	*Peruertere omne rectum.* Mich. 3. 9
כתובים	נִתִּיבוֹתֵיהֶם עִקְּשׁוּ לָהֶם וגו׳	*Peruertere sibi semitas, &c.* Esaias 59. 8.

עִקֹּשׁ Nomen masculinum genere, & declinatione עִקְּשִׁים , & in regimine עִקְּשֵׁי . Peruersus, tortuosus, deprauatus, & dicitur de animo tantum à recto deuiante. [*Torto, fuori del douere.*] Vndecim vicibus tantum inuenitur.

תהלים	אֲשֶׁר אָרְחֹתֵיהֶם עִקְּשִׁים :	*Aliquos esse tortuosos vijs suis.* Pro. 2. 14.
רוה	דּוֹר עִקֹּשׁ וּפִתַּלְתֹּל :	*Aetas deprauata, et peruersa.* Deut. 32. 5.
דרך	צִנִּים פַּחִים בְּדֶרֶךְ עִקֹּשׁ :	*Sudes, laqueos esse in via deprauati.* Pro. 22. 5.
דרך	מְעַקֵּשׁ דְּרָכִים וְהוּא עָשִׁיר :	*Peruersus duab' vijs, &c.* Pro. 28. 6
פתגם	עִם עִקֵּשׁ תִּתְפָּל :	*Peruersè agere cum deprauato.* 2. Sam. 22. 27.
פתגם	עִם עִקֵּשׁ תִּתְפַּתָּל :	*Peruersè agere cum deprauato.* Ps. 18. 27.
לב	תּוֹעֲבַת יי׳ עִקְּשֵׁי לֵב :	*Peruersos corde esse abominationem Domini.* Pro. 11. 20.
לב	עִקֵּשׁ לֵב לֹא יִמְצָא טוֹב :	*Peruersum corde non inuenire bonũ.* Pro. 17. 20.
לבב	לֵבַב עִקֵּשׁ יָסוּר מִמֶּנִּי :	*Cor deprauatum recedere ab aliquo.* Psal. 101. 4.
כסתל	אֵין בְּהֶם נִפְתָּל וְעִקֵּשׁ :	*Peruersum & tortuosum non esse in dictis alicuius.* Pro. 8. 8.
פעב	מְעַקֵּשׁ שְׂפָתָיו וְהוּא כְסִיל :	*Peruersus labijs, &c.* Pro. 19. 1.

Aliàs עִקֵּשׁ est nomen proprium viri, qui filium עִילָא habuit fortissimum: Ices. [*Icese.*] 2. Sam. 23. 26. & 1. Paral. 27. 9. *Iras filius* עִקֵּשׁ *Icesi Tecoitidis.*

עִקְּשׁוּת Nomen formæ femininę, sine plurali, qđ bis legitur ĩ scriptura sacra. Peruersitas, deprauatio, tortuositas: & de animo tantum dicitur, vt in superioribus. [*Torcimento.*]

פלך	הֵלֶךְ עִקְּשׁוּת פֶּה :	*Ire (in) peruersitate oris.* Pro. 6. 12.
סמיר	הַסֵּר מִמְּךָ עִקְּשׁוּת פֶּה :	*Remouere à se peruersitatem oris.* Pro. 4. 24.

Radix est עקש .

ע ר

עַר Lege radices עור עיר ערה , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

עֵר Est nomen Toar verbi עוּר , vt illic habes. Aliàs est nomẽ proprium filij Iudæ, qui deprauatæ vitæ fuit. Er. [*Ero.*] Gene. 38. 3. *Et appellauit nomen eius* עֵר *Er.* Ibi vide omnia.

Fuit alter Erus nepos Iudæ, qui Lecham vrbem condidit. 1. Par. 4. 21. *Filij Selæ filij Iudæ fuerunt* עֵר *Erus pater (conditor) Lechæ.* Radix est עור .

עַר Nomẽ proprium vrbis Moabitarum. Ar. [Ara.] Num. 21. 16. *Quæ declinauit habitationi* עַר *Aræ.* Et ver. 29. *Deuorauit* עַר *Aram Moabitarum.* Deute. 2. 9. *Quia filijs Lot dedi* עַר *Aram possessionem.* Esa. 15. 1. est masculinum genere. *Quia in nocte qua deuastatus fuit* עַר *Ara Moab conticuit.*

Aliàs est nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עָרֶיךָ עָרִים , & hæ dictiones vniuersæ formantur etiam à עיר , vt illic dictum est. Hostis, inimicus, sic dictus, quasi excitatus ad inferendum mala. [*Inimico.*] Quater inuenitur.

סוס	וַיְהִי עָרֶךָ :	*Deum esse hostem alicuius.* 1. Sam. 28. 17.
סמיר	וְהִשְׁמַדְתִּי עָרֶיךָ :	*Abolere hostes. (vrbes.)* Mich. 5. 14
מלא	וּמְלֹא פְנֵי תֵבֵל עָרִים :	*Replere (vel repleri) superficiem orbis hostibus. (vrbibus.)* Esa. 14. 21
כשל	נְשׂוֹא לַשָּׁוְא עָרֶיךָ :	*Hostium Dei (quilibet) eleuatus vano. (vanè.) Locus illustrandus.* Ps. 139. 20.

Cæterum & in Chaldaico idiomate idem significat hoc nomẽ, qđ legit̃ in plurali cũ affixo עָרֶיךָ . Dan. 7. 16. *Et interpretatio eius sit* לְעָרֶיךָ *inimicis tuis.* Radix est עור .

עוֹר } Require superius in ע ante ו , suo loco proprio.

עִירוּ } Require superius in ע ante י , suo loco proprio.

עֵרִי Vide paulò inferius, suo loco proprio.

עֵרֶר Duplicata omnia habentur inferius suo loco proprio, ibi vide.

עֵירָא Quære superius in ע ante י , suo loco proprio.

עָרַב Verbum commune ob diuersas significationes, quas habet, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

עָרַב עָרַבְתָּ עָרְבָה עָרַבְתְּ עָרַבְתִּי	Præteritum.
עָרֵב	Nomẽ Toar.
עָרֵב עָרְבִים עָרְבִי	Part. præs.
יֶעֱרַב אֶעֱרָבְנוּ תֶּעֱרַב וַיַּעֲרֹבוּ	Futurum.
עָרֹב עָרְבֵנִי אוֹ עָרְבֵנִי	Imperat.
לַעֲרֹב	Infinitiuus.

Cætera, quæ desunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Præsens participium est etiam nomen, vt suo loco dicemus. Nomẽ Toar supplet vices participiorum in significationibus neutralibus. Dubitatur autem, quæ sit radicis prima significatio, quam miscendi esse ego iudico. [*Meschiare, mescolare.*] Hinc in hac coniugatione est, merces commiscere, mercaturam exercere, a cõmixtione mercium, vel certè quòd mercatores inuicem fideiubeant. [*Mercantare, far mercantia.*] Secundo est fideiubere, vadem esse, in fidem recipere, sic dictum forsitan per translationem à עֵרָבוֹן , quasi fidem in pignus dare, vel potius aliquẽ in pignus recipere, vel certè fidem inuicem miscere diceres. [*Far la sicurtà.*] Construitur cum accusatiuo, vel affixo, vel disiuncto, & cũ præpositionibus ל עַל עִם . Tertiò siquidem est, oppignorare, in pignus tradere, à supradicto nomine עֵרָבוֹן dictum. [*Impegnare.*] Construitur cum accusatiuo. Quarto est neutrum, iucundũ, gratum esse, placere, sic dictũ forsitan eleganter per translationem, quòd mixta gratiora sint. [*Essere dolce, caro, grato, piacere.*] Construitur cum affixis, & cum præpositione עַל . Vltimo loco format̃ à עָרַב pro aduesperascere. [*Farsi sera.*] Has omnes significationes ex verborũ sententia facilè cognosces, sicut in sequentibus annotabis, sed nec alibi forsitan inuenitur.

זבח	וְזִבְחֵיכֶם לֹא עָרְבוּ לִי :	*Sacrificia non esse grata Deo.* Iere. 6. 20.
זבח	וְלֹא יִעְרְבוּ לוֹ זִבְחֵיהֶם :	*Sacrificia nõ esse grata Deo.* Hos. 9. 4
זור	רָעִ יִרְוֹעַ כִּי עָרַב זָר :	*In fidem recipere alienũ.* Pro. 11. 15
זור	לָקַח בִּגְדוֹ כִּי עָרַב זָר :	*In fidem recipere (assicurare) extraneum.* Pro. 20. 16.
זור	קַח בִּגְדוֹ כִּי עָרַב זָר :	*In fidem recipere extraneum.* Prou. 27. 13.
יום	הִנֵּה נָא רָפָה הַיּוֹם לַעֲרוֹב :	*Diem remitti ad aduesperascendum.* Iud. 19. 9.
כרם	שָׂדֹתֵינוּ וְכַרְמֵינוּ וּבָתֵּינוּ אֲנַחְנוּ עֹרְבִים :	*Oppignorare agros, & vineas, & domos.* Neh. 5. 3.
לב	כִּימֵי הוּא זֶה עָרַב אֶת לִבּוֹ וגו׳ :	*Fideiubere (pro) corde. Alijs gratũ esse cordi.* Ier. 30. 20.
לחם	עָרֵב לָאִישׁ לֶחֶם שֶׁקֶר :	*Panem mendacij dulcescere (gratum esse) viro.* Pro. 20. 17.
מנחה	וְעָרְבָה לַיי׳ מִנְחַת יְהוּדָה וגו׳ :	*Oblationem esse gratã Deo.* Mal. 3. 4
מערב	לַעֲרֹב מַעֲרָבֶךָ :	*Miscere (mercari) mercaturam alicuius.* Ezec. 27. 9.
מערב	וְעֹרְבֵי מַעֲרָבֶךָ :	*Mercatores mercaturę alicuius.* Ezechiel. 27. 26.
משא	בַּעֹרְבִים מַשָּׂאוֹת :	*Non esse inter fideiubentes [che assicurano] debita.* Pro. 22. 26.
נער	כִּי עָרַבְתָּ עֶרֶב אָחִיךָ הַנַּעַר מֵעִם אָבִי :	*In fidem recipere puerum de (cũ) patre.* Gen. 44. 32.
עבד	עֶרֶב עַבְדְּךָ לְטוֹב :	*In fidẽ recipere (iucundari seruo, nõnullis) seruum bono. (in bonum.)* Psal. 119. 122.
ערב	אָנֹכִי אֶעֱרְבֶנּוּ מִיָּדִי תְּבַקְּשֶׁנּוּ וגו׳ :	*In fidem recipere aliquem, &c.* Gene. 43. 8.
ערב	שִׂימָה נָא עֶרְבֻנִי עִמָּךְ :	*In fidem recipere aliquem secum.* Iob. 17. 3.
ערב	אֲשֶׁר עָרַבְתָּ עֲלֵיהֶם :	*Gratum esse (iucundari: fideiubere.) super amatoribus.* Ezec. 16. 38.
ערב	יי׳ עָשְׂקָה לִּי עֶרְבֻנִי :	*Deum gratum esse alicui. (in fidẽ recipere.) Locus illustrandus.* Esa. 38. 14.
ערבה	עֹרֵב עֲרֻבָּה לְפְנֵי רֵעֵהוּ :	*Fideiubere vadimonio ante amicũ.* Pro. 17. 18.
קול	כִּי קוֹלֵךְ עָרֵב :	*Vocẽ alicuius esse gratã.* Cant. 2. 14.
רע	בְּנִי אִם עָרַבְתָּ לְרֵעֶךָ וגו׳ :	*Fideiubere amico.* Pro. 6. 1.
שיח	יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי :	*Eloquium gratum esse super (ad) aliquem.* Psal. 104. 35.
שמחה	עָרְבָה כָל שִׂמְחָה :	*Gaudium aduesperascere. (obscurari.)* Esa. 24. 11. *Quid si error scribæ sit, pro* עֲבָרָה ?
שכב	וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנָתֶךָ :	*Cubare, & somnum dulcescere. (gratum esse.)* Pro. 3. 24.
שכב	וְשִׁנָתִי עָרְבָה לִי :	*Somnũ dulcescere alicui.* Ier. 31. 25.
תאוה	תַּאֲוַיָּה נִהְיָה תֵּעָרֵב לְנֶפֶשׁ :	*Desiderium effectum dulcescere (gratum esse) animæ.* Pro. 13. 19.

Deriuatiua huius & composita sunt בֵּית הָעֲרָבָה הערוב וחערב מַעֲרָב מְעֹרָבָה מַעֲרָב עֵרֶב עֵרֶב עֹרֵב עֵרֶב עֲרֻבָּה עֲרֻבָּה עֲרָבִי עֲרָבִי עֲרָבִים עֲרָבוֹן עֲרֻבָּתִי ציר עוֹרֵב תַּעֲרֹבוֹת :

עֶרֶב Nomen masculinum genere, & fœmininũ semel, cum duali עֲרָבַיִם , & plurali fœminino declinatione עֲרָבוֹת , quod etiam à עֲרָבָה formatur, vt suo loco dicemus. Vespera, serum, tempus illud post solis occasum, sic dictum, quia tunc omnia nobis mixta, & confusa, ita sint, vt rerum differentias, non valeamus discernere. [*Sera.*] Ponitur & pro nocte, vel tempore tenebroso. Loci aliquot obseruandi.

בוא	בְּעֶרֶב הִיא בָאָה וגו׳ :	*Venire in sero, &c.* Est. 2. 14.
בקר	וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד	*Vesperam esse, mane esse, est dies.* Gen. 1. 5.
בקר	מִן הַבֹּקֶר עַד הָעָרֶב :	*Stare à mane vsque ad vesperas.* Exo. 18. 13. (21
בקר	מֵעֶרֶב עַד בֹּקֶר :	*A vespere vsque ad mane.* Exo. 27.
בקר	מִבֹּקֶר לָעֶרֶב יֻכַּתּוּ :	*Contundi à mane vesperi. (ad vesperam vsque.)* Iob 4. 20.
בקר	עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם :	*Vesper, mane, & meridies.* Ps. 55. 18
בכי	בְּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וגו׳ :	*In vespera plãctum pernoctare, &c.* Psal. 30. 6.
זאב	זְאֵב עֲרָבוֹת יְשָׁדְּדֵם :	*Lupum vesperarum (qui nocte vagatur, vel campestrium) deuastare.* Iere. 5. 6.
זאב	יַחַדּוּ מִזְּאֵבֵי עֶרֶב :	*Acutiorem esse lupis vesperæ.* Abacuc 1. 8.
זאב	שֹׁפְטֶיהָ זְאֵבֵי עֶרֶב וגו׳ :	*Iudices esse lupos vesperæ, &cęt.* Soph. 3. 3.
זבח	אֲשֶׁר תּוּבַח בָּעֶרֶב וגו׳ :	*Sacrificare in vespere.* Deute. 16. 4. *Vide & ver.* 6.
חלק	וְלָעֶרֶב יְחַלֵּק שָׁלָל :	*Diuidere spolium vesperi. (ad vesperam.)* Gen. 49. 27.
יום	בְּנֶשֶׁף בָּעֶרֶב יוֹם :	*Vesper diei.* Pro. 7. 9.
ישב	וְשָׁבוּ שָׁם עַד הָעָרֶב :	*Sedere vsque ad vesperã.* Iud. 21. 2.
מדד	וּמִדַּד עָרֶב :	*Elõgatio vesperæ.* Iob 7. 4. *Vide* דדד
מוצא	מוֹצָאֵי בֹקֶר וָעָרֶב תְּרַנֵּן :	*Ouare facere exitus mane & vesperæ.* Psal. 65. 9.

מנחת	וְאֵת מִנְחַת הָעֶרֶב :	*Oblatio vesperæ. 2.Reg. 16.15.*
מראה	וּמַרְאֵה הָעֶרֶב וְהַבֹּקֶר וגו' :	*Visio vesperi, &c. Dan. 8.26.*
נסגרו	וְהַשַּׁעַר לֹא יִסָּגֵר עַד הָעָרֶב :	*Portam non claudi vsque ad vesperam. Ezec. 46.2.*
נקף	מֵהַנֶּשֶׁף וְעַד הָעָרֶב וגו'	*Percutere a crepusculo usq; ad vesperam. 1.Sam. 30.17.*
נתן	בַּבֹּקֶר תֹּאמַר מִי יִתֵּן עֶרֶב וגו' :	*Dicere in mane, quis dabit vesperã? (vtinam sit vesper.) &c. Deute. 28. 67.*
עבדים	וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי עָרֶב :	*Exire operi vsque ad vesperam. Ps. 104.24.*
ערב	מֵעֶרֶב עַד עֶרֶב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבַּתְּכֶם :	*Quiescere à vespera vsque ad vesperam. Leuit. 23.32.*
ערב	וּבְעֶרֶב בָּעֶרֶב :	*Adolere in vespera in vespera. (singulis vesperis.) 2.Par. 13.11.*
עת	לְעֵת עֶרֶב וְהִנֵּה וגו' :	*Tempus seri. (vespertinum.) Esaias 17. 14.*
עת	וְהָיָה לְעֵת עֶרֶב יִהְיֶה אוֹר :	*Lumen eßе tempori (in tempore) vesperæ. Zac. 14.7.*
פקד	לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה לְפְנוֹת עָרֶב :	*Vesperam respicere. (Est cum incipit aduesperascere.) Gen. 24.63.*
צום	וַיָּצוּמוּ בַיּוֹם הַהוּא עַד הָעָרֶב	*Ieiunare vsque ad vesperam. Iud. 20. 26.*
קבל	כִּי יִנְטוּ צִלְלֵי עָרֶב :	*Vmbras vesperæ inclinari. Ier. 6. 4.*
קיץ	כַּעֶרֶב יִרְפָּצוּן :	*Cubare in sero. Soph. 2.7.*
שוב	שׁוּבוּ לָעָרֶב ;	*Redire vesperi. (ad vesperam.) Ps. 59. 7.*
שכב	וַיֵּצֵא בָעֶרֶב לִשְׁכַּב בַּמִּשְׁכָּב :	*Exire in vespera ad cubandum. 2. Sam. 11.13.*
שלישית	עַד הָעָרֶב הַשְּׁלִישִׁית :	*Vespera tertia. 1. Sam. 20.5.*

Est autem controuersia de eius duali, nam quidam exponunt a meridie, cum sol incipit declinare, vsq; ad solem occidentem, duas esse vesperas: alij verò, in quorum sententiam & nos imus, dicunt, quòd vna sit solis vespera, cum horizõtem transit, altera luminis, cũ post occasum solis lumen non apparet; vulgò [*Da ventiquattro hore, sino all'Aue Maria.*] Exod. 12.6. *Mactabitq; eum vniuersa cœtus Israelis congregatio inter* הָעַרְבַּיִם *duas vesperas.* Et 16. 12. *Inter* הָעַרְבַּיִם *duas vesperas comedetis carnem, &c.* Et 29, 39. *Agnumq; secũdum facies (sacrificabis) inter* הָעַרְבַּיִם *duas vesperas.* Et 30.8. *Inter* הָעַרְבַּיִם *duas vesperas adolebit illum.* Leuit. 23.5. *Inter* הָעַרְבַּיִם *duas vesperas Pascha est Domini.*

Ieremias hoc nomine עֶרֶב vsus est pro mixtione, in primaria scilicet radicis significatione. [*Mescolanza.*] Cap. 25.20. *Et omnem* הָעֶרֶב *mixtionẽ. (Vulgus.)* Et 50.37. *Et ad omnem* הָעֶרֶב *mixtionẽ, (vulgus) quæ est in medio eius.* Quidam ornatè mercatores intelligunt, quod inuicem fideiubeant, vel merces commisceant. Nõnulli verò putant hoc nomine Arabiam desertã significari ad differentiã alterius עֶרֶב, ibi vide dictionis etymon. Et quidem Ier. 25.24, legimus. *Et omnes reges* עֶרֶב *Arabiæ, & omnes reges* הָעֶרֶב *vulgi, (Arabiæ deserta) qui deserta incolant.* 1.Reg. 10.15. *Et omnes reges* הָעֶרֶב *vulgi. (Arabiæ desertæ.)* Ezec. 30. 5. *Aethiopia, & Photiensis regio, & Lidia, & omnis* הָעֶרֶב *Arabia deserta.* 2. Par. 9. 14. pro hoc legimus, & omnes reges עֶרֶב Arabiæ. Confer locos.

עֵרֶב Nomen masculinum genere, sine plurali. Mixtio, vulgus, turba promiscua; & subtegmen, quæ duo dicuntur a commixtione, seu commixtum, & facile inter se cognoscuntur. [*Mescolãza, gentaglia d'ogni sorte, volgo, & la trama, la tessitura.*] Inuenitur in sequentibus tantùmmodo.

הבדיל	וַיַּבְדִּילוּ כָל עֵרֶב מִיִּשְׂרָאֵל :	*Separare omnem mixtionem ab Israele. Neh. 13.3.*
עב	וְגַם עֵרֶב רַב עָלָה אִתָּם :	*Mixtionem multam (vulgus) ascendere cum aliquibus. Exo. 12.38.*
פתי	אוֹ בְשָׁתִי אוֹ בַעֵרֶב וגו' :	*Plagam eßе in stamine aut in mixtione (sub tegmine) lini, vel lanæ. Leuit. 13.48. Nouem vicibus legitur in eo capite.*
פתי	אוֹ אֶת הַשְּׁתִי אוֹ אֶת הָעֵרֶב וגו' :	*Comburere stamen vel subtegmen, &c. Leuit. 13.52.*
פתי	אוֹ מִן הַשְּׁתִי אוֹ מִן הָעֵרֶב :	*Discindere à stamine vel a subtegmine. Leuit. 13.56.*

עָרֵב Est præsens participium verbi Cal, vt illic habes. Aliàs est nomen masculinum genere & declinatione עֹרְבִים, & in regimine עֹרְבֵי. Coruus, auis nota & immunda in lege, sic dicta à mixto, vt quidam volunt, colore, inter lucidum & nigrum, vel quòd referat obscuritatẽ vesperæ, vel tandem quòd vespere euolet. [*Coruo, cornacchia, & simili.*] Inuenitur tãtum in sequẽtibus. Alia nomina volucrum vide superius in עוף.

בן	לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ :	*Dare filijs corui, qui clamitant, cibũ. Psal. 147.9.*
כלכל	וְהָעֹרְבִים מְבִיאִים לוֹ לֶחֶם וגו' :	*Coruos (negociatores) afferre panem alicui. 1.Reg. 17. 6.*
הכין	מִי יָכִין לָעֹרֵב צֵידוֹ וגו' :	*Præparare coruo escam, &c. Iob. 38. 41.*
מין	אֶת כָּל עֹרֵב לְמִינוֹ :	*Coruus speciei suæ. (iuxta speciem illius, quæ multæ sunt.) Leuit. 13.15 Deut. 14.14.*
נחל	יִקְּרוּהָ עֹרְבֵי נָחַל :	*Coruos torrentis effodere oculum. Pro. 30.17.*
צוה	וְאֶת הָעֹרְבִים צִוִּיתִי וגו' :	*Præcipere coruis (negociatoribus) vt substentent aliquem. 1.Reg. 17.4*
שחור	שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב :	*Crines nigri sicut coruus. Cant. 5.12*
שכן	וְגַם שׁוּף וְעֹרֵב יִשְׁכְּנוּ בָהּ :	*Coruum habitare in aliquem locum. Esa. 24. 11.*
שלח	וַיְשַׁלַּח אֶת הָעֹרֵב וגו' :	*Noè misit coruum, &c. Gen. 8.6.*

Aliàs insuper עֹרֵב est nomen propriũ Principis Madianitarum. Oreb. [*Orebo.*] Iud. 7. 25. *Et comprehenderunt duos principes Madian* אֶת עֹרֵב *Orebum, &c.* Ibidẽ interimitur, & locus denominatur צִיר עוֹרֵב. Psal. 83. 12. *Pone eos, Principes eorum* כְּעוֹרֵב *sicut Orebum, &c.*

עֶרֶב Nomen collectiuum, masculinum genere, sine plurali. Commixtio, mixtura. [*Mescolãza*] Moses hoc nomine vsus est pro commixtione animantium diuersi generis, sed non est satis manifestum, an insectorum vt sunt muscæ, vespæ, cabrones, & huiusmodi, vel potius ferarum, vt lupi, vulpes, canes, & id generis. Ego generaliter mixtionem animaliũ siue quadrupedum, siue volucrum, siue insectorum intelligerẽ. Dictionem Hebraicam Arob retinebimus, sicut diximus intelligendam. Octo vicibus inuenitur.

שים	לְבִלְתִּי הְיוֹת שָׁם עָרֹב :	*Arobum non eßе alicubi. Exo. 8.22*
השליח	הִנְנִי מְשַׁלֵּחַ וגו' אֶת הָעָרֹב :	*Immittere in aliquem Arobũ. Exo. 8. 21.*
כבד	וַיָּבֹא עָרֹב כָּבֵד וגו' :	*Arobum grauem (copiosum) venire, &c. Exo. 8.24.*
מלא	וּמָלְאוּ בָתֵּי מִצְרַיִם אֶת הָעָרֹב :	*Domos repleri Arobo. Exo. 8.21.*
סור	וְסָר הָעָרֹב מִפַּרְעֹה :	*Arobum recedere. Exo. 8.29. Videetiam ver. 31.*
פנים	חִשַּׁחַת הָאָרֶץ מִפְּנֵי הָעָרֹב :	*Terram deuastari à facie Arobi. Exo. 8. 24.*
שלח	יְשַׁלַּח בָּהֶם עָרֹב וַיֹּאכְלֵם :	*Mittere Arobum in aliquem, & vorare. Psal. 78.45.*

עֲרַב Nomen prouinciæ notissimæ. Arabia. [*Arabia.*] Sic dicitur, vel quòd Arabes permixti

primum

שוחה	וַיִּבְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב וגו' :	*Israelitæ plangũt Mosem 30. diebus in cãpestribus Moab. Deut. 34.8*
נחל	וּנְחָלִים בָּעֲרָבָה :	*Fluuios discindi in campestri. Esaias 35. 6.*
נחל	עַד נַחַל הָעֲרָבָה :	*Fluuius planiciei. Amos 6.15.*
ערער	וְהָיָה כְּעַרְעָר בָּעֲרָבָה :	*Esse sicut myricam in campestri. Iere. 17.6.*
רכב	סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת :	*Deum equitare in campestribus. Ps. 68. 5. Cœlos poeticè intelligit satis ornatè quidem, quòd sint expansi velut campestria, vel certè ob amœnitatem, & iucũditatem.*
שים	אֲשֶׁר שַׂמְתִּי עֲרָבָה בֵיתוֹ :	*Ponere campestre domum alicuius. Iob 39.6.*
שרון	הָיָה הַשָּׁרוֹן כָּעֲרָבָה :	*Saron eßе sicut campestre. Esa. 33.9*

Radix est ערב.

עַרְבִּי } **עָרְבִי** Nomen gentile sub vtraque forma, masculinũ genere, & declinatione עַרְבִּיאִים, vel עֹרְבִים, Arabs, qui est ex עֵרֶב, ibi vide. [*Arabo, huomo d'Arabia.*] Esa. 13. 20. *Non figet tentorium ibi* עָרְבִי *Arabs.* Ier. 3. 2. *Super via mansisti illis* כַּעֲרָבִי *sicut Arabs in deserto.* Neh. 2. 19. *Et Gesemus* הָעַרְבִי *Arabs.* 2. Par. 17.11. *Etiã* הָעַרְבִיאִים *Arabes afferebant ei pecora, &c.* Et 21.16. וְהָעַרְבִים *Et Arabũ, qui sunt super manu Aethiopum. (secus Aethiopes.)* Radix est ערב.

עֲרָבִים Nomen plurale masculinum, & in regimine עַרְבֵי. Salix, arbor nota, & forsitan sic dicta iuxta quosdam, quòd ĩ cãpestribus crescat. Quid verò, si dicatur, quòd non sit ingrata visu? [*Salice.*] Alia nomina arborum vide superius in עֵץ. Quinq; vicibus tantum inuenitur.

יבלים	כָּעֲרָבִים עַל יִבְלֵי מָיִם :	*Florere sicut salices super (secus) ductus aquarum. Esa. 44.4.*
נחל	וְעַרְבֵי נָחַל :	*Accipere salices fluuij. Leui. 23.40.*
נחל	יְסֹבְבוּ עַרְבֵי נָחַל :	*Salices torrentis circundare aliquẽ. Iob 40. 17.*
נחל	וּפְקֻדָתָם עַל נַחַל הָעֲרָבִים יִשָּׂאוּם :	*Portare super (ad) torrentem salicũ. Esa. 15.7.*
תלה	עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כִנּוֹרֹתֵינוּ :	*Suspẽdere cytharas super salicibus. Psal. 137.2.*

Radix est ערב.

עַרְבוֹן Nomẽ formę masculinæ, sine plurali. Arra, arrabo, ab Hebræa voce scilicet, quã significationem vide superius in Cal. [*Pegno, caparra, sicuranza.*] Ter inuenitur. Gen. 38.17. *Si dabis (des)* עֵרָבוֹן *arrabonem, quoad mittas. Et ait, quæ est* הָעֵרָבוֹן *arra, quã dabo tibi?* Et ver. 20. *Ad accipiendum* הָעֵרָבוֹן *arrabonem de manu mulieris.* Radix est ערב.

עַרְבָתִי Nomen gentile masculinum, & si nõdum sciam an loci vel familiæ. Arbatites. [*Huomo Arbateo.*] 2.Sam. 23.31. *Abialbonus* הָעַרְבָתִי *Arbatites.* 1.Par. 11.32. *Abiel* הָעַרְבָתִי *Arbatites.* Radix est ערב.

עָרַג Verbum Cal actiuum, perfectũ, quod legitur in Biblijs tantum in tertia futuri fœminina תַּעְרֹג, sed nihilominus poteris, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Rugijt, & est ceruorum propriè, quamuis etiam ad alia transferatur. [*Rugire, gridare, come fanno i cerui.*] Psal. 42.2. *Quemadmodum ceruus* תַּעְרֹג *rugiet (clamare solet super torrentes aquarum, ita anima mea* תַּעְרֹג *clamabit ad te Deus.* Ioel. 1. 20. *Etiam bestiarum agri (singula)* תַּעְרֹג *clamabit ad te, &c.* Alibi non inuenitur.

Deriuatiuum huius radicis est עֲרוּגָה sequens.

עֲרוּגָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, quod in singulari non legitur nisi in regimine

ארץ	בְּאֶרֶץ עֲרָבָה וְשׁוּחָה וגו' :	*Terra solitudinis & foueæ. Ier. 2.6.*
ארץ	אֶרֶץ צִיָּה וַעֲרָבָה :	*Terra ariditatis, & campestris. Ier. 51. 43.*
ארץ	יָסוֹב כָּל הָאָרֶץ כַּעֲרָבָה :	*Terram gyrare, (conuerti, euadere) vt planiciem. Zac. 14.10.*
גן	וְעֲרָבָתָה כְּגַן יי' :	*Ponere campestre vt hortum Dei. Esa. 51.3.*
הגיל	וְתָגֵל עֲרָבָה וְתִפְרַח כַּחֲבַצֶּלֶת :	*Campestre gaudere, & florere vt rosam. Esa. 35.1.*
הלך	הָלְכוּ בָעֲרָבָה וגו' :	*Ire in (per) planiciem. 2.Sam. 2.29.*
הסיס	אֶשֵּׁשׁ בָּעֲרָבָה בְּרוֹשׁ וגו' :	*Ponere in campestri fraxinum. Esa. 41. 19.*
זאב	וְזְאֵב עֲרָבוֹת יַשְׁדֵּם :	*Lupus campestrium. (vesperorum.) Ier. 5. 6.*
חנה	וַיַּחֲנוּ בָּעַרְבוֹת מוֹאָב :	*Castrametari in campestribus Moab. Num. 22.1.*
ילך	וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה וגו' :	*Ire itinere campestris. 2.Sam. 4.7.*
ים	וְעַד יַם הָעֲרָבָה יַם הַמֶּלַח :	*Mare planiciei; est mare salis. Deut. 3.17. vide* יַם.
ירד	וַיֵּרֶד הָעֲרָבָתָה :	*Descẽdere in (ad) planiciẽ. Ios. 18.18.*
ירד	וַיֵּרְדוּ עַל הָעֲרָבָה :	*Descendere super (ad) planiciem. Ezec. 47.8.*
יריחו	אֶל עַרְבוֹת יְרִיחוֹ :	*Campestria Iericho. Ios. 4.13.*
ישב	הַיֹּשֵׁב בָּעֲרָבָה :	*Habitare in planicie. Deut. 11.30.*
ישר	יַשְּׁרוּ בָעֲרָבָה מְסִלָּה לֵאלֹהֵינוּ :	*Dirigere in campestri semitã alicui. Esa. 40.3.*
לחם	עֲרָבָה לוֹ לֶחֶם לַנְּעָרִים :	*Planiciem esse panẽ alicui (pro) pueris. Iob 24.5.*
מדבר	כַּמְדַבֵּר בָּעֲרָבָה וגו' :	*Moses declarat legem in deserto in planicie, &c. nota. Deut. 1.1.*
מדבר	אֲנִי מִתְמַהְמֵהַּ בָּעֲרָבוֹת מִדְבָּר :	*Morari in transitibus (legitur tamen* עֲרָבוֹת *campestribus) deserti. 2. Sam. 15.28.*
מדבר	אַל תָּלִין הַלַּיְלָה בָּעֲרָבוֹת הַמִּדְבָּר :	*Pernoctare in transitibus (legitur tamen* עֲרָבוֹת *campestribus) deserti. 2.Sam. 17. 16.*

	bello.Ier.6.23.	
תתעול	כי ערוך מאתמול תפתה :	*Aliquid esse instructum ab heri.Esa.* 30.33. (4.
כעותים	בעותי אלה יערכוני :	*Terrores Dei instruere aliquē. Iob.6*
בקר	בקר אערך לך ואצפה :	*Mane ordinare(preces) Deo. Psalm.* 5.4.
גב	הערכות לת על הגג :	*Lina instructa super tecto. Ios.2.6.*
דמות	ומה דמות תערכו לו :	*Ordinare similitudinem Deo.Esa.40* 18.*Vide etiam* הערך .
זכ	לא יערכנה זהב וזכוכית :	*Aurum & vitrum non æquiparari sapientiæ. Iob.28.17.*
יהוה	כי מי בשחק יערך ליי' :	*Æquiparari Domino.Psal.89. 7.*
מגן	ערכו מגן וצנה :	*Instruere clipeum & cuspidem. Iere.* 46. 3.
מזבח	את שבעת המזבחות ערכתי	*Instruere altaria.Num.23.4.*
מלה	ולא ערך אלי מלין :	*Non ordinare ad aliquem dictiones. Iob.* 32.14.
מלחמה	ויערכו אתם מלחמה בעמק	*Instruere bellum cum aliquo in valle. Gen.* 14. 8.
מלחמה	ויספו לערך מלחמה במקום	*Addere ad instruendum bellum in loco, &c. Iud.20.22.*
מלחמה	וגו' :	
מלחמה	ערכי מלחמה :	*Instructores prælij.1.Par.12.34.*
מלחמה	כעם עצום ערוך מלחמה :	*Populus fortis ordinatus belli(in prælium.)Ioel.2.5.*
מערכה	תתערך ישראל ופלשתים	*Instruere aciem contra aciem. 1. Sam.17.22.*
מ פט	מערכה וגו' :	*Ordinare iudicium.Iob.* 13. 18.
מפטפט	הנה נא ערכתי משפט :	*Ordinare iudicium ante aliquem. Iob.23.4.*
נר	אערכה לפניו משפט :	
נר	על המנרה הטהרה יערך	*Instruere lucernam super candelabro.Leuit.24.4.* (17.
נר	את הנרות :	
כרת	ערכתי נר למשיחי :	*Instruere lucernam alicui.Psal.132.*
כרת	וערכו בני אהרן הכהנים	*Instruere incisiones super lignis. Leuit.* 1. 8.
סכיב	את הנתחים וגו' :	
	ערכו על כבל סביב :	*Instruere(bellum)super(contra)aliquem,Ier.* 50.14.
עין	איכיחך ואערכה לעיניך :	*Arguere, & ordinare (rationes)oculis alicuius.(ante.)Psal.*50.21.
עולה	וערך עליה העלה :	*Instruere victimam super igne.Leui.* 6. 5.
עץ	וערך את העצים :	*Instruere ligna.Gen.* 22.9.
עץ	וערכו עצים על האש :	*Instruere ligna super igne.Leuit.*1.7
ערב	יערך אתו אהרן ובניו מערב	*Instruere lucernam a sero vsque ad mane.Exo.*27.21.
	עד בקר :	
ערך	וערכת את ערכו :	*Instruere institutionem mensæ. Exo.* 40. 4.
ערך	ויערך עליו ערך לחם :	*Instruere super mensa dispositionem panis.Exo.*40. 23.
ערך	וערכו לה :	*Instruere(bellum)alicui.Ier.*50.9.
פטדם	לא יערכנה פטדת כוש :	*Smaragdum non æquiparari sapientiæ.Iob.*28.19.
פנים	ערכה לפני התיצבה :	*Ordinare ante aliquem. (dicta,rationes.)Iob.*33. 5.
פנים	לא נערך מפני חשך :	*Non ordinare(dicta,rationes)propter) tenebras.Iob.*37.19.
צוה	ערכי צנה ומגן :	*Instructiones cuspidis & clipei.* 1. *Par.*12.9.
קרמת	וערכו פלשתים לקראת	*Instruere (bellum) contra aliquem.*
	ישראל :	1.*Sam.* 4. 2.
רוע	היערך שועך לא בצר :	*Clamorem,non aurum æstimari. Vel ordinare opulentiam alicuius.Iob* 36.19.*Locus difficilis illustrādus.*
שלחן	תערך לפני שלחן :	*Instruere mensam ante aliquem. Psalm.* 23. 5.
שלחן	היוכל אל לערך שלחן	*Posse instruere mensam in deserto.*

יבלה	אשר לא תגלה ערותך עליו	*Nuditatem(uerenda)non detegi super ara.Exo.*20.26.
נבלה	תגל עריתך וגו' :	*Nuditatem (turpitudinem) alicuius detegi.Esa.*43.7.
נבלה	יתגלה עריתך בתזנותיך	*Nuditatem(pudenda) detegi in scortationibus.Ezec.*16.37.
	וגו' :	
נבלה	ונגלה עריה זנוניך וגו' :	*Nuditatem(turpitudinem)scortationum detegi.Ezec.*23.29.
רעה	הזליזה כי ראו עריתה :	*Despicere aliquam, quòd uideris nuditatē(turpitudinē)eius. Thr.*1.8

Cæterum & in Syriaco idiomate idē significat hoc nomen, quod legitur in regimine ערות . Esd. 4.14. ועתה *Et nuditas(turpitudo)regis non longè abest à nobis, vt videamus.* Radix est ערה .

עֲרִי Nomen proprium filij Gad.Eri.[*Erio.*] Genes. 46.16. עֵרִי *Erius.* Transit insuper in nomen patronimicum,vt Num.26.16. לְעֵרִי *Erio,familia* הָעֵרִי *Erij.* (*Eria.*) Radix forsitan est עור .

עִירִי Require superius in ע ante י , suo loco proprio.

עֲרִיָּה Nomen formæ fœmininæ,sine plurali. Nuditas,nudatio.[*Nudità,scoprimento.*] Nonnullis est etiam Toar, nuda,quòd non placet. Sex vicibus ad summum inuenitur.

סיים	בהיותך עירם ועריה :	*Aliquam esse nuditatem & detectionem. Ezech.*16. 22. *Hebraismus pulcherrimus.*
סכיה	והניחוך עירם ועריה :	*Relinquere aliquam nuditatē & detectionem.Ezec.*16.40.
נעור	עריה תעור קשתך :	*Arcū excitari detectione. Abac,* 3. 8. *Vide* נעור .
עבר	עברי לכם ישבת שפיר	*Transire(cum)detectione(&)pudore.Locus illustrandus. Mich.*1.11
	עריה בשת :	
עזב	ועזבוך ערם וערויה :	*Relinquere aliquem nuditatem & detectionem.Ezec.* 23.29.
ערם	ואת ערם וערויה :	*Aliquam esse nuditatem, & detectionem. Ezec.*16.7.

Radix est ערה .

עָרַךְ Verbum Cal commune,perfectum, suscipiēs affixa,sic flectitur in Biblijs.

	ערך ערכתי	Præteritum.
	ערכה	
	ערכו	
	ערכים ערכי	Part.præs.
	ערוך ערוך	Part. pass.
	ערוכה ערכות	
	אערך או אערכה תערך יערך יערכו יערכנה	Futurum.
	(יערכה)	
	תערך	
	נערך תערכו יערכו יערכוני	
	ערכו	Imperat.
	ערך לערך	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales,cum opus erunt תַּעֲרֹכוּ . Potest etiam formari ab Hiphil. Ordinauit,disposuit,instruxit.[*Ordinare, acconciare,metter all' ordine,parecchiare.*]Notum est,& frequens, efficitq; nonnullos Hebraismos elegantiarum plenos, vt in sequentibus. Nonnunquàm verò formatur à nomine עֶרֶךְ , pretium,æstimatio,& tunc neutrum est,pro æquiparari,quasi pretium alicuius rei esse. [*Agguagliare,essere di pretio vguale.*]Notandum , quòd in priori significatione deficit aliquando accusatiuus , sed facilè ex verborum sententia subintelligitur.Loci obseruādi.

עין	אין ערוך אליך :	*Nō ordinare(æquiparari)ad Deum. Locus illustrandus.Psal.*40.6.
ערוך	ערוך כאיש למלחמה :	*Aliquem esse instructum, & virum*

	gimine verso He in Thau,quæ sunt עֲרוּגַת עֲרוּגוֹת אוֹ עֲרֻגַּת . Sulcus,vel areola potius, nam quare sic dicatur, nōdū me scire fateor. Quidam arbitrantur esse scriptum pro עֲרוּכָה . Fortasis verò vox Syriaca est, de qua re alij viderint. [*Solco, ouero colla, ò concolla, vaneza Venetijs.*] Quater inuenitur .	
כפם	לחיי כערוגת הבשם וגו' :	*Genas esse sicut sulcū aromatis, &c. Cant.*5.14.
כפם	רודי ידד לגנו לערוגת	*Descendere horto sulcis (in hortū ad sulcos)aromatis.Cant.*6.2.
	הבשם :	
מטע	להשקות אותה מערוגת	*Sulci plantationis. Ezec.*17.7.
	מטעה :	
נמח	על ערגת צמחה תיבש :	*Arescere super sulcis pullulationis. Ezec.*17. 10.

Radix est ערג .

עֶרֶד Nomē formæ masculinæ , quod semel legitur in Biblijs.Onager. [*Asino saluatico.*] Alia animantium nomina vide in חַיָּה . Iob 39.5.*Et vincula* עָרוֹד *onagri quis soluit?*

Cæterum & in Syriaco idiomate idem significat hoc nomen , cuius plurale עֲרַדְיָא legitur Dan. 5. 21. *Et cum* עֲרַדְיָא *onagris fuit habitatio illius* .

Deriuatiua huius sunt עֲרַד עִירָד .

עָרָד Nomen proprium ciuitatis regiæ ad australē plagam prouinciæ Canaan. Arad . [*Arada.*] Num.21.1. *Et audiuit Cananeus rex* עָרָד *Aradæ, &c.* Ios. 12.14. *Rex* עָרָד *Aradæ vnus.*Iud. 1. 16.*Ad desertum Iudæ, qui est in meridie(ad austrum)* עָרָד *Aradæ.*

Est insuper nomen propriū viri ex tribu Beniamin. [*Arado.*] 1.Par.8.15. וַעֲרָד *Et Aradus* .

עִירָד Nomē proprium filij Enoc, & nepotis Cain. Irad.[*Irado.*]Gene.4.17. *Et natus est Henocho* אֶת עִירָד *Iradus,&c.*

עֵרָה Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Lamed He, sic flectitur in Biblijs.

	עֵרָה	Præteritum.
	חִעֵר יִעְרֶה	Futurum.
	וַיַּעַר	
	יַעֲרוּ	
	עֲרִי	Imperat.
	עֲרוֹת	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, vel synonimis veteris. Effudit,euacuauit.[*Votare.*]Vide הריק . Hinc per translationē eleganter est,nudauit,discooperuit, quòd euacuando vas nudetur.[*Scoprire,nudare.*] Vide גלה . Inuenitur in sequentibus locis tantummodo .

תשר	האמרים ערו ערו וגו' :	*Dicere,nudate , nudate vsq; ad fundamentum.Psal.*137.7.
ארזים	כי ארזה ערה :	*Discooperire cedrinum. Soph.*2.14.
ארון	ויערו את הארון וגו' :	*Euacuare arcam.*2.*Par.*24.11.
יסוד	ערות יסוד עד צואר סלה :	*Nudare fundamentum vsque ad collum.Abac.*3.12.
כד	ותער כדה אל השקת :	*Effundere cadum ad(in)vas potatorium.Gen.*24.20.
כפש	אל תער נפשי :	*Non effundere animam alicuius. Ps.* 141.8.
פת	פתחן יערה :	*Nudare pudenda mulieris. Esa.*3.17
קיר	וקיר ערה מגן :	*Nudare murum(vel Ciram)clipeo. Esa.*22.6.

Illud autem Esa.19.7. ערות *Super riuo* : omnibus ferè est nomē plurale formæ fœmininæ, quorum alij gramineta,olera virentia, nescio qua ratione, alij verò ripas a nuditate,& cauitate interpretantur. Ego tamen hoc etiam infinitiuum esse dicerem; effundendo scilicet super fluuio,super ore[*Fonte*]riui;hoc est,vbi nascitur riuus,illic etiam effundetur.Expende locum & omnes accuratius .

Deriuatiua huius sunt הָעֵרָה הִתְעָרָה מַעַר מְעָרָה מעורים מערמים מַעֲרֶת נערה עור עֲרָוָה עֲרִיָּה עִירֹם עָרֹם עֲרוּמָה :

עִירוּ Require superius in ע ante י , suo loco proprio.

עֶרְוָה Nomē fœmininum genere,sine plurali, mutans He in Thau in regimine , & suscipiens affixa , quæ sunt in Biblijs עֶרְוָה עֶרְוַת עֶרְוָתְךָ עֶרְוָתוֹ עֶרְוָתָהּ עֶרְוָתֵן עֶרְוָתָהּ . Nuditas. [*Nudità,scoprimento.*] Hinc ferè semper dicitur de nuditate pudendorum, quòd eā corporis partē nunquàm liceat detegere . Vsurpatur dein simpliciter pro turpitudine,& transfertur ad alias res, efficitq; nonnulla dicendi schemata elegantiarum plena,vt in sequentibus. [*Vergogna, cosa vergognosa.*]

חם	וירא חם אבי כנען את ערות	*Videre nuditatem(pudenda)patris . Gen.*9.22.
	אביו :	
חם	ערות אביך וערות אמך לא	*Non detegere nuditatem (verenda) patris & matris,&c.Leuit.*18.7
	תגלה וגו' :	
חם	ערות אחי אביך לא תגלה	*Non detegere nuditatem(pudenda) fratris paterni. Leuit.*18.4.
	ערות אחותך וגו' :	*Non detegere nuditatem(pudenda) sororis,&c. Leuit.*18.9.
	ערות אחות אביך לא תגלה	*Non detegere nuditatem(pudenda) sororis paternæ.Leuit.*18.12.
	ערות אחות אמך לא תגלה :	*Non detegere nuditatem(pudenda) sororis maternæ.Leuit.*18.13.
	ולבשת ערות אמך :	*Opprobriū nuditatis (turpitudinis) maternæ.* 1.*Sam.*20. 29.
	לראות את ערות הארץ	*Videre nuditatem(vel turpitudinē) terræ.Gen.*42.9.*Terra est nuda, vel turpis, non munita.*
	באתם :	
	ערות אשה ובתה לא תגלה	*Non detegere nuditatem (pudenda) mulieris & filiæ. Leuit.*18.17.
	ערות אשת אביך לא תגלה	*Non detegere nuditatem(pudenda) vxoris paternæ.Leuit.*18.8.
	ערות אשת אחיך לא תגלה	*Non detegere nuditatem(pudenda) sororis fraternæ.Leuit.*18.16.
כבד	לכסות בשר ערוה :	*Tegere carnem nuditatis.(pudendorum.)Exo.*28.43.
כת	ערות בת בנך וגו' :	*Non detegere nuditatem (pudenda) filiæ filij,(neptis,)&c.Leui.*18.10
כת	ערות בת אשת אביך וגו' :	*Non detegere nuditatem (pudenda) filiæ vxoris paternæ, &c. Leuit.* 18.11.
גלה	לגלות עריה :	*Detegere nuditatem.(pudenda.)Leuit.*18.6.
גלה	וגליתי עריתך אליהם וגו' :	*Detegere nuditatem(pudenda)alicuius ad aliquos,&c. Ezec.*16.38.
דבר	ולא יראה בך ערות דבר :	*Non videre in aliquem nuditatē uerbi . (turpitudinem alicuius rei.) Deut.*23.15.
דבר	כי מצא בה ערות דבר :	*Inuenire in uxore nuditatem uerbi . (turpitudinem alicuius rei.) Deute.*24.1.
דד	ערות דדו גלה :	*Detegere nuditatem (pudenda) patrui .Leuit.*20.20.
כלה	ערות כלתך לא תגלה :	*Non detegere nuditatem(pudenda) nurus.Leuit.*18.15.
כסה	ויכסו את ערות אבהם :	*Tegere nuditatem. (uerenda.)Gene.* 9. 23.
	ואכסה ערותך :	*Tegere nuditatem(pudēda)alicuius. Ezec.*16.8. (20.4
מצרים	ערות מצרים :	*Nuditas(turpitudo) Aegypti. Esa.*

nudè) *sine vestimento. Iob 24. 7.*

כפשיט וּבְגָדֵי עֲרוּמִים תִּפְשִׁיט : *Exuere vestes nudorum. (A fine sic eos denominat.) Iob 22. 6.*

סף הֹלֵךְ עָרוֹם וְיָחֵף : *Aliquem ire nudum & discalceatũ. Esa. 20. ver. 2. & ver. 3.*

יחף עָרוֹם וְיָחֵף וגו׳ : *Ducere aliquos nudum (nudè, nudos) & discalceatum. Esa. 20. 4.*

ילך אֵילֶכָה שׁוֹלֵל וְעָרוֹם : *Ire spoliatum & nudum. Mich. 1. 8.*

יצא עָרוֹם יָצָאתִי מִבֶּטֶן אִמִּי : *Egredi nudum ex ventre matris. Iob 1. 22.*

נוס יָאֻמַּץ לֹא בַגִּבּוֹרִים עָרוֹם יָנוּס וגו׳ : *Strenuũ fugere nudum. Amos 2. 16.*

כפל וַיִּפֹּל עָרוֹם כָּל הַיּוֹם וגו׳ : *Aliquem cadere nudum tota die & nocte. 1. Sam. 19. 24. Locus notandus.*

ראה כִּי תִרְאֶה עָרוֹם וְכִסִּיתוֹ : *Videre nudum, & operire eum. Esa. 58. 7.*

סאול עָרוֹם שְׁאוֹל נֶגְדּוֹ : *Sepulchrum (infernum) nudum esse coram Deo. Iob 26. 6.*

שוב וְעָרֹם אָשׁוּב שָׁמָּה : *Reuerti nudum. Iob 1. 22.*

שוב עָרוֹם יָשׁוּב לָלֶכֶת : *Redire nudum ad eundum, sicut, &c. Eccles. 5. 14.*

עִירֹם Require superius in ע ante ר, suo loco proprio.

עַרְמָה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Nuda. [*Nuda.*] Rationem significationis vide superius in עִירֹם. Hos. 2. 3. *Ne fortè expoliam eam* עֲרֻמָה *nudam. Radix est* ערם .

עָרְמָה Nomen fœmininum genere, sine plurali, & cum affixo עַרְמָם, abiecta litera He præter morem, vel certè fit ab alia forma, quæ non inuenitur in Biblijs. Astutia, calliditas, vafrities tam in bonũ, quàm in malum, cuius significationis rationem vide superius in Cal. [*Astutia.*] Sex vicibus inuenitur.

סכין הֲכִינוּ פְּתָאִים עָרְמָה : *Simplices intelligere astutiam. Prouer. 8. 5.*

סרג לְהָרְגוֹ בְּעָרְמָה : *Occidere in astutia. (astutè, a tradimento.) Exo. 21. 14.*

לכד לֹכֵד חֲכָמִים בָּעָרְמָה : *Capere sapientes in astutia. (vafrè.) Iob 5. 13.*

כתן לָתֵת לִפְתָאיִם עָרְמָה : *Dare simplicibus astutiam. Pro. 1. 4*

עשה וַיַּעֲשׂוּ גַּם הֵמָּה בְּעָרְמָה : *Facere in astutia. (astutè.) Ios. 9. 4.*

סכן אֲנִי חָכְמָה שָׁכַנְתִּי עָרְמָה : *Sapientiã incolere astutiã. Pro. 8. 12*

Radix est ערם .

עֲרֻמָּה Nomen fœmininum genere, cum duplici plurali, vertens He in Thau in regimine, quæ sunt in Biblijs עֲרֻמָּה עֲרֻמּוֹת עֲרֻמִּים. Aceruus, cumulus, & frugum præsertim. [*Monte, cumulo.*] Significationis etymon ignoratur. Vide superius in Cal. Inuenitur in sequentibus tantummodo.

כוס מֵהֵיותָם בָּא אֶל עֲרֻמַּת עֶשְׂרִים וגו׳ : *Venire ad aceruum viginti (modiorum) & esse decem. Agg. 2. 16.*

הכיס וּמְבִיאִים הָעֲרֻמּוֹת : *Adducere aceruos. Neh. 13. 15.*

דרש וַיִּדְרֹשׁ וגו׳ עַל הָעֲרֻמּוֹת : *Inquirere super (de) aceruis. 1. Par. 31. 9.*

חטס בִּטְנוֹ עֲרֻמַּת חִטִּים : *Ventrem esse accruum frumenti. Cant. 7. 3.*

יסד הֵחֵלּוּ הָעֲרֻמּוֹת לִיסוֹד : *Incipe fundare aceruos. 2. Par. 31. 7*

נתן וַיִּתְּנוּ עֲרֻמּוֹת עֲרֻמּוֹת : *Dare (ponere) aceruos aceruos. 2. Par. 31. 6.*

סלל סַלּוּהָ כְּמוֹ עֲרֻמִּים : *Eleuare aliquid velut aceruos. Iere. 50. 26.*

עפר הַיְחִיוּ אֶת הָאֲבָנִים מֵעֲרֻמּוֹת הֶעָפָר : *Viuificare (excitare) lapides ex aceruis pulcris. Neh. 4. 2. (3. 8*

קנס וַיִּבָא לִשְׁכַּב בִּקְצֵה הָעֲרֻמָּה : *Cubare in extremitate acerui. Ruth.*

ter astutum & aceruum, nudumvè. עָרוּם est etiam nomẽ, ad cuius differentiã Toar huius nunquàm in Mem Dages patitur. Inuenitur in sequentibus tantummodo.

סכין עָרוּם יָבִין לְאַשְׁרוֹ : *Callidum intelligere gressui suo. Prouer. 14. 15.*

סכתיר עֲרוּמִים יַכְתִּירוּ דָעַת : *Astutos coronare scientiam. Prou. 14. 18.*

סעיס עָרוּם יַעֲרִים הוּא : *Astutè agendo astutè agere. 1. Sam. 23. 22.*

חכמה חָכְמַת עָרוּם הֲבִין דַּרְכּוֹ : *Sapientia callidi. Pro. 14. 8.*

כסה וְכִסֶּה קָלוֹן עָרוּם : *Astutum celare ignominiam. Pro. 12. 16.*

כסה אָדָם עָרוּם כֹּסֶה דַעַת : *Virum astutum celare scientiam. Pro. 12. 23.*

לשון וּתְבַחֵר לְשׁוֹן עֲרוּמִים : *Eligere linguam astutorum. Iob 15. 5*

מחשבה מֵפֵר מַחֲשְׁבוֹת עֲרוּמִים : *Labefactare cogitationes astutorum. Iob 5. 12.*

נחש וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה : *Serpentem esse astutiorem omni animanti. Gen. 3. 1.*

עשה כֹּל עָרוּם יַעֲשֶׂה בְּדַעַת : *Astutum facere in sciẽtia. (sciẽter.) Iob 13. 16.*

ראה עָרוּם רָאָה רָעָה וַיִּסְתָּר : *Astutum videre malum, & abscondi. Pro. 22. 3. Vide etiam 27. 12.*

Deriuatiua huius radicis sunt הערים מערמים עירם עָרוּם עָרְמָה עָרְמָן עֲרֻמָּה :

עִירֹם / **עָרֹם** Nomen masculinum genere, & declinatione עִירֻמִּים. Nudus, & nuditas. [*Nudo, & nudità.*] Notum est, quamuis ambigatur de radice, nam si est propria, quæ nam inter hanc, & עֲרֻמָּה acerui significationem est conuenientia? Nisi diceres, nudum videri oculis quasi aceruum, vel è cõuerso, quod quàm frigidum sit, alij viderint. Ego potius, si coniectare licet, arbitror, radicem esse עור, vel ערה, quasi pellem ostẽtans. Vide tamen in עֲרֻמָּה locũ Cant. 7. 3. Decem vicibus tantum inuenitur.

סגיל מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה : *Indicare, quòd aliquis sit nudus. Genes. 3. 12.*

ידע וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּים הֵם : *Cognoscere, quòd nudus sis. Gen. 3. 8*

ירא וָאִירָא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי וָאֶחְבָּא : *Timere, quia nudus es, & abscondere te. Gen. 3. 11.*

כסה וְעֵרֹם וְכִסֵּיתָ בָגֶד : *Tegere nudum vestimento. Ezec. 18. 7. Vide etiam ver. 16.*

עריז אֶת עֶרְוָתָם וְעֶרְיָה : *Aliquam esse nuditatem & detectionem. Ezec. 16. 7.*

עריז בְּהִיותֵךְ עֵירֹם וְעֶרְיָה : *Aliquam esse nuditatem, & detectionem. Ezec. 16. 22.*

עזיס וְהִנַּחְתִּוךְ עֵירֹם וְעֶרְיָה : *Relinquere aliquam nuditatẽ & detectionem. Ezec. 16. 40.*

עזיס וְעָזַבְתִּךְ עֵרֹם וְעֶרְיָה : *Relinquere aliquam nuditatẽ & detectionem. Ezec. 23. 29.*

רעב בְּרָעָב וּבְצָמָא וּבְעֵירֹם וּבְחֹסֶר כֹּל : *Seruire in fame, in siti, in nuditate, & omnium penuria. Deut. 28. 48*

עֵרוֹם / **עֵרֹם** Est infinitiuus verbi Cal, vt illic habes. Aliàs est nomen masculinũ genere, & declinatione עֲרוּמִים cum Dages in Mem ad differentiam nominis Toar supradicti verbi Cal. Nudus, idem scilicet cum superiori, ibi vide. [*Nudo.*] Fortassis verò nõnunquàm vsurpatur aduerbialiter, nudè, sicut obseruabis in sequentibus, in quibus tantummodo reperitur.

סיס וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִים וגו׳ : *Aliquos esse nudos, nec erubescere. Gene. 2. 25.*

סלך עָרוֹם הָלְכוּ בְלִי לְבוּשׁ : *Nudum (nudè) ire facere sine vestimento. Iob 24. 10.*

סלק עָרוֹם יָלִינוּ מִבְּלִי לְבוּשׁ : *Aliquos pernoctare nudum (nudos,*

פן תִּתְעַלְּמוּנָה בְּנוֹת הָעֲרֵלִים : *Filiæ incircuncisorum. 2. Sam. 1. 20.*

גוי כִּי כָל הַגּוֹיִם עֲרֵלִים : *Gentes esse incircuncisas. Iere. 9. 26.*

חול שָׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עֲרֵלִים *Fructum esse incircuncisos tribus annis. Leuit. 13. 23.*

חיל כִּי עֲרֵלִים הֵמָּה וגו׳ : *Aliquos esse incircuncisos. Ios. 5. 7.*

זכל וְעֶרֶל זָכָר אֲשֶׁר לֹא יִמּוֹל וגו׳ : *Incircuncisus masculus, & cęt. Gene. 17. 14.*

טמא כִּי לֹא יוֹסִיף עוֹד כִּי עָרֵל וְטָמֵא : *Incircuncisum & immundum nõ ire in Sion. Esa. 52. 1.*

יד וְנִפַּלְתִּי בְּיַד הַעֲרֵלִים : *Cadere in manibus incircuncisorum. Iud. 15. 18.*

לב וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲרֵלֵי לֵב : *Israelitas esse incircuncisos corde. Ier. 9. 26.*

לב עֲרֵלֵי לֵב וַעֲרֵלֵי בָשָׂר : *Incircuncisi corde, & incircũcisi carne. Ezec. 44. 7.*

לב עָרֵל לֵב וְעָרֵל בָּשָׂר : *Incircuncisus corde, & incircuncisus carne. Ezec. 44. 9.*

לבב אוֹ אָז יִכְנַע לְבָבָם הֶעָרֵל : *Cor incircuncisum. Leuit. 26. 41.*

מות מוֹתֵי עֲרֵלִים תָּמוּת : *Mori mortibus incircuncisorum. Ezechiel. 28. 10.*

מעט וַאֲנִי עָרַל שְׂפָתָיִם : *Incircuncisus (superfluus) labijs. Exo. 6. 12.*

תוך בְּתוֹךְ עֲרֵלִים תִּשְׁכָּב : *Iacere in medio incircuncisorum. Ezec. 31. 18.*

עֲרֵלָה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Incircuncisa, præputiata. [*Incirconcisa, che ha di soprabondante.*] Ieremias elegãter ad aures transtulit, cap. 6. 10. *Ecce* עָרֵלָה *incircuncisa est aures eorũ.* Hoc est grauis, quasi nõ excauata. Radix est ערל.

עָרְלָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, vertẽs He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עָרְלָה עָרְלַת עָרְלָתֵךְ עָרְלָתֵיהָם עָרְלָתוֹ עָרְלָתָם עָרְלוֹתֵיהֶם. Præputium, superfluitas, & dicitur de eisdem rebus, quibus & עָרֵל, ibi vide. [*Preputio, soprabondanza, auanzo.*] Loci notandi.

לאש וְאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ עָרְלָה וגו׳ : *Vir, cui est præputium. Gen. 34. 14.*

כמר וּמַלְתֶּם אֶת בְּשַׂר עָרְלָתְכֶם : *Circuncidere carnem præputij. Gen. 17. 11.*

יכא וַיָּבֵא דָוִד אֶת עָרְלֹתֵיהֶם : *Adducere præputia. 1. Sam. 18. 27.*

הסיר וְהָסִרוּ עָרְלוֹת לְבַבְכֶם : *Auferre præputia cordis. Ier. 4. 4.*

חמן אֵין חֵפֶץ וגו׳ כִּי בְּמֵאַת עָרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים : *Voluntas Saul erat in centum præputijs Philistorum. 1. Sam. 18. 25.*

כרת וַתִּכְרֹת אֶת עָרְלַתֵּי בְנָהּ : *Excidere præputium. Exo. 4. 25.*

מול וּמַלְתֶּם אֶת עָרְלַת לְבַבְכֶם : *Circuncidere præputiũ cordis. Deut. 10. 15.*

פקד וּפָקַדְתִּי עַל כָּל מוּל בָּעָרְלָה : *Visitare super circũciso in præputio. Iere. 9. 25.*

ערל וַעֲרַלְתָּם עָרְלָתוֹ : *Depręputiare præputium arboris. Leuit. 19. 23.*

Radix est ערל .

עֹרֶם Verbum Cal neutrum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

עֲרוּם עֲרוּמִים Nomẽ Toar.
עֹרֶם Infinitiuus.

Nec aliud ex eo formarem, sed nomine Toar, & deriuatiuis contentus essem. Callidus, astutus fuit. [*Essere astuto.*] Toar dicitur de eo, qui ingenio vafro ad quascũque res obeundas pollet. Astutus, callidus, versutus, vafer, versipellis, tam in bonam quàm in malam partem. [*Astuto, malitioso, scaltrito.*] Arbitror autem hanc significationem deduci à עֲרֻמָּה aceruo per translationem satis ornatam, quòd astutus omnes cogitationes cõngreget, vt quid velit, obtineat, vel certè à עָרוּם nudo, quòd omnia studia in id vnum ponit, vt se contegat. Quæ si non placent, quænam amabo alia conuenientia est in-

ter

Psal. 78. 29.

סלחן הַעֲרֵכִים לַגַּד שֻׁלְחָן : *Instruere fortunæ mẽsam. Esa. 65. 12*

סלחן הָרֵ לְחָן עָרוּךְ לְפָנֶיהָ : *Mensam instructiam esse ante aliquẽ. Ezec. 23. 41.*

סעד עָרוּכָה בַכֹּל וּשְׁמֻרָה : *Fœdus ordinatum in omnibus, & cõseruatum. 2. Sam. 23. 5.*

Deriuatiua huius sunt הֶעָרִיךְ מַעֲרָכָה מַעֲרָכֶת עֶרֶךְ .

עֵרֶךְ Nomen masculinum genere, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עֶרְכִּי עֶרְכֶּךָ עֶרְכּוֹ עֶרְכָּהּ עֶרְכֵּנוּ עֶרְכְּכֶם עֶרְכָּם . Ordinatio, dispositio, instructio. [*Ordinanza, dispositione.*] Per translationem eleganter est æstimatio, quasi pretij ad rem venalem dispositio: & nonnunquam vsurpatur pro ipso etiam pretio, quod notes. [*Estimo, prezzo, valore.*] Loci obseruandi.

חוס אֵיל חֲמִשִּׁים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ וגו׳ : *Adducere arietem in æstimatione sacerdotis. &c. Leuit. 5. 15.*

חכם וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי וגו׳ : *Vir secundum æstimationem suam. Psal. 55. 14.*

כבד יַעֲרֹךְ נְדָרִים וגו׳ : *Dare alicui instructionẽ vestiũ, &c. Iud. 17. 10.*

היה כַּעֲרֶכְךָ הַכֹּהֵן כֵּן יִהְיֶה : *Esse secundum æstimationem sacerdotis. Leuit. 27. 12.*

היה וְהִיה עֶרְכְּךָ וגו׳ : *Æstimationem esse, &c. Leui. 27. 3*

חין וְחֵין עֶרְכּוֹ : *Gratia æstimationis. Iob 41. 3.*

חמש וְיָסַף חֲמִישִׁתוֹ עַל עֶרְכֶּךָ : *Addere quintam partem super æstimatione. Leuit. 27. 13.*

ידע לֹא יָדַע אֱנוֹשׁ עֶרְכָּהּ : *Non cognoscere æstimationem (pretium) sapientiæ. Iob 28. 13.*

כסף אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת עֶרְכּוֹ וגו׳ : *Argentum animarum æstimationis, &c. 2. Reg. 12. 5.*

סף וְאִם מַךְ הוּא מֵעֶרְכֶּךָ : *Aliquem esse pauperem ab (præ) æstimatione sacerdotis. Leuit. 27. 8.*

סכסס וְחָשַׁב לוֹ הַכֹּהֵן אֶת מִכְסַת הֶעָרְכֶּךָ : *Supputatio æstimationis. Leuit. 27. 23.*

נגרע וְנִגְרָע מֵעֶרְכֶּךָ : *Diminui de æstimatione. Leui. 27. 18*

נמכר וְנִמְכַּר בְּעֶרְכֶּךָ : *Vendi in æstimatione. Leuit. 27. 27.*

נתן וְנָתַן אֶת הַעֶרְכְּךָ בַּיּוֹם הַהוּא : *Dare æstimationem. Leuit. 27. 23.*

ערך וְעָרַכְתָּ אֹתָהּ עָרֹךְ : *Instruere dispositionem mensę. Exo. 40. 4.*

ערך וַיַּעֲרֹךְ עָלָיו עֶרֶךְ לָחֶם : *Instruere super mensa instructionem panis. Exo. 40. 23.*

פדה וּפָדֹה בְּעֶרְכֶּךָ : *Redimere ĩ æstimatione. Leui. 27. 27*

קום כְּעֶרְכְּךָ יָקוּם : *Surgere (firmari) secundum æstimationẽ sacerdotis. Leuit. 27. 17.*

עָרַל Verbum Cal actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in præterito עֲרַלְתֶּם, nec absurdum fuerit totum hoc tempus formare iuxta regulas grammaticales, cũ necessitas expostulauerit, in reliquis verò potius deriuatiuis vterer. Depręputiauit, pręputium abscidit, superfluitatem remouit. [*Tagliare il preputio, la superfluità.*] Moses ornatè de fructu arborum nouarum dixit. Leui. 19. 23. *Cum veneritis ad terrã, & plantaueritis omnem arborem esus* וַעֲרַלְתֶּם *& depræputiabitis pręputium eius (nempè) fructum illius, &c.*

Deriuatiua & composita huius sunt גִּבְעַת הָעֲרָלוֹת נִעְרַל עָרֵל עֲרֵלָה עָרֵל :

עָרֵל Nomẽ masculinum genere, & declinatione, quæ sunt in Biblijs עָרֵל עָרֵל אוֹ עָרֵל עֲרֵלֵי עֲרֵלֵי . Præputiatus, præputium habens, incircuncisus, superfluitate abundans, & dicitur de superfluitate membri virilis, & postea figuratè ad aures, labia, & cor transfertur. Inuenitur etiam de arboribus dictum. [*Incirconcisso, che ha di soprauanzo.*] Loci obseruandi.

אכל וְכָל עָרֵל לֹא יֹאכַל בּוֹ : *Incircuncisum non edere in (de) paschate. Exo. 13. 48.*

re,& animo,ideſt terruit. [*Romperſi,ſpezzarſi, rompere, ſpezzare,ſpauentarſi,rompérſi d'animo,ſpauentare, ſgomentare.*] Vide שבר . Toar ſumitur actiuè,pro fortiori,prę-ualidoq;,quaſi omnia frangẽte,vel terrorem omnibus incutiente,& ferè ſemper in malam partem . Tyrannũ ego dicerẽ.[*Gagliardo,potente,tiranno.*] Loci obſeruãdi.

לְעָרֵץ אֱנוֹשׁ מִן הָאָרֶץ :	*Hominem è terra non addere frangere.(tyrannum agere.)Pſ.10.18.*
כִּי אַפֵּס עָרִיץ וגו׳ :	*Tyrannum deficere.Eſa.29.20.*
כָּקוּמִי לָעָרֹץ הָאָרֶץ :	*Frangere terram.Eſa.2.19.*
רֹדְפִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי :	*Tyrannos quærere animam alicuius. Pſal.54 5.*
וְנַאֲוַת עָרִיצִים אַשְׁפִּיל :	*Humiliare ſuperbiam tyrannorum. Eſa.13.11.*
וי׳ אִתִּי כְּגִבּוֹר עָרִיץ :	*Deum eſſe cum aliquo tanquàm fortem prævalidum.Ier.20.11.*
קְרֵית גּוֹיִם עָרִיצִים יִירָאוּךָ :	*Gentes prævalidæ.Eſa.25.3.*
עָרִיצֵי גוֹיִם :	*Prevalidi(tyrãni)gentiũ.Eze.28.7*
אוּלִי תוּכְלִי הוֹעִיל אוּלִי תַּעֲרוֹצִי :	*Poſſe iuuare,frangere.(prævalidum euadere)nota.Eſa.47.12.*
וּכְמֹץ עֹבֵר הֲמוֹן עָרִיצִים :	*Turba tyrannorum.Eſa.29.5.*
כִּי אֶעֱרוֹץ הֲמוֹן רַבָּה :	*Frãgi multitudine multa.Iob 31.34*
זְמִיר עָרִיצִים יַעֲנֶה :	*Pulſatio (vel exciſio) tyrannorum. Eſa.25.5.*
וּמִיַּד עָרִיצִים תִּפְדּוּנִי :	*Redimere de manu tyrannorum. Iob 6.23.*
לֹא תֵעָרְצוּן וְלֹא תִירָאוּן מֵהֶם :	*Non frangi, nec timere ab aliquo. Deut.1.29.*
אַל תִּירְאוּ וְאַל תַּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם :	*Non timere,nec frangi à facie alicuius.Deut.31.6.*
וּפָדִיתִיךְ מִכַּף עָרִיצִים :	*Redimere de vola tyrannorum.Iere. 15.21.*
וּמַלְקוֹחַ עָרִיץ יִמָּלֵט :	*Prædam tyranni eripi. Eſa.49.25. Hic alluſit Chriſtus in Euangelio Lucæ cap.11.*
וְנַחֲלַת עָרִיצִים מִשַּׁדַּי יִקָּחוּ :	*Hæreditas tyrannorum. Iob 27.13.*
אַל תַּעֲרֹץ וְאַל תֵּחָת	*Non frangi,nec terreri.Ioſ.1.9.*
וּמִסְפַּר שָׁנִים נִצְפָּנוּ לָעָרִיץ :	*Numerum annorum celari tyranno. Iob 15.20.*
וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי :	*Cætum tyrannorum quærere animã alicuius.Pſal.86.14.*
הָעֲלֶה נִדֶּף תַּעֲרוֹץ :	*Frangere folium propulſatum. Iob 13.25.*
לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם :	*Nõ frãgi à facie alicuius. Deut.7.21*
כִּי רוּחַ עָרִיצִים כְּזֶרֶם קִיר :	*Spiritus fortiorum. Eſa.25.4.*
רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ	*Iniuſtus prevalidus(tyrannus.)Pſal. 37.35.*
וַעֲרִיצִים יִתְמְכוּ עֹשֶׁר :	*Tyrãnos fulciri diuitijs. Pro.11.16*

Deriuatiua huius ſunt הַעֲרִיץ מַעֲרָצָה נַעֲרָץ עָרוּץ .

עָרוּץ Nomen formæ maſculinæ, quod ſemel legitur in Biblijs in regimine עָרוּץ . Fractura,diſruptio.[*Spezzamento,rompimento.*] Iob 30.6. בַּעֲרוּץ *In fractura torrentium ad habitandum* . Rimas fluuiorum & foſſas alluuione factas intelligit.

עַרְקִי Nomen proprium viri filij Canaan.Arci,vel Arcas.[*Arcade,Arcadio.*] Geneſ.10.17. וְאֶת הָעַרְקִי *Et Arcium* .

עָרְקִים Participium ex verbo Cal plurale maſculinum, & cum affixo עָרְקֵי , quod bis tantum legitur in ſcriptura ſacra,nec aliud ex eo formarẽ, cum potius Syriacum ſit quàm Hebraicum. Fugiẽtes. [*Che fuggono.*] Vide בְּרַח . Iob 30.3. הָעֹרְקִים *Qui fugiebant(in)ſolitudinem.*Et ver. 17. וְעֹרְקַי *Et fugientes mei non quieſcent.* Satis ornatè pulſos fugientes appellat poeticè , quòd videantur , ſemper velle fugere in motu exi-

וַיָּשֶׂם אֶת עָרְפָּם כָּעָרֶף אֲכוֹתָם :	*Indurare ceruicem ſicut ceruicẽ patrum.2.Reg.17.14.*
אִישׁ תּוֹכֵחוֹת מְקֻשֶּׁה עֹרֶף :	*Virum repræhẽſionum indurare ceruicem.Pro.29.1.*
יָדְךָ בָּעֹרֶף אֹיְבֶיךָ :	*Manum alicuius in ceruicem inimicorum.Gen.49.8.*
וּמִלַּק אֶת רֹאשׁוֹ מִמּוּל עָרְפּוֹ :	*E regione ceruicis frãgere. Leui.5.8*
וְנָתַתִּי אֶת כָּל אֹיְבֶיךָ אֵלֶיךָ עֹרֶף :	*Dare inimicos ad aliquem ceruice. (verſa.) Exo.23.27.*
נִיתָּנוּ עֹרֶף :	*Aliquos dare ceruicẽ. (Eſt auerti.) 2.Par.29.6.*
עֹרֶף יִפְנוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם :	*Reſpicere ceruice ante inimicos. Ioſ. 7.12.*
כִּי פָנוּ אֵלַי עֹרֶף וְלֹא פָנִים :	*Reſpicere ad aliquem ceruice, nõ vultu.Ier.2.26.*
וְהִנֵּה עַם קְשֵׁה עֹרֶף הוּא :	*Durus ceruice.Exo.32.9.*
וְאֶת עֹרְפָּךְ הַקְּשָׁה :	*Cognoſcere ceruicem durã alicuius. Deut.31.27.*
עֹרֶף וְלֹא פָנִים אֶרְאֵם :	*Videre aliquos ceruice non vultu. Ier.18.17.*

עָרְפָּה Nomen propriũ mulieris Moabitidis,quæ relictis idolis nupſit Cilioni, ſed eo mortuo ad ſuos reuerſa eſt.Orpha. [*Orfe,ouero Orfea*] Ruth. 1.4.*Nomen vnius* עָרְפָּה *Orpha,&c.* ibi vide omnia. Radix eſt ערף .

עַרְפֶּל Nomen formæ maſculinæ, ſine plurali, de quo dubitatur,quid ,ꝓpriè ſignificet, quãuis communiori ſententia omnibus ſit caligo,denſæ tenebræ,nubes denſiſsima,ob idq; lucidiſsima, vt nõ poſſit aſpici. [*Caligine,nube lucidiſsima.*] Quindecim vicibus ad ſummum inuenitur, & de Deo ferè ſemper, ex quibus ſequentes locos annotabis.

וְיָשֵׁת לַעֲרָפֶל :	*Ponere lucem caligini.(in caligine.) Ier.13.16.*
חֹשֶׁךְ עָנָן וַעֲרָפֶל :	*Tenebras,nubem, & caliginem eſſe in Sina.Deut.4.11.*
וַעֲרָפֶל חֲתֻלָתוֹ :	*Ponere caliginem faſciam maris. Locus obſeruandus.Iob 38.9.*
בְּיוֹם עָנָן וַעֲרָפֶל :	*Dies nubis & caliginis.Ezec.34.12*
וַעֲרָפֶל לְאֻמִּים :	*Caliginem tegere populos. Eſa.60.2*
וּמִשָּׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֲרָפֶל :	*Accedere ad caliginem. Exo.20.21*
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הָעָנָן וְהָעֲרָפֶל :	*Deum loqui è medio ignis,nubis, & caliginis.Deut.5.22.*
עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו :	*Nubem & caliginem eſſe circuitũ Dei.Pſal.97.2.*
וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו :	*Caliginem eſſe ſub pedibus Dei.Pſal. 18.10.*
י׳ אָמַר לִשְׁכֹּן בָּעֲרָפֶל :	*Deũ habitare ĩ caligine. 1.Reg.8.12*
הֲבְעַד עֲרָפֶל יִשְׁפּוֹט :	*Deũ iudicare ꝑ caliginẽ.Iob.22.13.*

עֲרִיפִים Nomen plurale maſculinum, quod ſemel legitur in Biblijs cum affixo עֲרִיפֶיהָ . Influentiæ,vel influentes,epithetum cœlorũ,cuius ſignificationis etymon vide ſuperius in eius radice ערף . [*Cieli che ſtillano.*] Eſa. 5.30.*Et lux obtenebrata eſt* בַּעֲרִיפֶיהָ *in influentijs (cęlo) ſuis.*

עָרַץ Verbum Cal commune,perfectum , ſic flectitur in Biblijs .

עָרִיץ עָרִיצִים עֲרִיצֵי	Nomẽ Toar.
אֶעֱרֹץ תַּעֲרֹץ תַּעֲרוֹצִי תַּעַרְצוּ או תַּעַרְצוּן	Futurum
לַעֲרֹץ	Infinitiuus .

Cætera cum opus erunt,ex te formabis iuxta regulas grammaticales.Nomen Toar ſupplet vices participiorum.Fractus,cõtritus eſt, fregit,contriuit & corpo-

וַיַּרְאוּ אֶת הָעֲרֵמוֹת :	*Videre aceruos. 2.Par.31.8.*

Radix eſt ערם .

עַרְמֹן Nomen formæ maſculinæ , cum plurali etiã maſculino עַרְמֹנִים . Caſtanea, arbor nota,ſic fortaſsis dicta,quòd fructus aceruatim ferat, vel certè quaſi antitheton nuda. [*Caſtagna.*] Alia nomina arborum vide ſuperius in עֵץ . Gen. 30.36. וְעַרְמֹן *Et caſtaneę.* Ezec.31.8. עַרְמֹנִים *Et caſtaneæ non fuerũt ſicut ramos eius.* Alibi non inuenitur.Radix eſt ערם .

עֵרָן Nomẽ proprium viri de tribu Ephraim.Eran. [*Erano.*]Num. 26.36. לְעֵרָן *Erano, &c.*Hinc deriuatur עֵרָנִי ſequens. Radix horum forſitan eſt עור .

עֵרָנִי Nomen gentile maſculinum deriuatum à ſuperiori.Eranites. [*Huomo della famiglia d'Erano.*]Nume. 26.36. *Erano familia* הָעֵרָנִי *Eranitidis.*Radix forſitan eſt עור .

עֲרִיסוֹת Nomen plurale fœmininum , quod legitur in ſcriptura ſacra tantum cum affixis עֲרִיסֹתֵינוּ עֲרִיסֹתֵיכֶם . Conſperſio, paſta , farina cum aqua ſubacta . [*Paſta.*] Quater inuenitur , & ſignificationis etymon ignoratur.

רֵאשִׁית עֲרִיסֹתֵיכֶם חַלָּה תְּרִימוּ וגו׳ :	*Eleuare principium paſtæ placentã , &c. Num.15.20.*
רֵאשִׁית עֲרִיסֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַי׳ תְּרוּמָה :	*Dare eleuationem Domino de principio paſtæ.Num.15.21.*
וְרֵאשִׁית עֲרִיסֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַכֹּהֵן :	*Dare ſacerdoti principium paſtæ. Ezech.44.30.*
וְאֶת רֵאשִׁית עֲרִיסֹתֵינוּ וגו׳ :	*Adducere principium paſtæ. Neh. 10.38.*

עֵרַע Verbum Pihel actiuum, quod ſemel legitur in Biblijs in infinitiuo עֵרַע , nec aliud ex eo formarem , cum non ſatis certum ſit , ex qua radice veniat,& quid propriè ſignificet. Et quidẽ vel à עור eſt excitauit, vel à ערר eſt confregit, deuaſtauit , tanquàm עָרִיר reddidit.[*Eccitare,ouero ſtruggere.*]Ieremias illud eleganter ad murum tranſtulit,cap. 51.18.*Muri Babylonis latæ* עֵרַע *excitando(frangendo)excitabit(franget)ſe.*Murum excitari, eſt excitãdo deijci;euadere verò עָרִיר eſt deuaſtari, ſine vlla ſpe reædificãdi . Expende locum accuratius & omnes.Ex hac radice verò formãtur הִתְעָרֵעַ עָרֵעַ עָרוּעַ עֲרֹעֵר :

עַרְעָר Nomen formæ maſculinæ, ſine plurali , qđ bis legitur in ſcriptura ſacra, & ferè incertum eſt, quid propriè ſignificet, quamuis communiori ſententia penè omnes myricam interpretentur. Eſt autem myrica genus virgulti humilis, vulgò [*Tamariſe.*] Quidam marabium exponunt.Iere. 17.6. *Et erit* כַּעֲרֹעֵר *quaſi myrica in campeſtri .* Poeta diuinus illud ad Eccleſiam tranſtulit.Pſal.102.18. *Reſpexit ad orationem* הָעֲרֹעֵר *myricæ.* Afflictũ & abiectũ hominẽ intelligit , quanquã non deſint,qui hoc à radice עור aptius putent poſſe deriuari,& excitantem (orationem ſcilicet) interpretentur. Expende locum accuratius & omnes .

עַרְעוֹר Nomẽ proprium ciuitatis,fęmininum genere,quam eandem eſſe cum ſequenti cenſeo,ibi vide.Aror.[*Arora.*]Iud.1.26. וּבַעֲרֹעֵר *Et in Arora, & in filiabus(oppidis minoribus)eius, &c.* Vide omnia & locos conferas .

עֲרוֹעֵר Nomen formæ maſculinæ , quod ſemel legitur in Biblijs,& idem eſt iudiciũ de hoc, cum עַרְעָר ſuperiori, quemadmodum omnes ferè iudicant.Myrica.[*Tamarice.*]Ier.48.6. *Et eritis* כַּעֲרוֹעֵר *ſicut myrica in deſerto.* Quid porrò, ſi tanquàm Aroeram ciuitatem exponas. Equidem aliàs eſt nomen ciuitatis cis Iordanem in regione Amoreorum,fęmininum genere. Aroer.[*Aroera.*]Hãc עֲרוֹעֵר ſuperiorem eſſe iudico,quã in Arnonis fluuij ripa , vel potius in medio ſitã inſtaurauit Gaditana tribus , cum interim & Rubeniæ limes eſſet, quin & regionem circumuicinam hoc nomine dictam fuiſſe videtur,& rectè dubitatur,an olim fuerit ditionis Sihon regis Amoreorum,vel Moabitarum,quorum Arnon limes erat,pro qua re vide ſuperius ĩ עֲרוֹעֵר locum Iud. 11. & cum ſequentibus accuratius cõferas. Num. 32.34. וְאת עֲרֹעֵר *Et Aroeram.* Ioſ.12. 2. *Sihon rex Amoreorum, qui habitabat in Hesbon , dominabatur* מֵעֲרֹעֵר *ab Aroera,quæ eſt ſuper littore fluuij Arnonis , & medietatis fluuij,&c.*Et 13.9. מֵעֲרוֹעֵר *Ab Aroera, quæ eſt ſuper littore fluuij Arnonis,& vrbe, quæ eſt in medio fluuij, &c.* Et ver. 16.*Et fuit eis limes* מֵעֲרוֹעֵר *ab Aroera,&c.* Et ver.25. *Vſque ad* עֲרוֹעֵר *Aroeram,quæ eſt in proſpectu Rabæ.*His Dauid miſit munera de inimicorũ exuuijs. 1.Sam.30.18. *Et his,qui ſunt* בַּעֲרֹעֵר *in Aroera.* 2.Sam. 24.5. *Et caſtrametati ſunt* בַּעֲרוֹעֵר *in Aroera,ad dexteram ciuitatis , quæ eſt in medio fluuij Gadi.* Hazaũ rex Syriæ deprędatus eſt Aroeram & circũuicinas vrbes, 2.Reg.10.33.ibi vide. Hinc intelligitur illud Eſa. 17.2.*Derelictæ ciuitates* עֲרֹעֵר *Aroeræ,&c.* Belam Rubenitam habitatorẽ Aroeræ leginus 1.Par. 5.8.quod notandum eſt.Hinc fit עֲרֹעֵרִי ſequens .

עֲרֹעֵרִי Nomẽ gentile deriuatum à ſuperiori, maſculinũ genere. Aroerites.[*Huomo d'Aroera.*] 1.Par.11.44.*Filij Hothami* הַעֲרֹעֵרִי *Aroeritidis.*

עָרַף Verbum Cal actiuum, perfectum , ſuſcipiens affixa, ſic flectitur in Biblijs.

עָרַפְתִּו עָרַפוּ	Præteritum.
עוֹרֵף	Part. præſ.
עָרוּפָה	Part. paſſ.
יַעֲרֹף יַעַרְפוּ	Futurum.

Cætera ſi opus erũt, ex te formabis ad canones grãmaticæ. Deceruicauit, ceruicem fregit. [*Scoppare,ſpezzare il capo nella ceruice.*] Per translationem eleganter eſt ſtillauit, fluxit, quòd, vt quidam aiunt , per ceruicẽ meduila è cerebro in ſpinam dorſi defluat, & ſi ego potius crederem eſſe à רעף , per tranſpoſitionem literarum.Inuenitur tantum in ſequentibus .

תֹּרַף הַשֶּׁה עֵרֶף כָּלֶב :	*Deceruicare canem.Eſa.66.3.*
יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי :	*Doctrinam ſtillare ſicut pluuiam . Deut.32.2.*
הוּא יַעֲרֹף מִזְּבְחוֹתָם :	*Deceruicare altaria.Hoſ.10.2.*
וְעָרְפוּ שָׁם אֶת הָעֶגְלָה :	*Deceruicare vitulam.Deut.21.4.*
עַל הָעֶגְלָה הָעֲרוּפָה :	*Vitula deceruicata.Deut.21.6.*
וְאִם לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ :	*Deceruicare primogenitum aſini ,ſi non redimis eum.Exo.13.13. & 34.20.*
אַף שָׁמָיו יַעֲרְפוּ טָל :	*Cœlos ſtillare rorem.Deut.33.28.*

Deriuatiua huius ſunt עֹרֶף עֲרֵפָה עֲרִיפִים .

עֹרֶף Nomen maſculinum genere, ſine plurali, ſuſcipiens affixa , quæ ſunt in Biblijs עָרְפִּי עָרְפָּךְ עָרְפְּכֶם עָרְפִּי עָרְפָּם . Ceruix,occiput. [*Ceruice,collottola.*] Significationis etymon ignoratur . Loci aliquot obſeruandi .

וְאָחַז בְּעָרְפִּי וַיְפַצְּפֵנִי :	*Appræhendere in ceruicem, & frangere.Iob 16.12.*
וְגִיד בַּרְזֶל עָרְפֶּךָ :	*Ceruicem alicuius eſſe neruum ferri.Eſa.48.4.*
הַפֵּךְ יִשְׂרֵאל עֹרֶף לִפְנֵי אֹיְבָיו :	*Vertere ceruicẽ ante hoſtes. Ioſ.7.8*
אֵיךְ הָפְנָה עֹרֶף מוֹאָב :	*Vertere ceruicem.Ier.48.38.*
וְעָרְפְּכֶם לֹא תִקְשׁוּ עוֹד :	*Non indurare ceruicem amplius. Deut.10.15.*

stentes. Vide גיד, & expende locum accuratius & oẽs.

עוֹרֵר Require superius in ע ante ר, suo loco proprio.

עֲרִירִי Nomen masculinum genere, & declinatione עֲרִירִים. Sterilis, infęcundus, orbus, qui vel prorsus liberis caruit, vel eos sepeliuit. [*Huomo che è senza figliuoli.*] Significationis etymon ignoratur, & quatuor vicibus tantum inuenitur.

כִּתְבוּ אֶת הָאִישׁ הַזֶּה עֲרִירִי וגו׳ :	*Scribere aliquem virum sine liberis. Ier.22.30.*
עֲרִירִים יִהְיוּ :	*Esse sine liberis.Leuit.20.21.*
וָאֲנִכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי וגו׳ :	*Aliquem incedere sine liberis. Gen. 15.2.*
עֲרִירִים יָמֻתוּ :	*Mori sine liberis.Leuit.20.20.*

עָרֵשׁ Nomen fœmininum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עָרֶשׂ עָרְשִׁי עָרְשֵׁנוּ עָרְשוֹ עָרְשָׁם. Lectus propriè ex ligno, vel ex quauis alia materia, dein & pro grabato vsurpat. [*Lettiera, & letto.*] Vide מטה. Etymon ignoratur, & in sequentibus tantum inuenitur.

הִנֵּה עַרְשׂוֹ עַרְשׁ שְׁלֹמֹה סָבִיב שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים וגו׳ :	*Lectus ferri, &c.Deut.3.11.*
יַבְדְּמֶשֶׂק עָרְשׁ :	*Angulus lecti.Amos 3. 12.*
בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה :	*Liquefacere lectum (in) lachryma. Psal.6.7.*
תְּנַחֲמֻנִי עָרְשִׁי :	*Lectum consolare aliquem.Iob 7.13*
יְיַסְעָדֶנּוּ עַל עֶרֶשׂ דָּוִי :	*Fulcire super lecto ægritudinis.Psal. 41.4.*
וְסָרִים עַל עַרְשָׂם :	*Superfluitates esse super lectis. Amos 6. 5.*
אִם אֶעֱלֶה עַל עֶרֶשׂ יְצוּעָי :	*Ascendere super lecto stratuum. Psal.132.3.*
מְרַבַּדְתִּי רִבַּדְתִּי עַרְשִׂי :	*Sternere lectum stragulis.Pro.7.16*
אַף עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה :	*Lectus viridis.(floridus.)Cant.1.16*

ע ש

עש Lege radices עשש ערש עשה עשש, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

עָשׁ Nomẽ masculinum genere, sine plurali. Tinea, animalculum notum. [*Tignuola, tarma.*] Inuenitur solum in sequentibus.

כְּבֶגֶד אֲכָלוּם עָשׁ :	*Tineam edere vestem.Iob 13.28.*
עָשׁ יֹאכְלֵם :	*Tineam edere aliquos.Esa.50.9.*
כִּי כַבֶּגֶד יֹאכְלֵם עָשׁ :	*Tineam edere aliquos vt vestem. Esa.51.8.*
וְאֲנִי כָעָשׁ לְאֶפְרָיִם :	*Esse vt tineam Ephraimo.Hos.5.12.*
בָּנָה כַּעָשׁ בֵּיתוֹ :	*Aedificare sicut tineam domum suã. Iob 27.18.*
יִרְכָּאוּם לִפְנֵי עָשׁ :	*Conterere ante tineam. Iob.4.19.*
וַתֵּמַס כָּעָשׁ חֲמוּדוֹ :	*Liquefacere vt tineam optabile alicuius.Psal. 39.12.*

Huius radix est עשש; aliàs verò a radice עוש est quędam congregatio stellarum, de qua variæ sunt opiniones, vt in עָשׁ diximus, quod idem significat, ibi vide. Arcturus. [*Carro stellato.*] Iob 9. 9. *Qui faciet* עָשׁ *arcturum, &c.* Vide כּוֹכָב.

עשש Duplicatum habetur inferius, suo loco proprio.

עֲשִׂיאֵל Nomẽ proprium viri ex tribu Simeonis. Asiel. [*Asiele.*] 1.Paralip.4.35. *Filij* עֲשִׂיאֵל *Asielis.* Compositum est ex עשה & איל.

עֶשֶׁב Nomẽ heteroclitum masculinum genere, cũ plurali fęminino declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt עֵשֶׂב עִשְׂבוֹת עֶשְׂבָּם. Herba. [*Erba.*] Nõtum est, quãuis etymon ignoretur. Synonima sunt דֶּשֶׁא חָצִיר שִׂיחַ, quæ suis locis vide. Loci aliquot obseruandi.

וְאָכַלְתָּ אֶת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה :	*Edere herbam agri.Gen.3.19.*
וַיֹּאכַל אֶת כָּל עֵשֶׂב הָאָרֶץ :	*Edere vniuersam herbam terræ. Exo.10.12.*
וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאַרְצָם :	*Edere vniuersam herbam in terra. Psal.105.35.*
כְּתִבְנִית שׁוֹר אֹכֵל עֵשֶׂב :	*Taurus edens herbam.Psal.106.20*
וְצֶאֱצָאֶיךָ כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ :	*Filios esse vt herbam agri.Iob. 5.24*
וְיָצִיצוּ מֵעִיר כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ :	*Florere ex vrbe sicut herbam terrę. Psal.72.16.*
וְכָל עֶשְׂבָּם אוֹבִישׁ :	*Arefacere omnẽ herbã. Esa.42.15.*
עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זָרַע :	*Herbã seminificare semen. Gen.1.11*
הָיוּ עֵשֶׂב שָׂדֶה וגו׳ :	*Aliquos esse herbam agri, &cęt. 2. Reg.19.26.*
הוּכָה כָעֵשֶׂב וַיִּבַשׁ לִבִּי :	*Percuti vt herbam.Psal.102.5.*
הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע וגו׳ :	*Dare alicui herbam facientem semen in cibum, &c.Gen. 1.29.*
וּכְטַל עַל עֵשֶׂב רְצוֹנוֹ :	*Ros super herba. Pro.19.12.*
וְאֲנִי כְּעֵשֶׂב אִיבָשׁ :	*Arescere sicut herbã.Psal.102.12.*
וְעֵשֶׂב כָּל הַשָּׂדֶה יִבָּשׁ :	*Herbã omnis agri arescere. Ier.12.4*
כְּיֶרֶק עֵשֶׂב נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל :	*Viriditas herbæ.Gen.9.3.*
וְנֹאצֵפוּ עִשְׂבוֹת הָרִים :	*Herbas montium colligi. Pro.27.25*
נָתַתִּי עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶךָ לְבְהֵמְתֶּךָ	*Dare herbam in agro brutis. Deut. 11.15.*
וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם :	*Germinare facere herbam seruituti (ad operationem) hominis. Psal. 104.15.*
וְלֹא יַעֲלֶה בָהּ כָּל עֵשֶׂב :	*Herbam non ascendere in terram. Deut.29.22.*
בְּפִרְחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב :	*Iniustos pullulare sicut herbam. Psal.92.8.*
וְכִרְבִיבִים עֲלֵי עֵשֶׂב :	*Pluuia super herba. Deut. 32.2.*
לְאִישׁ עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶה :	*Herba in agro.Zac. 10.1.*
וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח	*Herbam agri germinare. Gen.2.5.*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc nomen idem significat, quod sub his formis venit in scriptura sacra עֵשְׂבָא, & in regimine עֲשַׂב. Dan.4.22. וְעֶשְׂבָא *Et herbam sicut boues tibi(te)gustare facient.* Et ver.12. *Et cum feris sit illius portio* בַּעֲשַׂב *in herba terræ.*

עָשָׂה Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed He, suscipiẽs affixa, sic flectiẽ in Biblijs.

עָשָׂם עֲשִׂיתָנִי עֲשִׂיתָה עֲשִׂיתָם עֲשִׂיתֶנִי עֲשִׂיתֶהוּ עֲשִׂיתֶם

Præte.: עָשָׂה עֲשִׂיתִי אוֹ עָשִׂיתָה עֲשִׂיתִי עָשִׂינוּ עָשָׂךְ עָשָׂהוּ / עָשִׂתָה אוֹ עָשָׂת עֲשִׂית אוֹ עֲשִׂיתִי עֲשִׂתָנִי עָשׂוּ עֲשִׂיתֶם עָשִׂינוּ עֲשׂוּנִי עֲשׂוּהוּ עֲשִׂתֶן (עֲשׂוּהוּ עֲשָׂה עֲשִׂיו עֲשִׂיָה עֲשִׂיהֶם)

Part. præs.: עֹשֶׂה עֹשֵׂה עֹשִׂים עֹשִׂי עֹשֵׂנוּ עֹשֶׂיךָ עֹשֶׂיהוּ עֹשֶׂה עֹשֹׂת עֹשִׂי

Par. pass.: עָשׂוּי עֲשׂוּיִם עֲשׂוּיָה עֲשׂוּיוֹת

(אֶעֱשֶׂה תַּעֲשֶׂה יַעֲשֶׂה נַעֲשֶׂה יַעֲשֶׂה יַעֲשׂוּ)

Futurũ.: אֶעֱשֶׂה אוֹ אֵעָשֶׂה תַּעֲשֶׂה אוֹ תֵעָשֶׂה יַעֲשֶׂה אוֹ יֵעָשֶׂה אֶעֱשֶׂךָ תַּעֲשִׂי אוֹ תֵעָשִׂי תַּעֲשֶׂה אוֹ תֵעָשֶׂה / נַעֲשֶׂה אוֹ נֵעָשֶׂה תַּעֲשׂוּ אוֹ תֵעָשׂוּן יַעֲשׂוּ אוֹ יֵעָשׂוּן נַעֲשֶׂנָּה תַּעֲשֶׂינָה תֵּעָשֶׂינָה (יַעֲשׂוּנִי יַעֲשׂוּהוּ)

Imperat.: עֲשֵׂה עֲשֵׂנִי עֲשִׂי

Infi.: עָשׂוֹת אוֹ עֲשׂוֹת אוֹ עָשׂוּת אוֹ עֲשׂוּת בַּעֲשׂוֹת לַעֲשׂוֹת מֵעֲשׂוֹת עֲשׂוֹתְכֶם עֲשׂוֹתוֹ עֲשׂוֹתוֹ עֲשׂוֹתָהּ בַּעֲשׂוֹתִי בַּעֲשׂוֹתְךָ בַּעֲשׂוֹתוֹ בַּעֲשׂוֹתָהּ לַעֲשׂוֹתוֹ לַעֲשׂוֹתָהּ לַעֲשׂוֹתָם מֵעֲשׂוֹתִי

Cætera si quæ desunt formare poteris iuxta grãmatices præcepta, cum opus erunt. נַעֲשָׂה. est etiam ex Niphal. Fecit, verbum notum & latè patens, nam dicitur de multis eleganter, quæ etsi varia dicendi schemata, varioſq; Hebraismos elegãtiarum plenos efficiant, hũc tamen faciendi sensum penè semper habẽt. [*Fare.*] Habet synonimum פָּעַל egit, operatus est, ibi vide. Cõstruitur præter accusatiuum affixum vel disiunctum cũ his præpositionibus maximè, ב ל מ אֵת עַל עִם. Loci notandi imitationis causa vel propter elegantiam sermonis, vel propter idiotismos, vel etiam propter constructionem & significationem verbi, sunt hi.

וַיַּעַשׂ לְאָבִיו אֵבֶל שִׁבְעַת יָמִים :	*Facere luctum alicui.Gen.50.10.*
אֲכַל יָחִיד עָשִׂי לְךָ :	*Facere sibi luctũ vnigeniti.Ier.6.26*
וְאַבְנֵט תַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה רֹקֵם :	*Facere balthcum opere phrigionico. Exo.28.40.*
נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ וגו׳ :	*Facere hominem in imagine, &cæt. Gen.1.26.*
מָה יַעֲשֶׂה אָדָם לִי :	*Hominem facere aliquid alicui.Tsal. 56.12.*
וְעֹשֵׂה אוֹב וְיִדְּעֹנִים :	*Facere pythonem, & Ideoni.2.Reg. 21.6.*
נַפְשׁוֹ אִוַּתָּה וַיַּעַשׂ :	*Animam alicuius concupiscere, & (ipsum)facere.Iob.23.13.*
קֹצֵר אַפַּיִם יַעֲשֶׂה אִוֶּלֶת :	*Facere stultitiam. Pro.14.17.*
וַיַּעַשׂ הַאֹתֹת לְעֵינֵי הָעָם :	*Facere signa (in)oculis populi. Exo. 4.30.*
עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה :	*Facere cum aliquo signum bono. (in bonum.) Tsal.86.17.*
וּמָה תַּעֲשׂוּ לְאַחֲרִיתָהּ :	*Facere vltimo alicuius rei. Ier.5.32*
וְעֹשֶׂה מֵאַחַת מִהֵנָּה :	*Facere de vno ex his.Leuit.4.2.*
וְעָשָׂה אַחַת מִכָּל מִצְוֹת וגו׳ :	*Facere vnum de pręceptis, &c. Leuit.4.22.*
וְזֶרַע חֹמֶר יַעֲשֶׂה אֵיפָה :	*Corũ sementis facere ephã. Esa.5.10*
וְאֵיפָה לָאֵיל יַעֲשֶׂה :	*Facere (sacrificare) epham oblationem, &c.Ezec.45.24.*
מָה לַעֲשׂוֹת כְּאִישׁ וגו׳ :	*Facere in virum, &c.Est.6.3.*
וּשְׂדֵמוֹת לֹא יַעֲשֶׂה אֹכֶל :	*Vineas non facere cibũ. Abac.3.16*
קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים :	*Facere alicui Deos.Exo.32.1.*
אֶת אֱלֹהֵי אֲשֶׁר עֲשִׂתִי לָקָחְתָּם :	*Accipere Deos, quos alius fecerit. Iud.18.24.*
וַתַּעֲשֶׂה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים :	*Facere sibi Deos alienos.1.Reg.14.9*
לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִים :	*Non facere sibi idola.Leuit.26.1.*
לַעֲשׂוֹת אֱלִילִים אֱמוּנִים :	*Facere idola muta.Abac.2.18.*
כִּי בֶאֱמֻנָה הֵם עֹשִׂים :	*Facere in veritate.2.Reg.12. 16.*
וְעֹשֵׂי אֱמוּנָה רְצוֹנוֹ :	*Facere veritatem esse volũtatẽ Dei. Pro.12.22.*
אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ :	*Facere, quod dicit aliqs.Gen.41.55.*
וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף : *	*Facere, sicut aliqs dicit. Gen.43.17.*
אֶמֶת וּתְמִימִים עֲשִׂיתָם :	*Facere in veritate & in integritate. Iud.9.16.*
עֹשִׂים כֵּן אֱמֶת וְיָשָׁר :	*Aliquid factũ in ueritate & recto. Psal.111.8.*
וְאֲנִי עָשִׂיתִי הַיָּלֶדֶת וגו׳ :	*Facere nauim. 1.Reg.9.26.*
לַעֲשׂוֹת אֳנִיּוֹת :	*Facere naues.2.Par.20.36.*
וְעָשִׂיתִי בְאֲדוֹם כְּאַפִּי וּכְחֲמָתִי :	*Facere in aliquem secundum nasum, & furorem tuum.Ezec.25.14.*
וַעֲשִׂיתִי כְאַפְּךָ וּכְקִנְאָתְךָ אֲשֶׁר וגו׳ :	*Faccre secundũ nasum, (iram) & zelum, & ex odio.Ezec.35.11.*
וַעֲשִׂיתִי כְאַף וּבְחֵמָה נָקָם אֶת הַגּוֹיִם :	*Facere in naso, & in furore vindictã cura aliquo.Mich.5.15.*
וַיַּעֲשֵׂהוּ גִדְעוֹן לְאֵפוֹד :	*Facere aurum Ephodo. (In Ephod.) Iud.8.27.*
אֹהֶל עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה :	*Facere tentorium.Cant.3.9.*
לַאֲשֶׁר עָשׂוּ אֶצְבְּעוֹתָיו :	*Digitos facere.Esa.28.*
וְאוֹצָרוֹת עָשָׂה לוֹ לְכֶסֶף וגו׳	*Facere thesauros sibi (pro) argento, &c.2.Par.32.27.*
הִנֵּה יי׳ עֹשֶׂה אֲרֻבּוֹת בַּשָּׁמַיִם לַעֲשׂוֹת לַאֹרַח וגו׳ :	*Facere cataractas in cęlo. 2.Reg.7.2*
וַעֲשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים :	*Facere(coquere) aliquid viatori. 2. Sam.12.4.*
תַּעַשׂ הָאָרֶץ וגו׳ :	*Facere arcam(ex)lignis, &cæt.Exo. 25.9.*
עַד לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחוּצוֹת :	*Terram facere (producere) acerua-tim.Gen.41.47.*
וַיַּעַשׂ אֲשֵׁרָה אֵת הָאֲשֵׁרָה :	*Facere terram & plateas.Pro.8.26*
וַעֲשִׂיתָ בְדֵי עֲצֵי שִׁטִּים :	*Facere lucum sacrum. 1.Reg.16.35.*
תַּעַשׂ בַּדִּים :	*Facere vectes ligni.Exo.25.12.*
וְכֹל אֲשֶׁר תִּבְחַר עָלֵי אֲעַשֶׂה לָךְ :	*Facere ramos.Ezec.17.6.*
וּבָטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה :	*Facere quicquid alius eligit sup te. 2.Sam.19.39.*
הֲלֹא בַבֶּטֶן עֲשָׂנִי עֹשֵׂהוּ :	*Fidere super aliquem & ipsum facere.Tsal.37.5.*
וְעָתָה מָתַי אֶעֱשֶׂה גַּם אָנֹכִי לְבֵיתִי :	*Facere in vtero, &c.Iob.31.15.*
וַיַּעַשׂ לְחֵם בַּתִּים :	*Facere domui suæ. (Est rem suam curare.)Gen.30. 29.*
כִּי בַיִת יַעֲשֶׂה לְךָ יי׳ :	*Deũ facere alicui domos. Exo.1.20.*
וַיַּעַשׂ בָּמוֹת וַיַּעַשׂ כֹּהֲנִים	*Indicare, quòd Deus faciet tibi domum.2.Sam.7.11.*
הַבָּמָה אֲשֶׁר עָשָׂה יָרְבְעָם :	*Facere ædem & sacerdotes. 1.Reg. 12.30.*
אֶל בִּצְעֲךָ אֲשֶׁר עָשִׂת :	*Facere excelsum.2.Reg.23.16.*
וּבֶן הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה :	*Facere auaritiam.Ezec.22.13.*
אֶעֱשֶׂה בָקָר עִם עַתּוּדִים סֶלָה :	*Facere(coquere)filium vaccæ. Gene. 18.8.*
וַלַּעֲשׂוֹת אֶת בְּקָשָׁתִי :	*Facere(sacrificare) vaccas cum hircis. Tsal.66.15.*
אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :	*Facere petitionem alicuius. Est.5.8.*
וַעֲשִׂתָה לְעֵינַי אֶת הַבְּרִיָּה :	*Creare ad faciendum.Gen.2.3.*
עֲשׂוּ אִתִּי בְרָכָה :	*Facere(in) oculis alicuius cibum. 2. Sam.1E.5.*
וְעַד הַבְּרֵכָה הָעֲשׂוּיָה :	*Facere cum aliquo benedictionem.2. Reg.18.31.*
עָשִׂיתִי לִי בְּרֵכוֹת מָיִם :	*Piscina facta.Neh.3.16.*
בְּרַק סַלְעָר עָשָׂה :	*Facere sibi piscinas aquæ. Eccl.2.6.*
אֵת עָשׂוּהָ לַבְּרָק :	*Facere fulgura pluuiæ.Psal.135.7.*
מָה יַעֲשֶׂה בְשַׂר לִי :	*Gladius factus fulguri.Ezec.21.20*
כִּי עָשָׂת צִמְדֵי כֶרֶם יַעֲשׂוּ בַת אַחַת :	*Carnẽ facere aliquid alicui.Ps.56.5*
וּמָשָׁל עַל יֶתֶר עָשָׂה וַאֲיָה :	*Decẽ iuga vineæ facere batum vnũ. Esa.5.10.*
גְּדוֹל יי׳ כִּי גֵאוּת עָשָׂה :	*Facere superbiam.Tsal.31.24.*
וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וגו׳ :	*Deum facere superbiã. (magnificentiam.)Esa.12.5.*
יַעַשׂ גְּדִי עִזִּים וְאֵיפַת קֶמַח מַצּוֹת :	*Facere fortitudinem.1.Reg.16.29.*
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְּדֹלוֹת :	*Facere(coquere)hædum, & Epham farinæ azima.Iud.16.19.*
וְכִלְבָבְךָ עָשִׂיתָ אֶת כָּל הַגְּדֻלָּה הַזֹּאת :	*Facere magna.Tsal.71.19.*
וַלַּעֲשׂוֹת לָכֶם הַגְּדֻלָּה וגו׳ :	*Facere magnitudinem secundum cor. 2.Sam.7.21.*
וְאֶעֱשֶׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל :	*Facere alicui magnitudinem, & vim &c.2.Sam.7.23.*
וַיִּקְרְאוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ גַל :	*Facere aliquem genti(in gentem)magnæ.Gen.12.2.*
עֲשִׂתֶה גְלוּלִים עֲלֵיהָ לְשַׁמָּאה :	*Facere acerum.Gen.31.46.*
וְאִם כְּכֻבּוֹל יָדִיו עָשִׂתָם לוֹ :	*Facere idola.Ezec.22.3.*
וַיַּעַשׂ גַּנּוֹ וגו׳ :	*Facere alicui secundum actionem manum eius.Iud.9.16.*
עָשִׂיתִי לִי גַּנּוֹת וּפַרְדֵּסִים :	*Facere hortos, & edere fructum eorum.Amos 9.14.*
	Facere hortos & pomeria.Eccl.2.5

יסום	עשינו לייי אלהינו :	*Facere (sacrificia) Dno. Exo.10.25.*
יהוה	יי אשר עשה את משה וגו' :	*Dominum facere aliquem. (Est magnificare.) 1.Sam.12.6.*
יהוה	מילדי עשה יי לנו :	*Dominum facere alicui. 1.Sam.14.6*
יום	לעשות את יום השבת :	*Facere (seruare) diem sabbathi. Deute.5.15.*
יום	אשר עשיתי עמו היום :	*Facere (operari) cum aliquo hodie. Ruth. 2. 19.*
יום	זה היום עשה יי' :	*Dominum facere aliquem diem. Ps. 118.24.*
יום	כל אשר יזמו לעשות :	*Cogitare ad faciendum. Gen.11.6.*
יכל	כי לא אוכל לעשות דבר :	*Nõ posse facere aliquid. Gen.19.22*
יכל	ולא תוכל עשהו לבדך :	*Aliquem solum non poße facere. Exo.18.18.*
יס	אשר לו הים והוא עשהו :	*Facere mare. Psal.95.5.*
ימין	ימין יי עשה חיל :	*Dexteram facere viam. Ps.118.15.*
יפה	את הכל עשה יפה בעתו :	*Facere vniuersum pulchrum in tempore suo. Eccles. 3.11.*
יפה	יפה עשיהו בלב דליהו :	*Facere aliquid pulchrum. Ezec.31.9*
יצא	והיצא מפיכם תעשו :	*Facere, quod egreditur ex ore tuo. Num.32.24.*
ירח	עשה רח למועדים :	*Facere lunam statis temporibus. Ps. 104. 20.*
ישועה	אשר עשה תשועה וגו' :	*Facere salutem magnam in aliquos. 1.Sam.14. 47.*
ישר	והישר בעיני תעשה :	*Facere, quod rectum est in oculis Domini. Exo.15.26.*
יתר	יתרו לתועבה אעשה :	*Facere residuum ligni abominationi. (in abominationem.) Esa.44.19*
יתרס	על כן יתרת עשה אבדו :	*Facere superabundantiã. Esa.15.7.*
יתרס	על כן יתרת עשה אבדו :	*Perire superabundantia, quam feceris. Ier. 48.35.*
כבוד	עשה את כל הכבוד הזה :	*Facere gloriam de rebus alienis. Genes.31. 1. (Vide כבוד .)*
כבוד	וכבוד עשו לו במותו :	*Facere gloriam alicui in morte. 2. Par.32.33.*
ככס	את הכבש האחד תעשה בבקר :	*Facere agnum. (est sacrificare.) Exo. 29. 39.*
כה	כה יעשה יי לי וכה יוסיף וגו' :	*Sic facit mihi Dominus, & sic addet. (iurantis verba.) Rut.1.17.*
כה	כה יעשון אלהים וכה יסיפון וגו' :	*Sic facient mihi Dij, &c. (iurantis verba.) 1.Reg.19.1.*
כהן	ותעשו לכם כהנים :	*Facere sibi sacerdotes. 2.Par.13.9.*
כימה	עשה כימה וכסיל :	*Facere pleiades, & oriona. Amos 5. 8.*
כלה	הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה :	*Facere consummationem. Gen.18.21*
כלה	כי כלה ונחרצה וגו' עשה בקרב כל הארץ :	*Facere consumptionem & decisionẽ in medio terræ. Esa.10.23.*
כלה	כי אעשה כלה בכל הגוים וגו' :	*Facere cõsummationem in omnes gẽtes, &c. Ier.46.28.*
כלה	כלה יעשה מקומה :	*Facere locum alicuius cõsumptionẽ. Nah.1.8.*
כלי	ולעשות כלי מלחמתו :	*Facere instrumẽta belli. 1.Sam.8.12*
כלי	את כל הכלים העשוים לבעל וגו' :	*Vasa facta alicui. 2.Reg.23.5.*
כלי	כלי גולה עשי לך :	*Facere instrumenta transmigrationis. Iere.46. 19.*
כנף	כי עשה יעשה לו כנפים :	*Facere alas. (Est auolare.) Prouer. 23.25.*
כף	ראש עשה כף רמיה :	*Facere vola fraudulenta. Pro.10.4.*
כפר	כפרי לך לכל אשר עשית :	*Expiare alicui oĩbus, (omnia) quæ fecit. Ezec.16.64.*
כרם	כן תעשה לכרמך ליתך :	*Facere sic vineæ, oliuæ. Exo.23.11.*
כרם	זה לעשות עוד לכרמי ולא	*Facere vineæ adhuc aliquid; & non*

	חמותך :	*Ruth. 2. 11.*
חכם	כי חכמת המזבח עשו וגו' :	*Facere dedicationem. 2.Par.7.9.*
חכם	לעשת חכמה ושמחה :	*Facere dedicationem & gaudium. Neh. 12. 27.*
חנם	כי לא חנם עשיתי את כל וגו' :	*Non facere gratis, quæ facis. Ezech. 14. 23.*
חסד	זה חסדך אשר תעשי עמדי :	*Facere pietatem cum aliquo. Genes. 20. 13.*
חסד	ועתה אם תעשון חסד ואמת את אדני :	*Facere pietatem & veritatem cũ aliquo. Gen.24.49.*
חסד	ועשית חסד על עבדך :	*Facere pietatem super aliquo. 1.Samuel. 20.8.*
חסד	עשה חסד לאלפים :	*Facere pietatem millibus. Ier.32.18*
חסד	והכר רחמים עשו :	*Facere pietatem & miserationes. Zac.7. 9.*
חפץ	אני אעשה את כל חפצך וגו' :	*Facere totam volũtatem alicuius in aliquare. 1.Reg.5.8.*
חפץ	למי יחפץ המלך לעשות יקר חוץ מרדכי :	*Velle facere pretiositatem alicui. Est.6.6.*
חפץ	כל אשר חפץ יי עשה וגו' :	*Facere, quicquid uis. Psal.135.6.*
חפץ	תעשה בחפץ כפיה :	*Facere in uoluntate palmarum. Pro. 31.10.*
חפץ	וכל חפצי אעשה :	*Facere totam uoluntatem tuam. Esa. 46. 10.*
חפש	ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל :	*Facere domum alicuius liberam. 1. Sam.17.26.*
חק	בעשותו למטר חק :	*Facere pluuiæ statutum. Iob 28.26.*
חקק	ועשיתם את חקתי :	*Facere (seruare) statuta Dei. Leuit. 25. 18.*
חרב	עשה לך חרבי צרים :	*Facere cultros petrarum. Ios.5.2.*
חרב	פן יעשו העברים חרב או חנית :	*Facere gladium aut lanceam. 1. Samuel 13.19.*
חרון	ולא עשית חרון אפו בעמלק	*Non facere furorem nasi alicuius in aliquem. 1.Sam. 28.19.*
חשב	והמה חשבים לעשות לי רעה :	*Cogitare ad faciendum alicui malũ. Neh.6.2.*
תשבו	ויעש בירושלם חשבנות וגו' :	*Facere excogitationes, &c. 2.Paral. 26. 15.*
חשך	וקני בית ישראל עשים בחשך :	*Facere in tenebris. Ezec.8. 12.*
חת	הועשו לבלי חת :	*Factus non terrori. (ne timeat.) Iob 41.25.*
טוב	עשי לה הטוב בעיניך :	*Facere alicui, quod bonum est in oculis tuis. (vt libet.) Gen.16.6.*
טוב	ועשו להן כטוב בעיניכם :	*Facere alicui, sicut est bonum in oculis suis. (vt libet.) Gen.19.8.*
טוב	לעשות טובה או רעה מלבי :	*Facere bonum aut malum ex corde. Num.24.14.*
טוב	ואם טובה עשיתם עם ירבעל וגו' :	*Facere bonum cum aliquo. Iud.9.16.*
טוב	המטובה אשר אנכי עשה אתם :	*Facere bonum cum aliquo. Ier.33.8*
טוב	על כל הטובה וגו' אשר אנכי עשה לה :	*Facere bonum & pacem alicui. Iere. 33. 8.*
טמאם	כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם :	*Facere cum aliquo secundum immunditiam, & præuaricationes eius. Ezec. 39.24.*
יל	והנפש אשר תעשה ביד רמה וגו' :	*Animam facere in manu alta. (temerè.) Num.15. 30.*
יל	אשר עשו לכם ידיכם חטא :	*Manus facere idola peccatum. Esa. 31. 7.*
ירע	לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה :	*Nescire, quis fecerit aliquid. Genes. 21. 26.*
ירע	כי אינם יודעים לעשות רע :	*Nescire facere malum. Eccles. 5. 1.*
ירע	ולא ידעו עשות נכחה :	*Nescire facere rectum. Amos 3.10.*

אכח	ואם לעשות עליו זבחי שלמים :	*Facere sacrificia super altari. Ios. 22.23.*
און	והי ש אשר יעשה בזדון וגו' :	*Facere in temeritate. (temere.) Deu. 17. 12.*
זהב	לעשות בזהב ובכסף וגו' :	*Facere (operari) in auro, argẽto, &c. Exo. 31.4.*
זהב	יתעש זהב וכסף באוצרותיך	*Facere aurum & argẽtum in thesauris. (Est congregare.) Ezec.28.4*
זהב	וזהב עשו לבעל :	*Facere aurum Baali. Hos.2.8.*
זהב	לעשות בזהב ובכסף ובנחשת וגו' :	*Facere (operari) in auro, & cæt. 2. Par.2. 7.*
זכר	למען תזכרו ועשיתם וגו' :	*Recordari, & facere præcepta. Nume.15.40.*
זכר	יען אשר לא זכר עשות חסד	*Non recordari facere pietatem. Ps. 109.16.*
זכר	זכר עשה לנפלאותיו :	*Facere memoriam mirabilibus. Psal. 111. 4.*
זמם	כי עשו זמה ונבלה בישראל :	*Facere nephas & turpe in aliquos. Iud. 20.6.*
זמם	ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו :	*Facere alicui, sicut ipse cogitauerat facere alteri. Deut. 19.18.*
זמם	כי גם זמם יי עשה וגו' :	*Cogitare, & facere, quæ dicis. Iere. 51. 12.*
זמם	עשה יי אשר זמם :	*Facere, quæ cogitaueris. Thr.2. 17.*
זנה	כזונה יעשה את אחותנו :	*Gacere aliquã vt scortũ. Gen. 34.31*
זר	יעשית לו זר זהב סביב :	*Facere circulum auri circumcirca. Exo.25.23.*
חג	וחג שבעת תעשה לך :	*Facere festum ebdomadarum. (Est celebrare.) Exo.34.22.*
חג	חג הסכות תעשה לך וגו' :	*Facere festum tabernaculorũ. Deut. 16.13.*
חגרים	ויעשו להם חגרת :	*Facere sibi cingula. Gen. 3.8.*
חדל	וחדל לעשות הפסח :	*Cessare ad faciendum Pascha. Num. 9. 13.*
חדשים	הנני עשה חדשה :	*Facere nouum. Esa.43.19.*
חוץ	עם שאול עשונו הזה :	*Facere videntem cum sepulchro. Esa.28.15.*
חטאת	עשה את חטאתך ואת עלתך :	*Facere peccatum (vide חטאת) & holocaustum. Leuit.9.7.*
חטאת	ובחטאתו אשר עשה להטיא וגו' :	*Ire in peccato, quod fecit aliquis ad peccare faciendum. 1.Reg.16.21.*
חיה	ויעש אלהים את חית הארץ וגו' :	*Facere animal terræ, &c. Gen. 1.25.*
חיל	ישראל עשה חיל :	*Facere vim. Num.24.19. Vide חיל*
חיל	כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה :	*Vim & robur manuum facere diuitias. Deut.8.17.*
חיל	ויעש חיל וגו' :	*Facere exercitum, &c. 1.Sam.14.50*
חיל	באלהים נעשה חיל :	*Facere uim in Deo. Psal.60.14.*
חיל	רבות בנות עשו חיל :	*Multas filias facere vim. Pro. 31. Vide חיל .*
חיל	בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל :	*Facere sibi diuitias in sapientia, & in intelligentia. Ezec. 28. 4.*
חיים	חיים וחסד עשית עמדי :	*Facere vitam & pietatem cum aliquo. Iob 10.12.*
חכמה	ועשית כחכמתך :	*Facere secundum sapientiam tuam. 1.Reg.2.6.*
חכמה	כלם בחכמה עשית :	*Facere oĩa in sapientia. Ps.104.25.*
חלב	והיה מרב עשות חלב וגו' :	*Multitudo faciendi lac. Esa.7.22.*
חמה	וגם אני אעשה בחמה :	*Facere in furore. Ezec.8.18.*
חמה	ועשו אותך בחמה :	*Facere cum aliquo in furore, Ezech. 23. 25.*
חמס	על לא חמס עשה :	*Non facere iniuriam. Esa.53.9.*
חמר	זכר נא כי כחמר עשיתני :	*Facere hominem tanquàm lutum. Iob 10.9.*
חמת	הגד לי כל אשר עשית את	*Nunciari, quid feceris cum aliquo.*
		Ruth.

חנם	ואם לא מראנה דברו עשינו את זאת :	*Facere aliqd a (ob) timore à verbo. (alicuius rei.) Ios.22.24.*
דבר	כן תעשה כאשר דברת :	*Facere, sicut locutus es. Gen.18.5.*
דבר	חלילה לך מעשת כדבר הזה	*Facere secundum verbum, &c. Gen. 18. 25.*
דבר	את כל הדברים אשר עשה :	*Narrare verba, (res) quæ feceris. Gen.24.66.*
דבר	ותלך ותעשה כדבר אליה :	*Ire, & facere secundum verbum alicuius. 1.Reg.17.15.*
דבר	רוח סערה עשה דברו :	*Spiritum procellæ facere verbũ Dei. Psal.148.8.*
דבר	כי עשה נעשה את כל הדבר וגו' :	*Facere totum verbum, quod egreditur os tuum. Ier.44. 16.*
דג	ותעשה אדם כדגי הים :	*Facere hominem sicut pisces maris. Abac.1.14.*
דין	ידעתי כי יעשה יי דין עני :	*Cognoscere, & Deus faciet causam pauperis. Psal.140.13.*
דם	כי לדם אעשך וגו' :	*Facere aliquem sanguini. (in sanguinem.) Ezec.35.6.*
דמה	כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם :	*Facere alicui sicut mẽte conceperas facere alteri. Num.33.56.*
דמות	כדמות אלהים עשה אתו :	*Facere hominem in similitudinẽ Dei. Gen.5.1.*
דעת	כל ערום יעשה בדעת :	*Facere in scientia. Pro.13.16.*
דרך	לעשות דרכו :	*Facere viam suam. (Perficere iter.) Iud.17. 8.*
דרך	מעשות דרכיך :	*Facere vias tuas. (ea quæ soles.) Esa. 58.13.*
דרך	מדרכם אעשה אתם :	*Facere cum aliquo à vijs eius. Ezec. 7. 27.*
דרך	כדרכינו וכמעלליגו כן עשה אתנו :	*Facere cum aliquo secũdum vias & actiones eius. Zac.1.6.*
דת	ואת דתי המלך איגם עשים :	*Non facere (seruare) leges regis. Est. 3. 8.*
דת	לעשות כדת היום :	*Facere secundum legem. Est.9.13.*
הביט	ורא הבטתם אל עשיה :	*Non aspicere ad factorẽ. Esa.22.11.*
הגדיל	הגדיל יי לעשות עם אלה :	*Magnificare ad faciẽdum cũ aliquo. Psal.126.2.*
הגדיל	כי הגדיל לעשות :	*Magnificare ad faciendum. Ioel 2.19*
הוסיף	ויוסף אחאב לעשות :	*Addere ad faciendũ. 1.Reg.16.35.*
החזיק	ועשה בהם והחזיק :	*Facere in aliqd, & munire. Dan.11.7*
הכת	ולא יעבר להיות עשים וגו' :	*Non transire, vt sis faciens, &c. Est.9.27.*
הים	כהיות לאל ידיך לעשות :	*Esse fortitudini manus ad faciẽdum. Pro. 3.27.*
הלולים	ויעשו הלולים :	*Facere laudationes. Iud.9.27. Vide הלולים .*
החל	וזה החלם לעשות וגו' :	*Incipere ad faciendũ, &c. Gen. 11.6*
הים	ויהי עבדך עשה הנה :	*Facere hic & hic. Describit gestũ in diuersa respiciẽtes. 1.Reg.20.40*
הסכיל	עתה הסכלת עשו :	*Stultè agere faciendo. Gen.31.28.*
הפלא	ומפלא לעשות :	*Mirè agere ad faciendum. Iud.13.19*
הפליא	אשר עשה עמכם להפליא :	*Facere cum aliquo ad mirè agẽdum. Ioel. 2.25.*
הצליח	בכל לבבו עשה והצליח :	*Facere in toto corde & prosperari. 2.Par.31.21.*
הצליח	וכל אשר יעשה יצליח :	*Quicquid feceris prosperari. Ps.1.3*
הרבה	הרבה לעשות הרע וגו' :	*Multiplicare ad faciendũ malũ, &c. 2.Reg.21.6.*
הרע	הרעתם אשר עשיתם :	*Malè agere, quæ facis. Gen.44. 5.*
הרע	ותרע לעשות וגו' :	*Malè agere ad faciendũ. 1. Reg.14.9.*
הרשיע	הוא הרשיע לעשות :	*Iniustè agere ad faciendum. 2.Paral. 20. 35.*
השכיל	למען תשכילו את כל אשר תעשון :	*Intelligere (prudenter agere) quæ facis. Deut.29.8.*

עגל	Idolum facere aliquid. Esa.48.5.	וגו׳:	voluntarium.Leuit.22.23.
עגל	Facere aurum idola.Hos.8.4.	עֲצֵבֵי עֶשֶׂם:	Facere(sacrificare)voluntariũ,&c.
עצה	Facere consilium,& non ex aliquo. Esa.30.1.	זָהָבָם עָשׂוּ עֲצַבִּים:	Ezec.46.12. (24.
עצרת	Facere constrictionem.(congregari.) 2.Par.7.9.	לַעֲשׂוֹת עֵצָה וְלֹא מִנִּי:	Facere, sicut voueris,&c.Deut.23.
עקבה	Facere in astutia.(vafrè.)2.Reg.10.19	וַיַּעֲשׂוּ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת:	Facere votum. (est perficere.) Iud.
ערמה	Facere in astutia.(astutè.) Ios.9.4.	הוּא עָשָׂה בְעָקְבָה:	11. 39.
ערם	Facere arcturum,&c.Iob 9.9.	וַיַּעֲשׂוּ גַּם הֵמָּה בְּעָרְמָה:	Facere(perficere)vota,quæ voueris.
עשה	Facere,quicquid faciunt aliqui. (Est agenda disponere.) Gen.39.22.	עֹשֵׂה כְסִיל וְכִימָה:	Ier.44. 24.
עשה	Faciendo facere,& posse. 1.Samuel.	וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עֹשִׂים שָׁם הוּא	Facere horribilia, quæ non expectat
עשק	26. 24.	הָיָה עֹשֶׂה:	quis. Esa.64.3.
עשר	Facere aduenæ in rapina.Ezec.22.7	גַּם עֹשֵׂר תַּעֲשֶׂה וְגַם יָכֹל	Pœnitere,quòd feceris.Gen.6.7.
עת	Facere diuitias,& non in iudicio.Ie-	תּוּכֹל:	No esse aptum facere sic.Exo. 8.26.
עתי	re.17.11.	לְגֵר עָשׂוּ בַעֹשֶׁק תּוֹכֵךָ:	Erubescere ab his,(ob ea)quæ feceris.Ezech.16.55.
פלא	Facere in aliquem in tempore nasi. (furoris.) Ier.18.23.	עֹשֶׂה עֹשֶׁר וְלֹא בְמִשְׁפָּט:	Deum solum facere mirabilia. Psal.
פלא	Tempus ad faciendum. Ps.119.127	בְּעֵת אַפְּךָ עֲשֵׂה בָהֶם:	72. 18.
פלא	Facere pinguedinem super ili. Iob	עֵת לַעֲשׂוֹת לַיי׳:	Facere animam.(Est homines acquirere.)Gen.12.5.
פלא	15. 27.	וַיַּעַשׂ פִּימָה עָלַי כָּסֶל:	Animam facere opus.Leuit.23.30.
פלאים	Facere mirum.Exo.15. 11.	נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא:	Facere animæ alicuius. Psal.66.16.
פלא	Facere mirum mortuis.Psal.88.11.	הֲלַמֵּתִים תַּעֲשֶׂה פֶלֶא:	Facere animam homini.Iere.38.16.
פלילים	Facere iudicium.Esa.16.3.	עָשׂוּ פְלִילָה:	Facere alicui vindictam de inimicis.
פסח	Facere Pascha Domino, &c. Exod.	וְעָשָׂה פֶסַח לַיי׳ וגו׳:	Iud.11.36.
פסל	12. 48.	אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמַסֵּכָה	Facere vindictã in aliquos.Ps.149.7
פעל	Facere dolationem & fusionem,&c.	וגו׳:	Facere lucernas.Exo.25.36.
פעלה	Deut.27.15.	מִי פֹעֵל וְעָשָׂה:	Facere animas.Esa.58.16.
פקד	Operari,& facere.Esa.41.4.	רָשָׁע עֹשֶׂה פְּעֻלַּת שָׁקֶר:	Facere peculium.Mal.3. 16.
פר	Iniustum facere operationem mendacij.Pro.11.18.	פַּר חַטָּאת תַּעֲשֶׂה לַיּוֹם וגו׳:	Facere sindonem.Pro.31.21.
פרי	Facere iuuencum. (Est sacrificare.)	עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ:	Facere ollas,&c.Exo.27.3.
פרי	Exo.29.36.	וְעָשָׂה פְּרִי לְמַעְלָה:	Facere casulas gregi.Gen.33. 17.
פרי	Arborem facere fructũ. Gen.1.11.	וַיַּעֲשׂוּ פְּרִי תְכוּאָה:	Custodem facere casulam.Iob 27.18
פרץ	Facere fructũ superius.2.Reg.19.30	כִּי עָשָׂה יי׳ פָּרֶץ בְּשִׁבְטֵי	Facere libros.Eccles.12.12.
פתאם	Facere fructũ puentus.Ps.107:37.	יִשְׂרָאֵל:	Facere in abdito, & coram populo,
פתח	Facere fracturã i aliquos.Iud.21.15	פִּתְאֹם עָשִׂיתִי:	& sole.2.Sam.12.12.
צאן	Facere de repente.Esa.48. 3.	וַיִּמְשׁ צֹאן עֲשׂוּת:	Facere(in)opus.Exo.5. 9.
צדם	Oues factæ. (cudtæ.) 1. Sam.25.18.	וְגַם צֵדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם:	Facere in furore suo.Pro.21.24
צדק	Non facere sibi annonam.viaticum.	עֹשֵׂה צְדָקָה:	Facere amatoria in ore.Eze.32.33.
צדקה	Exo.12.39.	לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:	Facere placentas.Gen.18. 6.
צדקה	Facere iustitiam. Esa.64.5.	שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה:	Facere sibi vitulum fusionis. Exod.
צהר	Facere iustitiã & iudiciũ.Gen.18.19	צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וגו׳:	32. 8.
צוה	Seruare iudicium,& facere iustitiã.	זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יי׳ תַּעֲשׂוּ	Non facere iniustitiam in iudicio. Le
צחק	Esa. 56. 1.	צְחֹק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים:	uit.19.15.
צל	Facere luciditatem arcæ,&c.Genes.	רִיעֲטֹם כַּצֵּל:	Residuum aliquorum non facere iniquitatem.Seph.3. 13.
צמן	6. 16.	וַעֲשִׂיתָ אֶת צִנָּה יי׳ תַּעֲשׂוּ	Facere verba,(aliquid) nec derelinquere.Esa.42.16.
קטן	Facere verbum, quod præceperit ali	וְעָשִׂיתָ אֶת צִנָּה יי׳ אֱלֹהֶיךָ	Facere alicui adiutorium.Gen.2.18
קטן	quis.Leuit.9.6.	לַעֲשׂוֹת הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר	Facere coronas. Zac.6.11.
קיר	Facere risum alicui. Gen.21.6.	בְּעֵינֶיךָ:	Facere taurum holocaustum,vt conuenit.Leuit.5.10.
קלה	Facere aliquid tanquàm vmbram.	לַעֲשׂוֹת קָטָנָה וּגְדוֹלָה:	Facere holocaustũ suũ. Leuit.16.24
קנה	Ecclef.7.2.	כִּלְיוֹת יֵעָשֶׂה:	Facere cenaculum.2.Reg.4.10.
קרבן	Facere (aptare) vngues.Deu.21.12	לֹא תַעֲשֶׂה עָוֶל בַּמִּשְׁפָּט:	Velle facere aliquos sibi populo. (in
קרבן	Facere parum aut magnum.Nume.	לֹא תַעֲשׂוּן עָוֶל בַּדִּין	populum.) 1.Sam.12.22.
קרח	22.18.	לֹא תִגְזְלוּ:	Facere columnas (ex)argẽto.Cãt.3.10
קרחה	Non facere farinam.Hos.8.7.	לֹא תַעֲשׂוּן עָוֶל בַּמִּדָּה	Vineã facere vuam, & labruscam.
קרחה	Zelum facere aliquid.Esa.9.7.	בַּמִּשְׁקָל וּבַמְּתֹכֶת:	Esa.5.4.
קרעה	Facere parapsides,&c. Exo.25.28.	אֶבֶן שְׁלֵמָה וָצֶדֶק	Facere cum affligẽtibus.Soph.3.19
קשר	Facere ramum.Iob 14. 5.	יִהְיֶה לָּךְ אֵיפָה וָאֵיפָה	Facere ramum,&c.Ezec.17.8.
קרש	Facere asseres (pro) tabernaculo.	לֹא יִהְיֶה לְךָ בְּבֵיתְךָ	Facere ligna (in) fulcrum, & cyta-
ראה	Exo.26. 15.	אֵיפָה וְאֵיפָה גְּדוֹלָה:	ras,&c. 1. Reg.10.12.
	Videre,quicquid feceris. Gen.1.31.	אֶבֶן וָאֶבֶן לֹא יִהְיֶה לָּךְ:	Facere lignum(crucẽ)alicui.Est.7.9

מעכרות	1.Reg.21.7.	עַל יִשְׂרָאֵל:	facere in ea.Esa.5.4.
מעפה	Facere sibi antra,&c.Iud.6.2.	עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת	Facere alicui tunicas.Gen.3.23.
מנרה	Facere oblationem.Ezec.46.14.	הַמַּעֲרוֹת וגו׳:	Cor facere iniquitatem ad faciendũ
מסגרת	Facere candelabrum auri,&c. Exo.	יוֹם חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ עָלָיו:	hypocrisin.Esa.32. 6.
מסכה	25. 30.	עֲשִׂיתָ מְנֹרַת זָהָב וגו׳:	Facere sibi cor nouum,& spiritum no
מסגרת	Facere clausuram,&c. Exo.25. 24.	וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְגֶּרֶת וגו׳:	uum.Ezec.18.30.
מסכה	Facere sibi fusionem.Deut.9.13.	עָשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה:	Facere secundum quod est in corde,
מסכה	Facere fusiones alicui. 2.Par.28.2.	וְגַם מַסֵּכוֹת עָשָׂה לְבַעְלִים:	& in anima alicuius.1.Sam.2.35
מסכה	Facere sibi fusionem ex argento.	וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מַסֵּכָה מִכַּסְפָּם:	Facere quicquid est in corde tuo. 1.
מספר	Hos.13. 2.	אֲשֶׁר מִסְפַּר כַּתֻּנִּים:	Sam.14.7.
מספחת	Facere planctum, vt dracones. Mi-	וַעֲשׂוֹת הַמִּסְפָּחוֹת עַל רֹאשׁ	Facere lateres.Exo.5.16.
מעיל	cheas 1.8.	וגו׳:	Facere(coquere)panem.Gen.27.17
מעלל	Facere velamina super caput.Ezec.	וְעָשִׂיתָ אֶת מְעִיל הָאֵפוֹד	Ridendo facere panem.Eccl.10.9.
מעשה	13.18.	וגו׳:	Facere aliquid sibi pani.(in panem.)
מעשה	Facere pallium.Exo.28.32.	דַּרְכֵּךְ וּמַעֲלָלֵיךְ עָשׂוּ אֵלֶּה	Ezec.4.9.
מעשה	Vias & actiones alicuius facere ei	לָךְ:	Docere ad faciendum.Deut.4.1.
מעשה	aliquid.Ier.4.18.	מַעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא יֵעָשׂוּ עָשִׂיתָ	לֹא תִלְמַד לַעֲשׂוֹת וגו׳:
מעשה	Facere cum aliquo opera,quæ nõ de-	עִמָּדִי:	Non discere ad faciendum,&c. Deu
מעשה	bent fieri.Gen.20.9.	מָה הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר	te.18.9.
מעשה	Facere opus aliquod.Gen.44.15.	עֲשִׂיתָם:	Facere luminaria.Gen.1.16.
מעשה	Facere aliquid opere phrygionico.	מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם:	וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת
מעשה	Exo.26.1.	אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֶׂיךָ	וגו׳:
מעלה	Facere secundum opera & vircs ali	וּכְגִבוּרֹתֶיךָ:	Non facere alicui quicquam. Genes.
מעלה	cuius.Deut.3. 24. (13.	אֲשֶׁר עָשָׂה מִפִּלֶּצֶת	22. 12.
מנחה	Facere idolum luco sacro. 1.Reg.15.	לַאֲשֵׁרָה:	וְגַם הַמַּעֲשֶׂה דַּרְתָּה אֲשֶׁר
מנחה	Facere cidarim.Exo.28.40.	וְעָשִׂיתָ מִצְנֶפֶת שֵׁשׁ:	עֲשִׂיתָם:
מעמד	Facere(seruare)præceptum & legẽ.	לַעֲשׂוֹת אֶת הַמִּצְוָה וְאֶת	Non facere quicquam. Gen.40.15.
מקדש	Ios.22.5. (7.	הַתּוֹרָה:	וְגַם פֹּה לֹא עָשִׂיתִי מְאוּמָה:
מקנה	Facere sanctuariũ Domino. Exo.25.	עֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ:	Non facere alicui aliquod malum.
מקנה	Facere peculium & possessionem.	עֹשֵׂה מִקְנֶה וְקִנְיָן:	Ier.39.12.
מקנה	Ezec.38.12.	עֲשׂוּם בְּמִקְצֻעוֹת:	לֹא עָשִׂיתָ אֶת מַאֲמַר הַמֶּלֶךְ
מרכבו	Facere aliquid(in)ascia.Esa.44.13.	רְכָבִים עָשִׂתָה לָּהּ:	Non facere dictum alicuius.Est.1.15
מרכבה	Facere stragula.Pro.31.19.	וַיַּעַשׂ לוֹ אַבְשָׁלוֹם מֶרְכָּבָה	כִּימֵינוֹ יָדִיו לַעֲשׂוֹת:
מרמה	Facere sibi currum & equos,&cæt.	וגו׳:	Manus renuere facere. Pro.21.25.
מרעה	2.Sam.15.1.	וּמִן הַמְּרֹרוֹת אֲלֵיהֶם יַעֲשֶׂה	יִפַּת חֵלֶק יַעֲשֶׂה מַדְהֶה
מעשה	Facere fraudem.Dan.11.23.	מִרְמָה:	Os blandum facere impulsionem.
מעשה	Quercus facere remos, &c. Ezech.	אֲרוּנִים מִבָּשָׁן עָשׂוּ מְשׁוֹטֶיךָ	Pro.26.27.
מעשן	27. 6.	וגו׳:	וַיְמַהֵר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ:
מעשה	Facere tabernaculum.Exo.26.1.	וְאֶת הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה וגו׳:	Festinare ad faciendum (coquendũ)
מעשה	Indicem non facere iudicium. Genes.	הַשֹּׁפֵט כָּל הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה	uitulum.Gen.18.7.
מעשה	18. 25.	מִשְׁפָּט:	עֲשֵׂה לְךָ מוֹסְרוֹת וּמֹטֹת:
מעשה	Facere alicui secũdum iudicium (mo	כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה לָּהּ:	Facere sibi uincula et iuga.Ier.27.2
מעשה	rem)filiarum. Exo.21.9.	הֵם עֹשִׂים כְּמִשְׁפָּטֵיהֶם	עֲשׂוּ אֶת כָּל הַמֹּפְתִים הָאֵלֶּה
מעשה	Facere secundum indicia priora. (vt	וְהָאֲמָתִים:	לִפְנֵי פַרְעֹה:
מעשה	antea solebas.)2.Reg.17.34.	כִּי עֹשֶׂת מִשְׁפָּטִי וְדִינִי:	Facere altare. Gen.35.1.
מעשה	Facere iudicium & causam alicuius.	עֹשֵׂה מִשְׁפָּט וָצֶדֶק:	Facere nepharias cogitationes.Psal.
מעשה	Psal.9.5.	עֲשִׂיתִי בְתוֹךְ מִשְׁפָּטִים	37.7.
מעשה	Facere iudicium & iustitiam. Psal.	וגו׳:	עֲשֵׂה לִי מַטְעַמִּים וגו׳:
מעשה	119.121.	לַעֲשׂוֹת לָרוּחַ מִשְׁקָל:	Facere alicui cibos sapidos,&c. Ge-
מעשה	Facere indicia in medio alicuius.	וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה:	nes.27.4.
מעשה	Ezec.5.8.	וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה כִּי	לַעֲשׂוֹת מֵישָׁרִים:
מעשה	Facere vento pondus.Iob.28.25.	וגו׳:	Facere rectitudines. Dan.11.6.
מעשה	Facere alicui simposium.Gene.19.3.	עֲשׂוּ מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה	וַיָּבֹא הַבַּיְתָה לַעֲשׂוֹת
מלחמה	Facere conuiuium,quia sic faciẽt(fa	וגו׳:	מְלַאכְתּוֹ:
מלחמה	cere solẽt) iuuenes,etc.Iud.14.10	וַיַּעֲשׂוּ נְאֻצוֹת גְּדֹלוֹת:	וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ:
מלחמה	Facere irritationes magnas. Neh.	כִּי נְבָלָה עָשָׂה בְיִשְׂרָאֵל:	Facere vniuersum op'tuũ.Exo.20.9
מלחמה	9. 18.	נִדְרָכָה תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ:	לַעֲשׂוֹת בְּכָל מְלַאכֶת
מלוכה	Facere rem turpem in aliquos. Gen.		Facere in omni opere.Exo.31. 5.
	34. 7.		וְעָשָׂה לְמַלֶּאכְתּוֹ:
	Facere aliquod animal(in sacrificiũ)		Facere aliquid operi suo. (in opus
			suum.) 1.Sam.8.16.
			וַיַּעַשׂ אֶת כָּל מְלַאכְתּוֹ:
			Facere uniuersum opus alicuius. 1.
			Reg.7.14.
			וְעַל עֲשִׂי מְלֶאכֶת הַשָّדֶה:
			Facere opus agri. 1.Par.27.26.
			עֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים:
			Facere opus in aquis multis. Psalm.
			107.23.
			הֵיקַם מִמֶּנּוּ עֵץ לַעֲשׂוֹת
			לְמְלָאכָה:
			Facere lignum operi.(in opus.)Eze-
			chiel.15.3.
			עֲשׂוּ מִלְחָמָה אֵת בֶּרַע וגו׳:
			Facere bellum cũ aliquo. Gen.14.2.
			וַעֲשִׂיתָה עִמָּךְ מִלְחָמָה:
			Ciuitatem facere bellũ cum aliquo.
			Deut.20.12.
			מֵאָה וּשְׁמֹנִים אֶלֶף בָּחוּר
			עֹשֵׂה מִלְחָמָה:
			Iuuenis faciens bellum. 1.Reg.12.20
			עֹשֵׂי מִלְחָמָה בְּכֹחַ חָיִל:
			Facere bellum in viroboris. 2. Par.
			26. 13.
			וּבְתַחְבֻּלוֹת עֲשֵׂה מִלְחָמָה:
			Facere bellum in stratagemate. Pro.
			20. 18.
			אַתָּה עִתָּה תַּעֲשֶׂה מְלוּכָה
			Facere regnationẽ super aliquibus.

נזל	*Creare fumum & ſplendorem ignis flammæ nocte, &c. Eſa.4.5.*	וְעָשָׁן וְנֹגַהּ אֵשׁ לַהֶבֶה לַיְלָה
עשאס	*Aſcẽdere facere eleuationem fumi. Iud.20. 38.*	הַרֵב לְהַעֲלוֹתָם מַשָּׂא֑ת הָעָשָׁן מִן־הָעִיר :
כמלה	*Domum repleri fumo. Eſa.6.4.*	וְהַבַּיִת יִמָּלֵא עָשָׁן :
כמלה	*Cęlos corrũpi ſicut fumũ. Eſa.51.6.*	כִּי שָׁמַיִם כָּעָשָׁן נִמְלָחוּ :
עין	*Aliquid eſſe ſicut fumum oculis. Pro.10.26.*	וְכָעָשָׁן לָעֵינַיִם וגו׳ :
עלס	*Fumum aſcendere ſicut fumum fornacis. Exo.19.18.*	וַיַּעַל עַשְׁנוֹ כְּעֲשַׁן הַכִּבְשָׁן :
עלה	*Fumum ciuitatis aſcendere in cœlum. Ioſ.8.20. Vide etiam ver.21.*	וְהִנֵּה עָלָה עָשָׁן הָעִיר הַשָּׁמָיְמָה :
עלס	*Fumum aſcendere in naſum (vel in furore) alicuius. 2. Samuel. 22.9. Pſal.18.9.*	עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ :
עלה	*Fumum terræ aſcendere ſemper. Eſa. 34. 10.*	לְעוֹלָם יַעֲלֶה עַשְׁנוֹ :
עמוד	*Columna fumi. Iud.20.40.*	עַמּוּד עָשָׁן
תמרות	*Aſcendere ſicut palmas fumi. Cant. 3.6. Vide etiam Ioel 3.3.*	מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִّדְבָּר כְּתִמְרוֹת עָשָׁן
תנור	*Furnus fumi. Gen.15.17.*	וְהִנֵּה תַנּוּר עָשָׁן וגו׳ :

Aliàs עָשָׁן fęmininum genere eſt nomen proprium ciuitatis in plano ſitæ in Iudæ tribu, quæ tamen in ditionem tribus Simeonis erat aſcripta, & nihilominus eam incolebant ſacerdotes, arbitrorq; eandem eſſe cum כּוֹר עָשָׁן, de qua ſuo loco dictum eſt. Aſan. [*Aſana.*] Ioſ. 15. 42. וְעָשָׁן *Et Aſana.* Et 19.7. וְעָשָׁן *Et Aſana.* Videtur autem, oppidum non valdè celebre fuiſſe, ex 1. Par. 4. 32: *Et Atria eorum Etam, Ain, Rimon, Tochen,* וְעָשָׁן *Et Aſana.* Et 6.44. וְאֶת עָשָׁן *Et Aſanam cum ſuburbijs illius.*

עָשַׂק Verbum Cal actiuum, perfectum, ſuſcipiens affixa, ſic flectitur in Biblijs.

עָשַׂקְתִּי עָשַׂקוּ עָשַׂקְתָּנוּ	עָשַׂק עָשְׂקָה עָשְׂקוּ	Præteritum.
עָשֹׂק עָשְׂקִי עָשְׂקֵי עָשְׂקֵיהֶם	עָשֹׂק עָשְׂקוֹת	Part. præſ.
	עָשׁוּק	Nomẽ Toar.
	עָשׁוּק או עָשֻׁק עֲשׁוּקִים או עֲשֻׁקִים	Part. paſſ.
תַּעֲשֹׂק יַעֲשֹׂק תַּעֲשֹׁקוּ יַעֲשֹׁקוּנִי		Futurum.
	עָשְׁקָה	Imperat.
	לַעֲשֹׂק לְעָשְׂקָם	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Dolo, vel quouis alio fraudis modo rem alienam retinuit, defraudauit. [*Pigliare, ouero ritenere con qualſi voglia ſorte d'inganno quel d'altri.*] Differt à גזל, quod eſt vi eripere. Defraudare dicemus hoc modo intelligendum. Loci obſeruandi.

אדם	*Homo defraudatus in ſanguine animæ, &c. Pro.28.17.*	אָדָם עָשֻׁק בְּדַם נֶפֶשׁ וגו׳ :
אהב	*Amare ad defraudandum. Hoſ.12.7.*	לַעֲשֹׂק אָהָב :
אפס	*Defraudare aliquem in defectu. (gratis.) Eſa. 52. 4.*	וְאַשּׁוּר בְּאֶפֶס עָשָׁקוּ :
בכר	*Defraudare virum & domum eius, &c. Mich. 2.2.*	וַעֲשָׁקוּ גֶּבֶר וּבֵיתוֹ וגו׳ :
נור	*Defraudare aduenam ſine iudicio. Ezec.22.29.*	וְאֶת הַגֵּר עָשְׁקוּ בְּלֹא מִשְׁפָּט
גזל	*Aliquem eſſe tantum defraudatum, & direptum. Deut.28.29.*	וְהָיִיתָ אַךְ עָשׁוּק וְגָזוּל וגו׳ :
דכא	*Conterere defraudantem. Pſ.72.4.*	יְדַכֵּא עוֹשֵׁק :
דל	*Defraudare pauperem. Pro.14.31.*	עֹשֵׁק דַּל חֵרֵף עֹשֵׂהוּ :
דל	*Defraudare pauperẽ ad multiplicandum ſibi. Pro.22.16.*	עֹשֵׁק דַּל לְהַרְבּוֹת לוֹ :
דל	*Vaccas Baſan defraudare pauperes.*	הָעֹשְׁקוֹת דַּלִּים וגו׳ :

Aſt Ionathan filius עֲשָׂהאֵל *Aſaelis.* Hic fortaſsis eſt Leites ille, de quo 2. Par. 17. 8. עֲשָׂהאֵל *Et Aſael.* Et 31. 13. וַעֲשָׂהאֵל *Et Aſael.* Confer locos & tempora. Compoſitum eſt ex עשה & איל.

עֵשָׂו Nomen propriũ filij primogeniti Iſaac. Eſau. [*Eſau.*] Geneſ. 25. 25. *Et appellauit nomen eius* עֵשָׂו *Eſau.* Hic ab euẽtu dictus eſt אֲדוֹם, vt ibidẽ ver. 30. Quadragenarius duxit duas vxores. Gen. 26. 34. Mõtis Eſau, qui & Seir, meminit Abdias 10. *Et perdam ſapientes, ex Edõ, & intelligẽtiã de mõte* עֵשָׂו *Eſau.* Radix eſt עשה.

עֲשׁוּת Nomen proprium viri ex Aſceris tribu. Aſuath. [*Aſcuato.*] 1. Paralip. 7. 33. וַעֲשׁוּת *Et Aſuatus.*

עֲשִׂיאֵל Vide paulò ſuperius, ſuo loco proprio.

עֹשִׁיָּה Nomen proprium viri ſerui regis Ioſiæ. Aſaiah. [*Aſaia.*] 2. Reg. 22. 12. וְאֶת עֲשָׂיָה *Et Aſaiam (Aſaiæ) ſeruum regis.*

Fuit alter Aſaias ex Simeonis tribu. 1. Paralip. 4. 36. וַעֲשָׂיָה *Et Aſaias.*

Alter Leuita filius Hagiæ. 1. Par. 6. 15. עֲשָׂיָה *Aſaias filius eius.* Hunc eundem eſſe cenſeo, de quo & cap. 15. 6. עֲשָׂיָה *Aſaias Princeps.* Confer locos.

Alter ex tribu Iudæ. 1. Par. 9. 5. עֲשָׂיָה *Aſaias primogenitus.* Compoſitum eſt ex יה & עשה.

עָשָׁן Verbum Cal neutrum, perfectum, ſic flectitur in Biblijs.

עָשַׁן עָשְׁנָתָ		Præteritum.
עָשַׁן עָשְׁנִים		Nomẽ Toar.
יַעֲשַׁן יַעֲשְׁנוּ		Futurum.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, exceptis participijs, quorum vices ſupplet nomen Toar. Fumauit. [*Fumare, far fumo.*] Inuenitur tantum in ſequentibus.

אור	*Titiones fumigantes. Eſa.7.4.*	מְשֹׁכֵי זַנְבוֹת הָאוּדִים הָעֲשֵׁנִים הָאֵלֶּה :
אף	*Naſum Domini, & zelum eius fumare in aliquem. (excandeſcere.) Deut.29.19.*	כִּי אָז יֶעְשַׁן אַף יי׳ וְקִנְאָתוֹ בָּאִישׁ :
אף	*Naſum fumare in gregem paſcui. Pſal.74.1.*	יֶעְשַׁן אַפְּךָ בְּצֹאן מַרְעִיתֶךָ :
הר	*Montem fumare. Exo.19.18.*	וְהַר סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ :
הר	*Mons fumans. Exo.20.18.*	וְאֶת הַהַר עָשֵׁן :
הר	*Tangere montes, & illos fumare. Pſ. 104.33. Vide etiam 144.5.*	יִגַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ :
תפלה	*Deum fumare (excandeſcere) in oratione alicuius. Pſal. 80.5.*	עַד מָתַי עָשַׁנְתָּ בִּתְפִלַּת עַמֶּךָ

Deriuatiua huius ſunt כּוֹר עָשָׁן עֵשֶׁן.

עֵשֶׁן Nomen maſculinum genere, ſine plurali, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs עָשָׁן או עֵשֶׁן עֲשָׁנָהּ עֲשָׁנוֹ עֲשָׁנָהּ. Fumus. [*Fumo.*] Vide קִישׁוּר. Inuenitur tantum in ſequentibus.

אף	*Aliquos eſſe fumum in naſo Dei. Eſa.65.6.*	אֵלֶּה עָשָׁן בְּאַפִּי וגו׳ :
ארכס	*Fumum deturbari à cataracta. Hoſ. 13. 3.*	וְכָעָשָׁן מֵאֲרֻבָּה :
כון	*Fumũ venire ab aquilone. Eſa.14.32*	כִּי מִצָּפוֹן עָשָׁן בָּא :
גאות	*Eleuare ſe ſuperbia fumi. Eſa.9.18.*	וַיִּתְאַבְּכוּ גֵּאוּת עָשָׁן
סגשר	*Comburere in fumo currum. Elegantер poſitum pro igne. Nah. 2.14.*	וְהִבְעַרְתִּי בָעָשָׁן רִכְבָּהּ :
סנרף	*Propulſatio fumi. Pſal. 68.3.*	כְּהִנְדֹּף עָשָׁן תִּנְדֹּף :
יצא	*Fumũ egredi ex naribus. Iob.41.12.*	מִנְּחִירָיו יֵצֵא עָשָׁן :
כלה	*Conſumi (in) fumo. Pſal.37.20.*	כְּלוֹ בָּעָשָׁן כָּלוּ :
כלה	*Dies conſumi (in) fumo. Pſ.102.4.*	כִּי כְלוּ בָעָשָׁן יָמָי :

שמחה	*Facere gaudium magnum. Neh.8.13*	וְלַעֲשׂוֹת שִׂמְחָה גְּדוֹלָה :
משה	*Facere dimiſſionem. Deut.15.1.*	תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה :
שמים	*Facere cœlos. Pſal.96.5.*	יוי׳ שָׁמַיִם עָשָׂה :
משמה	*Facere deſolationẽ alicui. Eze.35.15*	שְׁמָמָה אֶעֱשֶׂה לָךְ :
שמע	*Auſcultare, & facere, ſicut præcipit aliquis. Ier.35.10.*	וַנִּשְׁמַע וַנַּעֲשֶׂה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּנוּ
שנא	*Odio habere facere diuerſiones. Pſal. 101.3.*	עֹשֵׂי שָׂטִין שָׂנֵאתִי :
שטים	*Facere cũ aliquo in odio. Eze.23.29*	עָשָׂה סָטִים שֹׂנְאָתִי :
שנית	*Facere ſecundo. Mal.2.13.*	זֹאת עֲשׂוּ שֵׁנִית וגו׳ :
משפטים	*Facere iudicia (pœnas) in idolis. Exo. 12.12.*	וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים :
משפטים	*Facere iudicia (pœnas) cum aliquo. 2. Par. 24.24.*	וְאֶת יוֹאָשׁ עָשׂוּ שְׁפָטִים :
משפטים	*Facere iudicia (pœnas) in aliquem. Ezec.5.10.*	וַעֲשִׂיתִי בְךָ שְׁפָטִים :
משפטים	*Facere iudicia (pęnas) in aliquem. Ezec.23.10.*	וְשִׁפּוּטִים עָשׂוּ בָהּ :
שקר	*Facere mendacium in animam. 2. Samuel 18.14.*	אוֹ עָשִׂיתִי בְּנַפְשִׁי שָׁקֶר :
מרמה	*Non facere alicui rogum, &c. 2. Paral. 21.19.*	וְלֹא עָשׂוּ לוֹ עַמּוֹ שְׂרֵפָה וגו׳ :
שרירות	*Facere prauitatem cordis. Ier.18.12*	וְאִישׁ שְׁרִרוּת לִבּוֹ הָרָע נַעֲשֶׂה :
תבת	*Facere arcam, &c. Gen.6.14.*	עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי גֹפֶר וגו׳ :
תקומה	*Annum facere prouentum, &c. Leuit. 25.21.*	וְעַשְׂתֶּם אֶת הַתְּבוּאָה וגו׳ :
תכל	*Facere inceſtum. Leuit.20.12.*	תֶּבֶל עָשׂוּ וגו׳ :
תבנית	*Facere aliquid ſicut exemplar viri, &c. Eſa.44.13.*	וַיַּעֲשֵׂהוּ כְּתָבְנִית אִישׁ וגו׳ :
תור	*Facere alicui turtures auri. Cãt.1.11*	תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה לָךְ :
תחת	*Facere aliquid ſub (pro) aliqua re. Iere.5.20.*	תַּחַת מָה עָשָׂה יי׳ וגו׳ :
תועבה	*Facere abominationẽ. Leuit.20.13.*	תּוֹעֵבָה עָשׂוּ שְׁנֵיהֶם :
תועבה	*Facere ſecundum abominationes gẽtium. 1. Reg. 14.24.*	עָשׂוּ כְּכֹל הַתּוֹעֵבוֹת הַגּוֹיִם
תועבה	*Pudere, quòd abominationem feceris. Ier.6.15.*	הוֹבִישׁוּ כִּי תּוֹעֵבָה עָשׂוּ :
תועה	*Facere alicui errorem. Neh.4.8.*	וְלַעֲשׂוֹת לוֹ תוֹעָה :
תועבה	*Facere abominationem cũ vxore alterius. Ezec.22.11.*	וְאִישׁ אֶת אֵשֶׁת רֵעֵהוּ עָשׂוּ תוֹעֵבָה :
תשועה	*Facere ſalutem in aliquos. 1. Sam. 11.13.*	כִּי הַיּוֹם עָשָׂה יי׳ תְּשׁוּעָה בְּיִשְׂרָאֵל :

Deriuatiua huius & cõpoſita ſunt אֶל עֲשָׂה בַעֲשִׂיָּה מַעֲשֶׂה מַעֲשִׂי מַעֲשִׂיָּהוּ נַעֲשֶׂה עשה עשת עֲשַׂהאֵל עֲשׂוֹ עֲשִׂיאֵל עֲשִׂיָּה :

עִשָּׁה Verbum Pihel actiuum, ex quieſcentibus Lamed He, quod bis legitur in ſcriptura ſacra in præterito עִשָּׁה, nec aliud ex eo facilè formarem. Fecit, confecit, auget ſiquidem nonnihil à ſuo Cal ſignificationem. [*Far ben bene, grandemẽte, molto.*] Ezec. 23. 3. *Et ibi* עִשָּׁה *confecerunt vbera virginitatis earum.* Hebraiſmus pulcherrimus, hoc eſt attrectando eas creſcere coegerunt, quaſi virginis mammæ adhuc perfectæ nõ ſint. Et ver. 8. *Ipſiq;* עִשָּׁה *confecerunt vbera virginitatis eius.*

עֻשָּׂה Verbum Puhal ſuperioris paſsiuum, quod ſemel legitur in Biblijs in præterito עֻשִּׂיתִי, nec aliud ex eo formarem, ſed potius Niphal vterer. Factus fuit. [*Fù fatto.*] Pſal. 139. 15. *Qui* עֻשִּׂיתִי *factus ſum in abdito.* Embryonis in vtero formationem innuit.

עֲשָׂהאֵל Nomẽ propriũ viri fratris Ioabi. Aſael. [*Aſaele.*] 2. Sam. 23. 24. עֲשָׂהאֵל *Aſael frater Ioabi inter triginta.* Is pollebat pernicitate pedum, quem Abner ſe inſequentem interfecit. 2. Sam. 2. 18. ibi vide.

Fuit alter Aſael pater cuiuſdam Ionathæ. Eſd. 10. 15.

רשאה	*Aliquos facere primũ. 1. Reg.18.25*	וַעֲשׂוּ רִאשֹׁנָה :
רכ	*Non facere, vt eſt ſcriptum multitudini. (multis ab hinc annis.) 2. Paral. 30.5.*	כִּי לֹא לְרֹב עָשׂוּ כַּכָּתוּב :
רבב	*Facere multa, &c. Pſal. 40.6.*	רַבּוֹת עָשִׂיתָ אַתָּה וגו׳ :
רגל	*Non facere (aptare) pedes & barbã. 2. Sam. 19.25.*	וְלֹא עָשָׂה רַגְלָיו וְלֹא עָשָׂה שְׂפָמוֹ :
רוח	*Facere ventos angelos. Pſal.104.4.*	עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת :
רוח	*Spiritũ Dei facere aliquẽ. Iob 33.4.*	רוּחַ אֵל עָשָׂתְנִי :
רוב	*Facere excelsũ ī platea. Eze. 16.32*	וְרַמֵּתֵךְ עָשִׂיתִי בְּכָל רְחוֹב :
רוע	*Facere malum cum aliquo, &c. Gen. 26.29.*	אִם תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה וגו׳ :
רוע	*Facere malum cum aliquo, &c. Iud. 11.27.*	וְאַתָּה עֹשֶׂה אִתִּי רָעָה לְהִלָּחֵם בִּי :
רוע	*Facere malum. 2. Sam. 12.18.*	וְעָשָׂה רָעָה :
רוע	*Facere malũ in oculis Domini, &c. 1. Reg. 14.22.*	וַיַּעַשׂ יְהוּדָה הָרָע בְּעֵינֵי יי׳ וגו׳ :
רוע	*Errare facere ad faciendum malum, &c. 2. Reg. 21.10.*	וַיַּתְעֵם מְנַשֶּׁה לַעֲשׂוֹת הָרַע וגו׳ :
רוע	*Facere à malo, ne cõtriſtet aliquem. 1. Par. 4.10.*	וַעֲשִׂית מֵרָעָה לְבִלְתִּי עָצְבִּי :
רוע	*Facere, quod malum eſt in oculis Dei. Pſal. 51.6.*	וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי :
רוע	*Facere mala, & poſſe. Iere. 3.5.*	וַתַּעֲשִׂי הָרָעוֹת וַתּוּכָל :
ריח	*Facere odorem quietis Domini. Nume. 15.3.*	לַעֲשׂוֹת רֵיחַ נִיחֹחַ לַיי׳ :
רכב	*Facere ſibi currum & equites. 1. Reg. 1.5.*	וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים וגו׳ :
רמיה	*Nouaculam facere fraudẽ. Pſ. 52.4*	עֹשֶׂה רְמִיָּה :
רמיה	*Facere fraudem. Pſal. 101.7.*	לֹא יֵשֵׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֹשֵׂה רְמִיָּה :
רצון	*Velle facere voluntatem alicuius. Pſal. 40.9.*	לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהַי חָפָצְתִּי :
רצון	*Facere voluntatem timentium. Pſal. 145.19.*	רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה :
רצון	*Facere ſecundũ voluntatẽ. Dan. 8.4.*	וְעָשָׂה כִּרְצֹנוֹ :
רשע	*Facere iniuſtitiam. Pro.16.12.*	תּוֹעֲבַת מְלָכִים עֲשׂוֹת רָשָׁע :
רשעה	*Redire ab iniuſtitia, quã feceris, &c. Ezec. 18.26.*	וּבְשׁוּב רָשָׁע מֵרִשְׁעָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וגו׳ :
רתוק	*Facere catenam. Eze.7.23.*	וְעָשָׂה הַרְתֹּק :
שארית	*Facere reſiduũ ligni Deo. (in Deũ.) Eſa. 44.17.*	וְשִׁאֲרִיתוֹ לְאֵל עָשָׂה לְפִסְלוֹ :
שבת	*Facere ſabbatum. (eſt ſeruare.) Exo. 31.16.*	לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַّבָּת :
שיר	*Facere ſibi cantores & cantatrices. Eccleſ. 2.8.*	עָשִׂיתִי לִי שָׁרִים וְשָׁרוֹת :
שחת	*Immergi in foueam, quam feceris. Pſal. 9.16.*	טָבְעוּ גּוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ :
שכח	*Obliuiſci eorum, quæ fecerit tibi aliquis. Gen.27.45.*	וְשָׁכַח אֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לוֹ :
שכר	*Facere concluſionem. Eſa. 19.10.*	כָּל עֹשֵׂי שָׂכָר :
שלח	*Facere miſſile abũdanter & clipeos. 2. Par. 32.5.*	וַיַּעַשׂ שֶׁלַח לָרֹב וּמָגִנִּים :
שלחן	*Facere mẽsã (ex) lignis. Exo. 25.22*	וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים :
שלום	*Facere pacem in excelſis. Iob 25.2.*	עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו :
שלום	*Facere pacem alicui. Eſa. 27.5.*	יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם לִי וגו׳ :
שלום	*Facere ſibi nomen. Gen. 11.4.*	וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם :
שם	*Facere nomini ſuo. Ioſ.7.9.*	וּמַה תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגָّדוֹל :
שם	*Facere alicui nomen magnum, &c. 2. Sam.7.9.*	וְעָשִׂיתִי לְךָ שֵׁם גָּדוֹל וגו׳ :
שם	*Facere ſibi nomen ſęculi. (æternum.) Eſa.63.12.*	לַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם עוֹלָם :
שם	*Facere tibi nomẽ decoris. Eſa. 63.14.*	לַעֲשׂוֹת לְךָ שֵׁם תִּפְאָרֶת :
שמח	*Gaudere ad faciendum malum. Pro. 2.13.*	הַשְּׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת רָע :

		Amos 4.1.
רמעת	וְהִנֵּה דִּמְעַת הָעֲשֻׁקִים וגו׳ :	*Lachryma defraudatorum, &c. Eccles. 4.1.*
הניח	לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעָשְׁקָם :	*Non sinere hominem defraudare aliquem. Psal. 105.14.*
הניח	כָּל תַּנִּיחֵנִי לְעָשְׁקִי :	*Non relinquere aliquem defraudantibus. Psal. 119.121.*
זד	אַל יַעֲשְׁקֻנִי זֵדִים :	*Temerarios non defraudare aliquē. Psal. 119.122.*
טוב	הֲטוֹב לְךָ כִּי תַעֲשֹׁק :	*Bonum esse alicui, quòd defraudat. Iob 10.3.*
יד	וּמִיַּד עֲשֻׁקִיהֶם כֹּחַ וגו׳ :	*Vim esse de manu defraudantiū, &c. Eccles. 4.1.*
יד	וְהִצִּילוּ גָזוּל מִיַּד עוֹשֵׁק :	*Eripere direptum è manu defraudantis. Iere. 21.12.*
יד	וְהִצִּילוּ גָזוּל מִיַּד עָשׁוּק :	*Eripere direptum de manu defraudatoris. Ier. 22.3.*
יתום	גֵּר יָתוֹם וְאַלְמָנָה לֹא תַעֲשֹׁקוּ	*Non defraudare aduenam, pupillum, & viduam. Ier. 7.6.*
משפט	וּמִשְׁפָּטִים לְכָל עֲשׁוּקִים :	*Facere iudicia defraudatis. Ps. 103.6*
כסל	הֵן יַעֲשֹׁק נָהָר לֹא יַחְפּוז :	*Defraudare fluuium. (Hebraismus poeticus, idest totam aquam bibere.) Iob 40.18.*
עמית	אוֹ עָשַׁק אֶת עֲמִיתוֹ :	*Defraudare socium. Leuit. 5.21.*
עני	עָנִי אַל תַּעֲשֹׁקוּ :	*Non defraudare pauperi, &c. Zach. 7.10.*
ערב	יי׳ עָשְׁקָה לִּי עָרְבֵנִי :	*(Aegritudinem) defraudare alicui, (aliquem, & Deum) dulcem esse ei. Esa. 38.14. Nonnullis* עָשְׁקָה *est nomen, fraus.*
עשה	עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׁוּקִים :	*Facere iudiciū defraudatis. Ps. 146.7*
עשק	אוֹ אֶת הָעֹשֶׁק אֲשֶׁר עָשָׁק	*Reddere fraudem, quam defraudaueris. Leuit. 5.23.*
עשק	אֲבִיו כִּי עֹשֹׁק עָשָׁק וגו׳ :	*Defraudare fraudē, &c. Eze. 18.18.*
עשק	עַם הָאָרֶץ עָשְׁקוּ עֹשֶׁק וגו׳ :	*Populum terræ defraudare fraudem, &c. Ezec. 22.29.*
ראה	וְיָרְאָה אֶת כָּל הָעֲשֻׁקִים וגו׳	*Videre defraudatos, &c. (Aliquibus est fraudes.) Eccles. 4.1.*
רב	מֵרֹב עֲשֻׁקִים יַזְעִיקוּן :	*Vociferari facere a(ob) multitudine defraudatorum. Iob. 35.9.*
רע	לֹא תַעֲשֹׁק אֶת רֵעֲךָ וְלֹא תִגְזֹל :	*Non defraudare proximum, nec rapere. Leuit. 19.13.*
רצץ	וְהָיִיתָ רַק עָשׁוּק וְרָצוּץ כָּל הַיָּמִים :	*Aliquem esse tantum defraudatum, & confractum. Deut. 28.33.*
שכיר	לֹא תַעֲשֹׁק שָׂכִיר עָנִי וגו׳ :	*Non defraudare mercenarium, &c. Deut. 24.14.*
שכר	וְעֹשְׁקֵי שָׂכָר שָׂכִיר וגו׳ :	*Defraudare mercedem mercenarij, &c. Mal. 3.5.*

Deriuatiua huius sunt מַעֲשַׁקּוֹת עשק עָשָׁק .

עשק Verbum Pihel actiuum, perfectum, ex quo legitur semel participium passiuum fœminini generis מְעֻשָּׁקָה , nec aliud ex eo formarē, sed Cal vterer. Defraudata, fraude circumuēta. [*A chi vien tolto il suo con qual si voglia sorte d'ingãno, assassinata, come vol garmẽte si dice.*] Esa. 23.12. *Nō amplius exultabis* הַמְעֻשָּׁקָה *ò defraudata virgo Sidonia.*

עֹשֶׁק Nomen masculinum genere, sine plurali. Sicophantia, dolus, fraus, qua alicui imponimus, & res ipsa huiusmodi fraude parta. [*Ogni sorte d'inganno, co'l quale altri s'ingegna di pigliare la robba altrui, & cosa tolta ad altri, con qual si voglia sorte d'inganno.*] Fraudem semper interpretabimur, sicut diximus intelligendam. Loci obseruandi.

כמח	אַל תִּבְטְחוּ בְּעֹשֶׁק וגו׳ :	*Non fidere in fraude, &c. Ps. 62.11.*
כמח	וַתִּבְטְחוּ בְּעֹשֶׁק וְנִלּוּז :	*Fidere in fraude, & deflexitate. Esaias 30.12.*
נצב	וְתִבְצְעֵי רֵעֵיךָ בְּעֹשֶׁק :	*Concidere (vide* בצע *) proximos in fraude. Ezec. 22.12.*
דבר	עֹשֶׁק מְמֹרוֹם יְדַבֵּרוּ :	*Loqui fraudem de excelso. (Deo.) Psal. 73.8.*
דבר	דֹּבֵר עֹשֶׁק וְסָרָה :	*Loqui fraudē et recessionē. Esa. 59.13*
הולל	כִּי הָעֹשֶׁק יְהוֹלֵל חָכָם וגו׳ :	*Fraudem infatuare sapientem, &c. Eccles. 7.9.*
עשה	לָגֹר עָשׂוּ בְעֹשֶׁק :	*Facere aduenæ in fraude. Ezec. 22.7*
עין	וְעַל הָעֹשֶׁק וגו׳ :	*Oculos alicuius esse tantū super fraude, & c. Ier. 22.17.*
עשק	אוֹ אֶת הָעֹשֶׁק אֲשֶׁר עָשָׁק	*Reddere fraudem, quam defraudaueris. Leuit. 5.23.*
עשק	אֲבִיו כִּי עֹשֹׁק עָשָׁק וגו׳ :	*Defraudare fraudē, &c. Ezec. 18.18.*
עשק	עַם הָאָרֶץ עָשְׁקוּ עֹשֶׁק וגו׳ :	*Populum terræ defraudare fraudem, &c. Ezec. 22.29.*
פדה	פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם :	*Redimere à fraude hominis. Psalm. 119.134.*
קרב	כָּלָה עֹשֶׁק בְּקִרְבָּהּ :	*Fraudē esse i medio ciuitatis. Ier. 6.6*
רחק	רָחֲקִי מֵעֹשֶׁק וגו׳ :	*Elongari à fraude. Esa. 54.14.*
רש	אִם עֹשֶׁק רָשׁ וגו׳ :	*Videre fraudē paupis, &c. Eccl. 5.7*

עֵשֶׁק Nomen proprium viri ex nepotibus Saul. Esiec. [*Eseco.*] 1. Paralip. 8.38. *Filij verò* עֵשֶׁק *Eseci, &cet.*

עֶשֶׁק Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, & eo sic dictus est puteus quidam ob euentum. Esec. [*Eseco.*] Gen. 26.20. *Et appellauit nomen putei* עֶשֶׁק *Esec,* (quasi contentionem diceres) *quia contenderunt cum eo.*

Ab hac radice fit התעשק , de quo suo loco dictū est.

עשר Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

עָשַׁרְתִּי	Præteritum.
עָשִׁיר עֲשִׁירִים עֲשִׁירֵי עֲשִׁירִיָּה	Nomē Toar.
יַעְשֹׁר	Futurum.

Nec aliud ex eo facilè formarem, sed nomine Toar, & Hiphil vterer. Ditatus, locupletatus est, antitheton רוש . [*Arricchire, diuenir ricco.*] Loci notandi.

חכיון	יַחַד עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן :	*Diues, & pauper simul. Psal. 49.3.*
אהב	אֹהֲבֵי עָשִׁיר רַבִּים :	*Amatores diuitis esse multos. Pro. 14.20.*
רל	אִם דַּל וְאִם עָשִׁיר :	*Non ire post iuuenes, siue pauper, siue dines sit. Ruth. 3.11.*
קון	הֹון עָשִׁיר קִרְיַת עֻזּוֹ :	*Substantiam diuitis esse ciuitatem roboris eius. Pro. 10.15.*
קרכס	הָעָשִׁיר לֹא יַרְבֶּה וגו׳ :	*Diuitem non multiplicare, &c. Exo. 30.15.*
התהלל	אַל יִתְהַלֵּל עָשִׁיר בְּעָשְׁרוֹ :	*Diuitē gloriari in diuitijs. Ier. 9.23*
קום	לֹא יַעֲשֹׁר וְלֹא יָקִים חֵילוֹ :	*Aliquem non ditari, nec substantiam eius surgere. Iob 15.29.*
חכם	חָכָם כְּעֵינָיו אִישׁ עָשִׁיר :	*Diuitem esse sapiētem in oculis suis. Pro. 28.11.*
ישב	רָעֲשִׁירִים בִּשְׁפֵל יֵשְׁבוּ :	*Diuites sedere in depressione. Eccles. 10.6.*
מות	וְאֶת עָשִׁיר בְּמֹתָיו :	*Dare sepulchrum suum cū diuite in mortibus. Esa. 53.9.*
מלא	אֲשֶׁר עֲשִׁירָיָה מָלְאוּ חָמָס :	*Diuites repleri iniuria. Mich. 6.12.*
מצא	אָדְּעַשְׁתִּי מָצָאתִי אָוֹן לִי :	*Dicere, ditatus sum, inueni eum mihi. Hos. 12.8.*
משל	עָשִׁיר בְּרָשִׁים יִמְשֹׁל :	*Diuitem dominari in pauperes. Pro. 22.7.*
נתן	נֹתֵן לְעָשִׁיר אַךְ לְמַחְסוֹר :	*Dare diuiti. Pro. 22.16.*
עם	פָּנֶיךָ יְחַלּוּ עֲשִׁירֵי עָם :	*Diuites populi placare vultum alicuius. Psal. 45.13.*
עצב	וְעָשִׁיר יַעֲנֶה עַזּוּת :	*Diuitē respōdere fortia. Pro. 14.22.*

Non

קלל	אַל תְּקַלֵּל עָשִׁיר :	*Non maledicere diuiti. Eccles. 10.20*
רוש	עָשִׁיר וָרָשׁ נָפְגְּשׁוּ וגו׳ :	*Diuitem & pauperem obuiā fieri. Pro. 22.2.*
שבע	וְהַשֹּׂבַע לְעָשִׁיר אֵינֶנּוּ וגו׳ :	*Saturitatem diuiti, non sinere eum dormire. Eccles. 5.11.*
שכב	עָשִׁיר יִשְׁכַּב וְלֹא יֵאָסֵף :	*Diuitē cubare, nec colligi. Iob 27.19*

Deriuatiua huius sunt דעיר התעשר עשה עֲשָׁתֹרֶת .

עָשִׁיר Nomen masculinum genere, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עָשִׁיר עשרו עָשְׁרָם . Diuitiæ, opulētia, antitheton רָשׁ . [*Ricchezza.*] Loci notandi.

אבד	וְאֹבֵד הָעֹשֶׁר הַהוּא וגו׳ :	*Diuitias perire, &c. Eccl. 5.13.*
בטח	הַבֹּטֵחַ בְּרֹב עָשְׁרוֹ :	*Fidere in multitudine diuitiarum. Psal. 52.9.*
בטח	בֹּטֵחַ בְּעָשְׁרוֹ הוּא יִפֹּל :	*Fidere in diuitijs. Pro. 11.28.*
כית	הֹון וָעֹשֶׁר בְּבֵיתוֹ :	*Substantiam & diuitias esse in domo alicuius. Psal. 112.3.*
גדל	יַעְשִׁירֵנוּ הַמֶּלֶךְ עֹשֶׁר גָּדוֹל :	*Ditare aliquem diuitijs magnis. 1. Sam. 17.26.*
גדל	וַיִּגְדַּל הַמֶּלֶךְ וגו׳ לַעֹשֶׁר וְלַחָכְמָה :	*Magnificari diuitijs & sapiētiæ. (sapientia.) 1. Reg 10.23.*
גדל	יַעְשִׁיר עֹשֶׁר גָּדוֹל מִכֹּל :	*Ditari diuitijs magnis præ omnibus. Dan. 11.2.* (16.
הציל	כִּי כָל הָעֹשֶׁר אֲשֶׁר הִצִּיל וגו׳ :	*Eripere diuitias ab aliquo. Gen. 31.*
יראה	בְּהִרְאֹתוֹ אֶת עֹשֶׁר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ :	*Ostēdere diuitias gloriæ regni. Est. 1.4*
יתפלל	וּבְרֹב עָשְׁרָם הִתְהַלָּלוּ :	*Gloriari in multitudine diuitiarum. Psal. 49.7.*
יתהלל	וְאַל יִתְהַלֵּל עָשִׁיר בְּעָשְׁרוֹ :	*Diuitē gloriari in diuitijs. Ier. 9.23.*
חזק	וּבְחֹזֶקְתּוֹ בְּעָשְׁרוֹ יַעִיר וגו׳ :	*Fortitudo alicuius in diuitijs, &cet. Dan. 11.2.*
כבד	נָתַתִּי לְךָ גַּם עֹשֶׁר גַּם כָּבוֹד :	*Dare diuitias & gloriā. 1. Reg. 3.14*
כבד	וַיְסַפֵּר לָהֶם הָמָן אֶת כְּבוֹד עָשְׁרוֹ וגו׳ :	*Narrare gloriam diuitiarum. Est. 5.11.*
כבד	עֹשֶׁר וְכָבוֹד אִתִּי :	*Diuitias & gloriam esse cum sapientia. Pro. 8.18.*
כפר	כֹּפֶר נֶפֶשׁ אִישׁ עָשְׁרוֹ :	*Diuitias esse expiationem animæ alicuius. Pro. 13.8.*
כון	וְגַם לֹא לְנְבֹנִים עֹשֶׁר :	*Diuitias non esse intelligentibus. Eccles. 9.11.*
נתן	רָשׁ וָעֹשֶׁר אַל תִּתֶּן לִי :	*Non dare paupertatem & diuitias. Pro. 30.8.*
נתן	אֲשֶׁר נָתַן לוֹ הָאֱלֹהִים עֹשֶׁר וּנְכָסִים וגו׳ :	*Dare diuitias & substantias, &cet. Eccles. 5.18.*
עטרה	עֲטֶרֶת הַחֲכָמִים עָשְׁרָם :	*Diuitias esse coronam seniorum. Pro. 14.24.*
עשה	עֹשֶׂה עֹשֶׁר וְלֹא בְמִשְׁפָּט :	*Facere diuitias, & non in iudicio. Iere. 17.11.*
פנים	וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וגו׳ :	*Diuitias & gloriam esse à conspectu Dei, &c. 1. Par. 29.12.*
רב	נִבְחַר שֵׁם מֵעֹשֶׁר רָב :	*Nomen esse eligibilius diuitijs multis. Pro. 22.1.*
שאל	וְלֹא שְׁאַלְתָּ לְךָ עֹשֶׁר :	*Nō petere sibi diuitias. 1. Reg. 3.12*
שבע	שְׂבַע יָמִים עֹשֶׁר וְכָבוֹד :	*Satur dierum, diuitijs, & gloria. 1. Par. 29.28.*
שבע	גַּם עֵינָיו לֹא תִשְׂבַּע עֹשֶׁר :	*Oculum non satiari diuitijs. Eccl. 4.8*
שמאול	בִּשְׂמֹאולָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד :	*Diuitias & gloriam esse in sinistra sapientiæ. Pro. 3.16.*
שמר	עֹשֶׁר שָׁמוּר לִבְעָלָיו לְרָעָתוֹ :	*Diuitiæ seruatæ domino suo malo (in malum) eius. Eccles. 5.12.*
תתן	וְעָרִיצִים יִתְּנוּ עֹשֶׁר :	*Tyrannos inniti diuitijs. Pro. 11.16.*

עשר Verbum Cal actiuum, perfectum, quod in Biblijs legitur tantum in tertia futuri singularis יַעְשֹׁר , nec ideo penitus absurdum erit, & quædam alia formare iuxta regulas grāmaticales, cu opus erūt, vel deriuatiuis vteris. Decimauit, decimam accepit. [*Decimare, pigliare la decima.*] 1. Sam. 8.15. *Et semina vestra, & vineas vestras* יַעְשֹׁר *decimabit.* (*decimam accipiet.*) Et ver. 17. *Pecora vestra* יַעְשֹׁר *decimabit.* Alibi nō inueniē.

Deriuatiua huius sunt העשיר מַעֲשֵׂר עשר עָשֹׂר עָשֵׂר עשבה עֲשָׂרָה עֲשִׂירִי עֲשִׂירִים עֶשְׂרוֹן עֲשִׂירִית עֲשֵׂרֶת :

עשר Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiēs affixa, sic flectitur in Biblijs.

מְעַשְּׂרִים	Part. præs.
תְּעַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ	Futurum.
עַשֵּׂר	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Decimauit, decimam dedit, vel dare fecit. [*Decimare dare, & far dare la decima.*] Inuenitur forsitan in sequentibus locis tantummodo.

כון	וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן לִי עַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ לָךְ :	*Decimare Deo id, quod tibi dederit. Genc. 28.22.*
עיר	וְהָם הַלְוִיִּם הַמְעַשְּׂרִים בְּכָל עָרֵי עֲבֹדָתֵנוּ :	*Leuitas decimare in vrbibus. Neh. 10.38.*
תבואה	עַשֵּׂר תְּעַשֵּׂר אֶת כָּל תְּבוּאַת זַרְעֶךָ :	*Decimare prouentum seminis. Deut. 14.22.*

עָשֹׂר Nomen numerale tam substantiuum, quàm adiectiuum, masculinū genere, quod semper legitur cum additione alterius numeri, nam sine eo esset עֲשָׂרָה , de quo mox agendum est. Decem. [*Dieci.*] Postponitur verò semper sic אֶחָד עָשָׂר vndecim, & vndecimus, & cætera, & nomina illis adiecta modo singularia, & modo pluralia sunt, hæc quidem forsitan ob nominis pluralem significationem, illa verò ob formā singularem, quod notes velim. עָשָׂר etenim & si forma singulare sit, pluralem tamē significationem habere; quis ignorat? Quod iudicium & de sequentibus idem est. Loci aliquot obseruandi.

אחד	וְאֵת אֶחָד עָשָׂר יְלָדָיו :	*Vndecim nati Iacob. Gen. 32.23.*
ארבעה	כָּל נֶפֶשׁ אַרְבַּעָה עָשָׂר :	*Omnem animam esse quatuordecim. Gen. 46.22.*
ארבעה	בָּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם וגו׳ :	*Quartus decimus dies. Num. 9.11.*
ארבעה	לְיִשְׁבָאב אַרְבָּעָה עָשָׂר :	*Quarta decima sors. 1. Par. 24.13.*
חמשה	וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה :	*Quinta decima dies mensis. Nume. 28.17.*
חמשה	חֲמִשֶּׁת עָשָׂר אֶלֶף :	*Quinque decem (quindecim) mille. Iud. 8.10.*
חמשה	לַבְלֻגָּה חֲמִשָּׁה עָשָׂר :	*Quinta decima sors. 1. Par. 24.14.*
חמשה	וְאַכְרֵהָ לִי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר כָּסֶף :	*Quindecim argentum. (argentei.) Hos. 3.2.*
עשתי	בְּיוֹם עֲשָׁתֵי עָשָׂר יוֹם :	*Vndecimus dies. Num. 7.72.*
עשתי	בְּעֶשְׁתֵּי עָשָׂר חֹדֶשׁ וגו׳ :	*Vndecimus mensis. Deut. 1.3.*
עשתי	לְאַלְיָשִׁיב עֲשָׁתֵי עָשָׂר :	*Vndecima sors. 1. Par. 24.12.*
שבעה	בַּשְּׁבִעִי עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ וגו׳ :	*Aliquid fieri in septimo decimo die mensis, &c. Gen. 7.11.*
שבעה	לְחֻזִיר שְׁבִעָה עָשָׂר :	*Septima decima (decima septima) sors. 1. Par. 24.15.*
שלשה	לְחִפָּה שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר :	*Tertiadecima sors. 1. Par. 24.13.*
שמנה	יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנֶה עָשָׂר וגו׳	*Nati domus Abrahæ octo (&) decē, &c. Gen. 14.14.*
שמנה	לְהַפְצִץ שְׁמֹנֶה עָשָׂר :	*Octaua decima (decima octaua) sors. 1. Par. 24.15.*
שנים	שְׁנֵים עָשָׂר נְשִׂיאִים לְאֻמֹּתָם :	*Duodecim duces, &c. Gen. 25.16.*
שנים	וַיִּהְיוּ בְנֵי יַעֲקֹב שְׁנֵים עָשָׂר :	*Filios esse duodecim. Gen. 35.22.*
שנים	וְרֹשְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל :	*Duodecim tribus. Exo. 24.4.*
שנים	לְשִׁנֵי עָשָׂר שֵׁבֶט :	*Duodecim tribus. Exo. 28.22.*
שנים	וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל שְׁנֵים הָעָשָׂר אִישׁ :	*Vocare (ad) duodecim virū. (viros.) Iosue 4.4.*
שנים	לְשְׁנֵים עָשָׂר נִתְחִים :	*Duodecim incisiones. Iud. 19.29.*

Duode-

מן הכור עשרת הכתים וגו׳	*Decas batorum. (decem bati.) Ezec.* 45. 14.	מת
ויקח העבד עשרה גמלים וגו׳ :	*Accipere decẽ camelos. Gen.* 24. 10	גמל
את רברי הברית עשרת הדברים :	*Decas verborum. (decalogus.) Exo.* 34. 28.	דבר
עשרה זהב משקלם :	*Pōdus alicuius rei esse decem aurũ. (aureos.) Gen.* 24. 22.	זהב
עשרה חמרים וגו׳ :	*Mittere decem asinos. Gen.* 45. 23.	חמור
את עשרת הריצי החלב וגו׳ :	*Afferre decem caseorũ (caseos) &c.* 1. *Sam.* 17. 19.	חרוצים
והיו כי עשרת הימים וגו׳ :	*Decem dierũ. (dies.)* 1. *Sam.* 25. 38.	יום
ואנכי תן לך עשרת כסף לימים :	*Dare decem argenti. (argenteos.) Iud.* 17. 17.	כסף
ועשרה לחם הזה :	*Accipere decem panem. (panes.)* 1. *Sam.* 17. 18.	לחם
והחליף את משכרתי עשרת מנים :	*Mutare mercedem alicuius decade vitiũ. (decem vicibus.) Gen.* 31. 7	מנים
וישלח דוד עשרה נערים :	*Mittere decem pueros.* 1. *Sam.* 25. 5	נער
כי עשרת צמדי כרם וגו׳ :	*Decas iugerũ decem (iugera) vineæ, &c. Esa.* 5. 10.	צמד
ושרי עשלת :	*Principes decadum. (decuriones.) Exo.* 18. 21.	שר
מעשרה שליטים וגו׳ :	*Decem (multi) præsides. Eccles.* 7. 21	שליט
ולבקה עשרת שקלים :	*Decem siclorum. (sicli.) Leuit.* 27. 5.	שקל

Cæterum & in Chaldaico idiomate hoc nomen sub forma עֲשָׂרָה idem significat, quod legitur Dan. 7. 27. עשרה *Decem reges consurgent.* Radix est עשר .

עֲשָׂרָה Nomen numerale tam substantiuũ, quàm adiectiuum, fœmininum genere, quod nõ legitur in Bibliis, nisi additum alijs numeris, nam sine illis עֶשֶׂר diceres, de quo superius egimus. Decẽ. [*Dieci.*] Postponitur verò semper sic אַחַת עֶשְׂרֵה vndecim, & vndecima, & cætera. Loci aliquot obseruandi.

ובשנה האחת עשרה וגו׳ :	*Annus vndecimus.* 1. *Reg.* 6. 38.	אחת
בארבע עשרה שנה בא וגו׳ :	*Venire in quarto decimo anno. Gene.* 14. 5.	ארבע
והיו אנוש וגו׳ חמש עשרה שנה וגו׳ :	*Aliquem viuere quindecim annum. (annos) &c. Gen.* 5. 10.	חמש
חמש עשרה אמה וגו׳ :	*Quindecim cubitus, (cubiti.) &cæt. Gen.* 7. 20.	חמש
עשתי עשרה ירעות העשה אם :	*Vndecim cortinæ. Exo.* 26. 7.	עשתי
עד עשתי עשרה שנה וגו׳ :	*Vndecimus annus.* 2. *Reg.* 25. 2.	עשתי
עד תם עשתי עשרה שנה :	*Vndecimum annum perfici. Iere.* 1. 3	עשתי
בן שבע עשרה שנה היה :	*Aliquem esse filium decem (&) septem anni. (annorum.) Gen.* 37. 2	שבע
ויהי יעקב וגו׳ שבע עשרה שנה :	*Viuere septem (&) decem annũ. (annos.) Gen.* 47. 28.	שבע
ושלש עשרה שנה מרדו :	*Rebellare tertiodecimo anno. Genes.* 14. 4.	שלש
שמנה עשרה שנה לכוכדראצר :	*Annus octauus decimus. (decimus octauus.) Iere.* 32. 1.	שמנה
שש עשרה נפש :	*Sexdecim ãia. (animæ.) Gen.* 46. 18.	שש
והיו כל ימי שרת שתים עשרה שנה וגו׳ :	*Dies alicuius esse duodecim annum, (annos) &c. Gen.* 5. 8.	שתים
ושתים עשרה עינת מים	*Duodecim fontes aquæ. Exo.* 15. 27.	שתים
ושתים עשרה מצבה וגו׳ :	*Duodecim statua. (statuæ.) Exod.* 24. 4.	שתים
ואפת אים שתים עשרה חלות :	*Dudecim placentæ. Leuit.* 24. 5.	שתים
שתים עשרה אבנים וגו׳ :	*Duodecim lapides. Ios.* 4. 3.	שתים
ויחי נחר וגו׳ תשע עשרה שנה וגו׳ :	*Aliquem viuere nouem (&) decem annum (annos) &c. Gen.* 11. 25.	תשע

Radix est עשר .

ליקים שנים עשר :	*Duodecima sors.* 1. *Par.* 24. 12.	שנים
לאחר ששה עשר :	*Sextadecima sors.* 1. *Par.* 24. 14.	ששה
לתשעה עשר :	*Nona decima (decima nona) sors.* 1. *Par.* 24. 16.	תשעה

Cæterum & in Chaldaico idem nomen est, sub forma עֲשַׂר, vt Dan. 7. 7. *Et cornua* עֲשַׂר *decem erant ei.* Et cũ additione תְּרֵי עֲשַׂר cap. 4. 26. *In fine mensiũ* תְּרֵי עֲשַׂר *duodecim.*

עֶשֶׂר Nomen numerale fœmininum genere, quod additum alijs numeris dein est עֶשְׂרֵה, vt suo loco dicendum est. Decem. [*Dieci.*] Vsurpatur eleganter pro maximo numero, quòd denarius sit numerorũ singulorum terminus. Loci aliquot obseruandi.

ועשר אתנת נשאת כך וגו׳ :	*Mittere decem asinas, &cæt. Genes.* 45. 23.	עשר
וימצאם עשר ידות על כל וגו׳ :	*Decem manus. Dan.* 1. 20. *vide* יד .	יד
עשר ירעות :	*Decem cortinæ. Exo.* 36. 8.	עשר
עשר מעלות :	*Decem gradus. Esa.* 38. 8.	עשר
ואפו עשר נשים לחמכם וגו׳ :	*Decem mulieres (multas) coquere panem, &c. Leuit.* 26. 26.	עשר
זה עשר פעמים ריל מוני :	*Confundere aliquem iam decem vices. Iob* 19. 3.	עשר
ויהיו כל ימי קינן עשרה שנים וגו׳ :	*Dies alicuius esse decem annos, &c. Gen.* 5. 14.	עשר
ויחי יוסף מאה ועשר שנים :	*Viuere centum & decem annos. Gene.* 50. 22.	עשר
בן מאה ועשר שנים :	*Filius centum & decem annorum. Iud.* 2. 8.	עשר

עָשׂוֹר Nomen numerale ordinis formæ masculinæ. Decimus, qui constat numero decem. [*Decimo, che ha dieci cose.*] In scriptura sacra dicitur tantum vel de anni mense decimo, vel die mensis decimo, vel de instrumento musico, quod à decem chordis, decachordum vocant, & ex sententia loci facilè in quem sensum accipiatur agnosces. Aliquando tantum cõpræhendit totum numerum ab vno vsq; ad decem, & aliquando solum illum decimum, quod notes. [*Dieci mesi, dieci giorni, ouero il decimo giorno, decacordo.*] Loci aliquot obseruandi.

בעשור לחדש הזה וגו׳ :	*In decimo (die) mensi. (mensis.) Exo.* 12. 3.	חדש
חשב הנער אתנו ימים או עשור :	*Manere cum aliquo dies, (annum) aut decimum. (decem menses.) Gen.* 24. 55.	יום
בנבל עשור זמרו לו :	*Psallere in nablo, decachordo. Psal.* 33. 2.	נבל
עלי עשור ועלי נבל וגו׳ :	*Annunciare aliquid super decachordo, & super nablo, &c. Ps.* 92. 4.	נבל

עֶשְׂרָה Nomen numerale heteroclitum, masculinum genere, quod additum alijs numeris abijcit He עֶשֶׂר, de quo superius egimus, & in regimine vertit illud He in Thau עֶשֶׂרֶת, cum plurali fœmININO declinatione עֲשָׂרוֹת. Decem. [*Dieci.*] Ponitur nonnunquàm indeterminatè pro multis, sicut & עֶשֶׂר, ibi vide. Quãdo est in regimine, & plurali, accipitur instar substantiui, pro decade. [*Decina.*] Nomina huic adiecta modo singularia, & modo pluralia sunt, & in עֶשֶׂר. Loci aliquot obseruandi.

להכיא אחד מן העשרה :	*Afferre vnum ex decem. Neh.* 11. 1	אחד
ויכום בעת ההוא עשרת אלפים איש :	*Percutere decem millium virũ. (millia virorum.) Iud.* 1. 4.	אלף
כי עתה כמנו עשרת אלפים וגו׳ :	*Esse sicut aliquos decẽ millib* (plus.)* 2. *Sam.* 18. 4.	אלף
הלוא אנכי טוב לך מעשרת בנים :	*Esse bonum præ decem (multis) filijs.* 1. *Sam.* 1. 8.	בן

ושרשו עשרים שרת וגו׳ :	*Tres decimæ similæ, &c. Leui.* 14. 10	שלש
ועשרון סלת אחד וגו׳ :	*Decima similæ vna, &c. Leui.* 14. 21	שלש
ומנחתו שני עשרנים סלת :	*Duæ decimæ similæ, &c. Leui.* 23. 13	שלש
ועשרון עשרון סלת וגו׳ :	*Decima, decima similæ, &c. Nume.* 28. 13.	שלש
שני עשרנים יהיה החלה האחת :	*Placentam esse duas decimas. Leuit.* 24. 5.	שנים

Radix est עשר .

עֲשִׂירִית Nomẽ numerale ordinis, fœmininum genere. Decima, & decimũ, idest pars vna ex decem. [*Decima, & la decima, vna parte di dieci.*] Loci notandi.

והעמר עשירית האיפה הוא :	*Gomer est decima pars ephæ. Exod.* 16. 36.	איפה
ועשירית האיפה סלת וגו׳ :	*Decima pars ephæ similæ, &c. Nume.* 28. 5.	איפה
בשנה העשירית לצדקיהו :	*Annus decimus. Ier.* 32. 1.	שנה

Radix est עשר .

עֲשִׂירַת Require superius in עֲשָׂרָה, ex quo fit in regimine.

עשש Verbum Cal neutrum ex duplicibus, quod in Biblijs habet has voces tantum.

עششה } Præteritum.
עششו }

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erũt. Arrosus, corrosus est, tineas genuit propriè. [*Far tignuole, marcire.*] Ter solum inuenitur.

עششה מכעס עיני :	*Oculum arrodi ab (ob) indignatione.*	עין
עششה בכעס עיני נפשי ובטני :	*Oculum, animam, & ventrem corrodi in indignatione. Psal.* 31. 10.	עין
עצמי עششו :	*Ossa corrodi. Psal.* 31. 11.	עצם

Deriuatiuum huius est עש .

עשת Verbum Cal neutrum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in præterito עششו, nec absurdum ob id fuerit, & quædam alia formare iuxta regulas grammaticales, cum opus erũt, vel synonimis vtendum, quæ vide in אור . Purus, nitidus, lucidus fuit. [*Essere polito, forbito, chiaro, nitido.*] Ier. 5. 29. *Impinguati sunt,* עششו *nitida cute redditi sunt.*

Deriuatiua huius radicis sunt התעשת עשות עשת עششות : עششי

עשת Verbum Cal actiuum Chaldaicũ, quod semel legitur in Biblijs. Cogitauit. [*Pensare.*] Hebraicè חשב diceres. Ratio huius significationis ignoratur, nisi velles esse, quasi animum cogitatione, purũ & lucidum reddere. Dan. 6. 4. *Et rex* עשת *cogitauit præficere eum super vniuerso regno.*

עשות Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Politus, tersus, nitidus. [*Polito, terso, nitido, forbito.*] Ezec. 27. 19. *Ferrum* עשות *tersum,* [*acciaio*] *&cæt.*

עשת Nomen formæ masculinæ, quod semel inuenitur in scriptura sacra. Polities, nitor, candor. [*Politezza, mondezza.*] Cant. 5. 15. *Viscera eius sunt* עשת *nitor eboris.*

עשתי Nomẽ numerale generis communis, quod semper legitur constructum cum עֶשֶׂר vel עֶשְׂרֵה, & vnum, vnam denotat. [*Vno, vna.*] Ratio nominis non satis manifesta est, quamuis nonnulli putent, sic dici ex significatione Syriaca verbi עשת, ob cogitationem numerantis, quæ subit eius animum de principio numeri, qui sequit finito denario. Erit igitur עשתי plurale in regimine, cogitationes, & עשתי vel עשתי עשר cogitationes decem, hoc est numeri decem insequentis, vndecim videlicet, quod an verum sit, alij viderint.

עשירי Nomen numerale ordinis masculinum genere, sine plurali. Decimus. [*Decimo.*] Gen. 8. 5. *Aquæ verò ibant decrescentes vsque ad mensem* העשירי *decimum;* ב עשירי *in decimo in prima mẽsis, &c.* Deut. 23. 3. *Etiam ætas* עשרי *decima non veniet, &c.* Radix est עשר .

עשיריה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Decima, decem aliquid habens. [*Decima, che ha dieci.*] Esa. 6. 13. *Et adhuc in ea* עשיריה *decima erit.* Alludit ad decem reges adhuc reliquos vsque ad transmigrationem. Expende locum & omnes accuratius. Radix est עשר .

עשרים Nomen plurale numeri. Viginti. [*Venti.*] Est autem tam substantiuum, quàm adiectiuum, & nomina illi adiecta modo singularia & modo pluralia sunt, vt in sequentibus annotabis.

ליכן אחד ועשרים :	*Vna & viginti (vicesima prima) sors.* 1. *Par.* 24. 17.	אחד
כעשרים ואחד לחדש וגו׳ :	*Viginti & vna (vicesima prima) dies mensis. Agg.* 2. 2.	אחד
לאחיהו ארבעה ועשרים :	*Quatuor & viginti (vicesima quarta) sors.* 1. *Par.* 24. 18.	ארבע
ביום עשרים וארבעה וגו׳ :	*Dies viginti, & quatuor. (vicesima quarta.) Agg.* 2. 1.	ארבע
עשרים גרה יהיה השקל :	*Siclum esse viginti obolũ. (obolos.) Leuit.* 27. 25.	גרה
בעשרים בחדש וגו׳ :	*Esse in vicesima (die) in mense. Nume.* 10. 11.	חדש
ויבכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף :	*Vendere aliquid (in) viginti argentũ (argenteos.) Gen.* 37. 27.	כסף
והיו ימיו מאה ועשרים שנה	*Dies alicuius esse centum & viginti annum. Gen.* 6. 3.	מאה
בשבעה ועשרים יום לחדש וגו׳ :	*Vicesimus septimus dies mensis. Gen.* 8. 14.	שבעה
בן שרש ועשרים וגו׳ :	*Filij triũ & viginti, &c. Nu.* 33. 29	שלש
והיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף :	*Tria & viginti mille. Num.* 26. 62.	שלשה
לדליהו שלשה ועשרים :	*Tres & viginti (vicesima tertia) sors.* 1. *Par.* 24. 18.	שלשה
שמנה ועשרים באמה :	*Longitudinẽ alicuius rei esse octo & viginti in cubito. (cubitorum.) Exo.* 26. 2.	שמנה
זה עשרים שנה אנכי עמך וגו׳ :	*Esse cum aliquo iam viginti annum. (annos.) Gen.* 31. 38.	שנה
שנים ועשרים אלף איש :	*Corrumpere duo & viginti mille virum. (viros.) Iud.* 20. 21.	שנים
לגמול שנים ועשרים :	*Duo & viginti (vicesima secunda) sors.* 1. *Par.* 24. 17.	שנים
עשרים שקל ליום :	*Viginti siclus. (sicli.) Ezec.* 4. 10.	שקל
עשרים וששה אלף איש :	*Viginti & sex mille. Iud.* 20. 15.	ששה
עשרים ושתים שנה :	*Viginti & duo annus. (anni.) Iud.* 10. 1.	שתים
ויחי נחר תשע ועשרים שנה וגו׳ :	*Aliquẽ viuere nouem & viginti annum, (annos) &c. Gen.* 11. 24.	תשע

Cæterum, & in Chaldaico idiomate idem nomẽ est, verso Mem in Nun, vt assolet in ea lingua fieri, עֶשְׂרִין Dan. 6. 2. *Centum* ועשרין *& viginti.* Radix est עשר .

עשרון Nomẽ masculinum genere, & declinatione עֶשְׂרֹנִים, quamuis hoc videatur potius ex altera forma fieri. Mensuræ genus, quæ continebat decimam partem אֵיפָה Ephæ, vnam partem ex decem; decimam nos dicemus, intelligendam hoc modo. [*Lrixia stopello.*] Mensurarum nomina vide in מִשְׁוָרָה . Loci notandi.

ועשרון סלת בלול בשמן וגו׳ :	*Decima similæ permixta, &c. Exo.* 29. 40.	סלת

מֵהַבֹּקֶר וְעַד עֵת מוֹעֵד : *A mane vsque ad tempus temporis præfixi.2.Sam.24.15.* מועד

יָבֹעַת מוֹתָם וגו' : *Tempus moriendi.1.Sam.4.20.* מות

יָמֵה תָמוּת בְּלֹא עִתֶּךָ : *Mori in non tempore. (cum nondum sit tempus.) Ecclef.7.19.* מות

כִּי מָחָר כָּעֵת הַזֹּאת וגו' : *Cras secũdum tempus hoc. (vt nũc) &c.Ios.11.6.* מחר

עֵת מִלְחָמָה וְעֵת שָׁלוֹם : *Tempus belli, & tempus pacis: Ecclef.3.8.* מלחמה

שְׁאֲלוּ מִיי' מָטָר בְּעֵת מַלְקוֹשׁ *Petere pluuiam in tempore serotinę. Zac.10.1.* מלקוש

כְּעֵת מִנְחַת עָרֶב : *Tempus oblationis vespertinæ. Dan.9.22.* מנחה

תְּפַלֵּל אֵלֶיךָ לְעֵת מְצֹא : *Tempus inueniendi, &c.Ps.32.6.* מצא

לְעֵת מַרְפֵּא וְהִנֵּה בְעָתָה : *Expectare tempori (tẽpus) medicinæ, &c.Ier.14.19.* מרפא

לְעֵת מַרְפֵּה וְהִנֵּה בְעָתָה : *Expectare tempori (tempus) remissionis, &c.Ier.8.15.* מרפה

מִשְׁגָּב לָעִתּוֹת בַּצָּרָה : *Esse refugium temporibus in angustia.Psal.9.10.* משגב

כְּעֵת יֵאָמֵר לְיַעֲקֹב וגו' : *Dici secundum tempus. (in posterũ,) &c.Num.23.23.* נאמר

לֹא עֵת הֵאָסֵף הַמְּסֻכָּנוֹת : *Non esse tempus (hora) colligẽdi gregem.Gen.29.7.* נאסף

בְּלֹא עֵת נִדָּתָהּ : *Tempus elongationis mulieris. (Est quando menstrua patitur.) Leuit.15.25.* נדה

עֵת לַטַּעַת וְעֵת לַעֲקוֹר נָטוּעַ : *Tempus ad plantandum, & tempus ad euellandum. Ecclef.3.2.* נטע

מִדּוּעַ בִּשְׁדִי לֹא נִצְפְּנוּ עִתִּים וגו' : *Tempora non occultari ab omnipotente, &c.Iob 24.1.* נצפן

כִּי עֵת נְקָמָה הִיא לַיי' : *Tempus vindictæ.Ier.51.6.* נקמה

נְתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם : *Dare pluuias in suo tempore. Leuit.26.4.* נתן

נִתַּתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ וגו' : *Dare pluuiam in suo tempore. Deut.11.14.* נתן

אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן בְּעִתּוֹ : *Dare fructum suo tempore.Ps.1.3.* נתן

תִּתָּן הַיּוֹם וגו' בְּעִתֶּיךָ : *Dari in temporibus. Dan.11.6.* נתן

עֵת סְפוֹד וְעֵת רָקוֹד : *Tempus plangendi, & tempus saltãdi. Ecclef.3.4.* ספד

וְהָעִתִּים אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלָיו : *Tempora transire super aliquem. 1.Par.29.30.* עבר

בְּעֵת עֲוֹן קֵץ : *Tẽpus iniquitatis finis.Ezec.21.30.* עון

וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם : *Tempus alicuius esse in æternum. Psal.81.16.* עולם

וַתָּבֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב *Venire tempori (ad tẽpus) vesperę. Gen.8.11.* ערב

לְעֵת עֶרֶב לְעֵת צֵאת הַשֹּׁאֵבֹת : *Tempus vesperæ, tempus egrediendi haurientes.Gen.24.11.* ערב

לְעֵת עֶרֶב וְהִנֵּה בַלָּהָה : *Tempori vespertino esse cõsternationem.Esa.17.14.* ערב

וְהָיָה לְעֵת עֶרֶב יִהְיֶה אוֹר : *Tempori vespertino esse lucem. Zac.14.7.* ערב

עֹשֵׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת : *Facere iustitiam in omni tempore. Psal.106.3.* עשה

עֵת לַעֲשׂוֹת לַיי' וגו' : *Tempus ad faciendum.Ps.119.127* עשה

אֶת הַכֹּל עָשָׂה יָפֶה בְּעִתּוֹ : *Facere totum pulchrum in tempore suo. Ecclef.3.11.* עשה

בְּעֵת אָל עֵת עִם אֵלֶּה : *Venire à tempore ad tempus. (successiuo tempore.) 1. Par.9.26.* עת

מֵעֵת עַד עֵת תֹּאכְלֶנּוּ : *Edere à tempore vsque ad tempus. (Hoc est, semel in die.) Ezec.4.10* עת

מֵעֵת עַד עֵת תִּשְׁתֶּה : *Bibere à tempore vsq; ad tempus. (semel in die.) Ezec.4.11.* עת

לְעֵת פְּקֹד יי' וגו' : *Tẽpus vultus (iræ) alicuius.Ps.21.10* פקד

וְהָיָה עֵת גְּשָׁמִים : *Tempus esse himbres. [Tempo piouoso.] Esd.10.13.* גשם

דָּבָר בְּעִתּוֹ מַה טּוֹב : *Verbum (res, quicquid) in tempore suo.Pro.15.23.* דבר

וְהִנֵּה עֵתֶךָ עֵת דֹּדִים : *Tempus alicuius esse tẽpus annorũ. Ezec.16.8.* דוד

עֵת לִדְרוֹשׁ אֶת יי' : *Tempus ad inquirendum.Hos.10.12* דרש

בְּעֵת הַהִיא בְּרֵנָה וגו' : *Tempus (quo) incipiunt, &c.2.Par.20.22.* חיל

יַחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל עֵת : *Vias alicuius dolorem afferre in omni tempore. Tsal.10.5.* חיל

אֲנִי יי' בְּעִתָּהּ אָחִישֶׁנָּה : *Excitare aliquid in suo tempore.Esa.60.22.* חיש

הוּא בְּעֵת הַהוּא וגו' : *Esse in tempore illo, &c.Gen.21.22.* היה

וּכְנֵי מַמְטִיר כַּעֵת מָחָר : *Pluere sicut tempus hoc (vt nunc) cras.Exo.9.18.* המטיר

גָּלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה : *Deum celare (oculos in) temporibus in angustia.Psal 10.1.* העלים

עֵת לָלֶכֶת וְעֵת לָרְפוֹא : *Tempus ad occidendum, & tẽpus ad sanandum. Ecclef.3.3.* הלך

עֵת לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים וְעֵת לְכַנּוֹס אֲבָנִים : *Tempus ad iaciendum lapides, & tẽpus ad colligendum. Ecclef.3.5.* השליך

וְכָעֵת לֹא הִשְׁמַעְנוּ כָזֹאת : *No audire facere sicut tempus hoc. (vt nunc.) Iud.13.23.* השמיע

יָבֹא לְעִתִּים מְזֻמָּנִים : *Venire tpibus ordinatis. Esd 10.14.* זמן

לְעִתּוֹ מְזֻמָּנִים : *Afferre temporibus ordinatis.Neh.10.35.* זמן

בְּעִתִּים מְזֻמָּנוֹת : *Stare facere, &c.in temporibus ordinatis.Neh.13.32.* זמן

עֵת דֹּדִי הִגִּיעַ : *Tempus pulsationis aduenisse. Cant.2.12.* זמיר

אַל תַּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת זִקְנָה : *Tempus senectutis.Psal.71.9.* זקנה

עֵת לַחֲבוֹק וְעֵת לִרְחֹק מֵחַבֵּק : *Tempus ad amplexandum, & tempus ad elongandum se ab amplexu.Ecclef.3.5.* חבק

עֵת לְכָל חֵפֶץ תַּחַת הַשָּׁמַיִם : *Tempus esse omni voluntati. Ecclef.3.1.* חפץ

כְּמוֹ עֵת חֶרְפַּת בְּנוֹת אָרָם : *Tempus opprobrij.Ezec.16.58.* חרפה

עֵת לַחֲשׁוֹת וְעֵת לְדַבֵּר : *Tempus ad tacendum, & tempus ad loquendum.Ecclef.3.7.* חשה

בְּיָדְךָ עִתֹּתָי : *Tempora alicuius esse in manu Dei. Psal.31.10.* ידע

יוֹדְעֵי בִינָה לָעִתִּים : *Cognoscere intelligentiam temporibus.1.Par.12.33.* ידע

לַחֲכָמִים יוֹדְעֵי הָעִתִּים : *Cognoscere tempora.Est.1.13.* ידע

וְעֵת וּמִשְׁפָּט יוֹדֵעַ לֵב חָכָם : *Cor sapientis cognoscere tempus, & iudicium.Ecclef.8.5.* ידע

כִּי גַּם לֹא יֵדַע הָאָדָם אֶת עִתּוֹ וגו' : *Non cognoscere tempus suum, &c. Ecclef.9.12.* ידע

כִּי לְעֵת יוֹם בְּיוֹם יָבֹאוּ וגו' : *Venire tempori diei in die. [Vulgò ogni altro giorno.] 1.Par.12.23.* יום

וְהִי בְּעֵת יַחֵם הַצֹּאן : *Tempus calefiẽdi (ad coitum) gregẽ. Gen.31.10.* יחם

הֵיַדַעְתָּ עֵת לֶדֶת יַעֲלֵי סָלַע : *Cognoscere tempus pariẽdi capreas. Iob 39.1.* ילד

עֵת לֵדֶת וְעֵת לָמוּת : *Tempus ad nascendum, & tẽpus ad moriendum. Ecclef.3.2.* ילד

לֵכֵן יִתְּנֵם עַד עֵת יוֹלֵדָה יָלָדָה : *Dare aliquos vsque ad tempus, quo parturiens pariat.Mich.5.3.* ילד

לְעֵת צֵאת הַקֵּץ וגו' : *Tẽpus egrediẽdi reges.2.Sam.11.1* יצא

וּבְעֵת צֵאת הַקֵּץ וגו' : *Tempus egressionis finis, &c.2.Par.21.19.* יצא

הֵעֵת לִקְחַת אֶת הַכֶּסֶף וגו' : *Tempus accipiẽdi, &c.2.Reg.5.26.* לקח

לְעֵת תָּמוּט רַגְלָם : *Rependere tempori (tempore, cum) mouebitur pes.Deut.32.35.* מוט

derint. [*Vndeci.*] Vsurpatur tã adiectiuè quàm substantiuè, & viginti vicibus tantum in Biblijs inuenitur, ex quibus sequẽtes locos annotabis. Nomina adiecta modo singularia & modo pluralia sunt.

וּרְבַע עֶשְׂרֵה אַמָּה :	*Vndecim cubit' cubiti. Ezec.40.49*
בְּעֶשְׂתֵּי עָשָׂר חֹדֶשׁ :	*Vndecimus mensis.Deut.1.3.*
בַּיּוֹם עַשְׂתֵּי עָשָׂר יוֹם וגו' :	*Vndecima dies.Num.7.72.*
עַשְׂתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם :	*Vndecim cortinæ.Exo.26.7.*
לְאַחַד עָשָׂר עֶשְׂתֵּי עָשָׂר :	*Vndecima sors.1.Par.24.12.*
פָּרִים עַשְׂתֵּי עָשָׂר :	*Iuuenci vndecim.Num.29.20.*
עֵר עֶשְׂתֵּי עָשָׂרֵי שָׁנָה :	*Vndecimus annus.2.Reg.25.2.*

עַשְׂתֹּנוֹת Nomẽ plurale fęmininum, quod semel legitur in Biblijs cum affixo עַשְׂתֹּנֹתָיו. Cogitationes. [*Pensieri.*] Omnes ferè putant ex Syriaco עַשְׁתָּא deduci, de quo superius dictũ est. Vide מַחֲשָׁבָה. Psal. 146.4. *In illa die perierunt* עַשְׂתֹּנֹתָיו *cogitationes eius.*

עַשְׁתֶּרֶת Nomen fęmininum genere, & declinatione, עַשְׁתָּרוֹת עַשְׁתֹּרֹת, quod plura significat, nam primum in plurali regimine est oues femellæ sic dictæ, vt communior est sententia, per translationem à עשר Thau interposito, quòd ditẽt suos dominos lacte, lana, & agnis, quod an verum sit, alij viderint. [*Pecore.*] Deut.7.13. עַשְׁתָּרוֹת *Et oues gregis tui.* Idẽ cap.28. ver.4. & ver.18. & ver.51. nec alibi inuenitur. Secundò tam singulare quàm plurale est nomen idoli Sidoniorum, ouis fortasse figura facti, quamuis nõnulli malint, ab vrbe עַשְׁתָּרוֹת dici, de qua mox agemus, quòd forsan illic essent artifices illud facientes. Astoreth, vel Astarte; Venerem multimammiam à fęcũditate prolis quidam esse credunt. [*La Dea Astarta.*] Nouem vicibus inuenitur.

וַיָּשִׂימוּ אֶת כֵּלָיו בֵּית עַשְׁתָּרוֹת	*Domus (ædes) Astarotharum. 1.Samuel 31.10.*
אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה וגו' לְעַשְׁתֹּרֶת שִׁקּוּץ צִידֹנִים	*Salomon ædificauit excelsa Astarothæ abominationi Sidoniorum. 2. Reg.23.14.*
הֲסִירוּ וגו' וְאֶת הָעַשְׁתָּרוֹת :	*Auferre de medio Deos alienos, & Astarothas.1.Sam.7.3.*
וַיָּסִירוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וגו' וְאֶת הָעַשְׁתָּרוֹת :	*Auferre Deos alienos, & Astarothas.1.Sam.7.4.*
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַעַשְׁתֹּרֶת אֱלֹהֵי צִדֹנִים :	*Adorare Astoretam Deum Sidoniorum.1.Reg.11.33.*
וַיֵּלֶךְ שְׁלֹמֹה אַחֲרֵי עַשְׁתֹּרֶת אֱלֹהֵי צִדֹנִים :	*Salomon perrexit post Astoretham Deum Sidoniorum. 1.Reg.11.5.*
וַיַּעַבְדוּ לַבַּעַל וְלָעַשְׁתָּרוֹת :	*Seruire Baalo, & Astarothis. Iud. 2.13.*
וַיַּעַבְדוּ אֶת הַבְּעָלִים וְאֶת הָעַשְׁתָּרוֹת :	*Colere Baalos, & Astarothas. Iud. 10.4. Vide etiam 1. Sam.12.10.*

Tertio עַשְׁתָּרוֹת sub forma plurali est nomen propriũ ciuitatis & regionis circumiacentis cis Iordanem, forsitan sic dictæ ab ouiũ copia, quam prius עַשְׁתָּרוֹת קַרְנַיִם, & dein בְּעַשְׁתָּרָה appellatã fuisse iudico. Astaroth. [*Astarota.*] Hæc ditionis Ogi regis Basan datur dimidiæ tribui Manasses, & postea Leuitis ad habitandum conceditur. Deut.1.4. *Et Ogũ regẽ Basan, qui habitabat* בְּעַשְׁתָּרוֹת *in Astarotha in Edrei.* Ios.9.10. *Et Ogo regi Basan, qui erat* בְּעַשְׁתָּרוֹת *in Astarotha.* Et 13.12. *Vniuersum regnum Ogi in Basan, qui regnabat* בְּעַשְׁתָּרוֹת *in Astarotha, & in Edrei.* Et ver.31. *Dimidiumq; Galaad,* וְעַשְׁתָּרוֹת *& Astarothã, & Edrei ciuitates Ogi, &c.* 1.Par.6.70. וְאֶת עַשְׁתָּרוֹת *Et Astarothã cũ suburbijs eius.* Confer locos accuratius.

Deriuatiua huius sunt בְּעַשְׁתָּרָה עַשְׁתָּרְתִּי עַשְׁתָּרֹת קַרְנַיִם.

עַשְׁתָּרְתִּי Nomen gentile masculinum genere. Asterites, qui ex Astarotha est. [*Huomo d'Astarotha.*] 1.Par.11.44. *Vsias* הָעַשְׁתְּרָתִי *Asterites.* Radix est עשתרת.

עַשְׁתֹּרֶת קַרְנַיִם Nomen proprium ciuitatis antiquissimæ, quam eãdem cum עַשְׁתָּרוֹת superiori esse crederem. Asteroth carnaim. [*Asterota de corni.*] Fortasis nomẽ trahit à gregis cornuti copia: & quidam putant, eam esse ciuitatem, quæ à Plinio lib.5.cap.20. Carne nominatur. Hic olim gigantes à Cedarlaomero rege ad internicionẽ cęsi sunt. Gen.14.5. *Et percusserunt gigantes* בְּעַשְׁתֹּרֹת קַרְנַיִם *in Astarota carnaim, &c.* Compositum est ex עשתרות & קרן.

עַשְׁתּוֹת Nomen formæ fęmininæ, de cuius lectione & significatione dubitatur, nam quidam legunt עַשְׁתִּית singulare, quidam verò עַשְׁתּוֹת plurale. Nonnulli ex Syriaco עַשְׁתָּא deriuari putant, & cogitationes interpretantur. [*Pensieri.*] Mihi ex genuina radicis עשת significatione, potius est puritas, nitor, luciditas. [*Nitidezza, chiarezza.*] Legitur semel Iob 12.5. *Lãpas contempta* לְעַשְׁתִּית *nitori (ad prælucendum) pacifici parati ad nutationes pedis.* Hoc est, vana affertis argumenta, vt me consolemini, non aliter ac si iamiam ruenti ob tenebras face extincta vel minimæ saltem lucis præluceretis. Locus difficilis illustrandus.

ע ת

עֵת Lege radices עוה עתת, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

עֵת Nomen fęmininum genere cum nominibus adiectiuis, & masculinum cũ verbis, vel certè masculinum semper, & cum nominibus est in statu cõstructo, cum duplici plurali, sed masculinum forma est cõmune genere, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עֵת עִתּוֹת עִתִּי עִתְּךָ עִתֶּךָ עִתָּהּ עִתָּם עִתָּם. Tẽpus. [*Tempo.*] Vide זמן & כעת. Radix aliquibus est propria, alijs עות, alijs עתה Chaldaica, mihi verò עתת, quo loci alia deriuata videas. Efficit varias dicendi formulas elegantiarũ plenas, quorũ aliquot in sequentibus annotabis.

בְּכָל עֵת אֹהֵב הָרֵעַ :	*Amare in omni tempore. Pro.17.17*
עֵת לֶאֱהֹב וְעֵת לִשְׂנֹא :	*Tempus ad amandum, & tempus ad odiendum. Ecclef.3.8.* (35.5
בְּעֵת אֵידָם וגו' :	*Tẽpus calamitatis alicui', &c. Ezec.*
לְעֵת הָאֹכֶל גְּשִׁי הֵנָּה :	*Tempus cibi. (edendi.) Ruth.2.14.*
שְׁרוּךְ בְּעֵת תֹּאכֵלוּ :	*Edere in tempore. Ecclef.10.17.*
וְהִיה אֱמוּנַת עִתֶּיךָ חֹסֶן וגו'	*Firmitas temporum, &c. Esa.33.6.*
בְּעֵת אַפְּךָ עֲשֵׂה בָהֶם :	*Facere in aliquos in tempore nasi. (furoris.) Ier.18.23.*
כְּעֵת תֶּאֱשַׁמוּ :	*Pęnitere (vel peccare) secundum tẽpus. (pro tempore.) Iud.21.22.*
וְאֶל יָבֹא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ	*Non venire in omni tempore ad sanctuarium. Leuit.16.2.*
וַיְהִי לְעֵת בוֹא הַשֶּׁמֶשׁ :	*Tempus veniẽdi (occumbendi) solis. Ios.10.27.*
עֵד עֵת בֹּא דְבָרוֹ :	*Tempus veniendi verbum alicuius. Psal.105.19,*
וְקָרוֹב לָבוֹא עִתָּהּ :	*Proximum esse ad veniendum tẽpus alicuius. Esa.13.22.*
בֹּא הָעֵת וגו' :	*Tempus venire. Ezec.7.7.*
כִּטְחוּ בוֹ בְּכָל עֵת עָם :	*Fidere in Deo in omni tpe. Ps.62.9.*
עֵת לִבְכּוֹת וְעֵת לִשְׂחוֹק :	*Tempus ad flendum, & tempus ad ridendum. Ecclef.3.4.*
עֵת לְבַקֵּשׁ וְעֵת לְאַבֵּד :	*Tempus ad quærendum, & tempus ad perdendum. Ecclef.3.6.*
אֲבָרְכָה אֶת יי' בְּכָל עֵת :	*Benedicere Dominum in omni tempore. Psal.34.2.*

עקפ	בְּעֵת קֻקְדָּתָם יִכָּשְׁלוּ אָמַר יי׳	*Impingi (in) tempore visitationis. Ier.8.12.*
ערן	עֵת לִפְרוֹק וְעֵת לִבְשֹׁת :	*Tempus ad diruẽdum, & tempus ad ædificandum. Eccles.3.3.*
עקיס	וּתְרוּעָה בְּעֵת צָהֳרָיִם :	*Audire iubilationem in tempore meridiei. Ier.20.16.*
עוץ	וּבְצוּק הָעִתִּים :	*Tempora esse in angustia. Dan.9.26*
עכ	אֲשֶׁר חָשַׂכְתִּי לְעֵת צָר :	*Tempus angustiæ. Iob 38.23.*
ערס	אָף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה :	*Esse salutem in tempore angustiæ. Esa.33.2.*
ערס	מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה :	*Saluator in tempore angustiæ. Iere. 14. 8.*
קכץ	בְּעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם :	*Tempus congregandi. Soph.3.20.*
קעע	אֲשֶׁר קִמְּטוּ וְלֹא עֵת :	*Corrugari & non(esse) tempus. (ante tempus.) Iob.22.16.*
קץ	וּלְקֵץ הָעִתִּים שָׁנִים וגו׳ :	*Venire fini(in finem) temporũ, &c. Dan.11.13.*
קץ	עַד עֵת קֵץ וגו׳ :	*Tempus finis. Dan. 11.35.*
קציר	וְתֹפֵשׂ מַגַּל בְּעֵת קָצִיר :	*Tempus messis. Ier.50.16.*
קרא	בְּעֵת קְרָאִם אֵלַי וגו׳ :	*Tempus clamandi, &c. Iere.11.14.*
קרס	כִּי עֵת וָפֶגַע יִקְרֶה אֶת כֻּלָּם :	*Tẽpus & occursum accidere omnibus. Eccles.9. 11.*
קרע	עֵת לִקְרוֹעַ וְעֵת לִתְפּוֹר :	*Tempus ad discindẽdum, & tempus ad consuendum, Eccles. 3.7.*
רכב	עֵת דָּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבוּ :	*Tempus, quo triticum & mustum augentur. Psal.4.8.*
רכב	רַבּוֹת עִתִּים :	*Multa tempora. Neh.9.28.*
רוע	לֹא יֵבוֹשׁוּ בְּעֵת רָעָה :	*Non confundi in tempore mali. Ps. 37. 19.*
רוע	וּבְעֵת רַעֲתָם יֹאמְרוּ וגו׳ :	*Dicere in tempore mali tui, &c. Iere.2. 26.*
רוע	כִּי עֵת הָרָעָה הִיא :	*Tempus esse tẽpus mali. Amos 5.13*
רחק	וּלְעִתִּים רְחוֹקוֹת הוּא נִבָּא :	*Prophetare temporibus longinquis, Ezec.12.27.*
רצון	בְּעֵת רָצוֹן עֲנִיתִיךָ :	*Respondere in tempore complacẽtiæ, Esa.49.8.*
שוב	שׁוֹב אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה :	*Reuerti vt tempus, (nunc) viua, &c. Gen.18.10.*
שמר	עֵת לִשְׁמוֹר וְעֵת לְהַשְׁלִיךְ :	*Tempus ad seruãdum, & tempus ad proijciendum. Eccles.3.6.*
שמר	שִׁמְרוּ אֶת עֵת בֹּאֲנָה :	*Obseruare tempus veniendi. Ier.8.7*
תשובה	וְיִהִי לְעֵת תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה וגו׳ :	*Tempus reuersionis anni. 1.Paralip. 20. 1.*

עִתִּי Require paulò inferius, suo loco proprio.

עִתַּת Duplicatum habetur inferius, suo loco proprio.

עָתַד Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, quod semel legitur in Biblijs in imperatiuo עַתְּדָה, nec aliud ex eo facilè formarem, sed potius vterer synonimis, quæ vide in radice כון. Parauit, præparauit. [*Parecchiare, preparare.*] Pro.24.27. *Dispone foris opus tuum, וְעַתְּדָה & præpara illud in agro tibi.*

Deriuatiua huius sunt התעתד עָתִיד עִתִּידִים or עֲתִידִים.

עָתִיד Nomen masculinum genere, cũ duplici plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs עָתִיד עִתִּידִים עִתִּדוֹת עִתִּדֵיהֶם. Paratus, præparatus. [*Pronto, parecchiato.*] Aliquãdo scribitur cum Vau, ac si esset Pahul עתוד, sed constanter legitur ab Hebræis hodiernis ex Masara cum Iod. Fortassis est Iod protractũ ob aliquod mysterium. Sex vicibus tantum inuenitur.

סיס	וְלִהְיוֹת הַיְהוּדִים עֲתִידִים לִיוֹם הַזֶּה :	*Esse paratum alicui diei. Est.8.13.*
חוש	וְחָשׁ עֲתִדוֹת לָמוֹ :	*Parata alicui esse excitationẽ. Deut. 32.35. Vide tamen* חנש.
	לִהְיוֹת עֲתִדִים לַיּוֹם הַזֶּה :	*Aliquos esse paratos alicui diei. Est. 3.14.*
מלך	כְּמֶלֶךְ עָתִיד לַכִּידוֹר :	*Rex paratus prælio. Iob.15.24.*
עורר	הַעֲתִידִים עֹרֵר לִוְיָתָן :	*Aliquos esse paratos excitare Leuiathan. Iob.3.8.*
פוש	וְעִתֻּדֹתֵיהֶם שׁוּשִׁתִּי :	*Diripere parata alicuius. Esa.10.13*

Cæterum & in Chaldaico idiomate hoc nomen idẽ significat, quod legitur in plurali עֲתִידִין. Daniel.3.14. *Nunc si estis עֲתִידִין parati, &c.*

עַתּוּדִים / עַתִּדִים Nomen plurale masculinum, & in regimine עַתּוּדֵי. Capri, hirci maiores, vel certè veruecces, vt ego potius crederẽ, sic dicti forsitan, quòd semper parati sint, capris, & ouibus incubare. [*Becchi, becconi, mõtoni.*] Hinc etiam transfertur eleganter ad duces & gubernatores populi; quòd illi sint id, quod capris hirci in tutelã, vel quòd parati esse debeant in eorum gubernationem. Viginti & nouem vicibus inuenitur, ex quibus sequentes annotabis.

	כְּאֵילִים עִם עַתּוּדִים :	*Deducere ad iugulandum tanquàm arietes cum hircis. (& hircos.) Ier.51.40.*
	לְאֵילִים וְלַעֲתוּדִים :	*Iudicare inter pecus & pecus, arietibus & hircis. Ezec.34.17.*
	אֵילִים כָּרִים וַעֲתוּדִים פָּרִים מְרִיאֵי בָשָׁן כֻּלָּם :	*Aliquos esse arietes, agnos, & hircos, &c. Ezec.39.18.*
	כָּל עַתּוּדֵי אֶרֶץ וגו׳ :	*Hirci (duces) terræ, &c. Esa.14.9.*
	דַּם עַתּוּדִים אֶשְׁתֶּה :	*Bibere sanguinem hircorũ. Ps.50.13*
	רַב פָּרִים וְכָבָשִׂים וַעֲתוּדִים וגו׳ :	*Nolle sanguinem hircorum, etc. Esa. 1. 11.*
	חֶרֶב כָּרִים וַעֲתוּדִים :	*Gladium impinguari ex sanguine hircorum. Esa.34.6.*
	וּמְחִיר שָׂדֶה עַתּוּדִים :	*Hirci precium agri. Pro.27.26.*
מכלא	כִּמְכֹל אַתֵּיקֵי עַתּוּדִים :	*Capere hircos de caula. Psal.50.9.*
סחר	בְּכָסִים וְאֵילִים וַעֲתוּדִים בָּם סֹחֲרֵיךָ :	*Arabes esse mercatores ĩ agnis, arietibus, & hircis. Ezec.27.21.*
עלה	וְהִנֵּה הָעַתֻּדִים הַעֹלִים עַל הַצֹּאן :	*Hircos ascendere super grege. Genes. 31. 10.*
עשה	אֶעֱשֶׂה בָקָר עִם עַתּוּדִים סֶלָה :	*Facere (sacrificare) boues cũ hircis. Psal.66.15.*
פקד	וְעַל הָעַתּוּדִים אֶפְקוֹד :	*Visitare super hircis. Zac.10.3.*
נגח	וְהָיוּ כָעַתּוּדִים לִפְנֵי צֹאן :	*Esse sicut hircos ante gregem. Iere. 50. 8.*

Radix est עתד.

עַתָּה Aduerbium temporis præsentis, vel mox venturi. Nunc, quasi hoc tempus, vel in hoc tempore diceres. [*Hora, mò, mò.*] Gen.3.23. וְעַתָּה *Et nũc ne extendat manum.* Et 32.5. *Et moram traxi* עַד עַתָּה *vsq; nũc.* (*hactenus.*) Et 44.10. *Etiam* עַתָּה *nunc secundum verba vestra, &c.* Et 46.34. *A iuuentute nostra* וְעַד עַתָּה *& vsque nunc.* Exo.6.1. עַתָּה *Nũc videbis.* Ios.14.11. *Sicut vis mea tunc, & sicut vis mea* עַתָּה *nunc.* Hoc est, easdem vires habeo. Ruth.2.7. *Et stetit ex tunc mane* וְעַד עַתָּה *& vsq; nũc.* 1.Reg.14.14. *Et quid?* גַּם עַתָּה *etiam nunc.* Et 17.24. עַתָּה זֶה *Nunc istud [mò mò] cognoui, &c.* Sic 2.Reg.5.22. *Ecce* עַתָּה זֶה *nunc istud [adesso, adesso] venerunt ad me duo iuuenes.* Psal.113.2. מֵעַתָּה *Ex nunc, & vsque in sæculum.* Radix est eadem cum עת.

עַתָּה קַצִּין Nomen proprium loci, qui olim tribus Zabulonię limes erat. Itah cazin. [*Ita cassino.*] Ios.19.13. *Et illinc transibat ad orientem recta ad Gitam hephoram,* עַתָּה קָצִין *(& ad) Itam Cazinũ, &c.* Cõpositũ est ex עַתָּה (cuius radix est eadẽ cũ עת) & קצין.

עִתִּי Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs. Tẽpestiuus, opportunus, solitus ego dicerem, quasi omni tempore agens. [*Consueto, assuefatto, solito.*] Leuit. 16.21. *Et mittet per manum viri* עִתִּי *tempestiui in desertum.* Radix est eadem cum עת.

עוֹתִי / עוּתִי Require superius in ע ante ו, suo loco proprio.

עִתַּי Nomen proprium filij regis Roboami. Atai. [*Ataio.*] 2.Par.11.20. וְאֵת עַתַּי *Et Ataium.*

Fuit alter Ataias ex tribu Iudæ. 1.Par.2.34. *Et genuit ei* אֶת עַתַּי *Ataium.*

Alter ex Gad fortissimus. 1.Paral.12.11. עַתַּי *Ataius sextus.* Radix forsitan est eadem cum עת.

עַתַּיָּה Nomen proprium viri ex tribu Iudæ. Athaiah. [*Ataia.*] Neh.11.4. עַתָּיָה *Ataias filij Vsię.*

עַתָּךְ Nomen proprium loci, cuius ciuibus Dauid misit munera de spolijs inimicorũ. Athach. [*Ataco.*] 1.Sam.30.30. *Et his, qui sunt* בַּעֲתָךְ *in Athaco.*

עַתְלַי Nomen proprium viri, qui vxori alienigenæ libellum repudij tradidit. Athlai. [*Atelaio.*] Esd.10.27. עַתְלַי *Athlaius.* Ex hac radice עתל forsitã deriuantur etiam sequentia עַתַּלְיָה & עֲתַלְיָהוּ.

עַתַּלְיָה Nomẽ proprium patris vnius ex his, qui ex captiuitate Babylonica reuersi sunt. Athaliah. [*Atalia.*] Esd.8.7. *Esaias filius* עַתַּלְיָה *Ataliæ.*

Fuit alter Atalias ex nepotibus Beniamin. 1. Par.8. 26. וַעֲתַלְיָה *Et Atalias.*

Est insuper nomen reginæ, quæ & עֲתַלְיָהוּ dicebatur. 2.Reg.11.1. וַעֲתַלְיָה *Et Atalias mater Achaziæ, &c.* Ibi vide totam historiam, quo loci tandem interficitur. Cõpositum est ex עתל & יה.

עֲתַלְיָהוּ Nomen proprium reginæ matris Achaziæ, quæ & עַתַּלְיָה dicebat, ibi vide. Athaliahu. [*Atalia.*] 2. Reg.8.26. *Et nomen matris eius* עֲתַלְיָהוּ *Atalias filia Omri regis Israel.* Compositum est ex עתל, & יה & הוא.

עִתָּם Hinc deriuatur נעתם, de quo suo loco in נ ante ע dictum est.

עָתְנִי Nomẽ proprium Leuitæ ostiarij. Othni. [*Otnio, onero Otone.*] 1.Par.26.7. עָתְנִי *Othnius.*

Deriuatiuum huius est עָתְנִיאֵל sequens.

עָתְנִיאֵל Nomen proprium viri fratris Calebi, & eiusdem generi. Othniel. [*Otinelo.*] Ios. 15.17. *Et cepit eam* עָתְנִיאֵל *Othniel filius Cenazi, &c.* Ibi vide omnia. Sic Iud.1.13. vbi eadem recensentur. 1.Paral. 4.13. *Filij verò Cenazi fuerunt* עָתְנִיאֵל *Othniel, &c.* Hic fuit primus iudex Israelis post Iosuam. Iud.3.9. *Et saluauit eos cum (per)* עָתְנִיאֵל *Othnicle filio Cenazi, &c.* 1.Paral. 27.15. *Heldaius Hetophateus* לְעָתְנִיאֵל *Othnieli.* Nota locum. Compositum est ex superiori & איל.

עָתַק Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

עָתְקָה / עָתְקוּ } Præteritum.

עָתֹק / עָתֵק / עָתִיק } Nomina Toar masculina

יַעְתֹּק Futurum.

Cætera, si opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, exceptis participijs, quorum vices supplent nomina Toar. Habet autem duas significationes, verum vtra prior, & qua ratione altera dicatur, incertũ est. Ego, si coniectare licet, arbitror primum esse transferri, amoueri, & tunc construitur cũ ꝓpositione Mem. [*Essere trasportato, leuato dal suo luogo.*] Hinc per translationem eleganter est, adaugeri, multiplicari, crassum, durum euadere, quòd crassiora difficilius amoueantur loco, vel certè, quòd augendo quodam modo loco trãsferantur, dum maiorem occupant. Si quis meliora habet, in medium proferat. [*Diuenire grosso, & duro, copioso, in quantità.*] Nomina Toar tam adiectiua quàm substantiua sunt. Crassus, durus, magnus, durum. [*Grosso, duro, cosa grossa, & dura.* Inuenit̃ in sequentibus tm̃modo.

נבר	עָתְקוּ גַּם גְּבֹרוּ חָיִל :	*Iniustos viuere, crassos euadere, roborari diuitijs. Iob.21.7.*
דכר	הַדַּבְּרוֹת עַל צַדִּיק עָתָק :	*Labia loqui sup iusto durũ. Ps.31.19.*
דכר	תְּדַבְּרוּ בְצַוָּאר עָתָק :	*Loqui in collo durum. (vel duro.) Psal.75.6.*
דכר	יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק :	*Eructare, loqui durum. Psal.94.4.*
סון	הוֹן עָתָק וּצְדָקָה :	*Substantia crassa. (magna, copiosa.) Pro.8.18.*
יצא	יֵצֵא עָתָק מִפִּיכֶם :	*Durum egredi ex ore. 1.Sam.2.3.*
מכסה	וְלִמְכִסֶּה עָתִיק :	*Operimentum crassum. [Pieno, abondante.] Esa.23.18.* (14.
נור	וְצוּר יַעְתֵּק מִמְּקוֹמוֹ :	*Petrã trãsferri de suo loco. Iob 14.*
נור	וַיַּעְתֵּק צוּר מִמְּקוֹמוֹ :	*Petram transferri de loco suo. Iob 18. 4.*
נדר	עָתְקָה כְּכָל צוֹרְרָי :	*Oculum crassum euadere in aduersarios. Sic vulgò, [Far tanto d'occhio.] Psal.6. 8.*

Deriuatiua huius sunt העתיק עַתִּיק.

עַתִּיק Nomen Syriacum masculinum genere, sine plurali. Crassus, durus, fortis. [*Grosso, duro, copioso.*] Dan.7.9. וְעַתִּיק *Et crassus dierum sedit.* Et ver. 13: *Et vsque ad* עַתִּיק *crassum dierum peruenit.* Syriacus loquendi tropus, quo senior ob copiam annorum describitur. Cæterum significatio huius est Hebraica, cuius plurale tantũ inuenitur in Biblijs עַתִּיקִים, & in regimine, עַתִּיקֵי, in altera significatione transferendi. Translati, amoti. [*Trasportati.*] 1.Par.4.22. *Et verba* עַתִּיקִים *trasiata.* Theologiam abstrusiorem denotat, quæ oretenus tantũ tradebatur. Nota locum & omnes accuratius. Esa.28.9. עַתִּיקֵי *Translatos (auulsos) ab vberibus.* Est autem in regimine, quamuis sequatur Mem præpositio, nam sensum respicit, quod & alibi fieri sæpius obseruauimus.

עָתַר Verbum Cal actiuum, perfectum, quod in Biblijs legitur tantum in futuro, יֶעְתַּר, cætera ex Hiphil poteris desumere, cum opus erunt. Orauit, preces fudit, propriè maximis precibus contendit, efflagitauit, sic dictum eleganter per translationem à copia & multitudine, quæ est radicis primaria significatio. Nos verbo supplicandi interpretabimur. [*Pregare caldamente, con grande instanza, multiplicare nell'orare, supplicare.*] Vide הִתְפַּלֵּל. Construitur cum præpositionibus אֶל, & quinque vicibus tantum inuenitur.

עלוס	יַעְתֵּר אֶל אֱלוֹהַּ וַיִּרְצֵהוּ :	*Supplicare ad Deũ, &c. Iob 33.26.*
יסוס	וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַיי׳ וגו׳ :	*Supplicare Domino, &c. Gen.25.21*
יסוס	וַיֶּעְתַּר אֶל יי׳ :	*Supplicare ad Dominum. Exo.8.30. & 10.18.*
יכוס	וַיֶּעְתַּר מָנוֹחַ אֶל יי׳ וַיֹּאמַר וגו׳ :	*Supplicare ad Dominum, & dicere. Iud.13. 8.*

Deriuatiua huius radicis sunt העתיר נֶעְתָּר or נעתר עָתַר עָתְרִי עָתֶרֶת :

עֹתֶר Nomẽ masculinum genere, quod semel inuenitur in Biblijs in statu constructo עֹתַר. Densitas, grossities, copia. [*Densità, grossezza, copia.*] Ezec. 8.11. וְעֹתַר *Et densitas (copia) nubis suffitus ascendebat.*

עֶתֶר Nomẽ proprium ciuitatis in plano sitæ in Iudæ tribu, quam nihilominus Simeonis tribus incolebat. Ether. [*Etra.*] Ios.15.42. וְעֶתֶר *Et Ether.* Et

19.7. וְעָתֶר *Et Ether.* Vana forsitan est quorundam opinio, qui putant, hãc esse תכן, de quo suo loco dicemus.

עֲתָרַי Nomen proprium mulieris. Atharai. [*Atara ia.*] Soph. 3.10. *Trans flumina Aethiopiæ* עֲתָרַי *Ataraia fili Phuzai, &c.* Verba nouo modo efficta satis ornatè à Propheta, quibus dispersionem Israeliticam describit, quæ sola oratione deberet inniti. Expende locum accuratius. Radix est עתר.

עֲתֶרֶת Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Densitas, grossities, copia, multitudo. [*Dẽsità, grossezza, copia, abbõdãza.*] Ier. 33.5. *Et reuelabo eis* עֲתֶרֶת *copiã pacis, & veritatis.* Radix est עתר.

עתת Verbum Cal actiuum, ex duplicibus, quod semel legitur in infinitiuo לְעוּת cum Vau Surec loco Holem, nec aliud ex eo facilè formarem. Oportuno tempore dedit, vel certè potius, tempori aptauit, præparauit, eleganter siquidem effictum est à nomine עֵת. [*Dare in tempo, ouero parecchiare, far stare à tempo, pronto.*] Esa. 50.4. *Vt sciam* לָעוּת *opportuno tempore tradere lasso verbum.* Vel *vt sciam præparare fessum verbo.* Expende locum & omnes accuratius.

Ex hac radice mihi emanant, עֵת עַתָּה עִתָּה קָצִין עִתִּי עַתִּי de quibus suis locis dictum est.

עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצֶדֶק בַּל־תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃

פִּי־פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃

HVIVS consonantis sonus impeditus & obscurus omnino esset, sicut & ipsius Beth, (sunt enim ambæ labiorum literæ, & eiusdem ferè soni:) si vocalis auxilio priuaretur, à qua diducuntur labia, vt spiritus exire valeat, quę antea huius prolatione compressa fuerũt. Duplicem habet potestatem soni, & characteris figuram, nam cum Dages valet per Latinum, & sine eo F vel ph aspiratum, & ab Hebræis פֵּה Pe, aut פֶּה Phe dicitur, cuius nominis interpretationẽ suo loco dicemus. פ recuruum scribitur in omni dictionis loco, præterquàm in fine, nam tunc eius vices supplet ף extensum, quod nunquàm Dages patitur. Radicalis consonans semper est, & in Syriaco idiomate eadem potestate. פ figura in numeris octoginta refert, ף verò octingentos. Legas insuper radices אפה יפה פה, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum hac sola radicali.

פ א

פַּא Lege radicem פאה, & obserua, quando remanet in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

פָּא Aduerbium loci, idem cum פֹּה, quod semel legitur in Biblijs. Hic. [*Qui, quiui, in questo luogo.*] Iob 38.11. וּפֹא *Et hic ponet in elatione fructus tuos.* Radix mihi est פו.

פֵּאָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, quæ sunt in Biblijs פֵּאָה פֵּאַת פֵּאוֹת פֵּאָתַי. Angulus, latus, vniuscuiusq; rei extremitas. [*Angolo, cantone, banda, estremità.*] Ratio significationis ignoratur, quamuis non desint, qui conentur ad פנה reducere, quasi aliò se vertens. Loci aliquot obseruandi.

לחתי	לַפֵּאָה הָאֶחָת׃	*Angulus vnus. Exo.27.9.*
אכל	וְתֹאכַל פֵּאַת מוֹאָב׃	*Ignem vorare angulos alicuius. Ier.* 48.44.
ארבע	עַל אַרְבַּע הַפֵּאוֹת וגו׳׃	*Quatuor anguli mensæ. Exo.25.25.*
דרך	פֵּאַת דֶּרֶךְ הַיָּם׃	*Angulus viæ maris. Ezec.41.12.*
זקן	וְלֹא תַשְׁחִית אֶת פֵּאַת זְקָנֶךָ׃	*Non corrumpere angulum barbæ. Leuit.19.27.*
זקן	וּפֵאַת זְקָנְךָ לֹא יְגַלֵּחוּ׃	*Non tendere angulum barbæ. Leuit.21.5.*
חלק	וְיַחְלְקֵם לַפֵּאָה׃	*Diuidere aliquos angulo. (in angulos.) Neh.9.22.*
ים	לִפְאַת יָם וגו׳׃	*Angulus maris. (occidentis.) Exo.27.12.*
מחץ	וּמָחַץ פַּאֲתֵי מוֹאָב׃	*Sauciare angulos alicuius. Plurale cum duplici signo. Num.24.18.*
שחת	בִּפְאַת מִטָּה וגו׳׃	*Angulus lecti. Amos 3.12.*
נגב	לִפְאַת נֶגְבָּה תֵימָנָה׃	*Angulus austri meridiei. Exo.26.18*
נגב	לִפְאַת נֶגֶב תֵּימָנָה׃	*Angulus austri meridiei. Exo.27.9.*
פנים	וְאִם מִפְּאַת פָּנָיו יִמָּרֵט׃	*Depilari ab angulo faciei. Leui.13.41*
צפון	לִפְאַת צָפוֹן וגו׳׃	*Angulus aquilonis. Exo.26.20.*
קדם	לִפְאַת קָדְמָה מִזְרָחָה וגו׳׃	*Angulis oriẽtis oriẽtis. Exo.27.13*
קדים	וּפֵאַת קָדִים וגו׳׃	*Angulus orientis. Ezec.47.18.*
קדים	פֵּאַת קָדִים הַיָּם וגו׳׃	*Angulus subsolani maris. Ezec.48.1*
קצין	וְעַל כָּל קְצוֹתֵי פֵּאָה׃	*Abscisi angulo. Ier.9.26.*
לחם	וְלֹא תַקִּפוּ פֵּאַת רֹאשְׁכֶם׃	*Non circundare angulum capitis. Leuit.19.27.*
פרס	לֹא תְכַלֶּה פֵּאַת שָׂדְךָ לִקְצֹר׃	*Non finire angulum agri ad metendum. Leuit.19.9.*
קדמן	וְאֵת פֵּאַת תֵּימָנָה נֶגְבָּה׃	*Angulus meridiei austri. Eze.47.19*

Deriuatiua huius sunt הַפֵּאָה פוּאָה.

פּוּאָה Nomẽ propriũ viri ex Issacharis tribu. Phuah. [*Fouio.*] Iud.9.58. *Tolas filius* פּוּאָה *Phuæ.* Fuit alter Phuas Issacharis filius. 1. Paral. 7.1. *Tolas* וּפוּאָה *& Phuas Iascib, & Simeron, quatuor.* Confer locos. Hic dicebatur etiam פוּה de quo suo loco.

פָּאַר Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

פֵּאֲרָךְ	Præteritum.
אֶפְאַר תִּפְאַר יְפָאֵר	Futurum.
לְפָאֵר	Infinitiuus.

Cætera, quæ desunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Ornauit, decorauit. [*Gloriare, far bello, glorioso, polire.*] Inuenitur solum in sequentibus.

אחר	כִּי תַחְכֹּט זֵיתֶךָ לֹא תְפָאֵר אַחֲרֶיךָ׃	*Non decorare post te, cum excutis oleam. Deut.24.20. Hebraismus elegans*
כית	לְפָאֵר אֶת בֵּית יי׳ וגו׳׃	*Decorare domum Domini. Esd.7.27*
כית	וּבֵית תִּפְאַרְתִּי אֲפָאֵר׃	*Deum decorare domum decoris sui. Esa.60.7.*
מקום	לְפָאֵר מְקוֹם מִקְדָּשִׁי׃	*Decorare locum sanctuarij Dei. Esa.* 60.13.
עמו	יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה׃	*Decorare mites in salute. Ps.149.4*
קדש	וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פֵאֲרֶךָ׃	*Sanctum Israelis decorare aliquem. Esa.55.5. & 60.9.*

Deriuatiua huius sunt הִתְפָּאֵר פְּאֵר פְּאֵרָה פָּאֵרָן פְּאֵרוּר תִּפְאֹרֶת תִּפְאֶרֶת׃

פְּאֵר Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs פְּאַר פְּאָרִים פְּאָרִי פְּאָרְךָ פְּאָרְכֶם. Decor, ornatus, ornamẽtum. Hinc eleganter dicitur de tegmine capitis, Tiara, vel quiduis aliud, quod est ornamentum homini. [*Bellezza, capello, beretta, mitra.*] Inuenitur forsitan solum in sequẽtibus.

תכש	פְּאֵרְךָ חֲבוּשׁ עָלֶיךָ׃	*Ligare decorem tuum super te. Ezec.* 24.17.
כהן	כְּחָתָן יְכַהֵן פְּאֵר׃	*Sponsum seruire (studere) decori. Esa.61.10.*
מנכש	וְאֵת פְּאֵרֵי הַמִּגְבָּעוֹת שֵׁשׁ׃	*Ornatus mitrarum. Exo.39.28.*
כתן	לָתֵת לָהֶם פְּאֵר תַּחַת אֵפֶר׃	*Dare decorem pro cinere. Elegãs vocum paronomosia. Esa.61.3.*
פסתים	פְּאֵרֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל רֹאשָׁם	*Ornatus lini esse super capite. Ezec.* 44.18.
נעדות	הַפְּאֵרִים וְהַצְּעָדוֹת וגו׳׃	*Remouere ornatus, & armillas, &c. Esa.3.20.*
רקם	וּפְאֵרְכֶם עַל רֹאשֵׁיכֶם׃	*Ornatus esse sup capite. Ezec.24.24*

פְּאֵרָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, suscipiens affixa, nec non aliquando habens Aleph transpositum post Resc, quæ omnia sunt in Biblijs פְּאֵרָה פְּאֵרָתִי אוֹ פְּאֵרָתִי. Frons, ramus, sic dictus eleganter, quasi arboris gloria decorvè, quãuis nonnulli etiam ad פרה conentur illud reducere, quod non placet. [*Frasca, ramo.*] Vide סְעִיף. Septem vicibus tantum inuenitur.

ארך	וְתִאֲרַכְנָה פְּאֹרֹתָיו׃	*Frondes prolongari. Ezec.31.5.*
סיס	וַעֲרָמִנִים לֹא הָיוּ כְפֹאֲרֹתָיו׃	*Castaneas nõ esse sicut frondes cedri. Ezec.31.8.*
חיה	וְאֶל פֹּאֲרֹתָיו הָיוּ כָל חַיַּת הַשָּׂדֶה׃	*Animalia esse ad (super) frondes alicuius. Ezec.31.13.*
ילד	וְתַחַת פֹּאֲרֹתָיו יָלְדוּ כָל חַיַּת הַשָּׂדֶה׃	*Animalia parere sub frondibus. Ezechiel.31.6.*
כבכב	וְהִשְׁבַּרְנָה פֹּאֲרֹתָיו׃	*Frondes effringi. Ezec.31.12.*
סעף	מְסַעֵף פְּאֵרָה בְּמַעֲרָצָה׃	*Abscindere frondem in fortitudine. Esa.10.32.*
שלח	וְרִשְׁלַח פֹּאֹת	*Emittere frondes. Ezec.17.6.*

Radix est פאר.

פָּאָרָן Nomen proprium vrbis & regionis circumiacentis. Pharan. [*Farana.*] 1. Reg.11.18. *Et surrexerunt ex Madian, & venerunt* פָּארָנָה *Pharanam.* Gen. 14.6. *Vsque ad planiciem* פָּארָן *Pharan.* Et 21.21. *Et mãsit in deserto* פָּארָן *Pharan.* Deute. 33.2. *Illuxit de monte* פָּארָן *Pharan.* Abac. 3.3. *Et sanctus de monte* פָּארָן *Pharan.* Radix forsitan est פאר.

פְּאֻרוּר Nomen formæ masculinæ, quod bis tantum legitur in scriptura sacra. Decor, gloria. [*Bellezza.*] Ioel 2.6. *Omnes facies collegerunt* פְּאֻרוּר *decorem.* Nah. 2.11. *Et facies omnium collegerunt* פְּאֻרוּר *decorem.* Eleganter positum est verbum colligendi pro contrahere, retrahere, quamuis alij sentiãt, Aleph in פְּאֻרוּר redundare, vt fit idem cum פָּרוּר de quo suo loco dicemus. Radix est פאר.

פ ב

פִּי־בֶסֶת Require inferius in פ ante ב, suo loco proprio.

פ ג

פֵּג Lege פגים, & radicẽ פוג, & obserua, quando retineant has duas radicales tantum in scriptura.

פִּגּוּל Nomen masculinum genere, & declinatione פִּגֻּלִים. Abominatio, res fœtida, quæ iam saporem, & colorem proprium amisit. [*Cosa schifa, puzzolente, marcia, che ha perso il colore, & il sapore proprio.*] Quater solum inuenitur.

בשר	וְלֹא בָא בְּפִי בָשָׂר פִּגּוּל׃	*Carnem abominationis non venire in os. Ezec.4.14.*
יום	לֹא יֵחָשֵׁב לוֹ פִּגּוּל יִהְיֶה׃	*Carnem sacrificiorum in die tertia esse abominationẽ, &c. Leuit.7.8.*
נרצה	פִּגּוּל הוּא לֹא יֵרָצֶה׃	*Carnẽ sacrificij in die tertia esse abominationem: non esse gratam. Leuit.19.7.*
פרץ	וּפֶרֶץ פִּגֻּלִים כֵּלֵיהֶם׃	*Vasa esse abruptionem (ius) abominationum. Esa.65.4.*

פְּנִים Nomen plurale masculinum, quod semel legitur in Biblijs cum affixo פִּגְיָהּ. Ficus, ab Hebræo scilicet, sed vox Hebræa immaturas ficus tantum designat. [*Fichi picciolini, quando à pena sono nati, & auanti che siano maturi.*] Radix & ratio significationis est incerta. Cant. 2.13. *Ficus protrudit* פִּגְיָהּ *grossos suos.* Expende locum & omnes accuratius.

פָּגַע Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

פָּגַע פָּגַעְתָּ	פָּגַע	Præteritum.
אֶפְגַּע תִּפְגַּע יִפְגַּע תִּפְגְּעִי		Futurum.
נִפְגַּע תִּפְגְּעוּן יִפְגְּעוּ אוֹ יִפְגָּעוּן		
פְּגַע פִּגְעוּ		Imperat.
לִפְגֹּעַ בִּפְגֹּעַ		Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, excepto Pahul, vel synonimis veteris, quæ vide in קָרָה. Occurrit, obuiauit, obuiã iuit. [*Incõtrare.*] Est autem occurrere vel corpore, vt fit casu, vel occidendi, vel deprecandi gratia, huius verbi propria significatio: atque hinc est, quòd in aliquibus scripturæ locis diuersimodè trãsferri possit, sed vt plurimum ex ipsa verborum sententia cognoscitur, an positum sit pro obuiare, vel incurrere, vel tandem verbis obstare. Dicitur & de inanimis eleganter. Construitur cum accusatiuo, quod etiam sæpius Beth præpositionem adiũctam habet. Inuenitur etiam semel cum אֶל. Loci aliquot obseruandi.

אדם	וְלֹא אֶפְגַּע אָדָם׃	*Deum non obuiare hominem. (Orationem hominis non recipere.) Esa.47.3.*
אל	וְאַל תִּפְגַּע בִּי׃	*Non obuiare in Deum. (oratione.) Iere.7.18.*
אמר	וַתֹּאמֶר רוּת אַל תִּפְגְּעִי בִּי לָעֲזֹבֶךְ וגו׳׃	*Dicere, ne occurras (verbis) in me, ad derelinquendum te, &c. Ruth.* 1.16.
אכנס	פֶּן יִפְגְּעוּ בָכֶם אַנְשֵׁי מְדָיִן נֹפֵשׁ׃	*Homines amaros aĩa incurrere (gladijs) in aliquos. Iod.18.25.*
אכנס	אֲשֶׁר פָּגַע בִּשְׁנֵי אֲנָשִׁים וגו׳׃	*Incurrere (gladio) in duos hoẽes, &c.*

כף	פְּדִיתִיךָ מִכַּף עָרִיצִים :	*Redimere de vola tyrannorum. Iere.* 15.21.
לוי	עַל פְּדוּיֵי הַלֵּוִיִּם :	*Redemptionem Leuitarũ. Nu.* 3.49.
מות	בְּרַעַב פָּדָךְ מִמָּוֶת וגו׳ :	*Redimere à morte in penuria, & à morte gladij in bello. Iob* 5.20.
נפש	אֲשֶׁר פָּדָה אֶת נַפְשִׁי מִכָּל צָרָה :	*Redimere animam ab omni angustia.* 1.*Reg.*1.29.
נפש	פָּדָה נַפְשִׁי מֵעֲבֹר בַּשָּׁחַת :	*Redimere animam, ne transeat in foueam. Iob* 33.28.
נפז	פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי וגו׳ :	*Redimere in pace animam alicuius, &c. Tſal.* 55.19.
ערף	פְּדוּיֵי הָעֹדְפִים בָּהֶם :	*Redemptiones (precium superabundantium. Num.* 3.48.
עון	הוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו :	*Redimere ab omnibus iniquitatibus. Pſal* 130.8. (47.
עם	יִפְדֵּי הָעָם אֶת יוֹתָן וְלֹא מֵת	*Populã redimere aliquẽ.* 1.*Sam.*14.
עם	לִפְרוֹת לוֹ לָעָם וגו׳ :	*Redimere sibi populo, (in populum) &c.* 2. *Sam.*7.23.
ערך	יִפְדֶּה בְּעֶרְכֶּךָ :	*Redimere in æstimatione sacerdotis. Leuit.* 27.27.
עשק	פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם :	*Redimere à fraude hominum. Pſal.* 119.134.
פדה	וּפְדוּיָו מִבֶּן חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה :	*Redimere redemptos (redimenda) à filio menſis (ætatis vnius menſis.) Num.* 18.16.
פטר	כָּל פֶּטֶר חֲמוֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וגו׳ :	*Redimere apertionẽ (primogenitũ) aſini (in) pecude, &c. Exo,*13.13.
צר	שֶׁר פְּדָם מִיַּד צָר :	*Redimere de angſtia. Tſal.*78.42.
צרה	פָּדָה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו :	*Redimere aliquem ab omnibus angustijs. Pſal.*25.22.
שוב	פְּדוּיֵי יְהוָה יָשֻׁבוּן וגו׳ :	*Redemptos Domini redire, &c. Eſa.* 35.10.
פדיון	וְאֶת פְּדוּיֵי הַשְּׁלֹשָׁה וגו׳ :	*Redemptiones (precium) trium, &c. Num.* 3.46.

Deriuatiua huius & compoſita ſunt הפדה הפדה נפדה פְּדָהאֵל פְּדָה צוּר פְּדוּיָה פְּדְיוֹן פְּדוּת פְּדוּת או פִּדְיָה :

פְּדָהאֵל Nomen proprium viri ex tribu Neptalim. Pedaheel. [*Fedaele.*] Nume. 34. 28. *Pro tribu filiorum Neptalim Princeps* פְּדָהאֵל *Phedaelus filius Amihudi.* Compoſitum eſt ex פדה & איל .

פְּדָהצוּר Nomen proprium viri ex Manaſsis tribu. Pedahzur. [*Fedazuro.*] Nume. 1. 10. *Pro Manasse Gamaliel filius* פְּדָהצוּר *Phedazuri.* Compoſitũ eſt ex פדה & צור .

פְּדוּת Require paulò inferius, ſuo loco proprio.

פְּדִיָה Nomen propriũ viri Zebudæ reginæ patris. Pedaiah. [*Fedaio.*] 2. Reg. 23. 37. *Et nomen matris eius Zebuda filia* פְּדָיָה *Phedaiæ de Ruma.*

Fuit alter Phedaias inſtaurantium Ieruſalem vnus. Neh. 3. 26. *Poſt eum* פְּדָיָה *Phedaias filius Pharoſi.*

Alter ex Beniamin. Neh. 11. 7. *Filij* פְּדָיָה *Phedaiæ.*

Alter Leuita. Neh. 13. 13. וּפְדָיָה *Et Phedaiã ex Leuitis.*

Alter ex ſtirpe regia Dauidis. 1. Par. 3. 18. וּפְדָיָה *Et Phedaias.* Compoſitum eſt ex פדה & יה .

פְּדְיוֹם Nomen formæ maſculinæ, quod ſemel legitur in Biblijs. Redemptio. [*Riſcatto.*] Num. 3. 49. *Et accepit Moſes argentum* הַפְּדְיוֹם *redemptionis.* Radix eſt פדה .

פִּדְיוֹן Nomen maſculinum genere, ſine plurali, qd bis tantum legitur in ſcriptura ſacra. Redemptio, & redemptionis precium. [*Riſcatto, prezzo del riſcatto.*] Vide גְּאוּלָה . Exo. 21. 30. *Et dabit* פִּדְיוֹן *redemptionem animæ ſuæ* Pſal. 49. 9. *Et precioſa erit* פִּדְיוֹן *redemptio animæ eorum.* Radix eſt פדה .

מחמה	מִלֶּךְ בְּיַד הַמַּחֲנֶה הִיא אֲשֶׁר פָּגַע תִּי :	*Obuiare turmam, &c. Gen.* 33.8.
ציים	יִפְגְּשׁוּ צִיִּים אֶת אִיִּים :	*Beſtias aridas obuiam habere picas. Eſa.* 34. 14.
קרלת	יָרֵדוּ לִקְרָאתָה וְיִפְגְּשׁוּ אֹתָם :	*Deſcendere obuiam alicui, & eam obuiare te.* 1, *Sam.* 25.20.

Deriuatiua huius ſunt נִפְגָּשׁ פִּגֵּשׁ .

פִּגֵּשׁ Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod ſemel legitur in Biblijs in futuro יִפְגְּשׁוּ , nec aliud ex eo facilè formarem. Obuiauit, obuiam habuit, occurrit, idem ſcilicet cum ſuo Cal, ſed hoc fortaſsis auget nonnihil ſignificationem. [*Incontrare, ſcontrare, ouero incontrar ſpeſſo.*] Iob 5.14. *Per diem* יִפְגְּשׁוּ *frequẽter obuiam habebunt tenebras.*

פּוּנַת Require inferius in פ ante ו , ſuo loco proprio.

פ ד

פֶּד Lege radicem פדה , & obſerua dictiones, quæ remanent in ſcriptura cum his duabus tantum radicalibus.

פִּיד Require inferius in פ ante י , ſuo loco proprio.

פָּדָה Verbum Cal actium, ex quieſcẽtibus Lamed He, ſuſcipiens affixa, ſic flectitur in Biblijs.

פָּדָה פָּדִיתָ או פָּדִיתָה	פָּדָךְ פָּדָם פָּדִיתִיךָ פָּדִיתִים	Præteritum.
פּוֹדֶה פּוֹדֵךְ		Part. præſ.
פְּדוּם פְּדוּיִי פְּדוּיָו		Par. paſſ.
אֶפְדֶּה תִּפְדֶּה יִפְדֶּה אֶפְדֶּם יִפְדֶּךָ יִפְדּוּ תִּפְדּוּנִי		Futurum.
פְּדֵה פְּדֵנִי פְּדֵנוּ		Imperat.
פְּדוֹת לִפְדּוֹת		Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt. Redemit, liberauit ex periculo, anguſtia, ſeruitute, vel captiuitate. Dicitur & de redemptione primogeniti ſacrificandi. [*Riſcuotere, riſcattare.*] Vide גָּאַל . Participium paſsiuum ſæpius tranſit in nomẽ ſubſtantiuum: redemptiones; & nonnunquàm vſurpatur etiam pro ipſo redemptionis precio. [*Riſcuotimenti, riſcatti, prezzo del riſcatto.*] Efficit nonnullos idiotiſmos elegantiarum plenos, vt in ſequentibus.

אשר פדה	אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם :	*Deũ redimere Abrahã. Eſa.* 29.22.
אחוה	אַח לֹא פָדֹה יִפְדֶּה אִישׁ :	*Nullum redimere fratrem. Pſ.* 49.8
בית	וַיִּפְדֶּךָ מִבֵּית עֲבָדִים וגו׳ :	*Redimere de domo ſeruorum, &cæt. Deut.* 7.8.
בכור	אַךְ פָּדֹה תִפְדֶּה אֶת בְּכוֹר הָאָדָם :	*Redimere primogenitum hominis. Num.* 18.15.
בכור	וְאֶת בְּכוֹר הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה :	*Redimere primogenitũ bruti immundi. Num.* 18.15.
בכור	אַךְ בְּכוֹר שׁוֹר וגו׳ לֹא תִפְדֶּה	*Non redimere primogenitum bouis, agni, & capræ. Num.* 18.17.
גדל	אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגָדְלֶךָ :	*Nõ deuaſtare populum & poſſeſſionem, quam redemeris in magnitudine tua. Deut.* 9.27.
חנן	פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי :	*Redimere aliquem, & conferre gratiam. Tſal.* 26.11.
יד	וּמִיַּד עָרִיצִים תִּפְדֻנִי :	*Redimere de manu tyrannorum. Iob* 6.23.
יד	מִיַּד שְׁאוֹל אֶפְדֵּם :	*Redimere de manu ſepulchri. (inferni.) Hoſ.* 13.14.
כוח	אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְכֹחֲךָ הַגָּדוֹל וּבְיָדְךָ הַחֲזָקָה :	*Redimere (in) vi magna, & (in) manu forti. Neh.* 1. 10.
כסף	וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת כֶּסֶף הַפְּדֻיִים וגו׳ :	*Argentum redemptionũ. Num.* 3.51

		1. *Reg.* 2.32.
נגע	יִפָּגַע הַגִּבֹּר בְּחָכוּר :	*Terminum occurrere in aliquem locum. Ioſ.* 19.22.
דבר	פֶּן יִפְגָּעֵנוּ בַדֶּבֶר אוֹ בָחָרֶב :	*Obuiare aliquẽ, (in) peſte, vel (in) gladio. Exo.* 5. 3.
דוב	וּפְגָעוּ דֹּב :	*Vrſum obuiare aliquem. Amos* 5.19
הוש	הֲלֹה נוֹעִיל כִּי יִפְגַּע בּוֹ :	*Prodeſſe, cum obuias (oratione) in Deum. Iob* 21. 15.
קטל	בִּפְגָעוֹ בוֹ הוּא יִמְחָנוּ :	*Interficere aliquem, cum obuias eũ. Num.* 35.19.
חכל	יִפְגַּעַת חֶבֶל נְבִיאִים :	*Obuiare cætum Prophetarum.* 1. *Samuel.* 10.5. (17.
יהוה	יִפְגְּעוּ נָא בְּיֵי צְבָאוֹת וגו׳ :	*Obuiare in Dominũ. (orõne.) Ier.* 27.
יצא	וַיֵּצֵא וַיִּפְגַּע בּוֹ וַיָּמֹת :	*Exire, & incurrere (gladio) in aliquem, & mori.* 1. *Reg.* 2.45.
כהן	לִפְגֹּעַ בְּכֹהֲנֵיי׳ :	*Extendere manum ad occurrendum (gladijs) in ſacerdotes.* 1. *Samuel.* 22.16.
מות	וַיִּפְגַּע בּוֹ וַיָּמֹת :	*Incurrere (gladio) in aliquem, & mori.* 1. *Reg.* 2.25.
מלאך	וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים :	*Angelos occurrere in aliquem. Geneſ.* 32.1.
מקום	וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וגו׳ :	*Occurrere (in, obuiam habere) locũ. Gen.* 28.11.
נגש	וַיִּגַּשׁ פָּגַע בּוֹ :	*Accedere, incurrere (gladio) in aliquem.* 2. *Sam.* 1.15.
נחל	יִפְגַּע אֶל נַחַל וגו׳ :	*Occurrere (ad) fluuium. Ioſ.* 19. 11.
נכה	יִפְגְּעוּ אֹה מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן נִצָּבִים לִקְרָאתָם :	*Obuiare aliquos ſtãtes obuiam. Exo.* 5. 20.
נשון	וַאֲשֶׁר יִפְגְּעוּן מִצָּפוֹן :	*Aliquos occurrere (termino) in alios ab aquilone, &c. Ioſ.* 17.10.
קבר	וּפָגַע בּוֹ וּקְבָרָתוֹ :	*Incurrere (gladio) in aliquem, & ſepelire eum.* 1. *Reg.* 2.31.
קום	קוּם אַתָּה וּפְגַע בָּנוּ :	*Surgere, & incurrere (gladio) in aliquem. Iud.* 8.21.
ריף	פֶּן יִפְגְּעוּבְכֶם הַרֹדְפִים :	*Perſequentes obuiare in aliquos. Ioſ.* 2. 16.
רעה	וְלֹא יִפְגְּעוּ בְךָ בְּשָׂדֶה אַחֵר :	*Obuiare in aliquẽ (verbis, ſgridare.) in agro alio. Ruth.* 2.22.
פגר	כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אֹיִבְךָ אוֹ חֲמֹרוֹ תֹעֶה :	*Obuiare bouem inimici, vel aſinũ errantem. Exo.* 23.4.
שוש	פֹּגֵעַת אֶת שְׂמֵחַ וגו׳ :	*Obuiare gaudentem, &c. Eſa* 64.5.
שמע	שֶׁמְעוּנִי וּפִגְעוּ לִי בְּעִפְרוֹן בֶּן צֹחַר :	*Auſcultare aliquem, & occurrere illi (verbis) in alium. Gen.* 23.8.

Deriuatiua huius ſunt הפגיע מִפְגַּע פָּגַע פִּגְעִיאֵל .

פֶּגַע Nomen maſculinum genere, ſine plurali, quod bis tantum inuenitur in ſcriptura ſacra. Occurſus, accidẽs, quicquid accidit, obuiam ſe offert. [*Accidente, incontro, ſcontratura.*] 1. Reg. 5.4. *Et non eſt* פֶּגַע *occurſus malus.* Eccleſ. 9. 11. *Quia tempus* וָפֶגַע *occurſus accidet omnibus.*

פִּגְעִיאֵל Nomen proprium viri ex Aſceris tribu. Pagiel. [*Fagielo.*] Num. 1.13. *Pro Aſcere* פִּגְעִיאֵל *Pagiel filius Ocrani.* Cõpoſitum eſt ex פגע & איל .

פָּגַר Verbum Pihel neutrum, perfectum, eleganter deductum à ſequenti nomine, quod bis tantũ legitur in ſcriptura ſacra in præterito פִּגְּרוּ , nec aliud ex eo facilè formarẽ, ſed potius ſynonimis vterer, quæ vide in radice עצל . Piger, iners ob laborẽ redditus eſt, maxima laſsitudine affectus eſt, quaſi cadauer propriè redditus eſt. [*Stancarſi fuor di modo, diuenire come corpo morto per la ſtanchezza.*] 1. Sam. 30.10. *Et ſteterunt ducenti viri, qui* פִּגְּרוּ *laſſi euaſerant, ne tranſire poſſent fluuiũ Beſor.* Et ver. 21. *Venitq; Dauid ad ducentos viros, qui fatigati euaſerant, ne ſequi illum poſſent.*

Deriuatiuum huius radicis eſt פגר ſequens.

פֶּגֶר Nomen maſculinum genere, & declinatione, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs פֶּגֶר פְּגָרִים פִּגְרֵי פִּגְרֵיכֶם פִּגְרֵיהֶם . Cadauer. [*Corpo morto.*] Dicitur de omnibus animantibus, ſed præſertim de homine. Vide נְבֵלָה , & גִּיפָה . Hinc fortaſsis ad Latinos pigri nomen tranſijt, qui cadaueris quodammodo ſimilitudinẽ exprimit. Viginti & vna vice legitur in ſcriptura, ex quibus ſequentes annotabis.

מלא	וְיָלְאוּ אֶת פִּגְרֵי הָאָדָם :	*Replere domos cadaueribus hominũ. Ier.* 33.4.
נשא	יִפְגְּרֵיהֶם וַעֲלָה בְּאַשָּׁם :	*Fetorem cadauerum aſcendere. Eſa.* 34. 3.
חטים	כִּפֶּגֶר מוּכָּס :	*Cadauer conculcatum. Eſa.* 14.19.
עוף	וַיֵּרֶד הָעָיִט עַל הַפְּגָרִים :	*Aues deſcẽdere ſuper cadaueribus. Gen.* 15. 11.
כבד	וּכְבֹד פֶּגֶר :	*Grauitas cadaueris. Nah.* 3.3.
מות	וְהִנֵּה כֻלָּם פְּגָרִים מֵתִים :	*Aliquos eſſe cadauera mortua.* 2. *Reg.* 19.35.
מלך	וּפִגְרֵי מַלְכֵיהֶם מִמֶּנִּי :	*Elongare cadauera regum à Deo. Exec.* 43. 9.
נפל	בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ פִּגְרֵיכֶם :	*Cadauera cadere in deſerto. Numc.* 14. 29.
נפל	יִפְגְּרֵיכֶם אַתֶּם יִפָּלוּ וגו׳ :	*Cadauera aliquorũ (eos ipſos videlicet) cadere in deſerto. Nu.* 14.32.
נפל	וְהֵמָּה פְּגָרִים נֹפְלִים אַרְצָה :	*Aliquos eſſe cadauera cadentia in terram.* 2. *Par.* 20.24.
נתן	וּנְתַתִּי אֶת פִּגְרֵיכֶם עַל פִּגְרֵי גִלּוּלֵיכֶם :	*Dare cadauera aliquorum ſuper cadaueribus idolorum. Leui.* 26.30
נתן	וְנָתַתִּי פֶגֶר מַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים וגו׳ :	*Dare cadauer exercit° volucri, &c.* 1. *Sam.* 17.47.
עמק	וְכָל הָעֵמֶק הַפְּגָרִים וְהַדֶּשֶׁן :	*Vallem eſſe cadauera & cinerem, Ier.* 31.39.
ראה	וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים וגו׳ :	*Videre in cadaueribus hominũ, &c. Eſa.* 66. 24.
רב	רַב הַפֶּגֶר בְּכָל מָקוֹם :	*Multum cadauer eſſe in omni loco. Amos* 8. 3.
תמם	עַד תֹּם פִּגְרֵיכֶם בַּמִּדְבָּר :	*Cadauera conſumi in deſerto. Num.* 14. 33.

פָּגַשׁ Verbum Cal actiuum, perfectum, ſuſcipiẽs affixa, ſic flectitur in Biblijs.

פָּגַשְׁתִּי פָּגְשׁוּ		Præteritum.
אֶפְגְּשׁ יִפְגָּשְׁךָ יִפְגְּשֶׁנּוּ תִּפְגֹּשׁ יִפְגְּשׁוּם		Futurum.
פָּגֹשׁ כִּפְגֹשׁ		Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt, vel ſynonimis vteris, quæ vide in קָרָה . Obuiauit, obuiam iuit, occurrit. [*Incontrare, ſcontrare.*] Conſtruitur cum accuſatiuo vel affixo vel diſiuncto, & ſemel cum Beth præpoſitione. Inuenitur ſolum in ſequentibus.

אח	כִּי יִפְגְּשֶׁךָ עֵשָׂו אָחִי וגו׳ :	*Fratrem obuiare aliquem, &c. Gene.* 32. 18.
אמר	וְיָהִי כִּפְגֹשׁ אֹתוֹ וַיֹּאמַר וגו׳ :	*Cum obuiam habes aliquos, dicere, &c. Ier.* 41.6.
ברכה	וַיִּפְגְּשׁוּם עַל בְּרֵכַת גִּבְעוֹן :	*Obuiam habere aliquos ſuper piſcina.* 2. *Sam.* 2. 13.
דרך	פָּגוֹשׁ דֹּב שָׁכוּל בְּאִישׁ וגו׳ :	*Vrſum orbatũ occurrere ĩ virũ, &c. Pro.* 17.12.
דרך	אֶפְגְּשֵׁם בְּדֹב שָׁכוּל :	*Obuiare aliquem tanquàm vrſum orbatum. Hoſ.* 13.8.
הר	וַיִּפְגְּשׁוּהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים :	*Obuiare aliquẽ in monte. Exo.* 4.27.
יהוה	וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְיָ׳ וגו׳ :	*Dominum obuiare aliquẽ. Exo.* 4.24

פלג	Os laudare labys exultationum. Ps. 63. 6.	וְשִׂפְתֵי רְנָנוֹת יְהַלֵּל פִּי :	Deut. 17. 10.
פלג	Alienum, non os tuum, laudare te. Pro. 27. 2.	יְהַלֶּלְךָ זָר וְלֹא פִיךָ :	Facere spontaneum, quod locutus es (in) ore tuo. Deut. 23. 24.
פמרס	Contrafacere os (iussum) alicuius. Deut. 1. 26.	תַּמְרוּ אֶת פִּי יְ׳ אֱלֹהֵיכֶם :	Verbum esse proximum, in ore, &c. Deut. 30. 14.
פמתק	Malitiam dulcescere in ore alicuius, Iob 20. 12.	כִּי תַמְתִּיק בְּפִיו רָעָה :	Loqui (in) ore cum aliquo, & (in) manum implere. 1. Reg. 8. 15.
פסיר	Remouere sanguinẽ ab ore. Zac. 9. 7.	וְהַסִּרֹתִי דָמָיו מִפִּיו :	Aliquid esse ori (iuxta) verbi alicuius. 1. Reg. 17. 1.
פסיל	Eripere ab ore. 1. Sam. 17. 36.	וְהִצַּלְתִּי מִפִּיו :	Verbum Domini esse in ore alicuius veritatem. 1. Reg. 17. 24.
פסיל	Non eripere ab ore verbum veritatis. Psal. 119. 43.	וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר אֱמֶת :	Verba oris alicuius esse iniquitatem & fraudem. Psal. 36. 4.
פסיל	Os rectorum liberare eos. Pro. 12. 6	פִּי יְשָׁרִים יַצִּילֵם :	Os loqui sapientias. Psal. 49. 4.
פסיל	Eripere gregem de ore aliquorum. Ezec. 34. 10. (11	וְהִצַּלְתִּי צֹאנִי מִפִּיהֶם :	Os loqui, in (cum est) angustia tibi. Psal. 66. 14.
פרחיב	Dilatare os, & implere illud. Ps. 81.	הַרְחֵב פִּיךָ וַאֲמַלְּאֵהוּ :	Os esse alicui, & nõ loqui. Ps. 109. 5.
פרחיב	Dilatare os super aliquem. Esa. 57. 4	עַל מִי תַּרְחִיבוּ פֶה וגו׳ :	Os loqui vanitatem. Psal. 144. 8.
פרק	Contercre dentes in ore. Psal. 58. 7.	אֱלֹהִים הֲרַס שִׁנֵּימוֹ בְּפִימוֹ :	Os loqui laudem alicuius. Ps. 145. 21
פרשיב	Os condemnare. Iob 9. 20.	אַם אַצְדִּיקֶךָ פִּי יַרְשִׁיעֵנִי :	Verba oris viri esse aquas profundas. Pro. 18. 4.
פשיב	Non reducere manum ad os. Prou. 19. 24.	גַּם אֶל פִּיהוּ לֹא יְשִׁיבֶנָּה :	Verba oris sapientis esse gratiam. Eccles. 10. 12.
פשיב	Fatigari ad reducendum manum ad os. Pro. 26. 15.	נִלְאָה לַהֲשִׁיבָהּ אֶל פִּיו׳	Principium verborum oris, & vltimum oris, &c. Eccl. 10. 13.
פשיג	Non adiungere manũ ad os. 1. Sam. 14. 28.	וְאֵין מַשִּׂיג יָדוֹ אֶל פִּיו :	Os loqui fatuitatem. Esa. 9. 17.
פשחית	Destruere (in) ore. Pro. 11. 9.	בְּפֶה חָנֵף יְשַׁחֵית רֵעֵהוּ :	Aurẽ accipere verbũ oris. Ier. 9. 20
פשכיל	Cor intelligere facere os. Pro. 16. 23	לֵב חֲכָם יַשְׂכִּיל פִּיו :	Loqui ore cum ore. Ier. 32. 4.
פשיס	Ponere verba ĩ ore, &c. Nu. 22. 38	אֲשֶׁר יָשִׂים אֱלֹהִים בְּפִי וגו׳	Os alicuius loqui cum ore alterius. Ier. 34. 3.
פשיס	Ponere cantionem in ore alicuius. Deut. 31. 19.	שִׂימָה בְּפִיהֶם :	Instruere puerum super ore (secũdũ) viæ illius. Pro. 22. 6.
פשיס	Ponere manum super os tuum. Iud. 18. 19.	שִׂיתָ יָדְךָ עַל פִּיךָ :	Roborare aliquem (in) ore. Iob 16. 5.
פשיס	Ponere os super os. 2. Reg. 4. 34.	וַיָּשֶׂם פִּיו עַל פִּיו :	Effundere (loqui) in ore. Psal. 59. 8.
פשיס	Ponere manum super os. Iob 21. 5.	וְשִׂימוּ יָד עַל פֶּה :	Os stultorum effutire stultitiam. Prouer. 15. 2.
פשיס	Ponere volam super os. Iob 29. 9.	וְכַף יָשִׂימוּ לְפִיהֶם :	Os iniustorum effutire mala. Prouer. 15. 28.
פשיס	Ponere os sicut gladium acutum. Esa. 49. 2.	וַיָּשֶׂם פִּי כְּחֶרֶב חַדָּה :	Eleuare super ore ad (iussum) alicuius. Iob. 39. 27.
פשיס	Deum ponere verba sua in os alicuius. Esa. 51. 16.	אֲשִׂים דְּבָרַי בְּפִיךָ :	Os annunciare laudem alicuius. Ps. 51. 17.
פשית	Ponere custodiam ori. Psal. 141. 3.	שִׁיתָה יְ׳ שְׁמָרָה לְפִי :	Magnificare super aliquem in ore. Ezec. 35. 13.
פתחנן	Obsecrare (in) ore. Iob 19. 16.	בְּמוֹ פִי אֶתְחַנָּן לוֹ :	Magnificare os. Abd. 1. 12.
זרק	Spargere secũdum os duri, &c. (secundum quòd nullus, &c.) nota. Zac. 2. 4.	אֲשֶׁר זָרוּ אֶת יְהוּדָה בְּפִי אִישׁ לֹא וגו׳ :	Os remouere (loqui) sapiẽtiam. Psal. 37. 30.
זרע	Æstimationem esse ori (secundũ) feminis. Leuit. 27. 16.	וְהָיָה עֶרְכְּךָ לְפִי זַרְעוֹ :	Tangere facere sup (ad) os. Esa. 6. 7.
חטאת	Peccatum oris esse verbum labiorũ. Psal. 59. 13.	חַטַּאת פִּימוֹ דְבַר שְׂפָתֵימוֹ :	Celebrare Dominum valdè (in) ore. Psal. 109. 30.
חלק	Os & intimũ cordis mollia esse præ butyro. Psal. 55. 22.	חָלְקוּ מֵחֲמָאוֹת פִּיו :	Cognoscere facere veritatem alicuius (in) ore. Psal. 89. 2.
חנס	Castrametari super ore (ad iussum) Domini, &c. Num. 9. 20.	עַל פִּי יְ׳ יַחֲנוּ וגו׳ :	Educere ab ore dictiones. Iob. 15. 13.
חסד	Metere ori (secundum) pietatis. Hos. 10. 12.	קִצְרוּ לְפִי חָסֶד :	Educere deglutionem ex ore. Ierem. 51. 44.
חרב	Debilitare aliquem ori gladij. [à fil di spada.] Exo. 17. 13.	וְאַת עַמּוֹ לְפִי חָרֶב :	Saluare à gladio, ab ore. Iob 5. 15.
חרב	Delere ori gladij. Ios. 6. 21.	לְפִי חָרֶב :	Saluare de ore leonis. Psal. 22. 22.
חרב	Duo ora (acies) esse gladio. Iud. 4. 5.	וַיַּעַשׂ לוֹ אֲהוּד חֶרֶב וְלָהּ שְׁנֵי פִיּוֹת :	Esse cum ore alicuius. Exo. 4. 12.
חרב	Gladium orium (acierum) esse in manu. Psal. 149. 6.	וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם :	Esse alicui ori. (in os, oris vice.) Exo. 4. 16.
חרב	Percutere ore gladij. Ier. 21. 7.	וְהַכָּם לְפִי חָרֶב :	Legem esse in ore. Exo. 13. 9.
חרב	Gladius orium. (acierum.) Pro. 5. 4.	חַדָּה כְּחֶרֶב פִּיּוֹת :	Positionem (alicuius rei) esse sup ore alicuius. 2. Sam. 13. 32.
חשך	Non prohibere os. Iob 7. 11.	גַּם אֲנִי לֹא אֶחֱשַׂךְ פִּי :	Esse secundum os alicuius. Ier. 15. 19
שף	Substentare aliquem ori (secundum)	לְחַם לְפִי הַטַּף :	Lãpades ire ab ore alicuius. Iob 41. 11

דבר	Deus loquitur ad aliquem. Exo. 20. 1.	וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר :	Os loqui ad aliquem. Gen. 45. 12.
דבר	Ferire fœdus super ore verborũ aliquorum. Exo. 34. 27.	כִּי עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי וגו׳ :	Loqui in aliquem ore ad os. Nu. 12. 8
דבר	Facere super ore (iuxta) verbi, &c.	וַעֲשִׂיתָ עַל פִּי הַדָּבָר וגו׳ :	Deut.

פֶּה Nomen masculinum genere, cum duplici plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs פֶּה פִּי פִּים . Os, oris. [Bocca.] פִּי idem est in regimine & cum affixo primæ personæ. Vtuntur verò hac voce Hebræi quàm latissimè, cuilibet pene rei os attribuentes, & hinc multi exoriuntur Hebraismi, multæ dicendi Phrases elegantiarũ plenæ, præsertim cum addunt ei Lamed à capite vel לפי Caph vel etiam כפי vel על פי , quod tunc Latinè secũdum iuxta, & id genus locutionum potest reddi, quamuis nos omnia ad verbum transferemus, vt vim sermonis Hebraici possis agnoscere. Radix mihi est propria, quamuis nonnulli reducant ad פנה , quòd respectum includat, & differat à facie, sicut pars à toto. Loci aliquot obseruandi.

אבן	Proijcere lapidem plũbi ad os ephę. Zac. 5. 8.	וְהִשְׁלַכְתָּ אֶת הָאֶבֶן הָעֹפֶרֶת אֶל פִּיהָ :	
אויל	Os stulti, &c. Pro. 10. 14.	פִּי אֱוִיל מְחִתָּה קְרֹבָה :	
אחד	Aliquos præliari ore vno. Ios. 9. 2.	לְהִלָּחֵם וגו׳ פֶּה אֶחָד :	
אחד	Verba aliquorum ore vno esse bonũ, &c. 1. Reg. 22. 13.	דִּבְרֵי נְבִיאִים פֶּה אֶחָד טוֹב וגו׳ :	
אטר	Puteum non claudere os suum super te. Psal. 69. 16.	אַל תֶּאְטַר עָלַי בְּאֵר פִּיהָ :	
איה	Dicere, vbi est igitur os tuum, &c. Iud. 9. 38.	אַיֵּה אֶפְוֹא פִיךָ אֲשֶׁר וגו׳ :	
אכל	Supputare ori (secundum) cibi. Exo. 12. 4.	אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ וגו׳ :	
אכל	Cibum adhuc esse in ore. Ps. 78. 30.	עוֹד אֹכֶל בְּפִיהֶם :	
אכל	Edere in toto ore. Esa. 9. 12.	וְאֹכְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּכָל פֶּה :	
אל	Esse sicut os alicuius Deo. Iob 33. 6.	הֵן אֲנִי כְּפִיךָ לֵאלוֹהַּ :	
אלף	Iniquitatem instruere os. Iob 15. 5.	כִּי יְאַלֵּף עֲוֹנְךָ פִּיךָ :	
אמר	Eloquia oris esse complacentiæ. (in complacentiam.) Psal. 19. 15.	יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי :	
אמר	Interficere in dictis oris. Hos. 6. 5.	הָרַגְתִּים בְּאִמְרֵי פִי :	
אמתח	Aliquid esse in ore sacci. Gen. 42. 27	וְהִנֵּה הוּא בְּפִי אַמְתַּחְתִּי :	
אמתח	Aliquid redditum in ore sacci. Gen. 43. 11.	הָבִיאוּ בְּפִי אַמְתְּחֹתֵיכֶם :	
אמתח	Ponere in ore sacci. Gen. 44. 2.	תִּשִׂים כַּסְפִּי אַמְתַּחַת הַקָּטֹן :	
אמתח	Inuenire in ore sacci. Gen. 44. 8.	אֲשֶׁר מָצָאנוּ בְּפִי אַמְתְּחֹתֵינוּ וגו׳ :	
אש	Ignem ab ore alicuius vorare. 2. Samuel. 22. 9.	וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל :	
אבן	Lapidem magnum esse super ore puteĩ. Gen. 29. 2.	וְהָאֶבֶן גְּדֹלָה עַל פִּי הַבְּאֵר :	
אל	Non festinare (super) ore. Eccl. 5. 2.	אַל תְּבַהֵל עַל פִּיךָ :	
בשר	Carnem abominationes nõ venire in os. Ezec. 4. 14.	וְלֹא בָא כְפִי בָשָׂר פִּגּוּל :	
יין	Carnem & vinum non venire ad os. Dan. 10. 3.	וּבָשָׂר וְיַיִן לֹא בָא אֶל פִּי :	
בלע	Os deglutire iniquitatẽ. Pro. 19. 28.	וּפִי רְשָׁעִים יְבַלַּע אָוֶן :	
בעל	Traha domina orium. Esa. 41. 15.	בַּעַל פִּיּוֹת :	
בקש	Quærere legem ab ore alicuius. Mal. 2. 7.	תּוֹרָה יְבַקְּשׁוּ מִפִּיהוּ :	
ברך	Benedicere in ore. Psal. 62. 5.	בְּפִי יְבָרְכוּ :	
בשורה	Euangelium esse in ore alicuius. 2. Sam. 18. 26.	אִם לְבַדּוֹ בְּשֹׂרָה בְּפִיו :	
גורל	Possessionem diuidi super ore sortis. Num. 26. 56.	עַל פִּי הַגּוֹרָל תֵּחָלֵק נַחֲלָתוֹ :	
דבר	Indicare aliquid super ore (secundũ) verborum. Gen. 43. 6.	וַנַּגֵּד לוֹ עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה :	
דבר	Os loqui ad aliquem. Gen. 45. 12.	כִּי פִי הַמְדַבֵּר אֲלֵיכֶם :	
דבר	Ferire fœdus super ore verborũ aliquorum. Exo. 34. 27.	כִּי עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי וגו׳ :	
דבר	Loqui in aliquem ore ad os. Nu. 12. 8	פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ :	
דבר	Facere super ore (iuxta) verbi, &c.	וַעֲשִׂיתָ עַל פִּי הַדָּבָר וגו׳ :	

פֵּרֶן Et in regimine פֵּרַן , & cum He aduerbiali in fine פַּדְנָה , est nomen proprium loci in prouincia Siriæ. Reperitur decem vicibus ad summum in scriptura sacra, & semper cum אָרָם adiunctum, vno loco excepto. Latini interpretes Mesopotamiam transtulerunt, quamuis ego iudicem, Mesopotamiam esse אֲרַם נַהֲרַיִם , de qua suo loco dictum est, nisi malles, antiquitus פַּדַּן אֲרָם fuisse, quæ deinceps אֲרַם נַהֲרַיִם dicta est, nam פֵּרַן duo, vel par in sermone Syriaco exponitur. Mihi tamen אֲרַם נַהֲרַיִם est prouincia, & פֵּרַן ciuitas, quod notes velim. Padan Siriæ. [Padana di Siria.] Syriæ vocabulum fortassis additur, quòd altera Padana etiam inueniretur. Loci sunt hi.

כוא	Venire de Padana Syriæ. Genes. 33. 18. & 35. 9.	בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם :	
כוא	Venire de Padana. Gen. 48. 7.	וַאֲנִי בָּאִתִי מִפַּדָּן :	
ילד	Parere in Padana Syriæ. Gen. 46. 15	אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב בְּפַדַּן אֲרָם :	
ילך	Surgere, ire Padanam Syriæ. Genes. 28. 2. (7.	קוּם לֵךְ פַּדְנָה אֲרָם וגו׳ :	
ילך	Ire Padanã Syrię. Gen. 28. ver. 5. &	וַיֵּלֶךְ פַּדְנָה אֲרָם :	
נקח	Accipere aliquã ex Padana Syriæ, &c. Gen. 25. 20.	מִבְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי מִפַּדַּן אֲרָם :	
רכש	Acquirere aliquid ĩ Padana Syriæ. Gen. 31. 18.	אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפַדַּן אֲרָם :	
שלח	Mittere aliquem Padanam Syriæ. Gen. 28. 6.	שַׁלַּח אֹתוֹ פַּדְנָה אֲרָם :	

Ex hac radice fortassis deriuantur אפדן פדון .

פְּדוֹן Nomẽ propriũ cuiusdã Nathinei. Padon. [Fadone, ouero Fedone.] Esd. 2. 44. Filij פְּדוֹן Phedonis.

פדע Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, quod semel legitur in Biblijs in imperatiuo פְּדָעֵהוּ , nec aliud ex eo formarem, sed potius vterer synonimis, quæ vide in גאל . Redemit, liberauit. [Riscuotere, liberare.] Iob 33. 24. Et ait, פְּדָעֵהוּ redire eum, ne descendat in foueam.

פֶּדֶר Nomẽ masculinum genere, sine plurali, & cũ affixo פִּדְרוֹ , de quo dubitatur, quid propriè significet, nam aliquibus est trũcus; animalis videlicet corpus dempto capite, intestinis, & cruribus; alii arteriam, cor, pulmonem, & iecur intelligunt. Communiori tamen sententia adeps est. [Seuo, grascia.] Vide חֵלֶב . Quidam non penitus infeliciter putant, sic dici per transpositionem literarum, quasi פֶּרֶד quòd intestina inferiora à superioribus separet. Ter inuenitur in scriptura sacra. Leuit. 1. 8. Et disponent filij Aharonis sacerdotes frusta, caput וְאֶת הַפֶּדֶר & adipem. Et ver. 12. Et caput eius, וְאֶת פִּדְרוֹ & adipem eius. Et 8. 20. וְאֶת הַפֶּדֶר Et adipẽ.

פְּדוּת / פְּדֻת Nomen formæ fœmininæ, sine plurali. Redẽptio, liberatio, ereptio. [Riscuotimento, riscatto.] Vide גְּאוּלָה . Quater inuenitur.

סכנס	Redemptionem esse multum cũ Deo. Psal. 130. 7.	וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת :	
יד	Manum abbreuiari à redemptione. Esa. 50. 2.	הֲקָצוֹר קָצְרָה יָדִי מִפְּדוּת :	
שום	Ponere redemptionẽ inter aliquos. Exo. 8. 23.	וְשַׂמְתִּי פְּדֻת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֶּךָ :	
שלח	Mittere redẽptionẽ alicui. Psal. 111. 9	פְּדוּת שָׁלַח לְעַמּוֹ : R adix est פדה :	

פה Lege radicem אפה , & obserua quando abijciat à scriptura Aleph radicale.

רוח	22.22.	נכיאיו :	Spiritum non esse in ore. Psal.135.17
רוק	אף אין יש רוח בפיהם :	יסיר ברוח פיו :	Recedere in halitu oris alicuius. Iob 15. 30.
רחב	יחב פי על אויבי :		Os dilatari sup inimicos. 1. Sam. 2. 1
רשע	כי פי רשע ופי מרמה וגו' :		Aperire os iniusti, & os fraudis super (cõtra) aliquem. Psal. 109. 2.
שאל	ונשאלה את פיה :		Interrogare os alicuius. Gen. 24. 57.
שאל	ואת פי יי לא שאלו :		Nõ interrogare os Domini. Ios. 9. 14
שאול	נפזרו עצמינו לפי שאול :		Ossa dispergi ori (ad os) sepulchri. Psal. 141. 7.
שבט	והכה ארץ בשבט פיו :		Percutere terram (in) virga oris: Esa. 11. 4. (14.
שוקק	שרחה עמקה פי זרות :		Os extranearum esse foueã. Pro. 22.
שום	מי שם פה לאדם :		Ponere os homini. Exo. 4. 11.
שום	ושמת את הדברים בפיו :		Ponere verba in ore. Exo. 4. 15.
שות	שתו בשמים פיהם :		Ponere os in celum. Psal. 73. 9.
שכל	לפי שכלו ידלה אש :		Laudari ori (iuxta) intellectus. Prou. 12. 8.
שלח	פיך שלח ברעה :		Mittere os in malum. Psal. 50. 19.
שמע	ושמעה מה בפיו גם הוא :		Audire, quid sit in ore. 2. Sam. 17. 5.
שמועה	ולא היתה וגו' לשם ערת בפיך וגו' :		Non esse famæ (in famam) in ore. Ezec. 16. 57.
שמר	ועלי שמר את פיה :		Obseruare os alicuius. 1. Sam. 1. 12.
שמר	אשמרה לפי מחסום :		Seruare ori claustrum. Ps. 39. 2.
שמר	שמר פיו ולשונו :		Seruare os suum & linguam suam. Pro. 21. 23.
שנא	ופי רהפכות שנאתי :		Odio habere os versionum. Pro. 8. 13
שנה	כפי שניו ישיב את גמלתו :		Reddere aliquid secundum os annorum. Leuit. 25. 52.
שנים	לתת לו פי שנים וגו' :		Dare alicui os duorum (duplum) &c. Deut. 21. 17.
שנים	ויהי נא פי שנים ברוחך אלי :		Esse os duorum in spiritu (duplum spiritus) alicuius in aliũ. 2. Reg. 2. 9.
תהלה	תמיד תהלתו בפי :		Laudem alicuius esse semper in ore. Psal. 34. 2.
תהפכות	ופי רשעים תהפכות :		Os iniusti esse versiones. Pro. 10. 32
תוכחות	ואין בפיו תוכחות :		Reprehensiones non esse in ore. Psal. 38. 15.
תורה	על פי התורה וגו' :		Facere super ore legis. Deut. 17. 11
תורה	טוב לי תורת פיך וגו' :		Lex oris alicuius. Psal. 119. 72.
תורה	תורת אמת היתה בפיהו :		Legem veritatis esse in ore alicuius. Mal. 2. 6.
תחרה	כפי תחרה יהיה לו :		Os (vel secundũ) Loricæ. Exo. 28. 33

Deriuatiua huius sunt פי בסת פי החירות פ כל .

פה Aduerbiũ loci. Hic. [*Quì, quiui, in questo luogo.*] Idem est cum פו, quod & radicem huius esse crederem (ibi vide compositum) quamuis non desint, qui conentur, omnia ad פנה reducere, quasi locũ, quò quis vertat, diceres. Semel etiam scribitur cum א loco ה, vt suo loco dictum est. Loci obseruandi.

אחד	אחד מפה ואחד מפה :		Vna columna hinc, & vna hinc. Ezechiel. 40. 49.
אין	ואת אשר אינו פה עמנו היום :		Non esse hic. Deut. 29. 14.
אמה	חמש אמות מפה וחמש אמות מפה :		Quinque cubiti hinc, & quinq; hinc. Ezec. 40. 48.
בוא	עד באו פה :		Venire hic. 1. Sam. 16. 11.
בוא	עד פה תבא :		Venire vsq; hic. Iob 38. 11.
בנה	ובנה לבני פה :		Aedificare hic. Num. 32. 16.
לין	לינה פה הלילה :		Pernoctare hic. Num. 22. 5.
עלה	המעלה אזרנו פה :		Ascendere facere hic. Esd. 4. 2.
פלג	ופה אשליך לכם גורל :		Proijcere sortem hic. Ios. 18. 8.
ירא	הנה אנחנו פה ביהודה יראים :		Timere hic. 1. Sam. 23. 3.

עד	על פי שנים עדים וגו' :		Interfici super ore testium. Deu. 17. 6
עדות	ואשמרה עדות פיך :		Seruare testimonium oris alicuius. Psal. 119. 88.
עולל	מפי עוללים ויונקים יסדת עז :		Fundare robur ex ore infantium & lactentium. Psal. 8. 3.
עמל	כל עמל האדם לפיהו :		Omnem laborem esse ori. (Edẽdi gratia.) Eccles. 6. 7.
ענה	כי פיך ענה בך ולא מר וגו' :		Os respondere in aliquẽ. 2. Sam. 1. 16
עקשות	הסר ממך עקשות פה :		Remouere peruersitatem oris. Prou. 4. 24.
עשה	ופה רלק יעשה מרמה :		Os blandum facere impulsionẽ. Pro. 26. 27.
עשה	כי עגבים בפיהם המה עשים :		Facere amatoria in ore. Ezec. 33. 32
פחת	כיונה חננן בעברי פי פחת :		Nidificare in lateribus oris foueæ. Ier. 48. 28.
פער	פערו עלי בפ הם :		Aperire super (contra) aliquem in ore. Iob 16. 10.
פער	פי פערתי ואשאפה :		Aperire os, & attrahere spiritum. Psal. 119. 131.
פער	ופערה פיה לבלי חק :		Sepulchrum aperire os sine statuto. (in immensum.) Esa. 5. 14.
פצה	אשר פצרה את פיה וגו' :		Terram aperire os suum. Gen. 4. 10.
פצה	פצרה האדמה את פיה :		Tellurẽ aperire os suum. Nu. 16. 30.
פצה	אכי פצתי פי אל יי :		Aperire os ad Dominũ. Iud. 11. 35.
פצה	וא וב הבל יפצה פיהו :		Vanitatem (vel vanè) aperire os alicuius. Iob 35. 16.
פצה	ופצה פה ומצפצף :		Non esse, qui aperiat os, &c. Esaias 10. 13.
פצירה	והיתה הפצירה פים וגו' :		Limina oribus. 1. Sam. 13. 21. Vide פצירה.
פקד	אשר פקד על פי משה :		Numerari super ore (ad iussum) alicuius. Exo. 38. 21.
פקד	איש לפי פקדיו יתן נחלתו :		Dari ori (secundum) recensitorum. Num. 26. 54.
פרי	מפרי פי איש יאכל טוב :		Edere bonũ de fructu oris. Pro. 13. 2.
פתח	ויפתחוהו בפיהם :		Decipere in ore. Psal. 78. 36.
פתח	ותפתח הארץ את פיה :		Terrã aperire os suum. Num. 16. 32
פתח	וכאלם לא יפתח פיו :		Mutum non aperire os. Ps. 38. 14.
פתח	אפתחה כמשל פי :		Aperire os in prouerbio. Ps. 78. 2.
פתח	ופיה פתחה בחכמה :		Aperire os in sapientia. Pro. 31. 23
פתח	ולא יפתח פיו :		Non aperire os. Esa. 53. 7.
פתח	שמר פתחי פיך :		Seruare apertiones oris. Mich. 7. 5.
פתחון	ולא יהיה לך עוד פתחון פה וגו' :		Apertiones oris non esse amplius alicui, &c. Ezec. 16. 64.
פתחון	ולך אתן פתחון פה בתוכם :		Dare apertiones oris. Ezech. 29. 21.
צוה	כי פי הוא צוה :		Os præcipere. Esa. 34. 16.
ציד	כי ציד בפיו :		Venationem esse in ore alicuius. Genes. 25. 28.
צר	ואף הסיתך מפי צר :		Incitare aliquem ab ore angustiæ. Iob 36. 16.
קפץ	ועולתה קפצה פיה :		Iniquitatẽ claudere os suũ. Iob 5. 16
קצץ	עליו יקפצו מלכים פיהם :		Claudere os super aliquẽ. Esa. 52. 15
קרא	אליו פי קראתי :		Clamare ad aliquem ore. Psal. 66. 17
קרא	ופיו למהלמות יקרא :		Os vocare verberibus. (verbera.) Pro. 18. 6.
קרא	מפיו יקרא אלי את כל הדברים וגו' :		Prædicare ex ore ad aliquem, &c. Iere. 36. 18.
קרב	קרוב אתה בפיהם :		Aliquem esse proximum in ore aliquorum, &c. Ier. 12. 2. (3.
קרת	ליר שערים לפי קרת :		Clamare ori (ad os) ciuitatis. Pro. 8.
ראש	והיה פי ראשו בחוכו וגו' :		Os capitis pallij. &c. Exo. 28. 33.
רב	פי רב השנים תדבה מקנתו :		Multiplicare ori (secundum) multitudinis annorum. Leuit. 25. 16.
רוח	והייתי רוח שקר בפי כל רוח		Esse spiritum mendacij in ore. 1. Reg.

אמל	Esaias 53. 9.	משל בפי כסילים :	Prouerbiũ in ore stultorũ. Pro. 26. 7
אמצה		מיפתיו ומשפטי פיו :	Iudicia oris. Psal. 105. 5.
בכל		הפרשים על פי הבכל :	Minuere super ore nabli. Amos 6. 6
נדבה		נדבות פי רצה נא יי' :	Velle voluntaria oris alicuius. Psal. 119. 108.
נדר		כפי נדרו אשר ידר כן יעשה	Facere secundũ os voti tui. Nu. 6. 21
נהרס		ובפי רשעים תתהרס :	Destrui in ore. Pro. 11. 11.
נוב		פי צדיק ינוב חכמה :	Os iusti fructificare sapientiam. Pro. 10. 31.
נחלה		איש כפי נחלתו וגו' :	Dare secundum os possessionis. Numc. 35. 8.
נכון		כי אין בפיהו נכוניה :	Rectum non esse in ore. Psal. 5. 10.
נכרת		ונפרחה מפיהם :	Fidem abscindi ab ore aliquorum. Ier. 7. 30.
נכרת		על עסיס כי נכרת מפיכם :	Mustum abscindi ab ore. Ioel 1. 5.
נמלא		וימלא בית הבעל פה לפה :	Domum repleri ore ori (ad os.) 2. Reg. 10. 21.
נמלא		ימלא פי תהלתך :	Os repleri laude alicuius. Tsal. 71. 8
נמלא		אז ימלא שחוק פינו :	Os repleri risu. Psal. 126. 2.
נמלא		ואחר ימלא פיהו חצץ :	Os repleri lapillo. Pro. 20. 17.
נסכר		כי יסכר פי דוברי שקר :	Os loquentium mendacium obstrui. Tsal. 63. 12.
נעלה		ולפי העלות הענן וגו' :	Moueri ori ascendendi (iuxta quòd ascendit) nubem. Num. 9. 17.
נפל		נפלו על פי אויב :	Cadere sup (in) os edentis. Nah. 3. 12
נפתח		יפתח פיך את הפליש :	Os aperiri. Ezec. 24. 27.
נצר		נצר פיו שמר נפשו :	Seruare os. Pro. 13. 3.
נקב		אשר פי יי יקבנו :	Os Dei nominare aliquid. Esa. 62. 2.
נקה		ותשא ברית עלי פיך :	Leuare fœdus alicuius super ore. Tsal. 50. 16.
נשכח		כי לא תשכח מפי זרעו :	Non obliuioni tradi ab ore. Deute. 31. 21.
נשמע		ולא ישמע על פיך :	Non audire super ore alicuius. Exo. 23. 13.
נשק		ועל פיך ישק כל עמי :	Osculari (super) os alicuius. (Vel ad iussum eius, &c.) Gen. 41. 40.
נשק		וכל הפה אשר לא נשק לו :	Os non osculari alicui. 1. Reg. 19. 19
נשק		ותשק ידי לפי :	Manum osculum præbere ori. Iob 31. 27.
נשק		ישקני מנשיקות פיהו :	Osculari ex osculis oris. Cant. 1. 2.
נתן		ויתן להם עגלות על פי פרעה :	Dare aliquid super ore (ad iussum) alicuius. Gen. 45. 21.
נתן		ויתן בפי שיר חדש :	Dare in os alicuius cãticum nouum. Psal. 40. 4.
נתן		יתן בעפר פיהו :	Dare in puluerem os suũ. Thr. 3. 10
נתן		ואשר לא יתן על פיהם וגו' :	Dare super ore alicuius. (vel ad iussum, vel in os.) Mich. 3. 5.
נתן		וגם אני נתתי אתכם וגו' בפי אשר וגו' :	Dare aliquos, &c. secũdum os, quòd &c. nota. Mal. 2. 9.
סגר		חלבמו סגרו פימו :	Claudere os adipe. Tsal. 17. 10.
סער		פי יספר צדקתך וגו' :	Os narrare iustitiam alicuius. Psal. 71. 15.
עבודה		איש כפי עבדתו :	Dare secundũ os seruitutis. Nu. 7. 5.
עבר		למה הם אתם עברים את פי יי :	Transire os (iussum) alicuius. Num. 14. 41.
עבר		לא אוכל לעבר את פי יי' :	Non posse transire os (iussum) alicuius. Num. 22. 18.
עבר		זמותי בל יעבר פי :	Quæ cogitaueris, nõ transire os tuũ. Psal. 17. 3.
עבר		ומים לא יעברו פיו :	Aquas non transire os (iussum) alicuius. Pro. 8. 29.
עגל		ופיה עגל מעשה כן :	Os capitelli rotundum opere apto. 1. Reg. 7. 31.
עד		כל מכה נפש לפי עדים :	Percutere ori testiũ, &c. Nu. 35. 30

אמר	pubis. Gen. 47. 12.	על פי יאור :	Os fluuij. Esa. 19. 7.
יד	ואם זמות יד לפה :		Si cogitaueris mala, manum (pone) ori. Pro. 30. 32.
יצא		על פיו יצאו ועל פיו יבאו :	Egredi, & venire super ore (ad iussum) alicuius. Num. 27. 21.
יצא		ככל היצא מפיו יעשה :	Facere sicut totum illud, quod egreditur ex ore tuo. Num. 30. 3.
יצא		והיצא מפיכם תעשו :	Facere, quod egreditur ex ore. Nume. 32. 24.
יצא		יצא עתק מפיכם :	Durum egredi ex ore. 1. Sam. 2. 3.
יצא		הדבר יצא מפי המלך :	Verbum egredi ex ore. Est. 7. 8.
יצא		ויגה כפיו יצא :	Locutionẽ egredi ex ore. Iob 37. 2.
יצא		ולהב מפיו יצא :	Flammam egredi ab ore. Iob 41. 13.
יצא		יצא מפי צדקה :	Iustitiam egredi ex ore. Esa. 45. 23.
ככבד		כי כבד פה וכבד לשון אמרי :	Aliquem esse grauem ore. Gen. 4. 10
כנר		בפיו ובשפתיו כבדוני :	Honorare (in) ore & (in) labys. Esa. 29. 13.
כסם		ופי רשעים יכסה חמס :	Os iniusti tegere iniuriam. Pro. 10. 6
כתב		ויכתב ברוך מפי ירמיהו וגו' :	Scribere ex ore alicuius. Ier. 36. 4.
כתב		ויכתב עליה מפי ירמיהו וגו' :	Scribere super volumine ex ore alicuius. Ier. 36. 31.
כתנת		כפי כתנתי יאזרני :	Cingere secũdũ os tunicæ. Iob 30. 18
לקח		קח נא בפיו תורה :	Accipere legem ab ore alicuius. Iob 22. 22.
לקק		המלקקים בידם אל פיהם :	Lambere (in) manu ad os. Iud. 7. 6.
לשון		ולשונם רמיה בפיהם :	Linguam esse fraudem in ore. Mich. 6. 12.
לשון		ולא ימצא בפיהם לשון תרמית :	Linguam fraudis non reperiri in ore. Soph. 3. 13.
לשון		ולשונו תמק בפיהם :	Linguam corrodi in ore. Zac. 14. 12.
מדה		שירד על פי מדותיו :	Os vestimentorum. Psal. 133. 2.
מהלל		איש לפי מהללו :	Virum esse ori (secundum) laudationis suæ. Pro. 27. 21.
מוצא		כי על כל מוצא פי יי יחיה האדם :	Viuere super omni egressione oris Dei. Deut. 8. 3.
מוש		לא ימושו מפיך וגו' :	Non recedere ab ore. Esa. 59. 21.
מחה		אכלה ומחתה פיה :	Edere, & abstergere os. Pro. 30. 20.
מחתה		פי כסיל מחתה לו :	Os stulti esse fracturã sibi. Pro. 18. 17
מלא		עד אשר מלא את ירושלם פה לפה :	Implere vrbem ore ori (ad os.) 2. Reg. 21. 17.
מלא		אשר מלאוה מפה אל פה :	Replere terram ore ad os. Esd. 9. 11.
מלא		עד ימלא שחוק פיך :	Replere os alicuius risu. Iob 8. 21.
מלא		ופי אמלא תוכחות :	Replere os reprehẽsionib'. Iob 23. 4
מלא		אלה פיהו מלא וגו' :	Os esse plenum deuotione & fraudibus. Psal. 10. 7.
מלא		כי לפי מלאת לבכל וגו' :	Visitare aliquos ori complendi, &c. (cũ fuerint completi.) Ier. 29. 10
מנע		ומנך לא מנעתי מפיהם :	Non prohibere aliquid ab ore. Neh. 9. 20.
מעט		ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו :	Imminuere ori (secundum) paucitatis annorum. Leuit. 26. 16.
מעיל		ופי המעיל בתוכו :	Os pallij. Exo. 39. 23.
מעל		כמשפט לא ימעל פיו :	Os non præuaricari in iudicio. Prou. 16. 10.
מענה		שמחה לאיש במענה פיו :	Gaudium esse in responsione oris. Pro. 15. 23.
מערה		אל פי המערה :	Reuoluere lapides ad os spelũcæ. Ios. 10. 18.
מעריך		פתחו את פי המערה :	Aperire os spelunca. Ios. 10. 22.
מקור		מקור חיים פי צדיק :	Os iusti esse vinum vitæ. Pro. 10. 11.
מרה		על אשר מריתם את פי :	Contrafacere os (iussum) alicuius. Num. 20. 34.
מרמה		ולא מרמה בפיו :	Fraudem non esse in ore alicuius.

יפל	וַיַּדִּיתִי לָכֶם גּוֹרָל פֹּה וגו׳ :	*Proijcere sortem hic. Ios.18.6.*
יס	כִּי אֵת אֲשֶׁר יָשַׁבוּ פֹּה וגו׳ :	*Esse hic.Deut.29.14.*
יס	הַיֹּשֵׁב פֹּה אִישׁ :	*Esse hic.Iud.4.40.*
יסב	שְׁבוּ לָכֶם פֹּה וגו׳ :	*Sedere hic.Gen.22.5.*
יסף	פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּיתִיהָ :	*Manere hic, quòd concupieris, &c. Psal.132.14.*
מה	וּמָה לְךָ פֹּה :	*Quid est tibi hic? Iud.18.3.*
מה	מָה לְךָ פֹּה וּמִי לְךָ פֹּה וגו׳ :	*Quid, & quis est tibi hic, quòd excideris hic sepulchrũ.Esa.22.16.*
מות	לֹא כִי פֹּה אֲמוּת :	*Mori hic.1.Reg.2.30.*
מי	עוֹד מִי לְךָ פֹּה וגו׳ :	*Quis est tibi hic?Gen.19.12.*
נמצא	וְעַתָּה עִמְּךָ הִנְּמָצְאוּ פֹּה וגו׳	*Inueniri hic.1.Par.29.17.*
עמד	וַתַּעֲמֹד פֹּה עִמָּדִי :	*Stare hic.Deut.5.31.*
עשה	וְגַם פֹּה לֹא עֲשִׂיתִי מְאוּמָה :	*Non facere quicquã hic. Gen.40.15*
שלחן	וּשְׁנַיִם שֻׁלְחָנוֹת מִפֹּה :	*Duas mensas esse hinc.Ezec.40.39. Vide etiam ver. 41.*

פו

פוֹ Aduerbium loci.Hic. [*Quì, quiui,in questo luogo.*] Sæpius scribitur cum He פה , & semel cũ Aleph פא , vt superius habes.Loci notandi .

אול	וְתָמָרִים אֵל אֵילוֹן מִפּוֹ וּמִפּוֹ :	*Palmas esse ad frõtispicium hinc & hinc.Ezec.40.34.*
אמה	שְׁלֹשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ וּשְׁלֹשׁ אַמּוֹת כִּפּוֹ :	*Tres cubiti hinc,& tres hinc . Ezec. 40.48.*
אתיק	וְאַתִּיקֶיהָ מִפּוֹ וּמִפּוֹ מֵאָרֹת אַמָּה :	*Cœnacula esse hinc & hinc . Ezech. 41. 15.*
שלחן	שְׁנַיִם שֻׁלְחָנוֹת מִפּוֹ וגו׳ :	*Duas mensas esse hinc , &c. Ezech. 40. 39.*
שלשה	וְאַרְבָּעָה שְׁלוּשָׁה מִפּוֹ וְשָׁלוֹשׁ מִפּוֹ :	*Cubiculos tres esse hinc,et tres hinc. Ezec.40. 21.*
תמר	וְתָמָרִים לוֹ אֶחָד מִפּוֹ וְאֶחָד מִפּוֹ :	*Palmarum vnam esse hinc, & vnam hinc.Ezec.40.26.*
תמר	וּפְנֵי אָדָם אֶל הַתָּמָר מִפּוֹ וגו׳ :	*Faciem hominis esse ad palmã hinc, &c.Ezec.41.19.*

Compositum huius,vt arbitror, est אֵיפֹה , quod suo loco vide .

פוּאָה Require superius in פ ante א, suo loco proprio .

פוּג Verbum Cal neutrũ,ex quiescẽtibus Ain Vau , quod habet has voces tantum in Biblijs .

וַיָּפֹג	Futurum.
תָּפוּג	

Nec aliud ex eo formarem, sed potius vterer synonimis,quæ vide in בטל . Cessauit,requiem sumpsit, quieuit.[*Cessare,restare,acquetarsi,fermarsi.*] Ter inuenitur .

לב	וַיִּפַּג לִבּוֹ כִּי לֹא הֶאֱמִין לַדָּבָר	*Cor quiescere.Est penè emori.Genes. 45. 26.*
נגר	לַיְלָה נִגְּרָה וְלֹא תָפוּג :	*Defluere,nec quiescere.Psal.77.3.*
תורה	עַל כֵּן תָּפוּג תּוֹרָה :	*Legem cessare. Abac.1.4.*

Deriuatiua huius sunt הֲפֻגוֹת נפוג פוגת .

פוּגָת Nomen formæ fœmininæ , quod semel legitur in Biblijs.Requies,cessatio,remissio, relaxatio. [*Riposo,cessatione,*] Thr. 2.18. *Ne des* פוּגַת *requiem tibi.* Radix est פוג .

פּוּה Nomen proprium filij Issacharis, qui & פוּאָה , vt suo loco dictum est.Phuuiah.[*Fouio.*] Gene. 46.13. ופוּה *Et Phuuias.* Hinc deriuatur פוּנִי gentile.

פוּחַ Verbum Cal actiuũ, ex quiescẽtibus Ain Vau, quod semel legitur in Biblijs in futuro יָפוּחַ , cætera ex Hiphil desumere poteris. Flauit, spirauit, afflauit,exsufflauit. [*Spirare,soffiare.*] Cant. 2. 16. *Donec* שֶׁיָּפוּחַ *quòd aspiret dies .*

Deriuatiua huius sunt הפיח פת פֶּיחַ .

פּוּט Nomen proprium filij Cham.Phut. [*Futo,ò focione.*]Gen. 10.6. ופוּט *Et Phutus.* Ab hoc denominata est Phutẽsium regio, populus, vt Ier. 46.9. *Aethiops* ופוּט *& Phutus (Phutenses) apprehensores clipei.* Ezec.27.10.*Persa,& Lidus,* ופוּט *& Phutensis erãt in tuo exercitu,viri belli(milites)tui, &c.*

Composita huius sunt פוטיאל פוטיפר פוטיפרע .

פּוּטִיאֵל Nomen proprium viri Eleazaris soceri. Phutiel. [*Futiele.*] Exo.6.25. *Et Eleazar filius Aharonis accepit sibi ex filiabus* פוּטִיאֵל *Phutielis,&c.* Compositum est ex פוט & איל .

פּוֹטִיפַר Nomen proprium eunuchi Pharaonis . Photiphar.[*Fotifaro.*]Gene.37.35. *Porrò Madianitæ vendiderunt eum ad Aegyptios* לְפוֹטִיפַר *Photipharo eunucho Pharaonis lanionũ Principi.*Vide & 39.1.Omnia . Compositum est fortasis ex פוט , & פר , vel certè est vox Aegyptiaca .

פּוֹטִיפֶרַע Nomen proprium sacerdotis Iosephi soceri.Photipherah.[*Fotiferao.*]Gene. 41.45.*Et dedit ei Asenatam filiam* פוֹטִיפֶרַע *Photiferæ sacerdotis On .* Compositum est ex פוט & פרע , vel sunt voces Aegyptiacæ .

פּוּךְ Nomen formæ masculinæ,sine plurali. Fucus, ab Hebræa voce videlicet . [*Belletto.*] Est insuper nomen lapidis preciosi , qui à nonnullis idem cum נֹפֶךְ esse creditur,sic dictus,quòd fuci colorem referat, nisi malles è conuerso,illũ ab hoc dicere, quamuis non desint,qui censeant,radicem non esse propriam,sed formari ab הפך , & lapidem sic dici à mutatione coloris , fucum verò, quo vertitur faciei color. Carbunculũ, vel rubinum esse iudicant. [*Carbonchio,rubino.*] Alia nomina lapidum preciosorum habentur superius in אֶבֶן . Quater inuenitur .

אֲבָנֵי פּוּךְ וְרַקָּמָה וגו׳	*Lapides rubini,&c.1.Par.29.2.*
הִנְנִי מַרְבִּיץ בַּפּוּךְ אֲבָנָיִךְ :	*Sternere(in) rubino lapides . Esaias 54.11.*
וְרָשַׁמְתָּ בַּפּוּךְ עֵינֶיהָ :	*Ponere in fuco oculos.2.Reg.9.30.*
כִּי תַקְרִעִי בַּפּוּךְ עֵינֵיךְ :	*Scindere in fuco oculos. Ier.4.30.*

Deriuatiuum huius est קֶרֶן הַפּוּךְ .

פּוֹל Nomẽ formæ masculinæ,sine plurali, quod bis legitur in scriptura sacra.Faba. [*Faua.*] 2.Sam. 17.28. ופול *Et fabam, & lentes.*Ezec.4.9. ופול *Et fabam .*

Deriuatiuum huius est פול .

פּוּל Nomen proprium regis Assiriæ.Phul. [*Fulo.*] 2.Reg.15.19. *Venit* פוּל *Phulus rex Assiriæ,&c.*

Est insuper nomen gentis,cuius meminit Esaias,modo mendum non sit in scriptura pro פוט , de quo superius dictum est.[*Fula.*]Cap.66.19.*Tarsum,* פוּל *Phulam, & Ludam(Lydiam,)&c.*Expende locum accuratius.

פּוּם Require inferius in פ ante מ , suo loco proprio .

פּוּן Verbum Cal neutrũ , ex quiescẽtibus Ain Vau, quod semel legitur in Biblijs in futuro אֶפּוֹנָה , elegantèr effictum à dictione פֶּן , nec aliud ex eo facilè formarem.Dubitauit,timuit, quasi diceres, פֶּן ne fortè accidat aliquid mali in buccam semper habuit.[*Dubitare,temere,con dire sempre forse.*] Psal.88.16. *Tuli terrores tuos,* אֶפּוֹנָה *addubitabo.*Nota locum & omnes .

Deriuatiua huius sunt פונן פן צלל פוני .

פּוּנִי Nomen gentile masculinum , à פּוּה deriuatũ. Phunites.[*Huomo della casa di Fouio.*] Num.26. 23. *Phuæ familia* הַפּוּנִי *Phunitidis .*

פּוּנֹן Nomen proprium loci, vbi fuit tricesima sexta Israelitarum mansio,Phunon.[*Funone.*]Numc.

mc.33.42.*Et castrametati sunt* בְּפוּנֹן *in Phunon.* Radix forsitan est פון .

פּוּעָה Require inferius in פ ante ע , suo loco proprio .

פּוּץ Verbum Cal neutrum , ex quiescentibus Ain Vau,sic flectitur in Biblijs ,

תְּפוּצִינָה אוֹ תְפוּצִיָּן	Futurum.
יָפוּצוּ אוֹ יְפֻצוּ	
נָפוּץ	
פָּצוּ	Infinitiuus.

Cætera formare poteris,iuxta regulas grammaticales,cùm opus erunt,vel potius deriuatiuis huius,& radice נפץ vti נפוץ est etiam ab illa radice נפץ , ibi vide. Sparsus,dispersus est.[*Spargersi.*] Vide פור . Loci obseruandi,sed nec alibi fortasis inuenitur .

חיב	קוּמָה יי׳ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ :	*Hostes dispergi.Num.10.35.*
חוב	יָקוּם אֱלֹהִים יָפוּצוּ אֹיְבָיו :	*Hostes dispergi. Psal.68.2.*
מעין	יָפֻצוּ מַעְיְנֹתֶיךָ חוּצָה :	*Fontes dispergi foras. Pro.5.16.*
כשאר	וַיְהִי הַשְּׁאָרִים וַיָּפֻצוּ :	*Reliquos dispergi. 1.Sam.11.11.*
עיר	וַיָּפֻצוּ מֵעַל הָעִיר :	*Dispergi desuper ciuitate. 2.Samuel 20.22.*
עיר	עוֹד תְּפוּצֶינָה עָרַי מִטּוּב :	*Ciuitates dispgi à(ob) bono. Zac.1.17*
עם	פָּצוּ בָעָם :	*Aliquos dispergi in populum. 1. Samuel.14.35.*
עם	לֹא יָפֻצוּ עַמִּי אִישׁ מֵאֲחֻזָּתוֹ :	*Populũ nõ dispergi à possessione sua. Ezec.46.18.*
פניס	פֶּן נָפוּץ עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ :	*Dispergi super facie vniuersæ terræ. Gen.11.4.*
כאן	וְתָפוּצִין הַצֹּאן :	*Gregem dispergi.Zac.13.7.*
רעה	וְתָפוּצֶינָה מִבְּלִי רֹעֶה :	*Oues dispgi sine pastore.Ezec.34.5.*

Deriuatiua huius & cõposita sunt בית פֻּצָּץ הַפִּיץ התפוצץ מפיץ נפוץ פוצי פוצץ פצפץ פֻּצָּץ תפוצות :

פּוּצִי Nomen proprium viri eleganter effictum à Propheta.Puzai.[*Fuzaio.*]Soph.3.10.*Ataraia filia* פּוּצִי *Puzai .* Est autem, quasi diceres dispersorum meorum . Expende locum, & omnes accuratius . Radix est פוץ .

פּוּצַץ Verbum Pihel actiuum ex quiescẽtibus Ain Vau, quod semel legitur in Biblijs in futuro יְפֻצֵּץ , nec absurdum erit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales,cum necessitas expostulauerit.Frãgendo dispersit.[*Far saltar in scheggie, in mille pezzi,spargere in quà,& là.*]Ier.23.29. *Et sicut malleus ,* (*qui*) יְפֻצֵּץ *conteret rupem.*Radix est פוץ .

פּוּק Verbum Cal neutrum , ex quiescentibus Ain Vau, quod semel legitur in Biblijs in præterito פָּקוּ , nec aliud ex eo formarem,sed potius vterer synonimis, quæ vide in כשל . Futurum tamen ex Hiphil huius poteris desumere.Impegit.[*Inciampare.*]Esa.28. 7.פָּקוּ *Impegerunt(in)iudicio .*

Deriuatiua huius sunt הפיק פוקה פִּיק .

פּוּקָה Nomen formæ fœmininæ , quod semel legitur in Biblijs.Offensio,scandalum, offendiculũ. [*Scandalo , inciampo.*] 1.Sam. 25.31. *Et non erit hoc tibi* לְפוּקָה *offendiculo , (in offendiculum) & scandalo cordis .* Radix est פוק .

פּוּר Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Ain Vau, quod semel legitur in scriptura sacra in infinitiuo פוּר , nec aliud ex eo formatem, sed deriuatiuis vtrunq; vterer.Dissolutus,dissipatus, labefactatus est. [*Disfarsi,dissiparsi,guastarsi.*] Esa.24. 20. פוּר *Dissoluendo se labefactauit terra .*

Deriuatiua huius sunt הֵפִיר או הֵפֵר הפר התפורר פוּר פּוּרָה פורר פּוּרָתָא פְּרָה פרפר פרפר :

פּוּר Nomen masculinum genere, & declinatione פּוּרִים , vel פֻּרִים . Sors. [*Sorte, ventura.*]Est autẽ barbara vox,pro qua Hebraicè גורל diceres,& sex vicibus tantum legitur in Esteris historia .

אגרת	לְקַיֵּם אֶת אִגֶּרֶת הַפֻּרִים הַזֹּאת :	*Epistola purim.(sortium.)Est.9.29*
דבר	קִיֵּם דִּבְרֵי הַפֻּרִים הָאֵלֶּה :	*Verba purim.(sortium.) Est.9. 32.*
כשל	הִפִּיל פּוּר הוּא הַגּוֹרָל :	*Cadere facere(iacere)sortem,&cæt. Est.3.7.*
יום	קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים עַל שֵׁם הַפּוּר :	*Vocare dies purim super nomine sortis.Est.9.26.*
יום	וְיְמֵי הַפֻּרִים הָאֵלֶּה וגו׳ :	*Dies purim.(sortium.)Est.9.28.*
עשה	לְקַיֵּם אֶת יְמֵי הַפֻּרִים הָאֵלֶּה	*Ratos facere dies purim. (sortium.) Est.9. 31.*

פּוּרָה Nomen fœmininũ genere,sine plurali, quod bis tantum legitur in scriptura sacra.Torcular, sic dictum forsitan à radice פור , quòd in torculari vuæ calcandæ quodam modo dissoluantur. [*Torchio.*] Vide גת . Esa.63.3. פּוּרָה *Torcular calcaui solus.*Agg.2.16. *Venit ad torcular ad excipiendum quinquaginta,(batos)* פּוּרָה *torcular(&) erat viginti.* Locus illustrandus .

פּוֹרֵר Verbum Pihel actiuum,ex quiescẽtibus Ain Vau,quod semel legitur in Biblijs in præterito פּוֹרַרְתָּ , nec aliud ex eo facilè formarem. Labefactauit,dissoluit.[*Disfare,dissoluere,guastare.*]Psal.74.13.*Tu* פּוֹרַרְתָּ *labefactasti in robore tuo mare.*Radix est פור .

פּוּרָתָא Nomen proprium filij Hamanis à Iudæi interfecti.Poratha. [*Poratha,ouero Porro*] Est.9.8. ואת פּוּרָתָא *Et Poratam.* Radix forsitan est פור .

פּוּשׁ Verbum Cal neutrum , ex quiescentibus Ain Vau,sic flectitur in Biblijs .

פָּשׁוּ פָּשְׁתָּם	Præteritum.
תָּפוּשׁוּ	Futurum.
תָּפוּשִׁי	

Nec aliud ex eo facilè formarem, cum non satis certum sit,quid propriè significet , quamuis communiori sententia pro diffundi, crescere, excrescere, luxuriare exponatur.[*Diuenir abbondante,copioso.*] Vide רבב . De excrescentia carnis tantum fortasis dicitur, & ter solum inuenitur .

עגל	וּפָשְׁתֶּם כְּעֶגְלֵי מִרְבָּק :	*Crescere sicut vitulos saginę . Mal. 3. 20.*
עגלה	כִּי תָפוּשִׁי כְּעֶגְלָה דָשָׁה :	*Luxuriare sicut vitulam triturantẽ . Ier. 50.11.*
פרש	וּפָשׁוּ פָּרָשָׁיו :	*Cataphractos equites excrescere . Abac.1.8.*

Deriuatiua huius sunt נפרש פישון פש .

פּוּת Ex hac radice formantur פּוּתִי פותות פת , de quibus suo loco dicendum est .

פּוּתִי Nomen gentile cuiusdã familiæ tribus Iudæ , masculinum genere.Pothi.[*Fotio.*]1.Paral.2. 52. וְהַפּוּתִי *Et Photius.*Radix forsitan est פות .

פז

פֵּז Lege radicem פוז , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus .

פַּז Nomen masculinum genere,sine plurali.Fortitudo,soliditas.[*Saldezza.*] Hinc per trãslationem sæpius dicitur de auro optimo,& purificato , quasi iam soliditatem adepto,vt amplius diminui nequeat. [*Oro di copella.*]Quid porrò si adamãtem potius intelligas , vel quid simile? Nouem vicibus ad summũ inuenitur .

אדן	מְיַסְּדִים עַל אַדְנֵי פָז :	*Bases soliditatis. (vel auri optimi.) Cant.5.16.*
הוקיר	אוֹקִיר אֱנוֹשׁ מִפָּז :	*Preciositatem reddere hominem au-*

זהב	הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפָּז רָב :	ro optimo. Esa. 13. 12. Iudicia Dei desiderabilia præ auro, & auro optimo multo. Ps. 19. 11.
זהב	מִזָּהָב וּמִפָּז :	Amare super auro, & auro optimo. Psal. 119. 127.
כלי	וְתַמּוּרָתָהּ כְּלִי פָז :	Vas auri optimi. Iob. 28. 17.
כתם	רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז :	Caput alicuius esse massam auri optimi. Cant. 5. 12.
סלת	הַמְסֻלָּאִים בַּפָּז :	Aestimare aliquem (in) auro optimo. Thren. 4. 2.
עטרה	תָּשִׁית לְרֹאשׁוֹ עֲטֶרֶת פָּז :	Ponere capiti (in capite) coronam auri optimi. Psal. 21. 4.
פרי	טוֹב פְּרִי מֵחָרוּץ וּמִפָּז :	Fructum sapientiæ meliorem esse auro, & auro optimo. Pro. 8. 19.

Radix est פזז .

פזז Verbum Cal neutrum, ex duplicibus, quod semel legitur in Biblijs in futuro יִפְזוּ , nec aliud ex eo facilè formarem. Conualuit, roboratus est, solidi-tatem adeptus est. [Ingagliardirsi, pigliar forza, saldezza.] Gen. 49. 24. וַיִּפְזוּ Et consolidata sunt brachia manuũ eius. Deriuatiua huius & cõposita sunt אֵלֶּיהָ אִיָּם וּמוּפָז פָּז פוּז .

פזז Verbum Pihel actiuum, ex duplicibus, quod semel legitur in Biblijs in pſenti participio מְפַזֵּז , nec aliud ex eo formarem. Roborauit, solidũ reddidit. [Ingagliardire, far forte, saldo.] 2. Sam. 6. 16. Et vidit regẽ Dauidem מְפַזֵּז roborantem [vulgò che faceua animo,] & saltantem coram Domino .

פזר Verbum Cal actiuum, perfectum, ex quo solũ participium paſsiuum semel legitur in Biblijs פְּזוּרָה , cætera verò ex Pihel desumere poteris. Dispersit, disiecit. [Spargere.] Synonima sunt בור זרה נפץ פוץ פרש quæ suis locis diligentius vide. Iere. 50. 17. Ouem פְּזוּרָה dispersam Israel leones fugarunt .

Deriuatiua huius sunt נפזר פזר .

פזר Verbum Pihel actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs .

פִּזַּר פִּזְּרָתָ } Præteritum.
פִּזְּרוּ
מְפַזֵּר Part. præſ.
מְפֻזָּר Par. paſſ.
יְפַזֵּר } Futurum.
יְפַזְּרוּ

Cætera ex te formabis, iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Dispersit, disiecit. [Spargere, gittare, quà, & là.] Inuenitur solum in sequentibus .

חיב	בִּזְרוֹעַ עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ אֹיְבֶיךָ :	Dispergere inimicos (in) brachio roboris. Psal. 89. 11.
גוי	אֲשֶׁר פִּזַּרְתִּי בַגּוֹיִם :	Dispergere inter gentes. Ioel. 4. 2.
דרך	וְתִפְזֹרִי אֶת דְּרָכַיִךְ לַזָּרִים וגו׳	Spargere vias suas extraneis, & cęt. Ier. 3. 13.
כפור	כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר :	Spargere pruinam sicut cinerem. Ps. 147. 16.
כוסף	יֵשׁ מְפַזֵּר וְנוֹסָף עוֹד :	Aliquẽ dispergere, & adijci adhuc. Pro. 11. 24.
נתן	פִּזַּר נָתַן לָאֶבְיוֹנִים :	Dispergere, dare pauperibus. Psal. 112. 9.
עם	יֹשְׁבוּ עַם אֶחָד מְפֻזָּר וּמְפֹרָד וגו׳ :	Populus dispersus & diuisus inter populos. Est. 3. 8.
עצם	כִּי אֲדֹנָיִךְ פִּזַּר עַצְמוֹת חֹנֵךְ :	Dispergere ossa. Psal. 53. 6.

ח פ

פח Lege radices נפח פוח פחה פחת , & obserua dictiones, quę remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus .

פח Nomen masculinu genere, & declinatione פַּחִים . Laqueus, rete. [Lacciuolo.] Etymon significationis ignoratur, modo radix sit propria, vt ego cẽseo, modo sit פוח , vt alijs placet, nam quòd nõnulli ad פתח reuocent, satis ridiculum est. Plurale bis significat etiam laminas, vel quòd exteniæ sint ad instar laquei, vel, si radix sit פוח , quasi exsuffiatæ. Inuenitur tantum forsitan in sequentibus .

אחז	וְאֹחֵז בָּעָקֵב פָּח :	Appræhendere laqueo in calcaneo. Iob. 18. 9.
אחז	וְכִצִּפֳּרִים הָאֲחֻזוֹת בַּפָּח :	Aues appræhense (in) laqueo. Eccles. 9. 12.
דרך	צִנִּים פְּחִים בְּדֶרֶךְ עִקֵּשׁ :	Spinas, laqueos esse ĩ via. Pro. 22. 5
דרך	פַּח יִקֹּשׁ עַל כָּל דְּרָכָיו :	Esse laqueum illaquẽtem super via. Hos. 9. 8.
היה	וְהָיוּ לְכֶם לְפַח וגו׳ :	Esse alicui laqueo, (in laqueum) &c. Ios. 23. 13.
חיס	כִּי פַח הָיִיתָם לְמִצְפֶּה וגו׳ :	Esse laqueum alicui, &c. Hos. 5. 2.
חמטיר	יַמְטֵר עַל רְשָׁעִים פְּחִים :	Pluere laqueos super aliquẽ. Ps. 11. 6
הצל	כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ :	eripere de laqueo illaqueante. Psal. 91. 3.
טמן	טָמְנוּ גֵּאִים פַּח לִי :	Superbos abscõdere laqueum alicui. Psal. 140. 6.
טמן	טָמְנוּ פַח לִי :	Abscondere laqueum alicui in via. Psal. 142. 4.
טמן	יִפְחֹתוּ שְׁתֵּנוּ רַגְלָי :	Abscondere laqueos pedibus alicuius. Ier. 18. 22.
יד	שָׁמְרֵנִי מִיְּדֵי פַח יָקְשׁוּ לִי :	Seruare à manibus laquei, quo aucupantur alicui. Ps. 141. 9.
יוקש	לְפַח וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשֵׁב יְרוּשָׁלִָם	Esse laqueo (in laqueum) & reti alicui Esa. 8. 14. (43
נלכד	יִלָּכֵד בַּפָּח :	Capi (in) laqueo. Esa. 24. 19. Ier. 48.
נמלט	נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוקְשִׁים :	Euadere de laqueo venãtiũ tanquàm auiculam. Psal. 124. 8.
נפל	הֲתִפּוֹל צִפּוֹר עַל פַּח הָאָרֶץ וגו׳ :	Auem cadere super laqueo terræ, &c. Amos 3. 5.
נשבר	הַפַּח נִשְׁבָּר וגו׳ :	Laqueum conteri. Psal. 124. 7.
נתן	נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי :	Dare (ponere) laqueum alicui. Psal. 119. 110.
סביב	עַל כֵּן סְבִיבוֹתֶיךָ פָּחִים :	Circuitus alicuius esse laqueos. Iob 22. 10.
עלה	הֲיַעֲלֶה פַח מִן הָאֲדָמָה וגו׳ :	Laqueum ascendere de terra, & non capere. Amos 3. 5.
פחד	פַּחַד וָפַחַת וָפָח עָלֶיךָ :	Pauorem, foueam, & laqueum esse super aliquem. Esa. 24. 18. Ierc. 48. 42.
נמהר	כְּמַהֵר צִפּוֹר אֶל פָּח :	Auem accelerare ad laqueum. Pro. 7. 23.
יקע	וּרְקָעוּ אֶת פְּחֵי הַזָּהָב :	Extendere laminas auri. Exo. 39. 3.
רקעים	וְעָשׂוּ אֹתָם רִקָּעֵי פָחִים :	Facere aliquid extensiones laminarum. Num. 17. 3.
מלחן	יְהִי שֻׁלְחָנָם לִפְנֵיהֶם לְפַח	Mensam esse ante aliquos laqueo. (in laqueum.) Psal. 66. 23.

Ex hac radice mihi formatur verbũ in Hiphil הפיח , quod in ה ante פ suo loco vide.

פיח Require inferius in פ ante י , suo loco proprio.

פחד Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs .

פָּחַד פָּחַדְתָּ פָּחַדְתִּי } Præteritum.
פָּחֲדוּ
אֶפְחַד תִּפְחַד יִפְחַד } Futurum.
תִּפְחֲדוּ יִפְחֲדוּ

Cętera, si opus erunt, ex te formabis ad canones grãmaticæ. Timuit, expauit. [Temere, hauer paura.] Vide . Contruitur absolute, cum accusatiuo cũ prępositionibus אֶל עַל , vel sine præpositione, & cum ablatiuo cum מִן . Loci notandi .

אמר	פַּחֲדוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ :	Virum ad socium suum (inuicem) timere. Ier. 36. 16.
בוש	יִפְחֲדוּ יַבֹּשׁוּ יָחַד :	Pauere, erubescere simul. Esa. 44. 11.
בטח	אִבְטַח וְלֹא אֶפְחָד :	Fidere, nec timere. Esa. 12. 2.
חרד	וְחָרַד וּפָחַד מִפְּנֵי תְנוּפַת יַד יי׳ :	Tremere, & pauere à facie dimotionis manus. Esa. 19. 16.
יסף	וּפָחֲדוּ אֶל יי׳ וְאֶל טוּבוֹ :	Timere ad Dominum, & ad bonum eius. Hos. 3. 5.
ירא	אֶל יי׳ אֱלֹהֵיהוּ יִפְחֲדוּ וְיָרְאוּ מִמְּךָ :	Pauere ad Dominum, & timere ab eo. Mich. 7. 17.
לב	וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי :	Cor timere à verbo alicuius. Psal. 119. 161.
לבב	וּפָחַד וְרָחַב לְבָבֵךְ :	Cor timere, & dilatari. Esa. 60. 5.
לילה	וּפָחַדְתָּ לַיְלָה וָיוֹמָם :	Timere nocte & die. Deut. 28. 66.
מי	מִמִּי אֶפְחַד :	Pauere ab aliquo. Psal. 27. 1.
מחר	מִפַּחַד לְבָבֶךָ אֲשֶׁר תִּפְחָד :	Timere timore cordis. Deut. 28. 67.
מחל	כִּי פַחַד פָּחַדְתִּי וַיֶּאֱתָיֵנִי :	Timere timorẽ, & venire. Iob 3. 25
מחל	שָׁם פָּחֲדוּ פָחַד לֹא הָיָה פָחַד	Timere timorem, qui non sit timor. Psal. 53. 6.
מחד	אֵלָיו יִפְחָד :	Timere (ad) aliquid. Esa. 19. 17.
רגז	וּפָחֲדוּ וְרָגְזוּ עַל כָּל הַטּוּבָה וגו׳ :	Timere, & indignari sup bono, &c. Ier. 33. 28.
שכב	אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד :	Cubare, nec timere. Pro. 3. 24.

Deriuatiua huius sunt הִפָּחֵד פחד פחדה פחדים .

פחד Verbum Pihel neutrum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum .

פִּחֵד Part. præſ.
תִּפְחַד Futurum.

Nec absurdũ omnino fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Expauit, timore maximo timuit, auget enim nonnihil sensum à Cal, & bis solum inuenitur in scriptura sacra. [Temere grandemente, fuor di modo, ouero di continuo, hauerlo dalla natura.]

תמיד	אַשְׁרֵי אָדָם מְפַחֵד תָּמִיד :	Expauescentem iugiter esse beatum. Pro. 28. 14.
תמיד	וּתְפַחַד תָּמִיד כָּל הַיּוֹם מִפְּנֵי חֲמַת וגו׳ :	Expauescere continuè tota die à facie furoris tribulantis. Esa. 51. 13

פַּחַד Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs פַּחְדָּ פַּחְדָּם פַּחְדְּךָ פַּחְדֶּם פַּחְדִּי פַּחְדָּם . Pauor, timor. [Paura, timore.] Synonima sunt אֵימָה terror, & יִרְאָה timor, quæ suis locis vide. Efficit nonnullas dicendi formulas elegantiarum plenas, vt in sequentibus .

חיב	כִּי פַחַד אֵלִי אִיּוֹב אֵל :	Calamitatem Dei esse timorẽ alicui. Iob 31. 23.
עינים	אֵין פַּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו :	Timorem Dei non esse coram oculis. Psal. 36. 2.
כהל	וַיַּבְהֵלֶךָ פַּחַד פִּתְאוֹם :	Pauorem inopinatũ terrere aliquẽ. Iob 22. 10.
כוש	אָלְעָה בְּבֹא פַחְדְּכֶם :	Subsannare, cum timor alicuius venit. (i. ea quæ timet.) Pro. 1. 26.
כוש	בְּבֹא כְשׁוֹאָה פַחְדְּכֶם וגו׳ :	Timorem (ea quæ times) venire vt desolationem. Pro. 1. 27.
הכיא	הִנְנִי מֵבִיא עָלֶיךָ פָּחַד :	Adducere super aliquem timorem. Ier. 49. 5.
סיס	וּפַחַד יִצְחָק הָיָה לִי :	Timorem Isaachi (Deum) esse alicui. Gen. 31. 42.
סיס	כִּי הָיָה פַחַד יי׳ עֲלֵיהֶם :	Timorem Domini esse super aliquos. 2. Par. 14. 13.
סיס	פָּחַד וָפַחַת הָיָה לָנוּ :	Pauorem & foueam esse alicui. Thr. 3. 16.
מסל	הַמְשֵׁל וָפָחַד עִמּוֹ :	Dominium, & pauorem esse cum aliquo. Iob 25. 2.
יגיע	לַרִיק יָגִיעָה בְלִי פָחַד :	Laborem esse vanitati sine pauore. Iob. 39. 16.
ידע	וָפָחַד לְמֵידָעַי :	Aliquem esse timorem notis. (idest illos timere ei.) Psal. 31. 12.
ירא	אַל תִּירָא מִפַּחַד פִּתְאֹם :	Non timere à timore inopinato. Pro. 3. 25.
לבב	מִפַּחַד לְבָבֶךָ אֲשֶׁר תִּפְחָד :	Timere timore cordis. Deut. 28. 67.
ליל	לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה :	Non timere à pauore nocte. Ps. 91. 5
ליל	מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת :	Gladium esse super fęmore à timore in noctibus. Cant. 3. 8.
מורא	פַּחְדְּכֶם וּמוֹרַאֲכֶם יִתֵּן יי׳ וגו׳	Dare pauorem & timorem alicuius super faciem terræ. Deut. 11. 25.
נפל	תֵּפֶל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפָחַד :	Terrorem & timorem cadere super aliquos. Exo. 15. 16.
נפל	וַיִּפֹּל פַּחַד יי׳ עַל הָעָם :	Timorem Domini cadere super aliquos. 1. Sam. 11. 7.
נצר	הַפַּחַד אֵיךְ תִּצֹּר חַיָּי :	Seruare vitam à timore. Psal. 64. 2.
נשבע	וַיִּשָּׁבַע יַעֲקֹב בְּפַחַד אָבִיו יִצְחָק :	Iurare in (per) timorem (Deum) Isachi. Gen. 31. 53.
נתן	אַחֵל תֵּת פַּחְדְּךָ וְיִרְאָתְךָ וגו׳	Dare pauorem & timorem alicuius super faciem populorũ. Deu. 2. 25
נתן	וַיי׳ נָתַן אֶת פַּחְדּוֹ עַל כָּל הַגּוֹיִם :	Dare timorem alicuius super gentes. 1. Par. 14. 17.
סמר	סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְּשָׂרִי :	Carnẽ horrere à pauore. Ps. 119. 120.
פחד	כִּי פַחַד פָּחַדְתִּי וַיֶּאֱתָיֵנִי :	Timere timorẽ, & venire. Iob. 3. 25.
פחד	שָׁם פָּחֲדוּ פַחַד לֹא הָיָה פָחַד	Pauere timorem, qui non sit pauor. Psal. 53. 6.
פחת	פַּחַד וָפַחַת וָפָח עָלֶיךָ וגו׳ :	Pauorem, foueam, & laqueũ esse super aliquem. Esa. 24. 18.
פנים	מִפְּנֵי פַחַד יי׳ :	Abscondi à facie timoris. Esa. 2. 10.
פנים	הַיָּם מִפְּנֵי הַפַּחַד וגו׳ :	Fugere à facie pauoris. Ier. 48. 43.
קול	קוֹל פְּחָדִים בְּאָזְנָיו :	Vocem pauorum esse in auribus. Iob 15. 21.
קול	הַנֹּס מִקּוֹל הַפַּחַד וגו׳ :	Fugere à voce pauoris. Esa. 24. 19.
קרה	פַּחַד קָרָאנִי וּרְעָדָה :	Pauorem vocare (accidere) aliquẽ. Iob 4. 14.
רוע	וְשַׁאֲנַן מִפַּחַד רָעָה :	Esse pacatum ex timore mali. Prou. 1. 33.
שחק	יִשְׂחַק לַפַּחַד וְלֹא יֵחָת :	Ridere pauori (pauorem) nec frãgi. Iob 39. 22.
שלום	בָּתֵּי הֶם שָׁלוֹם מִפַּחַד :	Domos esse pacem (pacatas) à timore. Iob 21. 9.

פחדה Nomen formæ fęmininæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo פַּחְדָּתִי . Timor, pauor. [Timore, paura.] Ier. 2. 19. Nec est פַּחְדָּתִי timor meus tibi. Radix est פחד .

פחדים Nomen plurale masculinum, quod semel legitur in Biblijs cum affixo פַּחְדָּו . Testiculi, sic eleganter dicti, vel quod sint pauoris sedes, vt quidam volunt, & ad periculum exhorreãt, vel potius quòd illis valdè timeamus. [Testicoli.] Iob 40. 12. Nerui פַּחְדָּו testiculorum eius implicantur. Expende locum accuratius & omnes. Radix est פחד .

פחה Nomen heteroclitum, masculinum genere, & in regimine vertens He in Thau, cum plurali fęminino declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs פָּחָה פַּחַת פַּחוֹת פַּחֵם פַּחְתְּךָ פַּחוֹתֶיהָ . Dux, Princeps, Satrapa, Præses, Præsul; est enim nomẽ dignitatis post regiã, sed qualis, ppriè incertũ. [Duca, Signorotto.] Forma פַּחַת in regimine reperitur etiam in statu absoluto, quod notes: & est vox correpta vno loco excepto, nam aliàs producta est nomen aliud per se, & infinitiuus verbi נפח , de quibus suo loco dicendum est.

Sic & פֶּחָם est per se nomen, vt mox habes. Loci notandi.

מרן	וְכָל מַלְכֵי הָעֶרֶב וּפַחֲוֹת הָאָרֶץ :	*Duces terræ.1.Reg.10.15.*
כן	וַאֲבוֹא אֶל פַּחֲוֹת עֵבֶר הַנָּהָר וגו' :	*Venire ad duces trans fluuium, &c. Neh.2.9.*
כוש	בְּנֵי פַּחַת מוֹאָב וגו' :	*Filij ducis Moab. Esd.2.6. Videtur esse nomen viri sic dicti; Pahath Moab.nota locũ.Sic 8.4.& alibi.*
סיס	לְהָיוֹת פַּחַת בְּאֶרֶץ יְהוּדָה :	*Præcipere alicui, vt sit dux, &cæt. Neh.5.14.*
הקריב	הַקְרִיבֵהוּ נָא לְפַחֶתֶךָ וגו' :	*Offerre duci,&c.Mal.1.8.*
הסגיר	וְהִשְׁכַּרְתִּי שָׂרַיִךְ וַחֲכָמֶיהָ פַּחוֹתֶיהָ וגו' :	*Inebriare principes,sapiẽtes, duces, &c.Ier.51.57.*
הסיס	וְשִׂים פַּחוֹת תַּחַת יְהוּדָה :	*Ponere duces pro regibus. 1.Reg. 20.24.*
זרובבל	אָמַר אֶל זְרֻבָּבֶל פַּחַת יְהוּדָה וגו' :	*Zorobabel dux Iudæ.Agg.2.21.*
חשוב	חַשּׁוּב בֶּן פַּחַת מוֹאָב :	*Hasubus filius ducis Moab. Nomen proprium, vt superius in* בֶּן. *Neh.3.11.*
כסלא	לַכּוּא פַּחַת עֵבֶר הַנָּהָר :	*Cißeus dux trans fluuium.Locus illustrandus.Neh.3.7.*
לחם	לֶחֶם הַפֶּחָה לֹא אָכָלְתִּי :	*Non edere panem ducis. Neh.5.14.*
לחם	לֶחֶם הַפֶּחָה לֹא בִקַּשְׁתִּי :	*Non quærere panẽ ducis. Neh.5.18*
נחמיה	וּבִימֵי נְחֶמְיָה הַפֶּחָה :	*Nehemias dux. Neh.12.26.*
כתן	וּפִצַּתִּי בָךְ פַּחוֹת וְסָגָנִים :	*Infringere duces,& satrapas.Ierem. 51.23.*
עבר	וּפַחֲוֹת עֵבֶר הַנָּהָר וגו' :	*Duces trans fluuium.Esd.8.36.*
עבר	אִגְּרוֹת יִתְּנוּ לִי אֶל פַּחֲוֹת עֵבֶר הַנָּהָר וגו' :	*Dare literas alicui ad duces trãs fluuium,&c.Neh.2.7.*
פניה	וְאֵיךְ הָשֵׁב אֶת פְּנֵי פֶחָה אֶחָד וגו' :	*Auertere faciem vnius ducis. 2. Reg.18.24.*
רשון	וְהַפַּחוֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר וגו'	*Duces priores,&c.Neh.5.15.*

Cæterum hæc vox forsitan est potius Syriaca quàm Hebrea, nam in eo idiomate satis frequens est, & in Biblijs habet has dictiones פֶּחָה פַּחַת פַּחְוָתָא .

כנס	לְהַכְנִיס לְפַחֲוָתָא דְּגַנְיָא וּפַחֲוָתָא וגו' :	*Mittere ad congregandũ duces, &c. Dan.5.2.*
עבר	תַּתְנַי פַּחַת עֵבֶר נַהֲרָה :	*Tatenaius dux trans fluuiũ.Esd.5.4.*
סוס	דִּי פְּחַה שְׁמָה :	*Ponere aliquem ducem. Esd.5.15.*

פַּחַז Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, Leuitas, animi inconstãtia. [*Leggierezza d'animo,di ceruello,inconstanza.*] Gen. 49.4. פַּחַז *Leuitas velut aqua.* Supple, tibi inerit. Expẽde locũ accuratius. Deriuatiua huius sunt פַּחֲזִים פַּחֲזוּת .

פַּחֲזִים Nomen plurale masculinum, quod bis tantùm reperitur in scriptura sacra. Leues, inconstantes, ardeliones. [*Huomini di puoca leuatura, male auuiati, leggieri di ceruello.*]

למוס	וַיִּשְׂכֹּר בָּהֶם אֲבִימֶלֶךְ אֲנָשִׁים רֵיקִים וּפַחֲזִים :	*Mercede conducere homines futiles, & inconstantes. Iud.9.4.*
נביא	נְבִיאֵיהָ פַּחֲזִים אַנְשֵׁי בֹגְדוֹת	*Prophetas esse incõstãtes.Soph.3.4*

Radix est פחז .

פַּחֲזוּת Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo פַּחֲזוּתָם . Leuitas, inconstantia. [*Leggierezza, instabilità, inconstanza.*] Iere. 23.31. *Et errare fecerunt populum meum in mendacijs suis* וּבְפַחֲזוּתָם *& in inconstantia sua,* Radix est פחז .

פֶּחָם Est à nomine פֶּחָה cum affixo, vt illic dictum est. Aliàs est nomen formæ masculinæ, sine plurali. Carbo. [*Carbone.*] Etymon significationis ignoratur, quamuis non desint, qui conentur ad radicẽ פוח illud reducere, quasi sufflãdus, vel qui iam sufflatus sit. Vide גַּחֶלֶת . Ter inuenitur.

	פֶּחָם לַגַּחֲלִים וגו' :	*Carbonem esse prunis. (ad faciẽdum prunas.) Pro.26.20. (16.*
נפח	נַפֵּחַ בְּאֵשׁ פֶּחָם :	*Exsufflare in igne carbonis. Esa,54.*
פעל	וּפֹעֵל בַּפֶּחָם :	*Operari in(cum)carbone. Esa.44.12*

פְּחַח Nomen Syriacum formæ masculinę, quod semel legitur in Biblijs. Figulus. [*Fornasaio.*] Hebraicè יֹצֵר dicitur. Dan.2.41. *Et digitorum quidam erant fictile* דִּי פְּחַח *figuli, & quidam ferrum.*

פַּחַת Est infinitiuus verbi נפח , ibi vide. Aliàs est nomen masculinum genere, & declinatione פַּחְתִּים . Fouea. [*Fossa,buco.*] Vide שׁוּחָה . Est verò dictio producta, nam alias correpta est à פֶּחָה , vt suo loco dictum est, quamuis & ex illo semel producta reperiatur, qd̃ notes velim. Vndecim vicibus ad summũ inueniẽ.

חתת	הוּא נֹחֵבָא בְּאַחַת הַפַּחֲתִים וגו' :	*Abscondi in vna fouearum. 2. Sam. 17.9.*
גדול	וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ בַיַּעַר אֶל הַפַּחַת הַגְּדוֹל :	*Proijcere ad (in) foueam magnam. 2.Sam.18.18.*
סוס	פָּחַד וָפַחַת הָיָה לָנוּ :	*Pauorem, & foueam esse alicui. Thren.3.16.*
נפל	יִפֹּל אֶל הַפַּחַת :	*Cadere ad(in)foueam. Esa.24.19. Ier.43.43. (19.*
עלה	וְהַעֹלָה מִתּוֹךְ הַפַּחַת וגו' :	*Ascendere de medio foueæ. Esa.24.*
עלה	וְהַעֲלָה מִן הַפַּחַת וגו' :	*Ascendere de fouea.Ier.48.43.*
קן	כְּיוֹנָה תְּקַנֵּן בְּעֶבְרֵי פִי פַּחַת :	*Nidificare in lateribus oris foueæ. Ier.48.28.*
תפד	פַּחַד וְהַפַּחַת וָהַפָּח עָלֶיךָ וגו' :	*Pauorem, foueam, & laqueum esse super aliquem. Esa.24.18. Iere. 48.42.*

Deriuatiuum huius est פַּחְתִּת .

פַּחְתִּת Nomen formæ fœmininę, quod semel legitur in Biblijs. Defectus, depressio, cõcauitas, quasi in foueam contractio. [*Mancamẽto, concauità.*] Moses ornatè de lepra dixit, Leuit. 13.55. פַּחְתָּת *Depressio est (lepræ) in caluitie,* Expende locum & omnes accuratius. Radix est פחת .

ט פ

פוטיאל Require superius in פ ante ו , suo loco proprio.

פְּטֵדָה Nomẽ heteroclitum formæ fęmininæ, sed masculinum genere, vertẽs He in Thau in regimine פִּטְדַת . Smaragdus, lapis preciosus coloris viridis. [*Smeraldo.*] Alia nomina lapidum vide superius in אֶבֶן . Quater inuenitur.

אדם	טוּר אֹדֶם פִּטְדָה וּבָרֶקֶת הַטּוּר הָאֶחָד :	*Rubinus, smaragdus, & chrysolithus erant primus ordo lapidum in Hosea iudicij.Exo.28.18.& 39.10*
אדם	אֹדֶם פִּטְדָה וְיָהֲלֹם וגו' :	*Rubinum, smaragdum, &c.esse tegumentum alicuius.Ezec.28.13.*
ערך	לֹא יַעֲרְכֶנָּה פִּטְדַת כּוּשׁ :	*Smaragdum Aethiopiæ non æquiparari sapientiæ.Iob 28.19.*

פוטיפר } Require superius in פ ante ו , suo loco
פוטיפרע } proprio.

פָּטַר Verbum Cal actiuum perfectum, sic flectitur in Biblijs.

פָּטַר	Præteritum.
פּוֹטֵר	Part.præs.
פָּטוּר פָּטוּרִי או פָּטְרִי	Part. pass.
יִפְטֹר	Futurum.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Aperuit, aperiẽdo dimisit, & dicitur

tur propriè de re, quæ dimissa abire potest. Vsurpatur nihilominus pro simpliciter dimittere, quod est quodammodo dimissum aperire: & semel inuenitur etiam in neutrali significatione. [*Aprire, & lasciar andare, licẽtiare, partirsi.*] Octo vicibus tantum inuenitur.

לוי	לְלֵוִיִּם בְּלִשְׁכוֹת פְּטִירִים :	*Leuitæ dimissi (ex omnibus alijs curis) in exedris. 1.Par.9.34. Scribitur cum Iod, sed Hebrei ex Massara legunt cum Vau. Forsitan est Vau contractum ad denotandam omnimodam dimissionem.*
אמלקי	כִּי לֹא פָּטַר יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֶת הַמַּחְלְקוֹת :	*Non dimittere diuisiones. 2. Paral. 23.8.*
פוס	פּוֹטֵר מַיִם רֵאשִׁית מָדוֹן :	*Dimittere aquam.Pro.17.14.*
פניס	וַיְפַטֵּר מִפְּנֵי שָׁאוּל :	*Dimittere(se, vel dimitti) à facie alicuius.1.Sam.19.10.*
כין	וּפְטוּרֵי צִצִּים :	*Dimissi florum. Hebraismus idest flores dimissi, qui videbãtur egredi. [Fiori che vsciuano.] 1.Reg.6.18 Vide etiam ver.29.& 32.& 35*

Deriuatiua huius sunt הִפְטִיר פֶּטֶר פִּטְרָה .

פֶּטֶר Nomen masculinũ genere, sine plurali. Apertio, eruptio, epithetum in scriptura sacra primogeniti vuluam aperientis. [*Aprimento, apertura.*] Inuenitur tantum in sequentibus.

חמור	וְכָל פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה וגו' :	*Redimere apertionem asini. Exo.13.13. Vide etiam 34.20.*
רחם	קַדֶּשׁ לִי כָל בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל רֶחֶם וגו' :	*Sanctificare primogenitos, apertionẽ .s. omnis vuluæ, &c.Exo.13.2.*
רחם	וְהַעֲבִרְתָּ כָל פֶּטֶר רֶחֶם לַיי' וגו' :	*Transire facere apertionẽ vuluæ Domino, &c, Exo.13.12.*
רחם	אֲנִי זֹבֵחַ לַיי' כָּל פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכָרִים :	*Sacrificare Domino apertionem vuluæ, masculos.Exo.13.15.*
רחם	כָּל פֶּטֶר רֶחֶם לִי :	*Omnem apertionem vuluæ esse Domino.Exo.34.19.*
רחם	פֶּטֶר רֶחֶם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל :	*Leuitæ pro apertione vuluæ (primogenitis) ex filijs Israel accipiuntur à Deo..Num. 3.12.*
רחם	כָּל פֶּטֶר רֶחֶם לְכָל בָּשָׂר וגו'	*Apertio matricis cuiuscunq; carnis, &c.Num.18.15.*
רחם	בְּהַעֲבִיר כָּל פֶּטֶר רֶחֶם :	*Trãsire facere apertionẽ vuluæ, &c. nota locum. Ezec.20.26.*
שגר	וְכָל פֶּטֶר שֶׁגֶר בְּהֵמָה וגו' :	*Apertio emissionis bruti. Exo.13.12*
שור	פֶּטֶר שׁוֹר וָשֶׂה :	*Apertio (primogenitus) bouis, & pecudis.Exo.34.19.*

פִּטְרָה Nomen formæ fęmininæ, quod semel legitur in Biblijs in regimine, verso He ĩ Thau, פִּטְרַת . Apertio, idem cũ superiori פֶּטֶר , ibi vide. [*Aprimento.*] Num. 8.16. *Sub(pro)* פִּטְרַת *apertione vniuscuiusq; vuluæ.* (primogenitorum vice.) Radix est פטר .

פַּטִּישׁ Nomen masculinum genere, sine plurali. Malleus maior. [*Martellaccio, martello grande.*] Ter solum inuenitur, etymonque significationis ignoratur.

מרן	וַיְשַׁבֵּר בְּפַטִּישׁ כָּל הָאָרֶץ :	*Malleum vniuersæ terræ excindi & rumpi.Ier.50.23.*
חלץ	מַחֲלִיק פַּטִּישׁ אֶת הוֹלֵם פָּעַם	*Polire malleo percussionem incudis. Esa.41.7.*
פגן	וּכְפַטִּישׁ יְפֹצֵץ סָלַע :	*Malleum frangendo dispergere lapidem.Ier.23.29.*

Deriuatiuum huius radicis est פטשים sequens.

פַּטְשִׁים Nomen Syriacum formæ pluralis masculinæ, quod semel legitur in Biblijs cũ affixo פַּטְשֵׁיהוֹן . Subligacula. [*Brache.*] Hebraicè מכנסים dicitur. Etymon significationis ignoratur. Dan. 3.20. *Cũ chlamidibus eorum,* פַּטְשֵׁיהוֹן *subligaculis eorum, &cæt.* Radix est פטש .

י פ

פִּי Require superius in פֶּה , & nota.

פִּי בֶסֶת Nomẽ proprium vrbis Aegyptiacæ. Phibeseth. [*Bubasta.*] Ezech. 30.17. *Iuuenes Auenæ* וּפִבֶּסֶת *& Bubastæ in gladio cadent.* Compositum est ex פה & בסת .

פִּיד Nomen formæ masculinæ, sine plurali, & cũ affixo פִּידוֹ . Ruina, exitium, pernicies. [*Rouina, calamità.*] Vide אֵיד . Etymon significationis ignoratur, & ter solum inuenitur.

ידע	וּפִיד שְׁגִיאָה מִי יֹדֵעַ :	*Cognoscere perniciem aliquorum. Pro.24.22.*
טוב	אִם בְּפִידוֹ לַחֵן שׁוּעַ :	*Clamorem esse in pernicie alicuius. Iob 30.24.*
משח	אִם אֶשְׂמַח בְּפִיד שֹׂנְאִי :	*Lętari in pernicie hostis.Iob 31.29.*

פִּי הַחִירֹת Nomẽ proprium loci, vbi fuit tertia Israelitarum mansio. Pi hahiroth. [*Firota.*] Hic dicitur etiam פְּנֵי הַחִירֹת , vt suo habes loco. Exo.14.2. *Et castrametati sunt ante* פִּי הַחִירֹת *Pi hahiroth, &c.* Num. 33.7. *Et reuersus est super (ad)* פִּי הַחִירֹת *Pi hahiroth.* Hanc vrbem quidam suspicantur esse פִּתֹם . Compositum est ex פה & חירת .

פִּיּוּחַ Nomen masculinum genere, sine plurali, quod bis tantum legitur in scriptura sacra. Fauilla, sic dicta, quòd facili flatu excitatur, & efflatur è fornace. [*Fauilla.*] Exod.9.8. *Accipite vobis plenos pugillos vestros* פִּיחַ *fauilla fornacis.* Et ver.10. *Acceperuntq;* אֶת פִּיחַ *fauillam fornacis.* Radix est פוח .

פִּיכֹל Nomẽ proprium Imperatoris regis Abimelech. Phicol. [*Ficolo.*] Gen.21.22. *Et ait Abimelec,* וּפִיכֹל *& Phicol Princeps exercitus, &c.* Et ver. 32. *Surrexitq; Abimelec,* וּפִיכֹל *& Phicol Princeps exercitus illius.* Compositum est fortassis ex פה & כל .

פִּילֶגֶשׁ Require paulò inferius in פ ante ל , suo loco proprio.

פִּים Est plurale nominis פֶּה , vt suo loco dictũ est. Hinc verò mihi emanat פִּימָה sequens.

פִּימָה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Ruga ob pinguedinem, omentum, aruina, quasi orium multitudinem diceres. [*Grassezza.*] Iob 15.27. *Et fecit* פִּימָה *omentum super ili.* Hinc fortassis ad Latinos opimi nomen emanauit. Radix est פים , ibi vide.

פִּינֹן Require inferius in פ ante נ , suo loco proprio.

פִּיצִּוּת Require superius in nomine פֶּה , cuius est plurale.

פִּיק Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Offendiculum, luxatio, scandalum. [*Inciampo.*] Nah. 2.11. וּפִיק *Et offendiculum genuum.* Radix est פוק .

פִּישׁוֹן Nomen proprium vnius ex quatuor fluuijs Paradisi, qui Indiam circuit, quem (dicant cæteri, quid velint,) Gangem esse crederem, ex descriptione Mosis, quæ optimè in hunc cõpetit. Is enim vniuersam ambit Indiam secũ aureas arenas trahens, quẽadmodum & Phison totam Hauilam, estq; fluuius maximus, sicut & nominis est intellectus à multitudine aquarum, quòd in eum influant vndeuiginti amnes, de quo etiam Plinius Naturalis historiæ lib. 5. Phison,

Ganges. [*Fisone, Gange.*] Gene. 2. 11. *Nomen vnius* פישון *Phison, qui circuit vniuersam terram Hauilæ, vbi est aurum. Aurumq; illius regionis est optimum; ibi est Bdelium, & lapis Soham.* Alia fluuiorum nomina vide in נָהָר. Radix est פוש.

פִּיּוֹת Require superius in פֶּה, cuius est plurale.

פִּיתוֹן Require inferius in פה ante ת, suo loco proprio.

כ פ

פַּךְ Lege radicem פכה, & obseruadictiones, quę remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

פַּךְ Nomen masculinum genere, sine plurali, quod ter legitur in Biblijs. Lenticula, vas olei sic dictum, quòd ex illo educant, & euacuent oleum. [*Vasetto d'olio.*] 1. Sam. 10. 1. *Et accepit Samuel* את פך *lenticulam olei, &c.* 2. Reg. 9. 1. *Et accipe* פך *lenticulam olei hanc in manu tua.* Et ver. 3. *Accipiesq;* פך *lenticulam olei, & fundes super caput eius.* Radix est פכה.

פּוּךְ Require superius in פ ante ו, suo loco proprio.

פִּכָּה Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Lamed He, quod in Biblijs habet solum participium præsens numeri pluralis מְפַכִּים, nec aliud ex eo formarem, sed potius vterer synonimis, quæ vide i יצא. Exijt, egressus est, effluxit. [*Vscire, scorrere.*] Ezec. 47. 2. *Et ecce aquæ* מְפַכִּים *effluebant è latere dextro.*

Deriuatiuum פַּךְ.

פִּיכֹל Require paulò superius in פ ante י, suo loco proprio.

פִּכֶרֶת הַצְּבָיִים Nomē proprium viri ex seruis Salomonis. Pochereth hazebaim. [*Ipocrate de Zebaimo.*] Esd. 2. 57. *Filij* פוכרת הצבים *Pochereti Zebaimi.* Hic Neh. 7. 59. scribitur פוֹכֶרֶת הַצְּבָאִים. Compositū est ex פֹּכֶרֶת & צְבָיִים plurale à radice צבה.

פ ל

פַּל Legeradices נפל פלא פלה פלל, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

פּוֹל } Require superius in פ ante ו, suo loco proprio.
פּוּל }

פלל Duplicata omnia posita sunt paulò inferius suo loco proprio.

פלא Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Lamed Aleph, quod in Biblijs habet solum infinitiuum לְפַלֵּא, nec aliud ex eo facilè formarem, cū dubitetur, an Aleph sit propriè caracteristicum verbi, vel potius stet loco He. Mirum fecit, mirabile reddidit, vel vt alijs placet, diuisit, separauit, quòd fortassis mirāda sint à nobis separata. [*Far merauiglioso, stupendo, ouero separare.*] Quid porrò si potius nomē esse dicas? Mirum, vel separatio. [*Merauiglia, ouero separatione.*] Leuit. 22. 21. *Quicunq; obtulerit sacrificium pacificorū Domino,* לְפַלֵּא *ad mirum reddendum (separandum) votum, (vel miro, separationi voti.) aut voluntario.* Num. 15. 3. *Et feceritis ignitum Domino, holocaustum, aut sacrificium,* לְפַלֵּא *ad mirum reddendum (separandum) votum, vel in voluntarium.* Et ver. 8. *Quòd si feceris vitulum holocaustum, aut sacrificium,* לְפַלֵּא *ad mirum reddendum votum, vel pacifica Domino.* Nec alibi fortassis inuenitur. Quid sit, votum separare notū est. Mihi reddere mirum votum est Hebraismus pulcherrimus, pro vota perficere, quæ tunc mira quodammodo fiunt, dum ob sacrificium agnoscitur, quid, & qua de re quis vouerit. Expende locos, & omnes accuratius.

Deriuatiua huius radicis & composita sunt הִפְלִיא או הִפְלָא התפלא כפלאות נפלה פֶּלֶא פלאי פלאיה פלאי פלאיה פלאיר פלטוי פלוני;

פֶּלֶא Nomē masculinum genere, cum duplici plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs פְּלָא פלאים נפלאות פלאך פלאך. Mirum, miraculum, res mira. [*Miracolo, cosa insolita, mera figlosa, stupenda.*] Inuenitur tantùm in sequentibus.

וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יי׳:	*Cœlos celebrare mirū Dei. Ps. 89. 6.*
לְהַפְלִיא אֶת הָעָם הַזֶּה הַפֶּלֶא וָפֶלֶא:	*Mirum reddere populum mirè agendo & miro. Esa. 29. 14.*
כִּי אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאֶךָ:	*Recordari mirabilium Dei ab antea. Psal. 77. 12.*
וַתֵּרֶד פְּלָאִים:	*Aliquem descendere mirabilibus. [marauigliosamente fuor di modo.] Thren. 1. 9.*
הֲיִוָּדַע בַּחֹשֶׁךְ פִּלְאֶךָ:	*Mirū cognosci in tenebris. Ps. 88. 13*
פִּלְאוֹת עֵדוֹתֶיךָ:	*Obtestationes Dei esse mira. Psalm. 119. 129.*
נוֹרָא תְהִלּוֹת עֹשֵׂה פֶלֶא:	*Deum facere mirum. Exo. 15. 11.*
אַתָּה הָאֵל עֹשֵׂה פֶלֶא:	*Deum facere mirum. Ps. 77. 15.*
נֹגֵד אַבְתָּם עָשָׂה פֶלֶא:	*Facere mirū corā aliquo. Ps. 78. 12.*
הֲרֵפָאִים תִּעֲשֶׂה פֶלֶא:	*Facere mirum mortuis. Ps. 88. 11.*
אוֹדֶה שִׁמְךָ כִּי עָשִׂיתָ פֶלֶא:	*Celebrare nomen Dei, quòd fecerit mirum. Esa. 25. 1.*
עַד מָתַי קֵץ הַפְّלָאוֹת:	*Finis mirabilium. Dan. 12. 6.*

Esa. 9. 6. est particula nominis Messiæ. Et appellauit nomen eius פֶּלֶא Mirum, consiliator, &c.

פְּלוּא Nomen proprium filij Ruben. Palu. [*Faluo*] Gen. 46. 9. ופלוא *Et Phaluus.* Hinc deriuatur פַּלּוּאִי, de quo suo loco dicemus.

פְּלִיאָה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Mira, mirabilis. [*Miracolosa, secreta, nascosta dall'essere tanto stupenda.*] Psal. 139. 6. פְּלִיאָה *Mira est (ardua) cognitio supra me.* Hebræi hodierni ex Massara constanter legūt כְּלִיאָה. Radix est פלא.

פְּלֻאִי Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Mirus, arcanus. [*Merauiglioso, secreto, nascosto.*] Iud. 13. 18. *Cur sic quæris de nomine meo? & illud est* פלאי *mirabile.* Nonnullis est nomen illius angeli. Radix est פלא.

פַּלּוּאִי Nomen gentile, masculinum genere. Phaluites, qui est ex tribu פְּלוּא. [*Huomo della famiglia di Faluo.*] Num. 26. 5. *Phaluo familia* הַפַּלּוּאִי *Phaluitidis.* Radix est פלא.

פְּלָאיָה Nomen proprium viri ex Leuitarū genere. Pelaiah. [*Pelagio.*] Neh. 8. 8. פְּלָאיָה *Pelaias.* Et 10. 11. פְּלָאיָה *Pelaias.* Cōpositū est ex פלא & יה.

פְּלָאסֶר Require inferius in חִגְלַת פִּלְאֶסֶר, suo loco proprio. Hæc autem vocula forsitan composita est ex פלא & אסר, quod notes.

פִּלֵּג Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

פִּלֵּג Præteritum.
פַּלֵּג Imperat.

Nec aliud ex eo facilè formarem, sed potius vterer synonimis, quæ vide in חלק. Diuisit, dispertitus est. [*Diuidere, spartire, far in parti.*] Bis inuenitur.

בַּלַּע אֲדֹנָי פַּלֵּג לְשׁוֹנָם:	*Diuidere linguā aliquorū. Ps. 55. 10.*
מִיפַלֵּג לַשֶּׁטֶף תְּעָלָה:	*Diuidere inundationi alueum. Iob. 38. 23.*

Deriuatiua huius sunt מִפְלַגּוֹת נפלג פֶּלֶג פְּלִיגָה פלגה פְּלַגּוֹת:

פֶּלֶג Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs פֶּלֶג פְּלָגִים פלגי פלגיו. Fluuius sic eleganter dictus per translationem, quòd à fonte diuidatur, vel certè quod terram diuidat, qua de causa mare à Græcis etiam Latinisq; pelagus voce Hebraica dictum est. [*Fiume, pelago, riuo.*] Vide de נָהָר. Inuenitur solum in sequentibus.

פְּלָגִים יִבְלֵי מָיִם וגו׳:	*Riuos, deductiones aquarum esse super monte &c. Esa. 30. 25.*
פַּלְגֵי מַיִם תֵּרַד עֵינִי:	*Oculum descendere fluuijs aquarum. Thren. 3. 16.*
וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל פַּלְגֵי מָיִם:	*Arbor plantata super riuis aquarū. Psal. 1. 3.*
פַּלְגֵי מַיִם יָרְדוּ עֵינָי:	*Riuos aquarum descēdere oculos. Ps. 119. 136.*
כְּרֹהֹבוֹת פַּלְגֵי מָיִם:	*Riui aquarum in plateis. Pro. 5. 16.*
פַּלְגֵי מַיִם לֵב מֶלֶךְ בְּיַד יי׳:	*Cor regis in manu Domini esse flumina aquarum. Pro. 21. 1.*
כְּפַלְגֵי מַיִם בַּצִּיּוּן:	*Fluuij aquarū in siccitate. Esa. 32. 2.*
פֶּלֶג אֱלֹהִים מָלֵא מָיִם:	*Fluuius Dei (maximus) plenus aqua. Psal. 65. 10.*
נָהָר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ עִיר אֱלֹהִים:	*Riuos fluminis lætificare ciuitatem. Psal. 46. 5.*
וְצוּר יָצוּק עִמְּדִי פַּלְגֵי שָׁמֶן:	*Flumina olei. Iob. 29. 6.*

Aliàs פלג est nomen proprium viri filij Eber à diuisione terræ sic dicti. Peleg. [*Falego.*] Gen. 10. 25. *Nomen vnius* פֶּלֶג *Phaleg, quia in diebus eius* נִפְלְגָה *diuisa fuit terra.* Vixit annos ducentos triginta nouem, & mortuus est quadragesimo octauo anno post natalem diē Abrahami, millesimo, nongentesimo, nonagesimo sexto mundi videlicet.

פְּלַג Nomen Syriacum formæ masculinæ. Diuisio. [*Diuisione, spartimento.*] Dan. 7. 25. *Vsque ad tempus, & tempora,* ופלג *& diuisionem (dimidium) temporis.* Radix est etiam Hebraica.

פְּלִינָה Nomen Syriacum fęmininum genere. Diuisa, dispertita. [*Diuisa, spartita.*] Dan. 2. 41. *Regnum* פליגה *diuisum erit.* Radix est etiā Hebraica פלג.

פְּלַגְתָּה Nomen Syriacum fęmininum genere, quod legitur in Biblijs cum affixo פלגתהון. Diuisio. [*Diuisione, spartimento.*] Esd. 6. 18. *Et constituerunt sacerdotes* הפלגתהון *in diuisione eorum.* Radix est etiam Hebraica פלג.

פִּילֶגֶשׁ } Nomen heteroclitum fęmininum genere, cum plurali masculino declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs פילגש או פלגש פילגשים או פלגשים פילגשי פלגשי פלגשיך פ לגשו פילגשו פלגשו פלגשיהם.
פִּלֶגֶשׁ }

Pellex, ab Hebræa voce scilicet, vel è contra. Concubina, mulier propriè, quā procreandi liberos gratia coniugatus ducebat, non vt esset mater familias, quemadmodū vxor; quæ primariæ vxori tanquàm dominæ subiecta erat, & filij non succedebant in hæreditate paterna, nisi pater decerneret, alioquin vxor vera, & legitima, quamuis absq; libello dotis. [*Concubina.*] Rationem significationis quærere, fortasse ridiculum est. Sæpius scribitur cum Iod ante phe. Loci notandi.

וַאֲחֵר בְּפִילַגְשִׁי וַאֲנִי וָחָה וגו׳	*Apprehendere in concubinā, & intercidere eam. Iud. 20. 6.*
וַיִּקַּח לוֹ אִשָּׁה פִּילֶגֶשׁ וגו׳:	*Accipere sibi mulierem pellicē, &c. Iud. 19. 1. Ibi vide totā historiā.*

וְהִנֵּה הָאִשָּׁה פִּילַגְשׁוֹ נֹפֶלֶת וגו׳:	*Mulier concubina cadens, &c. Iud. 29. 27.*
בְּאתִי אֲנִי וּפִילַגְשִׁי לָלוּן:	*Aliquem & pellicem eius venire ad pernoctandum. Iud. 20. 4.*
בּוֹא אֶל פִּלַגְשֵׁי אָבִיךָ וגו׳:	*Absalon venit (habuit rem) cum pellicibus patris. 2. Sam. 16. 21.*
וַיִּשְׁכַּב אֶת בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ אָבִיו:	*Ruben concubuit cum Bilea pellice Iacobi patris sui. Gen. 35. 22.*
וְלִבְנֵי הַפִּילַגְשִׁים אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם וגו׳:	*Abraham dat dona filijs pellicū suarum. Gen. 25. 6.*
הִנֵּה בִתִּי הַבְּתוּלָה וּפִילַגְשֵׁהוּ אוֹצִיאָה וגו׳:	*Educere cōcubinam, &c. Iud. 19. 24*
וַיַּחֲזֵק הָאִישׁ בְּפִילַגְשׁוֹ וגו׳:	*Apprehendere in concubinam, & educere, &c. Iud. 19. 25.*
וַיַּחֲזֵק בְּפִילַגְשׁוֹ וַיְנַתְּחֵהָ וגו׳:	*Apprehendere in concubinam, & intercidere eam, &c. Iud. 19. 29.*
וַיִּזְנֶה עָלָיו פִּילַגְשׁוֹ וגו׳:	*Concubinam scortari super marito, &c. Iud. 19. 2.*
וּפִילַגְשׁוֹ אֲשֶׁר בִּשְׁכֶם יָלְדָה לוֹ וגו׳:	*Concubina Gideonis peperit Abimelecum. Iud. 8. 31.*
אֲשֶׁר יָלְדָה פִּילַגְשׁוֹ הָאֲרַמִּיָּה	*Concubinam quandam Manasses Syram parere &c. 1. Paral. 7. 14.*
וַיִּקַּח דָּוִד עוֹד פִּלַגְשִׁים וגו׳:	*Dauid accepit concubinas, &cæt. 2. Sam. 5. 13.*
פִּילֶגֶשׁ כָּלֵב מַעֲכָה:	*Mahacha pellex Calebi. 1. Par. 2. 48*
נֶפֶשׁ פִּלַגְשֶׁיךָ:	*Anima concubinarum, &c. 2. Sam. 19. 6.*
יִתְעַנְּבָה עַל פִּלַגְשֵׁיהֶם וגו׳:	*Insanire super (plusquā) concubinas aliquorum, quòd, &c. Ezec. 23. 20 Locus illustrandus.*
וְעֵיפָה פִּילֶגֶשׁ כָּלֵב וגו׳:	*Epha pellex Calebi. 1. Par. 2. 26.*
וּפִילַגְשׁוֹ עִמּוֹ:	*Concubinā esse cū marito. Iud. 19. 10.*
וְאֶת פִּילַגְשִׁי עִנּוּ וַתָּמֹת:	*Humiliare (comprimere) concubinā alicuius, & mori. Iud. 20. 5.*
פִּילַגְשִׁים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת:	*Salomon habebat trecentas concubinas. 1. Reg. 11. 3.*
וּפִילַגְשִׁים שִׁשִּׁים:	*Roboam habebat sexaginta pellices. 2. Paral. 11. 21.*
וְשִׁמֹּנִים פִּלַגְשִׁים וגו׳:	*Spōsus habet sexaginta pellices, &c. Cant. 6. 8.*
וּבְנֵי קְטוּרָה פִּילַגְשׁ אַבְרָהָם וגו׳:	*Cetum pellex Abrahami. 1. Paral. 1. 13.*
וּפִילַגְשׁוֹ וְשֵׁמָה רְאוּמָה וגו׳:	*Reumah concubina Nahor, &cæt. Gen. 22. 24.*
וְלִשְׁאוּל פִּילֶגֶשׁ וְשֵׁמָהּ רִצְפָּה וגו׳:	*Rizpal concubina Saul, &c. 2. Sam. 3. 7. Vide etiam. 21. 11.*
שֹׁמֵר הַפִّילַגְשִׁים:	*Custos pellicum. Est. 2. 14.*
וְתִמְנָע הָיְתָה פִּילֶגֶשׁ לֶאֱלִיפַז וגו׳:	*Timnad concubina Eliphazij, &cæt. Gen. 36. 12.*

פִּלְגוֹת Nomen plurale fęmininum, quod ter reperitur in scriptura sacra. Diuisiones, separationes. [*Diuisioni, partimenti.*] Iud. 5. 15. בפלגות *In (die) diuisionibus Ruben magnę sunt inuestigationes cordis.* Et ver. 16. לפלגות *(De) diuisionibus Ruben magnę sunt perscrutationes cordis.* Hoc est, valdè perscrutandū est corde, cur Ruben ab alijs se diuiserit. 2. Par. 35. 5. *Et state in sanctitate* לְפִלְגוֹת *diuisionibus (iuxta diuisiones) domus patrum.* Quidā hoc loco legūt פלגות eodem sensu. Radix est פלג.

פִּלְדָּשׁ Nomen propriū filij Nahor. Phildas. [*Fildaso.*] Gen. 22. 22. ואת פלדש *Et Phildasum.*

פְּלֵדוֹת Nomen plurale fęmininum, quod semel legitur in scriptura sacra. Tedę, faces. [*Facelle.*] Nah. 2. 4. *In igne* פלדות *tedarum est currus eius.* Hebraismus, idest propter cursum vehementem excitur ignis non minimus, vt currus ardere tanquàm teda videatur.

deatur. Forsitan est à radice לפד per transpositionem literarum.

פלה Hæc radix non est in vsu, nisi in Hiphil הִפְלָה, & Niphal נִפְלָה, quæ suo loco reposuimus. Vide etiam in radice פרא, & obserua in aliquibus dictionibus huic esse simile; vt illic dictum est. Hinc etiam fortasse fit אֶל פִּלְיוֹ & פַּלְיוֹ, de quibus suo loco.

פלוא Require paulò superius, suo loco proprio.

פלוני Require paulò inferius, suo loco proprio.

פלח Verbum Cal actiuum, perfectum, ex quo legitur semel participium præsens פֹּלֵחַ in scriptura sacra, nec aliud ex eo facilè formarē, sed potius vterer synonimis, quæ vide in בָּקַע. Scidit, fidit. [*Spezzare fare in pezzi.*] Psal. 141.7. *Sicut* פֹּלֵחַ *discindens & findens in terra.*

Deriuatiua huius sunt פלח פלחא.

פלח Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

יְפַלַּח
תְּפַלַּחְנָה } Futurum.

Nec aliud ex eo formarem, vt in Cal dictum est. Fidit, discidit. [*Spezzare, fare in pezzi.*] Inuenitur solum in sequentibus.

ינלף	תִּכְרַעְנָה יְלָדֵיהֶן תְּפַלַּחְנָה:	*Ceruas discindere natos. (poeticè, ob partus difficultatem.) Iob. 36. 3.*
ככל	עַד יְפַלַּח חֵץ כְּבֵדוֹ:	*Sagittam findere iecur. Prq. 7. 23.*
כל ות	יְפַלַּח כֵּל וְתֵיו:	*Discindere renes alicuius. Iob. 16.13*
קוב	וַיְפַלַּח אֶל סִיר הַנָּזִיד:	*Findere cucurbitas ad (in) ollam pulmenti. 2. Reg. 4. 39.*

פלח Nomē formæ masculinæ, sine plurali. Scissio, diuisio, fragmen, pars dissecta. [*Spezzamento, diuisione, cosa spezzata, pia.*] Inuenitur solū i sequētibus.

רכלת	וַיִּתְּנוּ לוֹ פֶּלַח דְּבֵלָה:	*Dare fragmen caricæ. 1. Sam. 30.12*
רכב	וַתִּשְׁלַךְ אִשָּׁה אַחַת פֶּלַח רֶכֶב וגו':	*Proijcere fragmen catilli super caput alicuius. Iud. 9. 53.*
רכב	הֲלֹא אִשָּׁה הִשְׁלִיכָה עָלָיו פֶּלַח רֶכֶב וגו':	*Proijcere fragmen catilli super aliquem desuper muro. 2. Sam. 11.21*
רמון	כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֶךָ:	*Tempora esse vt fragmen mali punici. Cant. 4. 3.*
תחתית	וַיְצוּקֵי כָפָל תַּחְתִּית:	*Fragmen inferioris. (metæ scilicet.) Iob 41.16.*

פלח Verbum Cal actiuum, perfectum, Syriacum, quod sic flectitur in Biblijs.

פָּלַח פָּלְחִין פָּלְחִי } Part. præs.
יִפְלְחוּן } Futurum.
לְפָלְחָן } Infinitiuus.

Coluit, adorauit. [*Seruire, adorare.*] Respondet Hebraico עָבַד, & habet regimen Lamed. Dan. 3.11. *Dijs (Deos) tuis non* פָּלְחִין *colunt.* Et ver. 27. *Vt non* יִפְלְחוּן *colerent, &c.* Et 7.14. *Ei* יִפְלְחוּן *seruient.* & ver. 27. *Et omnes potestates ei* יִפְלְחוּן *seruient.* Et 6.17. *Cui tu* פָּלַח *seruis cōtinuè.*

פלחא Nomen proprium viri, vnius ex principibus populi post captiuitatem Babylonicā. Philha. [*Filano.*] Neh. 10.25. פִּלְחָא *Philhas.* Radix est פלח

פלט Verbum Cal neutrū, perfectum, quod semel legit in Biblijs in præterito פָּלְטוּ, nec aliud ex eo facilè formarē, sed potius deriuatiuis vterer, quæ vide in מלט. Euasit, ereptus est. [*Scampare, ricouerarsi in sicuro, fuggir dal pericolo.*] Ezec. 7.16. וּפָלְטוּ *Et euadēt euasores eorum.*

Deriuatiua huius & composita sunt אֲלִיפְלֵט אֲלֻפְלֵט בֵּית פְּלֵט הַפְּלִיט יִפְלֵט מִפְּלֵט פְּלֵט פְּלִיט פֶּלֶט פַּלְטִיאֵל פַּלְטִיאֵל פַּלְטִיָּה פַּלְטִי פַּלְטִיָּה פַּלְטִיהוּ ;

פלט Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiēs affixa, sic flectitur in Biblijs.

מְפַלְּטִי אוֹ מְפַלְּטִי } Part. præs.
אֲפַלְּטָה תְּפַלֵּט
תְּפַלֵּט } Futurum.
(יְפַלְּטוּ יְפַלְּטֵם) אֲפַלְּטֵהוּ תְּפַלְּטֵנִי תְּפַלְּטֵמוֹ
פַּלֵּט פַּלְּטָה פַּלְּטוּ פַּלְּטֵנִי } Imperat.
פַּלֵּט } Infinitiuus.

In cæteris verò synonimis vterer, quæ vide in מלט. Euadere fecit, eripuit. [*Saluare, cauare dal pericolo, far scampare.*] Construitur supra accusatiuum vel affixum, vel disiunctum, nonnunquàm cum datiuo פַּלֵּט. aliquibus est etiā nomen: euasio. Inuenit solū in sequētibus.

און	עַל אָוֶן פַּלֵּט לָמוֹ:	*Eripere alicui super iniquitate. (Ironicè.) Psal. 56. 8.*
איב	בְּפַלְּטֵי מֵאֹיְבָי:	*Eripere ab hoste. Psal. 18.49.*
איש	מֵאִישׁ מְרָמָה וְעַוְלָה תְּפַלְּטֵנִי:	*Eripere ab homine fraudis & iniustitiæ. Psal. 43.1.*
בטח	בָּטַחוּ וּתְפַלְּטֵמוֹ:	*Fidere in aliquem, & illum te eripere. Psal. 22. 5.*
גול	גֹּל אֶל יי' וּיְפַלְּטֵהוּ:	*Deuoluere ad Dominum, & illum te eripere. Psal. 22. 9.*
דל	פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן וגו':	*Eripere pauperem. Psal. 82.4.*
דעל	כְּצִדְקָתְךָ תַּצִּילֵנִי וּתְפַלְּטֵנִי:	*Eripere, & euadere facere aliquem in iustitia. Psal. 71.2.*
חפץ	כִּי כִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ:	*Concupiscere in Deo, & illum te eripere. Psal. 92.14.*
יד	אֱלוֹהַּי פַּלְּטֵנִי מִיַּד רָשָׁע:	*Eripere de manu iniusti. Psal. 71.4.*
יהוה	יי' סַלְעִי וּמְצֻדָתִי וּמְפַלְּטִי לִי	*Dominum esse ereptorē alicuius alicui. 2. Sam. 22.2.*
יהוה	יי' סַלְעִי וּמְצוּדָתִי וּמְפַלְּטִי:	*Dominum esse ereptorem alicuius. Psal 18.3.*
משגב	הַשַּׂגְּבִי וּמְפַלְּטִי לִי וגו':	*Deum esse exaltationem, & ereptorem alicuius ei. Psal. 144.2.*
נפש	פַּלֵּט נַפְשִׁי מֵרָשָׁע חַרְבֶּךָ:	*Eripere animam ab iniusto. Ps. 17.13*
נתן	אֲשֶׁר תִּפְלַט לַחֶרֶב אֵיתָן:	*Dare gladio id, quod eripuerit aliqs. Mich. 6.14.*
עור	וַיַּעְזְרֵם יי' וַיְפַלְּטֵם וגו':	*Deū auxiliari, & euadere facere aliquem ab iniustis. Ps. 37.40.*
עזר	עֶזְרִי וּמְפַלְּטִי אַתָּה:	*Deum esse auxilium & ereptorē alicuius. Psal. 70.6.*
עזרם	עֶזְרִי וּפַלְטִי אַתָּה:	*Deum esse auxilium, & ereptorē alicuius. Psal. 40.18.*
פרס	הִפְלַט פַּרְסוֹ וְלֹא חָשְׂכָל:	*Vaccam euadere facere, &c. (Est fœtum sanum emittere.) Iob. 21.10*
צדק	בְּצִדְקָתְךָ פַּלְּטֵנִי:	*Eripere aliquem in iustitia. Ps. 31.2.*
ריב	וַתְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עָמִי:	*Eripere à contradictionibus populi. 2. Sam. 22.44. Vide et Ps. 18.44*
רנן	רָנִי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי:	*Circūdare aliquem acclamationibus eripiēdi. (vel euasionis.) Ps. 32.7*
משפט	וַאֲפַלְּטָה לַנֶּצַח מִשְׁפָּטִי:	*Eripere (se) à iudice. Iob 23.6.*

פליט Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs פָּלִיט פְּלִיטִים אוֹ פְּלֵטִים פְּלִיטִי פְּלִיטֵיכֶם פְּלִיטֵי פְּלִיטֵיהֶם. Euasor, fuga sibi consulens, qui iam euasit periculum. [*Fuggito dal pericolo, scappolo.*] Aliquando satis eleganter vsurpatur simpliciter in malam partem pro ignobili plebeoque, quasi diceres à nobilioribus fugitiuo. [*Huomo d'humile conditione, fugitiuo.*] Iod post Lamed in plurali modo scribitur, & modo non, vt in Massara. Loci obseruandi.

לפריס	כִּי אֶעֱרוֹ פְּלִיטֵי אֶפְרַיִם אֶתְּכֶם וגו':	*Euasores (vel fugitiuos, ignobiles) Ephraim dicere, vos &c. Iud. 12. 4. Locus illustrandus.*
לפריס	וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ פְלִיטֵי אֶפְרַיִם וגו':	*Euasores Ephraim dicere. Iud. 12.5*
בוא	וַיָּבֹא הַפָּלִיט וַיַּגֵּד וגו':	*Euasorem venire, & nunciare, &c.*

		Gen. 14.13.
בגוי	הִתְנַגְּשׁוּ יָחְדָּו פְּלִיטֵי הַגּוֹיִם:	*Euasores (vel fugitiuos, ignobiles) gētiū appropinquare. Esa. 45.20.*
קים	וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שָׂרִיד וּפָלִיט וגו':	*Superstitem & euasorem non esse alicui à facie mali. Ier. 42.17.*
קים	וְלֹא יִהְיֶה פָלִיט וְשָׂרִיד לִשְׁאֵרִית וגו':	*Euasorem & superstitem nō esse residuo alicuius. Ier. 44.13.*
קים	וְלֹא הָיָה בְּיוֹם אַף יי' פָּלִיט וְשָׂרִיד:	*Euasorem, & superstitem non esse in die furoris Domini. Thr. 2.22.*
הכרית	לְהַכְרִת אֶת פְּלִיטָיו:	*Excindere euasores. Abd. 1.14.*
קצאיר	עַד בִּלְתִּי הַשְׁאִיר לָהֶם שָׂרִיד וּפָלִיט:	*Non reliquum facere superstitē, & euasorem. Ios. 8.22.*
זכר	וְזִכְרוּ פְלִיטֵיכֶם אוֹתִי בַגּוֹיִם:	*Euasos recordari Dei. Ezec. 6.9.*
חרב	וּפְלִיטֵי חֶרֶב יָשֻׁבוּן וגו':	*Euasos gladij redire. Ier. 44.27.*
חרב	פְּלִיטִים מֵחֶרֶב הָלְכוּ וגו':	*Euasos à gladio ire. Ier. 51.50.*
חרב	בִּהְיוֹת לָכֶם פְּלִיטֵי חֶרֶב וגו':	*Euasos gladij esse alicui, &c. Ezechiel. 6.8.*
יצא	אַל יֵצֵא פָלִיט מִן הָעִיר וגו':	*Euasorem non egredi ab vrbe, & cet. 2. Reg. 9.15.*
כמלט	וְלֹא יִמָּלֵט לָהֶם פָּלִיט:	*Euasorem non eripi. Amos 9.1.*
נתן	נִתֵּן בָּנָיו פְּלִיטִים:	*Dare filios euasores. (permittere, vt fuga sibi consulant.) Num. 21.30*
פנס קול	וּפָלְטוּ פְּלִיטֵיהֶם וְהָיוּ וגו': קוֹל נָסִים וּפְלִיטִים מֵאֶרֶץ בָּבֶל:	*Euasores euadere, &c. Ezec. 7.16. Vox fugientium & euasorum de terra. Ier. 50.28.*
שוב	כִּי לֹא יָשׁוּבוּ כִי אִם פְּלִיטִים	*Euasores tantum (paucissimos scilicet) redire. Ier. 44.13.*
שלח	וְשִׁלַּחְתִּי מֵהֶם פְּלִיטִים אֶל הַגּוֹיִם:	*Mittere euasores ad gentes. Ierem. 44.13.*

פלט Nomen proprium viri, ex tribu Iudæ. Phelet. [*Faleto.*] 1. Par. 2.46. וְפֶלֶט *Et Pheletus.* Ab hoc fortasis dicta fuit ciuitas בֵּית פֶּלֶט, de qua suo loco.

Fuit alter Phaletus ex Beniamin heros Dauidis. 1. Par. 12. 3. וּפֶלֶט *Et Phaletus.*

פלטיאל Nomen proprium viri ex Issacharis tribu. Phaltiel. [*Faltiele.*] Num. 34.26. *Et p tribu filiorū Issachar princeps* פַּלְטִיאֵל *Phaltiel filij Azani.*

Fuit alter Phaltiel, qui & פַּלְטִי, socer regis Dauidis, vel certè, vt doctioribus place, t cui tradita fuit Michal Dauidis vxor in custodiā. 2. Sam. 3.15. *A* פַּלְטִיאֵל *Phaltiele, &c.* Compositum est ex פלט & איל.

פליטה Nomen femininum genere, sine plurali, vertēs He in Thau in regimine פְּלֵטַת. Euasio, ereptio, liberatio. [*Saluatione, liberatione, scampamento.*] Dicitur tā de actione quàm de re illa modica, quæ periculum iam euaserit, sit modo res animata, inanima tavè, quod notes velim. Iod post Lamed modo scribitur, & modo non, vt in Massarah. Loci notandi.

		Reg. 19.30.
יעקב	וּפְלֵיטַת בֵּית יַעֲקֹב וגו':	*Euasionem domus Iacob nō addere, &c. Esa. 10.20.*
ירוש	וַאֲשֶׁר יִרְשַׁת פְּלֵיטָה לְיִשְׂרָאֵל וגו':	*Hæreditas euasionis, &c. Iud. 21.17*
ישראל	לִפְלֵיטַת יִשְׂרָאֵל:	*Fructum esse magnificentiæ & decori euasioni Israelis. Esa. 4.2.*
יתר	וְאָכַל אֶרֶת יֶתֶר הַפְּלֵטָה הַנִּשְׂאֶרֶת וגו':	*Edere residuum euasionis, &c. Exo. 10.5.*
מחנק	וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לִפְלֵיטָה:	*Turmam reliquam esse euasioni. (in euasionem.) Gen. 32.9.*
נותר	וְהִנֵּה נוֹתֶרֶת בָּהּ פְּלֵטָה:	*Euasionē restare in aliquo loco. Ezec. 14.22.*
נשאר	וַיָּשֶׁב אֶל הַפְּלֵיטָה הַנִּשְׁאֶרֶת לָכֶם וגו':	*Euasionem restare alicui de pola alterius, &c. 2. Par. 30.6.*
נשאר	כִּי נִשְׁאַרְנוּ פְלֵיטָה כַּהַיּוֹם הַזֶּה:	*Aliquos restare euasionem sicut hodie. Esd. 9.15.*
נשאר	עַל הַיְּהוּדִים הַפְּלֵיטָה אֲשֶׁר נִשְׁאֲרוּ וגו':	*Interrogare de Iudæis euasione, qui restarunt, &c. Neh. 1.2.*
נתן	וְנִתַּתִּי לָהֶם כְּמְעַט לִפְלֵיטָה:	*Dare alicui quasi parum euasioni. (euasionis.) 2. Par. 12.7.*
נתן	וְנִתְּתָה לָנוּ פְלֵיטָה כַּזֹּאת:	*Dare alicui euasionem, vt hanc. Esd. 9.13.*
סתרית	נִיכוּ אֶת שְׁאֵרִית הַפְּלֵטָה לַעֲמָלֵק:	*Percutere residuum euasionis alicui. (alicuius.) 1. Par. 4.43.*
עתרית	לְאַיִן שְׁאֵרִית וּפְלֵיטָה:	*Irasci in aliquos vsq; ad consummationem, vt non sit residuū, & euasio. Esd. 9.14.*

Radix est פלט.

פלטי Nomē proprium viri ex Beniamin, qui fuit vnus ex illis, qui iussu Mosis terrā Chanaan explorarunt. Phalti. [*Faltio.*] Num. 13.9. *Pro tribu Beniamin* פַּלְטִי *Phaltius filius Raphu.*

Fuit alter Paltius, qui & פַּלְטִיאֵל, ibi vide. 1. Sam. 25. 44. *Saul autem dedit Michalam filiam suam vxorem Dauidis* לְפַלְטִי *Phaltio filio Laisi.*

Est insuper nomen gentile, sed ignoratur an loci vel familiæ 2. Sam. 23.26. *Helez* הַפַּלְטִי *Paltinus.* 1. Par. 11. 27. pro hoc legitur פַּלּוּנִי, ibi vide. Radix est פלט.

פלטי Nomen propriū sacerdotis. Piltai. [*Piltaio.*] Neh. 12.17. *Moadiæ* פִּלְטַי *Piltai°.* Radix est פלט.

פלטיה Nomē proprium viri ex tribu Simeonis. Pelatiah. [*Pilato.*] 1. Par. 4.42. וּפְלַטְיָה *Et Pelatias, &cæt.*

Fuit alter Pelatias princeps populi. Nehem. 10.23. פְּלַטְיָה *Pelatias.* Hic fortasis est Pilatias ille filius Hananiæ ex familia Dauidica, de quo 1. Par. 3.21. *Filius autē Hananiæ* פְּלַטְיָה *Pelatias, &c.* Confer locos & tempora. Compositum est ex פלט & יה.

פלטיהו Nomen proprium viri principis populi. Pelatiahu. [*Pelatia.*] Ezec. 11.1. וְאֶת פְּלַטְיָהוּ *Et Pelatiam filium Banaiæ, &c.* Ibi vide omnia. Compositum est ex פלט & יה & הוא.

פליה Nomen proprium viri ex stirpe regia Dauidis. Pelaiah. [*Pelagio.*] 1. Par. 3.24. וּפְלָיָה *Et Pelaias.* Compositum fortasis est ex פלה & יה.

פלך Nomen formę masculinæ, sine plurali, & cum affixo פִּלְכִּי. Scipio, baculus, bacillus. [*Bastone.*] Vide שֵׁבֶט. Semel legitur in hac significatione, 2. Sam. 3.29. *Et apprehendens* בַּפֶּלֶךְ *in baculum.* Hebraismus idest, subsistentans se baculo. Salomon ad colum, vel vt alij volunt ad fusum satis ornatè transtulit, quòd baculi speciem referat. [*Conocchia, fuso.*] Pro. 31.16. *Et palmæ illius subsistentauerunt* פֶּלֶךְ *colum (fusum.)* Cæterum in Nehemia ponitur pro regione, tractu, pago, seu vico,

פרים	וּפְלֵיטַת בֵּית יְהוּדָה:	*Euasionem residuum addere, &c. 2.*

In qua significatione potius Chaldęum esse credere, cũ nihil conueniat cum superiori, & in Targumo frequẽs sit, nisi malles dici de vico ciuitatis non penitus inelęganter eo modo, quo & שֶׁבֶט de viri tribu. [*Cãtrata, piazza, vico.*] Videtur autem, quòd Ierusalem fuerit in vicos diuisa, qui denominabantur à locis virorum ascendẽtium ad festiuitates, quamuis in Biblijs hæc vox inueniatur solum in sequentibus.

כית הכר שַׂר פֶּלֶךְ בֵּית הַכֶּרֶם : *Princeps vici Bethacaremæ. Neh. 3. 14.*

בית צור שַׂר חֲצִי פֶּלֶךְ בֵּית צוּר : *Princeps dimidij vici Bethzuræ. Neh. 3. 16.*

ירושלם שַׂר חֲצִי פֶּלֶךְ יְרוּשָׁלִַם : *Princeps dimidij vici Ierusalem. Neh. 3. 9.*

ירושלם שַׂר חֲצִי פֶּלֶךְ יְרוּשָׁלִַם : *Princeps (alter) dimidij vici Ierusalem. Neh. 3. 12.*

מצפה שַׂר פֶּלֶךְ הַמִּצְפָּה : *Princeps vici Masphæ. Neh. 3. 15.*

קעילה שַׂר חֲצִי פֶּלֶךְ קְעִילָה לְפֶלְכוֹ : *Princeps dimidij vici Ceilæ, vico suo. Neh. 3. 17.*

קעילה שַׂר חֲצִי פֶּלֶךְ קְעִילָה : *Princeps (alter) dimidij vici Ceilæ. Neh. 3. 18.*

פלל Verbum Pihel actiuum, ex duplicibus, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

פִּלַּלְתִּי פִּלְּלוֹ } Præteritum.
פִּלַּלְתָּ
יִפְלַל Futurum.

Cætera potius ex synonimis desumerem, quæ vide in שָׁפַט. Iudicauit, censuit, arbitratus est, mente & ratione aliquid in animum concepit. [*Giudicare, far giudicio, discorso.*] Inuenitur solum in sequentibus.

לחטוא אֲשֶׁר פִּלַּלְתָּ לְהַחֲטִיאֶךָ בְּחַטֹּאתֶיךָ : *Iudicare sorori in peccatis. Ezec. 16. 53. Hebraismus pro iustificari ferè ob peccata alicuius.*

לאלהים וּפִלְּלוּ אֱלֹהִים : *Deum (iudicem) iudicare aliquem. 1. Sam. 2. 25.*

עמד וַיַּעֲמֹד פִּנְחָס וַיְפַלֵּל : *Stare, & diiudicare. Psal. 106. 30.*

ראה פנים רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי : *Nõ iudicare, videre faciem alicuius. Gen. 48. 11.*

Deriuatiua huius & cõposita sunt אֵלִיפַל אֶפְלָל הִתְפַּלֵּל נִפְלַל פָּלָל פְּלִילָה פְּלִילִי פְּלִילִיָּה פְּלִלְיָה חָפְלָה :

פלל Nomen proprium viri. Phalal. [*Falalo.*] Neh. 3. 25. פָּלָל *Phalalus filius Vzai, &c.*

פלילה Nomen formæ fœmininæ, quod semel in scriptura sacra legitur. Iudicium. [*Giudicio.*] Esa. 16. 13. *Facite* פְּלִילָה *iudicium.* Hoc est, mente, & ratione quid agendum cogitate. Radix est פלל.

פלילי Nomen masculinum genere, & declinatione פְּלִילִים. Iudex, censor. [*Giudice, censore, arbitro.*] Quater inueniẽ, & nõnullis est ẽt substantiuũ, idest iudiciũ, censum, quod non penitus absurdũ est.

איביו פלילים : *Inimicos esse iudices. Deut. 32. 31.*

כתן וְנָתַן בִּפְלִלִים : *Dare in iudicibus. (iudicio, vt iudicatum est.) Exo. 21. 22.*

עון וְהִיא עָוֹן פְּלִילִים : *Iniquitas iudicum. (vel iudiciorum, idest iudicanda.) Iob. 31. 11.*

עון גַּם הוּא עָוֹן פְּלִילִי : *Iniquitas iudicis (vel iudicij.) Iob 31. 28.*

Radix est פלל.

פלילה Nomen formæ masculinæ, quod semel reperitur in Biblijs. Iudicium, mentis, rationisvè discursus. [*Giudicio.*] Esa. 28. 7. *Impegerũt* פְּלִילִיָּה *iudicio. (in iudicium.)* Radix est פלל.

פלליה Nomẽ proprium sacerdotis. Pẽlaliah. [*Falalio.*] Neh. 11. 12. *Filij* פְּלַלְיָה *Pelaiæ.* Compositum est ex פלל & יה.

פלמוני Dictio composita ex פְּלוֹנִי & אַלְמֹנִי, quæ suis locis vide; generis masculini, quæ semel legitur in scriptura sacra, & dicitur de eo, cuius nomen reticetur, quasi abditum sit (à פלא) & ob id quodammodo te mutum reddens. (ab אלם) Talis, quidam. [*Vn certo, il tale.*] Dan. 8. 13. *Et dixit vnus sanctus* לְפַלְמוֹנִי *ad illum quendam loquentem.* Vide dictiones, ex quibus compositum est.

פלני Nomẽ formę masculinæ, sine plurali. Quidã, talis. [*Vn certo, il tale.*] Dicitur de eo, cuius nomen abditum est, à radice פלא videlicet, vt placet omnibus, & ob id habet adiũctum etiam אַלְמוֹנִי, quasi hac de causa te mutum reddens; quæ voces insuper coniunctæ efficiunt פַּלְמוֹנִי, de quo superius dictum est. Ter inuenit in Biblijs. Ruth. 4. 1. *Sede hic* פְּלֹנִי אַלְמֹנִי *talis talis.* 1. Sam. 21. 2. *Ad locum* פְּלֹנִי אַלְמֹנִי *talis talis.* 2. Reg. 6. 8. *Ad locum* פְּלוֹנִי אַלְמֹנִי *talis talis erit castrametatio mea.* Vide etiam in אַלְמֹנִי.

Aliàs est nomen gentile, sed ignoratur an loci vel familiæ, & forsitan est à superiori significatione, qd prosapia illius nesciretur. Pelonites. [*Falonita.*] 1. Paral. 11. 27. *Helez* הַפְּלוֹנִי *Pelonita.* 2. Sam. 23. 26. scribitur, Helez הַפַּלְטִי Phaltius. Confer locos.

פלס Verbum Pihel actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

מְפַלֵּס Part. præs.
תְּפַלֵּס יְפַלֵּס } Futurum.
תְּפַלְּסוּן
פַּלֵּס Imperat.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt, excepto Pahul, vel synonimis veteris, quæ vide in יָשַׁר. Aequilibrauit, trutinauit, rectificauit; verbum formatum eleganter à sequenti nomine, quasi regulare diceres. [*Dirizzare, far giusto, giustare.*] Sex vicibus inuenitur.

אורח אֹרַח חַיִּים פַּלֵּס : *Aequilibrare viam vitæ. (Admirativa locutio.) Pro. 5. 6.*

חמס חֲמַס יְדֵיכֶם תְּפַלְּסוּן : *Aequilibrare iniuriam manuum. Ps. 58. 3. Hebraismus, idest habere iniuriam pro iustitia.*

מעגל פַּלֵּס מַעְגַּל רַגְלֶךָ : *Aequilibrare semitam pedis. Prou. 4. 26.*

מעגל וְכָל מַעְגְּלֹתָיו מְפַלֵּס : *Aequilibrare semitas vniuersas. Pro. 5. 21.*

מעגל יָשַׁר מַעְגַּל צַדִּיק תְּפַלֵּס : *Aequilibrare semitã iusti. Esa. 26. 7.*

נתיב יְפַלֵּס נְתִיב לָאֲפוֹ : *Aequilibrare semitam iræ suæ. Psal. 78. 5.*

Deriuatiuum huius radicis est פֶּלֶס.

פלס Nomẽ formæ masculinæ, quod bis legitur in scriptura sacra. Aequilibratio stateræ, lingula, amussis, regula in bilance, vel id scilicet, quod manu sua tenet, qui ponderat, in cuius medio est lingula bilancium, vel lingula ipsa; amussis, vel tandem virga signata signis, super quæ puncta signorum lapidem ponderis suspendunt. [*Dirizzatoio della bilancia.*] Esa. 40. 12. *Et ponderauit* בַּפֶּלֶס *in æquilibrio montes.* Prou. 16. 11. פֶּלֶס *Lingula & bilances iudicij Domini.*

פלסר Require inferius in חֻגַּלַת פַּלְסָר.

פלצות Nomen fœmininum genere, sine plurali. Tremor, horror. [*Tremazzo, spauento.*] Vide חֲרָדָה. Quater inuenitur.

כעס פַּלְצוּת בַּעֲתָתְנִי : *Tremorem terrere aliquẽ. Esa. 21. 4.*

בשר וְאָחַז בְּשָׂרִי פַּלָּצוּת : *Carnem apprehendere timorem. Iob 21. 6.*

כעס וְתַכְסֵנִי פְּלָצוּת : *Tremorem contegere aliquem. Psal. 55. 6. Vide tiam Ezec. 7. 18.*

Deriuatiua huius radicis sunt הִתְפַּלֵּץ מִפַּלְצַת תִּפְלֹצֶת.

פלש Hinc fit מִפְלָשִׁים, de quo in מ ante פ, suo loco dictum est.

פלשת Nomen fœmininum genere. Palestina, Syriæ regio maritima, & notissima, Arabib' vicina, quæ ad occidentem Iudeæ quinq; satrapias, seu vrbes metropoles habebat, Getam, Ascalonem, Azotũ, Gazam, & Acaronam. [*La Palestina.*] Exo. 15. 14. *Dolor apprehendit habitatores* פְּלֶשֶׁת *Palestinæ.* Esa. 14. 30. *Ne gaudeas* פְּלֶשֶׁת *Palestina tota.* Et ver. 32. *Liquefactũ est* פְּלֶשֶׁת *Palestina tota.* Ps. 60. 10. *Sup me* פְּרֹשִׁי *Palestina frãge te ipsam.* Deriuatiua huius radicis sunt הִתְפָּרֵשׁ פְּרִשִׁי.

פלשתי Nomen gentile masculinum genere, & declinatione, פְּלִשְׁתִּים, vel פְּלִשְׁתִּיִּים. Philisteus, qui est ex Palestina. [*Filisteo, huomo di Palestina.*] Hi notissimi sunt in scriptura sacra, populo Dei semp infensi, hæretcorum & infidelium omnium Ecclesiam Dei perturbantium figuram referentes. Trahebant autem originem Philistei à Casluhimis Mizraim nepotibus ex Hami progenie, quemadmodum testatur Moses Gen. 10. 14. *Vnde egressi sunt* פְּלִשְׁתִּים *Philistei, & Caphtorimi (Cipry.)* Hi cum Caphtorimis ipsis insulam Caphtoram (Cyprium) incolebant antea, vnde erumpentes Palestinam occuparunt, cuius rei fidẽ faciunt Amos 9. 7. *An nõ Israelitas ascẽdere feci de terra Aegypti* וּפְלִשְׁתִּיִּים *& Philisteos de Caphtora? & Aramęos de Cirene?* Et Iere. 47. 4. *Quia deuastat Dominus* אֶת פְּלִשְׁתִּים *Philisteos, (qui sunt videlicet,) residuum insulæ Caphtoræ.* Lege totum Caput, nam aduersus eos est vaticiniũ. Exo. 23. 31. *A mare rubro, & vsque ad mare* פְּלִשְׁתִּים *Philisteorum.* Erant Philistei bellicosissimi, sicut apparet ex multis scripturæ locis, quorum fortissimus fuit Goliatus gigas à Dauide interemptus. 1. Sam. 17. 8. *An non ego sum* הַפְּלִשְׁתִּי *Philisteus.* Ibi vide omnia. Radix est פלש.

פלת Nomen proprium viri ex tribu Ruben. Pheleth. [*Faleto.*] Nu. 16. 1. *Et On' filij* פֶּלֶת *Theleti.* Fuit alter Pheletus ex tribu Iudæ. 1. Paral. 2. 32. *Filij vero Iohannis* פֶּרֶת *Pheletus, &cæt.* Hinc fortasis fit פֶּלְתִּי sequens.

פלתי Nomen gentile masculinum genere, de quo idem iudicium est, cum כְּרֵתִי, quod suo loco vide. Verum hoc fortasis est patronimicum familię vnius פֶּלֶת superiorum, & secundi forsitan, quamuis alijs dicatur potius à פלה, diuidendi, separandivè significatione, sicut כְּרֵתִי ab excidendo nomen trahit, quòd hæ familiæ essent bellicosissimæ, & ob id in tutelam regis adscriptæ; vulgò [*La guardia del Rè ordinaria.*] Pheleteus. [*Palatino, huomo della famiglia di Faleto.*] 2. Sam. 8. 18. *Et Cereteus* וְהַפְּלֵתִי *& Pheleteus.* Idem 1. Reg. 1. 38. Nõ placet, quod nonnulli censent, hos fuisse Sanhedrios iudices ordinarios, nam 1. Par. 18. 16. legimus, *Et Banaias filius Ioiadæ erat super Ceretheo* וְהַפְּלֵתִי *& Phelethęo.* Alij Prophetas interpretãtur ab operando mira dictos, ex radice פלא scilicet, quod an verum sit, alij viderint.

פ מ

פום } Nomẽ Chaldaicum formæ masculinæ, & cum affixo פִּמָּה. Os. [*Bocca.*] Hebraicè פֶּה dicitur.
פם } Loci obseruandi.

גב שִׂמְתִּי עַל פִּם גֻּבָּא : *Lapidẽ poni sup os foueæ. Dan. 6. 18.*

מלא עוֹד מִלְּתָא בְּפוּם מַלְכָּא : *Dictionem esse adhuc in os alicuius. Dan. 4. 28.*

מלל וּפֻם מְמַלֵּל רַבְרְבָן : *Os loqui magna. Dan. 7. 8.*

כגר וְסָגַר פֻּם אַרְיָוָתָא : *Claudere os leonum. Dan. 6. 23.*

עלעין וְתְלָת עַלְעִין בְּפֻמָּהּ בֵּין שִׁנָּהּ : *Tres linguas esse in ore inter dẽtes. Dan. 7. 5.*

פים } Require superius in פ ante י, suo loco proprio.
פימה

פ נ

פן Lege radices אפה פון פנה, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum consonantibus.

פן Dictio indeclinabilis dubitantis & negãtis significationem includẽs, quæ ferè semper futuris tantum additur. Ne fortè, ne quãdo, vt non, ne. [*Accioche non.*] Gene. 2. 23. *Et nunc* פֶּן *ne fortè extendat manum.* Et ver. 4. פֶּן *Ne quando moriamini.* Et 31. 31. *Quia dixi* פֶּן *ne fortè surriperes filias tuas à me.* 2. Sam. 20. 6. פֶּן *Ne fortè inuenerit sibi ciuitates.* Psal. 13. 4. *Illumina oculos meos,* פֶּן *ne dormiam morte.* פֶּן *Ne dicat inimicus, &c.* Pro. 5. 6. *Viã vitæ* פֶּן *ne fortè æquilibres.* Locus illustrandus. Radix est פון. Ex hac verò fortasis פנה deriuatur.

פנן Duplicata omnia paulò inferius habentur, suo loco proprio.

פנואל } Nomen proprium ciuitatis sub vtraq; forma, vbi Iacob luctatus est cum angelo. Penuel vel Peniel. [*Fanuele, ò Faniele.*] Genes.
פניאל } 32. 31. *Et appellauit Iacobus nomen loci illius* פְּנִיאֵל *Phaniel, quia vidi (inquit) Deum facie ad faciem.* Et ver. 32. *Cum præteriisset* אֶת פְּנוּאֵל *Phanuelem.* Gideon turrim huius vrbis destruxit, & ciues interemit, quòd annonam exercitui suo negassent, Iud. 8. ver. 8. & 17. ibi vide. Hæc postea magnificentius extructa est à Ieroboamo rege. 1. Reg. 12. 24. *Et ædificauit* אֶת פְּנוּאֵל *Phanuelem.*

Aliàs פְּנוּאֵל est nomen proprium viri ex tribu Iudæ, qui Gedoram condidit. 1. Par. 4. 4. וּפְנוּאֵל *Et Phanuel pater (conditor) Gedoræ.*

Sic פְּנִיאֵל est nomen viri ex tribu Beniamin, quamuis Hebræi hodierni ex Massara edocti etiam hunc legant פְּנוּאֵל. 1. Paral. 8. 25. וּפְנוּאֵל *Et Phaniel.* Compositum est ex פנה & איל.

פנג Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, & quid significet, ignoratur, & ob id communiori sententia nomen loci esse creditur. Phanag. [*Fanago.*] Ezec. 27. 17. *In triticis Minithi,* וּפַנָּג *& Phanagi.* Expende locum & omnes accuratius.

פנה Verbum Cal actiuũ, ex quiescentibus Lamed He, sic flectitur in Biblijs.

פָּנָה פָּנִיתִי } Præteritum.
פָּנוּ פָּנִיתָ
פָּנִינוּ
פָּנוּ פָּנִים } Part. præs.
פָּנוֹת
אֶפְנֶה תִּפְנֶה אוֹ תִּפֶן יִפְנֶה וְאֶפֶן וְיִפֶן } Futurum.
תִּפְנֶה
תִּפְנוּ יִפְנוּ וְנִפֶן
פְּנֵה פְּנוּ Imperat.
פְּנוֹת לִפְנוֹת בִּפְנוֹתָם Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. Aspexit, respexit, faciẽ aduertit propriè, nam includit cõuersionem & prospectum, & de omni re dicitur, tàm animata, quàm inanimata. [*Risguardare, voltarsi, voltar la faccia.*] Construitur

37. *Sic dicta, quòd secus, vel sup hanc esset ędificium prominẽs* פִּנָּה *dictum.*

עַל שַׁעַר הַפִּנָּה :	*Construere turres super porta anguli.* 2. *Par.* 26. 9.	משר
עַד פִּנַּת שַׁעַר הַסּוּסִים :	*Angulus (ædificium prominens, pinna) equorum. Ier.* 31. 39.	משר
עַד שַׁעַר הַפִּנּוֹת :	*Porta angulorum. Zac.* 14. 10.	משר

פְּנוּאֵל Require paulò superius, suo loco proprio.

פְּנִי Nomẽ formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Anterior, quasi ante faciem. [*D'auanti.*] 1. Reg. 6. 16. *Ipsum est templum* לְפְנִי *anteriori (anterius.)* Locus illustrandus. Radix est פנה .

פְּנִיאֵל Require paulò superius, suo loco proprio.

פְּנִי הַחִירוֹת Nomẽ propriũ loci, qui & פִּי הַחִירוֹת ibi vide. Pene hahiroth. [*Fanerota.*] Hic fuit Israelitarum mansio. Num. 33. 8. *Et profecti sunt* מִפְּנֵי הַחִירֹת *Penehahiroth, &c.* Compositum est ex פנה & חירות .

פִּנְחָס Nomen proprium nepotis Aharon sacerdotis. Phinhas. [*Fineso.*] Exo. 6. 25. *Et genuit ei* אֶת פִּנְחָס *Phineesum.* Hic occidit quendam Hebręum cubantem cum Madianitide. Num. 25. 7. *Et vidit* פִּנְחָס *Phinees, &c.* ibi vide oĩa. Hinc fit גִּבְעַת פִּנְחָס , de quo suo loco dictum est. Ios. 24. 33. *Et sepelierunt eum in colle* פִּנְחָס *Phineesi filij illius.* Ridicula est Iudęorum sententia, qui Phineesum Eliam fuisse putant. Vixit nihilominus multum temporis, quemadmodũ colligitur ex Iud. 20. 18. וּפִנְחָס *Et Phinees filius Eleazari, &c.* Confer tempora. 1. Par. 9. 20. וּפִנְחָס *Et Phinees filius Eleazari antistes erat sup illis antea, Dominus cum illo.* Locus illustrandus, pro quo vide Chimhinum hic.

Fuit alter Phinees filius Eli sacerdotis. 1. Sam. 1. 3. *Et illic erant duo filij Eli, Ophnius* וּפִנְחָס *& Phinees sacerdotes Domini.* Hic bello perijt, vt cap. 3. 11. ibi vide omnia.

Alter sacerdos. Neh. 8. 33. *Et cum eo Eleazarus filius* פִּנְחָס *Phinesii.*

פָּנִים Nomen plurale masculinum genere, & semel fœmininum etiam, suscipiens affixa, quę sunt in Biblijs פָּנַי פָּנֶיךָ פָּנֶיךָ פָּנֶיהָ פָּנֵינוּ פָּנֵיכֶם פָּנֵיהֶם פָּנֶיהָן . Vultus, facies, sic dicta, & hinc inde respiciat. [*Volto, faccia, guancia.*] Dicitur de omnibus rebus satis eleganter, quam Latini superficiem nominant. [*Superficie.*] Quia verò in facie dignoscitur furor, hinc pro indignatione, furore, & ira ornatè ponitur. [*Colera, ira.*] Sumitur sæpius aduerbialiter, & præsertim cũ Lamed. Suscipit quidem omnes ferè seruiles consonantes à capite, sed Lamed præcipuè לְפָנִים , olim, tã præteriti, q̃ futuri temporis, vt mihi videtur. [*Per auanti, per l'auenire.*] & in regimine לִפְנֵי ante, & est tam loci, quàm tẽporis [*d'auanti.*] Cum Mem מִפְּנֵי à cõspectu, à facie, propter, & huiusmodi. Et cum vtrunq; מִלִּפְנֵי à conspectu. Summa est, quòd hoc nomine Hebræi quàm latissimè vtuntur, varios Hebraismos, & varia dicendi schemata elegantiarũ plena efficientes, quæ si velimus hic in medium proferre, longiores ęquo erimus, nam ob varios huius dictionis sensus, multa & varia vno eodemq; loco nascuntur interpretamenta, eo quòd, iuxta Apostolũ, vnusquisq; in suo sensu abundet. Selectiores igitur locutiones adducemus, vel ępter idiotismos intelligendos, vel imitationis ergò, reliquas verò ex te ipso facile cognosces.

וְיִפָּאֲרוּ מִפָּנֶיךָ :	*Perire à facie alicuius. Psal.* 9. 4.	אכד

סְלוּ סְלוּ פַּנּוּ דָרֶךְ וגו' :	*Eleuare, repurgare viam, & cæt. Esa.* 57. 14.	דרך
פַּנּוּ דֶרֶךְ הָעָם :	*Repurgare viam populi. Esa.* 62. 10.	דרך
פַּנֵּה דֶרֶךְ לְפָנָי :	*Repurgare viã ante aliquẽ. Mal.* 3. 1	דרך
פַּנִּית לְפַנֵּי הָ :	*Repurgare ante aliquem. Ps.* 80. 10.	פנים

פָּנָה Est verbum Pihel, vt superius habes. Aliàs est nomen fęmininum genere, cum duplici plurali, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, cum quibus nonnunquàm abijcit He, quæ sunt in Biblijs פָּנָה פָּנַת פִּנַּת פִּנּוֹת פִּנָּתָה פִּנָּתוֹ פִּנּוֹתָיו פִּנּוֹתָם . Angulus exterior propriè, nam interior dicitur מִקְצוֹעַ , vt suo loco habes, prima ab Hebraica voce videlicet. [*Angolo, cantone.*] Notum est, sed dubitatur de ratione significationis, nam aliquibus radix est פן , vel פנן , sine vllo etymo, alijs vero פנה , eo quòd prostet, vel ad diuersa loca respiciat. Vsurpat nonnunquàm pro toto ædificio eminentiori, cuius anguli in prospectu sint. Per translationem verò est princeps, dominus, quasi populi angulus, quemadmodum & hodie vulgò Heluetiorũ principes dicuntur. [*Li Cantoni de Suizzeri.*] Inuenitur tantum in sequentibus.

אִם מִי יָדָה אֶבֶן פִּנָּתָה :	*Iacere lapidem anguli. Iob* 38. 6.	אכן
אֶבֶן בֹּחַן פִּנַּת יְקָרַת מוּסָד מוּסָד :	*Lapis probationis anguli pretiositatis, &c. Esa.* 28. 16.	אכן
וְלֹא יִקְחוּ מִמֶּךָּ אֶבֶן לְפִנָּה :	*Non accipere lapidem (pro) angulo. Ier.* 51. 26.	אכן
עֹבֵר בְּשׁוּק אֶצֶל פִּנָּה :	*Transire secus angulum alicuius. Pro.* 7. 8.	אצל
וְאֶצֶל כָּל פִּנָּה תֶאֱרֹב :	*Insidiari secus omnem angulum. Prouer.* 7. 12.	אצל
וַעֲשִׂיתָ קְרָנֹתָיו עַל אַרְבַּע פִּנֹּתָיו :	*Facere cornua super quatuor angulis altaris. Exo.* 27. 2.	ארבע
וַיִּגַּע בְּאַרְבַּע פִּנּוֹת הַבַּיִת :	*Tangere in quatuor angulis domus. Iob* 1. 19.	בית
וְעַל הַפִּנּוֹת הַגְּבֹהוֹת :	*Anguli (ædificia eminentiora) excelsi. Soph.* 1. 16.	גבה
טוֹב לָשֶׁבֶת עַל פִּנַּת גָּג :	*Sedere super angulo tecti. Pro.* 21. 9. *&* 25. 24.	גג
מִמֶּנּוּ פִּנָּה מִמֶּנּוּ יָתֵד וגו' :	*Angulum, clauũ, &c. esse ab aliquo. Zac.* 10. 4.	יתד
עַל הַמִּגְדָּלִים וְעַל הַפִּנּוֹת וגו' :	*Facere aliquid super turribus, & super angulis. 2. Par.* 26. 15.	מגדל
וַיַּעַשׂ לוֹ מִזְבֵּחוֹת בְּכָל פִּנָּה :	*Facere altaria in omni angulo. 2. Paral.* 28. 24.	מזבח
אֶל אַרְבַּע פִּנּוֹת הַמִּכְרָה הָאֶחָת :	*Quatuor anguli basis. 1. Reg.* 7. 34.	מכונה
עַד הַמִּקְצוֹעַ וְעַד הַפִּנָּה :	*Instaurare vsq; ad Miczoam, & vsque ad angulum. Neh.* 3. 24. *Videtur, quòd hoc fuerit ædificium prominens* פִּנָּה *dictum. Nota locum. Hinc porta anguli.*	מקצוע
נִשְׁמוּ פִּנּוֹתָם :	*Angulos (ædificia prominentiora.) deuastari. Soph* 3. 6.	נשם
וַיַּעַל עֲלִיַּת הַפִּנָּה :	*Ascensio anguli. (pinnę.) Neh.* 3. 31. *Vide etiam ver.* 32.	עלה
וְאֶל אַרְבַּע פִּנּוֹת הָעֲזָרָה :	*Quatuor anguli atrij. Ezech.* 43. 20. *&* 45. 19.	עזרה
וַיִּתְיַצְּבוּ פִּנּוֹת כָּל הָעָם :	*Angulos populi assistere. Iud.* 20. 2.	עם
גִּשּׁוּ הֵלֹם כָּל פִּנּוֹת הָעָם :	*Angulos populi accedere. 1. Samuel.* 14. 40.	עם
הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה :	*Lapidem esse capiti (in caput) anguli. Psal.* 118. 22.	ראש
וְהִתְעוּ אֶת מִצְרַיִם פִּנַּת שְׁבָטָיו :	*Aegyptus angulus tribuum suarum. Esa.* 19. 13.	שבט
עַד שַׁעַר הַפִّנָּה :	*Porta anguli. 2. Reg.* 14. 13. *Ier.* 31. 37. *Sic dicta, quòd secus, vel sup hanc esset ędificium prominẽs* פִּנָּה *dictum.*	שער
עַל שַׁעַר הַפִּנָּה :	*Construere turres super porta anguli. 2. Par.* 26. 9.	שער
עַד פִּנַּת שַׁעַר הַסּוּסִים :	*Angulus (ædificium prominens, pinna) equorum. Ier.* 31. 39.	שער
עַד שַׁעַר הַפִּנּוֹת :	*Porta angulorum. Zac.* 14. 10.	שער

וַיִּפְנוּ וַיֵּלְכוּ הַמִּדְבָּרָה :	*Respicere, (conuerti) & fugere. Iud.* 20. 45.	פנה
מָחָר פְּנוּ וְסָעוּ לָכֶם :	*Respicere (conuerti) cras, & proficisci sibi. Num.* 14. 25.	פנה
וְאַתֶּם פְּנוּ לָכֶם וְסָעוּ וגו' :	*Respicere sibi, & pficisci. Deut.* 1. 40	פנה
וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תִּפְנֶה אֶל הָאֹבֹת וגו' :	*Animam respicere ad phytones, & Ideonitas, &c. Leuit.* 20. 6.	פנה
לָשׁוּחַ בַּשָּׂדֶה לַפְּנוֹת עָרֶב :	*Deambulare in agro ad aspiciendum vesperæ. (Aduentante vespera.) Gen.* 24. 63.	פנה
עֹרֶף יָפְנוּ לְפְנֵי אֹיְבֵיהֶם :	*Respicere (conuerti) ceruice ante inimicum. Ios.* 7. 12.	ערף
כִּי פְנֵי אֵלִי עֹרֶף וְלֹא פָנִים :	*Respicere ad aliquem ceruice nõ facie. Ier.* 2. 26.	ערף
וּפְנִיתִי אֲלֵיכֶם וגו' :	*Deũ respicere ad aliquẽ. Leuit.* 26. 9	פנה
וַיִּפְנוּ לִפְנֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר :	*Respicere (cõuerti) ante aliquem itinere deserti. Iud.* 20. 42.	פנה
הַפְּנוֹת צָפֹנָה :	*Exedras respicere ad aquilonem. Ezec.* 46. 19.	צפון
וּפָנִיתָ לְךָ קָדְמָה :	*Respicere sibi (eũdo cõuerti) ad oriẽtem. 1. Reg.* 17. 3.	קדם
וְאֶל מִי מִקְּדֹשִׁים תִּפְנֶה :	*Aduertere faciem ad aliquem de sanctis. Iob* 5. 1.	קדש
אַל תִּפֶן אֶל קִשְׁיִ הָעָם הַזֶּה וְאֶל וגו' :	*Non respicere ad duritiã populi, & ad iniustitiam, & peccatum eius. Deut.* 9. 28.	קשה
וּפָנִיתִי אֲנִי לְרְאוֹת וגו' :	*Respicere (conuerti) ad videndum. Eccles.* 2. 12.	ראה
הָרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה אֶל דֶּרֶךְ עֲפָרָה :	*Caput turmæ respicere ad viam, &c. 1. Sam.* 12. 17.	ראש
וְלֹא פָנָה אֶל רְהָבִים וְשָׂטֵי כָזָב :	*Non respicere ad fortitudines, &c. Psal.* 40. 5.	רהב
כְּרֹב רַחֲמֶיךָ פְּנֵה אֵלָי :	*Respicere ad aliquem secundum multitudinem misericordiæ. Ps.* 69. 17	רחמים
וַיִּפְנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים :	*Respicere (verti) illinc, & ire. Genes.* 18. 22.	שם
וְאֶת כָּל אֲשֶׁר תִּפְנֶה שָּׁם :	*Respicere alicubi. 1. Reg.* 2. 3.	שם
שַׁעַר אֲשֶׁר פֹּנֶה דֶרֶךְ הַקָּדִים	*Portam respicere via orientis. Ezechiel.* 43. 1.	שער
וּפָנִיתָ אֶל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל תְּחִנָּתוֹ :	*Respicere ad orationem & obsecrationem alicuius. 1. Reg.* 8. 28.	תפלה
פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הַעֲרָעָר :	*Respicere ad orationem afflicti. Psal.* 102. 18.	תפלה

Deriuatiua huius & composita sunt הפנה הפנה פִּנּוּאֵל פְּנִיאֵל פְּנִי הַחִירוֹת פְּנִים פנים פְּנִימִי פְּנִימִית :

פָּנָה Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Lamed He, sic flectitur in Biblijs.

פָּנָה פָּנִיתָ פָּנִיתִי } Præteritum.
פְּנוּ Imperat.

Cætera, si opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales פָּנָה . est insuper nomen, vt mox habes. Euacuauit, euacuando præparauit, sic dictum per translationem satis ornatam, quasi aliò transtulit, vt faciem alicuius rei detegeret. [*Sgõbrare, portar via.*] Hinc vsurpatur simpliciter pro aliò transferre, quasi faciem auertere, & abire facere, diceres, & octo vicibus solũ forsitan inuenitur, quæ sunt.

פָּנָה אֹיְבֶךָ :	*Auertere (eijcere) inimicum. Soph.* 3. 15.	אויב
וָאֲנֹכִי פִּנִּיתִי הַבַּיִת וּמָקוֹם לַגְּמַלִּים :	*Euacuare domum, & locũ (pro) chamelis. Gen.* 24. 31.	בית
וּפִנּוּ אֶת הַבַּיִת וגו' :	*Euacuare domum antequàm veniat quis. Leuit.* 14. 36.	בית
פַּנּוּ דֶרֶךְ יי' :	*Repurgare viam Domini. Esa.* 40. 3.	דרך

absolutè, & cum præpositionibus ב, ל, מ, אל, על, & secundum constructionem, quam habet, diuersimodè transfertur in linguam Latinam, efficitq; nõnullos Hebraismos elegantiarum plenos, quorum aliquot in sequentibus annotabis.

אַל תִּפְנוּ אֶל הָאֹבֹת :	*Non respicere ad phytones. Leuit.* 19. 31.	אוב
וַיִּפְנוּ אֶל אֹהֶל מוֹעֵד :	*Aspicere ad tentorium. Num.* 17. 7.	אהל
הִשְׁמֵר אַל תִּפֶן אֶל אָוֶן :	*Non respicere ad iniquitatem. Iob* 36. 21.	און
וַיִּפֶן אֲחֲרָיו וַיִּרְאֵנִי :	*Aduertere faciem retro, & videre. 2. Sam.* 1. 7.	אחר
אִישׁ אֶל עַמּוֹ יִפְנוּ :	*Virum respicere (conuerti) ad populum suum. Esa.* 13. 14.	אל
הִנֵּה פָנִים אֶל אֱלֹהִים אֲחֵרִים	*Respicere ad Deos alios. Hos.* 3. 1.	אל
אַל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִים :	*Non respicere ad idola. Leuit.* 19. 4.	אל
וַיָּשֶׁב הַיָּם לִפְנוֹת בֹּקֶר לְאֵיתָנוֹ :	*Redire ad aspiciendum (aduentante) mane. Exo.* 14. 27.	בקר
וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר וְהָלַכְתָּ לְאָהֳלֶךָ	*Respicere (conuerti) in mane, & ire tentorio suo. Deut.* 16. 7.	בקר
יַעֲזֹרֵהָ לִפְנוֹת בֹּקֶר :	*Auxiliari ad aspiciendum (aduẽtante) mane. Psal.* 46. 6.	בקר
בָּקָר שֹׁלְשֹׁת פָּנִים צָפוֹנָה וגו' :	*Boues æreos facię aduertere ad aquilonem, &c. 1. Reg.* 7. 25. (1.	בקר
אִנֶּה פָנָה דוֹדִךְ :	*Dilectũ respicere. (aliò abire.) Can.* 6.	דוד
לִפְנוֹת דַּלְּתוֹתָיו אֵלָיו :	*Palmites respicere ad cedrum. Ezec.* 17. 6.	דלת
לֹא יִפְנֶה דֶרֶךְ כְּרָמִים :	*Non respicere itinere vinearum. Iob* 24. 18.	דרך
אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנִינוּ :	*Quẽlibet respicere (conuerti) via suę. Esa.* 53. 6.	דרך
וַיַּחֲזֵהוּ הוֹאִילוֹ פְּנוֹ בִי :	*Velle, faciem aduertere in aliquem. Iob* 6. 28.	הוא
פְּנֵה אֶל הַרְבֵּה וְהִנֵּה לְמְעַט	*Respicere ad multum, &c. Agg.* 1. 9.	הרבה
וּבְכֹל אֲשֶׁר יִפְנֶה יַרְשִׁיעַ :	*Mulctare in quacunq; re faciẽ aduertas. 1. Sam.* 14. 50.	הרשיע
אֶל כָּל אֲשֶׁר יִפְנֶה יַשְׂכִּיל :	*Donum prosperari, ad quodcunq; respicit. Pro.* 10. 8.	השכיל
פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי :	*Respicere ad aliquem, & misereri. Psal.* 25. 16.	חנן
כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעֶבְרָתֶךָ :	*Dies respicere (aliò abire) in furore Dei. Psal.* 90. 9.	יום
אוֹי לָנוּ כִּי פָנָה הַיּוֹם :	*Diem respicere (conuerti, & pręterire.) Ier.* 6. 4.	יום
וְאִם פָּנָה עַל יָמִין אוֹ עַל שְׂמֹאל	*Respicere super dextera vel super sinistra. (abeũdi causa.) Gen.* 24. 49	ימין
וַיִּפֶן כֹּה וָכֹה :	*Aspicere sic, & sic. Exo.* 2. 12.	כה
כִּי פָנִיתָ אֶל הַכֶּלֶב הַמֵּת :	*Respicere ad canem mortuum. 2. Samuel.* 9. 8.	כלב
אֲשֶׁר לְבָבוֹ פֹּנֶה הַיּוֹם עִם יי' :	*Cor respicere (conuerti) de cum Domino. Deut.* 29. 17.	לבב
וְאִם יִפְנֶה לְבָבְךָ וגו' :	*Cor respicere, (conuerti,) &c. Deut.* 30. 17.	לבב
מִן הַלָּשׁוֹן הַפֹּנָה נֶגְבָּה :	*Linguam (rupem) respicere ad meridiem. Ios.* 15. 2.	לשון
וַיִּפְנוּ אֶל הַמִּדְבָּר :	*Respicere ad desertum. Exo.* 16. 10.	מדבר
אַל תִּפֶן אֶל מִנְחָתָם :	*Non respicere ad oblationem alicuius. Num.* 16. 15.	מנחה
סִאן עוֹד פְּנוֹת אֶל הַמִּנְחָה :	*Non respicere adhuc ad oblationem. Mal.* 2. 13.	מנחה
וּפְנֵה לְמַעְלָה :	*Aduertere faciẽ superius. Esa.* 8. 20	מעלה
וּמַעֲלֹתָיו פְּנוֹת קָדִים :	*Gradus respicere ad orientem. Ezec.* 43. 17.	מעלה
וּפָנִיתִי אֲנִי בְּכָל מַעֲשַׂי :	*Faciem aduertere in operibus. Eccles.* 2. 11.	מעשה

פנים	פָּנָיו :	Exo.34.35.
סמיכ	אַל תָּשִׁבִי אֶת פָּנַי :	Non redire facere vultum alicuius. (Est petita cõcedere.) 1.Reg.2.16
סמיכ	וְאֵיךְ תָּשִׁיב אֶת פְּנֵי פַּחַת וגו' :	Redire facere vultũ alicuius. (Est eũ auertere.) 2.Reg.18.24.
סמיכ	וּמֵעַל כָּל תֹּעֲבֹתֵיכֶם תָּשִׁיבוּ פְּנֵיכֶם :	Redire facere facies desuper abominationibus. Ezec.14.5.
סמיכ	יָשֹׁב פָּנָיו לָשׁוּב אַרְצוֹ :	Redire facere facies munitionibus. Dan.11.19.
סמיכ	וְלֹא הִשְׁלִיכוּם מֵעַל פָּנָיו :	Non proijcere desuper facie. 2.Reg. 13.23.
סמיכ	אַל תַּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ :	Non proijcere à facie. Psal. 51.13.
סמיכ	עַד הִשְׁלִיכוֹ אוֹתָם מֵעַל פָּנָיו :	Proijcere aliquos desuper facie tua. Ier.52.3.
סמיכ	וַתִּשְׁלְכִי אֶל פְּנֵי הַשָּׂדֶה :	Proijci ad(super)faciem agri. Ezechiel. 16.5.
סמיכ	וַיָּשֶׂם אֶת פָּנָיו הַר הַגִّלְעָד :	Ponere facies suas (ad)montem. Gene. 31.21.
סמיכ	וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם :	Ponere ante aliquem. Exo.21.1.
סמיכ	וַיָּשֶׂם פָּנָיו בֵּין בִּרְכָּיו :	Ponere faciem inter genua. 1.Reg. 18.42.
סמיכ	שִׂים לֶחֶם וָמַיִם לְפָנֵיהֶם :	Ponere panẽ & aquam ante aliquẽ. 2.Reg.6.22.
סמיכ	שִׂים פָּנֶיךָ אֶל הָרֵי יְרוּשָׁלִַם :	Ponere faciem ad montes. Ezec.6.2.
סמיכ	יָשִׂים נֹכַח פָּנָיו וגו' :	Ponere è regione facierum. Ezech. 14.4.
סמיכ	שִׂים פָּנֶיךָ דֶּרֶךְ תֵּימָנָה :	Ponere faciem (ad)viam meridiei. Ezec.21.2.
סמיכ	שִׂים פָּנֶיךָ עַל פַּרְעֹה :	Ponere faciẽ sup aliquid. Ezec.29.2
סמיכ	יָשֵׂם פָּנָיו לָבוֹא וגו' :	Ponere faciẽ ad veniẽdũ. Dan.11.17.
סמיכ	וַיָּשֶׂם לְפָנָיו לֶאֱכֹל :	Poni ante aliquem ad edendum. Gen. 24.33.
סמיכ	וַיָּשֶׂת אֶל הַמִّדְבָּר פָּנָיו :	Ponere faciem suam ad desertum. Num.24.1.
סמיכ	וַיַּשְׁמִידוּם מִפְּנֵיהֶם :	Abolere à facie. Deut.2.12.
סמיכ	וַיַּשְׁמִידֵם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה :	Abolere desuper facie telluris. Deute.6.15.
סמיכ	מְהַשְׁפִּילְךָ לְפְנֵי נָדִיב :	Humiliare ante munificũ. Pro.25.7.
סמיכ	יַשְׁקִיפוּ עַל פְּנֵי אָדָם :	Aspicere super facie alicuius vrbis. Gen.18.16.
סמיכ	וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם לְפְנֵי עַם הָאָרֶץ :	Adorare ante aliquem. Gen.23.12.
סמיכ	וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יי' אֱלֹהֶיךָ :	Adorare ante Dominũ. Deut.26.10
סמיכ	אַל תִּתְהַדַּר לִפְנֵי מֶלֶךְ :	Decorare se ante regem. Pro. 25.6.
סמיכ	הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וגו' :	Ire ante Dominum, &c. Gen.17.1.
סמיכ	וְלֹא הִתְחַזֵּק לִפְנֵיהֶם :	Non corroborare se ante aliquem. 2. Par.13.7.
סמיכ	לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ לְפָנֶיךָ :	Nullum assistere ante te. Ios.1.5.
סמיכ	וַיִּתְפַּלֵּל חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יי' :	Orare ante Dominum. 2.Reg.19.15.
סמיכ	לְכָה נִתְרָאֶה פָנִים :	Aliquos videre se faciebus. (Est bellum inire.) 2.Reg.14.8.
סמיכ	וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל :	Hoc esse antea (olim) inter aliquos. Ruth.4.7.
סמיכ	וַיִּזְבַּח זֶבַח לִפְנֵי יי' :	Sacrificare ante Dominũ. 1.Reg.8.62
סמיכ	וְלִפְנֵי מִזֶּה וגו' :	Ante hoc. Neh.13.4.
סמיכ	מִפְּנֵי וַעְדָּךְ וְקִצְפְּךָ :	Agere aliquid à facie(propter)indignationis & efferuescentiæ alicuius. Psal.102.11.
סמיכ	לָמָּה יִרְאֶה אֶת פְּנֵיכֶם זֹעֲפִים וגו' :	Videre facies aliquorum tristes, &c. Dan.1.10.
סמיכ	וְזָרִתִי פֶרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם :	Spargere fimum super facie alicuius. Mal.2.3.
סמיכ	פְּנֵיהֶם חָבוּשׁ בַּטְּמוֹן :	Alligare facies alicuius in abdito. Iob.40.8.
סמיכ	וְהִכְרַתִּי אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וגו' :	quem. Esa.3.9. Excindere desuper facie terræ. 1. Reg.9.7.
סמיכ	וְתֹאת לְפָנִים אֶתְמוֹל :	Aliquem esse infernum antea. (vel deinceps.) Iob 17.6. Vide תֹּאת.
סמיכ	וְהָיוּ מְכֻשָּׁלִים לְפָנֶיךָ :	Aliquos esse labefactatos ante Deũ. Iere.18.23.
סמיכ	וַיֵּלֶט פָּנָיו בְּאַדַּרְתּוֹ :	Tegere faciẽ (in)pallio. 1.Reg.19.14
סמיכ	אִם אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים וגו' :	Facies Dei ire. Exo.33.15.
סמיכ	וּפָנֶיךָ הֹלְכִים בַּקְּרָב :	Facies alicui' ire bello. 2.Sam.17.11
סמיכ	כַּאֲשֶׁר הָלַךְ לְפָנֶיךָ בֶּאֱמֶת וגו' :	Incedere ante Deum in veritate, in iustitia, &c. 1.Reg.3.6.
סמיכ	הַהֹלְכִים לְפָנֶיךָ בְּכָל לְבָבָם :	Incedere ante Deum in toto corde. 1.Reg.8.23.
סמיכ	וַיְהָמֵם יי' לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל :	Cõturbare ante aliquem. Ios.10.10.
סמיכ	וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי כִּזְבַח יי' אֱלֹהֶיךָ :	Deponere ante aram. Deut.26.4.
סמיכ	וְלִפְנֵי גְדוֹלִים יִנְחֻנוּ :	Ducere ante magnates. Pro.18.16.
סמיכ	לְהָנִיס מִפְּנֵי מִדְיָן :	Fugere facere à facie alicuius. Iud. 6.11.
סמיכ	וַיִּסֹּבוּ פְּנֵיהֶם :	Girare facere (vertere) faciem. Iud. 18.23.
סמיכ	וַיִּסֹּב הַמֶּלֶךְ אֶת פָּנָיו :	Vertere faciem. 1.Reg.8.14.
סמיכ	וַיִּסֹּב אֶת פָּנָיו וגו' :	Cubare, & vertere faciem, nec edere. 1.Reg.21.4.
סמיכ	וַיִּסֹּב אֶת פָּנָיו אֶל הַקִּיר :	Vertere faciem ad parietem. 2. Reg.20.2.
סמיכ	וַיִּסְּבוּ פְּנֵיהֶם מִמִּשְׁכַּן יי' :	Vertere faciem à tabernaculo Domini. 2.Par.29.6.
סמיכ	וַיְהַסְּתֵּם פְּנֵי מֵהֶם :	Vertere faciẽ ab aliquo. Ezec.7.22.
סמיכ	וַיְסִרֵם מֵעַל פָּנָיו :	Remouere aliquos desuper facie tua. 2.Reg.17.18.
סמיכ	וְלֹא יָסִיר פְּנֵים מִכֶּם :	Non remouere faciem ab aliquo. 2. Par.30.9.
סמיכ	לְהַסִּירוֹ מֵעַל פָּנַי :	Remouere ciuitatem desuper facie tua. Ier.32.31.
סמיכ	וַתָּסֵר זְנוּנֶיהָ מִפָּנֶיהָ :	Remouere scortationes à facie tua. Hos.2.2.
סמיכ	וַיַּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו :	Abscondere faciem. Exo.3.6.
סמיכ	וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי מֵהֶם :	Abscondere faciem ab aliquo. Deut. 31.17.
סמיכ	פָּנַי לֹא הִסְתַּרְתִּי מִכְּלִמּוֹת וְרֹק :	Non celare faciem ab opprobrijs & sputo. Esa.50.6.
סמיכ	הַעֲזָה פָנֶיהָ וַתֹּאמַר לוֹ :	Roborare (obfirmare) faciẽ. Pro.7.13
סמיכ	וַיַּעֲמִדֵהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה :	Stare facere ante aliquẽ. Gen.47.7.
סמיכ	וַיַּעֲמֹד אֶת פָּנָיו :	Stare facere (non mutare) faciem. 2. Reg.8.11.
סמיכ	וְהַפֵּךְ עַל פָּנֶיהָ :	Vertere (ollam) super faciebus suis. 2.Reg.21.14.
סמיכ	לוֹא אָפִיל פְּנֵי כָם :	Non cadere facere vultum (indignationem) in aliquem. Ier.3.12.
סמיכ	רִפַּץ יי' אֹתָם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ :	Dispergere super facie vniuersæ terræ. Gen.11.8.
סמיכ	אַפִּיצֵם לִפְנֵי אוֹיֵב :	Dispergere ante hostem. Ier.18.17
סמיכ	יַתִּיצִבֵנִי לִפְנֶיךָ לְעוֹלָם :	Statuere aliquem ante te. Ps.41.13
סמיכ	וַהַצִּגוֹתִי לִפְנֶיךָ :	Collocare ante aliquem. Gene.43.8
סמיכ	לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָّמֶן :	Exhilarare facies à(ob)pinguedine Psal.104.15.
סמיכ	וַיִּקְרַב מֵאֵת פְּנֵי הַבַּיִת וגו' :	Approximare de cum facie domus, &c. nota. 2.Reg.16.14.
סמיכ	הִקְרָה נָא לְפְנֵי הַיּוֹם :	Occurrere facere ante aliquem. Gen. 24.12.
סמיכ	הָרְגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחוֹת :	Interficere ante aras. 2.Reg.11.19.
סמיכ	וְנִכְלַמְתִּי לָהֵרִים אֱלֹהַי פָּנַי אֵלֶיךָ :	Erubescere erigere faciẽ ad aliquẽ. Esd.9.6.
סמיכ	וַיַּשֵּׂיב מֹשֶׁה אֶת הַמַּסֵּכָה עַל	Reducere velum super faciebus.

פנים	הִנְנִי גֹרֵשׁ מִפָּנֶיךָ וגו' :	Eijcere à facie alicuius. Exo.34.11.
דבר	וְדִבֶּר יי' אֶל מֹשֶׁה פָּנִים אֶל פָּנִים :	Loqui facie ad faciem. Exo.33.11.
דמ	וּלְפָנָיו מַרְוִיחַ דָּאֲבָה :	Mærorem exultare ante aliquem. Iob 41.14.
דין	דִּין לְפָנָיו וְהִתְחוֹלֵל לוֹ :	Iudicium esse ante Deum. Iob 35.14
דלת	דַּלְתֵי פָנָיו מִי פִתֵּחַ :	Ostia facici. (sunt labia.) Iob 41.5.
דמן	לְדֹמֶן עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ	Esse stercori (in stercus) super facie telluris. Ier.8.2.
דמות	דְּמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וגו' :	Similitudinem facierum aliquorũ esse facies hominis, leonis, bouis, & aquilæ. Ezec.1.10.
פאר	יָאֵר יי' פָּנָיו אֵלֶיךָ :	Deum splendere facere faciem suã ad aliquem. Num.6.25.
פאר	הַאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ :	Splendere facere faciem super aliquem. Psal.31.17.
פאר	יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה :	Splendere facere faciem cum aliquo. Psal.67.2.
פאר	פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ :	Lucere facere faciem tuã in aliquẽ. Psal.119.135.
פאר	חָכְמַת אָדָם תָּאִיר פָּנָיו :	Sapiẽtiam splendere facere vultum. Eccles.7.32.
הביט	וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ :	Aspicere faciem alicuius. Ps.84.10
הכין	בִּין תְּכִין אֶת אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ :	Intelligere, q̃ ante te sunt. Pro.23.1
הגיד	מִי יַגִּיד עַל פָּנָיו דַּרְכּוֹ :	Indicare super faciebus alicuius. (coram.) Iob 21.31.
הגיד	מִי הִגִּיד כֵּרֹאשׁ וְנֵדָעָה וּמִלְּפָנִים וגו' :	Indicare ab antea. Esa.41.26.
הדף	לְהַדֹּף אֶת כָּל אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ	Impellere inimicos à facie tua. Deut. 6.19.
הדף	הַדֹּף יי' אֱלֹהֶיךָ אֹתָם מִלְּפָנֶיךָ :	Impellere ab ante (conspectu) alicuius. Deut.9.4.
הדר	לֹא תֶהְדַּר פְּנֵי גָדוֹל :	Non honorare faciem magni. Leuit. 19.15.
הדר	וְהָדַרְתָּ פְּנֵי זָקֵן :	Honorare vultum senis. Leuit.19.32
הוד	הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו :	Maiestatem & honorem esse ante aliquem. 1.Par.16.27.
הוחיל	לֹא כֵן אוֹחִילָה לְפָנֶיךָ :	Non expectare ante aliquem. 2. Samuel. 18.15.
הוכיח	אַךְ דְּרָכַי אֶל פָּנָיו אוֹכִיחַ :	Arguere ad facies alicuius. (corã.) Iob.13.15.
הועיל	אַנְשֵׁי פָנֶיךָ מְעֻדָּות :	Facies constitutæ. Ezec.21.21.
הוציא	וַיּוֹצִיאֵהוּ בְּפָנָיו וגו' :	Educere in faciem alicuius. (videntẽ eo.) Deut.4.37.
הורה	לְהוֹרוֹת לְפָנָיו גֹּשְׁנָה :	Docere ante aliquem. Gene.46.28. Vide הורה.
הוריש	מוֹרִישׁ מִפָּנֶיךָ :	Expellere à facie. Deut.9.4.
החיל	מִפָּנַיִו יָחִילוּ עַמִּים	Dolere à facie alicuius. Ioel 2.6.
היטיב	לֵב שָׂמֵחַ יֵיטִיב פָּנִים :	Cor lætum bonum facere vultum. Pro.15.13.
היה	לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנַי :	Deos alios nõ esse alicui super facie Dei. Deut.5.7.
היה	וּפָנֶיהָ לֹא הָיוּ לָהּ עוֹד :	Facies (tristes s. indignationem) non esse amplius alicui. 1.Sam.1.18.
היה	וְהָיוּ לְאָחוֹר וְלֹא לְפָנִים :	Esse posteriori parti, non faciebus. (auersus, & aduersum.) Ier.7.26
הכה	וְהִכָּהוּ לְפָנָיו :	Percutere faciebus suis. (ante se.) Deut.25.2.
הכין	וְהַכִּינֹתָה אֶת פָּנֶיךָ אֵלֶיהָ :	Aptare faciẽ ad aliquid. Ezec.4.3.
הכין	וְאֶל מְצוֹר יְרוּשָׁלִַם תָּכִין פָּנֶיךָ :	Aptare faciem ad obsidionem. Ezechiel.4.7.
הכניע	וְהוּא יַכְנִיעַ לְפָנֶיךָ :	Humiliare ante aliquem. Deut.9.3.
הכיר	לֹא תַכִּירוּ פָנִים בַּמִּשְׁפָּט	Non cognoscere facies in iudicio. Deut.1.17.
הכרת	הַכֶּרֶת פְּנֵיהֶם עָנְתָה בָם :	Agnitionem faciei respondere in aliquem.

פרש	וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה :	Irrigare vniuersam faciem telluris. Gen.2.6.
אור	וְאוֹר פָּנַי לֹא יַפִּילוּן :	Non facere cadere lucem faciei alicuius. Iob 29.24.
אור	יי' בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן :	Incedere in luce vultus alicuius. Ps. 89.16.
אור	בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים :	Vitam esse in luce vultus alicuius. Pro.16.15.
אחרני	פְּנֵיהֶם אֲחֹרַנִּית :	Facies alicuius esse retrorsum. Gene. 9.23.
אכל	וְאָכַלְתָּ שָׁם לִפְנֵי יי' אֱלֹהֶיךָ :	Edere ante Dominum. Deut.12.7.
אכל	וְאָכַל לֶחֶם תָּמִיד לְפָנָיו :	Edere panem semper ante aliquem. 2.Reg.25.29.
אכל	אֵשׁ לְפָנָיו תֹּאכֵל :	Ignem vorare ante aliquẽ. Ps.50.3.
אמר	גַּם טוֹבֹתָיו הָיוּ אֹמְרִים לְפָנַי :	Dicere bona alicuius ante alium. Neh.6.19.
ארבעה	וְאַרְבָּעָה פָנִים לְאֶחָד וגו' :	Quatuor facies esse vni, cherubi, &c. Ezec.10.14.
אריה	וּפְנֵי אַרְיֵה פְּנֵיהֶם :	Facies aliquorum esse facies leonum. 1.Par.12.8.
ארץ	אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ :	Facies vniuersæ terræ. Gen.1.29.
ארץ	כִּי מַיִם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ :	Aquam esse super facie vniuersæ terra. Gen.8.9.
ארץ	הִנֵּה אַרְצִי לְפָנֶיךָ וגו' :	Terram esse ante aliquem. (ad libitũ illius.) Gen.20.15.
ארץ	וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה לִפְנֵיכֶם :	Terram esse ante aliquẽ. (ad libitũ.) Gen.34.16.
כתר	וַתִּפְרֹשׂ אֶת הַמַּסָּךְ עַל פְּנֵי הַבְּאֵר :	Expandere aliquid super facie putei. 2.Sam.17.19.
כוח	לָבוֹא מִפָּנֶיךָ בַּמָּצוֹר :	Venire in obsidionẽ à facie alicuius. Deut.20.19.
כוסף	וְאֶל כָּל פָּנִים כּוּשָׁה :	Opprobrium esse ad omnes facies. Ezec.7.18.
ככס	וּתְכֹכוּ לְפָנָיו לֵאמֹר :	Plangere ante aliquẽ. Num.11.20.
ככס	וַיִּכֹּךְ עַל פָּנָיו :	Flere sup facie alicuius. 2.Reg.13.14
כלע	וּבְלַע בַּחַד הֲזָה פְּנֵי הַלּוּט הַלּוּט וגו' :	Deglutire facies alicuius. Esa.25.7.
כקעה	עַל פְּנֵי הַבִּקְעָה :	Superficies vallis. Ezec.37.2.
כקש	וַיְבַקֵּשׁ דָּוִד אֶת פְּנֵי יי' :	Quærere faciem Domini. 2.Sam.21.1
כקש	מְבַקְּשִׁים אֶת פְּנֵי שְׁלֹמֹה :	Quærere faciẽ alicui'. 1.Reg.10.24
כקש	וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנָיו עַל עִמָּהּ :	Quærere à conspectu alicuius super alio. Est.4.8.
כקש	וּבַקְּשׁוּ וגו' :	Quærere faciem Dei, &c. Hos.5.15.
כרח	וַתִּבְרַח מִפְּנֵי יָהּ :	Fugere à facie alicuius. Gen.16.6.
כרח	בְּרַח מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם בְּנוֹ :	Fugere à facie (propter) filij. Ps.3.1
כרח	כִּי מִלִּפְנֵי יי' הוּא בֹרֵחַ :	Fugere à conspectu Dei. Ion.1.10.
כרך	וַאֲבָרֶכְכָה לִפְנֵי יי' לִפְנֵי מוֹתִי :	Benedicere ante Dominum ante mortem. Gen.27.7.
כרך	אִם לֹא עַל פָּנֶיךָ יְבָרֶכְךָ :	Benedicere aliquẽ super facie illius. (coram.) Iob 1.11.
כרך	כִּבְרֹכָה לִפְנֵי יי' עֹשֵׂנוּ :	Genuflectere ante Dominũ. Ps.95.6
כרק	יְפִנִיו כְּמַרְאֵה בָרָק :	Facies esse vt aspectum fulguris. Dan. 10.6.
כשת	יָלְנוּ בֹשֶׁת הַפָּנִים :	Opprobrium facierum esse alicui. Dan.9.7.
כשת	וּבֹשֶׁת פָּנַי כִּסָּתְנִי :	Confusionem faciei tegere aliquem. Psal.44.16.
גור	וַיָּגָר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מְאֹד :	Timere à facie populi. Num.22.3.
גור	גָּרוּ לָכֶם מִפְּנֵי חָרֶב :	Timere sibi à facie gladij. Iob 19.29.
גלה	מִי גִלָּה פְּנֵי לְבוּשׁוֹ :	Reuelare faciem indumenti. Iob 41.4
גערה	מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ :	Perire à (ob) repræhensione facierũ alicuius. Psal.80.17.
גרש	הֵן גַּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה :	Expellere desuper facie telluris. Gene.4.13.
גרש	וַיְגָרֵשׁ אֹתָם מֵאֵת פְּנֵי פַרְעֹה :	Eijcere de (cũ) facie alicuius. Exo.10.11.

כסת	Nō leuare(honorare) faciem pauperis. Leuit. 19. 15.	לא תִשָּׂא פְּנֵי דָל :	
כסת	Deum leuare faciem suam ad aliquē. Num. 6. 26.	יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ :	
כסת	Leuare faciem ad aliquem. 2. Sam. 2. 22.	וְאֵיךְ אֶשָּׂא פָנַי אֶל יואב אחיך :	
כסת	Leuare faciem ad fenestram. 2. Reg. 9. 32.	וַיִּשָּׂא פָנָיו אֶל הַחַלּוֹן :	
כסת	Leuare faciem à macula. Iob 11. 15.	כִּי אָז תִּשָּׂא פָנֶיךָ מִמּוּם :	
כסת	Leuare facies (honorare) in abdito. Iob 13. 10.	אִם בַּסֵּתֶר פָּנִים תִּשָּׂאוּן :	
כסת	Leuare ad Deum faciem. Iob 22. 26	תִּשָּׂא אֶל אֱלוֹהַּ פָּנֶיךָ :	
כסת	Non leuare (honorare) faciem viri. Iob 32. 22.	אַל נָא אֶשָּׂא פְנֵי אִישׁ :	
כסת	Nō leuare (honorare) facies expiationis. Pro. 6. 35.	לֹא יִשָּׂא פְּנֵי כָל כֹּפֶר :	
כסת	Leuare (honorare) facies in lege. Mal. 2. 9.	נִשֵּׂאתֶם פָּנִים בַּתּוֹרָה :	
כסת	Leuatus (honoratus) facierũ. Esa. 3. 3	נִשּׂוּא פָנִים וגו' :	
כסת	Non leuare (honorare) facies sacerdotum. Thren. 4. 16.	פְּנֵי כֹהֲנִים לֹא נָשָׂאוּ :	
כסחת	Terram deuastari à facie (propter) Arobi. Exo. 8. 24.	תִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ מִפְּנֵי הָעָרֹב :	
כספט	Iudicari super facie alicuius. (corã.) Psal. 9. 20.	יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל פָּנֶיךָ :	
כסכט	Indicari cum aliquo facie ad faciem. Ezec. 20. 35.	וְנִשְׁפַּטְתִּי אִתְּכֶם שָׁם פָּנִים אֶל פָּנִים :	
כתן	Dare (ponere) facies gregis ad aliq̃d. Gen. 30. 39.	וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֶל עָקֹד :	
כתן	Dare sup faciebus velũ. Exo. 34. 33	וַיִּתֵּן עַל פָּנָיו מַסְוֶה :	
כתן	Non dare offendiculum ante cæcum. Leuit. 19. 14.	וְלִפְנֵי עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל :	
כתן	Dare faciem alicuius fortem è regione facici alterius. Ezec. 3. 8.	נָתַתִּי אֶת פָּנֶיךָ חֲזָקִים לְעֻמַּת פְּנֵיהֶם :	
כתן	Dare offendiculum ante aliquẽ. Ezec. 3. 20.	וְנָתַתִּי מִכְשׁוֹל לְפָנָיו :	
כתן	Dare aliquid è regione facierum. Ezec. 14. 3.	נָתְנוּ נֹכַח פְּנֵיהֶם וגו' :	
כתן	Dare faciem tuam in aliquem. Ezechiel. 14. 8.	וְנָתַתִּי פָנַי בָּאִישׁ הַהוּא :	
כתן	Dare faciem ad Deum, &c. Dan. 9. 3	וְאֶתְּנָה אֶת פָּנַי אֶל אֲדֹנָי וגו'	
כתן	Dare faciem in terram. Dan. 10. 15.	נָתַתִּי אֶת פָּנַי אַרְצָה :	
סבב	Girare facies verbi. 2. Sam. 14. 23.	לְסַבֵּב אֶת פְּנֵי הַדָּבָר וגו' :	
סיר	Facies ollæ esse à faciebus aquilonis. Ier. 1. 14.	סִיר נָפוּחַ אָנִי רֹאֶה וּפָנָיו מִפְּנֵי צָפוֹנָה :	
סלע	Congregare ad faciem (ante) rupis. Num. 20. 10.	וַיַּקְהֵלוּ וגו' אֶל פְּנֵי הַסֶּלַע :	
סתר	Plangere ante aliquem. 2. Sam. 3. 31	וְסָפְדוּ לִפְנֵי אַבְנֵר :	
סתר	Ponere absconsionem facierum. Iob 24. 15.	וְסֵתֶר פָּנִים יָשִׂים :	
סתר	Abscondere in absconsione facierum. Psal. 31. 21.	תַּסְתִּירֵם בְּסֵתֶר פָּנֶיךָ :	
עבר	Seruire ante aliquem, &c. ęt. 2. Sam. 16. 19.	כַּאֲשֶׁר עָבַדְתִּי לְפְנֵי אָבִיךָ וגו' :	
עבר	Munus transire super facie (ante) alicuius. Gen. 32. 22.	וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל פָּנָיו :	
עבר	Transire ante aliquem. Gen. 33. 3.	הוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם :	
עבר	Lucere ad transitum (è regione) facierum candelabri. Exo. 25. 36.	הָאִיר אֶל עֵבֶר פָּנֶיהָ :	
ערם	Stare ante cætu indicio. Nu. 35. 12.	עֹד עָמַד לִפְנֵי הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט :	
עוז	Peruertere facies terræ. Esa. 24. 1.	עִוָּה פָּנֶיהָ :	
עור	Cutem faciei radiare. Exo. 34. 29.	כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו :	
עז	Gens robusta facie, &c. Deut. 28. 50	גּוֹי עַז פָּנִים וגו' :	

	Esaias 27. 6.		
מלאך	Angelus facierum Dei. Esa. 63. 9.	וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעָם :	
מלחמה	Facies belli esse à facibus (ante) & à posteriori. 2. Sam. 10. 9.	הָיְתָה אֵלָיו פְּנֵי הַמִּלְחָמָה מִפָּנִים וּמֵאָחוֹר :	
מלחמה	Dare aliquem ad oppositam partem faciei belli validi. 2. Sam. 11. 15.	אֶל מוּל פְּנֵי הַמִّלְחָמָה הַחֲזָקָה	
מלחמה	Non posse agere aliquid à facie (propter) belli, &c. 1. Reg. 5. 3.	מִפְּנֵי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר סְבָבוּהוּ וגו' :	
מלחמה	Facies alicuius esse bello. (ad prælium.) 2. Par. 32. 2.	פָּנָיו לַמִּלְחָמָה עַל יְרוּשָׁלִָם :	
מסתר	Absconsio facierum ab aliquo. Esa. 53. 3.	וּכְמַסְתֵּר פָּנִים מִמֶּנּוּ :	
מסף	Colligi à facie mali. Esa. 57. 1.	כִּי מִפְּנֵי הָרָעָה נֶאֱסַף הַצַּדִּיק	
נכהל	Cõsternari à facie alicui'. Gen. 45. 3	כִּי נִבְהֲלוּ מִפָּנָיו :	
נכון	Aliquos esse intelligentes coram facieb' suis. (Videri sibi.) Esa. 5. 21.	הַנֹּגְדִים פָּנֵיהֶם נְבוֹנִים :	
נכל	Nablum, timpanum, tibiam, & cytharã esse ante aliquẽ. 1. Sam. 10. 5	וְלִפְנֵיהֶם נֵבֶל וְתֹף וְחָלִיל וְכִנּוֹר :	
נגד	Malitiam esse contra (è regione) faciem alicuius. Exo. 10. 10.	רְאוּ כִּי רָעָה נֶגֶד פְּנֵיכֶם :	
נדל	Elongari à facie gladij, arcus, & grauitatis belli. Esa. 21. 15.	כִּי מִפְּנֵי חֲרָבוֹת נָדְדוּ מִפְּנֵי וגו' :	
נדף	Impelli ante pauorem. Ier. 49. 5.	וְנִדַּחְתֶּם אִישׁ לְפָנָיו :	
נהרל	Facies seniorũ nõ decorari. Thr. 5. 12	פְּנֵי זְקֵנִים לֹא נֶהְדָּרוּ :	
נוס	Fugere à facie reprehensionis. Esa. 30. 17.	אֶלֶף אֶחָד מִפְּנֵי גַּעֲרַת אֶחָד וגו' :	
נוס	Fugere à facie gladij Esa. 31. 8.	וְנָס לוֹ מִפְּנֵי חֶרֶב :	
נוס	Fugere à facie pauoris. Ier. 48. 43.	הַנֹּס מִפְּנֵי הַפַּחַד וגו' :	
נוס	Fugere à facie terræmotus. Zac. 14. 5	כַּאֲשֶׁר נַסְתֶּם מִפְּנֵי הָרַעַשׁ	
נזכר	Cõmemorari ante Deũ. Num. 10. 9.	וְנִזְכַּרְתֶּם לִפְנֵי יי אֱלֹהֵיכֶם :	
נועם	Facies tristes, &c. Pro. 25. 23.	וּפָנִים נִזְעָמִים לְשׁוֹן סָתֶר :	
נחת	Terreri à facie noĩs Dei. Mal. 2. 5.	וּמִפְּנֵי שְׁמִי נִחַת הוּא :	
נטה	Declinare ante aliquẽ. Num. 22. 33	וַתֵּט לִפְנֵי זֶה וגו' :	
נטה	Declinare à facie alicui'. Nu. 22. 33	אוּלַי נָטָה מִפָּנַי וגו' :	
נסך	Troijcere desuper facie. Ier. 23. 38.	וְנִסַּכְתִּי אֶתְכֶם וגו' מֵעַל פָּנַי :	
נכבד	Glorificari super faciebus (coram) populi. Leuit. 10. 3.	וְעַל פְּנֵי כָל הָעָם אֶכָּבֵד :	
נמחה	Peccatum alicuius non deleri à cõspectu Dei. Neh. 4. 5.	וְחַטָּאתָם מִלְּפָנֶיךָ אַל תִּמָּחֶה	
נסגה	Absumi à facie hostium, &c. 1. Par. 21. 12.	וְאִם שְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים נִסְפֶּה מִפְּנֵי צָרֶיךָ וגו' :	
נסתר	Abscondi à facie alicuius. Gen. 4. 13	וּמִפָּנֶיךָ אֶסָּתֵר :	
נסתר	Non abscondi à conspectu alicuius. Ier. 16. 17.	לֹא נִסְתְּרוּ מִלְּפָנַי :	
נענה	Renuere humiliari à facie Dei. Exo. 10. 3.	עַד מָתַי מֵאַנְתָּ לֵעָנוֹת מִפָּנָי :	
נעצר	Cõstringi ante Dominũ. 1. Sam. 21. 7.	נֶעְצָר לִפְנֵי יי :	
נפל	Facies alicuius cadere. (Est nasci.) Gene. 4. 5.	וַיִּפְּלוּ פָנָיו :	
נפל	Cadere super (in) facies. (adorandi gratia.) Gene. 17. 3.	וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל פָּנָיו :	
נפל	Cadere (habitandi gratia) super facie aliquorum. Gen. 25. 18.	עַל פְּנֵי כָל אֶחָיו נָפָל :	
נפל	Cadere ante pedes alicuius. Est. 8. 3.	וַתִּפֹּל לִפְנֵי רַגְלָיו :	
נפל	Cadere ad (in) faciem. Ezec. 43. 3.	וָאֶפֹּל אֶל פָּנַי :	
נצרב	Facies terreri. Ezec. 21. 3.	וְנִצְרְבוּ בֹּהוּ כָּל פָּנִים :	
נקט	Dißecari in faciem suam. Ezec. 6. 9.	וְנִקְטוּ בִּפְנֵיהֶם וגו' :	
נראה	Facies Dei non videri vacuè. Exod. 23. 15.	וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי רֵקָם :	
נראה	Facies Dei non videri. Exo. 33. 23.	וּפָנַי לֹא יֵרָאוּ :	
נראה	Aliquem non videri cum facie Dei vacuè. Deut. 16. 16.	וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יי רֵיקָם :	
נרגש	Opprimi sopore sup facie. Dan. 8. 18.	נִרְדַּמְתִּי עַל פָּנַי אַרְצָה :	
נשא	Leuare faciẽ alicuius alicui rei. (Est obtemperare.) Gen. 19. 21.	הִנֵּה נָשָׂאתִי פָנֶיךָ גַּם לַדָּבָר הַזֶּה :	

חדש	Renouare faciem terræ. Ps. 104. 31.	וַתְּחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה :	
חול	Dolere à facie alicuius. Deut. 2. 25.	וְרָגְזוּ וְחָלוּ מִפָּנֶיךָ :	
חול	Dolere à conspectu Dei. Ps. 114. 7.	חִלִּי אֲדוֹן חִלִּי אָרֶץ :	
חוץ	Mittere aqua super facie platearũ. Iob 5. 12.	שֹׁלֵחַ מַיִם עַל פְּנֵי חוּצוֹת :	
חוץ	Nomen nõ esse alicui super facie plateæ. Iob 18. 17.	וְלֹא שֵׁם לוֹ עַל פְּנֵי חוּץ :	
חור	Facies non albere. Esa. 29. 22.	וְלֹא עַתָּה פָּנָיו יֶחְוָרוּ :	
חזה	Vultus videre rectum. Psal. 11. 7.	יָשָׁר יֶחֱזוּ פְּקוּדִים :	
חזה	Videre vultum alicuius in iustitia. Psal. 17. 15.	אֲנִי בְצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ :	
חזק	Roborare facies præ rupe. Iere. 5. 3.	חִזְּקוּ פְנֵיהֶם מִסֶּלַע :	
חלם	Aegrotare facere facies. (Est irã mitigare.) Exo. 32. 11.	וַיְחַל מֹשֶׁה אֶת פְּנֵי יי אֱלֹהָיו :	
חלם	Placare facies munifici. Pro. 19. 6.	רַבִּים יְחַלּוּ פְּנֵי נָדִיב :	
חלם	Placare facies Dei. Mal. 1. 9.	חַלּוּ נָא פְּנֵי אֵל :	
חלי	Aegritudinẽ, & vulnus esse semper super facie alicuius. Ier. 6. 7.	עַל פָּנַי תָּמִיד חֳלִי וּמַכָּה :	
חלק	Facies Domini (iram) diuidere aliquos. Thren. 4. 16.	פְּנֵי יי חִלָּקָם :	
חמרמר	Facies conturbari à fletu. Iob 16. 16	פָּנַי חָמְרְמְרָה מִנִּי בֶכִי :	
חנס	Castrametari cum faciebus (ante) vrbis. Gen. 33. 18.	וַיַּחַן אֶת פְּנֵי הָעִיר :	
חנס	Castrametari ante aliquem locum. Num. 33. 7.	וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מִגְדֹּל :	
חנס	Castrametari super facie agri. 2. Samuel. 11. 11.	עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה חֹנִים :	
חסר	Facies non erubescere. Ps. 34. 6.	וּפְנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ :	
חרב	Facies telluris exsiccari. Gen. 8. 13,	וְהִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה :	
חרב	Impingere tanquàm à facie gladij. Leuit. 26. 37.	וְכָשְׁלוּ אִישׁ בְּאָחִיו כְּמִפְּנֵי חָרֶב :	
חרון	Deuastari à facie (propter) excãdescentiæ nasi alicuius. Ier. 4. 26.	מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ :	
חשך	Non prohibere sputum à facie alicuius. Iob. 30. 10.	וּמִפָּנַי לֹא חָשְׂכוּ רֹק :	
חפף	Detegere fimbrias alicuius super facie illius. Ier. 13. 25.	גַּם אֲנִי חָשַׂפְתִּי שׁוּלַיִךְ עַל פָּנָיךְ :	
טחן	Molere facies afflictorũ. Esa. 3. 15.	וּפְנֵי עֲנִיִּים תִּטְחָנוּ :	
יגר	Timere à facie nasi (propter iram) & furoris. Deut. 9. 20.	כִּי יָגַרְתִּי מִפְּנֵי הָאַף וגו' :	
ידע	Cognoscere facie ad faciem. Deute. 34. 10.	אֲשֶׁר יָדָעוֹ יי פָּנִים אֶל פָּנִים : (23.	
ידע	Cognoscere facies gregis. Pro. 27.	יָדֹעַ תֵּדַע פְּנֵי צֹאנֶךָ :	
ידע	Cognoscere antea. Iob 42. 12.	וְכָל יֹדְעָיו לְפָנִים :	
יהוס	Aliquem esse potentẽ venatione ante Dominum. Gen. 10. 9. Locus illustrandus.	הוּא הָיָה גִבּוֹר צַיִד לִפְנֵי יי :	
יכוס	Facies Domini esse in factores mali. Psal. 34. 17.	פְּנֵי יי בְּעֹשֵׂי רָע :	
ילך	Facies Dei ire. Exo. 33. 14.	וַיֹּאמַר פָּנַי יֵלֵכוּ :	
ילך	Incedere ante Deum in veritate. 1. Reg. 2. 4.	לָלֶכֶת לְפָנַי בֶּאֱמֶת :	
יסד	Fundare antea (olim.) Psal. 102. 26.	לְפָנִים הָאָרֶץ יָסַדְתָּ :	
יצא	Egredi à cõspectu alicuius. Gen. 4. 15.	וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יי :	
יצא	Egredi de cum facie alicuius. Genes. 27. 30.	אַךְ יָצֹא יָצָא יַעֲקֹב מֵאֵת פְּנֵי יִצְחָק אָבִיו :	
יצא	Egredi ante aliquem, & venire ante eum. Num. 27. 17.	אֲשֶׁר יֵצֵא לִפְנֵיהֶם וַאֲשֶׁר יָבֹא לִפְנֵיהֶם :	
יצא	Egredi de cũ facie alicuius. Iob 1. 12	וַיֵּצֵא הַשָּׂטָן מֵעִם פְּנֵי יי :	
יצא	Iudicium egredi de conspectu alicuius. Psal. 17. 2.	מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא :	
יצק	Fundere ante aliquem. 2. Sam. 13. 9.	וַתִּצֹק לִפְנֵיו וגו' :	
ירא	Nõ timere à facie (propter) verborum, &c. 2. Reg. 19. 6.	אַל תִּירָא מִפְּנֵי הַדְּבָרִים וגו' :	
ירח	Timere ante lunam. Psal. 72. 5.	וְלִפְנֵי יָרֵחַ וגו' :	

יעצ	Facies esse tristes. Neh. 2. 3.	מַדּוּעַ לֹא יֵרֵעוּ פָנַי וגו' :	
יקק	Conspuere in faciem alicuius. Num. 12. 14.	וְאָבִיהָ יָרֹק יָרַק בְּפָנֶיהָ וגו' :	
ירקון	Facies verti viriditati. (in viriditatem.) Ier. 30. 6.	וְנֶהְפְּכוּ כָל פָּנִים לְיֵרָקוֹן :	
ישב	Sedere ante aliquem. Gen. 43. 33.	וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָיו וגו' :	
ישב	Sedere cũ faciebus alicuius. (ante.) Psal. 141. 14.	יֵשְׁבוּ יְשָׁרִים אֶת פָּנֶיךָ :	
ישב	Sedere in aliquo loco antea. (olim.) Deut. 2. 10.	הָאֵמִים לְפָנִים יָשְׁבוּ בָהּ :	
ישן	Educere vetus à facie noui. Leuit. 26. 10.	וְיָשָׁן מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִיאוּ :	
ישועה	Salutes faciei alicuius. Psal. 42. 6.	יְשׁוּעוֹת פָּנָיו :	
כנן	Aptare super faciebus aliquorum. Psal. 21. 13.	כְּמֵתֶיךָ תְּכוֹנֵן עַל פְּנֵיהֶם :	
כזב	Mẽtiri super facie (coram) alicuius. Iob 6. 28.	וְעַל פְּנֵיכֶם אִם אֲכַזֵּב :	
כלמה	Apertionem oris non esse alicui à facie ignominiæ. Ezec. 16. 64.	וְלֹא יִהְיֶה לְךָ עוֹד פִּתְחוֹן פֶּה מִפְּנֵי כִלְמָתֵךְ :	
כסה	Tegere faciem. Gen. 38. 15.	כִּי כִסָּתָה פָנֶיהָ :	
כסה	Tegere faciem (in) adipe. Iob 15. 27	כִּי כִסָּה פָנָיו בְּחֶלְבּוֹ :	
כסה	Facies agri contegi spinis. Pro. 23. 31	כֻּלָּה פְנֵי חֲרוּלִים :	
כסה	Ignominiam tegere faciẽ. Ier. 51. 51	כִּסְּתָה כְלִמָּה פָנֵינוּ :	
כסיל	Facies stultorum pascere stultitiam. Pro. 15. 14. Iudei tamen hodierni ex Massara legunt יפי & os.	וּפְנֵי כְסִילִים יִרְעֶה אִוֶּלֶת :	
כפר	Placare faciem (iram) alicuius, &c. Gen. 32. 21.	אֲכַפְּרָה פָנָיו בְּמִנְחָה הַהֹלֶכֶת לְפָנָי :	ה
כפיר	Facies leunculi. Ezec. 41. 19.	וּפְנֵי כְפִיר אֶל וגו' :	
כרע	Genuflectere ante aliquẽ. Ps. 22. 30.	לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָל יוֹרְדֵי עָפָר :	
כתב	Volumen scriptum facie, & posteriori parte. Ezec. 2. 9.	וְהִנֵּה כְתֻבָה פָנִים וְאָחוֹר :	
לחם	Contegere facies. 2. Sam. 19. 5.	וְרַמְלֵךְ לַאֲטֹ אֶת פָּנָיו :	
לכד	Inuenire cor alicuius fidele ante te. Neh. 9. 8.	וַתִּמְצָא אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ :	
לחם	Facies aliquorum esse facies flãmarum. Esa. 13. 8.	פְּנֵי לְהָבִים פְּנֵיהֶם :	
לחם	Ponere super mẽsa panem facierum ante Dominum semp. Exo. 25. 29	לְחֶם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד :	
לחם	Suffiriũ venire ante panẽ. Iob. 3. 24	כִּי לִפְנֵי לַחְמִי אַנְחָתִי תָבוֹא :	
לסכה	Facies tricliniũ. Ezec. 40. 46.	הַלִּשְׁכָּה אֲשֶׁר פָּנֶיהָ :	
מאור	Ponere aliquid lumini (ad lumẽ) vultus. Psal. 90. 8.	עֲלֻמֵנוּ לְאוֹר פָּנֶיךָ :	
מדבר	Superficies deserti. Exo. 16. 14.	וְהִנֵּה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר וגו' :	
מוט	Moueri ante aliquem. Pro. 25. 26.	צַדִּיק מוֹט לִפְנֵי רָשָׁע :	
מול	Esse ad oppositum (è regione) facierum cidaris. Exo. 28. 38.	אֶל מוּל פְּנֵי הַמִּצְנֶפֶת יִהְיֶה :	
מות	Mori sup facie patris. (eo viuẽte.) Gen. 11. 28.	וַיָּמֹת הָרָן עַל פְּנֵי תֶרַח אָבִיו	
מזרח	Facies orientis. 1. Par. 5. 10.	עַל כָּל פְּנֵי מִזְרָח וגו' :	
מחה	Abstergere lachrymam desuper faciebus. Esa. 25. 8.	וּמָחָה אֲדֹנָי יי דִּמְעָה מֵעַל כָּל פָּנִים :	
מחה	Non delere peccatum alicuius à conspectu tuo. Ier. 18. 23.	וְחַטָּאתָם מִלְּפָנֶיךָ אַל תֶּחְתֶּה	
מים	Spiritum Dei volitare super facie aquarum. Gen. 1. 2.	וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם :	
מים	Spargere super facie aquarum. Exo. 32. 20.	וַיִּז עַל פְּנֵי הַמָּיִם :	
מים	Aquarum facies esse faciebus. (similes inter se.) Pro. 27. 19.	כַּמַּיִם הַפָּנִים לַפָּנִים :	
מים	Expandere rete super facie aquarũ. Esa. 19. 8.	וּפֹרְשֵׂי מִכְמֹרֶת עַל פְּנֵי מַיִם אֻמְלָלוּ :	
מלא	Replere facies alicuius ignominia. Psal. 83. 17.	מַלֵּא פְנֵיהֶם קָלוֹן :	
מלא	Facies orbis repleri intelligentia.	וּמָלְאוּ פְּנֵי תֵבֵל תְּנוּבָה :	

כסת	Nō leuare(honorare) faciem pauperis.Leuit.19.15.	לֹא תִשָּׂא פְּנֵי דָל :	
כסת	Deum leuare faciem suam ad aliquē. Num.6.26.	יִשָּׂא יי׳ פָּנָיו אֵלֶיךָ :	
כסת	Leuare faciem ad aliquem. 2. Sam. 2.22.	וְאֵיךְ אֶשָּׂא פָנַי אֶל יוֹאָב אָחִיךָ :	
כסת	Leuare faciem ad fenestram. 2.Reg. 9.32.	וַיִּשָּׂא פָנָיו אֶל הַחַלּוֹן :	
כסת	Leuare faciem à macula. Iob 11.15.	כִּי אָז תִּשָּׂא פָנֶיךָ מִמּוּם :	
כסת	Leuare facies (honorare) in abdito. Iob 13.10.	אִם בַּסֵּתֶר פָּנִים תִּשָּׂאוּן :	
כסת	Leuare ad Deum faciem. Iob 22.26	תִּשָּׂא אֶל אֱלוֹהַּ פָּנֶיךָ :	
כסת	Non leuare(honorare) faciem viri. Iob 32.22.	אַל נָא אֶשָּׂא פְּנֵי אִישׁ :	
כסת	Nō leuare (honorare) facies expiationis.Pro.6.35.	לֹא יִשָּׂא פְּנֵי כָל כֹּפֶר :	
כסת	Leuare (honorare) facies in lege. Mal.2.9.	וְנִשֵּׂאתֶם פָּנִים בַּתּוֹרָה :	
כסת	Leuatus(honoratus)facierũ.Esa.3.3	וְנִשֵּׂא פָנִים וגו׳ :	
כסת	Non leuare (honorare) facies sacerdotum.Thren.4.16.	פְּנֵי כֹהֲנִים לֹא נָשָׂאוּ :	
כסתת	Terram deuastari à facie (propter) Arobi. Exo.8.24.	תִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ מִפְּנֵי הָעָרֹב :	
כסטט	Iudicari super facie alicuius.(corã.) Psal.9.20.	יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל פָּנֶיךָ :	
כסכט	Iudicari cum aliquo facie ad faciem. Ezec.20.35.	וְנִשְׁפַּטְתִּי אִתְּכֶם שָׁם פָּנִים אֶל פָּנִים :	
כתן	Dare(ponere)facies gregis ad aliq̃d. Gen.30.39.	וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֶל עָקֹד :	
כתן	Dare sup faciebus velũ. Exo.34.33	וַיִּתֵּן עַל פָּנָיו מַסְוֶה :	
כתן	Non dare offendiculum ante cæcum. Leuit.19.14.	וְלִפְנֵי עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל :	
כתן	Dare faciem alicuius fortem è regione facici alterius.Ezec.3.8.	נָתַתִּי אֶת פָּנֶיךָ חֲזָקִים לְעֻמַּת פְּנֵיהֶם :	
כתן	Dare offendiculum ante aliquẽ.Ezec. 3.20.	וְנָתַתִּי מִכְשׁוֹל לְפָנָיו :	
כתן	Dare aliquid è regione facierum. Ezec.14.3.	נָתְנוּ גִלּוּלֵיהֶם בְּלִבָּם וגו׳ :	
כתן	Dare faciem tuam in aliquem. Ezechiel.14.8.	וְנָתַתִּי פָנַי בָּאִישׁ הַהוּא :	
כתן	Dare faciem ad Deum, &c. Dan.9.3	וָאֶתְּנָה אֶת פָּנַי אֶל אֲדֹנָי וגו׳	
כתן	Dare faciem in terram.Dan.10.15.	נָתַתִּי אֶת פָּנַי אַרְצָה :	
סבב	Girare facies verbi. 2.Sam.14.23.	לְסַבֵּב אֶת פְּנֵי הַדָּבָר וגו׳ :	
סיר	Facies ollæ esse à faciebus aquilonis. Ier.1.14.	סִיר נָפוּחַ אָנִי רֹאֶה וּפָנָיו מִפְּנֵי צָפוֹנָה :	
סלע	Congregare ad faciem (ante)rupis. Num.20.10.	וַיַּקְהִלוּ וגו׳ אֶל פְּנֵי הַסֶּלַע :	
סגר	Plangere ante aliquem.2.Sam.3.31	וְסָפְדוּ לִפְנֵי אַבְנֵר :	
סתר	Ponere absconsionem facierum. Iob 24.15.	וְסֵתֶר פָּנִים יָשִׂים :	
סתר	Absconodere in absconsione facierum. Psal.31.21.	תַּסְתִּרֵם בְּסֵתֶר פָּנֶיךָ :	
עבר	Seruire ante aliquem, &cet.2.Sam. 16.19.	כַּאֲשֶׁר עָבַדְתִּי לְפְנֵי אָבִיךָ וגו׳ :	
עבר	Munus transire super facie(ante) alicuius.Gen.32.22.	וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל פָּנָיו :	
עבר	Transire ante aliquem.Gen.33.3.	הוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם :	
עבר	Lucere ad transitum (è regione) facierum candelabri. Exo.25.36.	הָאִיר אֶל עֵבֶר פָּנֶיהָ :	
ערם	Stare ante cætũ iudicio.Nu.35.12.	עָד עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט :	
עוה	Peruertere facies terræ.Esa.24.1.	עִוָּה פָּנֶיהָ :	
עור	Cutem faciei radiare. Exo.34.29.	כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו :	
עז	Gens robusta facie,&c.Deut.28.50	גּוֹי עַז פָּנִים וגו׳ :	

	Esaias 27.6.		
מלאך	Angelus facierum Dei. Esa.63.9.	וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעָם :	
מלחמה	Facies belli esse à faciebus (ante) & à posteriori.2.Sam.10.9.	הָיְתָה אֵלָיו פְּנֵי הַמִּלְחָמָה מִפָּנִים וּמֵאָחוֹר :	
מלחמה	Dare aliquem ad oppositam partem faciei belli validi. 2.Sam.11.15.	אֶל מוּל פְּנֵי הַמִّלְחָמָה הַחֲזָקָה	
מלחמה	Non posse agere aliquid à facie(propter) belli, &c.1.Reg.5.3.	מִפְּנֵי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר סְבָבוּהוּ וגו׳ :	
מלחמה	Facies alicuius esse bello.(ad prælium.)2.Par.32.2.	פָּנָיו לַמִּלְחָמָה עַל יְרוּשָׁלִָם :	
מסתר	Absconsio facierum ab aliquo. Esa. 53.3.	וּכְמַסְתֵּר פָּנִים מִמֶּנּוּ :	
כחסף	Colligi à facie mali.Esa.57.1.	כִּי מִפְּנֵי הָרָעָה נֶאֱסַף הַצַּדִּיק	
נכהל	Cõsternari à facie alicui?. Gen.45.3	כִּי נִבְהֲלוּ מִפָּנָיו :	
נכון	Aliquos esse intelligentes coram facieb? suis.(Videri sibi.)Esa.5.21.	וְנֶגֶד פְּנֵיהֶם נְבוֹנִים :	
נכל	Nablum, timpanum, tibiam, & cytharã esse ante aliquẽ.1.Sam.10.5	וְלִפְנֵיהֶם נֵבֶל וְתֹף וְחָלִיל וְכִנּוֹר :	
נגר	Malitiam esse contra (è regione) faciem alicuius.Exo.10.10.	רְאוּ כִי רָעָה נֶגֶד פְּנֵיכֶם :	
נדל	Elongari à facie gladij, arcus, & gravitatis belli.Esa.21.15.	כִּי מִפְּנֵי חֲרָבוֹת נָדְדוּ מִפְּנֵי וגו׳ :	
נדח	Impelli ante pauorem.Ier.49.5.	וְהֻדַּחְתֶּם אִישׁ לְפָנָיו :	
נהדר	Facies seniorũ nõ decorari.Thr.5.12	פְּנֵי זְקֵנִים לֹא נֶהְדָּרוּ :	
נוס	Fugere à facie repræhensionis. Esa. 30.17.	אֶלֶף אֶחָד מִפְּנֵי גַּעֲרַת אֶחָד וגו׳ :	
נוס	Fugere à facie gladij Esa.31.8.	וְנוּס לוֹ מִפְּנֵי חֶרֶב :	
נוס	Fugere à facie pauoris.Ier.48.43.	הַחֵת וָפַח וָפָח עָלֶיךָ מוֹאָב וגו׳ :	
נוס	Fugere à facie terræmotus.Zac.14.5	כַּאֲשֶׁר נַסְתֶּם מִפְּנֵי הָרַעַשׁ :	
נזכר	Cõmemorari ante Deũ. Num.10.9.	וְנִזְכַּרְתֶּם לִפְנֵי יי׳ אֱלֹהֵיכֶם :	
נועם	Facies tristes,&c. Pro.25.23.	וּפָנִים נִזְעָמִים לָשׁוֹן סָתֶר :	
נחת	Terreri à facie noïs Dei. Mal.2.5.	וּמִפְּנֵי שְׁמִי נִחַת הוּא :	
נטה	Declinare ante aliquẽ. Num.22.33	וַתֵּט לִפְנֵי זֶה וגו׳ :	
נטה	Declinare à facie alicui?. Nu.22.33	אוּלַי נָטָתָה מִפָּנַי וגו׳ :	
נטש	Proijcere desuper facie. Ier.23.38.	וְנִטַּשְׁתִּי אֶתְכֶם וגו׳ מֵעַל פָּנַי :	
נכבד	Glorificari super faciebus(coram)populi.Leuit.10.3.	וְעַל פְּנֵי כָל הָעָם אֶכָּבֵד :	
נמחה	Peccatum alicuius non deleri à cõspectu Dei.Neh.4.5.	וְחַטָּאתָם מִלְּפָנֶיךָ אַל תִּמָּחֶה	
נמסס	Absumi à facie hostium, &c.1.Par. 21.12.	וְאַתָּה שְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים נִסְפֶּה מִפְּנֵי צָרֶיךָ וגו׳ :	
נסתר	Abscondi à facie alicuius.Gen.4.13	וּמִפָּנֶיךָ אֶסָּתֵר :	
נסתר	Non abscondi à conspectu alicuius. Ier.16.17.	לֹא נִסְתְּרוּ מִלְּפָנַי :	
נענה	Renuere humiliari à facie Dei. Exo. 10.3.	עַד מָתַי מֵאַנְתָּ לֵעָנוֹת מִפָּנָי :	
נעצר	Cõstringi ante Dominũ.1.Sam.21.7.	נֶעְצָר לִפְנֵי יי׳ :	
נפל	Facies alicuius cadere. (Est nasci.) Gene.4.5.	וַיִּפְּלוּ פָנָיו :	
נפל	Cadere super (in) facies. (adorandi gratia.)Gene.17.3.	וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל פָּנָיו :	
נפל	Cadere(habitandi gratia) super facie aliquorum.Gen.25.18.	עַל פְּנֵי כָל אֶחָיו נָפָל :	
נפל	Cadere ante pedes alicuius.Est.8.3.	וַתִּפֹּל לִפְנֵי רַגְלָיו :	
נפל	Cadere ad(in)faciem.Ezec.43.3.	וָאֶפֹּל אֶל פָּנַי :	
נצרב	Facies terreri.Ezec.21.3.	וְנִצְרְבוּ בָהּ כָּל פָּנִים :	
נקט	Dißecari in faciem suam. Ezec.6.9.	וְנִקְטוּ בִּפְנֵיהֶם וגו׳ :	
נראה	Facies Dei non videri vacuè. Exod. 23.15.	וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם :	
נראה	Facies Dei non videri. Exo.33.23.	וּפָנַי לֹא יֵרָאוּ :	
נראה	Aliquem non videri cum facie Dei vacuè.Deut.16.16.	וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יי׳ רֵיקָם :	
נרמס	Opprimi sopore sup facie.Dan.8.18.	נִרְדַּמְתִּי עַל פָּנַי אַרְצָה :	
נשא	Leuare faciẽ alicuius alicui rei. (Est obtemperare.) Gen.19.21.	הִנֵּה נָשָׂאתִי פָנֶיךָ גַּם לַדָּבָר הַזֶּה :	

	Facies esse tristes.Neh.2.3.	מַדּוּעַ לֹא יִרְעֶה פָנַי וגו׳ :	
	Conspuere in faciem alicuius. Num. 12.14.	וְאָבִיהָ יָרֹק יָרַק בְּפָנֶיהָ וגו׳ :	
	Facies verti viriditati. (in viriditatem.)Ier.30.6.	וְנֶהְפְּכוּ כָל פָּנִים לְיֵרָקוֹן :	
	Sedere ante aliquem.Gen.43.33.	וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָיו וגו׳ :	
	Sedere cũ faciebus alicuius. (ante.) Psal.141.14.	יֵשְׁבוּ יְשָׁרִים אֶת פָּנֶיךָ :	
	Sedere in aliquo loco antea. (olim.) Deut.2.10.	הָאֵמִים לְפָנִים יָשְׁבוּ בָהּ :	
	Educere vetus à facie noui. Leuit. 26.10.	וְיָשָׁן מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִיאוּ :	
	Salutes faciei alicuius.Psal.42.6.	יְשׁוּעוֹת פָּנָיו :	
	Aptare super faciebus aliquorum. Psal.21.13.	בְּמֵיתֶיךָ תְּכוֹנֵן עַל פְּנֵיהֶם :	
	Mẽtiri super facie(coram) alicuius. Iob 6.28.	וְעַל פְּנֵיכֶם אִם אֲכַזֵּב :	
	Apertionem oris non esse alicui à facie ignominiæ.Ezec.16.64.	וְלֹא יִהְיֶה לְךָ עוֹד פִּתְחוֹן פֶּה מִפְּנֵי כְלִמָּתֵךְ :	
	Tegere faciem. Gen.38.15.	כִּי כִסָּה פָנֶיהָ :	
	Tegere faciem(in)adipe. Iob 15.27	כִּי כִסָּה פָנָיו בְּחֶלְבּוֹ :	
	Facies agri contegi spinis.Pro.23.31	כֻּסָּה פְנֵי חֲרוּלִים :	
	Ignominiam tegere faciẽ.Ier.51.51	כִּסְּתָה כְלִמָּה פָנֵינוּ :	
	Facies stultorum pascere stultitiam. Pro.15.14. Iudei tamen hodierni ex Massara legunt ופי & os.	וּפְנֵי כְסִילִים יִרְעֶה אִוֶּלֶת :	
	Placare faciem(iram)alicuius, &c. Gen.32.21.	אֲכַפְּרָה פָנָיו בְּמִנְחָה הַהֹלֶכֶת לְפָנָי :	ה
	Facies leunculi.Ezec.41.19.	וּפְנֵי כְפִיר אֶל וגו׳ :	
	Genuflectere ante aliquẽ. Ps.22.30.	לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל יוֹרְדֵי עָפָר :	
	Volumen scriptum facie, & posteriori parte. Ezec.2.9.	וְהִנֵּה כְתוּבָה פָנִים וְאָחוֹר :	
	Contegere facies. 2.Sam.19.5.	וְרַמְלֵךְ לֵאמֹר אֶת פָּנָיו :	
	Inuenire cor alicuius fidele ante te. Neh.9.8.	וַתִּמְצָא אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ :	
	Facies aliquorum esse facies flãmarum.Esa.13.8.	פְּנֵי לְהָבִים פְּנֵיהֶם :	
	Ponere super mẽsa panem facierum ante Dominum semp.Exo.25.29	לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד :	
	Suffiriũ venire ante panẽ. Iob.3.24	כִּי לִפְנֵי לַחְמִי אַנְחָתִי תָבֹא :	
	Facies triclinij.Ezec.40.46.	הַהַרְשָׁכָה אֲשֶׁר פָּנֶיהָ :	
	Ponere aliquid lumini(ad lumẽ)vultus. Psal.90.8.	עֲלֻמֵּנוּ לְאוֹר פָּנֶיךָ :	
	Superficies deserti.Exo.16.14.	וְהִנֵּה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר וגו׳ :	
	Moneri ante aliquem.Pro.25.26.	צַדִּיק מוֹט לִפְנֵי רָשָׁע :	
	Esse ad oppositum(è regione) facierum cidaris. Exo.28.38.	אֶל מוּל פְּנֵי הַמִּצְנֶפֶת יִהְיֶה :	
	Mori sup facie patris. (eo viuẽte.) Gen.11.28.	וַיָּמָת הָרָן עַל פְּנֵי תֶרַח אָבִיו	
	Facies orientis.1.Par.5.10.	עַל כָּל פְּנֵי מִזְרָח וגו׳ :	
	Abstergere lachrymam desuper faciebus.Esa.25.8.	וּמָחָה אֲדֹנָי יי׳ דִּמְעָה מֵעַל כָּל פָּנִים :	
	Non delere peccatum alicuius à conspectu tuo.Ier.18.23.	וְחַטָּאתָם מִלְּפָנֶיךָ אַל תֶּמְחִי	
	Spiritum Dei volitare super facie aquarum.Gen.1.2.	וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם :	
	Spargere super facie aquarum.Exo. 32.20.	וַיִּז עַל פְּנֵי הַמָּיִם :	
	Aquarum facies esse faciebus.(similes inter se.) Pro.27.19.	כַּמַּיִם הַפָּנִים לַפָּנִים :	
	Expandere rete super facie aquarũ. Esa.19.8.	וּפֹרְשֵׂי מִכְמֹרֶת עַל פְּנֵי מַיִם אֻמְלָלוּ :	
	Replere facies alicuius ignominia. Psal.83.17.	מַלֵּא פְנֵיהֶם קָלוֹן	
	Facies orbis repleri intelligentia.	יִמָּלְאוּ פְּנֵי תֵבֵל תְּנוּבָה :	

	Renouare faciem terræ.Ps.104.31.	וְתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה :	
	Dolere à facie alicuius. Deut.2.25.	רִגְזוּ וְחִלוּ מִפָּנֶיךָ :	
	Dolere à conspectu Dei.Ps.114.7.	חִילִי אֲדוֹן חִלִי אָרֶץ :	
	Mittere aqua super facie platearũ. Iob 5.12.	שֹׁלֵחַ מַיִם עַל פְּנֵי חוּצוֹת :	
	Nomen nõ esse alicui super facie plateæ. Iob 18.17.	וְלֹא שֵׁם לוֹ עַל פְּנֵי חוּץ :	
	Facies non albere.Esa.29.22.	וְלֹא עַתָּה פָּנָיו יֶחְוָרוּ :	
	Vultus videre rectum. Psal.11.7.	יָשָׁר יֶחֱזוּ פָנִים :	
	Videre vultum alicuius in iustitia, Psal.17.15.	אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ :	
	Roborare facies præ rupe. Iere. 5.3.	חִזְּקוּ פְנֵיהֶם מִסֶּלַע :	
	Ægrotare facere facies. (Est irã mitigare.)Exo.32.11.	וַיְחַל מֹשֶׁה אֶת פְּנֵי יי׳ אֱלֹהָיו :	
	Placare facies munifici.Pro.19.6.	רַבִּים יְחַלּוּ פְּנֵי נָדִיב :	
	Placare facies Dei.Mal.1.9.	וְחַלּוּ נָא פְּנֵי אֵל :	
	Ægritudinẽ, & vulnus esse semper super facie alicuius.Ier.6.7.	עַל פָּנַי תָּמִיד חֳלִי וּמַכָּה :	
	Facies Domini (iram) diuidere aliquos.Thren.4.16.	פְּנֵי יי׳ חִלְּקָם :	
	Facies conturbari à fletu.Iob 16.16	פָּנַי חָמְרְמְרָה מִנִּי בֶכִי :	
	Castrametari cum faciebus(ante)vrbis.Gen.33.18.	וַיַּחַן אֶת פְּנֵי הָעִיר :	
	Castrametari ante aliquem locum. Num.33.7.	וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מִגְדֹּל :	
	Castrametari super facie agri.2.Samuel.11.11.	עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה חֹנִים :	
	Facies non erubescere.Ps.34.6.	וּפְנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ :	
	Facies telluris exsiccari. Gen.8.13.	וְהִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה :	
	Impingere tanquàm à facie gladij. Leuit.26.37.	וְכָשְׁלוּ אִישׁ בְּאָחִיו כְּמִפְּנֵי חָרֶב :	
	Deuastari à facie (propter) excãdescentiæ nasi alicuius.Ier.4.26.	מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ :	
	Non prohibere sputum à facie alicuius.Iob.30.10.	וּמִפָּנַי לֹא חָשְׂכוּ רֹק :	
	Detegere fimbrias alicuius super facie illius.Ier.13.25.	גַּם אֲנִי חָשַׂפְתִּי שׁוּלַיִךְ עַל פָּנָיִךְ :	
	Molere facies afflictorũ.Esa.3.15.	וּפְנֵי עֲנִיִּים תִּטְחָנוּ :	
	Timere à facie nasi (propter iram) & furoris. Deut.9.20.	כִּי יָגַרְתִּי מִפְּנֵי הָאַף וגו׳ :	
	Cognoscere facie ad faciem. Deute. 34.10.	אֲשֶׁר יְדָעוֹ יי׳ פָּנִים אֶל פָּנִים :	(23.
	Cognoscere facies gregis. Pro.27.	יָדֹעַ תֵּדַע פְּנֵי צֹאנֶךָ :	
	Cognoscere antea.Iob 42.12.	וְכָל יְדִעָיו לְפָנִים :	
	Aliquem esse potentẽ venatione ante Dominum.Gen.10.9.Locus illustrandus.	הוּא הָיָה גִבּוֹר צַיִד לִפְנֵי יי׳ :	
	Facies Domini esse in factores mali. Psal.34.17.	פְּנֵי יי׳ בְּעֹשֵׂי רָע :	
	Facies Dei ire.Exo.33.14.	וַיֹּאמֶר פָּנַי יֵלֵכוּ :	
	Incedere ante Deum in veritate. 1. Reg.2.4.	לָלֶכֶת לְפָנַי בֶּאֱמֶת :	
	Fundare antea(olim.)Psal.102.26.	לְפָנִים הָאָרֶץ יָסַדְתָּ :	
	Egredi à cõspectu alicuius.Gen.4.15.	וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יי׳ :	
	Egredi de cum facie alicuius. Genes. 27.30.	אַךְ יָצוֹא יָצָא יַעֲקֹב מֵאֵת פְּנֵי יִצְחָק אָבִיו :	
	Egredi ante aliquem, & venire ante eum,Num.27.17.	אֲשֶׁר יֵצֵא לְפָנֵיהֶם וַאֲשֶׁר יָבֹא לְפָנֵיהֶם :	
	Egredi de cũ facie alicuius.Iob 1.12	וַיֵּצֵא הַשָּׂטָן מֵעִם פְּנֵי יי׳ :	
	Iudicium egredi de conspectu alicuius.Psal.17.2.	מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא :	
	Fundere ante aliquem.2.Sam.13.9.	וַתִּצֹק לְפָנָיו וגו׳ :	
	Nõ timere à facie(propter)verborum,&c. 2.Reg.19.6.	אַל תִּירָא מִפְּנֵי הַדְּבָרִים וגו׳ :	
	Timere ante lunam. Psal.72.5.	וְלִפְנֵי יָרֵחַ וגו׳ :	

פכר	וְרַהֹּק מִפְּנִינִים מִכְרָם׃	*Venditionem alicuius rei eſſe longiorem margaritis. Pro. 31.7.*
מרך	וּמְשֹׁךְ חָכְמָה מִפְּנִינִים׃	*Tractum ſapientiæ eſſe ſupra margaritas. Iob. 28. 18.*
יב	שׁוּהֲבוּרְכָ פְּנִינִים וגו׳׃	*Multitudo margaritarũ. Pro. 20. 15*

Radix eſt פנן .

פנק Verbum Pihel actiuum, perfectũ, quod ſemel legitur in Biblijs in præſenti participio מְפַנֵּק , nec aliud ex eo facilè formarem, cum Syriacum potius ſit, quàm Hebraicũ. Delicatè nutriuit, delicijs affecit. [*Trattare delicatamente, far eſſer delicioſo.*] Prou. 29. 21. מְפַנֵּק *Delicatum reddens à pueritia ſeruum ſuum, &c.*

פ ס

פס Legé radices פסא פסה פסס , & obſerua dictiones, quæ remanent in ſcriptura cum his duabus tantum radicalibus, quamuis nonnulli ex hac etiam deducant פַּס דָּמִים & פַּסָּה & פַּסִּים , de quibus ſuo loco dicendum eſt.

פסס Duplicatum habetur paulò inferius, ſuo loco proprio.

פַּסָּא Nomen Syriacum maſculinum genere, & in regimine פַּס . Vola, palma. [*La palma.*] Hebraicè כַּף dicitur. Nonnullis eſt particula; non palma. Dan. 5. 5. *Rex autem videbat* פַּס *volã manus, quæ ſcribebat.* Et ver. 24. *Tũc à conſpectu illius dimiſſa eſt* פַּסָּא *palma manꝰ.*

פסג Verbum Pihel actiuum, perfectũ, quod ſemel legitur in Biblijs in imperatiuo פַּסְגֵּהוּ , elegantèr deducto à פִּסְגָּה ſequenti nomine, & hac de cauſa nihil aliud ex eo facilè formarẽ. Eleuauit, ad inſtar פִּסְגָּה reddidit. [*Inalzare, fare come collina.*] Pſal. 48. 14. פִּסְגֵּהוּ *Euehite pallatia eius.*

Deriuatiuum huius radicis eſt פִּסְגָּה .

פִּסְגָּה Nomen proprium montis Moabitarũ contra Iericho, quamuis nõnulli malint, appellatiuum eſſe, & collem, montem interpretãtur. Piſgah. [*Faſga, mõte.*] Etymon ſignificationis ignoratur, & octo vicibus tantum inuenitur. Nume. 21. 21. *Caput (vertex)* פִּסְגָּה *Phaſgæ.* Hunc verticem aſcendit Balaam mala imprecaturus Iſraeli, vt eodem libro, cap. 23. 14. *Et aſſumpſit eum in agrum ſpeculatorum ad verticem* פִּסְגָּה *Phaſgæ.* Moſes inſuper terram promiſsionis ſpeculaturus illum aſcendit, Deut. 3. 27. *Aſcende verticem* הַפִּסְגָּה *Phaſgæ.* Et 34. 1. *Aſcenditq; Moſes ex campeſtribus Moabi ad montem Nebo, (ad) verticẽ* פִּסְגָּה *Phaſgæ.* Deut. 3. 17. & 4. 19. Ioſ. 12. 3. *Sub profuſionibus* פִּסְגָּה *Phaſgæ.* Vbi ſcilicet ex Phaſga in ima procliuioraque loca decurrebant aquæ. Hic erat Rubenitarum terminus. Ioſ. 13. 20. *Et profuſiones* הַפִּסְגָּה *Phaſgæ.*

פַּס דָּמִים Nomen proprium loci, quem אֶפֶס דָּמִים eſſe, forſitan aſſerere poſſumus. Pas damim. [*Pas damimo.*] 1. Par. 11. 12. *Is erat cum Dauide* בְּפַס *in Pas damimo.* Compoſitum eſt ex פַּס & דָּם .

פַּסָּה Nomen formæ fœmininæ, quod ſemel legitur in Biblijs in regimine verſo He in Thau פַּסַּת , & dubitatur, quid propriè ſignificet. Ego ſimpliciter particulam dicerem, à radice פס , vel פסס , ideſt aliquid minimum ad inſtar volæ manus. [*Vna particella piccola, Vn puopuoco.*] Quidam propriè volam interpretantur, quod non eſt penitus abſurdum. Pſalm. 72. 16. *Erit* פַּסַּת *vola (particula) tritici in terra, &c.* Locus illuſtrandus.

פָּסַח Verbum Cal actiuum, perfectum, ſic flectitur in Biblijs.

פָּסַחְתִּי פָּסַח Præteritum.

כוין	אֶרֶן אֶל הַבַּיִת פְּנִימָה׃	*Aliquid eſſe ad (in) domum intrinſecus. 1. Reg. 6. 18.*
כית	וּדְבִיר בְּתוֹךְ הַבַּיִת מִפְּנִימָה הֲכִין׃	*Aptare oraculũ in medio ædis ab intus. 1. Reg. 6. 19.*
כית	וַיַּצֵּף שְׁלֹמֹה אֶת הַבַּיִת מִפְּנִימָה וגו׳׃	*Obducere domum ab intus auro. 1. Reg. 6. 21.*
כית	וַיַּגִּידוּ בֵית הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה׃	*Indicare domi intrinſecꝰ. 2. Reg. 7. 11.*
סוכא	הֵן לֹא הוּבָא אֶת דָּמָהּ אֶל הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה׃	*Sanguinẽ non inferri ad (in) ſanctuarium intrinſecus. Leuit. 10. 18.*
חיצון	וּפִטּוּרֵי צֶצֶם מִלִּפְנִים וּלְחִיצוֹן׃	*Apertiones florum eſſe ab interiori parte, & extrinſeco. 1. Reg. 6. 29*
חיצון	צִפָּה זָהָב לִפְנִימָה וַלְחִיצוֹן׃	*Tegere auro intrinſeco (loco) & extrinſeco. 1. Reg. 6. 30.*
חלון	וְחַלּוֹנוֹת וגו׳ וְאֵל אֲלֵיהֶם רָחָב לִפְנִימָה׃	*Feneſtras eſſe intrinſecus. Eze. 40. 16*
מלך	כָּל כְּבוּדָּה בַת מֶלֶךְ פְּנִימָה׃	*Filiam regis intrinſecus (in penetralibus) eſſe glorioſam. Pſ. 45. 14.*

Radix eſt פנה , vbi etiã reperies huius nominis deriuatiua, tanquàm Mem eſſet radicale.

פְּנִימִי Nomen maſculinum genere, & declinatione פְּנִימִים . Interior, ſic dictus eleganter à nomine פנים ſuperiori, quaſi Mem eſſet radicale, quod notes. [*Interiore, di dentro.*] Loci notandi.

כית	בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַפְּנִימִי׃	*Dare aliquid in medio ædis interioris. 1. Reg. 6. 27.*
כית	לִדְלָתוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי׃	*Valuę domus interioris. 1. Reg. 7. 50*
היכל	וְהַהֵיכָל הַפְּנִימִי׃	*Templum interius. Eze. 41. 15.*
חדר	וְחַדְרֵיו הַפְּנִימִים׃	*Cubicula interiora. 1. Par. 28. 11.*
חצר	לִפְנֵי הַחָצֵר הַפְּנִימִי׃	*Atrium interius. Eze. 40. 19.*
שער	עַל לִפְנֵי אֵלּוּם הַשַּׁעַר הַפְּנִימִי וגו׳׃	*Porta interior. Eze. 40. 15.*

Radix eſt פנה .

פְּנִימִית Nomẽ fœmininum genere, & declinatione פְּנִימִיּוֹת . Interior, ſic eadem ratione cũ ſupiori dicta, ibi vide. [*Interiore, di dẽtro.*] Loci notãdi.

דלת	דַּלְתוֹתֶיהָ הַפְּנִימִיּוֹת׃	*Ianuæ interiores. 2. Par. 4. 22.*
חצר	וַיִּבֶן אֶת הַחָצֵר הַפְּנִימִית׃	*Ædificare atrium interius. 1. Reg. 6. 36.*
חצר	אֲשֶׁר יָבוֹא אֶל הַהֵיכָל אֶל חֲצַר הַפְּנִימִית׃	*Venire ad atrium interius. Eſt. 4. 11*
רחב	רֹחַב אֶל הַפְּנִימִית׃	*Latitudinem eſſe ad interiorem. (partem.) Eze. 42. 4.*

Radix eſt פנה .

פּוּן Require ſuperius in פ ante ו , ſuo loco proprio.

פִּינֹן Nomẽ proprium ducis ex ſtirpe Eſau. Phinon. [*Finone.*] Gen. 36. 42. *Dux* פִּינֹן *Pinon.* Hinc fortaſſe Pannonij traxerunt originem.

Ex hac radice פנן formantur פְּנִנָּה פְּנִנִּים .

פְּנִנָּה Nomen proprium vxoris Elcanæ. Peninah. [*Fenenna, Margarita.*] 1. Sam. 1. 2. *Et nomẽ ſecundæ* פְּנִנָּה *Phenenna.* Radix eſt פנן .

פְּנִנִּים Nomen pluralis numeri, quod ſex vicibus tantum inuenitur in Biblijs, & dubitatur, quid propriè ſignificet, quamuis omnes ferè communiori ſententia lapides eſſe preciosiſsimos aſſerãt, quos alij rubinos, alij margaritas, vel vniones eſſe credunt. [*Rubini, margarite, perle.*] Nomina lapidum precioſorũ, quæ leguntur in Biblijs, habentur ſuperius in אֶבֶן .

אדם	אָדְמוּ עָצֶם מִפְּנִינִים׃	*Rubere præ gemmis. nota. Thr. 4. 7.*
חכם	כִּי טוֹבָה חָכְמָה מִפְּנִינִים׃	*Sapientiam eſſe meliorem margaritis. Pro. 3. 15.*
יקר	יְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים׃	*Sapientiam eſſe precioſorem margaritis. Pro. 3. 15. Iudæi ex Maſſarah legunt* פְּנִינִים .

קרב	קְרֵבוּ לִפְנֵי יי׳׃	*Accedere ante aliquẽ. Exo. 16. 9.*
קסה	וַהֲכֵנִים קְשֵׁי פָנִים וגו׳׃	*Duri facierum. Eze. 2. 4.*
ראה	וַיַּרְא יַעֲקֹב אֶת פְּנֵי לָבָן וגו׳	*Videre facies alicui', &c. Gen. 31. 2*
ראה	רֹאֶה אָנֹכִי אֶת פְּנֵי אֲבִיכֶן וגו׳׃	*Videre facies alicui', &c. Gen. 31. 5*
ראה	רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל פָּנִים	*Videre Deum facie ad faciem. Gene. 32. 31.*
ראה	רָאִיתִי פָנֶיךָ כִּרְאוֹת פְּנֵי אֱלֹהִים׃	*Videre faciẽ alicuius, ſicut videtur facies Dei. Gen. 33. 10.*
ראה	רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי׃	*Non exiſtimare videre faciem alicuius. Gen. 48. 11.*
ראה	עֹרֵף וְלֹא פָנִים אַרְאֵם׃	*Videre aliquos ceruice non facie. Iere. 18. 17.*
רוע	מָדוּעַ פְּנֵיכֶם רָעִים הַיּוֹם׃	*Facies alicuius eſſe malas. (triſtes.) Gen. 40. 7.*
רוע	כִּי בְרֹעַ פָּנִים יִיטַב לֵב׃	*Triſtitia vultus. Eccleſ. 7. 5.*
רוץ	וַחֲמֹשִׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו׃	*Currere ante aliquem. 1. Reg. 1. 5.*
רחץ	וַיִּרְחַץ פָּנָיו וַיֵּצֵא׃	*Lauare faciem. Gen. 43. 31.*
רעב	וְאֶרֶץ כְּנַעַן מִפְּנֵי הָרָעָב׃	*Terram deficere à facie (propter) fametis. Gen. 47. 13.*
רעם	רָעֲמוּ פָנִים׃	*Tonare vultu. Eze. 27. 35.*
רקיע	עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃	*Facies expãſionis cœlorũ. Gen. 1. 20*
ערש	וַיְהִי דְבַשׁ עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה׃	*Mel eſſe ſuper facie agri. 1. Samuel. 14. 27.*
שוב	וּלֹא יָשִׁיב מִפְּנֵי כֹל׃	*Nõ redire à facie oũum. Pro. 30. 30*
שוה	הֲלוֹא אִם שִׁוָּה פְנֵיהָ וגו׳׃	*Adęquare facies terræ. Eſa. 28. 26.*
שום	וְשַׂמְתִּי אֲנִי אֶת פְּנִי בָאִישׁ וגו׳׃	*Deum ponere faciem ſuam in aliquẽ, &c. Leuit. 20. 5.*
שום	עַל כֵּן שַׂמְתִּי פָנַי כַּחֲלָמִישׁ׃	*Ponere faciem ſuam ſicut ſilicem. Eſa. 50. 7.*
שום	וְעָלַי שָׂמוּ כָּל יִשְׂרָאֵל פְּנֵיהֶם לְמַלֵּךְ׃	*Toncre faciem ſuper aliquem ad regnandum. 1. Reg. 2. 15.*
שום	כִּי שַׂמְתִּי פְנִי בָּעִיר הַזֹּאת לְרָעָה וְלֹא לְטוֹבָה׃	*Ponere faciem in aliquid malo (in malum) & non bono. Ier. 21. 10.*
שור	וּפְנֵי שׁוֹר מֵהַשְּׂמֹאול לְאַרְבָּעָתָן׃	*Facies tauri. Eze. 1. 10.*
שחק	וַיִּשְׂחַק לְפָנָיו׃	*Pudere ante aliquem. 2. Sam. 2. 14.*
שחר	לְשַׁחֵר פָּנֶיךָ וְאַבְצָאֶךָ׃	*Quærere faciem alicuius. Pro. 7. 15.*
שלח	אֶת אֵימָתִי אֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ׃	*Mittere terrorem tuum ante aliquẽ. Exo. 23. 27.*
שלח	אֶשְׁלַח מֵעַל פָּנַי׃	*Mittere deſup faciẽ tuã. 1. Reg. 9. 7.*
שלחן	וְעַל שֻׁלְחַן הַפָּנִים יִפְרְשׂוּ בֶגֶד׃	*Menſa (panis) facierum. Num. 4. 7.*
שלם	וּמְשַׁלֵּם לְשֹׂנְאָיו אֶל פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ׃	*Rependere ad facies alicuius. (adhuc eo viuente. Deut. 7. 10.*
שמש	לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ׃	*Ante ſolem. Pſal. 72. 17.*
שנה	מְשַׁנֶּה פָנָיו וּתְשַׁלְּחֵהוּ׃	*Mutare facies. Iob 14. 16.*
שער	וְעַל פְּנֵי הַשַּׁעַר הָאֶחָזוֹן וגו׳׃	*Superficies portæ. Eze. 40. 15.*
שרת	הַמְשָׁרְתִים אֶת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃	*Seruire facies alicuius. (coram eo.) Eſt. 1. 10.*
תהום	וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם׃	*Tenebras eſſe ſuper facie abyſſi. Geneſ. 1. 2.*
תנופה	מִפְּנֵי תְנוּפַת יַד יי׳ וגו׳׃	*Timere à facie motionis manus. Eſa. 19. 16.*

Radix eſt פנה .

פָּנִים Nomen plurale, quod ſine augmento literarum ſeruilium non eſt vſitatum. Suſcipit autẽ à capite Lamed, & Mem, & à fine He motum ad locum importãte, quæ ſunt in Biblijs לְפָנִים לְפָנִימָה מִלִּפְנִים מִפְּנִימָה . Interiora loca, ſic Hebręis dicta ſatis ornatè, & introrſum pergentibus exteriora ſint retro. [*Luoghi di dentro.*] Latinè aduerbialiter internè, intus, intrinſecus rectè exponitur. [*Di dentro.*] Loci notandi.

בוא	וּבָא לִפְנִימָה׃	*Venire intrinſecus. Eze. 41. 3.*
בוא	וַיָּבִיאוּ פְנִימָה וגו׳׃	*Venire intrinſecus. 2. Par. 29. 18.*

עז	וְעֵז פָּנִיו יִשְׁנֶא׃	*Robur faciei alicuius immutari. Eccleſ. 7. 32.*
עזב	אֲעֻזָּבָה פָּנַי וְאַבְהִילוּנָה׃	*Relinquere facies. (iram.) Iob. 9. 27*
עלז	וְעָלְזוּ לִפְנֵי׃	*Exultare ante Deum. Pſal. 68. 5.*
עלץ	יַעֲלֹצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים׃	*Exultare ante Deum. Pſal. 68. 4.*
עמד	וְאַבְרָהָם עוֹדֶנּוּ עֹמֵד לִפְנֵי יי׳	*Stare ante Dominum. Gen. 18. 22.*
עמד	אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָעֲמָדִים׃	*Facies columnarum. 1. Reg. 7. 42.*
עמד	לִפְנֵי קָרֵחוּ מִי יַעֲמֹד׃	*Stare ante frigus. Pſal. 147. 17.*
עמד	וּמִי יַעֲמֹד לִפְנֵי קִנְאָה׃	*Stare ante Zelotipiam. Pro. 27. 4.*
עמד	לִפְנֵי זַעְמוֹ מִי יַעֲמֹד׃	*Stare ante furorem Dei. Nah. 1. 6.*
ענה	בְּפָנַי יַעֲנֶה׃	*Reſpondere in faciem alicuius. Iob 16. 8.*
ענה	וְעָנָה גְאוֹן יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו׃	*Superbiam alicuius reſpondere in faciem eius. Hoſ. 5. 5.*
ענה	מִפְּנֵי עֲצַת יי׳ צְבָאוֹת וגו׳׃	*Timere à facie cõſilij, &c. Eſa. 19. 17*
ערך	עָרְכָה לִפְנֵי הַחֲיצֻבָה׃	*Ordinare ante aliquem. (rationes ſcilicet.) Iob. 33. 5.*
ערך	תְּעָרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן׃	*Parare mẽſam ante aliquẽ. Pſ. 23. 5*
ערץ	לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם׃	*Non frangi à facie alicuius. Deute. 7. 21.*
עשר	הַעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְّפָנֶיךָ׃	*Diuitias & gloriam eſſe ab ante (cõſpectu) Deum. 1. Par. 29. 12.*
עת	הֶשִׁיחֵמוֹ כְתַנּוּר אֵשׁ לְעֵת פָּנֶיךָ׃	*Tempus vultus (iræ) alicuius. Pſal. 21. 10.*
פאה	וְאִם מִפְּאַת פָּנָיו יִבָּרֵט׃	*Depilari ab angulo faciei. Leuit. 13. 41.*
פזר	פָּן נָפוּץ עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ׃	*Diſpergi ſuper facie vniuerſæ terræ. Gen. 11. 4.*
פחד	מִפְּנֵי פַחַד יי׳ וגו׳׃	*Abſcondi à facie timoris Domini. Eſa. 2. 10.*
פטר	וַיִּפָּטֵר מִפְּנֵי שָׁאוּל׃	*Dimitti à facie alicui'. 1. Sam. 19. 10.*
פנה	וַיִּפְנוּ לִפְנֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל׃	*Reſpicere (verti) ante aliquem. Iud. 20. 42.*
פנה	פִּנִּית לִפְנֵיהוּ וגו׳׃	*Repurgare ante aliquid. Pſal. 80. 10*
פנה	כִּי פִנּוּ אֵלַי עֹרֶף וְלֹא פָנִים׃	*Aſpicere ad aliquem ceruice, nõ vultu. Ier. 2. 26.*
פעלה	וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו׃	*Opus alicuius eſſe ante eũ. Eſa. 40. 10*
פרץ	יִפְרְצֵנִי פֶרֶץ עַל פְּנֵי פָרֶץ׃	*Diſrumpere diſruptione ſuper facie diſruptionis. Iob 16. 14.*
פרש	וַיִּפְרֹשׂ עַל פָּנָיו׃	*Expandere aliquid ſuper facie. 2. Regum 8. 15.*
פרש	וַיְפַרְּשֵׁהוּ חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יי׳׃	*Expãdere ante Dominũ. 2. Reg. 19. 14*
צחק	וַיְצַחֵק לִפְנֵיהֶם׃	*Ludere ante aliquem. Iud. 16. 25.*
קבץ	כֹּל פָּנִים קִבְּצוּ פָאֲרוּר׃	*Facies colligere decorem. Ioel 2. 6.*
קבר	לִקְבֹּר אֶת מֵתִי מִלְּפָנָי׃	*Sepelire mortuum à conſpectu tuo. Gen. 23. 8.*
קבר	וְזֹרֵק עַל פְּנֵי הַקְּבָרִים׃	*Spargere ſuper facie ſepulchrorum. 2. Par. 34. 4.*
קדם	קִדְּמָה פָנָיו׃	*Anteuertere faciem alicuius. Pſal. 17. 13.*
קדם	חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ׃	*Pietatem & veritatem præcedere faciem alicuius. Pſal. 89. 15.*
קום	וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ׃	*Surgere deſuper facie mortui. Gene. 23. 3.*
קום	כִּי לֹא אוּכַל לָקוּם מִפָּנֶיךָ׃	*Non poſſe ſurgere à facie (ad aſpectum, ꝓpter) alicuius. Gen. 31. 35*
קום	מִפְּנֵי שֵׂיבָה תָּקוּם׃	*Surgere à facie (cõſpectu) ſenectutis. Leuit. 19. 32.*
קום	קוּם מִלִּפְנֵי מִזְבַּח יי׳׃	*Surgere ab ante altare. 1. Reg. 8. 54*
קוץ	קָצְתִּי בְחַיָּי מִפְּנֵי בְּנוֹת חֵת׃	*Aliquem habere faſtidio vitam à facie (propter) alicuius rei. Geneſ. 27. 46.*
קוץ	וַיִּקָּץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃	*Aliquem moleſtia affici à facie alicuius. Num. 22. 3.*
קלקל	וְהוּא לֹא פָנִים קִלְקֵל׃	*Ferrũ nõ detergere faciẽ. Eccl. 10. 10*

		riaco פַּסָּא, de quo superius egimus, & palmas, volas optimè exponi posse. Hinc in his quinq; locis, tunica palmarum eleganter dicitur, quæ vel sit intertexta varijs coloribus, vel potius facta ex particulis, quarũ vnaquæq; sit peculiaris per se coloris volam manus nõ excedens. Versicolorem docendi gratia nos dicemus. [*Veste fatta à colori, di pezzetti grandi come la mano: ouero fatta à scacchi di colori diuersi.*] Loci sunt hi.
כתנת	וְעָשָׂה לוֹ כְּתֹנֶת פַּסִּים :	*Facere alicui tunicam palmarũ.* (*versicolorem.*) *Gen.* 37.3.
פתנת	וַיַּפְשִׁיטוּ וגו' אֶת כְּתֹנֶת הַפַּסִּים :	*Exuere aliquem veste palmarũ.* (*versicolori.*) *Gen.* 37.22.
כתנת	וַיִּשְׁלְחוּ אֶת כְּתֹנֶת הַפַّסִּים :	*Mittere tunicam palmarum.* (*versicolorem. Gen.* 37.31.
כתנת	וְעָלֶיהָ כְּתֹנֶת פַּסִּים וגו' :	*Tunicam palmarum* (*versicolorem*) *esse super aliquam, & cęt.* 2. *Sam.* 13.18.
כתנת	וּכְתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלָיו קְרָעָה :	*Discindere tunicam palmarum.* (*versicolorem.*) 2. *Sam.* 13.19.

Radix est פס vel פסס.

פְּסַנְטִרִין / **פְּסַנְתִּרִין** Nomen plurale Syriacum vtroq; modo scriptum. Psalteria, instrumenta musices, sed qualia propriè non admodum certum est. [*Arpe, stromento di musica.*] Dan. 3.5. *Sambucæ* פְּסַנְתֵּרִין *psalterij, &c.* Et ver. 7. *Sambucæ* פְּסַנְטְרִין *psalterij, &c.*

פסס Verbum Cal neutrum, ex duplicibus, quod semel legitur in Biblijs in præterito פַּסּוּ, nec aliud ex eo facilè formarem, quòd non satis certum sit, quid propriè significet. Consumi, finire, omnes ferè interpretati sunt. [*Venir meno.*] Ego crederem, verbũ eleganter effictum esse à Syriaco פַּסָּא, pro diminui, immi nui, ad nihilum propè redigi, quasi ad mensuram volæ reduci diceres. [*Restare puoco, puoco, tanto quanto è la palma della mano.*] Ps. 12.2. *Quia* פַּסּוּ *diminutæ sunt veritates.*

Deriuatiua huius radicis & composita sunt פָּסָא פַּס : דָּמֵיהֶם פַּסּוּ פַּסִּים :

פִּסְפָּה Nomen proprium viri ex Asceris tribu. Pispah. [*Fasepo.*] 1. Par. 7.38. וּפִסְפָּה *Et Pispas.*

פ ע

פע Lege radices יפע פעה, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

פעה Quidam arbitrantur in hac radice, verbum Cal actiuum esse, quod semel legitur in futuro אֶפְעֶה, & clamare, vel sibilare interpretantur. Ego verò potius nomẽ hoc etiam in loco esse crederem, quẽadmodum & aliàs est, ab hac tamen radice, pro vipera, vt suo loco diximus. Esa. 42.14. *Sicut parturiens* אֶפְעֶה *vipera (vel viperam) &c.* Expende locum accuratius.

Deriuatiua huius radicis sunt אֶפְעֶה פּוּעָה פִּעוּ פִּעִי .

פּוּעָה Nomẽ proprium obstetricis Hebrçorum in Aegypto. Puah. [*Fua.*] Exo. 1.14. *Et nomen secundæ* פּוּעָה *Phua.*

פְּעוֹ / **פָּעוּ** Nomẽ proprium ciuitatis Idumæorum; ex qua Hadadus rex oriũdus fuit. Phau, vel Phai. [*Faa*] Gen. 36.40. *Et nomen ciuitatis eius* פָּעוּ *Phau.* 1. Par. 1.56. *Et nomen ciuitatis illius* פָּעִי *Phai.* Radix forsitan est פעה.

פָּעַל Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

	פָּעַל	Præteritum.
	פָּעַלְתָּ פָּעַלְתִּי	Præteritum.
	פָּעַל פָּעַלוּ	Præteritum.

ארץ	כִּי אֶרֶץ פְּסִלִים הִיא :	*Terra sculptilium. Ier.* 50.38.
כטח	הַבְּטֻחִים בַּפֶּסֶל :	*Fidere in sculptile. Esa.* 42.17.
נדע	וּפִסְלֵי אֱלֹהֵיהֶם תְּנַדְּעוּן :	*Excindere sculptilia Deorum. Deut.* 12.3.
הוכיח	הֹבִישׁ כָּל צוֹרֵף מִפֶּסֶל :	*Aurificem confundi à(ob)sculptili. Ier.* 10.13.
הועיל	מַה הוֹעִיל פֶּסֶל וגו' :	*Sculptile prodesse, &c. Abac.* 2.18.
הכין	לְהָכִין פֶּסֶל לֹא יִמּוֹט :	*Aptare sculptile, ne moueatur. Esa.* 40.20.
הכעיס	מְדוֹעַ הִכְעִיסוּנִי בְּפִסְלֵיהֶם	*Irritare in sculptilibus. Ier.* 8.19.
הכרית	וְהִכְרַתִּי פְסִילֶיךָ וּמַצְּבֹתֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ :	*Succidere sculptilia & statuas de medio alicuius. Mich.* 5.13.
הכרית	אֲכָרֵת פֶּסֶל וּמַסֵּכָה :	*Excindere sculptile & fusionem de templo. Nah* 1.14.
הכת	וְכָל פְּסִילֶיהָ יִכַּתּוּ :	*Sculptilia contundi. Mich.* 1.7.
העמיד	וְהֶעֱמִיד הָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסִלִים וגו' :	*Collocare sculptilia, &c.* 2. *Paralip.* 33.19.
הקים	וּפֶסֶל וּמַצֵּבָה לֹא תָקִימוּ לָכֶם :	*Non erigere sibi sculptile & statuã, Leuit.* 26.1.
הקנא	וַיַּכְעִיסוּ לוֹ בְּפִסְלֵיהֶם יְקַנְּאוּהוּ :	*Zelari facere Deum in sculptilibus. Psal.* 78.58.
השים	וַיָּשֶׂם אֶת פֶּסֶל הָאֲשֵׁרָה וגו' :	*Ponere sculptile luci in templo, &c.* 2. *Reg.* 21.7.
השים	וַיָּשֶׂם אֶת פֶּסֶל הַסֶּמֶל וגו' :	*Ponere sculptile idoli in tẽplo, &c.* 2. *Par.* 33.7.
זבח	וּלְכָל הַפְּסִלִים וגו' זָבַח אמ"ן וַיַּעַבְדֵם :	*Sacrificare sculptilibus, & colere ea.* 2. *Par.* 33.22.
טהר	לְטַהֵר אֶת יְהוּדָה וגו' וְהַפְּסִלִים וגו' :	*Mundare à sculptilibus.* 2. *Par.* 34.3
יצר	יֹצְרֵי פֶסֶל כֻּלָּם :	*Aliquos esse formatores sculptilis. Esa.* 44.9.
כתת	וַיְכַתֵּת הַפְּסִלִים כָּתִית לְהֵדֶק וגו' :	*Cõterere sculptilia, etc.* 2. *Par.* 34.7
לקח	וַיִּקְחוּ אֶת פֶּסֶל הָאֵפוֹד :	*Accipere sculptile ephodi. Iud.* 18.18
נסך	הַפֶּסֶל נִסְּכוּ חָרָשׁ :	*Artificem fundere sculptile. Esaias* 40.19.
סגד	לְפִסְלוֹ יִסְגֹּד לוֹ וגו' :	*Facere lignum sculptili (in sculptile) adorare illud. Esa.* 44.17.
עבד	וְאֶת פְּסִילֵיהֶם הָיוּ עֹבְדִים :	*Aliquos esse colentes sculptilia.* 2. *Reg.* 17.41.
עבד	יֵבֹשׁוּ כָל עֹבְדֵי פָסֶל :	*Colentes sculptile confundi. Ps.* 97.7
עבר	יְהוּא עֹבֵר אֶת הַפְּסִלִים :	*Transire latomias. Iud.* 4.15.
עץ	הַנֹּשְׂאִים אֶת עֵץ פְּסִלָם :	*Ferre lignum sculptilis. Esa.* 45.20.
עשה	לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וגו' :	*Non facere sibi sculptile, &c. Exod.* 20.4.
עשה	וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל סָמֶל :	*Facere sculptile imaginem idoli. Deut.* 4.16.
עשה	אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמַסֵּכָה :	*Facere sculptile & fusionem. Deut.* 27.15.
עשה	וַיַּעֲשֵׂהוּ פֶסֶל וּמַסֵּכָה :	*Facere argentum sculptile & fusionem. Iud.* 17.4.
פקד	וּפָקַדְתִּי עַל פְּסִילֵי בָבֶל :	*Visitare sup sculptilibus. Ier.* 51.47
נוס	וּפְסִלִי וְנִסְכִּי צִוָּם :	*Sculptile præcipere aliqd. Esa.* 48.5.
נטוי	וְטִמֵּאתָם אֶת צִפּוּי פְּסִילֵי כַסְפֶּךָ :	*Polluere operimentum sculptiliũ argenti. Esa.* 30.22.
קטר	וְלַפְּסִלִים יְקַטֵּרוּן :	*Suffumigiũ afferre sculptilibus. Hos.* 11.3.
שבר	וְהַפְּסִלִים וְהַמַּסֵּכוֹת שִׁבֵּר :	*Frangere sculptilia. 2. Par.* 34.4.
שוב	וְהוּא שָׁב מִן הַפְּסִלִים וגו' :	*Redire de latomijs, &c. Iud.* 4.8.
שרף	פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ :	*Comburere sculptilia Deorum. Deut.* 7.25.
תהלה	וְתְהִלָּתִי לַפְּסִלִים :	*Deum nõ dare gloriam suam sculptilibus. Esa.* 42.8.

פְּסִים Nomen plurale masculinum, quod quinque vicibus tantum legitur in Biblijs, & dubitatur, quid propriè significet. Ego crederem, deduci à Sy

עצב	וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ :	*Facere Pascha tempore statuto. Nume.* 9.2.
עצר	וְלֹא יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וגו'	*Non posse facere Pascha, &c. Nume.* 9.6.
עצל	וַיֶּחְדַּל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח :	*Cessare ad faciendum Pascha. Num.* 9.13.
עשה	לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי :	*Facere Pascha in mense secundo.* 2. *Par.* 30.2.
שחט	וְשָׁחֲטוּ הַפֶּסַח :	*Mactare Pascha. Exo.* 12.21.
שחיטה	הַלְוִיִּם עַל שְׁחִיטַת הַפְּסָחִים וגו' :	*Mactatio Paschorum.* 2. *Par.* 30.17.

פֶּסַח Nomen masculinum genere, & declinatione פְּסָחִים. Claudus, sic dictus eleganter, quasi transilitor, quòd ex vno pede in alterũ transiliat. [*Zoppo, che và à salti.*] Synonima נְכִים צֹלֵעַ, quæ suis locis vide. Loci notandi.

	אִישׁ עִוֵּר אוֹ פִסֵּחַ וגו' :	*Vir claudus, &c. Leuit.* 21.18. *Prouerbium illustrandum.*
כוה	עִוֵּר וּפִסֵּחַ לֹא יָבוֹא אֶל הַבַּיִת	*Cęsum, & claudũ non venire ad ædẽ.* 2. *Sam.* 5.8.
כוו	פִּסְחִים בַּזּוּז בָּז :	*Claudos diripere rapinã. Esa.* 33.23.
דלג	אָז יְדַלֵּג כָּאַיָּל פָּסֵחַ :	*Claudum salire sicut ceruũ. Esa.* 35.6
דלה	דַּלְיוֹ שֹׁקְמִים מִפִּסֵּחַ :	*Eleuare crura à claudo. Prou.* 26.7. *Vide* דלה.
פשע	וְכִי תַגִּישׁוּ פִסֵּחַ וְחֹלֶה וגו' :	*Offerre claudum, &c. Mal.* 1.8.
פסור	כִּי אִם הֲסִירָה הָעִוְרִים וְהַפִּסְחִים וגו' :	*Remouere cæcos, & claudos, &c. Locus illustrandus.* 2. *Sam.* 5.6.
רגל	וְהוּא פִסֵּחַ שְׁתֵּי רַגְלָיו :	*Claudus duorum pedũ.* 2. *Sam.* 9.13.
רגל	וְרַגְלַיִם לַפִּסֵּחַ אָנִי :	*Aliquẽ esse pede claudo. Iob* 29.15.

פָּסֵחַ Nomen propriũ viri Nathinei. Phaseah. [*Faseo.*] Esd. 2.49. *Filij* פָּסֵחַ *Phaseæ.*

Fuit alter Phaseas, de quo Neh. 3.6. *Ioiadas filius* פָּסֵחַ *Phaseæ, &cęt.*

Alter ex tribu Iudæ Estonis filius. 1. Paral. 4.12. וְאֶת פָּסֵחַ *Et Phaseam.*

פָּסֵךְ Nomen proprium viri ex Asceris tribu. Phasach. [*Fasaco.*] 1. Paral. 7.33. *Filij verò Iapheti fuere* פָּסֵךְ *Phasacus, &c.*

פסל Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

	פָּסַל	Præteritum.
	אֶפְסֹל / יִפְסֹל / יִפְסְלוּ	Futurum.
	פְּסֹל	Imperat.

Cætera, si opus erunt, formare poteris iuxta regulas grãmaticales, excepto Pahul. Dedolauit, exculpsit mar mora vel lignum, sed crebrius dedolationem lapidum significat. [*Dolare, squadrare.*] Sex vicibus tantum inuenitur, ex quibus sequentes annotabis.

בנס	וַיִּפְסְלוּ בֹנֵי שְׁלֹמֹה וגו' :	*Aedificantes dedolare.* 1. *Reg.* 5.18
יצר	כִּי פִסְלוּ יֹצְרוּ וגו' :	*Artificem dedolare sculptile. Abac.* 2.18.
לוח	פְּסָל לְךָ שְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים :	*Dedolare sibi tabulas lapidum. Exo.* 34.1.

Deriuatiuum huius est פֶּסֶל.

פֶּסֶל Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs פֶּסֶל פְּסִילִים. פְּסִילִי פְּסִילֶיךָ פְּסִלוֹ פְּסִלָם פְּסִילֵיהָ פְּסִילֵיהֶם. Sculptura, dedolatio, sculptile, idolum dedolatum ex lapide præsertim, vel ex ligno. Postea verò omnia idola dicta sunt hoc nomine, quamuis non sculpta, sed fusa sint. [*Dolatura, statua, idolo.*] Plurale sumitur eleganter pro lapidicina, latomia. [*Luogo, doue si lauorano pietre.*] Loci notãdi.

נגס	כָּל פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם שִׁבַּר לָאָרֶץ :	*Frangere humi sculptilia Deorum. Esa.* 21.9.

	פּוֹסְחִים	Part. præs.
	פָּסוֹחַ	Infinitiuus.

Cætera, si opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, excepto Pahul. Transiliuit, salijt. [*Saltare, trapassare saltando.*] Vide דלג. Aliquando formatur à nomine פֶּסַח satis ornatè pro claudicare. [*Zoppicare, andare à salti.*] Quinque vicibus tantum inuenitur.

כית	אֲשֶׁר פָּסַח עַל בָּתֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וגו' :	*Transilire super domos aliquorum. Exo.* 12.27.
סאלים	פָּסוֹחַ וְחֹמֵלִיט :	*Transilire, & liberare. Esa.* 31.5.
סעיף	עַד מָתַי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל שְׁתֵּי הַסְּעִפִים :	*Transilire super duos ramos.* 1. *Reg.* 18.21.
על	וּפָסַחְתִּי עֲלֵיכֶם וגו' :	*Dominum transilire super aliquem. Exo.* 12.13.
פתח	פָּסַח יי' עַל הַפֶּתַח :	*Dominum transilire super ostium. Exo.* 12.23.

Deriuatiua huius sunt נִפְסַח פִּסֵּחַ פֶּסַח פָּסֵחַ פִּסֵּחוּ פִּסֵּחַ פִּסֵּחוּ.

פסח Verbum Pihel actiuum, perfectum, quòd semel legitur in Biblijs in futuro וַיְפַסֵּחוּ, nec aliud ex eo facilè formarem. Salijt, saltauit frequẽter, au get siquidem nõnihil sensum à suo Cal. [*Saltare spesso.*] 1. Reg. 18.26. וַיְפַסְּחוּ *Et saltabant super altari.*

פֶּסַח Nomen masculinum genere, & declinatione פְּסָחִים. Transilitio. [*Salto.*] Hinc dies illa memorabilis dicta est Pascha, vel Phase, ꝗ Dominus saltauerit super ostijs Hebræorum, ne læderentur ab angelo Aegyptios percutiente. [*Pascha.*] Est autem propriè quintadecima dies mensis נִיסָן, idest Martij festum Paschæ, cuius ritus obseruãdos vide Exo. 12. Quin & octo illi dies cõtinui Pascha dicũtur, vt obseruabis ex Deut. 16.2. Sacrificium insuper, quod eo die offertur, dicitur hoc nomine, idest agnus Paschalis, Typus veri Paschæ Christi, quod notes velim. [*Agnello, che si mangia la Pascha.*] Hoc festum etiam azymorum dicitur, quòd octo diebus continuis ederentur azima. Loci notandi.

אכל	כִּי אָכְלוּ אֶת הַפֶּסַח צְלִי כַּכָּתוּב וגו' :	*Edere Pascha præter id, quod scriptũ est.* 2. *Par.* 30.18.
כשל	וּבִשְּׁלוּ הַפֶּסַח בָּאֵשׁ כַּמִּשְׁפָּט :	*Coquere Pascha in igne secundũ morem.* 2. *Par.* 35.13.
סיס	יִהְיֶה לָכֶם הַפֶּסַח וגו' :	*Pascha esse in quartadecima die mẽsis. Ezec.* 45.21.
פריס	הָרִימוּ לַלְוִיִּם לַפְּסָחִים וגו' :	*Eleuare Leuitis Paschatibus, &cęt. p sacrificio Paschæ.* 2. *Par.* 35.9.
זבח	זֶבַח פֶּסַח הוּא לַיי' :	*Sacrificium Paschæ Domino. Exod.* 12.27.
זבח	וְלֹא יָלִין לַבֹּקֶר זֶבַח חַג הַפֶּסַח :	*Sacrificium festi Paschæ non pernoctare vsq; mane. Exo.* 34.25.
זבח	וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַיי' וגו' :	*Sacrificare Pascha Domino, &cęt. Deut.* 16.2. *Vide etiam ver.* 6.
חקק	זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח וגו' :	*Statutum Paschæ, &c. Exo.* 12.43.
חקק	וַעֲשִׂיתָ פֶּסַח לַיי' כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ וגו' :	*Facere secundum statutũ, & indiciũ Paschæ. Num.* 9.14.
יקום	פֶּסַח הוּא לַיי' :	*Transilitio* (*Phase*) *Domino. Exod.* 12.11.
ככס	כְּבָשִׂים וּבְנֵי עִזִּים הָבִיל לְפִסְחִים וגו' :	*Eleuare agnos & hædiculos paschatibus &c.* (*sacrificum paschæ.*) 2. *Paral.* 35.7.
מחרת	מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח יָצְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וגו' :	*Israelitæ egressi sunt de Aegypto in* (*post*) *crastino Paschę. Num.* 33.3
כעשה	כִּי לֹא נַעֲשָׂה כַּפֶּסַח הַזֶּה וגו'	*Non fieri sicut aliquod Pascha.* 2. *Reg.* 23.23.
כתן	לַכֹּהֲנִים נָתְנוּ לַפְּסָחִים וגו' :	*Dare sacerdotibus Paschatibus, &c.* (*pro sacrificio Paschæ.*) 2. *Paral.* 35.8.
עשה	וְעָשָׂה פֶּסַח לַיי' :	*Facere Pascha Domino. Exo.* 12.48.

לרגע	Quatuor pedes (anguli) basis. 1. Reg. 7. 30.	אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו כְּתֵפוֹת וגו׳
דבר	Loqui tantum hac vice. Gene. 18. 32.	אֲדַבְּרָה אַךְ הַפַּעַם :
דחה	Impellere pedes alicuius. Ps. 140. 5	אֲשֶׁר חָשְׁבוּ לְדַחוֹת פְּעָמָי :
דל	Pedes pauperũ calcare. Esa. 26. 26.	פְּעָמֵי דַלִּים :
הודיע	Scire facere hac vice. Ier. 16. 21.	הִנְנִי מוֹדִיעָם בַּפַּעַם הַזֹּאת :
הוסיף	Addere sicut aliquos mille vicibus. Deut. 1. 11.	יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים
הוסיף	Addere sicut aliquos centum vicibus. 2. Sam. 24. 3.	וְיֹסֶף יי׳ אֱלֹהֶיךָ עַל הָעָם כָּהֵם וְכָהֵם מֵאָה פְּעָמִים :
הזה	Spargere septem vicibus. Leuit. 4. 6.	וְהִזָּה מִן הַדָּם שֶׁבַע פְּעָמִים וגו׳ :
הכה	Percutere vice vna. 1. Sam. 26. 8.	אַכֶּנּוּ נָא בַּחֲנִית וּבָאָרֶץ פַּעַם אַחַת :
הכה	Percutere tribus vicibus. 2. Reg. 13. 18.	וַיַּךְ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים :
הכה	Percutere quinque vel sex vicibus. 2. Reg. 13. 19.	לְהַכּוֹת חָמֵשׁ אוֹ שֵׁשׁ פְּעָמִים :
הכלים	Cõfundere iã decẽ vicibus. Iob 19. 3	זֶה עֶשֶׂר פְּעָמִים תְּכַלִּימוּנִי :
הכין	Aptare pedibus alicuius rete. Psal. 57. 7.	רֶשֶׁת הֵכִינוּ לְפְעָמָי :
הכין	Aptare pedes (in) eloquio. Psalm. 119. 133.	פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ :
הלך	Non ire sicut vice in vicem. (alijs vicibus.) Num. 24. 1.	לֹא הָלַךְ כַּפַּעַם בְּפַעַם וגו׳ :
הלם	Polire malleo percussionem incudis. (mallei.) Esa. 41. 6.	מַחֲלִיק פַּטִּישׁ אֶת הוֹלֵם פָּעַם
הלין	Pernoctare vice & duab⁹. (sæpius.) Neh. 13. 20.	וַיָּלִינוּ הָרוֹכְלִים וגו׳ פַּעַם וּשְׁתַּיִם :
הסיל	Eripere multis vicibus. Ps. 106. 43.	פְּעָמִים רַבּוֹת יַצִּילֵם :
הקיף	Circundare vice vna. Ios. 6. 3.	הִקַּפְתָּ אֶת הָעִיר פַּעַם אַחַת :
הקיף	Circũdare girãdo vice vna. Ios. 6. 11	הִקִּיף פַּעַם אַחַת :
הרים	Eleuare pedes (vel percussiones, &c. Psal. 74. 3.	הָרִימָה פְּעָמֶיךָ וגו׳ :
השכים	Adiurare vsque ad quantas vices. 1. Reg. 22. 16.	עַד כַּמָּה פְּעָמִים אֲנִי מַשְׁבִּיעֶךָ :
השיט	Ponere viæ (in viã) pedes. Ps. 85. 14	וַיָּשֶׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו :
השתחו׳	Adorare septem vicibus. Gene. 33. 3	הִשְׁתַּחֲוֻ רְצֹה שֶׁבַע פְּעָמִים :
השתחו׳	Adorare trib⁹ vicib⁹. 1. Sam. 20. 40	וַיִּשְׁתַּחוּ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים :
התל	Illudere iã tribus vicibus. Iud. 16. 15.	זֶה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים הֶתְלִיתָ בִּי :
זאת	Hanc nunc esse, &c. Gen. 2. 23.	זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמָי :
חוץ	Esse modò in vico, modò in plateis. Pro. 7. 12.	פַּעַם בַּחוּץ פַּעַם בָּרְחֹבוֹת :
חזק	Roborare tantũ hac vice. Iud. 16. 28	חַזְּקֵנִי נָא אַךְ הַפַּעַם הַזֶּה :
חיה	Viuere mille annis duabus vicibus. Eccles. 6. 6.	וְאִלּוּ חָיָה אֶלֶף שָׁנִים פְּעָמָיִם
טבל	Immergi septẽ vicibus. 2. Reg. 5. 14.	וַיִּטְבֹּל בַּיַּרְדֵּן שֶׁבַע פְּעָמִים :
יפה	Pedes pulchros esse in calceamentis. Cant. 7. 2.	מַה יָּפוּ פְּעָמַיִךְ בַּנְּעָלִים וגו׳ :
יצא	Egredi sicut vice in vicem. (vt alijs vicibus.) Iud. 16. 20.	אֵצֵא כְּפַעַם בְּפַעַם :
יבש	Exsiccare (in) planta pedum, &cæt. 2. Reg. 19. 30.	וְאַחֲרֵב בְּכַף פְּעָמַי וגו׳ :
לכד	Capere vice vna. Ios. 10. 42.	לָכַד יְהוֹשֻׁעַ פַּעַם אַחַת :
מות	Mori hac vice. Gen. 46. 30.	אֲמוּתָה הַפַּעַם :
ילד	Gentẽ parturiri vice vna. Esa. 66. 8.	אִם יִוָּלֵד גּוֹי פַּעַם אַחַת :
כמוט	Pedes non moueri. Ps. 17. 5.	בַּל נָמוֹט פְּעָמָי :
נסה	Tentare decẽ vicibus. Num. 14. 22.	וַיְנַסּוּ אֹתִי זֶה עֶשֶׂר פְּעָמִים :
נראה	Videri tribus vicibus in anno. Exo. 23. 17.	שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה וגו׳ :
נראה	Videri duabus vicibus. 1. Reg. 11. 9	הִנְרָאָה אֵלָיו פַּעֲמָיִם :
סבב	Circundare septem vicibus. Iud. 6. 4	תְּסֹבּוּ אֶת הָעִיר שֶׁבַע פְּעָמִים
עקב	Supplantare duabus vicibus. Gene. 27. 36.	הֲיַעְקְבֵנִי זֶה פַּעֲמַיִם :
פעל	Operari duabus vicibus, tribus, &c.	הֲיָפֹל אֶל פְּעָמַיִם וגו׳ :
פעל	Opus (mercedem) alicuius esse cũ Deo. Esa. 49. 4.	וּפְעֻלָּתִי אֵת אֱלֹהָי :
זכין	Non intelligere ad operationes Dei. Psal. 28. 5.	כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל פֹּעֻלַּת יי׳ :
הלין	Opus (mercedem) mercenarij nõ pernoctare tecum vsque ad mane. Leuit. 19. 13.	לֹא תָלִין פְּעֻלַּת שָׂכִיר וגו׳ :
חיים	Opus iusti esse vitæ. (ad vitam.) Prouer. 10. 16.	פְּעֻלַּת צַדִּיק לְחַיִּים :
מדד	Mensurare opus alicuius super sinu illius. Esa. 65. 8.	וּמָדַדְתִּי פְּעֻלָּתָם רִאשֹׁנָה אֶל חֵיקָם :
נתן	Dare opus (mercedem) alicuius in veritate. Esa. 61. 8.	וְנָתַתִּי פְּעֻלָּתָם בֶּאֱמֶת :
נתן	Dare aliquid opus (p mercede) quo, &c. Ezec. 29. 20.	פְּעֻלָּתוֹ אֲשֶׁר עָבַד בָּהּ נָתַתִּי לוֹ וגו׳ :
עשק	Facere operationem mendacij. Pro. 11. 18.	רָשָׁע עֹשֶׂה פְּעֻלַּת שָׁקֶר :
פנים	Opus alicuius esse ante eũ. Esa. 62. 11	וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו :
שכן	Opus (vel merces) odientium aliquẽ à Domino. Psal. 109. 20. Locus illustrandus.	זֹאת פְּעֻלַּת שֹׂנְאַי מֵאֵת יי׳ :
שכר	Mercedem esse operationi aliquorũ. 2. Par. 15. 6.	כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתֵכֶם :
שכר	Mercedem esse operationi alicuius. Iere. 31. 15.	כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתֵךְ וגו׳ :

Radix est פעל .

פעלתי Nomen proprium Leuitæ ostiarij. Pheultai. [*Fultaio.*] 1. Par. 26. 5. פְּעֻלְּתַי *Pheultaius octauus.* Radix est פעל .

פעם Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, quod semel legitur in Biblijs in infinitiuo לְפַעֲמוֹ , cætera verò cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cùm opus erunt, vel synonimis vteris, quæ vide in הִכָּה . Percussit, percelluit. [*Percuotere, battere.*] Iud. 13. 25. *Et incepit spiritus Domini* לְפַעֲמוֹ *percutere eum.* Eleganter dictum est de afflatu diuino, qui viris sanctissimis, accidit, & eos ad aliquid agẽdum excitat. Expende locum accuratius & omnes.

Deriuatiua huius sunt התפעם נפעם פַּעַם פַּעֲמָן .

פעם Nomen generis communis, sed fœminini sæpius, cum duali, & duplici plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs פַּעַם פַּעֲמִים פְּעָמַי פַּעֲמֵי פְּעָמֶיךָ פְּעָמֶיךָ פְּעָמָיו פְּעָמוֹתָיו . Habet plures intellectus, nã primo vicem significat sic eleganter dictam eo modo, quo & in aliquibus locis vulgò [*vna botta,*] quasi manus percussionem per interualla diceres, quæ est radicis propria significatio, sumiturq; nonnũquàm aduerbialiter, pro nunc, & reperitur singulare, duale, & plurale masculinum forma, sed genere fœmininũ ex hac significatione. [*Volta, fiata, hora, questa fiata.*] Secundo singulare est malleus, vel vt alijs placet incus, a percussione actiua vel passiua. [*Martello, ouero incuggine.*] Tertio plurale masculinum eleganter pedes significat a quatiẽdo terram & ipsos dictos. [*Li piedi.*] Ex hac tandem vltima significatione deducitur plurale fœmininum, quod dicitur de pedibus aliarum rerum, quamuis nonnulli potius angulos intelligant. [*Piedi, cantoni.*] Hinc in aliquibus locis diuersimodè exponitur, & a nonnullis etiam semel in propria significatione percussionis reperiri creditur. Loci obseruandi.

	בְּפַעַם אֶחָד :	*Vice vna.* 2. Sam. 23. 8.
אחר	מָדַע אַחֲרוּ פְּעָמַי מַרְכְּבוֹתָיו	*Pedes currum tardare.* Iud. 5. 28.
אמר	וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֶשֶׂר פְּעָמִים וגו׳	*Dicere, decem vices, &c.* Neh. 4. 12
מרכע	וְנִחַתָּה עַל אַרְבַּע פְּעָמִים זָהָב :	*Quatuor pedes (anguli) arcæ.* Exod. 25. 11.

		Part. præs.
	פָּעַל פָּעֲלִי פָּעֲלוּ	
	אֶפְעַל תִּפְעַל או תִּפְעֹל יִפְעַל יִפְעֲלוּ תִּפְעַלְנָה	Futurum.
	לִפְעֹל	Infinitiuus.

Cætera, si opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales פָּעֲלוּ , & לִפְעֹל etiam à פעל nomine. Egit, operatus est, fecit, & differt à עָשָׂה . Fecit, sicut & Latinum operari à facere, quamuis sæpius confundantur. [*Fare, lauorare, fabricare.*] Loci notandi.

און	וְאָרַח לְחֶבְרָה עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן	*Ire associatum operãtibus iniquitatem.* Iob 34. 8.
און	שָׂנֵאתָ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן :	*Odio habere operantes iniquitatem.* Psal. 5. 6.
און	הַצִּילֵנִי מִפֹּעֲלֵי אָוֶן :	*Eripere ab operãtibus iniquitatem.* Psal. 59. 3.
און	מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן :	*Statuere se alicui cum operãtibus iniquitatem.* Psal. 94. 16.
אל	מָה פָּעַל אֵל :	*Dicere, quid (vel quantum) operatus est Deus?* Num. 23. 23.
אל	הֵן כָּל אֵלֶּה יִפְעַל אֵל וגו׳ :	*Deũ facere omnia hęc cũ aliquo, &c.* Iob 33. 29.
אל	צוּף יִפְעַל אֵל וגו׳ :	*Facere Deum, &c.* Esa. 44. 15.
אמר	וְאֲמָרָה לֹא פָעַלְתִּי אָוֶן :	*Dicere non operatus sum iniquitatem.* Pro. 30. 20.
ארץ	אַף בְּלֵב עוֹלוֹת תִּפְעֹלוּן בָּאָרֶץ :	*Operari in terram, &c.* Psal. 58. 3.
סגן	וַיַּצִּיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן :	*Operatores iniquitatis florere.* Psal. 92. 8.
כסיב	אֶפְעָל וּמִי יְשִׁיבֶנָּה :	*Operari, & aliũ redire facere illud.* Esa. 43. 13.
התהפך	מִתְהַפֵּךְ בְּחֶבְרוֹתָו לַפְעָלוֹם :	*Vertere se in astutijs ad operandum alicuius, &c.* Iob 37. 12.
זרוע	וּפֹעֲלוֹ בִּזְרוֹעַ כֹּחוֹ :	*Operari aliquid (in) brachio virium.* Esa. 44. 12.
חסס	פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים בָּךְ :	*Facere aliquid fidentibus in te.* Psal. 31. 20.
יתן	חִיצֵי לְרֹדְפִים יִפְעָל :	*Facere sagittas persequentibus.* Psal. 7. 14.
יהוה	וְלֹא יי׳ פָּעַל כָּל זֹאת :	*Dominum non operari totum hoc.* Deut. 32. 27.
ישועה	פֹּעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ :	*Operari salutes.* Psal. 74. 12.
מכון	מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יי׳ :	*Operari aptationẽ habitationi.* (*pro habitatione.*) Exo. 15. 17.
מעשה	כִּי גַם כָּל מַעֲשֵׂינוּ פָּעַלְתָּ לָּנוּ	*Operari alicui opera eius.* Esa. 26. 12
משפט	אֲשֶׁר מִשְׁפָּטוֹ פָּעָלוּ :	*Operari iudicium Dei.* Soph. 2. 3.
כצון	וּפֹעֲלוֹ לְנִצּוֹץ :	*Operatorem esse scintillæ.* (*in scintillam.*) Esa. 1. 31.
כתן	וּלְפֹעֲלֵי אֶתֶן צִדְקֶךָ :	*Dare iustitiam factori tuo.* Iob 36. 3
שגל	אִם עָוֶל פָּעַלְתִּי לֹא אוֹסִיף :	*Operari iniustitiam.* Iob 34. 32.
עולם	וּמִי אָמַר פָּעַלְתָּ עַוְלָה :	*Operari iniustitiam.* Iob 36. 23.
עולם	אַף לֹא פָּעֲלוּ עַוְלָה וגו׳ :	*Non operari iniustitiam.* Ps. 119. 3.
עוז	עוֹזָה אֱלֹהִים זוּ פָּעַלְתָּ לָּנוּ :	*Roborare id, quod feceris alicui.* Ps. 68. 29.
עשה	מִי פָעַל וְעָשָׂה :	*Operari, & facere.* Esa. 41. 4.
פחם	וּפֹעֵל כַּפָּחַם :	*Operari in carbone.* Esa. 44. 12.
פעל	חָטָאתִי מָה אֶפְעַל לָךְ :	*Facere quid alicui.* Iob 7. 20.
פעל	אִם חָטָאת מַה תִּפְעַל בּוֹ :	*Facere quid in aliquem.* Iob 35. 6.
פעל	פֹּעֵל פָּעַלְתָּ בְיוֹמֵיהֶם :	*Operari opus in diebus aliquorum.* Psal. 44. 2.
פעל	כִּי פֹעֵל פָּעַל בְּיָמֶיכֶם וגו׳ :	*Operari opus in diebus aliquorum, &c.* Abac. 1. 5.
צדק	הוֹדֵךְ תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק :	*Operari iustitiam.* Psal. 15. 2.
רוע	וּפֹעֲלֵי רָע וגו׳ :	*Operari malum.* Mich. 2. 1.
שדי	יָמָה יִפְעַל שַׁדַּי לָמוֹ :	*Omnipotentem facere quid alicui.* Iob 22. 17.

	וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעָל :	*Cadere ĩ foueã, quã feceris.* Ps. 7. 16.
	כִּי פֹעֲלוֹ שָׁקֶר :	*Operari mendacium.* Hos. 7. 1.
	אֶלְפַעַל מפעלים מפעלות פעל פעלה פְּעֻלָּתִי :	Deriuatiua huius & composita sunt

פעל Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs פָּעַל פְּעָלִים פָּעֳלִי פָּעֳלָךְ פָּעֳלֵךְ פָּעֳלוֹ פָּעֳלָהּ פָּעֳלֵנוּ פָּעֳלָם . Opus, actio, operatio, & tam actio ipsa, quàm opus, & operis merces hac voce designantur. [*Operatione, lauoro, opera, fattura, cosa fatta, & mercede dell' opera.*] Loci obseruãdi.

אפע	פֹּעֲלֶכֶם מֵאַיִן :	*Op⁹ alicui⁹ esse ex nihilo.* Esa. 41. 24.
אוכר	פְּעֻלַּת אוֹצְרוֹת בְּלֹשׁוֹן שָׁקֶר :	*Opus thesaurorum, &c.* Pro. 21. 6.
הביט	וְאֶת פֹּעַל יי׳ לֹא יַבִּיטוּ :	*Nõ aspicere opus Domini.* Esa. 5. 12.
הגיד	וְיַגֵּד לָהֶם פָּעֳלָם :	*Indicare alicui opus eius.* Iob 36. 9.
הגיד	וַיַּגִּידוּ פֹּעַל אֱלֹהִים :	*Nunciare opus Dei.* Psal. 64. 10.
הגה	וְהָגִיתִי בְּכָל פָּעֳלֶךָ :	*Meditari in opere Dei.* Psal. 77. 13.
הוד	הוֹד וְהָדָר פָּעֳלוֹ :	*Maiestatẽ & honorẽ esse opus Dei.* Psal. 111. 3.
השיב	וְהֵשִׁיב לָאָדָם כְּפָעֳלוֹ :	*Reddere alicui secundũ opus eius.* Pro. 24. 12.
הגיא	וְזֹכֶר כִּי תַשְׁגִּיא פָּעֳלוֹ :	*Promouere opus alicui⁹.* Iob 36. 24.
זך	אַךְ זַךְ וְאִם יָשָׁר פָּעֳלוֹ :	*Opus purum & rectum.* Pro. 20. 11
זך	וְזַךְ יָשָׁר פָּעֳלוֹ :	*Opus puri esse rectum.* Pro. 21. 8.
חיה	פָּעֳלְךָ בְּקֶרֶב שָׁנִים חַיֵּהוּ :	*Viuificare opus, &c.* Abac. 3. 1. *Locus illustrandus.*
חמס	וּפֹעַל חָמָס בְּכַפָּיוִהם :	*Opus iniuriæ esse ĩ manib⁹.* Esa. 59. 6
יד	וּפֹעַל יָדָיו הִרְצָה :	*Velle opus manuum alicuius.* Deut. 33. 11.
יד	וּפֹעֲלֵךְ אֵין יָדַיִם לוֹ :	*Manus non esse operi alicuius.* Esa. 45. 9.
יצא	הֵן פְּרָאִים בַּמִּדְבָּר יִצְאוּ בְּפָעֳלָם :	*Exire in (ad) opus suum.* Iob 24. 5.
יצא	יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ :	*Exire operi suo.* Psal. 104. 24.
כף	בְּפֶעֶל כַּפַּיִם נוֹקֵשׁ רָשָׁע :	*Illaqueari in opere manuũ alicuius.* Psal. 9. 17.
נצץ	וּפֹעֲלוֹ לְנִצּוֹץ :	*Opus alicuius esse scintillæ.* (*in scintillam.*) Esa. 1. 31.
ראה	יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ :	*Opus Dei videri (apparere) ad aliquem.* Psal. 90. 16.
נתן	תֵּן לָהֶם כְּפָעֳלָם :	*Dare alicui secundum opus eius.* Psal. 28. 4.
נתן	וּפֹעֲלוֹ לֹא יִתֵּן לוֹ :	*Non dare opus (mercedem) alicuius.* Ier. 22. 13.
פעל	פֹּעֵל פָּעַלְתָּ בְּיֹמֵיהֶם :	*Operari opus in diebus aliquorum.* Psal. 44. 2.
פעל	כִּי פֹעֵל פָּעַל בְּיֹמֵיכֶם וגו׳ :	*Operari opus ĩ diebus aliquorũ, &c.* Abac. 1. 5.
קוה	וּכְשָׂכִיר יְקַוֶּה פָּעֳלוֹ :	*Mercenarium expectare opus (mercedem) suum.* Iob 7. 2.
ראה	גַּם רָאוּ פָעֳלֵי :	*Videre opus Dei.* Psal. 95. 9.
רבב	בֶּן אִישׁ רַב פְּעֻלּוֹת :	*Multus operationum.* 2. Sam. 23. 20
שלם	יְשַׁלֵּם יי׳ פָּעֳלֶךָ :	*Repẽdere opus alicuius.* Ruth. 2. 12.
שלם	כִּי פֹעַל אָדָם יְשַׁלֵּם לוֹ :	*Rependere opus hoĩs ei.* Iob 34. 11.
שלם	וְשִׁלַּמְתָּ לָהֶם כְּפָעֳלָם :	*Retribuere alicui secundũ opus eius.* Ier. 25. 14.
שמח	כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יי׳ בְּפָעֻלֶּךָ :	*Lætificare aliquem in operibus.* Psal. 92. 5.
תמים	תָּמִים פָּעֳלוֹ :	*Opus Dei perfectum.* Deut. 32. 4.

פעלה Nomẽ fœmininum genere, & declinatione, vertẽs He in Thau in regimine, & suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs פְּעֻלָּה פְּעֻלָּתִי פְּעֻלָּתְךָ פְּעֻלָּתֵךְ פְּעֻלָּתֶךָ פְּעֻלָּתוֹ פְּעֻלָּתָהּ פְּעֻלָּתֵנוּ פְּעֻלָּתָם . Actio, operatio, opus, & actionis merces, idem scilicet cũ superiori. [*Opera, lauoro, mercè dell' opera.*] Loci notandi.

אדם	לְפֹעֻלּוֹת אָדָם וגו׳ :	*Operationes hominũ, &c.* Ps. 17. 4.

tantum in sacris eius vacarēt. Idem dicebatur בַּעַל פְּעוֹר vt suo loco. Num. 25. 18. *Qui fraudulenter egerūt vobiscū super negocio* פְּעוֹר *Pheori, &c.* Et 31. 16. *Vt traderent præuaricationem in Domino super negocio* פְּעוֹר *Pheori*. Ios. 22. 17. *Num pauca est nobis iniquitas* פְּעוֹר *Pheori? &c.*

Est insuper nomen montis in Moabitide regione, q̃ fortassis in eo coleretur Pheor. Num. 23. 28. *Et assumpsit Balac Balamum (in) summitatem* פְּעוֹר *Pheori, &c.*

פְּעָרִי Nomē proprium viri fortissimi, ex tribu Iudæ. Pharai. [*Faraio.*] 2. Sam. 23. 35. פַּעֲרַי *Phaarius Arbites.* Hic forsitan est נַעֲרַי. Confer locos. Radix est פער.

פַּעַת Require superius in מִי פַּעַת, suo loco proprio.

פ

פִּיפִיּוֹת Est plurale nominis פֶּה, vt suo loco dictum est.

צ

פץ Lege radices פוץ פצה & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

פצץ Duplicata habentur inferius, suo loco proprio.

פצה Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed He, suscipiēs affixa, sic flectit in Biblijs.

פָּצִיתָה פָּצִיתִי
פָּצָתָה } Præteritum.
פָּצוּ
פָּצֹה Part. præs.
יִפְצֶה Futurum.
פְּצֵה פְּצִנִי Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. Aperuit. [*Aprire.*] Vide פתח. Habet semper adiunctū, vel פֶּה vel שְׂפָה. Per translationem verò satis ornatè ponitur pro eripere, liberare, quasi vincula aperire diceres. [*Liberare.*] Quindecim vicibus ad summum inuenitur.

פַּצֵּנִי וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם וגו׳ :	*Aperire aliquem, & eripere, &cæt. Psal.* 144. 7. *Vide & ver.* 11.
הַפּוֹצֵה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה :	*Aperire seruum à gladio malo. Psal.* 144. 10.
אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת פִּיהָ :	*Tellurem aperire os suū. Gen.* 4. 10.
וּפָצְתָה הָאֲדָמָה אֶת פִּיהָ :	*Tellurem aperire os suū. Nu.* 16. 30
אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ :	*Terrā aperire os suum. Deut.* 11. 6.
וָאֶכְלֵם פָּצִיתִי פִי אֶל יי׳ :	*Aperire os ad Dominū. Iud.* 11. 35. *Vide etiam ver.* 36.
וְאִיוֹב הֶבֶל יִפְצֶה פִיהוּ :	*Aperire os vanitate. (vanè, vel vanitatem aperire os.) Iob* 35. 16.
פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם :	*Aperire super aliquē os. Ps.* 22. 14. *Vide etiam Thr.* 2. 16. & 3. 16.
וּפִצֶּה פֶה וּמְצַפְצֵף :	*Aperire os, & garrire. Esa.* 10. 14.
פִּצֶה פִיךָ וְאֹכַל וגו׳ :	*Aperire os, & edere, &c. Ezec.* 2. 8
אֲשֶׁר פָּצוּ שִׂפְתָי :	*Labia aperire. nota. Psal.* 66. 14.

פצח Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

פָּצְרוּ Præteritum.
יִפְצְחוּ Futurum.
פְּצָחוּ } Imperat.
פִּצְחוּ

Cætera, præter Pahul, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Iubilauit, voces præ

gaudio

Iob 33. 29.	
רֶשֶׁת פּוֹרֵשׂ עַל פְּעָמָיו :	*Expandere rete super pedibus alicuius. Pro.* 29. 5.
צֵלָע אֶל צֵלָע שֵׁלֹשׁ וְשִׁלֹּשִׁים פְּעָמִים :	*Laterum triginta tres vices. Ezec.* 41. 6. *Locus illustrandus.*
לֹא תָקוּם פָּעֲמַיִם צָרָה :	*Angustiam nō surgere duabus vicibus. Nah.* 1. 9.
דַּנִּי קוֹלֵעַ אֶת יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ בַּפַּעַם הַזֹּאת :	*Iacere funda hac vice, &c. Ierem.* 10. 17.
וַיִּקְרָא כַפַּעַם בְּפַעַם :	*Vocare sicut vice in vicem. (alijs vicibus.) 1. Sam.* 3. 10.
כִּי גַּם פְּעָמִים רַבּוֹת יֵדַע לִבָּךְ	*Vices multæ. Eccles.* 7. 24.
וְרָחַצְתָּ שֶׁבַע פְּעָמִים	*Lauari septem vicibus. 2. Reg.* 5. 10.
פְּעָמָיו יָרֵץ בְּדַם הַרְשָׁע :	*Lauare pedes in sanguine. Ps.* 58. 11
כִּי עַתָּה שַׁבְנוּ זֶה פְּעָמִים :	*Redire duabus vicibus. Gen.* 43. 9.
וְשָׁלְחוּ וגו׳ אַרְבַּע פְּעָמִים :	*Mittere quatuor vicibus. Neh.* 6. 4.
וְשָׁלַח אֵלַי וגו׳ פַּעַם חֲמִשִּׁית :	*Mittere quinta vice. Neh.* 6. 5.
וַיְהִי בַּפַּעַם הַשְּׁבִיעִית חִקְעוּ וגו׳ :	*Clangere in vice septima. Ios.* 6. 16.

פַּעֲמֹן Nomen masculinum genere, & declinatione פַּעֲמֹנִים פַּעֲמֹנֵי. Tintinnabulum a percussione sic dictum, quòd concutiatur, & personet ferro, quod est intra ipsum. Campana, cāpanula. [*Campanella.*] Septem vicibus tantùm inuenitur in Biblijs.

וּפַעֲמֹנֵי זָהָב בְּתוֹכָם סָבִיב :	*Tintinnabula auri esse inter malogranata circumcirca. Exo.* 28. 34
וַיַּתְּכוּ אֶת פַּעֲמֹנִים בְּתוֹךְ הָרִמֹּנִים :	*Dare tintinnabula inter malogranata. Exo.* 39. 25. (25.
וַיַּעֲשׂוּ פַּעֲמֹנֵי זָהָב טָהוֹר :	*Facere tintinnabula auri. Exod.* 39.
פַּעֲמֹן וָזָהָב וְרִמֹּן וגו׳ :	*Tintinnabula auri, & malogranatū, &c. Exo.* 28. 35.
פַּעֲמֹן וְרִמֹּן פַּעֲמֹן וְרִמֹּן וגו׳ :	*Tintinnabulū, & malogranatū, &c. Exo.* 39. 26.

Radix est פעם.

פַּעְנֵחַ Nomen Aegyptiacum, quod reuelatorē, vel expositorem, quantum coniectura assequi possum, interpretari licet, qua appellatione Pharao rex Aegypti Iosephum insigniuit. [*Reuelatore, scopritore, dechiaratore.*] Gen. 41. 45. *Appellauitq; Pharao nomen Iosephi* צָפְנַת פַּעְנֵחַ *Zophnath paaneah.* Hoc est, occulti reuelator, vel secretum Phanaæ. Expende locum accuratius & omnes.

פער Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

פָּעַרְתִּי
פָּעַרְתָּ } Præteritum.
פָּעֲרוּ

Cætera cautè formabis ad horum regulas, cū opus erunt. Rictum aperuit, hiauit, & dicitur tātum de oris apertione. [*Aprire grandemente.*] Vide פתח. Quater inuenitur.

וּפָעַרְתָּ פִּיהָ לְבִלִּי חֹק :	*Sepulchrum aperire os absq; modo. Esa.* 5. 14.
פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה :	*Aperire os, & attrahere spiritum. Psal.* 119. 131.
פָּעֲרוּ עָלַי בְּפִיהֶם :	*Aperire super aliquem in ore. (os.) Iud.* 16. 10.
וּפִיהֶם פָּעֲרוּ לְמַלְקוֹשׁ :	*Aperire os serotinæ. Iob* 29. 23.

Deriuatiua huius & composita sunt בֵּית פְּעוֹר בַּעַל פְּעוֹר פְּעוֹר פַּעֲרִי :

פְּעוֹר Nomen proprium idoli Moabitarum, quod voce parum detorta gentes Priapum vocasse, nōnulli crediderunt. Pheor. [*Feoro.*] Dicitur ab oris apertione, quòd commessationibus & turpitudinibus

gaudio emisit. [*Gridare per allegrezza.*] Vide צעק. Verbo personandi nos reddemus. Septem vicibus tantum inuenitur.

פִּצְחוּ רִנָּה :	*Personare iubilatione. Esa.* 14. 7.
פִּצְחוּ הָרִים רִנָּה :	*Montes personare iubilatione. Esa.* 44. 23.
יִפְצְחוּ הָרִים רִנָּה :	*Montes psonare iubilatione. Esa.* 49. 13. *Iudæi hodierni ex Massara le gunt* יפצחו.
פִּצְחִי רִנָּה וַהֲלִלִי וגו׳ :	*Personare iubilatione, & gestire. Esa.* 54. 1.
יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה :	*Montes & colles personare ante aliquem iubilatione. Esa.* 55. 12.
פִּצְחוּ רַנְנוּ יַחְדָּיו :	*Personare, ouare simul. Esa.* 52. 9.
פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמְּרוּ :	*Personare, & ouare, & psallere. Ps.* 98. 4.

Deriuatiuum huius est פצח.

פצח Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in præterito פִּצְחוּ, nec aliud ex eo facilè formarem. Personare fecit. [*Far gridare.*] Micheas eo vsus est eleganter de fractione ossiū, quæ fit quodam sonitu. [*Rompere con fracasso.*] Cap. 3. 3. *Et ossa eorum* פִּצְחוּ *personare fecerunt. (Contriuerunt.)*

פצל Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

פִּצֵּל Præteritum.
יְפַצֵּל Futurum.

Nec absurdum tamen erit, totum verbum formare iuxta regulas grammaticales, cum necessitas expostulauerit. Decorticauit, corticem abstulit. [*Scorzare.*] Gene. 30. 36. וַיְפַצֵּל *Et decorticauit in eis decorticationes albas.* Et ver. 37. *Et posuit baculos, quos* פִּצֵּל *decorticauit.* Alibi non inuenitur.

Deriuatiuum huius est פְּצָלוֹת.

פְּצָלוֹת Nomen plurale fœmininum, quod semel legitur in Biblijs. Decorticationes. [*Scorzamenti.*] Significat autem propriè id, quod remanet detracto cortice, nō corticem ipsum, vt alij vellent, qd notes. Gen. 30. 36. *Et decorticauit in eis* פְּצָלוֹת *decorticationes albas, detectione scilicet albi, quod erat super baculis.* Radix est פצל.

פצם Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, quod semel legitur in Biblijs in præterito, פָּצְתָה nec aliud ex eo facilè formarem, quòd Syriacum potiusquàm Hebraicū sit. Discidit, fidit. [*Spaccare, sfendere.*] Vide בקע. Psal. 60. 4. *Tremere fecisti terram* פָּצְתָה *discidisti eam.*

פצע Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiēs affixa, sic flectitur in Biblijs.

פָּצְעוּנִי Præteritum.
פָּצוּעַ Par. pass.
פָּצֹעַ Infinitiuus.

Cætera si opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, vel synonimis veteris, quæ vide in בקע. Vulnerauit, sauciauit, ferit. [*Aprire la carne, & far vscir sangue, ferire.*] Ter inuenitur.

הִכּוּנִי פְּצָעוּנִי :	*Percutere, sauciare aliquē. Cāt.* 5. 8.
הַכֵּה וּפָצֹעַ :	*Percutere percutiendo & sauciādo. 1. Reg.* 20. 37.
לֹא יִבָּא פְצוּעַ דַּכָּא וגו׳ :	*Sauciatus testiculo. (aperto.) Deute.* 23. 2.

Deriuatiuum huius est פצע.

פֶּצַע Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs פֶּצַע פְּצָעִים פְּצָעַי פִּצְעֵי. Vulnus, percussio, ex qua sanguis prodeat. [*Ferita, apritura di carne, si che esca sangue.*] Septem vicibus inuenitur.

וְחִבֻּרָה פִּצְעֵי חִנָּם :	*Multiplicare vulnera alicuius gratis. Iob,* 9. 17.
כִּי אִישׁ הָרַגְתִּי לְפִצְעִי :	*Occidere virū vulneri (vulnere) tuo. Gen.* 4. 22.
פֶּצַע וְחַבּוּרָה וגו׳ :	*Vulnus, & percussio, &c. Esa.* 1. 6.
חַבֻּרוֹת פֶּצַע מַרִיק בְּרָע :	*Percussiones vulneris. Pro.* 20. 30.
לְשִׁי פְּצָעִים חִנָּם :	*Vulnera gratis. Pro.* 23. 30.
מְאֻמָּנִים פִּצְעֵי אוֹהֵב :	*Vulnera amantis fidelia. Pro.* 27. 6.
פֶּצַע תַּחַת פֶּצַע :	*Vulnus esse sub (pro) vulnere. Exo.* 21. 25.

פצף Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, quod semel legitur in Biblijs in futuro cum affixo יְפַצְפְּצֵנִי, cætera verò cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Frāgendo dispersit. [*Spargere spezzādo, far saltar in pezzi in quà & in là.*] Iob 16. 12. *Et apprehendit (in) ceruicem meam; & spargendo confregit me.* Radix est פוץ.

פוצץ Require superius in פ ante ו, suo loco proprio.

פצץ Nomen proprium sacerdotis decimæ octauæ sortis. Phizez. [*Fizezo.*] 1. Paral. 24. 15. לְהַפַּצֵּץ *Phizezo, decima octaua.* Habet He haidiah, sicut & quædam alia propria. Radix forsitan est פוץ, vel certè propria, & hinc format בֵּית פַּצֵּץ, de quo suo loco dictū est.

פצר Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

יִפְצַר
יִפְצְרוּ } Futurum.

Cætera, si opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Coegit, compulit, verbis efflagitauit, verbis vim alicui alioquin inuito fecit. [*Sforzare, dalla voce Ebrea detto, far forza, far fare à suo modo.*] Construitur cum Beth, & sex vicibus tantum inuenitur. Hunc idiotismum habes & in פָּרַץ, ibi vide.

וַיִּפְצְרוּ בָאִישׁ לוֹט מְאֹד :	*Cogere (in) virum valdè. Gen.* 19. 9.
וַיִּפְצְרוּ בוֹ עַד בֹּשׁ :	*Cogere (in) aliquem usque ad erubescere. 2. Reg.* 2. 18.
וַיִּפְצַר בוֹ חֲמֹתוֹ :	*Socerū cogere (in) generū. Iud.* 19. 7.
וַיִּפְצַר בּוֹ וַיִּקָּח :	*Cogere (in) aliquem, & illum accipere. Gen.* 33. 11.
וַיִּפְצַר בּוֹ לַקַּחַת וַיֹּאבֶן :	*Cogere (in) aliquem ad accipiēdum, & renuere. 2. Reg.* 5. 16.
וַיִּפְצַר בָּם מְאֹד וגו׳ :	*Cogere (in) aliquem ualdè. Gen.* 19. 3

Deriuatiua huius sunt הַפִּצִּירָה.

פְּצִירָה Nomen fœmininū genere, quod semel legitur in Biblijs. Lima, sic eleganter dicta, quasi vim ferro faciens, & cedere cogēs. [*Lima.*] 1. Sam. 13. 21. *Eratq; cogens oribus* (lima scilicet, pro) *aratris, & vomeribus, &c.* Hoc est ad aptandos vomeres vtebantur lima, quòd alijs instrumētis, vt puta malleo, incude, & similibus carerent. Dicitur autem lima, cogens oribus, quòd multa ora habeat. Expende locum & omnes accuratius, nā diuersa, & vt mihi videtur, eadem falsa sentiunt. Radix est פצר.

פ ק

פק Lege radices נפק פוק, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

פיק Require superius in פ ante י, suo loco proprio.

כהן	וּפְקִיד כֹּהֵן הָרֹאשׁ וגו׳ :	*Præfectus sacerdotis maximi. 2. Paral. 24. 11.*
לוי	וּפְקִיד הַלְּוִיִּם בִּירוּשָׁלִַם וגו׳ :	*Præfectus Leuitarum. Neh. 11. 32.*
נגיד	וְהוּא פָּקִיד נָגִיד בְּבֵית י׳ :	*Præfectus dux (principalis) in templo. Ier. 20. 1.*
פקיד	וַיּוֹאֶל בֶּן זִכְרִי פָּקִיד עֲלֵיהֶם :	*Aliquem esse præfectum super aliquos. Neh. 11. 9.*

פְּקוֹר Est infinitiuus verbi Cal, vt illic diximus, quamuis nonnulli putent, esse potius nomẽ ciuitatis in prouincia Babyloniæ. Pecod. [*Pecoda.*] Ier. 50. 21. *Et ad habitatores* פְּקוֹד *Pecodæ.* Sic illud Ezec. 23. 23. *Filij Babiloniæ, & oẽs Chaldæi* פְּקוּד *Pecoda (Pecodus uir) & Soa, & Coa.* Hoc tamen à nonnullis creditur, significare præfectum, vt idem sit cum פָּקִד superiori. Expende locum & omnes accuratius.

פְּקֻדָּה Nomen fœmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs פְּקֻדָּה פְּקֻדַּת פְּקֻדָּתְךָ פְּקֻדּוֹת פְּקֻדָּתוֹ פְּקֻדָּתָהּ פְּקֻדָּתֵנוּ פְּקֻדָּתְכֶם . Visitatio, inquisitio, & visitandi cura, idest præfectura, administratio, officium demandatum, & depositum, res in custodiam tradita, demandata, à visitatione & ipsa dicta, nam quatuor hæc satis elegãter hæc dictio significat: & hinc est, vt in quibusdam locis diuersimodè trãsferri possit. [*Visitatione. signoria, il soprastare, l'hauer cura d'alcuna cosa, la prefettura, & cosa qual s'hà in gouerno, in deposito, in serba.*] Loci aliquot obseruandi pro significatione vocis, & propter elegantiã sermonis imitandam.

אדם	וּפְקֻדַּת כָּל הָאָדָם יַפְקֹד עַל יְהוָה :	*Visitari super aliquos uisitatione hominis. Num. 16. 29.*
לחתן	וְהָיוּ לִבְיַת אַב לִפְקֻדַּת אֶחָת :	*Esse præfecturæ uni°. 1. Par. 23. 11.*
בוא	פְּקֻדָּתְךָ בָּאָה :	*Visitationẽ alicui° uenire. Mich. 7. 4*
בית	וַיִּתְּנֵהוּ בְּבֵית הַפְּקֻדָּה וגו׳ :	*Dare aliquem in domo depositorum. (Carcerem inuit, ubi uincti asseruantur.) Ier. 52. 11.*
פקדים	וַיָּשֶׂם הַכֹּהֵן פְּקֻדּוֹת עַל בֵּית י׳ :	*Poncre præfecturas super domo. 2. Reg. 11. 19. Vide etiam 2. Paral. 23. 18.*
יום	בָּאוּ יְמֵי הַפְּקֻדָּה :	*Dies uisitationis uenire. Hos. 9. 7.*
יום	וּמָה תַּעֲשׂוּ לְיוֹם פְּקֻדָּה :	*Dies uisitationis. Esa. 10. 2.*
לקח	פְּקֻדָּתוֹ יִקַּח אַחֵר :	*Alienum accipere præfectum alicuius. Ps. 109. 8. Locus dilucidãdus.*
מלך	יָבִיא אֶת הָאָרוֹן אֶל פְּקֻדַּת הַמֶּלֶךְ וגו׳ :	*Adducere aliquid ad inquisitionẽ regis. (cũ ipse reqrit.) 2. Par. 24. 11*
מספר	בְּמִסְפַּר פְּקֻדָתָם וגו׳ :	*Numerus præfecturæ, &c. 2. Paral. 26. 11.*
משכן	פְּקֻדַּת כָּל הַמִּשְׁכָּן וגו׳ :	*Præfectum (depositum) tabernaculi, &c. Num. 4. 16.*
משמרת	וּפְקֻדַּת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי מְרָרִי וגו׳ :	*Præfectum (depositum) custodiæ alicuius. Num. 3. 36.*
כחל	וּפְקֻדָתָם עַל נַחַל הַעֲרָבִים יִשָּׂאוּם :	*Ferre depositum alicuius super fluuio salicum. Esa. 15. 7.*
עת	בְּעֵת פְּקֻדָתָם יִכָּשְׁלוּ אָמַר י׳ :	*Impingere in tempore uisitationis. Ier. 8. 12.*
פקדים	וּפְקֻדַּת אֶלְעָזָר בֶּן וגו׳ :	*Præfectum (depositũ) alicuius, &c. Num. 4. 16.*
קיר	קִרְכִּי פְּקֻדּוֹת הָעִיר :	*Visitationes (præfecturas) urbis approximare. Ezec. 9. 1.*
שום	וְשַׂמְתִּי פְּקֻדָּתְךָ שָׁלוֹם :	*Ponere præfecturam alicuius pacẽ. Esa. 60. 17.*
שמר	פְּקֻדַּת שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ	*Præfectum custodientiũ. Num. 3. 31*
שמר	וּפְקֻדָּתְךָ שָׁמְרָה רוּחִי :	*Visitationem Dei custodire spiritum alicuius. Iob 10. 12. Locus illustrandus.*

	וַיִּפְקֹד אֶת הָעָם :	*Ruth. 1. 6.*
עם	וּפִקְדוּ אֶת הָעָם :	*Visitare populum. Ios. 8. 10.*
עם	פְּקַדְתִּי אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה עֲמָלֵק	*Recensere populum. 2. Sam. 24. 2.*
עת	בְּעֵת פָּקְדָתִים יִכָּשְׁלוּ אָמַר י׳	*Visitare (recordari) quæ ali° fecerit. 1. Sam. 15. 2.*
עת	עֵת פְּקֻדָּתִי :	*Impingere (in) tempore, quo quis te uisitat. Ier. 6. 15.*
		Adducere tempus, quo uisitas aliquem. Ier. 49. 8.
עתוד	וְעַל הַעַתּוּדִים אֶפְקֹד :	*Visitare super hircos. Zac. 10. 3.*
פקד	אֲשֻׁרְפִי פְקֻדֵּיהֶם יִתֶּן נַחֲלָתוֹ :	*Possessionem dari ori recensitorum. Num. 26. 54.*
פסל	וּפָקַדְתִּי עַל פְּסִילֵי בָבֶל :	*Visitare super sculptilia. Ier. 51. 47*
פרי	אֶפְקֹד עַל פְּרִי גֹדֶל לֵבָב וגו׳ :	*Visitare sup fructu magnitudinis cordis alicuius, &c. Esa. 10. 12.*
פשע	וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וגו׳ :	*Visitare præuaricationem alicuius in uirga, &c. Psal. 89. 33.*
פשע	כִּי בְיוֹם פְּקֹדִי פִּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל עָלָיו וגו׳ :	*Dies uisitandi præuaricationes alicuius super eum. Amos 3. 14.*
צבא	וּפָקַד י׳ עַל צְבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וגו׳ :	*Visitare super exercitu excelsi, &c. Esa. 24. 22.*
צבא	תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאֹתָם :	*Recensere aliquos exercitibus suis. Num. 1. 3.*
ראה	פִּקְדוּ נָא וּרְאוּ וגו׳ :	*Requirere, & uidere, &c. 1. Samuel 14. 18.*
רוע	וּפָקַדְתִּי עַל תֵּבֵל רָעָה וגו׳ :	*Visitare malum super orbem, &c. Esa. 13. 11.*
שור	וַיִּפְקֹד שַׂר הַטַּבָּחִים אֶת יוֹסֵף אִתָּם :	*Principem lanionum præficere (deponer.) aliquem cũ alio. Gen. 40. 4.*
שוט	וּפָקְדוּ שָׂרֵי צְבָאוֹת רֹאשׁ הָעָם :	*Præficere principes exercituũ in caput populi. Deut. 20. 9.*
שור	וּפָקַדְתִּי עַל הַשָּׂרִים וגו׳ :	*Visitare sup principes, &c. Soph. 1. 8*

Deriuatiua huius sunt

נִפְקָד פְּקֹד פָּקֵד פָּקִיד פְּקוּד פְּקֻדָּה פְּקוּדִים פְּקִדִים פִּקְדוֹן פְּקֻדַּת :

פָּקַד Verbum Pihel actiuum, perfectũ, quod semel legitur in pręsenti participio מְפַקֵּד, nec aliud ex eo formarem, sed potius suo Cal vterer. Visitãdo recensuit, vel præfecit. [*Far la rassegna, ouero disporre ad alcuna facenda.*] Esa. 13. 4 *Dominus exercituum* מְפַקֵּד *recenset exercitum belli.*

פֻּקַּד Verbum Puhal passiuum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

פֻּקַּד פֻּקְדוּ Præteritum.

Nec absurdum fuerit & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Visitatus fuit, visitando requisitus, & recensitus fuit. [*Fù uisitato, ricercato, nouerato.*] Exo. 38. 21. *Quod* פֻּקַּד *numeratum est sub ore (iussu) Mosis.* Esa. 38. 10. פֻּקַּדְתִּי *Visitatus (requisitus) sum pluribus annis meis.* (Adhuc remanentibus scilicet.) Locus illustrandus. Alibi fortassis non inuenitur.

פָּקִיד Nomẽ masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs פָּקִיד פְּקִידוֹ פְּקִידִים פְּקִידָיו . Præfectus, præpositus, commissarius, cui aliquid exequendum commissum est, cui cura est visitandi aliquid. [*Prefetto, soprastante, commissario.*] Loci notandi.

אנשי	אֲשֶׁר הוּא פָקִיד עַל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה :	*Præfectus super uiris belli. 2. Reg. 25. 19.*
בית	לִהְיוֹת פְּקִדִים בְּבֵית י׳ :	*Præfectus esse (in) tẽplo. Ier. 29. 26.*
הפקיל	וַיִּפְקֹד פְּקִידִים עַל הָאָרֶץ :	*Præficere Præfectos super terram. Gen. 41. 34.*
הפקיל	וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ :	*Præficere præfectos in prouincijs. Est. 2. 3.*
זר	פְּקִידִים מִיַּד כּוּשִׁיהוּ וגו׳ :	*Aliquos esse præfectos à manu alicuius. 2. Par. 31. 13.*

פָּקַד Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

פָּקַד פָּקַדְתָּ פָּקַדְתִּי פָּקַדְתֶּךָ פָּקַדְתִּיךָ פָּקַדְתִּים } Præteritum.
פָּקַדוּ פָּקַדְתֶּם פָּקַדְנוּ פָּקַדְוּךָ

פָּקוּד Part. præs.
פְּקוּדִים פְּקוּדֵי אוֹ פְּקֻדֵּי פְּקֻדֵּיכֶם פְּקֻדָּיו פְּקֻדֵּיהֶם Part. pass.

אֶפְקֹד תִּפְקֹד יִפְקֹד תִּפְקַדְנוּ תִּפְקְדוּם יִפְקְדֻנִי (יִפְקְדֵם
תִּפְקְדִי } Futurum.
תִּפְקְדוּ יִפְקְדוּ

פְּקֹד פְּקֹדוּ פָּקְדֵנִי : Imperat.

פְּקֹד פִּקֹּד בִּפְקֹד לִפְקֹד פְּקֹדִי Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. פְּקֹד est etiam nomen, vt suo loco. Est autem verbum latæ significationis, ita vt Latinis verbis vix exprimi queat, sed conabor illam quoquo modo describere. Est igitur in mentem veniendo visitare, & aliquando visitando requirere, numerare, recensere, præficere, præponere, & reponere. [*Raccordarsi, raccordandosi visitare, & ricercare, visitando nouerare, preporre, porre sopraſtante, porre in serba, come in deposito.*] Significationem præficiendi possumus deducere simpliciter à nomine פָּקִד, sicut & reponendi à פִּקָּדוֹן. Construitur supra accusatiuum vel affixum vel disiunctum, cũ præpositionibus ב אֶל עַל, & hinc multæ exoriuntur locutiones pulcherrimæ elegantiarum plenæ, & Hebraismi innumeri propter variam constructionem verbi, vt ex sequentibus locis obseruare poteris.

אב	אִם פָּקֹד יִפְקְדֵנִי אָבִיךָ :	*Patrem visitare (requirere) aliquẽ. 1. Sam. 20. 6.*
אדם	בֶּן אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ :	*Visitare filium Adami. Psal. 8. 5.*
אח	וְאֶת אַחֶיךָ תִּפְקֹד לְשָׁלוֹם :	*Visitare fratres paci. 1. Sam. 17. 19.*
אלהים	וֵאלֹהִים פָּקֹד יִפְקֹד אֶתְכֶם :	*Deum visitare aliquos. Gen. 50. 4.*
אף	וְעַתָּה כִּי אַיִן פֶּקֶד אַפּוֹ :	*Visitare iram suam. (recordari iræ, reponere irã, iram visitare, &c.) Iob 35. 15. Locus illustrandus. Vide* אף .
		Visitare terram. Psal. 65. 10.
	פִּקְדוּ נָא אֶת הָאִרוּרָה הַזֹּאת	*Visitare (inquirere) maledictam. 2. Reg. 9. 34.*
	אִשָּׁה רֵעוּתָהּ לֹא פֻקַּד :	*Mulierẽ non visitare (inquirere, desiderare) sociam suam. Esa. 34. 16.*
	וַיִּפְקֹד שִׁמְשׁוֹן אֶת אִשְׁתּוֹ בִּגְדִי עִזִּים :	*Visitare vxorem in (cum) hædo. Iud. 15. 1.*
בזק	וַיִּפְקְדֵם בְּבֶזֶק :	*Recensere aliquos in Bezec. 1. Sam. 11. 8. Vide* בזק .
בית	וַיִּפְקֹד בַּבַּיִת :	*Reponere in domo. 2. Reg. 5. 24.*
כנס	וְהוּא פָקַד עָלַי לִבְנוֹת לוֹ בַיִת :	*Deum visitare super aliquem ad ædificandum ædem. 2. Par. 36. 23.*
בקר	וְתִפְקְדֶנּוּ לְבָקָרִים :	*Visitare aliquem singulo mane. Iob 7. 18.*
בת	לֹא אֶפְקֹד עַל בְּנוֹתֵיכֶם וגו׳ :	*Non visitare super filias, &c. Hos. 4. 14.*
גוי	הָקִיצָה לִפְקֹד כָּל הַגּוֹיִם :	*Expergisci ad visitandum omnes gẽtes. Psal. 59. 6.*
גוי	אֶפְקֹד עַל הַגּוֹי הַהוּא וגו׳ :	*Visitare super gentem in gladio, in fame, & in peste. Ier. 27. 7.*
גפן	וּפִקֹּד גֶּפֶן זֹאת :	*Visitare vineam. Psal. 80. 15.*
דלג	וּפָקַדְתִּי עַל כָּל הַדּוֹלֵג וגו׳ :	*Visitare super saltãte, &c. Soph. 1. 9*
דם	וּפָקַדְתִּי אֶת דְּמֵי יִזְרְעֶאל עַל בֵּית יֵהוּא :	*Visitare sanguinem alicuius super domum alterius. Hos. 1. 4.*
דרך	מִי פָקַד עָלָיו דַּרְכּוֹ :	*Visitare viam Dei super eum. Iob 36. 23.*
דרך	וּפָקַדְתִּי עָלָיו דַּרְכָּיו :	*Visitare uias alicuius super eum. Hos. 4. 9.*
דרך	וְלִפְקֹד עַל יַעֲקֹב כִּדְרָכָיו :	*Visitare super aliquem secundũ uias eius. Hos. 12. 2.*
	כִּי יִפְקֹד מַה אֲשִׁיבֶנּוּ :	*Respondere, cum quis te uisitat. Iob 31. 14.*
זכר	וְלֹא יִזְכְּרוּ בוֹלֵא יִפְקֹדוּ :	*Nõ recordari, nec reqrere. Ier. 3. 16.*
זכר	זִכְרֵנִי וּפִקְדֵנִי :	*Recordari, & uisitare. Ier. 15. 15.*
זכר	פְּקֹד כָּל בְּכוֹר זָכָר וגו׳ :	*Recensere omnem primogenitũ masculum, &c. Num. 3. 40.*
זמה	וַתִּפְקְדִי אֶת זִמַּת נְעוּרַיִךְ :	*Recordando uisitare scelus iuuentutis. Ezec. 23. 21.*
עון	וּפָקַדְתִּי עָלָיו וְעַל זַרְעוֹ וגו׳ :	*Visitare super aliquem, & super semen eius iniquitatem, &c. Iere. 36. 30.*
	וּיִפְקֹד חֲטֹאתָם :	*Visitare peccatũ alicuius. Ier. 14. 10.*
	וַיִּקְצֹף מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי הַחָיִל	*Præfecti exercitus. Num. 31. 14.*
חרב	וּפָקַד י׳ בְּחַרְבּוֹ הַקָּשָׁה וגו׳ :	*Visitare super aliquẽ in gladio, &c. Esa. 27. 1.*
טלא	וַיִּפְקְדֵם בְּטָלְאִים :	*Recẽsere aliquos ĩ agnis. 1. Sam. 15. 4*
מפקד	פִּקְדוּ עָלֶיהָ טַפְסָר :	*Præficere ducem super (contra) aliquem. Ier. 51. 27.*
יהוה	וַי׳ פָּקַד אֶת שָׂרָה :	*Dominum uisitare aliquam, &c. Gen. 21. 1.*
יהוה	י׳ בַּצַּר פְּקֻדוּךָ :	*Visitare (recordari) Deum in angustia. Esa. 26. 16.*
יום	וּפָקַדְתִּי עָלֶיהָ אֶת יְמֵי הַבְּעָלִים וגו׳ :	*Visitare super aliquem dies Baalim. Hos. 2. 13.*
יסב	יֹשְׁבֵי פְקֹד :	*Habitatores uisitare. (uisitandi.) Alijs est nomen loci. Ier. 50. 21.*
ישועה	פָּקְדֵנִי בִּישׁוּעָתֶךָ :	*Visitare aliquem in salute. Ps. 106. 4*
ישראל	וַיִּפְקֹד אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל :	*Recensere (numerare) totum Israelẽ. 2. Reg. 3. 6.*
כלי	וּבְשֵׁמוֹת תִּפְקְדוּ אֶת כְּלֵי וגו׳ :	*Recensere (reponere) uasa in nominibus. Num. 4. 32.*
כסף	וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה :	*Argentum recensitorum cętus. Exo. 38. 25.*
לחץ	וּפָקַדְתִּי עַל כָּל לַחֲצָיו :	*Visitare sup opprimentes. Ier. 3. 20.*
ליל	פָּקַדְתָּ לַיְלָה :	*Visitare nocte. Psal. 17. 3.*
ליל	כֵּן יִפְקֹד עָלֶיהָ לַיְלָה לְיוֹם אֶרְגֶּנָּה :	*Custodire die noctuq;, ne quando uisitet (quis) sup aliquid. Esa. 27. 3.*
מאומה	לֹא פָקַדְנוּ מְאוּמָה :	*Non uisitare nihil. (Est nihil desiderari; nota phrasim.) 1. Sam. 25. 15*
מול	וּפָקַדְתִּי עַל כָּל מוּל בָּעֲרֵלָה	*Visitare super circuncisum in præputio. (cordis.) Ier. 9. 25.*
מחנה	כָּל פְּקוּדֵי הַמַּחֲנוֹת וגו׳ :	*Recẽsiti exercitus, &c. Num. 2. 32.*
מלך	הִנְנִי פֹקֵד אֶל מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶל אַרְצוֹ וגו׳ :	*Visitare ad (super) regem, & ad terram eius. Ier. 50. 18.*
משכן	אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן :	*Recensiti tabernaculi. Exo. 38. 21.*
משפחה	וּפָקַדְתִּי עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִשְׁפָּחוֹת וגו׳ :	*Visitare super aliquos quatuor familijs. (pœnarum. s.) Ier. 15. 30.*
נוס	וּפָקַדְתָּ נִדְּךָ וְלֹא תֶחֱטָא :	*Visitare tentorium. Iob 5. 23.*
נכאה	הַנִּכְאֹתוֹת לֹא יִפְקֹד :	*Non uisitare excisas. (oues.) Zach. 11. 16.*
נער	וַיִּפְקֹד אֶת נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת :	*Recensere pueros, &c. 1. Reg. 20. 15*
נתן	וְנָתְנוּ אִישׁ כֹּפֶר נַפְשׁוֹ לַי׳ בִּפְקֹד אֹתָם :	*Dare expiationem animæ, cum te uisitant. (recensent) Exo. 30. 12.*
עבר	כָּל הָעֹבֵר עַל הַפְּקֻדִים וגו׳ :	*Transire super recensitis. (Est cõnumerari.) Exo. 30. 13.*
עדר	כִּי פָקַד י׳ צְבָאוֹת אֶת עֶדְרוֹ :	*Visitare gregem suum, Zac. 10. 3.*
עון	פֹּקֵד עֲוֹן אָבֹת עַל בָּנִים וגו׳ :	*Visitare iniquitatem patrum super filijs. Exo. 20. 5.*
עון	וְאֶפְקֹד עֲוֹנָהּ עָלֶיהָ :	*Visitare iniquitatem terræ super eã. Leuit. 18. 25.*
עון	תִּפְקֹד עָלַי עֲוֹן הָאִשָּׁה הַיּוֹם	*Visitare iniquitatem mulieris super aliquem. 2. Sam. 3. 8.*
עם	כִּי פָקַד י׳ אֶת עַמּוֹ :	*Dominum uisitare populum suum. Ruth.*

שנת פקדתם :	*Adducere annum uisitationis. Iere.* 11.23.
משרתים פקדות אל שערי הבית :	*Ministrare præfecturas (esse præfectos ad portas. Ezec.* 44.11.

Radix est פקד .

פקודים Nomen pluralis numeri, quod legitur in Biblijs tantum in regimine, & cum affixis, quæ sunt פקודי פקודיך או פקודיך פקודיו או פקודיו . Mandata, commissa, commissiones, vt vulgò loquuntur, quasi verborum deposita, sæpius à dante visitanda, & de præceptis diuinis tantum legitur in Psalmis 19. 103. 111. & 119. in quo vltimo frequentius reperitur. [*Comandamenti, precetti dati come in serba, accioche si seruino, commissioni.*] Loci notandi.

ראה כי פקודיך אהבתי :	*Amare mãdata Dei. Psal.* 119.159
כי פקודיך בחרתי :	*Eligere mãdata Dei. Psal.* 119. 173
דרך פקודיך הבינני :	*Intelligere facere viam mandatorũ.* 119.27.
כי פקודיך דרשתי :	*Quærere mandata Dei. Ps.* 119.45.
בפקודיך אשיחה :	*Loqui in(de) mandatis Dei. Psalm.* 119.15. (104.
מפקודיך אתבונן :	*Intelligere à mandatis Dei. Ps.* 119.
ולזכרי פקדיו לעשותם :	*Recordari mandatorum ad faciẽdum ea. Psal.* 103.18.
פקודי יי׳ ישרים וגו׳ :	*Mandata Dei esse recta, &c. Ps.* 19.9
על כן כל פקודי כל ישרתי :	*Dirigere mãdata omniũ. Ps.* 119.128
נאמנים כל פקודיו :	*Mandata Dei fidelia. Psal.* 111.7.
כי פקדיך נצרתי :	*Custodire mandata Dei. Ps.* 119.56.
ואני לא עזבתי פקודיך :	*Non derelinquere mandata Dei. Ps.* 119.87.
אתה צויתה פקדיך לשמר מאד :	*Præcipere mandata, vt seruentur. Psal.* 119.4.
לעולם לא אשכח פקודך :	*Non obliuisci mandatorum Dei. Ps.* 119. 93.
ולשמרי פקודיך :	*Custodire mandata Dei. Ps.* 119.63.
הנה תאבתי לפקודיך :	*Appetere mandatis (mandata) Dei. Psal.* 119.40.
וכפקודיך לא תעיתי :	*Non errare à mandatis Dei. Psalm.* 119.110.

Radix est פקד .

פקדים Quod reperitur 2. Reg. 12.12. quasi formæ פְּקָדִים , Hebræi hodierni ex Massarah legunt illud מְפַקְּדִים ex coniugatione Hiphil; ibi vide, & nota.

פִּקָּדוֹן Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Cõmendatum, repositum, depositum, res, quæ deponitur suo tempore visitanda, & requirenda. [*Cosa data in serba, reposta, gouernata.*] Inuenitur fortsitan in sequentibus locis tantummodo.

והיה האכל לפקדון לארץ :	*Cibum esse deposito (in depositũ) terræ. Gen.* 41. 36.
או את הפקדון אשר הפקד אתו :	*Reddere depositum, quod tibi cõmissum fuit. Leuit.* 5. 23.
וכחש בעמיתו בפקדון וגו׳ :	*Negare in socium in deposito, &c et. Leuit.* 5.21.

Radix est פקד .

פְּקֻדָּת Nomen formæ fęmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Præfectura, cura demandata visitandi, & custodiendi aliquid. [*Prefettura, l'essere sopra qualche negocio.*] Ier. 37. 13. *Et erat ibi dominus* פקדת *præfecturæ.* Hoc est, præfectus primus. Radix est פקד .

פוקה Require superius in פ ante ו , suo loco proprio.

פָּקַח Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs,

פקח	Præteritum.
פקח	Part. præs.
פקחות	Part. pass.
אפקח יפקח	Futurum.
פקח פקחה	Imperat.
פקח לפקח	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Aperuit, & de apertione oculorum, & interdum aurium solum dicitur. [*Aprire.*] Vide פתח . Quindecim vicibus inuenitur, ex quibus sequentes locos annotabis.

פקח אזנים ולא ישמע :	*Aperire aures, & non audire. Esa.* 42.20.
יהוה פקח עורים :	*Deum aperire cæcos. (cæcorum oculos.) Psal.* 146.8.
ויפקח אלהים את עיניה :	*Deum aperire oculos alicuius. Gene.* 21.19.
ויפקח הנער את עיניו :	*Puerum aperire oculos suos. 2. Reg.* 4.35.
פקח יי׳ עיניך וראה :	*Deum aperire oculos suos, et videre. 2. Reg.* 19.16.
אף על זה פקחת עיניך :	*Aperire oculos super aliquid. Iob* 13. 31.
עיניו פקח ואיננו :	*Aliquem aperire oculos, & nõ esse. Iob* 27.19.
לפקח עינים עורות :	*Aperire oculos cæcos. Esa.* 42.7.
אשר עיניך פקחות על כל דרכי וגו׳ :	*Oculi aperti sup aliquid. Ier.* 32.18.
ועל בית יהודה אפקח את עיני :	*Aperire oculos super domo alicuius. Zac.* 12.4.

Deriuatiua huius & composita sunt נפקח פקח פקחים פקחיה פקח קוח :

פִּקֵּחַ Nomen masculinum genere, & declinatione פִּקֵּחִים . Videns, antitheton עִוֵּר , cæcus, apertos habens oculos, cuius oculi aperti sunt. [*Vidente, che vede, che non è cieco.*] Exo. 4.11. *Aut* פקח *videntem, vel cæcum.* Et 23.8. *Quia munus excæcat* פקחים *videntes.* Nec alibi fortasis inuenitur.

פֶּקַח Nomen proprium viri, qui facta coniuratione regem Israelis interemit, & regnum vsurpauit. Phecah. [*Feca, Face, Foca.*] 2. Reg. 15.25. *Et coniurauit aduersus eum* פקח *Phecas filius Remaliæ, &c.* Hic vnico die. 120. millie virorum, ex tribu Iudæ interemit. 2. Par. 28.6. *Et interfecit* פקח *Phecas filius Remaliæ, &c cæt.* Ibi vide omnia.

פְּקַחְיָה Nomen proprium regis Israel à Pheca superiori coniuratione facta trucidati. Phecahiah. [*Fecaia.*] 2. Reg. 15.22. *Et regnauit* פקחיה *Phecaias filius eius pro eo, &c.* Compositum est ex פקח & יה .

פִּקַּח קוֹחַ Nomen compositum vel ex se ipso geminatis duabus literis vltimis, vel ex פקח & לקח , quamuis nihilominus legatur, tãquàm essent duæ dictiones separatæ. Apertio omnimoda, nam augetur sensus duplicatione, vel apertio carceris, pro quo vide קוֹחַ suo loco. [*Aprimento libero, ouero aprimento di prigione.*] Esa. 61.1. *Et vinctis* פקח קוח *apertionem.*

פְּקָעִים Nomen plurale masculinum genere. Cucurbitæ agrestes, coloquintidæ, sed dicit in scriptura sacra tantum de rebus figuram coloquintidarum referentibus ex quauis materia. [*Zucche seluagie, artificiali, di legno, ò d'altro.*] 1. Reg. 6.18. *Et cedrus ad domum intrinsecus sculptura* פקעים *coloquintidarum, & apertionum florum.* Et 7.24. ופקעים *Et cucurbitæ sunt labio eius.* Et statim. *Duo ordines erant* הפקעים *cucurbitæ fusæ in fusione illius.* Alibi non inuenitur.

ואת עור הפר וגו׳ :	*Pellis iuuenci, &c. Leuit.* 4.11.
או יעלו על מזבחך פרים :	*Iuuencos ascendere super ara. Psal.* 51. 21.
ועשה לפר וגו׳ :	*Facere iuuenco, &c. Leuit.* 4.20.
ופרים עשרה :	*Decem iuuenci. Gen.* 32.16.
וסמך את ידו על ראש הפר :	*Imponere manum super caput iuuenci, &c. Leuit.* 4. 4.
קח פר השור וגו׳ :	*Iuuencus tauri. (idest qui iam taurus effectus est, vel tauri filius.) Iud.* 16. 25.
ושחטת את הפר וגו׳ :	*Mactare iuuencum, &c. Exo.* 29.11
ונשלמה פרים שפתינו :	*Rependere iuuencos labijs. Hos.* 14.2
בפרים שלשה וגו׳ :	*Tres iuuenci. 1. Sam.* 1.24.
ופר השני שבע שנים :	*Iuuencus secundus septem annorum. nota. Iud.* 16.25.

Deriuatiua huius, & composita sunt פרה פטיפר .

פְּרִי Vide paulò inferius, suo loco proprio.

פרר Duplicata habentur inferius, suo loco proprio.

פְּרָא Nomen masculinum genere, & declinatione פְּרָאִים . Fera, ferus ab Hebręa voce scilicet, silues ter, agrestis, quamuis nonnulli putẽt, onagrum hoc nomine tantùm significari. [*Animal seluaggio, che si diletta di luogo saluatico, feroce, fiero, dalla voce Hebrea; ouero secondo altri, asino seluaggio.*] Vide עָרֹד . Nouem vicibus inuenitur, & semel cum He, vt suo loco.

פרא בודד לו :	*Fera solitaria sibi. Hos.* 8.9.
והוא יהיה פרא אדם :	*Aliquem esse feram hominem. Gen.* 16. 12.
הן פראים במדבר יצאו וגו׳ משוטטים פראים :	*Feras egredi in desertum, &c cęt. Iob* 24. 5. *Gaudium ferarum. Esa.* 32.14.
היבהק פרא על דשא :	*Ferã rudere super gramine. Iob* 6. 5.
ועיר פרא אדם יולד :	*Hominem nasci pullũ feræ. Iob* 11. 12
ופראים עמדו על שפים :	*Feras stare super locis excelsis. Iere.* 14. 6.
ישברו פראים צמאם :	*Feras frangere sitim. Psal.* 104.11.
מי שלח פרא חפשי :	*Dimittere feram (onagrum) liberã. Iob* 39. 5.

Deriuatiua huius sunt הפריא פראם פרה . Quædam verò, quæ videntur esse ex hac radice, habentur superius in פאר , ex qua per transpositionem literarum fiunt, ibi videas.

פְּרָאִם Nomen proprium cuiusdã regis Amoreorum. Piram. [*Piramo.*] Ios. 10.3. *Et ad* פראם *Piramum regem Iarmutæ, &c.* Ibi vide omnia. Radix fortsitan est פרא .

פַּרְבָּר Nomen formæ masculinę, quod bis legitur in scriptura sacra, & quid significet, ignoratur. Communior omnium ferè sententia est, locũ fuisse in templo, vel secus templum, verùm cui vsui destinatus fuerit, nescitur, & hac de causa fortasis Hebręã vocem retinere satius est. Parbar. [*Parbaro.*] 1. Par. 26.18. לפרבר *Parbaro ad occidentem, quatuor semitæ (ad semitam) duo* לפרבר *Parbaro.* (*Ad Parbarum.*) Expende locum & omnes accuratius.

פָּרַד Verbum Cal actiuum, perfectum, ex quo legitur tantum participiũ passiuũ plurale פרדות , nec aliud ex eo facilè formarem. Separatæ, diuisæ. [*separate, diuise.*] Ezech. 1.11. *Et facies eorum, & alæ eorum* פרדות *separatæ superius.* Ioel ex participio nomen fecit, & eleganter ad grana sata transtulit, eo quòd sparsim in terra maneant. [*Grani seminati.*] Cap. 1.17. *Computruerunt* פרדות *diuisa (grana) sub glebis suis.* Alibi nõ inuenit.

Deriuatiuum huius radicis est etiam פקעות sequens.

פקעות Nomen plurale fœmininum, quod semel legitur in Biblijs. Coloquintidæ, cucurbitæ agrestes. [*Zucche seluatiche.*] 2. Reg. 4.39. *Et inuenit vitem agrestem & collegit ex ea* פקעת *coloquintidas agrestes.* Notes illud שדה idest agri velim, nam fortasis generaliter cucurbitas significat hoc nomen פקעת .

פ ר

פר Lege radices פור פרה , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

פור } Require superius in פ ante ו , suo loco proprio.
פור }

פַּר Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs פַּר פָּרִיהָ . Iuuencus propriè, & castratus forsitan, medius inter עֵגֶל vitulum, & בָּקָר bouem, vel שׁוֹר taurum, qui sacrificijs erat accomodus, & significationis etymon ignoratur, nam radix videtur esse propria, ne cum aliquibus arbitreris, à פרה deriuari, quasi, qui iam incipiat fructũ facere. [*Manzo propriamente, bue, toro.*] Vide בָּקָר . Loci aliquot obseruandi.

ופרים עם אבירים :	*Iuuenci cum fortibus. (tauris.) Esa.* 34. 7.
ומנחה איפה לפר וגו׳ :	*Epham esse oblationem iuuenco. Ezechiel.* 45.24.
ואת בשר הפר ואת עורו וגו׳	*Comburere carnem iuuenci, &cæt. Exo.* 29.14.
ולקחת מדם הפר וגו׳ :	*Accipere de sanguine iuuenci, &c. Exo.* 29.12.
ודם פרים וכבשים וגו׳ :	*Sanguis iuuencorum, &c. Esa.* 1.11.
והביא את הפר וגו׳ :	*Adducere iuuencum, &c. Leui.* 4.4.
ויגש את פר החטאת וגו׳ :	*Afferre iuuencũ peccati, &c. Leuit.* 8. 14.
והוציא את כל הפר וגו׳ :	*Educere iuuencum, &c. Leuit.* 4.12.
והכן לי בזה שבעה פרים :	*Præparare septẽ iuuencos. Nu.* 23.2
או יעלו על מזבחך פרים :	*Eleuare iuuencos super altari. Psal.* 51. 21.
ואת הפר השני העלה וגו׳ :	*Iuuencum cleuari, &c. Iud.* 6.28.
והקרבת את הפר וגו׳ :	*Offerre iuuencum, &c. Exo.* 29.10.
ותשטלי׳ משור פר מקרן מפרים :	*Iuuencus cornutus (&) diuisus vngulis. Psal.* 69. 32.
הרים לקהל אלף פרים :	*Eleuare plebi mille iuuencos. 2. Paral.* 30. 24.
ויזבחו שבעה פרים :	*Sacrificare septem iuuencos. 1. Par.* 15. 26.
כאשר חטאו בפר :	*Expiare in iuuenco. Ezec.* 43.22.
יפר חטאת תעשה ליום :	*Facere (sacrificare) iuuencum peccati. Exo.* 29.36.
ואת כל חלב פר החטאת וגו׳ :	*Adeps iuuenci. Leuit.* 4.8.
חרבו כל פריה :	*Interimere iuuencos. Ier.* 50.17.
לא אקח מביתך פר :	*Non accipere iuuencum de domo alicuius. Psal.* 50.9.
לקח פר אחד בן בקר וגו׳ :	*Accipere iuuencum vnum filium bouis. Exo.* 29.1.
פרים מריאי כשן כלם :	*Iuuenci pingues Basan. Ezec.* 39.18
ויצחו את הפר :	*Diuidere membratim iuuencum. 1. Reg.* 18.33.
סבבוני פרים רבים :	*Iuuencos multos circundare aliquẽ. Psal.* 22.13.

Deriuatiua huius ſunt הַפְּרִיד הִתְפָּרֵד נִפְרַד פְּרַד פָּרֵד פְּרוּדָא אוֹ פְּרִידָה כְּרִיתָה :

פָּרַד Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod ſemel legitur in Biblijs in futuro יְפָרְדוּ , & ſemel in participio paſsiuo מְפֹרָד , nec aliud ex eo facilè formarem. Diuiſit, ſeparauit. [*Diuidere, ſeparare.*] Eſt. 3. 8. *Eſt populus quidam diſperſus,* וּמְפֹרָד *& diuiſus inter populos.* Hoſ. 4. 14. *Quia ipſi cum ſcortis* יִפְרֵדוּ *ſeparationem facient.* (A matrimonio ſcilicet.) Hoc tamen ornatè poteſt à nomine פֶּרֶד deriuari, ideſt ſpurios gignent. [*Farmuli, baſtardi.*] Vel ad inſtar mulorum abutũtur matrimonio non generandi cauſa, ſed explendæ libidinis ergo tantummodo. Nota locum.

פֶּרֶד Nomen maſculinum genere, & declinatione, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs פֶּרֶד פְּרָדִים פְּרָדֶיהָם פְּרָדֶיךָ פִּרְדִּי פִּרְדֵּיהֶם . Mulus, ſic dictus, quaſi à generando ſeparatus, vt omnes ferè volunt. Quid porrò ſi ſpecies equi ſit à velocitate curſus ſic dicti, quaſi ſtatim ſe diuidentis ab alijs? [*Mulo, giannetto, barbaro.*] Loci obſeruandi.

כנף	וַיָּבֹא הַפֶּרֶד תַּחַת שׁוֹבֵךְ וגו'	*Mulum venire ſub aliquid re.* 2. *Samuel* 18. 10.
הביא	מְבִיאִים לֶחֶם וגו' וּבַפְּרָדִים	*Adducere panem (in) aſinis, (in) chamelis, (in) mulis, & (in) vaccis.* 1. *Par.* 12. 41.
הביא	וְהֵבִיאוּ וגו' וּבַפְּרָדִים :	*Adducere munus (in) equis, (in) curru, (in) lecticis, (in) mulis, & cæt. Eſa.* 66. 20. (5.
חיס	וְנִרְדֵּיתָה סוּס וּפֶרֶד :	*Viuificare equũ & mulũ.* 1. *Reg.* 18.
מאתים	פְּרָדֶיהָם מָאתַיִם אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה :	*Muli ducenti quadraginta quinque. Eſd.* 2. 65.
סוס	סוּסִים וּפְרָדִים וגו' :	*Adducere equos, & mulos, &c.* 1. *Reg.* 10. 25.
סוס	אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין וגו' :	*Non eſſe ſicut equum, & ſicut mulũ, &c. Pſal.* 32. 9.
סוס	סְבִיבוֹת תּוֹגַרְמָה סוּסִים וּפָרָשִׁים וּפְרָדִים וגו' :	*Equos, & equos, & mulos (venire) ex domo Togarma. nota. Ezech.* 27. 14.
עבר	וְהַפֶּרֶד אֲשֶׁר תַּחְתָּיו עָבַר :	*Mulum, qui ſub te eſt, tranſire.* 2. *Samuel.* 18. 10.
נשא	מַשָּׂא צֶמֶד פְּרָדִים אֲדָמָה וגו' :	*Onus paris mulorum terræ, &c.* 2. *Reg.* 5. 17.
רכב	וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל פִּרְדּוֹ וַיִּנְסוּ :	*Equitare ſuper mulo ſuo, & fugere.* 2. *Sam.* 13. 29.
רכב	אַבְשָׁלוֹם רֹכֵב עַל הַפֶּרֶד :	*Equitare ſuper mulo.* 2. *Sam.* 18. 10

פְּרוּדָא / פְּרִידָה Nomen ſub vtraq; forma, proprium cuiuſdam ex ſeruis Salomonis. Peruda, vel Perida. [*Perudo, ouero Perido.*] Eſd. 2. 55. *Filij* פְּרוּדָא *Perudæ.* Neh. 7. 57. *Filij* פְּרִידָא *Peridæ.* Radix eſt פרד .

פְּרֵדָה Nomen fęmininum genere ſine plurali, qd̃ tamen formare poteris, cum neceſsitas expoſtulauerit, vertens He in Thau ĩ reginine פִּרְדָּת . Mula. [*Mula.*] Rationẽ ſignificationis vide ſuperius in פֶּרֶד ſuo maſculino. 1. Reg. 1. 33. *Et equitare facietis Salomonẽ filium meum ſuper* הַפִّרְדָּה *mulam, quæ mihi eſt.* Et ver. 38. *Et equitare fecerunt Salomonem ſuper* פִּרְדַּת *mulum regis Dauid.* Et ver. 44. *Et equitare fecerunt eum ſuper* פִּרְדַּת *mulam regis.* Alibi non inuenitur. Radix eſt פרד .

פַּרְדֵּס Nomen maſculinum genere, & declinatione פַּרְדֵּסִים . Paradiſus, ab Hebræa voce ſcilicet, pomęrium, hortus conſitus arboribus, & pręſertim fructiferis. [*Giardino, bruolo, boſco.*] Vide גַּן . Ter ſolùm inuenitur. (2. 5.

עשה	עָשִׂיתִי לִי גַּנּוֹת וּפְרָדֵסִים :	*Facere ſibi hortos & paradiſos. Eccl.*
רמון	שַׁלְּחִיךְ פַּרְדֵּס רִמּוֹנִים :	*Paradiſus malogranatorũ. Cãt.* 4. 13
שמר	שֹׁמֵר הַפַּרְדֵּס אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ :	*Cuſtos paradiſi. [Capitanio del boſco.] Neh.* 2. 8.

פֻּרָה Nomen proprium famuli Gideonis. Purah. [*Pura.*] Iud. 7. 10. *Deſcende tu* וּפֻרָה *& Purah famulus tuus.* Radix eſt פור , vel propria.

פּוּרָה Require ſuperius in פ ante ו , ſuo loco proprio.

פֶּרֶה Nomen idem cum פֶּרֶא mutatione Aleph in He facta ad augendam ſignificationem forſitan. Ferus omnino, fera, vel onager. [*Fera, animal ſelvaggio fuor di modo, ouero aſino ſaluatico.*] Ier. 2. 23. פֶּרֶה *Fera aſſuetа in deſerto.*

פָּרָה Verbum Cal actiuum, ex quieſcentibus Lamed He, ſic flectitur in Biblijs.

פָּרוּ פָּרִיתֶם פָּרִינוּ	Præteritum.
פֹּרֶה / פֹּרַת פֹּרֶיהָ	Part. præſ.
תִּפְרֶה יִפְרֶה / יִפְרוּ	Futurum.
פְּרֵה פְּרוּ	Imperat.

Cætera, ſi opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Fructum fecit, protulit, & de omnibus rebus dicitur. Hinc quia ob fructus res augentur, per translationem creſcere, augeriq; numero ſignificat. [*Fruttare, far frutto, & diuenir copioſo.*] Loci obſeruãdi.

ארץ	וּפָרוּ בָאָרֶץ :	*Fructum facere (creſcere) in terra. Gen.* 26. 22.
בן	בֵּן פֹּרַת יוֹסֵף בֵּן פֹּרַת וגו' :	*Filius (ramus vitis) fructificantis. Gen.* 49. 22. *Locus illuſtrandus.*
גפן	אִשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה וגו' :	*Vxorem eſſe ſicut vitem fructificantem. Pſal.* 128. 3.
סוס	פֹּרִיָּה וְעֹנָפָה הָיְתָה מִמַּיִם רַבִּים :	*Aliquam eſſe vt vitem fructiferam, & frondiferam ab aquis multis. Ezec.* 19. 10.
יסע	תִּפְּתַח אֶרֶץ וְיִפְרוּ יֶשַׁע :	*Cœlos fructificare ſalutem. Eſa.* 45. 8
נצר	נְצֶר מִשָּׁרְשָׁיו יִפְרֶה :	*Surculum ex radicibus fructificare. (creſcere.) Eſa.* 11. 1.
קטיף	כְּסַעֲפֵיהָ פֹּרִיָּה וגו' :	*Oliua fructificans in ramis ſuis. Eſa.* 17. 6.
רבה	פְּרוּ וּרְבוּ וגו' :	*Homines fructũ facere, & multiplicari. Gen.* 11. 22.
רבה	וּפָרוּ וּרְבוּ עַל הָאָרֶץ :	*Fructificare, & multiplicari ſup terra. Gen.* 8. 17.
רבה	כִּי תִרְבוּ וּפְרִיתֶם בָּאָרֶץ :	*Multiplicari, & fructificare (creſcere) in terra. Ier.* 3. 16.
פרס	פֶּן יֵשׁ בָּכֶם שֹׁרֶשׁ פֹּרֶה רֹאשׁ וְלַעֲנָה :	*Radicem fructificantem toxicum & abſinthium eſſe inter aliquos. Deut.* 29. 17.

Deriuatiua huius & compoſita ſunt אֶפְרָיִם אֶפְרָתִי אֶפְרָתָה אֶפְרָתָה פּוּטִיפַר פְּרִי פֹּרֶת : אֶפְרָתָה אֶפְרָתִי חִפְרָה כְּלֵב

פֹּרָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs פֹּרָה פָּרוֹת . Iuuenca propriè, media inter עֶגְלָה vitulam, & בָּקָר vaccam, vt in ſua radice פר habes, ibi vide. [*Manza, manzetta, vacca.*] Loci notandi.

לקח	וּקְרוּ אֵלַיִךְ פָּרָה אֲדֻמָּה וגו'	*Accipere iuuencam ruffam, &c. Nume.* 19. 2. *Vide omnia.*
אחר	וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אֲחֵרוֹת וגו' :	*Septem iuuencas alias tenues, & c. aſcendere. Gen.* 41. 19.
אכל	יוֹאכַלְנָה הַפָּרוֹת רָעוֹת וגו'	*Iuuencas malas edere, &c. Gen.* 41. 4
אסר	וְאַסְרְתֶּם אֶת הַפָּרוֹת כָּעֶגְלָה	*Ligare vaccas ĩ plauſtro.* 1. *Sam.* 6. 7
אפר	וְאֵסֹף אִישׁ טָהוֹר אֶת אֵפֶר הַפָּרָה וגו' :	*Cinis iuuencæ, &c. Num.* 19. 8.
פרה	פָּרוֹת אַרְבָּעִים :	*Iuuencæ quadraginta. Gen.* 32. 16.

בשן	שִׁמְעִי הַדָּבָר הַזֶּה פָּרוֹת הַבָּשָׁן וגו' :	*Vaccæ Baſan, &c. Amos* 4. 1.
טוב	שֶׁבַע פָּרוֹת הַטֹּבֹת וגו' :	*Iuuencæ bonæ. Gen.* 41. 26.
יפה	עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מַרְאֶה וגו' :	*Septem iuuencas pulchras, &c. aſcẽdere. Gen.* 41. 2. *Ibi vide omnia.*
סרר	כִּי כְּפָרָה סֹרֵרָה סָרַר יִשְׂרָאֵל	*Vacca rebellis. Hoſ.* 4. 16.
עלות	שְׁתֵּי פָּרוֹת עֹלוֹת וגו' :	*Vaccæ lactantes, &c.* 1. *Sam.* 6. 7.
פלט	חִפֵּלֶט פָּרָתוֹ וְלֹא תְשַׁכֵּל :	*Vaccam parere, & non interimere natos. Iob* 21. 10.
יעד	וּפָרָה וָדֹב תִּרְעֶינָה יַחְדָּו :	*Vaccam, & vrſum paſcere ſimul. Eſa.* 11. 7.
רקק	שֶׁבַע הַפָּרוֹת הַדַּקּוֹת וְהַרָּעֹת וגו' :	*Iuuencæ tenues & malæ, &c. Genc.* 41. 27.
שרף	וְשָׂרַף אֶת הַפָּרָה לְעֵינָיו :	*Comburere iuuencam. Num.* 19. 5.

Aliàs eſt nomen proprium vrbis in Beniaminia tribu. Parah. [*Fara.*] Ioſ. 18. 23. וְהַפָּרָה *Et Parah.*

פְּרוּיִם Nomen proprium loci, vt arbitror, qui fortaſsis eſt ille, qui vulgò nunc Perù dicitur. Paruaim. [*Paruaimo.*] 2. Sam. 3. 6. *Et aurum erat aurum* פַּרְוַיִם *Paruaimi.* Hebręorum quidam cenſent, nomẽ eſſe deductum a פֶּר , quòd aurum illud colore iuuenci ſanguinem referat. Expende locum & omnes accuratius.

פְּרוּרִים Nomen plurale, quod ſemel legitur in Biblijs, & creditur Syriacũ potius eſſe quã Hebraicum. Suburbia, villa. [*Borghi fuori delle città, ville, caſali.*] 2. Reg. 23. 12. *Ad exedrã Netanmeleci eunuchi, qui (equũ) erant* בַּפְּרוּרִים *in ſuburbijs.*

פְּרָזִי Nomen maſculinum genere, & declinatione, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs פְּרָזִי פְּרָזִיּוֹ . Latini non habent vocem huic correſpondentẽ, nam defectũ muri ciuitatis ſignificat, epithetum vrbis muros non habentis videlicet, vſurpaturq; nonnunquã pro ipſis habitatoribus, vel certè ſemper, vt mihi videtur. potius eſt Toar, ideſt ciuis oppidi ſine muro, paganus, qd̃ notes velim. [*Sfaſciamento, ſcintura de muri, ouero habitatore, cittadino di città sfaſciata di mura, che non è fortificata.*] Quater inuenitur.

כפר	מֵעִיר מִבְצָר וָעַד כְּפַר הַפְּרָזִי	*Ciuitas munitionis, & rus pagani. (paganũ, ſine muro.) 1. Sam.* 6. 19
עיר	לִבְדּ מֵעָרֵי הַפְּרָזִי הַרְבֵּה מְאֹד :	*Vrbes pagani. (ſine muro.) Deu.* 3. 5
עיר	הַיְּהוּדִים הַפְּרָזִים הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת :	*Iudęi pagani habitantes in ciuitatibus ſine muro. Eſt.* 9. 19. *Scribitur ac ſi eſſet Pahul* פְּרוּזִים , *ſed ex Maſſara legitur* פְּרָזִים .
ראש	נִקְבַּת בְּמַטֵּיו רֹאשׁ פְּרָזָיו :	*Caput paganorum. Abac.* 3. 13. *Locus illuſtrandus.*

Deriuatiua huius ſunt פְּרָזִי פְּרָזוֹן פְּרָזוּת .

פְּרִזִּי Nomen proprium cuiuſdam populi prouinciæ Cananeæ. Pherizi. [*Ferizeo.*] Gen. 13. 7. *Et Cananeus,* וְהַפְּרִזִּי *& Pherizeus tunc habitabat in terra.* Radix eſt פרז .

פַּרְזֶל / פַּרְזְלָא Nomen Syriacum maſculinum genere. Ferrum. [*Ferro.*] Hebraicè etiam בַּרְזֶל mutatione Pe in Beth facta dicitur. Loci notandi.

אלוה	לְאֱלָהֵי דַהֲבָא וגו' פַּרְזְלָא :	*Dij ferri, &c. Dan.* 5. 4.
סדיק	דִּי פַרְזְלָא מְהַדֵּק וְחָשַׁל כֹּלָּא	*Ferrum comminuere, & debilitare omnia. Dan.* 2. 40.
סתערב	כְּדִי פַרְזְלָא לָא מִתְעָרֵב עִם חַסְפָּא :	*Ferrum non commiſceri cum teſta. Dan.* 2. 43.
עלב	פַּרְזְלָא מְעָרַב בְּחַסְפָּא טִינָא :	*Ferrum commixtum (in) teſta luti. Dan.* 2. 43.
רעע	וּכְפַרְזְלָא דִּי מְרַעַע כָּל אִלֵּין :	*Ferrum frangere oũa, &c. Dan.* 2. 40
סוק	שָׁקוֹהִי דִּי פַרְזְל :	*Crura eſſe ex ferro. Dan.* 2. 33.
סד	וְשִׁנַּיִן דִּי פַרְזֶל לַהּ :	*Dentes ferri eſſe alicui. Dan.* 7. 7.
תקף	תְּהֲוֵה תַקִּיפָה כְּפַרְזְלָא :	*Regnum eſſe forte ſicut ferrum. Dan.* 2. 40.

פְּרָזוֹן Nomen formæ maſculinæ, quod ſemel legitur in Biblijs in ſtatu abſoluto, & ſemel cũ affixo פְּרָזוֹנוֹ . Pagus, villa, vrbs, quę muro nõ ſit munita, ciuitas abſque muro. [*Terra sfaſciata di mura.*] Iud. 5. 7. *Ceſſauerunt (habitatores) vel vnaquæque* פְּרָזוֹן *vrbis (vrbs) ſine muro.* Et ver. 11. *Iuſtitias* פְּרָזוֹנוֹ *pagi illius in Iſrael.* Radix eſt פרז .

פְּרָזוֹת Nomen plurale fœmininũ, idem cum פְּרָזִי , ibi vide. Defectus muri ciuitatis. [*Sfaſciamenti, ſcintura de muri delle città.*] Ter inuenitur.

ארץ	אֲעֲלֶה עַל אֶרֶץ פְּרָזוֹת :	*Aſcendere ſuper terram pagorum. Ezec.* 38. 11.
יסב	הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת :	*Habitare in ciuitatibus pagorum. Eſt.* 9. 19.
יסב	פְּרָזוֹת חֹשֶׁב יְרוּשָׁלַם מֵרֹב אָדָם :	*Ciuitatem ſedere pagis (ſine muro) ob multitudinẽ virorũ. Zac.* 2. 8.

פָּרַח Verbum Cal actiuum, perfectum, ſic flectitur in Biblijs.

פָּרַח / פָּרְחָה	Præteritum.
פֹּרֵחַ / פֹּרַחַת פְּרָחוֹת	Part. præſ.
יִפְרַח / תִּפְרַח / יִפְרְחוּ / תִּפְרַחְנָה	Futurum.
פָּרֹחַ בְּפָרֹחַ	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. Floruit, flores emiſit, germinauit propriè, nam eſt initium germinãdi, & de omnibus rebus ferè dicitur. [*Fiorire, germogliare, far il fiore, il germoglio.*] Loci aliquot obſeruandi.

בית	וּפָרַח בַּבַּיִת :	*Plagam germinare in domo. Leuit.* 14. 43.
גפן	וְכַרֹּפֶן שִׁלְּשָׁה שָׂרִיגִים וְהוּא כְּפָרֹחַ :	*Vitem eſſe tanquàm germinantem. Gen.* 40. 10.
גפן	לִרְאוֹת הַפָּרְחָה הַגָّפֶן :	*Videre, an vitis germinauerit. Cant.* 6. 11.
גפן	יַפְרִחוּ כַגָּפֶן :	*Aliquem germinare tãquàm vitim. Hoſ.* 14. 8.
דשא	וַעֲצָמוֹתֵיכֶם כַּדֶּשֶׁא תִּפְרַחְנָה	*Oſſa germinare ſicut herbam. Eſa.* 66. 14.
הצץ	יַצִּיץ וּפָרַח יִשְׂרָאֵל :	*Aliquem florere, & germinare. Eſa.* 27. 6.
זדון	פָּרַח הַזָּדוֹן :	*Temeritatem germinare. Ezec.* 7. 10
חבצלת	תִּפְרַח כַּחֲבַצֶּלֶת וגו' :	*Campeſtre florere tanquàm roſam. Eſa.* 35. 1.
מטה	מַטֵּהוּ יִפְרַח :	*Virgam germinare. Num.* 17. 20.
מכוה	בְּמִכְוָה פָּרְחָה :	*Lepram germinare in aduſtione. Leuit.* 13. 25.
מספט	וּפָרַח רֹאשׁ מִשְׁפָּט עַל תַּלְמֵי שָׂדִי :	*Iudicium germinare tanquàm toxicum, &c. Hoſ.* 10. 4.
נפש	מְצֹדְדוֹת שָׁם אֶת הַנְּפָשׁוֹת לְפָרְחוֹת וגו' :	*Venari animas germinantibus, (germinantes, iuuenes videlicet) &c. Ezec.* 13. 20. *Locus illuſtrãdus.*
עור	כֹּהַק הוּא פָּרַח בְּעוֹר :	*Albam maculam florere in cute. Leuit.* 13. 39.
צדיק	יִפְרַח בְּיָמָיו צַדִּיק :	*Iuſtum germinare in diebus alicuius. Pſal.* 72. 7.
צדיק	צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח :	*Iuſtum germinare ſicut palmam. Pſal.* 92. 13. (28.
צדיק	כְּעֲלֵה צַדִּיקִים יִפְרָחוּ :	*Iuſtũ germinare ſicut foliũ. Pro.* 11.

עשה	עָשָׂה עֵשֶׂה פְּרִי וגו׳ :	*Arborẽ facere fructũ, &c. Gen. 1. 12*
עשה	עָשָׂה פְּרִי לְמַעְלָה :	*Facere fructũ superius. 2. Reg. 19. 30*
עשה	יַעֲשׂוּ פְּרִי תְבוּאָה :	*Facere fructũ prouentus. Ps. 107. 37*
עשה	לֹא יַמִּישׁ מֵעֲשׂוֹת פְּרִי :	*Non moueri à faciendo fructum. Iere. 17. 8.*
נהפך	יִפְרִי צְדָקָה לְלַעֲנָה :	*Vertere fructum iustitiæ toxico. (in toxicum.) Amos 6. 13.*
קצה	נִצַּת פִּרְיָהּ יְקוֹטֵם וַיִּבָשׁ :	*Abscindere fructum, & arescere. Ezec. 17. 9.*
רחם	וּפְרִי בֶטֶן לֹא יְרַחֵמוּ :	*Non misereri fructus ventris. Esa. 13. 18.*
שבע	מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ :	*Terram satiari de fructu operũ Dei. Psal. 104. 13.*
שרף	וּפִרְיוֹ שָׂרָף וָעוֹפֵף :	*Fructum alicuius esse serpentem volantem. Esa. 14. 29.*

Radix est פרה .

פֶּרֶךְ Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Duritia, ęquitia, rigor, austeritas, antitheton רַחֲמִים . [*Durezza, crudeltà.*] Vide קשי . Sex vicibus inuenitur.

העביד	וַיַּעַבְדוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפֶרֶךְ :	*Seruire facere aliquem in (cum) ęquitia. Exo. 1. 12.*
עבד	אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפֶרֶךְ :	*Vti aliquo in (cum) austeritate. Exo. 1. 13.*
רדה	לֹא תִרְדֶּה בוֹ בְּפֶרֶךְ :	*Non dominari in aliquem in ęquitia. Leuit. 25. ver. 43. & 46.*
רדה	לֹא יִרְדֶּנּוּ בְּפֶרֶךְ לְעֵינֶיךָ :	*Non dominari alicuius in austeritate. Leuit. 25. 53.*
רדה	וּבְחָזְקָה רְדִיתֶם אֹתָם וּבְפֶרֶךְ :	*Dominari alicuius in fortitudine, & in ęquitia. Ezec. 34. 4.*

Deriuatiua huius sunt פְּרֹךְ פרכת הצביים .

פָּרֹכֶת Nomẽ fęmininum genere, sine plurali. Aulęum, velum templi, forsitan sic dictũ à duritia, nam sicut vetustiores Hebręorũ tradunt, quatuor digitis densum fuit, ita vt nulli posset esse perspicuum, & diuidebat inter sanctum & sanctum sanctorum, quãuis non desint, qui ad כפר literarum transpositione conentur reducere, nescio quibus rationibus. [*Velo del tẽpio, cortina.*] Hoc Christi morte non minimo sanè miraculo discissum est. Loci aliquot obseruandi.

אדן	וְאֵת אַדְנֵי הַפָּרֹכֶת :	*Bases aulęi. Exo. 38. 27.*
כניס	אַךְ אֶל הַפָּרֹכֶת לֹא יָבֹא וגו׳ :	*Sacerdotem aliquem defectũ habentem non venire ad aulęum. Leuit. 21. 23.*
בית	הֲבִאת שָׁמָה מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וגו׳ :	*Adducere ab intra aulęo (interius) arcam testimonij. Exo. 26. 32.*
בית	וְאֶל יָבֹא וגו׳ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וגו׳ :	*Sacerdotem non venire intra velum omni tempore, &c. Leuit. 16. 2.*
בית	וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת :	*Adducere intra velum. Leuit. 16. 12 Vide etiam ver. 15.*
בית	וּלְמִבֵּית לַפָּרֹכֶת וגו׳ :	*Intra aulęum, &c. nota. Leuit. 18. 7.*
הבדיל	וְהִבְדִּילָה הַפָּרֹכֶת לָכֶם וגו׳ :	*Aulęum diuidere inter sancta & sancta sanctorum. Exo. 26. 33.*
מסך	וְאֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ :	*Aulęum tegumenti. Exo. 35. 12. Vide מָסָךְ .*
מסך	וַיָּשֶׂם אֵת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ :	*Ponere aulęũ diuisionis. Exo. 40. 21*
מסך	וְהוֹרִדוּ אֶת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ וגו׳ :	*Deponere velum diuisionis, &c. nota. Num. 4. 5.*
נתן	וְנָתַתָּה אֶת הַפָּרֹכֶת תַּחַת הַקְרָסִים :	*Dare aulęũ sub fibulis. Exo. 26. 32.*
סכך	וְסָכַךְ עַל הָאָרֹן אֶת הַפָּרֹכֶת :	*Tegere super arca aulęo. Exo. 40. 3.*
עשה	וְעָשִׂיתָ פָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וגו׳ :	*Facere aulęum, &c. Exo. 26. 31. Ibi vide omnia.*
עשה	וַיַּעַשׂ אֶת הַפָּרֹכֶת וגו׳ :	*Facere aulęum, &c. 2. Par. 3. 15.*
ערת	מָחוּץ לַפָּרֹכֶת הָעֵדֻת וגו׳ :	*Aulęum testimonij. Leuit. 24. 3.*
סגיס	וְנָתַתָּה אֹתוֹ לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת וגו׳	*Dare aram ante velũ, &c. Exo. 30. 6*
כהן	אֶת פְּנֵי פָּרֹכֶת הַקֹּדֶשׁ :	*Sacerdotem aspergere sanguinem ante velum sanctitatis. Leuit. 4. 6. Vide etiam ver. 17.*
שלחן	וְשַׂמְתָּ אֶת הַשֻּׁלְחָן מִחוּץ לַפָּרֹכֶת וגו׳ :	*Ponere mensam extra velum, &c. Exo. 26. 35.*

Radix est פרך .

פָּרְכַת הַצְּבִיִּים Nomen proprium viri ex seruis Salomonis, qui & הַצְּבָיִם פֹּכֶרֶת per transpositionem literarum dicebatur, vt suo loco videre potes. Porecheth hazebaim. [*Porecheto di Zebaimo.*] Neh. 7. 59. *Filij* פֹּכֶרֶת הַצְּבָיִם *Porecheti Zebaimi.* Compositum est ex פרך & צבה .

פָּרַם Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

פָּרַמְתִּים	Part. pass.
יִפְרֹם / תִּפְרֹמוּ	Futurum.

Cætera ex te formabis ad canones grammaticales, cum opus erũt. Scidit, discidit, dissuit propriè, nam de vestimentis tantum dicitur. [*Discusire, squarciare le cusiture.*] Vide קרע . Ter inuenitur.

כגד	וּבְגָדֶיכֶם לֹא תִפְרֹמוּ :	*Non dissuere vestimẽta. Leuit. 10. 6.*
בגד	בְּגָדָיו יִהְיוּ פְרֻמִים :	*Vestimẽta esse discissa. Leuit. 13. 45.*
כגד	וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם :	*Non dissuere vestimẽta. Leui. 21. 10*

פַּרְמַשְׁתָּא Nomen proprium filij Hamanis à Iudæis interfecti. Parmasta. [*Parmastano.*] Est. 9. 9. וְאֵת פַּרְמַשְׁתָּא *Et Parmastam.*

פַּרְנָךְ Nomen proprium viri ex Zabulonis tribu. Parnach. [*Farnaco.*] Num. 34. 25. *Elizaphanus filius* פַּרְנָךְ *Pharnachi.*

פָּרַס Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

יִפְרֹס	Futurum.
פָּרֹס	Infinitiuus.

Non absurdum tamen erit, & reliqua formare iuxta regulas grãmaticales, cum necessitas expostulauerit. Rupit, disrupit, fregit, & de pane solum in Biblijs dicitur. [*Spezzare, fare in pezzi.*] Nonnulli verò huc reuocant quasdam voces ex alio verbo, quæ scribuntur per ש, de quibus nobis suo loco tractandum est. Hoc nostrum bis inuenitur.

אכל	וְלֹא יִפְרֹס לָהֶם עַל אֲבֵל לַנַּחֲמוּ :	*Non frãgere (panem) alicui super luctu. Ier. 16. 7. Locus illustrandus.*
לחם	הֲלוֹא פרס לָרָעֵב לַחְמֶךָ :	*Frangere esurienti panem. Esa. 58. 7.*

Cæterum in Syriaco idiomate hoc verbum idem significat, sed de alijs rebus etiam dicitur, & habet has voces in Biblijs.

פְּרַס	Præteritum.
פָּרְסִין	Part. præs.

Dan. 5. 25. *Numerauit, numerauit, ponderauit,* וּפַרְסִין *& frãgunt.* Et ver. 28. פְּרֵס *Fregit: fractum est regnum tuum.*

Deriuatiua huius sunt הַרְפִּיס פְּרִיס פְּרֵס פְּרִיסָה פְּרִיסִי .

פְּרִיס Verbum Puhal Syriacũ, superioris passiuũ, quod semel legitur in Biblijs in tertia præteriti fœminina פְּרִיסַת, quæ tamen posset esse nihilominus nomen fęmininũ in regimine. Fractus fuit, vel fractura. [*Fù spezzato, rotto, ouero spezzamento, rottura.*] Daniel 5. 28. פְּרִיסַת *Fractum fuit regnum tuum, vel regni tui fractura.*

פָּרַס Nomen populi & prouinciæ notissimæ. Persis, & Persa. [*Persia, Persiano.*] Fortassis à confractione denominationem assumpsit ob fortitudinem corporum, est enim gens bellicosissima, vt Ezec. 27. 10. פָּרַס *Persa, & Lidensis, & Phutensis erãt in tuo exercitu, homines belli tui, &c.* Est. 1. 3. *Exercitui* פָּרַס *Persidis & Medię.*

אכל	וְאֹכְלוּ אֵת פִּרְיָן :	*Edere fructum hortorum. Ier. 29. 5.*
אכל	אִם תֹּאכַלְנָה נָשִׁים פִּרְיָם :	*Mulieres edere fructum suum. Thr. 2. 20.*
אכל	הֲמָה יֹאכְלוּ פִּרְיֵךְ :	*Edere fructum alicuius. Ezec. 25. 4.*
אכל	אֲכַלְתֶּם פְּרִי כָחַשׁ :	*Edere fructũ macredinis. Hos. 10. 13.*
ארץ	אֶרֶץ פְּרִי לְמִלְחָה וגו׳ :	*Ponere terram fructus salsuginosæ. (in salsuginem.) Psal. 107. 34.*
ארץ	וּפְרִי הָאָרֶץ לְגָאוֹן וּלְתִפְאָרֶת וגו׳ :	*Fructum terræ esse magnificentiæ (in magnificentiam) & decori alicui. Esa. 4. 2.*
ארר	אָרוּר פְּרִי בִטְנְךָ וגו׳ :	*Fructum ventris esse maledictũ, &c. Deut. 28. 18.*
בכור	בִּכּוּרֵי כֹל פְּרִי כָל עֵץ וגו׳ :	*Primitiuum fructus arboris. Neh. 10. 36.*
ברך	בָּרוּךְ פְּרִי בִטְנְךָ וגו׳ :	*Fructum ventris esse benedictũ, &c. Deut. 28. 4.*
גדל	אֶפְקֹד עַל פְּרִי גֹדֶל לִבָּב וגו׳	*Visitare super fructu magnitudinis cordis alicuius. Esa. 10. 12.*
מנחה	וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיי׳ :	*Afferre de fructu telluris munus alicui. Gen. 4. 3.*
מנחה	אִישׁ יָבִיא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כָּסֶף :	*Afferre in (pro) fructu vineę mille argenteos. Cant. 8. 11.*
סוכיס	וּרוּחַ הַקָּדִים הוֹבִישׁ פִּרְיָהּ :	*Ventũ arefacere fructũ. Ezec. 19. 12.*
סוס	יִהְיוּ פִרְיוֹ לְמַאֲכָל וגו׳ :	*Fructum esse cibo. (in cibum.) Ezec. 47. 12.*
סליר	וְזֶה כָּל פְּרִי הַסִּר חַטָּאתוֹ וגו׳ :	*Fructus remouendi peccatum. Esaias 27. 9.*
הרבה	הִרְבֵּיתִי אֶת פְּרִי הַעֵץ :	*Multiplicare fructum arboris. Ezec. 36. 30.*
שחית	וְלֹא יַשְׁחִית לָכֶם אֶת פְּרִי הָאֲדָמָה :	*Non corrumpere fructum telluris. Mal. 3. 11.*
השמיד	וְאַשְׁמִיד פִּרְיוֹ מִמַּעַל :	*Deuastare fructum desup. Amos 2. 9*
טוב	טוֹב פִּרְיִי מֵחָרוּץ וגו׳ :	*Fructum sapiẽtiæ esse bonum præ auro. Pro. 8. 19.*
יפה	זֵית רַעֲנָן יְפֵה פְרִי תֹאַר :	*Oliua viridis pulchra fructu formę. Ier. 11. 16.*
כף	מִפְּרִי כַפַּיִךְ נָטָעָה כָרֶם :	*Plantare vineam de fructu manuum. Pro. 31. 13.*
לקח	לִקְחוּ תֶסֶד מִפְּרִי הָאָרֶץ :	*Accipere de fructu terræ. Nu. 13. 20.*
מגריס	יֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו :	*Edere fructum delicatorũ. Cãt. 4. 16*
מחשב	פְּרִי מַחֲשְׁבוֹתָם :	*Fructus cogitationum, &c. Ier. 6. 19*
מנע	אֲשֶׁר מָנַע מִמֶּךָּ פְּרִי בָטֶן :	*Prohibere ab aliqua fructum vẽtris. Gen. 30. 2.*
מעשה	מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ :	*Terram satiari de fructu operũ Dei. Psal. 104. 13. (Pluuias cœlorum poeticè describit.)*
מתק	וּפִרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי :	*Fructus dulcis palato. Cant. 2. 3.*
נטר	וּמֹרְאִים לְנֹטְרִים אֶת פִּרְיוֹ :	*Custodire fructum uineę. Cant. 8. 12*
נמצא	מִמֶּנִּי פִּרְיְךָ נִמְצָא :	*Fructum alicuius reperi ex Deo. Hos. 14. 9.*
נשא	לַעֲשׂוֹת עֹנֶף וְלִשֵּׂאת פֵּרֶי :	*Vineam portare fructum. Ezec. 17. 8*
נשא	וּפִרְיְכֶם תִּשָּׂאוּ לְעַמִּי :	*Montes portare fructum suum alicui. Ezec. 36. 8.*
נתן	וְנָתְנָה הָאָרֶץ פִּרְיָהּ :	*Terrã dare fructũ suũ. Leui. 25. 19.*
נתן	אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן בְּעִתּוֹ :	*Arborem dare fructum suum (in) suo tempore. Psal. 1. 3.*
נתן	תְּנוּ לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ :	*Dare alicui de fructu manuum eius. Pro. 31. 28.*
נתס	וְלֹא יִתֹּם פִּרְיוֹ :	*Fructum nõ consumi. Ezec. 47. 12.*
עץ	עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ :	*Arbor fructus faciens fructũ speciei suæ. Gen. 1. 11.*
עץ	אֲשֶׁר בוֹ פְּרִי עֵץ וגו׳ :	*Fructus arboris, &c. Gen. 1. 29.*
עץ	וּנְטַעְתִּי בָהֶם עֵץ כָּל פְּרִי :	*Plantare arborem vniuersi fructus. Eccles. 2. 5.*
גליעת	וְאִם פְּרוּחַ תִּפְרַח הַצָּרַעַת בָּעוֹר :	*Lepram germinare in cute. Leuit. 13. 12.*
כבס	בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב :	*Iniustos germinare sicut herbam. Psal. 92. 8.*
פחין	רְשָׁחִין פָּרֵחַ אֲבַעְבֻּעֹת :	*Vlcus germinans vesicas. Exo. 9. 9.*
פחין	וַיְהִי שְׁחִין אֲבַעְבֻּעַת פֹּרֵחַת בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה :	*Vlcus vesicarum germinare in homine, & in bruto. Exo. 9. 10.*
פחין	כְּשִׁחִין פַּרְחָה :	*Lepram germinare in vlcere. Leuit. 13. 20.*
פוטכס	יִפְרַח כְּשׁוֹשַׁנָּה :	*Aliquem florere sicut liliũ. Hos. 14. 6*
קלנס	כִּי תְאֵנָה לֹא תִפְרָח :	*Ficum non germinare. Abac. 3. 16.*

Deriuatiua huius sunt אֶפְרֹחִים הַפְרִיח פֶּרַח פְּרוּחַ פְּרִחָה .

פֶּרַח Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs פֶּרַח פִּרְחָה פִּרְחָם פִּרְחֶיהָ . Flos, germen propriè. [*Fiore, germoglio, bottone.*] Loci notandi.

אמלל	וּפֶרַח לְבָנוֹן אָמְלָל :	*Germen Libani infirmari. Nah. 1. 4.*
הוציא	וַיֹּצֵא פֶּרַח וגו׳ :	*Virgam educere germen. Nu. 17. 23.*
כפתור	בַּפֶּתֹר וָפָרַח :	*Pomum & flos. (artificialis, erant in candelabro.) Exo. 25. 32.*
עלה	וּפִרְחָם כָּאָבָק יַעֲלֶה :	*Germen ascendere (euanescere) sicut puluerem. Esa. 5. 24.*
שושן	פֶּרַח שׁוֹשַׁן וגו׳ :	*Germen lilij. 1. Reg. 7. 26.*
שושנה	פֶּרַח שׁוֹשַׁנָּה :	*Flos rosæ. 2. Par. 4. 5.*
תמס	כִּי לִפְנֵי קָצִיר כְּתֹם פֶּרַח וגו׳	*Germen perfici. Esa. 18. 5.*

פָּרוּחַ Nomen propriũ viri ex Issacharis tribu forsitan. Paruah. [*Faruo.*] 1. Reg. 4. 16. *Iehosaphatus filius* פָּרוּחַ *Pharuæ in Issachar.*

פְּרוּחָה Nomen collectiuum masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs. Iuuentus, iuuenes, germen, flos, iuuẽtutis epithetũ. Iũuenes si quidem sunt quasi germina patrũ. [*Giouani, giouentù.*] Iob 30. 12. *Super (ad) dexteram* פְּרוּחָה *iuuentus (iuuenes) assurgunt.* Illudendi causa scilicet. Radix est פרח .

פֶּרֶט Nomẽ formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, & quid propriè significet, dubitatur, quamuis communiori sententia credatur, significare grana illa pauca, quæ tempore vindemiæ vel rẽmanent, vel decidunt. Particularitatem docendi causa dicemus, quem sensum hanc radicem habere putãt. [*Particolarità, particella, quelli rametti d'vua, che hãno solo due, ò poco più grani, & restano nel tempo della vendemia.*] Leuit. 19. 10. וּפֶרֶט *Et particularitatem vineæ tuæ ne colligas.*

Deriuatiuum huius est פְּרָטִים .

פְּרָטִים Participium plurale masculinum, effictũ à superiori nomine, cuius idem est iudicium, & semel legitur in scriptura sacra. Particularizantes docendi gratia dicemus, idest particulatim aliquid agentes. [*Particolarizare, sminuire, far particolare.*] Amos 6. 5. הַפְּרָטִים *Qui particularizant super ore nabli.* Pulchra musicorum voces intercidentium descriptio. [*Sminuire su l'instromento.*] Expende locum & omnes accuratius.

פְּרִי Nomen masculinum genere, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs פְּרִי פְּרִי פִּרְיְךָ פִּרְיוֹ פִּרְיָהּ פִּרְיָם פִּרְיָן פִּרְיְכֶם פִּרְיָהֶם פִּרְיָהֶן . Fructus, ab Hebræa voce videlicet. [*Frutto.*] De omnibus rebus dicitur. Loci aliquot obseruandi.

אכל	פִּרְיָמוֹ מֵאֶרֶץ תֹּאֻכַל :	*Perdere fructum alicuius de terra. Psal. 21. 11. (3.*
אכל	מִפְּרִי עֵץ הַגָּן נֹאכֵל :	*Edere de fructu arboris horti. Gen. 3.*
אכל	וְאֹכַל פְּרִי בִּבְהֵמָתֶךָ וגו׳ :	*Edere fructũ bruti, &c. Deut. 28. 51*
אכל	וְאָכַלְתָּ פְּרִי בִטְנְךָ :	*Edere fructũ vẽtris tui. Deut. 28. 53*
אכל	וְיֹאכְלוּ מִפְּרִי דַרְכָּם :	*Edere de fructu viæ tuę. Pro. 1. 31.*
אכל	נֹצֵר תְּאֵנָה יֹאכַל פִּרְיָהּ :	*Edere fructum ficus. Pro. 27. 18.*
אכל	כִּי פִּרְיֵי מַעֲלֵיהֶם יֹאכֵלוּ :	*Edere fructum actionum tuarum.*

Cæterum & in Syriaco idiomate idem nomẽ est sub formis פָּרַס פַּרְסָאָה , vt Dan. 6. 9. *Secundum legem Mediæ* יִפְרַס *& Persidis*. Et ver. 29. *Et in regno Ciri* פַּרְסָאָה *Persæ*.

פֶּרֶס Nomen proprium auis immundæ in lege veteri, sed ignoratur qualis propriè, quãuis accipitrem, vel gryphum omnes ferè interpretati sint. [*Sparuiero dalla voce Ebrea cosi detto, ouero griffo.*] Vide נֵץ . A frangendo nomen trahit, vel quòd alias aues discerpat, vel vt alijs placet, quòd vngues habeat fractas diuisas. Leuit. 11. 13. ואת הנֶּרֶס *Et accipitrem*. Deut. 14. 12. וְהַפֶּרֶס *Et accipitrem*. Alibi non inuenitur. Alia volucrum nomina vide superius in עוף .

פַּרְסָה Nomen fœmininum genere, cum duplici plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs פַּרְסָה פַּרְסוֹת פַּרְסוֹת פַּרְסֹתֶיךָ פַּרְסֹתֵיהֶן . Scissura, diuisio, fractura, sed dicitur solũ de vngularũ diuisione, sæpius dein pro ipsa vngula etiam non discissa vsurpatur. [*Spezzamento, partimẽto, vngia de gli animali.*] Differt autẽ à שֶׁסַע quòd hoc nostram diuisionem vngulæ superius significat, שֶׁסַע verò à summa parte vsq; ad imam, quod notes velim. Loci obseruandi.

אביר	מִקּוֹל שֶׁעֲטַת פַּרְסוֹת אַבִּירָיו	*Vox strepitus vngularum fortium. (equorum.) Ier. 47. 3.*
כזקים	וּפַרְסוֹת בְּהֵמָה לֹא תִדְרֹסְנָה:	*Vngulam bruti non turbare aquam. Ezec. 32. 13.*
הפריס	כֹּל כַּפְרֶסֶת פַּרְסָה וְשֹׁסַעַת שֶׁסַע פְּרֹסֶת:	*Frangere fracturam, & findere scissuram vngularum. Leuit. 11. 3. Ibi uide omnia.*
הפריס	וּפַרְסָה אֵינֶנָּה מַפְרִיס :	*Chamelum non diuidere vngulam. Leuit. 11. 4.*
הפריס	וּפַרְסָה לֹא יַפְרִיס :	*Cuniculum non diuidere vngulam. Leuit. 11. 5.*
הפריס	וּפַרְסָה לֹא הִפְרִיסָה :	*Leporem non diuidere vngulam. Leuit. 11. 6.*
הפריס	כִּי מַפְרִיס פַּרְסָה הוּא וְשֹׁסַע שֶׁסַע פַּרְסָה :	*Suem diuidere vngulam, & findere scissuram vngulæ. Leuit. 11. 7.*
הפריס	מַפְרֶסֶת פַּרְסָה וְשֹׁסַעַת שֶׁסַע שְׁתֵּי פְרֹסוֹת :	*Frangere fracturam, & findere scissuram duarũ vngularũ. Deut. 14. 6.*
הפריס	וּמַפְרִיסֵי הַפַּרְסָה הַשְּׁסוּעָה	*Diuidere vngulãdiscissã. Deut. 14. 7*
הציב	וּפַרְסֹתֶיךָ אֲשִׂים נְחוּשָׁה :	*Ponere vngulas alicuius æs. Mich. 4. 13.*
כאלף	לֹא תִשָּׁאֵר פַּרְסָה :	*Vngulam non relinqui. (brutum. s. pars pro toto.) Exo. 10. 26.*
סוס	פַּרְסוֹת סוּסָיו כְּצֹר נֶחְשָׁבוּ :	*Vngulas equorum reputari tãquàm hostem. Esa. 5. 28,*
סוס	בְּפַרְסוֹת סוּסָיו יִרְמֹס אֶת כָּל חוּצוֹתֶיךָ:	*Conculcare plateas in (cum) ungulis equorum. Ezec. 26. 11.*
עיר	וּפַרְסֵיהֶן יִפְרֹק:	*Abrumpere ungulas. Zac. 11. 16.*

Radix est פרס .

פַּרְסִי Nomen gentile masculinum genere. Persa. [*Persiano.*] Neh. 12. 22. *Super regno Darij* הַפַּרְסִי *Persæ*. Radix est פרס .

פָּרַע Verbum Cal commune, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

פָּרַע	פָּרְעָה	Præteritum.
פּוֹרֵעַ		Part. præs.
פָּרוּעַ אוֹ פָּרֻעַ		Part. pass.
אֶפְרַע / תִּפְרָע / יִפְרָע		Futurum.
פָּרְעוּ / פָּרְעָהוּ		Imperat.
לִפְרֹעַ		Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt, quamuis non satis manifestũ sit, qualis sit propria radicis significatio. Rara siquidem est, nã cum omnibus suis deriuatiuis decẽ & octo vicibus tantum inuenitur, & plures sensus habet, atq; ob id est difficilè primariam significationẽ inuestigare, ex qua cæteræ dependeant. Duodecim vicibus in Cal reperitur, & quibusdam cõiecturis crederem, hoc verbum primò esse neutrum, & significare, retrocedere, redire, retrorsum ire. Sæpius est actiuum repulit, abiecit, retrorsum abegit. Hinc forsitan orta est altera verbi significatio vlciscendi, quasi diceres, hostes retrò abigere, quamuis non desint, qui putent, hãc significationem esse potius Syriacam. Hinc etiam elegãter sumitur pro cessare, cessatorem agere, & actiuè cessare facere, quasi ab aliquo opere retrocedere. Hinc tandẽ fortassis est vltima verbi significatio denudandi, detegendi, qua, id quo eras amictus, repellis, & retrorsum adigis. [*Tirarsi adietro, mandare adietro, spingere adietro, vindicare, far vẽdetta, cessare, & far cessare d'alcun fatto, far otioso, & scoprire.*] Vides quàm paucis voculis, quàm multæ significationes sint, quare diligenter locos omnes expendito.

פגם	לֹא אֶפְרַע וְלֹא אֲחוּס וגו' :	*Non retrocedere, nec parcere. Ezec. 24. 14.*
פרס	חֲכַמּוּ וְאַל תִּפְרָעוּ :	*Auscultare disciplinã, sapere, & nõ retrocedere. (vel abigere disciplinam scilicet.) Pro. 8. 33.*
שפר	רֵישׁ וְקָלוֹן פּוֹרֵעַ מוּסָר	*Egestatem, & ignominiã abigere disciplinam. Pro. 13. 18.*
שפל	פּוֹרֵעַ מוּסָר מוֹאֵס נַפְשׁוֹ :	*Abigentem doctrinam spernere animam suam. Pro. 15. 32.*
עבר	פְּרַעֵהוּ אַל תַּעֲבֹר בּוֹ :	*Abigere (abijcere) viam alicuius, nõ transire in (per) eam. Pro. 4. 15.*
עם	אֶת הָעָם כִּי פָרֻעַ הוּא כִּי פָרַע הָעָה וגו' :	*Videre populum detectum, quia detegit eum, &c. Exo. 32. 25. Locus illustrandus.*
עצה	וַתִּפְרְעוּ כָּל עֲצָתִי :	*Abigere (abijcere) consilium alicuius. Pro. 1. 25.*
פרעה	בִּפְרֹעַ פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל :	*Vlcisci vltiones in aliquos. Iud. 5. 2.*
ראש	רֹאשְׁכֶם אַל תִּפְרָעוּ וגו' :	*Nõ detegere caput, &c. Leui. 10. 6. Vide etiam 21. 10.*
ראש	וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָרוּעַ :	*Caput alicuius esse detectum. Leuit. 13. 45.*
כסה	וּפָרַע אֶת רֹאשׁ הָאִשָּׁה :	*Detegere caput mulieris. Nu. 5. 18.*

Deriuatiua huius & composita sunt הִפְרִיעַ נִפְרַע פֶּרַע פִּרְעָה פִּרְעוֹת פִּרְעָתוֹן פִּרְעָתוֹנִי פִּרְעָתוֹנִי פִּרְעוֹת פִּרְעָה :

פֶּרַע Nomen formæ masculinæ, sine plurali, quod bis legitur in scriptura sacra. Detectio, nuditas, nudatio, cuius significationis rationem vide in superiori Cal. [*Scoprimento.*] Num. 6. 5. *Nutriendo* פֶּרַע *detectionem capilli capitis sui*. Hebraismus hoc est, efferet capillos detectos. Ezec. 44. 20. ופֶרַע *Et detectionem non emittent*. Hoc est, neque cęsariem nutrient.

פַּרְעֹה Nomen, quo appellabãtur Aegypti reges, quemadmodum & Romanorum Imperatores Cęsares Augusti dicti sunt. Pharao. [*Faraone.*] Dubitatur verò, cur hoc nomine dicerentur, & quidẽ potior mihi videtur eorum ratio, qui cẽsent Aegyptium nomen esse, & à quodam primum ita dicto, subsequentes dein appellatos fuisse, quanquàm nõ insulsè omnino posset ex significatione vlciscendi deriuari, quòd regum sit, iniurias populi vlcisci, & iustitiam ministrare. Gen. 12. 15. *Et viderunt eã principes* פַּרְעֹה *Pharaonis, &c.* Et 41. 1. ופַרְעֹה *Et Pharao somniabat*. Ibi vide omnia. Nota est duritia cordis illius Pharaonis à Deo ĩ mare submersi, quòd Israelitas dimittere noluerit, cuius historiam leges Exo. 1. & deinceps vsq; ad caput 15. ibi vide. Dauides etiam huius submersionis meminit Psal. 136. 15. *Et excussit* פַּרְעֹה *Pharaonem & exercitum eius in*

mari rubro. Duorum tantum Pharaonum nomen proprium legimus in scriptura sacra. Ier. 44. 29. *En ego do* פַּרְעֹה חָפְרַע *Pharaonem Hophranum regem Aegypti, &cæt.* Vide פַּרְעֹה חָפְרַע . 2. Reg. 23. 29. *In dieb' eius ascẽdit ad* פַּרְעֹה נְכֹה *Pharaonem Nechonem, &c.* Vide נכה . Radix est פרע .

פַּרְעֹשׁ Nomen masculinum genere, sine plurali, quod tamẽ effingi poterit, cum opus erit. Pulex. [*Pulice.*] 1. Sam. 24. *Post canem mortuum, post* פַּרְעֹשׁ *pulicem vnũ*. Et 26. 20. *Quia egressus est rex Israel ad quærendum* אֶת פַּרְעֹשׁ *pulicem unum*. Alibi non inuenitur.

Aliàs est nomen proprium viri. Paros. [*Paroso.*] Esd. 2. 3. *Filij* פַּרְעֹשׁ *Parosi*. Et 8. 3. *De filijs* פַּרְעֹשׁ *Parosi*. Hic fortassis erat ex sacerdotali genere, quamuis Neh. 10. 15. legimus. *Capita populi* פַּרְעֹשׁ *Parosus, &c.* Possibile quidem est, vt hic alter sit, quemadmodum & in eodẽ libro cap. 3. 25. legitur; *Post hunc Pedaias filius* פַּרְעֹשׁ *Parosi*; quem alterum à superioribus esse iudico. Confer locos accuratius.

פְּרָעוֹת Nomen plurale fœmininum, & in regimine פִּרְעוֹת . Vindictæ, vltiones, cuius significationis rationem habes in sua radice פרע , ibi vide. [*Vendette.*] Iud. 5. 2. *Cum ulciscereturr* פִּרְעוֹת *uindictas in Israel*. Deut. 32. 4. *A capite* פִּרְעוֹת *ultionum inimici*. Alibi non inuenitur.

פִּרְעָתוֹן Nomen proprium ciuitatis in Ephraimi tribu, sepulchro Abedonis Israelitarũ iudicis celebris. Pirathon. [*Piratona.*] Iud. 12. 15. *Et sepultus est* בְּפִרְעָתוֹן *in Pirathona in terra Ephraim in mõte Amalecitidis*. Radix est פרע .

פִּרְעָתוֹנִי Nomen gentile masculinum à superiori deriuatum. Pirathonites. [*Huomo della città di Piratona.*] Iud. 12. 13. *Abeden fili' Hilelis* הַפִּרְעָתוֹנִי *Pirathonites*. 2. Sam. 23. 30. *Benaias* פִּרְעָתוֹנִי *Pirathonites*. Radix est פרע .

פרפר Verbũ Pihel actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, suscipiẽs affixa, quod semel legitur in Biblijs in futuro יְפַרְפְּרֵנִי , nec absurdum ob id fuerit, & reliqua formari iuxta regulas grammaticales, cũ opus erunt. Labefactauit, dissoluit. [*Disfare, guastare, scioglierc.*] Iob 16. 12. *Fœlix eram*, וַיְפַרְפְּרֵנִי *& labefactauit me*. Radix est פור .

פַּרְפַּר Nomẽ proprium fluuij regionis Damascenæ, masculinum genere. Parpar. [*Farfaro.*] 2. Reg. 5. 12. *An non melior est Abana*, וּפַרְפַּר *Tharphar fluuij Damasci, &c.*

Alia fluuiorum nomina vide superius in נָהָר . Radix forsitan est פור .

פָּרַץ Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

פָּרַץ פָּרַצְתָּ / פָּרַצְתָּנוּ / פָּרַצוּ		Præteritum.
פֹּרֵץ		Part. præs.
פָּרוּץ אוֹ פְּרֻצִים / פָּרוּצָה		Part. pass.
יִפְרֹץ / יִפְרָצֶנִי / תִּפְרֹץ / תִּפְרְצִי / נִפְרָצָה / יִפְרְצוּ / יִפְרֹצוּ		Futurum.
לִפְרֹץ		Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Rupit, diruit, fregit. [*Rompere, spezzare.*] Vide שבר . Dicitur eleganter de procreatione liberorũ, & diuitiarum acquisitione, pro creuit, auctus, diues effectus est, quasi præ filijs, & nimia bonorum copia extra proprios limites erupit. [*Crescere in famiglia, diuenire copioso, abbondance, ricchissimo.*] Efficit insuper nonnullos alios Hebraismos elegantiarũ plenos, quos omnes in sequentibus annotabis.

אכף	וַיִּפְרֹץ בּוֹ וַיֹּאֶל אָבָה לָלֶכֶת :	*Rumpere (vim inferre verbis) in aliquem, & illum nolle, &c. 2. Sam. 13. 25.*
אוש	וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד :	*Virum rumpere (crescere) valdè valdè. Gen. 30. 42.*
בית	בְּנֵיהָ פָּרְצוּ אֶת בֵּית הָאֱלֹהִים	*Rumpere domum Dei. 2. Par. 24. 7. Quid si à* פרץ *sit? idest fecerũt eã latronum spelunca.*
גן	וַיֵּכֶן וַיִּפְרֹץ מִכָּל בְּנִיו לְכָל אֲרָאוֹת וגו' :	*Rumpere (sparsim mittere) ex omnibus filijs aliquibus locis. 2. Paral. 11. 24.*
גדר	לָמָּה פָרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ :	*Rumpere maceriam vitis. Ps. 80. 13.*
גדר	פָּרַצְתָּ כָּל גְּדֵרֹתָיו :	*Rumpere omnes sepes. Psal. 89. 41.*
גדר	וּפוֹרֵץ גָּדֵר יִשְּׁכֶנּוּ נָחָשׁ :	*Rumpere sepem, &c. Eccles. 10. 8.*
דבר	וְכַפְרוּץ הַדָּבָר וגו' :	*Verbum rumpere. (diffamari.) 2. Paral. 31. 5.*
הזנה	הִזְנִי וְלֹא יִפְרֹצוּ :	*Scortari facere, nec rumpere. (crescere.) Hos. 4. 10.*
חמל	כִּי הֶחֱלוּ הַפְּרָצִים לְהִסָּתֵם :	*Ruptos (muros) incipere obstrui. Neh. 4. 7.*
זמם	אֱלֹהִים זִמְּחוּנוּ פִּרְצֵנוּ וגו' :	*Elongare, disrumpere, &c. Ps. 60. 3*
חומה	וַיִּפְרֹץ בְּחוֹמֹת יְרוּשָׁלִַם וגו' :	*Rumpere in murum. 2. Reg. 14. 13.*
חומה	וַיִּפְרֹץ אֶת חוֹמַת גַּת :	*Rumpere murum. 2. Par. 26. 6.*
חומה	וַיִּבֶן אֶת כָּל הַחוֹמָה הַפְּרוּצָה	*Aedificare murum disruptum. 2. Paral. 32. 5.*
חומה	בְּחוֹמַת יְרוּשָׁלִַם אֲשֶׁר הֵם פְּרוּצִים :	*Murus disruptus. Neh. 2. 13.*
חומה	וּפָרַץ חוֹמַת אַבְנֵיהֶם :	*Vulpem rumpere murum lapidum. Neh. 4. 3.*
יהוה	פֶּן יִפְרֹץ בָּהֶם יי' :	*Dominum rumpere in aliquem. (Est occidere.) Exo. 19. 22.*
יהוה	פָּרַץ יי' אֶת אֹיְבַי לְפָנַי כְּפֶרֶץ מָיִם :	*Dominũ rumpere hostes ante aliquẽ, vt rupturã aquarũ. 2. Sam. 5. 20.*
ים	וּפָרַצְתָּ יָמָּה וָקֵדְמָה וָצָפְנָה וּנֶגְבָּה :	*Rumpere (crescere) ad occidentem, orientem, &c. Gen. 28. 14.*
ימין	כִּי יָמִין וּשְׂמֹאול תִּפְרֹצִי :	*Rumpere (crescere ad) dexteram, & sinistram. Esa. 54. 3.*
יקב	וְתִירוֹשׁ יִקְבֵךְ יִפְרָצוּ :	*Torcularia rumpere (dilatari) musto. Pro. 3. 10.*
מגפה	וַתִּפְרָץ בָּם מַגֵּפָה :	*Plagã rũpere in aliquos. Ps. 106. 29*
מעשה	פָּרַץ יי' אֶת מַעֲשֶׂיךָ :	*Rumpere opera alicuius. 2. Paralip. 20. 37.*
מקנה	וּמִקְנֵהוּ פָּרַץ בָּאָרֶץ :	*Gregem rumpere (crescere) in terra. Iob 1. 10.*
נחל	פָּרַץ נַחַל מֵעִם גָּר :	*Fluuium rumpere de (cum) incola. Iob 28. 4. Locus declarandus.*
עבד	וַיִּפְרְצוּ בוֹ עֲבָדָיו וגו' :	*Seruos rumpere in aliquem. 1. Sam. 28. 24. Est verbis vim facere. [Sforzare.] Vide* פצר .
עיר	עִיר פְּרוּצָה אֵין חוֹמָה :	*Ciuitas rupta, sine muro. Pro. 25. 28*
עלה	עָלָה הַפֹּרֵץ לִפְנֵיהֶם :	*Rumpentem ascendere ante aliquem. Mich. 2. 13.*
עת	עֵת לִפְרוֹץ וגו' :	*Tempus esse ad disrumpendum. Eccles. 3. 3.*
פרץ	מָה פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ :	*Rumpere supse rupturã. Gen. 38. 49*
פרץ	וַיִּפְרֹץ בּוֹ :	*Rumpere in aliquẽ. (Est verbis vim facere.) 2. Reg. 5. 25.*
פרץ	יִפְרָצֵנִי פֶּרֶץ עַל פְּנֵי פָּרֶץ :	*Rumpere aliquem fractura super fractura. Iob. 16. 14.*
רב	וַיִּפְרָץ לָרֹב :	*Parum rumpere (crescere) multitudini. (multum.) Gen. 30. 29.*
רב	וּבֵית אֲבוֹתֵיהֶם פָּרְצוּ לָרֹב :	*Domum alicuius rumpere (crescere) multitudini. (multũ.) 1. Par. 4. 38*

Quidam hinc deriuãt פָּאוּר, de quo ſuperius ſuo loco dictum eſt.

פורר Require ſuperius in פ ante ו, ſuo loco proprio.

פרש Verbum Cal actiuum, perfectũ, quod ſemel legit̃ in Biblijs in infinitiuo לִפְרֹשׁ, nec aliud ex eo facilè formarẽ, ſed potius באר ſynonimo vterer. Expoſuit, declarauit, quaſi aliquid expandit. [*Dichiarare, far intendere, iſponere, allargare.*] Leuit. 24. 12. *Et poſuerunt eum in cuſtodiam,* לִפְרֹשׁ לָהֶם *ad exponendum ſibi ſuper ore Domini.*

Deriuatiua huius ſunt הפרש נפרש פרש פַּרַשׁ פָּרָשׁ הַפְרֵשׁ פָּרְשָׁנֶה פרשה :

פרש Verbum Pihel actiuum, perfectum, ex quo participium paſsiuum מְפֹרָשׁ ſemel in ſcriptura ſacra legitur. Expoſuit, declarauit, expandit. [*Dichiarare, iſponere, allargare.*] Nehemias elegãter aduerbialiter illud vſurpauit capite 8. 9. *Et legerunt in libro in lege Dei* מְפֹרָשׁ *diſertè.* Clarè, expoſitè; vel ſi mauis eſſe participium propriè, expoſitum. Pari modo, & in Syriaco idiomatè מְפֹרָשׁ inuenitur. Eſd. 4. 18. *Epiſtola, quam ad nos miſiſtis,* מְפֹרָשׁ *diſertè ante me lecta fuit.* Hebræos in alijs libris hoc verbo frequenter vti, reperies.

פרש Verbum Pohel ſuperioris paſsiuum, quod ſemel legitur in Biblijs in tertia perſona præteriti, nec aliud ex eo facilè formarem, vt in Cal diximus. Expoſitus, declaratus fuit. [*Fù iſpoſto, dichiarato.*] Num. 15. 34. *Quia non* פֹּרַשׁ *expoſitum (clarum) erat, quid de eo faciendum eſſet.*

פרש Nomẽ maſculinum genere, & declinatione, ſuſcipiẽs affixa, quæ ſunt in Biblijs פֶּרֶשׁ פְּרָשִׁים פָּרָשָׁיו. Dubitatur autẽ, quid propriè ſignificet hoc nomen, quamuis frequens ſit in ſcriptura. Ego quantum coniecturis aſſequi poſſum ex diuerſa locorum collatione, arbitror ſignificare quoddam ſingulare equorũ genus præcipuum, à claritate nobilitatis forſitan dictũ; nam differt à סוּס, vt videre potes Ezec. 27. 14. & alibi. Sæpius tamẽ vſurpatur pro equite, quaſi eadem ratione armis & equo clarum hominem diceres. Cataphractum ego interpretarer, antitheton רְגָלִי. Nonnulli putant, equitem ſic dici à pungendo ſignificatione Syriaca huius radicis, quòd equum calcaribus ſtimulet, ex quo etiam ſenſu illud Eſa. 28. 29. de quo ſuo loco dicã, intelligunt. Vide & Hiphil הפרש. [*Cauallo groſſo, corſiere, cauallierе, huomo à cauallo, huomo d'arme, cauallo leggieri.*] Semel ſcribitur פָּרַשׁ more Syriaco, vel certè librariorum errore per quàm facili. Loci notandi.

אספ	וַיַּאַסֹּף שְׁלֹמֹה רֶכֶב וּפָרָשִׁים:	*Colligere currum & equites. 1. Reg. 10. 26.*
כעל	וּבַעֲלֵי הַפָּרָשִׁים הִדְבִּיקָהוּ :	*Dominos equorum (cataphractos) appræhendere aliquem. 2. Sam. 1. 6.*
ליקק	וּפָרָשָׁיו לֹא יִרְקָנוּ :	*Non comminuere equis. Eſa. 28. 29. Alijs eſt inſtrumentum dentatum à pungendo.*
העלה	פָּרַשׁ מַעֲלֶה וְרֹכֵב חָרֶב וגו׳ :	*Equitem eleuare et (tàm) aciẽ gladij, & (quàm) aciẽ lanceę. Nah. 3. 3.*
הסתיר	כִּי לֹא הִשְׁאִיר לְיְהוֹאָחָז כִּי אִם חֲמִשִּׁים פָּרָשִׁים :	*Non relinquere niſi quinquaginta equites. 2. Reg. 13. 7.*
לכד	וַיִּלְכֹּד דָּוִד מִמֶּנּוּ אֶלֶף וְשֶׁבַע מֵאוֹת פָּרָשִׁים :	*Capere mille & ſeptingẽtos equites. 2. Sam. 8. 4.*
סוס	סוּסִים וּפָרָשִׁים וגו׳ :	*Educere equos, & equites, &c. Ezechiel. 38. 4.*
סוס	בְּסוּסִים וּבְפָרָשִׁים :	*Non ſaluare in equis et in equitibus. Hoſ. 1. 7.*
עמד	חֵיל וּפָרָשִׁים לְעָזְרֵנוּ מֵאוֹיֵב	*Petere exercitum & equites ad auxiliandum, &c. Eſd. 8. 22.*
עיר	וְאֵת עָרֵי הַפָּרָשִׁים וגו׳ :	*Ciuitates equitum, &c. 1. Reg. 9. 19.*
עלה	וַיַּעַל עִמּוֹ גַּם רֶכֶב גַּם פָּרָשִׁים	*Currum, & equites aſcendere cũ aliquo. Gen. 50. 9.*
עלה	וְעָלוּ הַפָּרָשִׁים :	*Equites aſcendere. Ier. 46. 4.*
עצם	וְעַל פָּרָשִׁים כִּי עֲצֻמוּ מְאֹד :	*Fidere ſuper equitibus, quia robuſti ſunt valdè, &c. Eſa. 31. 1.*
עשה	וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים :	*Facere ſibi currum, & equites. 1. Reg. 1. 5.*
פוס	וּפָשׁוּ פָרָשָׁיו וּפָרָשָׁיו וגו׳ :	*Equites excreſcere, & venire à lõgè. Abac. 1. 8.*
פרר	וּפָרָשִׁים וּפְרָדִים וגו׳ :	*Dare equos & equos, & malos, &c. nota. Ezec. 27. 14.*
פמר	וְרֹאֵה רֶכֶב צֶמֶד פָּרָשִׁים וגו׳	*Par equitum. Eſa. 21. 7.*
קול	מִקּוֹל פָּרָשׁ וְרֹמַח קֶשֶׁת וגו׳ :	*Fugere à voce equitis, &c. Ier. 4. 29*
קול	מִקּוֹל פָּרַשׁ וְגַלְגַּל וגו׳ :	*Muros tremere à voce equitis, &c. Ezec. 26. 10.*
רוץ	וּכְפָרָשִׁים כֵּן יָרוּצוּן :	*Currere ad inſtar equorum. (equitũ.) Ioel. 2. 4.*
רכב	רָכַב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו :	*Aliquem eſſe currum & equites aliquorum. 2. Reg. 2. 12.*
רכב	פָּרָשִׁים רֹכְבֵי סוּסִים :	*Equites ſeſſores equorũ. Ezec. 23. 6.*
שום	וְשָׂם לוֹ בְּמַרְכְּבֹתָיו וּבְפָרָשָׁיו :	*Ponere aliquem in curru & in equis (equitibus.) 1. Sam. 8. 11.*
שור	וְשָׂרֵי רֶכֶב וּפָרָשָׁיו :	*Principes currus & equitum, (vel equites.) 1. Reg. 9. 27.*
שית	וְהַפָּרָשִׁים שָׂת שָׂתוּ הַשַּׁעֲרָה:	*Equites ponere (facies) ad portam. Eſa. 22. 7.*

פֶּרֶשׁ Nomen maſculinum genere, ſine plurali, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs פֶּרֶשׁ פִּרְשׁוֹ פִּרְשָׁהּ. Excrementum, fimus, ſtercus. [*Sterco.*] Sic dici credunt, quòd ſeparetur, & egeratur ex animantis aluo, vel quaſi expoſitum & explicatum. Ego rationem ſignificationis ignorare me fateor. Arbitror verò dici de ſtercore adhuc intra viſcera cõtento, nam emiſſum צֹאָה dicitur. Vulgò Brixiæ [*ventrame*] vocitant. Vide אַשְׁפּוֹת. Sex vicibus tantum inuenitur.

זרה	וְזָרִיתִי פֶרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חַגֵּיכֶם :	*Spargere fimum feſtorum ſuper facie. Mal. 2. 3.*
קרב	וְקָרְבוּ וּפִרְשׁוּ :	*Comburere intimum, & fimum, &c. iuuenci. Leuit. 4. 11.*
שרף	וְאֶת פִּרְשׁוֹ תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ :	*Comburere carnem, pellem, & fimũ iuuenci. Exo. 29. 4.*
שרף	וְאֶת פָּרָשׁוֹ שָׂרַף בָּאֵשׁ :	*Comburere iuuencum & pellem, & carnem, & fimum. Leuit. 8. 17.*
שרף	וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ וגו׳ וְאֶת פִּרְשָׁם:	*Comburere iuuencum & hircum, & fimum eorum, &c. Leuit. 16. 27.*
שרף	וְאֶת דָּמָהּ עַל פְּרֶשָׁהּ יִשְׂרֹף :	*Comburere iuuẽcam, &c. ſuper (cũ) ſuo ſtercore. Num. 19. 5.*

פרש Verbum Cal actiuum, perfectum, ſuſcipiens affixa, ſic flectitur in Biblijs.

	פָּרַשְׁתָּ פָּרַשְׁתִּי	Præteritum.
	פָּרְשָׁה	
	פָּרְשׂוּ	
	פֹּרֵשׁ פֹּרְשִׁים פֹּרַשְׁתִּי	Part. præſ.
	פָּרוּשׁ	Part. paſſ.
	פְּרוּשָׁה פְּרוּשׁוֹת	
	אֶפְרֹשׂ אֶפְרְשָׂה	Futurum.
	יִפְרֹשׂ יִפְרְשׂוּ	
	תִּפְרֹשׂ	
	יִפְרְשׂוּ	

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt. Expandit, diſtendit, extendit. [*Diſtendere, allargare.*] Vide שטח. In aliquibus dictionibus videtur eſſe ſignificationis פרס, vt ש poſitum ſit loco ס, quod penitus abſurdum non eſt. Loci notandi.

פרצי Nomen gentile maſculinum genere. Pharciẽſis. [*Huomo della famiglia di Ferecide.*] Nu. 26. 20. *Pherecidi familia* הַפַּרְצִי *Pharcienſis.* Radix eſt פרץ.

פרץ עזה Nomen proprium loci ob euẽtum ſic dicti. Pherez Vzah. [*Rottura d'Vza.*] 2. Sam. 6. 8. *Et appellauit nomen loci illius* פֶּרֶץ עֻזָּה *Pherez Vzæ vſque in hodiernum diem.* Cõpoſitũ eſt ex פרץ & עזה.

פרק Verbum Cal actiuum, perfectum, ſuſcipiens affixa, ſic flectitur in Biblijs.

פָּרַקְתָּ	Præteritum.
פֹּרֵק	Part. præſ.
יִפְרֹקוּ	Futurum.

Nec abſurdum fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum neceſsitas expoſtulauerit. Rupit, abſrupit, & hinc eleganter pro eripere dein vſurpatur, quaſi ab aliquo rumpere. [*Rompere, ſpiccare, diſtaccare, & liberare.* Quater inuenitur.

אין	פֹּרֵק אֵין סִיָּעַם :	*Nõ eſſe, qui abſrumpat, (eripiat) de manibus alicuius. Thr. 5. 8.*
טול	פֹּרֵק וָאַיִן מַצִּיל :	*Leonem abſrumpere, (aliquid) nec eſſe, qui eripiat. Pſal. 7. 3.*
על	וּפָרַקְתָּ עֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ :	*Abſrumpere iugum deſuper collo. Gen. 27. 40.*
אר	וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ :	*Abſrumpere (eripere) aliquẽ ab hoſtibus. Pſal. 136. 24.*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc verbum idem ſignificat, quod in imperatiuo פְּרַק legitur, Dan. 4. 24. *Et peccata tua eleemoſina* פְּרַק *abrumpe à te videlicet.*

Deriuatiua huius ſunt התפרק מפרקת פרק פֶּרֶק הַפְרֵק.

פרק Verbum Pihel actiuum, perfectum, ſic flectitur in Biblijs.

מְפָרֵק	Part. præſ.
יְפָרֵק	Futurum.
פָּרְקוּ	Imperat.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt. Abſrupit, abſrumpendo fregit, nã auget nonnihil ſenſum à ſuo Cal. [*Fraccaßare, dalla voce Ebrea detto: ſtaccare, rompendo.*] Ter ſolum inuenitur.

פר	הַפֹּרֵק הָרִים וגו׳ :	*Ventum abſrumpere montes. 1. Reg. 19. 12.*
נוס	פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב וגו׳ :	*Abſrũpere inaures, &c. Exo. 32. 2.*
פרס	וּפִרְסֵיהֶן יְפָרֵק :	*Abſrumpere vngulas. Zac. 11. 16.*

פרק Nomen formæ maſculinæ, ſine plurali. Abruptio. [*Rompimento, ſtaccamento, fraccaſſo.*] Inuenitur in ſequentibus locis tantummodo.

עלה	פֶּרֶק מְלֵאָה :	*Ciuitatem eſſe plenam abſruptione. Nah. 3. 1.*
עמד	וְאַל תָּעֲמֹד עַל הַפֶּרֶק :	*Non ſtare ſuper abſruptione. Abd. 1. 14.*

פרק Nomen formę maſculinę, quod ſemel legitur in Biblijs in regimine פֶּרֶק. Abſruptio. [*Rompimẽto, fraccaſſo.*] Eſa. 65. 4. ופרק *Et abſruptio abominationum ſunt vaſa eorum.* Hoc eſt digna, vt abſrumpantur tanquàm abominabilia. Iudæi hodierni ex Maſſara legunt ומרק & ius, de quo ſuo loco dictum eſt.

פרור Nomen formæ maſculinæ, ſine plurali. Olla, lebes, cacabus. [*Pignatta, lauezzo, parolo coſi detto à Breſcia, dalla voce Ebrea.*] Etymon ſignificationis ignoratur, quamuis nonnulli ad radicem פור reuocent, quòd in ollã inijciantur carnes coquẽdæ, & ob id quodam modo labefactandæ. Ter ſolum inuenitur.

בשל	וּבְשַׁלּוּ בַּפָּרוּר :	*Coquere in cacabo. Num. 11. 8.*
שכה	וְהִכָּה בְּכִיּוֹר אוֹ בְּדוּד אוֹ בְּקַלַּחַת אוֹ בַּפָּרוּר :	*Percutere (inijcere) in ollam, &cæt. 1. Sam. 2. 14.*
שום	וְהִמְרַק שָׁם בַּפָּרוּר :	*Ponere ius in cacabo. Iud. 6. 19.*

רבה	כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ :	*Multiplicare, & rumpere. (augeri.) Exo. 1. 11.*
רצח	וְרָצוֹחַ וְגָנוֹב וְנָאֹף פָּרָצוּ וגו׳ :	*Abiurare, mentiri, occidere, furari, & adulterari rũpere. (creſcere.) Hoſ. 4. 2.*
שלח	נִפְרָצָה נִשְׁלָחָה וגו׳ :	*Rumpere (vim facere) mittere, &c. 1. Par. 13. 2. Locus illuſtrandus.*

Deriuatiua huius & compoſita ſunt בַּעַל פְּרָצִים התפרץ נפרץ פרץ פֹּרֵץ פִּרְצִי פִּרְצִין פִּרְצָה רמון פֶּרֶץ.

פרץ Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod ſemel legitur in Biblijs in participio paſsiuo fęminino מְפֹרֶצֶת, nec aliud ex eo facilè formarẽ, ſed potius ſuo Cal vterer. Rupit, fregit, diruit, & fortaſsis auget nonnihil ſenſum à Cal. [*Rompere ben bene, ſpezzare affatto.*] Neh. 1. 3. *Et murus Ieruſalem* מְפֹרֶצֶת *diſruptus.*

פרץ Nomen maſculinum genere, cum duplici plurali, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs פֶּרֶץ פְּרָצִים פרצות פִּרְצֵיהֶן. Ruptura, fractura. [*Rompimento, ſpezzamento.*] Loci notandi.

אין	אֵין פֶּרֶץ וְיֹצֵא וגו׳ :	*Rupturam non eſſe. Pſal. 144. 14.*
גדר	וּקְרָא לְךָ גֹדֵר פָּרֶץ :	*Sepire rupturam. Eſa. 58. 12.*
גדר	וּגְדַרְתִּי אֶת פִּרְצֵיהֶן :	*Sepire rupturas. Amos 9. 11.*
סד	כִּי כֶהָר פִּרְצִים יָקוּם יי׳ :	*Mons rupturarum. Eſa. 28. 21. Alludit ad locũ 2. Sam. 5. 20. vt mox habes. nota.*
יצא	וּפְרָצִים תֵּצֶאנָה אִשָּׁה נֶגְדָּהּ :	*Exire (per) rupturas. Amos 4. 3.*
עיס	פָּרַץ יי׳ אֶת אֵיכִי לְפָנַי כְּפֶרֶץ מָיִם :	*Rumpere hoſtes tanquàm rupturam aquæ. 2. Sam. 5. 20.*
נוקד	וְלֹא נוֹתַר כָּהּ פֶּרֶץ :	*Rupturam non ſupereſſe in muro. Neh. 6. 1. (13.*
נפל	כָּפֶרֶץ נֹפֵל וגו׳ :	*Ruptura cadens tumida, &c. Eſa. 30.*
סגר	סָגַר אֶת פֶּרֶץ עִיר דָּוִד אָבִיו:	*Claudere rupturam (voraginem) ciuitatis. 1. Reg. 11. 27.*
עלה	לֹא עֲלִיתֶם בַּפְּרָצוֹת :	*Non aſcẽdere in rupturis. Ezec. 13. 5*
עמד	עָמַד בַּפֶּרֶץ לְפָנַי :	*Stare in ruptura ante aliquem. Pſal. 106. 23.*
עשה	כִּי עָשָׂה יי׳ פֶּרֶץ בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל :	*Facere rupturã in aliquos. Iud. 21. 15*
פרץ	מַה פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פֶּרֶץ :	*Rumpere ſup ſe rupturã. Gen. 38. 29*
פרץ	יִפְרָצֵנִי פֶרֶץ עַל פְּנֵי פֶרֶץ :	*Rumpere aliquẽ ruptura ſup ruptura. Iob. 16. 14.*
רחב	כְּפֶרֶץ רַחַב יֶאֱתָיוּ :	*Aliquos venire tanquàm rupturã latam. Iob 30. 14.*

Aliàs פֶּרֶץ eſt nomen proprium filij Iudæ ob euẽtum ſic dicti. Pherez. [*Ferecide.*] Gen. 38. 29. *Et appellauit nomen eius* פֶּרֶץ *Pherez.*

Huius noſis cõpoſita & deriuatiua vide ĩ ſua radice.

פריץ Nomẽ maſculinum genere, & declinatione, quæ ſunt in Biblijs פָּרִיץ פְּרִיצִים פְּרִיצֵי. Ruptor, irruptor, latro, ſicarius, nam in malam partem ſumitur, ab infringendo legem & omne ius, quaſi ex legẽ diceres. [*Huomo ſcelerato, che ſtà ſu l'arme, che mantien parte, aſſaſſino, fuor'vſcito.*] Inuenitur ſolum in ſequentibus.

ארח	אֲנִי שָׁמַרְתִּי אָרְחוֹת פָּרִץ :	*Obſeruare viaz latronis. Pſal. 17. 4.*
בוא	וּבָאוּ בָהּ פָּרִיצִים וַחֲלַלוּהָ :	*Latrones venire, & prophanare. Ezec. 7. 22.*
כן	וּבְנֵי פָרִיצֵי עַמְּךָ יִנָּשְׂאוּ וגו׳ :	*Filios latronum populi eleuari, &c. Dan. 11. 14.*
קולד	וְהוֹלִיד בֵּן פָּרִיץ וגו׳ :	*Gignere filium latronem. Ezechiel. 18. 10.*
חיה	וּפָרִיץ חַיּוֹת בַּל יַעֲלֻבָה :	*Latronem ferarum (vt vrſum, leonẽ, & id genus) non aſcẽdere alicubi. Eſa. 35. 9.*
מערה	הֲמְעָרַת פָּרִיצִים הָיָה הַבַּיִת הַזֶּה :	*Templum eſſe ſpeluncam latronum. Ier. 7. 13.*

	יִפְרֹשׂ / תִּפְרֹשׂ } Futurum.	
	לִפְרֹשׂ כִּפְרִשְׂכֶם	Infinitiuus.

Cætera, si opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Expandit, distẽdit, extendit quàm maximè, auget enim nonnihil sensum à suo Cal. [*Allargare con furia, distendere ben benc.*] In quibusdam locis videtur esse ex significatione פרס, idest frangẽdi, vt ס̇ po situm sit vice ס̇, quod non est penitus absurdum. Loci notandi.

פָּרַשְׂתִּי יָדַי אֵלֶיךָ :	*Expandere manus ad aliquem. Psal.* 143. 6.
וּפָרַשׂ יָדָיו בְּקִרְבּוֹ כַּאֲשֶׁר יִפְרֹשׂ הַשֹּׂחֶה וגו׳ :	*Expandere manus, sicut expandit natans ad natandum. Esa.* 25. 11.
פֵּרַשְׂתִּי יָדַי כָּל הַיּוֹם אֶל עַם וגו׳ :	*Expãdere manus tota die ad aliquẽ. Esa.* 65. 2.
פֹּרְשָׂה צִיּוֹן בְּיָדֶיהָ :	*Expandere (infringere in) manus. Thr.* 1. 17.
וּבְפָרְשְׂכֶם כַּפֵּיכֶם וגו׳ :	*Expandere palmas, &c. Esa.* 1. 15.
תְּתִיפַח תִּפְרֹשׂ כַּפָּיהָ :	*Vociferari, expandere (frãgere, percutere) palmas. Ier.* 4. 31.
בִּפְרֹשׂ שְׁנֵי מְלָכִים בָּהּ :	*Expãdere reges in aliquid. Ps.* 68. 15
כִּי כְּאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם פֹּרַשְׂתִּי אֶתְכֶם :	*Expandere aliquos tãquàm quatuor ventos. (vel ventis.) Zac.* 2. 10.

פַּרְשֶׁגֶן Nomen Syriacum masculinum genere, sine plurali. Exemplar, copia, summa, tenor. [*La coppia, la sostanza, la somma, il tenore.*] Idem est cum פִּתְשֶׁגֶן. Esd. 7. 11. *Et hic est* פַּרְשֶׁגֶן *tenor* [*la coppia*] *exemplaris.* In Syriaco idiomate idem est, vt cap. 4. 11. *Hic est* פַּרְשֶׁגֶן *tenor epistolæ.* Hebraicè כְּתָב huic correspondere dicerem.

פַּרְשְׁדֹנָה Nomen formæ fœmininæ, quamuis genere masculinum & productum præter regulas, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur, quid propriè significet. Vero similior est illorum opinio, qui excrementum, stercus, fimum interpretantur. [*Sterco.*] Iud. 4. 11. *Et egressum est* הַפַּרְשְׁדֹנָה *stercus.* Expende locum, & omnes accuratius. Radix est פרש.

פַּרְשָׁה Nomen fœmininum genere, sine plurali, quod bis solum inuenitur in scriptura sacra, & in regimine verso He in Thau פַּרְשַׁת. Expositio, declaratio. Est. 4. 7. וְאֵת פַּרְשַׁת *Et declarationẽ argenti, &c.* Et 10. 2. וּפַרְשַׁת *Et declaratio magnitudinis Mardochei.* Radix est פרש.

פַּרְשֵׁז Dictio, de qua dubitatur, an nomen, vel verbum sit, & quid propriè significet. Communiori sententia creditur verbum Pihel quadratum, & expandere, extendere, significare. [*Distẽdere, allargare.*] Iob 26. 9. פָּרַשׂ *Expandit super illud nubem suam.* Expende locum diligentius & omnes, nam alibi non inuenitur.

פַּרְשַׁנְדָּתָא Nomen proprium filij Haman à Iudæis interfecti. Parsandatha. [*Parsandata.*] Est. 9. 7. וְאֵת פַּרְשַׁנְדָּתָא *Et Parsandatham.*

פְּרוֹת Require superius in חֲפוֹר פְּרוֹת suo loco proprio.

פְּרָת Nomen proprium fluuij, masculinum genere, & cũ He aduerbiali in fine פְּרָתָה, qui Mosi ex paradiso egrediens Hebræum nomẽ retinuit etiã apud alias gentes. Euphrates, sic dictus à radice פרה, quia inundationis excessibus ad instar Nili terris suffusus inuehit soli fecunditatem nõ minimam, vel quia maximus est, & olim terræ sanctæ limes fuit. [*Eufrate.*] Gen. 2. 14. *Et fluuius quartus est* פְּרָת *Euphrates.* Deut. 1. 7. *Vsq; ad fluuium maximum fluuium* פְּרָת *Euphratem.* Iere. 13. 4. *Vade* פְּרָתָה *ad Euphratem.*

	יִפְרֹשׂ אֶת הָאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן	*Extendere tentorium super tabernaculo. Exo.* 40. 19.
	וּכְסִיל יִפְרֹשׂ אִוֶּלֶת :	*Stultum expandere stultitiam. Pro.* 13. 16.
	הֵן פָּרַשׂ עָלָיו אוֹרוֹ :	*Expandere lucem super aliquid. Iob* 36, 30.
	פֹּרֵשׂ אֵין לָהֶם :	*Petere panem, nec esse qui extẽdat. (frangat.) Thr.* 4. 4.
כנר	וּפָרְשׁוּ בֶּגֶד כְּלִיל וגו׳ :	*Expãdere pannũ desuper. Num.* 4. 6.
יד	יָדוֹ פָּרַשׂ צַר וגו׳ :	*Hostem expandere manum super aliquid. Thr.* 1. 10.
כנף	וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה :	*Cherubinos esse expãdentes alas desuper. Exo.* 25. 19.
כנף	וּפָרַשְׂתָּ כְנָפֶיךָ עַל אֲמָתְךָ וגו׳	*Aliquem expandere alam super aliquam. Ruth.* 3. 10. *Vide etiam Ezechiel.* 13. 7.
כנף	כִּי הַכְּרוּבִים פֹּרְשִׂים כְּנָפַיִם :	*Cherubinos expãdere alas ad aliqd. 1. Reg.* 8. 7.
כנף	פֹּרֵשׂ כְּנָפָיו לְתֵימָן :	*Accipitrẽ expandere alas meridiei. Iob* 39. 26.
כנף	וּפָרַשׂ כְּנָפָיו אֶל מוֹאָב :	*Expandere alas ad aliqd. Ier.* 48. 39
כנף	וַיִּפְרֹשׂ כְּנָפָיו עָל בָּצְרָה :	*Expandere alas super aliquid. Iere.* 49, 22.
כפר	וּפָרְשׂוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תָּחָשׁ :	*Expãdere tegumẽtuũ super aliquid. Num.* 4. 14. (29,
כף	אֶפְרֹשׂ אֶת כַּפַּי אֶל ה׳ :	*Expãdere volas ad Dominũ, Exo.* 9.
כף	וּיִפְרֹשׂ כַּפָּיו הַשָּׁמַיִם :	*Expãdere palmas ĩ cęlũ. 1. Reg.* 8. 22
כף	וּפָרַשׂ כַּפָּיו אֶל הַבַּיִת הַזֶּה :	*Expandere palmas ad templum. 1. Reg.* 8. 38.
כף	וְכַפּוֹת פְּרוּשׂוֹת הַשָּׁמָיִם :	*Palmę extẽsæ in cęlum. 1. Reg.* 8. 54.
כף	וְגֵרוּשׁ כַּפָּנוּ לְאֵל זָר :	*Expandere palmas Deo alieno. Psal.* 44. 21.
כף	כַּפָּה פָּרְשָׂה לָעָנִי :	*Expandere palmã inopi. Pro.* 31. 17
מכמרת	וּפֹרְשֵׂי מִכְמֶרֶת עַל פְּנֵי מַיִם אֻמְלָלוּ :	*Expansores retis super facie aquarũ infirmari. Esa.* 19. 8.
מסך	וַתִּפְרֹשׂ אֶת הַמַּסָּךְ עַל פְּנֵי הַבְּאֵר :	*Expandere operimẽtum super faciẽ putei. 2. Sam.* 17. 19.
נס	בַּל פָּרְשׂוּ נֵס :	*Non expandere signum. (vexillum.) Esa.* 33. 23.
סיר	וּפָרְשׂוּ כַּאֲשֶׁר בַּסִּיר :	*Expandere (frangere) tanquàm in olla. Mich.* 3. 3.
ענן	פָּרַשׂ עָנָן לַמָּסָךְ וגו׳ :	*Expandere nubem tegumento. (in tegumentum.) Psal.* 105. 39.
פניס	וַיִּפְרֹשׂ עַל פָּנָיו וגו׳ :	*Expandere aliquid super facie. 2. Reg.* 8. 15.
פניס	וַיִּפְרְשֵׂהוּ חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יי׳ :	*Expandere librum ante aliquem. 2. Reg.* 19. 14.
רשת	פָּרְשׂוּ רֶשֶׁת לְיַד מַעְגָּל :	*Expandere rete manui (ad manum) pedis. Psal.* 140. 6.
רשת	רֶשֶׁת פּוֹרֵשׂ עַל פְּעָמָיו :	*Expandere rete super pedibus. Prouer.* 29. 5.
רשת	פָּרַשׂ רֶשֶׁת לְרַגְלָי :	*Expandere rete pedibus. Thr.* 1. 13.
רשת	וּפָרַשְׂתִּי אֶת רִשְׁתִּי עָלָיו :	*Expandere rete super aliquem. Ezechiel.* 12. 13.
רשת	וְרֶשֶׁת פְּרוּשָׂה עַל תָּבוֹר :	*Rete expansum sup aliquid. Hos.* 5. 1
שחר	כְּשַׁחַר פָּרֹשׂ עַל הֶהָרִים :	*Aurora expansa super montibus. Ioel.* 2. 2.
שמלה	וּפָרְשׂוּ הַשִּׂמְלָה לְפְנֵי זִקְנֵי הָעִיר :	*Expandere vestimẽtum ante aliquẽ. Deut.* 22. 17.
שמלה	וַיִּפְרְשׂוּ אֶת הַשִּׂמְלָה :	*Expandere vestimentum. Iud.* 8. 25.

Deriuatiua huius sunt מפ׳ש נפרש פרש.

פִּרֵּשׁ Verbum Pihel actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

פֵּרַשְׁתִּי / פֵּרְשָׂה } Præteritum.	

Alia fluuiorum nomina habentur superius in נָהָר. Hinc fortasis fit פִּרְתָּמִים sequens.

פּוֹרְתָא Require superius in פ ante ו, suo loco proprio.

פַּרְתָּמִים Nomẽ plurale masculinum: Principes, domini, satrapæ, quorũ dominium secus Euphratem erat, sicut & apud Venetos dici Contarenos credere, quasi omnes comites Rheni, quòd illinc prodierint; quamuis ex scripturæ sacræ locis videtur esse generalior vox dignitatis, qua præfecti etiã prouincialium significentur. Est igitur à פְּרָת per translationẽ, quòd fortasis olim secus Euphratem steterint quidã nobiliores, ita vt in nomen dignitatis transierit, vel certè est vox peregrina quatuor consonantium radicaliũ. [*Signori del fiume Euphrate, ouero prefetti, gouernatori.*] Est. 1. 3. הַפַּרְתְּמִים *Euphrateis, & ducibus prouinciarum.* Et 6. 8. *Vni ex ducibus regis* הַפַּרְתְּמִים *Euphrateis.* Dan. 1. 3. *Vt adducerent de filijs Israel, & ex semine regio, & de* הַפַּרְתְּמִים *Euphrateis.* Expende locos.

פ ש

פֵּשׁ Lege radices פוש פשה, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

פֵּשׁ Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur, quid propriè significet, vt in sua radice פוש dictum est. Multitudo, augmẽtum, copia. [*Crescimẽto.*] Iob 35. 15. *Nec cognouit* בַּפֵּשׁ *(in) augmentum valdè.*

פֶּשָׁה Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Lamed He, sic flectitur in Biblijs.

פָּשָׁה / פָּשְׁתָה } Præteritum.	
יִפְשֶׂה / תִּפְשֶׂה } Futurum.	
לִפְשׂוֹת	Infinitiuus.

Nec aliud ex eo formare fortasis opus erit. Serpit, expandit se, transcendit, & dicitur in Biblijs tantum de plagæ, scabiei, & lepræ diffusione. [*Distenderſi, passare dalla voce Ebrea detto, slongarsi, slargarsi.*] Inuenitur solũ Leuit. cap. 13. & 14. ex quibus sequentes locos annotabis.

כסרת	הַבַּהֶרֶת לֹא פָשְׂתָה וגו׳ :	*Maculam albam non effundi. Leuit.* 13. 23.
אבעבעת	וְאִם פָּשֹׂה תִּפְשֶׂה הַמִּסְפַּחַת בָּעוֹר :	*Scabiem diffundi in cute. Leuit.* 13. 7
נגע	לֹא פָשָׂה הַנָּגַע בָּעוֹר :	*Plagam non diffundi in cute. Leuit.* 13. 5.
כתק	וְהִנֵּה לֹא פָשָׂה הַנֶּתֶק :	*Psoram non diffundi. Leuit.* 13. 32.
צרעת	וְאִם פָּשֹׂה תִּפְשֶׂה בָּעוֹר :	*Leprã diffundi in cute. Leuit.* 13. 22.

פִּשֵּׁחַ Verbum Pihel actiuum, perfectũ, suscipiens affixa, quod semel legitur in Biblijs in futuro יִפְשְׁחֵנִי, nec aliud ex eo facilè formarem, cum nõ satis cõstet, quid propriè significet, quamuis communiter diffindere, dissecare exponatur. [*Fendere, spaccare.*] Vide בָּקַע. Thr. 3. 4. *Vias meas puertit,* וַיְפַשְּׁחֵנִי *et scidit me.*

פַּשְׁחוּר Nomen propriũ sacerdotis. Pashur. [*Fasuro.*] Ier. 20. 1. *Et audiuit* פַּשְׁחוּר *Pashurus filius Imeri sacerdotis, &c.* Ibi vide omnia.

Fuit alter Pashurus sacerdos & ipse. Ierem. 21. 1. אֶת פַּשְׁחוּר *Pashurum filium Malchiæ.* 1. Paral. 9. 12. *Filij* פַּשְׁחוּר *Pashuri filij Malchiæ.*

Alter modò prior non sit, pater Gedaliæ. Iere. 38. 1. *Et Gedalias filius* פַּשְׁחוּר *Pashuri, &c.*

Mille ducẽti quadraginta septem nepotes vnius Pashuri superiorum ex captiuitate Babylonica reuersi sunt. Esd. 2. 38. *Filij* פַּשְׁחוּר *Pashuri, &c.* Quin & Pashurũ quendam sacerdotem ex eadem captiuitate redijsse leges Neh. 10. 4. quare locos & tempora velim accuratius conferas.

פָּשַׁט Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

פָּשַׁט / פָּשַׁטְתָּ / פָּשַׁטְתִּי / פָּשַׁט / פָּשְׁטָה / פָּשַׁטְתֶּם / פָּשַׁטְנוּ / פָּשְׁטוּ } Præteritum.	
פָּשֻׁטִים	Part. præs.
יִפְשַׁט / יִפְשְׁטוּ / יִפְשֹׁטוּ } Futurum.	
פְּשׁוֹט	Imperat.
לִפְשׁוֹט	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammatices, cum opus erunt, excepto Pahul. Spoliauit, exuit, vestẽ detraxit, & per trãslationem aggrediendo inuasit, grassatus est, quasi ad expoliandum excurrit, & ex verborũ sententia facilè in quem sensum accipiendum sit, cognosces. [*Spogliare, disuestire, assaltare, assalire con impeto, andar à bottino.*] Construitur absolutè, cum accusatiuo, & cum præpositionibus ב. אל. על. Loci obseruandi.

כִּי פָּשְׁטוּ פְלִשְׁתִּים עַל הָאָרֶץ	*Aggredi (sup) terrã. 1. Sam.* 23. 27
וּפָשַׁט אֶת בְּגָדָיו :	*Exuere vestimenta. Leuit.* 6. 4.
אֵין אֲנַחְנוּ פֹשְׁטִים בְּגָדֵינוּ	*Non exuere vestimenta. Neh.* 4. 23
הָאֵת בִּגְדֵי רְקָמָה יִפְשְׁטוּ וגו׳ :	*Exuere vestes phrygionicas. Ezech.* 26. 16.
וַיִּפְשְׁטוּ אֶל הַגִּבְעָה :	*Aggredi (ad) Gabaam. Iud.* 20. 37.
פָּשׁוּט גְּדוּד בַּחוּץ :	*Cuneum grassari extra. Hos.* 7. 1.
וַיִּפְשְׁטוּ עַל הַגְּמַלִּים :	*Aggredi (super) chamelos. Iob* 1. 17
וַיִּפְשְׁטוּ אֶל הַגְּשׁוּרִי וגו׳ :	*Aggredi (ad) Gesureum, &c. 1. Sam.* 23. 9.
אַל תִּפְשְׁטֶם הַיּוֹם :	*Non aggredi hodie. 1. Sam.* 27. 10.
לֵךְ פָּשׁוּט וַיָּעַף	*Gyrũ aggredi, & volare. Nah.* 3. 16
פָּשְׁטוּ אֶת הָתְנֹתִי וגו׳ :	*Exuere tunicam. Cant.* 5. 4.
וַיִּפְשְׁטוּ פָּשְׁטוּ אֶל נֶגֶב וגו׳ :	*Aggredi (excurrere) ad meridiem, &c. 1. Sam.* 30. 1.
פְּשֹׁט וְעָרֹם וגו׳ :	*Exuere, & nudari. Esa.* 32. 11. *Locus illustrandus.*
וּפָשְׁטָה עַל הָעִיר :	*Aggredi (super) vrbem. Iud.* 9. 33.
וַיִּפְשְׁטוּ בְעָרֵי יְהוּדָה וגו׳ :	*Grassari in vrbib', &c. 2. Par.* 25. 14
פָּשְׁטוּ וַיַּעַמְדוּ וגו׳ :	*Aggredi (excurrere) & stare, &c. Iud.* 9. 44.
וַיִּפְשְׁטוּ בָּעֵמֶק רְפָאִים :	*Aggredi in valle. 1. Par.* 14. 9.
פָּשְׁטוּ עַל כָּל אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה וְיָכוֹם :	*Aggredi (super) cuncta, quæ sunt in agro. Iud.* 9. 44.

Deriuatiua huius sunt הִפְשִׁיט התפשט פשט.

פִּשֵּׁט Verbum Pihel actiuũ, perfectum, quod ter legitur in Biblijs in infinitiuo לְפַשֵּׁט, cætera verò potius ex suo Cal desumerem. Exuit, spoliauit, & aggressus, grassatus est, & fortasis auget, vel mutat nõnihil sensum à suo Cal, ibi vide. [*Disuestire, spoliare affatto, cauare ò drappi, & assalire, assaltare.*] 1. Sam. 31. 8. & 1. Par. 10. 8. *Venerunt Philistei* לְפַשֵּׁט *ad expoliandum occisos.* 2. Sam. 23. 10. *Et populus reuersus est post eum tãtùm* לְפַשֵּׁט *ad expoliandum.* (Vel grassandum.)

פִּישׁוֹן Require superius in פ ante י, suo loco proprio.

פָּשַׁע Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

פָּשַׁע / פָּשַׁעְתָּ / פָּשַׁעְתָּ / פָּשַׁעְתֶּם / פָּשַׁעְנוּ / פָּשְׁעוּ } Præteritum.	
פֹּשְׁעִים	Part. præs.

	אֹהֵב פֶּשַׁע אֹהֵב מַצָּה :	*Amare transgressionem.Pro.17.19.*
	כִּי אֵין בְּיָדִי רָעָה וָפָשַׁע וגו׳ :	*Malum & præuaricationem non esse in manu alicuius. 1.Sam.24.12.*
	וְאֹמֵר אֵין פָּשַׁע :	*Dicere, non est præuaricatio, Prou. 28.24.*
	בְּפֶשַׁע אֶרֶץ רַבִּים שָׂרֶיהָ :	*Præuaricatio terræ.Pro.28.2.*
	כִּי פְשָׁעֵינוּ אִתָּנוּ :	*Præuaricationes alicuius esse cũ eo, Esa. 59. 12.*
	עַל כָּל דְּבַר פָּשַׁע :	*Verbum (aliquid) transgressionis. Exo.22. 8.*
	אוּלַיִם מִדֶּרֶךְ פְּשָׁעָם וגו׳ :	*Via præuaricationis,&c.Ps.107.17*
	הַגֵּד לְעַמִּי פִּשְׁעָם :	*Nũciare populo transgressionẽ eius, Esa.58.1.*
	אוֹדֶה עָלַי פְּשָׁעַי לַיי׳ :	*Celebrare super trãsgressionibus Domino.(Dominum.)Psal.32.5.*
	פְּשָׁעַי וַחַטֹּאתַי הודיעני :	*Scire facere præuaricationẽ & peccatum.Iob 13.23.*
	כִּי יוֹסִיף עַל חַטָּאתוֹ פָּשַׁע :	*Addere super peccato transgressionem.Iob 34. 37.*
	מִכָּל פְּשָׁעַי הַצִּילֵנִי :	*Eripere ab omnibus trãsgressionib°. Psal.39.9.*
	הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פְּשָׁעֶיהָ :	*Elõgare præuaricationes alicuius ab eo.Psal.103.12.*
	שׁוּבוּ וַהֲשִׁיבוּ מִכָּל פִּשְׁעֵיכֶם :	*Redire,& reducere à transgressionibus.Ezec.18.29.*
	עַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי וגו׳ לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ :	*Nõ reducere aliquem super tribus, & quatuor transgressionibus. Amos 1. 3.*
	הַשְׁלִיכוּ מֵעֲלֵיכֶם אֶת כָּל פִּשְׁעֵיכֶם וגו׳ :	*Proijcere desuper te præuaricationes,&c.Ezec.18.30.*
	וּפִשְׁעֵיהֶם כִּי יִתְגַּבְּרוּ :	*Transgressiones fortes se reddere. (crescere.)Iob 36.3.*
	וְלֹא יִטְּמְאוּ עוֹד בְּכָל פִּשְׁעֵיהֶם :	*Non contaminare se in transgressionibus.Ezec.14. 11.*
	וְזֶה אֵנִי בְּלִי פָשַׁע :	*Aliquem esse purum sine transgressione.Iob 33.9.*
	חַטֹּאת נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל תִּזְכּוֹר :	*Non recordari peccatorum & præuaricationum. Psal.25.7.*
	רַב דְּבָרִים לֹא יֶחְדַּל פָּשַׁע :	*Præuaricationem non cessare in multitudine verborum.Pro.10.19.*
	וְהוּא מְחֻלָּל מִפְּשָׁעֵינוּ :	*Dolore affici à transgressionibus alicuius.Esa.53.5.*
	מַה פִּשְׁעִי מַה חַטָּאתִי וגו׳ :	*Qualis præuaricatio, quale peccatũ, &c.Gen.31.36.*
	וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל חַטֹּאתָם :	*Expiare à præuaricationibus omnibus peccatis,&c.Leuit.16.16.*
	כִּי פִשְׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ עָלֵינוּ וגו׳ :	*Præuaricationes & peccata aliquorũ esse sup illis,&c. Ezec.33. 10*
	אָנוּשׁ חִצִּי בְּלִי פָשַׁע :	*Sagittam esse dolore affectã sine trãsgressione.Iob 34. 6.*
	חָתַם בְּצְרוֹר פְּשָׁעַי :	*Transgressionẽ alicuius esse obsignatam in fasciculo.Iob 14.13.*
	וּשְׁלַחְתָּם בְּיַד פִּשְׁעָם :	*Dimittere in manu præuaricationis. Iob 8.4.*
	כִּי פִשְׁעַי אֲנִי אֵדָע :	*Cognoscere transgressiones tuas. Psal.51. 5.*
	הֲלוֹא אַתֶּם יַלְדֵי פֶשַׁע זֶרַע שָׁקֶר :	*Nati præuaricationis.Esa.57.4.*
	וְכָבֵד עֲלֵיהָ פִּשְׁעָהּ :	*Transgressionem alicuius ingrauescere super eo.Esa.24.20.*
	לְכַלֵּא הַפָּשַׁע :	*Cohibere(vel finire) transgressionẽ. Dan.9. 25.*
	אִם כִּסִּיתִי כְאָדָם פְּשָׁעַי :	*Tegere sicut hominem præuaricationes.Iob 31.33.*
	וְעַל כָּל פְּשָׁעִים תְּכַסֶּה אַהֲבָה	*Amorem tegere super transgressionibus*

	מְכַסֶּה פֶשַׁע מְבַקֵּשׁ אַהֲבָת :	*Tegentem præuaricationem quærere amorem.Pro.17.9.*
	מְכַסֶּה פְשָׁעָיו לֹא יַצְלִיחַ :	*Tegentem præuaricationes suas non prosperari. Pro.28.13.*
	פְּשָׁעֵנוּ אַתָּה תְכַפֵּרֵם :	*Expiare præuaricationes alicuius. Psal.65. 4.*
	בְּפֶשַׁע אִישׁ רָע מוֹקֵשׁ :	*Laqueum esse in præuaricatione alicuius. Pro. 29.6.*
	כְּרֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי :	*Delere præuaricationes alicuius. Psal.51. 3.*
	מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וגו׳ :	*Delere præuaricationes alicuius propterte,&c. Esa. 43.25.*
	מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וגו׳ :	*Delere sicut nubẽ transgressiones alicuius.Esa.44.22.*
	נְאֻם פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי :	*Dictũ p̃uaricationis iniusto.Ps.36.2*
	בְּהִגָּלוֹת פִּשְׁעֵיכֶם וגו׳ :	*Præuaricatiões reuelari.Eze.21.29*
	מִפֶּשַׁע עַמִּי נֻגַּע לָמוֹ :	*Plagam esse alicui a(ob) præuaricatione populi. Esa.53.8.*
	כָּל פִּשְׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא יִזָּכְרוּ לוֹ :	*Præuaricationes,quas feceris,nõ reduci ad memoriam. Ezec.18.21*
	כִּי בָהּ נִמְצְאוּ פִשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל :	*Præuaricationes alicuius reperiri in alium.Mich.1.13.*
	וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב :	*Mundari à trangressione multa. Ps. 19. 14.*
	אָנָּא שָׂא נָא פֶשַׁע אַחֶיךָ :	*Leuare(tollere)præuaricationem alicuius.Gen.50.17.*
	וַעֲתָה שָׂא נָא לְפֶשַׁע וגו׳ :	*Leuare(parcere)præuaricationi alicuius.Gen.50.17.*
	נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה :	*Leuare iniquitatem, & præuaricationem,& peccatum. Exo.34. 7.*
	אַשְׁרֵי נְשׂוּי פָשַׁע :	*Leuatus præuaricatione. Psal.32.1.*
	הַאֶתֵּן בְּכוֹרִי פִשְׁעִי וגו׳ :	*Dare primogenitum præuaricationẽ. (pro transgressione.)Mich.6.7.*
	וְתִפְאַרְתּוֹ עֶבֹר עַל פָּשַׁע :	*Transire super præuaricatione. (Est præuaricantibus ignoscere.) Pro. 19. 11.*
	כַּאֲשֶׁר עוֹלַלְתָּ לִי עַל כָּל פְּשָׁעָי :	*Racemare alicui super trãsgressionibus.Thr.1.22.*
	שָׂם עֹל עַל פְּשָׁעָי :	*Iugum præuaricationum. Thr. 1.14.*
	כְּטֻמְאָתָם וּכְפִשְׁעֵיהֶם עָשִׂיתִי אֹתָם :	*Facere cum aliquo secundum præuaricationes eius. Ezec. 39.24.*
	וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם :	*Visitare (in)virga transgressionẽ alicuius.Psal.89. 33.*
	כִּי בְיוֹם פָּקְדִי פִשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל עָלָיו :	*Visitare transgressiones alicuius supco.Amos 3.14.*
	רֹב פִּשְׁעֵיהֶם הִרְבּוּ :	*Impellere aliquem in multitudinem præuaricationum.Psal.5.11.*
	כִּי יְיי הוֹגָה עַל רֹב פְּשָׁעֶיהָ :	*Affligere super multitudine præuaricationum.Thr.1.5.*
	וּבְעַל חֵמָה רַב פָּשַׁע :	*Multus præuaricatione.Pro.29.22.*
	כִּי רַבּוּ פְשָׁעֵינוּ נֶגְדֶּךָ :	*Præuaricationes multiplicari contra Deum.Esa.59.12.*
	כִּי יָדַעְתִּי רַבִּים פְּשָׁעֵיכֶם :	*Cognoscere, quòd multæ sint præuaricationes alicuius.Amos 5.12.*
	כִּרְבוֹת רְשָׁעִים יִרְבֶּה פָשַׁע :	*Præuaricationem multiplicari. Pro. 29. 16.*
	וַיָּשׁוּב מִכָּל פְּשָׁעָיו :	*Redire ab omnibus trãsgressionibus. Ezec.18.27.*
	וְהַפֶּשַׁע שֹׁגֵם :	*Præuaricatio desolata.Dan.8.13. Locus illustrandus.*
	בְּפֶשַׁע שְׂפָתַיִם מוֹקֵשׁ רָע :	*Laqueum mali esse in transgressione labiorum.Pro.12.13.*

פָּשַׁע Verbum Cal actiuum, perfectũ, quod semel legitur in Biblijs in futuro אֶפְשָׁעָה, nec aliud ex eo facilè formarẽ, sed potius vterer synonimis, quæ vide in עָבַר. Deambulauit, incessit. [*Passeggiare, dalla voce Ebrea detto.*] Esa.27.4. אֶפְשָׁעָה *Deãbulabo in(per)eã.*

Deriuatiua huius sunt מִפְשָׁעָה פֶּשַׁע .

פֶּשַׁע Nomen formæ masculinæ, quod semel inuenitur in Biblijs. Passus, ab Hebręa dictione scilicet.[*Passo.*] 1.Sam.20.3. *Quod* כִּפְשַׁע *sicut passus est inter me & mortem.* Hebraismus pulcherrimus, pro non procul sum à morte, præsentissimum periculum est, in quo versor.

פָּשַׁק Verbum Cal actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in præsenti participio פֹּשֵׁק, nec aliud ex eo facilè formarẽ, sed potius vterer synonimis, quæ vide in פָּתַח. Aperuit. [*Aprire.*] Prou. 13.3. פֹּשֵׁק *Aperienti labia sua (adest) fractura.*

Deriuatiuum huius est פֶּשֶׁק .

פִּשֵּׁק Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in futuro יְפַשֵּׁקוּ, nec aliud ex eo facilè formarem, vt in Cal habes, à quo nõnihil sensum fortassis adauget, vt coniugationis huius mos est. Aperuit, diuaricauit. [*Aprire ben bene, spalancare.*] Ezec.16.24. וַתְּפַשֵּׁקִי *Et diuaricasti pedes tuos omni trãseũti.* Actus meretricios in re venerea venustè describit.

פֶּשֶׁר Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Expositio, declaratio, explicatio. [*Ispositione, dichiaratione.*] Eccles.7.32. *Et quis cognoscit* פֶּשֶׁר *interpretationem verbi?*

Cęterum hoc nomen potius est Syriacum in quo sermone est masculinum genere & declinatione, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs פִּשְׁרָא פֶּשֶׁר פִּשְׁרִין פִּשְׁרָה פִּשְׁרָה. Hebraico פִּתְרוֹן correspondet. Loci notandi.

	וּפִשְׁרָה נֵאמַר קֳדָם מַלְכָּא :	*Dicere interpretationem somnij. Dan.2.36.*
	חֶלְמָא וּפִשְׁרֵהּ אַל יְבַהֲלֻךָ :	*Somnium & interpretationem eius terrere aliquem.Dan.4.16.*
	הֵן לָא תְהוֹדְעִינַנִי חֶלְמָא וּפִשְׁרֵהּ וגו׳ :	*Scire facere somnium & interpretationem eius.Dan. 2.5.*
	וּפִשְׁרָא לְהוֹדָעָה לְמַלְכָּא :	*Scire facere interpretationem scripturæ.Dan.5.8.*
	וּפִשְׁרַמְלַיָּא יְהוֹדְעֻנַּנִי :	*Scire facere interpretationem dictionis.Dan.7.16.*
	וּפִשְׁרָא נַחֲוָא :	*Pronunciare interpretationem. Daniel 2. 4.*
	וְהֵן חֶלְמָא וּפִשְׁרֵהּ תְּהַחְוֹן וגו׳ :	*Pronunciare somnium, & interpretationem eius.Dan.2.6.*
	וּפִשְׁרֵהּ יַחֲוֻנַּנִי :	*Pronunciare interpretationem scripturæ.Dan.5.7.*
	דִּי פְשַׁר חֶלְמָא יְהוֹדְעֻנַנִי :	*Scire facere interpretationem somnij.Dan.4.3.*
	וְלָא כְהַלִּין פְּשַׁר מִלְּתָא לְהַחֲוָיָה :	*Nõ posse indicare interpretationem dictionis.Dan.5.15.*
	דִּי תוּכַל פְּשָׁרִין לְמִפְשַׁר :	*Posse exponere expositiones. Dan. 5.16.*

Deriuatiua huius sunt מְפַשֵּׁר פֶּשֶׁר .

פֶּשֶׁר Verbum Cal Syriacum, actiuum, quod reperitur in Biblijs tantum in infinitiuo לְמִפְשַׁר. Declarauit, exposuit, idem quod פרש Hebraicum per transpositionem literarũ, vel פתר mutatione ש in ת consueta facta. [*Dichiarare.*] Dan.5.16. *Quòd possis expositiones* לְמִפְשַׁר *exponere.*

פִּשְׁתָּה Nomen heteroclitum fœmininum genere, cum plurali masculino forma, sed genere fœminino, suscipiens affixa He cõsonanti reiecta, quæ sunt in Biblijs פִּשְׁתָּה פִּשְׁתִּי פִּשְׁתִּים. Linũ. [*Lino.*] Synonima sunt בַּד בּוּץ שֵׁשׁ, quæ suis locis accuratius vi

	הַמָּה וַאֲבֹתָם פָּשְׁעוּ בִי :	*Aliquos & patres eorum præuaricare in Deum.Ezec.2. 3.*
	וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית דָּוִד :	*Præuaricari in(contra)domum alicuius.1.Reg.12.18.*
	וְלַפְשָׁעִים יִפְגֵּעַ :	*Occurrere facere(orationẽ pro)præuaricantibus.Esa.53.12.*
	כִּי הִרְבֵּיתוּ לִפְשֹׁעַ כַּדָּבָר הַזֶּה	*Multiplicare ad præuaricandũ in aliquo verbo.(re.)Esa.10.13.*
	וּפִשְׁעוּ הַגִּלְגַּל וְהַרְבּוּ לִפְשֹׁעַ וגו׳ :	*Multiplicare ad præuaricãdum, &c. Amos 4. 4.*
	הֵשִׁיבוּ פֹשְׁעִים עַל לֵב :	*Præuaricatores reducere super (ad) cor.Esa.46.8.*
	כְּהַתֵּם הַפֹּשְׁעִים וגו׳ :	*Consumere p̃uaricatores.Dan.8.23.*
	כִּי בַּיי אֱלֹהֶיךָ פָּשָׁעְתָּ :	*Præuaricari in Deum.Ier. 3.13.*
	וַיִּפְשַׁע מוֹאָב בְּיִשְׂרָאֵל :	*Præuaricari in Israelem.2.Reg.1.1.*
	פֶּשַׁע וְכַחֵשׁ וגו׳ :	*Præuaricari, & mentiri,&c.Esaias 59. 13.*
	אֲלַמְּדָה פֹשְׁעִים דְּרָכֶיךָ :	*Docere præuaricantes vias Dei. Ps. 51. 15.*
	מֶלֶךְ מוֹאָב פָּשַׁע בִּי :	*Regẽ præuaricari in aliũ. 2.Reg.3.7*
	וּמְלִיצֶיךָ פָּשְׁעוּ בִי :	*Interpretes præuaricari in aliquẽ. Esa.43.27.*
	הַמְּרִים וְהַפֹּשְׁעִים בִּי :	*Rebellare, & præuaricari in Deum. Ezec.20.38.* (14.
	נָחְנוּ פָּשַׁעְנוּ וּמָרִינוּ :	*Præuaricari, & cõtrafacere. Thr.3.*
	וּפֹשְׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָם :	*Præuaricatores impingere in aliquid.Hos.14.10.*
	וְאֶת פֹּשְׁעִים נִמְנָה :	*Destinari cum præuaricantibus. Esa. 53. 12.*
	וּפֹשְׁעִים נִשְׁמְדוּ יַחְדָּו :	*Præuaricatores aboleri pariter. Ps. 37. 38.*
	כָּל פְּשָׁעֵיכֶם אֲשֶׁר פָּשַׁעְתֶּם בָּם :	*Pręuaricari in p̃uaricationibus,&c. Ezec.18.30.*
	וְעַל פַּת לֶחֶם יִפְשַׁע גָּבֶר :	*Præuaricari super bucella panis. Pro.28.21.*
	וּפֹשֵׁעַ מִבֶּטֶן קֹרָא לָךְ :	*Aliquem vocari præuaricatorem ab vtero. Esa.48.8.*
	וְהָרֹעִים פָּשְׁעוּ בִי :	*Pastores præuaricari ĩ Deũ. Ier.2.8*
	יִשָּׁבֶר פֹּשְׁעִים וְחַטָּאִים יַחְדָּו	*Fracturam præuaricantium, & peccatorum esse pariter. Esa.1. 28.*
	שֹׁד לָהֶם כִּי פָשְׁעוּ בִי :	*Deuastationem esse alicui, quia præuaricatur in Deum. Hos.7.12.*
	וְעַל תּוֹרָתִי פָּשְׁעוּ :	*Præuaricari super lege.Hos.8.1.*
	וַיִּפְשַׁע אֲדוֹם מִתַּחַת יַד יְהוּדָה וגו׳ :	*Præuaricari de sub manu alicuius, &c.2.Reg.8.22.*

Deriuatiua huius sunt נִפְשַׁע פֶּשַׁע .

פֶּשַׁע Nomẽ masculinum genere, & declinatione, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs פֶּשַׁע פְּשָׁעִים פִּשְׁעִי פִּשְׁעֶיךָ פִּשְׁעֶיכֶם פִּשְׁעֵיכֶם פִּשְׁעוֹ פִּשְׁעָהּ פִּשְׁעָם פִּשְׁעָיו פִּשְׁעֵיהֶם. Præuaricatio, trãsgressio, rebellio, defectus proprie ab aliquare, cui tenearis, quauis de causa. [*Pręuaricatione, transgressione, ribellione.*] Loci obseruandi.

יִפְשַׁע חִפְשַׁע יִפְשָׁעוּ	Futurum,
פְּשַׁע	Imperat.
פָּשֹׁעַ לִפְשֹׁעַ	Infinitiuus,

Cętera, præter Pahul, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Præuaricatus, transgressus est, desciuit, a quouis mandato, fidevè defecit. [*Pręuaricare, ribellare.*] Synonima sunt, מָרַד מָרָה סָרַר קָשַׁר quæ diligentius vide suis locis. Construitur absolutè, & cum præpositionibus ב מ עַל, vt in sequentibus annotabis.

	פָּתִיתִי פָּתִיתָנִי	Præteritum.
	מְפַתֶּיהָ	Part. præſ.
	תְּפַתֶּה יְפַתֶּה אֲפַתֶּנּוּ	Futurum.
	יְפַתּוּךָ יְפַתּוּהוּ	
	פְּתִי	Imperat.
	לְפַתֹּתְךָ	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt, Quidam huc referunt פִּתֶּה, quod in nomine פת habes. Seduxit, decepit, de ſentẽtia mouit, perſuaſit, ſed in malum ferè ſemper dicitur. [*Ingannare, ſubornare, mettere ſuſo, come dal volgo ſi dice, perſuadere à qualche fatto, & ſpecialmẽte per male.*] Synonimum הסית, quod vide. Loci obſeruandi.

לוט	וכי יפתה אשה בתולה :	*Virum ſeducere virginẽ. Exo. 22.15*
לוט	פתי את איש שקר :	*Seducere (pſuadere) virũ. Iud. 14.15.*
לוט	איש חמס יפתה רעהו :	*Virum decipere ſocium. Pro. 16.29.*
אמר	ויאמר תפתה גם תוכל :	*Dicere, decipies & poteris. 1. Reg. 22.22.*
בוא	כי לפתתך בא :	*Venire ad decipiendum aliquem. 2. Sam. 3.25.*
חטא	בני אם יפתיך חטאים :	*Peccatores decipere aliquẽ. Pro. 1.10*
יסוף	פת תני י׳ ואפת :	*Dominũ perſuadere aliquẽ. (alicui.) Ier. 20.7.*
נבוא	אני י׳ פתיתי את הנביא ההוא :	*Dominum decipere Prophetam. Ezechiel. 14.9.*
פה	ויפתיהו בפיהם :	*Decipere Deum (in) ore. Pſ. 78.36.*
פתה	לכן הנה אנכי מפתיה :	*Dominũ perſuadere aliquã. (alicui.) Hoſ. 2.14.*
פתן	והפתית בשפתיך :	*Decipere (in) labijs. Pro. 24.28. Locus illuſtrãdus, nam aliquibus eſt Hiphil ex radice* פתח *in frangendi ſignificatione.*

פתה Verbum Puhal ſuperioris paſsiuum, quod legitur tantum in futuro יְפֻתֶּה, nec abſurdum ob id erit, quaſdam alias voces formare, iuxta regulas grammaticales, cum neceſsitas expoſtulauerit, deceptus, perſuaſus fuit. [*Fù ingannato, fu perſuaſo in male.*] Ter inuenitur.

יכל	אולי יפתה ונוכלה לו :	*Aliquem perſuaderi, & poſſe ei. Iere. 20.10.*
נכיא	והנביא כי יפתה :	*Prophetam decipi. Ezec. 14.9.*
קצין	באורך אפים יפתה קצין :	*Principem perſuaderi in lõgitudine iræ. Pro. 25.15.*

פתות Nomen plurale fœmininum, quod ſemel legitur in ſcriptura ſacra. Cardines, ſed non eos propriè, quos vulgò [*Gangheri*] dicimus, nam hi צירים appellantur, ſed ſuper quibus cardines innitũtur, vulgò [*Bertauelle.*] 1. Reg. 7.50. והפתות *Et cardines oſtijs.* Radix eſt פות.

פתח Verbum Cal actiuum, perfectum, ſuſcipiens affixa, ſic flectitur in Biblijs.

פתח פתחתי פתחתי	Præteritum.
פתחה	
פתחו	
פתח	Part. præſ.
פתוח	Part. paſſ.
פתוחה פתחות	
אפתח אפתחה תפתח יפתח	Futurum.
תפתח	
נפתחה יפתחו יפתחון	
פתח פתחו	Imperat.
פתחי	
פתח לפתח בפתחי בפתחו	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt. Quædam infinitiui dictiones poſſunt

היום	והיה לפתע פתאם :	*Eſſe caſui ſtatim. (quàm celerrimè repentinèq;.) Eſa. 29.5.*
הלך	הולך אחריה פתאום :	*Ire poſt aliquem ſtatim. Pro. 7.22.*
המית	אם שוט ימית פתאם :	*Interficere ſtatim. Iob. 9.23.*
הפיל	הפלתי עליה פתאם עיר וכהלום :	*Cadere facere de repentè ſuper aliquem, &c. Ier. 15.8.*
מות	כי ימות עליו בפתע פתאם	*Mori in caſu repentinè. Num. 6.9.*
נפל	בשתפול עליהם פתאם :	*Cadere ſuper aliquem repentinè. Eccleſ. 9.12.*
נפל	פתאם נפלה בבל :	*Cadere de repente. Ier. 51.8.*
נקב	ואקוב נוהו פתאם :	*Maledicere ſtatim. Iob 5.3.*
עשה	פתאם עשיתי ותבאנה :	*Facere de repente. Eſa. 48.3.*
פחד	ויבהלך פחד פתאם :	*Timorem conturbare ſtatim. (repentinè.) Iob 22.10.*
פחד	אל תירא מפחד פתאם ;	*Non timere à timore celeritatis. (repentino.) Pro. 3.25.*
קום	כי פתאם יקום איד֑ם ;	*Perniciem ſurgere de repente. Pro. 24.22.* (20.
קרע	פתאום שדדו אהלי :	*Tentoria deuaſtari de repẽte. Iere. 4.*

פתאים Eſt plurale nominis פְּתִי, ibi vide.

פתבג Dictio, quæ videtur compoſita ex פת & בג, quam require ſuperius in vtroque nomine, & nota.

פתיגיל Nomen formæ maſculinæ, quod ſemel legitur in Biblijs, nec ſatis certum eſt, quid propriè ſignificet, quamuis ex cõiectura loci videatur eſſe quoddam induméti, vel cinguli genus, quo vtebantur mulieres ad decorem. Noſtri faſciam pectoralẽ interpretati ſunt. [*Cinto da donna.*] Ego nihil certi, quod proferam, adhuc habeo. Eſa. 3.24. *Et pro* פתיגיל *faſcia pectorali erit cinctorium ſacci.* Fortaſsis componitur ex פתה & גול, quaſi gaudium ſimplicis.

פתגם Nomen maſculinum genere, ſine plurali. Verbum. [*Parola.*] Eccleſ. 8.11. *Quia non fit* פתגם *verbum operis mali citò*, Eſt. 1.20. *Et audietur* פתגם *verbum regis.* Alibi non reperitur. Eſt autẽ propriè vox Syriaca, idem propè valens quod דבר Hebræum, illud vide, & in proprio idiomate legitur פתגם & פתגמא, vt Dan. 3.15. *Super hoc* פתגם *verbo (re, negocio) reſpondere tibi.* Eſd. 5.8. פתגמא *Verbum miſerunt ad nos.* Et ver. 12. *Et ſi cut hoc* פתגמא *verbum reſponderunt nobis.* Et 6.11. *Qui mutauerit* פתגמא *verbum hoc.*

פתה Verbum Cal neutrum, ex quieſcentibus Lamed He, ſic flectitur in Biblijs.

פותה פותה	Part. præſ.
יפתה יפתן	Futurum.

Cętera cautè formabis ad horum regulas, cum opus erunt. Deceptus, perſuaſus fuit, & in malum ſemper ſumitur. [*Ingannarſi, leuarſi dalla via buona, perſuaderſi in male, laſciarſi ingannare nell' opinioni, credere facilmente.*] Participium ſupplet vices nominis Toar. Inuenitur tantum in ſequentibus.

סמית	ופתה תמית קנאה :	*Zelum perimere deceptum. Iob 5.2.*
יונה	היתי אפרים כיונה פותה אין לב :	*Eſſe vt columbam deceptam, ſine cor de. Hoſ. 7.11.*
לב	ויפת בסתר לבי :	*Cor decipi ĩ abdito. (clã.) Iob 31.27*
לבב	פן יפתה לבבכם וגו׳ :	*Cor alicuius decipi. Deut. 11.16.*
נפף	ולפתה שפתיו אל תתערב :	*Non commiſceri decepto labijs. Pro. 20.19.*

Deriuatiua huius ſunt הפתה יפת נפתה פת תפואל פתאם פתה פתה פתו פתי פתיות פתן :

פתה Verbũ Pihel actiuũ, ex quieſcentibus Lamed He, ſuſcipiens affixa ſic flectitur in Biblijs.

אכל	אכל פת לחם :	*Edere bucellam panis. 1. Sam. 2.36.*
אכל	אכל פתו תאכל וגו׳ :	*Edere de bucella alicui'. 2. Sam. 12.3*
אכל	ואכל פתי לבדי וגו׳ :	*Edere bucellam tuam ſolum, &c. Iob 31.17.*
אכל	פתך אכלת תקיאנה :	*Edere bucellam tuam (vel decipere te) euomere eam. nota. Pro. 23.8.*
אכל	האכלים את פת בג המלך ;	*Edere bucellã cibi regis. Dan. 1.13. Vide etiam ver. 15.*
אכל	ואכלי פתבגו ישברוהו :	*Edere bucellam cibi alicuius. Daniel. 11.26.*
גנ	מפת בג המלך וגו׳ :	*Deſtinare alicui de bucella cibi regis &c. Dan. 1.5.*
גנ	אשר לא יתגאל בפת בג המלך וגו׳ :	*Non cõtaminare ſe in bucella cibi regis, &c. Dan. 1.8.*
ספלך	משליך קרחו כפתים :	*Proijcere pruinam tanquàm fruſtra. Pſal. 147.17.*
הניח	ואשמה לפניך פת לחם וגו׳	*Ponere ante aliquem bucellã panis, &c. 1. Sam. 28.23.*
חרב	טוב פת חרבה ושלוה בה וגו׳ :	*Bucella ſicca, &c. Pro. 17.1.*
טבל	וטבלת פתך בחמץ :	*Intingere bucellã ĩ aceto. Ruth. 2.14.*
לקח	ואקחה פת לחם וגו׳ :	*Accipere bucellam panis, &c. Gen. 18.5.*
לקח	לקחי נא לי פת לחם בידך :	*Accipere alicui bucellã panis in manu. 1. Reg. 17.11.*
מנחה	חפני מנחת פתים תקריב :	*Coctiones oblationis bucellarũ, &c. Leuit. 6.14.*
נשא	נשא את פת בגם וגו׳ :	*Tollere bucellam cibi, &c. Dan. 1.16*
סעד	סעד לבך פת לחם :	*Fulcire cor bucella panis. Iud. 19.5.*
עבר	ועל פת לחם יפשע גבר :	*Præuaricari ſuper bucella panis. Pro. 28.21.*
פתת	פרות אתה פתים :	*Frãgere aliquid (i) fruſta. Leuit. 2.6.*

Huius compoſita vide in ſua radice פתת.

פתי } Require paulò inferius, ſuo loco proprio.
פרתי

פותי Require ſuperius in פ ante ו, ſuo loco proprio.

פתת Duplicata habentur inferius, ſuo loco proprio.

פתואל Nomen proprium patris Ioelis Prophetæ. Pethuel. [*Fatuelc.*] Ioel. 1.1. *Verbũ Domini, quod factum eſt ad Ioelem filium* פתואל *Phatuelis.* Cõpoſitum eſt ex פתה & איל.

פתאם Nomen formæ maſculinæ, vim aduerbij tamen habens. Celeritas, ſubitaneitas, vt barbara voce vtar docẽdi gratia, ſic dicta à radice פתה, quòd ſimplex celeriter omnia operetur. Latinè cõmodius per aduerbium redditur, mox, ſtatim, exopinatò, repẽtinè. [*Subito, alla ſpronifta, con preſtezza grãdiſſima.*] Habet ſynonimum פֶּתַע, cui etiam nonnunquàm addi tur. Inuenitur in ſequentibus locis tantummodo.

אמר	ויאמר י׳ פתאם אל משה :	*Dicere ſtatim. Num. 12.4.*
בוא	ויבא אליהם יהושע פתאם :	*Venire ad aliquos repentinè. Ioſ. 10.9. Vide etiam 11.7.*
בוא	על כן פתאם יבא אדו :	*Perniciem venire de repente. Pro. 6.15.*
בוא	אשר פתאם לפתע יבוא שברה :	*Fracturam venire de repente ſtatim. Eſa. 30.13.*
בוא	ותבא עליך פתאם שואה :	*Deſolationem venire ſuper aliquem repentinè. Eſa. 47.11.*
בוא	כי פתאם יבא המשחיד עליהם :	*Deuaſtatorem venire de repente ſuper aliquos. Ier. 6.26.*
בוא	פתאם יבוא אל היכלו וגו׳ :	*Venire ſtatim ad templum. Mal. 3.1*
סכות	כי תביא עליהם גדוד פתאם	*Adducere de repente. Ier. 18.22.*
ירה	פתאם ירהו ולא ירא :	*Iaculari de repente. Pſal. 64.5.*
ירה	ויורם אלהים חץ פתאם :	*Iaculari ſagitta de repente. Pſ. 64.8*
היה	כי בפתאם היה הדבר :	*Verbum (aliquid) eſſe in celeritate, (repentinè.) 2. Par. 29.36.*

de. Significationis huius etymon ignoratur, quamuis quidam ad radicem פוש reuocent, quòd in folliculos luxuriet. Nonnulli putant, in prophanis tantum huius vſum fuiſſe, quod an verum ſit, alij viderint. Decem & nouem vicibus plus minus inuenitur, vt in ſequentibus locis annotabis.

לשון	וקניתי לך אזור פשתים :	*Emere cingulum lini. Ier. 13.1.*
כנף	או בבגד פשתים :	*Plagam lepræ eſſe in panno lini. Leuit. 13.47.*
כנף	בגד הצמר או הפשתים ;	*Pannus lanę vel lini. Leuit. 13.59.*
כנף	בגדי פשתים ילבשו :	*Induere veſtimẽta lini. Ezec. 44.17.*
קער	כפשתים אשר בערו באש :	*Funes eſſe vt lina, quæ combuſta ſint (in) igne. Iud. 15.14.*
גבעל	והפשתה גבעל :	*Linum (eſſe, habere) folliculum. Exo. 9.31.*
דעך	דעכו כפשתה כבו :	*Extingui ſicut linum. Eſa. 43.17.*
דרש	דרשה צמר ופשתים :	*Quærere lanam & linũ. Pro. 31.10*
סטל	והצלתי צמרי ופשתי וגו׳ :	*Eripere lanam & linum tuum, &c. Hoſ. 2.9.*
טמן	וחטמנם בפשתי העץ :	*Abſcondere in linis ligni. (id eſt non excuſſis adhuc.) Ioſ. 2.5.*
כסס	ופשתה בהה לא יכבה :	*Non extinguere linum contractum. Eſa. 42.3.*
מתכים	ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם :	*Femoralia lini eſſe ſuper lũbis. Ezec. 44.18.*
נכה	והפשתה והשערה נכתה :	*Linum percuti. Exo. 9.31.*
נתן	נתתי לחמי ומימי צמרי ופשתי :	*Dare panem, & aquam, lanam & linum, &c. aliculius. Hoſ. 2.5.*
עבד	ובנו עבדי פשתים שריקות :	*Operatores lini ſerici confundi. Eſa. 19.9.*
פאר	פארי פשתים יהיו על ראשם	*Pileos lini eſſe ſuper capite. Ezech. 44.18.*
פתל	ופתיל פשתים בידו :	*Filum lini eſſe in manu. Ezec. 40.3.*
צמר	צמר ופשתים יחדו :	*Non induere lanam & linum ſimul. Deut. 22.11.*
סתי	או בשתי או בערב לפשתים ולצמר :	*Plagam eſſe in ſtamine vel ſubtegmine lino (lini) & lanæ. Leui. 13.48*
סתי	או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים :	*Comburere ſtamen & ſubtegmen in lana, vel in lino. Leuit. 13.52.*

פ ת

פת Lege radices פות פתה פתת, & obſerua dictiones, quæ remanent in ſcriptura cum his duabus tantum radicalibus.

פת Nomen formæ maſculinæ, quod ſemel legitur in Biblijs cum affixo פִּתְּהֵן. Cunnus, verendum mulieris, à quo etiam vulgare noſtrum [*Potta*] fluxiſſe videtur, ſic dictum vel à radice פות, quòd ſpecie quandam פותות referat, vel à פתה, quòd eo creduli & ſimplices decipiantur. Eſa. 3.17. *Et Dominus* פִּתְּהֵן *cunnũ earum euacuabit.* (Vel reuelabit, deteget.)

פת Nomen heteroclitum fœmininum genere, cum plurali maſculino declinatione, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs פת פתים פתי פתך פתך פתו. Fruſtũ, fragmentum, panis videlicet, de quo ſemper dicitur, & aliquando habet etiam coniũctum לחם, bucella. [*Pezzo di pane, dalla voce Ebrea coſi detto.*] פִּתָּה nonnullis eſt etiam à Pihel verbo פתה, quod notes. Loci obſeruandi, in quibus reperitur.

אכל	לאכל פת לחם :	*Edere bucellam panis. 1. Sam. 2.36.*
אכל	מפתו תאכל וגו׳ :	*Edere de bucella alicui'. 2. Sam. 12.3*
אכל	ואכל פתי לבדי וגו׳ :	*Edere bucellam tuam ſolum, &c. Iob 31.17.*
אכל	פתך אכלת תקיאנה :	*Edere bucellam tuam (vel decipere*

דרך	פֶּתַח אֶרֶד דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן :	*Ostium vnũ esse (ad) viam aquilonis. Ezec.* 41. 11.	
דרום	וּפֶתַח אֶחָד לַדָּרוֹם :	*Ostium vnum esse meridiei. (ad meridiem.) Ezec.* 41. 11.	
הגביה	מַגְבִּיהַּ פְּתָחוֹ מִבְּקֹשׁ שֶׁבֶר :	*Eleuare ostium. (vel apertionem. labiorum scilicet.) Pro.* 17. 19.	
היכל	וְכֵן עָשָׂה לְפֶתַח הַהֵיכָל וגו׳ :	*Ostium templi, &c.* 1. *Reg.* 6. 33.	
הכיא	וַיַּשְׁבֵנִי אֶל פֶּתַח הַבָּיִת :	*Reducere ad ostiũ domus. Ezec.* 47. 1	
הנכ	וַיָּבֵא אֹתִי אֶל פֶּתַח הָחָצֵר :	*Adducere ad ostium atrij. Ezec.* 8. 7	
יצא	וַיָּצֵא אֶל־מִחוּץ הַפֶּתֶחָה :	*Egredi ad ostium. Gen.* 19. 6.	
יצא	לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ וגו׳ :	*Nõ egredi ex ostio domus, &c. Exo.* 12. 22.	
יצא	וְאָדָם לֹא אֵצֵא פֶתַח :	*Non egredi ostium. Iob* 31. 34.	
ישב	וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֹהֶל וגו׳ :	*Sedere (in) ostio rẽtorij, &c. Gen.* 18. 1	
ישב	וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינַיִם :	*Sedere in ostio oculorum. (quod est in propatulo.) Gen.* 38. 14.	
יסב	וַיֹּשֶׁב לְפֶתַח בֵּיתָהּ :	*Sedere ostio (ad ostium) domus. Pro.* 9. 14.	
כתף	וְכִתְפוֹת הַפֶּתַח חֵמֶשׁ אַמּוֹת :	*Latera ostij esse quinque cubitos. Ezec.* 41. 2.	
לשכה	וּכְפִתְחֵי הַלְּשָׁכוֹת וגו׳ :	*Ostia tricliniorum. Ezec.* 42. 12.	
מבוא	מְבוֹא פְתָחִים תְּרֻגֶּה :	*Ouare (ad) ingressũ ostiorũ. Pro.* 8. 3.	
מגד	וְעַל פְּתָחֶיךָ כָּל מְגָדִים :	*Omnia dulcia esse super ostijs aliquorum. Cant.* 7. 14.	
מגדל	נִגַּשׁ עַד פֶּתַח הַמִּגְדָּל וגו׳ :	*Accedere ad ostium turris, &c. Iud.* 9. 52.	
מזוזה	לִשְׁמֹר מְזוּזוֹת פְּתָחָי :	*Seruare postes ostiorum alicuius. Pro.* 8. 35.	
מסך	וְאֵת מָסַךְ הַפֶּתַח לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן :	*Velum ianuæ, &c. Exo.* 35. 15.	
מצא	וַיִּלְאוּ לִמְצֹא הַפָּתַח :	*Defatigari ad inueniendum ostium. Gen.* 19. 11.	
מקדם	לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד :	*Dare aliquid ante ostium tabernaculi, &c. Exo.* 40. 6.	
נגד	פֶּתַח נֶגֶד פֶּתַח :	*Ostiũ esse è regione ostij. Ezec.* 40. 13	
נכח	נֹכַח פֶּתַח הַבַּיִת :	*Sedere è regione ostij domus. Est.* 5. 1	
נפל	וְהִפֵּל פֶּתַח בֵּית הָאִישׁ :	*Cadere (ad) ostiũ domus. Iud.* 19. 26	
נצב	וְנִצְּבוּ אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ :	*Stare (in) ostio tentorij. Exo.* 33. 8.	
נשא	וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם :	*Leuare ostia seculi. Psal.* 24. 9.	
נשא	וְהִנָּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם :	*Ostia seculi eleuari. Psal.* 24. 7.	
על	עַל מֵעַל הַפֶּתַח וגו׳ :	*Desuper ostium, &c. Ezec.* 41. 17.	
עמד	וְעָמַד פֶּתַח הָאֹהֶל :	*Stare (in) ostio tentorij. Exo.* 33. 9.	
עמד	עָמַד פֶּתַח הָאֹהֶל וגו׳ :	*Stare (ad) ostium tentorij. Iud.* 4. 40.	
עמד	וַיַּעֲמֹד פֶּתַח הַמְּעָרָה :	*Stare (in) ostio spelũcæ. 1. Reg.* 19. 14.	
עמד	וַתַּעֲמֹד בְּפֶתַח :	*Stare in ostio. 2. Reg.* 4. 15.	
עבר	וּפָסַח יי׳ עַל הַפֶּתַח :	*Transilire super ostio. Exo.* 12. 23.	
צבא	הַצְּבָאוֹת פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :	*Coadunari (ad) ostiũ tentorij. 1. Sam.* 2. 22.	
צלע	פֶּתַח הַצֵּלַע הַחִיצוֹנָה וגו׳ :	*Ostium camerę interioris. 1. Reg.* 6. 8	
צפון	פֶּתַח הַצָּפוֹן :	*Ostium aquilonis. Ezec.* 42. 2.	
קרב	וְאֶל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתָהּ :	*Non accedere ad ostium domus alicuius. Pro.* 5. 8.	
רבע	וְכָל הַפְּתָחִים וְהַמְּזוּזוֹת רְבוּעִים שָׁקֵף :	*Ostia quadrata prospectu. 1. Reg.* 7. 5	
רבץ	לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ :	*Cubare ostio. (ad ostium.) Gen.* 4. 7.	
רחב	וְרֹחַב הַפֶּתַח עֶשֶׂר אַמּוֹת :	*Latitudinem ostij esse decem cubitos. Ezec.* 41. 2.	
שכב	וַיִּשְׁכַּב אוּרִיָּה פֶתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ :	*Cubare (ad) ostium domus. 2. Sam.* 11. 9.	
שמע	שָׂרָה שֹׁמַעַת פֶּתַח הָאֹהֶל וגו׳ :	*Auscultare (ad) ostium tentorij, &c. Gen.* 18. 10.	
שמר	הַשֹּׁמְרִים פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ :	*Seruare ostia domus regis. 1. Reg.* 14. 27.	
שמר	מְשַׁכְּרֵת חֶיְקֵךְ שְׁמֹר פִּתְחֵי פִיךָ :	*Seruare apertiones oris à dormiente in sinu tuo. Mich.* 7. 5.	

		ius. Iob 30. 11.	
לוח	וַיִּפְתַּח עַל הַלֻּחוֹת וגו׳ :	*Aperire (insculpere) sup tabulis aliquid. 1. Reg.* 7. 36.	
מוסר	מוֹסַר מְלָכִים פָּתַח :	*Aperire (soluere) doctrinam regũ. Iob* 12. 18.	
מוסר	וּמוֹסְרוֹת עָרוֹד מִי פָתָחַ :	*Aperire (soluere) vincula onagri. Iob* 39. 5.	
מוסר	פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי :	*Aperire vinculis alicuius. (vincula scilicet, vel dũ ligas, iuxta illud, seruire Domino, regnare est. Psal.* 116. 16.	
מסך	אוֹ מוֹשְׁכוֹת כְּסִיל תְּפַתֵּחַ :	*Aperire (soluere) trahentes oriona. Iob* 38. 31.	
מתנים	וּמָתְנֵי מְלָכִים אֲפַתֵּחַ :	*Aperire lumbos regum. Esa.* 45. 1.	
סמדר	פָּתַח הַסְּמָדַר :	*Semadar aperiri. (cõspici.) Cãt.* 7. 13	
פתוחי חתם	פְּתוּחֵי חֹתָם תְּפַתַּח אֶת שְׁתֵּי הָאֲבָנִים :	*Aperire (insculpere) lapides sculptura sigilli, Exo.* 28. 12.	
פתוח	מְפֻתָּחוֹת פִּתּוּחֵי חוֹתָם :	*Lapides aperti (sculpti) sculptura sigilli. Exo.* 39. 6.	
קיר	וּפֶתַח כְּרוּבִים עַל הַקִּירוֹת :	*Aperire (insculpere) cherubinos super muro. 2. Par.* 3. 7.	
שם	וּפִתּוּחֵי עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :	*Aperire (insculpere) sup lapidibus nomina. Exo.* 28. 10.	
שער	וּפִתְּחוּ שְׁעָרַיִךְ תָּמִיד :	*Portas aperiri semper. Esa.* 60. 11.	
שק	פִּתְחָה שָׂק :	*Aperire (soluere) saccum alicuius, Psal.* 30. 11,	
שק	וּפִתַּחְתָּ הַשַּׂק מֵעַל מָתְנֶיךָ :	*Aperire (soluere) saccum desuper lumbis. Esa.* 20. 2.	

פתיח Verbum Pohel Syriacum passiuum, perfectum, quod habet has voces tm in Biblijs.

פְּתִיחוּ Præteritum.
פְּתִיחָן Part, vel nomẽ pass.

Apertus fuit. [*Fù aperto.*] Dan. 6. 11. *Et fenestræ* פְּתִיחָן *apertæ erãt ei in cenaculo.* Et 7. 10. *Et libri* פְּתִיחוּ *apti sunt.*

פתח Nomẽ sub duplici forma, quamuis prior semel reperiatur, masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs פָּתַח או פֶתַח פְּתָחָה פְּתָחִים פְּתָחַי פְּתָחֶיהָ פְּתָחֶיךָ פְּתָחֶיהָ פְּתָחֶיהָ . Quædam huius dictiones possunt etiã ex Macor verbi Cal esse, ibi vide. Apertio. [*Apertura, aprimento.*] Rarum est in hac propria significatione, sępius verò est apertio illa, quæ fit domi introeundi gratia, fenestra, ostium, ingressus, דֶּלֶת autem est ianua lignea vel alterius materię, qua פֶּתַח clauditur, quãuis & illud aliquando pro hoc vsurpetur, שַׁעַר tandem vtrumq; significat, ciuitatum maximè, vt suis locis habes. [*Porta.*] Semel tãdem in plurali gladios significat, quasi apertos, euaginatos, & districtos diceres, vel q̃ aperiant, & vulnerent, vt alijs placet. [*Spade, brandi.*] Loci aliquot obseruandi,

אבל	וְאַבְנֵי נְאֻבְלוּ פִתְחֵיהָ :	*Ostia lugere, &c. Esa.* 3. 26.	
אדן	וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת אַדְנֵי פֶתַח וגו׳ :	*Bases ianuæ, &c. Exo.* 38. 30.	
אול	וַיָּמָד אֵיל הַפֶּתַח וגו׳ :	*Mensurare frontispicium ostij, &c. Ezec.* 41. 3.	
ארב	וְעַל פֶּתַח רֵעִי אֶרְבָּתִי :	*Insidiari super ostio socij. Iob* 31. 9.	
ארץ	וְאֶת אֶרֶץ נִמְרוֹר בְּפִתְחֵיהָ :	*Frangere terram suis ipsius gladijs. Mich.* 5. 6. *Locus illustrandus.*	
בוא	אֶת קוֹל רַגְלֶיהָ בָּאָה בַּפֶּתַח וגו׳ :	*Vox pedum venientis in ostio, &c. 1. Reg.* 14. 6.	
בוא	וַיָּבֹא אֶל פֶּתַח הָעִיר :	*Venire ad ostium ciuitatis. 1. Reg.* 17. 10.	
בוא	וַיָּבוֹאוּ פִתְחֵי נְדִיבִים :	*Venire (in) ostia nobilium. Esa.* 13. 2.	
דבר	פֶּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר :	*Apertionem (principium) verborũ illuminare. Psal.* 119. 130.	
דכל	וְאֶת פֶּתַח הַדְּבִיר וגו׳ :	*Ostium oraculi, &c. 1. Reg.* 6. 31.	

		quem. Psal. 109. 2.	
פה	פֶּתַח פִּיךָ לְאִלֵּם :	*Aperire os suũ (p) muto. Pro.* 31. 5.	
פה	פִּיהָ פָּתְחָה בְחָכְמָה :	*Aperire os in sapientia. Pro.* 31. 23	
פה	וּלֹא יִפְתַּח פִּיו :	*Non aperire os. Esa.* 53. 7.	
פה	לִפְתֹּחַ פֶּה בְּרָצַח :	*Aperire os ĩ occisione. Ezec.* 21. 27.	
צור	פְּתַח צוּר וַיִּזּוּבוּ מָיִם :	*Aperire silicem. Psal.* 105. 41.	
קבר	קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם :	*Guttur esse sepulchrum apertum. Psal.* 5. 10.	
קבר	אַשְׁפָּתוֹ כְּקֶבֶר פָּתוּחַ :	*Pharetrã alicuius esse, vt sepulchrũ apertum. Ier.* 5. 17.	
קבר	הִנֵּה אֲנִי פֹתֵחַ אֶת קִבְרוֹתֵיכֶם :	*Aperire sepulchra. Ezec.* 37. 12.	ק
קום	קוּמִי אֲנִי לִפְתֹּחַ לְדוֹדִי :	*Surgere ad aperiẽdũ dilecto. Cãt.* 5. 6	
רחם	וַיִּפְתַּח אֶת רַחְמָהּ :	*Aperire vulnam alicuius. (Est fęcundam reddere.) Gen.* 29. 31.	
שער	פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק :	*Aperire alicui portas iustitiæ. Psal.* 118. 19.	
שער	וּפִתַּח לוֹ אֶת הַשָּׁעַר :	*Aperire sibi portam. Ezec.* 46. 12.	
שפה	וּפֶתַח שְׂפָתָיו עִמָּדִי :	*Aperire labia cum aliquo. Iob* 11. 5	
שפה	אֶפְתַּח שְׂפָתַי וַאֲעַנֶה :	*Aperire labia, & respondere. Iob* 32. 21.	
שפה	אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח :	*Deũ aperire labia alicui. Ps.* 51. 17	
שק	וַיִּפְתַּח הָאֶחָד אֶת שַׂקּוֹ :	*Aperire saccum. Gen.* 42. 27.	
שרש	שָׁרְשִׁי פְתוּחַ אֲלֵי מָיִם :	*Radicem esse apertam ad aquas. Iob* 29. 19.	

Deriuatiua huius & composita sunt גִּיפְתָּח אֶל הִתְפַּתֵּחַ יִפְתַּח יִפְתַּח אֶל מִפְתָּח מִפְתַּח נִפְתַּח נִפְתָּחִים נִפְתָּחִים אוֹ נִפְתָּחִים פֶּתַח אוֹ פֶתַח פְּתִיחַ פֶּתַח פֶּתַח פְּתוּחַ פְּתוּחָה פְּתוּחוֹן פְּתוּחוֹת :

פתיח } Verbum Pihel commune perfectũ, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

פִּתַּחְתִּיךָ	פִּתַּחְתָּ אוֹ פִתַּח פִּתַּחְתָּ פִּתְּחָה פִּתְּחוּ	Præteritum.	
	מְפַתֵּחַ	Part. præs.	
	מְפֻתָּחוֹת	Part. pass.	
	אֶפְתַּח תִּפְתַּח אוֹ תְּפַתַּח יִפְתַּח יִפְתְּחוּ	Futurum.	
	פִּתַּח לְפִתַּח	Infinitiuus.	

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt. Aperuit diligenter, vel omnimodè; auget siquidem nõnihil sensum à suo Cal, & in aliquibus locis legitur etiam in transitiuè, idest apertus est quàm probè. [*Aprire ben bene, con diligenza, & aprirsi affatto.*] Vsurpatur dein eleganter pro insculpere, incidere, qd̃ fit apertione materiæ, in quã aliquid insculpitur. [*Scolpire, intagliare, incauare.*] Efficit insuper alios Hebraismos elegantiarum plenos, vt in sequẽtibus annotabis.

פתח	יִפַּתַּח יִשְׁדֵּד אַדְמָתוֹ :	*Aperire, & occare tellurem suam. Esa.* 28. 25.	
פתח	גַּם מִן־זֶה לֹא פִתַּחְתָּ אָזְנֶךָ :	*Aurem non aperiri. Esa.* 48. 8.	
פתח	לְפַתֵּחַ בְּנֵי תְמוּתָה :	*Aperire (soluere) filios mortis. Psal.* 102. 21.	
פתח	וַיִּפַּתַּח הַגְּמַלִּים :	*Aperire (soluere) chamelos. Genes.* 24. 32.	
פתח	דַּלְתֵי פָנָיו מִי פָתָח :	*Aperire valuas faciei alicuius. Iob* 41. 5.	
פתח	אַל יִתְהַלֵּל חֹגֵר כְּמַפְתִּחַ :	*Accingentem (gladium) non laudare se, vt is qui aperit. (soluit.) 1. Reg.* 20. 11.	
פתח	פַּתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת רָשָׁע :	*Aperire (soluere) vincula iniustitiæ. Esa.* 58. 6.	
ידע	וְיֹדֵעַ לְפַתֵּחַ פִּתּוּחִים וגו׳ :	*Scire aperire (insculpere) sculpturas &c. 2. Par.* 2. 7.	
יתר	כִּי יִתְּרִי פֶתַח וְיַעְנִי :	*Aperire (soluere) funiculum alicuius.*	

	פָּתְחוּ :		
פה	פֶּתַח פִּיךָ לְאִלֵּם :	*Aperire os suũ (p) muto. Pro.* 31. 5.	
פה	פִּיהָ פָּתְחָה בְחָכְמָה :	*Aperire os in sapientia. Pro.* 31. 23	
פה	וּלֹא יִפְתַּח פִּיו :	*Non aperire os. Esa.* 53. 7.	
פה	לִפְתֹּחַ פֶּה בְּרָצַח :	*Aperire os ĩ occisione. Ezec.* 21. 27.	
צור	פְּתַח צוּר וַיִּזּוּבוּ מָיִם :	*Aperire silicem. Psal.* 105. 41.	
קבר	קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם :	*Guttur esse sepulchrum apertum. Psal.* 5. 10.	
קבר	אַשְׁפָּתוֹ כְּקֶבֶר פָּתוּחַ :	*Pharetrã alicuius esse, vt sepulchrũ apertum. Ier.* 5. 17.	
קבר	הִנֵּה אֲנִי פֹתֵחַ אֶת קִבְרוֹתֵיכֶם :	*Aperire sepulchra. Ezec.* 37. 12.	ק
קום	קוּמִי אֲנִי לִפְתֹּחַ לְדוֹדִי :	*Surgere ad aperiẽdũ dilecto. Cãt.* 5. 6	
רחם	וַיִּפְתַּח אֶת רַחְמָהּ :	*Aperire vulnam alicuius. (Est fęcundam reddere.) Gen.* 29. 31.	
שער	פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק :	*Aperire alicui portas iustitiæ. Psal.* 118. 19.	
שער	וּפִתַּח לוֹ אֶת הַשָּׁעַר :	*Aperire sibi portam. Ezec.* 46. 12.	
שפה	וּפֶתַח שְׂפָתָיו עִמָּדִי :	*Aperire labia cum aliquo. Iob* 11. 5	
שפה	אֶפְתַּח שְׂפָתַי וַאֲעַנֶה :	*Aperire labia, & respondere. Iob* 32. 21.	
שפה	אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח :	*Deũ aperire labia alicui. Ps.* 51. 17	
שק	וַיִּפְתַּח הָאֶחָד אֶת שַׂקּוֹ :	*Aperire saccum. Gen.* 42. 27.	
שרש	שָׁרְשִׁי פְתוּחַ אֲלֵי מָיִם :	*Radicem esse apertam ad aquas. Iob* 29. 19.	

		etiam ex nomine פֶּתַח deriuari est insuper nomẽ proprium, vt suo loco dictum est. Aperuit. [*Aprire.*] Synonima פֹּטֵר פֹּעֵר פֹּאֵה פֹּקֵחַ פֹּשֵׂק vide. Efficit Hebraismos nonnullos elegantiarum plenos, vt in sequentibus annotabis. In aliquibus locis vſ, hoc verbũ esse intrańsitiuũ, qd̃ nõ penitus absurdũ est.	
אגרת	וְאִגֶּרֶת פְּתוּחָה בְּיָדוֹ :	*Epistolam apertam esse in manu alicuius. Neh.* 6. 5.	
אזן	אֲדֹנָי יי׳ פָּתַח לִי אֹזֶן :	*Aperire aurem alicui. Esa.* 50. 5.	
אחות	פָּתְחִי לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי וגו׳ :	*Sororẽ aperire alicui, &c. Cant.* 5. 3.	
אמתח	וַנִּפְתְּחָה אֶת אַמְתְּחֹתֵינוּ :	*Aperire saccos. Gen.* 43. 21.	
אסר	אֲסִירָיו לֹא פָתַח בַּיְתָה :	*Nõ aperire (soluere) vinctos domi. Esa.* 14. 17.	
אוצר	יִפְתַּח לְךָ יי׳ אֶת אוֹצָרוֹ וגו׳ :	*Deum aperire alicui thesaurum suũ, &c. Deut.* 28. 12.	
אוצר	פָּתַח יי׳ אֶת אוֹצָרוֹ וגו׳ :	*Deum aperire thesaurum suum, &c. Ier.* 50. 25.	
ארבה	יוֹם לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶרֶבּוֹת הַשָּׁמָיִם :	*Aperire alicui cataractas cœli. Mal.* 3. 10.	
ארץ	וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ :	*Terram aperire os suũ. Num.* 16. 32.	
ארץ	תִּפְתַּח אֶרֶץ וַתַּבְלַע דָּתָן :	*Terram aperire. (os scilicet, vel aperiri.) Psal.* 106. 17.	
ארץ	תִּפְתַּח אֶרֶץ וגו׳ :	*Terrã aperire (os, vel aperiri,) &c. Esa.* 45. 8.	
בור	וְכִי יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר :	*Aperire puteum, Exo.* 21. 33.	
בר	וּנְפַתְּחָה בַּר :	*Aperire frumentum. (ad vendendum scilicet.) Amos* 8. 5.	
דלת	דַּלְתֵי לְאוֹרַח אֶפְתָּח :	*Aperire portas viæ. (secus viam.) Iob.* 31. 32.	
דלת	וַדַּלְתֵי שָׁמַיִם פָּתַח :	*Aperire valuas cælorũ. Ps.* 78. 23.	
דלת	לִפְתֹּחַ לְפָנָיו דְּלָתָיִם :	*Aperire valuas ante aliquem. Esa.* 45. 1.	
דלת	פְּתַח לְבָנוֹן דְּלָתֶיךָ :	*Libanũ aperire valuas suas. Zac.* 11. 1	
חידה	אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי :	*Aperire (in) cythara problema. Ps.* 49. 5.	
חלון	וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חַלּוֹן הַתֵּבָה :	*Aperire fenestram arcæ. Gen.* 8. 6.	
חלון	פְּתַח הַחַלּוֹן קָדְמָה וַיִּפְתַּח :	*Aperire fenestram ad orientem. 2. Reg.* 13. 17.	
חרב	חֶרֶב פָּתוּחַ רְשָׁעִים :	*Aperire (euaginare) gladium. Psal.* 37. 14.	
חרב	חֶרֶב חֲרֻבָה פְּתוּחָה לַטֶּבַח וגו׳ :	*Gladius apertus (euaginatus) mactationi (ad mactandũ.) Ezec.* 21. 33	
יד	פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לְאָחִיךָ :	*Aperire manũ fratri suo. Deut.* 15. 11	
יד	פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וגו׳ :	*Deum aperire manũ suã. Ps.* 145. 16	
כלי	וְכֹל כְּלִי פָתוּחַ וגו׳ :	*Vas apertum. Num.* 19. 14.	
כתף	הַנִּנִי פֹתֵחַ אֶת כִּתְפוֹ מֹאָב :	*Apire scapulã alicuius. Ezec.* 25. 9.	
מאכוס	פְּתוּחוּ מַאֲכֻסָיהָ :	*Aperire horrea. Ier.* 50. 26.	
מפתח	וּיִקְּחוּ אֶת הַמַּפְתֵּחַ וַיִּפְתְּחוּ :	*Accipere clauẽ, & apire. Iud.* 4. 14.	
נסך	אֶפְתַּח עַל שְׁפָיִים נְהָרוֹת :	*Aperire super excelsis fluuios. Esa.* 41. 18.	
נחל	וַתִּפְתַּח אֶת נֹאד הַחָלָב :	*Aperire vtrem lactis. Iud.* 4. 39.	
סגר	וּפֹתֵחַ וְאֵין סֹגֵר וְסֹגֵר וְאֵין פֹּתֵחַ :	*Aperire, nec esse, qui claudat; claudere, nec esse, qui apiat. Esa.* 22. 22.	
סגר	עָרֵי הַנֶּגֶב סֻגְּרוּ וְאֵין פֹּתֵחַ :	*Ciuitates claudi, nec esse, q̃ aperiat. Ier.* 13. 19.	
ספר	וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֵּפֶר וגו׳ :	*Aperire librum. Neh.* 8. 6.	
עין	לְהָשִׁית עֵינֶךָ פְּתוּחוֹת וגו׳ :	*Oculos esse aptos, &c. 1. Reg.* 8. 39.	
עזב	וַיַּעַזְבוּ אֶת הָעִר פְּתוּחָה :	*Relinquere ciuitatẽ apertã. Ios.* 8. 17	
ענה	אִם שָׁלוֹם תַּעֲנֶךָ וּפָתְחָה לְךָ :	*Ciuitatem respondere pacem, & aperire alicui. Deut.* 20. 11.	
פה	וַיִּפְתַּח יי׳ אֶת פִּי הָאָתוֹן :	*Aperire os asinæ. Num.* 22. 28.	
פה	פִּתְחוּ אֶת פִּי הַמְּעָרָה :	*Aperire os speluncæ. Ios.* 10. 22.	
פה	וּכְאִלֵּם לֹא יִפְתַּח פִּיו :	*Mutum non aperire os. Tsal.* 38. 14.	
פה	אֶפְתְּחָה בְמָשָׁל פִּי :	*Aperire in prouerbio os. Ps.* 78. 2.	
פה	כִּי פִי רָשָׁע וּפִי מִרְמָה עָלַי	*Aperire os (vel os aperiri) super ali*	

וְאֶת מָסַךְ פֶּתַח שַׁעַר הֶחָצֵר וגו׳ :	*Velum ostij portæ atrij, &c. Nume.* 4. 26.
וְשִׁלִּיכוּ אוֹתָהּ אֶל פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר :	*Proijcere ad ostium portæ. Ios.* 8. 29.
וַהֲנִיחָה עֲלֵיהֶם עַד פֶּתַח הַשָּׁעַר :	*Esse super aliquos vsq; ad ostium portæ.* 2. *Sam.* 11. 23.
שֹׁעֵר פֶּתַח לְאֹהֶל מוֹעֵד :	*Ianitor iannæ.* 1. *Par.* 9. 22.
בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים וגו׳ :	*Clamare in ostijs portarũ. Pro.* 1. 21.
וּפִתַּח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ חָשִׂים :	*Ponere ostium arcæ in latere illius. Gen.* 6. 16.
וְאֵת עֶבֶק עָכִיר לְפֶתַח תִּקְוָה	*Dare aliquid ostio (in ostium) expectationis. Hos.* 2. 15.

פִּתּוּחַ Nomen masculinum genere, & declinatione, susciplens affixa, quæ sunt in Biblijs פִּתּוּחַ פִּתּוּחִי פִּתּוּחָהּ פִּתּוּחֶיהָ . Cęlatura, sculptura, incisio, quasi materiæ apertura. [*Intaglio.*] Vndecim vicibus tantum reperitur. Loci notandi .

וְעַתָּה פִּתּוּחֶיהָ יַחַד וגו׳ יַהֲלֹמוּן :	*Frangere sculpturas. Psal.* 74. 6.
פִּתּוּחֵי חֹתָם תְּפַתַּח וגו׳ :	*Sculpere lapides scripturæ sigilli. Exo.* 28. 12.
וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתַּב פִּתּוּחֵי חוֹתָם :	*Scriptura sculpturæ sigilli. Exod.* 39. 30.
קֹלַע פִּתּוּחֵי מִקְלָעוֹת כְּרוּבִים	*Rotare cęlaturas rotationum Cherubim.* 1. *Reg.* 6. 29.
וִידַע לְפַתֵּחַ פִּתּוּחִים ;	*Scire sculpere sculpturas.* 1. *Par.* 2. 7
וְלִפְתֹּחַ כָּל פִּתּוּחַ :	*Scire sculpere omnem sculpturam.* 2. *Par.* 2. 14.
הִנְנִי מְפַתֵּחַ פִּתֻּחוֹ :	*Sculpere sculpturã lapidis. Zac.* 3. 9.

פִּתְחַיָּה Nomen proprium cuiusdam Leuitæ, qui vxori alienigenæ libellum repudij tradidit. Pethaiah. [*Petaio.*] Esd. 10. 23. פִּתַּחְיָה *Phetaias.*

Fuit alter Phetaias ex tribu Iudæ, vt Nehem. 11. 24. וּפִתַּחְיָה *Et Phetaias filius, &c.*

Alter sacerdos decimæ nonæ sortis. 1. Paral. 24. 16. לְפִתַּחְיָה *Phetaiæ decima nona.* Cõpositum est ex פתח & יה .

פִּתְחוֹן Nomẽ masculinum genere, sine plurali, qđ bis tantum in scriptura sacra legitur. Apertio. [*Aprimento, apertura.*] Ezec. 16. 64. *Nec erit tibi vltra* פִּתְחוֹן *apertio oris ob tuum opprobrium.* Et 29. 21. *Et tibi dabo* פִּתְחוֹן *apertionem oris in medio eorũ.* Radix est פתח .

פִּתְיוֹת Nomen plurale femininum, quod semel legitur in Biblijs. Gladij, sic eleganter dicti, vt in פֶּתַח habes, quasi aperti, vel districti, vel quòd ferientes aperiant. [*Brandi, spade.*] Psal. 55. 22. *Teneriora sunt verba ei' oleo, & ipsa sunt* פִּתְיוֹת *gladij.* Radix est פתח .

פְּתִי } **פֶּתִי** Nomen sub vtraq; forma, quamuis secunda vsitatior, masculinũ genere, & declinatione, nonnũquàm suscipiens Aleph in plurali, quæ sunt in Biblijs פְּתִי אוֹ פְּתָאִים אוֹ פְּתָיִם . Persuasibilis, cui facilè persuadetur, qui facilè decipitur, simplex, antitheton עָרוּם , fatuus ab Hebręa voce scilicet, in malumq; ferè semper dicitur, & interdum in bonum, & aliquibus nonnunquàm est etiam substantiuũ, simplicitas, quod non placet. [*Leggieri di ceruello, simplicioto, di facil leuatura, pazzarello, che crede subito ogni cosa.*] Vide סָכָל . Loci notandi, in quibus solis reperitur.

עַד מָתַי פְּתָיִים תְּאֵהֲבוּ פֶתִי :	*Simplices amare simplicem.* (*Iuxta illud, simile appetit simile. Alijs est simplicitas.*) *Pro.* 1. 22.
מֵאִישׁ שֹׁגֶה וּמִפֶּתִי :	*Vir errans, & simplex. Ezec.* 45. 20
פֶּתִי יַאֲמִין לְכָל דָּבָר :	*Simplicem credere omni verbo. Pro.* 14. 15.
מֵבִין פְּתָיִים :	*Intelligere facere simplicem. Psal.* 119. 130.
הַכִּינוּ פְתָאִים עָרְמָה :	*Simplices ĩtelligere astutiã. Pro.* 8. 5
מֹחִכִּימַת פֶּתִי :	*Testimonium Domini sapientem reddere simplicem. Psal.* 19. 8.
לֵץ תַּכֶּה וּפֶתִי יַעְרִים :	*Simplicem astutè agere. Pro.* 19. 25.
בַּעֲנֹשׁ לֵץ יֶחְכַּם פֶּתִי :	*Simplicem sapientem euadere. Pro.* 21. 11.
כִּי מְשִׁיבַת פְּתָיִם תַּהַרְגֵם :	*Auersionem simplicium interficere eos. Pro.* 1. 32.
נַחֲלוּ פְתָאִים אִוֶּלֶת :	*Simplices hereditare stultitiam. Pro.* 14. 18.
לְתֵת לִפְתָאִים עָרְמָה :	*Dare simplicibus astutiam. Pro.* 1. 4.
מִי פֶתִי יָסֹר הֵנָּה :	*Simplicẽ recedere alicubi. Pro.* 9. 4. *Vide etiam ver.* 16.
וּפְתָיִים עָבְרוּ וְנֶעְנָשׁוּ :	*Simplices transire, & plecti. Prou.* 22. 3. *Vide etiam* 27. 12.
עַזְבוּ פְתָאִים וְחְיוּ :	*Simplices relinquere.* (*simplicitatẽ s. alijs est substantiuum.*) *Pro.* 9. 6.
וְאֶרְאֶה בַּפְּתָאִים :	*Videre in simplices. Pro.* 7. 7.
שֹׁמֵר פְּתָאִים יי׳ :	*Dominum custodire simplices. Psal.* 116. 6.

Radix est פתח .

פִּתִּי Nomen Syriacum formæ masculinæ, quod legitur in Biblijs tantum cum affixo פִּתִּיהּ . Largitudo, dilatatio. [*Larghezza.*] Hebraicè לְרֹחַב diceres. Dan. 3. 1. פִּתְיֵהּ *Latitudo illius cubitorum sex.* Esd. 6. 3. פִּתְיֵהּ *Latitudo illius cubitorum sexaginta.* Radix est פתח , & ex hac significatione formatur verbum Hiphil הפתח , de quo suo loco dictum est.

פִּתְיוֹת Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Simplicitas, stoliditas, namí malum sumitur, vt in פֶּתִי habes. [*Semplicità, leggierezza.*] Pro. 9. 13. *Mulier stoliditatis tumultuaria,* פִּתְיוּת *simplicitatis, nec cognoscit quicquam.* Radix est פתח .

פְּתִיל Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs פְּתִיל פְּתִילִים פְּתִילֹהּ . Vitta, filum duplicatum, contortũq;, sic dictum à contorquendo, vnde & pro fascia sumitur, qua vtuntur pro cingulo eam retorquentes viri orientales. [*Cordoncino, filo, cordella, & facciuolo, col quale cingonsi i Leuantini.*] Vide חוּט . Vndecim vicibus tantum reperitur .

חֹתָמְךָ וּפְתִילְךָ וגו׳ :	*Dare anulum, & fasciam, & baculũ pro arabone. Gen.* 38. 18.
הַכֶּר נָא לְמִי הַחֹתֶמֶת וְהַפְּתִילִים וגו׳ :	*Cognoscere, cuius sint anulus, fascię, &c. Gen.* 38. 25.
כַּאֲשֶׁר יִנְתֹּק פְּתִיל הַנְּעֹרֶת וגו׳ :	*Filum stuppæ rumpi, &c. Iud.* 16. 9.
וּפְתִיל פִּשְׁתִּים בְּיָדוֹ :	*Filum lini esse in manu alicuius. Ezechiel.* 40. 3.
אֲשֶׁר אֵין צָמִיד פְּתִיל עָלָיו :	*Filum* [*fila, vulgò vn stopaccio di filo*] *non esse coniunctum super vase. Num.* 19. 14.
וּקְצֹץ פְּתִילִם וגו׳ :	*Detruncare fila auri, &c. nota locũ. Exo.* 39. 3.
בִּפְתִיל תְּכֵלֶת וגו׳ :	*Eleuare aliquid* (*in*) *filo hiacinthi. Exo.* 28. 29. & 39. 21.
וְשַׂמְתָּ אֹתוֹ עַל פְּתִיל תְּכֵלֶת :	*Ponere sup filo hiacinthi. Exo.* 28. 38
וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל תְּכֵלֶת וגו׳	*Dare super aliquid filum hiacinthi. Exo.* 39. 31.
וְנָתְנוּ עַל צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת :	*Dare super aliquid filum hiacinthi. Num.* 15. 38.

Deriuatiua huius radicis sunt הִתְפַּתֵּל נִפְתָּל נִפְתּוּלִים פִּתְלֻתֹּל :

פִּתְלְתֹּל Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs. Peruersus, tortuosus, deprauatus, sic dictus eleganter à contorquendo, quin & literarum geminatio forsitan auget nominis significationem. [*Torto fuori del douere.*] Deut. 32. 5. *Generatio praua* וּפִתַּלְתֹּל *& peruersa.* Radix est פתל .

פִּתֹּם Nomen proprium vrbis Aegyptiacæ, secus פִּי הַחִירוֹת , opera & labore Israelitarũ conditæ. Pithom. [*Pitoma.*] Exo 1. 10. אֶת פִּתֹם *Phitomam, &c.*

פֶּתֶן Nomen masculinum genere, & declinatione פְּתָנִים . Aspis, serpentis genus venenatissimum, sic fortasis dictum, vt nõnullis placet, à radice פתה per antiphrasin, quòd ab incantatore nulla arte persuaderi queat. At si radix sit propria, significationis etymon ignoratur, nisi velles sic dici, quòd sub limine domus lateat. [*Aspide.*] Sex vicibus tantũ inuenit in Biblijs.

עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ :	*Calcare super leonem & aspidem. Psal.* 91. 13. (11. 8.
וְשָׁעֲשַׁע יוֹנֵק עַל חֹר פָּתֶן :	*Delectari sup foramine aspidis. Esa.*
כְּמוֹ פֶתֶן חֵרֵשׁ יַאֲטֵם אָזְנוֹ וגו׳ :	*Aspidem surdam obturare aurẽ, &c. Psal.* 58. 5.
מְרוֹרַת פְּתָנִים בְּקִרְבּוֹ :	*Amaritudinem aspidum esse in medio alicuius. Iob* 20. 14.
יְרֹאשׁ פְּתָנִים אַכְזָר :	*Vinum esse venenum aspidum crudele. Deut.* 32. 33.
רֹאשׁ פְּתָנִים יִינָק :	*Sugere venenum aspidũ. Iob* 20. 16.

Deriuatiua huius radicis sunt פִּתְפֵּן פִּיתוֹן .

פִּיתוֹן Nomen proprium viri ex tribu Beniamin, è nepotibus Saul. Phiton. [*Fitone.*] 1. Par. 8. 34. *Filij autem Michæ,* פִּיתוֹן *Phiton, &c.*

פֶּתַע Nomen formæ masculinæ, sine plurali, quamuis Latinè commodius per aduerbium trãsferatur. Mox, statim, repentè, subitò. [*Alla sprouista, subito, detto, & fatto.*] Habet synonimum פְּתֹאם , cum quo nonnũquàm etiã coniungitur tam ante q̃ retro, & assumit à capite Beth, & Lamed seruiles consonãtes, & cum his oĩbus legit̃ i scriptura sacra septẽ vicibus tm̃modo.

אֲשֶׁר פֶּתַע לְפֶתַע יָבוֹא שִׁבְרָהּ :	*Fracturam venire subito repentino tempori.* (*repentè.*) *Esa.* 30. 13.
נֹאם כְּפֶתַע בְּלֹא אֵיכָה הָרְגוּם	*Impellere in repentino tempore.* (*repente.*) *Num.* 35. 22.
וְהָיָה לְפֶתַע פִּתְאֹם :	*Esse repentino tempori.* (*repente*) *subitò. Esa,* 29. 5.
וְכִי יָבוֹת מָת עָלָיו בְּפֶתַע פִּתְאֹם :	*Mori in repentino tempore.* (*repente.*) *subitò. Num.* 6. 9.
פֶּתַע יִשָּׁבֵר וְאֵין מַרְפֵּא :	*Repente frangi. Pro.* 6. 15. & 29. 1.
הֲלֹא פֶתַע יָקוּמוּ נְשָׁכֶיךָ :	*Repente surgere. Abac.* 2. 7.

פָּתַר Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

פָּתַר	Præteritum.
פֹּתֵר	Part. præs.
יִפְתֹּר	Futurum.
לִפְתֹּר	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. Exposuit, declarauit, interpretatus est, & de somnijs propriè dicitur. [*Spianare l'insonio, dichiararlo.*] Vide פשר . Nouem vicibus tantum inuenitur Gen. 40. & 41. ex quibus sequentes locos annotabis. (8.

חֲלוֹם חָלַמְנוּ וּפֹתֵר אֵין אֹתוֹ :	*Sõniare, nec esse, q exponat. Gen.* 40.
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָנוּ כֵּן הָיָה :	*Esse, quemadmodum exposueris alicui. Gen.* 41. 13. (12.
וַיִּפְתֹּר לִי אֶת חֲלֹמִי :	*Exponere alicui sõnia illi'. Gen.* 41.
אִישׁ כְּחֲלֹמוֹ פָתַר :	*Exponere secũdũ somniũ. Gen.* 41. 12.
וַיַּרְא שֶׁר הָאֹפִים כִּי טוֹב פָּתָר	*Videre, quod bonũ quis exposuerit.* (*de somnio scilicet.*) *Gen.* 40. 16.
תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אֹתוֹ :	*Audire somnium ad exponendum illud. Gen.* 41. 15.

Deriuatiua huius sunt פִּתְרוֹן פִּתְרֹן .

פִּתּוֹר Nomen proprium ciuitatis, ex qua Balaam oriundus fuit, & cum He aduerbiali in fine פִּתּוֹרָה , Pethor. [*Petora.*] Deut. 23. 5. *Et quia mercede cõduxit contra te Balam filium Beoris* מִפְּתוֹר *ex Patora Mesopotamiæ.* Num. 22. 5. *Et misit nuncius ad Balaam filium Beoris* פְּתוֹרָה *Patoram, quæ est secus fluuium, &c.*

פִּתְרוֹן Nomen masculinũ genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs פִּתְרוֹן פִּתְרֹנִים פִּתְרֹנוֹ . Expositio, interpretatio, declaratio somniorum. [*Dichiaratione, ispositione de sogni.*] Quinq; vicibus tantum inuenitur Gen. 40. & 41. sicut & suum Cal, sequentes locos annotabis.

הֲלוֹא לֵאלֹהִים פִּתְרֹנִים :	*Expositiones somniorum esse Deo.* (*Dei.*) *Gen.* 40. 8.
וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה פִּתְרֹנוֹ :	*Dicere, hæc est expositio somnij. Gene.* 40. 12. *Vide etiam ver.* 18.
אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ :	*Somniare, quemlibet secundum expositionem somnij. Gen.* 40. 5.
אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ חָלָמְנוּ :	*Somniare secundum expositionẽ somnij sui. Gen.* 41. 11.

Radix est פתר .

פַּתְרוֹס Nomen tam vrbis, quàm regionis Aegyptiacæ, quam à פַּתְרוֹסִים sequenti dictã fuisse censeo. Pathros. [*Patrasso.*] Esa. 11. 11. וּמִפַּתְרוֹס *Et ex Patros.* Ier. 44. 1. *Et in regione* פַּתְרוֹס *Pathros.* Ezec. 29. 14. *Et reducam captiuitatem Aegyptiacam, & reducam eos ad regionem* פַּתְרוֹס *Pathros, super (ad) terram conceptionis eorum.* Locus expendendus his, qui Parthiam hoc nomine significari credunt.

פַּתְרֻסִים Nomen proprium filij, vel populi ex filio Mizraim oriũdi. Pathrusim. [*Patrossimo, ouero Patrossei.*] Gen. 10. 14. וְאֶת פַּתְרֻסִים *Et Pathrusim.* Idem 1. Par. 1. 12. Quidam Parthos intelligunt, voce quidem Hebræa consentiente, sed mihi potius hinc deriuatur פַּתְרוֹס superius, quam fuisse regionem Aegyptiacam suo loco dictum est, sicut & פַּתְרֻסִים ex Mizraimo, idest Aegypto natus est.

פַּתְשֶׁגֶן Nomen Syriacum potius quàm Hebræũ, quod ter legitur in Biblijs, eiusdem significationis cum פִּרְשֶׁגֶן , de quo suo loco dictum est. Exẽplar, copia, summa, tenor. [*La coppia, la sostanza, la somma, il tenore.*] Est. 3. 14. פַּתְשֶׁגֶן *Exemplar scripturæ, vt ponatur lex, &c.* Et 4. 8. וְאֶת פַּתְשֶׁגֶן *Et exemplar scripturæ legis, &c.* Vide etiam cap. 8. 13.

פַּתַּת Verbum Cal actiuum, ex duplicibus, quod semel legitur in Biblijs in infinitiuo פַּתֹּת , nec absurdum ob id omnino fuerit, & quasdã alias dictiones formare iuxta regulas grammaticales, cum necessitas expostulauerit. In frusta, seu fragmenta cõminuit, & de pane propriè, & hujusmodi dicitur. [*Fare in pezzi.*] Leuit. 2. 6. פָּתוֹת *Frangendo eam (in) fragmenta.* De oblatione farinacea verba sunt.

Deriuatiua hujus sunt פַּת פַּתְּגָ פְּתוּתִים .

פְּתוּתִים Nomen plurale masculinũ, qđ semel legitur in Biblijs in regimine פְּתוּתֵי . Fragmenta, frusta, & de pane propriè dicitur. [*Pezzi, dalla voce Ebrea cosi detti.*] Ezec. 13. 19. וּבִפְתוּתֵי *Et in (propter) fragmentis panis.* Radix est פתת .

פְּלֵאוֹת עֲדוּתֶיךָ עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי :

צַר־וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשׁוּעָי׃

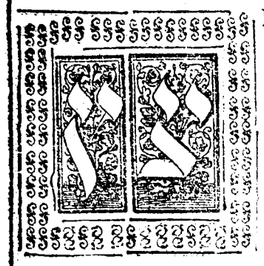

DENTIVM litera Z sicut & ז Zain valens, asperiori nihilominus susurru prolata iucundissimè sonat, & orationi splendorem non minimum conciliat, cum sono grauitatem prolationis Zain ita superat, & longè anteit, vt & si per Z Latinum transferatur, maiori tamen spiritu orationis voces augeat, & exhilaret. Profertur lingua dentes anteriores ferè clausos percutiente, è quibus spiritus vi ductus, graiuorem postea sonum edit, qualis est Latini C in dictione cœlum, & augescit insuper Dages suscepto, vt est mos omnium consonantium, quæ illud recipiũt, nec immutatur quauis sequente vocali, vt צ צַ צִ צֹ צֻ zza, ce, ci, zzo, zzu. Vide ea, quæ scripsimus in Grammatica. Semper est radicalis consonans, quam צַדִּיק à radice צדק, vel צָדִי à figura venabuli, ex radice צדה scilicet, Hebræi nominant, & in Syriaco idiomate eadem potestate est. Duplicem habet characteris figuram, צ recuruum, quod scribitur in omni dictionis loco præterquàm in fine, nã tunc in eius vices ponitur ץ extensum, quod nunquàm Dages patitur. Figura צ in numeris nonaginta, & ץ nongenta refert. Zade hoc habet peculiare, quòd in coniugatione Hithpael pro Thau habet Teth, de qua re in Grammatica, & suo loco in radicibus dictũ est. Legas interim radicem צא, & dictiones, quę remanent in scriptura cum hac radicali sola, velim obserues, & memoriæ tradas.

צץ Duplicata, si quæ sint, habentur inferius, suo loco proprio.

צ א

צא Lege radicem יצא, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

צאה Nomen fœmininum genere, sine plurali, qđ legitur in Biblijs tantum in regimine verso He in Thau, צֵאת, & cum affixo צֵאתָךְ. Egressio, quicquid egreditur, & hinc eleganter venustèq; dicitur de stercore, quod à corpore animalis egreditur. [*Sterco.*] Ezec. 4. 12. *Et eam cum excrementis* צֵאת *egressionis (stercoris) hominis coques.* Deut. 23. 14. *Et cõteges* אֶת צֵאתֶךָ *egressionem (excrementum) tuum.* Alibi non reperitur. Radix aliquibus est propria, mihi יצא.

צֹאָה Nomen fœmininum genere, sine plurali, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs צֹאָה צֹאַת צֹאָתוֹ. Excrementum, stercus, sic dictum, quòd egreditur ex corpore, idẽ scilicet cum superiori. [*Sterco.*] Vide אשפות. Ter solũ inuenitur. Duobus insup locis, in quibus scriptura est חריהם 2. Reg. 18. 27. & Esa. 36. 12. videlicet, Hebræi hodierni verecundiores legunt צואתם, vt suo loco diximus.

מלא	כִּי כָל שֻׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צֹאָה׃	*Mensas repleri vomite, stercore. Esa.* 28. 8.
רחץ	אִם רָחַץ אֲדֹנָי אֶת צֹאַת בְּנוֹת צִיּוֹן׃	*Leuare excrementum alicuius. Esa.* 4. 4.
רחץ	וּמִצֹּאָתוֹ רָחָץ׃	*Non lauari ab excremento suo. Pro.* 30. 12.

Radix aliquibus est propria, mihi יצא.

צֹאלִים Nomen plurale, masculinum, quod bis legitur in scriptura sacra, nec satis certum est, quid propriè significet. Quidam ad radicem צלל reducunt, vt sonet vmbracula, seu vmbrositates, idest arbores vmbriferas, quod an verum sit, alij viderint. [*Arbori vmbrosi, che fanno grand'vmbra, che hanno gran chioma.*] Loci sunt hi.

סכך	יְסֻכּוּהוּ צֹאלִים צִלּוֹ׃	*Vmbracula tegere aliquem, (quemli bet) vmbra sua. Iob.* 40. 17.
סבב	חֹחַת צֹאלִים יִשְׁכָּב׃	*Cubare sub vmbraculis. Iob.* 40. 16.

צֹאִים Nomen plurale, masculinum, quod bis tantum legitur in scriptura sacra. Sordidi, quasi egressione digni, vel excremẽto, à צֹאָה videlicet, sordidati. [*Lordi, sozzi, sporchi.*] Zac. 3. 3. *Iosua erat indutus vestibus* צואים *sordidis.* Et ver. 4. *Auferte vestes* הצואים *sordidas ab eo.* Radix est יצא.

צֹאן Nomen collectiuum, sine plurali, fęmininũ genere, quamuis comprahendat etiam masculos, & nonnunquàm reperiatur cum verbo masculino; sed & coniungitur nominibus verbisq; pluralibus elegãter, & affixa suscipit, quæ sunt in Biblijs צֹאנִי צֹאנְךָ צֹאנוֹ צֹאנָהּ צֹאנֵנוּ צֹאנְכֶם צֹאנָם. Grex, pecus, tam capras quàm oues, & similia comprahendens, sæpius tamẽ de ouibus dicitur, & susceptis nominibus numeralibus, de collectiuo fit particulare, excepto quòd non reperitur de vnica oue dictum, & sic differt à שֶׂה, vt suo habes loco. [*Gregge, tutti gli animali minuti, come pecore, capre, & simili, & specialmente le pecore, gregge, mandra di pecore.*] Vide כֶּבֶשׂ. Etymon significationis ignoratur. Tr̃asfertur & ad populum, cuius gubernatores sunt id, quod pastores ouibus. Loci obseruandi.

	צֹאן אֲבֵדוֹת הָיוּ עַמִּי׃	*Oues perditæ. Ier.* 50. 6.
	מְלֵאוֹת צֹאן אָדָם׃	*Ciuitates esse plenas ouibus hominis. (hominibus. s.) Ezec.* 36. 38.
	וְהִתְפַּלְּשׁוּ אַדִּירֵי הַצֹּאן׃	*Fortes gregis. Ier.* 25. 34 (*vide* אריר)
	אִנִּי לְקַחְתִּיךָ מִן הַנָּוֶה מֵאַחַר הַצֹּאן׃	*Accipere aliquem de post gregem. 2. Sam.* 7. 8.
	מֵאֵילֵי צֹאנְךָ לֹא אֶקָּחָה׃	*Nõ edere arietes gregis. Gen.* 21. 38
	וְאֵשֵׁם אֵיל צֹאן עַל אֶשְׁמָתֵם	*Aries gregis. Esd.* 10. 19.
	יֹאכַל צֹאנְךָ וּבְקָרְךָ׃	*Edere oues & boucs alicuius. Iere.* 5. 18.
	וְאֹכְלִים כָּרִים מִצֹּאן׃	*Edere arietes ex grege. Amos* 6. 4.
	וְהִנֵּה רָחֵל בִּתּוֹ בָּאָה עִם הַצֹּאן׃	*Venire cum grege. Gen.* 29. 6.
	אֲשֶׁר תָּבֹאנָה הַצֹּאן לִשְׁתּוֹת לְנֹכַח הַצֹּאן׃	*Gregem venire ad bibendum, & cæt. Gen.* 30. 37.
	יֵעָנוּ הָיוֹת צֹאנִי לְבָז וגו׳	*Oues esse direptioni, & cibo, (& in direptionẽ, & cibum.) Eze.* 34. 8.
	וְלֹא תָגֹז בְּכוֹר צֹאנֶךָ׃	*Non tondere primogenitum gregis. Deut.* 15. 19.
	וְהָבֵל הֵבִיא גַם הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וגו׳	*Adducere de primogenituris gregis, & c. Gen.* 4. 4.
	גְּבָעוֹת כְּבְנֵי צֹאן׃	*Filij ouium. Psal.* 114. 4.
	וְתִבְעַר בְּצֹאן וּבַנְּעָרוֹת׃	*Ignem ardere (in) oues. Iob.* 1. 16.
	צֹאן שֵׁשׁ בְּרוּרוֹת׃	*Sex oues electæ. Neh.* 5. 18.
	אָנֹכִי אֶשְׁלַח גְּדִי עִזִּים מִן הַצֹּאן׃	*Mittere hædum caprarum ex grege. Gen.* 38. 17.
גדל	גְּדֹלַת צֹאן נִכְנֶה לְמִקְנֵנוּ׃	*Aedificare caulas ouium gregi. Nu.* 32. 16.
גז	וּרְאשִׁית גֵּז צֹאנְךָ תִּתֶּן לוֹ׃	*Vellus gregis. Deut.* 18. 4.
גזז	וְלִכְתֹּן הָלַךְ לִגְזֹז אֶת צֹאנוֹ׃	*Ire ad tondendum gregem. Genes.* 31. 19.
גזז	וַיַּעַל עַל גֹּזְזֵי צֹאנוֹ׃	*Ascendere super (ad) tonsores gregis. Gen.* 38. 12.
גזר	גֹּזֵר מִמַּכְלֵה צֹאן׃	*Gregem abscindi a caula. Abac.* 3. 16
דרש	וּדְרַשְׁתִּי אֶת צֹאנִי וּבִקַּרְתִּים׃	*Quærere oues tuas. Ezec.* 34. 11.
הליף	צֹאנָנוּ מַעֲלִיפוֹת׃	*Oues mille parientes. Psal.* 144. 13.
הריח	וְהָיָה בְּצִבְיָ מְרָח וְכָצֹאן וגו׳	*Esse sicut capreolum impulsum, & sicut ouem, & c. Esa.* 13. 14.
הושיע	וְהוֹשַׁעְתִּי לְצֹאנִי׃	*Auxiliari ouibus. Ezec.* 34. 21.
היה	וַיְהִי לוֹ צֹאן וּבָקָר וַחֲמֹרִים וגו׳׃	*Oues & boues, & c. esse alicui. Gen.* 12. 16.
היה	וַיְהִי לוֹ צֹאן רַבּוֹת וגו׳׃	*Oues multas esse alicui. Gen.* 30. 24.
הסיע	וַיַּסַּע כַּצֹּאן עַמּוֹ׃	*Moueri facere populum tanquam oues. Psal.* 78. 52.
העטיף	וּכְהַעֲטִיף הַצֹּאן וגו׳׃	*Oues amiciri. Genes.* 40. 41. *Vide* העטיף.
הפיץ	אַתֶּם הֲפִצֹתֶם אֶת צֹאנִי וַתְּדִחוּם׃	*Dispergere gregem, & impellere. Ier.* 23. 2.
הציל	וְהִצַּלְתִּי צֹאנִי מִפִּיהֶם׃	*Eripere gregem de ore aliquorum. Ezec.* 34. 10.
הרבה	אַרְבֶּה אֹתָם כְּצֹאן אָדָם׃	*Multiplicare aliquos sicut oues. Eze.* 36. 37.
הרכיב	נִיחַ לְעִים מַרְכִּבִים צֹאן׃	*Cubare facere gregem. Ier.* 33. 11.
השים	אַשִּׂימֵנוּ כְּצֹאן בָּצָרָה׃	*Ponere aliquos vt gregem Bosræ. Mich.* 2. 12.
השקה	וְהִשְׁקוּ אֶת הַצֹּאן׃	*Potare gregem. Gen.* 29. 3.
זבח	וַיִּזְבַּח בָּלָק בָּקָר וָצֹאן׃	*Sacrificare boues & oues. Nume.* 22. 40.
זבח	וְזָבַחְתָּ מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאנְךָ׃	*Mactare de bobus & ouibus. Deut.* 12. 21. (5.
זבח	מִן זְבָחִים צֹאן וּבָקָר׃	*Sacrificare oues & boues. 2. Par.* 5.
חלב	חֵלֶב כְּרָרִים וְחֵלֶב צֹאן׃	*Lac ouis. Deut.* 32. 14.
חשב	נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה׃	*Reputari sicut ouem occisionis. Psal.* 44. 23.
חתם	הַתְּקֵם כְּצֹאן לְטִבְחָה׃	*Disiungere aliquos sicut ouem occisioni. Ier.* 12. 3.
יד	הִנֵּה יַד יי׳ הוֹיָה וגו׳ בַּצֹּאן׃	*Manum Domini esse in grege, & c. Exo.* 9. 3.
יד	עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ׃	*Grex manus, alicuius. Psal.* 95. 7.
יחם	וַיֶּחֱמוּ הַצֹּאן הַלְּדָנָה הַצֹּאן וגו׳׃	*Oues incalescere, & parere, & cæt. Gen.* 30. 38.
ילד	וַיֵּלְדוּ כָל הַצֹּאן נְקֻדִּים וגו׳׃	*Oues parere punctatos, etc. Gen.* 31. 8
ילך	לֵךְ נָא אֶל הַצֹּאן וגו׳׃	*Ire ad gregem, & c. Gen.* 27. 9.
ילך	כְּצֹאנָנוּ וּבְבָקָרֵנוּ נֵלֵךְ׃	*Ire in (cũ) ouibus suis, & c. Exo.* 10. 9.
ילך	בְּצֹאנָם וּבְבָקָרָם יֵלְכוּ וגו׳׃	*Ire in (cum) ouibus, & bobus ad quærendum Dominum. Hos.* 5. 6.
כבש	אֶת שֶׁבַע כִּבְשֹׂת הַצֹּאן לְבַדָּן׃	*Agnæ gregis. Gen.* 21. 28.
כלב	לְשִׁיחַ עִם כַּלְבֵי צֹאנִי׃	*Canes gregis. Iob.* 30. 1.
לבש	לָבְשׁוּ כָרִים הַצֹּאן׃	*Oues amicire arietes. Psal.* 65. 14.
לקח	וַיִּקָּחֵנִי יי׳ מֵאַחֲרֵי הַצֹּאן׃	*Accipere aliquẽ de post oues. Amos* 7. 15.
מאכל	תִּתֵּנִי כְצֹאן מַאֲכָל׃	*Dare aliquos tanquã oues cibi. (edẽdas.) Psal.* 44. 12.
מבחר	מִבְחַר הַצֹּאן לָקוּחַ׃	*Accipere electum gregis. Ezec.* 34. 5
מות	וְמֵתוּ כָל הַצֹּאן׃	*Omnes greges mori. Gen.* 33. 13.
מיטב	וְעַל מֵיטַב הַצֹּאן וְהַבָּקָר וגו׳	*Optimum ouium. 1. Sam.* 15. 9.
מכלאות	וַיִּקָּחֵהוּ מִמִּכְלְאוֹת צֹאן׃	*Accipere aliquem de caulis ouium. Psal.* 78. 70.
מעט	וְעַל מִי נַטַּשְׁתָּ מְעַט הַצֹּאן	*Proijcere paruitatem ouium (paucas oues) super aliquo. 1. Sam.* 17. 29
מעזר	הַדְּנָה בַּמִּדְבָּר׃	*Decima bonis & ouis. Leuit.* 27. 32.
מקנה	וְכָל מַעֲשַׂר בָּקָר וָצֹאן׃	*Peculium ouis, & peculium bouis esse alicui. Gen.* 26. 14.
מקנה	וַיְהִי לוֹ מִקְנֵה צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר׃	*Peculium bouis & ouis multùm esse alicui. Eccles.* 2. 7.
מקנה	גַּם מִקְנֵה בָקָר וְצֹאן הַרְבֵּה הָיָה לִי׃	*Dare aliquos cubationi (in accubitũ) gregis. Ezec.* 25. 5.
מרבץ	וְאֶת הֶגְיֵ עִמּוּן לְמִרְבָּץ צֹאן׃	*Oues pascere conculcationem pedũ. Ezec.* 34. 18.
מרעה	וְצֹאנִי מִרְמַס רַגְלֵיכֶם תִּרְעֶינָה׃	*Vascuum non esse gregi, qui sit alicui. Gen.* 47. 4.
מרעה	אֵין מִרְעֶה לַצֹּאן אֲשֶׁר לְעַבְדֶּיךָ׃	*Nasum fumare in gregem pascui. Psal.* 74. 1.
מרעית	יַעְשַׁן אַפְּךָ בְּצֹאן מַרְעִיתֶךָ׃	*Perdere, & dispergere oues pascui alicuius. Ier.* 23. 1. (41.
משפחות	מְאַבְּדִים וּמְפִצִים אֶת צֹאן מַרְעִיתִי׃	*Poncre familias sicut oues. Psal.* 107.
נהג	וַיָּשֶׂם כַּצֹּאן מִשְׁפָּחוֹת׃	*Ducere gregem, & c. Exo.* 3. 1.
נהג	וַיַּנְהֵג אֶת הַצֹּאן וגו׳׃	*Ducere aliquem tanquam ouem. Psal.* 80. 2.
נוף	נֹהֵג כַּצֹּאן יוֹסֵף׃	*Aliquid esse domo (euadere domum) gregis. Esa.* 65. 11.
נולד	וְהָיָה הַשָּׁרוֹן לְנָוֶה צֹאן׃	*Nasci in bobus, & in ouibus. Deut.* 15. 19.
נחה	אֲשֶׁר יִוָּלֵד בְּבְקָרְךָ וּבְצֹאנְךָ וגו׳׃	*Ducere populum tanquam oues. Ps.* 77. 21.
נחלה	נָחִיתָ כַצֹּאן עַמֶּךָ׃	*Grex possessionis alicuius. Mich.* 7. 14
נטש	צֹאן נַחֲלָתֶךָ׃	*Proijcere gregem super custode. 1. Sam.* 17. 21.
נטש	וַיִּטֹּשׁ אֶת הַצֹּאן עַל שֹׁמֵר׃	*Moueri sicut oues. Zac.* 10. 2.
נסע	עַל כֵּן נָסְעוּ כְמוֹ צֹאן׃	*Oues dispergi. Zac.* 34. 6.
נפץ	נִפְצוּ צֹאנִי וגו׳׃	*Esse in medio ouium dispersarum. Ezec.* 34. 12. (7.
נפרש	הָיִיתוּ בְתוֹךְ צֹאנוֹ נִפְרָשׂוֹת וגו׳׃	*Oues Cedar cõgregari alicui. Esa.* 60
נקצי	כָּל צֹאן קֵדָר יִקָּבְצוּ לָךְ׃	*Ouem & bouem iugulari. Nu.* 11. 22.
נשחט	הַצֹּאן וַבָּקָר יִשָּׁחֵט לָהֶם וגו׳	*Oues esse datas hostibus. Deut.* 28. 31
נתנות	צֹאנְךָ נִתָּנוֹת לְאֹיְבֶיךָ׃	*Transire in gregem. Gen.* 30. 31.
עבר	אֶעֱבֹר בְּכָל צֹאנְךָ הַיּוֹם וגו׳׃	*Gregem transire super manu numerantis. Ier.* 33. 12.
עבר	עַד תֵּעָבֵרְנָה הַצֹּאן עַל יְדֵי מֹנֶה׃	*Greges ouium & c. Gen.* 29. 2.
עדר	שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ וגו׳׃	*Greges ouium deuastari. Ioel,* 1. 18.
עדר	גַּם עֲדָרֵי הַצֹּאן נָאֶשְׁמוּ׃	*Leo inter greges ouium. Mich.* 5. 8.
עדר	כְּכְפִיר בְּעֲדָרֵי צֹאן׃	*Derelinquere gregem. Zac.* 11. 17.
עזב	הוֹי רֹעִי הָאֱלִיל עֹזְבִי הַצֹּאן׃	*Oues & boues lactantes esse super aliquem. Gen.* 33. 13.
עלת	וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עָלוֹת עָלַי׃	*Afflicti gregis. Zac.* 11. 11.
עני	וּרְעוּ כֵן עֲנִיֵּי הַצֹּאן וגו׳׃	*Egredi in calcaneis gregis. Cau.* 1. 8.
עקב	צְאִי לְךָ בְּעִקְּבֵי הַצֹּאן׃	*Quinque oues factæ (coctæ).* 1. *Sam.* 25. 18.
עשה	וַחֲמֵשׁ צֹאן עֲשׂוּת׃	*Oues (populũ) facere aliquid. 2. Sam.* 24. 17.
עשה	וְאֵלֶּה הַצֹּאן מֶה עָשׂוּ׃	*Decimare oues. 1. Sam.* 8. 17.
עשר	צֹאנְכֶם יְעַשֵּׂר׃	*Oues gregis. Deut.* 7. 13.
עשתרת	עֶשְׁתֳּרֹת צֹאנְךָ׃	*Esse sicut hircos ante gregem. Iere.* 50. 8.
עתוד	וְהָיוּ כַּעְתּוּדִים לִפְנֵי צֹאן׃	*Oues dispergi. Zac.* 3. 7.
פזן	יִתְפּוֹצְצוּן הַצֹּאן׃	*Dare faciem gregis ad aliquid, & c. Gen.* 30. 39.
פנים	וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֶל עֻקֹּד וגו׳׃	*Cognoscere faciem gregis tui. Prou.* 27. 23.
פנים	יָדֹעַ תֵּדַע פְּנֵי צֹאנֶךָ׃	*Aliquem esse in grege. (pastorẽ, scilicet.) 1. Sam.* 16. 19.
צאן	בְּנֵךְ אֲשֶׁר בַּצֹּאן׃	*Parui gregis. Ier.* 49. 20.
צעיר	אִם לֹא יִסְחָבוּם צְעִירֵי הַצֹּאן	*Grex sanctificationum, & Ierusalem*
קדש	כְּצֹאן קֳדָשִׁים כָּצֹאן יְרוּשָׁלִַם	

ככל	וְכָל צְבָאָם יִבּוֹל :	*Exercitum cęli defluere. Esa.* 34.4.
מספר	אֲשֶׁר לֹא יִסָּפֵר צְבָא הַשָּׁמַיִם :	*Exercitum cęlorum non numerari. Ier.* 33. 21.
נמק	וְנִמַּקּוּ כָּל צְבָא הַשָּׁמָיִם :	*Exercitum cęli tabescere. Esa.* 34.4.
נתן	וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ וגו׳ עַל הַצָּבָא :	*Dare aliquem super exercitu. 1. Reg.* 2. 35.
נתן	תֵּת וְקֹדֶשׁ וְצָבָא מְרֻמָּה :	*Dare sanctum & exercitum conculcationi. Dan.* 8. 13.
נתן	וְצָבָא תִּנָּתֵן עַל הַתָּמִיד :	*Tempus dari sup aliquid. Dan.* 8. 12
על	וַיּוֹאֶב בֶּן צְרוּיָה עַל הַצָּבָא :	*Aliquem esse super exercitu. 1. Paral.* 18. 15.
עלה	לַעֲלוֹת עֲלֵיהֶם לַצָּבָא :	*Ascendere sup(contra) aliquos exercitui. (in bellum.) Ios.* 22. 12.
עם	אֲשֶׁר כָּזוּ עִם הַצָּבָא :	*Populus exercitus. (militiæ.) Num.* 31. 32.
פקד	תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאֹתָם :	*Recensere aliquos exercitibus suis. Num.* 1. 3.
פקד	יי׳ צְבָאוֹת מִפְקֹד צָבָא מִלְחָמָה :	*Dominum exercituũ recensere exercitum belli. Esa.* 13.4.
צבא	כָּל הַבָּא לִצְבֹא צָבָא וגו׳ :	*Congregari cõgregatione. Nu.* 4.23
צוה	וְכָל צְבָאָם צִוִּיתִי :	*Præcipere exercitui cęlorum. Esa.* 45. 12.
קבץ	וַיַּקְבְּצוּ פְלִשְׁתִּים אֶת מַחֲנֵיהֶם לַצָּבָא :	*Cõgregare turmas exercitui. (in bellum.) 1. Sam.* 28. 1.
ראש	אֵלֶּה מִבְּנֵי גָד רָאשֵׁי הַצָּבָא :	*Capita exercitus. 1. Par.* 12. 14.
ראש	רָאשֵׁי הַחֲלוּץ לַצָּבָא :	*Capita extracti exercitui. (ad bellũ.) 1. Par.* 12.24.
רב	הַמְכַשֵּׁרוֹת צָבָא רָב :	*Exercitus multus. Tsal.* 68.12.
רבה	רַבֶּה צִבְאֶךָ וְצֹאנֶךָ :	*Multiplicare exercitum. Iud.* 9. 29.
שוב	יָשׁוּב מִצָּבָא הָעֲבֹדָה :	*Redire de militia seruitutis. Nume.* 8. 25.
שר	וּפִיכֹל שַׂר צְבָאוֹ :	*Imperator exercitus. Gen.* 21.22.
שר	אֲנִי שַׂר צְבָא יי׳ :	*Impator exercitus Domini. Ios.* 5.14
שר	עַד שַׂר הַצָּבָא הַגָּדוֹל :	*Imperator exercitus. (cęlorum.) Daniel.* 8.11.
שלח	תִּשְׁלְחוּ לַצָּבָא :	*Mittere militiæ. Num.* 31.4.
תמים	וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם :	*Exercitum cœli & terræ perfici. Genes.* 2. 1.
כמים	כָּל צְבָא הַשָּׁמַיִם וגו׳ :	*Videre exercitum cœlorum. (Solem, lunam, & stellas.) Deut.* 4.19.
תמים	וְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם עֹמֵד עָלָיו :	*Exercitũ cęlorum (angelos) stare super (apud) Dominũ. 1. Sam.* 22.19
תמים	וְיִשְׁתַּחֲווּ לְכָל צְבָא הַשָּׁמָיִם :	*Incuruare se exercitui cęlorum. 2. Reg.* 17. 16.
תמים	וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים :	*Exercitum cęlorũ incuruare se Deo. Neh.* 9.6.
תמים	וַתִּגְדַּל עַד צְבָא הַשָּׁמַיִם :	*Crescere vsq; ad exercitum cœlorũ. Dan.* 8.10.

צִיבָא Nomen proprium seruifamiliæ Saul. Ziba. [*Zibano.*] 2. Sam. 9. 2. *Porrò domui Saul erat seruus, & nomen eius* צִיבָא *Zibas, &c.* Ibi & cap. 16. 1. & 19. 25. vide omnia.

צְבוֹאִים Nomẽ proprium ciuitatis Sodomorum, aliàs צְבוֹיִם dictæ, quę ob ingentia facinora ĩ æternos cineres dissoluta est. Zeboim. [*Zeboima.*] Hos. 11. 9. *Ponã* כצבאים *sicut Zeboimã.* Radix est צבא vel צבה.

צִבְכָּה Nomen proprium viri ex tribu Iudæ. Zobebah. [*Zobeba.*] 1. Par. 4. 8. *Et Cozus genuit Anubum,* וְאֶת הַצִּבְכָּה *& Zobebam.* Habet à capite He haidiah, quemadmodum & nonnulla alia nomina contra regulas grammaticales habere iam obseruauimus, quod notes.

צבה Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Lamed He, quod habet has voces tm̃ in Biblijs.

	צָבָה	Præteritum.
	צְבֻאִים צוֹבֶיהָ צְבֻאוֹת	Part. præs.
	יִצְבֶּה	Futurum.
	לִצְבֹּה	Infinitiuus.

Cætera cautè formabis, cum opus erunt, iuxta regulas grammaticales, excepto Pahul. Cõgregatus, coadunatus, coactus est, & dicitur de coadunatione hominũ, præsertim belli causa, quamuis etiam metaphoricè de his dictum reperiatur, qui coeunt, vt aliquo ministerio ecclesiastico fungantur. Verbo militãdi nos reddemus. [*Congregarsi, ammassarsi, radunarsi in guerra, & alseruitio di Dio.*] Construitur cum regimine עַל & rarum est. Loci notandi.

אנוש	מִן הָאֲנָשִׁים הַצְּבֻאִים :	*Viros congregari. (militare.) Neh.* 31. 42. (7.
אריאל	הַצְּבֻאִים עַל אֲרִיאֵל :	*Militare sup(contra) Ariel. Esa.* 29.
בוא	כָּל הַבָּא לִצְבֹא צָבָא וגו׳ :	*Venire ad congregandum (congregari, exercitu, ad seruiendum. Nume.* 4.23.
הר	הַצְּבֻאִים עַל הַר צִיּוֹן :	*Militare super(contra) montẽ Sion. Esa.* 29. 8.
ירושלם	אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל יְרוּשָׁלִַם :	*Populos militare super(contra) Ierusalem. Zac.* 14. 12.
מדין	וַיִּצְבְּאוּ עַל מִדְיָן וגו׳ :	*Militare super(contra) Madianitas, &c. Num.* 31.5.
מראה	בְּמִרְאֹת הַצֹּבְאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ וגו׳ :	*Specula congregatarum, quæ coadunatæ fuerãt (ad) ostiũ tabernaculi. (ministrãdi cultui diuino gratia.) Exo.* 38.8.
פתח	הַנָּשִׁים הַצֹּבְאֹת פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :	*Mulieres congregari (ad) ostium tentorij. (vt superius.) 1. Sam.* 2.22.

Cæterum aliud verbũ Syriacum, qđ vĩ ex hac radice esse, habetur inferius in צבה suo loco proprio, ibi vide.

Deriuatiua huius sunt אֵדֶם צוֹבָא אוֹ אֲדָם צוֹבָא הַצּוֹבִיא צָבָא צוֹבָא צְבֹאִים צִבְאָה :

צָבָא Nomen masculinum genere, & semel fœminum etiam, cum duplici plurali, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs צָבָא צְבָאוֹת צְבָאִי צְבָאִי צְבָאוֹת צְבָאִי צְבָאוֹתַי צְבָאֶךָ צְבָאוֹתֶיךָ צְבָאֹתֶיךָ צְבָאֶהָ צְבָאָיו צְבָאוֹ צְבָאָם צְבָאוֹם צְבָאָהּ צְבָאוֹת

Semel scribitur cũ He loco Aleph צָבָה ob aliquod mysterium forsitan. Plurale צְבָאוֹת formatur etiam à nomine צְבִיָּה, & masculinum צְבָאִים à צְבִי, vt suis locis habes. Congregatio populi, vel etiam alterius rei coadunatio, exercitus, militia. Dicitur autem in scriptura sacra solummodo de coadunatione populi, & præsertim vel cęlestium, vt puta angelorum & stellarum, vel terræ, hoc est arborũ, lapides, animalia, & huiusmodi. Transfertur denique satis eleganter ad tempus, quasi dierum multorum congregatio, nam est propriè temporis vitæ alicuius spatium, & sic differt à suis synonimis זְמַן, עֵת, quæ suis locis vide. [*Essercito, campo, & tempo.*] Loci aliquot obseruandi.

אלנוס	וְאַתָּה יי׳ אֱלֹהִים צְבָאוֹת וגו׳	*Dominus Deus Sabaoth, &c. nota. Psal.* 59.6.
אלנוס	יי׳ אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יי׳ זִכְרוֹ :	*Deus exercituum. Hos.* 12. 5.
אלף	אֲשֶׁר לְאַלְפֵי הַצָּבָא :	*Millenarij exercitus. Num.* 31. 48.
אנוש	אֵל אַנְשֵׁי הַצָּבָא :	*Viri exercitus. (militię.) Nu.* 31.21
אנוש	הֲלֹא צָבָא לָאֱנוֹשׁ עַל־הָאָרֶץ :	*Tempus esse homini super terra. Iob* 7. 1.
בוא	כָּל בָּא לַצָּבָא וגו׳ :	*Venire congregationi, ad faciendum aliquid. Num.* 4.3.
בוא	הַבָּאִים מִצָּבָא הַמִּלְחָמָה :	*Venire de exercitu belli. Nu.* 31.14
ברך	בָּרְכוּ יי׳ כָּל צְבָאָיו :	*Exercitus Dei benedicere illum. Ps.* 103. 21.
גבור	וְאֶת כָּל צְבָא הַגִּבּוֹרִים :	*Mittere exercitum, potentes. (scilicet.) 1. Par.* 19.8.
גדול	גְּדוּדֵי צָבָא מִלְחָמָה וגו׳ :	*Turmæ exercitus belli. 1. Par.* 7. 4.
גדול	וְצָבָא גָדוֹל :	*Exercitus magnus (tempus magnũ.) Dan.* 10. 1.
גוי	נַחֲלַת צְבָאוֹת גּוֹיִם :	*Terra pulchritudinis exercituũ (cõplacentiarum) gentium. Ier.* 3.19. *Locus illustrandus.*
הוציא	וְהוֹצֵאתִי אֶת צְבָאֹתַי וגו׳ :	*Educere exercitus. Exo.* 7.6.
הוציא	הַמּוֹצִיא בְמִסְפַּר צְבָאָם :	*Educere in numero exercitum cœlorum. Esa.* 40.26.
סחרים	הַחֲרִימוּ כָל צְבָאָהּ :	*Deuastare totum exercitũ. Ier.* 51.3
סכן	וּיְכִנוּ לָהֶן עֲזִיּוּהוּ לְכָל הַצָּבָא וגו׳ :	*Parare exercitui clipeos, &c. 2. Paral.* 26.14.
הלל	הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו :	*Exercitus Dei laudare eũ. Ps.* 148.2
סעל	וְתִפֹּל אַרְצָה מִן־הַצָּבָא :	*Deijcere de exercitu. (cœlorum.) Daniel.* 8. 10.
התעתק	וְהִתְיַחֵשׁ בַּצָּבָא בַּמִּלְחָמָה	*Recenseri in exercitu, in bello. 1. Paral.* 7.40.
חיל	וַיַּנְהֵג יוֹאָב אֶת חֵיל הַצָּבָא וגו׳ :	*Exercitus militiæ. 1. Par.* 20. 1.
חליפות	חֲלִיפוֹת וְצָבָא עִמִּי :	*Mutationes & tempus esse cum aliquo. Iob* 10.17.
חלץ	שְׁנֵים עָשָׂר אֶלֶף חֲלוּצֵי צָבָא	*Extracti exercitus. Num.* 31.5.
חנה	חָנִיתִי לְבֵיתִי מַצָּבָה וגו׳ :	*Castrametari domui suæ ab exercitu, &c. Zac.* 9.8.
יהוס	וְלוּכַח לֵיי׳ צְבָאוֹת מְשִׁלֹּה :	*Dominus exercituum. 1. Sam.* 1. 3.
יום	כָּל יְמֵי צְבָאִי אֲחַל :	*Dies temporis alicuius. Iob* 14.10.
יצא	וְלֹא תֵצֵא בְּצִבְאֹתֵינוּ :	*Non egredi in exercitus aliquorum. Psal.* 44.10.
יצא	כָּל יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל :	*Egredi (in) exercitum. (Est ire in militiam.) Num.* 1.3.
יצא	לֹא יֵצֵא בַּצָּבָא :	*Non egredi in exercitum. (militiæ.) Deut.* 24.5.
כלי	כְּכָל כְּלֵי צָבָא מִלְחָמָה :	*Instrumenta exercitus belli. 1. Par.* 12.38.
עת	פִּי מְלֹאת צְבָאוֹ :	*Tempus alicuius impleri. Esa.* 40.2.
מלך	מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדֹּדוּן :	*Reges exercituum. Psal.* 68.13.
נוס	פְּקֹד יי׳ עַל צְבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם :	*Visitare (super) exercitum alti. Esa.* 24.22.

	בְּמוֹעֲדֵיהָ וגו׳ :	*in festis. Ezec.* 36.38.
קול	וּמִה קוֹל הַצֹּאן הַזֶּה בְּאָזְנָי וגו׳ :	*Vox ouium. 1. Sam.* 15.13.
קשר	בְּכָל יַחַס הַצֹּאן הַמְקֻשָּׁרוֹת וגו׳ :	*Oues ligatæ, &c. Gen.* 30. 40. *Vide* קשר.
רכש	וּבְקָרְךָ וְצֹאנְךָ יִרְבֶּיוּן :	*Boues, & oues multiplicari. Deute.* 7. 13.
רעה	וַיְהִי הֶבֶל רֹעֵה צֹאן :	*Aliquẽ esse pastorẽ gregis. Gen.* 4.2
רעה	הָיָה רֹעֶה אֶת אֶחָיו בַּצֹּאן :	*Aliquem esse pastorem in grege. Gene.* 37. 1.
רעה	גַּם הַצֹּאן וְהַבָּקָר אַל יִרְעוּ וגו׳ :	*Oues & boues non pascere, &c. Exo.* 34.3.
רעה	כְּצֹאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רֹעֶה :	*Esse sine grege, cui non sit pastor. Num.* 27.17.
רעה	רֹעֶה אֶת צֹאן הַחֲרֻגָה :	*Pascere oues mortandas. Zac.* 11.4.
שלית	וְאִם אֶקְבֹּץ אֶת שְׁאֵרִית צֹאנִי וגו׳ :	*Colligere reliquum gregis, &c. Ierem.* 23.3.
שכם	וְהִשְׁבוּ צֹאן לְרֹב :	*Possidere gregem multum. 2. Paral.* 15.9.
שנן	וְהִנֵּה צֹאנִי בְּכָל הָהָרִים וגו׳	*Oues meæ in omnibus montibus, &c. (Ch. vt a. diuersis mutuamur.)*
שס	אֵין בְּצֹאן קְרֵבַת הָשֵׁה :	*Ignem quatuor non pro ouibus. Exo.* 22.27.
שית	שִׁיתוּ כָל צֹאן לְכֶן :	*Ponere pecuniam super (cum) ouibus. Genesis.* 30.39.
שית	בְּצֹאן לְשָׁאוֹל שִׁיתוּ :	*Ponere aliquem sepulchro (in sepulchrum) tanquam oues. Tsal.* 49.15
שמם	הֵרֹג בְּקַר וְשָׁחוֹט צֹאן :	*Iugulare oues. Esa.* 22. 13.
שלח	תְּשַׁלְּחוּ כַּצֹּאן צֹעֲלֵיהֶם :	*Mittere tanquam oues infantes. Iob* 21. 11.
שלום	רְאוֹת שְׁלוֹם הַצֹּאן :	*Videre pacem gregis. Gen.* 37. 13.
שער	וּבְנֵי אֶת שַׁעַר הַצֹּאן :	*Porta gregis. Neh.* 3. 1. *Vide* ירושלם
תעה	כְּרֹעֵי כְצֹאן תָּעִיתִי :	*Errare sicut ouem. Esa.* 53.6.
תפארת	צֹאן תִּפְאָרְתֶּךָ :	*Grex decoris alicuius. Ier.* 13.20.

Radix est propria, vel צאן, ibi vide alia deriuata.

צַאנָן Nomen propriũ ciuitatis. Zaanan. [*Zanana.*] Mich. 1. 11. *Non est expressa habitatrix* צַאנָן *Zaananæ, &c.* Radix forsitan est צאן.

צֹאצָאִים Nomen plurale masculinum, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs צֹאצָאִים צֹאצָאֶיךָ צֹאצָאֶיהָ צֹאצָאִי צֹאצָאוֹ. Egressiones, quicqd egreditur, & præsertim propago, liberi, progenies. [*Vscimẽti, progenie, figliuoli.*] Vide בֵּן. Loci obseruandi.

ארץ	וְקֶצֶר הָאָרֶץ תַּצְאִצָאֶיהָ :	*Egressiones terræ, vt arbores, herbę, &c. Esa.* 42.5.
מעים	יֹצְאֵי מֵעֶיךָ כְּמֹעֹתָיו :	*Egressiones viscerum. (sunt filij.) Esa.* 48.19.
עין	וּצְאֶצְאֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם :	*Egressiones (filios) esse oculis alicuius. (ante eum.) Iob* 21.8.
עצב	וְצֶאֱצָאֶיךָ כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ :	*Egressiones (filios) alicui esse vt herbam terræ. Iob* 5.24.
שבע	הַצֹּאצָאִים לֹא יִשְׂבְּעוּ לָחֶם :	*Egressiones (liberos) non saturari pane. Iob* 27. 14.
שרש	וְצֶאֱצָאָיו יִשָּׁרֵשׁוּ :	*Egressiones (liberos) eradicari. Iob* 31. 8.
כל	תֵּבֵל וְכָל צֹאצָאֶיהָ :	*Orbem & egressiones eius (quicquid in eo gignitur) audire. Esa.* 34. 1.
תלה	וְתָלוּ עָלָיו כָּל כְּבוֹד בֵּית אָבִיו הַצֹּאצָאִים וגו׳ :	*Suspendere super aliquem egressiones, (liberos) &c. Esa.* 22. 24.

Radix est יצא.

צב

Lege radices יצב צבא צבה, & obserua dictiões, q̃ remanẽt ĩ scriptura cũ his duab᷑tm̃ radicalib᷑.

צֵב Nomẽ masculinũ genere, & declinatione צֵבִים, de quo dubitatur, quid propriè significet. Quidam ad radicem צבה referunt, & tumorem interpretantur. [*Gonfiamento.*] Hinc eleganter dici putant de curriculis in modum lecticarum factis, quæ tumida vidẽtur. [*Carri di corpo largo, da portare assai robba, cocchio, letticha, & simili.*] Num. 7. 3. *Sex plaustra* צֵב *tumoris.* Esa. 66. 20. *In equis & in curribus,* וּבַצֵּבִים *& in tumoribus.* (le cticis.) Alibi non reperitur.

Aliàs צֵב sine plurali est nomen reptilis immũdi in lege veteri, de quo pari modo variãt interpretes, nam alij cocodrilum, alij testudinem, alij limacam, alij tandem, & fortasse verius, bufonem esse putant à tumore sic dictum. [*Rospo, zatto, dalla voce Ebrea detto.*] Leuit. 11. 29. *Et mus,* וְהַצָּב *& bufo iuxta genus suum.* Alibi non inuenitur.

צְבוֹ / **צְבִי** } Require paulò inferius, suo loco proprio.

צִבְבָה Habetur paulò inferius, suo loco proprio.

צבא Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Lamed Aleph, quod aliquando etiam abijcit, sic flectitur in Biblijs.

	צָבָאוּ	Præteritum.
	צְבֻאִים צוֹבֶיהָ צְבָאוֹת	Part. præs.
	יִצְבָּאוּ	Futurum.
	לִצְבֹא	Infinitiuus.

Cætera cautè formabis, cum opus erunt, iuxta regulas grammaticales, excepto Pahul. Cõgregatus, coadunatus, coactus est, & dicitur de coadunatione hominũ, præsertim belli causa, quamuis etiam metaphoricè de his dictum reperiatur, qui coeunt, vt aliquo ministerio ecclesiastico fungantur. Verbo militãdi nos reddemus. [*Congregarsi, ammassarsi, radunarsi in guerra, & alseruitio di Dio.*] Construitur cum regimine עַל & rarum est. Loci notandi.

אנוש	מִן הָאֲנָשִׁים הַצְּבֻאִים :	*Viros congregari. (militare.) Neh.* 31. 42. (7.
אריאל	הַצְּבֻאִים עַל אֲרִיאֵל :	*Militare sup(contra) Ariel. Esa.* 29.
בוא	כָּל הַבָּא לִצְבֹא צָבָא וגו׳ :	*Venire ad congregandum (congregari, exercitu, ad seruiendum. Nume.* 4.23.
הר	הַצְּבֻאִים עַל הַר צִיּוֹן :	*Militare super(contra) montẽ Sion. Esa.* 29. 8.
ירושלם	אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל יְרוּשָׁלִַם :	*Populos militare super(contra) Ierusalem. Zac.* 14. 12.
מדין	וַיִּצְבְּאוּ עַל מִדְיָן וגו׳ :	*Militare super(contra) Madianitas, &c. Num.* 31.5.
מראה	בְּמִרְאֹת הַצֹּבְאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ וגו׳ :	*Specula congregatarum, quæ coadunatæ fuerãt (ad) ostiũ tabernaculi. (ministrãdi cultui diuino gratia.) Exo.* 38.8.
פתח	הַנָּשִׁים הַצֹּבְאֹת פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :	*Mulieres congregari (ad) ostium tentorij. (vt superius.) 1. Sam.* 2.22.

Cæterum aliud verbũ Syriacum, qđ vĩ ex hac radice esse, habetur inferius in צבה suo loco proprio, ibi vide.

Deriuatiua huius sunt אֵדֶם צוֹבָא אוֹ אֲדָם צוֹבָא הַצּוֹבִיא צָבָא צוֹבָא צְבֹאִים צִבְאָה :

צָבָא Nomen masculinum genere, & semel fœminum etiam, cum duplici plurali, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs צָבָא צְבָאוֹת צְבָאִי צְבָאִי צְבָאוֹתַי צְבָאֶךָ צְבָאוֹתֶיךָ צְבָאֹתֶיךָ צְבָאֶהָ צְבָאָיו צְבָאוֹ צְבָאָם צְבָאוֹם צְבָאָהּ צְבָאוֹת

צ ד

צד Lege radices צדד צדה צור , & obſerua dictiones, quæ remanent in ſcriptura cum his duabus tantum radicalibus .

צד Nomen maſculinum genere,& declinatione, ſuſcipiēs affixa,& He aduerbiale in fine, quæ ſunt in Biblijs צד צדים צדי צדה צדך צדיכם צדו צדה צדיו צדיה . Aliàs צדים eſt etiam nomen proprium,& ſemel nonnullis eſt à צור ideſt rete, vel צידה , ideſt inſidiæ, quod notes , vt ſuo loco dicemus.Latus.[*Lato,parte,banda.*] Synonima ſunt יד כתף עבר צלע , quæ ſuis locis diligentius vide . Loci obſeruandi .

ארון	וַיִּשְׂתֵּם אֹתוֹ מִצַּד אֲרוֹן בְּרִית יי׳ :	*Ponere ex latere arcæ. Deut.31.26.*
כתף	יַעַן בְּצַר וּבְכִתֵּף תַּדְרִפוּ :	*Impellere(in)latere,&(in) humero. Ezec.34.20.*
סורים	שְׁלֹשֶׁת הַחִצִּים צָדָה אוֹרֶה :	*Iacere ad latus.1.Sam.20.20.*
סיח	וְהָיוּ לָכֶם לְצִדִּים :	*Eſſe alicui lateribus . [ad latera, ſic vulgò eſſergli al fianco.]Iud.2.3. Vel eſt à צור , ideſt rete, vel à צדה , ideſt inſidiæ .*
הר	וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל מִצַּד הַהַר מִזֶּה וגו׳ :	*Ire ex latere montis. 1.Sam.23.26.*
הסיס	פֹּרַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תָּשִׂים :	*Ponere in latere arcæ.Gen.6.16.*
חרב	וַיַּחְגְּרוּ בְצַד הֶעָהוּ :	*Gladium alicuius eſſe in latus ſocij . 2.Sam.2.16.*
יצא	וַיֵּצֶא קַיִן יֹצְאִים מִצִּדְיָה וגו׳ :	*Egredi de lateribus candelabri,&c. Exo.25.31.*
ישב	וַתֵּשֶׁב מִצַּד הַקֹּצְרִים :	*Sedere à latere alicuius.Ruth.2.14.*
משכן	עַל צִדֵּי הַמִּשְׁכָּן :	*Latera tabernaculi.Num.26.13.*
כלאן	וּכְנוֹתִיךְ עַל צַד תֵּאָמַנָה :	*Nutriri ſup(iuxta)latus.Eſa.60.4.*
הסך	וְלֹא תַּהֲפֹךְ מִצִּדְךָ אֶל צָדָךְ :	*Nō verti de latere ad lat'.Ezec.4.8*
כפל	יִפֹּל מִצִּדְךָ אֶלֶף :	*Cadere à latere alicuius. Pſal.91.7*
כפף	עַל צַד תִּנָּשֵׂאוּ :	*Portari ſuper latere.Eſa.66.12.*
עשה	תַּעֲשֶׂה עַל שְׁנֵי צִדָּיו :	*Facere aliquid ſuper duobus lateribus alicuius.Exo.30.4.*
מכינים	וְלִאֲנִינִים בְּצִדֵּיכֶם :	*Eſſe ſpinis(in ſpinas)in lateribus.Nume.33.55.*
שוט	וּלְשֹׁטֵט בְּצִדֵּיכֶם :	*Eſſe baculo(in baculū) in lateribus . Ioſ.23.13.*
שכב	שֹׁכֵב עַל צִדְּךָ הַשְּׂמֹאלִי :	*Cubare ſup latere ſiniſtro.Ezec.4.4.*
שכב	וְשָׁכַבְתָּ עַל צִדְּךָ הַיְמָנִי :	*Cubare ſup latere dextro Ezec.4.6.*
טבי	מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי :	*Latus ſecundum. Exo.25.31.*

Cæterum & in Syriaco idiomate idē ſignificat hæc dictio,vt Dan.6.5. מִצַּד *Ex latere regni.* Hoc eſt , quo ad negocia regia.Et 7.25.*Et dicteria* לְצַד *lateri (ad latus)ſuperiori dicet .*

ציד Require inferius ציד in צ ante י , ſuo loco proprio .

צדא Nomen Syriacum, quod ſemel legitur in Biblijs,& dubitatur,quid propriè ſignificet. Ex coniectura loci videtur ſignificare veritatem. [*Verità*] Dan.3.13. הצדא *Veritaſne(verè nè)Sidrach?&c.* Expende locum accuratius & omnes .

צדד Nomen proprium loci , vel ciuitatis, quæ Iudeę ad aquilonem terminus erat,& legitur in Biblijs tantum cum He aduerbiali in fine . צְדָדָה . Zedad.[*Zedada.*]Num.34.8.*Et erunt exitus limitis* צְדָדָה *ad Zedadam.*Ezec.47.15.*Qua itur* צדדה *Zedadam .*

Deriuatiuum huius radicis eſt צר .

צודד Require paulò inferius in צ ante ו , ſuo loco proprio.

צדה Verbū Cal actiuum,ex quieſcentibus Lamed He,quod habet has voces tantum in Biblijs,

צ ב

& *Zeboimæ,&c.* Hoſ. 11.9.*Ponam te* כְּצְבוֹיִם *ſicut Zeboimam?* Radix forſitan eſt צבה .

צבע Nomen maſculinum genere, & declinatione צבעים . Color.[*Colore,pittura.*]Iud.5.30.*Spolium colorum Siſaræ,ſpolium* צְבָעִים *colorum, polymita arte,* צבע *color (vel coloris) duorum polymitorum* . Hoc eſt ex vtraq; parte acupictorum.Alibi non inuenitur .

Deriuatiua huius ſunt צבע הצטבע צבוע צבע אֶצְבַּע גִּי הַצְּבָעִים צְבוּעַ צְבָעִים :

צבוע Participium paſsiuum maſculinum ex verbo Cal, quod non reperitur in ſacris literis . Intinctus,refertus colore,pictus.[*Colorato,fatto à colori, dipinto.*]Ier.12.9.*Nunquid auis* צבוע *tincta (colorata) eſt hæreditas mea mihi?* Locus illuſtrandus. Alibi non reperit.

צבע Verbum Pihel Syriacum, actiuum, perfectū, ex quo legitur ſolum in ſcriptura ſacra participium præſens plurale מְצַבְּעִין . Intinxit. [*Intignere,bagnare.*]Hebraicè טבל diceres. Dan.4.22.*Et de rore cœli tibi(te)* מצ׳ עין *intingunt.* Hinc fortaſsis deducta ſunt ſuperiora Hebraica,quod notes .

צבעים Nomen proprium vrbis , quam incolebat tribus Beniamin . Zebohim . [*Zeboima .*] Neh.11.34. צְבָעִים *Zeboimam* . Huius compoſitum vide in ſua radice צבע .

צבעון Nomen proprium viri ex ſtirpe Seir, cuius filium Anam mulos inueniſſe legimus. Zibon.[*Zibono.*]Gen.36.21.וְצִבְעוֹן *Et Zibon.* Ibi vide omnia.Radix eſt צבע .

צבר Verbum Cal actiuum,perfectum,ſic flectitur in Biblijs .

יִצְבֹּר
תִּצְבֹּר
יִצְבְּרוּ } Futurum.

Cætera ex ſynonimis deſumes,quæ vide in קִבֵּץ . Accumulauit,acceruauit,coaceruauit. [*Radunare,far à mōti.*]Septem vicibus tantum reperitur .

כר	וַיִּצְבְּרוּ כָּר תַּחַת יַד פַּרְעֹה :	*Coaceruare triticum ſub manu alicuius.Gen.41.35.*
כר	וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף כָּר כְּחוֹל הַיָּם וגו׳ :	*Coaceruare triticum ſicut arenā maris,&c.Gen.41.49.*
תצר	וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֳמָרִים חֳמָרִים :	*Coaceruare aliquid(in) cumulos cumulos.Exo.8.14.*
ידע	יִצְבֹּר וְלֹא יֵדַע מִי אֹסְפָם :	*Coaceruare,& neſcire, quis collegerit ea.Pſal.39.7.*
כסף	אִם יִצְבֹּר כַּעֲפַר כֶּסֶף :	*Coaceruare ſicut puluerem argentū. Iob 27.16.*
כסף	וַתִּצְבֹּר כֶּסֶף כֶּעָפָר :	*Coaceruare argentum ſicut puluerē. Zac.9.3.*
עפר	וַיִּצְבֹּר עָפָר וַיִּלְבְּדָהּ :	*Coaceruare puluerem.Abac.1.10.*

Deriuatiuum huius eſt צִבֻּרִים .

צִבֻּרִים Nomen plurale maſculinum , quod ſemel legitur in Biblijs.Acerui, cumuli. [*Monti di roba .*] 2.Reg.10.8.*Ponite ea duos* צִבֻּרִים *aceruos .* Radix eſt צבר .

צִבֻּתִים Nomen plurale maſculinum, quod ſemel legitur in Biblijs.Manipuli, faſciculi non ligati,vel certè pars illa ſegetis,quam manu apprahendit meſſor,vt ex pluribus צִבֻּתִים faciat אֲלֻמִּים manipulos, quod notes.[*Faſcetti,ſpigoli.*]Vide אֲגֻדָּה . Ruth. 2.16. *Et etiam proijciendo proijcietis ei de* הַצִּבֻּתִים *manipulis .*

צ ג

צנ Lege radicem יצנ , & obſerua dictiones, quæ remanēt in ſcriptura cū his duabus tm radicalib'.

צ ב

		niel.11.41.
ארץ	צְבִי הִיא לְכָל הָאֲרָצוֹת ;	*Terram ſanctam eſſe complacentiam omnibus regionibus . Ezec.20.6.*
ארץ	צְבִי אֶרֶץ בֵּית הַיְשִׁימוֹת וגו׳ ;	*Cōplacētia regionis Beth haiſimoth, &c.Ezec.25.9.*
ארץ	וְנָתַתִּי צְבִי בְּאֶרֶץ הַחַיִּים ;	*Dare complacentiam in aliquam regionem,Ezec.26.28.*
גאון	לְחַלֵּל גְּאוֹן כָּל צְבִי :	*Prophanare ſuperbiam complacentiæ.Eſa.23.9.*
דומה	דּוֹמֶה דּוֹדִי לִצְבִי וגו׳ :	*Similem eſſe capreolo.Cant.2.9.*
הדיח	הָיָה כִּצְבִי מִדָּח וּכְצֹאן וגו׳	*Capreolus impulſus,&c. Eſa.13.14*
קר	כִּרְצָבִאים עַל הֲדַרִים לָמָהֵר :	*Eſſe tanquàm capreolos ſuper mōtibus ad accelerandum. 1.Par.12.8*
קר	לְדַר צְבִי קָדְשׁ :	*Mons complacentiæ ſanctitatis. (Eſt mons Sion.)Dan.11.45.*
ישראל	הַצְּבִי יִשְׂרָאֵל עַל בָּמוֹתֶיךָ חָלָל :	*Iſrael capreolus,&c.(complacētiæ.) 2.Sam.1.19.*
כבוד	יִהְיֶה צֶמַח יי׳ לְצְבִי וּלְכָבוֹד :	*Germen Domini eſſe complacētiæ (in complacentiā) & gloriæ.Eſa.4.2.*
קדים	אֶל הַמִּזְרָח וְאֶל הַצְּבִי :	*Creſcere ad orientem, & ad complacentiam . (Terram ſanctam denotat.)Dan.8.9.*
ממלכה	וְהָיְתָה בָבֶל צְבִי מַמְלְכוֹת וגו׳ :	*Complacentia regnorum,&c. Eſaias 13.19.*
בחל	אַךְ כַּאֲשֶׁר יֵאָכֵל אֶת הַצְּבִי וגו׳ :	*Capreolum edi,&c.Deut.12.22.*
נחל	נַחֲלַת צְבִי צְבָאוֹת גּוֹיִם :	*Hæreditas complacentiæ exercituū (complacentiarū)gentiū.Ier.3.19*
נצל	הִנָּצֵל כַּצְּבִי מִיָּד :	*Eripi tanquàm capreolum è manu. Pro.6.5.*
עדי	וְצְבִי עֶדְיוֹ לְגָאוֹן שָׂמוּהוּ :	*Complacentia ornamenti alicuius . Ezec.7.20.*
עטרת	יִהְיֶה יי׳ צְבָאוֹת לַעֲטֶרֶת צְבִי וגו׳ :	*Eſſe coronæ(in coronam)complacentiæ,&c.Eſa.28.5.*
צדיק	צְבִי לַצַּדִּיק :	*Complacentiā eſſe iuſto. Eſa.24.17.*
תפארת	וְצִיץ נֹבֵל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ :	*Florem decidentem eſſe complacentiam decoris alicuius. Eſa.28.1.*
תצ׳ת	וְהָיְתָה צִיצַת נֹבֵל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ :	*Florem decidentis eſſe complacentiā decoris alicuius.Eſa.28.4.*

צביא Nomen proprium viri ex Beniamin . Zibia. [*Zibiano.*] 1.Par.7.9. וְאֶת צְבִיָא *Et Zibiam.*Radix forſitan eſt צבה .

צביה Nomen fcmininum genere,& declinatione, Aleph interpoſito צְבָאוֹת , quod etiam à צְבָא formatur,vt ſuo loco dictum eſt. Caprea, fœmininum ſcilicet nominis צבי , cum quo eandem ſignificationis rationem,& radicem habet, ibi vide. [*Capriola.*] Quater inuenitur. Cant.4.5. & 6.7. *Duo vbera tua ſunt ſicut duo hinnuli gemelli* צְבִיָּה *capreæ.*Et cap.2.7.& 3.5.*Adiuro vos filiæ Ieruſalem* בְּצְבָאוֹת *in(per capreas,&c.*Quidā huc reuocant illud Ier. 3.19. ex altera ſignificatione cōplacentiæ, in ſtatu conſtructo צְבָאוֹת . *Hæreditatem complacentiæ* צְבָאוֹת *complacentiarum (exercituum) gentium.* Locus illuſtrandus .

צביה Nomē proprium matris regis Ioas. Zibiah. [*Zibiana.*] 2.Reg.12.2. *Et nomen matris eius* צִבְיָה *Zibiah ex Berſabea.*Radix eſt צבה .

צבים Nomē proprium ciuitatis in regione Sodomorum,quæ nonnunquàm צְבוֹיִם ſcribitur , quamuis Iudæi hodierni ex Maſſara conſtanter legant צְבוֹים , ſed & cum Aleph interpoſito reperitur צְבָאִים . Zeboim.[*Zeboima.*]Gen.10.19. וצבים *Et Zeboim.*Erat autem regia,vt Gen.14.2.*Et Semeberо rege* צְבוֹיִם *Zeboimę.* Hanc in æternos diſſolutam cineres legimus Deut. 29. 22. *Ad inſtar ſubuerſionis Sodomæ, & Gomorræ, Admæ,*

כסן	וְאֵת בִּטְנָךְ צְבֹה :	*Dare ventrem alicuius tumidū.Nume.5.21.*
כסן	וְצִבְתָה בִטְנָהּ :	*Ventrem intumeſcere.Num.5.27.*

Aliàs צבה ſemel ſcriptum eſt pro צָבָא , Zac.9.8.vt in צבא ipſo dictum eſt,ibi vide.

Cæterum hæc radix in Syriaco idiomate aliud ſignificās,& ſępius habēs Aleph loco He,ſic flectit ī Biblijs,

צְבִית	Præteritum.
צָבֵא	Part.præſ.
יִצְבָּא	Futurum.

Voluit, libitum fuit,cōplacuit.[*Volere,piacere, compiacerſi.*]Hebraicè אָבָה & רָצָה dicitur. Dan.4.14.*Et cui* יצבא *voluerit,dabit illud.*Et 5.19. *Qui is erat* צבא *volens, erat interfectus,& quē erat* צבא *volens, erat percutiens, & quem erat* צבא *volens,erat erigens, & quem erat* צבא *volēs, erat deprimens.*Et 7.19.*Tunc* צבית *volui veritatē ſcire, &c.*

Deriuatiua huius & compoſita ſunt אֲצִבּוֹן אֲרַם צוֹבָא או אֲרַם צוֹבָה הצבה חֲמַת צוֹבָה מצביה מְצַבִּיָּה פִּכֶּרֶת הַצְּבָיִם או פרכת הַצְּבָיִם צב צְבָאִים צוֹבָה צבו צְבִי צביא צְבִיָּה צבה צְבִיָּה צבים :

צבה Nomen prouinciæ,quæ ſæpius אֲרַם צוֹבָה dicebatur , noſtris verò Sophene , vel Sophone , vel Caua Syria,vocabulo Hebręo parum detorto,& fortaſsis denominationem accepit à ſignificatione Syriaca complacentiæ, vel certè ex Hebraica tumoris & decliuitatis montiū.Zobah.[*Zoba.*] 1.Sam.14.49. *Et in regis* צוֹבָה *Zobæ.*Et 2.23.36.*Igeal filij Natani* מצבה *è Zoba.*

צבו Nomen Syriacum fęmininum genere. Voluntas,complacentia.[*Volontà,voglia,volere.*] Hebraicè רָצוֹן diceres.Dan.6.18.*Vt non immutaretur* צבו *voluntas in Danielem.* Radix eſt צבה .

צבט Verbum Cal actiuum, perfectū, quod ſemel legitur in Biblijs in futuro יִצְבֹּט , & ignoratur, quid propriè ſignificet.Quantū autem ex ipſa verborum cōiectura poteſt colligi,videtur ſignificare porrigere,præbere, vel aliud quid ſimile. [*Porgere, dare.*] Ruth.2.14. וַיִּצְבָּט־לָהּ *Et porrexit ei toſtum .* Vide omnium ſententias .

צבי Nomen maſculinum genere, & declinatione צְבָיִם , & nonnūquàm Aleph interpoſito צְבָאִים , quod inſuper à צָבָא formari,iam ſuo loco dictū eſt , ibi vide.Capreolus. [*Capriolo.*] Dubitatur autem de radice,nā aliquibus eſt propria,& tunc etymon vocis ignoratur.Alij deducunt à צבה Syriaco, quaſi iucundus , & voluntatem , complacentiam pulchritudine ſua attrahens . Et quidem hæc dictio ſignificat etiam voluntatē & complacentiam in ſacris literis à dicta radice forſitan, nam hic nō habet locum ſignificatio tumoris צבה radicis Hebraicè. [*Voglia,compiacere.*] Hinc eleganter vſurpat de aliquibus regionibus,& præſertim de Ieruſalem , quòd loci amęnitate voluntatem omnium in ſe excitāt: quamuis hæc poſteriora dici poſſint per tranſlationem ſignificationis capreoli , quod notes velim . Loci obſeruandi .

אחד	קַל בְּרַגְלָיו כְּאֶחָד הַצְּבָיִם אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה :	*Aliquem eſſe leonē (in)pedibus tanquàm vnum capreolorū, qui ſunt in agro.2.Sam.2.18.*
אכל	יֹאכְלוּנוּ כַּצְּבִי וְכַאַיָּל :	*Edere aliquid tanquàm capreolum. Deut.12.15.*
ארץ	וַיַּעֲמֹד בְּאֶרֶץ הַצְּבִי :	*Stare in terra cōplacentiæ.(ſancta.) Dan.11.16.*
ארץ	וּבֹא בְּאֶרֶץ הַצְּבִי :	*Venire in terram complacentiæ. Da-*

כסל	שָׁבַע יִפּוֹל צַדִּיק וָקָם :	*Pro.10.30. Iustum cadere septies, & surgere. Pro.24.16.*
נפש	יַגּוּרוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק :	*Anima iusti. Psal.94.21.*
כשל	וְצָרַקְתִּי לֹא אֶשָּׂא רֹאשִׁי :	*Non leuare caput, & si iustus sis. Iob 10.15.*
כתן	יִתְּנוּ עֵדִיהֶם וִיצַדְּקוּ :	*Dare testes, & iustificari. Esa.43.9.*
כסס	הַאַף תִּסְפֶּה צַדִּיק עִם רָשָׁע :	*Consumere insontem cum reo. Genes. 18.23.*
סבר	סַפֵּר אַתָּה לְמַעַן תִּצְדָּק :	*Narrare, vt iustificeris. Esa.43.26.*
עדת	יַחְטָאִים בַּעֲדַת צַדִּיקִים :	*Catus iustorum. Psal.1.5.*
עין	כִּי הוּא צַדִּיק בְּעֵינָיו :	*Aliquem esse iustum in oculis suis. Iob 32.1.*
עלץ	בַּעֲלֹץ צַדִּיקִים רַבָּה תִּפְאָרֶת	*Iustos exultare. Pro.28.12.*
עם	וְעַמְּךָ כֻּלָּם צַדִּיקִים וגו׳ :	*Omnes populi esse iustos. Esa.60.21.*
ענס	אֲשֶׁר אִם צָדַקְתִּי לֹא אֶעֱנֶה :	*Non respondere, & si iustus sis. Iob 9.15.*
עבט	גַּם עָנוֹשׁ לַצַּדִּיק לֹא טוֹב :	*Mulctare iusto (iustum) non esse bonum. Pro.17.26.*
פס	אִם אֶצְדַּק פִּי יַרְשִׁיעֵנִי :	*Os condemnare te, & si iustus sis. Iob 9.20.*
פה	פִּי צַדִּיק יֶהְגֶּה חָכְמָה :	*Os iusti meditari sapiẽtiã. Ps.37.30*
פה	פִּי צַדִּיק יָנוּב חָכְמָה :	*Os iusti fructificare sapientiam. Pro. 10.31.*
פעלה	פְּעֻלַּת צַדִּיק לְחַיִּים :	*Opus iusti esse vitæ. (ad vitam.) Pro. 10.16.*
פרח	יִפְרַח בְּיָמָיו צַדִּיק :	*Iustum florere in diebus alicuius. Psal.72.6.*
פרח	צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח :	*Iustum florere sicut palmã. Ps.92.13*
פרח	וְכַעֲלֵה צַדִּיקִים יִפְרָחוּ :	*Iustos florere sicut foliũ. Pro.11.28.*
פרי	פְּרִי צַדִּיק עֵץ חַיִּים :	*Fructus iusti. Pro.11.30.*
צדק	וַיֹּאמֶר אֶל דָּוִד צַדִּיק אַתָּה מִמֶּנִּי וגו׳ :	*Iustificari præ aliquo. (Est iustiorem causam habere.) Gen.38.26.*
צדק	וַיֹּאמֶר אֶל דָּוִד צַדִּיק אַתָּה מִמֶּנִּי וגו׳ :	*Aliquem esse iustum præ alio. 1. Samuel 24.18.*
צדק	וְצִדְקַת צַדִּיקִים יָסוּרוּ מִמֶּנּוּ	*Auferre iustitiam iustorum ab eis. Esa.5.23.*
צדק	צִדְקַת הַצַּדִּיק עָלָיו תִּהְיֶה :	*Iustitiam iusti esse super eum. Ezec. 18.20.*
צמח	וַהֲקִימֹתִי לְדָוִד צֶמַח צַדִּיק :	*Germen iustum. Ier.23.5.*
צפן	וְצָפוּן לַצַּדִּיק חֵיל חוֹטֵא :	*Substantiam peccatoris esse adseruatam iusto. Pro.13.22.*
צרר	צָרְרֵי צַדִּיק וגו׳ :	*Affligere iustum. Amos 5.12.*
קרן	תְּרוֹמַמְנָה קְרָנוֹת צַדִּיק :	*Cornua iusti exaltari. Psal.75.12.*
ראה	כִּי אֹתְךָ רָאִיתִי צַדִּיק לְפָנַי :	*Videre aliquẽ iustũ ante se. Gen.7.1.*
ראה	וּרְאִיתֶם בֵּין צַדִּיק לְרָשָׁע :	*Videre inter iustum iniusto. (& iniustum.) Mal.3.18.*
ראשון	צַדִּיק הָרִאשׁוֹן בְּרִיבוֹ :	*Iustum esse primum in lite sua. Pro. 18.17.*
רבה	וּבְאָבְדָם יִרְבּוּ צַדִּיקִים :	*Iustos multiplicari. Pro.28.28.*
רוע	רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק :	*Mala iusti esse multa, &c. Ps.34.20*
רחם	חַנּוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק :	*Lux misericors, miseratrix, & iusta. Psal.112.4.*
רנן	וְצַדִּיק יָרוֹן וְשָׂמֵחַ :	*Iustum ouare, & gaudere. Pro.29.6*
רנן	רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיי׳ :	*Iustos ouare. Psal.33.1.*
שני	וְאִם שְׁבִי צַדִּיק יִמָּלֵט :	*Prædam iusti eripi. Esa.49.24.*
שוב	וְכִשּׁוּב צַדִּיק מִצִּדְקוֹ :	*Iustũ redire à iustitia sua. Eze.3.20*
שחוק	שְׂחוֹק צַדִּיק תְּהִים :	*Risus iusti integri. Iob 12.4.*
שלם	וְאֵת צַדִּיקִים יְשַׁלֵּם טוֹב :	*Rependere bonum iustis. Pro.13.25*
שלם	הֵן צַדִּיק בָּאָרֶץ יְשֻׁלָּם :	*Iustum (iusto) rependi in terra. Pro. 11.31.*
שמח	יִשְׂמַח צַדִּיק כִּי חָזָה נָקָם וגו׳	*Iustum gaudere, quòd videat vltionem, &c. Psal.58.11.*
שתחה	שִׂתְּחָה לַצַּדִּיק עָשׂוֹת מִשְׁפָּט	*Facere iudicium esse lętitiam iusto. Pro.21.15.*
תרעיב	מַצְדִּיק רָשָׁע וּמַרְשִׁיעַ צַדִּיק וגו׳ :	*Iustificare iniustum, & condemnare iustum, &c. Pro.17.15.*
תסכל	מַשְׂכִּיל צַדִּיק לְבֵית רָשָׁע :	*Iustum cõsiderare domui (de domo) iniusti. Pro.21.12.*
תתהלך	מִתְהַלֵּךְ בְּתָמִּי צַדִּיק :	*Iustum ire in simplicitate sua. Prou. 20.7.*
זכר	לְזֵכֶר עוֹלָם יִהְיֶה צַדִּיק :	*Iustum esse memoriæ (in memoriam) sæculi. Psal.112.6.*
זכר	זֵכֶר צַדִּיק לִבְרָכָה :	*Memoriam iusti esse benedictioni. Pro.10.7.*
זרע	וְזֶרַע צַדִּיקִים נִמְלָט :	*Semen iustorum euadere. Pro.11.21*
חי	כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָל חָי :	*Nullum viuẽtẽ iustificari ante Deũ. Psal.143.2.*
חיה	וְצַדִּיק בֶּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה :	*Iustum viuere in fide sua. Abac.2.4.*
חנן	וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן :	*Iustum largiri, & dare. Psal.37.21.*
חסס	וְחֹסֶה בְּמוֹתוֹ צַדִּיק :	*Iustum recipere se in mortem suam. Pro.14.22.*
חפץ	הַחֶפְצָן לְשַׁדַּי כִּי תִצְדָּק :	*Voluntatem esse Deo, quòd iustificeris. Iob 22.3.*
חק	אֲשֶׁר לוֹ חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים צַדִּיקִים :	*Statuta & iudicia iusta. Deut.4.8.*
טוב	צַדִּיקִים וְטֹבִים מִמֶּנּוּ :	*Aliquos esse iustos, & bonos p̃ alio. 1. Reg.2.32.*
טוב	בְּטוּב צַדִּקִים תַּעֲלֹץ קִרְיָה :	*Ciuitatem exultare in bono iustorũ. Pro.11.10.*
ידע	יָדַעְתִּי כִּי אֲנִי אֶצְדָּק :	*Cognoscere, quòd iustificaberis. Iob 13.18.*
יסוס	כִּי׳ יִצְדְּקוּ וַיִּתְהַלְּלוּ וגו׳ :	*Iustificari in Domino. Esa.45.25.*
יחדו	צַדִּקוּ יַחְדָּו :	*Iudicia Domini iustificari simul. Psal. 19.10.*
ילוד	וְכִי יִצְדַּק יְלוּד אִשָּׁה :	*Natũ mulieris iustificari. Iob 15.14.*
יסוד	וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם :	*Iustum esse fundamentum sęculi. Pro.10.25.*
ירש	צַדִּיקִים יִירְשׁוּ אָרֶץ וגו׳ :	*Iustos hæreditare terram, &c. Psal. 37.29.*
יצר	צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא :	*Deum esse iustum & rectum. Deut. 32.4.*
יתר	יֹתֵר מֵרֵעֵהוּ צַדִּיק :	*Iustum esse superabundantem proximo suo. Pro.12.26.*
כפר	כֹּפֶר לַצַּדִּיק רָשָׁע :	*Iniustum esse expiationem (pro) iusto. Pro.21.18.*
כפיר	וְצַדִּיקִים כַּכְּפִיר יִבְטָח :	*Iustos esse vt leonem, qui confidit. Pro.28.1.*
לא	הֵן זֹאת לֹא צָדַקְתָּ אֶעֱנֶךָּ :	*Non iustificari (in) hoc. Iob 33.12.*
לב	יָעַן הַכְּאוֹת לֵב צַדִּיק שָׁקֶר :	*Cor iusti. Ezec.13.22.*
לבש	יָכִין וְצַדִּיק יִלְבָּשׁ	*Aliquem præparare, & iustum induere. Iob 27.17.*
לשון	כֶּסֶף נִבְחָר לְשׁוֹן צַדִּיק :	*Linguam iusti esse argentum electũ. Pro.10.20.*
מוט	לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַّדִּיק :	*Non dare motionem iusto. Ps.55.23*
מוט	צַדִּיק מָט לִפְנֵי רָשָׁע :	*Iustum moueri ante iniustum. Prou. 25.26.*
מחשבה	מַחְשְׁבוֹת צַדִּיקִים מִשְׁפָּט :	*Cogitationes iustorum esse iudicium. Pro.12.5.*
מכר	עַל מִכְרָם בַּכֶּסֶף צַדִּיק :	*Vẽdere (in) argẽto iustũ. Amos 6.2.*
מעט	טוּב מְעַט לַצַּדִּיק :	*Parum esse bonum iusto. Ps.37.16.*
מקרה	מִקְרֶה אֶחָד לַצַּדִּיק וְלָרָשָׁע :	*Casum vnum esse iusto, & iniusto. Eccles.9.2.*
נאסף	כִּי מִפְּנֵי הָרָעָה נֶאֱסַף הַצַּדִּיק	*Iustum colligi (mori) à facie mali. Esa.57.1.*
נוח	וּנְוֵה צַדִּיקִים יִבְרָךְ :	*Benedicere domũ iustorũ. Pro.3.33*
נחלץ	צַדִּיק מִצָּרָה נֶחֱלָץ :	*Iustum eripi de angustia. Pro.11.8.*
נכתב	וְעִם צַדִּיקִים אַל יִכָּתֵבוּ :	*Non scribi cum iustis. Psal.69.29.*
נמוט	צַדִּיק לְעוֹלָם בַּל יִמּוֹט :	*Iustum non moueri in æternum.*

אוץ	וְגַם אִישׁ שִׂפְתַיִם יְצַדָּק :	*Virum labiorum (eloquentem) iustificari. Iob 11.1.*
אכל	צַדִּיק אֹכֵל לְשֹׂבַע נַפְשׁוֹ :	*Iustum comedere saturitati (ad saturitatem) animę suæ. Pro.13.25.*
אל	אֵל צַדִּיק וגו׳ :	*Deus iustus. Esa.45.21.*
אנוש	הַאֱנוֹשׁ מֵאֱלוֹהַּ יִצְדָּק :	*Hominẽ iustificari præ Deo. Iob 4.17*
אלהים	אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק :	*Deus iudex iustus. Psal.7.12.*
אנה	לֹא יְאֻנֶּה לַצַּדִּיק כָּל אָוֶן :	*Nullam iniquitatem accidere iusto. Pro.12.21.*
אנוש	וּמֶה יִּצְדַּק אֱנוֹשׁ עִם אֵל :	*Hominẽ iustificari cum Deo. Iob 9.2.*
ארח	אָרְחוֹת צַדִּיקִים תִּשְׁמֹר :	*Seruare semitas iustorum. Pro.2.19*
בוא	וַיַּבֵּא צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ :	*Deum esse iustum super quacunq; re, quæ veniat super te. Neh.9.33.*
בחן	יי׳ צַדִּיק יִבְחָן :	*Probare iustum. Psal.11.5.*
בית	וּבֵית צַדִּיקִים יַעֲמֹד :	*Domum iustorum stare. Pro.12.7.*
בלע	בְּבַלַּע רָשָׁע צַדִּיק מִמֶּנּוּ :	*Iniustum deglutire iustiorem se. Abac.2.13.*
ברך	כִּי אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק יי׳ :	*Benedicere iustum. Psal.5.13.*
ברכה	בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק :	*Benedictiones esse capiti iusti. Prou. 10.6.*
גוי	וְיָבֹא גוֹי צַדִּיק :	*Gentem iustam (vel iusti, Dei.ſ.) venire. Esa.26.2.*
גורל	עַל גּוֹרָל הַצַּדִּיקִים וגו׳ :	*Sors iustorum, &c. Psal.125.3.*
גרע	לֹא יִגְרַע מִצַּדִּיק עֵינָיו :	*Non minuere oculos suos à iusto. Iob 36.6.*
דבר	וִיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִים :	*Detorquere verba iustorũ. Exo.23.8*
דבר	הַדְּבָרוֹת עַל צַדִּיק עָתָק וגו׳ :	*Loqui super iusto, &c. Psal.31.19.*
דבר	לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ :	*Iustificari in loquendo. Psal.51.6.*
דור	כִּי אֱלֹהִים בְּדוֹר צַדִּיק :	*Aetas iusta. Psal.14.5.*
דרך	כִּי יוֹדֵעַ יי׳ דֶּרֶךְ צַדִּיקִים :	*Cognoscere viam iustorum. Ps. 1.6.*
דרך	צַדִּיק יי׳ בְּכָל דְּרָכָיו :	*Dominum esse iustũ in omnibus vijs suis. Psal.145.17.*
פגל	וְגִילוּ צַדִּיקִים :	*Iustos exultare. Psal.32.11.*
הגיע	יֵשׁ צַדִּיקִים אֲשֶׁר מַגִּיעַ אֲלֵיהֶם וגו׳ :	*Esse iustos, ad quos pertingat secundum opus iniustorum, &c. Eccles. 8.14.*
הודיע	הוֹדִיעַ לַצַּדִּיק וְיוֹסֵף לֶקַח :	*Scire facere iusto, & addere scientiã. Pro.9.9.*
טוה	אִטּוּ כַּתְּהוּ צַדִּיק :	*Deflectere in inane iustũ. Esa.29.21*
היה	וְהָיָה כַּצַּדִּיק כָּרָשָׁע :	*Esse sicut iustum, sicut iniustum. (Omnes vno mõ tractari.) Gen.18.25.*
היה	אַל תְּהִי צַדִּיק הַרְבֵּה :	*Non esse iustum multum. Locus illustrandus. Eccles.7.18.*
הכרת	וְהִכְרַתִּי מִמְּךָ צַדִּיק וָרָשָׁע :	*Excindere iustum & iniustum. Ezec. 21.8.*
הכתיר	כִּי יַכְתִּרוּ צַדִּיקִים :	*Iustos coronare (in) aliquẽ. Ps.42.8.*
הכתיר	כִּי רָשָׁע מַכְתִּיר אֶת הַצַּדִּיק :	*Iniustum circundare iustũ. Abac. 1.4*
הלם	יְהַלְּמֵנִי צַדִּיק חֶסֶד וגו׳ :	*Iustum percutere aliquem, esse pietatem, &c. Psal.141.5.*
המית	לְהָמִית צַדִּיק עִם רָשָׁע :	*Interficere iustum cum iniusto. Gen. 18.25.*
הצדיק	וְהִצְדִּיקוּ אֶת הַצַּדִּיק וגו׳ :	*Iustificare iustum, & condemnare iniustum. Deut.23.1.*
הצדיק	וּלְהַצְדִּיק צַדִּיק לָתֵת לוֹ כְּצִדְקָתוֹ :	*Iustificare iustum, ad dandum ei secũdum iustitiã illius. 1. Reg.8.32*
הצדיק	בְּדַעְתּוֹ יַצְדִּיק צַדִּיק עַבְדִּי לְרַבִּים :	*Seruum iustum iustificare, &c. Esa. 53.11.*
הרג	הֲגוֹי גַּם צַדִּיק תַּהֲרֹג :	*Interficere gentem etiam iustam. Genes.20.4.*
הרג	נְקִי וְצַדִּיק אַל תַּהֲרֹג :	*Non interficere innoxium, & insontem. Exo.23.7.*
הרקיע	וְאִם צַדִּיק כָּבִיד תַּרְשִׁיעַ :	*Condemnare iustum copiosum. [Che ha ragione da vendere, come si dice.] Iob 34.17.*
הרשיע	תַּרְשִׁיעֵנִי לְמַעַן תִּצְדָּק :	*Condemnare aliquem, vt tu iustificeris.*

Præteritum. צָדְקָה / צָדָה Part. præſ.

Nec abſurdum ob id fuerit, & quædam alia formare iuxta regulas grammaticales, cum neceſsitas expoſtulauerit, in nonnullis quorum erit ſimile verbo צוד, qđ notes velim. Venando inſidias tetendit, inſidiatus eſt, & dicitur de hominibus tantum in ſcriptura ſacra, & bis reperitur. Exo.21.13. *Qui autem non* צָדָה *inſidiatus fuerit, &c.* 1.Sam.24.12. *Tu verò* צָדָה *tendis inſidias (venaris) animam meam (animæ meæ) ad capiendum eam.*

Deriuatiua huius ſunt נצדה צידים צידיה.

צָדָה Require inferius צִידָה in צ ante י, ſuo loco proprio.

צִדִיָּה Nomen fœmininum genere, ſine plurali. Venatio, inſidiæ, ſed hominum propriè, vt in ſua radice צדה dictũ eſt. [*Caccia, aguaito.*] Num.35.20. *Aut proiecerit ſuper eũ* בְּצִדִיָּה *in inſidijs (inſidiosè.)* Et ver. 22. *Aut proiecerit ſuper eum quodlibet inſtrumentum abſq; inſidijs.* Alibi non inuenitur.

צִדִּים Eſt plurale nominis צִד, & vt nonnullis placet, ſemel formatur etiam à radice צדה, vel צוד, & ex ſignificatione earum, vt illic iam dictũ eſt, ibi vide. Aliàs eſt nomen proprium ciuitatis in tribu Neptalim. Zidim. [*Zidima.*] Ioſ.19.35. *Porrò ciuitates munitæ fuerunt,* הַצִּדִּים *Zidima, &c.* Habet He haidiah in capite, vt eſt mos nominum propriorum, quæ fiunt ex appellatiuis, quod notes. Radix eſt צדד.

צִידוֹן / **צִידֹנִי** Require inferius in צ ante י, ſuo loco proprio.

צִדְנִיּוֹת Nomen plurale fęmininum gentile. Sidoniæ. [*Donne della città di Sidone.*] 1.Reg.11. 1. צִדְנִיּוֹת *Sidonias, &c.* Radix eſt צוד vel צוד.

צָדַק Verbum Cal neutrum, perfectum, ſic flectitur in Biblijs.

צָדַקְתָּ צָדַקְתִּי / צָדַקְתָּ / צָדַקוּ } Præteritum.

צַדִּיק צַדִּיקִים Nomẽ Toar.

אֶצְדַּק תִּצְדַּק יִצְדַּק / יִצְדְּקוּ / תִּצְדַּקְנָה } Futurum.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, exceptis participijs, quorum vices ſupplet nomẽ Toar. Iuſtus fuit, apparuit, iuſtã cauſam habuit, iuſtificatus eſt, antitheton רָשָׁע, & de quacunq; iuſtitia dicitur. [*Hauer ragione di qual ſi voglia fatto, eſſere giuſto, giuſtificarſi.*] In quacunque re quis poteſt eſſe iuſtus, quamuis in alia ſit iniuſtus, quod etiam atq; ẽt notes velim. Hinc Toar aliquando dicitur de eo, qui in omnibus abſolutus eſt. [*Huomo giuſto, che ha ragione, & ſenza peccato.*] Efficit Hebraiſmos nonnullos elegãtiarum plenos, ſicut in ſequẽtibus locis, vel propter ſignificationem verbi, vel propter ſermonis elegantiam imitandis annotabis.

אבד	יֵשׁ צַדִּיק אֹבֵד בְּצִדְקוֹ :	*Iustũ perire in iustitia sua. Eccl.7.17*
אהב	יְהוָה אֹהֵב צַדִּיקִים :	*Amare iustos. Psal.146.8.*
אהל	קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים :	*Tentoria iustorum. Psal.118.15.*
אור	אוֹר צַדִּיקִים יִשְׂמָח :	*Lux iustorum. Pro.13.9.*
אחז	וְיֹאחֵז צַדִּיק דַּרְכּוֹ :	*Iustum apprehendere viam suam. Iob 17.9.*
איש	נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו :	*Aliquem esse virum iustum absolutum. Gen.6.9.*

scipiens affixa, quæ sunt in Biblijs צדקה צדקות צדקתי צדקתיו צדקתיך צדקתיכם צדקתיכן צדקתיה צדקתיהם צדקתיהן צדקתינו צדקתיך צדקתיכם צדקתיכן צדקתיו צדקתיהם צדקתיהן צדקתיכי צדקתיכן צדקתיכי צדקתיכן צדקתיה צדקתיהם צדקתיהן צדקתינו צדקתיכם צדקתיכן צדקתיהם צדקתיהן צדקתיהם צדקתיהן צדקתיהם צדקתיה

	וכלילה ימשוש בצהרים :	*Palpare in meridie tanquàm nocte. Iob 5.14.*
עכר	וזהי כעבר הצהרים :	*Meridiem transire. 1.Reg.18.29.*
עלם	קומי ונעלה בצהרים :	*Ascendere in meridie. Ier.6.4.*
עת	ותרועה בעת צהרים :	*Audire iubilationem in temporè meridiei. Ier.20.16.*
קום	ומצהרים יקום חלד :	*Tempus surgere à(præ)meridie. Iob 11.17.*
קטב	מקטב ישוד צהרים :	*Luem deuastare(ī) meridie. Ps.91.6*
סדד	שדד בצהרים וגו׳ :	*Deuastare in meridie. Ier.15.8.*
מעם	והבאתי השמש בצהרים :	*Occidere facere solem in meridie. Amos 8.9.*
תוך	שיתי כליל צלך בתוך צהרים :	*Ponere vmbram sicut noctem in medio meridiei. Esa.16.3.*

Radix est צהר .

צ ו

צו Lege radicem צוה , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus .

צַו Est imperatiuus verbi צוה , vt illic habes . Alias est nomen masculinũ, sine plurali. Mandatũ, præceptum. [*Comandamento.*] Esa. 28.10. *Quia* צו לצו צו לצו *mandatum mandato, mandatum mandato.* Et ver. 13. *Et factũ est illis verbum Domini* צו לצו צו לצו *mandatum mandato, mandatum mandato.* Hoc est, nunquàm finis præceptorũ. Alij aliud intelligunt. Hos. 5.11. *Quia voluit, abijt post* צו *mandatũ.* Idest, vt sibi præcipiat, appetit. Radix est צוה .

צוֹאם Require superius in צ ante א , suo loco proprio .

צוָאר Nomen masculinum genere, cũ duplici plurali, suscipiẽs affixa, & semel Aleph abijciẽs à scriptura, quæ sunt ī Biblijs צוָאר צוָארי צוָארנו צוָאריו צוָאריהם צוָארך צוָאריך צוָאריכם צוָארו צוָארה צוָרם צוָאריו צוָאריהם . Collum, quod à nonnullis sic dici creditur à robore & firmitudine, ex radice צור videlicet, formatq; plurale, quod duo sint colli latera. [*Collo.*] Inuenitur in sequentibus locis tantummodo .

בכה	ויכנימן בכה על צואריו :	*Flere sup collo alicuius. Gen.45.14. Vide etiam 46.9.*
גוי	מעל צואר כל הגוים וגו׳ :	*Frangere iugum desuper collo omniũ gentium, &c. Iere.28.11. Vide etiam ver. 12.*
בעל	אשר בצואריו גמליהם :	*Torquem esse in collo chameli. Iud. 8.ver.21.& 26.*
סכנה	לא הביאו צורם בעבדת אדוניהם :	*Non adducere collum in seruitutem alicuius. Neh.3.5.*
סכנה	אשר יביא את צוארו בעל מלך בבל :	*Adducere collum in iugum alicuius. Ier.27.10. Vide etiam ver. 11.*
חנע	עד צואר יגיע :	*Pertingere vsq; ad collum. Esa.8.9*
קלכים	החלביש צוארו רעמה :	*Induere collũ eq fremitu. Iob 39.19*
קלן	בצוארו ילין עז :	*Robur pernoctare in collo alicuius. Iob 41.14.*
חמיז	לא תמישו משם צואלתיכם :	*Non mouere colla. Mich.2.3.*
קסוס	וישם רבד הזהב על צוארו :	*Ponere torquem auream super collo alicuius. Gen.41.42.*
קסוס	שימו את רגליכם על צוארי המלכים האלה וגו׳ :	*Ponere pedes sup collo alicuius, &c. Ios.10.24.*
חלל	לתת איתך אל צוארי חללי רשעים :	*Dare gladium ad colla prophanorũ. Ezec.21.34.*
חלקת	ועל חלקת צוארו :	*Leuor colli. Gen.27.16.*
חנס	עד צואר יחצה :	*Fluuium dimidiare vsq; ad collũ alicuius. Esa.30.28.*
חרוזים	צוארך כחרוזים :	*Collum pulchrum esse in monilibus.*

Cant.

mutantur. [*Biondo, che ritrahe all'oro.*] Leuit.13.30. *Et in ea pilus* צהב *flauus tenuis.* Et ver. 32. *Neq; fuerit in ea pilus* צהב *flauus.* Et ver. 36. *Non requirat sacerdos (de) pilo* הצהב *flauo.* Deriuatiuum huius est מצהב .

צהל Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs,

צהלה } Præteritum.
צהלו

תצהלי
תצהלו } Futurum.
יצהלו

צהלי } Imperat.
צהלו

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, excepto Pahul. Hinniuit, equorum proprium, & dein per translationem de alijs est iubilauit, gestiuit. [*Rognire, gridare per allegrezza, far festa.*] Inuenitur solum in sequentibus locis.

אבי	יתצהלי כאבירים :	*Aliquã hinire sicut fortes. (equos.) Ier.51.11.*
איש	איש אל אשת רעהו יצהלו :	*Vnumquemq; hinnire ad vxorẽ proximi sui. Ier.5.8.*
גאון	בגאון יי׳ צהלו מים :	*Aliquos hinnire in superbia (magnificentia) Dei. Esa.24.14.*
עיר	והעיר שושן צהלה ושמחה	*Ciuitatẽ hinnire, & lætari. Est.8.15*
פצח	פצחי רנה וצהלי לא חרה :	*Personare iubilatione, & hinnire, &c. Esa.54.1.*
קול	צהלי קולך בת גלים :	*Aliquam hinnire voce. Esa.10.29.*
ראש	צהלו בראש הגוים :	*Aliquos hinnire in capite gentium. Ier.31.7.*
יגן	צהלו ורני ושמחו בראש גוים :	*Aliquẽ hinnire, & ouare. Esa.12.6.*

Deriuatiua huius sunt מצהלות , הצהיל .

צהר Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Fenestra ab illuminatione sic dicta, quasi זהר , nã Zain, & Zade inuicem aliquando permutantur. [*Fenestra, buco, qual da luce ad alcun luogo.*] Gen. 6.16. צהר *Illustrationem (fenestram) facies arcæ.* Hanc postea cap. 8.6. חלון nominat. Alibi non inuenitur .

Deriuatiua huius sunt הצהיר יצהר יצהרי צהרים .

צהרים Nomen dualis numeri tantùm. Meridies, quãdo lux solis est fortior & clarior, quasi duæ luces, illustrationes, prima à mane vsque ad meridiem, altera illinc ad vesperam vsq;. [*Mezo dì, mezo giorno.*] Inuenitur in sequentibus locis tantummodo .

אכל	כי אתי יאכלו האנשים בצהרים :	*Edere in meridie. Gen.43.16.*
אפלה	ואפלתך כצהרים :	*Obscuritatem esse sicut meridiem. Esa.58.10.*
בוא	עד בוא יום בצהרים :	*Venire in meridie. Gen.43.25.*
בקר	מהבקר ועד הצהרים וגו׳ :	*A mane vsque ad meridiem. 1.Reg. 18.26.*
בקר	ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה :	*Vesper, mane, & meridies. Psalm. 55.18. (4.*
גרש	אשורור בצהרים יגרשוה :	*Expellere aliquẽ in meridie. Soph.2.*
היה	ויהי בצהרים וגו׳ :	*Esse in meridie, &c. 1.Reg.18.27.*
הכין	איכה תרביץ בצהרים :	*Cubare facere in meridie. Cant.1.7.*
יצא	ויצאו בצהרים :	*Exire in meridie. 1.Reg.20.16.*
יכב	ושכב עד ברכיה עד הצהרים	*Sedere vsq; ad meridiẽ. 2.Reg.4.20*
כשל	כשלו בצהרים כנשף :	*Impingere in meridie tanquàm crepusculo. Esa. 59.10.*
משכב	והוא שכב את משכב הצהרים :	*Cubare cubationem meridiei. 2.Samuel.4.5.*
משפט	ומשפטך כצהרים :	*Educere iudicium alicuius tanquàm meridiem. Psal.37.6.*
פעם	והיית ממשש בצהרים וגו׳ :	*Palpare in meridie, sicut palpat cæcus in tenebris. Deut.28.29.*

		Gene.30.32.
עשה	לעשות צדקה ומשפט :	*Facere iustitiam & iudicium. Gene. 18.19.*
עשה	צדקת יי׳ עשה :	*Facere iustitiam Dei. Gen.33.21.*
עשה	עשה משפט וצדקה לכל עמו :	*Facere iudicium & iustitiam omnibus. 2.Sam.8.15.*
עשה	עשה צדקות יי׳ :	*Dominum facere iustitias. Ps.103.6.*
עשה	עשה צדקה בכל עת :	*Facere iustitiam in omni tempore. Psal.106.3.*
עשה	בצדקתו אשר עשה יחיה :	*Viuere in iustitia, quã feceris. Ezec. 18.20.*
פלט	בצדקתך פלטני :	*Eripere aliquem in iustitia tua. Ps. 31.2.*
פרה	ופרי צדקה ללענה :	*Vertere fructum iustitiæ absinthio. (in absinthium.) Amos 6.13.*
צדק	צדקתך צדק לעולם :	*Iustitiam Dei esse iustitiam in æternum. Psal.119.142.*
צמח	אצמיח לדוד צמח צדקה :	*Germen iustitiæ. Ier.33.14.*
צעק	לצדקה והנה צעקה :	*Expectare iustitiæ, & ecce vociferatio. (Elegans vocũ paronomasia.) Esa.5.7.*
קרב	קרבתי צדקתי לא תרחק :	*Approximare iustitiam, nõ elongari. Esa.46.13.*
ראה	אראה בצדקתו :	*Videre in iustitia Dei. Mich.7.9.*
רדף	ומרדף צדקה יאהב :	*Insequi iustitiam. Pro.15.9.*
רום	ובצדקתך ירוממו :	*Eleuari in iustitia Dei. Psal. 89.17.*
רוצה	צדקה חלמש גוי :	*Iustitiam eleuare aliquẽ. Pro.14.34*
רחק	הרחיקים מצדקה :	*Longinqui à iustitia. Esa. 46.12.*
רנן	תרנן לשוני צדקתך :	*Linguam ouare iustitiam Dei. Psal. 51.16.*
שוב	אדני ככל צדקתיך ישב נא אפך וגו׳ :	*Furorem redire secundum omnes iustitias, &c. Dan. 9.16.*
שוב	ובשוב צדיק מצדקתו וגו׳ :	*Reuerti à iustitia. Ezec. 18.23.*
שים	שים יחנו צדקות יי׳ צדקת פרזונו :	*Fœdus inire (cum) iustitijs Dei, &c. Iud.5.11. vide* חנה .

Cæterum & in Syriaco idiomate idẽ significat hoc nomen sub forma צדקה , vt Dan. 4.24. *Et peccata tua* בצדקה *in iustitia* (vel eleemosyna, vt aliquibus placet) *frange.* Radix est צדק .

צדקיה Nomen proprium cuiusdam pseudoprophetæ, q & צדקיהו . Zidchiiah. [*Zedechia.*] 1.Reg.22.11. *Et fecit sibi* צדקיה *Zedechias filius Cenaanæ cornua ferrea, &c.* Ibi vide omnia .

Fuit alter Zedechias sacerdos. Nehem.10.2. וצדקיה *Et Zedechias* .

Alter filius Ieconiæ regis Iudæ. 1.Paral.3.16. צדקיה *Zedechias filius eius.* Compositum est ex יה & צדק .

צדקיהו Nomẽ proprium cuiusdam pseudoprophetæ, qui & צדקיה . Zidchiiahu. [*Zedechia.*] 1.Reg.22.24. *Et accessit* צדקיהו *Zedechias filius Cenaanæ, &c.* Ibi vide omnia.

Fuit alter Zedechias, qui & מתניה dicebatur. 2.Reg. 24.17. *Et regem constituit pro eo rex Babylonis Mataniam auunculum eius, & conuertit nomen eius* צדקיהו *Zedechiam.* 1.Par.3.15. צדקיהו *Zedechias quartus.* Confer locos.

Alter pseudopropheta. Ier.29.21. *Et ad* צדקיהו *Zedechiam filium Maaseiæ, &c.* vide omnia.

Alter Princeps. Ier.36.12. וצדקיהו *Et Zedechias filius Hananiæ.* Compositum est ex יה & צדק & הוא .

צ ה

צהב Nomen masculinum genere, sine plurali, qãter inuenitur in Biblijs. Flauus, fuluus, auricoloris, quasi זהב , Zade quidem & Zain inuicem permutan-

		Esa.59.9.
זרע	זרע צדקה שבו אמת :	*Seminare iustitiam. Pro.11.18.*
זרע	זרעו לכם לצדקה :	*Seminare sibi iustitiæ. (in iustitia, iustè.) Hos.10.12.*
חיה	בצדקתך חיני :	*Viuificare in iustitia. Psal.119.40.*
חשב	ויחשבה לו צדקה :	*Imputare fidem alicui (in) iustiam. Gen.15.6. (5.*
ידע	למען דעת צדקות יי׳ :	*Cognoscere iustitias Domini. Mic.6.*
יעט	מעיל צדקה יעטני :	*Amicire aliquem pallio iustitiæ. Esa.61.10.*
יצא	יצא מפי צדקה דבר :	*Verbum egredi ex ore iustitiam. (iustum, iustè.) Esa.45.23.*
יש	ומה יש לי עוד צדקה וגו׳ :	*Iustitiam esse adhuc alicui, &c. 2. Sam.19.29.*
ישב	וצדקה בכרמל ישב :	*Iustitiam sedere (manere) in aliquo loco. Esa.32.16.*
יסר	וצדקתך ליושרי לב :	*Trahere iustitiam rectis corde. Psal. 36.11.*
יסר	צדקת תמים יישר דרכו :	*Iustitiam integri dirigere viã eius. Pro.11,4.*
כבס	צדקה ומדקא בכנפיה :	*Iustitiam & sanitatem esse in alijs solis. Mal.3.20.*
כסה	צדקתך לא כסיתי בתוך לבי	*Non tegere iustitiam Dei in medio cordis. Psal.40.11.*
לבש	ויתלבש צדקה כשרין :	*Induere iustitiam sicut loricam. Esa. 59.17.*
מורה	כי נתן לכם את מורה לצדקה :	*Dare pluuiam temporaneã iustitiæ. (iustè.) Ioel 2.22.*
מלא	מלא ציון משפט וצדקה :	*Replere iudicio & iustitia. Esa.33.5*
מעט	טוב מעט בצדקה :	*Paucum in iustitia esse bonum. Pro. 16.8.*
מעשה	והיה מעשה הצדקה שלום :	*Opus iustitiæ esse pacem. Esa.32.17*
מרום	וצדקתך אלהים עד מרום :	*Iustitiam Dei esse vsq; ad excelsum. Psal.71.19.*
משקלת	וצדקה למשקלת :	*Ponere iustitiam ponderationi. (in ponderationem.) Esa.28.17.*
נגלה	וצדקתי להגלות :	*Iustitiam Dei esse proximam, vt reueletur. Esa.56.1.*
נגש	ונגשיך צדקה :	*Ponere exactores iustitiam. (vt sint iustè.) Esa.60.17.*
נזכר	ולא תזכרנה צדקתו :	*Iustitias alicuius non venire in mentem. Ezec.3.20.*
נחה	יי׳ נחני בצדקתך :	*Ducere in (vel propter) iustitiam. Psal.5.9.*
נחל	וצדקה כנחל איתן :	*Iustitiam scaturire vt fluuium vehementem. Amos 5.24.*
נחשב	ותחשב לו לצדקה :	*Aliquid reputari alicui iustitiæ. (In iustitiam.) Psal.106.31.*
נחת	וצדקתי לא תחת :	*Iustitiam non frangi. Esa.51.6.*
נכון	בצדקה תכונני :	*Aptari in iustitia. Esa.54.14.*
נכל	המה בצדקתם ינצלו נפשם :	*Eripere animam in iustitia. Ezech. 14.14.*
נצר	צדקה תצר חסד ודרך :	*Iustitiam custodire aliquẽ. Pro.13.6*
נקדש	והאל הקדוש נקדש בצדקה	*Deũ sanctificari in iustitia. Esa.5.16*
נתן	לתת לו כצדקתו :	*Dare alicui secundum iustitiã eius. 1.Reg.8.32.*
סעד	וצדקתו היא סמכתה :	*Iustitiam substentare aliquem. Esa. 59.16.*
סעד	ולסעדה במשפט ובצדקה :	*Fulcire regnũ in iudicio & iustitia. Esa.9.7.*
ספר	פי יספר צדקתך :	*Os narrare iustitiam Dei. Ps.71.15.*
עמד	וצדקתו עומדת לעד :	*Iustitiam alicuius stare in æternum. Psal.111.3.*
עמד	וצדקה מרחוק תעמד :	*Iustitiam stare a longè. Esa.59.14.*
ענה	ועניתה כי צדקתי בי אם בחר	*Iustitiam alicuius respondere in eum.*

		Esa.44.12.
צדק	צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדֹתֶיךָ :	Præcipere iustitia (iustè) obtestationes. Psal.119.138.
קדש	אֲנִי צִוִּיתִי לִמְקֻדָּשָׁי :	Præcipere sanctificatis. Esa.13.3. Vide קדש .
מטר	מִצַּו שְׁחָקִים מִמָּעַל :	Præcipere nubes (nubibus) desuper. Psal.78.23.
משפט	אֲשֶׁר צִוִּיתִי שֹׁפְטִים עַל עַמִּי	Præcipere (ordinare) iudices super populo. 1.Par.17.10.

Deriuatiua huius sunt מְצוָה צו צָוָה .

צוה Verbum Pohal superioris passiuum, quod sic flectitur in Biblijs.

צֻוָּה צֻוִּיתָה צֻוִּיתִי	Præteritum.
יְצֻוֶּה	Futurum.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cũ op᾽ erũt. Iussus fuit. [*Fù comãdato.*] Loci obseruãdi.

אדני	וַאֲדֹנָי צִוָּה בָיִי :	Dominum iuberi in Deo, &c. Nume. 36.2.
דבר	וְדִבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר יְצֻוֶּה :	Loqui ea, quæ iuberis. Exo.34.34.
כן	כִּי כֵן צֻוֵּיתִי :	Iuberi sic. Leuit.8.35.
נבא	וְנִבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי :	Vaticinari, sicut iuberis. Ezec.37.7
עשה	וְאֶעֱשֶׂה כֵן כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי :	Facere sic, quemadmodum iuberis. Ezec.12.7.
פקד	וּפָקַד אֹתָם וגו׳ כַּאֲשֶׁר צֻוָּה :	Numerare aliquos, sicut iuberis. Num.3.15.
צוה	אַתָּה צֻוִּיתָה וגו׳ :	Aliquem iuberi. Gen.45.19.

צוח Verbum Cal actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in futuro יְצוּחוּ, cætera ex synonimis desumes, quæ vide in זְעַק . Clamauit, exclamauit, vociferatus est. [*Gridare.*] Esa 42.11. *De vertice montium* יְצוּחוּ *vociferabuntur.*

Deriuatiuum huius est צוּחָה .

צוחה Nomẽ fœmininum genere, sine plurali, vertens He in Thau in regimine צְוַחַת , & cum affixo צִוְחָתְךָ . Clamor, vociferatio, & præsertim ob malum aliquod. [*Grido per dolore.*] Quater inuenitur.

יין	צְוָחָה עַל הַיַּיִן בְּחוּצוֹת :	Vociferationem esse super (pro) vino in plateis. Esa.24.11.
מלא	וְצִוְחָתְךָ מָלְאָה הָאָרֶץ :	Vociferationem alicuius replere terram. Ier.46.12.
עלה	וְצִוְחַת יְרוּשָׁלִם עָלָתָה :	Vociferationem alicuius ascendere. Ier.14.2.
רחב	וְאֵין צְוָחָה בִּרְחֹבֹתֵינוּ :	Vociferationem non esse in plateis. Psal.144.14.

Radix est צוח .

צולה Nomen fęmininum genere, quod semel legiť in Biblijs. Profunditas, profundũ aquarum propriè, & significationis etymon ignoratur, quãuis à nonnullis præter analogiã ad צלל reuocetur, quasi profunditas aquis obtecta & obumbrata sit. [*Profondo, luogo alto d᾽acqua.*] Esa. 44. 27. *Qui dico* לַצּוּלָה *profunditati exsiccare.*

Deriuatiuum huius radicis צול est מְצוּלָה .

צום Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, semel suscipiẽs affixũ, sic flectiť ĩ Biblijs.

צַמְתִּי צַמְתָּנוּ צַמְתָּנִי	Præteritum.
צוֹם	Part. præs.
אָצוּם נָצוּמָה תְצוּמוּ יָצוּמוּ אוֹ יָצֻמוּ	Futurum.
וַיָּצֻם וַיָּצָם	
צוּמוּ	Imperat.
צוֹם	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. צום est etiam no-

כיוף	צוּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ :	Præcipere pactum in æternum. Psal. 111.9.
דבר	דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר :	Præcipere verbũ mille ætatibus (in mille ætates.) Psal.105.8.
דבר	וְאֶת כֹּל אֲשֶׁר אֲצַוְּךָ תְּדַבֵּר :	Loqui ea, quæ alius præcipit. Ier.1.7
דבר	אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְדַבֵּר :	Præcipere aliquem (alicui) ad loquẽdum. Ier.26.2.
דבר	בְּכָל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה	Præcipere verba, &c. Ier.38.27.
הומיע	צִוִּית לְהוֹשִׁיעַ :	Præcipere ad auxiliandum. Ps.71.3
מלך	וְאֶת צִוִּיתִי לִהְיוֹת נָגִיד עַל יִשְׂרָאֵל :	Præcipere aliquem (destinare) vt sit dux. 1.Reg.1.35.
נפגיע	וְצִוָּה עָלֶיהָ בְּמַפְגִּיעַ :	Præcipere super aliquid in occurrere faciente. Iob 36.32.
חסד	יוֹמָם יְצַוֶּה יי׳ חַסְדּוֹ :	Præcipere (destinare) pietatẽ interdiu. Psal. 42.9.
חרב	מְשַׁם אֲצַוֶּה אֶת הַחֶרֶב וְהָרְגָתִם :	Præcipere gladium. (gladio.) Amos 9.4.
טוב	אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ :	Præcipere aliquem (alicui) bono (in bonum) ei. Deut. 10.12.
יד	אֲשֶׁר צִוִּית בְּיַד עֲבָדֶיךָ וגו׳ :	Præcipere ĩ manu alicuius. Esd.9.11.
יסוס	מַה יְצַוֶּה יי׳ לְכֶם :	Dominum præcipere (de) aliquibus aliquid. Num.9.8.
ס.פ	אֲשֶׁר צִוָּה מִימֵי קֶדֶם :	Præcipere à diebus antiquis, &c. at. Thr.2.17.
ישועת	צִוָּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב :	Præcipere salutes alicuius. Ps.44.5
כלס	וַיְכַל יַעֲקֹב לְצַוֹּת אֶת בָּנָיו :	Finire ad præcipiẽdum filios (filijs.) Gen.49.33.
לאום	נָגִיד וּמְצַוֶּה לְאֻמִּים :	Præceptor gentium. Esa.55.4.
מלאך	כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָךְ :	Præcipere (destinare) angelos alicui. Psal.91.11.
מלך	כִּי כֵן צִוָּה לוֹ הַמֶּלֶךְ :	Regem præcipere sic. Est. 3.2.
מעון	אֲשֶׁר צִוִּיתִי מָעוֹן :	Præcipere sacrificium & oblationẽ (in) æde. 1.Sam.2.29.
מצות	לֹא שָׁמַרְתָּ אֶת מִצְוַת יי׳ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר צִוָּךְ :	Non seruare præceptum, quod alius præcipit. 1.Sam.13.13.
מצות	וְאֶת הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי עָלֶיךָ :	Præcipere præceptum super aliquo. 1.Reg.2.43.
משפט	וְעוֹדָה אֵלַי מִשְׁפַּט צִוִּיתָ :	Excitari ad aliquẽ iudicio, quod præceperis. Psal.7.7.
נחש	מִשָּׁם אֲצַוֶּה אֶת הַנָּחָשׁ וְנִשָּׁכָם :	Præcipere serpentem. (serpenti.) Amos 9.3.
סור	וְלֹא סָר מִכֹּל אֲשֶׁר צִוָּהוּ וגו׳	Non recedere ab his, quæ alius præcipiat. 1.Reg. 15.5.
עב	וְעַל הָעֳבִים אֲצַוֶּה וגו׳ :	Præcipere sup nubibus, &c. Esa.5.6
עבד	אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת עֲבָדַי וגו׳ :	Præcipere seruos (seruis) prophetas verba & statuta. Zac.1.6.
עז	צוּה אֱלֹהֶיךָ עֻזֶּךָ :	Præcipere robur alicuius. Ps.68.29
עם	וַיְצַו פַּרְעֹה לְכָל עַמּוֹ לֵאמֹר :	Præcipere omni populo. Exo.1.21.
עם	וְעַל עַם עֶבְרָתִי אֲצַוֶּנּוּ :	Præcipere (decernere) aliquem super populo, &c. Esa.10.6.
ערב	וְאֶת הָעֹרְבִים צִוִּיתִי לְכַלְכְּלֶךָ שָׁם :	Præcipere coruos, (cornis) vt substẽtent aliquem. 1.Reg.17.4.
עשה	וַיַּעַשׂ כֵּן כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּהוּ יי׳ :	Facere secundum totum illud, quod alius præcipit. Gen.7.5.
עשה	וְעַשּׂוּ אֶת כֹּל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ :	Facere quicquid, alius præcipit. Exo. 31.6.
עשה	זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יי׳ תַּעֲשׂוּ :	Facere verbum, quod alius præcipit. Leuit.9.6.
עשה	אֲשֶׁר צִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת :	Præcipere ad faciendum. Ier.11.8.
פה	כִּי פִּי הוּא צִוָּה :	Os alicuius præcipere. Esa.34.16.
פסל	וּפִסְלֵי וְנִסְכֵּי צִוָּם :	Sculptile & libamen præcipere aliquid. Esa.48.5.
פקודים	אַתָּה צִוִּיתָה פִּקֻּדֶיךָ וגו׳ :	Præcipere mandata, &c. Ps.119.4.
צבא	וְכָל צְבָאָם צִוִּיתִי :	Præcipere omnem exercitum cęlorũ.

		Cris. Leuit. 17.13.
צעד	צְדוּ צְעָדַי מִלֶּכֶת בִּרְחֹבֹתָיו :	Venari gressus alicuius, ne ambulet in plateis. Thr.4.18.
צמד	צוֹד צָדוּנִי כַּצִּפּוֹר אֹיְבַי חִנָּם :	Hostes venari aliquem tãquàm auiculam gratis. Thr.3.18.
צחל	יְצוּאָה כַשָּׁחַל תְּצוֹדֵנִי :	Venari aliquem tanquàm leonem. Iob. 10.16.

Deriuatiua huius sunt הַצּוּד מְצוֹד מְצוּדָה אוֹ מְצוּדָה אוֹ מְצָדָה צַיִד צוּדָה צִידָה אוֹ צֵדָה צִידִים צִידוֹן צִידוֹנִי צִדְנִיּוֹת .

צודד Verbum Pihel actiuũ, ex quiescentibus Ain Vau, sic flectitur in Biblijs.

מְצֹדְדוֹת	Part. præs.
תְּצוֹדְדֶנָּה	Futurum.
לְצוֹדֵד	Infinitiuus.

Nec aliud ex eo facilè formarem, quamuis nonnihil forsitan à suo Cal sensum augeat. Venatus est diligenter, soli venationi vacauit, incubuit. [*Cacciare con diligenza, cacciando pigliare.*] Ezec.13.18. לְצוֹדֵד *Ad venandum animam: animas* תְּצוֹדְדֶנָּה *venabimini populo meo.* Et ver.20. *Vbi vos* מְצֹדְדוֹת *venamini animas.* Alibi non inuenitur. Radix est צוד .

צוה Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Lamed He, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

צִוָּה צִוִּיתָ אוֹ צִוִّיתָה צִוִּיתִי אוֹ צִוִּיתִי צִוָּנוּ צִוָּךְ צִוָּךְ צִוָּהוּ צִוָּתָה צִוָּתָם	Præt.
מְצַוֶּה מְצַוָּה מְצַוָּה	Part. præs.
אֲצַוֶּה תְּצַוֶּה יְצַוֶּה וְאֲצַוֶּה נְצַוֶּה אֲצַוֶּנּוּ תְּצַוֶּנּוּ יְצַוֶּנּוּ תְּצַוֶּנִּי תְּצַוֶּנָּה יְצַוֶּנָּה תְּצַוֶּנּוּ תְּצַוֶּנָּה יְצַוֶּנָּה תְּצַוֶּנָּה (יְצַוֶּהוּ יְצַוֶּם) תְּצַוֶּהוּ תְּצַוֶּם	Futurum.
צַוֵּה צַוֶּה צַוּוּ	Imperat.
לְצַוֹּת לְצַוּתוֹ לְצַוּתָהּ לְצַוּתָם	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. צַו est etiam nomẽ, vt suo loco dictum est. Præcepit, mandauit. [*Comandare, far comandamento.*] Construitur cum accusatiuo vel affixo, vel disiuncto, & cum præpositionibus, לְ אֶל עַל, quæ particulæ diuersimodè accipiuntur, efficiuntq; varios idiotismos elegantiarum plenos, vt in sequentibus locis annotabis.

אזן	כִּי בְאָזְנֵיהוּ צִוָּה הַמֶּלֶךְ אֹתָךְ וגו׳ :	Præcipere aliquẽ (alicui) in auribus aliquorum. (audientibus illis.) 2. Sam.18.13.
אדני	וְצִוִּית אֹתָם אֶל אֲדֹנֵיהֶם :	Præcipere aliquos (aliquibus) ad dominum suum. Ier.27.3.
אדני	אֲדֹנָי לֹא צִוָּה :	Dominum non præcipere. Thr.3.13
אמר	וַיְצַו עָלָיו לֵאמֹר וגו׳ :	Præcipere super aliquo dicẽdo, &c. Gene.28.6.
אנשים	וַיְצַו עָלָיו פַּרְעֹה אֲנָשִׁים :	Præcipere homines super aliquo. Genes.12.20.
בית	וַיְצַו אֶל בֵּיתוֹ :	Præcipere ad domum suam. (vulgò testamentũ facere.) 2.Sam.17.23
בית	צַוֵּה לְבֵיתֶךָ :	Præcipere domui suæ. Esa. 38.1.
בן	לְמַעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה אֶת בָּנָיו וגו׳ :	Præcipere filios (filijs) & domũ, &c. Gen.18.19.
בקר	הַמְצַוֶּךְ צוּתִי בֹּקֶר :	Præcipere mane. (matutino tẽpori.) Iob 38.12.
ברכה	וְצִוִּיתִי אֶת בִּרְכָתִי לָכֶם :	Præcipere benedictionem alicui. Leuit.25.21.
ברכה	יְצַוֶּה יי׳ אִתְּךָ אֶת הַבְּרָכָה וגו׳	Præcipere benedictionem cũ aliquo, &c. Deut.28.8.
ברכה	כִּי שָׁם צִוָּה יי׳ אֶת הַבְּרָכָה וגו׳ :	Præcipere benedictionem & vitam alicubi. Psal.133.3.

		Cant.1.10.
עול	וְאֲנִי עֲבַרְתִּי עַל טוּב צַוָּארָהּ :	Bonitas colli. Hos.10.11.
לקח	וְיָקַח חֲנַנְיָה הַנָּבִיא אֶת הַמּוֹטָה מֵעַל צַוַּאר יִרְמְיָה	Accipere iugum desuper collo alicuius. Ier.28.10.
מגדל	כְּמִגְדַּל דָּוִד צַוָּארֵךְ וגו׳ :	Collũ esse sicut turrim, &c. Cãt.4.4.
מגדל	צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן :	Collum esse sicut turrim eboris. Cant.7.5.
מוסר	הִתְפַּתְּחִו מוֹסְרֵי צַוָּארֵךְ :	Soluere vincula colli. Esa.52.2.
נפל	וַיִּפֹּל עַל צַוָּארָיו וגו׳ :	Cadere super collo alicuius. Gen.33.4. Vide etiam 45.14. & 46.9.
נרדף	עַל צַוָּארֵנוּ נִרְדָּפְנוּ :	Persecutionem pati super (secus) collum. Thr.5.5.
נתן	וְנָתַן עֹל בַּרְזֶל עַל צַוָּארֶךָ :	Dare iugum ferri super collo. Deut. 28.48.
נתן	וְנַתֻּקֹתֶיךָ עַל צַוָּארֶךָ :	Dare vincula & lora super collo. Ierc.27.2.
נתן	אֲשֶׁר לֹא יִתֵּן אֶת צַוָּארוֹ בְּעֹל מֶלֶךְ בָּבֶל :	Dare collum in iugo alicuius. Ierem. 27.7.
נתן	עֹל בַּרְזֶל נָתַתִּי עַל צַוַּאר כָּל הַגּוֹיִם :	Dare iugum ferri super collo omniũ gentium. Ier.28.14.
על	וְעֹלוֹ מֵעָל צַוָּארֶךָ :	Iugum recedere desuper collo alicuius. Esa.10.27.
עלה	עֲלוּ עַל צַוָּארִי :	Ascendere super collo. Thr.1.14.
ערה	עָרוֹת יְסוֹד עַד צַוָּאר סֶלָה :	Nudare fundamentum vsq; ad collum. Abac.3.12.
עתק	תְּדַבְּרוּ בְצַוָּאר עָתָק :	Loqui in collo duro. (extento.) Psal. 75.6.
פרק	וּפָרַקְתָּ עֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ :	Frangere iugum desuper collo. Gene. 27.40.
רוץ	יָרוּץ אֲלֵיו בְּצַוָּאר :	Currere ad aliquem in collum. Iob 15.26.
שבר	אֲשַׁבֵּר עֻלּוֹ מֵעַל צַוָּארֶךָ :	Frangere iugum desuper collo alicuius. Ier.30.8.
שלל	לְצַוָּארֵי שָׁלָל :	Colla spolij. Iud.5.30.

Cęterum & in Syriaco idiomate idem significat hoc nomen, quod hisce vocibus tantum venit in scriptura sacra, צַוָּארֶךָ צַוָּארָה . Dan.5.7. *Et stola aurea super* צַוָּארָה *collo eius.* Et ver.16. *Et stola aurea super* צַוָּארֶךָ *collo tuo.*

צובה Require superius in צ ante ב, suo loco proprio.

צוד Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

צָד צָדוּ	Præteritum.
צָדוּנִי צָדוּם	
תָּצוּד יָצוּד תְּצוֹדֵנִי יְצוֹדֶנָּה תָּצוּד יָצוּדוּ	Futurum.
צוּדָה	Imperat.
צוֹד לָצוּד	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis ad canones grammaticæ, cũ opus erunt, excepto Pahul. Quædam voces huius possent etiam à צדה deduci, ibi vide. Venatus est. [*Cacciare, andare à caccia.*] Inuenitur tm̃ in sequentibus locis.

ספד	וְצָדוּם מֵעַל כָּל הַר וגו׳ :	Venatores venari desuper omni monte, &c. Ier. 16.16.
חרם	אִישׁ אֶת אָחִיהוּ יְצוּדוּ חֶרֶם :	Quemlibet venari fratrem suũ rete. Mich.7.2.
טרף	הֲתָצוּד לְלָבִיא טָרֶף :	Venari prædam leoni. Iob 38.39.
חרפה	אִישׁ חָמָס רַע יְצוּדֶנּוּ לְמַדְּחֵפֹת :	Venari aliquem impulsionibus. Psal. 140.12.
נפש	וְאֵשֶׁת אִישׁ נֶפֶשׁ יִקָּרָה תָצוּד	Venari animã pretiosam. Pro.6.26.
ציד	וְצוּדָה לִי צַיִד :	Venari alicui venationẽ. Gen.27.3.
צד	לָצוּד צַיִד לַהֲבִיא	Ire ad venandum venationem. Gen. 27.5.
נקר	אֲשֶׁר יָצוּד צַיִד חַיָּה אוֹ עוֹף :	Venari venationem feræ aut volu-

		men, vt mox dicemus. Ieiunauit. [*Digiunare* .] Loci obseruandi.
וְנִצּוֹמָה וּנְבַקֶּשׁ מֵאֱלֹהֵינוּ עַל זֹאת ;	*Ieiunare, & postulare à Domino super aliqua re. Esd.* 8. 23.	כקש
וְאֶהִי צָם וּמִתְפַּלֵּל לִפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמָיִם :	*Aliquem esse ieiunantem, & orantē, &c. Neh.* 1. 4.	כתפלל
וַיָּצוּמוּ בַיּוֹם הַהוּא וגו׳ :	*Ieiunare in die illa, &c.* (*Ad placandum Deum.*) 1. *Sam.* 7. 6.	יום
וַיָּצוּמוּ שִׁבְעַת יָמִים :	*Ieiunare septem diebus.* (*pro Saul mortuo.*) 1. *Sam.* 31. 13.	יומ
לֹא תָצוּמוּ כַיּוֹם וגו׳ :	*Nō ieiunare vt hodie, &c. Esa.* 58. 4	יום
כַּעֲבוּר הַיֶּלֶד חָי צַמְתָּ וגו׳ :	*Ieiunare propter infantem viuum.* 2. *Sam.* 12. 21.	ילד
כִּי צַמְתָּם וְסָפוֹד בַּחֲמִשִּׁי וגו׳	*Ieiunare, & flere, &c. Zac.* 7. 5.	ספד
וַיָּצוּמוּ בַיּוֹם הַהוּא עַד הָעָרֶב :	*Ieiunare in die illa vsq; ad vesperã. Iud.* 20. 26. (*Hoc est primum ieiunium, quod legitur in scriptura sacra factum ob cladẽ in bello acceptam.*	ערב
וַיָּצוּמוּ עַד הָעָרֶב עַל שָׁאוּל וגו׳ :	*Ieiunare vsq; ad vesperam super*(*p*) *interfectis.* 2. *Sam.* 1. 12.	ערב
וַיָּצָם דָּוִד צוֹם וגו׳ :	*Ieiunare ieiunium.* (*pro ęgroto.*) 2. *Sam.* 12. 16.	צום
וְצוּמוּ עָלָי וגו׳ :	*Ieiunare super aliquo tribus diebus, & noctibus, &c.* (*ob afflictionem imminentem.*) *Est.* 4. 16.	צום
הֲצוֹם אֶבְחָרֵהוּ אָדָם :	*Ieiunare Deum.* (*Deo.*) *Zac.* 7. 5. *Hebraismus pulcherrimus.*	צום
לָמָּה צַמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ :	*Ieiunare, & Deum non videre. Esa.* 58. 3.	צום
הֵן לְרִיב וּמַצָּה תָצוּמוּ וגו׳ :	*Ieiunare contentioni, & rixę, &cęt. Esa.* 58. 4.	ריב
כִּי יָצוּמוּ אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ :	*Ieiunare, & Deum non audire. Iere.* 14. 12.	שמע
וַיָּשֶׂם שָׂק עַל בְּשָׂרוֹ וַיָּצוֹם :	*Ponere saccum super carne, & ieiunare.* (*Ad agendum pęnitẽtiam.*) 1. *Reg.* 21. 27.	שק

Deriuatiuum huius est צום .

צוֹם Est infinitiuus verbi Cal superioris, vt illic habes. Aliàs est nomen masculinum genere, cum plurali fœminino declinatione צומות , & cum affixo in singulari צֹמְכֶם . Ieiunium. [*Digiuno.*] Loci obseruandi.

הֲלוֹא זֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ :	*Hoc esse ieiunium, quod Deus eligit, &c. Esa.* 58. 6.	כחר
וְאֶבְכֶּה בַצּוֹם נַפְשִׁי :	*Flere in ieiunio. Psal.* 69. 11.	בכה
וְצוֹם וּבְכִי וּמִסְפֵּד :	*Ieiunium, & fletum, et planctũ, &c. esse aliquibus. Est.* 4. 3.	בכי
לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים בְּצוֹם וָשָׂק וָאֵפֶר :	*Quærere orationem & obsecrationes in ieiunio, & sacco, & cinere. Dan.* 9. 1.	בקש
בִּרְכִּי כָשְׁלוּ מִצּוֹם :	*Genua impingere a* (*ob*)*ieiunio. Ps.* 109. 24.	ברך
דִּבְרֵי הַצּוֹמוֹת וְזַעֲקָתָם :	*Verba*(*res*)*ieiuniorum, &c. Est.* 9. 31	דבר
הֲכִזֶּה יִהְיֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ וגו׳ :	*Ieiunium, quod Deus eligit, esse vt hoc, &c. Esa.* 58. 5.	סיס
הֵן בְּיוֹם צֹמְכֶם תִּמְצְאוּ חֵפֶץ וגו׳ :	*Reperire voluntatem in die ieiunij, &c. Esa.* 58. 3.	יום
נֶאֱסְפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצוֹם וּבְשַׂקִּים וגו׳	*Cõgregari in ieiunio, & ĩ saccis, &c. Neh.* 9. 11.	נאסף
עִנִּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי :	*Humiliare in iciunio animam. Psal.* 35. 13.	ענה
וַיָּצֹם דָּוִד צוֹם :	*Ieiunare ieiunium.* 2. *Sam.* 12. 16.	צום
קַדְּשׁוּ צוֹם :	*Sanctificare* (*prępare*) *ieiunium. Ioel.* 1. 14.	קדש
קִרְאוּ צוֹם וגו׳ :	*Vocare ieiunium.* (*Est cętum congregare ad ieiunãdum.*) 1. *Reg.* 21. 9	קרא
הִקְרִא צוֹם עַל כָּל יְהוּדָה ;	*Vocare ieiunium super omnem populum.* 2. *Par.* 20. 3.	קרא
הַלּוֹז תִּקְרָא צוֹם וגו׳ :	*Vocare ieiunium huic ieiunio, &cęt. nota. Esa.* 58. 5.	קרא
קְרָאוּ צוֹם לִפְנֵי יי׳ :	*Vocare ieiunium ante Dominũ, &c. Iere.* 36. 9.	קרא
צוֹם הָרְבִיעִי וְצוֹם וגו׳ :	*Ieiunium quarti*(*mensis, &c.*)*esse in gaudium. Zac.* 8. 19.	רבע
שׁוּבוּ עָדֵי בְכָל לְבַבְכֶם וּבְצוֹם וגו׳ :	*Redire ad Dominum in ieiunio, &c. Ioel.* 2. 12.	שוב

צון Ex hac radice deriuantur צאן צנא צנה , quæ suis locis vide .

צוער } Require inferius in ע ante ע , suo loco proprio.
צועֵר }

צוף Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, quod semel legitur in Biblijs in præterito צָפוּ , nec absurdum fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, præter Pahul, cum necessitas expostulauerit. Inundauit, alluit, supernatauit, & dicitur tàm de aquis superfluentibus, q̃ de rebus aquis super natantibus. [*Allagare, coprire, andare à galla.*] Thr. 3. 18. צָפוּ *Enatarunt aquæ super caput meum.*

Deriuatiua huius הֲצִיף צוּף צוּפִי צוּפִים צִפָּה צִפְצֵפָה .

צוף Nomen masculinum genere, & declinatione צוּפִים , Fauus, mellis scilicet, sic fortassis dictus ab innatando, vel est propriè mel ipsum ex se defluens & innatans. [*Bresca di mele, il fauo doue stà il mele, ouero il mel vergine, che nata sopra'l fauo da se stesso.*] Pro. 16. 24. צוּף דְּבַשׁ *Fauus mellis sunt eloquia grata.* Psal. 19. 11. *Et dulciora p̃ melle, & agitatione* צוּפִים *fauorũ.* Alibi nõ inueniẽt.

Aliàs צוּף est nomen proprium viri Samuelis Prophetæ attaui. Zuph. [*Zufo.*] 1. Sam. 1. 1. *Filij* צוּף *Zuphi Euphratęus.* Hic 1. Par. 6. 20. scribitur צוֹף , quamuis Hebræi ex Massara constanter צוּף legant, & hinc est, vt putem, illud Iod esse Vau contractum ob aliquod mysterium, quod notandum est. Hunc arbitror esse צוּפִי , de quo mox dicemus, & ab eo fortassis denominationem sumpsit regio illa, de qua 1. Sam. 9. 5. dicitur, *Et venerunt in regionem* צוּף *Zuph*, quam eãdem cum רָמָתַיִם צוֹפִים esse censeo. Confer loca, & vide in רָמָה .

צופה Require inferius in ע ante פ , suo loco proprio.

צופַי Nomen proprium viri Leuitæ Samuelis attaui, quam צוּף esse arbitror. Zophai. [*Zofaio.*] 1. Par. 6. 11. צוּפַי *Zophaius filius eius.* Radix est צוּף vel צָפָה .

צופים Est participium verbi צָפָה , & nomen plurale, quod inuenitur tantum in compositione, שְׂדֵה צוֹפִים , & רָמָתַיִם צוֹפִים , vt in רָמָה , quæ omnia suis locis vide .

צופר Require inferius in ע ante פ , suo loco proprio.

צוק Quidam arbitrantur hoc verbum in Cal reperiri in præterito צָקוּן , additione literæ Nun, nec insulsè, cũ ab alijs reducatur ad יצק , ibi vide. Erit igitur hic significationis intransitiuę, affligi, molestia affici. [*Essere tribolato, trauagliato, hauer fastidio.*] Alias voces, quæ videntur huius verbi esse, quære in יצק . Esa. 26. 16. צָקוּן *Molestia affecti fuere, mussitatio est doctrina tua eis.* Locus dilucidandus.

Deriuatiua huius sunt הֵצִיק מָצוֹק מְצוּקָה צוּק צוֹקָה .

צוק Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Angustia, afflictio, tribulatio. [*Afflittione, tribolatione.*] Dan. 9. 26. וּבְצוּק *Et i angustia* (*erũt*) *illa tempora.*

צוקה Nomẽ fęmininum genere, sine plurali. Angustia, afflictio, pressura. [*Afflittione, tribolatione.*]

בְּאֶרֶץ צָרָה וְצוּקָה :	*Terra tribulationis & pressurę.* (*actiuè, vel pressuram esse in terra.*) *Esa.* 30. 6.	ארץ
בָּבֹא עֲלֵיכֶם צָרָה וְצוּקָה :	*Tribulationem, & pressuram venire super aliquem. Pro.* 1. 27.	בוא
מְעוּף צוּקָה :	*Lassitudo* (*obscuritas*) *afflictionis. Esa.* 8. 21.	מעוף

Radix est צוק .

צור Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Ain Vau suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

צָר צָרָתָ צָרָתִי צָרָה (צָרִיתָ צָרְתָּ צָרִיתִי צָרִיתָה צָרוּ צָרֶיהָ צָרֶיהָם צָרֶיהָן)	Præteritum.
צָר או צַר צָרִים צָרָי צָרֵי צָרַי צָרֵינוּ צָרָה צָרוּתָה	Nomẽ Toar participiale.
תָּצוּר או תֵּצַר יָצַר תֵּצַרְנָה	Futurum.
נָצוּר יָצַרוּ	
צוּרִי	Imperat.
לָצוּר	Infinitiuus.

Cætera (præter Pahul) cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Quædam huius voces possunt etiam ex Hiphil esse צוּר , est etiam nomen, à quo & צוּרִי formatur cum affixo, vt suo loco. Sic etiam נָצוּר est Pahul verbi נָצַר , ibi vide. Coarctauit, coangustauit, in angustum reddidit, antitheton רָחַב . [*Ristrignere, ridurre alle strette.*] Construitur supra accusatiuũ fæpius cum præpositionibus אֶל עַל ל . Participia ferè semper transeunt in naturã nominis, & sumuntur actiuè, pro hoste, inimico, infesto, angustatore, eo quòd ob hostes sępe in angustijs ducimur. Hinc eleganter dicuntur de æmulo alium quodam modo coarctante, vt puta duo sacerdotes inuicem sunt צָרִים , duæ vxores צָרוֹת , & huiusmodi, vt in exemplis. Aliquando sumuntur neutraliter, angustus, angusta. [*Inimico, chi tribola, chi dà trauaglio, rinale, ristretto, ristretta.*] Sunt insuper hæc participia nomina substantiua, & possunt etiam deduci, & fortasse verius, à radice צרר huic significatione proxima, sicuti suo loco dicendum est. Semel etiam verbum inuenitur intransitiuum, angustari, angustum esse. [*Ristrignersi, esser ristretto.*] Nonnunquàm hoc verbum formatur à צוּרָה , de quo suo loco dicemus, pro effigiare, formare, quamuis צָרְתִּי possit à יצר esse cum defectu Iod, vt suo loco dictum est. [*Formare, dar la forma, figurare.*] Loci aliquot obseruandi pro verbi significatione, & constructione, & propter idiotismos elegantiarum plenos, & frequentes.

וַיָּצֻרוּ עָלָיו כָּאֶבֶלָה וגו׳ :	*Coarctare*(*super*) *aliquem in aliquo loco.* (*Est obsidere.*) 2. *Sam.* 20. 15	אבל
אַחוֹר וְקֶדֶם צַרְתָּנִי :	*Effigiare*(*formare*) *aliquem retro & ante. Psal.* 139. 5.	אחור
כִּי יִצַּר לוֹ אֹיְבוֹ בָּאָרֶץ שְׁעָרָיו :	*Hostem angustare* (*obsidere*) *alicui, &c.* 1. *Reg.* 8. 37.	ארץ
אִישׁ צַר וְאוֹיֵב וגו׳ :	*Vir infestus, & inimicus. Est.* 7. 6.	אוב
אֵשׁ אֵת צָרֶיךָ תֹּאכֵלֵם	*Ignem vorare hostes. Esa.* 26. 11.	אכל
לָצוּר אֶל דָּוִד וְאֶל אֲנָשָׁיו :	*Coarctare*(*ad*) *aliquem, &*(*ad*) *viros eius.* (*Est obsidere.*) 1. *Sam.* 23. 8.	אנש
וְהָאֵר אֶרֶה נְכוֹנָה :	*Puteus angustus.* (*vel angustiæ.*) *Prouer.* 23. 27.	כון
כִּי יָבֹא כְנָהָר צָר :	*Hostem venire vt flumen. Esa.* 59. 19	נהר
כִּי יָבֹא צַר וְאוֹיֵב וגו׳ :	*Hostem & inimicum venire, &cęt. Thren.* 4. 12.	בוא
וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ :	*Conculcare hostes. Psal.* 60. 14.	בוס
צָרֵינוּ בּוֹסְסוּ מִקְדָּשֶׁךָ :	*Hostes conculcare sanctuarium. Esa.* 53. 18.	בוס
יֹאכַל גּוֹיִם צָרָיו :	*Vorare gentes infestas. Num.* 24. 9.	גוי
וְהִבַּטְתָּ צַר בָּעוֹן :	*Aspicere infestum*(*æmulum*) *habitaculi. vel*(*in*)*habitaculo.*) 1. *Sam.* 2. 32. *Vterqi sacerdos* צר *inuicẽ appellatur.*	בוט
צָרַי יָגִילוּ כִּי אֶמּוֹט :	*Hostes exultare, quòd vacilles. Psal.* 13. 5.	גיל
לְהוֹדִיעַ שְׁמֶךָ לְצָרֶיךָ :	*Notum facere nomen hostibus, Esa.* 64. 2.	הודיע
כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ :	*Seruare ab hostibus. Psal.* 44. 8.	ושע
וַיַּךְ צָרָיו אָחוֹר :	*Percutare hostes retro. Psal.* 78. 66.	נכה
וַיָּצַר לִי וְלֹא חִוַּקְתִּי :	*Angustare*(*obsidere*) *alicui, & non prævalere eum.* 2. *Par.* 28. 20.	חזק
וַיָּצַר אֹתוֹ בַּחֹרֶשׁ :	*Effigiare aliquid*(*in*)*stilo. Exo.* 32. 4	חרש
רַחֲשֻׁבְנִי לוֹ כְּצָרָיו :	*Reputare aliquem inter hostes. Iob* 19. 11.	חשב
וְהִנֵּה חֹשֶׁךְ צָר וגו׳ :	*Obscuritas angusta. Esa.* 5. 30. *Locus dilucidandus.*	חשך
סָגוּר חוֹתָם צָר :	*Sigillum angustum. Iob* 41. 6.	חתם
וַיַּלְּטֵנִי מִיַּד צָר :	*Eripere de manu hostis. Iob* 6. 23.	יד
חֶרֶם יָדְךָ עַל צָרֶיךָ :	*Manũ eleuari suę hostib*⁹. *Mich.* 5. 9.	יד
נִגַּף צָרַי יוֹם :	*Hostes interdiu. Hoc est intrepidi. Ezec.* 30. 16.	יומ
וַיִּצְרוּ עַל אַחֵז וְלֹא יָכְלוּ לְהִלָּחֶם :	*Angustare*(*super*) *aliquem,* (*est obsidere*) *nec posse præliari. 2. Reg.* 16. 5.	יכל
הֲרִי מוֹת יָמִין צָרָיו :	*Eleuare dexteram hostiũ. Ps.* 89. 43	ימין
צַר כֹּחַךְ :	*Vim alicuius esse angustam. Prouer.* 24. 10.	כוח
וְצַרְתָּ אֹתָם בְּכִנְפֵיךָ :	*Angustare aliquid in oris vestimenti. Ezec.* 5. 3.	כנף
וְצַרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדֶךָ :	*Angustare argentum in manu. Deut.* 14. 25.	כסף
וַיְצַר כִּכְרַיִם כֶּסֶף בִּשְׁנֵי חֲדָשִׁים :	*Angustare argentum in duobus mensibus. 2. Reg.* 5. 23.	כסף
וַיִּצְרוּ וַיִּמְנוּ אֶת הַכֶּסֶף וגו׳ :	*Angustare, & numerare argentum, &c. 2. Reg.* 12. 11.	כסף
וְכַעֲסָתָהּ צָרָתָהּ גַּם כַּעַס וגו׳ :	*Infestam*(*æmulam*) *irritare. vtraque vxor inuicem* צָרָה *dicitur. 1. Samuel.* 1. 6.	כעס
וְכִתַּתִּי מִפָּנָיו צָרָיו :	*Conterere hostes à facie alicuius, Psal.* 89. 24.	כתת
נָצוּר עָלֶיהָ לוּחַ אַרְז :	*Angustare super ostio tabulã cedrinam. Cant.* 8. 9.	לוח
צִרִי יִלְטוֹשׁ עֵינָיו לִי :	*Hostẽ acuere oculos alicui. Iob* 16. 9.	לטש
אֲשֶׁר סִגַּן צָרֶיךָ בְּיָדֶךָ :	*Tradere hostes in manu alicuius. Genes.* 14. 20.	מגן
וְהֻסְּכָה צָרָה פִּתְחֻכֶם :	*Operimentum angustari. Esa.* 28. 20.	מסכה
וְצַרְתִּי עָלֶיךָ מָצָב :	*Coarctare*(*obsidere super*) *aliquẽ statione. Esa.* 29. 3.	מצב
וַיַּעֲמֹד בַּמָּקוֹם צָר :	*Stare in loco angusto. Num.* 22. 26.	מקום
הִנֵּה נָא הַמָּקוֹם וגו׳ צָר מִמֶּנּוּ	*Locum esse angustum præ aliquo. 2. Reg.* 6. 1.	מקום
צַר לִי הַמָּקוֹם :	*Locũ esse angustũ alicui. Esa.* 49. 20.	מקום
כֹּחַ צָרֵינוּ נִגְּחוּ :	*Cornupetere hostes. Psal.* 44. 6.	נגח
וְאִם שָׁלֹשׁ חֳדָשִׁים נָסְךָ לִפְנֵי צָרֶיךָ :	*Fugere ante hostem. 2. Sam.* 24. 13.	נוס
הוֹי אֲנָחֵם מִצָּרָי :	*Consolari se de hostibus. Esa.* 1. 24.	נחם
פַּרְסוֹת סוּסֶיךָ נֶחְשְׁבוּ צָר :	*Vngulas equorum reputari tanquàm hostem.* (*lapidem alijs.*) *Esa.* 5. 28	נחשב
אַל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי :	*Non dare in ãam hostiũ. Ps.* 27. 13.	נתן

צור עורב Nomen petræ, quæ ab Orebo Madianitarum duce ibidem secure percusso sic dicta fuit. Zur Oreb. [*Pietra d'Orebo.*] Iud. 7. 25. *Et interfecerunt Orebū* בצור עורב *in Zur Orebi.* Esa. 10. 26. *Ad instar percussionis Madianitarum* בצור עורב *in Zur Orebi.* Compositum est ex צור & ערב.

צורי שדי Nomen proprium viri, ex Simeonis tribu. Zuri sadai. [*Zurisadaio.*] Num. 1. 6. *Pro Simeone Selimielus filius* צורישדי *Zurisad.i.* Compositum est ex צור & שדי.

צ ח

צח Lege radices צחח, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

ציחא Nomen proprium cuiusdam viri Nathinei. Zicha. [*Zicano.*] Esd. 2. 43. *Filij* ציחא *Zichæ.* Neh. 7. 46. *Filij* צחה *Zichæ.* Et 11. 21. וציחא *Et Zichæus, &c.*

צחה Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs in regimine צחה. Aridus, siccus, ab Hebręa voce videlicet, sic dictus per translationem eleganter, quòd loca arida limpiditate quadã referta sint. [*Arido, secco.*] Esa. 5. 13. *Et multitudo eius* צחה *arida siti.* Radix est צחח.

צחח Verbum Cal neutrum, ex duplicibus, quod habet has voces tantum in Biblijs.

צחו Præteritum.
צח Nomẽ Toar.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Nomen Toar supplet vices participiorum. Candidus, nitidus, limpidus fuit. [*Essere candido, bianco, chiaro, netto, polito, limpido.*] Inuenitur tantum in sequentibus.

דודי צח ואדום וגו׳ :	*Dilectum esse candidum & rubicundum. Cant.* 5. 11.
צחו מחלב וגו׳ :	*Candidum esse præ lacte. Thr.* 4. 7.
כחם צח עלי אור וגו׳ :	*Calor limpidus super luce. Esa.* 18. 4.
רוח צח שפים וגו׳ :	*Ventus limpidus, &c. Ier.* 4. 11.

Deriuatiua huius sunt צחה צחיחה צחצחות.

צחיחה Nomẽ masculinum genere, & declinatione צחיחים. Limpiditas, candor, nitor. [*Limpidezza, candidezza, chiarezza.*] Quinque vicibus tm̃ inuenit.

ואעמיד וגו׳ בצחיחים :	*Collocare in limpiditatibus. Neh.* 4. 14. *Eleganter sic nominat loca arida, quòd sint limpiditate quadam referta. Alterum Iod redundare in scriptura Masoreth annotauit.*
על צחיח סלע שמתיהו :	*Ponere sanguinem super limpiditate petræ. Ezec.* 24. 7.
נתתי את דמה על צחיח סלע :	*Dare sanguinẽ super limpiditate petræ. Ezec.* 24. 8.
ונתתי אתה לצחיח סלע :	*Dare aliquid limpiditati (in limpiditatem) petræ. Ezech.* 26. 4. *Vide etiam ver.* 14.

צחיחה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Ariditas, eleganter sic dicta, quòd loca arida sint etiam limpida, claritas, limpiditas, siccitas ab Hebręa voce scilicet. [*Luogo arido, & perciò risplendente, limpidezza, siccità.*] Psal. 68. 7. *Rebelles verò incoluerũt* צחיחה *ariditatẽ.* (*loca arida.*) Radix est צחח.

צחנה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs cum affixo צחנתו. Fetor. [*Puzza.*] Vide באש. significationis etymon ignoratur. Ioel. 2. 19. *Et ascendet* צחנתו *fœtor eius.*

Esaias 2. 21.	
צור ילדך תשי :	*Obliuisci petræ (Dei) quæ te genuit. Deut.* 32. 18.
והצריבו צור סמנו :	*Lapides demoliri ab aliquo. Nah.* 1. 6
צור עזי מחסי באלהים :	*Deum esse petram fortitudinis alicuius. Psal.* 62. 8.
כי ביה׳ צור עולמים :	*Petra sæculorum. Esa.* 26. 4.
הנני עמד לפניך שם על הצור :	*Stare super petra. Exo.* 17. 6.
וצור יעתק ממקומו :	*Silicem transferri à loco suo. Iob* 14. 14.
הצור תמים פעלו :	*Opus petræ (Dei) esse absolutum. Deut.* 32. 4.
פתח צור ויזובו מים :	*Aperire petram, & aquam fluere. Psal.* 105. 45.
כי לא כצורנו צורם :	*Petram aliquorum (Deũ) non esse vt nostram. Deut.* 32. 31.
כי מראש צרים אראנו :	*Videre de vertice petrarũ. Nu.* 23. 9
כצור ירוממני :	*Eleuare in petram. Psal.* 27. 5.
היעזוב מצור שדי שלג לבנון :	*Petra agri. Ier.* 18. 14.
כשמיר חזק מצר נתתי מצחך	*Dare frontem alicuius tanquàm cuprum durius silice. Ezec.* 3. 9.

Aliàs צור fœmininum genere est nomen propriũ vrbis nobilissimæ Phenicum, sic dictæ, quòd in petra constructa fuerit, cuius frequens mentio fit in Biblijs. Zor, Tyrus. [*Tiro.*] Zac. 9. 3. *Et ædificauit* צור *Tyrus munitionem sibi.* Aduersus hanc vaticinati sunt quàm plurimi Prophetæ, sed præsertim Esaias cap. 23. 1. *Onus* צר *Tyri, &c.* Ezechiel à cap. 26 vsq; ad 29. & Amos 1. 9. ibi vide omnia diligentius. Psal. 45. 13. *Et filia* צר *Tyri, &c.* (vniuersum populum innuit.)

Sic etiam צור est nomen proprium viri Madianitæ. Zur. [*Zuro.*] Num. 25. 15. *Et nomen mulieris Madianitidis interfectæ, Cozbi filia* צור *Zuri capitis nationum, &c.* Hic cap. 31. 8. rex appellatur, & à Iudæis interficitur. ואת צור *Et Zurum.* Vide etiam Ios. 13. 21.

Fuit alter Zurus ex Beniamin. 1. Paral. 8. 29. וצור *Et Zurus.* Horum composita & deriuatiua vide in radice, in superiori verbo Cal scilicet.

צוריאל Nomen proprium Leuitæ. Zuriel. [*Zurielе.*] Num. 3. 35. צוריאל *Zurielus filius Abichailis.* Compositum est ex צור & איל.

צורה Nomẽ fœmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs צורת צירתו צורתו צורתם. Figura, exemplar, effigies, forma. [*Figura, sembianza, forma.*] Dubitatur autem de nominis significatione, nam ferè omnibus radix est צור, forma scilicet impressa, & quodammodo coarctata, sed mihi potius deriuatur à יצר, quod formare significat. Hinc deindè formatur verbũ in Cal צור, vt suo loco dictum est צורם stat loco צורתם, Thau abiecto, quod etiam formatur à צור, vt illic habes. Psal. 49. 15. וצורם *Et forma eorum (anima) erit ad consumendum infernum.* Locus illustrandus. Ezec. 43. 11. צורת *Exemplar domus, & dispositionem, & egressiones, & introitus eius, & omnes* צורתו *figuras eius, & omnia statuta eius, & omnes* צורתו *figuras eius, & omnes leges eius manifesta illis, & scribe videntibus illis, & custodient omnem* צורתו *figuram eius, &c.* Alibi non reperitur.

צורנים Nomen plurale deductum à צואר per defectum Aleph, quod semel legitur in Biblijs cum affixo צוארך. Colla. [*Colli.*] Cant. 4. 9. *In vno torque* מצורניך *de collis tuis.* Est verò plurale satis elegantes, quòd duo sint colli latera.

Findere lapides in deserto, &c. Psal. 78. 15.	
דרך נחש עלי צור :	*Via anguis super silice. Pro.* 30. 19.
הביטו אל צור חצבתם :	*Aspicere ad petrã vnde excisus fueris. (Maiores innuit.) Esa.* 51. 1.
המוציא לך מים מצוף החלמיש :	*Educere aquam de petra silicis. Deute.* 8. 15.
מים מצור הניל למו :	*Fluere facere aquam de silice. Esaias* 48. 21.
ותטהו לה אל הצור וגו׳ :	*Inclinare (extendere) aliquid ad lapidem. 2. Sam.* 24. 10.
והכיתה בצור ויצאו ממנו מים :	*Percutere in petram, & aquam exire ab ea. Exo.* 17. 6.
הן הכה צור ויזובו מים :	*Percutere petram, & aquam fluere. Psal.* 78. 20.
בצור ירום ממני תנחני :	*Ducere in petram, quæ altior te sit. Psal.* 61. 3.
ויעל על הצור לי׳ :	*Eleuare super silice. Iud.* 13. 19.
ההפכי הצור אגם מים :	*Verte. e petram in stagna aquarum. Psal.* 114. 8.
ומצור דבש אשביעך :	*Satiare melle de silice. Psal.* 81. 17.
וצור מעוזך לא זכרתי :	*Non recordari petræ (Dei) roboris tui. Esa.* 17. 10.
ומבלי מחסה חבקו צור :	*Amplecti petram. Iob* 24. 8.
ושמן מחלמיש צור :	*Lactare oleo de silice petræ. Deute.* 32. 13.
צור חסיו בו :	*Recipere se in petrã. (Deum.) Deut.* 32. 37.
עשה לך חרבות צרים :	*Facere gladios petrarum. (vel acutos ad instar petrarum.) Ios.* 5. 2.
אף תשיב צור חרבו :	*Redire facere petram (vel aciem, vel duritiem gladij. Ps.* 89. 43.
על פני צורי הי׳עלים :	*Quærere aliquem super facie petrarum ibicum. 1. Sam.* 24. 3.
וצור יצוק עמדי פלגי שמן :	*Lapidem fusum esse riuos olei cũ aliquo. Iob* 29. 6.
נריעה לצור ישענו :	*Iubilare petræ (Deo) salutis tuæ. Ps.* 95. 1.
אלי צור ישועתי :	*Deum esse petram salutis alicuius. Psal.* 89. 27.
צור לבבי וחלקי אלהים לעולם :	*Deum esse petram cordis alicuius. Psal.* 73. 26.
ותקח צפרה צר וגו׳ :	*Accipere silicem, &c. (vel petram acutam propriè, vel cultrũ in modum petræ acutum.) Exo.* 4. 25.
ואלהי לצור מחסי :	*Deum esse petræ (in petram) refugij. Psal.* 94. 22.
ישבת העמק צור המישר :	*Petra planiciei. Ier.* 21. 13.
אם לא כי צורם מכרם :	*Petram (Deum) aliquorum vendere eos. Deut.* 32. 30.
ולצור מכשול וגו׳ :	*Esse petræ (in petram) scandali. Esa.* 8. 14.
היה לי לצור מעון :	*Esse alicui petræ (in petram) habitationis. Psal.* 71. 3.
היה לי לצור מעוז :	*Esse alicui petræ (in petrã) roboris. Psal.* 31. 3.
ובאו במערות צרים :	*Speluncæ petrarum. Esa.* 2. 19.
וינבל צור ישעתו :	*Contumelijs afficere petram (Deum) salutis tuæ. Deut.* 32. 15.
וצור נחלים אופיר :	*Ponere aurum in silice fluuiorum. Iob* 22. 24.
לעד בצוק יחצבון :	*Exculpi in silice. Iob* 19. 24.
ונצבתך על הצור :	*Collocare se super petra. Exo.* 33. 21.
ושמתיך בנקרת הצור :	*Ponere ẽ foramine petræ. Exo.* 33. 22
לבוא בנקרת הצרים :	*Venire in foraminibus petrarum.*

נצב ימינו כצר :	*Collocare se (ad) dexteram tanquàm hostem. Thr.* 2. 4.
אתה סתר לי מצר תצרני :	*Seruare ab hoste, (vel angustia) &c. Psal.* 32. 7.
אשיב נקם לצרי :	*Reducere vltionem hostibus. Deute.* 32. 41.
להנקם מצריו :	*Vlcisci de hostibus. Ier.* 46. 10.
נקם י׳ לצריו :	*Vlcisci de hostibus. Nah.* 1. 2.
ועזר מצריו תהיה :	*Esse auxiliũ ab hostibus. Deut.* 33. 7.
וצרת עליה וגו׳ :	*Coarctare (super) vrbẽ. Est obsidere. Deut.* 20. 12.
כי תצור אל עיר ימים רבים :	*Coarctare (ad) vrbem diebus multis. Deut.* 20. 12.
והנם צרים את העיר עליך :	*Coarctare vrbem super (contra) aliquem. Iud.* 9. 31.
ויצר את שני העמודים וגו׳ :	*Effigiare (formare) duas columnas. 1. Reg.* 7. 15.
אשר פדם מני צר :	*Redimere ab hoste. Psal.* 78. 42.
ויפרקנו מצרינו :	*Eripere ab hostibus. Psal.* 136. 24.
ידו פרש צר כו׳ :	*Hostem expandere manum, &c. Thren.* 1. 10.
הילנו אתה אם לצרינו :	*Esse alicui, vel hostibus eius. Ios.* 5. 13
צרי צעקת שבר שמעו :	*Audire hostes clamoris fracturæ. Iere.* 48. 5.
וצרתי את צרריך :	*Coarctare tribulantes. Exo.* 23. 22.
על הצר הצרר אתכם וגו׳ :	*Ire militiæ super (contra) hostem tribulantem. Num.* 10. 9.
הרים קרן צריך :	*Eleuare cornu hostium. Thr.* 2. 17.
עד אשר יראה בצריו :	*Videre in hostes. Psal.* 112. 8.
היו צריה לראש וגו׳ :	*Hostes esse capiti. (Caput.) Thr.* 1. 5
כי רבו צרי :	*Hostes multiplicari. Psal.* 3. 2.
וכל צריך כלם כשבי ילכו :	*Hostes ire in prædam. Ier* 30. 16.
כגמל ישלם חמה לצריו :	*Rependere furorem hostibus. Esaias* 59. 18.
אין שלום מן הצר וגו׳ :	*Pacem non esse alicui ab hoste. Zac.* 8. 10.

Deriuatiua huius & composita sunt אליצור בית צור הצטיר חלקת הצרים מבצר צר מצור מצודה מצרה לצור עיר מבצר צר פרה צור צור צור או צור צורי אל צורה צרי צור עלב צורי שדי צרד :

צור צור צר Nomen masculinũ genere sub hac duplici forma, cum plurali duplici, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs צור או צור צורים או צרים צורי צורים צורות צורי צורנו צורם. Petra, lapis, silex, & de petris acutissimis, ppriè dicitur, quòd fortassis molestiam afferant. [*Pietra, sasso.*] Synonima vide in אבן. Aliàs צור est imperatiuus verborum נצר & צרר, & צור est infinitiuus verbi Cal superioris, & צרים formatur etiam à צורה, ibi vide. Transfertur hoc nomen ad nonnulla satis ornatè, & præsertim ad Deum, in quo tanquàm in lapide munitissimo fidimus, & nititur, & hinc multæ exoriuntur locutiones pulcherrimæ, vt in sequentibus annotabis.

אין צור כל ידעתי :	*Petram (Deum) non esse, quam Deus non agnoscat. Esa.* 44. 8.
אלהי צורי אחסה בו :	*Deus petræ alicuius. 2. Sam.* 22. 3.
ומי צור מבלעדי אלהינו :	*Nullum esse petram præter Deum. 2. Sam.* 22. 32.
ירם אלהי צור ישעי :	*Deus petræ salutis alicuius. 2. Sam.* 22. 47.
ויזכרו כי אלהים צורם :	*Recordari, quòd Deus sit petra tua. Psal.* 78. 35.
ותעל האש מן הצור :	*Ignem ascendere de silice. Iud.* 6. 21.
מוא בצור וגו׳ :	*Venire in (intrare) petram. Esa.* 2. 10
בצורות יארים בקע :	*Findere fluuios in petris. Iob* 28. 10.

צחצחות Nomen plurale fœmininum, quod semel legitur in Biblijs. Ariditates, siccitates, arida, sic eleganter dicta, quòd huiusmodi loca arida limpiditatem quandam in superficie præ se ferant: vel certè potius res dulcissimas, & elegantes, claras, limpidasq; à צחות simpliciter significat. [*Luoghi secchi, siccità, seccure; ouero cose eleganti, dolci, risplendenti, & si fatto modo di dire.*] Esa. 58. 11. *Et satiabit* בצחצחות *in ariditatibus (vel limpiditatibus, rebus elegantioribus) animam tuam.* Radix est צחה .

צחק Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

צָחַקְתִּי
צָחַקְהָ צָחַקְתָּ } Præteritum.

יִצְחָק
תִּצְחָק } Futurum.

Cætera, præter Pahul, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erit. יִצְחַק etiam nomẽ, vt suo loco dictum est. Risit, vel præ gaudio, vel ob contemptum, antitheton כִּכָּה . [*Ridere, rallegrarsi, farsi beffe, ridere per beffa.*] Sex vicibus tantum inuenitur.

לא לאמר לא צָחַקְתִּי וגו׳ : *Dicere, quòd non riseris, &c. Gen. 18. 15.*
נפל וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל פָּנָיו וַיִּצְחָק *Cadere in faciẽ, & ridere. Gen. 17. 17*
קרב וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ וגו׳ : *Ridere intra se. Genes. 18. 12. Vide etiam ver. 13.*
שמע כָּל הַשֹּׁמֵעַ יִצְחַק לִי : *Audientem ridere alicui. Est congratulari. Gen. 21. 6.*

Deriuatiua huius sunt צחק צחק יִצְחַק .

צחק Verbum Pihel actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

מְצַחֵק Part. præs.
יְצַחֵק Futurum.
לְצַחֵק Infinitiuus.

Nec absurdum erit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, excepto Pahul, cum necessitas exposturum lauerit. Participium supplet vices nominis Toar. Risit, præsertim ob contemptum, ludos fecit, illusit, & lusit, quia lusu frequens risus excitatur, quasi ridere fecit, dicens. [*Ridere, beffare, dar la baia, beffare, & giocare, far ridere.*] Septem vicibus tantum inuenitur.

לשת וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק אֶת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ : *Ludere cum vxore. (Nonnullis est rẽ habere.) Gen. 26. 8.*
הביא הֵבִיא לָנוּ אִישׁ עִבְרִי לְצַחֵק בָּנוּ : *Adducere aliquem ad ridendũ (illudendum) in alios. Gen. 39. 14.*
אשר אֲשֶׁר הֵבֵאתָ לָנוּ לְצַחֵק בִּי : *Adduce aliquem ad illudendũ in aliquam. Gen. 39. 17.*
היה וַיְהִי כִמְצַחֵק בְּעֵינֵי חֲתָנָיו : *Aliquem esse tanq̃ ludentẽ (illudentẽ) in oculis alicuius. Gen. 19. 14.*
יצחק וַיְצַחֵק לְפָנֵיהֶם : *Ludere ante aliquem. Iud. 16. 25.*
קום וַיָּקֻמוּ לְצַחֵק : *Surgere ad ludendum. Exo. 32. 6.*
ראה וַתֵּרֶא שָׂרָה וגו׳ מְצַחֵק : *Videre aliquem ludentem. Gen. 21. 9*

צחק Nomen formæ masculinæ, sine plurali, quod bis tantum reperitur in scriptura sacra. Risus, vel ob gaudium, vel ob contemptum. [*Riso, beffa.*] Gen. 21. 6. צְחֹק *Risum fecit mihi Deus.* Hoc est, causas attulit, vt lætari possim. Ezec. 23. 32. *Eris* לִצְחֹק *risui, (in risum) & subsannatiõi.* Idest oẽs te ridebũt subsannabũtq;.

צחר Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs. Albus, candidus. [*Bianco, candido.*] Vide לָבָן . Ezec. 27. 18. *Et lana* צָחַר *candida.*

Deriuatiua huius sunt צחר צוחרות .

צחר Nomen proprium viri Hitei. Zohar. [*Zoaro.*] Gen. 23. 8. *Et intercedite pro me apud Ephronẽ filium* צֹחַר *Zohari.*

Fuit alter Zoharus Simeonis filius. Gen. 46. 10. וְצֹחַר *Et Zoharus.*

Alter ex tribu Iudæ, quamuis scribatur יצחר, Iudæi tamen hodierni ex Massara legunt וְצֹחַר, vt arbitror, illud Iod potius esse Vau contractum ob aliquod mysterium, ne scripturæ mendum accusem. 1. Par. 4. 7. *Filij verò Hele Zerethus* יִצְחָר *& Zoharus.*

צחרות Nomen plurale fœmininum, quod semel legitur in Biblijs. Albæ, candidæ. [*Biãche, candide.*] Iud. 5. 10. *Equitantes asinas* צְחֹרוֹת *candidas.* Radix est צחר .

צחות Nomen plurale fœmininum, quod semel legitur in scriptura sacra. Limpida, clara, lucida. [*Cose limpide, chiare, lucide, risplendenti.*] Esa. 32. 4. *Et lingua balborum festinabit ad loquendum* צַחוֹת *limpida.* (verba elegantia.] Radix est צחה .

צ

צי Lege radicem ציה , & obserua, quando remanet in scriptura cum his duabus tantũ radicalibus.

צי Nomen masculinũ genere, & declinatione עִם אוֹ עִם . Nauis, triremis. [*Naue, galia, nauilio.*] Vide סְפִינָה Dubitaẽ de huius etymo, nã oĩbus ferè est à ציה , vt sic dicatur à siccitate, quod nauis sit velut quippiam siccum in aquis. Ego radicem propriam esse iudico, & si ratio nominis ignoretur. עִים est etiam nomẽ per se, vt suo loco dicendum est. Inuenitur solũ in sequẽtibus.

לעבר צִי אַדִּיר לֹא יַעֲבֹרֶנּוּ : *Nauim validam nõ transire aliquod flumen. Esa. 33. 21.*
כתים וּבָאוּ בוּ צִיִּים כִּתִּים וגו׳ : *Naues Citimorum (vel aridos, Citimos) venire ĩ aliquẽ. Dan. 11. 30.*
יד וְצִים מִיַּד כִּתִּים וגו׳ : *Naues è manu (loco) Citimorũ. Nume. 24. 25. Locus illustrandus.*
נגש יָצְאוּ מַלְאָכִים מִלְּפָנַי בָּצִיִּים וגו׳ : *Nuncios egredi in triremibus. Ezec. 30. 9.*

ציבא Require superius in צ ante ב , suo loco proprio.

ציד Nomẽ formæ masculinæ, sine plurali, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs צַיִד צַיִדִי צֵידוֹ צֵידָה . Venatio, actus ipse venandi, & quicquid venatu capitur. Per translationem verò abusiuè, modo radix tunc non sit potius propria, est viaticũ, esca, cibus, commeatus. [*Caccia, cacciagione, & cibi, che nel viaggio si portano, mesa Venetijs.*] Loci notandi.

אכל וְאָכְלָה מִצֵּידוֹ : *Edere de venatione alicuius. Genes. 27. 19.*
בוא וְעֲשֵׂה אֲחִי בָא מִצֵּידוֹ : *Venire de venatione. Gen. 27. 30.*
ברך צֵידָה בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ : *Benedicere annorum alicuius. Psal. 132. 15.*
גבור הוּא הָיָה גִבֹּר צַיִד לִפְנֵי יי׳ : *Aliquem esse potentẽ venatione ante Deum. Gen. 10. 9.*
סבל הָבִיאָה לִי צַיִד וגו׳ : *Afferre alicui venationẽ. Gen. 27. 7*
סכן מִי יָכִין לְעֹרֵב צֵידוֹ : *Præparare coruo venationem (escã) suam. Iob 38. 41.*
שוך לֹא יַחֲרֹךְ רְמִיָּה צֵידוֹ : *Fraudem (virum fraudis) non cõburere venationẽ suam. Pro. 12. 27.*
ידע וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד : *Aliquem esse virum guarum venationis. Gen. 25. 27.*
לחם וְכֹל לַחְסֵ צֵידָם יֶחֱשָׁ : *Panis viatici. Ios. 9. 5.*
לקח וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים מִצֵּידָם : *Accipere de viatico alicuius. Ios. 9. 14.*
מכר וַאֲעִיד בְּיוֹם מִכְרָם צַיִד : *Vendere venationem. (escas.) Neh. 13. 15. (28.*
שם כִּי צַיִד בְּפִיו : *Venationẽ esse ĩ ore alicui. Gen. 25.*

ארץ בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעָיֵף בְּלִי מָיִם : *Terra siccitatis. Psal. 63. 2.*
ארץ וְאֶרֶץ צִיָּה לְמוֹצָאֵי מָיִם : *Ponere terram siccitatis in exitus aquarum. Psal. 107. 35. Vide etiã Esa. 41. 18.*
ארץ וּכְשֹׁרֶשׁ מֵאֶרֶץ צִיָּה : *Ascendere vt radicem de terra siccitatis. Esa. 53. 2.*
ארץ בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצַלְמָוֶת : *Terra siccitatis & obscuritatis maximæ. Ier. 2. 6.*
ארץ אֶרֶץ צִיָּה וַעֲרָבָה : *Terra siccitatis & solitudinis. Iere. 51. 43.*
ארץ בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצָמָא : *Terra siccitatis & sitis. Ezec. 19. 13*
ארץ וְשַׁתִּיהָ כְּאֶרֶץ צִיָּה : *Ponere aliquem sicut terram siccitatis. Hos. 2. 3.*
ארץ וְהַדַּחְתִּיו אֶל אֶרֶץ צִיָּה וּשְׁמָמָה : *Impellere ad terrã siccitatis & deuastationis. Ioel. 2. 19.*
נזל צִיָּה גַּם חֹם יִגְזְלוּ מֵימֵי שֶׁלֶג *Siccitatẽ, & ardorẽ abripere aquas niuis. Iob 24. 19.*
הלך הָלְכוּ בַצִּיּוֹת נָהָר : *Aquas ire in siccitatibus fluuio. (vt fluuium.) Psal. 105. 41.*
ממרה לְמָרוֹת עֶלְיוֹן בְּצִיָּה : *Amaricare Deum in siccitate. (solitudine.) Psal. 78. 17.*
מדבר צִיָּה כַּמִּדְבָּר : *Ponere aliquid siccitatem sicut desertum. Soph. 2. 13.*
ערק הַעֲלִיקוּם צִיָּה : *Fugere (ad) siccitatem. Iob 30. 3.*
שוש שָׂשׂוֹם מִדְבָּר וְצִיָּה : *Desertum & siccitatem gaudere. Esa. 35. 1.*

Deriuatiua huius sunt גִּבְעַת צִיּוֹן צִי צִיִּים צִיּוֹן צִיּוּן .

צִיִּים Omnibus ferè est plurale nominis צִי , & naues interpretantur, quod in aliquibus locis verum esse non negarem, sed mihi sæpius est plurale diuersum ab illius significatione. Quicquid incolit loca arida & sterilia, sint modo homines bestiævè. Aridos nos interpretabimur. [*Huomini, ouero altri animali, quali habitano in luoghi aridi, & sterili.*] Septẽ vicibus inuenit.

כוש וּבָאוּ בוּ צִיִּים כִּתִּים : *Aridos, Citimos (vel naues Citimorum) venire ĩ aliquẽ. Dan. 11. 30*
יסד אָשׁוּר יְסָדָהּ לְצִיִּים : *Fundare aliquem locum aridis. (nauibus.) Esa. 23. 13.*
יסב לָכֵן יֶשְׁבוּ צִיִּים אֶת אִיִּים : *Aridos (animantia arida incolẽtia) habitare cum picis. Ier. 50. 39.*
כרע לְפָנָיו יִכְרְעוּ צִיִּים : *Aridos curuari ante aliquẽ. Ps. 72. 9*
נתן חִתְּנוּ מַאֲכָל לָעָם לְצִיִּים : *Dare aliquid in cibum populo, aridis. (aridorum.) Psal. 74. 14.*
פגש וּפְגָשׁוּ צִיִּים אֶת אִיִּים : *Aridos (animalia arida incolentia) obuiare picas. Esa. 34. 14.*
רכן וְרָבְצוּ שָׁם צִיִּים וגו׳ : *Aridos (bestias aridas) cubare alicubi. Esa. 13. 21.*

Radix est ציה .

צִיץ Require inferius in צ ante נ , suo loco proprio.

צִיּוּן Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Ariditas, locus siccus, aridus. [*Luogo secco, arido.*] Bis solum inuenitur.

חרב כְּחֹרֶב בְּצִיּוּן וגו׳ : *Aestus in loco arido. Esa. 25. 5.*
פלג כַּפַּלְגֵי מַיִם בְּצִיּוּן : *Riuuli aquarum in ariditate. Esaiæ 32. 2.*

Radix est ציה .

צִיּוֹן Nomen proprium mõtis à siccitate forsitan sic dicti, in cuius vertice arx eodem nomine constructa erat, quæ à Dauide capta, vocata fuit עִיר דָּוִד . Ciuitas Dauidis, & est fœmininum genere, & cum He aduerbiali in fine צִיּוֹנָה . Ziion. [*Sione.*] Mons alijs nominibus dicebatur הַר יְהוָה mons Domini, & הַר הַקֹּדֶשׁ mõs sanctitatis, ad latus cuius aquilonare fuit templũ, vt Ps. 48. 3. *Mõs* צִיּוֹן *Sion, latera aquilonis, &c.* 2. Sam. 5. 7.

צוד *Venari alicui venationẽ. Gene. 27. 3*
Scribitur צֵידָה *cum He paragogico sub forma* לֵילָה , *quamuis Hebræi ex Massara constanter* צַיִד *legant.*
צוד לְצוּד צַיִד לְהָכִיא : *Ire in agrum, ad venandum venationem. Gen. 27. 5.*
צוד אֲשֶׁר יָצוּד צַיִד חַיָּה אוֹ עוֹף : *Venari venationẽ feræ aut volucris, Leuit. 17. 13.*

Radix est צוד , & hinc nihilominus mihi deriuãtur הצטיד צֵידָה אוֹ צֵדָה צֵידוֹן צִידוֹנִי צִרְנִיוֹת :

צֵידָה } **צֵדָה** } Nomẽ formæ fœmininæ, sine plurali. Annona, viaticum, cibus, cõmeatus. [*Cibo, che nel viaggio si porta, mesa Venetijs.*] Etymon significationis, & radicem nominis vide in superiori צַיִד . Nouem vicibus ad summum inuenitur.

סכן הָכִינוּ לָכֶם צֵדָה : *Parare sibi viaticum. Ios. 1. 11.*
לקח קְחוּ בְיַדְכֶם צֵידָה לַדָּרֶךְ : *Accipere in manu annonam itineri. (pro itinere.) Ios. 9. 11.*
לקח וַיִּקְחוּ אֶת צֵדָה הָעָם בְּיָדָם : *Populum accipere in manu viaticũ. Iud. 7. 8. (20.*
לקח לָקַחַת צֵדָה לָעָם : *Accipere viaticum populo. Iud. 20.*
נתן וְלֵחֶם לָהֶם צֵדָה לַדָּרֶךְ : *Dare alicui annonam itineri. (pro itinere.) Gen. 42. 25. Vide ẽt 45. 21.*
נתן וְצֵדָה נָתַן לוֹ : *Dare alicui viaticum. 1. Sam. 22. 10*
עשה גַּם צֵדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם : *Non facere sibi viaticũ. Exo. 12. 39*
שבע צֵדָה שָׁלַח לָהֶם לְשֹׂבַע : *Mittere annonam alicui ad saturitatem. Psal. 78. 25.*

צַיָּדִים Nomen plurale masculinum, quod semel legitur in Biblijs. Venatores. [*Cacciatori.*] Iere. 16. 16. *Et postea mittam multis (ad multos)* צַיָּדִים *venatoribus, & venabuntur eos.* Radix est צוד .

צִידוֹן Nomen proprium viri Canaan primogeniti. Zidon. [*Sidonio.*] Gen. 10. 15. *Et Canaan genuit* אֶת צִידוֹן *Zidonem.* Hic prouinciæ nomen etiam dedit, vt ibidem ver. 19. *Et fuit limes Cananęi* מִצִּידוֹן *à Zidone.* In hac prouincia fuit vrbs huius nominis generis fęminini, vetustate famaque inclita, quæ à magnitudine per sępe צִידוֹן רַבָּה nuncupabatur, dein tribus Asceris terminus & possessio iure Diuino, quamuis nunquàm Cananęos ab illa expulerint. [*Sidone città.*] Ios. 11. 8. *Et insequuti sunt eos vsque ad* צִידוֹן רַבָּה *Sidonem magnam.* Et 19. 28. *Vsque ad* צִידוֹן רַבָּה *Sidonem magnam.* Iud. 1. 31. *Ascer non expulit habitatores Aco, & habitatores* צִידוֹן *Sidonis.* Et 10. 4. *Et Deos* צִידוֹן *Sidonis.* Venerem maxime, cui עַשְׁתֹּרֶת nomen est, Sidonij coluerunt, vt 1. Reg. 11. 5. ibi vide. Esa. 23. 2. *Mercator* צִידוֹן *Sidonis.* Et ver. 12. *Virgo filia* צִידוֹן *Sidonis.* Ezec. 27. 8. *Habitatores* צִידוֹן *Sidonis, & Aruadæ erant remiges tui.* Radix est צוד vel ציד , in quibus sunt huius deriuatiua.

צִידְנִי Nomen gentile masculinum genere & declinatione צִידֹנִים אוֹ צִדְנִין . Sidonius. [*Huomo della città di Sidone.*] Deut. 3. 9. צִדְנִים *Sidonij Hermonem appellant Sirion.* Ios. 13. 4. *Et ſpelũca, quæ est* לַצִּידְנִים *Sidonijs.* Iud. 3. 3. וְהַצִּידְנִי *Et Sidonius.* 1. Reg. 5. 6. *Quòd non sit inter nos vir, qui sciat arbores succidere,* כַּצִּדֹנִים *sicut Sidonij.* Et 11. 5. *Et perrexit Salomon post Astartem Deam* צִדֹנִים *Sidoniorum.* Ezech. 32. 30. *Et vniuersus* צִדְנִי *Sidonius.* Radix est צוד , vel ציד .

ציה Nomen fœmininum genere, & declinatione צִיָּה . Siccitas, locus siccus, aridus, sine aquis, solitudo. [*Siccità, luogo arido, sterile.*] Significationis etymon ignoratur. Inuenitur ĩ sequẽtibus locis tm modo.

לחנות חֲנֹה אַחֲרִית גּוֹיִם מִדְבָּר צִיָּה וַעֲיָפָה : *Vltimum alicuius esse desertum, siccitatem, & solitudinẽ. Iere. 50. 12.*

צלל Omnia duplicata habentur paulò inferius, suo loco proprio.

צלא / צלה Verbum Pihel Syriacum, ex quiescẽtibus Lamed Aleph, vel He, quod habet has voces tantum in Biblijs.

מְצַלֶּא מְצַלִּין Part.præs.

Orauit, preces fudit. [*Pregare far oratione.*] Hebraicè הִתְפַּלֵּל, vel aliud simile diceres. Dan. 6. 11. *Erat genu flectens,* וּמְצַלֶּא *& orans.* Esd. 6. 10. וּמְצַלִּין *Et orantes vitæ (pro vita) regis, & filiorum.*

צלה Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed He, sic flectitur in Biblijs.

אֶצְלֶה יְצַלֶּה Futurum.
לְצַלּוֹת Infinitiuus.

Cætera, si opus erunt, excepto Pahul, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Assauit, ad ignem, super prunis torruit, idem fortassis cum קלה. [*Arrostire, mettere arrosto, cuocere sul fuoco.*] Vide בשל. Ter inuenitur.

חֲנֵה בָשָׂר לַצְּלוֹת לַכֹּהֵן : *Dare carnem ad assandum alicui.* 1. *Sam.* 2. 15. בצר

אֶצְלֶה בָשָׂר וְאֹכֵל : *Assare carnem, & edere. Esa.* 44. 19. בצר

יָצְלֶה צְלִי וְיִשְׂבָּע : *Assare assatum, & edere. Esa.* 44. 16 צלי

Deriuatiua huius sunt צֶלֶה צְלִי צְלל.

צלה Nomen proprium vxoris Lamech. Zilah. [*Zila.*] Gen. 4. 18. *Et nomen secundæ* צִלָּה *Zilah.* Radix est vel propria, vel צלל.

צוּלה Require superius in ע ante ו, suo loco proprio.

צלה Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

צָלְחָה צָלַחְתָּ / צָלַחְתִּי } Præteritum.
יִצְלַח תִּצְלַח תִּצְלְחִי } Futurum.
צְלַח Imperat.

Cætera, præter Pahul, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Prosperatus est profecit, in quauis re quicquid in animo erat, effecit prosperè. [*Prosperare, riuscir bene, ottenere l'intento in qual si voglia cosa.*] Efficit Hebraismos nonnullos per quàm elegantes, vt in sequentibus annotabis.

וְהִנֵּה נִשְׁחַת הָאֵזוֹר לֹא יִצְלָח לְכֹל : *Cingulum nulli rei prosperari. (ad nihilum esse vtile.)* Ier. 13. 7. אזר

פֶּן יִצְלַח כָּאֵשׁ בֵּית יוֹסֵף וגו' : *Deum prosperari sicut ignem (in) domo alicuius.* Amos 5. 6. (*Est feliciter ad instar ignis absumere.*) בית

גֶּבֶר לֹא יִצְלַח בְּיָמָיו כִּי לֹא יִצְלַח מִזַּרְעוֹ וגו' : *Virum non prosperari in diebus suis, & c.* Ier. 22. 30. גבר

מְרוּצַת דַּרְכְּךָ רְשָׁעִים צִלָּחָה : *Viam iniustorũ prosperari.* Ier. 12. 1. דרך

וְהַדֶּרֶךְ צָלַח רְכַב וגו' : *Prosperari decore suo.* Psal. 45. 5. הדר

וְחֶפֶץ יְיָ בְּיָדוֹ יִצְלָח : *Voluntatem Dei prosperari in manu alicuius.* Esa. 53. 10. חפץ

כְּלִי יוּצַר עָלַיִךְ לֹא יִצְלָח : *Instrumentum non prosperari.* Esa. 54. 17. כלי

וְהוּא לֹא תִצְלָח : *Aliquid nõ prosperari.* Num. 14. 41 לא

הַיִּצְלָח לְהַלְאכָה : *Prosperari operi. (ad aliquod opus esse vtile.)* Ezec. 15. 4. מלאכה

וְתִצְלְחִי לַמְּלוּכָה : *Prosperari regnationi. (ad regnum.)* Ezec. 16. 13. מלוכה

צְלָחוּ הַיְּהָדִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ : *Prosperari fluuio ante aliquem. (Est feliciter ptrãsire.)* 2. *Sam.* 19. 18 פנים

וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יי' : *Spiritũ Domini prosperari super aliquẽ. (Est fortitudine roborare.)* *Iud.* 14. 7. רוח

לְהָיוֹת אֵל עַל רֹאשׁוֹ : *Aliquid esse vmbrã super caput alicuius.* Ion. 4. 6. היום

הָלַךְ הַצֵּל עֶשֶׂר מַעֲלוֹת וגו' : *Vmbram pergere, &c.* 2. *Reg.* 20. 9. הלך

בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי : *Abscondere in vmbra alarum.* Psal. 17. 8. הסתיר

הָשֵׁב אֶת הַצֵּל חֲמֵשֶׁת מַעֲלוֹת וגו' : *Redire facere vmbrã graduum, &c.* Esa. 38. 8. הסיב

שִׁיתִי כְלַיְלָה צִלֵּךְ בְּתוֹךְ צָהֳרָיִם : *Ponere tanquàm noctem vmbram in medio meridiei.* Esa. 16. 3. השית

בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן : *Pernoctare in vmbra alicui°.* Ps. 91. 1 התלונן

בְּצִלּוֹ נִחְיֶה בַגּוֹיִם : *Viuere in vmbra alicuius.* Thr. 4. 20 חיה

כִּי בְצֵל הַחָכְמָה בְצֵל הַכֶּסֶף : *Vmbra sapientiæ, & argenti.* Eccles. 7. 14. חכמה

בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי וָאֵשֵׁבָתִי : *Appetere (in) vmbram alicuius, & sedere.* Cant. 2. 3. חמד

בֹּאוּ חָסִי בְּצִלִּי : *Recipere se in vmbram alicuius.* Iud. 9. 15. חסה

וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסִיוּן : *Recipere se in vmbram alarum alicuius.* Psal. 36. 8. חסה

וְסֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל יוֹמָם מֵחֹרֶב : *Tugurium esse vmbræ (pro vmbra) interdiu ob æstum.* Esa. 4. 6. חרב

צֵל מֵחֹרֶב : *Esse vmbram ab æstu.* Esa. 25. 4. חרב

וְאֵלָה מִי טוּב צֵלָה : *Vmbrã quercus esse bonã.* Hos. 4. 13 טוב

יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ : *Deum esse vmbram alicuius sup manu dexteræ eius.* Psal. 121. 5. יום

כִּי צֵל יָמֵינוּ עָלֵי אָרֶץ : *Dies esse vmbram sup terra.* Iob 8. 9 יום

וַיֵּרְדוּ מִצִּלּוֹ וגו' : *Descendere ab vmbra alicuius.* Ezechiel. 31. 12. ירד

וּבְצִלּוֹ יָשְׁבוּ כָל גּוֹיִם רַבִּים : *Gentes multas manere in vmbra alicuius.* Ezec. 31. 6. ישב

וְזְרֹעוֹ יָשְׁבוּ בְצִלּוֹ וגו' : *Brachium alicuius manere in vmbra eius, &c.* Ezec. 31. 17. ישב

וּבְצֵל יָדִי כִּסִּיתִיךָ : *Tegere aliquem in vmbra manus.* Esa. 51. 16. כסה

כָּסוּ הָרִים צִלָּהּ : *Montes obtegi vmbra alicuius.* Psal. 80. 11. כסה

נְקַל לָצֵל לִנְטוֹת וגו' : *Leue (facile) esse vmbræ ad declinandum, &c.* 2. *Reg.* 20. 10. נטה

יָמַי כְּצֵל נָטוּי : *Dies alicuius esse sicut vmbram inclinatam.* Psal. 102. 12. נטה

כְּצֵל בְּנָטוֹתוֹ נֶהֱלָכְתִּי : *Abire sicut vmbram, cum declinat.* Psal. 109. 23. נטה

סַר אֵלָם מֵעֲלֵיהֶם . *Vmbram alicuius (Deum) recedere desuper eo.* Num. 14. 9. סור

כְּצֵל סֶלַע כָּבֵד בְּאֶרֶץ עֲיֵפָה : *Vmbra petræ grauis.* Esa. 32. 2. סלע

חֹרֶב בְּצֵל עָב : *Aestus in vmbra nubis.* Esa. 25. 5. עב

יָמוּ כְּצֵל עוֹבֵר : *Dies alicuius esse sicut vmbrã transeuntem. (vel transeuntis.)* Psal. 144. 4. עבר

בְּצֵל חֶשְׁבּוֹן עָמְדוּ וגו' : *Stare in vmbra alicuius.* Ier. 48. 44 עמד

וַיַּעֲשֵׂם כַּצֵּל : *Facere aliquid tanquàm vmbram.* Eccles. 7. 12. עשה

אֶת צֵל הֶהָרִים אַחֲרֵי רָאוּת כָּאֲנָשִׁים : *Videre vmbram montium tanquàm homines.* Iud. 9. 36. ראה

וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֲרַנֵּן : *Acclamare in vmbra alarum alicuius.* Psal. 63. 8. רנן

כְּעֶבֶד יִשְׁאַף צֵל : *Seruum attrahere vmbram.* Iob 7. 2. *Vide* שאף.

לֹא כִּי יָשׁוּב הַצֵּל אָחֹרַנִּית וגו' : *Vmbram reuerti retro, &c.* 2. *Reg.* 20. 10. שוב

בְּצֵל רְלִיטָיו תִּשְׁכֹּנָה : *Habitare in vmbra ramorum.* Ezec. 17. 23. שכן

Radix est צלל.

צלי Require paulò inferius, suo loco proprio.

Et cepit Dauid arcem צִיּוֹן *Sionis, ipsa est ciuitas Dauidis.* Esa. 14. 33. *Quia Dominus fundauit* צִיּוֹן *Sionem, & in ea, &c.* Et 31. 4. *Super monte* צִיּוֹן *Sionis, & super colle eius.* Vide superius גִּבְעַת צִיּוֹן. Ier. 4. 6. *Eleuate vexillum* צִיּוֹן *in Sion.* Et 14. 19. *Si* בְּצִיּוֹן *(in) Sionem abominata est anima tua.* Cant. 3. 11. *Egredimini, & videte filiæ* צִיּוֹן *Sionis.* Thren. 2. 1. *Filiã* צִיּוֹן *Sionis.* Et 4. 2. *Filij* צִיּוֹן *Sionis.* Psal. 76. 4. *Et habitaculũ eius* בְּצִיּוֹן *in Sion.* Et 133. 3. *Qui descendit super montes* צִיּוֹן *Sionis.* Qui circumcirca sunt.

Alia nomina montium vide in הַר. Radix est ציה.

ציון Nomen masculinum genere, & declinatione צִיּוּם. Signum, titulus, statua ad denotandum aliquid posita. [*Colonella, marmo, pietra posta per segno, come fanno ancora boggidì i Giudei sopra le sepolture.*] Ter inuenitur. 2. Reg. 23. 18. *Quid est* הַצִּיּוּן *titulus iste, quem ego video?* Ezec. 39. 15. *Videbitq; os hominis, & ædificabit iuxta illud* צִיּוּן *titulum.* Ier. 31. 20. *Statue tibi* צִיֻּנִים *titulos.* Radix mihi est ppria, quãuis alij ad ציה conenẽ reducere.

צנק Require inferius in ע ante נ, suo loco proprio.

ציער Require inferius in ע ante ע, suo loco proprio.

ציץ Verbum Cal actiuũ, ex quiescentibus Ain Iod, quod semel legitur in scriptura sacra in præterito צָץ, cætera ex Hiphil desumerem. Floruit. [*Fiorire.*] Ezec. 7. 10. צָץ *Floruit declinator.* (Vel declinatio, vel virga.)

Deriuatiua huius sunt הציץ ציץ ציצה ציצת.

ציץ Nomen masculinum genere, & declinatione צִיָּצִים. Flos. [*Fiore.*] Semel per metaphoram aliã significat, quòd iam effloruerit, nisi malis dicere, tunc radicem esse aliam, nempe צץ. [*Ala.*] Trãsfertur etiã ad quoddã ornamentũ capitis sacerdotis, quod fortassis factum erat in modum floris, vel quòd esset lamina in alæ morem extensa. [*Fiorone, ouero piastra.*] Quindecim vicibus ad summum inuenitur:

הציץ וַיַּצִּץ צִיץ : *Florere florem.* Num. 17. 23.
זהב וְעָשִׂיתָ צִיץ זָהָב טָהוֹר וגו' : *Facere laminã auri puri.* Exo. 28. 37
זהב אֶת צִיץ הַזָּהָב נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ וגו' : *Ponere laminam auri coronæ, &c. cet.* Leuit. 8. 9.
יבש כְּצִיץ יָצָא וַיִּמָּל : *Egredi, & succidi sicut florem.* Iob 13. 30.
נבל וְצִיץ נֹבֵל וגו' : *Flos decidens.* Esa. 28. 1.
נבל נֹבֵל צִיץ וגו' : *Florẽ decidere.* Esa. 40. ver. 7. & 8.
נתן תְּנוּ צִיץ לְמוֹאָב וגו' : *Dare florem (alam) alicui.* Ier. 48. 9.
עשה וַיַּעֲשׂוּ אֶת צִיץ נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ זָהָב טָהוֹר : *Facere laminam coronæ sanctæ, &c.* Exo. 39. 30.
פטר פִּטּוּרֵי צִיצִים : *Apertiones florum.* 1. *Reg.* 6. ver. 18. 29. 32. 35.
פרח כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יָצִיץ : *Florere vt florem agri.* Psal. 104. 15
פרח וְכָל חֶסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה : *Pietatem alicuius esse vt florẽ agri.* Esa. 40. 6.

Aliàs ציץ est nomen proprium loci, quòd fortassis abundaret floribus. Ziz. [*Zizo.*] 2. Par. 20. 16. *Ecce ascendunt in ascensu* הַצִּיץ *Zizi.* Habet He haidiah in capite, vt mos est nominum propriorũ, quæ ex appellatiuis fiũt.

ציצה Nomen fęmininum genere, quod semel legitur in Biblijs in regimine, verso He in Thau צִיצַת. Flos. [*Fiore.*] Esa. 28. 4. *Et erit* צִיצַת *flos deijciẽtis, etc.* Radix est ציץ.

ציצת Nomen formæ fęmininæ, sine plurali, quod ter solum reperitur in scriptura sacra, & significat per translationem satis ornatam fila illa, quæ relinquuntur in vltimo telæ nõ texta, quasi illius flo tęm quodammodo diceres. [*Fili nõ tessuti, capi Venetijs, frangia, come noi vsiamo alli piuiali nostri.*] Nume. 15. 38. *Et faciant sibi* צִיצִת *fimbriam in extremitate vestium in generationibus suis, & ponant super* צִיצִת *fimbria extremitatis filum hiacinthinum. Eritq; illis* לְצִיצִת *fimbriæ, (in fimbriã) &c.* Vide גדלים. Ezechiel vero ad horũ similitudinẽ transtulit ad cæsariem capitis. [*Zazzera, chioma.*] Cap. 8. 3. *Et accepit me* בְּצִיצִת *in cæsarie cincinno capitis mei.* Radix est ציץ.

ציר Nomẽ masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs צִיר צִירִים צִירֵי צִירֶיךָ צִירָהּ צִירֶיהָ. Angustia, dolor, & præsertim parturientium tormina vocantur hoc nomine. Dein trãsfertur ad idola, quæ conscientijs, & cultoribus nihil aliud quàm angustiam afferunt. Hinc etiam metaphoricè est cardo vel ligneus, vel ferreus, locus arctº scilicet, & angustus, in quo ianua voluitur. Vltimò legatum, nunciũ significat, super quo, velut cardine res vertitur, modo tunc potius radix non sit propria. [*Angoscia, strettezza, dolore, & specialmente di parto, idolo, ganghero, legato, ambasciatore.*] Hinc formatur verbum Hithpahel הִתְצַיֵּר, de quo suo loco dictum est. Duodecim vicibus inuenitur, & ex verborum sententia in quem sensum accipi debeat, facilè cognoscitur.

צִירִים וַחֲבָלִים יֹאחֵזוּן וגו' : *Tormina & dolores apprehẽdere aliquem.* Esa. 13. 8. תחז
צִירִים אֲחָזוּנִי כְּצִירֵי יוֹלֵדָה : *Tormina sicut parturientis tormina apprehendere aliquem.* Esa. 21. 3 תחז
וְצִיר אֱמוּנִים מַרְפֵּא : *Legatum veritatum esse sanitatem.* Pro. 13. 17. אמון
חֲרָשֵׁי צִירִים : *Artifices dolorum. (idolorum.)* Esa. 45. 16. חרש
צִיר נֶאֱמָן לְשֹׁלְחָיו : *Legatus fidelis mittentibus.* Prouer. 25. 13. נאמן
כִּי נֶהְפְּכוּ עָלֶיהָ צִירֶיהָ : *Tormina verti super muliere.* 1. *Samuel.* 4. 19. נהפך
נֶהְפְּכוּ צִירַי עָלַי : *Tormina verti super aliquem.* Dan. 10. 16. נהפך
הַדֶּלֶת תִּסּוֹב עַל צִירָהּ : *Ianuam girare super cardine.* Prou. 26. 14. נסב
הַשֹּׁלֵחַ בַּיָּם צִירִים : *Mittere in mari nuncios.* Esa. 18. 2. נלח
וְתִשְׁלַחְתִּי צִירַיִךְ עַד מֵרָחֹק : *Mittere legatos vsque ad longinqua.* Esa. 57. 9. נלח
וְצִיר בַּגּוֹיִם שָׁלוּחַ : *Nuncius missus in gentes.* Ier. 49. 14 נלח
וְצִיר בַּגּוֹיִם שָׁלֹחַ : *Nuncium mitti in gentes.* Abd. 1. 1. נלח

Radix est ציר.

צית Hinc deriuatur verbum Hiphil הִצִּית, de quo suo loco dictum est.

צ ל

צל Lege radices נצל צלה צלל, & obserua dictiones, quę remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

צֵל Nomen masculinum genere, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs צֵל צִלִּי צִלֵּךְ צִלָּךְ צִלֵּהוּ צִלָּהּ. Vmbra. [*Ombra.*] Notũ est, & efficit Hebraismos nonnullos elegantiarum plenos, vt in sequẽtibus.

כִּי עַל כֵּן בָּאוּ בְּצֵל קֹרָתִי : *Venire in vmbram laquearis alicuius.* Gen. 19. 8. בוא
יַיְבְרַח כַּצֵּל : *Fugere sicut vmbram.* Iob 13. 30. ברח
וּבַקָּעָה וְדֵגְרָה בְּצִלָּהּ : *Colligere in vmbra alicuius.* Esaias 34. 15. דגר
וְלֹא יַאֲרִיךְ יָמִים כַּצֵּל : *Non prorogare dies tanquàm vmbram.* Eccles. 8. 13. אריך
בְּצֵל יָדוֹ הֶחְבִּיאָנִי : *Abscondere i vmbra manº.* Esa. 49. 2. חבא

צֵלַע
צֶלַע
Nomẽ sub vtraq; forma, priori correpta, & altera producta, generis communis, cum duplici plurali, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs צַלָּעוֹ צַלְעֵי צַלְעוֹת צַלְעוֹת צַלָּעוֹת או צַלְעֵי צַלָּעִים צַלָּע או צֵלַע . Est autem primo צֵלַע fęmininum genere, & declinatione, costa. [*Costa, costola.*] Et quia costæ hinc inde manent in corpore animantis, dein trãslata est dictio sub vtraq; forma ad latus cuiusq; rei. [*Lato, parte, banda.*] Vide צַד . Sic claudicatio ornatè dicitur hoc nomine, eo quòd claudus ad latus vnum semper inclinet. [*Inzoppatura.*] In libro Regum, & in Ezechiele cameras quasdam significat, quæ ad latus templi extra murũ fiebant, alijs nominibus יציע & תא dictæ. [*Camere terrene.* Trabes insuper domus eleganter hoc nomine dicuntur, quæ ædificio, vt corpori costæ sunt. [*Trauamento.*] Has omnes significationes facilè ex verborum sententia excipies, vt in sequentibus obseruabis.

וְאֵיד נָכוֹן לָצֶלַע׃	*Perniciem esse paratam lateri alicuius. Iob* 18.12. (*Vel vxorem fortassis intelligit, vt alludat ad Genes.* 2.22.
וַיְכַן וגו׳ בְּצֵלְעוֹת אַרְזִים וגו׳ עַל צֵלָעוֹת וָאֹרֶן וגו׳ :	*Trabes cedrorum.* 1.*Reg.* 6.15. *Latera arcæ. Exo.* 25.13.
וַאֲשֶׁר סָמוּךְ בַּיִת אֲצָעוֹת אֲשֶׁר לַבַּיִת׃	*Domus laterum. Ezec.* 41.9.
וְצֵלָעוֹת הַבַּיִת׃	*Latera domus. Ezec.* 41.26.
וַיִּבֶן יְיָ אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלָע וגו׳ :	*Deum ædificare costã hominis in mulierem, &c. Gen.* 2.22.
וַיְצַף וגו׳ בְּצֵלְעוֹת בְּרוֹשִׁים :	*Trabes fraxinorum.* 1.*Reg.* 6.15.
שְׁנֵי צְלָעִים הַדֶּלֶת הָאַחַת :	*Ostium esse duo latera.* (*tam intus, q̃ foris fabrefactum.*) 1.*Reg.* 6.34.
וַתַּעֲלִי הַלֵּךְ בְּצֵלַע הָהָר לְעֻמָּתוֹ :	*Incedere in latere montis.* 2.*Samuel.* 16. 13. (21.
וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וגו׳ : עַל שְׁתֵּי צְלָעוֹת הַכִּוְרָה :	*Accipere vnã de costis, &c. Gene.* 2. *Duo latera altaris. Exo.* 27.7.
וְלִצֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וגו׳ :	*Latus secundum tabernaculi, &cæt. Exo.* 26. 20.
כִּי אֲנִי לְצֶלַע נָכוֹן :	*Aliquem esse paratum claudicationi. Psal.* 38.18.
וְסִפּוּן בָּאָרֶז מְסֻעָל עַל הַצְּלָעוֹת :	*Contignationem esse super trabibus.* 1.*Reg.* 7.3.
וַיַּעַשׂ צְלָעוֹת סָבִיב :	*Facere latera (exedras) circumcirca,* 1.*Reg.* 6.5.
וּפֶתַח הַצֵּלָע וגו׳ :	*Ostium exedræ. Ezec.* 41.11.
וְהִשְׁלַחְתָּן תֵּתֵן עַל אֲצֶלַע צָפוֹנָה :	*Dare aliquid super (ad) latus aquilonis. Exo.* 26.35.
וְרֹחַב הַצֵּלָע וגו׳ :	*Latitudo exedræ, &c. Ezech.* 41.5. *Ibi vide omnia.*
וּבְצֶלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ :	*Lætari in claudicatione alicuius. Ps.* 35. 15.
שֹׁמְרֵי צַלְעִי :	*Obseruare latus (vel claudicationẽ) alicuius. Ier.* 20.10.
פֶּתַח הַצֵּלָע הַתִּיכֹנָה וגו׳ :	*Ostiũ cameræ interioris.* 1.*Reg.* 6.8.

Aliàs צֵלַע est nomen proprium ciuitatis in tribu Beniamin. Zelah. [*Zela.*] Ios. 18.28. וְצֵלַע *Et Zelah.* In hac sepultus est Saul cum filijs, vt 2.Sam. 21.14. *Et sepelierunt ossa Saulis, & Ionathæ filij eius in terra Beniamin,* בְּצֵלַע *in Zela, in sepulchro Cis patris eius.*

Deriuatiua huius radicis sunt צֹלַע צֹלַעַת .

צֹלֵעַ
Nomen participiale masculinum genere, qd̃ semel legitur in Biblijs, quamuis & plurale formare poteris, cum necessitas expostulauerit. Claudicans, claudus, qui in alterum latus labitur. [*Zoppicante, zoppo, che da giù alla banda.*] Gene. 32. 32. *Et ipse erat* צֹלֵעַ *claudicans super femore suo.*

צַלְמָא רַבָּן עָבֵד וגו׳ :	*Statua multa (maxima) &c. Daniel.* 2. 31.
קָאֲמִין לְקֳבֵל צַלְמָא וגו׳ :	*Stare è regione imaginis, &c. Dan.* 3. 3.

Deriuatiua huius sunt צַלְמוֹן צַלְמָוֶת .

צַלְמָוֶת
Nomen compositum ex צֵל & מָוֶת , sine plurali. Tenebræ densissimæ, obscuritas maxima, sic dicta quasi mortis vmbra. [*Oscurità grandissima, come quando altri more.*] Vide חֹשֶׁךְ . Duo de viginti vicibus tm̃ inuenit, vt in sequentibus locis annotabis.

אֶבֶן אֹפֶל וְצַלְמָוֶת :	*Lapis obscuritatis & tenebrarũ maximarum. Iob* 28. 3.
אֶל אֶרֶץ חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת :	*Ire ad terram obscuritatis & vmbræ mortis, nec redire. Iob* 10. 21.
יֹשְׁבֵי בְאֶרֶץ צַלְמָוֶת וגו׳ :	*Habitare in terra vmbræ mortis. Esa.* 9. 2.
בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצַלְמָוֶת וגו׳ :	*Deducere in (per) terram ariditatis & vmbræ mortis. Ier.* 2.6.
מֵי יָכִיר בַּלְהוֹת צַלְמָוֶת :	*Cognoscere consternationes vmbræ mortis. Iob* 24.17.
וְהֹפֵךְ לַבֹּקֶר צַלְמָוֶת :	*Vertere (in) mane vmbram mortis.* (*idest, vt mane euadat.*) *Amos* 5. 8.
כִּי יַחְדָּו בֹּקֶר לְמוֹ צַלְמָוֶת :	*Mane esse tenebras obscurissimas alicui. Iob* 24.17.
גֵּאֵלָהוּ חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת :	*Obscuritatem & vmbram mortis redimere diem. Iob* 3.5. *Vide* גאל .
גַּם כִּי אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת וגו׳ :	*Vallis vmbræ mortis. Psal.* 23. 4.
וַיֹּצֵא לָאוֹר צַלְמָוֶת :	*Educere luci (ad lucem) umbrã mortis. Iob* 12.22.
יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת :	*Educere de obscuritate, & umbra mortis (de carcere.) Psal.* 107.14
אֵין חֹשֶׁךְ וְאֵין צַלְמָוֶת וגו׳ :	*Obscuritatem & tenebras dẽsissimas non esse, &c. Iob* 34.22.
שְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת :	*Habitatores obscuritatis, & umbræ mortis.* (*sunt vincti.*) *Ps.* 107.10
וַתְּכַס עָלַיִךְ בְּצַלְמָוֶת :	*Tegere super aliquem in (cum) umbra mortis. Psal.* 44.20.
צַלְמָוֶת וְלֹא סְדָרִים :	*Terram esse obscuritatem maximã, & non ordines. Iob* 10.22.
וְעַל עַפְעַפַּי צַלְמָוֶת :	*Vmbram mortis esse super palpebris alicuius. Iob* 16.16.
וְקִוִּיתִם לָאוֹר וַיָּשֶׂם לַצַּלְמָוֶת	*Ponere lucem umbræ (in umbram) mortis. Ier.* 13.16.
וְשַׁעֲרֵי צַלְמָוֶת תֹּרָאוּ :	*Videre portas umbræ mortis. Iob* 38. 17.

צַלְמוֹן
Nomen proprium montis non procul à Sichem. Zalmon. [*Zalmone.*] Alia nomina mõtium vide in הר . Iud. 9. 48. *Et ascendit Abimelech montẽ* צַלְמוֹן *Zalmonem, &c.* Illud autem Psal. 68. 15. *Niuescet* בְּצַלְמוֹן *in Salmon.* Est locus satis obscurus dilucidandus. Fuit insuper vir fortissimus huius nominis, de quo 2. Sam. 23.28. צַלְמוֹן *Zalmon Achocheus.* Radix est צלם .

צַלְמֹנָה
Nomen proprium loci, vbi fuit tricesima quinta Israelitarum mansio. Zalmonah. [*Salmona.*] Num. 33. 41. *Et castrametati sunt* בְּצַלְמֹנָה *in Zalmona, &c.* Radix est צלם .

צַלְמֻנָּע
Nomen proprium regis Madianitarum. Zalmunah. [*Zalmunao.*] Iud. 8. 5. *Et ego persequor Zebam,* וְצַלְמֻנָּע *& Zalmunaũ reges Madian, &c.* ibi vide omnia, nam eodem loco interficitur. Psal. 83. 12. *Et tanquàm Zebam* וּכְצַלְמֻנָּע *& tanquàm Zalmunaum omnes duces eorum.* Compositum est fortasis ex צלל & מנע .

וְצַלְּחָה עָלַיִךְ רוּחַ יְיָ :	*Spiritũ Domini prosperari super aliquem.* (*Est prophetia donare.*) 1. *Sam.* 10.6.
וַתִּצְלַח רוּחַ אֱלֹהִים עַל שָׁאוּל	*Spiritũ Dei prosperari super aliquẽ.* (*Est fortitudine firmare.*) 1. *Samuel* 11.6.
וַתִּצְלַח רוּחַ יְיָ אֶל דָּוִד וגו׳ :	*Spiritum Domini prosperari ad aliquem, &c.* (*Prophetia, & robore munire.*) 1.*Sam.* 16.13.
וַתִּצְלַח רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה אֶל שָׁאוּל :	*Spiritum Dei malũ prosperari ad aliquem.* (*Est eum malè habere.*) 1. *Sam.* 18. 10.

Deriuatiua huius sunt הִצְלִיחַ צְלָחָה צַלַּחַת .

צַלְחִית
Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur, quid propriè significet, nam alij scutellam, alij frixoriũ, alij tandem phialam interpretati sunt, quod totum prouenit, quia ratio nominis ignoratur. Vero similius est, vt idẽ sit cum sequenti, olla. [*Scutella, patella, inghistara, pignatta.*] 2.Reg. 2.21. *Accipite mihi* צְלָחִית *ollam (scutellam) nouam.* Radix est צלח .

צַלַּחַת
Nomen fęmininum genere, & declinatione צְלָחוֹת , de quo idem iudicium est cum superiori, quamuis hoc mihi sit idem cum קְלָחַת mutatione ק in צ facta, quam etiam in צלה & קלה fieri, iam obseruauimus. Caldarium, olla, frixorium. [*Pignatta.*] Vide סִיר . Quater inuenitur.

בְּשֹׁל בְּסִירוֹת וּבַדּוּדִים וּבְצַלָּחוֹת :	*Coquere in ollis, &c.* 2.*Par.* 35.13.
טָמַן עָצֵל יָדוֹ בַּצַּלָּחַת :	*Abscondere manum in lebete. Alij, nescio qua ratione, sinum interpretantur. Pro.* 19. 24. & 26.15.
כַּאֲשֶׁר יִמְחֶה אֶת הַצַּלָּחַת וגו׳ :	*Abstergere ollam, &c.* 2.*Reg.* 21.14

Radix est צלח .

צַלִּי
Nomen masculinum genere, sine plurali, & in regimine צְלִי . Assus, assum, assatum. [*Arrosto, arrostito, cosa arrostita.*] Vide קָלִי . Ter inuenitur.

צְלִי אֵשׁ וגו׳ :	*Assus ignis (igne.) &c. Exo.* 12.*ver.* 8. & 9.
יִצְלֶה צְלִי וְיִשְׂבַּע :	*Assare assum, & saturari. Esa.* 44.16

Radix est צלה .

צֶלֶל
Verbum Cal neutrum, ex duplicibus, quod ĩ Biblijs reperitur tribus vicibus tãtummodo in præterito צָלַל , nec aliud ex eo facilè formarem, cũ dubitetur, quid propriè significet. Mihi primo est obũbrari, vmbris obtegi, & hinc per translationem est immergi, demergi in aquis profundis, quasi diceres, vmbras inferiores petere; & tandẽ ducta metaphora à tinnitu rei, quæ profundatur in aquis, est tinnire, tinnitũ reddere, vel certè tunc effictum est à צְלָצַל ; qui meliora habet, in medium proferat. [*Adombrarsi, essere coperto dall' vmbre, profondarsi, andar al fondo con furia, & sbusinare, far romore.*] Loci sunt hi.

צָלְלוּ כַעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים	*Immergi tanquàm plumbũ in aquis vehementibus. Exo.* 15.10.
כַּאֲשֶׁר צָלְלוּ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִַם וגו׳ :	*Portas obumbrari. Neh.* 14.19.
לְקוֹל צָלְלוּ שְׂפָתָי :	*Labia tinnire voci.* (*ad vocem.*) *Abac.* 3.15.

Deriuatiua huius & cõposita בְּצַלְאֵל הִצִּיל מִצְלוֹת מִצְלַיִם צַלְמָוֶת צַלְמֻנָּע צִלְצַל צֶלֶל צֵל צִלְּצָל צִלְצָל צְלָלִים : נצל צל צלל ציל צלפוני צלמות צלמנע צלצל צלצל צלים

צֵלֶל
Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs צִלִּי צִלְּלִי צִלָּיו . Vmbra, idem scilicet, quod צֵל , sed hoc fortasis inuenitur in sequentibus locis tantummodo. [*Ombra.*]

וְנָסוּ הַצְّלָלִים :	*Vmbras fugere. Can.* 2.17. & 4.6.
כִּי יָנְטוּ צִלְלֵי עֶרֶב :	*Vmbras vesperæ inclinari. Ier.* 6.4.
יִסְכְּנוּ צִלָּם צִלָּו :	*Obtegere vmbra. Iob* 40.22.

צְלִיל
Nomen masculinum genere, quod semel legitur in scriptura sacra in regimine צְלִיל , sic restitutum à Massara, nam adhuc constanter scribitur צְלוּל , vt arbitror, illud Vau esse Iod protractum ad aliquod mysterium denotãdum, & de eius significatione propria dubitatur, nã aliquibus est tinnitus, strepitus, eadem etymi ratione forsitan, quã superius in Cal attuli, ibi vide. [*Rimbombo, strepito, suono.*] Alijs verò, cũ quibus & ego sum, radix est צלה , eo modo, quo & הגיג deducitur ab הגה , & assum interpretantur, hoc est placentam igne tostã. [*Foccaccia arrostita, cotta sul fuoco.*] Iud. 7.13. *Et ecce* צְלוּל *assum panis hordeacei se volueus in castra Madianitarum.* Expende locum & omnes accuratius.

צִלְפּוֹנִי
Nomen proprium cuiusdam mulieris ex tribu Iudæ. Zelelponi. [*Zelelponia.*] 1. Par. 4.3. *Et nomen sororis eorum* הַצְּלֶלְפּוֹנִי *Zelelponia.* Habet He haidiah in capite, sicut & quædam alia, quæ ex appellatiuis fiunt. Compositum est ex צלל & פון .

צֶלֶם
Nomẽ masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs צֶלֶם צַלְמִי צַלְמֵם צַלְמוֹ צַלְמֵיהֶם צַלְמֵנוּ צַלְמֵיכֶם צַלְמָיו . Imago, figura, similitudo, tam corporea, quàm incorporea, præsertim cũ de Deo dicit. [*Imagine, figura, ritratto.*] Synonima sunt דְּמוּת גֵּיל סמל צורה משל תאה תכנית תמונה , quæ diligentius vide suis locis. Sexdecim vicibus ad summum legitur.

וְאֶת כָּל צַלְמֵי מַסֵּכָתָם תֹּאבֵדוּ :	*Perdere figura fusionũ. Nu.* 33.52.
בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ :	*Creare hominem in imagine Dei. Gene.* 1.27. *Vide etiam* 9.6.
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ :	*Deum creare hominẽ in imagine sua. Gen.* 1.27.
וַיּוֹלֶד בִּדְמוּתוֹ כְּצַלְמוֹ :	*Gignere in imagine sua. Gen.* 5. 3.
אֲדֹנָי כְּעִיר צַלְמֶךָ תְּכוּנָה :	*Excitare imaginem (animã) aliquorum, & spernere. Psal.* 73.20.
אַךְ בְּצֶלֶם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ :	*Virum pergere in imagine.* (*anima forsitan.*) *Psal.* 39. 7. *Locus illustrandus.*
וַתַּעֲשִׂי לָךְ צַלְמֵי זָכָר :	*Facere imagines masculi. Eze.* 16.17
וְאֵת צַלְמֵי טְחֹרֵיהֶם :	*Figuræ hemorrhoidũ.* 1.*Sam.* 6.11.
וְאֵת מִיכֹן צַלְמֵיכֶם וגו׳ :	*Aptatio figurarum. Amos* 5.26.
צַלְמֵי כַשְׂדִּיִּם חֲקוּקִים בַּשֵּׁר	*Imagines Chaldęorum. Ezec.* 23.14
וַעֲשֵׂה תָם צַלְמֵי עַפְלֵיכֶם וְצַלְמֵי עַכְבְּרֵיכֶם :	*Facere figuras anorũ & muriũ, &c.* 1.*Sam.* 6. 5.
נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ וגו׳ :	*Deum facere hominẽ in imagine sua, &c. Gen.* 1.26. *Locus declarãdus.*
וְאֵת צַלְמֵיו שִׁבְרוּ הַיִּטֵב :	*Frangere figuras Baal.* 2.*Reg.* 11.19. *Vide etiam* 1.*Par.* 23.16.
צַלְמֵי תֹּועֲבֹתָם וגו׳ :	*Figuræ abominationum, &c. Ezech.* 7. 20.

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc nomẽ idem significat, quod venit in Biblijs sub forma צֶלֶם vel צַלְמָא , & in regimine צֶלֶם , vel צֵלֶם , vt in sequentibus locis obseruabis.

צֶלֶם אַנְפּוֹהִי אִשְׁתַּנִּי וגו׳ :	*Imaginẽ vult' mutari, &c. Dan.* 3.18
עֲבַד צֶלֶם דִּי דְהַב וגו׳ :	*Facere imaginem (statuã) auri, &c. Dan.* 3.1. *ibi vide omnia.*
וְאִלּוּ צֶלֶם חַד שַׂגִּיא	*Statua vna maxima. Dan.* 2.31.
לְמַהֲוָא לְחֻנְכַּת צַלְמָא וגו׳ :	*Dedicatio imaginis, &c. Dan.* 3.2.
וְתִסְגְּדוּן לְצֶלֶם דַּהֲבָא וגו׳ :	*Adorare imagini (imaginẽ) auri, etc. Dan.* 3.5.

צְלֶעָה Nomẽ participiale fęmininum genere, sine plurali, quod tamẽ formare poteris, cũ opus erit. Claudicans, clauda, quæ in alterum latus labitur. [*Zoppicante, zoppa, che dà alla banda.*] Ter reperit.

לאסף אֲסֹפָה הַצֹּלְעָה וגו׳ : *Congregare claudam. Mich. 4.6.*

סופיע וְהוֹשַׁעְתִּי אֶת הַצֹּלֵעָה וגו׳ : *Saluare claudicantem. Soph. 3. 19.*

שוש וְשַׂמְתִּי אֶת הַצֹּלַעַת לִשְׁאֵרִית *Ponere claudicantem residuo. (in residuum.) Mich. 4.7.*

Radix est צלע .

צֶלֶף Nomen proprium cuiusdam viri. Zalaph. [*Zalafo.*] Neh. 3.31. *et Hanum filius* צלף *Zalaphi.*

צְלָפְחָד Nomen proprium viri de tribu Manasses. Zelophchad. [*Zelofcado.*] Nu. 26.33. וּצְלָפְחָד *Et Zelophchad filio Hepher non erãt filij, &c.* Et 27. 1. *Accesserunt q; filiæ* צְלָפְחָד *Zelophchadi, &c.* Vide etiam Ios. 17. 3.

צֶלְצָח Nomen proprium loci secus terminum tribus Beniamin. Zelzach. [*Zelzaco.*] 1. Sam. 10. 2. *Et inuenies duos viros prope sepulturam Rachelis in confinio Beniamin,* בְּצֶלְצַח *in Zelzacho, &c.*

צֶלֶצ Nomen masculinæ formæ sine plurali, de quo dubitatur, quid ępriè significet, quãuis omnes ferè vmbram interpretati sint. Ego potius tinnitum, strepitum, à nomine צְלָצַיִם videlicet, significare crederem. [*Ombra, ouero strepito.*] Esa. 18. 1. *O terra* צֶלֶצ *vmbræ (strepitus) alarum.* Locus illustrandus. Hinc Moses eleganter ad instrumentum piscatorium trãstulit, quod strepitum edit iactatum in aquis feriendi, & retinendi pisces gratia, vel quo piscatores affigunt in imo pisces, fuscina scilicet, telum tridens, quamuis alij fiscellam, quòd demergatur in profundum exponunt, sed an conueniat loco, & verbo חָמֵא, alij viderint. [*Foscina.*] Iob 40. 26. וּבְצֶלֶצ *Et (in) fuscina piscium (piscatoria) caput eius?* Radix est צלל .

צְלָצָל Nomẽ cuiusdam insecti ex speciebus locustarum masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs. Cicada, sic forsitan à strepitu vocis dicta, vel certè est cantharis animalculum arboribus sanè per quàm infestum, præsertim fraxino, oliuæq;. [*Cicala, cantarella.*] Vide אַרְבֶּה . Deut. 28. 42. *Omnes arbores & fructus terræ tuæ possidebit* הַצְּלָצַל *cicada.* (*cantharis.*) Radix forsitan est צלל .

צִלְצָלִים Nomen plurale masculinum, & in regimine צִלְצְלֵי . Instrumenta quædam musicalia, à collisione & tinnitu, quem edunt, nomine effato sic dicta, sed ignoratur, qualia propriè fuerint. Cimbala communiori sententia exponuntur, crepitacula. [*Ciembalo.*] Legitur bis solum in scriptura. 2. Sam. 6. 5. *In cytharis, nablis, timpanis, sistris,* וּבְצִלְצְלִים *& in cimbalis.* Psal. 150. 5. *Laudate eum* בְּצִלְצְלֵי *in cimbalis auditus,* (soni maximi, qui audiri potest) *laudate eum* בְּצִלְצְלֵי *in cimbalis iubilationis.* Radix est צלל

צֶלֶק Nomen proprium cuiusdam Amonitæ, qui Ioabi fuit armiger. Zelec. [*Zeleco.*] 2. Sam. 23. 37. צֶלֶק *Zelecus Amonita.*

צִלְתַי Nomen proprium viri ex Beniamin. Zilethai. [*Ziletaio.*] 1. Par. 8. 20. צִלְתַי *Ziletaius.*

Fuit alter Ziletaius ex Manasse fortissimus, vt eodẽ libro cap. 12. 21. וְצִלְתַי *Et Ziletaius.*

צ מ

צַם Lege radices צום צמא צמה צמם צמת , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura, cum his duabus tantum radicalibus.

צוּם Require superius in צ ante ו , suo loco proprio.

צמם Duplicata habentur inferius, suo loco proprio.

צָמָא Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Lamed Aleph, sic flectitur in Biblijs,

צָמָאתִי, צָמְאָה צָמְתָּ, צָמְאוּ	Præteritum.
צָמֵא צָמְאִים, צָמְאָה	Nomẽ Toar.
אֶצְמָא, תִּצְמָא יִצְמָא, תִּצְמָאוּ	Futurum.

Cætera cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, exceptis participijs, quorum vices supplet nomen Toar. Sitiuit, siti affectus est. [*Hauere sete.*] In aliquibus dictionibus abijcit Aleph, & flectitur, ac si descenderet à צמה , vt videre potes. Inuenitur in sequentibus tantummodo.

לִקְרַאת צָמֵא הַתָּיוּ מָיִם :	*Aquas venire obuiam sitienti. Esa. 21.14.*
וּמַשְׁקֶה צָמֵא יַחְסִיר :	*Deficere facere sitientem (subtrahere sitienti) potum. Esa. 32.6.*
וְצֵמַת וְהֲלַכְתָּ אֶל הַכֵּלִים וְשָׁתִיתָ וגו׳ :	*Sitire, & ire ad vasa, & bibere. Ruth. 2. 9.*
הַשְׁקִינִי נָא מְעַט מַיִם כִּי צָמָתִי :	*Potare aliquem parum aquæ, quia sitiat. Iud. 4. 39.*
וְאִם צָמֵא הַשְׁקֵהוּ מָיִם :	*Potare aliquem aqua, si sitiat. Pro. 25.21.*
וְכַאֲשֶׁר יַחֲלֹם הַצָּמֵא וגו׳ :	*Sitientem somniare, &c. Esa. 29.8.*
הוֹי כָּל צָמֵא לְכוּ לַמָּיִם :	*Sitientes ire aquis. Esa. 55. 1.*
כִּי אֶצֹּק מַיִם עַל צָמֵא :	*Fundere aquam super sitiente. Esa. 44. 3.* (11.)
יָקְבִים דָּרָכוּ וַיִּצְמָאוּ :	*Calcare torcularia, & sitire. Iob. 24.*
וְלֹא צָמְאוּ וגו׳ :	*Non sitire, &c. Esa. 48. 21.*
וַיִּצְמָא מְאֹד :	*Sitire multum. Iud. 15. 18.*
וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַמָּיִם :	*Populum sitire aquæ. Exo. 17. 3.*
צָמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים וגו׳ :	*Animam sitire Deo. Psal. 42. 3. Vide etiam. 63. 2.*
לְתֵת סְפוּת הָרְוָיָה אֶת הַצְּמָאָה :	*Addere irriguam cum sitiẽte. Deut. 29.18. Locus illustrandus.*
הָעָם רָעֵב וְעָיֵף וְצָמֵא בַּמִּדְבָּר :	*Populus famelicus, lassus, & sitibundus. 2. Sam. 17. 19.*
רְעֵבִים גַּם צְמֵאִים וגו׳ :	*Famelicos, & sitientium animam sincopim pati. Psal. 107. 5.*
לֹא יִרְעֲבוּ וְלֹא יִצְמָאוּ :	*Non famescere, nec sitire. Esa. 49.10*
עַבְדַּי יִשְׁתּוּ וְאַתֶּם תִּצְמָאוּ :	*Aliquem bibere, & alium sitire. Esa. 65.14.*

Deriuatiua huius sunt צָמָא צְמָאוֹן .

צָמָא Nomen formæ masculinæ, sine plurali, & cũ affixis צְמָאִי צְמָאֵם . Sitis. [*Sete.*] Notum est, & inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

בְּאֶרֶץ עִיָּה וְצָמָא :	*Terra siccitatis, & sitis. Ezec. 19.13*
לְהָמִית אֹתִי וְאֶת בָּנַי וְאֶת מִקְנִי בַצָּמָא :	*Mori facere aliquem, & filios eius, & greges in siti. Exo. 17.3.*
וְהִמַּתִּיהָ בַצָּמָא :	*Mori facere aliquem in siti. Hos. 2.3*
לְצָמְאִי יַשְׁקוּנִי חֹמֶץ :	*Potare aceto aliquem siti eius. (cum sitit.) Psal. 69.22.*
תִּתְעַלְּפָה הַבְּתוּלֹת הַיָּפוֹת וְהַבְּחוּרִים בַּצָּמָא :	*Sincopim pati in siti. Amos 8.13.*
יֹשְׁבִי בַּחֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת אֲסוּרֵי עֹנִי וּבַרְזֶל :	*Sedere in siti. Iere. 48.18.*
לְשׁוֹנָם בַּצָּמָא נִשְׁתָּה :	*Linguam arescere in siti. Esa. 41.13.*
דָּבַק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֶל חִכּוֹ בַצָּמָא :	*Linguam adherere ad palatum in siti. Thren. 4.4.*
וַיַּעֲתֵהוּ אֲמוּת בַּצָּמָא :	*Mori in siti. Iud. 15.18.*

לָמוּת בָּרָעָב וּבַצָּמָא :	*Mori in fame & i siti. 2. Par. 32.11.*
וַיָּמֶס מִסֶּלַע חוּצוֹת לָהֶם לִצְמָאָם :	*Educere aquam de petra alicui, siti eius. Neh. 9. 15.*
וּמַיִם מִמָּתָם לָהֶם לִצְמָאָם :	*Dare aquã alicui, siti ei⁹. Neh. 9.20.*
הִנֵּה אֶרְעָב לַמָּיִם :	*Sitis non aquæ. Amos 8. 11.*
יַהֲמוֹנוֹ צָחֶה צָמָא :	*Aridus sitis. (siti.) Esa. 5.13.*
בְּרָעָב וּבְצָמָא וּבְעֹרֶם וּבְחֹסֶר כֹּל וגו׳	*Seruire alicui in fame, & in siti, &c. Deut. 28.48.*
יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם :	*Frangere siuim. Psal. 104.11.*

צְמָאָה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Sitis, idem cum superiori. [*Sete.*] Ier. 2. 24. *Et guttur tuũ* צְמָאָה *à siti.* Radix est צמא.

צְמָאוֹן Nomen formæ masculinæ, sine plurali, qd per translationem eleganter dicitur de terra penuria aquarum laborante. Siccitas, ariditas, quasi terræ sitis, terra siticulosa. [*Siccità, terra arsiccia, che ha bisogno d'acqua.*] Ter solum inuenitur.

וְצִמָּאוֹן אֲשֶׁר אֵין מָיִם :	*Ariditas, in qua non sit aqua. Deut. 8. 15.*
וּמֹצָאֵי מַיִם לְצִמָּאוֹן :	*Ponere (vertere) exitus aquarũ siccitati (in siccitatem.) Ps. 107.33*
וְצִמָּאוֹן לְמַבּוּעֵי מָיִם :	*Siccitatẽ esse fortibus (verti in fontes) aquarum. Esa. 35.7.*

Radix est צמא .

צֶמֶד Nomẽ masculinum genere, & declinatione, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs צֶמֶד צְמָדִים . צִמְדוֹ צִמְדָּהּ . Coniunctio, duarum rerũ adhæsio, quòd Latini par dicũt, bini, iugum. [*Vn paro, due.*] Hinc eleganter ponitur etiam pro iugero, hoc est, quantum arare potest, vel solet, par boum in die, vt nonnulli dicunt. [*Vn campo di terra.*] Loci obseruandi.

וְנִפְצְתִּי כָּךְ אֶכֶר וְצֶמֶדוֹ :	*Colligere agricolam & iugum eius. Ier. 51.23.*
וַיִּקַּח צֶמֶד בָּקָר וגו׳ :	*Par bouis. 1. Sam. 11. 7.*
וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת צֶמֶד בָּקָר :	*Quingenta par (paria) bouis. Iob. 1. 3*
וְאֶלֶף צֶמֶד בָּקָר :	*Mille par (paria) bouis. Iob. 42. 13.*
וַיַּעֲרוּ עִמּוֹ וְצֶמֶד חֲמֹרִים :	*Par asinorum esse cum aliquo. Iud. 19.3.*
כִּי יֶשְׁרֹשׁ צְמָדֵי כֶרֶם יַעֲשׂוּ וגו׳ :	*Decere iugera vineæ facere batum vnum. Esa. 5.10.*
שְׁנֵים עָשָׂר צְמָדִים לְפָנָיו :	*Duodecim iuga (boum) esse ante aliquem. 1. Reg. 19. 20.*
מַשָּׂא צֶמֶד פְּרָדִים אֲדָמָה :	*Onus paris mulorum telluris. 2. Reg. 5.17.*
וּרְכִבַת רֶכֶב צֶמֶד פָּרָשִׁים :	*Par equitum. Esa. 21. 7.*
כִּי זֹכֵר אֲנִי וַאֲתָה אֶת רֹכְבֵי צְמָדִים וגו׳ :	*Recordari equitantium paria. (Hoc est, quasi sub eodem iugo. 2. Reg. 9.25.*
כְּמַחֲצִית מַעֲנֵה צֶמֶד שָׂדֶה :	*Dimidium arationis iugeri agri. 1. Sam. 14.15.*

Deriuatiua huius sunt הִצְמִיד נִצְמַד צְמִיד .

צִמֵּד Verbum Pihel actiuum, perfectum, ex quo legitur tantum participium passiuum generis fœminini מְצֻמֶּדֶת , cætera ex Hiphil desumes. Coniunxit, adhęsit, copulauit. [*Congiugnere, attaccare.*] 2. Sam. 20. 8. *Et super illam erat cingulum gladij* מְצֻמֶּדֶת *coniuncti super lumbis eius.*

צְמִיד Nomẽ masculinum genere, & declinatione. צְמִידִים . Adhærens, coniunctus, copulatus. [*Congiunto, attaccato.*] Hinc transfertur eleganter ad quoddam ornamentum manus, sic dictum, quòd brachijs coniungatur: armilla. [*Manini.*] Septem vicibus tantum inuenitur.

אֶצְעָדָה וָצָמִיד וגו׳ :	*Offerre brachiale & armillam, &c. Num. 31.50.*
שְׁנֵי צְמִידִים עַל יָדֶיהָ וגו׳ :	*Duæ armillæ super manibus, &c. Gen. 24.22.*
וְאֶת הַצְּמִדִים עַל יְדֵי אֲחֹתוֹ :	*Videre armillas super manibus sororis. Gen. 24.30.*
וְהַצְּמִדִים עַל יָדֶיהָ :	*Ponere armillas super manibus. Gen. 24. 47.*
וְאֶתְּנָה צְמִידִים עַל יָדַיִךְ :	*Dare armillas super manibus. Ezec. 16. 11.*
וּיִתְּנוּ צְמִידִים אֶל יְדֵיהֶן :	*Dare armillas ad (super) manus. Ezec. 23.24.*
אֲשֶׁר אֵין צָמִיד פָּחִיל עָלָיו :	*Filum non esse coniunctum super vase. Num. 19.14.*

צַמָּה Nomen fęmininum genere, sine plurali, qd legitur quatuor vicibus tantummodo cũ affixo צַמָּתֶךָ , & dubitatur de radice eius, & significatione, nam alijs radix est propria, alijs צמם , alijs tandem צמת , & quidam velum, quidam verò fasciam constrictoriam interpretantur. Mihi ex radice propria צמם est crinis, cincinnus, coma. [*Ricci, treccie, che vsano le donne.*] Cant. 4. 1. *Oculi tui columbarum ex intra* לְצַמָּתֵךְ *crini tuo.* Et ver. 3. *Sicut fragmen mali punici tempora tua ex intra* לְצַמָּתֵךְ *crini tuo.* Idem cap. 6. 7. Esa. 47. 2. *Discooperi* צַמָּתֵךְ *crinem tuum.* Require verò superius in צמא quasdam dictiones, quæ videntur ex hac radice formari, & eas obserua.

צָמַח Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

צָמַח, צָמְחוּ	Præteritum.
צָמֵחַ, צָמְחוֹת	Part. præs.
יִצְמַח, תִּצְמַח, יִצְמְחוּ, תִּצְמַחְנָה	Futurum.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, excepto Pahul. Germinauit, pullulauit, succreuit, & de plantis propriè dicitur, quamuis & ad alia transferatur. [*Germogliare, crescere.*] Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח :	*Veritatem pullulare de terra. Psal. 85. 12.*
אֲרֻכָתְךָ מְהֵרָה תִּצְמָח :	*Sanitatem alicuius citò succrescere. Esa. 58. 8.*
וַיִּצְמַח וַיְהִי לְגֶפֶן סֹרֵחַת וגו׳	*Semen germinare, & esse viti (in vitem.) &c. Ezec. 17.6.*
בְּטֶרֶם אֶצְמָחֲנָה אַשְׁמִיעַ אֶתְכֶם :	*Audire facere, antequam germinet aliquid. Esa. 42.9.*
הִנְנִי עֹשֶׂה חֲדָשָׁה עַתָּה תִּצְמָח :	*Nouum quid pullulare. Esa. 43.19.*
וְצָמְחוּ כְּבֵין חָצִיר :	*Aliquos succrescere in medio graminis. Esa. 44.4.*
יַעַר צוֹמֵחַ עֵצִים :	*Siluam succrescere arboribus. Ecclef. 2. 6.*
וּמֵעֲדָמָה לֹא יִצְמַח עָפָר :	*Laborẽ nõ pullulare è terra. Iob. 5.6*
וּבֶעָפָר אַחֵר יִצְמָחוּ :	*Succrescere ex alia puluere. Iob. 8. 19.*
אֹכֵל אֶת כָּל הָעֵץ הַצֹּמֵחַ לָכֶם מִן הַשָּׂדֶה :	*Arborem succrescere alicui ex agro. Exod. 10. 5.*
וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח וְהִנֵּה שֵׁבַע שִׁבֹּלִים וגו׳ צְמֹחוֹת אֲרֻרוֹת :	*Herbam germinare. Gen. 2. 5.* *Spicas germinare. Gen. 41. 6. Vide etiam ver. 23.*
וְשֵׂעָר שָׁחוֹר צָמַח בּוֹ :	*Pilum succrescere in plaga. Leuit. 13.27.*
וּמִתַּחְתָּיו יִצְמָח :	*Succrescere de sub se. Zac. 6. 12.*

Deriuatiua huius sunt הִצְמִיחַ צֶמַח צָמַח .

צמח Verbum Pihel neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

צמח Præteritum.
Futurum.
לצמח Infinitiuus.

Cætera, præter Pahal, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Germinauit, succreuit, pullulauit, idem cum suo Cal, sed hoc in Biblijs dicitur tantum de pilis, quod notes, & quatuor vicibus solùm reperitur. [*Germogliare, crescere.*]

יקן עַד יַצְמַח זָקָנֶךָ׃ — *Barbam succrescere. 2. Sam. 10.5. Vide etiam 1. Par. 19.5.*

סעד וַיַּחֵל שֵׂעַר רֹאשׁוֹ לְצַמֵּחַ׃ — *Pilum capitis incipere ad succrescendum. Iud. 16.22.*

סעף וְשַׂעֲרֵךְ צִמַּח׃ — *Capillum succrescere. Ezec. 16.7.*

צֶמַח Nomen masculinum genere, sine plurali, & cum affixo צִמְחָה. Germen, succrescẽtia, surculus, pullulatio, quo nomine sæpius Messias à Prophetis dicitur. [*Germe, germoglio.*] Inuenitur in sequentibus tantummodo.

לרש וְצֶמַח הָאֲדָמָה׃ — *Subuertere germen telluris. Genes. 19.25.*

לוס הִנֵּה אִישׁ צֶמַח שְׁמוֹ׃ — *Vir nomine germen. Zac. 6.12.*

כרך צִמְחָה תְּבָרֵךְ׃ — *Benedicere germen terræ. Psal. 65.11*

סכיל כִּי הִנְנִי מֵבִיא אֶת עַבְדִּי צֶמַח׃ — *Deum adducere seruum suum germẽ. Zac. 3.8.*

סוניל כִּי כַּאֲרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָהּ וגו׳ — *Terram adducere germẽ. Esa. 61.11*

הנמיל אַצְמִיחַ לְדָוִד צֶמַח צַדִּיק׃ — *pullulare facere germen iustitiæ. Ier. 33.14.*

חקים הַקִּימֹתִי לְדָוִד צֶמַח צַדִּיק וגו׳ — *Surgere facere germen iustum, &c. Ier. 23.5.*

מרף כָּל טַרְפֵּי צִמְחָהּ תִּיבָשׁ׃ — *Decerpta germinis. Ezec. 17.9.*

יהוס יִהְיֶה צֶמַח יי׳ לִצְבִי וגו׳ — *Germen Domini esse iucũditati, &c. Esa. 4.2.*

ערגן עַל עֲרוּגַת צִמְחָהּ תִּיבָשׁ׃ — *Sulci germinis. Ezec. 17.10.*

פסס אֵין לוֹ צֶמַח בְּלִי יַעֲשֶׂה קָמַח׃ — *Germen non esse alicui, nec facere farinam. Hos. 8.7.*

סרס רַב בְּהַכְצִמַּח הַשָּׂדֶה נְתַתִּיךְ׃ — *Dare aliquã auctã vt germen agri. Ezec. 16.7.*

צֹמִים Nomen masculinum genere, sine plurali, quẑ bis legitur in scriptura sacra. Fur, latro, quẽ ficdici putant à coma, quam latrones orientales olim deferebant, illam post terga reuincientes, quamuis & hodie huiusmodi homines capillos oblongos deferant necessitate compulsi, cum non habeant barbitonsoris copiam. Alij putant esse plurale, quasi צְמֵאִים, sitientes, quod non placet. [*Malandrino, fuor'vscito.*] Loci sunt hi.

פחוק יַחֲזִק עָלָיו צֹמִים׃ — *Latronem roborare (se) super (contra) aliquem. Iob. 18.9.*

סלף יִשְׁאַף צֹמִים חֵילָם׃ — *Latronem absorbere substantiam alicuius. Iob. 5.5.*

Deriuatiuum huius est צמח.

צִמֻּקִים } Nomen plurale masculinũ genere. Vuæ exsiccatæ, & aridæ, quas nos passas, vel passulas vocamus. [*Vua passa, vua secca.*]
צִמּוּקִים } Verisimile autem est, antiquos huiusmodi vuas in quasdam certas vel pondere vel mẽsura massas redegisse, quas absolutè צמקים dicerent, nisi malles, botros ipsos exsiccatos hoc nomine appellari. Quater inuenitur.

רכלס דְּבֵלִים וְצִמֻּקִים וְיַיִן וגו׳ — *Afferre caricas, & passulas, &cæt. 1. Par. 25.18.*

אתס מֵאָה צִמֻּקִים וּמֵאָתַיִם דְּבֵלִים וגו׳ — *Accipere centum passulas, &cæt. 1. Sam. 25.18.*

קקס וּמֵאָה אֲשִׁישֵׁי וגו׳ — *Centum passulas &c. esse super duobus asinis. 2. Sam. 16.1. (12.*

נסס וְשֵׁנִי צִמֻּקִים וגו׳ — *Dare duas passulas, &c. 1. Sam. 30.*

Deriuatiuum huius est צמקים.

צִמְקִים Nomen participiale masculinum, pluralis numeri, quod semel inuenitur in Biblijs. Aridi, sicci, sic per trãslationem à superiori dicti. [*Aridi, secchi.*] Hos. 9.14. *Et vbera* צִמְקִים *arida.*

צֶמֶר Nomen masculinum genere, sine plurali, & cum affixo צַמְרִי. Lana. [*Lana.*] Notum est, quamuis significationis etymon ignotum sit. Sexdecim vicibus tantum inuenitur.

איל מֵאָה אֶלֶף אֵילִים צָמֶר׃ — *Arietes lanæ. (intonsi.) 2. Reg. 3.4.*

כגר כְּכֶגֶד צֶמֶר אוֹ בְבֶגֶד פִּשְׁתִּים׃ — *Pannus lanæ. Leuit. 13.47. Vide etiã ver. 59.*

גזז הִנֵּה אֹכִי מְצִיג אֶת גֵּזֵּת הַצֹּאן בְּגוֹן׃ — *Tonsio lanæ. Iud. 6.37.*

דרש דְּרֹשׁ צֶמֶר וּפִשְׁתִּים׃ כְּצֶמֶר יִהְיוּ׃ — *Querere lanam & linum. Pro. 31.10 Peccata esse sicut lanam. (albam scilicet.) Esa. 1.18.*

קיל וְהַצֵּלְתִּי צֶמְרִי וּפִשְׁתִּי וגו׳׃ — *Eripere lanam, &c. Hos. 2.9.*

לבש וְאֶת הַצֶּמֶר תִּלְבָּשׁוּ׃ — *Induere lanam. Ezec. 34.3.*

יתן נָתַנִּי לְחֻמִּי וּמֵימֵי צַמְרִי וגו׳׃ — *Dare lanam alicuius, &c. Hos. 2.5.*

סס וּבְצֶמֶר יֹאכֵלוּם סָס׃ — *Tineam edere aliquos sicut lanam. Esa. 51.8.*

עלס וְלֹא יַעֲלֶה עֲלֵיהֶם צֶמֶר וגו׳ — *Lanam non ascendere super aliquem. Ezec. 44.17.*

פשתן לַפִּשְׁתָּן וְלַצֶּמֶר׃ — *Tegmen & subtegmen lino & lanæ. (tã lini, quàm lanæ.) Leuit. 13.48*

פשתן בְּצֶמֶר אוֹ בַפִّשְׁתִּים וגו׳׃ — *Pannus &c. in lana, & in lino, (tàm lanæ, quàm lini.) Leuit. 13.25.*

פשתים צֶמֶר וּפִשְׁתִּים יַחְדָּו׃ — *Non induere lanam & linum simul. Deut. 22.11.*

צחר וְצֶמֶר צָחַר׃ — *Lana candida. Ezec. 27.18.*

שלג הִכְבִּין שֶׁלֶג כַּצֶּמֶר׃ — *Dare niuem sicut lanam. Ps. 147.16.*

Deriuatiua huius sunt צְמָרִי צְמָרִים צַמֶּרֶת.

צְמָרִי Nomen proprium filij Canaan. Zemari. [*Zamario.*] Gen. 10.18. וְאֶת הַצְּמָרִי *Et Zemarium.* Radix est צמר.

צְמָרַיִם Nomen proprium ciuitatis in Beniaminia tribu. Zemaraim. [*Zemaraima.*] Ios. 18.22. וּצְמָרַיִם *Et Zemaraim. 2. Par. 13.4. Et surrexit Abias de super monte* צְמָרַיִם *Zemaraimæ, qui est in monte Ephraim.* Nota locum. Radix est צמר.

צַמֶּרֶת Nomen fœmininum genere, sine plurali, & cum affixis צַמַּרְתּוֹ צַמַּרְתָּם. Ramus altus, pars superior rami, culmen, & dubitatur de significationis ratione, nam quidam deducunt à צֶמֶר, Lana, quasi lanuginẽ dicas, quòd lanuginosæ illis locis sint arbores, vel faciunt affine nomini זְמֹרָה mutatione ז in צ, quod an verum sit, alij viderint. Ego certè potius quadrilitterum etymo ignoto esse credere. [*Cima del ramo.*] Quinque vicibus tantum inuenitur.

יבן יִבְנֵי עֲבֹתִים הָיְתָה צַמַּרְתּוֹ׃ — *Culmen cedri esse inter condensa. Ezec. 31.3.*

לקח לָקַח אֶת צַמֶּרֶת הָאֶרֶז׃ — *Accipere summitatem cedri. Ezech. 17.3.*

לקח לָקַחתִּי אֲנִי מִצַּמֶּרֶת הָאֶרֶז הָרָמָה׃ — *Accipere de summitate cedri alta. Ezec. 17.22.*

נתן תֵּן צַמַּרְתּוֹ אֶל בֵּין עֲבֹתִים׃ — *Cedrum dare summitatem suam ad inter condensa. Ezec. 31.10.*

נתן וְלֹא יִתְּנוּ אֶת צַמַּרְתָּם אֶל בֵּין עֲבֹתִים׃ — *Non dare summitatem suam ad inter condensa. Ezec. 31.14.*

צמת Verbum Cal actiuũ, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in præterito צָמְתוּ, cætera ex Hiphil potius desumerem. Destruxit, succidit, excidit. [*Struggere, dissipare, rouinare.*] Vide כָּרַת. Thr. 3.18. צָמְתוּ *Succiderunt in carcere vitam meam.*

Deriuatiua huius sunt הצמית נצמת צמת צמתיה.

צמת Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

צִמַּתְתָּנִי } Præteritum.
צִמַּתוּנִי }

Cætera cautè formabis ad horum regulas, cũ opus erunt. Destruxit, oppido quàm excidit, auget enim sensum nõnihil à suo Cal. [*Dissipare, rouinare fuor di modo.*] Psal. 88.17. *Terrores tui* צִמַּתוּנִי *destruxerunt me.* Reiteratur in eo ת, ad augendam significationẽ, vel metri causa, quamuis id ignoretur. Et 119.139. צִמַּתְנִי *Excidit me zelus meus.* Alibi non inuenitur.

צְמִיתֻת Nomẽ formæ fœmininæ, sine plurali. Destructio, dissipatio, excisio. [*Distruttione, dissipatione, rouina.*] Leuit. 25.23. *Et terra non vendatur* לְצִמִּיתֻת *dissipationi. (in destructionẽ.)* Hebraismus pulcherrimus, idest, absq; hac conditione, ne vnquàm in eius possessionem redeat venditor, & ob id tanquàm excisa ab eo sit. Sic ver. 30. *Si per totum annum non redemerit, stabit domus illa, quæ est in oppido murorum circundato* לְצִמִּיתֻת *excisioni (in excisionem.) ementi.* Hoc est, tanquàm excisa penitus à vendente. Alibi nõ inuenitur. Radix est צמת.

צ נ

צן Lege radices צנה צנן, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

צִנָּה } Et cum He aduerbiali in fine אָנָה productũ, nã correptum est aliud nomẽ per se, vt paulò post, suo loco dicendũ est. Nomen solitudinis ingentis aliàs קָדֵשׁ dictæ, vbi fuit tricesima secunda Israelitarum mãsio, & illic terræ Canaan erat terminus.
צִיִּן } Zin. [*Zina.*] Num. 13.21. *A deserto* צִן *Zin, vsq; ad Rechobam,* Et 27.14. *In deserto* צִן *Zin.* Et 33.36. *Et castrametati sunt in deserto* צִן *Zin, quæ est Cades.* Et 34.4. *Et pertransiet* צִנָּה *ad Zin.* Arbitror autem, potius צִן fuisse ciuitatẽ eandem cum Cadesa secus quam erat illa solitudo, vt ex illo Num. 33.36. videri potest. Vide etiam קָדֵשׁ. Radix est propria, vel צנן.

צנן Duplicata habentur paulò inferius, suo loco proprio.

צנא Nomen formæ masculinẽ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo צִנְאֲכֶם, & idem est cum צאן per transpositionem א, vel est à sequenti אָנָה mutatione ה in א facta. Grex. [*Gregge, mandra di pecore, & simili.*] Nume. 32.24. *Ædificate vobis vrbes pro paruulis vestris, & caulas* לְצִנְאֲכֶם *gregi vestro.* Radix est צון.

צֹנֶה Nomen collectiuum formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Ouis, grex, pecus, idẽ scilicet cum צאן. [*Gregge, mandra di pecore, capre, & simili.*] Psal. 8.8. צֹנָה *Ouem* (greges ouium) *& boues omnes.* Radix est צון.

צִנָּה Nomen fœmininum genere, cum duplici plurali, vertẽs He in Thau in regimine, quæ sunt ī Biblijs צִנּוֹת צִנֵּי צִנּוֹת. Spina, sudes. [*Spina.*] In hac significatione propria rarum est, & semper in plurali. Semel in regimine frigus significat, sic fortasis dictũ, quòd ad instar rei acutæ vt spinæ pungat, & penetret. [*Freddo.*] Sæpius verò est clipeus, scutum, vt omnes asserunt, sic fortasse dictum, quod huiusmodi clipei cuspidem haberent in medio ad instar spinæ præacutã, quãquis nõ desint, qui in aliquibus locis, cuspidem propriè non clipeum interpretentur. [*Scudo, targone, spontone.*] Vide מָגֵן. Aliàs verò אָנָה productum est à צן, vt illic dictum est. Inuenitur in sequentibus locis tantũmodo.

לחז אֲחֹז לֹמַח וְצִנָּה׃ — *Apprehendere lanceam & clipeum. 2. Par. 25.6.*

לחת צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃ — *Veritatem Dei esse clipeum (cuspidẽ) & peltam. Psal. 91.4.*

דרך צִנִּים פַּחִים בְּדֶרֶךְ עִקֵּשׁ׃ — *Sudes laqueos esse in via peruersi. Pro. 22.5.*

חזק הֶחֱזִיק מָגֵן וְצִנָּה׃ — *Apprehendere scutum & clipeum. (cuspidem.) Psal. 35.2.*

קום וְהָקִים עָלֶיךָ צִנָּה׃ — *Erigere clipeum contra aliquem. Ezec. 26.8.*

מנת וְעָמְדוּ אִתָּם בְּצִנָּה וְחֲנִית וגו׳׃ — *Esse cum aliquo in (cum) clipeo, & lãcea. 2. Par. 12.35.*

לקח וְאֶל מַצִּים יִקָּחוּם׃ — *Capere (ad) de spinis. Iob 5.5.*

מגן צִנָּה וּמָגֵן וְקוּמָה לְעֶזְרָתִי׃ — *Ponere clipeum (cuspidem) & scutũ, & galeam aduersus aliquem. Ezechiel. 23.24.*

מגן וְהִשִּׁיקוּ כֶּשֶׁק וּמָגֵן וְצִנָּה וגו׳׃ — *Comburere (in) arma, scutum, & clipeum, &c. Ezec 39.9.*

כסח וְנֹשֵׂא הַצִّנָּה הֹלֵךְ לְפָנָיו׃ — *Latorem clipei præcedere. 1. Sam. 17.7. Vide etiam ver. 42.*

כסח נֹשְׂאֵי צִנָּה וְלֹמַח׃ — *Deferre clipeum & lanceam. 1. Par. 12.25.*

כסח וַיְהִי לְאֶסֹּא חַיִל נֹשְׂאֵי צִנָּה וְרֹמַח׃ — *Exercitum deferre clipeum & lanceam. 2. Par. 14.7.*

כצח וְנֹשֵׂא אֶתְכֶם כְּצִנּוֹת׃ — *Leuare aliquos (ī) spinis. Amos 4.2. Locus illustrandus.*

סבר כְּצִנָּה רָצוֹן תַּעֲטְרֶנּוּ׃ — *Circundare aliquem fauore tãquàm clipeo. Psal. 5.13.*

עור וּבְכָל עִיר וָעִיר צִנּוֹת וּרְמָחִים — *Ponere in ciuitatibus clipeos, & lanceas. 2. Par. 11.12.*

עלס שֵׁשׁ מֵאוֹת זָהָב יַעֲלֶה עַל הַצִּנָּה הָאֶחָת׃ — *Sexcentos aureos ascẽdere super (efficere) vnum clipeũ. 1. Reg. 10.16 Vide etiam 2. Par. 9.15.*

ערך עֹרְכֵי צִנָּה וָמָגֵן׃ — *Instruere clipeum (cuspidem) & scutum. 1. Par. 12.8.*

ערך עֶרְכוּ מָגֵן וְצִנָּה׃ — *Instruere scutum & clipeum. (cuspidem.) Ier. 46.3.*

עשס וְיַעֲשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מָאתַיִם צִנָּה וגו׳׃ — *Facere ducentos clipeos auro optimo. 1. Reg. 10.16. Vide etiam 2. Par. 9.15.*

קהל קָהָל רַב צִנָּה וּמָגֵן וגו׳׃ — *Congregatio multa (munita) clipeo (cuspide) & scuto. Ezec. 38.4.*

סלנ כְּצִנַּת שֶׁלֶג בְּיוֹם קָצִיר׃ — *Spina (frigus) niuis in die messis. Prouer. 25.13.*

Radix est צנן.

צנח Verbum Cal neutrum, perfectum, quod legitur in Biblijs tribus vicibus tantummodo, in tertia futuri fœminina תִּצְנַח, nec tamen absurdũ fuerit, & alia formare iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Infixus, defixus est. [*Cacciarsi, ficcarsi.*] Vide חקע. Hinc etiam eleganter per translationem dicitur de eo, qui cum impetu ab aliqua re se demittit, ita vt in terram infigi videatur. [*Saltare à basso, con impeto, con furia.*] Ios. 15.18. & Iud. 1.14. וַתִּצְנַח *Et infixa est (desiluit) desup asino.* Iud. 4.41. וַיִּצְנַח *Et infixus est (clauus) in terrã.*

צִנְמוֹת Nomen plurale fœmininum, quod semel legitur in Biblijs, & ferè, quid significet, ignoratur, nisi quòd ex verborum cõiectura paruas, & ariditate confectas omnes penè interpretati sunt, & dicitur de frugibus, vt puta spicis, & huiusmodi. [*Piccole per il secco.*] Gen. 41.23. *Et ecce septem spicæ* צִנְמוֹת *ariditate confectæ, tenues, &c.*

צנן Nomẽ proprium ciuitatis in tribu Iudæ in planicie positæ. Zenan. [*Zenana.*] Ios. 15. 37. צְנָן *Zenana, &cæt.*

Ex hac radice deriuantur צִנָּה צִנִּים .

צִנִּים Nomen pluralis numeri, quod bis legitur in scriptura sacra. Sudes, spinæ. [*Spine acutissime.*] Vide קוֹץ . Idem est צִנִּים per contractionem literarum, vt habes in צִנָּה . Num. 33. 55. וְלַצִּנִּים *Et sudibus (in sudes) in lateribus vestris.* Ios. 23. 13. וְלַצִּנִּים *Et sudibus (in sudes) in oculis vestris.* Radix est צנן .

צְנוּעִים Nomẽ participiale pluralis numeri, quod semel legitur in scriptura sacra. Humiles, submissi, verecundi, modesti. [*Humili, vergognosi, modesti.*] Pro. 11. 2. וְאֶת צְנוּעִים *Et cum modestis est sapientia.*

Deriuatiuum huius radicis est הִצְנִיעַ .

צנף Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

יִצְנֹף יִצְנְפֶךָ	Futurum.
צָנוֹף	Infinitiuus.

Cætera, si opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Inuoluit, reuoluit, verbum elegãter efficum à מִצְנֶפֶת , de quo suo loco dictum est. [*Piegare attorno attorno, come altri farebbe vn facciuolo ò altro attorno ad alcuna cosa.*] Leuit. 16. 4. *Et (in) cidarim byssinam* יִצְנֹף *circumuoluet.* [*Riuoltarsela attorno il capo.*] Esa. 22. 18. צָנוֹף יִצְנְפֵךְ צְנִיפָה . *Obuoluendo obuoluet te obuolutione, &cæt.* Alibi non inuenitur.

Deriuatiua huius radicis sunt מִצְנֶפֶת צָנִיף צְנִיפָה .

צָנִיף Nomen masculinum genere, & in regimine צָנִיף , cum plurali fœminino declinatione. צְנִיפוֹת Cidaris, tiara, calantica, ornamentum capitis sic dictum, quòd circa caput veli reuolutione fieret. [*Turbante, cuffia.*] Quater inuenitur in Biblijs.

וְשַׂמּוּ צָנִיף טָהוֹר עַל רֹאשׁוֹ וגו׳ :	*Ponere cidarim mundam super capite, &c. Zac. 3. 5.*
וְצָנִיף מְלוּכָה בְּכַף אֱלֹהֶיךָ :	*Esse cidarim regni in vola Dei. Esa. 62. 3. Ex Massara illud Vau esse Iod protractum intelligimus, ob aliquod mysterium forsitan.*
כְּמְעִיל וְצָנִיף מִשְׁפָּטִי :	*Iudicium alicuius esse sicut pallium, & tiara. Iob 29. 14.*
וְהַצְּנִיפוֹת הַדְּקִיקִים :	*Auferre tiaras & vela. Esa. 3. 23.*

צְנִיפָה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Obuolutio, circumuolutio. [*Giro, piega, che si fa attorno di qualche cosa.*] Esa. 22. 18. *Obuoluendo obuoluet te* צְנִיפָה *obuolutione.* Radix est צנף .

צְנִצֶנֶת Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs, nec satis certum est, quid propriè significet. Phiala, vas testaceum, vrna, vel quid simile ex circunstantia loci videtur esse. [*Pittaro, vaso di terra, alberello.*] Exo. 16. 33. *Accipe* צְנִצֶנֶת *vrnam vnam, & pone, &c,*

צִינֹק Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, & quid significet ignoratur. Ex verborum coniectura videtur esse aliquod instrumentum pro includẽdis manibus, vel aliud quid simile. Manicas ferreas interpretabimur. [*Manette.*] Ier. 29. 26. *Et pones eum ad subuersionem, & ad* הַצִּינֹק *manicam ferream.*

צִנּוֹר Nomen masculinum genere, & declinatione cum affixo צִנּוֹרֶיךָ . Canalis, fistula, ex qua delabitur aqua ex tegulis collecta, impluuium, subgũdra. [*Grondale.*] 2. Sam. 5. 8. *Et tetigerit* בַּצִּנּוֹר *(in) fistulam.* Ps. 41. 8. *Abyssus ad abyssum clamitat voci (ad sonitum)* צִנּוֹרֶיךָ *canalium tuorum.* Sic eleganter nubes poeticè nominat.

Deriuatiuum huius est צִנְּתֵרוֹת .

צִנְּתֵרוֹת Nomẽ plurale formæ fœmininæ, sed masculinum genere, quod semel legitur in scriptura sacra, nec satis certum est, quid propriè significet. Quidã arbitrãtur deduci à superiori radice, Thau interiecto, & canales, fistulas interpretantur, hoc est, vasa quædam ad instar canalium formata. [*Canali, fistule.*] Zac. 4. 12. *Quæ sunt in manu (medio) duarum* צִנְּתֵרוֹת *fistularũ auri, &c.* Expende locum accuratius & omnes.

צ ע

צע Lege radices יצע צעה , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

צעד Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

צָעֲדָה / צָעֲדוּ	Præteritum.
תִּצְעַד יִצְעַד / יִצְעֲדוּ	Futurum.
הִצְעֲדָה	Infinitiuus.

Cætera, si opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, excepto Pahul. Ambulauit, incessit, gressus mouit propriè. [*Fare il passo propriamente, passeggiare, andar passeggiando.*] Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

בְּזַעַם תִּצְעַד אָרֶץ :	*Incedere (per) terram in furore. Abac. 3. 11.*
בְּנוֹת צָעֲדָה עָלַי שׁוּר :	*Filiarum (vnamquamq;) incedere super muro. Gen. 49. 22.*
דֶּרֶךְ בֵּיתָה יִצְעָד :	*Incedere (per) viam domus alicuius. Pro. 7. 8.*
בְּצַעֲדְךָ בִּישִׁימוֹן סֶלָה :	*Incedere in (per) solitudinem. Psal. 68. 8.*
נִשָּׂא יִנָּשֵׂא כִּי לֹא יִצְעָדוּ :	*Aliquos deferri, quia non incedunt. Ier. 10. 5.*
כִּי צָעֲדוּ נֹשְׂאֵי אָרוֹן יי׳ שִׁשָּׁה צְעָדִים :	*Incedere sex passus. 2. Sam. 6. 13.*
בְּצַעֲדְךָ מִשָּׂדֶה אֱדוֹם :	*Incedere ab agro. Iud. 5. 4.*

Deriuatiua huius sunt אֶצְעָדָה הַצְעִיד מַצְעָדִים צַעַד צְעָדָה צְעָדִים :

צַעַד Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs צַעַד צְעָדִים . צַעֲדִי אֶצְעָדִי צַעֲדֵנִי צַעֲדָךְ צַעֲדוֹ צַעֲדֵיו צַעֲדֵיהָ . Incessus, gressus, passus propriè. [*Passo.*] Inuenit solũ in sequẽtib⁹ locis.

שִׁרְשָׁהּ הֵמָּה מִשִּׁיבֵי צָעַד :	*Bonum facere gressum. Est bene incedere. [Di buon passo.] Pro. 30. 29*
וַיי׳ יָכִין צַעֲדוֹ :	*Aptare gressum alicuius. Pro. 16. 9. Vide etiam Ier. 10. 22.*
תַּרְחִיב צַעֲדִי תַחְתָּנִי :	*Dilatare gressum alicuius sub eo. 2. Sam. 22. 27. Vide etiã Ps. 18. 37*
מִסְפַּר צְעָדַי אַגִּידֶנּוּ :	*Indicare numerũ gressuũ. Iob 31. 37.*
יָצֹרוּ צַעֲדֵי אוֹנוֹ :	*Gressus virtutis alicuius arctari. Iob 18. 7.*
בְּלֶכְתֵּךְ לֹא יִצַּר צַעֲדֶךָ :	*Gressum non arctari in eundo. Prou. 4. 12.*
כִּי אַתָּה אִמַּדְתָּ צְעָדַי תִּסְפּוֹר :	*Numerare gressus alicuius. Iob 14. 12. Vide etiam 31. 4.*
צָרוּ צְעָדֵינוּ :	*Venari gressus alicuius. Thr. 4. 18.*
כִּי צָעֲדוּ נֹשְׂאֵי אָרוֹן יי׳ שִׁשָּׁה צְעָדִים :	*Incedere sex gressus. 2. Sam. 6. 13.*
וְכָל צְעָדַיו יִרְאֶה :	*Videre omnes gressus alicuius. Iob 34. 21.*
שְׁאוֹל צְעָדֶיהָ יִתְמֹכוּ :	*Gressus alicuius sustinere (adherere) sepulchrum. Pro. 5. 5.*

צעדה Nomen fœmininum genere, sine plurali, nã צְעָדוֹת , quod videtur huius esse plurale, habet alteram ab hoc significationẽ, vt mox habes. Gressus, incessus. [*Passo, andare.*] 2. Sam. 5. 25. *Cum audieris vocem* צְעָדָה *incessus in summitate mororum.* Hebraismus, id est sonitum transeuntem. 1. Par. 14. 15. *Cum audieris vocem* הַצְּעָדָה *incessus.* Alibi non inuenit. Radix est צעד .

צְעָדוֹת Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs, nec satis certum est, quid propriè significet. Aliquibus est ornamentum brachij, quod plurale sit ab אֶצְעָדָה per defectum Aleph; alijs verò & fortasse verius pedum, & fimbrias interpretantur. [*Fregionell'vltimo della veste, appresso i piedi.*] Esa 3. 20. *Pileos,* וְהַצְּעָדוֹת *& fimbrias. (armillas.)* Radix est צעד .

צעה Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Lamed He, quod in Biblijs habet has voces tm̃.

צֹעֶה צֹעִים / צֹעָה	Part. præs.

Nec aliud ex eo facilè formarem, cum non satis certum sit, quid propriè significet. Communiori tamẽ sententia est, discurrit, vagatus est. [*Andare quà, & là vagando.*] Vide נוּעַ . Quatuor vicibus tantum inuenitur, & vt alijs placet, semel est actiuum, quod an verum sit, alij viderint.

אִתִּי צֹעָה וְזֹנָה :	*Aliquam esse meretricem discurrentem sup omni colle, &c. Ier. 2. 19*
צֹעָה הָלוֹךְ בְּרֹב כֹּחוֹ :	*Discurrere (vel) facere discurrere) in multitudine virium. Esa. 63. 1.*
מְהַר צֹעָה לְהַפְתִּחַ :	*Vagatorem festinare, vt aperiatur. Esa. 51. 14.*
וְשַׁלַּחְתִּי לוֹ צֹעִים וְצֹעֲרוּהוּ :	*Mittere alicui vagatores, & discurrere facere eum. Ier. 48. 12.*

Deriuatiua huius sunt צוּעָה צְעָצְעִים .

צעה Verbum Pihel, superioris actiuum, quod semel legitur in Biblijs in præterito cum affixo צֵעֲהוּ , de quo idem est cum suo Cal iudicium. Vagari, discurrere fecit. [*Far andare quà, & là vagando.*] Iere. 48. 12. *Et mittã ei vagãtes,* וְצֵעֲהוּ *et eũ vagari (discurrere) faciẽt.*

צען Verbum Cal neutrum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in futuro יִצְעַן , & dubitatur, quid propriè significet, quamuis cõmuniori sententia, & ex circunstantia loci, dimoueri, auelli exponãtur. [*Spiantarsi, muouersi, esser rimosso.*] Esa. 33. 20. *Tentorium, quod nequaquàm* יִצְעַן *dimouebitur.* Quidam arbitrantur esse nomen à radice יצע , idest stratum [*disteso.*] vt suo loco dictum est.

Deriuatiua huius radicis & cõposita sunt אֵלוֹן בְּצַעֲנַנִּים צַעַן :

צַעַן Nomen proprium ciuitatis Aegypti antiquissimæ. Zoan. [*Zoana.*] Num. 13. 22. *Et Hebron septem annis ædificata fuit ante* צוֹעַן *Zoanam Aegypti.* Psalm. 78. 12. *In terra Aegypti, agro* צוֹעַן *Zoanæ.* Aduersus hanc vaticinatur Ezech. 30. 14. *Et dabo ignem* בְּצוֹעַן *in Zoanam.*

צעיף Nomẽ formæ masculinæ, sine plurali, & cum affixo צְעִיפָה . Peplum, caliptra, velum, quo mulieres caput ornant. [*Facciuolo, col quale le donne si coprono il capo, cappa da donna, Venetijs.*] Synonima sunt מטפחת מסוה ספחות צניף רדיד , quæ diligentius vide suis locis. Ter inuenitur. (19.

וַתָּסַר צְעִיפָהּ מֵעָלֶיהָ :	*Remouere caliptrã de sup se. Gen. 38.*
וַתְּכַס בַּצָּעִיף וַתִּתְעַלָּף :	*Obtegere (in) velo. Gen. 38. 14.*
וַתִּקַּח הַצָּעִיף וַתִּתְכַּס :	*Accipere caliptram, & tegere se. Genc. 24. 65.*

צעצעים Nomen plurale formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, & ferè ignorat, quid significet. Mihi [illegible] sententia placet, qui arbitrantur, radicem esse צעה [illegible] vagationes, discursiones exponunt. [*Il scorrere, l'andare mouendosi quà, & là.*] [2. Paral. 3. 11. *Et fecit in domo sanctitatis sanctitatum duos Cherubos opere* צְעָצְעִים *discursionum.* Hoc est, qui mouebant. Quidam filios, quasi צְאָצְאִים interpretãtur. Alij statuarios intelligunt, qui metalla discurrere, & mouere faciunt. Expende locum accuratius & omnes.

צעק Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

צָעַק / צָעֲקָה / צָעֲקוּ — צָעַקְתִּי	Præteritum.
צֹעֵקִים / צֹעֶקֶת	Part. præs.
אֶצְעַק אֶצְעֲקָה תִּצְעַק יִצְעַק / תִּצְעֲקִי יִצְעֲקוּ / נִצְעַק	Futurum.
צַעֲקִי אוֹ צְעָקִי צַעֲקֻנָה	Imperat.
צְעֹק לִצְעֹק	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis, vel ex synonimo זעק desumes. Clamauit, vociferatus est. [*Gridare.*] Habet etiam alia synonima, videlicet אנק געה המה נאק נבח נהם נהק נער ערג פעה פצח אהל צוח צפצף צרח רנן רעם שאג שוע שרק , quæ diligentius vide suis locis. Construitur absolutè, & cum præpositionibus אל . Loci aliquot obseruandi.

וְאִשָּׁה צְעָקָה אֶל וגו׳ :	*Mulierem vociferari ad aliquem. 2. Reg. 6. 26.*
קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן הָאֲדָמָה :	*Sanguinem clamare ad Dominum de terra. Gen. 4. 9.*
הֵן אֲרִאֵלָם צָעֲקוּ חוּצָה :	*Vociferari foris. Esa. 33. 7.*
הֵן אֶצְעַק חָמָס וְלֹא אֵעָנֶה :	*Clamare iniuriam, nec responsum habere. Iob 19. 7.*
וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יי׳ עַל דָּבָר הַצְּפַרְדְּעִים :	*Clamare ad Deum (orare) super aliqua re. Exo. 8. 12.*
כִּי יִצְעַקוּ אֵל יי׳ מִפְּנֵי לֹחֲצִים	*Vociferari ad Dominum à facie opprimentium. Esa. 19. 20.*
יוֹם צָעַקְתִּי בַלַּיְלָה נֶגְדֶּךָ :	*Vociferari die. Psal. 88. 2.*
וְיָצָא לִצְעָק אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל בֵּיתוֹ :	*Egredi ad clamandum ad regẽ ad domum (p o domo) suam. 2. Reg. 8. 3*
אֲנָם תִּצְעָקוּ. יְכֹאֵב לֵב :	*Vociferari à (præ) dolore cordis. Esa. 65. 15.*
עַל דָּבָר אֲשֶׁר לֹא צַעֲקוּ בָעִיר :	*Nõ vociferari in vrbe. Deut. 22. 24*
לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשָּׂא וגו׳ :	*Non vociferari, nec eleuare, &cæt. Esa. 42. 2.*
צְעַק לִבָּם אֶל אֲדֹנָי :	*Cor clamare ad Dominum. Thr. 2. 18*
וְהוּא צֹעֵק אֶל הַמֶּלֶךְ :	*Clamare ad regem. 1. Reg. 20. 39.*
צָעַקְתָּ אֵל הַמֶּלֶךְ עַל בֵּיתוֹ וְעַל שָׂדֵהוּ :	*Vociferari ad regem super (pro) domo sua, & agro. 2. Reg. 8. 5.*
צָעֲקָה הַנַּעֲרָה הַמְאֹרָשָׂה וגו׳ :	*Puellam clamare, nec esse, qui auxilietur. Deut. 22. 27.*
וְצָעֲקוּ מֵעֲבָרִים :	*Vociferari ab Abarim. Ier. 22. 20.*
עֲלִי הַלְּבָנוֹן וְצַעֲקִי :	*Ascendere Libanum, & vociferari. Iere. 22. 20.*
וַיִּצְעַק הָעָם אֶל פַּרְעֹה לַלֶּחֶם	*Vociferari ad aliquem pani. (pro pane.) Gen. 41. 55.*
שֹׁם יִצְעָקוּ וְלֹא יַעֲנֶה :	*Vociferari, nec respõdere. Iob 35. 12*
אַף יִצְעַק אֵלָיו וְלֹא יַעֲנֶה :	*Vociferari ad aliquem, & cum non respondere. Esa. 46. 7.*
וּבְעֵת צָרָתָם יִצְעָקוּ אֵלֶיךָ וגו׳ :	*Vociferari ad Deum in tempore angustiæ. Neh. 9. 27.*
וַיִּצְעַק צְעָקָה גְדֹלָה וגו׳ :	*Clamare clamore valido, &c. Genes. 27. 34.*
וַיִּצְעֲקוּ אֶל יי׳ בַּצַּר לָהֶם :	*Vociferari ad Dominum in angustia. Psal. 107. 6.*

	וְיִרְאוּ הַצֹּפִים רִשְׁאוּל וגו׳ :	*Speculatores videre.* 1.*Sam.*14.17.
	צוֹפֶה רָשָׁע לַצַּדִּיק :	*Iniustum speculari iusto.Psal.*37.32.

Deriuatiua huius & composita sunt נִיא צָפָה מִצְפֶּה מִצְפָּה צָפָה צָפוּ צוֹפִי צָפִי צִפּוּי צִפִּיּוֹן צִפִּית צָפָת צְפִית רָמָת הַמִּצְפֶּה רָמָתַיִם צוֹפִים שְׂדֵה צוֹפִים :

צִפָּה Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Lamed He, suscipiens affixa, sic flectit in Biblijs.

צִפָּה צִפִּית } Præteritum.
צִפִּיתוּ
מְצַפֶּה מְצַפִּים מְצַפִּיךָ Part.præs.
מְצֻפֶּה מְצֻפִּים Part.pass.
אֲצַפֶּה תְּצַפֶּה } Futurum.
יְצַפֶּה
וַיִּצַּף תְּצַפְּנִי יְצַפֶּם
צִפֵּה } Imperat.
צַפִּי
צַפֵּה Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt. Speculatus est, oculos, animumque in aliquid intendit, nam auget sensum à suo Cal nonnihil; deinde contraria significatione, vt alijs placet, sæpius est obducere laminis aliquid, ne appareat, mihi verò potius est tale reddere, quòd omnium oculos, vt illud speculentur, attrahat, quasi speculari facere diceres, & quidem legitur in Biblijs tantum de obductione, qua aliquid pulchrius redditur, quod notandum est. [*Risguardare benissimo, far buona guardia, contemplare, & coprire, come indorando, inargentando, & si fatto modo di dire.*] Verba sententiæ has significationes facilè distinguunt, & in prima nouem vicibus tantum inuenitur. Loci aliquot obseruandi.

	וַיִּצַּף אֶת הַבַּיִת אֶבֶן יְקָרָה :	*Tegere domum lapide precioso.* 2.*Paral.* 3. 6.
	וְאֶת הָאֲמֻנוֹת אֲשֶׁר צִפָּה חִזְקִיָּהוּ :	*Tegere columnas. (auro scilicet.)* 2. *Reg.*10. 16.
	רַצָּף מוּבָת אָרֶז :	*Tegere arctare cedro.* 1.*Reg.*6.20.
	צֹפֶה דֶּרֶךְ וגו׳ :	*Speculari viam.Nah.*2. 2.
	לָךְ הָעֵמֶד הַמִּצְפֶּה :	*Stare facere(collocare) speculatorẽ.* *Esa.*21.6.
	וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וגו׳ :	*Obducere arcã auro mundo intus & foris. Exo.*25.10.
	וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב :	*Obducere vectes auro. Exo.*25. 12.
	וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר :	*Obducere mensam auro. Exo.*25.23
	וְאֶת הַקְּרָשִׁים תְּצַפֶּה זָהָב :	*Obducere asseres auro. Exo.*26. 29.
	עַמּוּדֵי שִׁטִּים מְצֻפִּים זָהָב :	*Columnæ obductæ auro. Exo.*26.32.
	וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם וַחֲשֻׁקֵיהֶם זָהָב :	*Operire capita & circulos columnarum auro.Exo.* 36.38.
	וְצִפָּהוּ זָהָב סָגוּר :	*Tegere oraculum auro.* 1.*Reg.*6.20.
	וַיְצַף שְׁלֹמֹה אֶת הַבַּיִת מִפְּנִימָה זָהָב סָגוּר :	*Operire domũ intrinsecus auro, &c.* 1.*Reg.*6.21.
	וְכָל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לַדְּבִיר צִפָּה זָהָב :	*Operire aram auro.* 1.*Reg.*6.22.
	וַיְצַף אֶת הַכְּרֻבִים זָהָב :	*Tegere Cherubos auro.* 1.*Reg.*6.29.
	וְאֶת קַרְקַע הַבַּיִת צִפָּה זָהָב :	*Tegere pauimentũ auro.* 1.*Reg.*6.31
	וּצְפָחוּ זָהָב טוּפוֹ :	*Tegere solium auro.* 1.*Reg.*10. 18.
	וַיְצַפְּהוּ מִפְּנִימָה זָהָב טָהוֹר :	*Tegere porticum ab intus auro.* 2. *Par.*3.4.
	וַאֲנִי בַיהוָה אֶצְפֶּה :	*Speculari in Deum.Mich.*7.7.
	יוֹם מְצָפֶיךָ פְּקֻדָּתְךָ בָּאָה וגו׳ :	*Dies speculantium, &c. Mich.*7.4.
	וְהִנֵּה עָלַי יֹשֵׁב עַל הַכִּסֵּא וְיָדָךְ מְצֻפָּה :	*Aliquem sedere speculantem. (prestolantem.)* 1.*Sam.*4. 13.
	כֶּסֶף סִגִים מְצֻפֶּה עַל חָרֶשׂ :	*Argentum scoriarum obductum super testam.Pro.*26. 22.
	וְצִפִּיתָ אֹתוֹ נְחֹשֶׁת :	*Tegere altare ære.Exo.*27.2.
	וְצִפִּיתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת :	*Operire vectes ære.Exo.*27.6.

צף Lege radices צוף צפה, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

צוף Require superius in צ ante ו, suo loco proprio.

צפן Vide paulò inferius, suo loco proprio.

צפד Verbum Cal neutrum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs, nec aliud ex eo facilè formarem, cum non satis certum sit, quid propriè signi ficet, quamuis omnes ferè ex verborum circunstantia adhęsit interpretati sint. [*Accostarsi, attaccarsi.*] Vide דבק. Thr. 4.8. צפד *Adhæsit cutis eorum super osse eorum.* Expende locum accuratius & omnes.

צפה Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed He, sic flectitur in Biblijs.

צוֹפֶה צוֹפִים צָפֶיךָ צֹפִיו } Part. præs.
צֹפִיתָ צוֹפוֹת
צָפוּי Part. pass.
יִצֹּף } Futurum.
תִּצְפֶּינָה
צָפֹה Infinitiuus.

Cætera potius ex Pihel desumerem. צוֹפִים. venit etiã in compositione nominum רָמָתַיִם צוֹפִים, vt in רָמָה dicitur, & שְׂדֵה צוֹפִים, ibi vide. Speculatus est, ex loco altiori circumcirca aspexit, contemplatus est. [*Risguardare ben bene da luogo alto, contemplare.*] Participium transit in nomen sæpius pro speculatore. [*Guardiano, sentinella.*] Loci aliquot obseruandi.

	צוֹפֶה אֶפְרַיִם עִם אֱלֹהָי :	*Aliquem esse speculatorẽ cum Deo. Hos.*9.8.
	צוֹפִיה הֲלִיכוֹת בֵּיתָהּ :	*Speculari semitas domus.Pro.*31.24
	וַהֲקִימֹתִי עֲלֵיכֶם צֹפִים וגו׳ :	*Erigere super aliquos speculatores. Ier.*6.17.
	וְצָפוּי הוּא אֵלַי חָלָב :	*Aliquem esse conspectum ad gladiũ. Iob* 15. 22. *Ex Massara legitur* צָפוּ.
	יִצֹּף יי׳ בֵּינִי וּבֵינֶךָ :	*Dominum speculari inter aliquos. Gene.*31.49.
	וַיֵּלֶךְ הַצֹּפֶה אֶל גַּג הַשַּׁעַר :	*Speculatorem ire ad tectum portæ.* 2.*Sam.*18.25.
	אַפֵּךְ כְּמִגְדַּל הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פְּנֵי דַמָּשֶׂק :	*Turrim Libani speculari(aspicere) facies Damaschi. Cant.*7.5.
	וַיֵּשֶׁב הַנַּעַר הַצֹּפֶה אֶת עֵינָיו וגו׳ :	*Ministrum speculatorem leuare oculos, & videre.* 2.*Sam.*13.34.
	צֹפֶה נְתַתִּיךָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל :	*Dare aliquem speculatorem alicui. Ezec.*3.17.
	וְנָתַנוּ אֹתוֹ לָהֶם לְצֹפֶה :	*Dare aliquem sibi speculatori. (in speculatorem.) Ezec.* 33.2. *ibi vide omnia.*
	צֹפֵי עִוְרִים כֻּלָּם :	*Speculatores omnes esse cæcos. Esa.* 56.10.
	עֵינַיִךְ בְּגוֹיִם תְּצַפֶּינָה :	*Oculos speculari in aliquos.Ps.*66.7.
	עֵינֵי יי׳ צוֹפוֹת רָעִים וְטוֹבִים :	*Oculos Domini speculari bonos, & malos in omni loco.Pro.*15.3.
	וְהַצֹּפֶה עָמַד עַל הַמִּגְדָּל וגו׳ :	*Speculatorem stare super turri, &c.* 2.*Reg.*9.17.
	צֹפֶה הַצָּפִית :	*Speculari speculationem.Esa.*21.5:
	קוֹל צָפַיִךְ נָשְׂאוּ קוֹל וגו׳ :	*Vox speculatorum, qui vocẽ eleuent, &c.Esa.*52.8.
	וַיִּקְרָא הַצֹּפֶה וַיַּגֵּד לַמֶּלֶךְ :	*Speculatorem clamare, & indicare.* 2.*Sam.*18.26.

	קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה :	*Vociferari, & Deum alicuius esse ad Deum, & vocare.Psal.*77. 2.
	צַעֲקוּנִי שָׁמֵעַ :	*Vociferari, & Dominum audire. Ps.* 34. 18.

Deriuatiua huius sunt הַצְעֵק צַעַק צְעָקָה.

צעק Verbum Pihel actiuum, ex quo legitur in Biblijs tantum participium præsens מְצַעֵק, nec aliud ex eo facilè formarem. Vociferatus est maxumũ, auget si quidem nonnihil sensum à suo Cal. [*Gridare à più potere, ouero sollecitar à gridare.*] 2.Reg.2.12. *Elisæus verò videbat, & ipse* מְצַעֵק *vociferabat, pater mi, pater mi.*

צעקה Nomen fœmininum genere, sine plurali, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs צְעָקָה צַעֲקַת צַעֲקָתוֹ צַעֲקָתָהּ צַעֲקָתֵנוּ צַעֲקָתָם. Clamor, exclamatio, vociferatio. [*Grido.*] Loci obseruandi.

	הִכְצַעֲקָתָהּ הַבָּאָה אֵלַי וגו׳ :	*Vociferationem alicuius venire ad Deum, &c.Gen.*18.21.
	כִּי גָדְלָה צַעֲקָתָם אֶת פְּנֵי יי׳	*Vociferationem alicuius crescere ante Deum.Gen.*19.13.
	לְהַכִּיא עָלַיו צַעֲקַת דָּל וְצַעֲקַת וגו׳ :	*Adducere super(ad) se clamorẽ pauperis, &c.Iob* 34.28.
	וַתְּהִי צַעֲקָה גְדוֹלָה וגו׳ :	*Clamorem alicuius esse magnum ad (super)alium.Neh.*5.1.
	צַעֲקָה בַיָּם סוּף מַשְׁמַע קוֹלָהּ	*Clamor in mari.Ier.*49.21.
	לְצֶדֶקָה וְהִנֵּה צְעָקָה :	*Expectare iustitiæ, & ecce vociferatio. Elegans vocũ allusio.Esa.*5.7.
	וַיִּצְעַק צְעָקָה גְדֹלָה וּמָרָה עַד מְאֹד :	*Clamare clamore valido & amaro, quàm maximè. Gen.*27.34.
	קוֹל צַעֲקַת הָרֹעִים וגו׳ :	*Vox clamoris alicuius. Ier.*25.36.
	לֹא שָׁכַחְתָּ צַעֲקַת עֲנִיִּים :	*Non obliuisci clamoris alicuius. Psal.*9.13.
	שָׁמַע אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ :	*Audire clamorẽ alicui'. Exo.*22,22
	צָרֵי צַעֲקַת שָׁבֶר שָׁמָעוּ :	*Audire hostes clamoris fracturæ. Iere.*48. 5.
	קוֹל צָעֲקָה מִשַּׁעַר הַדָּגִים :	*Vocem clamoris esse à porta piscium. Soph.*1.10.

Radix est צעק.

צער Verbum Cal neutrum, perfectum, ex quo legitur in Biblijs tantum.

צָעֲרוּ Futurum.

Nec aliud ex eo facilè formarem, sed potius deriuatiuis vterer. Paruus, paucus, minor effectus est. [*Diuenire poco, sminuirsi.*] De quacunque paucitate dicitur hæc radix, at verbum Cal bis tantum reperitur de paucitate honoris & reputationis, & diuitiarum etiam fortasse dictum. Iob 14.17. *Gloriosi erunt filij eius, nec cognoscet* וְצָעֲרוּ *& diminuentur, nec intelliget illis.* Ier. 30.19. *Et glorificabo (vel diuites reddam) eos, nec* יִצְעָרוּ *diminuentur.* Id est pauperes non euadent amplius.

Deriuatiua huius sunt מִצְעָר מִצְעִירָה צָעִיר צִיעַר צוֹעַר צוֹעַר צְעִירָה צְעָרִים :

צעיר Nomẽ masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, q̃ sunt in Biblijs צָעִיר צְעִירִים צְעִירִי צְעִירוֹ צְעִירֵיהָ צְעִירֵיהֶם. Minor, iunior, minimus, paruus, & de ętate propriè dicitur. [*Minore, piccolo, di poco tempo.*] Vide קטן. Bis habet Vau loco Iod, quemadmodum restitutum est à Massara, nisi malles illud Vau esse Iod protractum ob aliquod mysterium, vel certè est alia forma צוער nomẽ collectiuum, vt זָכוּר, idest iuuentus, quod notes velim. [*La giouentù.*] Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

	וַיִּשֶּׂא עַל רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הַצָּעִיר :	*Ephraim minor Manasse. Gen.*48.14
	וְאֲנִי הַצָּעִיר בְּבֵית אָבִי :	*Aliquem esse minorem in domo patris. Iud.*6.15.
	וְאַתָּה בֵּית לֶחֶם אֶפְרָתָה צָעִיר לִהְיוֹת וגו׳ :	*Bethlehem minorem, vt sit, &c. Mich.*5.2.
	שָׁם בִּנְיָמִן צָעִיר רֹדֵם :	*Beniamin iunior.Psal.*68.28.
	הַצָּעִיר לְגוֹי עָצוּם :	*Minorem esse genti validæ. (in genti validam.) Esa.*60.22.
	וּבְצָעֳרוֹ יָצִיב דַּלְתֵיהָ :	*Collocare portas Iericho in iuniori suo.Ios.*6.26. *Vide etiam* 1.*Reg.* 16. 36.
	הַשְׁמִיעוּ וְעַקָּה צְעוּקָיוָה :	*Iuniores audire facere clamorem. Iere.*48.4.
	שְׂחֹק עָלַי צְעִירִים מִמֶּנִּי לְיָמִים :	*Minores aliquo diebus ridere super eo. Iob* 30.1.
	צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה :	*Aliquem esse minorem diebus.Psal.* 32. 6.
	צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה :	*Aliquem esse iuniorem, & despectũ. Psal.*119.141.
	רַב יַעֲבֹד צָעִיר	*Multum (maiorẽ) seruire pauco. (minori.) Gen.*25.23.
	אִם לֹא יִסְחָבוּם צְעִירֵי הַצֹּאן	*Minores pecorum raptare aliquid. Ier.*49. 20.
	וְהַצָּעִיר כִּצְעִרָתוֹ :	*Sedere, minorem secundum suam minoritatem, &c. Gen.*43.33.
	וְאַדִּירֵיהֶם שָׁלְחוּ צְעִירֵיהֶם לַמָּיִם :	*Mittere iuniores aquæ, &c. Ierem.* 14. 3.

Aliàs צָעִיר est nomen proprium ciuitatis Idumeæ, quod legitur cum He aduerbiali צְעִירָה tantùm. Zair. [*Zaira.*] 2.Reg. 8.21. *Et pertrãsiit Ioram* צְעִירָה *ad Zairã.*

ציער Nomen proprium ciuitatis montanæ in tribu Iudę. Zior. [*Zior.*] Ios.15.53. וציער *Et Zior.*

צוער Nomen proprium oppidi non procul à Sodomis, & cum He aduerbiali in fine צוֹעַרָה, quod fuit ab euentu sic dictum à Loto, qui cum euersionem Sodomæ fugeret, precibus ab angelo efflagitauit, vt seruaretur Bela, eo quòd esset parua. Zoar. [*Zoã.*] Gen.19.22. *Ob id vocatũ est nomen ciuitatis* צוֹעַר. Et ver. 23. *Et Lot venit* צוֹעַרָה *in Zoarã.* Esa.15.5. *Profugi eius vsq; ad* צוֹעַר *Zoaram vitulam tertiam.* Ier.48.34. מצוֹעַר *Azoara vsque ad Horonaim vitulam tertiam.* Ex his locis, vrbem Moabitarum esse colligitur.

צוער Nomẽ propriũ viri ex Issacharis tribu. Zuar. [*Zuaro.*] Num. 1.8. *Pro Issacharo Natanael filius* צוער *Zuari.*

צעירה Nomen fœmininum genere, sine plurali, quod tamen effingere poteris, cum necessitas expostulauerit, & cum affixo צְעִירָתוֹ. Minima, parua, pauca, & de quacunq: paruitate dicitur, præsertimque de ætate. Nonnunquàm etiam legitur in abstracto, minoritas, paruitas, iuuentus, ego dicerem. [*Piccola, & piccolezza, giouanezza, giouentù.*] Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

	וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל הַצְּעִירָה וגו׳ :	*Primogenitũ dicere ad minorẽ, &c. Gen.* 19. *ver.*31. *&* 34.
	לֵתֶת הַצְּעִירָה לִפְנֵי הַבְּכִירָה	*Dare minorem ante primogenitum. Gen.* 29. 26.
	וַהַצְּעִירָה גַּם הוּא יָלְדָה בֵן :	*Minorem parere filium. Gen.*19.38.
	מִשְׁפַּחְתִּי הַצְּעִירָה :	*Familia parua.* 1.*Sam.* 9.20.
	וְהַצָּעִיר כִּצְעִרָתוֹ :	*Sedere, minorem secundum minoritatem suam, &c. Gen.*43.33.
	וַתָּקָם הַצְּעִירָה וַתִּשְׁכַּב עִמּוֹ :	*Minorem surgere, &c. Gen.* 19. 35.

Radix est צער.

צעירים Nomen plurale masculinũ, qd̃ semel legit̃ in Biblijs. Paruuli, minores. [*Giouani minori.*] Zac.13.7. *Et reducã manũ meã sup* הַצְּעִרִים *paruulos.* Hebręi Pręcipęs minores regib' intelligũt. Radix est צער.

		nem, meridiem, & orientem. Deut. 3. 27.
יצא	וַיֵּצֵא גּוֹרָלוֹ צָפוֹנָה :	Sortem alicuius egredi ad aquilonē. 1. Reg. 26. 14.
ירך	בְּיַרְכְּתֵי צָפוֹן :	Latera aquilonis. Esa. 14. 13.
לשכה	לִשְׁכוֹת הַצָּפוֹן וגו׳ :	Triclinia septentrionis. Ezec. 42. 13.
מזרח	מִזְרָח וְיָמָה צָפוֹנָה וְנֶגְבָּה :	Esse ad orientem, occidentem, aquilonem, & meridiem. 1. Par. 9. 25.
מזרח	וּמִצָּפוֹן וְעַד מִזְרָח יְשׁוֹטְטוּ וגו׳ :	Circuire ab aquilone vsq; ad orientē. Amos 8. 12.
מלך	וְאֶת כָּל מַלְכֵי הַצָּפוֹן :	Reges aquilonis. Ier. 25. 26.
ממלכה	הִנְנִי קֹרֵא לְכָל מִשְׁפְּחוֹת מַמְלְכוֹת צָפוֹנָה :	Regna aquilonis. Ier. 1. 15.
משפחה	וְלָקַחְתִּי אֶת כָּל מִשְׁפְּחוֹת צָפוֹן :	Familiæ aquilonis. Ier. 25. 9.
נגב	צָפוֹנָה וְנֶגְבָּה וּמִזְרָחָה וְיָמָה :	Videre ad aquilonem, meridiē, orientem, & occidentem. Gen. 13. 14.
נגב	מִנֶּגֶב צָפוֹנָה :	A meridie ad aquilonem. Ezec. 21. 3
נטה	נֹטֶה צָפוֹן עַל תֹּהוּ :	Extendere aquilonem super inanitate. Iob 26. 7.
נטה	וְיַט יָדוֹ עַל צָפוֹן :	Inclinare manum super aquilonem. Soph. 2. 13.
נסיך	שָׁמָה נְסִיכֵי צָפוֹן :	Libatores (principes) septentrionis. Ezec. 32. 30.
נפתח	מִצָּפוֹן תִּפָּתַח הָרָעָה :	Malū aperiri ab aquilone. Ier. 1. 14.
נפקק	כִּי רָעָה נִשְׁקָפָה מִצָּפוֹן וגו׳ :	Malum prospici ab aquilone, &c. Iere. 6. 1.
סבב	וְסוֹבֵב אֶל צָפוֹן :	Girare ad aquilonem. Eccles. 1. 6.
עור	עוּרִי צָפוֹן וגו׳ :	Aquilonem excitari. Cant. 4. 16.
שיר	אֲשֶׁר מִצָּפוֹן לְעִיר :	Esse ab aquilone incitati. Ios. 8. 13.
עלה	הִנֵּה מַיִם עֹלִים מִצָּפוֹן :	Aquas ascendere ab aquilone. Iere. 47. 2.
עלה	כִּי עֹלֶה עָלֶיהָ גּוֹי מִצָּפוֹן :	Gentem ab aquilone ascendere cōtra aliquem. Ier. 50. 3.
עם	נְתִינָה בִּיד עַם צָפוֹן :	Populus aquilonis. Ier. 46. 24.
קהה	לְמֵאַת צָפוֹן וגו׳ :	Angulus aquilonis. Exo. 26. 20.
פנה	פְּנוּ לָכֶם צָפוֹנָה :	Vertere se ad aquilonem. Deut. 2. 3.
פנים	וּפְנֵיהֶם מִפְּנֵי צָפוֹנָה :	Facies alicuius esse à facie aquilonis. Iere. 1. 13.
פתח	פֶּתַח הַצָּפוֹן :	Ianua septentrionis. Ezec. 42. 2.
צלע	וְהַשֻּׁלְחָן תַּחַן עַל צֵלַע צָפוֹן :	Latus aquilonis. Exo. 26. 35.
צפון	וְצָפוֹן צָפוֹנָה וגו׳ :	Aquilo ad aquilonem, &c. Ezech. 47. 17.
קדים	הַקֶּדֶם וְהַצָּפוֹן :	Oriens, & aquilo. Ezec. 40. 19.
קדים	לְצָפוֹן וְלַקֶּדֶם :	Aquilo, & oriens. Ezec. 40. 23.
רוח	רוּחַ צָפוֹן תַּחוֹלֵל גָּשֶׁם :	Ventum aquilonis gignere pluuiam, Pro. 25. 23.
רוח	מָדַד רוּחַ הַצָּפוֹן :	Mensurare ventum aquilonis. Ezec. 42. 17.
שער	וַיְבִיאֵנִי אֶל שַׁעַר הַצָּפוֹן :	Porta aquilonis. Ezec. 40. 25.

Aliàs צָפוֹן est nomen propriũ ciuitatis in tribu Gad, Zaphon. [*Zafona.*] Ios. 13. 27. וְצָפוֹן *Et Zaphon.* Hæc fortasse nomen traxit à צָפוֹן Gadi filio. Zephon. [*Zefonc.*] Nume. 26. 15. לְצָפוֹן *Zephono, &c.* Horum deriuata vide in radice.

צְפוֹנִי Nomẽ masculinũ genere, sine plurali, à צָפוֹן deriuatũ. Aquilonaris. [*Huomo tramõtano, che stà sotto settentrione.*] Legit semel Ioel 2. 19. וְאֶת הַצְּפוֹנִי *Et aquilonarem elongare faciam desuper vos.* Intelligit autem exercitum locustarum, ab aquilone erumpentiũ. Aliàs verò est gentilitium à צָפוֹן Gadi filio. Zephonitides. [*Huomo della schiatta di Zefone.*] Num. 26. 15. *Zephonitidis.* Radix est צפן .

צְפַנְיָה Nomen proprium viri sacerdotis Maasiæ filij, qui & צְפַנְיָהוּ dicebatur, à Nabucodonosore

	Psal. 119. 11.	
לבב	אִוֶּלֶת צָפְנָה בְלִבֶּךָ :	Abscondere aliqd in corde. Iob 10. 13
לקח	תִּקַּח הָאִשָּׁה אֶת שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וְתִצְפְּנוּ :	Capere duos homines, & abscondere eum. (quemlibet eorũ.) Ios. 2. 4.
מלא	צָפְנְךָ תְּמַלֵּא בִטְנָם :	Replere ventrem alicuius abscondito. (rebus adseruatis.) Ps. 17. 14. Ex Massara legitur וצפונך, quare illud Iod mihi est Vau contractũ.
מצות	וּמִצְוֹתַי תִּצְפֹּן אִתָּךְ :	Abscondere præcepta alicuius tecũ. Pro. 2. 1. & 7. 1.
נפש	צְפֻנוּ לְנַפְשָׁם :	Abscondere (laqueum) animæ suæ. Pro. 1. 18.
נקי	נִצְפָּנָה לְנָקִי חִנָּם :	Abscondere (laqueum) innocenti gratis. Pro. 1. 11.
סכה	כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכָּה וגו׳ :	Abscōdere in tugurio, &c. Ps. 27. 5.
סכה	תִּצְפְּנֵם בְּסֻכָּה וגו׳ :	Abscondere in tugurio, &c. Ps. 31. 21
עין	עֵינֶיךָ לְחֶלְכָּה יִצְפֹּנוּ :	Oculos abscondere (insidias, laqueũ, vel quid simile) alicui. Psal. 10. 8 Locus illustrandus.
רוח	צֹפְנֶיהָ צָפַן רוּחַ :	Abscondentem mulierẽ rixosam abscondere ventum. Pro. 27. 16.
תושיה	יִצְפֹּן לַיְשָׁרִים תּוּשִׁיָּה :	Abscondere (adseruare) sapientiam rectis. Pro. 2. 7. Ex Massara legitur יצפון, & ob id illud Vau mihi est Iod protractum.

Deriuatiua huius & composita sunt אליצפן אל צפן בעל צפון הצפון מצפונים נצפן צפון צפוני צפניה צפניהו צפנת :

צָפוֹן } Nomen fœmininum genere, sine plurali, sub
צִפּוֹן } hac duplici forma, quamuis secunda ratior, nam sæpius est à prima in regimine, & cum He litera mutata ad locum importãte, & nõnunquàm tantũmodo addita צָפוֹנָה . Aquilo, plaga aquilonaris, septentrio, pars cęli borealis, sic dicta, quasi soli abscondita, vel vt alijs placet, habitantibus in Iudęa. Dein vsurpatur elegãter pro vento ab illa regione flante. [*Settentrione, tramontana.*] Loci aliquot obseruandi.

אמר	אֹמֵר לַצָּפוֹן תֵּן :	Dicere aquiloni, da. Esa. 43. 6.
ארץ	וַיְבֹאוּ יַחְדָּו מֵאֶרֶץ צָפוֹן :	Venire de terra septentrionis, Iere. 3. 18.
ארץ	וְרַעַשׁ גָּדוֹל מֵאֶרֶץ צָפוֹן :	Rumorem & strepitum magnum venire de terra septentrionis. Iere. 10. 21. (10.
ארץ	נוּסוּ מֵאֶרֶץ צָפוֹן :	Fugere de terra septētrionis. Zac. 2.
אתה	מִצָּפוֹן זָהָב יֹאתֶה :	Aurũ (serenitatem) venire ab aquilone. Iob 37. 21.
בוא	כִּי מִצָּפוֹן עָשָׁן בָּא :	Fumũ venire ab aqlone. Esa. 14. 32.
בוא	קֵצָץ מִצָּפוֹן בָּא בָא :	Excisionem venire ab aquilone. Iere. 46. 20.
בוא	כִּי מִצָּפוֹן יָבוֹא לָהּ הַשּׁוֹדְדִים :	Vastatores venire ab aquilone. Iere. 51. 48.
ברא	צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה בְרָאתָם :	Creare aquilonem & meridiem. Ps. 89. 13.
גבול	זֶה יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן :	Terminus septentrionis. Num. 34. 7
דרך	אֲשֶׁר פְּנֵי דֶרֶךְ הַצָּפוֹן :	Via aquilonis. Ezec. 40. 20.
הביא	כִּי רָעָה אֲנִי מֵבִיא מִצָּפוֹן :	Adducere aliqd ab aqlone. Iere. 4. 6
היה	וּמַחֲנֵה סְדוֹם הָיָה לוֹ מִצָּפוֹן :	Esse alicui ab aquilone. Iud. 7. 1.
העיר	הַעִירוּחִי מִצָּפוֹן וַיֵּאת וגו׳ :	Excitare ab aquilone. Esa. 41. 25.
חנה	יַחֲנוּ צָפוֹנָה :	Castrametari ad aquilonē. Nu. 3. 35
חנה	וַיַּחֲנוּ מִצָּפוֹן לָעַי :	Castrametari ab aquilone alicui loco. Ios. 8. 11.
יום	יִפְרֹצוּ יָמָּה וָקֵדְמָה וָצָפוֹנָה וָנֶגְבָּה :	Erumpere ad occidentem, orientem, aquilonem, & meridiem. Genes. 28. 14.
יום	וְשָׂא עֵינֶיךָ יָמָּה וָצָפוֹנָה :	Leuare oculos ad occidentem, aquilo-

	Tegere valuas arc. 2. Par. 4. 9.	
עצף	אֶל דֶּרֶךְ עַמְּדִי וְצַפִּי :	Stare ad (super) viam, & speculari. Ier. 48. 19. (15.
עץ	צִפֵּה עֵץ מִבַּיִת :	Tegere ligno ab intus, &c. 1. Reg. 6.
ערך	בֹּקֶר אֶעֱרֹךְ לְךָ וְאֶצְפֶּה :	Mane ordinare (se) ad Deum, & speculari. Psal. 5. 4.
רצף	וַיְצַף אֶת קִרְקַע הַבַּיִת בְּצַלְעוֹת בְּרוֹשִׁים :	Tegere pauimentũ (in) trabibus abiegnis. 1. Reg. 6. 15.
שפה	בְּצַפִּיתֵנוּ צִפִּיתִי אֶל גּוֹי לֹא יוֹשִׁיעַ :	Speculari in speculatione tua ad aliquem, &c. Thr. 4. 17.
ראה	וְאֶצְפֶּה לִרְאוֹת וגו׳ :	Speculari ad videndum. Abac. 2. 1.
ראש	וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם :	Tegere capita vucinorum. (auro scilicet.) Exo. 38. 28.

צִפָּה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo צִפִּיתָךְ , & dubitatur, quid significet, nam potest formari ab hac radice, & speculationem exponi, vel à צוף , & alluuionem, inundationẽ significare. [*Speculatione, risguardare, inondatione, allagamento.*] Ezec. 32. 6. *Et irrigabo terram* צִפִּיתָךְ *speculationis tuæ* (idest altiorem, ex quà scilicet speculari potest; vel inundationis tuæ, hoc est, quam nunc aquæ alluunt.) *de sanguine tuo.*

צִפּוֹ Nomen proprium nepotis Esau, qui & צְפִי dicebatur. Zepho. [*Zefone.*] Gene. 36. 11. צְפוֹ *Zepho.* Radix est צפה .

צוֹפַח Nomen proprium viri ex Asceris tribu. Zophach. [*Zofaco.*] 1. Par. 7. 35. צוֹפַח *Zophacus.* Ex hac radice deriuantur צַפַּחַת צִפִּיחִת .

צַפַּחַת Nomen fœmininum genere, sine plurali. Phiala, vel aliud vas, in quo continet aqua vel oleum: incertum enim est, cuius figurę & materiæ propriè fuerit, & septem vicibus tantum inuenitur in scriptura sacra. [*Inghistara, brocca, boccale.*]

מים	וְאֶת צַפַּחַת הַמַּיִם :	Accipere sciphũ aquæ, &c. 1. Sam. 26. 11. Vide etiam ver. 12.
מים	וְאֶת צַפַּחַת הַמַּיִם אֲשֶׁר מְרַאֲשֹׁתָיו :	Sciphum aquę esse ad caput alicuius. 1. Sam. 26. 16.
מים	וְצַפַּחַת מַיִם :	Scypum aquæ esse ad caput alicuius. 1. Reg. 19. 7.
שמן	וּמְעַט שֶׁמֶן בְּצַפַּחַת :	Parum olei esse in lecytho. 1. Reg. 17. 12.
שמן	וְצַפַּחַת הַשֶּׁמֶן לֹא חָסֵר :	Lecythum olei non deficere. 1. Reg. 17. 14.
שמן	וְצַפַּחַת הַשֶּׁמֶן לֹא חָסָר :	Lecythum olei non deficientis. 1. Reg. 17. 16.

Radix est צפה .

צַפִּיחִת Nomen fęmininum genere, sine plurali, quod semel legitur ī Biblijs, nec satis certum est, quid propriè significet, quamuis communiori sentẽtia omnibus ferè sit offa, pastillus, cibi genus olei cocti & melle illiti, à figura צַפַּחַת , quam referebat, sic appellati. [*Fritella, scaletta, & simil cose.*] Exo. 16. 31. *Et sapor eius* כְּצַפִּיחַת *sicut crustuli in (cum) melle.* Expende locum accuratius & omnes. Radix est צפה .

צוֹפִי Require superius in צ ante ו , suo loco proprio.

צְפִי Nomen proprium nepotis Esau, aliàs צְפוֹ dicti. Zephi. [*Zefio.*] 1. Paralip. 1. 35. צְפִי *Zephius.* Radix est צפה .

צִפּוּי Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Obductio, operimentum, ea ratione dictum, quam in Pihel צִפָּה habes, ibi vide. [*Coprimento, come indorando, inargentando, & si fatto modo.*] Quinque vicibus tantum inuenitur.

מזבח	לְמִזְבֵּחַ :	tum altari. Num. 17. 3.
מזבח	וּיְרִקְעוּם צִפּוּי לַמִּזְבֵּחַ :	In laminas deducere aliquid (in) operimentum altari. Num. 17. 4.
עפל	וְטֻמְאָתָם אֶת צִפּוּי פְסִילֵי כַסְפָּךְ :	Immundum reddere operimentũ idolorum argenti. Esa. 30. 22.
רקע	וְצִפּוּי רָאשֵׁיהֶם כֶּסֶף :	Obductionem capitelli columnarum esse argentum. Exo. 38. 17. Vide etiam ver. 19.

Radix est צפה .

צִפִּיָּה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo צִפִּיתָנוּ . Speculatio, spectatio. [*Risguardare.*] Thren. 4. 17. בְּצִפִּיתֵנוּ *In speculatione nostra speculati sumus, &c.* Hoc est, attentione maxima. Describit expectantem auidè. Radix est צפה .

צִפְיוֹן Nomen proprium filij Gad, qui & צְפוֹן dicebatur. Ziphion. [*Zifione.*] Gen. 46. 16. *Filij verò Gad,* צְפִיוֹן *Ziphionis, &c.* Radix est צפה , vel צפן .

צָפַן Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

צָפַן צָפְנָה צָפְנוּ צָפְנָה	Præteritum.
צָפוּן צָפוּנָה צָפוּנִי צָפוּנְךָ צָפוּנוֹ	Part. pass.
תִּצְפֹּן יִצְפֹּן תִּצְפְּנֵנִי תִּצְפְּנֵהוּ תִּצְפְּנוּ נִצְפְּנוּ יִצְפְּנוּ	Futurum.

Cętera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt. Abscondit, recondit, reposuit, & præsertim, vt asseruaret, celauit. [*Nascondere, & porre in serba.*] Vide טמר . Ponitur aliquando satis ornatè pro insidiari, quasi diceres, abscondere laqueum, vel aliud simile, quamuis aliquibus tunc potius neutrum sit, abscondi, quod non placet. Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

און	אֱלוֹהַּ יִצְפֹּן לְבָנָיו אוֹנוֹ :	Deum abscōdere (adseruare) iniquitatē alicuius filijs eius. Iob 21. 19.
אמר	מֵחֻקֵּי צִפַּנְתִּי אִמְרֵי פִיו :	Abscōdere dicta oris alicuius ex statuto tuo. (dedita opa.) Iob 23. 12
גור	יָגוּרוּ יִצְפְּנוּ וגו׳ :	Timere, abscōdere (insidias, vel quid simile) &c. Ps. 56. 7. Ex Massara legitur יצפונו , quare illud Iod mihi Vau decurtatũ est ad denotandam ingenij vafri absconsionem.
דעת	חֲכָמִים יִצְפְּנוּ דָעַת :	Sapientes abscondere scientiam. Prouer. 10. 14.
סתיר	וְיִתְיַצְּבוּ עַל צְפוּנֶיךָ :	Consiliuminire super (contra) absconditis Dei. Psal. 83. 4.
חדש	חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים דּוֹדִי צָפַנְתִּי לָךְ :	Abscondere (reponere) alicui noua & vetera. Cant. 7. 14.
חטאת	צְפוּנָה חַטָּאתוֹ :	Peccatum alicuius esse absconditum (adseruatum.) Hos. 13. 12.
חיל	וְצָפוּן לַצַּדִּיק חֵיל חוֹטֵא :	Substantiam peccantis esse repositā iusto. Pro. 13. 22.
חלל	וְחִלְּלוּ אֶת צְפוּנַי :	Prophanare absconditum Dei. (Sanctum sanctorum.) Ezec. 7. 22.
חשך	כָּל חֹשֶׁךְ טָמוּן לְצְפוּנָיו :	Obscuritatem esse absconditam absconditis (familiaribus) alicuius. Iob 20. 26.
ירא	מַה רַּב טוּבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירֵאֶיךָ :	Abscondere (adseruare) bonũ timentibus. Psal. 31. 20.
ירח	וַתְּצַפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יְרָחִים :	Abscondere aliquem tribus mensibus. Exo. 2. 2.
לב	כִּי לִבָּם צָפַנְתָּ מֵשְׂכָּל :	Abscondere cor alicuius ab intellectu. Iob 17. 4.
לב	בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ :	Abscondere dicta alicuius in corde,

sore interfect. Zephaniah. [*Sofonia.*] Ier. 21. 1. וְאֶת צְפַנְיָה *Et Sophoniam filium Maassiæ sacerdotis.* Et 52. 24. וְאֶת צְפַנְיָה *Et Sophoniam sacerdotem secundum, &c.* Ibi vide omnia.

Fuit alter Sophonias Propheta & sacerdos, cuius vaticinium adhuc extat. Soph. 1. 1. *Verbum, quod factũ est ad* צְפַנְיָה *Sophoniam filium Cusi, &c.*

Alter (modo vnus superior non sit) de quo Zac. 6. 10. *Et venies ad domum Iosiæ filij* צְפַנְיָה *Sophoniæ, &c.* Confer locos & tempora.

Alter Leuites, qui & אוריאל. 1. Par. 6. 21. *Filij* צְפַנְיָה *Sophoniæ.* Compositum est ex צפן & יה.

צְפַנְיָהוּ Nomen proprium sacerdotis à Nabucodonosore interfecti, qui & צְפַנְיָה dicebat. Zephaniahu. [*Sofonia.*] 2. Reg. 25. 18. וְאֶת צְפַנְיָהוּ *Et Sophoniam sacerdotem secundum, &c.* Ier. 37. 3. וְאֶת צְפַנְיָהוּ *Et Sophoniam filium Maassiæ.* Confer locos & tempora. Compositum est ex צפן & יה & הוא.

צְפֻנַת Nomen Aegyptiacum, quod quantũ coniectura possumus assequi, absconditum, abditum, secretum interpretari licet, & est in regimine. [*Secreto, cosa nascosta, secreta.*] Est autem vox proxima significatione radicis Hebraicæ צפן, quo nomine Pharao Iosephum insigniuit. Gene. 41. 45. *Appellauitq; Pharao nomen Ioseph* צָפְנַת פַּעְנֵחַ *secretum Phanaæ.*

צֶפַע Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs. Vipera, species quædam serpentis venenati, & ratio significationis est incerta, quamuis non desint, qui ad צוף per transpositionem literarum reducãt, quòd & matris aluum egrediens, vt aiunt, vulneret, & alia dein animantia inficiat, & vulneret. [*Vipera.*] Esa. 14. 30. *Quoniã de radice serpentis egredietur* צֶפַע *vipera.* Animantium nomina vide in חַיָּה.

Deriuatiua huius sunt צפועים צפעני צפעות.

צְפוֹעִים Nomen pluralis numeri, quod semel legitur in Biblijs in regimine צְפוֹעֵי, nã & si scribatur cum Vau, ex Massara nihilominus legitur cũ Iod, & ob id arbitror, illud Vau esse Iod protractum ob aliquod mysterium. Stercora, excremẽta. [*Sterco, boazze.*] Vide אַשְׁפּוֹת. Quidã nec penitus insulsè cõiectãt, stercora boum dici hoc nomine, à similitudine aspidũ, quam referunt huiusmodi excremẽta in sua superficie, quod notes velim. Ezec. 4. 15. *Dedi tibi* אֶת צְפוֹעֵי *stercora boum pro stercoribus hominum.* Radix est צפע.

צִפְעוֹנִי Nomẽ masculinum genere, & declinatione צִפְעוֹנִים. Aspis, basiliscus, regulus, vipera, species serpentis venenati, sicut & צֶפַע, & fortasis idem est cum eo, ibi vide. [*Aspide, marasso.*] Vide נָחָשׁ. Animantium verò nomina superius in חַיָּה posita sunt. Quater inuenitur.

כיצים	בֵּיצֵי צִפְעוֹנִי בָּקָעוּ :	*Oua aspidis. Esa. 59. 5.*
סמרים	וְכַצִּפְעוֹנִי יִפְרֹשׂ :	*Pungere sicut regulum. Pro. 23. 32.*
מלורם	וְעַל מְאוּרַת צִפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוֹ חָדָה :	*Mouere manum super cauerna aspidis. Esa. 11. 8.*
שלח	הִנְנִי מְשַׁלֵּחַ בָּכֶם נְחָשִׁים צִפְעֹנִים וגו׳ :	*Immittere serpentes, aspides, &cæt. Ier. 4. 17.*

Radix est צפע.

צִפְעוֹת Nomen plurale fœmininum, quod semel legitur in Biblijs, & ex loci cõiectura omnes ferè filias interpretantur, at qua ratione sic dicantur, alij viderint. [*Figliuole.*] Nonnulli genimina exponunt ab aspidum generatione, quæ vt nõ nisi materno vtero vulnerato fit, sic nec proles aliter è materno exit vtero. Quid porrò, si hoc nomine genus fœmineum vt potè viperinũ perstringatur? Esa. 22. 24. *Filios* וְהַצְּפִעוֹת *& filias.* Expende locũ & oẽs accuratius. Radix est צפע.

צִפְצֵף Verbum Pihel actiuum, ex quadratis, sic flectitur in Biblijs.

מְצַפְצֵף מְצַפְצְפִים } Part. præs.
אֲצַפְצֵף תְּצַפְצֵף } Futurum.

Cætera, si opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Garriuit, & est proprium quarundam auium, fictitium à voce earum, quamuis & ad alia transferatur. [*Cicalare, garrire, fare zifzef zifzef.*] Quatuor vicibus tantum inuenitur.

דרשו אל האבות ואל הידעונים המצפצפים והמהגים :	*Pythones, & Ideonitas garrire, &c. Esa. 8. 18.*
ומעפר אמרתך תצפצף :	*Dictum alicuius garrire ex puluere. Esa. 29. 4.*
כסום עגור כן אצפצף :	*Aliquem garrire sicut gruem, hirundinem. Esa. 38. 14.*
ופצה פה ומצפצף :	*Nullum esse, qui aperiat os, & garriat. Esa. 10. 13.*

Deriuatiuum huius radicis est צִפְצָפָה sequens.

צִפְצָפָה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur i Biblijs, nec satis certum est, quid propriè significet, quamuis communiori sententia salix exponatur. Ego verò quantum coniecturis assequi possum, arbitror à radice צוף potius deduci, & super natationem, superfluxionem rectius exponi posse. [*Natare, inondatione.*] Ezec. 17. 5. *Et accepit de semine terræ, & posuit illud in agro seminis, accepit (inquàm) secus aquas multas,* צִפְצָפָה *supernatationem posuit illud.* Hebraismus pulcherrimus, idest ita vt illę aquæ agrum inundarent, & hac de causa pullulauit, &c. Expende locum & omnes accuratius.

צָפַר Verbum Cal actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in futuro יִצְפֹּר, nec aliud ex eo facilè formarem, cum nõ satis certum sit, quid propriè significet. Quidam ex Chaldęo deducentes mane surgere, maturare, interpretantur. Nonnulli pro reuerti, circumire exponunt. Ego, si coniectare licet, crederẽ efficum à צפר, quasi diceres auolare, in similitudinẽ auis discedere. [*Andarsene con prestezza come volãdo, volarsene.*] Iud. 7. 3. *Qui timidus est & pauidus,* יִצְפֹּר *reuertatur, & auolet è monte Galad.*

Deriuatiua huius radicis sunt צִפּוֹר צִפֹּר צִפֹּרִה צִפֹּרָה צִפֹּרֶן צִפֹּר.

צִפּוֹר Nomen generis communis sed fœminini sæpius cũ plurali masculino declinatione, sed genere fęminino צִפֳּרִים. Auis, ales, volucre. [*Vccello, augello.*] Vide עוף. Sumitur nonnunquàm pro certa specie volucris, quam passerem ab Hebraico inuerso Latini dixerunt. [*Passere.*] Etymon significationis ignoratur, & si quidam conentur afferre satis insulsè. Nonnulli putant, aues minutiores tãtummodo significari hoc nomine, quod an verũ sit, alij viderint. Loci obseruãdi.

וכצפרים המתרוצצות כן יגן :	*Aues appræhẽsæ ĩ laqueo. Eccl. 9. 12*
כל צפור טהורה תאכלו :	*Edere omnem auem mundam. Deut. 14. 11.*
אמר לצפור כל כנף וגו׳ :	*Dicere aui (ad volucres) vniuersa alæ. Ezec. 39. 17.*
ואהיה כצפור בודד על גג :	*Esse tanquàm passerem solitarium super tecto. Psal. 102. 8.*
ואת הצפר לא בתר :	*Non diuidere auem. Gen. 15. 10.*
ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטה וגו׳ :	*Intingere volucrem viuam in sanguine auis iugulatæ. Leuit. 14. 6.*
שתי צפרים חיות טהורות וגו׳ :	*Accipere duas auiculas viuas mundas, &c. Leuit. 14. 4.*
יחדרו כצפור ממצרים :	*Tremere sicut passerem. Hos. 11. 12.*
וכצפור טיד יקוש :	*Eripi tanquàm auem de manu aucupis. Pro. 6. 5.*
כל צפור כל כנף :	*Auis vniuersæ alæ. Gen. 7. 14.*
כמהר צפור אל פח :	*Auẽ festinare ad laqueũ. Pro. 7. 23.*
גם צפור מצאה בית :	*Passerem inuenire domũ. Psal. 84. 4*
כצפור נודדת מן קנה :	*Auem elongari à nido. Pro. 27. 8.*
כצפור לנוד וגו׳ :	*Auem vagari, &c. Pro. 26. 2.*
נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים :	*Animam esse sicut auem ereptam è laqueo. Psal. 124. 7.*
וצפרים נעשו לי וגו׳ :	*Aues fieri (aptari in cibum) alicui. Neh. 5. 18.*
התפיל צפור על פח הארץ וגו׳ :	*Auem cadere super laqueo, &cæt. Amos 3. 5.*
כצפרים עפות וגו׳ :	*Aues volare. Esa. 31. 5.*
צוד צדוני כצפור :	*Venari aliquẽ tanq̃ auem. Thr. 3. 18*
ויקום לקול הצפור :	*Surgere voci (ad vocem) auis. Eccl. 12. 4.*
כי יקרא קן צפור לפניך וגו׳ :	*Nidum auis obuiam esse alicui, &c. Deut. 22. 6.*
אשר שם צפרים יקננו :	*Volucres nidificare alicubi. Psalm. 104. 17.*
ושחט את הצפור האחת וגו׳ :	*Iugulare auem vnam. Leuit. 14. 5.*
התשחק בו כצפור :	*Ludere in (cum) aliquo tãquàm aue. Iob 40. 24.*
ושלח את הצפר החיה וגו׳ :	*Dimittere auem viuam super faciẽ agri. Leuit. 14. 7. Vide ẽt ver. 53*
צפור שמים :	*Volucris cęli. Psal. 8. 9.*
תכנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים :	*Similitudo volucris alæ, quod voliter in (per) cęlum. Deut. 4. 17.*

Cæterum, & in Syriaco idiomate hoc nomen idẽ significat, quod in Biblijs legitur tantum in plurali hisce vocibus צַפְרֵיא צִפְרֵי צַפְרִין. Loci notandi.

דור	וּבְעַנְפוֹהִי יְדָרוּן צִפְרֵי שְׁמַיָּא	*Aues cęli habitare in frondibus arboris. Dan. 4. 9.*
טפר	וְטִפְרוֹהִי כְּצִפְרִין :	*Vngues alicuius esse sicut auium. Dan. 4. 30.*
עוף	וְצִפְרֵיא מִן עַנְפוֹהִי :	*Aues elongari de frondibus arboris. Dan. 4. 11.*
שכן	וּבְעַנְפוֹהִי יִשְׁכְּנוּן צִפְרֵי שְׁמַיָּא	*Aues cœli habitare in frondibus arboris. Dan. 4. 18.*

Aliàs צפור est nomen proprium viri patris Balac. Zipor. [*Ziporo, ouero Cipriano.*] Num. 22. 1. *Et vidit Balac filius* צִפּוֹר *Zipori, &c.*

צָפִיר Nomen masculinum genere, & declinatione, quæ sunt in Biblijs צָפִיר צָפִירִי צָפִירֵי. Hircus, mas caprarum, caper. [*Becco, capro.*] Significationis ratio, quam nonnulli afferunt, nullo modo mihi placere potest. Ego potius arbitror, Hebręos à Syriaco idiomate, de quo mox agemus, deriuasse. Animantium nomina vide in חַיָּה. Sex vicibus tantum inuenitur.

חטאת	צְפִירֵי חַטָּאת שְׁנֵים עָשָׂר :	*Offerre duodecim hircos peccati. Esd. 8. 35. Vide* חטאת.
עז	וְצִפְרֵי עִזִּים שִׁבְעָה לְחַטָּאת	*Adducere hircos caprarum septem (pro) peccato. 2. Par. 29. 21.*
עז	וְהִנֵּה צָפִיר הָעִזִּים בָּא וגו׳ :	*Hircũ caprarũ venire, &c. Dan. 8. 5.*
עז	וְצָפִיר הָעִזִּים הִגְדִּיל עַד מְאֹד :	*Hircum caprarum crescere vsq; valdè. Dan. 8. 8.*
קרן	וְהַצָּפִיר קֶרֶן חָזוּת בֵּין עֵינָיו :	*Cornu visus (magnum) inter oculos capri. Dan. 8. 5.*
משל	וְהַצָּפִיר הַשָּׂעִיר מֶלֶךְ יָוָן וגו׳	*Caper hircus, &c. Dan. 8. 21.*

Cæterum vt diximus, in Syriaco sermone hoc nomẽ idem significat, qd̃ legitur in regimine. Esd. 6. 17. וּצְפִירֵי *Et capros caprarum ad expiandum super vniuerso Israele.*

צוּפַר Nomen proprium viri amici Iob. Zophar. [*Zofaro.*] Iob 2. 11. וְצוֹפַר *Et Zopharus Naamatheus, &c.* Lege totum librum.

צְפַרְדֵּעַ Nomen generis communis, cum plurali masculino declinatione צְפַרְדְּעִים. Rana, animalculum notum, & vox Aegyptia non Hebræa esse creditur. [*Rana.*] Non displicet, quòd Hebræorum doctissimus Isaac Barbanella certis coniecturis cõuincit, non ranam, sed cocodrilum, quem nominant, hanc dictionẽ significare. Inuenitur solum in sequẽtibus locis.

דבר	עַל דְּבַר הַצְּפַרְדְּעִים וגו׳ :	*Verbum (negocium) ranarum. Exod. 8. 12.*
הסיר	לְהַכְרִית הַצְּפַרְדְּעִים מִמֶּךָּ וּמִבָּתֶּיךָ וגו׳ :	*Excindere ranas ab aliquo, &cæt. Exo. 8. 9.*
הסיר	וַיָּסַר הַצְּפַרְדְּעִים מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי :	*Remouere ranas ab aliquo. Exo. 8. 8.*
העלה	וְהַעַל אֶת הַצְּפַרְדְּעִים וגו׳ :	*Ascendere facere ranas super terrã. Exo. 8. 5. Vide etiam ver. 7.*
השחית	וְיַשְׁחֵת בָּהֶם צְפַרְדֵּעַ :	*Immittere ranam, (ranas) quæ corrũpat. Psal. 78.*
מות	וַיָּמֻתוּ הַצְּפַרְדְּעִים מִן הַבָּתִּים וגו׳ :	*Ranas mori à domibus, &cæt. Exod. 8. 13.*
נגף	הִנֵּה אָנֹכִי נֹגֵף אֶת כָּל גְּבוּלְךָ בַּצְּפַרְדְּעִים :	*Percutere terminum alicuius (in) ranis. Exo. 8. 2.*
סר	וְסָרוּ הַצְּפַרְדְּעִים מִמְּךָ וגו׳ :	*Ranas recedere ab aliquo, &c. Exo. 8. 11.*
עלה	וַיַּעֲלוּ הַצְּפַרְדְּעִים :	*Ranas ascendere in aliquẽ. Exo. 8. 4.*
עלה	וַתַּעַל הַצְּפַרְדַּע וַתְּכַס אֶת אֶרֶץ מִצְרָיִם :	*Ranam (ranas) ascendere, & tegere terram. Exo. 8. 6.*
פרן	וַיִּשְׁרֹץ הַיְאֹר צְפַרְדְּעִים וגו׳ :	*Fluuiũ ebullire ranas, &c. Exo. 8. 3.*
פרן	שֶׁרֶץ אַרְצָם צְפַרְדְּעִים וגו׳ :	*Terram ebullire ranas, &c. Psalm. 105. 30.*

צְפִירָה Nomen fœmininum genere, sine plurali, vertẽs He in Thau in regimine צְפִירַת, qd̃ ter solum legitur in Biblijs, & dubitatur, quid propriè significet. Quidam hoc nomine folliculum intelligi putant, ex Syriaco צְפַר videlicet, quod mane significat, quia maturè & citò protruditur. Alij sententiam matutinam interpretantur, & ab alia Rabinorum significatione, cydarim vel diadema, quòd circa caput reuoluatur, & reuolutionem, girum, causam, eadem ratione exponunt. Ego quid certi proferam, adhuc me ignorare fateor, nec ista omni ex parte mihi satisfaciunt. Esa. 28. *In die illa erit Dominus exercituũ in coronã decoris* וּלְצְפִירַת *& cydari (in cydarim) pulchritudinis.* Ezechiel. 7. 7. *Venit* הַצְּפִירָה *sentẽtia matutina ad te.* Et ver. 10. *Egressa est* הַצְּפִירָה *sententia matutina.* Chaldęo regnum ex diadematis significatione, sed verba Prophetæ nescio qd mali potius referũt. Expende locos & oẽs accuratius. Radix est צפר.

צִפֹּרָה Nomen proprium vxoris Mosis. Ziporah. [*Sefora.*] Exo. 2. 21. *Et dedit* אֶת צִפֹּרָה *Sephoram filiam suam Mosi, &c.* Radix est צפר.

צִפֹּרֶן Nomẽ formæ masculinæ, cum plurali etiam masculino, quod legitur cum affixo צִפָּרְנָיָה. Vnguis. [*Vngia.*] Ratio, quam nonnulli afferunt, quòd maturè producantur vngues, satis ridicula est. Ego potius crederem nomen esse quadriliterum, & ignorari etymon. Bis tantum inuenitur.

עשה	וַעֲשִׂתָה אֶת צִפָּרְנָיָה :	*Facere (aptare) vngues. Deut. 21. 12*
פסל	בְּצִפֹּרֶן שָׁמִיר חֲרוּשָׁה וגו׳ :	*Sculpi (in) vngue adamãtis. (cupri.) Ier. 17. 1.*

צִפָּת Nomen formæ fęmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Obductio, operimentum. [*Coprimento, indoramento.*] 2. Par. 3. 16. וְהַצִּפָּת *Et obductio, quæ erat super capite eius erat cubitorum quinque.* Alij capitellum

מוס	וְאַל תַּגְדֵּל פִּיךָ בְּיוֹם צָרָה :	*Non magnificare os in die angustiæ. Abd.* 1.12.
יוס	אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם צָרָה :	*Quiescere diei angustiæ. Abac.* 3.15.
ילך	אַם אֵלֶךְ בְּקֶרֶב צָרָה תְּחַיֵּנִי :	*Ire in medio angustiæ. Psal.* 138.7.
יכא	וּיְצָא מִצָּרָה צַדִּיק :	*Iustum exire de angustia. Pro.* 12.13
מצא	צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא :	*Inuenire angustiam & dolorem. Ps.* 116.3.
גולד	וְאַח לַצָּרָה יוּלַד :	*Fratrem nasci angustiæ. (tàm in bonũ quàm in malum.) Pro.* 17.17.
נחלץ	צַדִּיק מִצָּרָה נֶחֱלָץ :	*Iustum extrahi ab angustia. Pro.* 11.8
נסכם	כִּי נִשְׂכְּחוּ הַצָּרוֹת :	*Angustias obliniõi tradi. Esa.* 65.17
עבר	וְעָבַר בַּיָּם צָרָה :	*Angustiam transire in mari. Zac.* 10. 11. *Verbum est masculinum, & ob id Hebræi subintelligunt* רוּחַ *ventum angustiæ.*
עבר	עֶבְרָה וְזַעַם וְצָרָה :	*Immittere in aliquem excandescentiam nasi, furorem, & indignationem, & angustiam. Psal.* 78. 49.
מצא	עֶזְרָה בְצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד :	*Esse auxilium in angustijs. Psal.* 46.2
עם	עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה :	*Deum esse cum aliquo in angustia. Psal.* 91.15. *Locus illustrandus.*
עת	חֻמָּה יוֹשִׁיעַ לָכֶם בְּעֵת צָרַתְכֶם :	*Auxiliari alicui in tempore angustiæ. Iud.* 10. 12.
עת	יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה :	*Esse salutem alicuius in tempore angustiæ. Esa.* 33.2.
עת	מוֹשִׁיעַ בְּעֵת צָרָה :	*Saluare aliquem in tẽpore angustiæ. Ier.* 14.8.
עת	מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה :	*Esse refugium temporibus in angustia. Psal.* 9.10. *Vide etiam* 10.1. *& superius in* בַּצָּרָה .
פרה	אֲשֶׁר פָּדָה אֶת נַפְשִׁי מִכָּל צָרָה :	*Redimere animam ab omni angustia. 1. Reg.* 1.29.
נר	בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר :	*Angustiam esse alicui in angustia alterius. Esa.* 63.9. *Locus illustrãdus.*
קום	לֹא תָקוּם פַּעֲמַיִם צָרָה :	*Angustiam non surgere bis. Nah.* 1. 9. (*Quia prima sufficit videlicet ad deuastandum omnia.*)
קרא	קָרָאתִי מִצָּרָה לִי אֶל יי׳ :	*Clamare de angustia (quæ sit) tibi ad Deum. Ion.* 2.2.
קרב	כִּי צָרָה קְרוֹבָה וגו׳ :	*Angustiam esse proximam, &cæt. Psal.* 22.12.
ראה	אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ :	*Videre angustiã alicuius. Gen.* 42.21
שמר	שֹׁמֵר מִצָּרוֹת נַפְשׁוֹ :	*Seruare ab angustijs animam. Pro.* 21.23.

Radix est צור vel צרר .

צָרָה Verbum Cal actiuum, perfectũ, quod semel legitur in Biblijs in præsenti participio צָרֵחַ , nec aliud ex eo facilè formarem, sed potius vterer synonimis, quæ vide in צעק . Vociferatus est, exclamauit. [*Gridare grandemente.*] Soph. 1. 14. *Amarè* צוֹרֵחַ *vociferatur ibi fortis.* Deriuatiua huius sunt הצריח .

צְרִיחַ Nomen masculinum genere, & declinatione צְרִיחִים . Locus altus, & eminens, ædificium præruptum, sic dictum, quod speculator ex eo vocifere tur, Munitionem vertemus, quòd hi loci essent præruptí & muniti. [*Cupola, verucola, luogo altissimo,*] Quater inuenitur .

בוא	וַיָּבֹאוּ אֶל צְרִיחַ בֵּית אֵל בְּרִית	*Venire ad munitionẽ domus Dei berith. Iud.* 9.46.
הצית	וַיַּצִּיתוּ עֲלֵיהֶם אֶת הַצְּרִיחַ בָּאֵשׁ :	*Comburere super aliquos munitionẽ. Iud.* 9.49.
שים	וַיָּשִׂימוּ עַל הַצְּרִיחַ :	*Ponere ligna super (secus) munitionem. Iud.* 9.49.
התחבא	וְהִתְחַבְּאוּ הָעָם וגו׳ בְּצְרִיחִים	*Abscondere se in munitionibus, &c. 1. Sam.* 13.6.

צרבת	וְעַל שִׂפְתֵי כְּאֵשׁ צְרֻבֶת :	*Ignis combustionis. (adurens.) Pro.* 16.27.
עכוה	כִּי צְרֻבַת הַמְּכָוָה הוּא :	*Adustio combustionis. Leuit.* 13.28.
שחין	צְרֻבַת הַשְּׁחִין הוּא :	*Adustio vlceris. Leuit.* 13.23.

Deriuatiuum huius est נצרב .

צְרֵדָה Nomen proprium vrbis, quę fuit Ieroboami regis patria in tribu Ephraim, & cũ duplici signo fęminini generis צְרֵדָתָה . Zeredah. [*Zereda*] 1. Reg. 11. 26. *Et Ieroboam filius Nebati Ephrateus, de* הַצְּרֵדָה *Zereda, &c.* 2. Par. 4.17. *In planicie Iordanis, fudit ea rex in duritie telluris inter Suchotham, & inter* צְרֵרָתָה *Zeredam.* Pro hoc 1. Reg. 7. 46. legitur צְרֵתָן , qd notes velim .

צרה Hinc mihi deriuãtur צָרִי אֶרֶז אוֹ צְרוּיָה , quæ paulò inferius habent suo loco proprio .

צורה Require superius in צ ante ו , suo loco proprio .

צרה Est nomen Toar fœmininũ verbi צור vel צרר , vt suis locis dictum est . Aliàs sumitur in abstracto pro angustia tàm animi quàm corporis, & est fęmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs צָרָה צָרוֹת צָרָתִי צָרָתוֹ צָרָתָהּ צָרָתֵנוּ צָרָתְכֶם צָרָתָם צָרוֹתָיו צָרוֹתָיו . [*Angustia, angoscia, strettezza, trauaglio, afflittione.*] Efficit Hebraismos nonnulios elegantiarum plenos, vt in sequentibus obseruabis .

לתפס	צָרָה וְחֲבָלִים אֲחָזָתוּ כַּיּוֹלֵדָה	*Apprehendere angustiam & dolores. Ier.* 49.24.
לרון	בְּאֶרֶץ צָרָה וְצוּקָה וגו׳ :	*Angustiam & afflictionẽ esse in terra, &c. Esa.* 30.16.
כאר	וּבְאֵר צָרָה נִכְרִיָּה :	*Puteus angustiæ. Pro.* 23. 27.
בוא	עַל כֵּן בָּאָה אֵלֶיהָ הַצָּרָה הַזֹּאת :	*Angustiam venire ad aliquem. Gen.* 42. 21.
בוא	כִּי תָבוֹא עָלַיו צָרָה :	*Angustiam venire super aliquem. Iob* 27.9.
בוא	בְּבוֹא עֲלֵיכֶם צָרָה וְצוּקָה :	*Angustiam, & afflictionẽ venire super aliquem. Pro.* 1.27.
גדל	וּבְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ :	*Esse in angustia magna. Neh.* 9.37.
מכביר	צָרָה כַּמְּבַכִּירָה :	*Angustia sicut primogenitum parturientis. Ier.* 4.31.
הגיד	צָרָתִי לְפָנָיו אַגִּיד :	*Nunciare angustiam tuam ante aliquem. Psal.* 142.3.
הוציא	תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי :	*Educere de angustia animam. Psalm.* 143.11.
הושיע	מִצָּרָתוֹ לֹא יוֹשִׁיעֲנוּ :	*Non saluare ab angustia. Esa.* 46.7.
החזיק	צָרָה הֶחֱזִקַתְנִי :	*Angustiam apprehendere aliquem. Iere.* 6.24. (23.
הציל	וַיַּצִּילֵנִי מִכָּל צָרָה :	*Eripere ab omni angustia. 1. Sam.* 26.
הראה	אֲשֶׁר הֶרְאִיתָנוּ צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת וגו׳ :	*Facere videre angustias multas, & malas. Psal.* 71.20.
הרחיב	צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ :	*Angustias cordis dilatare. (se vel locum) vel certè angustias dilatare cor. Ps.* 25.17. *Locus illustrãdus.*
זעק	וַנִּזְעַק אֵלֶיךָ מִצָّרָתֵנוּ וגו׳ :	*Clamare ad Deũ de(ob) angustia, etc. 2. Par.* 20.9.
חשכה	וְהִנֵּה צָרָה וַחֲשֵׁכָה וגו׳ :	*Angustia, & obscuritas, &c. Esaias* 8.21.
ידע	יָדַעְתָּ בְצָרוֹת נַפְשִׁי :	*Cognoscere (in) angustias animæ alicuius. Psal.* 31.8.
יען	לֹא אֵל הַעֹנֶה אֹתִי בְּיוֹם צָרָתִי	*Respondere in die angustiæ alicuius. Gen.* 35. 3.
יום	יוֹם צָרָה וְתוֹכֵחָה וְנֶאָצָה וגו׳ :	*Dies angustiæ, & castigationis, &c. 2. Reg.* 19.3.

מוס	וְאַל תַּגְדֵּל פִּיךָ בְּיוֹם צָרָה :	*Non magnificare os in die angustiæ. Abd.* 1.12.
יוס	אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם צָרָה :	*Quiescere diei angustiæ. Abac.* 3.15.
ילך	אִם אֵלֵךְ בְּקֶרֶב צָרָה תְּחַיֵּנִי :	*Ire in medio angustiæ. Psal.* 138.7.
יכא	וּיְצָא מִצָּרָה צַדִּיק :	*Iustum exire de angustia. Pro.* 12.13
מצא	צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא :	*Inuenire angustiam & dolorem. Ps.* 116.3.
גולד	וְאַח לַצָּרָה יוּלַד :	*Fratrem nasci angustiæ. (tàm in bonũ quàm in malum.) Pro.* 17.17.
נחלץ	צַדִּיק מִצָּרָה נֶחֱלָץ :	*Iustum extrahi ab angustia. Pro.* 11.8
נסכם	כִּי נִשְׂכְּחוּ הַצָּרוֹת :	*Angustias obliniõi tradi. Esa.* 65.17
עבר	וְעָבַר בַּיָּם צָרָה :	*Angustiam transire in mari. Zac.* 10. 11. *Verbum est masculinum, & ob id Hebræi subintelligunt* רוּחַ *ventum angustiæ.*
עברה	עֶבְרָה וְזַעַם וְצָרָה :	*Immittere in aliquem excandescentiam nasi, furorem, & indignationem, & angustiam. Psal.* 78. 49.
מצא	עֶזְרָה בְצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד :	*Esse auxilium in angustijs. Psal.* 46.2
עם	עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה :	*Deum esse cum aliquo in angustia. Psal.* 91.15. *Locus illustrandus.*
עת	חֻמָּה יוֹשִׁיעַ לָכֶם בְּעֵת צָרַתְכֶם :	*Auxiliari alicui in tempore angustiæ. Iud.* 10. 12.
עת	יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה :	*Esse salutem alicuius in tempore angustiæ. Esa.* 33.2.
עת	מוֹשִׁיעַ בְּעֵת צָרָה :	*Saluare aliquem in tẽpore angustiæ. Ier.* 14.8.
עת	מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה :	*Esse refugium temporibus in angustia. Psal.* 9.10. *Vide etiam* 10.1. *& superius in* בַּצָּרָה .
פרה	אֲשֶׁר פָּדָה אֶת נַפְשִׁי מִכָּל צָרָה :	*Redimere animam ab omni angustia. 1. Reg.* 1.29.
נר	בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר :	*Angustiam esse alicui in angustia alterius. Esa.* 63.9. *Locus illustrãdus.*
קום	לֹא תָקוּם פַּעֲמַיִם צָרָה :	*Angustiam non surgere bis. Nah.* 1. 9. (*Quia prima sufficit videlicet ad deuastandum omnia.*)
קרא	קָרָאתִי מִצָּרָה לִי אֶל יי׳ :	*Clamare de angustia (quæ sit) tibi ad Deum. Ion.* 2.2.
קרב	כִּי צָרָה קְרוֹבָה וגו׳ :	*Angustiam esse proximam, &cæt. Psal.* 22.12.
ראה	אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ :	*Videre angustiã alicuius. Gen.* 42.21
שמר	שֹׁמֵר מִצָּרוֹת נַפְשׁוֹ :	*Seruare ab angustijs animam. Pro.* 21.23.

Radix est צור vel צרר .

צרה Verbum Cal actiuum, perfectũ, quod semel legitur in Biblijs in præsenti participio צָרֵחַ , nec aliud ex eo facilè formarem, sed potius vterer synonimis, quæ vide in צעק . Vociferatus est, exclamauit. [*Gridare grandemente.*] Soph. 1. 14. *Amarè* צוֹרֵחַ *vociferatur ibi fortis.* Deriuatiua huius sunt הצריח .

צְרִיחַ Nomen masculinum genere, & declinatione צְרִיחִים . Locus altus, & eminens, ædificium præruptum, sic dictum, quod speculator ex eo vocifere tur, Munitionem vertemus, quòd hi loci essent præruptí & muniti. [*Cupola, verucola, luogo altissimo,*] Quater inuenitur .

בוא	וַיָּבֹאוּ אֶל צְרִיחַ בֵּית אֵל בְּרִית	*Venire ad munitionẽ domus Dei berith. Iud.* 9.46.
הצית	וַיַּצִּיתוּ עֲלֵיהֶם אֶת הַצְּרִיחַ בָּאֵשׁ :	*Comburere super aliquos munitionẽ. Iud.* 9.49.
שים	וַיָּשִׂימוּ עַל הַצְּרִיחַ :	*Ponere ligna super (secus) munitionem. Iud.* 9.49.
התחבא	וְהִתְחַבְּאוּ הָעָם וגו׳ בְּצְרִיחִים	*Abscondere se in munitionibus, &c. 1. Sam.* 13.6.

ק צ פ צ צ

lum intelligunt. Radix aliquibus est propria, alijs צפה .

צְפַת Nomen proprium vrbis fęmininum genere. Zephat. [*Zefata.*] Hanc interfectis Cananæis Israelitæ חָרְמָה nominarunt, Iud. 1.17. *Et perrexit Iudas cum Simeone fratre suo, & percusserunt Cananęum habitatorem* צפת *Zephatæ, &c.* Radix est צפה , vel ppria, & hinc fortassis est etiam גֵּיא צְפָתָה , de quo suo loco dictũ est.

צָפִית Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur, an sit adiectiuũ, idest speculator, vel substantiuum, hoc est specula, vel certè speculatio. [*Guardiano, sentinella, guardia, luogo doue si fa la guardia, il guardare.*] Ego arbitror, locum ipsum, in quo esset vel fax accensa, vel aliud simile ad ostendendum aliquid, hoc nomine dictum fuisse, quemadmodũ & nunc Ianuæ Laternam nominant, ex qua per interualla breuia in Corsicam vsq; signum accensis facibus deferri tradunt. Esa. 21.5. *Instruendo mensam, speculando* הַצָּפִית *speculam.* Hoc est, edentes etiam necesse erat sem per oculos ad speculam habere ob timorem hostium. Radix est צפה .

צ צ

צִיץ Lege radicem ציץ , & obserua dictiones, quæ sine Iod radicali remanent in scriptura.

צִיץ / **צִיצָה** / **צִיצִת** } Require superius in צ ante י , suo loco proprio .

ק צ

צק Lege radices יצק צוק , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus :

צוּק / **צוּקָה** } Require superius in צ ante ו , suo loco proprio.

צִקְלַג Nomen proprium vrbis in tribu Iudæ secus limites Idumeæ fœmininum genere, quam nihilominus fuisse iuris Simeonis certum est, & si nunquàm Philisteos expulerint, quoad eam dederit Achis Dauidi, & hinc factũ est, vt regibus Iudæ ascriberetur. Ziclag. [*Ziclaga.*] Ios. 15. 31. וְצִקְלַג *Et Ziclag.* Et 19. 5. וְצִקְלַג *Et Ziclag.* 1. Par. 4 30. וּבְצִקְלַג *Et in Ziclaga.* 1. Sam. 27.7. *Et dedit ei Achis in die illa* אֶת צִקְלַג *Ziclagam, ob id fuit* צִקְלַג *Ziclaga regum Iudæ hactenus.* Neh. 11.28. וּבְצִקְלַג *Et in Ziclaga.* Comburitur ab Amalechitis. 1. Samuel. 30. 1. ibi vide.

צִקְלֹן Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs cũ affixo צִקְלֹנוֹ , nec satis certum est, quid propriè significet, quamuis omnibus ferè ex coniectura sit cortex, theca, folliculus grani. [*Cortecchia, guscia.*] 2. Reg. 4. 42. *Et spicam* בְּצִקְלֹנוֹ *in folliculo eius.* Expende locum & omnes accuratius.

ר צ

צר Lege radices אצר נצר צור ציר צרה צרר , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

צוּר / **צוֹר** / **צֹר** } Require superius in צ ante ו , suo loco proprio .

צַר / **צָר** } Sub vtraq; forma est nomen Toar verbi צור vel צרר , vt suis locis dictum est, ibi vide. Aliàs sumitur in abstracto pro angustia tam animi quàm corporis, masculinum genere, sine plurali. [*Angoscia, strettezza.*] Loci aliquot obseruandi.

בוא	וּבְרוּעַ בְּאֶתֶם אֵלַי כַּאֲשֶׁר צַר לָכֶם :	*Venire ad aliquem, quando angustia est tibi. Iud.* 11.7.
בעת	כִּי עַתָּה צַר וּמַצוּקָה :	*Angustiam & afflictionem terrere aliquem. Iob* 15.24.
דיחיב	בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִי :	*Dilatare alicui in angustia. Ps.* 4.2.
חשך	וְהִנֵּה חֹשֶׁךְ צַר וגו׳ :	*Tenebræ angustiæ. Esa.* 5.30.
יד	אֲשֶׁר גְּאָלָם מִיַּד צָר :	*Redimere de manu angustiæ. Psalm.* 107. 2.
לתן	וְנָתַן לָכֶם אֲדֹנַי לֶחֶם צַר וגו׳	*Dare panẽ angustiæ, &c. Esa.* 30.20.
מאד	צַר לִי מְאֹד :	*Angustiam esse alicui valdè. 2. Sam.* 24.14.
מעוז	מָעוֹז לָאֶבְיוֹן בַּצַּר לוֹ :	*Esse robur pauperi in angustia (quæ sit) ei. Esa.* 25.4.
מצא	בְּצַר לְךָ וּמְצָאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה :	*Aliquid inuenire ĩ angustia (quæ est) tibi. Deut.* 4. 30.
מצא	צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי :	*Angustiam & afflictionem inuenire aliquem. Psal.* 119.143.
סביב	צַר וְסָבִיב הָאָרֶץ :	*Angustia, & circa terram esse. Amos* 3.11.
על	צַר לִי עָלֶיךָ אָחִי יְהוֹנָתָן :	*Angustiam esse alicui super alio. 2. Sam.* 1.26.
עת	אֲשֶׁר חָשַׂכְתִּי לְעֵת צַר :	*Tempus angustiæ. Iob* 38.23.
פדה	יוֹם אֲשֶׁר פְּדָם מִנִּי צָר :	*Redimere ab angustia. Psal.* 78.42.
פיח	וַיַּף הֵסִיחוּ מִפִּי צַר :	*Incitare aliquem ab ore angustiæ. Iob* 36.16.
פה	וְדִבֶּר פִּי בְּצַר לִי :	*Os loqui in angustia (quæ est) tibi. Psal.* 66.14.
פקד	יְהוֹה בְּצַר פְּקֻדוּךָ :	*Visitare Deũ in angustia. Esa.* 26.16
צרה	בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר :	*Angustiam esse alicui in angustia alteri°. Esa.* 63.20. *Loc° illustrãd°.*
ראה	וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי צַר לוֹ :	*Videre, quòd angustia sit tibi. 1. Samuel.* 13.6.
ראה	וַיַּרְא בְּצַר לָהֶם :	*Videre in angustia (quæ sit) alicui. Psal.* 106.24.
רוח	אֲדַבְּרָה בְּצַר רוּחִי :	*Loqui ĩ angustia spiritus tui. Iob.* 7.11
שוא	הֲיַשְׂרֵךְ שַׁוְעֲךָ לֹא בְצָר :	*Æstimare nobilitatem alicuius non in angustia. Iob* 36.19. *Locus illustrandus.*

Radix est צור vel צרר .

צֵר Nomẽ proprium ciuitatis in tribu Nephtalim. Zer. [*Zera.*] Ios. 19. 35. צֶר *Zera.* Radix est צור vel צרר .

צִיר Require superius in צ ante י , suo loco proprio.

צִרִי / **צָרִי** / **צֹרִי** } Require paulò inferius, suo loco proprio.

צרר Duplicata omnia habentur inferius, suo loco proprio .

צוּרִיאֵל Require superius in צ ante ו , suo loco proprio .

צרי / **צרי** / **צרי** Nomen masculinũ genere, sine plurali, sub his tribus formis, sed tertia propriè est in pausa, & producta, nã correpta aliud nomen est; de quo mox dicemus. Dubitatur autem, quid propriè significet, quamuis communiter resinam exponatur, voce videlicet Hebraica inuersa. Balsamum nonnulli arbitrantur esse. Valet ad leniendũ vulnerum dolores. [*Resina, balsamo, ò simil cosa.*] Sex vicibus tantum inuenitur.

לין	הֲצָרִי אֵין בְּגִלְעָד וגו׳ :	*Resinam non esse in Galaad, &c. Ier.* 8. 22.
לקח	עֲלִי גִלְעָד וְקַחִי צָרִי :	*Ascendere Galaad, & accipere resinam. Ier.* 46. 11.
לקח	קְחוּ צָרִי לַמַּכְאֹבָה וגו׳ :	*Accipere resinã dolori (pro dolore) alicuius. Ier.* 51. 8.
מעט	מְעַט צָרִי וגו׳ :	*Parum resinæ, &c. Gen.* 43. 10.
כמל	וְגְמַלֵּיהֶם נֹשְׂאִים נְכֹאת וּצְרִי וָלוּט :	*Camelos portare resinam, &c. Gene.* 37. 24.
שמן	וְשֶׁמֶן וּצְרִי נָתְנוּ מַעֲרָבֶךָ :	*Dare oleum & resinam, &c. (ex Ismaelitarũ regione.) Ezec.* 27. 17.

Aliàs צרי est nomen proprium cantoris Leuitę. Zeri. [*Zerio.*] 1. Par. 25. 3. וצרי *Et Zerius.* Radix est צרה .

Cæterum צרי correptum à radice צור est nomen gentile masculinum genere, & declinatione צרים . Tyrius. [*Huomo di Tiro.*] 1. Reg. 7. 14. *Et pater eius erat vir* צרי *Tyrius, &c.* Esd. 3. 7. וְצֹרִים *Et Tyrijs.* Neh. 13. 16. וְהַצֹּרִים *Et Tyrij habitabant in ea.*

צרויה / **צריה** Nomẽ proprium sororis Dauidis, & matris Ioabi, Abisai, & Asaelis. Zeruiah. [*Zeruia, ò Ceruggia.*] 1. Sam. 26. 6. *Et ad Abisai filium* צרויה *Zeruiæ fratrem Ioabi.* Et 2. 2. 18. *Erant autem ibi tres filij* צרויה *Zeruia, &c.* Et 14. 1. *Cognouit autẽ Ioabus filius* צריה *Zeruiæ, &c.* Radix forsitan est צרה .

צרך Nomẽ formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo צָרְכֶךָ . Necessitas, necesse, necessariũ, quicquid opus est. [*Cosa, qual fa dibisogno.*] 2. Par. 2. 16. *Nos verò cedemus ligna de Libano secundum omnem* צָרְכֶךָ *necessitatem tuam.*

צרוע Nomẽ participiale masculinum genere, sine plurali. Leprosus, lepra affectus. [*Leproso, che hà il male della lepra.*] Ratio significationis ignoratur, & quinque vicibus solum inuenitur.

איש	אִישׁ צָרוּעַ הוּא טָמֵא הוּא :	*Vir leprosus, immundus, &c. Leuit.* 13. 44.
חוב	וְהוּא צָרוּעַ אוֹ זָב וגו׳ :	*Aliquẽ ex semine Aharonis esse leprosum, vel fluxum patientẽ, &c. Leuit.* 22. 4.
כנע	וְהַצָּרוּעַ אֲשֶׁר בּוֹ הַנֶּגַע וגו׳ :	*Leprosus, in quo sit plaga, &c. Leuit.* 13. 45.
כנע	וְהִנֵּה נִרְפָּא נֶגַע הַצָּרַעַת מִן הַצָּרוּעַ :	*Plagam lepræ sanari à leproso. Leuit.* 14. 3.
שלח	וישלחו מן המחנה כל צרוע וגו׳ :	*Emittere de castris omnẽ leprosum, &c. Num.* 5. 2.

Deriuatiua huius sunt מְצֹרָע מְצֹרַעַת צָרְעָה צְרוּעָה צְרֻעֵי צָרַעַת צָרְעָתִי :

צרעה Nomen fœmininum genere, sine plurali, qđ ter legitur in scriptura sacra, & quid sit, penè ignoratur, quamuis omnes propè putent, insecti genus esse, crabronem, vel vespam videlicet, quod an verum sit, alij viderint. Ego quidem, nisi me tãtorũ sentẽtia moueret, potius crederem, leprã ipsam collectiuè, quasi leprositatem diceres, hoc nomine significari, vel certè animalculum illud habuit nonnihil commune cũ lepra, ex qua denominationem sumpsit, quę nobis hodie penitus est ignota. [*Galaurone, vespa.*] Exo. 23. 28. *Et mittam* אֶת הַצִּרְעָה *crabronem (crabrones) ante te, qui expellet Hiueum, &c.* Deut. 7. 20. *Sed &* אֶת הַצִּרְעָה *crabronem mittet Dominus Deus tuus in eis, donec pereant, &c.* Ios. 24. 12. *Misitque ante vos* אֶת הַצִּרְעָה *crabronem, qui expulit eos, &c.* Radix est צרע .

צרעה Nomen proprium ciuitatis in plano sitę in tribu Iudæ. Zorah. [*Zora.*] Ios. 15. 33. וְצָרְעָה *Et Zorah.* Neh. 11. 29. וּבְצָרְעָה *Et in Zoram.* Hæc erat limes tribus Danię, quam etiam olim ab ea habitatã fuisse, certum est, nam recensetur patria Manoæ patris Sãsonis, quem ex Dan fuisse, nulli dubium est. Ios. 19. 41. *Et fuit limes possessionis eorum* צָרְעָה *Zorah, &c.* Iud. 13. 2. *Fuit autem vir quidã* מִצָּרְעָה *de Zora de familia Dania, &c.* Inter hanc & Estaolam Samson à fratribus sepelitur. Iud. 16. 31. ibi vide. Aedificijs exornata & munita fuit à Roboamo rege, sicut legitur 2. Par. 11. 10. וְאֶת צָרְעָה *Et Zoram.* Radix est צוע .

צרועה Nomen proprium cuiusdam mulieris viduæ, matris Ieroboami regis. Zeruah. [*Zerua.*] 1. Reg. 11. 26. *Et nomẽ matris eius* צְרוּעָה *Zeruah, etc.* Radix est צרע .

צרעי Nomen gentile masculinum genere, sed dubitatur an familiæ vel ciuitatis. Zoræus. [*Zoreo.*] 1. Par. 2. 53. הַצָּרְעִי *Zoręus.* Radix est צרע .

צרעת Nomen fœmininum genere, sine plurali, & cum affixo צָרַעְתּוֹ . Lepra, infirmitas in scriptura sacra frequens. [*Lepra.*] Vide חלי . Loci aliquot obseruandi .

אסף	אַל יֵאָסֵף אֹתוֹ מִצָּרַעְתּוֹ :	*Colligere aliquem à lepra illius. (Est mundare.) 2. Reg.* 5. 3.
כנה	וּלְצָרַעַת הַבֶּגֶד וְלַבַּיִת :	*Lepra panni & domus. Leuit.* 14. 55
דבק	וְצָרַעַת נַעֲמָן תִּדְבַּק בְּךָ וגו׳ :	*Lepram adhærere in aliquem. 2. Reg.* 5. 27.
כפר	וְהִזָּה עַל הַמִּטַּהֵר מִן הַצָּרַעַת וגו׳ :	*Expiare se à lepra. Leuit.* 14. 7.
מאור	צַרֶבֶת מַאֲרַת הַנֶּגַע :	*Lepra dolore afficiens. Leuit.* 13. 51.
זרח	וְהַצָּרַעַת זָרְחָה בְּמִצְחוֹ :	*Lepram oriri in fronte. 2. Par.* 26. 19
כסה	וְהָיָה כִּסְּתָה הַצָּרַעַת אֶת כָּל בְּשָׂרוֹ :	*Lepram tegere vniuersam carnem. Leuit.* 13. 13.
מראה	כַּמַּרְאֵה צַרֶבֶת עוֹר בָּשָׂר :	*Aspectus lepræ cutis carnis. Leuit.* 13. 43.
נגע	וְהָיָה בְעוֹר בְּשָׂרוֹ לְנֶגַע צָרַעַת :	*Maculam esse in cute plagæ (in plagam.) lepræ. Leuit.* 13. 2.
נגע	נֶגַע צָרַעַת הוּא :	*Plaga lepræ. Leuit.* 13. 3.
נגע	נֶגַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְאָדָם :	*Plagam lepræ esse in hoẽ. Leui.* 13. 9
נגע	וְנָתַתִּי נֶגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזָּתְכֶם :	*Dare plagam lepræ in domo. Leuit.* 14. 34. (8.
נגע	הִשָּׁמֶר בְּנֶגַע הַצָּרַעַת וגו׳ :	*Cauere in plaga lepręˌ &c. Deut.* 24.
מוסן	צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת הוּא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ :	*Lepra inueterata. Leuit.* 13. 11.
נרפא	וְהִנֵּה נִרְפָּא נֶגַע הַצָּרַעַת מִן הַצָּרוּעַ :	*Plagam lepræ sanari à leproso. Leuit.* 14. 3.
עבר	יָאַם פָּרוּחַ תִּפְרַח הַצָּרַעַת בָּעוֹר וגו׳ :	*Lepram florere in cute, &c. Leuit.* 13. 12.
רקח	צָרַעַת הַרֹּאשׁ אוֹ הַזָּקָן הוּא	*Lepra capitis & barbę. Leuit.* 13. 30
תורה	זֹאת תּוֹרַת הַצָּרַעַת :	*Lex lepræ. Leuit.* 14. 57.

Radix est צרע .

צרעתי Nomen gentile masculinum genere. Zoratheus. [*Huomo della città di Zora.*] 1. Par. 2. 52. *Ex his prodierunt* הַצָּרְעָתִי *Zoratheus, & Estaulęus.* Et 4. 2. *Hæ sunt familiæ* הַצָּרְעָתִי *Zorathæi.* Radix est צרע .

צרף Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

Præteritum.	צָרַף / צָרְפָתַנִי צָרַפְתָּנוּ צָרַפְתִּיךָ צָרַפְתָּם צָרַפְתָּהוּ	
Part. præs.	צוֹרֵף צוֹרְפִים צֹרְפָם	
Part. pass.	צָרוּף / צְרוּפָה	
Futurum.	אֶצְרֹף אֶצְרְפֵנִי	
Imperat.	צְרוֹף	
Infinitiuus.	צָרוֹף בְּצָרוֹף כְּצָרוֹף לְצָרוֹף	

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grãmaticales. Purgauit, conflauit, excoxit, igne examinauit, & de metallis propriè dicitur, quãuis ad alia dein etiam transferatur. [*Mõdare, purgare il metallo dalla fece, fondendolo co'l fuoco.*] Participium supplet vices nominis Toar. Aurifex, fusor, purificator. [*Orefice, che purga i metalli fondendoli.*] צָרוּף insuper aliquibus est nomen Toar. Inuenitur in sequentibus locis tantũmodo.

אמרה	אִמְרַת יי׳ צְרוּפָה :	*Dictum Dei expurgatũ. 2. Sam.* 22. 31. *Psal.* 18. 31.
אמרה	אִמְרַת יי׳ צְרַפְתְּהוּ :	*Dictum Dei examinare aliquem. Psal.* 105. 19.
אמרה	צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד :	*Dictum Dei expurgatum valdè. Psal.* 119. 140.
אמרה	כָּל אִמְרַת אֱלוֹהַּ צְרוּפָה :	*Omne dictum Dei expurgatum. Prouer.* 30. 5.
כחן	הֹגֵי צוֹרְפָם וּבְחֹנְתִּים :	*Examinare aliquos, & probare. Iere.* 9. 7.
כלל	לְצָרוֹף בָּהֶם וּלְבָרֵר וגו׳ :	*Examinare in (per) aliquem, & purgare, &c. Dan.* 11. 35.
הכיש	הֹכִישׁ כָּל צוֹרֵף כֶּסֶף :	*Aurificem erubescere. Ier.* 10. 3. & 51. 17.
חזק	עַל יְדֵי הֶחֱזִיק עוּזִיָּהוּ בֶּן חֲרָרְיָה צוֹרְפִים :	*Vsielem filiũ Harhoiæ aurifices (ambo) fortificare, &c. Neh.* 3. 8.
חזק	הֶחֱזִיקוּ הַצֹּרְפִים וְהַרֹּכְלִים :	*Aurifices & aromatarios fortificare, &c. Neh.* 3. 32.
נכה	וְצֹרֵף בַּזָּהָב יְרַקְּעֻהוּ :	*Aurificem in auro extendere, &cæt. Esa.* 40. 19.
חרש	וְיַחֲזֵק חָרָשׁ אֶת צֹרֵף :	*Artificẽ roborare aurificẽ. Esa.* 41. 7
יד	מַעֲשֵׂה חָרָשׁ וִידֵי צוֹרֵף וגו׳	*Manus aurificis. Iere.* 10. 9.
כלי	וְיֵצֵא לְצוֹרֵף כְּלִי :	*Vas egredi aurifici. Pro.* 25. 4.
כליות	צָרוּף כִּלְיוֹתַי וְלִבִּי :	*Examinare renes & cor alicuius. Ps.* 26. 2. *Ex Massara Vau redundare certum est.*
כסף	כֶּסֶף צָרוּף בְּעֹלִיל לַאֲרֶץ וגו׳	*Argentum examinatũ, &c. Ps.* 12. 7.
כסף	צְרַפְתָּנוּ כְּצָרוֹף כָּסֶף :	*Examinare aliquem, sicut examinare argenti. Psal.* 66. 10.
כסף	וְרִתֵּךְ כֶּסֶף צוֹרֵף :	*Argentum aurificis. Esa.* 40. 19.
כסף	הִנֵּה צְרַפְתִּיךָ וְלֹא בַכֶּסֶף :	*Examinare aliquem non in argento. (idest in forma argẽti.) Esa.* 48. 10
מצא	צְרַפְתַּנִי כַל תִּמְצָא :	*Examinare aliquem, non inuenire. (scorias, vel qd simile.) Ps.* 17. 3.
נתן	וְהִתְּנוּהוּ לְצוֹרֵף וגו׳ :	*Dare argentũ aurifici, &c. Iud.* 17. 4
טוב	וְאֶצְרוֹף כַּבֹּר סִיגֶיךָ :	*Excoquere scorias tanquàm puritie. Esa.* 1. 25.
שוא	לַשָּׁוְא צָרַף צָרוּף :	*Frustra examinare. Ier.* 6. 29.
שכר	שִׂכְרוֹ צוֹרֵף וגו׳ :	*Pretio conducere aurificẽ. Esa.* 46. 6
שם	וְאֶצְרְפֵנִי לָךְ שָׁם :	*Examinare populum alicui alicubi. Iud.* 7. 4.

Deriuatiua huius sunt מַצְרֵף נִצְרָף צָרָף צֹרְפִי צָרְפַת .

צרף Verbum Pihel actiuum, perfectum, ex quo legitur solũ participiũ præsens in Biblijs מְצָרֵף , nec aliud ex eo formarẽ, sed potius suo Cal vterer, quãuis hoc fortasis nonnihil augeat significationem. Conflauit, igne quàm diligenter examinauit. [*Mondare con diligenza, purgare col fuoco fondendo benissimo.*] Mal. 3. 2. *Quia ipse est tanquàm ignis* מְצָרֵף *conflantis.* (*aurificis.*) Et ver. 3. *Sedebitque* מְצָרֵף *conflans & repurgans argentum.* Alibi non inuenitur.

צרפי Nomen proprium viri ab arte aurificis, quã exercebat, sic dicti. Zorphi. [*Zorfio.*] Neh. 3. 31. *Malchias filius* הַצֹּרְפִי *Zorphij.* Habet He haidiah, vt nomina propria, quæ & appellatiua possunt esse. Radix est צרף .

צרפת Nomen proprium vrbis inter Sidonem & Tyrum sitæ, fœmininum genere; & cum He aduerbiali in fine צָרְפָתָה . Zorphath, vel Saripta. [*Sarepta.*] 1. Reg. 17. 9. *Surge vade* צָרְפָתָה *Sareptam, quæ est Sidonis, &c.* ibi vide. Nonnulli putant addi, צידון , quòd fuerit altera צרפת nempe illa, de qua Abdias 1. 20. *Vsq; ad* צרפת *Sareptam.* Hanc nostrates Iudæorum Galliam, nescio qua ratione, interpretantur. Expende locos. Radix est צרף .

צרר Verbum Cal actiuum ex duplicibus, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

Præteritum.	צָרַר אוֹ צַר / צָרָרוּנִי צָרָרוּנִי	
Part. præs.	צָרֵר צָרָרִים צֹרְרַי צוֹרְרַי צָרָרֶיךָ	
Part. pass.	צָרוּר / צְרוּרָה צְרֻרוֹת	
Futurum.	יִצֹר	
Imperat.	צוֹר	
Infinitiuus.	צָרוֹר כְּצָרוֹר לְצָרוֹר	

Cætera ex te formabis ad canones grammaticę, cum opus erunt צַר צוֹר צָרוֹר . sunt etiam nomina, vt suis locis habes, sed & צור nonnullis est imperatiuus à נצר , ibi vide. Ligauit, vinxit, colligauit. [*Legare, stregnere in alcuna cosa.*] Vide קָשַׁר . Hinc eleganter per translationem est tribulauit, antitheton גבר protexit, afflixit, quasi in angustum locum reduxit, coarctauit, ligauitq;, & parũ differt, significatione à צור , qn & multa deriuatiua vtrinque deduci possunt, quod notes velim. [*Affliggere, tribolare, dar noia, annoiare.*] Participium præsens supplet vices nominis Toar, hostis, infeilus, tribulator. Loci aliquot obseruandi.

חרן	יְצָרְרוּ אֶתְכֶם עַל הָאָרֶץ וגו׳	*Affligere aliquem super terra, &c. Num.* 33. 55.
חמה	וְאִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ לֹא תִקָּח לִצְרֹר וגו׳ :	*Non accipere mulierem ad (cum) sororem eius ad affligendum. (Vt sint æmulæ se inuicem affligẽtes.) Leuit.* 18. 18.
אבד	וְהַאֲבַדְתָּ כָל צֹרְרֵי נַפְשִׁי :	*Perdere hostes animæ alicuius. Psal.* 143. 12.
חיה	וְחַיַּיְנוּ צְרֻרֹת עַד יוֹם מוֹתָן	*Aliquas esse colligatas (constrictas) vsque ad diẽ mortis. 2. Sam.* 20. 3
הכה	צָרוֹר אֶת הַמְּדְיָנִים וְהִכִּיתָם אוֹתָם :	*Affligere aliquos, & percutere. Nume.* 25. 17.
נפח	כֹּל צוֹרְרַי יִפִּיחַ בָּהֶם :	*Hostes insufflare in aliquid. Ps.* 10. 5
חלץ	וְאַחֲלֶצָה צוֹרְרַי רֵיקָם :	*Extrahere hostem gratis. Psal.* 7. 5.
חרף	חֵרְפוּנִי צוֹרְרַי וגו׳ :	*Hostes exprobrare, &c. Psal.* 42. 11
חרפה	מִכָּל צוֹרְרַי הָיִיתִי חֶרְפָּה :	*Esse opprobrium ab omnibus aduersarijs. Psal.* 31. 12.
יסד	יִסַּדְתָּ עֹז לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ :	*Fundare robur propter aduersarios. Psal.* 8. 3.
מים	צֹרֵר מַיִם בְּעָבְיוֹ :	*Ligare aquas in nubibus. Iob* 26. 8.
מים	מִי צָרַר מַיִם בְּשִׂמְלָה :	*Ligare aquã in vestimẽto. Pro.* 30. 4
מזחרת	מְשֻׁאֹרֹתָם צְרֻרֹת בְּשִׂמְלֹתָם :	*Pastæ colligatæ in vestimentis. Exo.* 12. 34.
נגד	נֶגְדְּךָ כָּל צוֹרְרָי :	*Hostes alicuius esse coram Deo. Psal.* 69. 20.
ככל	כִּי צוֹרְרִים הֵם לָכֶם בְּנֵכָלֵיהֶם	*Affligere alicui (aliquem) in dolis. Num.* 25. 18.
ككרת	וְצֹרְרֵי יְהוּדָה יִכָּרֵתוּ :	*Hostes excindi. Esa.* 11. 13.
כעריב	רַבַּת צָרַרְתִּנִי מִנְּעוּרָי :	*Affligere multum aliquem à iuuentute.*

		tute. Psal. 129.1.
נפש	וְהַיְתָה נֶפֶשׁ אֲדֹנִי צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים :	Animam esse colligatam in fasciculo vitæ. 1. Sam. 25.29.
עכרים	הִנָּשֵׂא בְּעֶכְרוֹת צוֹרְרָי :	Eleuare se in furores affligentium. Psal. 7.7.
עון	צְרוּר עֲוֹן אֶפְרָיִם :	Iniquitas colligata. Hos. 13.12.
עתק	צַתֵּקָה כְּכָל צוֹרְרָי :	Oculum crassum euadere in aduersarios. Psal. 6.8.
פריק	צֹרְרֵי צַדִּיק וגו' :	Affligere iustum. Amos 5.12.
צור	וְצַרְתִּי אֶת צוֹרְרֶיךָ :	Angustare affligẽtes te. Exo. 23.22
צור	עַל הַצַּר הַצֹּרֵר אֹתָכֶם :	Hostem affligere. Num. 10.9.
צרק	בְּכָל צֵתָם לֹא צָר :	Non affligere in angustia aliquorũ. Esa. 63.9. Iudæis hodiernis est nomen צר, & ex Massara legũt לו, quod non placet.
קול	אַל תִּשְׁכַּח קוֹל צֹרְרֶיךָ :	Non obliuisci vocis hostium. Psalm. 74.23.
רוח	צָרַר רוּחַ אוֹתָהּ בְּכַנְפֶיהָ :	Ventũ ligare aliquẖ in alis. Hos. 4.19
רגז	שָׁאֲגוּ צוֹרְרֶיךָ בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶיךָ :	Hostes rugire. Psal. 74.4.
תעודה	צוֹר תְּעוּדָה :	Ligare (vel seruare) testimonium. Esa. 8.15.

Deriuatiua huius sunt הֵצַר צרה צָלֹר צררה צר אֶבֶן צר צָרָה .

צרר Verbum Pihel actiuum, ex duplicibus, ex quo legitur in Biblijs semel participium passiuũ plurale מְצֹרָרִים, nec aliud ex eo facilè formarem. Ligauit, consuit, colligauit, & fortassis auget nonnihil sensum à suo Cal, vel ligatione diligenti vel multa. [*Legare ben bene.*] Ios. 9.4. *Et vtres vini veteres, & discissos* וּמְצֹרָרִים *& colligatos.*

צרר Nomen masculinum genere, cum plurali fœmININO declinatione צְרוֹרוֹת. Fasciculus, sacculus, loculus, in quo aliquid ligatur, & constringitur, & colligatio, res quæ ligatur. [*Fascetto, borsa, ligazzo, & la cosa legata, rinchiusa.*] Sumitur nonnunquàm pro lapillo, lapide minimo, quòd sit valdè coarctatus, vel certè potius tunc est à צור. [*Pietrolina, fassetto.*] Vide אֶבֶן. Aliàs צְרוֹר est etiam infinitiuus verbi Cal. Inuenitur forsitan in sequentibus locis tantummodo.

אבן	כִּצְרוֹר אֶבֶן בְּמַרְגֵּמָה וגו' :	Lapillus lapidis in aceruo, &c. Prouer. 26.8.
חיים	וְהַיְתָה נֶפֶשׁ אֲדֹנִי צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים :	Animam esse colligatam in fasciculo vitæ. 1. Sam. 25.29.
כסף	וְהִנֵּה אִישׁ צְרוֹר כַּסְפּוֹ בְּשַׂקִּי :	Fasciculum argenti esse in sacco. Gene. 42.35.
כסף	קַח צְרוֹר הַכֶּסֶף לָקַח בְּיָדוֹ :	Accipere fasciculum argenti in manu. Pro. 7.20.
מר	צְרוֹר הַמֹּר דּוֹדִי לִי :	Fasciculus myrrhæ. Cant. 1.13.
מצא	עַד אֲשֶׁר לֹא נִמְצָא שָׁם גַּם צְרוֹר :	Nec lapillum inueniri alicubi. 2. Samuel. 17.13.
נפל	וְלֹא יִפּוֹל צְרוֹר אָרְצָה :	Lapillum non cadere in terram. Amos 9.9.
נקב	מִשְׁתַּכֵּר אֶל צְרוֹר נָקוּב :	Conducere se ad loculum perforatũ. Agg. 1.6.
עצם	חָתוּם כְּצְרוֹר פְּשָׁעַי :	Præuaricatio obsignata in sacculo. Iob 14.13.
ראה	וְיִרְאוּ אֶת צְרוֹרוֹת כַּסְפֵּיהֶם :	Videre fasciculos pecuniarum. Gene. 42.35.

Aliàs צרור est nomen proprium attaui Saulis. Zeror. [*Zeroro.*] 1. Sam. 9.1. *Filij* צְרוֹר *Zeroris.*

צררה Nomen proprium loci, quod legitur in Biblijs cum He aduerbiali in fine צְרֵרָתָה. Zererah. [*Zerera.*] Iud. 7.22. *Et fugit exercitus vsq; ad Beth hasitah* צְרֵרָתָה *ad Zereram, &c.* Quidam legunt צְרֵרָתָה de qua superius dictum est. Radix est צרר.

צרת Nomen proprium viri ex tribu Iudæ. Zereth. [*Zereto.*] 1. Paralip. 4.7. *Filij autem Helæ* צֶרֶת *Zeretus, &cæt.*

Deriuatiua huius radicis sunt צֶרֶת הַשָּׁחַר צִרְתָּן .

צרת השחר Nomen proprium ciuitatis in tribu Ruben. Zereth hasahar. [*Zereta di saharo.*] Ios. 13.19. וְצֶרֶת הַשָּׁחַר *Et Zereth hasahar in monte vallis.* Compositum est ex צרת, & שחר.

צרתן Nomen proprium ciuitatis cis Iordanem, & cum He aduerbiali, vel adiectitio, in fine צָרְתָנָה. Zorthan. [*Zortana.*] Ios. 3.16. *Longè valdè ab Adam vrbe, quæ est à latere* צָרְתָן *Zortanæ.* 1. Reg. 4.11. *Et vniuersa Beth sean, quæ est secus* צָרְתָנָה *Zortanam.* Ec 7.46. *In planicie Iordanis fudit ea rex in crassitie telluris inter Suchotam, & inter* צְרֵרָתָן *Zortanam.* 2. Par. 4.17. vice huius legitur צְרֵרָתָה, vt superius habes. Confer locos. Radix est צרת.

צ ת

צת Lege radices יצת נצת צית, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ :

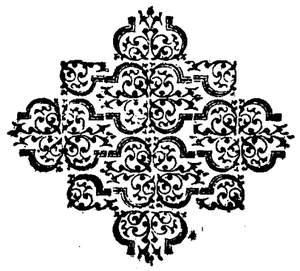

קְרֻמוּ עֵינֵי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ :

EODEM modo profertur elementum hoc, quo & כ Caph affectum punctulo Dages, extrema nempe lingua dentes anteriores percutiente, ex quo repercussu fit sonus obtusior in ipso palato detentus, liberè prodire non valens, & ob id inter palati consonantes repositum est ab Hebrẽis, quod ab illis קוף Coph à forma circuitus forsitan appellatur, vt in קִיפִּים dicemus. C Latinum potestate valet, cuius sonus pũcto Dages augetur, sed non immutatur, & retinetur quauis sequente vocali, secus quàm nostrum Latinum, vt ק ק ק ק ק ca, che, chi, co, cu, & Chaldẽis eadem potestate consonans est, cuius elementi figura in numeris centum significat. Semper est radicalis litera nunquàm deseruiens. Legas interim radicem קאה velim, & obserues in quibus dictionibus cum solo ק radicali remaneat.

ק א

קא Lege radices קאה קוא, & obserua dictiones, quæ remanẽt in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

קיא Require inferius in ק ante י, suo loco proprio.

קא Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo קָאוֹ. Vomitus, idem scilicet cum קִיא, de quo suo loco dicendum est. [*Vomito, recere.*] Pro. 26.11. *Sicut canis reuertitur super* קָאוֹ *vomitu suo, &c.* Radix est קוא.

קאה Omnes ponunt hanc radicem, ex qua formant verbum in coniugatione Cal his vocibus tantum קָאָה קִיא, & ob id ego potius arbitror, quòd sint à radice קוא, ibi vide.

קאם Require inferius in קום, & nota.

קאת Nomen masculinum genere, & in regimine קאת. Auis immunda & vetita in lege veteri, sed ignoratur hodie qualis propriè, & ob id alij pelicanum vel onocrotalum, alij cuculum interpretãtur. [*Pellicano, cucculo.*] Alia nomina auium vide in עוף. Quinque vicibus tantum inuenitur.

דמה	דָּמִיתִי לְקָאַת מִדְבָּר :	Aliquem esse similem cuculo deserti. Psal. 102.7.
חלון	נִסְקָאַת גַּם קִפֹּד בְּכַפְתֹּרֵי יְלִינוּ :	Cuculum pernoctare in superliminaribus. Soph. 2.14.
ירש	יִירְשׁוּהָ קָאַת וְקִפֹּד וגו' :	Cuculum hæreditare aliquem locum. Esa. 34.11.
תועבה	וְאֶת הַתִּנְשֶׁמֶת וְאֶת הַקָּאַת וגו' :	Vespertilio & cuculus, &c. (immundi.) Leui. 11.8. Vide et Deut. 14.18

Radix forsitan est קוא.

ק ב

קב Lege radices קבב קבה, & obserua dictiones, quę remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

קב Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur de eius radice & significatione, quamuis communiori sententia cabum significet ab Hebraica voce videlicet, quæ est mẽsura frumentaria, Græcis etiam attestantibus, sextam partem sati continens. Vide superius in סאה, & nota. Radix aliquibus est קבב sine vlla nominis ratione; alijs נקב, à concauitate, quod non est penitus absurdũ, vel certè est propria sine etymo. [*Quartaruolo.*] Mensurarum nomina vide in משורה. 2. Reg. 6.25. *Et quarta pars* חַצִּי *cabi stercoris colũbarũ quinq; argẽteis.* Expẽde locũ & oẽs accurati°.

קבב Verbum Cal actiuũ, ex duplicibus, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

קַבּוֹתִי קַבּוּ	Præteritum.
קֻבָּה קֻבְּנוּ	Imperat.
קֹב לְקֹב	Infinitiuus.

Cætera ex synonimis ארר & קלל desumes, vel ex נקב, ex quo nonnullæ voces, & præsertim futuri ponuntur etiam in hocab alijs, sicut è diuerso, imperatiuus huius & infinitiuus ex illo potius esse crederem. Malè dixit, malè precatus, imprecatus est, antitheton בֵּרֵךְ. [*Maledire, augurar male.*] Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

לוב	לָקֹב אֹיְבַי לְקַחְתִּיךָ וגו' :	Assumere aliquem ad maledicendũ hostes tuos. Num. 23.11.
לוב	לָקֹב אֹיְבַי קָרָאתִיךָ וגו' :	Vocare aliquem ad maledicendũ hostes. Num. 24.11.
לא	מָה אֶקֹּב לֹא קָבַהּ אֵל :	Deum non maledicere aliquem. Nume. 23.8.
ילך	לָבָה קָבָה לִי אוֹתוֹ :	Ire maledicere alicui (propter aliquem) aliquem. Num. 22.11.
נקב	גַּם קֹב לֹא תְקַבֶּנּוּ וגו' :	Maledicendo non maledicere aliquẖ, &c. Num. 23.25.
עם	קַבֵּה לִי אֶת הָעָם הַזֶּה :	Maledicere alicui (propter aliquem) populum. Num. 22.17.
שם	וְקַבְּנוּ לִי מִשָּׁם :	Maledicere aliquem alicui (propter alium) ab aliquo loco. Nume. 23.13. Vide etiam ver. 27.

Deriuatiua huius sunt קֻבָּה קבה .

קבה Nomen formæ fœmininę, quòd semel legitur in Biblijs, nec satis certum est, quid propriè significet, quamuis ferè ab omnibus exponatur pro tabernaculo, tentorio, & radicem קבב esse asserãt, sine vlla significationis ratione. Nõ displicet, quòd aliqui ad נקב referunt, idest cauernam à concauitate; vel certè radix est propria, & significationis etymon ignoratur. Quid verò si à קבב deriues, & hoc nomine tentorium illud Mosem dixisse, quasi maledictum, vel maledictionem asseras? [*Padiglione, trabacca.*] Num. 25.8. *Et ingressus est post virum Israelitam ad* הַקֻּבָּה *tentorium.* Expende locum & omnes accuratius.

קבה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo קֻבָּתוֹ, & de eius radice, significationeq; dubitatur. Nonnulli putant idem esse cum superiori, hoc est, tentorium, tabernaculum. [*Padiglione, trabacca.*] Alijs radix est propria, vel קוב, & ventriculum interpretantur, etymonq; significationis ignoratur, nisi malles deducere à נקב ob concauitatem videlicet. [*Ventre, pancetta.*] Nume. 25.8. *Et transfodit vtrunq;, virum scilicet Israelitam, & mulierem ad (in)* קֻבָּתוֹ *tentoriũ (ventriculũ) eius.* Expẽde locũ & oẽs accuratius,

בית	בְּקַבְּצִי אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן	*Congregare domum Israel. Ezech.* 28. 25.
גוי	הָעַמִּים וגו׳ : לְקַבֵּץ אֶת כָּל הַגּוֹיִם וְהַלְּשֹׁנוֹת :	*Cōgregare omnes gentes & linguas, Esa.* 66. 18.
זרה	מְזֹרֶה יִשְׂרָאֵל יְקַבְּצֶנּוּ :	*Dispergentem congregare. Ier.* 31. 10
טלא	בְּזְרֹעוֹ יְקַבֵּץ טְלָאִים :	*Congregare agnos(in) brachio, Esa.* 40. 11.
ירך	וְקִבַּצְתִּים מִיַּרְכְּתֵי אֶרֶץ :	*Congregare de lateribus terræ. Iere,* 31. 8.
מים	וַתִּקָּבְצוּ אֶת מֵי הַבְּרֵכָה הַתַּחְתּוֹנָה :	*Congregare aquas. Esa.* 22. 9.
מערב	וּמִמַּעֲרָב אֲקַבְּצֵךְ :	*Congregare ab occasu. Esa.* 43. 5.
מצרים	מִצְרַיִם תְּקַבְּצֵם :	*Aegyptū cōgregare aliquos. Hos.* 9. 6
נדח	מְקַבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֲקַבֵּץ עָלָיו לְנִקְבָּצָיו :	*Congregantem profugos congregare adhuc super(ad) aliquem collectis eius. Esa.* 56. 8.
נדח	וְהַנִّדָּחָה אֲקַבֵّצָה :	*Congregare expulsam. Mich.* 4. 6.
נפוץ	וּנְפוּצוֹת יְהוּדָה יְקַבֵּץ וגו׳ :	*Congregare dispersa ex quatuor angulis terræ. Esa.* 11. 12.
סביב	וּקְבַצְתִּי אוֹתָם מִסָּבִיב :	*Congregare de circuitu. Ezec.* 37. 21
על	וְקִבַּצְתִּי אֹתָם עָלַיִךְ מִסָּבִיב :	*Congregare super(contra vel ad) aliquem vndiq;. Ezec.* 16. 38.
עם	וּקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים :	*Congregare aliquos ex omnibus populis. Deut.* 30. 3.
עם	וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים וגו׳ :	*Congregare de populis, &c. Ezech.* 11. 16. (28. 8
עם	מְקֻבָּצֹת מֵעַמִּים רַבִּים :	*Congregata è populis multis. Ezech.*
עמיר	כִּי קִבְּצָם כְּעֹמֶר גֹּרְנָה :	*Cōgregare sicut manipulum in arcā, Mich.* 4. 12.
עת	וְעֵת קִבְּצִי אֶתְכֶם :	*Tempus congregandi. Soph.* 3. 20.
פנים	כָּל פָּנִים קָבְצוּ פַּארוֹר :	*Facies congregare(contrahere) decorem. Ioel.* 2. 6.
רוח	וְרוּחוֹ הוּא קִבְּצָן :	*Congregare aliquid spiritu. (voluntate.) Esa.* 34. 16.
רחמים	וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֲקַבְּצֵךְ :	*Congregare aliquos in misericordia magna. Esa.* 54. 7.
שארית	וְאָנִי אֲקַבֵּץ אֶת שְׁאֵרִית צֹאנִי	*Congregare residuum gregis. Ierem.* 23. 3. (12.
שארית	קַבֵּץ אֲזַבֵּץ שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל :	*Cōgregare residuū alicuius. Mich.* 2.
שרק	אֶשְׁלְקָה לָהֶם וַאֲקַבְּצֵם :	*Sibilare alicui, & congregare. Zach,* 10. 8.
שתה	וְיִקְבְּצוּהוּ יִשְׁתֻּהוּ וגו׳ :	*Congregantes vinum bibere illud. Esa.* 62. 9.

קַבְצְאֵל Nomen propriū vrbis in tribu Iudæ secus limites Idumeorum, quam eandem cum קַבְצְאֵל esse censeo, Cabzeel. [*Cabezela.*] Ios. 15. 21. קַבְצְאֵל *Cabezela.* Ex hac fuit Banaias fortissimus, vt 2. Sam. 23. 20. *Et Banaias filius Ioiadæ filij Ishai maximarum actionum* מִקַּבְצְאֵל *ex Cabazela.* Cōpositū est ex קבץ & איל.

קִבְצָה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs in regimine verso He in Thau קִבְצַת. Congregatio, coadunatio, collectio. [*Congregatione, raccoglimento.*] Ezec. 22. 20. קִבְצַת. *Congregatione argenti, &c.* Radix est קבץ.

קִבְצַיִם Nomen proprium vrbis, fœmininum genere, quæ ex tribu Ephraim Leuitis pro habitatione data est. Chibzaim. [*Chibzaima.*] Ios. 21. 22. וְאֶת קִבְצַיִם *Et Chibzaimam cū suburbijs eius.* Radix est קבץ.

קִבּוּצִים Nomen pluralis numeri, quod semel legitur in Biblijs cum affixo קִבּוּצֶיךָ. Cōgregationes, coadunationes. [*Cōgregatione, radunanza.*] Esa. 57. 13. *Quum clamaueris, liberent te* קִבּוּצֶיךָ *congregationes tuæ.* (Ea, quæ congregaueris.) Radix est קבץ.

קִבֵּר Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

Præte-

אכל	וַיִּקְבְּצוּ אֶת כָּל אֹכֶל וגו׳ :	*Congregare omnē escam. Gen.* 41. 35.
אנוש	וַיִּקְבֹּץ עָלָיו אֲנָשִׁים :	*Congregare super(ad) se (vel contra aliquem) homines. 1. Reg.* 11. 24.
אף	כֵּן אֶקְבֹּץ בְּאַפִּי וּבַחֲמָתִי :	*Congregare in ira, & in furore. Ezechiel.* 22. 20.
זקן	קַבְּצוּ זְקֵנִים :	*Congregare senes. Ioel.* 2. 16.
חונן	לְחוֹנֵן דַּלִּים יְקַבְּצֻנוּ :	*Congregare substantiam ad largiendum. Pro.* 28. 8.
חורים	וָאֲקַבְּצָה אֶת הַחֹרִים וגו׳ :	*Congregare nobiles, &c. Neh.* 7. 5.
חיל	מֶלֶךְ אָרָם קִבֵּץ אֶת כָּל חֵילוֹ :	*Congregare vniuersum exercitum, 1. Reg.* 20. 1.
יד	וְקֹבֵץ עַל יַד יָרְבֶּה :	*Congregantem super manu multiplicare. Pro.* 13. 11.
ישראל	וָאֶקְבְّצָה אֶל אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל :	*Congregare vniuersum Israelem ad regem. 2. Sam.* 3. 21.
כהן	וַיִּקְבֹּץ אֶת הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם :	*Congregare sacerdotes & Leuitas, 2. Par.* 24. 5.
כסף	קִבְּצוּ מִכָּל יִשְׂרָאֵל כֶּסֶף :	*Congregare argentum ab aliquibus. 2. Par.* 24. 5.
מחנה	וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶרֶץ מַחֲנֵיהֶם לַצָּבָא :	*Congregare exercitus in bellum. 1. Sam.* 28. 1.
ממלכות	לְקַבְּצִי מַמְלָכוֹת :	*Congregare regna. Soph.* 3. 8.
נביא	וַיִּקְבֹּץ אֶת הַנְּבִיאִים אֶל הַר הַכַּרְמֶל :	*Congregare Prophetas ad montem: 1. Reg.* 18. 20.
נער	וְכָל נְעָרַי קְבוּצִים שָׁם עַל הַקְّלָאכָה :	*Pueros esse cōgregatos alicubi super opere. Neh.* 5. 16.
נערה	וַיִּקְבְּצוּ אֶת כָּל נַעֲרָה כְתוּלָה וגו׳ :	*Congregare omnem puellam virginem, &c. Esth.* 2. 3.
עם	וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל הָעָם :	*Congregare totum populum. 2. Sam.* 2. 30.
עם	וַיִּקְבֹּץ אֵלָיו כָּל הָעַמִּים :	*Congregare ad se vniuersos populos. Abac.* 2. 5.
ראש	וָאֲקַבְּצָה מִיִּשְׂרָאֵל רָאשִׁים :	*Congregare ex aliquibus capita. Esd.* 7. 28.
שלל	וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אֶל תּוֹךְ רְחֹבָהּ :	*Congregare spolium ad medium plateę. Deut.* 13. 17.
תוך	הָנִנִי קֹבֵץ אֶתְכֶם אֶל תּוֹךְ יְרוּשָׁלִַם :	*Congregare ad medium alicuius rei. Ezec.* 22. 19.

Deriuatiua huius & cōposita sunt התקבץ יְקַבְּצֵאל נקבץ קבץ קַבְּצֵאל קבצה קְבָצִים קבוצים :

קבץ Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiēs affixa, sic flectitur in Biblijs.

קִבַּצְתִּי קִבַּצְךָ קִבַּצְם קִבַּצְן קִבַּצְתִּים		
קִבְּצָה		Præteritum.
קִבְּצוּ		
מְקַבֵּץ מְקַבְּצִים מְקַבְּצָם מְקַבְּצִיו		Part. præs.
מְקֻבָּצֹת		Part. pass.
אֲקַבֵּץ או אֲקַבְּצָה		Futurum.
יְקַבֵּץ אֲקַבְּצְךָ אֲקַבְּצֶךָ אֲקַבְּצֵם תְּקַבְּצֵם		
תְּקַבֵּצוּ		
קַבְּצֵנִי		Imperat.
קַבֵּץ לְקַבֵּץ קַבְּצִי בְקַבְּצִי		Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Cōgregauit, collegit, coadunauit, in vnum coire fecit, idem scilicet cum suo Cal, sed fortassis nonnihil auget sensum in hac cōiugatione, vt puta adhibita diligentia, vel quid simile. [*Radunare, congregare mettere insieme.*]

אהב	הָנִנִי מְקַבֵּץ אֶת כָּל מְאַהֲבַיִךְ	*Congregare amatores. Ezec.* 16. 38.
אין	וְאֵין מְקַבֵּץ :	*Non esse, qui congreget. Esa.* 13. 14
אין	וְאֵין מְקַבֵּץ לְנֹדֵד :	*Congregantem non esse elongari. Iere.* 49. 5.
ארץ	וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן הָאֲרָצוֹת :	*Cōgregare de regionib'. Eze.* 20. 34.
אתנן	כִּי מֵאֶתְנַן זוֹנָה קִבָּצָה :	*Congregare de donis meretricis, Mich.* 1. 7.

בצע	לְבוֹ יְקַבֵּץ אָוֶן לוֹ :	*Cor congregare iniquitatem sibi. Psal.* 41. 7.

Con-

קְבָה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Venter, ventriculus animalis, pars interior ventris. [*Ventre, pancetta.*] Deut. 18. 3. *Dabitq; sacerdoti brachium, (armum) vtranq; maxillam,* וְהַקֵּבָה *& ventriculum.* Radix aliquibus est propria, alijs קוּב, alijs tandem נקב, ob concauitatem videlicet.

קִבֵּל Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiēs affixa, sic flectitur in Biblijs.

קִבַּל		Præteritum.
קִבְּלוּ או קִבֵּל		
יְקַבְּלֵם		Futurum.
יְקַבְּלוּ	יְקַבֵּל	
קַבֵּל		Imperat.

Nec aliud ex eo facilè formarem, sed potius vterer synonimis, quæ vide in לָקַח, nam hoc magis Syriacum est, quàm Hebraicum. Accepit, recepit, & animo, & manibus. [*Pigliare, torre, riceuere.*] Vndecim vicibus ad summum inuenitur.

אמר	כֹּה אָמַר יי׳ קַבֵּל לְךָ :	*Dicere, accipe tibi. (Elige, qd vis.) 1. Par.* 21. 11.
דם	וַיְקַבְּלוּ הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם :	*Sacerdotes accipere sanguinem. 2. Par.* 29. 22.
סגניה	וַיְקַבְּלוּ הַלְוִיִּם לְהוֹצִיא וגו׳ :	*Leuitas accipere ad educendū, &c. 2. Par.* 29. 16.
חחל	וְקִבֵּל הַיְּהוּדִים אֶת אֲשֶׁר הֵחֵלּוּ לַעֲשׂוֹת וגו׳ :	*Recipere, quæ inceperis facere, &c. Est.* 9. 23.
טוב	גַּם אֶת הַטּוֹב נְקַבֵּל מֵאֶת הָאֱלֹהִים וגו׳ :	*Accipere bonum à Deo, non malum. Iob.* 2. 10.
לא	וְלֹא קִבֵּל :	*Non accipere. Est.* 44.
מוסר	שִׁמְעוּ עֵצָה וְקַבֵּל מוּסָר :	*Accipere disciplinam. Pro.* 19. 20.
משקל	וְקִבְּלוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם מִשְׁקַל הַכֶּסֶף וגו׳ :	*Accipere pondus argenti, &c. Esd.* 8. 30.
כתף	וַיְקַבְּלֵם דָּוִד וַיְשִׂמֵם בְּרֹאשֵׁי הַגְּדוּד :	*Recipere aliquos, & dare inter capita cunei. 1. Par.* 12. 19.
קים	קִיְּמוּ וְקִבְּלוּ הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם וגו׳ :	*Cōfirmare, & recipere super se, &c. Est.* 9. 27.

Cæterum, vt dixi in Syriaco idiomate hoc verbū frequentius inuenitur, quamuis in Biblijs has dictiones tantum habeat.

קִבֵּל		Præteritum.
תְּקַבְּלוּן יְקַבְּלוּן		Futurum.

Daniel. 2. 6. *Dona, & munera, & pretiositatem multam* תְּקַבְּלוּן *accipietis à conspectu meo.* Et 6. 1. *Porrò Darius Meda* קַבֵּל *accepit regnum.*

Deriuatiua huius sunt הקביל קבל קִבֵּל או קַבֵּל.

קֵבֶל Nomen formæ masculinæ, quod tamen à Latinis aduerbialiter vsurpatur, cum non habeant ei nomen correspondens, & semel legitur in regimine קֶבֶל, & iterum semel cum affixo קִבְּלוֹ. Oppositio, locus oppositus, coram, contra, è regione, sic dictū elegāter, quòd accipientes corā dante stent. [*D'auãti.*] 2. Reg. 15. 10. *Et percussit eum* קֶבֶל *coram populo, (palàm) occiditq;.* Ezec. 26. 9. *Et ictum* קֶבֶל *oppositionis suæ dabit in muris tuis.* Hebraismus, hoc est, arietem, qui ponitur è regione muri.

קְבֶל Nomen Syriacum sub vtraq; forma, & cū affixo קַבְלָךְ, quod tamen à Latinis sicut & superius, aduerbialiter vsurpatur. Oppositio, locus oppositus, coram, cōtra, è regione, ex aduerso, sic dictum, ꝙ accipiens coram dante stet. [*D'auãti.*] Suscipit à capite Lamed לְקֶבֶל, & frequentius est cū dictione כל ad hunc modum כָּל קֶבֶל vel כָּל קָבֵל, & propterea, eo quòd, ab omnibus ferè exponit, cuius phrasis rationem, me adhuc ignorare fateor. [*Perciò, per questo.*] Hebraicè נֶגֶד לִפְנֵי לְכֵן עַל כֵּן, & similibus exprimeres.

Dan. 3. 3. *Et stabant* לְקֶבֶל *coram statua.* Et 5. 1. וּלְקֶבֶל *Et coram* (aliquibus pro, quod non placet.) *mille vinum bibebat.* Et ver. 5. *Scribebantque* לְקֶבֶל *è regione candelabri.* Et ver. 10. *Regina* לְקֶבֶל *ex aduerso (propter) verborum regis, &c.* Esd. 4. 16. לְקֶבֶל דְּנָה *Ex aduerso huius rei. (propter hoc.)* Dan. 2. 8. כָּל קֶבֶל *Proptcrea, quòd vidistis, &c.* Et ver. 10. כָּל קֶבֶל *Propterea, quòd omnis rex, &c.* Et ver. 12. כָּל קֶבֶל דְּנָה *Propter hoc rex iratus est.* Et 6. 10. כָּל קֶבֶל דְּנָה *Propter hoc rex, &c.* Expende locos accuratius.

קָבַע Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

קָבַע		Præteritum.
קָבָעְוֹךְ		
קֹבְעִים קֹבְעֵיהֶם		Part. præs.
יִקְבַּע		Futurum.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Extorsit, rapuit, vi ademit, expoliauit. [*Rapire per forza quello d'altri, spogliar altrui del suo.*] Vide Synonima in גזל. Rarum est, nam tribus in locis tantum reperitur, & ille à quo rapitur, semper in accusatiuo ponitur, res verò in ablatiuo cum præpositione ב, quæ etiam nonnunquam subticetur. Prou. 22. 23. *Quia Dominus aget causam eorum,* וְקָבַע קֹבְעֵיהֶם נֶפֶשׁ *expoliabit expoliantes eos anima.* Mal. 3. 8. הֲיִקְבַּע *Num expoliabit (expoliare licet) homo Deum? quia vos* קֹבְעִים *expoliatis me? & dixistis, in quare* קָבָעְנוּךָ *expoliauimus te? decima, & eleuatione. Maledictione estis execrabiles, & me vos* קֹבְעִים *expoliatis, (& quidem) vniuersa plebs.*

Deriuatiua huius sunt קוֹבַע קִבְעַת.

קוֹבַע Nomen formæ masculinæ, quod bis tantum legitur in scriptura sacra, semel productum, & iterum semel correptum. Galea, casis, idem qd כּוֹבַע, mutatione facili facta (ne dicam errore.) Caph literę in Coph, nam si radix esset hæc, nescio qua ratione, sic diceretur, quamuis non desint, qui satis ineptè faciant af fine nomini גבע, quòd galea rotunda in morem colliculi in capite desideat. [*Celata, morione, cuffia, capello di ferro, elmetto.*] 1. Sam. 17. 39. *Et dedit* קוֹבַע *galeam æris super caput eius.* Ezec. 23. 24. *Scutum, & clipeum,* וְקוֹבַע *& galeam ponent super te circumcirca.*

קִבְעַת Nomen fœmininum genere, quod bis tantum legitur in scriptura sacra. Fex. [*Fece, fondiglio.*] Vide שְׁמָרִים. Aft quare sic dicatur, me ignorare fateor, si à radice קבע deducatur, vt omnes volunt somniantes sic dici, quòd in imo subsideat. Ego potius radicem esse propriam, quadriliteram videlicet, & rationem nominis ignorari, crederem. Quid porrò, si dicantur sic fęces, quasi materiæ crassioris vini expoliatio? Esa. 51. 17. אֶת קִבְעַת *Fęcem calicis soporis bibisti.* Et ver. 22. אֶת קִבְעַת *Fęcem calicis furoris mei.*

קִבֵּץ Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

קִבֵּץ		Præteritum.
קִבֵּץ		Part. præs.
קְבוּצִים		Par. pass.
אֶקְבֹּץ או אֶקְבְּצָה תִּקְבֹּץ יִקְבֹּץ יִקְבְּצוּ אֶקְבְּצֵם יִקְבְּצוּ		Futurum.
קַבֵּץ קַבְּצוּ		Imperat.
לְקַבֵּץ		Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, vel ex synonimis desumes, quæ vide in אגר. Cōgregauit, coadunauit, dispsa ī vnū collegit. [*Raccogliere, adunare, mettere insieme.*] Loci obseruandi.

Deriuatiua huius & composita sunt נִקְבַּר קבר קָבַר קֶבֶר קְבוּרָה קְבוּרַת חֲתַאֲוָה קְבוּרַת רָחֵל או קִבְרַת רָחֵל :

קבר Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs,

מְקַבֵּר מְקַבְּרִים	Part. præs.
תְּקַבְּרֵם	Futurum,

Nec aliud ex eo facilè formarem, sed Cal potius vterer. Sepeliuit adhibita diligentia, nam fortassis auget nonnihil sensum à suo Cal, vel certè est transitiuum, id-est sepelire fecit. [*Sepelire ben bene, oucro far sepelire.*] Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

וְאֵין מְקַבֵּר לַהֲמָה :	*Nõ esse qui sepeliat (sepelire faciat) alicui. (aliquem.) Ier.14.16.*
לִקְבֹּר אֶת הַחֲלָלִים : מִן תְּקַבְּרֵם :	*Sepelire (facere) occisos. 1.Reg.11.15 Memphim sepelire (facere) aliquos. Hos.9.6.*
וּמִצְרַיִם מְקַבְּרִים אֶת אֲשֶׁר חִכָּה וגו' :	*Aegyptum sepelire (facere) quos percusserat Dominus. Num.33.4*
מְקַבְּרִים אֶת הָעֹבְרִים אֶרֶץ הַנּוֹתָרִים וגו' :	*Sepelire (facere) transeuntes (vel cũ transeũtibus) residuos, &c. Ezec. 39.14.*
עַד קִבְּרוֹ אֹתוֹ הַמְקַבְּרִים אֶל וגו' :	*Sepelientes (sepelire facientes) sepelire ad (in) vallẽ, &c. Ezec.39.15*

קבר Verbum Puhal superioris passiuum, quod semel legitur in Biblijs. Sepultus fuit. [*Fù sepolto, sotterrato.*] Gen.25.10. *Illic* קֻבַּר *sepultus fuit Abraham & Sarah vxor eius.*

קֶבֶר Nomẽ masculinum genere, cum duplici plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs קֶבֶר קְבָרִים קִבְרֵי קִבְרוֹת קִבְרֹת קִבְרֵיהֶם קִבְרֹתֵיכֶם קִבְרוֹ קִבְרֹתֶיךָ קִבְרֹתַי קִבְרֹתֶיהָ קִבְרֵיהֶם . Sepulchrum, locus, vbi quis sepelitur. [*Sepolcro, sepoltura, monumento.*] Vide בַּיִת . Loci aliquot obseruandi.

וָמוּת בְּעִירִי עִם קֶבֶר אָבִי וְאִמִּי :	*Mori in ciuitate sua cũ (apud) sepulchro patris & matris. 2.Samuel. 19.38.*
תְּנוּ לִי אֲחֻזַּת קֶבֶר עִמָּכֶם :	*Dare possessionẽ sepulchri. Gen.23.4*
הֲמִבְּלִי אֵין קְבָרִים בְּמִצְרַיִם וגו' :	*Sepulchra non esse in aliquo loco. Exo.14.11.*
וִהְיֵה לִי אִמִּי קִבְרִי :	*Matrem esse sepulturam alicuius. Ier.20.17.*
כִּי זֶה לְבַדּוֹ יָבֹא לְיַרְבְּעָם אֶל קֶבֶר :	*Venire ad sepulchrum. (Est sepeliri.) 1.Reg.14.13.*
תָּבֹא בְּכֹלַח אֱלִי קֶבֶר :	*Venire in senio ad sepulchrum. Iob 5.25.*
אֲשֶׁר הָעִיר בֵּית קִבְרוֹת אֲבֹתַי הָרֻבָּה :	*Ciuitas domus sepulchrorum patrũ. Neh.2.3.*
וַיֵּרֶד אֶל קֶבֶר אַבְנֵר :	*Flere ad monumentum alicuius. 2. Sam.3.32.*
קֶבֶר פָּתוּחַ גֻּרְנָם :	*Guttur esse sepulchrum apertum. Psal.5.10.*
כִּי לֹא הֲבִיאוּהוּ לְקִבְרֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל :	*Non adducere aliquẽ (in) sepulchris regum. 2.Reg.28.27.*
בִּבְטֶן לַקֶּבֶר אוּבָל :	*De ventre (matris) sepulchro duci. Iob 10.19.*
וְהוּא לְקִבְרוֹת יוּבָל :	*Duci sepulchris. Iob 21.32.*
וַיַּנַּח אֶת נִבְלָתוֹ בְּקִבְרוֹ :	*Deponere cadauer in sepulchro. 1. Reg.13.30.*
וַיַּשְׁלִיכוּ אֶת הָאִישׁ בְּקֶבֶר אֱלִישָׁע :	*Proijcere in sepulchrũ. 2.Reg.13.21*
וְאַתָּה הֻשְׁלַכְתָּ מִקִּבְרְךָ כְּנֵצֶר נִתְעָב :	*Proijci à sepulchro. Esa.14.19.*
אֲשֵׁמִים קִבְרֶךָ :	*Ponere sepulchrum alicuius. Locus dilucidandus. Nah.1,14.*
כִּי חָצַבְתָּ לְךָ פֹּה קֶבֶר חֹצְבֵי	*Excindere sibi sepulchrum excelsè.*

קָבַר קָבְרָתִּי } קָבְרוּ קָבְרָתָם קָבְרָתִי קָבְרוּהוּ קָבְרוּם	Præteritum,
קֹבֵר קְבוּרִים	Part. præs.
קָבוּר קְבוּרִים	Part. pass.
אֶקְבְּרָה יִקְבֹּר אֶקְבְּרָה תִּקְבְּרֵנִי תִּקְבְּרֶנּוּ תִּקְבְּרוּ יִקְבְּרוּ יִקְבְּרֵהוּ	Futurum,
קְבֹר קִבְרוּ קִבְרוּהָ	Imperat.
קָבוֹר לִקְבֹּר מִקְּבֹר קָבְרוֹ לִקְבְרוֹ לְקָבְרָהּ	Infinitiuus.

Cætera cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Sepeliuit. [*Sepellire, sotterrare.*] Loci aliquot obseruandi.

קִבְרוּ אֹתִי אֶל אֲבֹתַי וגו' :	*Sepelire aliquem ad patres suos, (cũ patribus.) &c. Gen.49.29.*
אֲקַבְּרֵהוּ אֶת אָבִי :	*Sepelire patrem. Gen.56.5.*
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד :	*Sepelire cũ patribus. 2.Reg.12.22.*
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם אֲבֹתָיו בְּשָׂדֵה הַקְּבוּרָה :	*Sepelire cum patribus, in agro sepulturæ 2.Par.26.23.*
וְאֵין קֹבֵר :	*Non esse, qui sepeliat. 2.Reg.9.10.*
וְאֵין קֹבֵר :	*Non esse, qui sepeliat. Psal.79.3.*
הֵם קֹבְרִים אִישׁ :	*Sepelire virum. 2.Reg.13.21.*
וַיִּקְבְּרוּ תַּחַת הָאֶשֶׁל בְּיָבֵשׁ :	*Sepelire aliquem sub tamarice. 1. Sam.31.13.*
וַיִּקְבְּרֵהוּ בְּבֵיתוֹ בָּרָמָה :	*Sepelire aliquem in domo sua. 1.Samuel.25.1.*
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בַּגְּבוּל בְּנַחֲלָתוֹ וגו' :	*Sepelire in limite possessionis, &c. Ios.24.30.*
וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בַּגָּיא :	*Sepelire in valle. Deut.34.6.*
וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּקִבְרָתוֹ בְּגַן עֻזָּא :	*Sepelire in monumento in horto. 2. Reg.21.27.*
כִּי קָבוֹר תִּקְבְּרֶנּוּ בַּיּוֹם הַהוּא	*Sepelire suspensum in eademmet die. Deut.21.23.*
וּלְכִי לִקְבָרָה :	*Ire ad sepeliendum. 2.Reg.9.35.*
אִישׁ אֶת קִבְרוֹ לֹא יְכַלֶּא מִמְּךָ מִקְּבֹר מֵתֶךָ :	*Non prohibere sepulchrum ab aliquo, ne sepeliat mortuum. Genes. 23.6.*
וְאֶקְבְּרָה מֵתִי מִלְּפָנַי :	*Sepelire mortuum à conspectu tuo. Gen.23.4.*
אִם יֵשׁ אֶת נַפְשְׁכֶם לִקְבֹּר אֶת מֵתִי מִלְּפָנַי :	*Esse cum anima alicuius ad sepeliendum mortuum, &c. Gen.23.8.*
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בִּמְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה :	*Sepelire in spelunca. Gen.50.13.*
מֵאֵין מָקוֹם לִקְבּוֹר :	*Non esse locum ad sepeliendum. Iere.19.11.*
וַיָּבֹא וגו' לִסְפֹּד וּלְקָבְרוֹ :	*Venire ad plangendum, & sepeliendum aliquem. 1.Reg.13.29.*
וַיִּקְבְּרֵהוּ בְּרָמָה וּבְעִירוֹ :	*Sepelire aliquem in oppido suo. 1. Sam.28.3.*
וַיִּקְבְּרֵהוּ בְּעִיר דָּוִד וגו' :	*Sepelire in ciuitate, nõ in sepulchris regum. 2.Par.21.20.*
וַיַּעַל יוֹסֵף לִקְבֹּר אֶת אָבִיו :	*Ascendere ad sepeliendũ. Gen.50.7*
וַיִּקְבְּרוּ אֶת עַצְמוֹת שָׁאוּל וגו' :	*Sepelire ossa. 2.Sam.21.14.*
כְּמִסְחַר קָבְרֵינוּ קָבוֹר אֶת מֵתֶךָ :	*Sepelire mortuum in electione sepulchrorum. Gen.23.6.*
וּקְבַרְתִּם אֹתִי בְּקִבְרָם אֲשֶׁר וגו' :	*Sepelire in sepulchro, in quo alius sepultus sit. 1.Reg.13.31.*
וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּמַעֲלֵה קִבְרֵי בְנֵי דָוִד :	*Sepelire in ascensu sepulchrorum filiorum Dauid. 2.Par.32.33.*
עַד קָבְרוֹ אֹתוֹ הַמְקַבְּרִים :	*Sepeliẽtes sepelire, &c. Ezec.39.15*
וּקְבַרְתִּנִי בִּקְבֻרָתָם :	*Sepelire in sepulchro alicuius. Gen. 47.30.*
וּבְכֵן רָאִיתִי רְשָׁעִים קְבֻרִים וְקֹבְרוּ בְּתֹפֶת מִן הַמָּקוֹם :	*Videre iniustos sepultos. Eccl.8.10. Sepelire in Tophet, eo quòd non sit locus. Ier.7.34.*

מָרוּם קִבְרוֹ :	*Esa.22.16.*
הַיֹּשְׁבִים בַּקְּבָרִים :	*Manere in sepulchris. Esa.65.4.*
אִישׁ אֶת קִבְרוֹ לֹא יְכַלֶּא מִמְּךָ וגו' :	*Non prohibere sepulchrum ab aliquo, &c. Gen.23.6.*
בְּקִבְרִי אֲשֶׁר כָּרִיתִי לִי תִּקְבְּרֵנִי :	*Sepelire in sepulchro, quod foderit quis. Gen.50.5.*
בְּמִסְחַר קָבְרֵינוּ קְבוֹר אֶרֶת מֵתֶךָ :	*Sepelire mortuum in electione sepulchrorum. Gen.23.6.*
וְלֹא בְּקִבְרוֹת הַמְּלָכִים :	*Non sepelire in sepulchro regum. 2. Par.21.20.*
וַיִּקְבְּרֵהוּ בְּמַעֲלֵה קִבְרֵי בְנֵי דָוִד :	*Sepelire in ascensu sepulchrorum filiorum Dauid. 2.Par.32.33.*
שָׂמֵחוּ כִּי יִמְצְאוּ גָל :	*Gaudere, quòd inueneris sepulchrũ. (morti sis proximus.) Iob 3.22.*
וְנֶאֱסַפְתָּ אֶל קִבְרֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם	*Colligi ad sepulchra sua in pace. 2. Reg.22.20.*
עַד נֶגֶד קִבְרֵי דָוִיד :	*Coram sepulchris Dauid. Neh.3.16*
וְכָל אֲשֶׁר יִגַּע וגו' אֹתוֹ בְּקֶבֶר :	*Tangere in sepulchrũ. Num.19.15.*
וַיִּקָּבֵר בְּקֶבֶר יוֹאָשׁ אָבִיו :	*Sepeliri sepulchro patris. Iud.8.32*
וַיִּתֵּן אֶת רְשָׁעִים קִבְרוֹ :	*Dare cum damnatis sepulchrum suũ. Esa.53.9.*
הֲיִסַּפֵּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ :	*Pietatem Dei non narrari in sepulchro. Psal.88.12.*
אֶל עִיר קִבְרוֹת אֲבֹתַי :	*Ciuitas sepulchrorũ patrũ. Neh.2.5*
וַיִּשְׁלֵךְ אֶת עֲפָרָה עַל קֶבֶר בְּנֵי הָעָם :	*Proijcere super sepulchro filiorũ populi. (Sepulchra omnibus communia denotat.) 2.Reg.23.7.*
וַיִּזְרֹק עַל פְּנֵי הַקְּבָרִים :	*Spargere super facie sepulchrorum. 2.Par.34.4.*
אַשְׁפָּתוֹ כְּקֶבֶר פָּתוּחַ :	*Pharetram esse vt sepulchrum apertum. Ier.5.17.*
הִנֵּה אֲנִי פֹתֵחַ אֶת קִבְרוֹתֵיכֶם	*Aperire sepulchra aliquorum. Ezec. 37.12.*
קְבָרִים לִי :	*Sepulchra esse (manere) alicui. Iob 17.1.*
וַיִּקְבְּרֻהוּ אֹתוֹ בַּקֶּבֶר וגו' :	*Sepelire in sepulchro, in quo alius sepultus sit. 1.Reg.13.31.*
כְּמוֹ חֲלָלִים שֹׁכְבֵי קָבֶר :	*Interfecti cubatores sepulchri. Psal. 88.6.*

קבורה Nomen fœmininum genere, sine plurali, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs קְבוּרָה קְבוּרַת או קִבְרַת קִבְרָתָם קִבְרָתוֹ קִבְרָתָהּ קִבְרָתָם . Sepultura, tam actio ipsa sepeliẽdi, quàm locus, sepulchrum. [*Sepellire, sepoltura, sepolcro.*] Loci obseruandi.

וְגַם קְבוּרָה לֹא הָיְתָה לוֹ :	*Sepulturam non esse alicui. Eccl.6.3*
וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קִבְרָתוֹ וגו' :	*Nescire sepulchrum alicuius. Deut. 34.6.*
לֹא תֵחַד אִתָּם בְּקְבוּרָה :	*Non vniri cum aliquo in sepulchro. Esa.14.20.*
וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל קִבְרָתָהּ :	*Collocare statuã super sepulchro alicuius. Gen.35.20.*
הִוא מַצֶּבֶת קִבְרַת רָחֵל עַד הַיּוֹם :	*Statua sepulchri Rachelis. Genes. 35.20.*
קְבוּרַת חֲמוֹר יִקָּבֵר :	*Sepeliri sepultura asini. Ier.22.19.*
יִקְבְּרֻהוּ בְּקִבְרָתָם :	*Sepelire in sepulchro alicuius. Gene. 47.30.*
וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּקִבְרָתוֹ בְּגַן עֻזָּא :	*Sepelire in sepulchro in horto. 2. Reg.21.27.*
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם אֲבֹתָיו בְּשָׂדֵה הַקְּבוּרָה :	*Sepelire cum patribus in agro sepulturæ. 2.Par.26.23.*

Radix est קבר

קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה Nomen proprium loci, ob euentum sic dicti, nam illic cadauera populi, q̃ à Deo carnes postulauerat, sepulta iacent. Chibroth hataauah. [*Chibrotaaua.*] Num.11.34. *Et appellauit nomen loci illius* קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה *Chibroth hataauah, quia ibi sepelierunt populum concupientem.* Hic fuit duodecima Israelitarum mansio. Num.33.16. *Et castrametati sunt* בְּקִבְרוֹת הַתַּאֲוָה *in Chibroth hataauah.* Compositum est ex קבר & אוה .

קִבְרַת רָחֵל } **קִבּוּרַת רָחֵל** Nomẽ proprium loci in limite Beniamin, vbi Rachel sepulta iacet. Cheburath Rachel. [*Sepoltura di Rachele.*] Gen.35.20. *Ipsa est statua* קִבְרַת רָחֵל *sepulturæ Rachel hactenus.* 1.Sam.10.2. *Et inuenies duos viros cum (apud)* קִבְרַת רָחֵל *sepultura Rachel.* Compositum est ex קבר & רחל .

ק ד

קד Lege radices יקד קדד קדה , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

קדד Quidam ex hac radice formãt verbum, in cõiugatione Cal, quod ego potius Niphal esse crederem, & de eo suo loco dictum est. Deriuatiua igitur huius sunt נקד קדה קדקד .

קִדָּה Nomen formæ fœmininæ, quod bis tantum legitur in scriptura sacra. Casia, cannę aromaticæ species, costum aliquibus. [*Cassia.*] Vide קְצִיעוֹת . Exo.30.24. וקדה *Et casiæ quingentos siclos.* Ezech.27.19. קִדָּה *Casia & calamus in nundinis tuis fuit.* Radix mihi est propria, alijs verò קדד , quasi dicatur sic à nescio, qua inclinatione.

קדח Verbum Cal commune, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

קָדְחָה } קָדְחָתָם	Præteritum.
קֹדֵחַ	Part. præs.
כְּקֹדֵחַ	Infinitiuus.

Cætera potius ex synonimis desumerem, quæ vide in שרף . Accendit, incendit, & accensus, incensus est, nam dicitur tam de igne, qui ardeat, quàm de eo, qui ardere faciat. [*Far ardere, appicciare, & accendersi, appicciarsi.*] Quinque vicibus tantum inuenitur.

כִּי אֵשׁ קָדְחָה בְּאַפִּי וגו' :	*Ignem accendi in furore alicuius. Deut.32.22. Ier.15.14.*
הֵן כֻּלְּכֶם קֹדְחֵי אֵשׁ וגו' :	*Accensores ignis. Esa.50.11.*
כְּקַדַּח אֵשׁ הַמַּסִּים :	*Ignem liquefactionum accendi. Esa. 64.2.*
כִּי אֵשׁ קָדְחָתָם בְּאַפִּי וגו' :	*Accẽdere ignem in furore alicuius. Ier.17,4.*

Deriuatiua huius sunt אֶקְדַּח קַדַּחַת .

קַדַּחַת Nomen formæ fœmininæ, sine plurali. Infirmitas quædam ardentissima, quam alij carbunculum, alij sacrum ignem, alij tandem communiori sententia febris speciem esse asserunt. [*Febre calda, ardente, febrone.*] Vide חלי . Leuit. 26.16. וְאֶת הַקַּדַּחַת *Et febrim.* Deu.28. *Percutiet te Domin'* (in) phthisi, וּבַקַּדַּחַת (in) febri, &c. Alibi non inuenitur. Radix est קדח .

קדם Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

קִדַּמְתִּי קִדַּמְנִי } קִדְּמוּ	Præteritum.
אֲקַדֵּם תְּקַדֵּמוּ יְקַדֵּנִי יְקַדֵּמְנָה } וְקִדַּמְתָּ תְּקַדְּמֶךָ יְקַדְּמֵנִי או יְקַדְּמוּנִי יְקַדְּמוּנוּ	Futurum,
קַדְּמָה	Imperat.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis ad canones grammaticæ. Præuenit, anteiuit, anteuertit, præoccupauit,

קַדְמָה אוֹ קֶדֶם קַדְמֵיהוֹן . Anterior pars, sed Latini pĕr aduerbium, ante, coram transfertur, & radix significatioque sunt etiam Hebræa, quamuis potius Hebraiço פָּנִים significatione correspondeat. [*D'auanti, la parte d'auanti.*] Dan. 2. 6. *Accipietis* מִן קֳדָמַי *ab anterioribus meis*. Vt ita dicam, docendi gratia, idest à conspectu meo, & sic in reliquis. Et ver. 9. *Parati estis dicere* קֳדָמַי *ante me*, Et ver. 10. *Responderunt Chaldęi* קֳדָם *corã rege*. Et ver. 11. *Non est, qui indicare possit* קֳדָם corã *rege*. Exempla patent, nam frequens est, vt superfluum sit plura addere.

קַדְמִיאֵל Nomen proprium Leuitæ. Cadmiel. [*Cadmiele.*] Esd. 2. 40. *Filij Iesus* וְקַדְמִיאֵל *& Cadmielis*.

Fuit alter Cadmiel Leuita, ne superiorem dicam, de quo Neh. 10. 10. קַדְמִיאֵל *Cadmiel*. Confer loca. Compositum est ex קדם & איל.

קַדְמָה Nomen sub bina forma, fœmininum genere, & declinatione, quod non legitur in Biblijs, nisi in regimine verso He in Thau, & cum affixis, quæ sunt קַדְמַת קַדְמָתָן קַדְמָתְכֶם קַדְמָתָה קַדְמָתוֹ. Prioritas, antiquitas, & est tam loci quàm tẽporis, vsurpatur quẽ nonunquàm aduerbialiter, ante prius. [*Prioranza, d'auanti.*] Inuenitur forsitan in sequentibus locis tantummodo.

וְהוֹשַׁבְתִּי אֶתְכֶם כְּקַדְמוּתֵיכֶם	*Habitare facere aliquos secundum prioritates eorum (vt prius.) Ezechiel. 36. 11.*
הַהֹלֵךְ קַדְמַת אַשּׁוּר :	*Ire ante Assyriam. Gen. 2. 14.*
וַיַּחֲנוּ בַּמִּכְמָשׂ קַדְמַת בֵּית אָוֶן :	*Castrametari ante aliqd. 1. Sam. 13. 5*
מִימֵי קֶדֶם קַדְמָתָה :	*Prioritatẽ alicuius esse à diebus ante. Esa. 23. 7.*
גֵּי הָעֹבְרִים קַדְמַת הַיָּם :	*Ante mare. Ezec. 39. 11.*
וְיָשַׁב בְּאֶרֶץ נוֹד קַדְמַת עֵדֶן :	*Manere ante Eden. Gen. 4. 15.*
תְּשִׁבְנָה לְקַדְמָתָן וגו׳ :	*Redire prioritati sue, etc. Eze. 16. 56*
שֶׁקַּדְמַת שָׁלָף יָבֵשׁ :	*Gramen arescere, antequàm educatur. Psal. 139. 6.*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc nomen idem significat, quod legitur in regimine קַדְמַת. Dan. 6. 11. *Quemadmodum solitus erat facere* מִן קַדְמַת דְּנָה *ab ante hoc*. Radix est קדם.

קֶדְמָה Est à קֶדֶם cum He aduerbiali in fine, vt suo loco dictum est. Aliàs est nomen proprium Ismaelis filij. Cedmah. [*Cedma, Cadmo.*] Gen. 25. 15. וְקֶדְמָה *Et Cedmas*. Radix est קדם.

קַדְמַיָּא Nomen Syriacum plurale masculinũ genere. Priores, anteriores. [*Primi, che sono auanti.*] Dan. 7. 24. *Et ipse diuersus erit à* קַדְמָיָא *prioribus*. Radix est etiam Hebræa קדם.

קַדְמִיתָא Nomen Syriacum, fœmininum genere, & declinatione קַדְמִיתָא. Prior, prima, anterior. [*Prima, che è d'auanti.*] Dan. 7. 4. קַדְמִיתָא *Prior (primum animal) sicut leo*. Et ver. 8. *Et tria ex cornibus* קַדְמִיתָא *prioribus, &c.* Radix est etiã Hebraica קדם.

קַדְמוֹנִים Nomẽ plurale, quod semel legitur in Biblijs. Prioritates, antiquitates. [*Prioranze, antichità.*] Iud. 5. 21. *Fluuius* קַדְמוֹנִים *antiquitatũ est torrens Cison*. Hoc est, iam ab initio fluẽs. Radix est קדם.

קַדְמוֹנָה Nomen fęmininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Orientalis, quæ ad orientem spectat. [*Orientale, che è da leuante.*] Ezec. 47. 8. *A quæ istę egrediuntur ad Galilęam* הַקַּדְמוֹנָה *orientalem*. Radix est קדם.

קַדְמֹנִי Nomen masculinũ genere, & declinatione קַדְמֹנִים. Prior, antiquus, qui est ante, tam

לְפֵאַת קֶדֶמָה מִמִּזְרָחָה :	*Angulus orientis orientis. (qui recta orientẽ prospicit.) Exo. 27. 13*
וּמִפְּאַת קֶדֶמָה קַדְמָה :	*Angulus orientis ad orientem. Ezec. 42. 7.*
פְּנִיחָ לְךָ קֶדְמָה :	*Aspicere ad orientem. 1. Reg. 17. 3.*
צָפֹנָה וָנֶגְבָּה וָקֶדֶמָה וָיָמָּה :	*Videre ad aquilonem, meridiẽ, orientem, & occidentem. Gen. 13. 14.*
זָכֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם :	*Possidere prius. (ab initio.) Ps. 74. 2*
לְרֹכֵב בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם :	*Equitare in cęlis cęlorũ prius. (ęternitatis.) Psal. 68. 34.*

קֶדֶם Nomen masculinum genere, sine plurali, & cum He aduerbiali, vel addito solum euphoniæ gratia, in fine קֶדְמָה. Oriens, anterior plaga cœli. [*Oriente, leuante.*] Hinc ventus orientis est, qui ab oriente spirat, subsolanus, eurus, & sæpius etiam reticetur vẽti nomen. [*Vento da Leuante.*] Loci obseruandi, & pro vento non inuenitur nisi in sequentibus.

יָבוֹא קָדִים רוּחַ יי׳ וגו׳ :	*Veuire ventum orientis. Hos. 13. 15*
עַד גְּבוּל קָדְמָה :	*Limes orientis. Ezec. 48. 21.*
אֲשֶׁר פָּנָיו דֶּרֶךְ הַקָּדִימָה :	*Facies esse (ad) viam ad orientem. Ezec. 40. 6.*
וְתָאי הַשַּׁעַר דֶּרֶךְ הַקָּדִים :	*Via orientis. Ezec. 40. 10.*
יַסַּע קָדִים בַּשָּׁמָיִם :	*Mouere facere eurũ in cœlo. Psal. 78. 26.*
יַפִּץ קָדִים עַל־אָרֶץ :	*Spargere eurũ sup terra. Iob. 38. 24*
הֲגַה רְרוּחוֹ הַקָּשֶׁה בְּיוֹם קָדִים :	*Dies euri. Esa. 27. 8.*
בֹּצְאֹת הָאִישׁ קָדִים :	*Egredi (ad) orientem. Ezec. 47. 3.*
מְנַצֶּמֶת פְּנֵיהֶם קָדִימָה :	*Intuitum faciei esse ad orientẽ. (eurum.) Abac. 1. 9.*
יַשְׂאֵהוּ קָדִים וַיֵּלֶךְ :	*Subsolanũ deferre aliqd. Iob 27. 21.*
וּמִפְּאַת קֶדֶמָה קָדִימָה :	*Angulus orientis ad orientem. Ezechiel 42. 7.*
וּפְאַת קָדִים וגו׳ וְאֶת פְּאַת קָדִימָה :	*Angulus orientis. Ezec. 47. 18.*
פְּאַת קָדִים הַיָּם וגו׳ :	*Angulus orientis (euri) maris. Ezechiel. 48. 1.*
הִפּוֹנָה קָדִימָה :	*Aspicere ad orientem. Ezec. 11. 1.*
הַקָּדִים וְהַצָּפוֹן :	*Oriens & aquilo. Ezec. 40. 19.*
לְצָפוֹן וְלַקָּדִים :	*Aquilo, & oriens. Ezec. 40. 23.*
וְרֹדֶף קָדִים :	*Persequi subsolanum. Hos. 12. 1.*
מָדַד רוּחַ הַקָּדִים וגו׳ :	*Mensurare ventum (plagam) oriẽtis. Ezec. 42. 16.*
וַיי׳ נָהַג רוּחַ קָדִים בָּאָרֶץ :	*Ducere ventum orientis in terra. Exo. 10. 13.*
וְרוּחַ הַקָּדִים נָשָׂא אֶת הָאַרְבֶּה :	*Ventum orientis leuare locustam. Exo. 10. 13.*
וַיּוֹלֶךְ יי׳ אֶת הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עַזָּה :	*Ire facere mare in vento orientis valido. Exo. 14. 21.*
כְּרוּחַ קָדִים אָפִיצֵם לִפְנֵי אוֹיֵב :	*Spargere ad instar venti orientis. Iere. 18. 17.*
הֲלֹא כְּנַעַת בָּהּ רוּחַ הַקָּדִים תִּיבָשׁ :	*Ventum orientis tangere in aliquid. Ezec. 17. 10.*
וְרוּחַ הַקָּדִים הוֹבִישׁ פִּרְיָהּ :	*Ventum orientis arefacere fructum. Ezec. 19. 12.*
רוּחַ הַקָּדִים שִׁבָּרֵךְ בְּלֵב יַמִּים	*Ventum orientis frangere in medio maris aliquid. Ezec. 27. 26.*
וַיִּמַּן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית :	*Præparare ventum orientis surditatem inferentem. Ion. 4. 8.*
וּשְׁדוּפַת קָדִים :	*Spicæ adustæ subsolano. Gene. 41. 6. Vide etiam ver. 23. 27.*
אֶל כֶּתֶף שַׁעַר הַקָּדִים :	*Porta orientis. Ezec. 40. 44.*

קָדֵם Nomen Chaldaicum, masculinum genere & declinatione, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs קָדֵם קָדְמֵי קָדְמָךְ קָדְמוֹהִי קָדְמוֹהִי or קָדְמֵיהּ or קָדְמָיִךְ

uit, & est tam loci quàm temporis. [*Porsi d'auanti, andare innanzi, anticipare, preuenire.*] Efficit nõnullos Hebraismos elegantiarum plenos, vt in sequẽtibus annotabis, sed nec alibi reperitur.

אֱלֹהֵי חַסְדִּי יְקַדְּמֵנִי :	*Deum pietatis præuenire aliquem. Psal. 59. 11.*
עַל כֵּן קִדַּמְתִּי לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה	*Præuenire ad fugiendum. Ion. 4. 2.*
מְדוּעַ קִדַּשְׁתִּנִי בִּרְכָּיִם וגו׳ :	*Genua præuenire aliquem Iob 3. 12. (Nutricem innuit, quæ infantem inter genua excipit.)*
כִּי תְקַדְּמֶנּוּ בִּרְכּוֹת טוֹב :	*Præuenire aliquem benedictionibus boni. Psal. 21. 4.*
חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ :	*Pietatem & veritatẽ præcedere faciem Dei. Psal. 89. 15.*
בַּמֶּה אֲקַדֵּם יי׳ וגו׳ :	*Præuenire Deum in victimis, & cæt. Mich. 6. 6.*
יְקַדְּמֻנִי בְּיוֹם אֵידִי :	*Præuenire aliquem in die perniciei eius. 2. Sam. 22. 19. Ps. 18. 19.*
קִדְּמֻנִי יְמֵי עֹנִי :	*Dies afflictionis præuenire (præoccupare) aliquem. Iob 30. 27.*
לֹא קִדְּמוּ אֶתְכֶם בַּלֶּחֶם	*Non præuenire (succurrere) aliquẽ (in) fame, & (in) aqua, &c. Deut. 23. 5. Vide etiam Neh. 13. 2.*
בְּלַחְמוֹ קִדְּמוּ נֹדֵד :	*Præuenire elongantem (in) pane. Esa. 21. 14.*
וְלֹא יְקַדְּמֶנָּה מָגֵן :	*Non præuenire ciuitatem scuto. (Vel scutũ non præuenire.) 2. Reg. 19. 32. Esa. 37. 33.*
קִדְּמֻנִי מֹקְשֵׁי מָוֶת :	*Laqueos mortis præuenire aliquem. 2. Sam. 22. 6. Psal. 18. 6.*
קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וַאֲשַׁוֵּעָה :	*Præuenire in diluuio, & clamare. Psal. 119. 147.*
קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת :	*Oculos pũenire vigilias. Ps. 119. 148.*
קוּמָה יי׳ קַדְּמָה פָנָיו :	*Præuenire faciem alicuius. Ps. 17. 13*
נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה :	*Præuenire faciem Dei in confessione. Psal. 95. 2.*
מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ :	*Miserationes præuenire aliquem. Psal. 79. 8.*
קִדְּמוּ שָׁרִים וגו׳ :	*Cantores præcedere. Psal. 68. 26.*
וּבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָ :	*Orationem præuenire Deum mane. Psal. 88. 14.*

Deriuatiua huius & composita sunt הקדים קֶדֶם קֶדֶם קַדְמוֹנִים קַדְמֹנִי קַדְמוֹנָה קַדְמֹנִיָּה קַדְמֹנִיָּא קַדְמִיתָא קַדְמָיָא קַדְמִיאֵל קַדְמָה קֶדְמָה קַדְמוֹנִים קַדְמֹנִיות קדמות :

קֶדֶם Nomen masculinum genere, & declinatione קַדְמֵי in statu constructo scilicet, & cum He aduerbiali in fine קַדְמָה, quod insuper est nomen proprium, vt suo loco dicemus. Tempus, & locus anterior. Pro tempore habet vim aduerbij Latini prius, ante, tamq; de longinquo, quàm de proximè elapso dicitur. [*D'auanti.*] Pro loco dicitur de oriente, quasi occidente priore, & aliquando additur מִזְרָח ad maiorẽ declarationem. [*Oriente, parte orientale.*] Deinceps vsurpatur de parte orientali cuiuslibet rei. [*D'auanti.*] In aliquibus locis videtur esse nomen proprium loci. Cedem. [*Cedemo.*] Hinc nonnullis in locis diuersæ vocis interpretationes accomodari possunt, vt in sequentibus annotabis.

אָחוֹר וָקֶדֶם צַרְתָּנִי :	*Formare hominem retro & ante. Psal. 139. 5.*
אֵרֶם מִקֶּדֶם וּפְלִשְׁתִּים מֵאָחוֹר	*Aliquos esse (ab) ante, & alios (à) retro. Esa. 9. 12.*
מְעֹנָה אֱלֹהֵי קֶדֶם :	*Deus prius. (æternitatis.) Deut. 33. 27.*
מֵרֹאשׁ מִקַּדְמֵי אָרֶץ :	*Priora terrę. Pro. 8. 23.*
קַדְמָה אֶל אֶרֶץ קֶדֶם :	*Mittere in orientem ad terram oriẽtis. (Cedemi.) Gen. 25. 6.*
וַיֵּלֶךְ אַרְצָה בְּנֵי קֶדֶם :	*Ire ad terram filiorũ orientis. (orientalium, vel Cedemi.) Gen. 29. 1.*
וּבְנֵי קֶדֶם נֶאֶסְפוּ יַחְדָּו :	*Filios orientis (orientales) cõgregari. Iud. 6. 33.*
מֵחָכְמַת כָּל בְּנֵי קֶדֶם :	*Sapientia filiorum orientis. (orientalium.) 1. Reg. 4. 30.*
וְשָׁדְדוּ אֶת בְּנֵי קֶדֶם :	*Deuastare filios orientis. (habitatores* קֵדָר *innuit.) Ier. 49. 28.*
וַיִּטַּע יי׳ אֱלֹהִים גַּן בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם :	*Deum plantare hortum in Eden ab oriente. (vel ante, ab initio.) Gene. 2. 8.*
וְהָיוּ כְּגוֹי כְּקֶדֶם :	*Aliquos sicut prius. (antiquitus.) Ier. 30. 20.*
הֵן קֶדֶם אֲהַלֵּךְ וְאֵינֶנּוּ :	*Ire (ad) orientem. Iob 23. 8.*
הַר הַקֶּדֶם :	*Mons orientis. Gen. 10. 30.*
מֹרְרֵי קֶדֶם :	*Montes orientis. Num. 23. 7.*
וּמֵרֹאשׁ הָרְרֵי קֶדֶם :	*Montes prius. (æternitatis.) Deut. 33. 15.*
וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן עֵדֶן וגו׳ :	*Collocare ab oriente horto (horti,) &c. Gen. 3. 25.*
מִי הִשְׁמִיעַ זֹאת מִקֶּדֶם :	*Audire facere ab ante. (à principio.) Esa. 45. 21.*
אַבִּיעָה חִידוֹת מִינִי קֶדֶם :	*Eructare ęnigmata ab ante. (antiqua.) Psal. 78. 2.*
קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדֹתֶיךָ :	*Cognoscere prius ex obtestationibus Dei. Psal. 119. 152.*
הֲלוֹא אַתָּה מִקֶּדֶם יי׳ :	*Deum esse ab ante. (ab æterno.) Abac. 1. 12.*
פֹּעֵל פְּעַלְתָּ בִּימֵיהֶם בִּימֵי קֶדֶם :	*Operari in diebus prius. (antiquis.) Psal. 44. 2.*
חָשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם :	*Cogitare dies ab ante. (antiquos.) Psal. 77. 6.*
זָכַרְתִּי יָמִים מִקֶّדֶם :	*Recordari dierum ab ante. (antiquorum.) Psal. 143. 5.*
מִימֵי קֶדֶם קַדְמָתָה :	*Prioritatem alicuius esse à diebus prius. (antiquis.) Esa. 23. 7.*
עוּרִי כִימֵי קֶדֶם :	*Excitari sicut diebus prius. (antiquis.) Esa. 51. 9.*
כִּי הִשְׁכֵּן כִּימֵי קֶדֶם :	*Habitare sicut diebus prius. (antiquis.) Ier. 46. 26.*
אֲשֶׁר הָיוּ כִימֵי קֶדֶם :	*Esse à diebus prius. (antiqs.) Thr. 1. 7*
אֲשֶׁר צִוָּה מִימֵי קֶדֶם :	*Præcipere à dieb' prius. (antiquis.) Thr. 2. 17.*
חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם :	*Renouare dies alicuius sicut prius. Thr. 5. 21.*
וּפָרַצְתָּ יָמָּה וָקֵדְמָה וגו׳ :	*Erumpere ad occidentem, orientem, aquilonẽ, & meridiẽ. Gen. 28. 14*
מִי יַתְּנֵנִי כְיַרְחֵי קֶדֶם :	*Menses prius. (priores.) Iob 29. 2.*
וְיֹשֵׁב קֶדֶם סֶלָה :	*Habitator prius. (æternitatis, est Deus.) Psal. 55. 20.*
וְיָשַׁב מִקֶּדֶם לָעִיר :	*Sedere ab oriẽte ciuitati. (ciuitatis.) Ion. 4. 5.*
מוֹצָאֹתָיו מִקֶּדֶם :	*Egressiones Messiæ ab ante. (antiquo. Mich. 5. 2.*
וְהַחֲנִים קֶדְמָה מִזְרָחָה וגו׳ :	*Castrametari ad orientem, oriẽtem. Num. 2. 3.*
קָדְמָה מִזְּרַח הַשֶּׁמֶשׁ וגו׳ :	*Reuerti ad orientem, orientem solis. Ios. 19. 12.*
כִּי מָלְאוּ מִקֶּדֶם :	*Repleri de oriente. (oriẽtalibus, qui gica pollebant.) Esa. 2. 6.*
קֶדֶם מִפְעָלָיו מֵאָז :	*Ante opera. Pro. 8. 22.*
וַיְהִי כְנָסָעָם מִקֶּדֶם :	*Proficisci ab oriẽte. (Vel à Cedemo.) Gen. 11. 2.*

loci quàm temporis, & orientalis, qui ad orientem spectat. [*Primo, anticho, che è d'auanti, orientale, che è da leuante.*] Inuenitur forsitan in sequẽtibus locis tantũmodo.

לחוז	וקדמניה אחזו שער :	*Prioribus apprehendere horrorem.* Iob 18.20.
יום יום	אשר דברתי בימים קדמונים :	*Dies antiqui.* Ezec. 38. 17.
	על הים הקדמוני :	*Mare orientale.* Ezech. 47. 18. *Vide etiam* Ioel 2. 19.
מעל	כאשר יאמר כמשל הקדמני	*Prouerbium antiqui, (antiquorum.)*
	וגו' :	*&c.* 1. Sam. 24. 14.
מעל	שער בית יי' הקדמני :	*Porta templi orientalis.* Ezec. 10.19

Aliàs קַדְמוֹנִי est nomen populi. Cadmonçus. [*Cadmoneo.*] Gen. 15. 19. וְאֶת הַקַּדְמֹנִי *Et Cadmoneum.* Quid si & illud 1. Sam. 24. 14. *Quemadmodum dicit prouerbium* הַקַּדְמֹנִי *Cadmonęi* transferas? Radix est קדם.

קַדְמֹנִיּוֹת Nomen plurale fœmininum genere. Priora, anteriora. [*Cose antiche d'auãti.*] Esa. 43. 18. וְקַדְמֹנִיּוֹת *Et anteriora ne obseruetis.* Mal. 3. 4. *Et sicut annis* קַדְמֹנִיּוֹת *prioribus (antiquis.)* Nec alibi fortassis inuenitur. Radix est קדם.

קַדְמוֹת Nomen proprium vrbis trãs Iordanem, in tribu Ruben, fęmininum genere. Cedemoth. [*Cedemota.*] Ios. 13. 18. וקדמת *Et Cedemoth.* Hęc datur Leuitis in possęsionem, vt eodem libro. cap. 21. 37. אֶת קְדֵמוֹת *Cedemoth cum suburbijs eius.* Deut. 2. 26. *Et misi nuncios ex deserto* קְדֵמוֹת *Cedemotæ ad Sihonem, &c.* Radix est קדם.

קָדְקֹד Nomen formæ masculinæ, sine plurali, & cum affixis קָדְקֳדוֹ קָדְקֹדוֹ. Vertex cãpitis. [*Cima del capo.*] Vndecim vicibus ad summum inuenitur, & significationis etymon ignoratur, modò radix propria sit, vt mea est sententia, quamuis à קדד alij deriuent, à nescio qua inclinatione videlicet.

כן	וקדקד בני שאון :	*Ignem vorare verticem filiorum stre pitus.* Ier. 48. 44.
מרף	ומרף זרוע אף קדקד :	*Rapere brachium & verticẽ.* Deut. 33. 20.
יול	על קדקדו חמסו ירד :	*Iniuriam alicuius descendere super vertice eius.* Psal. 7. 17.
כעול	ולקדקד נזיר אחיו :	*A liquid esse vertici coronati.* Gene. 49. 26. *Vide etiam* Deut. 33. 16
רגל	מכף רגלך ועד קדקדך :	*Percutere à planta pedis vsquę ad verticem.* Deut. 28. 35. *Vide etiã* Iob 2. 7.
רגל	מכף רגלו ועד קדקדו לא	*Maculam non esse à planta pedis vsque ad verticem.* 2. Sam. 14. 28.
	היה בו מום :	
רעה	ירעוך קדקד :	*Depascere aliquem ceruice.* Ier. 2. 16
מעל	קדקד שער וגו' :	*Sauciare caput inimici vertice capilli.* Psal. 68. 22. *Locus illustrãdus.*
מכה	ושפח אדני קדקד בנות	*Scabie percutere verticem alicuius.*
	ציון :	*Esa.* 3. 17.

קָדַר Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

קָדַר קָדְרָתִי } Præteritum.	
קָדְרוּ	
קֹדֵר קֹדְרִים	Part. præs.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, excepto Pahul. Obscurus, atratus fuit. [*Oscurarsi, diuenire oscuro, negro.*] Hinc transfertur eleganter ad affectos quibusuis ærumnis: & forsitan in sequentibus locis tantum inuenitur.

מרה	ושעדה אמללו קדרו לארצה	*Portus infirmari, obscurari (deprimi) humi.* Ier. 14. 2.
סלף	כל היום קדר הלכתי :	*Aliquem discurrere atratũ tota die.* Psal. 38. 7.
	קדר הלכתי כלא חמה :	*Aliquem discurrere atratum sine calore.* Iob 30. 28.
	השברתי קדרתי וגו' :	*Frangi obscurari, &c.* Ier. 8. 21.
	למה קדר אתהלך בלחץ	*Ire atratum.* Psal. 43. 2.
	אויב :	
	קדר עליהם היום :	*Diẽ obscurari sup aliquẽ.* Mich. 3. 6.
	למה קדר אלך בלחץ אויב :	*Ire atratum.* Psal. 42. 10.
	המקדרים מי קרח :	*Fluuios obscuros esse ob glaciem.* Iob 6. 16.
	וקדרים שובו ישע :	*Atratos eleuari salute.* Iob 5. 11.
	כאבל אם קדר שחותי :	*Deprimi tanquàm męrentem matre atratum.* Psal. 35. 14.
	וקדרו השמים ממעל :	*Cęlos obscurari desuper.* Ierc. 4. 28.
	שמש וירח קדרו :	*Solem & lunam obscurari.* Ioel 2. 10, & 5. 7.

Deriuatiua huius sunt

מעל	הקדיר התקדר קדר קדרון קדרנית קדרות	

קֵדָר Nomen proprium Ismaelis filii. Cedar. [*Cedaro.*] Gen. 25. 13. וְקֵדָר *Et Cedarus.* Hic nomẽ dedit regioni Arabiæ petreæ, quam nomades incolunt, & tũc est fęmininum genere, cuius habitatores à Prophetis dicuntur orientis filij, & abundant gregibus, aduersus quos pręsertim Ieremias vaticinatus est, vt in sequẽtibus annotabis. [*Cedara, Cedareni.*] Ps. 120. 5. *Habitaui cum tentorijs* קֵדָר *Cedar.* Cant. 1. 5. *Nigra sum, & decora ò filiæ Ierusalem sicut tabernacula* קֵדָר *Cedar.* Esa. 21. 16. *Et deficiet omnis gloria* קֵדָר *Cedar.* Et 42. 11. *Atria, quæ incolit* קֵדָר *Cedar.* Ier. 49. 28. לְקֵדָר *Cedarę (ad Cedar) & regnis Hazoræ, &c.* & mox; *Surgite, ad* קֵדָר *Cedaram, & deuastate filios orientis.* Esa. 60. 7. *Vniuersi greges* קֵדָר *Cedarę congregabuntur ad te.* Ezec. 27. 21. *Arabia, & omnes duces* קֵדָר *Cedaræ, &cæt.*

קִדְרוֹן Nomen proprium torrentis secus Ierusalẽ. Cidron. [*Cedrone.*] Vide נחל. 2. Sam. 15. 23. *Et rex transibat in (per) torrentem* קִדְרוֹן *Cedron.* 1. Reg. 2. 37. *Et transiens torrentem* קִדְרוֹן *Cedron, &c.* Et 2. Reg. 23. 5. *Combussitq; ea extra Ierusalem in desolatis* קִדְרוֹן *Cedronis.* Ier. 31. 39. *Vsque ad torrentem* קִדְרוֹן *Cedron, &cæt.* Radix est קדר.

קַדְרֻנִית Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Obscuritas. [*Oscurità, negrezza.*] Mal. 3. 14. *Et quia ambulauerimus* קַדְרֻנִית *(in) obscuritate (obscurè) propter Dominum Sabaoth.* Locus illustrandus. Radix est קדר.

קַדְרוּת Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Oscuritas, nigredo. [*Oscurità, oscuro, negrezza.*] Esa. 50. 3. *Induam cęlos* קַדְרוּת *obscuritate.* Radix est קדר.

קָדַשׁ Verbum Cal neutrũ, perfectum, & semel suscipiens affixum modo anomalo, sic flectitur in Biblijs.

קָדַשׁ קָדְשׁוּ } Præteritum.	קָדַשְׁתִּיךָ
קָדוֹשׁ קְדוֹשִׁים קְדוֹשֶׁיךָ קְדוֹשוֹ קְדוֹשָׁיו	Nomẽ Toar.
יִקְדַּשׁ תִּקְדַּשׁ יִקְדְּשוּ } Futurum.	

Cætera cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, exceptis participijs, quorum vices supplet nomen Toar. Sanctificatus fuit, sanctus euasit, antitheton טָמֵא, est enim propriè sanctificari, certis quibusdam ritibus mundari ab omnibus, quæ à Deo separant. In sacrificijs verò ponitur pro cedere in vsum sacrum, dedicari, consecrari. [*Santificarsi, diuenire santo, leuar da se ogni immondezza, & sacrarsi, essere dedicato à Dio.*] Loci obseruandi.

	והאל הקדוש נקדש בצדקה	*Deum sanctum sanctificari. Esa.* 5. 16.
אלוה	כי אלהים קדשים הוא :	*Dij sancti.* Ios. 24. 19.
אמר	ואמר קדוש קדוש קדוש יי'	*Dicere, sanctus, sanctus, sanctus Dominus, &c. Esa.* 6. 3.
	וגו' :	
אמר	כי לא כחדתי אמרי קדוש :	*Dicta sancti. (Dei.)* Iob 6. 10.
אמרה	ואת אמרת קדוש ישראל	*Irritare dictum sancti Israelis, Dei. Esa.* 5. 24.
	נאצו :	
ארץ	לקדושים אשר בארץ המה :	*Sancti, qui sunt in terra, &c.* Ps. 16. 3. *Locus illustrandus.*
בגד	וקדש הוא ובגדיו וגו' :	*Aliquem, & vestimenta eius sanctificari. Exo.* 29. 21.
גוי	וגוי קדוש :	*Gens sancta. (vel sancti; Dei videlicet.) Exo.* 19. 6.
דעת	ודעת קדשים בינה :	*Scientiam sanctorum esse intelligentiam. Pro.* 9. 10.
דעת	ודעת קדשים אדע :	*Cognoscere scientiam sanctorum. Pro.* 30. 3.
האמין	הן בקדשיו לא יאמין :	*Non credere in sanctis. Iob* 15. 15.
היה	קדשים תהיו כי קדוש אני יי'	*Sanctum esse, quia Deus sanctus est. Leuit.* 19. 2.
	אלהיכם :	
היכל	קדש היכלך :	*Sanctum templi. (templũ.) Ps.* 65. 5.
הסבית	השביתו מפנינו את קדוש	*Cessare facere sanctũ Israelis (Deũ) à facie alicuius. Esa.* 30. 11.
	ישראל :	
זור	כי אל יי' זדה אל קדוש	*Temere agere ad (contra) sanctum Israelis (Deum.) Ier.* 50. 29.
	ישראל :	
יראו	יראו את יי' קדשיו :	*Sanctos timere Deum. Psal.* 34. 10.
כלי	ואף כי היום יקדש בכלי :	*Sanctificari in vase.* 1. *Sam.* 21. 5. *Locus declarandus.*
לחכם	וקדושו ללהבה :	*Sanctum Israelis (Deum) esse flãmæ. Esa.* 10. 17.
מאכל	ואת כל מאכל היקדש :	*Cibum &c. sanctificari. Agg.* 2. 12. *Locus dilucidandus.*
מחנה	והיה מחניך קדוש :	*Castra esse sancta. Deut.* 23. 15.
מים	ולקח הכהן מים קדשים וגו'	*Aqua sancta. Num.* 5. 17.
מלאה	פן תקדש המלאה הזרע	*Plenitudinẽ (vide* מלאה*) sanctificari, &c. Deut.* 22. 9.
	וגו' :	
מקום	ובשלחך את בשרו במקום	*Locus sanctus. Exo.* 29. 31.
	קדש :	
משכן	קדש משכני עליון :	*Sanctum habitationum altissimi. (est templum.) Psal.* 46. 5.
נאמן	ועם קדושים נאמן :	*Esse fidem cum sanctis. Hos.* 11. 13.
נאמר	קדוש יאמר לו :	*Sanctum dici alicui. Esa.* 4. 3.
נאץ	נאצו את קדוש ישראל :	*Irritare sanctum Israelis. (Deum.) Esa.* 1. 4.
נגע	כל הנגע במזבח יקדש :	*Quicquid tangit altare sanctificari. Exo.* 29. 37.
נגע	כל הנגע בהם יקדש :	*Quicquid tangit altare & instrumenta eius sanctificari. Exo.* 30. 29.
נגע	כל אשר יגע בהן יקדש :	*Quicquid tangit oblationem, sanctificari. Leuit.* 6. 11.
נגע	כל אשר יגע בבשרה יקדש	*Quicquid tãgit carnem sacrificij peccati sanctificari. Leuit.* 6. 20.
נגש	אל תגש בי כי קדשתיך :	*Non accedere ad aliquem, quia sanctior te sit. Esa.* 65. 5.
סוד	אל נערץ בסוד קדשים רבה	*Cætus sanctorum. Psal.* 89. 8.
עם	כי עם קדוש אתה ליי' אלהיך	*Populus sanctus Deo. Deut.* 7. 6.
מבט	ואל מי מקדשים תפנה :	*Aspicere ad aliquem de sanctis. Iob* 5. 1.
קהל	אף אסיניך בקהל קדשים :	*Congregatio sanctorum. Psal.* 89. 6.
שכן	מרום וקדוש אשכון :	*Deum habitare (in loco) alto & sancto. Esa.* 57. 15.
שם	קדוש ונורא שמו :	*Nomen Dei est, Sanctus & horrendus. Psal.* 111. 9.

Cæterum nomen Toar reperitur etiam in Syriaco idiomate eandem significationem habens, cum his vocibus in scriptura sacra קַדִּישׁ קַדִּישִׁין קֻדְשִׁי. Daniel. 4. 5. *In quo erat spiritus Deorum* קַדִּישִׁין *sanctorum.* Et ver. 10. *Et ecce excitatus* וקדיש *& sanctus (angelus) de cœlis descendebat.* Et 7. 18. *Suscipient autem regnum* קַדִּישֵׁי *sancti altissimorum.* (Israelitæ scilicet.)

Deriuatiua huius & cõposita sunt הקדיש התקדש מקדש מקדשים מקדש קדש קדש קדש קדש קדש קדש בדגל קדשה :

קִדֵּשׁ Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

קִדֵּשׁ קִדַּשְׁתִּי קִדַּשְׁתִּיךָ קִדַּשְׁתָּם } Præteritum.	
קִדְּשׁוּ קִדַּשְׁתֶּם קִדְּשׁוּהוּ :	
מְקַדֵּשׁ מְקַדְּשׁוֹ מְקַדְּשָׁם	Part. præs.
מְקֻדָּשׁ מְקֻדָּשִׁים מְקֻדָּשִׁי	Par. pass.
אֲקַדֵּשׁ יְקַדֵּשׁ יְקַדְּשׁוּהוּ יְקַדְּשֵׁם } Futurum.	
יְקַדְּשׁוּ	
קַדֵּשׁ קַדְּשׁוּ	Imperat.
לְקַדֵּשׁ לְקַדְּשׁוּ לְקַדְּשָׁם	Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Sanctificauit, sanctum reddidit, vel re ipsa, vel verbis, antitheton טִמֵּא polluit, & חִלֵּל profanauit. [*Santificare, far santo.*] Sanctificare verò Deo aliquid, est diuino cultui dicare. [*Sacrare, far sacro.*] Et qa necesse erat, vt multa ad sanctificationem præpararentur, hinc in nonnullis linguæ huius phrasibus ponitur eleganter pro præparare, instituere, vt in sequentibus obseruabis. [*Parecchiare, preparare, ordinare.*]

	וקדשתי את אהל מועד וגו'	*Deum sanctificare tabernaculum conuentionis, &c. Exo.* 28. 44.
	קדש ליכל בכור וגו' :	*Sanctificare Deo omnem primogenitum. Exo.* 13. 2.
	קדשו עליה גוים :	*Sãctificare (præparare) super aliquẽ gentes. Ier.* 51. *ver.* 27. *&* 28.
קטיר	כי לכהנים בני אהרן	*Adolere spectare ad sacerdotes sanctificatos, &c.* 2. *Par.* 26. 18.
	המקדשים להקטיר וגו' :	
סר	הגבל את ההר וקדשתו :	*Sanctificare montem. Exo.* 13. 23.
משחית	וקדשתי עליך משחתים :	*Sanctificare (destinare) super aliquẽ corruptores. Ier.* 22. 7.
חוט	וקדשת את חגורת התנופה	*Sanctificare pectusculum & armum. Exo.* 29. 27.
	וגו' :	
ידוע	כי אני יי' מקדש את ישראל	*Cognoscere, quòd Dominus sanctificat Israelem. Ezec.* 37. 28.
	וגו' :	
יום	ויברך יי' אלהים את יום	*Deum sanctificare diem septimum. Gene.* 2. 3.
	השביעי ויקדש אתו :	
כהן	וקדשו לכהנו לי :	*Sanctificare aliquem, vt sacerdotio fungetur, &c. Exo.* 28. 4.
כהן	וקדשת אתם וכהנו לי :	*Sanctificare aliquem, & fungi sacerdotio. Exo.* 28. 42.
כהן	לקדש אתם לכהן לי :	*Sanctificare aliquem, vt sacerdotio fungatur. (ibi vide) sanctificationis.) Exo.* 29. 1.
כהן	לכהנים המקדש וגו' :	*Sacerdotum (quilibet) sanctificatus, &c. Ezec.* 48. 11.
מלחמה	קדשו עליה מלחמה :	*Sanctificare bellum super (cõtra) aliquem. Ier.* 6. 4.
מלחמה	קדשו מלחמה :	*Sanctificare bellum. Ioel* 5. 1.
מלחמה	וקדשו עליו מלחמה :	*Prophetas sanctificare super aliquẽ bellum. Mich.* 3. 5.
מזבח	ומשחת אתו לקדשו :	*Vngere altare ad sanctificandum illud. Exo.* 29. 36.
עם	לך אל העם וקדשתם היום	*Sanctificare (instituere) populum hodie & cras. Exo.* 19. 10.
	ומחר :	
עם	ויקדש את העם וגו' :	*Sanctificare populum, & lauare vestimenta. Exo.* 19. 14.
עצרה	קדשו עצרה לבעל :	*Sanctificare (præparare) constrictionem alicui. 2. Reg.* 10. 20.

Et Cedesa, Et 19. 37. וקדש *Et Cedesa*. Et 20. 7. *Consecrarunt*q; את קדש *Cedesam in Galilea in monte Nephtalim*. 1. Par. 6. 35. *Et ex tribu Nephtalim* את קדש *Cedesam in Galilea cum suburbijs eius*. Hæc Barachum protulit insignem ob profligationem exercitus Sisaræ. Iud. 4. 26. מקדש *Ex Cedesa Nephtalim*. Expugnatur ab Assyrijs, 2. Reg. 15. 19. ואת קדש *Et Cedesam*.

Fuit altera Cedesa ex Issacharis tribu Leuitis in possessionem adscripta, quam nonnulli קדשין esse putant, 1. Par. 6. 71. *Et ex tribu Issacharis* את קדש *Cedesam cũ suburbijs eius*.

קדש ברנע Mihi est eadem vrbs cum קדש, vt superius dictum est, ibi vide. Est autem compositum ex קדש, & ברנע, quæ dictio nonnullis videtur componi ex בר & radice נוע, quod an verum sit, alij viderint.

קדשה Nomen fœmininũ genere, & declinatione קדשת. Scortum, meretrix, lupanariæ arti addicta, quasi diceres ironicè sancta, consecrata, & plus est quàm זונה. [*Meretrice, puttana, che stà apparecchiata per far copia del corpo à tutti, donna del mõdo.*] Gene. 38. 21. *Et interrogauit viros loci illius dicens, vbi est* הקדשה *scortum, quod erat in propatulo? & dixerunt, non fuit hic* קדשה *scortum*. Et ver. 22. *Sed & viri loci dixerunt, non fuisse illic* קדשה *scortum*. Deut. 23. 18. *Non sit* קדשה *scortũ de filiabus Israel*. Hos. 4. 14. *Quia ipsi cũ fornicarijs diuidẽt*, (vide פרד) *& cum* הקדשות *scortis sacrificabunt*. Alibi non inuenitur. Radix est קדש.

ק ה

קה Lege sequentem radicẽ קהה, & obserua, quando remanet in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

קהה Verbum Cal neutrum, ex duplicibus, quod legitur tantum in tertia futuri pluralis fœminina תקהינה, nec aliud ex eo facilè formarẽ, sed nec fortasis opus erit. Obstupuit, hebetatus est, & dicitur propriè de dentibus, quum infirmi sunt ad manducandum. [*Hauer denteggione Brixie, stupire.*] Ier. 31. 28. *Patres comederunt labruscam, & dentes filiorum* תקהינה *obstupescent*. Idem ferè Ezec. 18. 2. *Patres comedent labruscam, & dentes filiorum* תקהינה *obstupescent*. Ier. 31. 29. *Vniuscuiusque hominis comedentis labruscam* תקהינה *obstupescẽt dentes*. Alibi non inuenitur.

Deriuatiua huius sunt קהה קהת תוקהת.

קהה Verbum Pihel neutrum, ex duplicibus, quod semel legitur ĩ Biblijs. Obstupuit, hebes, obtusus redditus est, idem cum suo Cal, sed hoc de ferro dicitur per translationem quum obtunditur, ne cędere possit. [*Essere rintuzzato, hauer perso il filo.*] Eccl. 10. 10. *Si* קהה *obtusum (hebetatum) fuerit ferrum, &c.*

קהל Nomen masculinum genere, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs קהל קהל קהלך קהלך קהלכם קהלה קהלם. Adunatio, cætus, cõgregatio populi propriè tam marium quàm fœminarũ, turba, ecclesia. [*Radunanza, congregatione.*] Synonima sunt עדה cætus, עם populus, q̃ suis locis vide. Loci notãdi.

אזן	וידבר משה באזני כל קהל ישראל:	*Loqui in auribus congregationis*. Deut. 31. 30.
אחד	כל הקהל כאחד וגו':	*Congregatio quasi vnus*. Esd. 2. 63.
אלוה	לא יבוא עמוני ומואבי בקהל האלהים וגו':	*Non venire in cętũ Dei*. Neh. 13. 1
אצר	ויאמר דוד לכל קהל ישראל	*Dicere vniuersæ congregationi*. 1. Par. 13. 2.

שוב	ואחלל שרי קדש:	*Prophanare Principes sanctitatis*. Esa. 43. 28.
שלח	ישלח עזרך מקדש:	*Mittere auxilium de sancto*. Ps. 20. 3
שם	וראו יחללו את שם קדשי:	*Non prophanare nomen sanctitatis Dei*. Leuit. 22. 2.
שמים	יענהו משמי קדשו:	*Cœli sanctitatis*. Psal. 20. 7.
שמן	אשר משח את בשמן הקדש	*Oleum sanctitatis*. Num. 33. 25.
שמן	ועשית אתו שמן משחת קדש	*Vnguentum vnctionis sanctitatis*. Exo. 30. 25.
שקל	בשקל הקדש:	*Siclus sanctitatis*. Exo. 30. 13.
שרת	לשרת בקדש:	*Ministrare in sancto*. Exo. 28. 44.
תרומה	לא יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש:	*Eleuatio sanctitatis*. Exo. 36. 6.

קדש Nomen masculinum genere, & declinatione קדשים. Cinedus, pathicus, impurus, effeminatus, prostibulum, sic eleganter dictũ ironicè, quasi antitheton sanctus, qui omnem scilicet impendit curã corpori, vt placeat scortatoribus. [*Cinedo, Ganimede.*] Inuenitur solum in sequentibus.

כית	ויתץ את בתי הקדשים וגו':	*Diruere domos prostibulorum, &c.* 2. Reg. 23. 8.
הים	ולא יהיה קדש מבני ישראל	*Prostibulum non esse ex filijs Israel*. Deut. 23. 18.
הים	וגם קדש היה בארץ:	*Prostibulũ esse ĩ terra*. 1. Reg. 14. 24.
הים	וחיתם בקדשים:	*Vitam alicuius mori inter cynedos*. Iob 36. 14.
יתר	ויתר הקדש אשר וגו':	*Residuũ pstibuli, &c.* 1. Reg. 22. 47.
עבר	ויעבר הקדשים מן הארץ:	*Prostribulorum (quemlibet) transire à terra*. 1. Reg. 15. 12.

Aliàs קדש, & cum He aduerbiali in fine קדשה, est nomen proprium vrbis antiquissimæ cis Iordanẽ, quæ alijs nominibus קדש ברנע, & עין משפט, & à paraphraste Chaldęo רקם dicebatur, in finibus Idumeæ, secus solitudinem פארן & צן, quamuis mihi צן potius eadem ciuitas cum קדש sit, vt ex sequentibus locis obseruabis. Cades. [*Cadesa.*] Gene. 14. 7. *Et venerunt ad Enmispatam, quæ est,* קדש *Cades*. Et 20. 1. *Mansitq; inter* קדש *Cadesam, & Suram, &c.* Num. 13. 26. *Ad desertum Pharan* קדשה *Cadesam*. Et 20. 1. *Venitq; vniuersus Israelitarum cætus ad desertum Zin mense primo, & mansit populus* בקדש *in Cadesam, vbi mortua est Mariama & sepulta*. Et ver. 14. *Mi sit autem Moses nuncios* מקדש *ex Cadesa ad regem Idumęorum, &c.* Et ver. 16. *Et nunc nos sumus* בקדש *in Cadesam vrbem extremitatis termini tui*. Et 32. 8. *Quãdo misi eos* מקדש *ברנע ex Cadesa Barnea ad videndum terram*. Confer hunc locum cum illo 13. 3. *Et misit eos Moses ex deserto Pharam*, & cũ illo ver. 26. quem superius habes. Et 33. 36. *Castrametatiq; sunt in deserto* צן *Zin, quæ est* קדש *Cades, &c.* Hæc fuit tricesima secunda Israelitarum mansio. Deut. 1. 2. *Itinere montis Seir, vsque ad* קדש ברנע *Cadesam Barneam*. Et ver. 46. *Et mansistis* בקדש *in Cadesam, &c.* Ios. 10. 41. *Et percussit eos Iosue* מקדש ברנע *à Cadesa Barnea, & vsque ad Gazam, &c.* Et 14. 6. בקדש ברנע *In Cadesa Barnea*. Et 15. 3. *Et pertransibit (limes) ad Zin, ascendetq; à meridie* לקדש ברנע *Cadesæ Barneæ, &c.* Quidam arbitrantur, Cadesam Barneã à Cadesa diuersam esse, quod nullo modo placere potest, vt ex locorũ collatione videre licet.

קדש Nomen proprium vrbis regiæ montanæ fœmininum genere, & cum He aduerbiali in fine קדשה. Cedes. [*Cedesa.*] Ios. 12. 22. *Rex* קדש *Cedesæ vnus*. Hæc tribui Nephtalim adscripta, consecratur pro homicidis, & Leuitis in possessionem datur. Videtur verò mihi, hanc esse illam Cedesam, quæ in tribu Iudę cõnumeratur versus Idumęam, quamuis alijs diuersa sit, quare locos diligentius expẽdas velim. Ios. 15. 23. וקדש *Et Cedesa*, Et 19. 37. וקדש *Et Cedesa*. Et 20. 7. *Consecrarunt*q; את קדש *Cedesam in Galilea in monte Nephtalim*. 1. Par. 6. 35. *Et ex tribu Nephtalim* את קדש *Cedesam in Galilea cum suburbijs eius*. Hæc Barachum protulit insignem ob profligationem exercitus Sisaræ. Iud. 4. 26. מקדש *Ex Cedesa Nephtalim*. Expugnatur ab Assyrijs, 2. Reg. 15. 19. ואת קדש *Et Cedesam*.

Fuit altera Cedesa ex Issacharis tribu Leuitis in possessionem adscripta, quam nonnulli קדשין esse putant, 1. Par. 6. 71. *Et ex tribu Issacharis* את קדש *Cedesam cũ suburbijs eius*.

קדש ברנע Mihi est eadem vrbs cum קדש, vt superius dictum est, ibi vide. Est autem compositum ex קדש, & ברנע, quæ dictio nonnullis videtur componi ex בר & radice נוע, quod an verum sit, alij viderint.

קדשה Nomen fœmininũ genere, & declinatione קדשת. Scortum, meretrix, lupanariæ arti addicta, quasi diceres ironicè sancta, consecrata, & plus est quàm זונה. [*Meretrice, puttana, che stà apparecchiata per far copia del corpo à tutti, donna del mõdo.*] Gene. 38. 21. *Et interrogauit viros loci illius dicens, vbi est* הקדשה *scortum, quod erat in propatulo? & dixerunt, non fuit hic* קדשה *scortum*. Et ver. 22. *Sed & viri loci dixerunt, non fuisse illic* קדשה *scortum*. Deut. 23. 18. *Non sit* קדשה *scortũ de filiabus Israel*. Hos. 4. 14. *Quia ipsi cũ fornicarijs diuidẽt*, (vide פרד) *& cum* הקדשות *scortis sacrificabunt*. Alibi non inuenitur. Radix est קדש.

ק ה

קה Lege sequentem radicẽ קהה, & obserua, quando remanet in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

קהה Verbum Cal neutrum, ex duplicibus, quod legitur tantum in tertia futuri pluralis fœminina תקהינה, nec aliud ex eo facilè formarẽ, sed nec fortasis opus erit. Obstupuit, hebetatus est, & dicitur propriè de dentibus, quum infirmi sunt ad manducandum. [*Hauer denteggione Brixie, stupire.*] Ier. 31. 28. *Patres comederunt labruscam, & dentes filiorum* תקהינה *obstupescent*. Idem ferè Ezec. 18. 2. *Patres comedent labruscam, & dentes filiorum* תקהינה *obstupescent*. Ier. 31. 29. *Vniuscuiusque hominis comedentis labruscam* תקהינה *obstupescẽt dentes*. Alibi non inuenitur.

Deriuatiua huius sunt קהה קהת תוקהת.

קהה Verbum Pihel neutrum, ex duplicibus, quod semel legitur ĩ Biblijs. Obstupuit, hebes, obtusus redditus est, idem cum suo Cal, sed hoc de ferro dicitur per translationem quum obtunditur, ne cędere possit. [*Essere rintuzzato, hauer perso il filo.*] Eccl. 10. 10. *Si* קהה *obtusum (hebetatum) fuerit ferrum, &c.*

קהל Nomen masculinum genere, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs קהל קהל קהלך קהלך קהלכם קהלה קהלם. Adunatio, cætus, cõgregatio populi propriè tam marium quàm fœminarũ, turba, ecclesia. [*Radunanza, congregatione.*] Synonima sunt עדה cætus, עם populus, q̃ suis locis vide. Loci notãdi.

אזן	וידבר משה באזני כל קהל ישראל:	*Loqui in auribus congregationis*. Deut. 31. 30.
אחד	כל הקהל כאחד וגו':	*Congregatio quasi vnus*. Esd. 2. 63.
אלוה	לא יבוא עמוני ומואבי בקהל האלהים וגו':	*Non venire in cętũ Dei*. Neh. 13. 1
אצר	ויאמר דוד לכל קהל ישראל	*Dicere vniuersæ congregationi*. 1. Par. 13. 2.

עוש	אני צויתי לקדשי:	*Deum præcipere sanctificatis (præparatis) suis*, Esa. 13. 3.
צום	קדשו צום וגו':	*Sãctificare (ordinare) ieiunium, &c.* Ioel. 1. 14.
קהל	קדשו קהל:	*Sanctificare (ꝓparare) cętũ*. Ioel 2. 16
ראש	וקדש את ראשו:	*Sanctificare caput*. Num. 6. 11.
שבת	ואת שבתותי קדשו:	*Sanctificare sabatha*. Ezec. 20. 20.
שם	וקדשתי את שמי הגדול וגו':	*Sanctificare nomen prophanatum*. Ezec. 36. 23.
שנה	וקדשתם את שנת החמשים	*Sanctificare annum quinquagesimũ*. Leuit. 25. 10.
תוך	וקדש המלך את תוך החצר:	*Sãctificare mediũ atrij*. 1. Reg. 8. 64.

קדש Nomen masculinũ genere, & declinatione, suscipiẽs affixa, quæ sunt ĩ Biblijs קדש קדשים קדשי קדשי קדשנו קדשי קדשך קדשיך קדשיכם קדשיו קדשיהם. Sanctitas, sanctitudo, sanctimonia, antitheton חל, & sanctum, sacrum, consecratum. [*Santità, & cosa santa, sacra.*] Loci obseruandi.

חכן	השתפכנה אבני קדש:	*Lapides sanctitatis*. Thr. 4. 1.
חרשת	אדמת קדש הוא:	*Tellus sanctitatis*. Exo. 3. 5.
חכל	בקדשים לא יאכל:	*Non edere in (de) sanctitatibus, (rębus sacris.)* Leuit. 22. 4.
חכל	ולא יאכל מן הקדשים:	*Non edere de sacris*. Leuit. 22. 5.
חכל	וכל זר לא יאכל קדש:	*Extraneum non edere sacrum*. Leuit. 22. 10.
חכל	כי יאכל קדש בשגגה:	*Edere sacrũ (in) errore*. Leuit. 22. 14
חמס	ואנשי קדש תהיון לי:	*Viri sanctitatis*. Exo. 22. 30.
חרן	על ארון העדות הקדש הקדשים:	*In sancto sanctitatum erat arca fęderis*. Exo. 26. 34.
חרן	חני את ארון הקדש בבית:	*Arca sanctitatis*. 2. Reg. 35. 3.
חש	קדש קדשים מאשי יי':	*Residuum oblationis est sanctitas sanctitatũ de ignitis Dei*. Leuit. 2. 3. *Vide etiam* 6. 10.
כנר	ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך:	*Vestimenta sanctitatis*. Exo. 28. 3.
כזח	קדשי בזית:	*Spernere sancta*. Ezec. 22. 8.
כית	בית קדשנו ותפארתנו וגו':	*Domus sanctitatis*. Esa. 64. 11.
כעב	בערתי הקדש מן הבית וגו'	*Extirpare sacrum è domo, &c.* Deut. 26. 13.
כשר	ובשר קדש יעברו מעליך:	*Caro sanctitatis*. Ier. 11. 15.
נכול	ויביאם אל גבול קדשו:	*Limes sanctitatis*. Psal. 78. 54.
רכר	אלהים דבר בקדשו:	*Deũ loqui in sanctitate sua*. Ps. 60. 8
רכר	כי זכר את דבר קדשו:	*Verbum sanctitatis*. Psal. 105. 42.
רכיר	בנשאי ידי אל דביר קדשך:	*Oraculum sanctitatis*. Psal. 28. 2.
רדך	אלהים בקדש דרכך:	*Viã Dei esse in sanctitate*. Ps. 77. 14
רדך	ודרך הקדש יקרא לו:	*Via sanctitatis*. Esa. 35. 8.
סבין	והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים:	*Diuidere inter sanctum, & sanctum sanctitatum*. (Templi loca.) Exo. 26. 33.
סבין	ולהבדיל בין הקדש ובין החל:	*Diuidere inter sanctum & prophanum*. Leuit. 10. 10.
סדר	השתחוו ליי' בהדרת קדש:	*Decor sanctitatis*. Psal. 29. 2.
סוס	היתה יהודה לקדשו:	*Aliquid esse sanctitati (euadere sanctitatem) Dei*. Psal. 114. 2.
סוכ	אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך:	*Templum sanctitatis*. Psal. 5. 8.
עלל	הללו אל בקדשו:	*Laudare Deum in sanctitate eius*. Psal. 150. 1.
פקדים	אל הקדשים אשר יקדישו וגו':	*Accedere ad sanctitates (res sacras) quas sacrauit quis*. Leuit. 22. 3.
הר	על ציון הר קדשי:	*Mons sanctitatis*. Psal. 2. 6.
הרר	יסודתו בהרי קדש:	*Montes sanctitatis*. Psal. 87. 1.
הסקית	והעיר והקדש ישחית עם נגיד:	*Corrumpere sanctitatem*. Dan. 9. 27.
זכול	מכון קדשך תפארתך:	*Habitaculum sanctitatis Dei*. Esaias 63. 15.
זכר	והודו לזכר קדשו:	*Memoria sanctitatis*. Psal. 30. 5.
זרע	והתערבו זרע הקדש וגו':	*Semẽ sanctitatis misceri, etc.* Esd. 9. 2
זרע	זרע קדש מצבתה:	*Semen sanctitatis*. Esa. 6. 13.
זרוע	זרוע קדשו:	*Brachium sanctitatis*. Psal. 98. 1.
חזה	כן בקדש חזיתיך:	*Videre Deum in sanctitate*. Ps. 63. 3
חלל	ויחללו קדשי וגו':	*Prophanare sancta, etc.* Ezec. 22. 26
חלל	כהניה חללו קדש:	*Sacerdotes prophanare sanctitatem*. Soph. 3. 4.
חלל	כי חלל יהודה קדש יי' וגו':	*Prophanare sanctitatem Domini*. Mal. 2. 11.
חרם	כל חרם קדש קדשים הוא ליי':	*Anathema esse sanctitatem sanctitatum Domino*. Leuit. 27. 28.
טהרים	ועל טהרת לכל קדש:	*Mundatio omni sanctitati*. (*rerum sacrarum*.) 1. Par. 23. 28.
טהרים	ולא כטהרת הקדש:	*Mundatio sanctitatis*. 2. Par. 30. 19.
יובל	כי יובל הוא קדש תהיה לכם	*Iubileum esse sanctitatẽ*. Leuit. 25. 12
יסוד	קדש ליי':	*Sculpere sanctitas Dño*. Exo. 28. 37.
יסוד	קדש ישראל ליי':	*Israelẽ esse sacrum Domino*. Ier. 2. 3.
כלי	וכלי הקדש וגו':	*Vasa sanctitatis*. Num. 3. 30.
כלי	יי היו כלי הנערים קדש:	*Vasa esse sanctitatem*. 1. Sam. 21. 5.
כסא	אלהים שבע על כסא קדשו:	*Solium sanctitatis*. Psal. 47. 9.
כסף	כל כסף הקדשים וגו':	*Argentum sanctitatum*. (*sacratum*.) 2. Reg. 12. 5.
כפר	וכפר על הקדש וגו':	*Expiare sup sanctitate (re sacra) &c.* Leuit. 16. 16.
לוע	מוקש אדם ולע קדש:	*Laqueum hominis deglutire sanctũ*. Pro. 20. 25. *Vide* לוע.
לחם	כי אם לחם קדש יש:	*Panis sanctitatis*. 1. Sam. 21. 4.
לשכה	בלשכת הקדש:	*Gazophylacium sanctitatis*. Ezech. 44. 19.
מזבח	והיה המזבח קדש קדשים:	*Altare esse sanctitatem sanctitatum*. Exo. 29. 37. *Vide etiam* 30. 10.
מלאכה	בכל מלאכת הקדש:	*Opus sanctitatis*. Exo. 38. 24.
מעון	אלהים במעון קדשו:	*Habitaculum sanctitatis*. Ps. 68. 6.
מקרא	וביום הראשון מקרא קדש:	*Conuocatio sanctitatis*. Exo. 12. 16. *Vide* מקרא.
מרום	כי השקיף ממרום קדשו:	*Altitudo sanctitatis Dei*. Ps. 102. 20
משח	ולמשח קדש קדשים:	*Vngere sanctitatem sanctitatum*. Dan. 9. 35.
משמרת	שמרי משמרת הקדש:	*Custodia sanctitatis*. Num. 3. 27.
נאוה	לביתך נאוה קדש:	*Sanctitatem desiderabilem (decorã) esse domui Dei*. Psal. 93. 5.
נאכל	לא יאכל כי קדש הוא:	*Residuum sacrificij* המלאים *non comedi, quod sanctitas sit*. Exo. 29. 34
נגע	בכל קדש לא תגע:	*Non tãgere in sanctitate*. (*re sacra*.) Leuit. 12. 4.
נזר	וינזרו מקדשי בני ישראל:	*Separari à sacris*. Leuit. 22. 2.
נשבע	אחת נשבעתי בקדשי:	*Deum iurare in (per) sanctitate sua*. Psal. 89. 36.
סחר	והיה סחרה ואתננתה קדש ליי':	*Negociationem & mercedem alicuius esse sanctitatem Domino*. Esa. 23. 18.
עיר	כל עיר בירושלים וביהודה קדש ליי':	*Ollam esse sanctitatem Domino*. Zac. 14. 21.
עבר	לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש:	*Facere opus seruitutis sanctitatis*. Exo. 36. 1.
עון	ונשא אהרן את עון הקדשים וגו':	*Iniquitas consecratorum, &c.* Exo. 28. 39.
עיר	בירושלים עיר הקדש:	*Ciuitas sanctitatis*. Neh. 11. 1.
עצן	כצאן קדשים וגו':	*Grex sanctitatũ*. (*sacer*.) Eze. 36. 38
קדש	קדש קדשים הוא:	*Sacrificium* האשם *est sanctitas sanctitatum*. Leuit. 6. 29.
רוח	ורוח קדשך אל תקח ממני:	*Spiritus sanctitatis*. Psal. 51. 13.
שבת	שבתון שבת קדש ליי' מחר:	*Sabathum sanctitatis*. Exo. 16. 23.

לאמר	וַיֹּאמְרוּ כֹּר הַקָּהָל אָמֵן וגו׳ :	*Congregationem dicere amen, &c. Nehem. 5. 13.*
בוא	לֹא יָבֹא מַמְזֵר בְּקָהַל יי׳ :	*Non venire in cætum Domini. Deut. 23. 3.*
ברך	וַיְבָרֶךְ אֶת כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל :	*Benedicere vniuersam congregationem. 1. Reg. 8. 14.*
גדל	קָהָל גָּדוֹל וגו׳ :	*Congregatio magna, &c. Ier. 44. 14*
גוים	גוי וְקְהַל גוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָּ :	*Congregationem gentium esse ex aliquo. Gen. 35. 11.*
גוים	קְהַל גּוֹיִם גְּדוֹלִים וגו׳ :	*Congregatio gentium magnarũ, &c. Ier. 50. 9.*
דבר	דִּבֶּר יי׳ אֶל כָּל קְהַלְכֶם וגו׳ :	*Loqui ad vniuersam congregationẽ. Deut. 5. 22.*
הביא	לֹא תָבִיאוּ אֶת הַקָּהָל הָזֶה וגו׳ :	*Non adducere cętum, &cęt. Nume. 20. 12.*
העלה	וְהַעֲלוּ עָלֶיךָ קָהָל וגו׳ :	*Ascendere facere cõgregationem super aliquem, &c. Ezec. 16. 41.*
המית	לְהַמִּית אֶת כָּל הַקָּהָל הַזֶּה בָּרָעָב :	*Mori facere vniuersam congregationem (in) fame. Exo. 16. 3.*
הקהיל	וַיַּקְהֵל אֶת הַקָּהָל וגו׳ :	*Cõgregare cõgregationẽ. Num. 10. 7.*
הקריב	וְהִקְרִיבוּ הַקָּהָל וגו׳ :	*Congregationem offerre, &c. Leuit. 4. 14.*
הריס	הֵרִים לַקָּהָל וגו׳ :	*Eleuare (distribuere) congregationi aliquid. 2. Par. 30. 24.*
השתחוה	וְכָל הַקָּהָל מִשְׁתַּחֲוִים :	*Vniuersam cõgregationem adorare. 2. ar. 29. 28.*
תנשא	וּמְדוֹנַי תִּתְנַשְּׂאוּ עַל קְהַל יי׳ :	*Eleuare se super cętu Domini. Nume. 16. 3.*
חטאת	חַטַּאת הַקָּהָל הוּא :	*Peccatum (sacrificium pro peccato) congregationis. Leuit. 4. 21.*
תהלה	תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים :	*Laudem Dei esse in cætu piorum. Psal. 149. 1.*
ידע	וַיֵּדְעוּ כָּל הַקָּהָל הַזֶּה וגו׳ :	*Vniuersam congregationem cognoscere. 1. Sam. 17. 48.*
יום	בְּיוֹם הַקָּהָל :	*Dies congregationis. Deut. 9. 10.*
יחד	בְּקָהָלָם אַל תְּחַד כְּבֹדִי :	*Non vniri in cætu aliquorum. Gene. 49. 6.*
כרת	וַיִּכְרֹת כָּל הַקָּהָל בְּרִית :	*Vniuersam congregationẽ ferire fœdus. 2. Par. 23. 3.*
לחך	עֲדָתָה יִלְחֲכוּ הַקָּהָל וגו׳ :	*Cætum lambere, &c. Num. 22. 4.*
נבדל	וְהוּא יִבָּדֵל מִקְּהַל הַגּוֹלָה :	*Separari à congregatione. (ab ecclesia) Esd. 10. 8.*
נבלם	תְּגִלָּה רָעָתוֹ בַּקָּהָל :	*Malum detegi in congregatione. Prouer. 26. 25.*
נוח	בְּקְהַל רְפָאִים יָנוּחַ :	*Quiescere in cętu mortuorum. Prou. 21. 16.*
נועצ	וַיִּוָּעֲצוּ כָּל הַקָּהָל לַעֲשׂוֹת וגו׳ :	*Congregationem consultare. 2. Par. 30. 23.*
נקהל	וְכָל קְהָלָךְ הַנִּקְהָלִים עָלֶיךָ :	*Congregatio congregatorum, &cæt. Ezec. 38. 7.*
עדה	וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל קְהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל :	*Vniuersam congregationẽ cætus mactare. Exo. 12. 6.*
עין	וְנֶעְלַם דָּבָר מֵעֵינֵי הַקָּהָל :	*Aliquid celari ab oculis congregationis. Leuit. 4. 13.*
עם	וְהִוִּיתִי לְקָהַל עַמִּים :	*Aliquem esse cętui (in cætum) populorum. Gen. 28. 3.*
עם	וּנְתַתִּיךָ לְקָהַל עַמִּים :	*Dare aliquem cętui populorum. (Est frequentem reddere.) Gen. 48. 4.*
עמד	וְכָל קְהַל יִשְׂרָאֵל עֹמֵד :	*Vniuersam congregationem stare. 1. Reg. 8. 14.*
עמד	וַיַּעֲמֹד יְהוֹשָׁפָט בִּקְהַל יְהוּדָה :	*Stare in cætu. 2. Par. 20. 5.*
ענה	וַיַּעֲנוּ כָּל הַקָּהָל וגו׳ :	*Congregationẽ respõdere. Esd. 10. 12*
קדש	קַדְּשׁוּ קָהָל :	*Sanctificare (præparare) cætum. Ioel. 2. 16.*

קדש	אַף אֱמוּנָתְךָ בְּקְהַל קְדֹשִׁים :	*Congregatio sanctorum. Psal. 89. 6.*
קום	קַמְתִּי בַקָּהָל אֲשַׁוֵּעַ :	*Surgere in congregatione, vociferari. Iob 30. 28.*
רבב	קְהַל רַב מְאֹד וגו׳ :	*Congregationem multam valdè congregari, &c. Esd. 10. 1.*
רבב	מִאִתְּךָ תְּהִלָּתִי בְּקָהָל רָב :	*Laudem alicuius esse ab (vel de) alio in cętu multo. Psal. 22. 26.*
רבב	אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב :	*Celebra aliquẽ in congregatione multa. Psal. 35. 18.*
רבב	בִּשַּׂרְתִּי צֶדֶק בְּקָהָל רָב :	*Nunciare iustitiam in congregatione multa. Tsal. 40. 10.*
רבב	לֹא כִחַדְתִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ לְקָהָל רָב :	*Non negare pietatem, & veritatem Dei cõgregationi multæ. Ps. 40. 11*
רומם	וִירוֹמְמוּהוּ בִּקְהַל עָם :	*Exaltare aliquem in congregatione populi. Psal. 107. 32.*
רגם	וְרָגְמוּ עֲלֵיהֶן אֶבֶן קָהָל :	*Congregationem obruere (super) aliquos lapide. Ezec. 23. 47.*
שמח	וַיִּשְׂמְחוּ כָּל קְהַל יְהוּדָה :	*Vniuersam cõgregationem gaudere. 2. Par. 30. 25.*
שנא	שָׂנֵאתִי קְהַל מְרֵעִים :	*Odio habere congregationem malignantium. Psal. 26. 15.*
תוך	וַיֹּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקָּהָל :	*Perire de medio congregationis. Num. 16. 33.*
תוך	וַיָּרָץ אֶל תּוֹךְ הַקָּהָל :	*Currere ad medium congregationis. Num. 17. 12.*
תך	בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַלֶּלְךָּ :	*Laudare aliquem in medio congregationis. Tsal. 22. 23.*
תוך	בְּתוֹךְ קָהָל וַעֲדָה :	*Esse in omni malo in medio congregationis, &c. Cætus. Tro. 5. 14.*

Deriuatiua huius sunt הקהיל מַקְהֵלוֹת נקהל קְהִלָּה קְהִלַּת קָהֲלָתָה :

קְהִלָּה Nomen fœmininum genere, sine plurali, vertens He in Thau in regimine קְהִלַּת. Coadunatio, aggregatio populi, congregatio, ecclesia, synagoga, idem cum superiori קָהָל, sed hoc bis tãtum inuenitur. [*Adunanza, congregatione.*]

גדל	וְאֶתֶּן עֲלֵיהֶם קְהִלָּה גְּדוֹלָה	*Dare super aliquem (congregare) congregationem magnam. Neh. 5. 7.*
יעקב	מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב :	*Congregatio Iacobi. Deut. 33. 4.*

Radix est קהל.

קֹהֶלֶת Cognomẽ Salomonis regis sub forma participij Cal fœminini generis, sed cõcordat cum masculino, & semel cum fœmININO verbo. Cõgregator, congregatrix, concionator, qui populum conuocat, Cohelet. [*Cohelete, Predicatore.*] Legitur tantum hi sce locis in eo libro, quem à Salomone editum Latini vocabulo Græco Ecclesiasten nominant.

אמר	הֲבֵל הֲבָלִים אָמַר קֹהֶלֶת :	*Coheletem dicere, vanitas vanitatũ, &c. Ecclef. 1. 2.*
אמר	רְאֵה זֶה מָצָאתִי אָמְרָה קֹהֶלֶת וגו׳ :	*Coheletem dicere, &c. Ecclef. 7. 29. Quid si error sit pro אָמַר הַקֹּהֶלֶת ? vt sequens.*
אמר	הֲבֵל הֲבָלִים אָמַר הַקֹּהֶלֶת :	*Coheletem dicere, vanitas vanitatũ, &c. Ecclef. 12. 8.*
בקש	בִּקֵּשׁ קֹהֶלֶת לִמְצֹא וגו׳ :	*Coheletem quærere, &c. Eccl. 12. 10*
דבר	דִּבְרֵי קֹהֶלֶת בֶּן דָּוִד :	*Verba Cohelethi filij Dauidis. Eccl. 1. 1.*
היה	אֲנִי קֹהֶלֶת הָיִיתִי מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלִָם :	*Coheletem esse regem super Israele in Ierusalem. Eccl. 1. 12.*
חכם	וְיֹתֵר שֶׁהָיָה קֹהֶלֶת חָכָם וגו׳	*Coheletem esse sapientem. Eccl. 12. 9*

Radix est קהל.

קַהְלָתָה Nomen loci, vbi fuit decima octaua Israelitarum mãsio. Cehelatha. [*Ceelata.*] Nume. 33. 22. *Et castrametati sunt* בְּקַהֲלָתָה *in Cehelatha.* Radix est קהל.

קו	קַו לָקַו קַו לָקַו :	*Funiculus funiculo. (idest paulatim.) Esa. 28. ver. 10. & ver. 13.*
קוש	וְשַׂמְתִּי מִשְׁפָּט לַקָּו :	*Ponere iudiciũ regulæ. (in regulã.) Esa. 28. 17.*

Radix est קוה.

קוא Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, & Lamed Aleph, quod in Biblijs habet tãtum duas voces, & easdem anomalas, quæ ab alijs reponuntur in radice קאה non satis commodè.

קָאָה Præteritum.
קוּ Imperat.

Cætera ex Hiphil desumes, cum opus erũt. Vomuit, euomuit. [*Vomitare, recere, gittar fuori il cibo.*] Bis inuenitur.

ארץ	וְלֹא תָקִיא הָאָרֶץ וגו׳ כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת הַגּוֹי וגו׳ :	*Terram euomere gentem. Leuit. 18. 28.*
שתה	שְׁתוּ וְשַׁכְּרוּ וְקִיוּ וגו׳ :	*Bibere, & inebriari, & euomere. Iere. 25. 27.*

Deriuatiua & composita huius sunt אֲלִיקָא אַקּוּ הקיא יְקָה קָא קָאַת קִיא קִיקָיוֹן קִיקָלוֹן :

קוּה Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, & Lamed He, ex quo solum participium præsens est in vsu, & suscipit affixa, quæ sunt in Biblijs קֵוִי קִוִּי קִוֶּיךָ קִוִּי. Cætera ex Pihel desumes. Expectans, sperans, quasi aliquid sibi aggregans propriè, in mentem rem desideratam colligens: sic etenim dicitur per translationẽ ex sensu congregationis huius radicis propriè, vt in deriuatiuis habes. [*Chi spera, stà in speme, ha sperãza, aspetta.*] Inuenitur tantum in sequentibus locis.

בוש	גַּם כָּל קֹוֶיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ :	*Expectantes Dominum non erubescere. Psal. 25. 3.*
בוש	אַל יֵבֹשׁוּ בִי קֹוֶיךָ :	*Expectantes Deum nõ erubescere in (propter) aliquem. Psal. 69. 7.*
בוש	אֲשֶׁר לֹא יֵבֹשׁוּ קֹוָי :	*Expectantes Dominum non erubescere. Esa. 49. 23.*
חליף	וְקוֵי יי׳ יַחֲלִיפוּ כֹחַ :	*Expectare Dominũ immutare vim. Esa. 40. 30.*
טוב	טוֹב יי׳ לְקַוֵּהוּ :	*Dominum esse bonum expectãtibus se. Thren. 3. 9.*
ירש	וְקוֵי יי׳ הֵמָּה יִירְשׁוּ אָרֶץ :	*Expectantes Dominum hæreditare terram. Psal. 37. 9.*

Deriuatiua huius sunt קוה קַו או קו קוה מִקְוֶה או מִקְוֶה נקוה תִּקְוָה :

קִוָּה Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, & Lamed He, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

קִוִּיתִי קִוִּיתִיךָ
קִוָּה } Præteritum.
קִוִּיתֶם קִוִּינוּ קִוִּיתוּךָ קִוִּינוּהוּ
קִוָּה } Futurum.
יְקַוֶּה או יְקַוֶּה
יְקַוֶּה
יְקַוּוּ
קַוֵּה Imperat.
קַוֵּה או קַוֶּה Infinitiuus.

Cæterã, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, excepto Pahul, cuius vices supplet participium Cal. Expectauit animo, sperauit, sic dictũ eleganter per translationem à congregandi significatione, quòd rei desideratæ quodammodo spe aggregemur, vt in Cal diximus, ibi vide. [*Sperare, aspettare, stare in aspettatione.*] Vide יחל. Construitur absolutè, cùm accusatiuo vel affixo, vel disiuncto, & cum præpositionibus לְ אֶל. Loci notandi.

לחכה	לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי :	*Iniustos expectare alicui (aliquem) ad perdendum eum. Ps. 119. 95.*
לאור	יַקֵּו לָאוֹר וְאֵין :	*Expectare luci (lucem) & non esse.*

קֹהֶת } Nomen sub vtraque forma proprium viri filij Leui, quem cẽtum & triginta tres annos vixisse legimus. Cehat, vel Cohath. [*Cohato.*] Gen. 46. 11. *Filij Leui, Gerson,* קְהָת *Cehatus, & Merarius.* Exo. 6. 18. *Anni verò vitæ* קְהָת *Cehati fuere centum & triginta tres.* Num. 3. 18. *Filij verò* קָהָת *Cohati, &c.* Radix forsitan est קהה, & ab hoc formantur קְהָתִי קָהָתִי,

קְהָתִי } Nomen sub vtraq; forma gentile, deriuatũ à superiori, masculinum genere, & declinatione קָהָתִים. Cehatheus vel Cohatheus. [*Huomo della schiatta di Cohato.*] Num. 3. 26. *Hæ sunt familiæ* הַקְּהָתִי *Cohathei.* Et 10. 21. *Et profecti sunt* הַקְּהָתִים *Cohathei, &c. Ios.* 21. 4. *Familijs* הַקְּהָתִי *Cohathei.*

ק ו

קוּ } Lege radicem קוה, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

קִוִּי } Nomen sub vtraq; forma masculinum genere, sine plurali, & cum affixo קוֹם. Perpendiculũ, ædificij regula, filum, quo vtuntur cæmentarij, vt murum ordine æquali construant, & forsitan sic dicitur à collectione: est enim funiculus ex multis filis congregatis effectus, vel certè potius est simpliciter funiculus tam ædificij, quàm dimensionis, in bonum ędificandi causa, vel in malum destruendi ergò. [*Corda, funicello, che vsano i muratori per fare il muro diritto, leuãdolo à filo per filo, & per misurare.*] In aliquibus locis, scribitur cum He, quamuis ex Massara constanter ab Hebræis hodiernis קוה legatur. Hinc exoriuntur nonnulli Hebraismi elegantiarum pleni, vt in sequentibus obseruabis, in quibus locis inuenitur.

גוי	גוי קַו קַו וּמְבוּסָה :	*Gens funiculi funiculi & cõculcata. Esa. 18. ver. 2. & ver. 7. Hoc est paulatim conculcata, ductum à cęmẽtarijs, qui ordine supra ordinẽ murum fabricant.*
חלק	וַיַּדֵּד הֶחָלְקָתָה לָהֶם בַּקָּו :	*Manum diuidere (in) funiculo. Esa. 34. 17.*
יד	וְקָו בְּיָדוֹ :	*Funiculum esse in manu alicuius. (dimetiendi gratia.) Ezec. 47. 3.*
יצא	בְּכָל הָאָרֶץ יָצָא קָוָם :	*Funiculum cœlorum egredi in omnem terram. Psal. 19. 5. Locus illustrandus. lxx. forsan rectius legerunt* קוֹלָם.
יצא	וְיָצָא עוֹד קָוּה הַמִּדָּה נֶגְדּוֹ וגו׳ :	*Funiculum mensuræ egredi, &c. Ier. 31. 38.*
כסה	וְנָטִיתִי עַל יְרוּשָׁלִָם אֶת קַו שֹׁמְרוֹן :	*Extendere super Ierusalem funiculũ Samariæ. (in malũ.) 2. Reg. 21. 14*
כסה	אוֹ מִי נָטָה עָלֶיהָ קַו :	*Extendere funiculum super terram. (Vel ædificandi vel metiendi causa.) Iob 38. 5.*
כסה	נְטֵה עָלֶיהָ קַו תֹהוּ וגו׳ :	*Extendere super aliquid regulam inanitatis, &c. Esa. 34. 11.*
כסה	חָרֶשׁ עֵצִים נָטָה קַו :	*Fabrum lignarium extendere funiculum. Esa. 44. 13.*
כסה	נָטָה קַו :	*Extendere funiculum. (dimendi gratia.) Thr. 2. 8.*
כסה	נְקוּה נִטָּה עַל יְרוּשָׁלִָם :	*Funiculum extendi super Ierusalem. (ædificandi gratia.) Zac. 1. 16.*
סבב	וְקָוּה שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה יִסֹּב אוֹתוֹ סָבִיב :	*Funiculum triginta cubitorũ circundare aliquid. 1. Reg. 7. 23.*
סבב	וְקָו שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה יִסֹּב אוֹתוֹ סָבִיב :	*Funiculum circundare aliquid. 2. Paral. 4. 2.*

חנכ	קוֹל יי׳ חֹצֵב לַהַבוֹת אֵשׁ :	*Vocē Domini decidere flāmas ignis.* Psal.29.7.	
חכץ	מִקּוֹל מְחִצִּים בֵּין מְשֹׁאֲבִים :	*Vox sagittariorum, &c.* Iud.5.11.	
חרף	בְּקוֹל מְחָרֵף וּמְגַדֵּף :	*Vox exprobrantis, & conuiciantis,* Psal.44.17.	
טחכ	בְּשֶׁפֶל קוֹל הַמְּחֻנָּה :	*Vocē molitionis deprimi.* Eccl.12.4.	
יהוה	קוֹל יי׳ עַל הַמָּיִם :	*Vox Domini super aquas.* Ps.29.3.	
יקוה	קוֹל יי׳ בַּכֹּחַ קוֹל וגו׳ בֶּהָדָר :	*Vox Domini in vi, & in decore.* Psal. 24.4.	
יום	קוֹל יום יי׳ וגו׳ :	*Vox diei Domini.* Soph.1.14.	
יונה	מְנֹהֲגוֹת כָּקוֹל יוֹנִים וגו׳ :	*Vox columbarum.* Nah.2.8.	
ינך	קוֹלָהּ כַּנָּחָשׁ יֵלֵךְ :	*Vocem alicuius vt serpentis ire.* Ier, 46.22.	
ילל	קוֹל יְלֶלֶת הָרֹעִים :	*Vox vlulatus pastorum.* Zac.11.3.	
יפה	יְפֵה קוֹל וּמֵטִיב נְגַן	*Pulcher voce.* Ezec.33.33.	
כנף	וָאֶשְׁמַע אֶת קוֹל כַּנְפֵיהֶם וגו׳ :	*Audire uocem alarum, vt aquarum, &c.* Ezec.1.24. *vide omnia.*	
כסיל	וְקוֹל כְּסִיל כְּרֹב דְּבָרִים :	*Vocem stulti esse in multitudine verborum.* Eccles. 5.3.	
להב	כְּקוֹל לַהַב אֵשׁ וגו׳ :	*Vox flammæ ignis, &c.* Ioel 2.5.	
לחש	אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל מְלַחֲשִׁים :	*Non auscultare voci incantantium,* Psal. 58.6.	
מים	מְקוֹלוֹת מַיִם רַבִּים וגו׳ :	*Voces aquarum multarum.* Ps.93.4	
מים	וְקוֹלוֹת כְּקוֹל מַיִם רַבִּים :	*Vocem alicuius esse vt vocem aquarum multarum.* Ezec.43.2.	
מלאך	וְלֹא יִשָּׁמַע עוֹד קוֹל מַלְאֲכֶיךָ	*Vocem nuncij non audiri amplius,* Nah.2.14.	
מלה	וְקוֹל מִלִּין אֶשְׁמָע :	*Audire vocem dictionum.* Iob 33.8	
מלה	לְקוֹל הַמּוֹלָה גְּדֹלָה וגו׳ :	*Vox dicterij maximi, &c.* Ier.11.16	
מלחמה	קוֹל מִלְחָמָה בַּמַּחֲנֶה :	*Vocē belli esse in castris.* Exo.32.17	
מבכי	מִבְּעִי קוֹלָךְ מִבֶּכִי :	*Prohibere vocem à fletu.* Ier.31.15	
מפלתך	הֲלֹא מִקּוֹל מַפַּלְתֵּךְ וגו׳ :	*Tremere à voce ruinę alicuius.* Ezechiel. 26.15.	
מנהלות	מִקּוֹל מִצְהֲלוֹת אֲבִירָיו וגו׳ :	*Terram tremere à voce hinnituum equorum.* Ier. 8.16.	
מרכבה	כְּקוֹל מַרְכְּבוֹת וגו׳ :	*Vox currus, &c.* Ioel.2.5.	
נבקע	וַתִּבָּקַע הָאָרֶץ בְּקוֹלָם :	*Terram discindi (in) voce aliquorũ. Hiperbole,* 1.Reg.1.40.	
נדד	מִקּוֹל הַמּוֹן נָדְדוּ עַמִּים :	*Elongari à voce strepitus.* Esa.33.3.	
נוס	נֹסוּ לְקוֹלָם וגו׳ :	*Fugere voci (ad strepitum) aliquorũ.* Num.16.34.	
נוס	קוֹל נָסִים וּפְלֵטִים וגו׳ :	*Vox fugientium, &c.* Ier.50.28.	
נחבא	קוֹל נְגִידִים נֶחְבָּאוּ :	*Abscondi voce (ad vel propter uocem.)* Iob 29.10.	
נחת	כִּי מִקּוֹל יי׳ יֵחַת אַשּׁוּר :	*Frangi à uoce Domini.* Esa.30.31.	
נחת	מִקּוֹלָם לֹא יֵחַת :	*Non frangi à uoce alicuius.* Esa.31.4	
נפל	מִקּוֹל נָפָל וגו׳ :	*Terram tremere à uoce cadendi alicuius, &c.* Ier.49.21.	
נשא	וַתִּשָּׂא אֶת קֹלָהּ וַתֶּבְךְּ :	*Leuare uocem, & flere.* Gen.21.16.	
נשאו	נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם :	*Flumina leuare uocem.* Psal.93.3.	
נשא	קוֹל צֹפַיִךְ נָשְׂאוּ קוֹל :	*Vox speculatorum, qui eleuant uocē,* Esa.52.8.	
נשמע	וְהַקּוֹל נִשְׁמַע בֵּית פַּרְעֹה :	*Vocem audiri domi.* Gen.45.16.	
נשמע	בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם :	*Vocem ęlorum non audiri.* Ps.19.4	
נשמע	וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ :	*Vocem turturis audiri.* Cant.2.12.	
נשמע	כִּי קוֹל נָדֵי נִשְׁמָע :	*Vocem lamētationis audiri.* Ier.9.19	
נשמע	וְקוֹל כִּנּוֹרֶיךָ לֹא יִשָּׁמַע עוֹד :	*Vocem citharæ non audiri amplius,* Ezec.26.13.	
נשמע	וְהַקּוֹל נִשְׁמַע עַד לְמֶרְחוֹק :	*Vocē audiri, usq; ad à lōge.* Esd.3.13	
נתן	וַיִּתֵּן קוֹלוֹ בְּבָכִי :	*Dare uocem in fletu.* Gen.45.2.	
נתן	וַיי׳ נָתַן קֹלוֹת וּבָרָד :	*Dominum dare uoces (tonitrua) & grandinem.* Exo.9.23.	
נתן	וַיִּתֵּן קוֹל בִּיהוּדָה וגו׳ :	*Dare uocem in aliquem locum.* 2.Paral.24.9.	
נתן	הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז :	*Deum dare in uoce sua uocem robo-*	

ris.

סמס	קוֹלָם כָּיָם יֶהֱמָיוּ :	*Vocem alicuius tanquam mare fremere.* Ier.6.23.	
סמון	מִה קוֹל הַהֲמוֹן הַזֶּה :	*Vox turbæ.* 1.Sam.4.14.	
סמון	כְּיִקוֹל הַמּוֹן הַגָּשֶׁם :	*Vox (sonitus) multitudinis pluuiæ,* 1.Reg.18.41.	
סמון	קוֹל הַמּוֹן בֶּהָרִים :	*Vox turbæ in montibus.* Esa.13.4.	
סעביר	וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה :	*Transire facere vocem in castris.* (*est voce p̄conũ euulgare.*) Exo.36.6	
סעביר	וַיַּעֲבֵר קוֹל בְּכָל מַלְכוּתוֹ :	*Transire facere vocē in regno.* Esd.1.1	
סקשיב	הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי :	*Attendere voci clamoris alicuius,* Psal. 5.3.	
סקשיב	הַקְשִׁיב בְּקוֹל תְּפִלָּתִי :	*Auscultare (in) vocem orationis alicuius.* Psal.66.19.	
סקשיב	וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנָתִי :	*Auscultare (in) vocem deprecationũ alicuius.* Psal.86.6.	
הקשיב	הַקְשִׁיבוּ לְקוֹל שׁוֹפָר :	*Attendere voci tubæ.* Ier.6.17.	
הריס	כִּי הֲרִימֹתִי קוֹלִי וַאֲקָרֵא :	*Eleuare vocē, & vocare.* Gen.39.15	
הריס	וְעַל מִי הֲרִימוֹת קוֹל :	*Eleuare vocem super aliquem.* 2. Reg.19.22.	
הריס	לְהָרִים בְּקוֹל לְשִׂמְחָה :	*Eleuare(in) vocem gaudio.* 1.Paral. 15.16.	
הריס	וּבְהָרִים קוֹל בַּחֲצֹצְרוֹת וגו׳ :	*Eleuare vocem in tubis, &c.* 2.Par. 5.12.	
הריס	הַתְרִים לַעַב קוֹלֶךָ :	*Eleuare nubi (ad nubes) vocem.* Iob 38.34.	
הריס	הַרִיסִי בְּכֹחַ קוֹלֵךְ :	*Eleuare in vi (fortiter) vocem.* Esa. 40.9.	
הריס	כְּשׁוֹפָר הָרֵם קוֹלֶךָ :	*Eleuare vocem vt tuham.* Esa.58.1	
הריס	לַהֲרִיס קוֹל בְּתְרוּעָה :	*Eleuare vocem in iubilatione.* Exec. 21.26.	
הרעיש	יִרְעַם בְּקוֹל גְּאוֹנוֹ וגו׳ :	*Tonare (in) voce magnificentiæ suæ, &c.* Iob 37.4.	
הרעיש	יִרְעַם אֵל בְּקוֹלוֹ נִפְלָאוֹת :	*Tonare (in) voce mirabilia.* Iob.37.5	
הרעיש	וּבְקוֹל כְּמוֹהוּ תִרְעָם :	*Tonare (in) voce vt Deum.* Iob 40.4	
השמיע	מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעֲךָ אֶת קֹלוֹ וגו׳ :	*Audire facere vocem de cęlis.* Deut, 4.36.	
השמיע	וְלֹא הִשְׁמִיעוּ אֶת קוֹלְכֶם :	*Non audire facere vocem tuam.* Ios. 6.10.	
השמיע	אַל תַּשְׁמֵע קוֹלְךָ עִמָּנוּ :	*Non audire facere vocem tuam cum aliquo.* Iud.18.25.	
השמיע	לְהַשְׁמִיעַ קוֹל אֶחָד :	*Audire facere voce vna.* 2.Par.5.12	
השמיע	לְשַׁמִּיעַ בְּקוֹל תּוֹדָה :	*Audire facere in voce confessionis,* Psal.26.7.	
השמיע	וְהַשְׁמִיעוּ קוֹל תְּהִלָּתוֹ :	*Audire facere vocē laudis alicuius.* Psal.66.8.	
השמיע	הַשְׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלֵךְ :	*Audire facere vocē tuã.* Cant.2.14	
השמיע	וְלֹא יַשְׁמִיעַ בַּחוּץ קוֹלוֹ :	*Nō audire facere vocem tuam foris.* Esa.42.2.	
השמיע	לְהַשְׁמִיעַ בַּמָּרוֹם קוֹלְכֶם :	*Audire facere vocem tuam in excelso.* Esa.58.4.	
השמיע	וְהִשְׁמִיעוּ עָלֶיךָ בְּקוֹלָם :	*Audire facere super aliquem in voce.* Ezec.27.30.	
זמרה	בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה :	*Vox pulsationis, &c.* Psal.98.5.	
זמרה	תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה :	*Vocem pulsationis inueniri in aliquo loco.* Esa.51.3.	
זנות	וְהָיָה מִקֹּל זְנוּתָהּ וגו׳ :	*Vox (vel leuitas) fornicationis.* Iere. 3.9. *Vide etiam* קול .	
זעקה	חָנוֹן יְחָנְךָ לְקוֹל זַעֲקֶךָ :	*Misereri alicuius voci clamoris eius.* Esa.30.19.	
חדל	הַקֹּלוֹת יֶחֱדָלוּן :	*Voces (tonitrua) cessare.* Exo.9.29.	
חולל	קוֹל יי׳ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת :	*Vocē Domini parere facere ceruas,* Psal.29.9.	
חזיון	וְרַעַם לְחַיְיוֹ קוֹלוֹת :	*Fulgetra vocum (tonitruum.) Iob* 28.26.	
חנן	כִּי יְחֻנֵּן קוֹלוֹ וגו׳ :	*Gratam facere vocē suã.* Pro.26.24.	

חרס	אֵין שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם :	*Vocem hominis non esse alicubi.* 2. Reg.7.10.	
חרס	וְקוֹלִי אֶל בְּנֵי אָדָם :	*Vocem alicuius esse ad filios hominũ,* Pro.8.4.	
חוכ	וְהָיָה כָּאוֹב מֵאֶרֶץ קוֹלֶךָ :	*Vocē alicuius esse vt pythonis è terra.* Esa.29.4.	
חות	וְלֹא יִשְׁמַע לְקֹל הָאת וגו׳ :	*Auscultare, & credere voci signi,* Exo. 4.8. *Eleganter datur, uox rei inanimatæ, quod notes.*	
חתר	יַיְשֵׁן כָּל הָעָם קוֹל אֶחָד :	*Respondere voce vna.* (*vnanimiter.*) Exo.24.3.	
חוכ	מִקּוֹל אויב וגו׳ :	*Vox inimici.* Psal.55.4.	
חין	וְאֵין קוֹל וְאֵין קָשֶׁב :	*Vocem non esse, neq auditum.* 2.Reg. 4.31.	
חל	וְהִנֵּה אֵלָיו קוֹל וגו׳ :	*Vocem esse ad aliquem, &c.* 1. Reg. 19.14.	
חלם	וְשָׁמְעָה קוֹל אֲלָה :	*Audire vocem deuotionis.* Leuit.5.1	
חמר	קוֹל אֹמֵר קְרָא :	*Vocem dicere, clama.* Esa.40.6.	
חנחש	מִקּוֹל אַנְחֹתַי דָּבְקָה וגו׳ :	*Vox suspirij alicuius.* Psal.102.6.	
בכה	יָכֹל הָאָרֶץ בּוֹכִים קוֹל גָּדוֹל :	*Flere voce magna.* 2.Sam.15.23.	
בכה	בְּכִים בְּקוֹל גָּדוֹל וגו׳ :	*Flere (in) voce magna, &c.* Esd.3.12	
בכה	וְעֻגָבִי לְקוֹל בֹּכִים :	*Organum esse voci (verti in vocem) flentium.* Iob 30.31.	
בכי	קוֹל בְּכִי וְקוֹל זְעָקָה :	*Vocem fletus non audiri.* Esa.65.20.	
גדל	וָאֶקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל :	*Vocare (in) voce magna.* Gen.39.14.	
גדל	וַיִּרְעַם יי׳ בְּקוֹל גָּדוֹל :	*Tonare (in) voce magna.* 1.Sam.7.10	
גדל	וַתִּזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל :	*Vociferari (in) voce magna.* 1. Sam. 28.13.	
גדל	וַיִּזְעַק הַמֶּלֶךְ קוֹל גָּדוֹל :	*Vociferari voce magna.* 2.Sam.19.5	
גדל	וַיַּשְׁמִעוּ לַיי׳ בְּקוֹל גָּדוֹל וּבִתְרוּעָה :	*Iurare (in) voce magna.* 2.Par.15.14	
גדל	לְהַלֵּל לַיי׳ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּקוֹל גָּדוֹל לַמַּעְלָה :	*Laudare (in) voce magna supra.* 2. Par.20.19.	
גדל	מְבָרֵךְ רֵעֵהוּ בְּקוֹל גָּדוֹל :	*Benedicere (in) voce magna.* Prouer. 27.14.	
גדל	תִּפְקֹד בְּרֹעַם וּבְרַעַשׁ וְקוֹל גָּדוֹל וגו׳ :	*Visitari voce magna, &c.* Esa.29.6.	
גדל	וְאֹבֵד מִמֶּנָּה קוֹל גָּדוֹל :	*Perdere vocem magnam.* Ier. 51.55	
דבר	וְקוֹל דְּבָרָיו כְּקוֹל הָמוֹן :	*Vocem verborum alicuius esse, vt vocem turbæ.* Dan.10.6.	
דוד	קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק :	*Vox dilecti pulsantis.* Cant. 5.3:	
דם	קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים וגו׳ :	*Vox sanguinum clamantiũ.* Gen.4.9.	
דמם	קוֹל דְּמָמָה דַקָּה :	*Vox silentij subtenuis.* 1.Reg.19.13.	
המון	לֹא אַאֲמִין כִּי יַאֲזִין קוֹלִי :	*Auscultare vocem alicuius.* Iob 9.16	
המון	הַאֲזִינָה לְקוֹל מַלֵּי :	*Auscultare voci dictionum alicuius.* Iob 34.16.	
הגיד	כִּי קוֹל מַגִּיד מִדָּן :	*Vox annuncians.* (*vel nunciantis.*) Ier.4.15.	
הוד	וְהִשְׁמִיעַ יי׳ אֶת הוֹד קוֹלוֹ :	*Audire facere decorem vocis suæ,* Esa.30.30.	
הוליך	כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל :	*Auem ire facere (deferre) vocem,* Eccles.10.20.	
השמיל	קוֹל יי׳ יָחִיל מִדְּבָר :	*Vocem Domini dolere facere desertum.* Psal.29.8.	
קים	וְרַב מִהְיֹת קֹלֹת אֱלֹהִים וּבָרָד :	*Voces (tonitrua) Dei & grandinẽ esse.* Exo.9.28.	
הכיר	וְהָאִמָּה הִכִּירוּ אֶת קוֹל הַנַּעַר :	*Cognoscere vocem pueri.* Iud.18.3.	

Vocem

אור	נְקַוֶּה לָאוֹר וְהִנֵּה חֹשֶׁךְ וגו׳ :	*Iob 3.9. Expectare luci, & ecce tenebræ.* Esa.59.9.	
אי	אֵלַי אִיִּים יְקַוּוּ :	*Insulas expectare ad aliquē.* Esa.51.5	
אי	כִּי לִי אִיִּים יְקַוּוּ וגו׳ :	*Insulas expectare alicui, &c.* Esaias 60.9.	
איש	אֲשֶׁר לֹא יְקַוֶּה לְאִישׁ :	*Non expectare viro.* Mich.5.7.	
אלוה	וְקַוֵּה אֶל אֱלֹהֶיךָ תָמִיד :	*Expectare (ad) Deũ semp.* Hos.12.6.	
אמרה	אַף אַרַח מִשְׁפָּטֶיךָ יי׳ קִוִּינוּךָ :	*Expectare Dominum semita iudiciorum eius.* Esa.26.8.	
הליכה	הֲלִיכוֹת שְׁבָא קוּו לָמוֹ :	*Fluuios expectare sibi semitas Sabę,* Iob 6.19.	
טוב	כִּי טוֹב קִוִּיתִי וַיָּבֹא רָע :	*Expectare bonum, & malum venire.* Iob 30.26.	
יסף	קַוֵּה אֶל יי׳ וגו׳ :	*Expectare (ad) Dominum.* Ps.27.14	
יסף	קַוֹּה קִוִּיתִי יי׳ :	*Expectare Dominum.* Psal.40.2.	
יום	אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם :	*Expectare aliquē tota die.* Ps.25.5	
יום	אַךְ זֶה הַיּוֹם שֶׁקִּוִּינֻהוּ וגו׳ :	*Hunc esse diem, quem expectaueris.* Thren.2.16.	
ישועה	לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יי׳ :	*Expectare saluti.* Gen.49.18.	
משפט	וַיְקַו לְמִשְׁפָּט וְהִנֵּה מִשְׂפָּח וגו׳ :	*Expectare iudicio, &c.* Esa.5.7.	
משפט	נְקַוֶּה לְמִשְׁפָּט וָאַיִן וגו׳ :	*Expectare iudicio, & non esse, &c.* Esa.59.11.	
נוד	וַאֲקַוֶּה לַנּוּד וַאַיִן וגו׳ :	*Expectare ad commouendum, & nō esse, &c.* Psal.69.21. *Vide* נוד .	
נפש	כַּאֲשֶׁר קִוּוּ נַפְשִׁי :	*Expectare animam alicuius.* (*ad capiendum eam.*) Psal.56.7.	
נפש	קִוִּיתִי יי׳ קִוְּתָה נַפְשִׁי :	*Animam expectare, &c.* Ps.130.5.	
עשה	וַיְקַו לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וגו׳ :	*Expectare, vt qs faciat, &c.* Esa.5.2	
עשה	כַּעֲשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת לֹא נְקַוֶּה :	*Facere mirabilia, quæ non expectat quis.* Esa.64.3.	
פאול	אִם אֲקַוֶּה שְׁאוֹל בֵּיתִי :	*Sepulchrum esse domum tuam si expectas.* Iob 17.13. *Locus diluci-dandus, nam alij à* קו *deducũt verbum, idest ædificare sepulchrum domum tuam.*	
פכיר	וּכְשָׂכִיר יְקַוֶּה פָּעֳלוֹ :	*Mercenarium expectare opus suum,* (*mercedem operis.*) Iob 7.2.	
פלוס	קַוֵּה לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב וגו׳ :	*Expectare paci, & bonum non esse, &c.* Ier.8.15.	
פס	וַאֲקַוֶּה שִׁמְךָ וגו׳ :	*Expectare nomẽ alicuius.* Ps.52.11	

קוֹחַ Require inferius in ק ante ח, suo loco proprio.

קוט Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Ain Vau, quod habet has voces tantum in Biblijs.

אָקוּט Futurum. יָקוּט

Nec aliud ex eo facilè formarem, cum non satis certum sit, quid propriè significet, sed & de radice dubitandum esse videtur, an sit hæc, vel potius קטט . Ex coniectura locorum in quibus vsu venit, videtur significare dissecari, quod vulgò [*Rodersi, mangiarsi di rabbia, consumarsi di dolore, contrastare fra se stesso, rabbiando*] dicitur. Transfertur tantum etiã ad inanima, quasi diceres excindi, corrodi, & bis tantum reperitur in scriptura sacra. Psal.95.10. *Quadraginta annis* אָקוּט *dissecabar in generatione.* Satis ornatè Deo humanas passiones, vt scriptura diuina solet, attribuit. [*Mi rodeuo fra me stesso, vedendo i loro misfatti.*] Iob 8.14. *Quoniam* יָקוּט *dissecabitur incõstantia eius.* Vide כָּלָה .

Deriuatiua huius sunt חתקוטט נקוט קָט .

קול Nomen masculinum genere, cum plurali feminino declinatione tantum, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs קול קולות קולי קולנו קולך קולכם קולו קולם קולה קולן . Vox. [*Voce.*] Comprehendit omnes so-

קום	Surgere de terra. 1. Sam. 28.24.	וַיָּקָם מֵהָאָרֶץ וגו׳ :	
אבן	Lucos & amoniaca non surgere. (excindi.) Esa. 27. 9.	לֹא יָקֻמוּ אֲשֵׁרִים וַחֲמָנִים :	
אשר	Surgere, & beatificare. Pro. 31.25	קָמוּ בָנֶיהָ וַיְאַשְּׁרוּהָ :	
כוס	Conculcare insurgentes. Psal. 44. 6.	בְּשִׁמְךָ נְבוּס קָמֵנוּ :	
כוס	Surgere, & erubescere. Ps. 109.28.	קָמוּ וַיֵּבֹשׁוּ :	
בית	Domum surgere (confirmari) emptori, &c. Leuit. 25. 30.	יָקוּם הַבַּיִת אֲשֶׁר וגו׳ :	
	Surgere super (contra) domum malignorum, & super auxilium, &c. Esa. 31. 2.	וְקָם עַל בֵּית מְרֵעִים וְעַל וגו׳	
בית	Surgere super domum alicuius in gladio. Amos 7.9.	יַקָּמוּ עַל בֵּית יָרָבְעָם בַּחָרֶב	
בקר	Surgere in mane. Gen. 24.54.	וַיָּקוּמוּ בַבֹּקֶר :	
בקר	Surgere in mane ad lactandum, &c. 1. Reg. 3.22.	וָאָקָם בַּבֹּקֶר לְהֵינִיק וגו׳ :	
ברח	Surgere ad fugiendum. Ion. 1. 3.	וַיָּקָם יוֹנָה לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה :	
כת	Filiam surgere in matrem. Mich. 7.6	בַּת קָמָה בְאִמָּהּ :	
דבר	Verbum surgere (aliquid cõfirmari) super ore, &c. Deut. 19.15.	אוֹ עַל פִּי שְׁלֹשָׁה עֵדִים יָקוּם דָּבָר :	
דבר	Loqui verbum, nec surgere. Esa. 8.10	דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם :	
	Verba surgere super aliquos malo. (in malum.) Ier. 44. 28.	כִּי קוּם יָקוּמוּ דְבָרַי עֲלֵיכֶם לְרָעָה :	
דוש	Surgere, & triturare. Mich. 4.13.	קוּמִי וְדוֹשִׁי בַּת צִיּוֹן :	
הודה	Surgere ad celebrandũ. Ps. 119.62.	חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ :	
הוסיף	Non addere ad surgendũ. Psal. 41.9	וַאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם :	
	Cadere, & nõ addere ad surgendum. Esa. 24. 21.	וְנָפְלָה וְלֹא תוֹסִיף קוּם :	
הושיע	Surgere, & seruare. Exo. 2.17.	וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיּוֹשִׁיעָן :	
הים	Aliquid nõ surgere (confirmari) nec esse. Esa. 7. 7.	לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה :	
סכריע	Deprimere insurgentes sub te. 2. Samuel. 22. 40.	תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּנִי :	
הערך	Aliquid surgere (confirmari) sicut æstimas. Leuit. 27. 14.	כַּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן כֵּן יָקוּם :	
הר	Surgere desuper monti. 2. Par. 13.4	וַיָּקָם אֲבִיָּה מֵעַל לְהַר צְמָרַיִם	
גרם	Frangere surgentes (hostes) tuos. Exo. 15. 7.	וּבְרֹב גַּאֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ :	
רוע	Surgere alicui cum malignantibus. Psal. 94. 16.	מִי יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים :	
הקדים	Præuenire surgere. Psal. 127. 2.	שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם :	
התפלך	Surgere, & egere foras. Exo. 21.19	אִם יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ :	
התעור	Excutere se, surgere. Esa. 51. 17.	הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי קוּמִי יְרוּשָׁלִַם :	
זוע	Non surgere, nec se commouere. Est. 5.9. Vide זוע .	וְלֹא קָם וְלֹא זָע מִמְّנוּ :	
זור	Alienos surgere super (contra) aliquem. Psal. 54. 5.	כִּי זָרִים קָמוּ עָלַי :	
חזות	Visionem non surgere (confirmari.) Esa. 28. 18.	וַחֲזוּתְכֶם אֶת שְׁאוֹל לֹא תָקוּם	
חול	Substantiam alicuius nõ surgere. (cõfirmari.) Iob 15.	לֹא יַעֲמִיד וְלֹא יָקוּם חֵילוֹ :	
חלד	Tempus surgere à meridie. Iob 11. 17	וּמְצָהֳרַיִם יָקוּם חָלֶד :	
חמס	Surgere in furore à simposio vini. Est. 7. 7.	וַהֲמַת הַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיָּיִן :	
חמס	Iniuriam surgere virgæ (in virgam) iniustitiæ. Ezec. 7. 11. (6.	הָחָמָס קָם לְמַטֵּה רֶשַׁע :	
חרון	Surgere ĩ furore nasi alicui. Nah. 1.	וּמִי יָקוּם בְּחֲרוֹן אַפּוֹ :	
ידע	Cognoscere sedere, & surgere alicuius. Psal. 139. 2.	אַתָּה יָדַעְתָּ שִׁבְתִּי וְקוּמִי :	
יום	Dies surgendi, &c. Soph. 3. 8.	לְיוֹם קוּמִי לָעַד :	
יכל	Non posse surgere à facie alicuius. Gen. 31. 35.	כִּי לוֹא אוּכַל לָקוּם מִפָּנֶיךָ :	
יכל	Non posse surgere ante hostes. Ios.	וְלֹא יָכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לָקוּם	

	Sacrificare ĩ uoce cõfessiõis. Ion. 2.9.	וַאֲנִי בְּקוֹל תּוֹדָה אֶזְבְּחָה וגו׳	תרועה
	Vox ibilationis. 1. Sam. 4. 6.	מַה קּוֹל הַתְּרוּעָה וגו׳ :	תרועה
	Non cognoscere uocem iubilationis uoci (à uoce) fletus. Esd. 3. 13.	וְאֵין הָעָם מַכִּירִים קוֹל תְּרוּעַת וגו׳ :	

Cæterum & in Chaldaico idiomate idem nomẽ est sub forma קָל , & in regimine קַל , vt in sequentibus obseruabis .

	Clamare (in) voce dolenti. Dan. 6.21	לְדַנִיֵּאל בְּקָל עָצִיב זָעַק :	זעק
	Vox dictionum multarum, &c. Dan. 7. 11.	מִן קָל מִלָּיָא וגו׳ :	מלה
	Vocem de cœlis cadere. Dan. 4.28.	קָל מִן שְׁמַיָּא נָפֵל :	כפל
	Audire vocem corni, &c. Dan. 3.5.	דִּי תִשְׁמְעוּן קָל קַרְנָא וגו׳ :	קרן

Deriuatiuum huius est קוֹלִיָּה sequens .

קוֹלִיָּה Nomen proprium viri patris Achabi pseudoprophetæ. Colaiah. [*Colaiano.*] Iere. 29. 21. *Ad Achabum filium* קוֹלִיָּה *Colaiæ* .

Fuit alter Colaias ex Beniamin, Neh. 11.7. *Filij* קוֹלִיָּה *Colaiæ*. Compositum est ex קול vel קלה & יה .

קום Verbum Cal neutrum , ex quiescentibus Ain Vau, sic flectitur in Biblijs .

קָם or קָאם קַמְתָּ קַמְתִּי / קָמָה קָמוּ קָמְתֶּם קָמְנוּ	Præteritum.	
קָם קָמִים or קוֹמִים קָמִי קָמִינוּ קָמְיָה קָמְיוּ קָמִיתֶם / קָמָה	Part. præs.	
אָקוּם or אָקִם or אָקוּמָה תָקוּם יָקוּם or יָקִם or יָקֵם תָּקוּם / נָקוּם or נָקוּמָה תָּקוּמוּ יָקוּמוּ or יָקוּמוּן	Futurum.	
קוּם or קוּמָה קוּמוּ or קוּמִי קוּמְנָה	Imperat.	
קוּם or קוּם בְּקוּם לָקוּם קוּמִי בְּקוּמְךָ הָקוּמוּ בְּקוּמָה	Infinitiuus .	

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. Surrexit, stetit. [*Leuarsi, dirizzarsi, star in piedi.*] Notum est, sed tamen innumera dicendi schemata , varioq; Hebraismos elegantiarũ plenos efficit, vt ex locis, quos ר imitatione obseruandos adduximus, annotabis . Construitur sepius cum ב את · מ · מן · לְפָנַי · מִפָּנַי · תחת & huiusmodi. Præsens cum affixis semper in malum dicitur, pro hoste videlicet . Semel per epenthesin Aleph interponit, Hos. 10. 14. ob aliquod mysterium forsitan, vel ad augendam significationem, וְקָאם *Et surget tumultus in populũ tuum* . Imperatiuus vel potius totum verbum habet frequenter vim excitatiuam. Gen. 28.2. קוּם *Surge, vade.* Ios. 1.2. *Et nunc* קוּם *surge, transi.* קָמָה est etiã nomen per se, vt suo loco dicemus. Phrases notandæ .

	Surgere sub (loco) patribus . Nume. 32. 14.	וְהִנֵּה קַמְתֶּם תַּחַת אֲבוֹתֵיכֶם וגו׳	אב
	Surgere luci. (ad lucem.) Iob 24.14	לְאוֹר יָקוּם רוֹצֵחַ :	אור
	Lucem surgere sup aliquid. Iob. 25.3	וְעַל מִי לֹא יָקוּם אוֹרָהוּ :	אור
	Surgere ad fratrem. (Est insurgere.) Gen. 4.7.	וַיָּקָם קַיִן אֶל הֶבֶל אָחִיו :	אח
	Perniciẽ alicuius surgere. Ps. 24.22	כִּי פֹתֶאם יָקוּם אֵידָם :	איד
	Virum surgere super (contra) proximum, &c. Deut. 22.26.	כִּי כַּאֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל רֵעֵהוּ וּרְצָחוֹ :	איש
	Manipulum surgere, &c. Gen. 37.6.	וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי :	אלומה
	Decidere dictũ, & illud surgere (confirmari) tibi. Iob 22.28.	וַתִּגְזַר אֹמֶר וַיָּקָם לָךְ :	אמר
	Ligamen surgere. (ratũ esse.) Nume. 30. 4. Vide אסר .	וְכָל אֵסֶר אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ יָקוּם :	אסר
	Surgere in furore. Psal. 7.7.	קוּמָה יי׳ בְּאַפֶּךָ :	אף
	Surgere de apud aliqd. 1. Sam. 20.40	וְדָוִד קָם מֵעִם הַנֶּגֶב :	אצל
	Surgere ex insidiante. Ios. 8.7.	וְאַתֶּם תָּקוּמוּ מֵהָאוֹרֵב :	ארב
	Surgere ad (in) aliquem insidiãti. (in insidiantem.) 1. Sam. 22.13.	לָקוּם אֲלַי לָאוֹרֵב וגו׳ :	ארב

	Vox ouationis, & confessionis. Psal. 42. 5.	בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה וגו׳ :	רנה
	Vocem ouationis & salutis esse in tabernaculo alicuius. Psal. 118.15.	קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים :	רנה
	Vox tonitrus in cælo. Tsal. 77.19.	קוֹל רַעְמְךָ בַּגַּלְגַּל :	רעם
	Trepidare à uoce tonitrus. Ps. 104.7	מִן קוֹל רַעַמְךָ יִחְפָּזוּן :	רעם
	Audire uocem tonitrus magni. Ezechiel. 3. 12.	וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל :	רעם
	Rugire uoce. Iob 37.4.	אַחֲרָיו יִשְׁאַג קוֹל וגו׳ :	שאג
	Vox rugitus leonum. Zac. 11. 3.	קוֹל שְׁאַגַת כְּפִירִים :	שאגה
	Vox strepitus regnorum. Esa. 13.4.	קוֹל שְׁאוֹן מַמְלָכוֹת וגו׳ :	שאון
	Vox strepitus ex urbe, etc. Esa. 66.6	קוֹל שְׁאוֹן מֵעִיר וגו׳ :	שאון
	Strepitus uocis. Ier. 51. 55.	כִּי שָׁדוֹד יְהוָה אֶת קוֹלָם :	שדד
	Vocem Domini frangere cedros. Psalmus 29. 5.	קול יי׳ שֹׁבֵר אֲרָזִים :	שבר
	Vox omnipotentis. (maxima.) Ezechiel. 1. 24.	כְּקוֹל שַׁדַּי בְּלֶכְתָּם :	שדי
	Vox baculi. Nah. 3.2.	קוֹל שוֹט וְקוֹל רַעַשׁ אֹפַן וגו׳ :	שוט
	Vocem clamoris alicuius esse è terra longinqua. Ier. 8.19.	הִנֵּה קוֹל שַׁוְעַת בַּת עַמִּי וגו׳	שוע
	Vocẽ cãtillare in fenestra. Soph. 2.14	קוֹל יָשׁוֹר בַּחַלּוֹן :	שור
	Vox leonis. Iob 4.10.	שְׁאַגַת אַרְיֵה וְקוֹל שָׁחַל :	שחל
	Vocem ludentium egredi ex aliquibus. Ier. 30. 19.	וְקוֹל מְשַׂחֲקִים וגו׳ :	שחק
	Non obliuisci uocis infestantium. Psal. 74.23.	אַל תִּשְׁכַּח קוֹל צוֹרְרֶיךָ :	שכח
	Audire uocem Domini. Gen. 3.9.	וַיִּשְׁמַע אֶת קול יי׳ אֱלֹהִים וגו׳ :	שמע
	Auscultare (obtemperare) uoci coniugis. Gen. 3. 18.	כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ :	שמע
	Auscultare in uoce alicuius. (est obtemperare.) Gen. 21.12.	שְׁמַע בְּקֹלָהּ :	שמע
	Audire uocem uerborum alicuius. Deut. 1. 34.	וַיִּשְׁמַע יי׳ אֶת קול דִּבְרֵיכֶם :	שמע
	Audire uocem uerborum, &c. Deute. 4. 12.	קול דְּבָרִים אַתֶּם שֹׁמְעִים וגו׳ :	שמע
	Audire uocem Dei, &c. Deut. 4.33.	הֲשָׁמַע עַם קול אֱלֹהִים וגו׳ :	שמע
	Audire uocem Dei uiui. Deut. 5.26.	אֲשֶׁר שָׁמַע קול אֱלֹהִים חַיִּים וגו׳ :	שמע
	Nõ auscultare in uoce patris & matris. Deut. 21.18.	אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּקול אָבִיו וּבְקול אִמּוֹ :	שמע
	Audire (in) uocem cantorum & cantatricum. 2. Sam. 19.36.	אֹם אֶשְׁמַע עוֹד בְּקול שָׁרִים וְשָׁרוֹת :	שמע
	Non audire uocẽ exactoris. Iob 3.18	לֹא שָׁמְעוּ קול נוֹגֵשׁ :	שמע
	Audire uocẽ fletus alicuius. Ps. 6.9.	כִּי שָׁמַע יי׳ קול בִּכְיִי :	שמע
	Auscultare uocem deprecationũ alicuius. Psal. 28. 2.	שָׁמַע קול תַּחֲנוּנַי :	שמע
	Non auscultare in uoce docentium. Pro. 5. 13.	וְלֹא שָׁמַעְתִּי בְּקול מוֹרַי :	שמע
	Audire uocem tubæ. Ier. 4.19.	כִּי קול שוֹפָר שָׁמַעְתִּי וגו׳ :	שמע
	Audire uocem vt ægrotæ. Ier. 4.31.	כִּי קול כְּחוֹלָה שָׁמָעְתִּי :	שמע
	Non audire uocem gregis. Ier. 9.10.	וְלֹא שָׁמְעוּ קול מִקְנֵה :	שמע
	Audire uocem tremoris. Iere. 30. 5.	קול חֲרָדָה שָׁמָעְנוּ וגו׳ :	שמע
	Audire uocem hominis. Dan. 8. 16.	וָאֶשְׁמַע קול אָדָם :	שמע
	Vox famæ. Ier. 10.21.	קול שְׁמוּעָה הִנֵּה בָאָה :	שמועה
	Vox strepitus ungularum equorum. Iere. 47. 3.	מִקּול שַׁעֲטַת פַּרְסוֹת אֲבִירָיו וגו׳ :	שעטה
	Vocẽ esse super eminentijs. Ier. 3.21.	קול עַל שְׁפָיִים :	שפים
	Vox tubæ fortis (uallida.) Exo. 19.16	וְקול שֹׁפָר חָזָק מְאֹד :	שופר
	Vocem tubæ ire & fortem euadere ualdè. Exo. 19.19.	קול הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד :	
	Cessare facere uocem gaudij, & lætitiæ, &c. Ier. 7. 36.	קול שָׂשׂוֹן וְקול שִׂמְחָה וגו׳ :	ששון
	Perdere uocẽ gaudij, &c. Ier. 25.10	וְהַאֲבַדְתִּי מֵהֶם קול שָׂשׂוֹן וגו׳	ששון

	ris. Psalm. 68. 34.	קול נָתְנוּ שְׁחָקִים :	נתן
	Cælos dare vocem. Psal. 77.18.	מִבֵּין עֳפָאיִם יָתְנוּ קול :	נתן
	Aues dare uocem è medio frondium. Psal. 104.12.		
	Dare super (contra) aliquem (in) vocem. Ier. 12.8.	נָתְנָה עָלַי בְּקוֹלָהּ :	נתן
	Abyssum dare vocem suã. Abac. 3.9	נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ :	נתן
	Terram tremere à uoce, qua capitur aliquid. Ier. 50.46.	מִקּול נִתְּפְשָׂה כְּבֵל נִרְעֲשָׁה הָאָרֶץ :	נתפס
	Vox spinarum sub olla. Ecclef. 7.8.	כִּי כְקול הַסִּירִים תַּחַת הַסִּיר :	סיר
	Lætari voci (ad uocem) organi. Iob. 21. 12.	וַיְשַׂמְּחוּ לְקול עוּגָב :	שוגב
	Vocẽ folij impulsi persequi aliquos. Leuit. 26. 36.	וְרָדַף אוֹתָם קול עָלֶה נִדָּף :	עלם
	Audire uocem populi. Exo. 32. 17.	וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת קול הָעָם בְּרֵעֹה :	עם
	Respondere (in) voce. Exo. 19.19.	וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקול :	ענה
	Vox respondendi fortitudinem, &c. Exo. 32. 18.	אֵין קול עֲנוֹת גְּבוּרָה וגו׳ :	ענה
	Vocem alicuius esse suauẽ. Cant. 2.14	כִּי קולֵךְ עָרֵב :	ערב
	Vocem pauorum esse in auribus alicuius. Iob 15.21. (19.	קול פְּחָדִים בְּאָזְנָיו :	פחד
	Fugere à uoce pauoris, &c. Esa. 24.	הִנֵּה מִקול הַפַּחַד וגו׳ :	פחד
	Vox equitis & iaculantis arcu. Iere. 4.29.	מִקול פָּרָשׁ וְרוֹמֵה קָשֶׁת :	פרש
	Muros tremere à uoce equitis, rotæ, & currus. Ezec. 26. 10.	מִקול פָּרָשִׁים וְגַלְגַּל וָרֶכֶב וגו׳ :	פרש
	Vocem ouis & bouis esse in auribus alicuius. 1. Sam. 15.13.	וּמֶה קול הַצֹּאן הַזֶּה וגו׳ :	צאן
	Hinnire uoce. Esa. 10. 29.	צָהֲלִי קולֵךְ בַּת גַּלִּים :	צהל
	Labia tinnire uoci. (ad uocem.) Abac. 3. 15.	לְקול צָלְלוּ שְׂפָתָי :	צלל
	Vox (sonitus) impluuij, etc. Ps. 42. 8	לְקול צִנּוֹרֶיךָ וגו׳ :	צנור
	Vox deambulationis, & cæt. 2. Sam. 5. 25. (2.	בְּשָׁמְעֲךָ אֶת קול צְעָדָה וגו׳	צעד
	Clamare, & deprecari uoce. Ps. 142.	קולִי אֶל יי׳ אֶצְעָק קולִי וגו׳ :	צעק
	Audire uocem uociferationis. 1. Samuel. 4. 14.	וַיִּשְׁמַע עֵלִי אֶת קול הַצְּעָקָה :	צעקה
	Vox uociferationis pastorum. Iere. 25. 36.	קול צַעֲקַת הָרֹעִים :	צעקה
	Surgere uoci (ad uocem) auiculæ. Eccles. 12. 4.	וְיָקוּם לְקול הַצִּפּוֹר :	צפור
	Vocem esse uocem alicuius, &c. Gen. 27. 22.	הַקול קול יַעֲקֹב :	קול
	Indignari sup uoce alicuius. Eccl. 5.6	לָמָּה יִקְצֹף הָאֱלֹהִים עַל קולֶךָ :	קצף
	Vocare (ad) Deum uoce. Psal. 3. 5.	קולִי אֶל יי׳ אֶקְרָא :	קרא
	Vocem clamare. Vel uox clamantis. Esa. 40. 3.	קול קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר :	קרא
	Vocem clamare ad excitandum. Micheas 6.9.	קול יי׳ לָעִיר יִקְרָא :	קרא
	Vox ciuitatis tumultuantis. 1. Reg. 1. 41.	מְדוּעַ קול הַקְּרִיָּה הוֹמָה :	קריה
	Aures esse attendentes uoci deprecationum. Psal. 130. 2.	תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקול תַּחֲנוּנָי :	קשב
	Videre uoces (tonitrua) & fulgura. Exo. 20.18.	וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקולוֹת וגו׳ :	קול
	Audire uocem (sonitum) pedum. 1. Reg. 14. 6.	כְּשִׁמְעַ אֲחִיָּהוּ אֶת קול רַגְלָיהָ וגו׳ :	רגל
	Vocem (sonitum) pedum esse post aliquem. 2. Reg. 6. 32.	הֲלוֹא קול רַגְלֵי אֲדֹנָיו אַחֲרָיו	רגל
	Dicere uoce alta. Deut. 27. 14.	וְאָמְרוּ אֶל כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל קול רָם :	רום
	Audire facere uocem currus equi, & exercitus magni. 2. Reg. 7. 6.	קול רֶכֶב וְקול סוּס וגו׳ :	רכב

וְאַכְלַת קוֹמַת אַרְזָיו :	*Succidere altitudinem (ſtaturam) cedrorum. Eſa. 37.24.*	פרת
חֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכֹּתֶרֶת הָאֶחָת :	*Statura capitelli. 1. Reg. 7. 16.*	כתרת
וַיִּפֹּל מְלֹא קוֹמָתוֹ אַרְצָה :	*Cadere plenitudine ſtaturæ in terrã. 1. Sam. 28. 21.*	מלא
קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד וגו' :	*Statura columnæ, &c. 1. Reg. 7. 15.*	עמוד
עַל רֹאשׁ כָּל קוֹמָה :	*Caput ſtaturæ. Ezec. 13. 18.*	ראש
וַיְהִי לְגֶפֶן סֹרֵחַת שִׁפְלַת קוֹמָה :	*Vitis humilis ſtaturæ. Ezec. 17. 6.*	שפל

Radix eſt קום .

קוֹמִמִיּוּת Nomen formæ fœmininæ, quod ſemel legitur in Biblijs. Erectio, ſurrectio. [*Dirizzamẽto.*] Leuit. 26. 13. *Et ambulare feci vos* קוֹמְמִיּוּת *(in) erectione.* [erectè, *con la ꝑſona ardita.*] Radix eſt קום .

קוּן Ex hac radice deriuantur קוּנִן קִין קִינָה .

קִנֵּן Verbum Pihel actiuum, ex quieſcentibus Ain Vau, ſuſcipiens affixa, ſic flectitur in Biblijs.

קִנָּה	קוֹנֵנוּ	Præteritum.
מְקוֹנֵנוּת		Part. præſ.
יְקוֹנֵן תְּקוֹנֶנָה		Futurum.
קוֹנְנוּ		Imperat.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammatices. Planxit, queſtus, lamentatus eſt, verba flebilia dixit propriè. [*Lamentarſi, lagnarſi, parlare coſe dogliose.*] Vide סָפַד . Inuenitur in ſequentibus locis tantummodo .

וַיְקוֹנֵן יִרְמְיָהוּ עַל יֹאשִׁיָּהוּ וגו' :	*Ieremiam lamentari ſuper Iſſiã, &c. 2. Par. 35. 25.*	ירמיה
וַיִּקְנֹן הַמֶּלֶךְ אֶל אַבְנֵר וגו' :	*Regem lamentari ad (ſuper) aliquẽ, &c. 2. Sam. 3. 33.*	מלך
וַיְקוֹנֵן דָּוִד אֶת הַקִּינָה הַזֹּאת וגו' :	*Lamentari lamentationem ſuper aliquem, &c. 2. Sam. 1. 17.*	קינה
וְנָשְׂאוּ אֵלֶיךָ בְּנֵיהֶם קִינָה וְקוֹנְנוּ עָלֶיךָ :	*Leuare lamentationem, & lamentari ſuper aliquem. Ezec. 27. 32.*	קינה
קִינָה הִיא וְקוֹנְנוּהָ בְּנוֹת הַגּוֹיִם תְּקוֹנְנֶהָ וגו' :	*Lamentari lamentationem ſuper aliquid, &c. Ezec. 32. 16.*	קינה
וְקָרְאוּ לַמְקוֹנְנוֹת וגו' :	*Vocare lamentatrices. Ier. 9. 17.*	קרא

Radix eſt קון .

קוֹסֵס Verbum Pihel actiuum, quod ſemel legitur in Biblijs in futuro יְקוֹסֵס , & dubitatur, ex qua radice ſit, & quid propriè ſignificet. Siquidem radix eſt vel קוס ex quieſcentibus Ain Vau, vel קסס ex duplicatis, & communiori ſententia, excidere, abſcindere, decerpere exponitur, quaſi יְקוֹצֵץ . *Tagliare, troncar via.*] Ezec. 17. 9. *An non radices eius euellet, & fructũ eius* יְקוֹסֵס *abſcindet? &c.* Expende locum accuratius & oẽs .

קוֹע Nomen formæ maſculinæ, quod ſemel legitur in Biblijs, & dubitatur, quid propriè ſignificet. Quidam tradũt ſignificare principem magnum, dominum, pro loci ratione, vel vt alijs placet, virum inſignitum קָעַע , ſicuti Babyloniorum morem fuiſſe putant, vt viri principes huiuſmodi notis carne impreſsis inſignirentur. [*Signore.*] Alij gentis nomen arbitrantur eſſe. Ezec. 23. 23. *Pecod, & Soa,* וְקוֹעַ *& Coa.* Expende locum diligentius .

קוֹפִים Nomen plurale, quod bis tantum inuenitur in ſcriptura ſacra. Simiæ. [*Simie.*] Vide חֵיָה . Quidam à circumeundo deducunt, quòd hoc animal facie homini ſimile, manibus etiam vt homo palpans, aſsiduè circumeat, nunquàm in vno conſiſtens loco à radice יקף vel קוף videlicet. 1. Reg. 10. 22. *Portans aurum & cætera,* וְקוֹפִים *& ſimias.* 2. Par. 9. 21. *Et ſimias.*

רָפָאִים בַּל יָקוּמוּ :	*Mortuos non ſurgere. Eſa. 26. 14.*	רפאים
שְׂאוֹן קְשִׁיחַ עוֹלָה תָמִיד :	*Strepitus inſurgentium. Pſal. 74. 23*	שאון
וְקָם שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל :	*Tribum ex Iſracle ſurgere. Nume. 24. 18.*	שבט
וַיָּקָם שְׂדֵה עֶפְרוֹן וגו' :	*Agrum, &c. ſurgere alicui emptioni, (in emptionem.) eſt cõfirmari. Gen. 23. 17.*	שדה
וַיָּקָם הַשָּׂדֶה וגו' :	*Agrũ, &c. ſurgere poſſeſſioni (in poſſeſsionem) &c. Gen. 23. 20.*	שדה
מִפְּנֵי שֵׂיבָה תָּקוּם :	*Surgere à facie ſenij. Leuit. 19. 32.*	שיבה
יִשְׁכְּבוּ בַל יָקוּמוּ :	*Cubare, nec ſurgere. Eſa. 43. 17.*	שכב
וַיָּקָם יְהוֹנָתָן מֵעַם הַשֻּׁלְחָן וגו' :	*Surgere de (cum) menſa, &c. 1. Sam. 20. 33.*	שלחן
וַיָּקוּמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים :	*Surgere illinc. Gen. 18. 16.*	שם
וַיָּקָם שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב וגו' :	*Annos ſurgere, &c. Gen. 41. 30.*	שנה
מָתַי תָּקוּם מִשְּׁנָתֶךָ :	*Surgere à ſomno. Pro. 6. 9.*	שנה
שִׂפְתֵי קָמִי וגו' :	*Labia inſurgentium. Thren. 3. 21.*	שפתי
וְלֹא קָמוּ אִישׁ מִתַּחְתָּיו :	*Non ſurgere de ſub ſe. Exo. 10. 23.*	תחת
וַאֲקִם תַּחַת דָּוִד אָבִי :	*Surgere ſub (pro) patre. 1. Reg. 8. 20*	תחת
קַמְתִּי מִתַּעֲנִיתִי :	*Surgere ab afflictione. Eſd. 9. 5. Vide* תענית .	תענית

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc verbum idem ſignificat, quod in Biblijs ſic flectitur .

קָם קָמוּ		Præteritum.
קָאֵם קָאמִין אוֹ קָאֲמִיָּא :		Part. præſ.
יָקוּם תָּקוּם יָקוּמוּן		Futurum.
קוּמִי		Imperat.

Loci aliquot obſeruandi .

וְקָם כְּהִתְהַלְּוָה :	*Surgere in feſtinatione. Dan. 3. 23.*	התקהל
קָרֵבֶת עַל חַד מִן קָאֲמִיָּא :	*Approximare ad vnum ſurgentium. (ſtantium.) Dan. 7. 16.*	חד
וּבְתָרְךָ תָּקוּם מַלְכוּ אָחֳרִי :	*Regnũ ſurgere poſt aliquẽ. Dan. 2. 39*	מלכו
וְהִיא תָקוּם לְעָלְמִיָּא :	*Regnum ſurgere (firmari) in æternũ. Dan. 2. 44.*	עלם
צְלֶמָא דְּכֵן רַב וְזִיוֵהּ יַתִּיר קָאֵם לְקָבְלָךְ :	*Statuam ſurgere è regione alicuius. Dan. 2. 31.*	קבל
וַאֲמִין לְקֹבֶל צְלֶמָא :	*Surgere è regione ſtatuæ. Dan. 3. 3.*	קבל
בְּשַׁפְרְפָּרָא יְקוּם בְּנוּהָא :	*Surgere in aurora in luce. Dan. 6. 20*	שפרפרא

Deriuatiua huius & compoſita ſunt צָרִי קָם אֲחִיקָם הָקִים הוֹקִם אוֹ הָקֵם הִתְקוֹמֵם יְהוֹקִים יוֹקִים יָקִים יָקִיעַ יַקְמִיעַ יַקְמֵעַם מְקוֹם עוֹרְיָקֵם קוֹמָה קוֹמֵם קוֹמְמִיּוּת קַיִם קִים קָיִם קַיָּם קִיּוּם קִמָּה קָמָה קָמוּאֵל קָמוֹן תְּקוּמָה תְּקוֹמֵמִים :

קוּם Require paulò inferius in קָיַם , & nota.

קוֹמָה Nomen fœmininũ genere, ſine plurali, vertens He in Thau in regimine, & ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs קוֹמָה קוֹמָתְךָ קוֹמָתוֹ קוֹמָתָהּ קוֹמָת קוֹמָתֶךָ קוֹמָתִי קוֹמָתֶיהָ קוֹמָתָם . Altitudo, ſtatura cuiuſq; rei, ab erectione ſic dicta. [*Statura grandezza, altezza di qualũque corpo in alto.*] Vide רוֹמָה . Loci obſeruandi .

וְשָׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ :	*Staturam arcæ eſſe triginta cubitorum. Gen. 6. 15.*	קומה
וְקוֹמַת הָאוֹפַן הָאֶחָד וגו' :	*Statura rotæ, &c. 1. Reg. 7. 32.*	אופן
עַל כֵּן גָּבְהָא קוֹמָתוּ וגו' :	*Staturam alicuius euehi, &c. Ezec. 32. 5.*	גבה
יַעַן אֲשֶׁר גָּבְהָה בְקוֹמָה וגו' :	*Eleuari (in) ſtatura. Ezec. 32. 10.*	גבה
וְאֶל גָּבַהּ קוֹמָתוּ וגו' :	*Non aſpicere ad altitudinem ſtaturæ alicuius. 1. Sam. 16. 7.*	גבה
וּגְבַהּ קוֹמָה :	*Altus ſtaturæ. Ezec. 31. 3.*	גבה
וְאֶת קוֹמָתְךָ דְּמָתָה לְתָמָר :	*Staturam alicuius aſſimilari palmæ. Cant. 7. 8.*	דמה
קוֹמַת הַכְּרוּב הָאֶחָד וגו' :	*Statura Cherubi, &c. 1. Reg. 6. 26.*	כרוב

כִּי שֶׁבַע יִפּוֹל צַדִּיק וְקָם :	*Cadere, & ſurgere. Pro. 24. 16.*	נפל
הֵיפֵלוּ וְלֹא יָקוּמוּ :	*Cadere, nec ſurgere. Ier. 8. 4.*	נפל
נָפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם	*Cadere, nõ addere ſurgere. Amos 5. 2*	נפל
נִפְּלוּ וְלֹא יָקוּמוּ עוֹד :	*Cadere, nec ſurgere amplius. Amos 8. 14.*	נפל
כִּי נָפַלְתִּי קַמְתִּי :	*Cum cadis, ſurgere. Mich. 7. 8.*	נפל
עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יי' עַתָּה אֲרוֹמֵם עַתָּה אֶנָּשֵׂא :	*Surgere, eleuare ſe. Eſa. 33. 10.*	נשא
הֲלֹא פִתְאֹם יָקוּמוּ נְשָׁכֶיךָ :	*Mordentes de repente ſurgere. Abac. 2. 7.*	נשך
וַיָּקוּמוּ בַנֶּשֶׁף :	*Surgere in crepuſculo. 2. Reg. 7. 5.*	נשף
אֲקוּמָה נָא וַאֲסוֹבְבָה וגו' :	*Surgere, & circundare. Cant. 3. 2.*	סבב
לֹא יָקוּם עֵד אֶחָד בְּאִישׁ וגו'	*Teſtem vnicum non ſurgere (confirmari, recipi) in aliquem, &c. Deut. 19. 14.*	עד
כִּי קָמוּבִי עֵדֵי שֶׁקֶר :	*Teſtes mendacij ſurgere in aliquem. Pſal. 27. 12.*	עד
יָקוּמוּן עֵדֵי חָמָס וגו' :	*Teſtes iniuriæ ſurgere. Pſal. 35. 11.*	עד
וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי :	*Surgere in auxiliũ alicuius. Pſ. 35. 2*	עזר
וְעֵינָיו קָמָה וגו' :	*Oculorum (quemlibet) ſurgere, &c. hoc eſt, ſiſti à videdo. 1. Sam. 4. 15*	עין
כִּי קָמוּ עֵינָיו מִשֵּׂיבוּ :	*Oculos ſurgere ob ſeniũ. 1. Reg. 14. 4.*	עין
וַיָּקָם כָּל הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד :	*Totum populum ſurgere tanquàm virum vnum. Iud. 20. 8.*	עם
וַתָּקָם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֹד וגו' :	*Surgere, & ſtare, &c. Eſt. 8. 4.*	עמד
וְיוֹשְׁבִים קָמוּ עָמְדוּ :	*Surgere, ſtare. Iob 29. 8.*	עמד
וַיָּקוּמוּ עַל עָמְדָם :	*Surgere ſuper ſtare ſuo. Neh. 9. 3.*	עמד
וְאַחֲרוֹן עַל עָפָר יָקוּם :	*Surgere ſuper puluere. Iob 19. 25.*	עפר
אַבִּיר עֲצָתִי תָּקוּם :	*Conſilium ſurgere. (firmari.) Eſaias 46. 10.*	עצה
בְּעֶרְבְּךָ יָקוּם :	*Aliquid ſurgere (confirmari) ſecundũ æſtimationẽ tuã. Leuit. 27. 17.*	ערך
כְּקוּמוֹ לַעֲרֹץ הָאָרֶץ :	*Surgere ad frangendum terram. Eſa. 2. 19.*	ערץ
וַאֲקוּם וַאֲעֶשֶׂה אֶת מְלֶאכֶת הַמֶּלֶךְ :	*Surgere, & facere. Dan. 8. 26.*	עשה
וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ :	*Surgere deſuper facie mortui. Geneſ. 23. 3.*	פנים
קָם מִלִּפְנֵי מִזְבַּח יי' :	*Surgere ab ante altare. 1. Reg. 8. 54*	פנים
וַיָּקָם עֶזְרָא מִלִּפְנֵי בֵית הָאֱלֹהִים :	*Surgere ab ante templum. Eſd. 10. 6*	פנים
קַמְתִּי אֲנִי לִפְתֹּחַ לְדוֹדִי :	*Surgere ad aperiendum. Cant. 5. 6.*	פתח
וַיָּקוּמוּ לְצַחֵק :	*Surgere ad ludendum. Exo. 32. 6.*	צחק
לֹא תָקוּם פְּעָמַיִם צָרָה :	*Afflictionem non ſurgere bis. (Quia prior conſumit omnia.) Nah. 1. 9*	צרה
וַיָּקוּם לְקוֹל הַצִּפּוֹר :	*Surgere voci (ad vocem) auiculæ. Eccleſ. 2. 4.*	קול
וַיָּקָם לִקְרָאתָם :	*Surgere obuiam. Gen. 19. 1.*	קראתם
מְלָכִים יִרְאוּ וְקָמוּ :	*Reges videre, & ſurgere. Eſa. 49. 7.*	קום
רַבִּים קָמִים עָלַי :	*Multos ſurgere ſuper (cõtra) aliquẽ. Pſal. 3. 2.*	רבב
וַיִּחִי וַיָּקָם עַל רַגְלָיו :	*Surgere ſuper pedibus ſuis. 2. Reg. 13. 21.*	רגל
וַיָּקָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עַל רַגְלָיו :	*Surgere ſuper pedibus ſuis. 1. Paral. 28. 2.*	רגל
וַיָּקָם אָדָם לְרָדְפֶךָ וגו' :	*Hominem ſurgere ad perſequendum aliquem, &c. 1. Sam. 25. 29.*	רדף
וְלֹא קָמָה עוֹד רוּחַ כָּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם :	*Spiritum nõ ſurgere in aliquem à facie alicuius. Ioſ. 2. 11.*	רוח
וּמִקָּמַי תְּרוֹמְמֵנִי :	*Eleuare ab inſurgentibus. 2. Samuel 22. 49.*	רומם
וְלֹא תָקוּם מִפְּנֵי הָרָעָה :	*Non ſurgere à facie mali. Ier. 51. 64*	רעה
וְכֹל אֲשֶׁר קָמוּ עָלֶיךָ לָרָעָה :	*Surgere ſuper (contra) aliquem malo. (in malum.) 2. Sam. 18. 33.*	רעה
אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן :	*Surgere miſereri. Pſal. 102. 14.*	רחם

לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם :	*7. 12.*	
דְּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם :	*Impelli, nec poſſe ſurgere. Pſ. 36. 13*	יכל
וְהָיָה כִּי קָם הַפְּלִשְׁתִּי וַיֵּלֶךְ וגו' :	*Eſſe, ꝑ aliquis ſurgat, & vadat, &c. 1. Sam. 17. 49.*	ילך
וּבְרֹב יוֹעֲצִים תָּקוּם :	*Aliquid ſurgere (confirmari) in multitudine conſulentiũ. Pro. 15. 22*	יעץ
וְכַאֲשֶׁר יַעַצְתִּי הִיא תָקוּם :	*Surgere (cõfirmari) quemadmodum conſuleris. Eſa. 14. 24.*	יעץ
וַיָּקָם כִּי כַהֲשִׁי :	*Negationem (macredinem) ſurgere in aliquem. Iob 16. 8.*	כחש
וַיָּקָם מֵעַל הַכִּסֵּא :	*Surgere deſuper ſolio. Iud. 3. 9.*	כסא
וַיָּקָם מִכִּסְאוֹ :	*Surgere de ſolio. Ion. 3. 6.*	כסא
וּמִכַּף יְהוָה יִשְׂרָאֵל הַקּוֹמִים עָלַי :	*Seruare à vola ſurgentium ſuper (cõtra) aliquem. 2. Reg. 16. 7.*	כף
הֵן עַם כְּלָבִיא יָקוּם :	*Populum ſurgere tanquàm leonem. Num. 23. 24.*	כליא
וַיָּקָם בַּלַּיְלָה הוּא :	*Surgere in nocte. Gen. 32. 23.*	ליל
וַיָּקָם פַּרְעֹה לַיְלָה :	*Surgere nocte. Exo. 12. 30.*	ליל
וַיָּקָם בַּחֲצִי הַלַּיְלָה :	*Surgere in dimidio noctis. Iob 16. 3*	ליל
וַתָּקָם בְּתוֹךְ הַלַّיְלָה :	*Surgere in medio noctis. 1. Reg. 3. 21*	ליל
וַיְהִי קָם לַיְלָה :	*Surgere nocte. 2. Par. 21. 9.*	ליל
וַתָּקָם בְּעוֹד לַיְלָה :	*Surgere cum adhuc ſit nox. Prouer. 31. 12.*	ליל
תָּקָם לְלַקֵּט :	*Surgere ad colligendum. Rut. 2. 15.*	לקט
וְכָל לָשׁוֹן תָּקוּם אִתָּךְ לַמִּשְׁפָּט תַּרְשִׁיעִי :	*Linguam ſurgere cũ aliquo iudicio, (in iudicium) &c. Eſa. 54. 17.*	לשון
וְהָאֹרֵב קָם מֵהֵרָה מִמְّקוֹמוֹ	*Inſidiantem ſurgere velociter de loco ſuo. Ioſ. 8. 19.*	מקום
וְאֶמְחַצְּם וְלֹא יָקוּמוּן :	*Sauciare aliquos, nec ſurgere, &c. 2. Sam. 22. 39.*	מחץ
כִּי קָמָה עַל בַּעַל מַחֲשָׁבוֹת יי' :	*Cogitationum (quãlibet) ſurgere (cõfirmari, &c. Ier. 51. 29.*	מחשבה
מִי יָקוּם יַעֲקֹב וגו' :	*Qualem ſurgere, &c. Amos 7. 2. Vide* מִי . *Alijs eſt tranſitiuum, ſurgere facere, quod non placet.*	מי
אִם תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה וגו' :	*Bellum ſurgere ſuper (cõtra) aliquẽ. Pſal. 27. 3.*	מלחמה
וְקוּמוּ לַמִּלְחָמָה :	*Surgere bello. (in præliũ.) Ier. 49. 14*	מלחמה
וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרָיִם	*Regem nouum ſurgere ſuper aliquibus. Exo. 1. 8.*	מלך
וְעַתָּה מַמְלַכְתְּךָ לֹא תָקוּם :	*Regnum alicuius non ſurgere. (cõfirmari.) 1. Sam. 13. 14.*	ממלכה
וּקְמָה בְיָדְךָ מַמְלֶכֶת יִשְׂרָאֵל :	*Regnum ſurgere (cõfirmari) in manu alicuius. 1. Sam. 24. 21.*	ממלכה
קוּמִה יי' לִמְנוּחָתֶךָ :	*Surgere quieti (in vel ad quietem) ſuæ. Pſal. 132. 8.*	מנוחה
וְשָׁאוּל קָם מֵהַמְּעָרָה :	*Surgere de ſpelunca. 1. Sam. 24. 8.*	מערה
וַיָּקָם מֵעַל מִשְׁכָּבוֹ :	*Surgere deſuper cubili. 2. Sam. 11. 2*	משכב
וְהִנֵּה קָמָה כָּל הַמִּשְׁפָּחָה עַל וגו' :	*Totam familiam ſurgere ſuper (contra) aliquem. 2. Sam. 14. 9.*	משפחה
עַל בֵּן לֹא יָקוּמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט :	*Non ſurgere in iudicio. (Eſt cauſa cadere.) Pſal. 1. 5.*	משפט
בְּקוּם לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהִים :	*Surgere iudicio. (in iudicium.) Pſal. 76. 10.*	משפט
כִּי יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא :	*Prophetam ſurgere in medio aliquorum. Deut. 13. 2.* (16.	נביא
קָמוּ גֵד אֶחָד וגו' :	*Aquas ſurgere cumulo vno. Ioſ. 3.*	נד
וְהוּא עַל נְדִיבוֹת יָקוּם :	*Surgere ſuper (ob) liberalitate. Eſa. 32. 8.*	נדיב
וְקָמוּ כָּל נְדָרָיוָ :	*Vota ſurgere. (cõfirmari, rata eſſe.) Num. 30. 4.*	נדר
וַעֲתָה קוּמָה יי' אֱלֹהִים לִמְנוּחֶךָ :	*Surgere quieſcere ſuo. 2. Par. 6. 41.*	נוח
וַיָּקוּמוּ כָּל בָּנָיו וְכָל בְּנֹתָיו לְנַחֲמוֹ :	*Surgere ad conſolãdum. Gen. 37. 34*	נחם

Fuit alter Cozus ex Iuda. 1. Paral. 4. 8. וְקוֹץ *Et Cozus genuit Anubum.*

קוצות Nomen pluralis numeri, quod bis legitur in ſcriptura ſacra, cum affixis קְוֻצוֹתַי קְוֻצוֹתָיו. Cincinni, capilli capitis. [*Crini, capelli, chioma.*] Dubitatur autem de ratione ſignificationis, nã ſi radix ſit קוץ, vt omnes ferè volunt, quam conuenientiam agnoſcant inter ſpinas & cincinnos, ipſi viderint, niſi dicãt, ſic appellari, quòd ad inſtar ſpinarum ſint acuti. Alij reducũt ad קצץ, & fortaſſe verius, quòd ſint extremi capilli, qui reſcinduntur. Alij non inſulsè penitus ad קבץ, quaſi Vau ſtet loco Beth, vt ſic dicantur à collectione, quod notes. Loci ſunt hi.

קְוֻצוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה :	*Cincinnos eſſe plenos guttis noctis. Cant. 5. 3.*
קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים :	*Cincinnos eſſe aceruos. Cant. 5. 12.*

קור Verbum Cal actiuum, ex quieſcentibus Ain Vau, quod in Biblijs habet hanc vocem tantũ.

קָרִיתִי Præteritum.

Nec abſurdum ob id fuerit, & quædam alia ex eo formare iuxta regulas grammaticales, quum neceſsitas expoſtulauerit. Fodit, vſque ad fontem, ſcaturiginem aquæ peruenit, quaſi fontem effecit. [*Cauare ſino che ſi ritroua acqua viua.*] 2. Reg. 19. 24. & Eſa. 37. 25. *Ego קָרִתִּי fodi, (fontem effeci) & bibi aquas extraneas (ignotas.)* Alibi non inuenitur.

Deriuatiua huius ſunt הקיר מקור.

קורה Require inferius in p ante ר, ſuo loco proprio.

קורים Nomen plurale maſculinum, quod ſemel legitur in Biblijs in regimine, קוּרֵי, & ſemel cum affixo קוּרֵיהֶם. Telæ araneorum. [*Telaragna.*] Non abſurdum eſt, quòd ab aliquibus aſſeratur, ſic dici à radice קרה, eo modo, quo & קוֹרָה trabs, tignum, quòd fila aranei inuicem occurrant, vel quòd trabis ſpeciem referant quodammodo, vel quòd inde occurrant muſcis aranei, vel tandem quòd trabibus telas inuoluant, quæ ſunt illis loco domus ciuitatiſve, quaſi cõtignationem dicas. Eſa. 59. 5. וְקוּרֵי *Et telas araneæ texent.* Et ver. 6. קוּרֵיהֶם *Telæ eorum non erunt pro veſte.*

קוש Verbum Cal actiuum, ex quieſcentibus Ain Vau, quod ſemel legitur in Biblijs in futuro יְקוּשֵׁן, nec aliud ex eo formarem, ſed potius radice קש. Synonima vterer, ſed & hoc à nonnullis creditur eſſe à radice קשש, quod nõ placet, ibi tamen vide. Illaqueauit, laqueum tetendit, laqueo cepit. [*Tendere il lacciuolo, porre la rete, pigliare al varco.*] Eſa. 29. 21. *Et corripientem in porta* יְקוּשֵׁן *illaqueabunt.*

Deriuatiua & compoſita huius radicis ſunt אֶלְקוֹשִׁי קוּשִׁיהוּ קִישִׁי קִישוֹן :

קושש Require inferius in ק ante ש, ſuo loco proprio.

קושיהו Nomen proprium Leuitæ, qui alijs nominibus etiam קִשִׁי & קִישִׁי dicebatur. Cuſaiahu. [*Cuſaio.*] 1. Paral. 15. 17. *Et de filijs Merari fratribus ſuis Ethanum filium* קוּשַׁיְהוּ *Cuſaiæ.* Compoſitum eſſe videtur ex קוש & יה & הוא.

ק ח

קח Lege radicem לקח, & obſerua dictiones, quę remanent in ſcriptura cum his duabus tantum radicalibus.

קוח Aliquibus eſt nomen formæ maſculinæ è radice לקח. Captio. [*Cattura, prigionia.*] Eſa. 61. 1.

mias. Fortaſsis & nomen literæ קוף à forma circuitus dixere Grammatici, quod notes. Deriuatiuum radicis קוף eſt etiam תקופה, de quo ſuo loco dictum eſt.

קוץ Verbum Cal neutrum, ex quieſcentibus Ain Vau, ſic flectitur in Biblijs.

קָצוּ } Præteritum.
קָצָה
קָץ Part. præſ.
אָקוּץ תָּקוּץ יָקוּץ } Futurum.
יָקוּצוּ

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammatices, cum opus erunt, excepto Pahul. Tęduit, moleſtia affectus eſt, faſtidio habuit, quaſi קוץ ideſt ſpina pũctus fuit propriè. [*Rincreſcere, hauere à faſtidio, à noia, eſſere come punto daſpine.*] Semel inſuper formatur à קִיץ ſatis ornatè pro æſtiuare. [*Far l'Eſtate.*] Conſtruitur cum ב, & cũ מִפְּנֵי, & nouem vicibus tantum inuenitur.

קָצְתִּי בְחַיַּי מִפְּנֵי בְּנוֹת חֵת :	*Faſtidio habere (in) vitam à facie alicuius. Gen. 27. 46.*
וַיִּקַּץ בְּיִשְׂרָאֵל :	*Faſtidio habere (in) Iſraelem. 1. Reg. 11. 25.*
וְנַפְשֵׁנוּ קָצָה בַלֶּחֶם הַקְּלֹקֵל :	*Animam faſtidio habere (in) panem. Num. 21. 6.*
וְקַץ עָלַיִו הַעֵיט :	*Volucrem æſtiuare ſuper aliquid. Eſa. 18. 6.*
וַיִּקְצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :	*Moleſtia affici à facie Iſraelitarum. Exo. 1. 11.*
וַיִּקַץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	*Moleſtia affici à facie Iſraelitarum. Num. 22. 3.*
אֲשֶׁר אַתָּה קָץ מִפְּנֵי שְׁנֵי מְלָכִים :	*Moleſtia affici à facie duorum regũ. Eſa. 7. 16.*
וְאֶקֹּץ בָּם :	*Deum faſtidio habere (in) aliquem. Leuit. 20. 23.*
וְאַל תָּקֹץ בְּתוֹכַחְתּוֹ :	*Nõ habere faſtidio (in) repręhenſionem alicuius. Pro. 3. 11.*

Deriuatiua huius ſunt הֵקִיץ קוּץ קוצות קִיץ קִיצוֹנָה קֵץ.

קוץ Nomẽ maſculinũ genere, & declinatione קוֹצִים קוֹצִי. Spina, carduus propriè, vt quidam autumant, lactuca aſinina. [*Spina, cardo, garzo.*] Synonima ſunt אֶטֶד בַּרְקָנִים רַדֶּר חֹדֶק חֹחַ חָרוּל סִילוֹן סִירִים סְנֵה סִרְפַּד עֲקַבִּים צִינִים קִמּוֹשׁ שִׁית שָׁמִיר, quæ diligentius vide ſuis locis. Hoc noſtrum duodecim vicibus tantum inuenitur.

דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים :	*Ignis ſpinarum. Pſal. 118. 12.*
וְקוֹץ מַכְאִיב :	*Spina dolorem afferens. Ezechiel. 28. 24.*
וְכָל עַל כְּקוֹץ מָנוּד כֻּלָּהֶם :	*Spina dimota. 2. Sam. 23. 6.*
וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ :	*Terram pullulare ſpinam, & tribulũ. Gen. 3. 19.*
וְאַל תִּזְרְעוּ אֶל קוֹצִים :	*Non ſeminare ad (in) ſpinas. Ier. 4. 3.*
קוֹצִים כְּסוּחִים :	*Spinæ exciſæ. Eſa. 33. 12.*
וְדַשְׁתִּי אֶת בְּשַׂרְכֶם אֶת קוֹצֵי הַמִּדְבָּר וגו' :	*Triturare carnem ſpinis deſerti. Iud. 8. 7. Vide etiam ver. 16.*
וּמָצְאָה קוֹצִים :	*Ignem inuenire ſpinas. Exo. 22. 5.*
קוֹץ שָׁמִיר תַּעֲלֶה :	*Spinam aſcendere ſuper terram. Eſa. 32. 13.*
קוֹץ וְדַרְדַּר יַעֲלֶה עַל מִזְבְּחוֹתָם :	*Spinas & tribulos ſuccendere ſuper altaribus. Hoſ. 10. 8.*
וְרָעוּ חִיטִּים וְקוֹצִים קָצָרוּ :	*Metere ſpinas. Iere. 12. 13.*

Aliàs קוץ eſt nomen proprium viri ſacerdotis ſeptimæ ſortis, cuius nepotes Eſdræ tempore ſeriem genealogiæ ſuæ nequiuerunt oſtendere. Cox. [*Cozo.*] 1. Par. 24. 10. לְהַקּוּץ *Cozo ſeptima.* Eſd. 2. 60. *Filij* הַקּוֹץ *Coz, &c.* Hic forſitan eſt etiam de quo Neh. 3. 4. *Meremothus filius Vriæ filij* הַקּוֹץ *Cozi.* Habet He haidiah, vt nomina propria, quæ & ſubſtantiua ſunt.

Et vinctis apertionem קוֹחַ *captionis.* (*carceris.*) Vide פְּקַח קוֹחַ ſuo loco.

ק ט

קט Lege radices קוט קטט, & obſerua dictiones, quę remanent in ſcriptura cum his duabus tantum radicalibus.

קֹט Nomen formæ maſculinæ, quod ſemel legitur in Biblijs, & dubitatur, ex qua radice ſit, & quid propriè ſignificet. Radix omnibus ferè eſt קוט, & modicum interpretantur, quod quàm conueniat ſignificationi illius radicis, alij viderint. Ego quidem radicem potius propriam eſſe dicerem. [*Poco.*] Quidã exciſionem, deciſionem, vel etiam diſſecationem exponũt, vt in radicis ſignificatione permaneant. Ezec. 16. 48. *Veluti paululum* קֹט *pauxilli*, (*paulominus*) *nefandiora perpetraſti.* Expende locum & omnes accuratius.

קֶטֶב Nomen genere maſculinum, ſine plurali, qđ ter legitur in Biblijs ſolummodo. Excidium, lues, ægritudo quædam potentiſsima, mors ſubitanea, repentina. [*Malattia, qual dà preſto la morte, infirmità peſtilentiale, morbo, peſte.*] Vide חלי. Loci ſunt hi.

וְקֶטֶב מָרִי רִי :	*Lues amara. Deut. 32. 24.*
מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם :	*Excidium deuaſtare meridie. Pſal. 91. 6.*
שֹׁעֵר קֶטֶב :	*Turbo excidij. Eſa. 28. 2.*

Deriuatiuum huius eſt קטב.

קטב Nomen formæ maſculinæ, quod ſemel legitur in Biblijs cum affixo קִטְבְּךָ. Excidiũ, lues, idem cum ſuperiori. [*Morbo, peſte.*] Hoſ. 13. 14. *Ero peſtes tuæ (in) morte (vel ò mors) ero* קִטְבְּךָ *excidium tuum (in) ſepulchro.* (*vel inferno.*) Hebraiſmus, hoc eſt, me auctore omnino excinderis. Locus illuſtrandus.

קטט Ex hac radice veniunt aliqua deriuatiua, quę nos in קוט repoſuimus, ibi vide.

קטל Verbum Cal actiuum, perfectum, ſuſcipiens affixa, ſic flectitur in Biblijs.

תִּקְטֹל יִקְטֹל יִקְטְלֻנִי Futurum.

Nec aliud ex eo formarẽ, cum magis Syriacũ, quàm Hebraicum ſit, ſed חָרַג ſynonimo vterer. Occidit, necauit, trucidauit. [*Vccidere, ammazzare, far morire.*] Ter inuenitur.

אִם תִּקְטֹל אֱלֹהַּ רָשָׁע :	*Deum occidere iniuſtum. Pſ. 139. 19.*
הֵן יִקְטְלֻנִי לֹא אְיַחֵל :	*Non ſperabis, & ſi Deus occidat te? Iob. 13. 15.*
יִקְטֹל עָנִי וְאֶבְיוֹן :	*Interficere afflictum & pauperem. Iob 24. 14.*

Deriuatiua huius ſunt התקטל קְטִיל קְטֹל קָטֵל.

קטל Verbum Pihel Syriacum, actiuum, perfectũ, quod in Biblijs habet has voces tantum.

קְטִיל Præteritum.
קְטֵיל Nomẽ Toar.
לְקַטָּלָה Infinitiuus.

Occidit, interemit, trucidauit. [*Vccidere, ammazzare, far morire.*] Radix eſt etiam Hebraica. Loci notandi.

דִּי נַפַּק לְקַטָּלָה לְחַכִּימֵי בָבֶל	*Exire ad occidẽdum alicui. (aliquẽ.) Dan. 2. 14.*
דִּי הֲוָה צָבֵא הֲוָה קְטִיל :	*Occidere, quem vis. Dan. 5. 19.*
קְטִיל הַמּוֹן שְׁבִיבָא דִּי נוּרָא :	*Flammam ignis occidere aliquem. Dan. 3. 21.*

קטיל Verbum Pohal Syriacum ſuperioris paſsiuum, quod ſic flectitur in Biblijs.

קְטִיל } Præteritum.
קְטִילַת

Occiſus, necatus, interemptus, intrefectus fuit. [*Fù vcciſo.*] Loci notandi.

עַד דִּי קְטִילַת חַיְוָתָא :	*Animal occidi. Dan. 7. 11.*
בֵּה בְּלֵילְיָא קְטִיל בֵּלְשַׁאצַּר מַלְכָּא :	*Regem occidi in ea nocte. Dan. 5. 30.*

קְטֶל Nomen formæ maſculinæ, quod ſemel legitur in Biblijs. Occiſio, necatio, interfectio. [*Vcciſione, ammazzamento.*] Abd. 1. 9. *Vt excindatur vir de monte Eſau* מִקֶּטֶל *ab occiſione.*

קטן Verbum Cal neutrum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

קָטַנְתִּי Præteritum.
קָטֹן או קָטָן קָטֹן קְטַנִּים קְטַנִּי קְטָנֶיךָ קְטָנָם קְטַנּוֹת } Nomẽ Toar.
קָטַנָּה
תִּקְטָן Futurum.

Nec abſurdum fuerit, & quædam alia formare iuxta regulas grammaticales, cum neceſsitas expoſtulauerit. Nomina Toar ſupplent vices participiorum. Paruus, minor fuit, antitheton גדל, & dicitur de quacunque paruitate vel qualitatis vel quantitatis. [*Eſſere piccolo.*] Præteritum & futurum ter ſolum reperiuntur in ſcriptura. Nomina Toar, & fęmininum præſertim aliquando ponuntur in abſtracto, quod frequens eſt in hac lingua. Paruus, parua, paruũ. [*Piccolo, piccola, coſa piccola.*] Loci aliquot obſeruandi.

כִּי אִם בְּבוֹא אֲחִיכֶם הַקָּטָן הֵנָּה :	*Frater paruus (ætate.) Gen. 42. 15.*
הֲלֹא אֲחוֹתָהּ הַקְּטַנָּה טוֹבָה מִמֶּנָּה :	*Soror parua præ aliqua. (ætate.) Iud. 15. 2.*
אֲחוֹת לָנוּ קְטַנָּה :	*Soror parua. (corpore, ætate.) Can. 8. (8.*
אַרְבַּע הֵם הַקְּטַנִּי אָרֶץ :	*Quatuor parua terræ. Pro. 30. 24.*
וְהַבַּיִת הַקָּטֹן נִקְעָים	*Domus parua. Amos 6. 12.*
וַיֵּדַע אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן :	*Filius paruus. (ætate.) Gen. 9. 24.*
כִּי אִם יְהוֹאָחָז קָטֹן בְּנִיו :	*Paruus (minimus) filiorum. 2. Paral. 21. 17.*
אֲעַבְדְּךָ שֶׁבַע שָׁנִים בְּרָחֵל בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה :	*Filia parua (ætate.) Gen. 29. 18.*
הִכּוּ בַסַּנְוֵרִים מִקָּטָן וְעַד גָּדוֹל :	*Percutere aliquos a paruo & vſque ad magnum. Gen. 19. 11.*
וְאוּלַם אָחִיו הַקָּטֹן יִגְדַּל מִמֶּנּוּ :	*Fratrem paruum (ætate) creſcere prę alio. Gen. 48. 19.*
בַּקָּטָן כַּגָּדוֹל תִּשְׁמָעוּן :	*Auſcultare tam paruum (æſtimatione, diuitijs, ætate, & huiuſmodi.) quàm magnum. Deut. 1. 17.*
אֶבֶן וְאֶבֶן גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה :	*Bilanx magna & parua. Deut. 25. 13*
אֵיפָה וְאֵיפָה גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה	*Epha magna & parua. Deut. 25. 14.*
לְמִגָּדוֹל וְעַד קָטֹן וגו' :	*A magno & vſque ad paruum, &c. Eſt. 1. 5.*
קָטֹן וְגָדוֹל שָׁם הוּא :	*Paruum (quauis rẽ) & magnum eſſe alicubi. Iob. 3. 14.*
כִּי מִקָּטְנָם וְעַד גְּדוֹלָם וגו' :	*A paruo vſque ad magnum aliquorum, &c. Iob 6. 13.*
וּמֵתוּ גְדֹלִים וּקְטַנִּים וגו' :	*Magnos & paruos mori. Ier. 16. 6.*
לְמִקְּטַנָּם וְעַד גְּדוֹלָם וגו' :	*A paruo vſque ad magnum aliquorum, &c. Ier. 31. 33.*
יִתַּמּוּ מִקָּטֹן וְעַד גָּדוֹל :	*Conſumi a paruo vſque ad magnum. Ier. 44. 12.*
וְכָל דָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ הֵם :	*Indicare verbum paruum. (rem minimi pretij.) Exo. 18. 22.*
דָּבָר גָּדוֹל אוֹ דָבָר קָטֹן וגו'	*Facere verbum magnum vel paruũ. 1. Sam. 20. 2.*
וְלֹא הִגִּידָה לוֹ דָּבָר קָטֹן וְגָדוֹל :	*Non indicare verbum paruum vel magnum. 1. Sam. 25. 36. (22*
הַקָּטֹן יִהְיֶה לַאֶלֶף :	*Paruũ eſſe (euadere) mille. Eſa. 60.*

חיות קטנות עם גדלות : *Animalia parua. Pſal.* 104. 26.

חסד קטנתי מכל החסדים וגו׳ : *Minorē omnibus pietatibus alicuius &c. Gen.* 32. 11. (*Eſt inferiorem eſſe beneficijs in te collatis, vel indignum in quē tanta beneficia contulerint.*)

יום כימי בן לימים קטנות : *Dies paruarum (rerum.) Zac.* 4. 10.

ילד ילד וזקנים קטן : *Infans paruus. (corpore, ætate.) Gen.* 44. 20.

כבשה כי אם כבשה אחת קטנה : *Agna parua. 2. Sam.* 12. 3.

גלם בגדול החל ובקטן כלה : *Incipere in magno, & deſinere in paruo. Gen.* 44. 12.

כלי כל כלי הקטן : *Vas paruum. (corpore, honore, & huiuſmodi.) Eſa.* 22. 24.

מאור את המאור הקטן לממשלת הלילה : *Luminare paruum. (corpore vel luce, eſt luna.) Gen.* 1. 16.

מזבח כי מזבח הנחשת וגו׳ קטן מהכיל וגו׳ : *Altare paruum, ne continere poſſit.* 1. *Reg.* 8. 64.

מעיל ומעיל קטן תעשה לו אמו : *Pallium paruum.* 1. *Sam.* 2. 19.

נלחם לא תתלחמו ארץ קטן וארץ גדול : *Non præliari cum paruo & cum magno.* 1. *Reg.* 22. 31.

נער ונער קטן עמו : *Puer paruus. (ætate, corpore.)* 1. *Sam.* 20. 34.

נערה וישבו מארץ ישראל נערה קטנה : *Puella parua. (ætate, corpore.)* 2. *Reg.* 5. 2.

נתן כי הנה קטן נתתיך בגוים : *Dare aliquem paruum (vilem, abiectum, ignobilem) inter gentes. Eſa.* 49. 15.

עב הנה עב קטנה ככף איש : *Nubes parua vt vola viri.* 1. *Reg.* 18. 44.

עבה קטני עבה ממתני אבי : *Paruum (digitum) alicuius eſſe craſſiorem lumbis patris.* 1. *Reg.* 12. 10

עבד עבדי אדני הקטנים : *Serui parui. (æſtimatione, diuitijs, & huiuſmodi.)* 2. *Reg.* 18. 24.

פנה אף עשי לי משם עגה קטנה : *Placenta parua.* 1. *Reg.* 12. 13.

עזרה והמעזרה הקטנה ועד וגו׳ : *Atrium paruum. Ezec.* 43. 14.

עין הלוא אם קטן אתה בעיניך וגו׳ : *Aliquem eſſe paruum (æſtimatione) in oculis ſuis.* 1. *Sam.* 16. 16.

עין ותקטן עוד זאת בעיניך וגו׳ : *Aliquem eſſe paruum in oculis alicuius.* 2. *Sam.* 7. 19.

עיר עיר קטנה וגו׳ : *Vrbs parua. Eccleſ.* 9. 14.

עליה נעשה נא עלית עיר קטנה : *Facere cubiculum paruum.* 2. *Reg.* 4. 10.

עשה לעשות קטנה או גדולה : *Facere paruum vel magnum quid. Num.* 22. 18.

רגע ברגע קטן עזבתיך : *Momentum paruum. Eſa.* 54. 7.

שאלה שאלת אחת קטנה אנכי וגו׳ : *Petitio parua.* 1. *Reg.* 2. 20.

שאר עוד שאר הקטן : *Paruum (ætate) reliquū eſſe.* 1. *Sam.* 16. 11.

שבט מקטני שבטי ישראל : *Eſſe ex paruis tributum Iſrael.* 1. *Sam.* 9. 20. (16.

שם הקטנה רחל : *Nomē (filiæ) paruę. (ætate.) Gen.* 29.

שעלים קטנים וגו׳ : *Vulpes parua. Can.* 2. 15.

Aliàs קָטָן eſt nomen proprium viri. Catan. [*Catano, Catone*] Eſd. 8. 12. *Iohannes filius* הַקָּטָן *Catani*. Habet Hebraidiah, vt nomina propria, quæ ex appellatiuis fiunt, Deriuatiuum huius eſt הקטן .

קָטַף

Verbum Cal actiuum, perfectum, ſic flectitur in Biblijs.

קָטַף	Præteritum.
קֹטְפִים	Part. præſ.
אֶקְטֹף	Futurum.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Decerpſit, ſuccidit, abſcidit, manu auulſit, & de fructibus aut herbis dicitur. [*Spiccare, rōpere via.*] Quater inuenitur.

מלוח הקטפים מלוח על שיח : *Decerpere vrticam ſuper (iuxta) virgultum. Iob.* 30. 4. (26.

מלון והקטפת מלילת בידך : *Decerpere ſpicas (in) manu. Deut.* 23

רחם את ראש יניקותיו קטף : *Decerpere ſummitatem ſurculorum. Ezec.* 17. 4.

יבק נך אקטף : *Decerpere tenerum, &c. Ezec.* 17. 22

Deriuatiuum נקטף .

קִטֵּר

Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod ſic flectitur in Biblijs.

קִטְּרוּ קִטַּרְתָּם	Præteritum.
מְקַטְּרִים מְקַטְּרוֹת	Part. præſ.
מְקֻטָּרֶת	Part. paſſ.
יְקַטֵּר יְקַטְּרוּ או יְקַטְּרוּן	Futurum.
קַטֵּר לְקַטֵּר	Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxtà regulas grammaticales מְקַטֶּרֶת nonnullis eſt etiam nomen, vt ſuo habes loco. Suffiuit, ſuffitum fecit, adoleuit, verbum in ſacrificijs notum & frequens. [*Incenſare, far profumo, abbruggiare in ſacrificio con odori.*] Illud obſeruauimus, hanc radicem in Pihel ſæpius dici de idolis, vel de locis, in quibus adoleri non præcepit Deus, ſicut ex conuerſo Hiphil ſæpius de Deo vero dicitur, ſed aliquando inuicem confunduntur. Loci notandi.

מלוה לקטר לאלהים אחרים : *Suffire dijs alienis.* 2. *Par.* 28. 25.

כמס עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות : *Sacrificare, & ſuffire in excelſis.* 1. *Reg.* 22. 44.

במה ויקטר בבמות וגו׳ : *Suffire in excelſis, &c.* 2. *Reg.* 23. 6

כעל את המקטרים לבעל לשמש וגו׳ : *Suffire Baali, ſoli, lunę, planetis, etc.* 2. *Reg.* 23. 6.

נהעש ועל הגבעות יקטרו : *Suffire ſuper collibus. Hoſ.* 4. 13.

גג אשר קטרו על גתיהם וגו׳ : *Suffire ſuper tectis exercitui cælorū. Ier.* 19. 13.

קטיר קטר יקטרון כימים החלב : *Adolendo adolere adipem.* 1. *Sam.* 2. 16.

הר אשר קטרו על החרים : *Suffire ſuper montibus. Eſa.* 95. 8.

חדל וכן אז חדלנו לקטר וגו׳ : *Ceſſare ad adolendū, &c. Ier.* 44. 17.

חמץ וקטר מחמץ תודה : *Suffire de fermento confeſſionem. Amos.* 4. 5.

ילך הלכת לקטר וגו׳ : *Ire ad adolendum, &c. Ier.* 44. 3.

כהן אשר קטרו שמה הכהנים : *Sacerdotes adolere alicubi.* 2. *Reg.* 23. 9.

לבנה ובקטרים על הלבנים : *Suffire ſuper lateribus. Eſa.* 65. 3.

מכמרת יקטר למכמרתו : *Suffire reti ſuo. Abac.* 1. 16.

מלכת לקטר למלכת השמים : *Suffire reginæ cœli. Ier.* 44. 16.

מר קקטרת מר ולבונה וגו׳ : *Suffita myrrha & thure. Cant.* 3. 6.

נכרים כי מקטרות נשיהם לאלהים אחרים : *Mulieres ſuffire dijs alienis. Ierem.* 44. 14.

פסל ולפסלים יקטרון : *Suffire ſculptilibus. Hoſ.* 11. 3.

קטר הלא את הקטר אשר קטרתם וגו׳ : *Suffire ſuffitum in ciuitate, &c. Ier.* 44. 20.

קוה לשוא יקטרו : *Suffire fruſtra. Ier.* 18. 15.

Deriuatiua huius ſunt הקטיר הקטר מקטר מקטרת מקטרות קטר קיטר קטורה קטירה קטרין קטרון קטרת קטרת .

קִטֹּר

Nomen formæ maſculinæ, quod ſemel legitur in Biblijs. Suffitus, ſuffimentum. *Suffimiggio, profumo.*] Iere. 44. 20. *An non* הַקִּטֹּר אֶת *ſuffimentum, quod ſuffiuiſtis, &c.*

קִיטֹר

Nomen maſculinum genere, ſine plurali. Fumus, vapor, exhalatio, quaſi ſuffimētum, ſed hoc de ſacrificijs non dicitur, & ter ſolum inuenitur. [*Fumo, vapore, eſalatione.*] Vide עָשָׁן .

יום כי היתי כנאד בקיטור : *Eſſe ſicut vtrem in fumo. Pſ.* 119. 83.

עלה והנה עלה קיטר הארץ : *Fumum terræ aſcendere vt fumum fornacis. Gen.* 19. 28.

סלע כקיטר הכבשן : אש וברד שלג וקיטר וגו׳ : *Ignis, grando, nix, exhalatio, &c. Pſ.* 148. 8.

קְטוֹרָה

Nomen formæ fœmininę, quod ſemel legitur in Biblijs. Thimiama, ſuffitus, ſuffimentum. [*Suffimiggio, profumo.*] Deut. 33. 10. *Ponunt* קְטוֹרָה *ſuffimentum in naſo tuo.* (ad nares tuas: vel in furore tuo.) Radix eſt קטר .

קְטוּרָה

Nomen proprium vxoris Abrahæ, quam חָגָר eſſe, nonnulli credunt. Ceturah. [*Cetura.*] Gen. 25. 1. *Et nomē eius* קטורה *Cetura.* Radix eſt קטר .

קִטְרִין

Nomen Syriacum plurale, maſculinum genere, & in regimine קִטְרֵי . Ligamina, vincula. [*Legami, vincoli.*] Hebraicè קְשָׁרִים mutatione Teth in Scin diceres. Dan. 5. 6. וקִטְרֵי *Et ligamina iliorū eius diſſoluebantur.* Et ver. 12. *Et diſſolutio* קִטְרִין *ligaminum, &cæt.* Radix eſt קטר .

קִטְרוֹן

Nomen proprium vrbis in tribu Zabulon. Citron. [*Citerona.*] Iud. 1. 30. *Zabulon nō expulit habitatores* קִטְרוֹן *Citeronis.* Radix eſt קטר .

קִטֹּרֶת

Nomen fęmininum genere, ſine plurali, & cum affixo קִטְרָתִי . Thimiama, ſuffitus, ſuffimentum, quod in ſacrificijs diuinis fit. [*Suffumiggio, profumo.*] Loci notandi.

איל עם קטרת אילים : *Suffimentum arietum. Pſal.* 66. 15.

הקטיר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים : *Suffire ſuffitum. Exo.* 30. 7.

הקריב מקריבי הקטרת : *Offerre thimiama. Num.* 16. 35.

הסים וישימו עליהן קטרת : *Ponere thimiama ſuper thuribulo. Num.* 16. 7.

זור לא תעלו עליו קטרת זרה : *Non eleuare thimiama alienum ſuper ara. Exo.* 30. 9.

מזבח ואת מזבח הקטרת : *Altare thimiamatis. Exo.* 30. 27.

מקטר ועשית מזבח מקטר קטרת : *Adoletio thimiamatis. Exo.* 30. 1.

נתן ונתן הם עליהם קטרת : *Dare thimiama ſuper thuribulo. Nu.* 16. 17.

נתן ושמני וקטרתי נתתי לפניהם : *Dare vnguentum & thimiama ante aliquem. Ezec.* 16. 18.

סם ולקטרת הסמים : *Thimiama aromatum. Exo.* 25. 6.

סם ומלא דפניו קפרת סמים דקה : *Plenitudo palmarum thimiamatis aromatum tenuis. Leuit.* 16. 12.

עשה ועשית אתה קטרת וגו׳ : *Facere aliquid thimiama, &c. Exo.* 30. 35. *ibi vide omnia.* (11.

עתר ועתר ענן הקטרת עלה : *Craſſities fumi thimiamatis. Ezec.* 8.

פנים תכון תפלתי קטרת לפניך : *Orationem eſſe thimiama ante Deū. Pſal.* 141. 2.

שלחן וקטרתי ושמני שמתי עליה : *Ponere thimiama & vnguentum ſuper menſa. Ezec.* 23. 41.

שמן שמן וקטרת ישמח לב : *Vnguentum & thimiama lætificare cor. Pro.* 27. 9.

תמיד קטרת תמיד לפני יי׳ : *Thimiama continui ante Deum. Exo.* 30. 8.

תועבה קטרת תועבה היא לי : *Thimiama eſſe abominationem Domino. Eſa.* 1. 13.

Radix eſt קטר .

קְטֹרוֹת

Nomen participiale, quod ſemel legitur in Biblijs, & eſt potius vox Syriaca, quàm Hebraica, vt in קִטְרִין habes, mutatione ט in ש facta. Ligatæ, colligatæ. [*Legate.*] Vide קשר . Hoc vſus eſt Ezec. cap. 46. 22. *In quatuor angulis atrij atria (erunt)* קְטֹרוֹת *colligata.* Radix eſt קטר .

קַטַת

Nomen proprium oppidi in tribu Zabulon. Catath. [*Catata.*] Ioſ. 19. 15. וְקַטָּת *Et Catath.*

ק

קִי

Lege radicem קוא , & obſerua dictionem קִיו ne putes eam ex radice קיה eſſe .

קִיא

Nomen formæ maſculinæ, ſine plurali, & cum affixo קִיאוֹ . Vomitus. [*Vomito, recere.*] Ter ſolum inuenitur.

מלא כי כל שלחנות מלאו קיא צואה וגו׳ : *Menſas repleri vomitu. Eſa.* 28. 8.

כתעם כהתעות שוכר בקיאו : *Ebrium errare in vomitu ſuo. Eſaias* 19. 14.

סתם וספק מואב בקיאו : *Complodere in vomitu. Ier.* 48. 26.

Radix eſt קוא .

קִיט

Nomen Syriacum. Aeſtas. [*Eſtate.*] Hebraicè etiam קַיִץ mutatione ט in ץ facta dicitur. Dan. 2. 35. *Et fuerunt tanquàm quiſquiliæ ex areis* קִיט *æſtatis.*

קִים

Verbum Pihel actiuum, ex quieſcentibus Aîn Vau, ſuſcipiens affixa, quod in Biblijs flectitur ſub duabus formis ex huiuſmodi verbis effingi ſolitis, modò ſub vna, & modò ſub altera, & modò tādem ſub vtraque, in hunc modum videlicet.

קִיַּם קִיְּמוּ	Præteritum.
אֲקִיְּמֶה או אֲקוֹמֵם תְּקוֹמֵם יְקוֹמֵם יְקוֹמְמוּ	Futurum.
קַיְּמֵנִי	Imperat.
לְקַיֵּם	Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis ad horū regulas. Stare fecit, erexit, firmauit. [*Far ſtare, ſtabilire, dirizzare.*] Illud aduertimus, quòd ſub forma קִים eſt potius firmare, ratum facere, ſicut ſub alia קוֹמֵם eſt potius erigere, vt in ſequentibus annotabis.

אגרת לקים את אגרת הפרים : *Ratam facere epiſtolam. Eſt.* 9. 29.

איב ואתמול עמי לאויב יקומם וגו׳ : *Erigere hoſti. (in hoſtē.) Mich.* 2. 8. *Alijs eſt intrāſitiuum, erigi, quod non placet.*

דבר לקים כל דבר : *Ratum facere omne verbū. Ruth.* 4. 7

דבר וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי וגו׳ : *Rata facere verba ieiuniorū, & clamorem ſuper animas, &c. Eſt.* 9. 31

דבר ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה : *Dictum Eſter rata facere verba fortium. Eſt.* 9. 32.

דבר קימני כדברך : *Erigere (firmare) aliquem ſecundum verbum tuum. Pſal.* 119. 28.

דבר ויחלו לקים דבר : *Expectare ad confirmādum verbum. Ezec.* 13. 6.

היה לקים עליהם להיות עשים וגו׳ : *Firmare ſuper te, vt ſis faciens, &c. Eſt.* 9. 11.

חרבה והרבותיה אקומם : *Erigere deſolationes. Eſa.* 44. 26.

יום לקים את ימי הפרים וגו׳ : *Ratos facere dies, &c. Eſt.* 9. 31.

מיסד מוסדי דור ודור תקומם : *Erigere fundamenta cuiuſcunq; ætatis. Eſa.* 58. 12.

נזר נשבעתי ואקימה : *Iurare, & ratū facere. Pſ.* 119. 106.

קכל קימו וקבל היהודים וגו׳ : *Firmare, & recipere ſuper ſe, &c. Eſt.* 9. 27.

שמם שמות ראשונים יקוממו : *Erigere deſolatiōes priorū. Eſa.* 61. 4

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc verbum idem ſignificat, quod in Biblijs habet tantum infinitiuum לְקִיָּמָה . Dan. 6. 8. לְקִיָּמָה *Ad firmandum ſtabilitatem regis.* Radix eſt קום .

קִים

Nomen formæ maſculinæ, quod ſemel legitur in Biblijs cum affixo, קִימוֹ , & ambigitur, quid propriè ſignificet, quamuis communiori ſententia videatur, poſſe exponi pro ſubſtantia, ſubſiſtētia, erectio-

ne. [*Stabilimento, fermezza, dirizzamento.*] Iob 22. 20. *Certò non excisa est* קִימָנוּ *substantia nostra.* Vel *an non excisa est substantia nostra?* (Deum innuit, ob cuius derelictionem, quam excisionem appellat;) *& residuum eorum comedit ignis?* Locus obscurus dilucidādus. Radix est קום.

קִיּם Nomen Syriacum. Stabilitas, firmitas, erectio alicuius rei. [*Fermezza, ratificatione, confirmatione.*] Dan. 6. 8. *Ad firmandum* קִיּם *stabilitatem regis.* Eleganter positum pro lege, quam rex erigit. Sic ver. 16. *Omnis ligatio,* וְקִיּם *& stabilitas, quam rex erigit.* Radix est etiam Hebræa קום.

קַיָּם Nomen Syriacum masculinum genere. Stabilis, firmus, quasi semper erectus. [*Stabile, fermo, diritto.*] Dan. 6. 27. *Quia ipse est Deus viuus,* וְקַיָּם *& stabilis in æternum.* Radix est etiam Hebræa קום.

קִימְיָא Nomen Syriacum fœmininum genere. Stabilis, firma, erecta. [*Stabile, ferma, diritta.*] Dan. 4. 23. *Regnum tuum tibi (est)* קִימְיָא *confirmatum.* Radix est etiam Hebræa קום.

קִימָה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo קִימָתָם. Surrectio, erectio, status. [*Diritezza, il stare in piedi diritto.*] Thren. 3. 21. *Sessionem eorum,* וְקִימָתָם *& resurrectionem eorum aspice.* Radix est קום.

קִימוּשׁ Require inferius in ק ante מ, suo loco proprio.

קַיִן Nomen proprium primogeniti Adam, qui pessimæ & flagitiosissimæ vitæ existens fratrem Iolo interemit, Cain. [*Caino.*] Gene. 4. 1. *Et peperit* אֶת קַיִן *Cainum.* Ibi vide omnia.

Aliàs est nomen proprium oppidi montani in tribu Iudæ. [*Caina.*] Num. 24. 23. *Quinimo erit in excidium* קַיִן *Caina.* Ios. 15. 56. הַקַּיִן *Caina, &c.* Habet He haidiah, vt nomina propria, quæ fiunt ex appellatiuis. Iud. 4. 31. *Et Heber Cineus diuulsus* מִקַּיִן *à Caina.* Huius deriuatiua & composita vide in sua radice קנה.

קִין Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur cum affixo קִינוֹ, & dubitatur, ex qua radice sit, & quid propriè significet. Verisimile tamen est, vt hastam, lanceam significet, in modum קָנֶה videlicet productam, & fortasis ex eadem radice fit, quamuis à quibusdam ad קין sine vlla nominis ratione reducatur. Alij à קֵן nido deriuant, opinione non penitus aspernenda, & galeam interpretantur, quæ nidi videlicet formā referat. [*Hasta, lancia, elmetto.*] 2. Sam. 21. 16. *Et pondus* קִינוֹ *hastę (galeæ) illius, &c.*

קִינָה Nomen fœmininum genere, cum duplici plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs קִינָה קִינוֹת קִינִים קִינוֹתֵיהֶם. Lamentum, lamentatio, questus, oratio flebilis. [*Lamento, oratione mesta, dogliosa, parlare lamenteuole.*] Decem & septem vicibus tantū inuenitur, ex quibus sequentes annotabis קִינִים, est etiam pluralę nominis קִינִי, vt suo loco dicemus.

אמר	וְיֹאמְרוּ כָל הַשָּׁרִים וְהַשָּׁרוֹת בְּקִינוֹתֵיהֶם וגו׳ :	*Cantores & cantatrices dicere in lamentationibus suis super aliquo.* 2. Par. 35. 25.
קינה	קִינָה הִיא וּתְהִי לְקִינָה :	*Lamentationem esse lamētationi. (in lamentationem.)* Ezec. 19. 14.
כתב	וְרֹגֶם כְּתוּבִים עַל הַקִּינוֹת :	*Esse scriptum super (in) lamētationibus.* 2. Par. 35. 25.
כתב	וּכְתוֹב אֲלֵיהָ קִינִים וְהֵגֶה וְהִי :	*Scriptum esse ad (in) epistolam lamētationes, &c.* Ezec. 2. 10.
למד	וְלַמֵּדְנוּן בְּנוֹתֵיכֶם נְהִי וְאִשָּׁה רֵעוּתָהּ קִינָה :	*Mulierem docere proximam suā lamentum.* Ier. 9. 20.
נשא	וּשְׂאִי עַל שְׁפָיִם קִינָה :	*Leuare super locis excelsis lamentationem.* Ier. 7. 31.
נשא	עַל הַהָרִים אֶשָּׂא בְכִי וּנְהִי וְעַל נְאוֹת מִדְבָּר קִינָה :	*Leuare lamētationem super amęnis deserti.* Ier. 9. 10.
נשא	וְאַתֶּם שְׂאוּ קִינָה אֶל נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל :	*Leuare lamentationem ad (super) aliquid.* Ezec. 19. 1.
נשא	וְנָשְׂאוּ אֲלֵיכֶן בְּנֵיהֶם קִינָה וגו׳	*Leuare ad (super) aliquid in lamento lamentationem.* Ezec. 27. 32.
נשא	אֲשֶׁר אֲנִי נֹשֵׂא עֲלֵיכֶם קִינָה	*Leuare lamentum super aliquem,* Amos 5. 1.
קונן	וַיְקוֹנֵן דָּוִד אֶת הַקִּינָה הַזֹּאת וגו׳ :	*Lamentari lamentationem super aliquem.* 2. Sam. 1. 17.
קונן	קִינָה הִיא וְקוֹנְנוּהָ וגו׳ :	*Lamentationem esse, quam lamentetur, &c.* Ezec. 32. 16.
שיר	וְכָל שִׁירֵיכֶם לְקִינָה :	*Vertere cantiunculas lamentationi. (in lamentationem.)* Amos 8. 10.

Aliàs קִינָה est nomen proprium vrbis in tribu Iudæ secus limites Idumeæ. Cinah. [*Cina.*] Ios. 15. 22. וְקִינָה *Et Cina.* Radix est קון.

קֵינִי Nomen gētile cuiusdam populi Canaan olim incolentis. Ceni. [*Cineo.*] Hi fortasis denominationem sumpserunt à קַיִן viri & oppidi nomine. Genes. 15. 19. אֶת הַקֵּינִי *Cineum, &c.* Nume. 24. 22. *Et vidit* אֶת הַקֵּינִי *Cineum, &c.*

Socer etiam Mosis dictus fuit קֵינִי, quòd incoluerit vrbem קַיִן, vt Iud. 1. 16. *Et filij* קֵינִי *Cinei soceri Mosis, &c.* Et 4. 31. *Porrò Heber* הַקֵּינִי *Cineus auulsus* מִקַּיִן *à Caina, &c.* Sic 1. Sam. 15. 6. Legimus Cineum ab Amalechitis discessisse, ibi vide. Plurale huius קֵינִים habetur 1. Paral. 2. 54. *Hi sunt* הַקֵּינִים *Cinei venientes ab Hamath.* Aliàs plurale hoc est à קִינָה, vt illic habes. Radix est קנה.

קֵינָן Nomen proprium viri filij Enos, qui vixit nōgentos & decē annos, & mortuus est anno centesimo septuagesimo nono vitæ Noe. Cenan. [*Cenano.*] Gen. 5. 9. *Et genuit* אֶת קֵינָן *Cenanum.* Ibi vide omnia. Radix forsitan est קנה.

קַיִץ Nomen masculinum genere, sine plurali, & cū affixo קֵיצֵךְ. Aestas. [*Estate.*] Notum est, quānuis dubitatur de significationis ratione, nam radix est קיץ omnibus ferè, quòd (vt aiunt) fortasis tunc sol fructus & fruges velut pungat, ac exsuscitet? Quod si verū est, ego potius crederem sic dici, quòd tunc temporis mortales molestia non minima afficiantur ob calorem solis, & si mallem, radicem esse propriam. Vsurpatur etiam eleganter pro fructibus æstiuis, & maximè ficubus. Inuenitur tantum in sequentibus.

אגר	אֹגֵר בַּקַּיִץ בֵּן מַשְׂכִּיל :	*Colligere in æstate.* Pro. 10. 5.
אכל	וְהַקַּיִץ לֶאֱכֹל הַנְּעָרִים :	*Aestatem (fructus æstiuos) ad edendum.* 2. Sam. 16. 2.
אסף	אֶסְפוּ יַיִן וְקַיִץ וְשֶׁמֶן :	*Colligere vinum & estatem (fructus æstiuos) & oleum.* Ier. 40. 10. *Vide etiam ver.* 12.
אסף	כִּי הָיִיתִי כְּאָסְפֵי קַיִץ :	*Collectiones æstatis. (fructuum æstiuorum.)* Mich. 7. 1.
בית	וְהִכִּיתִי בֵית הַחֹרֶף עַל בֵּית הַקָּיִץ :	*Domus æstatis.* Amos 3. 15.
בכורים	כְּבִכּוֹרָה בְּטֶרֶם קָיִץ :	*Primitiuus fructus ante æstatem.* Esa. 28. 4.
קורר	כִּי עַל קֵיצְךָ וְעַל קָצִירְךָ הֵידֵד נָפָל :	*Celeusma cadere super æstate. (fructibus æstiuis.)* Esa. 16. 9.
קיץ	בַּקַּיִץ וּבַחֹרֶף יִהְיֶה :	*Esse in æstate, & in hieme.* Zac. 14. 8
קטן	הָכִין בַּקַּיִץ לַחְמָהּ :	*Præparare in æstate victum.* Pro. 6. 8. *Vide etiam* 30. 25.
חרכבי	נֶהֱפַךְ לְשָׁרֵי כְחָרְבוֹנִי קָיִץ :	*Succū alicuius verti in siccitates æstatis.* Psal. 32. 4.
חרף	קֹר וָחֹם וְקַיִץ וָחֹרֶף :	*Aestas & hiems, &c.* Gen. 8. 22.

יצר	קַיִץ וְחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם :	*Creare æstatem & hiemē.* Ps. 74. 17
כלוב	וְהִנֵּה כְּלוּב קָיִץ :	*Canistrum æstatis. (fructuum æstiuorum.)* Amos 8. 1. *Vide etiā ver.* 2.
כלה	עָבַר קָצִיר כָּלָה קָיִץ :	*Aestatem finire.* Ier. 8. 20.
מאה	וּמֵאָה קָיִץ וגו׳ :	*Centum æstas. (cētum libre fructuum æstiuorum.)* 2. Sam. 16. 1.
טלג	עַל קֵיצְךָ וְעַל בְּצִירְךָ שֹׁדֵד נָפָל :	*Deuastatorē cadere super æstate. (fructibus æstiuis.)* Ier. 48. 32.
ערך	כַּשֶּׁלֶג בַּקָּיִץ :	*Nix in æstate, &c.* Pro. 26. 1.

קִיצוֹנָה Require inferius in ק ante צ, suo loco proprio.

קִיקָיוֹן Nomē masculinum genere, sine plurali, de quo dubitatur quid significet, quamuis certum ferè sit, arbusti speciem esse. Alij hederam, alij cucurbitam, vel coloquintham interpretantur. Quidam coniectant esse, quem Latini ricinum appellāt, vulgò palma Christi dicitur. Et quidem ricinū iuxta nonnullorum sententiam, Græci Chichi & Chroton appellāt, Arabes Cherua, Germani Vunderbaum, & Creutzbaū, Hispani Figueira de l'hinferno, Galli palme dieu. Tuscorū alij *Girasole*, alij *Fagiuolo Romano*, alij *Fagiuolo Turchesco* illum nominant. A Longobardis tandem *Mirasole dicitur*. Seminis huius proprium illud esse dicitant, quòd acceptum certo granorum numero vomitū prouocare soleat, præter alias vires eius, quod si verū est, Fortasse dicitur Hebraicè קִיקָיוֹן quasi vomitorius, vim vomēdi præbens, à radice קוא, ex qua deriuatur & קִיא vomitus. In hoc verò pe radicis, quod est ק duplicatur ad augendam significationem, quod etiam atq; etiam notes velim. Quinque vicibus tantum inuenitur Ionæ 4. ibi vide omnia.

סכס	וַיַּךְ אֶת הַקִּיקָיוֹן וַיִּיבָשׁ :	*Vermem percutere ricinum, & arescere.* Ion. 4. 7.
רוס	אַתָּה חַסְתָּ עַל הַקִّיקָיוֹן וגו׳ :	*Misereri super ricino, &c.* Ion. 4. 10
חרס	הֵיטִיב חָרָה לְךָ עַל הַקִּיקָיוֹן	*Irasci super ricino.* Ion. 4. 9.
מכס	וַיְמַן יי אֱלֹהִים קִיקָיוֹן וגו׳ :	*Præparare ricinum, &c.* Ion. 4. 6.
שמח	וַיִּשְׂמַח יוֹנָה עַל הַקִּיקָיוֹן וגו׳	*Lætari super ricino.* Ion. 4. 6.

קִיקָלוֹן Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, compositum ex קִיא vomitu, & קָלוֹן ignominia, quasi vomitus ignominiæ, idest ignominia maxima. [*Gran vergogna, grā disonore.*] Abac. 2. 15. וְקִיקָלוֹן *Et vomitus ignominiæ super gloriam tuam.*

קִיר Nomen masculinum genere, cum plurali fęminino declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs קִיר קִירוֹת קִירוֹתַי קִירוֹתֶיהָ. Paries, murus, fortitan sic dictus à radice קרה, quòd occurrat, & velut obijciatur ad impediendum transitum, vel quòd ex tignis & trabibus compingatur, quamuis sępe ex meris lapidibus, aut alia eiuscemodi materia. [*Parete muro.*] Vide חומה. Iob aliquando nō scribit קר. Loci obseruādi.

חכן	וְחֹרְשֵׁי אֶבֶן קִיר :	*Artifices lapidis parietis.* 2. Sam. 5. 11.
חכן	עַד הַשְּׁאִיר אֲבָנֶיהָ בַּקִּיר חֲרֻשָׁת :	*Relinquere lapides in muro testam. (testas.)* 2. Reg. 3. 25. (10
חכן	כִּי אֶבֶן מִקִּיר תִּזְעָק :	*Lapidē ex pariete clamare.* Abac. 2.
ליט	לְבִלְתִּי אָחוּ בְּקִירוֹת הַבָּיִת :	*Non apprehendere (contignare) in parietibus domus.* 1. Reg. 6. 6.
אין	וְאֹמֵר לָכֶם אֵין הַקִּיר וגו׳ :	*Parietem non esse, &c.* Ezec. 13. 15
חגל	הַנִּדְבָּרִים כָּךְ אֶצֶל הַקִּירוֹת :	*Loqui in aliquem apud parietes.* Ezechiel. 33. 31.
בוא	וּבָאוּת בַּקִּיר וגו׳ :	*Venire (intrare) ī parietē.* Ezec. 41. 6
בין	הַקִּיר בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם :	*Paries inter aliquos.* Ezec. 43. 8.
כות	וְהִנֵּה הַנֶּגַע בְּקִירוֹת הַבַּיִת וגו׳ :	*Plagam esse in parietibus domus.* Leuit. 14. 37.
כות	וְהִנֵּה פֶּשָׂה הַנֶּגַע בְּקִירוֹת הַבַּיִת :	*Plagā diffundi in perietibus domus.* Leuit. 14. 39.
בית	הַבַּיִת :	
בנה	וַיִּבֶן עַל קִיר הַבַּיִת וגו׳ :	*Aedificare super pariete domus.* 1. Reg. 6. 5.
בנה	וַיִּבֶן אֶת קִירוֹת הַבַּיִת וגו׳ :	*Aedificare parietes domus, &c.* 1. Reg. 6. 15.
בין	וְקִיר הַבִּנְיָן וגו׳ :	*Paries fabricæ, &c.* Ezec. 41. 12.
ברזל	וְנָתַתָּה אוֹתָהּ קִיר בַּרְזֶל וגו׳ :	*Paries ferri, &c.* Ezec. 4. 3.
נגש	נִגְשָׁשָׁה כַּעִוְרִים קִיר :	*Palpare tanquàm cæcos parietem.* Esa. 59. 10.
סנע	סָנַעַת לְקִיר הַבָּיִת וגו׳ :	*Pertingere parieti (ad parietē) &c.* 2. Par. 3. 12.
היכל	וְקִיר הַהֵיכָל :	*Paries templi.* Ezec. 41. 20.
הכה	אֶכֶּה בְדָוִד וּבַקִּיר :	*Percutere in aliquem & in parietē.* 1. Sam. 18. 11. (2.
הסב	וַיָּסֹב אֶת פָּנָיו אֶל הַקִּיר :	*Vertere facię ad parietē.* 2. Reg. 20.
הרס	וְהָרַסְתִּי אֶת הַקִּיר וגו׳ :	*Destruere parietē, &c.* Ezec. 13. 14
משתין	מַשְׁתִּין בְּקִיר :	*Mingere in parietem.* 1. Sam. 25. 22
זהב	וְקִירוֹתָיו וְרִצְפָתָיו זָהָב :	*Obtegere parietes auro.* 2. Par. 3. 7.
רוח	כִּי רוּחַ עֲרָפִים כְּרֶסֶם קִיר	*Inundatio parietis.* Esa. 25. 4. *Vide* וחם.
חומה	כִּי בְיַהּ הִבְקִיר הַחוֹמָה :	*Domum alicuius esse in pariete muri. (oppidi.)* Ios. 2. 15.
חור	וְהִנֵּה חֹר אֶחָד בַּקִּיר :	*Foramen esse in pariete.* Ezech. 8. 7.
חקק	מְחֻקָּה עַל הַקִּיר :	*Depictus super pariete.* Ezec. 8. 10.
חרש	וְחָרְשֵׁי קִיר :	*Artifices parietis.* 1. Par. 14. 1.
חתר	חָתַר נָא בַּקִּיר :	*Forare (in) parietem.* Ezec. 8. 8.
טוח	לָטוּחַ קִירוֹת הַבָּתִּים :	*Oblinire parietes dom°.* 1. Par. 29. 4
זכה	עַד הָאֵזוֹב אֲשֶׁר יֹצֵא בַּקִּיר :	*Hyssopum egredi in (ex) pariete.* 1. Reg. 4. 33.
כלה	וְכִלִּיתִי אֶת חֲמָתִי בַּקִּיר :	*Consumere furorem tuum in pariete.* Ezec. 13. 15.
לב	קִירוֹת לִבִּי וגו׳ :	*Parietes cordis.* (*ornatè præcordia intelligit.*) Ier. 4. 19.
לחץ	וַתְּלַחֵץ אֶת רַגְלָהּ בְּלַעַם אֶל הַקִּיר :	*Premere ad parietem.* (*maceriā intelligit.*) Num. 22. 25.
מדד	וַיָּמָד קִיר הַבַּיִת :	*Mensurare parietem.* Ezec. 41. 5.
מושב	אֶל מוֹשַׁב הַקִּיר :	*Sessio parietis.* (*secus parietem.*) 1. Sam. 20. 25.
מזבח	וְנִמְצָא דָמוֹ עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ :	*Paries altaris.* Leuit. 1. 15.
נגע	וְתָגַע כְּנַף הָאֶחָד בַּקִּיר וגו׳ :	*Tangere in parietē, &c.* 1. Reg. 6. 27
נטה	כְּלֻכָּם כְּקִיר נָטוּי :	*Paries inclinatus.* Psal. 62. 4.
נלחץ	וַתְּלַחֵץ אֶל הַקִּיר :	*Comprimi ad parietem.* (*maceriam.*) Num. 22. 25.
נפל	וְהִנֵּה נָפַל הַקִּיר :	*Parietem cadere.* Ezec. 13. 12.
סביב	וְאֶל כָּל הַקִּיר סָבִיב סָבִיב וגו׳ :	*Circumcirca parietem interiorē & exteriorem.* Ezec. 41. 17.
סמך	וְסָמַךְ יָדוֹ עַל הַקִּיר :	*Apponere manum super pariete.* Amos 5. 19.
עיר	מִקִּיר הָעִיר וָחוּצָה :	*Paries ciuitatis.* Num. 35. 4.
עליה	נַעֲשֶׂה נָא עֲלִיַּת קִיר קָטָנָה :	*Facere cubiculum parietis paruum.* 2. Reg. 4. 10.
עץ	וְקִירוֹתָיו עֵץ :	*Paries ligni.* Ezec. 41. 22.
קרקע	מִקַּרְקַע הַבַּיִת עַד קִירוֹת הַסִּפּוּן :	*A pauimento vsque ad parietes contignationis.* 1. Reg. 6. 15.
קרקר	מְקַרְקֵר קִיר :	*Diruere parietem.* Esa. 22. 5.
רחב	רֹחַב הַקִּיר וגו׳ :	*Latitudo parietis, &c.* Ezec. 41. 9.

Aliàs קִיר & cum He aduerbiali in fine קִירָה est nomen proprium ciuitatis Moab, quam & קִיר חֶרֶשׁ, & קִיר חֲרֶשֶׁת dictam fuisse arbitror. Cir, vel Cyrene. [*Cira, ò Cirene.*] Esa. 15. 1. *Quia in nocte deuastata fuit,* קִיר *Cir Moabi excisa est.* Et 22. 6. וְקִיר *Et Cir nudauit clipeum.* Hæc tamē fortasis est alia vrbs, vt mox dicemus, quamuis nō desint, qui parietem potius interpretentur. Fuit igitur & alia Cir in Assiria, Cyrene, Africæ ab alijs credita, de qua 2. Reg. 16. 9. *Et ascendit rex Assiriæ ad (contra) Da*

mascum, & cepit eum, & transtulit illius populum קִירָה *ad Ciram.* Amos 1. 5. *Et transmigrabit populus Syriæ* קִירָה *ad Ciram.* Et 9.7. *Et Syrus* מקיר *ex Cira?* Confer locos.

Deriuatiua huius & composita sunt קִיר חֶרֶשׁ קִיר חֲרֶשֶׁת קִרְקֹר קִרְקַר :

קִיר חֶרֶשׁ Nomen proprium vrbis Moabiticæ, quam, & קִיר, & קִיר חֲרֶשֶׁת dictam fuisse censeo. Cir heres. [*Cirareſa.*] Esa. 16. 11. *Et interiora mea* לְקִיר חָרֶשׁ *Cir hereſæ.* Ier. 48. 31. *Ad viros* קִיר חָרֶשׁ *Cir hereſæ murmurabit.* Et ver. 35. *Et cor meũ ad viros* קִיר חָרֶשׁ *Cir hereſæ, vt tibiæ ꝓſonabit.* Cõpositũ est ex קִיר, & חרש.

קִיר חֲרֶשֶׁת Nomen proprium ciuitatis Moabiticæ eiusdem forsitan cum superiori. Cir hareseth. [*Cirareſta.*] Esa. 16. 7. *Lagenis* קִיר חֲרֶשֶׁת *Cir hareſtæ meditabimini tantum afflicti.* Quidã insuperhuc referunt illud 2. Reg. 3. 25. quod superius in קִיר habes, ibi vide. Compositum est ex קִיר, & חרש.

קִירֹס Require inferius in p ante ר, suo loco proprio.

קִישׁ Nomen proprium viri filij Semei, & Mardochei proaui ex tribu Beniamin. Cis. [*Ciſo.*] Est. 2. 5. *Cuius nomẽ erat Mardocheus filius Iairi filij Semei, filij* קִישׁ *Ciſi viri Ieminei.*

Fuit alter Cis ex eadẽ tribu pater Saul regis. 1. Sam. 9. 1. *Erat quidam ex Beniamin, cui nomen* קִישׁ *Cis, &c.* 1. Paral. 8. 31. *Et Ner genuit* אֶת קִישׁ *Cisum.*

Alter ex eadem tribu. 1. Par. 8. 29. וקיש *Et Cis.*

Alter Leuita ex nepotibus Merari. 1. Par. 23. 21. *Filij Mahli Eleazar* וְקִישׁ *& Cis.* Et 24. 29. לְקִישׁ *Ciſo, &c.*

Alter ex eisdem Leuitis, quem & קִישִׁי & קִישׁוּהוּ dictum fuisse censeo. 2. Par. 29. 12. קִישׁ *Cis filius Abdi.* Radix est קוש, vel propria, & hinc deriuantur קִישִׁי קִישׁוֹן.

קִישִׁי Nomen proprium Leuitæ ex progenie Merari, qui & קִישׁ & קִישׁוּהוּ dicebatur. Cisi. [*Ciſio.*] 1. Paralip. 6. 29. *Etan filius* קִישִׁי *Ciſii filij Abdi.* Radix est קוש vel קִישׁ.

קִישׁוֹן Nomen proprium torrentis, qui ex Tabirio monte in mare labitur, clarus cẽde Sisaræ. Cison. [*Ciſone.*] Vide נחל. Iud. 4. 27. *Et cõtrahes ad te ad torrentem* קִישׁוֹן *Ciſonis.* Et 5. 31. *Torrens* קִישׁוֹן *Ciſon raptauit eos, torrens antiquitatum est torrens* קִישׁוֹן *Ciſon.* Huius cædis meminit etiam Dauid Psal. 83. 10. ibi vide. Hic insuper nõnulli pseudoprophetæ ab Elia interempti sunt. 1. Reg. 18. 40. *Et deduxit eos Elias ad torrentẽ* קִישׁוֹן *Ciſon, &c.* Radix est קוש vel קִישׁ vel tandem קשה.

קִירְתָרֹס Require inferius in p ante ת, suo loco proprio.

ל ק

קַל Lege radices קול קלה קלל, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

קַל Est idem quod קוֹל cum Vau, vt suo loco dictum est. Illud autem Ier. 3. 9. *Et factum est* מִקֹּל *ob vocẽ (famam) fornicationis illius, &c.* quidam leuitatem, facilitatem à radice קלל videlicet, exponunt. [*Leggierezza*] & tunc relatiuum illius est transferendum suæ. Alij Mem Humanticum esse putant, vt suo loco. Mihi prior interpretatio simplicior esse videtur.

קַל Syriacum nomen, quod habetur superius in קוֹל ibi vide.

קָלִי Require paulò inferius, suo loco proprio.

קָלַל Duplicata omnia habentur paulò inferius, suo loco proprio.

קַלְיָא Nomẽ masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs, idem cum קָלִי Aleph additione. Assatum, torrefactum. [*Coſa arroſtita.*] Quid autẽ fuerit propriè huiusmodi assatum, diuersæ sunt sententiæ. Vide קָלִי. 1. Sam. 17. 17. *Accipe nunc (pro) fratribus tuis modium* הַקְּלִיא הַזֶּה *tosti huius, & decem panes hos.*

Radix est קלה.

קָלָה Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed He, suscipiẽs affixa, sic flectit in Biblijs.

קָלָה	Præteritum.
קָלוּי	Part. pass.

Nec absurdum erit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cũ necessitas expostulauerit. Torruit, assauit, torrefecit, idem fortassis cum צלה. [*Arroſtire*] Ter inuenitur.

אָבִיב קָלוּי בָּאֵשׁ וגו׳ :	*Spica toſta(in) igne. Leuit.* 2. 14.	אביב
אֲשֶׁר קָלַם מֶלֶךְ בָּבֶל בָּאֵשׁ :	*Regem torrere aliquos (in) igne. Ier.* 29. 22.	מלך
מִמַּחֲרֶת הַפֶּסַח מָצוֹת וְקָלוּי	*Edere azima & toſtũ. Ioſ.* 5. 11. *Eleganter positũ est pro nomine ſubſtantiuo.*)	מצה

Deriuatiua huius & composita sunt הקלה נִקְלָה קִיקְלוֹן קָלְיָא קָלִי קָלִיָּה קָלוֹן :

קָלוֹן Require paulò inferius, suo loco proprio.

קַלַּחַת Nomen formæ fœmininæ, sine plurali, qd̃ tamen formari, non absurdum fuerit. Caldare, ahenum, idem forsitan cum צַלַּחַת mutatione צ in ק. [*Pignattone.*] Vide סִיר. 1. Sam. 2. 14. *Vel* בַּקַּלַּחַת *in ahenum.* Mich. 3. 3. *Et sicut carnem in medio* קַלַּחַת *caldaris.* Alibi non reperitur.

קָלוּט Nomen participiale masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs. Compressus, cõtractus. [*Ritratto, retirato.*] Leuit. 22. 23. *Bos verò, aut pecus auctum,* (vide שָׁרוּעַ) *aut* קָלוּט *contractum.* Idest aliquod membrum compressum habens. [*Che hà alcun mẽbro ritratto, più piccolo del douere.*] Iudæi tamen intelligunt de contractione vngulæ, quod notes; vulgò [*incaſtellatoj.*] Deriuatiua huius sunt מְקֻלָּט קְלִיטָא.

קְלִיטָא Nomen proprium Leuitæ, qui & קְלִיָּה dicebatur. Celità. [*Celita.*] Hic vxori alienigenæ libellum repudij tradidit. Esd. 10. 23. *Et Celaias, qui &* קְלִיטָא *Celitas.* Nehem. 10. 11. קְלִיטָא *Celitas.* Radix est קלט.

קָלִי Nomen masculinum genere, sine plurali. Assatum, torrefactũ. [*Coſa arroſtita.*] Diuus Hieron. interpretatur polẽtam, quæ communiter fiebat ex hordeo aqua perfuso, & vna nocte sicato, ac postera die fricto, dein molis fracto, quod an verum sit, ex locis sequentibus expendas velim, in quibus sequentibus solis inuenitur.

לֶחֶם וְקָלִי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכֵלוּ וגו׳ :	*Non edere panem, & toſtum, & ſpicam, &c. Leuit.* 23. 14.	אכל
וַחֲמֵשׁ סְאִים קָלִי וגו׳ :	*Accipere quinque ſata toſti, &c.* 1. *Sam.* 25. 18.	סאה
וַיִּצְבָּט לָהּ קָלִי וַתֹּאכַל וגו׳ :	*Porrigere toſtum, &c. Ruth.* 2. 14.	צבט
וְקָמַח וְקָלִי וּפוֹל וַעֲדָשִׁים וְקָלִי :	*Afferre farinam & toſtum (farine) fabam, & lentes, & toſtum. (fabę, & lentis.)* 2. *Sam.* 17. 28.	קמח

Radix est קלה.

קָלַי Nomen proprium sacerdotis. Calai. [*Calaio.*] Nehemias 12. 20. *Salaio* קַלַּי *Calaius.* Radix forsitan est קלל.

קַלְיָה Nomen proprium Leuitæ, qui & קְלִיטָא dicebatur, vt paulò superius habes. Celaiah. [*Celaia.*] Esd. 10. 23. וְקַלְיָה *Et Celaias, qui & Celitas.* Compositum est forsitan ex קלה & יה.

קוֹלִיָּה Require superius in p ante ו, suo loco proprio.

קָלַל Verbum Cal neutrum, ex duplicibus, sic flectitur in Biblijs.

קָלוּתָ קָלוּ	Præteritum.
קַל קָלִים קָלָה	Part. præs.
יִקְלוּ	Futurum.

Cætera cautè formabis ad horum regulas, cũ opus erunt, quamuis hoc futurum aliquibus sit potius ex Niphal, quo loci & nos illud reposuimus, ibi vide. Leuis fuit, euasit, & de quacunq; leuitate dicitur, hincq; per translationem eleganter ponitur pro despectum iri, cõtemptui haberi, leuem, vilem, nullius pretij reputari, antitheton כבד. [*Leggierirsi, diuenir leggiero, farsi leggiero, eßere vile, di poco valore, leggieri di peso, ignominioso.*] Participium קַל trãsit in naturam nominis, leuis, & per metalepsin velox, & nonnunquàm aduerbiascit, quasi diceres quàm festinanter. [*Leggieri, veloce, snello, facilissimamente.*] Inuenitur in sequentibus locis tantũmodo.

וְהִנֵּה מְהֵרָה קַל יָבוֹא :	*Aliquem citò leuem (velocem) venire. Esa.* 5. 26.	כוף
בִּכְרֵה קַלָּה מְשׁוֹרֶכֶת דְּרָכֶיהָ :	*Camelus leuis (velox.) Ier.* 2. 22.	ككרם
הֵן קַלּוֹתִי מָה אֲשִׁיבֶךָּ :	*Aliquem esse leuem (contemptibilẽ) quid ergo respondebit? Iob* 39. 34	השיב
קַל מְהֵרָה אָשִׁיב גְּמָלֶיךָ בְּרֹאשֶׁיכֶם :	*Aliquem respondere festinãter citò. Ioel* 4. 4.	השיב
אֲשֵׁם קִבְרָךְ כִּי קָלוֹתָ :	*Ponere (aliquid) sepulchrũ alicuius, quia leuis (contemptibilis sit.) Nah.* 1. 14.	השים
יָמַי קַלּוּ מִנִּי אֹרֶג :	*Dies leuiores esse texendi actione ipsa. Iob* 7. 6.	יום
וְיָמַי קַלּוּ מִנִּי רָץ :	*Dies leuiores esse cursore. Iob* 9. 25.	יום
לִרְאוֹת הַקַּלּוּ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה :	*Videre, an aquæ leues euaserint (imminutæ sint) desuper facie terræ. Gene.* 8. 8.	מים
וַיֵּדַע נֹחַ כִּי קַלּוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ :	*Cognoscere, quòd aquæ leues euaserint desuper terra. Gen.* 8. 11.	מים
קַל הוּא עַל פְּנֵי מָיִם :	*Aliquem esse leuem super facie aquarum. Iob* 24. 18.	מים
לְכוּ מַלְאָכִים קַלִּים וגו׳ :	*Nuncij leues. (veloces.) Esa.* 18. 2.	מלאך
וְאָבַד מָנוֹס מִקָּל :	*Fugam perire à leui. Amos.* 2. 14.	ממנוס
כִּי לֹא לַקַּלִּים הַמֵּרוּץ :	*Cursum non esse leuibus. Eccles.* 9. 11	מרוץ
אֶל יָנוּס הַקַּל :	*Leuem non fugere. Ier.* 46. 6.	נוס
וְקַלּוּ מִנְּמֵרִים סוּסָיו :	*Equos leuiores eße pardis. Abac.* 1. 8	נמר
מִנְּשָׁרִים קַלּוּ וגו׳ :	*Aliquos leuiores esse aquilis.* 2. *Sam.* 1. 23.	נשר
קַלּוּ מִנְּשָׁרִים סוּסָיו :	*Equos leuiores esse aquilis. Ierem.* 4. 13.	נשר
הִנֵּה יי׳ רֹכֵב עַל עָב קַל :	*Equitare super nube leui. Esa.* 19. 1.	עב
וַעֲשָׂהאֵל קַל בְּרַגְלָיו כְּאַחַד וגו׳ :	*Aliquem esse leuem (velocem, in) pedibus &c.* 2. *Sam.* 2. 18.	רגל
וְקַל בְּרַגְלָיו לֹא יְמַלֵּט :	*Leuem (velocem, in) pedibus non eripere. Amos* 2. 15.	רגל
קַלִּים הָיוּ לִרְדָפָיו :	*Persequentes esse leues. Thren.* 4. 19.	רדף
וְעַל קַל יִרְכַּב עַל כֵּן יִקְלוּ לִרְדָפֵיכֶם :	*Equitare super leui, (equo) & persequentes leues (veloces) esse. Esa.* 30. 16.	רכב

Deriuatiua huius sunt הֵקַל הִתְקַלְקֵל נְקַל קַלִּי קִקְלָל קוֹל קָלוֹל קְלָלָה קִלְקֵל קִלְקָל :

קִלֵּל Verbum Pihel actiuum ex duplicibus, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

קִלֵּל קִלַּלְתָּ קִלַּלְנִי	Præteritum.
מְקַלֵּל מְקַלְّלִים מְקַלְّלִנִי מְקַלֶּלְךָ מְקַלְּלָיו	Part. præs. Part. pass.
יְקַלֵּל יְקַלֶּל אֲקַלֶּלְךָ יְקַלְּלֶם יְקַלְּלוּ	Futurum.
קַלֵּל	Imperat.
לְקַלֵּל בְּקַלֵּל לְקַלֶּלְךָ לְקַלְּלוֹ	Infinitiuus.

Cætera cum opus erunt ex te formabis, iuxta regulas grammaticales. מְקַלְّלִנִי. est dictio anomala, composita, vt aiunt, ex קלל, & קלה, quasi diceres maledicere & despicere; quod notes. Maledixit, mala imprecatus est, antitheton בֵּרֵךְ, vel re, vel verbis saltem aliquem vilipendit, quasi leuem, ignobilem, despectum contemptum reddidit, per translationem à leuitate. [*Maledire.*] Vide ארר & גדף. Construitur absolutè, & cum accusatiuo disiuncto, vel affixo, & cum præpositionibus ב ל, vt in sequentibus locis obseruabis.

וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת	*Maledicẽtem patrem & matrem interfici. Exo.* 21. 17.	אב
אֲשֶׁר גַּם אַתָּה קִלַּלְתָּ אֲחֵרִים :	*Maledicere alios. Eccles.* 7. 24.	אחר
אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל :	*Nõ maledicere deos. (iudices.) Exo.* 22. 27.	אלוה
אִישׁ אִישׁ כִּי יְקַלֵּל אֱלֹהָיו :	*Maledicere Deum. Leuit.* 24. 15.	אלוה
וְכֹה אָמַר שִׁמְעִי בְּקַלְלוֹ :	*Dicere sic in maledicendo, &c. 2. Sam.* 16. 7.	אמר
וּמְקַלֶּלְךָ אֹמֵר :	*Maledicere maledicentem. Gen.* 12. 3	ארר
פֶּן יְקַלֶּלְךָ וְאָשַׁמְתָּ :	*Maledicere aliquem, & illum desolatum euadere. Pro.* 30. 10.	חסם
כִּי מְקַלְּלִים לָהֶם בָּנָיו :	*Filios maledicere sibi. Videtur legendum esse* לְאֵל *Deo. 1. Sam.* 3. 13.	בן
יְקַלְּלוּ הֵמָּה וְאַתָּה תְּבָרֵךְ :	*Aliquos maledicere, & Deum benedicere. Psal.* 109. 28.	ברך
לֹא אֹסִף לְקַלֵּל עוֹד אֶת הָאֲדָמָה וגו׳ :	*Non addere ad maledicendum terrã, &c. Gen.* 8. 21.	הוסיף
הָלוֹךְ וְקַלֵּל וגו׳ :	*Ire, & maledicere, &c. 2. Sam.* 16. 13	הלך
הִנִּיחוּ לוֹ וִיקַלֵּל :	*Sinere alicui, (aliquẽ) et maledicere. 2. Sam.* 16. 11.	הניח
לֹא תְקַלֵּל חֵרֵשׁ :	*Non maledicere surdum. Leuit.* 19. 14	חרש
וְיַקֵּל אֶת יוֹמוֹ :	*Maledicere diem suum. Iob* 2. 14.	יום
יֵצֵא יָצוֹא וּמְקַלֵּל :	*Egredi, & maledicere. 2. Sam.* 16. 5.	יצא
כֹּלֵה מְקַלְּלוּנִי :	*Omnes maledicẽdo despicere aliquẽ. Ier.* 15. 10.	כל
לַמָּה יְקַלֵּל הַכֶּלֶב הַמֵּת הַזֶּה אֶת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ :	*Canem mortuum maledicere regem. 2. Sam.* 16. 9.	מלך
גַּם בְּמַדָּעֲךָ מֶלֶךְ אַל תְּקַלֵּל :	*Non maledicere regem in cognitione tua. (apud temetipsum.) Eccles.* 10. 20. (20.	מלך
וְקַלֵּל בְּמַלְכוֹ :	*Maledicere (in) regem suum. Esa.* 8.	מלך
כִּי קִלֵּל אֶת מְשִׁיחַ יי׳ :	*Maledicere Messiam. 2. Sam.* 19. 22.	משיח
וּמְקַלְּלָיו יְבֹרָכוּ :	*Maledictos Dei excindi. Psal.* 37. 22	ברכת
וּבְחַדְרֵי מִשְׁכָּבְךָ אַל תְּקַלֵּל עָשִׁיר :	*Non maledicere diuitem in penetrali cubiculi. Eccles.* 10. 20.	עשיר
וְהוּא קִלְלַנִי קְלָלָה נִמְרֶצֶת :	*Maledicere maledictioni vehementi. 1. Reg.* 2. 8.	קללה
וּבְקִרְבָּם יְקַלְּלוּ סֶלָה :	*Maledicere intra se. Psal.* 62. 5.	קרב
וַיִּשְׂכֹּר עָלָיו אֶת בִּלְעָם לְקַלְלוֹ :	*Mercede conducere aliquem ad maledicendum. Neh.* 13. 2	שכר
וַיְקַלְּלֵם בְּשֵׁם יי׳ :	*Maledicere aliquem in nomine Domini. 2. Reg.* 2. 25.	שם
אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע אֶת עַבְדְּךָ מְקַלְּלֶךָ :	*Non audire seruum maledicentem. Eccles.* 7. 23.	שמע

קָלַל Verbum Pohal superioris passiuum, sic flectitur in Biblijs.

יְקַלֵּל
תְּקַלֵּל } Futurum.

Nec tamen ob id absurdum fuerit, & reliqua formare iuxta canones grammaticales, cum necessitas expostulauerit. Maledictus, execratus fuit, despectus, contẽptus reddit' est. [*Fù maledetto, rẽduto vile.*] Bis inuenit.

חטא	וְהַחוֹטֵא בֶּן מֵאָה שָׁנָה יְקֻלָּל׃	*Peccantem centum annorum malidici. Esa. 65.21.*
מלק	תְּקֻלַּל חֶלְקָתָם בָּאָרֶץ׃	*Partem (agrum) alicuius maledici. Iob 24.18.*

קְלַל Nomen masculinum genere, sine plurali. Tersus, politus, quasi lęuis redditus ob eruginẽ detractam. [*Terso, polito, bello, fatto come leggieri hauendo leuato la bruttezza.*] De ære dicitur in Biblijs, & bis tantum inuenitur. Ezech. 1. 7. *Et scintillantes sicut color æris* קָלָל *tersi.* Dan. 10.6. *Et brachia, & pedalia eius sicut color æris* קָלָל *cadentis.*

קְלָלָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs קְלָלָה קְלָלַת קְלָלֹתַי קִלְלָתִי . Maledictio, execratio, antitheton בְּרָכָה , quasi honoris vel bonorum leuificatio. [*Maledittione.*] Loci notandi.

חספ	יֹאהַב קְלָלָה וַתְּבוֹאֵהוּ׃	*Amare maledictionem, & illam venire. Psal. 109. 17.*
מלוה	כִּי קְלֻלַת אֱלֹהִים תָּלוּי׃	*Suspensum esse maledictionem Dei. Deut. 21.23. Locus illustrandus.*
כוא	וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וְהִשִּׂיגוּךָ׃	*Maledictiones venire super aliquẽ, & apprehendere eũ. Deut. 28.15*
כוא	וַתָּבֹא אֲלֵיהֶם קִלֻּלַת יוֹתָם בֶּן יְרֻבָּעַל׃	*Maledictionẽ alicuius uenire ad aliũ. Iud. 9. 57.*
הכיא	הֵבֵאתִי עָלַי קְלָלָה וְלֹא בְרָכָה׃	*Adducere super se maledictionẽ, non benedictionem. Gen. 27.12.*
היס	לִהְיוֹת לְשָׁמָּה וְלִקְלָלָה׃	*Esse desolationi & maledictioni. (in maledictionem.) 2. Reg. 22.19.*
היס	וְהָיִיתֶם לְאָלָה וּלְשַׁמָּה וְלִקְלָלָה וגו׳׃	*Esse malectioni (i maledictionẽ) &c. Ier. 42.18.*
היס	לְשַׁמָּה לְחֶרְפָּה לְחֶרֶב וּלְקִלְלָה תִּהְיֶה בְצָרָה׃	*Esse maledictioni (in maledictionem) &c. Ier. 49.13.*
היס	כַּאֲשֶׁר הֱיִיתֶם קְלָלָה בַגּוֹיִם וגו׳׃	*Aliquos esse maledictionem inter gẽtes, &c. Zac. 8.13.*
הפך	וַיַּהֲפֹךְ יי׳ אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַקְּלָלָה לִבְרָכָה׃	*Vertere maledictionem benedictioni. (in benedictionẽ.) Deut. 23. 6.*
הסיב	וַהֲשִׁיב יי׳ לִי טוֹבָה תַּחַת קִלְלָתִי׃	*Reddere bonum sub (pro) maledictione. 2. Sam. 16.12.*
חנס	כֵּן קִלְלַת חִנָּם לֹא תָבֹא׃	*Maledictionem gratis non venire. Pro. 26.2. Locus illustrandus.*
כתב	לְהַכִּיא עָלָיו אֶת כָּל הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה וגו׳׃	*Adducere super aliquid maledictionem scriptam. Deut. 29.26.*
לבש	וַיִּלְבַּשׁ קְלָלָה כְּמַדּוּ וגו׳׃	*Induere maledictionem sicut interulam, &c. Psal. 109.18.*
לקח	וְלָקַח מֵהֶם קְלָלָה וגו׳׃	*Maledictionem capi ab aliquo, &c. Ier. 29.22. Hoc est dicet passim, eueniat mihi, vt illi accidit.*
פחשב	קְלָלָה תֶּחֱשַׁב לוֹ׃	*Maledictionem reputari alicui. Pro. 27.14.*
כתן	אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה׃	*Dare ante aliquem benedictionem & maledictionem. Deut. 11.26.*
פלן	וְאֶת הָעִיר הַזֹּאת אֶתֵּן לִקְלָלָה׃	*Dare vrbem maledictioni. (in maledictionem.) Ier. 26.6.*
על	עָלַי קִלְלָתְךָ בְּנִי׃	*Maledictionẽ alicuius esse super alio. Gen. 27.13.*
עמד	וְאָלָה יַעֲמֹדוּ עַל הַקְּלָלָה וגו׳׃	*Stare super maledictione. (ad maledicendum. Deut. 27.13.*
קלל	וְהוּא קִלְלֵנִי קְלָלָה נִמְרֶצֶת׃	*Maledicere maledictione vehemẽti, 1. Reg. 2. 8.*
שנה	לְשַׁנֵּאתָה וְלִקְלָלָה וגו׳׃	*Dare dicterio & maledictioni (in maledictionem, &c. Ier. 24.9.*
מרקה	לְשָׁרֵקָה וְלִקְלָלָה וגו׳׃	*Dare sibilo, & maledictioni (in male dictionem.) &c. Ier. 25.18.*

Radix est קלל .

קְלוֹן Nomen masculinum genere, sine plurali, in regimine קְלוֹן , & cum affixo קְלוֹנָךְ . Opprobrium, ignominia, antitheton כָּבוֹד , sic dictum per trãslationem eleganter, quasi adustio, tostura, ex qua prouenit deformitas. [*Vituperio, vergogna, disonore.*] Vide בּוּשִׁין . In aliquibus locis videtur posse retineri propria tosturæ significatio. [*Arrostitura, abbruggiamento.*] Inuenitur solum in sequentibus.

בוא	בָּא זָדוֹן וַיָּבֹא קָלוֹן׃	*Ignominiam venire. Pro. 11.2.*
בית	קָלוֹן בֵּית אֲדֹנָיִךְ׃	*Ignominia domus. Esa. 22.18.*
המיר	כְּבוֹדָם בְּקָלוֹן אָמִיר׃	*Mutare gloriã i ignominiã. Hos. 4.7*
הראה	וְהֹרַאיתִי גוֹיִם מַעֲרֻדֶּךָ וּמַמְלָכוֹת קְלוֹנֵךְ׃	*Ostendere ignominiam alicuius. Nah. 3.5.*
הרים	וּכְסִילִים מֵרִים קָלוֹן׃	*Eleuare ignominiam. Pro. 3.35.*
הרפס	וְעִם קָלוֹן חֶרְפָּה׃	*Opprobrium esse cum ignominia. Pro. 18.3.*
כסה	וְכֹסֶה קָלוֹן עָרוּם׃	*Tegere ignominiam. Pro. 12.16.*
לקח	יֹסֵר לָץ לוֹקֵחַ לוֹ קָלוֹן׃	*Accipere sibi ignominiam. Pro. 9.7.*
מגן	קָלוֹן מָגִנָּיִם׃	*Clipeos (principes) esse ignominiam. Hos. 4. 18.*
מלא	מְלֵא פְנֵיהֶם קָלוֹן׃	*Implere faciem alicuius ignominia. (tostura.) Psal. 83.17.*
מצא	נֶגַע וְקָלוֹן יִמָּצֵא׃	*Inuenire plagam & ignominiam. (tosturam.) Pro. 6.33.*
נראה	וְנִרְאֵה קְלוֹנֵךְ׃	*Ignominiã alicuius videri. Ier. 13.25*
פרע	רֵישׁ וְקָלוֹן פּוֹרֵעַ מוּסָר׃	*Paupertatem & ignominiam abigere disciplinam. Pro. 13.18.*
סבע	שֹׂבַע קָלוֹן וְרֹאֵה עָנִיִּי׃	*Satur ignominia. Iob 10.15.*
סבע	שְׂבֵעַת קָלוֹן מִכָּבוֹד׃	*Satiari ignominia præ gloria. Abac. 2.16.*
שפת	וַיִּשְׁבֹּת דִּין וְקָלוֹן׃	*Ignominiam cessare. Pro. 22.10.*
שמע	שָׁמְעוּ גוֹיִם קְלוֹנֵךְ׃	*Audire ignominiam alicuius. Ierem. 46. 12.*

Radix est קלה .

קִלֵּס Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in infinitiuo לְקַלֵּס , neque tamẽ absurdum erit, & alia formare iuxta regulas grãmaticales, cum necęsitas expostulauerit. Derisit, spreuit, in aliquem propriè dixit; detraxit ego dicerẽ, antitheton הִלֵּל laudauit. [*Dire cõtra, farsi beffe, torcere il naso, & sparlare, fauellare in vituperio.*] Ezec. 16.32. *Neq; fuisti sicut meretrix,* לְקַלֵּס *ad detrahendum mercedem.* [*Vituperare il dono, come poco, ò di niuno valore.*]

Deriuatiua huius sunt הִתְקַלֵּס קִלֶּסָה .

קְלֵס Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Contumelia, vilipensio, detractio, subsannatio. [*Parlare che ritorna in disonore d'alcuno, cõtumelia, beffa.*] Ter inuenitur.

חרפה	כִּי הָיָה דְבַר יי׳ לִי לְחֶרְפָה וּלְקֶלֶס׃	*Verbum Dei esse alicui opprobrio, et detractioni. (in detractionem.) Iere. 20. 8.*
נעב	לַעַג וְקֶלֶס לְסָבִיבוֹתֵינוּ׃	*Ponere aliquem subsannationem & detractionem circuitibus eius. Ps. 44. 14.*
נעב	לַעַג וְקֶלֶס לְסָבִיבוֹתֵינוּ׃	*Aliquem esse subsannationẽ & detractionem circuitibus suis. Psal. 79. 4.*

קִלֵּסָה Nomen formæ fœmininę, quod semel legitur in Biblijs, idem cum superiori significatione. Contumelia, detractio. [*Cõtumelia, parlare disonorato.*] Ezec. 22.4. *Propterea dedi te conuitium gentibus,* וְקִלֵּסָה *& detractionem omnibus regionibus.* Radix est קלס .

קָלַע Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

קָלַע	Præteritum.
קוֹלֵעַ	Part. præs.
קַלָּעִים	Nomẽ Toar.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, excepto Pahul, & si potius Pihel vterer in propria significatione, præter ea, quę hic sunt, quod notes velim. Funda iecit. [*Tirare di fronbola.*] Notum est, & ex hac rotandi fundam actione, dein metaphora satis eleganti pro figurare, vel pingere rotulas vsurpatur, quamuis non desint, qui potius exponant, pro fundæ figuram ipsam exprimere. Nos rotandi verbo interpretabimur. [*Dipingere in circoli, figurare in rote.*] Sex vicibus ad summum inuenitur.

	כָּל זֶה קֹלֵעַ בָּאֶבֶן אֶל שֶׁמֶשׁ הַשָּׂדֶה וגו׳׃	*Funda iacere (in) lapidem ad pilum, &c. Iud. 20.16.*
יסב	הִנְנִי קוֹלֵעַ אֶת יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת וגו׳׃	*Funda iacere habitatores terræ (in) vice hac. Ier. 10.17.*
כרוב	וְקָלַע כְּרוּבִים וְתִמֹרוֹת וגו׳׃	*Rotare Cherubinos, & palmas, &c. 1. Reg. 6. 35.*
מקלעת	קָלַע פִּתּוּחֵי מִקְלָעוֹת כְּרוּבִים וגו׳׃	*Rotare parietes celaturis rotularum Cherubim, &c. 1. Reg. 29.6.*
מקלעת	וְקָלַע עֲלֵיהֶם מִקְלָעוֹת כְּרוּבִים וגו׳׃	*Rotare super valuis rotulas Cherubim, &c. 1. Reg. 6.32.*
סבב	וַיְסֹבְבוּ הַקַּלָּעִים וַיַּכּוּהָ׃	*Fundibularios girare, & percutere. 2. Reg. 3. 25.*

Deriuatiua huius sunt מִקְלַעַת קלע קָלַע .

קִלַּע Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

וַיְקַלַּע יְקַלַּעְנָה	Futurum.

Cætera ex te formabis iuxta canones grammaticales, cum opus erunt. Participium verò & nomen Toar ex Cal desumes. Fundam rotauit, funda iecit. [*Tirare di fronbola, gittare con frombola.*] Bis inuenitur.

אבן	וַיִּקַּח מִשָּׁם אֶבֶן וַיְקַלַּע׃	*Accipere lapidem, & funda iacere, &c. 1. Sam. 17.50.*
כפש	וְאֶת נֶפֶשׁ אֹיְבֶיךָ יְקַלְּעֶנָּה וגו׳׃	*Funda iacere animam inimicorum in medio volæ fundæ. 1. Sam. 25.29*

קֶלַע Nomen masculinum genere, & declinatione קְלָעִים , & cum affixo קַלְעוֹ . Funda. [*Frombola, cacciafrusto.*] Plurale per translationem insuper eleganter significat tapetes, vela, à rotulis (vt aiunt) quæ illis erant intextæ dicta. [*Tapeti, cortine.*] Vide יְרִיעָה . Loci notandi.

אכן	וַיֶּחֱזַק דָּוִד מִן הַפְּלִשְׁתִּי בְּקֶלַע וָאָבֶן׃	*Fortiorem esse alio (in) funda & (in) lapide. 1. Sam. 17. 51.*
אכן	וּלְאַבְנֵי קְלָעִים׃	*Lapides fundarum. 2. Par. 26.14.*
אכן	לְקֶשׁ נֶחְפְּכוּ לוֹ אַבְנֵי קֶלַע׃	*Lapides fundæ verti quisquiliæ alicui. Iob 41.20.*
אכן	יִכְבְּשׁוּ אַבְנֵי קֶלַע׃	*Subigere lapides fundæ. Zac. 9.15.*
חצר	קְלָעִים לֶחָצֵר וגו׳׃	*Tapetes (pro) atrio, &c. Exo. 27.9. Lege totum caput.*
חצר	אֶת קַלְעֵי הֶחָצֵר וגו׳׃	*Tapetes atrij. Exo. 35.17.*
חצר	קַלְעֵי הֶחָצֵר וגו׳׃	*Tapetes atrij, &c. Exo. 38. 9. Vide totum caput.*
חצר	לְעֻמַּת קַלְעֵי הֶחָצֵר׃	*Ex opposito cortinarum atrij. Exo. 38. 18.*
יד	וְקַלְעוֹ בְיָדוֹ׃	*Fundam alicuius esse in manu eius. 1. Sam. 17. 41.*
כף	יְקַלְּעֶנָּה בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלַע׃	*Funda iacere animam in medio volæ fundæ. 1. Sam. 25. 29.*

Illud verò 1. Reg. 6.34. *Duo* צְלָעִים *latera ostij vnius rotunda, & duo* קְלָעִים *latera* [vulgò *facciate*] *ostij secundi rotundæ:* vel sic dicta sunt, quòd essent opere fundarum efficta, vel ק positum est pro צ , vt sit idem, quod צְלָעִים , sicut & in צלה & קלה , ne mendum in scriptura inesse dicam, & omnino צְלָעִים legendum. Expende locum accuratius & omnes.

קַלְקַל Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs. Leuissimus, quasi קַל הֵקֵל Leuis, leuis, despectus, contemptus, siquidem geminatio significatum auget [*Leggierissimo, di poca sostanza, di niun prezzo.*] Num. 21.6. *Et anima nostra fastidit (in) hũc panem* הַקַּלְקַל *leuissimum.* Radix est קלל .

קִלְקֵל Verbum Pihel actiuum, ex duplicibus, qd hanc vocem tantum habet in scriptura sacra, nec aliud ex eo facilè formarẽ. Lęuigauit, poliuit, detersit, quasi leuiorem reddidit eruginem auferendo, & dicitur de metallis, bisq; tantum inuenitur. [*Aguzzare, forbire, far polito.*]

	קִלְקֵל בַּחִצִּים׃	*Detergere (in) sagittas. Ezec. 21.26*
	וְהוּא לֹא פָנִים קִלְקֵל׃	*Ferrum non detergere faciem. Eccles. 10.10.*

Radix est קלל .

קַלְשׁוֹן Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Furca, instrumentum rusticum. [*Forca.*] 1. Sam. 13. 21. וְלַשְּׁלִשׁ קַלְשׁוֹן *Et tridenti.* Additur שְׁלִשׁ , vti aiunt, quòd קַלְשׁוֹן pauciorũ, aut plurium dentium esse posit, vt nos bidentem, aut tridentem vocamus, & quod dicit לְשְׁלִשׁ קַלְשׁוֹן , perinde est, ac si diceret לְקַלְשׁוֹן שֶׁל שְׁלֹשׁ שִׁנַּיִם furcæ trium dentium, quod notes velim.

ק מ

קִם Lege radices נקם קום קמה , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

קִים Require superius in ק ante י , suo loco proprio.

קוּמֵם Duplicata huiusmodi habẽtur superius in ק ante ו , suo loco proprio.

קְמוּאֵל Nomen proprium filij Nahoris. Cemuel. [*Cemuele.*] Gen. 22.21. וְאֶת קְמוּאֵל *Et Cemuelem patrem Arami.*

Fuit alter Cemuel ex tribu Ephraim. Nume. 34.24. קְמוּאֵל *Cemuel Siphtani filius.*

Alter Leuites 1. Par. 27.17. *Hasabias filius* קְמוּאֵל *Cemuelis.* Compositum est fortasis ex קום & איל .

קָמָה Est participium verbi קום , vt suo loco diximus. Aliàs est nomen fœmininum genere, & declinatione קָמוֹת , vertens He in Thau in regimine קָמַת . Seges antequàm metatur, à stãdo sic dicta. [*Biada in piedi.*] Loci notandi.

אין	קָמָה אֵין לוֹ׃	*Segetem non esse alicui. Hos. 8.7.*
בוא	כִּי תָבֹא בְּקָמַת רֵעֶךָ וגו׳׃	*Venire in segetem proximi, &c. Deut. 23.26.*
חרמש	מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה׃	*Falcem incipere in segete. (metere scilicet.) Deut. 16.9.*
חרמש	וְחֶרְמֵשׁ לֹא תָנִיף עַל קָמַת רֵעֶךָ׃	*Non dimouere falcem super segete proximi. Deut. 23. 26.*
כלה	וּבָאכֹל גָּדִישׁ אוֹ הַקָּמָה אוֹ הַשָּׂדֶה׃	*Segetem comburi. Exo. 22.5.*
קציר	וְהָיָה כְּאָסְפְּךָ קָצִיר קָמָה וגו׳	*Messem (messores) colligere segetem. Esa. 17. 5.*
ערמה	וְשַׁרְמָה לִפְנֵי קָמָה׃	*Vredo ante segetem. Esa. 37.27. Vi de*

	וְשַׁדְּפָה לִפְנֵי קָמָה :	*Vredo ante segetem.* 2.*Reg.*19. 26.
סה פיז	וַיְשַׁלַּח בְּקָמוֹת פְּלִשְׁתִּים	*Dimittere in segete, & comburere*
פלת	וַיִּבְעַר סְגַד־שׁוּעַל וְעַד קָמָה	*ab aceruo vsq; al segetem, &c.*
	וגו׳ :	*Iud.*15. 5.

Radix est קום .

קוֹמָה Require superius in ק ante ו, suo loco proprio.

קִימָה Require superius in ק ante י, suo loco proprio.

קֶמַח Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Farina. [*Farina.*] Habet synonimum סֹלֶת, quod suo loco vide. Inuenitur in sequentibus locis tantum.

לויפה	אֵיפַת קֶמַח מַצּוֹת :	*Facere ephã farinæ azima. Iud.*6.19
לויפה	וְאֵיפָה אַחַת קֶמַח :	*Epha vna farinæ.*1.*Sam.*1.24.
חטה	וְחִטִּים וּשְׂעֹרִים וְקֶמַח וְקָלִי	*Triticum, hordeum, farina, &cet.* 2.
	וגו׳ :	*Sam.*17. 25.
טחן	יְ יַרְחִיס וְטַחֲנִי קָמַח :	*Molere farinam. (Sic vulgò etiam di*
		*citur.) Esa.*47. 2.
כד	כַּד הַקֶּמַח לֹא תִכְלֶה :	*Cadum farinæ nõ deficeere.* 1.*Reg.*17.
		14. *Vide etiam ver.* 16.
כף	כִּיאַם מְלֹא כַף קֶמַח בְּכַד :	*Plenitudo volæ farinæ in cado.* 1.
		*Reg.*17.12.
כל	וְשִׁשִּׁים כֹּר קֶמַח :	*Sexaginta cori farinæ. (pro cibo Sa-*
		lomonis quotidiano.) 1.*Reg.*4.22
נקח	וַתִּקַּח קֶמַח וַתָּלֹשׁ וגו׳ :	*Accipere farinam, & subigere, &c.*
		1.*Sam.*28.25.
לקח	וַיֹּאבֶר וַיִּקַּח קֶמַח וגו׳ :	*Accipere farinam, &c.* 2.*Reg.*4.4.
מאכל	מַאֲכַל קֶמַח וגו׳ :	*Cibus farinæ, &c.* 1. *Par.* 12.41.
סאתים	מֵהֶם שְׁלֹשׁ סְאִים קֶמַח סֹלֶת	*Tria sata farinæ, &c. Gen.*18.6.
	וגו׳ :	
נטע	צְמַח בְּלִי יַעֲשֶׂה קֶמַח וגו׳ :	*Germen non facere farinam. Hos.*8.7
מעורש	עֲשִׂירִת הָאֵפָה קֶמַח שְׂעֹרִים	*Decima pars ephæ farinæ hordeorũ,*
	וגו׳ :	*&c. Num.*5.15.

קָמַט Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, quod semel legitur in Biblijs in futuro תִּקְמְטֵנִי, nec absurdum fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum necessitas expostulauerit. Corrugauit, rugosum fecit, rugas contrahere fecit. [*Fare diuenir rugoso.*] Iob 16.8. וַתִּקְמְטֵנִי *Et corrugasti me,* (idq;) *in testem fuit, &c.* Deriuatiuum קמט .

קָמֹט Verbum Pohal passiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in preterito קֻמְּטוּ, poterisq; nihilominus, & reliqua formare iuxta canones grammaticales, cum opus erunt. Rugosus effectus est, rugis repletus. [*Essere pieno di rughe, rugoso.*] Iob 22.16. *Qui* קֻמְּטוּ *corrugati sunt, nec erat tempus.* Eleganter notat illos, qui ante tempus cõsenescunt, & citò moriũtur.

קָמַל Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs. קָמַל, קָמְלוּ } Præteritum.

Nec aliud propriè formarem, cum non satis certum sit, quid propriè significet, nam bis tantum reperitur in scriptura sacra, ex quorum locorum coniectura succidi, excidi, vel marcescere, vt alijs placet, exponitur. [*Essere tagliato, diuenire fracido, guasto.*]

לבנון	הֲחִפִּיר לְבָנוֹן קָמַל :	*Libanum marcescere. Esa.*33.9.
קנה	קָנֶה וָסוּף קָמְלוּ :	*Calamum & iuncum marcescere.*
		*Esa.*19.6.

קוּמָם / קוּמְמִיּוּת } Require superius in ק ante ו, suo loco proprio.

קָמוֹן Nomẽ proprium oppidi, morte & sepulchro Iairi Israelitarum iudicis insignis. Camon. [*Camona.*] Iud. 10. 3. *Et sepultus est* בְּקָמוֹן *in Camon.* Radix forsitan est קום .

קִמֵּץ Verbum Cal actiuum, perfectum, quod in Biblijs legitur solummodo in tertia præteriti, neque tamen ob id absurdum fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Pugillum alicuius rei accepit, desumpsit, quasi pugillauit diceres discendi gratia. [*Pigliare vn pugno d'alcuna cosa.*] Leuit. 2. 2. וְקָמַץ *Et pugillabit inde plenitudinem pugilli tui, &c.* Et 5. 12. וְקָמַץ *Et pugillabit ex ea sacerdos plenitudinem pugilli sui,* Num. 5.26. וְקָמַץ *Et pugillabit sacerdos ex oblatione memoriale eius.* Alibi non inuenitur.

Deriuatiuum huius est קמץ .

קֹמֶץ Nomẽ masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, q̃ sunt in Biblijs קָמְצוֹ קָמְצִים . Pugillus, hoc est, quantum potest capi ex aliqua re contracta vola. [*Pugno, vn pugno di robba.*] Gen. 41.47. *Et fecit terra in septem annis vbertatis* לְקֹמְצִים *pugillis.* Hebraismus pulcherrimus, hoc est, tanta fuit copia prouẽtus, vt terra videretur fruges aceruatim producere. [*Produrre à pugni la robba.*] Leuit. 2. 2. *Et pugillabit illinc plenitudinem* קָמְצוֹ *pugilli sui, &c.* Et 5. 12. *Pugillabitq; sacerdos ex ea plenitudinem* קָמְצוֹ *pugilli sui memoriale eius.* Et 6.8. *Eleuabitq; ex eo* בְּקֹמְצוֹ *(in) pugillo suo, &cæt.* Alibi non inuenitur.

קָמוּשׁ / קִימוּשׁ } Nomen sub vtraq; forma, genere & declinatione masculinum קָמוּשִׁים assumpto Nun paragogico. Vrtica. [*Ortica.*] Vide קוץ . Ter solum inuenitur.

	קִימוּשׁ יִירָשֵׁם :	*Vrticam possidere aliquid. Hos.* 9. 6.
	קָמוּשׁ וְחוֹחַ בְּמִבְצָרֶיהָ :	*Vrticam esse in arcibus. Esa.*34.13.
	וְהִנֵּה עֻלָּה כֻּלּוֹ קָמוּשִׁים :	*Agrum ascendere totum vrticis.*
		*Pro.*24. 31.

נ ק

קֵן Lege radices קין קנה קנן , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

קֵן Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs קֵן קֵן קִנִּים קִנִּי קִנְּךָ קִנָּהּ . Nidus, auium mansio propriè, sed & de alijs dicitur. [*Nido.*] Vide בַּיִת . Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

נוע	וְאֹמֵר עִם קִנִּי אָגוּעַ :	*Mori cũ nido (domo) suo. Iob* 29.18.
דרור	יְדְרוֹר קֵן לָהּ וגו׳ :	*Hirundinem inuenire nidum sibi.*
		*Psal.*84.4.
סגביה	כִּי תַגְבִּיהַּ כַּנֶּשֶׁר קִנֶּךָ :	*Eleuare sicut aquilam nidum (domũ)*
		*tuum. Ier.*49. 16.
סעיר	כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ :	*Aquilam excitare nidum suum. (pul*
		los, continens pro cõtento.) Deut.
		32. 11.
סריס	וְכִי יָרִים קִנּוֹ :	*Eleuare nidum suum. Iob* 39.27.
סשים	וְשִׂים בַּסֶּלַע קִנֶּךָ :	*Ponere in petra nidum. (domum.)*
		*Num.*24. 22. *Alludit autem ad*
		nomen קֵינִי , *quod notes.*
סשים	וְאִם בֵּין כּוֹכָבִים שִׂים קִנֶּךָ :	*Ponere nidum (domum) inter stellas.*
		*Abd.*1.4.
מצא	וַתִּמְצָא כֹחַ יָדִי וגו׳ :	*Manum inuenire aliquid vt nidum.*
		*Esa.*10.14.
עשה	קִנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת הַתֵּבָה :	*Facere arcã nidis. (Est eam in nidos,*
		*domunculas diuidere.) Gen.*6.14
נשור	כִּי יִקָּרֵא קֵן צִפּוֹר לְפָנֶיךָ וגו׳	*Nidum auis accidere ante te, &c.*
		*Deut.*22.6.
נעור	כְּצִפּוֹר נוֹדֶדֶת מִן קִנָּהּ :	*Aucm vagari à nido suo. Pro.*27.8.

סום	לָשִׂים בַּמָּרוֹם קִנּוֹ :	*Ponere in excelso nidum. (domum.)*
		*Abac.*2.9.
סלת	כְּעוֹף נוֹדֵד קֵן מְשַׁלֵּחַ :	*Auem vagari nido dimisso. Esa.*16.2

Radix est קנן .

קִץ Require superius in ק ante י, suo loco proprio.

קִינִי Require superius in ק ante י, suo loco proprio.

קִנֵּן Duplicata habentur inferius, suo loco proprio.

קִנֵּא Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Lamed Aleph, suscipiẽs affixa, sic flectitĩ Biblijs,

קִנֵּא קִנְּאוּנִי קִנְּאוֹנִי } Præteritum.

מְקַנֵּא Part. præs.

יְקַנֵּא תְּקַנֵּא תְּקַנֶּא יְקַנְּאוּ יְקַנְּאוּהוּ } Futurum.

קַנֵּא בְּקַנְּאוֹ אוֹ בְּקַנְּאוֹתוֹ Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, excepto Pahul. קִנֵּא est etiã nomen, vt paulò post habes. Zelatus est, zelotipia arsit. Est autẽ zelari propriè, in rem alterius concupiscentia maxima ferri, vel tuendi, vel auferendi gratia; nam est verbum medium, tam in bonum, quàm in malum, & nonnunquàm est transitiuũ; in aliud, hoc est, zelari fecit, ad zelum prouocauit. [*Diuenire geloso, inuidiare, & far diuenir geloso, mouere à zelo, à sdegno.*] Construitur cum accusatiuo, vel affixo, vel disiuncto, & cum præpositionibus ב sæpius in malum, & ל sæpius in bonum, vt in sequentibus locis obseruabis, ĩ quibus solis inueniri credere.

	וַיְקַנְּאוּ בוֹ אֶחָיו :	*Fratres emulari (inuidere) in aliquẽ.*
		*Gen.*37.10.
לחות	וַתְּקַנֵּא רָחֵל בַּאֲחֹתָהּ :	*Aemulari (inuidere) in sororem. Ge-*
		*nes.*30.1.
לוים	אַל תְּקַנֵּא בְּאִישׁ חָמָס :	*Non æmulari in virum iniuriæ. Pro.*
		3. 31.
חל	הֵם קִנְּאוּנִי בְּלֹא אֵל :	*Zelari facere Deum in nõ Deo. Deut.*
		32. 21.
אלות	הַחַת אֲשֶׁר קִנֵּא לֵאלֹהָיו :	*Zelari (pro) Deo. Num.*25.13.
אנוס	אַל תְּקַנֵּא בַּאֲנָשִׁי רָעָה :	*Non zelari in viros mali. Pro.*24.1
ארץ	וַיְקַנֵּא יי׳ לְאַרְצוֹ :	*Deum zelari terræ suæ. Ioel.*2.18.
אשה	וְקִנֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ :	*Zelari vxorem. Num.*5.14.
סוללים	כִּי קִנֵּאתִי בְּהוֹלְלִים :	*Zelari in vanagloriosos. Psal.*73. 3.
יהודה	אֶפְרַיִם לֹא יְקַנֵּא אֶת יְהוּדָה :	*Ephraim non æmulari (inuidere) Iu-*
		*dam. Esa.*11. 13.
יהוה	קַנֵּא קִנֵּאתִי לַיי׳ :	*Zelari (pro) Deo.* 1, *Reg.* 19. *ver.*
		11. *&* 15.
ישראל	בְּקִנְאָתוֹ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה	*Zelari Israeli & Iudæ. (pro eis.)* 2.
		*Sam.*21. 2.
לב	אַל יְקַנֵּא לִבְּךָ בַחַטָּאִים וגו׳	*Cor non zelari in peccatores, &cet.*
		*Pro.*23.17.
משה	וַיְקַנְּאוּ לְמֹשֶׁה בַּמַּחֲנֶה :	*Zelari (inuidere) Mosi, etc. Ps.*106.16
עץ	וַיְקַנְּאוּ כָל עֲצֵי עֵדֶן :	*Arbores Eden æmulari (inuidere)*
		*aliquid. Ezec.*31. 9.
עשו	וַיְקַנְּאוּ אֹתוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר עָשׂוּ	*Zelari facere Deũ, super id (maius q̃)*
	אֲבֹתָם וגו׳ :	*quod fecerit alius.* 1.*Reg.*14.22.
עשה	אַל תְּקַנֵּא בְּעֹשֵׂי עַוְלָה :	*Non æmulari (inuidere) in facientes*
		*iniquitatem. Psal.*37.1.
קנה	וַיְקַנְּאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים :	*Philisteos æmulari (inuidere) aliquẽ.*
		*Gen.*26. 14.
קנה	הַמְקַנֵּא אַתָּה לִי :	*Zelari alicui, (pro aliquo.) Nume.*
		11. 29.
קנאים	בְּקַנְּאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכָם :	*Zelari zelum alicuius. Num.*25.11.
קנאים	קִנֵּאתִי לִירוּשָׁלַם וְלִצִּיּוֹן קִנְאָה	*Zelari alicui zelo magno. Zac.*1.14.

	גְּדוֹלָה :	
קנאים	קִנֵּאתִי לְצִיּוֹן קִנְאָה גְדוֹלָה	*Zelari zelo & furore magno. Zac.*
	וְחֵמָה גְדוֹלָה קִנֵּאתִי לָהּ	8. 2.
רשע	אַל תְּקַנֵּא בְרַשָּׁעִים	*Non zelari in iniustos. Pro.*24.19.
שם	וְקִנֵּאתִי לְשֵׁם קָדְשִׁי :	*Deum zelari nomini sanctitatis suæ.*
		*Ezec.*29.25.

Deriuatiua huius sunt הקניא קַנָּא קַנּוֹא קִנְאָה . Vide etiam in radice קנה quædam Syriaca, Aleph habet tia loco He, vt illic dicendum est.

קַנָּא Nomen masculinum genere, sine plurali. Zelotes, æmulator, zelotipus, epithetum Dei opt. max. [*Geloso.*] Exo. 20.5. *Quia ego Domin' Deus tuus, Deus* קַנָּא *Zelotes.* Et 34.14. *Quia Dominus,* קַנָּא *zelotes est nomen eius, Deus* קַנָּא *zelotes.* Vide etiam Deute. 4.24. & 5.9. & 6.15. nam alibi non reperitur.

קַנּוֹא Est infinitiuus Pihel, vt superius habes. Aliàs verò est nomen masculinum genere, sine plurali, idem cum superiori, quod semel in scriptura sacra legitur. Zelotes, æmulator. [*Geloso.*] Ios. 24. 19. *Deus* קַנּוֹא *zelotes est, &c.*

קִנְאָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs קִנְאָה קִנְאַת קִנְאָתִי קִנְאָתְךָ קִנְאָתוֹ קִנְאָתָם . Zelus, zelotipia, æmulatio, inuidia, nam dicitur tam in bonum, quàm in malũ, vt in Pihel habes. [*Gelosia, inuidia.*] Loci notandi.

אכר	גַּם קִנְאַתְם כְּבַר אֹבֵדָה :	*Zelum perire. Eccles.*9. 6.
אוים	וְקִנְאָתִי בְּאִישׁ הַהוּא :	*Zelum Dei fumare in virum. Deute.*
		29. 19.
אכל	כִּי קִנְאַת בֵּיתְךָ אֲכָלָתְנִי :	*Zelum templi edere aliquem. Psalm.*
		69. 10.
בער	תִּבְעַר כָּמוֹ אֵשׁ קִנְאָתֶךָ :	*Zelum ardere vt ignem. Psal.*79. 5.
גבורה	אַיֵּה קִנְאָתְךָ וּגְבוּרָתְךָ וגו׳ :	*Zelus & fortitudo Dei. Esa.*63.15.
דבר	כִּי אֲנִי יי׳ דִּבַּרְתִּי בְּקִנְאָתִי :	*Loqui in zelo. Ezec.*5.13.
דבר	אִם לֹא בְּאֵשׁ קִנְאָתִי דִּבַּרְתִּי	*Loqui in igne zeli. Ezec.*36.5.
	וגו׳ :	
דם	וּרְחֹץ דַּם חֵמָה וְקִנְאָה :	*Sanguis furoris & zeli. Ezec.*16.39
המית	וּפֹרַח חֵמַת קִנְאָה :	*Zelum interimere deceptũ. Iob* 5. 2.
העיר	כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָעִיר קִנְאָה :	*Excitare zelum. Esa.*42.13.
חמה	כִּי קִנְאָה חֲמַת גֶּבֶר :	*Furorem viri esse zelum. Pro.*6.34.
כלה	וְלֹא כִלִּיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	*Non consumere aliquid in zelo. Nu-*
	בְּקִנְאָתִי :	*me.* 25. 11.
מנחה	כִּי מִנְחַת קִנְאָת הוּא :	*Oblatio Zelotipiarum. Num.*5.15.
נאכל	כִּי בְאֵשׁ קִנְאָתִי תֵּאָכֵל כָּל	*Terram vorare in igne zeli alicuius.*
	הָאָרֶץ :	*Soph.*3.8.
נתן	וְנָתַתִּי קִנְאָתִי בָךְ :	*Dare zelum tuum in aliquem. Ezec,*
		23. 25.
סור	וְכָלָה קִנְאַת אֶפְרַיִם :	*Zelum (inuidiam) alicuius recedere.*
		*Esa.*11. 13.
סאל	מוֹשַׁב סֶמֶל הַקִּנְאָה הַמַּקְנֵה :	*Simulacrum Zelotipię. Ezec.*8.3.
עטה	וַיַּעַט כַּמְּעִיל קִנְאָה :	*Amiciri zelo tanquàm pallio. Esaiae*
		59. 13.
עם	וְיֵבֹשׁוּ קִנְאַת עָם :	*Zelus populi. Esa.*26.11.
עמד	וּמִי יַעֲמֹד לִפְנֵי קִנְאָה :	*Stare ante zelum. Pro.* 27.4.
עשה	קִנְאַת יי׳ צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה	*Zelum facere aliquid. Esa.*9.7.
	זֹאת :	
עשה	וְעָשִׂיתִי כְאַפְּךָ וְכִקְנְאָתֶךָ וגו׳	*Facere secundum zelum alicuius.*
		*Ezec.*35.11.
צמת	צִמַּתְתִּנִי קִנְאָתִי :	*Zelum excindere aliquẽ. Ps.*119.139
קנא	בְּקַנְּאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְתוֹכָם :	*Zelari zelum alicuius. Num.*25.11
קנא	קִנֵּאתִי לִירוּשָׁלַם וְלִצִּיּוֹן	*Zelari zelo magno. Zac.*1.14.
	קִנְאָה גְדוֹלָה :	
קשה	קָשֶׁה כִּשְׁאוֹל קִנְאָה :	*Zelotipiam esse duram vt infernum.*
		*Cant.*8.6.
ראה	וּרְאֵה בְקִנְאָתִי לַיי׳ :	*Videre (in) zelũ alicuius (pro) Deo.*

	2.Reg.10.16.	
רוח	וְעֵבֶר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וגו׳ :	*Spiritum Zelotipiæ trãsire super marito.Num.5.14.*
קנא	וּקְנֹא עֲצֻמוֹת קִנְאָה :	*Zelum esse corrosionem ossium. Pro. 14.30.*
תורה	זֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאוֹת :	*Lex zelotipiarum.Num.5.30.*

Radix est קנא .

קִינָה Require superius in p ante ו , suo loco proprio.

קִנָּה Verbum Cal actiuũ, ex quiescentibus Lamed He, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

קִנָּה קִנִּיתָ קִנִּיתִי קָנִינוּ קִנִּיתֶם קִנִּיתֶן קָנָה קָנְתָה } Præteritum.
קָנִינוּ

Part. præs. קוֹנֶה קוֹנָה קוֹנִים קוֹנוֹת

אֶקְנֶה תִּקְנֶה יִקְנֶה נִקְנֶה תִּקְנוּ תִּקְנֶה יִקְנוּ } Futurum.

Imperat. קְנֵה

Infinitiuus. קְנוֹת קְנוֹת קְנוֹתִי קְנוֹתְךָ

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt. Emit, antitheton מִכֵּר , comparauit, quouis modo acquisiuit. Hinc vsurpatur etiam pro rẽ partam, vel emptã labore, seu industria, vel pretio possidere. [*Comperare, acquistare, godere, possedere.*] Participium supplet vices nominis Toar. קָנֶה est etiam à קָנָה sequenti in regimine. Loci aliquot obseruandi.

אב	הֲלוֹא הוּא אָבִיךָ קָנָךְ :	*Deum esse patrem nostrum, qui possidet nos. Deut. 32.6.*
אדמה	קָנָה אֹתָנוּ וְאֶת אַדְמָתֵנוּ בַּלָּחֶם :	*Emere aliquos & tellurem eorũ (in) pane. Gen. 47.19.*
אדמה	הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶת אַדְמַתְכֶם וגו׳ :	*Emere aliquos & tellurem eorũ alicui. Gen. 47.23.*
אזור	וְקָנִיתָ לְךָ אֵזוֹר פִּשְׁתִּים :	*Emere sibi cingulum. Ier. 13.1.*
אח	אַנְחְנוּ קָנִינוּ אֶת אַחֵינוּ וגו׳ :	*Emere fratres, &c. Neh. 5.8.*
אין	וְאֵין קֹנֶה :	*Vendere se, nec esse, qui emat. Deut. 28.68.*
איש	קָנִיתִי אִישׁ אֶת יְהוָה :	*Acquirere virũ Dominũ. (vel à Domino.) Gen. 4.1. Locus illustrãd°.*
אמר	רַע רַע יֹאמַר הַקּוֹנֶה :	*Emptorem dicere, malum, malũ est. Pro. 20.14.*
אמת	אֱמֶת קְנֵה וְאַל תִּמְכֹּר :	*Emere veritatem, non vendere. Pro. 23.23.*
אשה	קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה :	*Acquirere aliquam sibi vxori. (in vxorem.) Ruth. 4.10.*
את	לַאֲשֶׁר קָנָהוּ מֵאִתּוֹ :	*Emere de cum aliquo. Leuit. 27.24.*
כיפור	וְקָנִיתָ בְקֶבֶק יוֹצֵר :	*Emere vas figuli. Ier. 19.1.*
דעת	לֵב נָבוֹן יְקַנֶּה דָעַת :	*Cor acquirere scientiam. Pro. 18.15.*
הרג	אֲשֶׁר קִנִּיתָן יַהַרְגֵן :	*Emprores interficere. Zac. 11.5.*
חכמה	קְנֵה חָכְמָה קְנֵה בִינָה :	*Acquirere sapientiam, & intelligentiam. Pro. 4.5.*
חכמה	קְנֹה חָכְמָה מַה טּוֹב וגו׳ :	*Acquirere sapientiam, bonum esse. Pro. 16.16.*
חכמה	לִקְנוֹת חָכְמָה וְלֵב אָיִן :	*Habere pretium ad emendum sapientiam, cor verò deesse. Pro. 17.16*
חלקה	וַיִּקֶן אֶת חֶלְקַת הַשָּׂדֶה וגו׳ :	*Emere partem agri (in) centum nummis. Gen. 33.19.*
חשב	וְחָשַׁב עִם קֹנֵהוּ :	*Supputare cũ emptore. Leui. 25.50*
יד	אוֹ קָנֹה מִיַּד עֲמִיתֶךָ :	*Emere de manu socij. Leuit. 25.14.*
ידע	יָדַע שׁוֹר קֹנֵהוּ :	*Bouem cognoscere possessorem suum. Esa. 1.3.*
ימין	הַר זֶה קָנְתָה יְמִינוֹ :	*Dexteram acquirere montem. Psal. 78.54.*
כליות	כִּי אַתָּה קָנִיתָ כִלְיוֹתָי :	*Acquirere (possidere) renes alicuius. Psal. 139.13.*
כסף	לֹא כִי קָנֹה אֶקְנֶה בְּכֶסֶף סְגֻלָּה	*Emere (in) argento pleno. 1. Paral. 21.14.*
	לֹא תִקְנֶה לִּי בַכֶּסֶף קָנֶה :	*Non emere Deo cannam (in) argẽto. Esa. 43.24.*
כסף	לִקְנוֹת בַּכֶּסֶף דַּלִּים וגו׳ :	*Emere (in) argento pauperes, &cæt. Amos 8.6.*
לב	רְשַׁמֵּעַ תּוֹכֵחַת קוֹנֶה לֵב :	*Acquirere cor, &c. Pro. 15.32.*
לב	קוֹנֶה לֵב אֹהֵב נַפְשׁוֹ :	*Acquirere cor, &c. Pro. 19.8.*
מחיר	לֹא כִי קָנוֹ אֶקְנֶה מֵאִתְּךָ בְּמְחִיר וגו׳ :	*Emere de aliquo (in) pretio. 2. Sam. 24.24.*
מכר	כְּקוֹנֶה כַּמּוֹכֵר וגו׳ :	*Emptorem esse sicut vendentem. Esa. 24.2.*
משפט	כִּי לְךָ מִשְׁפַּט הַגְּאֻלָּה לִקְנוֹת	*Iudicium redemptionis esse alicui ad emendum. Ier. 32.7.*
נפש	כִּי יִקְנֶה נֶפֶשׁ וגו׳ :	*Emere animam, &c. Leuit. 22.11.*
עבד	כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי :	*Emere seruum. Exo. 21.2.*
עבד	קָנִיתִי עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת :	*Emere seruos & famulas. Eccl. 2.7.*
עדה	זְכֹר עֲדָתְךָ קָנִית קֶדֶם :	*Acquirere congregationem antea. Psal. 74.2.*
עם	עַם זוּ קָנִיתָ :	*Acquirere populum. Exo. 15.16.*
עם	לִקְנוֹת מֵעִמְּךָ אֶת הַגֹּרֶן וגו׳	*Emere de cum aliquo aream. 2. Sam. 24.21.*
עצים	תִּקְנֶה מֵאֵת עֲמִיתֶךָ וגו׳ :	*Emere à socio. Leuit. 25.15.*
עץ	וְלִקְנוֹת עֵצִים וְאַבְנֵי מַחֲצֵב :	*Emere ligna & lapides. 2. Reg. 12.13*
ראשית	יי׳ קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ :	*Dominum possidere sapientiam, initium viæ suæ. Pro. 8.22.*
שאר	לִקְנוֹת אֶת שְׁאָר עַמּוֹ :	*Addere ad possidẽdum reliquum populi. Esa. 11.11.*
שדה	הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם :	*Emere agnum ab aliquo. Gen. 25.10*
שדה	קָנָה לָהּ הַשָּׂדֶה בַּכֶּסֶף :	*Emere sibi agrum (in) argento. Iere. 32.25.*
שמח	הַקּוֹנֶה אַל יִשְׂמָח :	*Emptorem non gaudere. Ezec. 7.12*
שמים	לְאֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ	*Deus possessor cœli & terræ. Genes. 14.19.*
	וּנְבוֹן תַּחְבֻּלוֹת יִקְנֶה :	*Acquirere astutias. Pro. 1.5.*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc verbum idem significat, quod in Biblijs legitur in futuro תִּקְנֶא cum Aleph loco He. Esd. 7.17. *Citò* תִּקְנֶא *emes (in) argento hoc tauros, &c.* Aliàs verò קִנָּה est nomen proprium vrbis, quæ tribus Asceris olim fuit terminus. Canah. [*Cana.*] Ios. 19.28. וְקָנָה *Et Cana.* Ab hac dictus est & fluuius, qui tribus Ephraim erat terminus, nisi malles è conuerso, fluuium dedisse nomen oppido. Ios. 16.8. *Ad fluuiũ* קָנָה *Canam.* Hæc vrbs forsitan est, quam in euangelio Canã Galileę legimus, quamuis ąlijs duæ fuerint Canæ, illa scilicet Galileę, de qua in Biblijs nulla mentio fiat, & hæc nostra.

Deriuatiua huius radicis & composita sunt אֶלְקָנָה הקנה מִקְנֶה מִקְנָה מִקְנֵיהוּ מִקְנֵה קִין קִין קִינִי קֵינִן קִנָּה קִנִּין חוּבַל קַיִן :

קָנֶה Nomen masculinum genere, cum duplici plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs קָנֶה קָנִים קָנֶה קָנֶיהָם . Canna, ab Hebraica voce scilicet, arundo, calamus, culmus, & dicitur de omni canna tàm naturali, quàm artificiali, & transfertur etiam ad alia, quæ similitudinem cannæ referant, vt in sequentibus annotabis. [*Canna, dalla voce Ebrea detta.*] Significationis etymon ignoratur, quamuis nonnulli satis frigidè à lõgitudine dici putent. Pro cãna mensoria, vide מִדָּה . Canna aromatica vulgò etiã [*Cãnella*] dicitur. קָנֶה aliàs est imperatiuus superioris Cal. Loci obseruandi.

זרוע	וְאֹרֹעַ מִקָּנֶה תִּשָּׁבֵר :	*Brachium frangi à canna sua. Iob 31.22. Os brachij superius oblõgum intelligit. He verò est lene, quãuis deberet habere Mapic.*
עמד	שֶׁבַע שִׁבֹּלִים עֹלוֹת בְּקָנֶה אֶחָד :	*Spicas ascendere in culmo vno. Genes. 41.5.*

כסף	וְקָנֶה בְּשֶׂם חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם :	*Canna aromatis. Exo. 30.23.*
חיה	גֶּעֱרַת חַיַּת קָנֶה :	*Animal cannæ. (Lanceæ, vel in arundineto latitans.) Psal. 68.31.*
חציר	חָצִיר לְקָנֶה וַגֹּמֶא :	*Esse fenum cannæ. (ad instar arundinis.) Esa. 35.7. Vide* חָצִיר .
טוב	וְקָנֶה הַטּוֹב מֵאֶרֶץ מֶרְחָק :	*Cannam bonam [canella fina] venire è terra longinqua. Ier. 6.20.*
כפתור	כַּפְתֹּרֵיהֶם וְקָנֹתָם מִמֶּנָּה יִהְיוּ :	*Poma, & calamos candelabri ex eo esse, &c. Exo. 25.35.*
מדה	וְקָנֶה הַמִּדָּה וגו׳ :	*Canna mensuræ, &c. Ezec. 40.3. Ibi vide omnia.*
מלא	מְלוֹ הַקָּנֶה :	*Plenitudo cannæ. (mensuræ.) Ezech. 41.8.*
מנורה	מִקְשָׁה תֵּיעָשֶׂה הַמְּנוֹרָה	*Calamus candelabri. Exo. 25.30. Ibi vide omnia.*
מעענה	עַל מִשְׁעֶנֶת הַקָּנֶה הָרָצוּץ הַזֶּה :	*Fidere super substentaculo arundinis fractæ. 2. Reg. 18.21.*
נוד	כַּאֲשֶׁר יָנוּד הַקָּנֶה בַּמָּיִם :	*Arundinem moueri in aqua. 1. Reg. 14.15.*
סחף	בְּסֹחֵר קָנֶה וּבְצֹאה :	*Latibulum cannæ. Iob 40.16.*
קדה	קִדָּה וְקָנֶה בְּמַעֲרָבֵךְ הָיָה :	*Casiam, & cannam esse in nundinis. Ezec. 27.19.*
קמל	קָנֶה וְסוּף קָמַלּוּ :	*Arundinem marcescere. Esa. 19.6.*
קנה	לֹא קָנִיתָ לִי בַכֶּסֶף קָנֶה וגו׳ :	*Nõ emere cannam (aromaticam: in) argento. Esa. 43.24.*
קנמון	קָנֶה וְקִנְּמוֹן וגו׳ :	*Canna, & cinnamũ, &c. Cant. 4.14.*
שבר	קָנֶה רָצוּץ לֹא יִשְׁבּוֹר :	*Non frangere arundinem fractam. Esa. 42.3.*
שקל	וְכֶסֶף בְּקָנֶה יִשְׁקֹלוּ :	*Ponderare argentum (in) canna. Esa. 46.6. (Bilance cuius regula cannam longitudine refert.)*
שש	שִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצָּדָיוּ :	*Sex calamos egredi de latere candelabri. Exo. 25.31.*
ששה	כֵּן לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים :	*Sex calamorũ. (calami.) Exo. 25.32*

קֵנָז Nomen proprium nepotis Esau. Cenaz. [*Cenazo.*] Gene. 36.11. וְקֵנַז *Et Cenazus.*

Fuit alter Cenazus Calebi vitricus. Ios. 15.17. *Et cepit eam Othoniel filius* קְנַז *Cenazi frater Calebi.* Idem Iud. 1.13. 1. Par. 4.13. *Filij verò* קְנַז *Cenazi fuere Othoniel, &c.* Alter Calebi nepos. 1. Par. 4.15. *Filij verò Elæ* קְנַז *Cenazus.* Deriuatiuum huius est קְנִזִּי .

קְנִזִּי Nomẽ gentile cuiusdam populi olim Canaan incolentis. Cenizi. [*Cenizeo.*] Gen. 15.19. וְאֶת הַקְּנִזִּי *Et Cenizeum.*

Est insuper Calebi gẽtile à Cenazo vitrico deductũ. Num. 32.12. *Excepto Calebo filio Iephune* הַקְּנִזִּי *Cenizeo.* Radix est קנז .

קִנְיָ Require superius in p ante י , suo loco proprio.

קִנְיָן Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs קִנְיָן קִנְיָן קִנְיָנְךָ קִנְיָנוֹ קִנְיָנָם . Emptio, acquisitio, & res empta, vel quouis modo acquisita, quicquid possidetur. [*Compera, possessione, robba, l'hauere d'alcuno.*] Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

כסף	כִּי יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיַן כַּסְפּוֹ :	*Emptio argenti. Leuit. 22.11.*
לקח	לִקְחַת מִקְנֵה וְקִנְיָן :	*Accipere gregem & substantiam. Ezec. 38.13.*
מלא	מְלֹאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶיךָ :	*Terram repleri substantijs Dei. Psal. 104.35.*
מקנה	מִקְנֵה קִנְיָנוֹ וגו׳ :	*Acquisitio substantia alicuius. Gen. 31.18.*
מקנה	מִקְנֵהֶם וְקִנְיָנָם וגו׳ :	*Gregem, & substantiam, cæteraq; alicuius esse alteri. Gen. 34.23.*
משל	וּמֹשֵׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ :	*Dominari in omni acquisitione alicuius. Psal. 105.21.*
עשה	עֹשֶׂה מִקְנֶה וְקִנְיָן :	*Facere gregem, & substantiam. Ezechiel. 38.12.*
קנה	וּבְכָל קִנְיָנְךָ קְנֵה בִינָה :	*In omni emptione emere intelligentiam. Pro. 4.7.*
רכש	וְאֶת כָּל קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכָשׁ :	*Accipere totam possessionem tuam, quam acquisieris. Gen. 36.6.*

Radix est קנה .

קִנָּמוֹן Nomen formæ masculinæ, sine plurali, & in regimine קִנַּמְּן . Cinnamum, cinnamomum, ab Hebraea voce scilicet. [*Cinnamomo.*] Ter solum inuenitur.

כסם	וְקִנָּמוֹן בֹּשֶׂם מַחֲצִיתוֹ :	*Cinnamum aromatis. Exo. 30.23.*
מור	נָפְתִּי מִשְׁכְּבִי מֹר אֲהָלִים וְקִנָּמוֹן :	*Agitare cubile myrrha, aloe, & cinnamomo. Pro. 7.17.*
קנה	קָנֶה וְקִנָּמוֹן וגו׳ :	*Canna, & cinnamum, &c. Cant. 4.14*

קִנֵּן Verbum Pihel actiuum, ex duplicibus, sic flectitur in Biblijs.

קִנֵּנְתָּה קִנֵּנוּ } Præteritum.

Part. irregulare. מְקַנֵּנְתִּי

תְּקַנֵּן יְקַנֵּנוּ } Futurum.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Nidificauit, nidum parauit, & est auium proprium. [*Far nido.*] Participium arbitrantur, compositum esse ex קִנֵּנְתָּ & מְקַנֵּנְתָּ , at mihi est simplex Pahul, & si anomalum, & Iod vacat in scriptura, elegãti nouoq; modo sic effictum à Propheta; nidificata, quasi nido firmissimo collocata, quod notes. Inuenitur solum in sequentibus.

ארז	מְקֻנֶּנֶתִּי בַּאֲרָזִים :	*Nidificata in cedris. Ier. 22.23.*
יונה	וַהֲיוּ כְּיוֹנָה תְקַנֵּן בְּעֶבְרֵי פִּי פַחַת :	*Columbã nidificare in lateribus oris foueæ. Ier. 48.28.*
עוף	כְּסִעַפְתָּיו קִנְנוּ כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם :	*Volucres cęli nidificare in ramis. Ezec. 31.6.*
צפור	אֲשֶׁר שָׁם צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ וגו׳ :	*Aues nidificare alicubi. Ps. 104.17*
קפז	שָׂמָה קִנֵּנָהּ קִפּוֹז :	*Cipselum nidificare alicubi, &c. Esa. 33.15.*

Deriuatiuum huius est קֵן .

קוֹנֵן Require superius in p ante ו , suo loco proprio.

קִינֵן Require superius in p ante י , suo loco proprio.

קִנְצִים Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs in regimine קִנְצֵי , & de radice dubitatur, an sit propria, vel קוּץ , & Nun stet loco Zadi. Ego arbitror, vocem esse potius Syriaco more effictam, & metri fortassis causa. Fines. [*Fini, compimenti.*] Iob 18.2. *Quousque ponetis* קִנְצֵי *fines dictis?* Eleganter est in regimine Lamed sequente, vt alibi iam obseruatum est. Sic Esaias sequente Beth, cap. 5.11. *Hei* מַשְׁכִּימֵי *præuenientes in mane, &c.* quod notes.

קִנָּת Nomen proprium vrbis in Manasis tribu, fœminium genere, quę & נֹבַח dicta est, Cenath. [*Cenata.*] Num. 32. Num. 32.43. *Et Nobah pergens cepit* אֶת קְנָת *Cenatam cum alijs oppidis eius minoribus, & appellauit eam de nomine suo Nobam.* 1. Par. 2.22. אֶת קְנָת *Cenatam & oppida illius sexaginta, &c.*

ס

קֹסֵס Duplicatum habetur paulò inferius, suo loco proprio.

קסם Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

קֹסֵם קֹסְמִים קֹסְמִיכֶם Part. præs.

יִקְסֹם יִקְסְמוּ } Futurum.
תִּקְסֹמְנָה

קְסֹם Imperat.

בְּקֹסֵם בְּקֹסֵם לִקְסֹם מִקְסֹם Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. Participium supplet vices nominis Toar. Diuinauit, futura quibusuis signis cognoscere conatus est, quod quidem lege prohibitũ est. [*Indouinare, far l'indouino, esercitare l'arte dell'indouino.*] Inuenitur solum in sequentibus.

אוב	קְסוּמִי נָא לִי בְּאוֹב :	*Diuinare alicui in pithone. Vau redundat in scriptura.* 1.*Sam.* 28.8.
כלעם	וְאֶת בִּלְעָם בֶּן בְּעוֹר הַקּוֹסֵם וגו׳ :	*Baalam diuinus. Ios.* 13.22.
סולל	קֹסְמִים יְהוֹלֵל :	*Infatuare diuinos. Esa.* 44.25.
הסיח	אַל יַשִּׁיאוּ וגו׳ וְקֹסְמֵיכֶם :	*Diuinos non seducere, &c. Ier.* 29.8
זקן	קוֹסֵם וְזָקֵן :	*Diuinus, & senex, &c. Esa.* 3.2.
חזה	וְהַקּוֹסְמִים חֲזוּ שָׁקֶר :	*Diuinos videre mendaciũ. Zac.* 10.2.
חפר	וְהַפְּרוּ הַקּוֹסְמִים :	*Diuinos erubescere. Mich.* 3.7.
חשך	יַחְשֹׁךְ לָכֶם מִקְּסֹם :	(*Noctem*) *obscurari alicui à diuinando.* (*ne diuinet.*) *Mich.* 3.6.
כזב	וְהַקֹּסְמִים כְּזָב :	*Diuinare mendacium. Ezec.* 13.9.
כזב	כִּקְסֹם לְךָ כָּזָב :	*Diuinare alicui mẽdacium. Ezec.* 21.34. *Vide etiam cap.* 22.28.
נכיא	וּנְבִיאֶיהָ בַּכֶּסֶף יִקְסֹמוּ :	*Prophetas diuinare in* (*pro*) *argento. Mich.* 3.11.
עוד	וְקֶסֶם לֹא תִקְסֻמְנָה עוֹד :	*Nõ diuinare diuinationem amplius. Ezec.* 13.23.
קסם	קֶסֶם קְסָמִים וגו׳ :	*Diuinare diuinationes, &c. Deute.* 18.10.
קסם	וַיִּקְסְמוּ קְסָמִים וַיְנַחֵשׁוּ :	*Diuinare diuinationes, & augurari.* 2.*Reg.* 17.17.
קסם	לִקְסֹם קֶסֶם וגו׳ :	*Stare ad diuinandum diuinationem, &c. Ezec.* 21.26.
קרא	וַיִּקְרְאוּ פְלִשְׁתִּים לַכֹּהֲנִים וְלַקֹּסְמִים :	*Vocare diuinis.* (*diuinos.*) 1.*Sam.* 6.2
שוא	וְהָיָה לָהֶם כִּקְסוֹם שָׁוְא בְּעֵינֵיהֶם :	*Diuinare vanum, &c. Ezec.* 21.28. *Vau in scriptura vacat.*
שמע	וְאֶל קֹסְמִים יִשְׁמָעוּ :	*Auscultare* (*ad*) *diuinos. Deut.* 18.14. *Vide etiam Ier.* 27.8.

Deriuatiua huius sunt מקסם קֶסֶם .

קֶסֶם Nomen masculinum genere, & declinatione קְסָמִים . Diuinatio, futurorum indagatio, quæ legibus diuinis prohibetur. Semel tamen vsurpatur in bonum. [*Indouinatore.*] Inuenitur solũ in sequentibus.

חזון	חֲזוֹן שֶׁקֶר וְקֶסֶם וְאֱלִיל וגו׳ :	*Vaticinari visionem mendacij, & diuinationem, &c. Ier.* 14.14.
חטאת	כִּי חַטַּאת קֶסֶם מֶרִי :	*Rebellionem esse* (*vt peccatum diuinationis.* 1.*Sam.* 15.22.
יד	וְקָסָמִים בְּיָדָם :	*Diuinationes* (*res ad diuinandũ spectantes*) *esse in manu. Num.* 22.7
ימין	כִּימִינוֹ הָיָה הַקֶּסֶם :	*Diuinationem* (*rem ad diuinandum spectantem*) *esse in dextera. Ezec.* 21.27.
כזב	חָזוּ שָׁוְא וְקֶסֶם כָּזָב :	*Videre vanitatem, & diuinationem mendacij. Ezec.* 13.6.
לא	וְלֹא קֶסֶם בְּיִשְׂרָאֵל :	*Diuinationem non esse in Israel. Nume.* 23.23.
קסם	קֶסֶם קְסָמִים וגו׳ :	*Diuinare diuinationes, &c. Deute.* 18.10.
קסם	וַיִּקְסְמוּ קְסָמִים וַיְנַחֵשׁוּ :	*Diuinare diuinationes, & augurari.* 2.*Reg.* 17.17.

קסם	וְקֶסֶם לֹא תִקְסֻמְנָה עוֹד :	*Nõ diuinare diuinationem amplius. Ezec.* 13.23.
קסם	לִקְסֹם קֶסֶם :	*Stare ad diuinandum diuinationem, &c. Ezec.* 21.26.
קסם	קֶסֶם עַל שִׂפְתֵי מֶלֶךְ :	*Diuinationem esse super labijs regis. Pro.* 16.10.

קסס Quidam ponunt hanc radicem, pro qua vide superius קוסס & in ק ante ו, & nota.

קֶסֶת Nomen formæ masculinæ, sine plurali, quod tribus vicibus tãtum legitur in Biblijs. Atramentarium. [*Calamaio.*] Ezec. 9.2. וְקֶסֶת *Et atramentariũ scribæ in lumbis eius.* Et ver. 3. *Qui habebat* קֶסֶת *atramentarium scribæ in lumbis.* Et ver. 11. *Qui habebat* הַקֶּסֶת *atramentarium in lumbis.*

ע ק

קע Lege radices יקע קעע , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

קוע Require superius in ק ante ו , suo loco proprio.

קְעִילָה Nomẽ proprium oppidi in Iudæ tribu in planitie siti. Ceilah. [*Ceila.*] Ios. 15.44. וּקְעִילָה *Et Ceila.* Hæc videtur condita à quodam Nahamo, vt 1.Par. 4.19. *Sororis Naham patris* (*cõditoris*) קְעִילָה *Ceilæ*: nisi malles, Ceilam fuisse Nahami filium, à quo denominatum dein fuerit oppidum. Hęc vrbs hospitio Dauidis profugi nobilitata fuit, vt 1.Sam. 23. & deinceps, ibi vide. Hinc factum est, vt Ierosolymis esset vicus ab ea dictus, vbi ciues illius festiuitatum tempore conueniebant. Neh. 3.17. *Secus hunc instaurauit Hasabias princeps dimidij vici* קְעִילָה *Ceilæ vicum suum.*

קעע Ex hac radice deriuantur נקע קוע קעקע , quæ suis locis vide.

קַעְקַע Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur, quid propriè significet, quamuis communiori sentẽtia sit infixio, depressio, stigma. [*Intacco, segno ficcato dentro.*] Leuit. 19.28. *Et scripturam* קַעְקַע *infixionis non ponetis in vobis.* Hoc est, stigma, scripturam infixam, signum in carne. Expende locum accuratius & oẽs. Radix vel propria, vel קעע .

קְעָרָה Nomen fęmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs קְעָרָה קַעֲרַת קְעָרוֹת קַעֲרוֹת קְעָרֹתָיו . Scutula, scutella, patina, genus vasis in sacrificijs, & si non satis claret, cuius figuræ propriè fuerit. [*Scutella, patina.*] Decem & septem vicibus tantum inuenitur. Exo. 25.& 37. Num. 4.& 7. ex quibus sequentes annotabis.

כסף	וְקִרְבְּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת וגו׳ :	*Patina argenti vna, &c. Nume.* 7.13. *Ibi vide omnia.*
כסף	קַעֲרַת כֶּסֶף שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה :	*Patinæ argenti duodecim. Nu.* 7.84
כסף	שְׁלָשִׁים וּמֵאָה הַקַּעֲרָה הָאֶחָת כֶּסֶף :	*Patina vna argenti, &c. Num.* 7.85
נתן	וְנָתַנוּ עָלָיו אֶת הַקְּעָרוֹת :	*Dare super mẽsa patinas. Num.* 4.7.
עשה	וְעָשִׂיתָ קְעָרֹתָיו וגו׳ :	*Facere patinas mensæ. Exo.* 25.28.

פ ק

קף Lege radices יקף נקף קוף , & obserua dictiones, quę remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

קפא Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Lamed Aleph, sic flectitur in Biblijs.

קָפְאוּ Præteritum.

קֹפְאִים Part. præs.

Nec absurdum erit, & alia formare iuxta regulas grãmaticales, cum necessitas expostulauerit, excepto Pahul. Coagulatus, condensatus, congelatus est. [*Cõgelarsi, indurirsi, agghiacciarsi, farsi come ghiaccio.*] Bis inuenit.

סמיוס	וְקֹפְאִים עַל שְׁמָרֵיהֶם :	*Homines coagulari sup fęcibus suis. Soph.* 1.12. *Elegans metaphora.*
תהום	קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב יָם :	*Abyssos coagulari in medio mari. Exo.* 15.8.

Deriuatiua huius sunt הקפיא קָפְאוֹן .

קָפְאוֹן Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Coagulatio, condensatio, cõpactio. [*Congelatione.*] Zach. 14. 6. *In die illa non erit lux preciositatũ,* וְקָפְאוֹן *& congelationis.* Hebraismus, hoc est, modò lucida, & modò non. Ex Masarah illud Iod mihi est Vau contractum ob certum mysterium alibi declarandum. Radix est קפא .

קפד Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in præterito קִפַּדְתִּי , nec aliud ex eo facilè formarem. Præcidit, excidit, abrupit. [*Tagliare via.*] Vide כָּרַת . Esa. 38. 12. קִפַּדְתִּי *Abrupi velut textor vitam meam.*

Deriuatiua huius sunt קפד קִפֹּדֶת .

קֶפֶד Nomen formæ masculinæ, sine plurali, quod ter legitur in scriptura, & dubitatur, quid propriè significet. Aliquibus est animal terrestre, ericius, vel testudo, vel castor, vel fiber tandem, horrenda morsus vi pollens: alijs verò volucre, cipselus, voce non abludente ab Hebręa apodes, à pedum præcisione dicti. Et quidem ex locis in quibus vsu uenit, videtur potius auem, quàm animal terrestre significare. [*Rondone.*] Alia volucrum nomina vide in עוף .

סנין	גַּם קֹאת גַּם קִפֹּד בְּכַפְתֹּרֶיהָ יָלִינוּ :	*Cipselum pernoctare in superliminaribus. Soph.* 2.14.
ירש	וִירִשׁוּהָ קֹאת וְקִפֹּד וגו׳ :	*Cipselũ hæreditare aliqd. Esa.* 34.11
מורש	וְשַׂמְתִּיהָ לְמוֹרַשׁ קִפֹּד :	*Ponere possessioni* (*in possessionem*) *cipseli. Esa.* 14.23.

קִפְדָּה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs adiectum verbo masculino, & hac de causa ab aliquibus creditur, He adiectum esse, non signum fęminei generis, sicut & in לֵילָה . Excicisio, præcisio, abruptio. [*Tagliatura, tagliamento.*] Ezec. 7.25. קִפְדָּה *Abruptio venit.* Dictio est producta vel ob monosyllabum בָּא , vel ob He additũ. Radix est קפד .

קִפּוּי Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs, & omnibus ferè idem est quod קפוד Zain in Dalet mutato, id quod nonnunquàm fit, præsertim cum Hebręa trãseunt in Chaldea. Cipselus, apodes. [*Rondone.*] Alia volucrum nomina vide superius in עוף . Esa. 34.15. *Ibi nidum posuit* קִפּוּי *Cipselus.*

קפים Require superius in ק ante ו , suo loco proprio.

קָפַץ Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

קָפַץ } Præteritum.
קִפְּצָה

תִּקְפֹּץ } Futurum.
יִקְפְּצוּ

Cætera cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, excepto Pahul. Clausit, constrinxit, diciturq; de ore, manu, & huiusmodi, cum contrahuntur. [*Chiudere, serrare, retirare.*] Vide סתם . Quinque vicibus tantum inuenitur.

יד	וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת יָדְךָ מֵאָחִיךָ :	*Non contrahere manum ab aliquo. Deut.* 15.7.
עה	וְעוֹלָתָה קָפְצָה פִיהָ :	*Iniquitatem claudere os. Iob* 5.16.
עה	כָּל עוֹלָה קָפְצָה פִיהָ :	*Omnem iniquitatem claudere os. Ps.* 107.42.
עה	עָלָיו יִקְפְּצוּ מְלָכִים פִּיהֶם :	*Reges contrahere os super aliquem. Esa.* 52.15.
רחמים	אִם קָפַץ בְּאַף רַחֲמָיו סֶלָה :	*Contrahere in furore misericordias. Psal.* 77.10.

Deriuatiua huius sunt נקפץ קִפֵּץ .

קִפֵּץ Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in præsenti participio מְקַפֵּץ . Transiliuit, saliendo iuit. [*Correre saltãdo, à salti.*] Significationis ratio non est satis certa, quamuis iuxta quosdam ex superiori contrahendi pendet, ductum à reptilibus, quæ cõtractione membrorum celerius prorepunt, quod an verum sit, alij viderint. Cant. 2.8. מְקַפֵּץ *Saltans super colles.*

צ ק

קץ Lege radices יקץ קוץ קצה קצץ , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

קֵץ Nomen masculinum genere, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs קֵץ קִצִּי קִצָּךְ קִצּוֹ קִצִּי קִצָּה . Finis, vltimum, extremum, pars præcisa, tàm rei, sed potius spiritualis propriè, quod notes: quàm tẽporis, nam sic à decisione dicitur propriè, quamuis & ק ipsa extremitate sæpius vsurpetur. [*Fine.*] Vide סוף . Radix omnibus est קצץ , in aliquibus tamen locis videtur, à radice קוץ posse deduci satis eleganter, vt molestiam, afflictionem, & id genus significet, quasi spinã pungentem diceres, vt in sequentibus annotabis. [*Molestia, afflittione.*] קָצָה quod hinc videtur esse cum He paragogico, habetur inferius suo loco proprio.

אין	וְאֵין קֵץ לַעֲוֹנֹתֶיךָ :	*Finem non esse iniquitatibus alicuius. Iob* 22.5.
אין	וְאֵין קֵץ לְכָל עֲמָלוֹ :	*Finem non esse labori. Eccles.* 4.8.
אין	אֵין קֵץ לְכָל הָעָם וגו׳ :	*Finẽ non esse populo, &c. Eccl.* 4.16
אין	עֲשׂוֹת סְפָרִים הַרְבֵּה אֵין קֵץ	*Finem nõ esse faciendi libros. Eccles.* 12.12.
אין	וּלְשָׁלוֹם אֵין קֵץ :	*Finem non esse paci. Esa.* 9.7.
בוא	קֵץ כָּל בָּשָׂר בָּא לְפָנַי :	*Finem vniuersæ carnis venire ante Deum. Gen.* 6.13.
בוא	בָּאוּ לָהּ מִקֵּץ :	*Venire alicui à fine.* (*Post finem.*) *Iere.* 50.26.
בוא	כִּי בָא קִצּוֹ :	*Finem alicuius venire. Thr.* 4.18.
בוא	קֵץ בָּא בָּא הַקֵּץ הֵקִיץ אֵלַיִךְ :	*Finem* (*molestiam*) *venire.* (*excitari.*) *Nota locum. Ezec.* 7.6.
בוא	וָבָא עַד קִצּוֹ :	*Venire vsq; ad finem alicuius. Dan.* 11.45.
בוא	בָּא הַקֵּץ אֶל עַמִּי :	*Finem* (*afflictionem*) *venire ad aliquem. Amos* 8.2.
דבר	הַקֵּץ לִדְבָרֵי רוּחַ :	*Finem esse verbis. Iob* 16.3.
הודיע	הוֹדִיעֵנִי יְיָ קִצִּי :	*Scire facere finem alicuius. Ps.* 39.5
היה	מִקֵּץ הָיוֹת לָהּ וגו׳ :	*A fine esse, &cæt.* (*postquàm est.*) *Est.* 2.12.
יום	מִיָּמִים מִקֵּץ יָמִים וגו׳ :	*A fine dierum.* (*post annũ.*) *Gen.* 4.3
יום	וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים לָיָמִים וגו׳ :	*A fine dierum diebus.* (*post annum expletũ quotãnis.*) 2.*Sam.* 14.29
יום	וּלְקֵץ יָמִים נִשְׁאַלְתִּי מִן הַמֶּלֶךְ :	*Postulari fini dierum.* (*in vltimo anni.*) *Neh.* 13.6.
יום	וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים רַבִּים :	*A fine dierum multorum.* (*post dies multos.*) *Ier.* 13.6.
ילך	וְאַתָּה לֵךְ לַקֵּץ :	*Pergere fini.* (*ad finem.*) *Dan.* 12.13
ימין	לְקֵץ הַיָּמִין :	*Finis dexteri;* (*vel dierũ,*) *&c. Dan.*

	12.13. *Locus illustrandus.*	
ויפח לקץ :	*Loqui fini.* (*de fine.*) *Abac.* 2. 3.	
ובעת צארת הקץ למושבים שנים :	*Finem egredi, &c.* (*transire.*) 2. *Par.* 21. 19.	
ומה קצי כי אריך נפשי :	*Finis alicuius qualis. Iob* 6. 11.	
ואבואה מלון קצה :	*Habitaculũ finis libani.* 2. *Reg.* 19. 23	
ועד קץ מלחמה :	*Bellum esse vsque ad finẽ. Dan.* 9. 27.	
ואבוא מרום קצו :	*Altitudinem finis libani. Esa.* 37. 24	
כי עוד קץ למועד :	*Finem adhuc esse tempori præfixo. Dan.* 11. 27.	
בעת עון קץ :	*Iniquitas finis. Ezec.* 21. 30.	
כי לעת קץ החזון :	*Tempus finis. Dan.* 8. 17.	
ולקץ העתים וגו' :	*Finis temporum. Dan.* 11. 13.	
עד מתי קץ הפלאות :	*Finis mirabilium. Dan.* 12. 6.	
קרב קצנו :	*Finem approximari. Thr.* 4. 18.	
לכל תכלה ראיתי קץ :	*Videre finem alicui rei. Psal.* 119. 96. *Vide* תכלה .	
קץ שם לחשך :	*Ponere finem tenebris. Iob* 28. 3.	
מקץ שבע שנים תעשה וגו'	*A fine annorũ, &c.* (*Elapsis annis.*) *Deut.* 15. 1.	
וירד לקץ שנים אל אחאב :	*Descendere fini* (*in vltimo*) *annorum, &c.* 2. *Par.* 18. 2.	

קוץ Require superius in ק ante ו, suo loco ꝓprio.

קצץ Duplicata habentur inferius, suo loco proprio.

קצב Verbum Cal actiuum, perfectum, quod habet has voces tantum in Biblijs.

קצובות	Part. paſſ.
יקצב	Futurum.

Nec abſurdũ, & reliqua formare iuxta canones grãmaticales, cum neceſsitas expoſtulauerit. Præcidit, excidit, ad menſuram quandam propriè incidit. [*Tagliare, intagliare.*] Vide גדע & כרת . Bis inuenitur.

שניך כעדר הקצובות וגו' :	*Grex inciſarum.* (*ouium ſcilicet equè detonſarum.*) *Cant.* 4. 2.
ויקצב עץ וגו' :	*Incidere lignum.* 2. *Reg.* 6. 6.

Deriuatiuum huius eſt קצב .

קֶצֶב Nomen maſculinum genere, & declinatione קצבי . Cęſura, inciſura, inciſio, exciſio. [*Taglio, tagliamento, intagliatura.*] Ter inuenitur.

מרה אחת וקצב אחד וגו' :	*Inciſionem vnã eſſe Cherubinis, &c.* 1. *Reg.* 6. 25.
קצב אחד לכלהנה :	*Inciſuram vnã eſſe omnibus conchis, &c.* 1. *Reg.* 7. 37.
לקצבי הרים ירדתי :	*Deſcendere inciſurũ montium. Ion.* 2. 6. *Id eſt ad extrema, vbi mõtes videntur exciſi ab alijs rebus.*

קצה Verbum Cal actiuum, ex quieſcentibus Lamed He, quod ſemel legitur in Biblijs, in infinitiuo קצות , nec aliud ex eo facilè formarem, quin & hoc poteſt eſſe plurale nominis קצה , ibi vide. Abſcidit, mutilauit, extrema ſuccidit, detruncauit. [*Tagliare nell'vltimo.*] Abac. 2. 10. *Conſuluiſti confuſionem domui tuæ,* קצות *detruncando populos multos.* Vel *fines populorum multorum; qui confuſionem tuam erunt.* Expende locum.

Deriuatiua huius ſunt הקצה מקצה מקצה או מקצת קצה קצה קצה קצת קיצונה :

קצה Verbum Pihel actiuum, ex quieſcentibus Lamed He, ſic flectitur in Biblijs.

מקצה	Part. præſ.
לקצות	Infinitiuus.

Cætera potius à radice קצץ deſumerẽ. Abſcidit, mutilauit, detruncauit. [*Tagliare via, & ſpecialmente l'vltimo.*] Bis inuenitur.

החל יי' לקצות בישראל :	*Incipere ad detruncandum* (*in*) *aliquos.* 2. *Reg.* 10. 32.
ן מקצה רגלים חמס שתה :	*Detruncare pedes. Pro.* 26. 6.

קֶצֶה Nomẽ maſculinum genere, & declinatione קצה קצה . קצוי קצהו קצויהם . Extremum, extremitas, vltimum, finis, quaſi detruncatio alicuius rei. [*Fine, eſtremità, l vltimo d'alcuna coſa.*] קצהם ſemper eſt cum præpoſitione מ, & ק ſine Dages contra regulas grammaticales, & nõnunquàm illud מ eſt conſtitutiuum nominis, vt ſuo loco diximus, ſicut & מקצה , qd notes velim. Loci obſeruãdi.

איש לבצע מקצהו :	*Vnumquemq; aſpicere lucro ſuo à fine ſuo.* (*per girum.*) *Eſa.* 56. 11.
כן תהלתך על קצוי ארץ :	*Extremitates terræ. Pſal.* 48. 11.
רחקת כל קצוי ארץ :	*Elongare extremitates terræ. Eſaias* 26. 15.
הנה יי' השמיע אל קצה הארץ :	*Audire facere ad extremum terræ. Eſa.* 62. 11.
מקצה גבול מצרים ועד קצהו :	*Ab extremo termini vſque ad extremum. Gen.* 47. 21.
עיר קצה גבולך :	*Ciuitas extremitatis termini alicuius. Num.* 20. 16.
מברית מן הקצה אל הקצה	*Obſerrare ab extremitate ad extremitatem. Exo.* 26. 28.
וירד הגביל אל קצה הים :	*Deſcendere ad extremitatem mõtis. Ioſ.* 18. 16.
ויבאו מקצה תשעה חדשים	*Venire à fine* (*poſt*) *nouem menſium.* 2. *Sam.* 24. 8.
אשר בקצה יארי מצרים :	*Extremitas fluuij. Eſa.* 7. 18.
מקצה חמשים ומאת יום :	*A fine* (*poſt*) *centum & quinquagintà dierum. Gen.* 8. 3.
עד קצה ים בגרת :	*Extremitas maris. Ioſ.* 13. 27.
עד קצה הירדן :	*Extremitas Iordanis. Ioſ.* 15. 5.
תעשה בקצה היריעה :	*Extremitas cortinæ. Exo.* 26. 5.
ויחנו באיתם בקצה המדבר	*Caſtrametari ĩ extremitate deſerti. Exo.* 13. 20.
בקצה מורח יריחו :	*Caſtrametari in extremitate oriẽtis alicuius loci. Ioſ.* 4. 19.
ותאכל בקצה המחנה :	*Extremitas caſtrorum. Num.* 11. 1.
וישלח את קצה המטה וגו' :	*Porrigere extremitatem virgæ.* 1. *Sam.* 14. 29.
נטבלו בקצה המים וגו' :	*Extremitas aquæ, &c. Ioſ.* 3. 15.
וישלח מלאך יי' את קצה המשענת וגו' :	*Porrigere extremitatem baculi. Iud.* 6. 21.
ונגע בקצהו :	*Tangere in extremitate montis. Exo.* 19. 12.
המה ירדים בקצה העיר :	*Deſcẽdere in extremitate ciuitatis. 1. Sam.* 9. 26.
כל העם מקצה :	*Populus ab extremitate.* (*vrbis ſcilicet.*) *Gen.* 19. 4.
אשר בקצה עמק רפאים :	*Extremitas vallis. Ioſ.* 15. 8. (8
ויבא לשכב בקצה הערמה :	*Cubare ĩ acerui tate acerui. Ruth.* 3.
מן הקצה אל הקצה :	*Obſerrare ab extremitate ad extremitatem. Exo.* 36. 33.
אשר בקצה שדהו :	*Extremitas agri. Gen.* 23. 9.
ומקצה השמים ועד קצה השמים :	*Ab extremo cœli vſq; ad extremum cœli. Deut.* 4. 32.
מקצה שמים מוצאו :	*Egreſſum ſolis eſſe ab extremo cœli. Pſal.* 19. 7.
ובקצה תבל מליהם :	*Extremitas orbis. Pſal.* 19. 5.
מקצה תימן :	*Extremitas meridiei. Ioſ.* 15. 1.
אל קצה תעלת הברכה :	*Extremitas aquæductus. Eſa.* 7. 3.

קֶצָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs קצה קצות קצותיו קצותם . Extremum, extremitas, finis, vltimũ

cuiuſq;

אשר אין לה קצין וגו' :	*Ducem non eſſe formicæ. Pro.* 6. 7.
ויאמר אל קציני אנשי המלחמה :	*Dicere ad duces virorum belli.* (*militum.*) (*Ioſ.* 10. 24.
וקציני בית ישראל	*Duces domus Iſrael. Mich.* 3. *ver.* 1. & 9.
והיית לנו לקצין :	*Eſſe alicui duci.* (*in ducem.*) *Iud.* 11. 6
קצין תהיה לנו :	*Aliquẽ eſſe ducẽ aliquibus. Eſa.* 3. 6
והשבית קצין חרפתו לו וגו'	*Ceſſare facere ducem. Dan.* 11. 18.
לא תשמני קצין עם :	*Non ponere aliquem ducem populi. Eſa.* 3. 7.
כל קצינך נדדו יחד וגו' :	*Duces elongari ſimul, &c. Eſa.* 22. 3
שמעו דבר יי קציני סדם :	*Duces Sodomæ. Eſa.* 1. 10.
בארך אפים יפתה קצין :	*Ducem decipi. Pro.* 25. 15.
וישמו העם אותו עליהם לראש ולקצין :	*Ponere aliquẽ ſuper ſe capiti & duci.* (*in ducem. Iud.* 11. 11.

Compoſitum huius eſt עתה קצין .

קִיצוֹנָה Nomen fęmininum genere, ſine plurali. Vltima, extrema, quæ in fine eſt. [*L'vltima, che è nel fine.*] Exod. 26. 4. *Et ſic facies in ora cortinæ* הקיצונה *extremæ.* Et 36. 17. *Et fecit quinquaginta anſulas ſuper ora cortinæ* הקיצונה *extremæ.* Nec alibi fortaſſe legitur. Radix mihi eſt קצה , alijs verò קוץ , neſcio qua rõne.

קְצִיעָה Nomen propriũ filiæ Iob. Ceziah, vel Caſia. [*Cezia, Caſia.*] Iob 42. 15. *Et nomen ſecundæ* קציעה *Ceziah.*

Deriuatiua huius radicis קצע ſunt hæc הקציע מקצע מקצעות מקצעות קציעות :

קְצִיעוֹת Nomen plurale, quod ſemel legitur in Biblijs. Caſiæ. [*Caſſia dalla voce Ebrea coſi detta.*] Quidam ſic dici putant, quòd eius cutis abradatur Plinio teſte lib. 12. cap. 20. Naturalis Hiſtoriæ. Pſal. 45. 9. *Myrrha, & aloes,* קציעות *caſiæ omnia indumenta tua.* Radix eſt קצע .

קָצַף Verbum Cal neutrum, perfectum, ſic flectitur in Biblijs.

קצף קצפתי קצפתי	Præteritum.
קצף	Part. præſ.
אקצף תקצף יקצף יקצפו	Futurum.
קצף	Infinitiuus.

Cætera cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, excepto Pahul. Efferbuit, ebulliuit ira, ſuccẽſuit. [*Adirarſi, gittare baua da colera propriamente, come volgarmente ſi dice.*] Vide כעס . Conſtruitur abſolutè, & cũ ꝓpoſitionibus ב אל על . Loci obſeruãdi.

ויקצף עליו איש האלהים :	*Virum Dei ſuccẽſere ſuper aliquem. 2. Reg.* 13. 19.
הן אתה קצפת וחטאנו וגו' :	*Deum ſuccenſere, & nos peccare.* (*quia peccamus.*) *Eſa.* 64. 5.
ויקצף המלך מאד :	*Succenſere valdè. Eſt.* 1. 12.
אל תקצף יי עד מאד :	*Non ſuccẽſere vſq; valdè. Eſa.* 64. 9
אשר אני קצפתי מעט וגו' :	*Succenſere parum, &c. Zac.* 1. 15.
ולא לנצח אקצוף :	*Non ſuccenſere in perpetuum. Eſa.* 57. 16.
כן שבעתי מקצף עליך :	*Iurare, ne ſuccenſeas ſuper aliquem. Eſa.* 54. 9.
ויקצף פרעה על שני סריסיו :	*Succenſere ſuper* (*contra*) *eunuchos. Gen.* 40. 2.
פרעה קצף על עבדיו :	*Succenſere ſuper ſeruos. Gen.* 41. 10
ועל כל העדה יקצף :	*Succenſere ſuper cœtum. Leuit.* 10. 6
ויחר אל כל עדת ישראל יקצף :	*Succẽſere ad* (*ſuper*) *cœtũ. Ioſ.* 22. 18
בעון בצעו קצפתי וגו' :	*Succenſere in iniquitate auaritiæ alicuius, &c. Eſa.* 57. 17.
ויקצף משה על פקודי	*Succenſere ſuper præfectos exercitus.*

ארבע קצות :	*Quatuor extremitates, &c. Exo.* 38.
כי הוא לקצות תחת הארץ יביט :	*Aſpicere extremitatibus* (*ad extrema*) *terræ. Iob* 28. 24. (27
יי' בורא קצות הארץ :	*Creare extremitates terræ. Eſa.* 40.
קצות הארץ יחדו :	*Extrema terræ tremere. Eſa.* 41. 5.
את שני קצותיו אכלה אש :	*Ignem edere duo extremitatũ vitis. Ezec.* 15. 4.
הן אלה קצות דרכו :	*Extremitates* (*detruncationes partes.*) *viarum alicuius. Iob* 26. 14.
על שני קצות החשן :	*Duo extremitatum rationalis iudicij. Exo.* 28. 24.
ויראו יושבי קצות מאותיך :	*Habitatores extremitatũ. Pſ.* 65. 9.
מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו :	*Ab extremitatibus alarum, vſq; ad extremitates alarũ.* 1. *Reg.* 6. 24.
משני קצות הכפרת :	*Duo extremitatum propitiatorij. Exo.* 25. 17.
כרוב אחד מקצה מזה וגו' :	*Cherub vnus ab extremo hinc, & alter ab extremo hinc. Exo.* 25. 18.
ואת שתי קצות השתי הקצרות וגו' :	*Duæ extremitates funium, &c. Exo.* 28. 26.
ויעש כהנים מקצות העם :	*Facere ſacerdotes de extremitatibus populi.* 1. *Reg.* 12. 30.
וישלחו בני דן וגו' מקצותם אנשים וגו' :	*Mittere de vltimis ſuis viros, &c. nota. Iud.* 18. 2.
מארבע קצות השמים	*Quatuor extremitates cœlorum. Iere.* 49. 36.
וחקיפתי על קצותם :	*Giruũ ſolis eſſe ſuper extremitatibus cœli. Pſal.* 19. 7.

ך Nomẽ formæ maſculinæ, ſine plurali, de quo dubitatur, an radix ſit propria, vel potius ſit a קץ cum He adiectitio, id quod videtur denotare vocis ꝓductio. Finis, extremum, extremitas, vltimum. [*Fine eſtremità.*] Inuenitur ſolum in ſequentibus.

אין קצה לאצרתיו :	*Non eſſe finem theſauris. Eſa.* 2. 7.
ואין קצה למרכבתיו :	*Non eſſe finem curribus. Eſa.* 2. 7.
אין קצה להכינה :	*Non eſſe finem præparationi. Nah.* 2. 10.
ואין קצה לגויה :	*Non eſſe finem cadaueri. Nah.* 3. 3.
אין קצה	*Non eſſe finem. Nah.* 3. 9.

קצוים קצות Hæc pluralia habentur ſuperius in קצה & קצה , à quibus formantur mutatione ſolita He in Vau facta, ibi vide.

קֶצַח Nomen maſculinũ genere, ſine plurali. Gith, aut nigella, leguminis ſpecies. [*Nigella.*] Ter inuenitur.

כי לא בחרוץ יודש קצח :	*Gith non excuti traha. Eſa.* 28. 28.
והפיץ קצח	*Spargere gith. Eſa.* 28. 26.
כי במטה יחבט קצח :	*Gith excuti.* (*in*) *virga. Eſa.* 28. 28.

קָצִין Nomen maſculinum genere, & declinatione, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs קצין קצין קציני קצינך . Princeps, dux, capitaneus. [*Prencipe, caporale, capitano.*] Etymon ſignificationis ignoratur, quãuis nonnulli ad קצה reducant, quaſi qui ſit in extremitatibus, in principio & fine rei gerendæ, alios ordine diſponens. Inuenitur ſolum in ſequentibus.

	הַחֵיל :	*tus. Num. 31.14.*
קול	לָמָה יִקְצֹף הָאֱלֹהִים עַל קוֹלֶךָ :	*Succensere super voce alicuius. Eccles. 5. 5.*
קצף	קָצַף יי׳ עַל אֲבוֹתֵיכֶם קָצֶף :	*Succensere super aliquem feruore. Zac. 1.2.*
קצף	וְקָצֶף גָּדוֹל אֲנִי קֹצֵף וגו׳ :	*Succensere feruore magno super aliquem. Zac. 1.15.*
סול	וַיִּקְצְפוּ שָׂרִים עַל יִרְמְיָהוּ :	*Principes succensere super aliquem. Ier. 37.15.*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc verbum idem significat, quod legitur in tertia præteriti קָצַף, Dan. 2. 12. וקצף *Et efferbuit vehementer.*

Deriuatiua huius sunt הקציף התקצף קֶצֶף קְצָפָה .

קֶצֶף Nomen masculinum genere, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs קֶצֶף קִצְפִּי קִצְפָּךְ או קִצְפֶּךָ קִצְפּוֹ . Feruor, efferuescentia, ira, indignatio. [*La baua che si getta per colera, ira, corruccio.*] Loci aliquot obseruandi.

כוש	וְלֹא בָא עֲלֵיהֶם קֶצֶף יי׳ וגו׳	*Indignationem Dei non venire super aliquem. 2. Par. 32.26.*
גדל	וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וגו׳ :	*Euellere in efferuescentia magna. Deut. 29.27.*
גדל	וְקֶצֶף גָּדוֹל אֲנִי קֹצֵף וגו׳ :	*Succensere feruore magno super aliquem. Zac. 1.15.*
גוי	כִּי קֶצֶף לַיי׳ עַל כָּל הַגּוֹיִם :	*Feruorem esse Deo super omnes gentes. Esa. 34.2.*
רוי	וּבְרִי בְזָיוֹן וָקֶצֶף :	*Ignominiam, & efferuescentiam esse vt satis. Est. 1.18.*
סוכיח	יי׳ אַל בְּקִצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי :	*Non arguere aliquem in feruore. Psal. 38. 2.*
סיס	וְלֹא יִהְיֶה קֶצֶף עַל עֲדַת וגו׳	*Feruorem non esse super cetum. Nume. 1.53.*
סיס	וְלֹא יִהְיֶה עוֹד קֶצֶף עָלַי וגו׳ :	*Feruorem non esse amplius super aliquem. Num. 18. 5.*
סיס	וְעַל כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל הָיָה קֶצֶף :	*Efferuescentiã esse super vniuersum cætum. Ios. 22.20.*
סיס	וַיְהִי בְזֹאת קֶצֶף עַל יִשְׂרָאֵל :	*Feruorem esse super aliquem in(ob) aliquare. 1. Par. 27. 24.*
הכס	כִּי בְקִצְפִּי הִכִּיתִיךָ :	*Percutere aliquem in feruore tuo. Esa. 60.10.*
יסוס	מִקֶּצֶף יי׳ לֹא תֵשֵׁב :	*Non manere à(ob) feruore Domini. Ier. 50.13.*
יהוס	וּבְזֹאת עָלֶיךָ קֶצֶף מִלִּפְנֵי יי׳ :	*Feruorem à conspectu Dei esse super aliquem in(ob) aliquare. 2. Par. 19. 2.*
יצא	כִּי יָצָא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יי׳ :	*Feruorem egredi à cõspectu Dei. Nume. 17.11.*
מיס	כְּקֶצֶף עַל פְּנֵי מָיִם :	*Feruor (spuma ob tempestatem progenita) in superficie aquarum. Hos. 10.7.*
פניס	מִפְּנֵי זַעְמְךָ וְקִצְפְּךָ וגו׳ :	*A facie indignationis, & feruoris, &c. Psal. 102:11.*
קנף	קִצַּף יי׳ עַל אֲבוֹתֵיכֶם קֶצֶף :	*Succensere super aliquem feruore. Zac. 1.2.*
רעש	מִקִּצְפוֹ תִּרְעַשׁ הָאָרֶץ :	*Terram tremere à (ob) feruore Domini. Ier. 10. 10.*
שנף	בְּשֶׁצֶף קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי פָנַי וגו׳ :	*Parum feruoris. Esa. 54.8.*

Sed & in Chaldaico sermone legitur hoc nomẽ sub forma קֶצֶף, in eadem significatione. Esd. 7.23. *Nam vt quid erit* קֶצֶף *feruor super regno regis, & filijs eius?*

קִצְפָּה Nomen formæ fœmininę, quod semel legitur in Biblijs. Feruor, efferuescentia, ira, indignatio, idem scilicet cum superiori, quamuis alij, nescio qua ratione, diuersa sentiant. [*Furore, corruccio.*]

	Ioel. 1.7. *Posuit vitem meam in vastitatem, & ficum meam* לְקֶצֶפָה *efferuescentiæ.* Hebraismus pulcherrimus, hoc est, cui succenseret, deuastaretq; . Expende locum & omnes accuratius. Radix est קצף .	

קצץ Verbum Cal actiuum, ex duplicibus, quod in Biblijs habet has voces tantum.

קָצַתָּה	Præteritum.
קְצוּצֵי	Part. pass.

Nec absurdum ob id fortassis erit, & reliqua formare iuxta canones grammaticales, quamuis ego potius Pihel vterer, & alijs synonimis, quæ vide in כָּרַת . Abscidit, mutilauit, propriè partem aliquam extremam detruncauit. [*Tagliare via, troncare.*] Quater solum inueniturur. Deut. 25.12. וְקָצַתָּה *Et detruncabis manum eius.* Iere. 9.26. *Et super omnibus* קְצוּצֵי *abscissis angulo.* Hebraismus iuxta illud Poetæ. Et penitus toto diuisos orbe Britannos. Idem ferè cap. 25.23. Et 49. 32. *Dispergamq; eos in omnem ventum* קְצוּצֵי *abscissos angulo.*

Deriuatiua huius sunt עֶקֶץ קֵץ קִצָּה או קָצֶה .

קִצֵּץ / קִצַּץ } Verbum Pihel sub vtraque forma, actiuum, ex duplicibus, sic flectitur in Biblijs.

קִצֵּץ או קִצַּץ	Præteritum.
מְקֻצָּצִים	Par. pass.
יְקַצֵּץ / יְקַצֵּצוּ	Futurum.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, vel ex synonimis desumes, vt in Cal. Præscidit, præsecuit, resecuit extrema scilicet, detruncauit. [*Tagliare, troncare.*] Inuenitur in sequentibus tantummodo.

כמן	וַיְקַצְּצוּ אֶת בְּהֹנוֹת יָדָיו וְרַגְלָיו :	*Detruncare pollices manuum & pedum. Iud. 1.6.*
דלת	קִצֵּץ חֻקֵּיהוּ אֶת דַּלְתוֹת הֵיכַל יי׳ :	*Detruncare valuas templi. 2. Reg. 2.Reg. 18.16.*
חנית	וְקִצֵּץ חֲנִית :	*Detruncare hastam. Psal. 46.10.*
יד	בְּהֹנוֹת יָדָיהֶם וְרַגְלֵיהֶם מְקֻצָּצִים וגו׳ :	*Detruncatus pollicibus manuum & pedum. Iud. 1.7.*
יד	וַיְקַצְּצוּ אֶת יָדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם :	*Detruncare manus & pedes. 2. Sam. 4.12.*
כלי	וַיְקַצֵּץ אֶת כָּל כְּלֵי הַזָּהָב וגו׳ :	*Detruncare vasa auri, & cæt. 2. Reg. 24.13.*
כלי	וַיְקַצֵּץ אֶת כְּלֵי בֵית הָאֱלֹהִים	*Detrũcare vasa tẽpli. 2. Par. 28.24.*
מסגרת	וַיְקַצֵּץ הַמֶּלֶךְ אָחָז אֶת הַמְּסִגְרוֹת הַמְּכֹנוֹת :	*Detruncare coronas basium. 2. Reg. 16. 17.*
עבות	קִצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים	*Detruncare funem iniustorum. Psal. 129. 4.*
פתיל	וְקִצֵּץ פְּתִילוֹ :	*Detruncare fila. Exo. 39.3.*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc verbum idem significat, quod legitur in imperatiuo קַצּוּ . Dan. 4.11. *Succidite arborem,* וְקַצּוּ *& detruncate ramos eius.*

קִצֵּר Verbum Cal commune, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

קָצַר / קָצְרָה / קָצְרוּ קִצַּרְתָּם	Præteritum.
קוֹצֵר קֹצְרִים	Part. præs.
קָצוּר	Part. pass.
קֹצֵר קֹצְרֵי	Nomẽ Toar.
תִּקְצֹר יִקְצֹר / תִּקְצֹר / תִּקְצְרוּ יִקְצְרוּן יִקְצְרֵהוּ / תִּקְצֹרְנָה	Futurum.
קְצֹר	Imperat.

Infinitiuus, קָצוֹר לִקְצֹר בְּקָצְרְךָ בְּקָצְרְכֶם

Cætera cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Abbreuiatus est, breuis effectus est, & actiuè, breuem reddidit, abbreuiauit, decurtauit, & hinc semper dicitur de messoribus, segetes quodãmodo breuiores reddẽtibus. Messuit, demessuit. [*Scortarsi, essere corto, scortare, far corto, & mietere.*] Facilè ex verborum sententia cognosces, in quem sensum accipi debeat, quamuis in significatione propria reperiatur solum in sequentibus, & efficit nõnullos Hebraismos elegantiarum plenos, quos obserues velim. Participiũ est actiuum, & supplet vices nominis Toar. Messor. [*Metitore.*] Nomen verò Toar est ex propria significatione, & non inuenitur nisi quinq; vicibus, & semper in regimine. Breuis. [*Breue, corto.*]

לחף	וְאַסְפְתִּי בָעֳמָרִים אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים :	*Congregare in manipulos post messores. Ruth. 2.7.*
לחמ	וַיֹּאמֶר לַקּוֹצְרִים יי׳ עִמָּכֶם :	*Dicere messoribᵇ, Dominus vobiscũ. Ruth. 2.4.*
לף	קָצַר אַפַּיִם יַעֲשֶׂה אִוֶּלֶת :	*Breuis irarum. (qui citò irascitur.) Pro. 14.17.*
כלל	בַּשָּׂדֶה בְּלִילוֹ יִקְצֹרוּ :	*Demetere pabulũ in agro. Iob 24.6.*
זרע	וּבַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית זִרְעוּ וְקִצְרוּ וגו׳ :	*Seminare, & metere, &c. 2. Reg. 19. 29.*
זרע	יוֹדְעֵי עָמָל יִקְצְרֻהוּ :	*Arantes iniquitatem, & seminãtes laborem metere illum. Iob. 4.8.*
זרע	זֹרֵעַ עַוְלָה יִקְצֹר אָוֶן :	*Seminantem iniquitatẽ metere peruersitatem. Pro. 22.8.*
זרע	אַתָּה תִזְרַע וְלֹא תִקְצוֹר :	*Seminare, & nõ metere. Mich. 6.15.*
חסד	קִצְרוּ לְפִי חֶסֶד :	*Metere ori (secundum) pietatis. Hos. 10.12.*
חרש	וְנֹגֵשׂ חוֹרֵשׁ בָּקוֹצֵר :	*Arantem approximari in messorem. Amos 9.13.*
יד	הַיד יי׳ תִּקְצָר :	*Manum abreuiari. (Quasi rem peragendam non possit attingere.) Num. 11.23.*
יד	הֲקָצוֹר קָצְרָה יָדִי מִפְּדוֹת :	*Manum abbreuiari à redimendo. (ne possit redimere.) Esa. 50.2.*
יד	הֵן לֹא קָצְרָה יַד יי׳ מֵהוֹשִׁיעַ	*Manum Dei non abbreuiari à saluando. Esa. 59.1.* (27
יד	וּשְׁבֶהָן קִצְרֵי יָד :	*Breuis manu. 2. Reg. 19.26. Esa. 37.*
יום	קָצַר יָמִים וגו׳ :	*Breuis dierum. Iob. 13.29.*
יצא	וַיֵּצֵא אֶל אֲבִיו אֶל הַקֹּצְרִים	*Egredi ad messores. 2. Reg. 4.18.*
יסב	וַתֵּשֶׁב מִצַּד הַקֹּצְרִים :	*Sedere à latere messorũ. Ruth. 2.14.*
לקט	וְתָלְקֵט בְּשָׂדֶה אַחֲרֵי הַקֹּצְרִים :	*Colligere post messores. Ruth. 2.3.*
לסכס	וְהַלְּשָׁכוֹת הָעֶלְיוֹנוֹת קְצָרוֹת :	*Exedræ abbreuiatæ. Ezec. 42.5.*
מלא	שָׁלֵא מָלֵא כַּפּוֹ קוֹצֵר :	*Messorem non replere volam ex gramine. Psal. 129.7.*
מצע	כִּי קָצַר הַמֻּצָּע מֵהִשְׂתָּרֵעַ :	*Stratũ abbreuiari, ne distendi queas. Esa. 28, 20.*
נפש	וַתִּקְצַר נֶפֶשׁ הָעָם בַּדָּרֶךְ :	*Animã abbreuiari in (propter) viã. Num. 21.5.*
נפש	וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ בָּעָמָל יִשְׂרָאֵל :	*Animã Dei abbreuiari in (propter) laborem Israel. Iud. 10.14.*
נפש	וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ לָמוּת :	*Animam abbreuiari ad moriendum. Iud. 16.16.*
נפש	וַתִּקְצַר נַפְשִׁי בָהֶם :	*Animam abbreuiari in aliquos. Zac. 11. 8.*
נצב	הַנִּצָּב עַל הַקּוֹצְרִים :	*Stare (præfici) super messoribus. Ruth. 2.5.*
סופס	וְסוֹפָתָה יִקְצֹרוּ :	*Metere procellam. Hos. 8.7.*
ספיח	וְלֹא תִקְצֹרוּ אֶת סְפִיחֶיךָ :	*Non metere sponte nascentia. Leuit. 25.11. Vide* ספיח .
עולת	עוֹלָתָה קָצָרְתָּם :	*Metere iniquitatem. Hos. 10.13.*
עמיר	וְכַעֲמִיר מֵאַחֲרֵי הַקּוֹצֵר :	*Manipulum cadere de post messore. Iere. 9.22.*
קוץ	וְקוֹצִים קָצָרוּ :	*Metere spinas. Ier. 12.13.*
קציר	וּבְקֻצְרְכֶם אֶת קְצִיר אַרְצְכֶם וגו׳ :	*Metere messem terræ, &c. Leui 19.9*
קציר	וּבִירַח שֶׁמֶשׁ קֻצָּרִים קָצִיר חִטִּים :	*Metere messem tritici. 1. Sam. 6.13*
רוח	רֹאֶה בֶעָבִים לֹא יִקְצוֹר :	*Videntem in nubibus non metere. Eccles. 11.4.*
רוח	וְאִם מְרוּעַ לֹא תִקְצֹר רוּחִי :	*Spiritum non abbreuiari. Iob 21.4.*
רוח	הִקְצַר רוּחַ יי׳ :	*Spiritum abbreuiari. Mich. 2.6.*
רוח	וְקֹצַר רוּחַ מְרֵי אֶרֶךְ :	*Breuis spiritu. Pro. 14.29.*
רנה	בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ :	*Metere in (cum) iubilo. Psal. 126.5.*
שבלת	וּזְרֹעַ שִׁבֹּלִים יִקְצוֹר :	*Brachium metere spicas. Esa. 17. 5.*
שדה	וְעֵינֶיךָ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר יִקְצֹרוּן וגו׳ :	*Oculos esse in agro, vbi metunt, &c. Ruth. 2.9.*
שנה	וּשְׁנוֹת רְשָׁעִים תִּקְצַרְנָה :	*Annos iniustorum abbreuiari. Pro. 10. 27.*

Deriuatiua huius sunt קָצַר קֹצֵר קָצִיר .

קִצֵּר Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs, neque tamen ob id absurdum fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cũ necessitas expostulauerit. Abbreuiauit, breuem reddidit, decurtauit. [*Scorciare, far corto.*] Psal. 102.24. קצר *Abbreuiauit dies meos.*

קֹצֶר Nomẽ formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Abbreuiatio, breuitas. [*Cortezza, accorciamento.*] Exo. 6.9. *Et non obtẽperauerunt Mosi* מִקֹּצֶר *à breuitate. (propter breuitatem; angustiam) spiritus.* Pulchra phrasis, sicut & in Cal, quam notes velim.

קָצִיר Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs קָצִיר קָצִירִי קָצִירְךָ קָצִירֵךְ קָצִירְכֶם קָצִירוֹ קָצִירָהּ קָצִירֵיהָ . Messis, sic dicta, quòd tunc segetes breuiores reddãtur, vt in Cal habes, & tam actionem ipsam metendi, quàm segetes iã demessas significat. [*Metitura, & biada metuta.*] Nonnullis in locis transfertur ad palmites, vel ramos, decidentes videlicet more segetis. Semel insuper aliquibus est Toar, vt suo loco notabimus, Messor. [*Metitore.*] Loci aliquot obseruandi.

אכר	כִּי אֲבֹד קָצִיר שָׂדֶה :	*Messem agri perire. Ioel 1.11.*
אגר	אַגְרַת בְּקָצִיר מַאֲכָלָה :	*Colligere in messe cibum. Pro. 6.8.*
אין	אֲשֶׁר אֵין חָרִישׁ וְקָצִיר :	*Arationem, & messem non esse. Genes. 45.6.*
אכל	אֲשֶׁר קְצִירוֹ רָעֵב יֹאכֵל :	*Famelicum edere messem alicuius. Iob. 5.5.*
אכל	וְאָכַל קְצִירְךָ וַלַחְמְךָ וגו׳ :	*Edere messem & panem alicuius. Iere. 5. 18.*
אסף	וְהָיָה כְּאָסְף קָצִיר קָמָה וגו׳	*Messem (messorem alijs) colligere segetem. Esa. 17.5.*
בוא	וַיָּבֹאוּ אֶל קָצִיר אֶל דָּוִד :	*Venire ad messem (tempore messis) ad aliquem. 2. Sam. 23.13.*
בכורים	בְּכוּרֵי קְצִיר חִטִּים וגו׳ :	*Primitiua messis tritici. Exo. 34.22*
בסל	כִּי בְשֵׂל קָצִיר :	*Messem maturare. Ioel. 5.5.*
סלין	וְטַל יָלִין בַּקָּצִיר :	*Rorẽ pernoctare in ramo. Iob 29.19*
זרע	זֶרַע וְקָצִיר וגו׳ :	*Semen, & messis, &c. Gen. 8.22.*
חג	וְחַג הַקָּצִיר בְּכוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ וגו׳ :	*Festum messis. Exo. 23.16. (Est festum ebdomadum. Confer loca.)*
חדש	בְּעוֹד שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים לַקָּצִיר :	*Tres mẽses esse adhuc messi. (ad messem.) Amos 4.7.*
חם	בְּחֹם קָצִיר :	*Aestus messis. Esa. 18. 4.*
חקק	חֻקּוֹת קָצִיר יִשְׁמָר לָנוּ :	*Seruare statuta messis. Ier. 5.25.*
יאור	קָצִיר וְאוֹר תָּבוֹאתָהּ :	*Prouentum alicuius esse messem fluuij. Esa. 23.3.*
יבש	בִּיבֵשׁ קָצִירָהּ תִּשְׁבָּרְנָה וגו׳ :	*Ramum arescere, &c. Esa. 27.11.*

		Ier.20.8.
חסד	רַב אָדָם יִקְרָא אִישׁ חַסְדּוֹ :	Prædicare pietatem suam.Pro.20.6
חרב	כִּי־חֶרֶב אֲנִי מֵבִיא עָלֶיהָ וגו׳ :	Vocare gladium super aliquos. Iere. 25.29.
חרב	וְאֶקְרָא חֹרֶב עַל הָאָרֶץ :	Vocare vastitatē super terra. Agg. 1.11.
טמא	וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא :	Clamare, immundus, immundus. Leuit.13.45.
טמא	סוּרוּ טָמֵא קָרְאוּ לָמוֹ :	Appellare aliquos immundum. Thren.4.15.
יבש	וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ :	Appellare ariditati(ariditatem)terram.Gen.1.10.
יגע	יָגַעְתִּי בְקָרְאִי :	Fatigari in clamando. Psal.69.4.
יד	אֲשֶׁר קָרָא יי׳ בְּיַד הַנְּבִיאִים וגו׳ :	Deum prædicare in(per) manu prophetarum, &c.Zac.7.7.
יהוס	וְלֹא יִקְרָא עָלֶיהָאל יי׳ :	Non vocare super(cōtra)te(ad)Dominum. Deut.24.15.
יום	עַל כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים :	Appellare diebus(dies)Purim. Est. 9.26.
יום	יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ :	Respondere in die vocandi alicuius. Psal.20.10.
ירש	הֲלֵיְרֵשׁוּ קְרַאתֶם לָנוּ הֲלֹא :	Vocare aliquibus(aliquos) ad hæreditandum eum.Iud.14.15.
ישב	שֵׁב נָא וּקְרָאנָה וגו׳ :	Sedere, & legere volumē.Ier.36.15
ישועה	וַקְרָאתָ יְשׁוּעָה חוֹמֹתַיִךְ וגו׳	Vocare(appellare, vel accidere)muros salutem. Esa.60.18.
כלה	כְּכַלּוֹתְךָ לִקְרֹא אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה :	Perficere ad legendum librum. Iere. 51.63.
כסא	יִקְרְאוּ לִירוּשָׁלִם כִּסֵּא :	Appellare Ierusalem thronum Dei. Ier.3.16.
כסף	כֶּסֶף נִמְאָס קָרְאוּ לָהֶם :	Appellare aliquos argentum reprobatum.Ier.6.30.
לב	קָרָאתִי בְכָל לֵב וגו׳ :	Clamare in toto corde. Psal.119.145
לב	וְלֵב כְּסִילִים יִקְרָא אִוֶּלֶת :	Cor stultorum vocare (vel prædicare)stultitiam.Pro.12.23.
מאן	יַעַן קָרָאתִי וַתְּמָאֲנוּ :	Vocare, & renuere.Pro.1.24.
מגור	וְקָרָאוּ עָלֶיהָם מָגוֹר מִסָּבִיב :	Vocare pauorem super aliquem vndiq;.Ier.49.29.
מגור	תִּקְרָא כְיוֹם מוֹעֵד מְגוּרַי מִסָּבִיב :	Vocare pauores alicuius vndique. Thren.2.2.
מגלה	וְקָרֵאת בַּמְّגִלָּה וגו׳ :	Legere in volumine, &c.Ier.36.6.
מהר	וַיְמַהֵר פַּרְעֹה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וגו׳ :	Festinare ad vocandum alicui. (aliquem.)Exo.10.16.
מהרה	וַיִּקְרָא מְהֵרָה אֶל הַנַּעַר :	Vocare citò(ad)puerum. Iud.9.54.
מועד	קָרָא עָלַי מוֹעֵד וגו׳ :	Vocare super aliquem conuentum. Thren.1.15.Vide מועד.
מחר	וְגַם לְמָחָר אֲנִי קָרוּא לְעַם הַמֶּלֶךְ :	Aliquem esse uocatum (inuitatum) alicui in crastinum.Est.5.12.
מים	הַקּוֹרֵא לְמֵי הַיָּם וגו׳ :	Vocare aquis(aquas) maris. Amos 5.8.
מלא	קָרְאוּ מָלְאוּ וגו׳ :	Clamare, implete, &c. Ier.4.5.
מלא	גַּם הֵמָּה קָרְאוּ אַחֲרֶיךָ מָלֵא	Clamare post aliquem plenum. (plenè.)Ier.12.6.
מלחמה	וְהָיָה כִּי תִקְרָאוּנָה מִלְחָמָה :	Bellum(quoduis)uocare.(accidere.) Exo.1.10.
מעמק	מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יי׳ :	Vocare Dominum de profundis. Psal.130.1.
מערכת	וַיִּקְרָא אֶל מַעַרְכוֹת יִשְׂרָאֵל :	Clamare ad aciem.1.Sam.17.8.
מצר	מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ :	Vocare Deum de angustia.Ps.118.5
מקוה	וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים :	Appellare cōgregationi(onem)aquarum mare.Gen.1.10.
מקום	עַל כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא וגו׳ :	Appellare loco(locū)&c.Gen.16.31
מקרא	אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ :	Vocare dies festos cōuocationis sanctitatis.Leuit.23.37.
מות	פֶּן יִקְרָאנוּ אָסוֹן :	Mortem vocare aliquem. (accidere alicui.) Genes.42.4. Vide etiam ver.38.
מצילים	וּמֵאֲצִילֶיהָ קְרָאתִיךְ :	Vocare à cubitis terræ.Esa.41.9.
מקם	וְקָרָאתִי לְךָ אִשָּׁה מֵינֶקֶת :	Vocare alicui mulierem lactantem. Exo.2.7.
קת	וְכֹל הַקְּרֻאִים אֲשֶׁר אִתּוֹ :	Vocatos(inuitatos)esse cum aliquo. 1.Reg.1.41.
כתר	עַל כֵּן קָרָא לַבְּאֵר בְּאֵר וגו׳ :	Appellare puteo(puteum)&c. Gen. 16.14.
כוס	יי׳ אַל אֲבוֹשָׁה כִּי קָרָאתִיךָ :	Non erubescere, quod vocaueris aliquem.Psal.31.18.
כטן	יי׳ מִבֶּטֶן קָרָאנִי :	Vocare(nominare) aliquem à vētre. Esa.49.1.
כינה	כִּי אִם לַבִּינָה תִּקְרָא :	Vocare intelligentia. (intelligentiā.) Pro.2.3.
כינה	וּמוֹדָע לַבִּינָה תִּקְרָא :	Appellare prudentiæ (prudentiam) affinem.Pro.7.4.
ככי	וַיִּקְרָא אֲדֹנָי וגו׳ לַבְּכִי וּלְמִסְפֵּד וגו׳ :	Vocare fletui(ad fletum) &c. Esaias 22.12.
כן	וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בָּנָיו :	Vocare(ad)filios.Gen.49.1.
נבל	וַקְרָאוּ לָהֶם גְּבוּל רִשְׁעָה וגו׳	Appellare aliquibus(aliquos)terminum iniustitiæ, &c.Mal.1.4.
נבוכי	גַּם קְרָאתִי גִבּוֹרַי לְאַפִּי וגו׳ :	Vocare robustis(robustos)naso(furori.)tuo.Esa.13.3.
נב	וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל שָׁאוּל הַגֵּנוּ :	Vocare(ad)aliquem in tecto.1.Sam. 9.25.
גוי	הֵן גּוֹי לֹא יָדַע תִּקְרָא :	Vocare gētem, quæ nescias.Esa.55.5
גוי	קְרָאוּ זֹאת בַּגּוֹיִם :	Prædicare in gentibus. Ioel 5.1.
גרון	קְרָא בְגָרוֹן אַל תֶּחְשֹׂךְ :	Clamare in gutture.Esa.58.1.
דכר	וְאַחֲרֵי כֵן קָרָא אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה :	Vocare(legere, prædicare) verba legis.Ios.8.34.
דנן	וְקָרָאתִי אֶל הַדָּגָן וגו׳ :	Vocare(ad)triticū, &c.Ezec.36.29
דור	קְרָא הַדֹּרוֹת מֵרֹאשׁ :	Vocare ætates à capite.Esa.41.4.
דלת	כִּקְרֹא יְחִידִי שֵׁשׁ דְּלָתוֹת וגו׳ :	Legere tria folia, &c.Ier.36.23.
דרור	וְקָרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ :	Vocare(prædicare) libertatē in terra Leuit.25.10.
דרור	לִקְרֹא לַשְּׁבוּיִם דְּרוֹר :	Prædicare libertatem captiuis. Esa. 61.1.
דרור	לִקְרֹא לָהֶם דְּרוֹר :	Prædicare seruis libertatem. Ierem. 34.8.
הגיד	וְאַגִּידָה לָכֶם אֶת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם וגו׳ :	Nunciare quicquid vocabit aliquem (accidet alicui,) &c.Gen.49.1.
הוסיף	וַיֹּאֶף יי׳ קְרֹא עוֹד שְׁמוּאֵל :	Addere vocare adhuc.1.Sam.3.6.
הוסיף	לֹא תוֹסִיפִי יִקְרְאוּ לְךָ רַכָּה וַעֲנֻגָּה :	Non addere, vt vocent te tenellam, & delicatam.Esa.47.1.
הקדיש	הַקְדִּישׁ קְרָאיו :	Sanctificare vocatos. (inuitatos.) Soph.1.7.
הר	וַיִּקְרָא אֵלָיו יי׳ מִן הַהָר לֵאמֹר :	Vocare(ad)aliquem de monte. Exo. 19.3.
הר	וַיִּקְרָא יי׳ לְמֹשֶׁה אֶל רֹאשׁ הַהָר :	Vocare alicui(aliquem)ad verticem montis.Exo.14.20.
הר	וְקָרָאתִי עָלָיו לְכָל הָרַי חָרֶב :	Vocare super aliquem (in) omnibus montibus gladium.Ezec.38.21.
חריב	וְהִנֵּה קֹרֵא לָרֶב וגו׳ :	Vocare ad litigādū ī igne.Amos 7.4
זבח	יי׳ קָרָאן לָעָם לִזְבֹּחַי אֱלֹהֵיהֶן	Vocare populo(populum)sacrificijs. Num.25.2.
זבח	וְקָרָאתָ לְיִשַׁי בַּזֶּבַח :	Vocare alicui(aliquem) in sacrificio. 1.Sam.16.3.
זה	וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר :	Hunc clamare ad hunc & dicere. Esa.6.3.
חכמה	הֲלֹא חָכְמָה תִקְרָא	Sapientiam clamare. (prēdicare.) Pro.8.1.
חמס	חָמָס וָשֹׁד אֶקְרָא :	Clamare iniuriam, & deuastationē.

חמש	וּבְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי קְצִיר חִטִּים	Dies messis tritici. Gen.30.14.
יום	בִּימֵי קָצִיר וגו׳ :	Dies messis hordeorum, &c. 2. Sam. 21.9.
כלה	עַד כְּלוֹת קָצִיר הַשְּׂעֹרִים :	Messem absolui. Ruth.2.23.
כלה	עַד אִם כִּלּוּ אֶת כָּל הַקָּצִיר אֲשֶׁר לִי :	Perficere messem.Ruth.2.21.
מטר	וְכַמָּטָר בַּקָּצִיר :	Pluuia in messe.Pro.26.1.
נד	גֵּד קָצִיר וגו׳ :	Commotio messis, &c.Esa.17.11. Locus illustrandus.
נמלך	וּמִסַּעַל יִמָּל קְצִירוֹ :	Ramum succidi superius. Iob 18.16.
נפל	כִּי עַל קִיצְךָ וְעַל קָצִירְךָ הֵידֵד נָפַל :	Celeusma cadere super messe. Esaias 16.9.
נרדם	נִרְדָּם בַּקָּצִיר בֵּן מֵבִישׁ :	Somnolentum esse in messe.Pro.10.5
ספיח	אֶת סְפִיחַ קְצִירְךָ לֹא תָקָצוֹר :	Non metere sponte nascentia messis. Leuit.25.25.
עבר	עֹבֵר קָצִיר כְּלָה קַיִץ :	Messem transire.Ier.8.28.
עטה	וְעֶשֶׂה קָצִיר כְּמוֹ בִטְעָה :	Facere ramū sicut plantā. Iob 14.5.
עת	וְתָפֹשׂ מְגַל בְּעֵת קָצִיר :	Appræhendere falcem in tempore messis. Ier.50.16.
עת	וּבָאָה עֵת הַקָּצִיר לָהּ :	Tempus messis venire.Ier.51.33.
עת קצר	וּבְקַצְרְכֶם אֶת קְצִיר אַרְצְכֶם וגו׳ :	Metere messem terræ, &cæt. Leuit. 19.9.
קצר	קֹצְרִים קָצִיר חִטִּים בָּעֵמֶק :	Metere messem tritici in valle. 1. Sam.6.13.
ראשית	רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל הַכֹּהֵן :	Initium messis, &c.Leuit.23.10.
שאל	יִשְׁאַל בַּקָּצִיר וְאֵין :	Petere in messe, & non esse. Prouer. 20.4.
שות	גַּם יְהוֹרָה שָׁת קָצִיר לָךְ :	Ponere ramum alicui.Hos.6.11. Locus illustrandus.
שלח	תִּשְׁלַח קְצִירֶיהָ עַד יָם :	Vitē extendere palmites. Ps.80.12
שמחה	שִׂמְחוּ לְפָנֶיךָ כְּשִׂמְחַת בַּקָּצִיר	Gaudium in messe. Esa.9.3.
תחלה	בִּתְחִלַּת קָצִיר שְׂעוֹרִים :	Initium messis hordei.Ruth.1.22.

קְצָת Nomen Chaldaicum formæ fœmininæ. Finis, extremitas, extremum, sed vsurpatur in Biblijs insuper eleganter pro parte, eo quòd finis sit pars totius, idem scilicet cum מקצה vel מִקְּצָת Hebręo, quod suo loco vide. [*Fine, & parte.*] Dan.2.42. מִן קְצָת *Ex parte regnum erit forte.* & 4.26. לְקָצָת *Fini(in fine)mensium duodecim.* Radix est קצה.

ק

קִיקָיוֹן / **קִיקָלְיוֹן** } Require superius in ק ante י, suo loco proprio.

ר

קר Lege radices יקר נקר קור קרא קרה קדר, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

קיר Require superius in ק ante י, suo loco proprio.

קַר Quod videtur esse nomen singulare à plurali קִרִּים, habet superius in יקר, ibi vide, & nota.

קֹר Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Frigus, frigiditas. [*Freddo, freddezza, frigidità.*] Genes. 8.22. וקר *Et frigus, & calor, &cæt.* Radix est קרר.

קִרְרִי Require inferius, suo loco proprio.

קרר Duplicatum habetur inferius, suo loco proprio.

קרא Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed Aleph, suscipiēs affixa, sic flectitī Biblijs.

Præte.: קָרָא, קָרָאתִי קָרָאנִי קָרָאנוּ קָרָאתָ קָרָאתִיךָ קָרָאתִיו קָרָאה or קָרָאת קָרָאת קָרָאוּ קָרָאתֶם

Part. præs.: קֹרֵא קֹרְאִים קֹרְאִי קֹרְאֶיךָ קֹרְאָיו קֹרְאֹתֶיךָ

Part. pass.: קָרוּא קְרוּאִים or קְרוּאֵי קְרָאָיו קְרָאֶיהָ (יִקְרָאוּ יִקְרָאכָה יִקְרָאהוּ יִקְרָאֵם)

Futurum.: אֶקְרָא or אֶקְרָאה תִּקְרָא יִקְרָא אֶקְרָאֵךְ תִּקְרָאֵם יִקְרָאנִי תִּקְרָאי תִּקְרָא נִקְרָא תִּקְרָאוּ יִקְרָאוּ יִקְרָאנִי יִקְרָאהוּ תִּקְרָאנָה or תִּקְרָאן

Imperat.: קְרָא קְרָאוּ קְרָאנִי קְרָאנָה קְרָאהוּ קְרָאן or קְרָאן (קִרְאִי)

Infinitiuus.: קָרֹא קְרֹאת בְּקָרֹא בִּקְרֹא לִקְרֹא קְרָאנוּ קְרָאם בִּקְרֹאי

Cætera, si quæ desunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum necessitas expostulauerit. Vocauit, nomine aut verbis, appellauit. [*Chiamare, gridare, nominare.*] Ponitur elegãter pro legere, vel libro, vel fine, hoc est prædicare. [*Leggere, predicare.*] Per translationem ornatè est, accidit, cōtigit, euenit, quasi te accidentia, & casus vocent, & nonnunquàm habet ה loco א & flectitur vt quiescentia Lamed He, vel est propriè ex illis, quemadmodum suo dicemus loco. [*Accadere, occorrere, intrauenire.*] Construitur absolutè, & cum accusatiuo vel affixo, vel disiuncto, & cum præpositionibus ב׳ל׳ אל׳ על, cum quibus varios efficit Hebraismos, innumerasq; dicendi figuras elegantiarum plenas, vt in sequentibus annotabis. Pro accidere decem vicibus tantum inuenitur cum Aleph, vt hic habes.

אב	כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר קְרֹא אָבִי וְאִמִּי :	Scire vocare, pater mi, et mater mea. Esa.8.5.
אבל	וְקָרְאוּ אִכַּר אֶל אָבֶל וגו׳ :	Vocare agricolam ad planctū. Amos 5.16.
אהב	קָרָאתִי לַמְאַהֲבַי וגו׳ :	Vocare amatoribus. (amatores.) Thr.1.19.
אור	וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה :	Appellare luci(lucem)diem, & obscuritati noctem. Gen.1.5.
אזן	וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וגו׳ :	Accipere librum, & vocare(legere) in auribus populi. Exo.24.7.
אזן	יַעֲקֹה קָרָא נָא בְּאָזְנֵי הָעָם לֵאמֹר :	Vocare(prædicare)in auribus populi. Iud.7.3.
אזן	הָלוֹךְ וְקָרָאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלִם :	Ire & prædicare in auribus Ierusalem. Ier.2.2.
אחד	וַיִּקְרָא דָוִד לְאֶחָד מֵהַנְּעָרִים	Vocare vni(vnum)ex pueris. 2. Samuel.1.15.
אחד	כִּי אֶחָד קְרָאתִיו :	Vocare aliquem vnum.Esa.51.2.
איש	תִּקְרָא אֶל אִישָׁהּ וגו׳ :	Vocare ad maritum, &c. 2. Reg. 4.22.(Hic est mittere ad vocandū.)
איש	אֵלֶיכֶם אֲנָשִׁים אֶקְרָא :	Vocare(ad)viros. Pro.8.4.
אכל	אַחֲרֵי כֵן יֹאכְלוּ הַקְּרֻאִים :	Vocatos (inuitatos) edere. 1. Sam. 9.13.
אלה	יִתְקָרֵאנָה אֹתִי כָּאֵלֶּה :	Vt hæc vocare aliquē. (accidere ei.) Leuit.10.19.
אלה	מַרוּעַ קְרָאנִי אֵלֶּה :	Hæc vocare aliquem. (accidere ei.) Ier.13.21.
אלהים	וַיִּקְרָאוּ אֶל אֱלֹהִים בְּחֻזְקָה :	Clamare ad Deum in fortitudine. Ion.3.8.
אלהים	אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן :	Vocare Deo.(Deum.)Psal.57.3.
אמר	וַיֹּאמֶר קְרָאוּ לִי לְבַת שָׁבַע :	Dicere, vocate mihi alicui. (aliquē.) 1.Reg.1.28.
אמת	לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאהוּ בֶאֱמֶת :	Vocare Deum in veritate.Ps.145.18
אנוש	וַתִּקְרָא לַאנְשֵׁי בֵיתָהּ :	Vocare viris domus. (domesticos.) Gen.39.14.

קְרִיאָה Nomen formæ fœmininæ, quod ſemel legitur in Biblijs. Vocatio, clamatio, lectio, prædicatio. [*Lettione, predica.*] Ion. 3. 2. *Et prædica ad eã* פְּדִיכָתוֹנֶה, *quã ego loquor ad te.* Radix eſt קרא.

קְרִיאִים Nomen plurale maſculinũ, quod bis ſolum reperitur in Biblijs, in regimine, קְרִאֵי. Vocati, inuitati, idem cum Pahul verbi Cal, ibi vide. [*Chiamati, inuitati.*] Num. 1. 16. *Hi ſunt* קְרִיאֵי *vocati congregationis, &c.* Hoc eſt, qui priores vocãtur quotieſcunque concio fienda eſt. Hoc tamen ex Maſſara cõſtanter à Iudęis hodiernis קְרוּאֵי legitur, Pahul ſcilicet, quaſi illud Iod Vau contractum ſit ob aliquod myſteriũ. Et 16. 2. *Duces congregationis* קְרִאֵי *vocati temporis ſtatuti, viri celebres.* Radix eſt קרא.

קְרָאת Nomen formæ fœmininæ, quod ſemper legitur in Biblijs cum Lamed adiecto, & ſuſcipit affixa, q̃ ſunt לְקָרָאתִי לְקָרָאתְנוּ לְקָרָאתְךָ לְקָרָאתְכֶם לְקָרָאתוֹ לְקָרָאתָהּ לְקָרָאתָם. Occurſus, ſic eleganter dictus, quaſi te vocet ille, cui pergis obuiam, vt in Cal habes, modo radix ſit קרא, nã fortaſsis eſt potius à קרה, quãuis cum Aleph ſcribatur. Rectè per aduerbium obuiã transferes. [*Incontro, all'incontro.*] Loci notandi.

חמה	וְהִנֵּה אִשָּׁה לִקְרָאתוֹ :	*Mulierem (eſſe) obuiam alicui. Prouer.* 7. 10.
חתה	לִקְרַאת צָמֵא הָתִיו מָיִם :	*Aquam venire obuiam ſitienti. Eſa.* 21. 14.
כוה	כִּי לוּלֵי מִהַרְתָּן וַתֹּבֹאתֶי לִקְרָאתִי :	*Venire obuiã alicui.* 1. *Sam.* 25. 34.
כוה	רָגְזָה לְךָ לִקְרָאת בוֹאֶךָ :	*Tremere obuiam aduentus alicuius. Eſa.* 14. 9.
סוכיה	וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים וגו' :	*Educere obuiam alicui. Exo.* 19. 17.
הלך	הֵהָלֵךְ בַּשָּׂדֶה לִקְרָאתֵנוּ :	*Ire obuiam alicui. Gen.* 24. 65.
הריע	וּפִלְשְׁתִּים הָרִיעוּ לִקְרָאתוֹ :	*Iubilare obuiam alicui. Iud.* 15. 14.
חרד	וַיֶּחֱרַד אֲחִימֶלֶךְ לִקְרַאת דָּוִד	*Tremere obuiam alicui. 1. Sam.* 21. 1
ילך	וְלֹכוּ לִקְרָאתָם :	*Ire obuiam alicui. Ioſ.* 9. 11.
יצא	וַיֵּצֵא מֶלֶךְ סְדֹם לִקְרָאתוֹ :	*Egredi obuiam alicui. Gen.* 14. 16.
יצא	פֶּן בַּחֶרֶב אֵצֵא לִקְרָאתֶךָ :	*Egredi in (cum) gladio obuiã alicui. Num.* 20. 18.
יצא	וַיֵּצֵא שָׁאוּל לִקְרָאתוֹ לְבָרְכוֹ :	*Egredi obuiam alicui ad ſalutandum eum. 1. Sam.* 13. 10.
יצא	יָצָא לִקְרַאת נָשֶׁק :	*Egredi obuiam armis. Iob* 39. 21.
ירד	רְדוּ לִקְרַאת מָדְיָן :	*Deſcendere obuiam alicui. Iud.* 7. 24
מלחמה	לְחַזֵּק אֶת לִבָּם לִקְרַאת הַמִّלְחָמָה וגו' :	*Obfirmare cor obuiam prælio, &c. Ioſ.* 11. 20.
מערכה	מַעֲרָכָה לִקְרַאת מַעֲרָכָה :	*Inſtruere aciem obuiã (contra) aciei. 1. Sam.* 17. 22.
נוס	וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ :	*Fugere obuiam alicui. Exo.* 14. 27.
נכון	הָכֵן לִקְרַאת אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל	*Præparatio obuiã Deo. Amos* 4. 12.
נפל	וַיִּפֹל מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה לִקְרָאתוֹ :	*Cadere de curru obuiam alicui. 2. Reg.* 5. 21.
נצב	נִצָּבִים לִקְרָאתָם וגו' :	*Stare obuiam alicui. Exo.* 5. 20.
נקרה	אוּלַי יִקָּרֶה יי' לִקְרָאתִי :	*Accidere obuiam alicui. Num.* 23. 3
נתן	וַיִּתֵּן אִישׁ בְּחֹרוֹ לִקְרַאת רֵעֵהוּ	*Dare (ponere) virum obuiam ſocio. Gen.* 15. 10.
סגר	וְסָגֹר לִקְרַאת לֹרְפִי :	*Claudere obuiam alicui. Tſal.* 35. 3.
עור	עוֹרָה לִקְרָאתִי וּרְאֶה :	*Excitari obuiam alicui. Pſal.* 59. 5.
עלה	וַיַּעַל לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל אָבִיו :	*Aſcendere obuiã alicui. Gen.* 46. 29
ערך	וַיַּעַרְכוּ פְלִשְׁתִּים לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל :	*Inſtruere aciem obuiam alicui. 1. Samuel.* 4. 2.
קום	וַיָּקָם לִקְרָאתָם :	*Surgere obuiam alicui. Fen.* 19. 1.
קרב	וַיִּקְרַב לִקְרַאת דָּוִד :	*Approximare obuiã alicui. 1. Sam.* 17. 49.
רוץ	וַיָּרָץ לִקְרָאתָם וגו' :	*Currere obuiam alicui. Gen.* 18. 2.
רוץ	רָץ לִקְרַאת רָץ וגו' :	*Curſorem obuiam curſori, &c. Ierе.*

קרא	לִקְרֹא שְׁנַת רָצוֹן לַיי' וגו' :	*Prædicare annum complacentiæ Domino, &c. Eſa.* 61. 2.
קער	וַיִּקְרְאוּ אֶל שֹׁעֵר הָעִיר :	*Vocare (ad) ianitorem.* 2. *Reg.* 7. 10
קתים	שְׁתַּיִם הֵנָּה קְרָאתִיךָ :	*Duo hæc vocare aliquem. (accidere ei.) Eſa.* 51. 19.
תהום	תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קֹרֵא וגו' :	*Abyſſum vocare (ad) abyſſum. Pſal.* 42. 8.
תורה	תִּקְרָא אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת וגו' :	*Vocare (legere, prædicare) legẽ, &c. Deut.* 31. 11.

Cæterum, & in Syriaco idiomate hoc verbum idem ſignificat, & ſic flectitur in Biblijs.

קְרֵא		Part. præſ.
אֶקְרָא / יִקְרֶה / יִקְרוֹן		Futurum.
לְקִרְאָ		Infinitiuus.

Loci aliquot obſeruandi.

חיל	וְכַרְוֹזָא קָרֵא בְחַיִל :	*Præconem clamare in vi. (valẽter.) Dan.* 3. 4.
חיל	קְרָא מַלְכָא בְחַיִל לְהַעֲלָה וגו' :	*Clamare in vi ad aſcendere faciendum, &c. Dan.* 5. 7.
כתב	דִּי יִקְרֵה כְתָבָה דְנָה :	*Legere ſcripturam. Dan.* 5. 7.
כתב	וְלָא כְהַלִּין כְּתָבָא לְמִקְרֵא :	*Non poſſe legere ſcripturã. Dan.* 5. 8

Aliàs verò קְרֵא eſt nomen maſculinum genere, ſine plurali. Perdix, à vocando ſic dicta, quòd ſæpius cantitet. [*Perdice, ouero quaglia.*] Alia volucrum nomina habes in עוף, ibi vide. Bis inuenitur.

דגל	קֹרֵא דָגַר וְלֹא יָלַד :	*Perdicem colligere, nec gignere. Ier.* 17. 11.
רדף	כַּאֲשֶׁר יִרְדֹּף הַקֹּרֵא בֶּהָרִים :	*Perſequi perdicem in montibus.* 1. *Sam.* 26. 20.

Eſt inſuper nomen proprium Leuitæ. Core. [*Core.*] 1. Par. 9. 19. *Et Salum filius* קוֹרֵא *Corei.* Hunc arbitror etiã eſſe, de quo eodem libro 26. 1. *Meſelemias filius* קֹרֵא *Corei.* Confer locos & tempora.

Fuit alter Core, & ipſe Leuita. 2. Par. 31. 14. וְקוֹרֵא *Et Core filius Imnæ, &c.*

Deriuatiua huius ſunt קרא קֹרֵא קְרִיאָה קריאים קְרָאת הקרא מִקְרֵא נִקְרָא עֵין הַקֹּרֵא הִתְקָרֵא מִקְרֵא : קָרֵא

Verbum Pihel actiuum, ex quieſcentibus Lamed Aleph, quod ſemel legitur in Biblijs in participio paſsiuo, cum affixo מְקֹרָאַי, nec aliud ex eo formarem, ſed ſuo Cal vterer. Vocatus, noiatus. [*Chiamato, à chi è poſto nome; nominato, detto.*] Eſa. 48. 12. *Et Iſrael* מְקֹרָאַי *vocatus meus.* Hoc eſt, cui ego nomen dedi.

קָרֵא Verbum Pohal paſsiuum, ex quieſcentibus Lamed Aleph, vel impſonale paſsiuæ vocis, nam legitur in Biblijs in tertia præteriti ſolummodo, nec aliud ex eo formarem. Vocatus fuit, vel nomen impositum fuit. [*Fù chiamato, detto, nominato, poſto nome.*] Inuenitur in ſequentibus tantum forſitan.

אופן	וְקֹרֵא לָהֶם אֲלֵי הַצָّדִיק וגו' :	*Fortes inſtitiæ, &c. nomen imponi aliquibus. Eſa.* 61. 3.
אופן	לַאוֹפַנִּים לָהֶם קָרֵא הַגַּלְגַּל כְּאָזְנִי :	*Rotam imponi nomen rotis. Ezech.* 10. 13.
נבר	וְקֹרֵא לַדָּשׁ גֹּדֶר פֶּרֶץ וגו' :	*Sapientem fracturam, &c. nomen imponi alicui. Eſa.* 58. 12.
גוי	אֶל גּוֹי לֹא קֹרָא בְשִׁמִּי :	*Gentem non vocari (nominari) in nomine alicuius. Eſa.* 65. 1.
פסע	וּבְשֵׁם מִכְשֹׁל קֹרֵא לָךְ :	*Præuaricatorem nomen imponi alicui ab vtero. Eſa.* 48. 8.
שם	וְקֹרֵא לָךְ שֵׁם חָדָשׁ :	*Nomen nouum vocari. (imponi) alicui. Eſa.* 62. 2.

Sed & in Chaldaico idiomate inuenitur hoc verbũ Pohal in tertia præteriti קְרִי in legendi ſignificatione. [*Eſſere letto.*] Eſd. 4. 18. *Clarè* קְרִי *lecta fuit ante me.*

קין		*tandum.) Mich.* 6. 9.
קנה	וְקֹרְאוּ לַמְקוֹנְנוֹת :	*Vocare lamentatricibus. (lamentatrices.) Ier.* 9. 17.
קצה	מִקְצֵה הָאָרֶץ אֵלֶיךָ אֶקְרָא :	*Vocare (ad) aliquem ab extremitate terræ. Pſal.* 61. 3.
קריאה	וּקְרָא אֵלֶיהָ אֶת הַקְּרִיאָה וגו' :	*Prædicare pdicationẽ, &c. Ion.* 3. 2.
קרב	קְרָאתִי כִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב :	*Vocare aliquem dum propc eſt. Eſa.* 55. 6.
קשר	תִּקְרָא קֶשֶׁר קָשָׁר :	*Clamare, coniuratio, coniuratio.* 2. *Reg.* 11. 14.
ראש	וְיִתֵּן לוֹ מָקוֹם בְּרֹאשׁ הַקְּרוּאִים	*Dare locum alicui in capite vocatorum. (inuitatorum.)* 1. *Sam.* 9. 21
ראש	בְּרֹאשׁ הַמְּיוֹת תִּקְרָא :	*Clamare (prædicare) in capite tumultuantium. Pro.* 1. 21.
רגל	יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ :	*Vocare aliquem pedi (ductui) tuo. Eſa.* 41. 2.
רוע	וְקָרַאת אֶתְכֶם הָרָעָה :	*Malũ vocare aliquos. (accidere eis.) Deut.* 31. 29. *Vide etiam Ierem.* 44. 22.
רוץ	לְמַעַן יָרוּץ קֹרֵא בוֹ :	*Legentẽ i viſione currere. Abac.* 2. 2
רע	וְשֵׁעִיר עַל רֵעֵהוּ יִקְרָא :	*Vocare ſuper (ad) proximum. Eſaias* 34. 14.
רע	תִּקְרָאוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וגו' :	*Vocare virum ad proximum (ad) ſubvite, &c. Zac.* 3. 10.
רעב	כִּי קָרָא יי' לָרָעָב :	*Dominum vocare fami, (famẽ) &c.* 2. *Reg.* 8. 1.
רעב	וַיִּקְרָא רָעָב עַל הָאָרֶץ :	*Dominũ vocare famem ſuper terra. Pſal.* 105. 16.
רקיע	וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם :	*Appellare expanſioni (expanſionẽ) cœlum. Gen.* 1. 8.
שבת	וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג וגו' :	*Appellare ſabbato (ſabbatum) delicium, &c. Eſa.* 58. 13.
שחת	לַשַּׁחַת קָרָאתִי אָבִי אַתָּה :	*Appellare foueę (foueã) pater meus es tu. Iob* 17. 14.
שלח	שֶׁלַּחְתִּי אֵלֶיךָ לִקְרֹא לָךְ :	*Mittere ad uocandũ alicui. (aliquẽ.) Num.* 22. 37.
שלום	וְקָרָאת אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם :	*Vocare (ad) urbem (uel prædicare) paci. Deut.* 20. 10.
שלום	וַיִּקְרְאוּ לָהֶם שָׁלוֹם :	*Vocare (prædicare) alicui pacem. Iud.* 21. 13.
שלום	וְקִרְאוּ שָׁלוֹם :	*Prædicare pacem. Mich.* 3. 5.
שלוש	כֻּלָּם שְׁלִשִׁים וְקְרוּאִים :	*Aliquos eſſe triarios, et uocatos. (nominatos.) Ier.* 23. 23.
שם	אָז הוּחַל לִקְרֹא בְשֵׁם יי' :	*Vocare in nomine Domini. (eſt inuocare, prædicare, & huiuſmodi.) Gen.* 4. 25.
שם	רְאֵה קָרָאתִי בְשֵׁם בְּצַלְאֵל :	*Vocare (in) nomine aliquẽ. Exo.* 31. 2
שם	וְקָרָא שֵׁם בְּבֵית לָחֶם :	*Vocare nomen in aliquo loco. (Eſt famam conſequi.) Ruth.* 4. 11.
שם	וַתִּקְרֶאנָה לוֹ הַשְּׁכֵנוֹת שֵׁם וגו' :	*Vocare (imponere) nomẽ alicui, &c. Ruth.* 4. 17.
שם	אֲשֶׁר יִקְרְאוּ אֹתָם בַּשֵּׁמוֹת :	*Vocare (nominare) urbes (in) nominibus.* 1. *Par.* 6. 64.
שם	קְרָאוּ בְשֵׁמֹתָם עֲלֵי אֲרָמוֹת :	*Vocare in nominibus ſuis ſuper terris. (Eſt nomen imponere.) Pſal.* 49. 12.
שם	לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא :	*Vocare alicui (in) noẽ. Eſa.* 40. 26.
שם	מִמְּזֹרָח שֶׁמֶשׁ יִקְרָא בִשְׁמִי :	*Vocare in nomine alicuius. (inuocare.) Eſa.* 41. 25.
שם	הַקּוֹרֵא בְשִׁמְךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :	*Vocare (in: appellare) nomen alicuius. Eſa.* 45. 3.
שמעם	כִּי קָרֵא שִׁמְעָה לִי :	*Vocare (prædicare.) Deut.* 15. 2.
שמן	וְשֶׁמֶן יְמִינוֹ יִקְרָא :	*Vnguentum clamare (prædicare) dextera. Pro.* 27. 16.

מקרא	הַדְּשׁוּשַׁת קָרָא מִקְרָא :	*Vocare uocationẽ. (cętum.) Eſa.* 1. 16
נביא	וְגַם נְבִיאִים הֶעֱמַדְתָּם לִקְרֹא עָלֶיךָ וגו' :	*Stare facere prophetas ad prædicandum, &c. Neh.* 6. 7.
נדחים	כִּי נִדַּחָה קָרְאוּ לָךְ צִיּוֹן וגו' :	*Appellare alicui (aliquẽ) impulſum, (exulem.) Ier.* 30. 17.
נענה	גַּם הוּא יִקְרָא וְלֹא יַעֲנֶה :	*Vocare, nec reſponſum habere. Pro.* 21. 13.
נער	וַיִּקְרָא אֶת נַעֲרוֹ מְשָׁרְתוֹ :	*Vocare puerum ſeruientem.* 2. *Sam.* 13. 17.
נצר	קְרָאוּ נֹצְרִים בְּהַר אֶפְרַיִם :	*Cuſtodes clamare in monte. Ier.* 31. 6
נתן	כִּי קָרָא יי' לִשְׁלֹשֶׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לַתֵּת וגו' :	*Vocare aliquibus, (aliquos) ad dandum eos, &c.* 2. *Reg.* 3. 10.
ספר	לִקְרֹא בַּסֵּפֶר וגו' :	*Legere in libro. Ier.* 36. 8.
עבר	לִקְרֹא לְעֹבְרֵי דָרֶךְ :	*Vocare tranſeuntibus. (tranſeũtes.) Pro.* 9. 15.
עדה	וַיִּקְרְאוּ אֹתוֹ אֶל הָעֵדָה :	*Vocare aliquem ad congregationem.* 1. *Reg.* 12. 19.
עמק	בְּעִמְקֵי שְׁאוֹל קָרָאיָה :	*Vocatos (inuitatos) alicuius eſſe in profundis inferni. Pro.* 9. 18.
ענה	לְעַבְדִּי קָרָאתִי וְלֹא יַעֲנֶה :	*Vocare ſeruo (ſeruum) & non reſpõdere. Iob* 19. 16.
ענה	יְקָרָאנִי וְאֶעֱנֶהוּ :	*Vocare aliquem, & reſpondere. Tſal.* 81. 15.
ענה	טֶרֶם יִקְרָאוּ וְאָנִי אֶעֱנֶה :	*Reſpondere antequàm vocet quis. Eſa.* 65. 25.
עכה	יַעַן קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֶה :	*Vocare, nec eſſe, qui reſpondeat. Eſa.* 66. 4.
עצה	קְרָאוּ עֲצָדָה :	*Vocare conſtrictionem. Ioel* 1. 14.
עת	בְּעֵת קְרָאם אֵלָי :	*Tempus vocandi alicuius ad alium. Ier.* 11. 14.
פה	אֶל־פִּי קָרָאתִי :	*Vocare (ad) aliquem ore. Pſ.* 66. 17.
פה	וּפִיו לְמַהֲלֻמוֹת יִקְרָא :	*Os alicuius vocare verberibus. (verbera.) Pro.* 18. 6.
פיז	מִפִּיו יִקְרָא אֵלַי אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה :	*Prædicare ad aliquem verba ex ore. Iere.* 36. 17.
פחל	פַּחַד קָרָאנִי וּרְעָדָה :	*Timorem & tremorem vocare aliquem. (accidere ei.) Iob* 4. 14.
פניה	וַיִּקְרְאוּ לְפָנָיו אַבְרֵךְ :	*Clamare (præconizare) ante aliquem aliquid. Gen.* 41. 43.
פעם	יִקְרָא כְּפֶעֶם בְּפָעֶם :	*Vocare ſicut vice in vicem. (vt alijs vicibus.)* 1. *Sam.* 3. 10.
צדק	אֵין קֹרֵא בְצֶדֶק :	*Vocare (prædicare) iniuſtitiam. Eſa.* 59. 4.
צום	קְרָאוּ צוֹם :	*Vocare (prædicare) ieiunium.* 1. *Reg.* 21. 9.
צום	וְאֶקְרָא שָׁם צוֹם עַל הַנָּהָר :	*Vocare (prædicare) alicubi ieiunium ſuper fluuio. Eſd.* 8. 21.
צום	קָרְאוּ צוֹם לְפָנַי :	*Vocare ieiunium ante Dominum. Iere.* 36. 9.
צרה	בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָ :	*Vocare in anguſtia, & eripere. Pſal.* 81. 8.
צרה	קָרָאתִי מִצָּרָה לִי אֶל יי' :	*Vocare de anguſtia ad Dominum. Ion.* 2. 2.
קבב	לֵךְ אוֹיְבִי קָרֵאתִיךָ וגו' :	*Vocare aliquem ad maledicendum: Num.* 24. 11.
קול	וָאֶקְרָא בְקוֹל גָּדוֹל :	*Vocare (in) voce magna. Gen.* 39. 14.
קול	כִּי הֲרִימוֹתִי קוֹלִי וָאֶקְרָא :	*Eleuare vocẽ, & vocare. Gen.* 39. 15
קול	וַיִּשָּׂא קוֹלוֹ וַיִּקְרָא :	*Leuare vocẽ, & vocare. (clamare.) Iud.* 9. 7.
קול	קוֹלִי אֶל יי' אֶקְרָא :	*Clamare ad Dominum voce. Pſ.* 3. 5.
קול	קוֹל קוֹרֵא בַּמִّדְבָּר וגו' :	*Vox clamãtis. (vel uocem clamare.) Eſa.* 40. 3.
קול	קוֹל אֹמֵר קְרָא וגו' :	*Vocem dicere (vel vox dicentis) clama, &c. Eſa.* 40. 6.
קול	קוֹל יי' לָעִיר יִקְרָא :	*Vocem clamare vrbi. (vel ad exci-*

מלאכ	re.51.31.	והנה כפיר אריורת שאג לקראתו :
סוס	Leonē rugire obuiā alicui. Iud.14.5	וישב לקראתו :
מלא	Redire obuiam alicui.2.Reg.4.31.	אשר שלחך היום הזה לקראתי :
שמח	Mittere obuiā alicui. 1.Sam.25.32	וישמח לקראתו :
	Lætari obuiam alicui.Iud.19.3.	

קרב

Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

קָרַב קָרְבָה קָרְבוּ } Præteritum. קָרַבְתָּ קָרַבְתִּי

קָרַב קְרֵבִים Nomē Toar.

קָרֹב קְרֹבָה קְרֹבוּ } Aliud Nomē Toar. קְרוֹבִים קְרוֹבוֹת קְרֹבִי

אֶקְרַב תִּקְרַב יִקְרַב תִּקְרַב נִקְרַב אוֹ נִקְרְבָה תִּקְרְבוּן יִקְרְבוּ תִּקְרַבְנָה אוֹ תִּקְרַבְנָה } Futurum.

קְרַב אוֹ קְרֹבָה קְרֹבוּ Imperat.

קָרֹב קָרְבָת קָרֹב לְקָרְבָה מִקָּרֹב בְּקָרְבָתָם כְּקָרְבָכֶם Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grāmaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. Appropinquauit, aduentauit, accesit, antitheton רחק, & de quauis propinquitate dicitur. [*Approssimarsi, auuicinarsi.*] Synonima נגש & חסך, quæ suis locis vide. Nomina Toar supplent vices participiorum, quibus caret, & secundum supra loci vel temporis propinquitatem, ponitur eleganter pro cognato, cognata, affine. [*Vicino, & parente.*] קְרַבְ֫ is est etiam imperatiuus sequentis Pihel. Infinitiuus habet tres formas, quarum duæ posteriores forsitan sunt potius nomina, & ob id veniunt in regimine, & cū affixis eorum more. Prior quando est cum Macaph vertit Holem in Camez Hatuph, מִקָּרְבִ֫לִי, & tunc prolatione non differt à קָרַב nomine, quod videas. Semel hoc verbum est transitiuum, vt nōnullis placet, idest propè posuit; sicuti suo notabimus loco. Efficit verò Hebraismos innumeros, & varia dicendi genera elegantiarum plena, vt in sequentibus obseruabis, & cum præpositionibus כ׳ ל אל׳ על׳ præsertim construitur.

אור	אור קרוב מפני חשך :	Lux propinqua. Iob 17.12.
אחר	ונקרבה באחד המקומות :	Accedere in vno locorū. (ad aliquē locum.) Iud.19.13.
אחות	ולאחותו הבתולה הקרובה אליו וגו' :	Soror propinqua ad te, &cæt. Leuit. 21.3.
איד	קרוב איד מואב לבוא :	Perniciem esse propinquā ad uenien dum. Ier.48.16.
איש	ואיש את קרבו :	Virum occidere propinquum suum. Exo.32.27.
איש	קרוב לנו האיש :	Vir propinquus (affinis) alicui. Ruth. 2.20.
אלהים	אשר לו אלהים קרבים אליו וגו' :	Deus propinquus ad aliquem, &cet. Deut.4.7.
אלהים	ואני קרבת אלהים לי טוב :	Appropinquare Dei esse bonum. Ps. 73.28.
אלהים	קרבת אלהים יחפצון :	Velle appropinquare Dei. Esa.58.2.
אלהים	האלהי מקרב אני :	Deus de propinquo. (tēpore, reeēs.) Ier.23.3.
אמר	האמרים קרב אליך :	Dicere, accede ad te. (Cede loco.) Esa.65.5.
אנל	כי הוא קרוב אצל ביתי :	Vineam esse propinquam secus domum alicuius. 1.Reg.21.2.
ארץ	אל ארץ רחוקה או קרובה :	Terra longinqua & propinqua. 2. Sam.6.36.
אשה	ואל אשה נדה לא תקרב :	Non appropinquare ad mulierem. (Habere rem cū illa.) Ezec.18.6.
אשת	אל אשתו לא תקרב :	Non appropinquare ad uxorem alicuius. (rem habere cum ea.) Leuit.18.14.
בהמה	ואשה אשר תקרב אל כל בהמה וגו' :	Appropinquare ad brutum. (rem habere cum eo.) Leuit.20.16.
בוא	חדשים מקרב באו :	Venire de propinquo. (Tempore; nu per scilicet.) Deut.32.17.
בוא	ותקרב ותבואה עצת וגו' :	Consilij alicuius appropinquare, & uenire. Esa.5.19.
בוא	וקרוב לבוא עתה :	Tempus esse propinquum ad uenien dum. Esa.13.22.
בית	ושכני הקרב אל ביתו :	Vicinus propinquus ad domum alicuius. Exo.12.4.
בית	והבית וגו' יקרב לגברים :	Domum appropinquare viris. (per uiros.) Ios.7.14.
גאל	וגם יש גאל קרוב ממני :	Redemptor propinquus præ alio. Ruth.3.13.
דבר	כי קרוב אליך הדבר :	Verbum esse propinquum ad aliquē. Deut.30.14.
דבר	והיו דברי אלה קרבים וגו' אל יי' :	Verba alicuius esse ppinqua ad Deū. 1.Reg.8.59.
היה	והיה קרב אלי וגו' :	Esse ppinquū ad aliquē. Gen.45.10.
היה	קראהו בהיותו קרוב :	Inuocare Deum, dū est propinquus. Esa.55.6.
הלך	הלך וקרב אל דוד :	Ire, & accedere ad aliquem. 1.Sam. 17.42.
הלך	הולך הלוך וקרב :	Ire eūdo & accedēdo.2.Sam.18.26.
הלם	אל תקרב הלם :	Non appropinquare hic. Exo.3.5.
הנה	קרב עד הנה וגו' :	Accedere hucusq;.2. Sam.20.16.
הצדיק	קרוב מצדיקי :	Iustificantem esse propinquum. Esa. 50.8.
הקריב	לא יקרב להקריב להם אלהיו :	Non appropinquare ad offerendum. Leuit.21.17.
השתחו	בקרב איש להשתחות לו :	Virum appropinquare ad adorandū. 2.Sam.15.5.
זה	ולא קרב זה אל זה כל הלילה :	Hunc ad hunc non appropinquare. Exo.14.20.
חדל	חדלו קרובי :	Propinquos cessare. Iob 19.14.
ידע	ודעו קרובים גבורתי :	Propinquos cognoscere fortitudinē alicuius. Esa.33.13.
יום	יקרבו ימי אבל אבי :	Dies luctus appropinquare. Genes. 27.41.
יום	ויקרבו ימי ישראל למות :	Dies alicuius appropinquare ad moriendum. Gen.47.29.
יום	כי קרוב יום אידם :	Diem perniciei esse propinquum. Deut.32.35.
יום	קרבת ביום אקראך :	Deum appropinquare, in die, qua eū inuocas. Thr.3.19.
יום	קרוב היום מהומה וגו' :	Dies propinquus, &c. Ezec.77.7.
יום	כי קרוב יום יי' :	Diē Domini esse propinquū. Ioel 1.15
יום	קרוב יום יי' הגדול קרוב ומהר מאד :	Diem Domini esse propinquum, & festinum. Soph.1.14.
ישע	אך קרוב ליראיו ישעו :	Salutem esse propinquam alicui. Ps. 85.10.
ישועה	כי קרבה ישועתי לבוא :	Salutem esse propinquam ad uenien dum. Esa.56.1.
לא	ואביהלך לא קרב אליה :	Non accedere ad mulierem. (rem habere cum ea.) Gen.20.4.
לא	אל כל שאר בשרו לא תקרבו וגו' :	Nō appropinquare ad cognatas. (rē habere cum illis.) Leuit.18.6.
לא	לא בקרוב בנות בתים :	Accedificare domos non esse in propinquo. (tempore.) Ezec. 11.3.
מזבח	קרב אל המזבח וגו' :	Accedere ad altare, &c. Leuit.9.7.
מזבח	ויקרב המלך על המזבח וגו'	Accedere super (ad) altare, &c. 2. Reg.16.12.
מלחמה	כאשר קרב אל המלחמה וגו' :	Alijs est offerre, quod non placet. Appropinquare ad castra. Exod. 32.19.
מחתה	ומחתה כי לא תקריב אליך	Fracturam non appropinquare ad aliquem. Esa.54.14.
מחתה	ופי אויל מחתה קרבה :	Fractura propinqua. Pro.10.14.
מלאכה	לקרבה אל המלאכה וגו' :	Appropinquare ad opus, &c. Exod. 36.2.
מלחמה	והיה כקרבכם אל המלחמה וגו' :	Appropinquare ad bellum. Deute. 20.2.
מלחמה	אתם קרבים היום למלחמה :	Appropinquare bello. Deut.20.3.
מלחמה	יקרב המלחמה :	Bellum (milites) appropinquare. 1. Reg.20.29.
מרע	בקרב עלי מרעים :	Malignos appropinquare super (contra) aliquem. Psal.27.2.
משכן	כל הקרב הקרב אל משכן יי' ימות :	Appropinquare ad tabernaculū Domini. Num.17.28.
משפח	המשפחות וגו' הקרב לבתים	Familiam appropinquare domibus. (per domos.) Ios.7.14.
משפט	יחדו לי משפט נקרבה :	Accedere simul iudicio. Esa.41.1.
משפט	וקרבתי אליכם למשפט :	Appropinquare ad aliquem iudicio. Mal.3.5.
נביאה	ואקרב אל הנביאה :	Appropinquare ad pphetissam. (rē habere cum ea.) Esa.8.3.
נגע	ונגע לא יקרב באהלך :	Plagam non appropinquare in tentorio. Psal.91.10.
נפש	ותקרב לשחת נפשו :	Animam appropinquare fouea. Iob 33.22.
נפש	קרבה אל נפשי גאלה :	Appropinquare ad animā. Ps.69.19
נקדש	בקרבי אקדש :	Sanctificari in propinquis. (sacerdotes innuit.) Leuit.10.3.
נשא	וחרפה לא נשא על קרבו :	Non leuare opprobrium sup propinquo tuo. Psal.15.3.
עיר	העיר הזאת קרבה לנוס שמה :	Ciuitas proxima ad fugiendum. Gen. 19.20.
עיר	כי תקרב אל עיר להלחם :	Appropinquare ad vrbem ad præliandum. Deut.20.10.
עיר	ועל כל עיי ארץ מואב הרחקות והקרבות :	Vrbes longinquæ, & propinquæ. Ier. 48.23.
עם	לבני שראל עם קרבו :	Populus propinquus Dei. Ps.148.14
עמד	וקרובי מרחק עמדו :	Propinquos stare à longè. Ps.38.12.
עצם	ותקרבו עצמות וגו' :	Ossa appropinquare, os ad os suum. Ezec.37.7.
עשה	אז יקרב לעשתו :	Accedere ad faciendū. Exo.12.48.
פה	קרוב את בפיהם :	Deum esse propinquum in ore aliquorum, &c. Ier.12.2.
פנים	קרבו לפני יי' :	Accedere ante aliquem. Exo.16.9.
פקדה	קרבו פקדות העיר :	Visitationes vrbis appropinquare. Ezec.9.1.
פתח	ואל תקרב אל פתח ביתה :	Nō appropinquare ad ostiū. Pro.5.8
צדק	קרוב צדקי :	Iustitia propinqua. Esa.51.5.
צרה	כי צרה קרובה :	Angustia propinqua. Psal.22.12.
קץ	קרב קצי :	Finem appropinquare. Thr.4.18.
קרא	קרוב יי לכל קראיו :	Deum esse propinquum inuocanti. Psal.145.18.
קראת	ויאל ויקרב לקראת דוד :	Ire, & appropinquare obuiam alicui. 1.Sam.17.49.
רדף	קרבו לרדפי זמה וגו' :	Sectatores sceleris accedere. Psalm. 119.150.
רנה	תקרב רנתי לפניך :	Ouationem appropinquare ante aliquem. Psal.119.169.
רנה	כי רננת רשעים מקרוב :	Ouationē esse à propinquo. (Hoc est permanere paruo tpe.) Iob 20.5.
שכן	טוב שכן קרוב מאח רחוק :	Vicinus propinquus, &c. Pro.27.10

שלחן	ואת כל הקרב אל השלחן המלך :	Appropinquare ad mensam regis. 1. Reg.4.27.
שלחן	המה יקרבו אל שלחני לשרתני :	Appropinquare ad mensam Domini, ad seruiendum ei. Ezec.44.16.
שלום	שלום לרחוק ולקרוב :	Pacem esse longinquo, & propinquo. Esa.57.19.
שם	וקרוב שמך :	Nomen propinquum. Psal.75.2.
שמע	קרב אתה ושמע :	Accedere, et auscultare. Deut.5.27
שמע	וקרוב לשמע מחת וגו' :	Propinquius esse audire, quàm sacrificare, &c. Eccles.5.1.
שנה	קרבה שנת השבע וגו' :	Annum appropinquare. Deut.15.9.
שפך	עתה קרוב אשפך חמתי עליך :	Effundere iram de propinquo. (tempore.) Ezec.7.8.
שרת	המה יקרבו אלי לשרתני :	Appropinquare ad Deū, ad seruiendum ei. Ezec.44.15.

Cæterum & in Chaldaico idiomate hoc verbū idem significat, & sic flectitur in Biblijs.

קְרַב קְרָבַת קְרִבוּ } Præteritum.

בְּקָרְבָה Infinitiuus.

Loci notandi.

נגח	זמן קרבה לגבא וגו' :	Appropinquare lacui. Dan. 5.21.
נכר	קרבו גברין כשאין וגו' :	Viros appropinquare, &c. Dan.3.8.
חר	קרבת על חד מן קאמיא :	Appropinquare super (ad) vnū stantium. Dan.7.16.
תרע	באדין קרב נבוכדנצר לתרע אתון נורא :	Appropinquare ostio. Dan.3.25.

Deriuatiua huius sunt הקריב נקרב קרב קרב קרבן קרבן או קרבן : קרבן

קרב

Verbum Pihel commune, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

קִרַבְתִּי קִרְבוּ } Præteritum.

אֲקָרֵב Futurum.

קְרַב קִרְבוּ Imperat.

Nec aliud ex eo facilè formarem, sed potius Cal & Hiphil vterer. קִרְבוּ est etiam præteritū ex Cal. Appropinquauit, quàm proximè accessit, auget enim sensum nōnihil à suo Cal; & actiuè, appropinquare fecit, & fortassis est actiuum semper. [*Auuicinarsi ben bene, & far uicino, approssimare, auuicinare.*] Inuenitur forsan in sequentibus locis tantummodo.

אחר	ויקרב אתם אחר אל אחר :	Appropinquare facere vnū ad vnū. Ezec.37.17.
בוא	כי קרבו לבוא :	Appropinquare ad veniendum. Ezechiel. 36.8.
בחר	אשרי תבחר ותקרב וגו' :	Eligere, & appropinquare facere. (attrahere.) Psal. 65.5.
לב	כי קרבו כתנור לבם :	Appropinquare facere sicut clibanū cor, &c. Hos.7.6.
נגיד	כמו נגיד אקרבנו :	Appropinquare facere tanquam ducem. Iob 31.37.
צדקה	קרבתי צדקתי לא תרחק :	Appropinquare facere iustitiā, &c. Esa.46.13.
ריב	קרבו ריבכם וגו' :	Appropinquare facere causam tuā. Esa.41.21.

Cæterum & in Syriaco idē verbum est, quod inuenitur in futuro תִּקְרַב. Esd. 7.17. eleganter de sacrificijs dictum, sicut & הִקְרִיב Hebrçum. וְתִקְרַב Et appropinquare facies (offeres) ea super altare, &c.

קֶרֶב

Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs קִרְבִּי קִרְבְּךָ קִרְבֵּךְ קִרְבּוֹ קִרְבָּהּ קִרְבֵּנוּ קִרְבְּכֶם קִרְבָּם . קִרְבָּנוּ קִרְבֵּי קִרְבָּהּ קִרְבֹּתָם . Mediū, intimum, pars interior cuiusq; rei, sic dicta, quasi alijs partibus propinquissima. [*La parte di dētro, di qualunque cosa.*]

שף	וְאִם מִן הַעוֹף עֹלָה קָרְבָּנוֹ וגו׳ :	*Corban alicuius esse ex auibus holocaustum, &c. Leuit.1.14.*
עלה	אִם עֹלָה קָרְבָּנוֹ וגו׳ :	*Corban alicuius esse holocaustũ, &c. Leuit.1.3.*
עץ	וְהַגְּרוֹת הִפְרִיחוּ עַל קָרְבָּן הָעֵצִים וגו׳ :	*Corban lignorum, &c. Neh.10.35. Vide etiam 13.32.*
צאן	וְאִם מִן הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ וגו׳ :	*Corban alicuius esse de ouibus, &c. Leuit.1.10.*
ראש	וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וגו׳ :	*Caput Corban alicuius. (Idest animalis in Corban oblati.) Leuit.3.2.*
ראשית	קָרְבָּן רֵאשִׁית תַּקְרִיבוּ אֹתָם :	*Corban principij, &c. Leuit.2.12.*

Radix est קרב .

קרדם Nomen formæ masculinæ, cũ duplici plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs קַרְדֻּמִּים קַרְדֻּמוֹת קַרְדֻּמּוֹ . Securis. [*Scure, accetta, manarino.*] Significationis etymon ignoratur, & quinque vicibus tantum inuenitur in scriptura sacra, s. in sequentibus. Vide כַּשִּׁיל .

כוש	וּבְקַרְדֻּמּוֹת בָּאוּ לָהּ כֹּחֲטֵבֵי עֵצִים :	*Venire in (cum) securibus, &c. Iere. 46.22.*
יד	וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ אֶת הַקַּרְדֻּמּוֹת בְּיָדוֹ וגו׳ :	*Accipere secures in manu, &cæt. Iud.9.48.*
נטפ	לְלַטֵּשׁ אִישׁ וגו׳ וְאֶת קַרְדֻּמּוֹ	*Acuere securim, &c. 1.Sam.13.20*
סבך	בְּסֹבֶךְ עֵץ קַרְדֻּמּוֹת :	*Ducere secures in densitate lignorũ. Psal.74.5. Locus declarandus.*
פגרים	וְהָיְתָה הַפְּצִירָה פִּים וגו׳ וְלַהֲקַרְדֻּמִּים	*Limam esse (pro aptãdis) securibus. 1.Sam.13.22.*

קרה Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed He, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

	קָרָה קָרוּ	Præteritum.
	קוֹרֶה	Part. præs.
	יִקְרֶה או יִקְרֶא וַיִּקַּר יִקְרֵנִי יִקְרְךָ יִקְרֶנּוּ תִּקְרֶינָה	Futurum.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erũt, excepto Pahul, vel ex קָרָא desumes, quando hanc significationem habet, ibi vide קוֹרֶה . est etiam plurale nominis קֹרֶה . Occurrit propriè, accidit, euenit, contigit. [*Occorrere, andare incontra propriamente, accascare, intrauenire.*] Notum est, & fortasis ab hoc est etiam קָרָא in hoc sensu, He in Aleph mutatione facta. Synonima sunt ילד מצא פגע פגש , quæ suis locis diligentius vide. Hoc autem nostrum in sequentibus solum forsitan inuenitur, & semper est cum accusatiuo, vno loco excepto, in quo regimen ל habet.

אסון	וְקָרֻהוּ אָסוֹן :	*Mortem accidere aliquem. (alicui.) Gen.44.29.*
דבר	עַתָּה תִּרְאֶה הַיִּקָּרֶךָ דְּבָרִי אִם לֹא :	*Verbum occurrere aliquẽ. (alicui.) Num.11.23.*
דרך	אֲשֶׁר קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ :	*Occurrere aliquem (alicui) in via. Deut.25.18.*
הגיד	וַיַּגִּידוּ לוֹ אֶת כָּל הַסִּלֻּת אֹתָם	*Nunciare omnia accidẽtia te. (tibi.) Gen.42.29.*
הגיד	וְיַגִּידוּ לָנוּ אֶת אֲשֶׁר תִּקְרֶינָה	*Nunciare, quæ euenient. Esa.41.22*
הגיד	וְהִגֵּד לִי מַקְדְּמִי אֶת כָּל אֲשֶׁר קָרָהוּ :	*Nunciare, quicquid acciderit te (tibi.) Est.4.7.*
מקרה	וַיִּקֶר מִקְרֶה וגו׳ :	*Casum alicuius accidere. Ruth.2.3.*
מקרה	שֶׁמִּקְרֵה אֶחָד יִקְרֶה אֶת כֻּלָּם :	*Casum vnum accidere omnes. (omnibus.) Eccles.2.14.*
מקרה	כְּמִקְרֵה הַכְּסִיל גַּם אֲנִי יִקְרֵנִי	*Accidere aliquem (alicui) secundum casum stulti. Eccles.2.15.*
סגר	וַיְסַפֵּר וגו׳ אֶת כָּל אֲשֶׁר קָרָהוּ :	*Narrare quicquid acciderit te. (tibi.) Est.6.13.*
עון	אִם יִקְרֶנּוּ עָוֹן בַּבָּר הוּא :	*Iniquitatem accidere aliquem (alicui) in aliquare. 1.Sam.28.11. Coph habet Dages adornatum.*

translationem, quòd bellantes inuicem appropinquẽt. [*Guerra, battaglia.*] Vide מִלְחָמָה . Quando est cum Macaph, non differt prolatione ab infinitiuo Cal, & fortasis in aliquibus vtroque modo exponi potest. Inuenitur solum in sequentibus.

הלך	וּפְנֵיךָ הֹלְכִים בַּקְּרָב :	*Facies alicuius ire in bello. [Vulgò in persona.) 2.Sam.17.11.*
חפץ	קְרָבוֹת : חָפָצוּ	*Velle prælia. Psal.68.31.*
יום	יוֹם קְרָב וּמִלְחָמָה :	*Dies prælij & belli. Iob 38.23.*
יום	הִפְכוּ בְיוֹם קְרָב :	*Vertere (terga) in die belli. Ps.78.9.*
יום	בְּיוֹם הִלָּחֲמוֹ בְּיוֹם קְרָב :	*Pugnare in die belli. Zac.14.3.*
כלי	טוֹבָה חָכְמָה מִכְּלֵי קָרָב :	*Instrumentum belli. Eccles.9.18.*
לב	וּקְרַב לִבּוֹ וגו׳ :	*Prælium cordis, &c. Psal.55.22. Locus dilucidandus.*
למד	הַמְלַמֵּד יָדַי לַקְּרָב :	*Docere manus prælio. (prælium.) Psal.144.1.*
פדה	פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְّרָב לִי :	*Redimere à bello (quod fit) tibi. Psal. 55.9.*

Cæterum & in Syriaco hoc nomen idem est, sub forma קְרַב , vt Dan. 7. 21. *Et cornu hoc fecit* קְרַב *prælium cum sanctis*.

קָרְבָּן קָרְבָּן קָרְבָּן Nomen sub his tribus formis masculinũ genere, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs קָרְבָּן או קָרְבָּן או קָרְבָּן קָרְבָּנִי קָרְבָּנוּ קָרְבָּנְךָ קָרְבָּנֵךְ קָרְבָּנָיִךְ קָרְבָּנֶךָ קָרְבָּנֵנוּ קָרְבָּנְכֶם קָרְבָּנוּ קָרְבָּנָיו קָרְבָּנָיהֶם . Oblatio, munus, quicquid Deo offertur. Corban dicitur ab appropinquando. [*Offerta.*] Prior forma frequentior est. Non absurdè penitus à nonnullis notatum est, hoc nomine Christi tempore ipsum etiam donariorum locum significatum fuisse, quod & colligi potes ex loco Neh. 10. 35. vt in sequẽtibus obseruabis.

אסון	זֶה קָרְבַּן אַהֲרֹן וגו׳ :	*Corban Aharonis, &c. Leuit.6.13.*
אלהים	עֵר הַקְרִיבֵם אֶת קָרְבַּן אֱלֹהֶיכֶם :	*Adducere Corban Dei. (Deo offerendum.) Leuit.23.14.*
בשר	וְאֶל הַשִּׁלְחָנוֹת בְּשַׂר הַקָּרְבָּן :	*Caro Corban. Ezec.40.43.*
הביא	וְהֵבִיא אֶת קָרְבָּנוֹ שָׂעִיר וגו׳ :	*Adducere Corban suum, hircum scilicet, &c. Leuit.4.23.*
הביא	וְהֵבִיא קָרְבָּנוֹ שְׂעִירַת עִזִּים וגו׳ :	*Adducere Corban suum, hircu, &c. Leuit.4.28.*
הביא	וְאִם כֶּשֶׂב יָבִיא קָרְבָּנוֹ לְחַטָּאת וגו׳ :	*Adducere agnum Corban (pro) peccato, &c. Leuit.4.32.*
הקריב	כִּי יַקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַיי׳ וגו׳ :	*Offerre Corban Domino de brutis, &c. Leuit.1.2. ibi vide omnia.*
הקריב	וְנֶפֶשׁ כִּי תַקְרִיב קָרְבַּן מִנְחָה וגו׳ :	*Offerre Corban oblationis. Leuit.2.1. Ibi vide omnia.*
הקריב	עַל חַלֹּת לֶחֶם חָמֵץ יַקְרִיב קָרְבָּנוֹ וגו׳ :	*Offerre Corban super placẽtis panis fermentati. Leuit.7.3.*
הקריב	וַיַּקְרֵב אֶת קָרְבַּן הָעָם :	*Offerre Corban populi. Leuit.9.15.*
הקריב	יַקְרִיבוּ אֶת קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ :	*Offerre Corban dedicationi altaris. Num.7.11.*
זבח	וְאִם זֶבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ וגו׳ :	*Corban alicuius esse sacrificium pacificorum, &c. Leuit.3.1.*
זבח	וְאִם נֶדֶר או נְדָבָה זֶבַח קָרְבָּנוֹ :	*Sacrificium Corban, &c. Leuit.7.6.*
יום	בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ יָאבֵל :	*Dies Corban. Leuit.7.5.*
כעס	וַיִּתְּנוּ שָׁם כַּעַס קָרְבָּנָם :	*Irritatio Corban alicuius. (Idest Corban irritans.) Ezec.20.28.*
מנחה	וְאִם מִנְחָה עַל הַמַּחֲבַת קָרְבָּנֶךָ וגו׳ :	*Oblationem esse Corban alicuius. Leuit.2.5. Vide etiam ver.7.*
נדר	אֲשֶׁר יִדֹּר קָרְבָּנוֹ :	*Vouere Corban. Num.6.21.*
נרגש	יִרְצֶה לְקָרְבָּן אִשֶּׁה לַיי׳ :	*Gratum esse (pro) Corban igniti Domino. Leuit.22.27.*
סלת	סֹלֶת יִהְיֶה קָרְבָּנוֹ :	*Similã esse Corban alicuius. Leui.2.1*
עז	וְאִם עֵז קָרְבָּנוֹ וגו׳ :	*Capram esse Corban alicuius. Leuit. 3.12.*

חרם	חֵרֶם בְּקִרְבְּךָ יִשְׂרָאֵל :	*Psal.39.4. Anathema esse in medio aliquorum. Ios.7.13.*
ילך	יֵלֶךְ נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבֵּנוּ :	*Ire in medio aliquorum, Exo.34.9.*
יצא	עֹבְדֶיךָ יֵצֵא בְּקֶרֶב הַמִّלְחָמָה	*Egredi in medio belli. 1.Reg.20.30.*
יצא	וּמִשְּׁלוֹ מִקִּרְבּוֹ יֵצֵא :	*Dominatorem egredi ex medio aliquorum. Ier.30.20.*
יש	הֲיֵשׁ יי׳ בְּקִרְבֵּנוּ אִם אָיִן :	*Esse in medio aliquorum. Exo.17.7.*
ישב	אֲשֶׁר אָנֹכִי יֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ :	*Habitare ĩ medio alicui°. Gen.24.3.*
ישב	אוּלַי בְּקִרְבִּי אַתָּה יוֹשֵׁב :	*Habitare in medio aliquorũ. Ios.9.7.*
כסה	הַמְכַסֶּה אֶת הַקֶּרֶב :	*Adipem tegere intimũ. (interiora.) Leuit.3.3.*
לב	נְאֻם פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי :	*Dicere in medio cordis. Psal.36.2.*
מועד	שֹׂאֲגֵי צָרֶיךָ בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶיךָ	*Medium festorum. Psal.74.4.*
מות	וַיָּמָת לִבּוֹ בְּקִרְבּוֹ :	*Cor mori in intimo alicuius. 1.Sam. 25.37.*
מחנה	לֹא מָשׁוּ מִקֶּרֶב הַמַّחֲנֶה :	*Non moueri de medio castrorum. Num.14.44.*
מרה	מְרוֹרַת פְּתָנִים בְּקִרְבּוֹ :	*Amaritudinem draconum esse in intimo alicuius. Iob 20.14.*
נהפך	נֶהְפַּךְ לִבִּי בְּקִרְבִּי :	*Cor verti in intimo alicuius. Thren. 1.20.*
נודע	וּבְקֶרֶב כְּסִילִים תִּוָּדָע :	*Cognosci in intimo stultorum. Prou. 14.33.*
נמצא	כִּי יִמָּצֵא בְּקִרְבְּךָ וגו׳ :	*Inueniri in medio aliquorum, &cæt. Deut. 17.2.*
נפש	תָּשֹׁב נָא הַנֶּפֶשׁ הַיֶּלֶד הַזֶּה עַל קִרְבּוֹ :	*Animã redire super (ad) intimũ alicuius. 1.Reg.17.21.*
נשבר	נִשְׁבַּר לִבִּי בְּקִרְבִּי :	*Cor frãgi ĩ intimo alicuius. Ier.23.9*
נתן	וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם :	*Dare spiritum nouum in intimo aliquorum. Ezec.11.18.* (17
עבר	כִּי אֶעֱבֹר בְּקִרְבֶּךָ :	*Trãsire in medio aliquorũ. Amos 5.*
עלה	כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ :	*Non ascendere in medio aliquorum. Exo.33.3.*
עם	וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמָּיהָ :	*Excindi de medio populi. Exo.31.14*
עשה	אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ :	*Facere aliquid in medio aliquorum. Exo.3.20.*
עשק	עֹשֶׁק בְּקִרְבָּהּ :	*Fraudẽ esse in medio vrbis. Ier.6.6.*
צחק	וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ :	*Ridere in intimo suo. (intra se.) Gen. 18.12.*
צרה	אִם אֵלֵךְ בְּקֶרֶב צָרָה :	*Ire in medio angustiæ. Psal.138.7.*
קום	כִּי יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא :	*Surgere ĩ medio aliquorũ. Deut.13.1*
קלל	וּבְקִרְבָּם יְקַלְّלוּ סֶלָה :	*Maledicere in intimo. (intra se.) Psal.62.5.*
רדה	רְדֵה בְּקֶרֶב אֹיְבֶיךָ :	*Dominari in medio inimicorum. Psal.110.2.*
רוח	וְכֹל רוּחַ אֵין בְּקִרְבּוֹ :	*Spiritum non esse in medio alicuius. Abac.2.19.*
רוח	כִּי רוּחַ זְנוּנִים בְּקִרְבָּם :	*Spiritum fornicationum esse in intimo aliquorum. Hos.5.4.*
רחץ	וְרָחֲצָה קִרְבּוֹ וְכִרְעָיו :	*Lauare intimum (interiora omnia, vt viscera, cor, &c.) animalis. Exo. 29.17.*
שים	הַשָּׂם בְּקִרְבּוֹ אֶת רוּחַ קָדְשׁוֹ :	*Ponere in medio aliquorum spiritum sanctitatis. Esa.63.11.*
שם	כִּי שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ :	*Nomen Dei esse in medio alicuius. Exo.23.21.*
שם	וְכֹל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ :	*Intima (interiora) alicuius benedicere nomen Dei. Psal.103.1.*
שרעפי	כְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי וגו׳ :	*Multitudo cogitationũ in intimo alicuius. Psal.94.19.*

קֶרֶב Nomen formæ masculinæ, & sequente virgula Macaph קֶרֶב , cum plurali feminino קִרְבוֹת . Bellum, certamen, prælium, sic eleganter dictum pro

translationem.

	eosa.] Efficit nonnullos Hebraismos elegantiarum plenos, vt in sequentibus.	
אוץ	אָוֶן וְעָמָל בְּקִרְבָּהּ :	*Iniquitatem, & laborem esse in intimo (medio) ciuitatis. Psal.55.11*
איש	וְקֶרֶב אִישׁ וגו׳ :	*Intimum viri, &c. Psal.64.7. Locus dilucidandus.*
אלהים	עַל כִּי אֵין אֱלֹהַי בְּקִרְבִּי :	*Deum non esse in medio aliquorum. Deut.31.17.*
אלהים	בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט :	*Iudicare in medio Deorũ. Psal.82.1*
אלמנה	וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ :	*Viduam, &c. esse in medio aliquorũ. Deut.16.11.*
אספסף	וְהָאֲסַפְסֻף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ :	*Vulgus esse in medio aliquorum. Num.11.4.*
ארץ	הָרָעָב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ :	*Famẽ esse in medio terræ. Gen.45.6*
ארץ	כִּי לֹא יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ :	*Pauperem non cessare de medio terræ. Deut.15.11.*
ארץ	בְּרֻכָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ :	*Aliquem esse benedictionem in medio terræ. Esa.19.24.*
בטן	וּתְבֹאנָה אֶל קִרְבֹּנָה וגו׳ :	*Venire ad intimum (in ventrem) vaccarum. Gen.41.21.*
בטן	יָתֵבֹא כַמַּיִם בְּקִרְבּוֹ :	*Venire vt aquam in intimum alicuius. Psal.109.18.*
בית	קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ לְעוֹלָם :	*Domos esse æternas (in) intimo alicuius. Ps.49.12.*
בית	בְּקֶרֶב בֵּיתִי :	*Medium domus. Psal.101.2.*
בער	וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִّרְבֶּךָ :	*Extirpare malum de medio tui. Deute.13.6.*
גוי	לָקַחַת לוֹ גוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי :	*Accipere gentem de medio gentis. Deut.4.34.*
דליק	אֶת דְּמֵי יְרוּשָׁלַם יַדִּיחוּ מִקִּרְבָּהּ :	*Expellere de medio vrbis. Esa.4.4.*
הוה	קִרְבָּם הוּוֹת :	*Intimum alicuius esse infortunia. Psal.5.10.*
הוה	הוּוֹת בְּקִרְבָּהּ :	*Infortunia esse in medio vrbis. Psal. 55.12.*
חיל	לִבִּי יָחִיל בְּקִרְבִּי :	*Cor dolere in intimo alicuius. Psal. 55.5.*
היכל	בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ :	*Medium templi. Psal.48.10.*
הלך	וְהָגֵר הַהֹלֵךְ בְּקִרְבָּם :	*Ire in medio aliquorum. Ios.8.35.*
הלין	בְּקֶרֶב חֲכָמִים תָּלִין :	*Pernoctare in medio sapiẽtum. Pro. 15.31.*
חמץ	יֶהֱמוּ וְקִרְבִּי לְקִיר חָרָשׁ :	*Intimum (interiora) alicuius personare. Esa.16.11.*
חסיל	יַחְסֹרְתִּי מַחֲלֹה מִקִּרְבֶּךָ :	*Auferre ægritudinem de medio aliquorum. Exo.23.25.*
חסיר	אָז אָסִיר מִקִּרְבְּךָ וגו׳ :	*Auferre de medio alicuius, &cæt. Soph.3.11.*
חשאיר	וְהִשְׁאַרְתִּי בְּקִרְבְּךָ וגו׳ :	*Relinquere in medio alicuius, &cæt. Soph.3.12.*
חשיב	וּבְקִרְבּוֹ יָשִׁים אָרְבּוֹ :	*Ponere insidias ĩ intimo suo. Ier.9.8*
חשיב	וּבְקִרְבּוֹ יָשִׁית מִרְמָה :	*Ponere fraudem in intimo suo. Prou. 26.23.*
חתרוצץ	וַיִּתְרֹצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ :	*Filios collidere se in intimo (visceribus) mulieris. Gen.25.22.*
חדש	וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי :	*Innouare spiritum aptũ in intimo alicuius. Psal.51.12.*
חוץ	בְּקֶרֶב חוּצוֹת :	*Medium platearum. Esa.5.25.*
חיק	מִקֶּרֶב חוּקְךָ כַּלֵּה :	*Medium sini. Psal.74.11.*
חכמה	כִּי חָכְמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ :	*Sapientiam Dei esse in intimo alicuius. 1.Reg.3.29.*
חלל	וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי :	*Cor sauciari in intimo alicuius. Psal. 109.22.*
חלק	וְחֻלַּק שְׁלָלֵךְ בְּקִרְבֵּךְ :	*Spolium diuidi in medio aliquorum. Zac.14.1.*
חמם	חַם לִבִּי בְּקִרְבִּי :	*Cor incalescere in intimo alicuius.*

עם	אֶת אֲשֶׁר יִקְרֶה לְעַמֶּךָ וגו׳ :	*Intelligere facere, quæ euenient populo, &c. Dan.* 10.14.
עת	כִּי עֵת וָפֶגַע יִקְרֶה אֶת כֻּלָּם :	*Tempus & casum accidere omnes. (omnibus.) Eccles.* 9.11.

Deriuatiua huius & composita sunt הִקְרָה מִקְרֶה מִקְרֶה קִרְיָה קורים קִרְיָה קִרְיוֹת קִרְיַת אַרְבַּע קִרְיַת בַּעַל קִרְיַת חֻצוֹת קִרְיָתַיִם קִרְיַת יְעָרִים קִרְיַת סַנָּה קִרְיַת סֵפֶר קִרְיַת עֲרִים קִרְיַת קַרְתָּן קִרְיָתָיִם שָׁוֶה קִרְיָתָיִם :

קִרָּה Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Lamed He, suscipiens affixa, sic flectit in Biblijs.

קִרְוֹהוּ Præteritum.
מְקָרֶה Part. præs.
לְקָרוֹת Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt. Contignauit, trabes posuit, sic eleganter à קוֹרָה sequente dictum, ibi vide. [*Fare il tetto, porre il trauamento alla casa.*] Inuenitur forsitan in sequentibus locis tantummodo.

כית	וּלְקָרוֹת אֶת הַבָּתִּים :	*Contignare domos. 2. Par.* 34.11.
סעמיד	הָמָה קִרְוֹהוּ וַיַּעֲמִידוּ דַּלְתֹתָיו :	*Contignare portã, & ponere valuas. Neh.* 3.*ver.* 3. *&* 6.
עלים	הַמְקָרֶה בַּמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו :	*Deũ contignare superiora sua in(cũ) aquis. Psal.* 104.3.
עצי	לְקָרוֹת אֶת עֲצֵי הַבִּירָה :	*Dare ligna ad contignandum portas. Neh.* 2.8.

קִרָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs קִרָה קוֹרוֹת . Plurale קוֹרוֹת , est etiam participiũ verbi Cal קִרָה , ibi vide. Trabs, tignum, sic dictũ eleganter quòd tigna in ædificiis inuicem occurrant. [*Traue, trauamento della casa.*] Inuenitur in sequentibus tantum.

כית	קוֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים :	*Tigna domus esse cedros. Cant.* 1.17
הפיל	וַיְהִי הָאֶחָד מַפִּיל הַקּוֹרָה	*Cadere facere trabem. 2. Reg.* 6.5.
חפה	וַיַּחֲף אֶת הַבַּיִת הַקּוֹרוֹת וגו׳ :	*Tegere domum, trabes, &c. auro. 2. Par.* 3.7.
לקח	וְנִקְחוּ מִשָּׁם אִישׁ קוֹרַת אֶחָת :	*Accipere trabem vnam. 2. Reg.* 6.2.
צל	כִּי צֵל בֶּן בָּאוּ בְּצֵל קוֹרָתִי :	*Venire in vmbram tigni alicuius. Gene.* 19. 8. *Phrasi pulcherrima est, in fidem alicuius se recipere.*

קִרָה Nomẽ formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs in regimine מְקֹרָה . Casus, accidens. [*Caso, accidente.*] Deut. 23.11. *Qui non fuerit mũdus* מִקְרֵה *à(ob) casu noctis.* Quidam arbitrantur, Dages esse positũ ad ornatum, & formam nominis esse מְקֹרָה , ibi vide, & nota. Radix est קרה .

קִרָה Nomen fœmininum genere, sine plurali, & cum affixo קָרָתוֹ . Frigus, frigiditas. [*Freddo, frigidità, freddezza.*] Quinque vicibus tantũ inuenitur.

זרם	וּמִמְּזָרִים קָרָה :	*Frigus venire à dispergentibus. Iob* 37. 9.
יום	מַעֲדֶה בֶגֶד בְּיוֹם קָרָה :	*Remouere vestimẽtum in die frigiditatis. Pro.* 25.20.
יום	הַחוֹנִים בַּגְּדֵרוֹת בְּיוֹם קָרָה :	*Habitare in sepibus in die frigiditatis. Neh.* 3.17.
כסות	וְאֵין כְּסוּת בַּקָּרָה :	*Tegumentum non esse in frigore. Iob* 24. 7.
עמד	לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד :	*Stare ante frigus. Psal.* 147.17.

Radix est קרר .

קִרָה Verbum Cal actiuum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

יִקְרְחָה Futurum.
קְרֹחִי Imperat.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Decaluauit, depilauit, capillos, extraxit. [*Cauare, sbracciare li capelli dalla testa.*] Decaluatio antiquitus erat signum luctus mortuorum, vt etiã hodie Græcis. קִרְחִי insuper nomen est, vt suo loco. Verbum hoc bis inuenitur.

נח	קָרְחִי וְגֹזִּי עַל בְּנֵי תַעֲנוּגָיִךְ :	*Decaluare, & tondere super aliquo. Mich.* 1.16.
קרחה	לֹא יִקְרְחָה קָרְחָה בְּרֹאשׁם :	*Non decaluare calsitium in capite. Leuit.* 21.5.

Deriuatiua huius sunt הקריח נקרח קָרֵחַ קָרֵחַ קָרֵחַ קָרְחָה קָרְחָה או קִרְחָה קִרְחִי קָרֵחַת :

קֵרֵחַ Nomen masculinum genere, quod bis legitur in scriptura sacra. Depilatus, recaluaster, cui defluxerunt crines in occipitio. [*Caluo dalla parte di dietro del capo.*] Leuit. 13.40. *Vir, cui depilatur caput,* קֵרֵחַ *recaluaster est.* 2. Reg. 2.24. *Ascende* קָרֵחַ *recaluaster, ascende de* קֵרֵחַ *recaluaster.*

קֵרֵחַ Nomen masculinum genere, sine plurali, & cum affixo קָרְחוֹ , quamuis hoc videatur esse ab alia forma inusitata. Glacies, gelu, sic dictum, vel q̃ depilatum quodammodo appareat, vel quòd plantas decaluet, & velut lugere faciat. [*Ghiaccio.*] Septies inuenitur.

אכל	בְּיוֹם אֲכָלֵנִי חֹרֶב וְקֶרַח בַּלָּיְלָה :	*Gelu edere aliquem in nocte. Genes.* 31.40.
משליך	מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְּפִתִּים :	*Proijcere gelu sicut buccellas. (pruinam intelligit.) Psal.* 147. 17.
יצא	מִבֶּטֶן מִי יָצָא הַקָّרַח :	*Gelu egredi de ventre. Iob* 38.29.
נפל	וְקֶרַח בַּלָּיְלָה :	*Esse proiectum(ad) gelu in nocte. Iere.* 36. 30.
נתן	מִמְּשַׁבַּת אֵל יִתֵּן קָרַח :	*Dare gelu ab halitu Dei. Iob* 37.10
עין	כְּעֵין הַקֶּרַח הַנּוֹרָא :	*Color glaciei horribilis. (lucidissimæ.) Ezec.* 1.22.
קדר	הַקְּדֵרִים מִנִּי קָרַח :	*Fluuios obscurari à (ob) gelu. Iob* 6. 16.

קֹרַח Nomen proprium filij Esau ex Aholibama. Corah, vel Corax. [*Corace.*] Gen. 36.5. וְאֶת קֹרַח *Et Coracem.* Et versu 17. recẽsetur inter nepotes, Elipha zi filius videlicet, modò alter potius nõ sit. *Dux* קֹרַח *Corax.* Confer locos.

Fuit alter Corax Leuita nepos Cahathi. Exo. 6. 21. *Filij verò Icearis* קֹרַח *Corax, &c.* 1. Par. 6.7. non Icearis sed Aminadabi filius dicitur. *Filij Cahati Aminadabus fuit, (inquit) cuius filius* קֹרַח *Corax, &c.* Icearus forsitan bi nominis erat, quod notes velim. Hic excitata seditione vna cum suis collegis à terra absortus est, Num. 16. ibi vide omnia. Filij verò Coracis erant cantores, & poetę, de quibus Psal. 42. *Præfecto Maschil filij* קֹרַח *Coracis.* Idẽ habes in nonnullis alijs psalmorum titulis. Sed de hoc aliàs agendum est. Erant insuper custodes vasorum, vt 1. Par. 9.19. Ibi vide. Hinc deriuatur קָרְחִי .

Fuit alter ex Iudæ tribu. 1. Par. 2.42. *Filij verò Ebronis* קֹרַח *Corax, &c.*

קָרֵחַ Nomen proprium cuiusdã viri. Careah. [*Carea.*] 2. Reg. 25.23. *Et Iobãnes filius* קָרֵחַ *Careæ.* Ier. 40.8. *Et Iohannes, & Ionathan filij* קָרֵחַ *Careæ.*

קִרְחָא / **קִרְחָה** Nomen sub vtraq; forma fœmininum genere, quamuis semel cum Aleph reperiatur, sine plurali, & cum affixo קָרְחָתוֹ . Decaluatio, depilatio propriè, actus ipse depilandi. [*Il stracciarsi i capelli, quel cauarsegli.*] In sequentibus tantum inuenitur.

בוא	בָּאוּ קִרְחָה אֶל עָוֹן :	*Decaluationem venire ad aliquem. Iere.* 47.5.
הקריח	וְהִקְרִיחוּ אֵלֶיךָ קִרְחָא :	*Decaluare facere ad(pro) aliquẽ decaluationem. Ezec.* 27.31. *Aleph auget sensum decaluationis.*
הרחיב	הַרְחִיבִי קִרְחָתֵךְ כַּנֶּשֶׁר :	*Dilatare decaluationẽ tanquàm aquilam. Mich.* 1.16.
ספים	וְלֹא תָשִׂימוּ קִרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לָמֵת :	*Nõ ponere decaluationem inter oculos (pro) mortuo. Deut.* 14.1.
מקצף	יְתֵדֹת מַעֲשֵׂה מְקֻשָּׁה קִרְחָה	*Decaluationem esse loco operis solidi. Esa.* 3.24.
קרא	וַיִּקְרָא אֲדֹנָי וגו׳ וְלַקִּרְחָה וגו׳ :	*Vocare decaluationi, (ad decaluationem) &c. Esa.* 22.12.
קרח	לֹא יִקְרְחָה קָרְחָה בְּרֹאשׁם :	*Non decaluare decaluationem in capite. Leuit.* 21.5.
ראש	כְּכָל רֹאשׁיו קִרְחָה :	*Decaluationem esse in omnibus capitibus. Esa.* 15.2. *Vide etiam Ezechiel.* 7.18.
ראש	כִּי כָל רֹאשׁ קִרְחָה :	*Omne caput esse decaluationem. Ier.* 48. 36.
ראש	וְעַל כָּל רֹאשׁ קִרְחָה :	*Eleuare super omne caput decaluationem. Amos* 8. 10.

Radix est קרח .

קִרְחִי Nomen gentile, vel patronymicum, masculinum genere, & declinatione קָרְחִים . Corithes. [*Huomo della famiglia di Corace.*] Exo. 6.24. *Hæ sunt familiæ* הַקָּרְחִי *Corithidis.* 1. Par. 9.19. הַקָּרְחִים *Corithei, &c.* Idem cap. 12.6. Aliàs קְרֹחִי est imperatiuus ex Cal, ibi vide. Radix est קרח .

קִרְחַת Nomen fœmininum genere, & cum affixo קָרְחָתוֹ . Caluities, caluitium. [*L'essere senza capelli dietro al capo.*] Recaluitium nos dicemus, & quatuor vicibus tantum inuenitur.

נגע	וְכִי יִהְיֶה בְּקִרְחַת אוֹ בְגַבְּחַת נֶגַע וגו׳ :	*Plagam esse in recaluitio, &c. Leuit.* 13. 42.
פתח	פְּתֻחָת הוּא בְּקִרְחָתוֹ וגו׳ :	*Depressionem lepræ esse in recaluitio vestimenti, &c. Leuit.* 13.55. *Sic eleganter appellat partẽ interiorem panni depilatam. [Il rouescio pelato.]*
צרעת	צָרַעַת פְּרַחַת הִוא בְּקִרְחָתוֹ וגו׳ :	*Lepram pullulare in recaluitio, &c. Leuit.* 13.42.
שאת	שְׂאֵת הַנֶּגַע וגו׳ בְּקִרְחָתוֹ :	*Tumorẽ plagæ esse in recaluitio, &c. Leuit.* 13.43.

Radix est קרח .

קְרִי Nomen formę masculinæ, sine plurali, quod in accentu magno קָרִי scribitur. Casus, accidens, euentus, fatum. [*Caso, accidente, sorte, fortuna.*] Septẽ vicibus tantum inuenitur, Leuit. 26. quibus efficit Hebraismos sequentes elegantiarum plenos.

הלך	וַהֲלַכְתֶּם עִמִּי קָרִי :	*Ire cum Deo casu. Leuit.* 26. 23. *Est omnia fato tribuere.*
הלך	הֹלַכְתִּי אַף אֲנִי עִמָּכֶם בְּקֶרִי :	*Ire cũ aliquo(in) casu. Leuit.* 26. 24. *Vide etiam ver.* 27. *&* 40.
הלך	הָלַכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמַת קָרִי :	*Ire cum aliquo in furore fati. Leuit.* 26. 28.
ילך	וְאִם הָלוֹךְ עִמִּי קָרִי :	*Ire cum aliquo casu. Leuit.* 26. 21.
ילך	אַף אֲנִי אֵלֵךְ עִמָּם בְּקָרִי :	*Ire cum aliquo(in) casu. Leuit.* 26.41

Radix est קרה .

קִרְיָא Require in sequenti קִרְיָה in Syriacis.

קִרְיָה Nomen fœmininum genere, sine plurali, vertens He in Thau in regimine קִרְיַת , quod aliàs est etiam nomen per se, vt suo loco dicemus. Quidam huc referunt etiam קִרְיָתַיִם duale, de quo infra. Ciuitas, oppidum, vrbs, à complurium tignorum structura & cõpage, quasi cõtignatio dicta. [*Città.*] Vide עִיר . Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

בצורה	קִרְיָה בְּצוּרָה לְמַפָּלָה :	*Ponere vrbem munitam ruinæ. (in ruinam.) Esa.* 25.2.
גוי	קִרְיַת גּוֹיִם עֲרִיצִים יִירָאוּךָ :	*Vrbs gentium præualidarum, &c. Esa.* 25.3.
היה	לֹא הָיְתָה קִרְיָה אֲשֶׁר שֻׁנְּבָה מִמֶּנִּי :	*Oppidum non esse, quod altius te sit, &c. Deut.* 2. 36.
היה	לֹא הָיִתָה קִרְיָה אֲשֶׁר לֹא לָקַחְתָּ מֵאִתָּם :	*Oppidum nõ esse, quod non ceperis. Deut.* 3.4.
המון	יִשְׁחַק לְהֲמוֹן קִרְיָה :	*Tumultus ciuitatis. Iob* 39.7.
הפיח	אֲשֶׁר יַלְצוּן יָפִיחוּ קִרְיָה :	*Illaqueare ciuitatem. Pro.* 29.8.
חנה	קִרְיַת חָנָה דָוִד :	*Vrbs (in qua) residet quis. Esa.* 29.1. (*Est i regimine verbi, q̃d notes.*)
יצא	כִּי עַתָּה תֵּצְאִי מִקִּרְיָה :	*Egredi de oppido. (ne sit oppidum.) Mich.* 4.10.
ישב	קִרְיָה וְכָל יֹשְׁבֵי בָהּ :	*Oppidum & habitatores in eo. Abacuc* 2. 8.
כונן	וְכוֹנֵן קִרְיָה בְּעַוְלָה :	*Aptare vrbem in iniquitate. Abac.* 2. 12.
להבה	לְהֶבָה מִקִּרְיַת סִיחֹן :	*Flammam egredi ex vrbe alicuius. Num.* 21 29.
מועד	חֲזֵה צִיּוֹן קִרְיַת מֹעֲדֵנוּ :	*Vrbs cõuentus aliquorũ. Esa.* 33.20.
מלך	קִרְיַת מֶלֶךְ רָב :	*Ciuitas regis magni. Psal.* 48. 3.
מעוז	קִרְיַת מָשְׂגִּי :	*Vrbs gaudij alicuius. Ierem.* 49.25.
נאמן	קִרְיָה נֶאֱמָנָה :	*Vrbs fidelis. Esa.* 1. *ver.* 21. *&* 26.
נהום	וּתְהֹם הַקִּרְיָה :	*Vrbem personare.* 1. *Reg.* 1.45.
נשבה	נִשְׁבְּדָה קִרְיַת תֹּהוּ :	*Vrbem vanitatis frangi. Esa.* 24.10.
נשגב	קִרְיָה נִשְׂגָּבָה יִשְׁפִּילֻנָּה :	*Deprimere vrbem eleuatã. Esa.* 26.5
עז	הוֹן עָשִׁיר קִרְיַת עֻזּוֹ :	*Substantiam diuitis esse oppidum roboris eius. Prouer.* 10. 15. *Vide etiam* 18.11.
עז	אֹחֶז נִפְשַׁע מִקִּרְיַת עֹז :	*Ciuitas roboris. Pro.* 18.19.
עליז	קִרְיָה עַלִּיזָה :	*Ciuitas exultans. Esa.* 22.2. *et* 32.13
עלץ	בְּטוּב צַדִּיקִים תַּעֲלֹץ קִרְיָה :	*Ciuitatem exultare. Pro.* 11.10.
פעל	גִּלְעָד קִרְיַת פֹּעֲלֵי אָוֶן :	*Vrbs operãtium iniquitatẽ. Hos.* 6.9
קול	מְרוּעַ קוֹל הַקִּרְיָה הוֹמָה :	*Vox vrbis tumultuantis.* 1. *Reg.* 1.41
רחבות	בִּרְחֹבוֹת קִרְיָה :	*Plateæ ciuitatis. Thren.* 2.11.

Multa insuper ciuitatum nomina legũtur in Biblijs cum hac dictione communi, quæ alio nomine apposito distinguunt, vt ĩ eius radice קרה , & hic inferius habes.

Caterum & in Syriaco sermone idem significat hoc nomen, quod in Biblijs inuenitur sub hisce formis קִרְיָא קִרְיָה קִרְיָתָא . Loci notandi.

הוחב	יְהוֹחֵב דְּמוֹ בְּקִרְיָה דִּי שֶׁמֶרִין :	*Collocare in vrbe. Esd.* 4.10.
התכבא	רִי הֵן קִרְיָתָא דְּךְ תִּתְבְּנֵא וגו׳	*Vrbem ædificari, &c. Esd.* 4.13.
התנשא	דִּי קִרְיָתָא דָךְ מִן יוֹמָת עֶלְמָא וגו׳ :	*Vrbem eleuare se super (contra) reges, &c. Esd.* 4.19. (12
מרד	קִרְיָתָא מַרְדָתָא וּבַאוּשְׁתָּא וגו׳ :	*Vrbs rebellis, & putida, &c. Esd.* 4.
מרד	דִּי קִרְיָא דְךְ קִרְיָא מָרְדָא וגו׳ :	*Vrbs rebellis, &c. Esd.* 4.15.

קִרְיַת Est à superiori קִרְיָה in regimine, vt illic habes. Aliàs est nomen proprium vrbis in tribu Beniamin. Ciriath. [*Ciriata.*] Ios. 18.28. קִרְיָת *Ciriatha.* Radix est קרה .

קִרְיוֹת Nonnullis est plurale nominis קִרְיָה , mihi verò semper est nomen vrbis in tribu Iudę secus fines Idumeæ, quæ tamen posterioribus temporibus (modò altera non sit) à Moabitis possidebatur, Cerioth. [*Ceriota.*] Ios. 15.25. וקריות *Et Ceriotha.* Ier. 48. 24. *Et super* קריות *Ceriotha, & super Bozra, &c.* Et ver. 40. *Capta est* הקריות *Ceriotha.* Amos 2. 2. *Vorabitque palatia* הקריות *Ceriothæ.* Confer locos. Radix est קרה .

קִרְיַת אַרְבַּע Nomen proprium vrbis montanæ, in prouincia Canaan, à conditore אַרְבַּע nomen trahens, quæ dein חֶבְרוֹן dicta, & in tri

bum Iudæ adscripta, nec non pro homicidarum asylo, consecrata, sacerdotibus pro habitatione data fuit. Ciriath Arbah. [*Ciriata, ouero città d'Arba.*] Hic moritur Sarah, Gen. 23.2. *Mortuaq; est Sarah* בקרית *in Ciriath arba, quæ est Hebron, &c.* Ios. 15.53. וְקִרְיַת אַרְבַּע *Et Ciriath arba, quæ est Hebron.* Et 20.7. וְאֶת קִרְיַת אַרְבַּע *Et Ciriath arbã, quæ est Hebron, in monte Iudæ.* Et 21.11. *Dederuntq; illis* את קִרְיַת אַרְבַּע *Ciriath Arbæ patris Anoci, quæ est Hebron, in mõte Iudæ, &c.* Neh. 11.25. בְּקִרְיַת הָאַרְבַּע *In Ciriath Arbæ, & filiabus (oppidis minoribus) illius.* Compositum est ex קִרְיָה & אַרְבַּע, quæ vide.

קִרְיַת בַּעַל Nomen proprium vrbis in tribu Iudæ, quæ & בַּעֲלָה & קִרְיַת יְעָרִים etiam dicebatur, vt suis locis habes. Ciriath Baal. [*Ciriata di Baal.*] Ios. 15.59, קִרְיַת בַּעַל *Ciriath Baal, quæ est Ciriath Iearim.* Hic tribus Beniamin erat termin', Ios. 15.14. *Erãtq; egressiones eius ad* קִרְיַת בַּעַל *Ciriath Baal, quæ est Ciriath Iearim.* Compositum est ex קִרְיָה & בַּעַל.

קִרְיַת חֻצוֹת Nomen proprium vrbis Moabitarum, sic dictæ forsitan à plateis. Ciriath huzoth. [*Ciriata delle piazze.*] Num. 22.39. *Et venerunt* קִרְיַת חֻצוֹת *(ad) Ciriatham huzotham.* Compositum est ex קִרְיָה, & חוּץ.

קִרְיָתַיִם Nomẽ proprium oppidi cis Iordanem, fœmininum genere, & cum He aduerbiali, vel addito, קִרְיָתַיְמָה, quod à Rubenitis instauratam posterioribus temporibus Moabitæ possidebãt. Ciriathaim. [*Ciriataima.*] Nonnullis est etiam duale à קִרְיָה, quod non placet, Num. 32.37. וְאֶת קִרְיָתָיִם *Et Ciriataimã.* Ios. 13.19. וְקִרְיָתָיִם *Et Ciriataima.* 1. Par. 6.75. dicitur esse in tribu Neptalim, modò alterum oppidum non sit, nempe קִרְתָּן, vt aliquibus placet, & Leuitis pro habitatione datur וְאֶת קִרְיָתָיִם *Et Ciriataimam cum suburbijs eius.* Ier. 48.1. *Capta fuit* קִרְיָתָיִם *Ciriataima.* Et ver. 23. *Et super* קִרְיָתָיִם *Ciriataima.* Ezec. 25.9. וְקִרְיָתָיְמָה *Et Ciriataima.* Confer locos accuratius. Radix est קרה, & illic huius compositum habetur.

קִרְיַת יְעָרִים Nomen proprium vrbis in Iudæ tribu, quã olim Hiuei incolebãt, & alijs nominibus קִרְיַת בַּעַל & בַּעֲלָה dicebatur, vt suis locis habes. Ciriath iearim. [*Ciriata delle silue.*] Ios. 9.17. וְקִרְיַת יְעָרִים *Et Ciriath iearima.* Et 15.9. *Et designabat limes Baalam, quæ est* קִרְיַת יְעָרִים *Ciriath iearima.* Et ver. 59. *Ciriath Baal, quæ est* קִרְיַת יְעָרִים *Ciriat iearima.* Iud. 18.12. *Et ascendentes castrametati sunt* בקִרְיַת יְעָרִים *in Ciriat iearima, in Iuda, ob id appellarunt nomen loci illius, Castra Dan, vsque in hodiernum diem, qui locus est post* קִרְיַת יְעָרִים *Ciriath iearimam.* 1. Sam. 7.1. *Et venerunt viri (ciues)* קִרְיַת יְעָרִים *Ciriath iearimæ, &c.* Hanc condidit, vel certè denominauit Sobal quidam ex Iudæ tribu, nisi malles, tũc esse nomen proprium viri. 1. Paral. 2.49. *Sobal pater (conditor)* קִרְיַת יְעָרִים *Ciriath iearimæ.* Hæc Vriam Propheram protulit, Ier. 26.19. *Sed & quidam erat prophetans in nomine Domini, Vrias scilicet filius Semaiæ* בְּקִרְיַת הַיְעָרִים *ex Ciriath haiearim, &c.* Esd. 2.25. scribitur; *Filijs* קִרְיַת עָרִים *Ciriath arimæ;* & ne putes esse alteram, Neh. 7.27. eadem recensetur sic; *Viri* קִרְיַת יְעָרִים *Ciriath iearimæ, &c.* Cõfer locos. Compositum est ex קִרְיָה & יַעַר.

קִרְיַת סַנָּה Nomen proprium ciuitatis montanæ, in Iudæ tribu, quæ & דְּבִיר & קִרְיַת סֵפֶר dicebatur, vt suis locis habes. Ciriat sanah. [*Ciriata delle rouete.*] Ios. 15.48. וְקִרְיַת סַנָּה *Et Ciriath sana, quæ est Debira.* Vide etiam in sequenti קִרְיַת סֵפֶר. Quidam arbitrantur, hanc vrbem non à spinis esse dictam, sed Samech positum loco ש, vt סנה sit à radice שנן, conuenatq; cum sequenti nomine, quasi diceres, vrbem literatorum, quod an verum sit, alij viderint. Samech certè pro ש non pro שׂ poni, nulli dubium sit. Compositum est ex קִרְיָה & סנה.

קִרְיַת סֵפֶר Nomen proprium vrbis superioris, in tribu Iudæ, quæ & דְּבִיר dicta fuit. Ciriath sepher. [*Ciriata del numero, ouero del libro.*] Ios. 15.15. *Et nomen Debiræ olim erat* קִרְיַת סֵפֶר *Ciriath sepher.* Idem Iud. 1.11. Compositum est ex קִרְיָה & סֵפֶר.

קִרְיַת עָרִים Nomen vrbis eiusdem cum קִרְיַת יְעָרִים, ibi vide.

קרם Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

קָרַמְתִּי	Præteritum.
יְקָרֵם	Futurum.

Nec absurdum erit ob id, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum opus erũt. Pelle obduxit, cutem super imposuit, incrustauit propriè, vt ita dicã docẽdi gratia. [*Far venire la pelle sopra la carne, incrostare propriamente, far venire la crosta.*] Ezech. 37.6. וְקָרַמְתִּי *Et incrustabo super vos cute.* Et ver. 8. וַיִּקְרָם *Et incrustauit super eos cute.* Hoc vltimum nonnullis potius neutrũ, vel intransitiuum est, quod non placet. Alibi nõ inuenitur.

קְרִים Nomen plurale masculinum, sine singulari, quod tamen formare non absurdum est, vt sit קָר, quemadmodum habes in יָקָר, ibi vide, & nota. Frigidi. [*Freddi ghiacciati.*] Pro. 25.25. *Aquæ* קְרִים *frigidę super anima lassa.* Iere. 18.14. *Nunquid relinquentur aquæ profundiores* קְרִים *frigidæ, fluentes?* Radix est קרר.

קוּרִים Require superius in ק ante ו, suo loco proprio.

קָרַן Verbum Cal neutrum, perfectum, quod legitur in Biblijs tantummodo in tertia præteriti, nec aliud ex eo facilè formarem. Radiauit, resplenduit, quasi cornua lucis, splendorisve emisit, metaphora satis ornata. [*Risplendere, mandar fuori raggi di luce à guisa di corni.*] Exo. 34.29. *Moses vero nesciebat, quod* קָרַן *radiasset cutis faciei suæ.* Et ver. 30. *Et ecce* קָרַן *radiauit cutis faciei illius.* Et ver. 35. *Quia* קָרַן *radiauit cutis faciei Mosis.* Alibi non inuenitur.

Deriuatiua huius & composita sunt הקרין עֲשָׂתֹרוֹת קְרָנַיִם קֶרֶן הַפּוּךְ:

קֶרֶן Nomen generis communis, sed masculini semel, cum duplici plurali, & duali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs קַרְנוֹת קְרָנוֹת קֶרֶן קְרָנַיִם קַרְנֵי קַרְנָיִם קַרְנֵיהֶם קַרְנֵי קַרְנֶיהָ קַרְנֶיךָ קַרְנִי קַרְנָיו קַרְנָיִו. Cornu ab Hebraica voce scilicet. [*Corno, così detto dalla voce Ebrea.*] קֶרֶן & קְרָנַיִם componuntur cum alijs nominibus, vt habes in radice. Efficit hoc nomen translatum ad alia nõnullos Hebraismos elegantiarum plenos, vt in sequentibus. Eleganter inuenitur vsurpatum figuratè de splẽdoris radio, sicut & suum Cal. [*Raggio.*] De figuratis cornibus ferè semp fœmininũ plurale positũ inuenies.

וְרִדָּה אָחוּ בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:	*Appræhendere in cornibus altaris.* 1. *Reg.* 1.51.	לחז
וַיָּבֹא עַד הָאַיִל בַּעַל הַקְּרָנַיִם:	*Aries dominus cornuum.* Dan. 8.6.	בגל
וְלוֹ קְרָנַיִם וְהַקְּרָנַיִם גְּבֹהוֹת וגו':	*Cornua esse alicui, & ea esse excelsa, &c.* Dan. 8.3.	נבס
גָּדַע בַּחֲרִי אַף כָּל קֶרֶן יִשְׂרָאֵל	*Succidere in furore nasi omne cornu aliquorum.* Thren. 2.3.	נדע
וְכָל קַרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ:	*Succidere cornua.* Psal. 75.12.	נדע
וַיַּחֲזִק בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:	*Appræhendere in cornibus altaris.* 1. *Reg.* 1.50.	סחזק
מִמֶּנּוּ תִּהְיֶיוָ קַרְנוֹתָיו:	*Cornua altaris esse ex eo.* Exo. 27.2	סיס
שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד:	*Germinare facere cornu alicui.* Psal. 132.17.	תנעיק
וַיָּרֶם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ:	*Eleuare cornu (robur, regnum, gloriam, & huiusmodi) Messiæ.* 1. *Sam.* 2.10.	סריס
לְהָרִים קֶרֶן:	*Eleuare cornu. (euehi gloria.)* 1. *Paral.* 25.5.	קריס
וְלֹא תָרִימוּ אֶל מָרוֹם קַרְנְכֶם:	*Non eleuare cornu. Psal.* 75.5.	סריס
אַל תָּרִימוּ לַמָּרוֹם קַרְנְכֶם:	*Non eleuare cornu excelso. (in excelsum.) Psal.* 75.6.	סריס
וַתָּרֶם כְּרְאֵים קַרְנִי:	*Eleuare cornu alicuius vt rhinocerotis. Psal.* 92.11.	סריס
וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ:	*Eleuare cornu populo. Psal.* 148.14.	סריס
הָרִים קֶרֶן צָרָיִךָ:	*Eleuare cornu hostium. Thren.* 2.17	סריס
כִּי קַרְנֶךָ אָשִׂים בַּרְזֶל:	*Ponere cornu alicuius ferrum. (ferreum.) Mich.* 4.13.	סיס
אֵלֶּה הַקְּרָנוֹת אֲשֶׁר זָרוּ אֶת יְהוּדָה:	*Cornua spargere aliquos. Zac.* 2.2.	זרס
קֶרֶן חָזוּת בֵּין עֵינָיו:	*Cornu visionis esse inter oculos. Dan.* 8.5. *Vide* חָזוּת.	חזות
קְרָנַיִם מִיָּדוֹ לוֹ:	*Cornu (splendores, radios) esse Deo à manu illius. Abac.* 3.4. *Locus illustrandus.*	יל
לְיַדֹּרֹת אֶת קַרְנוֹת הַגּוֹיִם הַנֹּשְׂאִים קֶרֶן וגו':	*Proijcere cornua eleuantium cornu, &c. Zac.* 2.4.	ירה
יוֹם הַאַחַת מֵהֶם יֵצֵא קֶרֶן אַחַת מִצְּעִירָה וגו':	*A cornu egredi cornu minimũ, &c. Dan.* 8.9.	יצא
מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי:	*Cornu salutis alicuius. Psal.* 18.3.	יסע
וְכִפֶּר אַהֲרֹן עַל קַרְנֹתָיו:	*Expiare super cornibus altaris. Exo.* 30.10.	כפר
כֶּרֶם הָיָה לִידִידִי בְּקֶרֶן בֶּן שָׁמֶן:	*Vineam esse alicui in cornu filij olei. Esa.* 5.1. *Locus declarandus.*	כרם
וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת קֶרֶן הַשֶּׁמֶן	*Accipere cornu olei.* 1. *Sam.* 16.13.	לקח
וַיִּקַּח צָדוֹק הַכֹּהֵן אֶת קֶרֶן הַשֶּׁמֶן וגו':	*Accipere cornu olei de tabernaculo, &c.* 1. *Reg.* 1.39.	לקח
הֲלוא בְּחֹזְקֵנוּ לָקַחְנוּ לָנוּ קְרָנַיִם:	*Accipere sibi cornua in robore suo. Amos* 6.14.	לקח
מְלֵא קַרְנְךָ שָׁמֶן:	*Implere cornu oleo.* 1. *Sam.* 16.1.	מלא
וְהָיָה בְּמָשְׁךְ בָּקֶרֶן הַיּוֹבֵל וגו':	*Trahere in cornu iubilei. (Est sonum in longum protrahere.) Ios.* 6.5.	משך
אֹחֵר וָאֶחוּ בְּסֻבְּךָ בְקַרְנָיו:	*Appræhendi in cornibus. Gen.* 22.13	נחז
נוֹגְדָה קֶרֶן מוֹאָב:	*Cornu alicuius succidi. Ier.* 48.25.	נגד
נִגְדְּעוּ קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וגו':	*Cornua altaris succidi, & cadere. Amos* 3.14.	נגד
וּבְקַרְנֵיכֶם תְּנַגְּחוּ כֹּלַת הַחֹלוֹת	*Cornupetere (in) cornibus. Ezechiel.* 34.20.	נגח
וְכָעֲצוּ יִשְׁבְּרוּ הַקֶּרֶן הַגְּדֹלָה:	*Cornu magnum frangi. Dan.* 8.8.	כעכ
וְנָתַתָּה עַל קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ:	*Dare (ponere) sup cornibus altaris. Exo.* 29.12.	נתן
וְעִלַּלְתִּי בֶּעָפָר קַרְנִי:	*Deturpare in puluere cornu. (gloriã, splendorem, &c.) Iob* 16.15.	עולל
וְעָשִׂיתָ קַרְנֹתָיו וגו':	*Facere cornu altaris. Exo.* 27.2.	עשה
וַיַּעַשׂ לוֹ וגו' קַרְנֵי בַרְזֶל:	*Facere sibi cornua ferri.* 1. *Reg.* 22.11	עשה
וְקַרְנֵי רְאֵם קַרְנָיו:	*Cornua alicuius esse cornua rhinocerotis. Deut.* 33.17.	ראם
רָמָה קַרְנִי בַיי':	*Cornu alicuius (robur, vis, splendor, & huiusmodi) eleuari in Domino.* 1. *Sam.* 2.1.	רוס
יִבְרַצְוּךָ תָּרִים קַרְנוֹ:	*Cornu eleuari (vel eleuare) in voluntate Dei. Psal.* 89.18.	רוס
וִיבַשְּׂמִי תָרוּם קַרְנוֹ:	*Cornu eleuari in nomine Dei. Psalm.* 89.24.	רוס
קַרְנוֹ תָרוּם בְּכָבוֹד:	*Cornu eleuari in gloria. Psal.* 112.9	רוס
תְּרוֹמֵמְנָה קַרְנוֹת צַדִּיק:	*Cornua iusti exaltari. Psal.* 75.12.	רומס
וּמִקַּרְנֵי רְמִים עֲנִיתָנִי:	*Saluare à cornibus. Psal.* 22.22.	רים
שָׁבַר אֶת שְׁתֵּי קַרְנָיִו:	*Frangere duo cornua. Dan.* 8.7.	שבר
קַרְנוֹת שֵׁן וגו':	*Cornua dentis. Ezec.* 27.15. *Hebraismus. Vide* שֵׁן.	שן

Cæterum, & in Syriaco idiomate, hoc nomen idem est, quod has voces in Biblijs habet קַרְנָא קֶרֶן קַרְנַיָּא קַרְנִין. Loci notandi.

מִשְׁתַּכֵּל הַוִּית בְּקַרְנָא:	*Considerare (in) cornua. Dan.* 7.8.	השתכל
וְתְלָת מִן קַרְנַיָּא קַדְמָיָתָא אֶתְעַקְרוּ וגו':	*Tria ex cornibus prioribus euelli. Dan.* 7.8.	התעקר
וְאָלוּ קֶרֶן אָחֳרֵי זְעֵירָה סְלֵקַת בֵּינֵיהֶן:	*Cornu aliud paruum ascendere, Dan.* 7.8.	זעיר
מִן קָל מִלַּיָּא רַבְּרְבָתָא דִּי קַרְנָא מְמַלְּלָה:	*Cornu loqui, &c. Dan.* 7.11.	מלל
וְקַרְנָא דְּכֵן עָבְדָא קְרָב וגו':	*Cornu facere bellum cum aliquo. Dan.* 7.21.	עבד
וְאָלוּ עֵינִין כְּעֵינֵי אֱנָשָׁא דְּא וגו':	*Oculum esse in cornu, &c. Dan.* 7.8.	עין
וְקַרְנִין עֲשַׂר לָהּ:	*Decem cornua esse alicui. Dan.* 7.7.	עשר
דִּי תִשְׁבְּעוּן קָל קַרְנָא וגו':	*Audire vocem cornu. Dan.* 3.5.	קול
וְעַל קַרְנָיָא עַשְׂרָה דִּי בְּרֵאשָׁהּ וגו':	*Cornua decem esse in capite, &cæt. Dan.* 7.20.	ראש

קֶרֶן הַפּוּךְ Nomẽ proprium filiæ Iob. Ceren hapuch. [*Cerena puca.*] Iob 42.15. *Et nomẽ tertiæ* קֶרֶן הַפּוּךְ *Cerenhapucha.* Cõpositũ est ex קרן & פוך.

קרס Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

קָרַסוּ	Præteritum.
קֹרֵס	Part. præs.

Cætera cautè formabis, cum opus erunt, iuxta regulas grãmaticales. Inclinatus, deflexus est, repãdus fuit, ad instar vncini redditus est. [*Piegarsi, chinarsi, farsi come vncino.*] Esa. 46.1. *Curuatus est Bel,* קֹרֵס *deflectitur Nebo.* Et ver. 2. קָרְסוּ *Curuauerunt se, incuruarunt se pariter.* Alibi non inuenitur. Expende locos accuratius.

Deriuatiua huius sunt קרס או קִילֹס קְרָסִים.

קֵרוֹס / קִירוֹס Nomen proprium cuiusdam Nathinei. Ceros. [*Ceroso.*] Esd. 2.44. *Filij* קֵרוֹס *Cerosi.* Neh. 7.47. *Filij* קִירוֹס *Cerosi, &c.*

קְרָסִים Nomen pluralis numeri tantum, & in regimine קַרְסֵי, & cum affixo קַרְסָיו. Fibulę, claui, capitibus retortis hincindè propriè, à curuatione sic dicti; vncini. [*Fibbie, vncini, vercetti Venetijs.*] Hebręi hodierni, quos vulgò [*bottoni*] dicimus, hoc nomine vocare solent, quod penitus absurdum non est. Nouem vicibus ad summum inuenitur, ex quibus sequentes annotabis.

וְהֵכִאתָ אֶת הַקְּרָסִים בַּלֻּאֹת	*Inducere fibulas in laqueolis. Exod.* 26.11.	הכיא
וְחִבַּרְתָּ אֶת הַיְרִיעֹת וגו' בַּקְּרָסִים:	*Coniungere cortinas in (cum) fibulis. Exo.* 26.6.	חבר
וַעֲשִׂיתָ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב:	*Facere quinquaginta fibulas auri. Exo.* 26.6.	עשה
וַעֲשִׂיתָ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים:	*Facere fibulas æris quinquaginta. Exo.* 26.11.	עשה
וְנָתַתָּה אֶת הַפַּרֹכֶת תַּחַת הַקְּרָסִים:	*Dare (ponere) sub fibulis. Exo.* 26.33	תחת

Radix est קרס.

קַרְסְלַיִם Nomen pluralis numeri tantum, quod bis inuenitur in scriptura sacra cum affixo קַרְסֻלָּי, nec satis certum est, quid propriè significet, quamuis communiori sententia talos interpretes reddidere. Quod si coniectare licet, forsitan sic dicuntur à radice superiori, quasi esset קַרְסוּלַי deflectũtur mihi, vnde & aliqui genua exposuerunt, quòd hæ corpo-

ris partes eundo flectantur. [*Cauiglia del piede.*] 2.Sam. 22.37. & Psal.18.37. *Neque nutauerunt* קַרְסֻלָּי *tali mei*. Expende locos, & omnes accuratius.

קרע Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

קָרַע קָרַעְתִּי } Præteritum.
קָרַעְתָּ
קָרָעוּ
קֹרֵעַ Part. præs.
קָרוּעַ קְרֻעִים קְרוּעִי Part. pass.
אֶקְרַע תִּקְרַע יִקְרַע אֶקְרַעְנָה יִקְרָעָה יִקְרָעֶה } Futurum.
תִּקְרָעִי תִּקְרַע
יִקְרָעוּ
קְרָעוּ Imperat.
קָרֹעַ לִקְרֹעַ בִּקְרִעִי Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt. Scidit, discidit, conscidit, disrupit, fidit. [*Stracciare, squarciare.*] Semel videtur esse intransitiuum; disruptus est. [*Squarciarsi.*] Efficit nonnullos Hebraismos satis elegantes, vt in sequentibus,

כנר	וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו :	*Scindere vestimenta. Genes. 37.28. Antiqui scindebant vestes in rebus aduersis, & huiusmodi.*
כנר	וְקָרַע אֹתוֹ מִן הַבֶּגֶד וגו' :	*Scindere aliquid à panno, &c. Leuit. 13. 56.*
כנר	קָרַעְתִּי אֶת בִּגְדִי וְמְעִילִי :	*Scindere vestimentum & pallium. Esd. 9. 3.*
כנר	יִקָּרְעוּ בְגָדִים :	*Discissi vestimentis. Ier. 41. 5.*
כנר	וְבְגָדָיו קְרֻעִים :	*Vestimenta alicuius esse discissa. 2. Sam. 1. 2.*
כית	כִּי קָרַע יִשְׂרָאֵל מֵעַל בֵּית דָּוִד :	*Scindere aliquem (regnum) desuper domo alicuius. (Vel aliquem scindi, &c.) 2. Reg. 17. 21.*
דמס	קְרָעוּ וְלֹא דָמוּ :	*Scindere, nec quiescere. Psal. 35. 15. Vide* דמס .
זרוע	וְקָרַעְתִּי אֹתָם מֵעַל זְרֹעֹתֵיכֶם	*Scindere puluillos desuper brachijs. Ezec. 13. 20.*
חלנ	וְקָרַע לוֹ חַלּוֹנִי :	*Scindere sibi fenestras. [Vulgò palancare, aprire.) Ier. 22. 14.*
יל	מִיַּד בִּנְךָ אֶקְרָעֶנָּה :	*Scindere regnum è manu alicuius. 1. Reg. 11. 12.*
כתנת	קְרוּעַ כֻּתָּנְתּוֹ :	*Aliquẽ esse discissum tunica. 2. Sam. 15. 32.*
לבב מד	וְקִרְעוּ לְבַבְכֶם וְאַל בִּגְדֵיכֶם : וּמִדָּיו קְרֻעִים :	*Scindere cor, nõ vestimẽta. Ioel. 2. 13 Vestimenta alicuius esse discissa. 1. Sam. 4. 12.*
ממלכה	וַיִּקְרַע יי' אֶת הַמַּמְלָכָה מִיָּדֶךָ :	*Scindere regnum de manu alicuius. 1. Sam. 28. 18.*
ממלכו'	קָרַע יי' אֶת מַמְלֻכוּת יִשְׂרָאֵל מֵעָלֶיךָ :	*Scindere regnum desuper aliquo. 1. Sam. 15. 27.*
חסמים	וְקָרַעְתִּי אֶת מִסְפְּחֹתֵיכֶם :	*Lacerare velamina. Ezec. 13. 21.*
מעיל	וַיִּקְרַע אֶת מְעִלוֹ :	*Scindere pallium. Iob 1. 20.*
סנור	וְאֶקְרַע סְגוֹר לִבָּם :	*Scindere clausurã cordis. Hos. 13. 8.*
עין	כִּי תִקְרַעִי בַפּוּךְ עֵינָיִךְ :	*Scindere (in) stibio oculos. Ier. 4. 30.*
עת	עֵת לִקְרוֹעַ וגו' :	*Tempus esse ad scindendũ. Eccl. 3. 7.*
קרעים	וַיִּקְרַע אֶת שְׁנֵים עָשָׂר קְרָעִים :	*Scindere vestimentum duodecim scissuris. 1. Reg. 11. 30.*
קרעים	וַיִּקְרַע לִשְׁנֵים קְרָעִים :	*Scindere vestimenta duabus scissuris. 2. Reg. 2. 12.*
שמים	לוּא קָרַעְתָּ שָׁמַיִם וגו' :	*Scindere cœlos. (figuratè vulgò spalancare.) Esa. 64. 1.*
שמלה תער	וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שִׂמְלֹתָיו וגו' : יִקְרַעְתָּ בָּתֶר הַסָּפֶר :	*Scindere vestimenta. Gen. 37. 33. Scindere librũ (in) nouacula scribæ. Ier. 36. 23.*

Deriuatiua huius sunt נקרע קְרָעִים ,

קְרָעִים Nomen pluralis numeri tantum. Ruptũræ, scissuræ, lacerationes, & partes ipsę disruptæ. [*Squarciamenti, pezzo squarciato, squarciatura.*] Quater inuenitur.

לקח	קַח לְךָ עֲשָׂרָה קְרָעִים :	*Accipere sibi decem scissuras. (partes discissas.) 1. Reg. 11. 31.*
מעט	יִקְרָעִים חַלְבִּישׁ נוּמָה :	*Dormitationem induere scissuris. Pro. 23. 21.*
קרע	וַיִּקְרָעֵהוּ שְׁנֵים עָשָׂר קְרָעִים :	*Scindere vestimentum duodecim scissuris. 1. Reg. 11. 30.*
קרע	וַיִּקְרָעֵם לִשְׁנֵים קְרָעִים :	*Scindere duab' scissuris. 2. Reg. 2. 12*

Radix est קרע .

קרץ Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

קֹרֵץ Part. præs.
יִקְרֹצוּ Futurum.

Cętera verò cautè formabis iuxta canones grammaticales, cum opus erunt. Excidit, incidit. [*Tagliare.*] Vide כרת . Hoc tamen nostrũ non inuenitur, nisi de oculis & labijs dictum, Hebraismo satis ornato, incidere oculis, & labijs, pro nictare, malũ de aliquo signis ostẽdere, quasi aliquem oculis & labijs incidere dicas, vel, vt alijs placet, oculos, & labia quodammodo incidere in illa frequenti, & sępius repetita nictatione. [*Cignare beffando alcuno, ò con gli occhi, ò con la bocca.*] Vide רום . Quater solum inuenitur.

עין	שֹׂנֵא חִנֶּם יִקְרֹצוּ עָיִן :	*Hostes gratis nictare oculo. Psalm. 35. 19.*
עין	קֹרֵץ בְּעַיִן יִתֵּן עֶצֶבֶת וגו' :	*Nictare (in) oculis, &c. Pro. 6. 13.*
עין	קֹרֵץ עַיִן יִתֵּן עֶצֶבֶת :	*Nictantem oculo dare dolorem. Prouer. 10. 10.*
שפה	קֹרֵץ שְׂפָתָיו כָּלָה רָעָה :	*Nictantem labijs absoluere malum. Pro. 16. 30.*

Deriuatiua huius sunt קרץ קָרֻץ קרצין .

קרץ Verbum Puhal passiuum, perfectũ, quod semel legitur in Biblijs, in prętérito קֹרַצְתִּי , nec aliud ex eo facilè formarem. Excisus, præcisus fuit. [*Fù tagliato.*] Iob 33. 6. *E luto* קֹרַצְתִּי *excisus sum etiam ego*.

קֵרֶץ Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs. Excisio, præcisio. [*Tagliatura, tagliamento.*] Ierem. 46. 20. קֶרֶץ *Præcisio ab aquilone venit, venit. (inquam.)*

קַרְצִין Nomen Syriacum plurale, quod solum cũ affixis in scriptura sacra legitur, quæ sunt קַרְצֵיהוֹן קַרְצֵי הוֹן . Excisiones, præcisiones. [*Tagliature, tagliamẽti.*] Dan. 3. 8. *Et prædicarũt* קַרְצֵיהוֹן *excisiones (eorũ) Iudæorum.* Et 6. 25. *Qui prædicarunt* קַרְצוֹהִי *excisiones (eius) Danielis*. Chaldaica phrasis satis ornata, pro vt perdas aliquem, eum publicè accusare. Alij diuersa sentiunt, quos si libet consulas. Radix est etiam Hebraica קרץ .

קַרְקַע Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Pauimentum, fundus, solum. [*Pauimento, fondo.*] Septem vicibus tantum inuenitur.

בית	מִקַּרְקַע הַבַּיִת עַד קִירוֹת הַהֵיכָל :	*A pauimento domus vsq; ad parietes. 1. Reg. 6. 15.*
בית	וְצִפָּה אֶת קַרְקַע הַבַּיִת וגו' :	*Tegere pauimentum domus, &cæt. 1. Reg. 6. 15.*
בית	וְאֶת קַרְקַע הַבַּיִת צִפָּה זָהָב :	*Operire pauimentum domus auro. 1. Reg. 6. 30.*
משכן	אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקַרְקַע הַמִּשְׁכָּן :	*Puluis in pauimento tabernaculi. Num. 5. 17.* (9.3.
נפתר	וְאַסִּיסֵתְרוּ מִנֶּגֶד עֵינַי בְּקַרְקַע הַיָּם וגו' :	*Abscindi in fundo maris, &c. Amos*
קיר	מִן הַקַּרְקַע עַד הַקִּירוֹת :	*A pauimento vsq; ad parietes. 1. Reg. 6. 16.*

קיקיון	מִקַּרְקַע עַד הַקַּרְקַע :	*A pauimento vsque ad pauimentũ. 1. Reg. 7. 7.*

Aliàs verò est nomen proprium ciuitatis, quæ olim tribus Iudæ terminus erat, & cum He aduerbiali in fine legitur in Biblijs. Carcah. [*Carcana.*] Ios. 15. 3. *Et girabit* הַקַּרְקָעָה *Carcaam*.

קִרְקֵר Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Ain Iod, sic flectitur in Biblijs.

קִרְקֵר Præteritum.
מְקַרְקֵר Part. præs.

Nec aliud ex eo facilè formarem. Parietem diruit, exparietauit, destruxit, à nomine קיר eleganter effictũ, & bis tantum inuenitur. [*Gittare à terra le mura, rouinare.*] Num. 24. 18. וְקִרְקֵר *Et destruet omnes filios Seth.* Trãslatum de pariete ad viros. Esa. 22. 5. מְקַרְקֵר קִיר *Diruẽs parietem.* Addidit קיר explicãdi gratia. Hæ verò voces formam Chaldaicam redolent, nam aliàs potius dicendum erat קִרְקֵר & מְקַרְקֵר , quod notes.

קַרְקֹר Nomen propriũ vrbis cis Iordanem. Carcor. [*Carcora.*] Iud. 8. 10. *Porrò Zebah, & Zalmunah erant* בְּקַרְקֹר *in Carcora.* Radix forsitan est קיר .

קרר Ex hac radice formantur מְקֵרָה קֹר קָרָה קָרִים , quæ suis locis vide.

קֶרֶשׁ Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs קֶרֶשׁ קַרְשֵׁי קַרְשֶׁיךָ קַרְשָׁיו . Asser, tabula. [*Asse, tauola.*] Vide לוח . Loci notandi.

ארך	עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ :	*Longitudo tabulæ. Exo. 26. 16.*
הניח	וְיָשַׂם אֶת קַרְשָׁיו :	*Ponere tabulas. Exo. 40. 18.*
יד	שְׁתֵּי יְדוֹת לְקֶרֶשׁ הָאֶחָד וגו' :	*Manus (cardines) tabulæ. Exo. 26. 17*
משכן	כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל קַרְשֵׁי הַמִّשְׁכָּן	*Tabulæ tabernaculi. Exo. 26. 17.*
עשה	וְעָשִׂיתָ אֶת הַקְّרָשִׁים לַמִّשְׁכָּן	*Facere tabulas (pro) tabernaculo. Exo. 26. 15.*
עשה	קַרְשֶׁיךָ עֲשׂוּ שֵׁן וגו' :	*Facere tabulam (nauis) eburno. Ezechiel. 27. 6.*
צלע	חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד :	*Tabulę lateris tabernaculi. Exod. 26. 26.*
צפה	וְאֶת הַקְّרָשִׁים תְּצַפֶּה זָהָב :	*Obtegere tabulas auro. Exo. 26. 29.*
רחב	רֹחַב הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד :	*Latitudo tabulæ. Exo. 26. 16.*
תוך	וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן בְּתוֹךְ הַקְّרָשִׁים :	*Vectis in medio tabularum. Exod. 26. 28.*
תחת	תַּעֲשֶׂה תַחַת עֶשְׂרִים הַקֶּרֶשׁ וגו' :	*Facere bases sub tabula, cætera. Exo. 26. 19.*

קִרְיָה Nomen fœmininũ genere, sine plurali. Vrbs, oppidum, ciuitas, idem quod קִרְיָה , ibi vide. [*Città.*] Forsitan in sequentibus locis tantũ inuenitur.

יצא	בְּצֵאתִי שַׁעַר עָלֵי קָרֶת :	*Egredi (ad) portam super (secus) ciuitatem. Iob 29. 7.*
מרום	עַל גַּפֵּי מְרוֹמֵי קָרֶת :	*Altitudines (loca excelsa) vrbis. Pro. 9. 3. Vide etiam ver. 14.*
פה	לִיד שַׁעֲרֵי לְפִי קָרֶת :	*Os (porta) vrbis. Pro. 8. 3.*
רום	בְּבִרְכַּת יְשָׁרִים תָּרוּם קָרֶת :	*Vrbem eleuari. Pro. 11. 11.*

Radix est קרה .

קַרְתָּה Nomen proprium vrbis fœmininum genere. Cartah. [*Carta.*] Hæc à tribu Zabulon Leuitis ꝓ habitatione data est. Ios. 21. 33. אֶת קַרְתָּה *Cartam cum suburbijs illius.* Radix est קרה .

קַרְתָּן Nomen proprium vrbis in tribu Neptalim, fœmininum genere, quæ à nonnullis קִרְיָתַיִם esse creditur, vt superius dictum est, & Leuitis pro habitatione data fuit. Cartan. [*Cartana.*] Ios. 21. 31. וְאֶת קַרְתָּן *Et Cartanam cum suburbijs eius*. Confer locos. Radix est קרה .

ק ש

קֹשׁ Lege radices יקש קוש קשה קשש , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

קַשׁ Nomen masculinum genere, sine plurali. Quisquiliæ, surculus, vel paleæ, vel ligni: stipula. [*Biscaglia, stipola.*] In sequẽtibus locis tantũ inuenitur.

אכל	יֹאכְלֵמוֹ כַקַּשׁ :	*Iram deuorare aliquos tanquàm stipulam. Exo. 15. 7.*
אכל	לָכֵן כְּאֹכֶל קַשׁ לְשׁוֹן אֵשׁ וגו'	*Linguã ignis edere stipulã. Esa. 5. 24*
אכל	כְּקוֹל לַהַב אֵשׁ אֹכְלָה קַשׁ :	*Flammã ignis edere stipulã. Ioel. 2. 5*
אכל	אֹכְלוּ כַקַּשׁ יָבֵשׁ מָלֵא :	*Aliquos vorari sicut stipulam siccã plenam. Nah. 1. 10.*
בית	וּבֵית עֵשָׂו לְקַשׁ וגו' :	*Domum Esau esse stipulæ, (in stipulam.) &c. Abd. 1. 18.*
היה	הִנֵּה הָיוּ כַקַּשׁ וגו' :	*Aliquos esse sicut stipulam, &cæt. Esa. 47. 14.*
היה	וְהָיוּ כָל זֵדִים וְכָל עֹשֵׂה רִשְׁעָה קַשׁ וגו' :	*Temerarios & facientes iniustitiam esse stipulam, &c. Mal. 3. 19.*
פסין	וְאָפִיצֵם כְּקַשׁ עוֹבֵר :	*Spargere aliquos sicut stipulam transeuntem. Ier. 13. 23.*
ילד	תָּהֵרוּ חָשׁ תֵּלְדוּ קַשׁ :	*Gignere quisquiliam. Esa. 33. 11.*
כרף	כְּקַשׁ נִדָּף קַשְׁתּוֹ :	*Dare sicut stipulam propulsatam arcu alicuius. Esa. 41. 2.*
כתפך	לָקַשׁ נֶהְפְּכוּ לוֹ אַבְנֵי קָלַע :	*Lapides fundæ verti stipulæ. (in stipulam.) Iob 41. 20.*
כתסב	כְּקַשׁ נֶחְשְׁבוּ תּוֹתָח :	*Arma reputari sicut stipulam. Iob 41. 21.*
נשא	וּסְעָרָה כַּקַּשׁ תִּשָּׂאֵם :	*Turbinem leuare aliquid sicut stipulam. Esa. 40. 24.*
קשש	לְקוֹשֵׁשׁ קַשׁ לַתֶּבֶן :	*Colligere quisquiliam (loco) paleæ. Exo. 5. 12.*
רדף	וְאֵת קַשׁ יָבֵשׁ תִּרְדֹּף :	*Persequi stipulam siccam. Iob 13. 25*
רוח	כְּקַשׁ לִפְנֵי רוּחַ :	*Ponere aliquem sicut quisquiliã ante ventum. Psal. 83. 14.*

Radix est קשש .

קִישׁ } Require superius in ק ante י , suo loco proprio.
קִישִׁי

קִשִּׁי Vide paulò inferius, suo loco proprio:

קִשֻּׁשׁ Duplicata habentur inferius, suo loco proprio.

קִשֻּׁאִים Nomen pluralis numeri, quod semel legitur in Biblijs. Cucumeres. [*Cocomeri.*] Significationis etymon ignoratur. Nu. 11. 5. אֶת הַקִּשֻּׁאִים *Cucumeres, &c.* Deriuatiuum huius radicis est מִקִּשֻּׁה .

קשב Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

קָשְׁבָה קַשְׁבוּת Nomẽ Toar.
תִּקְשֹׁבְנָה Futurum.

Nec aliud ex eo formabis, sed nec opus erit, cum tantum de auribus dicatur. Nomẽ Toar supplet vices participij, & plurale est alterius formæ à singulari, quod notes velim. Audiuit, auscultauit, attẽdit. [*Sentire, ascoltare, attendere.*] Vide שמע . Sex vicibus inuenitur.

אזן	וְאָזְנֶיךָ קַשְׁבוֹת וגו' :	*Aures esse audientes orationi alicuius. 2. Par. 6. 40. Vide et 7. 15.*
אזן	תְּהִי נָא אָזְנְךָ קַשְׁבָה וגו' :	*Aurem esse attendentem ad audiendum, &c. Neh. 1. 6.*
אזן	תְּהִי נָא אָזְנְךָ קַשְׁבָה לְתְפִלַּת עַבְדְּךָ :	*Aurem esse attendentem ad orationem alicuius. Neh. 1. 11.*

pore nascuntur, quando scilicet oues ligari solent tondendi gratia hoc nomine dicitur eleganter primogenita rectè interpretaberis. Vide omnes.

קשר *Esse in coniurantibus cum aliquo. 2. Sam. 15. 31.*

קשר *Ligare ligam. (facere coniuram.) 1. Reg. 16. 22.*

קשר *Ligare ligam. 2. Reg. 12. 21.*

קשר *Coniurare super (contra) aliquem in medio aliquorum. Amos 7. 10.*

תלס *Ligare vnicornem in sulco fune. Iob 39. 10.*

Deriuatiua huius sunt , הקשר נקשר קשר קשרים

קשר Verbum Pihel actiuũ, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

Par. pass. מְקֻשָּׁרוֹת

Futurum. תְּקַשֵּׁר תְּקַשְּׁרִים

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Ligauit, colligauit, bene, diligenter, & huiusmodi, nam auget sensum nõnihil à suo Cal. [*Legare ben bene, con diligenza.*] Ter solum inuenitur.

כלס וּתְקַשְּׁרִים כַּכַּלָּה : *Ligare aliquid ad instar sponsæ. Esa. 49. 18.*

עשרכ"ל הֲתִקְשֹׁר מַעֲדַנּוֹת כִּימָה : *Ligare delitias pleiadum. Iob 38. 31. Locus illustrãdus, & fortassis est, quòd vulgò etiam dicitur; [I frutti hanno ligato.]*

כתן בְּכָל יָחֵם הַצֹּאן הַמְקֻשָּׁרוֹת וגו' : *Oues ligatarum. Gen. 30. 40. Quãdo ligantur tondendi gratia. Vide in Cal eandem phrasim.*

קֶשֶׁר Nomen masculinum genere, sine plurali, & cum affixo קִשְׁרוֹ , Coniuratio, cõspiratio, sic dicta per translationem, eleganti metaphora, quasi aliquorum ligatio, sicut & vulgò liga dicitur. [*Congiura, lega, tradimento.*] Loci notandi.

תמן וַיְהִי הַקֶּשֶׁר אָמֵץ ; *Coniurationem validam esse. 2. Sam. 15. 12.*

לאמר וַתֹּאמֶר קֶשֶׁר קָשָׁר ; *Dicere, liga, liga. [tradimento.] 2. Par. 23. 13.*

אמר לֹא תֹאמְרוּן קֶשֶׁר וגו' ; *Non dicere coniuram, &c. Esa. 8. 12*

מנא וּיִמָּצֵא מֶלֶךְ אַשּׁוּר בְּהוֹשֵׁעַ קֶשֶׁר : *Inuenire coniuram in aliquem. 2. Reg. 17. 4.*

נכיא קֶשֶׁר נְבִיאֵיהָ בְּתוֹכָהּ : *Liga Prophetarum. Ezec. 22. 25.*

נמצא נִמְצָא קֶשֶׁר בְּאִישׁ יְהוּדָה ; *Coniurã inueniri in aliquo. Ier. 11. 9.*

קרא וּתְקָרֵא קֶשֶׁר קָשָׁר : *Clamare, liga, liga. [Tradimento.] 2. Reg. 11. 14.*

קשר וְקִשְׁרוּ אֲשֶׁר קָשַׁר *Ligare ligam. (Coniuram facere.) 1. Reg. 16. 22.*

קשר וַיִּקְשְׁרוּ קֶשֶׁר : *Ligare ligam. 2. Reg. 12. 21.*

קְשָׁרִים Nomen plurale masculinum, & cum affixo קִשְׁרֵיהָ . Ligamenta, ligacula, ligamina, ornamenta muliebria, quæ ligando sibi adhibent. [*Laccini, cordelle da capo, & simil cose.*] Bis inuenitur. Esa. 3. 20. וְהַקְּשָׁרִים *Est ligacula.* Ier. 2. 31. *An obliuiscitur virgo ornatus suiʔ sponsa* קִשְׁרֵיהָ *ligaculorum suorũ?* Radix est קשר .

קשש Verbum Cal actiuum, ex duplicibus, quod semel legitur in Biblijs ĩ imperatiuo קוּשׁוּ , nec aliud ex eo facilè formarem, cum non satis certum sit, quid propriè significet. Vero tamen similius est, vt sit effictum à vocula קש eleganti metaphora, pro minutissima quæq; in alium contumeliosè perscrutari, quasi festucas ex oculis colligere dicas. [*Raccogliere con dili-*

קְשִׁקְּשֶׁת Nomen fœmininum genere, cum duplici plurali, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs קַשְׂקַשִּׂים קַשְׂקַשּׂוֹתֶיךָ . Squama piscium. [*Scaglia de' pesci.*] Octo vicibus tantum inuenitur, vt in sequentibus.

רכיס וְאֶת כָּל דָּגַת יְאֹרֶיךָ בְּקַשְׂקַשְׂתֶיךָ תִּדְבָּק : *Piscẽ adhærere in squamis alicuius. Ezec. 29. 4.*

סרכיס וְדָבַקְתִּי דָגַת יְאֹרֶיךָ בְּקַשְׂקַשְׂתֶיךָ : *Adhærere facere piscem in squamis alicuius. Ezec. 29. 4.*

סנפיר כָּל אֲשֶׁר לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת וגו' : *Pinnam & squamam esse alicui, &c. Leuit. 11. 9. Deut. 14. 9.*

סנפיר וְכֹל אֲשֶׁר אֵין לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת וגו' : *Pinnam & squamam non esse alicui, &c. Leuit. 11. 10. Vide etiã ver. 12. & Deut. 14. 10.*

כריון וְשִׁרְיוֹן קַשְׂקַשִּׂים הוּא לָבוּשׁ : *Aliquem indutum esse lorica squamarum. 1. Sam. 17. 5.*

קָשַׁר Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

Præteritum. קָשַׁר קָשַׁרְתִּי קָשַׁרְתָּם

Part. præs. קָשְׁרִים קָשְׁרֵיהֶם

Part. pass. קָשׁוּר קָשׁוּרָה

Futurum. תִּקְשֹׁר יִקְשֹׁר תִּקְשְׁרִי תִּקְשֹׁר יִקְשְׁרוּ

Imperat. קְשֹׁרִים

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt. Ligauit, alligauit, [*Legare.*] Synonima sunt אסר חבש חשק חשר חתל יכר ענד עקד צור צרר קטר רתם רתק , quæ diligentius vide suis locis. Per translationem eleganter est, coniurare, cõspirare, facere ligam, quasi colligari contra aliquem; tradere. [*Far cõgiura, congiurare, fare tradimento, tradire.*] Cõstruitur supra accusatiuum vel affixum, vel disiunctum, cum præpositionibus ב · ל · על , & efficit varias dicendi formulas elegãtiarum plenas, vt in sequentibus annotabis.

אכן תִּקְשֹׁר עָלַי אֶבֶן וגו' : *Ligare super libro lapidem, &c. Ier. 51. 63.*

אדן אֲנִי קָשַׁרְתִּי עַל אֲדֹנִי וגו' : *Coniurare super (cõtra) dominũ suũ. 2. Reg. 10. 9.*

אולת אִוֶּלֶת קְשׁוּרָה בְּלֵב נָעַר וגו' : *Stultitia ligata in corde, &c. Prou. 22. 15.*

אצבע קָשְׁרֵם עַל אֶצְבָּעוֹתֶיךָ : *Ligare aliquid sup digitis. Pro. 7. 3.*

גרגר קָשְׁרֵם עַל גַּרְגְּרוֹתֶיךָ : *Ligare aliquid sup gutture. Pro. 3. 3*

סכס וּיַךְ עַם הָאָרֶץ אֶת כָּל הַקֹּשְׁרִים וגו' : *Percutere coniurantes super (cõtra) regem. 2. Reg. 21. 25.*

חוט אֶת חֻקַּת חוּט הַשָּׁנִי הַזֶּרֶת רְקָשְׁרִי בַּחוּט : *Ligare filum in finestra. Ios. 2. 18.*

יד יִתְקַשֵּׁר עַל יָדוֹ שָׁנִי : *Ligare coccinum super manu alicuius. Gen. 38. 28.*

יד וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ ; *Ligare aliquid signo (in signum) sup manu. Deut. 6. 8.*

כל כִּי קְשַׁרְתָּה כָּל לְבֹכֶם עָלַי : *Omnes coniurare super (contra) aliquem. 1. Sam. 22. 8.*

כל וַיִּקְשְׁרוּ כֹּל יַחְדָּו וגו' : *Coniurare oẽs simul, &c. Neh. 4. 8.*

לב קָשְׁרֵם עַל לִבֶּךָ תָּמִיד : *Ligare aliquid super corde semper. Pro. 6. 21.*

כערים יִתְקַשְּׁרוּנִי לְעַבְדֶּיךָ : *Ligare aliqd ancillis tuis. Iob 40. 24*

נפש וְנַפְשׁוֹ קָשְׁרָה בְּנַפְשׁוֹ ; *Animam alicuius esse ligatam in anima alterius. Gen. 44. 30.*

עבד יִקְשֹׁר עָלַיו עַבְדּוֹ זִמְרִי : *Seruum coniurare super (contra) aliquem. 1. Reg. 16. 11.*

קצר וְהַקְּשָׁרִים לַי עָקֹד : *(Oues) ligatas esse alicui. Gen. 30. 41 Quæ ex prima admissura verno tẽ-*

Duri facie. [Sfacciati.] Ezec. 2. 4.

קנאה וְהַקַّנִּים קַשֵּׁי פָנִים וגו' ; *Zelotipiam esse duram vt infernum. Cant. 8. 6.*

רוח אִשָּׁה קֶשַׁת רוּחַ אָנֹכִי : *Mulier dura spiritu. [Scontenta.] 1. Sam. 1. 15.*

רוח הָנָה רוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים : *Ventus durus. Esa. 27. 8.*

אלח וְאָנֹכִי שָׁלוּחַ אֵלֶיךָ קָשָׁה : *Aliquem esse missum ad alium (pro re) dura. 1. Reg. 14. 6.*

Deriuatiua huius & composita sunt הִקְשָׁה יְשַׁבְּקְשָׁה מְקֻשָּׁה נִקְשָׁה קִשָּׁה קִשֵּׁי קִישׁוֹן קִשּׁוֹן .

קִשָּׁה Verbum Pihel superioris actiuum, quod semel legitur in Biblijs in futuro תְּקַשֶּׁה , cætera verò ex Hiphil potius sumerem. Durum, difficilem reddidit. [*Far duro, difficile.*] Gen. 35. 16. *Et peperit Rachel & durum reddidit (in) partum suum.* Aliquibus est intransitiuum, vt Cal, quod non placet.

קִשָּׁה Hinc fit קשות modo cum Vau quiescente, & modo mobili, de quo suo loco inferius agendum est.

קִישׁוֹן Require superius in ק ante י , suo loco proprio.

קִשּׁוּת Require inferius in קשות , & nota.

קִשָּׁה Hinc fit הִקְשִׁיתָ , de quo suo loco dictum est.

קֹשֶׁט Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Veritas, firmitas, fides, certitudo. [*Verità, certezza, fermezza.*] Psal. 60. 6. *A facie* קשט *veritatis.* Vel *propter veritatem.* Vox est Syriaca potius quàm Hebraica, sicut & legitur in Biblijs in eo idiomate sub forma קשט , Dan. 2. 47. מן קשט *De veritate (verè) quòd Deus vester, &cæt.* Et 4. 34. *Cuius opera omnia sunt* קשוט *veritas.*

Deriuatiuum huius est קִשְׁטָא .

קִשְׁטָא Nomen formæ masculinæ, idem cum superiori. Veritas. [*Verità.*] Pro. 22. 21. *Vt scire facerem te* קשטא *veritatem eloquiorum veritatis.* Alibi non inuenitur.

קִשִּׁיטָה Nomen fœmininum genere, sine plurali, de quo dubitatur, quid propriè significet, quamuis communiori sententia nummũ interpretes reddiderint, denarij genus scilicet, sed cuius pretij fuerit, ignoratur. [*Vna sorte di danaro, come scudo, ducato, giulio, & simili.*] Vide כֶּסֶף . Targum agnam interpretatur. Ter inuenitur.

לחת וַיִּתְּנוּ לוֹ אִישׁ קְשִׂיטָה אַחַת וגו' : *Dare nummum vnum. Iob 42. 12.*

מאה וַיִּקֶן וגו' בְּמֵאָה קְשִׂיטָה : *Emere agrum (in) centum nummis. Gen. 33. 19. Vide etiã Ios. 24. 32*

קִשִּׁי Nomen formæ masculinę, quod semel legitur in Biblijs in regimine קִשִּׁי . Durities tàm cor poris quàm animi. [*Durezza.*] Deut. 9. 28. *Ne respicias ad* קשי *duritiem huius populi, &c.* Radix est קשה .

קִישִׁי Require superius in ק ante י , suo loco proprio.

קוּשִׁיהוּ Require superius in ק ante ו , suo loco proprio.

קִשְׁיוֹן Nomen proprium vrbis in Issacharis tribu, fœmininum genere, quam nonnulli קדש esse iudicant. Cision. [*Cisiona.*] Ios. 19. 20. וְקִשְׁיוֹן *Et Cision.* Hæc Leuitis pro habitatione datur, Ios. 21. 28. אֶת קִשְׁיוֹן *Cisionam cum suburbijs illius.* Radix forsitan est קשה .

קִישׁוֹן Require superius in ק ante י , suo loco proprio.

Aures esse attendentes voci. Psal. 130. 2.

תקנ תַּהֲיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנַי :

תקנ וְאָזְנֵי שֹׁמְעִים תִּקְשַׁבְנָה : *Aures audientiũ attẽdere. Esa. 32. 3*

Deriuatiua huius sunt הִקְשִׁיב קֶשֶׁב .

קֶשֶׁב Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Attentio, auscultatio. [*Attendere, attentione, ascoltamento.*] Forsitan in sequentibus locis tm̃ inuenit.

תין וָאֵין קוֹל וָאֵין עֹנֶה וָאֵין קָשֶׁב *Vocem non esse, nec respondentẽ, nec attentionem. 1. Reg. 18. 29.*

תין וָאֵין קוֹל וָאֵין קָשֶׁב : *Vocem non esse, nec attentionem. 2. Reg. 4. 31.*

הקשיב וְהִקְשִׁיב קֶשֶׁב רַב קָשֶׁב : *Attendere attentione, multa attentione. Esa. 21. 7.*

קָשָׁה Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Lamed He, sic flectitur in Biblijs.

Præteritum. קָשָׁה קָשְׁתָה

Nomẽ Toar. קָשֶׁה קָשָׁה קָשִׁים קָשִׁי קָשֶׁה קָשֹׁת קָשׁוֹת

Futurum. יִקְשֶׁה וּיִקְשׁ

Nec aliud ex eo forsitan formare, necesse fuerit. Durus fuit, antitheton רכך . Hinc per metaphoram difficilis fuit, quòd dura, difficilia. [*Essere duro, difficile.*] Nomina Toar supplent vices participiorum, & fœmininum transit etiam in substantiuum. Durus, dura, durum, difficilis, difficile. [*Duro, dura, difficile, cosa dura, difficile.*] Efficit nonnullas locutiones elegantiarum plenas, vt in sequentibus.

תרן וְסִכַּרְתִּי אֶת מֹצְרַיִם בְּיַד אֲדֹנִים קָשֶׁה : *Domini (dominus) durus. Esa. 19. 4.*

תים וַהֲאִישׁ קָשֶׁה וְרָע וגו' : *Vir durus, &c. [Rozzo, intrattabile.] 1. Sam. 25. 3.*

תמש וַהֲאֲנָשִׁים הַאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קָשִׁים מִמֶּנִּי : *Viros esse duros præ alio. 2. Samuel. 3. 39.*

רכר וַיְדַבֵּר אִתָּם קָשׁוֹת : *Loqui dura cum aliquo. Gen. 42. 7.*

רכר אֶת הַדָּבָר הַקָּשֶׁה יָבִיאוּן אֶל מֹשֶׁה : *Verbum (negocium) durum. Exod. 18. 26.*

רכר הַדָّבָר אֲשֶׁר יִקָּשֶׁה מִכֶּם וגו' *Verbum (negocium) esse durum præ aliquo. Deut. 1. 17.*

רכר וַיִּקַּשׁ דְּבַר אִישׁ יְהוּדָה מִדִּבְרֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל : *Verbũ alicuius indurescere prę verbo alterius. 2. Sam. 19. 44.*

דרך וּמִדַּרְכָּם הַקָّשָׁה : *Via dura. Iud. 2. 14.*

הלאם הֶרְאִיתָ עַמְּךָ קָשָׁה : *Videre facere aliquem durum. (dura.) Psal. 60. 5.*

חזות חִזּוּת קָשָׁה הֻגַּד לִי : *Visio dura. Esa. 21. 2.*

חרב יִפְקֹד יי' בְּחַרְבּוֹ הַקָּשָׁה וגו' *Gladius durus, &c. Esa. 27. 1.*

יד וְתֵלֶךְ יַד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַלּוֹךְ וְקָשָׁה וגו' : *Manum ire & indurescere super aliquem. Iud. 4. 44.*

יד כִּי קָשְׁתָה יָדוֹ עָלֵינוּ : *Manũ alicuius durã esse super aliũ. 1. Sam. 5. 6.*

ידע יָדַעְתִּי כִּי קָשֶׁה אַתָּה וגו' : *Cognoscere, quòd aliquis sit durus. Esa. 48. 4.*

יום אִם לֹא בָכִיתִי לְקָשֶׁה יוֹם : *Durus die. [Sgratiato.] Iob 30. 25.*

לב וּקְשֵׁי לֵב הֵמָּה : *Duri corde. [Ostinatissimi.] Eze. 3. 7*

מלחמה וַתְּהִי הַמִّלְחָמָה קָשָׁה עַד מְאֹד וגו' : *Bellum durum vsque valdè esse, &c. 2. Sam. 2. 17.*

עבדה וַיְמָרֲרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה : *Seruitus dura. Exo. 1. 13. Vide etiã 6. 9. & Deut. 26. 6.*

עברה וְעֶבְרָתָם כִּי קָשָׁתָה : *Furorem alicuius esse durum. Genes. 49. 7.*

עין לֹא יִקָּשֶׁה בְּעֵינֶיךָ וגו' : *Non esse durum in oculis, &c. Deut. 15. 18.*

ענה אוֹ מָה יַעֲנֶה אֲבִיךָ קָשָׁה : *Respondere durum. 1. Sam. 20. 10.*

ערף וְהִוא עַם קְשֵׁה עֹרֶף הוּא : *Populus durus ceruice. Exo. 32. 9.*

ערף וְאֶת עָרְפְּךָ הַקָּשָׁה : *Ceruix dura. Deut. 31. 27.*

diligenza i fatti d'altri.] Soph. 2. 1. *Scrutamini vosipsos*, וקשו *& scrutamini.* (Alios dein scilicet.) Expēde locum & omnes accuratius. Quidam huc reducunt קושין, de quo in קוש egimus, vt quies stet loco Dages.

Deriuatiua huius sunt התקושש קש קשש .

קשש Verbum Pihel actiuum, ex duplicibus, sic flectitur in Biblijs,

קשש Præteritum,
מקשש } Part. præs.
מקששת
לקשש Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Surculos, paleam, stipulā, vel alias huiuscemodi res legit, collegit, sic à nomine קש eleganter formatum. [*Raccogliere paglia, stipola, buscaglia, & si fatte cose.*] Sex vicibus tantum inuenitur.

עץ	וימצאו איש מקשש עצים וגו׳ :	*Virum colligere ligna, &c. Num.* 15. 32. *Vide etiam ver.* 33.
עץ	ותהנה שם אשה אלמנה מקששת עצים :	*Mulierē colligere ligna.* 1. *Reg.* 17. 10
קש	והנני מקששת שנים עצים :	*Colligere duo ligna.* 1. *Reg.* 17. 12.
תבן	לקשש קש לתבן :	*Colligere stipulā paleæ. (pro palea.) Exo.* 5. 12.
	וקששו להם תבן :	*Colligere sibi paleam, Exo.* 5. 7.

קשת } Nomen generis communis, sed fœminini sæpius, sub hac duplici forma, (quamuis secunda, quæ semel inuenit, alijs sit Toar potius.)
קשת } cum plurali fœminino, suscipiēs affixa, quæ sunt in Biblijs קשת קשתו קשתי קשתיו קשתך קשתו קשתם קשתם קשתיהם קשתיהם . Arcus. [*Arco, balestra.*] Efficit nōnulla dicendi genera, elegantiarum plena, vt in sequentibus annotabis.

אסף	מקשת אסרו :	*Ligari ab arcu. (ob timorem arcus.) Esa.* 22. 3.
בוא	בחצים ובקשת יבא שמה :	*Venire alicubi in (cum) sagittis, & in (cum) arcu. Esa.* 7. 24.
בטח	כי לא בקשתי אבטח :	*Non fidere in arcu. Psal.* 44. 7.
כון	לא יכריחנו בן קשת :	*Filium arcus (sagittam) non fugare aliquem. Iob* 41. 20.
גבור	קשת גבורים חתים :	*Arcus fortiū fractorum.* 1. *Sam.* 2. 4.
גרש	ותגרש אותם וגו׳ ולא בקשתה :	*Expellere nō (in) arcu, etc. Ios.* 24. 12
דרך	קשתו דרך ויכונהו :	*Calcare arcū, & aptare eū. Ps.* 7. 13
דרך	ודרכי קשתם :	*Calcare arcum, &c. Psal.* 37. 14.
דרך	וכל קשתיו דרכות :	*Arcus calcati. (tensi.) Esa.* 5. 28.
דרך	דרך קשתי באויב :	*Calcare arcum vt hostem. Thr.* 2. 4.
מדה	ויצאהו המדים אנשים בקשת :	*Iaculatores in arcu, &c.* 1. *Sam.* 31. 3
הושיע	ולא אושיעם בקשת וגו׳ :	*Non saluare (in) arcu, &c. Hos.* 1. 7.
חזק	קשת וכידון יחזיקו :	*Apprehendere arcum, & scutum. Ier.* 6. 23.
חלף	קשתי בידי יחלף :	*Mutare arcum in manu alicuius. (est perimere.) Iob* 29. 20.
יום	והיתה הקשת בענן וגו׳ :	*Arcum (iridē) esse in nube. Gen.* 9. 16
שמאל	והכיתי קשתך מיד שמאלך :	*Percutere arcum de manu sinistra. (Est excutere, deijcere q;.) Ezechiel.* 39. 3.
כון	והכן לאם וגו׳ וקשתות :	*Præparare alicui arcus, &c.* 2. *Par.* 26. 14.
עמד	ואעמיד את העם וגו׳ וקשתותיהם :	*Stare facere populum cum arcubus, &c. Neh.* 4. 13.
רכב	הרכב ידך על הקשת :	*Equitare facere (imponere) manū super arcu.* 2. *Reg.* 13. 16.
חתת	חתתה קשתותם :	*Confringere arcus. Ier.* 51. 56.
יסד	ותשב באיתן קשתו :	*Arcum alicuius manere in loco fortis. Gen.* 49. 24.
למד	ללמד בני יהודה קשת :	*Docere aliquem arcum.* 2. *Sam.* 1. 18
לקח	אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי :	*Accipere de manu alicuius in (cum) arcu. Gen.* 48. 22.
לקח	קח קשת וחצים וגו׳ :	*Accipere arcum & sagittas.* 2. *Reg.* 13. 15.
מטחוי	הרחק כמטחוי קשת :	*Iactus arcus. Gen.* 21. 16.
מלא	ויהוא מלא ידו בקשת :	*Implere manum in arcu.* 2. *Reg.* 9. 24
מלא	קשת מלאתי וגו׳ :	*Implere arcum. Zac.* 9. 13.
מלחמות	ממנו קשת מלחמה :	*Arcū belli esse ab aliquo. Zac.* 10. 4.
מראה	כמראה הקשת אשר יהיה בענן וגו׳ :	*Aspectus arcus (iridis) qui est in nube, &c. Ezec.* 1. 28.
מתח	ואיש משך בקשת לתמו :	*Trahere (in) arcu.* 1. *Reg.* 22. 34.
מתך	פוט ולוד משכי קשת :	*Tractores arcus. Esa.* 66. 19.
נחושים	ונחת קשת נחושה זרעתי :	*Arcum æneum frangi brachijs alicuius.* 2. *Sam.* 22. 35. *Vide* נחת .
נחושים	תחלפהו קשת נחושה :	*Arcum æneum mutare aliquem. (est interimere.) Iob* 20. 24.
נחושים	ונחתה קשת נחושה זרועתי :	*Arcum æneum frangi brachijs alicuius. Psal.* 18. 35.
נכרת	ונכרתה קשת מלחמה :	*Arcum belli excindi. Zac.* 9. 10.
נשר	עליה תעיר קיתה :	*Arcum nudari. Abac.* 3. 8.
נראה	ונראתה הקשת בענן :	*Arcum videri in nube. (iridem s.) Genes.* 9. 14.
נשא	שא נא כליך תליך ותשתך וגו׳ :	*Leuare (apprehendere) arcum, &c. Gen.* 27. 3.
נשבר	יקשתותם תשברנה :	*Arcus confringi. Psal.* 37. 15.
נשוב	קשת יהונתן לא נשוג אחור :	*Arcum alicuius non retroagi.* 2. *Samuel.* 1. 22.
נשק	נשקי קשת וגו׳ :	*Armari arcu, &c.* 1. *Par.* 12. 2.
נשק	ועמו נשקי קשת ומגן :	*Armari arcu & clipeo.* 2. *Par.* 17. 17
נתן	את קשתי נתתי בענן :	*Dare arcum (iridē) in nube. Gen.* 9. 13
נתן	ויתנהו לדוד וגו׳ ועד קשתו וגו׳ :	*Dare vsque ad arcum, &c.* 1. *Sam.* 18. 4.
נטה	ומפני קשת דרוכה :	*Elongare à facie arcus extensi. Esa.* 21. 15.
נף	כקש נדף קשתו :	*Dare arcum alicuius sicut stipulam propulsatam. Esa.* 41. 2.
נכה	ויהי לבה קשת	*Aliquem esse multiplicantem arcu. (Alijs arcuarius.) Gen.* 21. 20.
רטש	וקשתות נערים ירטשנה :	*Arcus collidere pueros. Esa.* 13. 18.
רמה	בני אפרים נושקי רומי קשת :	*Iaculatores arcus. Psal.* 78. 9.
רמה	מקול פרש ורמה קשת וגו׳ :	*Iaculari arcu. Ier.* 4. 29.
רמיה	נהפכו כקשת רמיה :	*Verti sicut arcum fraudulentum. Ps.* 78. 57.
רמיה	היו כקשת רמיה :	*Aliquos esse vt arcum fraudulētum. Hos.* 7. 15.
שכח	האשר שבית בחלבך ובקשתך וגו׳ :	*Prædari (in) arcu.* 2. *Reg.* 6. 22.
שבר	קשת ישבר :	*Frangere arcum. Psal.* 46. 10.
שבר	שמה שבר רשפי קשת :	*Frāgere prunas arcus. (sagittas innuit.) Psal.* 76. 4.
שקר	וידרכו ארם לשונם קשתם שקר :	*Tendere linguam arcum mendacio. Ier.* 9. 3.
תפש	ותפש הקשת לא יעמד :	*Apprehendentem arcum non stare. Amos* 2. 15.

קשות Nomen plurale fœmininum, quod non legitur in Biblijs nisi in regimine קשות, vel cum Vau mobile קשותיו, & cum affixo קשותיו, dubiturque de eo, quid propriè significet, quamuis omniū ferè sententia sit, quòd sint fistulæ ex cannis ad lōgum dimidiatis; medij calami. [*Mezza canna.*] Alij cantharos, vel sciphos interpretantur; noster interpres thuribula. Quater inuenitur.

חקה	והקשות זהב טהור :	*Fistulæ auri mundi.* 1, *Par.* 28. 17.

Medij

נסך	ואת קשות המנסך :	*Medij calami libaminis. nota. Num.* 4. 17.
עשה	ועשית קערתיו וכפתיו וקשותיו :	*Facere medios calamos mensæ. Exo.* 25. 28.
עשה	ויעש וגו׳ ואת הקשות אשר יסך בהן :	*Facere medios calamos mensæ, quibus libatur. Exo.* 37. 16.

Radix est קשה .

קיתרס Nomen Syriacum instrumenti musici, quam citharam ego interpretor, consentiente voce Latina. [*Cittara.*] Hebraicè כנור dicitur. Daniel. 3. 5. *Vox tubæ, fistulæ, קיתרס citharæ, &c.*

קָרְבוּ רִדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתֶךָ רָחָקוּ

ר

ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך

DENTIVM muta consonans profertur lingua dentes primores ferè clausos percutiente, ריש Resc ab Hebrēis dicta, cuius nominis interpretationem suo loco habes. Valet R Latinum, nec recipit Dages, quamuis nō sit ex gutturalibus, hac de causa forsitan, quòd sonum satis stridulum ex se habeat, vt superfluum sit, illum augere punctulo Dages, quemadmodum & Persio R litera canina appellatur, quòd tremula linguæ vibratione, canum cum ringuntur sonum imitari videatur, & si nonnunquàm Dagesatam reperies, vt 1. Sam. 1. 6. הרעימה בעבור . Ier. 39. 12. ואל תעש לו מאומה רע . Ezec. 16. 4. לא כרת שרך 2. Reg. 6. 32. הראיתם an vidistis? & si quæ sunt huiuscemodi alia perpauca. Semper est radicalis litera, cuius elementi figura in numeris ducentos significat, & differt à ד Daleth anguli curuitate; & apud Syros eandem potestatem habet. Quæras interim & in radicibus יראה ירה velim, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum hac vnica radicali consonante.

רר Duplicata habentur inferius, suo loco proprio.

ר א

רא Lege radices יראה ירה , & obserua dictiones, quę remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

ראי
ראי } Require paulò inferius, suo loco proprio.
ראי

ראובן Nomē proprium primogeniti Iacob. Reuben. [*Ruben.*] Gen. 29. 32. *Et appellauit nomen illius Ruben, quòd diceret, quia vidit, &c.* Hinc fit ראובני sequens. Compositum est ex ראה & בנה .

ראובני Nomē patronymicum superioris, masculinum genere. Rubenita. [*Della schiatta di Ruben.*] Num. 26. 7. *Hæ sunt familiæ* הראובני *Rubenitæ. (Rubenitarum.)* Compositum est ex ראה & בנה .

ראה Verbum Cal actiuum ex quiescentibus Lamed He, suscipiēs affixa, sic flectit in Biblijs.

(ראיתני ראיתיך ראיתיו ראיתיה)

ראה ראית או ראיתה ראיתי ראך ראהו ראה ראם ראתך		Præteritum.
ראתה ראית	ראו ראיתם	
ראו ראיכו ראוני ראוך ראוה		
ראיתן		
(ראיהם)		
ראה ראים ראי ראי ראני ראיך ראיך ראיו		Part. præs.
ראה		
ראיות	(יראם)	Part. pass.
(אראנו אראם תראני תראפו יראני או יראני יראה)		
אראה תראה או תרא יראה או יראוארא ויראארא אראך אראך		Fut.
תראי תראה או תראוהתרא תראני או תראני תראני יראו יראון		
נראה או נרא תראו		
תראינה אותראנה נראהו תראני יראוני יראוה יראוה)		

	ראה ראו ראי ראינה	Imperat.
	ראות או ראו ראו ראות ראות כראות לראות לראותי	Infini.
	(מראת ראותי ראותך כראותי בראותו בראותם כראותכם	
	כראותם כראותו לראותך לראותו לראותה לראותם)	

Cætera, si quæ desunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Quædam huius voces sunt etiam ex Niphal, ibi vide, & quędam sunt nomina, vt ראי & ראי , de quibus suo loco dicendum est. וירא est vox anomala, potius ex Hiphil, quemadmodum & semel ex illo legitur, sed vsurpatur in Cal. Vidit, aspexit, vel oculis, vel mente animo, hoc est, considerauit, nā transfertur eleganter ad omnes penè animi actiones, vt puta, considerare, intelligere, velle despicere, & huiusmodi, quemadmodum etiam trāsfertur ad reliquos sensus corporeos, eo quòd oculus sit præstantior alijs omnibus, sed & nōnunquàm metaphoricè de inanimis vsurpatur. [*Vedere.*] Imperatiuus sępe vsurpatur pro aduerbio en, ecce, vel alio simili. Construitur absolutè, cum accusatiuo vel affixo, vel disiuncto, & cum præpositionibus ל . ב , efficitq; innumera dicendi genera elegantiarum plena, vt in sequentibus annotabis.

אב	לראות באבי הנחל וגו׳ :	*Videre in fructificationes vallis, &c. Cant.* 6. 11.
אבד	אם אראה אובד מבלי לבוש	*Videre pereuntem sine vestitu. Iob* 31. 9.
און	אדן אם ראיתי בלבי :	*Videre iniquitatem in corde. Psal.* 66. 18.
טוב	ויראא אלהים את האור :	*Deum videre lucem, esse bonam. Gen.* 1. 4.
אור	כעוללים לא ראו אור :	*Infantes non videre lucem. Iob.* 3. 16
אור	וחיתו באור תראה :	*Vitam alicuius videre (in) lucem. Iob* 33. 28.
אור	באורך נראה אור :	*Videre lucem in luce Dei. Ps.* 36. 10
אור	עד נצח לא יראו אור :	*Non videre lucem vsque in æternū. Psal.* 49. 20.
אור	ראו אור גדול :	*Videre lucem magnam. Esa.* 9. 2.
אור	חטיתי ראיתי אור :	*Videre ignem. Esa.* 44. 16.

		28.17.
סכל	וַיַּרְא בְּסִכְלָתָם וגו׳ :	*Videre in oneribus aliquorum. Exo.* 2.11.
סור	וַיַּרְא יי׳ כִּי סָר לִרְאוֹת :	*Flectere ad videndum. Exo.* 3.4.
סיר	סִיר נִפּוּחַ אֲנִי רֹאֶה :	*Videre ollam exsufflatam. Ier.* 1.14.
ספר	אָז רָאָה וַיְסַפְּרֵהָ :	*Videre sapientiam, & narrare eam. Iob* 28.27.
ספר	כִּי אֲשֶׁר לֹא סֻפַּר לָהֶם רָאוּ :	*Videre, quod nõ fuerit narratum tibi. Esa.* 52.15.
עב	וְרֹאֶה בָעָבִים לֹא יִקָּצוֹר :	*Videre (in) nubes non metere. Eccles.* 11.4.
עבר	רָאִיתִי עֲבָדִים עַל סוּסִים וגו׳ :	*Videre seruos super equis, &c. Eccles.* 10.6.
עבר	יַעֲבֹר עָלַי וְלֹא אֶרְאֶה :	*Transire super te, & non videre. Iob* 9.11.
עגלה	וַיַּרְא אֶת הָעֲגָלוֹת וגו׳ :	*Videre plaustra. Gen.* 45.27.
עז	לְרָאוֹת עֻזְּךָ וּכְבוֹדֶךָ :	*Videre robur & gloriam alicuius. Psal.* 63.3.
עזרה	כִּי אֶרְאֶה בַשַּׁעַר עֶזְרָתִי :	*Videre in porta auxilium tuum. Iob* 31.21.
עין	כִּי הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינַיִם וַיי׳ יִרְאֶה לַלֵּבָב :	*Hominem videre oculis, & Deũ cordi. 1. Sam.* 16.7.
עין	עַד אֲשֶׁר בָּאתִי וְתָרְאֵינָה עֵינִי :	*Venire, & oculos videre. 1. Reg.* 10.7
עין	הִנֵּכָה רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ :	*Videre (in) oculis, &c. 2. Reg.* 7.2.
עין	הֵן כָּל זֹאת רָאָתָה עֵינִי :	*Oculum videre omnia. Iob* 13.1.
עין	וּבְאֹיְבַי רָאָתָה עֵינִי :	*Oculum videre in hostes. (est despicere. Psal.* 54.9.
עין	עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ :	*Oculos esse alicui, & non videre. Psal.* 115.5.
עין	הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא :	*Transire facere oculos à videdo vanum. Psal.* 119.37.
עין	אֹזֶן שֹׁמַעַת וְעַיִן רֹאָה וגו׳ :	*Oculus videns, &c. Pro.* 20.12.
עין	וְלֹא תִשְׂבַּע עַיִן לִרְאוֹת :	*Oculum non satiari ad videndum. Eccles.* 1.8.
עין	עֵינֵי עִוְרִים תִּרְאֶינָה :	*Oculos cæcorum videre ex tenebris. Esa.* 29.18.
עין	כִּי טַח מֵרְאוֹת עֵינֵיהֶם :	*Linire oculos à videdo. (ne videãt.) Esa.* 44.18.
עין	שְׂאִי סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי :	*Leuare oculos circumcirca, & videre. Esa.* 49.18.
עין	כִּי עַיִן בָּעַיִן יִרְאוּ :	*Videre oculo in oculo. [à occhio, à occhio.] Esa.* 52.8.
עין	וַעֲיָנוּ אֶת עֵינֵי תִרְאֶינָה :	*Oculos alicuius videre oculos alterius. Ier.* 32.4.
עין	עַיִן אֲשֶׁר לֹא יִרְאֶה לָעַיִן וגו׳ :	*Non videre oculo aliqd. Ezec.* 12.12.
עין	לְעֵינֵי כָל רֹאֶיךָ :	*Oculi videntium. Ezec.* 28.18.
עין	פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמָּמוֹתֵינוּ	*Aperire oculos, & videre desolationes. Dan.* 9.18.
עם	אֶת עַם נוֹעַז לֹא תִרְאֶה :	*Non videre populum robustum. Esa.* 33.19.
עמל	לִרְאוֹת עָמָל וְיָגוֹן :	*Videre laborem, & dolorem. Ier.* 20.18. *Vide* יגון .
עני	כִּי רָאָה יי׳ בְּעָנְיִי :	*Videre in afflictione alicuius. Genes.* 29.32.
עני	רָאֹה רָאִיתִי אֶת עֹנִי עַמִּי :	*Videndo uidere afflictionem populi. Exo.* 3.7.
עני	אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת עָנְיִי וגו׳ :	*Videre afflictionem alicuius, & cæt. Psal.* 31.8.
עני	רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי :	*Videre afflictionem alicuius, & eripere eum. Psal.* 119.153.
עני	אֲנִי הַגֶּבֶר רָאָה עֳנִי בְּשֵׁבֶט עֶבְרָתוֹ :	*Videre afflictionem in baculo furoris alicuius. Thren.* 3.1.
עפעפי	וְאַל יִרְאֶה בְעַפְעַפַּי שָׁחַר :	*Noctem nõ uidere (in) palpebras aurorae.*

	וְלֹא יָסַף שְׁמוּאֵל לִרְאוֹת אֶת	*Non addere ad uidendum. 1. Sam.* 15.34.
יצא	צֵאֶינָה וּרְאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן	*Egredi, & uidere in regem, & cæt. Cant.* 3.11.
יצא	וְיָצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים	*Egredi, & uidere (in) cadauera, &c. Esa.* 66.24.
ירד	וגו׳ :	
ירד	יָרַד יי׳ לִרְאֹת אֶת הָעִיר וגו׳	*Descendere ad uidendum aliquid. Gene.* 11.5.
	רְאֵה בַּכֶּבֶד :	*Videre in epate. Ezec.* 21.26.
ככד	וְכַחֵשׁ בּוֹ לֹא רְאִיתִיךָ :	*Negare in aliquem, (dicendo) non uidi te. Iob* 8.18.
כחש	אֵין שַׂר בֵּית הַסֹּהַר רֹאֶה אֶת	*Non uidere quicquam in tua manu. Gen.* 39.23.
כל	כָּל מְאוּמָה בְּיָדוֹ :	
כליות	רֹאֵה כְלָיוֹת וָלֵב :	*Videre renes, & cor. Ier.* 20.12.
כעס	רָשָׁע יִרְאֶה וְכָעַס :	*Videre, & indignari. Psal.* 112.10.
לא	אֲכֵן אֲשֶׁר יָמוּר בָּהּ בְּלִא	*Sine uidere. (Non uideri.) Nume.* 35.23.
	רְאוֹת :	
לב	וּלְבִי רָאָה הַרְבֵּה :	*Cor uidere multum, &c. Eccles.* 1.16
לחץ	וְגַם רָאִיתִי אֶת הַלַּחַץ וגו׳ :	*Videre oppressionem, &c. Exo.* 3.9.
ליל	רָאִיתִי הַלַּיְלָה :	*Videre nocte. Zac.* 1.8.
מוסר	וַאֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֶת מוּסַר יי׳	*Nõ cognoscere, nec uidere correctionem Domini. Deut.* 11.2.
	וגו׳ :	
מופת	רְאֵה כָּל הַמֹּפְתִים וגו׳ :	*Videre oĩa portenta, &c. Exo.* 4.21.
מות	אַל אֶרְאֶה בְּמוֹת הַיָּלֶד	*Non uideri in mori alicuius. Genes.* 21.16.
מות	מִי גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה מָוֶת	*Non uidere mortem. Psal.* 89.48.
מחלה	וְיִרְאֶ אֶת הָעֵגֶל וּמְחֹלֹת	*Videre tibias. Exo.* 32.18.
מים	רָאוּךָ מַיִם אֱלֹהִים וגו׳ :	*Aquas uidere Deum, &c. Ps.* 77.17
מכאוב	וּרְאוּ מַכְאֹבִי :	*Videre dolorem alicuius. Thr.* 1.18.
מלחמה	בְּרֹאתָם מִלְחָמָה :	*Videre bellum. Exo.* 13.17. *Vide etiã Ier.* 42.14.
מלחמה	כִּי לְמַעַן רְאוֹת מִלְחָמָה	*Descendere ut uideas bellum. 1. Samuel* 17.29.
	יָרַדְתָּ :	
מנוחה	וַיַּרְא מְנוּחָה כִּי טוֹב :	*Videre quietem, quòd bonum sit. Genes.* 49.15.
מעשה	וַיַּרְא הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם	*Videre opera alicuius. Ion.* 3.10.
מפלת	הַצַּדִּיקִים בְּמִפְלָתָם יִרְאוּ :	*Videre (in) ruinam alicuius. Prouer.* 29.15.
מפעלות	לְכוּ וְרְאוּ מִפְעֲלוֹת אֱלֹהִים :	*Ire, & videre opera Dei. Psal.* 66.5.
מצא	מַצָּאנוּ רָאִינוּ :	*Inuenire, videre. Thren.* 2.16.
מקום	וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם מֵרָחֹק :	*Videre locum à longè. Gen.* 22.4.
מראה	וְאֶרְאֶה אֶת הַמַّרְאֶה הַגָּדֹל	*Videre visionem magnam. Exo.* 3.3.
	הַזֶּה :	
מראה	וַיַּרְאֶה מַרְאוֹת אֱלֹהִים :	*Videre visiones Dei. Ezec.* 1.1.
נביא	כִּי לַנָּבִיא הַיּוֹם יִקָּרֵא לִפְנִים	*Propheta olim dicebatur videns. 1. Sam.* 9.9.
	הָרֹאֶה :	
נבהל	נִבְהַלְתִּי מֵרְאוֹת :	*Consternari à videndo. (ob visionem, vel ne videas.) Esa.* 21.3.
נגד	כִּי מִנֶּגֶד תִּרְאֶה אֶת הָאָרֶץ :	*Videre è regione (procul) terram. Deut.* 32.52.
נגע	וּרְאָה הַכֹּהֵן אֶת הַנָּגַע :	*Videre plagam. Leuit.* 13.30.
נדד	כָּל רֹאֶיךָ יָדוּד מִמֶּךָּ :	*Vidẽtes elõgari ab aliquo. Nah.* 3.7
נחבא	דַּע נִינְעֵרִים וְנֶחְבָּאוּ :	*Videre, & abscondere te. Iob* 29.8.
נס	עַד מָתַי אֶרְאֶה נֵס :	*Videre vexillum. Ier.* 4.21.
נערה	רְאֵת שֵׁבֶט הַנַּעֲרוֹת הָרָאִיתֹת	*Puellæ visæ. Est.* 2.9. (*dignæ, condecentes, sic per trãslationem dictæ, quasi visu dignæ ob pulchritudinem.* [*Vistose, degne d'essere vedute*]
	וגו׳ :	
נקם	אֶרְאֶה נִקְמָתְךָ מֵהֶם :	*Videre vltionem ex aliquibus. Iere.* 11.20.
נשא	וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא בַּחֲלוֹם :	*Leuare oculos & videre in somnio. Gen.* 31.10.
נתן	נָתַתִּיךָ לִרְאוֹת כָּךְ :	*Dare aliquem ante aliquos ad videndum in eo. (despiciendum.) Ezec.*

		Genes. 16.4.
סגניה	רֹאֶיךָ אֵלֶיךָ יַשְׁגִּיחוּ :	*Vidẽtes aliquem prospicere ad eum. Esa.* 14.16.
סכל	לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל וגו׳ :	*Prospicere ad videndum, an sit intelligens, &c. Psal.* 14.2.
סלל	הַמְסַלֵּי לִרְאוֹת :	*Deprimere ad videndum. Ps.* 113.6.
סקיף	עַד יַשְׁקִיף וַיִּרְאֶה יי׳ מִשָּׁמָיִם :	*Prospicere, & videre de celo. Thren.* 3.17.
עיצב	הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת יְשׁוּעַת יי׳	*Statuere se, & videre salutem Domini. Exo.* 14.13.
	וגו׳ :	
עלז	יִתְגּוֹדְדוּ כָּל רֹאֶה בָם :	*Videntes in aliquem elongare se. Ps.* 64.9.
	עֵינֶיךָ יִרְאוּ זָרוֹת :	*Oculos videre extranea. Pro.* 23.33
	יִרְאֶה זֶרַע :	*Videre semen. Esa.* 53.10.
	רָאִי בַחוּץ נִדְּדוּ מִמֶּנִּי :	*Videre aliquem (in) foris, &c. Psal.* 31.12.
	בַּחוּרֵיכֶם חִזְיֹנוֹת יִרְאוּ :	*Videre visiones. Ioel* 3.1.
	וָאֶרְאֶה בַּחָזוֹן וגו׳ :	*Videre in visione. Dan.* 8.2.
	רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה וגו׳ :	*Videre vitam cum aliquo. Eccl.* 9.9.
	וַתֵּרֶא מַלְכַּת שְׁבָא אֶת כָּל	*Videre sapientiam alicuius, &c. 1. Reg.* 10.4.
	חָכְמַת שְׁלֹמֹה וגו׳ :	
	לִרְאוֹת חָכְמָה וְהוֹלֵלוֹת וגו׳	*Vertere te ad videndum sapientiam, &c. Eccles.* 2.12.
	וַיַּרְא אֶפְרַיִם אֶת חָלְיוֹ :	*Videre infirmitatem suã. Hos.* 3.13.
	וָאֶרֶא בַּחֲלֹמִי :	*Videre in somnio. Gen.* 41.22.
	וְלֹא יִרְאֶה כִּי יָבֹא הַטּוֹב :	*Arborem non videre, quòd veniat æstus. Ier.* 17.8.
	כִּי רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר :	*Videre iniuriam & lites in vrbe. Psal.* 55.10.
	חִפְּשׂוּ וּרְאוּ פֶן וגו׳ :	*Perscrutari, & videre, &c. 2. Reg.* 10.23.
	וְחֶרֶב וְרָעָב לֹא נִרְאֶה :	*Non videre gladium & famem. Ierem.* 5.13.
	וּרְאֶה אֶת חֶרְפָּתֵנוּ :	*Videre opprobriũ alicuius. Thr.* 5.1
	אַל חֹשֶׁךְ לֹא תִרְאֶה :	*Non videre obscuritatẽ. Iob.* 22.11.
	תֻּחְשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מֵרְאוֹת	*Oculos obscurari à videndo. (ne videant.) Psal.* 69.24.
	וַתֶּחְשַׁכְנָה הָרֹאוֹת בָּאֲרֻבוֹת :	*Videntes (oculos) obscurari in cataractis. Eccles.* 12.3.
	תִּרְאוּ חַתַּת וַתִּירָאוּ :	*Videre fracturã, & timere. Iob* 6.21
	תָּשׁוּב עֵינִי לִרְאוֹת טוֹב :	*Oculum redire, ad videdum bonum. Iob* 7.7.
	בְּרֹחוּ לֹא רָאוּ טוֹבָה :	*Dies fugere, non uidere bonum. Iob* 9.25.
	לִרְאוֹת בְּטוּבַת בְּחִירֶיךָ :	*Videre in bono alicuius. Psal.* 106.5
	וּרְאֵה בְטוּב יְרוּשָׁלִַם :	*Videre in bono alicuius. Ps.* 128.5.
	וּרְאֵה בְטוֹב :	*Videre in bono. Eccles.* 2.1.
	וְלֹא יִרְאֶה כִּי יָבוֹא טוֹב :	*Arborem nõ videre, quòd veniat bonum. Ier.* 17.6.
	וְדָעוּ וּרְאוּ אֶת מְקוֹמוֹ וגו׳ :	*Cognoscere, & videre locũ alicuius, &c. 1. Sam.* 23.22.
	וּרְאוּ וּדְעוּ מִכָּל הַמְּחַבְּאִים	*Videre, & cognoscere de omnibus latibulis, &c. 1. Sam.* 23.23.
	וגו׳ :	
	וְדַע וּרְאֵה אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה :	*Cognoscere, & videre, quæ facis. 1. Reg.* 20.22.
	וּרְאוּ רָאוּ וְאַל חֵדְעוּ :	*Videre videndo, & non cognoscere. Esa.* 6.9.
	וְיֹאמְרוּ מִי יִרְאֵנוּ וּמִי יֵדָעֵנוּ :	*Dicere, quis videt, vel cognoscit me? Esa.* 29.15.
	כִּי אֶת הַמֶּלֶךְ יי׳ צְבָאוֹת רָאוּ	*Oculos alicuius videre Dominum. Esa.* 6.5.
	עֵינִי :	
	וְאַל תֵּרֶא בְּיוֹם אָחִיךָ :	*Nõ videre in die alicuius. Abd.* 1,12
	וּלֹא יַכְלֹתִי לִרְאוֹת :	*Non posse videre. Psal.* 40.13.
	וְנָלְכָה עַד הַרֹּאֶה :	*Ire usque ad videntem. 1. Sam.* 9.9.
	הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס :	*Mare videre & fugere. Ps.* 114.3.

	אוֹתֹתֵינוּ לֹא רָאִינוּ :	*Non videre signa. Psal.* 74.9.
אחרית	אֶרְאֶה מָה אַחֲרִיתָם :	*Videre, quid sit vltimum alicuius. Deut.* 32.20.
אחרית	לֹא יִרְאֶה אֶת אַחֲרִיתֵנוּ :	*Non videre vltimum alicuius. Iere.* 12.4.
אי	רְאוּ אִיִּים וִייִרָאוּ :	*Insulas videre, & timere. Esa.* 41.5.
אין	אֲמַרְתָּ אֵין רֹאֵנִי :	*Dicere, non est vidẽs me. Esa.* 47.10
איש	יְרֵא פִקֻּדָה אִישׁ נָבוֹן וְחָכָם :	*Videre (prouidere) virum intelligentem, & sapientem. Gen.* 41.33.
אלוה	יְרֵא אֱלֹהֵי אֲבוֹתֶיךָ וְוַיְכַח :	*Deum videre, & arguere. 1. Paral.* 12.18.
אמר	אֲשֶׁר אָמְרוּ לַרֹּאִים לֹא תִרְאוּ	*Dicere videntibus, ne videatis. Esa.* 30.10.
אנוש	אַם כִּרְאוֹת אֱנוֹשׁ תִּרְאֶה :	*Videre, sicut videt homo. Iob* 10.4.
אוצר	וְאֲצָרוֹת בָּרָד תִּרְאֶה :	*Videre thesauros grandinis. Iob* 38.22.
ארון	כִּי רָאוּ בַּאֲרוֹן יי׳ :	*Videre in arca, (vel in arcam) Domini. 1. Sam.* 6.20.
ארץ	תַּאֲתֶה וַתֶּחֱל הָאָרֶץ :	*Terram videre, & dolere. Ps.* 97.4.
ארץ	רָאוּ כָל אַפְסֵי אָרֶץ וגו׳ :	*Fines terræ videre salutem Dei. Psal.* 98.3.
ארץ	תִּרְאֶינָה אֶרֶץ מֶרְחַקִּים :	*Videre terram longinquitatum. Esa.* 33.17.
בוא	וְאִם בָּא לִרְאוֹת :	*Venire ad videndum. Psal.* 41.7.
בית	רְאֵה בֵיתְךָ דָוִד :	*Videre (curare) domũ tuam. 1. Reg.* 12.16.
בן	וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ :	*Videre filios filijs. (filiorum.) Psal.* 128.6.
בשר	וְרָאוּ כָּל בָּשָׂר יַחְדָּו :	*Oẽm carnem videre simul. Esa.* 40.5.
גאות	וּכֹל יָרֵאָה גְאוּת יי׳ :	*Non videre magnificentiam Dei. Esa.* 26.10.
גד	וַיַּרְא אִשָּׁה רֹחֶצֶת מֵעַל הַגָּג	*Videre de (sup) solario. 2. Sam.* 11.2.
גדוד	וְהִנֵּה רָאוּ אֶת הַגְּדוּד :	*Videre turmam. 2. Reg.* 3.21.
גוי	רְאוּ בַגּוֹיִם וְהַבִּיטוּ :	*Videre in gentes, & aspicere. Abac.* 1.5.
גנב	אִם רָאִיתָ גַנָּב וַתַּרֶץ עִמּוֹ :	*Videre furem, &c. Psal.* 50.18.
דבר	לִרְאוֹת מָה יְדַבֵּר כִּי :	*Videre, quid loquatur aliquis. Abacuc* 2.1.
דמעה	רָאִיתִי אֶת דִּמְעָתֶךָ :	*Videre lachrymam alicuius. 2. Reg.* 20.5.
דרך	הֲלֹא הוּא יִרְאֶה דְּרָכָי :	*Videre vias alicuius. Iob* 31.4.
הביט	אִם אַבִּיט אֵלֶיךָ וְאִם אֶרְאֶנָּה :	*Aspicere ad aliquem, vel videre eũ. 2. Reg.* 3.14.
הביט	וְבִיטוּ יִרְאוּ בִי :	*Aspicere, videre in aliquem. (Est despicere.) Psal.* 22.18.
הבין	הַמֵּבִין בְּרֹאוֹת הָאֱלֹהִים :	*Intelligere in videre (visione) Dei, 2. Par.* 26.5.
הגיד	אֲשֶׁר יִרְאֶה יַגִּיד :	*Nunciare, quæ videris. Esa.* 21.6.
הוכיח	וְאֶת יְגִיעַ כַּפַּי רָאָה אֱלֹהִים :	*Videre afflictionem, & laborem manuum alicuius, & arguere. Gene.* 31.42.
הוסיף	לֹא תֹסִפוּ לִרְאֹתָם עוֹד וגו׳ :	*Non addere ad videndum amplius, Exo.* 14.13.
היטיב	הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת :	*Bene agere ad videdum. (rectè videre.) Icre.* 1.13.
הכיר	כָּל רֹאֵיהֶם יַכִּירוּם :	*Videntes agnoscere. Esa.* 61.9.
הליכה	רָאוּ הֲלִיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים :	*Videre ambulationes Dei. Ps.* 68.25
הלעיג	כָּל רֹאַי יַלְעִיגוּ לִי :	*Videntes subsannare. Psal.* 22.8.
המית	וַיְמִיתֻהוּ בְּמַגְּדוֹ כַּרְאֹתוֹ אֹתוֹ :	*Interficere aliquem, cũ illum vides. (phrasis vnica, pro cum præliaris cum eo.) 2. Reg.* 23.30.
הניע	יִרְאוּנִי יָנִיעוּן רֹאשָׁם :	*Videre aliquem, mouere caput. Ps.* 109.25.
הר	רָאוּךָ יָחִילוּ הָרִים :	*Montes videre, dolere. Abac.* 3.9.
הרה	וַתֵּרֶא כִּי הִרָּתָה :	*Mulierem videre, quòd conceperit.*

ריח	רֵאֵה רֵיחַ בְּנִי וגו׳ :	*Videre odorem. Gen. 27. 27. Eleganter positum, pro en odor, &c. Genes. 27. 27.*
שגג	שְׁגוּ בְּרֹאֶה :	*Errare in uidente. Esa. 28. 7. (Alijs est substantiuum in re uisibili.)*
פה	אֱלֹהִים יִרְאֶה לוֹ הַשֶּׂה :	*Deum uidere (prouidere) sibi pecus, Gen. 22. 8.*
פתת	לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לִרְאוֹת שַׁחַת	*Non dare (permittere) aliquem uidere foueam. Psal. 16. 10.*
קלח	הֲרְאִיתֶם כִּי שָׁלֹחַ וגו׳ :	*Videre, quod miserit quis, &c. 2. Reg. 6. 32. Resc est Dagessata ad ornatum prolationis.*
שלם	לֶךְ נָא רְאֵה אֶת שְׁלוֹם אַחֶיךָ וגו׳ :	*Videre pacem alicuius. Gene. 37. 13.*
שלם	שְׁלוֹם רְשָׁעִים אֶרְאֶה :	*Videre pacem iniustorum. Ps. 73. 3.*
שלמ	וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה :	*Videre retributionem iniustorum. Psal. 91. 8.*
שמח	יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ : יִרְאֶיךָ	*Videre, & lætari. Psal. 119. 74.*
שמחה	וְנִרְאָה בְשִׂמְחָתְכֶם :	*Videre gaudio alicuius. Esa. 66. 5.*
שמים	תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם יִרְאֶה :	*Videre sub uniuerso cœlo. Iob 28. 24*
שמע	כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ :	*Videre, sicut audieris. Psal. 48. 9.*
שמש	וְרֵאִיתָ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ וגו׳ :	*Videre solē, & lunā, &c. Deut. 4. 19.*
שנה	שְׁנָה בְעֵינָיו אֶינֶנּוּ רֹאֶה :	*Nō uidere somnū ī oculis. Eccl. 8. 16*
שער	רִשְׁעֵי צַלְמָוֶת תִּרְאֶה :	*Videre portas umbræ mortis. Iob 38. 17.*
שערור׳	וְיָנֵבֹאוּ יְרוּשָׁלִַם רָאִיתִי שְׁעָרוּרָה וגו׳ :	*Videre turpe ī aliquibus. Ier. 23. 14.*
שפל	כִּי רָם יי׳ וְשָׁפָל יִרְאֶה :	*Videre humilem. Psal. 138. 6.*
שקץ	וַתִּרְאוּ אֶת שִׁקּוּצֵיהֶם וגו׳ :	*Videre abominationes aliquorum, &c. Deut. 29. 16.*
תמה	הֵמָּה רָאוּ כֵן תָּמָהוּ :	*Admirari, ut uides. Tsal. 48. 6.*
תועבה	תִּרְאֶה תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת :	*Videre abominationes magnas. Ezechiel 8. 6.*
תפלה	וּבְנִבִיאֵי שֹׁמְרוֹן רָאִיתִי הִפְלָה	*Videre insulsitatem in aliquo. Iere. 23. 13.*

Aliàs רָאֵה est nomen auis immundæ in lege veteri, quæ & דָּאָה dicitur, nisi malles, Resc loco Daleth librariorum errore positum fuisse. Vultur, ab acumine visus sic appellatus. [*Auoltoio.*] Deut. 14. 13. וְהָרְאָה *Et uultur.* Alia volucrum nomina vide superius in עִיט .

Cæterum & רָאֵה , vt mihi videtur, est nomen proprium viri ex tribu Iudæ, qui & רְאָיָה . Roeh. [*Roe.*] 1. Par. 2. 51. *Fueruntq; filij ipsi Sobalo conditori Ciriathiearimæ,* הרֹאֶה *Roeh, Hazi hamemuchoth.* Habet He haidia, vt nomina propria, quæ veniunt ex appellatiuis. Alijs est participium; *qui uidebat, contemplabatur.* Vide רָאִיתָ , & confer locos .

Deriuatiua huius & composita sunt אֲרִאֵל אַרְאֶלִי בְּאֵר לַחַי רֹאִי הַרְאָה הַרְאָה התראה יְרִיאֵל יִרְאֵל מַרְאָה מַרְאָה מראה נָרְאָה ראה רֹאִי רֵאִי רָאִיתָ רְאִיָּה ראות או ראית :

ראה Verbum Pohal passiuum, ex quiescentibus Lamed He, quod semel legitur in Biblijs, in præterito רֹאוּ , nec aliud ex eo facilè formarem. Visus fuit. [*Fù ueduto.*] Iob 33. 21. *Et prominent ossa eius (quæ) non* רֹאוּ *uidebantur.* Aleph habet Dages, vnum videlicet ex quatuor, quę in sacra scriptura cū illo reperiunt.

ראות Require paulò inferius, suo loco proprio.

ראי Nomen formæ masculinæ, sine plurali, productum, & sic differt à רֹאִי correpto, quod est Benoni ex Cal cū affixo. Visus, visio. [*Vedere.*] Ter inuenit.

טוב	טוּב רֶאִי :	*Bonus uisu. [Bello di uista.] 1. Sam. 16. 12.*
בלע	יֹבֵל בְּשָׂרוֹ מֵרֶאִי :	*Carnem consumi à uisione. (ne appareat.) Iob 33. 21.*

Oculum

	rorem. Iob 3. 9.	
ערות	וְעֶרְוַת אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ :	*Nō uidere pudēda patris. Gen. 9. 23*
ערות	וְרֹאֵה אֶת עֶרְוָתָהּ וגו׳ :	*Videre pudenda mulieris, &c. Leuit. 20. 17.*
ערם	כִּי תִרְאֶה עָרֹם וגו׳ :	*Videre nudum, & tegere eum. Esa. 58. 7.*
ערף	עֹרֶף לֹא פָנִים אֶרְאֵם :	*Videre aliquos ceruice non facie. Iere. 18. 17.*
עשה	וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה :	*Videre, quicquid feceris. Gen. 1. 31.*
פלג	אַל יִרְא הַפְּלַגּוֹת וגו׳ :	*Nō uidere ī diuisionibus. Iob 20. 17.*
פניס	וַיַּרְא יַעֲקֹב אֶת פְּנֵי לָבָן וגו׳ :	*Videre faciē alicuius, &c. Gen. 31. 2.*
פניס	כִּי רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל פָּנִים :	*Videre Deum facie ad faciem. Gene. 32. 31.*
פניס	רָאִיתִי פָנֶיךָ כִּרְאֹת פְּנֵי אֱלֹהִים	*Videre faciem alicuius, sicut uideres faciem Dei. Gen. 33. 10.*
פניס	רְאוֹ יוֹסֵף לֹא פִלַּלְתִּי :	*Nō iudicare, uidere faciem alicuius. Gen. 48. 11.*
פניס	לָמָּה יֵרְאֶה אֶת פְּנֵיכֶם זַעֲפִים וגו׳ :	*Videre facies tristes, &c. Dan. 1. 10.*
פעל	גַּם רָאוּ פָּעֳלִי :	*Videre opus Dei. Psal. 95. 9.*
צדיק	כִּי אֹתְךָ רָאִיתִי צַדִּיק לְפָנַי :	*Videre aliquē iustū ante te. Gen. 7. 1*
צדיק	וְשַׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם בֵּין צַדִּיק לְרָשָׁע וגו׳ :	*Videre inter iustum iniusto, &cæt. Mal. 3. 18.*
צדק	וְרָאוּ גוֹיִם צִדְקֶךָ וגו׳ :	*Videre iustitiam alicuius. Esa. 62. 2.*
צדקה	אֶרְאֶה בְּצִדְקָתוֹ :	*Videre in iustitia alicuius. Mich. 7. 9*
צום	לָמָּה צַמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ :	*Ieiunare, & Deum non uidere. Esa. 58. 3.*
צל	צֵל הָהָרִים אֹתָם רֹאֶה כַּאֲנָשִׁים :	*Videre umbram montium tanquàm homines. Iud. 9. 36.*
צעד	וְכָל צְעָדָיו יִרְאֶה :	*Videre omnes gressus alicuius. Iob 34. 21.*
צר	רְאִי כִי צָר לִי :	*Videre, quòd angustia sit tibi. 1. Samuel. 13. 6.*
צר	וַיִּרְאוּ בַצַּר לָהֶם :	*Videre in angustia, (quæ sit) alicui. Psal. 106. 44.*
צר	עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה בְצָרָיו :	*Videre ī hostes. (est despicere.) Psal. 113. 8.*
צרה	אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ :	*Videre angustiam animæ alicuius. Gen. 42. 21.*
קול	וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת וגו׳ :	*Videre uoces (tonitrua) & fulgura, &c. Exo. 20. 18.*
קום	מְלָכִים יִרְאוּ וְקָמוּ :	*Reges uidere, & surgere. Esa. 49. 7.*
קנאה	וּרְאֵה בְקִנְאָתִי לַיי׳ :	*Videre in zelo alicuius (pro) Domino. 2. Reg. 10. 16.*
קץ	לְכָל תְּכֻלָּה רָאִיתִי קֵץ :	*Videre finem alicui rei. Ps. 119. 96.*
ראה	רָאִיתִי אַחֲרֵי רֹאִי :	*Videre post uidentem te. (Deum intelligit.) Gen. 16. 13.*
ראה	אֲשֶׁר יִרְאֶה הַלֹּאֶה אוֹתָךְ וגו׳ :	*Videntem uidere aliquid. Esa. 28. 4.*
רבב	רָאִיתָ רַבּוֹת וְלֹא תִשְׁמֹר :	*Videre multa. Esa. 42. 20. Hebræi ex Massara legunt* רָאִיתָ , *ut arbitror illud Iod esse Vau contractum.*
רוח	לֹא תִרְאוּ רוּחַ וְלֹא תִרְאוּ גֶשֶׁם :	*Non uidere uentum, nec pluuiam. 2. Reg. 3. 17.*
רוע	פֶּן אֶרְאֶה בָרָעָה וגו׳ :	*Videre ī malo, quod alicui acciderit. Gen. 44. 34.*
רוע	וַיִּרְאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָם בָּרָע :	*Videre se in malo. Exo. 5. 19.*
רוע	יָאַל אַרְאֶה בְּרָעָתִי :	*Non uidere in malo tuo. Nu. 11. 15.*
רוע	שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה :	*Videre malum. Psal. 90. 15.*
רוע	רָעֲצָם עֵינָיו מֵרְאוֹת בָּרָע :	*Roborare oculos à uidēdo (ne uideāt) in malum. Esa. 33. 15.*
רוע	טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת רָע :	*Mundus oculis à uidēdo (ne uideat) malum. Abac. 1. 13.*

שין	לֹא תְשׁוּרֵנִי עַיִן רֹאִי :	*Oculum uisionis non aspicere aliquē. Iob 7. 8.*

Semel per antiphrasin significat rem abominabilē, quam scilicet visus refugit, vel vt alijs placet, monstrū, quod auidè contemplantur omnes. [*Cosa schiffosa, che non si può vedere con buon stomaco, ouero cosa contrafatta, che non si può satiare di uederla.*] Vide אַשְׁפּוֹת . Nah. 3. 6. *Et ponam te* כְּרֹאִי *tanquàm inquinamentum.* Expende locū & omnes accuratius. Radix est ראה .

ראי Nomen formæ masculinæ, de quo dubitatur, an Toar videns, vel substantiuum sit, visus, visio. [*Vidente, uisione, uedere.*] Ego potius Toar esse credem. Legitur semel Gen. 16. 13. *Et appellauit nomen Domini, qui secum loquebatur, tu Deus* רְאִי *uidēs; dixerat enim, an etiam hic vidi post videntem me?* Radix est ראה .

ראי Est imperatiuus verbi Cal ראה , vt illic habes. Aliàs est nomen formę masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Speculum, sic dictum, quòd in eo rerum imagines videantur. [*Specchio.*] Iob 37. 17. *Extendes cum illo cęlos, fortes* כְּרֹאִי *sicut speculum fusuræ?* Vide מוצק . Radix est ראה .

ראיה Nomen proprium viri Nathinei, Reaiah. [*Reaio.*] Esd. 2. 47. *Filij* רְאָיָה *Reaiæ.*

Fuit alter Reaias ex Iudæ tribu, quem & רֹאֶה dici iudico, vt in הָיָה habes. 1. Paral. 4. 2. וּרְאָיָה *Et Reaias filius Sobali, &c.* Confer locos.

Alter ex Ruben. 1. Par. 5. 5. רְאָיָה *Reaias filius eius.* Radix est ראה , vel componitur ex ea, & יה .

ראית Quære inferius in רֹאוּת , & nota.

ראם Nomen masculinum genere, & declinatione, quod aliquando est cum Aleph quiescente, & aliquando in Iod conuerso, & aliquando sine eo, quæ sunt in Biblijs רְאֵם רְאִים רֵים רֵאמִים . Significat autem quoddam animal ferum; sed ignoratur quale propriè. Quidam vnicornem, monocerotem, alij rhinocerotem interpretātur, hoc in naso, illud in fronte cornu vnico insignitum. [*Alicorno.*] Vide חַיָּה . Nouem vicibus legitur in scriptura sacra, ex quibus descriptionē huius animantis sumere poteris. Non absurdum penitus est, radicem esse רום dicere, ab eleuatione cornu videlicet, nam & illa radix nonnunquàm scribitur cum Aleph, vt illic dicemus.

לכד	הַיֹּאבֶה רֵים עָבְדֶךָ :	*Vnicornem velle seruire homini. Iob 39. 9.*
כן	וְשַׁדְּיוֹן כָּמוֹ בֶן רְאֵמִים :	*Saltare facere vt filium vnicornium. Psal 29. 6. (34. 7*
ירד	וְיָרְדוּ רְאֵמִים עִמָּם :	*Vnicornes descendere cū aliquo. Esa.*
קרן	וְקַרְנֵי רְאֵם קַרְנָיו :	*Cornua alicuius esse cornua vnicorni. Deut. 33. 17. Friget, quòd Elias objicit, ob voccm cornua, unicornem non esse hoc animans, cum positum sit ornatè modo vniuersali pro cuiuslibet vnicornis.*
קרן	וּמִקַּרְנֵי רְאֵמִים עֲנִיתָנִי :	*Liberare à cornibus vnicornium. Ps. 22. 22.*
קרן	וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי :	*Erigere sicut vnicorni cornu alicuius. Psal. 92. 11.*
קשר תועפות	הֲתִקְשֹׁר רֵים בְּתַלְם עֲבֹתוֹ : כֹּחוֹ תֹעֲפוֹת רְאֵם לוֹ :	*Ligare vnicornē in sulco. Iob 39. 10. Fortitudines vnicorni esse alicui. Nume. 23. 22. & 24. 9.*

Si radix est propria forsitan deriuantur רְאוּמָה רְאֻמוֹת רְאֻמוֹת גִּלְעָד :

ראומה Nomen proprium concubinæ Nachor. Reumah. [*Reuma, ò Rumana.*] Gen. 22. 24. *Eius uerò concubina nomine* רְאוּמָה *Reuma, &c.* Radix est ראם , vel רום .

ראמות Nomen plurale, quod bis legitur in scriptura sacra, & dubitatur, quid propriè significet. Quidam coralia interpretantur, & רום esse radicem autumant: alij ראם , & vnicornu exponūt, quod magno in precio etiam nunc habetur. Certum est, aliqd̄ preciosum esse, quod nonnullis alijs lapidibus pretiosis connumeretur, ab eleuatione, רום scilicet, fortassis nomē trahens, quòd diuites reddat: & quidem hæc vox eiusdem radicis רום , est etiam plurale participiū, ibi vide. Coralia etiam nos reddemus. [*Corali.*]

	רְאֻמוֹת וְגָבִישׁ לֹא יִזָּכֵר :	*Coralia non commemorari, &cæt. Iob 28. 18.*
כתן	ב וּרְאֻמוֹת וְכִדְכֹד נִתְּנוּ בְּעוּכְּבִיךָ :	*Dare coralia in nūdinis. Ezec. 27. 16*

Aliàs est nomen proprium ciuitatis fœmininum genere. Ramoth. [*Ramota.*] Hæc ab Issacharis tribu Leuitis pro habitatione data est. 1. Paral. 6. 72. וְאֶת רְאֻמוֹת *Et Ramotam cum suburbijs illius.*

Fuit insuper alia Ramoth in regione Galaad, & ipsa à tribu Gad Leuitis data, quæ modò רְאֻמִּת בַּגִּלְעָד dicebatur, vt 1. Par. 6. 79. אֶת רְאֻמוֹת בַּגִּלְעָד *Ramothā in Galaad & suburbijs eius,* modò sine Aleph, vt Ios. 21. 36. vbi etiā habes, ק fuerit pro homicidis cōsecrata. אֶת רֶמֶת בַּגִّלְעָד *Ramotam in Galaad.* Deut. 4. 43. וְאֶת רְאֻמֹת בַּגִּלְעָד *Et Ramotam in Galaad Gaditanis.* modò רֶמֶת גִּלְעָד vt 1. Reg. 4. 12. *Ben geber* בְּרֶמֶת גִּלְעָד *in Ramota Galaad.* Dicebatur insup רָמָה , præsertim cum sermo de illa certus erat, vt 2. Reg. 8. 28. בְּרֶמֶת גִּלְעָד *In Ramota Galaad.* Et statim ver. 29. *Quibus vulnerauerant eum Aramei* בָּרָמָה *in Rama.* Arbitror insuper hanc esse רָמַת הַמִּצְפֶּה , de qua suo loco dicendū est. Hæc possidebatur à Syris, vt 1. Reg. 22. 2. *Nonne scitis, quòd nostra sit* רֶמֶת גִּלְעָד *Ramota Galaad? &c.* ibi vide omnia. Compositum est ex רמה , vel רום , & גִּלְעָד .

ראמת גלעד Quære in superiori רְאֻמוֹת , & nota.

ראש Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs רֹאשׁ רָאשִׁים רָאשִׁי רֹאשִׁי רֹאשִׁנוּ רֹאשְׁךָ רֹאשֶׁךָ רֹאשְׁכֶם רֹאשֵׁיכֶם רֹאשָׁהּ רֹאשָׁהּ רֹאשָׁם רֹאשָׁן רֹאשֵׁיו רֹאשֵׁיהָ רֹאשֵׁיהֶם רֹאשֵׁיהֶן . Initium, principiū cuiuslibet rei vel qualitate vel quantitate: caput. [*Principio, capo, testa.*] רָאשִׁים est etiam plurale à רֹאשׁ , ibi vide. Varios Hebraismos efficit hoc nomen, & innumera dicendi genera elegantiarum plena, quæ omnia ex sequentibus exemplis facilè intelliges.

אב	אֵלֶּה רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלְּוִיִּם :	*Capita (maiores) patrum. Exo. 6. 25*
ארמה	רָאדָמָה עַל רֹאשׁוֹ :	*Tellurem esse super caput alicuius. 1. Sam. 4. 12.*
חול	עַל רֹאשׁ הַאִיל :	*Caput arietis. Leuit. 8. 18.*
אלף	רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם :	*Capita millenarij. Num. 1. 16.*
אלף	רֹאתָ לְמָרְתִּי אֹתָם עָלֶיךָ אַלְפִּים לְרֹאשׁ :	*Docere aliquos (ut sint) duces capiti. (in caput.) Ier. 13. 20.*
אמר	וַיֹּאמֶר אֶל אָבִיו רֹאשִׁי רֹאשִׁי	*Dicere caput meum, caput meum. (doleo.) 2. Reg. 4. 19.*
אמיר	בְּרֹאשׁ אָמִיר :	*Caput (summitas) uerberis. Esa. 17. 6*
אמנם	עֲבָדֶיךָ נָשְׂאוּ אֶת רֹאשׁ אַנְשֵׁי הַמִّלְחָמָה וגו׳ :	*Leuare caput (summam) militū. Nume. 31. 49.*
אמנם	הֲלוֹא כְּרֹאשֵׁי הָאֲנָשִׁים הֵהֵם	*Gratum se facere in capitibus hominum. 1. Sam. 29. 4.*
אפר	וַתִּקַּח תְּמַר אֵפֶר עַל רֹאשָׁהּ :	*Assumere cinerem super caput. 2. Sam. 13. 19.*
אשם	וְהֵשִׁיב אֶת אַשְׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ :	*Reddere delictum tuū in capite eius. (ut est illius summa.) Num. 5. 7.*
תשמרת	רֹאשׁ הַאַשְׁמֹרֶת הַתִּיכֹנָה :	*Caput (initium) uigiliæ mediæ. Iud.*

מחק	מַחֲקָה רֹאשׁוֹ וּמַחֲצָה :	*Auferre caput. Iud.5.26.*
מטז	וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת	*Capita tribuum. Num.30.1.*
משט	וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ	*Adorare super capite lectuli.Genes.*
	הַמִּטָּה :	*47.31.*
מיס	מִי יִתֵּן רֹאשִׁי מַיִם :	*Caput alicuius esse aquam. Ier.9.1.*
מכונס	וּבְרֹאשׁ הַמְּכוֹנָה וגו' :	*Caput basis.1.Reg.7.35.*
מלק	וּמָלַק אֶת רֹאשׁוֹ :	*Abfrumpere caput. Leuit.1.15. Vide* מלק .
מלקות	שָׂא אֶת רֹאשׁ מַלְקוֹת הַשְּׁבִי	*Leuare caput(summam) spolij. Nume.31.26.*
מלכה	הִיא רֹאשׁ כָּל הַמַּמְלְכוֹת	*Vrbem aliquam esse caput regnorũ.*
	הָאֵלֶּה :	*Ios.11.10.*
מנוד	מְנוֹד רֹאשׁ בַּלְּאֻמִּים :	*Ponere aliquem agitationem capitis in populis.Psal.44.15.*
מעוז	עַל רֹאשׁ הַמְּעוּז הַזֶּה :	*Caput roboris. (Verticem rupis innuit.)Iud.6.26.*
מעוז	וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי :	*Aliquem esse robur capitis alicuius. Psal.60.9.*
מצנפת	וְשַׂמְתָּ הַמִּצְנֶפֶת עַל רֹאשׁוֹ :	*Poncre cydarim super caput. Exod. 29.6.*
מרום	בְּרֹאשׁ מְרוֹמִים עָלֵי דָרֶךְ :	*Caput(initium) altitudinũ. Pro.8.2*
מרט	וְאַמְרֻטָה מִשֵּׂעַר רֹאשִׁי וְזִקְנִי	*Depilare de capillo capitis. Esd.9.3.*
נגע	בְּרֹאשׁוֹ נִגְעוֹ :	*Plagam esse in capite. Leuit.13.44.*
נזר	וְאֵקַח הַנֵּזֶר אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ :	*Coronam esse super caput alicuius. 2.Sam.1.10.*
נמלא	שְׁרֹאשִׁי נִמְלָא טָל :	*Caput repleri rore.Cant.5.3.*
נמרט	וְאִישׁ כִּי יִמָּרֵט רֹאשׁוֹ :	*Caput depilari.Leuit.13.40.*
נפל	כְּרֹאשׁ נוֹ יִפֹּל אֶל אֲדֹנִיו	*Cadere (transfugere) ad aliquem in*
	שָׁאוּל :	*caput alius. 1.Par.12.20.*
נשא	יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת רֹאשֶׁךָ :	*Leuare caput alicuius. (Est honorare eum.)Gen.40.13.*
נשא	יִשָּׂא פַרְעֹה אֶת רֹאשְׁךָ	*Leuare caput alicuius desup eo. (Est*
	מֵעָלֶיךָ :	*decollare.)Gen.40.19.*
נשא	כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :	*Leuare caput(summam)aliquorum.*
		(Est recenfere.)Exo.30.12.
נשא	וְלֹא יִסְפוּ לַשֵּׂאת רֹאשָׁם :	*Non addere ad leuandum(erigendũ) caput.Iud. 8.28.*
נשא	שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם :	*Iannas leuare capita sua.Tfal.24.6.*
נשא	וּמִשְׁנַאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ :	*Osores leuare caput.Psal. 83.3.*
נתן	יִתֵּן עַל רֹאשׁ הַמְּטַהֵר :	*Dare(ponere) super caput alicuius. Leuit.14.18.*
נתן	נִתְּנָה רֹאשׁ וְנָשׁוּבָה מִצְרַיְמָה	*Dare(ponere)caput.(Principem.) Num.14.4.*
נתן	וְאֶתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עֲלֵיכֶם :	*Dare aliquos capita (Principes) super aliquibus.Deut.1.15.*
נתן	וּנְתַנְךָ יי' לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנָב :	*Dare aliquem capiti (in caput) non caudæ.Deut.28.13.*
נתן	לִתֵּת דַּרְכּוֹ בְּרֹאשׁוֹ :	*Dare viam alicuius in caput eius. 1. Reg.8.32.*
סף	מֵרֹאשׁ וְעַד סוּף :	*A capite, & vsque ad finẽ. Eccl.3.11*
סכך	סַכֹּתָה לְרֹאשׁוֹ בְּיוֹם נָשֶׁק :	*Tegere(protegere)capiti alicuius ĩ die belli.Psal.140.8.*
סלע	וַיַּעֲלוּם לְרֹאשׁ הַסֶּלַע וגו' :	*Adducere capiti(ad verticẽ) rupis, &c.2.Par.25.13.*
סרח	סְרוּחֵי טְכוֹלִים בְּרֹאשֵׁיהֶם :	*Superfluitates colorum esse in capite.Ezec.23.15.*
עבר	תַּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל רֹאשׁוֹ :	*Nonaculamnõ transire super caput alicuius.Num.6.5.*
עבר	כִּי עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי :	*Iniquitates præterire caput alicui', Tfal.38.5.*
עגול	וְרֹאשׁ עָגוֹל לַכִּסֵּה :	*Caput rotundum esse throno. 1.Reg. 10.19.*
עטרת	וַיָּסַר עֲטֶרֶת רֹאשׁוֹ :	*Auferre diadema capitis.Iob 19.9.*
עטרת	נִפְלָה עֲטֶרֶת רֹאשֵׁנוּ :	*Diadema capitis cadere. Thr. 5.16.*
עטרת	וְעֲטֶרֶת תִּפְאָרֶת בְּרֹאשֶׁךָ :	*Dare diadema decoris in capite. Ezechiel*

חזק	שָׁכְבוּ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת :	*ius.2.Sam.3.29. Iacere in capite platearum. Esa.51. 20. Vide* חוץ .
חזק	וַיַּחֲזֵק רֹאשׁוֹ בְּאֵלָה :	*Caput apprehẽdi in aliquid. 2.Sam. 18.10.*
חטאת	יִסְמְכוּ אֶת יְדוֹ עַל רֹאשׁ	*Caput (victimę)peccati.Leuit.4.29*
	הַחַטָּאת :	
חיב	וְחִיַּבְתֶּם אֶת רֹאשִׁי לַמֶּלֶךְ :	*Condemnare caput alicuius alicui. Dan.1.10.*
חלי	כָּל רֹאשׁ לַחָלִי :	*Caput esse ægritudini.Esa.1.5.*
חלץ	וְאֵלֶּה מִסְפַּרֵי רֹאשֵׁי הַחֲלוּץ :	*Capita militum.1.Par.12.24.*
חמור	עַד הֵיוֹת רֹאשׁ חֲמוֹר וגו' :	*Caput asini, &c.2.Reg.6.25.*
חסר	וְשֶׁמֶן עַל רֹאשְׁךָ אַל יֶחְסָר :	*Oleum non deficere super caput. Eccles 9.8.*
חפה	חֲפוּי אִישׁ רֹאשׁוֹ :	*Obtegere caput.2.Sam.15.30.*
חצה	וַיְחַצֵּם לִשְׁלֹשָׁה רָאשִׁים :	*Dividere aliquos tribus capitibus. (in tria capita.)Iud.9.43.*
חתה	כִּי גֶחָלִים אַתָּה חֹתֶה עַל	*Congregare carbones super caput ali*
	רֹאשׁוֹ :	*cuius.Pro.25.22.*
טמא	וְטִמֵּא רֹאשׁ נִזְרוֹ :	*Prophanare caput.Num.6.9.*
יד	וְיָדֶיךָ עַל רֹאשֶׁךָ :	*Manus alicuius esse super caput eiº. Ier.2.36.*
יהוה	יהוה בְּרֹאשָׁם :	*Dominum esse in capite aliquorum. Mich.2.13.*
ימין	שִׂים יְמִינְךָ עַל רֹאשׁוֹ :	*Ponere dexteram super capite alicuius.Gen.48.18.*
יניקות	אֶת רֹאשׁ יֹנְקוֹתָיו קָטֹף :	*Decerpere caput(summitatem)plantulæ.Ezec.17.4.*
יניקות	מֵרֹאשׁ יֹנְקוֹתָי רַךְ אֶקְטֹף :	*Decerpere tenellum de capite plantulæ.Ezec.17.22.*
יצק	וַיִּצֹק שֶׁמֶן עַל רֹאשָׁהּ :	*Fundere oleum super capite (vertice)Statuæ.Gen.28.18.*
יצק	וְיָצַקְתָּ עַל רֹאשׁוֹ :	*Fundere (oleum) super caput alicuius.Exo.29.7.*
יסד	אֶבְחַר דַּרְכָּם וְאֵשֵׁב רֹאשׁ :	*Aliquem sedere caput. (primum.) Iob 29.25.*
ישע	וְכוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ :	*Galeã salutis esse ĩ capite. Esa.59.17*
כהן	אֶת שְׂרָיָה כֹהֵן הָרֹאשׁ :	*Sacerdos caput.(Princeps,primus.) 2.Reg.25.18.*
כהן	אֵלֶּה רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים :	*Capita sacerdotum. Neh.12.7.*
ככב	וּרְאֵה רֹאשׁ כּוֹכָבִים :	*Videre caput stellarum. Iob.22.12.*
כלב	הַרֹאשׁ כֶּלֶב אָנֹכִי :	*Aliquẽ esse caput canis.2.Sam.3.8.*
כפף	הַלֹּכֵף כָּאֲגַמּוֹן רֹאשׁוֹ :	*Detorquere caput sicut iuncum. Esa. 58.5.*
כרוב	אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הַכְּרוּבִים וגו'	*Caput Cherubinorum.Ezec.10.1.*
כרמל	רֹאשְׁךָ עָלֶיךָ כַּכַּרְמֶל :	*Caput alicuius esse sup eo sicut Carmelus.Cant.7.6.*
כרמל	וְיֵבֵשׁ רֹאשׁ הַכַّרְמֶל :	*Caput(verticem) Carmeli arescere. Amos 1.2.*
כרמל	וְאִם יֵחָבֵא בְּרֹאשׁ הַכַּרְמֶל :	*(3. Abscõdi ĩ vertice Carmeli. Amos 9.*
כרת	וַיִּכְרֹת בָּהּ אֶת רֹאשׁוֹ :	*Abscindere caput(in)gladio.1.Sam. 17.52.*
כתם	רֹאשׁוֹ כֶתֶם פָּז :	*Caput alicuius esse aurũ soliditatis. Cant.5.12.*
כתר	וַיָּשֶׂם כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ :	*Ponere diadema regni in capite. Est. 2.17.*
לבנון	גִּלְעָד אַתָּה לִי רֹאשׁ	*Caput Libani.Ier.22.6.*
	הַלְּבָנוֹן :	
לוי	וְרָאשֵׁי הַלְּוִיִּם :	*Capita Leuitarum.Neh.12.24.*
לויס	כִּי לְוְיַת חֵן הֵם לְרֹאשֶׁךָ :	*Aliquid esse adhæsionem gratiæ capiti.Pro.1.9.*
מרומים	וְאֵלֶּה רָאשֵׁי הַמְּדִינָה :	*Capita prouinciæ.Neh.11.3.*
מתלפות	אִם תְּאַרְגִּי אֶת שָׁבְעָה מַחֲלַפּוֹת	*Cincinni capitis.Iud.16.13.*
	רֹאשִׁי וגו' :	*(22.*
מחץ	אַךְ אֱלֹהִים יְמָחֵץ רֹאשׁ אֹיְבָיו	*Deum sauciare caput hostiũ. Ps.68.*

נגע	יְנִיעוּ רֹאשׁ :	*Mouere caput.1 sal.22.8.*
נגיע	וְאַנִּיעָה עֲלֵיכֶם כְּמוֹ רֹאשִׁי :	*Mouere super aliquem in capite. (caput.)Iob 16.4.*
הסיב	רֹאשׁ מְסִבֵּי וגו' :	*Caput circundare facientis aliquem, &c.Psal.140.10.*
הסיר	וְהַסְרֹתִי אֶת רֹאשְׁךָ מֵעָלֶיךָ :	*Auferre caput desuper aliquo. 1. Sam.17.47.*
הסיר	לְהָסִיר אֶת רֹאשִׁי :	*Mittere ad auferendum caput alicu ius.2.Reg.6.31.*
העלה	וַיַּעֲלוּ עָפָר עַל רֹאשָׁם :	*Eleuare puluerẽ super caput.Ios.7.6*
העלה	יַעֲלֶה אֶל רֹאשׁ הַהָר :	*Eleuare ad caput(uerticem)montis. Iud.16.3.*
	כָּל רֹאשׁ מֻקְרָח :	*Caput decaluatum.Ezec.29.18.*
הר	נִרְאוּ רָאשֵׁי הֶהָרִים :	*Capita(summitates) montium uideri.Gen.8.5.*
הר	וַיֵּרֶד יי' וגו' אֶל רֹאשׁ הַהָר :	*Descendere ad caput(uerticem)montis.Exo.19.20.*
הר	וַיַּעֲמֹד בְּרֹאשׁ הַר גְּרִזִים :	*(7. Stare ĩ capite(uertice)mõtis. Iud.9.*
הר	וַיַּעֲמֹד עַל רֹאשׁ הַהַר מֵרָחֹק	*Stare super capite montis àlongè.1. Sam.26.13.*
הר	וְהִנֵּה יֹשֵׁב עַל רֹאשׁ הַהַר :	*Sedere sup capite montis.2.Reg.1.9.*
הר	עַל רָאשֵׁי הֶהָרִים יִזְבְּחוּ :	*Sacrificare super capitibus mõtium. Hos.4.13.*
הר	עַל רָאשֵׁי הֶהָרִים יִרְקֹדוּן :	*Saltare super capitibus montium. Ioel 2.5.*
הרכיב	הִרְכַּבְתָּ אָדָם לְרֹאשֵׁנוּ :	*Equitare facere hominem capiti alicuius.Psal.66.12.*
הרים	וּמֵרִים רֹאשִׁי :	*Eleuare caput alicuius.Psal.3.4.*
הרים	עַל כֵּן יָרִים רֹאשׁ :	*Erigere caput. Psal.110.7.*
השיב	הָשִׁיב אֱלֹהִים בְּרֹאשָׁם וגו' :	*Reducere malum in caput aliquorũ. Iud.9.57.*
השיב	וְהֵשִׁיב יי' אֶת דָּמוֹ עַל רֹאשׁוֹ :	*Reddere sanguinem alicuius super caput eius.1.Reg.2.32.*
השיב	וְהֵשִׁיב יי' אֶת רָעָתְךָ בְּרֹאשֶׁךָ	*Reddere malũ alicuius in caput eiº. 1.Reg.2.43.*
השיב	וְהֵשִׁיב חֶרְפָּתָם אֶל רֹאשָׁם :	*Reducere opprobrium alicuius ad caput eius.Neh.4.4.*
השיב	אָשִׁיב גְּמוּלְכֶם בְּרֹאשֵׁיכֶם :	*Rependere retributionem alicuius in caput eius.Ioel 4.4.*
השליך	הִנֵּה רֹאשׁוֹ מֻשְׁלָךְ אֵלֶיךָ וגו'	*Proȳcere caput,&c.2.Sam.20.21.*
השיס	וְאַשִּׂים בְּרֹאשֵׁיכֶם :	*Ponere aliquos in capitibus (Principes)aliquorum.Deut.1.13.*
השיס	וְתָשֵׂם יָדָהּ עַל רֹאשָׁהּ :	*Ponere manum super caput. 2.Sam. 13.19.*
השיס	תְּשִׂימֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם :	*Ponere aliquem capiti(in caput)gẽtium.Psal.18.44.*
השיס	יַשִּׂמוּ צָנִיף טָהוֹר עַל רֹאשׁוֹ :	*Ponere uelum mundum super caput. Zac.3.5.*
השית	תָּשִׁית לְרֹאשׁוֹ עֲטֶרֶת פָּז :	*Ponere capiti (in capite) coronam. Psal.21.4.*
התנשא	וְהַמְרֻמֵּיא לְכָל לְרֹאשׁ :	*Eleuare se (super) omnibus capiti. (in caput.)1.Par.26.11.*
זנב	וַיִּכְרֹת יי' מִיִּשְׂרָאֵל רֹאשׁ וְזָנָב	*Excindere caput & caudam, &cæt. Esa.9.14.*
זנב	אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה רֹאשׁ וְזָנָב :	*Caput & caudam facere,&c. Esaias 19.15.*
זרק	וַיִּזְרְקוּ עָפָר עַל רָאשֵׁיהֶם :	*Spargere puluerem super caput. Iob 2.12.*
חבל	וְחַבְלִים בְּרֹאשָׁנוּ :	*Ponere funes in caput. 1.Reg.20.31*
חבל	וְכִשְׁכֹּב בְּרֹאשׁ חֹבֵל :	*Iacere in capite mali.Prou.23.24. Vide* חֹבֵל .
חכם	סוּף חָכוּשׁ לְרֹאשׁוֹ :	*Iuncum alligatũ esse capiti.Ion.2.5.*
חדש	הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ	*Caput (initium)mensium. Exo.12.2*
	חֳדָשִׁים :	
חול	יַחְלוּ עַל רֹאשׁ יוֹאב :	*Sanguines dolere super caput alicu-*
		ius.

		7.19.
תשורת	לְרֹאשׁ אַשְׁרוֹת וגו' :	*Iubilare capiti(in principio)uigiliarum.Thren.2.19.*
כד	וַיַּרְאוּ רָאשֵׁי הַבְּרִים :	*Capita uectium uideri.1.Reg.8.8.*
בית	אֵלֶּה רָאשֵׁי בֵית אֲבֹתָם :	*Capita (maiores) domus patrum. Exo.6.14.*
בכר	בְּרֹאשֵׁי הַבְּכָרִים וגו' :	*Capita(summitates)pyrorum. 2.Samuel 5.25.*
ברכה	בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק :	*Benedictionem esse capiti alicuius. Pro.10.6.*
בשם	קַח לְךָ בְּשָׂמִים רֹאשׁ :	*Capere aromata, (quæ sint) caput. (optima.)Exo.30.23.*
בשם	עִם כָּל רָאשֵׁי בְשָׂמִים :	*Capita aromatum. (aromata præcipua.)Cant.4.14.*
בשם	בְּרֹאשׁ כָּל בֹּשֶׂם :	*Mercatores in capite aromatis.(præcipuorũ aromatũ.) Ezec.27.22.*
נצב	אֹנֹכִי נִצָּב עַל רֹאשׁ הַגִּבְעָה :	*Stare super capite (uertice) collis. Exo.17.9. Vide etiam uer.10.*
נדוב	וַיִּתֵּנוּ בְּרָאשֵׁי הַגְּדוּד :	*Dare aliquos(in) capita(principes) turmæ.1.Par.12.19.*
נזז	וַיָּגֵז אֶת רֹאשׁוֹ :	*Tondere caput.Iob 1.20.*
גלה	לָכֵן עַתָּה יִגְלוּ בְּרֹאשׁ גֹּלִים :	*Transmigrare in capite transmigrantium.Amos 6.8.*
גלח	וְגִלַּח רֹאשׁוֹ וגו' :	*Radere caput.Num.6.9.*
גלח	וְגִלְּחָה אֶת רֹאשָׁהּ :	*Mulierem radere caput suum. Deut. 21.12.*
דבר	רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת :	*Principium uerbi.Psal.119.160.*
דבר	רֹאשׁ מֵרֹאשׁ בְּסֵתֶר דִּבַּרְתִּי :	*Loqui ab initio.Esa.48.16.*
דל	בְּרֹאשׁ דַּלִּים :	*Caput pauperum.Amos 2.7.*
דלת	וְדַלַּת רֹאשְׁךָ כָּאַרְגָּמָן :	*Tempus capitis esse ut purpuram. Cant.7.6.*
דם	דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ :	*Sanguinem alicuius (esse) in caput eius.Ios.2.19.*
דם	דָּמְיךָ עַל רֹאשֶׁךָ וגו' :	*Sanguinem alicuius esse super caput eius.2.Sam.1.16.*
דם	דָּמְךָ יִהְיֶה בְּרֹאשֶׁךָ :	*Sanguinem alicuius esse super in caput eius.1.Reg.2.37.*
דרך	אֶל כָּל רֹאשׁ דְּרָכֶךָ :	*Caput uiæ. Ezec.16.25.*
דשן	דְּשֶׁן בַּשֶּׁמֶן רֹאשִׁי :	*Impinguare in oleo caput. Ps.23.5.*
הביא	וְרֹאשׁ עֶרֶב וְזֹאב הֵבִיאוּ וגו'	*Adducere caput alicuius.Iud.7.25.*
הגיד	מִי הִגִּיד מֵרֹאשׁ וְנֵדְעָה :	*Indicare ab initio.Esa.41.26.*
הגד	הֲלוֹא הֻגַּד מֵרֹאשׁ לָכֶם :	*Nunciari alicui ab initio. Esa.40.21*
הגיע	וְרֹאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה :	*Caput scalæ pertingere in cęlum. Genes.28.12.*
הגיע	וְרֹאשׁוֹ לָעָב יַגִּיעַ :	*Caput alicuius pertingere nubi. (ad nubes.)Iob 20.6.*
הונך	אֲשֶׁר יוּצַק עַל רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן :	*Oleũ effundi super caput.Leui.21.10.*
הוריד	הוֹרִידוּ לָאָרֶץ רֹאשָׁן :	*Deponere caput terræ. Thren.2.10.*
החזיק	וַיַּחֲזִיקוּ אִישׁ בְּרֹאשׁ רֵעֵהוּ :	*Apprehendere in caput alicuius. 2. Sam.2.16.*
היה	וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים :	*Fluuium esse(diuidi)quatuor capitibus.Gen.1.10.*
היה	וְהָיִתָ לָנוּ לְרֹאשׁ וגו' :	*Esse alicui capiti. (in caput.) Iud. 11.8.*
היה	הָיוּ צָרֶיהָ לְרֹאשׁ :	*Hostes esse capiti.(ĩ caput.) Thr.1.5*
היטיב	וְהֵיטַב אֶת רֹאשָׁהּ :	*Mulierem bonum facere(aptare) caput suum.2.Reg.9.30.*
הכה	וַתַּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל רֹאשׁ יוֹנָה :	*Solem percutere super caput alicuius.Ion.4.8.*
הלם	בְּרֹאשׁ הֲמוּלוֹת תִּקְרָא :	*Clamare in capite perstrepentium. (platearum.) Pro.1.21.*
הניד	וַיָּנֵד בְּרֹאשׁוֹ :	*Mouere in capite. (agitare caput.) Ier.18.16.*
הניע	אַחֲרֵיךָ רֹאשׁ הֵנִיעָה :	*Mouere caput post aliquem. 2. Reg. 19.21.*

בעל	הָרִאשׁוֹן :	*Maritus primus. Deut. 24. 4.*
כרית	לֹא יוּכַל בַּעְלָהּ הָרִאשׁוֹן :	*Fœdus priorum. Leuit. 26. 45.*
נכל	וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים :	*Priores ponere terminũ. Deut. 19. 13*
גורל	אֲשֶׁר גָּבְלוּ רִאשֹׁנִים :	*Sors prima. 1. Par. 24. 7.*
דבר	וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל הָרִאשׁוֹן :	*Respondere, vt verbum primum. 1. Sam. 17. 31.*
דבר	כְּדָבָר הָרִאשׁוֹן :	
דבר	וְלֹא הָיָה דְּבָרִי רִאשׁוֹן :	*Verbum alicuius non esse primum. 2. Sam. 19. 44.*
דור	כִּי שְׁאַל נָא לְדוֹר רִישׁוֹן :	*Aetas prior. Iob 8. 8.*
זכרון	אֵין זִכָּרוֹן לָרִאשֹׁנִים :	*Memoriam non esse prioribus. (priorum.) Eccles. 1. 11.*
חדש	בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ :	*In primo in vno mensis. Gen. 8. 13. (Hebraismus idest prima die mensis primi.) Gen. 8. 13.*
	בְּיוֹם הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן :	*Mensis primus. Exo. 40. 2.*
חסד	הֵיטַבְתָּ חַסְדֵּךְ הָאַחֲרוֹן מִן הָרִאשׁוֹן :	*Pietas prima. Ruth. 3. 11.*
חסד	אֵיֵּה חֲסָדֶיךָ הָרִאשֹׁנִים :	*Pietates priores. Psal. 89. 49.*
יום	וְהַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים יִפְּלוּ :	*Dies priores cadere. Num. 6. 12.*
יום	כִּי שָׁאַל נָא לְיָמִים רִאשֹׁנִים וגו׳ :	*Petere (à) diebus prioribus. Deute. 4. 32.*
יום	שֶׁהַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים הָיוּ טוֹבִים וגו׳ :	*Dies priores esse meliores. Eccl. 7. 12*
יצא	וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אַדְמוֹנִי :	*Primum egredi. Gen. 25. 25.*
יסד	וְהַיֹּשְׁבִים הָרִאשֹׁנִים וגו׳ :	*Aliquos sedere primos. 1. Par. 9. 2.*
כבוד	בְּכָבוֹד הָרִאשׁוֹן וגו׳ :	*Gloria prima, &c. Agg. 2. 3.*
לוח	שֵׁנִי לֻחוֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וגו׳ :	*Tabulæ vt priores, & priores. Exo. 34. 1.*
מכתב	וַיִּכְתֹּב עַל הַלֻּחֹת כַּמִּכְתָּב הָרִאשׁוֹן :	*Scriptura prima. Deut. 10. 4.*
מלך	הַמְּלָכִים הָרִאשֹׁנִים וגו׳ :	*Reges priores. Ier. 34. 5.*
מלקוש	וּמַלְקוֹשׁ בָּרִאשׁוֹן :	*Serotina (pluuia) in primo. (mense.) Ioel 2. 22.*
מרוצה	אֲנִי רֹאֶה אֶת מְרוּצַת הָרִאשׁוֹן וגו׳ :	*Cursus prioris. 2. Sam. 18. 28.*
משפט	כְּמִשְׁפַּט הָרִאשׁוֹן :	*Iudicium primum. Gen. 40. 13.*
משפט	כְּמִשְׁפָּטִים הָרִאשֹׁנִים :	*Iudicia prima. 2. Reg. 17. 34.*
נביא	קְרָאוֹ אֱלֹהִים הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים :	*Prophetæ priores. Zac. 1. 4.*
עון	אַל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשֹׁנִים :	*Iniquitates priorum. Psal. 79. 8.*
ריב	צַדִּיק הָרִאשׁוֹן בְּרִיבוֹ :	*Aliquem esse primum in lite sua. Pro. 18. 16.*
רעב	מֵלֶךְ הָרָעָב הָרִאשׁוֹן :	*Fames prior. Gen. 26. 1.*
שור	אֶחָד הַשָּׂרִים הָרִאשֹׁנִים :	*Principes priores. Dan. 10. 13.*
שמם	שִׁמְמוֹת רִאשֹׁנִים יָקוּמוּ :	*Erigere desolationes priorum. (temporum.) Esa. 61. 4.*
שער	כְּמִדַּת הַשַּׁעַר הָרִאשׁוֹן :	*Porta prima. Ezec. 40. 21.*

Radix est רוש .

רֵאשׁוֹנָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, רִאשׁוֹנוֹת . Prima, prior quacunq; prioritate, & primum, & vsurpatum nonnunquàm aduerbialiter, primum, principio, & præsertim cum assumit à capite seruiles literas כ׳כ׳ל׳ , modo diuisas, & modo coniunctas eleganter hoc modo , בָּרִאשֹׁנָה בָּרִאשֹׁנָה לָרִאשֹׁנָה כְּבָרִאשֹׁנָה לְכָרִאשֹׁנָה . [*Prima, cosa prima, d'auanti, principalmente.*] Semel scribitur per epenthesin Iod רִאישֹׁנָה . Loci aliquot obseruandi.

כסל	נְחֻלָּה מְבֹהֶלֶת בָּרִאשֹׁנָה :	*Possessio deturbata in principio. Pro. 20. 21.*
בוא	הָרִאשֹׁנוֹת הִנֵּה בָּאוּ :	*Priora venire. Esa. 42. 9.*
בנה	וּבְנִיתִים כְּבָרִאשֹׁנָה :	*Aedificare sicut in principio. (antea.) Ier. 33. 6.*
גורל	כִּי לָהֶם הָיָה הַגּוֹרָל רִאשֹׁנָה	*Sortẽ esse aliquibus primũ. Ios. 21. 10*
דבר	דַּבֵּר יַדְבְּרוּ כָרִאשֹׁנָה :	*Loqui in principio. 2. Sam. 20. 18.*

est nomen masculinum genere, sine plurali, de quo dubitatur, quid propriè significet, cum nihilominus certũ sit, aliquid lethale esse, quòd alij toxicum, alii & fortasse verius herbam venenatam hodie nobis incognitã interpretantur. Cicutam, vel aconitum nos reddemus. [*Cicuta, aconito, herba venenosa.*] In aliquibus insuper locis pro toxico, vel pro capite potest accipi. Ratio nominis non est satis certa, præsertim si deriuetur à רוש , nisi velles toxicum sic dici, quasi depauperans, idest vita priuans, nam quidam illud sic dici putãt à radice propria, vel quòd in capite aspidum positum sit, vel quòd in eo sit amaritudo præcipua. Ego nihil certi adhuc habeo. Scribitur semel cum Vau loco Aleph, & duodecim vicibus ad summum inuenitur in hac significatione.

הפך	כִּי הַפַּכְתֶּם לְרֹאשׁ מִשְׁפָּט :	*Vertere iudicium aconito. (in aconitum.) Amos 6. 13.*
סקיף	וַיַּקֵּף רֹאשׁ וְתָלָאָה :	*Circũdare aconito et labore. Thr. 3. 2*
זכר	זְכֹר עָנְיִי וּמְרוּדִי לַעֲנָה וְרֹאשׁ	*Recordari absinthij & cicutæ. Thr. 3. 7.*
מיס	וַיַּשְׁקֵנוּ מֵי רֹאשׁ :	*Potare aliquem aqua cicutæ. Iere. 8. 14. Vide etiam 9. 15. & 23. 15.*
נתן	וַיִּתְּנוּ בְּבְרוֹתִי רֹאשׁ :	*Dare in cibum alicuius cicutam. Ps. 69. 22.*
ענב	עֲנָבֵמוֹ עִנְּבֵי רֹאשׁ :	*Vuæ toxici. Deut. 32. 32. (Vau auget sensum forsitan.)*
פרח	שֹׁרֶשׁ פֹּרֶה רֹאשׁ וְלַעֲנָה :	*Radicẽ progerminare cicutã & absinthium. Deut. 29. 17.*
פרח	וּפָרַח כְּרֹאשׁ מִשְׁפָּט :	*Iudicium pullulare sicut cicutam. Hos. 10. 4.*
פתן	רֹאשׁ פְּתָנִים אַכְזָר :	*Toxicum aspidum. Deut. 32. 33.*
פתן	רֹאשׁ פְּתָנִים יִינָק :	*Sugere (caput) toxicum aspidum. Iob 20. 16.*

רֹאשׁ tandem est insuper nomẽ proprium filij Beniamin. Ros. [*Roscio.*] Gen. 46. 21. וְרֹאשׁ *Et Roscius.*

Deriuatiua huius sunt מֵרֹאשׁוֹת רֹאשָׁה רֹאשִׁין רִאשׁוֹנִית רִאשִׁית רִאשׁוֹת : רִישׁוֹן רִאשׁוֹנָה רִאשׁוֹנִית רִאשִׁית רִאשׁוֹת :

רָאשׁ Require inferius in sua radice רוש .

רֵאשׁ Nomen masculinum genere, sine plurali, & cum affixo רֵאשִׁי . Paupertas, inopia. [*Pouertà.*] Bis tantum inuenitur.

בוא	וּבָא כְמַהֲלֵךְ רֵאשֶׁךָ :	*Paupertatem alicuius venire sicut viatorem. Pro. 6. 11.*
נתן	אַל תִּתֶּן לִי רֵאשׁ וְעֹשֶׁר	*Non dare paupertatem vel diuitias alicui. Pro. 30. 8.*

Radix est רוש .

רֹאשָׁה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Caput, idem quod רֹאשׁ . [*Capo, testa.*] Zac. 4. 6. *Et educet lapidem* הָרֹאשָׁה (*qui est*) *caput.* Hoc est primarium. Radix est רוש .

רִאשׁוֹן Nomen masculinũ genere, & declinatione רִאשֹׁנִים . Primus, antitheton אַחֲרוֹן prior, vel ordine, vel tempore, vel etiam dignitate. [*Primo.*] Interponit semel Iod רִאישׁוֹן & semel abijcit Aleph רִישׁוֹן . Loci notandi.

אב	אָבִיךָ הָרִאשׁוֹן חָטָא :	*Pater primus. Esa. 43. 27.*
ארס	הָרִאשׁוֹן אָדָם תּוֹלֵד :	*Nasci priorem Adamo. Iob 15. 7.*
אות	וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹל הָאוֹת הָרִאשׁוֹן :	*Signum primum. Exo. 4. 8.*
אחרון	אֲנִי רִאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן :	*Deum esse primum & vltimum. Esa. 44. 6.*
אוש	וְאִשְׁוָה אֶל אִישִׁי הָרִאשׁוֹן :	*Vir (maritus) primus. Hos. 2. 7.*
בוא	וְהִנֵּה בָאתִי הַיּוֹם רִאשׁוֹן וגו׳	*Aliquem venire primum alijs. 2. Samuel 19. 21.*
בית	הַבַּיִת הַזֶּה הָאַחֲרוֹן מִן	*Domus prima. Agg. 2. 9.*

	Psal. 27. 7.	
ראן	אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הַרִּמֹּנִים :	*Capita malorũ punicorũ. 1. Reg. 7. 18*
רצץ	אַתָּה רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן :	*Confringere capita Leuiathan. Psal. 74. 14.*
שבט	וְאֶקַּח אֶת רָאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם :	*Capita tribuum. Deut. 1. 15.*
שכלת	וּכְרֹאשׁ שִׁבֹּלֶת יָמֹלּוּ :	*Succidi ad instar capitis spicæ. Iob 24. 24.*
שבר	שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים :	*Frangere capita draconum. Ps. 74. 13*
שוב	יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרֹאשׁוֹ :	*Laborẽ alicuius redire in caput eius. Psal. 7. 17.*
שוב	גְּמוּלְךָ יָשׁוּב בְּרֹאשֶׁךָ :	*Actionem alicuius redire in caput eius. Abd. 1. 15.*
שוס	וְשַׂמְתִּי בְרֹאשׁ יְהוֹשֻׁעַ :	*Ponere in caput alicuius. Zac. 6. 11.*
שוס	וְשָׂמוּ לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד :	*Ponere sibi caput vnum. Hos. 1. 11.*
שוס	כְּשָׁרִים שָׂמוּ שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים :	*Ponere tria capita. Iob 1. 17.*
שוף	הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ :	*Percutere aliquem capite. Gen. 3. 16*
שורר	רָאשֵׁי הַמְשֹׁרְרִים :	*Capita cantorum. Neh. 12. 46.*
שלם	וְשִׁלַּם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ :	*Reddere aliquid in capite eius. Leuit. 5. 24. (Summam illius. f. vulgò il capitale.)*
שמחה	עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי :	*Eleuare aliquid super initio gaudij tui. Psal. 137. 6.*
שמחה	וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם :	*Gaudium sæculi esse super caput alicuius. Esa. 35. 10.*
שמים	וּמִגְדָּל רֹאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם :	*Caput turris esse in cœlis. Gen. 11. 4*
שמים	וְהַיּוּ שָׁמֶיךָ אֲשֶׁר עַל רֹאשְׁךָ נְחֹשֶׁת :	*Cœlum, quod est super caput tuum, esse aereum. Deut. 28. 23.*
שמן	כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ :	*Vnguentum bonum super caput. Ps. 133. 2.*
שמן	שֶׁמֶן רֹאשׁ אַל יָנִי רֹאשִׁי :	*Oleum caput (optimum. Quid si toxicũ?) non infringere caput alicuius. Psal. 141. 5.*
שמר	לָכֵן שֻׁמַּר לְרֹאשִׁי אֲשִׁימְךָ כָּל הַיָּמִים :	*Ponere aliquem custodẽ capiti tuo. 1. Sam. 28. 2.*
שנה	בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה :	*Initium anni. Ezec. 40. 1.*
שער	גְּדֵל פֶּרַע שַׂעַר רֹאשׁוֹ :	*Capillus capitis. Num. 6. 5.*
שעיר	וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר :	*Caput hirci. Leuit. 4. 24.*
שערת	אִם יִפֹּל מִשַّעֲרַת רֹאשׁוֹ אַרְצָה	*Cadere de capillo capitis alicuius humi. 1. Sam. 14. 47.*
שפט	רָאשֶׁיהָ בְּשֹׁחַד יִשְׁפֹּטוּ :	*Capita iudicare ĩ munere. Mich. 3. 11*
שרביט	עִצְּמוּ מִשַّעֲרוֹת רֹאשִׁי :	*Corroborari à (præ) capillis capitis. Psal. 40. 13.*
תגע	יִתְּגַע בְּרֹאשׁ הַשַּׁרְבִּיט :	*Tangere in capite (summitate) sceptri. Est. 5. 2.*
תחת	שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי :	*Leuam alicuius esse sub capite alterius. Cant. 2. 6.*
תחת	יָתִּינוּ אֶת חַרְבּוֹתָם תַּחַת רָאשֵׁיהֶם :	*Dare gladios sub capite. Eze. 32. 27*
תיס	וַיִּחְיוּ יִהְיוּ חָתֻם עַל רֹאשׁוֹ :	*Duo finire simul super (ad) caput. Exo. 26. 24.*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc nomen idem significat, quod has voces habet in Biblijs רֹאשׁ רִאשׁוֹן . רֹאשׁוֹ רֹאשֶׁיךָ רֹאשָׁה רֹאשָׁהּ רֹאשָׁם רִאשׁוֹן aliud significat, vt mox habes. Loci notandi.

אמר	רֹאשׁ מִלִּין אָמַר :	*Dicere caput (summam) dictionum. Dan. 7. 1.*
דהב	צַלְמָא רֵאשֵׁה דִּי דְהַב טָב :	*Caput statuæ auri optimi. Dan. 2. 32*
דהב	אַנְתָּה הוּא רֵאשָׁה דִּי דְהָבָא	*Caput auri. Dan. 2. 38.*
חזיון	וְחֶזְוֵי רֵאשִׁךְ עַל מִשְׁכָּבֶךָ :	*Visiones capitis. Dan. 2. 28.*
קרן	עַל קַרְנַיָּא עֲשַׂר דִּי בְרֵאשֵׁה	*Cornua decem in capite. Dan. 7. 20.*
שער	וּשְׂעַר רֵאשֵׁהוֹן לָא הֶחְחָרַךְ :	*Capillũ capitis non aduri. Dan. 3. 26*
שער	וּשְׂעַר רֵאשֵׁהּ כְּעֶמֶר נְקֵא :	*Capillum capitis esse vt lanam mundam. Dan. 7. 9.*

Aliàs רֹאשׁ à radice רוש , vt omnes ferè volunt, quãuis non desint, qui etiam nunc propriam esse putent,

	chiel 16. 11.	
עטרת	וַעֲטֶרֶת תִּפְאָרֶת עַל רָאשֵׁיהֶן	*Dare diadema decoris super caput. Ezec. 23. 42.*
עין	הֲרֹכֵם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ :	*Oculos alicuius esse in capite eius. Eccles. 2. 14.*
עלה	וּמוֹרָה לֹא יַעֲלֶה עַל רֹאשׁוֹ :	*Nouaculam non ascendere super caput. Iud. 13. 5.*
עלה	וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה :	*Apponere manum super caput victimæ. Leuit. 1. 4.*
נשא	וְנָתַן אֹתָם רָאשִׁים עַל הָעָם :	*Dare aliquos capita (principes) super populo. Exo. 18. 25.*
עמד	וְהָיָה עָמְדוּ בְּרֹאשׁ הָאֱלֹהִים וגו׳ :	*Deum, &c. esse cum aliquibus in caput. 2. Par. 13. 12.*
עמד	אִם יַעֲמֹד רֹאשׁ וגו׳ :	*Caput alicuius stare super eo. 2. Reg. 6. 31.*
עמוד	אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָעֲמוּדִים :	*Capita columnarum. 1. Reg. 7. 17.*
עפר	וְרֹאשׁ עַפְרוֹת תֵּבֵל :	*Facere initium pulueris terræ. Pro. 8. 26.*
פנה	מָה עָצְמוּ רָאשֵׁיהֶם :	*Capita (summam) alicuius rei roborari. Psal. 139. 17.*
פאה	לֹא תַקִּפוּ פְּאַת רָאשֵׁיכֶם :	*Angulus capitis. Leuit. 19. 27.*
פאר	יִפְּ יִרְכֹּם עַל רָאשֵׁיכֶם :	*Pileum esse sup caput. Ezec. 24. 24*
פאר	פְּאֵרֵי פִּשְׁתִּים יִהְיוּ עַל רָאשָׁם	*Pileos lineos esse super caput. Ezec. 44. 18.*
פז	וְהָיָה פִּי רֹאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ :	*Os capitis pallij. Exo. 28. 33.*
פנה	הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה :	*Lapidem esse capiti (in caput) anguli. Psal. 118. 22.*
פסגה	עֹלֶה רֹאשׁ הַפִّסְגָּה :	*Caput (vertex) collis. Deut. 3. 27.*
פי	וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַפָּר :	*Caput bouis. Leuit. 4. 4.*
פרזון	נָקַבְתָּ בְמַטָּיו רֹאשׁ פְּרָזָו :	*Forare caput paganorũ. Abac. 3. 13*
פרע	רֹאשׁ כֹּם אַל תִּפְרָעִי :	*Non detegere caput. Leuit. 10. 6.*
פרע	וּפָרַע אֶת רֹאשׁ הָאִשָּׁה :	*Detegere caput mulieris. Nu. 5. 18*
פקח	אֵלֶּה מִכְנֵי גַד רָאשֵׁי הַצָּבָא :	*Capita exercitus. 1. Par. 12. 14.*
קור	כִּי מֵרֹאשׁ צֻרִים אֶרְאֶנּוּ :	*Videre de capite (vertice) petrarum. Num. 23. 9.*
רוט	הִקְרַחְתִּי בְּצִיצַת רֹאשִׁי :	*Caperc in crinibus capitis. Ezec. 8. 3*
רל	לִהְיוֹת צֵל עַל רֹאשׁוֹ :	*Vmbram esse super caput alicuius. Ion. 4. 6.*
כפת	צִפֹּה רָאשֵׁיהֶם :	*Obducere capita columnarum. Exo. 36. 38.*
נסס	צָפוּ מַיִם עַל רֹאשִׁי :	*Aquas natare sup caput. Thr. 3. 18*
נסס	וְרַפּוּי רָאשֵׁיהֶם כֻּסָּף :	*Obductio capitis columnarum. Exo. 38. 17.*
צרעת	צִרְעַת הָרֹאשׁ אוֹ הַזָּקָן הוּא :	*Lepra capitis. Leuit. 13. 30.*
קצן	וְאֶקְבְּצָה מִיִּשְׂרָאֵל רָאשִׁים :	*Congregare capita. Esd. 7. 28.*
קדש	וְקִדַּשׁ אֶת רֹאשׁוֹ :	*Sanctificare caput. Num. 6. 11.*
קומה	עַל רֹאשׁ כָּל קוֹמָה :	*Caput staturæ. Ezec. 13. 18.*
קצה	וַיִּתֶּן לָהֶם מָקוֹם בְּרֹאשׁ הַקְּרוּאִים :	*Dare locum in capite inuitatorum. 1. Sam. 9. 21.*
קרבן	וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ :	*Caput oblationis. Leuit. 3. 2.*
קרח	לֹא יִקְרַחָה קָרְחָה בְּרֹאשָׁם :	*Non decaluare caluitium in capite. Leuit. 21. 5.*
קרחה	בְּכָל רֹאשׁוֹ קָרְחָה :	*Caluitiũ esse in omni capite. Esa. 15. 2*
קרחה	כִּי כָל רֹאשׁ קָרְחָה :	*Caput esse caluitium. Ier. 48. 36.*
קרחה	עַל כָּל רֹאשׁ קָרְחָה :	*Eleuare super caput caluitiũ. Amos 8. 10.*
רבב	כִּי עֲוֹנֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעְלָה רֹאשׁ	*Iniquitates multiplicari supra caput. Esd. 9. 6.*
רבב	רַבּוּ מִשַّעֲרוֹת רֹאשִׁי שֹׂנְאָי	*Multiplicari supra capillos capitis. Psal. 69. 5.*
רגל	מֵרֹאשׁוֹ וְעַד רַגְלָיו :	*A capite, & vsque ad pedes. Leuit. 13. 12.*
רגל	מִכַּף רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ וגו׳ :	*A planta pedis vsq; ad caput, &c. Esa. 1. 6.*
רום	וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי :	*Caput alicuius eleuari super hostes.*

סכן	וַיַּרְבֵּל לְרֹב וגו׳ הֵכִין דָּוִיד וגו׳ :	*Præparare aliquid in immẽsum, &c.* 1.Par.22.3.
זבח	לְמַה לִּי רֹב זִבְחֵיכֶם :	*Multitudo sacrificiorum. Esa.*1.11.
זסב	וְזָהָב לָרֹב :	*Deferre aurum in immensum.* 2.Paral.9.1.
זמנים	מֵרֹב זְנוּנֵי זוֹנָה ;	*Multitudo scortationum. Nah.*3.4.
חול	כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם לָרֹב :	*Populus multus ut arena in immensum.Ios.*11.4.
חיל	וַיְיַ׳ נָתַן בְּיָדָם חַיִל לָרֹב :	*Dare in manu exercitum in immensum.* 2.Par.24.24.
חיל	אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרֹב חָיִל וגו׳ :	*Non seruari in multitudine roboris, &c.Psal.*33.16.
חכמת	כִּי בְרֹב חָכְמָה רָב כָּעַס :	*Multa sapientia, & multa indignatio.Eccles.*1.18.
חלל	וְרֹב חָלָל :	*Multitudo saucij. Nah.*3.3.
חלום	כִּי בְרֹב חֲלֹמוֹת וגו׳ :	*Multitudo somniorum. Eccles.*5.6.
חסד	וְאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ :	*Multitudo pietatis. Psal.*5.8.
חסד	לֹא זָכְרוּ אֶת רֹב חֲסָדֶיךָ :	*Nõ recordari multitudinis pietatũ, Psal.*106.7.
יום	וּמֵרֹב יָמִים יִפָּקֵדוּ :	*Multitudo dierum. Esa.*24.21.
יעץ	וּתְשׁוּעָה בְּרֹב יוֹעֵץ :	*Salutem esse in multitudine consultantis.Pro.*11.14.
כת	הַבְרֹב כֹּחַ יָרִיב עִמָּדִי :	*Contendere cum aliquo in multitudine uirium.Iob.*23.6.
ככב	כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב :	*Ponere aliquos ut stellas cœli in immensum.Deut.*10.21.
כל	מֵרֹב כֹּל :	*Multitudo omnis rei. Deut.*28.47.
כפר	וְרֹב כֹּפֶר אַל יִטֶּה :	*Multitudo expiationis. Iob* 36. 18.
לקח	הַטֹּתוֹ בְּרֹב לֶקַח ;	*Flectere aliquem in multitudine doctrinæ.Pro.*7.21.
מאד	מֵרֹב מְאֹד מְאֹד ;	*Relinquere aliquid ob multitudinẽ ualdè ualdè. (maximam.)* 1.Reg. 7. 47.
מעשה	מֵרֹב מַעֲשֶׂיךָ ;	*Multitudo operis.Ezec.*27.16. *Vide etiam uer.* 18.
מצא	וַיִּמָּצְאוּ בָהֶם לָרֹב וגו׳ :	*Inuenire in aliquos in immensum & substantiam, &c.* 2.Par.20.25.
מצא	וּבְנָיו וְרֹב הַמַּשֶּׂא עָלָיו וגו׳ ;	*Multitudo uaticinij.* 2.Par. 24.27. *Hebræi ex Massarah legunt* יָרֹב, *quod notes.*
נספר	וְלֹא יִסָּפֵר מֵרֹב :	*Non numerari præ multitudine. Genes.* 13. 10.
נספר	אֲשֶׁר לֹא יִמָּנֶה וְלֹא יִסָּפֵר מֵרֹב :	*Nõ supputari, nec numerari præ multitudine.* 1.Reg.3.9.
נסל	כִּי נִפְלוּ עָלַי מִיִּשְׂרָאֵל לָרֹב :	*Trãsfugere ad aliquẽ in immensum.* 2.Par.15.9.
נתן	וַיִּתֵּן לָהֶם הַמָּזוֹן לָרֹב :	*Dare aliquid in immẽsum. (abundanter.)* 2.Par.11.24.
עבדה	וּמֵרֹב עֲבֹדָה :	*Multitudo seruitutis.Thren.*1.3.
עון	בְּרֹב עֲוֹנְךָ גְּדֹלוּ שְׁוֹלֵלֶיךָ :	*Multitudo iniquitatis.Ier.*13.21.
עז	בְּרֹב עֻזְּךָ יִכָּחֲשׁוּ לְךָ אֹיְבֶיךָ ;	*Multitudo roboris. Psal.*66.3.
עלה	וְגַם עֹלָה לָרֹב וגו׳ :	*Victima in immensum, &c.* 2.Paral. 29. 35.
עם	לֹא מֶרֻבְּכֶם מִכָּל הָעַמִּים וגו׳	*Multitudo alicuius populi præ alio. Deut.*7.7.
עם	בְּרֹב עַם הֲדַרַת מֶלֶךְ :	*Multitudo populi.Pro.*14.28.
עסק	כִּי בָא הַחֲלוֹם בְּרֹב עֲנָיָן :	*Multitudo occupationis. Eccles.*5.3.
עצה	גְּלָאֶיךָ בְּרֹב עֲצָתֶיךָ :	*Multitudo consiliorum. Esa.*47.13.
עצם	וְרֹב עַצְמֹתַי הִפְתִּיר :	*Multitudo ossium. Iob* 4.14.
עשה	כִּי לֹא לָרֹב עֲשׂוֹת כַּכְּתוּב :	*Non facere, ut est scriptum multitudini. (à multis annis ab hinc.)* 2. Par, 30.5.
עשק	וְהָיוּ מֵרֹב עֲשׂוֹת חֵלֶב וגו׳ ;	*Multitudo faciẽdi lac, &c.Esa.*7.22.
עשק	מֵרוֹב עֲשׁוּקִים יִזְעִיקוּ :	*Multitudo defraudatorum. Iob* 35.9.
עשר	וַיְהִי לוֹ עֹשֶׁר וְכָבוֹד לָרֹב ;	*Diuitias & gloriam esse alicui in immen-*

ראות	Nomẽ formæ fœmininę, sine plurali. Visus, visio. [*Il vedere, la visione.*] Eccl. 5.10. *Et quid rectum est domino eius, nisi* ראית *visio oculorum*. Scribitur constanter cum Iod, quamuis Hebræi legant ex Massara cum Vau, vt iudicem, illud esse Vau decurtatum ad imminuendam significationem, quod notes velim. Alibi non inuenitur. Radix est ראה .	

ר ב

רב	Lege radices רבב רבה רוב , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus,	
רב	Vel aliquando etiam cum Vau רוב , & cum virgula Macaph רוֹב vel רַב cũ Camez Hataph. Rob, & sic differt à רַב Rab participio verborum רבב & רוב , est nomen masculinum genere, & declinatione רַבִּי , & cum affixo רַבְּכֶם , quod tamen potest esse infinitiuus verbi Cal רבב , sicut & רב frequẽter est, vt suo habes loco. Multitudo, copia, multum. [*Moltitudine, copia, abbondanza, assai.*] In aliquibus locis potest exponi per nomẽ vel per infinitiuum. Cum Lamed לָרֹב est multitudini, in multitudine, hoc est vehementer, in immensum. [*Copiosamente.*] Quidam contendunt, nonnunq̃ esse Toar, multus, quod non placet. Efficit varia dicendi genera elegantiarum plena, vt in sequentibus annotabis. Caueas verò, ne decipiaris in huius lectione, quãdo est cũ Macaph, de qua re supra dictum est, putesq; illud esse participium, vel è conuerso de participio nomẽ facias.	
רב אדם יקרא איש חסדו :	*Multitudo hominis. (maior pars hominum.s.)Pro.*20.6.	
ואל אנשים מרב אדם :	*Multitudo hominum.Ezec.*23.42.	
וברב אולתו ישגה :	*Multitudo stultitiæ. Pro.*5.23.	
מרב אונים ואמיץ כח :	*Multitudo roboris.Esa.*40.26.	
ורצוי לרוב אחיו :	*Multitudo fratrum.Est.*10.3.	
רב אכל ניר ראשים :	*Multitudo cibi.Pro.*13.23.	
יבאו כדי ארבה לרב :	*Venire ad instar locustæ in immensum.Iud.*6.5.	
לא בא כמשם ההוא עוד לרב :	*Non venire in immẽsum vt aliquid. (tanta copia.)* 1.Reg.10.10.	
ורב בניו :	*Multitudo filiorum.Est.*5.11.	
ויבחומת הועפל בנה לרב :	*Aedificare ĩ immẽsum.* 2.Par.27.4	
וברב גאונך תהרס קהלך :	*Multitudo magnificentiæ Dei. Exo.* 15. 7.	
ברב גבוריך :	*Multitudo fortium. Hos.*10.13.	
הללוהו כרב גדלו :	*Multitudo magnitudinis.Psal.*150.2	
ברב גלוליו :	*Multitudo idolorum.Ezec.*14.3.	
הרב דברים לא יענה :	*Multitudinem verborum nõ habere responsum.Iob.*11.2.	
ברב דברים לא יחדל פשע :	*Præuaricationem non cessare in multitudine uerborum. Pro.*10.19.	
וירגו לרב בקרב הארץ :	*Crescere in immensum.Gen.*48. 16.	
ורב דגן ותרש :	*Multitudo tritici, et uini.Gen.*27.28	
ברב דליתיו :	*Multitudo ramorum.Ezec.*19.11.	
ונעליו בלו מרב הדרך מאד :	*Calceos esse laceros à(ob) multitudine itineris.Ios.*9.13.	
ברב דרכך יגעת :	*Laborare in multitudine itineris. Esa.*57.10.	
ותשיבה לרב הודעת :	*Cognoscere facere sapientiam in immensum.(abundanter.) Iob* 26.3	
מרב כל הון :	*Multitudo omnis substantiæ. Ezech.* 27. 12.	
ברב הונך וגו׳ :	*Multitudo substãtiarũ.Ezec.*27.33.	
כי לרב היה :	*Aliquid esse in immensum. 1. Par.* 22. 14.	

ר א

ארץ	לוא יעבור ראשית הארץ :	*Non transire facere initium terræ. Ezec.*48. 14.
בכורים	ראשית בכורי אדמתך תביא וגו׳ :	*Adducere principium primitiuorũ. Exo.*23.19.
בכורים	וראשית כל בכורי כל :	*Initium omnium primitiuorum omnium.Ezec.*44.30.
בכורים	כבכורה בתאנה בראשיתה	*Primitiuum in ficu in initio illius. Hos.*9.10.
ברא	בראשית ברא אלהים וגו׳ :	*Deum creare in principio. (tẽporis, primum; vel in principio(cũ) creauit Deus, &c.Gen.*1.1. *Locus illustrandus.*
גבורים	ראשית גבורתם :	*Initium fortitudinis alicuius.Ierem.* 49. 35.
גוי	נקבי ראשית הגוים :	*Initium gentium.Amos* 6. 1.
דבר	טוב אחרית דבר מראשיתו :	*Vltimũ verbi esse melius principio eius.Eccles.*7.10.
דגן	ראשית דגנך תירשך וגו׳ :	*Dare initiũ tritici, vini, olei, & velleris.Deut.*18.4.
דגן	והרבו בני ישראל ראשית דגן וגו׳ :	*Multiplicare initium tritici, &c.* 2. Par.31. 5.
דעת	יראת יי׳ ראשית דעת :	*Timorem Domini esse initium scientiæ.Pro.*1. 7.
דרך	יי׳ קנני ראשית דרכו :	*Initium viæ Dei.Pro.*8.22.
הגד	מגיד מראשית אחרית :	*Nunciare à principio vltimum. Esa.* 46. 10.
חטאת	ראשית חטאת היא לבת ציון :	*Esse initiũ peccãdi alicui. Mich.*1.13
חכמה	ראשית חכמה יראת יי׳ :	*Timorem Domini esse initium sapientiæ.Psal.*111.10.
חכמה	ראשית חכמה קנה חכמה :	*Initium sapientiæ. Pro.*4.7.
חרם	צאן ובקר ראשית החרם :	*Initium anathematis.*1.*Sam.*15.20.
לקח	ולקחת מראשית כל פרי האדמה וגו׳ :	*Accipere de principio omnium fructuum.Deut.*26.2.
מדון	פותר מים ראשית מדון :	*Initium rixæ.Pro.*17.14.
מלכות	בראשית ממלכות יהויקים :	*Principium regni alicuius.Ier.*26.1
מלכות	בראשית ממלכת צדקיהו :	*Principium regni alicuius.Ier.*28.1
מלכות	והיה ראשית ממלכתו בכל :	*Principiũ regni alicuius. Gen.*10.10.
מנחה	להביאכם מראשית כל מנחת ישראל :	*Impinguare de principio oblationis aliquorum.* 1.*Sam.*2.29.
מעצר	והיה ראשיתך מצער :	*Principium alicuius esse paruum. Iob* 8.7.
מצא	ואת ראשית משאתיכם וגו׳	*Initiũ eleuationis, &c.Ezec.*20.40.
עריסות	ראשית עריסתיכם וגו׳ :	*Initium pastæ, &c.Num.*15.20.
פרי	הבאתי את ראשית פרי וגו׳	*Adducere principium fructus.Deut.* 26. 10.
קציר	ראשית קצירכם אל הכהן :	*Initium messis.Leuit.*23. 10.
קרבן	קרבן ראשית תקריבו :	*Offerre oblationẽ prĩcipij. Leui.* 2.12
שמן	וראשית שמנים ומשחו :	*Vngi initio vnguentorum. (vnguentis præcipuis.) Amos* 6.7.
שנה	מראשית השנה ועד אחרית השנה :	*A principio anni vsque ad vltimum eius.Deut.*11.12.
תבואה	ראשית תבואתו :	*Initium prouentus. Ier.*2.3.
Radix est ראש .		

ראשה Nomen plurale formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs in regimine cũ alio signo pluralis constructi רַאשֹׁתֵי . Puluinum, cerutal, quicquid capiti supponitur, quasi capitale dicas. [*Cossinetto, capezzale.*] 1.Sam. 26.12. *Et accepit Dauid lanceam & vasculum aquæ* מרַאשֹׁתֵי *à capitalibus Saul*. Aliàs habet semper Mem heemanticum à capite, vt suo loco dictum est, quod fortasis ab hoc decidit leuiãdæ pronunciationis gratia, altero Mem seruili superueniente. Radix est ראש .

ר א

נגיד	הראשונות מאז הגידתי :	*Nunciare priora ex tunc. Esa.*48.3.
הוה	ידך תהיה בו בראשונה להמיתו :	*Manum alicuius esse in aliũ(in) principio.Deut.*13.10.
הוה	ותהי כראשונה :	*Esse sicut in principio.* 1.*Reg.*13.6.
הוה	ולא תהיה כראשונה וכאחרונה :	*Non esse sicut prius & postea. Dan.* 11. 39.
הסיר	וישם את השפחות וארן ילדיהן ראשונה :	*Ponere aliquos principio. Gen.*33.2
הסמיע	וראשונות ישמיענו :	*Audire facere aliquem priora. Esa.* 43. 9.
התנפל	ואתנפל לפני יי׳ כראשונה :	*Cadere ante aliquem, vt primùm. Deut.*9.19.
זכר	אל תזכרו ראשונות :	*Non recordari priorum.Esa.*43.18.
זכר	זכרו ראשונות מעולם :	*Recordari priorũ à sæculo. Esa.*46.9
יצא	זה יצא ראשונה :	*Egredi primùm.Gen.*38.28.
יצא	כי יצאו לקראתנו כאשר בראשונה :	*Egredi obuiam sicut in principio. Ios.*8. 5.
ירד	מצרים ירד עמי בראשונה :	*Descendere primum.Esa.*52.4.
ישב	חושבים ראשונה במלכות :	*Sedere primum in regno. Est.*1.14.
לא	כי למבראשונה לא אתם :	*Aliquos non esse (ab) in principio.* 1.*Par.*15.13.
מגלה	אשר היו על המגלה הראשונה :	*Volumen prius.Ier.*36.27.
מחלקת	על המחלקת הראשונה וגו׳	*Partitio prima.* 2.*Par.*3.3.
מכה	ותהי המכה הראשונה וגו׳ :	*Percussio prima.* 1.*Sam.*14.15.
מדה	במדה הראשונה :	*Mẽsura prima.(prior.)* 1.*Par.*27.2
מלחמה	כמלחמה הראשונה :	*Bellum primum. Iud.*20.39.
ממשלה	ובאה הממשלה הראשונה :	*Dominium primum.Mich.*4. 8.
מרכבה	כמרכבה הראשונה וגו׳ :	*Currus primus, Zac.*6.2.
נגף	נגפים הם לפניו כבראשונה	*Cedi ante aliquem sicut (in) principio.Iud.*20. 32.
נזכר	ולא תזכרנה הראשונות :	*Priora non cõmemorari. Esa.*65.18.
נסע	ראשונה יסעו :	*Proficisci principio. Num* 2.9.
עלה	העולים בראשונה :	*Ascendere in principio. (primum.) Neh.*7.5.
עשה	אשר עשה שם בראשונה :	*Facere (in) principio.Gen.* 13.4.
עשה	ועשו ראשונה :	*Facere primum.* 1.*Reg.*18.25.
פרה	דפרות הראשונות הבריאות :	*Vaccæ priores.Gen.*41.20.
צרה	כי נשכחו הצרות הראשונות :	*Angustias priores obliuioni tradi. Esa.*65.17.
שלם	שלמתי ראשונה משנה עונם	*Rependere primum.Ier.*16.18.
שם	ואולם ליש שם העיר לראשונה :	*Nomen alicuius principio. (antea.) Iud.*18.29.
Radix est ראש .		

ראשנית Nomẽ fęmininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Prima, prior, idem quod ראשונה superius. [*Prima.*] Ierem. 25.1. *Hic est annus primus Nabuchodonosoris.* Radix est ראש .

ראשית Nomen forma & declinatione fęmininũ, quamuis plurale videatur esse potius alterius formæ, suscipiens affixa, & semel abijciẽs Aleph, quæ omnia sunt in Biblijs ראשית ראשיתך ראשיתו ראשיתם ראשיתיכם . Initium, principiũ, & de quolibet principio dicitur, vt puta temporis, dignitatis, bonitatis, & huiusmodi. In Cabala est nomen diuinũ, iuxta illud Deut, 33.21. *Et vidit* ראשית *principium sibi*. Ad quod alludit illud Saluatoris nostri; Ego principium, qui & loquor. Loci aliquot obseruandi.

און	כחי וראשית אוני :	*Principium roboris alicuius. (Est primogenitus.) Gen.*49.3.
אחרית	ויי׳ ברך את אחרית איוב מראשיתו :	*Benedicere vltimum alicuius præ initio illius. Iob* 42.13.
אוצר	לאוצרות לתרומות לראשית וגו׳ :	*Thesauri (pro) initio. (frugũ.s.) &c. Neh.*12.44.
Nũclare, quæ sint priora. Esa.41.22		
Nunciare priora ex tunc. Esa.48.3.		
Manum alicuius esse in aliũ(in) principio.Deut.13.10.		
Esse sicut in principio. 1.Reg.13.6.		
Non esse sicut prius & postea. Dan. 11. 39.		
Ponere aliquos principio. Gen.33.2		
Audire facere aliquem priora. Esa. 43. 9.		
Cadere ante aliquem, vt primùm. Deut.9.19.		
Non recordari priorum.Esa.43.18.		
Recordari priorũ à sæculo. Esa.46.9		
Egredi primùm.Gen.38.28.		
Egredi obuiam sicut in principio. Ios.8. 5.		
Descendere primum.Esa.52.4.		
Sedere primum in regno. Est.1.14.		
Aliquos non esse (ab) in principio. 1.Par.15.13.		
Volumen prius.Ier.36.27.		
Partitio prima. 2.Par.3.3.		
Percussio prima. 1.Sam.14.15.		
Mẽsura prima.(prior.) 1.Par.27.2		
Bellum primum. Iud.20.39.		
Dominium primum.Mich.4. 8.		
Currus primus, Zac.6.2.		
Cedi ante aliquem sicut (in) principio.Iud.20. 32.		
Priora non cõmemorari. Esa.65.18.		
Proficisci principio. Num 2.9.		
Ascendere in principio. (primum.) Neh.7.5.		
Facere (in) principio.Gen.13.4.		
Facere primum. 1.Reg.18.25.		
Vaccæ priores.Gen.41.20.		
Angustias priores obliuioni tradi. Esa.65.17.		
Rependere primum.Ier.16.18.		
Nomen alicuius principio. (antea.) Iud.18.29.		
Radix est ראש .		
Principium roboris alicuius. (Est primogenitus.) Gen.49.3.		
Benedicere vltimum alicuius præ initio illius.Iob 42.13.		
Thesauri (pro) initio. (frugũ.s.) &c. Neh.12.44.		

כסל	וְכָשְׁלוּ בָם רַבִּים :	*Reg.* 12. 11. *Multos impingere. Esa.* 8.14.
כשף	וּכְשָׁפֶיךָ הַרַבִּים :	*Incantationes multæ.* 2.*Reg.*9.22.
לכד	וְלָכַד רַבִּים :	*Capere multos. Dan.* 11. 18.
מארר	וּמַעֲלִים עֵינָיו רַב מְאֵרוֹת :	*Multus maledictionum. Pro.*28.27.
מג	רַב סָר אֲצַר רַב מָג :	*Multus (magister) magi. Ier.* 39.3.
מהומה	כִּי מְהוּמוֹת רַבּוֹת עָלַי וגו' :	*Consternationes multas esse super aliquibus.* 2.*Par.* 15.5.
מהומה	רַבַּת הַמְּהוּמָה :	*Multa consternatione. Ezec.*22.5.
מהומה	וְרָאוּ מְהוּמוֹת רַבּוֹת :	*Videre consternationes multas. Amos* 3. 9.
מות	רַבִּים אֲשֶׁר מֵתוּ וגו' :	*Multos esse, qui moriantur, &c. Ios.* 10. 11.
מחלה	כִּי עָזְבוּ אוֹתוֹ בְּמַחֲלִיִּים רַבִּים	*Relinquere in ægritudinibus multis.* 2.*Par.* 24.25.
מחנה	כִּי רַב מְאֹד מַחֲנֵהוּ :	*Agmen multum valdè. Ioel* 2. 11.
מחשבה	רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ :	*Multæ cogitationes. Pro.* 19.21.
מים	נֹקֵ לְשָׁנָף מַיִם רַבִּים וגו' :	*Inundatio aquarum multarum. Psal.* 32. 6.
מים	שֹׁכֵנָתִי עַל מַיִם רַבִּים :	*Habitare super aquis multis. Iere.* 51. 13.
מכאוב	רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע	*Dolores multi. Psal.* 32. 10.
מכה	וַיַּךְ יי' בָּעָם מַכָּה רַבָּה מְאֹד.	*Percutere percussione multa valdè. Num.* 11. 33.
מלאכה	וַתַּעֲשֵׂה רָבָה הָיָה לוֹ :	*Opus multũ esse alicui.* 2.*Par.*17.13
מלך	קְרַת מֶלֶךְ רָב :	*Rex multus (magnus.) Psal.* 48.3.
מלך	וְרַבֵּי הַמֶּלֶךְ וגו' :	*Multi (magnates) regis. Ier.* 41.1.
מלכות	בְּנֵי מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא :	*Regnum esse multum. Dan.* 11.20.
ממשל	וּמֶשֶׁל מִמְשָׁל רָב :	*Dominium multum. Dan.* 11.3.
מספוא	גַּם מִסְפּוֹא רַב עִמָּנוּ	*Pabulum multum esse cum aliquo. Gen.* 24.25.
מעט	הַמְעַט הוּא אֵם רָב :	*Populus parvus vel multus. Nume.* 13. 18.
מעט	כֵּן רַב לְמַעַט :	*Aliquid dividi inter multum paruo. (& parvum.) Num.* 26.56.
מעשה	מַה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יי' :	*Opera multiplicari. Psal.* 104.25.
מעשק	וְרַב מַעֲשָׁקִים וגו' :	*Multus rapinarum. (Vel contendẽs rapinis.) Ie.* 28.16.
מקום	רַב הַמָּקוֹם בֵּינֵיהֶם :	*Multum locum esse inter aliquos. 1. Sam.* 26.13.
מקנה	יֵשׁ נָזֶה רַב וּמִקְנֶה לָבָן רוֹעֶה	*Gregem multũ esse alicui. Nu.* 32.1
מרבית	כִּי מַרְבִּית הָעָם רַבַּת וגו'	*Multiplicatio populi multa. 2. Par.* 30. 18.
מרוס	נִתַּן הָאֹכֶל כַּמְרֻבִּים רַבִּים :	*Excelsi multi. Ecclesi.* 10. 6.
מרר	וַיְמָרְרֻהוּ וְרַבּוּ :	*Amaricare, & multiplicari. (Alijs iaculari.) Gen.*49.23.
משובה	כִּי רַבּוּ מְשׁוּבֹתֵינוּ :	*Auersiones multiplicari. Ier.*14.7.
משמה	וְרִבְבָה מִשְׁמָה :	*Multum odium. Hos.* 9.7.
מתנות	וַיִּתֵּן לָהֶם אֲבִיהֶם מַתָּנוֹת רַבּוֹת וגו' :	*Dare dona multa. 2.Par.*21.3.
נוצה	וְרַב נוֹצָה :	*Multus pluma. Ezec.* 17.7.
נחשת	רַק דָּוִיד נְחֹשֶׁת רַבָּה מְאֹד	*Aes multum. 1.Par.* 18.8.
נכסים	בְּנִכְסִים רַבִּים, שָׁבוּ וגו' :	*Supelle multa. Ios.* 22. 8.
נכשל	וְרַבּוֹת יִכָּשְׁלוּ :	*Multa impingere. Dan.* 11.41.
נמוש	רֹא אֲמוּט רַבָּה :	*Non moueri multum. Psal.*62.3.
נערץ	אֵל נֶעְרָץ בְּסוֹד קְדֹשִׁים רַבָּה	*Frãgi (vel timeri) multum. Ps.*89. 8
נפל	וְנָפַל מִמֶּנּוּ רָב :	*Multum cadere ex aliquibus. (idest multos.) Exo.* 19. 21.
נפש	לְהַכְרִית נְפָשׁוֹת רַבּוֹת :	*Animæ multæ. Ezec.* 17. 17.
נשים	כִּי נָשִׁים רַבּוֹת הָיוּ לוֹ :	*Mulieres multas esse alicui. Iud.* 8. 30.
סבב	רַב לְכֶם סֹב אֶת הָהָר הַזֶּה :	*Multum esse (sufficere) alicui girare montem. Deut.* 2.2.
סבב	סְבוּ עָלַי רַבָּיו :	*Multos Dei circundare aliquem. Iob* 16.13. (*Flagella sic appellat poetice.*)

סגן	וְהָעָם הוֹלֵךְ וָרַב אֶת אֲבִישָׁלוֹם :	*Populum ire & multiplicari cũ aliquo.* 2.*Sam.* 15.12.
סמן	כִּי אֶעֱרוֹץ הַמּוֹן רָבָה :	*Fragi multitudine multa. Iob* 31.34
סמן	בְּכֹרַ הַסְּמוֹן הָרָבוּ וגו' :	*Turba multa. Esa.* 16.14.
סמן	וְהַעֲמִיד הַמִּין רָב :	*Stare facere turbã multã. Dan.* 11.11
סמשל	וְהַמְשִׁילָם בָּרַבִּים :	*Dominari facere in multos. Daniel.* 11. 39.
עשיר	רַת תַּעֲשִׁירֶהָ :	*Ditare multum. Psal.*65.10.
צדיק	צַדִּיק צָדִיק עַכְדִּי לָרַבִּים :	*Iustificare multis, (multos.) Esaias* 53. 11.
צדיק	וַמַּצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכוֹכָבִים :	*Iustificare multos. Dan.* 12. 3.
רבה	לָרֹב תַּרְבֶּה נַחֲלָתוֹ :	*Multiplicare aliquid multo. (copioso.) Num.* 26.54.
רכב	מֵאֵת הָרֹב תַּרְבּוּ וגו' :	*Multiplicare à multo. Num.* 35.8.
רג	בְּיוֹם הֶרֶג רָב :	*Occisio multa. Esa.* 30.25.
רשחית	וּבְשַׁלְּחוֹ יִשְׁחִית רַבִּים :	*Corrumpere multos. Dan.* 8.25.
השמיע	הַשְׁמִיעוּ אֶל בָּבֶל רַבִּים :	*Audire facere multos. (alij sagittarios.) Ier.* 50.29.
זהב	וְזָהָב רַב מְאֹד :	*Aurum multum.* 1.*Reg.* 10.2.
זעקה	וְזַעֲקַת סְדֹם וַעֲמֹרָה כִּי רָבָּה	*Clamorem multiplicari. Gen.* 18.20.
זרע	וְזֶרַע רַב תּוֹצִיא הַשָּׂדֶה וגו' :	*Semen multum. Deut.* 28. 38.
חבל	וִיקָרֵב אֵלָיו רַב הַחֵבֶל :	*Multus (magister) nautæ. Ion.* 1.6.
חולל	רַב מְחוֹלֵל כֹּל :	*Multum, magnum) parturire omnia. Pro.* 26.10.
חטא	וְהוּא חֵטְא רַבִּים נָשָׂא :	*Peccatum multorum. Esa.* 53.12.
חטא	כְּרָבָם כֵּן חָטְאוּ לִי :	*Aliquos peccare, cum multiplicantur. Hos.* 4.7.
חיה	יִרְבֶּה עָלָיו חַיַּת הַשָּׂדֶה :	*Feram multiplicari super (cõtra) aliquem. Exo.* 23. 29.
חיל	אַךְ אֶשְׁמָה כִּי רַב חֵילִי :	*Substantiam esse multam. Iob* 31.25
חיל	וְחֵיל רַב :	*Exercitus multus. Ezec.* 38.15.
חכם	לֹא רַבִּים יֶחְכָּמוּ :	*Non multos (dierum, senes. s.) sapere. Iob* 32.9.
חלאה	וְלֹא תֵצֵא מִמֶּנָּה רַבַּת חֲלֻאָתָהּ	*Multum spumæ. Ezec.* 24.12.
חלי	אֶתֶּה בְּחֳלָיִים רַבִּים וגו' :	*Esse in infirmitatibus multis. 2.Par.* 21.15.
חלל	וּיַפְלוּ חֲלָלִים רַבִּים :	*Saucios multos cadere. Iud.* 9.40.
חלל	כִּי רַבִּים חֲלָלִים הִפִּילָה	*Cadere facere multos saucios. Prouer.* 7.26.
חלל	וְרַבּוּ חֲלָלֵי יי' :	*Interfectos multiplicari. Esa.* 66.16
חלק	כִּי הָיָה חֶלֶק בְּנֵי יְהוּדָה רָב מֵהֶם :	*Partem alicuius esse multum præ eo. Ios.* 19. 9.
חלק	לָכֵן אֲחַלֵּק לוֹ בָרַבִּים :	*Diuidere alicui inter multos. Esaias* 53.12. (6.
חסד	וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת :	*Multus pietate et veritate. Exo.* 34.
חסן	בֵּית אֹצָר חָסֶן רָב :	*Fortitudo (thesaurus) multa. Prou.* 15. 6.
חסון	וְהַמַּה כְּקוּשׁ חֲשֻׁבוֹת רַבִּים :	*Computus multi. Ecclef.* 7. 31.
טבח	גַּם נָכוֹן נָכַנְתָּ רַב טְבָחִים	*Multus (magister) carnificum. 2. Reg.* 25.8.
טוב	וּבְטוּבְךָ הָרַב אֲשֶׁר וגו' :	*Bonum multum. Neh.* 9. 35.
טוב	אַה רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר וגו' :	*Multum esse bonum Dei. Ps.* 31.20.
טוב	זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ :	*Eructare memoriã multitudinis (abũdantiæ) boni. Psal.*145.7.
יד	יָדָיו רַב לוֹ :	*Manus alicuius esse multum (sufficere) ei. Deut.* 33.7.
יום	יָמִים רַבִּים :	*Dies multi. Gen.* 21.34.
יין	וְיַיִן מַלְכוּת רַב כְּיַד הַמֶּלֶךְ :	*Virum multum. (copiosum.) Est.* 1.7.
יסר	הִנֵּה יִסַּרְתָּ רַבִּים :	*Corrigere multos. Iob.* 4. 3.
יש	יֵשׁ לִי רָב :	*Multum esse alicui. Gen.* 33.9.
יספ	רַב לָכֶם שֶׁבֶת בָּהָר הַזֶּה :	*Multum esse (sufficere) alicui sedere, &c. Deut.* 1.6.
כח	הֲרַבְּטֶחָ בּוֹ כִּי רַב כֹּחוֹ :	*Vim alicuius esse multam. Iob* 39.11
כח	גְּדוֹל אֲדֹנָיִי וְרַב כֹּחַ :	*Multus viribus. Psal.* 147.5.
כסף	כִּי רַב הַכֶּסֶף בָּאָרוֹן :	*Argentum multiplicari in area. 2.*

עשר	וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ :	*Gloriari in multitudine diuitiarum. Psal.* 49.7.
פנינים	יֵשׁ זָהָב וְרֹב פְּנִינִים :	*Multitudo margaritarũ. Pro.* 20.15
פרץ	וַיִּפְרֹץ לָרֹב :	*Crescere in immensum. Gen.* 30. 29.
פשע	בְּרֹב פְּשָׁעֵיהֶם הִדִּיחֵמוֹ :	*Impellere in multitudine præuaricationum. Psal.* 5.11.
פשע	כִּי יי' הוֹגָה עַל רֹב פְּשָׁעֶיהָ :	*Remouere aliquem super (propter) multitudine præuaricationum. Thren.* 1. 5.
צדקה	וְרֹב צְדָקָה לֹא יַעֲנֶה :	*Multitudo iustitiæ. Iob* 37.22.
קהל	קְהַל לָרֹב מְאֹד :	*Congregatio in immensum valdè. 2. Par.* 30.13.
רחמים	כְּרֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי :	*Multitudo miserationum. Psal.* 51.3
רכב	בְּרֹב רִכְבֵי אֲנִי עָלִיתִי :	*Multitudo currus. Esa.* 37.24.
רכלים	בְּרֹב רְכֻלָּתְךָ וגו' :	*Multitudo mercaturæ. Ezec.*28.16.
שבט	הֲיִשְׁבוּ צֹאן לָרֹב וגו' :	*Prædari oues in immensum. 2. Par.* 14. 15.
שיח	כִּי מֵרֹב שִׂיחִי וְכַעְסִי דִּבַּרְתִּי :	*Loqui à (ob) multitudine eloquij & iracundiæ. 1. Sam.* 1.16.
שלם	וְהִתְעַנֵּג עַל רֹב שָׁלוֹם :	*Delectari super multitudine pacis. Psal.* 37.11.
שלם	וְרֹב שָׁלוֹם עֹד בְּלִי יָרֵחַ :	*Multitudo pacis. Psal.* 72.5.
שנה	לְפִי רֹב הַשָּׁנִים תַּרְבֶּה :	*Multiplicare ori multitudinis (secundum multitudinem) annorum. Leuit.* 25. 16.
שנה	וְרֹב שָׁנִים יוֹדִיעוּ חָכְמָה :	*Multitudinem annorum (seniores uiros) cognoscere facere sapientiã. Iob* 32.7.
שפך	דָּם לָרֹב שָׁפָכְתָּ :	*Fundere sanguinem in immensum. 1. Par.* 22. 8.
שרעפי	כְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי :	*Multitudo cogitationũ. Ps.* 94.19.
תכוחה	וְרֹב תְּבוּאוֹת בְּכֹחַ שׁוֹר :	*Multitudo prouentuum. Pro.* 14.4.
תכוחה	מֵרֹב תְּבוּאוֹת בָּלֵא מִשְׁפָּט :	*Multitudo prouentuum. Pro.* 16.8.
תורה	אֶכְתֹּב לוֹ תֹּרָתִי :	*Scribere multitudines legis. Hos.* 8. 12. *Hebræi ex Massarah legũt* רַבִּי *ut suspicer illud Vau esse 1od protractum, ad innuendum præceptorum copiam. Locus elucidandus.*

Radix est רבב .

ריב Require inefrius in ר ante י , suo loco proprio .

רבו, רבו } Require paulò inferius, suo loco proprio .

רבא Require in רבב in Syriacis .

רבוא Habetur inferius in רבו , ibi vide .

רבב Verbum Cal neutrum, ex duplicibus, sic flectitur in Biblijs .

רַבּ, רַבָּה, רַבּוּ, רַבּוֹ } Præteritum .

רַב אוֹ רַבִּים רַבִּי רַבָּיו, רַבָּה אוֹ רַבַּת אוֹ רַבָּתִי רַבַּת רַבּוֹת } Part. præs.

רֹב לָרֹב מֵרֹב רְרֹבָם מֵרֻבְּכֶם Infinitiius .

Cætera ex רבה synonimo desumes, cum opus erunt. Auctus, multiplicatus est, multus fuit, effectus est, creuit, & de quocunq; augmento siue quãtitatis, siue qualitatis dicitur. [*Augmentarsi, moltiplicare.*] Participia sæpius transeunt in nomina vel adiectiua, vel substãtiua, & aliquando vsurpantur aduerbialiter, fœmininũ præsertim, multus, multa, multum. [*Molto, molta, assai.*] רַבָּה est insuper nomen proprium, vt suo loco. Infinitiius et sæpius nomen est, vt superius in רב diximus. רַב sumitur eleganter pro magistro, doctore, magnate, & huiusmodi, ob multiplices dignitates, q̃ in his reperiũtur, & componitur cum alijs vocibus, vt in deriuatiuis. Cum regio, & maiore accentu est רַב , cum Camez, quod etiã formatur à verbo Cal רוב , & רֹב cum Macaph, sed hoc vltimum est cum Camez Hatuph. Hinc in aliquibus locis potest diuersimodè legi, & transferri, vt annotabimus. Sagittandi verò significatio, quæ ab alijs huic verbo attribuitur, nullo modo mihi placere potest. Efficit varias elocutiones elegantiarum plenas, vt in sequentibus .

אחר	לֹא תִהְיֶה אַחֲרֵי רַבִּים לְרָעֹת וגו' :	*Non esse post multos, &c. Exo.* 23.2
אי	אֵל אִיִּים רָבִּים :	*Insulæ multæ. Ezec.* 27. 3.
אכל	בְּרָכוֹת הַטּוֹבָה רָבוּ אוֹכְלֶיהָ	*Edentes multiplicari. Ecclef.* 5.10.
אמונה	רַבָּה אֲמוּנָתֶךָ :	*Veritas multa. Thr.* 3.8. *Vide* אמונה
אמר	וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רָב :	*Dicere, multum est. (sufficit.) Genes.* 45. 28.
אמר	וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם רַב לָכֶם וגו'	*Dicere, multum sit uobis, (sufficiat,) &c. Num.* 16.3.
אנחה	כִּי רָבוֹת אֲנָחֹתַי :	*Suspiria esse multa. Thr.* 1.22.
אניה	וּבְאֳנִיּוֹת רָבוֹת	*Naues multæ. Dan.* 11.40.
אצר	מֵאוֹצָר רַב וּמְהוּמָה בּוֹ :	*Thesaurus multi. (magnatis.) Prou.* 15. 16.
אצרות	רַבַּת אוֹצְרוֹת :	*Multa thesaurorum. Ier.* 51.13.
ארבה	כִּי רָבוּ מֵאַרְבֶּה :	*Multiplicari præ locusta. Ier.* 46.23.
ארץ	עַל אֶרֶץ רָבָה :	*Terra multa. (magna.) Psal.* 110.6.
ארצות	וַיָּבֹאוּ אֶל אֲרָצוֹת רַבּוֹת :	*Terræ multæ. Iere.* 28.8.
אשמה	כִּי רָבָה אַשְׁמָה לָנוּ :	*Multum delictum esse alicui. 2. Par.* 28. 13.
בהמה	וּבְהֵמָה רַבָּה :	*Brutum multum. Ion.* 4.11.
בוז	כִּי בּוּז רָבָה הָיְתָה בָהֶם :	*Prædam multam esse in aliquibus. 2. Par.* 14.13.
בית	עַל כָּל רַב בֵּיתוֹ וגו' :	*Multus domus. Est.* 1.8. (*Maior, dignior, sic uulgò, maestro di casa.*]
בית	אִם לֹא בָתִּים רַבִּים לְשָׁמָה יִהְיוּ :	*Domus multæ. (uel etiã magnæ, excelsæ.) Esa.* 5.9.
בית	סִפּוּ בָתִּים רַבִּים :	*Domus multæ. Amos* 3.15.
בן	וְרַבַּת בָּנִים אֻמְלָלָה :	*Multam filiorum (quæ multos habet filios) infirmari. 1. Sam.* 2.5.
ברכה	יֵשׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת :	*Multus benedictionum. Pro.* 28.20.
ברק	וּבְרָקִים רַב וַיְהֻמֵם :	*Mittere fulgura multùm. (Alijs iaculari.) Psal.* 18.15.
גבול	אִם רַב גְּבוּלָם מִגְּבוּלֵכֶם :	*Terminus multus. (magnus.) Amos* 6. 2.
גוי	וְנָשַׁל גּוֹיִם רָבִּים מִפָּנֶיךָ :	*Gentes multæ. Deut.* 7.1.
דגה	וְהָיָה חֶרְמָה רַבָּה :	*Piscis multus. Ezec.* 47.9. *Vide etiã uer.* 10.
דגן	מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ :	*Triticum & uinum multiplicari. Psal.* 4. 8.
דרך	כִּי רַב מִמְּךָ הַדֶּרֶךְ :	*Iter esse multum præ aliquo. 1.Reg.* 19. 8.
הון	מַתְּרוּשַׁת הוֹן רָב :	*Substantia multa. Pro.* 13.7.
ושע	לְהוֹשִׁיעַ בְּרָב אוֹ בִּמְעָט :	*Seruare in multo uel in paruo. 1. Samuel* 14.6.
ושע	רַב לְהוֹשִׁיעַ :	*Multus ad seruandũ. (idest sufficiẽs.) Esa.* 63. 1.
חל	וַיְהִי כִּי הֵחֵל הָאָדָם לָרֹב וגו'	*Homines incipere multiplicari. Genes.* 6.1. (44.
חרים	לְהַשְׁמִיד וּלְהַחֲרִים רַבִּים :	*Abolere, & delere multos. Dan.* 11.
טוב	וְרַב מְהֵיות קֹלוֹת אֱלֹהִים וּבָרָד	*Multum esse (sufficere) ne sint tonitrua, &c. Exo.* 9.28.
ילך	וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וָרָב :	*Ire & multiplicari. 1. Sam.* 14.19.

	יִרְבֶּה אוֹ יִרֶב תִּרְבִּי תִּרְבֶּה וַתִּרֶב תִּרְבּוּ אוֹ תִּרְבוּן יִרְבּוּ אוֹ יִרְבּוּן אוֹ יִרְבֶּיוָן תִּרְבֶּינָה	} Futurum.
	רְבֵה רְבוּ	Imperat.
	רְבוֹת בְּרִבּוֹת	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, excepto Pahul, cum opus erunt, sed & quædam ex synonimo desumere poteris. Creuit, auctus, multiplicatus est, antitheton מעט, & de quacunque multiplicatione dicitur, vt puta qualitatis, quantitatis, numeri, ponderis, mensuræ, & huiusmodi. [*Crescere, diuenir grande, di numero, di peso, di misura, ò di qual si voglia altra cosa.*] Participium aliquibus est, ex iaculandi significatione, vt in רכב, quod nõ placet. Loci aliquot obseruãdi.

בן	וּבְנֵי דַחֲיָה רָבוּ לְמַעְלָה :	*Filios multiplicari supra. 1. Paral. 23. 13.*
בן	אִם יִרְבּוּ בָנָיו לְמוֹ חָרֶב :	*Filios multiplicari gladio. Iob 27.14*
בקר	וּבְקָרְךָ וְצֹאנְךָ יִרְבְּיָן וגו' :	*Boues, & oues, argentum, &c. multiplicari. Deut. 8. 13.*
כר	יִחְלְמוּ בְּגֵיהֶם יִרְבּוּ בַבָּר :	*Multiplicari in frumento. Iob 39.4.*
דעת	וְתִרְבֶּה הַדָּעַת :	*Cognitionem multiplicari. Dan. 12.4*
דרך	וְכִי יִרְבֶּה מִמֶּךָּ הַדֶּרֶךְ :	*Iter multiplicari præ aliquo. (Longius esse.) Deut. 14. 24.*
דרך	וְהִשִּׂיגוּ כִּי יִרְבֶּה הַדֶּרֶךְ :	*Iter multiplicari. Deut. 19.6.*
ס׳ חכם	הַבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה :	*Agere prudẽter cum aliquo, ne multiplicetur. Exo. 1. 9.*
חול	אֶסְפְּרֵם מֵחוֹל יִרְבּוּן :	*Multiplicari præ arena. Ps. 139. 18.*
חיה	פֶּן תִּרְבֶּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה	*Feras multiplicari super (cõtra) aliquos. Deut. 7. 22.*
חיה	וְחָיִתָ וְרָבִיתָ וגו' :	*Viuere, & multiplicari, &c. Deut. 30. 16.*
חכמה	וְחֹרֶב חַכְמַת שְׁלֹמֹה וגו' :	*Sapientiã alicuius multiplicari, &c. 1. Reg. 4. 30.*
טוב	בִּרְבוֹת הַטּוֹבָה וגו' :	*Bonum multiplicari. Eccles. 5. 10.*
יום	וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים :	*Dies multiplicari. Gen. 38. 12.*
יום	כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ :	*Dies alicuius multiplicari in sapientia. Pro. 9. 11.*
כבוד	כִּי יִרְבֶּה כְבוֹד בֵּיתוֹ :	*Gloriam multiplicari. Psal. 49.17.*
מופת	לְמַעַן רְבוֹת מוֹפְתַי וגו' :	*Portenta multiplicari in terra. Exo. 11. 9.*
מים	וַיִּרְבּוּ הַמָּיִם :	*Aquas multiplicari Gen. 7.17.*
מים	וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבּוּ מְאֹד :	*Aquas multiplicari valdè. Gen. 7.18*
מכה	לֹא רְבָתָה מַכָּה בְּפִלְשְׁתִּים :	*Percussionem non multiplicari in aliquos. 1. Sam. 14. 32.*
מעט	וּרְבוּ שָׁם וְאַל תִּמְעָטוּ :	*Multiplicari, non imminui. Ier. 29.6*
מקנה	כִּי מִקְנֵיהֶם רַבִּים בְּאֶרֶץ גִּלְעָד	*Greges multiplicari in terra. 1. Samuel 5.9.*
מתנה	וַתֶּרֶב מַשֹּׂאַת בִּנְיָמִן וגו' :	*Donum alicuius multiplicari, &cet. Gen. 43. 34.*
עוף	וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ :	*Auem multiplicari in terra. Genes. 1. 22.*
עם	וַיִּרֶב הָעָם וַיַּעֲצֻמוּ מְאֹד :	*Populum multiplicari, &c. Exo. 1.19*
עצב	יִרְבּוּ עַצְּבוֹתָם :	*Dolores multiplicari. Psal. 14.4.*
פרה	פְּרוּ וּרְבוּ וגו' :	*Fructum facere, et multiplicari, &c. Gen. 1. 22.*
פרץ	כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ :	*Multiplicari, & erumpere. Exo. 1.11*
צדיק	וּבְאַבְדָם יִרְבּוּ צַדִּיקִים :	*Iustos multiplicari. Pro. 28. 28.*
קשת	וַיְהִי רֹבֶה קָשֶׁת :	*Multiplicari arcu. (Alijs iaculari.) Gen. 21. 20.*
רשע	בְּרִבּוֹת רְשָׁעִים יִרְבֶּה פָשַׁע :	*Iniustos & præuaricationem multiplicari. Pro. 29. 16.*
שנה	וַיִּרְבּוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים :	*Annos multiplicari alicui. Pro. 4.10*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc verbum idem significat, & sic flectitur in Biblijs.

	רְבִיתָ רְבָתָה רְבוּ רְבִיתֶם	} Præteritum.
	רֹבֶה	Part. præs.

אלף	הָיוּ לְאַלְפֵי רְבָבָה :	*Esse millibus (in millia) myriadis. Gene. 24.60.*
אלף	שִׂיבָה יי רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל	*Dominum esse myriades millenariorum Israelis. Num. 10.36.*
אלף	וְאֶלֶף לְרִבָבָה וגו' :	*Accipere mille myriadi, (ex myriade) &c. Iud. 20.10.*
אפרים	וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרַיִם :	*Myriades Ephraim. Deut. 33. 17.*
אתה	וְאָתָה מֵרִבְבֹת קֹדֶשׁ :	*Venire ex myriadibus sanctitatis. Deut. 33. 2.*
רגל	דְּגוּל מֵרְבָבָה :	*Aliquem esse insignitum ex myriade. Cant. 5. 11.*
הכה	הִכָּה שָׁאוּל בְּאַלְפָיו וְדָוִד בְּרִבְבֹתָיו :	*Percutere (in) myriades suas. 1. Samuel 18. 7.*
הניס	וְשַׁנַּיִם יְנִיסוּ רִבָבָה :	*Duo fugare myriadem. Deut. 32. 30.*
ימין	וּרְבָבָה מִיְּמִינֶךָ וגו' :	*Myriadẽ cadere à dextera alicuius. Psal. 91. 7.*
ירא	לֹא אִירָא מִרִּבְבוֹת עָם :	*Non timere à myriadibus (myriades) populi. Psal. 3.7.*
נחל	כְּרִבְבוֹת נַחֲלֵי שָׁמֶן :	*Complacentiam habere in myriadibus fluuiorum olei. Mich. 6.7.*
נתן	וְתֵנוּ לְדָוִד רִבָבוֹת וגו' :	*Dare alicui myriades. 1. Sam. 18.8.*
נתן	רְבָבָה כְּצֶמַח הַשָּׂדֶה נְתַתִּיךְ	*Dare aliquem myriadem (copiosum) vt germen, & c. Ezec. 16.7.*
רדף	וּמֵאָה מִכֶּם רְבָבָה יִרְדֹּפוּ :	*Centum persequi myriadem. Leuit. 26. 8.*
רכב	לֶכֶב אֱלֹהִים רִבֹתַיִם וגו' :	*Currum Dei esse duas myriades, (angelorum) & c. Psal. 68.18.*

Radix est רבב.

רִבִּיבִים Nomen plurale masculinum. Pluuia vehemens & subtilis, tenuiorq;, quasi per myriades decidens, millenaria, copiosa. [*Pioggia grãde, & minuta minuta.*] Vide מָטָר. Loci notandi, sed nec alibi fortasis inuenitur.

זרזיף	כִּרְבִיבִים זִרְזִיף אָרֶץ :	*Pluuia zarziph terræ. Psal. 72. 6. Vide* זִרְזִיף.
מוגג	בִּרְבִיבִים תְּמוֹגְגֵנָה :	*Liquefacere terram (in) pluuia. Psal. 65. 11.*
נמנע	וַיִּמָּנְעוּ רְבִיבִים :	*Pluuias prohiberi. Ier. 3.3.*
נתן	וְאֵם הַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ רְבִיבִים :	*Cœlum dare pluuias. Ier. 14.22.*
עשב	וְכִרְבִיבִים עֲלֵי עֵשֶׂב :	*Pluuia super herba. Deut. 32. 2. Mich. 5.7.*

Radix est רבב.

רבד Verbum Cal actiuum, perfectum, quod semel legitur in præterito רָבַדְתִּי, nec aliud ex eo facilè formarem, cum non satis certum sit, quid propriè significet. Ex coniectura loci omnibus ferè est, sternere lectum illis ornamentis, quæ מְרֻבָּדִים ex hac radice dicuntur. [*Conciare il letto con fregi, ornarlo con lauori bellissimi.*] Pro. 7. 16. *Stragulis* רָבַדְתִּי *straui lectum meum.*

Deriuatiua huius sunt מְרֻבָּדִים רָבִיד.

רָבִיד Nomẽ formæ masculinæ, & ĩ regimine רְבִיד, quod bis legitur in scriptura sacra, & dubitatur, quid propriè significet, quamuis ornamentum colli esse, nulli dubium sit. Torquem nos interpretabimur. [*Collana.*] Vide עָנָק. Vel certè est, ut vulgò [*fregio*] dĩ.

גרון	וְרָבִיד עַל גְּרוֹנֶךָ :	*Dare torquem super gutture. Ezec. 16.11.*
פטיש	וַיָּשֶׂם רָבִיד הַזָּהָב עַל צַוָּארוֹ :	*Ponere torquem auri super collo. Genes. 41.42.*

רבה Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Lamed He, sic flectitur in Biblijs.

רטש	כִּי הָיָה רְטוּשַׁת רָב :	*Substantiam alicuius esse multam. Genes. 13.6.*
רע	וְאֶת זְנוּת רָעֶיךָ רַבִּים :	*Scortari cum amicis multis. Ier. 3.1.*
רעה	רֹעִים רַבִּים שִׁחֲתוּ כַרְמִי	*Pastores multi. Ier. 12.10.*
רעב	כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז :	*Satiari despectione multũ. Ps. 123.3.*
רעב	רָבַת שָׂבְעָה לָהּ נַפְשֵׁנוּ וגו' :	*Satiari multum, &c. Psal. 123.4.*
רבן	רָבַת שָׁבְנָה לָהּ נַפְשִׁי :	*Habitare multum. Psal. 120.6.*
רנה	וַיִּשְׁלַח לָהֶם מוֹשִׁיעַ וְרַב וְהַצִּילֵם :	*Mittere seruatorem, (&) multũ. (magnum virum.) Esa. 19.20.*
שלל	כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב :	*Inuenire spolium multũ. Ps. 119.162*
שלום	שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ :	*Pax multa. Psal. 119.165.*
שלום	וְרֹב שְׁלוֹם בָּנֶיךָ :	*Pax alicuius multa. Esa. 54.13.*
שמע	שָׁמַעְתִּי כְּאֵלֶּה רַבּוֹת :	*Audire multa vt hæc. Iob 16.2.*
שנה	אִם עוֹד רַבּוֹת בַּשָּׁנִים :	*Multa adhuc esse ĩ annis. Leui. 25.51*
שנה	וּתְמֹשֶׁךְ עֲלֵהֶם שָׁנִים רַבּוֹת :	*Anni multi. Neh. 9.30.*
שערים	רַבּוּ מְשֹׂנְאַי וגו' רֹאשִׁי :	*Inimicos multiplicari præ capillis capitis. Psal. 69.5.*
תבונה	אֶרֶךְ אַפַּיִם רַב תְּבוּנָה :	*Multus intelligentia. Pro. 14.29.*
תהום	נִבְקְעוּ כָל מַעְיְנוֹת תְּהוֹם רַבָּה :	*Abyssus magna. Genes. 7.11.*
תהום	וַתֹּאכַל אֶת תְּהוֹם רַבָּה :	*Abyssus magna. Amos 7. 4.*
תוך	בְּתוֹךְ רַבִּים אֲהַלְלֶנּוּ :	*Laudare in medio multorum. Psal. 109. 30.*
תשורת	עֹלֵץ צַדִּיקִים רַבָּה תִּפְאָרֶת	*Multus decor. Pro. 28. 12.*

Cæterum & in Syriaco idiomate legit nomen Toar masculinum רַב רַבָּא, & fœmininum רַבְּתָא, in eadem significatione, vt in sequentibus annotabis.

אלה	לְבֵית אֱלֹהָא רַבָּא :	*Deus multus. (magnus.) Esd. 5.9.*
בבל	הֲלֹא זָא הִיא בָבֶל רַבְּתָא :	*Babylon multa. (magna.) Dan. 4.27.*
חזה	וְהֲוָה רַב וגו' :	*Aspect' mult' (magnus.) Dan. 7.20*
חרטם	בְּלַטְּשָׁא צַר רַב חַרְטֻמַּיָּא :	*Multus (magister, maior, princeps.) genethliacorum. Dan. 4.6.*
חרטם	רַב חַרְטֻמִּין אַשָּׁפִין וגו' :	*Multus (princeps) genethliacorum, magorum, &c. Dan. 5. 11.*
טבח	לְרַיְוָהּ רַב טַבָּחַיָּא :	*Multus (magister, princeps) carnificum. Dan. 2.14.*
טור	הוֹת לְטוּר רַב :	*Mõs multus. (maximus.) Dan. 2.35*
יום	מַגִּיחָן לְיַמָּא רַבָּא :	*Mare multum. (magnum.) Dan. 7.2.*
יקר	אֲסַנְפַּר רַבָּא וְיַקִּירָא :	*Aliquis multus (magnus) & preciosus. Esd. 4. 10.*
לחם	עָבַד לְחֵם רַב :	*Symposium multum. (maximum.) Dan. 5.1.*
מלך	קְבֵל דִּי כָל מַלְכָּא רַב וְשַׁלִּיט וגו' :	*Rex multus. (potens uiribus, & diuitijs.) Dan. 2.10.*
סגן	וַיַּב סָגְנִין וגו' :	*Multus (magister, princeps) magnatorum. Dan. 2.48.*
צלם	צַלְמָא דְכֵן רַב וגו' :	*Statua multa. (magna.) Dan. 2.31.*

Deriuatiua huius & composita sunt אַרְבֶּה אַרְבֶּה כַּת רַבִּים חֲמַת רַבָּה מַרְבֶּה צִידוֹן רַבָּה רַבּוּב רְבָבָה רְבִיבִים רַבָּה רִבּוּאוֹ רִבּוֹת רַב מֹג רַב סָרִיס רַבְרִבִין רַבְרְבָן אוֹ רַבְרְבָתָא רְבָשָׁקֵה רַבִּית.

רבב Verbum Pihel actiuũ, ex duplicibus, ex quo semel legitur in Biblijs participium passiuũ plurale מְרֻבָּבוֹת, nec aliud ex eo formarem. Auctę, multiplicatæ vehementer, nam auget sensum à suo Cal, vel vt alijs placet, eleganter effictum est à sequenti רְבָבָה, quasi per myriades multiplicatæ. [*Cresciute grandemente, moltiplicate fuor di modo, cresciute à dieci mila, à dieci mila.*] Psal. 144. 13. *Oues nostræ mille parientes,* מְרֻבָּבוֹת *multiplicatæ admodum in plateis nostris.*

רִבָּבָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, cum duali, (quod tamen à רִבּוּ synonimo formari potest, ibi vide.) suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs רְבָבָה רְבָבוֹת רִבּוֹת אוֹ רִבֹּתַיִם רִבְבָתַיִם. Myrias, hoc est, decem millia, à multitudine sic dictum. [*Diece mila.*] Loci obseruandi.

	ticè, alij sagittarios exponunt.)	
סריס	לַאֲשַׁפְנַז רַב סָרִיסָיו :	*Multus (magister, princeps) eunuchorum. Dan. 1. 3.*
עבד	וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר :	*Multũ (digniorem) seruire minimo. Gen. 25. 23.*
עבד	הֲיוֹסִיפוּ עֲבָדִים וגו' :	*Seruos multiplicari, etc. 1. Sam. 25.9*
עבדה	וַעֲבֹדָה רַבָּה :	*Seruitus multa. Gen. 26. 14.*
עון	כִּי עוֹנֹתַי רַבּוּ לְמַעְלָה רֹאשִׁי :	*Iniquitates multiplicari supra caput. Esd. 9.6.*
עון	וְכַלְּחָתָ לְעוֹנִי כִּי רַב הוּא :	*Iniquitatem esse multam. Ps. 25. 11.*
עזב	רַבָּה הָעֲזוּבָה וגו' :	*Multa dereliction. Esa. 6. 12.*
עזר	אֵין עֹזֵר לַעֲזוֹר בֵּין רַב לְאֵין כֹּחַ :	*Auxiliari inter multum & inualido. (tam cũ hoc, quàm cum illo.) 2. Par. 14. 10.*
עיר	הָעִיר רַבְּתִי עָם :	*Vrbs multa (magna) populo. Thr. 1. 1*
עלה	רַב לְכֶם מֵעֲלוֹת יְרוּשָׁלִַם :	*Multum esse (sufficere) alicui ab ascẽdendo, &c. 1. Reg. 12. 27.*
עלילה	גְּדוֹל הַעֲצָה וְרַב הָעֲלִילִיָּה :	*Multus actione. Ier. 32. 19.*
עם	לְרַחֲיוֹת עַם רַב :	*Viuificare populũ multũ. Gen. 50.20*
עם	עַם רַב כְּחוֹל וגו' :	*Populus multus, vt arena, &cæt. Ios. 11. 4.*
עם	לֹא אֶל עַמִּים רַבִּים וגו' :	*Populi multi. Ezec. 3. 6.*
עם	וְכַהֲנָה רַבּוֹת עִמּוֹ :	*Multa aut hæc esse cum aliquo. Iob 23. 14.*
עם	כִּי עִבְּנוּ רַב מֵעִמּוֹ :	*Multum esse cum aliquo præ alio. 2. Par. 32. 7.*
עץ	עֵץ רָב כְּאֹר :	*Arbor multus valdè. Ezec. 47.7.*
עקב	כְּשָׂכָרָם עֵקֶב רַב :	*Merces multa. Psal. 19.12.*
ערב	וְגַם עֵרֶב רַב עָלָה אִתָּם :	*Vulgus multum. Exo. 12.38.*
עשה	רַבּוֹת עָשִׂיתָ אַתָּה יי׳ :	*Facere multa. Psal. 40.6.*
עשר	נִכְרַר שֶׁם מֶעֹשֶׁר רַב :	*Diuitiæ multæ. Pro. 22.1.*
עת	וְתִצְלַח כְּרַחֲמֶיךָ רַבּוֹת עִתִּים	*Multa tempora. Neh. 9.28.*
פגר	רַב פִּגְרָיו בְּכָל מָקוֹם וגו' :	*Multum cadauer. Amos 8. 3.*
פעל	בֶּן אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים :	*Multus actionum. (operationibus.) 2. Sam. 23.20.*
פעם	פְּעָמִים רַבּוֹת יַצִּילֵם :	*Vices multæ. Psal. 106.43.*
פרי	כְּרֹב לְפִרְיוֹ הִרְבָּה לַחֲטוֹאוֹת	*Multiplicari fructui (fructus) alicuius. Hos. 10.*
פשע	וּנְקִיתִי מִפֶּשַׁע רָב :	*Innoxium esse præuaricatione multa. Psal. 19. 14.*
פשע	וּבְעֹל חֲמָה רַב פְּשָׁע :	*Multus præuaricatione. Pro. 29.22.*
פשע	כִּי רַבּוּ פְשָׁעֵינוּ נֶגְדֶּךָ :	*Præuaricationes alicuius multiplicari coram Deo. Esa. 59.12.*
צאן	וַיְהִי לוֹ צֹאן רַבּוֹת :	*Oues multas esse alicui. Gen. 30.42.*
צבא	הַמַּכְשֵׁרוֹת צָבָא רָב :	*Exercitus multus. Psal. 68.12.*
צר	יי׳ מָה רַבּוּ צָרַי רַבִּים קָמִים עָלָי :	*Hostes multiplicari, &c. Psal. 3.2.*
צרה	אֲשֶׁר הֶרְאִיתָנוּ צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת :	*Tribulationes multæ. Psal. 71.20.*
צרר	רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרָי :	*Affligere multum. Psal. 129.1.*
קהל	כִּי רַבָּת בַּקָּהָל וגו' :	*Multum esse in cõgregatione, &cet. 2. Par. 30.17.*
קהל	מֵאִתְּךָ תְּהִלָּתִי בְּקָהָל רָב :	*Congregatio multa. Psal. 22.26.*
קשב	וְהַקְשִׁיבוּ קָשֶׁב רָב קָשֶׁב :	*Multa attentio. Esa. 21.7.*
ראה	רָאִיתָ רַבּוֹת וְלֹא תִשְׁמֹר :	*Videre multa. Esa. 42.20.*
רדף	רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי :	*Persequentes & hostes esse multos. Psal. 119.157.*
רוע	כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם עַל הָאָרֶץ :	*Malitiam alicuius multiplicari super terram. Gen. 6.5.*
רוע	וּמְצָאוּהוּ רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת :	*Mala multa inuenire aliquem. Deut. 31. 17.*
רוע	כִּי רַעֲתְכֶם רַבָּה :	*Malitiam alicuius esse multam. 1. Sam. 12. 17.*
רכב	וּסוּס וְרֶכֶב רַב מְאֹד :	*Currus multus ualdè. Ios. 11. 4.*
רכב	וּרְכָבֵיהוּ עַל רֶכֶב כִּי רָב :	*Currus multus. Esa. 31. 1.*

כן	בְּנֵי רְבִעִים יֶשְׁבוּ וגו׳ :	*Filij quartorum, vel quartæ generationis, vel propriè filij quarti. 2. Reg. 10. 30.*
כן	בְּנֵי רְבִיעִים יֶשְׁבוּ וגו׳ :	*Filij quartorum. Vt superius. 2. Reg. 15. 12.*
גורל	לְיִשָּׁכָר יָצָא הַגּוֹרָל הָרְבִיעִי	*Sors quarta. Ios. 19. 17.*
דור	וְדוֹר רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הֵנָּה :	*Aetas quarta. Gen. 15. 16.*
היה	וַיְהִי בַּשְּׁלִשִׁים שָׁנָה בָּרְבִיעִי	*Esse in quarto (mense) videlicet,) &c. Ezec. 1. 1.*
יום	וגו׳ :	
	יוֹם רְבִיעִי :	*Dies quartus. Gen. 1. 19.*
נהר	וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת :	*Fluuius quartus. Gen. 2. 14.*
צום	צוֹם הָרְבִיעִי וגו׳ :	*Ieiunium quarti. (mensis scilicet.) Zac. 8. 19.*

Cæterum & in Chaldaico idiomate hoc nomen sub forma רְבִיעָיָא vel רְבִיעָיָא in eadem significatione legitur. Dan. 2. 40. *Et regnum* רְבִיעָיָא *quartum.* Et 3. 24. *Et aspectus* דִּי רְבִיעָיָא *quarti.* Et 7. 7. *Et ecce animal* רְבִיעָיָא *quartum.* Radix est רבע .

רְבִעִים Nomen plurale masculinum. Quarti, quartani, vt ita dicam docendi gratia. [*Quarti, in ordine.*] Exo. 20. 5. *Super tertios, & super* רְבִעִים *quartos.* Idem cap. 34. 7. nec alibi fortassis inuenitur. Radix est רבע .

רְבִיעִית Nomen numerale ordinis, fœmininū genere, sine plurali. Quarta, & quartū, hoc est, quarta pars, & quadra, quadrata. [*Quarta, & vn quarto, & quadra.*] Loci notandi.

הין	וְנִסְךְ רְבִיעִת הַהִין יָיִן :	*Quarta pars Hini uini. Exo. 29. 40.*
הין	רְבִעִית הַהִין שָׁמֶן :	*Quarta pars Hini olei. Num. 15. 4.*
הריס	רְבִיעִית תְּרוּמַת יְהוָה	*Eleuare eleuationē quadratam, &c. Ezec. 40. 20.*
מזוזה	הַקֹּדֶשׁ וגו׳ :	
	מְזוּזוֹת עֲצֵי שִׁטִּים מְאֹרָת	*Facere postes ex quadrata. (figura scilicet.) 1. Reg. 6. 33.*
מרכבה	רְבִעִת :	*Quadriga quarta. Zac. 6. 3.*
מנס	וּבַמַּרְכָּבָה הָרְבִיעִית וגו׳ :	*Annus quartus. Leuit. 19. 24.*
	וְבַשָּׁנָה הָרְבִיעִת וגו׳ :	

Cæterum & in Syriaco idiomate רְבִיעָיָא quartam similiter significat, vt Dan. 7. 19. *Super animali* רְבִיעָיָיתָא *quarto.* Radix est רבע .

רְבַץ Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

רָבַץ רָבְצָתִי
רָבָצָה
רָבְצוּ } Præteritum.

לִרְבָּץ לִרְבָּצִים
לִרְבָּצֶת } Part. præs.

יִרְבַּץ
תִּרְבַּץ
יִרְבְּצוּ או יִרְבָּצוּן
תִּרְבַּצְנָה } Futurum.

Cætera cum opus erunt, præter Pahul, ex te formabis, iuxta regulas grammaticales. Cubauit, supinus stetit, iacuit, & proprium est animalium quadrupedum, quamuis & ad alia transferatur, & metaphoricè etiam ad inanima. [*Giacere gittato à terra, stare come fanno gli animali giacendo gittati in terra.*] Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

אכיון	וְאֶבְיוֹנִים לָבֶטַח יִרְבָּצוּ :	*Egenos cubare fiducialiter. Esa. 14. 31*
אנס	וְרִבְצָה בוֹ כָּל הָאָלָה וגו׳ :	*Deuotionem cubare in aliquem. Deute. 29. 19.*
אם	וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל הָאֶפְרֹחִים :	*Matrē cubare sup pullis. Deut. 22. 6.*
אריה	כְּרִע רָבַץ כָּאַרְיֵה :	*Cubare tanquàm leonem. Gen. 49. 9.*
אדר	בֵּין אֲרָיוֹת רָבָצְתָּ :	*Cubare inter leones. Ezec. 19. 2.*
פחד	יִרְבַּצְתָּ וְאֵין מַחֲרִיד :	*Cubare, nec esse, qui terrefaciat. Iob 11. 19. Vide etiam Esa. 17. 2. & Soph. 3. 13.*

מזבח	רָבוּעַ יִהְיֶה הַמִּזְבֵּחַ :	*Altare esse quadratum. Exo. 27. 1.*
מזוזה	וְכָל הַפְּתָחִים וְהַמְּזוּזוֹת רְבֻעִים	*Ianuas & postes esse quadratas. 1. Reg. 7. 5.*
רכע	רָבוּעַ אֶל אַרְבַּעַת רְבָעָיו :	*Altare quadratum ad quatuor quadrangulos. Ezec. 43. 16.*

Deriuatiua huius radicis sunt אַרְבַּע אַרְבָּעָה אַרְבָּעִים אַרְבַּעְתַּיִם הָרְבִיעִי מֶרֹבַּע מֶרְבַּעַת רֹבַע רֶבַע רְבָעָה רְבִיעִי רְבָעִים רְבִיעִיּוֹת :

רֹבַע Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Quartum, quarta pars. [*Il quarto, la quarta parte.*] Loci notandi.

מספר	וּמִסְפַּר אֶת רֹבַע יִשְׂרָאֵל :	*Numerus quartæ partis alicuius. Num. 23. 10.*
קב	וְרֹבַע הַקַּב חֲרִיסִים וגו׳ :	*Quarta pars cabi, &c. 2. Reg. 6. 25.*

רֶבַע Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs רֶבַע רִבְעִי רִבְעֵי רִבְעָיִם רִבְעֵיהֶם רִבְעֵיהֶן רִבְעָיָה רִבְעֵיהָ . In singulari verò quartam partem alicuius rei significat; vnam partē ex quatuor videlicet aut in plurali quadrāgulos, hoc est, quatuor latera. Singulare insuper vsurpatur semel pro accubitu, recubitu, à brutis ducta metaphora, quæ super quatuor pedes incumbunt: & eadem metaphora semel in obscęna significatione vsurpatum inuenies, quāuis alijs tunc potius sit infinitiuus ex Cal. [*Vn quarto, vna quarta parte, quadrangoli, quattro lati, il giacere.*] Loci obseruandi.

ארכעה	עַל אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶם :	*Quatuor quadranguli animalium. Ezec. 1. 8. (17.*
ארכעה	עַל אַרְבָּעָה רִבְעֵיהֶן :	*Quatuor quadrāguli rotarū. Ezec. 1.*
ארכעה	רָבוּעַ אֶל אַרְבַּעַת רִבְעָיו :	*Altare quadratum ad quatuor quadrangulos suos. Ezec. 43. 16.*
ארכעה	אֶל אַרְבַּעַת רִבְעֶיהָ :	*Quatuor quadranguli atrij. Ezech. 43. 17.*
הין	רֶבַע הַהִין וגו׳ :	*Quarta pars Hini. Exo. 29. 40.*
זרק	אַרְחִיץ רַגְלַי רִבְעִי יַרְתִּיק :	*Spargere accubitum alicuius. Psal. 139. 3. Vide* זרה .
עשר	וְאִשָּׁה לֹא תַעֲמֹד לִפְנֵי בְהֵמָה	*Mulierem non stare ante brutum accubitui (ad accubitum) illius. Leuit. 18. 23.*
	לְרִבְעָהּ :	
סקל	וְנִמְצָא בְיָדִי רֶבַע שֶׁקֶל כֶּסֶף :	*Quartam partem sicli argenti inueniri in manu alicuius. 1. Sam. 9. 8.*

Aliàs רבע est nomen proprium regis Madian, quem interfecerunt Israelitæ. Rebah. [*Reba.*] Num. 31. 8. וְאֶת רֶבַע *Et Rebam.* Idem Ios. 13. 21.

רִבְעָה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Bibliis. Quadra, quadrata. [*Quadra, di forma quadra.*] Ezec. 41. 21. *Templi postis* רִבְעָה *quadrata.* Præposuit vocem rectam regenti, contra morem sermonis Hebraici, מְזוּזַת הַהֵיכָל רָבוּעַ satis ornatè, nisi malles, מְזוּזַת esse aliam formam nominis per se, vt רִבְעָה, & huiusmodi, & tunc interpretandum esset, templum habebat postem quadram, vel quid simile, vel certè reddendum est, postis quadratę, figuræ scilicet, vel mensuræ, & huiusmodi. Expēde locū accuratiº. Radix est רבע .

רִבְעָה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs, & alijs potius est infinitiuus ex Cal, sicut & רִבְעָה cum affixo, de quo in רֶבַע dictum est, quod non placet. Accubitus, recubitus, sic à brutis dictus, quæ super quatuor pedes iacent. [*Giacere, giacimēto.*] Leuit. 20. 16. *Mulier, quæ accesserit ad quod cunq; iumentum* לְרִבְעָה *accubitui (ad accubitum) cū illo, &c.* Tacitè obscęnum concubitum denotat. Radix est רבע .

רְבִיעִי Nomen numerale ordinis, masculinum genere, & declinatione רְבִיעִים . Quartus. [*Quarto.*] Loci aliquot obseruandi.

כן	בְּנֵי רְבִעִים יֶשְׁבוּ וגו׳ :	*Filij quartorum, vel quartæ generationis, vel propriè filij quarti. 2. Reg. 10. 30.*
כן	בְּנֵי רְבִיעִים יֶשְׁבוּ וגו׳ :	*Filij quartorum. Vt superius. 2. Reg. 15. 12.*
גורל	לְיִשָּׁכָר יָצָא הַגּוֹרָל הָרְבִיעִי	*Sors quarta. Ios. 19. 17.*
דור	וְדוֹר רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הֵנָּה :	*Aetas quarta. Gen. 15. 16.*
היה	וַיְהִי בַּשְּׁלִשִׁים שָׁנָה בָּרְבִיעִי	*Esse in quarto (mense) videlicet,) &c. Ezec. 1. 1.*
יום	וגו׳ :	
	יוֹם רְבִיעִי :	*Dies quartus. Gen. 1. 19.*
נהר	וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת :	*Fluuius quartus. Gen. 2. 14.*
צום	צוֹם הָרְבִיעִי וגו׳ :	*Ieiunium quarti. (mensis scilicet.) Zac. 8. 19.*

Cæterum & in Chaldaico idiomate hoc nomen sub forma רְבִיעָיָא vel רְבִיעָיָא in eadem significatione legitur. Dan. 2. 40. *Et regnum* רְבִיעָיָא *quartum.* Et 3. 24. *Et aspectus* דִּי רְבִיעָיָא *quarti.* Et 7. 7. *Et ecce animal* רְבִיעָיָא *quartum.* Radix est רבע .

רְבִעִים Nomen plurale masculinum. Quarti, quartani, vt ita dicam docendi gratia. [*Quarti, in ordine.*] Exo. 20. 5. *Super tertios, & super* רְבִעִים *quartos.* Idem cap. 34. 7. nec alibi fortassis inuenitur. Radix est רבע .

רְבִיעִית Nomen numerale ordinis, fœmininū genere, sine plurali. Quarta, & quartū, hoc est, quarta pars, & quadra, quadrata. [*Quarta, & vn quarto, & quadra.*] Loci notandi.

הין	וְנִסְךְ רְבִיעִת הַהִין יָיִן :	*Quarta pars Hini uini. Exo. 29. 40.*
הין	רְבִעִית הַהִין שָׁמֶן :	*Quarta pars Hini olei. Num. 15. 4.*
הריס	רְבִיעִית תְּרוּמַת יְהוָה	*Eleuare eleuationē quadratam, &c. Ezec. 40. 20.*
מזוזה	הַקֹּדֶשׁ וגו׳ :	
	מְזוּזוֹת עֲצֵי שִׁטִּים מְאֹרָת	*Facere postes ex quadrata. (figura scilicet.) 1. Reg. 6. 33.*
מרכבה	רְבִעִת :	*Quadriga quarta. Zac. 6. 3.*
מנס	וּבַמַּרְכָּבָה הָרְבִיעִית וגו׳ :	*Annus quartus. Leuit. 19. 24.*
	וְבַשָּׁנָה הָרְבִיעִת וגו׳ :	

Cæterum & in Syriaco idiomate רְבִיעָיָא quartam similiter significat, vt Dan. 7. 19. *Super animali* רְבִיעָיָיתָא *quarto.* Radix est רבע .

רְבַץ Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

רָבַץ רָבְצָתִי
רָבָצָה
רָבְצוּ } Præteritum.

לִרְבָּץ לִרְבָּצִים
לִרְבָּצֶת } Part. præs.

יִרְבַּץ
תִּרְבַּץ
יִרְבְּצוּ או יִרְבָּצוּן
תִּרְבַּצְנָה } Futurum.

Cætera cum opus erunt, præter Pahul, ex te formabis, iuxta regulas grammaticales. Cubauit, supinus stetit, iacuit, & proprium est animalium quadrupedum, quamuis & ad alia transferatur, & metaphoricè etiam ad inanima. [*Giacere gittato à terra, stare come fanno gli animali giacendo gittati in terra.*] Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

אכיון	וְאֶבְיוֹנִים לָבֶטַח יִרְבָּצוּ :	*Egenos cubare fiducialiter. Esa. 14. 31*
אנס	וְרִבְצָה בוֹ כָּל הָאָלָה וגו׳ :	*Deuotionem cubare in aliquem. Deute. 29. 19.*
אם	וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל הָאֶפְרֹחִים :	*Matrē cubare sup pullis. Deut. 22. 6.*
אריה	כְּרִע רָבַץ כָּאַרְיֵה :	*Cubare tanquàm leonem. Gen. 49. 9.*
אדר	בֵּין אֲרָיוֹת רָבָצְתָּ :	*Cubare inter leones. Ezec. 19. 2.*
פחד	יִרְבַּצְתָּ וְאֵין מַחֲרִיד :	*Cubare, nec esse, qui terrefaciat. Iob 11. 19. Vide etiam Esa. 17. 2. & Soph. 3. 13.*

ארס	הָרְבֵה מִשְּׁתֵּים עֶשְׂרֵה רִבּוֹ	*Duodecim myriades hominis. Ion. 4. 11.*
	אָדָם :	
דרכמן	וְאַלְפַיִם דְּרַכְמוֹנִים רִבּוֹ :	*Drachmæ decem mille. 1. Par. 29. 7.*
דרכמן	וְזָהָב דַּרְכְּמוֹנִים שֵׁשׁ מֵאוֹת	*Drachmæ sex myriades, & cæt. Esd. 2. 68.*
	וגו׳ :	
דרכמון	וְזָהָב דַּרְכְּמוֹנִים שְׁתֵּי רִבּוֹת :	*Drachmæ duæ myriades, &c. Neh. 7. 70.*
דרכמון	וְזָהָב דַּרְכְּמוֹנִים שְׁתֵּי רִבּוֹא :	*Drachmæ duæ myriades, &c. Neh. 7. 71.*
הפיל	וְהַפִּיל רִבֹּאת :	*Cadere facere myriades. Dan. 11. 12*
נחשת	וּנְחֹשֶׁת רִבּוֹ וגו׳ :	*Aes, decem mille, &c. 1. Par. 29. 7.*
קהל	כָּל הַקָּהָל כְּאֶחָד אַרְבַּע	*Congregationem esse quatuor myriades, &c. Esd. 2. 63.*
	רִבּוֹאוגו׳ :	
רכב	רֶכֶב אֱלֹהִים רִבְתַּיִם וגו׳ :	*Currum Dei esse duas myriades. (angelorum,) &c. Psal. 68. 18.*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc nomen idem significat, quod in Biblijs habet has voces רִבּוֹ רִבְּוָן . Vau in רִבְּוָן stat loco Beth, nisi malles errorem scribæ incusare. Dan. 7. 10. וְרִבּוֹ רִבְּוָן *Et myrias myriadum stabant ante eum.* Decem myriades sunt centum mille; numerus finitus pro infinito. Radix est רבב .

רִבּוֹ Nomen Syriacum fœmininum, sine plurali, & cum affixo רִבּוּתָךְ . Augmentum, multiplicatio, & de quocunque augmento dicitur, vt puta, diuitiarum, honoris, dignitatis, & huiusmodi. [*Accrescimento, moltiplicatione.*] Loci notandi.

רִבּוֹתָא

פוסף	וְרִבּוּ יֹתֵרָה הוֹסַפְתָּ לִי :	*Augmentum (magnificentiā) superabundans addi alicui. Dan. 44. 33*
יסיר	רִבְוָתָא דִי מַלְכוּת וגו׳	*Augmentum regnorum, &c. dari alicui. Dan. 7. 27.*
	יְהִיבַת לְעַם וגו׳ :	
רבס	רִבּוּתָךְ רָבַת וגו׳ :	*Augmentum alicuius crescere, &c. Dan. 4. 19.*

Radix est etiam Hebræa רבב .

רִיבֵי Require inferius in ר ante י, suo loco proprio.

רִבֵּץ Hinc deriuatur מְרֻבֶּצֶת, quod suo loco vide, in מ ante ר scilicet.

רִבְלָה Et cum He aduerbiali in fine רִבְלָתָה, nomen proprium vrbis Syriæ ad Fines prouinciæ Canaan. Riblah. [*Riblma.*] Num. 34. 11. *Descendetq; limes à Sephama* וְרִבְלָה *Riblam.* Hic excęcatur Sedecias rex. 2. Reg. 25. 6. *Et adduxerunt eum ad regem Babylonis* רִבְלָתָה *Riblam, &c.* Aliquādo scribitur cum Daleth רִדְלָה, vt suo loco dictum est. Hæc vrbs nunc Antiochia dici, vulgò creditur.

רַב מָג Aliquibus est nomen proprium cuiusdam Principis Babylonici. Rab mag. [*Rabamago.*] Ego tamen potius crederem, רַב magistrum, maiorem esse, & מָג quid significet, ignorari, vt sit nomen officij, dignitatis, è, sicut & sequens, & quædam alia, quæ habentur in radice huius רבב . Legitur Ier. 39. 3. *Nergal serezer* רַב־מָג *magister (maior) magi.* Expende locum & omnes accuratius.

רַב סָרִיס Nomen, de quo idem est iudicium cū superiori. Rabsaris, vel magister eunuchi. [*Rabasariso, ouero maestro de gli eunuchi, che ha i gouerno li castrati del signore.*] Ier. 39. 3. *Sarsechim,* רַב סָרִיס *Rabsaris.* Vel *magister eunuchorum.* 2. verò Reg. 18. 17. videtur esse nomen propriū procul dubio, sic enim ait. *Rex Assyriæ misit Tartanum* וְאֶת רַב־סָרִיס *& Rabsarisum, &cæt.* Compositum est ex רבב & סריס .

רְבוּעַ Nomen masculinum genere, & declinatione רְבֻעִים . Quadrus, quadratus. [*Quadro, di forma quadra.*] Loci notandi.

רָבָה רָבַת } Præteritum.

Loci notandi.

אילן	רָבָה אִילָנָא וְתָקִיף :	*Arborem multiplicari. (crescere.) Dan. 4. 8.*
רבות	יְרִבּוּךְ מַלְכָּא וגו׳ :	*Augmentum alicuius multiplicari. Dan. 4. 19.*
סער	עַד דִּי שַׂעֲרֵיהּ כְּנִשְׁרִין רָבָה	*Capillum multiplicari (crescere) &c. Dan. 4. 30.*
תקף	דִּי רָבָת וְתַקְפַת :	*Aliquem multiplicari, & fortē euadere, Dan. 4. 19.*

Deriuatiua huius sunt אַרְבָּה הָרֶב הַרְבֵּה הַרְבָּה מֵרֹב מִרְבָּה מַרְבֵּה מַרְבָּה רַבָּה רַבּוֹ רַבִּי רַבִּיתָא רַבְרְבָן רַבְרְבָן או רַבְרְבָתָא רַבְרְבִית הַרְבִּית :

רַבָּה Verbum Piel actiuum, ex quiescentibus Lamed He, sic flectitur in Biblijs.

רִבִּיתָ רִבִּיתִי } Præteritum.

רַבֵּה Imperat.

Auxit, multiplicauit, crescere fecit, & de quocũque augmento dicitur, & hinc ornatè sumitur pro nutrire, educare, quo in sensu totum verbum formare poteris, cum opus erit: in significatione verò augendi, suo Hiphil pocius vterer. [*Far crescere, aumentare, & fare venir grande, notrire, alleuare.*] In sequentibus locis solum forsitan inuenitur.

גור	בְּתוֹךְ כְּפִירִים רִבָּתָה גוּרֹתָיהָ :	*Educare catulos in medio leonum. Ezec. 19. 2.*
סתם	אֲשֶׁר טִפַּחְתִּי וְרִבִּיתִי אֹיְבַי	*Mensurare, & augere facere. (educare.) Thr. 2. 22.*
	כִּלָּם :	
מחיר	וְלֹא רִבִּיתָ בִּמְחִירֵיהֶם :	*Nō multiplicare in precio. (preciū.) Psal. 44. 13.*
נכא	רַבֵּה צְבָאוֹת וְצָאוּ :	*Multiplicare exercitum. Iud. 9. 29.*

Cæterum & in Syriaco idiomate idē significat hoc verbum, quod legitur in præterito, רַבִּי constructum cū Lamed, Dan. 2. 48. *Tunc rex Daniel (Danielem)* רַבִּי *auxit. (Euexit honoribus, & diuitijs.)*

רִבָּה Est præteritum, & præsens verbi Cal רבב , vt illic dictum est. Aliàs est nomen proprium vrbis in Amonitarum ditione, fœmininum genere, & in regimine רַבַּת , & cum He aduerbiali in fine רַבָּתָה . Rabah. [*Raba.*] Ios. 13. 25. *Vsque ad Aroeram, quæ est in prospectu* רַבָּה *Rabæ.* Hæc (modò altera non sit, vt aliquibus placet) Iudæ tribui data fuit. Ios. 15. 59. וְהַרְבָּה *Et Raba.* Habet He haidiah in capite, vt nomina propria, quæ fiunt ex substantiuis. Hanc vrbem nihilominus Amonitæ semper incoluere, aduersus quam Ieremias, Amos, & Ezechiel vaticinati sunt. Hic seruabatur lectus Ogi ferreus, & olim à Dauide expugnatam fuisse legimus, quæ omnia in sequentibus annotabis. Deut. 3. 11. *Et lectus eius, lectus ferreus, an non est* בְּרַבַּת *in Raba filiorum Amon? &c.* 2. Sam. 11. 1. *Et obsidionē posuerunt super (aduersus)* רַבָּה *Rabam.* Et 12. 26. *Pugnauitq; Ioab* בְּרַבַּת *in Rabam filiorum Amon.* Et ver. 29. *Verrexitq; Rabā, quā etiam expugnando cepit.* Ier. 49. 2. *Audireq; faciam ad* רַבַּת *Rabam Amonitarum strepitum belli, &c.* Et ver. 3. *Vociferamini filiæ (oppida minora)* רַבָּה *Rabæ.* Ezec. 25. 5. *Daboque* אֶת רַבָּה *Rabam in adem camelorum.* Amos 1. 14. *Et incendam ignem in murum* רַבָּה *Rabæ, &c.* Radix est רבב .

רִבּוֹ Et cum Aleph adiectitio רִבּוֹא , nomen fœmininum genere, & declinatione, cum duali, quæ sunt in Biblijs רִבּוֹ או רִבּוֹא רִבּוֹת או רִבּוֹאוֹת רִבּוֹתַיִם . Duale potest etiam à רְבָבָה formari, quod idem est, ibi vide. Myrias, hoc est decem millia; à multitudine & copia sic dictum. [*Diece mila.*] Loci notandi.

	רְגֹוּ	Imperat.
	לְרַגֵּל לְרַגְּלָה	Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, excepto Pahul. Explorauit, indagauit, indagando detulit, quasi pedauit, pedibus iuit, explorandi, & deferendi causa, & tam in bonum quàm in malum dicitur. [*Spiare, andare spiando, ricercando, & riportare.*] Participium transit etiam in Toar, explorator. [*Spia, spione.*] Loci aliquot obseruandi.

אמר	וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם מְרַגְּלִים אַתֶּם וגו׳ :	*Dicere aliquos esse exploratores. Gene.* 42. 9.
ארץ	עֲלוּ וְרַגְּלוּ אֶת הָאָרֶץ :	*Explorare terram. Ios.* 7. 2.
בוא	וַיָּבֹאוּ הַנְּעָרִים הַמְרַגְּלִים וגו׳	*Iuuenes exploratores venire, &cæt, Ios.* 6. 23.
היה	לֹא הָיוּ עֲבָדֶיךָ מְרַגְּלִים :	*Aliquos non esse exploratores. Gen.* 42. 11.
הלך	הַהֹלְכִים לָרַגֵּל אֶת הָאָרֶץ :	*Ire ad explorandũ terrã. Iud.* 18. 14
נתן	וַיִּתֵּן אֹתָנוּ כְּמְרַגְּלִים אֶת הָאָרֶץ :	*Dare aliquos, vt explorantes terrã. Gen.* 42. 30.
עבר	וַיְרַגֵּל בְּעַבְדְּךָ אֶל אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ :	*Explorare ĩ aliquem (deferre de eo) ad regem. 2. Sam.* 19. 28.
עיר	הֲלוֹא בַּעֲבוּר חָקֹר אֶת הָעִיר וּלְרַגְּלָהּ וגו׳ :	*Explorare vrbem, &c. 2. Sam.* 10. 3.
שלח	וְיִשְׁלַח מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת יַעְזֵר	*Mittere ad explorandum. Nu.* 21. 33
שלח	וְיִשְׁלָח וגו׳ שְׁנֵים אֲנָשִׁים מְרַגְּלִים חֶרֶשׁ :	*Mittere duos exploratores tacitè, Ios.* 2. 1.
שלח	וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם מְרַגְּלִים וגו׳ :	*Mittere exploratores. 2. Sam.* 15. 10

רֶגֶל Nomen generis communis, sed ferè semper feminini, cum duali, & plurali masculino, susciplens affixa, quæ sunt in Biblijs רֶגֶל רַגְלַיִם רַגְלֵי רַגְלִי רַגְלֶיךָ רַגְלְךָ רַגְלֵיכֶם רַגְלְכֶם רַגְלֶיהָ רַגְלָהּ רַגְלָם רַגְלֵיהֶם רַגְלֵיהֶן :

Pes, & de omnibus rebus dicitur. [*Piede.*] Notum est, & efficit quàm plurimas locutiones elegantiarum plenas, vt in sequentibus obseruabis. Plurale רַגְלַיִם, est fœmininum genere, & vices eleganter significat, quasi repedationes, seu remeationes, vel gressus diceres, & quater solum inuenitur. [*Volte, fiate.*] Vide פַּעַם. Pro pedibus duali & affixis vtimur, רַגְלַי est etiam nomen per se, vt mox dicemus.

	וְעָנָן אָבַק רַגְלָיו :	*Puluis pedum. Nah.* 1. 3.
	רֶגֶל אָדָם וְרֶגֶל בְּהֵמָה וגו׳ :	*Pedem hominis, & bruti non transire, &c. Ezec.* 29. 11.
	אָץ בְּרַגְלַיִם חֹטֵא :	*Festinus (in) pedibus. Pro.* 19. 2.
	בַּאֲשֶׁר אֲחֻזָה רַגְלִי :	*Pedem apprehendere in gressu alicuius. Iob* 23. 11.
	וַיֶּאֱסֹף רַגְלָיו אֶל הַמִּטָּה :	*Colligere pedes ad lectũ. Gen.* 49. 33
	וְאֶצְבְּעוֹת רַגְלָיו שֵׁשׁ :	*Digitos pedum alicuius esse sex. 2. Sam.* 21. 20.
	אֲשֶׁר לוֹ אַרְבַּע רַגְלַיִם :	*Quatuor pedes esse alicui. Leui.* 11. 23
	וְלַבְּהֵמָה אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם :	*Iumentum esse in pedibus (ductu) aliquorum. 2. Reg.* 3. 9.
	וְעַל בֹּהֶן רַגֶל הַיְמָנִית :	*Pollex pedis. Exo.* 29. 20.
	אֲשֶׁר בָּאוּ בְרַגְלָיו :	*Venire in pede (ductu) alicuius. 2. Sam.* 15. 18.
	בְּבוֹאָה רַגְלֶיךָ הָעִירָה וגו׳ :	*Pedem venire, &c. 1. Reg.* 14. 12.
	אֹרַח בְּרַגְלוֹ לֹא יָבוֹא :	*Nõ venire via (in) pedibus. Esa.* 41. 3
	וּמְחֹקֵק מִבֵּין רַגְלָיו :	*Legislatorem non recedere de medio pedum. Gen.* 49. 10.
	וּבִשְׁלִיתָהּ הַיֹּצֵאת מִבֵּין רַגְלֶיהָ וגו׳ :	*Exire de medio pedum mulieris. (Est nasci.) Deut.* 28. 57.
	וְרַגְלְךָ לֹא בָצֵקָה :	*Pedem non infici luto. Deut.* 8. 4.
	וַיְבָרֶךְ יי׳ אֹתְךָ לְרַגְלִי :	*Benedicere alicui pedi alterius. Gen.* 30. 29.

	Vide etiam 1. Par. 17. 9.	
לב	וְהָרְגִּיז׳ לְךָ שָׁם לֵב רָגֹז וגו׳ :	*Dare cor horrens, (tremens). & cæt. Deut.* 28. 65.
מוסד	מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְגָּזוּ :	*Fundamenta cœlorum horrere. 2. Samuel* 22. 8.
מוסד	וּמוֹסְדֵי הָרִים יִרְגָּזוּ :	*Fundamenta montium horrere. Psal.* 18. 8.
מלך	וַיִּרְגַּז הַמֶּלֶךְ וגו׳ :	*Regem irasci, &c. (vel horrere.) 2. Sam.* 19. 1.
מסגר	כּוֹחֲלֵי אֶרֶץ יִרְגָּזוּ מִמַּסְגַּרְתֵּיהֶם וגו׳ :	*Horrere ex clausstris suis tãquàm serpentes. Mich.* 7. 17.
עמק	כְּעֵמֶק כִּגְבָעוֹן יִרְגָּז :	*Aliquem horrere sicut vallem in Gabaon. Esa.* 28. 21.
פחד	וּפָחֲדוּ וְרָגְזוּ עַל וגו׳ :	*Pauere, & horrere super bono, &c. Iere.* 33. 8.
קרלת	שְׁאוֹל מִתַּחַת רָגְזָה לְךָ לִקְרַאת בּוֹאֶךָ :	*Infernum horrere obuiam alicui. Esa.* 14. 9.
פחק	יִרְגַּז וְשַׂחֵק וְאֵין נֹתֵת :	*Irasci, ridere, nec quiescere. Prouer.* 29. 9.
שמע	שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן :	*Populos audire, irasci. (horrere.) Exo.* 15. 14.
תהום	אָז יִרְגְּזוּ תְהוֹמוֹת :	*Abyssos horrere. Tsal.* 77. 17.
תחת	וְהִרְחֵתִי אֶרְגֹּז :	*Horrere sub se. Abac.* 3. 15.

Deriuatiua huius sunt הִרְגִּיז הִתְרוֹגֵז רֹגֶז רִגְזָה .

רֹגֶז Nomen masculinum genere, sine plurali, & cũ affixo רִגְזְךָ. Horror, tremor, qui fit vel ab ira, vel à timore, & sumitur tam actiuè quàm passiuè, quod dicunt. [*Horrore, schiamazzo, romore cagionato da ira, ouero da paura, ouero per spauentare altri.*] Septem vicibus tantum inuenitur.

כוח	וַיָּבֹא רֹגֶז :	*Horrorem venire. Iob* 3. 26.
בלע	בְּרַעַשׁ וְרֹגֶז יִגְמָא אֶרֶץ :	*Absorbere terram in strepitu, & in horrore. Iob* 39. 24.
הניח	בְּיוֹם הָנִיחַ יי׳ לְךָ מֵעֲצֻבְּךָ וּמֵרִגְזְךָ :	*Quietem tribuere alicui ab horrore. Esa.* 14. 3.
זכר	בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכֹּר :	*Recordari misereri in horrore. (iracundia.) Abac.* 3. 2.
חדל	שָׁם רְשָׁעִים חָדְלוּ רֹגֶז :	*Iniustos cessare (ab) horrore. (à terrendo.) Iob* 3. 13.
שבע	קָצַר יָמִים וּשְׂבַע רֹגֶז :	*Satur horrore. Iob* 13. 29.
שמע	שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ בְּרֹגֶז קוֹלוֹ :	*Auscultare in horrore vocem alicuius. Iob* 37. 2.

Cæterum & in Syriaco sermone hoc nomen sub forma גז horrorem, tremoremve, qui prouenit ob iram, significat, legiturque Dan. 3. 12. *Tunc Nabuchodonosor* בְּרֹגֶז *in iracundia & furore dixit.*

רִגְזָה Nomẽ formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Horror, commotio, tremor, idem cum רֹגֶז superiori. [*Horrore, schiamazzo per timore.*] Ezechiel 12. 18. *Et aquas tuas* בְּרִגְזָה *in (cum) horrore, & in solicitudine bibes.* Radix est רגז .

רגל Verbum Cal actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs, nec aliud ex eo facilè formarem. Detulit, vel certè explorauit propriè, sic dictũ eleganter per translationem à רֶגֶל, quasi pedauit, pedibus discurrit, deferendi, vel explorandi gratia. [*Riportare, dir male, ouero andare spiando.*] Psal. 15. 3. *Non* רָגַל *detulit (explorauit, super) lingua sua.* Expẽde locũ accuratiº.

Deriuatiua huius radicis sunt הרגיל מרגלות עין רגל רגל רַגֵּל רַגְלֵי רַגְלַיִם חרגלת :

רגל Verbum Pihel actiuum, perfectũ, & suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

מְרַגְּלִים אוֹ מְרַגְּלִים		Part. præs.
יְרַגֵּל		Futurum.
יְרַגְּלוּ		

חטאת	לְפֶתַח חַטָּאת רֹבֵץ :	*Peccatum cubans ad ostium. Gen.* 4. 7. *Locus dilucidandus.*
יחדו	יַחְדָּו יִרְבָּצוּ יַלְדֵיהֶן :	*Natos cubare simul. Esa.* 11. 7.
מעון	וְאֹל מְעוֹנָתָם יִרְבָּצוּן :	*Cubare ad (in) cubile suũ. Ps.* 104. 23
מספתי	רֹבֵץ בֵּין הַמִּשְׁפְּתָיִם :	*Cubare inter duas sarcinas. Genes.* 49. 14.
נוה	שָׁם תִּרְבַּצְנָה בְּנֵוֶה טוֹב :	*Cubare in æde bona. Ezec.* 34. 14.
נמר	וְגֵדִי עִם גְּדִי יִרְבָּץ :	*Pardum cum hædo cubare. Esa.* 11. 6
עגל	שָׁם יִרְעֶה עֵגֶל וְשָׁם יִרְבָּץ :	*Vitulum pascere, & cubare alicubi, Esa.* 27. 10.
ערב	בְּבָתֵּי אֶשְׁקְלוֹן בָּעֶרֶב יִרְבָּצוּן	*Cubare in domibus (in) vesperæ. Soph.* 2. 7.
צאן	שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ :	*Oues cubare super (secus) puteum, Gen.* 29. 2.
ציים	וְרֹבְצוּ שָׁם צִיִּים :	*Aridos cubare alicubi. Esa.* 13. 21.
תהום	בִּרְכַּת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת :	*Abyssus cubans subter. Gen.* 49. 27, *Vide etiam* 33. 13.
תוך	הַרֹּבֵץ בְּתוֹךְ יְאֹרָיו :	*Cubare ĩ medio fluuiorũ. Ezec.* 29. 3
תוך	וְרֹבְצוּ בְתוֹכָהּ עֲדָרִים וגו׳ :	*Greges cubare ĩ medio alicuius, &c. Soph.* 2. 14.
תחת	רֹבֵץ תַּחַת מַשָּׂאוֹ וגו׳ :	*Asinũ decũbere sub onere. Exo.* 23. 5
תחת	וְהִנֵּה בְּהֵמָה רֹבֶצֶת בְּלָעֹם :	*Asinam decumbere cumaliquo. Nume.* 22. 27.

Deriuatiua huius sunt הרביץ מַרְבֵּץ רֹבֶץ רִבְצָה .

רֹבֵץ Nomen formæ masculinæ, sine plurali, & cũ affixis רִבְצִי רִבְצָם . Accubatio, accubitus, est bruti propriè, vt in Cal. [*Giacitura, giacimento.*] Ter solum inuenitur.

בקר	וְעֵמֶק עָכוֹר לְרֹבֶץ בָּקָר :	*Vallẽ esse accubationi (in accubitũ) vaccæ. Esa.* 65. 10.
פרל	אַל תְּשַׁדֵּד רִבְצוֹ :	*Non deuastare accubationem alicuius. Pro.* 24. 15.
סכת	שָׁכְחוּ רִבְצָם :	*Obliuisci accubationis suæ. Ier.* 50. 6

רִבְצָה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Accubatio, accubitus, idem cum superiori scilicet. [*Giacitura.*] Esa. 35. 7. *In æde draconum* רִבְצָה *cubatio, &c.* Hebraismus idest, vbi cubabant dracones. Radix est רבץ .

רבק Ex hac radice deriuantur מַרְבֵּק רִבְקָה, de quibus suo loco dicendum est.

רִבְקָה Nomen proprium filiæ Batuelis, quæ Isaaco nupsit. Ribcah. [*Rebecca.*] Gene. 22. 23. *Et Batuel genuit* אֶת רִבְקָה *Rebecam.* Et 24. 15. *Et ecce* רִבְקָה *Rebecca egrediebatur, &c.* Ibi vide omnia, & deinceps vsque ad cap. 28. Huius mors in Biblijs non legitur. Radix est רבק .

רַבְרְבִין Nomen plurale, masculinum, Syriacum, suscipiens affixa, q̃ sunt in Biblijs רַבְרְבַיִן רַבְרְבָנוֹהִי רַבְרְבָנָיִךְ רַבְרְבָנָי רַבְרְבָנוֹהִי . Aucti, multiplicati, maximi, & de quacunq; multiplicatione dicitur. [*Grandissimi.*] Daniel. 3. 32. *Signa eius quàm* רַבְרְבִין *maxima sunt.* Et 4. 33. רַבְרְבָנָי *Et magnates mei quesierunt.* Et 5. 2. *Rex* וְרַבְרְבָנוֹהִי *& magnates eius.* Et ver. 23. *Et tu* וְרַבְרְבָנָיִךְ *& magnates tui.* Radix est etiam Hebræa רבב , vel רבה .

רַבְרְבָן / **רַבְרְבָתָא** Nomen Syriacum plurale, fœmininũ, sub hac duplici forma. Auctæ, multiplicatæ, maximæ, & de quacunq; multiplicatione dicitur, sicut & superius, & radix est etiam eadem Hebræa רבב , vel רבה . [*Grandissime.*] Loci obseruandi.

חיות	אַרְבַּע חַיָּין רַבְרְבָן וגו׳ :	*Animantia maxima. Dan.* 7. 3.
מלה	מִן קֶדֶם מִלָּא רַבְרְבָתָא וגו׳ :	*Dictiones maximæ. Dan.* 7. 11.
מלל	וּפֻם מְמַלֵּל רַבְרְבָן :	*Os loqui maxima. Dan.* 7. 8.
מתן	וּמַתְּנָן רַבְרְבָן וגו׳ :	*Dona maxima. Dan.* 2. 48.
טן	וְשִׁנַּיִן די פַרְזֶל לַהּ רַבְרְבָן :	*Dentes maximi. Dan.* 7. 7.

רִבְשָׁקָה Nomẽ proprium viri Babylonici, quãuis Iudæi putent, illum fuisse Iudæum apostatam. Rabsaceh. [*Rabsace.*] 2. Reg. 18. 17. וְאֶת רַבְשָׁקֵה *Et Rabsacem.* Cõpositũ est forsitan ex רבב , & שקה .

רִבִּית Nomen proprium vrbis in Issacharis tribu, Rabith. [*Rabita.*] Ios. 19. 20. וְהָרַבִּית *Et Rabita.* Habet He haidiah in capite, vt nomina propria, quę fiunt ex appellatiuis. Radix est רבב .

ר ג

רְגָבִים Nomen plurale masculinum, & in regimine רִגְבֵי , quod bis legitur in scriptura sacra, & ignoratur, quid significet, & ob id variant de eo interpretes. Ego quantum assequi possum coniectura ex sententijs locorum & omnium interpretũ, arbitror, glebas illas luti, quæ fiunt à torrentibus vel à pluuijs, hoc nomine significari, quas vulgò [*motte*] appellamus, vel certè, & fortasse verius, sunt illę scissuræ, quæ fiunt à pluuijs vehemẽtioribus. [*Sfenditure.*] Iob 38. 38. וּרְגָבִים *Et glebæ (scissuræ) coniungebantur.* Et 21. 33. *Dulces illi fuerunt glebæ (scissuræ) torrentis.* In quibus scilicet sepultus iacet. Expende locos & omnes accuratius.

Deriuatiuum huius radicis est אַרְגִּיב .

רָגַז Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

רָגַז / רָגְזָה / רָגְזוּ		Præteritum.
רָגַז		Nomẽ Toar.
אֶרְגַּז / תִּרְגַּז / תִּרְגְּזוּ / תִּרְגַּזְנָה	יִרְגַּז / תִּרְגְּזִי / יִרְגְּזוּ או יִרְגַּזְנָן	Futurum.
רְגֹז / רְגָזָה		Imperat.

Cætera cum opus erunt ex te formabis iuxta regulas grammaticales exceptis participijs, quorum vices supplet nomen Toar. Horruit, tremuit, vel ob timorẽ, vel ob iram. Pro strepitu, qui fit ob iram, verbo irascendi, & ob timorem, horrendi nos vtemur. Transfertur ét eleganter ad inanima. [*Fare romore, schiamazzo, cagionato da timore, od'ira.*] Inuenitur solum in sequentibus.

ארץ	וַתִּרְגַּז הָאָרֶץ וגו׳ :	*Terram horrere. Hipberbole. 1. Samuel* 14. 16.
ארץ	תַּחַת שָׁלֹשׁ רָגְזָה אָרֶץ :	*Terram horrere sub tribus rebus. Pro.* 30. 21.
ארץ	לְפָנָיו רָגְזָה אָרֶץ :	*Terram horrere ante aliquem. Ioel* 2. 10.
ארץ	הֲעַל זֹאת לֹא תִרְגַּז הָאָרֶץ :	*Terrã horrere sup aliqd. Amos* 8. 8.
בטח	תִּרְגַּזְנָה בְּטָחוֹת :	*Fidentes horrere. Esa.* 32. 10.
בטח	רָגְזָה בְּטָחוֹת :	*Fidentes horrere. Esa.* 32. 11.
בטן	וּרְגַז בִּטְנִי :	*Ventrem horrere. Abac.* 3. 15.
גוי	מִפָּנֶיךָ גוֹיִם יִרְגָּזוּ :	*Gentes horrere à facie alicuius. Esa,* 64. 2.
דרך	אַל תִּרְגְּזוּ בַדָּרֶךְ :	*Non irasci in itinere. Gen.* 45. 24.
הר	וְיִרְגְּזוּ הֶהָרִים :	*Montes horrere. Esa.* 5. 25.
חול	וְרָגְזוּ וְחָלוּ מִפָּנֶיךָ :	*Horrere, & dolere à facie alicuius, Deut.* 2. 25.
חטא	רִגְזוּ וְאַל תֶּחֱטָאוּ :	*Irasci, nec peccare. Psal.* 4. 5.
יריעה	יִרְגְּזוּן יְרִיעוֹת אֶרֶץ מִדְיָן :	*Cortinas horrere. Abac.* 3. 7.
יסד	יִרְגְּזוּ כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ :	*Habitatores terræ horrere. Ioel* 2. 1
כל	יִתְרָגְזוּ לִי בְּכָל אֵלֶּה :	*Horrere alicui in omnibus his. Ezec.* 16. 44.
לא	וְלֹא יִרְגְּזוּ עוֹד :	*Non horrere adhuc. 2. Sam.* 7. 10.

רחץ	Tro. 1. 16.	
רחץ	Lauare pedes. Gen. 18.4.	וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם :
רמס	Dare aquam ad lauandum pedes virorum, &c. Gen. 24.32.	וַיָּשֶׂם לִרְחֹץ רַגְלָיו וַרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים וגו׳ :
רפס	Pedem pauperis conculcare aliquid. Esa. 26.6.	תִּרְמְסֶנּוּ רֶגֶל רַגְלֵי עָנִי וגו׳ :
רקע	Conculcare (in) pedibus aliquid. Ezechiel 34. 17.	אֶת הַנּוֹתָרִים בְּרַגְלֵיכֶם תִּרְפְּשׂוּן :
רקע	Extendere in pedibus. Ezech. 6. 11. (Terram. ſ. vulgò sfreghezzare il piede.)	רְקַע בְּרַגְלֶךָ :
רצף	Prunam egredi pedibus alicuius. Abac. 3.5. Vide רשף .	וּיֵצֵא רֶשֶׁף לְרַגְלָיו :
שבר	Fracturam pedis esse in aliquo. Leuit. 21.19.	אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ שֶׁבֶר רָגֶל :
שוה	Aequare pedes alicuius vt ceruorũ. 2.Sam. 22.34.	מְשַׁוֶּה רַגְלָיו כָּאַיָּלוֹת :
שור	Dimittere pedem bouis, et asini. Esa. 32. 20.	בְּשַׁלְּחֵי רֶגֶל הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר :
שית	Ponere sub pedibus. Tsal. 8.7.	כֹּל שַׁתָּה תַחַת רַגְלָיו :
שכן	Pedes nõ habitare in domo. Pro. 7.11	כִּיתָה לֹא יָשְׁכְנוּ רַגְלֶיהָ :
שלח	Mittere (incidere) pedes alicuius. Iob. 30.12.	רֶגֶל שִׁלְּחוּ :
שלח	Dimitti (in) pedibus suis. Iud. 5. 15.	בַּעֲקַב שֻׁלַּח בְּרַגְלוֹ :
שלח	Dimitti in rete (in) pedibus suis. Iob 18. 8.	כִּי שֻׁלַּח בְּרֶשֶׁת בְּרַגְלָיו :
שלש	Festum diem agere tribus vicibus in anno. Exo. 23.14.	שָׁלֹשׁ רְגָלִים תָּחֹג לִי בַּשָّנָה :
שלש	Percutere iam tribus vicibus. Num. 22. 28. Vide etiã ver. 32. & 33.	כִּי זֶה שָׁלֹשׁ רְגָלִים :
שמר	Seruare pedes piorum. 1.Sam. 2. 9.	רַגְלֵי חֲסִידוֹ יִשְׁמֹר :
שמר	Seruare pedem à captura. Pro. 3.26	וְשָׁמַר רַגְלְךָ מִלֶּכֶד :
שער	Radere pilum pedum. Esa. 7.20.	יַשְׁעֵר הָרְגָלִים וגו׳ :
שרש	Radix pedum alicuius. Iob 13.27.	עַל שֹׁרֶשׁ רַגְלַי תִּחְקֹה :
תחת	Dare pedẽ sub (pro) pede. Exo. 21.24	רֶגֶל תַּחַת רָגֶל :
תחת	Caliginẽ esse sub pedibus. ſ. 18.10.	וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו :
תחן	Conterere sub pedibus. Thr. 3.12.	לְדַכֵּא תַּחַת רַגְלָיו וגו׳ :
תכס	Cõglutinari pedi alicui. Deut. 33.3.	וְהֵם כָּסוּ לְרַגְלֶךָ :

Caterum & in Syriaco idiomate hoc nomen idem significat, quod in Biblijs est huiusmodi רַגְלַיִן רַגְלָיָא . רַגְלָה רַגְלָה וְגַרְוֹהִי . Loci notandi.

	Digiti pedum, &c. Dan. 2.42.	וְאֶצְבְּעָת רַגְלָיָא וגו׳
אנכע	Erigi super pedibus. Dan. 7.4.	וְעַל רַגְלַיִן כְּאֱנָשׁ הָקִימַת :
חזה	Videre pedes, &c. Dan. 2.41.	וְחָזֵה הֲוַיְתָה רַגְלָיָא וגו׳ :
פרול	Pedum pars ferri & pars testæ. Daniel 2. 33.	רַגְלוֹהִי כְּהֵין דִּי פַרְזֶל וגו׳ :
רסט	Conculcare (in) pedibus. Dan. 7.7.	וּשְׁאָרָה בְּרַגְלֵיהּ רַפְסַת :

רַגְלִי Est à superiori nomine cum affixo, vt illic videre potes. Aliàs est nomen masculinum genere, & declinatione רַגְלַיִם . Pedes, miles pedestris, antitheton פָּרָשׁ . [Tedone, soldato à piedi.] Plurale semel inuenitur, in alijs locis singulari vice pluralis vtimur, secundum morem linguæ. Loci notandi: sed nec alibi fortassis inuenitur.

אלף	Sexcenti mille pedites. Exo. 12.27. Vide etiam Num. 11. 21.	שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלִי וגו׳ :
אלף	Quadringẽti mille viri pedites, &c. Ind. 20.2.	אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי וגו׳ :
אלף	Triginta mille pedites cadere. 1.Samuel 4.10.	שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רַגְלִי :
אלף	Ducenti mille pedites, &c. 1.Sam. 15. 4.	מָאתַיִם אֶלֶף רַגְלִי וגו׳ :
אלף	Capere viginti mille viros pedites. 2.Sam. 8.4 Vide et 1.Par. 18.4.	וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי וגו׳
אלף	Mercede conducere viginti mille pedites,	עֶשְׂרִים אֶלֶף רַגְלִי וגו׳ :

	muel 4.4.	
כסם	Pedes non comburi. Pro. 6.28.	וְרַגְלָיו לֹא תִכָּוֶיָנָה :
כלכד	Pedem capi in rete. Psal. 9.16.	בְּרֶשֶׁת זוּ טָמְנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם
כעל	Abijcere calceos desuper pedibus. Exo. 3.5.	שַׁל נַעֲלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ :
כעל	Calceamenta esse in pedibus. Exod. 12. 11.	נַעֲלֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם :
כעל	Extrahere calceamẽtum desuper pede. Deut. 25.9.	וְחָלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל רַגְלוֹ :
כעל	Calceamentum non veterascere desuper pede. Deut. 29.5.	נַעֲלְךָ לֹא בָלְתָה מֵעַל רַגְלֶךָ
כעל	Poncre calceamenta in pedibus. Ezechiel 24.17.	נְעָלְךָ שִׂים בְּרַגְלֶיךָ :
כעל	Cadere super (ad) pedes alicuius. 1. Sam. 25.24.	תִּפֹּל עַל רַגְלָיו :
כפל	Cadere sub pedibus alicuius. 2.Sam. 22.39.	יִפְּלוּ תַחַת רַגְלָי :
כפל	Cadere ante pedes alicuius. Est. 8. 3.	וַתִּפֹּל לִפְנֵי רַגְלָיו :
כר	Verbum Dei esse lucernam pedi alicuius. Psal. 119.105.	נֵר לְרַגְלִי דְבָרֶךָ :
כרסם	Conculcare (in) pedibus. Esa. 28.3.	בְּרַגְלַיִם יִרְמָסוּן :
כשל	Lauare pedes, & ire. Gen. 29.1.	וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּלֶךְ :
כשכח	Oblinioni tradi à pede. Iob 28.4.	הוּא שָׁכוּחַ מִן רָגֶל :
מעבר	Transire (in) pedibus. Num. 20. 19.	רַק אֶעְבֹּר בְּרַגְלָי :
עבר	Transire (in) pede in flauio. Ps. 66.6	בַּנָּהָר יַעֲבֹרוּ בְרָגֶל :
עגל	Planta pedis ituli. Ezec. 1.7.	כַּכַּף רֶגֶל עֵגֶל :
עכס	Agitare tintinnabula (in) pedibus. Esa. 3.16.	וּבְרַגְלֵיהֶם תְּעַכַּסְנָה :
עלה	Aliquos ascendere in pedibus (ductu) alicuius. Iud. 4.30.	וַיַּעַל בְּרַגְלָיו עֲשֶׂרֶת וגו׳ :
עלה	Aliquem ascendere super manibus & pedibus suis. 1.Sam. 14. 14.	וַיַּעַל יְהוֹנָתָן עַל יָדָיו וְעַל רַגְלָיו :
עם	Populum esse in pedibus (ductu) alicuius. Exo. 11.8.	וְכָל הָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלֶיךָ :
עמד	Pedem alicuius stare in planicie. Psal. 26.12.	רַגְלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר :
עמד	Pedes esse stantes in aliquo loco. Psal. 122. 2.	עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ וגו׳ :
עמד	Stare super pedibus. Ezec. 2. 1.	עֲמֹד עַל רַגְלֶיךָ :
ענה	Affligere in compede pedem. Psalm. 105. 18.	עִנּוּ בַכֶּבֶל רַגְלוֹ :
עפר	Lingere pulluerem pedũ. Esa. 49. 23.	וּעָפָר רַגְלֶיךָ יְלַחֵכוּ :
עפס	Non facere (aptare) pedes suos. 2. Sam. 19.25.	וְרַגְלוֹ לֹא עָשָׂה וגו׳ :
פסח	Claudicare duobus pedibus. 2.Sam. 9. 15.	הוּא פִסֵּחַ שְׁתֵּי רַגְלָיו :
פסח	Aliquẽ esse pedes claudo. Iob 29.15	וְרַגְלַיִם לַפִּסֵּחַ אֲנִי :
פרש	Extendere rete pedibus. Thren. 1.13	פָּרַשׂ רֶשֶׁת לְרַגְלָי :
פשק	Diuaricare pedes. Ezec. 16.25. Vide פשק .	וַתְּפַשֵּׂק אֶת רַגְלַיִךְ וגו׳ :
קול	Vox pedũ alicuius, &c. 1.Reg. 14.6.	אֶת קוֹל רַגְלֶיהָ בָּאָה וגו׳ :
קול	Vox pedum esse post aliquem. 2.Reg. 6. 33.	הִנֵּה קוֹל רַגְלֵי אֲדֹנָיו אַחֲרָיו :
קום	Surgere super pedibus suis. 2. Reg. 13. 21.	וַיָּקָם עַל רַגְלָיו :
קל	Leuis (in) pedibus. 2.Sam. 2.18.	וַעֲשָׂאֵל קַל בְּרַגְלָיו וגו׳ :
קצם	Detruncare pedes. Pro. 26.6.	מְקַצֵּה רַגְלַיִם חָמָס שֹׁתֶה :
קצץ	Abscindere manus & pedes. 2.Sam. 4. 12.	וַיְקַצְּצוּ אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם :
קרא	Vocare aliquem pedi (ductui) tuo. Esa 41. 2.	יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ :
ראש	A capite & vsque ad pedes. Leuit. 13. 12.	מֵרֹאשׁוֹ וְעַד רַגְלָיו :
רגל	Pedem in (pro) pede, &c. Deut. 19.21	רֶגֶל בְּרֶגֶל :
רוץ	Pedes currere malo. (ad malum.)	כִּי רַגְלֵיהֶם לָרָע יָרוּצוּ :

	de. Iob 31. 5.	
חלה	Aegrotare pedibus. 1. Reg. 15. 23.	חָלָה אֶת רַגְלָיו :
חלה	Aegrotare (in) pedibus. 2. Par. 16.12	וַיֶּחֱלָא אָסָא וגו׳ בְּרַגְלָיו :
חנך	Non prohibere pedes. Ier. 14.10.	רַגְלֵיהֶם לֹא חָשְׂכוּ :
טבל	Lauare (in) oleo pedes. Deut. 33.24.	וְטֹבֵל בַּשֶּׁמֶן רַגְלוֹ :
טמן	Abscondere laqueos pedibus. Ierem. 18. 22.	וּפַחִים טָמְנוּ לְרַגְלָי :
יצא	Egredi in pedibus (ductu) alicuius. (Vel pedibus : à piedi.) 2. Sam. 15. 16.	וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל בֵּיתוֹ בְּרַגְלָיו :
יקוס	Substantiam esse in pedibus (ductu) aliquorum. Deut. 11.6.	וְאֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר ב בְּרַגְלֵיהֶם :
ירד	Pedes descẽdere (ad) mortẽ. Pro. 5.5	רַגְלֶיהָ יֹרְדוֹת מָוֶת :
ישר	Pes rectus. Ezec. 1.7.	וְרַגְלֵיהֶם רֶגֶל יְשָׁרָה :
כלא	Prohibere pedes à via mali. Tsalm. 119.101.	מִכָּל אֹרַח רָע כָּלָאתִי רַגְלָי :
כסה	Tegere pedes. Esa. 6.2.	וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו :
כף	Non inuenire requiem volæ pedis : Gen. 8.9.	וְלֹא מָצְאָה הַיּוֹנָה מָנוֹחַ לְכַף רַגְלָהּ :
כף	Calcatio plantæ pedis. Deut. 2.4.	עַד מִדְרַךְ כַּף רָגֶל :
כף	Plantam pedis calcare, &cæt. Deut. 11. 24.	אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף רַגְלְכֶם :
כף	Non experiri, collocare plantam pedis super terram. Deut. 28.56.	אֲשֶׁר לֹא נִסְּתָה כַף רַגְלָהּ וגו׳ :
כף	A planta pedis & vsque ad verticẽ. 2.Sam. 14. 28.	מִכַּף רַגְלוֹ וְעַד קָדְקֹדוֹ וגו׳ :
כף	A planta pedis & vsque ad caput. Esa. 1. 6.	מִכַּף רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ וגו׳ :
כף	Locus plantarum pedum. Ezec. 43 7	וְאֶת מְקוֹם כַּפּוֹת רַגְלַי וגו׳ :
כרע	Curuari inter genua alicuius. Iud. 5. 27.	בֵּין רַגְלֶיהָ כָרַע :
לחץ	Comprimere pedem ad parietẽ. Nume. 22.25.	וַתִּלְחַץ אֶת רֶגֶל בִּלְעָם אֶל הַקִּיר :
מהר	Pedes accelerare ad currendum ad malum. Pro. 6. 18.	רַגְלַיִם מְמַהֲרוֹת לָרוּץ לָרָעָה
מוט	Pedem moueri. Deut. 32. 35.	לְעֵת תָּמוּט רַגְלָם :
מט	Pedem moueri. Psal. 38.17.	כְּמוֹט רַגְלַי עָלַי הִגְדִּילוּ :
מוט	Non dare motioni pedem. Ps. 66.9.	וְלֹא נָתַן לָמוֹט רַגְלֵנוּ :
מחץ	Sanciare pedem in sanguine, &c. Ps. 68.24. Vide מחץ .	לְמַעַן תִּמְחַץ רַגְלְךָ וגו׳ :
מלאכה	Ducere se paulatim pedi operis, & puerorum. (vt hæc sufferunt.) Gene. 33.14.	אֶתְנַהֲלָה לְאִטִּי לְרֶגֶל הַמְّלָאכָה וגו׳ :
מלל	Loq (in) pedib. Pro. 6.13. Vide מלל .	מוֹלֵל בְּרַגְלוֹ :
מנע	Prohibere pedem à semita. Pro. 1.15	מְנַע רַגְלְךָ מִנְّתִיבָתָם :
מנע	Prohibere pedem à nudatione. Iere. 2. 24.	מִנְעִי רַגְלֵךְ מִיָּחֵף :
מעגל	Põderare semitam pedis. Pro. 4.26.	פַּלֵּס מַעְגַּל רַגְלֶךָ :
מעד	Nutantes pede. Iob 12.5.	נָכוֹן לְמוֹעֲדֵי רָגֶל :
מעד	Pes nutans. Pro. 25.19.	וְרֶגֶל מוֹעֶדֶת :
מעל	Crura esse desuper pedibus. Leuit. 11. 21.	אֲשֶׁר לוֹ כְרָעַיִם מִמַّעַל לְרַגְלָיו :
מצב	Statio pedum. Ios. 4.3.	מִמַּצַּב רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים וגו׳ :
מרחת	Frõtem eream esse super pedibus alicuius. 1.Sam. 17.6.	וּמַצֶּחֶת נְחֹשֶׁת עַל רַגְלָיו :
מקום	Honorare locum pedum. Esa. 60.13.	וּמְקוֹם רַגְלַי אֲכַבֵּד :
מרמס	Pascere conculcationem pedum. Ezechiel 34.18.	וְצֹאנִי מִרְמַס רַגְלֵיכֶם תִּרְעֶינָה
מרפש	Bibere conculcationem pedum. Ezec. 34. 18.	וּמִרְפַּשׁ רַגְלֵיכֶם תִּשְׁתֶּינָה :
נגף	Pedem impingere ĩ lapide. Ps. 91.12.	פֶּן תִּגּוֹף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ :
נגף	Pedem non impingere. Pro. 3.23.	וְרַגְלְךָ לֹא תִגּוֹף :
נוס	Fugere (in) pedibus suis. Iud. 4.35.	וְנָס בְּרַגְלָיו :
נטה	Pedes inclinari paulò min. Ps. 73.2	כְּמַעַט נָטוּ רַגְלָי :
נכה	Percussus pedum. (Est claudus. 2.Sa	כֵּן נְכֵה רַגְלַיִם :

	Pedes euangelistæ pulchros esse. Esaias 52.7.	מַה נָּאוּ עַל הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵّר :
גאוה	Pedem superbiæ non venire (ad) aliquem. Psal. 36.12.	אַל תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה :
דחי	Eripere pedes ab impulsione. Tsalm. 56. 14.	הֲלֹא רַגְלִי מִדֶּחִי :
דלח	Turbare aquas (in) pedibus. Ezech. 32. 2.	וּתְדַלֵּחַ מַיִם בְּרַגְלֶיךָ :
דלח	Pedem non turbare aquam amplius. Ezech. 32.13.	וְלֹא תְדַלֵּחַם רֶגֶל אָדָם עוֹד :
דרך	Pedẽ calcare (ire) in terrã. Ios. 14.9.	אֲשֶׁר דָּרְכָה רַגְלְךָ בָּהּ :
הגיב	Pertingere facere pedib. Exo. 4.25	וַתַּגִּע לְרַגְלָיו :
הגיש	Pedes alicuius noon approximari cõ pedibus. 2.Sam. 3.34.	יָדֶיךָ לֹא לְחַשְׁתִּים הֻגָּשׁוּ :
הדום	Scabellum pedum. Psal. 99.5.	וְהִשְׁתַּחֲוּ לְהַדֹּם רַגְלָיו :
הוכיל	Pedes ducere à longè. Esa. 23.7.	יוֹבִלוּהָ רַגְלֶיהָ מֵרָחוֹק לָגוּר :
הוציא	Educere pedes de rete. Psal. 25.15.	כִּי הוּא יוֹצִא מִרֶּשֶׁת רַגְלָי :
הוקיר	Preciosum facere pedem à domo alicuius. Pro. 25.17.	הֹקַר רַגְלְךָ מִבֵּית רֵעֶךָ :
החזיק	Apprehendere in pedibus alicuius. 2.Reg. 4.27.	וַתַּחֲזֵק בְּרַגְלָיו :
הטבע	Pedes immergi in luto. Ier. 38.22.	הִטְבִּעוּ בַבֹּץ רַגְלֶךָ :
היה	Pedem alicuius esse in aliquo loco. 1.Sam. 23.22.	יִרְאוּ אֶת מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר תִּהְיֶה רַגְלוֹ :
הלך	Ire pedi alicuius. [vulgò alla staffa.] 1.Sam. 25.42.	תֵּהָלֵךְ לְרַגְלָהּ :
הלך	Pedes esse alicui, & non ambulare. Tsal. 115.7.	רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ :
הניד	Non mouere pedem alicuius. 2.Reg. 21. 9.	וְלֹא אוֹסִיף לְהָנִיד רֶגֶל יִשְׂרָאֵל
הסיך	Tegere pedes. Iud. 4.13. (Est exonerare ventrem. Vide חסיך .)	אַךְ מְסִיךְ הוּא אֶת רַגְלָיו וגו׳
הסיר	Non remouere pedem alicuius. 2. Par. 33.8.	לֹא אוֹסִיף לְהָסִיר אֶת רֶגֶל יִשְׂרָאֵל וגו׳ :
הסיר	Remouere pedem à malo. Pro. 4.27.	הָסֵר רַגְלְךָ מֵרָע
העמיד	Stare facere in lato pedes alicuius. Tsal. 31.9.	הָעֲמַדְתָּ בַמֶּרְחָב רַגְלָי :
העמיד	Stare facere super pedibus. Eze. 2.2	וַתַּעֲמִדֵנִי עַל רַגְלָי :
הפץ	Dispergere aliquem pedibus eius. Iob. 18.11.	וַיַּפִּיצֵהוּ רַגְלָיו :
הקיס	Erigere supra petrã pedes alicuius. Tsal. 40. 3.	וַיָּקֶם עַל סֶלַע רַגְלָי :
הקיף	Circundare aliquem tanquàm leonẽ, manus & pedes. Tsal. 22.17. Vide etiam in כרה .	הִקִּיפוּנִי כַּאֲרִי יָדַי וְרַגְלָי :
הרבה	Multiplicare pedes. Leuit. 11.42.	עַד כָּל מַרְבֵּה רַגְלַיִם :
הריס	Non eleuare manum vel pedem. Gene. 41.44.	לֹא יָרִים אִישׁ אֶת יָדוֹ וְאֶת רַגְלוֹ :
השיב	Reducere pedes ad aliquid. Psalm. 119. 59.	וַאֲשִׁיבָה רַגְלַי אֶל עֵדֹתֶיךָ :
השיב	Reducere pedem ab aliqua re. Esaias 58. 13.	אִם תָּשִׁיב מִשַّבָּת רַגְלֶךָ :
השיס	Ponere pedes sicut ceruorum. Abac. 3. 18.	וַיָּשֶׂם רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת :
השיס	Ponere pedes super collo alicuius. Ios. 10.24.	שִׂימוּ אֶת רַגְלֵיכֶם עַל צַוָּארֵי וגו׳ :
השיס	Ponere in neruo pedes alicuius. Iob 13.27.	וַתָּשֶׂם בַּסַּד רַגְלָי :
השקה	Irrigare (in) pede. Deut. 11.10.	וְהִשְׁקִיתָ בְרַגְלְךָ כְּגַן הַיָּרָק :
התהלך	Ire in pedibus (ductu) alicuius. 1.Samuel 25.37.	הִתְהַלְּכוּ לְרַגְלֵי אֲדֹנִי :
התנגף	Pedes impingere super montibus. Iere. 13.16.	בְּטֶרֶם יִתְנַגְּפוּ רַגְלֵיכֶם עַל הָרֵי נָשֶׁף :
זרר	Pedẽ cõprimere aliquid. Iob 39.15.	וְתִשְׁכַּח כִּי רֶגֶל תְּזוֹרֶהָ :
טוש	Pedem alicuius excitari super frau-	וַתָּחֹשׁ עַל מַכְּבֵה רַגְלֵי :

		dites. 2. Sam. 10. 6.
אלף	הֲכֵה אֶלֶף רַגְלִי וגו׳ :	Percutere cētum mille pedites, &c. 1. Reg. 20. 29.
אלף	וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים רַגְלִי :	Decē mille pedites, &c. 2. Reg. 13. 7
אלף	וְאַרְבָּעִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי :	Interficere quadraginta mille pedites. 1. Par. 19. 18.
	כִּי אֶת רַגְלִים רַצְתָּה וגו׳ :	Currere cum peditibus. Ier. 12. 5.

Radix est רגל .

רַגְלִים Nomen proprium vrbis, quam nonnulli in ditione Galaaditana collocant. Rogelim. [*Rogelima.*] 2. Sam. 17. 27. *Et Barzilaius Galaadita* מֵרֹגְלִים *ex Rogelima.* Radix est רגל .

רגם Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiēs affixa, sic flectitur in Biblijs.

רָגַמוּ	Præteritum.
רְגָמוּהוּ	
יִרְגְּמוּ	Futurum.
יִרְגָּמֻהוּ	
דֹּגֶם לִרְגֹּם	Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, vel synonimo סָקַל vteris. Lapides congessit, collegit, cōgregauit. Hinc in scriptura sacra dicitur tantum de congestione lapidum in aliquem, hoc est, lapidibus obruere, lapidare. [*Coprire con i sassi, lapidare.*] Semper ferè habet adiunctum nomen lapidis cum כ præpositione, quam aliquādo respuit, & patientem ponunt in accusatiuo vel affixo vel disiunctо, cui nonnunquàm prepositiones ב vel על addunt. Quindecim vicibus ad summum inuenitur, vt in sequentibus.

מכן	כֹּאֲכָן יִרְגְּמוּ אֹתָם :	Obruere pythones (in) lapide. Leuit. 20. 27.
מכן	יִרְגְּמוּ אוֹתוֹ אָבֶן :	Obruere maledicentem Deum lapide. Leuit. 24. 23.
מכן	יִרְגְּמוּ אוֹתוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל אָבֶן :	Vniuersum Israel obruere aliquē lapide Ios. 7. 26.
מכן	וַיִּרְגְּמוּ כָל יִשְׂרָאֵל כִּי אָבֶן וגו׳ :	Vniuersum Israel congerere in aliquem lapidem. 1. Reg. 12. 18. Vide etiam 2. Par. 10. 18.
מכן	יִרְגְּמוּהוּ אָבֶן כְּמִצַּת הַמֶּלֶךְ וגו׳ :	Obruere aliquem lapide (in) iussu regis. 2. Par. 24. 21.
מכן	וְרָגְמוּ אִישׁ בָּאֶבֶן :	Obruere aliquem (in) lapide. Ezech. 16. 41.
מכן	וְרָגְמוּהוּ כָּל אַנְשֵׁי עִירוֹ בָּאֲבָנִים :	Ciues obruere filium proteruum (in) lapidibus. Deut. 21. 21.
עדה	וְרָגְמוּ אֶת כָּל הָעֵדָה :	Totum cætū obruere maledicētem Deum Leuit. 24. 14.
עדה	גַּם יִרְגְּמוּ בוֹ כָּל הָעֵדָה :	Totum cætū obruere (in) blasphemantem Deum. Leuit. 24. 16.
עדה	וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעֵדָה לְרָגְמָם אֹתָם בָּאֲבָנִים :	Totum cætum dicere ad obruendum aliquē (in) lapidibus. Nu. 14. 10.
עדה	רָגַם אֹתוֹ בָּאֲבָנִים כָּל הָעֵדָה	Totum cætum obruere aliquem (in) lapidibus. Nume. 15. 35. Vide etiam ver. 36.
עם	עַם הָאָרֶץ יִרְגְּמוּהוּ בָאֶבֶן :	Populum obruere aliquem (in) lapide. Leuit. 20. 2.
קהל	וְרָגְמוּ עָלֵיהֶן אֶבֶן קָהָל :	Congregationem congerere lapidem super aliquas. Ezec. 23. 47.

Deriuatiua huius sunt מַרְגֵּמָה רָגֹם,רגמה רָגֹם מֶלֶךְ .

רֶגֶם Nomen proprium viri ex tribu Iudæ. Regem. [*Regemo.*] 1. Par. 2. 46. *Filij verò Iabedai* רֶגֶם *Regemus, &c.*

רגמה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo רִגְמָתָהּ , & de eo multum variant interpretes. Ego simpliciter obruitionem, quæ fit lapidibus significare crederem. [*Coprimento de sassi, lapidamento.*] Psal. 68. 28. *Ibi Beniamin paruulus eos subijcit, Principes Iudæ* רִגְמָתָם (*sunt*) *obruitio eorū, &c.* Expende locum & omnes accuratius. Radix est רגם .

רֶגֶם מֶלֶךְ Nomen propriū viri. Regem melech. [*Regemmeleco.*] Zac. 7. 2. וְרֶגֶם־מֶלֶךְ *Et Regem melechum, &c.* Compositum est ex רגם & מלך .

רגן Verbum Cal actiuum, perfectum, quod in Biblijs semel inuenitur in pſenti participio, רוֹגְנִים cætera ex Niphal desumes. Murmurauit, susurrauit. [*Mormorare.*] Esa. 29. 25. וְרוֹגְנִים *Et susurrones discēt legē.* Deriuatiuum huius est נרגן .

רָגַע Verbum Cal actiuum, perfectum, quod habet has dictiones tantum in Biblijs.

רָגַע	Præteritum.
רוֹגַע	Part. præs.

Nec aliud ex eo facilè formarem, sed potius vterer synonimis, quæ vide in נָקַע . Scidit, fidit, disrupit. [*Sfendere, spacare.*] Quater solum inuenitur, & aliquibus est etiam neutrum, & habet alteram significationem quietis, de qua in deriuatiuis agemus, quod non placet.

	רוֹגַע הַיָּם וַיָּהֹמוּ גַלָּיו :	Scinaere mare, & vndas eius fremere. Esa. 51. 15. Ier. 31. 34.
יום	בְּכֹחוֹ רָגַע הַיָּם :	Scindere mare (in) vi. Iob 26. 12.
יום	עוֹרִי רָגַע וּמָאָס :	Scindere cutem. (Alijs scindi, vel remitti.) Iob 7. 5.

Deriuatiua huius sunt הִרְגִּיעַ מַרְגֵּעַ מַרְגֵּעָה רוגע רָגַע .

רֶגַע Nomen masculinum genere, & declinatione רֶגֶעִים רִגְעֵי . Scissio, disruptio. Hinc per translationem eleganter est momentum, tempus minutum, à scissione sic dictum, quasi minutum, & sæpius aduerbiatur citò. Nonnullis insuper est quies, remissio, ex altera significatione radicis, de qua in deriuatiuis dictu est. [*Sfendimento, fessura; vn puopuoco, breue spatio di tempo, subito: quiete riposo.*] Inuenitur solū in sequentibus.

לחז	רֶגַע אֶחָד אֶעֱלֶה בְקִרְבֶּךָ וְכָלִיתִיךְ :	Ascendere momento vno, &c. (parumper.) Exo. 33. 5.
לף	כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ וגו׳ :	Momentum esse in furore alicuius. Psal. 30. 6.
תרן	וַעַל רִגְעֵי אָרֶץ וגו׳ :	Cogitare verba fallacia super momētis (scissuris, quiete terræ. Psal. 35. 20. Locus obscur⁹ declarād⁹.
נוף	וּתְבֹאנָה לְהַשְׁתִּי אֲלֵה רָגַע בְּיוֹם אֶחָד :	Aliquid venire citò, die vna. Esaias 47. 9.
נוס	בִּישִׁי רָגַע :	Confundi citò. Psal. 6. 11.
בחן	לִרְגָעִים תִּבְחָנֶנּוּ :	Probare aliquem momentis. (quàm sepissimè.) Iob 7. 18.
דבר	רָגַע אֲדַבֵּר וגו׳ :	Loqui momento, &c. Ier. 18. 7. Vide etiam ver. 9.
הסתיר	הַסְתַּרְתִּי פָנַי רֶגַע מִמֵּךְ :	Abscondere faciem momento ab aliquo. Esa. 54. 8.
הפך	הַהֲפוּכָה כְּמוֹ רָגַע :	Vertere quasi momento Thr. 4. 6.
שקה	לְרְגָעִים אַשְׁקֶנָּה :	Irrigare momentis. (sapissimè.) Esa. 27. 3.
חרד	וְיִרְדוּ לְרָגָעִים :	Tremere momentis. (sapissimè.) Ezechiel 26. 16. & 32. 10.
כלה	וְאֲכַלֶּה אֶתְכֶם כְּרֶגַע :	Consumere aliquos tanquàm momentum. (vel momento.) Nume. 16. 21. & 17. 10.
מות	רֶגַע יָמוּתוּ :	Mori citò. Iob 34. 20.
מעט	וְרֶגַע מְעָט הָיִתָה תְּחִתָּה וגו׳ :	Parum momenti, &c. (Parumper.) Esd 9. 8.
מעט	חֲבִי כְמֶעָט רֶגַע וגו׳ :	Abscondere se vt parum momenti. Esa. 26. 20.
כתן	וּכְרֶגַע שְׁאוֹל יֶחֱתוּ :	Descendere in sepulchrum in momento. (Vel quiete.) Iob 21. 13.
קטן	כְּרֶגַע קָטֹן עֲזַבְתִּיךְ :	Derelinquere aliquem (in) momento paruo. Esa. 54. 7.

Deua-

	פִּתְאוֹם שֹׁדְדוּ אֲהָלֵי רָגַע וְרִיעֹתַי :	Deuastari citò. Ier. 4. 20.
שמם	אֵיךְ הָיוּ לְשַׁמָּה כְּרֶגַע :	Esse in desolationem tāquàm momēto. (citissimè.) Psal. 73. 19.
שמחה	וְשִׂמְחָה חֲנֵף עָדִי רָגַע :	Gaudium alicuius esse vsque ad momentum. Iob 20. 5.

רגש Verbum Cal neutrum, perfectū, quod semel legitur in Biblijs in præterito רָגְשׁוּ , nec absurdū ideo fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grāmaticales, cum opus erunt, quamuis radix Syriaca potius sit quàm Hebraica. Conueniēdo tumultuatus est, coiuit, cum strepitu, nam dicitur propriè de coitione plurium, quæ sine strepitu non fit. [*Radunarsi à furia facendo romore, congregarsi con strepito, amutinarsi.*] Psal. 2. 1. *Quare* רָגְשׁוּ *coiuerunt gentes?*

Deriuatiua huius sunt הרגיש רַגֶשׁ רגשה .

רַגֶשׁ Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Coitio, adunatio populi, quę fit cum strepitu. [*Tumulto, strepito, della frequentia del popolo, radunanza grande di popolo con romore.*] Psal. 55. 15. *In domum Dei ambulabamus* בְּרֶגֶשׁ *in (cum) frequentia.*

רגשה Nomen formæ fęmininæ, idem cum superiori, quod semel legitur in Biblijs in regimine, verso He in Thau רִגְשַׁת . Coitio, coadunatio populi cum strepitu. [*Radunanza con strepito.*] Psal. 64. 3. *Abscondes me à societate malignorum,* מֵרִגְשַׁת *à coitione operantium iniquitatem.* Radix est רגש .

ר ד

רד Lege radices ירד רדד רדד רוד , & obserua dictiones, quę remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

רדד Verbum Cal actiuum, ex duplicibus, quod in Biblijs habet has voces tantum.

לֹרֵד	Part. præs.
לְרֹד	Infinitiuus.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, vel potius vteris synonimis, quæ vide in שטח . Extendit, distendit. [*Distendere.*] Bis inuenitur. רַד verò, quod aliqui huc referendū censent, nos in יָרַד reposuimus, ibi vide.

נוי	לְרֹד לְפָנַי גוֹיִם :	Extendere (subijcere) gentes ante aliquem. Esa. 45. 1.
עם	הַלּוֹרֵד עַמִּי תַּחְתָּי :	Extendere populum sub aliquo. (Est subijcere.) Psal. 144. 2.

Deriuatiua huius sunt אַרְזוֹן הַרִיד מוֹרֵד רִדִּי רָדִי .

רדיד Nomē masculinum genere, & declinatione, quod bis legitur in scriptura sacra, semel in singulari cum affixo רִדִּידִי , & semel in plurali רְדִידִים , nec satis certū est, quid propriè significet. Vero tamen similius est, vt velamen, quo mulieres caput velant, sic dictum ab extensione, denotet. [*Facciuolo da donna, pannetto, che si distende su'l capo.*] Cant. 5. 8. *Tulerunt* אֶת רְדִידִי *velamen meum de super me.* Esa. 3. 23. וְהָרְדִידִים *Et vela.*

רדה Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed He, suscipiens affixa, sic flectit in Biblijs.

רָדָה / רָדוּ / רָדִיתָם	Præteritum.
רֹדֶה / רֹדִים / רֹדֶם	Part. præs.
תִּרְדֶּה / יִרְדֶּה / יִרְדֶּנּוּ / יִרְדֶּנָּה / יִרְדֶּנוּ / יִרְדוּ	Futurum.
רְדֵה / רְדוּ	Imperat.
רְדוֹת	Infinitiuus.

Cætera cautè formabis, cum opus erunt, vel synonimis veteris, quæ vide in מָלַךְ , nam dicant cæteri, quicquid velint, non satis certum est, quid propriè significet hæc radix. Dominatus est, præfuit. [*Signoreggiare.*] Construitur absolutè, cum accusatiuo affixo vel disiuncto, & cum ablatiuo vel accusatiuo cum ב præpositione. Ter habet sensum accipiendi, vt omnes alierunt, per translationem, quòd fortassis in rem acceptam dominium exerceamus. In sequētibus locis tantū inuenitur.

לוב	וְתַעֲזֹבֶם בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וַיִּרְדוּ בָהֶם :	Inimicos dominari in aliquem. Neh. 9. 28.
לוט	שָׁלַח אֵשׁ בְּעַצְמֹתַי וַיִּרְדֶּנָּה :	Ignem dominari (in) ossa. Thr. 1. 13.
גוי	רְדָה בְּאַף גּוֹיִם :	Dominari in furore (in) gentes. Esa. 14. 6.
גוי	לְבִלְתִּי רְדוֹת בְּגוֹיִם :	Non dominari in gētes. Ezec. 29. 15
דבש	כִּי כִּגְוִיַּת הָאַרְיֵה רָדָה הַדְּבַשׁ	Dominari (accipere: in) mel ex cadauere leonis. Iud. 14. 9.
דגה	וַיִּרְדוּ בִּרְגַת הַיָּם וגו׳ :	Dominari in piscem maris, &c. Gen. 1. 26. Vide etiam ver. 28.
חזק	וּבְחָזְקָה תִּרְדּוּ אֹתָם וּבְפֶרֶךְ :	Dominari (in) aliquos in vi & in austeritate. Ezec. 34. 4.
יד	וְהַכֹּהֲנִים יִרְדוּ עַל יָדֵיהֶם :	Sacerdotes dominari sup manu prophetarum. Ier. 5. 32. (Hoc est illis adhortātibus. Vel accipere super manu sua, vel illorum.)
ים	וְיֵרֶד מִיָּם עַד יָם :	Dominari à mari vsque ad mare. Psal. 72. 8.
יעקב	וְיֵרֶד מִיַּעֲקֹב :	Ex Iacobo (aliquem) dominari. Nume. 24. 20.
ישר	וְרָדוּ בָם יְשָׁרִים :	Rectos dominari ī aliquos. Ps. 49. 15
כף	יִרְדֶּהוּ אֶל כַּפָּיו :	Dominari (accipere: in) mel ad volas. Iud. 14. 9.
כנס	וְרָדוּ כְנֹגְשֵׁיהֶם :	Dominari in exactores. Esa. 14. 2.
עבר	כִּי הוּא רֹדֶה בְּכֹל עֵבֶר הַנָּהָר	Dominari in omnem trāsitum fluuij. 1. Reg. 4. 24.
עם	הָרֹדִים בָּעָם :	Dominari in populum. 1. Reg. 5. 16. & 9. 23. 2. Par. 8. 10.
פרך	לֹא תִרְדֶּה בוֹ בְּפֶרֶךְ :	Non dominari in aliquem in austeritate. Leuit. 25. ver. 43. & 46.
פרך	לֹא יִרְדֶּנּוּ בְּפֶרֶךְ לְעֵינֶיךָ :	Non dominari (in) aliquem in austetate oculis tuis. Leuit. 25. 53.
צעיר	שָׁם בִּנְיָמִן צָעִיר רֹדֵם :	Paruulum dominari (in) aliquos. Ps. 68. 28. lxx. arbitrati sunt esse Benoni ex רדם , quod non inuenitur. Nota locum.
קרב	רְדֵה בְּקֶרֶב אֹיְבֶיךָ :	Dominari in medio inimicorum. Ps. 110. 2.
פנה	וְרָדוּ בָכֶם שֹׂנְאֵיכֶם :	Osores dominari in aliquem. Leuit. 26. 17.

Deriuatiua huius sunt אַרְזוֹן הרדה אַרְדִּי אֲרוֹדִי רדה רָדִי :

רדה Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Lamed He, quod legitur solum in tertia futuri יְרַדֶּה , nec aliud ex eo facilè formarem. Dominari fecit, præfecit. [*Far signoreggiare.*] Iud. 5. 13. *Tunc* יְרַדֶּה *dominari fecit superstitem fortibus (in fortes) populo, Dominus* יְרַדֶּה *dominari fecit mihi (me) in fortes.* Nota constructionem Hebraicam. Alibi non inuenitur.

רָדַי Nomen proprium filij Iesse. Radai. [*Radaio.*] 1. Par. 2. 13. רָדַי *Radai⁹ quint⁹.* Radix est רדד vel רדה .

רדם Hinc deriuantur תַּרְדֵּמָה רֹדֵם , de quibus suo loco dicendum est.

רוֹדָנִים Nomen proprium filij Iauan, idem quod דֹּדָנִים , de quo suo loco dictum est. Rodanim. [*Rodanimo.*] 1. Par. 1. 7. וּרוֹדָנִים *Et Rodanim.* Ab hoc fortasse Rhodij nomē & originē traxerūt. Cōfer locos.

רדף Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

רָדַף רָדַפְתִּי } Præteritum.
רָדַפוּ רָדַפְתָּם רָדַפְתִּינוּ רָדַפְתָּ רָדַפְתִּיךָ רָדַפְתָּם
רָדַף רָדַפִים רָדַפִי רָדַפְתִּי רָדַפִיכֶם רָדַפָם רָדַפִיהֶם Part. pſ.
(יָרַדַפְךָ יָרַדְפוּ יָרַדְפֵהוּ יָרַדְפֵם)
אֶרְדֹף אוֹ אֶרְדְּפָה תִּרְדֹף יִרְדֹף אוֹ יִרְדֹף תִּרְדְּפוּ תִּרְדְּפֶנוּ } Futurum.
נִרְדֹף אוֹ נִרְדְּפָה יִרְדְּפוּ יִרְדְּפֶנִי יִרְדְּפוּנִי יִרְדְּפוּם
רְדֹף רְדוּפוּ רְדֵפֵהוּ Imperat.
לִרְדֹף מִרְדֹף רָדְפִי בִּרְדֹף לִרְדָּפָה : Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. Perſequutus, inſequutus eſt, & dicitur de quacunq; ſectatione ſiue in bonum, ſiue in malum. [*Seguitare, perſeguitare.*] Vide דלק. Conſtruitur abſolutè, cum accuſatiuo vel affixo vel diſiuncto, & cum præpoſitione אַחַר vel אַחֲרֵי. Rarius Lamed habet. Participium ſupplet vices nominis Toar. Illud autem Pſal. 7. 6. יִרְדֹף *Perſequatur hoſtis animam meã.* Vel Sceua verſum eſt in Pathah metri cauſa, ne librariorum errore dicam, vel anomalum eſt, compoſitum vt aſſerunt, ex יִרְדֹף & יִרְדֵּף vel יִרְדֹּף ex Hiphal, quaſi dicas, perſequatur, & perſequi faciat, vel perſequutorẽ ſe conſtituat; ſed prior ſententia magis placet. Efficit hoc verbum nonnullas dicendi formulas elegãtiarum plenas, vt in ſequentibus annotabis.

לחב	יִרְדְּפוּ מְעַטִּים אֲחֲרֵי אֲבִיהֶם וגו׳ :	*Perſequi poſt patres aliquorũ, &c. Ioſ. 24. 6.*
לחל	יִרְדֹּף עַד אֲבָדְךָ :	*Perſequi aliquem, quoad pereat. Deut. 28. 22.*
לחל	אֵיכָה יִרְדֹף אֶחָד אֶלֶף :	*Vnum perſequi mille. Deut. 32. 30.*
ליכ	אֹרְדוֹף אֹיְבַי וַאַשִּׂיגֵם	*Perſequi inimicos, & apprehẽdere. Pſal. 18. 38.*
לין	נָנוּסָה וְאֵין רֹדֵף אָתְּכֶם :	*Fugere, nec eſſe, qui perſequatur. Leuit. 26. 17.*
לין	וְנָפְלוּ וְאֵין רֹדֵף :	*Cadere, nec eſſe, qui perſequatur. Leuit. 26. 36.*
לין	לִרְדֹף אָיִן :	*Impingere, &c. & perſequentem nõ eſſe. Leuit. 26. 37.*
לין	כִּי אֵין רֹדֵף רָשָׁע :	*Fugere, nec eſſe, qui perſequatur. Pro. 28. 1.*
ליס	יִרְדֹּף אִישׁ עָנִי וְאֶבְיוֹן וגו׳ :	*Perſequi virum afflictum, & pauperem, &c. Pſal. 109. 16.*
לל	לָמָּה תִּרְדְּפֻנִי כָּמוֹ אֵל :	*Aliquem vt Deum perſequi alium. Iob 19. 22.*
למר	כִּי תֹאמְרוּ מָה נִּרְדֹּף לוֹ :	*Dicere, qd pſequor alicui? (aliquẽ.) Iob 19. 28. Vide etiam* נרדף.
לנש	רָדַף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים :	*Perſequi poſt viros. Gen. 44. 4.*
לף	תִּרְדֹּף בְּאַף וְתַשְׁמִידֵם יְהוָה :	*Perſequi in furore, & abolere. Thr. 3. 22.*
כוס	יֵבֹשׁוּ רֹדְפַי וְאַל אֵבֹשָׁה אֲנִי :	*Perſequentes confundi. Ier. 17. 18.*
נאל	פֶּן יִרְדֹף גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרֵי הַרֹּצֵחַ :	*Redemptorẽ ſanguinis perſequi poſt homicidam. Deut. 19. 6.*
נדוד	אִרְדֹף אַחֲרֵי הַגְּדוּד הַזֶּה :	*Perſequi poſt cuneum. 1. Sam. 30. 8.*
דס	דָּם יִרְדָּפֶךָ :	*Sanguinem perſequi aliquem. Ezec. 35. 6.*
דרך	יִרְדֹּף אַחֲרֵיו דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים :	*Perſequi poſt aliquem itinere ſeptẽ dierum. Gen. 31. 23.*
דרך	יִרְדְּפֵם דֶּרֶךְ מַעֲלֵה וגו׳ :	*Perſequi aliquos via alicuius loci. Ioſ. 10. 10.*
הושיע	הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל רֹדְפַי :	*Seruare à perſequentibus. Pſal. 7. 2.*
כפה	כִּי אַתָּה אֲשֶׁר הִכִּיתָ רָדְפוּ :	*Perſequi illum, quem alius percuſſerit. Pſal. 69. 27.*
הציל	הַצִּילֵנִי מִרֹדְפַי וגו׳ :	*Eripere à perſequentibus, &c. Pſal. 142. 7.*
הסיג	צָרוֹף אֶשִּׂיג וגו׳ :	*Perſeq. apprehẽdere, &c. Exo. 15. 9.*

פגע	כָּל רֹדְפֶיהָ הִשִּׂיגוּהָ בֵּין הַמְּצָרִים :	*Perſequentes apprehẽdere aliquem inter anguſtias. Thren. 1. 3.*
פלץ	אֶת רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִּמְצוּלוֹת :	*Proijcere perſequentes in profundũ. Neh. 9. 11.*
נקש	קֹרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה :	*Inſecutores ſceleris appropinquare. Pſal. 119. 150.*
חיל	וַיִּרְדְּפוּ חֵיל כַּיָּרִים אַחַר הַמֶּלֶךְ :	*Exercitum perſequi poſt aliquem. 2. Reg. 25. 5.*
חנם	שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם :	*Principes perſequi aliquem gratis. Pſal. 119. 107.*
חרב	וּרְדַפְתִּי אַחֲרֵיהֶם בַּחֶרֶב וגו׳	*Perſequi poſt aliquos (in) gladio, & (in) fame, & (in) peſte. Ier. 29. 18*
חרב	עַד רָדְפוֹ בַחֶרֶב אָחִיו :	*Perſeq. (in) gladio fratrẽ. Amos 1. 11*
טוב	צֵדֶק טוֹב וַחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי :	*Bonum & pietatem inſequi aliquẽ. Pſal. 23. 6.*
טיב	תַּחַת רָדְפִי טוֹב :	*Inſequi bonum. Pſ. 38. 21. (Ex Maſſara legitur* רָדְפִי.)
ידע	נִרְדְּפָה לָדַעַת אֶת יי׳ :	*Perſequi ad cognoſcendum Deum. Hoſ. 6. 3.*
לא	לֹא יִרְדְּפוּ עוֹד אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל	*Nõ perſequi amplius poſt aliquem. 2. Sam. 2. 28.*
מאה	וּרְדַפוּ מֵכֶם חֲמִשָּׁה מֵאָה :	*Quinque perſequi centũ. Leuit. 26. 8*
מחר	רָדוּ מָהֵר אַחֲרֵיהֶם וגו׳ :	*Perſequi citò poſt aliquem. Ioſ. 2. 5.*
מלאך	יִמַּלֵּאֵךְ יי׳ רֹדְפֵם :	*Angelum perſequi aliquẽ. 1 ſ. 35. 6.*
משפט	כַּמִּתְעַצֵּה בְּרֹדְפֵי מִשְׁפָּט :	*Facere in (de) perſequentibus indicium. Pſal. 119. 84.*
נהפך	נֶהָפַךְ אֶל הַרֹּדְפִים :	*Verti ad perſequentem. Ioſ. 8. 20.*
נכשל	עַד כֵּן רֹדְפַי יִכָּשֵׁלוּ :	*Perſequentes impingere. Ier. 20. 11*
נפש	כִּי רָדַף אוֹיֵב נַפְשִׁי :	*Hoſtem perſequi animam alicuius. Pſal. 143. 3.*
נקל	עַל כֵּן יִהְיוּ רֹדְפֶיכֶם :	*Perſequentes leues eſſe. Eſa. 30. 16.*
נקם	וְהִנָּקֵם לִי מֵרֹדְפָי :	*Vindicare de perſequentibus. Iere. 15. 15.*
סגר	וּסְגֹר לִקְרַאת רֹדְפָי :	*Claudere obuiam perſequentibus. Pſal. 35. 3.*
סער	כֵּן תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרָתֶךָ :	*Perſequi aliquem in (cum) procella. Pſal. 83. 16.*
עבד	לָמָּה זֶּה אָדוֹנִי רֹדֵף אַחֲרֵי עַבְדּוֹ :	*Perſ. qui poſt ſeruum. 1. Sam. 26. 18*
פגע	פֶּן יִפְגְּעוּ בָכֶם הַרֹּדְפִים :	*Perſequentes obuiare in aliquem. Ioſ 2. 16.*
פיס	יֵלְכוּ כֹלֹא כֹחַ לִפְנֵי רוֹדֵף :	*Ire ſine vi ante perſequẽtẽ. Thr. 1. 6*
נדק	צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף	*Inſequi inſtitiam inſtitiæ. (ſummum ius.) Deut. 16. 20.*
נדק	שֹׁמְעֵי אֵלֶּה רֹדְפֵי צֶדֶק :	*Sectatores inſtitiæ. Eſa. 51. 1.*
נדקה	רֹדֵף צְדָקָה וַחֶסֶד וגו׳ :	*Inſequi inſtitiam & pietatem. Pro. 21. 21.*
קדש	וְרֹדֵף קֹדֶשׁ :	*Perſequi eurum. Hoſ 12. 1.*
קול	וְרָדַף אֶתֶם קוֹל עָלֶה נִדָּף :	*Sonitum folij propulſati perſequi aliquem. Leuit. 26. 36.*
קום	וַיָּקָם אָדָם לָרְדָפֶךָ :	*Surgere ad perſequendum aliquem. 1. Sam. 25. 29.*
קל	קַלִּים הָיוּ רֹדְפֵינוּ וגו׳ :	*Perſequutores eſſe leues &c. Thren. 4. 19.*
קרא	כַּאֲשֶׁר יִרְדֹּף הַקֹּרֵא בָּהָרִים :	*Perſequi perdicem in montibus. 1. Sam. 26. 20.*
קש	וְאֶת קַשׁ יַבֵּשׁ תִּרְדֹּף :	*Perſequi ſtipulam ſiccam. Iob 13. 25*
רבב	וּמֵאָה מִכֶּם רְבָבָה יִרְדֹּפוּ :	*Centum perſequi myriadem. Leuit. 26. 8.*
רבב	רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי :	*Perſequẽtes eſſe multos. Pſ. 119. 157*
רוח	תִּרְדֹּף כְּרוּחַ נְדִבָתִי :	*Perſequi ad inſtar venti munificam (animam) alicuius. Iob 30. 15.*
רכב	וּבְנֵיכֶן רָדַף אַחֲרֵי הָרֶכֶב וגו׳ :	*Perſequi poſt currũ, &c. Iud. 4. 36.*
שוב	עַד שֹׁב הָרֹדְפִים :	*Perſequentes redire. Ioſ. 2. 16.*
שוב	וַיָּשָׁב שָׁאוּל מֵרָדֹף אַחֲרֵי דָוִיד	*Reuerti à perſequendo poſt aliquem. 1. Sam.*

	1. Sam. 23. 28.	
נכר	שֶׁקֶר יִרְדְּפוּ :	*Inſequi ſyceram. Eſa. 5. 11.*
פלס	בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ :	*Perſequi pacem. Pſal. 34. 15.*
פלמ׳	וּרְדָפָם שְׁלֹמִים :	*Inſequi retributiones. Eſa. 1. 23.*
פער	וַיִּרְדְּפוּם לִפְנֵי הַשָּׁעַר וגו׳ :	*Perſequi aliquos ante portam, &c. Ioſ. 7. 5.*
פקד	שֶׁקֶר רָדְפוּנִי עֶזְרֵנִי :	*Perſequi aliquem mendacio. Pſalm. 119. 86.*
רפש	רָדְפוּ וְתָפְשׂוּהוּ וגו׳ :	*Perſequi, & capere. Pſal. 71. 11.*

Deriuatiua huius ſunt הרדף נרדף ורדף ר"ל.

רדף Verbum Pihel actiuum, perfectum, ſic flectitur in Biblijs.

רִדַּף Præteritum.
מְרַדֵּף Part. præſ.
יְרַדֵּף } Futurum.
תְּרַדֵּף

Cætera cautè formabis ad horum regulas, cũ opus erũt. Perſequutus, inſequutus eſt, oppidò proſequutus eſt, auget enim ſenſum à ſuo Cal. [*Seguitare di tutto cuore, con animo deliberato, con furia, & ſimil modo di dire.*] In ſequentibus locis ſolum forſitan inuenitur.

נאכ	וּרְדַפְתָּ אֶת מְאַהֲבֶיךָ :	*Sectari amatores. Hoſ. 2. 7.*
נתע	מְרַדֵּף אֲמָרִים לֹא נִכְמָרוּ :	*Non ſectari dicta. (Eſt nolle verba.) Pro. 19. 7.*
נסך	וְאֹיְבַי יְרַדֵּף הַשֶּׁדֶף :	*Tenebras ſectari hoſtes. Nah. 1. 8. Alijs eſt tranſitiuum in tertium, neſcio qua de cauſa ſectari facere.*
נרקש	וּמְרַדֵּף צְדָקָה יִמְצָאֵהוּ :	*Sectari iuſtitiam. Pro. 15. 9.*
רוע	וּמְרַדֵּף רָעָה לְמוֹתוֹ :	*Sectari malum. Pro. 11. 19.*
רוע	חַטָּאִים תְּרַדֵּף רָעָה :	*Malum ſectari peccatores. Prouer. 13. 21.*
ריק	וּמְרַדֵּף רֵיקִים חָסַר לֵב :	*Sectari vacuos. (ardeliones.) Prou. 12. 11.*

רדף Nomen Pohal ſuperioris paſsiuum, quod ſemel legitur in Biblijs, nec abſurdũ ob id fuerit, & quædam alia formare iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Perſecutionem paſſus eſt. [*Fù perſeguitato, dato la fuga.*] Eſa. 17. 13. וְנִרְדַּף *Et perſequutionem patietur (propelletur) ſicut gluma montium.*

ר ה

רה Lege radices רהה ירה, & obſerua dictiones, quæ remanent in ſcriptura cum his duabus tantum radicalibus.

רהה Duplicatum habetur paulò inferius, ſuo loco proprio.

רהב Verbum Cal neutrum, perfectum, ſic flectitur in Biblijs.

יִרְהֲבוּ Futurum.
רָהַב Imperat.
רָהְבָם Infinitiuus.

Nec aliud ex eo facilè formarem, ſed vterer potius ſynonimis, quæ vide in חָזַק. Fortis, validus fuit, euaſit. [*Ingagliardirſi, farſi forte, gagliardo.*] רָהְבָם aliquibus eſt nomen. Quidam è diuerſo huc referunt illud Eſa. 60. 5. *Et timebit, & dilatabitur cor tuum*: legentes וְרָהַב & forte euadet. Inuenitur ſolum in ſequentibus.

נער	יִרְהֲבוּ הַנַּעַר בְּזִקְנוֹ וגו׳ :	*Puerũ roborari in ſenẽ, &c. Eſa. 3. 5*
עמל	וְרָהְבָם עָמָל וָאָוֶן :	*Roborari (robur) annorum eſſe laborem, & iniquitatem. Pſ. 90. 10. Locus declarandus.*
רע	יִרְהַב רֵעֶיךָ :	*Roborari amicis. Alijs eſt actiuum, quod non placet. Pro. 6. 3.*

Deriuatiua huius ſunt הרהיב רַהַב.

רַהַב Nomen maſculinum genere, & declinatione רַהָבִים. Fortitudo, robur, vis præualida, quo nomine ſæpius Aegyptus à Prophetis ob fortitudinem cognominata eſt. [*Gagliardezza, gagliardia.*] Septem vicibus ad ſummũ inuenitur, & plurale nonnullis eſt adiectiuum, fortes, temerarij.

רכח	אַתָּה רָבַעְתָּ כְּחֵלֶל רָהָב :	*Contiudere ſicut ſaucium fortitudinem. (Aegyptum.) Pſal. 89. 11.*
זכיר	אַזְכִּיר רַהַב וּבָבֶל לְיֹדְעָי :	*Memoriam facere fortitudinis (Aegypti) & Babylonis. Pſal. 87. 4.*
פחתיר	הֲלוֹא אַתְּ הִיא הַמַּחֲצֶבֶת רַהַב :	*Excidere fortitudinem. (Aegyptũ.) Eſa. 51. 9.*
זכ	לָכֵן קָרָאתִי לְזֹאת רַהַב הֵם שֶׁבֶת :	*Appellare Aegyptũ, fortitudo ſunt iſti ſedere. (ad ſedẽdũ.) Eſa. 30. 7*
מחץ	וּבְתְבוּנָתוֹ מָחַץ רָהַב :	*Sauciare fortitudinem. (maris.) Iob 26. 12.*
עזר	תַּחְתָּיו יִשְׁחֲחוּ עֹזְרֵי רָהַב :	*Auxiliatores fortitudinis (validos) incuruari ſub aliquo. Iob 9. 13.*
פנה	וְלֹא פָנָה אֶל רְהָבִים וגו׳ :	*Non reſpicere ad fortitudines. (validos.) Pſal. 40. 5.*

רהה Verbum Cal neutrum, ex duplicibus, quod ſemel legitur in Biblijs in futuro תִּרְהוּ, nec aliud ex eo formabis, ſi me audies, nam non ſatis certũ eſt, quid propriè ſignificet, quamuis ex coniectura loci omnibus ſit timere, pauere, vt hinc arbitrer, He poſitũ eſſe loco Aleph, pro תִּרְאוּ ad augendam ſignificationẽ, ne librariorum mendum eſſe dicam. [*Temere, hauer paura.*] Vide יָרֵא Eſa. 44. 8. *Ne paueatis, & ne* תִּרְהוּ *formidetis.*

רהיט Nomen formæ maſculinæ, quod ſemel legitur in Biblijs cum affixo רַהִיטָנוּ, & dubium eſt, an plurale vel ſingulare ſit, & quid propriè ſignificet. Aliquibus ſunt canales, aut fiſtulæ, per quas decurrit aqua pluuialis ex imbricibus collecta: alijs ædificium, quod fit in domibus altis ad eundum de vna domo ad alteram, alijs tandem tigna, quæ in ſolario inter trabes magnas ponuntur; omnia ſic à decurſu dicta. [*Grondaia, corridore, corritore, trauicelli correnti.*] Cant. 1. 17. *Laquearia domorum noſtrarum ſunt cedri,* רַהִיטֵנוּ *tigna noſtra ſunt abietes.* Expende locum & omnes accuratius.

Deriuatiua huius eſt רַהִיטִים.

רַהִיטִים Nomen pluralis numeri tãtùm. Canales, per quos aqua defertur in foueam, à currendo ſic dicti. [*Canali.*] Quater inuenitur in Biblijs.

	וַיַּצֵּג אֶת הַמַּקְלוֹת אֲשֶׁר פִּצֵּל בָּרְהָטִים וגו׳ :	*Collocare virgas in canalibus, &c. Gen. 30. 37.*
מלא	וַתְּמַלֵּאנָה אֶת הָרְהָטִים וגו׳	*Implere canales ad potandum gregẽ. Exo. 2. 16.*
מוס	וְשָׂם יַעֲקֹב וגו׳ בָּרְהָטִים :	*Ponere virgas in canalibus. Geneſ. 30. 40.*

Illud autem Cant. 7. 6. *Rex vinctus* בְּרְהָטִים *in canalibus*: non ſatis certum eſt, quid propriè denotare velit. Quidam ex ſignificatione ſuperioris tigna, vel fiſtulas, canale ve interpretantur; alij figuratè comas intelligunt, quæ capiti figuram fiſtularum vel tignorum referant. Expende locum accuratius & oẽs. Radix eſt רהט.

ר ו

רו Lege radicem רוה & obſerua dictiones, quæ remanent in ſcriptura cum his duabus tantum radicalibus.

רו Nomen Syriacum maſculinum genere, quod legitur in Biblijs cum affixo רֻוֵהּ. Aſpectus, forma. [*Apparenza, preſenza.*] Hebraicè מַרְאֶה dicitur. Dan. 2. 31.

וְרֵיחַ *Et aspectus eius formidabilis*. Et 3.24. וְרֵיחַ *Et aspectus (eius) quarti similis est filio Dei.*

רוב Require superius רב in ר ante ב, suo loco proprio.

רוב Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, sic flectitur in Biblijs.

רָבַב רָבְתָּ } Præteritum.
רָבוּ
רָב רַב Part.præs.
רֹב Infinitiuus.

Cætera ex suo Hiphil desumes רֹב. est etiam nomẽ, vt suo loco dictum est, sicut & רָב aliquando formatur ab eo, quando est cũ Macaph, sed & à רַב cum regio accentu fit רָב, quod tamen prolatione differt, vt in רבב diximus. Contendit, litigauit in foro vel extra, disceptauit, causam dixit. [*Contrastare, litigare in giudicio, & fuori di giudicio.*] Construitur cum accusatiuo, & cum præpositionibus עַל עִם, & inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

כלמ	וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ:	*Non contendere super (de) puteo.* Gen.26.22.
חוגג	רַב מְחוֹלֵל כָּל:	*Litigator parturire facientis omnia.* Pro.26.10.
יהוס	אֲשֶׁר רָבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יי׳	*Contendere cũ Domino.* Num.20.13
יכר	הוֹי רַב אֶת יֹצְרוֹ:	*Contendere cum factore.* Esa.45.9.
וסרמל	הֲלֹךְ רַב עִם יִשְׂרָאֵל:	*Contendere cum Israele.* Iud.11.25.
מעשקי	וְרַב מַעֲשָׁקוֹת:	*Litigator (vel multus) rapinarum.* Pro.28.16.
ריק	אֲשֶׁר רַב אֶת רִיב חֶרְפָּתִי:	*Litigare litem opprobrij alicuius,* 1.Sam.25.39.
ריק	הָנֵנִי רַב אֶת רִיבֶךָ:	*Litigare litem alicuius.* Ier.51.36.
ריק	רַבְתָּ אֲדֹנָי רִיבֵי נַפְשִׁי:	*Litigare litẽ aliæ alicuius.* Thr.3.20.
שדי	הַרַב עִם שַׁדַּי יִסּוֹר:	*Contendere cum omnipotente.* Iob 39.33.

Deriuatiua huius & composita sunt הריב יָרִיב יוריב יָרִיב יָרִיבוּ יָרִיבָה רִיב רִיבִי: יָרִיב יָרִיבוּ יָרִיבָעַם מָרִיב בַּעַל יָרִיבָה רִיב רִיבִי:

רוד Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Ain Vau, quod in Biblijs habet has voces tantum.

יָרַד } Præteritum.
יָרְדוּ
יָרֵד Part. præs.

Futurum ex Hiphil desumes, nec aliud ex eo formabis, si me audies, nam non satis certum est, quid propriè significet, quamuis communiori sententia pro dominari exponatur. [*Signoreggiare.*] Vide מָשַׁל. Bis tantum inuenitur, Hos.11.13. *Et Iudas adhuc* יָרַד *dominatus est (vel dominatur.) cum Deo.* Ier.2.30. *Quare dixit populus meus,* יָרַדְנוּ *dominati sumus (dominamur) nolumus venire vltra ad te?* Quidam cum Targum migrauimus interpretantur. Ego, si coniectare licet, potius à יָרַד cum defectu Iod esse crederem, pro יָרַדְנוּ, ibi vide.

Deriuatiuum huius est הריד, & vt nonnullis placet מרוד, quæ suis locis vide.

רוה Verbum Cal neutrũ, ex quiescentibus Lamed He, sic flectitur in Biblijs.

רָוְתָה Præteritum.
יִרְוֶה Futurum.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Saturatus, satiatus est, idem scilicet cum שָׂבַע, sed hoc nostrum dicitur de humore, seu liquore, & illud de cibo, vt suo loco videbimus, quamuis & ad alia metaphoricè transferantur. [*Satolarsi, satiarsi.*] Ter inuenitur.

רוד	רְוֵה נְרוּיָה דְרִים:	*Saturari amoribus.* Pro.7.18.
רס	וְרָוְתָה מִדָּמָם:	*Gladium saturari (de) sanguine.* Iere. 46.10.
רגן	יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ:	*Saturari de delitijs domus Domini.* Psal.36.9.

Deriuatiua huius & composita sunt הִרְוָה רוה רָוָה רָוֶה רְוֵיה רִי שִׁשְׁרִי:

רוה Verbum Pihel commune, ex quiescentibus Lamed He, suscipiens affixa, sic flectit in Biblijs.

רִוִּיתִי } Præteritum.
רִוִּיתָה
אַרְוֶיךָ } Futurum.
יְרַוֶּה
רְוֵה Imperat.

Cætera cautè formabis ad horum regulas, cũ opus erunt. Saturatus, peroptimè satiatus est, nam auget sensum nonnihil à suo Cal: & actiuè saturauit, satiauit, irrigauit. [*Satollarsi, satiarsi ben bene, satollare, satiare.*] In sequentibus locis solum inuenitur.

ארן	וְרִוִּיתָה אַרְצָם מִדָּם:	*Terrã satiari (è) sanguine.* Esa.34.7
דד	דְּרִיָּה יְרַוֶּה בְכָל עֵת:	*Vbera alicuius saturare aliquem in omni tempore.* Pro.5.19.
דמעה	אַרְוֶיךָ דִּמְעָתִי:	*Irrigare aliquid lachryma.* Esa.19.9 *Vox anomala, vel ẽsi nomen proprium, vt suo loco diximus.*
חרב	כִּי רִוְּתָה בַשָּׁמַיִם חַרְבִּי:	*Gladium satiari.* Esa.34.5.
נפש	וְרִוִּיתִי נֶפֶשׁ הַכֹּהֲנִים דָּשֶׁן:	*Saturare animam delitijs.* Ier.31.13
תלם	תְּלָמֶיהָ רְוֵה:	*Irrigare sulcos.* Psal.65.11.

רוה Nomen masculinum genere, sine plurali. Irriguus, cui non deest humor, satur. [*Abondante d'acqua, satio, satollo.*] Bis inuenitur.

גן	וְהָיִתָה כְּגַן רָוֶה:	*Aliquem esse vt hortum irriguum.* Esa.58.11.
גן	וְהָיְתָה נַפְשָׁם כְּגַן רָוֶה:	*Animam esse vt hortum irriguum.* Iere.31.11.

רוה Nomen fœmininum genere, sine plurali, idem cum superiori. Irrigua, satura, satiata, cui non deest humor. [*Satia, satolla, abondante d'acqua.*] Deut. 29.18. *Vt addat* הָרְוָיָה *irriguam cum sitiente.* Locus explicandus. Alibi non inuenitur.

רְוִיהֲגָה Nomen proprium viri ex Asceris tribu. Rauihegah. [*Rauigano.*] 1.Par.7.34. וְרוּהָגָה *Et Rauihegas.*

רוח Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Ain Vau, quamuis in Cal non quiescet ob sequentem literam gutturalem, & legitur solum in tertia præteriti & futuri, רוּחַ & יָרוּחַ, nec aliud ex eo formabis, sed nec opus erit. Refrigerium, relaxatio, quasi spiritus reasumptio, alicui venit, respiratio facta est. [*Tigliare fiato, respirare, refrigerarsi, rifiatare.*] Construitur cum dativo. 1.Sam.16.23. וְרוּחַ *Et respiratio erat Sauli.* Iob 32.21. *Loquar,* וְיָרוּחַ *& respiratio erit mihi.* Alibi nõ inuenit.

Deriuatiua huius sunt רוח רוּחַ רוּחָה רֵחַת רֵיחַ רִיחַ.

רוח Verbum Pihel, ex quo legitur solum participium passiuum pluralis numeri מְרֻוָּחִים, nec aliud formabis ex eo, si me audies. Dilatati, spatiosi, p translationem sic dicti, quasi nõ restricti spiritu, vel potius vento, vel aeri expositi. [*Spatiosi, aerosi.*] Ier.22.14. *Aedificabo mihi domũ mẽsurarũ, et cenacula* מְרֻוָּחִים *dilatata.*

רוח Nomen masculinum genere, sine plurali. Respiratio, dilatatio, spatium. [*Largezza, spatio, si che si possa respirare.*] Gen.32.17. *Trãsite ante me,* וְרוּחַ *& spatium ponite inter gregem, & gregem.* Est.4.14. *Quòd si penitus tacueris hoc tempore,* רֶוַח *respiratio, & liberatio stabit Iudæis ab alio loco.* Alibi non inuenitur.

רוח Nomen generis communis, sed fœminini sæpius cum plurali fœminino, suscipiens He aduerbiale in fine, & affixa, quæ sunt in Biblijs רוּחַ רוּחָה רוחות או רחות רוחי רוחך רוחכה רוחו רוחה רוחם רוחן. Spiritus. [*Spirito.*] Notum est, & frequens, generale scilicet ad quosuis spiritus, nam dicitur de Deo, de angelis, & de hominum spiritu, animo, anima qualibet, mente, voluntate, & huiusmodi, de vento, aere, & si quæ alia sunt huius generis spiritualia, vt non mirum sit, cum tam multos intellectus habeat hæc vnica dictio, vnicam etiam sententiam exponi posse diuersimodè, vt exempli causa, Gen. 1. 2. רוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם׳, quem locum variè interpretati sunt omnes, & si, quid hic sibi velit vẽtus, vt quidam transtulerunt, non satis video, cum nondum esset sol, qui caliditate sua exhalationes in vẽtum vertendas è terra extraheret. Sed & spiritus Dei quem locum hic habeat, alij videcint. De illa informi quatuor elementorum materia Mosem verba facere perspicuum est. Sed de his pluribus aliàs agendum erit. Loci notandi pro imitatione, vel ob sermonis elegantiam, vel ob Hebraismos & schemata dicendi varia, vel etiam ob nominis significationem, sunt præcipuè, qui sequuntur. Notes interim, quòd cum קֵדִים & יָם hoc nomen sæpius est masculinum, vt Exo.10.13. וְרוּחַ *Et ventus orientalis (eurus)* נָשָׂא *sustulit locustas.* Et ver.19. *Et conuertit Dominus* רוּחַ *ventum maris (occidentalem)* חָזָק *vehementem valdè.* At 14.21. est fœmininum. *Et ire fecit Dominus mare* בְּרוּחַ *(in) vento orientali* עַזָּה *vehementi.* Per translationẽ dicitur de hostibus, qui ventorum more infestãt, & dissipant, vt Ier.49.36. *Et adducam contra Elam quatuor* רוחות *ventos à quatuor extremitatibus cælorum.* Hoc est, hostes vndiq;, eo quòd venti principaliores quatuor sint.

אדם	רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הַעֹלָה הִיא:	*Spiritum filiorum hominum ascendere, &c.* Eccles.3.21.
אחד	וְרוּחַ אֶחָד לַכֹּל:	*Spiritũ vnũ esse omnibus.* Eccl.3.19.
אחרת	עֹקֶב הָיְתָה רוּחַ אֲחֶרֶת עִמּוֹ	*Spiritum alium esse cum aliquo.* Nume.14.24.
אין	וְכָל רוּחַ אֵין בְּקִרְבּוֹ:	*Nihil spiritus esse in medio alicuius.* Abac.2.19.
איש	אִישׁ הָרוּחַ:	*Vir spiritus.* (*Est propheta.*) Hos.9.7
איש	אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ:	*Spiritum esse in aliquo.* Num.27.18
איש	רוּחַ אִישׁ יְכַלְכֵּל מַחֲלֻאוֹ:	*Spiritum viri continere (sufferre) ægritudinem.* Pro.18.14.
אלהים	אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ:	*Spiritũ Dei esse in aliquo.* Gen.41.38
אלהים	וָאֲמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה וגו׳:	*Replere aliquem spiritu Dei, &cæt.* Exo.31.3.
אלהים	אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחֹת לְכָל בָּשָׂר:	*Deus spirituum.* Num.16.22.
אלהים	תְּהִי עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים:	*Spiritum Dei esse super aliquem.* Num.24.2.
אלהים	הִנֵּה נָא רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה מְבַעֶתֶךָ:	*Spiritum Dei malum terrere aliquẽ.* 1.Sam.16.15.
אלהים	וְהָיָה בִּהְיוֹת רוּחַ אֱלֹהִים אֶל שָׁאוּל:	*Spiritum Dei esse ad aliquẽ.* 1.Sam. 16.23.
אמר	וְאָמַרְתָּ אֶל הָרוּחַ וגו׳:	*Dicere ad spiritum, &c.* Ezec.37.9.
אמר	וּלְרוּחַ אֹמְרֵי נֹאשׁ	*Dicta alicuius esse vẽto.* (*in ventũ.*) Iob 6.26.
אמנם	אָכֵן רוּחַ הִיא בֶאֱנוֹשׁ:	*Spiritum esse in homine.* Iob 32.8.
אסף	רוּחוֹ נִשְׁמָתוֹ אֵלָיו יֶאֱסֹף:	*Colligere ad se spiritum & animã alicuius.* Iob 34.14.
אסף	תֹּסֵף רוּחָם יִגְוָעוּן:	*Colligere spiritũ alicuius.* Ps.104.30
אסף	מִי אָסַף רוּחַ בְּחָפְנָיו:	*Colligere vẽtum in volis.* Pro.30.4.
אף	וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֱרְמוּ מָיִם:	*Aquas cõgregari (in) spiritu narium Dei.* Exo.15.8.
אף	וּמְרוּחַ אַפּוֹ יִכְלוּ:	*Consumi à spiritu naris Dei.* Iob 4.9.
אף	וְרוּחַ אֱלוֹהַּ בְּאַפִּי:	*Spiritum Dei esse in naso alicuius.* Iob 27.3.
אף	רוּחַ אַפֵּנוּ מְשִׁיחַ יי׳:	*Messiam esse spiritum nasi nostri.* Thr.4.20.
אצל	וָאַצִּיל מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלַי וגו׳:	*Adseruare de spũ, &c.* Nu.11.17.
ארך	טוֹב אֹרֶךְ רוּחַ מִגֹּבַהּ רוּחַ:	*Longus & altus spiritu.* Eccles.7.10.
אש	רוּחֲכֶם אֵשׁ תֹּאכֵלְכֶם:	*Spiritũ alicuius esse ignem, qui deuoret eum.* Esa.33.11.
בהל	אַל תְּבַהֵל בְּרוּחֲךָ לִכְעֹס:	*Non agere temerariè (in) spiritu ad indignandum.* Eccles.7.11.
בהמה	וְרוּחַ הַבְּהֵמָה הַיֹּרֶדֶת הִיא וגו׳:	*Spiritum bruti descendere, &c.* Eccles.3.21.
בוא	רוּחַ לֹא יָבוֹא בֵּינֵיהֶם:	*Aerem non venire inter aliquid.* Iob 41.8.
בוא	וְתָבֹא בִי רוּחַ וגו׳:	*Spiritũ venire in aliquẽ.* Ezec. 2.2.
בוא	מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בֹּאִי הָרוּחַ:	*Spiritum venire à quatuor ventis.* Ezec.37.9.
בטן	הֵצִיקָתְנִי רוּחַ בִּטְנִי:	*Spiritum ventris affligere cum.* Iob 32.18.
בעת	וּבַעֲתָתוּ רוּחַ רָעָה מֵאֵת יי׳:	*Spiritum malum abs Domino terrere aliquem.* 1.Sam.16.14.
בצר	יִבְצֹר רוּחַ נְגִידִים:	*Vendemiare spiritum alicuius.* Psal. 76.13.
ברא	יוֹצֵר רוּחַ:	*Creare spũm.* (*ventum.*) Amos 4.13
בשר	וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר אִישׁ:	*Spiritus vniuersæ carnis viri.* Iob 12.10.
בשר	וְסוּסֵיהֶם בָּשָׂר וְלֹא רוּחַ:	*Equos esse carnem, non spiritum.* Esa.31.3.
גבה	וְלִפְנֵי כְשָׁלוֹן גֹּבַהּ רוּחַ:	*Altitudo (superbia) spiritus.* Prou. 16.18.
גדל	וְרוּחַ גְּדֹלָה וְחָזָק וגו׳:	*Ventus magnus, & vehemens.* 1. Reg.19.12.
גדל	תָּהֵמָה רוּחַ גְּדוֹלָה בָּאָה וגו׳:	*Ventũ magnũ venire, &c.* Iob 1.19
גדל	וַיְיַ׳ הֵטִיל רוּחַ גְּדוֹלָה אֶל הַיָּם:	*Troijcere ventum magnũ ad (in) mare.* Ion.1.4.
דבר	רוּחַ יי׳ דִּבֶּר בִּי:	*Spiritum Domini loqui in (per) aliquem.* 2.Par.23.2.
דבר	הַקֵּץ לְדִבְרֵי רוּחַ:	*Verba venti.* Iob 16.3.
דין	לֹא יָדוֹן רוּחִי בָּאָדָם לְעֹלָם:	*Spiritum Dei non contendere in homine semper.* Gen.6.3.
דכא	יֵאֵת דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ:	*Saluare contritos spiritu.* Ps.34.19.
דעת	הֲחֲכָם יַעֲנֶה דַעַת רוּחַ:	*Respondere scientiã venti.* Iob 15.2.
דרך	אֵיכָה יוֹדֵעַ מָה דֶּרֶךְ הָרוּחַ וגו׳:	*Nescire, quæsit via vẽti.* Eccl.11.5
הבא	הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא בָכֶם רוּחַ:	*Inducere spiritũ in aliqd.* Ezec.37.5
הביע	הִנֵּה אַבִּיעָה לָכֶם רוּחִי:	*Eructare spũm ad aliquẽ.* Pro.1.23.
הגה	הִגָּה בְרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים:	*Remouere in vento duro in die euri.* Esa.27.8.
הוצא	מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו:	*Educere ventum de thesauris suis.* Psal.135.7.
הוציא	כָּל רוּחוֹ יוֹצִיא כְסִיל:	*Stultum educere totũ spiritum suũ.* Pro.29.11.
הוציא	וַיּוֹצִיאֵנִי בְרוּחַ יי׳:	*Educere aliquem in spiritu Domini, &c.* Ezec.37.1.
היה	וְלֹא הָיָה בָם עוֹד רוּחַ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:	*Spiritum non esse amplius in aliquo à facie alicuius.* Ios.5.1.
היה	וְלֹא הָיָה בָהּ עוֹד רוּחַ:	*Spiritum non esse amplius in aliquo.* 1.Reg.10.5.
היה	כָּל אֲשֶׁר הָיָה בְרוּחַ עִמּוֹ:	*Aliquid esse in spiritu cum aliquo.* 1.Par.28.12.
היה	וְהַנְּבִיאִים יִהְיוּ לְרוּחַ:	*Prophetas esse à vento.* (*in vẽtum.*) Ier.5.14.
היה	וַיִּהְיוּ הַרְמָכִים תְּשָׁעִים וְשִׁשָּׁה רוּחָה:	*Esse vento.* (*in vnumquodq; latus.*) Ier.52.23.
הלך	רוּחַ הֹלֵךְ וְלֹא יָשוּב:	*Spiritum ire, & non redire.* (*vel eunti s, non redeuntis.*) Psal.78.39.
הלך	סוֹבֵב סֹבֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ:	*Ventum ire circumcirca.* Eccles.1.6
הלך	אֲשֶׁר הֹלְכִים אַחַר רוּחַם:	*Ire post spiritum tuum.* Ezec.13.3.

שבר	וְרוּחִי אֲרוּחִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה :	Spiritus fractus, &c. Psal. 51.19.	
נשמה	נִשְׁמַת רוּחַ אַפּוֹ :	A litus spirit' nasi Dei. 2. Sam. 22.16	
נשמר	וּנְשַׁמַּרְתֶּם בְּרוּחֲכֶם :	Custodire se in spiritu suo. Mal. 2.15	
נשף	נִשְׁפָּת בְּרוּחֲךָ וגו' :	Exsufflare in spiritu, &c. Exo. 15.	
נתן	כִּי יִתֵּן יי' אֶת רוּחוֹ עֲלֵיהֶם :	Dominum dare spiritum suum super aliquem. Num. 11.29.	
נתן	הִנְנִי נֹתֵן בּוֹ רוּחַ וגו' :	Dare spiritum in aliquem, &cæt. 2. Reg. 19. 7.	
סור	וְרוּחַ יי' סָרָה מֵעִם שָׁאוּל :	Spiritu Domini recedere ab aliquo. 1. Sam. 16.14.	
פור	מַה זֶּה רוּחֲךָ סָרָה :	Spũm alicuius recedere. 1. Reg. 21.5	
סועה	מִרוּחַ סוּפָה מִסָּעַר :	Ventus amotionis. Psal. 55.9.	
סערה	רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ :	Ventum procellæ facere verbũ Dei. Psal. 148.8.	
סערה	וְהִנֵּה רוּחַ סְעָרָה בָּאָה מִן הַצָּפוֹן :	Ventum procellæ venire ex aquilone. Ier. 1.4.	
סערה	וְרוּחַ סְעָרוֹת תִּבְקָע :	Ventum procellarum discindere. Ezechiel 13.11.	
סערה	וַסָּעָתִי רוּחַ סְעָרוֹת בַּחֲמָתִי	Discindere ventum procellarũ in furore. Ezec. 13.13.	
עב	וְהַשָּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ עָבִים וָרוּחַ :	Cælos obscurari nubibus, & vento. 1. Reg. 18.45.	
עבר	אֵי זֶה עָבַר רוּחַ יי' מֵאִתִּי וגו'	Spiritum Domini transire ab aliquo, &c. 1. Reg. 22. 24.	
עבר	אֵי זֶה הַדֶּרֶךְ עָבַר רוּחַ יי' מֵאִתִּי וגו' :	Spiritum Domini trãsire ab aliquo, &c. 2. Par. 18.23.	
עבר	וְרוּחַ עָבְרָה וַתְּטַהֲרֵם :	Ventum transire, & mundare. Iob 37. 27.	
עבר	כִּי רוּחַ עָבְרָה בּוֹ וְאֵינֶנּוּ :	Spiritum (ventum) trãsire in aliquẽ, & non esse. Psal. 106.13.	
עטף	כִּי רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטוֹף :	Spiritum amiciri à conspectu Dei. Esa. 57.16.	
עלה	וְהָעֹלֶה עַל רוּחֲכֶם הָיוֹ לֹא תִהְיֶה :	Illud, quod ascendit super spiritu alicuius, non esse. Exec. 20.32.	
עמד	וְרוּחִי עֹמֶדֶת בְּתוֹכְכֶם :	Spiritum Dei stare in medio aliquorum. Agg. 2.5.	
עמל	שֶׁיַּעֲמֹל לָרוּחַ	Laborare vẽto. (in cassum. Eccl. 5.15	
ענה	וְרוּחַ מִבִּינָתִי יַעֲנִנִי :	Spiritum ex intelligentia respondere. Iob 20.3.	
ענה	וְנָצוּבַת רוּחַ קָרַאתָ יי' :	Mulier dolore spiritu affecta. Esaias 54. 6.	
ענה	וְהֵמָּה מָרוּ וְעִצְּבוּ אֶת רוּחַ קָדְשׁוֹ :	Contradicere, & dolore afficere spiritum sanctitatis Dei. Esa. 63.10	
עריץ	כִּי רוּחַ עָרִיצִים כְּזֶרֶם קִיר :	Spiritum tyrannorum esse, vt inundationem parietis. Esa. 25.4.	
עשה	רוּחַ אֵל עֲשָׂתְנִי :	Spiritũ Dei facere aliquẽ. Iob 33.4	
פה	יֶאֱזוֹר בְּרוּחַ פִּיו :	Recedere in spiritu (halitu) oris alicuius. Iob 15.30.	
פה	אַף אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם :	Spiritum nõ esse in ore alicuius. Psal. 135.17.	
פנים	יִהְיוּ כָתֵן לִפְנֵי רוּחַ :	Esse vt paleã ante ventũ. Iob 21.18	
פנים	וְאֶשְׁחָקֵם כְּעָפָר עַל פְּנֵי רוּחַ :	Puluis super facie venti. Ps. 18.43.	
פנים	יִהְיֵי כְמוֹ לִפְנֵי רוּחַ :	Esse vt acus ante ventum. Ps. 35.5.	
פנים	כְּקַשׁ לִפְנֵי רוּחַ :	Ponere aliquem, vt stipulã ante ventum. Psal. 83.14. (2.	
פנים	כְּנוֹעַ עֲצֵי יַעַר מִפְּנֵי רוּחַ :	Arbores moueri à facie vẽti. Esa. 7.	
פעם	וַתָּחֶל רוּחַ יי' לְפַעֲמוֹ :	Spiritum Domini incipere percutere aliquem. Iud. 13.25.	
צח	רוּחַ צָחָה שְׂפָתַיִם וגו' :	Ventus purus, &c. Ier. 4.11.	
צלח	וַתִּצְלַח עָלַיו רוּחַ יי' :	Spiritũ Domini prosperari super aliquo. Iud. 14.6. Vide צלח.	
צפן	צָפְנִיהָ צָפוֹן רוּחַ :	Abscondere ventum. Pro. 27.16.	
צפן	רוּחַ צָפוֹן תָּחוֹלֵל גָּשֶׁם :	Ventum aquilonis procreare pluuiã. Pro. 25.23.	
צר	אֲדַר בְּרֹב צַר רוּחִי :	Loqui in angustia spiritus. Iob 7.11.	
	וּלְרִבְקָה :	nes. 26.35.	
משל	וּמֹשֵׁל בְּרוּחוֹ מֹלֵךְ עִיר :	Dominari in spiritũ suũ. Pro. 16.32.	
משל	אִם רוּחַ הַמּוֹשֵׁל תַּעֲלֶה עָלֶיךָ :	Spiritum dominantis ascẽdere super aliquem. Eccles. 10.4.	
משפט	בְּרוּחַ מִשְׁפָּט וּבְרוּחַ בָּעֵר :	Spiritus iudicij, & extirpationis. Esa. 4. 4.	
נאמן	וְלֹא נֶאֱמְנָה אֶת אֵל רוּחוֹ :	Spiritum alicuius non esse constantẽ cum Deo. Psal. 78.8.	
נאמן	נֶאֱמַן רוּחַ מְכַסֶּה דָבָר :	Fidelis spiritu. Pro. 11.13.	
נבא	הִנָּבֵא אֶל הָרוּחַ :	Vaticinari ad spiritum. Ezec. 37.9.	
נבקע	נִבְקְעָה רוּחַ מִצְרַיִם בְּקִרְבּוֹ :	Spiritum alicuius euacuari in medio eius. Esa. 19.3.	
נדב	וְכָל אֲשֶׁר נְדָבָה רוּחוֹ אֹתוֹ :	Spiritum alicuius liberalem reddere eum. Exo. 35.21.	
נדיב	וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי :	Spiritũ liberalitatis fulcire aliquẽ. Psal. 51.14.	
נדף	אֲשֶׁר תִּדְּפֶנּוּ רוּחַ :	Ventum propellere aliquid. Ps. 1.4.	
נהג	וַיְי' נָהֵג רוּחַ קָדִים בַּאָרֶץ :	Ducere ventum eurum in terra. Exo. 10. 13.	
נוח	וַיְהִי כְנוֹחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וגו'	Spiritum requiescere super aliquẽ, &c. Num. 11. 25.	
נוח	נָחָה רוּחַ אֶל יְהוּדָה עַל אֶלְישָׁע :	Spiritum alicuius requiescere super alium. 2. Reg. 2.16.	
נוח	יַנִּיחָה עָלָיו רוּחַ יי' רוּחַ וגו' :	Spiritum Domini, sapientiæ scilicet, &c. quiescere sup aliquẽ. Esa. 11.2	
נוסס	רוּחַ יי' נוֹסָסָה בּוֹ :	Spiritum Domini aufugere in aliqd. Esa. 59 19.	
נחל	עֹבֵר בֵּיתוֹ יִנְחַל רוּחַ :	Hæreditare ventum. Pro. 11.29.	
נחל	וְרוּחוֹ כְּנַחַל שׁוֹטֵף :	Spiritum alicuius esse sicut fluuium, &c. Esa. 30.28.	
נכאה	וּבְעֶצֶבֶת לֵב רוּחַ נִכְאָה :	Spiritus mæstus. Pro. 15. 13.	
נכאה	וְרוּחַ נִכְאָה תְיַבֵּשׁ גָּרֶם :	Spiritum męstum arefacere ossa. Prouer. 17.22.	
נכאה	וְרוּחַ נִכְאָה מִי יִשָּׂאנָה :	Sufferre spiritum męstũ. Pro. 18.14	
נכה	אֶל עֲיוּנֹכָה רוּחַ :	Percussus spiritu. Esa. 66.2.	
נכון	וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי :	Innouare in medio alicuius spiritũ paratum. Psal. 51.12.	
נסך	כִּי נָסַךְ עֲלֵיכֶם יי' רוּחַ תַּרְדֵּמָה :	Effundere super aliquos spiritum soporis. Esa. 29. 10.	
נסך	וּלְנַסְּכָךְ מַסֵּכָה וְלֹא רוּחִי :	Libare libationem, & nõ spiritũ Dei. (præter voluntatem diuinam.) Esa. 30. 1.	
נסך	רוּחַ וָתוּהוּ נִסְכֵּהֶם :	Libationes esse ventum & inane. Esa. 41.29.	
נסע	וְרוּחַ נָסַע מֵאֵת יי' וגו' :	Ventum proficisci à Domino. Nume. 11. 31.	
נערה	עַד יֵעָרֶה עָלֵינוּ רוּחַ מִמָּרוֹם	Spiritum de alto versare super aliquem. Esa. 32. 15.	
נפל	וַתִּפֹּל עָלַי רוּחַ יי' :	Spiritum Domini cadere super aliquem. Ezec. 11.5.	
נפעם	וַתִּפָּעֶם רוּחוֹ :	Spiritũ alicuius percelli. Gen. 41.8.	
נפרש	וַה: שְׁאָרִים לְכָל רוּחַ יִפָּרְשׂוּ :	Extendi omni vento. (in omnem ventum.) Ezec. 17.21.	
נשאם	פֶּן נְשָׂאוּם רוּחַ יי' וגו' :	Spiritum Domini leuare aliquẽ, &c. 2. Reg. 2.17.	
נשא	תּוֹרֵם וְרוּחַ תִּשָּׂאֵם :	Ventum leuare aliquid. Esa. 41.16.	
נשא	וְאֶת כֻּלָּם יִשָּׂא רוּחַ :	Ventum leuare omnes. Esa. 57.13.	
נשא	וַעֲוֹנֵינוּ כָּרוּחַ יִשָּׂאנוּ :	Iniquitates leuare aliquem ad instar venti. Esa. 64.6.	
נשא	וְרוּחַ נְשָׂאַתְנִי וַתִּקָּחֵנִי :	Spiritum leuare aliquem, & capere eum. Ezec. 3.14.	
נשאים	נְשִׂיאִים וְרוּחַ וָגֶשֶׁם אַיִן :	Nubes & ventum esse, sine pluuia. Pro. 25.14.	
נשב	כִּי רוּחַ יי' נָשְׁבָה בּוֹ :	Ventum Domini efflare in aliquid. Esa. 40. 7.	

	tionum. Zac. 12. 10.		
חפש	וַיְחַפֵּשׂ רוּחִי :	(Cor) scrutari spiritum. Psal. 77.7.	
טוב	וְרוּחֲךָ הַטּוֹבָה תַּתְּ וגו' :	Dare spiritum bonum ad intelligere faciendum. Neh. 9.20.	
טוב	רוּחֲךָ טוֹבָה תַּנְחֵנִי וגו' :	Spiritum bonum ducere aliquẽ. (vel ducere spiritu, &c. Psal. 143.10.	
טאטאם	וְאָת רוּחַ הַטֻּמְאָה אֶעֱבִיר מִן הָאָרֶץ :	Transire facere spiritum immũditiæ à terra. Zac. 13.2.	
יום	מִתְהַלֵּךְ בַּגַּן לְרוּחַ הַיּוֹם :	Ire vento (ad ventum) diei. Gen. 3.9. Locus illustrandus.	
ילך	אָנָה אֵלֵךְ מֵרוּחֶךָ :	Ire à spiritu alicuius. Psal. 139.7.	
ילך	אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלֵכוּ :	Ire vbicunq; est spiritus (voluntas) eundi. Ezec. 1.12.	
יס	סֹבֵב אֶל רוּחַ הַיָּם וגו' :	Girare ad ventum (latus) maris, &c. Ezec. 42.19.	
יצא	וַיֵּצֵא הָרוּחַ וַיַּעֲמֹד וגו' :	Spiritũ egredi & stare ante aliquẽ. 1. Reg. 22. 21.	
יצא	יֵצֵא רוּחוֹ יָשׁוּב לְאַדְמָתוֹ :	Spiritum alicuius exire. Psal. 146.4.	
יצק	אֶצֹּק רוּחִי עַל זַרְעֶךָ :	Effundere spiritum super aliquid. Esa. 44.3.	
יצר	וַיֹּצֶר רוּחַ אָדָם בְּקִרְבּוֹ :	Formare spiritum hominis in medio eius. Zac. 12.1.	
יקר	יָקָר רוּחַ אִישׁ תְּבוּנָה :	Pretiosus (vel frigidus) spiritu. Pro. 17. 27.	
ישועה	רוּחַ יְשׁוּעָת וגו' :	Spiritus saluationũ, &c. Esa. 26.18. Locus illustrandus.	
כביר	וְרוּחַ כַּבִּיר אַמְרֵי פִיךָ :	Spiritus multiplex. Iob 8.2.	
כהה	מַעֲשֵׂה תְהִלָּה תַּחֲרֵת רוּחַ כֵּהָה :	Spiritus corrugatus. Esa. 61.3.	
כהה	וְכַהֲתָה כָּל רוּחַ :	Spiritum corrugari. Ezec. 21.12.	
כח	וְלֹא בְכֹחַ כִּי אִם בְּרוּחִי :	(Agere) non (in) vi, sed (in) spiritu Dei. Zac. 4.6.	
כלה	כִּלְּתָה רוּחִי :	Spiritum alicuius finire (consumi.) Psal. 143.7.	
כנף	יִרְאֶה עַל כַּנְפֵי רוּחַ :	Videri super alis vẽti. 1. Sam. 22.11	
כנף	יַרְאֶה עַל כַּנְפֵי רוּחַ :	Volare super alis venti. Ps. 18. 11.	
כנף	הַמְהַלֵּךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ :	Incedere super alis venti. Ps. 104.3	
כנף	וְרוּחַ בְּכַנְפֵיהֶם :	Ventum esse in alis. Zac. 5.9.	
לא	וְלֹא רוּחַ בָּם :	Spiritum non esse in aliqua re. Iere. 10. 13.	
לבש	וְרוּחַ יי' לָבְשָׁה אֶת גִּדְעוֹן	Spiritum Domini induere aliquem. Iud. 6.34.	
לקח	וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנִּי :	Non accipere ab aliquo spiritum sanctitatis. Psal. 51.13.	
מדבר	לְרוּחַ מִדְבָּר :	Spargere vento deserti. Ier. 13. 23.	
מדד	מָדַד רוּחַ הַקָּדִים :	Mensurare vẽtum (latus) euri. Ezechiel 42.16.	
מדד	אֶת רוּחַ הַדָّרוֹם מָדָד :	Mensurare ventum (latus) austri. Ezec. 42.18.	
מדד	לְאַרְבַּע רוּחוֹת מִדָּדוֹ :	Mẽsurare quatuor ventis. (angulis.) Ezec. 42.20.	
מחבא	וְהָיָה אִישׁ כְּמַחֲבֵא רוּחַ וגו' :	Absconsio venti. (ob ventum.) Esa. 32. 2.	
מלא	רוּחַ מָלֵא מְאֵלֶּה יָבוֹא לִי :	Ventũ plenũ venire alicui. Ier. 4.12	
מלא	מְלֵאתִיכֹה אֶת רוּחַ יי' :	Repleri vi cũ spũ Domini. Mich. 3.8	
מלאך	עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת :	Facere angelos spiritus. (ventos.) Psal. 104.4.	
מסך	יי' מָסַךְ בְּקִרְבָּהּ רוּחַ עִוְעִים :	Miscere inter aliquos spiritum incurationum. Esa. 19.14.	
מעלה	וּמַעֲלוֹת רוּחֲכֶם אֲנִי יָדַעְתִּיהָ	Cognoscere ascensiones spiritus alicuius. (quicquid in mentem venit.) Ezec. 11.5.	
מעצר	אֲשֶׁר אֵין מַעֲצָר לְרוּחוֹ :	Cohibitionem non esse spiritui alicuius. Pro. 25.28.	
מרה	וְתֵהֵיין מֹרַת רוּחַ לְיִצְחָק	Contradictio (amaritudo) spiritus. Ge	
	לוֹ אִישׁ הֹלֵךְ רוּחַ וגו' :	Ire spiritu, &c. Mich. 2.11.	
מרה	כִּי הִמְרוּ אֶת רוּחוֹ :	Contradicere spiritum (spiritui, volũtati, mẽti) alicuius. Psal. 106.33.	
מנוחה	רוּחַ יי' תָּנִיחֶנּוּ :	Spiritum Domini quietem dare. Esa. 63.14.	
מנוח	הַנִּיחוּ אֶת רוּחִי בְּאֶרֶץ צָפוֹן :	Requiescere facere spiritum in terra. Zac. 6.8.	
מעביר	וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ	Transire facere ventum super terra. Gen. 8.1.	
מעיד	וַתָּעֵד בָּם בְּרוּחֲךָ וגו' :	Deum obtestari in aliquos in spiritu, &c. Neh. 9.30.	
מעמיד	וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה :	Stare facere (immittere) spiritũ procellæ. Psal. 107.35.	
מעיר	הֶעִיר יי' אֶת רוּחַ כּוֹרֶשׁ וגו'	Excitare spiritum alicuius. 2. Paral. 36. 22.	
מפקיד	בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי :	Commendare spiritum in manu Dei. Psal. 31.6.	
מקשה	כִּי הִקְשָׁה יי' אֱלֹהֶיךָ אֶת רוּחוֹ	Indurare spiritũ alicuius. Deut. 2.30	
מרכיב	תִּשָּׂאֵנִי אֶל רוּחַ תַּרְכִּבֵנִי :	Leuare aliquem, (ad) ventum equitare facere eum. Iob 30.22.	
משיב	לֹא יְתַנֵּנִי הָשֵׁב רוּחִי :	Reducere spũm. (halitum.) Iob 9.18.	
משיב	כִּי תָשִׁיב אֶל אֵל רוּחֶךָ :	Reducere spiritum ad Deũ. Iob 15.13	
משיב	יָשֵׁב רוּחוֹ יְזֹלֵּם יָם	Flare facere ventum. Psal. 147.18.	
משחית	הִנְנִי מֵעִיר וגו' רוּחַ מַשְׁחִית :	Excitare ventũ destruentẽ. Ier. 51.1	
מתעטף	בְּהִתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי סֶלָה :	Spiritum alicuius sincopim pati. Ps. 77. 4.	
מתעטף	בְּהִתְעַטֵּף עַל רוּחִי :	Spiritũ alicuius sincopim pati super eo. Psal. 142.4.	
מתפעם	וַתִּתְפָּעֶם רוּחוֹ :	Spiritum alicuius percelli. Dan. 2.1.	
זור	רוּחִי זָרָה לְאִשְׁתִּי :	Halitum alicuius esse alienũ vxori. Iob 19. 17.	
זעפות	רוּחַ זַלְעֲפוֹת מְנָת כּוֹסָם :	Spiritum tempestatum esse portionẽ calicis alicuius. Psal. 11.6.	
זנוניים	כִּי רוּחַ זְנוּנִים הִתְעָה :	Spiritus fornicationum. Hos. 4.12. Vide etiam cap. 5.4.	
זרה	וְזֵרִיתִים לְכָל רוּחַ קָצוּ צִיפֻּאָה	Dispergere omni vento (in omnẽ ventum) extremitatum. Iere. 49.32.	
זרה	וְהַשְּׁלִשִׁית תִּזְרֶה לַרוּחַ :	Spargere vento. (in ventum.) Ezec. 5.2. Vide etiam ver. 10.	
זרה	לְכָל רוּחַ אֲזָרֶה :	Spargere omni vento. (in omnẽ ventum.) Ezec. 5.12.	
זרע	כִּי רוּחַ יִזְרָעוּ וגו' :	Seminare ventum. Hos. 8.7.	
חבל	רוּחִי חִבָּלָה :	Spiritũ alicuius deuastari. Iob 17.1.	
חדש	וּנְתַתִּי לָכֶם לֵב אֶחָד וְרוּחַ חֲדָשָׁה :	Dare spiritum nouum. Ezec. 11. 18.	
חדש	וַעֲשׂוּ לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה :	Facere sibi spiritum nouum. Ezech. 18. 30.	
חדש	וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם :	Dare spiritum nouum in medio aliquorum. Ezec. 36. 26.	
חיה	וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם :	Spiritum alicuius viuere. (reuiuiscere.) Gen. 45.27.	
חיה	כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּאֹפַנִּים :	Spiritũ viuũ esse in rotis. Ezec. 1.20	
חיה	אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים :	Spiritũ vitæ esse in aliquo. Gen. 6.17	
חיה	כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפָּיו :	Animam spiritus vitæ esse in naribus. Gen. 7.22.	
חיים	זְכֹר כִּי רוּחַ חַיִּי :	Vitam alicuius esse ventum. Iob 7.7	
חיים	וּלְכָל בְּהֵן חַיֵּי רוּחִי :	Vita spiritus alicuius. Esa. 38.16.	
חכמה	אֲשֶׁר מִלֵּאתִיו רוּחַ חָכְמָה :	Replere aliquem spiritu sapientiæ, Exo. 28.4.	
חכמה	מְלֵא רוּחַ חָכְמָה :	Repleri spiritu sapientiæ. Deut. 34.9	
חלף	וְרוּחַ עַל פָּנַי יַחֲלֹף :	Spiritum transire super aliquem. Iob 4.15.	
חמה	תֵּאָלֵךְ מַר בְּחֲמַת רוּחִי :	Aliquem ire amarum in furore spiritus. Ezec. 3.14.	
חן	וָאֶשְׁפֹּךְ עַל בֵּית דָּוִד וְעַל יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלִַם רוּחַ חֵן וְתַחֲנוּנִים	Versare spiritum gratiæ, & misera-	

לבב	וְרָם לְבָבוֹ בְּגָבְהוֹ :	*Cor alicuius exaltari in (propter) altitudine sua. Ezec. 31. 10.*
מסלה	וּמְסִלּוֹתַי יְרֻמּוּן :	*Semitas eleuari. Esa. 49. 11.*
מעט	רֹמּוּ מְעַט וְאֵינֶנּוּ :	*Eleuari parũ, & nõ esse. Iob 24. 24. (Sub forma Pahol, & cũ Dages ad ornatum.*
גרום	וּבְרוּמָם יַרִימוּ אוֹתָם :	*Eleuare se cũ aliquo, quando ipse eleuatur. Ezec. 10. 17.*
נשא	יָרוּם וְנִשָּׂא וְגָבַהּ מְאֹד :	*Exaltari, euehi, & extolli valdè. Esa. 52. 13.*
נתץ	וּנְתַצְתִּי רֻמָּתֵךְ :	*Diruere excelsa. Ezec. 16. 40.*
סורר	הַסֹּרְרִים אַל יָרִימוּ לָמוֹ סֶלָה	*Proteruos non eleuari sibi. (Vel est ex Hiphil, vt scribitur.) Ps. 66. 7*
עז	רוּמָה יי׳ בְּעֻזֶּךָ :	*Deum exaltari in fortitudine sua. Psal. 21. 14.*
עין	וְעֵינַיִם רָמוֹת תִּשְׁפִּיל :	*Humiliare oculos elatos. Ps. 18. 28.*
עין	וְלֹא רָמוּ עֵינָי :	*Oculos alicuius nõ exaltari. Ps. 131. 1*
עין	דִּיר מָה רָמוּ עֵינָיו :	*Oculos ætatis exaltari. Pro. 30. 13.*
עם	עַם גָּדוֹל וָרָם מִמֶּנּוּ :	*Populus magn' & altus. Deut. 1. 18.*
עם	יָרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים :	*Deum esse altum super omnes populos. Psal. 99. 2.*
עצה	תַּתֵּשׁ לְךָ רָמָה בְּכָל רְחוֹב :	*Facere sibi excelsum in omni platea. Ezec. 16. 24.*
צדקה	וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ :	*Exaltari in iustitia Dei. Psal. 89. 10*
צור	בְּצוּר יָרוּם מִמֶּנִּי תַנְחֵנִי :	*Ducere in petram, quæ altior te sit. Psal. 61. 3.*
צמרת	לָקַחְתִּי אֲנִי מִצַּמֶּרֶת הָאֶרֶז הָרָמָה :	*Accipere de summitate cedri alta. Ezec. 17. 22.*
קול	וְאָמַרְתָּ אֶל כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹל רָם :	*Dicere voce alta. Deut. 27. 14.*
קול	קוֹל בָּרָמָה נִשְׁמָע :	*Vocem audiri in excelso. (loco.) Ier. 31. 14.*
קומה	וְרִמֵּי הַקּוֹמָה גְּדֻעִים :	*Altos statura esse excisos. Esa. 10. 32*
קרן	רָמָה קַרְנִי בַיהוָה :	*Cornu alicuius eleuari in Domino. 1. Sam. 2. 1.*
קרן	וּבִרְצוֹנְךָ תָּרִים קַרְנֵנוּ :	*Cornu alicuius exaltari in voluntate Dei. (Vel ex Hiphil est, vt scribitur.) Psal. 89. 18.*
קרן	וּבְשִׁמְךָ תָּרוּם קַרְנִי :	*Cornu alicuius exaltari in noie Dei. Psal. 89. 25.*
ר	קַרְנִי תָּרוּם בְּכָבוֹד :	*Cornu alicuius exaltari in gloria. Psal. 112. 9.*
קרת	בִּבְרַכַת יְשָׁרִים תָּרוּם קָרֶת :	*Vrbẽ exaltari in benedictione rectorum. Pro. 11. 11.*
ראש	וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתָי :	*Caput alicuius exaltari super inimicos circumquaque. Psal. 27. 6.*
רחם	וְלֵכֶן יָרוּם לְרַחֲמְכֶם :	*Exaltari ad miserendum. (vt misereatur.) Esa. 30. 18.*
שמים	רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים	*Deum exaltari super cælos. Ps. 57. 6*
שפט	וְהוּא רָמִים יִשְׁפּוֹט :	*Iudicare elatos. Iob 21. 22.*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc verbum idem significat, quod legitur in præterito רָם . Dan. 5. 20. *Et quando* רָם *eleuatum est cor illius, &c.*

Deriuatiua huius & composita sunt אַבְרָם אַבִּירָם אֲדִירָם אֲדֹרָם אַחִירָם אַחִירַמִּי אַרוּמָה אַרְמוֹן הֲדוֹרָם הָרִים הֲרָם הִתְרוֹמֵם יְהוֹרָם יוֹרָם מְרֹמִים מְרוֹם מְרוֹמוֹת נְרוּם רוּם רִם רוֹמָה רוּמָה רוּמֵם רוֹמֵם רוֹמֶמָה רוֹמֵמְתִּי עֵזֶר רָמָה רַבִּיָּה רֶמֶת רִמֹּת גִּלְעָד רֶמֶת הַמִּצְפָּה רִמְתִי לְחִי רִמּוֹתִים רֶמֶת נֶגֶב אוֹ רָמוֹת נֶגֶב שְׁמִירָמוֹת תְּרוּמָה תְּרוּמִיָּה :

רוּם Est infinitiuus superioris Cal, vt illic habes. Aliàs est nomen masculinum genere sine plurali, quod & רִם aliquando scribitur. Altitudo, eleuatio, exaltatio. [*Altezza.*] Inuenitur forsitan in sequentibus locis tantummodo, & semel alijs est Toar, altus, quod an verum sit, ipsi viderint.

Altitu-

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, excepto Pahul. Participia supplent vices nominis Toar. Altus fuit, eleuatus est, antitheton שפל. [*Alzarsi, essere alto.*] Vide גָּבַהּ. Quidam רוּם & רָמוּ reducunt ad radicem רמם, in hac tamen significatione, quod non placet. Ego potius dicerem, Dages ad ornatum poni. Ex illa verò radice יָרַם etiam futurũ formatur רָמָה. est insuper verbum Cal per se, vt suo dicemus loco. Nonnunquàm euadit nomen substantiuũ, excelsum, idem quod בָּמָה. [*Luogo alto.*] רוּם רָם רָמוּת & רָאמוֹת, & רוּמָה sed correptum, sunt etiam nomina, vt suis locis habes. Efficit nonnullos Hebraismos satis ornatos, vt in sequentibus obseruabis.

איב	עַד אָנָא יָרוּם אֹיְבִי עָלָי :	*Inimicum exaltari super aliquem. Psal. 13. 3.*
אלוה	יָרוּם אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁעִי :	*Deum petræ (roboris) salutis alicuius exaltari. 2. Sam. 22. 47.*
אלוה	יָרוּם אֱלֹהֵי יִשְׁעִי :	*Deum salutis alicuius exaltari. Psal. 18. 47.*
ארז	עַל כָּל אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן הַרָּמִים וְהַנִּשָּׂאִים :	*Cedri alti & sublimes. Esa. 2. 13.*
ארץ	וּתְרִים מֵעַל הָאָרֶץ :	*Eleuari de super terra. Gen. 7. 17.*
בנה	וַיִּבְנוּ רָמִים מִקְדָּשׁוֹ :	*Ædificare sicut excelsos (locos) sanctuarium. Psal. 78. 69.*
בנה	אֶל כָּל רֹאשׁ דַּרְךְ בְּנִיתֵךְ רָמָתֵךְ	*Ædificare excelsum ad omne caput viæ. Ezec. 16. 25.*
גאה	עַל גֵּאֶה וָרָם :	*Superbus & altus, &c. Esa. 2. 12.*
גבעה	אֶל כָּל גִּבְעָה רָמָה :	*Collis altus. Ezec. 6. 13.*
גוי	אָרוּם בַּגּוֹיִם אָרוּם בָּאָרֶץ :	*Exaltari in gentibus, & in terra. Psal. 46. 11.*
הר	עַל הֶהָרִים הָרָמִים :	*Montes alti. Deut. 12. 2.*
השפיל	וְעֵינֶיךָ עַל רָמִים תַּשְׁפִּיל :	*Deum deprimere oculos suos super elatis. (vel oculos esse super elatis, (quos) humiliabit. 2. Samuel 22. 28.*
זלות	כֶּרֶם זְלוּת לִבְנֵי אָדָם :	*Despectionem exaltari mortalibus. Psal. 12. 9.*
חפץ	וְגַמּוּ אַל תָּפֵק יְרוּמוּ סֶלָה :	*Nõ educere cogitatũ alicuius, (quo) exaltetur. Psal. 140. 9.*
זרוע	וּזְרוֹעַ רָמָה תִשָּׁבֵר :	*Brachium elatum frangi. Iob 38. 15.*
חכמה	רָאמוֹת לְאֱוִיל חָכְמוֹת :	*Sapiẽtias esse altas stulto. Pro. 24. 7*
יד	וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֹצְאִים בְּיָד רָמָה	*Exire (in) manu alta. (in signum gaudij.) Exo. 14. 8.*
יד	וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְיָד רָמָה :	*Facere (in) manu alta. (audacter, temerario.) Num. 15. 30.*
יד	פִּן יֹאמְרוּ יָדֵנוּ רָמָה :	*Dicere manus mea exaltatur, &c. Deut. 32. 27.*
יד	יי׳ רָמָה יָדְךָ בַּל יַחֲזִיוּן :	*Manum Dei exaltari. Esa. 26. 11.*
יד	תֵּרֹם יָדְךָ עַל צָרֶיךָ :	*Manũ exaltari sup hostes. Mich. 5. 9*
יהוה	רָם עַל כָּל גּוֹיִם יי׳ :	*Dominum esse altum super omnes gẽtes. Psal. 113. 4.*
יהוה	כִּי רָם יי׳ וְשָׁפַל יִרְאֶה :	*Dominum esse altũ, & videre humilem. Psal. 138. 6.*
ימין	תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ :	*Dexteram alicuius exaltari. Psalm. 89. 14.*
יסד	וְרָאמָה וְיָשְׁבָה תַּחְתֶּיהָ וגו׳ :	*(Vrbem) exaltari, & sedere sub se, &c. Zac. 14. 10.*
כוכב	וּרְאֵה רֹאשׁ כּוֹכָבִים כִּי רָמוּ :	*Stellas eleuari. Iob 22. 12. (Dages ad ornatum positum est.)*
כסא	יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא :	*Sedere super solio alto, & sublimi. Esa. 6. 1.*
לב	וַיָּרָם לִבָּם :	*Cor alicuius eleuari. Hos. 13. 6.*
לבב	וְרָם לְבָבֶךָ :	*Cor alicuius eleuari. Deut. 8. 14.*
לבב	לְבִלְתִּי רוּם לְבָבוֹ מֵאֶחָיו :	*Cor alicuius non eleuari præ (supra) fratribus. Deut. 17. 20.*

מים	כִּי כָאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם פֵּרַשְׂתִּי וגו׳ :	*Expandere sicut quatuor ventos cæli. Zac. 2. 10.*
מעל	וּפֹקֵחַתְּךָ שָׁמְרָה רוּחִי :	*Seruare spiritum alicuius. (Vel spiritum seruare.) Iob 10. 12.*
מעל	שֹׁמֵר רוּחַ לֹא יִזְרָע :	*Obseruare ventum. Eccles. 11. 4.*
מפה	וּבְרוּחַ שְׂפָתָיו יָמִית רָשָׁע :	*Interficere (in) spiritu oris. Esa. 11. 4*
מקל	אֲשֶׁר שָׁפַכְתִּי אֶת רוּחִי עַל וגו׳ :	*Versare spiritũ super aliquid. Ezech. 39. 29.*
מקל	אֶשְׁפּוֹךְ אֶת רוּחִי עַל כָּל בָּשָׂר	*Versare spiritum super omnem carnem. Ioel 3. 1.*
מקל	וּשְׁפַל רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים :	*Humilis spiritu: & viuificare spiritum humilium. Esa. 57. 15.*
מקר	וַהֲיִיתִי רוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי וגו׳ :	*Esse spiritum mẽdacij in ore aliquorum. 1. Reg. 22. 22.*
מקר	נָתַן יי׳ רוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי וגו׳ :	*Dare spiritum mẽdacij in ore aliquorum. 1. Reg. 22. 23.*
מתה	אֲשֶׁר תִּשְׁתֶּה רוּחִי :	*Spiritum bibere furorem alicuius. Iob 6. 4.*
תכן	וַתְּכֵן רוּחוֹת יי׳ :	*Deum aptare spiritus. Pro. 16. 2.*
תכן	מִי תִכֵּנְאת רוּחַ יי׳ :	*Aptare spiritum Domini. Esa. 40. 13*
תעה	וְיָדְעוּ תֹעֵי רוּחַ בִּינָה :	*Errare spiritu. Esa. 29. 24.*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc nomen idẽ significat, & est generis communis, sed masculini sæpius cum plurali, & suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs רוּחָא רוּחַ רוּחִי רוּחֵי רוּחָהּ . Loci aliquot obseruandi.

אלוה	רוּחַ אֱלֹהֵי קָדְשִׁין בָּךְ :	*Spiritum Dei sanctum esse in aliquo. Dan. 4. 5.*
אתכרס	אִתְכַּרְסַת רוּחִי וגו׳ :	*Spiritum alicuius se fodere, &c. Dan. 7. 15.*
יתיר	דִּי רוּחַ יַתִּירָא וגו׳ :	*Spiritus excellens, &c. Dan. 5. 12.*
נטל	וְנִשָּׂא הַמֵּן רוּחָא :	*Ventum leuare aliquid. Dan. 2. 35.*
סיס	אַרְבַּע אַרְבַּע רוּחֵי שְׁמַיָּא וגו׳ :	*Quatuor venti cœlorũ, &c. Dan. 7. 2*
תקף	וְרוּחָהּ תַּקֵּפַת לְהַזָּרָה :	*Spiritum alicuius corroborari ad superbe agendum. Dan. 5. 20.*

רוּחָה Nomen femininum genere, sine plurali, & cum affixo רַוַּחְתִּי . Respiratio, relaxatio, quasi spiritus reassumptio. [*Respiratione, refrigerio, ristoro.*] Bis inuenitur.

סיס	וַיַּרְא פַּרְעֹה כִּי הָיְתָה הַרְוָחָה	*Videre quòd sit respiratio. Exo. 8. 15*
פעלים	אַל תַּעְלֵם אָזְנְךָ לְרַוְחָתִי לְשַׁוְעָתִי :	*Non abscondere aurem respirationi alicuius, clamori eius. Thr. 3. 19.*

Radix est רוח .

רְוִיָּה Nomen formæ fœmininæ, sine plurali, quod bis solum reperitur in scriptura sacra. Saturitas, irrigatio, eiusdem scilicet significationis vox cum sua radice רוה , ibi vide. [*Satietà.*]

מצות	וַתּוֹצִיאוּנוּ לִרְוָיָה :	*Educere alicui saturitati. (in locum irriguum, fœcundum.) Ps. 66. 12.*
כוס	כּוֹסִי רְוָיָה :	*Calicem alicuius esse saturitatẽ. Ps. 23. 5. Hebraismus idest, quàm fœcundum. Alijs est adiectiuum, nescio qua ratione.*

רוּם Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Ain Vau, quod aliquando vertitur in Aleph, sic flectitur in Biblijs.

רָם רָמָה אוֹ רָאמָה רָמוּ אוֹ רָמוּ אוֹ רֹמוּ	Præteritum.
רָם רָמִים רָמֵי רָמָה רָמוֹת אוֹ רָמוֹת רָמַתְּךָ רָמַתִּיךְ	Part. præs.
אָרוּם יָרוּם אוֹ יָרֹם וַיָּרָם תָּרוּם אוֹ תָּרֹם תֵּרָם יָרוּמוּ אוֹ יָרֹמוּן	Futurum.
רוּמָה	Imperat.
רוֹם כָּרֵם לָרוּם כְּרוֹמָם	Infinitiuus.

Cætera,

גרש	צָרַר רוּחַ אוֹתָהּ בְּכַנְפֶיהָ :	*Ventum ligare aliquem in alis suis. Hos. 4. 19.*
קבץ	וְרוּחוֹ הוּא קִבָּצָן :	*Colligere aliquid spiritu. (volũtate.) Esa. 34. 16.*
קדים	בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ :	*Ventum orientalem frangere naues. Psal. 48. 8.*
קדים	כְּרוּחַ קָדִים אֲפִיצִים :	*Spargere ad instar venti euri. Iere. 18. 17.*
קדים	הֲלֹא כַּנַּעַת בָּם רוּחַ הַקָּדִים תִּיבָשׁ :	*Ventum euri tangere in aliquid, & arescere. Ezec. 17. 10.*
קדים	וְרוּחַ הַקָּדִים הִוחִישׁ בְּרִיחַ :	*Ventum euri arefacere fructum. Ezechiel 19. 12.*
קדים	רוּחַ הַקָּדִים שָׁבְרָךְ בְּלֵב יַמִּים	*Ventum euri frãgere in corde maris. Ezec. 27. 26.*
קדים	נוֹשֵׁן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים הַרִישִׁית וגו׳ :	*Præparare ventum euri surditatem afferentem. Ion. 4. 8.*
קום	וְלֹא קָמָה עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ מִפָּנֶיכָם :	*Spiritum non surgere in aliquem amplius à facie alicuius. Ios. 2. 11.*
קנא	אִי עָבַר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וגו׳ :	*Spiritum zelotipiæ transire super aliquem. Num. 5. 14.*
קצר	וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקֹּצֶר רוּחַ :	*Breuitas spiritus alicuius, &c. Exo. 6. 9.*
קצר	וּקְצַר רוּחַ מְרֵי אִוֶּלֶת :	*Breuis spiritu. (Est iracundus.) Pro. 14. 29.*
קצר	הֲקֻצַר רוּחַ יי׳ :	*Spũm Domini abbreuiari. Mich. 2. 7*
קרב	אַף רוּחִי בְּקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶנָּה :	*Spiritum esse intra aliquẽ. Esa. 26. 9*
קשה	אִשָּׁה קְשַׁת רוּחַ אָנֹכִי :	*Mulier dura spiritu. [trauagliata.] 1. Sam. 1. 15.*
ראה	לֹא תִרְאוּ רוּחַ וגו׳ :	*Non videre ventũ, &c. 2. Reg. 3. 17*
רדף	תִּרְדֹּף כְּרוּחַ נְדִבָתִי :	*Persequi aliquid ad instar venti. Iob 30. 15.*
רוע	וַיִּשְׁלַח אֱלֹהִים רוּחַ רָעָה וגו׳ :	*Mittere spiritũ malũ inter aliquos. Iud. 9. 23.*
רמיה	וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה :	*Fraudem non esse in spiritu alicuius. Psal. 32. 2.*
רעה	כָּל רֹעֵיךְ תִּרְעֶה רוּחַ :	*Ventum pascere aliquem. Ier. 22. 22*
רעה	אֶפְרַיִם רֹעֶה רוּחַ :	*Aliquem pascere ventum. Hos. 12. 1.*
רעין	שֶׁגַּם זֶה הוּא רַעְיוֹן רוּחַ :	*Fractum spiritus. Eccles. 1. 17. Vide* רַעְיוֹן .
רעות	וְהִנֵּה הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ :	*Fractura spiritus. Eccles. 1. 14. Vide* רְעוּת .
רפה	אַז רָפְתָה רוּחַם מֶעָלָיו :	*Spiritum alicuius debilitari desuper alio. Iud. 8. 3.*
שאף	שָׁאֲפָה רוּחַ :	*Attrahere spiritum. (ventum.) Iere. 2. 23.*
שאף	שָׁאֲפוּ רוּחַ כַּתָּנִים :	*Attrahere spiritum (vẽtum) vt dracones. Ier. 14. 6.*
שאר	וְשֹׁאֵר רוּחַ לוֹ :	*Reliquũ spirit' esse alicui. Mal. 2. 15.*
שבר	וְסֹלֶף בָּהּ שֶׁבֶר בְּרוּחַ :	*Fractura in spiritu. Pro. 15. 4.*
שבר	וּמִשֶּׁבֶר רוּחַ חֲלִילוֹ :	*Vlulare à (ob) fractura spiritus. Esa. 65. 15.*
שוב	וַתָּשָׁב רוּחוֹ וַיֶּחִי :	*Spiritum alicuius redire, & illũ reuiuiscere. Iud. 15. 19.*
שוב	וַתָּשֹׁב רוּחוֹ אֵלָיו :	*Spiritum alicuius redire ad eum. 1. Sam. 30. 12.*
שוב	וְעַל סְבִיבֹתָיו שָׁב הַרוּחַ :	*Ventum reuerti super gyris suis. Eccles. 1. 16.*
שוב	וְהָרוּחַ תָּשוּב אֶל הָאֱלֹהִים וגו׳ :	*Spiritum redire ad Deum, qui dedit illum. Eccles. 12. 7.*
שים	אֲשֶׁר הָשַׂם בְּקִרְבּוֹ אֶת רוּחַ קָדְשׁוֹ :	*Ponere in medio aliquorum spiritũ sanctitatis. Esa. 63. 11.*
שלח	אֲשֶׁר שָׁלַח יי׳ צְבָאוֹת בְּרוּחוֹ :	*Deum mittere in spiritu suo, &c. Zac. 7. 12.*
שליט	אֵין אָדָם שַׁלִּיט בָּרוּחַ לְכַלְּאוֹת אֶת הָרוּחַ :	*Non dominari in vẽtum ad cohibendum eum. Eccles. 8. 8.*

דבר	וַיְדַבְּרוּ בָרָע :	*Loqui in malo. Psal.73.8.*
דבר	דַּבֵּר עָלֶיךָ רָעָה בְּגָלַל רָעַת בֵּית וגו׳ :	*Loqui malum super aliquem propter malitiam, &c. Ier.11.17.*
דור	הַדּוֹר הָרַע הַזֶּה וגו׳ :	*Aetas mala. Deut.1.35.*
דרך	שֹׁבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים :	*Reuerti à viis malis. 2.Reg.17.13.*
דרך	וְדֶרֶךְ רָע וגו׳ :	*Via mala. (vel mali.) Pro.8.13.*
דרש	וּדְרַשְׁתִּי רָעָתִי דִּבְרוּ הַוּוֹת :	*Quærere malum alicuius. Psal.38.13*
דרש	וְדֹרֵשׁ רָעָה תְּבֹאֶהוּ :	*Malum venire quærenti eum. Prou. 11.27.*
האריך	יֵשׁ רָשָׁע מַאֲרִיךְ בְּרָעָתוֹ :	*Prolongare in malo (malitia) suo. Eccles.7.17.*
הביא	הֵבִיא יי׳ עֲלֵיהֶם אֶת כָּל הָרָעָה הַזֹּאת :	*Adducere malum super aliquē, &c. 1.Reg.9.9.*
הביא	הִנְנִי מֵבִיא רָעָה אֶל בֵּית יָרָבְעָם :	*Adducere malum ad aliquē. 1.Reg. 14.10.*
הביא	וְגַם רָע :	*Venire facere malum. Esa.31.2.*
הביא	אֲנִכִי מֵבִיא רָעָה אֶל הָעָם הַזֶּה :	*Venire facere malum ad aliquem. Ier.6.19.*
הביא	וְהֵבֵאתִי עֲלֵיהֶם רָעָה וגו׳ :	*Venire facere malum super aliquem, &c. Ier.49.37.*
הבדיל	וְהִבְדִּילוֹ יי׳ לְרָעָה :	*Separare aliquem malo. (in malum.) Deut.29.20.*
הבין	לְהָבִין בֵּין טוֹב לָרָע :	*Intelligere inter bonum malo. (& malum.) 1.Reg.3.10.*
הבין	וְאֲבִינָה כִּרְעָה וגו׳ :	*Intelligere (ī) malum, &c. Neh.13.7*
הביע	וּפִי רְשָׁעִים יַבִּיעַ רָעוֹת :	*Os eructare mala. Pro.15.28.*
הדיח	וְהִדִּיחַ עָלָיו אֶת הָרָעָה :	*Impellere malum super aliquem. 1. Sam.15.14.*
הוללות	הוֹלֵלוֹת רָעָה :	*Vanagloriatio mala. Eccles.10.13.*
הוצא	בְּרָעָה הוֹצִיאָם וגו׳ :	*Educere in malo (malitiosè,) &cæt. Exo.32.12.*
הורד	וְהוֹרַדְתָּם אֶת שֵׁיבָתִי בְּרָעָה שְׁאֹלָה :	*Deducere in sepulchrum senectutem alicuius in malo. Gen.44.29.*
הטרים	כִּי עָלַי שָׁאוּל מְדָרֵשׁ דַּרְעָד	*Facere malum super aliquem. 1.Samuel 23.9. Vide* דרש .
היה	כִּי בְרָעָה הָיְרָה בְּבֵיתוֹ :	*Aliquam esse in domo alicuius in malo. 1.Par.7.23.*
היה	וְלֹא הָיִיתִי רָע לְפָנָיו :	*Aliquem non esse malum (tristē) ante alium. Neh.2.1.*
היה	כִּמְעַט הָיִיתִי בְּכָל רָע :	*Esse in omni malo. Pro.5.14.*
היה	מָה יִהְיֶה רָעָה עַל הָאָרֶץ :	*Aliquid esse malum super terra. Eccles.11.1.*
היטיב	כִּי הֵיטִיב אֶל אָבִי אֶת הָרָעָה עָלֶיךָ :	*Benefacere malum ad aliquem super alio. 1.Sam.20.13.*
היתיק	אִם תַּמְתִּיק כְּפִיר רָעָה :	*Malum dulcescere in ore alicuius. Iob 20.12.*
הכפה	אַכְפֵּה עָלֵימוֹ רָעוֹת :	*Finire mala super aliquē. Deut.32. 23. (Est omnia tormentorum genera in eum exercere.)*
הסיר	הֶסִרְגֵּלְךָ מֵרָע :	*Remouere pedem à malo. Pro.4.27.*
העביר	לְהַעֲבִיר אֶת רַעַת הַמִּן וגו׳ :	*Transire facere malum alicuius. Est.8.3.*
העביר	וְהַעֲבֵר רָעָה מִבְּשָׂרֶךָ :	*Transire facere malum à carne tua. Eccles.11.10.*
הציל	לְהַצִּיל לוֹ מֵרָעָתוֹ :	*Eripere aliquem è malo (displicētia) illius. Ion.4.6.*
הכמית	וּבְרַעְתָּם יְצַמִּיתֵם :	*Excindere aliquem in malo (ob malum) illius. Psal.94.23.*
הקריס	לֹא תַגִּישׁ וְתַקְדִּים בַּעֲדֵינוּ הָרָעָה :	*Non approximare & ante ponere malū ppter aliquos. Amos 9.10*
הקיס	הִנְנִי מֵקִים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתֶךָ :	*Excitare super aliquem malum è domo eius. 2.Sam.12.11.*
הקל	כֵּן תְּקַלְּלָה רַעְתָּה :	*Ebullire malum (malitiam) &c. Iere.6.7.*
השב	וְהָשֵׁב יָשִׁיב לָנוּ אֶת כָּל הָרָעָה	*Reddere omne malum, &cæt. Gen.*

	נֶפֶשׁ רָשָׁע אִוְּתָה רָע :	*Animā desiderare malū. Pro.21.10*
	וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאֹנְנִים רַע בְּאָזְנֵי יי׳ :	*Peruersè agere malū in auribus alicuius. Num.11.1.*
	לֹא תִהְיֶה אַחֲרֵי רַבִּים לְרָעוֹת :	*Non esse post multos malis. (ad malā perpetrandum.) Exo.23.2.*
	כִּי לֹא תִהְיֶה אַחֲרִית לָרָע :	*Vltimum non esse (viro) malo. Pro. 24.20.*
	וְעַתָּה כָּל אִישׁ רָע וּבְלִיעַל :	*Vir malus. 1.Sam.30.22.*
	אוֹיְבַי יֹאמְרוּ רַע לִי :	*Dicere malum alicui. (de aliquo.) Psal.41.6.*
	רַע רַע יֹאמַר הַקֹּנֶה וגו׳ :	*Emptorem dicere, malum, malū. (est id, quod vult emere.) Pro.20.14*
	הוֹי הָאֹמְרִים לָרַע טוֹב וְלַטּוֹב רָע :	*Dicere malo bonum, & bono malū. Esa.5.20.*
	לֹא תֻאֲנֶה אֵלֶיךָ רָעָה :	*Malum non offerri alicui. Psal.91.10. Vide* אנה .
	אַל תְּקַנֵּא בְּאַנְשֵׁי רָעָה :	*Non zelari in viros mali. (malos.) Pro.24.1.*
	כִּי אַפְּפוּ עָלַי רָעוֹת :	*Mala irasci super aliquem. Psal.40. 13. Vide* אפף .
	מִכָּל אֹרַח רָע כָּלָאתִי רַגְלָי :	*Via mala. Psal.119.101.*
	לִשְׁמָרְךָ מֵאִשָּׁה רָע :	*Mulier mali. Pro.6.24.*
	אִם תָּבוֹא עָלֵינוּ רָעָה :	*Malum venire super aliquem. 2. Paral.20.9.*
	כִּי טוֹב קִוִּיתִי וַיָּבֹא רָע :	*Expectare bonum, & malum venire. Iob 30.26.*
	רָעָה אַחַת רָעָה הִנֵּה בָּאָה :	*Malum vnum venire. Ezec.7.5.*
	וּבְטַחְתִּי בְרַעְתֶּךָ :	*Fidere in malitia tua. Esa.47.10.*
	יִבְעַרְתָּ הָרַע מִקִּרְבֶּךָ :	*Extirpare malū de medio. Deut.13.6*
	וְנִבְעֲרָה רָעָה מִיִּשְׂרָאֵל :	*Extirpare malum ex aliquibus. Iud. 20.13.*
	וְלֹא מְבַקֵּשׁ רָעָתוֹ :	*Non quærere malum alicuius. Nume.35.23.*
	הִנֵּה דָוִד מְבַקֵּשׁ רָעָתֶךָ :	*Quærere malū alicui. 1.Sam.24.10*
	וְהַמְבַקְּשִׁים אֶל אֲדֹנִי רָעָה :	*Quærere malum ad aliquem. 1.Sam. 25.26.*
	כִּי רָעָה זֶה מְבַקֵּשׁ :	*Quærere malum. 1.Reg.20.7.*
	אַךְ מְרִי יְבַקֵּשׁ רָע :	*Malum quærere rebellionem. Prou. 17.11.*
	וּבוֹרֵא רָע :	*Creare malum. Esa.45.7.*
	הַמַّלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל רָע	*Redimere à malo. Gen.48.16.*
	מִפְּנֵי גְאוֹן רָעִים :	*Superbia malorum. (improborum.) Iob 35.12.*
	אֵיךְ אֶעֱשֶׂה הָרָעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת :	*Facere malum magnum. Gen.39.9.*
	וַיֵּרַע אֶל יוֹנָה רָעָה גְּדוֹלָה :	*Malum esse alicui malo magno. (displicere quàm maxime.) Ion.4.1.*
	וְהֵבֵאתִי רָעֵי גוֹיִם וגו׳ :	*Adducere malos (improbos) gentiū. Ezec.7.24.*
	לֹא יָגוּר רָע :	*Malū non habitare cum Deo. Psal.5.5*
	אִם גָּמַלְתִּי שֹׁלְמִי רָע :	*Rependere malum pacifico. Psal.7.5.*
	כִּי גָּמְלוּ לָהֶם רָעָה :	*Rependere sibi malum. Esa.3.9.*
	גְּזַר נָא רָע רְשָׁעִים :	*Malum iniustorum perfici. Psal.7.10.*
	וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דִּבָּתָם רָעָה אֶל אָבִיהֶם :	*Adducere locutionem (famam) malam alicuius. Gen.37.2.*
	פֶּן תִּדְבָּקֵנִי הָרָעָה וָמֵתִי :	*Malum adhærere alicui. Gen.19.19*
	לֹא נוּכַל דַּבֵּר אֵלֶיךָ רַע אוֹ טוֹב :	*Non posse loqui ad aliquem malum aut bonum. Gen.24.50.*
	הִשָّמֶר לְךָ מִכָּל דָּבָר רָע :	*Seruare se ab omni verbo (re) malo. Deut.23.10.*
	וְלֹא דִבֶּר וגו׳ לְמָרַע וְעַד טוֹב	*Non loqui à malo & vsq; ad bonum. 2.Sam.13.22.*
	וַיי׳ דִּבֶּר עָלֶיךָ רָעָה :	*Loqui malum super aliquem. 1.Reg. 22.23.*
	יְחַזְּקוּ לָמוֹ דָּבָר רָע :	*Verbum malum. Psal.64.6.*

	עַל כֵּן לֹא תִרְוֹם :	*Non euehere. Iob 17.4.*
	יַחַד לֹא יְרוֹמֵם :	*Non exaltare. Hos.11.8.*
	סַלְסֵלִיהָ וּתְרוֹמְמֶךָּ :	*Euehere sapientiam, & ipsam exaltare te. Pro.4.8.*
	צְדָקָה תְּרוֹמֵם גּוֹי :	*Iustitiā exaltare gentē. Pro.14.34*
	בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי :	*Eleuare aliquem in petram. Psal.27.5*
	וִירוֹמְמוּהוּ בְּקְהַל עָם :	*Exaltare aliquem in cætu populi. Psal.107.32.*
	מִמְּקִמֵי תְרוֹמְמֵנִי :	*Eleuare aliquem ab insurgentibus. 2.Sam.22.49.*
	וְנִרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו :	*Extollere nomen Dei simul. Psal.34.4*
	מְרוֹמְמֵי מִשְׁעֲרֵי מָוֶת :	*Eleuare aliquem à portis mortis. Psal.9.14.*
	תְּהוֹם לְמַטָּתוֹ :	*Abyssum exaltare aliqd. Ezec.31.4*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc verbum idem est, quod in Biblijs legitur ī præsenti participio מְרוֹמֵם . Dan.4.34. *Nunc ego Nabuchodonosor laudo,* וּמְרוֹמֵם *& extollo, &c.* Radix est רום , & illic huius compositū habet.

רוֹמֵם Verbum Pohal superioris passiuum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

רוֹמֵם Part. præs. vel nomen Toar.
תְּרוֹמֵמְנָה Futurum.

Cætera, cum opus erunt, cautè formabis iuxta regulas grammaticales. Exaltatus, eleuatus fuit. [*Fù esaltato, inalzato, messo in alto.*] רוֹמֵם aliquibus est potius nomen substantiuum, exaltatio. [*Esaltatione, inalzamento.*] Bis tantum inuenitur.

	יְרוֹמֵם תַּחַת לְשׁוֹנִי :	*Exaltari (exaltatum, exaltationem esse) sub lingua alicuius. Ps.66.17*
	תְּיַרְוֵמְנָה קַרְנוֹת צַדִּיק :	*Cornua alicuius exaltari. Ps.75.12*

Radix est רום .

רוֹמְמָה Nomen fœmininum genere, & declinatione רוֹמֵמֹת . Exaltatio, eleuatio, altitudo. [*Inalzamento.*] Singulare nonnullis est Toar, alta, exaltata. [*Alta.*] Bis inuenitur.

	רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם :	*Exaltationes Dei (maximas) esse in gutture alicuius. Psal.149.6.*
	יְמִין יי׳ רוֹמֵמָה :	*Dexteram Dei esse exaltationem. (altam.) Psal.118.16.*

Radix est רום .

רוּן Quæ videtur ex hac radice, sunt inferius in רנן , ibi quære, & nota.

רוּע Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Ain Vau, sic flectitur in Biblijs.

רַע } Præteritum.
רָעָה }

רָע רְעִים רָעֵי (רָעֹתֶיכֶם רֹעֵתוּ רֹעֵתָה רֹעֵתִיהֶם } Nomē Toar.
רְעָה רַעַת רָעוּת רָעִתִי רָעָתְךָ רָעָתֵךְ רָעָתִיכִי רָעָתֶכֶם

Nec aliud ex eo formabis, sed nec fortassis opus erit. Futurum ex רעע synonimo desumes. Malum fuit, antitheton טוב . [*Essere malo, cattiuo.*] Nunc est culpæ, pro iniquum esse, durum, asperum, triste, aduersum; nūc pęnę, & afflictionis. Nomina supplent vices participiorū, & modo sunt adiectiua, modo substātiua. Malus, mala, malum. [*Malo, tristo, cattiuo, brutto, mala, trista, cattiua, brutta, il male.*] Hinc exoriuntur infinitæ locutiones elegantiarū plenæ, quarum nōnullas in sequentibus enarrabimus. רָעָה est etiam verbum Cal ex quiescentibus Lamed He. Et רַע , vt aliquibus placet, à רעע etiam deducitur, sed & radicis רעע est infinitiuus, & nomen tandem à רעה pro voluntate, complacentia, quæ significatio ex Syriacis ducta est, vt suo loco notabimus, quamuis fortasse præstet significationē mali semp retinere.

	חֹלְצֵנִי יי׳ מֵאָדָם רַע :	*Malus homo. Psal.140.2.*
	אָהַבְתָּ רָע מִטּוֹב :	*Amare malum præ bono. Psal.52.5.*

	וְשַׁח רוּם אֲנָשִׁים :	*Altitudinem hominum deprimi. Esaias 2.11.*
	וְשַׁפַּל רוּם אֲנָשִׁים :	*Altitudinem virorum humiliari. Esa.2.17.*
	וְרָם לִבּוֹ :	*Altitudo cordis alicuius. Ier.48.29*
	רוּם עֵינַיִם וגו׳ :	*Altitudo (altus) oculorum, &c. Prouer.21.4.*
	וְעַל תִּפְאֶרֶת רוּם עֵינָיו :	*Decor altitudinis oculorū. Esa.10.12*
	שָׁמַיִם לָרוּם וגו׳ :	*Cœlos (esse) altitudini (altos) &cæt. Pro.25.2.*

Cæterum & in Syriaco idiomate idem nomen est, quod in Biblijs cum affixo רוּמָה legitur. Loci notādi.

	רוּמָהּ אַמִּין שִׁתִּין :	*Altitudinem statuę esse cubitos sexaginta. Dan.3.1.*
	רוּמָה אַמִּין שִׁתִּין :	*Altitudinē templi esse cubitos sexaginta. Esd.6.3.*
	וְרוּמָהּ יַמְטָא לִשְׁמַיָּא :	*Altitudinem arboris pertingere cœlo. (ad cęlum.) Dan.4.8.*
	רוּמָהּ שַׂגִּיא :	*Altitudinem arboris esse maximā. Dan.4.7.*

Aliàs רום est nomē propriū viri ex tribu Iudæ. Rum. [*Rumo.*] 1.Par.4.8. *Et familias Acharchelis filij* הָרוּם *Rumi.* Est cum He haidiah, vt nomina propria, quæ fiūt ex appellatiuis.

רוּם Nomen masculinum genere, quod semel legitur ī Biblijs. Altitudo, eleuatio, exaltatio. [*Altezza.*] Abac.3.9. רוּם *Altitudo manus suas leuauit.* Altitudini metaphoricè manus dat.

רוּמָה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Exaltatio, eleuatio. [*Inalzamēto.*] Mich.2.3. *Nec ibitis* רוּמָה *(in) altitudine. (idest elatè.)* Radix est רום .

רוּמָה Productum est imperatiuus ex Cal, vt suo loco diximus. Aliàs correptum est nomen proprium vrbis, eiusdem forsitan cum אֲרוּמָה , de qua superius in א ante ר dictū est. Rumah. [*Ruma, ò Roma.*] 2.Reg.23.37. *Et nomen matris eius Zebuda filia Pheraię de* רוּמָה *Ruma.* Radix est רום .

רוֹמֵם Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, suscipiēs affixa, sic flectitī Biblijs.

רוֹמַמְתִּי } Præteritum.
רוֹמַמְתִּהוּ

מְרוֹמֵם מְרוֹמֵמִי Part. præs.
מְרוֹמָם Part. pass.

תְּרוֹמֵם יְרוֹמֵם אֲרוֹמִמְךָ אֲרוֹמִמְנָהוּ תְּרוֹמְמֶנּוּ } Futurum.
תְּרוֹמֵם תְּרוֹמֶמְךָ
נְרוֹמֵמָה יְרוֹמְמוּהוּ
רוֹמְמוּ Imperat.
לְרוֹמֵם Infinitiuus.

Cætera cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Exaltauit, eleuauit, extulit, euexit, antitheton הִשְׁפִּיל . [*Inalzare.*] Loci obseruandi.

	אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרוֹמְמֶנְהוּ :	*Exaltare Deū patris sui. Exo.15.2.*
	יי׳ אֱלוֹהַי אַתָּה אֲרוֹמִמְךָ וגו׳ :	*Exaltare Deum tuum. Esa.25.1.*
	לְרוֹמֵם אֶת בֵּית אֱלֹהֵינוּ :	*Euehere domum Dei. Esd.9.9.*
	וּמְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרָכָה וְתְהִלָּה	*Deus eleuatus super omni benedictione & laude. Neh.9.5.*
	רוֹמַמְתִּי בְתוּלוֹת :	*Exaltare virgines. Esa.23.4.* (2
	בָּנִים גִּדַּלְתִּי וְרוֹמַמְתִּי :	*Magnificare & exaltare filios. Esa.1.*
	וְתְרוֹמֵם גַּלָּיו :	*Ventum eleuare vndas. Ps.107.25.*
	מֵשִׁפּוֹל אַף מְרוֹמֵם :	*Deprimere, & euehere. 1.Sam.2.7.*
	אֲרוֹמִמְךָ יי׳ כִּי דִלִּיתָנִי :	*Extollere Dominum, quòd te euexerit. Psal.30.2.*
	וּרוֹמַמְתָּ לִרְשֶׁת אָרֶץ :	*Exaltare aliquem ad possidēdum terram. Psal.37.34.*

	לְהָרֵעַ	*non placet. lxx. legerunt proximo.*
פסקף	כִּי רָעָה מִשְּׂקֵפָה מִצָּפוֹן :	*Malũ prospicere ab aquilone.Ier. 6.1*
כתק	וְרָעִים לֹא נִתָּקוּ :	*Malos (scoriam innuit) non auelli. Ier.6.29.*
סור	רֵד מֵרָע	*Recedere à malo. Iob.1.1.*
סור	סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב :	*Recedere à malo, & facere bonum. Psal.34.15.*
עבר	כִּי עַל מִי לֹא עָבְרָה רָעָתֶךָ תָּמִיד :	*Malum (malitiam) alicuius transire super alium semper. Nah.3.19.*
עדה	עֲדַת חֲרִי לְעֵדָה הַרְעָה הַזֹּאת	*Congregatio mala.Num.14.27.*
עזר	וְהֵמָּה עֲזָרוּ לָרָעָה :	*Auxiliari malo. (vt euadat maius.) Zac.1.25.*
עין	כִּי רָעוֹת בְּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינֵי יִצְחָק אָבִיו :	*Aliquas esse malas i oculis alicuius. Gen.28.8.*
עין	וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יי׳	*Aliquem esse malum in oculis Domini.Gen.38.7.*
עין	אַם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ :	*Aliquam esse malam (displicere) in oculis heri.Exo.21.8.*
עין	וּבְעֵינֵי מִשֶּׁה רַע :	*Aliquid malum esse in oculis alicuius.Num.11.10.*
עין	וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ :	*Oculum alicuius malum esse in aliũ. Deut.15.9.*
עין	אַל תֶּלְחַם אֶת לֶחֶם רַע עָיִן :	*Non edere panem (viri) mali oculi. Pro.23.9.*
עין	נִבְהַל לְהוֹן אִישׁ רַע עָיִן :	*Vir malus oculo.Pro.28.22.*
עלה	כִּי עָלְתָה רָעָתָם לְפָנַי :	*Malitiã alicuius ascendere ante Deũ. Ion.1.2.*
עלז	כִּי רָעַעְתִּי אָז תַּעֲלוֹז :	*Exultare, cum (non sit) malitia. (cum male agis.) Ier.11.15.*
עם	אִתָּה יָדַעְתָּ אֶת הָעָם כִּי בָרָע הוּא :	*Populum esse i malo. (malum.) Exo. 32.22.*
ענין	הוּא עָנְיָן רָע וגו׳ :	*Occupatio mali.Eccles.1.13.*
עץ	וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע :	*Arbor sciẽtiæ boni & mali.Gen.2.9*
עצה	וְהִיעָצִים עֲצַת רָע בָּעִיר הַזֹּאת :	*Consilium mali.Ezec.11.2.*
ענר	בְּעֹצֶר רָעָה וְיוֹגוֹן :	*Angustia mali. Psal.107.39.*
עשה	אִם חָשֹׁשָׁה עִמָּכֶם רָעָה וגו׳ :	*Facere malum cũ aliquo.Gen.26.29 Vide* עָשָׂה .
עשה	לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע :	*Facere cum aliquo malũ.Gen.31.29*
עשה	וְעָשָׂה רָעָה :	*Facere malum. 2.Sam.12.18.*
עשה	יַעֲשֶׂה רָעָה לְבִלְתִּי עָצְבִי	*Facere à malo, ne contristet aliquem. 1.Par.4.10.*
עשה	כֹּל עֹשֵׂה רָע טוֹב בְּעֵינֵי יי׳ :	*Facientem malum esse bonum in oculis Domini. Mal.2.17.*
עשה	הָשְׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת רָע :	*Gaudere ad faciendum malum. Prouer.2.13.*
עשה	כִּי אֵינָם יוֹדְעִים לַעֲשׂוֹת רָע :	*Nescire facere (aptare) malum. (voluntatem.) Eccles.5.1.Locus illustrandus.*
עשה	וְאַל תַּעֲשׂוּ לוֹ מְאוּמָה רָע :	*Non facere aliquod malum alicui.Ier.29.12.*
עת	לֹא יֵבוֹשׁוּ בְּעֵת רָעָה	*Tempus mali.Psal.37.19.*
פגע	וְאֵין פֶּגַע רָע :	*Occursum malũ non esse.1.Reg.5.4.*
פחד	וְשָׁאוֹן מִפַּחַד רָעָה :	*Timor mali.Pro.1.33.*
פנים	מָרוּעַ פְּנֵיכֶם רָעִים הַיּוֹם :	*Facies alicuius esse malas. (tristes.) Gen.40.7.*
פנים	מָדוּעַ פְּנֵיךָ רָעִים וגו׳ :	*Facies alicuius esse malas (tristes) &c.Neh.2.2.*
פנים	כִּי מִפְּנֵי הָרָעָה נֶאֱסַף הַצַּדִּיק	*Colligi à facie (pp) mali. Esa.57.1.*
פנים	וְלֹא תָקוּם מִפְּנֵי הָרָעָה :	*Non surgere à facie (propter) mali. Ier.51.64.*
פנים	מִפְּנֵי רַעַת רַעֲתְכֶם וגו׳ :	*Facere aliquid à facie (propter) mali malitiæ alicuius. Hos.10.15.*
פעל	הוֹי חֹשְׁבֵי אָוֶן וּפֹעֲלֵי רָע :	*Operari malum.Mich.2.1.*
מעשים	כִּי רָע עָלַי הַמַּעֲשֶׂה :	*Opus esse malũ sup aliquo. Eccl.2.17*
מצא	וּמְצָאוּהוּ רָעוֹת רַבּוֹת :	*Mala multa inuenire aliquem.Deut. 31.17.*
מצא	כִּי לֹא מָצָאתִי בְךָ רָעָה :	*Non inuenire malum in aliquem. 1. Sam.19.6.*
מצא	וְהִתְעוֹרַרְתִּי כִּי מְצָאוּנִי רָע :	*Malum inuenire aliquem. Iob 31.29*
מצא	גַּם בָּזִיתִי מְצֹא בִיתִי רַעֲתָם :	*Inuenire malitiam alicuius in ti plo. Ier.23.11.*
מצוד	חֲמַד רָשָׁע מְצוֹד רָעִים :	*Appetere venationem improborũ. Pro.12.12.*
מצודה	שֶׁבֶאֱחִים בְּמְצוֹדָה רָעָה :	*Rete malum. Eccles.9.12.*
מקום	אֶל הַמְּקוֹם הָרָע הַזֶּה :	*Locus malus.Num.20.5.*
מר	כִּי רָעֲכֶם עָזְבְךָ אֶת יי׳ :	*Derelinquere Deum esse malum & amarum.Ier.2.18.*
מר	זֹאת רָעָתְךָ כִּי מַר	*Malitiam alicuius esse amarum quid. Ier.4.18.*
מראה	רָעוֹת מַרְאֶה וגו׳ :	*Vaccæ malæ (tristes) aspectu. Genes. 41.3.*
מראה	וּמַרְאֵיהֶן רָע :	*Aspectus malus.Gen.41.21.*
מרוצה	וִתְהִי מְרוּצָתָם רָעָה :	*Cursus malus.Ier.23.10.*
משפחה	מִן הַמִּשְׁפָּחָה הָרָעָה הַזֹּאת :	*Familia mala. Ier.8.3.*
נגד	רְאוּ כִּי רָעָה נֶגֶד פְּנֵיכֶם :	*Malum esse coram facie alicuius. Exo.10.10.*
נגלה	תְּגֻלֶּה רָעָתוֹ בַּקָּהָל :	*Malum (malitiam) alicuius detegi in congregatione.Pro.26.25.*
נגלה	בְּטֶרֶם תִּגָּלֶה רָעָתֵךְ וגו׳ :	*Malum alicuius detegi.Ezec.16.58*
נגע	כִּי נִגְעָה עָלָיו הָרָעָה :	*Malum pertingere super aliquem. Iud.20.41.*
נגע	וּבְשֵׁבֶט לֹא יִגַּע בּוֹ רָע :	*Malũ non tãgere in aliquẽ. Iob 5.19*
נדחף	בְּרָעָתוֹ יִדָּחֶה רָשָׁע :	*Iniustum impelli in suo malo. Prou. 14.32.*
נהיה	אֵיכָה נִהְיְתָה הָרָעָה הַזֹּאת :	*Malum esse.(fieri.)Iud.20.3.*
נחם	וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לַעֲשׂוֹת :	*Pœnitere super malo.Exo.32.12.*
נחם	וַיִּנָּחֶם יי׳ אֶל הָרָעָה :	*Pœnitere ad (super) malum. 2.Sam. 24.16.*
נחם	אֵין אִישׁ נִחָם עַל רָעָתוֹ :	*Non pœnitere super malitia tua. Ierre.8.6.*
נחם	הִנְחַמְתֶּם עַל הָרָעָה וגו׳ :	*Consolatione affici super malo, &cet. Ezec.14.22.*
נחם	וַיְנַחֲמוּ אֹתוֹ עַל כָּל הָרָעָה וגו׳ :	*Cõsolari aliquẽ super (de) malo, &c. Iob 42.12.*
נחשך	כִּי לְיוֹם אֵיד יֵחָשֵׂךְ רָע :	*Malum retineri diei perniciei. Iob 21.30.*
נטה	כִּי נָטוּ עָלֶיךָ רָעָה :	*Inclinare malum super aliquem. Ps. 21.12.*
נכלם	הִנָּכְלֵם מִכָּל רָעָתֶךָ :	*Erubescere ab omni malitia tua. Ier. 22.22.*
נכשל	וּרְשָׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָּרָעָה :	*Impingere in malo.Pro.24.16.*
נמצא	וְרָעָה לֹא תִמָּצֵא בְךָ מִיָּמֶיךָ :	*Malum non inueniri in aliquo à diebus illius.1.Sam.25.28.*
נמצא	וְאִם רָעָה תִמָּצֵא בוֹ וָמֵת :	*Malũ inueniri in aliquo. 1.Reg.1.50*
נפל	מַלְאַךְ רָשָׁע יִפֹּל בָּרָע :	*Cadere in malo. Pro.13.17.*
נפל	וְגַם הַכֶּסֶל בִּלְשׁוֹנוֹ יִפֹּל בָּרָעָה :	*Cadere in malo.Pro.17.20.*
נפקד	בַּל יִפָּקֵד רָע :	*Non visitari malo. Pro.19.23.*
נפתח	כִּי מִצָּפוֹן תִּפָּתַח הָרָעָה :	*Malum aperiri ab aquilone.Ier.1.14*
נצר	נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע :	*Custodire linguam à malo. Ps. 34.14*
נקה	יַד לְיַד לֹא יִנָּקֶה רָע :	*Malum non innoxium esse, &c.Prouer.11.21.*
נקוט	נִקְטוּ בְּפְנֵיהֶם אֶל הָרָעוֹת וגו׳ :	*Dissecari ad (super, ppter) mala, &c. Ezec.6.9.*
נקיט	וּנְקִטְתֶּם בְּפְנֵיכֶם בְּכָל רָעוֹתֵיכֶם וגו׳ :	*Dissecari in omnibus malis, quæ fecere is. Ezec.20.43.*
נשבע	נִשְׁבַּע לְהָרַע וְלֹא יָמִיר :	*Iurare malo, nec mutare. Psal.15.4. Est cum He haidiah præter morẽ, pro* לְרַע . *Alijs est ex Hiphil, qđ*

נשאה	הִנֵּה זֹאת הָרָעָה מֵאֵת יי׳ :	*Malum aliquod esse à Domino. 2. Reg.6.33.*
עוה	מְעָטוּרָעִים הָיוּ יְמֵי וגו׳ :	*Dies alicuius esse parum, & malos. Gen.47.9.*
עוז	בְּיוֹם רָעָה :	*Abscondere in die mali. Psal.27.5.*
עוז	כָּל יְמֵי עָנִי רָעִים :	*Omnes dies alicuius esse malos. Prouer.15.15.*
עלך	לֹא תֵלְכוּ לְרָע לָכֶם :	*Non ire post idola malo (in malum) tibi.Ier.7.6.*
יסר	תְּיַסְּרְךָ רָעָתְךָ וגו׳ :	*Malitiam alicuius castigare eum. Ierre.2.18.*
יעץ	יַעַץ כִּי יִעַץ עָלֶיךָ אֶרֶם רָעָה	*Consulere malum super aliquem. Esa.7.5.*
יצא	הִנֵּה רָעָה יֹצֵאת מִגּוֹי אֶל גּוֹי	*Malum egredi de gente ad gentem. Ierc.25.32.*
יצר	הִנֵּה אָנֹכִי יוֹצֵר עֲלֵיכֶם רָעָה	*Formare malum super aliquem. Ier. 18.11.*
יצר	וְכָל יֵצֶר מַחְשְׁבֹת לִבּוֹ רַק רַע כָּל הַיּוֹם :	*Figmentum cogitationum cordis esse tantum malum. Gen.6.5.*
יצר	כִּי יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרָיו	*Figmentum cordis esse malum à iuuẽtute.Gen.8.21.*
ירא	לֹא אִירָא רָע :	*Non timere malum. Psal.23.4.*
ירד	כִּי יָרַד רָע מֵאֵת יי׳ :	*Malũ descẽdere à Domino.Mich.1.12*
ישב	מַרְעֵת יוֹשְׁבֵי בָהּ :	*Malum (malitia) habitantium. Psal. 107.34.*
כבס	כַּבְּסִי מֵרָעָה לִבֵּךְ :	*Leuare cor à malitia. Ier.4.14.*
כלה	כִּי כִלְּתָה אֶלָּיו הָרָעָה מֵעִמּוֹ :	*Malum finire (consumari) de cum aliquo.1.Sam.20.7.Vide* כלה .
כלה	כִּי כִלְּתָה אֶלָּיו הָרָעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ :	*Malum finire ad aliquẽ de cum alio. Est.7.7.*
כלה	קֶרֶן שִׁפְתָיו כִּלָּה רָעָה :	*Perficere malum.Pro.16.30.*
כלי	וּכְלֵי כֵלָיו רָעִים :	*Vasa mala.Esa.32.7.*
כף	לִדְבַל מִכַּף רָע :	*Eripi à vola mali.Abac.2.9.*
כרם	אִישׁ בַּלִּיעַל כֹּרֶה רָעָה :	*Excauare malum.Pro.16.27.*
כתב	וְכָתַב יִרְבְּיָהוּ אֶת כָּל הָרָעָה וגו׳ :	*Scribere malum, &c.Ier.51.60.*
לב	וְשִׁר בְּשִׁירִים עַל לֵב רָע :	*Cancre super corde malo. (mærenti.) Pro.25.20.*
לב	וְלֵב רָע :	*Cor malum. (malignum.) Pro.26.22*
לבב	וְרָעָה בְּלִבְבָם :	*Malũ esse in corde alicuius.Ps.28.3*
למד	לִמְרֵי הָרָע :	*Edoctus malum. Ier.13.22.*
למד	לָכֵן גַּם אֶת הָרָעוֹת לִמַּדְתִּי :	*Docere mala.Ier.2.32.*
מאס	רָע לֹא יִמְאָס :	*Non reprobare malum.Psal.36.5.*
מאס	מָאוֹס בְּרָע וּבְחוֹר בַּטּוֹב :	*Reprobare in malum, &c. Esa.7.15.*
מגור	כִּי רָעוֹת בְּמְגוּרִים בְּקִרְבָּם :	*Mala esse in habitatione aliquorum in medio eorum.Psal.55.16.*
מדוים	וְכָל מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים :	*Auferre ægritudines malas. Deute. 7.15.*
מהר	וְרַעְתּוֹ מַהֲרָה מְאֹד :	*Mulam alicuius accelerare valdè. Ierre.48.16.*
מום	כָּל מוּם רָע :	*Macula (vitium) mala.Deut.15.21.*
מוסר	מוּסַר רָע לַעֹזֵב אֹרַח :	*Correctio mala. Pro.15.10.*
מוקש	בְּפֶשַׁע שְׂפָתַיִם מוֹקֵשׁ רָע :	*Laqueus malus. (mali.) Pro.12.13.*
מוש	לֹא תָמִישׁ רָעָה מִבֵּיתוֹ :	*Malum nõ recedere à domo alicuius. Pro.17.13.*
מותת	תְּמוּתַת רָשָׁע רָעָה :	*Malum interficere iniustum. Psalm. 34.22.*
מחשבה	עָלַי בַּל מַחְשְׁבוֹתָם לְרָע :	*Cogitationes alicuius esse super aliũ malo. (in malum.) Psal.56.6.*
מים	וְהַיָּם רָעִים :	*Aquæ malę.2.Reg.2.20.*
מלא	וְרָשָׁעִים מָלְאוּ רָע :	*Repleri malo. Pro.12.21.*
מלאך	שְׁלֻחַת מַלְאֲכֵי רָעִים :	*Angeli malorum. Psal.78.49.*
מעלל	וְדֹעֵ מַעֲלָלִים :	*Malus actionum. (actionibus.) 1.Samuel 25.3.*
מעשה	כְּמַעֲשֵׂיהוּ הָרָעִים :	*Opera mala, &c. Esd.9.13.*
	וגו׳ :	*50.15.*
סבב	וְשֵׁב אֱלֹהִים אֶת רָעַת אֲבִימֶלֶךְ וגו׳ :	*Redire facere malum alicuius, &cet. Iud.9.56.Vide etiam ver.57.*
סיב	מֵשִׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה וגו׳	*Reddere malum pro bono. Pro.17.13*
סיים	יָשִׁימוּ עָלַי רָעָה תַּחַת טוֹבָה	*Ponere malum super aliquem pro bono. Psal.109.5.*
סתגר	וְלָבָה תְּרוּמָה בְּרָעָה :	*Miscere se in malo. 2.Reg.14.10.*
סתהלל	מַה תִּתְהַלֵּל בָּרָעָה הַגִּבּוֹר :	*Gloriari in (de) malo. Psal.52.3.*
סתמגג	נַפְשָׁם בְּרָעָה תִּתְמוֹגָג :	*Animam liquefacere se in malo. Ps. 107.26.*
סתנבא	לֹא יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם רָע :	*Non vaticinari bonum, sed malum. 1.Reg.22.18.*
זכר	כָּל רָעָתֶם זִכַּרְתִּי :	*Recordari malitiæ alicuius.Hos.7.2.*
זרה	כַּזֵּרֶה בָעֵינַי כָּל רָע :	*Dispergere omne malum.Pro.20.8.*
חול	שֵׁם רָעָה חוֹלָה וגו׳ :	*Malum dolore affectum, &cæt. Eccles.5.12.Vide* חול .
חטא	וְאַנְשֵׁי סְדֹם רָעִים וְחַטָּאִים לַיי מְאֹד :	*Aliquos esse malos, & peccatores Domino valdè.Gen.13.13.*
חיה	חַיָּה רָעָה אֲכָלַתְהוּ :	*Animal pessimum. (est fera.) Genes. 37.19.*
חלי	וְחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים :	*Aegritudines malæ. (pessimę.) Deut. 28.59.*
חלי	וְחֹלִי רָע הוּא :	*Aegritudo mala.Eccles 6.2.*
חפץ	וּכְלֵמוֹ חֲפָצַי רָעָתִי :	*Velle malum alicuius.Psal.40.15.*
חץ	כִּשַּׁלְחִי אֶת חִצֵּי הָרָעָב הָרָעִים כָּהֵם :	*Mittere sagittas famis malas. Ezechiel.5.16.*
חרב	הַפּוֹצֵה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה :	*Gladius malus.Psal.144.10.*
חרש	אַל תַּחֲרֹשׁ עַל רֵעֲךָ רָעָה :	*Non arare malum super aliquem. Pro.3.29.Vide* חרש .
חשב	וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה :	*Cogitare malum super aliquem.Gen. 50.20.*
חשב	חֹשְׁבֵי רָעָתִי :	*Cogitare malum alicuius. Ps.35.4.*
חשב	וְאֵלֵי יַחְשְׁבוּ רָע :	*Cogitare malum ad aliquẽ. Hos.7.15*
חשב	וְאִישׁ אֶת רֵעוּת רֵעֵהוּ אַל תַּחְשְׁבוּ בִּלְבַבְכֶם :	*Virum non cogitare malum proximi in corde suo. Hos.8.17.*
חשך	וְאֵת עֲבָדוֹ חָשַׂךְ מֵרָעָה :	*Prohibere aliquem à malo. 1. Sam. 25.39.*
טוב	מְדַבֵּר עִם יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד רָע :	*Non loqui cum aliquo à bono vsq; ad malum. (nihil boni malive.) Gen. 31.29.*
טוב	וְלֹא יָמִיר אֹתוֹ טוֹב בְּרָע אוֹ רָע בְּטוֹב :	*Non mutare bonum in malum, vel malum in bonum.Leuit.27.10.*
טוב	וְהֶעֱרַךְ הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב וּבֵין רָע :	*Æstimare inter (tam) bonum & inter (quàm) malum. Leuit.27.12.*
טוב	לֹא יְבַקֵּר בֵּין טוֹב לָרָע :	*Non inquirere inter bonum et malo. (malum.) Leuit.27.33.*
טוב	הַטּוֹבָה הִוא אִם רָעָה :	*Terram esse bonam vel malam. Nume.13.19.*
טוב	וַיָּשֶׁב לִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה :	*Reddere malum pro bono. 1. Sam. 25.25.*
יד	יַד יי׳ הָיְתָה בָם לְרָעָה :	*Manum Domini esse in aliquem malo. (in malum.) Iud.2.15.*
יד	כִּי אֵין בְּיָדִי רָעָה וָפָשַׁע :	*Malum non esse in manu alicuius. 1. Sam.24.12.*
יד	וּמַה בְּיָדִי רָעָה :	*Malum esse in manu alicuius.1.Sam. 26.18.*
יפה	וְהַצִּילוּהוּ מִיַּד רָעִים :	*Eripere de manu malorum.Ier.15.21*
ידע	וְהֵיטִיב כְּאֱלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע :	*Cognoscere bonũ & malum.Gen.3.6*
ידע	לֹא יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב וָרָע :	*Nescire bonum & malũ.Deut.1.39*
ידע	הַאֵדַע בֵּין טוֹב לָרָע :	*Cognoscere inter bonũ & malo, (malum.) 2.Sam.19.36.*
ידע	רָע לֹא אֵדָע :	*Non cognoscere malum.Psal.101.4*

סלח	לֹא שַׁלַּחְתִּי אֶת הַנְּבִיאִים וְהֵם רָצוּ :	Nõ mittere Prophetas, & ipsos currere. Ier. 23. 21.
סער	וַיָּבוֹאוּ דֶּרֶךְ שַׁעַר הָרָצִים :	Porta cursorum. 2. Reg. 11. 20.
תת	וַהֲשִׁיבוּם אֶל תָּא הָרָצִים :	Reducere ad cubiculum cursorum. 1. Reg. 14. 28.
תוך	יָרֹץ אֶל תּוֹךְ הַקָּהָל :	Currere ad medium congregationis. Num. 17. 12.

Deriuatiua huius sunt הריץ מרוץ מרוצה נרוץ רוצץ .

רוצץ Verbum Pihel actiuũ, ex quiescentibus Ain Vau, quod semel legitur in Biblijs in futuro יְרוֹצֵץ, nec aliud ex eo facilè formarem. Cucurrit, velociter discurrit, auget enim nõnihil sensum à suo Cal. [*Correre velocissimamente.*] Nah. 2. 5. *Tanquàm fulgura discurrent.* Radix est רוץ . Aliud verò Pihel sub hac forma habetur inferius in רצץ suo loco proprio in ר ante צ videlicet, ibi vide.

רוש Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Ain Vau, sic flectitur in Biblijs.

רָשׁוּ Præteritum.
רָשׁ או רָאשׁ רָשִׁים או רָאשִׁים Part. præs.

Nec aliud ex eo facilè formarem, sed & præteritum semel inuenitur. Depauperatus, pauper effectus est, antitheton עָשַׁר. [*Impouerire, diuenir pouero.*] Toar supplet vices participij, pauper, inops. [*Pouero.*] Synonima vide in אֶבְיוֹן . Inuenitur forsitan in sequentibus locis tantum. רָאשִׁים est etiam plurale nominis רֹאשׁ , ibi vide.

לוט	וַיִּקַּח אֶת כִּבְשַׂת הָאִישׁ הָרָאשׁ :	Accipere agnum viri pauperis. 2. Sam. 12. 4.
דכר	תַּחֲנוּנִים יְדַבֵּר רָשׁ :	Pauperem loqui verba supplicia. Pro. 18. 22.
סלך	טוֹב רָשׁ הוֹלֵךְ בְּתֻמּוֹ :	Pauperẽ euntem in simplicitate sua esse bonum, &c. Pro. 19. 1.
סדיק	עָנִיֵּי רָשׁ הַצְּדִיקוּ :	Iustificare afflictum, & pauperem. Psal. 82. 3.
טוב	טוֹב רָשׁ מֵאִישׁ כָּזָב :	Pauperem esse meliorem viro mendaci. Pro. 19. 22.
כל	וְלָרָשׁ אֵין כֹּל :	Pauperi nihil esse. 2. Sam. 12. 3.
כפיר	כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ :	Leunculos depauperari, (indigere) & famescere. Psal. 34. 11.
לעג	לוֹעֵג לַרָּשׁ חֵרֵף עֹשֵׂהוּ :	Deridere pauperi. (pauperem.) Prouer. 17. 5. (7.
משל	עָשִׁיר בָּרָשִׁים יִמְשׁוֹל :	Diuitẽ dominari ĩ pauperes. Pro. 22.
מולד	כִּי גַם בְּמַלְכוּתוֹ נוֹלַד רָשׁ :	Aliquem nasci pauperem. Eccl. 4. 14
כיר	רַב אֹכֶל נִיר רֹאשִׁים :	Aratio pauperum. Pro. 13. 23.
כבד	עָשִׁיר וָרָשׁ נִפְגָּשׁוּ וגו' :	Diuitem & pauperem obuiari, &c. Pro. 22. 2.
כבד	רָשׁ וְאִישׁ תַּכְכִּים נִפְגָּשׁוּ וגו' :	Pauperem & virum fraudulentum obuiari, &c. Pro. 29. 13.
נקלה	וְאֹנְכִי אִישׁ רָשׁ וְנִקְלֶה :	Aliquem esse pauperem, & ignobilem. 1. Sam. 18. 23.
כסה	גַּם לְרֵעֵהוּ יִשְׂנָא רָשׁ :	Pauperem odio haberi etiam amico. Pro. 14. 20.
נתן	נוֹתֵן לָרָשׁ אֵין מַחְסוֹר :	Dare pauperi. Pro. 28. 27.
עשה	רָאשׁ עֹשֶׂה כַף רְמִיָּה :	Pauperem facere manu fraudulẽta. Pro. 10. 4. (Hoc est, diuescere nequit, quòd eum fallat manus.)
עשק	גֶּבֶר רָשׁ וְעֹשֵׁק דַּלִּים וגו' :	Virum pauperem rapinæ opprimere tenuiores, &c. Pro. 28. 3.
עשק	אִם עֹשֶׁק רָשׁ וגו' :	Rapina pauperis. Eccles. 5. 7.
עשיר	אֶחָד עָשִׁיר וְאֶחָד רָאשׁ :	Vnum esse diuitem, & alium pauperem. 2. Sam. 12. 1.
שמע	וְרָשׁ לֹא שָׁמַע גְּעָרָה :	Pauperem nõ audire reprehensionẽ. Pro. 13. 8.
שנא	כָּל אַחֵי רָשׁ שְׂנֻאוּהוּ :	Fratres pauperis odio habere eum. Pro. 19. 7.

	Iob 16. 14.	
גבור	כְּגִבּוֹרִים יְרוּצוּן :	Currere ad instar fortium. Ioel 2. 7.
גדל	כִּי בְךָ אָרֹץ גְּדוּד :	Currere in Deo (ad) cuneũ. Ps. 18. 30
גוי	וְגוֹי לֹא יָדַעוּךָ אֵלֶיךָ יָרוּצוּ :	Gentem currere ad aliquẽ. Esa. 55. 5
דבר	עַד מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ :	Verbum alicuius currere quàm velociter. Psal. 147. 15.
דרך	דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ :	Currere viam mãdatorum alicuius. Psal. 119. 32.
הגיד	וְהַנַּעֲרָה רָצָה וַתַּגֵּד לְבֵית אִמָּהּ :	Puellam currere, & nunciare domi. Gen. 24. 28.
השליך	וַיִּשְׁלְכוּ הָרָצִים וגו' :	Proijcere cursores, &c. 2. Reg. 10. 25. Vide השליך .
חוץ	וַיָּרָץ לָבָן אֶל הָאִישׁ הַחוּצָה :	Currere ad aliquẽ foras. Gen. 24. 29
חומה	כַּחוֹמָה יָרוּצוּן :	Currere in (per) murum. Ioel 2. 9.
חרה	יָרַץ אֵלָיו בַּחֲמַת כֹּחוֹ :	Currere ad aliquem in furore viriũ. Dan. 8. 6.
יגע	יָרוּצוּ וְלֹא יִיגָעוּ :	Currere, nec defatigari. Esa. 40. 30.
יד	וְנִשְׁלוּחִים סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים וגו' :	Epistolas mitti in manu cursorum. Est. 3. 13.
ילך	הַיְלָכִים הָרָצִים בְּאִגְּרוֹת מִיַּד הַמֶּלֶךְ :	Cursores ire in (cum) epistolis de manu alicuius. 2. Par. 30. 6.
יצא	הָרָצִים יָצְאוּ דְחוּפִים וגו' :	Cursores egredi impulsos, &c. Est. 3. 15.
ירץ	וַיָּרָץ כָּל הַמַּחֲנֶה :	Tota castra currere. Iud. 7. 21.
ירץ	וַיָּרָץ אֶל הַמַּעֲרָכָה :	Currere de acie. 1. Sam. 4. 12.
ירץ	וַיָּרָץ הַמַّעֲרָכָה :	Currere (ad in) aciem. 1. Sam. 17. 23
ירץ	וַיָּרָץ הַמַّעֲרָכָה לִקְרַאת הַפְّלִשְׁתִּי :	Currere (ad in) aciem obuiam alicui. 1. Sam. 17. 49.
משך	מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ נָרוּצָה :	Trahere post te, currere. Cant. 1. 4.
נטה	וַיָּרוּצוּ בְּנִטּוֹת יָדוֹ :	Currere, cum quis inclinat manum. Ios. 8. 19.
נכשל	וְאִם תָּרוּץ לֹא תִכָּשֵׁל :	Non impingere, si curras. Pro. 4. 12
נצב	וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לָרָצִים הַנִּצָּבִים עָלָיו :	Cursores stare super (secus) aliquem. 1. Sam. 22. 17.
נשגב	בּוֹ יָרוּץ צַדִּיק וְנִשְׂגָּב :	Iustum currere in turrim, & muniri. Pro. 18. 10.
סוס	הֵיתֵר צֹן בְּסֶלַע סוּסִים :	Equos currere in petra. Amos 6. 13
עבר	וַיְהִי הָרָצִים עֹבְרִים עִבְרִים וגו' :	Cursores transire de vrbe ad vrbem. 2. Par. 30. 10.
עון	בְּלִי עָוֹן יָרוּצוּן וְיָכוֹנָנוּ :	Currere sine iniquitate. Ps. 59. 5.
עיר	לָרוּץ בֵּית לֶחֶם עִירוֹ :	Currere (ad) vrbẽ suã. 1. Sam. 20. 6
עמד	וַיַּעֲמֹדוּ הָרָצִים וגו' :	Cursores stare, &c. 2. Sam. 11. 11.
פנים	רָצוּ לִפְנֵי מֶרְכַּבְתּוֹ :	Currere ante currum alicuius. 1. Samuel 8. 11.
פרש	וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו :	Quinquaginta viros currere ante aliquem. 2. Sam. 15. 1.
פרש	וּכְפָרָשִׁים כֵּן יָרוּצוּן :	Currere vt equos. Ioel 2. 4.
נחל	יָרוּץ אֵלָיו בְּצוֹאַר :	Currere ad aliquẽ in collũ. Iob 15. 26
קול	וְתִשְׁבֹּעַ עַתַּלְיָה אֶת קוֹל הָרָצִים הָעָם :	Vox currentium. 2. Reg. 11. 13.
קלל	וַיָּמֵי קַלּוּ אֲרוּכָה :	Dies leuiores esse cursore. Iob 9. 25.
קרא	לְמַעַן יָרוּץ קוֹרֵא בוֹ :	Lectorem currere. Abac. 2. 2.
קראת	וַיָּרָץ לִקְרָאתָם מִפֶּתַח הָאֹהֶל :	Currere obuiam alicui ab ostio tentorij. Gen. 18. 2.
קראת	רָץ לִקְרַאת רָץ יָרוּץ :	Cursorem obuiam cursori currere. Iere. 51. 31.
רגל	כִּי רַגְלֵיהֶם לָרָע יָרוּצוּ :	Pedes currere malo. (ad malum.) Pro. 1. 16.
רגל	רַגְלַיִם מְמַהֲרוֹת לָרוּץ לָרָעָה	Pedes accelerare ad currendum malo. (ad malum.) Pro. 6. 18.
רגלי	כִּי אֶת רַגְלַיִם רַצְתָּה וַיְלַאוּךָ	Currere cum peditibus, & defatigare te. Ier. 12. 5.
רכב	חָרָצִים לִרְכֵּבִי הַרֶּכֶשׁ וגו' :	Cursores equitãtes dromedarij, &c. Est. 8. 14.
שור	וְהַפָּקִיד עַל יַד שָׁרֵי הָרָצִים :	Principes cursorum. 1. Reg. 14. 27.

	שְׂמֵחִים רָעָתִי :	Gaudentes mali (malo) alicuius. Psal. 35. 26.
שחת	בְּרָעָתָם יְשַׂמְּחוּ מֶלֶךְ :	Lætari facere aliquem in malo (malitia) tuo. Hos. 7. 3.
שמע	לִשְׁמֹעַ הַטּוֹב וְהָרָע :	Auscultare bonum aut malum. 2. Sam. 14. 20.
שמע	כֹּל אֵיכִי שָׁמְעוּ רָעָתִי שָׁמוּעַ וגו' :	Audire malum alicuius. Thr. 1. 21.
שמועה	מִשְּׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא :	Non timere à rumore malo. Psalm. 112. 7.
שמר	יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע :	Custodire ab omni malo. Ps. 121. 7
שמר	עֹשֵׂר שָׁמוּר לִבְעָלָיו לְרָעָתוֹ :	Diuitiæ seruatæ malo (in malum) possidentis. Eccles. 5. 12.
שנא	יִרְאַת יְיָ שׂוֹנֵאת רָע :	Odio habere malum. Pro. 8. 13.
שפך	שָׁפַכְתִּי עֲלֵיהֶם אֶת רָעָתָם :	Versare super aliquẽ malitiam eius. Ier. 14. 16.
שקד	וַיִּשְׁקֹד יְיָ עַל הָרָעָה :	Vigilare super malo, &c. Dan. 9. 14.
תאנים	תְּאֵנִים רָעוֹת מְאֹד וגו' :	Ficus malæ valdè. Ier. 24. 2.
תהפוכות	יָגִילוּ בְּתַהְפֻּכוֹת רָע :	Gaudere in versionibus mali. Prou. 2. 13.
תחלואי	וּמַכּוֹת בְּתַחֲלוּאִים רָעִים :	Aegritudines malæ. (pessimæ.) 2. Paral. 21. 19.
תועבה	וְרָאָה אֶת הַתּוֹעֵבוֹת הָרָעוֹת וגו' :	Videre abominationes malas, &c. Ezec. 8. 9.
תפלה	כִּי עוֹד וּתְפִלָּתִי בְּרָעוֹתֵיהֶם :	Orationem alicuius esse in malis alterius. Ps. 141. 5. Locus illustrãd.

Deriuatiua huius & composita sunt אַחֲרִית הָרָע רַע רֹעַ רַעְיוֹן רעע :

רוף Ex hac radice deriuantur רופף רִיפוֹת תְּרוּפָה , quæ suis locis vide.

רופף Verbum Pohel passiuum, ex quiescentibus Ain Vau, quod semel legitur in Biblijs in futuro יְרוֹפְפוּ , nec aliud ex eo formarem. Concussus, contusus fuit. [*Fù battuto, percotendo rotto.*] Iob 26. 11. *Columnæ cœlorum* יְרוֹפְפוּ *concutientur.* Radix est רוף .

רוץ Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, sic flectitur in Biblijs.

רָץ רַצְתָּה רַצְתִּי רָצוּ } Præteritum.
רָץ רָצִים אי רָצִין Part. præs.
אָרוּץ או אָרֻץ אָרוּצָה או אָרֻצָה תָּרוּץ יָרוּץ נָרֻץ יָרֻץ תָּרֻץ נָרוּצָה יָרוּצָה יָרוּצוּ או יָרֻצוּ או יָרוּצוּן או יָרֻצוּן } Futurum.
רוּץ או רֻץ : Imperat.
לָרוּץ Infinitiuus.

Cætera cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, excepto Pahul. Cucurrit, ppriè accurrit, festinauit. [*Correre propriamente, andare con prestezza.*] Participium supplet vices nominis Toar; cursor. [*Corritore, corrieri, posta, porta lettere.*] רָצוּ formatur etiam à רָצָה , sed & quædam aliæ voces fiunt à radice רצץ , ibi vide. Loci aliquot obseruandi.

	וַיָּרוּצוּ הָאֹהֱלָה :	Currere ad tentorium. Ios. 7. 22.
	וַיָּרָץ אַחֲרֵי אֵלִיָּהוּ :	Currere post aliquem. 1. Reg. 19. 21
	וְהָיָה אִישׁ רָץ לְבָדוֹ :	Virum currere solum. 2. Sam. 18. 20
	וְאָרוּצָה עַד אִישׁ הָאֱלֹהִים :	Currere vsque ad virum Dei. 2. Reg. 4. 22.
	יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח :	Exultare ad currendam viam. Psal. 19. 6.
	וַתָּרָץ עוֹד אֶל הַבְּאֵר :	Currere adhuc ad puteũ. Gen. 24. 20
	וְאַתֶּם רָצִים אִישׁ לְבֵיתוֹ :	Currere domi. Agg. 1. 9.
	וְאֶל הַבָّקָר רָץ אַבְרָהָם :	Currere ad vaccam. (gregem.) Genes. 18. 7.
	אָרוּצָה נָא וְאַכֶּשְׁרָה וגו' :	Currere & nunciare. 2. Sam. 18. 20.
	יָרוּץ עָלַי כְּגִבּוֹר :	Currere sicut potẽtem super aliquẽ, Iob 16. 14.

עקל	וּפָקַדְתִּי עַל תֵּבֵל רָעָה :	Visitare (præficere) malo super orbe. Esa. 13. 11.
ברס	אֲשֶׁר הֶרְאִיתָנוּ צָרוֹת רַבּוֹת וָרָעוֹת :	Ostendere afflictiones multas & malas. Psal. 71. 20.
קבל	וְאֶת הַטּוֹב לֹא נְקַבֵּל :	Non recipere malum. Iob 2. 10.
קום	וְכָל אֲשֶׁר קָמוּ עָלֶיךָ לְרָעָה :	Surgere cõtra aliquem malo. (in malum.) 2. Sam. 18. 33.
קום	כִּי קוֹם יָקוּמוּ דְבָרַי עֲלֵיכֶם לְרָעָה :	Verba alicuius surgere super alium malo. (in malum.) Ier. 44. 28.
קרא	עַל כֵּן קָרְאַת אֶרְכֶּם הַרָּעָה הַזֹּאת :	Malum vocare aliquẽ. (accidere ei.) Ier. 44. 22.
ראה	פֶּן אֶרְאֶה בָּרָע וגו' :	Videre in malo, quod alicui accidat. Gen. 44. 34.
ראה	וַיִּרְאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָם בָּרָע :	Videre se in malo. Exo. 5. 19.
ראה	וְאַל אֶרְאֶה בְּרָעָתִי :	Nõ videre in malo tuo. Num. 11. 15
ראה	וְלֹא תֵרֶאינָה עֵינֶיךָ בְּכָל הָרָעָה וגו' :	Oculos non videre in malo, &c. 2. Par. 34. 28.
ראה	אַתֶּם רֹאִים הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ בָהּ :	Videre malum, in quo sis. Neh. 2. 17
ראה	וְרָא תֵרֶא הָרָעָה אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת עֲמִי :	Videre in malo, quod aliũ inueniat. Est. 8. 6.
ראה	עָרוּם רָאָה רָעָה וַיִּסְתָּר :	Videre malum, & abscondere se. Pro. 22. 3.
ראה	וְעֹצֵם עֵינָיו מֵרְאוֹת בָּרָע :	Obfirmare oculos ne videant (in) malum. Esa. 33. 15.
ראה	לֹא תַרְאִי רָע עוֹד :	Nõ videre malũ amplius. Soph. 3. 15
רבה	כִּי רָבָה רָעַת הָאָדָם :	Malitiam hominis crescere. Gen. 6. 5
רבב	כִּי רַעְתְּכֶם רַבָּה :	Malum alicuius esse multũ. 1. Sam. 12. 17.
רבב	רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק :	Mala multa iusti esse. Psal. 34. 20.
רבב	כִּי רַעַת הָאָדָם רַבָּה עָלָיו :	Malitiam hominis esse multam super illo. Eccles. 8. 6.
רדף	וּכְרַדֵּף רָעָה לְמוֹתוֹ :	Insequi malum. Pro. 11. 19.
רדף	חַטָּאִים תִּרְדֹּף רָעָה :	Malum persequi peccatores. Prou. 13. 21.
רוח	וַיִּשְׁלַח אֱלֹהִים רוּחַ רָעָה וגו' :	Mittere spiritum malũ inter aliquos. Iud. 9. 23. Vide רוח .
רוע	הֱיוֹת לְרֵעֶךָ :	Aliquẽ esse in malo suo. 2. Sam. 16. 8
רוע	הֲרֵעָה לְךָ זֹאת מִכָּל הָרָעָה וגו' :	Aliquid esse malum alicui præ omni malo, &c. 2. Sam. 19. 8.
יצא	כִּי מֵרָעָה אֶל רָעָה יָצְאוּ :	Egredi de malo ad malum Ier. 9. 3.
רוץ	כִּי רַגְלֵיהֶם לָרָע יָרוּצוּ :	Currere de malo. (ad malum.) Pro. 1. 16.
רוץ	רַגְלַיִם מְמַהֲרוֹת לָרוּץ לָרָעָה	Currere malo. (ad malum. Pro. 6. 18
רשע	אוֹי לָרָשָׁע רָע :	Iniustus malus. (malignus.) Esa. 3. 11
שבע	כִּי שָׂבְעָה בְרָעוֹת נַפְשִׁי :	Animam saturari in malis. Ps. 88. 4
שוב	יָשׁוּב הָרָע לְשֹׂרְרָי :	Malum redire. (vel reducere) alicui. Psal. 54. 7.
שוב	לְהָשִׁיב מֵרָעָתָם :	Redire à malitia tua. Ier. 44. 5.
שום	הָשִׁיתִי שָׂם פָּנַי בָּכֶם לְרָעָה :	Ponere vultum tuum in aliquẽ malo. (in malum.) Ier. 44. 11.
שחת	שָׁחוּ רָעִים לְפָנַי טוֹבִים :	Malos deprimi ante bonos. Prouer. 14. 19. (35.
זכה	יַכֶּכָה יְיָ בִּשְׁחִין רָע :	Percutere in vlcere malo. Deut. 28.
שכח	הִשְׁכַּחְתָּם אֶת רָעוֹת אֲבוֹתֵיכֶם וגו' :	Obliuisci malã. Ier. 44. 9.
זכן	עַל כָּל שְׁכֵנַי הָרָעִים :	Vicinus malus. Ier. 12. 14.
שלח	פִּיךָ שָׁלַחְתָּ בְּרָעָה :	Mittere os in malum. Ps. 50. 19.
שלם	לָמָּה שִׁלַּמְתֶּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה :	Retribuere malum sub (pro) bono. Gen. 44. 4.
שלם	יְשַׁלֵּם יְיָ לְעֹשֵׂה הָרָעָה כְּרָעָתוֹ :	Retribuere facienti malum iuxta malitiam eius. 2. Sam. 3. 39.
שם	וְהוֹצֵא עָלֶיהָ שֵׁם רָע :	Educere super aliquem nomen malũ. Deut. 22. 14.

Deriuatiua huius sunt התרושש רָאֹשׁ רוּשׁ רוּשַׁשׁ רִישׁ רִישׁ רִשֵּׁשׁ :

רוּשׁ Require superius in רֹאשׁ, quo loci & hoc reposuimus, quòd semel cum Vau loco Aleph inueniatur.

רוּשַׁשׁ Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, quod semel legitur in Biblijs in futuro יְרוֹשֵׁשׁ, cætera verò cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erũt. Depauperauit, pauperem reddidit, attenuauit. [*Fare impouerire, leuare la robba.*] Ieremias elegãter eo vsus est, cap. 5.18. יְרוֹשֵׁשׁ *Depauperabit (exterminabit) ciuitates munitionum tuarum, in quibus tu confidis gladio.* Radix est רוּשׁ.

רוּת Nomen proprium mulieris Moabitis, quæ relicta idololatria, nupsit Macloni, & eo mortuo relicta etiam patria abijt in Iudæam cum socru, & ibi cum Boazo nupsit. Ruth. [*Ruta.*] Eius historia habetur in Biblijs. Ruth. 1.4. *Et nomẽ secũdæ* רוּת *Ruth.* Ibi vide oía.

ר ז

רֵז Lege radicem רוּזָא, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

רֵז / רֻזָא / רָזֶה Nomẽ Syriacum sub his tribus formis, masculinum genere, & declinatione רֵזָא אוֹ רָזִין. Secretum, abditum, mysterium. [*Secreto, cosa secreta, occulta.*] Hebraicè סוֹד dicitur. רָזֶה est ét verbum & nomen Hebraicum, vt mox habes. Quidam insuper huc reducunt רָזִי, de quo suo loco, quasi dicas, secretum meum. Loci notandi.

אנס	וְכָל רָז לָא אֲנַס לָךְ :	*Nullũ secretum latere aliquẽ. Dan. 4.6. Vide* אנס.
כעס	וְרַחֲמִין לְמִבְעֵא וגו' עַל רָזָה דְּנָה :	*Quærere misericordias super aliquo secreto. Dan. 2. 18.*
גלה	לְדָנִיאֵל בְּחֶזְוָא דְּלֵילְיָא רָזָא גְלֵי :	*Secretum reuelari alicui. Dan. 2.19.*
גלה	גְּלָה רָזִין :	*Deum reuelare secreta. Dan. 2.28.*
גלה	וּגְלֵה רָזָיָא וגו' :	*Reuelare secreta, &c. Dan. 2.29.*
גלה	דִּי יִכְלַת לְמִגְלֵא רָזָא דְנָה :	*Posse reuelare secretum. Dan. 2.47.*
שאל	רָזָא דִּי מַלְכָּא שָׁאֵל וגו' :	*Petere secretum, &c. Dan. 2.27.*

רָזַח Verbum Cal actiuum, ex quiescẽtibus Lamed He, quod semel legitur in Biblijs, nec aliud ex eo facilè formarem. Emaciauit, macilentum, macrum reddidit, antitheton שמן. [*Smagrire, far diuenire magro, secco.*] Aliàs רָזָה est nomen Syriacum, vt in רָזָא habes, & Hebræum, vt mox dicemus. Soph. 2.11. *Terribilis Dominus super eos, quia* רָזָה *attenuauit (macrescere fecit) omnes Deos terræ.*

Deriuatiua huius sunt נרזה רָזָה רָזִי רָזוֹן תִּרְזֶה.

רִזָּה Nomen fœmininum genere, sine plurali, quod aliàs est verbum, vt superius habes, & nomen Syriacum, vt in רָזָא. Tenuis, macra, macilenta. [*Magra*] Bis inuenitur.

ארץ	וּמָה הָאָרֶץ הַשְּׁמִנָּה הִוא אִם רִזָה :	*Terra macra. Num. 13.21.*
שה	וְשַׁפַּטְתִּי בֵּין שֶׂה בְּרִיָּה וּבֵין שֶׂה רִזָה :	*Pecus macrum. Ezec. 34.19.*

רִזָּה Hinc deriuatur מַרְזֵה, de quo suo loco in מ ante ר dictum est.

רִזּוּ Nomen formæ masculinę, sine plurali. Tenuitas, macilentia. [*Magrezza.*] Esa. 24.17. *Et dixi* רִזִּי לִי *macies mihi, macies mihi (inquam est,)vę mihi.* Quidam deducunt à רָזָן Syriaco, vt sit, secretum meum mihi, cum affixo videlicet. Nota locum, & omnes. Alibi non inuenitur. Radix est רזה.

רָזַם Verbum Cal actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs, in futuro יִרְזֹמוּן, nec aliud ex eo facilè formarem, sed potius vterer synonimo קָרַץ, quod suo loco vide. Innuit, nictauit. [*Cenare, far cenno con gli occhi.*] Iob 15.12. *Et quid* יִרְזְמוּן *nictant oculi tui?*

רִזּוֹן Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Tenuitas, macies, macilentia. [*Magrezza.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

וְאֵיפַת רִזּוֹן זְעוּמָה :	*Modius tenuitatis. Mich. 6.10.*
לְכֵן יְשַׁלַּח בְּמִשְׁמַנָּיו רִזּוֹן :	*Mittere in pinguedines (pingues) maciem. Esa. 10.16.*
וַיְשַׁלַּח רִזּוֹן בְּנַפְשָׁם :	*Mittere maciem in animam. Psalm. 106.15.*

Illud verò Pro. 14.27. quod aliqui in hac significatione exponũt; *& absq; populo terror* רִזּוֹן *tenuitatis*, hoc est, omnia tenuiora fiunt, aliquibus est potius radix per se, (nam hoc à radice רָזָה emanat,) Principem, vel dominum, vel certè dominium substantiuè significans. [*Principe, signore, ouero signoria.*] Tota siquidem sententia talis est. *In multitudine populi regis decor (consistit,) & sine populo terror (fractura)* רִזּוֹן *dominij.* Expende locum & omnes accuratius.

Ab hac radice deriuantur רִזּוֹן לְרָזִים, quæ mox habes.

רִזּוֹן Nomen proprium cuiusdam inimici regis Salomonis. Rezon. [*Rezone.*] 1. Reg. 11.23. *Et excitauit Deus ei Satanam,* אֶת רִזּוֹן *Rezonem filiũ Eliadai, &c.* Radix est vel propria, vel רזה.

רִזִּנִים Nomen plurale masculinum, cuius singulare non inuenitur, nisi dicamus esse רִזּוֹן, de quo paulò superius egimus, & sex vicibus tãtum in scriptura sacra legitur. Principes, domini. [*Principi, signori.*] Significationis etymon ignoratur, & semper post מֶלֶךְ addit, vno loco excepto. Esa. 40.23. qd̃ notãdũ est.

חזון	שִׁמְעוּ מְלָכִים הַאֲזִינוּ רִזְנִים :	*Principes auscultare. Iud. 5.3.*
חקק	וְרוֹזְנִים יַחֲקֹקוּ צֶדֶק :	*Principes statuere iustitiã. Pro. 8.15*
עשחק	וְרוֹזְנִים מִשְׂחָק לוֹ :	*Principes esse risum (ludum) alicui. Abac. 1.10.*
נסד	וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יָחַד :	*Principes fundari inuicem. Ps. 2.2.*
נתן	הַנּוֹתֵן רוֹזְנִים לָאָיִן :	*Dare Principes in nihilũ. Esa. 40.23*
סכל	וְלִרוֹזְנִים אֹמֵר שֵׁכֶר :	*(Non dare) siceram Principibus. Pro. 31.1.*

Radix est רזן.

ר ח

רָחַב Lege radicem רוּחַ, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

רוּחַ Require superius in ר ante ו, suo loco proprio.

רִיחַ Require inferius in ר ante י, suo loco proprio.

רָחַב Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

רָחַב / רָחֲבָה } Præteritum.
רָחַב רָחַב רַחֲבִי / רָחֲבָה רַחֲבַת } Nomẽ Toar.

Cętera, cum opus erunt, cautę formabis iuxta regulas grammaticales, exceptis participijs, quorum vices supplent nomina Toar. Latus euasit, dilatatus est; antitheton צוּר. [*Allargarsi, diuenir largo.*] Nomina adiectiua nonnunquàm fiunt substantiua, latus, lata, latum, latitudo. [*Largo, larga, larghezza, cosa larga.*] Præteritum. tribus vicibus tantum inuenitur רָחַב. est etiam nomẽ proprium, vt paulò inferius habes. Loci obseruandi.

ארץ	אֶל אֶרֶץ טוֹבָה וּרְחָבָה :	*Terra bona & lata. Exo. 3.8.*
ארץ	הִתְבּוֹנֵן עַד רַחֲבֵי אָרֶץ :	*Intelligere vsque ad latitudines terræ. Iob 38.18.*
התהלך	וְאֶתְהַלְּכָה בְּרָחָבָה :	*Perambulare ĩ latitudine. Ps. 119.45*
חומה	עֹר חֹמָה וּרְחָבָה :	*Murus latus. Neh. 3.8.*
חומה	חֹמוֹת בָּבֶל הָרְחָבָה וגו' :	*Muri Babylonis latæ, &c. Ier. 51.58*
יד	וְהָאָרֶץ הִיא רַחֲבַת יָדַיִם לְפָנֵיהֶם :	*Terram latam manuum (locorum) esse ante aliquem. Gen. 34.21.*
יד	וְהָעִיר רַחֲבַת יָדַיִם :	*Vrbẽ esse latam manuum. (locorũ.) Neh. 7.4.*
ים	זֶה הַיָּם גָּדוֹל וּרְחַב יָדַיִם :	*Mare latum manuum. (locorum.) Ps. 104. 26.*
יד	אֶל אֶרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם וגו' :	*Deuoluere ad terram latam manuũ. (locorum.) Esa. 22.18.*
יד	יֹאר כְּרַחֲבֵי יָדַיִם :	*Fluuij lati manuum. (locorum.) Esa. 33.21.*
יס	יִרְבֶּה מִיַּיִם :	*Aliquid esse latũ prę mari. Iob 11.9*
כס	כּוֹס אֲיוּמָה חֹשֶׁרֶת הַעֲמֻקָּה וּרְחָבַת יָדַיִם :	*Calix profundus & latus. Ezechiel 23.32.*
לב	וּוֹכֵר עֵינַיִם וּרְחַב לֵב :	*Latus (latitudo) cordis. (corde.) Prouer. 21.4.*
לבב	יִתְּחַד וְרָחַב לְבָבֶךָ :	*Cor alicuius dilatari. Esa. 60.5. Quidam* רָחַב *legunt.*
לבב	גְּבַהּ עֵינַיִם וּרְחַב לֵבָב וגו' :	*Latus cordis. (corde.) Psal. 101.5.*
מלאכה	דִּמְלָאכָה רַבָּה וּרְחָבָה :	*Opus multum & latum. Neh. 4.19.*
מצוה	רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד :	*Præceptum latum. Psal. 119.96.*
נסח	רַחֲבָה וְנִבְנָה לְמַעְלָה וגו'	*Parietẽ dilatari, & circundare, &c. Ezec. 41.7.*
נפש	רְחַב נֶפֶשׁ יַגְדֶּה מָדוֹן :	*Latum animæ (animæ) excitare rixã. Pro. 28.25.*
פה	רְחַב פִּי עַל אוֹיְבַי :	*Os dilatari sup inimicos. 1. Sam. 2.1.*
פרץ	כִּפְרֶץ רָחָב יֶאֱתָיוּ :	*Fractura lata. Iob 30.14.*

Deriuatiua huius & composita sunt אֶרֶם בֵּית רְחוֹב בֵּית רְחוֹבוֹת נרחב הַרְחִיב מֶרְחָב רָחַב רָחָב רָחַב רָחַב רָחַבְיָה רָחַבְיָהוּ רָחַבְעָם רְחֹבוֹת רְחֹבוֹת הַנָּהָר.

רֹחַב Nomen formæ masculinæ, sine plurali, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs רֹחַב רָחְבוֹ רָחְבָּהּ רָחְבוֹתָיו רָחְבוֹתֶיהָ. Latitudo. [*Larghezza.*] Loci obseruandi.

אהל	רֹחַב הָאֹהֶל :	*Latitudo tentorij. Ezec. 41.1.*
אמה	חֲמֵשׁ מֵאוֹת אַמָּה רָחְבָּהּ :	*Latitudinem arcę esse quinquaginta cubitos. Gen. 6.15.*
אמה	וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה :	*Latitudinem cortinæ esse quatuor in cubito. (cubitos.) Exo. 26.2.*
אמה	וְרָחָב עֶשֶׂר בָּאַמָּה :	*Latitudinem voluminis esse decẽ in cubito. (cubitos.) Zac. 5.2.*
ארך	כְּאֹרְכָן כֵּן רָחְבָּן :	*Lõgitudinem esse sicut latitudinem. Ezec. 42.11.*
ארץ	מְלֹא רֹחַב אַרְצְךָ עִמּוֹ אֵל :	*Latitudo terræ, &c. Esa. 8.9.*
בית	עַל פְּנֵי רֹחַב הַבַּיִת :	*Facies latitudinis domus. 1. Reg. 6.3*
בנין	וַיָּמֹד אֶת רֹחַב הַבִּנְיָן וגו' :	*Mensurare latitudinem ędificij. Ezechiel 40.5.*
גדר	בְּרֹחַב גֶּדֶר הַחָצֵר וגו' :	*Latitudo sepis. Ezec. 42.10.*
זרת	זֶרֶת אָרְכּוֹ וְזֶרֶת רָחְבּוֹ :	*Palmam esse latitudinem pectoralis. Exo. 28.17.*
חצר	וְרֹחַב הַחָצֵר וגו' :	*Latitudo atrij. Exo. 27.12.*
לב	וְרֹחַב לֵב כְּחוֹל וגו' :	*Dare latitudinem cordis, vt arenam, &c. 1. Reg. 4.29.*
מדד	וַיָּמֹד רֹחַב וגו' :	*Mensurare latitudinem, &c. Ezech. 40.19.*
מים	וְרֹחַב מַיִם כַּמּוּצָק :	*Latitudo aquæ. Iob 37.10.*
מקום	רֹחַב מְקוֹם הַמִּנְחָה וגו' :	*Latitudo loci, &c. Ezec. 41.11.*
פנים	וְרֹחַב פְּנֵי הַבַּיִת וגו' :	*Latitudo faciei domus. Ezec. 41.14.*
פתח	וְרֹחַב הַפֶּתַח עֶשֶׂר אַמּוֹת :	*Latitudo ianuæ. Ezec. 41.2.*
צלע	וְרֹחַב הַצֵּלָע אַרְבַּע אַמּוֹת :	*Latitudo exedræ. Ezec. 41.5.*
קיר	וְרֹחַב הַקִּיר וגו' :	*Latitudo parietis. Ezec. 41.9.*
קנה	קָנֶה אֶחָד רֹחַב :	*Cannam esse latitudinẽ. Ezec. 40.6.*
קרש	רֹחַב הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד :	*Latitudo tabulæ. Exo. 26.15.*
קשר	לִרְאוֹת כַּמָּה רָחְבָּהּ וְכַמָּה אָרְכָּהּ :	*Videre quanta sit latitudo, &c. Zac. 2.6.*
רחב	וְרֹחַב הַשָּׁעַר וגו' :	*Latitudo portæ. Ezec. 40.48.*

רָחָב Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Latitudo, dilatatio, latum. [*Larghezza.*] Iob 36.16. רָחָב *Latitudine sub qua non sit angustia.*

רְחוֹב Nomen generis communis, cum plurali fœmININO declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs רְחוֹב רְחֹבוֹתָיו רְחֹבוֹתֶיהָ. Platea, locus latus & amplus in vrbe. [*Piazza, luogo, largo.*] רְחֹבוֹת est etiam nomen proprium, vt suo loco. Vau modo scribitur in רְחוּב, & modo non. Loci obseruandi.

אסף	וַיֶּאֱסֹף לָרְחוֹב הַמְּזֹרָח :	*Congregare plateæ. (in plateam.) 2. Par. 29.4.*
כחור	בַּחוּרִים מֵרְחֹבוֹת :	*Excindere iuuenes de plateis. Iere. 9.21.*
בין	אַרְיֵי בֵין הָרְחֹבוֹת :	*Leonẽ esse inter plateas. Pro. 26.13.*
בית	יֹשְׁבוּ כָל הָעָם בָּרְחוֹב בֵּית הָאֱלֹהִים :	*Manere in platea domus Dei. Esd. 10.9.*
בקש	וּבַקֵּשׁ בִּרְחוֹבוֹתֶיהָ :	*Quærere in plateis. Iere. 5.1.*
גנב	אֲשֶׁר גְּנַבְתֶּם מֵרְחוֹב בֵּית שָׁן :	*Furari de platea. 2. Sam. 21.12.*
הכין	בְּרְחוֹב אָכִין מוֹשָׁבִי :	*Aptare sedem in platea. Iob 29.7.*
הלין	אִם בִּרְחוֹב נָלִין :	*Pernoctare in platea. Gen. 19.2.*
המיט	וְלֹא יָמִישׁ מֵרְחוֹבָה חֹדֶשׁ וּמַרְבֶּה :	*Fraudem non recedere à platea. Ps. 55.12.*
הפתק	יִשְׁתָּקְשׁוּן בִּרְחֹבוֹת :	*Incedere in (per) plateas. Nah. 2.5.*
זקן	עוֹד יֵשְׁבוּ זְקֵנִים וּזְקֵנוֹת בִּרְחֹבוֹת יְרוּשָׁלִַם :	*Senes manere in plateis. Zac. 8.4.*
חוץ	פָּעַם בַּחוּץ פָּעַם בִּרְחֹבוֹת :	*Esse modo in vico, modo in plateis. Pro. 7.12.*
ילך	מֹלֵךְ בִּרְחֹבֹתֵינוּ :	*Ire in plateis. Thr. 4.18.*
ילל	וּבִרְחֹבֹתֶיהָ כֻּלָּה יְיַלֵּל :	*Vlulare in plateis. Esa. 15.3.*
יסב	וַיֵּשֶׁב בִּרְחוֹב הָעִיר :	*Manere in platea vrbis. Iud. 19.15.*
כשל	כִּי כָשְׁלָה בָרְחוֹב אֱמֶת :	*Veritatem impingere in platea. Esa. 59.14.*
מספד	וּבִרְחֹבֹתֶיהָ כֻּלָּה מִסְפֵּד :	*Planctum esse in plateis. Ier. 48.37*
מספד	בְּכָל רְחֹבוֹת מִסְפֵּד :	*Plactum esse in plateis. Amos 5.16.*
נאסף	וַיֵּאָסְפוּ כָל הָעָם וגו' אֶל הָרְחוֹב וגו' :	*Cõgregari ad plateam, &c. Neh. 8.1*
נבנה	וְנִבְנְתָה רְחוֹב וְחָרוּץ :	*Plateam ædificari. Dan. 9.26.*
נפל	לָכֵן יִפְּלוּ בְּחוּרֶיהָ בִּרְחֹבֹתֶיהָ	*Iuuenes cadere ĩ plateis. Ier. 49 26*
נתן	בִּרְחֹבוֹת תִּתֵּן קוֹלָהּ :	*Dare vocem in plateis. Pro. 1.20.*
עיר	וַיַּרְא אֶת הָאִישׁ הָאֹרֵחַ בָּרְחוֹב הָעִיר :	*Videre aliquem in platea ciuitatis. Iud. 19.16.*
עיר	אֶל רְחוֹב הָעִיר וגו' :	*Exire ad plateam vrbis, &c. Est. 4.6*
פלג	בְּרְחֹבוֹת פַּלְגֵי מָיִם :	*Riuos aquarum effundi in plateis. Pro. 5.16.*
פגיש	וַיִּקְרָא בוֹ לִפְנֵי הָרְחוֹב וגו' :	*Legere ante plateam, &c. Neh. 8.2.*
צוחה	וְאֵין צְוָחָה בִּרְחֹבֹתֵינוּ :	*Clamorem non esse in plateis. Psal. 144.14.*
קריה	וְיוֹנֵק בִּרְחֹבוֹת קִרְיָה :	*Lactẽtem pati sincopin in plateis vrbis. Thr. 2.11.*
רמה	וְתַעֲשׂ לְךָ רָמָה בְּכָל רָחוֹב :	*Facere excelsum in omni platea. Ezechiel 16.24.*
שער	אֶל רְחוֹב שַׁעַר הָעִיר :	*Colligere ad plateã portæ ciuitatis. 2. Par. 32.6.*
תוך	תִּקְבֹּץ אֶל תּוֹךְ רְחֹבָהּ וגו' :	*Colligere ad medium plateæ. Deut. 13.17.*

תוך	בְּתוֹךְ רְחֹבוֹת אֲרַצָּהּ :	*Trucidari in medio plateārum. Pro.* 22. 13.

Aliàs רְחוֹב est nomen proprium viri patris Hadadazenis regis, Rechob. [*Recobo.*] 2. Sam. 8. 3. *Et percussit David Hadadazerum filium* רְחוֹב *Rechobi, &c.*

Fuit alter Rechobus Leuita, de quo Neh. 10. 12. רְחוֹב *Rechobus*.

Est insuper nomẽ ciuitatis fœmininum genere, quæ tribus Asceris terminus & Leuitis pro habitatione assignata fuit, quamuis habitatores eius nunquàm expulsos fuisse legamus. Fuit etiã vrbs altera huius nominis in eadem Asceris tribu, vt dubitem, vtra fuerit Leuitis data. [*Recoba.*] Num. 13. 21. *Vsque ad* רְחֹב *Rechobã, quæ iuxta Hametam.* Ios. 19. 28. וּרְחֹב *Et Rechobam.* Et ver. 30. וּרְחֹב *Et Recboba.* Ios. 21. 30. & 1. Par. 6. 74. וְאֶת רְחֹב *Et Rechobam cum suburbijs eius.* Iud. 1. 31. וְאֶת רְחֹב *Et Rechobæ.* Nonnunquàm ponitur רְחֹב pro בֵּית רְחוֹב, de qua suo loco dictum est, vt 2. Sam. 10. 8. *Et Aram Zobæ, & Rechobæ.* Equidem superius ver. 6. dixerat. *Et precio conduxerunt Arameos* בֵּית רְחוֹב *Beth rechobæ, &c.* Huius composita vide in radice.

רְחֹב Est Toar verbi Cal, vt suo loco dictum est. Aliàs est nomen proprium mulieris, cuius historia in Biblijs nota est. Rachab. [*Racaba.*] Ios. 2. 1. *Et nomen eius* רָחָב *Rachaba.* Ibi vide omnia.

רְחַבְיָה Nomen proprium Leuitæ nepotis Mosis, qui & רְחַבְיָהוּ dictus est. Rechabiah. [*Recabia.*] 1. Par. 23. 17. *Fuere verò filij Eliezeris* רְחַבְיָה *Rechabias, &c.* Compositum est ex רחב & יה.

רְחַבְיָהוּ Nomen proprium Leuitæ, Rechabiahu. [*Recabia.*] 1. Paralip. 24. 21. לְרְחַבְיָהוּ *Rechabiæ, &c.*

Fuit alter Rechabias Mosis nepos, qui & רְחַבְיָה 1. Paral. 26. 25. רְחַבְיָהוּ *Rechabias filius eius.* Compositum est ex רחב & יה & הוא.

רְחַבְעָם Nomen proprium filij Salomonis, sub quo facta est Israelitici regni diuisio. Rechabam, Roboã. [*Recabamo, ò Roboamo.*] 1. Reg. 11. 43. *Et regnauit* רְחַבְעָם *Rechabamus filius eius pro eo.* Ibi vide omnia. Compositum est ex רחב & עם.

רְחֹבוֹת Est plurale nominis רחוב, vt illic habes. Aliàs verò est nomẽ proprium vrbis, quã Assur olim condidit. Rechoboth. [*Recobota.*] Gene. 10. 11. *Et ædificauit Niniuem, וְאֶת רְחֹבֹת Et Rechobotam.*

Est insuper nomen fontis ab Isaaco sic dictæ. Genes. 26. 22. *Et fodit alium puteum, de quo non contenderunt, & appellauit nomen eius* רְחֹבוֹת *Rechoboth, &cæt.* Radix est רחב.

רְחֹבוֹת הַנָּהָר Nomen proprium vrbis ad differentiam superioris sic dictæ, quòd secus fluuium (Euphratem arbitror.) constructa esset, ex qua fuit Saul Idumæorũ olim rex. Rechoboth hanahar. [*Recobota del fiume.*] Genes. 36. 38. *Et regnauit pro eo Saul* מֵרְחֹבוֹת הַנָּהָר *ex Rechobota fluuij.* Compositum est ex רחב & נהר.

רְחַיִם Nomen formæ dualis, quod quinq; vicibus tantum in scriptura sacra legitur. Mola. [*Macina.*] Dubitatur autem, an significet totam molã, sicut forma dualis videtur indicare, quæ duobus lapidibus, superiore, & inferiore cõstat, quod mihi probatur, vel inferiorem tantũ, quę Latinis meta dicitur. De רֶכֶב suo loco dicemus. Quidam coniectant, à רוּחַ, vento scilicet, quem veloci cursu excitat, vel quòd veluti vento rapiatur, sic dici, sed fortasse verius tunc superiorem molam quę catillus dicitur, significare crederem, quamuis ego potius à רִיחַ deducerem, quod gratum odorem spiret, cum molitur farina. Loci sunt hi.

אחר	אֲשֶׁר אַחַר הָרֵחָיִם :	*Esse post molas. Exo.* 11. 5.
חכל	לֹא יַחֲבֹל רֵחַיִם וָרָכֶב :	*Non accipere in pignus molas. Deut.* 24. 6.
טחן	וְטָחֲנוּ בָרֵחָיִם :	*Molere (in) molis. Num.* 11. 8.
לקח	קְחִי רֵחַיִם וְטַחֲנִי קָמַח :	*Accipere molas, et molere. Esa.* 47. 2
קול	קוֹל רֵחַיִם וְאוֹר נֵר :	*Cessare facere vocem molæ, &c. Iere.* 25. 10.

רִיחַיִם Require inferius in ר ante י, suo loco proprio.

רָחֵל Nomen heteroclitum, fẽmininum genere cũ plurali masculino declinatione, suscipiens affixa, quę sunt in Biblijs רָחֵל רְחָלִים רְחָלֶיךָ. Ouis. [*Pecora.*] Synonima vide in כֶּבֶשׂ. Quatuor vicibus tũ inuenitur.

נוד	וּכְרָחֵל לִפְנֵי גֹזְזֶיהָ נֶאֱלָמָה :	*Ouem obmutescere coram tondente. Esa.* 53. 7.
מאה	רְחֵלִים מֵאָתַיִם וגו׳ :	*Oues ducentæ, &c. Gen.* 32. 15.
עדר	שְׁנֵי כְּעָדֶר הָרְחֵלִים וגו׳ :	*Grex ouium, &c. Cant.* 6. 6.
שכל	רְחֵלְיָךְ וְעִזֶּיךָ לֹא שִׁכֵּלוּ :	*Oues non abortũ facere. Gen.* 31. 38.

Aliàs רָחֵל est nomen proprium filiæ Laban, & vxoris Iacob. Rachel. [*Rachele.*] Gen. 29. 6. *Et ecce* רָחֵל *filia eius, &c.* Ibi vide omnia.

Compositum huius est קְבוּרַת רָחֵל, vel קִבְרַת רָחֵל, quod suo loco vide.

רָחַם Verbum Cal actiuum, perfectũ, quod semel legitur in Biblijs in futuro cum affixo, אֲרַחֶמְךָ nec aliud ex eo facilè formarem. Est autem eleganter effictum à רֶחֶם, pro diligere vehemẽter, quasi diceres, si liceret ita Latinè loqui, inuiscerare, intra viscera concludere. [*Amare teneramente.*] Psal. 18. 2. אֶרְחָמְךָ *Diligam te Domine fortitudo mea.*

Deriuatiua huius radicis sunt רָחַם רֶחֶם רַחַם רְחוּם רָחוּם רַחֲמָה רַחֲמִים רַחֲמָנִיּוֹת לֹא רֻחָמָה :

רִחַם Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

רִחַם רִחַמְתִּי רִחַמְתְּךָ רִחַמְתִּים רִחַמְתִּיךָ רִחַמְתִּיו		Præteritum.
מְרַחֵם מְרַחֶמֶת		Part. præs.
אֲרַחֵם תְּרַחֵם יְרַחֵם אֲרַחֵמוּ יְרַחֵמוּ יְרַחֶמְנוּ יְרַחֶמֶנּוּ יְרַחֲמוּ יְרַחֵמוּ		Futurũ.
רַחֵם כְּרַחֵם מְרַחֵם לְרַחֲמְכֶם		Infinitiuus.

Cætera cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales Pahul excepto. Dilexit, vnicè adamauit, quasi totis visceribus amore aliquem prosecutus est, & hac de causa illius misertus est; includit siquidem hoc verbum duas actiones, amandi & cõmiserandi, quod notes velim. Nos miserendi verbo vtemur. [*Amare iuisceratamente, & perciò hauerne sempre compassione.*] Vide אָהַב. Construitur absolutè, & cum accusatiuo affixo, vel disiuncto, cui interdum additur על præpositio. רָחַם aliquibus est etiam nomen, quod non placet. Loci obseruandi.

אב	כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים רִחַם וגו׳	*Deum commiserari super timentes sicut pater commiseratur super filios. Psal.* 103. 13.
חנם	וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם :	*Deum commiserari. Ps.* 116. 5.
חנם	וְאֶת יְתֹמָיו וְאֶת אַלְמְנֹתָיו לֹא יְרַחֵם :	*Deum non cõmiserari pupillos & viduas. Esa.* 9. 17.
בית	וְרִחַמְתִּי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל :	*Commiserari domum alicuius. Ezec.* 29. 25.
בן	מְרַחֵם בֵּן בְּשָׁנָה :	*Commiserari filiũ vẽtris. Esa.* 49. 15
הוסיף	כִּי לֹא אוֹסִיף עוֹד אֲרַחֵם בֵּית יִשְׂרָאֵל :	*Non addere amplius, cõmiserari domum alicuius. Hos.* 1. 6.
הסתיר	וְלֹא אֲרַחֵם מֵהַשְׁחִיתָם :	*Non parcere, non misereri, nec commiserari, ne destruas. Ier.* 13. 14.

זכר	בְּרֹגֶז תִּזְכֹּר רָחַם :	*Recordari commiserari. (alijs est nomen, misericordiæ.) Abac.* 3. 2.
חמל	לֹא יָחוּס עָלֵיהֶם וְלֹא יָחֹס וְלֹא יְרַחֵם :	*Non misereri, nec parcere, nec commiserari. Ier.* 21. 7.
חנן	יְחָן יי׳ אֶתְכֶם וִירַחֲמֵכֶם :	*Conferre gratiam, & cõmiserari aliquem. 2. Reg* 13. 23.
חסד	יִבְחָסֶד עוֹלָם רִחַמְתִּיךָ :	*Commiserari aliquem (in) pietate seculi. Esa.* 54. 8.
חסד	כִּי אִם הוֹגָה יְרַחֵם כְּרוֹב חֲסָדָיו :	*Commiserari secundum multitudinẽ pietatis. Thren.* 3. 11.
יהוה	אָמַר מְרַחֲמֶךָ יי׳ :	*Dominum commiserari aliquem. Esa.* 54. 10.
לא	אַכְזָרִי הוּא וְלֹא יְרַחֲמוּ :	*Aliquem esse crudelem, non misereri. Ier.* 6. 23.
משכן	וּמִשְׁכְּנוֹתָיו אֲרַחֵם :	*Commiserari habitacula alicuius. Iere.* 30. 18.
נהג	כִּי מְרַחֲמָם יַנְהֲגֵם :	*Commiserantem aliquem ducere eũ. Esa.* 49. 10.
עני	וְעָנְיָו יְרַחֵם :	*Commiserari afflictos. Esa.* 49. 13.
עשה	עַל כֵּן לֹא יְרַחֲמֵנוּ עֹשֵׂהוּ :	*Factorem non commiserari aliquem. Esa* 27. 11.
פרי	וּפְרִי בֶטֶן לֹא יְרַחֵמוּ :	*Non commiserari fructum ventris. Esa.* 13. 18.
רוס	וְלֹכֵן יָרוּם לְרַחֲמְכֶם :	*Eleuari ad commiserandum. (vt misereris.) Esa.* 30. 18.
רחם	וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם :	*Commiserari eum, quem commiseraris. Exo.* 33. 19.
רצון	וּבִרְצוֹנִי רִחַמְתִּיךָ :	*Commiserari aliquem in voluntate. Esa.* 60. 10.
שוב	וְיָשֹׁב אֶל יי׳ וִירַחֲמֵהוּ :	*Redire ad Dominum, & illum miserari. Esa.* 55. 7.
שוב	אָשׁוּב וְרִחַמְתִּים :	*Deum redire, & misereri. Ier.* 12. 15

רָחַם Verbum Pohal superioris passiuum, quod legitur tantũ in futuro יְרֻחַם, cætera verò cautè formabis iuxta regulas grãmaticales, cũ opus erunt. Misericordiam, & amorem cõsequutus est, sic enim exponendum est, cum verbo passiuo correspondente careamus. [*Essere hauuto à compassione.*] Bis inuenitur.

מודה	וּמוֹדֶה וְעֹזֵב יֻרַחַם :	*Confitentem & relinquentem (scelera) misericordiam consequi. Pro.* 28. 13.
יתום	אֲשֶׁר בְּךָ יֻרַחַם יָתוֹם :	*Pupillum misericordiam consequi in Deo. Hos.* 14. 3.

רַחוּם Nomen Toar masculinum genere, Dei opt. max. attributum. Miserator, misericors, qui creaturas amat, & miseratur. [*Compassioneuole, misericordioso.*] Exo. 34. 6. *Dominus, Dominus, Deus* רַחוּם *miserator, & gratiosus, &c.* Psal. 103. 8. רַחוּם *Miserator, & gratiosus est Domin'.* Et 3. 4. *Gratiosus,* וְרַחוּם *& miserator est Domin'.*

רֶחֶם Nomen masculinum genere, sine plurali, & cum affixo רַחְמָהּ, quod tamen à sequenti potest etiam esse. Matrix, vulua. [*Matrice, matricola.*] Loci notandi.

הוציא	וְלֹמָה מֵרֶחֶם הוֹצֵאתָנִי :	*Educere de matrice. Iob* 10. 18.
הלם	וְרַחְמָהּ הֹרַת עוֹלָם :	*Matricem alicuius esse grauidam sæculi. (semper.) Ier.* 20. 17.
הפסיל	תֵּן לָהֶם רֶחֶם מַשְׁכִּיל וגו׳ :	*Dare matricem abortientem, &cæt. Hos.* 9. 14.
השליך	עָלַיִךְ הָשְׁלַכְתִּי מֵרָחֶם :	*Proijci super aliquẽ à matrice. (ab ortu.) Psal.* 22. 11.
זור	זוּרוּ רְשָׁעִים מֵרָחֶם :	*Iniustos abalienari à matrice (ab ortu.) Psal.* 58. 4.
יצא	אֲשֶׁר בְּצֵאתוֹ מֵרֶחֶם אִמּוֹ :	*Egredi ex matrice matris. Nu.* 12. 12
יצא	בְּגֵיחוֹ מֵרֶחֶם יֵצֵא :	*Mare egredi ex matrice. (Poeticè loquitur. Iob* 38. 8.
קדש	וּבְטֶרֶם תֵּצֵא מֵרֶחֶם הִקְדַּשְׁתִּיךָ :	*Sanctificare aliquem, antequàm egrediatur ex matrice. Ier.* 1. 5.
טמן	וַיִּטְמְנוּנִי בְּרֶחֶם אֵחוֹר :	*Aptare in matrice vna. Iob* 31. 15.
מות	לָמָּה לֹא מֵרֶחֶם אָמוּת :	*Mori à matrice. (in ipsa natiuitate.) Iob* 3. 11.
אותת	אֲשֶׁר לֹא מוֹתַתִּנִי מֵרֶחֶם :	*Interficere à matrice. (in ipso ortu.) Ier.* 20. 17.
סתום	מֵרֶחֶם מְשֻׁחַר לָךְ וגו׳ :	*Matrix obscura. (Locus obscurus eluci dandus.) Psal.* 110. 3.
סגר	וּיי׳ סָגַר רַחְמָהּ :	*Claudere matricẽ alicui'. 1. Sam.* 1. 5
סגל	כִּי סָגַר יי׳ בְּעַד רַחְמָהּ :	*Claudere matricẽ alicui'. 1. Sam.* 1. 6
עצר	כִּי עָצַר עָצַר יי׳ בְּעַד כָּל רֶחֶם וגו׳ :	*Claudere omnem matricem, &c. Gene.* 20. 18.
פטר	פֶּטֶר כָּל רֶחֶם :	*Apertio matricis. (Est primogenitus.) Exo.* 13. 2.
פטרס	תַּחַת פִּטֶרֶת כָּל רֶחֶם :	*Apertio matricis. (Est primogenitus.) Num.* 8. 16.
פתח	וּיִפְתַּח אֶת רַחְמָהּ :	*Aperire matricem alicuius'. Genes.* 29. 31.
שכח	יִשְׁכָּחֵהוּ רָחֶם :	*Matricem obliuisci alicuius. Locus illustrandus. Iob* 24. 20.

רַחַם Nomen formæ masculinæ, sine plurali, cum duali רַחֲמַיִם, quod tamẽ videtur ab alia forma inusitata fieri. Matrix, idem scilicet cum superiori, sed hoc rarius est, & fortasse רַחְמָהּ cum affixo potius ab hoc quàm ab illo fit. [*Matrice, matricola.*] Vsurpatur eleganter sinecdochicè pro puella, iuuencula, pars, pro toto. [*Giouanetta.*] Loci notandi, sed nec alibi fortassis inuenitur.

ברכה	בִּרְכֹת שָׁדַיִם וָרָחַם :	*Benedictiones vberum & matricis. Gen.* 49. 25.
נשא	הַנֹּשְׂאִים מִנִּי רָחַם :	*Portare à matrice. (ab ipso ortu.) Esa.* 46. 3.
עצר	שְׁאוֹל וְעֹצֶר רָחַם וגו׳ :	*Claussura matricis. Pro.* 30. 16.
רחם	רָחַם רַחֲמָתַיִם לְרֹאשׁ גֶּבֶר :	*Puellã (vel) duas puellas esse capiti viri. (singulis.) Iud.* 5. 30.

Aliàs רַחַם est nomen proprium viri ex tribu Iudæ, qui Iorceam oppidum condidit. Racham. [*Racamo.*] 1. Par. 2. 43. *Et Samai genuit* אֶת רַחַם *Rachamum, &c.*

רַחַם Et cũ He addito, & ob id dictione producta רַחֲמָה, est nomen proprium auis legis vetitæ, sed qualis propriè ignoratur, nam alij porphirionẽ, alij cygnum, alij picam, alij tandem pelicanum interpretati sunt. Certum tamen est, dici ab affectu misericordiæ summo in pullos suos. Nos pelicanũ dicemus. [*Pellicano.*] Alia nomina auium vide superius in עוף. Leuit. 18. וְאֶת הָרְחָמָה *Et pelicanũ.* Deut. 14. 17. וְאֶת הָרְחָמָה *Et pelicanum.*

רְחוּם Nomen proprium viri, qui vnà cum Zorobabele ex captiuitate Babylonica reuersus est.

רְחוּם Rechum. [*Recumo.*] Esd. 2. 2. רְחוּם *Rechumo.*

Fuere tres alij Rechumi eodem tẽpore, alter Leuita, Sacerdos alter, & tertius Princeps populi, quorum vnus forsitan est idem cum superiori, quod notes velim. Neh. 3. 17. *Post hunc instaurarũt Leuitæ,* רְחוּם *Rechumus filius Benij.* Et 10. 26. רְחוּם *Rechumus.* Et 12. 3. רְחוּם *Rechumus.*

Fuit alter Rechumus Iudæorum hostis, de quo Esd. 4. 8. Syriacè. רְחוּם *Rechumus consiliarius, &c.*

רַחֲמָה Require superius in רַחַם, & nota.

רַחֲמָה Nomen proprium filiæ Hoseæ, ab illo fictitium Propheticæ. Ruchamah. [*Rucama.*] Hos. 2, 1. *Et sororibus vestris* רֻחָמָה *Ruchama.* (quasi misericor-

גוי	אֶל גּוֹי רָחוֹק :	*Gens longinqua. Ioel 4.8.*
דבר	וַרַבֵּתָ גַּם אֶל בֵּית עַבְדְּךָ לְמֵרָחוֹק :	*Loqui de aliquo à lõgè. (in posterũ.) 2.Sam.7.19.*
דער	מִדְּבַר שֶׁקֶר תִּרְחָק :	*Elongari à verbo mẽdacij.Exo.23.7*
דרך	אוֹ בְדֶרֶךְ רְחוֹקָה וגו' :	*Via longinqua. Num.9.10.*
הביא	הֲבִיאוּ בְנִי מֵרָחוֹק :	*Adducere de longè.Esa.43. 6.*
הביט	לְמֵרָחוֹק עֵינָיו יַבִּיטוּ :	*Aspicere à longè.Iob 39.29.*
הוביל	יוֹבִילוּהוּ רַגְלָיִם מֵרָחוֹק לָגוּר	*Pedes ducere à longè.(procul.) Esa. 23. 7.*
הושיע	הִנְנִי מוֹשִׁיעֲךָ מֵרָחוֹק :	*Seruare à longe.Ier.30. 10.*
היה	אַךְ רָחוֹק יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּבֵינוֹ	*Longinquum(spatium) esse inter aliquos.Ios.3.4.*
היה	רָחוֹק כָּה שֶׁהָיָה :	*Longinquum esse id, quod fuit. Eccles.7.26.*
הקשיב	וְהַקְשִׁיבוּ לָאֲמִים מֵרָחוֹק :	*Attendere de longe.Esa.49. 1.*
הריח	וַתָּרָחוֹק רֵיחַ מִלְחָמָה :	*Odorare à longe.Iob 39. 25.*
השתחוה	וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרָחוֹק :	*Adorare è longe.Exo.24.1.*
התיצב	וַתִּתְיַצֵּב אֲחֹתוֹ מֵרָחוֹק :	*Collocare se à longe.Exo.2.4.*
התקלס	הַקְלֹס תִּרְאֶה מֵרָחוֹק מִסָּבִיב : יִתְקַלְּסוּ בָךְ :	*Terras propinquas & longinquas ab aliquo subsannare(in) eum. Ezechiel 22.5.*
זכר	זִכְרוּ מֵרָחוֹק אֶת יי' :	*Recordari Dei à lõge. (in longinquis locis.) Ier.51.50.*
חבק	וְעֵת לִרְחֹק מֵחֲבֹק :	*Elongari ab amplexando.Eccles.3.5*
חכם	אָמַרְתִּי אֶחְכָּמָה וְהִיא רְחוֹקָה מִמֶּנִּי :	*Dicere sapiam, & ipsam(sapientiã) esse longinquam à te. Eccl.7.25.*
יום	יוֹם הַהוּא יִרְחַק חֹק :	*Diem elongare statutum. Mich.7.11*
יצא	וַיֵּצֵא שְׁמוֹ עַד לַמֶּרְחוֹק :	*Nomen alicuius egredi vsq; ad à longe.2.Par.26.15.*
יצע	יִרְחֲקוּ בְנֵי מִישָׁע :	*Elongari à salute.Iob 5.4.*
יקופה	רָחוֹק מִישׁוּעָתִי דִּבְרֵי שַׁאֲגָתִי	*Verba rugitus esse longe à salute alicuius.Psal.22.2.*
ישועה	רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה :	*Salutem esse longe ab iniustis. Psal. 119.155.*
ישועה	יְשׁוּעָה רָחֹקָה מִמֶּנּוּ :	*Salutẽ elõgari ab aliquo. Esa.59.11*
כליות	וְרָחוֹק מִכִּלְיוֹתֵיהֶם :	*Aliquem esse lõginquum à renibus alicuius. Ier.12.2.*
מזרח	כִּרְחֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב וגו' :	*Orientem elongari ab occidente, &c. Psal.103.12.*
מכר	רָחוֹק מִפְּנִינִים מִכְרָהּ :	*Venditionem alicuius esse procul à margaritis.Pro.31.7.*
מקדש	לְרַחֲקָה מֵעַל מִקְדָּשִׁי :	*Elongari desup sanctuario. Ezec.8.6*
מקום	כִּי יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם :	*Locũ elõgari ab aliquo.Deut.12.21*
מרע	אַף כִּי מֵרֵעֵהוּ רָחֲקוּ מִמֶּנּוּ :	*Fratres pauperis, quin et sociũ eius, elongari ab eo.Pro.19.7.*
משפט	עַל כֵּן רָחַק מִשְׁפָּט מִמֶּנּוּ :	*Iudiciũ elongari ab aliquo. Esa.59.9*
נחם	כִּי רָחַק מִמֶּנִּי מְנַחֵם :	*Consolatorem elongari ab aliquo. Thr.1.16.*
ראה	מֵרָחוֹק יי' נִרְאָה לִי :	*Deum videri à longe. Ier.31.3.*
רעה	יְשָׁא יי' עָלֶיךָ גּוֹי מֵרָחוֹק :	*Leuare gentem super aliquem à longe.Deut.28. 49.*
רפא	וַיִּשְׂאוּ אֶת עֵינֵיהֶם מֵרָחוֹק :	*Leuare oculos à longe.Iob 2.12.*
רפא	אֶשָּׂא דַעִי לְמֵרָחוֹק :	*Leuare cognitionem tuam à longè. Iob 36.3.*
רפא	וְנִשָּׂא נֵס לַגּוֹיִם מֵרָחוֹק :	*Leuare signum à longe.Esa.5.26.*
רשע	וְהַקּוֹל נִשְׁמָע עַד לְמֵרָחוֹק :	*Vocẽ audiri vsq; ad à lõge.Esd.3.13*
רשע	חִשְׁמַע שִׂמְחַת יְרוּשָׁלִם עַד מֵרָחוֹק :	*Gaudium audiri vsq; ad longe. Neh. 12. 43.*
עיר	לְכָל הֶעָרִים הָרְחֹקוֹת מִמְּךָ מְאֹד :	*Vrbes longinquæ ab aliquo valdè. Deut.20.15.*
שיר	וְעַל כָּל עִדֵּי אֶרֶץ מוֹאָב הָרְחֹקוֹת וְהַקְּרֹבוֹת :	*Vrbes longinquæ, & propinquæ. Ier. 48. 24.*
על	כִּי רָחֲקוּ מֵעָלַי :	*Elongari desuper aliquo.Ier.2.5.*
עמד	וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק :	*Populum stare à longe. Exo.20.21.*
עמד	לֶמָּה יי' תַּעֲמֹד בְּרָחֹק :	*Deum stare in longinquo. (loco.)*

נוף	אִם רָחַץ אֲדֹנָי אֶת צֹאַת בְּנוֹת	*Lauare sordes alicuius. Esa. 4.4.*
	ציון וגו' :	
קרב	וְרָחַצְתָּ קִרְבּוֹ וּכְרָעָיו :	*Lauare interiora, & crura animantis.Exo.29.17.*
רגל	וּרְחֻצוּ רַגְלֵיכֶם :	*Parum aquæ accipi, & lauare pedes. Gen.18.4.*
רגל	וּמַיִם לִרְחֹץ רַגְלָיו וגו' :	*Dare aquam ad lauandum pedes. Genes.24.32.*
רגל	לִרְחֹץ רַגְלֵי עַבְדֵי אֲדֹנָי :	*Aliquam esse famulam, ad lauandũ pedes seruorum Domini. 1. Sam. 25.41.*

Deriuatiua huius sunt התרחץ רָחַץ רחץ רָחְצָה .

רֻחַץ Verbum Pohal superioris passiuũ, perfectũ, quod in Biblijs habet has voces tantum.

רֻחַץ } Præteritum.
רֻחַצְתָּ

Nec ideo absurdum erit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum necessitas expostulauerit. Lotus, ablutus fuit. [*Fù lauato.*] Bis inuenitur.

נוף	וּבְמַיִם לֹא רֻחַצְתָּ לְמִשְׁעִי :	*Non lauari (in) aqua abstergendo. Ezec.16.4.*
נוף	וּבְצֹאתוֹ לֹא רֻחָץ :	*Non lauari à sorde sua. Pro.30.12.*

רְחִץ Nomen formę masculinę, quod bis legitur in scriptura sacra cũ affixo רחצי . Ablutio. [*Lauamento.*] Psal.60.10.& 108.10. *Moab olla* רחצי *ablutionis meæ.* Lxx. spei meæ, ex significatione Chaldaica scilicet interpretati sunt.

רַחְצָה Nomen formæ fœmininæ, sine plurali, qđ bis tantum legitur in scriptura sacra. Lauacrum, ablutio. [*Lauatoio, lauamento, lauanda.*] Cant. 4. 2.& *6.6. Quæ ascẽderũt de* הרחצה *ablutione.* Radix est רחץ.

רָחַק Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

רָחַק
רָחֲקָה } Præteritum.
רָחֲקוּ

רָחַק
רָחֹקָה } Nomẽ Toar.
רָחֹקוֹת

תִּרְחַק
תִּרְחַק
יִרְחַק } Futurum.
תִּרְחַקוּ

רְחַק
רְחֵקִי } Imperat.
רְחַקְנָה

רָחוֹק כִּרְחֹק לִרְחָקָה Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, exceptis participijs, quorũ vices supplent nomina Toar. Elongatus est, longè abfuit, antitheton קרב . [*Lontanarsi, essere, ò stare da lontano.*] רחק vsurpatur etiam aduerbialiter, & vt plurimum assumit à capite Mem, & aliquando vltra Mem accersit etiam Lamed, estq; tam loci quàm tẽporis, quod notes. Longè, procul. [*Da lungi.*] Loci aliquot obseruandi.

אח	טוֹב שָׁכֵן קָרוֹב מֵאָח רָחוֹק :	*Frater longinquus.Pro.27.10.*
אי	הָאִיִּים הָרְחֹקִים :	*Insulæ longinquæ.Esa.66.19.*
אלוה	וְלֹא אֱלֹהֵי מֵרָחוֹק :	*Deus à longè.Ier.23.23.*
ארץ	אֲשֶׁר יָבוֹא מֵאֶרֶץ רְחֹקָה :	*Venire de terra longinqua. Deute. 29. 21.*
ארץ	מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה בָּאוּ אֵלַי :	*Venire ad aliquem de terra longinqua.Esa.39.3.*
בוא	הִנֵּה אֵלֶּה מֵרָחוֹק יָבֹאוּ :	*Venire de longè.Esa.49.12.*
בין	בִּנְתָה לְרֵעִי מֵרָחוֹק :	*Intelligere à longè aliquid.Ps.139.2*
בלע	וּרְחֹקִים בְּלָעוּךָ :	*Deglutientes elongari. Esa.49.19.*
ברח	מֵרָחוֹק בְּרִחוּ :	*Fugere à longè.Esa.22.3.*
ברכה	וְלֹא חָפֵץ בְּבְרָכָה וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ :	*Benedictionem elongari ab aliquo Psal.109.17.*

ר	commosse.] Ier.23. 9. רָחֲצוּ *Commota sunt omnia ossa mea.* Eleganter effictum est à sequentis Pihel רחף significatione; ibi vide.	
ר	**רִחֵף** Verbum Pihel neutrum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum. מְרַחֶפֶת Part. præs. יִרְחַף Futurum. Cætera cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Se agitauit, mouit, vt solẽt gallinę, aliæq; aues pullis incubantes. Nos verbo incubãdi redemus. [*Mouersi, come fanno gli vccelli mouendo l'ale, quando couano i figliuoli.*] Bis inuenitur.	
נשר	עַל גּוֹזָלָיו יְרַחֵף :	*Aquilam incubare super pullos. Deut.32.11.*
רוח	וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם :	*Spiritum Dei incubare super aquis. Gen.1.2.*
ר	**רָחַץ** Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs. רָחַץ רָחַצְתָּ רָחַצְתִּי רָחַצְתָּ רָחְצוּ } Præteritum. רָחֹצֶת רֹחֲצוֹת Part. præs. אֶרְחַץ יִרְחַץ אֶרְחַצְךָ יִרְחָצוּ } Futurum. רְחַץ רְחֹצִי Imperat. רָחֹץ לְרָחֵץ לִרְחָצָה Infinitiuus. Cætera cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. רְחָצָה aliquibus est potius nomen. Lauit, abluit, & dicitur de carne tantum propriè, quod notes. & sæpius deficit carnis voce nihilominus intelligenda. [*Lauare.*] Synonima sunt הדיח טבל כִּבֵּס שטף , quæ suis locis vide. Loci aliquot obseruandi.	
ראה	וַיַּרְא אִשָּׁה רֹחֶצֶת מֵעַל הַגָּג	*Videre mulierem lauantem. (se.) 2. Sam.11.2.*
בשר	יִרְחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם :	*Lauare carnem(in) aqua. Leuit.14.9*
בשר	וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם חַיִּים :	*Lauare carnem(in) aqua viua. Leui. 15. 13.*
עבר	הָלוֹךְ וְרָחַצְתָּ שֶׁבַע פְּעָמִים בַּיַּרְדֵּן :	*Ire & lauare(se) in Iordane septem vicibus. 2.Reg.5.10.*
חלב	כִּרְחֹץ חֵמָה כִּי בְחֵמָה :	*Lauare pedes(in)butyro. Iob 29.6.*
זנה	וְזֹנוֹת רָחָצוּ :	*Meretrices lauare. 1.Reg.22. 38.*
חלב	רֹחֲצוֹת בַּחָלָב :	*Lauare(se in)lacte. Cant. 5.13.*
טהר	הֲלֹא אֶרְחַץ בָּהֶם וּטְהַרְתִּי :	*Lauare(se)& mundari. 2.Reg.5.12*
ירד	לִרְחֹץ עַל הַיָּאר :	*Descendere ad lauandum (se) super fluuio.Exo.2.5.*
יד	רָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם :	*Lauare manus & pedes.Exo.30.21*
יד	וְרָחֲצוּ מִמֶּנּוּ וגו' אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם :	*Lauare ex(aliquo vase)manũ & pedes.Exo.40.31.*
ים	וְהִיא לְרַחְצָה לַכֹּהֲנִים בּוֹ :	*Mare ad lauandum in eo.2.Par.4.6*
כחל	לַאֲשֶׁר רָחֲצָה כָּחָל עֵינֶיךָ	*Lauare(se)alicui, ornare stibio oculos, & ornatũ addere.Eze.23.40*
כף	אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי :	*Lauare(in)mũditie palmas.Ps.26.6*
מזבח	בְּקָרְבָתָם אֶל הַמִּזְבֵּחַ יִרְחָצוּ :	*Lauare (te) dum accedis ad aram. Exo.40.32.*
מים	וַיִּתֵּן מַיִם וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם :	*Dare aquam, & lauare pedes.Genes. 43. 24.*
מים	וּרְחַצְתָּ אֹתָם בַּמָּיִם :	*Lauare aliquos (in) aqua.Exo.29.4*
מים	יִרְחֲצוּ מָיִם :	*Lauare(se)aqua.Exo.36.20.*
מים	וַיִּתֵּן שָׁמָה מַיִם לָרָחְצָה :	*Dare aquam ad lauandum. (pro lotione.)Exo.40.30.*
מעשה	לִרְחֹצָה כֹּהֵן אֶת מַעֲשֵׂה הָעֹלָה וגו' :	*Lauare ĩ conchis, opus victimæ, &c. 2.Par.4. 6.*
סוך	וְרָחַצְתָּ וָסַכְתָּ וגו' :	*Lauare(se)& vngere, etc.Ruth.3.4*
פנים	וַיִּרְחַץ פָּנָיו וַיֵּצֵא :	*Lauare faciem.Gen.43.31.*
פעם	פְּעָמָיו יִרְחַץ בְּדַם הָרָשָׁע :	*Lauare pedes(in)sanguine.Ps.58.11*

ר	ricordiam assequuta.) Hãc prius appellauerat לֹא רֻחָמָה , de qua suo loco dictum est. Israelitarum ecclesiam denotat. Radix est רחם .	
ר	**רַחֲמִים** Nomen plurale, sine singulari, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs רַחֲמַיִם רַחֲמֶיךָ רַחֲמֶיהָ . Misericordiæ, miserationes, commiserationes, à visceribus sic dictæ, antitheton אֶכְזָר . [*Misericordia, compassione.*] Loci obseruandi.	
אדני	לֵאלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת :	*Miserationes esse Deo.(Dei.) Daniel 9. 9.*
בוא	יְבוֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וַאֶחְיֶה :	*Miserationes Dei venire(ad)aliquẽ. Psal.119.77.*
גדל	וּכְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֲקַבְּצֵךְ :	*Colligere aliquem in miserationibus magnis.Esa.54.7.*
גמל	אֲשֶׁר גָּמַל כְּרַחֲמָיו :	*Retribuere secundum miserationes. Esa.63.7.*
הצילם	תַּצִּילֵם כְּרַחֲמֶיךָ :	*Eripere aliquem secundum miserationes tuas.Neh.9.18.*
התאפק	וְרַחֲמֶיךָ אֵלַי הִתְאַפָּקוּ :	*Miserationes Dei continere se ad aliquem. Esa.63.15.*
זכר	זְכֹר רַחֲמֶיךָ יי' וגו' :	*Recordari miserationũ, &c. Ps.25.6*
חסד	אֶת הַחֶסֶד וְאֶת הָרַחֲמִים :	*Colligere ab aliquo pietatem, & miserationes.Ier.16.5.*
כלא	אַתָּה יי' לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי :	*Non prohibere miserationes ab aliquo. Psal. 40 12.*
כלה	כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו :	*Miserationes Dei nõ finire. Thr. 3.8*
מעשה	וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו :	*Miserationes Dei esse super opem illius.Psal. 145.9.*
נכמר	כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל אָחִיו :	*Miserationes alicuius cõtrahi ad(super)fratrem.Gen. 43.30.*
נכמר	כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמָיהָ עַל בְּנָהּ :	*Miserationes alicuius cõtrahi super filio.1.Reg.3.27.*
נתן	וְאֵל שַׁדַּי יִתֵּן לְכֶם רַחֲמִים לִפְנֵי הָאִישׁ :	*Dare misericordias alicui ante aliũ. Gen.43.13.*
נתן	וּנְתַתָּם לְרַחֲמִים לִפְנֵי שֹׁבֵיהֶם	*Dare aliquẽ miserationib° ante aliũ. 1.Reg.8.50.*
עטר	הַמַּעֲטִירֲכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים :	*Coronare aliquem pietate & miseratione. Psal. 103.4.*
עשה	וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲשׂוּ וגו' :	*Facere pietatem & miserationes, Zac.7.9.*
קדם	מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ :	*Miserationes præuenire aliquem. Psal.79.8.*
קצף	אַם קֶצֶף כְּאַף רַחֲמָיו סֶלָה :	*Contrahere miserationes in furore. Psal.77.10.*
רבב	כְּרֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי :	*Multitudo miserationum. Psal.51.3*
רב	כִּי רַבִּים רַחֲמָיו :	*Miserationes Dei esse multas. 2. Samuel 24.14.*
רשע	וְרַחֲמֵי רְשָׁעִים אַכְזָרִי :	*Miserationes iniustorum (esse ad instar) crudelis.Pro.12.10.*
שוב	שַׁבְתִּי לִירוּשָׁלִם בְּרַחֲמִים :	*Reuerti ad aliquẽ in miserationibus. Zac.1.16.*
שים	לֹא שַׁתָּה לָהֶם רַחֲמִים :	*Non ponere alicui miserationes. Esa. 47. 6.*
שחת	יִשְׁחֵת רַחֲמָיו :	*Deuastare miserationes.Amos 1.11*

Cæterum & in Syriaco idiomate רַחֲמִין sub forma Chaldaica idem significat, vt Dan.2, 18. וְרַחֲמִין *Et misecordias vt quærerent à conspectu Dei cælorum.*

רַחֲמָנִיּוֹת Nomen plurale fœmininum, quod semel legitur ĩ Biblijs. Misericordes. [*Misericordiose, compassioneuoli, dolci, tenere di cuore.*] Thr.4. 10. *Manus mulierum* רַחֲמָנִיּוֹת *misericordium coxerunt infantes suos.* Radix est רחם .

רָחַף Verbum Cal neutrum, perfectũ, quod semel legitur in Biblijs in præterito רַחֲפוּ , nec aliud ex eo facilè formarem. Motus, agitatus est. [*Si mosse, si*

קְרֹבֵי מֵרָחֹק עֲמָדוּ :	*Psalm.* 10. 1. *Cognatos stare à longe. Psal.* 38. 12.
עֵצַת רְשָׁעִים רָחֲקָה מֶנִּי :	*Cõsiliũ elõgari ab aliquo. Iob* 21. 16.
עֵצוֹת מֵרָחוֹק אֱמוּנָה אֹמֵן :	*Consilia à longe, &c. Esa.* 25. 1.
לְהַרְוִיק אֹתוֹ עֲשִׂיתִי וגו׳ :	*Facere aliquid à lõge.* 2. *Reg.* 19. 25.
רָחֲקִי מֵעֹשֶׁק :	*Elongari à rapina. Esa.* 54. 14.
לְעִתִּים רְחוּקוֹת הוּא נָבָא :	*Tempora longinqua. Ezec.* 12. 27.
הַרְחוּקִים מִצְּדָקָה :	*Aliquos esse longinquos à iustitia. Esa.* 46. 12.
קֵרַבְתִּי צִדְקָתִי לֹא תֵרָחֵק :	*Iustitiam non elongari. Esa.* 46. 13.
וּצְדָקָה מִרָּחוֹק תַּעֲבֹר :	*Iustitiam stare à longe. Esa.* 59. 14.
מִקְצֵה כָל קִצְוֵי אָרֶץ וַיָּם רְחוֹקִים :	*Extremitates terræ & maris longinquæ. Psal.* 65. 6.
שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב :	*Pacem esse longinquo & propinquo. Esa.* 57. 19.
וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם מֵרָחֹק :	*Videre locum à longe. Gen.* 22. 4.
וַאֲשַׁלְּחִי צִידְךָ עַד מֵרָחֹק :	*Mittere vsque ad à longe. Esa.* 57. 9.
הִרְאִשְׁמַעַת לְמֵרָחֹק :	*Audire à longe. Esa.* 37. 26.
מִמְּךָ רָחֲקוּ :	*Elongari à lege. Psal.* 119. 150.
תְּעַבְּנִנִי רָחֲקוּ מִנִּי :	*Abominari aliquem, elongari ab eo. Iob* 30. 10.

Deriuatiua huius & composita sunt בֵּית הַמֶּרְחָק הַרְחִיק מֶרְחָק רָחַק רְחוֹקִים :

רָחַק Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod sic flectitur in Biblijs.

רִחֵק רִחֲקָתָה	Præteritum.
יְרַחֵק	Futurum.

Cætera ex te formabis, cum opus erunt, vel potius ex Hiphil desumes. Elongauit, lõgè amouit, procul remouit. [*Slontanare.*] Inuenitur forsitan in sequentibus locis tantummodo.

וּרְחַק יי׳ אֶת הָאָדָם :	*Elongare hominem. Esa.* 6. 12.
עַתָּה יְרַחֲקוּ אֶת זְנוּתָם :	*Elongare scortationes. Ezec.* 43. 9.
וּלְבוּרְחַק כִּמֵּנִי :	*Elongare cor tuum à Deo. Esa.* 29. 13
וְרִחַקְתָּ כָּל קַצְוֵי אָרֶץ :	*Elongare fines terræ. Esa.* 26. 15.

רְחָקִים Nomen Toar plurale masculinum, quod semel legitur in Biblijs cum affixo רְחָקֶיךָ. Longinqui. [*Lontani.*] Psal. 73. 27. *Quia ecce* רְחָקֶיךָ *longinqui tui (qui procul à te sunt) peribunt.*

Cæterum & in Syriaco idiomate sub forma sermonis propria legitur רְחִיקִין in eadem significatione, Eid. 6. 6. רְחִיקִין *Longinqui estote illinc.* Radix est רחק.

רָחַשׁ Verbum Cal actiuum, perfectũ, quod semel legitur in Biblijs, nec aliud ex eo facilè formarem Ebulliuit præ calore aut feruore, vt fit in patella igni apposita. [*Bollire, gettar bollori.*] Dauides elegante ad cor transtulit, Psal. 45. 2. רָחַשׁ *Ebulliuit, (ob calorẽ eructauit) cor meum verbum bonum.*

Deriuatiuum huius est מַרְחֶשֶׁת.

רַחַת Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Pala, sic dicta, quasi vento expandens. [*Pala.*] Esa. 30. 24. *Quod ventilat (quis)* בָּרַחַת *(in) pala, & (in) ventilabro.* Radix est רוח.

ר ט

רט Lege radices ירט רטה, & obserua dictiones, quę remanent in scriptura cum his duabus tantum consonantibus.

רָטַב Verbum Cal neutrum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

רָטוֹב	Nomẽ Toar.
יִרְטַב	Futurum.

Nec absurdũ ob id fortasse fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum necessitas expostulauerit. Toar supplet vices participiorũ. Humectatus, humidus effectus est. [*Diuenir molle, bagnarsi, immolarsi, humettarsi.*] Bis inuenitur.

מְזֹרֵם הָרִים יִרְטָבוּ :	*Humectari ab inundatione mõtium. Iob* 24. 8.
רָטוֹב הוּא לִפְנֵי שָׁמֶשׁ :	*Aliquem esse humectum ante solem. Iob* 8. 16.

רָטָה Quidam ponunt hanc radicem, ex qua deriuant יִרְטֶנּוּ, quod nos superius in יָרַט reposuimus: ibi vide, & nota.

רִטָּט Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Horror, tremor, idem scilicet cum רְתֵת, de quo suo loco dicemus. [*Tremazzo, tremore.*] Ier. 49. 24. וְרִטָּט *Et tremorem apprehendit.*

רִטְפַּשׁ Verbum Puhal quadratum, quod semel legit in Biblijs in præsenti participio רְטֻפָּשׁ, vel certè potius est Toar, & ob id nihil aliud ex eo formarem, ac eo maximè, cum non satis certum sit, quid propriè significet, quamuis communiori sententia omnes arbitrentur componi ex רטב & פוש, & mollem, tenellum interpretantur, quasi latè humectatum. [*Tenerino.*] Iob 33. 25. רְטֻפַּשׁ *Tenerior est caro eius præ iuuentute.* Expende locum accuratius & omnes.

רָטַשׁ Verbum Pihel actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

רִטֵּשׁ	Futurum.
תְּרֹטַשְׁנָה	

Nec absurdum fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum necessitas expostulauerit. Allisit, collisit, magna vi ad aliquid proijciendo fregit. [*Sbattere à terra, contra'l muro.*] Bis inuenitur.

וְקַשְׁתֵּי נְעָרִים תְּרֹטַשְׁנָה :	*Arcus allidere pueros. Esa.* 13. 18.
וְעֹלְלֵיהֶם תְּרֹטָשׁ :	*Allidere infantes.* 2. *Reg.* 8. 12.

Deriuatiuum huius est רטש sequens.

רָטַשׁ Verbum Puhal superioris passiuum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

רֻטָּשָׁה	Præteritum.
יְרֻטָּשׁוּ	Futurum.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erũt. Allisus, collisus, magna vi proiectus fuit. [*Fù sbattuto in terra, gettato contra'l muro.*] Quater inuenitur.

אֵם עַל בָּנִים רֻטָּשָׁה :	*Matrem allidi super (vel cum) filijs. Hos.* 10. 14.
וְעֹלְלֵיהֶם יְרֻטָּשׁוּ לְעֵינֵיהֶם :	*Infantes allidi in oculis alicuius. Esa.* 13. 16.
עֹלְלֵיהֶם יְרֻטָּשׁוּ :	*Infantes allidi. Hos.* 13. 16.
גַּם עֹלְלָה יְרֻטָּשׁוּ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת :	*Infantes allidi in capite platearum. Nah.* 3. 10.

ר י

רִי Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Irrigatio, saturitas, sed humidorum propriè, vt in huius radice רוה habes, ibi vide. [*Irrigatione, satietà.*] Iob 33. 11. *Quin* בְּרִי *(in) irrigatione aggrauabit nubem.* Hebraismus vt in הטריח dictum est, quem notes.

רִיב Nomen masculinum genere, cum duplici plurali, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs רִיב רִיבֵי רִיבוֹת או רִבוֹת רִיבִי רִיבְךָ רִיבֵךָ רִיבְכֶם רִיבוֹ רִיבָם. Lis, rixa verbalis propriè, controuersia, causa iudicialis tam in foro, quàm extra. [*Lite, gara, contrasto di parole, causa tanto in giudicio, quanto fuori di giudicio.*] Iod aliquando deficit. Loci aliquot propter elegantiam sermonis, & idiotismos obseruandi.

אִישׁ רִיב הָיִיתִי אֲנִי וְעַמִּי וגו׳	*Aliquem, & populum eius, & alios esse virum contentionis valdè. Iud.* 12. 2.
וַהֲפֵר כְּרַב אִישׁ רִיבוֹ :	*Vir litis alicuius. (Est aduersarius.) Iob* 31. 31.
כִּי יְלַדְתַּנִי אִישׁ רִיב וְאִישׁ מָדוֹן :	*Vir litis & rixæ. Ier.* 15. 2.
וְאַבְּדוּ אַנְשֵׁי רִיבֶךָ :	*Viros litis alicuius (cum eo contendentes) perire. Esa.* 41. 11.
שִׂפְתֵי כְסִיל יָבֹאוּ בְרִיב :	*Labia stulti venire in contentionem. Pro.* 18. 6.
וְרֵב אַלְמָנָה לֹא יָבוֹא אֲלֵיהֶם :	*Causam viduæ non venire ad aliquẽ. Esa.* 1. 23.
כִּי אֵלֶיךָ גָּלִיתִי אֶת רִיבִי :	*Detegere causam tuã Deo. Ier.* 11. 20
דִּבְרֵי רִיבוֹת הַשְּׁעָרִים :	*Verba contentionum. Deut.* 17. 8.
יָדַל לֹא תֶהְדַּר בְּרִיבוֹ :	*Nõ honorare pauperem in lite eius. Exo.* 23. 3.
וּמֵיץ אַפַּיִם יוֹצִיא רִיב :	*ducere contentionem. Pro.* 30. 33.
וַיְהִי רִיב בֵּין רֹעֵי וגו׳ :	*Litem esse inter pastores. Gen.* 13. 7.
כִּי יִהְיֶה רִיב בֵּין אֲנָשִׁים :	*Litem esse inter viros. Deut.* 25. 1.
אֲשֶׁר יִהְיֶה לוֹ רִיב וגו׳ :	*Litem esse alicui, &c. 2. Sam.* 15. 2.
יָרֵב אֶת רִיבִי :	*Contendere contentionem alicuius. (agere causam ei°.) 1. Sam.* 24. 16
יָדִין אֱלֹהִים רִיבוֹ רִיבֶךָ :	*Deum litigare litẽ suam. Ps.* 74. 22.
יַאֲרִךְ אַפַּיִם יַשְׁקִיט רִיב :	*Sedare litem. Pro.* 15. 18.
עֹבֵר מִתְעַבֵּר עַל רִיב לֹא לוֹ :	*Irasci super contentione non sua. Prouer.* 26. 17. *Vide* התעבר .
כִּבְּדֵי מָלֵא זְבָחֵי רִיב :	*Sacrificia (mactationes, victimæ) iurgij. Pro.* 17. 1.
וְרִב לֹא יָדַעְתִּי אֶחְקְרֵהוּ :	*Discutere causam, quam nescis. Iob* 29. 16.
וְאִישׁ מְדוֹנִים וְלַחְרַחַר רִיב :	*Accendere litem. Pro.* 26. 20.
שִׁמְעוּ הָרִים אֶת רִיב יי׳ וגו׳ :	*Audire litẽ Domini, &c. Mich.* 6. 2.
אַל תֵּצֵא לָרִיב מְהֵר :	*Non egredi contentioni festinanter. Pro.* 25. 8.
תַּצְפִּנֵם בַּסֵּכֶה מִרִּיב לְשֹׁנוֹת :	*Abscondere à (vel propter) contentione linguarum. Psal.* 31. 21.
לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט אֶבְיֹנְךָ בְּרִיבוֹ :	*Non declinare iudicium pauperis in lite eius. Exo.* 23. 6.
וּלְפִנֵּי הַתְּגֹלֶעַ הָרִיב נִטּוֹשׁ :	*Dimittere litem, &c. Pro.* 17. 14.
וַיְהִי רִיב וְדָיוֹן שָׂא :	*Leuare litem & iurgium. Abac.* 1. 3
לְעַוֵּת אָדָם בְּרִיבוֹ :	*Peruertere aliquem in causa illius. Thr.* 3. 12.
וְעַל רִיב הֵמָּה יַעֲמֹדוּ וגו׳ :	*Stare super causa ad iudicandum. Ezec.* 44. 24.
וְרֹאשׁ תַּעֲנֶה עַל רִב וגו׳ :	*Non respondere super lite, &c. Exo.* 23. 2.
וַיַּפְלִטֵנִי מֵרִיבֵי עַמִּי :	*Eripere à contentionibus populi. 2. Sam.* 22. 44.
הֵן לְרִיב וּמַצָּה תָּצוּמוּ :	*Ieiunare contentioni & rixæ, &c. Esa.* 58. 4.
קִרְבוּ רִיבְכֶם וגו׳ :	*Approximare causam tuã. Esa.* 41. 21
כִּי רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר :	*Videre iniuriã & iurgium in vrbe. Psal.* 55. 10.
צַדִּיק הָרִאשׁוֹן בְּרִיבוֹ :	*Iustum esse primum in lite sua. Pro.* 18. 17.
אֲשֶׁר רַב אֶת רִיב חֶרְפָּתִי :	*Contendere contentionem opprobrij alicuius. 1. Sam.* 25. 39.
הֲגַנִּי רָב אֶת רִיבֶךָ :	*Contendere contentionem alicuius. Ier.* 51. 36.
רַבְתָּ אֲדֹנָי רִיבֵי נַפְשִׁי :	*Contendere contentionem animæ alicuius. Thren.* 3. 20.
רִיבְךָ רִיב אֶת רֵעֶךָ וגו׳ :	*Litem tuam esse litem cum proximo tuo, &c. Pro.* 25. 8.
כִּי כָבוֹד לְאִישׁ שֶׁבֶת מֵרִיב :	*Cessationem à lite esse gloriam viro. Pro.* 20. 3.
וְרִבוֹת שְׂפָתַי הַקְשִׁיבוּ :	*Attendere contentiones labiorũ alicuius. Iob* 13. 6.

Radix est רוב.

רִיבַי Nomen propriũ viri ex Beniamin. Ribai. [*Ribaio.*] 2. Sam. 23. 29. *Itaius filius* רִיבַי *Ribaij, &c.* Radix est ריב.

רֵיחַ Nomen masculinum genere, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs רֵיחוֹ רֵיחָהּ רֵיחֲכֶם. Odor, fragrantia. [*Odore.*] Loci aliquot obseruandi.

וְרֵיחַ אַפּוֹ כְּתַפּוּחִים :	*Odorẽ nasi esse vt pomorũ. Cant.* 7. 9
הִבְאַשְׁתָּם אֶת רֵיחֵנוּ וגו׳ :	*Putrescere facere odorem alicuius, &c. Exo.* 5. 21.
וַיָּרַח יי׳ אֶת רֵיחַ הַנִּיחֹחַ :	*Deũ odorare odorẽ quietis. Gen.* 8. 21
וַיָּרַח אֶת רֵיחַ בְּגָדָיו וגו׳ :	*Odorare odorem vestimentorum. Genes.* 27. 27.
וְלֹא אָרִיחַ בְּרֵיחַ נִיחֹחֲכֶם :	*Non odorare (in) odorẽ. Leuit.* 26. 31
וַיָּשִׂימוּ שָׁם רֵיחַ נִיחֹחֵיהֶם :	*Ponere alicubi odorem refocillationum tuarum. Ezec.* 20. 28. (7
וְרֵיחַ לְוֹנוֹן :	*Odorẽ sicut Libani esse alicui. Hos.* 14.
מְרֵיחַ מַיִם יִפְרָח :	*Pullulare ex odore aquarũ. Iob* 14. 5
בְּרֵיחַ נִיחֹחַ אַרְצָה אֶתְכֶם :	*Gratum habere aliquẽ in odore quietis. Ezec.* 20. 41.
וְרֵיחוֹ לֹא נִמַּר :	*Odorem non amaricari. Ier.* 48. 11.
נְרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ :	*Nardũ dare odorem suũ. Cant.* 1. 12
סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ :	*Vites dare odorem. Cant.* 2. 13.
הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ :	*Mandragoras dare odorẽ. Cant.* 7. 13
לֹא אֲעַלֶּה לְרֵיחַ נִיחֹחַ :	*Non ascendere super aram odori. (in odorem.) Leuit.* 2. 12.
לַעֲשׂוֹת רֵיחַ נִיחֹחַ לַיי׳ :	*Facere odorem quietis Domino. Nume.* 15. 3.
רְאֵה רֵיחַ בְּנִי כְּרֵיחַ שָׂדֶה וגו׳ :	*Odorẽ alicuius esse sicut odorẽ agri. Gen.* 27. 27.
וְרֵיחַ שַׂלְמֹתֶיךָ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן :	*Odorem vestimentorum esse vt odorem Libani. Cant.* 4. 11.
לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים :	*Vnguenta esse bona odori (ad odorandum.) Cant.* 1. 3.
וְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ מִכָּל בְּשָׂמִים :	*Odorem vnguentorum esse super omnia aromata. Cant.* 4. 10.

Cæterũ & in Syriaco idiomate hoc nomen idem significat, quod legitur Dan. 3. 26. וְרֵיחַ. *Et odor ignis non transiuit in eos.*

Deriuatiua huius sunt דריח רֵיחוֹ יְרַחוּ רְחִיחִים.

רִיחִים Nomẽ plurale masculinum, quod semel legit in Biblijs. Naues, sic dictæ à radice רוח, quòd spirante, & flante vento vadant. [*Naui.*] Esa. 43. 14. *Et descendere faciam* בָּרִיחִים *in nauibus omnes illos.* Require superius in בריח, ex quo nonnulli hoc potius deriuandum esse putant.

רִים Require superius in רֵאֵם, & nota.

רִיעַ Require inferius in רֵעַ & in רְעוּת, & nota. Ab hac verò radice ego deducerem הריע התרועע רֵעַ, רעע תְּרוּעָה, quæ omnia alij à רוע, alij à רעע deriuant, vt suis locis dictum est.

רִיפַת Nomen proprium filij Gomer. Riphath. [*Rifato.*] Genes. 10. 3. וְרִיפַת *Et Riphath.* Radix forsitan est רוף.

רִיפוֹת Nomen plurale fœmininum, quod bis tantum legitur in scriptura sacra. Tritica contusa, frumentũ cõcussum. [*Formẽto pesto.*] Loci sunt hi.

וַתְּשָׁטֵהוּ עָלָיו הַרִיפוֹת :	*Extendere tritica contusa super puteo. 2. Sam.* 17. 19.
אִם תִּכְתֹּשׁ וגו׳ בְּתוֹךְ הָרִיפוֹת וגו׳ :	*Contundere in mortario in medio tritici contusi. Pro.* 27. 22.

Radix est ריף .

ריק Nomẽ formę masculinæ sine plurali. Inane, vacuum, vacuitas. [*Votamento.*] Nonnunquàm verò aduerbiascit, vacuè, inanè, in cassum, in vanum. [*Indarno, in vano, senza prò, senza vtile.*] Inuenitur in sequentibus locis tantummodo.

לאסף	תְּאַהֲבוּן רִיק :	*Amare inane. (vel incassum.) Psal. 4. 3. Locus explicandus.*
סנט	וּלְאֻמִּים יֶהְגּוּ רִיק :	*Meditari inane. Psal. 2. 1.*
זכה	אַךְ רִיק זִכִּיתִי לְבָבִי :	*Mundare cor incassum. Ps. 73. 13.*
זרע	יִזְרַעְתֶּם לַרִיק זַרְעֲכֶם :	*Seminare vano (in vanum) semen. Leuit. 26. 16.*
יגע	לַרִיק יָגַעְתִּי :	*Laborare inanitati. (incassum.) Esa. 49. 4.*
יגע	לֹא יִגְּעוּ לָרִיק :	*Non laborare inanitati. Esa. 55. 24.*
יגע	וַיִּגְּעוּ עַמִּים בְּדֵי רִיק :	*Laborari in inanitate. Ier. 51. 58.*
יגיע	לַרִיק יָגִיעָה כְּלִי פָחָד :	*Laborem alicuius esse vanitati. Iob 39. 16.*
יעף	וּלְאֻמִּים בְּדֵי רִיק יָעָפוּ :	*Lassari in inanitate. Abac. 2. 13.*
כלי	הִצִּיגָנוּ כְּלִי רִיק :	*Collocare aliquem vas inanitatis. Ie re. 51. 34.*
עזר	וּמִצָּרִים הֶבֶל וָרִיק יַעֲזֹרוּ :	*Auxiliari vanitate, & inanitate. (in cassum.) Esa. 30. 7.*
תמם	וְתֵם לַרִיק כֹּחֲכֶם :	*Vim alicuius finire vano. (ĩ cassum.) Leuit. 26. 20.*

Deriuatiua huius sunt הריק הוֹרֵק הֲרִיקָה הֵיקֵם רֵק רֵקָה רֵקִיּוֹת תּוֹרֵק .

ריקה Nomen fœmininum genere, & declinatione רֵקִיּוֹת . Vacua, inanis. [*Vota.*] Iod modò scribitur, & modo non, terq; solum inuenitur.

הצמיד	וְהַצְמִידֵהוּ עַל גֻּחֲלֶיהָ רֵקָה :	*Collocare ollam vacuam super prunis. Ezec. 24. 11.*
נפש	וְרֵיקָה נַפְשׁוֹ :	*Animam alicuius esse vacuã. Esa. 29. 8*
שבלת	שִׁבֹּלֶת הַשִּׁבֹּלִים הַרֵקוֹת וגו׳ :	*Spicæ vacuæ. Gen. 41. 27.*

Radix est ריק .

ריקם A Latinis semp aduerbialiter redditur hæc dictio, eo quòd tantum cum verbis cõstruatur, quamuis Hebræis potius nomen sit indeclinabile, omnis generis, numeri, & casus. Vacuus, vacua, vacuũ, vacuè. [*Voto, vota, senza cosa alcuna, con le mani vote.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

כוח	אַל תָּבוֹאִי רֵיקָם אֶל חֲמוֹתֵךְ :	*Aliquam nõ venire vacuam (vacuè) ad aliam. Ruth. 3. 18.*
כוש	יֶבֹשׁוּ הַבּוֹגְדִים רֵיקָם :	*Præuaricatores vacuè erubescere. Tsal. 25. 3.*
ששיב	וַיָּשֶׁב יְיׄ אֶת נָעֳמִי רֵיקָם :	*Reducere aliquam vacuam. (vacuè.) Ruth. 1. 21.*
חלץ	וְאַחֵל צוֹרְרַי רֵיקָם :	*Eripere tribulantem vacuè. Ts. 7. 5.*
ילך	לֹא תֵלְכוּ רֵיקָם :	*Aliquos non ire vacuos. (vacuè.) Exo. 3. 21.*
כרת	לֹא יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם :	*Facies alicuius non videri vacuè. Exo. 23. 15. & 34. 20.*
כרת	וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְיׄ רֵיקָם :	*Aliquem non videri cũ facie Dei vacuum. (vacuè.) Deut. 16. 16.*
סוב	וְחֶרֶב שָׁאוּל לֹא תָשׁוּב רֵיקָם :	*Gladium non redire vacuũ. (vacuè.) 2. Sam. 1. 22.*
שוב	לֹא יָשׁוּב אֵלַי רֵיקָם :	*Verbum non redire vacuũ. (vacuè.) Esa. 55. 11.*
שוב	שֵׁבוּ כְלֵיהֶם רֵיקָם :	*Redire vasis vacuis. (vacuè.) Iere. 14. 3.*
שוב	לֹא יָשׁוּב רֵיקָם :	*Aliquem nõ redire vacuũ. (vacuè.) Ier. 50. 9.*
שלח	כִּי עַתָּה רֵיקָם שַׁלַּחְתָּנִי :	*Dimittere aliquem vacuũ. (vacuè.) Gen. 31. 42.*
שלח	לֹא תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם :	*Non dimittere seruum vacuum. (vacuè.) Deut. 15. 13.*
שלח	אַל תְּשַׁלְּחוּ אֹתוֹ רֵיקָם :	*Nõ dimittere arcã vacuè. 1. Sam. 6. 3*
שלח	אַלְמָנוֹת שִׁלַּחְתָּ רֵיקָם :	*Dimittere viduas vacuas. (vacuè.) Iob 22. 9.*

Radix est ריק .

ריר Verbum Cal actiuũ, ex quiescentibus Ain Iod, quod semel legitur in Biblijs in præterito רָר , nec aliud ex eo facilè formarẽ. Fluxit, defluxit, spumã emisit propriè. [*Gettar baua, far spuma.*] Moses elegãter venusteq; ad verenda transtulit. Leuit. 15. 3. רָר *Defluxit caro (mentula) eius fluxum suum.*

Deriuatiuum huius est ריר .

ריר Nomen formæ masculinæ, sine plurali, & cũ affixo רִרוֹ . Sputum, saliua, spuma. [*Sputo, saliua, baua.*] Bis tantum inuenitur.

שוריר	וְיוֹרֵד רִירוֹ אֶל זְקָנוֹ :	*Descendere facere saliuã ad (super) barbam tuam. 1. Sam. 21. 13.*
חלמות	אִם יֵשׁ טַעַם בְּרִיר חֲלָמוּת :	*Gustum non esse in saliua vitelli. Iob 6. 6. Nõ est propriè albumen oui, sed aliud, quod difficilius coquitur, quod notes.*

ריש Nomen formæ masculinæ, sine plurali, & cum affixo רִישׁוֹ . Paupertas, inopia. [*Pouertà.*] Bis inuenitur.

שבע	וּמְרַוֶּה רֵיקִים יִשְׂבַּע רִישׁ :	*Saturari paupertate. Pro. 28. 19.*
שכח	יִשְׁתֶּה וְיִשְׁכַּח רִישׁוֹ :	*Obliuisci paupertatis. Pro. 31. 4.*

Radix est ריש .

ריש Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs רֵישׁ רֵישֶׁךָ רֵישׁוֹ . Paupertas, inopia, idem cum superiori scilicet. [*Pouertà.*] Ter solum inuenitur.

בוא	וּבָא מִתְהַלֵּךְ רֵישֶׁךָ וגו׳ :	*Paupertates alicuius venire (vt) deambulantem. Pro. 24. 34.*
מחתה	מְחִתַּת דַּלִּים רֵישָׁם :	*Paupertatem esse fracturã pauperũ. Pro. 10. 15.*
פרע	רֵישׁ וְקָלוֹן פּוֹרֵעַ מוּסָר :	*Paupertatem & ignominiam abigere disciplinam. Pro. 13. 18.*

Radix est רוש .

רישון Require superius in ראשון , & nota.

ר כ

רך Lege radices רכה רכך , & obserua dictiones, quę remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

רך Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur ĩ Biblijs, quamuis alijs potius infinitiuus sit ex Cal. Teneritudo, mollities. [*Tenerezza.*] Deut. 28. 56. *Præ delitijs* וּמֵרֹךְ *& præ teneritudine. (tenerascere.)* Radix est רכך .

רכך Duplicata habentur paulò inferius, suo loco proprio.

רכב Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

רָכַב רְכַבְתָּ רָכְבוּ	Præteritum.
רֹכֵב רֹכְבִים רֹכְבֵי רֹכְבוֹ רֹכְבָיָה רֹכְבֵיהֶם רֹכֶבֶת	Part. præs.
אֶרְכַּב תִּרְכַּב יִרְכַּב תִּרְכַּבִי יִרְכְּבוּ נִרְכַּב תִּרְכַּבְנָה	Futurum.
רְכַב לְרְכַּב	Imperat. Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. Equitauit, super quauis re insedit, super vectus est. [*Caualcare, essere à cauallo, à qual si voglia cosa.*] Participium supplet vices nominis Toar, sessor, vector. [*Caualcante.*] Cõstruitur cum præpositionibus עַל & ב . Loci aliquot obseruandi.

לתון	וְרוּא רֹכֵב עַל אֲתֹנוֹ :	*Equitare super asina. Num. 22. 22.*
לתון	רֹכְבֵי אֲתֹנוֹת צְחֹרוֹת :	*Sessores asinarum. Iud. 5. 10.*
כהמם	כִּי אִם הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֲנִי רֹכֵב בָּהּ :	*Equitare (in) iumentum. Neh. 2. 12.*
גמל	וַתִּרְכַּבְנָה עַל הַגְּמַלִּים :	*Equitare super camelis. Gen. 24. 61*
רכר	וְהִרְכַּבְתָּ עֲלֵי דְבַר אֱמֶת :	*Equitare super verbo veritatis. Ps. 45. 5.*
הפך	וְהַפַּכְתִּי מֶרְכָּבָה וְרֹכְבֶיהָ :	*Vertere currum & sessores eius. Agg. 2. 22.*
חמור	הִיא רֹכֶבֶת עַל הַחֲמוֹר :	*Aliquam equitare super asino. 1. Sam. 25. 20.*
חמור	עָנִי וְרֹכֵב עַל חֲמוֹר :	*Messiã equitare super asino. Zac. 9. 9*
כרוב	וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיָּעָף :	*Deum equitare super Cherubo. 2. Sam. 22. 11.*
מרכב	וְכָל הַמֶּרְכָּב אֲשֶׁר יִרְכַּב עָלָיו וגו׳ :	*Insidere super strato, &c. Leui. 15. 9*
נפל	וַיִּפֹּל לְרֹכְבוֹ אָחוֹר :	*Sessorem cadere retro. Gen. 49. 17.*
נפץ	וְנִפַּצְתִּי בָךְ סוּס וְרֹכְבוֹ וגו׳ :	*Dispergere equum & sessorem, &c. Ier. 51. 21.*
נתן	לְתֵת לָךְ רֹכְבִים עָלֵיהֶם :	*Dare sessores super equis. Esa. 36. 18*
סוס	סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם :	*Proijcere in mari equum & sessorẽ. Exo. 15. 1.*
סוס	וַיֵּלֶךְ רֹכֵב הַסּוּס לִקְרָאתוֹ :	*Sessorem equi ire obuiam alicui. 2. Reg. 9. 18.*
סוס	וַיִּשְׁלַח רֹכֵב סוּס שֵׁנִי :	*Mittere sessorem equi secundum. 2. Reg. 9. 19.*
סוס	וְסוּס אֲשֶׁר רֹכֵב עָלָיו הַמֶּלֶךְ :	*Regem equitare super equo. Est. 6. 7*
סוס	פָּרָשִׁים רֹכְבֵי סוּסִים :	*Equites sessores equorũ. Ezec. 23. 6.*
סוס	עַל סוּס לֹא נִרְכָּב :	*Non equitare super equo. Hos. 14. 4.*
סוס	כִּי תִרְכַּב עַל סוּסֶיךָ :	*Deum equitare super equis suis. Abac. 3. 7.*
סוס	וַיֵּרְדוּ סוּסִים וְרֹכְבֵיהֶם וגו׳ :	*Equos & sessores descendere, &cæt. Agg. 2. 22.* (5.
סוס	וְהַבִּישׁוּ רֹכְבֵי סוּסִים :	*Sessores equorũ erubescere. Zac. 10.*
עב	הִנֵּה יְיׄ רֹכֵב עַל עָב קַל :	*Equitare super nube leui. Esa. 19. 1.*
עיר	רֹכְבִים עַל שְׁלִשִׁים עֵירִים :	*Equitare super pullis. Iud. 10. 2.*
עצר	אֵל תַּעֲצֹר לִי לְרָכֹב :	*Non constringere (detinere) alicui ad equitandum. 2. Reg. 4. 24.*
ערבה	סְלוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת :	*Equitare in campestribus. (campestria.) Psal. 68. 5.*
פרד	וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל פִּרְדּוֹ וַיָּנֻסוּ :	*Equitare super mulo suo. 2. Samuel 13. 29.*
צמד	וְכֹר אֲנִי וְאַתָּה אֶת רֹכְבִים צְמָדִים וגו׳ :	*Sessores bini. 2. Reg. 9. 25.*
קל	וְעַל קַל נִרְכָּב :	*Equitare sup leui. (equo.) Esa. 30. 16*
רכב	רֹכְבִים בַּרֶכֶב וָבַסּוּסִים :	*Equitare in curribus, & in equis. Ier. 17. 25.*
רכש	רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ :	*Sessores dromedarij. Est. 8. 10.*
שגעון	וּרְכוּבוֹ בְּשִׁגָּעוֹן :	*Percutere sessorem (in) fatuitate. Zac. 12. 4.*
שחק	תִּשְׂחַק לַסּוּס וּלְרֹכְבוֹ :	*Deridere equũ & sessorẽ. Iob 39. 18.*
שמים	רֹכֵב שָׁמַיִם בְּעֶזְרֶךָ :	*Sessor cælorum. (est Deus.) Deut. 33. 26.*
שמים	לִרְכַּב בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם :	*Equitare (in) cælos. Tsal. 68. 34.*

Deriuatiua huius & composita sunt בֵּית הַמַּרְכָּבוֹת בֵּית מַרְכָּבוֹת בֵּית רֶכֶב הַרְכִּיב מֶרְכָּב מִרְכָּבָה אוֹ מַרְכֹּבָה אוֹ מִרְכָּבַת רָכָב רַכָּב רָכוּב רֶכֶב רִכְבָּה רֹכְבִים :

רכב Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs רֶכֶב רִכְבִּי

רִכְבִּי רִכְבּוֹ רִכְבָּהּ . Currus, super quo insidetur, & præsertim bellandi causa. [*Carretta, cocchio.*] Dicitur plerunq; collectiuè pro expeditione curruũ, & per sinecdochen vsurpatur tam pro equis curruum, quàm pro viris in curru manẽtibus, sicut facilè ex te cognoscere poteris. Duobus in locis ab interpretibus hoc nomen exponitur pro lapide molę superiori, qui Latinis catillus dicitur, quasi super inferiorem equitans. Quid porrò si mola inferior potius sit, meta scilicet, ad instar currus, super quo catillus insideat? רֶחַיִם verò vel catillum, vel totam molam significet, vt suo loco dictum est? Ego tamẽ mallem currus significationem semper retinere. Sed hoc alij viderint. [*La macina di sopra, onero di sotto.*] Loci aliquot obseruandi.

	בְּרֶכֶב אָדָם פָּרָשׁים :	*Currus hominis. Esa. 22. 6.*
ארם	וְהִנֵּה זֶה רֶכֶב אִישׁ וגו׳ :	*Currum viri venire, &c. Esa. 21. 9.*
אלוה	רֶכֶב אֱלֹהִים רִבֹּתַיִם :	*Currus Dei. Tsal. 68. 18.*
אסף	וַיֶּאֱסֹף שָׂרֹה רֶכֶב וּפָרָשִׁים :	*Cõgregare currum (currus) & equites. 1. Reg. 10. 26.*
אסר	וַיֶּאֱסֹר אֶת רִכְבּוֹ :	*Ligare curru. Exo. 14. 6. Vide* אסר .
אש	וְהִנֵּה רֶכֶב אֵשׁ וגו׳ :	*Currus ignis. (igneus.) 2. Reg. 2. 11*
אש	בָּאֵשׁ פִּלֵּדוֹת הָרֶכֶב וגו׳ :	*Currum esse in igne tedarum. Neh. 2. 4. (Emittere ignem ob cursum concitatiorem.)*
בוא	בָּא בְעַמָּן בְּסוּסוֹ וּבְרִכְבּוֹ :	*Venire in (cum) equis, & in (cũ) curru. 2. Reg. 5. 9.*
בוש	מְרוּעַ בַּשֵּׁשׁ רִכְבּוֹ לָבוֹא :	*Currũ tardare ad veniẽdũ. Iud. 5. 28*
בחר	וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב בָּחוּר	*Accipere sexcentos currũ (currus) electum. Exo. 14. 7.*
בטח	הִבְטִיחוּ עַל רֶכֶב כִּי רָב :	*Fidere super curru, quia multus est. Esa. 31. 1.*
ברזל	כִּי רֶכֶב בַּרְזֶל לָהֶם :	*Currum ferri (currus fulcatos) esse alicui. Iud. 1. 19.*
הכעיר	וְהִכְעַרְתִּי בְּעָשָׁן רִכְבָּהּ :	*Succẽdere in fumo curruũ. Nah. 2. 14*
הוציא	הַמּוֹצִיא רֶכֶב וָסוּס וגו׳ :	*Educere currum, & equum, &cæt. Esa. 43. 17.*
הזעיק	וַיַּזְעֵק מִסִּרְא אֶת כָּל רִכְבּוֹ :	*Conclamare facere (congregare) currum. Iud. 4. 33.*
הכה	וַיַּךְ אֶת הַסּוּס וְאֶת הָרֶכֶב :	*Percutere equum & currum. (currus.) 1. Reg. 20. 21.*
הכרית	וְהִכְרַתִּי רֶכֶב מֵאֶפְרַיִם :	*Excindere currum. Zac. 9. 10.*
הרכיב	וַיַּרְכִּיבֵהוּ עַל רֶכֶב הַמִּשְׁנֶה :	*Insidere facere super curru secũdo. 2. Par. 35. 24.* (9
התהולל	וְהִתְהוֹלְלוּ הָרֶכֶב :	*Currũ insanire. (vel curru.) Ier. 46.*
התהולל	בְּחוּצוֹת יִתְהוֹלְלוּ הָרֶכֶב :	*Currum (vel curru) insanire in plateis. Nah. 2. 5.*
חבל	לֹא יַחְבֹּל רֶחַיִם וָרֶכֶב :	*Non accipere in pignus molã & currum. (catillũ, metã.) Deut. 24. 26*
חוץ	אֶל חֵיק הָרֶכֶב :	*Sinus currus. 1. Reg. 22. 35.*
חרב	חֶרֶב אֶל סוּסָיו וְאֶל רִכְבּוֹ :	*Gladium esse ad currum. Ier. 50. 37.*
יצא	וַיֵּצֵא יְהוֹרָם וגו׳ אִישׁ בְּרִכְבּוֹ	*Egredi in curru suo. 2. Reg. 9. 21.*
כלי	וּכְלֵי רִכְבּוֹ :	*Facere instrumenta currus. 1. Sam. 8. 12.*
כרע	וַיִּכְרַע בְּרִכְבּוֹ :	*Curuari in curru suo. 2. Reg. 9. 24.*
לכד	וַיִּלְכֹּד דָּוִד מִמֶּנּוּ אֶלֶף רֶכֶב :	*Capere mille curr', &c. 1. Par. 18. 4*
מלא	מְלֵאוּ רֶכֶב :	*Valles repleri curru. Esa. 22. 7.*
נפץ	וְנִפַּצְתִּי בָךְ רֶכֶב וּרְכֹבוֹ :	*Dispergere currum & sessorem. Ier. 51. 21.*
סוס	וַיִּקְחוּ שְׁנֵי רֶכֶב סוּסִים :	*Accipere duos currus equorum. 2. Reg. 7. 14.*
סוס	אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים וגו׳ :	*Alios (in) currus, alios (in) equos memorare, &c. Psal. 20. 8.*
סוס	נִרְדָּם וְרֶכֶב וָסוּס :	*Tam currum quàm equum opprimi sopore. Psal. 76. 7.*
סוסס	לְסַסְּתִי בְּרִכְבִי פַרְעֹה וגו׳ :	*Assimilare equæ in curribus alicuius.*

dines. [*Altezze.*] Dauides ad animum eleganter tranſtulit, Pſal. 31. 21. *Abſcõdes eos in latibulo faciei tuæ* מֵרְכְּסֵי *ab elationibus (ſuperbijs) viri.* Radix eſt רכש .

רָכַשׁ Verbum Cal actiuum, perfectum, quod in Bibliis habet has voces tantum.

רָכַשׁ / רָכְשׁוּ } Præteritum.

Nec aliud ex eo facilè formarem. Acquiſiuit, rem fecit, ſubſtantiam comparauit. [*Acquiſtare, far robba, arricchire.*] Ferè ſemper habet nomen רְכוּשׁ additum, & in ſequentibus locis tantum inuenitur.

מקנה	מִקְנֵה קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכָשׁ וגו׳ :	*Poſſeſſio ſubſtantiæ, quam comparaueris in aliquo loco. Gen. 31. 18.*
קנין	וְאֶת כָּל קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכָשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :	*Acquirere poſſeſſionem in aliquo loco. Gen. 36. 6.*
רכש	וְאֶת כָּל רְכוּשׁוֹ אֲשֶׁר רָכָשׁוּ :	*Accipere ſubſtantiam, quam comparaueris. Gen. 12. 5.*
רכש	וְאֶת כָּל רָכְשׁוֹ אֲשֶׁר רָכָשׁ :	*Abducere ſubſtantiam, quam comparaueris. Gen. 31. 18.*
רכש	וְאֶת רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :	*Accipere ſubſtantiam, quam comparaueris in aliquo loco. Gen. 46. 6.*

Deriuatiua huius ſunt רְכוּשׁ או רְכֻשׁ רְכֶשׁ .

רְכוּשׁ / **רְכֻשׁ** Nomen maſculinum genere, ſine plurali, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs רְכוּשׁ או רְכֻשׁ רְכוּשׁוֹ רְכוּשׁוֹ רְכוּשׁוֹ רְכוּשׁוּ רְכוּשָׁם . Fortunæ, res, ſubſtantia, ſupellex, quicquid poſſides in re mobili. [*Tutti li beni mobili, di qual ſorte ſi ſiano, ſoſtanza, ricchezze, coſi dette dalla voce Ebrea.*] Sumitur verò modo vniuerſaliter pro vniuerſa ſupellectili, quam poſsidemus, modò reſtrictius pro vna mobiliũ parte, præſertim alijs nominibus additum, niſi mallès, ea potius ad maiorem declarationem addi, quod ex ſequentibus locis obſerues, velim.

בזז	בִּזָּה וְשָׁלָל וּרְכֻשׁ לָהֶם יַבִּיז׳	*Diſpergere alicui prædam, ſpoliũ, & ſupellectilem. Dan. 11. 24.*
בלע	וְתִבְלַע אוֹתָם וגו׳ וְאֶת כָּל הָרְכוּשׁ :	*Terram deglutire omnem ſubſtantiã. Num. 16. 32.*
גדל	וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בִּרְכוּשׁ גָּדוֹל	*Egredi in (cum) ſubſtantia magna. Geneſ. 15. 14.*
גדל	וַיָּשָׁב אַרְצוֹ בִּרְכוּשׁ גָּדוֹל :	*Reuerti in (cum) ſubſtantia magna. Dan. 11. 28.*
השמד	יַחֲרֹם כָּל רְכוּשׁוֹ :	*Omnem ſubſtantiam alicuius deleri (vel dedicari.) Eſd. 10. 8.*
השיב	וַיָּשֶׁב אֶת כָּל הָרְכֻשׁ וגו׳ :	*Reducere omnem ſubſtantiam, &c. Gen. 14. 16.*
זהב	בִּכְלִי כֶסֶף בְּזָהָב בְּרוּשׁ וגו׳	*Munire aliquem vaſis argenteis auro (in) ſupellectili, &c. Eſd. 1. 6.*
טף	לְבַקֵּשׁ לְפָנָיו וּלְכָל רְכוּשֵׁנוּ :	*Quærere viam rectam tibi, pubi, & ſubſtantiæ tuæ. Eſd. 8. 21.*
כסף	בְּכֶסֶף וּבְזָהָב וּבָרְכוּשׁ וגו׳ :	*Portare aliquẽ in argento, auro, ſubſtantia, & iumento. Eſd. 1. 4.*
לקח	וַיִּקְחוּ אֶת כָּל רְכֻשׁ סְדֹם וגו׳	*Accipere ſubſtantiam, & annonam alicuius. Gen. 14. 11.*
לקח	וַיִּקְחוּ אֶת לוֹט וְאֶת רְכֻשׁוֹ :	*Accipere ſubſtantiam alicuius. Gen. 14. 12.*
מגרש	וּמִגְרְשֵׁיהֶם יִהְיוּ לִבְהֵמָתָם וּלְרְכֻשָׁם וגו׳ :	*Suburbia eſſe (pro) iumẽtis, & (pro) ſubſtantijs, & victu Leuitarum. Num. 35. 3.*
מלך	אֵלֶּה מִרְכַּשׁ הַמֶּלֶךְ :	*Sacrificia Paſchalia eſſe de ſubſtantia regis. 2. Par. 35. 7.*
מנה	וּמִנַּת הַמֶּלֶךְ מִן רְכוּשׁוֹ :	*Portio regis de ſubſtantia illius. 2. Par. 31. 3.*
מן זכה	וְשָׂרֵי כָּל רְכוּשׁ וּמִקְנֶה וגו׳ :	*Principes ſubſtantiæ, & gregis alicuius. 1. Par. 28. 1.*
נגף	הִנֵּה ״׳ נֹגֵף וגו׳ וּבְכָל רְכוּשֶׁךָ	*Percutere in populũ, in filios, in mu-*

הקזיק	הֵם זִיקוּ הַצִּרְפִּים וְהָרֹכְלִים :	*Mercatores inſtaurare. Neh. 3. 32.*
הלן	וַיָּלִינוּ הָרֹכְלִים וגו׳ :	*Mercatores pernoctare foris. Neh. 13. 20.* (16
הרבה	הִרְבִּית רֹכְלַיִךְ :	*Multiplicare negociatores. Nah. 3.*
יון	יָוָן תּוּבַל וּמֶשֶׁךְ הֵמָּה רֹכְלַיִךְ וגו׳ :	*Ionium & alios eſſe mercatores alicuius in anima, &c. Ezec. 27. 13*
מכלל	הֵמָּה רֹכְלַיִךְ בְּמִכְלְלִים וגו׳ :	*Aliquos eſſe negociatores in vniuerſitatibus, &c. Ezec. 27. 24.*
מסחר	וּמִסְחַר הָרֹכְלִים :	*Negociatio mercatorũ. 1. Reg. 10. 15*
ער	בְּעִיר רֹכְלִים שָׂמוּ :	*Ponere in vrbe negociatorum. Ezec. 17. 4.*
עם	רֹכֶלֶת הָעַמִּים :	*Negociatrix populorũ. Ezec. 27. 3.*
סבא	רֹכְלֵי שְׁבָא וְרַעְמָה הֵמָּה רֹכְלַיִךְ וגו׳ :	*Negociatores Sabæ & Raamæ eſſe negociatores alicuius ĩ præcipuis aromatibus. Ezec. 27. 22.*
סבא	רֹכְלֵי שְׁבָא וגו׳ :	*Negociatores Sabæ. Ezec. 27. 23.*

Deriuatiua huius & compoſita ſunt בֵּית הָרֹכְלִים מרכלת רָכִיל רָכָל רכלה :

רָכִיל Nomen formę maſculinæ, ſine plurali. Delatio, ſuſurratio, ſic dicta ſatis ornatè, à negociatoribus ſumpta metaphora, qui hinc inde merces deferunt, & pari modo delatores verba, vt ex illis aliqd lucri reportent. [*Mormoratione, il riferir male l'vno all'altro, il rapportare.*] Sex vicibus tantum inuenitur, & eundi verbo ſemper additum, vno loco excepto.

אנוש	אַנְשֵׁי רָכִיל הָיוּ בָךְ :	*Viros delationis eſſe inter aliquos. Ezec. 22. 9.*
הלך	הוֹלֵךְ רָכִיל מְגַלֶּה סוֹד :	*Ambulantem delatione detegere ſecretum. Pro. 11. 13.*
הלך	גּוֹלֶה סוֹד הוֹלֵךְ רָכִיל :	*Ambulantẽ delationem reuelare ſecretum. Pro. 20. 19.*
הלך	הֹלְכֵי רָכִיל :	*Aliquos eſſe euntes delatione. Iere. 6. 28.*
הלך	וְכָל רֵעַ רָכִיל יְהַלֵּךְ :	*Proximum ire delatione. Ier. 9. 4.*
ילך	לֹא תֵלֵךְ רָכִיל בְּעַמֶּיךָ :	*Aliquem non ire delatione in populo. Leuit. 19. 16.*

רָכָל Nomen proprium vrbis in regione Canaan, & fortaſsis in tribu Iudæ, quam Dauid ſuorũ ſpoliorum participem fecit. Rachal. [*Racala.*] 1. Sam. 30. 29. *Et his qui ſunt* בְּרָכָל *in Rachala.*

רְכֻלָּה Nomẽ formæ fœmininæ, ſine plurali, quod non legitur in Biblijs niſi cum affixis, quæ ſunt רְכֻלָּתֵךְ רְכֻלַּת חֵן . Negociatio, mercatura. [*Mercantia.*] Quater inuenitur.

כוז	וּבְזוּז רְכֻלָּתֵךְ :	*Diripere negociationem (merces) alicuius. Ezec. 26. 12.*
חכמים	בְּרֹב חָכְמָתְךָ בִּרְכֻלָּתְךָ וגו׳ :	*Multitudo ſapientię in negociatione, &c. Ezec. 28. 5.*
עול	בְּרֹב עֲוֹנֶיךָ בְּעַוֶּל רְכֻלָּתֶךָ :	*Iniquitas mercaturę. Ezec. 28. 18.*
רכ	בְּרֹב רְכֻלָּתְךָ וגו׳ :	*Multitudo negociationis alicuius. Ezec. 28. 16.*

Radix eſt רכל .

רָכַס Verbum Cal actiuum, perfectum, quod bis tãtum inuenitur in ſcriptura ſacra in futuro יִרְכְּסוּ , nec aliud ex eo formarem. Eleuauit, extulit. [*Inalzare.*] Exo. 28. 29. וְיִרְכְּסוּ *Et eleuabunt pectorale ab anulis ſuis ad anulos Ephod (in) vitta hyacinthina.* Et 39. 21. וירכסו *Et eleuarunt pectorale, &c.*

Deriuatiua huius ſunt רְכָסִים רכסים .

רְכָסִים Nomen plurale, quod ſemel legitur in Biblijs. Elata, excelſa. [*Luoghi alti, montagne.*] Eſa. 40. 4. *Et erit tortuoſum in rectitudinem,* וְהָרְכָסִים *& excelſa valli. (in vallem.)* Radix eſt רכס .

רְכָסִים Nomen plurale, quod ſemel legitur in Biblijs in regimine רִכְסֵי . Elationes, altitu-

עוד	עוֹד בַּת הַנְּתִינִים וְהָרֹכְלִים :	*Filios Dedan eſſe negociatores alicuius. Ezec. 27. 15.*
דדן	בְּנֵי דְדָן רֹכְלַיִךְ :	*Dedan eſſe negociatricem alicuius in veſtimentis, &c. Ezec. 27. 20.*
דדן	דְּדָן רֹכַלְתֵּךְ בְּבִגְדֵי חֹפֶשׁ לִרְכָבָה :	

	רַךְ רַכִּים / רַכָּה רַכּוֹת } Nomẽ Toar.	

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erũt. Mollis, tener fuit, euaſit, antitheton קשה . [*Inteneriſi, diuenir molle, tenero.*] Toar ſupplet vices participiorum, & fœmininum nonnunquàm etiam in ſubſtantiuum tranſit. Mollis, tener, tenella, molle. [*Molle, tenero, tenera, tenerina, coſa molle, tenera.*] Decem & nouem vicibus legitur in ſcriptura ſacra.

אום	הָאִישׁ הַרַךְ בְּךָ וְהָעָנֹג מְאֹד :	*Vir tener, & delicatus valdè. Deut. 28. 54.*
בן	וַיִּקַּח בֵּן בָּקָר רַךְ וָטוֹב :	*Accipere filium vaccæ tenerũ & bonum. Gen. 18. 7.*
דבר	אִם יְדַבֵּר אֵלֶיךָ רַכּוֹת :	*Loqui mollia ad aliquem. Iob 40. 21*
דבר	רַכּוּ דְבָרָיו מִשָּׁמֶן :	*Verba alicuius teneraſcere præ oleo. Pſal. 55. 22.*
יום	וְאָנֹכִי הַיּוֹם רַךְ וּמָשׁוּחַ מֶלֶךְ :	*Aliquem eſſe tenerum hodie. (nõ ſatis firmatum in aliquo negocio. 2. Sam. 3. 39.*
יחיד	רַךְ וְיָחִיד לִפְנֵי אִמִּי :	*Aliquem eſſe tenerum & vnicum. Tro. 4. 3.*
ילד	כִּי הַיְלָדִים רַכִּים :	*Pueros eſſe teneros. Gen. 33. 13.*
לבב	מִי הָאִישׁ הַיָּרֵא וְרַךְ הַלֵּבָב :	*Vir timidus, & mollis corde. Deute. 20. 8.*
לבב	יַעַן רַךְ לְבָבְךָ וַתִּכָּנַע :	*Cor alicuius teneraſcere. 2. Reg. 22. 19. 2 Par. 34. 27.*
לבב	רַחֲבַעְם הָיָה נַעַר וַרַךְ לֵבָב :	*Aliquem eſſe puerum & mollẽ corde. 2. Par. 13. 7.*
לשון	וּלְשׁוֹן רַכָּה תִּשְׁבֹּר גָּרֶם :	*Linguam mollem frangere os. Trou. 25. 15.*
מענה	מַעֲנֶה רַךְ יָשִׁיב חֵמָה :	*Reſponſionem mollem reducere furorem. Pro. 15.*
נער	שְׁלֹמֹה בְּנִי נַעַר וַרַךְ :	*Aliquem eſſe puerum & tenerum. 1. Par. 22. 5. Vide etiam 29. 1.*
עין	וַעֵינַי לָאָה רַכּוֹת :	*Oculos eſſe teneros. (lachrymãtes.) Gen. 29. 17.*
ענג	הָרַכָּה בְּךָ וְהַעֲנֻגָּה וגו׳ :	*Mulier tenella, & delitioſa. Deute. 28. 56.*
ענג	יִקָּרֵאוּ לְךָ רַכָּה וַעֲנֻגָּה :	*Mulier tenella, & delicata. Eſa. 47. 1*
קטף	רַךְ אֶקְטֹף וגו׳ :	*Decerpere tenerum ex vertice plantarum. Ezec. 17. 22.*

Deriuatiua huius ſunt הֲרַךְ מֹרַךְ נרך רֹךְ רכך .

רֻכַּךְ Verbum Pohal paſsiuũ, ex duplicibus, quod ſemel legit̃ in Biblijs in præterito רֻכָּכָה , nec abſurdum erit, & reliqua formare iuxta regulas grãmaticales, cum neceſsitas expoſtulauerit. Tener, mollis effectus eſt. [*Fù intenerito, mollificato.*] Eſa. 1. 6. *Neq;* רֻכָּכָה *mollior reddita fuit (in) oleo.*

רָכַל Verbum Cal actiuum, ex quo tamen participia temporis præſentis in vſu ſunt, quæ & ſupplent vices nominis Toar, affixaque ſuſcipiunt, & ſunt huiuſmodi in Biblijs.

רֹכֵל רֹכְלִים רֹכְלֵי רֹכְלֶיךָ / רֹכֶלֶת רֹכְלֹתֶיךָ } Part. præſ.

Mercator, negociator, inſtitor, qui defert merces de vno ad alium locũ, negociatrix. [*Mercante.*] In ſequentibus locis tantum inuenitur.

אבקת	מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל :	*Puluis negociatoris. Cant. 3. 6.*
אשור	אַשּׁוּר כַּלְּמַד רֹכְלֹתֶךָ :	*Aſſyriam, Cilmadum eſſe negociatricem alicuius. Ezec. 27. 23.*
בית	עַד בֵּית הַנְּתִינִים וְהָרֹכְלִים :	*Domus negociatorum. Neh. 3. 31.*
דדן	בְּנֵי דְדָן רֹכְלַיִךְ :	*Filios Dedan eſſe negociatores alicuius. Ezec. 27. 15.*
דדן	דְּדָן רֹכַלְתֵּךְ בְּבִגְדֵי חֹפֶשׁ לִרְכָבָה :	*Dedan eſſe negociatricem alicuius in veſtimentis, &c. Ezec. 27. 20.*

	ius. Cant. 1. 9.	
עיר	וְאֶת עָרֵי הָרֶכֶב :	*Vrbes curruum. 1. Reg. 9. 19.*
עלה	יַעַל עִמּוֹ גַּם רֶכֶב וגו׳ :	*Currus aſcendere cum aliquo, &cet. Gen. 50. 9.*
עקר	וַיַּעֲקֹר דָּוִד אֶת כָּל הָרֶכֶב וגו׳ :	*Eneruare currum. (equos,) &cet. 2. Sam. 8. 4.*
עשה	יַעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים וגו׳ :	*Facere ſibi currum, & equites, &c. 1. Reg. 1. 5.*
פלח	וַתִּשְׁלַךְ אִשָּׁה אַחַת פֶּלַח רֶכֶב וגו׳ :	*Proijcere fragmen currus. (catilli, metæ.) Iud. 9. 53.*
פרש	רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו :	*Aliquem eſſe currum & equites aliquorum. 2. Reg. 2. 12.*
קול	קוֹל רֶכֶב וְקוֹל סוּס וגו׳ :	*Audire facere vocem currus, &cet. 2. Reg. 7. 6.*
ר	רֹב רִכְבִי אֲנִי עָלִיתִי וגו׳ :	*Multitudo currus. Eſa. 37. 24.*
רכב	וְרֹכֵב רֶכֶב מֵאֶת :	*Currus multus. Ioſ. 11. 4.*
רדף	וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי הָרֶכֶב וגו׳ :	*Perſequi poſt currũ, &c. Iud. 4. 36.*
רכב	לְרַכֵּב בָּרֶכֶב וגו׳ :	*Numerare ſibi currum, vt currum, &c. 1. Reg. 20. 25.*
רכב	רֹכְבִים בַּרֶכֶב וּבַסּוּסִים :	*Equitare in curribus. Ier. 17. 25.*
רחם	רְאֵה רֶכֶב צֶמֶד פָּרָשִׁים וגו׳	*Videre currum paris equitum, currũ aſini, & currum cameli. Eſa. 21. 7*
רעש	אֶרֶץ לִרְקֹבוֹ וגו׳ :	*Strepitum eſſe currui. Ier. 47. 3.*
שור	שָׂרֵי רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו :	*Principes curruũ. 1. Reg. 9. 22.*
שור	שַׂר מַחֲצִית הָרֶכֶב :	*Princeps medietatis curruũ. 1. Reg. 16. 11.*
שטף	יִשְׁטֹף אֶת הָרֶכֶב וגו׳ :	*Lauare currum. 1. Reg. 22. 38.*

רַכָּב Nomẽ maſculinum genere, ſine plurali, & cũ affixo רַכְבּוֹ . Auriga, vector, ductor currus. [*Cocchiero, carrozzero, che guida la carretta.*] Ter inuenit̃.

אמר	וַיֹּאמֶר לְרַכְבּוֹ וגו׳ :	*Dicere aurigæ, &c. 1. Reg. 22. 34.*
לקח	קַח רַכָּב וגו׳ :	*Accipere aurigã, & mittere obuiã. 2. Reg. 9. 16.*

רָכִיב Nomen formæ maſculinæ, quod ſemel legitur in Biblijs cum affixo רְכִיבוֹ . Currus, vehiculum. [*Cocchio, carretta.*] Pſal. 104. 3. *Qui ponit nubes* רְכִיבוֹ *currum ſuum.* Hoc eſt, qui nubes inequitat.

רֵכָב Nomen proprij viri ex tribu Beniamin, qui vnà cum fratre Baana Isboſetum dolo interemit. Rechab. [*Recabo.*] 2. Sam. 4. 2. *Et nomen ſecundi* רֵכָב *Recabus, &c.*

Fuit alter Recabus, de quo 2. Reg. 10. 15. *Et inuenit Ionadabum filium* רֵכָב *Recabi.*

Hunc arbitror eſſe, de quo & Ier. 35. 6. *Quia Ionadabus filius* רֵכָב *Recabi, &c.* Confer locos.

Alter pater cuiuſdam Malchiæ. Neh. 3. 14. *Portã verò ſtercorum inſtauranit Malchias filius* רֵכָב *Recabi.* Huius deriuatiuum & compoſitum habentur in radice.

רִכְבָּה Nomen formæ fœmininæ, quod ſemel legitur in Biblijs. Sagma, ephippium, id ſuper quo inſidetur, vel vt alijs placet, currus. [*Sella, ouero cocchio, carretta.*] Ezec. 27. 20. *Dedan (fuit) negociatrix tua in veſtimentis libertatis* לְרִכְבָּה *(pro) ephippio.* Nonnullis eſt infinitiuus ex Cal, ad equitandum. Radix eſt רכב .

רֻכָּבִים Nomen plurale patronymicum familię à רֵכָב dictæ. Rechabitæ. [*Huomini della famiglia di Recabo.*] Ier. 35. 2. *Vade ad domum* הָרֻכָּבִים *Rechabitarum, &c.* Ibi vide omnia. Radix eſt רכב .

רֵכָה Nomen proprium loci in tribu Iudæ, vt eſt plurium ſententia. Rechah. [*Reca.*] 1. Par. 4. 12. *Hi ſunt viri* רֵכָה *Rechæ.* Expẽde locũ, & oẽs accuratius.

רָבַךְ Verbum Cal neutrum, ex duplicibus, ſic flectitur in Biblijs.

רָבַךְ / רָבוּ } Præteritum.

סחזיק	וחזקים מחזיקים בחרבות :	*Appræhẽdere(in) haſtas.Neh.4.21*
הכין	ויכן להם וגו׳ מגנים ורמחים וגו׳ :	*Præparare clipeos, haſtas, galeas, loricas, arcus, & fundas. 2.Paral. 26. 14.*
סעאיר	ואעמיד את העם וגו׳ רמחיהם וגו׳ :	*Collocare populum cum gladijs, haſtis, & arcubus.Neh.4.13.*
הסיק	והשיקו וגו׳ ברמח :	*Cõburere(in)haſtã, &c.Ezec.39.9.*
התגדד	ויתגודדו כמשפטם בחרבות וברמחים :	*Incidere ſe gladijs & (in) haſtis. 1. Reg.18.28.*
כתת	כתו גו׳ מזמרותיכם לרמחים	*Contundere falces haſtis.(in haſtas.) Ioel 5.2.*
לקח	ויקח רמח בידו :	*Accipere haſtã ī manu. Num.25.7*
מרק	מרקו הרמחים :	*Expolire haſtas.Ier. 46.4.*
כראה	מגן אם יראה ורמח וגו׳ :	*Clipeum & haſtam non videri inter aliquos.Iud. 5. 8.*
כשא	נשאי צנה ורמח :	*Deferre clipeum & haſtam. 1.Par. 12. 25.*
כשא	חיל נשא צנה ורמח :	*Exercitum deferre clipeũ & haſtã. 2.Par.14.8.*
ענס	ובכל עיר ועיר צנות ורמחים	*Dare in vrbibus clipeos & haſtas. 2.Par. 11. 12.*

רמיה Nomen proprium viri, qui vxori alienigenę libellũ repudij tradidit. Ramiah. [*Ramio.*] Eſd.10.24. רַמְיָה *Ramias.* Radix eſt רמה , vel compoſitum eſt ex רום & יה .

רמיה Nomen fęmininum genere, ſine plurali. Iactatio, proiectio, in qua ſignificatione, quæ radicis eius רמה propria eſt, ſemel, vt quibuſdam placet, inuenitur. Per translationem verò co modo, quem in Pihel diximus (ibi vide) ſatis ornatè eſt fraus, dolus, fallacia, impoſtura, quaſi animi à ſpe alicuius rei deiectio. Aliquando Toar eſt, fraudulenta. Vſurpatur inſuper nonnunquàm aduerbialiter; fraudulenter. [*Gittamento, fraude, inganno, ingannatrice, con ingãno.*] In ſequentibus locis forſitan ſolum inuenitur.

דבר	ולו׳ תרבו רמיה :	*Loqui fraudem. Iob 13.7.*
סיה	ורמיה תהיה למס :	*Fraudem eſſe tributo. (in tributum.) Pro. 12. 24.*
חרך	לא יחלוך רמיה צידו :	*Fraudem (virum fraudulentum) non comburere venationẽ. Pro. 12.27*
כף	ראש עשה כף רמיה :	*Facere palma fraudis. (q̃ te fallat.) Pro.10.4.*
לשון	ולשוני אם יהגה רמיה :	*Linguam meditari impoſturam. Iob 27. 4.*
לשון	מלשון רמיה :	*Lingua fraudulenta.Pſal. 120.2. Vide etiam ver. 3.*
לשון	ולשונם רמיה בפיהם :	*Linguam doloſam eſſe in ore. Mich. 6. 12.*
כפש	ונפש רמיה תרעב :	*Anima impoſturæ. (fraudulenta.) Pro.19.15.*
עשש	כתער מלטש עשה רמיה :	*Nouaculam facere impoſturam. (Eſt inciſione fallere.) Pſal. 52.4.*
עשס	לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה :	*Facere impoſturam.Pſal.101.7.*
עשס	ארור עשה מלאכת יי׳ רמיה	*Facere aliqd fraudulẽter. Ier.48.10*
קשת	נהפכו כקשת רמיה :	*Aliquem verti, vt arcum proiectionis. (vel fallaciæ.) Pſal.78.57.*
קשת	היו כקשת רמיה :	*Aliquos eſſe vt arcũ impoſturæ. (prauum.) Hoſ.7.15.*
רוח	ואין ברוחו רמיה :	*Fraudem non eſſe in ſpiritu alicuius. Pſal.32. 2.*

רמכים Nomen pluralis numeri, quod ſemel legitur in Biblijs, nec ſatis certum eſt, quid propriè ſignificet, quamuis omnes cõmuniori ſententia equos vel equas interpretentur. [*Caualli, caualle.*]

פנר	ורכוש ופנרים וכלי חמדות :	*lieres, & in omnem ſubſtantiam alicuius.2.Par.21.14.*
רכב	כי היה רכושם רב :	*Inuenire ſubſtantiam, & cadauera, & vaſa deſiderabilia. 2.Paralip. 20. 25.*
רכב	כי היה רכושם רב משברת יחדו :	*Rem alicuius eſſe multam.Gen.13.6.*
רכב	כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד :	*Rem aliquorum eſſe multam, ne cohabitare poſſint. Gen.36.7.*
רכב	וברכוש רב :	*Dare alicui rem multam valdè. 2. Par.32.29.*
רכש	ואת כל רכושם אשר רכשו :	*Venire in aliquem in ſubſtantia multa.Dan.11.13.*
נכס	וישבו את כל הרכוש הנמצא וגו׳ :	*Accipere omnem ſubſtantiam, quam comparaueris.Gen. 12. 5.*
עול	כל אלה שרי הרכוש אשר :	*Prædari omnem ſubſtantiam repertam apud aliquem. 2.Par.21.17.*
		Principes ſubſtantiæ alicuius. 1.Paral.27.31.

רכש Nomen formæ maſculinæ, ſine plurali, quod legit̃ in ſcriptura ſacra quatuor vicibus tantummodo, & ignoratur, quid propriè ſignificet, quamuis notum ſit, animal eſſe citiſsimum, vecturæ aptum & equitatui, quãtum ex his locis conijci poteſt. Quidam dromedarium, alij veredarium, alij cameli, alij tandem muli ſpeciem eſſe credunt. Nonnulli de equis nobilioribus dici putant. Ego nihil certi adhuc habeo, qd̃ proferam, tàm de ſignificatione, quàm de ratione nominis, & ſi dromedarium cum alijs interpręter. [*Giumẽta, cauallo di razza.*] Vide היה .

רכב	רכבי הרכש וגו׳ :	*Curſores in (ſup equis, ſeſſores dromedarij, &c. Eſt.8.10.*
רכב	הרצים רכבי הרכש וגו׳ :	*Curſores ſeſſores dromedarij, &c ęt. Eſt. 8.14.*
ריתם	רתם המרכבה לרכש :	*Ligare currũ dromedario. Mich.1.13*
תבן	והשעורים והתבן לסוסים ולרכש :	*Adducere hordeum & paleam (pro) equis, & dromedario.1.Reg.4.28*

מ ר

רם Lege radices רום רמה רמם , & obſerua dictiones, quæ remanent in ſcriptura, cum his duabus tantum radicalibus.

רום / **רם** / **רוֹם** } Require ſuperius in ר ante מ , ſuo loco proprio.

רים Require ſuperius in יאם , & nota.

רם Eſt participium verbi Cal רום , vt ſuo loco diximus. Aliàs eſt nomen proprium Dauidis regis attaui. Ram. [*Ramo.*] Ruth.4.19. *Et Hezron genuit* את רם *Ramum.* 1.Par.2.9. ואת רם *Et Ramum.*

Fuit alter Ramus, modo ſuperiorem potius eſſe nõ vis, à quo duxit originem Elihu. Iob 32. 2. *Et iratus eſt Elihu filius Barachelis Buxitæ ex familia* רם *Rami.* Quidam tamen altè interpretantur, hoc eſt, ex nobili progenie. Radix eſt רום .

רמם Duplicata quære inferius, ſuo loco proprio.

רמא Require in ſequenti רָמָה in Syriacis.

רמה Verbum Cal actiuum, ex quieſcentibus Lamed He, ſic flectitur in Biblijs.

	רָמָה רָמִי	Part.præſ.

Nec aliud ex eo facilè formarem, cum Syriacum potius ſit quàm Hebręum, ſed vterer ſynonimis, quæ vide in השליך . Iecit, proiecit, iactauit. [*Gittare.*] רָמָה eſt etiã participium verbi Cal רום , vt ſuo loco dictum eſt. Quater inuenitur.

סוס	סוס ורכבו רמה בים :	*Proijcere equum & ſeſſorem in mari. Exo. 15.ver.1.& ver.21.*
קצת	מקול פרש ורמה קשת וגו׳ :	*Vox equitis, & iacientis arcu, &c. Ier.4. 29.*
קצת	בני אפרים נושקי רומי קשת	*Aliquos eſſe iacientes arcu.Pſ.78.9*

Cæterum hoc verbum propriè Syriacum eſt, & ſic flectitur in Biblijs.

	רָמָה רָמִינָא	Præteritum.
	לְמִרְמֵא	Infinitiuus.

Loci notandi.

לחתון	למרמא לאתון נורא יקדתא :	*Proijcere fornaci (in fornacẽ) ignis. Dan.3.19.*
נכ	ורמו לגבא די אריותא :	*Proijcere lacui (in lacum) leonum. Dan.6. 17.*
נוא	רמינא לגוא נורא וגו׳ :	*Proijcere medio (in medium) ignis. Dan.3.23.*
מליט	מנדה כלו והלך לא שליט למרמא עליהם :	*Non poſſe proijcere ſuper aliquẽ vectigal, &c.Eſd.7.24.*

Aliàs רָמָה eſt nomen proprium vrbis in Beniaminia tribu, fœmininũ genere, quòd fortaſsis in loco excelſo ſita eſſet, à radice רום videlicet, quamuis nonnulli, radicem eſſe propriam arbitrentur. Ramah. [*Rama.*] Ioſ.18.25. וְהָרָמָה *Et Rama.* Habet He haidia, vt nomina propria, quæ & ſubſtãtiua ſunt. Hæc erat etiam tribus Aſceri terminus, vt Ioſ.19.29. *Et redibat limes* הָרָמָה *Ramam.* Aſſumit inſuper à fine He locale, & aliud vertitur in Thau, רָמָתָה & ex coniectura locorum videtur, quòd fuerint duo oppida ferè coniuncta, hacq; de cauſa format duale רָמָתַיִם , quaſi duas Ramas diceres. Legimus ſiquidem 1.Sam.1. *Fuit vir quidam ex* רָמָתַיִם צוֹפִים *Ramis Zophim, &c.* Et mox ver. 19. *Veneruntq; ad domum ſuam* הָרָמָה *Ramam.* Harum vna ſanè Samuelem Prophetam nobis protulit, & vita defunctum etiam continet, vt Samuel 28.3. *Mortuus eſt Samuel, & planxit eum vniuerſus Iſrael, & ſepelierunt eum* בָּרָמָה *in Ramam, & in oppido ſuo.* Hoc eſt, in illa Rama, quæ erat eius patria. Arbitror autem, dictas fuiſſe רָמָתַיִם צוֹפִים , vel à צוף viro & regione, de quo ſuo loco dictum eſt, ibi vide, vel certè à צָפָה , quòd ſpeculationi apta eſſet.

Fuit alterum oppidum huius nominis munitiſsimũ in Naphtalia tribu, vt Ioſ.19.36. וְהָרָמָה *Et Rama.*

Altera in tribu Galaad, quæ & רָמוֹת גִּלְעָד dicebatur, vt 2.Reg.8.29. *Quibus vulnerauerant eum Aramei* בָּרָמָה *in Rama.* Vide in רָאמוֹת . Nobilior tamen omnium fuit Beniaminia Rama, & ob id crederem, ſemper de ea intelligi debere, præſertim cum ſermo non ſatis certus ſit, quam Ramam innuat, vt in hiſce locis & ſimilibus obſeruabis. Ramam cœpit munire Baaſa rex Iſrael, ſed deturbatus à Benhadabo rege Syriæ deſtitit. 1.Reg.15. 17. *Et ædificauit* אֶת הָרָמָה *Ramam, &c.* Eſa.10.28. *Tremuit* הָרָמָה *Rama.* Eſd.2.26. *Filij (ciues)* הָרָמָה *Ramæ, & Gabaæ.* Neh.7. 30. *Viri* הָרָמָה *Ramæ, & Gabaæ.* Iud. 4.25. *Et ipſa manebat ſub palma Deboræ inter* הָרָמָה *Ramã, & Betelem.*

Deriuatiua huius radicis & compoſita ſunt התרמה יְרֵמַי יִרְמִיָּה יִרְמִיָּהוּ יִרְמוֹת יְרִימוֹת יִרְמוֹת יָרָמוֹת מְרָמָה רָמָה רמה רָמִיָּה רָמָת רַמַת גִּלְעָד רָמַת הַמִּצְפֶּה רָמָתִי לְחִי רמות לחי גֶּבַע רַמַת נֶגֶב תַּרְמָה תַּרְמוֹת תַּרְמִית :

רמה Verbum Pihel actiuum, ex quieſcentibus Lamed He, ſuſcipiẽs affixa, ſic flectit̃ in Biblijs.

	רָמָה רָמִי הִרְמִיתִי	Præteritum.
	הִרְמִיתָנִי	
	הִרְמִיתָם רִמּוּנִי	
	לְרַמּוֹתַנִי	Infinitiuus.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Eluſit, fefellit, impoſuit alicui, decepit, ſic eleganter dictum per translationem, quaſi de ſpe concepta proiecit. [*Ingannare.*] In ſequentibus locis tantum inuenitur.

לחכ	קראתי למאהבי המה רמוני	*Amantes decipere.Thren.1.19.*
לאמר	למרי רמיתם אתנו לאמר וגו׳ :	*Decipere aliquem dicendo, &c. Ioſ. 9. 22.*
ككס	למה ככה רמיתני וגו׳ :	*Decipere ſic aliquem, &c ęt. 1.Sam. 19.17.*
עכל	אדני המלך עבדי רמני :	*Seruum decipere aliquem. 2. Sam. 19.26.*
נרל	ואם לרמותני לצרי וגו׳ :	*Decipere aliquem inimicis, &c.(inimicorum cauſa.)1.Par.12. 18.*
רמס	ולמה רמיתני :	*Decipere aliquem.Gen.29.25.*
רמס	למה רמיתני ואתה שאול :	*Decipere aliquem. 1.Sam.28.13.*
רע	כן איש רמה את רעהו :	*Virum decipere amicum ſuum. Pro. 26. 28.*

Aliàs verò רמה à radice רמם eſt nomen fœmininum genere, ſine plurali. Vermis, ciborum propriè, & ſignificationis etymon ignoratur, quamuis nonnulli etiam nunc radicem eſſe propriam malint, vt ſic dicatur ratione ſatis frigida, quòd eleuatione, & eiaculatione, ſeu proiectione gradum promoueat. [*Verme, vermicello.*] Vide תולעה . Septem vicibus tantum inuenitur.

אם	אמי ואחתי לרמה :	*Dicere vermi (vermem) matrẽ & ſororem tuam eſſe. Iob 17.14.*
כוס	אף כי אנוש רמה וגו׳ :	*Homo vermis, &c.Iob 25.6.*
אמנ	ורמה לא היתה בו :	*Vermẽ non eſſe in manna. Exo.16.24*
יעב	תחתיך יצע רמה :	*Sterni ſub aliquo verme. vermibus. Eſa.14.11.*
כסס	ורמה תכסה עליו :	*Vermem tegere ſuper aliquem. Iob 21. 26.*
לכס	לבש בשרי רמה :	*Carnem induere vermem. Iob 7.5.*
מתק	ישכחהו רחם מתקו רמה :	*Vermem dulcem eſſe alicui. Verbum eſt maſculinum, quod notes. Iob 24.20.*

רמה Verbum Pohel Syriacum, quod in Biblijs legitur tantum in tertia præteriti plurali רִמִּיו . Iactatus, proiectus fuit. [*Fù gittato.*] Radix eſt etiã Hebraica. Dan.3.20. ורמיו *Et proiecti fuerunt (in) medio fornacis ignis ardentis.* Et 7.9. *Quoad ſedes* רִמִּיו *proiectæ (poſitæ) fuerunt.*

רוֹמָה / **רוּמָה** } Require ſuperius in ר ante ו , ſuo loco proprio.

רמה Nomẽ maſculinum genere, & declinatione, ſuſcipiens affixa, q̃ ſunt in Biblijs רַמָּח רַמָּחִים רַמָּחֵיהֶם . Significat autem inſtrumentum ferreũ anſam ligneam habens, quod diuerſimodè ab interpretibus redditum eſt, nam alij pugionem vel gladium, alij romphęam, alij frameam, alij tandem haſtam vel lanceã interpretati ſunt. Haſtam ego interpretor, lanceę ſpeciẽ, quam vulgò etiam hodie ab Hebraica voce [*Ronca*] nominant. Synonima ſunt חֲנִית כִּידוֹן קֶדֶה , quæ ſuis locis vide. Quatuordecim vicibus ad ſummum inuenitur.

מחז	אחז רמח וצנה :	*Appræhendere haſtam & clipeum. 2.Par.25.6.*
הסיק	מרגיקים והרמחים וגו׳ :	*Appræhendere & haſtas, clipeos, arcus, & loricas.Neh.4.16.*

Est.8.10. *Mulos filios* הָרְמָכִים *equorum*. Expende locum accuratius & omnes.

רְמַלְיָהוּ Nomen proprium viri patris Phecæ regis Israel. Remaliahu. [*Remolo.*] 2. Reg. 15.25. *Et coniurauit contra eum Phecas filius* רְמַלְיָהוּ *Remaliæ triarius illius.* Compositum est ex רמל, quæ radix in Biblijs non inuenitur, & הוא.

רמם Verbum Cal actiuũ, ex duplicibus, quod semel legitur in Biblijs ī futuro יָרֵם, nec aliud ex eo formarem. Alias verò voces, quæ ab omnibus in hac radice ponuntur in eleuandi significatione, nos reposuimus in radice רום propria, & illic eas inuenies, sicut & hoc יָרֵם ex illa formari videbis, quod notes velim. Verminauit, vermes protulit. [*Far vermi.*] Exo.16. 20. וירם *Et verminauit vermes.*

Deriuatiuum huius est רִמָּה.

רַמִּים Require superius in אֲרַמִּים, & nota.

רוּמִם / **רוֹמֵמָה** } Require superius in ר ante ו, suo loco proprio.

רממתים Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs cum affixo רִמֻּמָתֶךָ. Exaltationes, altitudines, eleuationes. [*Inalzamẽti, altezze.*] Esa. 33.3. מִרִּמָּתְךָ *Ab propter) exaltationibus tuis dispersæ sunt gentes.* Radix est רום.

רַמַּתִּי עֵזֶר Nomen proprium Leuitę cãtoris. Ramamti ezer. [*Remamtiezero.*] 1. Par.25. 4. וְרַמַּתִּי עֵזֶר *Et Ramamti ezerus.* Compositum est ex רִמַּתִּי præterito verbi Pihel רומם radicis רום, & ex עזר.

רִמּוֹן Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs רִמּוֹן רִמֹּנִים. רִמּוֹנִי. Malus, punica, malogranatus, tam fructus, quàm arbor, & tam naturalis, quàm artificialis. [*Pomo granato.*] Loci aliquot obseruandi.

ארץ	אֶרֶץ חִטָּה וּשְׂעֹרָה וְגֶפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן:	*Terra mali punici, &c. Deut.* 8.8.
סנינ	חֲנָטוּ הָרִמֹּנִים:	*Mala punica florere. Cant.* 6. 11.
טור	שְׁנֵי טוּרֵי רִמֹּנִים וְגו':	*Duo ordines malorum punicorum, &c. 1. Reg.* 7. 42.
יכס	רִמּוֹן גַּם חָמָר וְגו' יִבָּשׁוּ:	*Malum punicam &c. arescere. Ioel.* 1.12.
מקום	לֹא מְקוֹם זֶרַע וּתְאֵנָה וָגֶפֶן וְרִמּוֹן:	*Locus mali punici &c. Num.* 20. 5.
כפת	וְהָרִמּוֹן וְעֵץ הַזַּיִת לֹא נָטָע:	*Malum punicum &c. non ferre. (fructum.) Agg.* 2. 19.
עסיס	מֵעֲסִיס רִמֹּנִי:	*Mustum mali punici. Cant.* 8. 2.
עשס	וַיַּעַשׂ רִמּוֹנִים מֵאָה וְגו':	*Facere malogranata centum, &cæt.* 2. *Par.* 3. 17.
פלח	כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ:	*Tempus esse vt fragmen mali punici. Cant.* 4. 3.
פעמן	פַּעֲמֹן זָהָב וְרִמּוֹן פַּעֲמֹן זָהָב וְרִמּוֹן:	*Tintinnabulũ auri & malogranatũ, &c. Exo.* 28. 35.
פעמן	פַּעֲמֹן וְרִמֹּן פַּעֲמֹן וְרִמֹּן:	*Tintinnabulum & malogranatum, &c. Exo.* 39. 26.
פרדס	שְׁלָחַיִךְ פַּרְדֵּס רִמֹּנִים:	*Paradisus malorum punicorum. Can.* 4. 13.
ראש	אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָרִמֹּנִים:	*Capita malorum punicorum. 1. Reg.* 7. 18.
תאנה	וּמִן הָרִמֹּנִים וּמִן הַתְּאֵנִים:	(*Ferre*) *de malogranatis, & de ficubus. Num.* 13. 24.
תוך	וַיִּתְּנוּ אֶת הַפַּעֲמֹנִים בְּתוֹךְ הָרִמֹּנִים וְגו':	*Dare tintinnabula inter malogranata. Exo.* 39. 25.
תחת	תַּחַת הָרִמּוֹן אֲשֶׁר כַּמַּגְרוֹן:	*Sedere sub malo punica, quæ erat in Migron. 1. Sam.* 14. 2.
תכלת	וְעָשִׂיתָ עַל שׁוּלָיו רִמֹּנֵי תְכֵלֶת וְגו':	*Facere mala punica hiacinthi, &cæt. Exo.* 28. 34.

Aliàs רִמּוֹן est nomen proprium viri ex tribu Beniamin. Rimon. [*Rimone.*] 2. Sam. 4. 2. *Filij* רמון *Rimonis Beerotitidis.*

Est etiam nomen vrbis in tribu Iudæ secus limites Idumeæ, quã tamen possidebat tribus Simeon. Ios. 15. 32. וְרִמּוֹן *Et Rimona.* Et 19.7. רמון *Rimona.* 1. Paral. 4.32. רִמּוֹן *Rimona.* Hanc insuper arbitror esse עֵין רִמּוֹן, ibi vide, & locos conferas velim.

Est tandem nomen idoli Syriorum, vt 2. Reg. 5.18. *Cum ierit dominus meus in templũ* רמון *Rimonis ad adorãdũ.*

Deriuatiua huius & composita sunt גֶּבַע לְרִמּוֹן הַדַּרְמֹן טַבְרִמּוֹן עֵין רִמּוֹן רִמּוֹנִי רִמּוֹן פֶּרֶץ:

רִמּוֹנוֹ Nomen proprium vrbis sacerdotum in tribu Zabulon, fœmininum genere. Rimono. [*Rimonoa.*] 1. Par. 6.76. אֶת רִמּוֹנוֹ *Rimonoam cũ suburbijs eius.* Radix est רמן.

רִמֹּן פֶּרֶץ Nomen proprium loci, vbi fuit quintadecima Israelitarum mãsio. Rimon pherez. [*Rimonferezo.*] Num. 33.19. *Et castrametati sunt* בְּרִמֹּן פָּרֶץ *in Rimon pherezo.* Cõpositum est ex רמן & פרץ.

רִמַּסְתִּי Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

רָמַס	Præteritum.
רֹמֵס	Part. præs.
תִּרְמֹס יִרְמֹס אֶרְמֹס יִרְמְסוּהוּ יִרְמְסֶנָּה תִּרְמֹס תִּרְמְסוּם תִּרְמְסֶנָּה הִרְמְסוּ יִרְמְסוּ יִרְמְסֶהוּ	Futurum.
רְמֹס	Imperat.
רְמֹס	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Calcauit, conculcauit. [*Calpestare*] Synonimum בוס, quod vide. In sequentibus locis tantum forsitan inuenitur.

ספליך	וְשָׁלְחוּהוּ אַרְצָה וַיִּרְמְסוּהוּ:	*Proijcere humi, & conculcare. Dan.* 8. 7.
חוט	וַתִּרְמֹס אֶת הַחַיָּה:	*Feram transire, & conculcare spinã,* 2. *Reg.* 14.9. *Vide etiam* 2. *Par.* 25. 19.
חוץ	בְּפַרְסֹת סוּסָיו יִרְמֹס אֶת כָּל חוצותיך:	*Conculcare plateas (in) vngulis equorum. Ezec.* 26. 11.
חיים	וַיִּרְמֹס לָאָרֶץ חַיָּי:	*Conculcare humi (in terra) vitam alicuius. Psal.* 7.6.
חמה	וַאֲרַמְּסֵם בְּחֲמָתִי:	*Conculcare aliquem in furore. Esa.* 63. 3.
חמר	וַיִּרְמְסוּ בַּחֹמֶר:	*Conculcare (in) lutum. Nah.* 3.14.
חצר	רִמַּס חֲצֵרָי:	*Conculcare atria alicuius. Esa.* 1. 12.
יצר	וְגֹמוּ יוֹצֵר יִרְמָס טִיט:	*Figulum cõculcare lutum. Esa.* 14. 25
כוכב	וּמִן הַכּוֹכָבִים תַּרְמְסֵם:	*Deijcere de exercitu (cœlorum) & stellis, & cõculcare eas. Dan.* 8.10
כפיר	תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין:	*Conculcare leonem, & draconem. Psal.* 91. 13.
סוס	וְאֶל הַסּוּסִים יִרְמָסֻנָּה:	*Sanguinem alicuius spargi ad parietem, & equos, & conculcare eam.* 2. *Reg.* 9. 33.
עבר	אֲשֶׁר אִם עָבַר וְרָמַס וְטָרַף:	*Leonem transire, conculcare, & discerpere. Mich.* 5. 8.
עם	וַיִּרְמְסֵהוּ הָעָם בַּשַּׁעַר וַיָּמֹת:	*Populum conculcare aliquem in porta, & mori.* 2. *Reg.* 7. 17. *Vide etiam ver.* 20.
רגל	תִּרְמֹסְנָה רֶגֶל וְגו':	*Pedem conculcare, &c. Esa.* 26.6.
רגל	וְיֶתֶר מַרְעִיתֶם תִּרְמְסוּ בְּרַגְלֵיכֶם:	*Conculcare (in) pedibus reliquum pascui. Ezec.* 34.17.

Concul-

תקס	חֲמוּ רֹמֵס מִן הָאָרֶץ:	*Conculcantem (quemlibet) finire de terra. Esa.* 16.4.

Deriuatiua huius sunt מִרְמָס גרמס.

רמש Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

רָמַשׁ / רָמְשָׁה	Part. præs.
תִּרְמֹשׂ	Futurum.

Nec aliud ex eo facilè formarem, sed nec fortasis opus fuerit. Repit, gressus est quouis modo, sed pedibus præsertim, quasi terram calcauit, à רָמַס superiori, & de omnibus animantibus excepto homine dicitur. [*Andare, mouersi, guizzare.*] Loci obseruandi.

ארץ	וּלְכָל רוֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ וְגו':	*Reptare super terra, &c. Gen.* 1. 30.
אדמה	וְכָל אֲשֶׁר רֹמֵשׂ עַל הָאֲדָמָה:	*Reptare super tellure. Gen.* 7.8.
אדמה	בְּכָל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה:	*Repere (calcare) terram. Gen.* 9. 2.
אדמה	וְכָל רֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאֲדָמָה	*Reptile reptare super tellure. Ezec.* 38.20.
כשר	וַיִּגְוַע כָּל בָּשָׂר הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ וְגו':	*Omnem carnem, quę reptat super terra mori, &c. Gen.* 7. 21.
חיה	וּבְכָל חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל הָאָרֶץ:	*Animal repens super terra. Genes.* 1. 28.
חיה	וְכָל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת בַּמָּיִם:	*Animam viuentem repere in aquis. Leuit.* 11. 46.
חיה	כּוֹ תִרְמֹשׂ כָּל חַיְתוֹ יָעַר:	*Feram siluæ repere in nocte. Psalm.* 104. 21.
יס	יַמִּים וָכָל רֹמֵשׂ בָּם:	*Reptare in cœlo, terra, & mari. Psal.* 69. 35.
נפש	יִאֶת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת וְגו':	*Anima viuens (aquarum) repens, &c. Psal.* 1. 21.
רמש	וּבְכָל הָרֹמֵשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ:	*Reptile reptare super terra. Genes.* 1. 26.
ארץ	בְּכָל הַשֶּׁרֶץ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ	*Reptans repere super terra. Leuit.* 11.44.
תכנית	תַּכְנִית כָּל רֶמֶשׂ בַּאֲדָמָה וְגו'	*Exemplar reptantis super tellure. Deut.* 4. 18.

Deriuatiuum huius est רֶמֶשׂ.

רֶמֶשׂ Nomen vniuersale, masculinum genere, sine plurali. Reptile, gressile, repens, quasi calcabile, quicquid terram vel aquas calcat, & præcipuè dicitur de animantibus, qui pedes non habẽt, vel saltem breuiores, quasi terram magis calcantibus. Nunquàm verò de homine dictum reperies. [*Rettile, animale, che calca la terra, ouero l'acqua.*] Loci aliquot obseruandi.

אדמה	וְאֶת כָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ:	*Facere feram, brutum, & reptile telluris speciei suæ. Gen.* 1. 25.
אדמה	וְכָל רֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאֲדָמָה	*Reptile reptare super tellure, &cæt. Ezec.* 38.20.
אדמה	וְרֶמֶשׂ הָאֲדָמָה:	*Ferire fædus cum reptili telluris, &c. Hos.* 2.18.
כהמה	כְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ אֶרֶץ וְגו':	*Terram producere, iumentum reptile, & feram. Gen.* 1. 24.
רב	וְעַל הָרֶמֶשׂ וְעַל הַדָּגִים:	*Loqui super brutis, volucribus, reptili, & piscibus.* 1. *Reg.* 4. 33.
חי	כָּל רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא חַי וְגו':	*Omne reptile viuum esse in cibum homini. Gen.* 9. 3.
מספר	שָׁם רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר וְגו':	*Reptile esse in mari absque numero. Psal.* 104. 26.
מושל	כְּרֶמֶשׂ לֹא מֹשֵׁל בּוֹ:	*Reptile sine dominatore. Abac.* 1.14
עוף	עַד רֶמֶשׂ עַד עוֹף הַשָּׁמָיִם:	*Delere ab homine vsque ad iumẽtũ, vsque ad reptile, & auẽ. Gen.* 6.7
נסול	רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף:	*Reptile, & volucre, & cæt. Laudare Deum. Psal.* 148. 10.
רמש	וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ:	*Dominari in reptili, quod reptat super terra. Gen.* 1. 26.

תכנית	וְהִנֵּה כָל תַּבְנִית רֶמֶשׂ וְגו':	*Typus reptilis & iumẽti. Ezec.* 8.10

רֶמֶת Nomen proprium vrbis in Issacharis tribu, quã nonnulli יְרֵמוּת esse putant. Remeth. [*Remeta.*] Ios. 19.21. וְרֶמֶת *Et Remeta.* Radix est vel propria, vel רום, vel tandem רמה.

רֶמֶת גִּלְעָד Require superius in אֲרַמּת, & nota.

רֶמֶת הַמִּצְפֶּה Nomẽ proprium loci, qui Gadi tribus olim erat terminus, & nisi me fallat opinio, arbitror, eandem vrbem cum רֶמֶת גִּלְעָד esse. Ramath hamizpeh. [*Ramata mizpea.*] Ios. 13. 26. *Vsque ad* רֶמֶת הַמִּצְפֶּה *Ramatam mizpeam.* Compositũ est ex radicibus רמה, & צפה, quas vide.

רָמָתִי Nomen gentile, masculinum genere. Ramatheus, qui ex רָמָה forsitan, vel ex quauis alia Rama est. [*Ramateo, della città di Rama.*] 1. Par. 27.27. *Et super vineis Simius* הָרָמָתִי *Ramatęus.* Radix est vel רום vel רמה.

רַמַת לְחִי Nomen proprium loci ab euentu sic dicti. Ramath lehi. [*Ramatlea.*] Ios. 15.17. *Et appellauit nomen loci illius* רַמַת לְחִי *Ramath lehi.* Compositũ est ex רמה radice propria, vel ex רום & לחי.

רְמוּתַיִם Nomen plurale masculinum, quamuis non absurdum sit, potius esse singulare, quod semel legitur in Biblijs cum affixo רִמּוּתֶךָ, & dubitatur, quid propriè significet, nã potest deduci à רום, hoc est, eleuationes, exaltationes, vel à רמה, idest iactationes, proiectiones. [*Inalzamenti, gittamenti.*] Ezec. 32. 5. *Et replebo valles* רִמּוּתֶךָ *celsitudinibus tuis.* Vel certè proiectionibus tuis. Expende locum accuratius & omnes.

רַמַת נֶגֶב / **רַמּוֹת נֶגֶב** } Nomẽ proprium vrbis in finibus Iudeæ, tribus Simeonis, vt arbitror. Ramath negeb, vel Ramoth negeb. [*Ramata, ò Ramota di mezo dì.*] Ios. 19. 8. רַמַת נֶגֶב *Ramatam negebam.* His Dauides misit munera de spolijs hostium, vt 1. Sam. 30. 27. *Et his, qui sunt* בְּרָמוֹת נֶגֶב *in Ramota negeba.* Compositum est ex radice propria רמה, vel ex רום & נגד.

ר נ

רַן Lege radices רנה רנן, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

רֵנִי Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, quamuis ego potius, infinitiuum verbi Cal esse crederem, & semel in plurali, in regimine רֹנֵי. Exultatio, ouatio, acclamatio, & præsertim ob gaudiũ. [*Giubilo, voce d'allegrezza.*] Iob 38.7. בְּרֹן יַחַד *In ouatione (ouando) simul stellarum mane.* Psal. 32. 7. רְנֵי *Acclamationibus eripiendi circundabis me.* Hebraismus pulcherrimus. Radix est רנן.

רִנָּן Duplicata omnia habentur paulò inferius, suo loco proprio.

רִנֵּב Hinc secundum alios formatur אַרְנֶבֶת, de quo suo loco dictum est.

רִנָּה Verbum Cal actiuũ, ex quiescentibus, Lamed He, quod semel legit ī Biblijs in futuro תִּרְנֶה, nec aliud ex eo formarem, cũ nõ satis certum sit, quid propriè significet, quamuis ex loci cõiectura omnibus sit sonare, perstrepere, quasi iubilare, vt cum רנן conueniat. [*Far romore.*] Iob 39.23. *Super eum* תִּרְנֶה *perstrepet pharetra, &c.* Expende locum accuratius & omnes.

רִנָּה Nomen fœmininum genere, (quamuis semel etiam inueniatur masculino verbo additũ,)

		Ierе.31.11.
מסכב	יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם :	*Ouare super cubili tuo. Psal. 149. 5.*
חולם	לְעוֹלָם יְרַנֵּנוּ :	*Ouare in æternum. Tsal. 5. 12.*
עץ	אַז יְרַנְּנוּ כָל עֲצֵי יָעַר :	*Arbores sylæ ouare. (poeticè.) Psal. 96. 12.*
עבת	פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ :	*Personare, & ouare, & psallere. Psal. 98. 4.*
עבת	הִצָּהוּ רַנְּנוּ יַחְדָּו חָרְבוֹת יְרוּשָׁלִָם :	*Desolationes personare, ouare simul. Esa. 52. 9.*
ברקים	יִשְׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָל עֲצֵי יָעַר :	*Ouare in iustitiam alicuius. Ps. 145. 7.*
כל	יִבְעֲטוּ אַף יִשִּׁירוּן :	*Ouare in vmbra alarum alicuius. Psal. 63. 8.*
שכן	רַנְּנוּ שֹׁכְנֵי עָפָר	*Habitatores pulueris (mortuos) ouare. Esa. 26. 19.*
עם	תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יְרַנֵּנוּ :	*Tabor & Hermon ouare in nomine Dei. poeticè. Psal. 89. 13.*
שמח	יְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ :	*Ouare, & gaudere ī omnibus diebus tuis. Psal. 90. 14.*
שמים	יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכָּבוֹתָם וגו' :	*Cœlum, & terrā, & quicquid in eis est, ouare super aliquē. Ier. 51. 48*
שפם	יְרַנְּנָה שְׂפָתַי וגו' :	*Labia alicuius ouare. Psal. 71. 23.*

רָנַן Verbum Pohal superioris passiuū, quod semel legitur in Biblijs in futuro, יְרֻנָּן, nec aliud ex eo facilè formarem. Acclamatum, inclamatum, ouatū fuit. [*Fù gridato d'allegrezza.*] Esa. 16. 10. *Et in vineis non* יְרֻנָּן *ouabitur.*

רִנָּה Nomen femininum genere, & declinatione, vertens He in Thau, in regimine, quæ sunt in Biblijs רִנָּה רִנַּת רִנָּנוֹת . Ouatio, acclamatio, ob lętitiam. [*Giubilo, voce d'allegrezza, ò di dolore.*] Quater inuenit.

כוח	אַל תָּבֹא רִנָּה בּוֹ :	*Ouationem non venire in aliqua nocte. Iob. 3. 7.*
כוח	בֹּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה :	*Venire ante aliquem in (cum) ouatione. Psal. 100. 2.*
קרב	כִּי רִנַּת רְשָׁעִים מִקָּרוֹב :	*Ouationem iniusti esse à propinquo. (paruo tēpore durare.) Iob 20. 5*
שפם	וְשִׂפְתֵי רִנָּנוֹת יְהַלֵּל פִּי :	*Os laudare labijs ouationū. Ps. 63. 6*

Radix est רנן .

רְנָנִים Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur, quid propriè significet. Quidam struthiocamelos, alij pauones ab ouatione dictos interpretantur. Ego mallem, à stridore vocis pauones intelligi, quibus & sequentia congruunt. [*Struzzi, pauoni.*] Iob 39. 13. *Ala* רְנָנִים *pauonum iubilat.* Locus difficilis illustrādus, vt in alijs vocibus huius sententiæ hēs. Radix est רנן .

ר ס

רֵס Lege radicem רסס , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

רִסָּה Nomen proprium loci, vbi fuit decima septima Israelitarum mansio. Risah. [*Risa.*] Num. 33. 21. *Et castrametati sunt* בְּרִסָּה *in Risa.* Radix est רסס .

רֶסֶן Nomen masculinum genere, sine plurali, & cū affixo רִסְנוֹ . Frenum. [*Freno, briglia.*] Vide כָּתֶף. Quater solum inuenitur.

כלה	כְּמֶתֶג וּרְסָן עָדְיוֹ לְבַלּוֹם :	*Constringere os (in) habena, & freno. Psal. 32. 9.*
התעה	וְרֶסֶן מַתְעֶה עַל לְחָיֵי עַמִּים :	*Frenum errare faciens esse super genis alicuius. Esa. 30. 28.*
כפל	בְּכִפְלַּת רִסְנוֹ מִי יָבוֹא :	*Venire in duplicationem fræni alicuius. (Frenum duplex imponere.) Iob 41. 4.*
	וְרֶסֶן כַּפְּנִי שִׁלְּחוּ :	*Dimittere frenum à facie alicuius. (Esi illi? dominio se subtrahere.) Iob 30. 11.*

Aliàs רֶסֶן est nomen proprium vrbis maximæ, quæ inter Calam & Niniuem olim sita erat. Resen. [*Resena.*] Gene. 10. 12. וְאֵת רֶסֶן *Et Resenam inter Niniuem & inter Calam, quæ est vrbs maxima.*

רסס Verbum Cal actiuum, ex duplicibus, quod semel legitur in Biblijs in infinitiuo לְרֹס , nec aliud ex eo facilè formarē. Stillauit, stillas infudit, stillis perfudit. [*Gocciare, gittar goccie, spruzzare.*] Ezec. 46. 14. *Et olei tertiam partem hini* לְרֹס *ad stillis perfundendum similam.* Deriuatiua huius sunt רִסִּיסִים .

רִסִּיסִים Nomen plurale formæ masculinæ, quod bis tantum legitur in scriptura sacra, semel in statu absoluto, & semel in regimine רְסִיסֵי . Guttæ, stillæ. [*Goccie.*] Amos 6. 12. *Et percutiet domum magnā* רִסִּיסִים *stillis.* (*vt dissoluatur scilicet.*) Alijs est, fracturis, quasi רְצִיצִים . Expende locum accuratius & omnes. Cant. 5. 3. *Quia caput meum plenum est rore, cincinni mei* רְסִיסֵי *guttis noctis.* Radix est רסס .

ר ע

רַע Lege radices רעע רוע רעה רעע , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

רֵעַ Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs רֵעַ רֵעִים רֵעֵי רֵעִי רֵעֶיךָ רֵעֶיכָם רֵעֶיהָ רֵעָה רֵעֶיהָ רֵעֵיהֶם . Amicus, familiaris, necessarius, socius, sic fortasse dictus à communi victu, ex radice רעה , quasi vnà pascens, vel à volūtate, ex altera significatione scilicet, de qua mox agemus. [*Amico, socio, compagno.*] Vsurpatur verò largius pro quolibet homine, & præsertim eiusdem religionis, quod notes velim. Frequens verò est illud dicendi schema, viri, & socij eius, pro eo, quod Latinè inuicem dicimus. Dicitur & de inanimis per translationem satis eleganter, & semel habet Iod intra positum super vacanee. Plurale, & affixa posiunt etiam formari à רֵעָה , vt suo loco habes. Vide insuper in מרע superius. Efficit varios Hebraismos elegantiarum plenos, vt in sequentibus obseruabis.

אהב	וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ :	*Amare proximo (proximum) sicut teipsum. Leuit. 19. 18.*
אהב	בְּכָל עֵת אֹהֵב הָרֵעַ :	*Amicum amare in omni tempore. Pro. 17. 17.*
אהב	אֵשֶׁת נְעוּרִים הֲגַם כִּי תִמְאָס אִישׁ רֵעֶיהָ וּמְנֹאָפֶת :	*Mulier amata socij. Hos. 3. 1.*
אוים	וַיָּשֶׂם יי אֶת חַרְבוֹת אִישׁ בְּרֵעֵהוּ	*Ponere gladiū viri in proximū suū. Iud. 7. 22.*
אוים	אִישׁ רֵעִים לְהִתְרוֹעֵעַ :	*Vir sociorum. Pro. 18. 23.*
אוים	וְכָל הָרֵעַ לְאִישׁ מַתָּן :	*Quemlibet esse amicum viri doni. Pro. 19. 6.*
אוים	כֵּן אִישׁ רָמָה אֶת רֵעֵהוּ וגו' :	*Virum iniuriæ esse talem cum proximo, &c. Pro. 26. 18.*
אכל	אֹכְלוּ רֵעִים :	*Amicos edere. Cant. 5. 2.*
אמר	וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ :	*Virum dicere socio suo. Gen. 11. 3.*
אמר	אַל תֹּאמַר לְרֵעֲךָ לֵךְ וָשׁוּב וגו' :	*Dicere proximo tuo, vade, & redi, &c. Pro. 3. 28.*
אשת	אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת אֵשֶׁת רֵעֵהוּ :	*Adulterari cum vxore proximi. Leuit. 20. 10.*
אשת	אֲשֶׁר עִנָּה אֶת אֵשֶׁת רֵעֵהוּ :	*Comprimere vxorē proximi. Deut. 22. 24.*
אשת	אֶל אֵשֶׁת רֵעֵהוּ יְצַהֵלוּ :	*Hinnire ad vxorē proximi. Ier. 5. 8.*

		sine plurali, suscipiēs affixa, quæ sunt in Biblijs רִנָּה רִנָּתִי . *Ouatio, acclamatio, vox qualis est vel lætitium, vel conquerentium quauis de causa. [Voce di giubilo ò di dolore.] Hinc eleganter sumitur pro oratione, quam vel ob lętos, vel tristes casus Deo fundimus. [Oratione.] Vide* תְּפִלָּה . *Loci aliquot obseruandi.*
אכל	וּבְאֹבֵד רְשָׁעִים רִנָּה :	*Ouationem esse cum iniusti pereunt. Pro. 11. 10.*
אנים	כְּשָׁרִים בַּאֲנִיּוֹת רִנָּתָם :	*Acclamationem aliquorū esse in nauibus. Esa. 43. 14.*
בוא	בֹּא יָבֹא בְרִנָּה וגו' :	*Venire in (cum) ouatione. Ps. 126. 6.*
בוא	וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה :	*Venire in (cum) ouatione. Esa. 35. 10*
בקר	לַבֹּקֶר רִנָּה :	*Acclamationem esse (in) mane. Psal. 30. 6.*
גיל	גִּילִי עָלַיִךְ בְּרִנָּה :	*Exultare super aliquid (in) ouatione. Soph. 3. 17.*
הוציא	וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בָשָׂשׂוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו :	*Educere in (cum) ouatione. Psalm. 105. 43.*
החל	וּבְעֵת הֵחֵלּוּ בְרִנָּה וּתְהִלָּה :	*Incipere ī ouatione (oratione) & laude. 2. Par. 20. 22.*
ריט	הַטֶּה אָזְנְךָ לְרִנָּתִי :	*Inclinare aurem ouationi alicuius. Psal. 88. 3.*
הקשיב	הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי :	*Attendere (ad) ouationem alicuius. Psal. 17. 1.*
הקשיב	הַקְשִׁיבָה אֶל רִנָּתִי :	*Attendere ad ouationem alicuius. Psal. 142. 7.*
לשון	לְשֹׁנִי רִנָּה :	*Linguam repleri ouatione. Ps. 126. 2*
נשא	אַל תִּשָּׂא בַּעֲדָם רִנָּה :	*Non leuare propter aliquem ouationem. (orationem.) Ier. 7. 18.*
ספר	וַיְסַפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה :	*Narrare aliquid in (cum) ouatione. Psal. 107. 22.*
עבר	וַיַּעֲבֹר הַרִּנָּה בַּמַּחֲנֶה וגו' :	*Acclamationem transire in castris. (Verbum est masculinū.) 1. Reg. 22. 36.*
פצח	פִּצְחִי רִנָּה :	*Personare ouatione. Esa. 14. 7.*
פצח	פִּצְחוּ הָרִים רִנָּה :	*Montes personare ouatione. Esaias 44. 23.*
פצח	הָהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לְפָנֶיךָ רִנָּה :	*Montes & colles personare ante aliquem ouatione. Esa. 55. 12.*
קול	בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה :	*Vox ouationis & celebrationis. Psal. 42. 5.*
קול	קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה וגו' :	*Vocem ouationis & salutis esse in tētorijs alicuius. Psal. 118. 15.*
קצר	רִנָּה יִקְצֹרוּ :	*Metere in (cum) acclamatione. Psal. 126. 5.*
קרב	תָּרֹב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ :	*Ouationem (orationem) alicuius appropinquare ante Deum. Psalm. 119. 169.*
שמע	לִשְׁמֹעַ אֶל הָרִנָּה וגו' :	*Audire (ad) acclamationem & orationem, &c. 1. Reg. 8. 28.*
שמע	שִׁמְעָה אֱלֹהִים רִנָּתִי :	*Audire acclamationem alicuius. Psal. 61. 2.*
שמע	אֵינֶנִּי שׁוֹמֵעַ אֶל רִנָּתָם :	*Deum non auscultare (ad) ouationem (orationem) alicuius. Ier. 14. 12.*

Radix est רנן .

רָנַן Verbum Cal actiuum, ex duplicibus, sic flectitur in Biblijs.

יָרוֹן אוֹ יָרֹן תָּרוֹן אוֹ תָּרֹנָּה יָרֹנִּי תָּרֹנָּה	Futurum.
רֹנִי רֹנִי אוֹ רָנִי	Imperat.
רָנֹן	Infinitiuus.

Cętera, quę desunt, ex Pihel desumerem. Infinitiuus insuper aliquibus nomen est, vt suo loco diximus. Iubilauit, exclamauit, voces præ lætitia vel dolore emisit, sed ob gaudium sæpius. [Gridare, mandare la voce al cielo per allegrezza, ouero per dolore, giubilare.] In sequentibus locis tantum forsitan inuenitur.

	יָרֹנּוּ בְּגֵאוֹן יי וגו' :	*Leuare voccm, ouare in magnificentia Domini. Esa. 24. 14.*
חכמות	חָכְמוֹת בַּחוּץ תָּרֹנָּה :	*Sapientias ouare foris. Pro. 1. 20.*
חלק	יָרֹנּוּ חֶלְקָם וגו' :	*Iubilare portione tua, & ignominia, &c. Esa. 61. 7.*
יושב	יוֹשְׁבֵי סֶלַע :	*Habitatores ouare. Esa. 42. 11.*
כוכב	כְּרָן יַחַד כּוֹכְבֵי בֹקֶר :	*Stellas ouare simul. poeticè. Iob 38. 7.*
ליל	קוּמִי רְנִי בַלַּיְלָה וגו' :	*Acclamare in nocte, &c. Thr. 2. 19.*
לשון	תָּלֹן לְשׁוֹן אִלֵּם :	*Linguam muti ouare. Esa. 35. 6.*
מבוא	מְבוֹא פְתָחִים תָּרֹנָּה :	*Sapientiam ouare (ad) introitum portarum. Pro. 8. 3.*
עבד	חִוָּה עַבְדֵי יָרֹנּוּ מִטּוּב לֵב :	*Seruos ouare à (ob) bono cordis. Esa. 65. 15.*
עקר	רְנִי עֲקָרָה לֹא יָלָדָה :	*Sterilem ouare. Esa. 54. 1.*
צהל	צַהֲלִי וְרֹנִי וגו' :	*Aliquā hinnire, & ouare. Esa. 12. 6.*
ראה	וַיַּרְא כָּל הָעָם וַיָּרֹנּוּ :	*Populum videre, & acclamare. Leuit. 9. 24.* (27
שמח	יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ רַבִּים צִדְקִי :	*Aliquos ouare, & gaudere. Ps. 35.*
שמח	וְצַדִּיק יָרוֹן וְשָׂמֵחַ :	*Iustum ouare, & gaudere. Pro. 29. 6*
שמחה	רָנּוּ לְיַעֲקֹב שִׂמְחָה :	*Acclamare alicui gaudio. Ier. 31. 7.*
שמים	רָנּוּ שָׁמַיִם וגו' :	*Cœlos acclamare, &c. metaphoricè. Esa. 44. 23.*

Deriuatiua huius sunt אַרְנֶן אַרְנֹן אַרְנוֹן הָרִנּוֹן הַתְּרוּנוֹן לוֹן לָבָה רִנָּה רִנָּן רִנָּנָה רִנָּנִים :

רָנַן Verbum Pihel actiuum, ex duplicibus, sic flectitur in Biblijs.

רִנָּנוּ אֲרַנֵּן	Præteritum.
תְּרַנֵּן יְרַנֵּנוּ נְרַנְּנָה תְּרַנְּנָה	Futurum.
רַנְּנוּ	Imperat.
רַנֵּן	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grāmaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. Acclamauit, ouauit, exclamauit præ lætitia sępius, vel ob dolorem, quāuis non memini, me legisse illud vnquàm in acclamādi ob dolorem significatione, quod notes velim, & forsitan auget nonnihil sensum à suo Cal. [Giubilare, gridare, mādare la voce al cielo per allegrezza, ò per dolore.] Hinc eleganter pro orare, orationē ouando fundere, vsurpatur. Loci aliquot obseruandi.

גיל	גִּילַת וְרַנֵּן :	*Exultare etiam exultatione, & ouādo. Esa. 35. 2.*
חסד	יַאֲרַנֵּן לַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ :	*Acclamare pietatem alicuius mane. Psal. 59. 17.*
חסיד	וַחֲסִידֶיךָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ :	*Pios ouare. Psal. 132. 16.*
יהוה	רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיי' :	*Iustos ouare in Domino. Psal. 33. 1.*
יהוה	לְכוּ נְרַנְּנָה לַיי' :	*Ouare Domino. Psal. 95. 1.*
יחדו	יַחְדָּו יְרַנֵּנוּ :	*Speculatores leuare vocē, simul ouare. Esa. 52. 8.*
ישועה	נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ :	*Acclamare in salute alicuius. Psalm. 20. 6.* (5.
לאום	יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים :	*Nationes gaudere, & ouare. Ps. 67.*
לב	לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל אֵל חָי :	*Cor & carnē alicuius acclamare ad Deum. Psal. 84. 3.*
לשון	תְּרַנֵּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ :	*Linguam acclamare iustitiam alicuius. Psal. 51. 16.*
מעשה	בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲרַנֵּן :	*Ouare in opere manus Dei. Ps. 92. 5*
מרום	וְרָנְנוּ בְּמְרוֹם צִיּוֹן :	*Venire, & ouare in altitudine Sion.*

		Deut. 19. 11.
שפת	אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שְׂפַת רֵעֵהוּ :	*Virum non audire labium amici sui.* Gen. 11. 7.
תמה	אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ יִתְמָהוּ :	*Virum mirari ad proximum suum.* (*inuicem.*) *Esa.* 13. 8.

Illud etiã Psal. 15. 4. Iurat לְהָרֵע malo, nec mutat. nõnulli Hebræorum cum lxx. legunt לְהָרֵעַ proximo, quod penitus non absurdum est.

Secundo רע masculinum nomen similiter est cogitatio, voluntas, & tunc, vt quidam asserunt, deducitur ab idiomate Syriaco, & bis tantum inuenitur cum affixis, quæ sunt רֵעִי רֵעֶיךָ . Quid verò si & nunc Hebraicum sit per translationem elegantem sic dictum, quasi mentis pastura? [*Pensiero, volontà, affetto.*] Psal. 139. 2. *Intellexisti voluntati (cogitationem) meæ à longè.* Et ver. 17. *Mihi verò quàm charæ sunt* רֵעֶיךָ *cogitationes tuæ Deus.* Lxx. ex prima significatione amicos interpretati sunt.

Tertio רֵעַ & cum affixo רֵעֹה cum He loco Vau à radice ריע , masculinum genere, est triumphus, triũphatio, acclamatio ob lætitiam. [*Grido, bagordo.*] Mich. 4. 9. *Nunc quare personas* רֵעַ *acclamatione?* Exo. 32. 17. *Et audiuit Iosue vocem populi* בְּרֵעָה *in acclamatione eius.* Alibi non inuenitur.

רֵעַ Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Malũ, & de quocunque malo substantiæ qualitatisvè tã culpæ quàm pœnæ dicitur. [*Malitia, tristezza, bruttezza, male.*] Loci obseruandi.

לב	אֵין זֶה כִּי אִם רֹעַ לֵב :	*Malum (tristitia) cordis.* Neh. 2. 2.
לבב	אֲנִי יָדַעְתִּי אֶת זִדְוֹנְךָ וְאֶת רֹעַ לְבָבֶךָ :	*Cognoscere malum (malitiam) cordis alicuius.* 1. Sam. 17. 29.
מעללי	מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם :	(*Agere aliquid*) *à facie mali actionum alicuius.* Deut. 28. 20.
מעללי	וּכְרֹעַ מַעַלְלֵיהֶם :	*Dare secundum malum actionum.* Psal. 28. 4.
מעללי	הַסִּירוּ רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם :	*Auferre malum actionum.* Esa. 1. 16.
כאכל	אֲשֶׁר לֹא תֹאכַלְנָה מֵרֹעַ :	*Non comedi à (ob) malo.* Ier. 24. 2.
פניס	כִּי בְרֹעַ פָּנִים יִיטַב לֵב :	*Cor bonũ esse in malo (tristitia) vultus.* Eccles. 7. 5.
ראתי	לֹא רָאִיתִי כַהֵנָה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם לְרֹעַ :	*Non videre vt aliquid malo.* (*in malum, macilens, & huiusmodi.*) Genes. 41. 19.

Radix est רוע .

רִיעַ Require superius in ר ante י , suo loco proprio, & in רֵעַ , & nota.

רְעוּ רְעִי רְעִי } Require paulò inferius, suo loco proprio.

רֵעַע Duplicata omnia habentur inferius, suo loco proprio.

רְעוּאֵל Nomen proprium filij Esau ex Bosmata, qui ab aliquibus דְּעוּאֵל dicitur, vt suo loco. Reuel. [*Reuele.*] Genes. 36. 4. *Et Bosmata genuit* אֶת רְעוּאֵל *Reuelem.*

Fuit alter Reueles soceri Mosis pater. Exo. 2. 18. *Et venerunt ad* רְעוּאֵל *Reuelem patrem suum, &c.*

Alter ex Gad, qui & דְּעוּאֵל à nonnullis legitur. Num. 1. 14. *Pro Gad Eliasaphus filius* רְעוּאֵל *Reuelis.*

Alter ex Beniamin. 1. Par. 9. 8. *Filij* רְעוּאֵל *Reuelis.* Cõpositum est ex רעה & איל .

רָעַב Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs. רָעַב רָעֲבוּ } Præteritum.

רָעֵב רְעֵבִים רְעֵבָה } Nomẽ Toar.

אֶרְעַב יִרְעַב תִּרְעַב נִרְעַב תִּרְעַבוּ יִרְעַבוּ } Futurum.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, exceptis participijs, quorũ vices supplet nomen Toar. Esuriuit, fame affectus est, ciborum inopia laborauit, caritate pressus est. [*Hauer fame, hauere carestia de cibi.*] Loci obseruandi.

און	יְהִי רַעַב אָבִיו :	*Robur (filios) alicuius esse famelicũ.* Iob 18. 12.
אכל	אֲשֶׁר קָצִירוֹ רָעֵב יֹאכֵל :	*Famelicum edere messem alicuius.* Iob 5. 5.
אכל	הִנֵּה עֲבָדַי יֹאכֵלוּ וְאַתֶּם תִּרְעָבוּ :	*Alium edere, & te esurire.* Esaias 65. 14.
אמר	אִם אֶרְעַב לֹא אֹמַר לָךְ :	*Non dicere (petere) alicui, si esuris.* Psal. 50. 12.
ארץ	תִּרְעַב כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם :	*Vniuersam terram famescere.* (*oppriimi fame.*) Gen. 41. 55.
ראכיל	אִם רָעֵב שֹׂנַאֲךָ הַאֲכִילֵהוּ לָחֶם :	*Cibare hostem pane, cum famescit.* Pro. 25. 21.
שוכיב	וַיֵּשֶׁב שָׁם רְעֵבִים :	*Collocare famelicos alicubi.* Psalm. 107. 37.
חדל	וּרְעֵבִים חָדֵלוּ :	*Famelicos cessare.* 1. Sam. 2. 5.
חלום	כַּאֲשֶׁר יַחֲלוֹם הָרָעֵב וגו' :	*Famelicum somniare, &c.* Esa. 29. 8
ידע	יָדְעוּ כִּי רְעֵבִים אֲנַחְנוּ :	*Cognoscere, quòd aliqui caritate laborent.* 2. Reg. 7. 12.
כוח	גַּם רָעֵב וְאֵין כֹּחַ :	*Famescere, nec esse vim.* Esa. 44. 12.
כפיר	כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ :	*Leunculos depauperari, & famescere.* Tsal. 34. 11.
לחם	וְלַלֶּחֶם לֹא נִרְעָב :	*Non esurire pani.* Ier. 42. 14.
לחם	לַחֲמוֹ לְרָעֵב יָתֵן :	*Dare panem famelico.* Ezec. 18. 7.
מנע	וּמֹרֵעַב תִּמְנַע לָחֶם :	*Prohibere panẽ à famelico.* Iob 22. 7
נפש	וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא טוּב :	*Replere bono animam esurientem.* Psal. 107. 9.
נפש	לְמַלֵּא נַפְשׁוֹ כִּי יִרְעָב :	*Replere animam tuã, cum famescis.* Pro. 6. 30.
נפש	וְנֶפֶשׁ רְמִיָּה תִּרְעָב :	*Animam famescere.* Pro. 19. 5.
נפש	וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה כָּל מָר מָתוֹק :	*Omne amarum esse dulce animæ esurienti.* Pro. 27. 7.
נפש	לְהַלִּיק נֶפֶשׁ רָעֵב :	*Euacuare animã famelici.* Esa. 32. 6.
נפש	וְהָפֵק לָרָעֵב נַפְשֶׁךָ :	*Educere esurienti animam tuam.* Esa. 58. 10.
נקשה	וְעָבַר בָּהּ נְקֻשָׁה וְרָעֵב וגו' :	*Afflictum, & famelicũ transire, &c.* Esa. 8. 20.
עמר	וּרְעֵבִים נָשְׂאוּ עֹמֶר :	*Leuare manipulum (à) famelicis.* Iob 24. 10.
נתן	נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים :	*Dare panem famelicis.* Tsal. 146. 7.
עם	הָעָם רָעֵב וְעָיֵף וְצָמֵא בַּמִּדְבָּר :	*Populus famelicus, fessus, & sitiens in deserto.* 2. Sam. 17. 29.
פרס	הַלּוֹא פָרֹס לָרָעֵב לַחְמֶךָ :	*Frangere panem famelico.* Esa. 58. 7.
נפש	רְעֵבִים גַּם צְמֵאִים וגו' :	*Animam famelicorum & sitiẽtium pati sincopim.* Tsal. 107. 5.
צמא	לֹא יִרְעַבוּ וְלֹא יִצְמָאוּ וגו' :	*Non famescere, nec sitire, &c.* Esa. 49. 10.

Deriuatiua huius sunt הרעיב רָעָב רָעָבוֹן .

רָעָב Nomẽ masculinum genere, sine plurali, & cũ affixo רַעְבָּם . Fames, penuria ciborum, caritas. [*Fame, carestia.*] Loci aliquot obseruandi.

אכל	רָעָב וְדֶבֶר יֹאכְלֻנוּ :	*Famem & pestem vorare aliquos.* Ezec. 7. 15.
אסף	וְלֹא יִהְיוּ עוֹד אֲסֻפֵי רָעָב בָּאָרֶץ :	*Collecti fame.* Ezec. 34. 18.
ארץ	הַתְּבוֹא לְךָ שֶׁבַע שָׁנִים רָעָב	*Famem venire in terra septẽ annis.*

		Non contaminare vxorem proximi. Ezec. 18. 6.
כגר	אִכֵּן נָגַדְתָּה אֲשֶׁה מֵרֵעָהּ וגו'	*Mulierem præuaricari à socio suo.* Iere. 3. 20.
כגד	כָּל רֵעֵיהָ כִּגְּדוּ בָהּ :	*Amicos præuaricari in aliquam.* Thren. 1. 2.
כזה	כַּז לְרֵעֵהוּ חֲסַר לֵב :	*Despicere proximo.* (*proximum.*) Pro. 11. 12.
כית	לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ וגו' :	*Non concupiscere domum proximi, &c.* Exo. 20. 17.
כית	הוֹקַר רַגְלְךָ מִבֵּית רֵעֶךָ :	*Preciosum facere pedem tuum à domo proximi.* Pro. 25. 17.
ככה	וַיִּבְכּוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ :	*Virum flere proximum suum.* (*inuicem.*) 1. Sam. 20. 40.
כצע	וְהִכְּצֵעִי רֵעֶיךָ בְּעֹשֶׁק :	*Concidere socios in fraude.* Ezech. 22. 12.
כרך	מְבָרֵךְ רֵעֵהוּ בְּקוֹל גָּדוֹל וגו'	*Benedicere proximum.* Pro. 27. 14.
כשר	וְאִישׁ בְּשַׂר רֵעֵהוּ יֹאכֵלוּ :	*Virũ edere carnẽ proximi.* Ier. 19. 9.
נגול	לֹא תַסִּיג גְּבוּל רֵעֶךָ וגו' :	*Limes proximi.* Deut. 19. 14.
דכל	כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ :	*Virum loqui ad amicum suum.* Exo. 33. 11.
דכל	שָׁוְא יְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ :	*Virum loqui vanum cũ proximo suo.* Psal. 12. 3.
דכל	דַּבְּרוּ אֱמֶת אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ :	*Virum loqui veritatẽ cum proximo suo.* Zac. 8. 16.
דוד	זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי וגו' :	*Dilectus, & amicus.* Cant. 5. 17.
דס	לֹא תַעֲמֹד עַל דַּם רֵעֶךָ :	*Non stare super sanguine proximi.* Leuit. 19. 16.
האמין	אַל תַּאֲמִינוּ בְּרֵעַ :	*Non credere in socium.* Mich. 7. 5.
הגיד	גִּיד עָלָיו רֵעוֹ :	*Amicum* (*alijs acclamationẽ ex tertia significatione scilicet*) *nunciare super aliquid. Locus declarandus.* Iob 30. 33.
החליק	גֶּבֶר מַחֲלִיק עַל רֵעֵהוּ :	*Adblandiri* (*super*) *proximo.* Prouer. 29. 5.
הכה	אָרוּר מַכֵּה רֵעֵהוּ בַּסָּתֶר :	*Percutere proximum in abscondito.* Deut. 27. 24.
הכלים	הַכְּלִים אֹתְךָ רֵעֶךָ :	*Necessarium tuum te confundere.* Pro. 25. 8.
הכיר	בְּטֶרֶם יַכִּיר אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ :	*Virum agnoscere proximum suum.* Ruth. 3. 15.
הלך	לָמָּה לֹא הָלַכְתָּ אֶת רֵעֶךָ :	*Nõ ire cum amico suo.* 2. Sam. 16. 17.
הלין	אֲלִיצֵי רֵעַי :	*Socios esse illusores.* Iob. 16. 20.
הרחיק	הִרְחַקְתָּ מֻדָּעַי אֹהֲבַי וְרֵעַי :	*Elongare amicum & proximum.* Ps. 88. 19.
הפס	אֲשֶׁר יָשִׁיא בְּרֵעֵהוּ :	*Fœnerari proximum.* Deut. 15. 2.
הפחית	בְּפֶה חָנֵף יַשְׁחִית רֵעֵהוּ :	*Corrumpere proximum tuum.* Prouer. 11. 9.
הפקיד	הוֹי מַשְׁקֵה רֵעֵהוּ וגו' :	*Potare socium, &c.* Abac. 2. 15.
התל	וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יְהַתֵּלוּ :	*Virum illudere in proximum suum.* Iere. 9. 5.
זנה	וְאַתְּ זָנִית רֵעִים רַבִּים :	*Meretricari* (*cum*) *socijs multis.* Ierem. 3. 1.
חטא	אֶת אֲשֶׁר יֶחֱטָא אִישׁ לְרֵעֵהוּ	*Virũ peccare pximo suo.* 1. Reg. 8. 31
חנן	חֹנְנֵי חֲנֵנִי אַתֶּם רֵעָי :	*Amicos misereri alicuius.* Iob 19. 21
חסד	זֶה חַסְדְּךָ אֶת רֵעֶךָ :	*Pietas* (*officium*) *cum necessario tuo.* 2. Sam. 16. 17.
חרש	אַל תַּחֲרֹשׁ עַל רֵעֶךָ רָעָה :	*Non arare* (*cogitare*) *super proximo tuo malum.* Pro. 3. 29.
טוב	וּנְתַנְהוּ לְרֵעֶךָ הַטּוֹב מִמֶּךָּ :	*Dare proximo tuo meliori te.* 1. Samuel. 15. 27.
יד	אִישׁ בְּיַד רֵעֵהוּ :	*Inuenire facere virum in manu proximi sui.* Zac. 11. 6.
יד	וְהֶחֱזִיקוּ אִישׁ יַד רֵעֵהוּ וגו' :	*Virum apprehendere manum proximi, &c.* Zac. 14. 13.

יעצת	וְרֵעַ לְבֻשׁוֹת יַעֲנֶה :	*Esse sociũ struthionibus.* Iob 30. 29.
כרה	וּתְכָרוּ עַל רֵעֵיכֶם :	*Fodere super* (*aduersus*) *amicum.* Iob 6. 27.
כרם	כִּי תָבֹא בְּכֶרֶם רֵעֶךָ :	*Venire in vineã pximi.* Deut. 23. 25
לשן	מְלוֹשִׁנִי בְּסֵתֶר רֵעֵהוּ :	*Detrahere proximo.* Tsal. 101. 5.
מלאכה	גַּם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ :	*Non mittere manũ in rem proximi.* Exo. 22. 7.
נגש	לֹא יִגֹּשׁ אֶת רֵעֵהוּ :	*Non angariare proximum, &cæt.* Deut. 15. 2.
נכזר	כִּי נִסְתַּר אִישׁ מֵרֵעֵהוּ :	*Virum cælari à socio suo.* Gen. 31. 49
נפל	גַּם נָפֹל אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ :	*Virũ cadere ad proximum suũ.* (*inuicem.*) Ier. 46. 16.
נסה	אוֹ רֵעֲךָ אֲשֶׁר כְּנַפְשְׁךָ :	*Amicum tuum, qui est vt anima tua, te seducere.* Deut. 13. 7.
נשנא	גַּם לְרֵעֵהוּ יִשְׂנָא רָשׁ :	*Odio haberi etiã amico.* Pro. 14. 20
נשק	וַיִּשְׁקוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ :	*Virum osculari proximum suum.* 1. Sam. 20. 40.
נתן	כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ כֶּסֶף וגו' :	*Virum dare ad proximum suum pecunias, &c.* Exo. 22. 6. (13
ספר	וְהִנֵּה אִישׁ מְסַפֵּר לְרֵעֵהוּ חֲלוֹם :	*Virũ narrare amico somnium.* Iud. 7.
עבד	בְּרֵעֵהוּ יַעֲבֹד חִנָּם :	*Seruitutem exigere gratis à proximo.* Ier. 22. 13.
עזב	רֵעֲךָ וְרֵעַ אָבִיךָ אַל תַּעֲזֹב :	*Non derelinquere amicum tuum, patrisvè tui.* Pro. 27. 10.
עזר	עָזְרוּ אִישׁ בְּרֵעֵהוּ לְמַשְׁחִית :	*Virum adiuuare* (*in*) *proximum suum ad destructionem.* 2. Par. 20. 23.
ענה	לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁקֶר :	*Non respondere in socium tuum testimonium falsum.* Exo. 20. 16.
ערב	בְּנִי אִם עָרַבְתָּ לְרֵעֶךָ :	*Fidciubere proximo.* Pro. 6. 1.
עשה	לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה :	*Non facere proximo tuo malum.* Psal. 15. 3.
עשק	לֹא תַעֲשֹׁק אֶת רֵעֲךָ וְלֹא תִגְזֹל :	*Nõ fraudare proximum, nec rapere.* Leuit. 19. 13.
פחד	פַּחֲדוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ :	*Virum timere ad proximum suum.* (*inuicem.*) Ier. 36. 16.
פנים	וְאִישׁ יַחַד פְּנֵי רֵעֵהוּ :	*Facies proximi.* Pro. 27. 17.
פתה	אִישׁ חָמָס יְפַתֶּה רֵעֵהוּ :	*Decipere socium tuum.* Pro. 16. 29.
פתח	וְעַל פֶּתַח רֵעַי אֲרַבְּתִּי :	*Insidiari sup ostio proximi.* Iob 31. 9
צד	חֶרֶב אִישׁ בְּצַד רֵעֵהוּ :	*Gladium vnius esse in latus proximi sui.* 2. Sam. 2. 16.
קום	כַּאֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל רֵעֵהוּ וגו' :	*Virum surgere super* (*contra*) *proximum suum, &c.* Deut. 22. 26.
קצר	כִּי רָבָא בְּקַצַּת רֵעֶךָ :	*Venire in segetem proximi.* Deut. 23. 26.
קרא	שָׂעִיר עַל רֵעֵהוּ יִקְרָא :	*Satyrum vocare super* (*ad*) *proximũ suum.* Esa. 34. 14.
קרא	חִקְרָאוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וגו' :	*Virum vocare ad proximum suum.* Zac. 3. 10.
קרצת	וַיִּתֵּן אִישׁ בְּתְרוֹ לִקְרַאת רֵעֵהוּ :	*Ponere partem vniuscuiusq; contra socium suum.* Gen. 15. 10.
רחץ	וַיַּחֲזִיקוּ אִישׁ בְּרֹאשׁ רֵעֵהוּ :	*Virum apprehendere in caput proximi sui.* 2. Sam. 2. 16.
רוע	וְאִישׁ אֶת רַעַת רֵעֵהוּ אַל תַּחְשְׁבוּ בִּלְבַבְכֶם :	*Virum non cogitare malum proximi in corde suo.* Zac. 8. 17.
ריב	רִיבְךָ רִיב אֶת רֵעֶךָ וגו' :	*Litem tuam esse cum proximo, &c.* Pro. 25. 9.
רע	וְלֹא אֶמְכוֹן רֵעַ וגו' :	*Amicum esse alicui.* 2. Sam. 13. 3.
רצח	אֲשֶׁר רָצַח אֶת רֵעֵהוּ וגו' :	*Interficere proximum.* Deut. 4. 42.
שאל	וַיִּשְׁאֲלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם :	*Virum petere proximo suo de pace.* Exo. 18. 7.
שחק	שְׂחֹק לְרֵעֵהוּ אֲהִיָּה :	*Esse risum amico.* Iob 12. 4.
תלמוד	אִם חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת רֵעֶךָ :	*In pignus accipere vestimentũ proximi.* Exo. 22. 25.
שנא	וְכִי יִהְיֶה אִישׁ שֹׂנֵא לְרֵעֵהוּ :	*Virum odio habere proximum suũ.*

	וגילו ברעדה :	*Exultare in(cum)tremore. Ps.2.11*
סנל	פחד קרני ורעדה :	*Timorem vocare(accidere)aliquem, & tremorem. Iob 4.14.*
קרא		

Radix est רעד .

רָעָה Verbum Cal commune, ex quiescentibus Lamed He, suscipiens affixa, sic flectit in Biblijs.

רָעָה רָעוּ / רָעִיתִים רָעִים	Præteritum.	
רֹעֶה או רֹעֵי רֹעָה רֹעִים רֹעֵי רֹעֵי רֹעֵי רֹעֶיךָ רֹעֶיךָ / רֹעָה רֹעוֹת	Part. præs.	
אֶרְעֶה תִּרְעֶה יִרְעֶה / תִּרְעֶה / תִּרְעוּ יִרְעוּ או יִרְעוֹן יִרְעוּךָ / תִּרְעֶינָה / אֶרְעֶנָּה יִרְעֶנָּה יִרְעֶם	Futurum.	
רְעֵה רְעוּ רְעֶם / רְעִי	Imperat.	
לִרְעוֹת מִרְעוֹת בִּרְעוֹתוֹ	Infinitiuus.	

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. Pauit tam se, q̃ alios, & forsitan est, quasi male agere, vt conueniat cum radice רוע, quòd depascendo herba lædatur. [*Pascere, pascolare, far pascere, far pascolare.*] Synonimum כער . Participium sæpius in nomen transit, pastor, & sæpius dicitur eleganter de his, qui populos regunt, vt reges, sacerdotes, & huiusmodi. [*Pastore.*] Cõstruitur absolutè, cum accusatiuo vel disiuncto, vel affixo, & cum præpositionibus ב אל על . Per translationem ornatam est associari, socium, amicum se facere, vel collegam sibi assumere, quasi vnà pascere dicas. [*Accompagnarsi, farsi amico, amicarsi.*] רָעָה est etiam nomen à radice רוע ; quemadmodum & רָעוּ & רָעָה formantur à רעע , vt suo loco. Sic דְּעוּ & דְּעִי sunt nomina, vt inferius habes. Hac de causa quædam sententiæ possunt diuersimodè exponi, vt suo loco notabimus. Efficit varios Hebraismos elegantiarum plenos, & innumera dicendi genera, vt in sequentibus obseruabis.

אכל	הוי רועים מאבדים ומפיצים את צאן מרעיתי :	*Pastores perdere, & dissipare gregem. Ier. 27.1.*
אביר	אביר הרועים אשר לשאול :	*Fortis(princeps)pastorum. 1. Sam. 21.7.*
אהל	כאהל רועי :	*Tentorium pastoris. Esa. 38.12.*
אין	ואני לא אצתי מרעה אחריך	*Non accelerare à pastore(vt sis pastor) post Deum. Iere. 17.16.*
אחו	ותרעינה באחו :	*Vaccas pascere in prato. Gen. 41.2.*
אין	יענו כי אין רועה :	*Humiliari, & non sit pastor. Zac. 10.2*
אלהים	האלהים הרועה אתי מעודי עד היום הזה :	*Deum pascere aliquem, &c. Genes. 48.15.*
אלל	הוי רועי האליל וגו' :	*Pastor vanitatis, &c. Zac. 11.17.*
אמונה	ורעה אמונה :	*Pascere firmitatem. (vel associari fideliter.) Psal. 37.3.*
אפר	רעה אפר לב היתל :	*Pascere cinerem. Esa. 44.20.*
אתון	והאתונות רעות על ידיהם :	*Asinas pascere super manu (secus) boum. Iob 1.14.*
בוא	ויבאו הרועים ויגרשו :	*Pastores venire, & expellere aliquem. Exo. 2.17.*
בוא	אליה יבאו רועים ועדריהם וגו' :	*Pastores & greges venire ad aliqd. Ier. 6.3.*
בין	ובין רועי ובין רועיך :	*Rixã esse inter pastores alicuius, & inter pastores alterius. Gen. 13.8*
בקר	בבקרת רעה עדרו וגו' :	*Pastorem inquirere gregem suum. Ezec. 34.12.*
גדי	ורעי את גדיתיך על משכנות הרועים :	*Pascere hædos super(secus)taberna cula pastorum. Cant. 1.8.*
גן	לרעות בגנים :	*Pascere in hortis. Cant. 6.2.*
גרן	גרן ויקב לא ידעם :	*Arcam & torcular non pascere aliquos. Hos. 9.2.*
דרך	על דרכים ירעו :	*Pascere super vijs. Esa. 49.9.*
דרש	ולא דרשו רועי את צאני וגו'	*Pastores non quærere gregem, &c. Ezec. 34.8.*
היה	והוא יהיה להן לרועה :	*Esse pastor(in pastorem)ouibus. Ezechiel 34.22.*
היה	ורועה אחד יהיה לכלם :	*Pastorem vnum esse omnibus. Ezec. 37.24.*
הילל	הילילו הרועים וזעקו וגו' :	*Pastores vlulare, &c. Ier. 25.34.*
הכה	הך את הרועה וגו' :	*Percutere pastorem, &c. Zac. 13.7.*
הכחיד	ואכחד את שלשת הרועים וגו' :	*Excindere pastores. Zac. 11.8.*
הכלים	הרועים אשר לך היו עמנו לא הכלמנום וגו' :	*Non confundere pastores alicuius, qui tecum sunt, &c. 1. Sam. 25.7.*
הציל	כאשר יציל הרועה מפי הארי וגו' :	*Pastorem eripere ex ore leonis, &c. Amos 3.12.*
הקים	והקימותי עליהם רועה אחד וגו' :	*Excitare pastorem vnum super grege, &c. Ezec. 34.22.*
הקים	והקמנו עליו שבעה רועים :	*Excitare super aliquem septem pastores. Mich. 5.5.*
הר	ורעיתם אל הרי ישראל וגו'	*Pascere aliquos ad (super) montes, &c. Ezec. 34.13.*
הריב	וריבו רועי גרר עם רועי יצחק	*Pastores contẽdere cum pastoribus. Gen. 26.20.*
הרבץ	ורועים לא ירבצו שם :	*Pastores nõ facere cubare in aliquo loco. Esa. 13.20.*
הרבץ	נוה רועים מרבצים צאן :	*Domus pastorum accubare facientiũ greges. Ier. 33.11.*
השבתים	השבתים מרעות צאן וגו' :	*Cessare facere à pascendo, &c. Ezec. 34.10.*
התעה	רועיהם התעום :	*Pastores errare facere gregem. Ierem. 50.6.*
זאב	זאב וטלא ירעו כאחד :	*Lupum & arietẽ pascere simul. Esa. 65.26.*
זלל	ורועה זוללים יכלים אביו :	*Pascere(socios facere)edaces. Prouer. 28.7.*
זנה	ורועה זונות יאבד הון :	*Pascere(associare) meretrices. Prouer. 29.3.*
חמל	ורועיהם לא יחמול עליהם :	*Pastores non misereri super grege. Zac. 11.5.*
חמור	ברעתי את החמורים וגו' :	*Pascere asinos. Gen. 36.25.*
חרב	חרב עורי על רועי וגו' :	*Gladium excitari super pastore, &c. Zac. 13.7.*
חרם	על הרועים הרה אפי :	*Succensere(super)pastoribus. Zac. 10.3.*
יד	אש מצרי הצילנו מיד הרועים :	*Eripere de manu pastorũ. Exo. 2.19*
יד	ירעו איש את ידו :	*Pascere manũ suã. Ier. 6.3. Vide* יד .
ידע	והמה רועים לא ידעו הבין :	*Pastores non cognoscere intelligere. Esa. 56.11.*
יהוה	יהוה רועי לא אחסר :	*Dominum pascere aliquem. Ps. 23.1*
יהוה	עתה ירעם יי כבכש במרחב	*Dominum pascere aliquos vt agnum in spacioso loco. Hos. 4.16.*
ינך	וילכו אחיו לרעות את צאן :	*Pergere ad pascendum gregem. Gen. 37.11.*
יללה	קול יללת הרועים וגו' :	*Vlulatus pastorum, &c. Zac. 11.3.*
כבש	ורעו כבשים כדברם :	*Agnos pascere secundum ductũ eorum. Esa. 5.17.*
כלי	בכלי הרועים אשר לו :	*Vas(pera)pastoris. 1. Sam. 17.41.*
כסיל	ורועה כסילים ירוע :	*Pascere(socios facere)stultos. Pro. 13.20.*
כרם	נות כרת רועים :	*Domus fodere pastorum. Soph. 2.6. Vide* כרה .
מות	מות ירעם :	*Mortem depascere aliquos. Ps. 49.15*
מלא	אשר יקרא עליו מלא רועים	*Plenitudinẽ pastorũ vocari sup leonem,*

	gladij, famis, & pestis. Ier. 32.24	
עטף	העטופים ברעב וגו' :	*Syncopi affecti(in)fame. Thr. 2.19.*
עיר	והרעב בעיר :	*Famem esse in vrbe. 2. Reg. 7.4.*
פדה	כרעב פדך ממות :	*Redimere à morte in caritate. Iob 5.20.*
פנים	ותלה ארץ וגו' מפני הרעב	*Terram deficere à facie(propter)famis. Gen. 47.13.*
צמא	ועבדת וגו' ברעב ובצמא וגו' :	*Seruire alicui in fame, siti, &c. Deute. 28.48.*
קרא	כי קרא י' לרעב וגו' :	*Deum vocare fami, (famem) & eam venire. 2. Reg. 8.1.*
קרא	ויקרא רעב על הארץ :	*Deum vocare famem super terram. Psal. 105.16.*
קרא	הנני קורא לכם דרור וגו' אל הרעב :	*Vocare aliquibus libertatem ad famem, &c. Ier. 34.17.*
ראה	ורעב לא נראה :	*Non videre famem. Ier. 5.13.*
רדף	ורדפתי אחריהם בחרב ברעב וגו' :	*Persequi post aliquos(in)gladio, (i) fame, &c. Ier. 29.18.*
רעב	ואשר לרעב לרעב :	*Qui fami fami, &c. (ad famem destinati.) Ier. 15.2.*
שכע	ולא ירעב השבע בארץ מפני הרעב ההוא :	*Copiam nõ agnosci à facie (propter) famis. Gen. 41.31.*
שלח	ושלחתי בם את החרב ואת הרעב וגו' :	*Mittere in aliquos famem, gladium, & pestilentiam. Ier. 24.10.*
שלח	ושלחתי עליכם רעב וגו' :	*Mittere super aliquos famem, &c. Ezec. 5.17.*
שנים	יהיו שבע שני רעב :	*Septem anni famis. Gen. 41.27.*
שנים	וקמו שבע שני רעב אחריהן	*Septem annos famis surgere. Genes. 41.30.*
שנים	בטרם תבוא שנת הרעב :	*Annum famis venire. Gen. 41.50.*
שנים	ותחילנה שבע שני הרעב לבוא :	*Annos famis incipere venire. Gen. 41.54.*
תחלואי	והנה תחלואי רעב :	*Aegritudines famis. Ier. 14.18.*
תעם	ובחרב וברעב תמנו :	*Consumi(in)gladio, & (in) fame. Ier. 44.17. Vide etiam ver. 26.*

רַעֲבוֹן Nomen formæ masculinæ, sine plurali, & in regimine רַעֲבוֹן . Fames, alimentorum penuria, caritas. [*Fame, carestia.*] In sequentibus locis tantum forsitan inuenitur.

בית	הביאו שבר רעבון בתיכם :	*Adducere fracturã famis (annonã) domus alicuius. Gen. 42.19.*
בית	ואת רעבון בתיכם קחו וילכו	*Accipere famẽ domus. Gen. 42.33. Hebraismus elegans, pro annonã capere, cuius defectus est fames.*
יום	וביומי רעבון ישבעו :	*Saturari in diebus famis. Ps. 37.19*

Radix est רעב .

רָעַד Verbum Cal neutrum, perfectũ, quod semel legitur in Biblijs in futuro תִּרְעַד , cætera ex synonimis desumes, quæ vide in חרד . Tremuit. [*Tremare.*] Ps. 104.33. *Qui respicit terrã,* ותרעד *& (ipsa) tremet.* Deriuatiua huius sunt הרעיד רעד רעדה .

רַעַד Nomen masculinum genere, sine plurali. Tremor. [*Tremore, tremazzo, spauento.*] Bis solum inuenitur.

לחז	יאחזמו רעד :	*Tremorem apprehendere aliquem. Exo. 15.15.*
כוח	יראה ורעד יבא בי :	*Timorem & tremorẽ venire in aliquem. Psal. 55.6.*

רַעְדָּה Nomen formæ femininæ, sine plurali. Tremor, idem cum superiori scilicet. [*Tremore.*] Quater inuenitur.

לחז	רעדה אחזתם :	*Tremorem apprehendere aliquem. Psal. 48.7.*
לחט	אחזה רעדה חנפים :	*Tremorem apprehendere hypocritas. Esa. 33.14.*
	2. Sam. 24.13.	
	בארצך :	
כית	והדבר והרעב מבית :	*Pestem & famem esse intrinsecus. Ezec. 7.15.*
גדל	ויהי רעב גדול בשמרון :	*Famem magnam esse in aliqua vrbe. 2. Reg. 6.25.*
דבק	והרעב אשר אתם דאגים ממנו וגו' :	*Famem, quam times, adhærere post te. Ier. 42.16.*
הוסף	ורעב אסף עליכם :	*Addere famem super aliquibus. Ezechiel. 5.16.*
היה	ויהי רעב בארץ :	*Famem esse in terra. Gen. 12.10.*
היה	ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון וגו' :	*Famem esse in terra præter famem priorem, &c. Gen. 26.1.*
היה	והרעב היה על כל פני הארץ :	*Famem esse super vniuersa facie terræ. Gen. 41.56.*
היה	ורעב לא יהיה לכם :	*Famen non esse alicui. Ier. 14.13.*
המית	להמית את כל הקהל הזה ברעב :	*Interficere cætũ(in)fame. Exo. 16.3*
המית	והמתי ברעב שרשך :	*Mori facere radicem(in) fame. Esa. 14.31.*
השליך	והשלחתי בה רעב :	*Immittere in aliquem famem. Ezec. 14.13.*
זלעפות	מפני זלעפות רעב :	*Tremores famis. Thr. 5.10.*
חזק	ויחזק הרעב בארץ מצרים :	*Famem validam effici in terra. Gene. 41.56.*
חזק	כי חזק הרעב בכל הארץ :	*Fames valida in terra. Gen. 41.57.*
חזק	כי חזק על היה הרעב :	*Famem validam effici super aliquo. Gene. 47.20.*
חזק	ויחזק הרעב בעיר :	*Famẽ inualescere ĩ vrbe. 2. Reg. 25.3*
חיה	להחיותם ברעב :	*Viuificare aliquẽ in fame. Ps. 33.19.*
חלל	טובים היו חללי חרב מחללי רעב :	*Interfecti fame. Thr. 4.9.*
חץ	כשלחי את חצי הרעב הרעים בהם :	*Mittere sagittas famis malas in aliquos. Ezec. 5.16.*
חרב	מי חרב מרעב ומדבר :	*Superesse facere à gladio, fame, & peste. Ezec. 12.16.*
חרב	חרב ורעב והיה רעה וגו' :	*Mittere gladium & famem, &c. cæt. Ezec. 14.21.*
חרפה	לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים :	*Opprobrium famis. Ezec. 36.30.*
כבד	והרעב כבד בארץ :	*Famem grauẽ esse in terra. Gen. 43.1*
כבד	כי כבד הרעב מאד :	*Famem esse grauẽ valdè. Gen. 47.13.*
כלה	ובחרב וברעב יכלו :	*Consumi(in)gladio & (in) fame. Iere. 16.4.*
כלה	וכלה הרעב את הארץ :	*Famem consumere terrã. Gen. 41.30*
לקח	ונקחה דגן ברעב :	*Accipere triticum in caritate. Nehem. 5.3.*
מות	לתת אתכם למורת ברעב ובצמא :	*Mori(in) fame, & (in) siti. 2. Paral. 32.11.*
מזיס	מזי רעב ולחמי רשף :	*Adustiones famis. Deut. 32.24.*
מתיס	וכבודו מתי רעב :	*Homines famis (famelicos) esse gloriam aliquorum. Esa. 5.13.*
כפת	ולא תכרת הארץ ברעב :	*Terram non excindi in fame. Genes. 41.36.*
נפל	אשר בחרב ברעב ובדבר יפלו :	*Cadere in gladio, fame, & peste. Ezechiel 6.11.*
נשאר	ואת הנשארים וגו' ומן הרעב וגו' :	*Superesse à fame, &c. Ier. 21.7.*
נתס	בחרב וברעב יתמו :	*Consumi(in) gladio & (in) fame. Iere. 14.15.*
נתן	ולחם משמים נתתה להם לרעבם :	*Dare panem alicui fami illius. (cum famescit.) Neh. 9.15.*
נתן	לכן תן את בניהם לרעב :	*Dare aliquem fami. Ier. 18.21.*
נתן	ולא אתן עליכם רעב :	*Non dare famem super aliquos. Ezec. 36.29.*
נתן	ונתנה ביד וגו' מפני החרב	*Vrbem dari in manu alicuius à facie*

Deriuatiua huiʼ & cõposita sunt הרעים רעם רעמה רעמיה .

רעם Nomẽ formæ masculinæ, sine plurali, & cum affixo רַעַמְהָ . Tonitruum, strepitus, rumor. [*Tuono, strepito, romore.*] Sex vicibus tantum inuenitur.

גבורה	וְרַעַם גְּבוּרָתוֹ מִי יִתְבּוֹנָן :	*Intelligere strepitũ potentiarũ Dei. Iob* 26.14.
כפקד	חִפַּקֵד בְּרָעָם וּבְרַעַשׁ וגו׳ :	*Visitari à Deo(in) tonitru, &c. Esa.* 29. 6.
סתר	אֶעֱנְךָ בְּסֵתֶר רָעָם :	*Deum respõdere in latibulo tonitrui. Locus declarandus. Psal.* 81. 8.
קול	קוֹל רַעַמְךָ בַּגַּלְגַּל :	*Vox tonitrui Dei ĩ sphera. Ps.* 77.19
קול	מִן קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפְזוּן :	*Fugari à voce tonitrui. Psal.* 104.7.
סוד	רַעַם שָׂרִים וּתְרוּעָה :	*Olfacere strepitum principum. Iob* 39.25.

רעמה Nomen formæ fęmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Tonitru, strepitus. [*Tuono, strepito, romore.*] Iob 39.19. *Num induces collũ eius* רַעְמָה *strepitu?* Hebraismus poeticus per quàm elegans, quo equi ferocia describitur.

Aliàs verò רַעְמָה est nomen proprium viri filij Cusi. Raamah. [*Ramano.*] Genes. 10. 7. וְרַעְמָה *Et Raamas.* Ab hoc fortasse denominata fuit & quædã regio, cuius mercatores deferre aromata, lapides preciosos, & aurũ, Ezechiel testatur cap. 27.22. *Mercatores Sabæ* וְרַעְמָה *& Raamæ, &c.* Radix est רעם .

רעמיה Nomen proprium viri ex captiuitate Babylonica reuersi, quem eũdem cum רְעֵלְיָה esse arbitror. Raamiah. [*Raamio.*] Neh. 7.7. רַעַמְיָה *Raamia, &c.* Compositum est ex רעם & יה .

רעמסס Nomen regionis Aegyptiacę, quam Ioseph patri, & fratribʼ iussu Pharaonis ad incolendam tradidit. Raemeses. [*Racmesesa.*] Gene. 47. 11. *Et dedit eis possessionem in terra Aegypti, in optimo terræ, in terra* רַעַמְסֵס *Raemesesa.* Ex hac tãdem egressi sunt, vt Num. 33.3. *Et profecti sunt* מֵרַעְמְסֵס *ex Raemesesa, &c.*

רעמסס Nomen proprium vrbis Aegyptiacæ ab Israelitis captiuis conditæ. Raamses. [*Raamsesa.*] Exo. 1.10. *Et ædificauit vrbes penuum Pharaoni, Phitomam,* ואת רַעַמְסֵס *& Raamsesam.*

רענן Verbum Pihel neutrum, ex quadratis, quod semel legitur in Biblijs in tertia præteriti fœminina רַעֲנָנָה , quæ est producta, vt differat à Toar fœmininо, nec aliud ex eo formarem, sed potius nominibus ipsis vterer. Viridis, frondiferus fuit, & propriè de arboribus dicitur. [*Essere verdeggiante, carico di foglie.*] Iob 15.32. *Et ramus eius non* רַעֲנָנָה *viruit.*

Deriuatiua huius sunt רַעֲנָן רַעֲנָנָה .

רענן Nomen masculinum genere, & declinatione רַעֲנָנִים . Viridis, frondiferus, & propriè dicitur de arboribus, quamuis & ad alia metaphoricè trãsferatur. [*Verdeggiãte, carico di foglie.*] Decem & septem vicibus inuenitur, ex quibus sequẽtes locos annotabis.

אזרח	כְּאֶזְרָח רַעֲנָן :	*Indigena viridis. Psal.* 37.35.
ברוש	אֲנִי כְּבְרוֹשׁ רַעֲנָן :	*Fraxinus viridis. Hos.* 14.9.
שיש	רְשָׁעִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ :	*Aliquos esse pingues, & virides. Psal.* 92.15.
זית	זַיִת רַעֲנָן וגו׳ :	*Oliua viridis. Ier.* 11.16.
זית	וַאֲנִי כְּזַיִת רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים	*Aliquem esse vt oliuam viridem. Psal.* 52.10.
עלה	וְהִיא עָלֶהוּ רַעֲנָן :	*Folium arboris esse viride. Ier.* 17.8
עץ	וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן :	*Colere idolos sub arbore virenti. Deut.* 12. 2.
עץ	וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן :	*Collocare statuas sub arbore frondifera. 2. Reg.* 17.10.
עץ	וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן :	*Sacrificare, & suffire sub arbore fronde-*

		inter spinas. Cant. 2.2.
רמה	לְסַסָּתִי וגו׳ רִמִּיתִיךְ רַעְיָתִי :	*Assimilare amicam equæ. Cant.* 1.9.
יפה	הִנֵּךְ יָפָה רַעְיָתִי וגו׳ :	*Amicam esse pulchrã, &c. Cãt.* 1.15
יפה	כֻּלָּךְ יָפָה רַעְיָתִי וגו׳ :	*Amicam esse totã pulchrã. Cãt.* 4.7.
יפה	יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי כְּתִרְצָה :	*Amicam esse pulchram vt Tirzam, &c. Cant.* 6.4.
קום	קוּמִי לְךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וגו׳ :	*Amicam surgere, &c. Cant.* 2.10.

רעיון Nomẽ formæ masculinæ, sine plurali, de quo ambigitur, quid propriè significet, nam potest deduci à רָעָה , & tunc est pastio, pastura; vel à רעע , idest fractio, contritio: nec absurdum etiam est, si desectas à רוע , & malum, pęnæ scilicet, interpreteris; quidam tandem ex Syriaces deriuantes, cogitationẽ exponunt. [*Pascimento, pastura, spezzamento, male, pẽsiero.*] Eccles. 1.17. *Cognoui, quòd hoc etiam esset* רָעְיוֹן *pastio (fractura, malum, cogitatio) spiritus. (aeris.)* Et 2.22. *Nam quid (tandem) est homini in vniuerso labore suo,* וּרְעָיוֹן *& in fractione (pastura, malo, cogitatione) cordis sui?* Et 4. 16. *Nam hoc etiam est vanitas,* וְרָעְיוֹן *& pastio spiritus.* Nec alibi fortasse legitur.

Cæterum in Syriaco idiomate, hoc nomẽ est masculinũ genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs רַעְיוֹנִי רַעְיוֹנֶיךָ רַעְיוֹנֹהִי . Cogitatio. [*Pensiero.*] Significationis etymon ignoratur, nisi malles, sic dici à radice Hebraica רָעָה , quasi mentis pastio, pastura, metaphora non penitus insulsa. Loci notandi.

כהל	וְרַעְיוֹנַי יְבַהֲלוּנַּהִי :	*Cogitationes conturbare aliquem. Dan.* 4. 16.
לבב	וְרַעְיוֹנֵי לִבְּךָ תִּוְדָּע :	*Cognoscere cogitationes cordis. Daniel* 2. 30.
סליק	רַעְיוֹנְךָ עַל מִשְׁכָּבְךָ סְלִיקוּ :	*Cogitationes alicuius super cubili ascendere. Dan.* 2.19.

רעל Nomen formæ masculinę, quod semel legitur in Biblijs, nec satis certũ est, quid propriè significet, quamuis communiori sententia, tremorem, qualis ebriorum est, omnes exponãt. [*Tremore, tremazzo.*] Zac. 12.2. *Ecce ego pono Ierusalem calicem* רַעַל *tremoris, vniuersis populis per circuitum.* Hebraismus pulcherrimus, quo ebrietas maxima denotatur.

Deriuatiua huius & composita sunt הרעיל מַרְעֵלָה רְעֵלְיָה רְעֵלוֹת חַרְעֵלָה :

רעליה Nomen proprium viri, qui vnà cum Zorobabele reuersus est ex captiuitate Babylonica, & eundem רַעַמְיָה dictum fuisse censeo. Reelaiah. [*Reelaio.*] Esd. 2.2. רְעֵלָיָה *Reelaia, &c.* Compositum est ex רעל , & יה .

רעלות Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs, & ignoratur, quid propriè significet, quamuis certum sit, ornamentum esse muliebre, à tremore sic dictũ; sit modo mitra, quæ aureis bracteis tremat, vel capitis velamina ob tenuitatem mobilia. [*Tremoli.*] Esa. 3.19. וְהָרְעָלוֹת *Et tremulas.* Expende locum & omnes. Radix est רעל .

רעם Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs. רָעַמוּ Præteritum. יִרְעַם Futurum.

Nec absurdũ erit, & alia formare iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. Tonuit, intonuit; & hinc dein eleganter per trãslationem vsurpatur pro indignari vehementer irasci, quasi ore tonare diceres. [*Tonare, & far romore, à guisa di tuono.*] Quater inuenitur.

ים	יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ :	*Mare & plenitudinem eius tonare. 1. Par.* 16.32. *Ps.* 96.11. *&* 98.7
פנים	רָעֲמוּ פָנִים :	*Tonare vultu. Ezec.* 27. 35.

		cet, vel frangere eum vertice.) Iere. 2.16.
רוח	כָּל רֹעֶיךָ תִּרְעֶה רוּחַ :	*Vẽtum depascere pastores tuos; (vel pascentes te.) Ier.* 22.22.
רוח	אֶפְרַיִם רֹעֶה רוּחַ :	*Pascere ventum. Hos.* 12. 1.
רעה	כִּי רֹעֶה הוּא :	*Aliquam esse pastorem. Gen.* 29.9.
פחת	רֹעִים רַבִּים שִׁחֲתוּ כַרְמִי :	*Pastores multos corrumpere vineã. Ier.* 12.10.
פסה	שִׂפְתֵי צַדִּיק יְדִעוּ רַבִּים :	*Multos pascere (socios facere) labia iusti. (Vel versa vice, labia iusti pascere multos.) Pro.* 10.21.
שושן	הִרְעֶה בַשּׁוֹשַׁנִּים :	*Pascere i (vel inter) rosis. Cant.* 2.16

Deriuatiua huius sunt הרעה הרועע מרעה מרעה מרעית רֵעַ רָעוּאֵל רֵעָה רֵעוּ רֵעִי רֵעַי רֵעִיה רֵעִיון רְעוּת :

רעה Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Lamed He, quod semel legitur ĩ Biblijs, eleganter deductum à sequenti nomine, nec aliud ex eo facilè formarẽ, sed potius eo nomine vterer. Associauit, amicum, sodalem fecit, in amicum sumpsit, quasi pascendi simul causa. [*Farsi amico, pigliare per compagno.*] Iud. 14. 20. *Fuit autem vxor Samsonis sodali eius, quem* רֵעָה *associauerat sibi.* Quid si dicendum sit, qui socius ei fuerat? vt verbum intransitiuum sit. Nonnullis est in propria pascendi significatione; qui pauerat ei. (eum.) Expende locum accuratius & omnes.

רעה Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ omnia nos reposuimus in רֵעַ , quod idem est cũ hoc, & ab vtroq; formari possunt, ibi vide. Amicus, socius, sic dictus, vt in רֵעַ habes. [*Amico, compagno.*] Loci notandi.

	רֵעֲךָ רֵעֶה אָבִיךָ וגו׳ :	*Collega patris. Pro.* 27. 10. (*Iudæi ex Massarah* רע *legunt.*
בוא	יָבוֹא חוּשַׁי רֵעֶה דָוִד הָעִיר	*Collega Dauidis venire, &c. 2. Sam.* 15. 37.
מלך	כֹּהֵן רֵעֶה הַמֶּלֶךְ :	*Collega regis. 1. Reg.* 4.4.

רעה Est participiũ verbi רָעָה , vt illic habes. Aliàs verò est nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs Fracta, disrupta. [*Rotta, spezzata*] Pro. 25.19. *Deus* לרעה *fractus, &c.* Radix est רעע , ex qua est etiam infinitiuus cum He paragogico, ibi vide.

רעו Nomen proprium filij Phalegi, qui annos ducentos & triginta nouem vixit, & mortuus est anno mũdi 2024. ætatis Abrahami septuagesimo octauo. Reu. [*Reu.*] Genes. 11. 18. *Et genuit* אֶת רְעוּ *Reum.* Radix est רעה .

רעואל Require paulò superius, suo loco proprio.

רעות Require inferius, suo loco proprio.

רעי Nomen formæ masculinæ, quod semel inuenitur in Biblijs. Pascuum, locus pascuus, vel certè depastio ipsa. [*Pascolo.*] 1. Reg. 4.23. *Et viginti boues* רְעִי *pascui.* (Depastionis, pascuales, ex pascuis desumpti.) Radix est רעה .

רעי Nomen propriũ fortissimi. Rei. [*Reio.*] 1. Reg. 1. 8. וְרֵעִי *Et Reius, &c.* Radix est רעה .

רעיה Nomen fœmininum genere, quod non legitur in Biblijs, nisi cum affixo רַעְיָתִי . Socia, amica, quasi vnà pascens, conuiuens, à radice רָעָה scilicet, nisi malles ex Syriaco deducere, idest, in quam tota voluntas est. [*Socia, amica, compagna.*] Inuenitur solũ in Cant. quo nomine Salomon Ecclesiam Dei decorauit. Loci notandi.

לחת	אֲחֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי וגו׳ :	*Sororẽ, amicã, &c. aperire. Cãt.* 5.3
בת	כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת :	*Amicam inter filias esse sicut rosam*

		nem, &c. Esa. 31.4.
	וגו׳ :	
מנוס	וְאֵבֶד מָנוֹס מִן הָרֹעִים :	*Fugã perire à pastoribus. Ier.* 25.35
מקנה	וַיְהִי רִיב בֵּין רֹעֵי מִקְנֵה אַבְרָם וגו׳ :	*Rixã esse inter pastores gregis, &c. Gen.* 13.7.
מקנה	יִרְעֶה מִקְנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא :	*Gregum (quodlibet) depascere. Esa.* 30. 23.
מרעה	וְצֹאנִי מִרְעֵת רַגְלֵיכֶם תִּרְעֶינָה :	*Oues pascere cõculcationem pedum. Ezec.* 34.18.
מרעה	בְּמִרְעֶה טוֹב אִרְעֶה אוֹתָם :	*Pascere grẽgem in pascuo bono. Ezechiel.* 34.14.
מרעה	וּמִרְעֶה שָׁמֵן תִּרְעֶינָה :	*Gregem pascere pascuum pingue. Ezec.* 34.14.
מרעה	הַמִּרְעֶה הַטּוֹב תִּרְעוּ וגו׳ :	*Oues pascere pascuum bonum, & cet. Ezec.* 34. 18.
משפט	אֶרְעֶנָּה בְּמִשְׁפָּט :	*Pascere in iudicio. Ezec.* 34.15.
נבא	הִנָּבֵא עַל רוֹעֵי יִשְׂרָאֵל וגו׳ :	*Prophetare super pastores, &c. (ibi vide pastoris officiũ.) Ezec.* 34.2.
נבער	כִּי נִבְעֲרוּ הָרֹעִים וגו׳ :	*Pastores pecuinos effici, &c. Ierem.* 10. 20.
נום	נִמּוּ רֹעֶיךָ מֶלֶךְ אַשּׁוּר :	*Pastores dormire. Nah.* 3.18.
נפץ	וּנְפֹצְתִּי בַּדְּ רֹעֶה וְעֶדְרוֹ :	*Dispergere pastorem & gregem. Iere.* 51.23.
נשא	וּרְעֵם וְנַשֵּׂאם עַד הָעוֹלָם :	*Pascere, & portare aliquem vsq; in sæculum. Psal.* 28.9.
נתן	וְנָתַתִּי לָכֶם רֹעִים כִּלְבָבִי וְרָעוּ וגו׳ :	*Dare pastores, qui pascant sciẽtia & intellectu. Ier.* 3.15.
נתן	נְרִבּוּ מֵרֹעֶה אֶחָד :	*Dari ab vno pastore. Eccles.* 12. 11.
עגל	שַׁם יִרְעֶה עֵגֶל :	*Vitulum pascere alicubi. Esa.* 27.10.
עדר	עֶדֶר גְּזֵלוּ וּרְעוּהוּ :	*Rapere gregẽ, & pascere. Iob* 24.2.
עדר	כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ יִרְעֶה :	*Pastorem pascere gregem suum. Esa.* 40. 11.
עדר	וּשְׁמָרוֹ כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ :	*Seruare, vt pastor (seruat) gregẽ suũ. Ier.* 31.9.
עז	וְרָעָה בְּעֹז יְיׄ׳ :	*Pascere in robore Domini. Mich.* 5.4
עטף	כַּאֲשֶׁר יַעְטֶה הָרֹעֶה אֶת בִּגְדוֹ :	*Pastorem plicare vestem suam. Iere.* 43. 12.
עם	אַתָּה תִּרְעֶה אֶת עַמִּי :	*Pascere (regere) populũ. 2. Sam.* 5.2
עם	לִרְעוֹת בְּיַעֲקֹב עַמּוֹ :	*Pascere (in) aliquem populum tuũ. Psal.* 78.71.
עם	עַל הַלֹּא הֵם הָרֹעִים אֶת עַמִּי וגו׳ :	*Pastores pascere populum, &c. Iere.* 23.2.
עם	רְעֵה עַמְּךָ בְשִׁבְטֶךָ :	*Pascere populum in (cum) virga. Mich.* 7.14.
עקר	הוּא בֵּית עֶקֶר הָרֹעִים בַּדָּרֶךְ	*Domus ligationis pastorum. 2. Reg.* 10. 12. *Vide* עקר .
עקרים	רֹעֶה עֲקָרָה לֹא חָיָל :	*Pascere sterilem. Iob* 24.21.
פה	וּפִי כֶסֶל לִים יִרְעֶה אִוֶּלֶת :	*Os stulti pascere stultitiã. Pro.* 15.14
פזר	וְהִפְזַרְתִּינָה מִבְּלִי רֹעֶה :	*Gregẽ dispergi sine pastore. Ezec.* 34.5
פרס	וּפָרָה וָדֹב תִּרְעֶינָה :	*Vaccam & vrsum pascere. Esa.* 11.7
פשע	הָרֹעִים פָּשְׁעוּ בִי :	*Pastores præuaricari ĩ Deũ. Ier.* 2.8
נתן	וַיְהִי הֶבֶל רֹעֵה צֹאן :	*Aliquem esse pastorem gregis. Genes.* 4. 2.
נתן	הָיָה רֹעֶה אֶת אֶחָיו בַּצֹּאן :	*Aliquem esse pastorẽ cum fratribus in grege. Gen.* 37.2.
נתן	גַּם הַצֹּאן וַהֲבָקָר אַל יִרְעוּ :	*Oues & boues nõ pascere. Exo.* 34.3
נתן	כַּצֹּאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רֹעֶה :	*Pastorẽ non esse gregi. Num.* 27.17
נתן	וְהִנֵּה רֹעֶה בַּצֹּאן :	*Pascere in gregem. 1. Sam.* 16.11.
נתן	אֲשֶׁר הָיוּ רֹעִים אוֹתָם הֲלוֹא הַצֹּאן יִרְעוּ הָרֹעִים :	*Pastores pascere semetipsos, cũ gregem pascere deberẽt. Ezec.* 34.2
נתן	וַיִּרְעוּ הָרֹעִים אוֹתָם וְאֶת צֹאנִי לֹא רָעוּ :	*Pastores pascere se, non gregem. Ezechiel* 34.8.
נתן	אֲנִי אֶרְעֶה צֹאנִי וַאֲנִי אַרְבִּיצֵם :	*Deum pascere oues suas, & accubare facere eas. Ezec.* 34.15.
נעקש	קוֹל צַעֲקַת הָרֹעִים וגו׳ :	*Vociferatio pastorum. Ier.* 25.36.
קדקד	יִרְעוּךְ קָדְקֹד :	*Depascere aliquem, verticem (scili-*

		difero. 2. Par. 28. 4.
עץ	תַּחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן :	Calefieri(in) vlmis ſub arbore virenti. Eſa. 57. 5.
עץ	וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן :	Diſcurrere ſub omni arbore frondifero. Ier. 2. 19.
עץ	וְאֶל תַּחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן :	Ire(ad) ſub omni arbore virenti, &c. Iere. 3. 6.
עץ	תַּחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן :	Spargere vias tuas ſub arbore virenti. Ier. 3. 13.
עץ	עַל עֵץ רַעֲנָן :	Altaria ſuper arbore virenti, & cæt. Ier. 17. 2.
שמן	בְּלִיתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן :	Oleum viride. Pſal. 92. 11.

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc nomen idem ſignificat, quod legitur ſub forma רַעֲנָן . Dan. 4. 1. *Ego Nabuchodonoſor pacificus eram in domo mea, וְרַעֲנָן & virens (floridus) in palatio meo.*

רַעֲנָנָה Nomen fœmininum genere, quod ſemel legitur in Biblijs. Viridis, virens. [*Verdeggiante.*] De arboribus propriè dicitur, verum Salomon ad lectum tranſtulit. Cant. 1. 16. *Quin et lectulus noſter רַעֲנָנָה floridus eſt.* Radix eſt רענן .

רעע Verbum Cal commune, ex duplicibus, ſuſcipiens affixa, ſic flectitur in Biblijs.

רָעוּ	Præteritum.
יִרוֹעַ תְּרֹעֵם	Futurum.
רְעוּ	Imperat.
רַע או לְרֹעַ	Infinitiuus.

Nec aliud ex eo formabis, ſi me audies, cum potius Syriacum verbum ſit quàm Hebraicum. Fractus, diſruptus eſt, fregit, diſrupit. [*Spezzarſi, et ſpezzare.*] Vide שבר . Nonnullæ huius voces ſunt etiam ex alijs radicibus, vt רַע à רוע vel ירע , & רֹעַ à radice רעה , de quibus ſuis locis dictum eſt. In ſequentibus locis tantùm forſitan inuenitur.

ארץ	רֹעַה הִתְרֹעֲעָה הָאָרֶץ :	*Terram frangendo frangere ſe. Eſa. 24. 20.*
ארן	וְרָעוּ אֶת אֶרֶץ אַשּׁוּר בַּחֶרֶב וגו' :	*Frangere (depaſcere) terram (in) gladio, &c. Mich. 5. 6.*
כרזל דליות	הֵירֹעַ בַּרְזֶל בַּרְזֶל וגו' :	*Ferrum frangere ferrum. Ier. 15. 12*
	וְרָעוּ דָלִיתָיו :	*Frangere ramos. (vel frangi.) Iere. 11. 16.*
ككיר	יִרֹעַ כַּבִּירִים לֹא חֵקֶר :	*Frangere copioſos. Iob 34. 24.*
כרע	רַע יִרוֹעַ כִּי עָרַב זִד :	*Aliquem frangẽdo (vel certè malũ) frangi. Pro. 11. 15.*
עם	רֹעוּ עַמִּים תַּחְתּוֹ :	*Populos frangi & cõfringi. Eſa. 8. 10*
פכע	תְּרֹעַם כְּשֶׁבֶט בַּרְזֶל :	*Frangere aliquos in virga ferri. Pſ. 2. 9. Lxx.* תרעם *forſitan legerũt.*

Cæterum, vt dixi, hæc radix eſt ꝓpriè Syriaca, qua Chaldęi pro רצץ , mutato, vt ſolent צ in ע vtuntur, ſed in Biblijs ſemel legitur in futuro תֵּרֹעַ , Dan. 2. 40. *Comminuet,* וְתֵרֹעַ *et franget.*

Deriuatiua huius ſunt התרועע נרע רֹעֵה רַעְיוֹן רעע רָעוּת .

רעע Verbum Pihel Syriacum, actiuum, ex duplicibus, ex quo ſolum participium præſens מְרַעַע in Biblijs legitur. Fregit, cõfregit. [*Rompere, ſpezzare.*] Radix eſt etiam Hebraica. Dan. 2. 40. *Et ſicut ferrum, quod* עָדָא *frangit hæc omnia, &c.*

רעע Verbum Pohal paſsiuũ, ex quieſcentibus Ain Iod, qđ ſemel legitur in Biblijs in futuro יֵרֹעַע , nec aliud ex eo facilè formarem. Acclamatum, inclamatũ fuit. [*Fù gridato per allegrezza, giubilato.*] Rationẽ ſignificationis vide in Hiphil הריע . Eſa. 16. 10. *In vineis non ouabitur, nec* יֵרֹעַע *triumphabitur.* Radix eſt ריע .

רעף Verbum Cal actiuum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantùm.

יִרְעֲפוּ או יִרְעֹפוּן	Futurum.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Stillauit, rorauit, guttas emiſit. [*Gocciare.*] Quater inuenitur.

	יִרְעֲפוּ עַל אָדָם רָב :	*Cœlos ſtillare ſup hoïe. Iob 36. 28.*
מעגל	וּמַעְגְּלֵיהֶם יִרְעֲפוּן דֶּשֶׁן :	*Semitas, (vel caſtra Dei, cœlos. ſ.) ſtillare pinguedinem. Pſ. 65. 12.*
נאות	יִרְעֲפוּ נְאוֹת מִדְבָּר :	*Amena deſerti ſtillare. Pſ. 65. 13.*
שחק	וְשְׁחָקִים יִרְעֲפוּ טָל :	*Cœlos ſtillare rorem. Pro. 3. 20.*

Deriuatiuum huius eſt הרעיף .

רעץ Verbum Cal actiuum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

חִרְעֵץ יִרְעֲצוּ	Futurum.

Nec abſurdum ob id fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cũ neceſsitas expoſtulauerit. Attriuit, contriuit, confregit. [*Schizzare, fracaſſare.*] Bis tantum inuenitur.

ימינך	יְמִינְךָ יי תֵּרֹעַץ אוֹיֵב :	*Dexterã atterere inimicũ. Exo. 15. 6*
רנן	וַיִּרְעֲצוּ וַיִּרְצְצוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :	*Atterere, & confringere aliquos. Iud. 10. 6.*

רעש Verbum Cal neutrum, perfectum, ſic flectitur in Biblijs.

רָעֲשָׁה רָעָשׁוּ	Præteritum.
רֹעֲשִׁים	Part. præſ.
יִרְעַשׁ תִּרְעַשׁ יִרְעָשׁוּ תִּרְעַשְׁנָה	Futurum.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, excepto Pahul. Tremuit, cõmotus, cõcuſſus eſt cum impetu & ſtrepitu; & dicitur pſopriè de terræ motu, concuſsioneve, quamuis & ad alia tranſferat. [*Tremare grãdemente, con romore.*] Loci obſeruãdi.

לו	יִרְעַשׁ הָאִיִּים :	*Inſulas concuti à voce ruinæ alicuius. Ezec. 26. 15.*
ארץ	אֶרֶץ רָעֲשָׁה :	*Terram concuti. Iud. 5. 4.*
ארץ	וְתִרְעַשׁ הָאָרֶץ מִמְּקוֹמָהּ וגו' :	*Terram concuti à loco ſuo in furore Domini. Eſa. 13. 13.*
ארץ	רָעֲשָׁה כָל הָאָרֶץ וגו' :	*Vniuerſam terram cõcuti à voce hinnitum. Ier. 8. 16.*
ארץ	מִקְּצֶה תִּרְעַשׁ הָאָרֶץ :	*Terram concuti ab indignatione Domini. Ier. 10. 10.*
ארץ	מִקּוֹל נָפְלָם רָעֲשָׁה הָאָרֶץ :	*Terram concuti à voce ruinæ alicuius. Ier. 49. 21.*
דג	יִרְעֲשׁוּ מִפְּנֵי דְגֵי הַיָּם וגו' :	*Piſces maris, &c. cõcuti à facie Dei. Ezec. 38. 20.*
הר	יִרְעֲשׁוּ הֶהָרִים בְּגֵאוּתוֹ סֶלָה :	*Montes concuti in ſuperbia maris. Pſal. 46. 4.*
הר	רָאִיתִי הֶהָרִים וְהִנֵּה רֹעֲשִׁים	*Montes concuti. Ier. 4. 24.*
הר	הָרִים רָעֲשׁוּ מִמֶּנּוּ :	*Montes concuti à Deo. Nah. 1. 5.*
חומה	חֹמוֹתַיִךְ תִּרְעַשְׁנָה	*Muros concuti à voce equitis, &c. Ezec. 26. 10.*
מגרש	יִרְעֲשׁוּ מִגְרְשׁוֹת :	*Suburbia concuti voci (ad vocẽ) aliquorum. Ezec. 27. 28.*
מוסדי	יִרְעֲשׁוּ מוֹסְדֵי אָרֶץ :	*Fundamẽta terræ cõcuti. Eſa. 24. 29*
סף	יִרְעֲשׁוּ הַסִּפִּים :	*Superliminaria concuti. Amos 9. 1.*
ערי	יִרְעַשׁ כַּלְּבָנוֹן פִּרְיוֹ :	*Fructum concuti ſicut Libanum. Pſ. 72. 16.*
שמים	רָעֲשׁוּ שָׁמָיִם :	*Cęlos concuti. Ioel 2. 10.*
שמים	וְרָעֲשׁוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ :	*Cœlum & terram concuti. Ioel 5. 8.*

Deriuatiua huius ſunt הרעיש נרעש רַעַשׁ .

רַעַשׁ Nomen maſculinum genere, ſine plurali. Cõmotio, terræ motus propriè, quãuis ad alia etiam transferatur, concuſsio. [*Terremoto, tremore.*] In ſequentibus locis tantum inuenitur.

לחם	לַחֲתֹךְ בְּרַעַשׁ תֹּאכֵל	*Edere panem in(cum) commotione. Ezec. 18. 12.*
אש	וְאַחַר הָרַעַשׁ אֵשׁ :	*Ignem eſſe poſt commotionẽ. 1. Reg. 19. 13.*
גדל	וְרַעַשׁ גָּדוֹל מֵאֶרֶץ צָפוֹן :	*Commotio magna. Ier. 10. 21.*
גדל	וְאֶשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל :	*Audire vocem commotionis magnę. Ezec. 3. 12.*
גדל	יְהִיה רַעַשׁ גָּדוֹל עַל אַדְמַת יִשְׂרָאֵל :	*Commotionem magnã eſſe ſuper tellure. Ezec. 38. 19.*
גמא	בְּרַעַשׁ וְרֹגֶז יִגְּמָא אָרֶץ :	*Equum abſorbere terram in cõcuſſione, & indignatione. Iob 39. 24.*
כבא	וַיְהִי קוֹל בְּהִנָּבְאִי וְהִנֵּה רַעַשׁ	*Vocem eſſe, cũ vaticinatur quis, & ecce commotio. Ezec. 37. 7.*
כפקד	תִּפְקֹד בְּרַעַם וּבְרַעַשׁ וגו' :	*Viſitari(in) tonitru, & (in) commotione, &c. Eſa. 29. 6.*
סאן	כִּי כָל סָאוֹן סֹאֵן בְּרַעַשׁ :	*Præliari(in) cõmotione. (ſtrepitu.) Eſa. 9. 5.*
פניים	שְׁנָתַיִם לִפְנֵי הָרַעַשׁ :	*Amos vaticinatus eſt duobus annis ante terræmotum. Amos 1. 1.*
פניים	כַּאֲשֶׁר נַסְתֶּם מִפְּנֵי הָרַעַשׁ וגו' :	*Fugere à facie terræmotus. Zac. 14. 5*
ק	קוֹל רַעַשׁ אוֹפָן :	*Vox commotionis rotæ. Nah. 3. 2.*
רוח	וְאַחַר הָרוּחַ רַעַשׁ לֹא בָרַעַשׁ יי :	*Commotionem eſſe poſt ventũ, &c. 1. Reg. 19. 12.*
רכב	מֵרַעַשׁ לִרְכָבוֹ וגו' :	*Concuſſionẽ eſſe currui alicuius, &c. Ier. 47. 3.*
שחק	וְיִשְׂחַק לְרַעַשׁ כִּידוֹן :	*Deridere concuſſioni (concuſſionem) ſcuti. Iob 41. 21.*

רַעוּת Nomen fęmininum genere, & declinatione, ſuſcipiens affixa, & ſemel Iod inter ר & ע poſitũ habens, quæ ſunt in Biblijs רְעוּתִי רְעוּתֶהָ רְעוּתִי או רֵיעֹתַי רְעוּתָהּ . Plurale tamen alterius formæ eſſe videtur. Eſt autem vox æquiuoca, nam primo paſturam, paſtionem ſignificat, à radice רָעָה , dein per translationẽ eſt amica, ſocia, quaſi vna paſcens, conuiuẽs, vt in רֵעַ diximus. Formatur inſuper à radice רעע , & fracturam, contritionem ſignificat. Quidam tandem voluntatẽ ex ſignificatione Syriaca nonnunquàm interpretantur. Hinc eſt, quòd in aliquibus locis diuerſimodè exponi poſsit. [*Paſcimento, paſtura, amica, compagna, ſpezzamento, volontà.*] In ſequentibus locis tantum inuenitur.

אשה	אִשָּׁה מֵאֵת רֵעוּתָהּ :	*Mulierẽ petere à ſocia ſua. Exo. 11. 5*
אשה	שֵׁם נִקְבְּצוּ דַיּוֹת אִשָּׁה רֵעוּתָהּ :	*Picas, amicã (ſcilicet &) ſociam eius congregari. Eſa. 34. 15.*
אשה	אִשָּׁה רֵעוּתָהּ לֹא פָקֵדוּ :	*Mulierem ſociam ſuam (ſe inuicem) non requirere. Eſa. 34. 16.*
אשה	וְאִשָּׁה וֵדַעוּתָהּ קִינָה :	*Mulierem docere ſociam ſuam lamẽtum. Ier. 9. 20.*
ككפ	וְאֶבְכֶּה עַל בְּתוּלַי אֲנֹכִי וְרֵעוֹתָי :	*Aliquam & ſocias plangere. Iud. 11. 37.*
כבר	תֹּאכַלְנָה אִשָּׁה אֶת בְּשַׂר רֵעוּתָהּ :	*Mulierẽ edere carnem ſociæ. (ſe inuicem.) Zac. 11. 9.*
הוכא	רֵעוֹתֶיהָ מוּבָאוֹת לָךְ :	*Socias adduci. Pſal. 45. 15.*
ילך	וְתֵלֶךְ הִיא וְרֵעוֹתֶיהָ וגו' :	*Aliquã & ſocias ire, &c. Iud. 11. 38*
רוח	וְהָיָה הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ :	*Omnia eſſe paſturam (fractionem, voluntatem) ſpiritus. Eccleſ. 1. 14. & 2. uer. 11. & 17.*
רוח	גַּם זֶה הֶבֶל וּרְעוּת רוּחַ :	*Aliquid eſſe paſturam ſpiritus. Eccleſ. 2. 26. & 4. 4. & 6. 9.*
רוח	מְמַלֵּא חָפְנַיִם עָמָל וּרְעוּת רוּחַ :	*Labor & paſtio ſpiritus. Eccleſ. 4. 6.*

Cæterum & in Syriaco ſermone רְעוּת eſt volũtas, cogitatio, quod Hebraicè רָצוֹן mutato ע in צ , vt ſolent,

dicitur. [*Volontà, penſiero.*] Eſd. 5. 18. וּרְעוּת *Et voluntatem regis ſuper hoc ad nos mittat.*

ר פ

רפ Lege radices רפא רפה , & obſerua dictiones, quæ remanẽt in ſcriptura cũ his duabus radicalibus.

רופף Require ſuperius in ר ante ו , ſuo loco proprio.

רָפָא Verbum Cal actiuum, ex quieſcentibus Lamed Aleph, ſuſcipiẽs affixa, ſic flectitũ Biblijs.

רָפָא רָפְאָה רָפְאוּ רָפְאוּהוּ	Præteritum.
רָפָא רֹפֵא רֹפְאִים רֹפְאֶיךָ (יִרְפָּאֵנִי יִרְפָּאֵם)	Part. præſ.
אֶרְפָּא או אֶרְפָּה יִרְפָּא אֶרְפָּאֲךָ אֶרְפָּאֵהוּ תִּרְפָּאֵנִי תִּרְפָּינָה	Futurum.
רְפָא או רְפָה או רְפָאָה רְפָאֵנִי	Imperat.
רְפוֹא לִרְפֹּא כְּרָפְאִי	Infinitiuus.

Cætera cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, excepto Pahul. Medicatus eſt, ſanauit. Transfertur etiam elegãter ad inanima, pro inſtaurare. [*Medicare, ſanare, racconciare.*] Participium ſupplet vices nominis Toar, medicus. [*Medico.*] Cõſtruitur cũ accuſatiuo affixo, vel diſiũcto, & cum datiuo. Scribitur aliquando cum He loco Aleph, & more quieſcentium He flectitur, ob aliquod myſteriũ forſitan. Vide in רפה , & obſerua dictiones, quæ ab vtroque formantur. Efficit nonnullos Hebraiſmos elegantiatum plenos, vt in ſequentibus notes velim.

אין אל	אֵם רֹפֵא אֵין שָׁם : אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ :	*Medicum non eſſe alicubi. Ier. 8. 22. Deum ſanare alicui. (aliquem.) Nume. 12. 13.*
אלוה	וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת אֲבִימֶלֶךְ וגו' :	*Deum ſanare aliquos. Gen. 20. 17.*
אלל	רֹפְאֵי אֱלִל כֻּלְּכֶם :	*Aliquos eſſe medicos uanitatis. Iob 13. 4*
ארץ	וּרְפָא אֶת אַרְצָם :	*Sanare terram. 2. Par. 7. 14.*
דבר	יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם :	*Deum mittere uerbum ſuum, & ſanare. Pſal. 107. 20.*
דרך	דַּרְכִּיו רָאִיתִי וַאֲרְפָאֵהוּ :	*Videre uias alicuius, & ſanare eum. Eſa. 57. 18.*
דרש	לֹא דָרַשׁ אֶת יי כִּי בַרֹּפְאִים :	*Non quærere Dominum, ſed in medicis. (fidere.) 2. Par. 16. 12.*
חכמ	וַיְחַנְּטוּ הָרֹפְאִים אֶת יִשְׂרָאֵל :	*Medicos condire cadauer. Gen. 50. 2*
טרף	כִּי הוּא טָרַף וַיִּרְפָּאֵנוּ :	*Lacerare, & ſanare. Hoſ. 6. 1.*
יד	יִמְחָץ וְיָדוֹ תִרְפֶּינָה :	*Sauciare, & manũ mederi. Iob 5. 18*
ידע	וְלֹא יָדְעוּ כִּי רֹפְאָתִים :	*Non cognoſcere, quòd quis te ſanauerit. Hoſ. 11. 4.*
יהוה	כִּי אֲנִי יי רֹפְאֶךָ :	*Dominum eſſe medicum alicuius. Exo. 15. 26.*
יהוה	כִּי יְרָפָא יי לִי :	*Dominum ſanare alicui. (aliquem.) 2. Reg. 20. 8.*
יהוה	רָפְאֵנִי יי כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי :	*Dominũ ſanare te, quòd oſſa tua turbata ſint. Pſal. 6. 3.*
יכל	וְהוּא לֹא יוּכַל לִרְפֹּא לָכֶם :	*Non poſſe mederi alicui. Hoſ. 5. 13.*
מחץ	מַחַצְתִּי וַאֲנִי אֶרְפָּא :	*Sauciare, & ſanare. Deut. 32. 29.*
מחץ	וּמַחַץ מַכָּתוֹ יִרְפָּא :	*Sanare uulnus peuſſionis. Eſa. 30. 26*
מי	מִי יִרְפָּא לָךְ :	*Aliquem mederi alicui. Thr. 2. 13.*
מכה	וּמִמַّכּוֹתַיִךְ אֶרְפָּאֵךְ :	*Sanare à uulneribus. Ier. 30. 17.*
מכוכה	אִרְפָּא מְשׁוּבֹתֵיכֶם :	*Sanare auerſiones. Ier. 3. 22.*
נגלה	כְּרָפְאִי לְיִשְׂרָאֵל וְנִגְלָה עֲוֹן אֶפְרַיִם :	*Iniquitatem alicuius apparere, cum mederis alteri. Hoſ. 7. 1.*
נגף	נִגֹּף וּרְפוֹא וגו' :	*Percutere, & ſanare, &c. Eſa. 19. 22*
נפש	רְפָאֵה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ :	*Sanare animam. Pſal. 41. 5.*
נרפא	רְפָאֵנִי יי וְאֵרָפֵא :	*Sanare, & ſanari. Ier. 17. 14.*
עם	וַיִּרְפָּא אֶת הָעָם :	*Sanare populum. (Elegãter poſitum*

pro parcere.) 2.Par. 30.20.

עת וְעֵת לְרָפוֹא : Tempus esse ad medendũ. Eccles. 3.3

כוס וַיְצַו יוֹסֵף אֶת עֲבָדָיו אֶת הָרֹפְאִים וגו׳ : Præcipere medicis, &c. Gene. 50.2.

שכל הרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב : Mederi fractis corde. Psal. 147.3.

שכל רָפָה שְׁבָרֶיהָ כִּי מָטָה : Sanare fracturas terræ. Psal. 60.4.

שוב וְשָׁב וְרָפָא לוֹ : Redire, & (Deum) sanare tibi (te.) Esa. 6.10.

עוב שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי : Vociferari ad Deum, & illum sanare te. Psal. 30.3. (3

תחלא הַרֹּפֵא לְכָל תַּחֲלוּאָיְכִי : Mederi oĩbus ęgritudinibus. Ps. 103.

Aliàs רָפָא est nomen proprium filij Beniamin, qui fortasis, & רָפוּא dictus est. Rapha. [Rafano.] 1. Par. 8.2. וּרְפָא Et Rafas quintus.

Fuit alter Raphas Philisteus, qui & רָפָה, cuius filij gigantes erant, forsitan & ipse gigas, & ob id sic dictus, quasi, oppido sanus, viuax, vel certè à רפה ab effectu scilicet, quòd ad eorum conspectum languescerent homines; & semper scribitur cum He haidiah, הרפא, quasi gigas ille notus. 1. Par. 20.4. De natis הָרְפָא Raphæ, &c.

Deriuatiua huius & composita sunt בֵּית רָפָא התרפא מַרְפֵּא נִרְפָּא עֵמֶק רְפָאִים רפא רפוא רפאל רפאים רפאות רפאות :

רפא Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Lamed Aleph, sic flectitur in Biblijs.

רִפָּאתִי
רִפָּאתָם רִפָּאנוּ } Præteritum.
יִרְפָּא
יִרְפָּאוּ or יִרְפּוּ } Futurum.
רַפֵּא Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Sanauit, medicatus est. Aliquãdo est transitiuum in alium, hoc est, mederi, sanare fecit. Transfertur insuper ad inanima pro instaurare. [Medicare, & far medicare, sanare, racconciare.] Flectitur in aliquibus dictionibus more quiescentiũ He, sicut & è conuerso ex רָפָא quædam dictiones sunt cum Aleph ob aliquod mysterium forsitan, ibi vide. Loci obseruandi.

חלם וְאֶת הַחוֹלֶה לֹו רִפָּאתָם : Non sanare ægrotam. Ezec. 34.4.

מזבח וְיִרְפָּא אֶת מִזְבַּח יי׳ הֶהָרוּס : Sanare (instruere, vel facere instaurare) altare dirutũ. 1. Reg. 18.30.

מים רִפָּאתִי לַמַּיִם הָאֵלֶּה : Mederi aquis. 2. Reg. 2.22.

כרפא רִפָּאנוּ אֶת בָּבֶל וְלֹא נִרְפָּתָה Mederi, & non sanari. Ier. 51.9.

כשבר וְהַנִּשְׁבֶּרֶת לֹא יִרְפָּא : Non sanare fractam. Zac. 11.16.

שבר וּרְפָאוּ אֶת שֶׁבֶר עַמִּי עַל נְקֵלָה : Sanare fractura (super) re leui. Iere. 6.14.

שבר וּרְפוּ אֶת שֶׁבֶר בַּת עַמִּי עַל נְקֵלָה : Sanare fracturam (super) re leui. Iere. 8.11.

שבת רַקְשֵׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרָפֹא יְרַפֵּא : Dare cessationem, & medendo mederi facere. Exo. 21.19.

רפוא Nomen proprium viri ex Beniamin', qui & רָפָא forsitan dictus est, vt superius habes. Raphu. [Rafuno.] Num. 13.9. Pro tribu Beniamin Paltius filius רפוא Raphu.

רפאל Nomen propriũ Leuitę hostiarij. Rephael. Rafaele.] 1. Paral. 26.7. וּרְפָאֵל Et Raphaelus. Compositum est ex רפא vel רפה & איל.

רפאים Nomẽ plurale masculinum, æquiuocum, nam primo significat gigantes, sic dictos à sanitate, & viuacitate corporis, vel vt alijs placet, ab effectu, à radice רפה scilicet, quod ad eorum conspectũ languescerent homines. [Giganti.] Vide ענק. Secundo mortuos significat, sanos videlicet metaphoricè ab omni ægritudine, sicut & vulgò dicitur, vel certè, à רפה, quasi debiles, remissos, quòd iam ab omni motione cessauerint. [Morti.] Hinc in nonnullis locis diuersimodè transferri potest. Quidam tamen priorem significationem semper retinent. Loci aliquot obseruandi.

ארץ אֶרֶץ רְפָאִים תֵּחָשֵׁב צָף הִוא : Terra gigantum. Deut. 2.20.

ארץ יִקָּרֵא אֶרֶץ רְפָאִים : Appellari terrã gigantũ. Deu. 3.13.

ארץ וְאֶרֶץ רְפָאִים תַּפִּיל : Terrã proijcere mortuos. Esa. 26.19

הכה וַיַּכּוּ אֶת רְפָאִים וגו׳ : Percutere gigantes, &c. Gen. 14.5.

חולל הָרְפָאִים יְחוֹלְלוּ וגו׳ : Gigantes (mortuos, metalla forsan poeticè) parturiri, &c. Iob 26.5.

ידע וְלֹא יָדַע כִּי רְפָאִים שָׁם : Nescire, quòd mortui sint alicubi. Pro. 9.18.

יסב רְפָאִים יֹשְׁבוּ בָהּ לְפָנִים : Gigãtes manere in aliquo loco. Deut. 2.20.

יתר נִשְׁאַר מִיֶּתֶר הָרְפָאִים : Restare ex residuo gigãtũ. Deut. 3.11

מעגל וְאֶל רְפָאִים מַעְגְּלוֹתֶיהָ : Semitas alicuius esse mortuis. (ad mortuos tendere.) Pro. 2.17.

נחשב רְפָאִים יֵחָשְׁבוּ אַף הֵם וגו׳ : Aliquos reputari gigantes, &c. Deut. 2.11.

עורר עוֹרֵר לְךָ רְפָאִים : Excitare mortuos. Esa. 14.9.

קהל בְּקְהַל רְפָאִים יָנוּחַ : Requiescere in cœtu mortuorum. Prouer. 21.16.

קום אַם רְפָאִים יָקוּמוּ יוֹדוּךָ סֶלָה : Gigantes (mortuos) surgere, celebrare Deum. Psal. 88.11.

קום רְפָאִים בַּל יָקוּמוּ : Mortuos non surgere. Esa. 26.14.

Radix est רפא vel רפה.

רפאות Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Medicina, sanitas. [Medicina, sanità.] Prou. 3.8. רִפְאוּת Sanitas erit vmbilico tuo. Radix est רפא.

רפאות Nomen plurale fœmininum, quod tribus vicibus tantùm inuenitur in Biblijs. Medicinæ, sanitates. [Medicina, sanità.] Loci sunt hi.

סרכה לְשָׁוְא הִרְבֵּיתִי רְפָאוֹת וגו׳ : Multiplicare medicinas frustra. Iere. 46.11.

נתן לָתֵת רְפָאוֹת וגו׳ : Dare (ponere) medicinas, &c. Ezec. 30.21.

תעלה רְפָאוֹת תַּעֲלֶה אֵין לָךְ : Medicinam obductionis non esse alicui. Ier. 30.13.

Radix est רפא.

רפד Verbum Cal actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in futuro יִרְפֹּד, nec aliud ex eo facilè formarem, sed potius eius Pihel, & synonimis vterer, quæ vide in שטח. Strauit. [Distendere, spargere per terra.] Iob 41.22. יִרְפֹּד Sternet aurum super luto.

Deriuatiua huius sunt רפד רפידה רפידים.

רפד Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiens affixa, quod in Biblijs habet has voces tãtum.

רִפַּדְתִּי Præteritum.
רַפְּדוּנִי Imperat.

Nec ob id absurdum erit, & quædã alia formare iuxta regulas grammaticales, cum necessitas expostulauerit, quamuis ego potius vterer synonimis', quæ vide in שטח. Strauit. [Distendere per terra.] Bis inuenitur.

ושוב בַּחֹשֶׁךְ רִפַּדְתִּי יְצוּעָי : Sternere lectũ in tenebris. Iob 17.13

תפוח רַפְּדוּנִי בַתַּפּוּחִים : Sternere aliquẽ in pomis. Cant. 2.5.

רפידה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo רִפִּידָתוֹ. Stratũ, pauimentum. [Distendimento, salizato Venetijs.] Cant. 3.10. רִפִּידָתוֹ Stratum eius est aurum. Hoc est auro stratum. Radix est רפד.

רפידים Nomen proprium loci in solitudine, non procul ab Horebo monte, vbi decima Israelitarum mansio fuit, & illic populus aquarum penuria oppressus est. Rephidim. [Refidimo.] Exo. 17.1. Et castrametati sunt רְפִידִים in Rephidimo, &c. Num. 33.14. Et castrametati sunt רְפִידִים in Rephidimo, &c. Radix est רפד.

רפה Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Lamed He, sic flectitur in Biblijs.

רָפָה
רָפְתָה } Præteritum.
רָפוּ

רָפָה רָפֶה } Nomẽ Toar.
רְפֹות

יִרְפֶּה יִרְפֶּה
יִרְפוּ } Futurum.
תִּרְפֶּינָה

Nec aliud ex eo facilè formarẽ, exceptis tertijs personis, sed nec fortasis opus erit, si rectè illud perpẽderis. Nomen Toar supplet vices participiorum. Quædã verò dictiones huius coniugationis formantur etiam à רפא, vt illic habes, quas notes velim. Cessauit, debilis, remissus euasit, & dicitur de omni cessatione vel remissione, antitheton חזק videlicet. [Cessare, restare, debilitarsi, venir meno d'alcuna attione.] Construitur absolutè, & cum præpositione מ, vt in sequentibus obseruabis.

רמשק רָפָה דַּמָּשֶׂק : Damascum remitti. Ier. 49.24.

חזק הָחָזָק הוּא הַרָּפָה : Populus validus vel remissus. (debilis, cessator.) Num. 13.19.

חסס וְהַשֹּׁבֶת לְדִבְכָה יִרָּפֶה : Quisquiliã remitti flãma. Esa. 5.24.

יד יִרְפוּ יָדָיו : Manus alicuius remitti. 2. Sam. 4.1.

יד וְהוּא יַגֵּעַ וְרִפֵּה יָדַיִם : Remissus manibus. 2. Sam. 17.2.

יד יִרְפוּ יְדֵיהֶם מִן הַמְּלָאכָה וגו׳ : Manus remitti ab opere. Neh. 6.9.

יד וִידֵיהֶם רִפֵּית חֲזֵק : Confirmare manus remissas. Iob 4.3

יד עַל כֵּן כָּל יָדַיִם תִּרְפֶּינָה : Omnes manus remitti. Esa. 13.7.

יד רִפּוּ יְדֵיהֶם : Manus remitti. Ier. 6.24.

יד אַל יִרְפּוּ יָדֶיךָ : Manus non remitti. Soph. 3.13.

יום הַבָּא רָפָה הַיּוֹם לַעֲרוֹב : Diem remitti ad aduesperascendum. Iud. 19.9.

רוח אוֹ רִפְתָה רוּחַ מֵעָלָיו וגו׳ : Spiritum alicuius remitti desup alio. Iud. 8.3.

רפא וַיֵּרָף מִמֶּנּוּ : Aliquẽ remissum euadere (discedere, relinquere) ab alio. Exo. 4.26.

Aliàs רָפָה est nomen proprium viri Philistei, qui & רָפָא dicebatur, ibi vide. Raphah. [Rafo.] Scribitur verò semper cum He haidiah, quasi Raphas ille, quòd omnibus notus est. 2. Sam. 21.16. Qui erat inter natos (ex natis) הָרָפָה Raphæ.

Fuit alter Raphas sine illo He haidiah, ex tribu Beniamin, qui & רָפוּא. 1. Par. 8.36. רָפָה Raphas filius eius.

Deriuatiua huius & cõposita sunt הרפה התרפה מַרְפֵּה נרפה רָפֵאל רפה רְפָיָה רְפָיוֹן :

רפה Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Lamed He, sic flectitur in Biblijs.

רִפָּה Præteritum.
אֲרַפֶּא מְרַפִּים Part. præs.
תְּרַפֶּינָה Futurum.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Remissum, debilem, cessatorẽ reddidit, & de quacunq; remissione dicitur, sicut & suum Cal. [Indebolire, far cessare, far restare da qual si voglia attione.] Aliquando cum Aleph loco He scribitur, ad augendam forsitan significationem. Quædam verò dictiones, quæ videntur formari ab hoc, habentur superius in רפא Pihel, ibi vide. In sequentibus locis tm̃ inueniẽ.

יד מְרַפֵּים יְדֵי עַם יְהוּדָה : Remissas facere manus alicuius. Esd. 4.4.

יד הוּא מְרַפֶּא אֶת יְדֵי אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה : Remissas facere manus militum. Iere. 38.4.

כנף בְּעָמְדָם תִּרְפֶּינָה כַנְפֵיהֶן : Remissas reddere alas. Ezec. 1.24.

עול וּמוֹטֹת אֲסִירִים תִּרְפֶּה : Remissũ reddere cingulũ. Iob 12.21

רפח Nomen proprium viri ex tribu Ephraim. Rephah. [Refa.] 1. Par. 7.25. וּרְפָח Et Rephas filij eius.

רפיה Nomen proprium cuiusdã viri Principis dimidij vici Ierosolimitani. Rephaiah. [Refaio.] Nehem. 3.9. Secus hos instaurauit רְפָיָה Rephaius filius Huri, &c. cæt.

Fuit alter Rephaias ex tribu Iudæ. 1. Par. 3.21. Filij רְפָיָה Rephaiæ.

Alter ex Simeon. 1. Par. 4.42. וּרְפָיָה Et Rephaias.

Alter ex Issachar. 1. Par. 7.2. וּרְפָיָה Et Rephaias.

Alter ex Beniamin, qui & רָפָה dictus est. 1. Paral. 9.44. וּרְפָיָה Et Rephaias filius eius. Cõpositũ est ex רפה & יה.

רפיון Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Remissio, debilitas. [Debolezza, debilità, il mancare di vigore in alcuna attione.] Ier. 47.3. Non aperterunt patres ad filios מִרְפְּיוֹן à (ob) remissione manuum. Radix est רפה.

רפס Verbum Cal actiuum, perfectum, quod tamẽ in Biblijs bis solum in hac coniugatione legitur, cum ס in ש conuerso, quæ sunt.

יִרְפֹּשׂ
יִרְפְּשׂוּן } Futurum.

Nec aliud ex eo facilè formarem, cum radix potius Syriaca quàm Hebraica sit. Conculcauit, conculcando perturbauit: & de aquæ conturbatione tantum in scriptura dicitur, quod notandum est. [Calpestare.] Vide דלח, & רמס. Loci sunt hi.

כהל יִתְרֹפֵשׂ נַהֲרוֹתָם : Conculcare fluuios. Ezec. 32.2.

כותר שְׁאֵרִית הַמַּיִם בְּרַגְלֵיכֶם תִּרְפְּשׂוּן : Conculcare (in) pedibus residuum (aquæ.) Ezec. 34.17.

Cæterum, vt diximus, hæc radix est magis Syriaca quàm Hebræa, ex qua legitur in Biblijs participiũ præsens fęmininum, Dan. 7.7. Et residuum (in) pedibus suis רִפְסָה conculcabat.

Deriuatiua huius sunt ה־רפס מ־פש רפש.

רפסדות Nomen plurale fœmininum, quod semel legitur in Biblijs. Rapsodes, ab Hebraicavoce scilicet, rates. [Zattere Venetijs.] 2. Par. 2.16. Et adducemus ea tibi רַפְסֹדוֹת rates (effectla) seu ns mare Iapho.

רופף Require superius in ר ante ו, suo loco proprio.

רפק Hinc formatur התרפק, de quo suo loco dictum est.

רֶפֶשׁ Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Cænum, lutum. [Fango, loto.] Vide טיט. Esa. 57.27. Et eijciunt aquæ eius רֶפֶשׁ cænum, & lutum. Quidam legunt רֶפֶשׁ cum ש sinistro, quasi cõculcationem, hoc est, aquam perturbatam.

רפש Quæ videntur ex hac radice formari, habẽtur superius in רפס, ibi vide.

רִיפַת } Require superius in ר ante י, suo loco proprio.
רִיפֹת

רפתים Nomen plurale masculinum, quod semel legitur in Biblijs. Stabula, bouile. [Stalla de' boui. Abac. 3.16. Nec sunt boues בְּרִפְתָּיִם in stabulis.

ר צ

רץ Lege radices רוץ רצה רצץ, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

רצץ Duplicata habentur inferius, suo loco ꝓprio.

תכן	וְאֶבֶן שְׁלֵמָה רְצוֹנוֹ :	*Lances integras esse voluntatē Dei. Pro.11.1.*
בקש	וּבְכָל רְצוֹנָם בִּקְשׁוּהוּ :	*Quærere in tota voluntate. 2.Paral. 15.15.*
בקש	שׁחר טוב יבקש רצון :	*Quærere voluntatem. Pro.11.27.*
עשיב	הֵטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן :	*Benefacere in voluntate. Psal.51.20*
היה	וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָּמִיד לְרָצוֹן לָהֶם לִפְנֵי יי׳ :	*Aliquid esse voluntati alicui (pro ali quo) ante Deum. Exo.28.39.*
היה	יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי :	*Dicta oris esse voluntati. (grata.) Psal.19.15.*
העמיד	יי׳ בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה וגו׳ :	*Stare facere in voluntate tua, &c. Psal.30.8.*
הפיק	וַיַּפֵּק רָצוֹן מִיי׳ :	*Educere voluntatem à Domino. Pro ucr.8.36.*
השביע	וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן :	*Satiare omni viuēti (omnia viuētia) voluntate. Psal.145.16.*
זבח	לִרְצֹנְכֶם תִּזְבְּחוּהוּ :	*Sacrificare voluntati. (vt libet.) Leuit.19.5.*
חיים	חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ :	*Vitam esse in volūtate Dei. Ps.30.6*
טל	כְּטַל עַל עֵשֶׂב רְצוֹנוֹ :	*Volūtatem alicuius esse vt rorem super herba. Pro.19.12.*
ידע	שִׂפְתֵי צַדִּיק יֵדְעוּן רָצוֹן :	*Labia cognoscere voluntatem. Prou. 10.32.*
יחר	וּבֵין יְשָׁרִים רָצוֹן :	*Volūtatē esse inter rectos. Pro.14.9*
יחל	וְתִפְלַת יְשָׁרִים רְצוֹנוֹ :	*Orationem rectorum esse volūtatem Dei. Pro.15.8.*
לקח	וּלְקַחַת רָצוֹן מִיֶּדְכֶם :	*Accipere voluntatem de manu alicuius. Mal.2.13.*
מלך	רְצוֹן מֶלֶךְ לְעֶבֶד מַשְׂכִּיל :	*Voluntatem regis esse alicui. Prou. 14.35.*
עב	וּרְצוֹנוֹ כְּעַב מַלְקוֹשׁ :	*Voluntatem alicuius esse vt nubem serotinæ. Pro.16.15.*
עטר	כִּצִּנָּה רָצוֹן תַּעֲטִרֶנּוּ :	*Coronare aliquē voluntate tanquàm clipeo. Psal.5.13.*
עלה	יַעֲלוּ עַל רָצוֹן מִזְבְּחִי :	*Ascendere aram super voluntate. Esa.60.7.*
עולה	עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן וגו׳ :	*Victimas & sacrificia esse voluntati (grata) super altare. Esa.56.7.*
עולה	עוֹלוֹתֵיכֶם לֹא לְרָצוֹן :	*Victimas nō esse volūtati. (gratas.) Ier.6.20.*
עם	זִכְרֵנִי יי׳ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ :	*Recordari alicuius in voluntate populi. Psal.106.4.*
עקר	וּרְצוֹנָם עִקְּרוּ שׁוֹר :	*Sradicare murum in voluntate. Gene.49.6.*
עשה	לַעֲשׂוֹת כִּרְצוֹן אִישׁ וְאִישׁ :	*Facere secundum voluntatem alicuius. Est.1.8.*
עשה	לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהַי חָפָצְתִּי	*Velle facere voluntatem alicuius. Psal.40.9.*
עשה	רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה :	*Facere voluntatem timentium. Psal. 145.19.*
עשה	וְעֹשֵׂי אֱמוּנָתוֹ רְצוֹנוֹ :	*Facientes veritatem esse volūtatem Dei. Pro.12.22.*
עשה	וַעֲשֵׂה כִּרְצוֹנוֹ :	*Facere secundum voluntatem tuam. Dan.8.4.*
עת	כְּעֵת רָצוֹן עֲנִיתִיךָ :	*Tempus voluntatis. Esa.49.8.*
רום	וּבִרְצוֹנְךָ תָּרִים קַרְנֵנוּ :	*Cornu alicuius eleuari in voluntate Dei. Psal.89.18.*
רחם	וּכְרַצּוֹנִי רַחֲמֶיךָ :	*Misereri in voluntate. Esa.60.10.*
שבע	נִפְתָּלִי שְׂבַע רָצוֹן :	*Satur voluntate. Deut.33.23.*
תמים	וּרְצוֹנוֹ תְּמִימֵי דָרֶךְ :	*Immaculatos uia esse voluntatē Dei. Pro.11.20.*

Radix est רצה .

רְצִין Nomen proprium regis Aram. Rezin. [*Recino.*] 2.Reg.15.37. *In diebus illis incepit Dominus immittere in Iudam* רְצִין *Rezinum regem Syriæ, &cæt.*

רצח	לְבַל שְׁבֹת רוֹצֵחַ	*Homicidā fugere alicubi. Nu.35.6.*
רצח	לְבַל שְׁמֹת רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח בִּשְׁגָגָה וגו׳ :	*Homicidam, qui proximum necauerit ignoranter, fugere alicubi. Deut.4.42.*
נפש	לֹא תִקְחוּ כֹפֶר לְנֶפֶשׁ רוֹצֵחַ וגו׳ :	*Anima homicidæ, &c. Num.35.31*
נפש	וּרְצָחוֹ נֶפֶשׁ :	*Interficere proximum anima. Deut. 22.26.*
עיר	נִרְצוּ אֶת עִיר קִבְלַט הָרֹצֵחַ	*Vrbs receptionis homicidę. Ios.21.13*
קיש	לְאוֹר קִיקוֹ רוֹצֵחַ :	*Homicidam surgere luci. (in luce.) Iob.24.14.*
רגת	וְרוֹצֵחַ גֹּאֵל הַדָּם אֶת הָרֹצֵחַ :	*Redemptorem sanguinis interficere homicidam. Num.35.27.*
רגת	לְפִי עֵדִים יִרְצַח אֶת הָרֹצֵחַ :	*Necare homicidam in ore testium. Num.35.30.*
שוב	יָשׁוּב הָרֹצֵחַ אֶל אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ	*Homicidam redire ad terram possessionis suæ. Num.35.28.*
שוב	אַז יָשׁוּב הָרוֹצֵחַ וגו׳ :	*Homicidam redire, &c. Ios.20.6.*

Deriuatiua huius sunt נרצח רצח רָצָח .

רצח Verbum Pihel actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

מְרַצֵּחַ מְלֻרָצָּחִים	Part. præs.
תִּרְצְחוּ יִרְצָחוּהוּ	Futurum.

Cætera ex te formabis, cum opus erunt, ad canones grammaticæ. Interemit, occidit, trucidauit, necauit, & fortasis auget nonnihil sensum à suo Cal, vt puta interficere sine causa, vel aliud quid huiusmodi. [*Ammazzare per spasso, reputare per niēte l'occidere vn'huomo.*] Participium supplet vices nominis Toar, homicida. [*Micidiale.*] Loci notandi.

בן	הִרְא חָכָם כִּי שָׁלַח בֶּן מְרַצֵּחַ הַזֶּה וגו׳ :	*Filius homicidæ, &c. 2.Reg.6.32.*
דרך	דֶּרֶךְ יִרְצְחוּ שְׁכֶמָה :	*Occidere (in) via, &c. Hos.6.10.*
הלין	צֶדֶק יָלִין בָּהּ וְעַתָּה מְרַצְּחִים	*Homicidas pernoctare in vrbe. Esaias 1.21.*
יתום	יְהוֹרְגוּ יְתוֹם יִרְצָחוּ :	*Occidere pupillos. Psal.94.6.*

Illud autem Psal.62.4. *Quousq; infortunia parabitis super viro, תִּרְצְחוּ occidetis?* Quidam legunt תִּרְצָחוּ ex coniugatione Pohel, idest occidemini, vel certè occidamini, oratione deprecatoria scilicet, quod notes velim. Nec alibi fortasis inuenitur.

רֶצַח Nomen formæ masculinæ, sine plurali, quod bis in scriptura sacra legitur. Occisio, internecio, homicidiū. [*Occisione, tagliata, homicidio.*] Ezech. 21.27. *Ad aperiendum os* בְּרֶצַח *in occisione.* Hebraismus idest, vt loquatur, quæ ad homicidia spectant. Psal.42. 11. בְּרֶצַח (*In*)*occisione in ossibus meis exprobrant me inimici mei.* Alter Hebraismus pulcherrimus, pro horum cōuitia occisionem meam existimo, quòd grauiora sint. Alijs satis frigidè est Toar, pro gladio occisorio.

רִצְיָא Nomen proprium viri ex Asceris tribu. Rizia. [*Riciano.*] 1.Par.7.39. וְרִצְיָא *Et Rizias.*

רִצִּים Nomen plurale masculinum, quod semel legitur in Biblijs in regimine רִצֵּי . Fracturæ, incisiones, contritiones. [*Spezzamenti, rompimenti.*] Ps. 68.31. *Qui se conculcat* בְּרִצֵּי *in (cum) frustis argenti.* Hebraismus pulcherrimus, pro, qui onerati incedunt ornamentis argēteis ex multis particulis compactis. Est autem locus difficilis, quem omnes variè exponūt, sed hūc sensum literæ magis cōuenire cēseo. Radix est רצץ.

רָצוֹן Nomen formæ masculinæ, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs רָצוֹן רְצוֹנִי רְצוֹנֵנוּ רְצוֹנְךָ רְצוֹנְכֶם רְצוֹנוֹ רְצוֹנָם . Voluntas, affectus animi in aliquid. [*Volontà, voglia.*] Vau aliquando non scribitur. Loci aliquod obseruandi.

מלכה	נִרְבּוֹת פִּי רְצֹה נָא יי׳ :	*Velle voluntaria oris alicuius. Psal. 119.108.*
נפש	בְּחִירֵי רַצְתָּה נַפְשִׁי :	*Animam velle aliquem. Esa.42.1.*
עון	וְאָז יִרְצוּ אֶת עֲוֹנָם :	*Velle iniquitatem tuā. Leuit.26.41*
עלה	עוֹרָה לֹא תִרְצֶה :	*Non habere gratam victimam. Psal. 51.18.*
עם	כִּי רוֹצֶה יי׳ בְּעַמּוֹ :	*Deum velle in populo suo. Ps.149.4*
ערב	יַעֲרַב אֵלָיו תְּפִלָּתִי וּרְצוֹנוֹ :	*Fundere preces ad Deū, & velle te. Iob 33.26.*
פה	וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה	*Velle in ore alicuius. Psal.49.14.*
פעל	וּפֹעַל יָדָיו תִּרְצֶה :	*Velle opus manuum alicuius. Deute. 33.11.*
ראה	כְּרֹאֹת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי :	*Videre aliquem, vt videtur facies Dei, & illū velle te. Gen.33.10.*
רב	וְרָצוּי לְרוֹב אַחֶיו :	*Gratus pluribus fratribus. Est.10.3*
ריח	בְּרֵיחַ נִיחֹחַ אֶרְצֶה אֶתְכֶם :	*Velle aliquos (gratos habere) in odore pacationis. Ezec.20.41.*
רץ	וְרָצִיתִי אֶתְכֶם וגו׳ :	*Velle (per quàm gratos) habere aliquos. Aleph auget sensum. Ezec. 43.27.*
שוק	לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה :	*Non velle in tibijs alicuius. Psalm. 147.10.*
שם	שָׁם אֶרְצֵם וגו׳ :	*Velle (gratum habere) aliquem alicubi. Ezec.20.40.*

Deriuatiua huiusmodi sunt הרצה התרצה נִרְצֶה רצה רָצוֹן רְצִין תִּרְצֶה .

רצה Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Lamed He, quod semel legitur in Biblijs in futuro יִרְצוּ, nec aliud ex eo facilè formarem. Voluit, gratum summopere habuit, auget enim sensum nonnihil à suo Cal. [*Volere grandemente, hauere carissimo.*] Iob 20. 10. *Filij eius* יִרְצוּ *gratos habebūt pauperes.* Loc' illustrād'.

רָצוֹן Require paulò inferius, suo loco proprio'.

רצה Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

רָצָה רָצִיתָ רָצָתָה רָצוּ	Præteritum.
רֹצֶה	Part. præs.
תִּרְצֶה יִרְצֶה	Futurum.
רְצוֹת	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Mactauit, interemit, necauit, trucidauit, & de intersectione hominum propriè dicitur. [*Ammazzare, occidere, tagliare à pezzi.*] Vide הרג . Participium supplet vices nominis Toar, homicida. [*Micidiale.*] Loci obseruandi.

אחר	כֵּן יִרְדֹּף גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרֵי הָרֹצֵחַ וגו׳ :	*Persequi post homicidam, &c. Deut. 19.6.*
נכה	הַגֹּנֵב רוֹצֵחַ וְנִלְכָּד וגו׳ :	*Furari occidere, mæchari, &c. Iere. 7.10.*
נגב	וְרֹצֵחַ וָגָנֹב וגו׳ :	*Occidere, & furari, &c. erumpere. Hos.4.2.*
דבר	וְזֶה דְּבַר הָרֹצֵחַ וגו׳ :	*Verbum (negocium) homicidæ, &c. Deut.19.4.*
שמת	גֹּאֵל הַדָּם הוּא יָמִית אֶת הָרֹצֵחַ :	*Interficere homicidam. Num.35.19*
שומת	מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ :	*Homicidam interfici. Num.35.16.*
סגיר	וְלֹא יִסְגְּרוּ אֶת הָרֹצֵחַ בְּיַד :	*Non claudere (tradere) homicidam in manu, &c. Ios.20.5.*
הציל	וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת הָרֹצֵחַ :	*Cætum eripere homicidam, &c. Nume.35.25.*
יצא	וְאִם יָצוֹא יֵצֵא הָרֹצֵחַ וגו׳ :	*Homicidam exire, &c. Num.35.26*
ירש	הַרְצֹחַ וְגַם יָרָשׁ :	*Interficere, & hæreditare. 1.Reg. 21.19.*
לא	לֹא תִרְצָח :	*Non occidere. Exo.20.13.*
מות	וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ וגו׳ :	*Homicidā non mori, &c. Nu.35.12*

רצא Ex hac radice legitur semel infinitiuus רָצוֹא in eadem significatione cum רוץ, currendi scilicet. [*Correre.*] Ezec.1.14. *Et animalia* רָצוֹא *currendo (currebant) & redeundo.* Quidam ad ipsum רוץ, alij רצה id reuocant. In radice רצה tamen nonnunquàm Aleph ponitur loco He, ibi vide.

רצד Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod semel inuenitur in Biblijs in futuro תְּרַקְּדוּן, & ignoratur, quid significet, quamuis pro loci ratione ferè communiter, subsilire, saltare, exponatur. [*Saltare.*] Psal.68.17. *Quare* תִּרְצָדוּן *saltabitis montes?* Ego censeo, צ positum esse vice ק, pro תִּרְקְדוּן, quod & in nonnullis alijs radicibus fieri, iam obseruauimus, vt conueniat cum loco Psal.114.4. *Montes* רָקְדוּ *subsilierunt, &c.*

רצה Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed He, suscipiens affixa, sic flectitē in Biblijs.

רָצָה רָצִיתָ רָצָתָה רָצִיתָם רָצִיתֶם רָצָתָה רָצוּ	Præteritum.
לֹצֶה רֹצֶה	Part. præs.
רָצוּי רָצוּי	Part. pass.
אֶרְצֶה תִּרְצֶה יִרְצֶה וְתִרְצֶה אֶרְצֶם תִּרְצֶינִי יִרְצֶךָ יִרְצֶהוּ תִּרְצֶה תִּרְצֶן יִרְצוּ תִּרְצֶינָה	Futurum.
רְצֵה	Imperat.
בִּרְצוֹת לִרְצוֹת כִּרְצוֹתִי בִּרְצוֹתוֹ	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. רצו formatur etiam à רוץ, ibi vide. Nonnunquàm scribitur cum Aleph loco He, ob aliquod mysterium forsitan. Voluit, gratum habuit, antitheton כאן. [*Volere, hauer caro.*] Synonima vide in אבה. Cōstruitur cum accusatiuo affixo vel disiuncto, & cum ppositionibus ב · ל · עם efficitq; nōnullas elocutiones elegantiarum plenas, vt in sequentibus obseruabis.

אב	וְכֹאֵב אֶת בֵּן יִרְצֶה :	*Patrem velle (gratum habere) filiū. Pro.3.12.*
אבן	כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבָנֶיהָ :	*Velle (gratos habere) lapides Sion. Psal.102.15.*
אח	יְהוּדָה רָצוּי אֶחָיו :	*Gratus fratribus. Deut.33.24.*
אלוה	בִּרְצוֹתוֹ עִם אֱלֹהִים :	*Velle cum Deo. Iob 34.9.*
אלוה	כִּי כְּבָר רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֶׂיךָ :	*Deum velle (grata habere) opera alicuius. Eccles.9.7.*
אלף	הֵיִרְצֶה יי׳ בְּאַלְפֵי אֵילִים :	*Deū velle in mille arietū. Mich.6.7*
ארץ	אָז תִּרְצֶה הָאָרֶץ אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ :	*Terrā velle sabbata sua. Leui.26.34*
ארץ	רָצִיתָ יי׳ אַרְצֶךָ :	*Deum velle (gratam habere) terram suam. Psal.85.2.*
בית	וּבְנוּ הַבַּיִת וְאֶרְצֶה בוֹ :	*Velle in domo. (gratā eam habere.) Agg.1.8.*
גנב	אִם רָאִיתָ גָנָב וַתִּרְצֶ עִמּוֹ :	*Videre furem, & velle cum eo. Psal. 50.18.*
דרך	בִּרְצוֹת יי׳ דַּרְכֵי אִישׁ :	*Velle vias alicuius. Pro.16.7.*
הוסיף	וְלֹא יֹסִיף לִרְצוֹת עוֹד :	*Non addere velle adhuc. Ps.77.8.*
הציל	רְצֵה יי׳ לְהַצִּילוֹ :	*Deum velle eriperete. Psal. 40.14.*
יהוה	יי׳ אֱלֹהֶיךָ יִרְצֶךָּ :	*Dominum gratum habere aliquem. 2.Sam.24.23.*
יום	עַד יִרְצֶה כְּשָׂכִיר יוֹמוֹ :	*Velle, vt mercenarium diem tuum. Iob 14.2.*
ירא	רוֹצֶה יי׳ אֶת יְרֵאָיו :	*Deum velle (gratos habere) timētes se. Psal.147.11.*
כזב	יִרְצוּ כָזָב וגו׳ :	*Velle mendacium. Psal.62.5.*
מנחה	וּמִנְחָה לֹא אֶרְצֶה מִיֶּדְכֶם :	*Non velle oblationem de manu alicuius. Mal.1.10.*
מישרים	וּמֵישָׁרִים תִּרְצֶה :	*Velle rectitudines. 1.Par.29.17.*

Esa.7.1. *Ascendit* רצין *Rezinus rex Syriæ, &cæt.*

Fuit alter Rezinus Natineus, vt Esd.2.48. *Filij* רצין *Rezini* Radix est propria, vel רצה .

רצע Verbum Cal actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs, nec ob id absurdum erit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum necessitas expostulauerit. Subula perforauit, & sutorum est proprium. [*Forare con lesina.*] Exo.21.6. וְרָצַע *Et perforabit dominus eius aurem illius (in) subula.*

Deriuatiuum huius est מַרְצֵעַ .

רצוף Participium passiuum masculini generis ex verbo Cal, quod non inuenitur in scriptura sacra, sed hoc etiam semel legitur, & quid propriè significet, dubitatur. Quidam exustum, combustũ, vel ignitum interpretantur. [*Infocato.*] Alij, cum quibus etiam ego sum, stratũ exponunt, vulgò [*Salizato.*] Cant.3.10. *Medium eius* רָצוּף *stratum amore.* Expende locum & omnes accuratius.

Deriuatiua huius sunt מַרְצֶפֶת רִצְפָּה רִצּוּף .

רצף Nomen proprium prouinciæ, vel vt alijs placet, oppidi Syriæ. Rezeph. [*Rezefa.*] 2. Reg. 19.12. וְרֶצֶף *Et Rezeph* .

רצפה Nomẽ generis communis, cum plurali masculino declinatione, רצפ ם , (quum hoc potius sit alterius formę) vertens He in Thau in regimine רצפת , & de eius significatione dubitatur; nam cũ duo significet; primo siquidem prunã, carbonem accẽsum, secũdo verò pauimentum lapideum, rectè ambigitur, vtram significationem priorem dixeris, & qua ratione secunda à priori dependeat, & si quidã nimis curiosè à pauimento prunam dici putent, carbonem accẽsum, seu viuum super pauimentum exponentes. Ego nihil certi, quod proferam, adhuc habeo, nisi malles prunæ significationem esse primam, & pauimẽtum ex lapillis diuersis, & præsertim rubeis, nigris, & albis effectũ, sic dici à figura prunarum carbonum, & cineris, quam referat. [*Bragia, & salizato Venetijs.*] Synonima prunæ vide in גחלת . Nouem vicibus ad summum inuenitur.

כסף זָהָב וְכֶסֶף עַל רִצְפַּת בַּהַט וגו׳ : *Aurum & argentum esse super pauimento Dabat, &c. Est.1.7.*

יד וּבְיָדוֹ רִצְפָּה וגו׳ : *Prunam esse in manu alicuius, &cet. Esa.6.6.*

כרע וַיִּכְרְעוּ אַפַּיִם אַרְצָה עַל הָרִצְפָּה : *Incuruare se uultu ad terram super pauimento. 2.Par.7.3.*

כתף וְהָרִצְפָּה אֶל כֶּתֶף הַשְּׁעָרִים וגו׳ : *Pauimẽtum esse ad latus portarum, &c. Ezec.40.18.*

לשכה שְׁלֹשִׁים לְשָׁכוֹת אֶל הָרִצְפָּה : *Exedræ ad pauimentum. Ezec.40.17*

נגד וְנֶגֶד רִצְפָּה אֲשֶׁר וגו׳ : *E regione pauimẽti, &c. Ezec.42.3*

ענת וְהִנֵּה מְרֻאשֹׁתָיו עֹגֹת רִצְפִּים *Placenta prunarum. 1.Reg.13.7.*

עזה רִצְפָּה עָשׂוּ לַחֲצֵר סָבִיב סָבִיב : *Pauimentum factum atrio circumcirca. Ezec.40.17.*

תחתנה הָרִצְפָּה הַתַּחְתּוֹנָה : *Pauimentum inferius. Ezec.40.18*

Aliàs רִצְפָּה est nomen proprium concubinæ Saul. Rizpah. [*Rizpana.*] 2.Sam.3.7. *Sauli erat concubina, & nomen eius* רִצְפָּה *Rizpah, &c.* Et 21.8. *Accepitq; rex duos filios* רִצְפָּה *Rizpæ, &c.* Vide omnia. Radix est רצף .

רצץ Verbum Cal actiuũ, ex duplicibus, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

רָצַצְתִּי רִצִּיתָנוּ	Præteritum.
רוֹצְצוֹת	Part.præs.
רָצוּץ רְצוּצִים	Part.pass.
יָרוּץ יֵלֵךְ חָרַץ יָחֹרֵץ	Futurum.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Quædam huius voces sunt cõmunes cum radice רוץ , & ob id in nonnullis variè transferri potest. Collisit, fregit, contriuit. [*Spezzare, fracassare.*] Vide שָׁבַר , à quo differt tantùm, quòd רצץ nõ est penitus frangere, conterere, sicut שָׁבַר , vt ex loco Esa. 42.3. elicitur. Inuenitur nonnunquàm intransitiuè, fractus, contritus est. [*Spezzarsi, fracassarsi.*] In sequentibus locis tantùm inuenitur.

אביון הַרֹּצְצוֹת אֶבְיוֹנִים : *Frangere pauperes. Amos 4.1.*

נחל כִּי הָרֹצֵץ אֶרֶץ גְּדוֹר : *Frangere turmam in Deo. Ps.18.30*

גלגל נָתַרְתָּ אֶת גִּלְגַּלְתִּי : *Frangere craneũ alicuius. Iud.9.53.*

גלם וַתָּרוּץ גֻּלַּת הַזָּהָב : *Lenticulam auri frangi. Locus illustrandus. Eccles.12.6.*

יום וַהֲיִיתָ רַק עָשׁוּק וָרָצוּץ כָּל הַיָּמִים : *Aliquem esse tantum defraudatũ & cõfractum omnibus diebus. Deut. 28.33.*

כתם לֹא יִכֵּהוּ וְלֹא יָרוּץ : *Non obscurari, nec cõteri. Esa.42.4*

מעשט עָשׁוּק אֶפְרַיִם רָצוּץ מִשְׁפָּט : *Fractus iudicij. Hos.5.11.*

עשק רָצִיתִי מִי עָשַׁקְתִּי אֶת מִי רָצִיתִי : *Defraudare, vel frãgere aliquẽ, &c. 1.Sam.12.3.*

עזן לֹא עֲשַׁקְתָּנוּ וְלֹא רַצִּיתָנוּ : *Non defraudare, nec frãgere aliquẽ. 1.Sam.12.4.*

קנה עַל מִשְׁעֶנֶת הַקָּנֶה הָרָצוּץ הַזֶּה וגו׳ : *Fidere super subsentaculo arundinis fractæ. 2.Reg 18.21. Esa.36.6.*

קים קָנֶה רָצוּץ לֹא יְשַׁבֵּר : *Non confringere arundinem fractã. Esa.42.3.*

שלח וְשַׁלַּח רְצוּצִים חָפְשִׁים : *Dimittere fractos liberos. Esa.58.6.*

Deriuatiua huius sunt הַחֲרוּצִים מְרוּצָה וְרוּץ רְצִיצִים רָצוּץ רוּצִים .

רצץ Verbum Pihel actiuum, ex duplicibus, sic flectitur in Biblijs.

רִצֵּץ רִצַּצְתָּ	Præteritum.
יְרַצֵּץ יְרֻצָּצוּ	Futurum.

Nec absurdum ob id erit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum opus fuerit. Concussit, cõtriuit valdè, auget enim sensum nonnihil à suo Cal. [*Spezzare ben bene, fracassare.*] יְרֻצָּצוּ venit sub forma Pihel quadrati, quasi radix esset רוץ , sicut & reuera ab illa etiam formatur in significatione currendi, quemadmodum superius diximus in רוצץ Pihel, in ר ante ו scilicet, ibi vide. Quater inuenitur.

דל כִּי רֹצֵץ עָנִיִּים דַּלִּים : *Conterere pauperes. Iob 20.19.*

עם וַיִּרְצַץ אֹתָם בְּעַם הָעָם בְּעֵרֶת הַהִיא : *Conterere de populo. 2.Par.16.10*

רחם אַתָּה רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן : *Conterere capita. Tsal.74.14.*

רעץ וַיְרַעֲצוּ וַיְרֻצֻּצוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : *Frangere & conterere aliquos. Iud. 10.6.*

רוצץ Require superius in ר ante ו , suo loco proprio, & in superiori רָצוּץ , & nota.

ר ק

רק Lege radices יוק׳ רוק ריק רקה רקק , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

רק Dictio indeclinabilis extenuationis (à radice רקק forsitan, vt quidã volũt) vel exclusionis. Tantum, tantummodo, solũmodo. [*Mà, solo, solamente.*] Genes.14.24. *Excepto me,* רַק *tantum, quæ comederunt pueri.* Et 20.11. *Quia cogitaueram,* רַק *tantum non esse timorẽ Dei in loco isto.* Psal.32.6. רַק *Tantum inundationi aquarum (in aquarum inundatione) ad eum non pertingant.* Coniungitur nonnunquàm cum אך ad augendam significationem, vt Latini tãtummodo, sicut suo loco dictum est. Num. 12.1. הֲרַק אַךְ *An tantũmodo per Mosen locutus est Domin?*

רק Nomen masculinum genere, & declinatione רֵקִים , & cum Iod רִיקִים . Inanis, vacuus. [*Voto, vacuo.*] Hinc eleganter dicitur de homine nihili, qui in Euangelio Racca, pro רֵקָא Syriacè dicitur. [*Huomo senza sale in zucca.*] In sequentibus locis solum inuenitur.

לחל כִּי גְדוּלוֹת נִגְדּוֹר אַחַר וְרֵקִים : *Vnum vacuorum (futilium) detegi. 2.Sam.6.20.*

חנם וַיִּשְׂכֹּר בָּהֶם אֲנָשִׁים רֵיקִים וּפֹחֲזִים : *Mercede conducere homines vacuos & leues. Iud.9.4.*

חנם וַיִּתְקַטְּטוּ אֵל יִפְתָּח אֲנָשִׁים רֵיקִים : *Viros vacuos colligi ad aliquem. Iud.11.3.*

חנם וַיִּקָּבְצוּ עָלָיו אֲנָשִׁים רֵקִים : *Viros vacuos congregari super (ad) aliquem. 2.Par.13.7.*

כוד וְהַבּוֹר רֵק אֵין בּוֹ מָיִם : *Puteus vacuus, in quo non sit aqua. Gen.37.23.*

רכל כִּי לֹא דָבָר רֵק הוּא מִכֶּם : *Verbum vacuum. Deut.32.27.*

זיף וְכִבְדָה וְהָיָה נָעִיר וָרֵק : *Aliquem esse excussum & vacuum. Neh.5.13.*

כד כִּי הָיוּ רֵיקִים וגו׳ : *Cadi vacui. Iud.7.16.*

כלי כְּלִי רֵיקִים אֵל תַּחֲעִיטוּ : *Vasa vacua. 2.Reg.4.3.*

ירף וְרֹדֵף רֵיקִים חֲסַר לֵב : *Persequentem vacuos carere corde. Pro.12.11.*

ירף וְרֹדֵף רֵיקִים יִשְׂבַּע רִישׁ : *Persequentem vacuos saturari paupertate. Pro.28.19.*

Radix est רק .

ריק Require superius in ר ante י , suo loco proprio.

רק Nomen formæ masculinæ, sine plurali, & cũ affixo רָקִי , Dagessata litera Coph, & hac de causa omnes ferè censent, radicem esse רקק verùm cum nulla conuenientia sit inter significationem huius nominis & radicis רקק , ego potius arbitror, radicem esse ירק , & Dages poni post Chibuz vocalem paruam tantùm, nõ ad denotandum alterum Coph. Sputum, saliua. [*Sputo, saliua.*] Ter inuenitur.

כלם לֹא תַרְפֵּנִי עַד כַּלְּעִי רָקִי : *Deglutire saliuam. Iob 7.19.*

ספיל פָּנַי לֹא הִסְתַּרְתִּי מִכְּלִמּוֹת וְרֹק : *Non celare faciem ab opprobrijs & sputo. Esa.50.6.*

חסך וּבִפְנֵי לֹא חָשַׂכְתִּי רֹק : *Non prohibere sputum à facie alicuius. Iob 30.10.*

רקק Duplicatum habetur inferius, suo loco proprio.

רקב Verbum Cal neutrum, perfectum, quod in Biblijs legitur solũ in tertia futuri יִרְקַב , nec ob id absurdum fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum opus erũt. Putruit, cõputruit, emarcuit, & de ligno propriè dicitur, quãuis & ad alia transferatur. [*Marcire, essere mangiato da uermi.*] Bis inuenitur.

עץ עֵץ לֹא יִרְקַב יַבְחַר : *Eligere lignum, quod non putrescat. Esa.40.20.*

עם שֵׁם רְשָׁעִים יִרְקָב : *Nomen iniustorum putrescere. metaphoricè. Pro.10.7.*

Deriuatiua huius sunt רֶקֶב רִקָּבוֹן .

רקב Nomen masculinum genere, sine plurali, & in regimine רִקְב , Putredo, quę lignis prouenit propriè, quamuis ad alia etiam transferatur. [*Marza, quel mangiamento de legni causato da tarli.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

כוח וְיָבוֹא רִקָּב בְּעַצְמָי : *Putredinẽ venire ĩ ossa. Abac.3.15*

בית וְיִכְרַקֵּב לְבֵית יְהוּדָה : *Esse tanquàm putredinem domui Iudæ. Hos.5.13.*

כלה וְהוּא כְּרָקָב יִכְלֶה : *Aliquem veterascere tanquàm putredinem. Iob 13.28.*

עצם וְכָרָקָב בְּעַצְמֹתָיו מְבֻשָּׁה : *Aliquid esse ut putredinẽ in ossibus.*

וְרִקְבוּת עֲצָמוֹת קִנְאָה : *Pro.12.4. Zelotipiam esse putredinem ossium. Pro.14.30.*

רקבון Nomẽ formæ masculinæ, quod semel in Biblijs legitur. Putredo, idem scilicet cum superiori. [*Marza, poluere de tarli.*] Iob 41.19. *Reputabit paleã ferrum; ligno (lignũ)* רִקָּבוֹן *putredinis es.* Radix est רקב .

רקד Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

רָקַד	Præteritum.
תִּרְקְדוּ	Futurum.
רְקֹד	Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis ad canones grammaticæ. Exiliuit, subsiliuit, saltauit. [*Saltare.*] Vide דלג . Ter solum inuenitur.

סר הֶהָרִים רָקְדוּ כְּאֵלִּים : *Montes subsilire sicut arietes. Psal. 114.4. Vide etiam uer.6.*

עת וְעֵת רְקוֹד : *Tempus saliendi. Eccles.3.4.*

Deriuatiua huius sunt הרקיד רקד .

רקד Verbum Pihel actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

מְרַקֵּד מְרַקֵּדָה	Part. præs.
יְרַקְּדוּ אוֹ יְרַקְּדוּן	Futurum.

Cætera, cũm opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Exiliuit, subsiliuit, exultauit, auget enim nonnihil sensum à suo Cal. [*Saltellare, saltare senza acquetarsi.*] Quinque vicibus tantum inuenitur.

עלי יַלְדֵיהֶם יְרַקְּדוּן : *Infantes exilire. Iob 21.11.*

מרכבה וּמַרְכֶּבָה מְרַקֶּדָה : *Currum subsilire. Nah.3.2.*

רחם וְתִרְאֶה אֶת הַלֵּוִי הַיָּד מְרַקֵּד וגו׳ : *Videre aliquem subsilientem, & ludentem. 1.Par.15.29.*

רחם עַל רָאשֵׁי הֶהָרִים יְרַקֵּדוּן : *Subsilire super uertice montium. Iocl 2.5.*

פער וּשְׂעִירִים יְרַקְּדוּ שָׁם : *Satyros saltare alicubi. Esa.13.21.*

רקה Require superius in ר ante י , suo loco proprio.

רקה Nomen fœmininũ genere, sine plurali, quod non legitur ĩ Biblijs nisi cũ affixis רַקָּתִי רַקָּתְךָ . Tempus, pars capitis ob tenuitatem carnis sic dicta, à radice רקק videlicet, quamuis non desint, qui deducant à ריק , quasi carne vacuum tempus dicerent. [*Tempia.*] Quinque vicibus tantum inuenitur.

חלף וּמַחֲצָה וְחֶלְפָּה רַקָּתוֹ : *Pertrãsire tẽpus alicuius. Iud.5.26*

יתד וְהַיָּתֵד בְּרַקָּתוֹ : *Clauum esse in tempore alicuius. Iud.4.42.*

פלח כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ : *Tempus esse ut fragmen mali granati. Cant.4.3. & 6.7.*

תקע וַתְּתָקַע אֶת הַיָּתֵד בְּרַקָּתוֹ : *Infigere clauum in tempore alicuius.*

רקון Require paulò inferius, suo loco proprio.

רקח Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

רָקַח רָקְחִי	Part. præs.
יִרְקַח	Futurum.

Nec absurdũ erit, & alia formare iuxta regulas grãmaticales, cum necessitas expostulauerit. Pahul ex sequenti Pihel desumes. Condiuit aromata, vnguenta cõposuit, quasi pigmentauit, diceres, quod plerunq; cõctione fit. [*Fare profumi, comporre unguẽti odoriferi.*] Participium supplet vices nominis Toar. Pigmentarius. [*Profumiere.*] Sex vicibus tantum inuenitur.

פיט אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כָּמֹהוּ וגו׳ : *Virum pigmentare secundũ aliquod pigmentum. Exo.30.33.*

מעשה רקח רֶקַח מְרֻקָּחַת מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ : *Pigmentũ pigmentationis opere pigmenta-*

Cætera ex te formabis, cum opus erunt, sed in his tantùm loquendi formulis, quas hic habes. Expandit, extendit, distēdit, rem compactam in latitudinem deduxit. [*Distendere, fare in piastre, allargare.*] Vide שטח. Sex vicibus tantùm inuenitur.

לרוקע הארץ על המים : *Distendere terram super aquis. Ps. 136. 6.*

רקע ארץ וצאצאיה : *Distendere terram & germina eius. Esa. 42. 5.*

רקע ארץ מיאתי : *Distendere terrã à seipso. Esa. 44. 24*

רקם אויביהם : *Attenuare aliquos, extendere eos. (poeticè.) 2. Sam. 22. 43.*

ורקע ברגלך וגו' : *Distēdere(in) pede, &c. Ezec. 6. 11. Hebraismus pulcherrimus, pro pulsare terrã pede, quæ tunc quodam modo distenditur.*

ורקעך ברגל : *Distendere(in) pede. vt superius. Ezec. 25. 6.*

Deriuatiua huius sunt הרקיע רקע רקיע רקעים.

רקע Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiēs affixa, sic flectitur in Biblijs.

מרקע	Part. pass.
ירקעו ירקעו ירקעום	} Futurum.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt. Extendit, distendit, in tenues laminas expandit, auget enim nonnihil sensum à suo Cal. [*Distendere, allargare, fare in piastre sottili.*] Quater inuenit.

וצרף בזהב ירקעו : *Aurificem distendere aurum. Esa. 40. 19.*

כסף מרקע מתרשיש יובא : *Argentum extensum. Ier. 10. 9.*

וירקעו את פחי הזהב וגו' : *Deducere laminas auri. Exo. 39. 3.*

וירקעום צפוי למזבח : *Distendere thuribulos æris, (vt sint) operculum altari. Num. 17. 4.*

רקיע Nomen masculinum genere, sine plurali, & in regimine רקיע. Expansio, extensio, lamina. [*Piastra, cosa allargata, fatta in piastra, in lama.*] Hinc sæpius dicitur de cœlo, quod vbiq; expansum est. Quidam verò arbitrantur, solum cœlum dici hoc nomine, quidam etiam aerem comprehendunt. Ego totũ illud corpus, quod ab octaua sphęra vsq; ad sphęrã ignis est tantúmodo, רקיע extensionẽ vocari censeo, quæ postea שמים latiori vocabulo dicta est. Gen. 1. 6. *Et ait Deus, fiat* רקיע *extensio (firmamentum nostri dixerũt) in medio aquarum, & aquas ab aquis diuidat. Fecitq; Deus* את הרקיע *expansionem, & diuisit inter aquas, quę sunt de sub (subter)* לרקיע *extensioni, & inter aquas, quæ desuper extẽsioni, & factum est ita. Et nomen imposuit Deus* לרקיע *extensioni* שמים *cęlum.* Hæc sententia valdè ponderanda est, quã nos alibi discutiemus. In sequentibus locis tm̃ inuenit.

ומעשה ידיו מגיד הרקיע : *Extensionem (cœlum) indicare opus manuum Dei. Psal. 19. 2.*

והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע : *Luciditas extensionis. (cęli.) Daniel. 12. 3.*

יהי מאורת ברקיע השמים : *Luminaria esse in extensione cęlorũ. Gen. 1. 14.*

והיו למאורת ברקיע השמים : *Esse in luminaria in extensione cęlorum. Gen. 1. 15.*

ויתן אתם אלהים ברקיע השמים : *Dare luminaria in extẽsione cœlorũ. Gen. 1. 17.*

הללוהו ברקיע עזו : *Laudare Deum in extensione roboris eius. (cœlo.) Psal. 150. 1.*

על פני רקיע השמים : *Volare super terra super facie extensionis cęli. Gen. 1. 20.*

ויהי קול מעל לרקיע וגו' : *Vocem esse desuper extensioni. (Extensionem. Ezec. 1. 25.*

רקיע כעין הקרח הנורא : *Extẽsionem, vt glaciem horribilem, esse sup caput aãlium. Ezec. 1. 22*

ומעל לרקיע אשר על ראשם : *Desuper extensioni, (extensionem) quæ est super caput animalium. Ezec. 1. 26.*

והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרבים וגו' : *Extẽsio super caput Cherubim, &c. Ezec. 10. 1.*

ותחת הרקיע כנפיהם ישרות : *Alas animalium sub extẽsione, &c. Ezec. 1. 23.*

רקעים Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs in regimine רקעי. Extẽsiones, expansiones. [*Distendimenti, allargamenti.*] Num. 17. 3. *Et fãciũt eos* רקעי *extensiones laminarum.* Hoc est laminas extensas, & diductas. Radix est רקע.

רקיק Nomen masculinum genere, & declinatione רקיק רקיקי. Laganum, à tenuitate sic dictum, crustula, placẽtula. [*Lasagna, crostola.*] Octo vicibus tantum inuenitur, & eius vsus in sacrificijs erat, vt in sequentibus obseruabis.

ורקיק אחד : *Laganum vnum, &c. Exo. 29. 23.*

ורקיקי מצות משחים בשמן : *Lagana azymorum illita (in) oleo. Exo. 29. 2.*

ורקיק מצה אחד : *Laganũ azymi vnũ, &c. Num. 6. 19*

ולרקיקי המצות : *(Præfectum esse) laganis azymorũ, &c. 1. Par. 23. 29.*

Deriuatiua huius radicis sunt הריק רק רקה רקות רקת.

רקות Nomen plurale fœmininũ Subtiles, tenues, extenuatæ, modo radix sit רקק, nam quidã autumant, potius deduci à ריק, idest, vacuæ, inanes. [*Sottili, ouero uote.*] Ter inuenitur.

ורקות בשר : *Vaccæ tenues (uacuæ) carnẽ. Genes. 41. 19.*

והאכלנה הפרות הרקות וגו' : *Vaccas tenues & malas uorare pingues. Gen. 41. 20.*

ושבע הפרות הרקות וגו' : *Septem uaccas tenues & malas ascẽdere, &c. Gen 41. 27.*

רקת Nomẽ proprium vrbis munitissimæ in tribu Neptalim. Racath. [*Racata.*] Ios. 19. 35. רקת *Racata.* Radix forsitan est רקק.

ר ר

רר Lege radicem ריר, & obserua quando remanet in scriptura cum his duabus tantũ radicalibus.

ריר Require superius in ר ante י, suo loco proprio.

ר ש

רש Lege radices רשש רוש רשה ירש, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

רוש Require superius in ר ante ו, suo loco proprio.

רישׁ } Require superius in ר ante י, suo loco proprio.

רשש Duplicata habentur inferius, suo loco proprio.

רשיון Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs à radice רשה inusitata, à qua & ארשת nonnulli deriuant. Licentia, concessio, facultas. [*Licentia, facoltà.*] Esd. 3. 7. *Vt adducerent ligna cedrina de*

mentarij. Exo. 30. 25.

לקח מעשה רוקח : *Pigmentum opere pigmentarij. Exo. 30. 35.*

מעשה רקח : *Facere oleũ, & thimiama opere pigmentarij. Exo. 37. 29.*

לקחי המרקחת לבשמים : *Pigmentarius pigmentationis aromatibus. 1. Par. 9. 31.*

יביע שמן רוקח : *Vnguentum pigmentarij. Eccl. 10. 1*

Deriuatiua huius sunt הריח מרקחה מרקחת רקח רקח רקח רקחים רקחות.

רקח Verbum Pihel actiuum, eiusdem significationis cum superiori, ex quo semel legitur in Biblijs participium passiũ pluralis numeri מרקחים, nec aliud ex eo facilè formarem. Pigmentati, in vnguentũ confecti, vel redacti. [*Fatti in profumo, in vnguenti*] 2. Paral. 16. 14. *Et deposuerunt eum in lecto repleto aromatibus, & diuersis speciebus* מרקחים *pigmentatis (in) pigmentatione opere.* (Pigmentarij scilicet.)

רקח Nomẽ masculinum genere, sine plurali, quod bis tãtum in scriptura sacra legitur. Pigmentum, vnguentum. [*Profumo, vnguento odorifero, compositione odorifera.*] Exo. 30. 25. *Et facies illud oleum vnctionis sanctitatis,* רקח *pigmentum (scilicet) pigmentationis opere pigmentarij.* Et ver. 35. *Et facies illud thimiama,* רקח *pigmẽtum (scilicet) opere pigmentarij.* Duo genera pigmẽti notes hic velim, primum, quod reducitur in oleum, vnguentum ego dicerem, secundum verò ex ipso aromatum corpore.

רקח Nomẽ formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Conditura, pigmentatio. [*Compositione odorifera.*] Cant. 8. 2. *Bibere te faciam de vino* הרקח *conditura. (aromatibus condito.)*

רקחים Nomen Toar plurale, masculinum genere, quod semel in Biblijs inuenit. Pigmentarii, vnguenta componẽtes. [*Profumieri, che fanno vnguenti odoriferi.*] Neh. 3. 8. *Secus illum instaurauit Hanaias filius* הרקחים *pigmentariorum.* Radix est רקח.

רקחים Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs cum affixo רקחיך. Pigmenta, condimenta. [*Profumi, vnguenti, odori.*] Esa. 57. 9. *Et multiplicasti* רקחיך *pigmenta tua.* Radix est רקח.

רקחות Nomen Toar plurale, fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Pigmentariæ, vnguenta componens. [*Profumiere, donne che fanno profumi, odori, vnguẽti odoriferi.*] 1. Sam. 8. 13. *Et filias vestras accipiet* לרקחות *pigmentarijs (in pigmentarias,) & in coquas pistricesq;.* Radix est רקח.

רקם Participiũ masculinum ex cõiugatione Cal, quæ non inuenitur in Biblijs, sed non ideo penitus absurdum erit, eam formare iuxta regulas grammaticales, cum necessitas expostulauerit. Hoc verò participium supplet etiã vices nominis Toar. Acupictor, phrygio, variegator, qui varias figuras in panno operatur vel acu, vel textura. Vulgò [*Ricamatore*] ab Hebraica voce dicitur. [*Razzieri, che fa razzi.*] Octo vicibus tantum inuenitur.

מעשה רקם : *Facere operculum ianuæ tabernaculi opere phrygionis. Exo. 26. 30.*

מעשה רקם : *Operculum esse ad ianuam atrij opere phrygionis. Exo. 27. 16.*

אבנט תעשה מעשה רקם : *Facere baltheum opere phrygionis. Exo. 20. 40. Vide etiam 39. 29.*

וחשב ורקם בתכלת וגו' : *Acupictor in hyacinto, &c. Exo. 35. 35. & 38. 23.*

Deriuatiua huius sunt רקם רקמה.

Verbum Puhal passiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in præterito רקמתי, cætera verò, cum opus erit, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Opere phrygionico effectus est. [*Fabricamato, fatto à ricami.*] Dauid eo eleganter vsus est poeticè ad compositionem corporis in vtero materno trãsferens. Psal. 139. 15. *Qui factus fui in latibulo,* רקמתי *variegatus fui in inferioribus terræ.* Hoc est, varijs membris formatus more phrygionum in vulua.

רקם Nomẽ proprium viri ex tribu Iudæ. Recem. [*Recemo.*] 1. Par. 2. 42. ורקם *Et Recemus.*

Fuit alter Recemus ex Manasse. 1. Paralip. 7. 16. ורקם *Et Recemus.*

Alter Princeps Madianitarum. Ios. 13. 21. ואת רקם *Et Recemam.* Hic à Iudęis trucidatus est. Nume. 31. 8. ואת רקם *Et Recemum.*

Aliàs est etiam nomen proprium vrbis in tribu Beniamin. [*Recema.*] Ios. 18. 27. ורקם *Et Recema.*

ריקם Require superius in ר ante י, suo loco proprio.

רקמה Nomen fœmininum genere, & declinatione רקמות, formans insuper duale רקמתים. Acupictura, variegatura, vel acu vel textura effecta. Sępius verò ponitur eleganter pro veste acupicta, phrygionica. [*Ricamatura, ricamo dalla voce Ebrea detto, veste ricamata, fatta à ricami.*] In sequẽtibus locis tm̃ inuenit.

אבני פוך ורקמה : *Lapides faci, & variegaturæ. 1. Par. 29. 2. Quibus varias figuras efficiunt, ad struẽda vermiculata emblemata, vulgò per far mosaico.*

ותתקחי את בגדי רקמתך ותכסים : *Accipere vestimenta acupicturæ, & tegere aliquid. Ezec. 16. 17.*

ותשלי את בגדי רקמתם יפשטו : *Exuere vestes acupicturæ. Ezech. 26. 16.*

ורקמה ובוץ וגו' : *Dare in nundinis acupicturã, & byssum, &c. Ezec. 27. 16.*

בגלומי תכלת ורקמה : *Glomi hyacinchi & acupicturæ. Ezechiel 27. 24.*

לרקמות תוכל להלך : *Aliquã adduci (in) acupicturis. (cum veste ricamate.) Psal. 45. 15.*

ואלבשך רקמה : *Induere aliquam acupictura. (veste phrygionica.) Ezec. 16. 9.*

המשר הגדול וגו' אשר לו הרקמה : *Acupicturam esse aquilæ. metaphoricè. Ezec. 17. 3.*

שללי צבעים רקמה צבע רקמתים : *Spolium colorum acupicturã (s.) colorem duarum acupicturarũ (hoc est utrinq; variegatarum) esse alicui. Iud. 5. 30.*

ומלבושך שש ומשי ורקמה : *Indumẽtum alicuius esse byssum, sericum, & acupicturã. Ezec. 16. 12*

שש ברקמה מצרים היה מפרשך : *Byssum in acupictura (elaboratum) esse expansionem alicuius. Ezec. 27. 7.*

Radix est רקם.

רקון Nomen proprium loci, vel, vt alijs placet, oppidi in tribu Dan. Racon. [*Racona.*] Ios. 19. 46. והרקון *Et Raconæ.* (*Vel Racona.*) Scribitur cum He haidiah, quemadmodum & in nonnullis alijs nominibus pprijs fieri iã obseruauimus. Radix est ppria, vel רקק.

רקע Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

רקע	Part. præs.
ארקעם	Futurum.
רקע	Imperat.
רקעך	Infinitiuus.

משכן	אֹהֶל מִשְׁכְּנוֹת רְשָׁעִים :	*Tentorium habitationum iniustorũ. Iob 21. 28.*
משל	מֹשֵׁל רָשָׁע עַל עַם דָּל :	*Iniustum dominari super populo pauperc. Pro. 28. 15.*
כעס	עֹלֵבֶת רָשָׁע אֱלֹהִים :	*Iniustum irritare Deum. Psal. 10. 13*
נגד	נֶעוֹר רָשָׁע לְנֶגְדִּי :	*Iniustum esse è regione (coram) alicuius. Psal. 39. 2.*
נדחס	כַּרְעָתוֹ יִדְחֶה רָשָׁע :	*Iniustum impelli in malitia sua. Pro. 14. 32.*
נדם	רְשָׁעִים בַּחֹשֶׁךְ יִדָּמוּ :	*Iniustos silere (excindi) in tenebris. 1. Sam. 2. 9.*
נוקש	בְּפֹעַל כַּפָּיו נוֹקֵשׁ רָשָׁע :	*Iniustum illaqueari in opere manuũ suarum. Psal. 9. 17.*
נכרה	עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת :	*Foueam excauari iniusto. Ps. 94. 13.*
נכרת	כְּהִכָּרֵת רְשָׁעִים תִּרְאֶה	*Iniustos excindi. Psal. 37. 34.*
נכשל	וּרְשָׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָרָעָה :	*Iniustos impingere in malo. Prouer. 24. 16.*
נמנע	וְיֻמַּנַע מֵרְשָׁעִים אוֹרָם :	*Lucem iniustorum prohiberi ab eis. Iob 38. 15.*
נמצא	כִּי נִמְצָאוּ בְּעַמִּי רְשָׁעִים :	*Iniustos inueniri in populo. Ier. 5. 26*
נעדר	וְנֶעְדָּרוּ רְשָׁעִים מִמֶּנָּה :	*Iniustos excuti de terra. Iob 38. 13.*
נפל	יִפְּלוּ בְּסַכְּתֵיהֶם רְשָׁעִים :	*Iniustos cadere in retia. Psal. 141. 10*
נפל	וּבְרִשְׁעָתוֹ יִפֹּל רָשָׁע :	*Iniustum cadere in iniustitia sua. Pro. 11. 5.*
נפש	נֶפֶשׁ רָשָׁע אִוְּתָה רָע :	*Animam iniusti appetere malum. Pro. 21. 10.*
נר	כִּנֵּר רְשָׁעִים יִדְעָךְ :	*Lucernam iniustorum extingui. Iob 21. 17.*
נתן	נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי :	*Iniustos dare laqueum alicui. Psalm. 119. 110.*
נתן	וַיִּתֵּן אֶת רְשָׁעִים קִבְרוֹ :	*Dare cum iniustis. (cõdemnatis.) sepulchrum. Esa. 53. 9.*
סלף	מְסַלֵּף רְשָׁעִים לָרָע :	*Deflectere iniustos. Pro. 21. 12.*
סלם	חֲרֹף תִּסְפֶּה צַדִּיק עִם רָשָׁע :	*Consumere iustum cum iniusto. Gen. 18. 23.*
עבות	צֶמֶת עֲבוֹת רְשָׁעִים	*Succidere funem iniustorũ. Ps. 129. 4*
עזב	עָזַב רָשָׁע דַּרְכּוֹ	*Iniustum derelinquere viam suam. Esa. 55. 7.*
עזר	הַלְרָשָׁע לַעֲזוֹר :	*Auxiliari iniusto. 2. Par. 19. 2.*
עין	עֵינֵי רְשָׁעִים תִּכְלֶינָה :	*Oculos iniustorũ consumi. Iob 11. 20*
עלז	עַד מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלוֹז :	*Iniustos exultare. Psal. 94. 3.*
עם	רֹאֵנִי עִם הָרְשָׁעִים :	*Aliquem & populum esse iniustos. [Hauere il torto.] Exo. 9. 27.*
עכה	יָצַל עֲצַת רְשָׁעִים הֵפַרְתָּ :	*Illucescere super consilio iniusti. Iob 10. 3.*
עכם	אַשְׁרֵי לֹא הָלַךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים	*Non ire in consilio iniustorũ. Ps. 1. 1*
עקת	מִפְּנֵי עִקַּת רָשָׁע :	*Afflictio iniusti. Psal. 55. 4.*
ערץ	רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וגו'	*Videre iniustum præualidum, &c. Psal. 37. 35.*
עשה	כְּכֹל הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הָרָשָׁע יַעֲשֶׂה :	*Iniustum facere abominationes. Ezechiel 18. 23.*
פה	כִּי פִי רָשָׁע וּפִי וגו' :	*Os iniusti, &c. Psal. 109. 2.*
פה	פִּי רְשָׁעִים הַהֲפֻכוֹת :	*Os iniustorum esse subuersiones. Prouer. 10. 32.*
פלט	פַּלֵּט הַנֶּפֶשׁ מֵרָשָׁע חַרְבֶּךָ :	*Eripere animam alicuius ab iniusto gladio. (vel qui est gladius.) Ps. 17. 13.*
פנה	וּפְנֵי רְשָׁעִים הִשְּׁאוּ סֶלָה	*Leuare (honorare) facies iniustorũ. Psal. 82. 2.*
פנה	שֹׁאֵת פְּנֵי רָשָׁע לֹא טוֹב :	*Non esse bonum, leuare (honorare) faciem iniusti. Pro. 18. 5.*
פרח	בְּפָרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב :	*Iniustos florere vt herbam. Ps. 92. 8*
פשע	נְאֻם פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי :	*Dictum præuaricationis iniusto, (iniusti, &c.) Psal. 36. 2.*
פתח	חֶרֶב פָּתְחוּ רְשָׁעִים	*Iniustos aperire (euaginare) gladiũ.*

חדל	סִינִים דְּשַׁבֵּת כָּל רָשְׁעֵי אָרֶץ	*Cessare facere iniustos terræ. Psalm. 119. 119.*
חסיד	וּאֹר כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד :	*Abolere iniustos. Psal 145. 20.*
חפיל	כַּשְׁמִיל רְשָׁעִים עָדֵי אָרֶץ	*Deprimere iniustos vsque ad terrã. Psal. 147. 6.*
חתלך	סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלָּכוּן :	*Iniustos pergere circumquaque. Psal. 12. 9.*
זבח	זֶבַח רְשָׁעִים תּוֹעֵבָה :	*Sacrificium iniustorum esse abominationem. Pro. 21. 27.* (4.
זור	זָרוּ רְשָׁעִים מֵרָחֶם :	*Iniustos abalienari ab vtero. Ps. 58.*
זמם	זֹמֵם רָשָׁע לַצַּדִּיק	*Iniustum cogitare (malum de) iusto. Psal. 37. 12.*
זרה	מְזָרֵה רְשָׁעִים מֶלֶךְ חָכָם :	*Dispergere iniustos. Pro. 20. 26.*
זרוע	זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים תִּשָּׁבַרְנָה	*Brachia iniustorum frangi. Ps. 37. 17*
זרע	זֶרַע רְשָׁעִים נִכְרַת :	*Semen iniustorũ excindi. Ps. 37. 28.*
חבל	חֲבָלֵי רְשָׁעִים עִוְּדוּנִי :	*Funes iniustorum. Psal. 119. 61.*
חדל	שָׁם רְשָׁעִים חָדְלוּ רוֹגֵז :	*Iniustos cessare (ab) ira. Iob 3. 17.*
חטא	חָטָאנוּ וְהֶעֱוִינוּ רָשָׁעְנוּ :	*Peccare, iniquè, & iniustè agere. 1. Reg. 8. 47.*
חיה	חֹדֶשׁ רְשָׁעִים יִחְיוּ	*Iniustos viuere. Iob 21. 7.*
חמד	חֶמֶד רָשָׁע מְצוֹד רָעִים :	*Iniusti desiderare aliquid. Pro. 12. 12*
טוב	וְטוֹב לֹא יִהְיֶה לָרָשָׁע וגו'	*Bonũ non esse iniusto, &c. Eccl. 8. 13*
יד	אֶרֶץ נִתְּנָה בְּיַד רָשָׁע :	*Terrã dari in manu iniusti. Iob 9. 24*
יד	יְלַחֵזֵק יְדֵי רָשָׁע :	*Roborare manus iniusti. Ezec. 13. 22.*
יהוה	רָחוֹק יְהוָה מֵרְשָׁעִים :	*Dominum esse procul ab iniustis. Prouer. 15. 29.*
יום	כָּל יְמֵי רָשָׁע הוּא מְתַחוֹלֵל :	*Dies iniusti, &c. Iob 15. 20.*
יס	וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרָשׁ :	*Iniustos esse vt mare expulsum. Esa. 57. 20.*
יצא	בְּהִשָּׁפְטוֹ יֵצֵא רָשָׁע :	*Aliquem egredi iniustum (reum, cõdemnatũ) cũ iudicatur. Ps. 109. 7.*
יסב	וְעִם רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב :	*Non sedere cum iniustis. Psal. 26. 5.*
יסוש	רְחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה :	*Salutem esse procul ab iniustis. Psal. 119. 155.*
כלה	תָּם וְרָשָׁע הוּא מְכַלֶּה :	*Consumere integrum, & iniustum. Iob 9. 22.*
כפר	כֹּפֶר לַצַּדִּיק רָשָׁע	*Iniustum esse expiationem iusto. Pro. 21. 18.*
כרם	וְכֶרֶם רָשָׁע יַלְקִשוּ :	*Vinea iniusti. Iob 24. 6.*
לב	לֵב רְשָׁעִים כְּמְעָט	*Cor iniustorum. Pro. 10. 20.*
להט	לְהֶבֶת הַלָּהַט רְשָׁעִים	*Flammam comburere iniustos. Psal. 106. 18.*
לוה	לוֶה רָשָׁע וְלֹא יְשַׁלֵּם :	*Iniustum in fenus accipere, nec soluere. Psal. 37. 21.*
נכה	עֲוֹנוֹתַי יִלְכְּדוּנִי אֶת הַרְשָׁע :	*Iniquitates iniusti capere eum. Pro. 5. 22.*
נתן	יְחֹן רָשָׁע כַּל לָמַד צֶדֶק	*Iniustum, qui non didicit iustitiã, donari gratia, &c. Esa. 26. 10.*
תאוויים	אַל תִּתֵּן יְהוָה מַאֲוַיֵּי רָשָׁע :	*Nõ dare desideria iniusti. Ps. 140. 9*
מגורת	מְגוֹרַת רָשָׁע הִיא תְבוֹאֶנּוּ :	*Pauorẽ iniusti venire ei. Pro. 10. 24*
מוט	צַדִּיק מָט לִפְנֵי רָשָׁע :	*Iustum moueri ante iniustum. Prou. 25. 26.*
מות	הַחֹפֵץ אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע :	*Velle mortem iniusti. Ezec. 18. 22.*
מותת	תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה	*Malũ interficere iniusti. Ps. 34. 22.*
מטה	שֵׁבֶט יְהוָה מַטֵּה רְשָׁעִים :	*Frangere virgã iniustorũ. Esa. 14. 5.*
מכ וכ	רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע :	*Multos dolores esse iusto. Ps. 32. 10*
מכלא	וּרְשָׁעִים מָלְאוּ רָע :	*Iniustos repleri malo. Prou. 12. 21.*
מלאך	מַלְאַךְ רָשָׁע יִפֹּל בְּרָע	*Nuncium iniustum cadere in malo. Pro. 13. 17.*
מעשה	כְּמַעֲשֵׂה רְשָׁעִים וַיֵּשׁ רְשָׁעִים וגו' :	*Accidere iustis secundum opus iniustorum, & è conuerso. Eccl. 8. 14*
מקרה	מִקְרֶה אֶחָד לַצַּדִּיק וְלָרָשָׁע :	*Casum unum esse iusto & iniusto. Eccles. 9. 2.*
מרך	אַל תַּחֲשֹׁכְנִי עִם רְשָׁעִים :	*Non trahere aliquem cum iniustis. Psal. 28. 3.*

מרשיע	וְהִרְשִׁיעוּ אֶת הַרָּשָׁע :	*Condẽnare iniustũ. (reũ.) Deut. 25. 1*
מרשיע	וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים	*Iniustos iniustè agere. Dan. 12. 10.*
משיב	חֹבֵל יָשִׁיב רָשָׁע וגו' :	*Iniustum reddere pignus, &c. Ezec. 33. 16.*

	תָּמוּת וגו' :	*Ezech. 33. 8.*
ארב	אֹרֵב רָשָׁע לִצְפּוֹן צַדִּיק :	*Iniustum insidiari alicui. Pro. 24. 15*
ארח	בְּאֹרַח רָשָׁעִים אַל תֵּבָא :	*Non venire in via iniustorum. Pro. 4. 14.*
בוא	בְּבוֹא רָשָׁע בָּא גַּם בּוּז :	*Despectum venire, cum iniustus venit. Pro. 18. 3.*
בוש	יֵבוֹשׁוּ רְשָׁעִים וְיִדְּמוּ לִשְׁאוֹל :	*Iniustos erubescere, &c. Ps. 31. 18.*
בטן	וּבִטֶן רְשָׁעִים תֶּחְסָר :	*Ventrẽ iniustorũ egere. Pro. 13. 25.*
בית	מְאֵרַת יְהוָה בֵּית רָשָׁע :	*Maledictionem esse in domo iniusti. Pro. 3. 33.*
בלע	בְּבַלַּע רָשָׁע צַדִּיק מִמֶּנּוּ :	*Iniustum deglutire iustiorem se. Abac. 1. 13.*
בצוה	בְּצוּאַת רָשָׁע יְדֹרֵךְ עֹנִי :	*Supe. bia iniusti. Psal. 10. 2.*
דבר	דִּבְרֵי רְשָׁעִים אָרֵב דָּם :	*Verba iniustorum insidiari sanguinis. Pro. 12. 6.*
דין	דִּין רָשָׁע לֹא טוֹב	*Iudicium iniusti. (rei.) Iob 36. 17.*
דם	פְּעָמָיו יִרְחָצוּן בְּדַם הָרָשָׁע	*Lauare pedes in sanguine iniusti. Ps. 58. 11.*
דרך	וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֹּאבֵד	*Viam iniustorum perire. Psal. 1. 6.*
דרך	דֶּרֶךְ רְשָׁעִים כָּאֹפֶל לֹא יָדְעוּ	*Viam iniustorum esse vt obscuritatẽ. Pro. 4. 19.*
דרך	תּוֹעֲבַת יְהוָה דֶּרֶךְ רָשָׁע	*Viam iniusti esse abominationem Domini. Pro. 15. 9.*
דרך	מַרְעִיץ דֶּרֶךְ רְשָׁעִים צָלֵחוּ :	*Viam iniustorum prosperari. Ier. 12. 1*
דרך	לְהַזְהִיר רָשָׁע מִדַّרְכּוֹ דַּרְשָׁנָה :	*Commonefacere iniustum à via iniusta. Ezec. 3. 18.*
דרש	רָשָׁע בְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל יִדְרוֹשׁ :	*Iniustum non quærere (Deum) secundum altitudinem nasi sui. Ps. 10. 4*
האריך	יַשׁ רָשָׁע מַאֲרִיךְ בְּרָעָתוֹ :	*Iniustum prolungare (dies) in malitia sua. Eccles. 7. 17.*
הבאיש	וְרָשָׁע יַבְאִישׁ וַיַּחְפִּיר :	*Iniustum fœtere, & erubescere facere. Pro. 13. 5.*
הבין	רָשָׁע לֹא יָבִין דָּעַת :	*Iniustum non intelligere scientiam. Pro. 29. 7.*
הגיז	הָגֵז רָשָׁע לִפְנֵי חֹלֶף :	*Remouere iniustum. Pro. 25. 5.*
הדך	וַהֲדֹךְ רְשָׁעִים תְּחַתָּם :	*Contundere iniustos. Iob 40. 7.*
הוכיח	וּמוֹכִיחַ לָרָשָׁע מוּמוֹ :	*Reprehendere iniusto. (Iniustum.) Pro. 9. 7.*
הזהיר	לְהַזְהִיר רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וגו' :	*Commonefacere iniustum de via illius. Ezec. 33. 8.*
הלל	כִּי הֻלַּל רָשָׁע עַל תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ	*Iniustum laudare (Deum) super desiderio animæ suæ. Psal. 10. 3.*
הלל	עֹזְבֵי תוֹרָה יְהַלְלוּ רָשָׁע :	*Laudare iniustum. Pro. 28. 4.*
המון	בְּהַמּוֹן רְשָׁעִים רַבִּים	*Multitudo (rerum) iniustorum. Psal. 37. 16.*
המית	לְהַמִּית צַדִּיק עִם רָשָׁע :	*Interficere iustum cum iniusto. Gen. 18. 25.*
המית	וְהִכָּה שֵׁבֶט פִּיהוּ יָמִית רָשָׁע :	*Interficere iniustum. Esa. 11. 4.*
הפך	הַפֵּךְ רְשָׁעִים וְאֵינָם :	*Vertere iniustos, et nõ esse. Pro. 12. 7*
הפקיד	הַפְקֵד עָלָיו רָשָׁע	*Præficere iustum super aliquem. Psal. 109. 6.*
הצדיק	כִּי לֹא אַצְדִּיק רָשָׁע :	*Deum non iustificare iniustũ. (reũ.) Exo. 23. 7.*
הצדיק	מַצְדִּיק רָשָׁע וּמַרְשִׁיעַ צַדִּיק וגו' :	*Iustificare iniustum, & condemnare iustum. Pro. 17. 15.*
הצדיקי	מַצְדִּיקֵי רָשָׁע עֶקֶב שֹׁחַד	*Iustificare iniustum propter munera. Esa. 5. 23.*
הכמית	לְהַכְרִים אַצְמִית כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ	*Excindere iniustos terræ. Ps. 101. 8*
הרבה	אַל תַּרְשֵׁע הַרְבֵּה וגו' :	*Nõ iniustum (reum) se facere valdè. Locus illustrandus. Eccles. 7. 19.*

Libano ad mare Iapho כרשין *secundum licentiam (iuxta concessionem) Ciri regis Persarum.*

רשם Verbum Cal actiuũ, perfectum, quod tamẽ in Biblijs in vsu nõ est, sed eius participium passiuum רשום semel inuenitur. Signatus, notatus. [*signato, notato, descritto.*] Dan. 10. 21. *Verum indicabo tibi* את הרשום *signatum in scriptura veritatis.*

Cæterum in Syriaco idiomate hoc verbum frequẽs est, quod sic flectitur in Biblijs.

רְשַׁם רְשַׁמְתָּ	Præteritum.
רָשׁוּם	Part. pass.
תִּרְשֹׁם	Futurum.

Signauit, notauit. [*Signare, notare, fare vn segno, o regulare.*] Loci obseruandi.

אסר	הֲלֹא אֲשֶׁר רְשַׁמְתָּ :	*Signare ligatiuũ. (vinctũ.) Dan. 6. 13.*
כתב	וּכְתָבָא דִּנָה רְשׁוּם :	*Scriptura signata. Dan. 6. 26.*
כתב	יִתְרְשֵׁם כְּתָבָא	*Signare scripturam. Dan. 6. 9.*
כתב	רְשַׁם כְּתָב וְאֵסָרָא :	*Signare scripturam, & ligamina. (vinctum.) Dan. 6. 10.*
כתב	כְּדִי יִנְדַּע דִּי רְשִׁים בְּרִבְרָבָא :	*Cognoscere quod scriptum à sit signetta. Dan. 6. 12.*

רישון Require superius in [illegible], suo loco proprio.

רשע Verbum Cal actiuum, perfectum, sic declinatur in Biblijs.

רָשַׁעְתִּי רָשַׁעְתָּ	Præteritum.
רָשַׁע רְשָׁעִים רְשָׁעִי רְשָׁעָה	Nomẽ Toar.
אֶרְשַׁע תִּרְשַׁע	Futurum.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erũt, exceptis participijs, quorum vices suppleant nomina Toar. Condemnari, reum effici, verbum forense, iniustum comprobari. Sæpius verò dicitur de iniustitia absoluta: impius, scelestus, improbus, malitia præditus fuit, iniustus fuit propriè, nam opponitur verbo צדק, de quo suo loco dictum est, & in quacunq; re quis potest esse iniustus, quamuis in alia sit iustus, quod etiam atq; etiam notes, velim. Sæpius tamen, vt diximus, de iniustitia absoluta vsurpatur. [*Condennarsi, farsi reo, essere ingiusto, scelerato, empio.*] Quidã arbitrantur, inquietum esse, primam & genuinam huius radicis significationẽ esse, à qua forsitan hæc deducitur, quòd iniustus corpore vel certè conscientia non possit quiescere, quod an verum sit, alij viderint. Construitur absolutè, & cum præpositione מן. Efficit varios idiotismos elegantiarum plenos, vt in sequẽtibus obseruabis.

אבד	אַבֵּדְתָּ רָשָׁע :	*Perdere iniustum. Psal. 9. 6.*
אבד	כִּי רְשָׁעִים יֹאבֵדוּ :	*Iniustos perire. Psal. 37. 20.*
אבד	וּבְאֹבֶד רְשָׁעִים רִנָּה :	*Ouationem esse, cum iniusti pereunt. Pro. 11. 10.*
חרס	זֶה חֵלֶק אָדָם רָשָׁע מֵאֱלוֹהִים	*Portio hominis iniusti. Iob 20. 29.*
חרס	בְּמוֹת אָדָם רָשָׁע תֹּאבַד תִּקְוָה :	*Hominem iniustum mori, &c. Prou. 11. 7.*
אהל	וְאֹהֶל רְשָׁעִים אֵינֶנּוּ :	*Tentoriũ iniustorũ non esse. Iob 3. 22*
אור	גַּם אוֹר רְשָׁעִים יִדְעָךְ :	*Lucem iniustorum extingui. Iob 18. 5*
אחרית	אַחֲרִית רְשָׁעִים נִכְרָתָה :	*Vltimum iniustorum excindi. Psalm. 37. 38.*
איב	יְהִי כָרָשָׁע אֹיְבִי :	*Hostem esse vt iniustum. Iob 27. 7.*
אין	וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע :	*Iniustum non esse. Psal. 37. 10.*
איש	הַעֲוֹת אִישׁ רָשָׁע בְּפִנּוּ :	*Virum iniustum roborare (in) faciẽ suam. Pro. 21. 29.*
אנוש	וְלֹא רְשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי :	*Iniustum esse (vel certè condemnari, reum esse) à Deo. Psal. 18. 22.*
אמר	בְּאִמְרִי לָרָשָׁע מוֹת	*Dicere iniusto, iniustè morieris, &c.*

	וְרִשְׁתָּ פְרוּשָׂה עַל תָּבוֹר :	*Rete expãsum super Tabor. Hos. 5.1*
פרס	כִּי שָׁלַח בְּרֶשֶׁת בְּרַגְלָיו :	*Dimitti in rete (in) pedibus suis. Iob 18. 5.*

רְשִׁית Require superius in רֵאשִׁית, & nota.

ר ת

רות Require superius in ר ante ו, suo loco proprio.

רְתֵת Duplicatum habetur inferius, suo loco proprio.

רתח Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in imperatiuo רַתַּח, cætera ex hoc vel Hiphil ex te formabis, cum opus erunt, iuxta grammatices præcepta. Ebullire fecit. [*Far bollire.*] Ezec. 24. 5. רַתַּח *Ebullire fac ebullitiones eius.* (*ollæ.*)

Deriuatiua huius sunt הרתיח רתח רתחים .

רתח Verbum Pohal passiuum, perfectum, quòd semel legitur in Biblijs in præterito רֻתְּחוּ, cætera verò cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Bullitus est, efferbuit. [*Fù bollito.*] Iob 30.27. *Viscera mea* רֻתְּחוּ *bullita sunt,* (*efferbuerunt*) *nec siluerunt.*

רתחים Nomen plurale masculinum, quod semel legitur in Biblijs cum affixo רְתָחֶיהָ. Ebullitiones, efferuescentiæ. [*Bollimenti, bollori.*] Ezec. 24. 5. *Ebullire fac* רְתָחֶיהָ *ebullitiones eius.* (*ollæ.*) Radix est רתח.

רתם Verbum Cal actiuum, perfectũ, quod semel legitur in Biblijs in imperatiuo רְתֹם, nec aliud ex eo formarem, cum non sit certum, quid ꝓpriè significet, quamuis ex coniectura loci omnes ferè ligare interpretentur. Nõ displicet omnino, quòd quidam arbitrantur dici à sequenti nomine, quasi genista ligare, seu vincire diceres. [*Ligare.*] Mich. 1. 13. רְתֹם *Liga currum dromedario.*

Deriuatiua huius radicis sunt לֹתֶם רְתָמָה .

רְתָם Nomen generis communis cum plurali masculino, quod quidam iuniperum, quidã genistam interpretantur. [*Geneuro, ouero genesta.*] Alia arborum nomina vide in עֵץ. Quater inuenitur.

	עִם בַּתְּלֵי רְתָמִים :	*Prunæ genistarum. Psal. 120.4.*
בחל	וְשֹׁרֶשׁ רְתָמִים לַחְמָם :	*Radicem genistarum esse panem alicuius.* (*vel ad incalescendum.*) *Iob 30. 4.*
תחת	יָשַׁב תַּחַת לֹתֶם אֶחָת :	*Sedere sub vna genista. 1. Reg. 19.5*
תחת	יָרַדְתִּי תַּחַת לֹתֶם אֶחָד :	*Dormire sub vna genista. 1. Reg. 19.6*

רִתְמָה Nomen propriũ loci, forsitan à genistis sic dicti, vbi fuit quartadecima Israelitarum mansio. Rithmah. [*Ritima.*] Num. 33. 18. *Et castrametati sunt* בְּרִתְמָה *in Ritima.* Radix est רתם .

רתק Verbum Pohal passiuum, perfectũ, quod semel legitur in Biblijs in præterito רֻתְּקוּ, cætera potius ex synonimis desumerẽ, quæ vide in קשר. Alligatus, catena constrictus, (catenatus, si liceret dicere) fuit. [*Fù incatenato, legato con catene.*] Nah. 3. 10. *Et omnes maiores eius* רֻתְּקוּ *alligati fuerunt in compedibus.*

Deriuatiua huius sunt נרתק רַתִּיק רְתֻקוֹת .

רתוק Nomen formæ masculinæ, cum plurali fœminino declinatione רְתוּקוֹת, quamuis scribatur constanter cum Iod רְתִיקוֹת, sed Iudæi ex Massara cum Vau legant, vt arbitror, illud Iod esse Vau decurtatum ob aliquod mysterium. Catena. [*Catena.*] Ezechiel. 7. 23. *Fac* הָרְתוּק *catenam.* 1. Reg. 6. 21. *Et traduxit* בְּרִתְקוֹת *in catenis (catenas) auri ante oraculum.*

רשף Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs רֶשֶׁף. רְשָׁפִים רִשְׁפֵי אֵשׁ רִשְׁפֵיהָ רִשְׁפֶיהָ. Pruna, carbo ignitus propriè, quamuis per metaphoram etiam ad quædam alia trãsferatur. [*Bragia, carbon acceso.*] Vide נַחֲלָה. In sequentibus locis tantum inuenitur.

אש	רִשְׁפֵיהָ רִשְׁפֵי אֵשׁ :	*Prunas amoris esse prunas ignis. (ignitas.) Cant. 8. 6.*
כן	וּבְנֵי רֶשֶׁף יַגְבִּיהוּ עוּף :	*Filij prunæ. (sunt scintillæ.) Iob 5. 7*
יצא	יֵצֵא רֶשֶׁף לְרַגְלָיו :	*Prunam egredi pedibus Dei. (ægritudinem adurentem innuit, vt & sequens.) Abac. 3. 5.*
לחוס	מְזִי רָעָב וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף :	*Comestiones prunæ. (ægritudinem quandam adurentem innuit poeticè.) Deut. 32. 24.*
מקנס	יִסְקְנֵיהֶם לְרִשְׁפִּים :	*Concludere gregem prunis. (Fulgetra intelligit poeticè.) Ps. 78. 48.*
סכר	שְׁמֹה שְׁבֹר רִשְׁפֵי קֶשֶׁת :	*Frãgere prunas arcus. (Sagittas intelligit.) Psal. 76. 4.*

Aliàs רֶשֶׁף est nomen proprium viri ex Ephraim. Reseph. [*Resefo.*] 1. Par. 7. 25. וְרֶשֶׁף *Et Resephus.*

רשש Verbum Pohal passiuum, ex duplicibus, qđ semel legitur in Biblijs in præterito רֹשַׁשְׁנוּ. cætera verò cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cũ opus erunt. Pauperatus, pauper effectus est. [*Imponerire, diuenir pouero.*] Mal. 1. 4. *Cũ dixerit Edom,* רֹשַׁשְׁנוּ *pauperati sumus.* Ego tamen potius crederem, radicem esse רוש, & Dages positum ad supplẽdum Holem, pro רוششנו scilicet, quod notes velim.

Ex hac radice deriuatur תַּרְשִׁישׁ.

רושש Require superius in ר ante ו, suo loco proprio.

רֶשֶׁת Nomen fœmininum genere, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt רִשְׁתִּי רִשְׁתְּ רִשְׁתָּם. Rete. [*Rete.*] Quidam à ירש deducunt, quòd retineat, quodammodo possideat ea, quæ capiuntur: & quidem aliàs est infinitiuus illius, vt illic habes. Duabus supra viginti vicibus inuenitur, ex quibus sequentes locos obseruabis.

הוציא	כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלִי :	*Educere pedes de rete. Psal. 25. 15.*
שים	וְהָיְתָה הָרֶשֶׁת עַד חֲצִי הַמִּזְבֵּחַ :	*Rete esse vsque ad medium altaris. Exo. 27. 5.*
סכן	רֶשֶׁת הַכִּינוּ לְפַעֲמָי :	*Aptare pedibus rete. Psal. 57. 7.*
זרה	כִּי חִנָּם מְזֹרָה הָרֶשֶׁת וגו׳ :	*Rete sparsum frustra, &c. Pro. 1. 17.*
טמן	בְּרֶשֶׁת זוּ טָמְנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם	*Pedem capi in rete, quod absconderis. Psal. 9. 16.*
טמן	הוֹצִיאֵנִי מֵרֶשֶׁת זוּ טָמְנוּ לִי :	*Educere de rete, quod quid absconderit tibi. Psal. 31. 5.*
טמן	כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם	*Absconodere frustra rete alicui. Psal. 35. 7.*
לכד	יִרְשָׁתוּ אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכֹּד :	*Rete, quod absconderis, appræhendere te. Psal. 35. 8.*
מעשה	מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת :	*Facere cribrum opere retis æris. Exo. 27. 4.*
תשך	כְּמָשְׁכוֹ בְרִשְׁתּוֹ :	*Attrahere in rete. Psal. 10. 9.*
כתת	מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת :	*Opus retis æris. Exo. 38. 4.*
עשה	וַעֲשִׂיתָ עַל הָרֶשֶׁת וגו׳ :	*Facere super rete, &c. Exo. 27. 4.*
פרס	פְּרוּשׂוּ רֶשֶׁת לְיַד מַעְגָּל :	*Extendere rete ad locum semitæ. Psal. 140. 6.*
פרס	רֶשֶׁת פּוֹרֵשׂ עַל פְּעָמָיו :	*Extendere super (ad) pedes alicuius rete. Pro. 29. 5.*
פרס	פָּרַשׂ רֶשֶׁת לְרַגְלָי :	*Expandere pedibus alicuius rete. Thr. 1. 13.*
פרס	וּפָרַשְׂתִּי אֶת רִשְׁתִּי עָלָיו	*Expandere super aliquem rete. Ezechiel. 12. 13.*
	פְּרוּשָׁה רִשְׁתָּם בְּתוֹךְ יָפְיָם	*Percutere (in) gleba iniustitiæ. Esa. 58. 4. Vide* אֲגַרוּף.
	מָדוֹר כְּאֹהֲלֵי רָשָׁע :	*Habitare in tentorij iniustitiæ. Psal. 84. 11.*
	לְאִישׁ כָּמוֹךָ רִשְׁעֶךָ :	*Iniustitiam esse viro, &c. Iob 35. 8.*
	וַלְלֶכֶת עִם אַנְשֵׁי רָשָׁע :	*Pergere cum viris iniustitiæ. (iniustis.) Iob 34. 8.*
	לֹא יוֹעִילוּ אוֹצְרוֹת רָשָׁע :	*Thesauros iniustitiæ non prodesse. Pro. 10. 2.*
	בֵּית רָשָׁע אֹצְרוֹת רָשָׁע :	*Thesauros iniustitiæ esse domi iniusti. Mich. 6. 10.*
	כְּרִשְׁעוֹ גֵרַשְׁתִּיהוּ :	*Expellere aliquem in (propter) iniustitiam eius. Ezec. 31. 11.*
	תְּדָרוֹשׁ רִשְׁעוֹ וְבַל תִּמְצָא :	*Quærere iniustitiam alicuius, nec inuenire. Psal. 10. 15.*
	כִּי לֹא אֵל חֵפֶץ רֶשַׁע אָתָּה :	*Deum non velle iniustitiam. Ps. 5. 5.*
	פַּתַּח חַרְצֻבּוֹת רָשָׁע	*Soluere ligamina iniustitię. Esa. 58. 6*
	חָרַשְׁתֶּם רֶשַׁע וגו׳ :	*Arare iniustitiam, &c. Hos. 10. 13.*
	וְלָדַעַת רָשָׁע כֶּסֶל וגו׳ :	*Cognoscere iniustitiam inconstantiæ. Eccles. 7. 27.*
	יָדַעְנוּ יי׳ רִשְׁעֵנוּ :	*Cognoscere iniustitiã tuã. Ier. 14. 20*
	מִרְשָׁעִים יֵצֵא רָשָׁע :	*Iniustitiam egredi ab iniustis. 1. Samuel 24. 14.*
	כִּי לַחְמֵי לֶחֶם רֶשַׁע :	*Edere panem iniustitiæ. Pro. 4. 17.*
	הַאוֹכֵל בְּמֹאזְנֵי רָשָׁע :	*Bilances iniustitiæ. Mich. 6. 11.*
	הַחֹמֶס כֹּה לְמַטֵּה רָשָׁע :	*Virga iniustitiæ. Ezec. 7. 11.*
	לֹא יְמַלֵּט רָשָׁע אֶת בְּעָלָיו :	*Iniustitiam non eripere dominũ suũ. Eccles. 8. 8.*
	לֹא יִכּוֹן אָדָם בְּרֶשַׁע :	*Hominem non confirmari in iniustitia. Pro. 12. 3.*
	תּוֹעֲבַת מְלָכִים עֲשׂוֹת רָשָׁע :	*Facere iniustitiam. Pro. 16. 12.*
	אַל תִּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ :	*Non aspicere ad improbitatem populi. Deut. 9. 28.*
	כִּי אִם נוֹחַ שִׁבֶט הָרֶשַׁע וגו׳	*Baculus iniustitiæ, &c. Ps. 125. 3.*
	וְלֹא שָׁב מֵרִשְׁעוֹ וגו׳ :	*Non redire ab iniustitia tua. Ezech. 3. 19.*
	הִרְשָׁעָה רָשָׁע :	*Amare iniustitiam, & odio habere iniustitiam. Psal. 45. 8.*
	וְתוֹעֲבַת שְׂפָתַי רֶשַׁע :	*Iniustitiam esse abominationẽ labiorum dicuius. Pro. 8. 7.*

רִשְׁעָה Nomen fœmininũ genere, sine plurali, vertens He in Thau in regimine רִשְׁעַת, & cum affixo רִשְׁעָתוֹ. Iniustitia, improbitas, idem cum superiori scilicet, ibi vide. [*Ingiustitia, impietà.*] Zacarias iniustitiam describit in similitudinem mulieris, cap. 5. 7. *Et hæc mulier vna sedebat ī medio Ephæ. Et dixit, hæc est* הַרִשְׁעָה *iniustitia, &c.* vide omnia. Loci aliquot obseruandi.

	כִּי כָּעֵרָה כָּאֵשׁ רִשְׁעָה :	*Iniustitiam ardere sicut ignem. Esa. 9. 18.*
	וְקָרְאוּ לָהֶם גְּבוּל רִשְׁעָה :	*Terminus iniustitiæ. Mal. 1. 4.*
	כִּי בִרְשָׁעַת הַגּוֹיִם וגו׳ מִיר שֵׁם מִפָּנֶיךָ :	*Expellere aliquos in (propter) iniustitiam eorum. Deut. 9. 5.*
	וְהִכֻּהוּ לְפָנָיו כְּדֵי רִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר :	*Percutere aliquem secundum iniustitiam eius. Deut. 25. 2.*
	וְחָתַמְתָּ אֶת מִשְׁפָּטַי לְרִשְׁעָה :	*Mutare iudicium iniustitiæ. (in iniustitiam.) Ezec. 5. 6.*
	וּבְרִשְׁעָתוֹ יִפֹּל רָשָׁע :	*Iniustum cadere in iniustitia sua. Pro. 11. 5.*
	וְרִשְׁעָה תְּסַלֵּף חַטָּאת :	*Iniustitiam peruertere peccatũ. (peccatorem.) Pro. 13. 6.*
	גַּם נָכוֹן עֲשׂוֹ רִשְׁעָה :	*Facere iniustitiam. Mal. 3. 15.*
	וְרִשְׁעַת רָשָׁע עָלָיו תִּהְיֶה :	*Iniustitiam iniusti esse super eo. Ezechiel. 18. 20.*
	וּבְשׁוּב רָשָׁע מֵרִשְׁעָתוֹ :	*Redire ab iniustitia. Ezec. 18. 26.*

Radix est רשע.

	Psal. 37. 14.	
כרק	וְהָיָה כַּצַּדִּיק כָּרָשָׁע :	*Esse vt iustum vt iniustum. (omnes æquari.) Gen. 18. 25.*
כרק	אֹמֵר לָרָשָׁע צַדִּיק אָתָּה וגו׳ :	*Dicere iniusto, iustus es, &c. Prou. 24. 24.*
כרק	כִּי רָשָׁע מַכְתִּיר אֶת הַצַּדִּיק :	*Iniustum circundare iustũ. Abac. 1. 4*
כרק	וּרְאִיתֶם בֵּין צַדִּיק לָרָשָׁע :	*Videre inter iustum & iniustum. Mal. 3. 18.*
כפס	צוֹפֶה רָשָׁע לַצַּדִּיק :	*Iniustum speculari iusto. Psal. 37. 32*
קוס	לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי :	*Iniustos expectare alicui. (aliquem) ad perdendum. Psal. 119. 95.*
קוס	לֹא יָקוּמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט :	*Iniustos nõ surgere in iudicio. Ps. 1. 5*
קטל	אַם הִקְטֹל אֱלוֹהַּ רָשָׁע :	*Interficere iniustum. Psal. 139. 19.*
קנא	אַל תְּקַנֵּא בְּרְשָׁעִים :	*Non zelari (in) iniustos. Pro. 24. 19*
קרן	וְכָל קַרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ :	*Succidere cornua iniustorũ. Ps. 75. 13*
רתם	רָשָׁע יִרְאֶה וְכָעַס וגו׳ :	*Iniustum videre, & irasci, &c. Psal. 112. 10.*
רתם	עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים יָהוּל :	*Caput iniustorum. Ier. 23. 9.*
רבה	בִּרְבוֹת רְשָׁעִים יִרְבֶּה פָשַׁע :	*Iniustos multiplicari. Pro. 29. 16.*
רוע	יִגְבֹּר נָא רַע רְשָׁעִים :	*Malum iniustorum finire. Ps. 7. 10.*
רוע	אוֹי לָרָשָׁע רַע וגו׳ :	*Iniustus malus. Esa. 3. 11.*
רחמים	וְרַחֲמֵי רְשָׁעִים אַכְזָרִי :	*Miserationes iniustorum crudeles. Pro. 12. 10.*
רעם	כִּי רִנַּת רְשָׁעִים מִקָּרוֹב :	*Ouationem iniustorum esse à propinquo. (durare parum.) Iob. 20. 5.*
רצח	לְנֶפֶשׁ רֹצֵחַ אֲשֶׁר הוּא רָשָׁע לָמוּת :	*Homicidam esse reum ad moriẽdum. Num. 35. 31.*
רשע	מֵרְשָׁעִים יֵצֵא רָשָׁע :	*Iniustitiam prodire ab iniustis. 1. Sam. 24. 14.*
רשעה	וְרִשְׁעָה רָשָׁע עָלָיו תִּהְיֶה :	*Iniustitiam iniusti esse super eo. Ezechiel. 10. 20.*
שאה	מִשֹּׁאַת רְשָׁעִים כִּי תִבֹּא :	*Desolatio iniustorum. Pro. 3. 25.*
שד	שֹׁד רְשָׁעִים יְגוֹרֵם :	*Denastationem iniustorum excindere eos. Pro. 21. 7.*
שוב	יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה :	*Iniustos reuerti in infernũ. Ps. 9. 18.*
שוב	וְהָרָשָׁע כִּי יָשׁוּב מֵרָעַת חַטָּאתוֹ וגו׳ :	*Iniustum reuerti à peccatis. Ezech. 18. 21.*
שוב	וּבְשׁוּב רָשָׁע מֵרִשְׁעָתוֹ וגו׳ :	*Iniustum reuerti in iniustitia sua. Ezec. 18. 26.*
שכן	וְרְשָׁעִים לֹא יִשְׁכְּנוּ אָרֶץ :	*Iniustos non incolere terrã. Pro. 10. 30.*
שלום	שְׁלוֹם רְשָׁעִים אֶרְאֶה :	*Videre pacem iniustorum. Ps. 73. 3.*
שלמת	שַׁלֶּמֶת רְשָׁעִים תִּרְאֶה :	*Videre retributionem iniustorum. Psal. 91. 8.*
שם	וְשֵׁם רְשָׁעִים יִרְקָב :	*Nomen iniustorum putrescere. Prouer. 10. 7.*
שן	שִׁנֵּי רְשָׁעִים שִׁבַּרְתָּ :	*Frangere dentes iniustorũ. Psal. 3. 8*
שנה	וּשְׁנוֹת רְשָׁעִים תִּקָּצַרְנָה :	*Annos iniustorum decurtari. Prou. 10. 27.*
שרת	כָּל מְשָׁרְתָיו רְשָׁעִים :	*Seruientes esse iniustos. Pro. 29. 12.*
שתה	יִשְׁתּוּ כָל רִשְׁעֵי אָרֶץ :	*Iniustos terræ bibere. Psal. 75. 10.*
תאוה	תַּאֲוַת רְשָׁעִים תֹּאבֵד :	*Desiderium iniustorum perire. Psal. 112. 10.*
תבואה	תְּבוּאַת רָשָׁע לְחַטָּאת :	*Prouentus iniusti. Pro. 10. 16.*
תהכולות	תַּהְפֻּכוֹת רְשָׁעִים מִרְמָה :	*Versutias iniustorum esse fraudem. Pro. 12. 5.*
תועבה	וְתוֹעֲבַת רָשָׁע יְשַׁר דָּרֶךְ :	*Rectum itinere esse abominationem iniusti. Pro. 29. 27.*
תקוה	וְתִקְוַת רְשָׁעִים תֹּאבֵד :	*Spem iniustorum perire. Pro. 10. 28*

Deriuatiua huius & composita sunt בְּרֶשַׁע הָרִשְׁעַ כּוֹשֵׁן רִשְׁעָתַיִם מְרִשְׁעַת רָשָׁע רִשְׁעָה :

רֶשַׁע Nomen masculinum genere, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs רֶשַׁע רִשְׁעֵנוּ רִשְׁעֶךָ רִשְׁעוֹ. Iniustitia, (& de quacunq; dicitur, vt habes in radice, ibi vide.) Improbitas, impietas. [*Ingiustitia, impietà.*] Vide בְּלִיַּעַל. Loci aliquot obseruandi.

רתקות Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs. Catenæ. [*Catene.*] Esa. 40. 19. וְרִתְקוֹת *Et catenas argenti conflat.* Radix est רתק .

רתת Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, Tremor, idem scilicet cum רִטֵּט , quamuis hoc Syriacum potius sit quàm Hebrēũ. [*Tremore, tremazzo, spauento.*] Hos. 13. 1. *Cum loqueretur Ephraim, רתת tremorem eleuauit ipse in Israel.* Hebraismus pro induxit . Expende locum & omnes accuratius .

רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ ;

שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ וַאֹהֲבֵם מְאֹד ;
שָׁשׁ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב ;

ש DENTIVM literæ inelegantis & iniucũdi soni habentur, quemadmodum & Samech, & ob puncti vel supra dextrum cornu, vel sinistrum collocationẽ, sonum pronunciationis immutant, & valdè inter se distant, ita vt satius esset forsitan, eas separatim describere, nisi iam Grammaticorum omnium consuetudo contrarium obtinuisset. ש eodem ferè modo quo & ס Samech profertur, & si non tam intensi spiritus sit, vt suo loco dictum est; Latinum S potestate valẽs, elementiq; tonum adaugens punctuli Dages susceptione, quemadmodum & in aliis consonantibus, quæ illud patiuntur, agitur. שִׁין Sin Hebrēis, nescio qua ratione, dicitur, nisi ad sequentis nomen alludere vellent Semper est radicalis consonans, & si nonnunquàm scribatur vice Samech, sicut & è conuerso, ס pro ש aliquando scribitur, vt in singulis locis annotauimus. Syris eadẽ potestate consonans est, quamuis ס frequentius vtantur. Huius figura non est in vsu in numerorum descriptione. ש pari modo profertur lingua sursum adducta ad palatum, & spiritum includente circa dentes anteriores, qui dein extruditur exilis & angustus, palato & dentibus, vt ita dicam, colligatus. שִׁין Scin Hebræi forsitan à שֵׁן dente nominarunt. Latini non agnoscunt huius elementi pronunciationẽ, à qua tamen nõ longè abest literarum sc prolatio, qualis est in scindo & ascẽdo. Suscipit etiam hoc ש Dages, quemadmodum & superius. Cauendum autem est, ne decipiaris in horum prolatione, quæ sicut diuersa est, ita diuersas in radicibus significationẽs constituit, sicut ex te ipso facilè poteris depræhendere. Vide etiam ea, quæ scripsimus in grammatica. ש modò est litera deseruiens, & modò radicalis. De radicali post hac in singulis dictionibus agemus. Seruit autem à capite dictionum tantummodo per compositionem, & quòd, significat. [*Che.*] Habet synonimum אֲשֶׁר , quod vide. Punctatur cum Segol vel Pathah, & post se Dages semper expostulat, nisi sequatur litera gutturalis. Cant. 1. 6. *Ne aspiciatis me,* שֶׁאֲנִי *quia ego sum nigerrima.* Iud. 6. 17. *Et facies mihi signum, שאתה quòd tu loqueris mecum.* Et 5. 7 *Donec* שַׁקַּמְתִּי *quòd surrexi Debora,* שַׁקַּמְתִּי *quòd surrexi, &c.* Cant. 1. 7. שֶׁלָּמָּה *Nãvt quid futura sum, &c.* Et 5. 10. *Qualis est dilectus tuus præ dilecto?* שֶׁכָּכָה *quia sic adiurasti nos?* Patitur nonnunquàm à capite Beth præpositionem, vt Gen 6. 3. בְּשַׁגַּם *In(eo) quòd etiam caro est.* Eccles. 2, 16. בְּשֶׁכְּבָר *In(eo) quòd iam diebus venturis cuncta oblinioni tradentur.* Hæc & huiusmodi ex ipsa Bibliorum lectione facilè expiscaberis. De שׁ huius composito suo loco dictum est, in ש ante ל scilicet. ש figura in numeris trecentos significat, & in Syriaco idiomate eundem elementi sonum habet. Legas interim radices נשא נשא נשה שה , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum hac sola radicali consonante. Composita huius literæ quouis modo sunt שַׁדַּי שֶׁל שַׁלְהֶבֶת שַׁלְהֶבְתְּיָה שַׁמְגַּר שַׁעַר , de quibus singulis suo loco disputabimus.

שש Duplicata omnia habentur inferius in ש ante ש , suo loco proprio.

ש א

שא Lege radices נשא שאה שוא , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

שיא Require inferius in ש ante י , suo loco proprio.

שאב Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שָׁאַבְתָּם — Præteritum.

שֹׁאֵב שֹׁאֲבִי } Part. præs.
שֹׁאֲבוֹת

אֶשְׁאַב
תִּשְׁאַב } Futurum.
יִשְׁאֲבוּ אוֹ יִשְׁאֲבוּן

שְׁאָבִי — Imperat.
לִשְׁאֹב — Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt. Hausit, aquam ex fonte extraxit. [*Cauare acqua dal fonte, dal pozzo.*] Vide דָּלָה , à quo tamẽ differt, vt illic habes. Participium supplet vices nominis Toar. Duabus de viginti vicibus tantùm inuenitur, ex quibus sequentes locos obseruabis.

בחר	וחרץ עוד אל תכאיר לשאב וגו' :	*Currere ad puteum ad hauriendum, &c. Gen. 24. 20.*
נמל	גם לגמליך אשאב וגו' :	*Haurire camelis, &c. Gen. 24. 19.*
ונח	לעת צאת השאבת :	*Tempus egrediendi haurientes. Gen. 24. 11.*
ונח	ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים :	*Filias egredi ad hauriẽdum aquam. Gen. 24. 13.*
מים	עד שאב מימיך :	*Haustor aquæ alicuius. Deut. 29. 10.*
מים	ושאבי מים לכל העדה :	*Haurire aquã cõgregationi. Ios. 9. 21*
מים	ושאבי מים לבית אלהי :	*Haurire aquam templo. Ios. 9. 23.*
מים	ויאשאבו מים מבאר בית לחם	*Haurire aquam de cisterna. 2. Sam. 23. 16.*
מים	ויאשאבו מים מבור בית לחם :	*Haurire aquam de cisterna. 1. Paral. 11. 18.*

מים	ושאבתם מים בששון וגו' :	*Haurire aquas in(cũ) gaudio de fontibus. Esa. 12. 3.*
מים	מי מצור שאבי לך :	*Haurire sibi aquas obsidionis. (pro obsidione futura.) Nah. 3. 14.*
עין	ותרד העינה ותשאב :	*Descendere ad fontem & haurire. Gen. 24. 45.*
עתק	ושתית מאשר ישאבון הנערים :	*Bibere ex eo, quod quis haurit. Ruth. 2. 9.*

Deriuatiuum huius est משאבים .

שאג Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שָׁאַגְתִּי
שָׁאַגוּ } Præteritum.

שֹׁאֵג שֹׁאֲגִים — Part. præs.

יִשְׁאַג
יִשְׁאֲגוּ } Futurum.

שְׁאֹג — Infinitiuus.

Cætera, præter Pahul, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Rugijt, leonum proprium, quamuis & ad alia transferatur. [*Ruggire.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

אריה	ארי טרף שאג :	*Leonem rapere, & rugire. Ps. 22. 14*
אריה	כאריה ישאג כי הוא ישאג וגו' :	*Leonẽ rugire ĩ sylua, &c. Amos 3. 4*
אריה	היישאג אריה ביער וגו' :	*Leonem rugire, & aliquem timere. Amos 3. 8.* (3. 3.
אריה	אריה שאג מי לא ירא :	
אריה	שריה בקרבה אריות שאגים	*Principes esse leones rugiẽtes. Soph.*
אריה	כי שואג טרף טרף :	*Leonem rugire, rapere prædam. Ezechiel. 22. 25.*
יהוה	יי' ממרום ישאג :	*Dominum de alto rugire. Ier. 25. 30*
יהוה	יי' מציון ישאג :	*Dominum de Sion rugire. Ioel. 5. 8. Amos 1. 2.*
כפיר	והנה כפיר אריות שאג לקראתו :	*Catulum leonum rugire obuiam alicui. Iud. 14. 5.*
כפיר	הכפירים שאגים לטרף :	*Leunculos rugire rapinæ. (prædæ.) Psal. 104. 22.*
כפיר	ישאג כבפירים וגו' :	*Aliquẽ rugire sicut leunculos. Esa. 5. 29. Hebrei ex Massara legũt* יִשְׁאַג .
כפיר	עליו ישאגו כפרים :	*Leunculos rugire super aliquid. Iere. 2. 14.*
כפיר	יחדו ככפרים ישאגו :	*Rugire simul tanquàm leunculos. Iere. 51. 38.*
נהמה	שאגתי מנהמת לבי :	*Rugire à(ob) gemitum cordis. Psal. 38. 9.*
נוה	שאג ישאג על נוהו :	*Dominũ rugire super habitaculo suo. Iere. 25. 30.*
נרל	שאגו צוריך בקרב מועדיך	*Hostes rugire in medio conuentionũ. Psal. 74. 4.*
קול	אחריו ישאג קול :	*Vocem rugire. (vel voce.) Iob 37. 4*

Deriuatiuum huius est שְׁאָגָה .

שאגה Nomen fœmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs שאגה שאגת שאגתי שאגתו שאגתי שאגתו . Rugitus leonis propriè, quamuis & ad alia transferatur. [*Rugito.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

אריה	שאגת אריה וגו' :	*Rugitus leonis. Iob 4. 10.*
דבר	רחוק מישועתי דברי שאגתי :	*Verba rugitus alicui, &c. Ps. 22. 2.*
יום	בשאגתי כל היום :	*Rugitus alicuius tota die. Ps. 32. 3*
לביא	שאגה לו כלביא :	*Rugitum esse alicui sicut leonis. Esa. 5. 29.*
נחף	ויתכו כמים שאגתי :	*Rugitus alicuius versari sicut aquã. Verbum est masculinũ. Iob 3. 24.*
קול	מקול שאגתו :	*Vox rugitus alicuius. Ezec. 19. 7.*
קול	קול שאגת כפירים :	*Vox rugitus leunculorum. Zac. 11. 3*

Radix est שאג .

שאה Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Lamed He, quod semel legitur in Biblijs in præterito שָׁאוּ , nec aliud ex eo facilè formarẽ, sed שמם synonimo potius vterer. Desolatus, in desolationẽ redactus, deuastatus est. [*Desertarsi, restare desolato, deserto.*] Esa. 6. 11. *Donec* שָׁאוּ *desolatæ fuerint vrbes, &c.*

Deriuatiua huius & composita sunt בית שאן השאה השאה משאה משואות או משאות נשאה שאה או שיאה שאיה שאים שיון שאת תשואות או השאות :

שאה Vel cum Vau, vt sæpius scribitur שוּאָה , nomen fœmininum genere, sine plurali, vertens He in Thau in regimine שוּאַת . Desolatio, deuastatio, & nõnunquàm pro loco deuastato vsurpatur. [*Desertamento, desolamento, ruina, loco distrutto.*] Aliquando iungitur alteri synonimo מְשֹׁאָה , & duodecim vicibus tantum inuenitur. Quidam à radice שוא , nescio qua ratione deducunt.

אמץ	אמץ שואה ומשאה :	*Desolationem & deuastationem esse heri. Iob 30. 3.*
כח	תבואהו שואה לא ידע :	*Desolationem, quam nescies, venire tibi. Psal. 35. 8.*
כוח	תבא כשואה פחדכם :	*Timorem alicuius venire sicut desolationem. Pro. 1. 27.*
כוח	ומשאת רשעים כי תבא :	*Non timere à desolatione iniustorũ, (tam actiua, quàm passiua) cũ venerit. Pro. 3. 25.*
כוח	ושואה ממרחק תבוא :	*Desolationẽ venire à longè. Esa. 10. 3*
כוח	תבא עליך פתאם שואה לא תדעי :	*Desolationem, quam nescias, venire super te subito. Esa. 47. 11.*
כוח	ועליה כשואה תבוא :	*Ascendere. sicut desolationem venire. Ezec. 38. 9.*
כקש	הומה לשואה יבקש נפשי	*Quærere animam alicuius desolationi. (in locis desolatis.) Ps. 63. 10.*
סמיט	לשכיע שואה ומשואה :	*Saturare desolationem, & deuastationem. Iob 38. 27.*
סנב	תחת שאה הרגלגלו :	*Reuolui sub desolatione. Iob 30. 14.*
עוס	יום שאה וכשואה וגו' :	*Dies desolationis, & deuastationis. Soph. 1. 25.*
כפל	בשואה יפל בה :	*Cadere in desolationem. Psal. 35. 8.*

שאט Verbum Cal actiuum, ex quiescẽtibus Ain Aleph, suscipiens affixa, sic flectit in Biblijs.

שָׁאֹט אוֹ שָׁטִים
שָׁאֹטוֹת } Part. præs.

בִּשְׁאֹט שָׁאֹטוֹ — Infinitiuus.

Nec aliud ex eo formarem sed potius vterer synonimis, quæ vide in בוז , quin & שטם à radice שוט potius deriuari semper, à nonnullis creditur, ibi vide. Despexit, spreuit, contempsit. [*Beffare, sprogiare.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

סכיח	במים רבים הביאוך השטים אתך :	*Despicientes (vel remiges) adducere in aquis multis. Ezec. 27. 26.*
כעס	ותשמח בכל שאטך בנפש וגו' :	*Gaudere ĩ despicere tuum (in) anima (ad) aliquid. Ezec. 25. 6.*
כעס	בשאט בנפש למשחית וגו'	*Despicere in) anima, &c. Hoc nõnullis est nomẽ despectio, sicut & sequens. Ezec. 25. 15.*
נפש	בשאט נפש וגו' :	*Despicere anima. Ezec. 36. 5.*
סביב	השאטות אותך מסביב :	*Despicere aliquẽ p giru. Ezec. 16. 58*
סביב	מכל סביבותם השאטים אותם :	*Circuitus despicere aliquem. Ezech. 28. 26.*
עסק	בעשותי שפטים בכל השאטים אתם וגו' :	*Facere iudicia in despicientes. Ezec. 28. 26.*

rum, cuius acta in Biblijs nota sunt. 1. Sam. 9. 2. *Hic habebat filium, cuius nomen erat* שאול *Saul, &c.* Ibi & deinceps vide omnia, vsq; ad finem libri. Bello perijt.

Alter Leuita. 1. Par. 6. 9. שָׁאוּל *Et Saul filius eius.*

Deriuatiua huius radicis & composita sunt גִּבְעַת שָׁאוּל הַשְּׁאִילִמִישָׁאל מִשְׁאָלוֹת מִחוּשָׁאל שָׁאוּל שָׁאל שָׁאֵלָה שְׁאוּלִי שְׁאַלְתִּיאל שְׁלֵה שַׁלְתִּיאל :

שאל

Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

שָׁאַל Præteritum.
יִשְׁאָל Futurum.

Nec aliud ex eo facilè formarem. Interrogauit, efflagitauit, auget enim sensum nonnihil à suo Cal. [*Diman dare con instanza, importunamente, grandemente.*] Bis tantum inuenitur.

: שָׁאוּל יִשְׁאָל כְּאֵבֶל וגו׳	*Efflagitare in Abela.* 2. *Sam.* 20. 18	אבל
: וְנוּעַ יִנּוּעוּ בָנָיו וְיִשְׁאָלוּ	*Moueri, & efflagitare. (mendicare.) Psal.* 109. 10.	נוע

שְׁאוֹל

Est infinitiuus ex Cal, vt illic habes. Aliàs est nomen generis communis, sed fœmininì sæpius, sine plurali, & cũ He aduerbiali in fine שְׁאוֹלָה. Fouea, sepulchrum, locus, vbi mortui sepeliũtur, sic dictus ab insatiabilitate, quasi semper efflagitãs prioribus cõsumptis. Vsurpatur dein eadẽ metaphora pro inferno, vel certè inferni parte à nostris Purgatorio dicta, vt differat ab אֲבַדּוֹן, quod infernum propriè significat, ibi vide. [*Fossa, sepolchro, inferno, purgatorio, limbo.*] Vau modo scribitur, & modo non. Efficit nonnullos Hebraismos elegantiarum plenos, & varia dicendi schemata, sicut in sequentibus locis obseruabis, in quibus ferè solis inuenitur.

: שְׁאוֹל וַאֲבַדּוֹן נֶגֶד יי׳	*Sepulchrum & infernum esse coram Domino. Pro.* 15. 11.	אבדון
: בְּרִי שְׁאוֹל תְּרַדֵּנָה	*Vectes sepulchri. Iob* 17. 16. *vide* בַּד	כד
מִבֶּטֶן שְׁאוֹל שִׁוַּעְתִּי :	*Vociferari ex ventre sepulchri. Ion.* 2. 2.	בטן
אִם אֲקַוֶּה שְׁאוֹל בֵּיתִי :	*Sepulchrum esse domum alicuius. Iob* 17. 13.	בית
וְצוּרָם לְבִלּוֹת שְׁאוֹל מִזְּבֻל לוֹ	*Consumere sepulchrũ (infernũ) &c. Est in æternum illic manere. Psal.* 49. 15.	בלה
נְבָלִעֵם כְּשְׁאוֹל חַיִּים :	*Deglutire viuos tanquàm sepulchrũ. Pro.* 1. 12.	בלע
דַּרְכֵּי שְׁאוֹל בֵּיתָהּ :	*Domum alicuius esse viã sepulchri. Pro.* 7. 27.	דרך
וְחַיַּי לַשְּׁאוֹל הִגִּיעוּ :	*Vitã alicuius pertingere sepulchro. (ad sepulchrum.) Psal.* 88. 4.	הגיע
בְּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָךְ :	*Nullum celebrare Deũ in sepulchro. Psal.* 6. 6.	הודה
כִּי לֹא שְׁאוֹל תְּהַלְלֶךָּ :	*Sepulchrum (sepultos) non celebrare Deum. Esa.* 38. 18.	הודה
וְהוֹרַדְתָּם אֶת שֵׂיבָתִי בְיָגוֹן שְׁאוֹלָה :	*Deducere canitiem alicuius in dolore sepulchro. (in sepulchrum.) Gene.* 42. 38.	הוריד
וְהוֹרַדְתֶּם אֶת שֵׂיבָתִי בְּרָעָה שְׁאֹלָה :	*Deducere caniticm alicuius in malo sepulchro. (in sepulchrum.) Gen.* 44. 29.	הוריד
מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיַּעַל :	*Deum deducere (in) sepulchrum (infernum) & eleuare. 1. Sam.* 2. 6.	הוריד
וְלֹא תוֹרִד שֵׂיבָתוֹ בְשָׁלוֹם שְׁאֹל :	*Non deducere caniticm alicuius in pace (in) sepulchrum. 1. Reg.* 2. 6.	הוריד
וְהוֹרַדְתָּ אֶת שֵׂיבָתוֹ בְדָם שְׁאוֹל :	*Deducere canitiem alicuius in sanguine (in) sepulchrum. 1. Reg.* 2. 9	הוריד
בְּהוֹרִדִי אוֹתוֹ שְׁאֹלָה וגו׳ :	*Deducere aliquem in sepulchrũ (infernum) &c. Ezec.* 31. 16.	הוריד

יִשְׁאֲלוּ לְנִתִּיבוֹת עוֹלָם :	*Interrogare (de) semitis (vel semitas) mundi. Ier.* 6. 16.	נתיב
שְׁאַל מָה אֶתֵּן לָךְ :	*Dicere pete, qd dem tibi. 1. Reg.* 3. 5.	נתן
וְגַם אֲשֶׁר לֹא שָׁאַלְתָּ נָתַתִּי לָךְ	*Dare, quæ alius non postulat. 1. Reg.* 3. 14.	נתן
שְׁאַל מִמֶּנִּי וְאֶתְּנָה וגו׳ :	*Petere ab aliquo, & dare. Psal.* 2. 8.	נתן
וַיִּשְׁאַל אֶת סָרִיסֵי פַרְעֹה וגו׳	*Interrogare eunuchos. Gen.* 40. 7.	סריס
וּמִי יָסוּר לִשְׁאֹל לְשָׁלוֹם לָךְ :	*Recedere ad petendum paci (pacem) alicui. Ier.* 15. 5.	סור
הֲלֹא שְׁאַלְתֶּם עוֹבְרֵי דָרֶךְ :	*Interrogare transeuntes. Iob* 21. 29.	עבר
וְכֹל אֲשֶׁר שָׁאֲלוּ עֵינַי וגו׳ :	*Oculos petere, &c. Eccles.* 2. 10.	עין
נִתְּנוּ לוֹ אֶת הָעִיר אֲשֶׁר שָׁאָל	*Dare alicui oppidum, quod petit. Iud.* 19. 50.	עיר
עוֹלָה וַחֲטָאָה לֹא שָׁאָלְתָּ :	*Non petere victimam. Psal.* 40. 7.	עלה
עַמִּי בְּעֵצוֹ יִשְׁאָל :	*Interrogare in ligno. (idolo.) Hos.* 4. 12.	עץ
שְׁאַל מָה אֶעֱשֶׂה לָּךְ :	*Dicere, pete, qd faciã tibi. 2. Reg.* 2. 9	עשה
רוּא שְׁאֵלְתָּ לָךְ עֹשֶׁר :	*Nõ petere sibi diuitias. 1. Reg.* 3. 12.	עשר
וַתִּשְׁאַלְהָ אֶת פִּיהָ :	*Interrogare os puellæ. Gen.* 24. 57.	פה
אֶת פִּי יי׳ לֹא שָׁאָלוּ :	*Nõ interrogare os Domini. Ios.* 9. 14	פה
יִשְׁאַל בַּקָּצִיר וָאָיִן :	*Postulare (mendicare) in messe. Prouer.* 20. 4.	קציר
וַיִּשְׁאֲלוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ וגו׳ :	*Virum petere (mutuo (à (cum) proximo suo, &c. Exo.* 11. 2.	רעע
וְכִי יִשְׁאַל אִישׁ בְּעֵם רֵעֵהוּ :	*Virum petere (mutuo) de (cum) proximo suo. Exo.* 22. 13.	רעע
הוּא שָׁאוּל :	*Aliquid esse postulatũ. (mutuo sumptum.) 2. Reg.* 6. 5. (24.	שאל
אֶשְׁאֲלָה מִכֶּם שְׁאֵלָה :	*Petere petitionem ab aliquo. Iud.* 8.	שאלה
שְׁאֵלָה אַחַת קְטַנָּה אָנֹכִי שֹׁאֵל מֵאִתְּךָ :	*Petere petitionem vnam paruam de (cum) aliquo. 1. Reg.* 2. 20.	שאלה
וְשָׁאֲלָה אִשָּׁה מִשְּׁכֵנְתָּהּ וגו׳ :	*Mulierẽ petere (mutuò) à vicina sua, &c. Exo.* 3. 22.	שכן
וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשָׁלוֹם :	*Interrogare alicui paci (de pace.) Gene.* 43. 27.	שלום
וַיִּשְׁאֲלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם	*Interrogare inuicem paci. (de pace.) Exo.* 18. 7.	שלום
וַיִּשְׁאַל דָּוִד לְשָׁלוֹם יוֹאָב וגו׳	*Interrogare paci (de pace) alicuius. 2. Sam.* 11. 7.	שלום
שְׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלִם :	*Postulare pacem alicuius. Ps.* 122. 6	שם
לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לְשְׁמִי :	*Interrogare nomini (de nomine) alicuius. Gen.* 32. 30.	שם
וְשָׁאֲלוּהָם לוֹ בְשֵׁם לְשָׁלוֹם :	*Interrogare alicui (in) nomine alterius paci. (de pace.) 1. Sam.* 25. 5.	שם
שְׁתַּיִם שְׁאֵלוּ מֵאִתָּךְ :	*Petere duo ab (cũ) aliquo. Pro.* 30. 7.	שתים
שָׁאַל בַּתְּרָפִים :	*Interrogare in idolis. Ezec.* 21. 26.	תרפים

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc verbum idem significat, quod sic flectitur in Biblijs.

שָׁאַל Præteritum.
שָׁאֵל אוֹ שָׁאוֹל Part. præs.
יִשְׁאָל Futurum.
שְׁאָלְנָא
שְׁאוֹל
יִשְׁאֲלֻכוֹן

Loci notandi.

דִּי כָל דִּי יִשְׁאֲלֻכוֹן וגו׳ :	*Quicquid petit aliquis, fieri. Esd.* 7. 2	כל
מִלָּה כְּדָנָה לֹא שָׁאַל וגו׳ :	*Non petere verbum (aliquid) tale alicui. (ab aliquo.) Dan.* 2. 10.	כל
רָזָא דִּי מַלְכָא שָׁאֲלוּ וגו׳ :	*Petere secretum. Dan.* 2. 27.	רז
אֱדַיִן שְׁאֵלְנָא לְשָׁבַיָּא אִלֵּךְ :	*Interrogare senibus. (senes.) Esd.* 5. 10.	שיב
וְאַף שְׁמָהָתָם שְׁאֵלְנָא לְרָם :	*Interrogare nomen aliquib'. Esd.* 5. 11	שם

Alias שָׁאוּל est nomen proprium regis Idumeorum. Saul. [*Saulo.*] Gen. 36. 38. *Et regnauit p eo* שָׁאוּל *Saul, &c.* Fuit alter Saul filius Simeonis. Gen. 46. 10. *Et* וְשָׁאוּל *Saul filius Cananeę.* Ab hoc fit שְׁאוּלִי.

Alter ex Beniamin filius Cisi, primus rex Israelita-

137. 3.	*ius. Iob* 31. 30.	
לְדַבֵּר אֶל אִישׁ וְיִשְׁאַל דָּבָר :	*Interrogare aliquem, & respondere verbum. Esa.* 41. 28.	דבר
כִּי יִשְׁאַל נָא לְדוֹר רִישׁוֹן :	*Interrogare ætati (ætatem, vel de ęta te) primæ. Iob* 8. 8.	דור
וַיְבִא אֱלֹהִים אֶת אֲשֶׁר שָׁאַל :	*Adducere, quod aliquis postulat. 1. Par.* 4. 10. (12.	הביא
וְשָׁאַלְתָּ לְךָ הָכִין וגו׳ :	*Petere sibi ĩtelligere, &c. 1. Reg.* 3.	הכין
וּוֹסֵף עוֹד דָּוִד לִשְׁאוֹל בְּיי׳ :	*Addere ad interrogandum in Domino. 1. Sam.* 23. 4.	הוסיף
הַיּוֹם הֶחֱלִתִּי לִשְׁאוֹל לוֹ בֵּאלֹהִים :	*Incipere ad interrogandũ alicui (pro aliquo) in Deo. 1. Sam.* 22. 15.	החל
וְדָרַשְׁתָּ וְחָקַרְתָּ וְשָׁאַלְתָּ הֵיטֵב	*Quærere, scrutari, & interrogare benè. Deut.* 13. 15.	היטב
וַיִּשְׁאַל לָהֶמּוֹ נָשִׁים :	*Petere (obtinere) copiã mulierum. 2. Par.* 11. 24.	המון
הִקְשִׁיתָ לִשְׁאוֹל :	*Indurare ad petendum. (petere difficilia.) 2. Reg.* 2. 10.	הקשה
עַל הֶרֶע כַּפַּיִם לְהֵיטִיב הַשֵּׂר שׁוֹאֵל :	*Principem interrogare super malè agere, &c. Mich.* 7. 3.	הרע
חַיִּים שָׁאַל מִמְּךָ נָתַתָּ לוֹ :	*Petere vitam à Deo. Psal.* 21. 5.	חיים
כִּי לֹא מֵחָכְמָה שָׁאַלְתָּ עַל זֶה	*Non interrogare super aliqua re ex sapientia. Eccles.* 7. 12.	חכמה
אֶת כָּל חֶפְצָה אֲשֶׁר שָׁאָלָה	*Dare omnem voluntatem alicuius, quam petit. 1. Reg.* 10. 13.	חפץ
אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי :	*Interrogare aliquẽ ea, quæ ignorat. Psal.* 35. 11.	ידע
וַיִּשְׁאֲלֻם עַל הַיְּהוּדִים וגו׳ :	*Interrogare super (de) Iudæis, &cęt. Neh.* 1. 2.	יהודי
וַיִּשְׁאֲלוּ בְּיי׳ לֵאמֹר :	*Interrogare in Domino. Iud.* 20. 23.	יהוה
כִּי מִיי׳ שְׁאַלְתִּיו :	*Petere à Domino. 1. Sam.* 1. 20.	יהוה
הֵא שָׁאוּל לְיי׳ :	*Aliquẽ esse postulatum Domino. 1. Sam.* 1. 28. *Vide etiam* 2. 20.	יהוה
כִּי שְׁאַל נָא לְיָמִים רִאשֹׁנִים	*Interrogare diebus (dies) prioribus. Deut.* 4. 32.	יום
וְלֹא שָׁאַלְתָּ לְךָ יָמִים רַבִּים :	*Non petere sibi dies multos. 1. Reg.* 3. 12.	יום
שְׁאַל נָא אֶת הַכֹּהֲנִים תּוֹרָה :	*Interrogare sacerdotes legem. (de lege.) Agg.* 2. 11.	כהן
שְׁאֵלִי לְךָ כְלִיל מִן הַחוּץ :	*Petere sibi (mutuò) vasa de vicinia. 2. Reg.* 4. 3.	כלי
וְשָׁאֲלוּ מִמִּצְרַיִם כְּלֵי כֶסֶף וגו׳	*Petere (mutuò) vasa argenti, &c. ab aliquo. Exo.* 12. 35.	כלי
וַיִּשְׁאַל לָהֶם וְיִתֶּן לוֹ לָחֶם :	*Petere, & aliquos ponere tibi panẽ. 2. Sam.* 12. 20.	לחם
עוֹלְלִים שָׁאֲלוּ לָחֶם :	*Postulare panem. Thren.* 4. 4.	לחם
שְׁאַלוּ מִיי׳ מָטָר :	*Postulare pluuiã à Domino, Zac.* 10. 1	מטר
מַה שָׁאַל חֵלֶב נָחָה :	*Petere aquam. Iud.* 5. 25.	מים
הִשְׁאֵלוּם אֵתוֹ מֶלֶךְ :	*Petere ab aliquo regẽ. 1. Sam.* 8. 10	מלך
וְשָׁאֲלוּ לוֹ אֶת הַמְּלוּכָה :	*Petere alicui (pro aliquo) regnum. 1. Reg.* 2. 22.	מלוכה
וְשָׁאַל לוֹ בְּמִשְׁפַּט הָאוּרִים לִפְנֵי יי׳ :	*Interrogare alicui (pro aliquo) in iudicio Vrim, &c. Num.* 27. 21.	משפט
יִשְׁאָלוּנִי מִשְׁפְּטֵי צֶדֶק :	*Interrogare Deum iudicia (de iudicijs) iustitiæ. Esa.* 58. 2.	משפט
נִדְרַשְׁתִּי לְלֹא שָׁאֲלוּ	*Requiri à non petentibus. Esa.* 65. 1.	נדרש
שְׁאֵלִי נָס וְנִמְלָטָה :	*Interrogare fugientem. Ier.* 48. 19.	נוס
שְׁאַל אֶת נְעָרֶיךָ וגו׳ :	*Interrogare pueros, etc. 1. Sam.* 25. 8	נער
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלֶךָ נַפְשֶׁךָ :	*Animam tuam petere aliquid (à) te. Deut.* 14. 26.	נפש
וְלֹא שָׁאַלְתָּ נֶפֶשׁ אֹיְבֶיךָ :	*Non petere animam inimicorum. 1. Reg.* 3. 12.	נפש
וַיִּשְׁאַל אֶת נַפְשׁוֹ לָמוּת :	*Petere animam tuam ad moriendũ. 1. Reg.* 19. 5.	נפש
לִשְׁאוֹל בְּאָלָה נַפְשׁוֹ :	*Petere in adiuratione animam alicu-*	נפש

שִׁיר וגו׳ :	*ius.*	
הַשְּׁאֵלֵם וְיָשִׁבוּ דָבָר :	*Interrogare aliquem, & respondere verbum. Esa.* 41. 28.	דבר
כִּי יִשְׁאַל נָא לְדוֹר רִישׁוֹן :	*Interrogare ætati (ætatem, vel de ęta te) primæ. Iob* 8. 8.	דור
וַיְבִא אֱלֹהִים אֶת אֲשֶׁר שָׁאַל :	*Adducere, quod aliquis postulat. 1. Par.* 4. 10. (12.	הביא
וְשָׁאַלְתָּ לְךָ הָכִין וגו׳ :	*Petere sibi ĩtelligere, &c. 1. Reg.* 3.	הכין
וּוֹסֵף עוֹד דָּוִד לִשְׁאוֹל בְּיי׳ :	*Addere ad interrogandum in Domino. 1. Sam.* 23. 4.	הוסיף
הַיּוֹם הֶחֱלִתִּי לִשְׁאוֹל לוֹ בֵּאלֹהִים :	*Incipere ad interrogandũ alicui (pro aliquo) in Deo. 1. Sam.* 22. 15.	החל
וְדָרַשְׁתָּ וְחָקַרְתָּ וְשָׁאַלְתָּ הֵיטֵב	*Quærere, scrutari, & interrogare benè. Deut.* 13. 15.	היטב
וַיִּשְׁאַל לָהֶמּוֹ נָשִׁים :	*Petere (obtinere) copiã mulierum. 2. Par.* 11. 24.	המון
הִקְשִׁיתָ לִשְׁאוֹל :	*Indurare ad petendum. (petere difficilia.) 2. Reg.* 2. 10.	הקשה
עַל הֶרֶע כַּפַּיִם לְהֵיטִיב הַשֵּׂר שׁוֹאֵל :	*Principem interrogare super malè agere, &c. Mich.* 7. 3.	הרע
חַיִּים שָׁאַל מִמְּךָ נָתַתָּ לוֹ :	*Petere vitam à Deo. Psal.* 21. 5.	חיים
כִּי לֹא מֵחָכְמָה שָׁאַלְתָּ עַל זֶה	*Non interrogare super aliqua re ex sapientia. Eccles.* 7. 12.	חכמה
אֶת כָּל חֶפְצָה אֲשֶׁר שָׁאָלָה	*Dare omnem voluntatem alicuius, quam petit. 1. Reg.* 10. 13.	חפץ
אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי :	*Interrogare aliquẽ ea, quæ ignorat. Psal.* 35. 11.	ידע
וַיִּשְׁאֲלֻם עַל הַיְּהוּדִים וגו׳ :	*Interrogare super (de) Iudæis, &cęt. Neh.* 1. 2.	יהודי
וַיִּשְׁאֲלוּ בְּיי׳ לֵאמֹר :	*Interrogare in Domino. Iud.* 20. 23.	יהוה
כִּי מִיי׳ שְׁאַלְתִּיו :	*Petere à Domino. 1. Sam.* 1. 20.	יהוה
הֵא שָׁאוּל לְיי׳ :	*Aliquẽ esse postulatum Domino. 1. Sam.* 1. 28. *Vide etiam* 2. 20.	יהוה
כִּי שְׁאַל נָא לְיָמִים רִאשֹׁנִים	*Interrogare diebus (dies) prioribus. Deut.* 4. 32.	יום
וְלֹא שָׁאַלְתָּ לְךָ יָמִים רַבִּים :	*Non petere sibi dies multos. 1. Reg.* 3. 12.	יום
שְׁאַל נָא אֶת הַכֹּהֲנִים תּוֹרָה :	*Interrogare sacerdotes legem. (de lege.) Agg.* 2. 11.	כהן
שְׁאֵלִי לְךָ כְלִיל מִן הַחוּץ :	*Petere sibi (mutuò) vasa de vicinia. 2. Reg.* 4. 3.	כלי
וְשָׁאֲלוּ מִמִּצְרַיִם כְּלֵי כֶסֶף וגו׳	*Petere (mutuò) vasa argenti, &c. ab aliquo. Exo.* 12. 35.	כלי
וַיִּשְׁאַל לָהֶם וְיִתֶּן לוֹ לָחֶם :	*Petere, & aliquos ponere tibi panẽ. 2. Sam.* 12. 20.	לחם
עוֹלְלִים שָׁאֲלוּ לָחֶם :	*Postulare panem. Thren.* 4. 4.	לחם
שְׁאַלוּ מִיי׳ מָטָר :	*Postulare pluuiã à Domino, Zac.* 10. 1	מטר
מַה שָׁאַל חֵלֶב נָחָה :	*Petere aquam. Iud.* 5. 25.	מים
הִשְׁאֵלוּם אֵתוֹ מֶלֶךְ :	*Petere ab aliquo regẽ. 1. Sam.* 8. 10	מלך
וְשָׁאֲלוּ לוֹ אֶת הַמְּלוּכָה :	*Petere alicui (pro aliquo) regnum. 1. Reg.* 2. 22.	מלוכה
וְשָׁאַל לוֹ בְּמִשְׁפַּט הָאוּרִים לִפְנֵי יי׳ :	*Interrogare alicui (pro aliquo) in iudicio Vrim, &c. Num.* 27. 21.	משפט
יִשְׁאָלוּנִי מִשְׁפְּטֵי צֶדֶק :	*Interrogare Deum iudicia (de iudicijs) iustitiæ. Esa.* 58. 2.	משפט
נִדְרַשְׁתִּי לְלֹא שָׁאֲלוּ	*Requiri à non petentibus. Esa.* 65. 1.	נדרש
שְׁאֵלִי נָס וְנִמְלָטָה :	*Interrogare fugientem. Ier.* 48. 19.	נוס
שְׁאַל אֶת נְעָרֶיךָ וגו׳ :	*Interrogare pueros, etc. 1. Sam.* 25. 8	נער
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלֶךָ נַפְשֶׁךָ :	*Animam tuam petere aliquid (à) te. Deut.* 14. 26.	נפש
וְלֹא שָׁאַלְתָּ נֶפֶשׁ אֹיְבֶיךָ :	*Non petere animam inimicorum. 1. Reg.* 3. 12.	נפש
וַיִּשְׁאַל אֶת נַפְשׁוֹ לָמוּת :	*Petere animam tuam ad moriendũ. 1. Reg.* 19. 5.	נפש
לִשְׁאוֹל בְּאָלָה נַפְשׁוֹ :	*Petere in adiuratione animam alicu-*	נפש

שאיה

Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Desolatio, deuastatio. [*Desolatione, desertamento.*] Esa. 24. 12. שְׁאִיָּה *Et desolatione percussa est porta.* Radix est שאה.

שאל

Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

שָׁאַל שָׁאַלְתִּי שָׁאַלְךָ שָׁאַלְתָּ שָׁאַלְתִּיהוּ שָׁאַלְתִּיו
שָׁאַלָה שָׁאַלְתְּ } Præte.
שָׁאַלוּ שָׁאַלְתֶּם שָׁאֲלוּנִי אוֹ שָׁאֲלוּנִי
שֹׁאֵל שֹׁאֶלֶת } Part. præs.
שָׁאוּל שְׁאוּלַת } Part. pass.
תִּשְׁאַלְנִי תִּשְׁאַלְךָ תִּשְׁאַלֶהוּ
אֶשְׁאַל אוֹ אֶשְׁאָלָה תִּשְׁאַל יִשְׁאַל אֶשְׁאָלֶה אֶשְׁאָלֵם תִּשְׁאָלֶה } Futurum.
תִּשְׁאָלֶה יִשְׁאָלוּ אוֹ יִשְׁאֲלוּן יִשְׁאָלוּנִי
שְׁאַל אוֹ שְׁאָלָה שְׁאָלוּ
שְׁאָלִי } Imperat.
שָׁאוֹל לִשְׁאוֹל Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. שְׁאֵל est etiam nomen, vt mox habes. Interrogauit, petijt, postulauit, quęsiuit. Ponitur ętiam eleganter, pro mutuum petere, & nonnunquàm vsurpatur, pro obtinere, quod petis; accipere. [*Interrogare, dimandare, ricercare; dimandare imprestito, & ottenere la dimanda.*] Cõstruitur absolutè, cum accusatiuo vel affixo vel disiuncto, & cum præpositionibus מ מֵאֵת, מעם עַל, efficitq; varios Hebraismos elegantiarum plenos, vt in sequentibus obseruabis.

שְׁאַל אָבִיךָ וְיַגֵּדְךָ :	*Interrogare patrem, & indicare. Deut.* 32. 7.	
וְתַסִּיתֵהוּ לִשְׁאוֹל מֵאֵת אָבִיהָ	*Incitare ad petendum à patre. Iud.* 15. 18.	
וְשָׁאַל אוֹב וְיִדְּעֹנִי :	*Interrogare Pythonem, & Idconiũ. Deut.* 18. 11.	
וְגַם לִשְׁאוֹל בְּאוֹב לִדְרוֹשׁ :	*Interrogare (in) Pythonem ad requirendum. 1. Par.* 10. 13.	
שְׁאַל לְךָ אוֹת מֵעִם יי׳ אֱלֹהֶיךָ הַעֲמֵק שְׁאָלָה וגו׳ :	*Petere sibi signum à (cum) Domino, profundare, petere, &c. Esa.* 7. 11 *Lxx. legerunt* שְׁאוֹלָה, *qd notes.*	
אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יי׳ :	*Petere vnũ à (cũ) Domino. Ps.* 27. 4	אחת
שְׁאַל שְׁאַל הָאִישׁ לְבוֹ וּלְמוֹל תְּנוּ :	*Virũ interrogare alicui (de aliquo) & prosapiæ eius. Gen.* 43. 6.	איש
יִשְׁאַל אֹכֶל לְנַפְשׁוֹ :	*Petere cibum animæ suæ. Psal.* 78. 18	אכל
שָׁאַל נָא בֵּאלֹהִים :	*Interrogare in Deo. (Est diuinũ oraculum scisciturì.) Iud.* 18. 5.	אלה
וַיִּשְׁאַל עוֹד דָּוִד בֵּאלֹהִים :	*Interrogare adhuc in Deo. 1. Paral.* 14. 14.	אלה
וַיִּשְׁאֲלוּ אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ	*Viros loci interrogare vxori (de vxore) alicuius. Gen.* 26. 7.	אנש
וַיִּשְׁאַל אַנְשֵׁי מְקוֹמָהּ לֵאמֹר :	*Interrogare viros loci, &c. Genes.* 38. 21.	אנש
וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ לָאִשָּׁה :	*Interrogare mulieri. (mulierem.) 2. Reg.* 8. 6.	אשה
הָאִתּוֹת שְׁאוּלוּנִי עָל וגו׳ :	*Interrogare venietia super aliquid. Esa.* 45. 11.	
וְאוּלַם שְׁאַל נָא בְהֵמוֹת וְתוֹרֶךָּ :	*Interrogare bruta Iob* 12. 7.	בהמות
כִּי בוֹשְׁתִּי לִשְׁאוֹל מִן הַמֶּלֶךְ וגו׳ :	*Erubescere ad petendum à rege, &c. Esd.* 8. 22.	בוש
כִּי יִשְׁאָלְךָ בִּנְךָ מָחָר לֵאמֹר :	*Filium interrogare tcras, &cæt. Exo.* 13. 14.	בן
שְׁאֵלוּ נָא בַגּוֹיִם :	*Interrogare inter gentes. Ier.* 18. 13	גוי
דָּבָר אֶחָד אָנֹכִי שֹׁאֵל מֵאִתְּךָ	*Petere verbum vnum de (cum) aliquo. 2. Sam.* 3. 13.	דבר
כִּי שָׁם שְׁאֲלוּנוּ שׁוֹבְבֵי דִבְרֵי	*Petere verba cantionum, &c. Psal.*	דבר

הולך	הוֹרַד שְׁאוֹל גְּאוֹנֶךָ :	*Superbiam deduci (in) sepulchrum. Esa.* 14. 11.
הולך	אַךְ אֶל שְׁאוֹל תּוּרַד :	*Deduci ad sepulchrum. Esa.* 14. 15.
הלך	בְּשְׁאוֹל אֲשֶׁר אַתָּה הֹלֵךְ שָׁמָּה :	*Opera & cętera nõ esse in sepulchro, quo tendis. Eccles.* 9. 10.
העלים	יי הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי :	*Ascendere facere de sepulchro animam alicuius. Psal.* 30. 4.
הציל	נַפְשׁוֹ מִשְּׁאוֹל תָּצִיל :	*Eripere animam ab inferno. Prouer.* 23. 14.
הניע	וְאַצִּיעָה שְׁאוֹל הִנֵּה :	*Sternere infernum. Psal.* 139. 8.
הצפין	מִי יִתֶּן בְּשְׁאוֹל תַּצְפִּנֵנִי :	*Abscondere in sepulchro. (inferno.) Iob* 14. 9.
הרחיב	לְכֵן הִרְחִיבָה שְׁאוֹל נַפְשָׁהּ וגו' :	*Sepulchrum (infernũ) dilatare animam, &c Esa.* 5. 14.
הרחיב	אֲשֶׁר הִרְחִיב כִּשְׁאוֹל נַפְשׁוֹ :	*Dilatare animam sicut sepulchrum. Abac.* 2. 5.
השפיל	וְהִשְׁפַּלְתִּי עַד שְׁאוֹל :	*Deprimere vsq; ad infernũ. Esa.* 57. 9
חבל	חֶבְלֵי שְׁאוֹל סְבָבוּנִי :	*Dolores sepulchri (inferni) circũdare aliquem. Psal.* 18. 6.
חזה	וְעַם שְׁאוֹל עָשִׂינוּ חוֹזֶה :	*Facere videntem cum sepulchro. Esa.* 28. 15.
חזות	וְתַחְתְּכֶם אֶת שְׁאוֹל לֹא תָקוּם	*Visionem cum sepulchro non surgere. Esa.* 28. 18.
חטא	שְׁאוֹל חָטְאוּ :	*Infernum (sepulcrum rapere eos, qui) peccarunt. Iob* 24. 19.
חתל	יַחְתְּרוּ בַשְּׁאוֹל וגו' :	*Fodere in sepulchro (inferno) & cæt. Amos* 9. 2.
יל	יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל :	*Redimere animã de manu sepulchri. (inferni.) Psal.* 49. 16.
יל	יִמְלֹט נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל שָׁלָה	*Eripere animam de manu sepulchri. Psal.* 89. 48.
יל	מִיַּד שְׁאוֹל אֶפְדֵּם :	*Redimere de manu inferni. (sepulchri.) Hos.* 13. 14.
ירל	כִּי אֵרֵד אֶל בְּנִי אָבֵל שְׁאֹלָה	*Descendere lugentem ad filium sepulchro. (in sepulchrum, infernum.) Gen.* 37. 34.
ירל	וַיֵּרְדוּ חַיִּים שְׁאֹלָה :	*Aliquos descẽdere viuos sepulchro. (in sepulchrum, infernum.) Nume.* 16. 30.
ירל	כֵּן יוֹרֵד שְׁאוֹל לֹא יַעֲלֶה :	*Descendentem (in) sepulchrum non ascendere. Iob* 7. 9.
ירל	יָרְדוּ שְׁאוֹל חַיִּים	*Aliquos descendere viuos (in) sepulchrum. (infernum.) Psal.* 55. 16.
מצל	וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי :	*Angustias sepulchri inuenire aliquẽ. Psal.* 116. 3.
כרס	יִדְמוּ לִשְׁאוֹל :	*Obmutescere sepulchro. (in sepulchro.) Psal.* 31. 18.
נחת	וּיֹרְדוּ שְׁאוֹל יַחְדָּו :	*Descendere mox in sepulchrum. Iob* 21. 13. (*Vide* נחת .)
סור	לְהַעֲן סוּר מִשְּׁאוֹל מִטָּה :	*Recedere ab inferno inferius. Prou.* 15. 24.
סור	וּמִי יָסוּר לִשְׁאֹל לְשָׁלוֹם לָךְ	*Recedere inferno paci alicuius. (petere tartara pacis illius causa.) Ier.* 15. 5.
עזב	כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל :	*Nõ relinquere animam alicuius sepulchro. (inferno.) Psal.* 16. 10.
עמק	עֲמֻקָּה מִשְּׁאוֹל מַה תֵּדָע :	*Profundior sepulchro. (inferno.) Iob* 11. 8.
עמק	בְּעִמְקֵי שְׁאוֹל קְרָאִיתִי :	*Profunditates inferni. Pro.* 9. 18.
ערם	עָרוֹם שְׁאוֹל נֶגְדּוֹ :	*Sepulchrum (infernum) esse nudũ coram Deo. Iob* 26. 6.
פז	נִפּוּרוּ עַצְמֵינוּ לְפִי שְׁאוֹל :	*Ossa spargi ori (ad os) sepulchri. Psal.* 141. 7.
קטב	אֵהִי קָטָבְךָ שְׁאוֹל :	*Esse excisionem sepulchri. (inferni.) Hos.* 13. 14.

קנאה	קָשֶׁה כִשְׁאוֹל קִנְאָה :	*Zelotipiã esse duram sicut sepulchrũ. Cant.* 8. 6.
רגז	שְׁאוֹל מִתַּחַת רָגְזָה לָךְ וגו' :	*Sepulchrum (infernum) inferius tremere alicui, &c. Esa.* 14. 9.
שבע	שְׁאוֹל וַאֲבַדּוֹן לֹא תִשְׂבָּעְנָה :	*Sepulchrum & infernum non saturari. Pro.* 27. 20. *Vide etiã* 30. 16.
שוב	יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה :	*Iniustos reuerti inferno. (in infernum.) Psal.* 9. 18.
שות	כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל שָׁתוּ :	*Ponere aliquos sicut oues (in) inferno. Psal.* 49. 15.
שער	אֶלְכָּה בְּשַׁעֲרֵי שְׁאוֹל :	*Ire in portis sepulchri. Esa.* 38. 10.
שחק	יְדַבְּרוּ לוֹ וגו' מִתּוֹךְ שְׁאוֹל וגו' :	*Loqui ex medio sepulchri. (inferni.) Ezech.* 32. 21.
שחתים	וְחַצֵּל לְנַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה	*Eripere animam ex inferno inferiori. Psal.* 86. 13.
שחתיתן	תַּחְקֹר עַד שְׁאוֹל תַּחְתִּית :	*Infernus inferior. Deut.* 32. 22.
שחק	שְׁאוֹל צְעָדָיו יְתֻמּוּכוּ :	*Gressus subsistentare (adherere) sepulchrum. Pro.* 5. 5.

שְׁאַל Nomen proprium viri, qui vxorem alienegnam repudiauit. Seal. [*Sealo.*] Esd. 10. 28.

ושאל *Et Sealus.*

שְׁאֵלָה Nomen fęmininum genere, sine plurali, suscipiens affixa, & semel abijciẽs Aleph, quæ sunt in Biblijs שְׁאֵלָה שְׁאֵלָתִי או שְׁאֵלָתִי שְׁאֵלָתֵךְ או שְׁאֵלָתֶךָ שְׁאֵלָתָם . Petitio, postulatio, & res postulata obtentaq;. [*Dimanda, & cosa impetrata.*] Loci notandi.

בוא	מִי יִתֵּן תָּבוֹא שְׁאֵלָתִי :	*Petitionem alicuius venire. Iob* 6. 8
בקש	שְׁאֵלָתִי וּבַקָּשָׁתִי :	*Petitio & requisitio alicuius. Est.* 5. 7.
נתן	יִתֵּן אֶת שְׁאֵלָתֹו אֲשֶׁר וגו' :	*Dare petitionem, quam petit quis. 1. Sam.* 1. 17.
נתן	וְיִתֵּן יי לִי אֶת שְׁאֵלָתִי אֲשֶׁר וגו' :	*Dare petitionem alicuius, quam postulat. 1. Sam.* 1. 27.
נתן	מַה שְׁאֵלָתְךָ וְיִנָּתֶן לְךָ וגו' :	*Petitionem alicuius dari. Est.* 5. 6.
נתן	תִּתְּנוּ לִי נַפְשִׁי שְׁאֵלָתִי :	*Animam dari in petitione. Est.* 7. 3.
שאל	אֶשְׁאֲלָה מֵעִמָּךְ שְׁאֵלָה :	*Postulare ab aliquo petitionem. Iud.* 8. 24.
שאל	שְׁאֵלָה אַחַת אָנֹכִי שֹׁאֵל מֵאִתְּךָ :	*Petere petitionem vnam ab aliquo. 1. Reg.* 2. 16.
שאל	שְׁאֵלָה אַחַת קְטַנָּה אָנֹכִי שֹׁאֵל מֵאִתְּךָ :	*Petere petitionem vnam paruam ab aliquo. 1. Reg.* 2. 20.
תחת	תַּחַת הַשְּׁאֵלָה אֲשֶׁר וגו' :	*Ponere, & cæt. pro petitione, &c. 1. Sam.* 2. 20.

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc nomen idem est, sub forma שְׁאֵלְתָּא , vt Dan. 4. 14. *Et in verbo sanctorũ* שאלתא *petitio.* Radix est שאל .

שְׁאוֹלִי Nomen patronymicum masculini generis. Saulites, qui est ex familia Saul Simeonis filij. [*Della famiglia di Saulo.*] Num. 26. 13. *Saulo familia* השאולי *Saulitidis.* Radix est שאל .

שְׁאַלְתִּיאֵל Nomen proprium viri ex stirpe regia Dauidis, qui שַׁלְתִּיאֵל etiam aliquando dicitur. Sealtiel. [*Salatiele.*] Agg. 1. 1. *Ad Zorobabelem filium* שאלתיאל *Sealtielis, &c.* Eodem modo scribitur in Syriaco idiomate, vt Esd. 5. 3. *Tunc surrexerunt Zorobabel filius* שלתיאל *Sealtielis, &c.*

Fuit alter Sealtiel ex eadem profapia patris superioris frater. 1. Par. 3. 17. שאלתיאל *Sealtiel filius eius.* Ego tamen, vt ingenuè fatear, arbitror, vnicum Sealtielẽ fuisse Pedaiæ fratrem, quamuis ab Aggeo Zorobabelis pater dicatur, quòd forsitan spectatior esset, vel certè ꝑ Zorobabelem educauerit. Confer locos accuratius. Compositum est ex שאל & איל .

שְׁאִים Nomẽ plurale formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs cum שְׁאָהֵם , & dubitatur, an sit Toar, vel substantiuum, vt alij volunt. Desolantes,

lantes, deuastantes: desolationes, deuastationes. [*Distruttori, ouero desolationi.*] Psal. 35. 17. *Reduc animam meã à deuastãtibus (desolationib') eorũ.* Radix est שאה .

שָׁאוֹן Nomen masculinum genere, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs שָׁאוֹן שְׁאוֹנָה . Desolatio, ruina. [*Desertamento, desolatione, rouina.*] Hinc sæpius sumitur ꝑ sono, (voce ab Hebræa forsitan deflexa) sonitu, fragore, tumultu, strepitu, fremitu, quòd in desolationes, maximi tumultus excitẽtur, modo radix sit שאה , vt omnibus placet, nisi malles dicere, tunc radicem esse propriam, sicut & ego cẽseo, & semper strepitum significare, quamuis etymon ignoretur. [*Suono, romore, strepito, fracasso.*] Sexdecim vicibus ad summum inuenitur.

בוא	בָּא שָׁאוֹן עַד קְצֵה הָאָרֶץ :	*Strepitum venire vsq; ad finem terræ. Ier.* 25. 31.
כון	וְקִרְקוֹר בְּנֵי שָׁאוֹן :	*Ignem vorare ceruicem filiorum strepitus. Ier.* 48. 44.
ירד	וִירֵד הַדְרָהּ וַהֲמוֹנָהּ וְשַׁאֲנָנָהּ	*Decorem, copiam, & strepitum alicuius descendere Esa.* 5. 14.
הכניע	שָׁאוֹן זָרִים תַּכְרִיעַ :	*Humiliare strepitum extraneorum. Esa.* 25. 5.
העלים	וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן :	*Ascendere facere de puteo strepitus. (idest profundissimo.) Psal.* 40. 2
הסכית	מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם :	*Compescere fremitum maris & vndarum. Psal.* 65. 8.
חדל	חֲדַל שְׁאוֹן עֲלִיזִים :	*Strepitum exultantium cessare. Esa.* 25. 8.
נאם	שְׁאוֹן לְאֻמִּים כִּשְׁאוֹן מַיִם וגו' :	*Strepitum gentium esse vt strepitum aquarũ vehementiũ. Esa.* 17. 12.
מות	וּמֵת בְּשָׁאוֹן מוֹאָב :	*Mori in strepitu. Amos* 2. 2.
מיס	לְאֻמִּים כְּשָׁאוֹן מַיִם רַבִּים שָׁאוֹן :	*Strepitus aquarum multarum. Esa.* 17. 13.
מלך	פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם שָׁאוֹן :	*Regem esse strepitũ. Hebraismus pulcherrimus. Ier.* 46. 17.
עלה	שָׁאוֹן קָמֶיךָ עוֹלֶה תָמִיד :	*Strepitum insurgentium ascendere semper. Psal.* 74. 23.
רגש	קוֹל שָׁאוֹן מַמְלְכוֹת גּוֹיִם נֶאֱסָפִים :	*Vox strepitus regnorum gentium congregatarum. Esa.* 13. 4.
ר ל	קוֹל שָׁאוֹן מֵעִיר :	*Vox strepitus ex vrbe. Esa.* 66. 6.
קול	נִתֵּן שָׁאוֹן קוֹלָם :	*Strepitum vocis alicuius dari. Iere.* 51. 55.
קום	וְקָאם שָׁאוֹן בְּעַמֶּךָ :	*Strepitum surgere in populo. Hos.* 10. 14.

Deriuatiua hui' & cõposita mihi sũt. בֵּית שָׁאוֹן שָׁאֲנָן & שִׂרְיוֹן & חֶרְמוֹן dicebatur. Sion. [*Sione.*] Deut. 4. 48. *Et vsque ad montem* שיאן *Sion, qui est Hermon.* Alia nomina montium vide in הר . Radix huius forsitan est נשא , vt sic ab altitudine dictus sit.

שִׁיאוֹן Nomen proprium vrbis in Issacharis tribu. Scion. [*Sciona.*] Ios. 19. 19. וְשִׁיאוֹן *Et Sion.* Radix est propria, vel נשא .

שָׁאַנָּן Verbum Pihel commune, anomalum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

שָׁאַנָּן } Præteritum.
שָׁאַנְנוּ

שָׁאַנָּן } Nomẽ Toar.
שָׁאֲנָנִים שָׁאֲנָנוֹת

שָׁאַנְנְךָ Infinitiuus.

Nec aliud ex eo facilè formarem. Nomen Toar supplet vices participiorum. Significat autẽ primo tumultum excitare, strepitum facere, ex sensu & radice שָׁאוֹן videlicet; dein vel cõtraria significatione, vel certè potius radice propria quatuor literarum est, quietum, pacatum esse, feliciter vitam transigere, tranquillam vitã, & sine strepitu agere. [*Fare strepito, far romore; & goder(si la pace, essere trãquillo, felice, in stato quieto.*] Toar tam in bonum, quàm in malum sumitur. Quietus, trãquillus, securus. [*Quieto, tranquillo, che stà in pace, sicuro, che gode il mondo.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

אסיר	יַחַד אֲסִירִים שַׁאֲנָנוּ :	*Vinctos vnà trãquillos esse. Iob.* 3. 18
גיר	עַל הַגּוֹיִם הַשַּׁאֲנַנִּים :	*Indignari super gente tranquilla. Zac.* 1. 15.
חרד	חַרְדוּ שַׁאֲנָנוֹת :	*Quietas tremere. Esa.* 32. 11.
לעג	הַלַּעַג הַשַׁّאֲנַנִּים :	*Subsannatio tranquillorum. Psalm.* 123. 4.
מכוחה	וּבְמְנוּחָה שַׁאֲנָנוֹת :	*Manere in quiete secura. Esa.* 32. 18
כוס	יְרוּשָׁלַיִם נָוֶה שַׁאֲנָן :	*Habitaculum quietum. Esa.* 33. 20.
כעוריס	שַׁאֲנָן מוֹאָב מִנְּעוּרָיו :	*Tranquillum esse à iuuentute. Iere.* 48. 11.
כסיס	נָשִׁים שַׁאֲנַנּוֹת קוּמְנָה וגו' :	*Mulieres quietas surgere, &c. Esa.* 32. 9.
עלס	שַׁעֲנַנְךָ עָלָה בְּאָזְנִי :	*Strepitum excitare alicuius ascẽdere in auribus Domini. 2. Reg.* 19. 28. *Esa.* 37. 49.
עסתות	לַפִּיד בּוּז לְעַשְׁתּוֹת שַׁאֲנָן :	*Nitor tranquilli. Iob.* 12. 5. *Vide* עַשְׁתּוֹת . (13.
פחד	וְשַׁאֲנָן מִפַּחַד רָעָה :	*Tranquillũ esse à timore mali. Pro.* 1.
ציון	הוֹי הַשַּׁאֲנַנִּים בְּצִיּוֹן :	*Tranquilli in Sion. Amos* 6. 1.
שקט	וְשָׁקַט וְשָׁאֲנַן וְאֵין מַחֲרִיד :	*Quiescere, & tranquillum esse, &c. Ier.* 30. 10. & 46. 27.

Deriuatiua huius sunt שַׁלְאֲנָן שַׁאֲנָן .

שִׁאֵם Require inferius in שסה , & nota.

שָׁאַף Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

שָׁאַף
שָׁאֲפָה } Præteritum.
שָׁאֲפוּ

שָׁאֲפָנִי

שֹׁאֵף שֹׁאֲפִים שֹׁאֲפִי Part. præs.

אֶשְׁאַף או אֶשְׁאֲפָה תִּשְׁאַף יִשְׁאַף Futurum.

שָׁאֹף Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Anhelauit, spiritum vel ore vel naribus attraxit, & metaphoricè dicitur etiam de inanimis, & de alijs rebus præter attractionem spiritus: efficit nonnullos Hebraismos elegantiarum plenos, vt in sequentibus locis, in quibus locis solis inuenitur, obseruabis. [*Pigliare fiato, respirare, tirare à se il fiato.*]

אכיון	שִׁמְעוּ זֹאת הַשֹּׁאֲפִים אֶבְיוֹן :	*Attrahere (deglutire) pauperem. Amos* 8. 4.
אכיש	כִּי שָׁאַפְנִי אֱנוֹשׁ :	*Hominem attrahere (deglutire) hominem. Psal.* 65. 2.
חיל	וְשֹׁאֵף צִיִּים חֵילָם :	*Latronem attrahere (deglutire) substantiam alicuius. Iob.* 5. 5.
חרף	חֶרֶף שֹׁאֲפֵי סֶלָה :	*Attrahentem (deglutientem) alicuius exprobrare. (vel exprobrare attrahentem.) Psal.* 57. 4.
ליל	אַל תִּשְׁאַף הַלַּיְלָה :	*Non attrahere (deglutire, expetere) noctem. Iob.* 36. 20.
מקום	וְאֶל מָקוֹמוֹ שׁוֹאֵף :	*Solem attrahere (deglutire, expetere, ad) locum suum. Eccles.* 1. 5.
כסס	אָשֹׁם וְאַשְׁאַף יַחַד :	*Anhelare, & attrahere simul. Esa.* 42. 14. (*vide* נשם .)
עפר	הַשֹּׁאֲפִים עַל עֲפַר אֶרֶץ בְּרֹאשׁ דַּלִּים :	*Attrahere (deglutire) super puluere terræ in capite inopum. Amos* 2. 7. *Locus dilucidandus.*
פס	פִּי פָעַרְתִּי וְאֶשְׁאָפָה :	*Aperire os, & attrahere. (spiritũ.) Psal.* 119. 131.

ctum est. Aliàs est nomen fœmininum genere, sine plurali, ab eadem radice ductum, quamuis nōnulli malint esse propriam. Tumor, pustula, sic ab eleuatione dicta. [*Insiagione, inalzamento della pelle.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

סוס	כִּי יִהְיֶה בְעוֹר בְּשָׂרוֹ שְׂאֵת וגו׳ :	*Tumorem esse in cute carnis alicuius, &c. Leuit.* 13.2.
לבנה	וְהִנֵּה שְׂאֵת לְבָנָה בָעוֹר :	*Tumorem album esse in cute. Leuit.* 13. 10.
לבנה	וְהָיָה בִּמְקוֹם הַשְּׁחִין שְׂאֵת לְבָנָה :	*Pustulam albam esse in loco vlceris. Leuit.* 13. 19.
מחיה	וּמִחְיַת בָּשָׂר חַי בַּשְּׂאֵת	*Viuacitatem carnis sanæ esse in tumore. Leuit.* 13. 10.
מכוה	שְׂאֵת הַמִּכְוָה הוא :	*Pustula adustionis. Leuit.* 13. 28.
נגע	וְהִנֵּה שְׂאֵת הַנֶּגַע לְבָנָה וגו׳ :	*Pustula vulneris alba, &cæt. Leuit.* 13. 43.
ספחת	וְלַשְּׂאֵת וְלַסַּפַּחַת וגו׳ :	*Lex tumori (pro tumore) & scabiei, &c. Leuit.* 14. 56.

שְׂאֵת Nomen formæ fœmininæ, quod semel legit in Biblijs, & dubitatur, ex qua radice sit, & quid propriè significet. Ego vastationem, desolationē interpretor, à radice שאה videlicet, non à נשא, vt alij vellent. [*Destruttione, desertamento.*] Thr. 3.16. *Timor, & fouea fuit nobis,* הַשְּׂאֵת *vastatio, & contritio.* Expende locum accuratius & omnes.

ש ב

שב Lege radices ישב שבב שבה שוב, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

שיב Require inferius in ש ante י, suo loco proprio.

שִׁבּוֹ / שִׁבִּי / שִׁבִּי } Require paulò inferius, suo loco proprio.

שבב Duplicata mox habentur, suo loco proprio.

שְׁבָא Nomen proprium viri ex Cusi nepotibus. Seba. [*Sabo.*] Gen. 10.7. *Filij verò Raamæ fuerunt* שְׁבָא *Sebas, & Dedanus.*

Fuit alter Sebas Ioctani filius, ex nepotibus Sem. Genes. 10.28. וְאֶת שְׁבָא *Et Sebam.*

Alter Abrahami nepos. Gen. 25. 3. *Et Iocsanus genuit* אֶת שְׁבָא *Sebam.*

Aliàs est nomen vrbis, vel prouinciæ potius Aethiopiæ, quæ à priori Seba forsitan nomen inuenit, & tunc est fœmininum genere. Hanc regionem esse censeo, quā nunc princeps Nubianorum possidet. [*Saba.*] Vide superius סְבָא, & nota. Hinc regina fuit, quæ ad Salomonem regem, mota eius fama, profecta est. 1. Reg. 10. 1. *Et regina* שְׁבָא *Sabæ, &c.* ibi vide omnia. Ponitur ornatè pro Sabęorum populo, & tunc format plurale שְׁבָאִים. Iob 1.15. *Et cecidit* שְׁבָא *Sabęus, &c.* Iocl 4. 8. *Et vendēt eos* לִשְׁבָאִים *Sabæis, ad gentem longinquam.* Thus à Saba deferebatur Ierosolimis, vt Ier. 6.20. *Qua de causa hoc mihi? vt thus* מִשְּׁבָא *à Saba veniat, &c.* Huius populi merces narrat Ezec. 27.22. *Negociatores* שְׁבָא *Sabæ, & Raamæ fuerunt mercatores tui in præcipuis aromatibus, & in omni lapide pretioso, & aurem dederunt in nundinis tuis.* Psal. 72.10. *Reges* שְׁבָא *Sabæ, & Sabeæ munera offerent.* Et ver. 15. *Et dabit ei de auro* שְׁבָא *Sabæ, &c.* Confer locos accuratius.

לדשם	וּלְשְׁאֵרִית אֲדָמָה :	*Residuum telluris. Esa.* 15.9.
אי	שְׁאֵרִית אִי כַּפְתּוֹר :	*Residuum insulæ. Ier.* 47. 4.
אין	לְאֵין שְׁאֵרִית וּפְלֵיטָה :	*Residuum & euasionem nō esse. Esd.* 9.14.
גוי	לִהְיוֹתְכֶם מוֹרָשָׁה לִשְׁאֵרִית הַגּוֹיִם :	*Esse possessionem residuum gentium. Ezec.* 36. 3.
לאבד	וְהַאֲבַדְתִּי אֶת שְׁאֵרִית חוֹף הַיָּם :	*Perdere residuum portus maris. Ezec.* 25. 16.
הגלה	וְגָלוּ שְׁאֵרִית מִן הַחֶרֶב אֶל בָּבֶל :	*Trāsferre residuū ex gladio. 2. Par.* 36. 20.
הותיר	לְבִלְתִּי הוֹתִיר לָכֶם שְׁאֵרִית :	*Non reliquū facere alicui reliquias. Ier.* 44. 7.
היה	וּשְׁאֵרִית לֹא תִהְיֶה לָהֶם :	*Reliquias non esse alicui. Ier.* 11.23.
הכה	וְהִכִּיתִי אֶת שְׁאֵרִית דַּפְלֵיטָה לְעֵמֶק :	*Percutere reliquum euasionis alicuius. 1. Par.* 4. 43.
הכחיל	וְהִכְחַדְתִּי אֶת שְׁאֵרִית הָעָם וגו׳ :	*Possidere facere residuum populi omnia. Zac.* 8.12.
הרג	שְׁאֵרִיתְךָ יַהֲרֹג :	*Interficere residuum. Esa.* 14. 31.
השחית	הַמַּשְׁחִית אַתָּה אֶרֶץ כָּל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וגו׳ :	*Corrūpere reliquias alicuius. Ezec.* 9.7.
זרה	וְזָרִיתִי אֶת כָּל שְׁאֵרִיתְךָ לְכָל רוּחַ :	*Spargere residuum in omnē ventū. Ezec.* 5.10.
חגר	שְׁאֵרִית חֲמָת תַּחְגֹּר :	*Accingere residuū furorē. Ps.* 76.11.
חנן	אוּלַי יְחָנֵן יי אֱלֹהֵי צְבָאוֹת שְׁאֵרִית יוֹסֵף :	*Conferre gratiam (in) residuum. Amos* 5.15.
טוב	אִם לֹא שְׁרוּתֵךְ לְטוֹב :	*Residuum alicuius esse bono (in bonum.) Iere.* 15. 11. *Vide inferius in* שרות *& nota.*
ידע	וַיֵּדְעוּ כֹל שְׁאֵרִית יְהוּדָה וגו׳ :	*Residuum alicuius cognoscere, &c. Ier.* 44.27.
יצא	כִּי מִירוּשָׁלִַם תֵּצֵא שְׁאֵרִית :	*Reliquias egredi ab aliquo loco. 2. Reg.* 19.31.
ירש	לְמַעַן יִירְשׁוּ אֶת שְׁאֵרִית אֱדוֹם :	*Possidere residuum alicuius. Amos* 9. 12.
ישראל	וְגַם כָּל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל לֵב אֶחָד וגו׳ :	*Residuum Israel esse corde vno, &c. 1. Par.* 12.39. *Aleph deficit ob aliquod mysterium forsitan.*
לקח	וְלָקַחְתִּי אֶת שְׁאֵרִית יְהוּדָה וגו׳ :	*Accipere residuum alicuius, &cæt. Ier.* 44. 12.
נחלה	עוֹד עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ :	*Residuū hereditatis Dei, &c. Mich.* 7.17.
נטש	וְנָטַשְׁתִּי אֶת שְׁאֵרִית נַחֲלָתִי :	*Proijcere residuum hæreditatis. 2. Reg.* 21.15.
נמצא	הִדְרֹשׁ שְׁאֵרִית הַנִּמְצָאָה :	*Orare pro residuo, quod inuenitur. 1. Reg.* 19.4.
נשאר	לְכֹל הַשְּׁאֵרִית הַנִּשְׁאָרִים וגו׳	*Reliquiæ restantium, &c. Gen.* 8. 3.
נתן	שְׁאֵרִיתָם לַחֶרֶב אֶתֵּן :	*Dare gladio residuum alicuius. Iere.* 15. 9.
עולל	עוֹלֵל יְעוֹלְלוּ כַגֶּפֶן שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל :	*Racemare reliquias alicuius tanquā vitem. Ier.* 6.9.
עם	שְׁאֵרִית עַמִּי יְבוּזוּם	*Residuum populi diripere. Soph.* 2.9
עמק	אַשְׁקְלוֹן שְׁאֵרִית עֵמֶק וגו׳	*Residuum vallis, &c. Ier.* 47.5.
עשה	שְׁאֵרִיתוֹ לְאֵל יַעֲשֶׂה :	*Facere residuum ligni Deo. (idolū.) Esa.* 44.17.
עשה	כִּלָּה אַתָּה עֹשֶׂה אֶת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל :	*Facere consumptionē cum reliquijs alicuius. Ezec.* 11. 12.
עשה	שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל לֹא יַעֲשׂוּ עַוְלָה :	*Residuum alicuius non facere iniquitatem. Soph.* 3.13.
נשן	וַאֲנִי אֲכַבֵּץ אֶת שְׁאֵרִית צֹאנִי	*Colligere residuum ouium. Ier.* 23.3
נטע	לָשִׂים לָכֶם שְׁאֵרִית בָּאָרֶץ :	*Ponere alicui reliquias ī terra. Gen.* 45. 7.
שור	וְכָל שְׁאֵרִית שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל :	*Residuum principum. Ier.* 39. 3.

Radix est שאר.

שְׁאֵת Est infinitiuus verbi נשא, nonnunquàm etiā insuper in nomen transiens, vt suo loco di-

נל	כְּעֶבֶד יִשְׁאַף צֵל :	*Seruum attrahere (deglutire, expetere) vmbram. Iob.* 7. 2.
רוח	כְּאוֹרַח נַפְשׁוֹ שַׁאֲפָה רוּחַ :	*Attrahere aerē in desiderio animæ. Ier.* 2.23.
רוח	שַׁאֲפוּ רוּחַ כְּרָנִים :	*Onagros attrahere aerem vt dracones. Ier.* 14. 6.
סחב	שְׁמוֹת וְשָׁאוֹף אֶתְכֶם מִסָּבִיב :	*De uastare, & attrahere (deglutire) aliquem per gyrum. Ezec.* 36. 3.
סולל	שֹׁאֲפוּ שׁוֹרְרֵי כָל הַיּוֹם :	*Obseruatores alicuius attrahere (deglutire) quotidiè. Tsal.* 56.3.

שׁאר Verbū Cal neutrū, perfectū, quod semel legit in Biblijs, nec aliud ex eo formarē, sed vterer suo Niphal. Supfuit, remāsit, reliquus fuit. [*Restare, auāzare.*] 1. Sam. 16.11. *Et ait, adhuc* שאר *reliquus est minor.*

Deriuatiua huius & composita sunt אזן שְׂאֵרָה השאיר משארת נִשְׁאַר שְׁאַר שְׁאַרָה שְׁאֵרָה שְׁאַר יָשׁוּב שְׁאֵרִית אור שרית :

שְׁאָר Nomen masculinum genere, sine plurali. Reliquus, residuus, reliquū: diciturq; de quantitate, & nōnunquàm (vt quidam volunt) de qualitate, sicut & יתר radix synonima, idest excellēs, & semel vsurpatur, ר propinquo, cognato, affini, vel quòd reliquus sit à te, vel certè potius à שְׁאֵר carne, de quo mox agemus, quasi carnem tuam diceres. [*Restante, soprabondante, resto, auanzo, parente.*] Non mutatur in regimine. Loci aliquot obseruandi.

אח	וְשְׁאָר אַחֵיהֶם :	*Reliquum fratrum. Esa.* 3. 8.
בחר	וְשְׁאָר הַבְּחוּרִים :	*Reliquum electorum. 1. Par.* 16.41.
דבר	וְשְׁאָר דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה וגו׳ :	*Reliquum verborum alicuius, &cæt. 2. Par.* 9.29.
חבר	וְשְׁאָר חֲבֻרָיו :	*Reliquum societatum alicuius. Esd.* 4.7.
כסף	הֵבִיאוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְיַהוֹדָע אֶת שְׁאָר הַכֶּסֶף :	*Adducere reliquum argenti. 2. Par.* 24.14.
מדינה	בִּשְׁאָר מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ וגו׳ :	*Reliquum prouinciarū, &c. Est.* 9.12.
מספר	וְשְׁאָר מִסְפַּר קֶשֶׁת וגו׳ :	*Reliquum numeri, &c. Esa.* 21. 17.
מעט	וְשְׁאָר מְעַט מִזְּעַר וְלוֹא כַבִּיר	*Reliquum esse parum modici, non copiosum. Esa.* 16.14.
עור	וַיְאַב וַחֲיֵה אֶת שְׁאָר הָעִיר	*Vinificare reliquum urbis. 1. Par.* 11. 8.
עם	לִקְנוֹת אֶת שְׁאָר עַמּוֹ וגו׳ :	*Reliquum populi, &c. Esa.* 11.11.
עץ	וְשְׁאָר עֵץ יַעְרוֹ	*Reliquum arboris, &c. Esa.* 10.19.
רחב	וְשְׁאָר רָאשֵׁי הָאָבוֹת :	*Reliquum principum maiorum. Esd.* 4. 3.
רוח	וְשְׁאָר רוּחַ לוֹ :	*Reliquum (excellentiam) spiritus esse alicui. Mal.* 2. 15.
שוב	שְׁאָר יָשׁוּב שְׁאָר יַעֲקֹב :	*Reliquum redire. Esa.* 10. 21.
נס	וְהִכְרַתִּי לְבָבֶל שֵׁם וּשְׁאָר וָנִין וָנֶכֶד :	*Excindere alicui nomen, & reliquū (affines) et filium, & nepotes. Esa.* 14. 22.

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc nomen idē est sub forma שְׁאָרָא & in regimine שְׁאָר, vt in sequentibus obseruabis.

חכם	עִם שְׁאָר חֲכָמֵי בָבֶל :	*Perdere aliquem cum reliquo sapiētum. Dan.* 2.18.
מצות	וְשְׁאָר הַשְּׁחוּרוֹת בֵּית אֱלֹהֶיךָ וגו׳ :	*Reliquum necessarij &c. Esd.* 7. 20.
רגם	וְשְׁאָרָא בְּרַגְלֵה רַפְּסָה :	*Conculcare (in) pedibus reliquum. Dan.* 7.7.

שׁאר Nomen masculinum genere, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs שְׁאֵר שְׁאֵרִי שְׁאֵרוֹ שְׁאֵרָהּ שְׁאֵרֵנוּ שְׁאֵרָךְ שְׁאֵרוֹ שְׁאֵרָם. Caro, sic dicta per translationē forsitan, vt quidam inquiunt, quòd sit reliqua pars animalis post animam. Nonnūquàm verò generaliter pro quocunq; alimento ponitur. Hinc in lege Mosis eleganter vsurpatur pro cognato, affine, cōsanguineo, vel certè substantiuè, consanguinitate, sicut & בָּשָׂר, quasi eadem caro sit. [*Carne, cibo, alimento, parentela.*] Loci notandi in quibus solis inuenitur.

אב	שְׁאֵר אָבִיךָ הוא :	*Amitam esse carnē patris tui. Leuit.* 18.12.
אכל	וַאֲשֶׁר אֲכָלוּ שְׁאֵר עַמִּי :	*Edere carnem populi. Mich.* 3. 3.
אם	שְׁאֵר אִמְּךָ הוא :	*Materteram esse carnem matris tuæ. Leuit.* 18.13.
בשר	אֶל כָּל שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ :	*Non accedere ad carnem carnis tuæ. (affines.) Leuit.* 18. 6.
בשר	אוֹ מִשְׁאֵר בְּשָׂרוֹ וגו׳ :	*Carnem carnis alicuius (consanguineum) redimere eū. Leuit.* 25.49.
גרע	שְׁאֵרָה כְּסוּתָה וְעִנָּתָה לֹא יִגְרָע :	*Non minuere alimentum alicuius, &c. Exo.* 21.10.
סכן	אִם יַכִּין שְׁאֵר לְעַמּוֹ :	*Parare carnem (escam) populo. Tsal.* 78.20.
המטיר	וַיַּמְטֵר עֲלֵיהֶם כָּעָפָר שְׁאֵר :	*Pluere sicut puluerem carnem. Tsal.* 78.28.
הערה	כִּי אֶת שְׁאֵרוֹ הֶעֱרָה :	*Detegere carnem tuam. Leuit.* 20.19
חמס	חֲמָסִי וּשְׁאֵרִי עַל בָּבֶל וגו׳ :	*Iniuriam & carnem tuam esse super aliquo. Ier.* 51. 35.
כלה	כָּלָה שְׁאֵרִי וְלִבִּי :	*Carnem & cor alicuius deficere. Ps.* 73. 26.
כלה	בְּכִלּוֹת בְּשָׂרְךָ וּשְׁאֵרֶךָ :	*Carnem & carnem deficere. (auxesis gratia sic posuit.) Pro.* 5.11.
נחלה	וְנִתַּקְתֶּם אֶרֶץ נַחֲלָתוֹ לְאֶאֱרוֹ וגו׳ :	*Dare hæreditatē alicuius carni eius (consanguineo) &c. Num.* 27.11
עכר	וְעָכַר שְׁאֵרוֹ אֲכוֹדִי :	*Turbare carnem tuam. Pro.* 11. 17.
עצם	וּשְׁאֵרָם מֵעַל עַצְמוֹתָם :	*Rapere carnē desuper ossibus. Mich.* 3.2.
קרב	כִּי אִם לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו וגו׳ :	*Caro (consanguineus) proxima, &c. Leuit.* 21. 2.

שְׂאֹר Nomen masculinū genere, sine plurali. Fermentum; חֶמֶץ verò est res fermentata. [*Fermento, leuatoio, leuido.*] Quinque vicibus tm̄ inuenitur.

קטר	כִּי כָל שְׂאֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תַקְטִירוּ וגו׳ :	*Non adolere fermentū, &c. Leuit.* 2. 11.
פסנות	הַשְׁבִּיתוּ שְׂאֹר מִבָּתֵּיכֶם :	*Cessare facere fermentum è domibus. Exod.* 12.15.
מצא	שְׂאֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבָתֵּיכֶם :	*Fermentum nō inueniri in domibus. Exo.* 12. 19.
נראה	וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר וגו׳ :	*Fermentum non videri alicui in cōfinio. Exo.* 13.7. *Deut.* 16.4.

שְׁאֵרָה Nomen formæ fœmininæ, qd̄ semel legit in Biblijs. Propinquitas, consanguinitas, affinitas. [*Parentela.*] Significationis etymon vide superius in שְׁאֵר. Leuit. 18. 17. *Nuditatem mulieris & filiæ non deteges, filiam filij vel filiæ eius non accipies, vt reueles nuditatem eius,* שְׁאֵרָה *consanguinitas (enim) sunt, scelus est.* Radix est שאר.

שְׁאֵרָה Nomen proprium filiæ Ephraim, quæ Bethoronam inferiorem & superiorem, & Vzenam seeræ condidit. Seerah. [*Seera.*] 1. Paral. 7.24. *Cuius filia* שְׁאֵרָה *Seera condidit, &c.* Radix est שאר.

שְׁאָר יָשׁוּב Nomen proprium filij Esaiæ Prophetæ. Seariasub. [*Seariasubo.*] Esa. 7.3. *Egredere obuiam Ahaz tu &* שְׁאָר יָשׁוּב *Sariasubus filius tuus.* Compositum est ex שאר & שוב.

שְׁאֵרִית Nomen fœmininum genere, sine plurali, suscipiens affixa, & aliquando abijciens Aleph à scriptura, quæ sunt in Biblijs שְׁאֵרִית או שְׁרִית שְׁאֵרִיתוֹ שְׁרִיתוֹ שְׁאֵרִיתָם. Reliquum, residuum, reliquiæ. [*Soprauanzo, quello che resta, reliquie.*] Loci aliquot obseruandi.

אבד	וְאַבְדָה שְׁאֵרִית יְהוּדָה :	*Residuum alicuius perire. Ier.* 40.15

supplet nomen Toar, vel certè synonimis vti poteris, quæ vide in הלל . Laudauit, commendauit. [*Lodare.*] Porrò à grammaticis huic verbo tribuitur etiam altera significatio mitigandi, sedandi, per translationē fortsitan à superiori, quòd laudibus mitigentur animi irati, quamuis ego potius sensum laudandi semper retinerem. Quid verò si potius hæc sit prior radicis significatio compescendi, & altera per translationem dicatur, quòd mitigando animo, laudibus opus sit? [*Acquetare.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

פלא	שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָעַמִּים :	*Omnes gentes laudare Deum. Psal.* 117. 1.
גל	בְּשׁוֹא גַּלָּיו אַתָּה תִשְׁבְּחֵם :	*Laudare (compescere) fluctus maris. Psal.* 89. 10.
דור	דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ :	*Ætatem ætati laudare opera Dei. Psal.* 145. 4.
חכם	וְחָכָם בְּסוֹף יְשַׁבְּחֶנָּה :	*Sapientem in vltimo laudare (sedare) spiritum. Pro.* 25. 11.
ירוש	שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלִַם אֶת יְיָ :	*Ierusalem laudare Dominum. Psal.* 147. 12.
מות	שִׁבַּחְתִּי אֲנִי אֶת הַמֵּתִים וגו' :	*Laudare mortuos. Eccles.* 4. 2.
שמח	שִׁבַּחְתִּי אֲנִי אֶת הַשִּׂמְחָה וגו' :	*Laudare gaudium. Eccles.* 8. 15.
שפת	שִׂפְתֵי יְשַׁבְּחוּךָ :	*Labia alicuius laudare Deum. Psal.* 63. 4.

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc verbum idem significat, & sic flectitur in Bibliis.

שַׁבַּחְתָּ שַׁבְּחַת } Præteritum.
שַׁבְּחוּ
מְשַׁבַּח Part. præs.

Construitur cum Lamed. Dan. 2. 23. *Tibi ò Deus patrum meorum confiteor,* וּמְשַׁבַּח *& laudo ego.* Et 4. 31. *Et viuenti (viuentem) seculi* שַׁבְּחַת *laudaui.* Et 5. 4. וְשַׁבְּחוּ *Et laudauerunt Dijs (Deos) auri, &c.* Et ver. 23. *Et Dijs (Deos) argenti, &c.* שַׁבַּחְתָּ *laudasti.*

Deriuatiua huius sunt הִשְׁבִּיחַ הִשְׁתַּבַּח יְשַׁבַּח .

שֵׁבֶט Nomen generis communis, sed masculini sæpius, cum plurali masculino, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs שִׁבְטִי שִׁבְטֶיךָ שִׁבְטֶיהָ שִׁבְטֵנוּ שִׁבְטֵיכֶם שִׁבְטָם שִׁבְטוֹ שִׁבְטֵיהֶם . Virga, baculus. [*Verga, bacchetta, sferza, bastone.*] Vide מַטֶּה . Significationis etymon ignoratur. Vsurpatur verò frequēter פ tribu, sicut & מַטֶּה , & fortassis eadem ratione, quam illic inuenies. Dicitur semel collectiuè de vniuerso Israele; aliàs de singulis duodecim tantum tribubus, & sic differt à מִשְׁפָּחָה familia, de quo suo loco. Obseruauimus tamen, tribum Beniamin in alias tribus diuidi. Efficit nonnullos Hebraismos elegantiarum plenos, vt in sequētibus annotabis.

אחד	כְּאֶחָד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל :	*Vna tribuum Israel. Gen.* 49. 16.
חלום	לֹא שֵׁבֶט אֱלוֹהַּ עֲלֵיהֶם :	*Virgam Dei (flagellum) non esse super aliquem. Iob* 21. 6.
אף	הוֹי אַשּׁוּר שֵׁבֶט אַפִּי :	*Aliquem esse virgam nasi (iræ) alicuius. Esa.* 10. 5.
ארץ	אִם לַשֵּׁבֶט אִם לָאַרְצוֹ וגו' :	*Deum inuenire facere (nubes & huiusmodi.) vel baculo (corrigendi causa.) vel terræ, vel pietati. Iob* 37. 13. *Locus dilucidandus.*
כות	וַיָּבֹאוּ כָּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וגו' :	*Omnes tribus venire, &c.* 2. *Sam.* 5. 1
כחר	וַיִּבְחַר אֶת שֵׁבֶט יְהוּדָה :	*Eligere tribum. Psal.* 78. 68.
כרזל	תְּרֹעֵם בְּשֵׁבֶט בַּרְזֶל :	*Frangere in virga ferri. Psal.* 2. 9.
נחל	גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ :	*Redimere tribum possessionis. Psal.* 47. 2.
נע	וְשֵׁבֶט לְגֵו חֲסַר לֵב :	*Baculum esse dorso deficientis corde. Pro.* 10. 13. (3.
נא	וְשֵׁבֶט לְגֵו כְּסִילִים :	*Baculum esse dorso stultorū. Pro.* 26.
סלע	בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל הוֹדַעְתִּי וֶאֱמֻנָה :	*Scire facere firmitatem in tribubus Israel. Hos.* 5. 9.
סוכים	וְהִכִּיתִיו בְּשֵׁבֶט אֲנָשִׁים :	*Arguere aliquem (in) virga hominū.* 2. *Sam.* 7. 14.
סכה	וְכִי יַכֶּה אִישׁ אֶת עַבְדּוֹ אוֹ אֶת אֲמָתוֹ בַשֵּׁבֶט :	*Percutere seruum vel famulam (in) virga. Esa.* 21. 20.
הכה	כִּי תַכֵּנוּ בַשֵּׁבֶט רֹא יָמוּת :	*Percutere (in) virga, &c. Pro.* 23. 13
הכה	יַכֵּהוּ אֶרֶץ בְּשֵׁבֶט פִּיו :	*Percutere terram (in) virga oris. Esa.* 11. 4. (30.
הכה	כִּי נִשְׁבַּר שֵׁבֶט מַכֵּךְ :	*Virgam percutientis rumpi. Esa.* 14.
הכה	בַּשֵּׁבֶט יַכּוּ עַל לְחִי אֶת שֹׁפֵט יִשְׂרָאֵל :	*Percutere (in) virga super gena aliquem. Mich.* 5. 1.
הכרית	אַל תַּכְרִיתוּ אֶת שֵׁבֶט מִשְׁפָּחוֹת הַקְּהָתִי :	*Non excindere tribum familiarum Cahatitarum. Num.* 4. 18.
הנף	כְּהַנִּיף שֵׁבֶט אֶת מְרִימָיו :	*Baculum dimouere eleuantem se. Esa.* 10. 15.
הסר	יָסַר מֵעָלַי שִׁבְטִי :	*Remouere desuper aliquo virgam. Iob* 9. 34.
העביר	וְהַעֲבַרְתִּי אֶתְכֶם תַּחַת הַשֵּׁבֶט :	*Transire facere sub baculo. (numerandi gratia.)* Zec. 20. 37.
הקים	לְהָקִים אֶת שִׁבְטֵי יַעֲקֹב :	*Erigere tribus Iacobi. Esa.* 49. 6.
הקריב	וַיַּקְרֵב שְׁמוּאֵל אֶת כָּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וגו' :	*Appropinquare facere tribus Israel &c. nota.* 1. *Sam.* 10. 22.
זקן	אֶת כָּל זִקְנֵי שִׁבְטֵיכֶם :	*Seniores tribuum. Deut.* 31. 28.
חצי	וְלַחֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה :	*Dimidium tribus. Num.* 32. 33.
חשך	חוֹשֵׂךְ שִׁבְטוֹ שׂוֹנֵא בְנוֹ :	*Prohibere baculum. Pro.* 13. 24.
ידע	וּרְדָעִים לְשִׁבְטֵיכֶם :	*Notus tribubus. Deut.* 1. 13.
ירד	וַיֵּרֶד אֵלָיו בְּשֵׁבֶט :	*Descendere ad aliquem in (cum) baculo.* 2. *Sam.* 23. 21.
ישראל	כָּל אֵלֶּה שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים עָשָׂר :	*Duodecim virgæ (tribubus) Israelis. Gen.* 49. 28.
ישראל	וְיִשְׂרָאֵל שֵׁבֶט נַחֲלָתוֹ :	*Israelem esse tribū hæreditatis Dei. Iere.* 10. 15.
יתר	וְיֶתֶר הַשְּׁבָטִים וגו' :	*Residuum tribuum. Ezec.* 48. 23.
כלה	וְשֵׁבֶט עֶבְרָתוֹ יִכְלֶה :	*Virgam furoris alicuius deficere. Tro.* 22. 8.
כמון	וְכַמּוֹן בַּשֵּׁבֶט :	*Cyminū (excutiū) virga. Esa.* 28. 28
כשל	וְאֵין בִּשְׁבָטָיו כּוֹשֵׁל :	*Impingētem (imbecillum) non esse in tribubus. Psal.* 105. 36.
לקח	וַיִּקַּח שְׁלֹשָׁה שְׁבָטִים בְּיָדוֹ וגו' :	*Accipere tres virgas in manu, &c.* 2. *Sam.* 18. 15.
מאס	אוֹ נְשִׁישׁשֵׁבֶט בְּנִי מַאֲסָם כָּל עֵץ :	*Virgam spernere omne lignum. (Locus dilucidandus. Ezec.* 19. 15.
מאס	גַּם שֵׁבֶט מַאֲסָתָ לֹא יִהְיֶה וגו' :	*Virgam spernentem non esse. Ezech.* 21. 18.
מוסר	שֵׁבֶט מוּסָר יַרְחִיקֶנָּה מִמֶּנּוּ :	*Virgam correctionis elongare stultitiam ab aliquo. Pro.* 22. 15.
מישור	שֵׁבֶט מִישׁוֹר שֵׁבֶט מַלְכוּתֶךָ :	*Virgam regni alicuius (sceptrū) esse virgam rectitudinis. Psal.* 45. 7.
מספר	כְּמִסְפַּר שִׁבְטֵי בְּנֵי יַעֲקֹב :	*Numerus tribuum filiorum Iacob.* 1. *Reg.* 18. 31.
מסך	וּמִזְבּוּלָן מְמַשְׁכִים בְּשֵׁבֶט סֹפֵר	*Trahere in virga scribæ. (calamo.) Iud.* 5. 14.
מעל	שֵׁבֶט מֹשְׁלִים :	*Rumpere virgam dominantium. Esa.* 14. 6.
מעל	אֶל שִׁבְטֵי מֹשְׁלִים :	*Virgæ dominantiū, &c. Ezec.* 19. 11
מעל	שֵׁבֶט לָמָשָׁל וגו' :	*Non esse virgam ad dominandum. Ezec.* 19. 14.
משפח	מִכָּל מִשְׁפְּחוֹת שִׁבְטֵי בִנְיָמִן :	*Familiæ tribuum Beniamin.* 1. *Sam.* 9. 20.
נדעב	נִגְרַע הַיּוֹם שֵׁבֶט אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל :	*Tribum vnam excindi ab Israele. Iud.* 21. 6.
נגש	שֵׁבֶט הַנֹּגֵשׁ בּוֹ וגו' :	*Frangere baculum exactoris, &cæt. Esa.* 9. 4.
נוח	כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרָשָׁע	*Virgam iniustitiæ nō quiescere super*

מלא	הַדָּשֶׁר שֵׁבֶט בְּחַרְבֶּךָ יִבְקָשֶׁךָ וגו' :	*Prædari (in) arcu & (in) gladio, &c.* 2. *Reg.* 6. 22.
מקנה	וַיִּשְׁבּוּ מִקְנֵיהֶם וגו' :	*Prædari gregem, &c.* 1. *Par.* 5. 21.
נשים	וְאֶת נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיִּבְזוּ :	*Abducere captiuas mulieres, &cæt. Gen.* 34. 28.
נשים	וַיִּשְׁבּוּ אֶת הַנָּשִׁים וגו' :	*Prædari mulieres, &c.* 1. *Sam.* 30. 2
עם	וַיִּסְבּוֹ כָּל הָעָם אֲשֶׁר שָׁבָה וגו' :	*Prædari populum, &c. Ier.* 41. 14.
צאן	וַיִּשְׁבּוּ צֹאן לְרֹב וּגְמַלִּים :	*Prædari oues in immensum, & camelos.* 2. *Par.* 14. 15.
קרא	לִקְרֹא לַשְּׁבוּיִם דְּרוֹר :	*Prædicare captiuis libertatem. Esa.* 61. 1.
רכוש	וַיִּשְׁבּוּ אֶת כָּל הָרְכוּשׁ וגו' :	*Prædari substantiam alicuius.* 2. *Par.* 21. 17.
שאל	כִּישֹׁם שְׁאֹלוּנוּ שוֹבֵינוּ וגו' :	*Captiuantes interrogare, &c. Psal.* 137. 3.
שארית	וַיַּשֶּׁב יִשְׁמָעֵאל אֶת כָּל שְׁאֵרִית הָעָם :	*Abducere captiuum reliquum populi. Gen.* 41. 10.
שבה	וְהָיוּ שְׁבוּיִם לְשֹׁבֵיהֶם :	*Captiuare captiuantibus (captiuantes) tuis. Esa.* 14. 2.
שבה	וְשָׁבוֹם שֹׁבֵיהֶם אֶל אֶרֶץ וגו'	*Prædantes abducere aliquos ad terram longinquam, &c.* 1. *Reg.* 8. 45
שבי	וַיִּשְׁבֶּהָ מִמֶּנּוּ שְׁבִי :	*Abducere ab aliquo captiuitatem. Num.* 21. 2.
שבי	וְשָׁבִית שִׁבְיוֹ :	*Abducere captiuitatem alicuius. (passiuè.) Deut.* 21. 10.
שבי	וְשָׁבָה שִׁבְיָךְ :	*Abducere captiuitatem tuam. (actiuè.) Deut.* 20. 10.
שבי	עָלִית לַמָּרוֹם שָׁבִיתָ שֶׁבִי :	*Prædari prædam. Psal.* 68. 19.
שבים	וַיִּשְׁבּוּ מִמֶּנּוּ שְׁבִיָּה גְדוֹלָה :	*Prædari ab aliquo captiuitatem maximam.* 2. *Par.* 28. 5.
שבה	וְהָשֵׁב בּוֹ הַשְּׁבִיָּה אֲשֶׁר שָׁבִיתָם וגו' :	*Reducere captiuitatem, quam abduxeris, &c.* 2. *Par.* 28. 11.
שרף	יִשְׂרְפוּם וְשָׁבָם :	*Comburere templa, & captiuare ea. (ministros.) Ier.* 34. 12.

Deriuatiua huius sunt נִשְׁבָּה שָׁבוּ שִׁבְיוֹ שִׁבְיָה שִׁבְיָה שְׁבִיָּה שְׁבוּת שְׁבִית שוּבָה :

שׁוּבָה Require inferius in ש ante ו, suo loco proprio.

שׁוּבָה } Require inferius in ש ante ו, suo loco proprio.
שְׁבִיָּה

שְׁבוֹ Nomen lapidis pretiosi, sed hodie ignoratur, qualis propriè sit. Amethistus, vt quidam volunt, vel achates, vt verterūt LXX. vel ארקיא turcicus tandem, vt Targum habet. Huius insuper etymon ignoratur, modo radix פ propria sit, modò emanet à שבה , vt omnibus ferè placet. [*Ametisto, agata, turchina, turchese.*] Alia lapidū nomina vide in אבן . Exo. 28. 20. & 39. 12. *Et ordinis tertij liguri*ᵒ, שבו *achates, &c.* Alibi nō inuenit.

שְׁבוּאֵל Require paulò superius suo loco פ prio.

שְׁבוּת Require inferius suo loco proprio.

שִׁבַּח Verbum Pihel actiuū, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

שִׁבַּחְתִּי Præteritum.
שִׁבַּח Nomē Toar.
יְשַׁבַּח תְּשַׁבְּחֵם יְשַׁבְּחֶנָּה } Futurum.
יְשַׁבְּחוּךָ
שַׁבְּחוּהוּ } Imperat.
שַׁבְּחִי

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, exceptis participijs, quorum vices

רִשְׁבָּאֵל Nomen proprium Leuitæ ex Mosis nepotibus, qui templi thesauris præfectus erat. Sebuel. [*Sebuele.*] 1. Par. 23. 16. *Filij Gersomi* שְׁבוּאֵל *Sebuelus Princeps.* Et 26. 24. שְׁבוּאֵל *Et Sebuelus Gersomi filij Mosis filius erat thesaurorum præfes.*

שְׁבוּאֵל Fuit alter Sebuelus, qui & שְׁבוּאֵל , Leuita cantor tertiæ decimæ sortis ex nepotibus Heman. 1. Paral. 25. 4. שְׁבוּאֵל *Sebuel, &c.* Cōpositū fortasse est ex שב & אל vel שוב & אל .

שׁוּבָאֵל Require inferius in ש ante ו, suo loco proprio.

שִׁבּוֹ Nomen masculinum genere, & declinatione, quod semel legitur in Biblijs in singulari in regimine, שִׁבּוֹ , & semel in plurali שִׁבֻּמִים , quātis hoc alterius forma & significationis potius esse videat. Flāma, scintilla. [*Flāma.*] Vide לַהַב . Loci sunt hi.

אש	וְאֵינָה שָׁבִיב אִשּׁוֹ :	*Flammam ignis non splendere. Iob* 18. 5.
עגל	כִּי שִׁבֻּמִים יִהְיֶה עֶגֶל שֹׁמְרוֹן	*Vitulum Samariæ esse flammas. Hos.* 8. 6. (*alys fracturas.*)

Cæterum hoc nomen est potius Syriacū, quàm Hebraum, quod in Biblijs est huiusmodi sub forma Syri propria שְׁבִיבָא שְׁבִיבִין . Loci notandi.

נור	קְטֵל הַמִּין שְׁבִיבָא דִי נוּרָא	*Flammam ignis interimere aliquem. Dan.* 3. 21.
נור	כַּרְסְיֵה שְׁבִיבִין דִי נוּר :	*Sedem esse flammas ignis. Dan.* 7. 9.

שׁוֹבֵב } Require inferius in ש ante ו, suo loco proprio.
שׁוֹבָבָה

שָׁבָה Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed He, suscipiēs affixa, sic flectit in Biblijs.

שָׁבָה שָׁבָתָ } Præteritum.
שָׁבוּ שָׁבוּתֶם
שָׁבֶה שָׁבִינוּ שָׁבֶיהָם Part. præs.
שָׁבוּי } Part. pass.
שְׁבוּיָה
יִשְׁבֶּה } Futurum.
תִּשְׁבֶּךָ
יִשְׁבוּ
שְׁבֵה Imperat.
שְׁבוֹת Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt ex te formabis iuxta regulas grammaticales, & שָׁבָה & שָׁבוּ . formatur etiam à שוב , ibi vide. Prædatus est, bello cepit, captiuum abduxit, & dicitur propriè tantùm de animātibus, & de hominibus præcipuè, quamuis & ad alia nōnunquàm trāsferatur. [*Fare schiauo, pigliare in guerra.*] כוז · שלל · שבה · quæ suis locis diligētius vide. Participium supplet vices nominis Toar. Construitur cum accusatiuo affixo vel disiuncto, & semel cum Datiuo. Efficit nonnullos idiotismos satis elegantes, vt in sequentibus obseruabis.

אח	וַיִּשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֲחֵיהֶם :	*Prædari à fratribus, &c.* 2. *Par.* 28. 8
ארץ	בְּאֶרֶץ שֹׁבֵיהֶם וגו :	*Terra captiuantium aliquos.* 1. *Reg.* 8. 47.
ארץ	וַיִּשְׁבוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נַעֲרָה קְטַנָּה :	*Abducere de terra aliquorum puellam.* 2. *Reg.* 5. 2.
החזיק	וְכָל שֹׁבֵיהֶם הֶחֱזִיקוּ בָם :	*Captiuantes aliquos fortiter retinere eos. Ier.* 51. 33.
חיל	בְּיוֹם שְׁבוֹת זָרִים חֵילוֹ :	*Alienos prædari substantiam alicuius. Abd.* 1. 11.
חרב	וַיִּתְנַהֵג אֶת בְּנוֹתַי כְּשִׁבְיוֹת חָרֶב :	*Abducere aliquas tanquā captiuas gladio. Gen.* 31. 26.

	ב	ש	
		Non adducere captiuitatem. 2. Par. 28. 13.	לא תביאו את השביה הנה : הבאת
		Appræhendere in captiuitatē, &c. 2. Par. 28. 15.	ויחזיקו בשביה וגו' : החזיק
		Reducere captiuitatem, quam præda tus es à fratribus. 2. Par. 28. 11.	והשיבו השביה אשר רו' : השיב
		Filias accipi in captiuitatem. Iere. 48. 45.	כי לקחו בניך בשבי ובנותיך בשביה : לקח
		Relinquere captiuitatem, & prædā. 2. Par. 28. 14.	ויעזב והחליץ את השביה ואת הבזה : עזב
		Videre in captiuitate mulierē, &c. Deut. 21. 11.	וראית בשביה אשת וגו' : ראה
		Prædari ab aliquo captiuitatem magnam. 2. Par. 28. 5.	וישבו ממנו שביה גדולה : שבה

Radix est שבה .

שְׁבִיָּה Nomen propriũ viri ex Beniamin. Sobiah. [*Sobia.*] 1. Par. 8. 10. ואת שביה *Et Sobiã.* Quidam legunt שכיה, cum Caph loco Beth. Radix forsitan est שבה .

שְׁבִית Require inferius, suo loco proprio.

שׁוֹבָךְ Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Reticulatio, perplexitas, metaphora ducta à rete. [*Intrico, garbaglio.*] 2. Sam. 18. 10. *Et ingressus est mulus subter* שובך *perplexitatem quercus.*

Deriuatiuum huius est שֹׁבָכָה .

שׁוֹבָךְ Nomẽ proprium Imperatoris Hadarezeri regis Syriæ, qui & שופך dicebatur. Sobach. [*Sobaco.*] 2. Sam. 10. 16. ושובך *Et Sobacus princeps exercitus Hadarezeri antè eos.* Occiditur ibidẽ ab Israelitis, ver. 18. ואת שובך *Et Sobacum principẽ exercitus illius percussit, & ibi mortuus est.*

שַׁבְּכָא Require superius in כַּבְּכָא , & nota.

שְׁבֹכָה Nomen fœmininum genere, cum duplici plurali שְׁבָכוֹת שְׁבָכִים . Perplexitas; & hinc sæpius est retiaculum, cãcellum opere perplexitatis fabrefactum. [*Intrico, garbaglio, & gelosia, cosa fatta à modo di rete.*] Quindecim vicibus tantum inuenitur, ex quibus sequentes locos annotabis.

	ב	ש	
		Retiaculum vnum. 1. Reg. 7. 18.	על השבכה האחת וגו' : לחת
		Ire sup̃ pplexitate. (rete.) Iob 18. 8.	ויעל שבכה יתהלך : התהלך
		Retiacula opere perplexitatis. 1. Reg. 7. 17.	שבכים מעשה שבכה : מעשה
		Cadere per cancellum. 2. Reg. 1. 2.	ויפל אחזיה בעד השבכה : נפל
		Malogranata esse super retiaculo circumcirca. Ier. 52. 23.	על השבכה סביב : סביב
		E regione retiaculi. 1. Reg. 7. 20.	אשר לעבר שבכה : נגד
		Facere malogranata cancellis, &c. 1. Reg. 7. 42.	ואת הרמנים וגו' לשתי השבכות וגו' : רמון
		Retiaculum & malogranatum esse super capitello, &c. 2. Reg. 25. 17.	ושבכה ורמנים על הכתרת וגו' : רמון
		Duo retiacula, &c. 1. Reg. 7. 41.	והשבכות שתים וגו' : שתים

Radix est שבך .

שְׁבִיל Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs שְׁבִילִי שְׁבִילְךָ או שְׁבִילֹה . Semita, via. [*Strada, via.*] Vide דֶּרֶךְ . Significationis etymon ignoratur, & bis tãtum inuenit. Ier. 18. 15. *Et impingere eos fecerunt in vijs suis,* שבילי *semitis sæculi, &c.* Scribitur cum Vau, sed ex Massara cũ Iod legitur, vt arbitrer illud Vau esse Iod productum ob aliquod mysterium, ne librarij mendum incusem. Ps. 77. 20. ושבילך *Et semita tua in aquis multis.* Consonantiũ scriptura vox est pluralis, punctorum verò lectione singularis, quod notes.

Deriuatiua huiꝰ sunt אשבל אשבלי שובל שובל שבלת .

שֻׁבָל Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur ĩ Biblijs, nec satis certum est, quid propriè significet, quamuis communiter tibiam, vel pedẽ, vel plantam reddunt interpretes, à decursione coxę ad plantam vsq; videlicet, quod an verum sit, alij viderint. Ego certè pedem potius intelligerẽ sic dictum, quòd semitam eundo terat. Quidam crinem interpretantur à culmi similitudine. [*Cossa, piede, pianta, crine.*] Quid verò, si potius semitæ significationem propriã retineas? Esa. 47. 2. *Accipe molam, & mole farinam, detege comam, denuda* שבל *semitam,* (hoc est itineri te trade, quod tibi quodammodo prius erat opertum, vt potè itineris insolenti: alijs coxam, pedem, crinem.) *detege coxam, trãsi flumina.* Expende locum accuratius & omnes.

שׁוֹבָל Nomẽ proprium filij Seir. Sobal. [*Sobalo.*] Gen. 36. 21. ושובל *Et Sobalus.* Et ver. 30. *Dux* שובל *Sobalus.*

Fuit alter Sobalus ex tribu Iudę, Calebi filius, qui vrbem קריה יערים condidit. 1. Par. 2. 49. *Sobalus pater* (conditor) *Ciriatiearimæ.*

Alter filius Iudæ; modo superior potius non sit. 1. Par. 4. 2. ושובל *Et Sobalus.* Confer locos.

שַׁבְלוּל Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs. Limax. [*Limaca, chiocciola.*] Vide חֶמֶט . Quidam arbitrantur, sic dici à radice שבל , quòd statim diffluat, sed fortasse verius radix est propria, & significationis etymon ignoratur. Ps. 58. 9. *Tanquàm* שבלול *limax liquescendo pergit, &c.*

שִׁבֹּלֶת Nomen heteroclitum, fęmininum genere, cum plurali masculino declinatione, sed genere fęminino, שִׁבֹּלִים שִׁבְּלֵי . Significat autẽ duo, quæ facilè inter se verborum sententia distinguũtur. Primò singulare est fluxus, decursus, gurges aquarum, vbi scilicet aqua impetuosiori cursu defertur, sic fortasse dictus, quasi semita decurrens. [*Gorgo, il corrente dell'acqua.*] Secundò est spica, culmus, calamus frumenti, à radice ad spicam vsq; & aristam succrescens, (vt aiũt) & protractus: quamuis ego rationẽ huius significationis nõ ita certam esse censeo. [*La spica del formento.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

	ב	ש	
		Ephraitæ pro שבלת pferebãt, &c. Locus notandus. Iud. 12. 6.	אמר נא שבלת ויאמר סבלת וגו' : אפרתי
		Spicas tenues deglutire spicas pingues & plenas. Gen. 41. 7. Vide etiam ver. 24.	ותבלענה השבלים וגו' : בלע
		Septem spicas tenues, & arefactas euro pullulare. Gen. 41. 6.	והנה שבע שבלים דקות וגו' : דקות
		Duæ spicæ oliuarum. (metaphoricè, & ob id forsitan Camez hateph dilatatum est.) Zac. 4. 11.	מהשתי שבלי הזיתים וגו' : שתי
		Spicæ bonæ. Gen. 41. 26.	ושבע השבלים הטבות וגו' : טוב
		Colligere(in) spicas. Ruth. 2. 2.	ואלקטה בשבלים וגו' : לקט
		Colligere spicas in valle gigantum. Esa. 17. 5.	והיה כמלקט שבלים בעמק רפאים : לקט
		Gurges fluuij. Esa. 27. 12.	יחבט ה' משבלת הנהר וגו' : נהר
		Septẽ spicas pingues & bonas ascendere in culmo vno. Gen. 41. 5. Vide etiam ver. 22.	והנה שבע שבלים עלות וגו' : עלה
		Spicas paruas, tenues, arefactas euro succrescere. Gen. 41. 23.	והנה שבע שבלים צמחות וגו' : צמח
		Brachium demetere spicas. Esa. 17. 5	וזרעו שבלים יקצור : קצר
		Succidi vt caput culmi. Iob 24. 24.	וכראש שבלת ימלו : רוש
		Spicæ vacuę, &c. Gen. 41. 27.	ושבע השבלים הדקות וגו' : דקות

	ב	ש	
		Adducere idola, &c. in captiuitatē. Dan. 11. 8.	בשבי יבא מצרים :
		Animã ire in captiuitatē. Esa. 46. 2.	ונפשם בשבי הלכה :
		Infantes ire captiuitatem (captiuos) ante hostem. Thr. 1. 5.	עולליה הלכו שבי לפני צר :
		Virgines & iuuenes ire in captiuitatem. Thren. 1. 18.	בתולתי ובחורי הלכו בשבי :
		Ire transmigrationi in captiuitatem. Nah. 3. 10.	גם היא לגלה הלכה בשבי
		Captiuitatem fortis tolli. Esa. 49. 25	גם שבי גבור יקח :
		Aliquos & prædam eorum expiari. Num. 31. 19.	חטאו וגו' אתם ושביכם
		Filios ire (adduci) in captiuitatem. Deut. 28. 41.	כי ילכו בשבי :
		Amatores ire in captiuitatem. Iere. 22. 22.	ומאהביך בשבי ילכו :
		Hostes ire in captiuitatē. Ier. 30. 16	כלם בשבי ילכו :
		Ciuitates ire in captiuitatem. Ezec. 30. 17.	הנה בשבי תלכנה :
		Filios tolli in captiuitatē. Ier. 48. 45	כי לקחו בניך בשבי :
		Adducere captiuitatem, & prędam, & spolium. Num. 31. 12.	את השבי ואת הטרף ואת השלל :
		Numerare prædam captiuitatis. Nume. 31. 26.	שא את ראש טרף השבי
		Abducere captiuitatem alicuius. Esaias 20. 4.	כן ינהג מלך אשור את שבי מצרים :
		Captiuitatem iusti eripi. Esa. 49. 24.	ואם שבי צדיק ימלט :
		Superesse ex captiuitate. Neh. 1. 2.	אשר נשארו מן השבי :
		Dare captiuitati (in prædã) aliquid. Psal. 78. 61.	ויתן לשבי עזו :
		Captiuitas equorum. Amos 4. 10.	עם שבי סוסיכם :
		Ascendere ex captiuitate trãsmigrationis. Esd. 2. 1.	העלים משבי הגולה :
		Prædari ab aliquo captiuitatem. Nume. 21. 2.	וישב ממנו שבי :
		Prædari captiuitatē alicuius. Deut. 21. 10.	ושביתם שביו :
		Prædari captiuitatem tuã. Iud. 5. 12	ושבה שביך :
		Prædari prædam. Psal. 68. 19.	עליה למרום שבית שבי :
		Destinatum captiuitati esse captiuitati. (captiuari.) Ier. 15. 2.	ואשר לשבי לשבי :
		Redire ex captiuitate. Neh. 8. 18.	השבים מן השבי :
		Auferre vestem captiuitatis. Deut. 21. 13.	והסירה את שמלת שביה מעליה :

Radix est שבה .

שׁוֹבִי Nomen proprium viri, qui Dauidem profugũ à facie Absalomi annona fouit. Sobi. [*Sobino.*] 2. Sam. 17. 27. ושובי *Et Sobius filius Nahasi ex Rabata Ammonitarum, &c.* Hunc quidã autumant, esse חנון regẽ Amonitarum. Radix forsitan est שבה .

שֹׁבַי Nomẽ proprium Leuitæ hostiarij. Sobai. [*Sobaio.*] Esd. 2. 42. *Filij* שובי *Sobaij.* Radix forsitan est שבה .

שְׁבִיָּה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Captiua, abducta. [*Schiaua, presa.*] Esa. 52. 2. *Solue vincula colli tui* שביה *captiua filia Sion.* Radix est שבה .

שִׁבְיָה Nomen fœmininum genere, sine plurali, vertẽs He in Thau in regimine, & suscipiẽs affixa, quæ sunt ĩ Biblijs שבית שביתן שביתה . Captiuitas, præda, id quod bello capitur, & præsertim ex hominibus, vt in Cal, ibi vide. [*Bottino, presaglia, schiaui.*] Loci notandi.

	ב	ש	
		Sanguis occisi & captiuitatis. Deut. 32. 42.	דם חלל ושביה : דם
		Sorte iustorum. Psal. 125. 3.	שבט רשעים על גורל הצדיקים וגו' :
		Baculum & fulcimen Dei solari aliquem. Psal. 23. 4.	שבטך ומשענתך המה ינחמוני : נחם
		Tribũ nõ deleri ab Israele. Iud. 21. 17	ולא יכחד שבט מישראל : נמחה
		Appellari super tribu alicuius. 1. Paral. 23. 14.	ויקראו על שבט הלוי : נקרא
		Accedere tribubus. (per tribus.) Ios. 7. 14.	ונקרבתם בבקר לשבטיכם : נקרב
		Virgam & correctionem dare sapiẽtiam. Pro. 29. 14.	שבט וחכחה יתן חכמה : נתן
		Virgam (sceptrum, tribum) non recedere à Iuda, &c. Gen. 49. 10.	לא יסור שבט מיהודה וגו' : סור
		Baculũ Aegypti recedere Zac. 10. 11.	שבט מצרים יסור : סור
		Transire sub baculo. (Describit morẽ numerandi greges.) Leuit. 27. 32	כל אשר יעבר תחת השבט : עבר
		Transire in (p) tribus. 2. Sam. 20. 14	ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה : עבר
		Videre afflictionem in virga furoris alicuius. Thr. 3. 1.	אני הגבר ראה עני בשבט עברתו : עבר
		Tribus Dei ascendere, &c. Ps. 122. 4	שמה עלו שבטים שבטי יה : עלה
		Aegyptus ingulus suarum tribuum. Esa. 19. 13.	הדיעו את מצרים פנת שבטיה : פנה
		Visitare (in) virga iniquitatis. Psal. 89. 32.	ופקדתי בשבט פשעם : פקד
		Facere fracturam in tribubus Israel. Iud. 21. 15.	כי עשה ה' פרץ בשבטי ישראל : פרץ
		Tribũ ex Israele surgere. Nu. 24. 18	וקם שבט מישראל : קום
		Parui tribuum Israel. 1. Sam. 9. 20.	בקטני שבטי ישראל : קטן
		Capita tribuum. Deut. 5. 23.	כל ראשי שבטיכם : ראש
		Pascere in virga. Mich. 7. 14.	רעה עמך בשבטך וגו' : רעה
		Principes tribuum. 1. Par. 27. 23.	אלה שרי שבטי ישראל : שור
		Ponere aliquos præfectos tribubus. Deut. 1. 15.	ושטרים לשבטיכם : שטר
		Israelem habitare tribubus (per tribus suis. Num. 24. 2.	ישראל שכן לשבטיו : שכן
		Nomina tribuum. Ezec. 48. 1.	אלה שמות השבטים וגו' : שם
		Hæreditare in medio tribuum Israel. Ezec. 47. 22.	תוך שבטי ישראל : תוך
		Substentare virgam. (sceptrum. regis proprium.) Amos 1. 5.	והומך שבט מבית עדן : תמך

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc nomen idẽ est, quod legitur in plurali שְׁבָטֵי . Esd. 6. 17. *Secundum numerum* שבטי *tribuum Israelis.*

Deriuatiuum huius radicis est שֵׁבֶט .

שֵׁבֶט Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Est autem mẽsis vndecimi nomen, Ianuario nostro ferè correspondẽs, sed ignoratur, an Syriacum, vel alterius linguæ sit. Sebat. [*Sebato, gennaio.*] Aliorum mẽsium nomina, vide in חֹדֶשׁ . Zac. 1. 7. *Vicesima quarta die mensis vndecimi, qui est* שבט *Sebatus.*

שְׁבִי Nomen formæ masculinæ, sine plurali, & in distinctione sententiæ שָׁבִי , suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs שבי שבי שבך שביך שביכם שביו שביה שביהם שבים . Captiuitas, præda, tam actio ipsa, quàm res capta, & dicitur propriè de animantibus, & de hominibus præcipuè, sicut & suum Cal, ibi vide. [*Presaglia, bottino, cosa presa in guerra, fatta schiaua.*] שבי est etiam imperatiuus à שבה , ibi vide. Loci aliquot obseruandi.

	ב	ש	
		Colligere captiuitatem sicut arenã. Abac. 1. 9.	ויאסף כחול שבי : אסף
		Terra captiuitatis. 2. Par. 6. 37.	והתחננו אליך בארץ שביהם : ארץ
		Venientes de captiuitate Ierusalem. Esd. 3. 8.	וכל הבאים מהשבי ירושלם : כון
		Primogenitus captiuitatis. (viri vel mulieris captiuæ. Exo, 12. 29.	עד בכור השבי וגו' : בכור

	וְשִׁבְלֶת שִׁטְּפֻתְנִי :	*Gurgitem inundare aliquẽ. Ps. 69. 3.*
עטף	אַל תִּשְׁטְּפֵנִי שִׁבֹּלֶת מָיִם :	*Gurgitem aquarum non inundare aliquem. Psal. 69. 16.*

Radix est שבל ,

שִׁבְמָה Nomen proprium vrbis cis Iordanem, in tribu Ruben. Sibmah. [*Sibama.*] Nume. 32. 38. וְאֶת שִׁבְמָה *Et Sibamam.* Ios. 13. 19. וְשִׁבְמָה *Et Sibama.* Ex capite 16. 8. Esaiæ videtur, quòd tunc temporis Moabitæ eam possiderent, & vitibus abundaret. *Vitis (ait)* שִׁבְמָה *Sibamæ, &c.* Sic Ier. 48. 32. *Flebo tibi, ò vitis* שִׁבְמָה *Sibamæ, &c.* Confer locos.

שְׁבְנָה Nomen proprium viri. Sebna. [*Sebana.*] Esa. 22. 15. *Vade, veni ad thesaurarium hunc, super(ad)* שֶׁבְנָא *Sebanam, qui est super domo.* Vide omnia. Hunc arbitror esse sequentem, nam ver. 20. sequitur. *Vocabo seruum meum Eliachim, &c.* Fuit autem Eliachimus ille, qui cum Sebana sermonem Rabsacis exceperunt. Quin & cap. 36. 3. dicitur. *Et egressus est ad eum Eliachimus filius Helciæ, qui erat super domo,* וְשֶׁבְנָא *& Sebanas scriba, &c.* Ex Leuitarum genere forsitan erat. Confer locos.

Deriuatiua huius radicis, quæ in vsu non est, sunt שְׁכֻנָה שְׁכַנְיָהוּ :

שְׁבְנָה Nomen proprium viri, regis Ezechiæ scribæ, qui nonnunquàm cum Aleph שֶׁבְנָא scribitur, & ob id eundem cum superiori esse censeo. Sebnah. [*Sebana.*] 2. Reg. 18. 18. וְשֶׁבְנָה *Et Sebanas scriba.* Et 19. 2. וְשֶׁבְנָיָה *Et Sebanam scribam.* Vide in superiori, & confer locos.

שְׁבַנְיָה Nomen proprium duorum virorũ, sacerdotis, & Leuitæ scilicet. Sebaniah. [*Sabania.*] Nehe. 9. ver. 4. *Et* שְׁבַנְיָה *Sebanias.* Quin & cap. 10. ver. 5. & 11. & 13. recensentur Sebanias sacerdos, & duo Leuitæ. Confer locos. Compositum est ex שבן & יה .

שְׁבַנְיָה Nomen propriũ sacerdotis tubicinæ Dauidis regis tempestate. Sebaniahu. [*Sebania.*] 1. Par. 15. 24. וְשְׁבַנְיָהוּ *Et Sebanias, &c.* Compositum est ex שבן & יה & הוא .

שְׁבִיסִים Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs, & quid significet, ignoratur, & ob id variè ab interpretibus redditur. Quidam coniectant, esse vestes opere oculari factas, vt ס positum sit loco צ, aliqua de causa forsitan, nobis incognita. [*Strafori, lauori fatti à strafori.*] Esa. 3. 18. *In die illa auferet Dominus decorem crepitaculorum,* וְהַשְּׁבִיסִים *& vestiũ oculatarũ.*

שֶׁבַע Et in regimine שֶׁבַע , est nomen numeri cardinale generis fœminini. Septem. [*Sette.*] Ponitur nonnunquàm elegãter pro numero maximo, & vsurpatur etiam aduerbialiter. Multoties, septies. [*Molte volte, sette volte.*] Loci aliquot notandi.

פת	וְלִכֹּהֵן מִדְיָן שֶׁבַע בָּנוֹת :	*Septem filiæ. Exo. 2. 16.*
הלל	שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ :	*Laudare Deum septem (septies, multoties) in die. Psal. 119. 164.*
יסר	וְיִסַּפְתִּי לְיַסְּרָה אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם :	*Addere ad castigandum aliquem septẽ (septies, multoties) super peccatis eius. Leuit. 26. 18.*
כבשים	וַיַּצֵּב אַבְרָהָם אֶת שֶׁבַע כִּבְשֹׂת הַצֹּאן :	*Septem agnæ. Gen. 21. 28.*
מאה	וְשֶׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה :	*Septem cẽtum anni, (Hæ duæ postremæ voces sunt gignendi casus.) Gen. 5. 26.*
מחלפות	אִם תַּאַרְגִּי אֶת שֶׁבַע מַחֲלַפּוֹת רֹאשִׁי :	*Septem cincinni capitis. Iud. 16. 13.*
נגע	וּבְשֶׁבַע לֹא יִגַּע בְּךָ רָע :	*Malum nõ tangere (in)te in septem. Iob 5. 18.*

	שִׁבְעַת יָמִים לָבָן :	*Septem puellæ. Est. 2. 9.*
כשל	כִּי שֶׁבַע יִפּוֹל צַדִּיק וָקָם :	*Cadere septem. (septies.) Pro. 24. 16*
נשים	וְהֶחֱזִיקוּ שֶׁבַע נָשִׁים וגו' :	*Septem mulieres. Esa, 4. 1.*
עשרה	בֶּן שֶׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וגו' :	*Filius septem decem anni. (Duæ postremæ voces sunt gignẽdi casus.) Gene. 37. 2.*
עשרים	וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שֶׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה :	*Viuere septem decem anni. (decem & septem annos.) Gen. 47. 28.*
פעם	וְהִנֵּה מִן הַדֶּשֶׁא שֶׁבַע פְּעָמִים :	*Septem vices. Leuit. 4. 6.*
פרה	שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מַרְאֶה וגו' :	*Septem vaccæ. Gen. 41. 2.*
שבעים	שֶׁבַע וְשִׁבְעִים שָׁנָה וגו' :	*Septem & septuaginta anni, &cæt. Gen. 5. 31.*
שבלים	וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֹּלִים וגו' :	*Septem spicæ. Gen. 41. 5.*
שבת	שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת וגו' :	*Septem sabbata. Leuit. 23. 15.*
שמנים	וַיְחִי מְתוּשֶׁלַח שֶׁבַע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה :	*Viuere septem & octoginta annos. Gen. 5. 25.*
שנה	וַיְחִי שֵׁת וגו' שֶׁבַע שָׁנִים וגו'	*Septem anni, &c. Gen. 5. 7.*
שנה	קְרָבָה שְׁנַת הַשֶּׁבַע :	*Annum septem (septimum) aduenta re. Deut. 15. 9.*
שנים	בִּשְׁנַת שֶׁבַע :	*Annus septẽ. (septim°.) Ier. 52. 28.*
תועבה	וְשֶׁבַע תּוֹעֲבֹת נַפְשׁוֹ :	*Septem (res) esse abominationem animæ Dei. Pro. 24. 16.*
תועבה	כִּי שֶׁבַע תּוֹעֵבוֹת בְּלִבּוֹ :	*Septem abominationes. Pro. 26. 24.*

Aliàs שֶׁבַע est nomen proprium viri ex tribu Beniamin, qui ob rebellionem capite plexus est. Sebah. [*Seba.*] 2. Sam. 20. 1. *Et nomen eius* שֶׁבַע *Sebas filius Bichri, &c.* Vide omnia.

Fuit alter Sebas ex tribu Gad. 1. Paralip. 5. 13. וְשֶׁבַע *Et Sebas.*

Est insuper nomen proprium vrbis in tribu Simeonis. Ios. 19. 2. וְשֶׁבַע *Et Seba.*

Deriuatiua huius radicis & composita sunt אֶלְשֶׁבַע אֶשְׁבַּע כַּאר שֶׁבַע בַּת שֶׁבַע הַשְּׁבִיעִי יְהוֹשֶׁבַע יְהוֹשַׁבְעַת מִשְׁבַּע שְׁבוּעַ שְׁבוּעָה שְׁבוּעָה אוֹ שְׁבֻעָה שְׁבִיעִי שִׁבְעִים שִׁבְעִים שְׁבִיעִית :

שָׁבוּעַ Nomen masculinum genere, cum duplici plurali, & duali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs שָׁבוּעַ שָׁבֻעַ שָׁבוּעִים שָׁבֻעוֹת שָׁבוּעוֹת שָׁבְעוֹת שָׁבְעֹתַיִם שָׁבֻעֹתֶיכֶם . Ebdomas, septimana, à septem diebus quos cõtinet dicta. [*Ebdomada, settimana.*] Aliquando annorum sunt ebdomadæ, vt Danielis septimanæ. שָׁבוּעוֹת est etiã à שְׁבוּעָה ibi vide. Loci notandi.

אחד	וְהִגְבִּיר בְּרִית לַרַּבִּים שָׁבוּעַ אֶחָד	*Septimanam vnam cõfirmare fœdus. Dan. 9. 28.*
הקריב	כְּהַקְרִיבָם וגו' בְּשָׁבְעֹתֵיכֶם וגו' :	*Offerre in ebdomadibus, &c. Nume. 28. 26.*
חג	וְחַג שָׁבֻעוֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ וגו' :	*Festum ebdomadum. (est festum messis; confer locos.) Exo. 34. 22.*
חג	חַג שָׁבֻעוֹת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל	*Festum ebdomadum dierum. Ezech. 45. 22. (Hoc est cuiuslibet anni ebdomadis. Nõnullis verò est idẽ quod* שָׁבוּעָה *septem.)*
חצי	וַחֲצִי הַשָּׁבוּעַ יַשְׁבִּית זֶבַח וּמִנְחָה :	*Dimidium ebdomadis cessare facere sacrificiũ, & oblationẽ. Dan. 9. 28*
טמא	וְטָמְאָה שָׁבֻעַיִם כְּנִדָּתָהּ :	*Immundũ esse duabus ebdomadibus. Leuit. 12. 5.*
מלא	מַלֵּא שְׁבֻעַ זֹאת	*Complere ebdomadam alicuius. Gen. 29. 27.*
מספר	שִׁבְעָה שָׁבֻעֹת תִּסְפֹּר לָךְ :	*Numerare septem ebdomadas. Deut. 16. 9.*
מספר	שָׁבְעִים שִׁבְעָה וְשִׁבְעִים שִׁשִּׁים וּשְׁנַיִם :	*Septem ebdomadæ, et sexaginta duę. Dan. 9. 26. (25.*
מספר	שִׁבְעִים שָׁבוּעַ נֶחְתַּךְ וגו' :	*Septuaginta ebdomadæ, &c. Dan. 9.*
מלך	שְׁלֹשֶׁה שָׁבֻעִים יָמִים :	*Tribus septimanis dierum lugere. Dan. 10. 2.*
מלא	עַד מְלֹאת שְׁלֹשֶׁת שָׁבֻעִים	*Tres septimanas dierum compleri.*

	יָמִים :	*Dan. 10. 3.*
קצר	שִׁבְעַת חֻקֵּי קָצִיר יִשְׁמָר לוֹ :	*Seruare alicui ebdomadas statutorũ messis. Ier. 5. 25.*
שנים	וְאַחֲרֵי הַשָּׁבֻעִים שִׁשִּׁים וּשְׁנַיִם וגו' :	*Post sexaginta duas ebdomadas, etc. Dan. 9. 27.*

שָׁבַע Verbum Cal neutrum, perfectum, suscipiẽs affixa modo irregulari, sic flectitur ĩ Biblijs.

Præteritum.
שָׁבַע שָׁבְעָתִי שָׁבְעָה שָׁבַעְתָּ שָׁבְעוּ שָׁבַעְתֶּם שָׁבַעְנוּ

Nomẽ Toar.
שָׁבַע שָׁבַע שָׁבָעִים שָׂבְעָה

Futurum.
אֶשְׂבַּע אוֹ אֶשְׂבְּעָה תִּשְׂבַּע יִשְׂבַּע תִּשְׂבְּעֶנוּ יִשְׂבְּעָה תִּשְׂבַּע נִשְׂבַּע אוֹ נִשְׂבְּעָה תִּשְׂבְּעוּ יִשְׂבְּעוּ אוֹ יִשְׂבְּעוּן תִּשְׂבְּעֻנָה

Imperat. שְׂבַע

Innitiuus. שָׂבְעָ לִשְׂבַע

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erũt, exceptis participijs, quorum vices supplent nomina Toar. Satiatus est, satur fuit, euasit. [*Satiarsi, satollarsi, restare satio, satollo.*] Construitur absolutè, & cum accusatiuo vel affixo vel disiuncto, & cũ præpositionibus ב. ל. efficitq; nonnullos Hebraismos elegantiarum plenos, vt in sequentibus obseruabis.

אכל	וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ :	*Edere, nec satiari. Leuit. 26. 26.*
אכל	וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ :	*Edere, & satiari. Deut. 6. 11.*
אכל	וְאָכַל וְשָׂבַע וְדָשֵׁן וגו' :	*Edere, & saturari, & impinguari, &c. Deut. 31. 20.*
אכל	וַתֹּאכַל וַתִּשְׂבַּע וַתֹּתַר :	*Edere, & saturari, & reliquum facere. Ruth. 2. 14.*
אכל	אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהוֹתֵר עַד לְרוֹב	*Edere, & saturari, & reliquum facere in immensum. 2. Par. 31. 10.*
אכל	יֹאכְלוּ עֲנָוִים וְיִשְׂבָּעוּ וגו' :	*Mites edere, & saturari. &c. Psalm. 22. 27.*
אכל	וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ מְאֹד :	*Edere, & saturari valdè. Ps. 78. 29.*
אכל	וְאֹכַלְתֶּם אֹכֵל וְשָׂבֵעַ וגו' :	*Edere & saturari, &c. Ioel 2. 28.*
ארץ	מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ :	*Terram saturari de fructu operũ Dei. Psal. 104. 13.*
ארץ	אֶרֶץ לֹא שָׂבְעָה מָיִם :	*Terram non satiari aqua. Pro. 30. 16*
כוס	כִּי רַב שָׂבַעְתִּי בוּז :	*Saturari multũ despectione. Ps. 23. 3*
נטן	מִפְּרִי פִי אִישׁ תִּשְׂבַּע בִּטְנוֹ :	*Ventrem saturari de fructu oris. Prouer. 18. 19.*
כן	שָׂבְעוּ בָנִים וגו' :	*Filios saturari, &c. Locus declarandus. Psal. 17. 14.*
בשר	וּמִבְּשָׂרוֹ לֹא תִשְׂבָּעוּ :	*Non satiari (de) carne alicuius. Iob 19. 22.*
דגן	אֶת הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וַהֲיִצְהָר וְשָׂבַעְתֶּם אֹתוֹ :	*Saturari tritico, vino, & oleo. Ioel. 2. 17.*
דרך	מִדַּרְכֶּיךָ יִשְׂבַּע סְגוֹלָה :	*Saturari de vijs tuis. Pro. 14. 14.*
הלין	אִם לֹא יִשְׂבְּעוּ וְלִינוּ :	*Si non saturaris, pernoctabis? Psalm. 59. 16.*
הלין	שִׂבְעוֹ יָלִין בַּל יִפְקֹד רָע :	*Saturum pernoctare, &c. Pro. 19. 23*
הקיץ	כֵּן תִּשְׂבָּעֶנוּ וַהֲקִיצֹתִיו :	*Saturari melle, & euomere illud. Pro. 25. 16.*
הקיץ	אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ :	*Satiari, cũ expergiscetur imago Dei. Psal. 17. 15.*
משמן	וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ וַיַּשְׁמִינוּ וגו' :	*Edere, & saturari, & impinguari, &c. Neh. 9. 25.*
זקן	זָקֵן וְשָׂבֵעַ :	*Aliquem mori senem & saturũ, &c. Gen. 25. 8.*
חרב	וְאֶגְלָה חֶרֶב וְשָׂבְעָה וגו' :	*Gladium edere, & saturari, &c. Iere. 46. 10.*
חרפה	שִׂבְעַת בְּחֶרְפָּה :	*Saturari (in) opprobrio. Thr. 3. 10.*
טוב	נִשְׂבְּעָה בְּטוּב בֵּיתֶךָ :	*Saturari (in) bono domus Dei. Psal.*

טוב	תִּפְתַּח יָדֶךָ וְתַשְׂבִּיעַ לְרָצוֹן טוּב :	*Saturari bono. Psal. 104. 29.*
טוב	מִפְּרִי פִי אִישׁ יִשְׂבַּע טוּב :	*Saturari bono de fructu oris tui. Pro. 12. 14.*
טוב	וְעַמִּי אֶת טוּבִי יִשְׂבָּעוּ :	*Populum saturari bono. Iere. 31. 13.*
יום	וְזָקֵן שָׂבֵעַ יָמִים :	*Aliquem mori senem, & saturũ dierum, &c. Gen. 35. 29.*
יום	שָׂבֵעַ יָמִים עֹשֶׁר וְכָבוֹד :	*Satur dierum, diuitiarum, & gloriæ. 1. Par. 29. 28.*
יום	וְשָׂבֵעַ יָמִים :	*Satiari diebus. 2. Par. 24. 15.*
יום	וּבִימֵי רָעָבוֹן יִשְׂבָּעוּ :	*Saturari ĩ diebus caritatis. Ps. 37. 19*
ינק	לְמַעַן תִּינְקוּ וְשַׂבַּעְתֶּם מִשֹּׁד תַּנְחֻמֶיהָ :	*Sugere, & saturari de mammis consolationum. Esa. 66. 11.*
כוח	פֶּן יִשְׂבְּעוּ זָרִים כֹּחֶךָ :	*Extraneos saturari vi tua. Pro. 5. 10*
כחש	פֶּן אֶשְׂבַּע וְכִחַשְׁתִּי וגו' :	*Saturari, & negare, &c. Pro. 30. 9.*
כסף	אֹהֵב כֶּסֶף לֹא יִשְׂבַּע כָּסֶף :	*Non satiari argento. Eccles. 5. 9.*
לא	וְחַזְנִיהָ וָגֹם לֹא שָׂבְעָה :	*Fornicari, & nõ satiari. Ezec. 16. 28*
לא	גֹּם בְּזֹאת לֹא שָׂבָעָה :	*Nõ satiare in aliquare. Ezec. 16. 29*
לא	הוּא כַּמָּוֶת וְלֹא יִשְׂבַּע :	*Esse vt mortẽ, nec saturari. Abac. 2. 5*
לחם	יִלְחָם בַּבֹּקֶר וְשָׂבֵעַ :	*Dere panem in mane ad saturandum. (vt satieris.) Exo. 16. 8.*
לחם	וּבַבֹּקֶר תִּשְׂבְּעוּ לָחֶם :	*Mane satiari pane. Exo. 16. 12.*
לחם	וְצֶאֱצָאַי לֹא שֹׁבְעוּ לָחֶם :	*Filios non saturari pane. Iob 27. 14*
לחם	עֹבֵר אַדְמָתוֹ יִשְׂבַּע לָחֶם :	*Colentem tellurem suam saturari pane. Pro. 12. 11.*
לחם	וְנָבָל כִּי יִשְׂבַּע לָחֶם :	*Stolidum saturari pane. Pro. 30. 22.*
מועצה	וּבְמֹעֲצֹתֵיהֶם יִשְׂבָּעוּ :	*Saturare de consilijs tuis. Pro. 1. 31.*
מרעית	כִּמְרִעַת הָעֵז יִשְׂבָּעוּ וגו'	*Sicut pastio, & saturari, & cæt. Hos. 13. 6.*
מרוד	וְשָׂבַעְתִּי נְדֻדִים עֲדֵי נָשֶׁף :	*Saturari motionibus vsque ad crepusculum. Iob 7. 4.*
נפש	כְּמוֹ חֵלֶב וָדֶשֶׁן תִּשְׂבַּע נַפְשִׁי	*Animam satiari tanquàm adipe, & pinguedine. Psal. 63. 6.*
נפש	כִּי שָׂבְעָה בְרָעוֹת נַפְשִׁי :	*Animã saturari (in) malis. Ps. 88. 4.*
נפש	רַבַּת שָׂבְעָה נַפְשֵׁנוּ וגו' :	*Animam saturari multum irrisione, &c. Psal. 123. 4.*
נפש	נֶפֶשׁ שְׂבֵעָה תָבוּס נֹפֶת :	*Animam saturam cõculcare fauum. Pro. 27. 7.*
נפש	וּנְפֶשׁי לֹא תִשְׂבַּע מִן הַטּוֹבָה	*Animã nõ satiari de bono. Eccl. 6. 3.*
נשכר	שְׂבֵעִים בָּלֶחֶם נִשְׂכָּרוּ :	*Saturos conduci (in) pane. 1. Sam. 2. 5*
עין	וְעֵינֵי הָאָדָם לֹא תִשְׂבָּעְנָה :	*Oculos hoĩs non satiari. Pro. 27. 20.*
עין	לֹא תִשְׂבַּע עַיִן לִרְאוֹת :	*Oculum non satiari ad videndum. Eccles. 1. 8.*
עין	גַּם עֵינַיִו לֹא שָׂבְעָה עֹשֶׁר :	*Oculum non satiari diuitijs. Eccl. 4. 8*
עלה	שָׂבַעְתִּי עֲלוֹת אֵילִים :	*Satiari victimis. Esa. 1. 11.*
עמל	מֵעֲמַל נַפְשׁוֹ יִרְאֶה יִשְׂבָּע	*Saturari de labore animæ tuæ. Esaias 53. 11.*
עץ	יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יי' וגו' :	*Arbores saturari, &c. Psal. 104. 16*
עלה	יְצֻלָּה צְלִי וַיִּשְׂבַּע :	*Assare assatũ, & saturari. Esa. 44. 16*
קלון	שֹׂבַע קְלוֹן וּרְאֵה עָנְיֶךָ :	*Saturari ignominia. Iob 10. 15.*
קלון	שָׂבַעְתָּ קָלוֹן מִכָּבוֹד :	*Saturari ignominia præ gloria. Abacuc 2. 16.*
רגז	קָצֵר יָמִים וּשְׂבַע רֹגֶז :	*Satur horrore. Iob 13. 29.*
רוש	וּמַרְדֵּף רָקִים יִשְׂבַּע רוּשׁ	*Saturari paupertate. Pro. 28. 19.*
רצון	נִפְתְּלֵי שָׂבַע רָצוֹן :	*Satur voluntate. Deut. 33. 23.*
שאול	שְׁאוֹל וַאֲבַדּוֹן לֹא תִשְׂבָּעְנָה :	*Sepulchrum & infernum non saturari. Pro. 27. 20.*
שלחן	וְשָׂבַעְתֶּם עַל שֻׁלְחָנִי :	*Saturari super mensa alicuius. Ezec. 39. 20.*
שלל	כָּל שְׁלָלִיהָ יִשְׂבָּעוּ :	*Prædantes saturari. Ier. 50. 10.*
שלש	שָׁלֹשׁ הֵנָּה לֹא תִשְׂבָּעְנָה :	*Tria non saturari, &c. Pro. 30. 15.*
שנא	פֶּן יִשְׂבָּעֲךָ וְשִׂנֶאָךְ :	*Aliquem saturari alio, & odio habere eum. Pro. 25. 17. (8.*
שתה	לִשְׁתּוֹת מַיִם וְלֹא יִשְׂבָּעוּ :	*Bibere aquã, nec saturari. Amos 4.*
תבואה	תְּבוּאַת שְׂפָתָיו יִשְׂבַּע :	*Saturari prouẽtu labiorũ. Pro. 18. 19*

Radix est שבע .

שבעה Nomen formæ fęmininæ, quod semel legitur in Biblijs in statu constructo, He in Thau verso שָׂבְעָת . Satietas, saturitas. [*Satietà, abondanza.*] Ezec. 16. 50. *Superbia,* שִׂבְעַת *saturitas panis, &c.* (ob saturitatẽ, copiam superbia prouenit.) Radix est שבע .

שִׂבְעָה Nomen fœmininum genere, sine plurali, & cum affixo שָׂבְעָרְךָ . Saturitas, satietas, copia, abundantia. [*Satietà, abondanza.*] In sequentibus tantum inuenitur.

אכול וְאֵין לְכִבְעָה :	*Edere, & nõ saturitati. (nec satiari.) Agg.* 1. 6.
לֶאֱכֹל לְשָׂבְעָה וגו׳ :	*Edere satietati. (ad satietatem.) Esa.* 23. 18.
וַאֲכַלְתֶּם חֵלֶב לְשָׂבְעָה :	*Edere adipem saturitati. (ad satietatem.) Ezec.* 39. 19.
יַהֲזִנִי אֶל בְּנֵי אַשּׁוּר מִבִּלְתִּי שָׂבְעָתֶךָ :	*Fornicari absq; saturitate. (quod satiata non sit.) Ezec.* 16. 28.
יִיגְעֻכֶם בְּלֹא לְשָׂבְעָה :	*Laborem alicuius esse in nõ satietati. (Et si non saturari queat.) Esa.* 55. 2.
לֹא יָדְעוּ שָׂבְעָה :	*Non cognoscere saturitatem: Esaias* 56. 11.

Radix est שבע .

שִׁבְעִי Nomen numerale ordinis, masculinum genere, sine plurali. Septimus. [*Settimo.*] Loci notandi.

יָצָא הַגּוֹרָל הַשְּׁבִיעִי :	*Sors septima. Ios.* 19. 40.
דָּוִיד הַשְּׁבִיעִי :	*David septimus.* 1. *Par.* 2. 15.
וְנֹחַ הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וגו׳ :	*Mensis septimus. Gen.* 8. 4.
וַיְכֻל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וגו׳ :	*Dies septimus. (est sabbatũ.) Gen.* 2. 2
וּרְאִתּוֹ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי :	*Dies septimus. Leuit.* 13. 5.
רְצוּם הַשְּׁבִיעִי וגו׳ :	*Ieiunij septimi. (mensis.) Zac.* 4. 19.

Radix est שבע .

שִׁבְעִים Nomẽ numerale, generis communis. Septuaginta. [*Settanta.*] Construitur verò plerunq; cũ singulari noſe, vt in ſequẽtibus obſeruabis.

לְהָרוֹג אֶת שִׁבְעִים אַחָיו :	*Septuaginta fratres. Iud.* 9. 56.
אֶכֶּה לְ שִׁבְעִים אִישׁ וגו׳ :	*Septuaginta vir. (viri.) Nu.* 11. 16.
אַרְבַּע עֶשְׂרֵה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וגו׳ :	*Quatuor & septuaginta mille. Num.* 1. 27.
וְשִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ וגו׳ :	*Septuaginta mille vir. (viri.) 1. Paral.* 21. 5.
חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים אֶלֶף :	*Quinque & septuaginta mille. Est.* 9. 16.
לְחֹם שִׁבְעִים אַמָּה :	*Septuaginta cubitus. (cubiti.) Ezec.* 41. 12.
שִׁבְעִים וְאַרְבָּעָה :	*Septuaginta & quatuor. Esd.* 2. 40.
וּלְגִרְעוֹן הָיוּ שִׁבְעִים בָּנִים :	*Septuaginta filij. Iud.* 8. 30.
שִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל :	*Septuaginta ex seniorib*. *Exo.* 24. 1
וּשֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמֵשׁ וְשִׁבְעִים :	*Quinque & septuaginta, &c. Num.* 31. 37.
וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ מִצְרַיִם שִׁבְעִים יוֹם :	*Septuaginta dies. Gen.* 50. 3.
וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כִּכָּר	*Septuaginta talentũ. (talenta.) Exo.* 38. 29.
וַיִּתְּנוּ לוֹ שִׁבְעִים כֶּסֶף :	*Septuaginta argentei. Iud.* 9. 4.
שִׁבְעִים מְלָכִים וגו׳ :	*Septuaginta reges. Iud.* 1. 7.
שִׁבְעִים נֶפֶשׁ :	*Septuaginta aia. (animæ.) Exo.* 1. 5.
רֹכְבִים עַל שִׁבְעִים עֲיָרִים :	*Septuaginta pulli. Iud.* 12. 14.
וְלֶמֶךְ שִׁבְעִים וְשֶׁבַע :	*Septuaginta & septem. Gen.* 4. 23.
שְׁלֹשָׁה וְשִׁבְעִים וּמֵאתָיִם :	*Tres & septuaginta, &c. Num.* 3. 43.

Septua-

שִׁבְעָה שְׁקָלִים וגו׳ :	*Septem sicli. Ier.* 32. 9.
שִׁשִּׁים וְשִׁבְעָה :	*Sexaginta & septem. Neh.* 7. 18.

Cæterum & in Syriaco Idiomate hoc nomen idẽ est, quod in Biblijs habet has voces שִׁבְעָה שִׁבְעָת . Dan. 3. 18. *Et dixit, vt fornacem succenderent, vnum septem* (septuplum, tropus Chaldaicus) *supra id, quod deberet succendi.* Et 4. 13. וְשִׁבְעָה *Et septem tempora transibunt super eum.* Esd. 7. 14. וְשִׁבְעָת *Et septem consiliariorum eius.*

Aliàs שִׁבְעָה est nomẽ putei ab Isaaco sic dicti. Sibeah. [*Sibea.*] Gen. 26. 33. *Et appellauit eum* שִׁבְעָה *sibea; ob id nomen oppidi fuit* בְּאֵר שֶׁבַע *vsque in hodiernum diem.*

Radix est שבע .

שְׁבוּעָה / **שְׁבֻעָה** Nomen fęmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs שְׁבוּעָה שְׁבֻעָת שְׁבֻעָתִי שְׁבֻעָתְךָ שְׁבוּעָתוֹ . Iuramentum. [*Giuramento.*] Huius significationis etymon ignoratur, nisi cum illis stes, qui arbitrantur, sic dici, quòd iuramenta fierent multis adhibitis; & idoneis multumq; confirmatis testibus, & causis. שְׁבֻעוֹת est etiã plurale à שְׁבוּעָה , ibi vide. Loci aliquot obseruandi.

וְשִׂנְאַת שֶׁקֶר אַל תֶּאֱהָב :	*Non amare iuramentum mendacij. Zac.* 8. 17.
וְעַל דִּבְרַת שְׁבוּעַת אֱלֹהִים :	*Locutio iuramenti Dei. Eccles.* 8. 1.
וְכִי שִׁבְעָה אֹכֶר :	*Iuramẽtum obligationis. Nu.* 30. 13
אֲשֶׁר יִבָּטֵא הָאָדָם בִּשְׁבֻעָה :	*Proferre aliquid in iuramento. Leuit.* 5. 4.
עַל שְׁבֻעַת יי׳ אֲשֶׁר בֵּינֹתָם :	*Iuramentum Domini esse inter aliquos. 2. Sam.* 21. 7.
כִּי רַבִּים בִּיהוּדָה בַּעֲלֵי שְׁבוּעָה לוֹ :	*Domini iuramenti alicuius. (qui iurauerunt inuicem.) Neh.* 6. 18.
כִּי הַשְּׁבוּעָה הַגְּדוֹלָה הָיְתָה וגו׳ :	*Iuramentum magnum esse alicui (de aliquo.) Iud.* 21. 5.
שְׁבֻעַת יי׳ תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם :	*Iuramentum Domini esse inter aliquos. Exo.* 22. 10.
וְהִנַּחְתֶּם שִׁמְכֶם לִשְׁבוּעָה וגו׳ :	*Relinquere nomen iuramento. (in iuramentum.) Esa.* 65. 16.
וַהֲקִמֹתִי אֶת הַשְּׁבֻעָה וגו׳ :	*Confirmare iuramentum, quod iurasti. Gen.* 26. 3.
וְהִשְׁבִּיעַ הַכֹּהֵן אֶת הָאִשָּׁה בִּשְׁבֻעַת הָאָלָה :	*Adiurare in iuramento deuotionis. Num.* 5. 21.
נְקִיִּם אַנְחְנוּ מִשְּׁבוּעָתְךָ הַזֹּאת אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ :	*Mundum esse à iuramẽto, quo te adiurarunt. Iud.* 2. 17.
כִּי יָרֵא הָעָם אֶת הַשְּׁבֻעָה :	*Populum timere iuramentũ. 1. Sam.* 14. 28.
הַנִּשְׁבָּע כַּאֲשֶׁר שְׁבוּעָה יָרֵא :	*Iurantem esse sicut illum, qui timet iuramentum. Eccles.* 9. 2.
שְׁבוּעַת מַטּוֹת אֹמֶר כָּלָה :	*Iuramenta tribuum, &c. Abac.* 3. 8. *Vide* אָמַר .
וְנִקִּיתָ מִשְּׁבֻעָתִי זֹאת :	*Mundum esse à iuramẽto. Gen.* 24. 8
וּמִשְׁמֹרוֹ אֶת הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע וגו׳ :	*Seruare iuramentum, quod iurasti. Deut.* 7. 8.
וְהֶחֱרַם עָלָיו הָאָלָה וְהַשְּׁבֻעָה וגו׳ :	*Deuotionem & iuramentum effundi super aliquem, &c. Dan.* 9. 11.
יִתֵּן יי׳ אִתְּךָ לְאָלָה וְלִשְׁבֻעָה וגו׳ :	*Deum dare aliquem deuotioni, & iuramento. (in iuramentum.) Nume.* 5. 21.
וְלֹא יִהְיֶה עָלֵינוּ קֶצֶף עַל הַשְּׁבוּעָה וגו׳ :	*Indignationem non esse super aliquo super (causa) iuramento, &c. Ios.* 9. 20.
שִׁבְעֵי שְׁבֻעוֹת לָהֶם :	*Iurati iuramentorum. Ezec.* 21. 28. *Vide* שִׁבְעִים .
וַתִּרְוֹץ לֹא שָׁמַרְתָּ אֶת שְׁבֻעַת יי׳ :	*Non seruare iuramentum Domini. 1. Reg.* 2. 43.

Deriuatiua huius sunt

הִשְׁבִּיעַ שִׁבַּע שָׁבַע שִׁבַּע שִׁבְעָה שָׁבְעָה	Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, quod in Biblijs habet has voces tm̃.
יִשְׁבָּעוּ	Futurum.
שַׂבְּעֵנוּ	Imperat.

Cætera ex Hiphil potius desumerem. Satiauit, saturauit. [*Satiare, satollare.*] Bis inuenitur.

שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ :	*Saturare aliquem in mane pietate. Psal.* 90. 14.
נַפְשָׁם לֹא יִשְׂבָּעוּ :	*Non saturare animam. Ezec.* 7. 19.

שֹׂבַע Nomen masculinum genere, sine plurali. Satietas, saturitas, abundantia, copia; vsurpatur siquidem eleganter hæc vocula pro fertilitate, qua satiantur homines copiosè. [*Satietà, abondanza, tãto che può satiare, & auanzare, fertilità.*] Loci notandi, in quibus solis inuenitur.

שָׂבָע גָּדוֹל בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם	*Satietatem (fertilitatem) magnã esse in terra. Gen.* 41. 29.
וְהַשֹּׂבַע לְעָשִׁיר אֵינֶנּוּ מַנִּיחַ לוֹ לִישֹׁן :	*Satietatem (copiam) non sinere dormire. Eccles.* 5. 11.
וְלֹא יִוָּדַע הַשֹّבַע בָּאָרֶץ מִפְּנֵי הָרָעָב :	*Satietatem (copiam) nõ cognosci præ fame. Gen.* 41. 31.
וַיִּמָּלְאוּ אֲסָמֶיךָ שָׂבָע :	*Horrea repleri satietate. (copia.) Pro.* 3. 10.
וְשָׁכַח כָּל הַשֹّבַע בָּאָרֶץ מִצְרָיִם :	*Satietatem (abundantiam) obliuioni tradi. Gen.* 41. 30.
בְּשֹׂבַע שְׁנֵי הַשֹّבַע :	*Anni satietas. (abundantiæ.) Genes.* 41. 34. *& ver.* 47.
וַתְּכַלֶּינָה שְׁבַע שְׁנֵי הַשֹّבַע :	*Annos satietatis (fertilitatis) expleri. Gen.* 41. 53.

שָׂבֵע Nomen formæ masculinæ, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs שָׂבֵעַ שְׂבֵעָךְ שָׂבֵעַ . Saturitas, satietas. [*Satietà.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

כַּאֲכָלָנוּ לֶחֶם לַשֹّבַע :	*Edere panem satietati. (ad saturitatem. Exo.* 16. 3.
וַאֲכַלְתֶּם לַשֹّבַע :	*Edere satietati. (ad saturitatem.) Leuit.* 25. 19.
צַדִּיק אֹכֵל לְשֹׂבַע נַפְשׁוֹ :	*Edere saturitati (ad saturitatẽ) animæ tuæ. Pro.* 13. 25.
וַתִּתֶּן לָהּ אֶת אֲשֶׁר הוֹתַר מִשְּׂבְעָהּ :	*Dare, quod superest de satietate. Ruth.* 2. 18.
וַאֲכַלְתֶּם לַחְמְכֶם לַשֹّבַע :	*Edere panem tuum satietati. (ad saturitatem. Leuit.* 26. 5.
כְּנַפְשְׁךָ שָׂבְעֶךָ :	*Saturitatem tuam esse secundum animam tuam. Deut.* 23. 25.
צֵדָה שָׁלַח לָהֶם לַשֹّבַע :	*Mittere alicui annonam saturitati. (ad saturitatem.) Psal.* 78. 25.
שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ :	*Satietatem gaudiorum esse cum vultu Dei. Psal.* 16. 11.

שְׁבִיעִי Require paulò inferius, suo loco proprio.

שִׁבְעָה Nomen numeri cardinale, generis masculini, & cum Nun redundãte semel שִׁבְעָנָה , vertẽs He in Thau in regimine שִׁבְעַת , cũ duali שִׁבְעָתַיִם , & cum affixo שִׁבְעָתָם , quamuis hoc ab alia inusitata forma potius deriuare videatur. Septẽ. [*Sette.*] Duale tamen aliquibus nõ bis septem propriè, hoc est quatuordecim, vt eius formæ ratio postulat, sed septuplum, sicut & אַרְבְּעָתַיִם quadruplum, significat. [*Quatordeci, ouero sette volte più.*] Loci notandi.

שִׁבְעַת אֲלָפִים וְחָמֵשׁ מֵאוֹת :	*Septem mille. (Mille est gignendi casus.) Num.* 3. 21.
עַל עֶשְׂרִים וְשִׁבְעָה אֶלֶף וגו׳	*Viginti & septẽ mille. 1. Reg.* 20. 30
וְשִׁבְעַת אֲלָפִים פָּרָשִׁים :	*Septem mille equitum. 1. Par.* 18. 4
יִנְתֵּן לָנוּ שִׁבְעָה אֲנָשִׁים וגו׳ :	*Septem homines. 2. Sam.* 21. 6.
אַרְבָּעִים וְשִׁבְעָה :	*Quadraginta & septem. Esd.* 2. 38.
וַיַּעֲבֵר יִשַׁי שִׁבְעַת בָּנָיו וגו׳ :	*Traducere septem filiorũ (filios) ante aliquem. 1. Sam.* 16. 10.
וַיִּוָּלְדוּ לוֹ שִׁבְעָה בָנִים וגו׳ :	*Septem filij. Iob* 1. 2.
וַיְהִי לוֹ שִׁבְעָה בָנִים וגו׳ :	*Septem filij. Iob* 42. 14.
שִׁבְעָה גוֹיִם רַבִּים :	*Septem gentes. Deut.* 7. 1.
וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים יָנוּסוּ לְפָנֶיךָ :	*Fugere in (per) septem vias. Deut.* 28. 7.
כָּל הַרֵג קַיִן שִׁבְעָתַיִם יֻקָּם :	*Puniri bis septem. (septuplum.) Gene.* 4. 13.
וְהָשֵׁב לִשְׁכֵנֵינוּ שִׁבְעָתַיִם :	*Reddere alicui bis septem. (septuplum) Psal.* 79. 12.
מְשַׁבְּעָה מְשִׁבֵּי טַעַם :	*Septem rationem reddentes. Prou.* 26. 16.
שִׁבְעָה חֳדָשִׁים :	*Sex menses. 1. Sam.* 6. 1.
בַּשִּׁבְעָה לַחֹדֶשׁ וגו׳ :	*In septimo mensi (mensis.) 2. Reg.* 25. 8.
וְהִתְחַלְּקוּ אֹתָה לְשִׁבְעָה חֲלָקִים :	*Septem partes. Ios.* 18. 5.
כִּי לְיָמִים עוֹד שִׁבְעָה וגו׳ :	*Dies septem. Gen.* 7. 4.
וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וגו׳ :	*Septem dierum. (dies.) Gen.* 7. 10.
שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת לֵילוֹת :	*Septem dierum (dies) & septem noctium. (nocles.) Iob* 2. 13.
עַד עֲקָרָה יָלְדָה שִׁבְעָה :	*Parere septem. 1. Sam.* 2. 5.
אִם יָאַ הָרִינִי בְּשִׁבְעָה יְתָרִים לָחַיִם :	*Septem funes. Iud.* 16. 7.
שִׁבְעַת כְּבָשִׂים תְּמִימִם וגו׳ :	*Offerre septem arietum, &c. Leuit.* 23. 18.
וְשִׁבְעָה כְּבָשִׂים :	*Septem arietes. Num.* 28. 19.
וְשִׁבְעָה כֹהֲנִים נוֹשְׂאִים שִׁבְעָה שוֹפָרוֹת :	*Septem sacerdotes deferre septẽ tubas. Ios.* 6. 8.
שִׁבְעָה לַכֹּתֶרֶת הָאַחַת וגו׳ :	*Septem (cancellos, & fila intorta) esse capitellis. 1. Reg.* 7. 17.
תִּקַּח לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה וגו	*Capere septem septem (septena) &c. Gen.* 7. 2.
בְּנֵה לִי בָזֶה שִׁבְעָה מִזְבְּחוֹת :	*Septem altaria. Num.* 23. 1.
וְהִכָּהוּ לְשִׁבְעָה נְחָלִים :	*Septem fluuij. Esa.* 11. 15.
וַיִּפְּלוּ שִׁבְעָתָם יָחַד :	*Septẽ aliquos cadere simul. 2. Sam.* 21. 9. (*Ex Massara Iod vacat in scriptura, pro* שִׁבְעָתָם .
כָּל נֶפֶשׁ שִׁבְעָה :	*Anima septem. Gen.* 46. 25.
וְעָשִׂיתָ אֶת נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה :	*Lucernæ septem. Exo.* 25. 36.
יַעֲלוּ נֵרוֹתֶיהָ שִׁבְעָה :	*Septẽ lucernarũ lucere. Num.* 8. 20.
תֵּן חֵלֶק לְשִׁבְעָה וגו׳ :	*Dare partem septem, &c. Eccl.* 11. 2
שִׁבְעַת הַסָּרִיסִים וגו׳ :	*Septem eunuchorum. (eunuchi.) Est.* 1. 10.
עַל אֶבֶן אַחַת שִׁבְעָה עֵינָיִם	*Septem oculi Zac.* 3. 9.
חֲצֻבָה עַמּוּדֶיהָ שִׁבְעָה :	*Columnæ septem. Pro.* 9. 1.
כְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ :	*Septem decem dies. Gen.* 7. 11.
לְחֹדֶשׁ שִׁבְעָה עָשָׂר :	*Septẽ decem (decima septima) sors. 1. Par.* 24. 15.
בִּשְׁבָעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ	*Septem & viginti dies. Gene.* 8. 14.
שִׁבְעָה פָרִים וְשִׁבְעָה אֵילִים	*Septem iuuenci, & septem arietes. Num.* 23. 1.
וַיְכִינוּ פָרִים שִׁבְעָה וגו׳ :	*Iuuenci, arietes, agni, & hirci septẽ, &c. 2. Par.* 29. 21.
וְהִקַּמְנוּ עָלָיו שִׁבְעָה רֹעִים שִׁבְעָה שְׁבָטִים :	*Septem pastores. Mich.* 5. 5. *Septem tribus. Ios.* 18. 2.
שִׁבְעָה שָׁבוּעֹת תִּסְפֹּר לָךְ :	*Septem ebdomadæ. Deut.* 16. 9.
וְלָמֶךְ שִׁבְעִים וְשֵׁנָה :	*Septuaginta & septem. Gen.* 4. 23.
שִׁבְעַת שָׂרֵי פְרַס וָמָדָי :	*Septem principum. (principes.) Est.* 10. 14.
כָּל שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה :	*Triginta & septem. 2. Sam.* 23. 39.
שְׁמוֹנִים וְשִׁבְעָה אֶלֶף :	*Octoginta & septẽ mille. 1. Par.* 7. 5.

Septem

	Psalm.29. 5.	Psal.69.21.
ארן	Confringere sculptilia idolorum terræ.(in terram.)Esa 21.29.	וכל פסילי אלהיה שבר לארץ :
אשרה	Confringere lucos, &c. 2.Par.34.4.	והאשרים והפסילים וחמכסות שבר וגו' :
בריח	Perdere, & confringere vectes. Thr.2.9.	אבד ושבר בריחה :
דלת	Confringere fores æneas.Ps.107.16	כי שבר דלתות נחשת
דלת	Confringere fores æris. Esa.45.2.	דלתות נחושה אשבר
סל	Confringere tabulas sub monte. Exo. 32. 19.	וישבר אתם תחת ההר :
מצבה מתלש	Confringere statuas. Exo.23.24.	ושבר תשבר מצבתיהם :
	Confringere dētes molares alicuius. Iob 29.17.	ואשברה מתלעות עול :
סלע	Ventum confringere rupes, &c. 1. Reg.19.12.	ומשבר סלעים וגו' :
עץ	Confringere arbores agri. Exo.9.25.	את כל עץ השדה שבר :
עץ	Confringere arbores confinij. Tsalm. 105.33.	וישבר עץ גבולם :
עצם	Confringere omnia ossa alicuius. Esa. 38. 13.	כן ישבר כל עצמותי :
עצם	Confringere ossa alicuius. Thr. 3.2.	שבר עצמותי :
צלם	Confringere imagines bene. 2. Reg. 11. 19.	ואת צלמי שבו היטב :
קרן	Confringere cornua. Dan. 8. 7.	וישבר את שני קרניו :
קשת	Confringere arcum. Psal. 46.10.	קשת ישבר וגו' :
ראש	Confringere capita draconum super aquis. Psal.74.13.	שברת ראשי תנינים על המים :
רמח	Confringere prunas (sagittas) arcus, &c. Psal. 76.4.	שמה שברו רשפי קשת וגו' :
שן	Confringere dentes alicuius. Ps. 3.8.	שני רשעים שברת :
שבר	Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs שבר שבר שברך שברו שברה שברם שברה שברה . Fractura, disruptio, fractura. [Spezzamento, rompimento.] Per translationem verò elegantèq; dicitur, de annona, alimentisve, quæ vendantur, quasi famis, vel tritici cōgesti disruptio, vulgò [Tratta] diceres, nos verò annonam hoc modo intelligendam interpretabimur. Vide etiam in Cal à quo & nonnunq; formatur in infinitiuo. Loci obseruādi.	
אוי	Væ alicui super fractura eius. Iere, 10. 18.	אוי לי על שברי :
אכל	Finire ad edēdum annonā. Gen.43.1	כאשר כלו לאכל את השבר
אכס	Dolore affectū esse fracturæ alicuius. Ier.30.12. Hebraismus pro fractura dolore affecta.	אנוש לשברך :
בוא	Fracturą venire quàm citius. Esaias 30. 13.	אשר פתאם לפתע יבוא שברה :
בקש	Quærere fracturam. Pro.17.19.	מגביה פתחו מבקש שבר :
גאון	Superbiam esse ante fracturam. Pro. 16. 18.	לפני שבר גאון :
גבול	Deuastationem & fracturam nō audiri ī termino alicuius. Esa.60.18	שוד ושבר בגבולך :
גדל	Adducere fracturā magnā. Ier.4.6.	ושבר גדול :
גדול	Fracturam magnā prospici. Ier.6. 1.	ושבר גדול :
גדול	Frangi fractura magna. Iere. 14.17.	כי שבר גדול נשברה בתולת עמי :
גדול	Fracturam alicuius esse magnam, vt mare. Thren. 2.13.	כי גדול כים שברך :
גדול	Fracturam magnam esse à collibus. Soph. 1.10.	ושבר גדול מהגבעות :
הביא	Adducere fracturam alicuius in gentes. Ezec. 32.9.	והביאתי שברך בגוים :
הביא	Adducere fracturam (annonam) &c.	והמביאים את המטחות וכל

	Psal.69.21.	
כר	Frangere cados. Iud.7.20.	ושברו הכדים :
לב	Mederi fractis corde. Psal. 147.3.	הרופא לשבורי לב :
לשון	Linguam tenellam frangere os. Prou. 25. 15.	ולשון רכה תשבר עצם :
מטה	Frangere lora iugi. Leuit. 26.13.	ואשבר מטות עלכם :
מטה	Frangere iugū desuper aliquo. Nah. 1. 13.	ועתה אשבר מטהו מעליך
מטה	Frangere iugum. Ier. 28.12.	אחרי שבור חגיה הנביא את המוטה :
מטה	Frangere alicui baculum (fulcimen) panis. Leuit. 26.26.	בשברי לכם מטה לחם :
מטה	Frangere omnem baculum panis. Psal. 105. 16.	כל מטה לחם שבר :
מטה	Dominum frangere baculum iniusti. Esa. 14.5.	שבר יי מטה רשעים :
מטה ב	Frangere baculum panis in aliquo loco. Ezec. 4.16.	הנני שבר מטה לחם בירושלים :
מכרים	Frangere alicui. (Est annonam vendere.) Gen. 41.56.	וישבר למצרים :
על	Frangere iugum alicuius. Ier. 2.19.	כי מעולם שברתי עלך :
על	Frangere iugū desup collo. Ier. 30.8	אשבור עלו מעל צואריך :
עם	Frangere populum & vrbem, &c. et. Ier. 19.11.	ככה אשבר את העם הזה וגו' :
עצם	Nō frangere os in agno. Exo. 12.46.	ועצם לא תשברו בו :
צמא	Onagros frangere sitim. Ps. 105.11.	ישברו פראים צמאם :
קול	Vocem Domini frangere cedros. Psal. 29. 5.	קול יי שבר ארזים :
קנה	Non frangere arundinem contritam. Esa. 42. 3.	קנה רצוץ לא ישבור :
קשת	Frangere arcum alicuius. Ier. 49.35	הנני שבר את קשת עילם :
קשת	Frangere arcum, & gladium, & bellum de terra. Hos 2.18.	וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ :
רוח	Ventum orientalem frangere in corde maris. Ezec. 27. 26.	רוח הקדים שברך בלב ימים
שבר	Frangere fracturā. (emere annonā.) Gen. 47. 14.	בשבר אשר הם שברים :
שבר	Frangere ad instar fracturæ testæ. Esa. 30.14.	לשברה כשבר נבל וגו' :
שבר	Frangere alicui (annonam emere) alicubi, &c. Gen. 42.2.	ושברו לו משם וגו' :
שברון	Frangere aliquem fractura iterata. Ier. 17.18.	ומשברון שברם :

Deriuatiua huius sunt השביר השבר משבר ישבר שבר או שבר שברון :

שבר שבר } Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiēs affixa, sic flectitur in Biblijs.

שבר או שבר שברתי שברתם שברתם	Præteritum.
משברי משברת	Part. præs.
אשבר או אשברה תשבר ישבר אשברם תשבר תשברו או תשברון ישברו	Futurum.
שבר	Infinitiuus.

Cætera præter Pahul, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Dirupit, confregit, cōtriuit, comminuit: auget enim sensum nonnihil à suo Cal. [*Rompere, spezzare, fare in scheggie, in poluere.*] Loci aliquot obseruandi.

אניה	Ventum orientalem confringere naues. Psal. 48.8.	ברוח קדים תשבר אניות תרשיש :
ארז	Dominum confringere cedros Libani.	ושבר יי את ארזי הלבנון :

	Sam. 1.9. Quia apprehendit me השבץ vertigo. (Horror, circunclusio, ocellatum, hoc est ocellati peccatum ob interfectionem sacerdotum.) Expende locum accuratius & omnes.	
שבר	Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs. שבר שברתי שברך שברה שברה שברו } Præteritum. משבר שבר שברים Part. præs. שבור שבורי Part. pass. אשבר תשבר ישבר נשברה תשברו ישברו ישברוהו } Futurum. שבר שברו שברם Imperat. שבר לשבר בשברי Infinitiuus. Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Rupit, fregit. [*Rompere, spezzare.*] שבלי fit etiam à שבר, ibi vide. Notum est hoc verbum, & frequens, efficitq; nonnulla dicendi genera elegantiarum plena, & præsertim cum ponitur ornatè pro annonam vel alimenta vendere, & emere, vel alio quouis modo acquirere, quasi vtriq; famem frangant, vel certè alimenta ipsa, vt alijs placet, quod ex ipsa verborum sententia facilè deprehenditur. Vide etiam in nomine שבר. Loci aliquot obseruandi.	
אכל	Frangere (emere) cibum. Gen.42.7.	הוא הוא שבר לכל העם הארץ וגם אחיו בא וישתחו לו אפים ארצה ויראם את אחיו ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל :
אכל	Descendere ad frangendū (emendū) cibum. Gen.43.20.	ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל :
אכל	Descendere facere argentum ad frangendum (emendum) cibum. Gene. 43. 22.	וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל :
אכל	Frangere (emere) cibū ab aliquo (in) argento. Deut. 2. 5.	אכל תשברו מאתם בכסף :
אכל	Edentes cibum alicuius frangere eū. Dan. 11. 26.	ואכלי פתבגו ישברוהו :
אכל	Frangere (emere) & edere; frangere sine argento, &c. Esa. 55.1.	לכו שברו ואכלו ולכו שברו וגו' :
בוא	Venire ad frangendum ad aliquem. (ad emendum annonam ab eo.) Genes. 41.57.	ובאו מצרימה לשבר אל יוסף וגו' :
בוא	Venire ad frangendum (emendum) in medio venientium. Gen. 42.5.	ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים :
בחור	Frangere iuuenes. Thr. 1. 15.	לשבר בחורי :
בקבוק	Frangere vrceum (in) ocelis aliquorum. Ier. 19.10.	ושברת הבקבוק לעיני האנשים וגו' :
כר	Descendere ad frangendum (emendū) triticum ab aliquo. Gen. 42.3.	לשבר בר ממצרים :
כרים	Frangere vestē alicuius. Amos 1.5.	ושברתי בריח דמשק :
גאון	Frangere superbia roboris alicuius. Leuit. 26.19.	ושברתי את גאון עזכם :
דלת	Frangere fores. Gen. 19.9.	ויגשו לשבר הדלת :
המית	Leonem frangere aliquem, & interficere, &c. 1. Reg. 13.26.	וישברהו וימתהו וגו' :
זרוע	Frangere brachium iniusti. Ps. 10.15	שבר זרוע רשע :
זרוע	Frangere brachium alicuius. Ezech. 30. 21.	את זרוע פרעה מלך מצרים שברתי וגו' :
חומה	Frangere in muro. Neb. 2.13. Vide etiam ver. 15. Quidam legunt per ש, vt in propria radice habes.	ואהי שבר בחומת ירושלם :
חמור	Leonem non frangere asinum. 1. Reg. 13. 28.	ולא שבר את החמור :
חק	Deum frangere (super) mare statuto suo. Iob 38.10.	ואשבר עליו חקי :
חרפה	Opprobrium frangere cor alicuius.	חרפה שברה לבי :

	Septuaginta & tres. Neh. 7.39.	שבעים ושרשה :
	Septuaginta annus. (anni.) Gen. 5.12	ויחי קינן שבעים שנה :
	Duo & septuaginta. Num. 31.38.	ומכסם ליי שנים ושבעים :
	Septuaginta & duo. Neh. 7.8.	ושבעים ושנים :
	Septuaginta siclus. (sicli.) Nu. 7.13	שבעים שקל וגו' :
	Septuaginta palmæ. Exo. 15.27.	ושבעים תמרים :

Radix est שבע.

שבעים Nomen plurale, quod semel legitur ī Biblijs in regimine שבעי, & aliquibus est Toar, adiurati, alijs verò substātiuum plurale à שבועה, iuramenta. [*Giurati, che hanno fatto giuramento, ouero giuramenti.*] Ezec. 21.28. *Et erit illis sicut diuinatio vanitatis, in oculis eorum* שבעי שבעות *adiuratorum (scilicet) iuramētis illis.* Hoc est, qui illis iuramento adstricti sunt. Expende locum accuratius & omnes. Radix est שבע.

שביעית Nomen numerale ordinis, fęmininum genere, sine plurali. Septima. [*Settima.*] Loci notandi.

היה	Esse ī septima (vice) etc. 1. Reg. 18.43	ויהי בשבעית וגו' :
יצא	Aliquem egredi liberum in septimo. (anno.) Exo. 21.2.	ובשבעת יצא לחפשי :
שבת	Sabbatum septimum. Leuit. 23.16.	עד ממחרת השבת השביעית וגו' :
שנה	Annus septimus. Leuit. 25.4.	ושנה השביעית וגו' :

Radix est שבע.

שבק Verbum Cal actiuum, Syriacum, perfectū, quod in Biblijs habet has voces tantum.

שבקו	Imperat.
למשבק	Infinitiuus.

Reliquit. [*Lasciare.*] Hebraico עזב correspondet. Loci notandi.

אמר	Dicere ad relinquendum, &c. Dan. 4. 23.	ודי אמרו למשבק עקר וגו'
עבד	Relinquere operi domus. (vt fiat.) Esd. 6. 7.	שבקו לעבידת בית אלהא דך :
עקר	Relinquere radicem radicis in terra. Dan. 4. 12.	כרם עקר שרש שהי כארעא שבקו :

Deriuatiua huius sunt השתבק שובק.

שובק Nomen proprium viri ex populi Israelitici principibus. Sobec. [*Sobeco.*] Neh. 10.25. שובק *Sobecus.*

שבץ Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

שבצת	Præteritum.
משבצים	Part. præs.

Cætera cautè formabis, cum opus erunt, iuxta regulas grammaticales, nam nō satis certum est, quid propriè significet, quamuis communiori sentētia, & ex locorum cōiectura putem esse, opus ocellatum, vel oculare auro, vel alia re vestibus super texere. [*Lauorare ad occhietto, far lauori simili ad occhi.*] Bis inuenitur. Exod. 28.40. ושבצת *Et occellabis (opere ocellari facies) tunicam byssō.* Et ver. 21. *Et ordo quartus chrysolithus & onychinus, & iaspis* משבצים *ocellati (opere ocellari inclusi) auro erunt in plenitudinibus suis.*

Deriuatiua huius sunt משבצות שבץ השבץ.

שבץ Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur, quid propriè significet. Quidam circunclusionem ab opere ocellari sumpta metaphora interpretantur. [*Chiudimento, serraglio.*] Alij opus ipsum ocellatum exponunt. Alij tandem aliud sentiunt. Ego eadem metaphora potius infirmitatem, quæ homini accidit, qua omnia girare credunтur, ex loci coniectura esse crederem. Vertigo, vel scotomia. [*Vertigine, stordimento di capo, capo giro.*] 2.

יום	וְאַל תּוֹצִאוּ מַשָּׂא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת	*Non ferre opus in die sabbati. Iere.* 17. 21.
יצא	כָּל יֹצְאֵי הַשַּׁבָּת :	*Egredientes sabbati. (Qui ebdomadæ opus perfecerunt.) 2. Reg.* 11. 7.
לא	הַיּוֹם לֹא חֹדֶשׁ וְלֹא שַׁבָּת :	*Non esse Neomeniam, nec sabbatũ. 2. Reg.* 4. 23.
לקח	לֹא נָקַח מֵהֶם בְּשַׁבָּת וגו׳ :	*Non accipere in die sabbati. Neh.* 10. 32.
מחרת	מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת יְנִיפֶנּוּ הַכֹּהֵן	*Agitare manipulum in craſtinũ ſabbati. Leuit.* 23. 11. *Iudæis eſt ſecũdo die à Paſcha, quod an verũ, aliàs diſputabimus.*
מכר	וּמוֹכְרִים בְּשַׁבָּת :	*Vendere in ſabbato. Neh.* 13. 16.
מוסך	וְאֶת מִיסַךְ הַשַּׁבָּת וגו׳ :	*Porticus ſabbati. 2. Reg.* 16. 18.
כתח	בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יִפָּתֵחַ :	*Aperiri in die ſabbati. Ezec.* 46. 1.
נתן	כִּי יי׳ נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת וגו׳ :	*Deum dare ſabbatum Iudęis. Exod.* 16. 29.
שלם	עֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ וגו׳ :	*Victima ſabbati in ſabbato ſuo. (ſingulo; proprio.) Num.* 28. 10.
ענג	וְקָרָאתָ לַשַّבָּת עֹנֶג :	*Vocare ſabbatum deliciũ. Eſa.* 58. 13
עשה	לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וגו׳ :	*Seruare ſabbatum, ad faciendum illud ſemper. Exo.* 31. 16.
פנים	לִפְנֵי הַשַּׁבָּת וגו׳ :	*Ante ſabatum, & poſt ſabatum. Neh.* 13. 19.
פתח	וְהַשַּׁבָּת וְנִפְתְּחָה בָר :	*Sabbatum tranſire; & aperire triticum. Amos* 8. 5.
קדש	וְאֶת שַׁבְּתוֹתַי קִדָּשׁוּ :	*Sanctificare ſabbata. Ezec.* 20. 20.
קדע	וְאֶת שַׁבַּת קָדְשְׁךָ הוֹדַעְתָּ לָהֶם :	*Cognoſcere facere ſabbatum ſanctitatis. Neh.* 9. 14.
רצה	אָז תִּרְצֶה הָאָרֶץ אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ :	*Terrã velle ſabata ſua. Leuit.* 26. 34
שבע	שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה	*Septẽ ſabata (ebdomades) integra. Leuit.* 23. 15.
שביעי	עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת	*Sabbatum ſeptimum. Leuit.* 23. 16.
שבת	וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שַׁבָּת לַיי׳ :	*Terram ſabbatizare ſabbatum Domino. Leuit.* 25. 2.
שבתון	שַׁבָּתוֹן שַׁבָּת קֹדֶשׁ לַיי׳ מָחָר :	*Quietẽ ſabati ſanctitatis Domino eſſe cras. Exo.* 16. 23.
שבתון	וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן וגו׳ :	*Die ſeptimo eſſe ſabbatum ceſſationis, &c. Exo.* 31. 15.
שבתון	שֶׁבֶת שַׁבָּתוֹן לַיי׳ :	*Sabbatum ceſſationis Domino. Exod.* 35. 2.
שבתון	שֶׁבֶת שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם :	*Diem expiationum eſſe ceſſationem ceſſationis Iudæis. Leuit.* 16. 31. *Vide etiam* 23. 32.
שכח	שָׁכַח יי׳ בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וְשַׁבָּת :	*Obliuioni tradere ſabbatũ. Thr.* 2. 6.
שמר	אַךְ אֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ וגו׳ :	*Seruare ſabbata Dei, &c. Exo.* 31. 13
שמר	וְשָׁמְרוּ אֶת הַשַּׁבָּת וגו׳ :	*Seruare ſabbatum, &c. Exo.* 31. 14.
שמר	שָׁמוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ	*Seruare diem ſabbati ad ſanctificandum eum. Deut.* 5. 12.
שנים	וְסָפַרְתָּ לְךָ שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים וגו׳ :	*Septem ſabata (ebdomadas) annorũ, &c. Leuit.* 25. 8.

שַׁבָּת Nomen formæ maſculinæ, ſine plurali, & cũ affixo שַׁבָּתוֹ, æquinocum, nam vel radix eſt propria; quies, ceſſatio, [*ceſſatione,*] vel eſt à שוב infinitiuus nõnunquàm inſuper in nomen tranſiens, ſedere, manere, ſedes, habitatio, vt ſuo loco dictum eſt, ibi vide: vel tandem, vt aliquibus placet, eſt à שוב, reditio. [*Ritorno.*] Hac de cauſa quidam loci diuerſimodè expo ni poſſunt, vt in ſequentibus annotabis.

אחר	מֵאַחֲרֵי שַׁבָּת וגו׳ :	*Protrahere ſeſſionem. (ceſſationem.) Pſal.* 127. 2.
כתן	רַק שַׁבָּתוֹ יִתֵּן :	*Dare ſedere (ſeſſionem, ceſſationem) alicuius. Exo.* 21. 19.
רסב	רָהַב דֵּם שַׁבָּת :	*Aliquos eſſe robur ſeſſione. (quiete.)*

		Gene. 8. 22.
יום	וַיָּשֶׁב בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ :	*Quieſcere, & animos reaſſumere in die ſeptimo. Exo.* 31. 17.
מלאכה	כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ :	*Quieſcere ab omni opere. Gen.* 2. 3.
מלאכה	לְמַה הַשֶּׁבֶת הַמְּלָאכָה :	*Opus ceſſare. Neh.* 6. 3.
מן	וַיִּשְׁבֹּת הַמָּן מִמָּחֳרָת :	*Mannam ceſſare. Ioſ.* 5. 12.
משוש	שֶׁבֶת מְשׂוֹשׂ תֻּפִּים :	*Gaudium timpanorum ceſſare. Eſa.* 24. 8.
משוש	שֶׁבֶת מְשׂוֹשׂ כִּנּוֹר :	*Gaudium cytharæ ceſſare. Eſa.* 24. 8.
משוש	שֶׁבֶת מְשׂוֹשׂ לִבֵּנוּ :	*Gaudium cordis ceſſare. Thr.* 5. 15.
נגש	אֵיךְ שָׁבַת נוֹגֵשׁ שָׁדֵמָה מִדַּהֲבָה :	*Exactorem ceſſare, &c. Eſa.* 14. 5.
עבר	שֶׁבֶת עֹבֵר אֹרַח :	*Tranſeuntem viam ceſſare. Eſa.* 33. 8
עם	וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי :	*Populum ſabatizare in die ſeptimo. Exo.* 16. 30.
ענה	הֶאֱלֶה מֵעֲנוֹת וגו׳ :	*Ceſſare à reſpondendo. Iob* 32. 1.

Deriuatiua huius ſunt הַשָּׁבָת משבתים נִשְׁבַּת שַׁבַּת או שַׁבַּת שָׁבַת שַׁבָּתַי שַׁבָּתוֹן :

שַׁבָּת / **שַׁבַּת** Nomen generis communis, ſed maſculini ſæpius, cum plurali fœminino, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs שַׁבָּת או שַׁבַּת שַׁבָּתוֹת שַׁבָּתוֹת שַׁבָּתִּי שַׁבַּתְּכֶם שַׁבָּתֹתֵיכֶם שַׁבָּתוֹ שַׁבָּתָה שַׁבָּתֹתֶיהָ Ceſſatio, quies. Hinc dies ſeptimus dictus eſt ſabatũ, quòd in eo Deus quieuerit ab opere, illudq; ſanctificauerit. Vſurpatur etiã pro alio die feſto à ſabato, quin & pro tota ebdomada, quia in ea ſabatum eſt, & aliquando de annorũ ebdomada, vt in ſequentibus annotabis. [*Ceſſatione, ripoſo, ſabbato, giorno feſtiuo, ſettimana.*]

ארץ	וְהָיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם וגו׳	*Sabatum terræ, &c. Leuit.* 25. 6.
בוא	הַשְּׁלִשִׁית מִכֹּם בְּאֵי הַשַּׁבָּת :	*Venientes ſabati. (opus ebdomadæ aggredientes.) 2. Reg.* 11. 5.
בוא	לֹא בָאוּ בַשַּׁבָּת :	*Non venire in ſabato. Neh.* 13. 21.
ברך	עַל כֵּן בֵּרַךְ יי׳ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ :	*Deum benedicere, & ſanctificare diẽ ſabati. Exod.* 20. 11.
דרך	דֹּרְכִים גַּתּוֹת בַּשַּׁבָּת :	*Calcare torcularia in ſabato. Neh.* 13. 15.
הבא	וּמְבִיאִים יְרוּשָׁלִַם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת :	*Adducere in die ſabati. Neh.* 13. 15.
הכין	לְהָכִין שַׁבַּת שָׁבָת :	*Præparare ſabato ſabato. (per ſingula ſabata.) 1. Par.* 9. 33.
העלים	וּמִשַّבָּתוֹתַי הֶעְלִימוּ עֵינֵיהֶם :	*Abſcondere oculos à ſabbatis. Ezec.* 22. 27.
הרצה	וְהִרְצַת אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ :	*Terram ſabbatorum ſuorum voluntatem excitare. Leuit.* 26. 34.
הסיב	אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ :	*Reducere à ſabbato pedẽ. Eſa.* 58. 13
הפסיק	וְהִשְׁבַּתִּי כָּל מְשׂוֹשָׂהּ חָגָּהּ חָדְשָׁהּ וְשַׁבָּתָהּ :	*Ceſſare facere ſabbatum. Hoſ.* 2. 11.
זכר	זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ :	*Recordari dici ſabbati ad ſanctificandum illum. Exo.* 20. 8.
חדש	חֹדֶשׁ וְשַׁבָּת וגו׳ :	*Neomeniam & ſabbatum eſſe abominationem Domino. Eſa.* 1. 13.
חלל	וְאֶת שַׁבְּתוֹתַי חִלְּלוּ :	*Prophanare ſabata. Ezech.* 20. 16.
יום	מִלְּבַד שַׁבְּתוֹת יי׳ :	*Sabata Domini. Leuit.* 23. 38.
יום	כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם לַיי׳ :	*Diẽ eſſe ſabbatũ Domino. Exo.* 16. 25
יום	כָּל הָעֹשֶׂה מְלָאכָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת :	*Facientem opus in die ſabbati interfici. Exo.* 31. 15.
יום	בְּיוֹם הַשַּׁבָּת :	*Non accendere ignem in die ſabbati. Exo.* 35. 3.
יום	מְקֹשֵׁשׁ עֵצִים בְּיוֹם הַשַּׁבָּת :	*Colligere ligna in die ſabbati. Num.* 15. 32.
יום	וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים וגו׳ :	*Offerre duos arietes in die ſabbati. Num.* 28. 9.
יום	מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת :	*Pſalmus diei (pro die) ſabbati. Pſal.* 92. 1.

		Neh. 10. 32.
סבר	וְנִשְׁבַּע יִרְאָה שֵׁבֶר :	*Vendere, facere annonã. Amos* 8. 5.
סתת	מִשְּׁבָרִים יִתָּחֲצוּ :	*Expiare ſe à (propter) fracturis. Iob* 41. 17.
זעק	מָה תִּזְעַק עַל שִׁבְרֶךָ :	*Vociferari ſuper fractura tua. Iere.* 30. 15.
זעקה	זְעָקַת שֶׁבֶר יַעֲרוּ :	*Excitare vociferationem contritionis. Eſa.* 15. 5.
חלום	אֶת מִסְפַּר הַחֲלוֹם וְאֶת שִׁבְרוֹ	*Fractura (expoſitio) ſomnij. Iud.* 7. 15
יש	כִּי יֵשׁ שֶׁבֶר בַּמִּצְרָיִם :	*Annonã eſſe ĩ aliquo loco. Gen.* 42. 1
כהה	אֵין כֵּהָה לְשִׁבְרֵךְ :	*Reſtrictionem non eſſe fracturæ alicuius. Nah.* 3. 19.
כסף	וְאֶת כֶּסֶף שִׁבְרוֹ :	*Argentum fracturæ (annonæ) alicuius. Gen.* 44. 2.
מסלה	שֹׁד וְשֶׁבֶר בְּמְסִלּוֹתָם :	*Deſolationẽ & fracturam eſſe in ſemitis. Eſa.* 59. 7.
נכל	וְשִׁבְרָהּ כְּשֶׁבֶר נֶבֶל יוֹצְרִים וגו׳ :	*Frãgere ad inſtar fracturæ teſtæ, &c. Eſa.* 30. 14.
נחלה	וְלֹא נֶחֱלוּ עַל שֵׁבֶר יוֹסֵף :	*Non affici dolore ſuper fractura alicuius. Amos* 6. 7.
נקרא	שֵׁבֶר עַל שֵׁבֶר נִקְרָא :	*Fracturam ſuper fracturam vocari. Ier.* 4. 20.
נשא	יִשְׂאוּ אֶת שִׁבְרָם עַל הַחֲמֹרִים :	*Leuare annonam ſuper aſinis. Geneſ.* 42. 26.
עם	יוֹם רָבֹשׁ יי׳ אֶת שֶׁבֶר עַמּוֹ :	*Alligare fracturã populi. Eſa.* 30. 26
פשע	שֶׁבֶר פְּשָׁעִים וְרַטָּאִים יַחְדָּו	*Fracturam præuaricantium & peccatorum eſſe ſimul. Eſa.* 1. 28.
צעקה	צְרִי צַעֲקַת שֶׁבֶר שָׁמַעְתִּי :	*Audire hoſtes clamoris fracturæ. Iere.* 48. 5.
רגל	שֶׁבֶר רֶגֶל אוֹ שֶׁבֶר יָד :	*Fracturam pedis vel manus eſſe in aliquo. Leuit.* 21. 19.
רוח	וְסֹלֶף בָּהּ שֶׁבֶר בְּרוּחַ :	*Fracturam in ſpiritu. Pro.* 15. 4.
רוח	וּמִשֶּׁבֶר רוּחַ תְּיַלִּילוּ :	*Vlulare à (ob) fractura ſpiritus. Eſa.* 65. 15.
רעבון	הֵבִיאוּ שֶׁבֶר רַעֲבוֹן בָּתֵּיכֶם :	*Adducere fracturam (annonam) famis domus tuæ. Gen.* 42. 19.
רפא	יִרְפְּאוּ אֶת שֶׁבֶר עַמִּי עַל נְקֵלָה :	*Sanare fracturam populi (ſuper) releui. Ier.* 6. 14.
רפס	רִפּוּי שְׁבָרֶיהָ כִּי מָטָה :	*Remiſſiores reddere (ſanare) fracturas terræ. Pſal.* 60. 4.
שאת	הַשֹּׁאת וְהַשֶּׁבֶר :	*Deſolationem, & fracturam eſſe alicui, &c. Thr.* 3. 16.
שכר	בְּשֶׁבֶר אֲשֶׁר הֵם שֹׁבְרִים וגו׳ :	*Frangere fracturã. (annonã emere,) &c. Gen.* 47. 14.
תחת	שֶׁבֶר תַּחַת שֶׁבֶר וגו׳ :	*Fracturam eſſe ſub (pro) fractura. Leuit.* 24. 20.

Aliàs שֵׁבֶר eſt nomen proprium viri ex tribu Iudæ, Calebi ex concubina filij. Seber. [*Sebero.*] 1. Par. 2. 47. *Concubina Calebi Maacas genuit* שֵׁבֶר *Seberum.*

Quin & שְׁבָרִים eſt nomen ab euẽtu ſic dicti. Sebarim. [*Sebarimo.*] Ioſ. 7. 5. *Et perſequuti ſunt ante portam vſque* הַשְּׁבָרִים *Sebarim.* Vel certè eſt Hebraiſmus ſatis elegans, vſq; ad fracturas, id eſt, quo ad illos contriuerunt, quod & Chaldęus interpres agnoſcit.

שִׁבֵּר Verbum Pihel actiuum, perfectum, ſic flectitur in Biblijs.

שִׁבַּרְתִּי
שִׁבְּרוּ } Præteritum.

יִשְׁבֹּר אוֹ יְשַׁבֵּרוּן
תְּשַׁבֵּרְנָה } Futurum.

Cætera cautè formabis, cum opus erunt, nam radix eſt potius Syriaca quàm Hebræa, vt in סבר habes. Cogitauit, animo in aliquid intendit, illud potiundi cauſa. Hinc eleganter pro ſperare vſurpatur. [*Penſare, affiſſare il penſiero, ſperare.*] Cõſtruitur cũ præpoſitionibus אלל, & ſex vicibus tantum inuenitur. Participium verò Cal שֹׁבֵר, quod ab aliquibus huc reuocatur, ego potius ſcribendum eſſe שׁבר cenſeo, vt ſuperius dictum eſt.

אוב	אֲשֶׁר שִׁבְּרוּ אֹיְבֵי יַהֲוִיתִים וגו׳ :	*Hoſtes cogitare (expectare) ad dominandum, &c. Eſt.* 9. 1.
ורד	לֹא יְשַׁבְּרוּ יוֹרְדֵי בוֹר אֶל אֲמִתָּךְ :	*Deſcenſores lacus non cogitare (expectare) ad veritatem Dei. Eſaias* 38. 18.
ישע	שִׁבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יי׳ :	*Cogitare (expectare) ſaluti. Pſalm.* 119. 166.
כל	כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׁבֵּרוּן :	*Omnia cogitare (expectare) ad Deũ, &c. Pſal.* 104. 28.
עין	עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׁבֵּרוּ :	*Oculos omniũ cogitare (expectare) ad Deum. Pſal.* 145. 15.
שכר	הֲלֵהֵן תְּשַׁבֵּרְנָה :	*Mulierem cogitare (expectare) alicui. Ruth.* 1. 13.

Deriuatiuum huius eſt שֵׁבֶר.

שֵׁבֶר Nomen formæ maſculinæ, quod bis tantum legitur in ſcriptura ſacra cũ affixis, quæ ſunt שִׁבְרִי, שִׁבְרוֹ. Cogitatio, animi in aliquid intentio, expectatio. [*Penſiero, ſpeme, ſperanza.*] Loci ſunt hi.

אכל	וְאַל תְּכַלֶּנִי מִשִּׁבְרִי :	*Non erubeſcere facere aliquem à cogitatione (expectatione) eius. Pſ.* 119. 116.
יהוה	שִׁבְרוֹ עַל יי׳ אֱלֹהָיו :	*Cogitationem (expectationem) alicuius eſſe ſup Domino. Pſal.* 146. 5.

שִׁבְרוֹן Nomen maſculinum genere, ſine plurali, & in regimine שִׁבְרוֹן, quamuis ab alia forma potius ſit. Fractura. [*Spezzamento, rompimento.*] Bis inuenitur.

מכה	וּמִשְׁנֶה שִׁבְרוֹן שֶׁבֶר :	*Frãgere fractura iterata. Ier.* 17. 18
מתנים	בְּשִׁבְרוֹן מָתְנַיִם וגו׳ :	*Ingemiſcere in fractura lumborum, &c. Ezec.* 21. 11.

Radix eſt שבר.

שבש Hinc deriuatur השתבש, de quo ſuo loco dictum eſt.

שָׁבַת Verbum Cal neutrum, perfectum, ſic flectitur in Biblijs.

שָׁבַת
שָׁבְתָה
שָׁבְתוּ } Præteritum.

תִּשְׁבֹּת יִשְׁבֹּת
תִּשְׁבֹּת או תִּשְׁבַּת
תִּשְׁבְּתוּ יִשְׁבְּתוּ } Futurum.

Cætera præter Pahul, ex te cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Requieuit, requiem ſumpſit. Et quia requieſcẽs ab opere ceſſat, hinc etiam pro ceſſare, deſinere, ornatè ponitur. [*Ripoſare, fermarſi, reſtare, ceſſare, mancare.*] Vide בטל. Efficit nonnullos idiotiſmos ſatis elegantes, vt in ſequentibus annotabis.

ארץ	וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שַׁבָּת לַיי׳ :	*Terram ſabbatizare ſabbatum Domini. Leuit.* 25. 2.
ארץ	אז תִּשְׁבֹּת הָאָרֶץ :	*Terram ſabbatizare. Leuit.* 26. 34.
דין	וַיִּשְׁבֹּת דִּין וְקָלוֹן :	*Iudicium & ignominiam ceſſare. Pro.* 22. 10.
זרע	גַּם זֶרַע יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ מִהְיוֹת גוֹי וגו׳ :	*Semen alicuius ceſſare, ne ſit gens. Ier.* 31. 35.
יגיע	יִשְׁבּוֹת מֵעִיר וגו׳ :	*Excitantem quieſcere, &c. Hoſ.* 7. 4.
זקן	זְקֵנִים מִשַּׁעַר שָׁבָתוּ :	*Senes ceſſare à porta. Thr.* 5. 14.
חרוש	בַּחֲרִישׁ וּבַקָּצִיר תִּשְׁבֹּת :	*Sabbatum agere in aratione, & in meſſe. Exo.* 34. 21.
יום	וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וגו׳ :	*Deum quieſcere in die ſeptimo, &c. Gen.* 2. 2.
יום	וְיוֹם וָלַיְלָה לֹא יִשְׁבֹּתוּ :	*Diem & noctem, & cæt. non ceſſare.*

Esa. 30. 7.

ריב כבוד לאיש שבת מריב : | *Cessationem (quietem, reditum, sessionem) à lite esse gloriam viro. Prouer.* 20. 3.

שרף וכאש שלף שרפו בשבת : | *Comburi in sessione. (quiete.)* 2. *Samuel* 23. 7.

שבות Nomen formæ fœmininæ, sine plurali, suscipiēs affixa, quę sunt in Biblijs שבות ש ותו שבותיכם שביתכם שבותם שביתם שבותך שביתך . Horum nonnulla leguntur cum Iod loco Vau, ex sequenti שבי videlicet, sicut & versa vice multa ex illo cum Vau leguntur, vt ex teipso facilè videbis ex Masoretarum annotationibus. Nos verò, vt scribuntur, ea seorsum afferemus, quæ videntur obseruanda, vt in sequētibus. Captiuitas, abductio. [*Cattiuità, prigionia, l'essere fatto schiauo.*]

שביב כי אש ב א את שבורם וגו' : | *Reducere captiuitatem aliquorum. Iere.* 32. 44.

שביב כי אשיב את שבות הארץ בכראשנה : | *Reducere captiuitatem terræ. Ierem.* 33. 10.

שוב ושב יי אלהיך את שבותך וגו' : | *Dominum conuertere captiuitatē alicuius. Deut.* 30. 3.

שוב בשוב יי שבות עמו : | *Dominum conuertere captiuitatē populi. Psal.* 14. 7.

שוב בשיב אלהים שבות עמו : | *Deum cōuertere captiuitatem populi. Psal.* 53. 7.

שוב שובה יי את שבותנו וגו' : | *Dominum conuertere captiuitatē alicuius, &c. Psal.* 126. 4.

שוב הנני שב שבות אהלי יעקב : | *Conuertere captiuitatem tabernaculorum Iacob. Ier.* 30. 18.

Radix est שבה .

שבית Nomen formæ fœmininæ, cum plurali terminatione anomala masculina, suscipiens affixa, quę sunt in Biblijs שבית שבתכם שביתך . Quin & penè oia superioris formæ leguntur à Iudæis hodiernis cum Iod, quamuis scribantur cum Vau, sicut & è cōuerso multa cum Iod scripta leguntur cum Vau, vt in Masoretarū obseruationibus. Captiuitas, abductio. [*Cattità, prigionia, l'essere fatto schiauo.*] Loci notandi.

הסיב להשיב שביתך : | *Reducere captiuitatem alicuius. Thr.* 2. 14.

כתן נתן בניי פליטם ובנתיו בשבית : | *Dare filias in captiuitatem. Nume.* 21. 30.

שוב ושבתי את שב תכם וגו' : | *Conuertere captiuitatem alicuius. Iere.* 29. 14.

שבית ושבית שבתיך בתוכתנה : | *Captiuitatem captiuitatum alicuius esse in medio aliarum captiuitatū, &c. vide omnia. Ezec.* 16. 54.

Radix est שבה .

שבתי Nomen propriū viri Leuitæ. Sabethai. [*Sabataio.*] Esd. 10. 15. ושבתי *Et Sabetaius Leuita.* Neh. 8. 8. שבתי *Sabetaius.* Et 11. 16. ושבתי *Et Sabetaius, &c.* Radix est שבת .

שבתון Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Quies, requies, cessatio, sabatum. [*Quiete, riposo, cessatione, sabbato.*] Loci notandi.

סיון יהיה לכם שבתון וגו' : | *Prima die mensis septimi esse cessationem Iudæis. Leuit.* 23. 24.

יום ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון : | *Diem primum & octauum quintadecimæ mensis septimi esse cessationem. Leuit.* 23. 39.

שבת שבתון קדש ליי' : | *Reges sabati sanctitatis. Exo.* 16. 23.

שבת ביום השביעי שבת שבתון קדש ליי' : | *Sabatum quietis sanctitas Domino. Exo.* 31. 15.

שבת שבתון היא לכם : | *Diem expiationum esse quietem cessationis Iudæis. Leuit.* 16. 31.

שבת שבת שבתון יהיה לארץ : | *Anno septimo esse sabatum quietis terræ. Leuit.* 25. 4.

שבת שנת שבתון יהיה לארץ : | *Annū quietis esse terræ. Leuit.* 25. 5

Radix est שבת .

ש ג

שג Lege radices נשג שגג שגה , & obserua dictiones, quę remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

שג Require inferius in ש ante י , suo loco proprio.

שגג Duplicata habentur paulò inferius, suo loco proprio.

שגא Verbum Cal neutrum, Syriacum, quod modo cum ש & modo cum ס , habet has voces tantum in Biblijs.

ישגא או יסגא Futurum.

Auctus est, creuit, & de omni quātitate dicitur. [*Aumentarsi, crescere.*] Loci notandi.

לשמה יסגא חבלא להנזקת מלכין : | *Destructionem crescere ad lędēdum reges. Esd.* 4. 22.

שלם שלם לבכין יסגא : | *Pacem crescere. Dan.* 3. 30.

שלם שלם כין יסגא : | *Pacem crescere. Dan.* 6. 26.

Cæterum etiam Iudæi hanc radicem vsurparūt, modò cum Aleph, & modo cum He loco Aleph, quamuis in multis exemplaribus semper cum He sit, & i Biblijs in Cal habet has voces tantum: & bis etiā inuenitur.

ישגא או יסגה Futurum.

אחו רתיכ ישגה אחו כלי מים : | *Pratum crescere sine aqua. Iob* 8. 11

אחריתיכ אחריתך ישגה מאד : | *Vltimum alicuius crescere valdè. Iob* 8. 7.

Deriuatiua huius sunt דשגיא או השגה שגיא שגשג .

שגיא Nomen masculinum genere, sine plurali, qđ in scriptura sacra bis tantùm inuenitur. Magnus, amplus, quasi iam auctus, quod satis est. [*Grande, copioso, abondante.*]

אל הן אל ש יא ולא נרע : | *Deum esse amplum. Iob* 36. 26.

כות שדי לא נמצאנהו שגיא כח : | *Deum esse amplum vi. Locus illustrādus. Iob* 37. 22.

Cæterum hoc nomen est propriè Syriacum, cū plurali fęminino שגיאן , vsurpaturq; nonnunquàm adverbialiter. Grandis, magnus, copiosus, iam auctus, multū valdè, copiosè. [*Grande, copioso, abondante, molto, grandemente.*] Loci notandi.

אכנ ואכבה שגיא : | *Fructus copiosus. Dan.* 4. 9.

נבר אכלי בשר שגיא : | *Edere carnem multam. (copiosè.) Dan.* 7. 5.

יקר יקר שגיא תקבלון : | *Recipere gloriam magnam. Dan.* 2. 6

עתן ומתנן רב רבן שגיאן יהבת לה : | *Dare dona magna. Dan.* 2. 48.

צלם ואלו צלם חד שגיא : | *Imago magna. Dan.* 2. 31.

קצף יקצף שגיא : | *Irasci valdè. Dan.* 2. 12.

רום ורומה שגיא : | *Altitudo magna. Dan.* 4. 7.

שנה מדרמת דנה שנין שגיאן : | *Anni multi. Esd.* 5. 12.

שגיאות Nomē plurale, quod semel legitur in Biblijs. Errata, ignorantię. [*Errori, falli, ignoranze.*] Psalm. 19. 13. שגיאות *Errata quis intelliget?* Radix est שגה .

שגב Verbum Cal neutrum, perfectum, quod has voces tantum in Biblijs habet.

שגבה } Præteritum.
שגבו

Cætera cautè formabis ad regulas grammaticales, cum opus erunt. Altus fuit, eleuatus est. [*Alzarsi, porsi in luogo alto.*] Vide רום . Hoc tamen nostrum de eleuatione loci dicitur, qua aliquid fortius redditur, quàm vt transcendi, aut capi possit, quod notes velim. Bis inuenitur.

קדל יקודיר שגבי שלוה : | *Mestos eleuari salute. Iob* 5. 11.

קריה ראה הרה קריה אשר שגבה מבני : | *Vrbem non eleuari ab (præ)aliquo. Deut.* 2. 36.

Deriuatiua huius sunt השגב משגב נשגב שגב שגב שגב .

שגב Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiēs affixa, sic flectitur in Biblijs.

שגב אשגבהו רשגבי שגבך } Futurum.
רשגבני

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Exaltauit, eleuauit, in locum altū & munitum euexit. [*Inalzare, porre in luogo alto, & forte.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

אכין שגב אביון מעוני : | *Exaltare pauperem ab afflictione. Psal.* 107. 41.

סתקות מתרקוממי תשגבני : | *Exaltare aliquem ab insurgentibus. Psal.* 59. 2.

יסועם ישועתך אלהים תשגבני : | *Salutem Dei exaltare aliquem. Psal.* 69. 30.

ערר וישגב יי את צרי רצין עליו : | *Deum exaltare hostes alicuius super eum. Esa.* 9. 11.

סס שגבך שם אלהי יעקב : | *Nomen Dei Iacob exaltare aliquē. Psal.* 20. 2.

סס אשגבהו כי ידע שמי : | *Deum exaltare aliquem, quia cognoscit nomen eius. Psal.* 91. 14.

שגב Verbum Pohal superioris passiuum, quod semel legitur in Biblijs in futuro שגב , nec absurdum fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grāmaticales, cum necessitas expostulauerit. Exaltatus eleuatus, in locum munitum euectus fuit. [*Fù inalzato, posto in luogo forte.*] Prou. 29. 24. *Sed confidens in Domino* ושגב *exaltabitur.*

שגוב Nomen proprium viri ex tribu Iudæ Calebi filij. Segub. [*Segubo.*] 1. Par. 2. 20. *Et peperit ei* את שגוב *Segubum.* Vide etiam in sequenti.

שגיב Nomen propriū viri Hielis filij. Segib. [*Segibo.*] 1. Reg. 16. 36. ובשגיב *Et in Segibo minori filio statuit portas eius, &c.* Hebræi tamen hodierni ex Massara legunt שגוב , vt superius nomen, vt arbitrer, illud Iod esse Vau decurtatū ad illud facinus denotādū.

שגב Verbum Cal actiuum, ex duplicibus, quod in Biblijs habet has voces tantum.

שגב Præteritum.
שגב } Part. præs.
שגבת

Cætera ex radice שגה synonima poteris desumere, cum opus erunt. Errauit, ignoranter, incōsideratè egit. [*Fallare, errare, far per ignoranza alcuna cosa, che non si deue fare, peccare.*] Quater inuenitur.

הסגה רו שגג ומשגה : | *Errantem & errare facientem esse Deo. (Dei.) Iob* 12. 16.

כפר וכפר הכהן על הנפש ה השוגת וגו' : | *Expiare super anima errante, &c. Num.* 15. 28.

ענס טרם אענה אני שגג : | *Errare antequàm humilieris. (respōdeas.) Psal.* 119. 67.

שגגה על שגגתו אשר שגג : | *Expiare super errato, quod inconsideratè egeris. Leuit.* 5. 18.

Deriuatiuum huius est שגגה .

שגגה Nomen fœmininum genere, sine plurali, suscipiēs affixa, quę sunt in Biblijs שגגה שגגתו שגגתי . Error, erratum, ignorantia. [*Errore, fallo, ignoranza.*] Loci notandi.

אכל ואיש כי יאכל קדש בשגגה ן | *Edere aliquid in errore. (ignoranter.) Leuit.* 22. 14.

אמר ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא : | *Non dicere, quod error sit. Eccl.* 5. 5

סכיר והם הב או את קרבנם וגו' על שגגתם : | *Adducere oblationem super errato. Num.* 15. 25.

סכס מכה נפש בשגגה : | *Percutere in errore (inconsideratè.) Num.* 35. 11.

חטא נפש כי תחטא בשגגה : | *Peccare in errore. (ignoranter.) Leuit.* 4. 2.

חטא השגגת בחטאה בשגגה וגו' : | *Errare in peccato in errore. (ignorāter.) Num.* 15. 28.

יצא כשגגה שיצא מלפני השליט | *Erratum egredi à conspectu alicuius. Eccles.* 10. 5.

כפר וכפר עליו הכהן על שגגו וגו' : | *Expiare super errato, quod ignoranter egeris. Leuit.* 5. 18.

נסלח ונסלח לו כי שגגה הוא : | *Aliquid dimitti, quia erratum sit. Num.* 15. 25.

נעשה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה : | *Aliquid fieri errori. (incōsideratè.) Num.* 15. 24.

עם כי לכל העם בשגגה : | *Aliquid (esse, accidere) omni populo in errato. (ignorāter.) Nu.* 15. 26

עשה ועשה אחת וגו' בשגגה : | *Facere in errore. (ignoranter.) Leuit.* 4. 22.

Radix est שגג .

שגה Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed He, sic flectitur in Biblijs.

שגיתי
שגו } Præteritum.

שגה שגים Part. præs.

אשגה תשגה ישגה
תשגו ישגו } Futurum.

לשגות Infinitiuus.

Cætera, præter Pahul, ex te formabis iuxta regulas grāmaticales, cum opus erunt. Errauit, ignorantia peccauit, ignoranter egit. [*Fallare, mācare in alcuna cosa per ignoranza, fare inconsideratamente, da sciocco, da pazzo.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

תמיד באהבה תשגה תמיד : | *Errare semper in amore alicuius. Locus illustrandus. Pro.* 5. 19.

תעלת ולב אולת ישגה : | *Errare in multitudine stultitiæ. Prou.* 5. 23.

איש שגה ומפתי וגו' : | *Vir erro, &c. Ezec.* 45. 20.

אמת ן אמנם שניתי וגו' : | *Errare certè, &c. Iob* 19. 4.

תמך לשגות מאמרי דעת : | *Errare à dictis scientiæ. Pro.* 19. 27.

הכין וגם שגיתי הבינו לי : | *Intelligere facere, quæ alius errauerit. Iob* 6. 24.

הרבה אשגה הרבה מאד : | *Inconsideratè agere multum valdè. 1. Sam.* 26. 21.

זור למה תשגה בני בזרה : | *Errare in muliere extranea. Prouer.* 5. 20.

חכם כל שגה בו לא יחכם : | *Errantem in vino non sapere. Prouer.* 20. 1.

חק סליח כל שוגים מחקיך : | *Pessundare errantes à statutis. Psal.* 119. 118.

יין גם אלה ביין שגו : | *Errare in vino. Esa.* 28. 7.

מצות השגים מצותיך : | *Errare à mandatis. Psal.* 119. 21.

עדה ים כל עדת ישראל ישגו : | *Totum cætum errare. Leuit.* 4. 13.

עשה וכי תשגו ולא תעשו וגו' : | *Errare, & non facere, &cęt. Nume.* 15. 22.

צאן שגו צאני בכל ההרים וגו' : | *Oues errare in montibus. Ezechiel.* 34. 6.

ראה שגו בראה : | *Errare in vidente. Esa.* 28. 7.

סכר הן ונביא שגו בשכר : | *Errare in sycera. Esa.* 28. 7.

Deriuatiua huius & composita sunt אבישג השגה משגה משוגה שגה שגיון :

שגה Nomen proprium cuiusdam viri. Sageh. [*Sageo.*] 1. Paralip. 11. 34. *Ionathan filius* שָׁגֵה *Sagei Hararensis*.

שגה Require superius in שגא, & nota.

שגח Hinc formatur Hiphil הִשְׁגִּיחַ, de quo suo loco dictum est.

שגיון Nomen formæ masculinæ, cum plurali feminino שְׁגִיּוֹת, de quo dubitatur, ex qua radice sit, & quid propriè significet. Radix omnibus ferè est שגה, & variè illud interpretantur, quamuis cõmuniori sententia arbitrentur esse nomen cãtus vel instrumenti musici, cuius ratio modò ignota sit. Ego simpliciter errorem interpretor, intelligendum ex Pro. 5. 19. vt in Cal, ibi vide, hoc est curã, studium, cogitationẽq; intentam in aliquid, ex qua homo quasi erro, vel fatuus reddatur. [*Sciocchería.*] Hoc noſe Dauides Pſalmum 7. prænotauit, quem ob perſequutionẽ Saulis edidit inquiens. שגיון *Error Dauidis, quem cecinit, &c.* ac ſi diximſet, hic continetur curarum Dauidis ſumma, ob quarũ intentam cogitationem fatuus penè creditus eſt. Abacuc vſus eſt plurali. cap. 3. 1. *Oratio Abacuc Prophetæ ſuper* שִׁגְיוֹנוֹת *erroribus*. Hoc eſt, ſuper quibuſdam curis maximis, de quibus agitur in hac oratione. Alibi non inuenitur. Expende locos & omnes accuratius.

שגל Verbum Cal actiuum, perfectum, ſuſcipiens affixa, quod ſemel legitur in Biblijs יִשְׁגָּלֶנָּה, nec aliud ex eo facilè formarem, quod verbum obſcœnum ſit, cuius etiam loco voce paulùm verecundiori, quamuis ferè barbara, Iudæi יְשַׁכְּבֶנָּה legunt. Coiuit, rẽ habuit, ſubagitauit. [*Vſare cõ donna.*] Deut. 28. 30. *Vxorem deſponſabis, & vir alius* יִשְׁגָּלֶנָּה *ſubagitabit eam*.

Deriuatiua huius ſunt נשגל שגל שגל.

שגל Verbum Pohal paſsiuum, perfectum, quod ſemel in Biblijs inuenitur in præterito שֻׁגְּלָה, & idem iudicium eſt de eo, cum ſuperiori Cal, ibi vide. Subagitata fuit. [*Fù manomeſſa ben bene.*] Ier. 3. 2. *Vbi nõ* שֻׁגְּלָתְּ *ſubagitata fuiſti*.

שֵׁגַל Nomen fœmininum genere, ſine plurali, qđ bis tantum inuenitur in ſcriptura ſacra. Coh iux, quæ ad coitum deſtinata eſt, & parata, quamuis in Biblijs de regia tantum dicatur. [*Moglie.*]

יושב והשגל יושבת אצלו: *Coniugẽ ſedere apud regẽ. Neh. 2. 6*

נצבה שגל לימינך וגו׳: *Coniugem ſtare à dextris, &c. Pſal.* 45. 10.

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc nomen idẽ ſignificat, quod legitur in plurali cũ affixis שְׁגַלְתָּהּ Daniel. 5. 2. שְׁגַלְתָּהּ *Coniuges eius, & pellices*. Et ver. 23. שְׁגַלְתָּךְ *Coniuges tuæ, & pellices*.

שגע Hinc derijuant השתגע משגע שגעון, de quibus ſingulis ſuo loco dicendum eſt.

שִׁגָּעוֹן Nomẽ formæ maſculinæ, ſine plurali. Amẽtia, furor, veſania, inſania, [*Pazzia, furore.*] Ter inuenitur.

תכה יכה יי׳ בשגעון וגו׳: *Percutere aliquem (in) amentia. Deut.* 28. 28.

קכה יכה כל סוס בתמהון ורכבו בשגעון: *Percutere equitem (in) inſania. Zac.* 12. 4.

נחג כי בשגעון ונהג: *Ducere in veſania. [da pazzerone.]* 2. *Reg.* 9. 20.

Radix eſt שגע.

שגר Nomen formæ maſculinæ, ſine plurali, quod in Biblijs legitur tantùm in regimine, ſemel ſub forma שְׁגַר, & quater ſub forma שֹׁגַר, & dubitatur, quid propriè ſignificet, quamuis communiori ſentẽtia emiſsionem omnes ferè interpretentur, & dicitur ſolummodo de partu brutorum, quòd emittatur. [*Il mandar fuori il parto.*] Exo. 13. 12. *Et omnem apertionem* שֶׁגֶר *emiſſionis bruti*. Deut. 7. 13. שֶׁגֶר *Emiſſionem boum tuorũ*. Idem cap. 28. ver. 4. & 18. & 51. ibi vide.

שגשג Verbum Pihel neutrum, ex quieſcentibus Lamed Aleph vel He, quod ſemel legitur in Biblijs in futuro תְּשַׁגְשֵׁגִי, nec aliud ex eo facilè formarem. Succreuit, citò & copiosè auctus eſt; intendit enim ſignificationem à ſuo Cal. [*Creſcere, con preſtezza, & abondantemente.*] Eſa. 17. 11. *In die plantationis tuæ* תְּשַׁגְשֵׁגִי *ſuccreſces*. Alij transitiuè, ſuccreſcere facies plantationem, exponunt. Radix eſt שגא vel שגה.

ש ד

שד Lege radices שדד שדה שוד, & obſerua dictiones, quæ remanent in ſcriptura cũ his duabus tantum radicalibus. Ex hac verò nonnulli deducunt שָׁדִים, de quo ſuo loco dicendum eſt.

שיד Require inferius in ש ante י, ſuo loco proprio.

שַׁד Nomen maſculinum genere, cum duali, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs שַׁד שָׁדַיִךְ שָׁדַי שָׁדַיִן שָׁדַיִךְ שָׁדְיָה שָׁדְיָהּ. Mamma, vber. [*Mãmella, poppa, tetta.*] Vide דָּדִים. De huius radice dubitatur, quam שדה inuſitatam nonnulli eſſe credunt. Ego propriam potius eſſe dicerem. Quidam inſuper לשד huc referunt, aſſerentes Lamed ſeruile eſſe, de quo iam ſuperius dictum eſt. In ſequentibus locis tantum inuenitur.

שדים אין לה: *Mammas non eſſe alicui. Cant.* 8. 8.

מבטיחי על שדי אמי: *Confidere facere ſuper vberibus matris. ſal.* 22. 10.

שדיך לאשכלות: *Mammas aſſimilari botris palmæ. Cant.* 7. 8.

יהיו נא שדיך כאשכלות גפן: *Vbera eſſe tanquàm botros vitis. Cant.* 7. 9.

ברכת שדים ורחם: *Benedictiones mãmarum & matricis Gen.* 49. 25.

בין שדי ילין: *Pernoctare inter mãmas. Cant.* 1. 13.

גם תנין חלצו שד: *Dracones nudare mammã. Thr.* 4. 3.

ומה שדים כי אינק: *Vbera pũenire te, vt lactes. Ioh* 3. 12

יונק שדי אמי: *Sugere mammas matris alicuius. Cant.* 8. 1. (16.

יונקי שדים: *Congregare ſuggẽtes mãmas. Ioel.* 2.

ושד כמגדלות: *Mammas eſſe vt turres. Cant.* 8. 10.

שמה מעצי שדיהן: *Mammas comprimi. Ezec.* 23. 3.

ונאפופיה מבין שדיה: *Auferre ſcortationes de medio mãmarum. Hoſ.* 2. 2.

שדים נכנו: *Mammas aptari. Ezec.* 16. 7.

למען שדי נעוריך: *Mammæ iuuentutis. Ezec.* 23. 21.

ושדיך תנתקי: *Abſrumpere mammas. Ezec.* 23. 34

על שדים ספדים וגו׳: *Plangere ſuper mammas. Eſa.* 32. 12

שני שדיך כשני עפרים: *Duas mãmas eſſe vt duos hinnulos. Cant.* 4. 5. *Vide etiam* 7. 4.

עתיקי משדים: *Translati (auulſi) à mãmis. Eſa.* 28. 9

ושדים צמקים: *Dare mammas aridas. Hoſ.* 9. 14.

Deriuatiua huius ſunt שד שדה.

שד Nomen formæ maſculinæ, idem cum ſuperiori, quod ter ſolum in Biblijs inuenitur. Vber mamma. [*Poppa, tetta, mammella.*] Loci ſunt hi.

יגזלו משד יתום: *Rapere pupillum à mãma. Iob* 24. 9.

ושד מלכים תינקי: *Sugere mammam regum. Eſa.* 60. 16

למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה: *Sugere & ſaturari à mamma conſolationum. Eſa.* 66. 11.

Aliàs

Aliàs verò eſt nomen maſculinum genere, ſine plurali, ex radice שדד, vel, vt alijs placet שוד. Vaſtatio, deuaſtatio, vaſtitas, depopulatio. [*Ruina, guaſtamento, ſacheggiamento.*] Nonnullis inſuper aliquãdo eſt Toar, vaſtator, depopulator. Loci obſeruandi, in quibus ſolis tantum reperitur.

ב אוצרים חמס ושד באר׳מ׳ו׳תיהם: *Theſaurizare iniuriam & vaſtitatẽ in palatijs. Amos* 3. 10.

כוח כשד משדי יבוא: *Vaſtitatem venire ab omnipotente. Eſa.* 13. 6.

כוח כשד משדי יבוא: *Vaſtitatem ab omnipotente venire. Ioel.* 1. 15.

כוח ושד על מבצר יבוא: *Vaſtitatem venire ſuper munitionẽ. Amos* 5. 9.

סנס כי שד יהגה לבם: *Cor meditari vaſtitatem. Pro.* 24. 2.

סמית ושד בהמות יחתן: *Vaſtitatem brutorum frangere. Abacuc.* 2. 17.

סלך כי הנה הלכו משד: *Ire à vaſtitate. Hoſ.* 9. 6.

הסיל חמס ושד תשיבו: *Auferre iniuriam & vaſtitatem. Ezec.* 45. 9.

סרכס כל היום כזב ושד ירבה: *Multiplicare mendacium & vaſtitatem Hoſ.* 12. 1.

היסל ישד כשד שלגן וגו׳: *Deuaſtare ad inſtar deuaſtationis alicuius. Hoſ.* 10. 14.

ירת ולא תיירא משוד כי יבא: *Non timere à vaſtitate, cum venerit. Iob* 5. 21.

כלס כלה שד וגו׳: *Vaſtitatem (vaſtatorem) finire. Eſaias* 16. 4.

מסלס שד ושבר בשבילותם: *Vaſtitatem & fracturam eſſe inſemitis aliquorum. Eſa.* 59. 7.

כנר ושד וחמס לנגדי: *Vaſtitatem & iniuriam eſſe è regione alicuius. Abac.* 1. 3.

כמעע חמס ושד ישמע בה: *Iniuriam & vaſtitatem audiri in aliquo loco. Ier.* 6. 7.

עז המגליג שד על עז: *Vaſtitatem corroborari ſuper furto. Amos* 5. 9.

עמס על שד בת עמי: *Conſolari ſuper vaſtitate filiæ populi tui. Eſa.* 22. 4.

עמי בשר עניים וגו׳: *Vaſtitas afflictorum, &c. Pſal.* 12. 6.

פזע שד להם כי פשעו בי: *Vaſtitatem eſſe alicui, quia præuaricatur in Deum. Hoſ.* 7. 12.

קרא חמס ושד אקרא: *Clamare iniuria, & vaſtitas. (adeſt.) Ier.* 20. 8.

רסע שד רשעים יגורם: *Vaſtitatem iniuſtorum illoſmet incolere. Pro.* 21. 7.

סכר השד והשבר וגו׳: *Vaſtitas, & fractura, &c. Eſa.* 51. 19

סכל שד ושבר בבולך: *Vaſtitatem & fracturam non audiri in termino aliquorũ. Eſa.* 60. 18.

סכל שד ושבר גדול: *Vaſtitas, & fractura magna. Ierem.* 48. 3.

סחק לשד ולכפן תשחק: *Ridere vaſtitati. Iob* 5. 22.

שדיאור Nomen proprium viri ex Rubenia tribu. Sedeur. [*Sedeuro.*] Num. 1. 5. *Pro Ruben Elizurus filius* שְׁדֵיאוּר *Sedeuri*. Compoſitum eſt ex אור & שדי.

שדד Verbum Cal actiuum, ex duplicibus, ſuſcipiens affixa, ſic flectitur in Biblijs.

שדדו שדוני	Præteritum.
שודד שודדים שודדי	Part. præſ.
שדוד / שדודה	Part. paſſ.
יָשׁוּד יָשֹׁדּוּ	Futurum.
שדוד	Imperat.
שדד לשדוד	Infinitiuus.

Cætera cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grãmaticales. Vaſtauit, deuaſtauit, depopulatus eſt, deſtruxit. [*Ruinare, mettere à ſacco, à bottino, à fuoco & fiamma, ſtruggere.*] Participium ſupplet vices nominis Toar, depopulator. In ſequentibus locis tantũ inuenit.

אהל ישלו אהלים לשודדים: *Tentoria pacata eſſe deuaſtantibus. Iob* 12. 6.

בוא בשלום שודד יבאנו: *Vaſtatorem venire ad aliquem in pace. Iob* 15. 21.

כוא כי פתאם יבא לשודד עליהם: *Vaſtatorem venire ſuper aliquem de repente. Ier.* 6. 26.

כוא על כל שפים כמדבר באו שודדים: *Vaſtatores venire ſuper excelſis. Iere.* 12. 12.

כוא על היום הבא לשרוד וגו׳: *Diem venire ad deuaſtandũ aliquos. Ier.* 47. 4.

כוא ויבא שודד אל כל עיר ועיר: *Vaſtatorẽ venire ad ſingulas vrbes. Ier.* 48. 8.

כוא כי מצפון יבוא לה השודדים: *Vaſtatores venire ab aquilone. Iere.* 51. 48.

כוא מאתי באו שודדים לה: *Vaſtatores venire alicui à Deo. Ier.* 51. 53.

כוא כי בא עליה על בבל שודד: *Vaſtatorem venire ſuper aliquem. Iere.* 51. 56.

כן ושדדו את בני קדם: *Deuaſtare orientales. Ier.* 49. 10.

כת בת בבל השדודה: *Filia Babylonis deuaſtata. Pſ.* 137. 8

נאון ושדדו את גאון מצרים: *Deuaſtare ſuperbiam alicuius. Ezec.* 32. 12.

הכיח הבאתי להם וגו׳ שודד בצהרים: *Adducere vaſtatorem in meridie. Iere.* 15. 8.

הוסר כהתימך שודד תושד: *Vaſtatorem, vt compleuerit, deuaſtari. Eſa.* 33. 1.

יהוס כי שודד יי׳ את פלשתים: *Dominum deuaſtare Philiſtæos. Iere.* 47. 4.

יהוס כי שודד יי׳ את בבל: *Dominum deuaſtare Babylonem. Iere.* 51. 55.

לל המשודדי לילה וגו׳: *Vaſtatores noctis venire. Abd.* 1. 5.

מרעית כי שודד יי׳ את מרעיתם: *Dominum deuaſtare paſcuum. Ierem.* 25. 36.

נפל שם נפל שדוד: *Aliquem cadere deuaſtatũ alicubi. Iud.* 5. 27.

נפל על קיצך ועל בציר שדד נפל: *Vaſtatorem cadere ſuper fructu æſtiuo, & vindemia. Ier.* 48. 31.

נפר שדוד נשדונו: *Deuaſtando deuaſtari. Mich.* 2. 4.

סלף והלף בגדים ושדם: *Deflexionem deuaſtare. Prou.* 11. 3. (*Ex Maſſara legitur* יְשָׁרִם, *vt arbitror illud Vau eſſe Iod ꝑ practũ, ob aliquod myſterium.*)

עמס ואתי שדוד מה תעשי: *Quid facies deuaſtatus?* (את *fœmininum ſynagogam refert,* שדוד *verò populum.*) *Ier.* 4. 30.

פניס היו סתר למו מפני שודד: *Eſſe latibulũ alicui à facie deuaſtantis. Eſa.* 16. 4.

קטב מקטב ושוד צהרים: *Excidium deuaſtare in meridie. ſal.* 91. 6.

רסע מפני רשעים זו שדוני: *Iniuſtos deuaſtare aliquem. Pſ.* 17. 9

שדד זו שודד שודד: *Vaſtatorem deuaſtare. Eſa.* 21. 2.

שדד רוי שודד ואתה לא שדוד: *Deuaſtantem non eſſe deuaſtatum. Eſa.* 33. 1.

Deriuatiua & compoſita huius ſunt אשדודי אשדודית השד כשד עמי שדי צורי שדי שד שדד שדה שדי שדים.

שדד Verbum Pihel actiuum, ex duplicibus, ſuſcipiens affixa, ſic flectitur in Biblijs.

מְשַׁדֵּד	Part. præſ.
תשדד ישדד ישדדם	Futurum.

Cætera cautè formabis ad horum regulas cũ opus erunt. Deuaſtauit, penitus depopulatus eſt: auget enim

מלים	נִשְׂגְּבֵי עֹל שָׂדֶה :	*Altitudines agri. Iud. 5. 18.*
כאכל	וְנֹאכַל גָּרִישׁ אוֹ קָלִי הַשָּׂדֶה :	*Agrum comburi. Exo. 22. 5.*
כחבס	לְהֵחָבֵא בַּשָּׂדֶה :	*Abscondi in agro. 2. Reg 7. 12. (Iudæi ex Magara legunt* בַּשָּׂדֶה *, aliàs legendum erat* בַּחֲשֵׂרָה *.*
כחלס	וַתֵּן לָנוּ נַחֲלַת שָׂדֶה וָכָרֶם :	*Dare hæreditatem agri & vineæ. Num. 16. 14.*
כחרש	צִיּוֹן שָׂדֶה תֵחָרֵשׁ :	*Vrbem arari agrum. Ier 26. 17.*
כחשב	עַל שָׂדֶה וָאָרֶץ יַחֲשֹׁב :	*Computari super agro terræ. Leuit. 25. 31.*
כטס	לֹא נָטָה בְשָׂדֶה וּבְכָרֶם :	*Nõ declinare in (ad) agrum, & in vinam. Num. 21. 23.*
כמצא	אֲשֶׁר יִמָּצֵא בַשָּׂדֶה וגו' :	*Inueniri in agro, &c. Exo. 9. 19.*
כסב	וְנִכְבּוּ וגו' שָׂדוֹת וְנָשִׁים יַחְדָּו	*Agros, & cõuerti alienis. Ier. 6. 12*
כסתר	וְנִסְתַּרְתִּי בַשָּׂדֶה וגו' :	*Abscondi in agro. 1. Sam. 20. 5.*
כעבד	כְּדַךְ לְשָׂדֶה נֶעֱבָד :	*Regem seruum fieri agro. Eccl. 4. 8.*
כנס	וַיִּנְצוּ שֵׁנִיהֶם בַּשָּׂדֶה :	*Contendere in agro. 2. Sam. 14. 8.*
כקנס	עוֹד יָקֻנוּ כָתִים וְשָׂדוֹת וגו' :	*Agros, &c. emi. Ier. 32. 15.*
כתן	לְרַכֶּם יִתֵּן בֶּן יִשַׁי שָׂדוֹת וּכְרָמִים :	*Dare agros & vineas. 1. Sam. 22. 7.*
עבדס	יַבְכֵּר עֲבֹדָה בַשָּׂדֶה :	*Opus in agro. Exo. 1. 13.*
עבר	לֹא נַעֲבֹר בְּשָׂדֶה וּבְכָרֶם :	*Non transire in agro (per agrum) & in vinea. Num. 20. 17.*
עבר	עַל שָׂדֶה אִישׁ עָצֵל עָבָרְתִּי :	*Transire super agro viri pigri. Pro. 24. 30.*
עי	וְשָׁמְתִּי שִׁמְרוֹן לְעִי הַשָּׂדֶה :	*Ruina agri. Mich. 1. 6.*
עין	וְעֵינֶיךָ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר יִקְצֹרוּן :	*Oculos tuos esse in agro, quẽ metũt, &c. Ruth. 2. 9.*
עיר	אֹכֶל שָׂדֶה הֶעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ וגו' :	*Annona agri vrbis, qui circumiacet, &c. Gen 41. 48.*
עיר	וְאֶת שָׂדֶה הָעִיר וגו' :	*Ager vrbis. Ios. 21. 12.*
עיר	בְּאַחַת עָרֵי הַשָּׂדֶה :	*Oppidum agri. [in campagna.] 1. Sam. 27. 6.*
עלץ	יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ :	*Agrum, & quicquid in eo est, exultare. 1. Par. 16. 32.*
עץ	כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה :	*Hominẽ esse arbo em agri. (Hoc est, illo pasci.) Deut. 20 19*
עץ	וְכָל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחָאוּ כָף :	*Arbores agri percutere vola. Esa. 55. 12.*
עשב	וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה וגו' :	*Herba agri. Gen. 2. 5.*
עשב	וְאָכַלְתָּ אֶת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה :	*Edere herbam agri. Gen. 3. 19.*
עשב	אֶת עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶה :	*Herba in agro. Zac. 10. 1.*
פאה	לֹא תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ לִקְצֹר	*Angulus agri. Leuit. 19. 9.*
פניס	וְיֵהִי דֶבֶשׁ עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה :	*Mel esse sup facie agri. 1. Sam. 14. 27*
פניס	עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה חָנִים :	*Castrametari super facie terræ. 2. Samuel 11. 11.*
פניס	כְּדֹמֶן עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה :	*Cadere vt stercora super facie agri. Iere. 9. 22.*
פניס	עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה אֲטִילֵךְ :	*Proijcere sup facie agri. Ezec. 32. 4*
פקעת	וַיַּלֶּקֶט מִמֶּנּוּ פַּקְעֹת שָׂדֶה :	*Cucurbitæ agri. 2. Reg. 4. 39. Vide* פקעות .
פשט	פָּשְׁטוּ עַל כָּל אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה :	*Aggredi (super) quicqd est in agro. Iud 9. 44.*
צבי	כְּאַחַת הַצְּבִיִּים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה :	*Caprea in agro. 2. Sam. 2. 18.*
ציץ	כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יָצִיץ :	*Flos agri. Psal. 103. 15.*
ציץ	וְכָל חַסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה :	*Pietatem hominis esse vt florẽ agri. Esa. 40. 6.*
צמד	כְּצֶמֶד מַעֲנֶה צֶמֶד שָׂדֶה :	*Iugerum agri. 1. Sam. 14. 15.*
צמח	הַצְמַח לְכֶם מִן הַשָּׂדֶה :	*Pullulare de agro. Exo. 10. 5.*
צמח	רִבְבָה כְּצֶמַח הַשָּׂדֶה נְתַתִּיךְ	*Germen agri. Ezec. 16. 7.*
צער	בְּצַעֲדְךָ מִשְּׂדֶה אֲדוֹם :	*Deambulare ab agro. Iud. 5. 4.*
קבורים	בְּשָׂדֶה הַקְּבוּרָה אֲשֶׁר לַמְּלָכִים :	*Ager sepulturæ, &c. 2. Par. 26. 23.*
קוס	וַיָּקֶם שָׂדֶה עֶפְרוֹן וגו' :	*Agrum, &c. surgere in emptionẽ ali*

השיב	וְהֵשִׁבוֹתִי לְךָ אֶת כֶּר שָׂדֶה :	*Restituere agrum, &c. 2. Sam. 9. 7.*
זמם	זָמָה שָׂדֶה וַתִּקָּחֶהוּ :	*Cogitare agrum, & accipere eum. Pro. 31. 13.*
זרע	יִזְרַע לְכֶם לְזֶרַע שָׂדֶה :	*Semen agri. Gen. 47. 24.*
זרע	אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה :	*Seminare in agro. Exo. 23. 16.*
זרע	שָׂדְךָ לֹא תִזְרַע כִּלְאָיִם :	*No seminare agrum mixtim. Leuit. 19. 19.*
זרע	יִזְרְעוּ שָׂדוֹת וגו' :	*Seminare agros, &c. Psal. 107. 37.*
זרע	וּזְרַעְתֶּם לַשָּׂדֶה זַרְעֲכֶם :	*Ager seminis. Ezec. 17. 5.*
חיה	כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וגו' :	*Animal agri. Gen. 2. 19.*
חלק	וַתַּחֲלֹקוּ אֶת הַשָּׂדֶה :	*Diuidere agrum. 2. Sam. 19. 30.*
חלק	לְשׁוֹבֵב שָׂדֵינוּ יָחֳלֹק :	*Diuidere agros. Mich. 2. 4.*
חלקה	וַיִּקֶן אֶת חֶלְקַת הַשָּׂדֶה וגו' :	*Emere portionẽ agri, etc. Gen. 33. 19*
חלקה	וּרְדִי שֵׁת חֶלְקַת הַשָּׂדֶה וגו' :	*Pars agri, &c. 2. Sam. 23. 11.* (2
חמד	וְחָמְדוּ שָׂדוֹת וַגְזֵלוּ :	*Appetere agros, & rapere. Mich. 2.*
המר	עַל שֵׂדֶה יַחֲמֹר וגו' :	*Languere super agris desiderij. Esa. 32. 12.*
חצר	יֹאל הַחֲצֵרִים בְּשָׂדֹתָם וגו' :	*Villæ in agris, &c. Neh. 11. 25.*
חרם	הִיא הַשָּׂדֶה וגו' כִּשְׂדֵה הַחֵרֶם :	*Agrum egredi tanquàm agrum anathematis, &c. Leuit. 27. 21.*
טוב	אֶרֶץ שָׂדֶה טוֹב וגו' :	*Ager bonus. (fertilis.) Ezec. 17. 8.*
ילך	וְהָלַךְ בַּשָּׂדֶה :	*Ire in agro Num 22. 23.*
ילך	עָלְכִי נָא הַשָּׂדֶה וגו' :	*Ire (ad) agrum. Ruth. 2. 2.*
ילך	עֲנֹרֶת לֵךְ עַל שָׂדֶיךָ :	*Ire sup (ad) agros tuos. 1. Reg. 2. 25.*
יער	בְּמִצְאוֹתָה בִּשְׂדֵי יָעַר :	*Campi syluæ. Psal. 132. 6.*
יער	הֵבִיאוּ אֶל יַעַר הַשָּׂדֶה נֶגֶב :	*Silua agri. Ezec. 21. 2.*
יצא	וַתֵּצֵא הַשָּׂדֶה :	*Egredi (in) agrum. Gen. 27. 3.*
יצא	הוֹצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה :	*Fruges egredi (ab) agro. Deut. 14. 22*
יצא	וַיֵּצֵא אֶחָד אֶל הַשָּׂדֶה וגו' :	*Egredi ad agrum, &c. 2. Reg. 4. 39.*
יצא	לְכָה דוֹדִי נֵצֵא הַשָּׂדֶה :	*Egredi (in) agrum. (ruri.) Cant. 7. 12*
ירק	כְּלַרְדְּ הַשּׂוֹר אֶת יֶרֶק הַשָּׂדֶה	*Olus agri. Num. 22. 4.*
ירש	שְׂדוֹתֵיהֶם לִירֻשִׁים :	*Dare agros hæreditantibus. Ier. 8. 10*
ירש	וַיִּרְשׁוּ אֶת שְׂדֵה אֶפְרַיִם וגו'	*Hæreditare agrum aliquorum, &c. Abd. 1. 19.*
ישב	וְהִיא יוֹשֶׁבֶת בַּשָּׂדֶה :	*Sedere in agro. Iud. 13. 9.*
כסף	נְתַתִּי כֶסֶף הַשָּׂדֶה :	*Dare argentum (pecuniam) agri. Gene. 23. 13.*
לקח	וְאֶת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקָחוּ :	*Accipere id, quod in vrbe, & quod in agro est. Gen. 34. 28.*
לקח	וְאֶת שְׂדוֹתֵיכֶם וגו' יִקָּח :	*Accipere agros & vineas, & oliueta alicuius, &c. 1. Sam. 8. 14.*
לקט	לְלַקֵּט בַּשָּׂדֶה אַחֵר :	*Colligere in agro altero. Ruth. 2. 8.*
לקט	וְתִלְקֹט בַּשָּׂדֶה :	*Colligere in agro. Ruth. 2. 3.*
מגרש	שְׂדֵה מִגְרַשׁ עָרֵיהֶם לֹא יִמָּכֵר :	*Agrum expulsionis oppidi non vendi. Leuit. 25. 34.*
מדבר	בַּשָּׂדֶה בַּמִּדְבָּר :	*Interficere in agro in deserto. (Agrũ pascuum intelligit.) Ios. 8. 24.*
מות	יָמֹת בַּשָּׂדֶה וגו' :	*Mori in agro, &c. 1. Reg. 14. 11.*
מחיר	וּמָחִיר שָׂדֶה עֲתוּדִים :	*Precium agri. Pro. 27. 26.*
מטמון	כִּי יֵשׁ לָנוּ מַטְמוֹנִים בַּשָּׂדֶה :	*Abscondita esse alicui in agro. Iere. 41. 8.*
מיטב	מֵיטַב שָׂדֵהוּ וגו' :	*Reddere optimum agri. Exo. 22. 4.*
מכר	כִּי מִכְרֵי מִצְרַיִם אִישׁ שָׂדֵהוּ :	*Vendere agrum. Gen. 47. 20.*
מלאכה	וְעַל עִשֵּׂי מְלֶאכֶת הַשָּׂדֶה וגו' :	*Opus agri, &c. 1. Par. 27. 26.*
מסלה	אֲשֶׁר בְּמְסִלַּת שָׂדֶה כוֹבֵס :	*Semita agri fullonis. 2. Reg. 18. 17. Vide* כובס .
מערה	אֶל מְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה :	*Spelunca agri Machpelæ. Gen. 23. 19*
מעשה	כַּאֲסֹף אֶת מַעֲשֶׂיךָ מִן הַשָּׂדֶה :	*Colligere opera tua ex agro. Exod. 23. 16.*
מעשה	בָּא מִן מַעֲשֵׂהוּ מִן הַשָּׂדֶה :	*Venire ab opere ex agro. Iud. 19. 16*
מצא	וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה :	*Inuenire mandragoras in agro. Gen. 30. 14.*
מקנה	מִקְנֵה הַשָּׂדֶה וגו' :	*Emptio agri, &c. Gen. 49. 32.*
מקנה	וְאִם אֶת שְׂדֵה מִקְנָתוֹ וגו' :	*Ager emptionis, &c. Leuit. 27. 22.*

מנכס	מִשְׁרַד אָב יַבְרִיחַ אֹם :	*Deuastare patrem. Pro. 19. 26.*
זאב	וְזְאֵבֵי עֲרָבוֹת יְשֹׁדֻם :	*Lupum deuastare aliquos. Iere. 5. 6. Hoc nõnullis est ex Cal, quod non placet,*
מנכס	יְשֹׁדֵד מַצְּבוֹתָם :	*Deuastare statuas. Hos. 10. 2.*
רכן	אַל תְּשֹׁדֵד רְבָצוֹ :	*Non deuastare accubitum alicuius, Pro. 24. 15.*

שָׁדַד Verbum Pohal passiuum, ex duplicibus, sic flectitur in Biblijs,

שָׁדַד
שָׁדָה or שָׁדְדָה Præteritum,
שָׁדוּ שָׁדְדוּ

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Vastatus, deuastatus fuit. [*Fù ruinato, destrutto, messo à fuoco, & fiamma.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

אדיר	אֲשֶׁר אַדִּירֵיהֶם שֹׁדֵדוּ :	*Potentes deuastari. Zac. 11. 2.*
הדית	כִּי שָׁדְדָה אַדַּרְתָּם :	*Magnificentiam alicuius deuastari, Zac. 11. 3.*
אהל	פִּתְאֹם שֻׁדְּדוּ אֳהָלַי וגו' :	*Tentoria deuastari de repente, &c. Ier. 4 20*
אהל	אָהֳלִי שֹׁדֵד :	*Tabernaculum alicuius deuastari. Iere. 10. 19.*
אוי	אוֹי לָנוּ כִּי שֻׁדָּדְנוּ	*Væ alicui, qa deuastatus est. Ier. 4. 13*
איך	אֵיךְ שֻׁדַּדְנוּ וגו' :	*Quo modo deuasteris. Ier. 9. 19.*
אמר	וַאֲמַר שָׁדְדָה נִינְוֵה :	*Dicere Niniuẽ deuastatam esse. Nah. 3. 7.*
ארץ	כִּי שֻׁדְּדָה כָּל הָאָרֶץ :	*Terram deuastari. Ier. 4. 20.*
בית	כִּי שֹׁדֵד כְּבֵית וגו' :	*De iastari ab intra. Esa. 23. 1.*
גאון	כִּי שֹׁדֵד גְּאוֹן הַיַּרְדֵּן :	*Superbiam alicuius deuastari. Zac, 11. 3.*
דגן	כִּי שֹׁדֵד דָּגָן :	*Triticum deuastari. Ioel 1. 10.*
הוי	הוֹי אֶל נֹבוֹ כִּי שֻׁדָּדָה :	*Væ alicui, qa deuastatus est. Ier. 48. 1*
זרע	שֹׁדֵד זַרְעוֹ וְאָחִיו וּשְׁכֵנָיו וְאֵינֶנּוּ :	*Semẽ alicuius & fratres, & vicinos deuastari. Ier. 49. 10.*
ליל	כִּי בַלַּיְלָה שֹׁדַד עָרְ וגו' :	*Deuastari in nocte, &c. Esa. 15. 1.*
מואב	שֹׁדַד מוֹאָב וגו' :	*Moabum deuastari. Ier. 48. 15. Vide etiam ver. 20.*
מעז	כִּי שֹׁדַד מַעֲזֵכֶן :	*Robur alicuius deuastari. Esa. 23. 14*
עי	כִּי שֹׁדְדָה עָי :	*Aium deuastari. Ier. 49. 3.*
שדה	שֹׁדַד שָׂדֶה :	*Agrum deuastari. Ioel 1. 10.*

שִׁדַּד Verbum Pihel actiuum, ex duplicibus, quod legitur in Biblijs tantũ in futuro יְשַׁדֵּד , nec ob id absurdum fuerit, & reliqua formare, iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Occauit, occa, aut verriculo aruum iam aratum contudit, complanauit. [*Coltiuare il campo arato, arpegare Brixiæ.*] Rusticum est, & tribus vicibus tantum inuenitur.

אדמה	יְפַרַּח וְיִשְׁרֵו אֲדָמָתוֹ :	*Aperire, et occare terrã. Esa. 28. 25*
יעקב	יְשַׁדֵּד לוֹ יַעֲקֹב :	*Iacobum occare sibi, &c. Hos. 10. 11*
עמק	אִם יְשַׁדֵּד עֲמָקִים אַחֲרֶיךָ :	*Occare valles post aliquẽ. Iob 39. 10*

Deriuatiuum huius est עֲמֶק הַשִּׁדִּים .

שָׂדֶה Nomen fœmininum genere, & declinatione שְׂדוֹת, de quo dubitatur, ex qua radice sit, & quid significet. Quidam ad שדד reducunt, & honorabilem fœminam interpretantur, quasi diuinã, ex significatione שַׁדַּי videlicet. Alijs per deriuationem à שד ornatè est virgo, puella eleganti forma, quasi mãmis pulcherrimis insignita. Ego potius radicem propriam esse puto, & vt videtur ex orationis contextu, instrumentũ musicum, cuius tunc vsus erat, hodie verò nobis incognitum, significare. Organum interpretabimur. Nõ displicet tamen, quod nonnulli captiuã exponant, quasi deuastatam, ab illa radice שדד . [*Donna honorata, vergine bella, organo, instrumento di musica, schiaua.*] Legitur solum Ecclef. 2. 8. *Feci mihi cantores, & cantatrices, & delicias filiorum hominum* שָׁדָה וְשִׁדּוֹת *organum, & organa*. Expẽde locum & omnes accuratius. Compositum ex hac radice forsitan est שִׁדְאוּר , de quo suo loco dictum est.

שָׂדֶה Nomen masculinum genere, cũ duplici plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs שָׂדֶה שָׂדֵי שָׂדוֹת שְׂדוֹת שָׂדִי שָׂדֹת שָׂדַי שָׂדֹתַי שָׂדֹתֶיכֶם שָׂדֹתָיו שָׂדֶיךָ שָׂדֹתֶיהָ שָׂדֹתָם שָׂדֹתֵיהֶם . Ager, campus, terra, nam de quacunque humo dicitur, sed præcipuè de culta; villa, rus. [*Cãpo, che si semina, cãpagna, territorio, podere, villa.*] שָׂדֶה est etiam nomẽ per se, vt mox habes. Efficit varios idiotismos elegantiarum plenos, vt in sequentibus obseruabis. Illud interim notes velim, שָׂדֶה Hebræis, sicut & ager Latinis, quandoq; circumiectum territoriũ alicuius vrbis seu prouinciæ significat, & includit in se nemora, saltus, pascua, lacus, flumina, & omnia quæ in in territorio illo sunt: quãdoq; significat partem quandam ipsius territorij vrbis, quę priuatim ab aliquo possidetur, quam etiam possessionem dicere solemus, & eã præsertim, quæ caret vineis: & hinc sæpius שָׂדֶה & כֶּרֶם coniunguntur; quandoq; tandem significat locũ in possessione, quem siue arando siue conferendo colimus.

אבן	כִּי עִם אַבְנֵי הַשָּׂדֶה בְּרִיתֶךָ :	*Lapides agri. Iob 5. 23.*
חתוך	וְאִם מִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ יַקְרִישׁ וגו' :	*Dedicare de agro possessionis tuæ. Leuit. 27. 16.*
חלה	אוֹ כַּבְּלוֹת הַשָּׂדֶה :	*Ceruæ agri. Cant. 2. 7.*
איש	אִישׁ שָׂדֶה :	*Vir agri. (qui rure delectatur.) Genc. 25. 27.*
ארב	וְאֹרֵב בַּשָּׂדֶה :	*Insidiari in agro. Iud. 9. 32.*
ארר	אָרוּר אַתָּה בַשָּׂדֶה :	*Esse maledictũ in agro. Deut. 28. 16,*
באר	וְהִנֵּה בְאֵר בַּשָּׂדֶה :	*Puteum esse in agro. Ioel 29. 2.*
בעיר	גַּם בְּהֵמוֹת שָׂדֶה תַּעֲלוּ :	*Bestiæ agri. Ioel 1. 20.*
בצא	וַיֵּצֵא עֵשָׂו מִן הַשָּׂדֶה :	*Venire ex agro. Gen. 25. 29.*
בוא	בָּא אַחֲרֵי הַבָּקָר מִן הַשָּׂדֶה :	*Venire post boues ex agro. 1. Sam. 11. 5.*
בוא	וּבְשָׂדֵי יְתוֹמִים אַל תָּבוֹא :	*Non venire in agros pupillorum. Pro. 23. 10.*
בית	אֶל בֵּיתָהּ וְאֶל שָׂדֶה :	*Vociferari ad domum et agrum tuũ. (super agro et domo.) 2. Reg. 8. 3*
בער	וּבָעַר בְּשָׂדֶה אַחֵר :	*Depascere i agro alterius. Exo. 22. 4*
ברח	וַיִּבְרְחוּ אִישׁ לְשָׂדֵהוּ :	*Fugere agro suo. Neh. 13. 10.*
ברח	וַיִּבְרַח יַעֲקֹב שְׂדֵה אָרָם :	*Fugere (ad) agrum aliquorum. Hos. 12. 12.*
ברך	וּבָרוּךְ אַתָּה בַשָּׂדֶה :	*Esse benedictũ in agro. Deut. 28. 30.*
גאל	וְאִם גָּאוֹל יִגְאַל אֶת הַשָּׂדֶה :	*Redimere agrum. Leuit. 27. 19.*
גור	לָגוּר בִּשְׂדֵי מוֹאָב :	*Habitare i agris aliquorũ. Ruth. 1. 1*
גפן	וַיִּמְצָא גֶּפֶן שָׂדֶה :	*Vitis agri. 2. Reg. 4. 39. (vide* גפן .)
גפן	וְלֹא תְשַׁכֵּל לְכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה	*Vitem non orbari in agro. Mal. 3. 11*
דוש	כְּדוּשׁ שְׁכוּל בַּשָּׂדֶה :	*Vrsus orbatus in agro. 2. Sam. 17. 8.*
סבעיר	כִּי יַבְעֵר אִישׁ שָׂדֶה אוֹ כֶרֶם	*Depascere facere agrum vel vineã, Exo. 22. 4.*
הוציא	זֶרַע רַב תּוֹצִיא הַשָּׂדֶה :	*Educere semen multum in agro, &c. Deut. 28. 38.*
היה	וַיְהִי בְהִיוֹתָם בַּשָּׂדֶה :	*Esse in agro. Gen. 4. 7.*
היה	וּבְנֵיו הָיוּ אֶת מִקְנֵהוּ בַשָּׂדֶה	*Esse cum grege in agro. Gen. 34. 5.*
היה	וְכֶרֶם וְשָׂדֶה וְזֶרַע לֹא יִהְיֶה לָנוּ :	*Vineam, & agrum, & semen non esse alicui. Ier. 38. 9.*
הכה	וַיַּכּוּ אֶת כָּל שְׂדֵה הָעֲמָלֵקִי :	*Percutere agrũ aliquorũ. Gen. 14. 7.*
הלך	הַהֵלֶךְ בַּשָּׂדֶה לִקְרָאתֵנוּ :	*Ire in agro obuiã alicui. Gen. 24. 65,*
הקדיש	קָדֵשׁ שָׂדֵהוּ :	*Dedicare agrum. Leuit. 27. 17.*
הקריב	שָׂדֶה בַשָּׂדֶה יַקְרִיבוּ :	*Approximare facere agrũ in agro. Esa. 5. 8.*

nonnihil sensum à suo Cal. [*Struggere, mettere à fuoco & fiamma, ruinare à fatto.*] In sequentibus locis forsitan solum inuenitur.

שדפה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Vredo, quæ ex solis adustione frugibus ante maturationem accidit. [*Fiappezza.*] 2. Reg. 19. 26. ושדפה *Et vredo ante segetem.* Hebraiſmus, vt in שדמה, hoc eſt, priuſquàm ſeges ſit.

Deriuatiua huius ſunt שדפון שדופות או שדפות .

שדפון Nomen formæ maſculinæ, ſine plurali. Vredo, ariditas, quæ vento orientali, vel aduſtione ſolis cauſatur, & fruges ante maturationem arefactas reddit. [*Fiappezza.*] Quinq; vicibus tm inuenit.

הכיתי אתכם בשדפון וגו׳ :	*Percutere aliquē(in) ariditate, &c. Amos 4. 9. Agg. 2. 17.*
בשדפון ובירקון וגו׳ :	*Percutere aliquem(in) ariditate, & (in) viriditate, &c. Deut. 28. 22*
שדפון וירקון ארבה וגו׳ :	*Rubiginem, viriditatem, &c. esse. 1. Reg. 8. 27. 2. Par. 6. 28.*

Radix eſt שדף .

שדופות } Participium paſsiuum plurale, fœmininum ex verbo Cal, quod in Biblijs non inuenit. Arefactę, inanes, vacuæ, exhauſtæ, & de frugibus dicitur ante maturationem arescentibus vel ob ventum orientalem, vel ob aduſtionem ſolis. [*Fiappe.*] Gen. 41. 6. *Et ecce ſeptem ſpicæ tenues, & ſdrofot & arefactæ vento orientali.* Et ver. 23. שדפות *Arefactæ euro.* Idem ver. 27. nec alibi reperitur.

שדפות

Radix eſt שדף .

שדר Hinc deriuatur השתדר , & nonnullis etiam אשתדור , de quibus ſuis locis dictum eſt.

שדרך Nomen proprium Ananiæ Danielis ſocij, qui Syriace ſic dictus fuit ab eunuchorum præfecto. Sadrach. [*Sidraco.*] Dan. 1. 7. *Et Ananiæ* שדרך *Sidrachum.* Eripitur vnà cum ſocijs Dei ope à fornace ignis. Dan. 3. ibi vide totam hiſtoriam.

שדרות Nomen plurale fœmininum. Ordines, diſpoſitiones, à radice סדר ſcilicet, mutatione ſolita ס in ש facta. Videtur autem dici de quadam ſerie tabularum in templo, vt creditur, quamuis ignoretur, quid propriè fuerit. Ego ſimpliciter ordines exponerem. [*Ordini.*] Quatuor vicibus tantum inuenitur. 1. Reg. 6. 9. *Et texit templum imbricibus,* ושדרות *& ordinibus in cedris.* Hebraiſmus, ideſt, & cedris, vel trabibus cedrinis ordine collocatis. 2. Reg. 11. 8. *Et qui venerit ad* השדרות *ordines, interimatur.* Militum ordines intelligit. Et ver. 16. *Educite eam ad ab intra* לשדרות *ordinibus.* Hoc eſt ad medium ordinis militum. 2. Par. 23. 14. *Educite eam ab ad intra* השדרות *ordinum.* (*ordines.*)

ש ה

שה Lege radicem נשה , & obſerua dictiones, quæ remanēt in ſcriptura cum his duabus tantùm radicalibus.

שה Nomen generis communis, ſine plurali, ſuſcipiens affixa mutatione He in Iod facta, quæ ſunt in Biblijs שה שהו שיו שיהו . Pecus, & dicitur de iunioribus propriè tàm in ouibus, quàm in capris, quāuis & de maioribus dictum reperiatur: agnus, hædus. [*Pecora, agnella, capretta.*] Vide כבש . Raro eſt collectiuum, & ſic differt à צאן , vt ſuo loco dictum eſt, ibi vide. In ſequentibus locis tantum inuenitur.

הנני שפט בין שה לשה :	*Iudicare inter pecus pecori (& pecus.) Ezec. 34. 17. Vide ētver. 21*
שה לבית אבת שה לבית :	*Accipere pecudem(pro) domo, &c. Exo. 12. 3.*
כי יגנב איש שור או שה :	*Furari bouē vel pecudē. Exo. 22. 1.*

Omnipotentem agere quid alicui. Iob 22. 17.
Omnipotentem expādere. Pſ. 68. 15
Pernoctare in vmbra omnipotentis. Pſal. 91. 1.
Vox oīpotentis. (magna, maxima.) Ezec. 1. 24.
Vox Dei omnipotentis. Ezec. 10. 5.
Contendere cum omnipotente. Iob 39. 32.
Vaſtationem venire ab omnipotēte. Eſa. 13. 6. Ioel 1. 15.
Redire vſque ad omnipotentem. Iob 22. 23.
Omnipotentem non videre vanum. Iob 35. 13.
Vltimum omnipotentis. Iob 11. 7.

שדיאור Require paulò ſuperius, ſuo loco proprio.

שדים Nomen plurale, quod bis tātum inuenitur in ſcriptura ſacra, & de eius radice dubitatur, quam alij שד , alij שוד , alij tādem שדד eſſe putāt. Vero ſimilius eſt à שרד vocem emanare, & Cere poſitū eſſe loco Dages, quod in Daleth poni debuerat. Cacodæmones, ſpiritus mali, ſic à deuaſtādo dicti. [*Demonij, folletti, mazzaruoli Venetijs, ſpiriti.*] Loci ſunt hi.

יזבחו לשדים לא אלה :	*Sacrificare dęmonibus, qui Deus non ſunt. Deut. 32. 17.*
ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים :	*Sacrificare liberos dæmonibus. Pſal. 106. 37.*

שדמה Nomen fęmininum genere, & declinatione, שדמות שדמות de quo dubitatur, quid propriè ſignificet. Singulare ſemel inuenitur, & ex collatione loci. 2. Reg. 19. 26. videtur ſignificare ariditatē, quæ ex ſolis aduſtione frugibus ante maturationē accidit, vredo ſcilicet, vt ſit idem cū שדפה , mutatione Pe in Mem facta, quæ literæ ſunt eiuſdē pronunciationis, niſi malles, errorē ſcribæ eſſe. [*Fiappezza, ſiccità de frutti, quando reſtano voti, ſenza, ſucco.*] Eſa. 37. 27. ושדמה *Et vredo ante ſegetem.* Hebraiſmus, ideſt priuſquàm appellari ſeges poſsit. Plurale quinque vicibus reperitur, & aliquibus ſignificat arua, quæ aratro proſcindantur, vt illic frumenta & legumina ſerantur, quòd arata arida videātur. Vulgò [*colture*] dicunt. Alijs ſunt arua propè mēnia vrbis tantum, in quibus nō ſint plantatæ arbores, neque vites. Alij ē conuerſo vineas interpretantur. Sed fortaſſe verius ſignificat, deuaſtationes, loca arida, quæ fruges non afferunt, vel ſaltem malas à priori vocis ſenſu. Liberum tamen ſit omnibus de his iudicare ex coniectura locorum, in quibus vſu venit hæc dictio. [*Luoghi aridi, deſerti, deſolati, ſenza arbori, ſterili, che fanno frutti cattiui, ſeluatichi, come fiappi.*] Coniungitur verbo ſingulari & maſculino, quia ſumitur vniuerſaliter, quod notes velim.

כי שדמות חשבון אבלל וגו׳	*Vaſtationes (arua) Hesbon infirmari, &c. Eſa. 16. 8.*
וכשדמות עמרה :	*Vineam alicuius eſſe ex vinea Sodomæ, & ex vaſtationibus Gomorræ. Deut. 32. 32.*
ושדמות לא עשה אכל :	*Vaſtationes (arua) non facere cibum. Abac. 3. 16.*
בשדמות קדרון :	*Comburere aliquid in deſolatis Cedron. 2. Reg. 23. 5.*
וכל השדמות עד נחל קדרון :	*Vaſtationes (arua) vſq; ad fluuiū Cedron. Ier. 31. 39.*

[*Sadaio, che può fare, & struggere ogni coſa.*] Vſurpatur nonnunquàm in comparationibus pro rerum amplificatione, ſicut & אל , אלהים , quemadmodum ſuis locis diximus. In ſequentibus locis tantum inuenitur.

אני אל שדי :	*Deus oīpotens. Gen. 37. 1. & 35. 11*
ואל יעקב באל שדי :	*Dominum oſtendere ſe in Deo omnipotente. Exo. 6. 3.*
ואל שדי יברך אתך וגו׳ :	*Deum omnipotentem benedicere aliquem, &c. Gen. 28. 3.*
ואת שדי יברכך :	*Omnipotentem benedicere aliquem. Gen. 49. 25.*
אולם אני אל שדי אדבר :	*Loqui ad omnipotentem. Iob 13. 3.*
ושדי הבהילני :	*Omnipotentem conturbare aliquem. Iob 23. 16.*
והיה שדי בצריך :	*Omnipotentem eſſe in anguſtijs tuis. Iob 22. 25.*
כי המר לי שדי מאד :	*Omnipotentem amarum reddere aliquem valdè. Ruth. 1. 20.*
ושדי המר נפשי :	*Omnipotentem amaram reddere animam alicuius. Iob 27. 2.*
ושדי הרע לי :	*Omnipotentem malè agere alicui. Ruth. 1. 21.*
ואל שדי יתגבר :	*Fortem ſe reddere ad (ſuper) omnipotentem. Iob 15. 25.*
ואל שדי ארתחנן :	*Deprecari ad omnipotētem. Iob 8. 5.*
כי אז על שדי תתענג :	*Delectari ſuper omnipotēte. Iob 22. 26. Vide etiam 27. 10.*
ומחמת שדי ישתה :	*Bibere de furore omnipotentis. Iob 21. 20.*
החפץ לשדי כי תצדק :	*Voluntatem eſſe omnipotenti, vt iuſtificeris. Iob 22. 3.*
כי חצי שדי עמדי :	*Sagittas omnipotentis eſſe cum aliquo. Iob 6. 4.*
יראת שדי יעזוב :	*Derelinquere timorem omnipotētis. Iob 6. 14.*
אשר עם שדי לא אכחד :	*Non celare cum (ab) omnipotente. Iob 27. 11.*
ומוסר שדי אל תמאס :	*Nō ſpernere diſciplinam omnipotentis. Iob 5. 17.*
אשר מחזה שדי יחזה :	*Videre viſionem omnipotentis. Nume. 24. 5. Vide etiam ver. 17.*
שדי לא מצאנהו שגיא כח :	*Non inuenire omnipotentem copioſum vi. Iob 37. 22.*
ונחלת עריצים משדי יקחו :	*Hæreditas tyrannorum, quam ab omnipotente accipiunt. Iob 23. 13.*
ונחלת שדי ממרומים :	*Hæreditas omnipotentis. Iob 31. 2.*
מדוע משדי לא נצפנו עתים	*Tempora nō occultari ab omnipotente. Iob 24. 1.*
אל שדי נראה אלי וגו׳ :	*Deum omnipotentem videri alicui. Gen. 48. 3.*
ונשמת שדי תחיינם :	*Anima omnipotentis. Iob 32. 8. Vide etiam 33. 4.*
ואל שדי יתן לכם רחמים וגו׳ :	*Deum omnipotentem dare alicui miſerationes, &c. Gen. 43. 14.*
מה שדי כי נעבדנו וגו׳ :	*Colere omnipotentē, &c. Iob 21. 15*
בעוד שדי עמדי :	*Omnipotentem eſſe adhuc cū aliquo. Iob 29. 5.*
ושדי מעול :	*Abſit ab omnipotente iniquitas. Iob 34. 10.*
ואם שדי יעות צדק :	*Omnipotētem peruertere iuſtitiam. Iob 8. 3.*
ושדי לא יעות משפט :	*Omnipotentem non peruertere iudicium. Iob 34. 12.*
הן תתי שדי יענני :	*Omnipotentem ſignum alicuius reſpōdere ei. Iob 31. 35.*

cui. Gen. 23. 17.

השדה אשר קנה אברהם וגו׳ :	*Emere agrum ab aliquo. Gen. 25. 10.*
קנה לך השדה בכסף וגו׳ :	*Emere ſibi agrum(in) argento. Iere. 32. 25.*
אשר בקצה שדמו :	*Extremitas agri. Gen. 23. 9.*
בי תקצר קצירך בשדך :	*Metere meſſem in agro. Deut. 24. 19*
בשדה בלילו יקצורו :	*Metere pabulum in agro. Iob 24. 6*
כי אבד קציר שדה :	*Meſſem agri perire. Ioel. 1. 11.*
כריח שדה אשר ברכו יי׳ :	*Odor agri, quē benedixit Dominus. Gen. 27. 27.*
לשאול מאת אביה שדה :	*Petere agrum ab aliquo. Ioſ. 15. 18.*
שדך שדה :	*Agrum deuaſtari. Ioel. 1. 10.*
ישוב השדה וגו׳ :	*Agrum reuerti ad vendentem. Leui. 27. 24.*
השבה משדי מואב :	*Reuerti de agris aliquorū. Ruth. 1. 22*
ויצא יצחק לשוח בשדה וגו׳ :	*Egredi ad meditandum in agro. Gen. 24. 63.*
וכל שיח השדה וגו׳ :	*Virgultum agri. Gen. 2. 5.*
שכחתם עמר בשדה :	*Obliuiſti alicuius rei in agro. Deut. 24. 19.*
שכנתם בשדה :	*Habitare in agro. Mich. 4. 10.*
ואת כל תבואת השדה וגו׳ :	*Prouentus agri. 2. Reg. 8. 6.*
מאלמים אלמים בתוך השדה :	*Colligere manipulos in medio agri. Gen. 37. 6.*
ותנובת השדה :	*Prouentus agri. Ezec. 36. 30.*
ורגיה תועה בשדה :	*Errare in agro. Gen. 37. 14.*
ושדי תרומות :	*Agri eleuationum. 2. Sam. 1. 21. Vide* תרומה .

Deriuatiua huius & compoſita ſunt עמק שדים שדמה צפים שדי :

שדה צפים Nomen proprium loci. Sedeh zophim. [*Sedezoſimo, cāpo de guardiani.*] Num. 23. 15. *Et aſſumpſit eum(in)* שדה צפים *Sedezophimum, ad verticem Phaſgæ.* Compoſitū eſt ex שדה & צפה .

שדי Eſt à שדה cum affixo, vt illic dictum eſt. Nonnunquàm vero nomen eſt maſculinum genere, ſine plurali, idem etiam cum ipſo שדה , mutatione He in Iod facta videlicet. Ager, campus. [*Campo, campagnā, territorio, podere.*] In ſequentibus locis tantum forſitan inuenitur.

וגם בהמות שדי :	*Beſtiæ campi. Pſal. 8. 8.*
וזיו שדי עמדי :	*Splendorem agri eſſe cum aliquo. Pſal. 50. 11.*
וזיז שדי ירעונה :	*Depaſcere ſplēdorem agri. Pſ. 80. 14.*
ישקו כל חיתי שדי :	*Animalia campi. Pſal. 104. 11.*
כל חיתו שדי אתיו :	*Animantia agri. Eſa. 56. 9.*
יעלו שדי וכל אשר בו :	*Agrum, & quicquid in eo eſt exultare. Pſal. 96. 12.*
הן יעזוב מצור שדי שלג :	*Petra agri. Ier. 18. 14.*
כשמרי שדי היו עליה מסביב :	*Cuſtodes agrorum. Ier. 4. 17.*
על תלמי שדי :	*Sulci agri. Hoſ. 10. 4. & 12. 11.*
ויאכל תנובת שדי :	*Edere fruges agri. Deut. 32. 13.*
מתנובות שדי :	*Fruges agri, &c. Thr. 4. 9.*

שדי Vnum ex decem Dei nominibus, quaſi vaſtatorem dicas, vt quidam volunt, à radice שדד , ideſt potentem, & inuictum, cui nemo queat reſiſtere, vel potius, qui omnia poſsit perdere, & deuaſtare, modo velit. Nomen ſiquidem traxit à vaſtatione mundi facta ī diluuio, qđ notes, velim. Græci rectè Pātochratos, & Latini omnipotens verterunt. Alij compoſitum ex ש & די eſſe putant, quaſi ſibi ipſi ſufficientem diceres, vel vt Hebræis placet, qui mundo ad illius iuſſum longè latèq; ſe diffundentem dixerit, quòd ſatis eſſet. Sadai.

שוא Nomen propriũ viri ex tribu Iudæ, qui מַכְּנִינָה & גבעא condidit. Seua. [*Seua.*] 1. Paral. 2. 48. את שוא *Seuam patrem (conditorem) Machbenæ, & Gibaæ.*

שואה Require superius in ש ante א, suo loco proprio.

שוב Verbum Cal neutrum sæpius, & aliquando actiuum, ex quiescentibus. Ain Vau, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

Præteritum.
שָׁב שׁוּבָה שׁוּבָתִי
שָׁבָה או שָׁבַת
שָׁבוּ שׁוּבֶם שׁוּבְנוּ

Part. præs.
שָׁב שָׁבִים שָׁבֵי שָׁבִיָּה
שָׁבָה

Part. pass. שִׁיבִי

Fut.
אָשׁוּב או אָשִׁיבָה תָּשׁוּב או תָּשֹׁב יָשׁוּב או יָשֹׁב וְיָשֹׁב וַיָּשֹׁב
תָּשׁוּבִי תָּשׁוּב או תָּשֹׁב וַתָּשֹׁב
נָשׁוּב או נָשׁוּבָה תָּשׁוּבוּן או תָּשִׁיבוּן יָשׁוּבוּ
(או יָשֹׁבוּ או יָשִׁיבוּן יָשֹׁב)
תָּשׁוּבְנָה תָּשׁוּבְנָה או תָּשֹׁבְנָה

Imperat.
שוּב או שֹׁב שׁוּבָה או שֹׁבָה שׁוּבוּ או שֹׁבוּ שׁוּבְנוּ
שִׁיבִי או שֹׁבִי שִׁיבְנָה

Infinitiuus. שוּב או שׁוּב בָּשׁוּב בְּשׁוּב לָשׁוּב שׁוּבִי שׁוּבְךָ שׁוּבוֹ
בְּשׁוּבִי בְּשׁוּבְךָ בְּשׁוּבוֹ בְּשׁוּבֵנוּ בְּשׁוּבְכֶם בְּשׁוּבוֹ)

Cætera ex te formabis, cum opus erunt, iuxta regulas grammaticales שָׁבָה. est etiam verbũ Cal ex quiescentibus Lamed He, ex quo fit & שָׁבוּ, vt superius habes שוּב insuper est infinitiuus verbi יָשַׁב, & שוּבָה productum est nomen, & יָשׁוּב nomen propriũ viri, de quibus suo loco dictum est. Redijt, reuersus est, antitheton דָּלַךְ, & dicitur de quouis reditu, efficitque varios Hebraismos elegantiarum plenos, & secundum constructionem variatur significatio, vt in sequentibus obseruabis. [*Ritornare.*] Construitur autem absolutè, & cum præpositionibus ב׳ ל׳ מ׳ אל׳ על׳ אחרי מאחרי. sequẽte proximè altero verbo, Latinè per rursum, iterum, denuò, verti potest. Rarò est transitiuum, vt omnes asserunt, & tunc regit accusatiuum, & de conuersione captiuitatis tantum dicitur, vno loco excepto, quod notes velim. Significationem porrò quiescendi, quam aliqui ei tribuunt, non ita facilè admitterem. Loci notandi.

אדמה	עַד שׁוּבְךָ אֶל הָאֲדָמָה :	*Redire ad tellurem. (in puluerem.) Gen. 3. 20.*
ארמה	תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֹׁב לְאַדְמָתוֹ :	*Reuerti telluri suæ. (in puluerem.) 1 Sal. 146. 4.*
אהל	שׁוּבִי לָכֶם לְאָהֳלֵיכֶם :	*Reuerti tentorijs suis. Deut. 5. 30.*
אהל	בְּנְכָסִים רַבִּים שׁוּבוּ אֶל אָהֳלֵיכֶם	*Reuerti ad tentoria sua in substantijs multis. Ios. 22. 8.*
און	וְיֹאבַד כִּי יָשִׁיבוּן מֵאֱוֶן :	*Redire à peruersitate. Iob 36. 10.*
אחזה	וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אֲחֻזָּתוֹ	*Reuerti ad possessionem suam. Leuit. 25. 10.*
אחר	כִּי עַל כֵּן שַׁבְתֶּם מֵאַחֲרֵי יי׳ :	*Reuerti de post Dominum. Nume. 14. 43.*
אחר	שׁוּבִי אַחֲרֵי יְהוָה	*Reuerti post aliquem. Ruth. 1. 15.*
אחר	כֹּשׁוּב אויבי אחור :	*Redire retrorsum. Psal. 9. 4.*
איש	וְאֶשׁוּבָה אֶל אִישִׁי וגו׳ :	*Reuerti ad uirum suũ, &c. Hos. 2. 7.*
אלהים	וְאַתָּה בֵּאלֹהֶיךָ תָּשׁוּב :	*Redire (quiescere) in Deo. Hos. 12. 6.*
אמת	אֶמֶת לֹא שׁוּב מִמֶּנָּה :	*Non reuerti à ueritate. Ps. 132. 11.*
אף	עַד שוּב אַף אַפֶּךָ מִמֶּנִּי :	*Furorem alicuius redire ab aliquo. Gen. 27. 45.*
אף	תַּסְתִּירֵנִי עַד שוּב אַפֶּךָ :	*Abscondere, donec redeat furor alicuius. Iob 14. 9.*
אף	אַף שָׁב אַפּוֹ מִמֶּנִּי :	*Furorem Domini reuerti ab aliquo. Ier. 2. 34.*
ארץ	שֹׁב אֶל אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וגו׳ :	*Reuerti ad terram patrum, &c. Genes. 31. 3.*
אליות	אֲלִיּוֹת שָׁוְא וגו׳ :	*Deuouere vanitatem. Hos. 10. 4.*
בריה	עַל מִי בָרָא שָׁוְא רָאִיתָ כָּל בְּנֵי אָדָם :	*Creare frustra. Psal. 89. 47.*
דבר	שָׁוְא דִּבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ :	*Loqui vanitatem inuicem. Ps. 12. 3.*
דבר	בְּטוּחַ עַל תֹּהוּ וְדַבֵּר שָׁוְא :	*Fidere super inanitate, & loqui vanitatem. Esa. 59. 4.*
הבל	שֹׁמְרִים אֶת הַשְּׁוָא הֶבֶל שָׁוְא	*Seruare vanitates vanitatis. Ps. 31. 7*
הבל	מִשְׁמְרִים הַבְלֵי שָׁוְא :	*Seruare vanitates vanitatis. Ion. 2. 9*
היה	כִּי שָׁוְא תִּהְיֶה תְמוּרָתוֹ :	*Vanum esse cõmutationem alicuius. Iob 15. 31.*
היה	אַךְ שָׁוְא הָיוּ :	*Esse vanitatem. Hos. 12. 11.*
הכה	לַשָּׁוְא הִכֵּיתִי אֶת בְּנֵיכֶם :	*Percutere uanitati. (frustra.) Ierem. 2. 29.*
הלך	אִם הָלַכְתִּי עִם שָׁוְא :	*Ire cum vanitate. Iob 31. 5.*
הרבה	לַשָּׁוְא הִרְבֵּיתִי רְפֻאוֹת :	*Multiplicare vanitati (frustra) medicinas. Ier. 40. 11.*
הרחיק	שָׁוְא וּדְבַר כָּזָב הַרְחֵק מִמֶּנִּי :	*Elongare uanitatem & verbum mendacij ab aliquo. Pro. 30. 8.*
השכים	שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם וגו׳ :	*Vanum esse mane surgentibus, &c. Psal. 127. 2.*
התיפה	לַשָּׁוְא תִּתְיַפִּי :	*Pulchram se reddere vanitati. (frustra.) Ier. 4. 30.*
חבל	הוֹי מְשֹׁכֵי הָעָוֹן בְּחַבְלֵי הַשָּׁוְא :	*Trahere (in) funibus vanitatis. Esa. 5. 18.*
חזה	נְבִיאֶיךָ חָזוּ לְךָ שָׁוְא וְתָפֵל :	*Videre vanitatem, & insulsum. Thr. 2. 14.*
חזה	חָזוּת שָׁוְא וְקֶסֶם	*Videre uisionẽ uanitatis. Ezec. 13. 6.*
חזון	כִּי לֹא יִהְיֶה עוֹד כָּל חָזוֹן שָׁוְא וגו׳ :	*Visio uanitatis. Ezec. 12. 24.*
חלום	חֲלוֹמוֹת הַשָּׁוְא יְדַבֵּרוּ :	*Loqui somnia vanitatis. Zac. 10. 2.*
ירח	כֵּן הִנְחַלְתִּי לִי יַרְחֵי שָׁוְא :	*Menses vanitatis. Iob 7. 3.*
מנחה	אַל תּוֹסִיפוּ הָבִיא מִנְחַת שָׁוְא	*Afferre oblationem uanitatis. Esa. 1. 13.*
מצלה	חֲזוּ לָךְ מַשְׂאוֹת שָׁוְא :	*Videre eleuationes uanitatis. Thren. 2. 14.*
מתים	כִּי הוּא יָדַע כִּתֵּי שָׁוְא :	*Cognoscere homines uanitatis. Iob 11. 11.*
מתים	לֹא שָׁבְתִּי עִם מְתֵי שָׁוְא :	*Non sedere cum hominibus uanitatis. Psal. 26. 4.*
נפת	לְרַנְפָּה גוֹיִם בְּנֹפֶת שָׁוְא :	*Cribrare (in) cribro uanitatis. Esa. 30. 28.*
נשא	לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יי׳ אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא וגו׳	*Non leuare nomen Dei uanitati. (frustra) &c. Exo. 20. 7.*
נשא	לֹא תִשָּׂא שֶׁמַע שָׁוְא :	*Non leuare rumorem uanitatis. Exo. 23. 1.*
נשא	אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשׁוֹ :	*Non leuare uanitati (in uanum) animam. Psal. 24. 4.* (20
נשא	וְשָׂא לַשָּׁוְא עָרְךָ :	*Eleuare uanitati. (frustra.) Psal. 139.*
עבד	שָׁוְא עָבַד אֱלֹהִים :	*Frustra colere Deum. Mal. 3. 14.*
ענה	וְלֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁקֶר :	*Non respondere in aliquem testimonium uanitatis. (mendacij.) Deut. 5. 20.*
עמל	שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנֵיו בוֹ :	*Laborare frustra. Psal. 127. 1.*
צרף	לַשָּׁוְא צָרַף צָרוּף :	*Examinare uanitati. (frustra.) Iere. 6. 29.*
קטר	לַשָּׁוְא יְקַטֵּרוּ :	*Adolere uanitati. (frustra.) Ier. 18. 15*
קסם	וְהִיָּה לָהֶם כְּקֶסֶם שָׁוְא בְּעֵינֵיהֶם וגו׳ :	*Hariolari uanitatem. Ezec. 21. 28.*
ראה	הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא :	*Videre uanitatem. Psal. 119. 37.*
שמע	אַךְ שָׁוְא לֹא יִשְׁמָע אֵל וגו׳ :	*Deum non auscultare uanitatẽ, &c. Iob 35. 13.*
שקד	שָׁוְא שָׁקַד שֹׁמֵר :	*Frustra uigilare. Psal. 127. 1.*
תשועה	וְשָׁוְא תְּשוּעַת אָדָם :	*Salutem hominis esse uanitatem. Ps. 60. 13.*

Deriuatiuum huius est שָׁוְא.

תמים	שֶׂה תָּמִים זָכָר בֶּן שָׁנָה יִהְיֶה וגו׳ :	*Leuit. 22. 23. Pecus immaculatũ masculum, filius anni ex agnis vel ex capris. Exo. 12. 5.*
קנס	תַּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד :	*Errare sicut pecus periens. Psalm. 119. 176.*

שהד Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo שָׁהֲדִי, & dubitatur, an Toar sit, vel in abstracto. Testificator, testis, testimonium. [*Testificatore, testimonio.*] Iob 16. 19. וְשָׁהֲדִי *Et testis (testimonium) meus in excelsis.* Quidam legunt שָׁהֲדִי. Radix est propriè Syriaca, ex qua etiam שָׁהֲדוּתָא sequens ducitur.

שהדותא Nomen Syriacum, quod semel legitur in Biblijs. Testimonium. [*Testimonio, testimonianza.*] Hebraicè עֵד diceres. Gen. 31. 47. *Et appellauit eũ Laban, aceruũ* שָׁהֲדוּתָא *testimonij.* Radix est שהד.

שהם Nomen lapidis precioſi, formæ masculinæ, quem fert Hauila regio, & communiori sententia onyx esse creditur, quamuis, si coniectare licet, ego potius berillum in India nascentem, sicut & Chaldæus בורלא habet, esse dicerem. Soham. [*Sohamo, onichino, berillo.*] Alia nomina lapidum preciosorum vide in אבן. Sæpius regitur à nomine אֶבֶן, quod notandũ est. Gen. 2. 12. *Ibi est bdellium, & lapis* הַשֹּׁהַם *Sohami.* Duos lapides Soham incisos nominibus filiorũ Israel gestabat summus sacerdos in Ephodo, & alterũ in Hoseno. Exo. 25. 6. *Lapides* שֹׁהַם *Sohami, &c.* Et 28. 10. *Et accipies duos lapides* שֹׁהַם *Sohami, &c.* Et ver. 21. *Ordo quartus, turcicus,* שֹׁהַם *& Sohamus, & Iaspis, &c.* Et 35. 27. *Principes verò attulerunt lapides* הַשֹּׁהַם *Sohami.* Iob 28. 16. בְּשֹׁהַם *Sohamo precioso, & Sapphiro.* Ezechiel. 28. 13. *Turcicus* שֹׁהַם *Sohamus, &cæt.*

Aliàs est nomen proprium Leuitæ ex Merari nepotib⁹. Soham. [*Soamo.*] 1. Par. 24. 27. וְשֹׁהַם *Et Sohamus.*

שהרנים Nomen plurale formę masculinę, quod ter legitur in Biblijs. Bullæ, lunulæ, ornamenta quædam ad instar lunæ fabrefacta, sic à rotunditate, ex radice סהר mutatione ס in ש, vt autumant dicta. [*Coilane, cerchietti.*] Iud. 8. 21. *Et tulit* אֶת הַשַּׁהֲרֹנִים *lunulas, quæ erant in coilis chamelorum.* Et ver. 26. *Præter* הַשַّהֲרֹנִים *lunulas.* Esa. 3. 18. וְהַשַّהֲרֹנִים *Et bullas.*

ש ו

שו Lege radicem שוה, & obserua dictiones, quæ remanẽt in scriptura cũ his duabus tm̃ radicalib⁹.

שוו Est idem quod שָׁוְא per apocopen semel. Vanũ, vanitas. [*Cosa vana, fallace, che nulla vale.*] Alij tamen malunt, aliud significare, rectum, scilicet, æquale, simile, & tunc radix esset שוה. [*Cosa vguale.*] Iob 15. 31. *Non credet* בַּשָּׁוְא *in vanum (rectum) deceptus, quia &c.* Expende locum accuratius, & omnes.

שוי Require paulò inferius, suo loco proprio.

שוא Nomen fœmininum genere, sine plurali. Vanum, vanitas, mendacium; & appositum verbo aduerbiascit, frustra, temere. [*Cosa vana, fallace, senza prò, senza vtile, che nulla vale; indarno, in vano, senza profitto.*] Semel abijcit Aleph שָׁוְא, vt suo loco dictum est, ibi vide: quamuis nonnulli malint, tunc esse à שוה, ex qua radice & hoc שָׁוְא deriuant, nescio quibus rationibus. Significationis etymon ignoratur. Quæ verò ab alijs ponuntur in hac radice, ego potius ad שאה reducenda esse censeo, & ibi ea inuenies. Loci obseruandi.

חי	וְאִם לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ דֵּי שֶׂה :	*Non attingere sufficientiam pecudis. (quod satis sit ad pecudem offerẽdam.) Leuit. 5. 7.*
סיס	וְאִם לֹא תִמְצָא יָדוֹ דֵּי שֶׂה :	*Non inuenire sufficientiam pecudis. (Idem Hebraismus cum superiori.) Leuit. 12. 8.*
סיס	וְאִם יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיוֹת מִשֶּׂה :	*Domum minui ab esse à pecude. (ne pecudem consumere possit.) Exo. 12. 4.*
הזכל	כַּשֶּׂה לַטֶּבַח יוּבַל :	*Pecudem duci ad mactationem. Esa. 53. 7.*
זבח	מֵאֵת זֹבְחֵי הַזֹּבֵחַ אֵם שׁוֹר אִם שֶׂה וגו׳ :	*Sacrificare tam bouẽ, quàm pecudẽ, &c. Deut. 18 3.*
זבח	זוֹבֵחַ הַשֶּׂה עֹרֵף כֶּלֶב :	*Sacrificare pecudem. Esa. 66. 3.*
חרב	וְעַד שׁוֹר וָשֶׂה וָחֲמוֹר לְפִי חָרֶב :	*Delere vsq; ad bouem & pecudem, & asinum in ore gladij. Ios. 6. 21*
חלב	שׁוֹר וַחֲמוֹר וָשֶׂה לְפִי חָרֶב :	*Percutere bouem & asinum, & pecudem in ore gladij. 1. Sam. 22. 19*
כבש	אוֹ לָשֶׂה בַּכְּבָשִׂים אוֹ בָעִזִּים	*Pecus in agnis vel in capris. Nume. 15. 11.*
כבש	הִכּוּ עַל הַשֶּׂה :	*Supputare super pecude. Exo. 12. 4.*
כבש	שֶׂה כְּשָׂבִים וְשֶׂה עִזִּים :	*Edere pecudem agnorum & caprarum. Deut. 14. 4.*
מרמס	וּלְמִרְמַס שֶׂה :	*Conculcatio pecudis. Esa. 7. 25.*
נדח	אוֹ אֶת שֵׁיוֹ נִדָּחִים וגו׳ :	*Non videre bouẽ vel pecudem profugas, &c. Deut. 22. 1.*
נקד	כֹּל שֶׂה נִקֹּד וְטָלוּא וְכָל שֶׂה הוּם וגו׳ :	*Remouere pecudem punctatã & maculosam, & nigrã in agnis & capris. Gen. 30. 31.*
נשא	וַיַּשֵּׂא שֶׂה מֵהָעֶדֶר :	*Leuare pecudem de grege. 1. Sam. 17. 35.*
עולה	וְאֵיהִ הַשֶּׂה לְעֹלָה :	*Pecus (pro) holocausto. Gen. 22. 7.*
עולם	אֱלֹהִים יִרְאֶה לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה	*Videre sibi pecudem (pro) holocausto. Gen. 22. 8.*
עולם	לֹא הֵבִיאתָ לִּי שֶׂה עֹלֹתֶיךָ :	*Non adducere pecudem victimarũ. Esa. 43. 23.*
פרס	וְכֹל פֶּטֶר חֲמוֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה :	*Redimere apertionem asini (in) pecude. Exo. 13. 13. Vide etiã 34. 20.*
פור	שֶׂה פְּזוּרָה יִשְׂרָאֵל אֲרָיוֹת הִדִּיחוּ :	*Leones fugare pecudem dispersam Israelem. Ier. 50. 17.*
פטר	פֶּטֶר שׁוֹר וָשֶׂה :	*Aptio bouis vel pecudis. Exo. 34. 19*
כלן	וְאַרְבַּע צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה :	*Reddere quatuor oues pro pecude. Exo. 22. 1.*
כלן	וְשֶׂה אַחַת מִן הַצֹּאן וגו׳ :	*Pecus vna de ouibus. Ezec. 45. 15.*
שור	מִשּׁוֹר עַד חֲמוֹר עַד שֶׂה חַיִּים וגו׳ :	*Bos, asinus, & pecus viui, &c. Exo. 22. 4.*
שור	עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׂה וגו׳ :	*Bos, asinus, pecus, vestimẽtum, &c. Exo. 22. 8.*
שור	חֲמוֹר אוֹ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וגו׳ :	*Dare asinum, vel bouem, vel pecudẽ, &c. Exo. 22. 9.*
שור	וְשׁוֹר אוֹ שֶׂה אֹתוֹ וגו׳ :	*Non mactare bouem vel pecudẽ cũ filio eodem die. Leuit. 22. 28.*
שור	אִם שׁוֹר אִם שֶׂה לַיי׳ הוּא :	*Primogenitum tam bouis, quàm pecudis esse Domini. Leuit. 27. 26.*
שור	שׁוֹר וָשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוּם	*Non sacrificare bouem vel pecudem in quibus sit macula. Deut. 17. 1.*
שור	שֶׂה וְשׁוֹר וַחֲמוֹר :	*Non relinquere pecudem, bouem, & asinum. Iud. 6. 4.*
שור	הַגִּישׁוּ אֵלַי אִישׁ שׁוֹרוֹ וְאִישׁ שֵׂיהוּ וגו׳ :	*Adducere quemlibet bouem suum, & pecudẽ suã, &c. 1. Sam. 14. 35*
שור	מִשּׁוֹר וְעַד שֶׂה וגו׳ :	*Interficere à boue vsq; ad pecudem, &c. 1. Sam. 15. 3.*
שפט	וְשָׁפַטְתִּי בֵּין שֶׂה בְּרִיָּה וּבֵין שֶׂה רָזֶה :	*Iudicare inter pecus pingue & maci lentum. Ezec. 34. 19.*
שרש	וְשוֹר וָשֶׂה שָׁרוּעַ וְקָלוּשׁ וגו׳ :	*Pecus superfluum & contractũ, &c.*

רשע	וְלֹא שָׁב מֵרִשְׁעוֹ וגו׳ :	*Non reuerti ab iniuſtitia, &c. Ezechiel. 3.19.*
רשעה	וּבְשׁוּב רָשָׁע מֵרִשְׁעָתוֹ :	*Reuerti ab iniuſtitia. Ezec. 18.26.*
שח ל	שׁוּבוּ רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה :	*Redire ſepulchro. (inferno.) Pſ. 9.18*
שאר	שְׁאָר יָשׁוּב :	*Reliquum redire. Eſa. 10, 21.*
שבות	וְשָׁב יי׳ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וגו׳ :	*Dominum conuertere. (quieſcere facere) captiuitatem alicuius, &c. Deut. 30.3.* (126.4
שבית	שׁוּבָה יי׳ אֶת שְׁבוּתֵנוּ :	*Cõuertere captiuitatẽ alicuius. Pſal.*
שבית	וְשַׁבְתִּי אֶת שְׁבִיתְכֶם :	*Conuertere captiuitatem alicuius. Ier. 29.14.*
שב	הַשְּׁבִים מִן הַשֶּׁבִי :	*Reuerti ex captiuitate. Neh. 8.18.*
שדה	יָשׁוּב הַשָּׂדֶה לַאֲשֶׁר קָנָהוּ מֵאִתּוֹ :	*Agrum reuerti vendenti. Leuit. 27. 24.*
שדה	הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵי מוֹאָב :	*Reuerti de agris aliquorũ. Ruth. 1.22*
שדי	אִם תָּשׁוּב עַד שַׁדַּי תִּבְנֶה :	*Reuerti uſque ad omnipotentem. Iob 22. 23.*
שוב	אִם שׁוּב וְלֹא יָשׁוּב :	*Redire, & nõ redire. Locus illuſtrandus. Ier. 8. 4.*
שוש	כִּי יָשׁוּב יי׳ לָשׂוּשׂ עָלֶיךָ :	*Redire ad lætandum. Deut. 30. 9.*
שיבת	בְּשׁוּב יי׳ אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן :	*Conuertere captiuitatem alicuius. Pſal. 126. 1.*
שחת	לֹא אָשִׁיב לְשַׁחֵת אֶפְרָיִם :	*Non reuerti ad corrumpendum aliquem. Hoſ. 11. 10.*
שלום	שׁוּבִי לְשָׁלוֹם וגו׳ :	*Reuerti in pace. Iud. 8. 9.*
שמע	אַתָּה תָשׁוּב וְשָׁמַעְתָּ וגו׳ :	*Reuerti, & audire. Deut. 30. 8.*
שקט	רְגַע יַעֲקֹב וְשָׁקַט :	*Redire, (quieſcere) & quieſcere. Iere. 46. 27.*
תוכחת	הָשִׁיבוּ לְתוֹכַחְתִּי :	*Redire correptioni alicui. Pro. 1. 23*
תור	וְשָׁבוּ מֵאוֹר הָאָרֶץ :	*Reuerti ab explorando. Num. 13. 25*
תפלה	וּתְפִלָּתִי עַל חֵיקִי תָשׁוּב :	*Orationem redire ſuper (ad) ſinum. Pſal. 35. 13.*

Deriuatiua huius & compoſita ſunt אֶלְישִׁיב וְשִׁיב הַשֵּׁב וְיָשַׁב וְשׁוּב מְשׁוּבָה מְשׁוּבָה אוֹ מְשִׁבָה שָׁבִיב שׁוּב שׁוּבָאֵל שָׁבָאֵל שׁוּבָאֵל שׁוּבָב שׁוּבָב שׁוּבָבָה שׁוּבָה שִׁיבָה שִׁבְתָּה :

שוב

Verbum Cal neutrum, ex quieſcentibus Ain Vau, quod habet has dictiones tm̃ in Biblijs.

שַׁבְתִּי Præteritum.

שֹׁב Nomẽ Toar.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, exceptis participijs, quorum vices ſupplet nomen Toar. Canus effectus eſt: & eſt pluſquàm זקן, quod notes velim. [*Inuecchiare molto, diuenire decrepito.*] Bis inuenitur.

	וְאָנִי זָקַנְתִּי וַשְׁבָתִי :	*Aliquem ſeneſcere, & caneſcere. 1. Sam. 12. 2.*
ישיב	גַּם שָׂב גַּם יָשִׁישׁ בָּנוּ :	*Canum, & decrepitum eſſe inter aliquos. Iob 15. 10.*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc verbum idem ſignificat, ex quo ſolùm Toar plurale שביא שָׁבֵי legitur ī Biblijs. Eſd. 5. 6. *Et oculus Dei fuit ſuper* שָׁבֵי *canos (ſenes) Iudæorum.* Et ver. 10. *Tunc interrogauimus* לְשָׁבֵיא *ſenibus (ſenes) his.* Deriuatiua huius ſunt שִׁיבָה .

שובאל

Nomen proprium Leuitæ ex nepotibus Amram. Subael. [*Subaele.*] 1. Par. 24. 20. שׁוּבָאֵל *Subaelus.*

Fuit alter Subaelus & ipſe Leuita tertiæ decimę ſortis, qui & שְׁבוּאֵל dicebatur. 1. Paral. 25. 20. *Tertiædecimæ* שׁוּבָאֵל *Subaelus, &c.* Confer locos. Compoſitum eſt ex שוב & איל .

שובב

Verbum Pihel actiuum, ex quieſcentibus Ain Vau, ſuſcipiẽs affixa, ſic flectit ī Biblijs.

שִׁבַּבְתִּי שִׁבַּבְתִּיךָ שִׁבְּכָתְךָ שִׁבְּכוּם } Præteritum.

Part.

	אַל יָשֹׁב דַּךְ נִכְלָם :	*ta.) 1. Sam 23. 23. Aliquem reuerti pudore ſuffuſum, Pſal. 74. 21.*
נפש	תָּשֹׁב נָא נַפְשִׁי וגו׳ :	*Animam reuerti ſuper (ad) medium alicuius. 1. Reg. 17. 21.*
עב	וְשָׁבוּ דְּעָבִים אַחַר הַגָּשֶׁם :	*Nubes reuerti poſt pluuiã. Eccl. 12. 2*
עבר	עִבְרוּ וְשׁוּבוּ מִשְּׁעַר לַשָּׁעַר :	*Trãſire, & redire à porta portę, &c. Exo. 32. 27.*
עבר	וְהִכְרַתִּי מִמֶּנּוּ עֹבֵר וָשָׁב :	*Excindere prætereuntem, & redeuntem. Ezec. 35. 7.*
עוד	לֹא יָשׁוּב שָׁם עוֹד :	*Nõ redire amplius alicubi. Ier. 22. 11*
עון	שָׁבוּ עַל עֲוֹנוֹת אֲבוֹתָם :	*Redire ſuper (ad) iniquitates patrũ. Ier. 11. 10.*
עון	לָשִׁיב כַּעֲוֹנִינוּ :	*Redire ab iniquitate. Dan. 9. 13.*
עין	לֹא תָשׁוּב עֵינִי לִרְאוֹת טוֹב :	*Oculum alicuius non redire ad videndum bonum. Iob 7. 7.*
עיר	יָשְׁבוּ הָעִירָה :	*Reuerti in vrbem. Gen. 44. 13.*
עיל	וַתִּשְׁכֹּנָה הָעִרִים וגו׳ :	*Oppida reuerti, &c. Sam. 7. 14.*
עיל	שָׁבָה הָעִיר בְּשָׁלוֹם :	*Reuerti (in) vrbem in pace. 2. Sam. 15. 27.*
עם	דְּבַר שַׁבְּתֵךְ עִמֵּךְ אֶל עַמֵּךְ וְאֶל אֱלֹהֶיךָ :	*Reuerti ad populum, & Deum ſuũ. Ruth. 1. 15.*
עמל	יָשִׁיב עֲמָלוֹ בְּרֹאשׁוֹ :	*Laborẽ alicuius redire in caput eius. Pſal. 7. 17.*
עפר	וְאֶל עָפָר תָּשִׁיב :	*Redire ad (in) puluerem. Gen. 3. 20.*
עפר	וְאָדָם עַל עָפָר יָשׁוּב :	*Redire ſuper (ad, in) puluerem. Iob 34. 15.*
עפר	וְיָשֹׁב הֶעָפָר עַל הָאָרֶץ :	*Puluerem redire ſuper (ad) terram, Eccleſ. 12. 7.*
עקב	יָשׁוּבוּ עַל עֶקֶב בָּשְׁתָּם :	*Redire ſuper (ad) calcaneũ opprobrij ſui. Pſal. 70. 4.*
ערב	יָשׁוּבוּ לְעֶרֶב :	*Redire (in) ſero. Pſal. 59. 7.*
ערום	וְעֹרֹם אָשִׁיב שָׁמָּה :	*Reuerti nudum. Iob 1. 21.*
עשה	יָשִׁיבוּ לַעֲשׂוֹת רָע :	*Redire ad faciendũ malũ. Neh. 9. 28*
עת	שׁוּב אֶשּׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה :	*Reuerti vt nunc, &c. Gen. 18. 10.*
פלט	כִּי לֹא יָשִׁיבוּ כִּי אִם פְּלָטִים :	*Euaſores redire. Ier. 44. 13.*
פנים	וְלֹא יָשׁוּב מִפְּנֵי כָל :	*Non reuerti à facie (ob) alicuius. Pro. 30. 30.*
פעם	כִּי עַתָּה שַׁבְנוּ זֶה פַּעֲמָיִם :	*Reuerti iã duab' vicibus. Gen. 43. 9*
פצע	וְלִשְׁבִי פֶּשַׁע בְּיַעֲקֹב :	*Redeuntes p̃uaricationis. Eſa. 59. 20*
פצע	יָשׁוּב כְּכָל הַשָּׁעִיר :	*Reuerti à p̃uaricatione. Ezec. 18. 27*
צבא	יָשׁוּב מִצָּבָא הַעֲבוֹדָה :	*Reuerti à militia miniſterij. Nume. 8. 25.*
צדק	יָשׁוּב צַדִּיק מִצִּדְקוֹ :	*Reuerti à iuſtitia. Ezec. 3. 20.*
צדקה	שִׁיבָה בִּצְדָקָה :	*Redeũtes redimi in iuſtitia. Eſa. 1. 27*
צדקה	וּבְשׁוּב צַדִּיק מִצִּדְקָתוֹ :	*Reuerti à iuſtitia. Ezec. 18. 23.*
צל	כִּי יָשׁוּב הַצֵּל אָחֹרַנִּית :	*Vmbram reuerti retro. 2. Reg. 20. 10*
קדם	הָשִׁבוּ לָהֶם קַדְמָתָן :	*Redire antiquitati ſuæ. Ezec. 16. 56.*
קרא	וַיָּשֹׁב לִקְרָאתוֹ :	*Reuerti obuiam alicui. 2. Reg. 4. 31.*
ראה	וַאֲשִׁיבָה אֲנִי וְאֶרְאֶה :	*Redire, (animo) & videre. Eccl. 4. 1.*
רדף	עַד שֹׁב דַּרְדְּפִים :	*Perſequentes reuerti. Ioſ. 2. 16.*
רדף	וַיָּשֹׁב שָׁאוּל מֵרִדֹּף וגו׳ :	*Redire à perſequendo. 1. Sam. 23. 28*
רוח	וְתָשֹׁב רוּחוֹ וָחָי :	*Spiritum alicuius reuerti. Iud. 15. 19*
רוח	וַתָּשֹׁב רוּחוֹ אֵלָיו :	*Spiritum alicuius reuerti ad eum. 1. Sam. 30. 12.*
רוח	וְעַל סְבִיבֹתָיו שָׁב הָרוּחַ :	*Ventũ reuerti ſuper circuitus ſuos. Eccleſ. 1. 6.*
רוח	וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים	*Spiritum reuerti ad Deũ. Eccl. 12. 7*
רוע	יָשׁוּב הָרַע לְשֹׂנְאָי :	*Malum redire alicui. Pſal. 54. 7. Hebræi tamẽ ex Maſſara legũt* יָשִׁיב .
רוץ	לָשׁוּב מֵרָעָה :	*Reuerti à malo ſuo. Ier. 44. 5.*
רחמים	שַׁבְתִּי לִירוּשָׁלִם בְּרַחֲמִים :	*Redire alicui in (cũ) miſerationibus. Zac. 1. 16.*
	אַשּׁוּרָה אַרְעָה צֹאנֶךָ אֲשֶׁמּוֹר רְעֵה	*Redire, (iterum) paſcere. Gen. 30. 30*
רצא	וְהַחַיּוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב :	*Currere, & redire. Ezec. 1. 14.*

	וְהָשֵׁב הָאִשָּׁה מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים	*Reuerti de regione aliquorum. 2. Reg. 8. 3.*
אחנן	לְשָׁבָה לְאַחֲרֵנֵיהָ :	*Redire obiuiam ſuo. Eſa. 23. 17. Vide* אחנן .
אחנן	יָרַד אַחֲרֵנִי זוֹנָה וָשָׁבוּ :	*Reuerti vſq; ad domum meretricis. Mich. 1. 7.*
כנר	אֶשְׁבָּה אֵלֶיו בְּגֵרָה וגו׳ :	*Præa tricatricẽ non redire. Ier. 3. 10*
כוש	לְבַאִיהָ לֹא יָשִׁיבוּן :	*Venientes non redire. Pro. 2. 18.*
כור	וַיָּרֶאוּ אֶת הַבּוֹר :	*Reuerti ad cifternam. Gen. 37. 28.*
בית	וַאֲשִׁבְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי :	*Reuerti in pace ad domum patris. Gene. 28. 21.*
בית	שַׁבְתִּי בְבֵית יי׳ וגו׳ :	*Redire (quieſcere) in domum Domini. Pſal. 23. 6.*
בכה	יָשׁוּבוּ וַיִּבְכּוּ גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :	*Redire, & flere. (Idest iterum.) Nume. 11. 4.*
בשר	כִּי יָשׁוּב הַבָּשָׂר הַחַי :	*Carnem viuam reuerti. Leuit. 13. 16*
בשר	שׁוּב בְּשָׂרְךָ לָךְ :	*Carnem redire alicui. 2. Reg. 5. 10.*
בשת	יָשֹׁב בְּבֹשֶׁת פָּנִים לְאַרְצוֹ :	*Reuerti in (cũ) confuſione vultus terræ ſuæ. 2. Par. 32. 21.*
גאון	כִּי שֵׁב יי׳ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב וגו׳ :	*Conuertere ſuperbiam Iacobi vt ſuperbiam Iſraelis. Nah. 2. 3.*
גבול	שֹׁב הַגְּבוּל וגו׳ :	*Terminum reuerti, &c. Ioſ. 19. 29.*
גבול	יָשִׁיבוּ בְּנֵי לְגְבוּלָם :	*Redire termino ſuo. Ier. 31. 16.*
גברת	שׁוּבִי אֶל גְּבִירְתֵּךְ :	*Redire ad heram. Gen. 16. 9.*
גמול	שָׁבִים מֵהַגּוֹלָה :	*Reuerti ex trãſmigratione. Eſd. 6. 21*
גמול	גְּמוּלְךָ יָשׁוּב בְּרֹאשֶׁךָ :	*Retributionem redire in caput. Abdias 1. 15.*
דכה	וְדַרְכְּךָ לֹא הָשוּב :	*Famam malã nõ redire. Pro. 25. 10*
דם	וְשָׁבוּ דָמֵיהֶם בְּרֹאשׁ יוֹאָב :	*Sanguines redire in caput alicuius. 1. Reg. 2. 33.*
דרך	וְלֹא תָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלַכְתָּ :	*Non reuerti in (per) viam, per quam iueris. 1. Reg. 13. 9.*
דרך	לֹא שָׁב וְרָבְעוּ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה	*Nõ reuerti à via mala. 1. Reg. 13. 33*
דרך	לֶךְ שוּב לְדַרְכְּךָ מִדַּבְּרָה :	*Redire viæ ſuæ. 1. Reg. 19. 16.*
דרך	כִּי שָׁבוּ מִדַّרְכָּם הָרָעָה :	*Reuerti à via ſua mala. Ion. 3. 10.*
הכה	אַחֲרֵי שוּבוֹ מֵהַכּוֹת וגו׳ :	*Reuerti à percutiendo. Gen. 14. 17.*
הכה	הָעָם לֹא שָׁב עַד הַמַּכֵּהוּ :	*Populum non reuerti uſq; ad percutientem. Eſa. 9. 13.*
הכעיס	שָׁבוּ לְהַכְעִיסֵנִי :	*Reuerti ad irritandum. Ezec. 8. 17.*
הלך	יָאֹרַח לֹא אָשִׁיב אֲהָלוֹךְ :	*Incedere viam (per) quam non redibis. Iob 16. 22.*
הלום	לָכֵן יָשׁוּב עַמּוֹ הֲלוֹם :	*Populum redire hic. Pſalm. 73. 10. Scribitur ex Hiphil, ſed ex Maſſora legitur* יָשׁוּב , *vt arbitrer, illud eſſe Vau decurtatum.)*
הלין	וַיָּשֹׁבוּ וַיָּלִינוּ וגו׳ :	*Reuerti, & coire facere cætum cõtra aliquem. Num. 14. 36.*
הפר	הַנָּשׁוּב לְהַפֵּר מִצְוֹתֶיךָ :	*Redire ad labefactandum præcepta. Eſd. 9. 14.*
הרע	וָשָׁב וְהָרַע לָכֶם :	*Reuerti & malè agere alicui. Ioſ. 24. 20.*
השיב	הַשִּׁיבֵנוּ יי׳ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה :	*Conuertere, & conuerti. Thr. 5. 21.*
השתחו	יָשׁוּבוּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ מֵאַחֲרֶיךָ :	*Reuerti, & corrũpere, &c. Iud. 2. 19*
השתחו	נִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם :	*Adorare, & reuerti. Gen. 22. 5.*
זכר	זִכְרוּ וְיָשׁוּבוּ אֶל יי׳ וגו׳ :	*Recordari, & reuerti ad Dominum, &c. Pſal. 22. 28.*
זמם	כֹּן שַׁבְתִּי זָמַמְתִּי וגו׳ :	*Redire, cogitare, &c. Zac. 8. 15.*
זעק	יָשׁוּבוּ וַיִּזְעַקוּ :	*Redire, & clamare (ad) Deum. Nehem. 9. 28.*
חטא	יַחֲטָאוּם אֵלֶיךָ יָשׁוּבוּ :	*Peccatores redire ad Deũ. Pſ. 51. 15*
חטאת	וּמֵחַטָּאתָם יָשׁוּבוּן :	*Reuerti à peccato. 1. Reg. 8. 35.*
חיה	הֲלֹא אַתָּה תָשׁוּב תְּחַיֵּנוּ :	*Redire, viuificare. Pſal. 85. 7.*
חמה	עַד אֲשֶׁר תָּשׁוּב חֲמַת אַחִיךָ :	*Furorem alicuius reuerti. (abire.) Gen. 27. 44.*
חפר	וַיָּשֹׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר וגו׳ :	*Reuerti, & fodere. Hoc eſt, iterũ ex-*

	cauare.) Gen. 26. 18.	
חרב	יָחֵרֶב שָׁאוּל לֹא יָשׁוּב רֵיקָם :	*Gladiũ nõ redire vacuè. 2. Sam. 1. 22.*
חרב	וְלֹא יָשׁוּב מִפְּנֵי חָרֶב :	*Nõ reuerti à facie gladij. Iob 39. 22*
חרון	שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ :	*Redire à furore naſi. Exo. 32. 12.*
חרון	וְיָשֹׁב חֲרוֹן אַף יי׳ מִיִּשְׂרָאֵל :	*Furorem naſi Domini reuerti ab aliquo. Num. 25. 4.*
חשך	לֹא יַאֲמִין שׁוּב מִנִּי חֹשֶׁךְ :	*Non credere reuerti à tenebris. Iob 15. 22.*
יד	וְתָשֹׁב יָדִי אֵלָיו :	*Manum alicuius reuerti ad eum. 1. Reg. 13. 6.*
יומם	וְשַׁבְתָּ עַד יי׳ אֱלֹהֶיךָ :	*Reuerti vſq; ad Dominũ. Deut. 30. 2*
יומם	כִּי יָשִׁיב כְּכֶם עַל יי׳ וגו׳ :	*Reuerti ſuper (ad) Dominum. 2. Paral. 30. 9.*
יומם	וְשֹׁב אֶל יי׳ וִירַחֲמֵהוּ :	*Reuerti ad Dominum, &c. Eſa. 55. 7.*
יומם	יָשׁוּב לִימֵי עֲרוּמָיו :	*Redire diebꝰ adoleſcẽtiæ. Iob 33. 25*
יכל	וְלֹא אוּכַל לָשׁוּב :	*Nõ poſſe reuerti. (à voto.) Iud. 11. 35*
ילך	הָלוֹךְ וָשׁוּב לְבַן לְמִקְמוֹ :	*Ire, & reuerti loco ſuo. Gen. 31. 55.*
ילך	בְּטֶרֶם אֵלֵךְ וְלֹא אָשוּב :	*Ire, & non reuerti. Iob 10. 21.*
יסף	וְלֹא יֹסִיף שוּב אֵלָיו עוֹד :	*Non addere reuerti ad aliquem amplius. Gen. 8. 12.*
יצא	וַיֵּצֵא יָצוֹא וָשׁוּב :	*Egredi, & redire. Gen. 8. 7.*
ירושה	וַשַּׁבְתֶּם אִישׁ לִירֻשָּׁתוֹ :	*Reuerti poſſeſſioni ſuæ. Deut. 3. 2.*
כלב	כְּלֶבֶל שָׁב עַל קִיאוֹ :	*Canem reuerti ſuper (ad) uomitum ſuum. Pro. 26. 11.*
כלה	וְלֹא אָשוּב עַד כַּלּוֹתָם :	*Non reuerti, donec cõſumes aliquid. 2. Sam. 22. 38.*
כלה	שָׁבוּ כְלֵיהֶם רֵיקָם :	*Reuerti uaſis uacuè. Ier. 14. 3.*
כלה	וְאֵל יָשִׁיבוּ לְכִלָּה :	*Non redire ſtultitiæ. Pſal. 85. 9.*
כסף	עַל דְּבַר הַכֶּסֶף הַשָּׁב בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ : ב	*Argentum reuerti in ſaccis. Geneſ. 43. 18.*
לב	שֹׁב לֵב הָעָם הַזֶּה אֶל אֲדֹנָיהוּ :	*Cor alicuius reuerti ad aliquem. 1. Reg. 12. 26.*
לב	כִּי יָשִׁיבוּ אֵלַי בְּכָל לְבָם :	*Reuerti ad Deum in toto corde. Iere. 24. 7.*
לבב	אִם בְּכָל לְבַבְכֶם אַתֶּם שָׁבִים אֶל יי׳ :	*Reuerti in toto corde ad Deum. 1. Samuel 7. 3.*
לבב	שׁוּבוּ עָדַי בְּכָל לְבַבְכֶם וגו׳ :	*Redire uſq; ad Dominum in toto corde, &c. Iob 2. 12.*
לבנון	וְשֹׁב לְבָנוֹן לְכַרְמֶל :	*Libanum redire Carmelo. (in Carmelum.) Eſa. 29. 17.*
מאן	מֹאֲנוּ לָשׁוּב :	*Renuere redire. Ier. 5. 3.*
מועד	לַמּוֹעֵד אָשִׁיב אֵלֶיךָ :	*Redire tempori præfinito. Gen. 18. 14*
מחנה	וַיָּשֹׁבוּ הַמָּה הַמַّחֲנֶה :	*Reuerti (in) caſtra. Ioſ. 6. 14.*
מים	יָשְׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הָלוֹךְ וָשׁוֹב :	*Aquas redire, eundo & redeundo. Gen. 8. 3.*
מכר	כִּי הַמּוֹכֵר אֶל הַמִּמְכָּר לֹא יָשׁוּב וגו׳ :	*Vendentem nõ reuerti ad rem diuẽditam, &c. Ezec. 7. 13.*
מלחמה	שׁוּבִי מִלְּחָמָה :	*Reuerſi bello. Mich. 2. 8.*
ממלכה	עַתָּה תָשׁוּב הַמַּמְלָכָה לְבֵית דָּוִד :	*Regnum redire alicui. 1. Reg. 12. 25.*
מנוחה	שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחַיְכִי :	*Animã redire quieti ſuæ. Pſ. 116. 7*
מעלל	וְלֹא שָׁבוּ מִמַּעֲלָלֵיהֶם הָרָעִים	*Non reuerti ab actionibus malis. Nehem. 9. 35.*
מקום	וְאַבְרָהָם שָׁב לִמְקוֹמוֹ :	*Reuerti loco ſuo. Gen. 18. 33.*
מקום	אֵלֶךְ אָשוּבָה אֶל מְקוֹמִי :	*Reuerti ad locum ſuum. Hoſ. 5. 15.*
מרום	וְעֶלְיָה לְמָרוֹם שִׁיבָה :	*Reuerti excelſo. Pſal. 7. 8.*
מרוצה	כְּלֵה שָׁב בְּמֵרֻצָּתָם :	*Redire in curſu ſuo. Ier. 8. 6.*
משפחה	וְאִישׁ אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ תָשֻׁבוּ :	*Reuerti ad familiã ſuã. Leuit. 25. 10*
משפט	כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט :	*Iudicium redire uſque ad iuſtitiam. Pſal. 94. 15.*
נגע	יָאוּם יָשׁוּב הַנֶּגַע :	*Plagam redire. Leuit. 14. 43.*
נחלה	וְשִׁבוּ אֶל נַחֲלָתָם :	*Reuerti ad poſſeſſionẽ ſuã. Iud. 21. 23*
נחם	כִּי אַחֲרֵי שִׁיבִי נִחַמְתִּי :	*Pœnitere poſt reuerti. Ier. 31. 18.*
נחם	מִי יוֹדֵעַ יָשׁוּב וְנִחַם :	*Reuerti & pœnitere. Ioel 2. 14.*
נכון	וְשַׁבְתֶּם אֵלַי אֶל נְכוֹן :	*Redire ad aliquem ad aptum. (recer-*

ta.)

מְשׁוֹבֵב	Part. præſ.
מְשׁוֹבָבֶת	Part.paſſ.
תְּשׁוֹבֵב יְשׁוֹבֵב	Futurum.
לְשׁוֹבֵב בְּשׁוֹבְבִי	Infinitiuus.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Redire fecit, reduxit. [*Far ritornare.*] Accipitur in vtranque partem, bonam, & malã, hoc eſt, vel reducere, vel auertere, & in ſequẽtibus locis tantum forſitan inuenitur. Quidam & huic quieſcendi ſignificationem dant.

אַנְפְּךָ תְּשׁוֹבֵב לָנוּ :	*Iraſci, reducere (quietẽ dare) alicui. (aliquem.) Pſal. 60. 3.*	אנף
הָרִים שׁוֹבָבוּם :	*Montes reducere (auertere) aliquos. Ierc. 50. 6. Ex Maſſara legitur* שובבום *, vt arbitrer, illud Iod eſſe Vau decurtatũ ob aliqd myſteriũ.*	הר
חָכְמָתְךָ וְדַעְתְּךָ הִיא שׁוֹבְבָתְךָ :	*Sapientiam & ſcientiã auertere aliquem. Eſa. 47. 10.*	חכמה ש
אֶל אֶרֶץ מְשׁוֹבֶבֶת מֵחֶרֶב וגו' :	*Terra reducta à gladio. Ezec. 38. 8. (Hebraiſmus, id eſt collecta.)*	חרב
לְשׁוֹבֵב יַעֲקֹב אֵלָיו :	*Reducere Iacobu ad Deũ. Eſa. 49. 5.*	יעקב
וְשִׁבְתִּי אֶת יִשְׂרָאֵל אֶל נָוֵהוּ	*Reducere ad ædem. Ier. 50. 19.*	נוה
נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב :	*Reducere (pacare) animam. Pſ. 23. 3*	נפש
מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת לַשֶּׁבֶת :	*Reducere ſemitas ad habitandum. Eſa. 58. 12.*	נתיב
שִׁבַּרְתִּיךָ וְנָתַתִּי הַחַיִּים בְּלְחָיֶיךָ :	*Reducere aliquem, & dare hamos in genis eius. Ezec. 38. 4.*	נתן
כְּשׁוֹבְבִי אוֹתָם מִן הָעַמִּים :	*Reducere à populis. Ezec. 39. 27.*	עם
מְדוּעַ שׁוֹבָבָה הָעָם הַזֶּה וגו' :	*Ieruſalem auertere populum auerſione æterna. Ier. 8. 5.*	עם
לְשׁוֹבֵב שָׂדֵינוּ יָחֻלָּק :	*Reducere agros. Locus dilucidandus. Mich. 2. 4.* (39. 2	פרק
וְשִׁבַּרְתִּיךָ וְשִׁשֵּׁתִיךָ וגו' :	*Reducere aliquem, & ſextare. Ezec.*	ששת

Radix eſt שוב .

שׁוֹבָב Nomen maſculinum genere, & declinatione שובבים . Rebellis, quaſi auerſus, ſeductus, abductus. [*Ribelle, che è riuolto al male.*] Ter ſolum forſitan inuenitur.

שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים וגו' :	*Filios auerſos redire, &c. Ier. 3. 14.*	כי
שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים וגו' :	*Filios auerſos redire, &c. Ier. 3. 22.*	כב
וְהָלַךְ שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ :	*Aliquem ire auerſum in itinere cordis. Eſa. 57. 17.*	ילך

Aliàs שׁוֹבָב eſt nomen proprium filij Caleb. Sobab. [*Sobabo.*] 1. Par. 2. 17. וְשׁוֹבָב *Et Sobabus.*

Fuit alter Sobabus Dauidis filius. 2. Sam. 5. 14. וְשׁוֹבָב *Et Sobabus.* Radix eſt שוב .

שׁוֹבָבָה Nomen fẽmininum genere, ſine plurali. Rebellis, quaſi auerſa, ſeducta, abducta. [*Ribelle, riuolta al male.*] Ier. 31. 21. *O filia* הַשּׁוֹבָבָה *rebellis?* Idem 49. 4. ibi vide. Nec alibi fortaſsis inuenitur. Radix eſt שוב .

שׁוּבָה Nomen formæ fẽmininæ, quod ſemel legitur in Biblijs. Cõuerſio, reditus. [*Ritorno.*] Aliis neſcio qua de cauſa, eſt requies. Eſa. 30. 15. בְּשׁוּבָה *In conuerſione, & quiete ſaluabimini.* Hebraiſmus id eſt ſaluabo vos, reducendo, & quietem afferendo. Aliàs productè eſt imperatiuus ſuæ radicis שוב , ibi vide.

שׁוּבָךְ
שׁוֹבֵךְ
שׁוֹבֵק
} Require ſuperius in ש ante ב , ſuo loco proprio.

שׁוּג Hinc formatur נשוג , quamuis potius à סוג emanet, vt ſuo loco dictum eſt.

שׁוּד Quæ videntur, poſſe formari ab hac radice, ſuperius habentur in שדד , ibi vide, & nota.

שׁוּד Verbum Cal actiuum, ex quieſcentibus Ain Vau, quod bis tantum legitur in ſcriptura ſacra in præterito שׁוּת , nec abſurdum ideo fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum neceſſitas expoſtulauerit. Incruſtauit, calce liniuit, obtexit, dealbauit. [*Incalcinare, ſmaltare, imbiancare.*] Deut. 27. 2. וְשַׁדְתָּ *Et linies eos (in) calce.* Idem ver. 4.

Deriuatiua huius & compoſita ſunt עֵצֶק הַשִּׂדִּים שִׂיד .

שׁוּה Verbum Cal neutrum, ex quieſcentibus Lamed He, ſic flectitur in Biblijs.

שָׁוָה	Præteritum.
שׁוֶה	Part. præſ.
אֶשְׁוֶה תִּשְׁוֶה יִשְׁוֶה	Futurum.

Cætera cautè formabis, cum opus erunt, iuxta regulas grãmaticales, excepto Pahul. Similis, æqualis fuit. Per translationem verò aliquid eſſe æquale alicui, eſt, ei conducere, expedire, prodeſſe, vtile eſſe, quòd æqualia expediunt. [*Eſſere ſimile, vguale; eſſere vtile, d'vtilità.*] In priori ſignificatione habet regimen ב & ל , & in ſecunda ל tantum, vel abſolutè ponitur, & octo vicibus tantum inuenitur.

וְכֹל זֶה אֵינֶנּוּ שׁוֶה לִי וגו' :	*Aliquid non eſſe æquale (prodeſſe) alicui. Eſt. 5. 13.*	אין
מִי תְדַמְּיוּנִי וְאֶשְׁוָה :	*Aſſimilare Deum, & æqualem eſſe. Eſa. 40. 25.*	דמה
וְלַמֶּלֶךְ אֵין שָׁוֶה לְהַנִּיחָם :	*Nõ eſſe æquale (vtile) regi, relinquere aliquos. Eſt. 3. 8.*	המן
וְכָל חֲפָצֶיךָ לֹא יִשְׁווּ בָהּ :	*Deſiderabilia non æqualia eſſe in ſapientia. (ſapientiæ.) Pro. 3. 15.*	חפץ
וּכֹל חֲפָצַיִם לֹא יִשְׁווּ בָהּ :	*Deſiderabilia non adæquari in ſapiẽtia. (ſapientiæ.) Pro. 8. 11.*	חפץ
אַל תְּאַן כְּסִיל כִּי אִלְּתוֹ פֶּן תִּשְׁוֶה גַּם אַתָּה :	*Æquales eſſe ſtulto. Pro. 26. 4.*	כסיל
וְלֹא שָׁוָה לִי :	*Aliquid non æquale eſſe (prodeſſe) alicui. Iob 33. 27.*	לא
כִּי אֵין חֵצֶר שָׁוֶה בְּנֶזֶק הַמֶּלֶךְ	*Nõ eſſe æqualem in damno alicuius. Eſt. 7. 4.*	מזק

Deriuatiua huius & cõpoſita ſunt השוה השתוה עֵצֶק שָׁוֶה שָׁוָה קְדִימִים :

שׁוָה Verbum Pihel actiuum, ex quieſcentibus Lamed He, ſic flectitur in Biblijs.

שִׁוִּיתִי שִׁוָּה	Præteritum.
מְשַׁוֶּה	Part. præſ.
תְּשַׁוֶּה יְשַׁוֶּה	Futurum.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, excepto Pahul. Adæquauit, æqualem, planum, & ſimilem reddidit. [*Agguagliare, far ſimile, piano, vguale.*] Grammatici verò dant inſuper huic verbo alteram ſignificationem ponendi, quam ex Syriacis deduci putant, ſed fortaſſe præſtat, vbiq; priorẽ ſenſum retinere. Semel etiam nõnullis à שָׁוָא deriuatur, pro mentiri, vanum quid reddere, quod notes, velim. Decem vicibus ad ſummum inuenitur.

שִׁוִּיתִי עַד בֹּקֶר כָּאֲרִי :	*Adæquare vſque ad mane tanquàm leonem. Locus declarandus. Eſa. 38. 13.*	בקר
הוֹד וְהָדָר תְּשַׁוֶּה עָלָיו :	*Adæquare (ponere) maieſtatẽ & honorem ſuper aliquẽ. Pſal. 21. 6.*	הוד
מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי :	*Adæquare iudicia Dei. Pſ. 119. 39.*	משפט
שִׁוִּיתִי יי' לְנֶגְדִּי תָמִיד :	*Adæquare (ponere) Dominum è regione tui ſemper. Pſal. 16. 8.*	נגד
אִם לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי	*Adæquare, & cõpeſcere aĩam, &c.*	נפש

נַפְשִׁי וגו' :	*Pſalm. 131. 2.*	
שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל גִּבּוֹר :	*Adæquare (ponere) auxilium ſuper potente. Pſal. 89. 20.*	עזר
הֲלוֹא אִם שִׁוָּה פָנֶיהָ :	*Adæquare facies terræ. Eſa. 28. 26.*	פנים
גֶּפֶן בּוֹקֵק יִשְׂרָאֵל פְּרִי יַשְׁוֶה לּוֹ :	*Vineam adæquare (ponere, mentiri) fructum ſibi. Hoſ. 10. 1.*	פרי
מְשַׁוֶּה רַגְלָיו כָּאַיָּלוֹת :	*Adæquare (ponere) pedes tanquàm ceruarum. 2. Sam. 22. 34. Vide et Pſal. 18. 34.*	רגל

Et quidẽ in Syriaco verbum hoc ponere ſignificat, cuius præteritum שַׁוִּי legitur Dan. 5. 21. *Et cor illius cum feris* שַׁוִּי *poſuit.* Deus ſcilicet. Vel certè *poſitum fuit.*

שָׁוֵה קִרְיָתַיִם Nomen propriũ vrbis, vbi olim à Cedarlaomero gigãtes ad internicionem vſque cæſi ſunt. Saueh ciriathaim. [*Saueciriataima.*] Gen. 14. 5. *Et Emimos* בְּשָׁוֵה קִרְיָתַיִם *Saueciriataima.* Compoſitum eſt ex שוה & קרה .

שׁוּחַ Quidam arbitrantur inueniri ex hac radice verbum in Cal, שָׁחָה tertia præteriti fẽminina, quam tamen ego potius radicem propriam eſſe cenſeo; illic vide.

Deriuatiua verò huius ſunt שִׁוְחָיָה שׁוּחַ שׁוּחָה שׁוּחִי שׁוּחָם שׁוּחֲמִי שָׁחִי שָׁחַם שַׁחַת שִׁיחָה :

שׁוּחַ Nomen proprium filij Abraham ex Cetura. Suah. [*Suaco.*] Gen. 25. 2. וְאֶת שׁוּחַ *Et Suham.*

שׁוּחַ Verbum Cal actiuum, ex quieſcentibus Ain Vau, quod in Biblijs habet has voces tãtum.

תְּשׁוּחַ	Futurum.
לְשׁוּחַ	Infinitiuus.

Cætera cautè formabis, cum opus erunt, vel Hiphil vteris. Locutus eſt, meditatus eſt. Dicitur autẽ hæc radix ſæpius de locutione vel exteriori vel interiori, quæ fit in orationibus. [*Ragionare, far oratione, contemplare, meditare.*] Gen. 24. 63. *Et egreſſus eſt Iſaac* לָשׂוּחַ *ad meditandum in agro.* Quidã hoc longius à שִׂיחַ deducũt, quaſi inter frutices deambulare. Thr. 3. 7. *Recordando recordabitur,* וְתָשִׂיחַ *& loquetur ſuper me anima mea.* Ex Maſſara legitur תָּשׂוּחַ , vt arbitrer, illud Iod eſſe Vau decurtatũ ob aliquod myſterium. Quidam legũt תָּשִׂיחַ deprimes, vel יָשִׂיחַ deprimetur, vt in radice שחה , quod notes. Alibi non inuenitur.

Deriuatiua huius ſunt הש ח שוחח שח שִׂיחַ שִׂיחָה .

שׁוּחָה Nomen fœmininum genere, ſine plurali. Fouea, foſſa à depreſsione ſic dicta. [*Buca, foſſa.*] Semel ſcribitur cum Iod שיחה , quamuis etiam tũc legat̃ cũ Vau, vt ſuo loco. Hoc verò quater inueniẽ.

בְּאֶרֶץ עֲרָבָה וְשׁוּחָה :	*Terra ſolitudinis & foueæ. Ier. 2. 6.*	ארץ
כִּי כָרוּ שׁוּחָה לְנַפְשִׁי :	*Fodere foueam animæ alicuius. Iere. 18. 20.*	כרה
שִׁיחָה עֲמֻקָּה פִּי זָרוֹת :	*Os extranearum eſſe foueam profundam. Pro. 22. 14.*	עמק
כִּי שׁוּחָה עֲמֻקָּה זוֹנָה :	*Meretricem eſſe foueam profundã. Pro. 23. 27.*	עמק

Aliàs שׁוּחָה eſt nomen proprium viri ex tribu Iudæ. Suchah. [*Sucano.*] 1. Par. 4. 11. *Et Celubus frater* שׁוּחָה *Suchæ, &c.* Radix eſt שוח , vel שחה .

שׁוּחַח Verbum Pihel actiuum, ex quieſcentibus Ain Vau, qd̃ in Biblijs habet has voces tũ.

אֲשׁוּחֲחַ יְשׁוּחֲחַ	Futurum.

Cætera cautè formabis ad horum regulas, cũ opus erunt. Loquutus eſt, meditatus eſt, eiuſdem ſcilicet ſignificationis cum ſua radice שוח in Cal, ibi vide, quãuis in hac coniugatione ſenſum nonnihil forſitan adaugeat. [*Fauellare, meditare ſouente.*] Bis inuenitur.

וְאֶת דּוֹרוֹ מִי יְשׂוּחֵחַ :	*Meditari (loqui) ætatem alicuius. Eſaias 53. 8.*	דור
בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲשׂוּחֲחָה :	*Meditari in opere manuum alicuius. Pſal. 143. 5.*	מעשה

שׁוּחִי Vel שְׁחִי , nomen gentile, maſculinum genere, ſed ignoratur, an familiæ, vel vrbis. Quòd ſi coniectare licet, deriuatur à שׁוּחָה ex tribu Iudæ viro, ſit modo familiæ vei oppidi gentilicium. Suhites, Suchæus. [*Huomo della città, ouero famiglia di Sucano.*] Iob 2. 11. *Et Baldadus* הַשּׁוּחִי *Suchæus.* Et 25. 1. *Et reſpondit Baldadus* הַשּׁוּחִי *Suchæus.* Radix eſt שוח .

שׁוּחָם Nomen proprium viri ex tribu Dan, quem Rabi Salomon חוּשִׁים per tranſpoſitionem literarum eſſe credit. Sucham. [*Sucamo.*] Nume. 26. 42. לְשׁוּחָם *Suchamo, &c.* Radix eſt vel שוח , vel שחם . Hinc שׁוּחָמִי ſequens deriuatur.

שׁוּחָמִי Nomen gentile maſculinum, à ſuperiori deriuatum. Suchamæus. [*Huomo della caſa di Sucamo.*] Nu. 26. 42. *Suchamo familia* הַשּׁוּחָמִי *Suchamei.*

שׁוּט Verbum Cal actiuum, ex quieſcentibus Ain Vau, ſic flectitur in Biblijs.

שָׁטוּ	Præteritum.
יָשׁוּטוּ	Futurum.
שׁוּט	Imperat.
מִשּׁוּט	Infinitiuus.

Cætera cautè formabis, iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Hinc inde quærendo iuit, indagauit, explorauit. [*Andare cercando quà, & là, andare ſpiando.*] Vide חקר . In ſequentibus locis tantũ inuenitur.

וַיָּשׁוּטוּ בְּכָל הָאָרֶץ :	*Circuire in tota terra. 2. Sam. 24. 8.*	ארץ
מִשּׁוּט בָּאָרֶץ וגו' :	*Venire à circumeundo in terra. Iob 1. 7. & 2. 2.*	ארץ
שָׁטוּ הָעָם וְלָקְטוּ :	*Populum circumire, & colligere. Num. 11. 8.*	עם
שׁוּט נָא בְּכָל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל :	*Circuire in tribubus Iſrael. 2. Sam. 24. 2.*	שבט

Deriuatiua huius & compoſita ſunt אֶבֶל הַשִּׁטָּה בֵּית הַשִּׁטָּה הַשִּׁיטִים מִשּׁוט שוט שוטט שִׁטָּה שִׁטִּים שִׁטִּים שׁוּט :

שׁוֹט Nomen maſculinum genere, & declinatione שוטים . Virga, baculus. [*Verga, ſferza, baſtone.*] Significationis etymon ignoratur, & ſi quidã arbitrentur, virgam ſic dici, qua aliquis circumpungitur, ſatis frigidè. Efficit nonnullos idiotiſmos elegantiarum plenos, & vndecim vicibus ad ſummum inuenitur, ex quibus ſequentes locos obſeruabis.

אִם שׁוֹט יָמִית פִּתְאֹם :	*Interimere ſtatim, ſi virga. Iob 9. 23 (Hoc eſt, ſi flagellare vult Deus, potius interimat.)*	ימית
אֲבִי יִסַּר אֶתְכֶם בַּשּׁוֹטִים וגו'	*Caſtigare (in) baculis. 1. Reg. 12. 11.*	יסר
בְּשׁוֹט לָשׁוֹן תֶּחְבָּא :	*Abſcondi in baculo (flagello) linguæ. Iob 5. 21.*	לשון
שׁוֹט לַסּוּס וגו' :	*Baculũ (neceſſe eſſe) equo. Pro. 26. 3*	סוס
וְעוֹרֵר עָלָיו יי' צְבָאוֹת שׁוֹט וגו' :	*Excitare baculum ſuper aliquem. Eſa. 10. 26.*	עורר
קוֹל שׁוֹט וגו' :	*Vox baculi. Nah. 3. 2.*	קול
שִׁיט שׁוֹטֵף כִּי יַעֲבֹר וגו' :	*Baculum innundantem tranſire, &c. Eſa. 28. 15. (Ex Maſſara legitur* שוט *, vt arbitrer illud Iod eſſe Vau decurtatum ob aliquod myſterium.)*	שטף
שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי יַעֲבֹר וגו' :	*Baculum innundãtem tranſire, &c. Eſa. 28. 18.*	שטף

שׁוֹט Ex hac radice ſecundum regulas grammaticales formatur שָׁטֵי Toar plurale, quod tamẽ nos reiecimus in שטה cum alijs eiuſdẽ ſignificationis, ibi vide. Hinc etiã nonnulli formãt Hithpahel התשטט

		Agg.12. 23.
שמר	שָׂמְתִּי כַּטְּבַעַת :	*Ponere in canistro. Deut. 26. 2.*
יד	כָּל הַמֹּפְתִים אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּיָדֶךָ וגו' :	*Ponere prodigia in manu. Exo. 4. 21*
יד	יְדִי שַׂמְתִּי לְפִי :	*Ponere manum ori. Iob 39. 34.*
יד	שַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ וגו' :	*Ponere manum alicuius in mari, &c. Psal. 89. 26.*
יער	שַׂמְתִּים לְיַעַר :	*Ponere aliquid syluæ. (in syluam.) Hos. 2. 12.*
כרכר	שַׂמְתִּי כְרַכֹּר שִׁמְשֹׁתַיִךְ וגו' :	*Ponere gagatē fenestras. Esa. 54. 12*
כזב	כִּי שַׂמְנוּ כָזָב מַחְסִיֵנוּ :	*Ponere mendacium receptaculū tuū. Esa. 28. 15.*
ככב	שָׂמְךָ יי אֱלֹהֶיךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב :	*Ponere aliquos, vt stellas cęli in immensum. Deut. 10. 21.*
כלי	וְגַם שָׂמוּ בְכֵלֵיהֶם :	*Ponere in vasis. Ios. 7. 11.*
כסא	שַׂמְתָּם עַל כִּסֵּא אָבִיו :	*Ponere sup solio patris. 2. Reg. 10. 3*
כסא	שַׂמְתִּי כִסְאוֹ מֵעַל לַאֲבָנִים הָאֵלֶּה :	*Ponere thronum alicuius super lapidibus, &c. Ier. 43. 10.*
כף	וְשַׂמְתָּ הַכֹּל עַל כַּפֵּי אַהֲרֹן :	*Ponere super volis alicuius. Exod. 29. 24.*
כפיר	כְּפִיר שַׂמַּתְּהוּ :	*Ponere aliquem catulum leonum. Ezec. 19. 5.*
כר	לְשׁוּם כָּרִים :	*Ponere arietes. Ezec. 21. 27.*
לב	וַאֲשֶׁר לֹא שָׂם לִבּוֹ וגו' :	*Nō ponere cor ad aliquid. Exo. 9. 21*
לב	לְשׁוּם הַמֶּלֶךְ אֶל לִבּוֹ :	*Ponere ad (in) cor. 2. Sam. 19. 20.*
לב	הַשָּׂמֵחַ לְבָב עַל עֲבָדַי :	*Ponere cor super aliquid. Iob 1. 8.*
לב	לֹא שַׂמְתָּ אֵלֶּה עַל לִבֵּךְ :	*Non ponere aliquid super cor. Esa. 47. 7.*
לב	וּלְבַם שָׂמוּ שָׁמִיר וגו' :	*Ponere cor cuprum, &c. Zac. 7. 12.*
לבונה	וְשַׂמְתָּ עָלֶיהָ לְבֹנָה :	*Ponere thus sup aliquid. Leui. 2. 15.*
לחם	לְשׂוּם לֶחֶם חֹם :	*Ponere panem calidū. 1. Sam. 21. 6.*
מבטח	אֲשֶׁר שָׂם יי מִבְטָחוֹ :	*Ponere Dominum fiducium tuam. Psal. 40. 5.*
מבצר	שָׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה :	*Ponere munitiones alicuius formidinem. Psal. 89. 40.*
מדבר	וְשַׂמְתִּי כַמִّדְבָּר :	*Ponere aliquē sicut desertū. Hos. 2. 3*
מורש	וְשַׂמְתִּי הָ לְמוֹרַשׁ קִפּוֹד וַאֲגַמֵּי מָיִם :	*Ponere aliquid hæreditati (in hæreditatem) alicuius, & stagna aquarum. Esa. 14. 23.*
מזבח	שַׂמְתָּם מוֹבְחוֹת לִכְשֹׁת :	*Ponere altaria cōfusioni. Ier. 11. 13*
מחלה	לְ הַמַּחֲלֶה אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם וגו' :	*Ponere infirmitatem in aliquo. Exo. 15. 26.* (18
	שָׂרַתָּם אֶת מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל לְחֶרֶם :	*Ponere exercitū anathemati. Ios. 6.*
מלך	שוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ :	*Ponere super se regem. Deut. 17. 15*
מתריס	מִי שָׂם מְדִדָיהָ כִּי תֵדָע :	*Ponere mensuras terræ. Iob 38. 5.*
מעמקי	הַשָּׂמָה מַעֲמַקֵּי יָם דֶּרֶךְ וגו' :	*Ponere profunda maris viam. Esa. 51. 10.*
מועקה	שַׂמְתָּ מוּעָקָה בְמָתְנָיְנוּ :	*Ponere angustiā in lūbis. Ps. 66. 11.*
מערכה	שַׂמְתָּ אוֹתָם שְׁתִּים מַעֲרָכוֹת :	*Ponere panē (in) duas ordinationes. Leuit. 24. 6.*
מפגע	לָמָּה שַׂמְתַּנִי לְמִפְגָּע לָךְ :	*Ponere aliquem obstaculo (in obstaculum) tibi. Iob 7. 20.*
מפלה	שָׂמָה לְמִפֵּלָה :	*Ponere ruinæ. (in ruinā.) Esa. 23. 13*
מצבה	אֲשֶׁר שַׂמְתִּי מַצֵּבָה :	*Ponere lapidem statuā. Gen. 28. 22.*
מצור	מָצוֹר שָׂם עָלַיְנוּ :	*Ponere obsidionem super aliquem. Mich. 5. 1.*
מקום	וְשַׂמְתִּי לְךָ מָקוֹם וגו' :	*Ponere locum alicui. Exo. 21. 13.*
מרקחו	אֲשֶׁר שָׂם מַרְקַחְתָּיו	*Ponere lapidem ceruical. Gen. 28. 18*
מרקחו	וְאֶת כֹּבֶד הָעוִּים שָׂמָה מַרְקַחְתָּיו :	*Ponere stragulam caprinam ceruicali. 1. Sam. 19. 13.*
מורג	הִנֵּה שַׂמְתִּיךָ לְמוֹרַג וגו' :	*Ponere aliquem trahe (vt sit traha) &c. Esa. 41. 15.*
מרכבה	וְשָׂם לוֹ בְּמַרְכַּבְתּוֹ וּבְפָרָשָׁיו	*Ponere sibi aliquos in curru & i eqtibus. 1. Sam. 8. 11.*
כרית	כִּי בְרִית עוֹלָם שָׂם לִי :	*Ponere alicui fœdus æternum. 2. Samuel 23. 5.*
כשר	וְשָׂם בָּשָׂר זְרֹעוֹ :	*Ponere carnem brachium suum. Ierc. 17. 5.*
גאון	וְשַׂמְתִּיךְ לְגַאוֹן עוֹלָם וגו' :	*Ponere aliquem superbiæ (in superbiam) sęculi, &c. Esa. 60. 15.*
נאון	יִצְבִי עֶדְיוֹ לְגָאוֹן שָׂמוּהוּ :	*Ponere decorem ornamēti superbiæ. (in superbiam.) Ezec. 7. 20.*
גבול	גְּבוּל שַׂמְתָּ בַל יַעֲבֹרוּן :	*Ponere limitem. Psal. 104. 9.*
גבול	הָשֵׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם :	*Ponere limitem alicuius pacem. Ps. 147. 14.*
גביר	הֵן גְּבִיר שַׂמְתִּיו לָךְ :	*Ponere aliquem dominum alteri. Gene 27. 37.*
גפן	שֵׂם גַּפְנִי לְשָׁמָה :	*Ponere vitem desolationi. (in desolationem.) Ioel 1. 7.*
דבר	וְשַׂמְתָּ אֶת הַדְּבָרִים בְּפִיו :	*Ponere verba in ore alicuius. Exod. 4. 15.*
דבר	עַל דְּבַר הַצֹּפְדְּעִים אֲשֶׁר שָׂם לְפַרְעֹה :	*Ponere verbum alicui. Exo. 8. 12.*
דבר	שָׂמוּ כָם לְרַגְּלֵי אַתְּיוֹתָיו :	*Ponere in aliquem verba signorum. Psal. 005. 27.*
דם	וְדָמָם לַשּׁוּם עַל אֲכִילָתָם וגו' :	*Ponere sanguinem alicuius sup aliū. Iud. 9. 24.*
דרך	וְשָׂם דֶּרֶךְ נַרְאֶנּוּ וגו' :	*Ponere viam, &c. Psal. 50. 23. (Quidam legunt שם ibi.) Locus illustrandus.*
הדר	בַּהֲדָרִי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי עָלָיִךְ :	*Ponere honorem super aliquem. Ezechiel 16. 14.*
שיח	כִּי עַל פִּי אַבְשָׁלוֹם הָיְתָה שִׂיחָה :	*Aliquid esse positum super ore alicuius. 2. Sam. 13. 32. (Ex Massara legitur שוחה, vt suspicer illud Iod esse Vau decurtatū ad notandum facinus. Aliàs esset nomen, positio.*
הר	וַשַּׂמְתִּי כָל הָרַי לְדֶרֶךְ :	*Ponere montes viæ. (in viam.) Esa. 49. 11.*
זהב	אִם שַׂמְתִּי זָהָב כִּסְלִי :	*Ponere aurum inconstantiam tuam. Iob 31. 24.*
זכרון	וְאַחַר הַדֶּלֶת וַהַמְּזוּזָה שַׂמְתָּ זִכְרוֹנֶךָ :	*Ponere memoriam post ostiū & postem. Esa. 57. 8.*
זרע	וְשַׂמְתִּי אֶת זַרְעֲךָ כְּעָפָר הָאָרֶץ :	*Ponere (reddere) semen alicuius vt pulueremꝰ terræ. Gen. 13. 16.*
זרע	שַׂמְתִּי לַעַד זַרְעוֹ :	*Ponere semen alicuius æternitati. Psal. 89. 29.*
חול	אֲשֶׁר שַׂמְתִּי חוֹל גְּבוּל לַיָּם וגו' :	*Ponere arenam terminum mari, &c. Ier. 5. 23.*
חח	וְשַׂמְתִּי חַחִי בְּאַפֶּךָ :	*Ponere hamū in naso. 2. Reg. 19. 28.*
חטה	וְשׂוּם חִטָּה שׂוֹרָה וגו' :	*Ponere triticū dominās. Esa. 28. 26.*
חלל	חֲלָלֶיכֶם אֲשֶׁר שַׂמְתִּם בְּתוֹכָהּ	*Ponere interfectos in medio vrbis. Ezec. 11. 7.*
חק	שָׂם שָׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט :	*Ponere alicui statutum, & iudiciū. Exo. 15. 25.*
חק	בְּשׂוּמוֹ לַיָּם חָקוֹ :	*Ponere statutum mari. Pro. 8. 29.*
חקה	חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שַׂמְתִּי :	*Ponere statuta cœli, & terræ. Ierem. 33. 24.*
חרב	וַשַּׂמְתִּיךָ כְּחֶרֶב גִּבּוֹר :	*Ponere aliquem sicut gladium potentis. Zac. 9. 13.*
חרדה	אֶת נֶשֶׁף חִשְׁקִי שָׂם לִי לְחֲרָדָה :	*Ponere crepusculum desiderij tremori. (in tremorem.) Esa. 21. 4.*
חרפה	וַשַּׂמְתִּי חֶרְפָּה עַל כָּל יִשְׂרָאֵל :	*Ponere aliquid opprobriū super aliquo. 1. Sam. 11. 2.*
חשך	שָׂמִים חֹשֶׁךְ לְאוֹר וגו' :	*Ponere tenebras luci (in lucem) &c. Esa. 5. 20.*
חתול	לְשׂוּם חִתּוּל וגו' :	*Ponere fasciam. Ezec. 30. 21.*
חתם	וַשַּׂמְתִּיךָ כַּחוֹתָם :	*Ponere aliquem sicut annulum.*

גלח	וְגִלִּיתִי שוּלַיִךְ עַל פָּנַיִךְ :	*Detegere fimbrias alicui. Nah. 3. 5.*
חסף	וְגַם אֲנִי חָשַׂפְתִּי שוּלַיִךְ עַל פָּנַיִךְ :	*Detegere fimbrias alicuius. Ierem. 13. 25.*
טומאה	טֻמְאָתָהּ בְּשׁוּלֶיהָ :	*Immunditiā esse in fimbrijs. Thr. 1. 9*
מלא	וְשׁוּלָיו מְלֵאִים אֶת הַהֵיכָל :	*Fimbrias replere templum. Esa. 6. 1.*
מעיל	עַל שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב :	*Fimbriæ pallij, &c. Exo. 28. 35. Vide etiam cap. 39. ver. 24. & 25. & 26.*
	כְּנֵף עוֹנֵךְ גִּלּוּ שׁוּלַיִךְ :	*Fimbrias detegi. Ier. 13. 21.*
גלה	וְעָשִׂיתָ עַל שׁוּלָיו רִמֹּנֵי וגו'	*Facere super fimbrijs malogranata, &c. Exo. 28. 34.*
שפה		

שולמית Require inferius in ש ante ל, suo loco proprio.

שים Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

	שָׂמְתִּי שַׂמְתָּ שַׂמְתְּ שַׂמְתִּיךָ שַׂמְתִּיךְ שַׂמְתִּיו שַׂמְתִּיהָ שַׂמְתִּים שַׂמְתִּיכֶם שַׂמְתִּיכֶן שַׂמְתִּיהוּ שַׂמְתִּיהָ שַׂמְתָּם שַׂמְתָּן שַׂמְנוּ שַׂמְתִּי שַׂמוּ שַׂמְתֶּם שַׂמְנוּ שַׂמְתִּי שַׂמוּךָ	Præteritum.
	שָׂם שָׂמִים שָׂמָה	Part. præs.
	שׂוּם שׂוּמָה	Part. pass.
	(תָּשִׂים) יָשִׂים	Futurum.
	שִׂים או שׂוֹם בְּשׂוּם לָשׂוּם כְּשׂוּמִי בְּשׂוּמוֹ לְשׂוּמוֹ מְשׂוּמִי	Infinitiuus.

Cætera horum temporum ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, futurum verò & imperatiuum ex Hiphil desumes. Posuit. [*Ponere, mettere.*] Construitur absolutè, cum accusatiuo affixo vel disiuncto, & cum præpositionibus ב · ל · אל · על efficitq; innumeros Hebraismos elegantiarum plenos, & varia dicendi schemata, vt in sequentibus obseruabis.

אבל	לָשִׂים לַאֲבֵלֵי צִיּוֹן וגו' :	*Ponere lugentibus, &c. Esa. 61. 3.*
אבל	וְשַׂמְתִּיהָ כְּאֵבֶל יָחִיד :	*Ponere vt luctum vnigeniti. Amos 8. 10.*
אבן	כְּשִׂימוֹ כָל אַבְנֵי מִזְבֵּחַ וגו' :	*Ponere lapides aræ, &c. Esa. 27. 9.*
אדון	שָׂמַנִי אֱלֹהִים לַאֲדוֹן וגו' :	*Ponere aliquē domino (in dominū) alteri. Gen. 45. 9.*
אדון	שָׂמוֹ אָדוֹן לְבֵיתוֹ :	*Ponere aliquem dominum alicui. Tsal. 105. 21.*
אהל	וְאֶת כֵּלָיו שָׂם בְּאֹהֳלוֹ :	*Ponere in tentorio. 1. Sam. 17. 54.*
אות	שָׂמוּ אוֹתֹתָם אֹתוֹת :	*Ponere signa sua signa. Tsal. 74. 4.*
אות	וְשַׂמְתִּי בָהֶם אוֹת	*Ponere signum in aliquē. Esa. 66. 19.*
איש	מִי שָׂמָהּ לְאִישׁ שֹׁר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ :	*Ponere aliquē viro (in virum, &c.) Principi & Iudici. Exo. 2. 14.*
איש	וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ וגו' :	*Ponere singulos super (ad) ministerium suum. Num. 4. 19.*
אל	אוֹי מִי יִחְיֶה מִשָּׂמוֹ אֵל :	*Ponere hæc, &c. Num. 24. 24.*
אלוה	הֲיֹדֵעַ בְּשׂוּם אֱלוֹהַּ עֲלֵיהֶם :	*Deū ponere super aliquid. Iob 37. 15*
אמתח	מִי שָׂם בְּסַפְּנוּ בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ :	*Nescire, quis posuerit pecuniam in saccis. Gen. 43. 22.*
אצל	וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ :	*Ponere secus aliquid. Leuit. 6. 3.*
ארב	כִּי בְטָחוּ אֶל הָאוֹרֵב אֲשֶׁר שָׂמוּ עַל הַגִּבְעָה :	*Ponere insidiantem. Iud. 20. 36.*
ארון	וְשַׂמְתָּם בָּאָרוֹן :	*Ponere in arca. Deut. 10. 2.*
בד	וְשָׂמוּ בַדִּיו :	*Ponere vectes. Num 4. 6.*
בור	כִּי שָׂמוּ אֹתִי בַבּוֹר :	*Ponere in cisterna. Gen. 40. 15.*

quod lectione communiori scribitur cum ש, vt in eius radice dictum est.

שוטט Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, sic flectitur in Biblijs.

מְשׁוֹטְטִים מְשׁוֹטְטוֹת	Part. præs.
יְשׁוֹטְטוּ	Futurum.
שׁוֹטְטוּ	Infinitiuus.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, præter Pahul, cum opus erunt. Explorauit, inuestigauit, explorando circuiuit, diligenter contemplatus est; auget enim nōnihil sensum à suo Cal. [*Andare spiando, cercando diligentemente.*] Quinq; vicibus tm̄ inuenit.

כקש	יְשׁוֹטְטוּ לְבַקֵּשׁ אֶת דְּבָרוֹ :	*Circuire ad quærendum. Amos 8. 12*
חקר	שׁוֹטְטוּ בְּחוּצוֹת יְרוּשָׁלִַם :	*Explorare in plateis. Ier. 5. 1.*
עין	עֵינֵי יי הֵמָּה מְשׁוֹטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ :	*Oculos Domini explorare in vniuersa terra. Zac. 4. 9.*
עין	עֵינָיו מְשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ :	*Oculos Domini explorare in tota terra. 2. Par. 16. 9.*
רכב	יְשׁוֹטְטוּ רַבִּים :	*Multos explorando ire. Dan. 12. 4.*

Radix est שוט.

שוך Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, quod in Biblijs habet has voces tantum.

שָׂכְתָּ	Præteritum.
שׂוֹךְ	Part. præs.

Cætera, præter Pahul, cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erūt. Sepiuit, vepribus propriè. [*Circondare di sepe fatta di spine.*] Bis inuenitur.

דרך	הִנֵּה שׂוֹךְ אֶת דַּרְכֵּךְ בַּסִּירִים :	*Sepire viam alicuius (in) spinis. Hos. 2. 6.*
כעד	הֲלֹא אַתָּה שַׂכְתָּ בַּעֲדוֹ וגו' :	*Sepire propter aliquid circumcirca, &c. Iob. 1. 10.*

Deriuatiua huius sunt מְסוּכָה מְשׂוּכָה או מְשׂוּכָה שׂוֹךְ שׂוּכָה שׂוּכוֹ שׂוּכָתִים שׂוֹכֵךְ שׂוֹכִים שֹׂכִין שׂוֹכוֹת :

שוך Ex hac forma videntur posse deriuari שוכה, quod habetur in sequenti שוכה, & שכו, quod superius in סָבָה repositum est; ibi quære, & nota.

שוכה Nomen fęmininum genere, sine plurali, qđ semel legitur in Biblijs in regimine, verò He in Thau, שוכת, & semel cum affixo שוכה, quod tamen potius videtur esse à forma שוך inusitata. Ramus frondosus, & perplexus, sic fortasse dictus, quod ad sepiendum aptus sit. [*Frascone, ramo pieno di frasche.*] Iud. 9. 48. *Et succidit* שוכת *ramum arborum.* Et ver. 49. *Succiderantq; omnes, vnusquisque* שוכה *ramum suum.* Alias שוכה est nomen vrbis, vt in sequenti. Radix est שוך.

שוכה / שוכו Nomen proprium duarum vrbium in tribu Iudæ, fœmininum genere, quarum altera in plano sita, & altera mōtana erat, sic forsitan à spineto, vel frondositate dictę. Sochò. [*Soco.*] Ios. 15. 35. שוכה *Sochoma.* Et ver. 47. ושוכה *Et Sochoma.* Harum vnam conditam ab Hebero Iudæo legimus, 1. Par. 4. 18. *Et Heberum patrem (conditorem)* שוכו *Sochomæ.* Hic castra fecerunt Philistęi, vt 1. Sam. 17. 1. *Et conuenerunt (ad)* שוכה *Sochomam, quæ est tribus Iudæ, & castrametati sunt inter* שוכה *Sochomam, & Azecam in Ephes damimo.* Hāc muniuit, & ædificijs exornauit Roboamus rex. 2. Par. 11. 7. ואת שוכו *Et Sochomam.* Dein tandem Sochomam illam in campo fabrefactam à Philistęis expugnatam esse legimus: 2. Par. 28. 18. ואת שוכו *Et Sochomā cum minoribus oppidis illius, &c.* Cōfer locos accuratius. Aliàs שוכה est à superiori שוכה cum affixo, ibi vide. Radix est שוך.

שוכתים Nomen plurale gentile cuiusdam familiæ, quæ in tribum Iudæ recensetur. Suchatæi. [*Sochatei, huomini d'vna famiglia cosi detta.*] 1. Paralip. 2. 54. שוכתים *Suchatæi, &c.* Locus illustrandus. Radix est שוך.

שולים Nomen plurale masculinum, quod in Biblijs legitur tantum in regimine, & cū affixis שולי שוליך שוליו שוליה. Fimbriæ, pars inferior vestis. [*La fimbria, il finir d'ogni veste, la parte vltima da basso.*] Vndecim vicibus ad summum inuenitur.

גלה	וְגִלִּיתִי שוּלַיִךְ עַל פָּנַיִךְ :	*Detegere fimbrias alicui. Nah. 3. 5.*
חסף	וְגַם אֲנִי חָשַׂפְתִּי שוּלַיִךְ עַל פָּנַיִךְ :	*Detegere fimbrias alicuius. Ierem. 13. 25.*
טומאה	טֻמְאָתָהּ בְּשׁוּלֶיהָ :	*Immunditiā esse in fimbrijs. Thr. 1. 9*
מלא	וְשׁוּלָיו מְלֵאִים אֶת הַהֵיכָל :	*Fimbrias replere templum. Esa. 6. 1.*
מעיל	עַל שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב :	*Fimbriæ pallij, &c. Exo. 28. 35. Vide etiam cap. 39. ver. 24. & 25. & 26.*
	כְּנֵף עוֹנֵךְ גִּלּוּ שׁוּלַיִךְ :	*Fimbrias detegi. Ier. 13. 21.*
גלה	וְעָשִׂיתָ עַל שׁוּלָיו רִמֹּנֵי וגו'	*Facere super fimbrijs malogranata, &c. Exo. 28. 34.*

שולמית Require inferius in ש ante ל, suo loco proprio.

שים Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

	שָׂמְתִּי שַׂמְתָּ שַׂמְתְּ שַׂמְתִּיךָ שַׂמְתִּיךְ שַׂמְתִּיו שַׂמְתִּיהָ שַׂמְתִּים שַׂמְתִּיכֶם שַׂמְתִּיכֶן שַׂמְתִּיהוּ שַׂמְתִּיהָ שַׂמְתָּם שַׂמְתָּן שַׂמְנוּ שַׂמְתִּי שַׂמוּ שַׂמְתֶּם שַׂמְנוּ שַׂמְתִּי שַׂמוּךָ	Præteritum.
	שָׂם שָׂמִים שָׂמָה	Part. præs.
	שׂוּם שׂוּמָה	Part. pass.
	(תָּשִׂים) יָשִׂים	Futurum.
	שִׂים או שׂוֹם בְּשׂוּם לָשׂוּם כְּשׂוּמִי בְּשׂוּמוֹ לְשׂוּמוֹ מְשׂוּמִי	Infinitiuus.

Cætera horum temporum ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, futurum verò & imperatiuum ex Hiphil desumes. Posuit. [*Ponere, mettere.*] Construitur absolutè, cum accusatiuo affixo vel disiuncto, & cum præpositionibus ב · ל · אל · על efficitq; innumeros Hebraismos elegantiarum plenos, & varia dicendi schemata, vt in sequentibus obseruabis.

אבל	לָשִׂים לַאֲבֵלֵי צִיּוֹן וגו' :	*Ponere lugentibus, &c. Esa. 61. 3.*
אבל	וְשַׂמְתִּיהָ כְּאֵבֶל יָחִיד :	*Ponere vt luctum vnigeniti. Amos 8. 10.*
אבן	כְּשִׂימוֹ כָל אַבְנֵי מִזְבֵּחַ וגו' :	*Ponere lapides aræ, &c. Esa. 27. 9.*
אדון	שָׂמַנִי אֱלֹהִים לַאֲדוֹן וגו' :	*Ponere aliquē domino (in dominū) alteri. Gen. 45. 9.*
אדון	שָׂמוֹ אָדוֹן לְבֵיתוֹ :	*Ponere aliquem dominum alicui. Tsal. 105. 21.*
אהל	וְאֶת כֵּלָיו שָׂם בְּאֹהֳלוֹ :	*Ponere in tentorio. 1. Sam. 17. 54.*
אות	שָׂמוּ אוֹתֹתָם אֹתוֹת :	*Ponere signa sua signa. Tsal. 74. 4.*
אות	וְשַׂמְתִּי בָהֶם אוֹת	*Ponere signum in aliquē. Esa. 66. 19.*
איש	מִי שָׂמָהּ לְאִישׁ שֹׁר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ :	*Ponere aliquē viro (in virum, &c.) Principi & Iudici. Exo. 2. 14.*
איש	וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ וגו' :	*Ponere singulos super (ad) ministerium suum. Num. 4. 19.*
אל	אוֹי מִי יִחְיֶה מִשָּׂמוֹ אֵל :	*Ponere hæc, &c. Num. 24. 24.*
אלוה	הֲיֹדֵעַ בְּשׂוּם אֱלוֹהַּ עֲלֵיהֶם :	*Deū ponere super aliquid. Iob 37. 15*
אמתח	מִי שָׂם בְּסַפְּנוּ בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ :	*Nescire, quis posuerit pecuniam in saccis. Gen. 43. 22.*
אצל	וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ :	*Ponere secus aliquid. Leuit. 6. 3.*
ארב	כִּי בָטְחוּ אֶל הָאוֹרֵב אֲשֶׁר שָׂמוּ עַל הַגִּבְעָה :	*Ponere insidiantem. Iud. 20. 36.*
ארון	וְשַׂמְתָּם בָּאָרוֹן :	*Ponere in arca. Deut. 10. 2.*
בד	וְשָׂמוּ בַדִּיו :	*Ponere vectes. Num 4. 6.*
בור	כִּי שָׂמוּ אֹתִי בַבּוֹר :	*Ponere in cisterna. Gen. 40. 15.*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc verbum idem significat, quod sic flectitur in Biblijs.

שָׂם שָׂתָה שָׂתָה שָׂתָה } Præteritum.
שָׂמוּ
שָׂם
שָׂתָה } Part. paſſ.

Loci aliquot obſeruandi.

כל	ועל דַּנִ֣אל שַׂ֔ם בֵּ֖ל וגו׳ :	*Ponere cor ſuper aliquem, &c. Dan. 6. 15.*
סעס	אַ֣יתַ מַלְכָּ֗א שַׂ֤מתָּ טְעֵם֙ וגו׳ :	*Regem ponere guſtum. (legem.) Daniel 3.9.*
טעם	מִן־שָׂ֖ם לְכֹ֣ם טְעֵ֑ם וגו׳ :	*Ponere alicui guſtum. (decretum.) Eſd. 5.4.*
טעם	וּמִיּ֣וֹם שִׂ֔ים טְעֵ֖ם וגו׳ :	*Guſtus poſitus ab aliquo. Dan. 3.28.*
טעם	מִן־קֳדָ֣מַי שִׂ֔ים טְעֵ֖ם וגו׳ :	*Guſtus poſitus ab ante aliquo. Dan. 6. 27.*
פחח	דִּ֣י פַחֲ֔ה שִׂיָ֖ה :	*Ponere aliquem principē. Eſd. 5. 15.*
פס	שִׂ֫מַת עַל־פֻּ֥م גֻּבָּ֑א :	*Lapis poſitus ſuper ore lacus. Dan. 6. 18.*
ב שם	דִּי־מַלְכָּ֣א שַׂ֔מְתָּה בְּרִמְיָ֖ה צָֽר :	*Ponere nomen alicuius. Dan. 5. 12.*

Deriuatiua huius ſunt . השים הושם התשם שימה תשימה

שוּמִים Nomen plurale formæ maſculinæ, quod ſemel legitur in Biblijs. Allia. [*Aglio.*] Significationis etymon ignoratur. Num. 11. 5. וְאֶת־הַשּׁוּמִים *Et alliorum.*

שׁוּנִי Nomen proprium filij Gad, quod etiam nonnunquàm in gentile tranſit. Suni, & Sunius. [*Sunio, & huomo della famiglia di Sunio.*] Gen. 46.16. שׁוּנִי *Sunius.* Num. 26. 15. לְשׁוּנִי *Sunio familia* הַשּׁוּנִי *Suniq.*

שׁוּם
שׁוּנַמִּית } Require inferius in ש ante נ, ſuo loco proprio.

שׁוּעַ Verbum Cal actiuum, ex quieſcentibus Ain Vau, quod ſemel legitur in Biblijs ſub forma שִׁעוּ, & dubitatur, an ſit ex hac radice, vel ex שעע, & an imperatiuus, vel præteritum. Ego arbitror, ex hac radice imperatiuum eſſe. Clamauit, vociferatus eſt. [*Gridare.*] Eſa. 29. 9. *Oblectamini vos,* וְשׁוּעוּ *& clamate.* Expende locum & omnes accuratius. Pihel huius eſt in vſu, vt mox habes.

Deriuatiua huius & compoſita ſunt אֲבִישׁוּעַ אֶל־שׁוּעַ בְּחִשְׁעָ הִשְׁתַּעְשַׁע מִבְּכִי שׁוּעַ שׁוּעַ שׁוּעַ שׁוּעַ שׁוּעָא שׁוּעָה :

שׁוּעַ Verbum Pihel actiuum, perfectum, ſic flectitur in Biblijs.

שִׁוַּעְתִּי	Præteritum.
מְשַׁוֵּעַ	Part. præſ.
אֲשַׁוֵּעַ אוֹ אֲשַׁוֵּעָה אוֹ אֲשַׁוֵּעָה תְּשַׁוֵּעַ תְּשַׁוֵּעַ יְשַׁוֵּעוּ	Futurum.
בְּשַׁוְּעִי בְּשַׁוְּעוֹ	Infinitiuus.

Cætera, præter Pahul, cautè formabis ad horum regulas, cum opus erunt. Clamauit, vociferatus eſt. [*Gridare.*] Vide צָעַק . Conſtruitur abſolutè, & cum præpoſitione אֶל . In ſequētibus locis tantū forſitan inueniē.

אל	כִּי־יִלְדֵּיו אֶל־אֵל יְשַׁוֵּעוּ :	*Filios vociferari ad Deū. Iob 38.41*
תלים	וְאֶל־אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ :	*Vociferari ad Deum. Pſal. 18.7.*
תאמר	תְּשַׁוֵּעַ וַיֹּאמַר הִנֵּנִי :	*Vociferari, & Deum dicere, en adſum. Eſa. 58.9.*
הושיע	יְשַׁוֵּעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ :	*Vociferari, nec eſſe, qui opem ferat. Pſal. 18.42.*
הכיל	כִּי־יַצִּיל אֶבְיוֹן מְשַׁוֵּעַ וגו׳ :	*Eripere inopem clamantem. Vulgatus legit* משוע . *Pſal. 72.12.*
זעק	גַּם כִּי־אֲזַעֵק וַאֲשַׁוֵּעַ וגו׳ :	*Clamare, & vociferari. Thr. 3.3.*
זרוע	יַשְׁוִּעוּ מִזְּרוֹעַ רַבִּים :	*Vociferari à (ob) brachium alicuius. Iob 35. 9.*
וסוס לח	וַאֲנִי אֶזְעַק־יי שִׁוַּעְתִּי :	*Vociferari ad Deum. Pſal. 88.14.*
	לֹא־יָשִׁיעוּ כִּי אֲסַרֵם :	*Non vociferari, cum te vinciant. Iob 36. 13.*
תלט	כִּי אֲמַלֵּט עָנִי מְשַׁוֵּעַ :	*Liberare pauperem clamantem. Iob 29. 12.*
משפט	אֲשֶׁר־יוֹאִין מִשְׁפָּט :	*Vociferari, nec eſſe iudiciū. Iob 19.7*
כסל	וְנֶפֶשׁ חֲלָלִים תְּשַׁוֵּעַ :	*Animā ſauciorū clamare. Iob 24.12*
עכס	אֲשַׁוַּע אֵלֶיךָ וְלֹא תַעֲנֵנִי :	*Clamare ad aliquem, & eum non reſpondere. Iob 30.20.*
קדם	קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וַאֲשַׁוֵּעָה :	*Preuenire in crepuſculo, & vociferari. ſal. 119.147. (28.*
גוזז	קַמְתִּי בְקָהָל אֲשַׁוֵּעַ :	*Surgere in cætu, vociferari. Iob 30.*
רקח	יי אֱלֹהַי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי :	*Vociferari ad Deum, & ſanare te. Pſal. 30. 3.*
שאול	מִבֶּטֶן שְׁאוֹל שִׁוַּעְתִּי וגו׳ :	*Vociferari de ventre inferni, &cet. Ion. 2. 2.*
שמע	וְיִשְׁוָעוּ אֵלָיו שָׁמֵעַ :	*Deum audire, dum clamas ad eum. Pſal. 22.25.*
שמע	שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ :	*Deum audire vocem deprecationum, dum clamas ad eum. ſ. 28.2. Vide etiam Pſal. 31.23.*
שמע	עַד אָנָה יי׳ שִׁוַּעְתִּי וְלֹא תִשְׁמָע :	*Vociferari, & Deum non audire. Abac. 1. 2.*

שׁוַע Nomē formæ maſculinæ, quod ſemel legitur in Biblijs cum affixo שִׁוְעִי , & ſi non abſurdū ſit, dicere, infinitiuum eſſe ex Pihel abiecto Dages obverſum forſitan. Clamor, vociferatio. [*Grido.*] Pſal. 5. 3. *Attende ad vocem* שִׁוְעִי *clamoris mei.*

שׁוּעַ Nomen formæ maſculinæ, ſine plurali, & cum affixo שַׁוְעֲךָ . Clamor, vociferatio. [*Grido.*] Iob 30.24. *Si in contritione eius, (ſint) illis eſt* שׁוּעַ *clamor.* Hebraiſmus, id eſt clament ad Deum, cū illos affligit. Alij diuerſa ſentiunt, quos, ſi libet, conſule. Et 36.19. *Num or dinabit* שַׁוְעֲךָ *clamorem tuum non in anguſtia?* Vel certè hoc nobilitatem, opulentiam ſignificat, à ſequenti שׁוּעַ diuite, ibi vide, & nota. Eſt autē locꝰ difficilis dilucidādꝰ.

Aliàs שׁוּעַ eſt nomē ꝓpriū ſoceri Iudæ. Sua. [*Suano.*] Gen. 38.2. *Et nomen eius* שׁוּעַ *Suas.* Huius compoſita habentur ſuperius in radice.

שִׁיעַ Nomē formę maſculinæ, ſine plurali. Clamor, acclamatio, vociferatio. [*Grido.*] Semel legiē ī hoc ſenſu. Eſa. 22.5. וְשִׁיעַ *Et vociferatio ad (ſuper) montē.* Per translationem verò ſatis eleganter eſt diues, nobilis, liberalis, prodigus, magnificus, ſic dictus, quòd ad illum vociferentur complurimi, vel quòd libenter audiat eorum acclamationes, vel certè tandem, à ישע , ꝙ auxilietur opem ſuam implorantibus. [*Huomo liberale, ſplendido, nobile, generoſo.*] Eſa. 32. 5. *Et auaro non dicetur* שׁוּעַ *liberalis.* Iob 34. 19. *Et non eſt agnitus* שׁוּעַ *diues coram paupere.* Illud autē Ezec. 23.23. *Babylonij, & omnes Chaldęi, Pecodus,* ושוע *& Soas, & Coas:* dubitatur, an nobilē ſignificet, vel potius nomen gentis ſit. Expende locum & omnes accuratius. Alibi non inuenitur.

שׁוּעָא Nomen proprium mulieris ex Aſceris tribu. Sua. [*Suana.*] 1. Paral. 7.32. וְאֶת שׁוּעָא *Et Suam ſororem illorum.* Radix eſt שוע .

שׁוּעָה Nomen fœmininum genere, ſine plurali, quod legitur tantum in regimine verſo He in Thau, & cum affixis, quæ ſunt in Biblijs שַׁוְעַת שַׁוְעָתִי שַׁוְעָתֶם . Clamor, vociferatio, acclamatio. [*Grido.*] In ſequentibus locis tantum inuenitur.

	וְשַׁוְעָתִי בְּאָזְנָיו :	*Clamorem alicuius eſſe in auribus Dei. 2. Sam. 22.7.*

		lum) &c. Ier. 44.11.
פנים	אֲשֶׁר שָׂמוּ פְּנֵיהֶם לָבוֹא וגו׳ :	*Ponere faciem ad veniendum, &cet. Ier. 44. 12.*
פקדים	וְשַׂמְתִּי פְקֻדָּתֵךְ שָׁלוֹם :	*Ponere præfecturam alicuius pacē. Eſa. 60.17.*
צד	וְשַׂמְתֶּם אוֹתוֹ מִצַּד אֲרוֹן וגו׳ :	*Ponere à latere arcæ. Deut. 31.26.*
צחיח	עַל צְחִיחַ־סֶלַע שַׂמְתִּהוּ :	*Ponere ſanguinem ſuper limpiditate lapidis. Ezec. 24.7.*
צלמות	לָשִׂמָה לְצַלְמָוֶת :	*Ponere lucē tenebris. (in tenebras.) Ier. 13.16.*
צפצפה	צַפְצַפָּה שָׂמוּ :	*Ponere aliquid inundationem. Ezec. 17. 5.*
קן	לָשִׂים בַּמָּרוֹם קִנּוֹ :	*Ponere nidum in excelſo. Abac. 2.9*
קץ	קֵץ שָׂם לַחֹשֶׁךְ :	*Ponere finem tenebris. Iob 28. 3.*
רחו	וְשַׂמְתִּיךְ כְּרָאִי :	*Ponere aliquem tanquàm inquinamentum. Nah. 3.6.*
ראש	כְּשָׂרִים שָׂמוּ שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים	*Ponere tria capita. Iob 1.17.*
ראש	וְשָׂמוּ לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד :	*Ponere ſibi caput vnum. Hoſ. 1.11.*
ראש	וְשַׂמְתָּ בְּרֹאשׁ יְהוֹשֻׁעַ :	*Ponere in caput alicuius. Zac. 6.11.*
רוח	הַשָּׂם בְּקִרְבּוֹ אֶת רוּחַ קָדְשׁוֹ :	*Ponere ſpiritum in medio alicuius. Eſa. 64.11.*
רחמים	לֹא שַׂמְתָּ לָהֶם רַחֲמִים :	*Non ponere alicui miſericordias. Eſa. 47. 6.*
שארית	לָשׂוּם לָכֶם שְׁאֵרִית בָּאָרֶץ :	*Ponere alicui reſiduum in terra. Geneſ. 45.7.*
שור	וַשַּׂמְתָּם שָׂרֵי מִקְנֶה וגו׳ :	*Ponere aliquos principes. Gen. 47.6*
שור	וַיָּשֶׂם לוֹ שָׂרֵי אֲלָפִים וגו׳ :	*Ponere ſibi aliquos principes, &c. 1. Sam. 8. 12.*
שכל	וְשׂוּם שֶׂכֶל :	*Ponere intelligentiam. Nehem. 8.9. (Quidam legunt* שום : *intelligentia poſita.)*
שכמה	שָׂמוֹ עַל שְׁכֶמָה :	*Ponere ſuper humero. Gene. 21.14.*
שכין	וְשַׂמְתָּ שָׂכִין בִּלְעֶךָ :	*Ponere ſpinas in gula. Pro. 23.2.*
שלחן	וְשַׂמְתָּ אֶת הַשֻּׁלְחָן וגו׳ :	*Ponere menſam, &c. Exo. 26.35.*
שם	וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל וגו׳ :	*Ponere nomen Dei ſuper aliquos. Num. 6.27.*
שם	לְשׂוּם לוֹ שֵׁם :	*Ponere ſibi nomen. 2. Sam. 7.23.*
שם	לָשׂוּם שְׁמִי שָׁם :	*Ponere nomē ſuū alicubi. 1. Reg. 9.3*
שם	לָשׂוּם לְךָ שֵׁם גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת :	*Ponere ſibi nomen magnitudinū, & mirabilium. 1. Par. 17.1.*
שם	וַיִּשְׂמֶת שְׁמוֹ אַבְרָהָם :	*Ponere nomen alicuius. Neh. 9.7.*
שמות	אֲשֶׁר שָׂם שַׁמּוֹת בָּאָרֶץ :	*Ponere deſolationes ī terra. Pſ. 46.9*
שמה	לָשׂוּם הָאָרֶץ לְשַׁמָּה :	*Ponere terram deſolationi. (in deſolationem.) Eſa. 13.9.*
שמלה	וַשַּׂמְתִּי שִׂמְלָתֵךְ עָלֶיךָ :	*Ponere veſtimenta ſua ſuper ſe. Ruth. 3.4.*
שמם	שַׂמְנִי שָׁמֵם :	*Ponere aliquem deſolatum. Thr. 3.4*
שמה	שָׂמָה לְשַׁמָּה :	*Ponere deſolationi. (in deſolationē.) Iere. 12.11.*
שמן	וּקְטֹרְתִּי וְשַׁמְנִי שַׂמְתָּ עֲלֵיהָ :	*Ponere thimiama & vnguentum ſuper menſa. Ezec. 23.41.*
שמש	לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם :	*Ponere ſoli tentorium in cęlis. Pſal. 19. 5.*
שפל	לָשׂוּם שְׁפָלִים לַמָּרוֹם :	*Ponere abiectos alto. (in altum.) Iob 5. 11.*
שקוץ	שָׂמוּ שִׁקּוּצֵיהֶם בַּבַּיִת וגו׳ :	*Ponere abominationes in templo. Ier. 7. 32.*
תכל	וּמִי שָׂם תֵּבֵל בָּלָה :	*Ponere orbem. Iob 34.13.*
תכל	שָׂם תֵּבֵל כַּמִּדְבָּר :	*Ponere orbem ſicut deſertum. Eſa. 14. 17.*
תהלה	וַשַּׂמְתִּים לִתְהִלָּה וּלְשֵׁם וגו׳ :	*Ponere aliquos laudi (in laudem) & nomini, &c. Soph. 3.19.*
תורה	וְתוֹרָה שָׂם בְּיִשְׂרָאֵל :	*Ponere legem in Iſrael. Pſal. 78.5.*
תועבה	וַנַּחֲלָתִי שַׂמְתָּם לְתוֹעֵבָה :	*Ponere hæreditatem abominationi. (in abominationem.) Ier. 2.7.*
	וְלָשִׂימוֹ מְרָמָס וגו׳ :	*Ponere aliquem cōculcationem. Eſa. 10.6. Ex Maſſara legitur* וְלָשׁוּמוֹ , *vt ſuſpicer illud Iod eſſe Vau decurtatum, ob aliquod myſterium.*
משא	לָשׂוּם אֶת מַשָּׂא כָּל־הָעָם הַזֶּה עָלַי :	*Ponere onus populi ſuper aliquo. Num. 11.11.*
משכב	עַל הַר גָּבֹהַּ וְנִשָּׂא שַׂמְתָּ מִשְׁכָּבְךָ :	*Ponere cubile ſuper monte eminentiori. Eſa. 57.7.*
משענת	וַשַּׂמְתָּ מִשְׁעַנְתִּי עַל פְּנֵי הַנָּעַר	*Ponere baculū ſuper facie alicuius. 2. Reg. 4.29.*
משפט	וַשַּׂמְתִּי מִשְׁפָּט לְקַו וגו׳ :	*Ponere iudicium regulæ (in regulā) &c. Eſa. 28.17.*
משפט	יי׳ לַמִּשְׁפָּט שַׂמָּתוּ :	*Ponere iudicio (in iudicium.) Abac. 1. 12.*
מתנים	וְשַׂמְתָּו עַל מָתְנֶיךָ :	*Ponere cingulū ſup lumbis. Ier. 13.1*
נגד	וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם :	*Nō ponere Deū è regione. Pſ. 86.14*
נהר	וְשַׂמְתִּי נְהָרוֹת לְאִיִּים :	*Ponere fluuios inſulis. Eſa. 42. 15.*
נטר	שָׂמַנִי נֹטֵרָה אֶת הַכְּרָמִים :	*Ponere aliquam cuſtodientē vineas. Cant. 1.6.*
נפש	הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים :	*Ponere animam alicuius in vitam. Pſal. 66.9.*
נפש	נַפְשִׁי שַׂמְתִּנִי מֶרְכְּבוֹת עַמִּי נָדִב :	*Animam ponere aliquem curru. Cant. 6.12. (22*
נקרים	וְשַׂמְתָּ בְּנִקְרַת הַצּוּר :	*Ponere in foramine petrę. Exod. 33.*
סוס	וָשָׂם אוֹתָם כְּסוּס :	*Ponere aliquos ſicut equū. Zac. 10.3*
סל	הַבָּשָׂר שָׂם בְּסַל וְהַמֶּרְקָח שָׂם בַּפּוּר :	*Ponere carnem in caniſtro, & ius in cacabo. Iud. 6.19.*
סתר	וְשָׂם בַּסֵּתֶר :	*Ponere in abdito. Deut. 27.15.*
עב	הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ :	*Ponere nubes currum. Pſal. 104.3.*
עדות	עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ :	*Ponere aliquid teſtimonium in aliquo. Pſal. 81.6.*
עון	וְשַׂמְתָּ אֶת עֲוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל עָלָיו :	*Ponere iniquitatē alicuius ſuper latere læuo. Ezec. 4.4.*
עי	שָׂמוּ אֶת יְרוּשָׁלִַם לְעִיִּים :	*Ponere aliquid ruinis. (in ruinas.) Pſal. 79. 1.*
עין	וְשַׂמְתִּי עֵינִי עֲלֵיהֶם לְטוֹבָה :	*Ponere ſuper aliquem oculos bono (in bonum.) Ier. 24.6.*
עיר	כִּי־שַׂמְתָּ מֵעִיר לַגַּל וגו׳ :	*Ponere de vrbe aceruo. (in aceruū,) &c. Eſa. 25.2.*
עיר	בְּעִיר לְבֻלִים שָׂמוּ :	*Ponere in vrbe. Ezec. 17.4.*
עליון	עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ :	*Ponere altiſſimum (Deum) habitaculum tuum. Pſal. 91.9.*
עלילה	וְשָׂם לָהּ עֲלִילוֹת דְּבָרִים :	*Ponere alicui actiones verborum. (Eſt alicuius actiones accuſare.) Deut. 22.14.*
עם	מִשּׂוּמִי עָם עוֹלָם :	*Ponere populum æternū. Eſa. 44.7.*
ענן	בְּשׂוּמִי עָנָן לְבוּשׁוֹ וגו׳ :	*Ponere nubem veſtimentum maris, &c. Iob 38.9.*
ערבה	אֲשֶׁר שַׂמְתִּי עֲרָבָה בֵיתוֹ :	*Ponere campeſtre domum alicuius, Iob 39.6.*
פדות	וַשַּׂמְתִּי פְּדוּת בֵּין עַמִּי וגו׳ :	*Ponere redemptionē inter aliquos, Exo. 8. 23.*
פה	מִי שָׂם פֶּה לָאָדָם אוֹ מִי יָשׂוּם אִלֵּם וגו׳ :	*Ponere os homini, & ponere mutū, &c. Exo. 4. 11. (Alibi non inuenitur hoc futurum.)*
פה	וְהוּא שָׂם בְּפִי וגו׳ :	*Ponere in os alicuius verba. 2. Sam. 14. 22.*
פניים	וְשַׂמְתִּי אֲנִי אֶת־פָּנַי בָּאִישׁ וגו׳	*Ponere faciem in aliquem, (in malū) &c. Leuit. 20.5.*
פנים	וְעָלַי שָׂמוּ כָּל יִשְׂרָאֵל פְּנֵיהֶם לְמָלֹךְ :	*Ponere faciem ſuper aliquem (in bonum) ad regnandum. 1. Reg. 2.15*
פנים	עַל־כֵּן שַׂמְתִּי פָנַי כַּחֲלָמִישׁ :	*Ponere faciem vt ſilicem, Eſa. 50.7.*
פנים	כִּי שַׂמְתִּי אֶת־פָּנַי בָּעִיר הַזֹּאת לְרָעָה וְלֹא לְטוֹבָה :	*Ponere faciē in aliquid malo (in malum) non bono. Ier. 21.10.*
פנים	חֲנִנִי שָׂם פָּנַי כָּכֶם לְרָעָה וגו׳	*Ponere faciē in aliquos malo (in ma-*

אזן	אָזְנָיו אֶל שַׁוְעָתָם :	*Aures Dei esse ad clamorẽ alicuius. Psal.* 34. 16.
אזן	אַל תַּעְלֵם אָזְנְךָ לְרִוְחָתִי לְשַׁוְעָתִי :	*Non abscondere aurem vociferationi alicuius. Thr.* 3. 19.
כוח	וְשַׁוְעָתִי לְפָנָיו תָּבוֹא בְאָזְנָיו :	*Clamorẽ alicuius ire ante Deũ in auribus eius. Psal.* 18. 7.
כוא	וְשַׁוְעָתִי אֵלֶיךָ תָּבוֹא :	*Vociferationem alicuius venire ad Deum. Psal.* 102. 2.
חזן	וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה וגו' :	*Auscultare vociferationẽ alicuius. Psal.* 39. 13.
עלס	וַתַּעַל שַׁוְעָתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה :	*Clamorem alicuius ascẽdere ad Deũ. Exo.* 2. 23.
עלס	וַתַּעַל שַׁוְעַת הָעִיר הַשָּׁמָיִם :	*Vociferationem vrbis ascendere ad cœlum. 1. Sam.* 5. 12.
קול שמע	הִנֵּה קוֹל שַׁוְעַת בַּת עַמִּי וגו'	*Vox clamoris alicuius, &c. Ier.* 8. 19
	וַיִּשְׁמַע שַׁוְעָתִי :	*Audire vociferationem alicuius. Psal.* 40. 2.
שמע	וְאֶת שַׁוְעָתָם וַיִּשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם	*Audire clamorem alicuius, & opem ferre, Psal.* 145. 19.

Radix est שוע .

שוע Require inferius in ש ante ע , suo loco proprio.

שוף Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, suscipiens affixa, quod in Biblijs habet has vocem tantum.

תְּשׁוּפֶנּוּ יְשׁוּפְנִי יְשׁוּפֶךָ Futurum.

Nec aliud ex eo facilè formarem, cum non satis certum sit, quid propriè significet, quamuis interpretes percutere, contundere, frangere, conterere, cõmuniori sententia reddiderint. [*Schiazzare, spezzare.*] Gen. 3. 16. *Ipsum (semen)* יְשׁוּפְךָ *percutiet te capite, & tu* תְּשׁוּפֶנּוּ *percuties illud calcaneo.* Locus illustrandus. Targum recordari hic interpretatur. Iob 9. 17. *Quia (in) turbine* יְשׁוּפֵנִי *conterebat me.* Psal. 139. 11. *Et dixi, certè obscuritas* יְשׁוּפֵנִי *percutiet me.* Hebraismus, hoc est, aggredientur me tenebræ, à quibus etiam contegar. Alij putant, hoc eiusdem significationis esse cum נשף , idest, obscurabit, obscurũ reddet, occultabit. Alibi non inuenitur.

Deriuatiuum huius est שְׁפִיפוֹן .

שוּפָךְ שוּפָמִי שוּפָר } Require inferius in ש ante פ , suo loco proprio.

שוק Nomen formæ masculinæ, cum plurali masculino, & cum Vau mobili שוקים . Vicus, viculus. [*Contrata,*] Significationis etymon ignoratur, nisi malles, sic à sequente dici, quòd à platea excurrat alior sum, vt tibia è corpore. Quater inuenitur.

רלת	וְסָגְרוּ דְלָתַיִם בַּשּׁוּק :	*Ianuas claudi in vico. Eccles.* 12. 4.
סבב	וְסָבְבוּ בַשּׁוּק הַסּוֹפְדִים :	*Plãgẽtes circuire in vico. Eccl.* 12. 5
עבר	עֹבֵר בַּשּׁוּק אֶצֶל פִּנָּתוֹ :	*Trãsire in vico. (per vicũ.) Pro.* 7. 8
רחוב	בְּשִׁוָּקִים וּבִרְחֹבוֹת וגו'	*Circuire in vrbe in vicis, & in plateis. Cant.* 3. 2.

Deriuatiua huius radicis sunt השיק שוק שוקקה שקק תשוקה

שוק Nomen generis communis, quamuis alij putent, fęmininum esse solummodo, cum duali, & plurali formæ masculinæ, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs שוק שוקים שוקי שוקיו . Armus, coxa. [*Cossa, cossone.*] Significationis etymon ignoratur, vel sic à superiori dicitur, quòd excurrat à corpore, sicut vicus è platea, Loci aliquot obseruandi.

גלי	גַּלִּי שׁוֹק :	*Detegere coxam. Esa.* 47. 2.
רלס	רַלִּיו שׁוֹקַיִם מְפֻשָּׁחִים :	*Eleuare coxas à claudo. Prou.* 26. 7.
מכה	יְכֻכֶּה יי וגו' עַל הַשּׁוֹקַיִם :	*Percutere aliquem super coxis, &c. Deut.* 28. 35.
מכה	וַיַּךְ אוֹתָם שׁוֹק עַל יָרֵךְ :	*Percutere aliquẽ coxa super femur. Locus dilucidandus. Iud.* 15. 8.
מרים	מֵרִים הִטְבַּח אֶת הַשּׁוֹק וְהַעֲלֵיהָ וגו' :	*Eleuare armũ, & quod est super eo, &c. 1. Sam.* 9. 29.
ימין	וְאֶת שׁוֹק הַיָּמִין :	*Armus dexter. (vel dexteri lateris scilicet.) Exo.* 29. 22.
עמוד	שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ :	*Coxas esse columnas marmoris. Can.* 5. 16.
רצה	לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה :	*Non velle in coxis viri. Ps.* 147. 10.
קרבן	וְאֶת שׁוֹק הַתְּרוּמָה :	*Armus eleuationis. Exo.* 29. 27.

Cæterum & in Chaldæo idiomate hoc nomen idem significat, quod legitur cum affixo שׁוֹקוֹהִי , Dan. 2. 33. שׁוֹקוֹהִי *Coxæ eius ex ferro.*

שוקקה Nomen Toar fœmininũ genere, sine plurali, quod bis tantum inuenitur in scriptura sacra. Appetens, desiderans, optans, sic dictũ eleganter eo modo, quo & Pihel שקק , quod inferius in ש ante ק , suo loco proprio vide. [*Desiderosa, che desidera, bramosa.*]

נפש	כִּי הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה :	*Saturare animam appetentem. Psal.* 107. 9.
נפש	נַפְשׁוֹ שׁוֹקֵקָה :	*Animam alicuius esse appetentem. Esa.* 29. 8.

Radix est שוק , vel שקק .

שור Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, quod in Biblijs habet has voces tantum.

שָׂר Præteritum.

שָׂר שָׂרִים
שָׂרוֹת שָׂרוֹתֶיךָ } Nomẽ Toar.

Præteritum totũ formare poteris iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt, cætera verò tempora ex Hiphil desumes. Cecinit, cantauit. [*Cãtare.*] Toar supplet vices participij, cantor, & cantans. Cęterum à grammaticis huic verbo datur altera significatio videndi; at q̃ rectè alij viderint. Ego quidem arbitror, tunc potius esse ex duplicibus, & ibi illud reposuimus, in ש ante ר videlicet, cum suis deriuatis. In sequentibus locis forsitan solum inuenitur.

מלל	וְשָׁרִים כַּחֹלִים :	*Cantores sicut tibicines. Locus illustrandus. Psal.* 87. 7.
יהוה	אֲשֶׁר שָׁר לִיי עַל הַדְּבָרִי וגו' :	*Canere Domino super aliquid. Ps.* 7. 1
לשכה	לִשְׁכוֹת שָׁרִים וגו' :	*Triclinia cantorum. Ezec.* 40. 44.
עשה	עֲשֹׂתִי לִי שָׁרִים וְשָׁרוֹת :	*Facere sibi cantores, & cantatrices. Eccles.* 2. 8.
קדם	קִדְּמוּ שָׁרִים אַחַר נֹגְנִים וגו'	*Cantores præcedere. Psalm.* 68. 26. *Vulgatus legit* שָׂרִים .
קול	אִם אֶשְׁמַע עוֹד בְּקוֹל שָׁרִים וְשָׁרוֹת :	*Auscultare (in) vocem cantorum & cantatricum. 2. Sam.* 19. 36.
קינה	וַיֹּאמְרוּ כָל הַשָּׁרִים וְהַשָּׁרוֹת בְּקִינוֹתֵיהֶם וגו' :	*Cantores & cantatrices dicere in lamentationibus, &c. 2. Par.* 35. 25
שיר	וְשָׁר בַּשִּׁרִים עַל לֵב רָע :	*Canere in canticis super corde malè affecto. Pro.* 25. 20.

Illud autem Ezec. 27. 25. *Naues Tharsis* שָׁרוֹתֶיךָ *cãtatrices tuæ, negociatio tua:* est Hebraismus pulcherrimus dilucidandus, nam alij diuersa sentiunt, quæ non placẽt, quos tamen si libet, consulas. Potest nihilominus ex sequenti nomine deduci, ibi vide.

Deriuatiua huius & composita sunt אַבִּישׁוּר אֲחִישׁוּר השיר השר שור שורר שיר שִׁירָה :

שור Nomen formæ masculinæ, cum plurali fœmININO declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs שור שוֹר שוֹרוֹתֶיךָ שוֹרֹתָיו שוֹרֹתָיהָ . Murus. [*Muro.*] Vide חומה . Significationis etymon quærere, fortasse ridiculum est, vt sic dicatur ædificium, vnde prospicitur, ab hac ipsa radice, vel à שרר , sed melius est, si dicas, à Chaldęo deductum esse: שָׁרוֹתֶיךָ & שָׁרוֹתֶיהָ videntur potius esse ab alia forma inusitata, quæ שור esset, vt alijs placet. שור est insuper imperatiuus verbi שור , ibi vide. In sequentibus locis tantum inuenitur.

אניות	אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ שָׁרוֹתֶיךָ בַּעֲרֻבָּתֵךְ :	*Naues esse maros alicuius. Ezec.* 27. 25. (*Vide etiam in superiori verbo aliam interpretationem.*)
דלג	בְּאֱלֹהַי אֲדַלֶּג שׁוּר :	*Transilire murum. 2. Sam.* 22. 30. *Psal.* 18. 30.
הנהיר	בֵּין שׁוֹרֹתֵיכֶם יַצְהִירוּ :	*Facere oleum inter muros tuos. Iob* 24. 11.
עלה	עָלוּ בְשׁוֹרוֹתֶיהָ וְשַׁחֲתוּ :	*Ascendere in muros, & deuastare. Ier.* 5. 11.
בער	בְּנוֹת צָעֲדָה עָלֵי שׁוּר :	*Deambulare sup muro. Gen.* 49. 22.

Cæterum, vt dixi, hoc nomen est potius Syriacum, quàm Hebræum, cuius plurale forma masculina שׁוּרַיָּא legitur, Esd. 4. 12. וְשׁוּרַיָּא *Et maros fundarunt.* Et ver. 13. וּשׁוּרַיָּא *Et muri fundati fuerint.*

Aliàs שור , & cum He aduerbiali in fine, est nomen proprium regionis inter Aegyptum & Assiriam intercedentis ad limites territorij Ismaelitici, pro qua Chaldęus semper habet חַגְרָא . Sur. [*Sura, Siria.*] Gen. 16. 7. *In via* שור *Suræ.* Et 20. 1. *Mansitq; inter Cadesam, & inter* שור *Suram, & peregrinatus est in Geraris.* Et 25. 18. *Et habitarunt ab Hauila vsq; ad* שור , *quæ est in prospectu Aegypti, qua itur in Assyriam.* Exo. 15. 22. *Et amouit Moses Israelitas à mari rubro, & egressi sunt ad desertum* שור *Suræ, &c.* Hoc quidam à visione dictum putant, vbi scilicet Israelitæ Deum viderunt, arbitranturq; desertum Suræ, & אֵיתָם , idem esse. Radix mihi tunc esset שרר . 1. Sam. 27. 9. *Qua itur* שִׁירָה *Suram, &c.* Confer locos accuratius.

שור Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs שור שְׁרִים שוֹרְךָ שוֹרוֹ . Bos, taurus. [*Bue, toro.*] Vide בקר . Ratio nominis, quam nonnulli afferunt, satis frigida est. Ego malim à Syriaco תור dici, mutatione solita Thau in Scin facta, ex quo loco & Latini taurum, & Itali [*Toro*] mutuati sunt. Transfertur nonnunquam elegãter ad principes, sicut & aliàs scriptura magnos principes vocat arietes & hircos. Loci aliquot obseruandi.

אכס	בְּשׁוֹר אָכוּס וְשִׂנְאָה בוֹ :	*Taurus pinguis, &c. Pro.* 15. 17.
אחד	שׁוֹר אֶחָד וגו' :	*Taurus vnus, &c. Neh.* 5. 18.
בוא	כְּשׁוֹר אֶל טֶבַח יָבוֹא :	*Taurum venire ad mactationem. Pro.* 7. 22.
בכור	לֹא תַעֲבֹד בְּבְכֹר שׁוֹרֶךָ :	*Non vti primogenito tauri. Deute.* 15. 19.
בכר	בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ :	*Primogenitus tauri, etc. (de Iosepho dictum.) Deut.* 33. 17.
בעל	וּבַעַל הַשּׁוֹר נָקִי :	*Dominus tauri. Exo.* 21. 27.
גנב	כִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר וגו' :	*Furari taurum, & mactare, &c. Exo.* 22. 1.
געה	אִם יִגְעֶה שׁוֹר עַל בְּלִילוֹ :	*Taurum mugire sup pabulo. Iob* 6. 5
היה	וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר וגו' :	*Taurum (tauros) & asinum, &c. esse alicui. Gen.* 32. 6.
הקין	שׁוֹר פַּר מִקְּרַן מַפְרִיס :	*Taurum iuuencum cornua facere, vngulas diuidere, &c. Psal.* 69. 32.
הרס	כַּאֲשֶׁר יוּרַם מִשּׁוֹר זֶבַח הַשְּׁלָמִים וגו' :	*Eleuari à tauro sacrificij pacificorũ. Leuit.* 4. 10.
זבח	וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא :	*Sacrificare taurum. 2. Sam.* 6. 13.
זבח	בַּגִּלְגָּל שְׂרִרִים זִבְּחוּ :	*Sacrificare tauros. Hos.* 12. 11.
חבל	יַחְבְּלוּ שׁוֹר אַלְמָנָה :	*Pignore accipere taurum viduæ. Iob* 24. 3.
חלב	כָּל חֵלֶב שׁוֹר וגו' :	*Adeps tauri, &c. Leuit.* 7. 13.
חסם	לֹא תַחְסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ :	*Non obturare os tauro in tritura. Deut.* 25. 4.
חרש	לֹא תַחֲרֹשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמֹר יַחְדָּו :	*Non arare (in) tauro & (in) asino simul. Deut.* 22. 10.
טבח	שִׂיחַ טָבוּחַ לְעֵינֶיךָ וגו' :	*Taurus mactatus, &c. Deut.* 28. 31.
ידע	יָדַע שׁוֹר קֹנֵהוּ :	*Taurum cognoscere dominum suum. Esa.* 1. 3.
כוח	וְלֹב תְּבוּאוֹת בְּכֹחַ שׁוֹר :	*Vis tauri. Pro.* 14. 4.
לחך	כִּלְחֹךְ הַשּׁוֹר אֶת יֶרֶק הַשָּׂדֶה	*Taurum lambere herbas agri. Num.* 22. 4.
לקח	אֶת שׁוֹר מִי לָקָחְתִּי :	*Accipere taurũ alicui. 1. Sam.* 12. 3
מום	שׁוֹר וָשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוּם	*Non sacrificare taurũ, in quo sit macula. Deut.* 17. 1.
מכר	וּמָכְרוּ אֶת הַשּׁוֹר הַחַי וגו' :	*Vendere taurum viuum, &c. Exod.* 21. 35.
משלח	וְהָיָה לְמִשְׁלַחַת שׁוֹר וגו' :	*Esse dimissioni (in dimissionem) tauri. Esa.* 7. 25.
נגח	כִּי יִגַּח שׁוֹר אֶת אִישׁ וגו' :	*Taurum cornupetere aliquem. Exo.* 21. 28.
נגח	וְאִם שׁוֹר נַגָּח הוּא וגו' :	*Taurus cornupeta, &c. Exo.* 21. 29.
נגף	וְכִי יִגֹּף שׁוֹר אִישׁ אֶת שׁוֹר רֵעֵהוּ וָמֵת :	*Taurum percutere taurum, & mori. Exo.* 21. 35.
נוח	לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וגו' :	*Taurum quiescere, &c. Exo.* 23. 12.
נפל	וְנָפַל שָׁמָּה שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר :	*Taurum cadere alicubi. Exo.* 21. 33.
נתן	כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ שׁוֹר וגו' :	*Dare alicui taurum, &c. Exo.* 22. 9.
סקל	סָקוֹל יִסָּקֵל הַשּׁוֹר וגו' :	*Taurum lapidando lapidari, &c. Exo.* 21. 28.
עכר	שׁוֹרוֹ עָכַר וְלֹא יִגְעָל :	*Taurum ingrauidare, &c. Iob* 21. 10
עקר	וּבִרְצֹנָם עִקְּרוּ שׁוֹר :	*Eradicare taurum. Gen.* 49. 6. (*Tauros, vel dominum; alij murũ, quod non placet.*)
עשה	כֵּן תַּעֲשֶׂה לְשׁוֹרֶךָ וגו' :	*Facere sic tauro suo, &c. Exo.* 22. 29
פגע	כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אֹיִבְךָ אוֹ חֲמֹרוֹ תֹעֶה :	*Obuiare bouem errãtem. Exo.* 23. 4.
פטר	פֶּטֶר שׁוֹר וָשֶׂה :	*Apertio tauri. Exo.* 34. 19.
פנים	פְּנֵי שׁוֹר כְּרוּבִים לְאַרְבָּעָתָן :	*Facies tauri. Ezec.* 1. 10.
פר	קַח אֶת פַּר הַשּׁוֹר וגו' :	*Iuuencus tauri, &c. Iud.* 6. 25.
רחק	לֹא תִרְאֶה אֶת שׁוֹר אָחִיךָ וגו' :	*Non videre bouem profugum, &c. Deut.* 22. 1.
רגל	בְּשַׁלְּחֵי רֶגֶל הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר :	*Dimittere pedem bouis & asini. Esa.* 32. 20.
שחט	הִשְׁחִיט אֶת הַשּׁוֹר וגו' :	*Mactare taurum. Leuit.* 9. 19.
שחט	שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מַכֵּה אִישׁ :	*Mactare taurum, &c. Esa.* 66. 3.
שלם	שָׁלֵם יְשַׁלֵּם שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר וגו' :	*Reddere taurum sub (pro) tauro, etc. Exo.* 21. 36.
שלמים	וְשׁוֹר וָאַיִל לִשְׁלָמִים :	*Accipere taurum (pro) pacificis. Leuit.* 9. 4.
שרע	וְשׁוֹר וָשֶׂה שָׁרוּעַ וְקָלוּט וגו' :	*Taurus superfluus vel cõtractus, &c. Leuit.* 22. 23.
תבנית	בַּתַּבְנִית שׁוֹר אֹכֵל עֵשֶׂב :	*Similitudo tauri edentis herbam. Ps.* 106. 20.

שור Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, sic flectitur in Biblijs.

שׁוֹרֶה שָׂרִיתָ שָׂרִיהָ שָׂרִיהוּ Part. præs.

שָׂר שָׂרִים שָׂרֵי אוֹ שָׂרִי שָׂרֵינוּ שָׂרְכֶם שָׂרֵיכֶם שָׂרֶיךָ
שָׂרָתִי שָׂרוֹת שָׂרוֹתֶיהָ שָׂרוֹתֵיהֶם } Nomẽ Toar.

יָסֹר יִשַׁר
יִשְׁרוּ } Futurum.

Quæ tamen omnia, præter שוֹרֶה , possunt esse ex radice שׁוֹר , & fortasse verius, ex qua, & ex שׁוֹרֶה , cætera quæ desunt accipies. יסר est magis à radice propria, vel ש est versum in ס , sicut & in סרי mutatione solita, vel certè ob aliquod mysterium. Dominatus est, dominium

שאל	הָשַׁר שׁוֹאֵל וגו׳ :	*Principē interrogare super aliquid. Mich. 7. 3.*
שארית	וְכָל שְׁאֵרִית שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל	*Residuum principum. Ier. 39. 3.*
שבט	אֵלֶּה שָׂרֵי שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל :	*Principes tribuum. 1. Par. 27. 22.*
שים	וַיַּשֵּׂם שָׂרֵי מַחֲנֶה וגו׳ :	*Ponere aliquos principes gregis, etc. Gen. 47. 6.*
שום	אִישׁ שָׂמְךָ לְאִישׁ שַׂר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ :	*Ponere aliquem viro (in virũ) principi & iudici super aliquos. Exo. 2. 14.*
	וָשֶׂם חִטָּה שׂוֹרָה :	*Ponere triticũ dominãs. Esa. 28. 26. Locus illustrãdus. Vide etiam inferius* שורה, *in* ש *ante* ר, *& nota.*
שור	בִּי שָׂרִים יִשְׂרוּ :	*Principes dominari (in) sapientia. Pro. 8. 16.*
שחט	גַּם אֶת כָּל שָׂרֵי יְהוּדָה שָׁחָט	*Mactare principes. Ier. 51. 10.*
שלש	רָשָׁעִי שָׁלִישִׁי וְשָׂרֵי רִכְבּוֹ :	*Princeps triariorum, & currus. 2. Par. 8. 9.*
שמח	וַיִּשְׂמְחוּ כָּל הַשָּׂרִים וגו׳ :	*Principes lætari. 2. Par. 24. 10.*

Esa. 9. 6. שַׂר est particula nominis Messiæ, quod est פֶּלֶא יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אָבִי עַד שַׂר שָׁלוֹם, de quibus singulis suis locis dictum est.

Deriuatiuum huius est השר .

שׂוֹרִים Nomen plurale masculinum, quod semel legitur in Biblijs cum affixo שׂוֹרַי. Hostes, inimici, sic eleganter per translationem dicti, quasi inspectores actionum aliorũ, obseruatores, vel toruè aspicientes. Poteris nihilominus & singulare effingere, cũ necessitas expostulauerit. [*Inimici, che stanno su'l osseruare ciò che altri fà.*] Psal. 92. 12. *Et aspexit oculus meus* בְּשׁוֹרַי *in obseruatoribus meis.* Supple id, quod volebam. Radix alijs est שור, mihi verò שרר .

שׂוֹרֵק Require inferius in ש ante ר, suo loco proprio.

שׁוֹרֵר Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, quod habet has voces tm̃ ī Biblijs.

שׁוֹרְרוּ Præteritum.
מְשׁוֹרֵר כְּשׁוֹרְרִים מְשׁוֹרְרוֹת } Part. præs.
יְשׁוֹרֵר Futurum.

Nec aliud ex eo facilè formarem, sed suo Cal & Hiphil vterer. Cecinit, cantauit, cantillauit, nã auget fortasse sensũm à Cal. [*Cantare, cantare spesso, sollecitar à cantare, cantare con ragione.*] Participium sæpius transit in nomen, cantor. [*Cantore.*] Futurũ semel legitur: semel etiam præteritum, & dubitatur, an sit ab hoc, vel à שורר Pihel ex duplicibus, de quo agemus infra in ש ante ר, suo loco proprio, ibi vide. Loci aliquot obseruandi .

לאמם	אֲשֶׁר שׁוֹרְרוּ אֲנָשִׁים :	*Homines cantillare (videre) opus aliquius. Iob 36. 24.*
כן	וַיַּאַסְפוּ בְּנֵי הַמְשֹׁרְרִים :	*Filios cantorum cõgregari. Nehem. 12. 28.*
בכת	כִּי חֲצֵרִים בָּנוּ לָהֶם הַמְשֹׁרְרִים :	*Cãtores ædificare villas. Neb. 12. 29*
סעמיד	וַיַּעֲמֵד מְשֹׁרְרִים לְיי׳ וגו׳ :	*Stare facere cantores Domino. 2. Paral. 20. 21.*
סמיע	וַיַּשְׁמִיעוּ הַמְשֹׁרְרִים :	*Cantores audire facere. Neb. 12. 42*
לוי	וְהַלְּוִיִּם הַמְשֹׁרְרִים לְכָלָּם :	*Leuitæ cantores. 2. Par. 5. 11.*
מנה	נֹתְנִים מָנוֹת הַמְשֹׁרְרִים וגו׳	*Dare portiones cãtorum, &c. Neb. 12. 47.*
עשה	הַלְּוִיִּם וְהַמְשֹׁרְרִים עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה :	*Cantores facere opus. Neb. 13. 10.*
קול	קוֹל שׁוֹרֵר בַּחַלּוֹן :	*Vocẽ cantare in fenestra. Soph. 2. 14.*
ראש	רֹאשׁ הַמְשֹׁרְרִים	*Caput cantorum. Neb. 12. 46.*
שורר	הֵמָּה מְשֹׁרְרִים וּמְשֹׁרְרוֹת מֵאָתַיִם :	*Cantores, & cantatrices esse aliquibus. Esd. 2. 64.*

	יִכְנְעוּ שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל וַהֲמֶלֶךְ :	*Principes & regem humiliari. 2. Paral. 12. 6.*
נפל	כִּי שַׂר גָּדוֹל נָפַל הַיּוֹם :	*Principem, & magnum cadere. (mori.) 2. Sam. 3. 38.*
נפל	וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ :	*Cadere sicut vnum principum. Psal. 82. 7.*
נפל	יִפְּלוּ בַחֶרֶב שָׂרֵיהֶם :	*Principes cadere in gladio. Hos. 7. 15*
נכב	לְבַד מִשָּׂרֵי הַנְּצָבִים לְשָׁלֹמֹה וגו׳ :	*Principes præfectorum, &c. 1. Reg. 5. 16.*
נפת	רֹאת אֲשֶׁר נִשְׂאוּ עַל הַשָּׂרִים :	*Eleuare super principes. Esth. 5. 11.*
נסג	נִשְׂאוּ שָׂרֵי נֹף :	*Principes seduci. Esa. 19. 13.*
נסים	וַיְהִי לוֹ נָשִׁים שָׂרוֹת שֶׁבַע מֵאוֹת :	*Mulieres principes. 1. Reg. 11. 3.*
נתלה	שָׂרִים בְּיָדָם נִתְלוּ :	*Principes suspendi. Thren. 5. 12.*
נתן	וּנְתַתִּי נְעָרִים שָׂרֵיהֶם :	*Dare pueros principes aliquorum. Esa. 3. 4.*
סחר	אֲשֶׁר סֹחֲרֶיהָ שָׂרִים :	*Mercatores esse principes. Esa. 23. 8*
סרים	וַיָּשֶׂם לָהֶם שַׂר הַסָּרִיסִים שֵׁמוֹת :	*Princeps eunuchorum. Dan. 1. 7.*
סרר	שָׂרַיִךְ סוֹרְרִים וְחַבְרֵי גַנָּבִים וגו׳ :	*Principes esse rebelles, & socios furum, &c Esa. 1. 23.*
סרר	כָּלֵי סָרֵי סוֹרְרִים :	*Principes rebellantium. Ier. 6. 28.*
עיר	וַיִּשְׁלַח זְבֻל שַׂר הָעִיר :	*Princeps vrbis. Iud. 9. 30.*
עם	שָׂרֵי הָעָם	*Principes populi. Ezec. 11. 1.*
עמד	יַעֲמֹדוּ נָא שָׂרֶיךָ לְכָל הַקָּהָל	*Principes stare vniuersæ congregationi. Esd. 10. 14.*
עמד	וְעַל שַׂר שָׂרִים יַעֲמֹד :	*Stare super principe principum. Daniel 8. 25.*
עצה	כְּעֲצַת הַשָּׂרִים הַזְּקֵנִים :	*Consilium principum & seniorum. Esd. 10. 8.*
עצר	שָׂרִים עָצְרוּ בְמִלִּים :	*Principes cœstringere (in) dictiones. Iud. 29. 9.*
פלך	שַׂר חֲצִי פֶלֶךְ יְרוּשָׁלִָם :	*Princeps dimidij vici. Neh. 3. 9.*
פלך	שַׂר פֶּלֶךְ בֵּית הַכֶּרֶם :	*Princeps vici. Neh 3. 14.*
פנים	אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פְנֵי שָׂרִים :	*Non leuare (honorare) faciem principum. Iob 34. 19.*
פקד	וּפָקְדוּ שָׂרֵי צְבָאוֹת רֹאשׁ הָעָם :	*Præficere principes exercituũ in caput populi. Deut. 20. 9.*
פקד	וּפָקַדְתִּי עַל הַשָּׂרִים וגו׳ :	*Visitare sup principes, &c. Soph. 1. 8*
נכח	וּפִיכֹל שַׂר צְבָאוֹ :	*Princeps exercitus. (dux, imperator.) Gen. 21. 22.*
קדש	כִּי הָיוּ שָׂרֵי קֹדֶשׁ וְשָׂרֵי הָאֱלֹהִים וגו׳ :	*Principes sanctitatis, & Dei. 1. Par. 24. 5.*
קדש	וַאֲחַלֵּל שָׂרֵי קֹדֶשׁ :	*Prophanare principes sanctitatis. Esa. 43. 28.*
קום	קוּמוּ הַשָּׂרִים מְשׁחוּ מָגֵן :	*Principes surgere, vngere clipeum. Esa. 21. 5.*
קצף	וַיִּקְצֹף הַשָּׂרִים עַל יִרְמְיָהוּ :	*Principes irasci super aliquem. Iere. 37. 15.*
ראש	הָרֹאשׁ לְכָל שָׂרֵי הַצְּבָאוֹת :	*Esse caput omnibus principibus exercituum. 1. Par. 27. 3.*
ראשון	מִכָּאל אֶחָד הַשָּׂרִים הָרִאשֹׁנִים וגו׳ :	*Principes priores. Dan. 10. 13.*
רב	בְּרֹב שָׂרִים רַבִּים שָׂרֶיהָ	*Principes esse multos. Pro. 28. 2.*
רגמתם	שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם :	*Principes esse obruitionẽ aliquorũ, Psal. 68. 28.*
רדף	שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם :	*Principes persequi aliquem frustra, Psal. 119. 161.*
רוץ	עַל יַד שָׂרֵי הָרָצִים :	*Principes cursorum. 1. Reg. 14. 27.*
רכב	וְשָׂרָיו וְשָׁלִישָׁיו וְשָׂרֵי רִכְבּוֹ :	*Principes currus, &c. 1. Reg. 9. 22.*
רכב	שַׂר מַחֲנֵת הָרֶכֶב :	*Princeps medietatis currus. 1. Reg. 16. 11.*
רכוש	כָּל אֵלֶּה שָׂרֵי הָרְכוּשׁ וגו׳ :	*Principes substantiæ alicuius. 1. Paral. 27. 31.* (25
רעש	רַעַשׁ שָׂרִים וְתְרוּעָה :	*Olfacere strepitũ principũ. Iob 39.*

	miniũ exercuit. [*Signoreggiare, farsi Prencipe, Signore.*] Toar supplet vices participij: dominus, princeps, dominans. [*Prencipe, signore.*] Construitur absolutè, & cũ præpositionibus אל, על, efficitq; varios idiotismos elegantiarum plenos, vt in sequentibus obseruabis.	
אב	וַיִּתְנַבְּאוּ שָׂרֵי הָאֲבוֹת :	*Principes patrum, &c. 1. Par. 29. 6*
אויל	אַךְ אֱוִילִים שָׂרֵי צֹעַן :	*Principes esse stultos. Esa. 19. 10.*
אזן	וְקָרֹא בְאָזְנֵי כָל הַשָּׂרִים וגו׳ :	*Legere in auribus principum, &cæt. Ier. 36. 20.*
אין	כִּי אֵין לְךָ שָׂרִים וְעֲבָדִים :	*Principes nõ esse alicui. 2. Sam. 19. 7*
אין	אֵין מֶלֶךְ וְאֵין שָׂר :	*Regem & principẽ non esse. Hos. 3. 4*
אכל	וְשָׂרַיִךְ בַּבֹּקֶר יֹאכֵלוּ :	*Principes edere ī mane. Eccles. 10. 16*
אכל	שָׂרַיִךְ בָּעֵת יֹאכֵלוּ :	*Principes edere in tpe. Eccl. 10. 17.*
אלף	וְשַׂמְתָּ עֲלֵיהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי וגו׳ :	*Ponere principes mille, cẽtum, quinquaginta, & decem. Exo. 18. 21.*
אלף	הַבִּיא לְשַׂר הָאֶלֶף :	*Adducere principi mille. 1. Samuel. 17. 19.*
אלף	לְכֻלָּם יְשִׁים שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת :	*Ponere omnibus (omnes) principes mille, & principes centum. 1. Samuel. 22. 7.*
אסף	וַיֶּאֱסֹף אֶת שָׂרֵי הָעִיר :	*Congregare principes vrbis. 2. Par. 29. 20.*
אסר	לֶאֱסֹר שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ :	*Vincire principes. Psal. 105. 21.*
אפס	וְכָל שָׂרֶיהָ יִהְיוּ אָפֶס :	*Principes esse nihilum. Esa. 34. 12.*
בוא	בָּאוּ שָׂרֵי יְהוּדָה וגו׳ :	*Principes venire, &c. 2. Par. 24. 17*
ביר	וְאַרְחִינָה שַׂר הַבִּירָה :	*Princeps regiæ. Neh. 7. 2.*
בית	בְּעֵינֵי שַׂר בֵּית הַסֹּהַר :	*Princeps carceris. Gen. 39. 21.*
גדול	וְשָׁנֵי אֲנָשִׁים שָׂרֵי גְדוּדִים הָיוּ	*Principes turmarum. 2. Sam. 4. 2.*
גדול	וַיְהִי שַׂר גָּדוֹל :	*Princeps cunei. 1. Reg. 11. 24.*
גדל	יַעֲמֹד מִיכָאֵל הַשַּׂר הַגָּדוֹל :	*Princeps magnus. Dan. 12. 1.*
המכיר	וְהַאֲבַדְתִּי מִשָּׁם מֶלֶךְ וְשָׂרִים	*Perdere ab aliquo loco regẽ & principes. Ier. 49. 38.*
הכיא	וַיּוֹצִיאוּ אֶל הַשָּׂרִים :	*Adducere ad principes. Ier. 37. 14.*
הכדיל	וַאַבְדִּילָה מִשָּׂרֵי הַכֹּהֲנִים וגו׳ :	*Separare ex principibus sacerdotũ, &c. Esd. 8. 24.*
החלים	כֹּלְכֻנוּ הֶחֱלוּ שָׂרִים וגו׳ :	*Principes ægrotare facere regẽ, &c. Hos 7. 5.*
היה	וְיִהְיֶה עֲלֵיהֶם לְשָׂר :	*Esse super aliquos principi. (in principem.) 1. Sam. 22. 2.*
היה	אִם לֹא שַׂר צָבָא תִּהְיֶה לְפָנַי וגו׳ :	*Esse principẽ exercitus ante aliquẽ. 2. Sam. 19. 14.*
היה	יִהְיֶה לְרֹאשׁ וְלָשָׂר :	*Esse capiti & principi. (in principẽ.) 1. Par. 11. 6.*
היה	וַיִּהְיוּ שָׂרִים בַּצָּבָא :	*Aliquos esse principes in exercitu. 1. Par. 12. 22.*
היה	הָיוּ שָׂרֶיהָ כָּאֵילִים :	*Principes esse tanquàm ceruos, &c. Thren. 1. 6.*
הלך	שָׂרִים הֹלְכִים כָּעֲבָדִים :	*Principes ire tanquàm seruos. Eccl. 10. 7.*
היק	שָׂרוֹתֵיהֶם מֵינִיקוֹתֵךְ :	*Principes lactare aliquẽ. Esa. 49. 23*
העלה	וַאֲעֲלֶה אֶת שָׂרֵי יְהוּדָה מֵעַל לְחֹמָה :	*Ascendere facere principes sup murum. Neh. 12. 31.*
הפקיד	וְהַפְקֵד עַל יַד שָׂרֵי הָרָצִים :	*Reponere super manu principum curorum. 2. Par. 12. 10.*
הקהיל	וַיַּקְהֵל דָּוִיד אֶת כָּל שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל וגו׳ :	*Congregare principes tribuum diuisionum, &c. 1. Par. 28. 1.*
הרג	וְכֹרֵת שֹׁפֵט מֵהֲרוֹג עִמּוֹ :	*Interficere principes. Amos 2. 3.*
הרים	וְהַשָּׂרִים הֵרִימוּ לְקָהָל וגו׳ :	*Principes eleuare cõgregationi, etc. 2. Par. 30. 24.*
השביע	וַיַּשְׁבַּע אֶת שָׂרֵי הַכֹּהֲנִים :	*Adiurare principes sacerdotum. Esd. 10. 5.*
השחית	וַיַּשְׁחִיתוּ אֶת כָּל שָׂרֵי הָעָם מֵעָם :	*Corrumpere principes populi à populo. 2. Par. 24. 23.*
השכיר	וְהִשְׁכַּרְתִּי שָׂרֶיהָ וגו׳ :	*Inebriare principes. Ier. 51. 57.*
השים	וַיָּשִׂימוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים :	*Ponere super aliquos principes tributorum. Exo. 1. 6.*
	הִשִּׁיתָמוֹ לְשָׂרִים בְּכָל הָאָרֶץ :	*Ponere aliquos principib̃. (in principes.) Psal. 45. 17.*
	שָׂרֶיהָ בְּקִרְבָּהּ כְּזְאֵבִים :	*Principes esse tanquàm lupos. Ezec. 22. 27.*
זהב	אִי עִם שָׂרִים זָהָב לָהֶם :	*Aurum esse principibus. Iob 3. 15.*
חיל	וַיָּשֶׂם שָׂרֵי חַיִל בְּכָל הֶעָרִים :	*Ponere principes exercitus, &cæt. 2. Par. 33. 14.*
חיל	וְשִׁמְעוּ כָל שָׂרֵי הַחֵילִים :	*Principes exercituum. Ier. 40. 7.*
חכם	חַכְמוֹת שָׂרֶיהָ תַּעֲנֶה :	*Sapientes principum. Iud. 5. 29.*
חלל	הוֹלֵל מַמְלָכוֹת וְשָׂרֶיהָ :	*Prophanare regnum, & principes. Thren. 2. 2.*
חפר	כָּרוּ חֲפָרוּהָ שָׂרִים :	*Principes fodere puteũ. Num. 21. 19*
חצי	וַחֲצִי שָׂרֵי יְהוּדָה וגו׳ :	*Dimidium principum. Neh. 12. 32.*
חתת	וַחֲתוּ מִגֵּס שָׂרָיו :	*Principes frangi à (ob) vexillo. Esa. 31. 9.*
טבח	שַׂר הַטַּבָּחִים :	*Principes laniorum. Genes. 37. 35. vide* טבח .
יד	יַד הַשָּׂרִים וגו׳ :	*Manum principum esse in aliquid. Esd. 9. 2.*
יעב	גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי יְדַבֵּרוּ :	*Principes sedere; loqui in aliquem. Psal. 119. 23.*
ישראל	וַיִּשֹּׂר אֲבִימֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל :	*Dominari super Israele. Iud. 9. 22.*
כהן	גַּם כָּל שָׂרֵי הַכֹּהֲנִים וגו׳ :	*Principes sacerdotum. 2. Par. 36. 14*
כחש	וּבְכַחֲשֵׁיהֶם שָׂרִים :	*Gaudere facere in mendacijs principes. Hos. 7. 3.*
לב	יֹאבַד לֵב הַמֶּלֶךְ וְלֵב הַשָּׂרִים :	*Cor principum perire. Ier. 4. 9.*
לוי	וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְשָׂרֵי הַלְּוִיִּם :	*Principes Leuitarum. 1. Par. 15. 16*
לכד	וַיִּלְכְּדוּ שְׁנֵי שָׂרֵי מִדְיָן :	*Capere principes. Iud. 7. 25.*
לטכס	אֵצֶל לִשְׁכַּת הַשָּׂרִים :	*Gazophylacium principũ. Ier. 35. 4.*
מדינה	כְּנַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת :	*Principes prouinciarũ. 1. Reg. 20. 14*
מדינה	שָׂרָתִי בַּמְّדִינוֹת :	*Aliquam vrbem esse principem in prouincijs. Thr. 1. 1.*
מחנה	וַיַּכֶּה כָל גִּבּוֹר חַיִל וְנָגִיד וְשַׂר בַּמַּחֲנֶה וגו׳ :	*Excindere omnem principẽ in exercitu alicuius, &c. 2. Par. 32. 21.*
מלך	וַיִּשֹּׂר אֶל מַלְאָכָיו :	*Dominari ad (sup) angelũ. Hos. 12. 4*
מלתקה	וַיִּתֵּן שָׂרֵי מַלְכוּת עַל הָעָם :	*Dare principes præliorum super populo. 2. Par. 32. 6.*
מלך	עַל יַד אִישׁ כִּשְׂרֵי הַמֶּלֶךְ :	*Principes regis. Est. 6. 8.*
מלך	הֲלֹא שָׂרֵי יַחְדָּו מְלָכִים :	*Principes esse reges simul. Esa. 10. 8*
מלכות	שַׂר מַלְכוּת פָּרָס וגו׳ :	*Princeps regni, &c. Dan. 10. 13.*
מלץ	וְכֵן כִּמְלִיצֵי שָׂרֵי כָבֵל וגו׳ :	*Interpretes principum, &c. 2. Par. 32. 31.*
מנוחה	וְשָׂרֶיהָ שַׂר מְנוּחָה :	*Princeps quietis. Ier. 51. 59.*
מצוה	לַעֲשׂוֹת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים	*Facere præceptum regis & principum. 2. Par. 30. 12.*
משל	יִסֹּר בְּמִשָּׂא וגו׳ :	*Dominari, (vel corrigere) in onere, &c. 1. Par. 15. 22.*
משא	וּכְנַנְיָהוּ הַשַּׂר הַמַּשָּׂא :	*Princeps oneris. 1. Par. 15. 27.*
משל	אַף כִּי לַעֲבֹד מָשָׁל בְּשָׂרִים :	*Seruum dominari in principes. Prou. 19. 10.*
משפט	וּלְשָׂרִים לַמִּשְׁפָּט יָשִׁירוּ :	*Principes dominari (in) iudicio. Esa. 32. 1.*
משקה	עַל שַׂר הַמַּשְׁקִים וְעַל שַׂר הָאֹפִים :	*Princeps pocillatorum, & pistorum. Gen. 40. 2.*
משתה	עָשָׂה מִשְׁתֶּה לְכָל שָׂרָיו וַעֲבָדָיו :	*Facere conuiuiũ principibus. Est. 1. 3*
נאסף	שָׂרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר נֶאֱסְפוּ וגו׳ :	*Principes congregari, &c. 2. Paral. 12. 4.*
נגש	נִגְּשׁוּ אֵלָיו הַשָּׂרִים :	*Principes accedere ad aliquẽ. Esd. 9. 1*
נואל	נוֹאֲלוּ שָׂרֵי צֹעַן :	*Principes infatuari. Esa. 19. 12.*
נועץ	וַיִּוָּעַץ עִם שָׂרָיו וְגִבֹּרָיו :	*Consultare cum principibus. 2. Par. 32. 3.*
נכבד	שִׁלַּח שָׂרִים רַבִּים וְנִכְבָּדִים מֵאֵלֶּה :	*Mittere principes honoratiores. Nume. 22. 15.*

		validum. Pro. 27.14.
ימין	וִימִינָם מְלֵאָה שֹׁחַד :	*Dexteram alicuius repleri munere. Psal. 26.10.*
לקח	וְשֹׁחַד לֹא תִקָּח כִּי הַשֹּׁחַד וגו' :	*Non accipere munus, quia excæcat, &c. Exo. 23.8.*
לקח	וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד :	*Deũ nõ accipere munus. Deut. 10.16*
לקח	וְלֹא תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד וגו' :	*Non accipere munus, quia excæcat, &c. Deut. 16.19.*
לקח	אָרוּר לֹקֵחַ שֹׁחַד לְהַכּוֹת וגו'	*Accipientem munus ad percutiendũ innoxiũ, esse maledictum. Deut. 27. 15.*
לקח	וִיקְחוּ שֹׁחַד וַיַּטּוּ מִשְׁפָּט :	*Accipere munus, & inclinare iudicium. 1. Sam. 8. 3.*
לקח	וְשֹׁחַד עַל נְקִי לֹא לָקָח :	*Non accipere munus super (contra) innocentem. Psal. 15.5.*
לקח	שֹׁחַד מֵחֵיק יִקָּח וגו' :	*Accipere munus è sinu, &c. Prouer. 17. 23.*
לקח	שֹׁחַד לָקְחוּ בְךָ לְמַעַן וגו' :	*Accipere munus, ad effundendũ sanguinem. Ezec. 22.12.*
מחיר	וְגָלוּתִי שֻׁלַּח לֹא בִמְחִיר וְלֹא בְשֹׁחַד :	*Dimittere nõ (in) precio, neq; (in) dono. Esa. 45.13.*
מקח	וּמֶקַח שֹׁחַד :	*Acceptionem muneris non esse cum Deo. 2. Par. 19.7.*
עקב	מְצַדִּיקֵי רָשָׁע עֵקֶב שֹׁחַד :	*Iustificare iniustum pro munere. Esa. 5. 23.*
שלח	הִנֵּה שָׁלַחְתִּי לְךָ שֹׁחַד כֶּסֶף וְזָהָב :	*Mittere alicui munus argenti & auri. 1. Reg. 15. 19.*
שלח	וַיִּשְׁלַח לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר שֹׁחַד :	*Mittere mun' regi, &c. 2. Reg. 16. 8.*
שפט	רָאשֵׁיהָ בַּשֹּׁחַד יִשְׁפֹּטוּ :	*Iudicare in munere. Mich. 3. 11.*
תמך	נֹעֵר כַּפָּיו מִתָּמֹךְ בַּשֹּׁחַד :	*Excutere palmas à (ne) sustinendo in munere. Esa. 33.15.*

שָׁחָה Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Lamed He, qđ habet has voces tm̃ in Biblijs.

שָׁחָה Præteritum.
שְׁחִי Imperat.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, vel ex שחת desumes, cui etiam שְׁחִי tribui potest, sicut & שָׁחָה à nonnullis ponitur in radice שוח. Hoc insuper à שחח fit, ibi vide. Inclinatus, incuruat', depressus est. [*Inchinarsi, piegarsi.*] Bis inuenit̃.

בית	כִּי שֻׁחָה אֶל מָוֶת בֵּיתָהּ :	*Domũ deprimi ad mortem. Pro. 2.17*
עכל	אֲשֶׁר אָמְרוּ לְנַפְשֵׁךְ שְׁחִי וְנֶעֱבֹרָה :	*Dicere animæ, prosternere, & transibimus. Esa. 51.23.*

Deriuatiua huius sunt השחה הִשְׁתַּחֲוָיָה השתחויה שחה שִׁחֲוָיָה שחה שִׁיחָה שַׁחַת שחות שיחה :

שָׁחָה Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed He, quod has voces solũ in Biblijs hẽt.

שֹׁחֶה Part. præs.
לִשְׁחוֹת Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cũ opus erũt. Natauit. [*Nuotare, andare à nuoto.*] Esa. 25. 11. *Et expãdet manus suas in medio eius, sicut extẽdit* הַשֹּׁחֶה לִשְׁחוֹת *natans ad natandum.* Alibi non inuenitur.

Deriuatiua huius sunt השחה שָׁחוּ .

שוּחָה Require superius in ש ante ו, suo loco proprio.

שִׁיחָה } Require inferius in ש ante י, suo loco proprio.
שִׁיחָה

שָׁחוּ } Require paulò inferius, suo loco proprio.
שָׁחִי

שׁחח Duplicata habentur paulò inferius, suo loco proprio.

שׁחד Verbum Cal actiuum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

תִּשְׁחָדִי Futurum.
שְׁחָדוּ Imperat.

Nec aliud ex eo facilè formarem, sed eius nomine potius vterer. Donauit, munerauit, muneratus est, munera obtulit. [*Presentare, far doni, presenti.*] Bis inuenit̃.

כות	וְתִשְׁחָדִי אוֹתָם לָבוֹא אֵלַיִךְ :	*Munerari aliquos, vt veniant ad te. Ezec. 16.34.*
כות	וּמִכֶּחֱכֶם שְׁחָדוּ כַּעֲדִי :	*Munerare pro aliquo de vi tua. Iob 6. 22.*

Deriuatiuum huius est שֹׁחַד .

שׁוֹחַד Nomen masculinũ genere, sine plurali. Munus, donum. [*Presente, dono.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

אבן	אֶבֶן חֵן הַשֹּׁחַד בְּעֵינֵי בְעָלָיו וגו' :	*Munus esse lapidem gratiæ &c. Pro. 17. 8.*
אהב	כְּלוּ אֹהֵב שֹׁחַד :	*Amare munus. Esa. 1.23.*
אכל	וְאֵשׁ אֹכְלָה אָהֳלֵי שֹׁחַד :	*Ignem vorare tentoria muneris. Iob 15. 34.*
הרבה	וְלֹא יַאֲבֶה כִּי תַרְבֶּה שֹׁחַד :	*Multiplicare munus. Pro. 6. 35.*
חיק	וְשֹׁחַד בְּחֵק חֵמָה עָזָּה :	*Munus in sinu (palàm) esse furorem*

לחץ	מִן אֹתִין נוּרָא יְקַדְּתָא וּמִן יְדָךְ מַלְכָא יְשִׁיזֵב :	*Eripere de fornace, & de manibus. Dan. 3.16.*
סגל	מְשֵׁיזֵב וּמַצִּיל וגו' :	*Liberare, & eripere, &c. Dan. 2.28*
יד	וּמַן הוּא אֱלָהּ דִּי יְשֵׁזִיבְנָכוֹן מִן יְדֵי :	*Deum liberare aliquem de manibus alicuius. Dan. 3. 14.*
יכל	יָכִיל לְשֵׁזָבוּתָנָא :	*Posse liberare. Dan. 3.16.*
יכל	הֵיכָל לְשֵׁזָבוּתָךְ מִן אַרְיָוָתָא :	*Posse eripere à leonibus. Dan. 6.21.*
עבל	וְשֵׁזִיב לְעַבְדּוֹהִי :	*Liberare seruis. (seruos.) Dan. 3.27*

Compositum huius est מְשֵׁזִבְאֵל .

שׁזף Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, quod habet has voces in Biblijs.

שְׁזַפְתָּנִי שִׁזְפוּנִי Præteritum.

Nec aliud ex eo facilè formarem. Aspexit, intuitus est. [*Risguardare.*] Vide רָאָה . Ter inuenitur.

עין	עַיִן שֶׁזָּפַתְנִי וְלֹא תוֹסִיף :	*Oculum videre aliquem, nec addere. Iob 20.9.*
עין	וְלֹא שֶׁזָּפָתוּ עַיִן אַיָּה :	*Oculum vulturis non videre semitã aliquam. Iob 28.7.*
שמש	שֶׁשְׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ :	*Solem aspicere aliquem. Cant. 1.6.*

שׁזר Hinc fit מְשֻׁזָּר, de quo in מ ante ש suo loco dictum est.

ש ח

שׁוח Lege radices שוח שחה שחח שחה שוח שוח שוח , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

שִׂיחַ Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo שִׂיחוֹ . Locutio, meditatio, idem cum שִׂיחַ, de quo suo dicemus loco. [*Ragionamento, meditatione.*] Amos 4.13. *Et indicans homini, quæ sit* שִׂיחוֹ *meditatio eius. (Vel sua.)* Locus declarandus. Radix est שוח, ibi vide.

שׁוּחַ Require superius in ש ante ו, suo loco proprio.

שִׁיחַ Require inferius in ש ante י, suo loco proprio.

שָׁחוּ } Require paulò inferius, suo loco proprio.
שָׁחִי

שׁחח Duplicata habentur paulò inferius, suo loco proprio.

שׁחד Verbum Cal actiuum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

תִּשְׁחָדִי Futurum.
שְׁחָדוּ Imperat.

Nec aliud ex eo facilè formarem, sed eius nomine potius vterer. Donauit, munerauit, muneratus est, munera obtulit. [*Presentare, far doni, presenti.*] Bis inuenit̃.

כות	וְתִשְׁחָדִי אוֹתָם לָבוֹא אֵלַיִךְ :	*Munerari aliquos, vt veniant ad te. Ezec. 16.34.*
כות	וּמִכֶּחֱכֶם שְׁחָדוּ כַּעֲדִי :	*Munerare pro aliquo de vi tua. Iob 6. 22.*

Deriuatiuum huius est שֹׁחַד .

שׁוֹחַד Nomen masculinũ genere, sine plurali. Munus, donum. [*Presente, dono.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

אבן	אֶבֶן חֵן הַשֹּׁחַד בְּעֵינֵי בְעָלָיו וגו' :	*Munus esse lapidem gratiæ &c. Pro. 17. 8.*
אהב	כְּלוּ אֹהֵב שֹׁחַד :	*Amare munus. Esa. 1.23.*
אכל	וְאֵשׁ אֹכְלָה אָהֳלֵי שֹׁחַד :	*Ignem vorare tentoria muneris. Iob 15. 34.*
הרבה	וְלֹא יַאֲבֶה כִּי תַרְבֶּה שֹׁחַד :	*Multiplicare munus. Pro. 6. 35.*
חיק	וְשֹׁחַד בְּחֵק חֵמָה עָזָּה :	*Munus in sinu (palàm) esse furorem*

		Stare facere cantores in instrumentis cantici, &c. 1. Par. 15.16.
שיר	וְהַמְנַצְּחִים בְּכֵלֵי הַשִּׁיר :	*Canere in instrumentis cantici. 2. Par. 23.13.*
שיר	וְהַשִּׁיר מְשֹׁרֵר :	*Canticum (cantores) canere. 2. Par. 29. 28.*

Radix est שור .

שׁשׁ Verbum Cal neutrum, ex quiescẽtibus Ain Vau, sic flectitur in Biblijs.

שָׂשׂ שָׂשׂוּ } Præteritum.
שָׂשׂ Part. præs.
יָשׂוּשׂ Futurum.
שׂוֹשׂ לָשׂוּשׂ Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, præter Pahul. Futurum & imperatiuum ex Hiphil desumes. Gauisus, lætatus est. [*Rallegrarsi.*] Vide שָׂמַח . Cõstruitur absolutè, & cum præpositionibus ב· על· Futurum יָשׂוּשׂ nonnullis est cum affixo, gaudebunt (cum) illis; modo irregulari scilicet; alijs verò Mem positum est loco Nun, pro יָשׂוּן . In sequentibus locis tantum fortasis inuenitur.

אמרס	שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ וגו' :	*Gaudere super dicto Dei, &c. Psal. 119. 162.*
דרך	בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי וגו' :	*Gaudere in via obtestationũ Dei, etc. Psal. 119. 14.*
היטיב	כַּאֲשֶׁר שָׂשׂ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהֵיטִיב וגו' :	*Dominum gaudere super aliquo ad bene agendum, &c. Deut. 28.63.*
היטיב	וְשַׂשְׂתִּי עֲלֵיהֶם לְהֵיטִיב אוֹתָם	*Gaudere super aliquo, ad bene agendum ei. Ier. 32.41.* (10
סגיס	שׂוֹשׂ אָשִׂישׂ בַּיהוָה :	*Gaudẽdo gaudere ĩ Domino. Esa. 61.*
טיב	יָשׁוּב יְהוָה לָשׂוּשׂ עָלֶיךָ לְטוֹב כַּאֲשֶׁר וגו' :	*Reuerti ad gaudendum super aliquẽ bono, (in bonum) &c. Deut. 30.9*
לבב	וּרְאִיתֶם וְשִׂשׂ לִבְּכֶם :	*Cor gaudere. Esa. 66.14.*
מדבר	יָשִׂישׂוּם מִדְבָּר וְצִיָּה :	*Desertum & solitudinem gaudere. Esa. 35. 1.*
עם	שַׂשְׂתִּי בְעַמִּי וגו' :	*Gaudere in populo. Esa. 65. 20.*
פגע	פֹּגַעְתָּ אֶת שָׂשׂ וגו' :	*Obuiare gaudentem, &c. Esa. 64. 5.*
שמע	כָּל אֹיְבַי שָׁמְעוּ רָעָתִי שָׂשׂוּ :	*Audire malum alicuius, gaudere. Thren. 1. 21.*

Deriuatiua huius sunt השׂשׂ שָׂשׂוֹן .

שׂוּשָׁא Nomen proprium viri, regis Dauidis à cõmentarijs, quẽ alijs nominibus שְׁוָא & שְׁרָיָה dictum fuisse suspicor. Sausa. [*Sauso.*] 1. Par. 18.15. וַשְׁוָשָׁא *Et Sausas scriba.* Confer locos.

שׁוֹשָׁה Verbum Pihel ex forma quadratorum, ex quiescentibus Lamed He, quod semel legitur in Biblijs, in præterito שׁוֹשִׁי , nec aliud ex eo formarem. Diripuit, prædatus est. [*Saccheggiare affatto, affatto.*] Radix est שסה , mutato ס in ש, & efficta hac cõiugatione quadrata, vt augeatur verbi significatio. Esa. 10.13. *Et parata (thesauros) eorum* שׁוֹשִׁי *diripui.*

שׁוֹשַׁן
שׁוֹשַׁן } Require inferius in ש ante ש, suis locis proprijs.
שׁוֹשַׁנְבִּיא
שׁוֹשַׁנָּה

שׁוֹשֵׁק Require שִׁשֵּׁק inferius in ש ante ש, & nota.

שׁוּת Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

שָׂת שָׂתָ אוֹ שָׂתָה שָׂתִי שָׂתָם שָׂתִיָּה שָׂתָנִי } Præteritum.
שָׂתָה
שָׂתוּ אוֹשָׂתִי
שׂוֹת Infinitiuus.

Totum præteritũ formare poteris iuxta regulas grãmaticales, cum opus erit, alia verò ex Hiphil desumes. שָׂתוּ videtur potius ex duplicatis, nisi malles, Dages vocalis magnæ Camez sub ש ponendæ vices supplere. Possuit, idem cum שום videlicet. [*Mettere.*] Construitur cũ accusatiuo disiuncto, vel affixo, & cum præpositionibus ב· ל· עם· efficitq; varios Hebraismos satis elegantes, vt in sequentibus obseruabis, sed nec alibi fortassis inuenitur.

לפרוח	אֲשֶׁר שָׂתָה צִפֳּרִיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ וגו'	*Ponere pullos cum (in) altaribus. Psal. 84.4.*
ארץ	שַׂתִּיו כָּאָרֶץ צִיָּה :	*Ponere sicut terram aridã. Hos. 2.3.*
כול	שַׂתְנִי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת וגו' :	*Ponere in puteo inferiorum, &cæt. Psal. 88.7.*
גבול	שַׂתִּי אֶת גְּבֻלְךָ וגו' :	*Ponere terminum alicuius à mari vsque ad mare. Exo. 23.31.*
זרע	בִּישַׂת לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר תַּחַת הֶבֶל :	*Ponere alicui semen pro alio. Genes. 4. 24.*
חכמה	מִי שָׂת בַּטְּחוֹת חָכְמָה :	*Ponere sapientiam in renibus. Iob 38. 36.*
לב	וְלֹא שָׂת לִבּוֹ גַּם לוֹאת :	*Non ponere cor alicui rei. Exo. 7.25*
לב	וְלֹא שָׂתָה לִבָּהּ :	*Non ponere cor. 1. Sam. 4. 20.*
מוקש	מִקְשִׁים שַׂתּוּ לִי סֶלָה :	*Ponere laqueos alicui. Psal. 140. 6.*
מחסה	שַׂתִּי בֵאדֹנָי יְהוִה מַחֲסִי :	*Ponere in Deo receptaculum tuum. Psal. 73.28.*
סביב	אֲשֶׁר סָבִיב שָׂתוּ עָלָי :	*Ponere circuitum super (contra) aliquem. Psal. 3.7.*
ערי	וְלֹא שָׂתוּ אִישׁ עֲדִיוֹ עָלָיו :	*Non ponere ornatum super se. Exo. 33. 4.*
עון	שַׂתָּ עֲוֹנוֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ וגו' :	*Ponere iniquitates è regione. Psal. 90. 8.*
פה	שָׂתוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם :	*Ponere buccam in cęlo. Psal. 73.9.*
צאן	וְלֹא שָׂם עַל צֹאן לָבָן :	*Non ponere super (cum) grege alicuius. Gen. 30.39.*
קציר	גַּם יְהוּדָה שָׂת קָצִיר לָךְ :	*Ponere ramum alicui. Hos. 6.11.*
רגל	כֹּל שַׁתָּה תַחַת רַגְלָיו :	*Ponere omnia sub pedibus. Psal. 8.7*
שאול	כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל שָׂתוּ :	*Ponere tanquàm gregem sepulchro. (in infernum.) Psal. 49.15.*
שער	וְהַפָּרָשִׁים שֹׂתִי שָׂתוּ הַשַּׁעֲרָה	*Equites ponere (arma) in porta. Esa. 22. 7.*
תועבה	שַׂתְנִי תוֹעֵבוֹת לָמוֹ וגו' :	*Ponere aliquẽ abominationes alijs, &c. Psal. 88.9.*

Deriuatiua huius sunt השית הושת שית שת .

שׁוּתָלַה Require inferius in ש ante ת, suo loco proprio.

ש ז

שִׁזָּא Nomen proprium viri ex tribu Ruben. Siza. [*Siza.*] 1. Paral. 11. 42. *Adinas filius* שִׁזָּא *Sizæ Rubenita.*

שִׁזֵּיב Verbum Pihel, Syriacum, actiuum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

שִׁזֵּיב Præteritum.
מְשַׁזִּיב Part. præs.
יְשַׁזִּיב יְשֵׁזִבְנָךְ יְשֵׁזִבְנָכוֹן Futurum.
לְשֵׁזָבוּתָנָא לְשֵׁזָבוּתָךְ לְשֵׁזָבוּתָהּ Infinitiuus.

Liberauit, eripuit. [*Liberare, aiutare.*] Hebraicè הִצִּיל diceres. Construitur cum accusatiuo, & cum Lamed. Loci obseruandi.

אלהים	אֱלָהָךְ וגו' הוּא יְשֵׁזִבְנָךְ :	*Deum liberare aliquem. Dan. 6.17.*

שחות Require inferius, suo loco proprio.

שחח Verbum Cal neutrum, ex duplicibus, sic flectitur in Biblijs.

שחתי	שח שחה שחו או שחחו	Præteritum.
	שח	Nomẽ Toar.
	תשח ישח	Futurum.
	שחי	Imperat.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Nomen Toar supplet vices participiorum. Tertia præteriti fœminina formatur etiam à שוח, vt nonnullis placet, & insuper est radix propria, ex qua & שחי venit, vt suis locis dictum est. Incuruatus, inclinatus, depressus est. [*Essere chino, piegato, abbassato, chinarsi.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

ישח גבהות האדם :	*Eleuationem hoïs deprimi. Esa.* 2.17
שחו גבעות עולם וגו׳ :	*Colles seculi incuruari, &c. Abac.* 3.6
שח עינים ושיגע :	*Seruare depressum oculis. Iob* 22.29
שחותי עד מאד :	*Incuruari maximè. Psal.* 38.7.
כי ישחו במעונות :	*Prosterni in cauernis. Iob* 38.40.
וימעטו וישחו וגו׳ :	*Imminui, & deprimi, &cæt. Psalm.* 107.39.
דכה ישח ונפל וגו׳ :	*Deprimi, & cadere, &c. Psal.* 10.10
כי שחה לעפר נפשנו :	*Animam incuruari pulueri. Psalm.* 44.26.
כאבל אם קדר שחותי :	*Aliquem incuruari atrum tanquàm lugentem matrem. Psal.* 35.14.
ושח רום אנשים :	*Altitudinem virorum deprimi. Esa.* 2.11.
שחו רעים לפני טובים :	*Malos prosterni ante bonos. Prouer.* 14.19.
תחתו שחחו עולי רהב :	*Auxiliatores fortitudinis prosterni sub Deo. Iob* 9.13.

Illud autem Thren. 3. 7. ותשח, ex Massara legitur ותשח *Et deprimetur super me anima mea*; & hinc arbitror illud Iod esse Vau decurtatum ad augendam depressionis significationẽ. Scriptura esset ex Hiphil, deprimes. Quidã legũt cum ש meditabitur, vt suo loco dictũ est.

Deriuatiua huius sunt השח השתוחח נשח שחוח .

שחוח Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Inclinatio, incuruatio, prostratio, depressio. [*Inchinamento, abbassamento, piegamento.*] Esa. 60.14. *Et ibunt ad te* שחוח *incuruatione filij affligentiũ te.* Hoc est, incurui, & supplices, vulgò, [à capo basso.] Non est tamen penitus absurdum, si infinitiuum ex Cal esse dicas.

שוחח Require superius in ש ante ו, suo loco proprio.

שחט Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

שחטו	שחט שחטת שחטו שחטתם	Præteritum.
	שחט שחטי	Part. præs.
	שחוט או שחוט שחוטה או שחטה	Par. pass.
	אשחט תשחט ישחט ישחטו ישחטם תשחטי תשחטו ישחטו ישחטוהו ישחטם שחטו	Futurum.
		Imperat.
	שחט שחטה לשחט בשחטם	Infinitiuus.

Cætera, quæ desunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cũ necessitas expostulauerit. Occidit, iugulauit, mactauit. [*Tagliare il collo, segare la gola, scannare, saghettare dall' Ebreo cosi detto.*] De mactatione sacrificiorum propriè dicitur, quamuis & simpliciter de quauis alia mactatione vsurpetur. Hebræi autumant, radicis significationẽ propriam esse trahere, quòd tracto & reducto gladio per iugulum victima necaretur, & hinc aurum שחט tractum, protractum dici, quod facilè protrahitur in morem ceræ. Ego verò potius crederem, iugulandi sensum esse proprium, & aurum iugulatum Hebraismo satis ornato dici, quod facilè protrahitur in quamuis partem, ac si mortuũ esset, sed hoc alij viderint. Idem iudicium habent de sagitta שחוט, tractam interpretantes, sed tunc ego vel legendum שוחט iugulantem, vel certè Pahul transisse in nomen eleganter censeo, vt sagitta iugulata sit, quæ mactationem secum afferat, Hebraismo nõ dissimili ab illo, dolor אנוש dolore affectus, idest dolorem ingentem afferẽs שחטה. nonnullis potius nomen est. Loci aliquot obseruandi.

ושחטו פתח אהל מועד :	*Iugulare (ad) ianuam tabernaculi cõuentionis. Leuit.* 3.2.
ושחט אותו לפני אהל מועד	*Iugulare ante tabernaculum conuentionis. Leuit.* 3.8.
ושחטת את האיל :	*Iugulare arietem. Exo.* 29.6.
וישחטו שבעים איש :	*Iugulare septuaginta viros. 2. Reg.* 10.7.
וישחטום אל בור וגו׳ :	*Iugulare aliquos ad (super) puteum. 2. Reg.* 10.14.
לשחט את בנו :	*Iugulare filium. Gen.* 22.10.
את בני צדקיהו שחטו לעיניו :	*Iugulare filios alicuius (in) oculis eius. 2. Reg.* 25.7.
השחטי את בני :	*Iugulare filios. Ezec.* 16.20.
ובשחטם את בניהם לגלוליהם :	*Iugulare filios idolis. Ezec.* 23.39.
ושחט את בן הבקר לפני יי׳ :	*Iugulare filium bouis. Leuit.* 1.5.
ויזבחו הבקר וגו׳ :	*Iugulare bouem, &c. 2. Par.* 29.22.
לא תשחט על חמץ דם זבחי	*Non iugulare super fermentato sanguinem sacrificij. Exo.* 34.25.
ושחטה שטים העמיקו :	*Profundare iugulare. (ad iugulandum.) Hos.* 5.2.
מאתים צנה זהב שחוט :	*Facere clipeos auro iugulato. 1. Reg.* 10.16.
מאתים צנה זהב שחוט וגו׳ :	*Facere clipeos auro iugulato, &cæt. 2. Par.* 9.15.
או אשר ישחט מחוץ למחנה	*Iugulare extra castra. Leuit.* 17.3.
את כל חללי יהודה שחט מלך בבל :	*Iugulare nobiles. Ier.* 39.6.
ושחט את החטאת במקום העלה :	*Iugulare peccatum (victimã pro peccato) in loco holocausti. Leui.* 4.29
ושחט אתה לחטאת וגו׳ :	*Iugulare agnam peccato, (in peccati sacrificium,) &c. Leuit.* 4.33.
חץ שוחט לשונם :	*Linguam esse sagittam iugulantem. Iere.* 9.8.
לא תשחטו ביום אחד :	*Non iugulare taurum vel pecudem, & filium in die vna. Leuit.* 22.28
שחטי הילדים בנחלים וגו׳ :	*Iugulare infantes in torrẽtibus, &c. Esa.* 57.5.
ושחט את הכבש וגו׳ :	*Iugulare agnum in loco peccati. Leuit.* 14.13.
ושחט את כבש האשם :	*Iugulare agnum delicti. Leuit.* 14.25
וישחטם במדבר :	*Iugulare aliquos in deserto. Nume.* 14.16.
ושחט אתו על יד המזבח וגו׳ :	*Iugulare super (ad) latus aræ, &cæt. Leuit.* 1.11.
ושחט אתו במקום אשר וגו׳ :	*Iugulare in loco, vbi holocaustum iugulas. Leuit.* 4.24.
ושחט את עגל החטאת :	*Iugulare vitulum peccati. Leuit.* 9.8
במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את השם :	*Iugulare delictum (delicti victimã) in loco, vbi holocaustum iugulas. Leuit.* 6.25.
ושחט את העלה :	*Iugulare victimam. Leuit.* 9.12.
לשחוט אל־יהם העלה והזבחים והמנחות :	*Iugulare holocaustũ, peccatũ, & delictũ ad (sup) mũsas. Ezec.* 40.39
ושחטו הפסח :	*Iugulare pascha. (pecudem pro festo paschatis.) Exo.* 12.21.
ושחטת את הפר לפני יי׳ :	*Iugulare iuuencum ante Dominum. Exo.* 29.11.
ושחט את פר החטאת :	*Iugulare iuuẽcũ peccati. Leui.* 16.11
הרג בקר ושחט צאן :	*Iugulare ouem. Esa.* 22.13.
ושחט את הצפור :	*Iugulare auem. Leuit.* 14.5.
כרם הצפור השחטה :	*Auis iugulata. Leuit.* 14.6.
כרם הצפיר השחטה וטבלה	*Auis iugulaca. Leuit.* 14.51.
ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל :	*Vniuersum cętum iugulare pecudem paschatis. Exo.* 12.6.
וישחט את השור ואת האיל זבח שלמים :	*Iugulare taurum & arietem sacrificium pacificorum. Leuit.* 9.18.
אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה :	*Iugulare taurum, vel agnum, vel capram, in castris. Leuit.* 17.3.
שוחט בשור מכה איש :	*Iugulantem taurum percutere virũ. Esa.* 66.3.
וגם את כל שרי יהודה שחט בדלה :	*Iugulare principes. Ier.* 52.2.
ושחטו שעיר עזים :	*Iugulare hircum. Gen.* 37.30.

Deriuatiua huius sunt נשחט שחיטה .

שחט Verbum Cal actiuum, perfectũ, quod semel legitur in Biblijs in futuro אשחט, nec absurdum ob id erit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cũ necessitas expostulauerit, vel synonimis veteris, quæ vide in מצץ . Expressit. [*Spremere, struccolare, far vscir il sugo.*] Gen. 40.11. *Et accepi uuas,* ואשחט *& expressi eas ad (in) calicem Pharaonis.*

שחיטה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs in regimine, He in Thau verso שחיטת . Iugulatio, mactatio. [*Occisione.*] 2. Paral. 30.17. *Et Leuitæ erant super* שחיטת *iugulatione paschatum.* Hoc est, arietum pro festo paschatis.

שחיי Est idem cum שוחי, de quo superius dictum est, in ש ante ו, suo loco proprio, ibi vide.

שחל Nomen masculinum genere, sine plurali, de quo dubitatur, quid propriè significet, quãuis communiori sententia credatur, esse animal seuum ex genere leonũ. Nonnullis tamen est leopardus. [*Lione, ouero lionpardo.*] Vide אריה . Septem vicibus tantum inuenitur.

כי אנכי כשחל לאפרים וגו׳	*Deum esse vt leonẽ pardũ Ephraim. Hos.* 5.14.
על שחל ופתן תדרך :	*Calcare super leonem pardũ & aspidem. Psal.* 91.13.
אמר עצל שחל בדרך וגו׳ :	*Dicere, leonem pardum esse in via, &c. Pro.* 26.13.
ואהי להם כמו שחל וגו׳ :	*Esse alicui tanquàm leonem pardum. Hos.* 13.7.
לא עברה עליו שחל :	*Leonem pardum non transire super semita. Iob* 28.8.
ויגאה כשחל תצודני :	*Venari aliquem tanquàm leonẽ pardum. Iob* 10.16.
שאגת אריה וקול שחל :	*Rugitus leonis, & vox leonis pardi. Iob* 4.10.

Deriuatiuum huius radicis est שחלת sequens.

שחלת Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs, nec satis certum est, quid propriè significet, quamuis communiori Hebræorum sententia credatur, esse radicem cuiusdã aromatis, quæ colore vngulam referat, onycham à Græcis dicta, sicut & à Chaldęo טפרא, & à Rabinis צפרן appellatur. Vngula aromatica. Est autẽ onyx, vel conchula, vel vnguis odoratus ex genere conchiliorũ, sicut testatur Dioscorides, & nõ radix. Verum huiusmodi, vt diximus, ignoratur propria vocis significatio, pariq; modo etymon illius incertum est. [*Vnghia odorifera.*] Exo. 30.34. *Accipe tibi aromata, balsamum,* ושחלת *& onycham, &cæt.* Radix est שחל .

שוחם } Require superius in ש ante ו, suo loco proprio.
שוחמי

שחין Nomen masculinum genere, sine plurali. Vlcus, infirmitas quædam. [*Vlcera, apostema.*] In sequentibus locis solum forsitan inuenitur.

והיו שחין אב עבעת פרחת באדם ובבהמה :	*Vlcus ebullitionum pullulans in aliquibus esse. Exo.* 9.10.
כי יהיה בו בעור שחין ונרפא :	*Vlcus esse in cute, & sanari. Leuit.* 13.18.
יכה יי׳ בשחין מצרים :	*Percutere aliquem (in) vlcere Aegyptiorum. Deut.* 28.27.
יכה יי׳ בשחין רע וגו׳ :	*Percutere aliquem (in) vlcere malo, &c. Deut.* 28.35. *Vide etiam Iob* 2.7.
וישמו על השחין ויחי :	*Ponere super vlcere. 2. Reg.* 20.7.
והיה במקום השחין שארת וגו׳ :	*Locus vlceris. Leuit.* 13.19.
ימרחו על השחין ויחי :	*Cataplasmare sup vlcere. Esa.* 38.21
מפני השחין כי היה השחין וגו׳ :	*Nõ posse stare ante aliquem à facie (propter) vlceris, &c. Exo.* 9.11
לשחין פרח אבעבעת וגו׳ :	*Esse vlceri (in vlcus) pullulante ebullitiones. Exo.* 9.9.
בשחין פרחה :	*Lepram pullulare in vlcere. Leuit.* 13.20.
צרבת השחין הוא :	*Adustio vlceris. Leuit.* 13.23.

שחים Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, idem cum שחי per transpositionem literarum, de quo suo loco dictum est. Spontè nascens ex radice tritici præcisi. [*Fromento tagliato, che rigetta.*] Esa. 37.30. *Et anno secundo* שחים *repullulans.* Vide etiam חפיר , post quod venit hoc nostrum שחים .

שחף Nomen proprium auis immundæ in lege veteri, sed ignoratur, qualis propriè sit. Larus, fulica, vel vt alijs placet, cuculus, & sic dici creditur à sequenti nomine שחפת , quòd illa infirmitas huic aui accidat. [*Folica, cuculo.*] Leuit. 11.16. & Deut. 14.15. ואת השחף *Et larum.* Alibi non reperitur. Alia volucrum nomina vide superius in עוף .

Deriuatiuum huius radicis est שחפת .

שחיף Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs in regimine שחיף , & quid significet, ignoratur. Communiori sententia opertũ exponitur. [*Coperto.*] Aliquibus verò est tabula. [*Tauola.*] Vide לוח . Alijs clausura, quicqd includit. [*Serraglio.*] Vide מסגרת . Ezec. 41.16. *Contra limen (erat)* שחיף *opertum ligni vndiquaq;.* Vel tabula ligni, vel clausura lignea. Expende locum & omnes accuratius.

שחפת Nomen fœmininum genere, quod bis tantum legitur in scriptura sacra, & ignoratur, quid propriè significet, quamuis certum sit, genus esse infirmitatis pessimæ. Phthisis, tabes. [*Tissichezza, vna infirmità cattiua.*] Vide חלי Leuit. 26.16. *Et præficiã*

super vos terrorem, אֶת הַשַּׁחֶפֶת *phthijim, & febrim, &cæt.* Deut. 28.22. *Percutiet te Dominus* בַּשַּׁחֶפֶת *(in)phthisi, & (in)febri, &c.* Radix est שדף .

שרץ Nomen formæ masculinæ, quod bis legitur in scriptura sacra, nec satis certum est, quid propriè significet, quamuis omnibus ferè sit fastus, superbia. [*Alterezà, superbia.*] Iob 28.8. *Non calcare fecerũt eam filij* שָׁחַץ *superbiæ.* Feras rapacissimas intelligit. Et 41.26. *Ipse est rex super oẽs filios* שָׁחַץ *superbiæ.* Thynnos mãgnos, qui sunt in mari, denotat.

שחצובה Ex Massara siquidem legitur per Hirec, quamuis scribatur cum Vau, vt arbitrer, illud esse Iod protractum ob aliquod mysteriũ, & est nomen proprium loci, qui tribus Issacharis olim terminus erat. Sachazimath. [*Sacazi nu.*] Ios. 19. 22. וְשַׁחֲצוּמָה *Et Sachazimum.*

שחק Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs.

שָׁחַקְתָּ } Præteritum.
שָׁחֲקוּ

אֶשְׁחָקֵם Futurum.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, vel synonimis veteris, quæ vide in כתת. Moluit, contudit, contriuit, comminuit. [*Macinare, fare in polue minutissima.*] Quater inuenitur.

שָׁחַקְתָּ כַּמִּנָּה הַדֶּק :	*Molere ex aliqua re comminuendo. Exo. 30.36.*
אֲבָנִים שָׁחֲקוּ מָיִם :	*Aquas molere lapides. Iob 14.15.*
וְאֶשְׁחָקֵם כַּעֲפַר אָרֶץ :	*Molere aliquos sicut puluerẽ terræ. 2.Sam.22.43.*
וְאֶשְׁחָקֵם כָּעָפָר עַל פְּנֵי רוּחַ	*Molere aliquos sicut puluerem ante ventum. Psal.18.43.*

Deriuatiuum huius est שְׁחַק .

שחק Nomen masculinum genere, & declinatione שְׁחָקִים . Puluis, contusus & pertenuis. [*Polue sottilissima, minutissima.*] Semel legitur in hac significatione. Esa. 40.15. וּכְשַׁחַק *Et tanquàm puluisculus bilancium reputatæ sunt.*] Per translationem verò est cęlũ à subtilitate dictum. Cabalistis verò à molendo, quòd mannam iustis molent. [*Cielo.*] Vide שָׁמַיִם . Nonnulli tamen ætherem vel nubem leuissimam potius significare putant. In sequentibus locis tantum inuenitur.

אֱמוּנָתְךָ עַד שְׁחָקִים :	*Veritatem Dei esse vsque ad cęlos. Psal.36.6.*
בְּאַמְּצוֹ שְׁחָקִים מִמָּעַל :	*Roborare cęlos desuper. Pro.8.28.*
עַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ :	*Veritatem Dei esse vsq; ad cęlos. Ps. 57.11. & 108.5.*
בָּהִיר הוּא בַּשְּׁחָקִים :	*Lucem esse lucidã ĩ cęlis. Iob 37.20.*
רֹכֵב גַּאוֹתוֹ שְׁחָקִים :	*Deum equitare cęlos in sublimitate sua. Deut.33.26.*
תִּרְקַע עִמּוֹ לְשְׁחָקִים :	*Dilatare cum Deo cęlis. (cælos.) Iob 37.17.*
אֲשֶׁר יִזְלוּ שְׁחָקִים וגו׳ :	*Cęlos fluere, &c. Iob 36.28.*
וּשְׁחָקִים יָזְלוּ צֶדֶק :	*Cælos fluere iustitia. (iustè.) Esa. 45.8.*
וְנִשָּׂא עַד שְׁחָקִים :	*Eleuari vsque ad cęlos. Ier. 51.9.*
נָתַן קוֹל שְׁחָקִים :	*Cęlos dare vocem. Psal.77.18.*
מִי יְסַפֵּר שְׁחָקִים בְּחָכְמָה :	*Narrare cęlos ĩ sapiẽtia. Iob 38.37*
הַשְּׁרֵת מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים :	*Nubes cęlorum. 2.Sam.22.12.*
חֲשֵׁכַת מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים :	*Nubes cęlorum. Psal.18.12.*
וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה :	*Lunam esse testem fidelem in cælo. Psal.89.38.*
וְעוּז בַּשְּׁחָקִים :	*Robur Dei esse in cęlis. Psal.68.35.*
כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיי׳ :	*Aequparari Domino ĩ cęlo. Ps.89.7.*
וְיָצוּ שְׁחָקִים מִמָּעַל :	*Præcipere cęlis desuper. Ps.78.23.*
שְׁחָקִים יִרְעֲפוּ טָל :	*Cęlos stillare rorem. Pro. 3.20.*
וְשׁוּר שְׁחָקִים גָּבְהוּ מִמֶּךָּ :	*Aspicere cœlos, qui cleuati sunt. Iob 35.5.*

שחק Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שָׁחַק } Præteritum.
שָׁחֲקוּ

אֶשְׁחַק תִּשְׁחַק יִשְׁחַק } Futurum.
תִּשְׁחַק
יִשְׁחֲקוּ

בִּשְׂחוֹק כִּשְׂחוֹק לִשְׂחוֹק Infinitiuus.

Cætera ex te formabis, vel potius ex Pihel, & synonimis desumes, quæ vide in צחק superius. שְׂחוֹק & שְׂחֹק sunt etiam nomina, de quibus suis locis dicendum est. Risit, & dicitur vel de risu solo lætitiæ ergò, vel deridẽdi causa, idest irrisit, delusit, vel tandem vt alijs risum faciat, hoc est lusit. [*Ridere, beffeggiare, farsi beffe, giuocare, dare spasso.*] Construitur absolutè, & cum præpositionibus ל א־על , quas Latinum rideo non patitur, & efficit idiotismos elegantiarum plenos, vt in sequẽtibus locis obseruabis, in quibus solis inuenitur.

אֲדֹנָי יִשְׂחַק לוֹ :	*Dominum ridere (deridere) alicui. Psal.37.13.*
גַּם אֲנִי בְּאֵידְכֶם אֶשְׂחָק :	*Ridere in pernicie alicuius. Pro.1.26*
אֶשְׂחַק אֲלֵיהֶם לֹא יַאֲמִינוּ :	*Ridere ad aliquẽ, nec illum credere. Iob 29.24.*
יִשְׂחַק לְהֲמוֹן קִרְיָה :	*Ridere turbæ ciuitatis. Iob 39.7.*
וַאֲדֹנָי יִשְׂחַק לָמוֹ :	*Dominum ridere (deridere) alicui. Psal.59.9.*
וְהִשְׂחִיק לְיוֹם אַחֲרוֹן :	*Ridere diei vltimo. Pro.31.22.*
יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׂחָק :	*Habitantẽ in cęlis ridere. Psal.2.4.*
גַּם בִּשְׂחוֹק יִכְאַב לֵב :	*Cor dolere in ridẽdo. (risu.) Prouer. 14.13.*
הוּא לְכָל מִבְצָר יִשְׂחָק :	*Ridere munitioni. Abac 1.10.*
שָׂחֲקוּ עַל מִשְׁבַּתָּיִךְ :	*Ridere super cessationibus alicuius. Thren.1.7.*
יִשְׂחַק לְסוּס וְלֹרְכָּבוֹ :	*Ridere equo & equiti Iob 39.18.*
לִשְׂחוֹק עָשָׂה רָחָם :	*Facere panem ridendo. Eccles. 10.19*
עֵת לִשְׂחוֹק	*Tempus esse ad ridendum. Eccl.3.4.*
יִשְׂחַק לְפַחַד וְלֹא יֵחָת :	*Ridere timori. Iob 39.22.*
וְעַתָּה שָׂחֲקוּ עָלַי צְעִירִים :	*Iuniores ridere super (de) aliquo. Iob 30.1.*
הָרֹאִים בִּשְׂחוֹק שְׂשׂוֹן :	*Videre in ridendo (ludere) alicuius. Iud.16.27.*
וְרָאוּ צַדִּיקִים וְיִרָאוּ וְעָלָיו יִשְׂחָקוּ :	*Videre & timere, & ridere sup (de) aliquo. Psal.52.8.*
וְרָגוּ וְשׂחֹק וְאֵין נָחַת :	*Irasci, & ridere, absq; quiete. Trou. 29.9.*
וַיִּשְׂחַק לְרָעַשׁ כִּידוֹן :	*Ridere concussioni scuti. Iob 41.21.*
לְשֹׁד וּלְכָפָן תִּשְׂחָק :	*Ridere vastitati et penuriæ. Iob 5.22*

Deriuatiua huius sunt השחיק יִשְׂחַק מִשְׂחָק שְׂחוֹק שְׂחֹק .

שחק Verbum Pihel actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שִׂחֲקוּ Præteritum.

מְשַׂחֵק מְשַׂחֲקִים } Part. præs.
מְשַׂחֶקֶת מְשַׂחֲקוֹת

יְשַׂחֵק תְּשַׂחֵק } Futurum.
יְשַׂחֲקוּ

לְשַׂחֵק Infinitiuus.

Cætera ex te formabis, cum opus erunt, vel ex synonimis desumes, vt in Cal diximus. Lusit, lusum, seu risum fecit, & de quouis lusu dicitur, quin & de bello, de religioneq; nonnunquàm vsurpatum inuenies. [*Giuocare, pigliarsi spasso, passare tẽpo, ridere, & far ridere, giuocar di scrimia; far festa suonando.*] Construitur absolutè, & cũ

præpositionibus ב׳ ל׳ פנים , & in sequentibus locis tantum inuenitur.

וְאֹמַר הֲלֹא מְשַׂחֵק אָנִי :	*Decipere, & dicere, quòd ludas. Prouer. 26.18.*
כִּי כָל חַיַּת הַשָּׂדֶה יְשַׂחֲקוּ שָׁם :	*Bestiã agri ludere alicubi. Iob 40.15*
לְוְיָתָן זֶה יָצַרְתָּ לְשַׂחֶק בּוֹ :	*Ludere in Leuiatan. (Vel Leuiatan ludere in mari.) Psal.104.27.*
יָצָא כַּמְּחוֹל מְשַׂחֲקִים :	*Egredi in tibia ludentium. Ier. 31.4.*
וַתַּעֲנֶיהָ הַנָּשִׁים הַמְשַׂחֲקוֹת וגו׳ :	*Mulieres ludentes (tripudiantes) respondere, &c. 1.Sam.18.7.*
לֹא יָשַׁבְתִּי בְסוֹד מְשַׂחֲקִים :	*Non sedere in concilio ludentium. Iere.15.17.*
קוּמִי נָא הַנְּעָרִים יְשַׂחֲקוּ לְפָנָיו :	*Surgere, & ludere (bello.) coram aliquibus. 2.Sam.2.14.*
מְשַׂחֵק לִפְנֵי יי׳ בְּכָל עֻזִּי וגו׳ :	*Ludere coram Domino in instrumentis musicis. 2.Sam.6.5.*
וַיְשַׂחֵק לִפְנֵי יי׳ :	*Ludere coram Domino. 2.Sam.6.21*
מְשַׂחֲקִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים בְּכָל עֹז וגו׳ :	*Ludere corã Deo in toto robore, &c. 2.Par.13.8.*
מְשַׂחֶקֶת לְפָנָיו בְּכָל עֵת :	*Sapientiam ludere ante Deum in omni tempore. Pro.8.30.*
הַמְשַׂחֵק כּוֹ כַּצִּפּוֹר :	*Ludere in aliqua re tanquàm in auicula. Iob 40.24.*
וַיֵּצֵא סְתָם חוֹדֶרֶת וְקוֹל מְשַׂחֲקִים :	*Vox ludentium. Ier. 30.19.*
קִרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן וְיַשְׂחֵק לָנוּ :	*Vocare aliquem, vt ludat (risum faciat) tibi. Iud. 16.25.*
מְשַׂחֲקִים בִּרְחֹבֹתֶיהָ :	*Ludere in plateis. Zac. 8.5.*
וְתֵרֶא אֶת הַמֶּלֶךְ דָּוִיד מְרַקֵּד וּמְשַׂחֵק :	*Videre regem salientem, & ludentẽ. 2.Par.15.29.*
מְשַׂחֶקֶת בְּתֵבֵל אַרְצוֹ :	*Sapiẽtiam ludere in orbe terræ Dei. Pro.8.31.*

שחוק Est infinitiuus verbi Cal. Aliàs est nomen masculinum genere, sine plurali. Risus, & dicitur tam in bonum, quàm in malum, sicut & verbũ; illusio, delusio. [*Riso, beffamento, scorno.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

לְשְׂחוֹק אָמַרְתִּי מְהוֹלֵל :	*Dicere risui (risum.) stultũ. Eccl. 2.2*
שׂחק רֵעֵהוּ אֲהִיָּה :	*Esse risum amico. Iob 12.4.*
הָיִתִּי לְשְׂחוֹק כָּל הַיּוֹם :	*Aliquem esse risui (in desartum) tota die. Ier. 20.7.*
וְהָיָה לְשְׂחוֹק גַּם הוּא :	*Etiã aliquẽ esse risui. (in derisum.) Ier. 48.26. Vide etiam ver. 38.*
וְאַם לוֹא הִשְׂחוֹק הָיָה לָהּ יִשְׂרָאֵל :	*Risum esse alicui. Iob 48.27.*
הָיִיתִי שְׂחוֹק לְכָל עַמִּי :	*Aliquẽ esse risum populo. Thr. 3.5.*
כֵּן שְׂחוֹק הַכְּסִיל וגו׳ :	*Risus stulti. Eccles. 7.8.*
טוֹב כַּעַס מִשְּׂחוֹק :	*Indignationem esse meliorem risu. Eccles. 7.5.*
כְּשׂוֹחֵק לְכְסִיל עֲוֹנוֹת זִמָּה :	*Facere nephas esse tanquàm risum stulto. Pro. 10.23.*
עַד יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּיךָ :	*Replere os alicuius risu. Iob 8.21.*
אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ :	*Os alicuius repleri risu. Psal.126.2.*
שְׂחוֹק צַדִּיק תָּמִים :	*Risus (delusio, vel ridere, deridere) iusti. Iob 12.4.*

שחר Verbum Cal commune, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

שָׁחַר Præteritum.
שָׁחַר Part. præs.

שָׁחַל } Nomẽ Toar.
שָׁחֲלָה

Cætera verò cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Primò est neutrum, obscuratus, denigratus, in nigredinem versus est. [*Essere negro, oscuro.*] In hac significatione nomẽ Toar viçes participiorum supplet. Secundò est actiuũ à nomine שַׁחַר deductum, & semel inuenitur, sed Pihel vsitatius est. Quęsiuit, quasi summo mane, hoc est, diligenter requisiuit. [*Ricercare.*] In sequentibus locis solum inuenitur.

שַׁחַר טוֹב יְבַקֵּשׁ רָצוֹן :	*Requirentem bonum inquirere bonã voluntatem. Pro. 11.27.*
שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה וגו׳ :	*Aliquam esse nigram, & venustam &c. Cant. 1.5.*
וַיַּמְרְכָבָה הַשֵּׁנִית סוּסִים שְׂחֹרִים :	*Equi nigri. Zac. 6.2.*
אֲשֶׁר בָּהּ הַסּוּסִים הַשְּׂחֹרִים וגו׳ :	*Equi nigri. Zac. 6.6.*
עוֹרִי שָׁחַר מֵעָלַי :	*Cutem denigrari super aliquo. Iob 30.30.*
שְׁחֹרוֹת כַּעוֹרֶב :	*Cincinnos esse nigros, vt cornu. Cant. 5.12.*
שֵׂעָר שָׁהֹב אֵין בּוֹ :	*Pilum nigrum non esse in plaga. Leuit. 13.31.*
וְשֵׂעָר שָׁהֹב צָמַח בּוֹ :	*Pilum nigrum germinare in scabie. Leuit. 13.37.*

Deriuatiua huius & cõposita sunt אַחַר שַׁחַר אַשְׁחוּר מִשָּׁחָר צָרַת הַשַּׁחַר שַׁחַר שַׁחוֹר שַׁחַר שִׁחוֹר שַׁחַרְיָה שַׁחֲרַיִם שַׁחֲרוּת .

שחר Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

שִׁחֲרוּ } Præteritum.
שִׁחֲרוּנִי

מְשַׁחֲרֵי כְּשַׁחֲרִי Part. præs.

תְּשַׁחֲרֶנָּה אֲשַׁחֲרֶךָּ } Futurum.
יְשַׁחֲרֻנִנִי

לְשַׁחֵר Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis, vel ex synonimis desumes, quæ vide in דקר . Quæsiuit, requisiuit, sic eleganter à שַׁחַר aurora dictum, quòd tunc temporis agenda requirere soleant homines, quasi aurorare diceres: quamuis sæpius simpliciter pro requirere ponatur. [*Ricercare nella mattina, visitare nell' aurora, dare il buon giorno, & ricercare semplicemente.*] Construitur absolutè; & cum accusatiuo disiuncto, vel affixo, & cũ אֶל præpositione, & in sequentibus locis tantũ inuenitur.

וְשִׁחַרְתָּנִי וְאֵינֶנִּי :	*Quærere aliquem, & illum non esse. Iob 7.21.*
אִם אַתָּה תְּשַׁחֵר אֶלְאל :	*Aurorare (quærere ad) Deũ. Iob 8.5*
אֱלֹהִים אֶל אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָּ :	*Aurorare (quærere) Deum. Ps.63.2*
וְשָׁבוּ וְשִׁחֲרוּ אֵל	*Redire, & aurorare (quærere) Deũ. Psal.78.34.*
מְשַׁחֲרֵי לַטֶּרֶף :	*Aurorare (quærere in aurora) rapinæ (ad rapinam.) Iob 24.5. Est autem in regimine sequente Lamed eleganter, sicut & aliàs obseruauimus.*)
וְאַבֵּנוּ שִׁחֲרוּ מוּסָר :	*Quærere aliquem disciplina. Prouer. 13.24.*
יְשַׁחֲרֻנַנִי וְלֹא יִמְצָאוּנַנִי :	*Quærere, nec inuenire. Pro.1.28.*
וּמְשַׁחֲרֵי יִמְצָאוּנַנִי :	*Quærentes sapiẽtiam inuenire eam. Pro.8.17.*
לְשַׁחֵר פָּנֶיךָ וְאֶמְצָאֲךָ :	*Quærere faciem alicuius, & inuenire eum. Pro.7.15.*
אַף רוּחִי בְּקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָּ :	*Quærere, dum spiritus in te sit. Esa. 26.9.*
כְּצַר לָהֶם יְשַׁחֲרֻנִנִי :	*Quærere Deũ in angustia. Hos. 5.15*

שחור Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs Carbo, sic à nigredine dictus, vel certè nigredo ipsa. [*Carbone.*] Vide נַחֲלֵת . Thr. 4.8. *Obscurata est* מִשְּׁחוֹר *à nigredine (supra carbonem) forma eorum.* Quidam arbitrantur, Mem esse nominis constitu-

tiuum, & Dages ad ornatum pronũciationis positum, & claritatem, splendorem, (à שחר aurora) exponunt. *Obscurata est (inquiunt)* כמשחור *claritas formæ eorum*. At prior sententia verior est.

שַׁחַר Nomen masculinum genere, sine plurali, & cum affixo שַׁחְרָה. Aurora, à nigrore sic dicta, cum nondum dies sole illuxit, lucifer, mane; בֹּקֶר verò est ab ortu auroræ vsque ad quatuor vel sex horas diei. [*Aurora.*] Loci aliquot obseruandi.

אור	אַז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ :	*Lucem alicuius erumpi tanquàm auroram. Esa.* 58. 8.
תולת	לַמְנַצֵּחַ עַל אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר :	*Cerua auroræ. Psal.* 22. 1. (*Titulus Psalmi; vide* אַיֶּלֶת.)
אין	אֲשֶׁר אֵין לוֹ שָׁחַר :	*Auroram (lucem) non esse alicui. Esa.* 8. 19.
היל בן	אֵיךְ נָפַלְתָּ מִשָּׁמַיִם הֵילֵל בֶּן שָׁחַר	*Lucifer filius auroræ. Esa.* 14. 12.
העיר	אָעִירָה שָׁחַר :	*Excitare auroram. Psal.* 57. 9.
ידע	יָדַעְתָּ שָׁחַר מְקוֹמוֹ :	*Cognoscere auroram; locum eius. Iob* 38. 12.
ידע	לֹא תֵדַעְנָה שַׁחֲרָה :	*Non cognoscere auroram mali. Esa.* 47. 11. *Hebraismus idest diẽ venturi mali.*
כנף	אֶשָּׂא כַנְפֵי שָׁחַר :	*Leuare alas auroræ. (Volare ad auroræ locum.) Psal.* 139. 9.
רמס	כַּשַּׁחַר נְדֻמָּה נִדְמָה מַלְכְּךָ יִשְׂרָאֵל :	*In aurora cõpesci. (Maturè, citius.) Hos.* 11. 1.
יכון	כְּמָחָר נָכוֹן מֹצָאוֹ :	*Egressionem alicuius esse vt auroræ paratam. Hos.* 6. 3.
נפקף	מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ שָׁחַר :	*Prospicere tãquàm auroræ. Cãt.* 6. 10
עלה	וְכֹמוֹ שָׁחַר עָלָה וגו׳ :	*Auroram ascendere. Gen.* 19. 15.
עלה	יַשְׁכִּימוּ כַּעֲלוֹת הַשָּׁחַר :	*Surgere, cũ ascendit aurora. Ios.* 6. 15
עפעפי	וְאַל יִרְאֶה כַּעַפְעַפֵּי שָׁחַר :	*Non videre (in) palpebras auroræ. Iob* 3. 9.
עפעפי	וְעִינָיו כְּעַפְעַפֵּי שָׁחַר :	*Oculos alicuius esse vt palpebras auroræ. Iob* 41. 10.
עפס	לָשָׂה שָׁחַר עֵיפָה :	*Facere auroræ caliginẽ. Amos* 4. 13
קרן	כְּשַׁחַר פָּרֹשׂ עַל הֶהָרִים :	*Aurora expansa super montibus. Ioel.* 2. 2.

שִׁיחוֹר Nomen fluuij Nili, vt aiunt, sic à nigredine dicti, qui terræ Chanaan, & præsertim tribus Asceris limes erat, quà ĩ Aegyptum itur. Niger, nigris. [*Nilo, il Niger.*] Ios. 13. 3. *A* השיחור *Nigro, qui est in prospectu Aegypti, &c. Et.* 19. 26. וְהַשִּׁיחוֹר *Et in Nigrũ Libenatam.* 1. Par. 13. 5. *Congregauitq; Dauides vniuersum Israelem à* שיחור *Nigro Aegypti, &c.* Ier. 2. 17. *Ad bibendum aquas* שחור *Nigri.* Esa. 23. 3. *Semen* שחר *Nigri, &c.* Inũdationem Nili innuit, ex qua copia frugum fit. Fluuiorum nomina vide in נָהָר.

שַׁחַרְחֹרֶת Nomen fęmininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Nigerrima; siquidem geminatio litterarũ auget significationẽ vocis secundum qualitatem, & si nonnullis potius diminuat. [*Moretta bellissima, di color nero vino, morettina.*] Cãt. 1. 6. *Ne aspiciatis me, qa sum* שחרחרת *nigerrima.* Radix est שחר.

שַׁחַרְיָה Nomen proprium viri ex tribu Beniamin. Sechariah. [*Sacaria.*] 1. Paral, 8. 26. ושחריה *Et Secharias.* Compositum est ex שחר & יה.

שַׁחְרַיִם Nomen propriũ viri ex tribu Beniamin. Sacharim. [*Sacarimo.*] 1. Par. 8. 8. וְשַׁחֲרַיִם *Et Sacharimus genuit, &c.* Radix est שחר.

שַׁחֲרוּת Nomen formæ fœmininæ, quod semel in Biblijs legitur. Adolescentia, iuuentus, sic eleganter per translationem dicta, quasi vitæ hominis aurora. [*Fanciullezza, giouanezza.*] Eccles. 11. 10.

Quia adolescentia, וְהַשַּׁחֲרוּת *& iuuentus sunt vanitas.* Radix est שחר.

שִׁחֵת Verbum Pihel actiuum, perfectum, quãuis Thau sequente altero Thau absorbeatur à Dages, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

שִׁחֵת שִׁחַתְּ שִׁחַתָּה / שִׁחַתּוּ שִׁחַתֶּם		Præteritum.
שִׁחֲתוּ	(משחתם)	Imperat.
שַׁחֵת בְּשַׁחֲרֹ לְשַׁחֵת שִׁחַתָּה לְשַׁחֲתְכֶם לְשַׁחֲתָהּ		Infinitiuus.

Cætera ex Hiphil ego potius desumerem. Corrupit, destruxit, & dicitur tam de animo, malè egit, quàm de actionibus, perdidit. [*Guastare, ruinare, far male, corrompere.*] Construitur absolutè, cum accusatiuo disiuncto, vel affixo, & cum præpositione ל, efficitq; nonnullos idiotismos satis ornatos, vtĩ sequẽtib⁹ velim obserues.

אב	אֲשֶׁר שִׁחֲתוּ אֲבוֹתַי :	*Patres alicuius corrumpere gentes. 2. Reg.* 19. 12.
ארץ	וְלֹא יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל לְשַׁחֵת הָאָרֶץ :	*Diluuium non esse, ad corrumpendũ terram. Gen.* 9. 11.
ארץ	וְשַׁחֵת אַרְצָה וגו׳ :	*Aliquem corrumpere in terram. Genes.* 38. 9. *Eleganter venusteq; dictum in re venerea.*
ארץ	כִּי אַרְצְךָ שִׁחֵת :	*Corrumpere terram tuã. Esa.* 14. 20
ברית	שִׁחֵתָם בְּרִית הַלֵּוִי :	*Corrumpere fœdus. Mal.* 2. 8.
כבר	לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר וגו׳ :	*Adducere diluuium, ad corrumpendum omnem carnem. Gen.* 6. 17.
כבר	לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר :	*Diluuium non esse, ad corrumpendũ omnem carnem. Gen.* 9. 15.
דבר	וְשִׁחֵתָ דְּבָרֶיךָ הַנְּעִימִים :	*Corrumpere verba (res) suauia. Prouer.* 23. 8.
עמק	תְּעַמִּיקוּ שִׁחָתוּ וגו׳ :	*Profundare, corrũpere, etc. Hos.* 9. 9
זמר	וִיקָב יְדִידִים שִׁחֵתוּ :	*Corrumpere palmites. Nah.* 2. 3.
עין	תָּחֹס עֵינִי עֲלֵיהֶם מִשַּׁחֵתָם :	*Oculum parcere à(ne) corrumpendo. Ezec.* 20. 17.
חכמה	שִׁחֵת חָכְמָתְךָ עַל יָפְעָתֶךָ :	*Corrumpere sapientiam super (propter) claritatem. Ezec.* 28. 17.
חומה	וְשִׁחֲתוּ חֹמוֹת צֹר :	*Corrumpere muros. Ezec.* 26. 4.
כרם	רֹעִים רַבִּים שִׁחֲתוּ כַרְמִי :	*Pastores corrumpere vineam. Iere.* 12. 10.
מבצר	שִׁחֵת מִבְצָרֶיךָ :	*Corrumpere munitiones. Ier.* 48. 18
מועד	שִׁחֵת מֹעֲדוֹ :	*Corrumpere conuentum. Thr.* 2. 6.
משיח	לְשַׁחֵת אֶת מְשִׁיחַ יי׳ :	*Corrumpere Messiam. 2. Sam.* 1. 14.
עין	אוֹ אֶת עֵין אֲמָתוֹ וְשִׁחֲתָהּ :	*Corrumpere oculum. Exo.* 21. 26.
עיר	וַיְהִי בְּשַׁחֵת אֱלֹהִים אֶת עָרֵי הַכִּכָּר :	*Deum corrũpere vrbes. Gen.* 10. 29.
עיר	לְשַׁחֵת לָעִיר בַּעֲבוּרִי :	*Corrumpere vrbi (vrbem) propter aliquem. 1. Sam.* 23. 10.
עלה	עָלוּ בְשָׁרוֹתֶיהָ וְשַׁחֵתוּ :	*Ascẽdere in muros, & corrumpere. Iere.* 5. 11.
עם	כִּי שִׁחֵת עַמְּךָ וגו׳ :	*Populum corrumpere, (viam suam, mores.) Exo.* 32. 7.
עם	וְשִׁחַתֶּם לְכָל הָעָם הַזֶּה :	*Corrumpere omni populo. (populũ.) Num.* 32. 15.
רחמים	וְשַׁחֵת רַחֲמָיו :	*Corrũpere miserationes. Amos* 1. 11.
שוב	לֹא אָשׁוּב לְשַׁחֵת אֶפְרָיִם :	*Non redire ad corrumpendum aliquem. Hos.* 11. 10.
שלח	אֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אוֹתָם לְשַׁחֲתְכֶם :	*Mittere sagittas famis ad corrũpendum aliquos. Ezec.* 5. 26.

שַׁחַת Nomen formæ fœmininæ, sine plurali, & cũ affixo שַׁחְתָּם. Corruptio, perditio, destructio. Hinc eleganter per translationem dicitur de fouea, seu sepulchro, in quo hominum corpora perduntur, quamuis tunc etiam posit deriuari ã radice שוח, vel שחה, à profunditate scilicet. [*Guastamento, distruttione, fossa, sepolchro.*] Efficit nonnullos Hebraismos ele-

gan-

gantiarum plenos, vt in sequẽtibus obseruabis, in quibus locis fortitan solum inuenitur.

כלי	וְאַתָּה חָשַׂכְתָּ נַפְשִׁי מִשַּׁחַת בִּלִּי :	*Appetere animam alicuius à fouea destructionis. Esa.* 38. 17.
גאל	גּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיָּיִךְ :	*Redimere vitam à fouea. Ps.* 103. 4.
הוריד	תּוֹרִידֵם לְבְאֵר שַׁחַת :	*Deducere puteo (in puteum) corruptionis. Psal.* 55. 24.
ירד	לְשַׁחַת יוֹרִידוּךָ :	*Deducere foueæ. (in foueam.) Ezec.* 28. 8.
העלה	תַּעַל מִשַּׁחַת חַיַּי יי׳ אֱלֹהָי :	*Eleuare vitam alicuius à corruptione. (fouea.) Ion.* 2. 6.
השיב	לְהָשִׁיב נַפְשׁוֹ מִנִּי שָׁחַת :	*Reducere animã à fouea. Iob* 33. 30
חשך	יַחְשֹׂךְ נַפְשׁוֹ מִנִּי שָׁחַת :	*Prohibere animã à fouea. Iob* 33. 18
טבע	אַז בַּשַּׁחַת תִּטְבְּעֵנִי לִי :	*Immergere in foueam. Iob* 9. 31.
טבע	טָבְעוּ גוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ :	*Demergi in foueam, quam feceris. Psal.* 9. 16.
טמן	כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם	*Abscondere alicui corruptionem (foueam) retis. Psal.* 35. 7.
ירל	פְּדֵעֵהוּ מֵרֶדֶת שַׁחַת :	*Redimere à (ne) descendendo in foueam. Iob* 33. 24.
ירל	בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַר :	*Descendere ad foueam. Psal.* 30. 9.
כרה	כּוֹרֶה שַׁחַת בָּהּ יִפֹּל :	*Excauantem foueam cadere in eam. Pro.* 26. 26.
מות	וְלֹא יָמוּת לַשַּׁחַת :	*Non mori corruptioni. (foueæ.) Esa.* 51. 14.
כרה	עַד יִכְרֶה לָרָשָׁע שַׁחַת :	*Foueam excauari al.cui. Psal.* 94. 13
נפל	יִפֹּל בְּשַׁחַת יִפָּל :	*Cadere in foueam, quam feceris. Psal* 7. 16.
נתפס	בְּשַׁחֲתָם יִתָּפֵשׂ :	*Capi in fouea. (Alijs rete.) Ezech.* 19. 4.
עבר	פָּדָה נַפְשׁוֹ מֵעֲבֹר בַּשַּׁחַת :	*Redimere animam à(ne) transeundo in foueam. Iob* 33. 28.
קרא	לַשַּׁחַת קָרָאתִי אָבִי אַתָּה :	*Vocare foueæ (appellare foueam) patrem. Iob* 17. 14.
קרב	יִתְקָרֵב לַשַּׁחַת נַפְשׁוֹ :	*Animam appropinquare foueæ. Iob* 33. 22.
ראה	לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת	*Videre corruptionem. (foueam.) Ps.* 16. 10.
ראה	לֹא יִרְאֶה הַשַּׁחַת :	*Non videre corruptionem. (foueã.) Psal.* 49. 10.

שְׁחוֹת Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo שְׁחוֹתוֹ. Fouea, sic eadem ratione dicta, qua & שַׁחַת, ob corruptionem scilicet; vel depressionem, à שחה. [*Fossa.*] Prouer. 28. 10. בשחותו *In foueam suam ipse cadet.*

שְׁחִיתָה Nomen Syriacũ, à radice tamen Hebręa שחת, fœmininum genere, sine plurali, ex qua tamen forma dein inuenitur plurale Hebræum bis, cum affixo שְׁחִיתָתָם. Corruptio, destructio. [*Guastamẽto, corrottione.*] In Chaldęo de malis actionibus dicitur. Hebræum verò plurale per translationẽ, foueas, vel vt alijs placet, retia, laqueos, à corrumpendo significat. [*Fosse, reti, lacci.*]

אמר	וּמִלָּה כְּדָבָה וְשִׁחְתָּה דַּיְדֵךְ אִתְּיָן לְמֶא זִי קָדָמַי	*Dicere verbum fallax, & corruptionem ante aliquem. Dan.* 2. 9.
הסכים	וְכָל עִלַּת שְׁחִיתָה לָא כָלִין לְהַשְׁכָּחָה :	*Non posse inuenire causam, & corruptionem. Dan.* 6. 5.
הסתכם	וְכָל שְׁלוּ וְשִׁחִיתָה לָא הִשְׁתְּכַחַת עֲלוֹהִי :	*Errorem & corruptionem non inueniri super aliquo. Dan.* 6. 5.
מלט	וּמְשַׁלֵּט מִשְׁחִיתוֹתָם :	*Eripere à corruptionibus. (foueis.) Psal.* 107. 20.
נלכד	רוּחַ אַפֵּנוּ מְשִׁיחַ יי׳ נִלְכַּד בְּשִׁחִיתוֹתָם :	*Capi in foueis. (laqueis.) Thr.* 4. 20.

ט

שׁט Lege radices שוט שיט שמט שטה, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

שוט / **שוטט** } Require superius in ש ante ו, suo loco proprio.

שטה Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Lamed He, sic flectitur in Biblijs.

שָׁטִית שָׁטִיר אוֹ שָׁטִים שָׁטִי		Præteritum. Nomẽ Toar.
יִשְׁטֶה תִּשְׁטֶה		Futurum.
שְׁטֵה		Imperat.

Cætera cautè formabis, cum opus erunt, vel ex synonimis desumes, quæ vide in נָטָה. Declinauit, diuertit. [*Piegare, torcersi, andare in altra parte.*] Nomen Toar sup plet vices participij, & videt esse potius à radice שוט, quæ in vsu non est, & שָׁטֵי præsertim. Semel scribitur cũ ס vice ש, ad augendam fortasse significationẽ, & nonnullis est substãtiuum; Declinationes. Nouem vicibus ad summum inuenitur, & semper in malum positũm, & præsertim eleganter de muliere dicitur, quæ fidem cõiugalem frãgat. Radix est magis Syriaca q̃ Hebręa.

	וְאִתָּהּ כִּי שָׁטִית תַּחַת אִישָׁהּ :	*Vxorem declinare sub marito. Nume.* 5. 20.
חתת	אֲשֶׁר רִשְׁטָה אִשָּׁה תַּחַת אִישָׁהּ :	*Mulierem declinare sub marito. Nume.* 5. 30.
	אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׁטֶה אִשְׁתּוֹ וגו׳ :	*Vxorem declinare, &c. Num.* 5. 12.
	וְשַׁחֲתָה שָׁטִים הֶעָמִיקוּ :	*Deflexores profundare ingulare. Hos.* 5. 2.
	וְאִם לֹא שָׁטִית טֻמְאָה תַּחַת אִישֵׁךְ :	*Vxorem non declinare immunditia sub viro. Num.* 5. 19.
כזב	וְשֹׁטֵי כָזָב :	*Deflexores mendacij. (Qui flectũt ad mendacium.) Psal.* 40. 5.
לב	אַל יִשֶּׂט אֶל דְּרָכֶיהָ לִבֵּךְ :	*Cor non flectere ad viam alicuius. Pro.* 7. 25.
עבר	שְׁטֵה מֵעָלָיו וְעֹבֹר :	*Deflectere desuper aliquo, & transire. Pro.* 4. 15.
עטם	לָשָׂה שָׁטִים שֹׂאתִי :	*Odio habere facere declinantiũ. (declinationes.) Psal.* 101. 3.

שִׁטָּה Nomen masculinũ genere, & declinatione שטים. Sita, arboris cuiusdã species, de qua variant interpretes. Theodotioni est spina. D. Hieronymo arbor in Eremo nascens, & spinæ albæ similitudinẽ habens, imputribilis, & lęuissima; robore, soliditate, nitore, & pulchritudine cætera ligna facilè superans. Alij piceam vertunt. [*Sita, arbore cosi detto.*] Aliarum arborum nomina vide superius in עץ. Ex hoc ligno arca fęderis, & omnia ferè vasa tabernaculi, quæ lignea fuere, facta sunt, vt Exo. 25. & deinceps. Aliàs שטים est nomen per se, vt suo loco dicemus. Loci notandi.

	אֶתֵּן בַּמִּדְבָּר אֶרֶז שִׁטָּה וגו׳ :	*Dare in deserto cędrum, sitam, &c. Esa.* 41. 19.
עמוד	עַל אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים :	*Dare velum templi super quatuor columnis sitarum. Exo.* 26. 32.
עמוד	וַעֲשִׂיתָ לַמָּסָךְ חָמֵשׁ עַמּוּדֵי שִׁטִּים :	*Facere quinq; columnas sitarum velo. Exo.* 26. 37.
עץ	וְעָשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים :	*Facere arcam (ex) lignis sitarum. Exo.* 25. 9.
עץ	וְעָשִׂיתָ בַדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים :	*Facere vectes lignorum. (pro arca.)*

		Exod. 25. 12.
נן	וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים וגו׳ :	*Facere mensam (ex) lignis sitarum. Exo.* 25.22.
נן	וְעָשִׂיתָ אֶת הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים :	*Facere vectes (pro mensa ex) lignis sitarum.Exo.*25. 27.
נן	וְעָשִׂיתָ אֶת הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים :	*Facere tabulas tabernaculo (ex) lignis sitarum.Exo.* 26.15.
	וְעָשִׂיתָ בְרִיחַם עֲצֵי שִׁטִּים וגו׳ :	*Facere vectes(tabulis (ex) lignis sitarum.Exo.*26.26.
	וְעָשִׂיתָ אֶת הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שִׁטִּים :	*Facere altare (ex) lignis sitarum. Exo.*27.1.
ען	בְּדֵי עֲצֵי שִׁטִּים :	*Facere vectes lignorum sitarũ, pro ara.Exo.* 27.6.

Radix omnibus est שׁט , nescio qua ratione, mihi verò est propria: & deriuatiua huius sunt אֲבֵל הַשִּׁטִּים בֵּית הַשִּׁטָּה שִׁטִּים :

שׁטח Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

שִׁטְחוּם Præteritum.
שָׁטֵחַ Part. præs.
תִּשְׁטַח / יִשְׁטָחוּ } Futurum.
שִׁטּוּחַ Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt, vel synonimis veteris, quę sunt, מתח נטש פרש רכד רדד רפד רגע רקע , quæ suis locis diligentius vide. Expandit, dilatauit, extendit. [*Allargare, distendere.*] Quatuor vicibus tantum inuenitur.

גוי	שִׁטַּח לַגּוֹיִם וַיִּנְחֵם :	*Expandere gentibus. (gentes.) Iob* 12. 23.
ריפות	וַתִּשְׁטַח עָלָיו הַרְפּוֹת :	*Expandere frumenta cõtusa super puteo.* 2.*Sam.*17. 19.
פעמ	וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שִׁטּוּחַ סָבִיב לַמַּחֲנֶה :	*Expandere sibi expandendo circa castra.Num.* 11.32.
פעמ	וַיִּשְׁטְחוּהוּ לַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ וגו׳ :	*Expandere soli & lunæ, &c.Ier.* 8.2

Deriuatiua huius sunt מִשְׁטוּחַ מִשְׁטַח שִׁטַּח .

שׁטח Verbum Pihel actiuum, perfectũ, quod semel legitur in Biblijs in præterito שִׁטַּחְתִּי , nec ob id absurdum fuerit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum necessitas expostulauerit. Expandit, latè extendit, auget enim nonnihil sensum à Cal. [*Allargare grandemente, distendere ben bene.*] Ps. 88. 10. שִׁטַּחְתִּי *Expandi ad te volas meas.*

שׁטט Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, idem cum שׁוט , ex qua radice & hoc prouenit. Virga, baculus. [*Verga, sferza, bastone.*] Ios. 23.13. *Et erunt vobis in laqueum, & in scandalum* וּלְשֹׁט *& baculo, (in baculum, flagellũ) in lateribus vestris.*

שׁוטט Require superius in ש ante ו , suo loco proprio.

שׁטם Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

יִשְׂטְמֵנִי יִשְׂטְמֻנִי יִשְׂטְמוּנִי
יִשְׂטְמוּנִי יִשְׂטְמוּהוּ } Futurum.

Cætera cautè formabis, cum opus erunt, vel potius synonimis veteris, quę vide in שָׂנֵא . Odiuit, odio habuit, inimicatus est, inimicitias in aliquem exercuit. [*Odiare, hauere in odio, tenere per inimico.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

לף	וּבַאף יִשְׂטְמוּנִי :	*Odio habere aliquem in furore. Psal.* 55. 4.
לף	אָפוּ מָרָה וַיִּשְׂטְמֻנִי :	*Nasum (furorem) alicuius discerpere, et odio habere aliquẽ.Iob* 16.9
כעל	וַיִּשְׂטְמוּהוּ בַּעֲלֵי חִצִּים :	*Balistarios odio habere aliquem.Gene.* 49. 23.
כרכה	וַיִּשְׂטֹם עֵשָׂו אֶת יַעֲקֹב עַל הַבְּרָכָה וגו׳ :	*Odio habere aliquẽ super (propter) benedictionem.Gen.*27. 41.
ענס	בְּעֹצֶם יָדְךָ תִּשְׂטְמֵנִי :	*Odio habere aliquem in robore manus.Iob* 30. 21.
מעט	לוּ יִשְׂטְמֵנוּ יוֹסֵף וגו׳ :	*Odio habere aliquem, etc. Gen.* 50.15

Deriuatiuum huius est מִשְׂטֵמָה .

שׂטים Nomẽ Toar plurale masculinum, quod bis tãtum in scriptura sacra legitur. Remiges, sic eleganter dicti à radice שׂט , idest à circumeundo, vel circumducendo. [*Galeotti, huomini che vogano.*] Ezechiel. 27.8. *Habitatores Sidon, & Aruad erant* שָׂטֶיךָ *remiges tibi.* Et ver. 26. *In aquis multis adduxerunt te* הַשָּׂטִים , *qui remigabant te.* Hoc tamen creditur, esse idem cum שאטים , de quo suo loco dictum est.

שׁטים Est plurale nominis שִׁטָּה , vt illic habes. Aliàs est nomen proprium loci non procul à Moabitica regione, sic fortasse dicti, quòd ibi esset arborum שִׁטִּים copia. Sitim. [*Sitimo.*] Num. 25.1. *Et resedit Israel* בַּשִּׁטִּים *in Sitim, &c.* Ex hoc loco Iosue misit exploratores ad inuestigandum situm Iericuntis. Ios. 2.1. *Et misit Iosue filius Nun ex* שִׁטִּים *Sitim duos viros, &c.* Ioel 5.10. *Et fons è domo Domini egredietur, & irrigabit vallẽ* הַשִּׁטִּים *Sitim.* Mich. 6.5. *A* הַשִּׁטִּים *Sitim vsque ad Galgalã.* Huius composita vide in שִׁטָּה .

שׁטן Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

שִׂטְנִי שִׂטְנִי Part. præs.
יִשְׂטְנוּנִי Futurum.
לְשִׂטְנוֹ Infinitiuus.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, exceptis in illis locutionibus in quibus sequẽti nomine vti poteris. Aduersatus est, aduersarium se posuit, satanam egit. [*Contrastare, porsi in contrasto ad alcuno.*] Sex vicibus inuenitur.

כוס	יִכְשׁוּ וְיִכָּלְמוּ שֹׂטְנֵי נַפְשִׁי וגו׳ :	*Aduersarius animæ alicuius erubescere, & deficere.Psal* 71.13.
לכפ	יִלְבְּשׁוּ שֹׂטְנַי כְּלִמָּה וגו׳ :	*Aduersantes induere opprobrium, &c.Psal.*109.29.
פעלס	זֹאת פְּעֻלַּת שֹׂטְנַי מֵאֵת יי׳ :	*Opus aduersantium Psal* 109.20.
סטן	וְהַשָּׂטָן עֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשִׂטְנוֹ :	*Satanam stare ad aduersandum aliquem. (alicui.) Zac.* 3. 1.
תחת	יִשְׂטְנוּנִי תַּחַת רָדְפִי טוֹב :	*Aduersari aliquem, (alicui) pro eo quòd ille bonum sequatur. Psal.* 38. 21.
תחת	תַּחַת אַהֲבָתִי יִשְׂטְנוּנִי :	*Aduersari aliquem(alicui) pro amore illius.Psal.*109.4.

Deriuatiua huius sunt שָׂטָן שִׂטְנָה .

שׂטן Nomen masculinum genere, sine plurali. Satan, aduersarius, quisquis alteri aduersatur: Hinc diabolus in nouo testamento sæpius vocatur Satanas ab aduersando. [*Satana, auersario, contrastante.*] Loci obseruandi.

לין	אֵין שָׂטָן וְאֵין פֶּגַע רָע :	*Satanam(aduersarium) non esse, &c.* 1.*Reg.*5.4.
בוא	וַיָּבֹא גַם הַשָּׂטָן בְּתוֹכָם :	*Satanam venire inter filios Dei. Iob* 1.6. *Ibi vide omnia.*
נער	יִגְעַר יי׳ בְּךָ הַשָּׂטָן וגו׳ :	*Increpare(in) satanam, &c. Zac.* 3.2
היה	וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ לְשָׂטָן בַּמִּלְחָמָה :	*Aliquem esse satanæ (in aduersariũ) alicui in bello.* 1.*Sam.*29.4.
היה	כִּי תִהְיוּ לִי הַיּוֹם לְשָׂטָן :	*Aliquos esse satanæ (in aduersarios) alicui.* 2.*Sam.*19.23.
היה	וַיְהִי שָׂטָן לְיִשְׂרָאֵל וגו׳ :	*Aliquem esse satanam (aduersariũ) alicui.* 1.*Reg.*11.25.
הקיס	וַיָּקֶם יי׳ לְשָׂטָן לִשְׁלֹמֹה :	*Excitare satanam(aduersarium) alicui.*1.*Reg.*11.14.
התיצב	וַיִּתְיַצֵּב מַלְאַךְ יי׳ בַּדֶּרֶךְ לְשָׂטָן לוֹ :	*Angelum Domini collocare se in via satanæ(in aduersariũ) alicui. Numc.* 22.22.
יצא	הִנֵּה אָנֹכִי יָצָאתִי לְשָׂטָן :	*Angelum egredi satanæ (in aduersarium.) Num.*22.32.
עמד	וְשָׂטָן יַעֲמֹד עַל יְמִינוֹ :	*Satanam (aduersarium) stare super (ad) dexterã alicuius. Ps.*109.6.
עמד	וְהַשָּׂטָן עֹמֵד עַל יְמִינוֹ לִשְׂטְנוֹ :	*Satanam stare super dextera alicuius ad aduersandum.Zac.* 3.1.

שׂטנה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Aduersatio. [*Contrasto, impedimento.*] Esdr. 4.6. *In principio regni Assueri scripserunt* שִׂטְנָה *aduersationem contra habitatores Iudeæ, & Ierusalẽ.* Hebraismus idest, vt illis aduersarentur. Hinc Iacobus hoc nomine quendam fontem ab euentu appellauit. Sitnah. [*Sitina.*] Gen. 26.21. *Et foderũt alium puteum, & super illum etiam contenderunt, & vocauit nomen eius* שִׂטְנָה *Sitnah.* Radix est שטן .

שׁטף Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

שָׁטַף
שִׁטְּפוּנִי
שִׁטְּפוּנִי } Præteritum.
שׁטף שׁטפים Part. præs.
אֶשְׁטוֹף תִּשְׁטוֹף יִשְׁטוֹף
תִּשְׁטוֹף
יִשְׁטֹפוּ יִשְׁטוֹפוּךָ יִשְׁטוֹפוּהָ } Futurum.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erunt. Inundauit, & dicitur tàm de aquis, q̃ de hominibus, demersit, immersit. [*Inondare, allagare, attuffare, cacciare sotto acqua.*] Transfertur etiam ad alia præter aquam metaphoricè, & efficit nonnullos idiotismos satis ornatos, vt in sequentibus obseruabis.

נגש	הָיָה גֶשֶׁם שׁוֹטֵף וגו׳ :	*Imber inundans. Ezec.* 13. 11.
דם	וְאֶשְׁטוֹף דָּמִים מֵעָלֶיךָ :	*Inundare (abluere) sanguinẽ desuper aliquo.Ezec.* 16.10.
חיל	וְחֵילוֹ יִשְׁטוֹף :	*Exercitum inundare.Dan.* 11.26.
יד	יָדָיו לֹא שָׁטַף בַּמָּיִם :	*Non inundare manus (in) aqua. Leuit.*15.11.
כליון	כְּלִיוֹן חָרוּץ שׁוֹטֵף צְדָקָה :	*Consumptionem inundare iustitiam. Locus dilucidandus.Esa.*10.22.
מים	אַז הַמַּיִם טְמָפוּנוּ :	*Aquas inundare aliquem. Ps.*124.4
מים	כְּזֶרֶם מַיִם כַּבִּירִים שׁוֹטֵפִים :	*Aquas copiosas inundare. Esa.*28.2
מוסי	וְסֶתֶר מַיִם יִשְׁטֹפוּ :	*Aquas inundare absconsionem. Esa.* 28. 17.
נהר	וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ :	*Fluuios nõ inundare amorẽ. Cãt.*8.7
נהר	וּבַנְּהָרוֹת לֹא יִשְׁטֹפוּךָ :	*Fluuios non inundare aliquem. Esa.* 43. 2.
נחל	וּנְחָלִים יִשְׁטֹפוּ :	*Flumina inundare.Psal.*78.20.
נחל	וְרוּחוֹ כְּנַחַל שׁוֹטֵף :	*Spiritũ alicuius esse sicut flumen inundans.Esa.* 30.28.
נחל	וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כָּבוֹד גּוֹיִם :	*Gloriam alicuius esse sicut flumen inundans.Esa.66.*12.
נחל	יִהְיוּ לְנַחַל שׁוֹטֵף וְיִשְׁטְפוּ אֶרֶץ וגו׳ :	*Aquas esse fluuio (in flumẽ) inundanti, et inũdare terrã, &c. Ier.*47.2
סוס	כְּסוּס שׁוֹטֵף בַּמִּלְחָמָה :	*Equum inundare in bello.Ier.* 8.6.
פ״ח	תִּשְׁטוֹף מִפִּי חָיָה עָפָר אָרֶץ :	*Aquam inundare spontè nascentia. Iob* 14. 15.
עבר	יִשְׁטוֹף וְעָבַר וגו׳ :	*Inundare, & pertransire. Esa.* 8.9.
רכב	וַיִּשְׁטוֹף אֶת הַרֶּכֶב עַל בְּרֵכַת שֹׁמְרוֹן :	*Inundare currum super piscina. 1. Reg.* 22.38.
סבלת	וְשִׁבֹלֶת שִׁטַּפְתָּנִי :	*Gurgitem inundare aliquẽ. Ps.*69.3.
שוט	שֵׁוט שׁוֹטֵף כִּי יַעֲבֹר וגו׳ :	*Flagellum inundantem transire. Esa.* 28. 15.

Deriuatiua huius sunt נשטף שִׁטֶּף שֶׁטֶף או שֵׁטֶף .

שׁטף Verbum Pohal passiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs, nec ob id absurdũ fuerit, & alia formare iuxta regulas grammaticales, cũ opus erunt. Inundatus, in aquam demersus fuit. [*Fù attuffato, cacciato sotto acqua, fatto coprire dall acqua.*] Leui. 6.21. *Et defricabitur* וְשֻׁטַּף *& inundabitur (in) aqua.*

שֵׁטֶף / **שִׁטֶּף** } Nomẽ masculinum genere, sine plurali. Inundatio. [*Innondatione, corrente d'acqua.*] Sex vicibus tantũ inuenitur, & trãsfertur et ad alia pter aquã metaphoricè, sicut & verbũ.

לף	אַכְזְרִיּוּת חֵמָה וְשֶׁטֶף אָף :	*Inundatio furoris. Pro.* 27.4.
זרוע	וּזְרֹעוֹת הַשֶּׁטֶף יְשַׁטֵּפוּ וגו׳ :	*Brachia inundatiõis, &c. Dan.*11.22
מים	רַק לְשֶׁטֶף מַיִם רַבִּים וגו׳ :	*Inundatio aquarum multarum, &c. Psal.* 32.6.
עכר	בְּשֶׁטֶף עֹבֵר כָּלָה יַעֲשֶׂה מְקוֹמָהּ :	*Facere consumptionem in inundatione transeunte. Nah.* 1. 8.
סגל	מִי פִלַּג לַשֶּׁטֶף תְּעָלָה :	*Diuidere aquæductum inundationi. Iob* 38. 25.
קץ	וְקִצּוֹ בַשֶּׁטֶף :	*Finem esse ĩ inundationẽ. Dan.* 9.27.

שׁטר Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs שֹׁטֵר שְׁטָרִים שְׁטָרֶיךָ שְׁטָרֶיכֶם שְׁטָרָיו שְׁטָרֵיהֶם . Præfectus, officij & dignitatis nomen, censor. [*Soprastante, fattore, censore.*] Censores à זקנים senioribus constituebantur, & res publicas curabant, שפטים verò delata iudicabant, & נגשים exigebant à populo exigenda. Vide ergo, ne cõfundas hos gradus cum aliquibus. Scribitur nõnunquàm cum Vau שוטר , vt 2.Par. 26.11. *Et Maaseias* הַשּׁוֹטֵר *censor.* Viginti & sex vicibus ad summũ reperitur, ex quibus sequentes locos velim obserues.

לין	אֲשֶׁר אֵין לָהּ קָצִין שֹׁטֵר וּמֹשֵׁל :	*Principem, censorem, & dominũ nõ esse formicæ. Pro.* 6.7.
בוא	וַיָּבֹאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעֲקוּ וגו׳ :	*Præfectos venire, et vociferari, &c. Exo.* 5. 15.
דבר	וְדִבְּרוּ הַשֹּׁטְרִים אֶל הָעָם וגו׳	*Præfectos loqui ad populum, &cæt. Deut.* 20. 5.
סכם	וַיָּכוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וגו׳ :	*Præfectos ab exactoribus positos ꝓcuti, &c. Exo.* 5. 14.
קהל	הַקְהִילוּ אֵלַי וגו׳ וְשֹׁטְרֵיכֶם וגו׳ :	*Congregare seniores, & Præfectos, &c. Deut.* 31.28.
זקן	כִּי הֵם זִקְנֵי הָעָם וְשֹׁטְרָיו :	*Seniores populi, & censores. Nume.* 11. 16.
זקן	רָאשֵׁיכֶם שִׁבְטֵיכֶם זְקֵנֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם :	*Capita, tribus, seniores, & censores aliquorum. Deut.* 29.9.
זקן	וּזְקֵנָיו וְשֹׁטְרָיו וְשֹׁפְטָיו וגו׳ :	*Seniores, censores, & iudices stare, &c. Ios.* 8. 33.
יסף	וְיָסְפוּ הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר וגו׳ :	*Præfectos addere ad loquendũ, &c. Deut.* 20.8.
יצא	וַיֵּצְאוּ נֹגְשֵׁי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וגו׳ :	*Exactores & præfectos egredi. Exo.* 5. 10.
כלה	כִּכְלוֹת הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר וגו׳ :	*Præfectos explere ad loquendũ, &c. Deut.* 20.9.
נתן	שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֶּן לְךָ וגו׳	*Dare sibi iudices, & censores, &cæt. Deut.* 16. 18.
עבר	יַעַבְרוּ הַשֹּׁטְרִים בְּקֶרֶב הַמַּחֲנֶה וגו׳ :	*Censores transire in medio castrorũ. Ios.* 3. 2.
עם	וַיְצַו יְהוֹשֻׁעַ אֶת שֹׁטְרֵי הָעָם	*Præcipere censoribꝰ populi. Ios.* 1.10
צום	וַיְצַו פַּרְעֹה וגו׳ וְאֶת שֹׁטְרָיו :	*Præcipere exactoribus, & censoribus. Exo.* 5. 6.
רמה	יַרְאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָם בְּרָע וגו׳ :	*Præfectos videre se (vel aliquos) in malo. Exo.* 5.19.
סבט	וְשֹׁטְרִים לְשִׁבְטֵיכֶם :	*Dare aliquos p̃fectos tribubus, &c. Deut.* 1.15.
סעט	לְזִקְנֵיו וּלְרָאשָׁיו וּלְשֹׁפְטָיו וּלְשֹׁטְרָיו וגו׳ :	*Vocare seniores, capita, iudices, & censores, &c. Ios.* 23. 2.

Ange-

Cen-

	לְשֹׁנִי שִׂיחַ וגו׳ :	*Eloquium esse alicui. Pro. 23.29. Locus illustrandus.*
מרי	גַּם הַיּוֹם כִּי־שִׂיחִי :	*Eloquium alicuius esse amaritudinē. Iob 23.2.*
כמשׂ	יֶשָׁא כְשׂחִי מִשְׁכָּבִי :	*Cubile leuare (dolorem) in meditatione. Iob 7.13.*
עזב	אֶעֱזֹבָה עָלַי שִׂיחִי :	*Relinquere super se eloquium. (Est loquendo mentem aperire. Iob 10.1*
ערב	יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי :	*Eloquium alicuius esse gratū (super) Deo. Psal. 104.35.*
קטף	הַקֹּטְפִים מַלּוּחַ עָלֵי שִׂיחַ :	*Succidere vrticā sup virgulto. (vel (&) folia virgulti.) Iob 30.4.*
רב	כִּי מֹרֹב שִׂיחִי וְכַעְסִי דִּבְרָתִי עֹד הֵנָּה :	*Multitudo eloquij. 1. Sam. 1.15.*
שרש	וְכָל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ :	*Virgultū agri esse in terra. Gen. 2.5*
שיג	כִּי שִׂיחוֹ וְכִי שִׂיג לוֹ :	*Eloquium, vel occupationem esse alicui. 1. Reg. 18.27.*
שכח	אִם אָמְרִי אֶשְׁכְּחָה שִׂיחִי :	*Obliuisci elocutionis. Iob 9.27.*
שמע	שָׁמַע אֱלֹהִים קוֹלִי בְּשִׂיחִי :	*Audire vocem alicuius in elocutione eius. Psal. 64 2.*
שפך	לִפְנֵי יי׳ שְׁפֹךְ שִׂיחוֹ :	*Versare eloquium tuum ante Deum. Psal 102 1.*
שפך	אֶשְׁפֹּךְ לְפָנָיו שִׂיחִי :	*Effundere ante Deum elocutionē tuā. Psal 142.3.*

שִׂיחָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, שִׂיחוֹת. Fouea, sic à depressione dicta. [*Fossa, buca.*] Ter inuenitur.

כרה	כִּי כָרוּ שִׂיחָה לְלַכְּדֵנִי :	*Fodere foueam ad capiēdum aliquē. Ier. 18.22. Hebræi ex Massara legūt* שיחה *, vt arbitrer, illud Iod esse Vau decurtatum ad notandum facinus.*
כרה	כָּרוּ לְפָנַי שִׂיחָה וגו׳ :	*Fodere ante aliquem foueam, & cadere in eam. Psal. 57.7.*
כרה	כָּרוּ לִי זֵדִים שִׂיחוֹת וגו׳ :	*Fodere alicui foueas, &c. Ps. 119. 85. Vulgatus legit* שיחות *ex sequenti.*

Radix est שוח vel שחה .

שִׂיחָה Nomen fœmininum genere, sine plurali, & cum affixo שִׂיחִי . Eloquium, colloquium, elocutio, meditatio, idem cum שִׂיחַ . *Ragionamento, parlare.*] Ter inuenitur.

נגע	וְתִגְרַע שִׂיחָה לִפְנֵי אֵל :	*Minuere eloquium ante Deum. Iob 15. 4.*
עדות	כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי :	*Obtestationes Dei esse eloquium alicui. Psal. 119. 99.*
תורה	מַה אָהַבְתִּי תּוֹרָתְךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי :	*Legem esse elocutionem alicuius tota die. Psal. 119. 97.*

Radix est שוח .

שִׂיחוֹר Require superius in ש ante ח , suo loco proprio.

שִׂט Nomen formę masculinę, quod semel legitur in Biblijs. Remus, sic dictus, à circumducendo nauem. [*Remo.*] Esa. 33.21. *Non ambulabit in eo nauis* שט *remi.* Hoc est, quæ remis ducitur. Radix est שוט .

שִׁיל Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs cum affixo שִׁילֹה , de quo multū variant interpretes, quid propriè significet. Aliquibus est filius, sic eleganter à שילה secundina dictus, & Messiam per antonomasiam denotat, cum quibus stat & Chaldęus, qui מְשִׁיחָא interpretatur. Quod si verum est, nequaquàm arguendi sunt, qui dixerūt, idcirco scribi cum affixo He, generis fœmitini, quod ad virginem referatur, ex qua Christus sine virili semine esset nasciturus, tanquàm peccantes in grāmatica, cum pari modo & priores peccent, ne lapsu grauiori eos impingere dicam, qui שיל secundinam homini dant. Verùm in arcanis diuinis non sunt exigenda verba ad rationes grāmaticales. Scribitur שילה voce fœmininā, & affixo masculino, vt & in alijs dictionibus nonnunquàm fieri sæpius obseruauimus; hic autem vt tribum Iudæ indicet, & ex matre sola natiuitatem huius filij designet, ac si esset שילה , alioquin dicendū fuerat שילו . Sed hoc Theologis relinquamus discutiendum. Pari modo relinquamus Iudæos, quorum aliqui de Dauide ipso, alij de שלה vrbe, quamuis sine Iod scribatur, de qua suo loco dicemus, verba diuina interpretantur, cum illis respondere possimus, tunc verbum יסיר eorum sententiæ non satis conuenire. Quidam putarunt, in שילה He non esse affixum, sed nominis constitutiuum, & sic Messiam dici. Hier. legit שילוח , quod verbis Hebraicis nō quadrat, ne putes cum aliquibus, Iudæos illud deprauasse, cum eos Chaldæi paraphrastę, magis vrgeat autoritas. Quidam recentiorum tandem à שלה deducunt, & felicem, fortunatum, pacificum, augustum, interpretantur. Ego censeo, nomē esse Messiæ, & significationis etymon nobis esse ignotum. Siloh. [*Silo, Christo.*] Gen. 49.10. *Donec veniat* שילה *Silo.* (*Christus.*) Locus alibi declarādus.

שִׁילוֹ / **שִׁילֹנִי** } Require inferius in ש ante ל , suo loco proprio.

שִׂימָה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Positio. [*Mettimento, mettere, ponere.*] 2. Sam. 13.32. *Quia super ore (ad iussum) Absalomis fuit* שימה *positio.* Hebraismus. Hoc est, retinebat verbum hoc apud se, vt præciperet, &c. Iudæi hodierni ex Massara legunt שמה , tanquàm illud Iod esset Vau decurtatum ad denotandum facinus, vt in huius radice שום diximus.

שִׁימוֹן Require inferius, in ש ante מ , suo loco proprio.

שִׁינָה Require inferius in ש ante נ , suo loco proprio.

שִׁינַיִם Nomen plurale masculinum, quod bis legitur in scriptura sacra cū affixo שִׁינֵיהֶם . Vrinæ. [*Orina.*] Esa. 36.12. & 2. Reg. 18.27. *Et vt bibant* אֶת שִׁינֵיהֶם *vrinas suas vobiscum.* Iudæi tamen, nescio qua honestatis causa, legūt מימי רַגְלֵיהֶם aquas pedum suorum, & hinc factum est, vt nullus hanc radicem posuerit. Expende locos & omnes accuratius.

שִׁיצִיא Require inferius in ש ante צ , suo loco proprio.

שִׁיר Hinc quidam deducūt שרות , de quo inferius in ש ante ר , suo loco dicemus.

שִׁיר Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs שִׁיר שִׁירִים שִׁירִי שִׁירֵךְ שִׁירֵיכֶם שִׁירוֹ שִׁירָה . Cantus, cantio, canticum, cātilena, quicquid canitur, vel vt canatur, fit. [*Cāto, canzone, poesia.*] Erat autem Hebræis שיר quibusdam metri legibus effectus, quemadmodum etiam nunc cognoscere licet ex ipsa horum lectione, qua aures demulcentur suauius quàm in prosa, & mira diuersitas in illis sentitur, verum qua ratione, & quibus regulis nunc penitus ignoratur. Iudæi tamen vlterius toni metros sibi effinxerunt, inter quos hac nostra ferè tempestate quidam Emanuel excelluit, sed nihil ad rhombum, vt in prouerbio. Quomodo addatur hoc nomen, cum מִזְמוֹר , & in qua re differant, ibi vide, & nota. Efficit nonnul-

	שִׁטְרִים וְשֹׁפְטִים שֵׁשֶׁת אֲלָפִים :	*Censores & iudices Leuitarum sex millia. 1. Par. 23. 4.*

Deriuatiua huius sunt שִׁטְרֵי .

שִׁטָּר Nomē Syriacum masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs. Latus, pars. [*Banda, parte.*] Hebraicè צַד dicitur. Daniel. 7.5. וְלִשְׁטַר *Et lateri vno (ad vnum latus) collocata fuit.*

שִׁיזְרִי Nomen proprium viri Saronij, Salomonis regis super grege bouum in Saronia regione præfecti. Sitrai. [*Sitraio.*] 1. Par. 27.29. *Et super boues pascētibus in Saron,* שִׁטְרַי *Sitraius Saronita.* Radix est שטר .

ש י

שִׁי Lege radicem שה , & obserua dictiones, in quibus He vertitur in Iod.

שַׁי Nomen masculinum genere, sine plurali, quod ter inuenitur ī Biblijs, nec satis certum est, quid propriè significet, quamuis communiori sententia munus, oblatio, ferè omnibus exponatur. [*Dono, presente.*] Vide מִנְחָה . Loci sunt hi.

סוכל	לְךָ יוֹבִילוּ מְלָכִים שִׁי :	*Reges adducere Deo donū. Ps. 68. 30*
סוכל	יוֹבִילוּ שַׁי לַמּוֹרָא :	*Adducere munᵒ formidabili. (Deo.) Psal. 76.12.*
הוכל	יוּבַל שַׁי לַיי׳ וגו׳ :	*Munus adduci Domino. Esa. 18.7.*

Composita huius sunt אֲבִישַׁי אַבְשַׁי .

שִׁיא Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs cum affixo שִׁיאוֹ . Eleuatio, exaltatio. [*Inalzamento.*] Iob 20.6. *Si ascenderit in cœlum* שִׁיאוֹ *eleuatio (eminentia) eius, &c.* Radix est נשא .

שִׁיא Nomen proprium viri, Dauidis regis à commentarijs, quem שַׁוְשָׁא , & שְׂרָיָה etiam dictū fuisse, facilè crederem. Seia. [*Seiano.*] 2. Sam. 26.25. וְשִׁיא *Et Seias scriba.* Confer locos.

שִׁיאוֹן } Require superius in ש ante א , suo loco proprio.

שִׁיב Nomen formæ masculinę, quod semel legitur in Biblijs cum affixo שִׁיבוֹ . Decrepitas, seniū, idem cum sequenti scilicet. [*Vecchiezza, vecchiaia.*] 1. Reg. 14.4. *Nam surrexerant (caligabant) oculi eius* מִשִּׁיבוֹ *à (præ) senio (illius.)* Radix est שוב .

שִׂיבָה Nomen fœmininum genere, sine plurali, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quę sunt in Biblijs שֵׂיבָה שֵׂיבַת שֵׂיבָתִי שֵׂיבָתְךָ שֵׂיבָתוֹ . Decrepitas, seniū. [*Vecchiezza, vecchiaia.*] Duabus de viginti vicibus tantum inuenitur, ex quibus sequentes locos obseruabis. Iod aliqñ deficit à scriptura.

לוס	יוֹנֵק עִם אִישׁ שִׂיבָה :	*Vir senectuis. Deut. 32.25.*
הדר	וְהָדַר זְקֵנִים שֵׂיבָה :	*Senium esse honorem seniorum. Pro. 20.29.*
הוריד	וְהוֹרַדְתֶּם אֶת שֵׂיבָתִי בְּיָגוֹן שְׁאוֹלָה :	*Deducere senectutem alicuius cū dolore in sepulchrum. Gene. 42.38. Vide etiam 44.31.*
הוריד	וְהוֹרַדְתֶּם אֶת שֵׂיבָתִי בְּרָעָה שְׁאֹלָה :	*Deducere senectutem alicuius à malo in sepulchrum. Gen. 44.29.*
הוליך	וְלֹא תוֹרִד שֵׂיבָתוֹ בְּשָׁלוֹם שְׁאֹלִי :	*Non deducere senectutem alicuius cū pace in sepulchrū. 1. Reg. 2.6.*
הוליך	וְהוֹרַדְתָּ אֶת שֵׂיבָתוֹ בְּדָם שְׁאֹל :	*Deducere senectutem alicuius cū sanguine in sepulchrum. 1. Reg. 2. 9.*
זרק	גַּם שֵׂיבָה זְרָקָה בּוֹ וגו׳ :	*Senium aspergi in aliquem. Hos. 7.9.*
תפס	יַחְשֹׁב תְּהוֹם לְשֵׂיבָה :	*Reputare abyssum senectuti. (In senium. Locutio elegans poetica.) Iob 41.24.*
	תִּקְבֹּר בְּשֵׂיבָה טוֹבָה :	*Sepeliri ī senectute bona. Gen. 15.15*
	וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשֵׂיבָה טוֹבָה	*Mori in senectute bona. Gen. 25.8.*
	וּלְכַלְכֵּל אֶת שֵׂיבָתֶךָ :	*Nutrire senectutem alicuius. Ruth. 4. 15.*
	עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה :	*Fructificare ī senectute. Psal. 92.15*
	וְעַד שֵׂיבָה אֲנִי אֶזְבֹּל :	*Ferre vsque ad senium. Esa. 46.4.*
	וְגַם עַד זִקְנָה וְשֵׂיבָה אֱלֹהִים אַל תַּעַזְבֵנִי :	*Non derelinquere vsque ad senectutem & senium. Psal. 71.18.*
	מִפְּנֵי שֵׂיבָה תָּקוּם :	*Surgere à facie senectutis. Leuit. 19. 32.*

Radix est שוב .

שִׂיבָה Nomen fœmininū genere, sine plurali, qđ non legitur in Biblijs, nisi in regimine, verso He in Thau, שִׂיבַת , & cum affixo שִׂיבָתוֹ , & est æquiuocum, nam potest formari à שבה , & tunc habitationē, mansionem significat, vel à שבה , & tunc est abductio, captiuitas, vel tandem, vt aliquibus placet, à שוב , idest reditus. [*Habitare, stāza, prigionia, essere schiauo, ritorno.*] Pensitanda erunt igitur loca, in quibus inuenitur, vt scias, in quem sensum accipi debeat, quamuis in sequentibus tantum forsitan legatur. 2. Sam. 19.33. *Ipse nutriuit regem* בְּשִׂיבָתוֹ *in mansione eius (cum maneret) in castris.* Psal. 126.1. *Cum reduceret Dominus* אֶת שִׁיבַת *captiuitatem (reditum) Sion.*

שִׂיג Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, nec satis certum est, quid propriè significet. Quidam arbitrantur, radicem esse propriam, & negocium, occupationem interpretantur. Vero tamen similius est, sic potius dici à נשג per translationē eleganter, quasi alicuius negocij apprahensionem diceres. [*Negotio, occupatione, facenda.*] 1. Reg. 18.27. *Quia locutio, vel qa* שִׂיג *occupatio est ei.* Expēde locū accurati.

שִׂיד Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Calx. [*Calce, calcina.*] Synonimū גיר . Quater inuenit.

תפרפו	וְהָיוּ עָמִים מִשְׂרְפוֹת שִׂיד :	*Populos esse cōbustiones calcis. Esa. 33. 12.*
סור	וְשַׂרְתָּ אֹתָם כָּשִׂיד :	*Obducere aliquid (ī) calce. Deut. 27. ver. 2. & 4.*
שרף	עַל שִׂרְפוֹ עַצְמוֹת מֶלֶךְ אֱדוֹם לַשִּׂיד :	*Comburere ossa calci. (pro vel cum calce. Amos 2. 1.*

Radix est שוד .

שִׂיאָה Require superius in ש ante ו , suo loco proprio.

שִׂיחַ Est imperatiuus verbi Hiphil השיח , vt suo loco diximus. Aliàs est nomen masculinum genere, & declinatione שִׂיחִים . Frutex, arbustū, arbor humilis, quæ ad iustam magnitudinem arboris non assurgit, herbarum statura, sed non demoriens, neq; arescēs vt herba, & hinc est, vt etiā de herba grandiuscula nonnunquàm dicatur. [*Frutice, virgolto, arborsello, herba.*] Vide עֵץ & אֶשֶׂב . Radix est propria, & significationis etymon quęrere fortasse ridiculum est. Quater inuenitur. Est insuper nomen à radice שיח masculinum genere sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs שִׂיחַ שִׂיחִי שִׂיחוֹ . Verbum, oratio, locutio, meditatio tam interior, quàm exterior. [*Ragionamento, borbottamento, parlare.*] Vide דְּבָר . In sequentibus locis tantū inuenitur.

אדם	הֲאֵנוֹשִׁי לְאָדָם שִׂיחִי :	*Eloquium alicuius esse homini. (ad hominem.) Iob 21.4.*
תחר	וַתַּשְׁלֵךְ אֶת הַיֶּלֶד תַּחַת אַחַד הַשִּׂיחִים :	*Proijcere subter vnum virgultorū. Gen. 21. 15.*
כון	בֵּין שִׂיחִים יְנַהָּקוּ :	*Rudere inter frutices. Iob 30.7.*
סריר	אָרִיד בְּשִׂיחִי וַאֲהִימָה :	*Lamentari in eloquio. Psal. 55.3.*
ידע	אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת הָאִישׁ וְאֶת שִׂיחוֹ :	*Cognoscere virū, & eloquium eius. 2. Reg. 9.21.*

ש כ

שך Lege radices נשך שוך שכה שכך , & obſerua dictiones, quæ remanent in ſcriptura, cum his duabus tantum radicalibus. Vide etiã in סכה , & nota.

שכו Require paulò inferius, ſuo loco proprio.

שכך Duplicata habentur inferius, ſuo loco proprio, ibi vide.

שכב Verbum Cal neutrum, perfectum, ſic flectitur in Biblijs .

שכב שכבתָ שָׁכַבְתִּי
שכבה שָׁכְבָה } Præteritum.
שכבו שָׁכְבֶהָם

שכב שכבים שָׁכֵב
שכבת } Part. præſ.

אשכב או אשכבה תשכב
תשכב
נשכבה תשכבון או תשכבון ישכבו או } Futurum.

שכב או שכבה (ישכבו ישכבון או ישכבן או ישכבון
שכבי } Imperat.

שכב שכב כשכב לשכב בשכבך בשכבו בשכבה : Infinitiuus.

Cætera, quę deſunt, præter Pahal, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Cubauit, iacuit, & de quacunq; cubatione hominum, & quauis de cauſa dicitur. [*Giacere.*] Conſtruitur abſolutè, & cũ præpoſitionibus עם , עלי , צד , את , efficitq; varios Hebraiſmos elegantiarum plenos, vt in ſequẽtibus obſeruabis. Nunquàm verò ſuſcipit affixa, & ob id peccant Iudæi corrumpentes linguæ phraſim, qui honeſtatis cauſa legunt Deut. 28. 30. *Vxorem deſponſabis*, & *alter* יִשְׁגָּלֶנָּה *vitiabit eam*; יִשְׁכָּבֶנָּה cubabit cum ea, cum dicendum eſſet יִשְׁכַּב אֹתָהּ , quod notes velim .

אכב	אֶת אָבִינוּ וְנִשְׁכְּבָה עִמּוֹ :	*Cubare(coire) cũ patre. Gen. 19. 32.*
אכב	תִּשְׁכַּב אֶת אָבִיהָ :	*Cubare(coire) cũ patre. Gen. 19. 33.*
אכב	וְשָׁכַבְתִּי עִם אֲבֹתָי :	*Cubare cum patribus. (Eſt mori.) Gene. 47. 30.*
אכב	וְשָׁכַבְתָּ אֶת אֲבֹתֶיךָ :	*Cubare cum patribus. (Eſt mori.) 2. Sam. 7. 12.*
אחות	אָרוּר שֹׁכֵב עִם אֲחֹתוֹ וגו' :	*Cubare cũ ſorore filia patris vel matris. Deut. 27. 22.*
אכל	לֹא יִשְׁכַּב עַד יֹאכַל טֶרֶף :	*Leonem non cubare, donec ederit prędam. Num. 23. 24.*
אמר	אִם שָׁכַבְתִּי וַאֲמַרְתִּי וגו' :	*Cubare, & dicere, quando ſurgam? Iob 7. 4.*
אצל	לִשְׁכַּב אֶצְלָהּ וגו' :	*Cubare apud aliquam. Gen. 39. 10.*
ארי	כְּרַע שָׁכַב כְּאַרְיֵה וגו' :	*Curuari cubare tanquàm leonẽ, &c. Num. 24. 10.*
ארץ	הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ וגו' :	*Cubare ſuper terra. Gen. 28. 13.*
ארץ	וּבָא וָלֶן וְשָׁכַב אַרְצָה :	*Cubare humi. 1. Sam. 12. 16.*
ארץ	שָׁכְבוּ לָאָרֶץ חוּצוֹת :	*Cubare humi(in)plateis. Thr. 2. 21.*
אשה	וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת אִשָּׁה דָוָה :	*Virum cubare cum muliere mẽſtruata. Leuit. 20. 18.*
אשה	שֹׁכֵב עִם אִשָּׁה בְּעֻלַת בַּעַל :	*Cubare cum muliere nupta. Deute. 22. 22.*
אחד	כְּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעָם אֶת אִשְׁתֶּךָ :	*Vnum populi cubare cum vxore alicuius. Gen. 26. 10.*
אשת	וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת אֵשֶׁת אָבִיו וגו' :	*Cubare cũ vxore patris. Leui. 20. 11*
בהמה	כָּל שֹׁכֵב עִם בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת :	*Cubare cum bruto. Exo. 22. 18.*
בטח	וְחָפַרְתָּ לִבְטֶח תִּשְׁכָּב :	*Cubare audacter. Iob 11. 18.*
בית	וְהַשֹּׁכֵב בַּבַּיִת וגו' :	*Cubare in domo. Leuit. 14. 47.*
בן	וַיִּשְׁכַּב בֶּן הָאִשָּׁה הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁכְבָה עָלָיו :	*Cubare ſuper filio. 1. Reg. 3. 20.*
בקר	שִׁכְבִי עַד הַבֹּקֶר :	*Cubare vſque ad mane. Ruth. 3. 14.*
בשת	לִשְׁכַּב בְּבָשְׁתֵּנוּ :	*Cubare in opprobrio ſuo. Iere. 3. 25.*
בת	לִשְׁכַּב אֶת בַּת יַעֲקֹב :	*Cubare cum filia alicuius. Gen. 34. 7*
גבור	וְלֹא יִשְׁכְּבוּ אֶת גִּבּוֹרִים וגו' :	*Nõ cubare cum fortibus, &c. Ezec. 32. 27.*
דודה	וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת דֹּדָתוֹ	*Cubare cũ matertera. Leuit. 20. 20.*
החריד	וְשָׁכְבָם וְאֵין מַחֲרִיד :	*Cubare, nec eſſe, qui terrefaciat. Leuit. 26. 6.*
התחלה	שָׁכַב עַל מִשְׁכָּבְךָ וְהִתְחַל :	*Cubare ſuper cubili ſuo, & ægrotũ ſe fingere. 1. Sam. 13. 5.*
חבוק	מְעַט חִבֻּק יָדַיִם לִשְׁכָּב :	*Amplexus manuum ad cubandum. Pro. 6. 10.*
חוץ	שָׁכְבוּ בְרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת :	*Cubare in capite omnium platearũ. Eſa. 51. 20.*
חיק	וּבְחֵיקוֹ תִשְׁכָּב :	*Cubare in ſinu alicuius. 2. Sam. 12. 3.*
חיק	וְשָׁכְבָה בְּחֵיקֶךָ וגו' :	*Cubare in ſinu alicuius. 1. Reg. 1. 2.*
חיק	מְשַׁכֶּבֶת חֵיקֵךְ שְׁמֹר פְּתָחֶיךָ :	*Cubatrix ſinus alicuius. (Eſt vxor.) Mich. 7. 5.*
חלל	וְהִשְׁכַּב אֶת חַלְלֵי חָרֶב :	*Cubare cum interfectis gladio. Ezec. 32. 28.*
חתנת	אָרוּר שֹׁכֵב עִם חֹתַנְתּוֹ :	*Cubare cum ſponſa ſua. Deut. 27. 23*
טמא	אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם טָמֵאָה :	*Virum cubare cum immunda. Leuit. 15. 33.*
טרם	טֶרֶם יִשְׁכָּבוּ וגו' :	*Ante cubare. Gen. 19. 4.*
ידע	וְלֹא יָדַע בְּשָׁכְבָהּ וּבְקוּמָהּ :	*Nõ cognoſcere in accumbere, & inſurgere alicuius. Gen. 19. 33.*
ילד	וְשָׁכַב עַל הַיֶּלֶד :	*Cubare ſuper puero. 2. Reg. 4. 34.*
ישן	הִנֵּה שָׁאוּל שֹׁכֵב יָשֵׁן בַּמַּעְגָּל :	*Aliquem cubare dormientem in caſtris. 1. Sam. 26. 7.*
ישן	וַיִּשְׁכַּב וַיִּישָׁן תַּחַת תֹּרֶם אֶחָד	*Cubare, & dormire. 1. Reg. 19. 6.*
ישן	אֲנִי שָׁכַבְתִּי וַאִישָׁנָה הֱקִיצוֹתִי	*Cubare, & dormire, & expergiſci. Pſal. 3. 6.*
ישן	בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן	*Cubare, & dormire in pace. Pſ. 4. 9.*
ככוד	שָׁכְבוּ בְּכָבוֹד אִישׁ בְּבֵיתוֹ	*Cubare in gloria in domo ſua. Eſaias 14. 18.*
כלה	וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת כַּלָּתוֹ :	*Cubare cum nuru ſua. Leuit. 20. 12.*
כרע	כָּרַע נָפַל שָׁכַב וגו' :	*Curuari, cadere, cubare, &cæt. Iud. 5. 27.*
לב	כְּשֹׁכֵב בְּלֵב יָם וּכְשֹׁכֵב בְּרֹאשׁ הַבֶּל :	*Cubare in corde maris, & in vertice mali. Pro. 23. 34.*
לב	גַּם בַּלַּיְלָה לֹא שָׁכַב לִבּוֹ :	*Cor alicuius non cubare in nocte. Eccleſ. 2. 23.*
לביא	בְּתוֹךְ לְבָאִם אֶשְׁכְּבָה :	*Cubare inter leones. Pſal. 57. 5.*
ליל	וַיִּשְׁכַּב שִׁמְשׁוֹן עַד חֲצִי הַלַּיְלָה :	*Cubare vſque ad medium noctis. Iud. 16. 3.*
מטה	וְהוּא שֹׁכֵב עַל מִטָּתוֹ וגו' :	*Cubare ſup lectulo, &c. 2. Sam. 4. 7.*
מטה	הַשֹּׁכְבִים עַל מִטּוֹת שֵׁן וגו' :	*Cubare ſuper lectis eburneis, &cęt. Amos 6. 4.*
מעגל	וְשָׁאוּל שֹׁכֵב בַּמַּעְגָּל :	*Cubare in caſtris. 1. Sam. 26. 5.*
מעצבה	לְמַעֲצֵבָה תִּשְׁכָּבוּן :	*Cubare dolori. (cum dolore.) Eſaias 50. 11.*
מקום	וַיָּלֶן שֹׁכֵב בְּמְקוֹמוֹ :	*Cubare in loco ſuo. 1. Sam. 3. 2.*
מרגלת	וְהִנֵּה אִשָּׁה שֹׁכֶבֶת מַרְגְּלֹתָיו	*Mulierem cubare ad pedes alicuius. Ruth. 3. 9.*
מזכב	כָּל הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו הַזָּב וגו' :	*Fluxum patientem cubare ſuper accubitu, &c. Leuit. 15. 4.*
משכב	אֶת זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה :	*Non cubare cum maſculo cubationibus mulieris. Leuit. 18. 22.*
משכב	וְהוּא שֹׁכֵב אֶת מִשְׁכַּב הַצָּהֳרָיִם :	*Cubare cubationem meridiei. 2. Samuel 4. 5.*
משכב	וַיֵּצֵא בַּעֲרֹב לִשְׁכַּב בְּמִשְׁכָּבוֹ :	*Egredi ad cubandũ in accubitu ſuo. 2. Sam 11. 13.*
נאסף	עָשִׁיר יִשְׁכַּב וְלֹא יֵאָסֵף :	*Aliquem cubare, (mori) nec colligi.*

שמע	מַאֲזִין שְׁמֹעַ שִׁיר כְּסִילִים :	*Auſcultare canticum ſtultorum. Eccleſ. 7. 7.*
שתה	בַּשִּׁיר לֹא יִשְׁתּוּ יָיִן :	*Non bibere vinũ in cãtico. Eſa. 24. 9*

Radix eſt שור .

שירה Nomen fœmininum genere, & declinatione, vertẽs He in Thau in regimine, quę ſunt שִׁירַת שִׁירוֹת . Cantio, canticum, cantilena, idem cum שיר ſuperiori, ſed hoc rarius legitur. [*Canzone, canto, poeſia.*] Loci notandi.

דבר	וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וגו' אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת וגו' :	*Loqui verba cãtici, &c. Deut. 31. 30*
היה	לְמַעַן תִּהְיֶה לִּי הַשִּׁירָה לְעֵד וגו' :	*Canticum eſſe teſtimonio. (in teſtimonium.) Deut. 31. 19.*
סיכל	וְהֵילִילוּ שִׁירוֹת הֵיכָל וגו' :	*Cãtica tẽpli vlulare, &c. Amos 8. 3*
סיר	אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִّירָה הַזֹּאת לַיי' :	*Cantare canticũ Domino. Exo. 15. 1*
סיר	אֲשִׁירָה נָּא לִידִידִי שִׁירַת דּוֹדִי :	*Cantare dilecto canticum dilecti. Eſa. 5. 1.*
זונה	יִהְיֶה לְצֹר כְּשִׁירַת הַזּוֹנָה :	*Cantilena meretricis. Eſa. 23. 15.*
כתב	כִּתְבוּ לָכֶם אֶת הַשִّירָה הַזֹּאת וגו' :	*Scribere canticum, &c. Deut. 31. 19. Vide etiam ver. 22.*
ענה	וְעָנְתָה הַשִّירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד וגו' :	*Canticum reſpondere teſtimonio. (in teſtimonium) &c. Deut. 31. 21.*

Radix eſt שור .

שיש Nomen formæ maſculinæ, quod ſemel legitur i Biblijs. Marmor, vel marmoris ſpecies, forſan parium, quod lõgè preciofiſsimum eſt. [*Marmore fino, alabaſtro.*] Vide אבן . 1. Paral. 29. 2. *Et lapides* שֵׁשׁ *parij marmoris in immẽſum.* Hinc omnibus deriuatur שֵׁשׁ, de quo ſuo loco dicemus .

שישא } Require inferius in ש ante ש , ſuo loco proprio .
שישק

שית Nomen formæ maſculinæ, ſine plurali, & cum affixo שיתו . Vepris, ſpina, ſpinæ genus. [*Spina.*] Vide קוץ . Significationis etymon ignoratur, nam friget, quòd quidam referunt ad שות ponere . Septem vicibus tantum inuenitur , & ſemper alteri ſynonimo שָׁמִיר adiunctum, & in Eſaia ſolo .

אכל	שָׁמִיר וָשַׁיִת תֹּאכַל :	*Iniuſtiam ardere tanquàm ignem, vorare ſpinam & veprem. Eſa. 9. 18*
אכל	וְאָכְלָה שִׁיתוֹ וְשָׁמִירוֹ :	*Vorare veprem & ſpinam, &c. Eſa. 10. 17.*
סיס	לְשָׁמִיר וְלַשַּׁיִת יִהְיֶה :	*Locum aliquem eſſe ſpinæ, & vepri. Eſa. 7. 23.*
סיס	כִּי שָׁמִיר וְשַׁיִת תִּהְיֶה כָּל הָאָרֶץ :	*Terram eſſe ſpinam & veprem. Eſa. 7. 24.*
ירא	לֹא תָבוֹא שָׁמָּה יִרְאַת שָׁמִיר וָשַׁיִת :	*Timorem ſpinæ & vepris non venire alicubi. Eſa. 7. 25.*
נתן	מִי יִתְּנֵנִי שָׁמִיר שַׁיִת בַּמִּלְחָמָה	*Dare aliquem(vt) ſpinam(&) veprẽ i bello. Eſa. 27. 4. Locus illuſtrãd°.*
עלה	וְעָלָה שָׁמִיר וָשַׁיִת :	*Spinam & veprẽ aſcẽdere. Eſa. 5. 6.*

שית Eſt imperatiuus, & infinitiuus verbi Hiphil השית , de quo ſuo loco diximus. Aliàs eſt nomen maſculinum genere, ſine plurali. Poſitio. [*Mettimento, mettere, ponere.*] שיתו quod videtur ab hoc eſſe à שית ſuperiori fit. Bis inuenitur .

זונה	שִׁית זוֹנָה וגו' :	*Poſitio meretricis. (Hebraiſm° ideſt ornatus meretricij poſitio.) Prouer. 7. 10.*
עטף	יַעֲטֹף שִׁית חָמָס לְמוֹ :	*Poſitionem amiciri alicui iniuria. Hebraiſmus ideſt ponere iniuriã amictum ſibi.) Pſal. 73. 6.*

Radix eſt שות .

los idiotiſmos elegantiarum plenos, vt in ſequentibus velim obſerues .

כתף	וַיְשַׁחוּ כָּל בְּנוֹת הַשִּׁיר :	*Filias canti(guttur) deprimi. Eccleſ. 12. 4.*
דבר	עוֹרֵי עוֹרֵי דַּבְּרִי שִׁיר :	*Loqui canticum. Ind. 5. 12.*
דבר	שְׁאֲלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דִּבְרֵי שִׁיר :	*Petere verba cantici. Pſal. 137. 3.*
הודה	וּמִשִּׁירֵי אֲהוֹדֶנּוּ :	*Celebrare Deũ(de) cantico. Pſ. 28. 7*
החל	הֵחֵל שִׁיר יי' וגו' :	*Canticum incipere. 2. Par. 29. 27.*
היה	וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה אֶלֶף :	*Canticum Salomonis eſſe mille & quinque. 1. Reg. 4. 32.*
היה	הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם וגו' :	*Canticum eſſe alicui, &c. Eſa. 30. 29*
הלל	אֲהַלְלָה שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר :	*Laudare in cantico. Pſal. 69. 31.*
השבת	וְהִשְׁבַּתִּי הֲמוֹן שִׁירֶיךָ :	*Ceſſare facere ſtrepitum cantionum. Ezec. 26. 13.*
המון	הָסֵר מֵעָלַי הֲמוֹן שִׁירֶיךָ :	*Auferre deſuper aliquo ſtrepitum cantionum. Amos 5. 23.*
הרבה	הַרְבֵּי שִׁיר וגו' :	*Multiplicare canticũ, &c. Eſa. 23. 16*
השיר	שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן :	*Cantare de cãtico Sion. Pſal. 137. 3.*
השיר	אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יי' וגו' :	*Cantare canticũ Domini in terra aliena. Pſal. 137. 4.*
הופל	יוֹשֶׁר הַשִּׁיר הַזֶּה בָּאָרֶץ יְהוּדָה :	*Canticum cantari in terra. Eſa. 26. 1*
חדש	שִׁיר חָדָשׁ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ :	*Cantare canticum nouum. Pſ. 33. 3.*
חדש	וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר חָדָשׁ :	*Dare in ore alicuius canticum nouũ. Pſal. 40. 4.*
חנכה	מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת :	*Pſalmus cantici dedicationis templi. Pſal. 30. 1.*
יד	הֶעֱמִיד דָּוִיד עַל יְדֵי שִׁיר בֵּית יי' :	*Collocare ſuper manu cantici templi. 1. Par. 6. 16.*
ידידות	שִׁיר יְדִידוֹת :	*Canticum dilectionum. Pſal. 45. 1.*
כלי	אַחֵיהֶם בְּכִנּוֹרוֹת בְּכֵלֵי שִׁיר וגו' :	*Inſtrumenta cantici, &c. 1. Paralip. 13. 16.*
כלי	וּכְלֵי שִׁיר הָאֱלֹהִים :	*Inſtrumenta cãtici Dei. 1. Par. 16. 42*
כלי	כָּל מֵבִין בִּכְלֵי שִׁיר :	*Intelligere in inſtrumentis cantici. 2. Par. 34. 12.*
כלי	בִּכְלֵי שִׁיר דָּוִיד וגו' :	*Inſtrumenta cantici Dauidis. Nehe. 12. 36.*
כלי	כְּדָוִיד חָשְׁבוּ לָהֶם כְּלֵי שִׁיר :	*Excogitare ſibi inſtrumenta cãtici ſicut Dauid. Amos 6. 6.*
כנרות	וּבְשִׁירִים וּבְכִנּוֹרוֹת וגו' :	*Ludere in canticis, in cytharis, &c. 1. Par. 13. 8.*
ליל	וּבַלַّיְלָה שִׁירָה עִמִּי :	*Canticum Dei eſſe cum aliquo in nocte. Pſal. 42. 9.*
למד	מְלַמְּדֵי שִׁיר לַיי' וגו' :	*Doctus cãtico Domino. 1. Par. 25. 7*
מזמור	שִׁיר מִזְמוֹר לְבְנֵי קֹרַח :	*Canticum pſalmi. (vel pſalmus.) Pſal. 48. 1.*
מזמור	מִזְמוֹר שִׁיר :	*Pſalmus cantici. (vel canticum.) Pſal. 67. 1.*
מעלה	שִׁיר הַמַּעֲלוֹת :	*Canticum graduum. Pſal. 120. 1.*
מעלה	שִׁיר לַמַּעֲלוֹת :	*Canticum(pro) gradibus. Pſ. 121. 1.*
ענבים	וְהִנֵּךְ לָהֶם כְּשִׁיר עֲגָבִים :	*Eſſe alicui vt canticum rerũ ad amorem ſpectantium. Ezec. 33. 33.*
עלמות	עַל עַלָּמוֹת שִׁיר :	*Canticum ſuper abſconſionibus. (virginibus.) Pſal. 46. 1.*
קינה	וְכָל שִׁירֵיכֶם לְקִינָה :	*Vertere cantiones lamentationi. (in lamentum.) Amos 8. 10.*
שבת	מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת :	*Pſalmus cantici diei ſabati. Pſ. 92. 1*
שור	שַׁר בְּשִׁירִים עַל לֵב רָע :	*Canere in canticis ſuper corde malè affecto. Pro. 25. 20.*
שורר	וְהַשִּׁיר מְשֹׁרֵר :	*Canticum(cantores) canere. 2: Par. 29. 28.*
שיר	שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה :	*Canticum canticorum. (Ideſt præſtantiſſimum.) Cant. 1. 1.*
שלח	וָאֲשַׁלֵּחַךְ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁירִים וגו' :	*Dimittere aliquem in gaudio, & in (cum) canticis, &c. Gen. 31. 27.*

	נֶאֱנָף׃	*Iob 27.19. Vide* נאנף .
נוס	שְׁכָבִים אַהֲבֵי לָנוּם׃	*Cubare, amare ad dormiendum. (dormitionem.) Esa. 56.10.*
נעוריס	כִּי אֵרֹחַ שָׁכְבוּ בְּנֹעֲרָיִךְ׃	*Cubare cum aliqua in iuuẽtute eius. Ezec. 23.8.*
כרדס	וַיִּשְׁכָּב וַיֵּרָדֶם׃	*Cubare, & somno vehementiori corripi. Ion. 1.5.*
כטיס	אֲשֶׁר יִשְׁכְּבָן אֶת־הַנָּשִׁים׃	*Cubare cũ mulieribus. 1. Sam. 2.22.*
ס.יפ	וְאֶל־רֹדְעֵי שֹׁכְבִים ס סְבִיבוֹתָיו׃	*Cubare circumcirca. 1. Sam. 26.7.*
עכס	לֹא תִשְׁכָּב בַּעֲבֹטוֹ׃	*Nõ cubare in re oppignorata. Deut. 24.12.*
עגס	וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ וַיְעַנֶּהָ׃	*Cubare cum aliqua, et humiliare eã. Gen. 34.2.*
ענס	וַיְעַנֶּהָ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ׃	*Humiliare aliquam, & cubare cũ ea. 2. Sam. 13.14.* (21.
עפר	כִּי עָתָה לֶעָפָר אֶשְׁכָּב׃	*Cubare pulueri. (in puuere.) Iob 7.*
עפר	עָלוּ עַל עֲפַר תִּשְׁכָּב׃	*Cubare super puluere. Iob 20.11.*
עגל	עַד מְתֵי עֵגֶל תִּשְׁכָּב׃	*Pigrum cubare, &c. Pro. 6.6.*
ערל	בְּתוֹךְ עֲרֵלִים תִּשְׁכָּב וגו׳׃	*Cubare in medio circuncisorum, &c. Ezec. 31.18.*
ערל	דֻּמָּה אֶת־עֲרֵלִים יִשְׁכָּבוּ וגו׳	*Cubare cũ incircũcisis. Ezec. 32.29.*
ערמס	בָּא לִשְׁכַּב בְּקֶצֶה הָעֲרֵמָה׃	*Venire ad cubandum in extremitate acerui. Ruth. 3.8.*
ערק	עֹלְקִי לֹא יִשְׁכָּבוּן׃	*Fugientes (pulsos) non cubare. (quiescere.) Iob 30.17.*
פחד	אִם־תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד וְשָׁכַבְתָּ וגו׳׃	*Cubare, nec timere, &c. Pro. 3.24.*
פתח	וַיִּשְׁכַּב אֶרְיָה פֶּתַח בֵּיתוֹ הַכֹּלֶךְ׃	*Cubare (ad) ostiũ domus. 2. Sam. 11.9*
צלים	תַּחַת צְלָלִים יִשְׁכָּב׃	*Cubare sub vmbris. Iob 40.16.*
צד	אַתָּה שֹׁכֵב עַל־צִדְּךָ וגו׳׃	*Cubare super latere. Ezec 4.4.*
קבר	כְּמוֹ חֲלָלִים שֹׁכְבֵי קָבֶר׃	*Cubatores sepulchri. Psal. 88.6.*
קוס	אֶת־שֶׁיָּשַׁב וְלֹא יָקוּם׃	*Aliquem cubare (mori) nec surgere. Iob 14.8.*
קוס	וַאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם׃	*Cubare (in lectum decumbere ægrotum) nec addere ad surgendum. Psal. 41.9.*
	שֹׁכְבוּ בַל יָקוּמוּ׃	*Cubare, nec surgere. Esa. 43.17.*
סכב	אִשָּׁה אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת זָרַע וגו׳׃	*Virum cubare cum muliere cubatione seminis. Leuit. 15.18.*
סלמז	וְשָׁכַב בְּשִׂלְמָתוֹ וגו׳׃	*Cubare in vestimento. Deut. 24.13.*
סלמז	הוּא שִׂלְמָתוֹ לְעֹרוֹ בָּהּ יִשְׁכָּב׃	*Cubare in vestimento. Exo. 22.26.*
סמר	בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ׃	*Seruare (super) aliquem, dum recubat. Pro. 6.22.*
סנס	גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וָחֹם לוֹ׃	*Duos cubare, & calere. Eccles 4.11.*
ספתים	אַךְ תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שַׁפְתָּיִם׃	*Cubare inter chitropodes. Ps. 68.14*
סק׳	וַיִּשְׁכַּב בַּשָּׂק׃	*Accumbere in sacco. 1. Reg. 21.27.*
סקט	כִּי עָתָה אֶשְׁכָּב וְאִשְׁקוֹט׃	*Cubare, & quiescere. Iob 3.3.*
תפס	וְתָפַשְׂתָּ וְשָׁכַב עִמָּהּ׃	*Apprehendere aliquam, & cubare cum ea. Deut. 22.28.*

Deriuatiua huius sunt השכיב המשכב משכב שכב שכבה שכבת :

שכב Verbum Pohal, quod non inuenitur in Biblijs ex hac radice. Iudæi tamẽ hodierni honestatis causa, Ier. 3.2. vbi dicitur, *& vide, vbi non* שָׁגַלְתְּ *subagitata fueris?* legunt שָׁכַבְתְּ concubita fuisti, quod an licitũ sit, alij viderint: mihi certè barbara locutio prorsus est; & tutius per Cal efferrem, אֵיפֹה לֹא שָׁכְבוּ אוֹתָךְ vbi non cubarint tecum?

שכבה Nomen fœmininum genere, sine plurali, quod legitur tantum in regimine, verso He in Thau שִׁכְבַת . Cubatio, concubitus. [*Giaccitura, giaccimento.*] Loci notandi, in quibus solis forsitan inuenitur.

זרע	כִּי תֵצֵא נֶפֶשׁ שִׁכְבַת זָרַע׃	*Cubationem feminis egredi ab aliquo. Leuit. 15.16. Vide etiã ver. 32. & 22.4.*
זרע	אֲשֶׁר יִהְיֶה עָלָיו שִׁכְבַת זָרַע	*Cubationẽ feminis esse sup aliquid. Leuit. 15.17.*
זרע	אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת זָרַע׃	*Cubare cum aliqua cubatione feminis. Leuit. 15.18. & 19.20. Vide etiam Num. 5.13.*
טל	וַבֹּקֶר הָיְתָה שִׁכְבַת הַטַּל וגו׳׃	*Cubationem roris esse in mane. Exo. 16.13. (Hebraismus idest, rorẽ esse effusum.)*
טל	וְתַעַל שִׁכְבַת הַטַּל׃	*Cubationẽ roris ascẽdere. Exo. 16.14*

Radix est שכב .

שכבת Nomen fœmininum genere, sine plurali, quod non legitur in Biblijs nisi cum affixis, quæ sunt שִׁכְבָתְךָ שִׁכְבָהּ . Cubatio, accubitus. [*Giaccitura, giaccimento.*] In sequentibus locis tantum forsitan inuenitur.

כתן	לֹא תִתֵּן שִׁכְבָתְךָ לְזֶרַע וגו׳׃	*Non dare cubationem suam semini. ad vxorem proximi, &c. Leuit. 18.20.*
כתן	וּבְכָל־בְּהֵמָה לֹא תִתֵּן שִׁכְבָתְךָ לְטֻמְאָה בָהּ׃	*Non dare cubationem suam in bruto, &c. Leuit. 18.23.*
כתן	אֲשֶׁר יִתֵּן שִׁכְבָתוֹ בַּבְّהֵמָה וגו׳׃	*Dare cubationem suam in bruto, &c. Leuit. 20.15.*
כתן	וְנָתַן אִישׁ כָּךְ אֶת שִׁכְבָתוֹ וגו׳׃	*Dare cubationem suam in muliere, &c. Num. 5.20.*

Radix est שכב .

שכה } Require superius in ש ante ו, suo loco proprio.
שכה

שכה Hinc deriuãtur מִשְׁכֹּת שֵׁכוֹ שָׁכוּי שְׁכִיוֹת , de quibus suis locis dictum est.

שכי Nomen proprium loci in prouincia Canaan. Sechu. [*Secuno.*] 1. Sam. 19.22. *Et venit vsque ad puteũ magnũ, q est* בַּשְּׂכִי *in Secu.* Radix forsitan est שכה .

שָׂכְוִי Nomen formæ masculinæ, qd̃ semel legitur ĩ Biblijs, nec satis certã est, qd propriè significet. Quidam gallum, nescio qua ratione, interpretãtur. Alij cogitationem in mente celatam. Mihi placet illorum sententia, qui cor arbitrãtur sic dici à radice שכה, à videndo scilicet, aspiciendo, & figurando sensibilia. [*Cuore.*] Iob 38.36. *Quis posuit in renes sapientiã? aut quis dedit* לַשְּׂכְוִי *figuranti (cordi) intelligentiam?* Expende locum & omnes accuratius.

שָׁכַב Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

Præteritum.	שָׁכַב שָׁכַבְתִּי שָׁכַבְנוּ שָׁכַבְתָּ שָׁכַבְתֶּם שָׁכַבְתָּן שָׁכַבְתִּי שָׁכַבְתֶּן שָׁכַב שָׁכְבוּ שָׁכְבָה שָׁכַבְתָּה שָׁכְבוּ	
Part. præs.	שֹׁכֵב שֹׁכְבִים שֹׁכֶבֶת שֹׁכְבוֹת שֹׁכְבִי שֹׁכְבוֹתַי שֹׁכְבוֹ שֹׁכְבֵנוּ שֹׁכְבוּ שֹׁכְבָם שֹׁכְבוּם שֹׁכְבוּנוּ שֹׁכְבוּנִי שֹׁכְבוּנִי שֹׁכְבוּךָ שֹׁכְבוּךְ	
Futurum.	אֶשְׁכַּב אוֹ אֶשְׁכְּבָה אִשְׁכַּב תִּשְׁכַּב תִּשְׁכְּבִי תִּשְׁכַּב תִּשְׁכָּב תִּשְׁכְּבוּ תִּשְׁכְּבוּ תִּשְׁכַּבְנָה יִשְׁכַּב תִּשְׁכַּב תִּשְׁכָּב נִשְׁכַּב תִּשְׁכְּבוּ תִּשְׁכְּבוּן יִשְׁכְּבוּ תִּשְׁכַּבְנָה	
Imperat.	שְׁכַב שִׁכְבִי	
Infinitiuus.	שְׁכַב	

Cętera, quę desunt, ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cũ opus erunt, excepto Pahul, quod per Niphal efferes. Oblitus est, antitheton זָכַר . [*Dimenticarsi, scordarsi.*] Synonimum נשה , quod vide. Construitur absolutè, & cum accusatiuo disiuncto vel affixo, quamuis nos aliquando per genitiuum reddemus, quod Latinum verbum magis illud appetat, & efficit nõnullos idiotismos elegantiarum plenos, vt in sequentibus obseruabis.

אהב	כָּל־מְאַהֲבַיִךְ שְׁכֻחוּךְ׃	*Amatores obliuisci aliquam. Ierem. 30.14.*
אכל	כִּי שָׁכַחְתִּי מֵאֲכֹל לַחְמִי׃	*Obliuisci edere panem. Psal. 102.5.*
אל	וְתִשְׁכַּח אֶל מְחֹלְלֶךָ׃	*Obliuisci Dei genitoris tui. Deute. 32.18.*
אל	כֵּן אָרְחוֹת כָּל־שֹׁכְחֵי אֵל׃	*Viæ obliuiscentium Dei. Iob 8.13.*
אל	אֹמֵר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל׃	*Dicere, Deum obliuisci. Psal. 10.11.*
אלוה	בִּינוּ נָא זֹאת שֹׁכְחֵי אֱלוֹהַּ׃	*Obliuisci Dei. Psal. 50.22.*
אלוה	כִּי שָׁכַחְתָּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֶךָ׃	*Obliuisci Deum salutis. Esa. 17.10.*
ברית	וְאָבִר בְּרִית אֱלֹהֶיהָ שִׁכֵּחָה׃	*Obliuisci fœderis Dei. Pro. 2.16.*
בשת	כִּי בֹשֶׁת עֲלוּמַיִךְ תִּשְׁכָּחִי׃	*Obliuisci opprobrium iuuentutis. Esa. 54.4.*
גמול	אַל־תִּשְׁכְּחִי כָּל־גְּמוּלָיו׃	*Nõ obliuisci retributionũ. Ps. 103.2*
דבר	לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃	*Non obliuisci verbum Dei. Psalm. 119.16.* (7
זכר	זְכֹר אַל־תִּשְׁכַּח וגו׳׃	*Recordari, nõ obliuisci, &c. Deut. 9.*
חנן	הֲשָׁכַח חַנּוֹת אֵל׃	*Deum obliuisci misereri. Psal. 77.10*
חק	חֻקֶּיךָ לֹא אֶשְׁכָּחֶךָ׃	*Non obliuisci statuta Dei. Ps. 119.83*
ידע	וּמְיֹדָעַי אֶת־אַךְ שָׁכָחוּנִי׃	*Notos obliuisci alicuius. Iob 19.14.*
ישוע	שָׁכַחְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וגו׳׃	*Obliuisci Domini Dei tui. Deut. 8.14*
ימין	אִם־אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלִַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי׃	*Dexteram obliuisci, (musicam scilicet) &c. Psal. 137.5.*
מעלל	וְלֹא יִשְׁכְּחוּ מַעַלְלֵי אֵל׃	*Non obliuisci actiones Dei. Ps. 78.7*
מעשה	מִהֲרוּ שָׁכְחוּ מַעֲשָׂיו׃	*Obliuisci opera Dei. Psal. 106.13.*
מצוה	כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃	*Non obliuisci mandata Dei. Psalm. 119.176.*
נכח	עַד אֲנָה יְהוָה תִּשְׁכָּחֵנִי נֶצַח׃	*Obliuisci alicuius penitus. Ps. 13.2.*
ערי	הֲתִשְׁכַּח בְּתוּלָה עֶדְיָהּ וגו׳׃	*Virginem obliuisci ornamentum suũ, &c. Ier. 2.31.*
עול	הֲתִשְׁכַּח אִשָּׁה עֻלָּהּ וגו׳׃	*Mulierem obliuisci infantem suum, &c. Esa. 49.15.*
עלילה	וַיִּשְׁכְּחוּ עֲלִילוֹתָיו וְנִפְלְאֹתָיו׃	*Obliuisci actiones, & mirabilia Dei. Psal. 78.11.*
עם	וְשִׁכְחִי עַמֵּךְ וּבֵית אָבִיךְ׃	*Obliuisci populum suum, & domum paternam. Psal. 45.11.*
עמל	כִּי אַתָּה עָמָל תִּשְׁכָּח׃	*Obliuisci laboris. Iob 11.16.*
עמל	וְשָׁכַחְתָּ עֹמֶר בַּשָּׂדֶה׃	*Obliuisci manipuli in agro. Deute. 24.19.*
עני	אַל־תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים׃	*Non obliuisci afflictorum. Ps. 10.12*
עני	תִּשְׁכַּח עָנְיֵנוּ וְלַחֲצֵנוּ׃	*Obliuisci afflictionis & angustiæ aliquorum. Psal. 44.21.*
עשה	וְשָׁכַח אֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לוֹ׃	*Obliuisci eorum, quæ alius tibi fecerit. Gen. 27.45.*
עשה	וַיִּשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל אֶת עֹשֵׂהוּ׃	*Obliuisci factorem tuum. Hos. 8.14.*
פקודים	לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ׃	*Non obliuisci mandata Dei. Psalm. 119.93.*
צעקה	לֹא אֶשְׁכַּח צַעֲקַת עֲנִיִּים׃	*Nõ obliuisci vociferationis alicuius. Psal. 9.13.*
קול	אַל תִּשְׁכַּח קוֹל צֹרְרֶיךָ׃	*Non obliuisci vocem hostium. Psal. 74.26.* (6.
רבץ	שִׁכְּחוּ רִבְצָם׃	*Oues obliuisci accubitũ suũ. Iere. 50.*
רוע	הִשְׁכַּחְתֶּם אֶת־רֵעוּת אֲבוֹתֵיכֶם וגו׳׃	*Obliuisci mala. Ier. 44.9.*
רחם	שִׁכְּחוּהוּ רֶחֶם׃	*Matricẽ obliuisci alicui. Iob 24.20*
רוש	שִׁתָּה וַיִּשְׁכַּח רִישׁוֹ׃	*Bibere, & obliuisci paupertatẽ suã. Pro. 31.4.*
שית	אִם אֲמָרַי אַשְׁכַּחְתָּ שִׁיתִי׃	*Obliuisci eloquij tui. Iob 9.27.*
שם	אִם שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ׃	*Obliuisci nominis Dei. Psal. 44.21.*
שתה	פֶּן יִשְׁתֶּה וְיִשְׁכַּח מִחֻקֹּק׃	*Bibere, & obliuisci statutum. Prou. 31.2.*
תורה	וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃	*Non obliuisci legem. Psal. 119.109*

Deriuatiua huius sunt השכיח השכחה משכח שכחה שכחת :

שכח Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs, neq; tamen absurdũ erit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum necessaria fuerint. Obliuisci fecit, obliuioni tradidit. [*Fare dimenticare, far scordare, far vscir di mẽte.*] Thr. 2.8. שִׁכַּח *Obliuisci fecit Dominus in Sion festũ diẽ & sabatũ.*

שִׁכְחִים Nomen Toar masculinum plurale, & in regimine שִׁכְחֵי . Obliuiscente, qui obliuiscuntur. [*Dismenticanti, smemorati.*] Esa. 65.12. הַשְּׁכֹחִים *Obliti* (qui obliuiscimini) *montem sanctitatis meæ.* Psal. 9.18. *Omnes gentes* שִׁכְחֵי *oblitæ (quæ obliuiscuntur) Dei.* Alibi non inuenitur. Radix est שכח .

שִׁכִּיָּה Require superius שְׁכִיָּה in ש ante כ, & nota.

שִׁכִּיּוֹת Nomen plurale fœmininum, quod semel legitur in Biblijs, nec satis certũ est, quid propriè significet. Communiori sentẽtia figuras cęlatas, picturas exponemus, sic dictas à radice שכה , quòd oculos intuentium alliciant. [*Figure, pitture.*] Esa. 2.16. *Et super omnes* שְׁכִיּוֹת *picturas desiderij.*

שָׁכַךְ Verbum Cal neutrum, ex duplicibus, sic flectitur in Biblijs.

שָׁכְכָה	Præteritum.
יִשְׁכֹּךְ	Futurum.
כְּשֹׁךְ אוֹ לִשְׁכֹּךְ	Infinitiuus.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erũt, præter Pahul, vel synonimis veteris, quæ vide in נוח . Cessauit, quiesuit, resedit, sedatus est. [*Cessare, acquetarsi, mitigarsi, riposare.*] שוך aliquibus est nomen, positio, vel ponens, quasi sedator, nescio qua ratione. Quater inuenitur.

חמס	כְּשֹׁךְ חֲמַת הַמֶּלֶךְ׃	*Furorem regis sedari. Est. 2.1.*
חמס	חֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכָכָה׃	*Furorem regis sedari. Est. 7.10.*
יקוש	יָשֹׁר כְּשֹׁךְ יָקוּשׁ׃	*Aspicere tanquàm conquiescere aucupum. Iere. 5.27. (qui sedantur postquàm laqueos tetenderint, an aues capiantur.)*
מים	וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם׃	*Aquas sedari. Gen. 8.1.*

Radix huius est השך .

שכך Verbum Cal actiuum, quod semel legitur in Biblijs, in præterito, שָׁכוּ , & dubitatur, an sit radix per se ex duplicibus, vel potius sit idem cum סכך , mutatione ס in ש facta ad notãdum mysterium forsitan, vt suo loco dictum est, ibi vide. Si radix sit propria, eandem significationem cum שיך forsan habet, idest vallauit, sepiuit. [*Circondare di siepe.*] Exo. 33.22. שָׂכַכְתִּי *Et vallabo palma mea super te* Expende locum.

Deriuatiuum huius esset שכך sequens.

שכך Verbum Pihel actiuum, quod semel legitur in Biblijs in futuro, cum affixo תְּשַׁכְּכֵנִי , & dubitatur, an sit radix propria, vel à שיך , ex quiescentibus Ain Vau, hoc est, sepiuit, vallauit, vel vt alijs placet, à סכך ex duplicibus, ס in ש mutato, ob aliquod mysterium forsitan, idest, texit, contexit. [*Circondare di siepe, ouero coprire ben bene.*] Iob 10.11. *Pelle, & carne induisti me & (in) ossibus & neruis* תְּשַׂכְּכֵנִי *circumsepisti (contexisti) me.* Expende locum & omnes accuratius.

שכל Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שָׁכַלְתִּי אוֹ שָׁכָלְתִּי	Præteritum.
שָׁכוֹל שְׁכוּלָה אוֹ שְׁכֻלָה שְׁכֻלוֹת	Nomẽ Toar.
אֶשְׁכַּל תִּשְׁכַּל	Futurum.

כד	וְכִדָּה עַל שִׁכְמָהּ :	*Cadum esse super humero alicuius. Gen.* 24.15.
כתף	כְּתֵפִי מִשְׁכְּמוֹ תִּפּוֹל :	*Dorsum cadere ab humero suo. Iob* 31.22. (*He caret Mapic ob metrum forsitan.*)
מטה	וְאֶת מַטֵּה שִׁכְמוֹ וגו' :	*Baculus humeri alicuius, &cæt. Esa.* 9.4.
ממשלה	וַתְּהִי הַמִּשְׂרָה עַל שִׁכְמוֹ :	*Dominium esse super humero alicuius. Esa.* 9.6.
כתף	וַיֵּט שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל :	*Inclinare humerum ad ferẽdum. Genes.* 49.15.
כתף	אִם לֹא עַל שִׁכְמִי אֶשָּׂאנוּ :	*Portare super humero. Iob* 31.36.
כתף	נָתַתִּי לְךָ שְׁכֶם אֶחָד עַל אַחֶיךָ	*Dare partem vnam. Genes.* 48.22. (*Alludit forsitan ad vrbem eius nominis.*)
כתף	נָתַתִּי מַפְתֵּחַ בֵּית דָּוִד עַל שִׁכְמוֹ :	*Dare clauẽ domus super humero alicuius. Esa.* 22.22.
סור	יָסִיר סֶבְלוֹ מֵעַל שִׁכְמֶךָ :	*Onus recedere de super humero alicuius. Esa.* 10.27. *Vide etiã* 14.26
רכב	דֶּרֶךְ יְרָצוּהוּ שְׁכָמָה :	*Trucidare (in) via humero. Hos.* 6.9. (*Hebraismus idest vna voluntate, vel ad latus. Alijs est nomen vrbis, vt mox habes.*)
שים	שֵׂם עַל שִׁכְמָהּ :	*Ponere super humero alicuius. Gen.* 21.14.
שמלה	וְנָשָׂא וגו' בְּשִׂמְלָתָם עַל שְׁכֶמָם :	*Leuare aliquid in vestimento super humero. Exo.* 12.34.

Aliàs שְׁכֶם est nomen proprium viri Hamoris filij, qui ob stuprum Dinæ vnà cum patre & ciuibus internicioni datus est. Sechem. [*Sichimo, Sicheo.*] Gen. 33.18. *Et venit Iacobus Salemam oppidum* שְׁכֶם *Sechemi, &cæt.* Et 34.2. *Et vidit eam* שְׁכֶם *Sechemus, &c.* Ibi vide omnia. Est insuper nomen oppidi forsan à supradicto Sechemo sic dicti, quod idem cum שָׁלֵם esse puto, & tunc fœmininum genere, & cum He aduerbiali in fine שְׁכֶמָה, vt aliquibus placet, quemadmodũ superius habes Hos. 6.9. in dictione רֹצֵחַ, quod mihi non probatur, nã hoc potius est שְׁכֶמָה, vt dicemus in exẽplis. Hæc vrbs erat montana sepulchro Iosephi nobilis, quæ tandem ex tribu Ephraim Leuitis in habitationem data, & ĩ refugiũ homicidarum ascripta fuit; apud quam Iacobum olim thesaurum sub vlmo defodisse legimus. [*Sichima.*] Genes. 35.4. *Et defodit ea Iacobus sub vlmo, qui est cum (apud)* שְׁכֶם *Sechema.* Et 37.11. *Perrexeruntq; fratres illius ad pascendum gregem paternum* בְּשְׁכֶם *in Sechema.* Et ver. 13. *Et venit* שְׁכֶמָה *Sechemam.* Ios. 20.7. וְאֶת שְׁכֶם *Et Sechemã in monte Ephraim.* Et 21.21. אֶת שְׁכֶם *Sechemam & suburbia illius.* In huius prospectu erat Michmetata tribus Manasis limes. Ios. 17.7. *Et fuit limes Manassis ab Ascero Michmetatam, quæ est super facie* שְׁכֶם *Sechemæ.* Ios. 24.32. *Et ossa Ioseph, &c. sepelierunt* בְּשְׁכֶם *in Sechema.* Apud hãc montem Gerizim fuisse, colligimus ex Iud. 9.7. *Et stetit in vertice montis Gerizim, & eleuans vocem clamauit dicẽs, audite me domini* שְׁכֶם *Sechemæ, &c.* Et ver. 1. *Perrexitque Abimelec filius Ierubaal* שְׁכֶמָה *Sechemam, &c.* Vide totum caput, nam ab eodẽ Abimeleco seminatur sale, vt ver. 45. habes, & ver. 46. fit mẽtio turris Sechemæ. Hæc deinceps munita, ædificijsq; exornata à Ieroboamo, p regia eligitur. 1. Reg. 12.24. *Et ædificauit Ieroboamus* אֶת שְׁכֶם *Sechemam in mõte Ephraim, & habitauit in ea.* Fit insupermentio loci Sechem. Gene. 12.6. *Et pertransiuit Abram in terra vsque ad locum* שְׁכֶם *Sechem, &c.* Confer locos accuratius.

שְׁכֶם Nomen propriũ viri ex Manasis tribu. Sechem. [*Sechemo.*] Nume. 26.31. וְשֶׁכֶם *Et Sechem,*

יעץ	וְהוֹכִיחוּ כְּנוּ יוֹעֵץ כִּשְׂכָל :	*Consulere in intellectu. 1. Par.* 26.14
מלא	כִּי יָבוּז לְשֵׂכֶל מִלֶּיךָ :	*Despicere intellectui verborum alicuius. Pro.* 23.9.
כתן	אַךְ יִתֵּן לְךָ יי' שֵׂכֶל וּבִינָה :	*Deum dare alicui intellectum, & intelligentiam. 1. Par.* 22.12.
פה	לְפִי שִׂכְלוֹ יְהֻלַּל אִישׁ :	*Laudari ori (secundum) intellectus. Pro.* 12.8.
כסה	כִּי לִבָּם צָפַנְתָּ מִשְׂכָּל :	*Abscondere alicuius ab intellectu. Iob* 17.4.
שים	וְשׂוּם שֵׂכֶל :	*Ponere intellectum. Neh.* 8.9.

שִׂכְלָה Verbum Pihel Syriacum, actiuũ, ex quadratis, suscipiẽs affixa, sic flectit ĩ Biblijs.

שִׂכְלָה } Præteritum.
שִׂכְלוּ
לְשַׂכְלָה Infinitiuus.

Fundauit, fundamenta iecit. [*Porre il fondamento.*] Hebraicè יסד dicitur. Vsurpatur etiam pro perficere, consummare, quasi iactis fundamẽtis opus perfeceris. [*Finire di fondare la fabrica.*] Loci notandi.

אשר	אֲשֻׁרְנָא דְּנָה וְשַׂכְלָלָה :	*Fundare parietes. Esd.* 5.4.
בנה	בְּנָהִי וְשַׂכְלָלָה :	*Aedificare domũ, & fundare (perficere) eam. Esd.* 5.12.
סור	וְשׂוּרָא שַׂכְלוּ :	*Fundare muros. Esd.* 4.12.

Deriuatiuum huius est השתכלל .

שִׂכְלוּת Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur de eo, quid significet, nam quidam deducunt à radice שכל, vt scribitur, & intellectum, intelligentiam interpretãtur, alij à סכל mutato ס in ש, stultitiam, fatuitatem exponũt. [*Intelletto, senno; ouero pazzia, sciocchezza.*] Eccles. 1.17. *Apposui cor meum, vt cognoscerem sapientiam, & cognitionem imprudentiæ,* וְשִׂכְלוּת *& intelligentiæ. (Stultitiæ.)*

שִׂכְלְתָנוּ Nomen Syriacum formæ fœmininę. Intelligẽtia, intellectus. [*Intelletto, senno.*] Dan. 5.11. *Et luciditas (cognitio)* וְשִׂכְלְתָנוּ *& intelligẽtia, &c.* Radix est etiam Hebræa שכל .

שֶׁכֶם Nomen masculinum genere, sine plurali, qd̃ in distinctione sententiæ est cum duplici Segol, suscipiens affixa, & He aduerbiale in fine, quæ omnia sunt in Biblijs שְׁכֶם שְׁכָמָה שִׁכְמִי שִׁכְמְךָ שִׁכְמוֹ שִׁכְמָהּ שִׁכְמָם . Humerus, pars superior brachij, in quam ceruix desinit. [*Omero, spalla.*] Vide כָּתֵף . Notum est, quãuis significationis etymon ignoret. Vsurpatur pro parte vel portione, latere, sicut & כָּתֵף, quasi alicuius rei humerum diceres. [*Parte, banda.*] שֶׁכֶם Et שִׁכְמִי sunt etiã nomina per se, vt mox habes. In sequentibus locis tantum forsitan inuenitur.

אחר	לַעֲבֹד שְׁכֶם אֶחָד :	*Seruire humero vno. Soph.* 3.9.
נבה	מִשִّכְמוֹ וָמַעְלָה גָּבֹהַּ מִכָּל הָעָם :	*Aliquem esse eminentiorem alijs ab humero & supra. 1. Sam.* 9.2.
נבה	וַיִּגְבַּהּ מִכָּל הָעָם מִשִּׁכְמוֹ וָמַעְלָה :	*Aliquem esse eminentiorem alijs ab humero & supra. 1. Sam.* 10.25.
הסיר	הֲסִירוֹתִי מִסֶּבֶל שִׁכְמוֹ :	*Remouere humerum alicuius ab onere. Psal.* 81.7.
הפנה	כְּהַפְנֹתוֹ שִׁכְמוֹ לָלֶכֶת :	*Vertere humerum ad eundum. 1. 1. Sam.* 10.9.
הרים	הָרִימוּ לָכֶם אִישׁ אֶבֶן אַחַת עַל שִׁכְמוֹ :	*Eleuare lapidem vnum super humero. Ios.* 4.5.
הניח	וַיָּשִׂימוּ עַל שֶׁכֶם שְׂיָמָם :	*Ponere vestimentum super humero. Gen.* 9.23.
הניח	וַיָּשֶׂם עַל שִׁכְמוֹ :	*Ponere ramum arboris super humero. Iud.* 9.48.
הניח	כִּי חָשִׁיתִמוֹ שֶׁכֶם :	*Ponere aliquem (ad) latus. Ps.* 21.13 (*Vel certè humerum, hoc est auersum, Hebraismo satis ornato.*)

	Cætera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cum opus erũt, exceptis participijs, quorum vices supplent nomina Toar. Orbatus, liberis priuatus fuit. [*Sfigliarsi, huomo, ò donna à cui muoiono i figliuoli.*] Toar fẹminum tam abortiuum parientem, quàm eam, cui dein moriantur filij significat, quod notes velim. In sequentibus locis tantum inuenitur.	
אין	וְשַׁכְלָה אֵין בָּהֶם :	*Orbatam (abortientẽ) non esse in grege. Cant.* 4.2. & 6.6.
חלמנה	וְתִהְיֶנָה נָשֵׁיהֶם שְׁכֻלוֹת וְאַלְמָנוֹת :	*Vxores esse orbatas & viduas. Iere.* 18.21.
אם	כֵּן תִּשְׁכַּל מִנָּשִׁים אִמֶּךָ :	*Matrem orbari præ mulieribus. 1. Sam.* 15.32.
בלמודה	וַאֲנִי שְׁכוּלָה וְגַלְמוּדָה וגו' :	*Aliquam esse orbatam, & solitariã, &c. Esa.* 49.21.
דוב	הֲמָה כְדוֹב שָׁכוּל בַּשָּׂדֶה :	*Esse tanquàm vrsum orbatũ in agro. 2. Sam.* 17.8.
דוב	פְּגוֹשׁ דֹּב שָׁכוּל בְּאִישׁ :	*Vrsum orbatum obuiare in aliquem. Pro.* 17.12.
דוב	אִפְּגֶשֶׁם כְּגֹב שָׁכוּל :	*Deum obuiare aliquos tanquàm vrsum orbatum. Hos.* 13.8.
שכל	וַאֲנִי כַּאֲשֶׁר שָׁכֹלְתִּי שָׁכָלְתִּי :	*Orbari tanquàm orberis. Gen.* 43.14 (*Hebraismus idest præsagire, te orbandum esse.*) Gen. 43.14.
שנים	לָמָּה אֶשְׁכַּל גַּם שְׁנֵיכֶם יוֹם אֶחָד :	*Orbari duobus filijs vnica die. Gene.* 27.45.

Deriuatiua huius & composita sunt נָחַל אֶשְׁכּוֹל השכיל אֶשְׁכּוֹל שָׁכוּל :

שִׁכֵּל Verbum Pihel actiuum, perfectũ, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

שִׁכַּלְתִּי שִׁכַּלְתִּים
שִׁכַּלְתָּה
שִׁכַּלְתָּךְ
שִׁכְּלָה } Præteritum.
שִׁכְּלוּ שִׁכַּלְתָּם
מְשַׁכֵּלָה או מְשַׁכֶּלֶת Part. præs.
יְשַׁכֵּל יְשַׁכֵּל Futurum.
לְשַׁכֵּל Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, præter Pahul, cuius vices nomine Toar, quod in Cal habetur, supplere poteris. Orbauit, orbum fecit, filios interemit, & dicitur tam de matre ipsa filios interficiente, hoc est, abortire, fœturam mortuam emittere, quàm de alijs filios iam natos interficientibus. [*Partorire morto, sfigliare, far restar senza figliuoli.*] Efficit nonnulla loquendi schemata elegãtiarum plena, vt in sequentibus locis obseruabis, in quibus solis inueniri crederem.

אדם	וְשַׁכֵּלְתִּים מֵאָדָם :	*Orbare aliquos ab homine, (ne fiant homines.) Hos.* 9.12.
ארץ	וְהָאָרֶץ מְשַׁכֶּלֶת :	*Terra orbans. 2. Reg.* 2.20.
גוי	מְשַׁכֶּלֶת גּוֹיֵךְ הָיִתָ :	*Aliquam esse orbantem gentem suã. Ezec.* 36.13.
גוי	וְגוֹיֵךְ לֹא תְשַׁכְּלִי עוֹד :	*Non orbare gentem suam amplius. Ezec.* 36. ver. 14. & 15.
נפל	וּלֹא תַשְׁכֵּל לָכֶם הַנֹּפֶל בַּשָּׂדֶה	*Vitẽ non abortire in agro. Mal.* 3.11
הוסיף	וְלֹא תוֹסִיף עוֹד לְשַׁכְּלָם :	*Non addere ad orbandum. Ezech.* 36.12.
היה	לֹא תִהְיֶה מְשַׁכֵּלָה וְעֲקָרָה בְּאַרְצֶךָ :	*Abortientem & sterilem non esse in terra. Exo.* 23.26.
היה	לֹא יִהְיֶה מְשַׁכֵּל עוֹד מֵרֹב וּמִשַّכֶּלֶת :	*Abortientem (rem) non esse ab aliquo loco. 2. Reg.* 2.22.
חיה	אֶת חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשַׁכְּלָה אֶתְכֶם :	*Ferã agri orbare aliquos. (idest perimere.) Leuit.* 26.22.
חיה	וְחִיַּה רָעָה וְשַׁכְּלָךְ :	*Mittere famem & feram pessimam, quæ orbent aliquos. Ezec.* 5.17.
חיה	וְלוּ חַיָּה רָעָה אַעֲבִיר בָּאָרֶץ	*Feram pessimam orbare terram. Ezechiel.* 14.15.
	וְשִׁכְּלָתְה :	
חרב	מִחוּץ תְּשַׁכֵּל חָרֶב :	*Gladium orbare (trucidare) foris. Deut.* 32.25. *Vide etiã Thr.* 1.20
חרב	כַּאֲשֶׁר שִׁכְּלָה נָשִׁים חַרְבָּךְ :	*Gladium orbare mulieres. 1. Sam.* 15.32.
עם	שִׁכַּלְתִּי אֲבַדְתִּי אֶת עַמִּי :	*Orbare, perdere populum. Ier.* 15.7.
פרס	תִּפְלֵט פָּרָתוֹ וְלֹא תְשַׁכֵּל :	*Iuuencam non abortire. Iob* 21.10.
רחל	רְחֵלֶיךָ וְעִזֶּיךָ לֹא שִׁכֵּלוּ :	*Oues, & capras non abortire. Genes.* 31.38.
שכל	אֹתִי שִׁכַּלְתֶּם :	*Orbare aliquem. Gen.* 42.36.

שִׁכּוּל Nomen formæ masculinæ, cum plurali masculino cum affixo שִׁכֻּלַיִךְ, quamuis ab alia forma potius esse videatur. Orbitas. [*Quel restar priuo di figliuoli.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

כוח	וַתֹּבֹאנָה לְךָ שְׁתֵּי אֵלֶּה שִׁכּוּל וְאַלְמָן :	*Orbitatem & viduitatem venire alicui, & c. Esa.* 47.9.
כן	עוֹד יֹאמְרוּ בְאָזְנֶיךָ בְּנֵי שִׁכֻּלַיִךְ :	*Filij orbitatum. Esa.* 49.20.
ידע	וְלֹא אֵדַע שִׁכּוּל :	*Non cognoscere orbitatẽ. Esa.* 47.8.
נפש	שִׁכּוּל לְנַפְשִׁי :	*Repẽdere orbitatem animæ alicuius. Psal.* 35.12.

שָׁכַל Verbum Cal neutrum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs, nec aliud ex eo facilè formarem, sed potius suo Hiphil vterer. Prudens fuit, intellectum aliqua in re ostendit maximum, prudẽter se gessit. [*Mostrare intelletto, gouernarsi da saggio, & prudente in alcun fatto, prosperare.*] 1. Sam. 18.30. *Et fuit à tẽpore, quo egressi sunt,* שָׂכַל *prudẽter se gessit (prosperatus est) Dauid præ omnibus seruis Saul.*

Deriuatiua huius sunt הִשְׂכִּיל הַשְׂכֵּל הִשְׁתַּכֵּל מַשְׂכִּיל שֵׂכֶל שֶׂכֶל או שֵׂכֶל שִׂכְלוּת שִׂכְלְתָנוּ :

שִׂכֵּל Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs, nec aliud ex eo facilè formarem, sicut nec ex Cal, sed Hiphil vterer. Prudentiam, intellectum dedit, sapiẽter agere fecit, intelligere fecit. [*Dare intelletto, senno, fare intendere.*] Moses eleganter nouo modo ad manus transtulit. Genes. 48.14. שִׂכֵּל *Intelligere fecit manus suas.* Hoc est, manus sapiẽter porrexit.

שֵׂכֶל / **שֶׂכֶל** Nomen masculinum genere, sub vtraq; forma, & si cum sex punctis quinq; vicibus tantum inuenitur, sine plurali, & cũ affixo שִׂכְלִי. Intellectus. [*Intelletto, senno.*] Vsurpatur aliquando pro prosperitate, quòd intellectu ducti vt plurimum prosperè agamus. [*Prosperità, ventura.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

אדם	שֶׂכֶל אָדָם הַאֲרִיךְ אַפּוֹ :	*Intellectum hominis prolongare irã. Pro.* 19.11.
איש	אִישׁ שֶׂכֶל מְבַקֵּשׁ מַחֲלִי :	*Vir intellectus. Esd.* 8.18.
כעל	מְקוֹר חַיִּים שֶׂכֶל בְּעָלָיו :	*Intellectum domini esse fontem vitæ. Pro.* 16.22.
סגלים	וְעַל שִׂכְלוֹ וְהִצְלִיחַ וגו' :	*Aliquid prosperari super intellectu alicuius. Dan.* 8.25.
טוב	וְהָאִשָּׁה טוֹבַת שֶׂכֶל וגו' :	*Mulier bona intellectus, &c. 1. Sam.* 25.3.
טוב	הַמַּשְׂכִּילִים שֶׂכֶל טוֹב לְיי' :	*Intelligere intellectu bono Domini. 2. Par.* 30.22.
טוב	שֶׂכֶל טוֹב לְכָל עֹשֵׂיהֶם :	*Intellectus (prosperitas) bonus. Ps.* 111.10.
טוב	וּמְצָא חֵן וְשֶׂכֶל טוֹב :	*Inuenire gratiam & intellectũ (prosperitatem) bonum. Pro.* 3.4.
טוב	שֶׂכֶל טוֹב יִתֶּן חֵן :	*Intellectum bonum dare gratiam. Pro.* 13.15.
ידע	בֵּן חָכָם יוֹדֵעַ שֶׂכֶל וּבִינָה :	*Cognoscere intellectum & intelligẽtiam. 2. Par.* 2.12.

		mines. Psal. 78. 60.
וד	אֲשֶׁר נִשָּׂאתִי אֶת יָדִי לְשַׁכֵּן אֹתָם בָּהּ :	Leuare manum ad collocandum aliquos in terra. Num. 14. 30.
מקום	וְאֶשְׁכְּנָה אֹתְכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה	Habitare facere aliquos in loco aliquo. Ier. 7. 3.
מקום	וְשִׁכַּנְתִּי אֶתְכֶם בַּמָּקוֹם וגו׳ :	Habitare facere in loco in terra, &c. Iere. 7. 8.
שם	לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם :	Habitare facere nomẽ alicubi. Deut. 12. 11.

שׁכִין Nomen, de quo dubitatur, ex qua radice sit, & an plurale, vel singulare, & quid propriè significet. Quidam radicem faciunt propriam, & singulari numero cultrum interpretantur, quemadmodum & hodie vulgò Iudæis סכין dicitur. Vero similius tamẽ est, vt emanet à שוך, & spinas significet, pro שׂכִּים. [*Cortello, ouero spine.*] Semel inuenitur, Prou. 23. 2. *Et pones* שׂכִין *spinas (cultrum) in gula tua.*

שְׁכַנְיָה Nomen proprium viri ex nepotibus Pharosi. Sechaniah. [*Secania.*] Esd. 8. 3. *Ex filijs* שְׁכַנְיָה *Sechaniæ, &c.*

Fuit alter Sechanias Iahazielis filius. Esd. 8. 5. *Ex filijs* שְׁכַנְיָה *Sechaniæ, &c.*

Alter ex genere Leuitarum. Neh. 3. 30. *Semaias filius* שְׁכַנְיָה *Sechaniæ custos portæ orientalis.*

Alter & ipse forsan ex Leuitarũ numero. Neh. 6. 18. *Quia gener ipse erat* לְשְׁכַנְיָה *Sechaniæ filio Arachi.*

Alter sacerdos, (modo vnus superiorũ nõ sit potius.) de quo Neh. 12. 3. שְׁכַנְיָה *Sechanias.*

Alter ex genere Dauidico. 1. Par. 3. 21. *Filij* שְׁכַנְיָה *Sechaniæ, &c.* Confer locos accuratius. Compositum est ex שכן, & יה.

שְׁכַנְיָהוּ Nomen propriũ sacerdotis decimæ sortis. Sechaniahu. [*Secania.*] 1. Par. 24. 11. לְשְׁכַנְיָהוּ *Sechaniæ decimæ.*

Fuit alter Sechanias Leuites, de quo 2. Paral. 31. 15. וְשְׁכַנְיָהוּ *Et Sechanias, &c.* Cõpositũ est ex שכן & יה & הוא.

שׁכַר Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שִׁכּוֹר שִׁכּוֹרִים שִׁכֹּרִי שִׁכּוֹרָה } Nomẽ Toar.
שְׁכֹרֶת Pahul, vel aliud Toar.
יִשְׁכַּר / תִּשְׁכְּרִי / יִשְׁכְּרוּ } Futurum.
שִׁכְרוּ Imperat.
לִשְׁכָּרָה Infinitiuus.

Cętera ex te formabis iuxta regulas grãmaticales, cũ opus erunt. Nomen Toar supplet vices participiorum. Sic & שְׁכֹרֶת est potius Toar, quàm Pahul, quod à neutris non venit. Vino se repleuit, inebriatus est, largiori potui indulsit, & dicitur aliquando de ebrietate, & aliquando de largiori tantum potu. [*Vbriacarsi, beuere fuori di modo, fuori di misura, largamente.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

רס׳	וְכַעֲסִים דַּמִּם יִשְׁכּוֹרוּן :	Inebriari sanguine tanquàm iniusto. Esa. 49. 26.
סיס	הָיִיתִי כְּאִישׁ שִׁכּוֹר :	Aliquem esse sicut virum temulẽtũ. Ier. 23. 9.
הקיץ	הָקִיצוּ שִׁכּוֹרִים וגו׳ :	Ebrios expergisci. Ioel. 1. 5.
התעה	וַיִּתְעֻם כְּשִׁכּוֹר :	Errare facere aliquẽ tanquàm ebriũ. Iob 12. 25.
התערר	תִּשְׁכְּרִי וְתִתְעָרִי :	Inebriari, & denudari. Thr. 4. 21.
חגו	יָחֹגוּ וַיָּנוּעוּ כַשִּׁכּוֹר :	Aliquem tripudiare, & moueri tanquàm ebrium. Psal. 107. 27.
חשב	וַיְחַשְּׁבֵהוּ עָלַי לְשִׁכָּרָה :	Reputare aliquam ebriæ. (ebriam.) 1.

	שֹׁכֵן עַד וגו׳ :	Habitator æternitatis. (Est Deus) &c. Esa. 57. 15.
עף	עָלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן :	Volucres habitare super fontibus. Psal. 104. 12.
עף	עַל מַפַּלְתּוֹ יִשְׁכְּנוּ כָל עוֹף הַשָּׁמַיִם :	Aues habitare super ruina arboris. Ezec. 31. 13.
עיר	וַיִּשְׁכּוֹן עָרִים נִכְחָדוֹת :	Habitare vrbes excisas. Iob 15. 28.
עולם	שָׁכֵן לָעוֹלָם :	Habitare in æternum. Psal. 37. 27.
עמרה	כְּמַהְפֵּכַת סְדֹם וַעֲמֹרָה וְשׁכְנֶיהָ :	Sodoma, & Gomorra, et vicini eorũ, &c. Ier. 40. 18.
ענן	כִּי שָׁכַן עָלָיו הֶעָנָן :	Nubẽ habitare super aliquid. Exo. 40. 35.
ענה	חֹשֶׁךְ תַּחְתָּיו עֲנָיָה :	Nubẽ habitare sup aliquid. Iob 3. 5.
עפר	וְרֻדָּנוּ שֹׁכְנֵי עָפָר :	Habitatores puluerис (mortuos) ouare. Esa. 26. 19.
ערפל	יי׳ אָמַר לִשְׁכֹּן בָּעֲרָפֶל :	Habitare in caligine. 1. Reg. 8. 12.
פנים	וְעַל פְּנֵי כָל אֶחָיו יִשְׁכֹּן :	Habitare super facie fratrum. Genes. 16. 12.
צחיחה	אַף סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צְחִיחָה :	Habitare ariditatem. Psal. 68. 7.
צפור	בְּשֹׁכְנוֹ תַּחְתָּיו כָּל צִפּוֹר כָּל כָּנָף וגו׳ :	Aues habitare sub arbore, & in vmbra ramorum. Ezec. 17. 23.
קרא	וַתִּקְרֵאנָה לוֹ הַשֹּׁכְנוֹת שֵׁם :	Vicinas imponere nomen alicui. Ruth. 4. 17.
קרב	וְלֵקַח הוּא וְשִׁכְנוֹ הַקָּרֹב אֶל בֵּיתוֹ וגו׳ :	Vicinus proximus ad domum tuam, &c. Exo. 12. 4.
קרב	טוֹב שָׁכֵן קָרוֹב מֵאַח רָחוֹק :	Vicinus propinquus, &c. Pro. 27. 10
רגל	בְּבֵיתָהּ לֹא יִשְׁכְּנוּ רַגְלֶיהָ :	Pedes nõ habitare in domo. Pro. 7. 11
רוע	עַל כָּל שְׁכֵנַי הָרָעִים וגו׳ :	Vicini mali. Ier. 12. 14.
שאל	וְשָׁאֲלָה אִשָּׁה מִשְּׁכֵנְתָּהּ וגו׳	Mulierem petere à vicina sua, &c. Exo. 3. 22.
שאל	שָׁאֲלִי לָךְ כֵלִי׳ מִן הַחוּץ מֵאֵת כָּל שְׁכֵנַיִךְ :	Petere à vicinis. 2. Reg. 4. 3. Hebræi ex Massara legunt שְׁכֵנַיִךְ, quod parum refert.
שבט	וַיּוֹרֶא אֶת יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לִשְׁבָטָיו :	Israelem habitare in tribubus suis. (per tribus.) Num. 24. 2.
שדר	שֶׁדֶר זַרְעוֹ וְאַחָיו וְשָׁכְנָיו :	Semen alicuius, & fratres & vicinos deuastari. Ier. 49. 10.
שדה	שָׁכְנָתִי בַשָּׂדֶה :	Habitare in agro. Mich. 4. 10.
שמרון	יִגּוּרוּ שֹׁכֵן שֹׁמְרוֹן :	Habitator Samariæ, &c. Hos. 10. 5.
תוך	וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :	Deum habitare in medio aliquorum. Exo. 29. 45.
תוך	הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם :	Tabernaculum Dei habitare in medio immunditiæ aliquorum. Leui. 16. 16.
תחת	וְשָׁכַן תַּחְתָּיו וגו׳ :	Habitare sub sc. 2. Sam. 7. 10.

Cæterum & in Chaldaico idiomate hoc verbum idẽ significat, quod in Biblijs habet has voces tantum.

שָׁכַן Pahul, vel Toar.
יִשְׁכָּן Futurum.

Loci notandi.

צפור	וּבְעַנְפוֹתָיו יִשְׁכְּנוּ צִפּוֹרֵי שָׁמָיִם :	Aues cœli habitare in ramis arboris. Dan. 4. 18.
שם	רִי שָׁכֵן שָׁמָה חָמָה :	Nomen Dei habitans alicubi. Esa. 6. 12.

Deriuatiua huius & composita sunt השכין מִשְׁכָּן שֹׁכֵן שְׁכַנְיָה שְׁכַנְיָהוּ :

שׁכַן Verbum Pihel actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שִׁכַּן שִׁכַּנְתִּי Præteritum.
אֲשַׁכֵּנָה Futurum.
לְשַׁכֵּן Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Habitare, morari fecit, collocauit. [*Far habitare, far stantiare.*] Loci aliquot obseruandi.

אהל	וְשָׁכַן אֹהֶל שֹׁכֵן בָּאָדָם :	Habitare facere tentorium inter homines.
	אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח :	Carnem alicuius habitare confidenter. Psal. 16. 9.
בטח	וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לָבֶטַח :	Habitare confidenter. Ier. 23. 6.
בטח	וִירוּשָׁלִַם תֵּשֵׁבוּן לָבֶטַח :	Aliquam vrbem habitare confidenter. Ier. 33. 15.
בית	אַף שֹׁכְנֵי בָתֵּי חֹמֶר :	Habicatores domus luti. (sunt mortales.) Iob 4. 19.
גדוד	וְאֶשְׁכֹּן כְּמֶלֶךְ בַּגְּדוּד :	Habitare tanquàm regem in cuneo. Iob 29. 25.
דור	וְלֹא תֵשֵׁבוּ עַד דּוֹר וָדוֹר :	Vrbem non habitare vsque ad ætatẽ, & ætatem. Esa. 13. 20.
דומם	כְּמֵעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי :	Animã incolere silentiũ. Ps. 94. 17.
היה	הָיִינוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ :	Aliquem esse opprobriũ vicinis suis. Psal. 79. 4.
הר	מִי יִשְׁכֹּן בְּהַר קָדְשֶׁךָ :	Habitare in monte. Psal. 15. 1.
השיב	וְהָשֵׁב לִשְׁכֵנֵינוּ שִׁבְעָתַיִם וגו׳ :	Rependere vicinis, &c. Psal. 79. 12.
השים	תְּשִׂימֵנוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ :	Ponere aliquem opprobrium vicinis eius. Psal. 44. 14.
השים	תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ :	Ponere aliquem iurgiũ vicinis eius. Psal. 80. 7.
חגוים	שֹׁכְנֵי בְּחַגְוֵי חֶסְלַע :	Habitare in scissuris rupium. Ierem. 49. 16.
חכמה	אֲנִי חָכְמָה שָׁכַנְתִּי עָרְמָה :	Sapientiam incolere astutiam. Prou. 8. 12.
חף	זְבוּלֻן לְחוף יַמִּים יִשְׁכֹּן :	Habitare ad portũ maris. Gen. 49. 13
חצר	יִשְׁכֹּן חֲצֵרִיךְ :	Incolere atria alicuius. Psal. 65. 5.
חצר	וְשָׁכַן חֲרִרִים בַּמִּדְבָּר :	Habitare arida. Ier. 17. 6.
יה	וְאַף סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן יָהּ אֱלֹהִים	Incolere Iaha Deum. Locus illustrandus. Psal. 68. 19.
יכסיף	וַיְנְשׁוּף וְעֹרֵב יִשְׁכְּנוּ בָהּ :	Noctuas & coruos habitare in aliquo loco. Esa. 34. 11.
יענים	וְשָׂעִירִים שָׁם בְּנוֹת יַעֲנָה :	Filias vlulæ habitare alicubi. Esaias 13. 21.
כבוד	וַיִּשְׁכֹּן כְּבוֹד יי׳ עַל הַר סִינַי :	Gloriam Domini habitare super monte. Exo. 24. 16.
כבוד	לִשְׁכֹּן כָּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ :	Gloriam habitare in terra. Ps. 85. 10
כתף	וּבֵין כְּתֵפָיו שָׁכֵן :	Habitare inter scapulas. Deut. 33. 12
כפיר	כְּלָבִיא שָׁכֵן :	Habitare sicut leonem. Deut. 33. 20.
מדבר	הַשֹּׁכְנִים בַּמִּדְבָּר :	Habitare in deserto. Ier. 25. 24.
מים	שֹׁכְנֵתִי עַל מַיִם רַבִּים :	Habitare super aquis multis. Ier. 51. 13. שֹׁכְנֵתִי mihi est idẽ quod שָׁכֵנְתִּי, alys est compositum ex præterito, & præsenti.
מעון	וּבְמְעוֹנוֹתֶיהָ תִּשְׁכֹּן :	Feram habitare in habitaculis suis. Iob 37. 8.
מפרצי	וְעַל מִפְרָצָיו יִשְׁכֹּן :	Habitare super rupturis maris. Iud. 5. 17.
מרום	כִּי שֹׁכֵן מָרוֹם מִלֵּא וגו׳ :	Habitator excelsi. (est Deus.) Esaias 33. 5.
מרום	הוּא מְרוֹמִים יִשְׁכֹּן :	Habitare excelsa. Esa. 33. 16.
משכן	אֲשֶׁר שֹׁכֵן שָׁם מִשְׁכַּן יי׳ :	Habitaculum Dei habitare alicubi. Ios. 22. 19.
משפט	וְשָׁכַן בַּמִּדְבָּר מִשְׁפָּט :	Iudicium habitare in deserto. Esaias 32. 16.
נפש	רַבַּת שָׁכְנָה־לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם :	Animam habitare sibi multum cum osoribus pacis. Psal. 120. 6.
נצח	אַף יי׳ יִשְׁכֹּן לָנֶצַח :	Habitare in æternum. Psal. 68. 17.
סלע	סֶלַע יִשְׁכֹּן וגו׳ :	Habitare rupem. Iob 39. 28.
סלע	וְשָׁכְנוּ בַּסֶּלַע :	Habitare in rupe. Ier. 48. 28.
סנה	וּרְצוֹן שֹׁכְנִי סְנֶה :	Habitator rubi. (Est Deus) Deute. 33. 16.
עבר	גִּלְעָד כָּעֲבֶר הַיַּרְדֵּן שָׁכֵן :	Habitare in trãsitu Iordanis. (trans Iordanem.) Iud. 5. 17.
עד	וְשָׁכְנוּ לַעַד עֲלֵיהָ :	Habitare æternitati (in æternitatũ) super terra. Psal. 37. 29.
	יָשְׁבוּ עָרִיצִים :	Potentes habitare. (in sepulchro scilicet. Nah. 3. 18.
אהל	וַיִּשְׁכֹּן בְּאָהֳלֵי שֵׁם :	Habitare in tentorijs alicuius. Gene. 9. 27.
אהל	דָּרֶךְ הֲשָׁכוּנִי בָאֳהָלִים :	Habitatores in tentorijs. Iud. 8. 11. Est in forma regiminis cum Beth, quod notes.
אהל	תִּשְׁכֹּן בְּאָהֳלוֹ מִבְּלִי לוֹ :	Habitare in tentorio alicuius, quod eius (amplius) non sit. Iob 18. 15
אהל	שָׁכַנְתִּי עִם אָהֳלֵי קֵדָר :	Habitare cum tentorijs aliquorum. Psal. 120. 5.
אור	אֵיזֶה הַדֶּרֶךְ יִשְׁכַּן אוֹר :	Lucem habitare, &c. Iob 38. 19.
אחרית	אֶשְׁכְּנָה בְּאַחֲרִית יָם :	Habitare in extremitate maris. Ps. 139. 9.
אלון	וְהוּא שֹׁכֵן בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא :	Habitare in quercubus. Gen. 14. 9.
ארץ	שֹׁכֵן בָּאָרֶץ וגו׳ :	Habitare in terra. Gen. 26. 2.
ארץ	שְׁכֹן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה :	Habitare terram. Psal. 37. 3.
ארץ	כִּי יְשָׁרִים יִשְׁכְּנוּ אָרֶץ :	Rectos incolere terram. Pro. 2. 20.
ארץ	וְרָשָׁעִים לֹא יִשְׁכְּנוּ אָרֶץ :	Iniustos non incolere terram. Prou. 10. 30.
ארץ	וְשֹׁכְנֵי אֶרֶץ וגו׳ :	Habitatores terræ, &c. Esa. 18. 3.
בדד	הֵן עַם לְבַדָּד יִשְׁכֹּן :	Populum habitare solũ. Num. 23. 9.
בדד	בַּדָּד יִשְׁכּוֹנִי :	Aliquos habitare solos. Ier. 49. 31.
בטח	יִשְׁכֹּן לָבֶטַח עָלָיו :	Habitare confidenter super Deo. Deut. 33. 12.
בטח	וְיִשְׂרָאֵל בָּטַח וגו׳ :	Habitare audaciter. Deut. 33. 28.

chem, &c. 1. Paral. 7. 19. וְשֶׁכֶם *Et Sechem.* Ios. 7. 2. *Et filijs* שֶׁכֶם *Sechemi.* Confer locos. Ab hoc fit שְׁכֻמִי. Aliàs שֶׁכֶם est à שְׁכֶם in distinctione sententiæ, ibi vide.

שׂכִּים Nomen plurale masculinum, quod semel legitur in Biblijs. Spinæ, vel vt alijs placet pali præacuti, quibus muniuntur sepes. [*Spine, pali.*] Num. 33. 55. *Et erunt, quos reliquos feceritis,* לְשִׂכִּים *spinis (in spinas) in oculis vestris.* Radix est שוך.

שְׁכֻמִי Est à שְׁכֶם cum affixo, vt illic habes. Aliàs est nomen gentile masculinum à שְׁכֶם deriuatum. Sichemites. [*Huomo della casa di Sechemo.*] Nume. 26. 31. *Et Sechemus: familia* הַשְּׁכֻמִי *Sichemitidis.*

שָׁכַן / שָׁכֵן } Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שָׁכַן אוֹ שָׁכֵן שָׁכַנְתִּי שָׁכְנָה / שָׁכַנְתָּ / שָׁכְנוּ } Præteritum.
שֹׁכֵן אוֹ שֹׁכְנִי שֹׁכְנִים שֹׁכְנֵי הֶם (שְׁכֵנִיו שְׁכֵנֶיהָ) / שָׁכֵן שָׁכְנָתִי } Part. præs.
שָׁכֵן שָׁכֵן שְׁכֵנִי שְׁכֵנֵינוּ שְׁכֵנֶיךָ שְׁכֵנַיִךְ שְׁכֵנוֹ שְׁכֵנוֹת שְׁכֹנָתָה } Nomẽ Toar.
שְׁכֹנִי Pahul, vel aliud Toar.
אֶשְׁכֹּן אוֹ אֶשְׁכְּנָה יִשְׁכֹּן תִּשְׁכֹּן יִשְׁכְּנוּ תִּשְׁכְּנָה } Futurum.
שְׁכֹן שִׁכְנוּ Imperat.
לִשְׁכֹּן לִשְׁכְּנִי לִשְׁכְּנוֹ Infinitiuus.

Cætera cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Pahul est potius Toar, quod à neutris non fit. Habitauit. [*Habitare, stantiare.*] Vide חָנָה. Nomẽ Toar, habitator, habitatrix, sæpius vsurpatur de vicino, qui propè habitat, quasi cohabitatorem, cohabitetricem diceres. [*Vicino, vicina.*] Cõstruitur absolutè, & cum accusatiuo, & cũ præpositionibus ב׳ ל׳ על׳ עם & transfertur etiam ad inanima, efficitq; Hebraismos elegantiarum plenos, vt in sequentibus obseruabis.

אריה	יָשְׁבוּ אַדִּירֶיךָ :	Potentes habitare. (in sepulchro scilicet. Nah. 3. 18.
אהל	וַיִּשְׁכֹּן בְּאָהֳלֵי שֵׁם :	Habitare in tentorijs alicuius. Gene. 9. 27.
אהל	דֶּרֶךְ הֲשָׁכוּנִי בָאֳהָלִים :	Habitatores in tentorijs. Iud. 8. 11. Est in forma regiminis cum Beth, quod notes.
אהל	תִּשְׁכֹּן בְּאָהֳלוֹ מִבְּלִי לוֹ :	Habitare in tentorio alicuius, quod eius (amplius) non sit. Iob 18. 15
אהל	שָׁכַנְתִּי עִם אָהֳלֵי קֵדָר :	Habitare cum tentorijs aliquorum. Psal. 120. 5.
אור	אֵיזֶה הַדֶּרֶךְ יִשְׁכַּן אוֹר :	Lucem habitare, &c. Iob 38. 19.
אחרית	אֶשְׁכְּנָה בְּאַחֲרִית יָם :	Habitare in extremitate maris. Ps. 139. 9.
אלון	וְהוּא שֹׁכֵן בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא :	Habitare in quercubus. Gen. 14. 9.
ארץ	שֹׁכֵן בָּאָרֶץ וגו׳ :	Habitare in terra. Gen. 26. 2.
ארץ	שְׁכֹן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה :	Habitare terram. Psal. 37. 3.
ארץ	כִּי יְשָׁרִים יִשְׁכְּנוּ אָרֶץ :	Rectos incolere terram. Pro. 2. 20.
ארץ	וְרָשָׁעִים לֹא יִשְׁכְּנוּ אָרֶץ :	Iniustos non incolere terram. Prou. 10. 30.
ארץ	וְשֹׁכְנֵי אֶרֶץ וגו׳ :	Habitatores terræ, &c. Esa. 18. 3.
בדד	הֵן עַם לְבַדָּד יִשְׁכֹּן :	Populum habitare solũ. Num. 23. 9.
בדד	בַּדָּד יִשְׁכּוֹנִי :	Aliquos habitare solos. Ier. 49. 31.
בטח	יִשְׁכֹּן לָבֶטַח עָלָיו :	Habitare confidenter super Deo. Deut. 33. 12.
בטח	וְיִשְׂרָאֵל בָּטַח וגו׳ :	Habitare audaciter. Deut. 33. 28.

אכל	וְשָׂכִיר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ :	*Mercenarium non edere sancta. Leuit.22.10.*
כוח	אִם שָׂכִיר הוּא בָּא בְשִׂכְרוֹ :	*Mercenariũ venire in mercede sua. Exo.22.14.*
יום	כִּימֵי שָׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ :	*Esse cum aliquo tanquàm diebus mercenarij. Leuit.25.50.*
יום	וְכִימֵי שָׂכִיר יָמָיו :	*Dies mercenarij. Iob 7.1.*
עשק	לֹא תַעֲשֹׁק שָׂכִיר וגו' :	*Nõ defraudare mercenarium. Deut. 24. 14.*
עשק	וּבְעֹשְׁקֵי שָׂכָר שָׂכִיר :	*Defraudare mercedem mercenarij. Mal. 3. 5.*
פעל	לֹא תָלִין פְּעֻלַּת שָׂכִיר אִתְּךָ עַד בֹּקֶר :	*Opus (mercedem operis) mercenarij non pernoctare tecum vsq; ad mane. Leuit. 19.13.*
קוה	יְכַשֵּׁר יַקְוֶה פֹּעֵל :	*Mercenarium expectare opus suum. (mercedem operis.) Iob 7.2.*
קיר	גַּם שְׂכִירָיִךְ בְּקִרְבָּהּ כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק :	*Mercenarios esse in medio Aegypti tanquàm vitulos saginatos. Iere. 46. 21.*
רצה	עַד יִרְצֶה כְשָׂכִיר יוֹמוֹ :	*Velle diem suum sicut mercenarium. Iob 14. 2.*
שכר	כִּי מִשְׁנֶה שְׂכַר שָׂכִיר עָבָדְךָ וגו' :	*Seruire duplici mercede mercenarij. Deut.15.18.*
שנה	כִּשְׁנֵי שָׂכִיר וגו' :	*Anni mercenarij, &c. Esa.16.14.& 21. 16.*
שנה	כְּשָׂכִיר שָׁנָה בְּשָׁנָה יִהְיֶה עִמּוֹ :	*Mercenarius anni. Leuit. 25. 53.*
תושב	כְּשָׂכִיר כְּתוֹשָׁב יִהְיֶה עִמָּךְ :	*Esse cum aliquo tanquàm mercenarium & incolam Leuit.25.40.*

שָׂכָר Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Merces. [*Mercede, premio.*] Pro. 11.18. *Et seminantis iustitiam* שָׂכָר *merces est veritas.* Illud autem Esa. 19. 10. *Omnes factores* שָׂכָר *mercedis (pro mercede) stagna animarum:* est potius à סכר, mutato ס in ש ad augendam orationem, & tunc cõclusionem significat. [*Serraglio.*] *Omnes (inquit) factores* שָׂכָר *conclusionis, (vel rete, vel quauis alia materia: in) stagnis animarum.* Expende locum & omnes accuratius.

שְׂכִירָה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Mercenaria, mercede conducta. [*Mercenaria, lauorãte à prezzo.*] Esaias eleganter de nouacula dixit, quòd fortasse, melior, & acutior sit ea, quam mercede accipis, quàm si esset ꝓpria. Cap. 7.20. *In die illa radet Dominus (in) nouacula* בַּשְּׂכִירָה *mercede conducta, &c.* Radix est שכר.

שִׂכְרוֹן Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Ebrietas. [*Vbriachezza.*] Ter inuenitur.

שלא	הַנִּנִי מְמַלֵּא וגו' שִׂכְרוֹן :	*Replere aliquos ebrietate. Ier. 13.13*
נטלא	שִׂכְרוֹן וְיָגוֹן תִּמָּלֵא :	*Repleri ebrietate & dolore. Ezech: 23. 33.*
שתז	וְשִׁתִּיתֶם דָּם לְשִׂכְרוֹן :	*Bibere sanguinẽ ebrietati. (ad ebrietatem vsque.) Ezec. 39.19.*

Radix est שכר.

שִׂכְרוֹן Nomen proprium loci, qui olim tribus Iudæ terminus erat, & legitur in Biblijs cum He aduerbiali in fine שִׂכְרוֹנָה. Sicheron. [*Sicherona.*] Ios. 15.11. *Et designabat limes* שִׂכְרוֹנָה *Sicheronã.* Radix est שכר.

שְׂכוֹת Nomen plurale fœmininum, quod semel legitur in Biblijs, nec satis certũ est, quid propriè significet. Vero tamen similius est, vt emanet à radice שוּךְ, & spinas denotet, sicut & שִׂכִּין, de quo paulò superius egimus. [*Spine.*] Iob 40. 26. *Num replebis* בְּשְׂכוֹת *(in) spinis pellem eius?* Expende locum & omnes accuratius.

שָׂכִיר Nomen masculinum genere, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs שָׂכָר שָׂכַר שָׂכְרִי שָׂכִיר שָׂכִירְךָ שָׂכִירוֹ שָׂכִירָהּ. Merces. [*Mercede, premio, cõdotta.*] שָׂכְרוֹ est etiam ex Cal, vt illic habes. In sequentibus locis solum forsitan inuenitur.

אין	וְאֵין עוֹד לָהֶם שָׂכָר :	*Mercedem amplius nõ esse mortuis. Eccles. 9. 5.*
את	הִנֵּה שְׂכָרוֹ אִתּוֹ :	*Mercedem alicuius esse cum eo. Esa. 40. 10.& 62.11.*
בוא	כִּי תָבוֹא עַל שָׂכְרִי :	*Venire super mercedẽ alicuius. (est illam considerare.) Gen. 30.32.*
בוא	אִם שָׂכִיר הוּא בָּא בְשִׂכְרוֹ :	*Mercenariũ venire in mercede sua. Exo.22.14.*
היה	וְהָיָה שְׂכָרִי :	*Aliquid esse mercedem alicuius. Genes. 30. 31.*
היה	נְקֹדִים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וגו' :	*Aliquid esse mercedem alicuius. Genes. 31.8.*
היה	וְשָׂכָר לֹא הָיָה לוֹ וְלִחִילוֹ וגו' :	*Mercedem non esse alicui, & exercitui eius, &c. Ezec. 29. 18.*
היה	וְהָיְתָה שָׂכָר לְחֵילוֹ :	*Aliquid esse mercedem exercitui. Ezec. 29.19.*
כרנס	שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד :	*Mercedem alicuius esse multũ valdè. Genes. 15. 1.*
טוב	אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שָׂכָר טוֹב בַּעֲמָלָם :	*Mercedem bonam esse alicui in labore eius. Eccles. 4.9.*
יהב	הָבוּ שְׂכָרִי :	*Dare mercedem alicuius. Zac. 11.12*
עבד	כִּי מִשְׁנֶה שְׂכַר שָׂכִיר עָבָדְךָ וגו' :	*Seruire duplici mercede mercenarij. Deut. 15.18.*
כהים	שְׂכַר הָאָדָם לֹא נִהְיָה וְשָׂכַר הַבְּהֵמָה אֵינֶנָּה :	*Mercedem hominis non esse, &c. Zac. 8.10.*
נקב	נִקְבָה שְׂכָרְךָ עָלַי וְאֶתְּנָה :	*Nominare mercedem tuam super aliquo. Gen. 30. 27.*
נתן	נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי :	*Deum dare mercedem alicuius. Gen. 30. 18.*
נתן	וְאֵי אֶתֵּן אֶת שְׂכָרְךָ :	*Dare mercedem lactantis. Exo. 2. 9.*
נתן	בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שְׂכָרוֹ :	*Dare mercedẽ mercenarij in die suo. Deut. 24. 15.*
נתן	יִשְׂכֹּר עֲבָדֶיךָ אֶתֵּן לְךָ וגו' :	*Dare mercedem seruorum alicuius, &c. 1. Reg. 5. 6.*
נתן	וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ :	*Dare mercedem nauis. Ion. 1. 3.*
עשק	וּבְעֹשְׁקֵי שְׂכַר שָׂכִיר :	*Defraudare mercedem mercenarij. Mal. 3. 5.*
פעל	כִּי יֵשׁ שָׂכָר לְפָעֳלָתֶכֶם :	*Mercedem esse operi alicuius. 2. Paral. 15. 7.*
פעל	כִּי יֵשׁ שָׂכָר לְפָעֳלָתֵךְ :	*Mercedem esse operi alicuius. Iere. 31. 15.*
פרי	שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן :	*Fructum ventris esse mercedem. Ps. 127. 3.*
שכר	כִּי שָׂכָר הוּא לָכֶם וגו' :	*Aliquid esse mercedem alicui, &c. Num. 18. 31.*
שקל	וַיִּשְׁקְלוּ אֶת שְׂכָרִי וגו' :	*Ponderare mercedem alicuius. Zac. 11. 12.*

Aliàs שָׂכָר est nomen proprium viri patris cuiusdam Achiami fortissimi. Sachar. [*Sacaro, ouero Scaro.*] 1. Paral. 11.35. *Achiamus filius* שָׂכָר *Sacari montani.*

Fuit alter Sacarus Leuita. 1. Par. 26. 4. וְשָׂכָר *Et Sacarus quartus.*

שָׂכִיר Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs שָׂכִיר שָׂכִירְךָ שָׂכִירָהּ. Mercenarius, qui mercede conducitur, ad quod vis opus faciendum. [*Mercenario, lauorante, soldato.*] Decem & septem vicibus tantum forsitan inuenitur, ex quibus sequentes notes velim.

אכל	תּוֹשָׁב וְשָׂכִיר לֹא יֹאכַל בּוֹ :	*Incolam & mercenarium non edere (in pascha.) Exo. 12.45.*
סכל	סָכָל יִרְדֹּף :	*Potare siceram. Esa. 56.12.*
רדף	שֹׁכֵר יִרְדְּפוּ :	*Persequi siceram. Esa. 5.11.*
רזנים	וּרְזוֹנִים אַי שֵׁכָר :	*Principes non bibere siceram. Prou: 31. 1.*
שגה	כֹּהֵן וְנָבִיא שָׁגוּ בְשֵׁכָר :	*Errare (in) sicera. Esa. 28. 7.*
שתה	יַיִן וְשֵׁכָר אַל תֵּשְׁתְּ וגו' :	*Non bibere vinum vel siceram, &c. Leuit. 10.9.*
שתה	יַיִן וְשֵׁכָר לֹא שָׁתִיתִי :	*Non bibere vinum vel siceram. 1. Sam. 1. 15.*
שחס	וְנִגְעוֹת שׁוֹתֵי שֵׁכָר :	*Aliquem esse pulsationem bibentiũ siceram. Psal. 69. 3.*
שתה	יַמַּר שֵׁכָר לְשֹׁתָיו :	*Siceram amaram esse bibentibus. Esa. 24.9.*
תעה	וּבַשֵּׁכָר תָּעוּ :	*Errare (in) sicera. Esa. 28.7.*
תעה	תָּעוּ מִן הַשֵּׁכָר :	*Errare à (ob) sicera. Esa. 28. 7.*

שָׁכַר Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

שָׁכַר	Præteritum.
שֹׁכֵר שֹׂכְרִים או סֹכְרִים	Part. præs.
שָׂכוּר	Par. pass.
יִשְׂכֹּר יִשְׂכָּרֵנִי יִשְׂכְּרוּ	Futurum.
שָׂכוֹר לִשְׂכֹּר	Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. שָׂכְרוּ fit etiam à nomine שָׂכָר. Semel scribitur cum ס loco ש, ob aliquod mysteriũ forsitan. Mercede conduxit, vt aliquid operaretur. [*Pagare alcuno, accioche ei ti serua in qualsi voglia fatto.*] Mercedi ב præpositio additur. In sequentibus locis solum forsitan inuenitur.

תכנס	וַיִּשְׂכֹּר בָּהֶם אֲבִימֶלֶךְ אֲנָשִׁים וגו' :	*Mercede conducere (in) nummis homines, &c. Iud. 9.4.*
ארם	וַיִּשְׂכְּרוּ אֶת אֲרָם וגו' :	*Mercede cõducere (vt militẽt) Aramęos, &c. 2. Sam. 10.6.*
ארם	לִשְׂכֹּר לָהֶם מִן אֲרָם וגו' :	*Mercede conducere sibi ex Arã curvus & equites, &c. 1. Par. 19.6. Vide etiam ver. 7.*
דודאים	כִּי שָׂכֹר שָׂכַרְתִּיךְ בְּדוּדָאֵי בְנִי :	*Mercede conducere maritũ (in) mandragoris. Gen. 30.15.*
חצב	וַיִּהְיוּ שֹׂכְרִים חֹצְבִים וְחֹרְשִׁים	*Mercede conducere dolatores & artifices. 2. Par. 24. 12.*
יעץ	וְכֹרֵים עֲלֵיהֶם יוֹעֲצִים לְהַפֵּר עֲצָתָם :	*Mercede conducere super (contra) aliquem consiliarios, &c. Esa. 4.5*
ירא	לְמַעַן שָׂכִיר הוּא לְמַעַן אִירָא וגו' :	*Aliquem esse mercede conductũ, vt alium timeat, &c. Neh. 6. 13.*
ישראל	וַיִּשְׂכֹּר מִיִּשְׂרָאֵל וגו' :	*Conducere ex Israel aliquas in pecunia. 2. Par. 25.7.*
כהן	וַיִּשְׂכְּרֵנִי וַאֲהִי לוֹ לְכֹהֵן :	*Mercede conducere aliquem, & esse sacerdotem tibi. Iud. 18.4.*
כסיל	שָׂכַר כְּסִיל וְשֹׂכֵר עֹבְרִים :	*Mercede conducere stultum, & transeuntem. Locus illustrandus. Pro. 26. 10.*
על	וַאֲשֶׁר שָׂכַר עָלֶיךָ אֶת וגו' :	*Mercede cõducere aliquẽ sup (cõtra) aliũ ad maledicendũ. Deut. 23.5.*
על	הִנֵּה שָׂכַר עָלֵינוּ מֶלֶךְ וגו' :	*Mercede conducere aliquos super (cõtra) alios, ad veniendum super illos. 2. Reg. 7.6.*
על	וַיִּשְׂכֹּר עָלָיו אֶת בִּלְעָם לְקַלְלוֹ :	*Mercede conducere ad maledicendũ. Neh. 13.2.*
צרף	יִשְׂכְּרוּ צוֹרֵף :	*Mercede conducere aurificem. Esa. 46. 6.*
שכר	וְטוֹבִיָּה וְסַנְבַלַּט שָׂכְרוּ :	*Mercede conducere aliquem. (ad vaticinandum.) Neh. 6. 12.*

Deriuatiua huius sunt השתכר יִשְׁתַּכֵּר משכרת נשכר שָׂכָר שָׂכִיר שָׂכִירָה :

יד	חוֹשֵׁב עָלָה בְיַד שִׁכּוֹר :	*Spinam ascendere in manu ebrij. Prouer. 26.9.*
יין	שִׁכְרוּ וְלֹא יָיִן :	*Inebriari, & non vino. Esa. 29.9.*
יין	וְשִׁכְרַת וְלֹא מִיָּיִן :	*Ebria, & non (de) vino. Esa. 51. 21. Est in regimine satis ornatè, quãuis deficiat rectum subintelligendũ; afflictionibus, vel huiusmodi.*
אלף	וְהוּא שִׁכּוֹר עַד מְאֹד :	*Aliquem esse ebrium vsq; valdè. 1. Sam. 25. 36.*
כוע	נוֹעַ תִּנּוֹעַ אֶרֶץ כַּשִּׁכּוֹר :	*Terram moueri sicut ebrium. Esaias 24. 21.*
עטרת	רוֹי עֲטֶרֶת גְּאוּת שִׁכּוֹרֵי אֶפְרָיִם :	*Corona superbiæ ebriorum. Esa. 28. 1. Vide etiam ver. 3.*
קיא	כְּהִתְעוֹת שִׁכּוֹר בְּקִיאוֹ :	*Temulentum errare in vomitu suo. Esa. 19. 14.*
שכר	גַּם אֵת הִשְׁכָּרִי :	*Etiam aliquam inebriari. Nah. 3. 11*
שתה	וַיֵּשְׁתְּ מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר :	*Bibere de vino, & inebriari. Gene. 9. 21.*
שתה	וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ :	*Bibere & inebriari. (largiori potui indulgere) cũ aliquo. Gen. 43. 34*
שתה	וְהוּא כְּתִרְצָה שְׁתֵה שִׁכּוֹר :	*Aliquem bibere ebriũ. 1. Reg. 16.11 Vide etiam 20.16.*
שתה	שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דוֹדִים :	*Amicos bibere, et inebriari. Cãt. 5.2*
שתה	שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ וּקִיאוּ :	*Bibere, & inebriari, & euomere. Iere. 25. 27.*
שתה	שְׁתוּ וְאֵין לְשִׁכְרָה :	*Bibere, nec esse ad ĩebriãdũ. Agg. 1.6*

Deriuatiua huius sunt אֶשְׁכָּר השכר השתכר שכו שָׂכָר שִׁכְּרוֹן שִׁכּוֹרוֹן :

שִׁכֵּר Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

מְשַׁכֶּרֶת	Part. præs.
אֲשַׁכְּרֵם יְשַׁכְּרֵהוּ	Futurum.
שַׁכֵּר	Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis ad canones grammaticæ, vel ex Hiphil desumes. Inebriauit, vino repleuit. [*Vbriacare, far beuere largamente.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

ארץ	כּוֹס זָהָב בְּבָבֶל בְּיַד יְהוָה מְשַׁכֶּרֶת כָּל הָאָרֶץ :	*Calicem inebriare terram. Ier. 51.7.*
חמס	אַשְׁכְּרֵם בַּחֲמָתִי :	*Inebriare populos in furore. Esaias 63. 6.*
פצה	מַסִּיחַ חֲמָתְךָ וְאַף שַׁכֵּר :	*Addere vtrem, & etiam inebriare. Abac. 2.15.*
שתה	וַיִּשְׁתּוּ וַיְשַׁכְּרֵהוּ :	*Aliquem bibere, & inebriare eum. 2. Sam. 11.13.*

שֵׁכָר Nomen masculinum genere, sine plurali. Sicera, ab Hebræa voce scilicet, quicquid inebriare potest, modo vinum sit, vel aliud: ceruisia. [*Cernoggia, vino, tutto ciò che si beue.*] Duabus & viginti vicibus tantum inuenitur, ex quibus sequẽtes obseruabis.

היין	מִיַּיִן וְשֵׁכָר יָזִיר חֹמֶץ יַיִן וְחֹמֶץ שֵׁכָר לֹא יִשְׁתֶּה :	*Separare à vino & sicera, nec bibere acetũ vini, vel siceræ. Nu. 6.3*
חטיף	אַצִּיף לְךָ לַיַּיִן וְלַשֵּׁכָר :	*Vaticinari alicui (pro) vino, & siceræ. Mich. 2. 11.*
המה	לֵץ הַיַּיִן הֹמֶה שֵׁכָר :	*Tumultuari sicera. Pro. 20.1.*
מסך	וַאֲנָשֵׁי חַיִל לִמְסֹךְ שֵׁכָר :	*Esse virum roboris ad miscendum siceram. Esa. 5.22.*
נוע	נָעוּ וְלֹא שֵׁכָר :	*Moueri, & non sicera. Esa. 29.9.*
נסך	הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיי' :	*Libare libationem siceræ Domino. Num. 28.7.*
נתן	וְנַתַּתָּה הַכֶּסֶף וגו' וּבַשֵּׁכָר :	*Dare argentum in sicera, &c. (idest emere siceram vel aliud.) Deute. 14. 26.*
נתן	תְּנוּ שֵׁכָר לָאוֹבֵד :	*Dare siceram pereunti. Pro. 31.3.*

ש ל

של Lege radices נשל שאל שלה שלל , & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cũ his duabus tantum radicalibus.

שֶׁל Compositum est ex ש coniunctione, & ל datiui articulo, & suscipit affixa, & ב à capite, & additur insuper dictioni מי per compositionem, quæ omnia sunt in Biblijs בשל בשלי בשלמי משלו . Propterea, idẽ quod בַּעֲבוּר , ad verbum, in quòd alicui, & huiusmodi. [*Perche.*] Eccl. 8.17. בשל אשר *In(eo) quòd quia(propterea quod) laborabit homo, &c.* Ion. 1.7. *Et sciamus,* שֶׁלִּי *in ꝓ cui, (propter quem malum hoc nobis sit.* Hoc idem alijs verbis dicitur, ver. 8. בַּאֲשֶׁר לְמִי *In quòd cui propter quẽ) &c.* Et ver. 12. *Quia noui ego, quòd* בְּשֶׁלִּי *in quòd mihi (propter me) procella hæc valida super vos est.* 2. Reg. 6. 11. *Quis* מִשֶּׁלָּהֶם *ex (his) qui nobis sunt, (ex nostris,) &c.*

שיל Require superius in ש ante י , suo loco proprio .

שַׁל Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, nec satis certum est, quid propriè significet. Quidam securitatem, vel temeritatem exponunt. Vero tamen similius est, si deriuemus à Syro, & errorem, erratum interpretemur. [*Securità, confidanza, temerità, ouero ignoranza.*] 2. Sam. 6.7. *Et percussit eum ibi Deus super (propter) errore.* Expẽde locum & omnes accuratius. Aliàs est imperatiuus verbi נָשַׁל , ibi vide .

Radix est שלה .

שִׁלּוּ
שִׁלּוֹ
שִׁלִּי } Require hæc omnia paulò inferius, suo loco proprio.

שלל Duplicata omnia habentur inferius, suo loco proprio .

שַׁלְאָנָן Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs, idem cum שַׁאֲנָן , vt omnes ferè autumãt, per Epẽthesin Lamed. Quietus, tranquillus, securus, pacatus. [*Quieto, tranquillo, senza fastidio, senza trauaglio.*] Iob 21. 23. *Totus* שַׁלְאָנָן *quietus & pacificus .*

שלב Verbum Pihel actiuum, perfectum, ex quo legitur solũ Pahul plurale fœmininũ, מְשֻׁלָּבוֹת , nec satis certum est, quid propriè significet, hacque de causa, nihil aliud ex illo formarem. Communiori sentẽtia creditur significare, aliquid per gradus disponere, quasi scalam facere diceres . [*Fare à gradi, come scala.*] Exo. 26.17. *Duæ manus erunt tabulæ vni* מְשֻׁלָּבוֹת *per gradus dispositæ, altera contra alteram.* Hoc opus meo quidem iudicio erat huiusmodi. Tabula vna incidebatur vsque ad medium crassitudinis ex vno latere, & altera tabula vsque ad medium ex altero latere, & vtrinq; tãquàm duo gradus oppositi remanebant, qui dein inuicẽ incastrabantur, quemadmodum & hodie sępius fit ab artificibus lignarijs tabulas inuicem committẽtibus. Sic cap. 36.22. *Duæ manus erant vnicuiq; tabulæ* מְשֻׁלָּבוֹת *incastratæ, (per gradus) vna ad alteram.*

Deriuatiuum huius radicis est שְׁלָבִים .

שְׁלָבִים Nomen plurale masculinum, quod ter legitur in scriptura sacra, & idem est iudicium de eo, cum sua radice שלב superiori. Gradus. [*Gradi, scalini.*] 1. Reg. 7.28. *Et clausuræ inter* הַשְּׁלָבִים *gradus. Et super clausuris, quæ erãt inter* הַשְּׁלָבִים *gradus, erant leones, boues, & cherubin, & super* הַשְּׁלָבִים *gradibus ita superius, &c.* Expende locum accuratius & omnes .

שֶׁלֶג Nomẽ masculinum genere, sine plurali. Nix. [*Neue.*] In sequẽtibus locis tantũ inuenitur.

כִּי לַשֶּׁלֶג יֹאמַר הֱוֵא אָרֶץ :	*Dicere niui, vt sit (ĩ) terra. Iob 37.6*
הֲבָאתָ אֶל אֲצָרוֹת שֶׁלֶג :	*Venire ad thesauros niuis. Iob 38.22*
וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין :	*Dealbari præ niue. Psal. 51.9.*
כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ :	*Dealbari sicut niuem. Esa. 1.18.*
עָלָיו יִתְעַלַּם שֶׁלֶג :	*Niuẽ abscondi sup fluuijs. Iob 6.16.*
זַכּוּ מִשֶּׁלֶג :	*Lucidiorem esse præ niue. Thr. 4.7.*
בְּתוֹךְ הַבּוֹר בְּיוֹם הַשֶּׁלֶג :	*Dies niuis. 2. Sam. 23.20. Vide etiã 1. Par. 11.22.*
לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשֶּׁלֶג :	*Non timere domui tuæ à niue. Pro. 31.18.*
כַּאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן הַשָּׁמַיִם וגו׳ :	*Niuem descendere de cęlis, &c. Esa. 55.10.*
הֲיֵעָזֵב מִצּוּר שַׁדַּי שֶׁלֶג לְבָנוֹן :	*Nix Libani. Ier. 18.14.*
אִם הִרְחַצְתִּי בְּמֵי שֶׁלֶג :	*Lauare se in aquis niuis. Iob 9.30.*
צִנָּה גַּם הֵם יִגְזְלוּ מֵימֵי שֶׁלֶג	*Frigus et æstum rapere aquas niuis. Iob 24.19.*
הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצֶּמֶר :	*Dare niuem tanq̃ lanam. Ps. 147.16.*
כְּצִנַּת שֶׁלֶג בְּיוֹם קָצִיר :	*Frigiditas niuis in diebus messis. Pro. 25.13.*
וְהִנֵּה יָדוֹ מְצֹרַעַת כַּשֶּׁלֶג :	*Manum esse leprosam, vt niuem. Exo. 4.6.*
וְהִנֵּה מִרְיָם מְצֹרַעַת כַּשֶּׁלֶג :	*Aliquam esse leprosam, vt niuem. Num. 12.10.*
וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו מְצֹרָע כַּשֶּׁלֶג :	*Egredi à cõspectu alicuius leprosum, tanquam niuem. 2. Reg. 5.27.*
אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר וגו׳ כְּשֶׁלֶג בַּקָּיִץ :	*Nix, & pruina, &c. Psal. 148.8. Nix in æstate. Pro. 26.1.*

Deriuatiuum huius est השלג .

שלה Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Lamed He, sic flectitur in Biblijs .

שָׁלוּתִי } Præteritum.
שָׁלוּ או שָׁלֵיו או שָׁלֵיוּ שָׁלָיוּ
שָׁלְוָה } Nomẽ Toar.
יִשְׁלוּ Futurum.

Cętera cautè formabis ad horum regulas, cum opus erunt. Nomina Toar supplent vices participiorum שָׁלֵו quod ab aliquibus hic ponitur, potius à נָשַׁל , vel certè ex Hiphil huius deriuare crederem; ibi vide . Pacificus, quietus, fortunatus, quasi saluus (ab Hebraica voce scilicet) à quouis euentu fuit. [*Essere in prosperità, stare in pace, godere sicuro, quieto, & tranquillo.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

יִשְׁלוּ אֹהֲבָיִךְ :	*Amantes tranquillos esse. Ps. 122.6*
יִשְׁלוּ אֹהָלִים לְשודְדִים :	*Tentoria tranquilla esse vastãtibus. Iob 12.6.*
אֹיְבֶיהָ שָׁלוּ :	*Inimicos tranquillos esse. Thr. 1.5.*
וְהָאָרֶץ רָחְבַת יָדַיִם וְשֹׁקֶטֶת וּשְׁלֵוָה :	*Terram esse quietam & trãquillam. 1. Par. 4.40.*
שְׁלוּ כָל בֹּגְדֵי בָגֶד :	*Præuaricantes tranquillos esse. Iere. 12.7.*
עַל אֶל גּוֹי שָׁלֵו וגו׳ :	*Gens tranquilla. Ier. 49.31.*
שָׁלֵו הָיִיתִי וַיְפָרְפְּרֵנִי :	*Aliquem esse tranquillum, & Deum te labefactare. Iob. 16.12.*
בַּהוֹת יְרוּשָׁלַם יֹשֶׁבֶת וְשַׁלְוָה	*Vrbem esse habitantem, & tranquillam. Zac. 7.7.*
וְקוֹל הָמוֹן שָׁלוֹ בָּהּ :	*Vox turbæ tranquillæ. Ezec. 23.42.*
כִּי לֹא יֵדַע שָׁלֵו בְּבִטְנוֹ :	*Tranquillum non cognoscere in ventre suo. Iob 20.20.*
לֹא שָׁלַוְתִּי וְלֹא שָׁקַטְתִּי וגו׳ :	*Non tranquillum esse, non quiescere, &c. Iob 3.26.*
שַׁלְוֵי עוֹלָם הָשִׁיגוּ חָיִל :	*Tranquillos sęculi augere diuitias. Psal. 73.12.*
כְּלוּ שַׁלְאָנָן שָׁלֵו :	*Aliquem esse pacatum & tranquillum. Iob 21.23.*

Cæterum & in Syriaco idiomate hæc radix idem significat, ex qua legitur in Biblijs nomen Toar masculinum שְׁלָה . Dan. 4.1. *Ego Nabuchodonosor* שְׁלָה *tranquillus eram in domo mea .*

Deriuatiua huius & composita sunt השלה נשלה של שלה שלו שלה שלה שלי שלו שלי שלי שלי שלה שלה שלה

	מְשַׁלֵּחַ מְשַׁלְּחִים מְשַׁלָּחִי מְשַׁלֶּחָה	Part. præſ.
	מְשֻׁלָּח	Part. paſſ.
	אֲשַׁלְּחֵהוּ אֲשַׁלֶּחָנּוּ תִּשְׁלַחְנִי תְּשַׁלְּחוּ תְּשַׁלְּחֶנָּה תְּשַׁלְּחוּם תְּשַׁלְּחוּ אֲשַׁלֵּחַ אוֹ אֲשַׁלֶּה תִּשְׁלַח יְשַׁלֵּחַ אוֹ אֲשַׁלְּחָה תִּשְׁלַח יְשַׁלְּחֵהוּ יְשַׁלְּחֶנָּה יְשַׁלְּחוּם יְשַׁלְּחוּ תִּשְׁלַחְנָה יְשַׁלְּחוּהָ יְשַׁלְּחוּם	Fut.
	שַׁלַּח שַׁלְּחוּ שַׁלְּחִנִי שַׁלְּחוּנִי אוֹ שַׁלְּחֵנִי	Imperat.
	שַׁלֵּחַ אוֹ שַׁלֵּה בְּשַׁלֵּחַ לְשַׁלֵּחַ אוֹ לְשַׁלֶּחָה שַׁלְּחָם בְּשַׁלְּחִי לְשַׁלְּחֵנִי לְשַׁלְּחוֹ בְּשַׁלְּחָהּ בְּשַׁלְּחוֹ לְשַׁלְּחָהּ לְשַׁלְּחוּם בְּשַׁלְּחוֹ	Infini.
עזר	יִשְׁלַח עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ :	*Deum mittere auxilium de ſancto. Pſal. 20. 3.*
על	נִדְלְחוּ נָא אֶת זֹאת מֵעָלַיִךְ חוּצָה :	*Mittere aliquã de ſuper(ab) aliquo foras. 2. Sam. 13. 17.*
פדות	פְּדוּת שָׁלַח לְעַמּוֹ	*Mittere redemptionem populo. Pſ. 111. 9*
פה	פִּיךָ שִׁלַּחְתָּ בְּרָעָה :	*Mittere os in malum. Pſal. 50. 19.*
צדה	צֵדָה שָׁלַח לָהֶם לַשֹּׂבַע :	*Mittere annonam alicui ſatietatis. (ad ſaturitatem.) Pſal. 78. 26.*
ציד	אֶשְׁלַח לַרַבִּים צַיָּדִים וגו' :	*Mittere venatoribus multis, &c. Ier. 16. 16.* (2.
ציר	הִשְׁלַח בַּיָּם צִירִים וגו' :	*Mittere legatos in mari, &c. Eſa. 18.*
ציר	וְצִיר בַּגּוֹיִם שָׁלוּחַ :	*Legatus miſſus inter gentes. Ier. 49. 14.*
קרעה	וְשִׁלַּחְתִּי אֶת הַצִּרְעָה לְפָנֶיךָ :	*Mittere crabronem ante aliquos. Exo. 23. 28.*
קרא	יִשְׁלַח מֹשֶׁה לִקְרֹא לְדָתָן	*Mittere ad vocandum. Num. 16. 12*
קרא	אֲשֶׁר שִׁלַּחְתָּ הַיּוֹם הַזֶּה לִקְרָאתִי :	*Mittere obuiam. 1. Sam. 25. 23.*
קשה	וְאֲנֹכִי שְׁלוּחַ אֵלֶיךָ קָשֶׁה :	*Aliquem eſſe miſſum ad alium duro. (vt dura indicet.) 1. Reg. 14. 6.*
רגל	וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְרַגְּלִים :	*Mittere exploratores. 1. Sam. 26. 2.*
רוח	וַיִּשְׁלַח אֱלֹהִים רוּחַ רָעָה בֵּין	*Deum mittere ſpiritum malum inter aliquos. Iud. 9. 23.*
רוח	וגו' : אֲשֶׁר שָׁלַח יי' צְבָאוֹת בְּרוּחוֹ :	*Deum mittere verba in ſpiritu ſuo. Zac. 7. 12.*
רוח	כִּי עַתָּה רִיקָם שִׁלַּחְתָּנִי :	*Mittere aliquem vacuũ. Gen. 31. 24*
רחל	הִנֵּה שָׁלַחְתִּי לְךָ שֹׁחַד וגו' :	*Mittere donum, argentum, & aurũ. 1. Reg. 15. 19.*
רס	אַתָּה שָׁלַחְתָּ בְשֵׁם רַבִּים וגו' :	*Mittere in nomine tuo libros (literas) ad aliquos. Ier. 29. 25.*
רעים	יִשְׁלַח מִשָּׁמַיִם וְיוֹשִׁיעֵנִי :	*Mittere de cęlis, & ſeruare aliquẽ. Pſal. 57. 4.* (3.
תבנית	וַיִּשְׁלַח תַּבְנִית יָד :	*Mittere ſimilitudinẽ manus. Ezec. 8.*
תור	אֲשֶׁר שָׁלַח מֹשֶׁה לָתוּר אֶת	*Mittere ad explorandum terram. Num. 13. 16.*
תעה	תַּעוּ מִדֶּרֶךְ שִׁלַּחְתִּיהָ וגו' :	*Miſſas vitis(propagines) innuit) errare, &c. Eſa. 16. 3.*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc verbum idem ſignificat, & ſic flectitur in Biblijs.

שִׁלַּח / שִׁלַּחוּ שִׁלַּחְתּוּן שִׁלַּחְנָא } Præteritum.
שְׁלִיחַ Part. paſſ.
יִשְׁלַח Futurum.

Loci aliquot etiam ex hoc obſeruandi.

אגרת	אִגַּרְתָּא דִי שַׁלְּחוּ עֲלוֹהִי וגו' :	*Mittere epiſtolam ſuper (ad) aliquẽ ſuper (contra) alium. Eſd. 4. 11.*
הודיע	עַל דְּנָה שַׁלְּחָנָא וְהוֹדַעְנָא לְמַלְכָא :	*Mittere ſuper aliquid, & indicare regi. Eſd. 4. 14.*
יד	דִי יְשַׁלַּח יָדֶהּ לְהַשְׁנָיָא וגו' :	*Mittere manum ad mutandum, &c. Exo. 6. 12.*
כנס	מַלְכָּא שָׁלַח לְמִכְנַשׁ וגו' :	*Mittere ad congregandum. Dan. 3. 2.*
מלאך	דִי שָׁלַח מַלְאָכָה וגו' :	*Mittere angelum, &c. Dan. 3. 27.*
כף	כֵּן קְרַבְוֹהִי שְׁלִיחַ כַּפָּא דִי יָדָא :	*Vola manus miſſa à conſpectu alicuius. Dan. 5. 24.*
פתגם	פִּתְגָּמָא שַׁלְּחוּ עֲלוֹהִי :	*Mittere verbum ſuper (ad) aliquem. Eſd. 5. 8.*

Deriuatiua huius & cōpoſita ſunt. משלח משלח מִשְׁלַחַת מִתּוּשְׁלַח נשלח שְׁלַח שְׁלַח שְׁלַח שְׁלַחוּ אוֹתָם שְׁלָחִי שְׁלוּחִים אוֹ שְׁלוּחִים שְׁלוּחִים שְׁלָחֵן :

שלח

Verbum Pihel actiuum, perfectum, ſuſcipiens affixa, ſic flectitur in Biblijs.

שִׁלַּחְתָּ שִׁלַּחְתִּי שִׁלַּחְךָ שִׁלַּחוֹ שִׁלַּחָם שִׁלַּחְתִּנִי שִׁלַּחְתִּי שִׁלַּחְתִּיהָ שִׁלַּחְתִּיהוּ שִׁלַּחְתָּם שִׁלַּחְתִּיהָ שִׁלַּחְתִּיהוּם שִׁלַּחְתִּיהוּן שִׁלַּחְתִּיהוּן שִׁלַּחְתִּיהוּם

	אֶל יְרוּשָׁלִָם :	quem, &c. Ezech. 13.21
מרורות	וּבְשַׁלְוָתוֹ בְּשִׁרְרוּת לִבָּם :	Mittere aliquem (dimittere) in prauitate cordis eius. Psal. 81.13
מרש	וְעַל יוּבַל יְשַׁלַּח שָׁרָשָׁיו :	Mittere radices super fluuio. Iere. 17. 8
תעלם	יוֹצֵת תְּעַלֹּתֶיהָ שִׁלְּחָה אֶל כָּל עֲצֵי הַשָּׂדֶה :	Mittere aqueductus ad omnes arbores agri. Ezech. 31.4

שָׁלַח Verbum puhal superioris paſsiuum, perfectum, ſic flectitur in Biblijs.

שָׁלַחְתִּי
שָׁלַחְתָּ } Præteritum.
שָׁלְחוּ

יִשְׁלַח Futurum.

Cætera ex te formabis, cum opus erunt, iuxta regulas Grammaticales. Miſus fuit, &c. vt in Pihel. nã eandem ſignificationem habet, ſed paſsiuam: ibi vide. [*Fu mandato, licentiato, poſto in libertà, & ſimil modo di fauellare.*] Loci notandi.

לחמש	וַהֲאֲנָשִׁים שִׁלְּחוּ הַחֲמֹרִים וְחֲמֹרֵיהֶם :	Homines & aſinos eorum dimitti. Gen. 44.3
מלאך	וּמַלְאָךְ אַכְזָרִי יְשֻׁלַּח בּוֹ :	Nuntium crudelem mitti in aliquẽ. Prou. 17.11
עתם	כִּי עַתָּה שֻׁלַּחְתִּי אֵלֶיךָ :	Matrem dimitti in præuaricatione filiorum. Eſa. 50.1
פקד	וּבְפִשְׁעֵיכֶם שֻׁלְּחָה אִמְּכֶם :	Mitti nunc ad aliquem. Dan. 10.11
ציר	וְצִיר בַּגּוֹיִם שֻׁלָּח :	Nuntium mitti in gẽtibus. Abd. 1.1
רגל	בַּעֲמָק שֻׁלַּח בְּרַגְלָיו :	Aliquem mitti in pedibus. (peditẽ.) Iud. 5.15
רגל	כִּי שֻׁלַּח בְּרֶשֶׁת בְּרַגְלָיו :	Aliquem mitti in rete (in) pedibus. Iob 18.8

שֶׁלַח Nomen maſculinum genere, & declinatione, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs. שֶׁלַח שִׁלְּחֵיךָ שִׁלְּחוּ Eſt autem vox æquiuoca, nam in ſingulari ſignificat telum, iaculum, pilũ mucrone oblõgius, & protenſius, miſsile propriè ex radicis ſignificatione, ſeptemq; vicibus ad ſummnm inuenitur. Secũdo alijs eſt pomerium, viridarium, quod arborum rami hac & illac protendantur. Mihi verò potius aquæ ductum ſignificat, qui a piſcina extenditur, & bis ſolũ reperitur. [*Lancia, haſta, arma, da gittare contra'l nemico; giardino, ouero condotto d'acqua.*]

לוש	אִישׁ שֶׁלַּח הַמָּיִם :	Vnumquenque (habere) miſſile (ad) aquas (verba obſcura dilucidanda.) Neh. 4.23
כרכם	וְאֶת חוֹמַת בְּרֵכַת הַשֶּׁלַח לְגַן הַמֶּלֶךְ :	Piſcina aqueductus (viridarij, pro) hortoregis. Neh. 3.15
המשיך	וְאַחַת מְחַזֶּקֶת הַשֶّלַח :	Manum apprehendere miſſile. Neh. 4. 17
יד	וְאִישׁ שַׁלְּחוֹ בְּיָדוֹ :	Miſſile eſſe in manu alicuius. Par. ſecundo. 23.10
כפל	וּבְעֵד הַשֶּׁלַח יִפְלוּ לֹא יִבָּצְעוּ	Cadere per miſſile, nec ſauciari. Ioel 2. 8
עכר	וְחִיָּתוֹ מְעַכֶּל בַּשֶּׁלַח :	Prohibere vitam alicuius, ne tranſeat in (per) miſſile. Iob 33.18
עבר	וְאִם לֹא יִשְׁמְעוּ בַּשֶּׁלַח יַעֲבֹרוּ	Tranſire in (per) miſſile. Iob 36.12
עשה	וַיַּעַשׂ שֶׁלַח לַרֹּב וּמָגִנִּים :	Facere miſſile abundãter et clipeos. Par. ſecundo. 32.5
פרדס	שְׁלַחֶיךָ פַּרְדֵּס רִמּוֹנִים :	Aquæductus (viridarios) alicuius (eſſe pro) paradiſo malorum punicorum. Cant. 4.13

Aliàs שֶׁלַח eſt nomen proprium filij Arphacſadi, qui vixit annos quadringentos triginta tres, & mortuus eſt anno mundi 2096, poſt natum Abraham 148. Selach. (*Selaco.*) Gen. 10.24. *Et Arphachſad genuit* אֶת שֶׁלַח *Selachum.* Et 11..12. *Et genuit* אֶת שֶׁלַח *Selachum, &c.*

שִׁלֹּחַ Nomen proprium fluuij Ieroſolimæ vicini, forſitan ſic dicti, quòd in hortos ad eos rigandos diffunderetur. Hunc autumant, ex fonte גִּחוֹן fieri. Eſt autem fons ille (modò vera ſint, quæ retulit mihi quidam Hebræus Ieroſolimitanus) bis in die ſolùm erumpens, quemadmodum & vox ipſa ſonat, maximamq; aquarum copiam per vnius horæ plus minus tempus eijciens, mane veſperiq; videlicet, quam excipit aquæductus non maximus, ſtatimq; penè defert in ingẽtem piſcinam, ex qua dein quibuſdam riuulis, cum libet, hortos irrigant. Hæc ideo dicta velim, vt ſtudioſi videant, an hæc ſit illa probatica piſcina, de qua Ioannes in Euangelio cap. 9. meminit, & illa aquarum eruptio ſit aquæ motus, quem angelo Diuino is aſcribit. Confer etiam locum Neh. 3.15. in ſuperiori שֶׁלַח Non igitur verè fluuius eſſet שֶׁלַח vt omnibus placet, quod notes. Siloah. (*Siloe*) Semel inuenitur, Eſa. 8.7: *Pro eo quòd reiecit populus iſte aquas* הַשִּׁלֹחַ *Siloc quæ vadunt ſenſim.*

שִׁלְחוּ אֲתָם Nomen proprium cuiuſdã Sacharimi vxoris. Silchuotam (*Silcuotama.*) Par. primo. 8.8. *Et Sacharimus genuit in agro Moabitico ex* שִׁלְחוּ אֲתָם *Silchuotama, &c.* Compoſitum eſt ex שִׁלְחוּ verbi שֶׁלַח imperatiuo, & אֲתָם pronomine.

שִׁלְחִי Nomen proprium Azubæ reginæ patris Silchi. [*Silchio, o Silio.*] 1. Reg. 22.42. *Et nomen matris eius Azubafilia* שִׁלְחִי *Silchij.* Radix eſt שֶׁלַח.

שִׁלּוּחִים } Nomen plurale maſculinum, & cum affixo שִׁלּוּחֶיהָ Munera, dona, dos propriè, quæ filiæ datur, cum foris mittitur, iuxta illam phraſim Iud. 12.9. quã habes in pihel, in dictione חוץ [*Dote, doni, che ſi danno alle giouani, che vanno à marito,*] Ter inuenitur, & aliquibus eſt etiam ſimpliciter emiſsiones, quæ radicis eſt ſignificatio.

שִׁלֻּחִים

לאחר	אַחַר שִׁלּוּחֶיהָ :	Accipere aliquam, poſtea dotem. (alijs poſt emiſsionem.) Exo. 18.2
נתן	וְיִתְּנָה שִׁלֻּחִים לְבִתּוֹ :	Dare oppidum munera (dotem) filiæ. 1. Reg. 9.16
נתן	לָכֵן תִּתְּנִי שִׁלּוּחִים עַל מוֹרֶשֶׁת גַּת :	Dare munera ſuper aliquid. Mich. 1. 14

Radix eſt. שלח.

שִׁלְחִים Nomen proprium oppidi in tribu Iudæ, meridiem verſus, ſecus Idumeam. Silchim. (*Silima.*) Ioſ. 15. 32. וְשִׁלְחִים *Et Silchim.* Radix eſt שלח.

שֻׁלְחָן Nomen maſculinum genere, cum plurali fęminino declinatione tantùm, ſuſcipiens affixa, quę ſunt in Biblijs. שֻׁלְחָן שֻׁלְחָנִי שֻׁלְחָנוֹת שֻׁלְחָנִי שֻׁלְחָנְךָ שֻׁלְחָנוֹ שֻׁלְחָנָהּ שֻׁלְחָנֵנוּ Menſa. [*Menſa, tauola.*] Quidam arbitrantur ſic dici a ciborum miſsione; nam longius alij a miſsione, ſeu extenſione, q̃ tabula eſſet longior quàm latior. Quid verò, ſi radix ſit propria, quatuor literarum, ſcilicet, & ſignificationis etymon ignoretur? Loci aliquot obſeruandi.

לאכל	וְאַתָּה תֹּאכַל לֶחֶם עַל שֻׁלְחָנִי תָּמִיד :	Edere panem ſuper menſa alicuius ſemper. vide etiam ver. 10. & 11. 2. Sam. 9.7
לשם	וְתַשֵּׂת אֶת עַבְדְּךָ בְּאֹכְלֵי שֻׁלְחָנֶךָ :	Ponere aliquem inter edentes menſæ tuæ. 2. Sam. 19. 29
לאכל	וְהָיוּ בְּאֹכְלֵי שֻׁלְחָנֶךָ :	Eſſe inter edentes menſæ alicuius. 1. Reg. 2.7
לאכל	אֹכְלֵי שֻׁלְחָן אִיזֶבֶל :	Edentes menſæ alicuius. 1. Reg. 18.19
בוא	עַל כֵּן לֹא בָא אֶל שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ :	Non venire ad menſam regis. 1. Sam. 20. 28

		dum, deducẽdũ) eum. Gen. 18.16
הסך	שֻׁלְחָם וְיַהְפְּכוּ אָרֶץ :	Mittere (dimittere) aquas, & illas vertere terram. Iob 12.15
הקשה	כִּי הִקְשָׁה פְּרֹעֶה לְשַׁלְּחֵנוּ :	Indurare ad dimittendũ. Exo. 12.15
סרב	בְּאֹא אָה בְּשַׁלְּחָה תְּרִיבֶנָּה :	Contendere in mittendo. (alijs incidendo.) locus diluci. Eſa. 27.8
זור	שִׁלַּחְתִּי לְכֹל זָרִים :	Mittere alicui extraneos. Ier. 51.2
מכל	חִיל הִם תְּשַׁלַּחְנָה :	Ceruas mittere dolores ſuos. Iob 39. 3
מכל	יַשֵּׁל וְאֶת יִרְמְיָהוּ בַּחֲבָלִים	Mittere aliquem in (cum) funibus. Ier. 38. 6
חוץ	שִׁלְּשִׁים בְּנוֹת שִׁלַּח הַחוּצָה	Mittere filias foris. (eſt nubere.) Iud. 12. 9
חמם	שִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת עַזָּה :	Mittere ignem in muro. Amos 1. 7
חפשי	כִּי יְשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ וגו' :	Mittere aliquem liberum a te, & nõ vacuè. Deut. 15. 13
חץ	בְּשַׁלְּחִי אֶת חִצֵּי הָרָעָב וגו' :	Mittere in aliquos ſagittas famis, &c. Ezec. 5.16
חרב	שִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת הַחֶרֶב	Mittere gladium poſt aliquos. Iere. 9. 16
חרב	וְשִׁלַּחְתִּי בָם אֶת הַחֶרֶב וגו' :	Mittere in aliquos gladium, famem, & peſtilentiam. Ier. 24.50.
חרון	שֶׁלַח חֲרוֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ :	Mittere furo em tuum. Exo. 15.7
חרון	יְשַׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ :	Mittere in aliquem furorem naſi. Iob 20. 23
חרון	יְשַׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֶבְרָה וגו' :	Mittere in aliquem furorẽ naſi, &c. Pſal. 78.49
יד	כְּיַד חֲזָקָה יְשַׁלְּחֵם :	Mittere aliquos in manu valida. Exo. 6.1
יד	וְשִׁלַּח בְּיַד אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה :	Mittere in (per) manum alicuius, &c. Leuit. 16.21
יד	וְשִׁלַּחַם בְּיַד פְּשָׁעָם :	Mittere aliquem (dimittere) in manu præuaricationis. Iob 8.4
יד	יָדֶיהָ שִׁלְּחָה בַּכִּישׁוֹר :	Mittere manum in veruculo. Prou. 31. 16
יד	וְיָדֶיהָ שִׁלְּחָה לָאֶבְיוֹן :	Mittere manũ pauperi. Prou. 31.17
יונה	וַיְשַׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ :	Mittere columbam a ſe. Gen. 8.8
ילך	שַׁלְּחֵנִי וְאֵלְכָה אֶל מְקוֹמִי :	Dimittere aliquẽ, & illum ire, &c. Gen. 30.24
כתנת	וַיְשַׁלְּחוּ אֶת כְּתֹנֶת הַפַּסִּים :	Mittere (alijs incidere) tunicã. Gen. 37. 31
לחם	שַׁלַּח לַחְמְךָ עַל פְּנֵי הַמָּיִם :	Mittere panem ſuper facie aquarũ. Eccleſ. 11. 1
מאן	וַיְמָאֵן לְשַׁלְּחוֹ :	Renuere dimittere. Exo. 4.23
מאן	מָאֲנוּ שַׁלֵּחַם :	Renuere dimittere. Ier. 50. 33
מאלרת	יְשַׁלַּח יי' בְּךָ אֶת הַמְּאֵרָה וגו' :	Mittere in aliquos maledictionem, &c. Deut. 20.20
מאלרת	וְשִׁלַּחְתִּי בָכֶם אֶת הַמְּאֵרָה :	Mittere in aliquos maledictionem. Mal. 2.2
מבצר	מִבְצָר הֵם תְּשֻׁלַּח בָּאֵשׁ :	Mittere munitiones in igne. Hebr. elegans. Reg ſecundo. 8.12
מדון	אִישׁ תַּהְפֻּכוֹת יְשַׁלַּח מָדוֹן :	Mittere litem. Prou. 16. 28
מדינים	וּ שֹׁלֵחַ מְדָנִים בֵּין אַחִים :	Mittere iurgia inter fratres. Prouer. 6.19
מסל	לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם :	Feſtinare ad emittẽdum. Exo. 12.33
מחנה	וְשַׁלְּחוּ מִן הַמַّחֲנֶה וגו' :	Mittere (amandare) a caſtris. Nume. 5. 2
מחנה	אֶל מחוץ לַמַّחֲנֶה תְּשַׁלְּחוּם :	Mittere extra caſtra. Num. 5.3
מטרה	לְשַׁלַּח לִי לַמַּטָּרָה :	Mittere ſcopo. (ad ſcopum.) Sam. primo. 20.20
מעין	הַמְשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים :	Mittere (emittere) fontes in vallibus. Pſal. 104. 10
מצוה	כִּי שִׁלַּחְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת הַמִّצְוָה הַזֹּאת :	Mittere mandatum ad aliquem. Malac. 2.4
מקדש	שִׁלְּחוּ בָאֵשׁ מִקְדָּשֶׁךָ וגו' :	Mittere ſanctuaria in igne. Hebraiſ-

		mus ornatus. Pſal. 74.7
מקום	בְּמָה נְשַׁלְּחֵנִי לִמְקוֹמוֹ :	Mittere loco ſuo. Sam. primo. 6.2
מקום	אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּים הָמָּקוֹם הַזֶּה וגו' :	Mittere (amandare) de aliquo loco, &c. Ier. 24.5
נוה	נְוֵה מְשֻׁלָּח וגו' :	Tugurium dimiſſum, &c. Eſa. 27.10
נחש	הִנְנִי מְשַׁלֵּחַ בָּכֶם נְחָשִׁים צִפְעֹנִים :	Mittere ſerpẽtes, aſpides in aliquos. Ier. 8.17
נער	וְנַעַר מְשֻׁלָּח מֵבִישׁ אִמּוֹ :	Puer dimiſſus. (ſine parentum cura.) Prou. 29.15
נפש	שִׁלַּחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ :	Dimittere aliquem animæ illius. (vt libet.) Deut. 21.14
נפש	וְשִׁלַּחְתִּי אֶת הַנְּפָשׁוֹת :	Mittere (amandare) animas. Ezec. 13. 20
עול	יְשַׁלְּחוּ כַּצֹּאן עֹלְלֵיהֶם :	Mittere infantes vt greges. Iob 21. 11.
עיר	וְאֶת הָעִיר שִׁלְּחוּ בָאֵשׁ :	Mittere vrbem in igne. Hebr. elegans. Iud. 1.8
עיר	שִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בָּעָרָיו :	Mittere ignem in oppidis. Hoſ. 8.14
עצה	כִּי בְּעֵצָה שִׁלָּחוּהוּ סַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים :	Dimittere aliquem in conſilio. (conſultò. Par. primo. 12.20
ערב	וְשִׁלַּח אֶת הָעֹרֵב :	Mittere coruum. Gen. 8.7
ערוב	יְשַׁלַּח בָּהֶם עָרֹב וַיֹּאכְלֵם וגו' :	Mittere in aliquos Arobum, &c. Pſal. 78.45
פלט	וְשִׁלַּחְתִּי מֵהֶם פְּלֵיטִים וגו' :	Mittere euaſos ad gentes, &c. Eſa. 66. 19
פניה	הִנְנִי מְשַׁלֵּחַךְ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה :	Mittere deſuper facie terræ. Ierem. 28. 16
פניה	אֲשַׁלַּח מֵעַל פָּנַי :	Mittere deſuper facie tua. Reg. primo. 9.7
פרח	מִי שֹׁלֵחַ פֶּרֶא חָפְשִׁי :	Mittere onagrum liberum. Iob 39.5
פרח	יְשַׁלַּח פֹּרֹאת :	Mittere ramos. Ezech. 17.6
פרע	וּפֶרַע לֹא יְשַׁלֵּחוּ :	Non emittere detectionem. Ezech. 44. 20. (vide פֶּרַע.)
ציר	תִּשְׁלָחִי צִירָיִךְ עַד מֶרְחָק :	Mittere Legatos vſque ad longinquum Eſa. 57.9
צום	וְשִׁלַּחְתִּי לוֹ צוֹעִים :	Mittere alicui vagatores. Ier. 48.12
צרעה	וְגַם אֶת הַצִּרְעָה יְשַׁלַּח יי' וגו' :	Mittere crabrones in aliquos. Deut. 7.20
קן	וְהָיָה כְּעוֹף נוֹדֵד קֵן מְשֻׁלָּח	Nidus dimiſſus. Eſa. 16.2
קציר	תְּשַׁלַּח קְצִיר עַד יָם וגו' :	Mitte e (extẽdere) ramos, &c. Pſal. 80. 12
רגל	רַגְלֵי שִׁלֵּחִי :	Mittere (alijs incidere) pedes. locus declarandus. Iob 30.12
רוח	תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן :	Mittere ſpiritum. Pſal. 104. 31
רזון	וַיְשַׁלַּח רָזוֹן בְּנַפְשָׁם :	Mittere tenuitatem in anima. Pſal. 106. 15
רזון	לָכֵן יְשַׁלַּח וגו' בִּמְשַׁמְּנָיו רָזוֹן	Mittere tenuitatem in pinguibus. Eſa. 10.16
ריקם	אֶלְמָנוֹת שִׁלַּחְתָּ רִיקָם :	Dimittere viduas vacuè. Iob 22. 9
רסן	וְרֶסֶן מִפָּנַי שִׁלָּחוּ :	Mittere (amandare) frenum a facie alicuius. Iob 30. 11
רעב	וְשִׁלַּחְתִּי עֲלֵיכֶם רָעָב וגו' :	Mittere ſuper aliquos famem, &c. Ezec. 5. 17
שתת	וַיְשַׁלְּחֵנוּ יי' לְשַׁחֵתָה :	Mittere aliquos ad deuaſtandum. Gen. 19.13
שלל	וַיִּשְׁלַח מֵהַשָּׁלָל לְזִקְנֵי וגו' :	Mittere de ſpolio, &c. Sam. primo. 30. 26.
שלום	וַיְשַׁלְּחֵהוּ בְשָׁלוֹם :	Dimittere aliquem in pace. (pacificè. Gen. 26. 29
שמחה	וָאֲשַׁלֵּחַךְ בְּשִׂמְחָה וגו' :	Dimittere aliquem in (cum) gaudio, &c. Gen. 31.27
שן	וְשֵׁן בְּהֵמוֹת אֲשַׁלַּח בָּם וגו' :	Mittere dentẽ beſtiarum in aliquos.
שנא	כִּי שִׂנְאָה שָׁלַח וגו' :	Odio habere mittere, &c. Malac. 2. 16
שפטים	שִׁפְטֵי הָרָעִים וגו' שִׁלַּחְתִּי	Mittere iudicia (pœnas) ad ali-

שְׁלָדָ Nomen proprium auis in lege Mosis vetitę. Mergulus, sic dictus, quòd se ad capiendum pisces in aquam deijciat. [*Smergone.*] Alijs est ardea. Alia volucrum nomina vide superius in עוף Bis inuenitur. Leuit. 11.17. & Deuter. 14. 16. וְאֶת הַשָּׁלָךְ *Et mergulum.*

Deriuatiua huius radicis sunt הַשְּׁלִיךְ הַשָּׁלָךְ שַׁלֶּכֶת.

שַׁלֶּכֶת Nomen proprium portæ templi Ierosolimitani, fęmininum genere. Salecheth. (*Salecheta*) Sic dicebatur, quod per illam sordes proijcerentur, nam aliàs proiectionem significaret hæc dictio, sicut & a nonnullis exponitur, & bis tantùm inuenitur in scriptura. Esa. 6.13. *Sicut tilia & quercus, quæ sunt* בַּשַּׁלֶּכֶת *in salecheta; &c.* Quidam in proiectione, foliorum scilicet. 1. Par. 26.16. *Supimo & Hosæ ad occidentem cum porta* שַׁלֶּכֶת *Salecheta (proiectionis) in semita ascendente.* Alias templi portas vide superius יְרוּשָׁלַיִם Radix est שלך.

שָׁלַל Verbum Cal actiuum, ex duplicibus, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

שָׁלַל שָׁלַלְתָּ } Præteritum.
שָׁלָלוּ

שְׁלָלִים שְׁלָלָיו שְׁלָלֵיהֶם Part. præs.

שׁוֹלֵל Nomē Toar.

Futurum. יִשְׁלוֹ יִשְׁלוֹךְ

שׁוֹל לְשָׁלֵל Infinitiuus.

Cætera cautè formabis, iuxta regulas Grammaticales, cum opus erunt. Expoliauit, prædatus est. [*Saccheggiare, metter à bottino, a sacco.*] Vide שָׁבָה a quo tamen differt, quod hoc nostrũ de substantia dicebatur, illud de viris. Semel inuenitur vsurpatum eleganter extra prædam. Ruth. 2. 16. שׁוֹל תְּשֹׁלוּ Spoliando spoliabitis ei (pro ea) de manipulis, idest detraheris. Quatuordecim vicibus tantum inuenitur, ex quibus sequentes obseruabis.

נבז	כִּי אַתָּה שׁוֹדֵד גּוֹיִם רַבִּים יִשְׁלוּךָ וגו׳ :	*Prædari gentes multas, &c. Abac.* 2. 8.
נבי	שַׁלֵּחַי אֶל הַגּוֹיִם הַשֹּׁלְלִים אֶתְכֶם :	*Gentes prædari aliquem. Zac.* 2. 12.
סוכן	מוֹלִיךְ יוֹעֲצִים שׁוֹלָל :	*Ducere consiliarios (vnumquenq;) expoliatum. Iob* 12.17.
סוכן	מוֹלִיךְ כֹּהֲנִים שׁוֹלָל :	*Ducere sacerdotes (vnumquemque) expoliatum. Iob* 12.19.
סיל	וְשָׁלוֹ חֵילָךְ :	*Prædari substantiam alicuius. Ezec.* 26. 12.
עלן	אֶלְכָּה שׁוֹלֵל וְעָרוֹם :	*Aliquemire expoliatum & nudum. Ex Masara legitur* שׁוֹלֵל, *vt arbiter illud Iod esse Vau decurtatũ, ob aliquod mysterium. Mich.* 1. 8.
מכע	כֹּל שֹׁלְלֶיהָ יִשְׂבָּעוּ :	*Prædantes saturari. Ier.* 50. 10.
מלל	לִשְׁלֹל שָׁלָל וְלָבוֹז בָּז :	*Prædari spolium, & diripere prędã. Esa.* 10. 6.
מלל	וְשָׁלַל שָׁלָלָהּ וגו׳ :	*Prædari spolium alicuius, &c. Ezec.* 29. 19.
מלל	הַלְשָׁלֵל שָׁלָל אַתָּה בָּא :	*Venire ad prædandũ spolium. Ezec.* 38. 13.
מלל	וְשָׁלוּ אֶת שׁלָלֵיהֶם וגו׳ :	*Prædari prædantes. Ezec.* 39. 10.

Denominatiua huius & cōposita sunt. הִשְׁתּוֹלֵל מַהֵר שָׁלָל חָשׁ בַּז נְשׁוֹל שָׁלָל.

שָׁלָל Nomen masculinum genere, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שָׁלָל Spoliũ, præda, exuuiæ שָׁלָלְךָ שָׁלָלְכֶם שָׁלוֹ שָׁלָהּ שָׁלָלָם quicquid bello capitur, & præsertim præter homines: inuenitur, & extra bellũ positum pro supellectili, qđ notes. [*Sacco, bottino, cosa presa in guerra.*] Loci obser.

	שִׁלְטֵי שִׁלְטֵי peltæ, clipei, scuta. [*Scuti, brochieri.*] vide מָגֵן. Horum figura ex scripturæ sacræ locis non satis patet, sed videntur differre potius מָגִנִּים quàm idem esse. Quidam putant, sic dici, quòd his vterentur potentiores, & qui authoritate pollebant. Quid verò, si dicantur sic potius, quòd in hostem dominari faciant? Septem vicibus ad summum inuenitur.	
נבור	כָּל שִׁלְטֵי הַגִּבֹּרִים :	*Scuta fortium. Cant.* 4. 4.
זסב	וַיִּקַּח דָּוִד אֶת שִׁלְטֵי הַזָּהָב וגו׳ :	*Accipere scuta auri, &c. 2. Sam.* 8. 7. 1. *Par.* 18.7.
תנית	וַיִּתֵּן הַכֹּהֵן וגו׳ אֶת הַחֲנִית וְאֶת הַשְּׁלָטִים וגו׳ :	*Dare lanceas, & scuta. &c. 2. Reg.* 11.10.
תנית	אֶת הַחֲנִיתִים וְאֶת הַמַּגִּנּוֹת וְאֶת הַשְּׁלָטִים וגו׳ :	*Dare lanceas, & clipeos, & scuta, &c. 2. Par.* 23.9.
מלא	מִלְּאוּ הַשְּׁלָטִים :	*Implere (vulgò imbracciare) scuta. Ier.* 51. 11.
תלס	שְׁלַטֵּיהֶם תָּלוּ עַל חוֹמוֹתַיִךְ סָבִיב :	*Suspendere scuta super muris circũcirca. Ezec.* 27.11.

Radix est. שלט.

שִׁלְטוֹן Nomen formæ masculinæ, sine plurali, qđ bis tantum inuenitur iu scriptura sacra. Potestas, dominium, potentia, authoritas. [*potestà, Signoria, auttorità.*] Eccles. 8.4. *Vbi est verbum regis,* (*est*) שִׁלְטוֹן *potestas.* Et ver. 8. *Neque est* שִׁלְטוֹן *potestas in diem mortis:* Non in die, nam alius sensus esset, quod notes.

Cæterùm & in Syriaco idiomate hoc nomen idem est, quamuis nonnullis toar potius sit, quod legitur in plurali in regimine שִׁלְטוֹנֵי Dan. 3.2. *Et omnes* שִׁלְטוֹנֵי *potestates (præsules) Prouinciarum.* Radix est. שלט.

שִׁלְטָן Nomen Chaldeum, masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שִׁלְטָן שִׁלְטָנָא שִׁלְטָנָא שִׁלְטָנָךְ שִׁלְטָנֵיהּ שִׁלְטָנֵיהוֹן. Dominium, potestas, idem cum שִׁלְטוֹן superiori. [*Signoria, potestà*] Loci notandi.

דור	וְשָׁלְטָנֵיהּ עִם דָּר וְדָר :	*Potestatem Dei esse cum ætate, & ætate. Dan.* 3.32.
סעדת	הַעֲדִיו שָׁלְטָנֵהוֹן :	*Transire facere (deponere) dominiũ tuum. Dan.* 7.12.
יהב	שָׁלְטָן יְהִיב לֵהּ :	*Dominium dari alicui. Dan.* 7.6.
מלכות	בְּכֹל שָׁלְטַן מַלְכוּתִי וגו׳ :	*Dominiũ regni alicuius. Dan.* 6.27.
סוף	וְשָׁלְטָנֵהּ עַד סוֹפָא :	*Dominium Dei esse vsque ad vltimũ. Dan.* 6.27.
עדה	וְשָׁלְטָנֵהּ יְהַעֲדוּן :	*Remouere (deponere) dominium tuum. Dan.* 7. 26.
עלם	שָׁלְטָנֵהּ שָׁלְטָן עָלַם דִּי לָא יְעֻדֶּה :	*Dominium Dei esse dominium seculi, quod non transit. Dan.* 7.14.
פלח	וְכָל שָׁלְטָנַיָּא לֵיהּ יִפְלְחוּן :	*Potestates seruire alicui. Dan.* 7.27.

Radix est. שלט.

שְׁלִי Nomen formæ masculinę, quod semel legitur in Biblijs in distinctione שְׁלִי & incertum est, quid proprie significet. Quidam tranquillitatem, securitatem interpretantur, alij ex Chaldeo errorem, fraudem exponunt. [*tranquillità, securità, ouero inganno.*] Sam. 2. 3. 27. *Et declinare fecit eum Ioab ad medium portæ, vt loqueretur cum eo.* בְּשִׁלְוִי (*tranquillè, securè, pacificè, vel in fraude, fraudulenter.*) Radix est. שלה

שְׁלִיָּה Nomen fęmininum genere, quod semel legitur in Biblijs cum affixo שִׁלְיָתָהּ Secundina, secunda, matrix, membrana illa, qua fętus obuolutus vtero prodit, sic dicta a radice שלה, vt omnes ferè credunt, quòd embryo in ea securè maneat. [*Matrice, matricola, secondina.*] Moses pro ipso filio eleganter posuit, Deut. 28. 57. וּבְשִׁלְיָתָהּ *Et in secundinam suam, quæ egreditur de medio pedum suorum.*

	Vectes mensæ, &c. Exo. 35.13.	
כרי	אֶת הַשֻّלְחָן וְאֶת כֵּלָיו וגו׳ :	
כסל	וְאֶל הַשֻّלְחָנוֹת בְּשַׂר הַקָּרְבָּן	*Carnem oblationis esse ad (super) mensas. Ezech.* 40. 43.
נאל	שֻׁלְחַן יי׳ מְגֹאָל הוּא וגו׳ :	*Mensam Dei esse inquinatam, &c. Mal.* 1. 12.
דכל	עַל שֻׁלְחָן אֶחָד כָּזֵב יְדַבְּרוּ :	*Aliquos loqui mendaciũ super mensa vna. Dan.* 11. 27.
הכנס	וְהִבֵּאתָ אֶת הַשֻّלְחָן וגו׳ :	*Adducere mensam, &c. Exo.* 40. 4.
היס	יְהִי שֻׁלְחָנָם לְפָנֵיהֶם לְפָח וגו׳ :	*Mensam esse ante aliquos laqueo, (in laqueum,) &c. Psal.* 69. 23.
טהר	עַל הַשֻّלְחָן הַטָּהוֹר וגו׳ :	*Ponere super mensa munda, &cæt, Leuit.* 24. 6.
יסב	הם יֹשְׁבִים אֶל הַשֻّלְחָן :	*Sedere ad mensam. 1. Reg.* 13. 20.
כלי	וְאֶת הַשֻّלְחָן וְאֶת כָּל כֵּלָיו :	*Vergere mensam, & instrumẽta eius. Exo,* 30. 27.
כלי	וְיַעַשׂ אֶת הַכֵּלִים אֲשֶׁר עַל הַשֻّלְחָן :	*Facere instrumenta, quæ (ponenda sunt) super mensa. Exo.* 37. 17.
כסף	כִּכְּרֵי לַשֻّלְחָנוֹת הַכֶּסֶף :	*Mensæ argenti. 1. Par.* 28. 16.
לחם	וְאֶת הַשֻّלְחָן אֲשֶׁר עָלָיו לֶחֶם דַּפְנִים זָהָב :	*Facere mensam auri, super qua est panis facierum. 1. Reg.* 7. 48.
לחם	וּמַעֲרֶכֶת לֶחֶם עַל הַשֻّלְחָן הַטָּהוֹר	*Dispositio panis super mensa munda. 2. Par.* 13. 11.
לקט	יוּ כְּלָקְטִים תַּחַת שֻׁלְחָנִי :	*Colligere sub mẽsa alicuius. Iud.* 1.7.
מאכל	וּמַאֲכַל שֻׁלְחָנוֹ :	*Cibus mensæ alicuius. 1. Reg.* 10.5.
מלא	כִּי כָּל שֻׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צֹאָה :	*Mensas repleri vomitu sordis. Esa.* 28. 8.
מערכת	לְשֻׁלְחָנוֹת הַמַּעֲרֶכֶת וגו׳ :	*Mensæ dispositionis, &cæt. 1. Par.* 28. 16.
מערכת	וְאֶת שֻׁלְחַן הַמַّעֲרֶכֶת וגו׳ :	*Mensa dispositionis, &cæt. 2. Par.* 29. 18.
נכוח	שֻׁלְחָן יי׳ נִכְוָה הוּא :	*Mẽsam Dei esse despectam. Mal.* 1.7.
נחת	נִנְחַת שֻׁלְחָנְךָ מְלֵא רָשָׁן :	*Depositionem (vel depositam) mensæ alicuius esse plenam pinguedine. Ier.* 36.16.
נכח	נֹכַח הַשֻّלְחָן :	*Ponere candelabrum è regione mensæ. Exo.* 40. 24.
נשא	לִשֵּׂאת אֶת הַשֻّלְחָן :	*Ferri mensam. Exo.* 25. 26.
נשא	יִשְׂאוּ בָם אֶת הַשֻّלְחָן :	*Mensam deferri (in) vectibus. Exo.* 25. 27.
נתן	וְנָתַתָּ עַל הַשֻّלְחָן לֶחֶם פָּנִים וגו׳ :	*Dare super mensa panem facierum, &c. Exo.* 25. 29.
נתן	הַשֻّלְחָן תֵּתֵן עֹל צָפוֹן :	*Dare (ponere) mensam super (ad latus aquilonis. Exo.* 26. 35.
סביב	אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵינוּ עַל שֻׁלְחָנִי :	*Gentes, quæ circuncircа sunt, &cæt. esse sup mẽsa alicuius. Neh.* 5.17.
סביב	סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ :	*Esse circa mẽsam alicuius. Ps.* 128. 3.
ערך	תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן וגו׳ :	*Instruere mẽsam ante aliquem. Psal.* 23. 5.
ערך	הֲיוּכַל אֵל לַעֲרֹךְ שֻׁלְחָן בַּמִּדְבָּר :	*Posse instruere mensam in deserto. Psal.* 78. 19.
ערך	אַף עָרְכָה שֻׁלְחָנָהּ :	*Sapientiam instruere mensam suam. Prouer.* 9. 2.
ערך	עָרוֹךְ הַשֻّלְחָן וגו׳ :	*Instruere mensam, &c. Esa.* 21. 5.
ערך	הָעֹרְכִים לַגָּד שֻׁלְחָן :	*Instruere fortunæ mensam. Esaias* 65. 12.
ערך	שֻׁלְחָן עָרוּךְ לְפָנֶיהָ :	*Mensam instructam esse ante aliquẽ. Ezec.* 23. 41.
עשה	וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים וגו׳ :	*Facere mensam, &c. (hic habetur mensæ sacræ descriptio.) Exod.* 25. 22.
פרש	וְעַל שֻׁלְחַן הַפָּנִים יִפְרְשׂוּ בֶגֶד וגו׳ :	*Extendere pannum super mensa (panis facierum. Num.* 4. 7.
קום	וַיָּקָם יְהוֹנָתָן מֵעִם הַשֻّלְחָן וגו׳ :	*Surgere de (cum) mensa, &c. 1. Sam.* 20. 33.
קרב	וְאֶת כָּל הַקָּרֵב אֶל שֻׁלְחָן	*Approximare ad mensam regis. 1. Reg.* 4. 27.
	הַמֶּלֶךְ :	
קרב	וְהַמָּה יִקְרְבוּ אֶל שֻׁלְחָנִי :	*Approximare ad mensam Dei. Ezec.* 44. 16.
סבע	וְשָׂבַעְתֶּם עַל שֻׁלְחָנִי :	*Satiari super mensa alicuius. Ezec.* 39. 20.
שים	וְשַׂמְתָּ אֶת הַשֻّלְחָן מִחוּץ לַפָּרֹכֶת וגו׳ :	*Ponere mensam extra velum, &c. Exo.* 26. 35.

שָׁלַט Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שָׁלַט שָׁלַטְתָּ } Præteritum.
שָׁלְטוּ

שָׁלִיט שָׁלִיטִים } Nomē Toar.
שָׁלֶטֶת

יִשְׁלַט } Futurum.
יִשְׁלְטוּ

לִשְׁלוֹט Infinitiuus.

Cætera, ex te formabis, vel ex synonimis potius desumes, quæ vide in אָלַף nā hæc radix est potius Chaldaica quàm Hebræa. Nomen toar suplet vices participiorum. Dominatus est, præfuit, dominium, potestatem habuit. [*Signoreggiare, diuenir patrone, Signore, hauer potestà.*] Construitur cum עַל & ב, & decem vicibus tantùm inuenitur, vt in sequentibus.

תרס	עֹשֶׂה אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בְּאָדָם לְרָעָתוֹ :	*Hominem dominari in hominem malo (in malum) sibi. Eccles.* 8.9.
תיב	שְׁבוּ אֹיְבַי הַיְהוּדִים לִשְׁלוֹט בָּהֶם :	*Hostes cogitare dominari in aliquos. Est.* 9.1.
תרן	וַיָּשֶׂם אוֹתוֹ שַׁלִּיט עַל הָאָרֶץ	*Aliquem esse dominum super terra. Gen.* 42.6.
תעס	אִשָּׁה זוֹנָה שָׁלֶטֶת :	*Mulier meretrix domina. (Vulgo imperiosa. Ezech.* 16. 29.
נער	גַּם נְעָרֵיהֶם שָׁלְטוּ עַל הָעָם :	*Famulos dominari super populo. Neh.* 5. 15.
כעל	וְיִשְׁלֹט בְּכָל עֲמָלוֹ :	*Dominari in labore alicuius. Eccles.* 2. 19.
עסרה	הַחָכְמָה תָּעֹז לַחֲכָם מֵעֲשָׂרָה שַׁלִּיטִים וגו׳	*Sapientiam fortiorem reddere præ decem dominis, &c. Eccl.* 7. 21.
פנים	כִּשְׁגָגָה שֶׁיָּצָא מִלִּפְנֵי הַשַּׁלִּיט	*Errorem egredi a conspectu domini. Eccles.* 10. 5.
רוח	אֵין אָדָם שַׁלִּיט בָּרוּחַ :	*Hominem non esse dominum in spiritum. Eccles.* 8.8.
מנת	אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְּהוּדִים הֵמָּה בְּשֹׂנְאֵיהֶם :	*Dominari in osores suos. Ester* 9. 6.

Cæterum, vt diximus, hoc verbum est propriè Syriacum, & sic flectitur in Biblijs.

שְׁלַט שְׁלַטְ } Præteritum.
שְׁלַטוּ

שַׁלִּיט או שַׁלִּיטָא שַׁלִּיטִין Nomē Toar.

שְׁלַט יִשְׁלַט } Futurum.
תִּשְׁלַט

Construitur cum regimine ב, sicut & in Hebræo. Loci notandi.

תרעת	דִּי תִשְׁלַט בְּכָל אַרְעָא :	*Dominari in tota terra. Dan.* 2.39.
מלך	רַבָּא מַלְכָּא דִּי שַׁלִּיט וגו׳ :	*Rex magnus & dominãs. Dan.* 2.10.
מלך	לְאַרְיוֹךְ שַׁלִּיטָא דִּי מַלְכָּא :	*Dominatur (præsul) regis. Da.* 2.15.
מנכות	וְתֵלַת כְּמַלְכוּתָא יִשְׁלַט :	*Aliquem dominari tertium in regno. Dan.* 5.7.
מלכות	וְתֵלְתָּא כְּמַלְכוּתָא תִּשְׁלַט :	*Aliquem dominari tertium in regno. Dan.* 5.16.
כור	דִּי לָא שַׁלַּט נוּרָא בְּגִשְׁמֵיהוֹן	*Ignem non dominari in corpus alicuius. Dan.* 2.26.
רמה	לָא שַׁלִּיט לְמִרְמֵא עֲלֵיהֶם :	*Non habere potestatem proijciendi vectigalia sup aliquos. Esd.* 7.24.

שִׁלְטִים Nomen pluralis numeri tantum, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שִׁלְטֵי

פעל	שלם לבעליו :	*Reddere domino. Exo. 22. 11.*
כקר	חמשה בקר ישלם תחת השור וגו׳ :	*Reddere quinque vaccas pro tauro, &c. Exo. 21. 37.*
גזלם	גזלה ישלם :	*Reddere rapinam. Ezec. 33. 16.*
גמול	לאיים גמול ישלם :	*Retribuere insulis retributionem. Esa. 59. 19.*
גמול	וגמלו ישלם לו :	*Repēdere alicui retributionem eius. Prou. 19. 17.*
הכעיר	שלם ישלם המבעיר את הבערה :	*Incendiarium reddere. Exo. 22. 5.*
הקדים	מי הקדימני ואשלם :	*Præuenire Deum, vt tibi retribuat. Iob 41. 3.*
היק	כי אם שלמתי ושלמתי על חיקם :	*Non tacere, nisi retribuas, & reddere super sinu. Esa. 67. 5.*
המם	כעל ישלם חמה לצריו :	*Perficere (reddere) furorem hostibus. Esa. 59. 18.*
טוב	וי׳ ישלמך טובה וגו׳ :	*Perficere aliquem bono, &c. (Reddere alicui bonũ.) 1. Sam. 24. 20.*
טוב	ואת צדיקים ישלם טוב :	*Perficere iustos bono. (Reddere eis bonum.) Pro. 13. 21.*
טרפה	הטריפה לא ישלם :	*Non rependere (reddere) dilaceratũ. Exo. 22. 12.*
יתר	ומשלם על יתר עשה גאון	*Rependere super abundanter facienti superbiam Psal. 31. 24.*
ככשב	ואת רכבשה ישלם ארבעים :	*Reddere agnum in quadruplum. 2. Sam. 12. 6.*
לוה	לוה רשע ולא ישלם :	*Accipere in fenus, nec reddere. Ps. 37. 21.*
מיטב	ומיטב כרמו ישלם :	*Reddere optimum agri, & vineæ. Exo. 22. 4.*
מעשה	ושלם לאיש כמעשהו :	*Reddere viro secundum opus eius. Psal. 62. 13.*
כדר	ושלם לעליון נדריך :	*Persoluere vota tua altissimo. Psal. 50. 14.*
כדר	לשלמי נדרי יום יום :	*Persoluere vota quotidie. Ps. 61. 9.*
כדר	נדרו ושלמו לי׳ וגו׳ :	*Vouere & persoluere. Psal. 76. 12.*
נדר	אשר נדרתי אשלמה :	*Reddere, quæ voueris. Ion. 2. 9.*
כוס	שלם נת צדקך :	*Perficere (alijs pacificum reddere, quod non placet, habitaculum iustitiæ alicuius. Iob 8. 6.*
נחומים	ואשלם נחמים לו ולאבליו :	*Perficere consolationes lugentibus. Ier. 57. 18.*
כסי	ושלמי את נשיכי :	*Persoluere debitum. 2. Reg. 4. 6.*
עון	ומשלם עון אבות אל חיק בניהם אחריהם :	*Reddere iniquitatem patrum ad sinũ filiorum. Ier. 32. 18.*
עור	מי עור כמשלם :	*Perfectum esse cæcum. Esa. 42. 19.*
עס	דמעמך ישלמנה וגו׳ :	*Reddere aliquid de cum aliquo, &c. Iob 34. 33.*
עסה	ישלם י׳ לעשה הרעה כרעתו :	*Reddere facienti malum, secundum illud ipsum. 2. Sam. 3. 39.*
פעל	ישלם י׳ פעלך :	*Dominũ reddere opus alicuius. Rut. 2. 12.*
פעל	ושלמתי להם כפעלם וגו׳ :	*Reddere alicui secundum opus eius, &c. Ier. 25. 14.*
פר	ונשלמה פרים שפתינו :	*Reddere iuuencos labijs. Hos. 14. 2.*
רחם	ושלם את בראשו וגו׳ :	*Reddere aliquid in capite eius. (in integrum) Leuit. 5. 24.*
רחסכה	ושלמתי ראשונה משנה עונם וגו׳ :	*Rependere primum duplicem iniquitatem, & peccatum alicuius. Ier. 16. 18.*
רוע	למה שלמתם רעה תחת טובה :	*Reddere malũ pro bono. Gen. 44. 4.*
רוע	אל תאמר אשלמה רע :	*Reddere malum. Pro. 20. 22.*
רע	שלם מים לרעהו :	*Reddere duo pximo tuo. Exo. 22. 8.*
שבעתי	ונמצא שלם שבעתים :	*Reddere septuplum. Pro. 6. 31.*
שון	כי לא שלם עון האמרי עד הנה	*Iniquitatem alicuius non esse absolutam. (perfectam. Gen. 15. 16.*
רכב	אם שלמים וכן רבים :	*Multi integri. (pacifici.) Neh. 1. 12.*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc verbum idem significat, ex quo legitur participium passiuum, שלים Esd. 5. 17. *Et vsque nunc (templum) ædificatur, nec est* שלים *absolutum.*

Aliàs שלם est nomen proprium vrbis in prouincia Canaam, quæ dein ירושלים dicta fuit, in qua Melchisedecum olim regnasse legimus. Salem. (*Solima.*) Gen. 15. 18. *Et Melchisedec Rex* שרם *Solimæ, &c.* Psalm. 76. 3. *Et fuit* בשלם *in Solima casula illius.* Vulgatus, in pace, ex radicis significatione transtulit, vel בשלם legisse crederem.

Fuit alterum oppidũ huius nominis secus שכם, modò vnum esse cum illo potius non asseras, de quo Gen. 33. 18. *Et venit Iacob* שלם *(ad) Salem vrbẽ Sichemi.* Quidam nihilominus malunt esse Toar, vt superius habes in dictione בוא.

Deriuatiua huius & composita sunt אבישלום השלים השלם ידוה שלום משלם משלמיה כשלמידו משלמת משלית כשלמות שלם שלם שלום או שלם שלם שלם שלום שלום או שלם שלמיאל שלמה שלמה שלמי שרמי שלמי שלמיה שלמיהו שלמן שלמנאסר שלמנים שולמית שרמות שלמות שלומית :

שלם

Verbum pihel actiuum perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

שלם / שלמו	שלמתי / שלמתם	Præteritum.
משלם משלמים	משלמי	Part. præs.
כשלם		Part. pass.
אשלם או אשלמה / ישלמה	תשלם ישלם אשלמה ישלמך ישלמנה ישלמוני	Futurũ.
שלם שלמו / שלמי		Imperat.
שלם לשלם	לשלמי לשלמו	Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas Grammaticales. משלם est etiam nomen, vt suo loco dicemus: perfectum absolutum reddidit, absoluit. At qui ferè semper in hac coniugatione includit vicissitudinem, quod latinè reddidit, retribuit, rependit dicitur, locutione quidem elegãtissima, quasi illud opus hactenus absolutum non sit, sed dimidiatum. [*Far intiero, perfetto, compito, che nulla manchi: rendere, guiderdonare, render il cambio.*] Construitur absolutè, cum accusatiuo disiuncto, vel affixo, & vltra cum præpositionibus, ל אל על, efficitque nonnullos idiotismos elegãtiarum plenos, vt in sequentibus obseruabis.

Notes interim, & si verbo reddendi sępius interpretemur, aliud tamen ab השיב esse, quod etiam reddere significat, vt exempli gratia השיב גזלה est cum rapinam ipsam restituit, at שלם גזלה est proprie cum pretium rapinæ non ipsam rapinam reddit, & sic in alijs, quod ex te facilè deprehendes.

אחר	ולא תאחר לשלמו :	*Non tardare perficere, (differre persoluere) votum. Deut. 23. 22.*
און	אם אין לך לשלם :	*Non esse alicui ad persoluendum. Pro. 22. 27.*
אלוה	כן שלם לי אלהים :	*Deum reddere alicui, quemadmodũ ille fecerit. Iud. 1. 7.*
כסתם	ומכה נפש בהמה ישלמנה :	*Reddere brutum. Leuit. 24. 18. Vide etiam ver. 21.*
בית	ושלם את הבית :	*Perficere (absoluere) domum. 1. Reg. 9. 25.*
כעל	בעל הבור ישלם וגו׳ :	*Dominum putei reddere, &c. Exod. 21. 34.*

שלל	לשלל שלל גדול :	*Prædari spolium magnum. Ezec. 38. 13.*

Huius compositum vide super ius in Cal.

שלם

Verbum Cal neutrũ, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שלם / שלמו		Præteritum.
שלם שלמים / שלמי / שלמה		Nomẽ Toar.
שלמי		Aliud Toar.
ישלם / חשלם		Futurum.
שלם		Imperat.

Cætera cautè formabis iuxta regulas Grammaticales, cum opus erũt. Toar supplet vices participiorum, & ii reperiatur etiam שלמי semel eleganter effictum. Completus, perfectus, absolutus fuit. [*Compirsi, farsi intiero, che nulla manchi,.*] Synonima huius sunt, גמר כלה מלא תמם quæ suis locis diligentius vide. Hinc ornatè per translationẽ de pace dicitur, quasi animorum inter se disidentium absolutio, integritas; siquidem qui odit alios, quodammodo integer non est, sed diuisus, vt hinc pateat, quantæ vis sit pacis virtus, pacificus, integer, perfectus fuit. [*Essere in pace, star in pace.*] Quidam in piel שלמי ex significatione retribuendi, quam in sequenti pinel habes, exponunt, quos vulgatus secutus est. Ex verborum sententia facile cognosces, in quẽ sensum accipi debeat. Loci notandi.

אבן	אבן שלמה וצדק יהיה לך :	*Libilancem integram (iusti ponderis) esse alicui. Deut. 25. 15.*
אבנים	אבנים שלמות תבנה את מזבח י׳ :	*Ædificare aram lapidibus integris. (non dedolatis, ruptisue.) Deut. 27. 6.*
אבן	אבן שלמה מסע נכנה :	*Ædificari lapide integro. 1. Reg. 6. 7*
איפה	איפה שלמה וצדק יהיה לך	*Epham integram esse alicui. Deuter. 25. 15.*
אמון	אנכי שלמי אמוני ישראל :	*Aliquem esse pacificorum (ex pacificis) fideliũ Israel. 2. Sam. 20. 19.*
אנשים	האנשים האלה שלמים הם אתנו :	*Homines esse pacificos cum alijs. Genes. 34. 21.*
בוא	ויבא יעקב שלם וגו׳ :	*Aliquem venire integrum. (in columem.) vel certè est nomen oppidi, vt infra. Gen. 33. 18.*
בית	שלם בית י׳ :	*Domum absolui. 1. Par. 8. 16.*
גלות	על הגלותם גלות שלמה :	*Trãsmigratio absoluta. (idest sine misericordia.) Amos 1. 6.*
גמל	אם גמלתי שלמי רע :	*Rependere pacifico (cum quo pacem habes. alijs retribuenti) tuo malum. Psal. 7. 5.*
הסכן	הסכן נא עמו ושלם :	*Consuescere cum Deo, & pacificum esse. Iob 22. 21.*
הקשה	מי הקשה אליו וישלם :	*Dure agere cum Deo, & pacificum esse. Iob 9. 4.*
חומה	ותשלם החומה :	*Murum absolui. Neh. 6. 15.*
יום	ושלמו ימי אבלך :	*Dies luctus perfici. Esa. 60. 20.*
לבב	והיה לבבכם שלם עם י׳ :	*Cor alicuius esse integrum cum Deo. 1. Reg. 8. 61.*
לבב	ולא היה לבבו שלם עם י׳ :	*Cor alicuius non esse integrum cum Deo. 1. Reg. 8. 61.*
לבב	רק לבב אסא היה שלם עם י׳ כל ימיו :	*Cor alicuius esse integrum cum Deo omnibus diebus. 1. Par. 29. 19.*
לבב	תן לבב שלם וגו׳ :	*Dare cor integrum. 1. Reg. 7. 51.*
מלאכה	ותשלם כל המלאכה :	*Opus (fabricã) absolui. Ruth 2. 12.*
משכרת	ותהי משכרתך שלמה מעם י׳ :	*Mercedem alicuius esse integram de cum Deo. Gen. 15. 16.*

מלל	הנה לכם ברכה משלל איבי י׳ :	*Benedictio de spolys hostiũ. 1. Sam. 30. 26.*
אכל	ואכלת את שלל איביך :	*Edere spolium inimicorum. Deute. 20. 14.*
אסף	אסף חללכם אסף החסיל :	*Spolium congregari. Esa. 133. 4.*
כזז	ושלל העדים בזוזו לנו :	*Diripere spolium vrbium. Deut. 3. 7.*
כזר	רק שללת ובהמתה תבזו לכם :	*Diripere spolium vrbium. Ios. 8. 2.*
כזר	כזה ושלל ורכוש להם יבזור	*Dispergere prędam, & spolium, & substantiã aliquibus. Dan. 11. 24.*
גדל	בבל השלל הגדול וגו׳ :	*Spolium magnũ. &c. 1. Sam. 30. 16.*
הביא	ושלל רב עמים הביאו :	*Adducere spolium multum. 2. Sam. 3. 22.*
סוביא	ושלל העיר הוציא הרבה מאד :	*Educere spolium vrbis multum valde. 2. Sam. 12. 30.*
סיס	להיות אלמות שללם :	*Vidua esse spolium alicuius. Esaias 10. 2.*
סיס	והיתה לו נפשו לשלל :	*Animam alicuius esse ei spolio. (in spolium.) idest sat erit vita. Ier. 21. 9.*
סוס	והיו שלל לעבדיהם :	*Aliquos esse spoliũ alteri. Zac. 2. 13.*
הלבים	וכל מערמיהם הלבישו מן השלל :	*Inducere nuditatem aliquorum de spolio. 2. Par. 28. 15.*
סמון	והמון מקניהם לשלל :	*Turbam gregum esse spolio. (in spolium. 1. Par. 26. 27.*
הקדיש	יטן השלל הקדישו וגו׳ :	*Dedicare de spolio. Gen. 49. 27.*
חלק	לעדב יחלק שלל :	*Diuidere spolium uesperi. Genes. 49. 27.*
חלק	ונות בית תחלק שלל :	*Manjionem domus diuidere spolium. Psal. 68. 13.*
חלק	מחלק שלל את גאים :	*Diuidere spolium cum superbis. Pro. 16. 19.*
חלק	ואת עצומים יחלק שלל :	*Diuidere spolium cum fortissimis. Esa. 53. 12.*
חלק	וחלק שללך בקרבך :	*Spolium diuidi in medio aliquorum. Zac. 14. 1.*
חלק	עד שלל מרבה :	*Diuidi vsque ad spolium multum. Esa. 33. 23.*
חסר	ושלל לא יחסר :	*Spolium non deficere. Prou. 31. 8.*
לקח	ויקחו את כל השלל וגו׳ :	*Accipere vniuersum spolium, &c. Num. 31. 11.*
לקח	ויקח העם מן השלל וגו׳ :	*Accipere de spolio. 1. Sam. 15. 20.*
מלא	כמלא בתינו שלל :	*Replere domos spolio. Prou. 1. 13.*
מצא	כמוצא שלל רב :	*Inuenire spolium multum. Psalmus 119. 162.*
נתן	ותנו לי איש נזם שללו :	*Dare monile spolij. Iud. 8. 24.*
נשא	ויישאו שלל הרבה מאד :	*Leuare spolium multum valde. 2. Par. 14. 12.*
נתן	לא נתן להם מהשלל וגו׳ :	*Non dare de spolio, &cæt. 1. Sam. 30. 22.*
עצם	ותעט אל השלל :	*Amiciri ad spolium. 1. Sam. 15. 18.*
עתק	ועתה לשלל מואב :	*Nunc (ire, currere) spolio.) ad prædandum. 2. Reg. 3. 23.*
צבע	שלל צבעים לסיסרא :	*Spolium colorum. Iud. 5. 30.*
צואר	לצוארי שלל :	*Collum spolij. (Expoliatorum.) Iud. 5. 30.*
קבץ	ואת כל שללה תקבץ וגו׳ :	*Congregare spoliũ, &c. Deut. 13. 17.*
ראה	ואראה בשלל אדרת וגו׳ :	*Videre in spolio aliquid. Ios. 7. 21.*
שלח	וישלח מהשלל לזקני יהודה	*Mittere alicui de spolio. 1. Sam. 30. 26.*
שלח	וכל שללם שלחו למלך דרמשק :	*Mittere spoliũ alicui. 2. Par. 24. 23*
שלל	לשלל שלל וגו׳ :	*Prædari spolium, &c. Esa. 16. 6.*
שלל	הלשלל שלל אתה בא :	*Venire ad prædandum spolium. Eze. 38. 13.*

הלך	בְּשָׁלוֹם וּבְמִישֹׁר הָלַךְ אִתִּי:	*Ire in pace (absolutione,) & in rectitudine cum Deo. Mal. 2.6.*
השיב	הֵשִׁיבָה אֵיתָן בְּשָׁלוֹם:	*Reddere aliquid in pace. Iud. 11.13*
השיט	וַיָּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם:	*Ponere alicui pacem. Num. 6.26.*
השיט	וַיָּשֶׂם דְּמֵי מִלְחָמָה בְּשָׁלוֹם:	*Ponere sanguinem belli in pace. 1. Reg. 2.5.*
השמיע	מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם:	*Audire facere (prædicare) pacem. Esa. 52.7.*
זנח	וְתוֹנַח מְשָׁלוֹם נַפְשִׁי:	*Animam elongari a pace. Thren. 3.6*
זרע	כִּי זֶרַע הַשָּׁלוֹם וגו':	*Semen pacis. Zac. 8.12.*
חזון	וְהַחוֹתֵם לַה חֲזוֹן שָׁלוֹם:	*Videre visionem pacis. Ezec. 13.16*
חפץ	דֹּרֵשׁ שָׁלוֹם עֲבָדוֹ:	*Velle pacem alicuius. Psal. 35.27.*
ידע	לְדַעַת אֶת שְׁלוֹם אֶחָיו:	*Cognoscere pacē alicuius. Est. 2.11.*
ידע	לֹא יָדַע שָׁלוֹם:	*Non cognoscere pacem. Esa. 59.8.*
ילך	וַיֵּלְכוּ מֵאִתּוֹ בְשָׁלוֹם:	*Ire ab aliquo in pace. Gen. 26.31.*
ילך	לֵךְ לְשָׁלוֹם:	*Ire paci. (in pace.) Exo. 4.18.*
ילך	לֵךְ בְּשָׁלוֹם:	*Ire in pace. 2. Sam. 15.9.*
יעץ	וְלִיעֲצֵי שָׁלוֹם שִׂמְחָה:	*Consiliarij pacis. Pro. 12.20.*
יצא	אִם לְשָׁלוֹם יָצָאוּ תְּפֹשׂוּ חַיִּים	*Egredi paci. (pro petenda pace.) 1. Reg. 20. 18.*
יצא	וַיֵּצֵא מֹשֶׁה בְשָׁלוֹם:	*Egredi in pace. Ier. 43.12.*
ירד	וַיֵּרֶד לְשָׁלוֹם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ:	*Descendere paci alicuius. (videre an incolumis sit.) Nonnullis est infinitiuus est Cal, quod non placet. 2. Reg. 10.13.*
כסא	וְלִכְסֹא יְהוָה שָׁלוֹם וגו':	*Pacem esse throno alicuius, &c. Esa. 1. Reg. 2.33.*
מוסר	מוּסַר שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו:	*Disciplinam absolutionum hominum esse super Christo. Locus illustrādus. Esa. 53. 5.*
מות	בְּשָׁלוֹם תָּמוּת:	*Mori in pace. Ier. 34.5.*
מחשבה	כַּחֲשֻׁבוֹת שָׁלוֹם וְלֹא לְרָעָה:	*Cogitationes pacis. Ier. 29.11.*
מלאך	מַלְאֲכֵי שָׁלוֹם מַר יִבְכִּיוּן:	*Nuntij pacis. Esa. 33.7.*
מעשה	וְהָיָה מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה שָׁלוֹם	*Pacem esse opus iustitiæ. Esa. 32.17.*
מצא	כְּמוֹצֵאת שָׁלוֹם:	*Inuenire pacem. Cant. 8.10.*
משפט	וּמִשְׁפַּט שָׁלוֹם שִׁפְטוּ בְּשַׁעֲרֵיכֶם:	*Indicare iudicium pacis. Zac. 8.16.*
נאות	וְנִרְבּוּ נְאוֹת הַשָּׁלוֹם:	*Amœna pacis excindi. Iere. 25.27.*
נבא	הַנְּבִיא אֲשֶׁר יִנָּבֵא לְשָׁלוֹם:	*Vaticinari paci. (de pace.) Ier. 28.9.*
נוח	וְיָשַׁב עַמִּי בְּנְוֵה שָׁלוֹם:	*Habitare in domo pacis. Esa. 32.18.*
נטה	הִנְנִי נוֹטֶה אֵלֶיהָ כְּנַהַר שָׁלוֹם	*Inclinare ad aliquem pacem, vt fluuium. Esa. 66.12.*
נשא	יִשְׂאוּ הֶהָרִים שָׁלוֹם לָעָם:	*Montes leuare (ferre) pacem populo. Psal. 72.3.*
נשק	צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ:	*Osculari iustitiam & pacem. Psal. 85.11.*
סכלות	וְכָל נְתִיבֹתֶיהָ שָׁלוֹם:	*Semitas sapientiæ esse pacem. Pro. 3.17.*
נתן	וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בָּאָרֶץ:	*Dare pacem in terra. Leuit. 26.6.*
נתן	הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שָׁלוֹם	*Dare alicui fedus pacem. Numeri 25. 12.*
נתן	וְשָׁלוֹם וְשֶׁקֶט אֶתֵּן עַל יִשְׂרָאֵל	*Dare pacem & quietem super aliquem. 1. Par. 22.9.*
נתן	כִּי שָׁלוֹם אֱמֶת אֶתֵּן לָכֶם וגו':	*Dare alicui pacem veritatis. Ierem. 14. 13.*
סור	וּמִי יָסוּר לִשְׁאֹל לְשָׁלוֹם לָךְ:	*Recedere inferno (vel ad petendum) paci (pro pace) alicuius. Ier. 15.5.*
עבר	יַרְדֵּפֵם יַעֲבוֹר שָׁלוֹם:	*Transire (in) pace. Esa. 41. 3.*
עבר	וְשָׁלוֹם הָיָה לוֹ מִכָּל עֹבְרָיו מִסָּבִיב:	*Pacem esse alicui ab omnibus lateribus. 1. Reg. 4.24.*
עלה	וְאַתֶּם עֲלוּ לְשָׁלוֹם אֶל אֲבִיכֶם	*Ascendere paci (pacificè) ad patrem. Gen. 44.17.*
עלה	עֲלִי לְשָׁלוֹם לְבֵיתֵךְ:	*Ascendere paci (pacificè) domi. (domum. 1. Sam. 25.35.*
ענה	אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת שָׁלוֹם	*Deum respondere pacem alicuius.*

אמר	וַיֹּאמַר מָה הַשָּׁלוֹם:	*Dicere, quæ (qualis, quid,) pax? 2. Reg. 9.22.*
אמר	לֵאמֹר שָׁלוֹם שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם:	*Dicere pax pax, & non esse. Ierem. 6. 12.*
אפ	כָּל אַנְשֵׁי שְׁלֻמִּי וגו':	*Vir Pacis alicuius. Ier. 20.10.*
אפ	וַיְבַלּוּ לְךָ אַנְשֵׁי שְׁלֻמֶךָ:	*Viros pacis alicuius posse ei. 38.22.*
אסף	כִּי אִם־פִּתְּאֹם שְׁלוּמִי מֵאֵת הָעָם הַזֶּה:	*Colligere pacem ab aliquo. Ier. 16.5.*
אות	וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם:	*Venire ad patres in pace. (Est mori pacificè.) Gen. 15.15.*
אות	עַל מְקֹמוֹ יָבֹא בְשָׁלוֹם:	*Venire super (ad locum suum in pace. Exo. 18.23.*
אות	וַתֹּאמֶר הַשָּׁלוֹם בֹּאֶךָ וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם:	*Dicere, an pax est venire tuum? &c. 1. Reg. 2.13.*
אות	עַד בֹּאִי בְשָׁלוֹם:	*Venire in pace. (incolumem.) 1. Reg. 22. 27.*
אות	אִם לְשָׁלוֹם בָּאתֶם אֵלַי:	*Venire ad aliquem paci. (pro pace, pacificè.) 1. Pap. 12.18.*
אות	בְּשָׁלוֹם שׁוֹדֵד יָבוֹאוּ לוֹ:	*Vastatorem venire (ad) aliquem in pace. Iob 15.21.*
אות	יָבוֹא שָׁלוֹם וגו':	*Pacem venire. Esa. 57.2.*
אמת	וּבְאֶרֶץ שָׁלוֹם אַתָּה בוֹטֵחַ:	*Fidere in terra pacis. Ier. 12.5.*
אין	כִּי שָׁלוֹם בֵּין יָבִין וגו':	*Pacem esse inter aliquos. Iud. 4.37.*
אית	בָּתֵּיהֶם שָׁלוֹם מִפָּחַד:	*Domos aliquorum esse pacem a timore. Iob 21.9.*
בקש	בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ:	*Quærere pacem, & persequi eam. Psal. 34.15.*
בקש	וּבִקְּשׁוּ שָׁלוֹם וְאָיִן:	*Quærere pacem, & non esse. Ezec. 7. 25.*
ברך	יי׳ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:	*Deum benedicere populum (in) pace. Psal. 29.11.*
ברית	וּבְרִית שָׁלוֹמִי לֹא תָמוּט:	*Fedus pacis. Esa. 54.10.*
דבר	לֹא יָכְלוּ דַבְּרוֹ לְשָׁלוֹם:	*Non posse alloqui aliquem paci. (pacificè.) Gen. 37. 3.*
דבר	דִּבְרֵי שָׁלוֹם לֵאמֹר:	*Verba pacis. Deut. 2.26.*
דבר	דִּבְרֵי שָׁלוֹם וֶאֱמֶת:	*Verba pacis & veritatis. Est. 9.30.*
דבר	וּדְבֵר שָׁלוֹם לְכָל זַרְעוֹ:	*Loqui pacem alicui. (pro aliquo.) Est. 10. 3.*
דבר	דַּבְּרֵי שָׁלוֹם עִם רֵעֵיהֶם וגו'	*Loqui pacem cum aliquo, &c. Psal. 28. 3.*
דבר	כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ:	*Non loqui pacem. Psal. 35. 20.*
דרך	דֶּרֶךְ שָׁלוֹם לֹא יָדָעוּ:	*Nō cognoscere viā pacis. Esd. 59.8.*
דרש	לֹא תִדְרֹשׁ שְׁלֹמָם	*Non quærere pacem alicuius. Deut. 23. 7.*
דרש	וּדְרֹשׁוּ אֶת שְׁלוֹם הָעִיר:	*Quærere pacem vrbis. Ier. 29.7.*
דלש	אֵינֶנּוּ דֹרֵשׁ לְשָׁלוֹם לָעָם הַזֶּה	*Non quærere paci (pacem) populo. Ier. 38.4.*
גלה	הֲגֹלַת שְׁלֹמִים:	*In transmigrationem duci absolutionibus. (absolutè.) Ier. 13. 19.*
הולך	וּבְשָׁלוֹם תּוּבְלוּן:	*Deduci in pace. (pacifice.) Esaias 55. 12.*
הוסיף	וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ:	*Addere pacem alicui. Pro. 3.2.*
הגיל	וְלֹא תוֹרִד אֶת שֵׂיבָתוֹ בְשָׁלוֹם שְׁאוֹל:	*Non deducere canitiem alicuius in pace (ad) sepulchrum. 1. Reg. 2.6.*
היה	לֵאמֹר שָׁלוֹם יִהְיֶה לִי:	*Dicere, pax erit mihi. Deut. 29.18.*
היה	כָּל הָעָם יִהְיֶה שָׁלוֹם:	*Populum esse pacem. (pacificum.) 2. Sam. 17.3.*
היה	יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ:	*Pacem esse in fouea vrbis. Ps. 122.7*
היה	כִּי יִהְיֶה שָׁלוֹם וֶאֱמֶת בְּיָמַי:	*Pacem & veritatem esse in diebus alicuius. Esa. 39.8.*
היה	וִיהִי כַנָּהָר שְׁלוֹמֶךָ:	*Pacem alicuius esse sicut fluuium. Esa. 48.18.*
היה	כִּי בְשָׁלוֹמוֹ יִהְיֶה לָכֶם שָׁלוֹם:	*Pacem esse alicui, in pace vrbis. Ier. 29. 7.*
הלך	וְהָלַכְתָּ לְשָׁלוֹם:	*Ire paci. (in pace.) 1. Sam. 20.13.*

זבח	שׁוֹר זֶבַח הַשְּׁלָמִים וגו':	*Taurus sacrificij pacificorum, Leuit. 4. 10.*
זבח	זֹאת תּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים:	*Lex sacrificij pacificorum. Leuit. 7.1. Ibi vide eorum species, pro gratiarum actione, scilicet, ver. 2. voto, & munificentia, ver. 6. & quomodo fierent, obserua.*
זבח	עַל זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו:	*Sacrificium confessionis pacificorum. Leuit. 7. 3.*
זבח	הַמַּקְרִיב אֶת זֶבַח שְׁלָמָיו וגו'	*Offerre sacrificium pacificorum, &c. Leuit. 7. 9. Ibi vide omnia.*
זבח	וְזִבְחֵי שְׁלָמִים וגו':	*Sacrificare pacifica, &c. Deut. 27.7.*
זבח	וְזִבְחֵי שְׁלָמִים עָלַי:	*Sacrificia pacificorum esse super aliquo. Pro. 7.14.*
חלב	וְהַקְטִיר עָלָיו חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים:	*Adipes pacificorum. Leuit. 6.5.*
מרי	יָשֹׁלּוּ מֵרֹאֵיכֶם לֹא אַבִּיט:	*Non aspicere pacificum pinguiū aliquorum. Amos 5.22.*
עשה	וְעָשׂוּ הַכֹּהֲנִים אֶת עוֹלָתוֹ וְאֶת שַׁלְמָיו:	*Facere pacifica. Ezec. 46.2.*
פור	שׁוֹר וָאַיִל לְשְׁלָמִים וגו':	*Accipere taurum & arietem (pro) pacificis. Leuit. 9.4.*

שלום Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שָׁלוֹם שָׁלוֹם שְׁלוֹמִים שְׁלוֹמִי שְׁלוֹמֶךָ שְׁלוֹמֵךְ שְׁלוֹמֹה שְׁלוֹמָיו. Pax; antithetum מִלְחָמָה absolutio, perfectio, integritas cuiusuis rei; notæ significationis, & frequens dictio, innumeraq; signens dicendi genera elegantiarum plena, & idiotismos per quam ornatos. [*Pace, perfettione, di qual si voglia cosa.*] Magna est pacis laus, quæ rebus perfectionem affert, quasi sine ea nō integra, perfectaue sint. In nonnullis locis videtur esse Toar, pacificus, pace fruens, absolutus, sed ego potius Hebraismos esse dixerim. Aliquando etiam exponi potest in proprio sensu pro absolutione, perfectione. [*Compimento, che nulla manchi.*] שְׁרֹמִי.] est etiam nomen proprium, vt inferius habes. Loci notandi.

אהב	וְהָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם אֶהֱבוּ:	*Amare veritatem & pacem. Zac. 7. 19.*
אהל	וַיֵּדַעְתָּ כִּי שָׁלוֹם אָהֳלֶךָ:	*Tentorium alicuius esse pacem. Iob 5. 23.*
אין	אֵין שָׁלוֹם לַיּוֹצֵא וַלַּבָּא:	*Pacem non esse egredienti & venieti. 2. Par. 15.5.*
אין	אֵין שָׁלוֹם בְּעַצְמִי מִפְּנֵי חַטָּאתִי:	*Pacem non esse in ossibus, &c. Psal. 38. 4.*
אין	וְלַשָּׁלוֹם אֵין קֵץ:	*Non esse finem paci. Esa. 9.7.*
אין	אֵין שָׁלוֹם אָמַר יי׳ לָרְשָׁעִים:	*Pacem non esse iniustis. Esa. 48.22.*
אין	אֵין שָׁלוֹם לְכָל בָּשָׂר:	*Pacem non esse vniuersæ carni. Ier. 12. 12.*
אין	וַלַּיּוֹצֵא וַלָּבָא אֵין שָׁלוֹם מִן הַצָּר:	*Egredienti, & venienti pacem non esse ab angustia. Zac. 8.10.*
איש	כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם:	*Vltimum esse viro pacis. Ps. 37.37.*
איש	גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר וגו':	*Vir pacis alicuius. Psal. 41.10.*
אל	וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם לָכֶם אַל תִּירָאוּ:	*Dicere, pax tibi, ne timeas. Gen. 43. 23.*
אמר	וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם בּוֹאֶךָ:	*Dicere, pax est venire tuum? 1. Sam. 16. 4.*
אמר	וְאַמַּרְתֶּם כֹּה לְחַי וְאַתָּה שָׁלוֹם וגו':	*Dicere, tu (sis) pax, & domus tua pax, et cuncta tua pax. 1. Sam. 25.6*
אמר	וְאָמַר לָהּ הֲשָׁלוֹם לְךָ הֲשָׁלוֹם וגו':	*Dicere, an pax tibi? an pax viro tuo? an pax puero? (incolumesne estis omnes.) 2. Reg. 4.26.*
אמר	וַיֹּאמֶר יְהוֹאָשׁ מַה לְּךָ וְלַשָּׁלוֹם	*Dicere, qd tibi & paci? 2. Reg. 9.22.*

פור	שָׁלֵם יְשַׁלֵּם שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר:	*Reddere taurū pro tauro. Deu. 7.10.*
סנא	וּמְשַׁלֵּם לְשֹׂנְאָיו אֶל פָּנָיו וגו'	*Reddere osoribus ad faciem, &c. Deut. 7.10.*
שנה	וְשִׁלַּמְתִּי לָכֶם אֶת הַשָּׁנִים וגו'	*Reddere annos. Ioel 2.24.*
שנים	שְׁנַיִם יְשַׁלֵּם:	*Reddere duo. Exo. 22.4.*
תודה	שַׁלֵּם תּוֹדָה לָךְ:	*Reddere gratias alicui. Psal. 56.13.*

שלם Verbum pohal superioris passiuum, quod legitur tātum in tertia futuri singulari שְׁלַם quamuis poteris, & quædam alia formare iuxta regulas Grammaticales, cum opus erunt, & præsertim tertias personas, nam forsitan satius est dicere, quòd impersonale sit. Redditus, retributus fuit, absolutum, perfolutum fuit. [*Fusatto, perfetto, guiderdonato, renduta alcuna cosa.*] perrarum est. Loci notandi, in quibus solis forsitan inuenitur.

ירא	וִירֵא מִצְוָה הוּא יְשֻׁלָּם:	*Timentem (timenti) præceptum rependi. Pro. 13.13.*
כלה	וּלְךָ יִשָּׁלֵם נֶדֶר:	*Votum persolui Deo. Psal. 65.2.*
נכון	הֵן צַדִּיק בָּאָרֶץ יְשֻׁלָּם וגו':	*Iustum perfici (iusto retribui) in terra, &c. Prou. 11.31.*
רוע	רַע שָׁלֵם תַּחַת רָעָה טוֹבָה:	*Bonum reddi pro malo. Ier. 18.20.*

שלום / **שלם** Nomē masculinum genere, & declinatione, שְׁלוּמִים Retributio, quasi alicuius rei absolutio, perfectio, vt in Pihel, ibi vide. [*Guiderdone.*] Ter inuenitur.

יום	בְּאוּ יְמֵי הַשָּׁלֹם:	*Dies retributionis venire. Hos. 9.7.*
שנה	שְׁנַת שְׁלוּמִים לְרִיב צִיּוֹן:	*Annus retributionum. Esa. 34.8.*
שפט	וְהַשֹּׁפֵט בַּשָּׁלוֹם:	*Iudicem (esse, appetere) in retributione. Locus illustrādus. Mich. 7.3*

Aliàs שָׁלֵם est nomen proprium viri Leuitæ. Silum. (*Silumo.*) Ier. 35.4. *Ad Gazophilacium Masciæ filij* שָׁלֵם *Silumi.*

שלם Nomen formæ masculinæ, idem cum superiori, quod semel in Biblijs inuenitur. Retributio. [*Guiderdone, ricompensa, rendere.*] Deut. 32.35. *Mihi (mea) est vindicta,* וְשִׁלֵּם *& retributio.* Quamuis, vt libere fatear, ego mallem etiam hoc esse pihel, vt eleganter det vindictæ, quod Dei est. Mea (inquit) est vltio, quæ rependet in tempore, &c. Nota iocum.

Aliàs est nomen proprium filij Neptalim. Silem. [*Silemo, ouero Sileno.*] Gen 46.24. וְשִׁלֵּם *Et silemus.* Ab hoc fit שִׁלְמִי, de quo suo loco dicendum est.

שלם Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שָׁלֵם שְׁלָמִים שְׁלָמִי שְׁלָמֶיךָ שְׁלָמֵיכֶם שְׁלָמָיו שְׁלָמֵיהֶם. Pacificū, epithetū sacrificij, quasi pacem facientis, vel perfectum, incolumen, absolutum reddentis, quod pro incolumitate obtenta vel obtinenda offerebatur, non delicti, aut peccati caussa. Alias nominis rationes prætermitto, quòd hæc potior sit. [*Sacrificio fatto per ringratiar Iddio del beneficio riceuuto, ouero, che si ricerca.*] Singulare semel inuenitur. Loci obseruandi.

דם	הוֹזֵק אֶת דַּם הַשְּׁלָמִים וגו'	*Sanguis pacificorum. Leuit. 7.4.*
סגנ	וַיַּגִּשׁוּ שְׁלָמִים:	*Afferre pacifica. Exo. 32.6.*
זבח	וּזְבַחְתָּ עָלָיו אֶת עֹלֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלָמֶיךָ:	*Sacrificare super ara holocaustomata, & pacifica. Exo. 20.24.*
זבח	וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים שְׁלָמִים לַיי׳ פָּרִים:	*Sacrificare sacrificia, pacifica, inuencos. Exo. 24.5.*
זבח	מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיהֶם תְּרוּמָתָם לַיי׳:	*Ex sacrificijs pacificorum armum, & pectusculum eleuabantur, vt darentur sacerdotibus. Exo. 29.28.*
זבח	וְאִם זֶבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ וגו'	*Oblationem esse sacrificium pacificorum, &c. Leuit. 3. 1. Ibi vide omnia, & nota, quòd tam mares quàm feminæ, ex ouibus, bobus, & capris offerebantur in pacifica.*

שַׁלְמִי שַׁלְמֹתֶיכֶם שַׁלְמָתוֹ שַׁלְמֹתֶיהָם .
Vestis, vestimentum, indumentum generale cuiuscunque vestitus, sed externi propriè, & idem est cum שִׂמְלָה per literarum transpositionem. [*Veste, vestimento, Cappa, mantello, toga.*] Vide בֶּגֶד Sexdecim vicibus ad summum inuenitur.

כלה לֹא בָלוּ שַׁלְמֹתֵיכֶם מֵעָלֶיכֶם: *Vestimenta non veterascere desuper te. Deut. 19.5.*

כלם שַׁלְמֹתֵיהֶם לֹא בָלוּ : *Vestimenta non veterascere. Neh. 9. 22.*

כלה וְשַׁלְמוֹת בָּלוֹת עֲלֵיהֶם : *Vestimenta vetera esse super aliquẽ. Ios. 9. 5.*

כלם וְאֵלֶּה שַׂלְמוֹתֵינוּ וְנֶעֱלִינוּ בְּלוּ וגו' : *Vestimenta veterascere ob nimium iter. Ios. 9. 13.*

הפשיט מִמּוּל שַׁלְמָה אַדַּרְתָּם שָׁשׁוֹן : *Expoliare vestimentum, &c. Locus dilucidandus. Mich. 2. 8.*

הרבה וּבִשְׁלֹמֹת הַרְבֵּה מְאֹד : *Vestimenta multa valdè. Ios. 22. 8.*

התכסה וְהוּא מִתְכַּסֶּה בְּשַׂלְמָה חֲדָשָׁה : *Tegere se in vestimento nouo. 1. Reg. 11. 19.*

מכל אִם מַחְבֹל תַּחְבֹל שַׂלְמַת רֵעֶךָ: *Accipere in pignus vestimentũ proximi. Exo. 22. 25.*

כלי וּכְלֵי זָהָב וּשְׂלָמוֹת וגו' : *Adducere vasa aurea, vestimenta, &c. 2. Par. 9. 24.*

כסף וּשְׂלָמוֹת וָנֶשֶׁק וגו' : *Adducere vestimenta, & arma, &c. 1. Reg. 10. 25.*

עטה עֹטֶה אוֹר כַּשַّלְמָה : *Amiciri luce tanquam veste. Psal. 104. 2.*

ריח וְרֵיחַ שַׂלְמֹתֶיךָ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן : *Odor vestimentorum. Cant. 4. 11.*

פס עַל שֶׁה עַל שַׂלְמָה וגו' : *Bos, asinus, pecus, vestimentum, &c. Exo. 22. 8.*

סכב וְשָׁכַב בְּשַׂלְמָתוֹ וּבֵרַכְךָ : *Iacere in vestimẽto suo. Deut. 24. 13*

תעב וְתָעֲבוּנִי שַׂלְמֹתָי : *Vestimenta alicuius abominabilem eum reddere. Iob 9. 31.*

תפס וַיִּתְפֹּשׂ אַחִיָּה בַּשַּׂלְמָה הַחֲדָשָׁה וגו' : *Apprehendere in vestimento nouo, & discindere. 1. Reg. 11. 30.*

Aliàs שַׂלְמָה est nomen proprium patris Boazi, qui & שַׂלְמָא & שַׂלְמוֹן dicebatur. Salmah. [*Salma.*] Ruth 4. 20. *Et Nahson genuit* אֶת שַׂלְמָה Salmam.

Radix est. שלם

שִׂלְמִי Nomen gentile, masculinum genere. Silemites. [*Huomo della famiglia di Silemo.*] Nume. 26. 49. *Silemo, familia.* הַשִּׂלְמִי *Silemitidis.*

Radix est. שלם

שִׁלְמִי Est a שְׁלוֹם cum affixo, vt illic habes. Aliàs est nomen proprium viri ex Asceris tribu. Selomi. [*Selomio.*] Num. 34. 27. *Achicurus filius* שִׁלְמִי *Selomi.* Radix est. שלם

שַׁלְמַי Nomen propriũ viri ex Nathineis, qui, & שַׁמְלַי per transpositionem literarum dicebatur. Salmai. [*Salmaio.*] Neh. 7. 48. *Filij.* שַׁלְמַי *Salmai.*

Radix est. שלם

שֶׁלֶמְיָה Nomen proprium viri ex nepotibus Bani, qui vxorem alienigenam Esdræ iussu repudiauit. Selemiah. [*Selemia.*] Esd. 10. 38. וְשֶׁלֶמְיָה *Et Selemias.* Hic fortasis est pater Hananiæ, de quo Neh. 7. 31. *Postea confirmauit Hananias filius* שֶׁלֶמְיָה *Selemiæ.* Ast Ierem. 37. 13. fit mentio Selemiæ filij Hananiæ. *Et ibi erat (inquit) præfectus quidam nomine Irias filius* שֶׁלֶמְיָה *Selemiæ filij Hananiæ.* Confer locos, & tempora.

Fuit alter Selemias, de quo idem Ieremias eodem capite ver. 3. *Iehucalum filium* שֶׁלֶמְיָה *Selemiæ.* Hic etiã שֶׁלֶמְיָהוּ dicebatur.

Alter sacerdos. Neh. 13. 13. *Et thesauris præfeci* שֶׁלֶמְיָה *Selemiam sacerdotem.* Compositum est ex שלם & יה.

שְׁלֶמְיָהוּ Nomen proprium viri Cusi filij. Selemiahu. [*Selemia.*] Ierem. 36. 14. *Filij* שֶׁלֶמְיָהוּ *Selemia, &c.*

Fuit alter Selemias cuiusdã Abdeelis filius, de quo idem Ieremias 36. 26. וְאֶת שֶׁלֶמְיָהוּ *Et Selemiã filium Abdeelis, &c.*

Alter, (modo superiorem esse nõ malles) Iucali pater, q & שֶׁלֶמְיָה Ier. 38. 1. *Et Iucalus filius* שֶׁלֶמְיָהוּ. *Selemiæ.*

Alter ex nepotibus Bani, qui vxori alienigenæ libellum repudij tradidit. Esd. 10. 39. וְשֶׁלֶמְיָהוּ *Et Selemias*

Alter Leuita, quem & מְשֶׁלֶמְיָהוּ dictum fuisse censeo 1. Par. 26. 14. לְשֶׁלֶמְיָהוּ *Selemiæ, &c.* Compositum est ex הוא יה & שלם.

שַׁלְמָן Nomen proprium viri. Salmam. [*Salmano, Solimano.*] Hos. 10. 14. *Sicut deuastatio* שַׁלְמָן *Salmani, &c.* Quis iste Salmanus, & quæ hæc deuastatio fuerit, ignoratur. Expende locũ accuratius, & omnes. Radix est. שלם.

שַׁלְמוֹן Nomen propriũ patris Boazi, qui & שַׂלְמָא vel שַׂלְמָה dicebatur. Salmon. [*Salmone.*] Ruth 4. 21. וְשַׂלְמוֹן *Et Salmon genuit Boazum.* Radix est. שלם.

שַׁלְמַנְאֶסֶר Nomen propriũ regis Assiriæ, qui Hosea rege debellato Israelem captiuum duxit. Salmaneser. [*Salmanasaro.*] 2. Reg. 17. 3. *Super (contra) eum ascendit* שַׁלְמַנְאֶסֶר *Salmanasares rex Assiriæ, &c.* Compositum fortasis est ex שלם, & אסר.

שִׁלְמִים Nomen plurale masculinum, quod semel legitur in Biblijs. Retributiones, idem cum שִׁלּוּם ibi vide. [*Guiderdoni, ricompensa.*] Esa. 1. 23. *Vnusquisque amat munera, & sectatur* שִׁלְמִים *retributiones.* Radix est. שלם.

שׁוּלַמִּית Nomen gentilium femininum genere. Sulamitis, habitatrix Ierusalẽ, quę dicebatur olim שָׁלֵם, vt suo habes loco. [*Ierosolimitana.*] Cant. 6. 13. *Redito, redito inquã* הַשּׁוּלַמִּית *o Sulamitis, &c.* Quidam tamen existimant, Salomonem sic appellasse amicam suam a formæ integritate, quasi absolutam diceres. Radix est. שלם.

שְׁלֻמִּית / שְׁלֻמוֹת Hæc duo nomina aliquãdo scribuntur, & legũtur inuicem, ita vt modò scribatur cum Vau, & ex Masara cum Iod legatur, & modo versa vice; nisi velles, illud Iod tunc esse Vau decurtatum, & Vau esse Iod protractum ob aliquod mysterium, vt in singulis locis notes velim. Est autem nomen proprium tàm virorum, quàm mulierum, quamuis pro fęminis secunda forma tantùm inueniatur. Selomoth, vel Selomith. [*Selomoto, Selomito, o Selomita.*] Est autem primò Selomotus Leuita, ex Icearis ępsopia, vt 1. Par. 24. 22. *Icearitidi,* שְׁלֻמוֹת *Selomotus.* Hunc esse Selomitum iudico, de quo superiori capite, nempe 23. 18. dicitur. *Filij Icearis* שְׁלֻמִּית *Selomitus princeps.*

Fuit alter Selomotus, & ipse Leuita ex Gersonis familia, quamuis a Iudæis Selomitus ex Massara dicatur. 1. Par. 23. 9. *Filij Semei* שְׁלֻמוֹת *Selomitus, &c.*

Alter Selomotus, vel Selomitus, Leuita ex nepotib. Mosis, qui sanctificatis præfectus erat. 1. Paralip. 26. 25. וּשְׁלֻמוֹת. *Et Selomitus,* (nam legitur cũ Iod ab Hebræis ex Massara) *Filius eius. Ipse* שְׁלֻמוֹת *Selomotus & fratres eius erant, &c.*

Alter Selomitus, de quo Esd. 8. 10. *Ex filijs* שְׁלֻמִּית *Selomiti, &c.*

Alter Selomitus Roboami regis filius. 2. Paralip. 11. 20.

שָׁלֵם } gnum vsurpauit, post mensem tamen & ipse a Menachemo trucidatus. Salum. [*Salumo.*] 1. Reg. 15. 10. *Et coniurauit contra eum.* שָׁלֵם *Salumus Iabesi filius, &c.* Et ver. 14. *Et percussit* אֶת שָׁלֻם *Salumum, &c.* Fuit alter Salumus Leuita. 2. Reg. 22. 14. *Ad Huldam vatem vxorem* שַׁלֻּם *Salumi, &c.*

Alter Leuita hostiarius. Esd. 2. 42. *Filij* שַׁלּוּם *Salumi.* Hic fortasis est ille, qui vxori alienigenæ libellum repudij tradidit, cap. 10. 23. *Et ex hostiarijs* שַׁלֻּם *Salumus.* 1. Par. 9. 18. etiam habes. *Et hostiarij* שַׁלּוּם *Salumus, Acabus, & Telamonus, & Achimanus cum suis fratribus.* שַׁלּוּם *Salumus princeps.*

Alter rex Iudęæ. Ier. 22. 12. *Sic dicit Dominus ad* שַׁלֻּם *Salumũ filiũ Iosiæ, &c.* 1. Par. 3. 15. *Quartus* שַׁלּוּם *Salumus.*

Alter Ieremiæ patruus. Ier. 32. 7. *Ecce Hamamelus filius* שַׁלֻּם *Salumi patrui tui venit ad te.*

Alter Sacerdos ex Esdræ attauis. Esd. 7. 2. *Filij* שַׁלּוּם *Salumi.* 1. Par. 5. 38. *Et Zadocus genuit* אֶת שַׁלּוּם *Salumũ.*

Alter princeps dimidij vici Ierosolimitani. Esd. 3. 12. שַׁלּוּם *Salumus filius Lochesi, &c.*

Alter ex tribu Iudæ. 1. Par. 2. 39. *Et Sisemaius genuit* אֶת שַׁלּוּם *Salumum.*

Alter ex tribu Simeonis. 1. Par. 4. 25. שַׁלֻּם *Salumus filius eius.*

Alter ex Neptalim. 1. Par. 7. 13. וְשַׁלּוּם *Et salumus.*

Alter ex Ephraim. 2. Par. 28. 12. *Et Iechezias filius* שַׁלֻּם *Salumi.*

Alter tandem ex nepotibus Bani, qui vxorem alienigenam, & ipse repudiauit. Esd. 10. שַׁלּוּם *Salumus.*

שֶׁלֶם Hinc deriuantur שַׂלְמָא שַׂלְמָה שַׂלְמוֹן de quibus suis locis dicendum est.

שִׁלְמִי / שִׁלֹּמִי } Require paulò inferius, suo loco proprio.

שַׂלְמָא Nomen proprium patri Boazi, qui & שַׂלְמָה & שַׂלְמוֹן dicebatur. Salma. [*Salmano.*] 1. Par. 2. 11. *Et Nahason genuit* אֶת שַׂלְמָא *Salmã, &c.*

Fuit alter Salmas ex eadem tribu, qui Bethlehẽ cõdidit. 1. Par. 2. 50. שַׂלְמָא *Salmas pater (conditor) Bethlehem.* Radix est שלם.

שְׁלֻמִיאֵל Nomen propriũ viri ex Simeonis tribu Selumiel. [*Selumiele.*] Nume. 1. 6. *Pro Simeone* שְׁלֻמִיאֵל *Selumiclis filius Zurisadai.* Compositum est ex שלם, & איל.

שַׂלְמָה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs in regimine, verso He in Thau שַׂלְמַת Retributio, idem cum שִׁלֻּם. [*Guiderdone, ricompensa.*] Psal. 91. 8. וְשִׁלֻּמַת *Et retributionem iniustorum videbis.* Radix est. שלם.

שְׁלֹמֹה Nomen proprium regis inclyti, Dauidis filij, cuius actiones in Biblijs notæ sunt. Selomoh. [*Salomone.*] Hic a Natano propheta dictus est. יְדִידְיָה, propter dilectionem Domini. 2. Sam. 12. 24. *Et appellauit nomen eius* שְׁלֹמֹה *Salomon & Dominus dilexit eum. Misitq; per manum Natani Prophetæ, & nomen ei imposuit Iedidias propter Dominum.* Edidit libros Cãtica Canticorum, Ecclesiasten, & Prouerbia, quæ hodie præ manibus habentur. Cætera eius opera desiderantur. In Theologia mystica est Messiæ simbolũ, iuxta illud Cant. 3. 11. *Egredimini, & videte filiæ Sion (in) regem* שְׁלֹמֹה *Salomonem, &c.* Radix est. שלם.

שַׂלְמָה Nomen fęmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שַׂלְמָה שַׂלְמַת שַׂלְמוֹת

Gen. 41. 16.
Respondere pacem. Deut. 20. 11:
Consilium pacis esse inter aliquos. Zac. 6. 13.
Facere alicui pacem. Ios. 9. 15.
Deum facere pacem in excelsis. Iob 25. 2.
Facere pacem alicui. Esa. 27. 5.
Timere, & tremere super pacem, quam Deus facit alicui. Ier. 33. 8.
Tempus pacis. Eccl. 3. 8.
Copia pacis & veritatis. Ier. 33. 5.
Redimere animam in pace, (vt pacifica, incolumis sit) &c. Ps. 55. 19
Visitare fratres paci, (vt videas, an belle agant.) 1. Sam. 17. 19.
Expectare paci, (pacem. Ier. 8. 15.
Vocare aliquem paci. Deut. 20. 10.
Videre pacem fratrum, & pacem gregis. Gen. 37. 13.
Videre pacem iniustorum. Ps. 73. 3.
Delectari super multitudine pacis. Psal. 37. 11.
Multitudo pacis. Psal. 72. 7.
Pacem multam esse alicui. Psalmus 119. 165.
Pacem esse longinquo, et propinquo. Esa. 57. 19.
Interrogare paci (de pace,) & dicere, an pax pater? (alijs pacificus.) Gen. 43. 27. Vide etiã versu seq.
Interrogare se inuicem paci. (de pace. Exo. 18. 7.
Interrogare paci (de pace) in nomine alicuius. 1. Sam. 25. 5.
Interrogare paci (de pace) alicuius populi, & prælij. 2. Sam. 11. 7.
Petere pacem alicuius. Ps. 122. 6.
Reuerti in pace ad domum paternã. Gen. 28. 21.
Reuerti in pace. Iud. 8. 9.
Ponere terminum alicuius pacem. Psal. 147. 14.
Ponere præfecturam alicuius pacẽ. Esa. 60. 17.
Dimittere in pace. Gen. 26. 29.
Extendere manum in paces. (pacificos. Psal. 55. 21.
Mensam esse pacibus laqueo. (pacificis in laqueum.) Psal. 69. 23.
Odio habere pacem. Psal. 120. 6.
Ordinare pacem alicui. Esa. 26. 12.

Esa. 9. 6. est particula nominis Messiæ, quod est פֶּלֶא יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אֲבִי עַד שַׂר שָׁלוֹם. de quibus singulis suis locis dictum est.

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc nomen idem significat, qđ has dictiones in Biblijs habet. שְׁלָם שַׁלְמָא שַׁלְמוֹן שַׁלְמָן Dan. 3. 30. שַׁלְמָן *Pax vestra crescat.* Et 6. 26. שַׁלְמָן *Pax vestra adaugeatur.* Esd. 4. 17. שְׁלָם *Pax, & vt nunc.* Sic erat initiũ epistolæ. Et 5. 8. *Dario regi* שַׁלְמָא *Pax vniuersa.* Alterum initium epistolarum.

שָׁלוּם } Nomen proprium viri cuiusdam Iabes filij, qui Zacaria Israelis rege perempto, re-

פרעה :
ענה אם שָׁלוֹם תַּעֲנֶה וגו' :
עצה יַעֲצַת שָׁלוֹם תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם :
עשה וַיַּעַשׂ לָהֶם הַשָּׁלוֹם :
עשה עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו :
עשה יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם לִי שָׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי :
עשה וְעַל כָּל הַשָּׁלוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה לָךְ :
עת וְעֵת לָשׁוֹם :
עתק וְגִלְיוֹן לָהֶם עֲתֶרֶת שָׁלוֹם וָאֱמֶת :
פדה פְּדֵה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי :
פקד וְאֶת אַחֶיךָ תִּפְקֹד לְשָׁלוֹם :
קוה קוֹה לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב :
קרא וְקָרָאת אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם :
ראה רְאֵה אֶת שְׁלוֹם אַחֶיךָ וְאֶת שְׁלוֹם הַצֹּאן :
ראה שְׁלוֹם רְשָׁעִים אֶרְאֶה :
רצה וְהִתְעַנַּג עַל רֹב שָׁלוֹם :
רב וְרַב שָׁלוֹם עַד בְּלִי יָרֵחַ :
רב שָׁלוֹם רַב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ :
רחק שָׁלוֹם שָׁלוֹם לַרָּחוֹק וְלַקָּרוֹב
שאל וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הַשָּׁלוֹם אֲבִיכֶם :
שאל וַיִּשְׁאֲלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם:
שאל וְשָׁאַלְתָּם לוֹ בְּשֵׁמִי לְשָׁלוֹם :
שאל וַיִּשְׁאַל דָּוִד לְשָׁלוֹם יוֹאָב וּלְשָׁלוֹם וגו' :
שאל שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלִַם :
שוב וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי :
שוב בְּשׁוּבִי בְשָׁלוֹם וגו' :
שום הַשֵּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם :
שום וְשַׂמְתִּי פְקֻדָּתֵךְ שָׁלוֹם :
שלח וּנְשַׁלֵּחַךָ בְשָׁלוֹם :
שלח שָׁלַח יָדָיו בְּשְׁלָמָיו :
שלחן יְהִי שֻׁלְחָנָם לְפָנֵיהֶם לְפָח וּלְשְׁלוּמִים לְמוֹקֵשׁ :
שנא עִם שׂוֹנְאֵי שָׁלוֹם :
שפת וַיִּשְׁפֹּת שָׁלוֹם לְנוּ :
שקט
שרה
שרה
שרה
שרה
שרה
שרה
שרה
שרה
שרה
שרה
שרה
שרה
שרה
שרה
שרה
שרה
שרה

11.20. ואת שלומית . *Et Selomitum.*

Selomita vero quędam fuit ex tribu Dan, de qua Leuit. 24.11. *Et nomē matris eius* שלומית *Selomita filia Dibri.*

Altera Zorobabelis filia. 1. Par. 3.19. ושלמית *Et Selomita eorum soror.* Radix est. שרם.

שלון Nomē proprium viri principis vici Maspha. Salun. [*Saluno.*] Neh. 3. 15. *Portam oculi instaurauit* שלון *Salunus filius, &c.*

שילני Nomen gentilitiū, masculinum genere. Silonites, q̃ ex Silo oppido est. [*Huomo della città di Silo.*] 2. Reg. 11. 29. *Et inuenit eū Achias.* השילני *Silonites Propheta.*

Et insuper nomen patronimicū familiæ Selæ. [*Huomo della famiglia di Sela.*] 1. Par. 9. 6. *Et ex* השילני *Silonitide, &c.* Neh. 11. 5. *Zacariæ filij* השלני *Silonitidis.*

Radix est. שלה.

שלני Nomen patronimicum familię Selæ, masculinum genere. Selanites. [*Huomo della famiglia di Sela.*] Num. 26. 20. *Selæ familia* השלני *Selanitidis.*

Radix est. שלה.

שלף Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sit flectitur in Biblijs.

שלף	Præteritum.
שלף שלפי	Part. præs.
שרופה או שלופה	Part. pass.
ישלף ישלפה	Futurum.
שלף	Infinitiuus.

Cætera cum opus erunt ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Euaginauit, eduxit, & propriè de gladio dicitur, quamuis, & ad calceos, herbamq; transferatur, quin & his omnibus ferè est intransitiuum, qd̃ an verum sit, alij viderint. Eductus, euaginatus est. [*Sfodrare, sfodrarsi, cauarsi fuori.*] Synonimum, הריק ibi vide. Loci aliquot obseruandi.

וחרבו שלופה בידו :	*Gladium euaginatū esse in manu alicuius. Num. 22. 23.*
וחרבו שלופה בידו :	*Gladium euaginatū esse in manu alicuius. Num. 22. 31.*
כי לא שלף החרב מבטנו :	*Non extrahere gladium de ventre. Iud. 4. 14.*
ולא שלף חנער חרבו :	*Puerum nō euaginare gladium. Iud. 8, 20.*
שלף חרבך ומיתני :	*Euaginare gladium, & interficere quempiam. Iud. 9. 54.*
איש רגלי שלף חרב :	*Miles pedes euaginans gladium, etc. Iud. 20. 2.*
כל אלה שלפי חרב :	*Aliquos esse eductores gladij. Iud. 20. 25.*
שלף חרבך ודקרני בה :	*Euaginare gladium, & transfodere aliquem. 1. Sam. 31. 4.*
שקדמת שלף יבש :	*Gramen arescere, priusquam educatur. (Quid, si extrahat actiuè?) Psal. 129. 6.*
שלף ויצא מגוה :	*Educere (gladium. s. alijs euaginari,) & egredi. Locus declarādus. Iob 20. 25.*
שלף איש נעלו וגו' :	*Extrahere calceum, &c. Ruth 4. 7.*
וישלפה מתערה וגו' :	*Educere gladium de vagina, &c. 1. Sam. 17. 52.*

Deriuatiuum huius est שלף.

שלף Nomem proprium viri Ioctani filij, ex nepotibus Sem. Seleph. [*Selefo, ouero Salfo.*] Gen. 10. 26. ואת שלף *Et Selephum.*

שלש Verbum pihel actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שלשת	Præteritum.
משלש / משלשת משלשות	Par. pass.
ישלשו	Futurum.
שלשו	Imperat.

Cætera cautè formabis ad horū regulas, cum necessitas expostulauerit. Triplicauit, semel, bisue itérauit, quasi tertiauit, si docēdi gratia licet ita dicere. [*Interzare, triplicare, fare tre volte vna cosa.*] Rarum est, sed efficit nonnullos idiotismos satis elegantes, vt in sequētibus obseruabis, in quibus solis forsitan inuenitur.

ויאמר שלשו וישלשו :	*Dicere, tertiate, & tertiare. (tertiò agere.) 1. Reg. 18. 34.*
ושלשת את גבול ארצך וגו'	*Tertiare terminum terræ. (in tres æquè distantes terminos terram diuidere.) Deut. 19. 3.*
והחוט המשלש לא במהרה ינתק :	*Filium triplicatum non citò rumpi. Eccl. 4. 12.*
שלשת תדר מאד :	*Tertiare, (in tertium diem differre) descēdere multum. 1. Sam. 20. 19.*
עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש :	*Vitula & capra tertiata, & aries tertiatus. dubitatur, an corpore, vel annis, vel tandem partus. Locus illustrandus. Gen. 15. 9.*
כי משלשות היה וגו' :	*Gazophylacia triplicata. Ezechiel 42. 6.*

Deriuatiua huius & composita sunt. נגעל שלשה משלש שלש שלש שלשה שלשה שלשה שלשי שלישי שלישה שלישים שלשים שלשים שלשת שלשת.

שלש Nomen numeri cardinale, generis fœminini, & in regimine שלש Tres, & tria. [*Tre, & tre cose.*] Loci aliquot obseruandi.

ושלש אמות קומתו :	*Tres cubiti. Exo. 27. 1.*
שלש אמות מפו ושלש אמות מפו :	*Tres cubitos esse hinc, & tres hinc. Ezech. 40. 48.*
שלש רלתות וארבעה וגו' :	*Tria folia. Ier. 36. 23.*
שלש מאות שנה וגו' :	*Tres cētum (genitiui casus) annus. (anni.) Gen. 5. 22.*
לבניהן נתן שלש מאות כסף :	*Tres centum (genitiui casus) argentum. (argentei.) Gen. 45. 22.*
שלוש אני נטל עליך :	*Extēdere tria super aliquem. 1. Par. 21. 10.*
שלש אנכי נוטל עליך :	*Leuare super aliquem tria. 2. Sam. 24. 12.*
שהרי שלש סאים קמח :	*Tria satorū (sata) farinæ. Gen. 18. 6.*
ת שלש הערים תתנו וגו' :	*Tres vrbium. (vrbes.) Num. 35. 14.*
עוד שלש ערים על שלש האלה :	*Addere tres vrbes super tres. Deuteron. 19. 9.*
ואם שלש אלה לא יעשה :	*Non face e tria horum. (hæc.) Exo. 21. 11.*
ושלש עשרה שנה מרדו :	*Tres decem (genitiui casus.) annus. (anni.) Gen. 14. 4.*
שלש עשרה ערים :	*Tres decem (genitiui casus.) vrbis Ios. 21. 20.*
בן שלש ועשרים ומאת שנה :	*Tres & viginti, &c. Num. 33. 39.*
שלש פעמים בשנה וגו' :	*Tres vices. Exo. 23. 17.*
פעמים שלש עם גבר :	*Agere duabus vicibus, tribus, &c. Iob 33. 29.*
ושלש קלשון :	*Tres furcæ. (genitiui casus, idest, trifurca, tridens.) 1. Sam. 13. 21.*
שלש רגלים תחג לי בשנה :	*Tres vices. Exo. 23. 14.*
שלוש הנה לא תשבענה :	*Tria non saturari. Iob 30. 15.*
ואהרן בן שלש ושמנים שנה :	*Tres et octoginta annus. (anni.) Exo. 7. 9.*

שלשים ושלש :	*Triginta & tres. Gen. 46. 15.*
שלשים ושלש שנה :	*Triginta, & tres annus. (anni.) 2. Sam. 5. 5.*
שלשים ושלש שנים :	*Triginta & tres anni. 1. Reg. 2. 11.*
והמזלג של שלש השנים בידו :	*Fuscina trium dentiū. 1. Sam. 2. 13.*
שלש שנים :	*Tres anni. Gen. 11. 13.*
בחת לשלש שנים תביא וגו' :	*Venire semel tribus annis. (tertio quoque anno. 1. Reg. 10. 22.*
בשנת שלש לאסא :	*Annus trium (tertius.) alicuius. 1. Reg. 15. 28.*
תחת שלוש רגזה ארץ :	*Terram tremere sub tribus. Prouer. 30. 21.*

שלוש Nomē masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שלש שלשים שלשו שלשה של שלשה של שלשיו. Est autem æquiuocum, nam primo significat mensuram quandam tàm aridorum, quàm liquidorum, quam ternarium, seu triarium appellabimus, quòd fortassis alterius mensurę tertia pars esset, quamuis Hebræis sit potius mensura quædā magna, forsitan ex sequenti significatione, vel certè quasi tres alias mensuras continens. Caret plurali in hac significatione, & bis tantùm inuenitur. [*Tercetta, vna mesura cosi detta.*] Secundo est dignitatis nomen, ternarius, vel triarius, sic dictus, vel a corporis statura, quasi tricorpor, vel quòd triginta viris prafuerit, aut prætiterit, vel a superiori significatione mensuræ magnæ. At potius sic dici, quasi tertium a rege, vero similius est. [*Grand huomo, signore, barone, giannizzero.*] Hinc plurale dicitur etiam aliquando satis ornate de verbis magnificis, vt alijs placet, quasi triario dignis, nam ego ternarium propriā vocis significationē retinere mallem, vt suo notabimus loco. In sequentibus solùm forsitan inuenitur.

ויאמר אל בדקר שלשה :	*Dicere ad triarium. 2. Reg. 9. 25.*
המלך הפקיד את השלוש וגו' :	*Præficere triarium, &c. 2. Regum 7. 17.*
ותשקמו בדמעות שלוש :	*Potare aliquos (in) lachrymis triario. (mensura illa. Tsal. 80. 6.*
וכל בשלוש עפר הארץ :	*Mensura e (in) ternario pulverē terræ. Esa. 40. 12.*
השלשים על כלו :	*Triarios (quid si ternos?) esse super omni curru. Exo. 14. 7.*
הלא כתבתי לך שלשים :	*Scribere alicui magnifica, (verba, vel triplicia, tri eplicata, trifariā, multifariam.) &c. Prou. 22. 20.*
ומבחר שלשיו טבעו בים סוף :	*Electum triariorum. Exo. 15. 4.*
מראה שלישים כלם :	*Aspectus triariorum. Ezec. 23. 15.*
ויען השלש אשר וגו' :	*Triarium respondere, &c. 2. Reg. 7. 2. Nota, & vide etiā ver. 19.*
כלם שלשים קרואים :	*Omnes esse triarios, et inuitatos, etc. Ezec. 23. 23.*
ויקשר עליו פקח בן רמליהו שלישו :	*Triarium coniurare contra regem. 2. Reg. 15. 25.*
ראש השלושים :	*Caput triariorum. (Ex Masara legitur* שלישים, *vt arbitrer illud Vau esse Iod protractum, ob aliquod mysterium. Idem c. 12. v. 9. 1. Par. 11. 11.*
ויאמר יהוא לרצים ולשלשים וגו' :	*Dicere cursoribus & triarijs, &c. 2. Reg. 10. 25.*
ושלחו הרצים והשלשים וגו' :	*Cursoes, & triarios proijcere, &c. 2. Reg. 10. 25.*
ושריו ושלשיו וגו' :	*Aliquos esse principes, & triarios alicuius, &c. 1. Reg. 9. 22.*
ושרי שלשיו :	*Principes triariorum. 2. Par. 8. 9.*
בתפים בשמחה ובשלשים :	*Egredi obuiam in (cum) tympanis, in gaudio, & in magnificis. (verbis, vel canticis.) sed præstat forsitā, vt significet instrumenta musicalia tribus neruis, siue chordis cōstantia. Nota locū. 1. Sam. 18. 6.*

שלש Nomen proprium viri ex nepotibus Ascer. Seles. [*Selefo.* 1. Par. 7. 35. ושלש *Et Selesius.*

שלישי / שלישי Require paulò inferius, suo loco proprio.

שלשה Nomen numeri cardinale, masculinū genere vertēs He in Thau ī regimine, שלשה & suscipiens affixa, quæ sunt שלשתם שלשתכם. Tres. [*Tre.*] insuper est forma per se fœminina, quemadmodum suo dicemus loco. Hoc autem nostrum efficit idiotismos satis ornatos, & præsertim cum venit in regimine, sicut in sequentibus velim obserues.

בשלשת אלפי איש	*Tria millium (millia) virorum. Exo. 32. 28.*
ושלשת אלפים :	*Tria millium. (millia.) Exo. 38. 26.*
ונמצא שם שלשה אנשים :	*Tres viri. 1. Sam. 10. 3.*
והנה שלשה אנשים וגו' :	*Tres viri. Gen. 18. 2.*
שלשה וארבעים אלף :	*Tria, & quadraginta millia. Nume. 26. 7.*
ארבעים ושלשה :	*Quadraginta & tres. Neh. 7. 29.*
ויולד נח שלשה בנים :	*Tres filij. Gen. 6. 10.*
ושלשת בניו :	*Tres filiorum. (filij.) 1. Sam. 31. 6.*
שלשה גביעים משקדים וגו'	*Tres scyphi. Exo. 25. 32.*
בשלשה גברים :	*Tres fortissimi. 2. Sam. 23. 9.*
ויבקעו שלשת הגברים וגו' :	*Tres fortissimorum. (fortissimi.) 2. Sam. 23. 16.*
אחד נשא שלשה ודים :	*Tres Hadi. 1. Sam. 10. 3.*
שנים או שלשה גרגרים :	*Tres baccæ. Esa. 17. 6.*
שלשה המה מטיבי צער :	*Tres bonum facere incessum. Prou. 30. 29.*
שלשה חדשים :	*Tres menses. 2. Sam. 6. 11.*
שלשה וחמשים אלף :	*Tria & quinquaginta millia, &cet. Num. 1. 43.*
אני שלשת החצים צדה אורה :	*Tres sagittarum. (sagittæ. 1. Sam. 20. 20.*
שלשה טורי גזית :	*Tres ordines. 1. Reg. 6. 36.*
וישם דרך שלשת ימים וגו' :	*Tres dierum. (dies.) Genesis 30. 35.*
שלשה ימים ושלשה לילות :	*Tres dies, & tres noctes. 1. Sam. 30. 12.*
כי חליתי היום שלשה :	*Hodie esse tres dies. &c. 1. Sam. 30. 13.*
לכו עד שלשה ימים ושובו :	*Tres dies adhuc. 1. Reg. 12. 5.*
צאו שלשתכם וגו' ויצאו שלשתם :	*Aliquos, tres ipsos egredi. Nume. 12. 4.*
ותצפנהו שלשה ירחים :	*Tres menses. Exo. 2. 2.*
ואחד נשא שלשת כברות לחם :	*Tres orbium (orbes) panis. 1. Sam. 10. 3.*
מדה אחת לשלשתם :	*Mensuram vnam esse tribus. Ezec. 40. 10.*
קרא יי' לשלשת המלכים האלה :	*Tres regum. (reges.) 2. Reg. 3. 10.*
הנה עוד שלשה מלכים וגו'	*Tres reges. Dan. 11. 2.*
שלשה המה נפלאו ממני :	*Tres aliquos miros esse præte. Pro. 30. 18.*
והאתיקים סביב לשלשתם :	*Cubiculos esse circūcirca tribus, &c. Ezec. 41. 16.*

	וְגַם אֶת הַשְּׁלִישִׁי וגו׳ :	*Præcipere etiam secundo, etiam tertio, &c. Gen.* 31.20.

Radix est. שלש.

שְׁלִישִׁי Nomen Toar masculinum genere, idem cum שָׁלִישׁ cuius etiam plurale huic attribui, non penitus absurdum est. Triarius. [*Grand'huomo, barone.*] 2. Sam. 23. 8. *Caput* הַשְּׁלִישִׁי *triarius erat Adinoe.* Et ver. 18. *Abisai frater Ioabi filius Zeruiæ erat caput.* הַשְּׁלִישִׁי *triarius.* Iudęi tamen hodierni hoc vltimũ ex Masara legunt הַשְּׁלִשָׁה triũm. Alibi fortasis non inuenitur. Radix est. שלש.

שְׁלִישִׁיָּה Nomen fęmininum genere, sine plurali, de quo dubitatur, quid propriè significet. Quidam triplicem, triplicatam, vel ordine, vel tempore, vel alio quouis modo, sicut annotabimus, exponunt. Ego mallem a שָׁלִישׁ deriuare, & magnam, triariam interpretari. [*Grande donna, signora, barona.*] in sequentibus locis tantum inuenitur.

	יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁיָּה לְמִצְרָיִם וגו׳ :	*Israelem esse triariam (tertium) Aegipto, &c. Esa.* 19.24.
	עֵגֶל צוֹעֵר עֲגֻלַּת שְׁלִישִׁיָּה :	*Vitula triaria. (vel trium annorum, vel quæ iam tertiò grauidata est, uel tertij ordinis.) Esa.* 15. 5. *Vide etiam Ier.* 48. 33.

Radix est. שלש

שְׁלֹשִׁים Nomen numeri plurale, communis generis. Triginta. [*Trenta.*] Loci aliquot obseruandi.

	כָּל הַיָּמִים שְׁלֹשִׁים וְאֶחָד :	*Triginta & vnus. Ios.* 12. 24.
	בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְאַרְבַּע שָׁנָה :	*Annus triginta & vnius (tricesimus primus.) &c.* 1. *Reg.* 16. 25.
	שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ :	*Triginta milles ver. (viri.) Ios.* 8. 3.
	וְדַמָּה כִּשְׁלֹשִׁים אִישׁ :	*Triginta vir. (viri.)* 1. *Sam.* 9. 21.
	וַרְבֹּרִים שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וגו׳ :	*Triginta mille, &c. Num.* 31. 39.
	וְשִׁלְשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ :	*Triginta cubitus. (cubiti.) Gen.* 6.15
	הַיְדִעָה הָאַחֲרֹת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה :	*Aliquid esse trigiata in cubito. (cubitorum.) Exo.* 26.8.
	וַיְהִי לוֹ שְׁלֹשִׁים בָּנִים עַל שְׁלֹשִׁים עֲיָרִים :	*Triginta filios equitare super triginta asellis. Iud.* 10. 2.
	וַיְהִי לוֹ שְׁלֹשִׁים בָּנִים שְׁלֹשִׁים בָּנוֹת וגו׳ :	*Triginta filij, & triginta filiæ. Iud.* 12.9
	כֵּן שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה :	*Triginta & quinque annus. (anni.)* 1. *Reg.* 22. 42.
	חֲמִשָּׁה וְשְׁלֹשִׁים אֶלֶף :	*Quinque & triginta millia, &c. Nu.* 1. 37
	יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי שְׁלֹשִׁים וגו׳	*Dies annorum esse triginta, &cæt. Gen.* 47.9.
	וַיִּכְּוּ אֶת אַהֲרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם	*Dies triginta. Num.* 21.20.
	שְׁלֹשִׁים כּוֹר סֹלֶת :	*Triginta corus. (cori.)* 1. *Reg.* 4.22.
	שְׁלֹשִׁים כֶּסֶף :	*Triginta argentum. (argentei.) Zac.* 11. 12.
	שְׁלֹשִׁים וּמֵאוֹת שָׁנָה וגו׳ :	*Triginta & centum anni Gen.* 5. 3.
	שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָה וגו׳ :	*Triginta & centum, &c. Num.* 7.13
	בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע שָׁנָה :	*Annus triginta & septem. (tricesimus septimus.) &c.* 2. *Reg.* 13.10
	כֹּל שְׁלֹשִׁים וְשֶׁבַע :	*Triginta & septem.* 2. *Sam.* 23. 39.
	שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ :	*Triginta & tres. Gen.* 46.15.
	שְׁלֹשִׁים וָשָׁלֹשׁ שָׁנָה וגו׳ :	*Triginta & tres annus. (anni.)* 2. *Sam.* 5.5.
	שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים :	*Triginta & tres anni.* 1. *Reg.* 2. 11.
	שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה	*Triginta, & octo. Deut.* 2.14.
	וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה	*Triginta annus. (anni.) Gen.* 5.5.
	שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף :	*Duo & triginta millia, &c. Nume.* 1. 35.
	וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם וגו׳ :	*Triginta & duo.* 1. *Reg.* 20. 1.

	כֶּסֶף שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן :	*Triginta sicli. Exo.* 21.32.
	וּשְׁלֹשִׁים שְׁקָל וגו׳ :	*Triginta sicles. (sicli.) &c. Exod.* 38.24.
	בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָשֵׁשׁ וגו׳ :	*Annus triginta sex (tricesimus sextus, &c.* 2. *Par.* 16.1.
	שֵׁשׁ וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף :	*Sex & triginta milia. Num.* 31.38
	כְּשִׁשִּׁים וְשִׁשָּׁה אִישׁ :	*Triginta & sex. Ios.* 7. 5.
	חֵי רָעוּ שְׁתַּיִם וּשְׁלֹשׁ בְּשִׁיבָה	*Duo & triginta annus. (anni. Gen.* 11. 20.
	בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְתֵשַׁע שָׁנָה :	*Annus triginta & nouẽ (tricesimus nonus,) &c.* 2. *Reg.* 15.13.
	כָּל רֹאֶה שְׁלֹשִׁים תִּשְׁעָה	*Triginta & nouem. id.* 2.42.

Illud autem Ezech. 42. 3. *Cubiculus, ante cubiculum,* בְּשְׁלֹשִׁים *in triginta.* (cubitis videlicet.) Est locus diluci dandus, nam Iudæi non triginta, sed triplices, vel triplicatos, quasi מְשֻׁלָּשִׁים exponunt. Sic illud 2. Sam. 23. 13. *Et descenderunt* שְׁלֹשִׁים מֵהַשְּׁלֹשִׁים *triginta ex triginta, (qui erant) caput.* Legunt, & interpretantur sic. *Et descenderunt* שְׁלֹשָׁה tres מֵהַשְּׁלֹשִׁים *ex triarijs, (illis, qui erant) caput.* Deducentes videlicet a שָׁלִישׁ significatione: quare locos & omnes expendas accuratius, velim.

Radix est. שלש.

שְׁלִשִׁים Nomen plurale masculinum. Tertij. [*Terzi.*] Loci notandi.

	וַיַּרְא יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי שִׁלִּשִׁים :	*Videre filios tertiorum. (quartam progeniem. Gen.* 50. 23.
	פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים עַל שִׁלִּשִׁים וגו׳ :	*Visitare iniquitatem patrum super filios, super tertios, & super quartos. Exo.* 20. 5. *Vide etia.* 34.7.

Radix est. שלש.

שְׁלִשִׁים Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Tertius, sed dicitur tantum de die, & semper habet adiunctum תְּמוֹל vel אֶתְמוֹל tàm cum copula quàm sine; idest heri tertij; nudius tertius; dein sæpius vsurpatũ pro antea, vel iam antè, reperitur. [*Non hieri l'altro, già tre giorni fà; & per il passato.*] Loci aliquot obseruandi.

	לֹא הָיִתָה כְזֹאת אֶתְמוֹל שִׁלְשֹׁם :	*Non esse ita heri, nudius tertius.* 1. *Sam.* 4. 8.
	כִּי יוֹדְעִים תְּמוֹל שִׁלְשֹׁם :	*Cognoscere ab heri, nudius tertio. antea.* 1. *Sam* 10.11.
	הָיוּ לְפָלְאִים כְּאֶתְמוֹל שִׁלְשֹׁם :	*Esse sicut heri, nudius tertius.* 1. *Sam.* 14. 23.
	וַיְהִי לְפָנַי כְּאֶתְמוֹל שִׁלְשֹׁם	*Esse ante aliquem sicut heri, nudius tertius.* 1. *Sam.* 19.7.
	גַּם אֶתְמוֹל גַּם שִׁלְשׁוֹם וגו׳ :	*Etiam heri, etiam nudius tertius, &c.* 2. *Sam.* 5.2.
	אֵינֶנּוּ עִמּוֹ כְּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם :	*Non esse cum aliquo sicut heri, nudius tertius. (antea)Gen.* 31.2.
	גַּם מֵאָז וָאֵילָךְ גַּם מִשְּׁלֹשׁוֹם וגו׳	*Etiam ab heri, etiam a nudius tertio, etiam a tunc, &c. Exo.* 4.10.
	לְלֶבֶן הַלְּבֵנִים כְּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם	*Non dare aliquid sicut heri, nudius tertius. Exo.* 5.7.
	אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים כְּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם	*Facere heri, nudius tertius. (antea.) Exo.* 5. 8.
	וְהוּא שׁוֹר נֹגֵחַ הוּא מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם :	*Esse cornupetam ab heri, nudius tertio. (antea.) Exo.* 21. 29.
	לֹא שֹׂנֵא לוֹ כְּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם :	*Non odio habere aliquẽ ab heri, nudius tertio. (antea.) Deut.* 4.42.
	לֹא עָבַרְתָּם בַּדֶּרֶךְ כְּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם :	*Non transire in itinere ab heri, nudius tertio. (tertio.) Ios.* 3.4.
	הֵלֹךְ כְּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם וגו׳ :	*Ire sicut heri nudius tertij. (tertius. Ios.* 4. 18.
	אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ תְּמוֹל שִׁלְשֹׁם	*Non cognoscere aliquid heri nudius tertius. Ruth.* 2. 11.

Radix est. שלש.

שְׁלִשֶׁת Est in regimine a שְׁלִשָׁה, vt illic diximus, sed aliquando est etiam nomen numeri, per se cardinale generis fœminini. Tres. [*Tre.*] Loci notandi.

	וְקָדְאוּ לִשְׁלֹשֶׁת אַחְיוֹתֵיהֶם :	*Tres sorores. Iob* 1.4.
	שְׁלֹשֶׁת הַנְּפֹת :	*Tres prouincia. (prouinciæ.) Ios.* 17. 11.
	וּשְׁלֹשֶׁת נְשֵׁי בָנָיו אִתָּם :	*Tres muli res. Gen.* 7.13.

Radix est. שלש.

שְׁלִישִׁית Nomen numerale ordinis, fœmininum genere, & cum affixo שְׁלִישִׁיתָךְ & cũ He aduerbiali in fine שְׁלִישִׁיתָה producte. Tertia, & tertium, & aduerbialiter vsurpatum, tertio. [*terza, vn terzo, terza parte.*] Efficit nonullos idiotismos satis ornatos, vt in sequentibus obseruabis.

	וַיְהִי שְׁלִישִׁית שֶׁבַע בָּאַמָּה :	*Cameram tertiam esse septem in cubito. (cubitorum.)* 1. *Reg.* 6.6.
	הַשְּׁלִישִׁית מִכֹּל בְּאֵי הַשְּׁבָטֶת :	*Tertium aliquorum venire, &c.* 2. *Reg.* 11.5.
	שְׁלִישִׁית כּוּר תִּבְעָר :	*Comburere tertiam partẽ Ezec.* 5.2.
	שְׁלִישִׁית הַהִין :	*Tertia pars Hini. Num.* 15.6.
	וְהַשְּׁלִישִׁית תִּזֶּה לָרוּחַ :	*Dispergere vento tertiam partem. Ezec.* 5. 2.
	וְהַשְּׁלִישִׁית בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ וגו׳ :	*Tertiam partẽ cadere in gladio, &c. Ezec.* 5.12.
	הַשְּׁלִישִׁית בְּיַד יוֹאָב וגו׳ :	*Mittere popolum, tertium (tertiam partem) in manu alicuius, &c.* 2. *Sam.* 1 . 2.
	וְלָקַחְתָּ אֶת הַשְּׁלִישִׁית וגו׳ :	*Accipere tertiam partem, & furire circa illam gladio. Ezec.* 5.2.
	שְׁלִשִׁיתְךָ בַּדֶּבֶר יָמוּתוּ וגו׳ :	*Tertiam partem mori (in) peste, &c. Ezec.* 5.12.
	בָּעֵת מָחָר הַשְּׁלִישִׁית :	*Cras tertiæ. (vesperæ f. vt in* עֶרֶב.) 1 *Sam.* 20 12.
	וְכֶרֶכֶב הַשְּׁלִישִׁית וגו׳ :	*Currus tertius. Zac.* 6.3.
	וְהַשְּׁלִישִׁית יוֹתֶרֶת מֵאָה :	*Tertiam partẽ superesse. Zac.* 13.8.
	וְתִכָּפֵל חֶרֶב שְׁלִשִׁתָּה :	*Gladium duplicari tertio. (tribus vicibus.) Ezec.* 21.19.
	עַד הַעֶרֶב הַשְּׁלִישִׁית :	*Vespera tertia.* 1. *Sam.* 20.5.
	קְרָא שְׁמוּאֵל בַּשְּׁלִישִׁית :	*Vocare in tertia. (vice, idest tertio.)* 1. *Sam.* 3.8.
	שֵׁם הַשְּׁלִישִׁית קֶרֶן הַפּוּךְ :	*Nomen tertiæ. Iob.* 42. 15.
	שְׁנַת הַשְּׁלִישִׁית :	*Annus tertius. Deut.* 26. 12.
	שְׁלִישִׁית הַשֶּׁקֶל בַּשָּׁנָה :	*Tertia pars sicli. Neh.* 10.13.

Radix est שלש.

שַׁלְתִּיאֵל Est idem cum שְׁאַלְתִּיאֵל nomen propriũ viri ex familia Dauidica. Saltiel. [*Salatiele.*] Agg. 1.12. *Et audiuit Zorobabel filius* שַׁלְתִּיאֵל *Saltielis, &c.* Compositum est ex שאל & אל.

ש מ

שֵׁם Lege radices שם שום שמד שמם, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duab. tantum radicalibus.

שֵׁם Nomen masculinum genere, cum plurali fœmININO declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שֵׁם שֵׁמוֹת שֵׁמִי שֵׁמֵנוּ שִׁמְךָ שִׁמְכָה שִׁמְךָ שִׁמְכֶם שִׁמְיוֹן שִׁמְהָם שִׁמוֹתָם שִׁמוֹתָן.

Nomen. [*Nome.*] Notum est & frequens, efficitq; innumera dicendi genera elegantiarum plena, vt in sequentibus obseruabis. Nõnunquã absolutè pro nõe Dei Opt. Max. ponit. in aliquib. locis hoc nomẽ hẽt Segol cũ Macaph שֵׁם. vt i Masara dr: sępius verò Cere retinet.

כתב	Descriptus (in) nomine. 1. Paralip. 4. 41.	רבאו אלה הכתובים בשמות וגו׳:	Abolens nomen alicuius e domo paterna. 1. Sam. 24. 22.
כתב	Scribere in nomine regis. Est. 8. 10.	ויכתב בשם המלך וגו׳:	Incedere in nomine Domini. Zac. 10. 12.
כתב	Scribere nomen dici. Ezec. 24. 2.	כתב לך את שם היום:	Gloriari in nomine Dei. Psal. 105. 3
לא	Nomen non esse alicui super facie foris. Iob 18. 17.	ולא שם לו על פני חוץ:	Vaticinari in nomine Domini. Iere. 26. 19.
מגדל	Nomen Domini esse turrim roboris. Pro. 18. 10.	מגדל עוז שם י׳:	Recordari nominis Dei in nocte. Ps. 119. 55.
מחה	Delere nomen aliquorum de sub cœlo. Deut. 9. 15.	ואמחה את שמם מתחת השמים:	Psallere nomini Dei. 2. Sam. 22. 50.
מחה	Delere nomen aliquorum in æternũ. Psal. 9. 6.	שמם מחית לעולם ועד:	Psallere nomẽ Domini altissimi. (uel altissimum. (Psal. 7. 18.
מספר	Leuare numerum nominum aliquorum. Num. 3. 40.	ושא את מספר שמתם:	Aliquam scortari super nomine suo. Ezec. 16. 15.
משכן	Prophanare habitaculum nominis Dei. Psal. 74. 7.	חללו משכן שמך:	Non prophanare nomen Dei. Leuit. 18. 21.
משפחה	Nomina aliquorum familijs suis, locis suis, in nominibus suis. Gen. 36. 41.	ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם וגו׳:	Non prophanare nomen sanctitatis Dei. Leuit. 22. 2.
נאמר	Nomen alicuius non amplius dici. &c. Gen. 32. 29.	לא יעקב יאמר עוד שמך וגו׳:	Prophanare nomen sanctitatis Dei. Ezec. 36. 20.
נאץ	Irritare nomen Dei. Psalm. 74. 10. Vide etiam ver. 18.	נאץ אויב שמך לנצח:	Parcere super nomine sanctitatis. Ezec. 36. 21.
נאץ	Deum non spernere propter nomen suum. Ier. 14. 21.	אל תנאץ למען שמך:	Recipere se (sperare) in nomine Domini. Soph. 3. 12.
נבא	Non vaticinari in nomine domini. Ier. 11. 22.	לא תנבא בשם י׳:	Cogitare nomen Dei. Mal. 3. 16.
נבחר	Nomẽ eligi pro diuitiis. Pro. 22. 1.	נבחר שם מעשר רב:	Dare nomen bonum, &c. Esa. 56. 5.
נבנה	Domum non ædificari nomini Dei. 1. Reg. 3. 2.	כי לא נכנה בית לשם י׳:	Immunda nominis. Ezec. 22. 5.
נגרע	Nomen alicuius diminui de medio familiæ suæ. Num. 27. 4.	למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו:	Non cõtaminare amplius nomen sanctitatis Dei. Ezec. 43. 7.
נודע	Deum non cognosci aliquibus nomine tetragrammato. Exo. 6. 3.	ושמי י׳ לא נודעתי להם:	Cognoscere aliquẽ (in) nomine. Exo. 33. 12.
נורא	Nomen Dei esse formidabile in gentibus. Psal. 1. 14.	ושמי נורא בגוים:	Cognoscere nomen Dei. Psal. 9. 11.
נזכר	Nomen alicuius non memorari amplius. Psal. 83. 5.	ולא יזכר שם ישראל עוד:	Nomen alicuius ire vsque ad venire alicuius loci. 2. Par. 26. 8.
נזכר	Non memorari (in) nomine tuo amplius. Hos. 2. 17.	ולא יזכרו עוד בשמם:	Ire in nomine Dei sui. Mich. 4. 5.
נזרע	Non seminari in nomine alicuius. Locus declarandus. Nah. 1. 14.	לא יזרע משמך עוד:	Nomen alicuius egredi in omnibus regionibus. 1. Par. 14. 17.
נחת	Aliquẽ conteri a facie nominis Dei. Mal. 2. 5.	מפני שמי נחת הוא:	Nomen alicuius egredi vsque in longinquum. 2. Par. 26. 15.
נכרת	Nomen defuncti non excindi. Ruth. 4. 10.	ולא יכרת שם המת מעם אחיו:	Nomen alicuius egredi alicui in gentibus in (ob) pulchritudine eius. Ezech. 16. 14.
נמחה	Nomen alicuius non deleri. Deut. 25. 6.	ולא ימחה שמו מישראל:	Nomẽ alicuius pretiosum reddi ualde. 1. Sam. 18. 30.
נקב	Nominare nomen, (Dei. s.) & maledicere. Leuit. Leuit. 244. 11.	ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל:	Timere nomen gloriosum, & timendum; tetragrammatum scilicet. Deut. 28. 58.
נקב	Maledicendo nominare nomen domini. Leuit. 24. 26.	ונקב שם י׳ מות יומת וגו׳:	Timere nomen Dei. Psal. 61. 6.
נקב	Nominare (in) nomine. Num. 1. 17.	אשר נקבו בשמות:	Venire cor alicuius ad timendum nomen Dei. Psal. 86. 11.
נקרא	Nomen alicuius non uocari amplius, &c. Gen. 17. 5.	ולא יקרא עוד את שמך אברם וגו׳:	Glorificare nomini (nomẽ) Dei. Psal. 86. 9.
נקרא	Nomen alicuius non uocari amplius, &c. Gen. 35. 10.	שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב וגו׳:	Glorificare nomen Dei in æternum. Psal. 86. 12.
נקרא	Appellari super nomine alicuius. Gen. 48. 6.	על שם אחיהם יקראו בנחלתם:	Gloria nominis. Psal. 29. 2.
נקרא	Nomen alicuius & patrum eius appellari in aliquo. Gen. 48. 16.	ויקרא בהם שמי ושם אבתי	Aliquem esse sicut est nomen eius, &c. 1. Sam. 25. 25.
נקרא	Nomen alicuius vocari (celebrem euadere.) inter aliquos. Ruth. 4. 14.	ויקרא שמו בישראל:	Cognominare (in) nomine alicuius. Esa. 44. 5.
נקרא	Arcam appellari nomine: nomen do-	אשר נקרא שם שם י׳:	Nomen alicuius tegi in tenebris. Eccles. 6. 4.
			Scribere nomen alicuius super uirga. Num. 17. 17.
			Scribere literas in nomine alicuius. 1. Reg. 21. 8.

			Deut. 22. 14.
הושיע		אלהים בשמך הושיעני:	Deum seruare aliquẽ in nomine suo. Psal. 54. 3.
הושיע		ושיעם למען שמו:	Deum saluare aliquos propter nomẽ suum. Psal. 106. 8.
הזכיר		בשם אלהיהם לא תזכירו:	Non memorare (in) nomen idolorũ. Ios. 23. 7.
הזכיר		בעבור הזכיר שמי:	Recordari facere nominis alicuius. 2. Sam. 18. 19.
הזכיר		ואנחנו בשם י׳ אלהינו נזכיר	Memorare (in) nomen Domini Dei. Psal. 20. 8.
הזכיר		אזכירה שמך בכל דר ודר:	Memorare nomen Domini in omni gente. Psal. 45. 18.
הזכיר		מבטני אמי הזכיר שמי:	Memorare nomen alicuius a visceribus maternis. Esa. 41. 1.
היטיב		ייטב אלהיך את שם שלמה משמך:	Bonum reddere nomen alicuius præ nomine alterius. 1. Reg. 1. 47.
היה		ויהי שמו בכל הגוים סביב:	Nomen alicuius esse in omnibus gentibus vndiquaque. 1. Reg. 4. 31.
היה		והיה להם לשם רע:	Aliquid esse nomini (in nomen) malo alicui. Neh. 6. 13.
היה		והיה לי לשם ששון וגו׳:	Aliquid esse nemini (in nomen) gaudij alicui, &c. Ier. 33. 8.
היה		והי שם לנשים:	Esse nomen (malũ) mulieribus. Ezec. 23. 10.
היה		יהיה י׳ אחד ושמו אחד:	Dominum esse vnum, & nomen eius vnum. Zac. 14. 9.
הכרית		והכרתי את שמנו מן הארץ:	Excindere nomen alicuius de terra. Ios. 7. 9.
הכרית		והכרתי לבקל שם וגו׳:	Excindere alicui nomen, &c. Esaias 14. 22.
הכרית		והכרתי וגו׳ את שם הכמרים	Excindere nomen sacrificulorũ, &c. Seph. 1. 4.
הכרית		הכרית את שמות העצבים מן הארץ:	Excindere nomina idolorum de terra. Zac. 13. 2.
הלל		הללים לשם תפארתך:	Laudare nomini (nomẽ) decoris Dei. 1. Par. 29. 13.
הלל		אהללה שם אלהים בשיר:	Laudare nomen Dei in (cum) cantico. Psal. 69. 31.
הלל		הללו את שם י׳:	Laudare nomen Domini. Psal. 113. 1.
הלל		מהלל שם י׳:	Nomẽ Dei esse laudatum. Ps. 113. 3.
הלל		הללו שמו במחול:	Laudare nomen Dei in (cum) tibia. Psal. 149. 3.
הניח		והנחתם שמכם לשבועה לבחירי:	Relinquere nomen tuum iuramento (in iuramentum) aliquibus. Esa. 65. 16.
הסב		מוסבת שם:	Vrbes circumuersæ (mutatæ) nomine. Num. 32. 38.
הסב		ויסב את שמו יהויקים:	Circumuertere (mutare) nomen alicuius. 2. Reg. 23. 35.
הסיר		והסירתי את שמות הבעלים מפיה:	Auferre nomina Baalim de ore alicuius. Hos. 2. 17.
הקדיש		אשר הקדשתי לשמי:	Sanctificare aliquid in nomine Dei. 1. Reg. 9. 7.
הקדיש		יקדישו שמי:	Sanctificare nomen Dei. Esa. 29. 33.
הקים		להקים לאחיו שם בישראל:	Excitare nomẽ defuncto. Deut. 25. 7.
הקים		להקים שם המת על נחלתו	Excitare nomen defuncti. Ruth. 4. 5.
הקיש		והקמתי להם מטע לשם:	Erigere aliquid nomini. (in nomen.) Ezec. 34. 28.
השכיח		החשבים להשכיח את עמי שמי וגו׳:	Obliuisci facere nominis Dei, &c. Ier. 23. 27.
השים		וישם את שמו אביהלך:	Ponere nomen alicuius. Iud. 8. 31.
השים		אשים את שמי לעולם:	Ponere nomen in aliquo loco. 2. Reg. 21. 8.

			Nomen alicuius perire. Psal. 41. 6.
	מתי ימות ואבד שמו:	ואבדתם את שמם מן המקום ההוא:	Perdere nomen aliquorum de loco. Deut. 12. 3.
תריר	מה אדיר שמך בכל הארץ:		Nomen magnificum. Psal. 8. 2.
תשב	ויעלצו בך אהבי שמך:		Amare nomen alicuius. Psal. 5. 12.
תשב	ולאהבה את שם י׳:		Amare nomen Dei. Esa. 56. 6.
תנוש	אנשי השם:		Viri nominis. (celebres.) Gen. 6. 4.
כות	לה הבאים בשמות:		Aliquos venire in nominibus. (est describi nomine.) 1. Par. 4. 38.
כות	ובשמך באנו על ההמון הזה		Venire super aliquid in nomine Domini. 2. Par. 14. 11.
כות	הנה שם י׳ בא מרחק וגו׳:		Nomen Dei venire de longè. Esaias 30. 27.
כום	בשמך נבוס קמינו:		Conculcare aliquem in nomine Domini. Psal. 44. 6.
כזם	לכם הבוזים בוזי שמי וגו׳:		Spernere nomen Dei, &c. Mal. 1. 6.
כטח	כי בשם קדשו בטחנו:		Fidere in nomine sanctitatis Dei. Psal. 33. 21.
כית	כי שמך בבית הזה:		Nomen Dei esse in templo. 2. Par. 20. 9.
כן	גם בני בלי שם:		Filij (illius qui est) sine nomine. Iob 30. 8.
כנס	הוא יבנה בית לשמי:		Ædificare domum nomini Dei. 2. Sam. 7. 13.
כנס	לבנות לך בית לשם קדשך:		Ædificare domum Deo, nomini sanctitatis eius. 1. Par. 29. 16.
כקש	ויבקשו שמך י׳:		Quærere nomen Dei. Psal. 83. 17.
כרך	ולברך בשמו וגו׳:		Benedicere in nomine Domini. Deu. 10. 8.
כרך	ויברכו שם כבודך וגו׳:		Benedicere nomen gloriæ Dei. Neh. 9. 5.
כרך	וברכו שמו:		Benedicere nomen Dei. Psal. 100. 4.
כרך	יהי שם י׳ מברך:		Nomen Dei esse benedictum. Psalm. 113. 2.
גדון	בגאון שם י׳ אלהיו:		Magnificẽtia nominis Dei. Mich. 5. 4
גדל	ואגדלה שמך:		Magnificare nomen alicuius. (est celebrem reddere.) Gen. 12. 2.
גדל	ועשתי לך שם גדול כשם	הגדלים:	Facere alicui nomen magnum, vt nomen magnatorum. 2. Sam. 7. 26.
גדל	ויגדל שמך עד עולם:		Nomen Dei crescere vsque in sæculum. 2. Sam. 7. 26.
גדל	בישראל גדול שמו:		Nomen Dei esse magnum in Israel. Psal. 76. 2.
דבר	לדבר בשמך:		Loqui (in) nomine alicuius. Exod. 5. 23.
דבר	אשר ידבר הנביא בשם י׳:		Prophetam loqui (in) nomine Domini. Deut. 18. 22.
דבר	ולא אדבר עוד בשמו:		Non loqui amplius (in) nomine Domini. Ier. 20. 9.
דגל	ובשם אלהינו נדגל:		Erigere vexillum in nomine Dei. Psal. 20. 6.
האבד	והאבדת את שמם מתחת	השמים:	Perdere nomen aliquorum de sub cælo. Deut. 7. 24.
הגיד	הגידה נא שמך:		Indicare nomen. Gen. 32. 30.
הגדיל	כי הגדלת על כל שמך	אמרתך:	Deum magnificare (aliquid) super omne nomen suum. Psal. 138. 2.
הגיל	בשמך יגלון כל היום:		Exultare in nomine Dei. Ps. 89. 17.
הגיש	מקטר מגש לשמי וגו׳:		Offerre nomini Dei. Mal. 1. 11.
הודה	ושמך לעולם נודה סלה:		Celebrare nomen Dei in æternum. Psal. 44. 9.
הודה	להודות לשם קדשך:		Gratias agere nomini sanctitatis Dei. Psal. 106. 47.
הודיע	להודיע שמך לצריך:		Deum cognoscere facere nomen suũ hostibus. Esa. 64. 2.
הוציא		והוצא עליה שם רע:	Educere nomen malum super aliquẽ.

קרא	וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל הַבְּהֵמָה :	*Appellare (imponere) nomina omnibus. Gen.2.20.*
קרא	אַז הוֹחֵל לִקְרֹא בְּשֵׁם יי׳ :	*Vocare in nomine domini. (Est nomẽ eius extollere.) Gen.4.25.*
קרא	וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי׳ :	*Vocare in nomine domini. (Est prædicare nomen eius. Gen.12.8.*
קרא	וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם הַמָּקוֹם וגו׳ :	*Appellare nomen loci, &c. Genes. 24. 14.*
קרא	וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל :	*Appellare nomen Iacobi Israel. Gen. 35.10.*
קרא	רְאֵה קָרָאתִי בְשֵׁם בְּצַלְאֵל :	*Vocare (in) nomine aliquem. Exod. 31. 2.*
קרא	וְקָרָאתִי בְשֵׁם יי׳ לְפָנֶיךָ :	*Deum vocare in nomine domini ante aliquem. Exo. 33.19.*
קרא	וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁמֹת אֶת שְׁמוֹת הֶעָרִים :	*Appellare (in)nominibus nomina vrbium, &c. Num. 32.38.*
קרא	וְקָרָא שֵׁם בְּבֵית לָחֶם :	*Vocare nomen in aliquo loco. (est celebrem euadere.) Ruth. 4.11.*
קרא	וַיִּקְרָא לְמַצֵּבַת עַל שְׁמוֹ :	*Appellare aliquid super nomine tuo. 2.Sam.18.19.*
קרא	קָרְאוּ בְשֵׁמוֹתָם עֲלֵי אֲדָמוֹת :	*Vocare in nomine suo super terris. (Est nomen suum imponere.) Psal.49. 12.*
קרא	לְכֻלָּם שְׁמוֹת יִקְרָא :	*Deum vocare stellis (stellas) nominibus. (vel imponere nomina. Psal. 147. 4.*
קרא	וּקְרָא לְךָ שֵׁם חָדָשׁ וגו׳ :	*Nomen nouum appellari (imponi) alicui, &c. Esa. 62.2.*
קרא	לִקְרֹא כֻּלָּם בְּשֵׁם יי׳ :	*Omnes vocare in nomine (inuocare nomen) Domini. Soph. 3.9.*
קרא	וּלְעַבְדָּיו יִקְרָא שֵׁם אַחֵר :	*Appellare seruis (seruos) nomine alio. Esa. 65.16.*
קרב	אֶל גּוֹי לֹא קָרָא בְשִׁמִי :	*Gentem non vocari (in)nomine Dei. Esa. 65. 1.*
קרב	כִּי שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ :	*Nomen Dei esse in medio alicuius. Exo.23. 21.*
קרב	וְקָרוֹב שְׁמֶךָ :	*Nomen Dei proximum. Psal. 75.2.*
רום	וּבְשִׁמְךָ תָּרוּם קַרְנִי :	*Cornu alicuius exaltari in nomine Dei. Psal. 89. 24.*
רומם	אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד :	*Exaltare nomen Dei. Psal. 34.4.*
רנן	רַנְּנוּ חֲסִידִים בַּיי׳ לְיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה :	*Ouare in nomine domini. Ps. 89.13.*
רקב	רָקָב בְּעַצְמוֹתָי וְתַחְתַּי אֶרְגַּשׁ אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם צָרָה :	*Nomẽ alicuius putrescere. Pro.10.7*
שאל	הַגִּידָה נָּא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה תִשְׁאַל לִשְׁמִי :	*Interrogare nomini (de nomine) alicuius. Gen.32. 30.*
שאל	וְשָׁאַלְתֶּם לוֹ בְשִׁמִי לְשָׁלוֹם :	*Petere alicui in nomine alterius paci. (de pace.) 1.Sam.25.5.*
שגב	יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב :	*Nomen Dei euehere aliquem. Psal. 20. 2.*
שום	וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל	*Ponere nomen Dei super aliquibus. Num.6.27.*
שום	לָשׂוּם אֶת שְׁמוֹ שָׁם :	*Ponere nomẽ Dei alicubi. Deut.12.5*
שום	לָשׂוּם לְךָ שֵׁם גְּדֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת :	*Ponere sibi nomen magnarum (rerũ) & mirabilium. 1. Par.17. 21.*
שום	וַיָּשֶׂם שְׁמוֹ אַבְרָהָם :	*Ponere nomen alicuius. Neh.9.7.*
שום	וְשַׂמְתִּים לִתְהִלָּה וְלְשֵׁם וגו	*Ponere aliquos nomini (in nomen.) &c. Soph. 3.19.*
שכח	אִם שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ :	*Obliuisci nominis Dei. Psal. 44.21.*
שכן	לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם :	*Collocare nomen Dei alicubi. Deut. 12. 11.*
שלח	אַתָּה שֹׁלֵחַתָּ בִּשְׁמֵכָה סְפָרִים וגו׳ :	*Mittere litteras (in) nomine tuo, &c. Ier. 29. 25.*
שם	וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּשְׁמֹתָם וגו׳ :	*Nomina aliquorũ in nominibus suis, &c. Gen.25.13.*
שמן	טוֹב שֵׁם מִשֶּׁמֶן טוֹב :	*Nomen esse melius vnguento bono. Eccles.7.1.*

קרא	כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל הַבַּיִת הַזֶּה	*Nomen Dei appellari super templa. 2.Reg.8.43.*
קרא	אֲשֶׁר נִקְרָא שֵׁם :	*Arcã appellari nomen. 1.Par. 13.6.*
קרא	רַק יִקָּרֵא שִׁמְךָ עָלֵינוּ :	*Nomen alicuius uocari super aliquibus. Esa.4.1.*
קרא	הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל :	*Appellari (in) nomine alicuius. Esa. 48. 1.*
קרא	לֹא נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֵיהֶם :	*Nomen Dei non uocari super aliquibus. Esa.64.1.*
נשא	לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יי׳ אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא :	*Non leuare nomen Domini vano. (in vanum.) Exo.20.7.*
נשא	וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יי׳ וגו׳ :	*Portare nomina aliquorum ante dominum. Exo.28.13.*
נשא	כֹּל אֲשֶׁר אֶת שְׁמוֹתָם עַל שִׂפְתָי :	*Non leuare nomen alicuius super labijs tuis. Psal.16.4.*
נשא	כְּשִׂבְכֶם אֶשָּׂא כַפָּי :	*Leuare palmas in nomine Dei. Psal. 63. 5.*
נשבע	וְלֹא תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לַשָּׁקֶר וגו׳ :	*Non iurare in nomine Dei falso, &c. Leuit. 19.12.*
נשבע	הַמִּשְׁבָּעִים בְּשֵׁם יי׳ :	*Iurare in nomine Dei. Esa.48.1.*
נשבע	נִשְׁבַּעְתִּי בִשְׁמִי הַגָּדוֹל וגו׳ :	*Deum iurare in nomine suo magno, Ier. 44.25.*
נשגב	כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ :	*Nomen Dei exaltari. Ps.148.13.*
נשמד	וְלֹא יִשָּׁמֵד שְׁמוֹ מִלְּפָנַי :	*Nomen dlicuius nõ excindi, nec aboleri a conspectu Dei. Esa.48.19.*
נתן	כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְתְהִלָּה וגו׳ :	*Dare aliquos nomini (in nomen) &c. Soph. 3. 20.*
נתן	כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד :	*Deum dare gloriam nomini suo. Ps. 115. 1.*
ספר	וּלְסַפֵּר שְׁמִי בְּכָל הָאָרֶץ	*Narrare nomen Dei in uniuersa terra. Exo.9.16.*
ספר	אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאַחַי :	*Narrare nomen Dei fratribus. Psal. 22. 23.*
עזר	עֶזְרֵנוּ בְשֵׁם יי׳ :	*Auxilium alicuius esse in nomine Domini. 124.8.*
עולם	זֶה שְׁמִי לְעֹלָם :	*Nomen Dei in æternum. Exo.3.5.*
עולם	שֵׁם עוֹלָם אֶתֵּן לוֹ וגו׳ :	*Dare nomen seculi, (æternum,) &c. Esa.56.5.*
עמד	כֵּן יַעֲמֹד זַרְעֲכֶם וְשִׁמְכֶם :	*Semen & nomen aliquorum stare. Esa. 66.22.*
עשה	וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם :	*Facere sibi nomen, (est, celebrem se reddere.) Gen.11.4.*
עשה	וּמֶה תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל :	*Facere nomini magno. Ios.7.9.*
עשה	וַיַּעַשׂ דָּוִד שֵׁם וגו׳ :	*Facere nomen. (celebrem euadere.) 2. Sam.8.13.*
עשה	וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם כַּהַיּוֹם הַזֶּה :	*Facere sibi nomen, vt hodie. Neh. 9. 10.*
עשה	עֲשֵׂה אִתִּי לְמַעַן שְׁמֶךָ :	*Deum facere cum aliquo propter nomen suum. Psal.109. 21.*
עשה	לַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם עוֹלָם :	*Facere sibi nomen seculi. Esa.63.12.*
עשה	לַעֲשׂוֹת לְךָ שֵׁם תִּפְאָרֶת :	*Facere sibi nomen decoris. Esaias 63. 14.*
פקד	וּבְשִׁמּוֹרֹת תִּפְקְדוּ אֶת כְּלֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאָם :	*Reponere aliquid (in) nomine suo. Num.4.32.*
קדש	קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ :	*Sanctus & timẽdus sunt nomen Dei. Psal. 111.9.*
קדש	וְקִדַּשְׁתִּי אֶת שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְחֻלָּל בַּגּוֹיִם וגו׳ :	*Sãctificare nomen Dei magnum prophanatum, &c. Ezec. 36.23.*
קוה	וַאֲקַוֶּה שִׁמְךָ כִּי טוֹב וגו׳ :	*Expectare nomẽ Dei, &c. Ps.52.11.*
קום	יָקוּם עַל שֵׁם אָחִיו הַמֵּת :	*Surgere super nomen mortui, &c. Deut. 25.6.*
קלל	וְקִלְלָם בְּשֵׁם יי׳ :	*Maledicere aliquem in nomine domini. 2.Reg.2.25.*
קנא	וְקִנֵּאתִי לְשֵׁם קָדְשִׁי :	*Zelari nomini sanctitatis Dei. Ezec. 39. 25.*

Nomen

שמן	שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ :	*Nomen alicuius esse vnguentum effusum. Cant. 1. 3.*
שמע	כִּי יִשְׁמְעוּן אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל :	*Audire nomen magnum alicuius. 1. Reg. 8.42.*
שרת	לְשָׁרֵת בְּשֵׁם יי׳ :	*Ministrare in nomine domini. Deut. 18. 5.*
תאוה	לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ תַּאֲוַת נַפְשׁ :	*Desiderium animæ esse nomini et memoriæ alicuius. Esa. 26.8.*
תהלה	לְתִהְלָה וּלְשֵׁם וּלְתִפְאָרֶת :	*Dare aliquem laudi (in laudem) & nomini, & decori. Deut. 26. 19.*
תהלה	כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ וגו׳	*Laudẽ alicuius esse sicut nomen eius. Psal.48.11.*
תפש	וּתְפִשְׂתִּי שֵׁם אֱלֹהַי :	*Apprehẽdere nomẽ Dei. Pro.30.9.*

Cateru & in Syriaco idiomate hoc nomen sub forma שם idem est, quod has voces in Biblijs habet. שם שמה שמה שמותהום . Loci notandi.

תלוה	דִּי שְׁמֵהּ בֵּלְטְשְׁאצַּר כְּשֵׁם אֱלָהִי :	*Nomen alicuius esse sicut nomẽ Dei. Dan.4.5.*
תלוה	לְבַשְׁנָא אֱלָהּ יִשְׂרָאֵל :	*Vaticinari in nomine Dei. Esd. 5. 2.*
ברך	לְהֵוֵא שְׁמֵהּ דִּי אֱלָהָא מְבָרַךְ	*Nomẽ Dei esse benedictũ. Dan.2.20*
נכס	מִן אִנּוּן שְׁמָהָת גַּבְרַיָּא וגו׳ :	*Nomina virorum, &c. Esd.5.5.*
כתב	דִּי נִכְתֻּב שֵׁם גַּבְרַיָּא :	*Scribere nomen virorum. Esd. 5.11.*
נחל	וְאַף שְׁמָהָתְהוֹן שְׁאִלְנָא לְהֹם וגו׳ :	*Postulare nomina aliquorum, &cæt. Esd. 5. 11.*
שום	דִּי מַלְכָא שָׂם שְׁמֵהּ בְּכָל אַרְעָא :	*Ponere nomen alicuius. Dan. 5. 12.*
שכן	דִּי שַׁכֵּן שְׁמֵהּ תַּמָּה :	*Nomen Dei habitare alicubi. Esd. 6. 12*

Radix est propria, quamuis nonnulli malint ad שמה radicẽ efficta potius reducere. Deriuatiua huius & cõposita sunt. כִּנּוּי לְשֵׁם שֵׁם שְׁמוּאֵל שֶׁיֵּשׁ שְׁמִירָעִי שֵׁמוֹת

שָׁם Particula indeclinabilis tam loci, quàm tẽporis, & rei, personaq; . Ibi, illic, sic fortasse dictũ eleganter, quasi nomen tacitum illius rei. [*Là, colà.*] Assumit a capite Mem, שָׁם, illinc, ide, exinde. [*Di là.*] Et He aduerbiale in fine שָׁמָה, illic. [*Colà.*] Inuenitur etiam cum ש coniunctum שֶׁשָּׁם quod illic. Loci aliquot obseruandi, ex quibus & alios intelliges, nam satis frequens est.

אכל	וּמִשָּׁם לֹא תֹאכַל :	*Non edere inde. (Vel temporis, vel rei.) 2.Reg.7.2.*
בוא	וּבָאתָ שָׁמָּה :	*Venire illuc. Deut. 12.5.*
הוה	וְהֵבֵאתֶם שָׁמָּה עֹלֹתֵיכֶם :	*Adducere illuc. Deut.12.6.*
הלך	הָלַךְ מִשָּׁם חֵד וגו׳ :	*Ducere illuc. 2.Reg 17.27.*
יתיר	וְלֹא אִיתִיר עוֹד מִתַּם שָׁם :	*Non reliquum facere illic. Ezech. 39. 28.*
נחה	גַּם שָׁם יָדְךָ תַנְחֵנִי :	*Deducere illuc. Psal.139. 10.*
צמח	שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד :	*Germinare facere illic. Psal. 132.17.*
זהב	אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב :	*Aurum esse illic. (de tempore. Gen. 2. 11.*
יצא	אֲשֶׁר יָצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים :	*Philistim egredi illinc. (de persona, a Cas luchimis scilicet.) Ge.10.14.*
יצא	וְעָרֹם אָשׁוּב שָׁמָּה :	*Egredi nudum e corpore, & nudum reuerti illuc. locus illustrandus. Iob 1. 21.*
נוס	לָנוּס שָׁמָּה וגו׳ :	*Fugere illuc. Deut.4.42.*
כפרל	וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וגו׳ :	*Diuidi illinc. (de loco, & re.) Gen. 2. 10.*
עלה	שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים :	*Ascendere illic. Tsal. 122. 4.*
עת	כִּי עֵת לְכֹל חֵפֶץ וְעַל כָּל הַמַּעֲשֶׂה שָׁם :	*Tempus esse super omne opus ibi. (tunc, idest in die iudicij. Locus illustrandus. Eccles. 3.17.*
פחד	שָׁם פָּחֲדוּ פַחַד :	*Timere illuc. Psal.14.5.*
נוס	כִּי שָׁם צִוָּה יי׳ אֶת הַבְּרָכָה :	*Præcipere illic. Psal.133. 3.*
קום	וַיָּקֻמוּ מִשָּׁם :	*Surgere illinc. Gen.18.16.*

קבר	שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת אַבְרָהָם וגו׳	*Sepelire illic. Gen.49. 31.*
רעה	מִשָּׁם רֹעֶה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל :	*Pastorem Israel esse illinc. (de persona, a Iacobo scilicet.) Gen.49.24*
שום	לָשִׂים אֶת שְׁמוֹ שָׁם :	*Ponere nomen illic. Deut.12.5.*
תלה	אֲשֶׁר תָּלוּם שָׁם :	*Suspendere illic. (Ex Masara legitur. שמה 2. Sam. 21.12.*

שמם Duplicata omnia habentur inferius, suo loco proprio.

שְׁאָא Nomen proprium viri ex Asceris tribu. Sama. [*Samo.*] 1.Par.7.37 וְשָׁמָא *Et Samas.* Radix forsitan est שמם, vel certè propria, ex qua etiam שמאה & שאא deduci possunt.

שְׁמֵאבֶר Nomen proprium regis Zeboimorũ. Semeber. [*Semebro.*] Gen.14.2. וְשֶׁמֵאבֶר *Et Semebro Zeboimorum rege.* Cõpositũ est ex שם & אבר.

שִׁמְאָה Nomen proprium viri ex Beniamin, qui & שִׁמְעָא. Simeah. [*Simeo.*] 1. Par.8. 30. *Et Miclotus genuit* אֶת שִׁמְאָה *Simeam.* Radix forsitan est. שמם.

שְׁמוּאֵל Nomen proprium viri ex Simeonis tribu, qui fuit vnus ex præfectis ad diuidẽdum terram Israelitis. Semuel. [*Samuele.*] Num.34. 20. *Pro tribu Simeonis* שְׁמוּאֵל *Semuel Amihudi filius.*

Fuit alter Samuel vates in scriptura sacra celeberrimus ex Leuitarum genere. 1. Sam. 20. *Et appellauit nomen eius* שְׁמוּאֵל *Samuel, quia a Domino postulaui eum.* Illic habetur tota eius vita.

Alter ex Issachar. 1. Par.7.2. וּשְׁמוּאֵל *Et Samuel.* Cõpositum est ex שם & אל, quamuis Prophetæ nomen videatur ex שאל potius deriuare, quasi שְׁאֵלְתִּיו מֵ־ל, quod notes.

שְׂמֹאל Nomen formæ masculinæ, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs שְׂמֹאל שְׂמֹאלְךָ שְׂמֹאלוֹ שְׂמֹאלָה שְׂמֹאלָם . Sinistru, sinistra pars, sinistru latũ, & de cuiuscunque rei sinistro latere dicitur, & hinc est, quòd nonnunquam pro sinistra manu vsurpatur. [*parte sinistra, banda sinistra, man sinistra.*] Rationem significationis quærere, quemadmodũ quidã conati sunt, fortasse ridiculum est. Sat superq; sit, vim significationis agnoscere, modo radix propria sit, vel vt alij volunt שמל interiecto Aleph, vbi & alia deriuatiua reperies, nam satis frequens est, efficitque nonnullos idiotismos elegantiarum plenos, vt in sequentibus obseruabis.

אחד	אֶחָד בִּימִינוֹ וְאֶחָד בִּשְׂמֹאלוֹ	*Vnum esse in dextera, & alium in sinistra. Iud. 16.29.*
אחד	אֶחָד מִיָּמִין וְאֶחָד מִהַשְּׂמֹאול :	*Vnum esse a dextera, & vnum a sinistra. 2. Par. 3.18.*
אכל	וְיֹאכַל עַל שְׂמֹאל וְלֹא שָׂבְעוּ :	*Edere super (ad) sinistrum latus, nec saturari. Esa.9.20.*
אכל	וְאָכְלוּ עַל יָמִין וְעַל שְׂמֹאול וגו׳ :	*Edere super dextera, & super sinistra, &c. Zac. 12 6.*
בית	עַל כֶּתֶף הַבַּיִת מִשְּׂמֹאלוֹ :	*Dare aliquid super latere domus a sinistro illius. 1.Reg.7.39.*
דמשק	אֲשֶׁר מִשְּׂמֹאל לְדַמֶּשֶׂק :	*Hobam esse a sinistro latere Damasci. Gen. 14. 15.*
ימין	אִם הַשְּׂמֹאל וְאֵימִינָה :	*Aliquem dextrare, si alius sinistro latere (incedat.) Gen.13.9.*
יד	יִשְׁלַח אֲהוּד אֶת יָד שְׂמֹאלוֹ	*Mittere manum sinistri lateris. Iud. 4. 10.*
יד	וַיַּחֲזִיקוּ בְיַד שְׂמֹאלָם בַּלַּפִּידִים :	*Apprehendere (in) manu sinistri lateris aliquid. Iud.7.20.*
יד	וְהִכִּיתִי קַשְׁתְּךָ מִיַּד שְׂמֹאלֶךָ	*Percutere arcum e manu sinistri lateris alicuius. Ezec.39.3.*
ידע	אֲשֶׁר לֹא יָדַע בֵּין יְמִינוֹ	*Nescire inter dexteram sinistræ. (&*

Alter & ipse fortissimus. Harodeus, qui & שמות 2. Sam. 23.25. שַׁמָּה *Samas Harodeus.*

Alter insuper fortissimus Harareus. 2. Sam. 23.33. שַׁמָּה *Samas Montanus.* Radix est. שמם.

שִׁמֵּה Require superius in ש ante י suo loco proprio.

שַׁמְהוּת Nomen proprium viri præfecti regis Dauidis, & ex tribu Iudæ forsitan. Samehuth. [*Sameuto.*] 1. Par. 27. 8. *Quintus pro quinto mense princeps* שַׁמְהוּת *Samehutus Izracheus.* Radix forsitan est שמה.

שְׁמוּאֵל Require superius, suo loco proprio.

שָׁמַח Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שָׁמַח או שָׂמַח שָׂמַחְתִּי שָׂמַחְתָּ } Præteritum.
שָׂמְחָה שָׂמְחוּ שָׂמְחָתֶם
שָׂמֵחַ שְׂמֵחִים שָׂמֵחִי או שְׂמֵחִי } Nomẽ Toar.
שְׂמֵחָה
אֶשְׂמַח או אֶשְׂמְחָה תִּשְׂמַח תִּשְׂמְחִי יִשְׂמַח תִּשְׂמַח נִשְׂמְחָה תִּשְׂמְחוּ יִשְׂמְחוּ תִּשְׂמַחְנָה } Futurum.
שְׂמַח שְׂמְחוּ } Imperat.
שְׂמְחִי שְׂמָחִי
נִשְׂמַח לִשְׂמֹחַ Infinitiuus.

Cætera cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, exceptis participijs, quorum vices supplet nomen Toar. Gauisus, lætatus est. [*Rallegrarsi, esser allegro.*] Synonima sũt. גור דוץ רדה עלז עלס עלץ צהל שוש quæ suis locis diligentius vide שָׂמַח differt a שוש intentione gaudij, quemadmodum, & גול postea iliud superat. Cõstruitur absolutè, & cum præpositionibus ב. ל. מ. אל על. & dicitur de omnibus rebus etiam inanimis, efficitque varia dicendi genera elegantiarum plena, vt in sequentibus obseruabis.

אב	וְלֹא שִׂמַּח אָבִי בַּבֹּל :	*Patrem non gaudere.* Pro. 17.21.
אור	אוֹר צַדִּיקִים יִשְׂמָח :	*Lucẽ iustorũ gaudere.* (*Hebraismus, idest augeri.* Pro. 13.9.
אי	יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים :	*Insulas gaudere.* Psal. 79. 1.
אויב	אַל יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי שָׁקֶר :	*Hostes nõ gaudere alicui* (*de aliquo*) *frustra.* Psal. 35.19.
אויב	בִּנְפֹל אוֹיְבֶךָ אַל תִּשְׂמָח :	*Non gaudere, cum hostis cadit.* Pro. 24. 17.
אויב	אַל תִּשְׂמְחִי אֹיַבְתִּי לִי :	*Inimicam non lætari alicui.* (*de aliquo.* Mich. 7.8.
אויל	שַׂמֵּחַ לְאֱוִיל לֹא יִנְקֶה :	*Gaudere pernitiei.* (*de pernitie.*) Pro. 17. 5.
אכל	אֹכְלִים וְשָׁתִיתָם וְשִׂמֵּחִים :	*Edere, & bibere, & gaudere.* 1. Reg. 4. 20.
אלוה	וְהַמֶּלֶךְ יִשְׂמַח בֵּאלֹהִים וגו'	*Regem lætari in Deo.* Psal. 63. 11.
אמר	שַׂמַּחְתִּי בָּאֹמְרִים לִי וגו' :	*Gaudere in dicentibus.* Psal. 122. 1.
ארץ	וְכִסְּמַח כָּל הָאָרֶץ וגו' :	*Terram gaudere, &c. Locus illustrãdus.* Ezec. 35. 14.
אשת	וְשִׂמַּח מֵאֶשֶׁת נְעוּרֶיךָ :	*Gaudere de vxore.* Pro. 5. 18.
בחור	עַל בֵּן עַל בַּחוּרָיו לֹא יִשְׂמַח אֲדֹנָי :	*Non gaudere super adolescentibus.* Esa. 9. 17.
בית	וְשָׂמַחְתָּ אַתָּה וּבֵיתֶךָ :	*Aliquem, & domum* (*familiam*) *eius gaudere.* Deut. 14. 26.
ברוש	גַּם בְּרוֹשִׁים שָׂמְחוּ לְךָ :	*Fraxinos gaudere alicui.* Esa. 14. 8.
בתולה	אוֹ תִשְׂמַח בְּתוּלָה בְּמָחוֹל :	*Virginem gaudere* (*in*) *tibia.* Ierem. 31. 12.
גיל	הַשְׂמֵחִים אֶלֵּי גִיל וגו' :	*Gaudere ad gaudium.* (*Vehementer scilicet.*) Iob 3.22.
	אַל תִּשְׂמַח יִשְׂרָאֵל אֶל גִיל :	*Non gaudere ad gaudium.* Hos. 9.1.
דבר	הַשְּׂמֵחִים לְלֹא דָבָר :	*Gaudere rei nõ existẽti.* Amos 6.14.
הגיל	גִּילָה וְנִשְׂמְחָה בָּךְ :	*Exultare, et gaudere in aliquo.* Cant. 1. 4.
הגיל	גָּגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ :	*Exultare, & gaudere in salute Dei.* Esa. 25. 9.
הגיל	גִּילִי וְשַׂמְחִי וגו' :	*Humum exultare & gaudere.* Ioel. 2. 20.
הגיל	עַל בֵּן יִשְׂמַח וְיָגֵל :	*Gaudere, & exultare.* Abac. 1. 15.
היום	וְהָיִיתָ אַךְ שָׂמֵחַ :	*Aliquem esse tantum gaudentem.* Deut. 16. 15.
הר	יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן :	*Montem gaudere.* Psal. 48. 12.
הסיום	יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ וגו' :	*Exultare, & gaudere in Deo.* Psal. 40. 17.
חג	וְשָׂמַחְתָּ בְּחַגֶּךָ וגו' :	*Gaudere in dieb. festis.* Deut. 16.14
חיל	אִם אֶשְׂמַח כִּי רַב חֵילִי :	*Gaudere, quòd maximas diuitias habeas.* Iob 31.25.
חסד	אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בְּחַסְדֶּךָ :	*Exultare, & gaudere in* (*de*)*pietate Dei.* Psal. 31. 8.
טוב	וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל הַטּוֹב וגו' :	*Gaudere in omni bono, &c.* Deut. 26. 11.
טוב	וַחֲסִידֶיךָ יִשְׂמְחוּ בְטוּב :	*Gaudere in bono.* 2. Par. 6. 41.
יהוה	יִשְׂמַח צַדִּיק בַּיהוָה :	*Iustum lætari in Domino.* Ps. 64. 11.
יום	נְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ	*Onare, & gaudere in diebus suis.* Psal. 90. 14.
ילדות	שְׂמַח בַּחוּר בְּיַלְדוּתֶךָ :	*Adolescentem gaudere in pueritia sua.* Eccles. 11. 9.
ישועה	כִּי שָׂמַחְתִּי בִּישׁוּעָתֶךָ :	*Gaudere in salute Dei.* 1. Sam. 2. 1.
לב	רְאֵה וְשִׂמַּח בְּלִבּוֹ :	*Videre aliquem, & gaudere in corde tuo.* Exo. 4. 14.
לב	לֵב טוֹב מֵיטִיב פָּנִים :	*Cor gaudens bonum facere vultum.* Pro. 15. 13.
לב	לֵב שָׂמֵחַ יֵיטִיב גֵּהָה :	*Cor gaudens bonam reddere medicinam.* Pro. 17. 22.
לב	כִּי לִבִּי שָׂמַח מִכָּל עֲמָלִי :	*Cor gaudere de omni labore alicuius.* Eccles. 2. 10.
לב	מְאַנְחוּ כָּל שִׂמְחֵי לֵב :	*Gaudentes corde suspirare.* Esa. 24.7
לב	וְשָׂמַח לֵבָב כְּמוֹ יָיִן :	*Cor gaudere tanquã vino.* Zac. 10.7.
מעשים	יִשְׂמַח יי בְּמַעֲשָׂיו :	*Deum gaudere in operibus suis.* Psal. 104. 32.
משלח	וְשָׂמַחְתָּם בְּכָל מִשְׁלַח יָדֶכָם וגו' :	*Gaudere in omni missione manus tue, &c.* Deut. 12.7.
נשים	וְגַם הַנָּשִׁים וַהַיְלָדִים שָׂמְחוּ :	*Mulieres et paruulos gaudere.* Neh. 12. 43.
עז	יי בְּעֻזְּךָ יִשְׂמַח מְאֹד :	*Regem lætari in robore Dei.* Ps. 21.2
עלה	וַיַּעֲלוּ מִשָּׂשׂ שְׂמֵחִים :	*Ascendere gaudentes.* 1. Reg. 1. 45.
עלז	כִּי תִשְׂמְחִי כִּי תַעֲלֹזִי :	*Gaudere, exultare.* Ex Masara Iudæi תִשְׂמְחִי legunt. Ier. 50. 11.
עלז	שִׂמְחִי וַעֲלוֹזִי בְּכָל לֵב :	*Gaudere, & exultare in toto corde.* Soph. 3. 14.
עלץ	אַשְׂרֵחָה וְאֶעֱלֹצָה בָךְ :	*Gaudere, & exultare in Deo.* Ps. 9. 3
עם	וַיִּשְׂמַח כָּל עַם הָאָרֶץ :	*Populum gaudere.* 2. Reg. 11. 21.
עמל	וְתִשְׂמַח בַּעֲמָלוֹ :	*Gaudere in labore tuo.* Eccles. 5. 18.
עשה	יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲשָׂיו :	*Lętari in factore tuo.* Psal. 149. 2.
עשה	הַשְּׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת רָע :	*Lætari ad faciendum malum.* Prou. 2. 13. (29.
פיר	אִם אֶשְׂמַח כְּפִי מְשֹׂנְאִי :	*Gaudere in pernitie inimici.* Iob. 31.
פנים	וְשָׂמְחוּ לִפְנֵי יי וגו' :	*Gaudere ante Dominũ.* Leuit. 23.40
צדיק	יִשְׂמַח אָדִיק כִּי חָזָה נָקָם :	*Iustum gaudere, cum videt vltionẽ.* Psal. 58. 11.
קהל	וְתָעִיר שׁוּשַׁן צַהֲלָה וְשָׂמֵחָה	*Vrbem hinnire, & lætari.* Est. 8. 15.
צלע	וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וגו' :	*Lætari in claudicatione alicuius.* Ps. 35. 15.
קהל	וְיִשְׂמְחוּ כָּל קְהַל יְהוּדָה :	*Cngregationem gaudere.* 2. Par. 30. 25.

	לִשְׂמֹאלוֹ :	*sinistram.* Ion. 4. 11.
ימין	וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה מִיְّמִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם :	*Aquas esse murum a dextera & a sinistra.* Exo. 14. 29.
יסב	הַיֹּשֶׁבֶת עַל שְׂמֹאולֶךָ :	*Sedere super sinistra* (*ad sinistrum latus*) *alicuius.* Ezec. 16.47.
לב	וְלֵב כְּסִיל לִשְׂמֹאלוֹ :	*Cor stulti esse sinistro* (*ad sinistram*) *eius.* Eccles. 10.2.
זכורים	עַל יָמִין הַמְّנוֹרָה וְעַל שְׂמֹאלָהּ :	*Sinistrum candelabri.* Zac. 4. 11.
נטה	לֹא נָטָה יָמִין וּשְׂמֹאול :	*Non declinare* (*ad*) *dexteram, vel sinistram.* Num. 20. 3.
נטה	אֲשֶׁר אֵין דֶּרֶךְ לִנְטוֹת יָמִין וּשְׂמֹאול :	*Viam non esse ad declinandum* (*ad*) *dexterã, vel sinistrã.* Nu. 22, 26.
נטה	וְלֹא נָטָה לָלֶכֶת עַל הַיָּמִין וְעַל הַשְּׂמֹאל :	*Non declinare ad eundũ super dextera, et super sinistra.* 2. Sam. 2.19
סור	לֹא אָסוּר יָמִין וּשְׂמֹאול :	*Non recedere* (*ad*) *dexteram vel sinistram.* Deut. 2. 27.
עשר	בִּשְׂמֹאולָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד :	*Diuitias & gloriam esse in sinistra sapientiæ.* Pro. 3. 16.
פנה	וְאִפְּנֶה עַל יָמִין אוֹ עַל שְׂמֹאל	*Respicere super dextro vel super sinistro latere.* Gen. 24.49.
פרץ	כִּי יָמִין וּשְׂמֹאול תִּפְרֹצִי :	*Erumpere* (*ad*) *dexteram, & sinistrã.* Esa. 54. 3.
ראש	וְאֶת שְׂמֹאלוֹ עַל רֹאשׁ מְנַשֶּׁה	*Ponere sinistram super caput alicuius, &c.* Gen. 48. 14.
ראש	שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי :	*Sinistram esse sub capiti* (*capite*) *alicuius.* Can. 2. 6.
ראש	שְׂמֹאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי :	*Sinistram esse sub capite alicuius.* Cant. 8. 3.

שְׂמֹאלִי Nomen masculinum genere, sine plurali. Sinister. [*Sinistro, dalla parte sinistra.*] In sequentibus locis solum forsitan inuenitur.

עמוד	וַיָּקֶם אֶת הָעַמּוּד הַשְּׂמֹאלִי :	*Columna sinistra.* 1. Reg. 7. 21.
כד	וְאַתָּה שֹׁכֵב עַל צִדְּךָ הַשְּׂמֹאלִי :	*Iaccre super latere sinistro.* Ezech. 4. 4.
שם	וְשֵׁם הַשְּׂמֹאלִי כֵּעֵז :	*Nomen sinistræ* (*columnæ*) 2. Par. 3. 18.

Radix est. שמל vel שמל.

שְׂמֹאלִית Nomen femininum genere, sine plurali. Sinistra. [*Sinistra, dalla parte sinistra.*] In sequentibus locis solum forsitan inuenitur.

כף	עַל כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמֹאלִית :	*Fundere oleum super uola sacerdotis sinistra.* Leuit. 14. 15. *Vide etiã ver.* 26.
כף	אֲשֶׁר עַל כַּפּוֹ הַשְּׂמֹאלִית :	*Aliquid esse super vola sinistra.* Leuit. 14. 16. *Vide etiam ver.* 27.
כתף	עַד כָּתֵף הַבַּיִת הַשְּׂמֹאלִית :	*Latus sinistrũ domus.* 2. Reg. 11. 11. 2. Par. 23. 10.

Radix est, שמאל vel שמל.

שִׁמְאָם Nomẽ proprium viri, qui & שִׁמְאָה ex tribu Beniamin. Simeam. [*Simeamo.*] 1. Par. 9. 39. *Et Miclotus genuit* אֶת שִׁמְאָם *Simeamum.* Radix forsitan est שמא.

שַׁמְגַּר Nomen proprium Iudicis Israel. Samgar. [*Samgaro.*] Iud. 4. 20. *Post eũ extitit* שַׁמְגַּר *Samgarus Anati filius, &c.* Et 5. 6. *In diebus* שַׁמְגַּר *Samgari, &c.* Compositum forsitan est ex ש & מגר.

שִׁמֵּר Hinc deriuantur הַשְּׁמִיד מִשְּׁמַד de quibus suis locis dictum est.

שְׁמִידָע Nomen proprium viri Galaadi filij. Semidah. [*Semideo.*] Num. 26. 32. וּשְׁמִידָע *Et Semideus.* 1. Par. 7. 19. *Fueruntque filij* שְׁמִידָע *Semidei, &c.* Ios. 17. 2. videtur, quòd sit Manasis filius, & non nepos, ibi vide. Hinc fit שְׁמִידָעִי Compositum est ex. שֵׁם & ידע.

שְׁמִידָעִי Nomen patronimicum a superiori deriuatum, masculinum genere. Semideus. [*Huomo della casa di Semideo.*] Nume. 26. 32. *Familia.* הַשְּׁמִידָעִי *Semidai.* Compositum est ex שם & ידע.

שְׁמָה Nomen fœmininum genere, & declinatione שִׁמּוֹת quod est etiam infinitiuus Cal verbi, שָׁמַם & nomen, vt suo loco dicemus, & si quidam arbitrentur, esse potius ex hac radice coniugationis Pihel. Ast cum nullo alio in loco reperiatur hæc radix, satius est ad שָׁמֵם nihilominus ex hac radice mutata videtur esse. Desolatio, deuastatio. [*Desolation, desertamento.*] Transfertur eleganter etiã ad animum pro stupore, quando quis attonitus, ob ingruentia mala ferè euadit. [*Trascolamento.*] Loci aliquot obseruandi.

ארץ	וַיָּשִׂימוּ אֶרֶץ מַחֲמַדָּה לְשַׁמָּה :	*Ponere terram desiderij desolationi.* (*in desolationem.*) Zac. 7. 14.
הזיון	שַׁמָּה הֶחֱזַקְתָּנִי :	*Desolationem* (*stuporem*) *apprehendere aliquem.* Ier. 8. 21.
היום	וְהָיִיתָ לְשַׁמָּה לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה	*Aliquem esse desolationi* (*in stuporem*) *prouerbio, & fabulæ.* Deut. 28. 37.
היום	לִהְיוֹת לְשַׁמָּה וּלְקִלְלָה :	*Aliquid esse desolationi* (*in desolationem*) *& maledictioni.* 2. Reg. 22. 19.
היום	אֵיךְ הָיוּ לְשַׁמָּה כְּרֶגַע :	*Aliquos esse deuastationi.* (*in deuastationem*) *quã citius.* Ps. 73. 19.
היום	אִם לֹא בָּתִּים רַבִּים לְשַׁמָּה יִהְיוּ :	*Domos multas esse desolationi.* (*in desolationem.*) Esa. 5. 9.
היום	וְהִיתֶם לְאָלָה וּלְשַׁמָּה וּלְקִלְלָה וּלְחֶרְפָּה :	*Esse deuotioni* (*in deuotionem,*) *& desolationi, & execrationi, & opprobrio.* Ier. 42. 18.
היום	וְתִהְיֶה אַרְצְכֶם לְחָרְבָּה וְלִשְׁמָּה וּלְקִלְלָה וגו' :	*Terram esse deuastationi* (*in deuastationem*) *& desolationi, & execrationi.* Ier. 44. 21.
היום	עָרֶיהָ לְשַׁמָּה תִּהְיֶינָה :	*Vrbes esse desolationi.* (*in desolationem.* Ier. 48. 9.
הסת	כִּי לְשַׁמָּה וְלַחֶרְפָּה וְלַחֲרֶב וְלִקְלָלָה תִּהְיֶה בָּצְרָה :	*Esse desolationi* (*in desolationem*) *opprobrio, deuastationi, & execrationi.* Ier. 49. 13.
כום	וַיְשִׁיתוּ אַרְצוֹ לְשַׁמָּה	*Ponere terram desolationi.* (*in desolationem.* Ier. 2. 15.)
כוס	כּוֹס שַׁמָּה וּשְׁמָמָה :	*Calix desolationis, & deuastationis.* Ezec. 23. 33.
כסחס	שְׁמָמָה וּשְׁעָרוּרָה נִהְיְתָה בָאָרֶץ :	*Desolationem esse in terra.* Ierem. 5. 31.
כתן	שְׁאֵרִית בַּעִיר שָׁמָּה :	*Relinqui in vrbe desolationem.* (*Verbum est masculinum.* Esa. 24. 12.
סוס	וַיִּתֵּנֵם לְזוַעָה לְשַׁמָּה וְלִשְׁרֵקָה	*Dare aliquos commotioni,* (*in commotionem*) *desolationi, & sibilo.* 2. Par. 29. 8.
סוס	אֲשֶׁר שָׂם שַׁמּוֹת בָּאָרֶץ :	*Ponere desolationes in terra.* Psal. 46. 9.
סוס	לָשִׂים הָאָרֶץ לְשַׁמָּה :	*Ponere terram desolationi.* (*in desolationem.*) Esa. 13. 9.
סוס	וַיַּשְׁמֵּם אֶת הָעִיר הַזֹּאת לְשַׁמָּה וְלִשְׁרֵקָה : שַׁם בְּפִנֵּי לְשַׁמָּה	*Ponere vrbem desolationi* (*in desolationem,*) *& sibilo.* Ier. 19. 8. *Ponere vitem desolationi.* (*in desolationem.*) Ioel 1. 7.

Aliàs שַׁמָּה est nomen proprium viri nepotis Esau. Samah. [*Samo.*] Gen. 36. 14. שַׁמָּה *Samas.* Fuit alter Samas Iesse filius, qui & שַׁמָּעָא vel שַׁמָּעָה dicebatur. 1. Sam. 16. 9. *Et transire fecit Iesse* שַׁמָּה *Samam, &c.*

Alter fortisimus Agæ filius. 2. Sam. 23. 11. *Et post eum* שַׁמָּה *Samas filius Agæ Montanus.*

	שְׁמָטוּהוּ שְׁמָטוּהָ	Imperat.
	שַׁמֵּט	Infinitiius.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Reliquit, liberè dimisit. [*Lasciar in abbandono.*] Nonnulli putant, hoc verbum aliquando intransitiuum esse, quod non placet. In sequentibus locis tantum inuenitur.

אמר	וַיֹּאמֶר שְׁמָטוּהוּ וַיִּשְׁמְטוּהָ :	*Dicere, sinite aliquam, & relinquere. (Erat in fenestra, quod notes. Ex Masara verò* שְׁמָטוּהָ *legitur.) 2. Reg. 9. 33.*
כעל	שָׁמוֹט כָּל בַּעַל מַשֶּׁה יָדוֹ :	*Relinquere dominum mutui manus tuæ. (Aliud præceptum relaxandi debita.) Deut. 15. 2.*
בקר	כִּי שַׁמְטוֹ הַבָּקָר :	*Vaccas relinquere. (arcam.) Locus illustrandus. 2. Sam. 6. 6.*
נחלים	וְשָׁמַטְתָּה וּבָךְ מִנַּחֲלָתֶךָ וגו׳	*Relinquere, (facere* שְׁמָטָה *) & in se ab hæreditate. Locus dilucidãdus. Ier. 17. 4.*
שבועית	וּהַשְּׁבִיעִת וִשַּׁמַטְתָּנָה וגו׳ :	*Septimo anno relinquere terrã.) hoc est, eam non colere.) Exo. 23. 11.*

Deriuatiua huius sunt. השמיט נשמט שְׁמִיטָה.

שְׁמִטָּה Nomen fœmininum genere, sine plurali. Remissio, dimissio. [*Gittamento, quel lasciar in abbandono.*] in sequentib. locis tantũ inuenitur.

דבר	זֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה וגו׳ :	*Verbum (negotium) remissionis, &c. Deut. 15. 2.*
עשה	מִקֵּץ שֶׁבַע שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה :	*Facere dimissionem a fine septem annorum. Hic habes, qualis sit hæc dimissio, debiti videlicet. Deut. 15. 1.*
קרא	כִּי קָרָא שְׁמִטָּה לַיי׳ :	*Vocare (prædicare) remissionẽ Domino. Deut. 15. 2.*
סכס	קָרְבָה שְׁנַת הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה :	*Annum remissionis, septimum scilicet appropinquare. Deut. 15. 9.*
סכס	כְּמוֹעֵד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה :	*Annus remissionis. Deut. 31. 10.*

Radix est. שמט.

שִׁמְעִי Nomen proprium trium virorum ex tribu Iudæ. Samai. [*Samaio.*] Primus fuit Onami filius, vt 1. Par. 2. 27. שַׁמַּי *Samaius*. Alter filius Recemi, vt ibidẽ, ver. 43. *Et Recemus genuit* אֶת שַׁמַּי *Samaiũ.* Tertius Esdræ filius, vt cap. 4. 17. וְאֶת שַׁמַּי *Et Samaium.* Radix forsitan est. שמע.

שִׁמְיָדָע / **שִׁמְדָעִי** } Require paulò superius, suo loco proprio.

שָׁמַיִם Nomen masculinum genere, formę dualis, suscipiens affixa, & He locale in fine, quæ sunt in Biblijs. שָׁמַיִם שָׁמֶיךָ הַשָּׁמַיִם שָׁמֶיכֶם שָׁמָיו. Dubitatur autem tàm de radice, quàm de ratione significationis. Alijs radix est שם, vel שמה vel tandem שום, ast mihi est potius propria, & primo significat altitudinem circularem alicuius rei, circulum, sphęram ego dicerem, sicut אֶרֶץ est infimum, vel centrum: postea trãslatum est ad cęlum, & ad sublunaria omnia ad terram vsque. Gen. 1. 1. *Primũ creauit Deus* אֵת הַשָּׁמַיִם *Sphæram & centrum; Vel ignem, & terram.* Quem enim locũ cęlum hic habeat, non satis video, cum secunda die factum fuerit, in prima iam luce creata, ut aut falsum sit, (malum) quòd Deus primùm creauit cęlum, aut a cœlo שָׁמַיִם aliud significat, nam sic dictum fuisse per anticipationem, vt quidam asserunt, non satis arridet. Manifestum quidem est, Mosen res tantum naturales describere, quare si hic שָׁמַיִם cœlũ sit, omnino & mobile, atq;

עתים	וְנֹאסַף שִׂמְחָה וָגִיל מִן הַכַּרְמֶל :	*Gaudium & exultationem colligi ab aliquo loco. Esa. 16. 10.*
נאסף	וּיֹאסַפָה שִׂמְחָה וָגִיל מִן הַכַּרְמֶל :	*Gaudium & exultationem colligi ab aliquo loco. Ier. 48. 33.*
נסך	אֲנַסֶּכָה בְשִׂמְחָה :	*Tentare aliquem in gaudio. Eccles. 2. 1.*
כשמע	וּתִשָּׁמַע שִׂמְחַת יְרוּשָׁלִַם עַד מֵרָחוֹק :	*Lætitiam audiri vsque a longe. Neh. 12. 43.*
כתן	נָתַתָּה שִׂמְחָה בְלִבִּי :	*Dare lętitiam in corde alicuius. Psal. 4. 8.*
עבד	לֹא עָבַדְתָּ אֶת יי׳ אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וגו׳ :	*Non colere Deum in lætitiam, &c. Deut. 28. 47.*
עבד	עָבְדוּ אֶת יי׳ בְּשִׂמְחָה :	*Colere Deum in lætitia. Psal. 100. 2.*
עולם	וּשְׂמֵחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם :	*Gaudium sæculi esse super caput alicuius. Esa. 35. 10.*
שלם	שִׂמְחַת עוֹלָם תִּהְיֶה לָהֶם :	*Gaudium sæculi esse alicui. Esa. 61. 7*
ערב	עֲרֻבָה כָּל שִׂמְחָה :	*Gaudiũ aduesperascere. Esa. 24. 11. Vide* ערב.
עשה	וַיַּעֲשׂוּ שִׁבְעַת יָמִים שִׂמְחָה :	*Facere septem diebus lætitiam. 2. Par. 30. 23.*
עשה	וְלַעֲשׂוֹת שִׂמְחָה גְדוֹלָה :	*Facere gaudiũ magnum. Neh. 8. 13.*
עשה	שִׂמְחָה לַצַּדִּיק עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט	*Facere indicium esse lætitiam iusto. Pro. 21. 15.*
קול	קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה :	*Vox gaudij, & vox lætitiæ, &c. Ier. 7. 36.*
ראה	רָאִיתִי בְשִׂמְחָה וגו׳ :	*Videre in lætitia, &c. 1. Par. 29. 17*
ראה	וְנִרְאָה בְשִׂמְחָתְכֶם :	*Videre (vel videri) in lætitia alicuius. Esa. 66 5.*
נשא	אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלִַם עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי :	*Eleuare aliquid super capite (initio) lætitiæ tuæ. Psal 137. 6.*
רגע	וּשְׂמֵחָה חֵנֶף עָדִי רָגַע :	*Letitiam alicuius esse vsque ad momentum. Iob 20. 5.*
רנן	רַנְּנוּ לְיַעֲקֹב שִׂמְחָה :	*Ouare alicui lætitia. Ier. 31. 7.*
שבח	שִׁבַּחְתִּי אֲנִי אֶת הַשִּׂמְחָה וגו׳ :	*Laudare gaudium, &c. Eccles. 8. 15.*
שבע	שְׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ :	*Saturitatem gaudiorum esse cũ vultu Dei. Psal. 16. 11.*
שלח	וְאֲשַׁלֶּחֲךָ בְּשִׂמְחָה וגו׳ :	*Dimittere aliquem in (cum) gaudio, &c. Gen. 31. 27.*
שמח	וּשְׂמֵחִים שִׂמְחָה גְדוֹלָה :	*Lætari lætitia magna. 1. Reg. 1. 40.*
שמח	כִּי הָאֱלֹהִים שִׂמְחָם שִׂמְחָה גְדוֹלָה :	*Lætificare aliquem lætitia magna. Neh. 12. 43.* (5.
שמח	לְשִׂמְחַת בְּשִׂמְחַת גּוֹיִךְ :	*Gaudere in gaudio alicuius. Ps. 106.*
שמח	שִׂמְחוּ לְפָנֶיךָ כְּשִׂמְחַת בַּקָּצִיר	*Gaudere ad instar lętitiæ in messe. Ornatè est in regula sequente* ב *præpositione, præter regulas. Esa. 9. 3.*
שמח	וּיִשְׂמַח יוֹנָה עַל הַקִּיקָיוֹן שִׂמְחָה גְדוֹלָה :	*Gaudere super aliquid gaudio magno. Ion. 4. 6.*
שון	וְהִנֵּה שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה :	*Gaudium, & lætitiã esse. Esa. 22. 13.*
שון	שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָהּ :	*Gaudium & lætitiam inueniri in aliquo. Esa. 51. 3.*
תוחלת	תּוֹחֶלֶת צַדִּיקִים שִׂמְחָה :	*Spem iustorum esse gaudium. Prou. 10. 28.*
תרועה	וְרַבִּים בִּתְרוּעָה בְּשִׂמְחָה לְהָרִים קוֹל :	*Multos esse in iubilo, in gaudio, ad eleuandam vocem. Esd. 3. 12.*
תרועה	אֵין הָעָם מַכִּירִים קוֹל תְּרוּעַת הַשִּׂמְחָה וגו׳ :	*Vox iubili lætitia. Esd. 3. 13.*

Radix est שמח.

שָׁמַט Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

שָׁמַטְתָּה / שָׁמַט	Præteritum.
תִּשְׁמְטֶנָּה / יִשְׁמְטֶנָּה	Futurum.

	Gaudere voci (ad vocem) organi. Iob 21. 12.	קול
	Ementem non gaudere. Ezec. 7. 12.	קנה
	Gaudere obuiam alicui. Iud. 19. 3.	קראת
	Videre, & lætari. 1. Sam. 19. 5.	ראה
	Gaudentes mali alicuius pudere. Ps. 35. 26.	רוע
	Ouare, & gaudere. Psal. 35. 27.	רנן
	Gaudere gaudio magno. 1. Reg. 1. 40	שמח
	Gaudere in gaudio alicuius. Psalm. 106. 5.	שמח
	Gaudere ante aliquem ad instar lætitiæ in messe. Esa. 9. 3.	שמח
	Gaudere super aliquid gaudio magno. Ion. 4. 6.	שמח
	Celos gaudere. Psal. 96. 11.	שמים
	Audire, & lætari. Psal. 34. 3.	שמע

Deriuatiua huius sunt. השמיח שמח שִׂמְחָה.

שָׂמַח Verbum Pihel actiuum, perfectũ, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

שִׂמַּח שִׂמַּחְתָּ / שִׂמַּחוּ שִׂמַּחְתִּי שִׂמַּחְתָּךְ	Præteritum.
מְשַׂמֵּחַ / מְשַׂמְּחִי	Part. præs.
יְשַׂמַּח יְשַׂמְּחֶנָּה / יְשַׂמְּחוּ	Futurum.
שַׂמֵּחַ או שַׂמַּח שַׂמְּחוּ / שַׂמֵּחַ	Imperat. / Infinitiu

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, præter Pahul, cuius vices supplet Toar verbi Cal. Lętare; gaudere, lætari facere. [*Rallegrare, far rallegrare.*] Supra accusatiuum patientẽ, quẽ vocant, affixum vel disiunctum, eandem constructionẽ cum suo Cal habet, efficitq; nonnullos idiotismos satis ornatos, vt in sequentibus obseruabis.

אב	בֵּן חָכָם יְשַׂמַּח אָב :	*Filium lætificare patrem. Pro. 10. 1.*
אויב	וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי :	*Non lætificare hostes alicui. (de aliquo.) Psal. 30. 2.*
אויב	וַיְשַׂמַּח עָלֶיךָ אוֹיֵב :	*Lætificare inimicum super aliquem. Thren. 2. 17.*
אלהים	הַמְשַׂמַּח אֱלֹהִים וַאֲנָשִׁים :	*Mustum lætificare Deos & homines. Iud. 9. 13.*
אשה	וְשִׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ :	*Lætificare vxorem. Deut. 24. 5.*
בית	וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי :	*Lætificare aliquẽ in domo orationis. Esa. 56. 7.*
דבר	וְדָבָר טוֹב יַשְׂמִחֶנָּה :	*Verbum bonum lætificare sollicitudinem. Pro. 12. 25.*
חיים	וַיַּיִן יְשַׂמַּח חַיִּים :	*Vinum lætificare vitã. Eccles. 10. 19*
יגון	וְשִׂמַּחְתִּים מִיָּגוֹנָם :	*Lætificare aliquem de dolore. Ier. 31. 12.*
לב	פִּקּוּדֵי יי׳ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב :	*Præcepta lætificare cor. Psal. 19. 9.*
לב	מְאוֹר עֵינַיִם יְשַׂמַּח לֵב :	*Lumen oculorum lætificare cor, Pro. 15. 30.*
לב	שֶׁמֶן וּקְטֹרֶת יְשַׂמַּח לֵב :	*Vnguentum, & thimiama lætificare cor. Pro. 27. 9.*
לבב	וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ :	*Vinum lętificare cor hominis. Psal. 104. 25.*
מלך	בְּרָעָתָם יְשַׂמְּחוּ מֶלֶךְ :	*Lætificare in malo (malitia) tua regem. Hos. 7. 3.*
נפש	שַׂמַּח נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ :	*Lætificare animam. Psal. 86. 4.*
עיר	נְהָר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ עִיר אֱלֹהִים :	*Riuos lætificare vrbem. Psal. 46. 5.*
פעל	כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יי׳ בְּפָעֳלֶךָ :	*Deum lætificare aliquem in operibus suis. Psal. 92. 5.*
נפש	שַׂמֵּחַ שַׂמְּחוּהוּ :	*Lætificando lætificare aliquem. Ier. 20. 15.*
	כִּי הָאֱלֹהִים שִׂמְּחָם שִׂמְחָה גְדוֹלָה :	*Lætificare aliquem gaudio magno. Neh. 12. 42.*
עתים		

שִׂמְחָה Nomẽ fœmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שִׂמְחָה שִׂמְחַת שִׂמְחוֹת שִׂמְחָתְךָ שִׂמְחָתֶךָ שִׂמְחָתִי שִׂמְחָתָם שִׂמְחָתוֹ יָגוֹן [*Anegrezza, trionfo.*] Lætitia, gaudium, hilaritas, anticeron יָגוֹן. Synonima, vide in Cal, & superius in גול, & nota. Idiotismos satis frequẽtes, eosdemq; plenos elegãtiarum efficit, quemadmodum in sequentibus velim obserues.

אהב	אִישׁ מַחְמַד אַהֲבַת שִׂמְחָה :	*Amare gaudium. Pro. 27. 17.*
אולת	אִוֶּלֶת שִׂמְחָה לַחֲסַר לֵב :	*Stultitiam esse gaudium alicui. Pro. 15. 21.*
אזר	וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה :	*Accingere aliquem lætitia. Psalm. 30. 11.*
אחרית	אַחֲרִיתָהּ שִׂמְחָה תוּגָה :	*Vltimum gaudij esse dolorem. Pro. 14. 13.*
אכל	לְךָ אֹכֵל בְּשִׂמְחָה לַחְמֶךָ :	*Edere in gaudio panem. Eccl. 9. 7.*
בית	לֵב כְּ. יְרִים בֵּית שִׂמְחָה :	*Domus gaudij. Eccles. 7. 6.*
גיל	אֶל אֵל שִׂמְחַת גִּילִי :	*Lætitia exultationis alicuius. Psal. 43. 4.*
גיל	תּוּבַלְנָה בְּשִׂמְחָת וְגִיל :	*Adduci in gaudijs, & exultatione. Psal. 45. 16.*
גיל	בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ שִׂמְחָה וְגִיל :	*Gaudium & exultationem excindi e domo Dei. Ioel 1. 16.*
הגדיל	לֹא הִגְדַּלְתָּ הַשִּׂמְחָה :	*Non magnificare lætitiam. Esa. 9. 3.*
היה	וַיְהִי דְבָרֶיךָ לִי לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחַת לִבִּי :	*Aliquid esse lætitiæ (in lætitiã) cordis. Ier. 15. 16.*
היה	וַתְּהִי שִׂמְחָה גְדוֹלָה מְאֹד :	*Gaudium magnum valde esse. Neh. 8. 18.*
היה	לַיְהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשָׂשׂוֹן וִיקָר :	*Lucem, & lætitiam, & gaudium, & pretiositatẽ esse alicui. Est. 8. 10.*
הלל	וַיְהַלְלוּ עַד לַשִّמְחָה :	*Laudare vsque ad lætitiæ. (lætitiã.) 2. Par. 29. 30.*
הריס	לָהָרִים קוֹל לַשִּׂמְחָה :	*leuare vocem gaudio. (lætanter.) 1. Par. 15. 16.*
השיג	שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ :	*Apprehendere gaudium, & lætitiã. Esa. 35. 10.*
השמיע	תַּשְׁמִיעֵנִי שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה :	*Audire facere aliquem gaudium & lætitiam. Psal. 51. 10.*
ושיש	וְשִׂישׂוּ בְשִׂמְחָה :	*Gaudere in lætitia. Psal. 68. 4.*
ושיש	יָשִׂישׂ עָלֶיךָ בְּשִׂמְחָה :	*Gaudere super aliquo in lætitia. Soph. 3. 16.*
ובשמחתו	וּבְשִׂמְחָתוֹ לֹא יִתְעָרַב זָר :	*Extraneum non commisceri in gaudio cordis. Pro. 40. 10.*
יגון	אֲשֶׁר נֶהְפַּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה :	*Verti de dolore lætitiæ. (in lætitiã.) Est. 9. 22.*
יום	וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וגו׳ :	*Dies lętitiæ alicuius. Num. 10. 10.*
יום	לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה וגו׳ :	*Facere dies conuiuij & lætitiæ. Est. 9. 22.*
יום	וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ :	*Dies gaudij cordis alicuius. Cant. 3. 11.*
יסף	וְיוֹסִפוּ עֲנָוִים בַּיי׳ שִׂמְחָה :	*Addere lætitiam in Domino. Esaias 29. 19.*
יעץ	וְלִיוֹעֲצֵי שָׁלוֹם שִׂמְחָה :	*Gaudium esse consultoribus pacis. Pro. 12. 20.*
יצא	וְתֵצֵאנָה הַנָּשִׁים וגו׳ בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלִישִׁים :	*Egredi obuiam in (cum) gaudio, &c. 1. Sam. 18. 6.*
יצא	כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ :	*Egredi in (cum) lætitiæ. Esa. 55. 12.*
ישראל	כִּי שִׂמְחָה בְיִשְׂרָאֵל :	*Gaudiũ esse in Israele. 1. Par. 12. 41.*
לב	כִּי הָאֱלֹהִים מַעֲנֶה בְּשִׂמְחַת לִבּוֹ :	*Deum respondere in gaudio cordis alicuius. Eccles. 5. 19.*
לבב	וְשִׂמְחַת לֵבָב וגו׳ :	*Gaudium cordis, &c. Esa. 30. 29.*
מנע	לֹא מִנַּעְתִּי אֶת לִבִּי מִכָּל שִׂמְחָה :	*Non prohibere cor ab omni lætitia. Eccles. 2. 10.*

נכח	גָּבְהֵי שָׁמַיִם מַה תִּפְעָל׃	*Altitudines cęlorum. Iob* 11.8.
נכח	הֲלֹא אֱלֹהֵי גֹבַהּ שָׁמַיִם	*Deum (esse, vel incolere) altitudinẽ cęli. Iob* 22.12.
נכס	כִּי כְגֹבַהּ שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ	*Cęlos exaltari super terra. Psalm.* 103.11.
נכס	כִּי גָבְהוּ שָׁמַיִם מֵאָרֶץ׃	*Cęlos exaltari a (præ) terra. Esa.* 55.9.
נלה	יְגַלּוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ׃	*Cęlos detegere iniquitatem alicuius. Iob* 20.27.
נסס	וַיִּכָּלֵא הַגֶּשֶׁם מִן הַשָּׁמַיִם׃	*Pluuiam cohiberi de cœlis. Gen.* 8.2.
דכר	כִּי מִן הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם׃	*Loqui de Cęlo. Exo.* 20.22.
דגן	יִרְדֶּן שָׁמַיִם נָתַן לָמוֹ׃	*Dare triticum cœli. Psal.* 78.24.
דלת	וְדַלְתֵי שָׁמַיִם פָּתָח׃	*Aperire portas cœlorũ. Ps.* 78.23.
האזין	הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבֵּרָה׃	*Cęlos auscultare. Deut.* 32.1.
הביט	הַבֵּט נָא הַשָּׁמַיְמָה׃	*Aspicere in cęlum. Gen.* 15. 5.
הביט	הַבֵּט שָׁמַיִם וּרְאֵה׃	*Aspicere cęlũ, & videre. Iob* 35. 5.
הביט	מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יי׳׃	*Aspicere de cęlis. Psal.* 33.13.
הביט	יי׳ מִשָּׁמַיִם אֶל אֶרֶץ הִבִּיט׃	*Aspicere de cęlis ad terram. Psalm.* 102.20.
הכר	וְיוֹשִׁיעֻךָ הֹבְרֵי שָׁמָיִם׃	*Astrologos cęlorum auxiliari. Esai.* 47.13.
הגיד	וְיַגִּידוּ שָׁמַיִם צִדְקוֹ׃	*Cęlos indicare iustitiã Dei. Ps.* 50.6.
הגיע	וְרֹאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה׃	*Caput alicuius rei pertingere ad cęlum. Gen.* 28.12.
הגיע	עַד לַשָּׁמַיִם הִגִּיעַ׃	*Pertingere vsque cęlo. (ad cęlum.) 2. Par.* 28. 9.
הוד	אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ עַל הַשָּׁמָיִם	*Dare decorem Dei super cęlo. Psal.* 8. 2.
הודה	יוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יי׳ וגו׳׃	*Cęlos celebrare mira Dei, &c. Psal.* 89. 6.
הטיז	יי׳ הַט שָׁמֶיךָ וְתֵרֵד׃	*Inclinare cœlos. Psal.* 144. 5.
הים	וְהָיוּ שָׁמֶיךָ אֲשֶׁר עַל רֹאשְׁךָ נְחֹשֶׁת׃	*Cœlum esse æs. Deut.* 28. 23.
הכין	יי׳ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ׃	*Deum aptare solium suum in cęlis. Psal.* 103. 19.
הכין	הֲבַכֵּנוֹ שָׁמַיִם שָׁם אָנִי׃	*Aptare cęlos. Pro.* 8. 27.
הלביש	אַלְבִּישׁ שָׁמַיִם קַדְרוּת וגו׳׃	*Induere cęlos obscuritate, &c. Esa.* 5. 3.
הלל	יְהַלְלוּהוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃	*Cęlum laudare Deum. Tsal.* 69.35.
הלל	הַלְלוּ אֶת יי׳ מִן הַשָּׁמַיִם׃	*Laudare dominum de cęlis. Tsalm.* 148. 1.
הלל	יְהַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם׃	*Cęlos cęlorum laudare Deum. Tsal.* 148. 4.
המון	לְקוֹל תִּתּוֹ הָמוֹן מַיִם בַּשָּׁמָיִם	*Sonitus aquarũ in cœlis. Ier.* 10 12.
הסיע	יַסִּיעַ קָדִים בַּשָּׁמָיִם׃	*Mouere facere eurum in cęlo. Tsal.* 78. 26.
העיד	הַעִידֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וגו׳	*In testes vocare cęlum & terram in aliquos. Deut.* 4.26.
עקץ	עַד בִּלְתִּי שָׁמַיִם לֹא יָקִיצוּ׃	*Non expergisci, quoad cęli sint. Iob* 14. 8.
הרגיז	עַל כֵּן שָׁמַיִם אַרְגִּיז׃	*Tremefacere cęlos. Esa.* 13.13.
הרים	וַיָּרֶם יְמִינוֹ וְשְׂמֹאלוֹ אֶל הַשָּׁמָיִם׃	*Leuare dexteram & sinistram ad cœlum. Dan.* 12. 7.
הרעים	יַרְעֵם מִן שָׁמָיִם יי׳׃	*Deum tonare de cęlis. 2. Sam.* 22.14
הרעים	וַיַּרְעֵם בַּשָּׁמַיִם יי׳׃	*Deum tonare in cęlis. Tsal.* 18.14.
הרעיף	הַרְעִיפוּ שָׁמַיִם מִמַּעַל׃	*Cęlos stillare desuper. Esa.* 45.8.
הרעיש	וְאַנִּי מַרְעִישׁ אֶת הַשָּׁמַיִם וגו׳׃	*Commouere cęlos. Agg.* 2.6.
השליך	הָשְׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ וגו׳׃	*Proijcere de cęlis (in) terram. Thre.* 2. 1.
השמיע	מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעֲךָ אֶת קֹלוֹ׃	*Audire facere de cęlis. Deuteron.* 4.36.
השקיף	יי׳ מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף וגו׳׃	*Prospicere de cœlis. Psal.* 14.2.
הותן	וַיִּתֵּן בֵּין הַשָּׁמַיִם וּבֵין הָאָרֶץ׃	*Dari inter cęlum, & inter terram. 2. Sam.* 18. 10.
השקיפה	הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמָיִם׃	*Aspicere de habitaculo sanctitatis de cœlo. Deut.* 16. 15.
מעשה	וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שָׁמַיִם וגו׳׃	*Cœlos esse opus manuum Dei, &c. Psal.* 102.26.
מקום	אֶל מְקוֹם שְׁבָתְךָ אֶל הַשָּׁמָיִם	*Locus habitationis Dei est cœlum. 1. Reg.* 8.30.
נכל	וְנִבְלֵי שָׁמַיִם מִי יִשְׁכּוֹן׃	*Nubila cœli. Iob* 38.37.
נגל	וְגֹלְלוּ כַּסֵּפֶר הַשָּׁמָיִם׃	*Cęlos inuolui sicut librũ. Esa.* 34.4.
נגע	כִּי נִגַּע אֶל הַשָּׁמַיִם מִשְׁפָּטֶהָ׃	*Pertingere ad cęlos. Ier.* 51.9.
נטה	הַנּוֹטֶה כַּדֹּק שָׁמַיִם וגו׳׃	*Extendere cęlos sicut tenuitatem. Esa.* 40. 12.
נטה	נָטָה אֶת יָדְךָ עַל הַשָּׁמָיִם׃	*Extendere manum super (ad) cęlũ. Exo.* 9. 22.
נטה	וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרֶד׃	*Inclinare cœlos. Psal.* 18.10.
נטה	נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה׃	*Extendere cœlos sicut cortinam. Ps.* 104.
נטע	לִנְטֹעַ שָׁמַיִם׃	*Plantare cęlos. Esa.* 51.16.
נטף	גַּם שָׁמַיִם נָפוּ׃	*Cęlos stillare. Iud.* 5. 4.
נטף	אַף שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים	*Cęlos stillare a facie Dei. Psalm.* 68. 9.
נלחם	מִן שָׁמַיִם נִלְחֲמוּ׃	*Præliari de cęlo. Iud.* 5.20. (36.
נמד	אִם יִמָּדוּ שָׁמַיִם מִלְּמַעְלָה׃	*Cęlos mensurari desuper. Ierem.* 31.
נמלח	כִּי שָׁמַיִם כָּעָשָׁן נִמְלָחוּ׃	*Cęlos tanquàm fumum corrumpi. Esa.* 51. 6.
נסק	אִם אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם אָתָּה׃	*Scandere cęlum. Psal.* 139.8.
נעצר	בְּהֵעָצֵר שָׁמַיִם וגו׳׃	*Cęlos constringi, &c. 1. Reg.* 8. 35.
נעצר	בִּדְבַר יי׳ שָׁמַיִם נֶעֱשׂוּ׃	*Cęlos fieri (in) verbo Dei. Ps.* 33.6.
נפל	אֵשׁ אֱלֹהִים נָפְלָה מִן הַשָּׁמַיִם	*Ignem cadere de cœlo. Iob* 1.6.
נפל	אֵיךְ נָפַלְתָּ מִשָּׁמַיִם׃	*Cadere de cęlo. Esa.* 14.12.
נפתח	נִפְתְּחוּ הַשָּׁמָיִם׃	*Cęlos aperiri. Ezec.* 1. 1.
נצב	דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃	*Collocari in cęlo. Psal.* 119. 89.
נשא	וּשְׂאוּ עֵינֵיכֶם הַשָּׁמַיְמָה׃	*Leuare oculos ad cęlum. Deut.* 4.19.
נשא	כִּי אֶשָּׂא אֶל שָׁמַיִם יָדִי׃	*Leuare ad cęlos manum. Deut.* 32. 40.
נשא	שְׂאוּ לַשָּׁמַיִם עֵינֵיכֶם׃	*Leuare cęlis (ad cęlum) oculos. Esa.* 51. 6.
נשקף	וּצְדָקָה מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף׃	*Iustitiam prospicere de cęlis. Psal.* 85. 12.
נתיב	דֶּרֶךְ הַנֶּשֶׁר בַּשָּׁמָיִם׃	*Via aquilæ in cęlo. Pro.* 30. 19.
נתיב	קַלִּים הָיוּ רֹדְפֵינוּ מִנְּשָׁרֵי שָׁמָיִם׃	*Aquilæ cœlorum. Thren.* 4.19.
נתן	וּנְתַתִּי אֶת שְׁמֵיכֶם כַּבַּרְזֶל׃	*Dare cęlos sicut ferrũ. Leuit.* 26.19.
נתן	וְאֶת הַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ רְבִיבִים׃	*Cęlos dare stillas. Ier.* 14. 22.
נתן	וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טַלָּם׃	*Cęlos dare rorem. Zac.* 8.12.
ספר	הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל׃	*Cœlos narrare gloriã Dei. Ps.* 18.2.
עד	הִנֵּה בַשָּׁמַיִם עָדִי׃	*Testẽ alicuius esse in cœlis. Iob* 16.19.
עוף	וּבְעוֹף הַשָּׁמָיִם׃	*Auis cœli. (aeris.) Gen.* 1.26.
עוף	אֲשֶׁר תָּעוּף בַּשָּׁמָיִם׃	*Volare in cœlo. (aere.) Deut.* 4.17.
עיר	עָרִים גְּדֹלוֹת וּבְצוּרוֹת בַּשָּׁמָיִם	*Vrbes in cœlo. (altissimæ.) Deut.* 1. 28.
עלה	מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשָּׁמָיְמָה׃	*Ascendere in cœlum. Deut.* 30. 12.
עלה	עֲלֵה עָשָׁן הָעִיר הַשָּׁמָיְמָה׃	*Fumum ascendere in cœlũ. Ios.* 8.20.
עלה	וְהִנֵּה עָלָה כְלִיל הָעִיר הַשָּׁמָיְמָה׃	*Fumum ascendere in cœlum. Iud.* 20. 40.
עלה	יִתְעַר שַׁוְעַת הָעִיר הַשָּׁמָיִם׃	*Vociferationem ascendere (in) cœlũ. 1. Sam.* 5. 12.
עלה	אִם יַעֲלֶה לַשָּׁמַיִם שִׁיאוֹ׃	*Altitudinem alicuius ascendere cœlo (in cœlum. Iob* 20.6.
עלה	יַעֲלוּ שָׁמַיִם וגו׳׃	*Ascendere (ad) cœlũ. Psal.* 107.26.
עלה	כִּי תַעֲלֶה בָבֶל הַשָּׁמַיִם וגו׳	*Ascendere ad cœlum. Ier.* 51.53.
עמוד	עַמּוּדֵי שָׁמַיִם יִרְוָפֻהוּ׃	*Columnæ cœlorum. Iob* 26.11.
ענה	יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ׃	*Deum respondere de cœlis sanctitatis suæ. Psal.* 20.7.
ענה	אֶעֱנֶה אֶת הַשָּׁמַיִם וגו׳׃	*Deum respondere cœlis, &c. Hos.* 2. 21. *Vide* ענה.
סתקדר	וְהַשָּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ עָבִים וְרוּחַ׃	*Cœlos obscurari nubibus & vento. 1. Reg.* 18. 45.
זכך	וְשָׁמַיִם לֹא זַכּוּ בְּעֵינָיו׃	*Cœlos non esse puros in oculis Dei. Iob* 15. 15.
זעק	וַיִּזְעֲקוּ הַשָּׁמָיִם׃	*Clamare (in) cęlum. 2. Par.* 32.20.
זרק	וַזָּרְקוּ מֹשֶׁה הַשָּׁמַיְמָה׃	*Spargere aliquid in cęlum. Exo.* 9.8.
חוג	וְחוּג שָׁמַיִם יִתְהַלָּךְ׃	*Perambulare circulum cęli. Iob* 22. 14.
חסד	יי׳ בַּשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ׃	*Pietatem Dei esse in cœlis. Ps.* 36.6.
חסד	כִּי גָדוֹל עַד שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ׃	*Pietatem Dei esse magnam vsque ad cœlum. Psal.* 57.11.
חסד	כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ׃	*Pietatem Dei esse magnam desuper cœlis. Psal.* 108. 5.
חני	וַיֹּאמֶר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֲצִי הַשָּׁמַיִם	*Solem sisti in medietate cœli. Ios.* 10. 13.
חקק	הֲיָדַעְתָּ חֻקּוֹת שָׁמָיִם׃	*Cognoscere statuta cœli. Iob* 38.33.
טל	וְיִתֶּן לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם׃	*Dare de rore cœli. Gen.* 27.28.
טל	וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעָל׃	*Ros cęli desuper. Gen.* 27.39.
טפח	וִימִינִי טִפְּחָה שָׁמָיִם׃	*Dexteram Dei palmare cęlos. Esa.* 48. 13. (*Vide* טפח.
יהוס	הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיי׳׃	*Cœlos esse cœlos domino. Ps.* 115.16.
יהוס	וְהַשְּׁמֵדִים מִתַּחַת שְׁמֵי יי׳׃	*Abolere de sub cœlo domini. Thren.* 3. 22.
יום	כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ׃	*Dies cœli. Deut.* 11. 21.
יום	וּכְמוֹ כִימֵי שָׁמָיִם׃	*Dies cœli. Psal.* 89. 30.
ירד	מִן הַשָּׁמַיִם יֵרֵד עָלֶיךָ וגו׳׃	*Descendere de cęlo super aliquẽ, etc. Deut.* 28.24.
ירד	תֵּרֵד אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם׃	*Ignẽ descendere de cęlo. 2. Reg.* 1.10.
ירד	כַּאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן הַשָּׁמַיִם וגו׳׃	*Pluuiam & niuem descendere de cęlis. Esa.* 55. 10.
יסד	יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׂחָק׃	*Habitator cœli. (est Deus.) Ps.* 2.4.
יסד	הֵישְׁבִי בַשָּׁמַיִם׃	*Habitare in cœlo. Psal.* 123. 1.
כביד	עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃	*Gloriam Dei esse super (vel præ) cęlis. Psal.* 113. 4.
כונן	כּוֹנֵן שָׁמַיִם בִּתְבוּנָה׃	*Aptare cęlos. Pro.* 3. 19.
כוכב	וְהִנְכַּם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב׃	*Aliquos esse sicut stellas cœli in multitudine. Deut.* 1. 10.
כוכב	כִּי כוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכִסִּילֵיהֶם לֹא יַהֵלּוּ׃	*Stellas cęlorum, & planetass eorum non lucere. Esa.* 13. 10.
כלא	כָּלָא שָׁמַיִם מָטָר׃	*Cohibere cęlos a rore. Agg.* 1.10.
כלכל	הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ׃	*Cęlum, & cœlos cœlorum (empyreũ) non continere Deum. 1. Reg.* 8.27
כסא	הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי׃	*Cęlum esse sedem Dei. Esa.* 66. 1.
כסה	הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים׃	*Tegere cęlos (in) nubibus. Psalm.* 147. 8.
כסה	וְכִסִּיתִי בְּכַבּוֹתִךְ שָׁמַיִם וגו׳׃	*Tegere cęlos, &c. Ezec.* 32.7
כפול	וּכְפֹר שָׁמַיִם מִי יָלָדוּ׃	*Pruina cœli. Iob* 38. 39.
לא	לֹא בַשָּׁמַיִם הוּא׃	*Aliquid nõ esse in cœlo. Deut.* 30.12
לב	עֹד לֵב הַשָּׁמַיִם׃	*Cor cœli. Deut.* 4. 11.
לחם	הִנְנִי מַמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמָיִם׃	*Pluere panem de cęlo. Exo.* 16.4.
לחם	וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׂבִּיעֵם׃	*Saturare pane cęli, &c. Psal.* 105.4.
מוסד	מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְגָּזוּ׃	*Fundamenta cęlorum tremere. 2. Sam.* 22. 8.
מופת	וְנָתַתִּי מֹפְתִים בַּשָּׁמָיִם׃	*Dare prodigia in cœlo. Ioel* 3. 3.
מטל	לִמְטַר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה מָיִם׃	*Pluuia cęli. Deut.* 11. 11.
מים	עַד נַתֵּךְ מַיִם עֲלֵיהֶם מִן הַשָּׁמַיִם׃	*Aquas versari de cœlis. 2. Sam.* 21. 10.
מים	וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם׃	*Aquas esse desuper cęlis. Psalmus* 148. 4.
מלא	הֲלֹא אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֲנִי מְלֵא׃	*Replere cœlum & terram. Ierem.* 23. 24.
מלכת	לַעֲשׂוֹת כְּנִים לְמַלֶּכֶת הַשָּׁמָיִם׃	*Regina, (vel opus, fabrica) cœli. Ier.* 7. 20.

מכך	הִשְׁלִיךְ עֲלֵיהֶם אֲבָנִים גְּדֹלוֹת מִן הַשָּׁמָיִם׃	*Proijcere lapides de cęlis. Ios.* 10. 11.
אור	וְאוֹר הַשָּׁמַיִם וָאֵין אוֹרָם׃	*Lucem cęlorum non esse. Ier.* 4. 23.
אות	וּמֵאֹתוֹת הַשָּׁמַיִם אַל תֵּחָתּוּ׃	*Signa cęlorum. Ier.* 10.2.
אל	מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וגו׳׃	*Deus in cœlo, &c. Deut.* 3. 24.
אלהים	בְּיי׳ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וגו׳׃	*Deus cęli. Gen.* 24.3.
אלהים	אֵין כָּמוֹךָ אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל׃	*Deus in cęlo. 2. Reg.* 8.23.
אוצר	יִפְתַּח יי׳ לְךָ אֶת אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם	*Deum aperire thesaurum suum, cęlũ scilicet. Deut.* 28.12.
ארכב	וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ׃	*Cataractas cęli aperiri. Gen.* 7. 11.
ארכב	וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמַיִם׃	*Cataractas cęli obstrui. Gen.* 8.2.
ארכב	אִם לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם׃	*Aperire cataractas cęli. Malac.* 3. 10.
ארץ	וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמָיִם׃	*Leuare inter terram, & inter cęlum. Ezec.* 8.3.
ארשמתי	וְאַשְׁמַתְּנוּ גְדֹלָה עַד לַשָּׁמָיִם	*Delictum esse magnum vsque cęlo. (ad cęlum.) Esd.* 9.6.
ברא	הִנְנִי בוֹרֵא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים׃	*Creare cęlos nouos. Esa.* 65. 18.
ברכ	בִּרְכַּת שָׁמַיִם מֵעָל׃	*Benedictiones cęli desup. Ge.* 49.25.

לע	כִּי יוֹדְעֶיךָ בָּעַמִּים שָׁמֵמוּ עָלֶיךָ :	*Cognoscentes deuastari (obstupescere) super aliquem. Ezec. 28. 19.*
יומב	כָּל יֹשְׁבֵי הָאִיִּים שָׁמְמוּ עָלֶיךָ :	*Habitatores insularũ deuastari (obstupescere) super aliquem. Ezec. 27. 35.*
יומב	וַתֵּשֶׁב תָּמָר וְשֹׁמֵמָה בֵּית וגו'	*Aliquam sedere (&) desolatã, &c. 2.Sam. 13. 20.*
יומר	יַשִּׁמוּ יְשָׁרִים עַל זֹאת :	*Rectos deuastari (obstupescere) super aliquid. Iob 17.8.*
מקדש	עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם לְמַעַן אֲדֹנָי :	*Sanctuarium desolatum. Dan. 9.17.*
נחלה	לְנַחֲלוֹת שֹׁמֵמוֹת :	*Possessiones deuastatæ Esa. 49. 8.*
נחרן	מַחֲרָבוֹת שֹׁמֵמוֹת :	*Desolationes esse decretũ. Dan 9.27*
נתן	עַד כָּלָה וְנֶחֱרָצָה תֵּתַךְ עַל שֹׁמֵם :	*Excidium vltimum effundi super desolato. Dan. 9. 28.*
נתן	נְתָנִי שוֹמֵמָה :	*Dare aliquam desolatã. Thren. 1.13.*
נתן	וְלֵתֶת שִׁקּוּץ מְשֹׁמֵם :	*Dare abominationem desolatã. Dan. 12. 11.*
עקב	יִשֹּׁמוּ עַל עֶקֶב בָּשְׁתָּם :	*Aliquos deuastari super calcaneo (mercede) opprobrij sui. Ps. 40.16*
פצה	וְהַפֶּשַׁע שֹׁמֵם :	*Præuaricatio desolata. Locus dilucidandus. Dan. 8. 13.*
קומם	שִׁמּוּמוֹת רִאשֹׁנִים יָקִימוּ :	*Excitare desolationes priorum. Esa. 61. 4.*
ראה	וְרָאָה שִׁמֵּמוֹתָיו :	*Videre desolationes aliquorũ. Dan. 9. 18.*
רבב	כַּאֲשֶׁר שָׁמְמוּ עָלֶיךָ רַבִּים :	*Multos deuastari (obstupescere) super aliquem. Esa. 52. 14.*
שאף	שִׁמּוּת וַאֲאַף אֶחֱרֹב	*Desolare, & absorbere aliquem. Ezec. 36. 3.*
שום	שִׂמִי שוֹמֵם :	*Ponere aliquẽ desolatũ. Thren. 3. 4.*
שמח	בְּשִׂמְחָתְךָ וגו' עַל אֲשֶׁר שָׁמַמְתָּ :	*Gaudium alicuius, quòd alter desoletur, &c. Ezec. 35. 15.*
שום	שִׂמוּ שָׁמַיִם עַל זֹאת :	*Cælos deuastari (obstupescere) super aliquid. Ier. 2. 12.*
שער	כָּל שְׁעָרֶיהָ שׁוֹמֵמִין :	*Portas esse desolatas. Thren. 1. 4.*

Deriuatiua huius radicis sũt. השם השתומם משמה שמה שמי ש מם שמה שממין שמות . נשם שמה שמי ש מם שמה שממין שמות .

שׁוֹמֵם Verbum pihel neutrum, ex Duplicibus, ex quo legitur solũ participiũ præsens משומם, quod mihi potius Toar est, nec aliud ex eo facile formarẽ. Desolatus, deuastatus, & auget forsitan sensum nonnihil a Cal, & de viro obstupescẽte, & pene arescẽte ob aliquod euentum eleganter etiam per tralationẽ dicitur. [*desertato a fatto, & trascolato,*] In sequentibus locis solum forsitan inuenitur.

	וְאַשֵּׁבָה מְשׁוֹמֵם :	*Aliquem sedere desolatum. Esd. 9.3.*
יומב	וְאֵשֵׁב מְשׁוֹמֵם :	*Aliquem sedere desolatum. Esd. 9.4*
כוף	וְעַל כְּנַף שִׁקּוּצִים מְשֹׁמֵם :	*Desolatũ esse super ala abominationũ. Locus dilucidãdus. Dan 9.28*
נתן	וְנָתְנוּ הַשִּׁקּוּץ מְשֹׁמֵם :	*Dare abominationẽ desolatam. Dan. 11. 31.*

שְׁמָמָה Nomen fœmininum genere, sine plurali. Desolatio, deuastatio, vastitas. [*desolamẽto, desertamento.*] Loci aliquot obseruandi.

ארם	שְׁמָמָה הִיא מִבְּלִי אָדָם וּבְהֵמָה :	*Terram esse desolationem, sine hominibus & brutis. Ier. 32.43.*
ארמס	וְהַאֲדָמָה תִּשָּׁאֵה שְׁמָמָה :	*Humũ deuastari desolatione. Esa. 6.11*
ארץ	אַרְצְכֶם שְׁמָמָה :	*Terram esse desolationem. Esa. 1.7.*
ארץ	וְאַרְצְךָ לֹא יֵאָמֵר עוֹד שְׁמָמָה :	*Terram non appellari desolationem. Esa. 62.4.*
בית	וּבָתֵּיהֶם לְשַׁמָּה :	*Domos esse desolationi. (in desolationem.) Soph. 1. 13.*
שום	וְהָיְתָה שְׁמָמָה כֹּלָּהּ :	*Aliquid esse desolationem totum. Ier. 50.13.*

נרד	צְרוּרָה בְּשִׂמְלָתָם :	*Aliquid esse ligatum in vestimento. Exo. 12. 34.*
ערב	מִי צָרַר מַיִם בְּשִׂמְלָה :	*Ligare aquas in vestimẽto. Pro. 3.4.*
קרע	וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שִׂמְלֹתָיו :	*Scindere vestimenta. Gen. 37.33.*
שאל	שְׁאֹלָה אִשָּׁה וגו' וּשְׂמָלֹת :	*Petere vestimenta. Exo. 3.22.*
שום	וְשַׂמְתִּי שִׂמְלָתְךָ עָלֶיךָ :	*Ponere vestimentum super se. Ex Masara Iudæi legunt* שִׂמְלָתֵךְ . *Ruth 3.4.*
שמלש	שִׂמְלָה לָכֶם לְצִיץ וגו' :	*Vestimentum esse alicui. Esa. 3.6.*

שַׁבְלָה Nomen proprium regis Idumęorũ. Samlah. [*Samlano.*] Gen. 36. 37. *Et regnauit pro eo* שבלה. *Samlas ex Masieca.* Radix est. שמל.

שַׁבְלַי Nomen proprium viri cuiusdam Natinei. Samlai. [*Samlaio.*] Esd. 2.47. *Filij* שבלי *Samlaij.* Radix est שבל, quæ non inuenitur in Biblijs.

שֶׁמֶם Verbum Cal neutrum, ex duplicibus, sic flectitur in Biblijs.

	שָׁמֵם	Præteritum.
	שָׁמְמָה	
	שָׁמְמוּ או שָׁמֵמָה	
	שׁוֹמֵם שׁוֹמֵמִים או שׁוֹמֵמִין	Part. præs.
	שׁ מֵמָה שׁוֹמֵמוֹת שׁוֹמֵמִית שׁוֹמְמֹתֵינוּ שׁוֹמְמֹתֶיךָ	
	שָׁמֵם	Nomẽ Toar.
	שְׁמֵמָה	
	אֶשֹּׁם	Futurum.
	יִשֹּׁם	
	יִשֹּׁמוּ	
	שֹׁמּוּ	Imperat.
	שְׁמוֹת	Infinitiuus.

Cætera cautè formabis, cum opus erunt, iuxta regulas grammaticales, præter pahul, cuius vices supplet nomen Toar. In futuro אֶשֹּׁם & יִשֹּׁם Dages & vocalis breuis supplent vices vocalis longæ; pro אֶשֹּׁם, quamuis ego potius crederem, ista formari a verbo Cal נשם, vt suo loco dictum est, ibi vide, & nota. Infinitiuus שמות a nonnullis ponitur in radice שמה, quæ non inuenitur, sed hinc præstat esse, ad instar חמות a radice חמ Aliàs est etiam plurale a שָׁמָה, & nomen per se, vt inferius. Deuastatus, in desolationem redactus est. [*Restar deserto, solitudine, desertarsi.*] In aliquibus locis videtur, esse actiuum; desolauit deuastauit. [*Desertare.*] participia sæpius transeunt in naturam nominis tàm adiectiui, quàm substantiui. Desolatus, deuastatus, desolata, desolatio. [*Desertato, desertamento.*] Transfertur elegãter hoc verbum ad homines admirabundos obstupescentesque ob aliquod inopinatum euentum. [*Restar maraviglioso, attonito, stupefatto, trascolato.*] Construitur absolutè, & cum præpositione עַל. Loci notandi.

אבל	אֲבֹלָה עָלַי שָׁמֵמָה :	*Desolatam lugere super (ad) aliquẽ. Ier. 12. 12.*
אוב	יִשֹּׁמּוּ עֲלֵיהֶם אֹיְבֵיכֶם :	*Hostes deuastari super terra. Leuit. 26. 32.*
אמר	לֵאמֹר שָׁמֵמָה וגו' :	*Dicere, montes desolatos esse, &c. Ex Masara Iudæi legunt.* שֹׁמֵמוּ. *Ezec. 35.12.*
בן	כִּי רַבִּים בְּנֵי שֹׁמֵמָה מִבְּנֵי בְעוּלָה :	*Filij desolatæ. (desertæ.) Esa. 54.1.*
בן	הָיוּ בָנַי שׁוֹמֵמִים :	*Filios esse desolatos. Thren. 1. 16.*
דור	שִׁמּוֹת דּוֹר וָדוֹר :	*Innouare desolationes cuiuscunque ætatis. Esa. 61.4.*
הר	עַל הַר צִיּוֹן שֶׁשָּׁמֵם וגו' :	*Mons desolatus. Thren. 5.18.*
הל	שֹׁמְמֵי הָרֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵין עוֹבֵר :	*Montes desolari, quòd nullus trãseat. Ezec. 33. 29.*
חרב	כִּי חָרְבֹתֶיךָ שִׁמָּמָתֶךָ וגו' :	*Deuastationes, & desolationes, &c. Esa. 49. 19.*
חרב	לְחָרְבוֹת הָשֹׁמֵמוֹת :	*Deuastationes desolatæ. Ezec. 36.4.*

חיל	וּבְמַצְבֵּיהּ עָבַד כְּחֵיל שְׁמַיָּא	*Exercitus cęlorum. Dan. 4.32.*
טל	וּבְטַל שְׁמַיָּא יִתְרַטֵּב :	*Ros cęlorum. Dan. 4.12.*
מטה	וְרוֹמָהּ יִמְטֵא לְשְׁמַיָּא :	*Pertingere cęlis. (ad cęlos.) Dan. 4. 8.*
מלך	וּמַלְכָּא דִּי שְׁמַיָּא :	*Rex cęlorum. Dan. 4.34.*
נחת	וַאֲרוּ עִיר וְקַדִּישׁ מִן שְׁמַיָּא נְחַת :	*Descendere de cęlis. Dan. 4.10.*
נטל	עֵינַי לְשָׁמַיָּא נְטַלֵת :	*Leuare oculos cęlo. Dan. 4. 31.*
עבר	אֱלָהַיָּא דִּי שְׁמַיָּא וְאַרְקָא לָא עֲבָדוּ :	*Non facere cęlum & terram. Ier. 10. 11.*
עבר	וְעָבַד אָתִין וְתִמְהִין בִּשְׁמַיָּא וּבְאַרְעָא :	*Facere signa, & mira in cęlo & in terra. Dan. 6. 28.*
ענן	עִם עֲנָנֵי שְׁמַיָּא וגו' :	*Nubes cęlorum, &c. Dan. 7.13.*
עפור	יְדִרְנוּן צִפְּרֵי שְׁמַיָּא :	*Aues cęlorum. Dan. 4. 9.*
רוח	וְאַרְבַּע רוּחֵי שְׁמַיָּא וגו' :	*Quatuor venti cęlorum. Dan. 7.2.*
תחות	וּמִן תְּחוֹת שְׁמַיָּא אֵלֶּה :	*Perire de sub cęlis. Ier. 10.11.*

שְׁמִיכָה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs, nec satis certum est, quid propriè significet, quamuis communiori sententia omnibus sit stragula villosa; pãnus grossus, qui vulgo a rusticis [*Cotto*] dicitur. [*Schiauina fatta di pelo grosso, schiauinazza.*] Iud. 4. 38. *Et cooperuit eum.* בִּשְׂמִיכָה *(in) stragula grossa.*

שמל Ab hac radice formatur שמאל שְׂמֹאל, quæ suis locis vide.

שִׂמְלָה Nomẽ fœmininum genere, & declinatione, mutans He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שִׂמְלָה שִׂמְלַת שִׂמְלָה שִׂמְלָתוֹ שִׂמְלָתְךָ שִׂמְלָתֵךְ שִׂמְלָתִיךְ שִׂמְלָתִיכֶם שִׂמְלָתוֹ שִׂמְלוֹתָיו שִׂמְלֹתָיו. Vestis propriè externa, vestimentum. [*Veste, vestimento, cappa, mantello, & simili.*] Vide בֶּגֶד. Quidam arbitrantur, sic dici, quòd dextra eius pars in sinistrã inijciatur. Ego potius crederem, sic dici a שׂרמה per transportationem literarum, & eius etymon, etiam si radix sit שמל, ignorari, nam & suo loco diximus שמאל, & deriuatiua potius esse quatuor literarum, quamuis ea etiam in iuxta opinionem aliorũ reposuerimus, ita vt coniectura incerta sit, שִׂמְלָה significationem ab illa deriuari. Loci notandi.

אין	וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שִׂמְלָה	*Panem & vestimentum non esse in domo alicuius. Esa. 3. 7.*
כלה	שִׂמְלָתְךָ לֹא בָלְתָה מֵעָלֶיךָ :	*Vestimentum non consenescere desuper aliquo. Deut. 8. 4.*
גלל	וְשִׂמְלָה מְגוֹלָלָה בְּדָמִים :	*Vestimẽtum inuolutum in sanguine. Esa. 9. 5.*
חליף	וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלֹתֵיכֶם :	*Mutare vestimenta. Gen. 35. 2.*
סיר	וְהֵסִירָה אֶת שִׂמְלַת שִׁבְיָהּ :	*Auferre vestem captiuitatis. Deut. 21. 13.*
חלף	וַיַּחֲלֹף שִׂמְלֹתָיו :	*Mutare vestimenta. Gen. 41. 14.*
חליפה	לְכֻלָּם נָתַן חֲלִיפוֹת שִׂמְלֹת :	*Dare mutatorias vestiũ. Gen. 45.22*
כבס	וְכִבְּסוּ שִׂמְלֹתָם :	*Lauare vestimenta. Exo. 19.10.*
לבש	לֹא יִלְבַּשׁ גֶּבֶר שִׂמְלַת אִשָּׁה	*Virum non induere vestem mulieris. Deut. 22. 5.*
לבש	וְשִׂמְלָתֵנוּ נִלְבָּשׁ :	*Induere vestimentum suum. Esa. 4.1.*
לוט	הִנֵּה הִיא לוּטָה בַשִּׂמְלָה :	*Aliquid esse inuolutum in vestimento. 1.Sam. 21.9.*
לקח	וַיִּקַּח שֵׁם וַיֶּפֶת אֶת הַשִّמְלָה וגו' :	*Accipere vestem, & ponere super humero. Gen. 9.23.*
נתן	לָתֵת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה :	*Dare alicui panem & vestimentum. Deut. 10. 17.*
עור	הוּא שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ :	*Vestimentum pelli alicuius. Exo. 22. 26.*
פרש	וּפָרְשׂוּ הַשִּׂמְלָה לִפְנֵי זִקְנֵי הָעִיר :	*Extendere vestem. Locus obseruandus, nam hic fortassis interulam significat. Deut. 22. 17.*

עצם	וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לְטֹהַר :	*Robur cœli munditiei. (cum est a nubibus purissimum.) Exo. 24.10.*
עצר	וּעְצֹר אֶת הַשָּׁמַיִם :	*Constringere cœlum. Deut. 11. 17.*
ערף	אַף שָׁמָיו יַעֲרְפוּ טָל :	*Cœlos stillare rorem. Deut. 33.28.*
עשה	לְשָׁמַיִם עָשָׂה :	*Deum facere cœlos. Psal. 96. 5.*
עשה	אֲשֶׁר שָׁמַיִם וָאָרֶץ וגו' :	*Deũ facere in cœlo, & in terra, &c. Sal. 135. 6.*
פרש	וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו הַשָּׁמַיִם :	*Expandere palmas (ad) cœlum. 1. Reg. 8. 22.*
צבא	כָּל צְבָא הַשָּׁמַיִם :	*Exercitus cœlorum. Deuter. 4. 19. Vide* צָבָא.
צפור	צִפּוֹר שָׁמָיִם :	*Auis cœli. (aeris.) Psal. 8.9.*
קדר	וְקַדְּרוּ הַשָּׁמַיִם מִמַּעַל :	*Cęlos obscurari desuper. Ier. 4. 28.*
קנה	קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :	*Possessor cœli. (est Deus.) Gen. 14.19*
קצה	וּלְמִקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד קְצֵה הַשָּׁמַיִם :	*Ab extremitate cœli ad extremitatem cęli. Deut. 4.32.*
קצה	אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם וגו' :	*Extremitas cęlorum. (positum pro vltimo terræ.) Deut. 30. 4.*
קצה	מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ :	*Egressum solis esse ab extremitate cęlorum. Psal. 19. 7.*
קצה	רָאִים מֵאֶרֶץ מֶרְחָק מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם :	*Venire ab extremitate cęlorum. Esa. 13. 5.*
קצה	אַרְבַּע קְצוֹת הַשָּׁמַיִם :	*Quatuor extremitates cęlorum. Ier. 49. 36.*
קרא	וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם	*Appellare expãsionem cęlum. Gen. 1. 8.*
קרא	קְרָא אֶל הַשָּׁמַיִם מֵעָל :	*Vocare ad cęlum desuper. Ps. 50.4.*
קרע	רוּא קֶרַע שָׁמַיִם :	*Scindere cęlos. Esa. 64.1.*
ראה	הַחַת כָּל הַשָּׁמַיִם יִרְאֶה :	*Videre sub vniuerso cęlo. Iob 28.24*
ראש	וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם :	*Caput turris esse in cœlo. (Hyperbolice.) Gen. 11. 4.*
רוח	כִּי רוּתָה בַשָּׁמַיִם חַרְבִּי :	*Gladium satiari in cęlo. Esa. 34. 5.*
רוח	לְאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם :	*Quatuor venti cęlorum. Dan. 8. 8.*
רום	רוּמָה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים :	*Deum exaltari super cęlo. Ps. 57.12*
רום	שָׁמַיִם לְרוּם :	*Cœlos esse altitudini. Pro. 25.2.*
רכב	רֹכֵב שָׁמַיִם בְּעֶזְרֶךָ :	*Sessor cęlorum. (Est Deus.) Deut. 33. 26.*
רכב	לְרֹכֵב בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם :	*Equitate in cęlis cęlorũ prius. (æternitatis. Psal. 68. 34.*
רנן	רְנוּ שָׁמַיִם וגו' :	*Cęlos ouare. Esa. 44. 23.*
רנן	וּרְנוּ עַל כָּבֵל שָׁמַיִם וגו' :	*Cęlos ouare super aliquid, &c. Ier. 51. 48.*
רעש	רָעֲשׁוּ שָׁמַיִם :	*Cęlos tremere. Ioel 2.10.*
רקיע	יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם :	*Luminaria esse in expansione cęli.*
רקיע	וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם :	*Dare luminaria in expansione cęli. Gen. 1. 17.*
רקיע	עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם :	*Superficies expansionis cœli. Gen. 1. 20.*
שות	שָׁתוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם :	*Ponere in cęlum os. Psal. 73.9.*
שמח	יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וגו' :	*Cęlos gaudere. Psal. 96. 11.*
שמם	שֹׁמּוּ שָׁמַיִם עַל זֹאת וגו' :	*Cęlos desolari super aliquid, &c. Ier. 2.12.*
שמע	שִׁמְעוּ שָׁמַיִם :	*Cęlos audire. Esa. 1. 2.*
שער	וְאֲנִי אֶשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם :	*Audire de cœlis. 2. Par. 7.14.*
שער	זֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם :	*Porta cęli. Gen. 28.17.*
שפר	רוּחוֹ שָׁמַיִם שִׁפְרָה :	*Ornare cęlos. Iob 26. 13.*
תחת	וְאַמְחֶה אֶת שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם :	*Delere de sub cœlo. Deut. 9. 15.*
תחת	תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם לִי הוּא :	*Quicquid est sub cęlo, Dei esse. Iob 41. 2.*
תכן	שָׁמַיִם בְּמוֹ תֻכָּן :	*Aptare cœlos. Esa. 40. 12.*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc nomen idem significat sub forma שְׁמַיָּא vt in sequẽtibus obseruabis.

אלה	עֲבָדוּהִי דִּי אֱלָהּ שְׁמַיָּא וְאַרְעָא :	*Deus cœli & terræ. Esd. 5: 12.*

priè significet. Quidam simiam interpretantur. Egq cum illis sto, qui araneum esse credunt. [*Simia, aragna, ragnatello.*] Laudatur a Salomone de sapientia, texendi peritia forsitan Pro. 30. 28. שְׁמָמִית *Araneus (in) manibus apprehendit, stutq; in palatijs regum.*

שמן Verbum Caeneutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שָׁמַנְתָּ } Præteritum.
שָׁמְנוּ
שָׁמַן } Nomẽ Toar.
שָׁמְנָה
יִשְׁמַן Futurum.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis ad canones grammaticæ. Toar supplet vices participiorum. pinguit, pinguis eu tit, impinguatus est, antitheton רזה & de omnibus rebus dicitur. [*Ingrassarsi, diuenir grasso.*] In sequentibus locis forsitan solum inuenitur.

אדמה	וַאֲדָמָה שָׁמֵנָה :	*Humus pinguis. Neh. 9. 25.*
חוס	כָּל שָׁמֵן וְגֹר אִישׁ חָיִל :	*Percutere omnem pinguem. (succulentum, bene curatum,) & virum roboris. Iud. 4. 18.*
ארץ	וּמָה הָאָרֶץ הַשְּׁמֵנָה הוּא אִם רָזֶה :	*Terra pinguis vel macilenta. Num. 13. 20.*
ארץ	וְהָאָרֶץ הַרְחָבָה וַהֲשֹׁמֵמָה וגו' :	*Terra lata & pinguis. Neh. 9. 35.*
בעט	וַיִּשְׁמַן יְשֻׁרוּן וַיִּבְעָט שָׁמַנְתָּ וגו' :	*Impinguari, & calcitrare, &c. Deut. 32. 15.*
דשן	וְהָיָה רָשׁ, וָשָׁמֵן :	*Panem esse uberem & pinguem. Esa. 30. 23.*
הש זיר	וְאֵת הַשֶּׁמֶן וְאֶת הַחֹזֶקֶת אַשִּׁיד :	*Abolere (ouem) pinguẽ, &c. Ezec. 34. 16.*
חלק	כִּי כַּהֲבָה שָׁמֵן חֶלְקוֹ :	*Portio pinguis. Abac. 1. 16.*
לחם	מֵאֲשֶׁר שֶׁמֶן לַחְמוֹ :	*Pinguem (terrã) esse panẽ alicuius. Locus illustrandus. Gen. 49. 20.*
מרעה	וַיִּמְצְאוּ מִרְעֶה שָׁמֵן וָטוֹב :	*Inuenire pascuum pingue & bonum. 1. Par. 4. 40.*
מרעה	וּמִרְעֶה שָׁמֵן תִּרְעֶינָה :	*Pascere pascuũ pingue. Ezec. 34. 14.*
עשת	שָׁמְנוּ עָשְׁתוּ וגו' :	*Impinguari, & nitida cute reddi, &c. Ier. 5. 29.*

Deriuatiua huius & composita sunt. גֹּא שְׁמָנִים הַשְּׁמִן מִשְּׁמַנָּה מִשְּׁמַנִּים שָׁמֵן שְׁמוֹן שְׁמַנָּה שְׁמִינִי שְׁמִנִּים שְׁמִינִית.

שֶׁמֶן Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, q̃ sunt in Biblijs. שֶׁמֶן שְׁמָנִים שְׁמִנִי שְׁמָנֶיךָ שְׁמִנְךָ שְׁמָנָה Pinguedo: & de omni pinguedine dicitur, & hinc sæpius vsurpatur pro oleo, vnguentoq; cuiuscunque generis, & in aliquibus locis in vtraq; significatione exponi potest. [*Grassezza, oglio, vnguento.*] Efficit nonnullos idiotismos elegãtiarum plenos, vt in sequentibus obseruabis.

אהב	אֹהֵב יַיִן וָשֶׁמֶן לֹא יַעֲשִׁיר :	*Amare vinum & oleum. Pro. 21. 17.*
אכל	סֹלֶת וּדְבַשׁ שֶׁמֶן אָכָלְתִּי :	*Edere oleum, &c. Ezec. 16. 12.*
אסך	כִּי אַם אֲסוּךְ שָׁמֶן :	*Vrceus olei. 2. Reg. 4. 2.*
אסף	אֹ פוּ יַיִן וְקַיִץ וָשָׁמֶן :	*Colligere oleum, &c. Ier. 40. 10.*
אוכר	וְעַל אֹצְרוֹת הַשָּׁמֶן יוֹעַשׁ :	*Thesauri olei. 1. Par. 27. 28.*
ארץ	אֶרֶץ זַיִת שָׁמֶן וּדְבָשׁ :	*Terra oliuæ olei. Deut. 8. 8.*
בלל	וַחֲרֹת מַצּוֹת בְּלוּלוֹת בַּשָּׁמֶן :	*Placẽtæ ĩmixtæ (in) oleo. Exo. 29. 2.*
בל	וּמִנְחָה בְלוּלָה בַשָּׁמֶן :	*Oblatio immixta (in) oleo. Leuit. 9. 4*
בן	כֶּרֶס הָיָה לִדִידִי כָּקָרֶן בֵּן שָׁמֶן :	*Cornu filius pinguedinis. Esaias 5. 1.* *Vide* קֶרֶן.
בשם	בְּשָׂמִים לַשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה :	*Aromata (pro) oleo vnctionis. Exo. 26. 5.*
בת	וְשֶׁמֶן בַּת שְׁנֵים עֶשְׂרֵה אֶלֶף :	*Bati olei. 2. Par. 2. 10.*
דשן	תִּדְשֵׁן בַּשֶּׁמֶן רֹאשִׁי :	*Impinguare in oleo caput alicuius. Psal. 23. 5.*

אכל	כֹּלֶת וְשֶׁמֶן וְדֶבֶשׁ הֻבַּלְתָּךְ וגו' :	*Cibare similia, oleo, & melle. Ezec. 16. 19.*
הוכל	וְשֶׁמֶן לְמַצְרַיִם יוּבָל :	*Oleum adduci alicubi. Hos. 12. 1.*
הוליך	וַהֲרוּתָם כַּשָּׁמֶן אוֹלִיךְ :	*Dacere fluuios tãquam oleum Ezec. 32. 14.*
הזה	הִזֶּה מִן הַשָּׁמֶן בְּאֶצְבָּעוֹ וגו' :	*Spargere de oleo, &cæt. Leuit. 14. 16.*
הין	וְשֶׁמֶן זַיִת הִין :	*Hin olei oliuæ. Exo. 30. 24.*
הין	רְבִעִית הַהִין שָׁמֶן :	*Quarta pars Hini olei. Num. 15. 4.*
הנהיל	לְהַצָּה וּ פָנִים כַּשָּׁמֶן :	*Splendere facere faciem ob pinguedinem. (vel præ oleo.) Ps. 104. 15*
הניס	לֹא יָשִׂים עָלָיו שָׁמֶן :	*Non ponere oleum super oblatione. Leuit. 5. 15.*
יית	וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כָּתִית וגו' :	*Oleum oliuæ parum contusum, &c. Exo. 27. 20.*
חבל	וְחֻבַּל עֹל מִפְּנֵי שָׁמֶן :	*Iugum corrumpi ante (propter) pinguedinem. Esa. 10. 26.*
חלה	וְחַלַּת לֶחֶם שָׁמֶן אַחַת :	*Placẽta panis olei. (oleo permixta.) Exo. 29. 23.* (13.
חלב	שֶׁמֶן מֵחֶלְבֵי שׁוּר :	*Lactare oleo de silice rupis. Deu. 32*
חלק	וְחַלָּק מִשֶּׁמֶן חִכָּהּ :	*Palatum esse leniorẽ oleo. Pro. 5. 3.*
חק	חֹק הַשָּׁמֶן וגו' :	*Decretum olei, &c. Ezec. 45. 14.*
טבל	וְטָבַל הַכֹּהֵן וגו' מִן הַשָּׁמֶן וגו' :	*Intingere digitum de oleo, &c. Leuit. 14. 16.*
טבל	וְטֹבֵל בַּשָּׁמֶן רַגְלוֹ :	*Lauare in oleo pedem. Deut. 33. 34.*
טוב	וְאֶת שֶׁמֶן הַטּוֹב :	*Vnguentum bonum. 2. Reg. 20. 13.*
טוב	כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ וגו'	*Vnguẽtum bonum super caput, &c. Psal. 133. 2.*
טוב	טוֹב שֵׁם מִשֶּׁמֶן טוֹב :	*Vnguentum bonum, &c. Eccles. 7. 1.*
טוב	לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים :	*Vnguenta esse bona odori (ad odorandum. Cant. 1. 3.*
יצק	וַיִּצֹק שֶׁמֶן עַל רֹאשָׁהּ :	*Fundere oleum super caput Statuæ. Gen. 28. 18.*
יצק	וַיִּצֹק עָלָיו שָׁמֶן :	*Fundere oleum super oblatione. Leuit. 2. 1.*
יצק	וְיָצַק כַּשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה וגו' :	*Fundere de oleo vnctionis super caput sacerdotis. Leuit. 8. 12.*
יצק	וְכֹהֵן הַשָּׁמֶן יִצֹּק הַכֹּהֵן וגו' :	*Fundere de oleo, &c. Leuit. 14. 26.*
יתר	וְהַיֹּתֵר בַּשָּׁמֶן וגו' :	*Residuum olei, &c. Leuit. 14. 17.*
כול	וַעֲשָׂרוֹן כֹּר שֶׁמֶן כָּתִית :	*Corus olei contusi. 1. Reg. 5. 11.*
כתש	וּבְשָׂרִי כָּחַשׁ מִשָּׁמֶן :	*Carnem macrere a pinguedine. Psal. 109. 24.*
כלי	אֶת כָּל כְּלֵי שָׁמֶן :	*Vasa olei. Num. 4. 9.*
כתית	בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן כָּתִית :	*Decima similæ immixta (in) oleo contuso. Exo. 29. 40.*
לוג	אֶת לֹג הַשָּׁמֶן :	*Sextarius olei. Leuit. 14. 12.*
לקח	וְלָקַחְתָּ אֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וגו' :	*Accipere oleum vnctionis, &c. Exo. 29. 7.*
לשד	כְּטַעַם לָשֹׁד הַשָּׁמֶן :	*Sapor humoris olei. Nume. 11. 8.* *Vide* לָשֹׁד.
מאור	שֶׁמֶן לַמָּאוֹר :	*Oleum luci. (pro luce.) Exod. 25. 6.*
מאור	וְאֶת הַשֶּׁמֶן לַמָּאוֹר וְלַשֶּׁמֶן הַמִّשְׁחָה :	*Oleum luci (pro luce,) & vnguento vnctionis. Exo. 35. 28.*
מור	שָׁלֹשׁ חֲדָשִׁים בְּשֶׁמֶן הַמֹּר וגו' :	*Oleum myrrhæ. Est. 2. 12.*
מכר	לְכִי מִכְרִי אֶת הַשָּׁמֶן :	*Vendere oleum. 2. Reg. 4. 7.*
מלא	מְלֹא קַרְנֵךְ שָׁמֶן וגו' :	*Implere cornu oleo, &c. 1. Sam. 16. 1*
מעט	וּמְעַט שֶׁמֶן בַּצַּפַּחַת :	*Parum olei in lecyto esse alicui. 1. Reg. 17. 12.*
מצת	וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשׁוּחִים בַּשָּׁמֶן	*Lagana vncta (in) oleo. Exo. 29. 2.*
משח	אֲשֶׁר מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ :	*Vngere sacerdotem (in) oleo sanctitatis. Num. 35. 25.*
משח	עַל כֵּן מְשָׁחֲךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן :	*Vngere oleo lætitiæ. Psal. 45. 8.*
משח	בְּשֶׁמֶן קֹדֶשׁ מָשַׁחְתִּי :	*Vngere (in) oleo sãctitatis. Ps. 89. 21*
משח	וְרֵאשִׁית שֶׁמֶנִים יִמְשָׁחוּ :	*Vngere principio (electo) vnguentorum. Amos 6. 7.*
משחה	כִּי שֶׁמֶן מִשְׁחַת יְהוָה עֲלֵיכֶם :	*Oleum vnctionis Domini esse super aliquem. Leuit. 10. 7.*
משחה	כִּי נֵזֶר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהָיו עָלָיו :	*Separationem olei vnctionis Dei esse super aliquem. Leuit. 21. 12.*
מרים	מִשְׁתֵּה שְׁנֵים מִשְׁתֵּה שָׁמָרִים שְׁמָנִים :	*Facere conuiuium pinguedinum (vel oleorum) medullatorũ. Esa. 25. 6.*
מותר	וְהַיּוֹתֵר בַּשָּׁמֶן וגו' :	*Residuum in oleo, &c. Leuit. 14. 18.*
מותר	וְהַיּוֹתֵר בַּן הַשָּׁמֶן וגו' :	*Residuum de oleo, &c. Leuit. 14. 29.*
נחל	כְּרָבְבוֹת נַחֲלֵי שָׁמֶן :	*Flumina olei. Mich. 6. 7.*
נתן	נִתַּךְ עָלָיו שָׁמֶן וגו' :	*Dare oleũ sup oblatione. Leuit. 2. 15*
נתן	וַאֲשַׁמֵּי וְקַטֹּרְתִּי נָתַתִּי לְפָנֶיהָם	*Dare ante aliquem vnguentum, & thimiama. Ezec. 16. 18.*
נתן	וְרֶכֶשׁ וְשֶׁמֶן וְצֹרִי נָתְנוּ מַעֲרָבֶךָ :	*Indaeam dare oleum, &c. negationem aliquorum. Ezec. 27. 17.*
נתן	נִתְּנִי לַחֲמִי וגו' שַׁמְנִי וְשִׁקְיִי :	*Dare oleum alicuius, &c. Hos. 2. 5.*
סוך	וְשֶׁמֶן לֹא תָסוּךְ :	*Non vngere (se) oleo. Deut. 28. 40.*
סוך	וְאֵל תָּסוּכִי שָׁמֶן :	*Mulierem nõ vngere se oleo. 2. Sam. 14. 2.*
סוך	וַאֲסַכְּךָ בַשָּׁמֶן :	*Vngere (in) oleo. Ezec. 16. 9.*
עצר	וַיַּעֲצֹר הַשָּׁמֶן :	*Oleum stare. 2. Reg. 4. 6.*
עץ	שְׁנֵי כְרוּבִים עֲצֵי שָׁמֶן :	*Facere cherubinos (ex) arbore pinguedinis. (pinũ innuit, vt omnes asserunt, vel certè est cædri species. 1 Reg. 6. 23.*
עץ	עֲשֵׂה דַלְתוֹת עֲצֵי שָׁמֶן :	*Facere valuas (ex) arbore pinguedinis. (vt supra. 1. Reg. 6. 32.*
עץ	מְזוּזוֹת עֲצֵי שָׁמֶן :	*Facere postes (ex) arbore pinguedinis. (vt supra.) 1. Reg. 6. 33.*
עץ	וַעֲלֵי עֵץ שָׁמֶן :	*Folia arboris pinguedinis. (vt supra.) Neh 8. 16.*
עץ	וְעֵץ שָׁמֶן :	*Dare in deserto arborẽ pinguedinis. vt supra. Esa. 41. 19.*
עצם	וְכַשֶּׁמֶן בְּעַצְמוֹתָיו :	*Venire tanquam oleum in ossibus. Psal. 109. 18.*
עשה	וְעָשִׂיתָ אֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ וגו' :	*Facere vnguentum vnctionis sanctitatis, &c. Hic habetur modus cõficiendi huiusmodi vnguentum. Exo. 30. 25.*
פך	וּלְקַח שְׁמוּאֵל אֶת פַּךְ הַשָּׁמֶן וגו' :	*Accipere lenticulam olei, &cæt. 1. Sam. 10. 1.*
פלג	צוּר יָצוּק עִם פַּלְגֵי שָׁמֶן :	*Riui olei. Iob 29. 6.*
צפחת	צַפַּחַת הַשָּׁמֶן לֹא תֶחְסָר :	*Lecytũ olei nõ deficere. 1. Reg. 17. 14*
קרא	וְשֶׁמֶן יְמִינוֹ יִקְרָא :	*Oleum prædicare dextera. Locus illustrandus. Pro. 27. 16.*
ראש	שֶׁמֶן רֹאשׁ אַל יָנִי רֹאשִׁי :	*Oleum capitis (præcipuum. Quid si toxica? frangere caput. Ps. 141. 5.*
ראש	שֶׁמֶן עַל רֹאשׁךָ אַל יֶחְסָר :	*Oleum non deficere super caput. Eccles. 9. 8.*
ריח	וְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ כְּכָל בְּשָׂמִים :	*Odor vnguentorum. Cant. 4. 10.*
רכך	רַכּוּ דְבָרָיו מִשָּׁמֶן :	*Verba molliora esse oleo. Psal. 55. 2.*
רכך	וְרֹא רֻכָּכָה בַשָּׁמֶן :	*Vulnus non reddi molle (in) oleo. Esa. 1. 6.*
רענן	כְּלוּחִי בְשֶׁמֶן רַעֲנָן :	*Immixtionem alicuius esse in oleo viridi. Psal. 92. 11.*
רקח	יַבִּיעַ שֶׁמֶן רוֹקֵחַ :	*Vnguentũ pigmentarij. Eccles. 10. 1.*
שים	וְקִטַּרְתִּי וַאֲשַׁמֵּי שַׂמְתִּי עָלֶיהָ :	*Ponere vnguentum & thimiama super mensa. Ezec. 23. 41.*
שמח	שֶׁמֶן וְקְטֹרֶת יְשַׂמַּח לֵב :	*Vnguentum & thimiama lætificare cor. Pro. 27. 9.*
שמן	שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן תַּחַת אָבֶל :	*Dare oleum gaudij pro luctu. Esa. 61. 3.*
שרק	שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ :	*Vnguentum effusum. Cant. 1. 3.*

שים	פֶּן תִּהְיֶה הָאָרֶץ שְׁמָמָה :	*Terram esse desolationẽ. Exo. 23. 29*
שים	וְהָיְתָה שְׁמָמָה :	*Desolationem esse. Esa. 17. 9.*
שים	וְתִהְיֶינָה לְחָרְבָה לְשַׁמָּה כְּיוֹם הַזֶּה :	*Esse deuastationi, desolationi. (in desolationem.) Ier. 44. 6.*
שים	וְהָיְתָה לְתֵל שְׁמָמָה :	*Esse aceruo (in aceruũ) desolationis. Ier. 49. 2.*
שים	וְהָיְתָה אֶרֶץ מִצְרַיִם לְשַׁמָּה וְחָרְבָה :	*Esse desolationi, (in desolationem) & deuastationi.) Ezec. 29. 9.*
שים	וְיִשְׁמָהּ תֵּל עוֹלָם שְׁמָמָה וגו' :	*Ponere vrbem aceruum seculi, desolationem. Ios. 8. 28.*
שים	פֶּן אֲשִׂימְךָ שְׁמָמָה וגו' :	*Ponere vrbem desolationem, &c.*
שים	וְכֹל עֲצַבֶּיהָ אָשִׂים אֲמָמָה :	*Ponere idola desolationẽ. Mich. 1. 7.*
שים	וַיָּשֶׂם אֶת נִינְוֵה לְשַׁמָּה :	*Ponere aliquid desolationi. in desolationem. Soph. 2. 13.*
חרב	לְחָרְבוֹת חֹרֶב שְׁמָמָה :	*Deuastationes, deuastationis desolationis. Ezec. 29. 10.*
כוס	כּוֹס שַׁמָּה וּשְׁמָמָה :	*Calix desolationis, & deuastationis. Ezec. 23. 33.* (1. 3.
הרים	אֲשִׂים אֶת הָרִים שְׁמָמָה :	*Ponere montes desolationẽ. Malac.*
לבש	וְנָשִׂא יִלְבַּשׁ שְׁמָמָה :	*Aliquem induere desolationẽ. Ezec. 7. 27.*
ארכל	וְאַחֲרֵיו מִדְבַּר שְׁמָמָה :	*Desertum desolationis, esse post aliquem. Ioel 2. 3.*
נתן	וְנָתַתִּי אֶת הַר שֵׂעִיר לְשַׁמָּה וּשְׁמָמָה :	*Dare montem desolationi (in desolationẽ,) & desolationi. Ezec. 35. 7*
אספכת	וּשְׁמָמָה כְּמַהְפֵּכַת סְדֹם :	*Desolationem esse sicut subuersionẽ aliorum. Esa. 1. 7.*
נתן	וְאֶת עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה וגו' :	*Dare vrbes desolationem, &c. Ier. 9. 11.*
נתן	נְתֻנִי אֶת חֶלְקַת חֶמְדָּתִי לְמִדְבַּר שְׁמָמָה :	*Dare aliquid deserto (in desertum) desolationis. Ier. 12. 10.*
נתן	וְנָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ שְׁמָמָה וּשְׁמָמָה :	*Dare terram desolationem, & desolationem. Ezec. 33. 29.*
עולם	שְׁמָמָה עַד עוֹלָם :	*Aliquid esse desolationem vsque in sæculum. Ier. 49. 33.*
עשה	שְׁמָמָה אֶעֱשֶׂה לָךְ :	*Facere desolationem alicui. Ezech. 35. 14.*
שום	לָשׂוּם אֶת עָרֵי יְהוּדָה שְׁמָמָה	*Ponere vrbes desolationẽ. Ier. 10. 21*
שום	שִׂימָה לְשַׁמָּה :	*Ponere aliquid desolationi. (in desolationem.) Ier. 12. 11.*

Radix est: שמם.

שְׁמָמָה Nomen fœmininum genere, & declinatione שְׁמָמוֹת or שְׁמָמוֹת. Desolatio, deuastatio, idem cum superiori. [*desolatione, desertamento.*] Loci notandi: sed nec alibi fortasse reperitur.

נתן	וְנָתַתִּי אֶת הַר שֵׂעִיר לְשַׁמָּה וּשְׁמָמָה :	*Dare mentem desolationi (in desolationẽ,) et desolationi. Ezec. 35. 7.*
עולם	שִׁמְמָתִי אֹתוֹ לְשַׁמְּמוֹת עוֹלָם :	*Ponere aliquid desolationibus (in desolationes) sæculi. Ier. 25. 12.*
עולם	כִּי שַׁמְּמוֹת עוֹלָם תִּהְיֶה :	*Aliquid esse desolationes sæculi. Ier. 51. 26. & ver. 62.*
עולם	שַׁמְּמוֹת עוֹלָם אֶתְּנֵךְ :	*Dare aliquid desolationes sæculi. Ezec. 35. 9.*

Radix est, שמם.

שַׁמְּמוֹן Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Stupor, admiratio, sic per tralationem dicta, quasi alicuius desolatio, deuastatio. [*Trasecolamento, balordiggia, stordimento, quel essere come forsennato.*] In sequentibus locis solum forsitan inuenitur.

שתה	מַיִם בְּשִׁעוּרָה וּבְשֻׁמָּן תִּשְׁתּוּ :	*Bibere aquas in mẽsura, & in stupore. Ezec. 4. 16.*
שתה	וּמֵימֵיהֶם בְּשֻׁמָּמוֹן יִשְׁתּוּ :	*Bibere aquas in stuppore. Ezec. 12. 19*

Radix est. שמם.

שְׁמָמִית Nomẽ fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur, quid pro-

שִׁמְעוֹן Nomen proprium viri ex tribu Iudæ. Simon. [*Simone.*] 1.Par. 4.20. *Filij verò* שִׁמְעוֹן *Simonis, &c.*

שִׁמְעִנִי Require paulò inferius, suo loco proprio.

שְׁמֹנֶה Nomen numeri cardinale masculini generis, vertens, He in Thau in regimine שְׁמֹנַת. Octo. [*Otto.*] Quomodo sic dicatur a pinguedine, olei viderint. Mihi certè non satisfacit vndiquaq; eorum sententia, qui asserũt, sic dici, quòd post septenarium numerum, qui Hebræis festus fuit, & Sabbatum, sequeretur numerus pinguitudinis. Coniectura etiã Aben Esdræ dicẽtis, octonarium sic appellatum, quòd profunditas & crassities in corpore non sit, nisi in medio octo punctorum, satis riget. Loci notandi.

אלף	וְשִׁמֹנַת אֲלָפִים :	*Octo millium.* (*millia.*) *Num.* 2.24.
אנוש	בְּשִׁמֹנָה אֲנָשִׁים	*Octo viri. Ier.* 41.15.
ארבעי	אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנָה :	*Quadraginta & octo, &c. Neh.* 7.15
בן	וְלוֹ שְׁמֹנָה בָנִים :	*Octo filij.* 1.*Sam.* 17.12.
בקר	וְאֵת שְׁמֹנַת הַבָּקָר :	*Octo bouum.* (*boues.*) *Num.* 7. 8.
יום	וּבֶן שְׁמֹנַת יָמִים וגו׳ :	*Filius octo dierum. Gen.* 17.12.
עשר	שְׁמֹנֶה עָשָׂר וגו׳ :	*Octo decem, &c. Gen.* 14.14.
עשר	שְׁמֹנַת עָשָׂר אֶלֶף וגו׳ :	*Octo decem mille, &c. Iud.* 20. 25.
עשרים	עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנָה :	*Viginti & octo. Neh.* 7.16.
פר	פָּרִים שְׁמֹנָה :	*Iuuenci octo. Num.* 29. 29.
קרש	וְהָיוּ שְׁמֹנֶה קְרָשִׁים :	*Octo tabulæ. Exo.* 26. 25.
שלחן	שְׁמוֹנֶה שֻׁלְחָנוֹת וגו׳ :	*Octo mensæ. Ezec.* 40. 41.
שלשים	שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנָה :	*Triginta & octo. Neh.* 7. 45.
שלשים	שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה אֶלֶף :	*Triginta & octo mille.* 1.*Par.* 23. 3.
שמנים	מָאתַיִם שְׁמוֹנִים וּשְׁמֹנֶה :	*Octoginta & octo.* 1.*Par.* 25.7.
ששים	וְאַחֵיהֶם שִׁשִּׁים וּשְׁמוֹנָה :	*Sexaginta & octo.* 1.*Par.* 16.38.
תשעים	תִּשְׁעִים וּשְׁמֹנֶה :	*Nonaginta & octo. Esd.* 2.16.

Radix est. שמן.

שְׁמֹנֶה Nomen numeri cardinale, fœmininũ genere. Octo. [*Otto.*] De ratione significationis vide in superiori. שְׁמֹנֶה. Loci notandi.

אמה	וְאַבְנֵי שְׁמֹנֶה אַמּוֹת :	*Octo cubiti.* 1.*Reg.* 7. 10.
ארבעי	אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנָה עִיר :	*Quadraginta & octo vrbes. Nume.* 35. 7.
מאה	שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה :	*Octo centum anni. Gen.* 5. 4.
מאה	שְׁמֹנֶה מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ :	*Octo centũ mille, &c.* 2.*Sam.* 24. 9.
מעלה	וּמַעֲלוֹת שְׁמוֹנֶה מַעֲלָו :	*Gradus octo. Ezec.* 40.31.
עשרה	כִּי נָשִׁים עֶשְׂרֵה נָשָׁא :	*Mulieres octo decem.* 2.*Par.* 11.21.
עשרה	שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה :	*Octo decem annus.* (*anni.*) *Iud.* 4. 3.
עשרים	שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בַּאַמָּה :	*Octo & viginti. Exo.* 26. 2.
עשרים	עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה :	*Viginsi & octo annus.* (*anni.*) 2. *Reg.* 10. 36.
שלשים	שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה :	*Triginta et octo annus.* (*anni.*) *Deut.* 2. 14.
שנים	שְׁמֹנֶה שָׁנִים :	*Octo anni. Iud.* 3. 8.
תשעים	בֶּן תִּשְׁעִים וּשְׁמוֹנֶה שָׁנָה :	*Nonaginta & octo annus.* (*anni.*) 1.*Sam.* 4. 15.

Radix est. שמן.

שְׁמִינִי Nomen numerale ordinis, masculinum genere. Octauus. [*Ottauo.*] Rationem significationis vide in שְׁמֹנֶה. Loci notandi.

חדש	הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי :	*Mensis octauus.* 1.*Reg.* 6.38.
יום	וְהַיּוֹם הַשְּׁמִינִי :	*Dies octauus. Leuit.* 9. 1.

Radix est. שמן.

שְׁמֹנִים Nomen numeri cardinale generis communis. Octoginta. [*Ottanta.*] Etymon significationis habes in שְׁמֹנֶה ibi vide. Loci obseruãdi.

אנוש	שְׁמֹנִים אִישׁ :	*Octoginta vir.* (*viri.*) *Ier.* 41. 5.
אלף	וּשְׁמֹנִים אֶלֶף וגו׳ :	*Octoginta mille. Num.* 2. 9.
ארבעה	שְׁמֹנִים וְאַרְבָּעָה :	*Octoginta & quatuor. Nah.* 11.1.8
חמש	בֶּן חָמֵשׁ וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה :	*Quinque & octoginta annus.* (*anni.*) *Ios.* 14.10.
חמשה	שְׁמֹנִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ :	*Octoginta & quinque vir.* (*viri.*) 1.*Sam.* 22. 18.
כסף	עַד הֵיוֹת רֹאשׁ חֲמוֹר בִּשְׁמֹנִים כֶּסֶף :	*Octoginta argentum.* (*argentei.*) 2. *Reg.* 6. 25:
שבע	שִׁבְעָ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה :	*Septem & octoginta annus.* (*anni.*) *Gen.* 5. 25.
שבעה	שְׁמוֹנִים וְשִׁבְעָה אֶלֶף :	*Octoginta & septẽ mille.* 1.*Par.* 7.5.
שלש	בֶּן שָׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה :	*Tres & octoginta annus.* (*anni.*) *Exo.* 7. 9.
שמנה	מָאתַיִם שְׁמוֹנִים וּשְׁמֹנֶה :	*Octoginta & octo.* 1.*Par.* 25.7.
שנה	בֶּן שְׁמֹנִים שָׁנָה :	*Filius octoginta anni.* (*annorum.*) *Gen.* 16. 16.
שנה	וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וגו׳ :	*Octoginta annus.* (*anni.*) *Psalm.* 90. 10.
שתים	שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה :	*Duo & octoginta annus.* (*anni.*) *Gen.* 5. 26.

Radix est, שמן.

שְׁמִינִית Nomen numerale ordinis, fœmininum genere. Octaua. [*Ottaua.*] Vide in שְׁמֹנֶה significationis etymon. Locus notandus.

שנה	וּזְרַעְתֶּם אֶת הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת !	*Annus octauus. Deut.* 25. 22.

Aliàs verò nomen tribus locis accipitur substãtiuè, vel pro genere quodam cantus, sic dicti forsitan a pinguedine, quasi hilarem & pinguem auditorem reddentis; vel pro instrumento musico octo chordarum, nam id in certum est. Psal. 6. 1. *Præfecto in modulationibus super* הַשְּׁמִינִית *octaua.* Et 12. *præfecto super* הַשְּׁמִינִית *octaua.* 1.Par. 15.21. *In cytharis super* הַשְּׁמִינִית *Octaua ad psallendum.* Ex hoc loco vide tur, esse potius carminis genus. Expende locos accuratius, & omnes.

Radix est. שמן.

שָׁמַע Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

Præte.
שָׁמַע אוֹ שָׁמֵעַ שָׁמַעְתָּ שָׁמַעְתִּי שְׁמַעְתֶּם שְׁמַעְתִּיךָ שְׁמַעְתִּי
שָׁמְעָה שָׁמַעַתְּ
שָׁמְעוּ שָׁמְעוּ שְׁמַעְתֶּם שָׁמַעְנוּ שְׁמַעְנוּהָ

Part. præs.
שֹׁמֵעַ שֹׁמְעִים שֹׁמְעִי
שֹׁמַעַת

Fut.
אֶשְׁמַע אוֹ אֶשְׁמָעָה תִּשְׁמַע תִּשְׁמְעִי יִשְׁמַע תִּשְׁמַע (נִשְׁמָעֶנָּה תִּשְׁמָעוּהָ
נִשְׁמַע אוֹ נִשְׁמָעָה תִּשְׁמְעוּ אוֹ תִּשְׁמְעוּן יִשְׁמְעוּ אוֹ תִּשְׁמְעוּן (שְׁמָעֶנָּה שְׁמָעוּנִי תִּשְׁמַעְנָה

Imperat.
שְׁמַע אוֹ שִׁמְעָה שְׁמָעוּ שִׁמְעִי שְׁמָעֵנִי שְׁמָעֶנוּ
שִׁמְעוּ שִׁמְעִי שִׁמְעֶן אוֹ שִׁמְעֶנָה

Infi. שָׁמוֹעַ שְׁמֹעַ בִּשְׁמֹעַ כִּשְׁמֹעַ לִשְׁמֹעַ מִשְּׁמֹעַ שָׁמְעָךְ בִּשְׁמֹעָךְ כִּשְׁמֹעָם לִשְׁמֹעָם מִשְּׁמֹעָם (בִּשְׁמֹעוֹ כִּשְׁמֹעִי כִּשְׁמֹעֲךָ כִּשְׁמֹעוֹ כִּשְׁמֹעָם כִּשְׁמֹעָתוֹ)

Cætera, si quæ desunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, præter pahul, cuius loco Niphal vti poteris. נִשְׁמַע est etiam Niphal, vt suo loco. שִׁמְעִי & שִׁמְעוּ sunt insuper a שָׁמַע cum affixis, quin & שִׁמְעוּ est nomen per se, sicut & שָׁמַע & שְׁמָעָה, de quibus singulis suis locis dicendum est. Audiuit, auscultauit, sensit. [*Vdire, ascoltare, sentire.*] Synonima sunt האזין הסכית הקשיב, quæ suis locis diligentius vide. Participium supplet vices nominis Toar, audiens, & auditor. Construitur absolutè, cum accusatiuo vel affixo vel disiuncto, & cum præpositionibus ב׳ ל׳ אל׳ על׳. efficitq; varios Hebraismos, & multa dicendi schemata elegantiarum plena, & ob id variè ab interpretibus redditur, modo scilicet pro audire, modo pro exaudire, modo pro intelligere, modo pro obedire, modo pro acquiescere, & modo tandẽ pro attendere, quæ omnia pendent ex prima significatione, quasi non audias non intelligens. vel acquiescẽs,

& cæ-

& cætera, vt in sequentibus obseruabis. Illud autem 2. Sam. 22. 45. לִשְׁמוֹעַ *ad audiendum aure:* nonnullis est nomen, ad auditum, sicut & Psal. 18. 45. pro eo legimus לִשְׁמֹעַ, sed parum vel nihil refert, si infinitiuum, vt reuera est, dixeris.

אמו	וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל אָבִיו וְאֶל אִמּוֹ :	*Audire(ad, obedire) patrẽ, & (ad) matrem. Gen.* 28.7.
אמה	וְלֹא תֹאבוּ לִשְׁמֹעַ לִי :	*Nolle audire (acquiescere) alicui. Leuit.* 26. 21.
אמה	וְלֹא אָבִיתִי לִשְׁמֹעַ לָבִלְעָם :	*Nolle audire (acquiescere) alicui. Ios.* 24. 10. (20.8.
אמה	אֵל תִּשְׁמַע וְלֹא תֹאבֶה :	*Non auscultare, nec velle.* 2. *Reg.*
אמה	וְלֹא אֹבוּא שְׁמוֹעַ :	*Nolle audire. Esa.* 28. 12.
אנוש	כִּי שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים יי׳ :	*Auscultare(ad)pauperes. Ps.* 69.34
אהב	אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יי׳ וגו׳ :	*Amare, quòd Deus audiat vocem tuam. Psal.* 116. 1.
אזן	בְּכָל אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנֵינוּ :	*Audire in auribus.* 2.*Sam.* 7. 22.
אזן	בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי :	*Aures audire (optata. s.) in insurgentes. Psal.* 92. 12.
אזן	אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ :	*Aures esse alicui, nec audire. Tsal.* 115. 6.
אזן	אֹזֶן שֹׁבַעַת תּוֹכַחַת חַיִּים :	*Aures auscultare repræhensionẽ vitæ. Pro.* 15. 31.
אזן	מֵסִיר אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ תּוֹרָה :	*Reimouere aurem ab audiendo (ne audiat) legem. Pro.* 28. 9.
אזן	וְלֹא תִמָּלֵא אֹזֶן מִשְּׁמֹעַ :	*Aurem non repleri ab audiendo. Eccles.* 1. 8.
אזן	אָזְנֶיךָ תִּשְׁמַעְנָה דָבָר מֵאַחֲרֶיךָ :	*Aures audire verbum post te. Esa.* 30. 21.
אזן	אֲטֵם אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ דָּמִים :	*Claudere aurem ab audiendo (ne audiat) sanguines. Esa.* 33. 15.
אזן	יָעִיר לִי אֹזֶן לִשְׁמֹעַ כַּלְּמוּדִים	*Excitare aurem alicui ad audiendum sicut eductos. Esa.* 50.4.
אזן	וְלֹא כָבְדָה אָזְנוֹ מִשְּׁמוֹעַ :	*Aurem non aggrauari ab audiendo. (ne audiat.) Esa.* 59.1.
אזן	אָזְנַיִם לָהֶם לִשְׁמֹעַ וְלֹא שָׁמֵעוּ :	*Aures esse alicui ad audiendum, & non audire. Ezec.* 12. 2.
אזן	וְאָזְנֵיהֶם הִכְבִּידוּ מִשְּׁמוֹעַ :	*Aggrauare aures ab audiendo. (ne audiant. Zac.* 7. 10.
אי	שִׁמְעוּ אִיִּים אֵלַי :	*Insulas auscultare(ad) aliquem. Esa.* 49. 1.
אין	אַף אֵין שֹׁמֵעַ אִמְרֵכֶם :	*Non esse, qui audiat dicta tua. Esa.* 41. 26.
איש	וַאֲהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שֹׁמֵעַ :	*Aliquem esse sicut uirum non audiẽtem. Psal.* 38. 15.
אלהים	כִּי שֹׁמֵעַנוּ אֱלֹהִים עִמָּכֶם :	*Auscultare Deum cum aliquibus. Zac.* 8.23.
אלה	שָׁמַעְתִּי כְּאֵלֶּה רַבּוֹת :	*Audire talia multa. Iob* 16.2.
אלה	אָלָה יִשְׁמָע וְלֹא יַגִּיד :	*Audire adiurationem. Pro.* 29. 24.
אמר	שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ לֵאמֹר :	*Audire super (de) aliquo dicendo. Gen.* 41. 15.
אמר	שָׁמַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר אָמְרוּ הַנְּבִאִים :	*Audire id, quod alius dicit. Ierem.* 23. 25.
אמר	כִּי שָׁמַע אִמְרֵי פִיךָ :	*Audire dicta oris alicuius. Ps.* 138.4
אמרה	שָׁמַע אִמְרָתִי :	*Audire eloquium alicuius. Ps.* 17.6
אנקה	לִשְׁמֹעַ אֲנָקַת אָסִיר :	*Auscultare gemitum alicuius. Psal.* 102. 21.
ארץ	הִשְׁמַע הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ :	*Terram & plenitudinem eius audire. Esa.* 34. 1.
בית	וְשָׁמַע בֵּית פַּרְעֹה :	*Domum (familiam) alicuius audire. Gen.* 45. 2.
גאון	שָׁמַעְנוּ גְּאוֹן מוֹאָב וגו׳ :	*Audire superbiã alicuius. Esa.* 16.6.
גוי	וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו גוֹיִם	*Gentes audire ad aliquem. (de aliquo. Ezech.* 19. 14.
גזם	שָׁמַעְתִּי כִּי גֹזְמִים לָךְ :	*Audire, quòd tondentes sint alicui.*

גערה	וְלֵץ לֹא שָׁמַע גְּעָרָה :	*Sam.* 25. 7. *Non auscultare reprehensionẽ. Pro.* 13. 1.
דבה	כִּי שָׁמַעְתִּי דִּבַּת רַבִּים :	*Audire elocutionem malam multorum. Psal.* 31. 14.
דבר	וּמִי יִשְׁמַע לָכֶם לַדָּבָר הַזֶּה :	*Auscultare alicui alicui verbo. (obtemperare in aliqua re. 1. Sam.* 30. 24.
דבר	שִׁמְעוּ דְּבַר יי׳ וגו׳ :	*Auscultare verbum Dei. Esa.* 28.14.
דבר	דִּבַּרְתִּי וְלֹא שָׁמָעְתֶּם :	*Loqui, & aliquos non auscultare. Esa.* 65. 13.
דבר	עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמָע :	*Audire (intelligere) adhuc loquentes. Esa.* 65. 25.
דבר	הַמַּאֲנִים לִשְׁמֹעַ אֶת דְּבָרַי :	*Renuere auscultare verba Dei. Ier.* 13. 10.
דבר	אַל תִּשְׁמְעוּ עַל דִּבְרֵי הַנְּבִאִים	*Non auscultare (super) verba prophetarum. Ier.* 23. 16. (13.
דבר	לִשְׁמֹעַ אֶל דְּבָרַי :	*Auscultare (ad) verba Dei. Ier.* 33.
דמם	דָּמֵמָה וְזוֹר אֶשְׁמָע :	*Audire silentiũ & vocem. Iob* 4.16.
הכין	וְכֹל מֵבִין לִשְׁמֹעַ	*Intelligere ad audiendum. Neh.* 8. 3.
הכין	שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ וְאַל תָּבִינוּ	*Audire audiendo, & nõ intelligere. Esa.* 6. 9.
הוסיף	לֹא אֹסַף לִשְׁמֹעַ אֶת קוֹל יי׳	*Non addere ad audiendum vocem Dei. Deut.* 18. 16.
הסכית	הַסְכֵּת וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל :	*Auscultare, & audire. Deut.* 27. 9.
הקשיב	הַקְשִׁיבוּ וִשְׁמָעוּ אִמְרָתִי :	*Attendere, & auscultare eloquium alicuius. Esa.* 28. 24.
השיב	מֵשִׁיב דָּבָר בְּטֶרֶם יִשְׁמָע :	*Respondere, antequam audias. Pro.* 18. 13.
התחנן	בְּהִתְחַנְנוֹ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמָעְנוּ	*Supplicare ad aliquem, & illum non audire. Gen.* 42. 21.
התעבר	שָׁמַע אֱלֹהִים וַיִּתְעַבַּר :	*Audire, & irasci. Psal.* 78.59.
זמירה	מִכְּנַף הָאָרֶץ זְמִרֹת שָׁמָעְנוּ וגו׳ :	*Audire cantiones ab extremitate terræ. Esa.* 24. 16.
זמירה	וּשְׁרַת נְבָלֶיךָ לֹא אֶשְׁמָע :	*Non auscultare cantum nablorum. Amos* 5. 3.
זעק	וְזָעֲקוּ אֵלַי וְלֹא אֶשְׁמָע אֲלֵיהֶם :	*Clamare ad Deum, & illum non audire (ad) te. Ier.* 11. 11.
זעקה	כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי אֶת זַעֲקָתָם :	*Audire vociferationem aliquorum. Neh.* 5.6.
זעקה	וַיִּשְׁמַע זַעֲקָה בַבֹּקֶר וגו׳ :	*Audire clamorem in mane, &c. Ier.* 20.16.
חידה	חִידָה חִידָהָ וּנִשְׁמָעֶנָּה :	*Auscultare ænigma. Iud.* 14. 13.
חכמה	לִשְׁמֹעַ אֶת חָכְמַת שְׁלֹמֹה :	*Auscultare sapientiam alicuius. 1. Reg.* 4.34.
חלום	הִשְׁמַע חֲלוֹם וגו׳ :	*Audire(intelligere) somniũ ad exponendum illud. Geu.* 41. 15.
חלום	וְאַל תִּשְׁמְעוּ אֶל חַלְמֵיכֶם :	*Nõ auscultare(ad) somnia. Ier.* 29.8
חק	שָׁמַע אֶל הַחֻקִּים וְאֶל הַמִּשְׁפָּטִים :	*Auscultare (ad) statuta. & (ad) iudicia. Deut.* 4. 1.
חרפה	בִּשְׁנוּ כִּי שָׁמַעְנוּ חֶרְפָּה :	*Audire opprobrium. Ier.* 51.51.
חרש	וְשָׁמְעוּ בַיּוֹם הַהוּא הַחֵרְשִׁים וגו׳ :	*Surdos audire uerba libri. Esa.* 29. 18.
חרש	וְאֲנִי כַּחֵרֵשׁ לֹא אֶשְׁמָע :	*Non audire tanquam surdum. Psal.* 38. 14.
טוב	חֲנָה שָׁמַע מִזֶּבַח טוֹב :	*Auscultare (obedire) esse melius sacrificio. 1.Sam.* 15. 21.
טוב	לִשְׁמֹעַ הַטּוֹב וְהָרַע :	*Auscultare bonum & malũ. 2.Sam.* 14. 20.
טוב	אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ אֶת כָּל הַטּוֹבָה וגו׳ :	*Audire bonum, &c. Ier.* 33. 8.
ידע	וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי שֹׁמֵעַ יוֹסֵף :	*Nescire, quòd aliquis audiat. (intelligat.) Gen.* 42. 23.
יסוס	יי׳ יִהְיֶה שֹׁמֵעַ בֵּינוֹתֵינוּ :	*Deum esse audientem inter aliquos. Iud.* 11.10.

Saul populum. Et 23. 8. וַיִּשְׁמַע *Et conuocauit Saul totum populum ad bellum*.

שֵׁמַע שֹׁמַע Nomen mascuinum genere, sine plurali, suscipiens affixa, quę sunt in Biblijs שֶׁמַע או שֵׁמַע שִׁמְעִי שִׁמְעֲךָ שִׁמְעוֹ שִׁמְעָהּ שִׁמְעָם. Auditus, auscultatio. [*Vdita, ascoltamento.*] Hinc elegãter pro fama, rumore ponitur. [*Fama, noua.*] שִׁמְעִי est etiam Imperatiuus ex Cal, & nomen propriũ, vt inferius habes, & שִׁמְעוֹ est ex Infinitiuo Cal cum affixo, sed & hoc nostrum videtur esse potius ex alia forma nominis inusitata, nã ex שֶׁמַע dicendũ fuerat שִׁמְעוֹ, quo tamen nunquam vterer, sed hoc ipso שִׁמְעוֹ. Loci obseruandi.

לְשֵׁמַע אֹזֶן יִשְׁמְעוּ לִי : *Audiri alicui auditui (auditu) auris. Psal. 18. 45.*
כַּאֲשֶׁר שֵׁמַע לְמֹצְרַיִם יָחִילוּ כְּשֶׁמֶע צֹר : *Dolere secundum famã alicuius, &c. Esa. 23. 5.*
וַיְהִי שֶׁמְעוֹ בְּכָל הָאָרֶץ : *Famam alicuius esse in vniuersa terra. Iob 6. 27.*
וְשֶׁמְעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל הַמְּדִינוֹת : *Famam alicuius ire in cunctis prouincijs. Est. 9. 4.*
לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע שָׁוְא : *Non leuare rumorem vani. (vanũ.) Exo. 23. 1.*
אֵיסִירֵם כְּשֶׁמַע לְעַדְתָּם : *Corripere secundum famã cætui (cætus) aliquorum. Hos. 7. 12.*
הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע : *Cimbala auditus. (Soni maximi, quæ audiri possunt.) Psal. 150. 4.*
כְּשֶׁמֹעַ לָבָן אֶת שֶׁמַע יַעֲקֹב : *Audire auditum (rumorẽ) alicuius. Gen. 20. 13.*
אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת שִׁמְעִי : *Non audire famam Dei. Esa. 66. 19.*
לְשֶׁמַע אֹזֶן שִׁמַעְתִּיךָ : *Audire aliquem auditui (auditu) auris. Iob 42. 5.*

Aliàs שָׁמַע est nomen proprium viri ex Leuitarum genere, qui & שִׁמְעִי ni fallor, dictus fuit Semah. [*Semano.*] Neh. 8. 5. וְשֶׁמַע *Et Semas*.

Fuit alter Semas ex Iuda Hebronis filius. 1. Par. 2. 42. וְשֶׁמַע *Et Semas*.

Alter ex Ruben, qui & שִׁמְעִי, vel שִׁמְעָיָה fortasse dicebatur. 1. Par. 5. 8. *Filij* שֶׁמַע *Semæ, &c.*

Alter ex Beniamin, qui & ipse שִׁמְעִי 1. Par. 8. 13. *Et Semas*.

שֶׁמַע Nomen proprium viri fortissimi ex Aroera oriundi. Samah. [*Samo.*] 1. Par. 11. 44. שָׁמָע *Samas, &c.*

שֵׁמַע Est Imperatiuus verbi Cal, vt suo loco habes. Aliàs est nomen proprium vrbis in tribu Iudæ secus limites Idumeorum. Semah. [*Sema.*] Ios. 15. 26. וְשֶׁמַע *Et Semah*.

שְׁמוּעַ Nomen proprium viri ex tribu Ruben, qui fuit exploratorũ vnus. Samuah. [*Samuo.*] Num. 13. 4. *Pro Rubeni tribu* שַׁמּוּעַ *Samuas Zacuri filius.*

Fuit alter Samuas, qui & שְׁמַעְיָה Dauidis filius. 2. Sam. 5. 14. שַׁמּוּעַ *Samuas, &c.*

Alter Leuites ex Iedutuni genere, qui & שְׁמַעְיָה Neh. 11. 17. *Et Abedas filius* שַׁמּוּעַ *Samuæ, &c.*

Alter Sacerdos. Neh. 12. 18. *Bilgæ* שַׁמּוּעַ *Samuas.*

שִׁמְעִי Require paulò inferius, suo loco proprio.

שִׁמְעָא Nomen proprium tertij filij Iesse, qui & שִׁמְעָה & שַׁמָּה dicebatur. Simha. [*Simano.*] 1. Par. 2. 12. וְשִׁמְעָא *Et Simeas tertius*.

Fuit alter Simeas Dauidis filius, qui & שַׁמּוּעַ 1. Par. 3. 5. שִׁמְעָא *Simeas, &c.*

Alter Leuita ex genere Merari. 1. Par. 6. 15. שִׁמְעָא *Simeas filius eius*.

ad te. Psal. 22. 25.
Clamare, & Deũ non audire. Abac. 1. 2.
Audire vociferationem alicuius. Psal. 40. 2.
Auscultare cantum stultorum. Eccles. 7. 7.
Audire nomen, & manum, & brachium alicuius. 1. Reg. 8. 42.
Audire, & lætari. Psal. 97. 8.
Auscultare de cęlis. 2. Par. 7. 14.
Cęlos audire. Esa. 1. 2.
Audire auditionem (famã) alicuius. Gen. 29. 13.
Audientẽ audire, &c. 2. Sam. 17. 9.
Audire aliquem auditui auris. Iob 42. 5.
Non audire famam Dei. Esa. 66. 19.
Audire auditionem. (famam.) 2. Reg. 19. 7.
Nõ audire (intelligere) labium proximi. Gen. 11. 7.
Audire labiũ, quod ignoras. Ps. 81. 6
Audire sibila gregum. Iud. 5. 16.
Audire desiderium aliquorum. Psal. 10. 17.
Audire reprehensionem alicuius. Iob 13. 6.
Ponere cor cuprum, ab audiendo (ne audiat) legem. Zac. 7. 12.
Nõ auscultare (in) legẽ. Esa. 42. 24.
Auscultare obsecrationem alicuius. 2. Par. 33. 13.
Auscultare (ad) obsecrationem alicuius. 1. Reg. 8. 30.
Auscultare (ad) obsecrationes alicuius. 2. Par. 6. 21.
Audire murmurationes aliquorum. Exo. 16. 7.
Audire orationẽ alicuius. Ps. 39. 13.
Non audire rumores exactoris. Iob 39. 7.

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc verbum idem significat, quod sic in Biblijs flectitur.

שָׁמַע	שָׁמְעָת	Præteritum.
	שָׁמְעִין	Part. præs.
יִשְׁמַע		Futurum.
	תִּשְׁמְעִין	

Loci notandi.

וְשָׁמַעְתָּ עָלֶיךָ וגו׳ : *Audire super (de) aliquo. Dan. 5. 14*
דִּי תִשְׁמְעוּן קֹל קַרְנָא וגו׳ : *Audire vocem cornu, &c. Dan. 3. 5.*
דִּי שַׁמְעִין כָּל עַמְמַיָא קֹל קַרְנָא וגו׳ : *Audire vocem cornu, &c. Dan. 3. 7.*

Deriuatiua & composita huius sunt: אֶל שָׁמַע אִשְׁתְּמוּעַ הִשְׁמִיעַ הַשְׁמָעוּת הִשְׁתַּמַּע יִשְׁמָעֵאל יִשְׁמָעֵאלִים שִׁמְעָלִי מִשְׁמָע מִשְׁמַעַת נִשְׁמַע שֵׁמַע שֵׁמַע שֵׁמַע שֵׁמַע שֵׁמוּעַ שִׁמְעָא שְׁמוּעָה או שְׁמָעָה שִׁמְעָה שִׁמְעָה שִׁמְעִי שִׁמְעָיָה שִׁמְעָיָהוּ שִׁמְעוֹן שִׁמְעוֹנִי שִׁמְעַת שִׁמְעָתַיִם.

שָׁמַע Verbum pihel actiuum, perfectum, ex quo legitur in Biblijs solùm tertia futuri יְשַׁמַּע, nec aliud ex eo facilè formarem, sed potius Hiphil vterer, de quo suo loco dictum est. Audire fecit propriè, sed eleganter pro conuocare ponitur, & bis tantum inuenitur. [*Far vdire, far sentire, far far la grida, far andar il bando.*] 1. Sam. 15. 4. וַיִּשְׁמַע *Et audire fiat (conuocauit) Saul populum*. 23. 8. וַיִּשְׁמַע *Et conuocauit Saul totum populum ad bellum*.

Audire clamorẽ alicuius. Exo. 3. 7.
Audiendo audire vociferationẽ alicuius. Exo. 22. 22.
Audire hostes uociferationis fracturæ. Ier. 48. 5.
Audire vocem Dei. Gen. 3. 9.
Audire (acquiescere) voci vxoris. Gen. 3. 18.
Audire (acquiescere) in voce alicuius. Gen. 21. 12.
Audire (ad; exaudire) vocẽ alicuius. Gen. 21. 12.
Animam audire vocem deuotionis. Leuit. 5. 1.
Audire vocem de medio tenebrarũ. Deut. 5. 23.
Auscultare in voce cantantium. 2. Sam. 19. 36.
Deum audire de templo vocem alicuius. 2. Ram. 22. 7.
Non audire vocem exactoris. Iob 3. 18.
Audire vocem dictionum alicuius. Iob 33. 8.
Auscultare in horrore vocem alicuius. Iob 37. 2.
Deum auscultare vocem alicuius mane. Tsal. 5. 4.
Audire vocem alicuius in elocutione eius. Psal. 64. 2.
Non auscultare in voce doctorum. Pro. 5. 13.
Animam audire vocẽ tubæ. Ier. 4. 19
Audire vocẽ sicut dolentis. Ier. 4. 31
Montes, & amœna deserti non audire vocem gregis. Ier. 9. 10.
Auscultare voci (vocẽ) aduersariorum. Ier. 18 19.
Audire vocem tremoris. Ier. 30. 5.
Recedere, ne audias in voce Dei. Dan. 9. 11.)6. 1.
Colles audire vocem alicuius. Mich.
Audire opprobrium alicuius. Ier. 46. 12.
Auscultare (ad) hariolos, & (ad) magos. Deut. 18. 14.
Auscultare (ad) aliquem dum clamat ad te. 1. Reg. 8. 52.
Accedere, & audire. Deut. 5. 27.
Propinquius esse auscultare, (obedire) quàm sacrificare. Eccles. 5. 1.
Videre, sicut audieris. Psal. 48. 9.
Audire, horrere. Exo. 15. 14.
Audire malum alicuius. &c. Thren. 1. 21.
Audire a longè. 2. Reg. 19. 25.
Audire a longè. Esa. 37. 26.
Montẽ auscultare litẽ Dei. Mich. 6. 2
Auscultare (ad) iubilum, & (ad) orationem alicuius. 1. Reg. 8. 28.
Audire orationẽ alicuius. Ps. 61. 2.
Iciunare, & Deũ non auscultare (ad) orationem tuam. Ier. 14. 12.
Non audire vanum. Iob 35. 13.
Auscultare dum aliquis vociferatur ad te.

Audire, & expectare. Iob 29. 21.
Audire (exaudire) aliquẽ (pro) alio. Gen. 17. 20.
Auscultare mendaciũ. Exec. 13. 19.
Audire consumptionem decisam a domino. Esa. 28. 23.
Dare cor audiens (intelligens) ad iudicandum, &c. 1. Reg. 3. 10.
Non audire (intelligere) linguam alicuius. Deut. 28. 49.
Renuere audire. Neh. 9. 17.
Audire reprehensionem opprobrij tui. Iob 20. 3. (1. 8.
Auscultare correptionẽ patris. Pro.
Cessare ad audiendum reprehensionem. Pro. 19. 27.
Audire virgam. Mich. 6. 9.
Auscultare dictionem alicuius. Iob 13. 17.
Auscultare (ad) mandata Dei. Deut. 11. 27.
Auscultare mandata Dei. Iud. 2. 17.
Non auscultare (ad) præcepta Dei. Neh. 9. 16.
Non auscultare præceptis Dei. Neh. 9. 29.
Intelligere ad audiendum iudicium. 1. Reg. 3. 12.
Audire, quòd aliquis gemat. Thren. 1. 21.
Audire irritationes alicuius. Exec. 35. 12.
Audire suspiriũ alicuius. Exo. 2. 24.
Non auscultare (ad) prophetas, &c. Ier. 27. 8.
Audire votũ alicuius. Num. 30. 4.
Auscultare votis alicuius. Psalm. 61. 6.
Incurnari ab audiendo. Esa. 21. 3.
Auscultare in finem. Pro. 21. 28.
Cõgregari, & auscultare. Gen. 49. 2.
Auscultare in consilio Dei. Iob. 15. 8
Audire seruum maledicentem. Eccles. 7. 23.
Non audire a sæculo, &c. Esa. 64. 4.
Deũ respondere cũ audit. Esa. 30. 19
Audire (ad) afflictionem alicuius. Gen. 16. 11.
Non auscultare consilio alicuius. 2. Par. 25. 17.
Auscultare consilio. Pro. 12. 15.
Auscultare consilium. Pro. 19. 20.
Facere, & auscultare. Exo. 24. 7.
Auscultare, et facere, &c. Ier. 35. 10
Auscultare verbum ex ore alicuius. Ezec. 13. 17.
Audire, quid sit in ore alicuius. 2. Sam. 17. 5.
Peccata abscondere faciem (Dei) ab audiendo, (ne audiat.) Esa. 59. 2.
Auscultare (ad) ostium. Gen. 18. 10
Auscultare iustitiam. Psal. 17. 1.
Audientem ridere. Gen. 21. 6.
Vociferari, & Dominum audire. Psal. 34. 18.

Alter & ipse Leuita ex Gersonitorũ familia. 1. Par. 6.24. *Filij* שִׁמְעָא *Simeæ.* Radix est. שמע.

שִׁמְוָעָה / **שִׁמְעָה** Nomen fęmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שִׁמְוָעָה או שִׁמְעָה שִׁמְעַת שִׁמְעוֹת שִׁמְעָתִנוּ. Auditus, auditio, id quod auditur, fama, rumor. [*Fama, noua, nouella.*] Loci obscruandi.

כהל וְשִׁמְעוֹת יַבְהִלוּהוּ מִמּוֹרַח וּמִצָּפוֹן: *Rumores terrere aliquem ab Oriente, & ab aquilone. Dan.* 11.44.

כוח כָּבֹא שִׁמְעַת שָׁאוּל וגו׳: *Rumorẽ alicuius venire.* 2.*Ram.* 4.4

כוח וְהַשִּׁמְעָה בָּאָה אֶל דָּוִד: *Rumorem uenire ad aliquem.* 2.*Sam.* 13.30.

כוח וְהַשִּׁמְעָה בָּאָה עַד יוֹאָב: *Rumorem venire vsque ad aliquem.* 1.*Reg.* 2.28.

האמין מִי הֶאֱמִין לִשְׁמֻעָתֵנוּ: *Credere rumori alicuius. (delato. s. ab eo.) Esa.* 53.1.

הכין וּמִי יִבִּין שְׁמוּעָה: *Intelligere facere rumorẽ. Esa.* 28.9.

הכין וְהָיָה רַק זַוְעָה הָבִין שְׁמוּעָה *Intelligere rumorem esse tãtum commotionem. Esa.* 28.19.

הוסף הוֹסַפְתָּ חָכְמָה וָטוּב אֶל הַשְּׁמוּעָה וגו׳: *Addere ad famam, quam audieris, &c.* 1.*Reg.* 10.7.

היה וְשִׁמְעָה אֶל שְׁמוּעָה תִּהְיֶה: *Rumorem esse ad rumorem. (famam post famam audiri.) Ezec.* 7.26.

היה לוּא הָיְתָה סָדֹה אֲחוֹתֵךְ לִשְׁמוּעָה בְּפִיךְ וגו׳: *Aliquid non esse rumori in ore alicuius. (idest, nolle de eo audire.) Ezec.* 16.57.

טוב כִּי לוּא טוֹבָה הַשְּׁמֻעָה אֲשֶׁר וגו׳: *Famam, quam audis, non esse bonam.* 1.*Sam.* 2.24.

טוב שְׁמוּעָה טוֹבָה תַּדְשֵׁן עָצֶם: *Famam bonam impinguare os. Pro.* 15.30.

טוב וְשִׁמוּעָה טוֹבָה מֵאֶרֶץ מֶרְחָק: *Rumor bonus e terra longinqua. Pro.* 25.25.

ירא וְתִירָאוּ בְּשִׁמוּעָה הַנִּשְׁמַעַת בְּאֶרֶץ: *Timere in rumore audito. Ierem.* 51.46.

ירא מִשְּׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא: *Nõ timere a rumore malo. Ps.* 112.7

קול קוֹל שְׁמוּעָה הִנֵּה בָאָה: *Vox rumoris. Ier.* 10.21.

שמע וְשָׁמַע שְׁמוּעָה: *Audire famam.* 2.*Reg.* 19.7.

שמע כִּי שְׁמֻעָה רָעָה שָׁמָעוּ נִמֹּגוּ: *Audire rumorem malũ. Ier.* 49.23.

Radix est. שמע.

שִׁמְעָה Est imperatiuus verbi Cal, vt suo habes loco. Aliàs est nomen proprium filij Iesse, qui & שִׁמְעָא, & שַׁמָּה dicebatur Simhah. [*Simano.*] 2. Sam. 13.3. *Amnon necessarium habebat, eius nomen erat Ionadabus filius* שִׁמְעָה *Simeæ fratris Dauidis.* Hic cap. 21. scribitur שמעי, quamuis a Iudæis hodiernis ex Masara constanter שִׁמְעָה legatur. Radix est. שמע.

שִׁמְעָה Nomen proprium viri ex Beniamin. Semahah. [*Semano.*] 1.Par.12.3. *Filij* הַשְּׁמָעָה *Semaæ.* Habet He in capite, vt nomina propria, quæ ex appellatiuis fiunt. Aliàs hæc dictio producta est Imperatiuus ex Cal. Radix est. שמע.

שִׁמְעִי Est Imperatiuus verbi Cal, & aliquando nomen a שֵׁמַע cum affixo, vt suis locis habes. Aliàs est nomen proprium Leuitæ filij Gerson. Simhi. [*Simeo.*] Exo. 6.17. וְשִׁמְעִי *Et Simeus.* 1. Par. 6.27. non filius, sed nepos dicitur. *Filij* שִׁמְעִי *Simei fili Iachati filij Gersonis.* At 23.7. iterum filius dicitur, ibi vide. Ab hoc aliquando est nomen patronimicum masculinũ genere. Simeius. [*Huomo della famiglia di Simeo.*] Num. 3. 20. *Et familia* הַשִּׁמְעִי *Simeij.* Huius familiæ meminit etiã Zacarias. 12.13. *Familia.* הַשִּׁמְעִי *Simeij seorsum, &c.*

Fuit alter Simeus Leuita, qui & שִׁמְעִי fortasse dicebatur, quem vxorem alienigenã repudiasse legimus. Esd. 10. 23. וְשִׁמְעִי *Et Simeus.*

Alter & ipse Leuita ex filijs Merari. 1. Par. 6. 14. שִׁמְעִי *Simeus filius eius.*

Alter Leuita cantor decimæ Sortis. 1. Par. 25. 17. *Decima.* שִׁמְעִי *Semeus, &c.*

Alter Leuita ex filijs Heman. 2. Par. 29. 14. וְשִׁמְעִי *Et Simeus.* Hunc arbitror esse, de quo & cap. 31. 13. וְשִׁמְעִי *Et Simeus frater eius, &c.* ibi vide.

Alter ex Beniamin auus Mardochei. Est. 2. 5. *Filij* שִׁמְעִי *Simei, &c.* Hunc Iudæi putant, Simeum illum esse, qui Dauidi maledixit, 2. Sam. 16. 5. *Et nomen eius* שִׁמְעִי *Simeus filius Geræ, &c.* Ibi vide omnia; quem Salomon dein occidi iussit, 1. Reg. 2. 36. Vide totam historiam. Legimus insuper ex hac ipsa Beniaminia tribu, vt mihi videtur, Simeum quendam Dauidis tempore, qui fortasse fuit Simeus ille Ramathites vineis regijs prę fectus, vt 1. Reg. 1. 8. וְשִׁמְעִי *Et Simeus.* & 1. Par. 27. 27. *Et super vineis* שִׁמְעִי *Simeus Ramathites.* Salomonis etiã tempore fuit quidã Simeus præfectus in tribu Beniamin, propria scilicet, vt 1. Reg. 4. 8. שִׁמְעִי *Simeus filius Elæ in Beniamin.* Confer locos. 1. Par. tandem 8. 21. ex eadem tribu Beniaminia legitur שִׁמְעִי, quem paulò superius ver. 13. שֶׁמַע dixerat; ibi vide, & nota.

Fuerunt duo alteri Semei, ex nepotibus Hasumi alter, & alter ex nepotibus Bani, quos vxoribus alienigenis libellum repudij tradidisse leges, Esd. 10. ver. 32. & 37. שִׁמְעִי *Simeus.*

Alter ex Simeon. 1. 4. 26. שִׁמְעִי *Simeus filius eius.*

Alter ex Ruben 1. Par. 5. 4. שִׁמְעִי *Simeus filius eius.* 2. Sam. 21. 21. legitur. *Et percussit eum Ionatã filius* שִׁמְעִי *Simea fratris Dauidis*; nam Iudæi hodierni ex Massara שִׁמְעָה legunt, de quo superius dictũ est. Radix est. שמע.

שִׁמְעָיָה Nomen proprium viri prophetæ sanctissimi, qui & שְׁמַעְיָה cuius opera desideran tur. Semahiah. [*Semaia.*] 1. Reg. 12. 21. *Et factum est verbum Dei ad* שְׁמַעְיָה *Semaiam virum Dei.* 2. Par. 12. 15. *Nõne scripta sunt in verbis* שְׁמַעְיָה *Semaiæ prophetæ?*

Fuit alter Semaias ex nepotibus Adonicami. Esd. 8. 13. וְשִׁמְעָיָה *Et Semaias.*

Alter. Sacerdos forsitan. Esd. 8. 16. לְשִׁמְעָיָה *Semaiæ.* Et quidem Esd. 10. 21. recensetur quidam Semaias sacerdos, qui vxorem alienigenam repudiauit. וְשִׁמְעָיָה *Est Semaias.* Hunc eundem esse, de quo & Nchemias 10. 9. & 12. 6. non penitus absurdum est. Confer locos.

Alter ex nepotibus Harimi, qui & ipse vxori alienigenę, libellum repudij tradidit. Esd. 10. 30. שְׁמַעְיָה *Semaias.*

Alter Leuita. Neh. 3. 30. *Et post illum instaurauit.* שְׁמַעְיָה *Semaias filius Sechainæ, &c.*

Alter pseudo propheta cuiusdam Delaiæ filius. Neh. 6. 10. *Perrexi domum* שְׁמַעְיָה *Semaiæ, &c.* Vide etiam in sequenti שְׁמַעְיָהוּ & nota.

Alter leuita Hasubi filius ex familia Merari. Neh. 11. 15. & 1. Par. 9. 14. שְׁמַעְיָה *Semaias, &c.*

Alter ex Simeon. 1. Par. 4. 37. *Filij* שְׁמַעְיָה *Semaiæ.*

Alter ex Ruben. 1. Par. 5. 4. שְׁמַעְיָה *Semaias filius eius.*

Alter Leuita ex Idutuni familia, Galala filius, qui & שַׁמּוּעַ 1. Par. 9. 16. *Filij* שְׁמַעְיָה *Semaiæ, &c.* 2. Par. insuper 29. 14. Fit mentio Semaiæ ex eadem Idutuni familia. Confer locos.

Alter Leuita ex nepotibus Elizaphani. 1. Par. 15. 8. שְׁמַעְיָה *Semaias princeps.*

Alter Leuita scriba. 1. Par. 24. 6. *Et scripsit eos* שְׁמַעְיָה *Semaias filius Natanelis scriba.*

Alter Leuita ostiarius ex filijs Obededom. 1. Par. 26. 4. שְׁמַעְיָה *Semaias primogenitus.*

Alter

Alter pseudopropheta, qui & שְׁמַעְיָהוּ Ier. 29. 31. *Sic dicit Dominus ad* שְׁמַעְיָה *Semaiam Nchelamitem, &c.* ibi vide omnia. Compositum est ex שמע & יה.

שְׁמַעְיָהוּ Nomen proprium patris Vrię Prophetę ex tribu Iudæ. Semaiahu. [*Semaio.*] Ier. 26. 19. *Vrias filius* שְׁמַעְיָהוּ *Semaiæ, &c.*

Fuit alter Semaias pseudopropheta, qui & שְׁמַעְיָה Ier. 29. 24. *Et ad* שְׁמַעְיָהוּ *Semaiã Nehelamitidẽ dices.* Vide oia.

Alter pater cuiusdam Delaiæ, cuius nepotem fuisse שְׁמַעְיָה pseudoprophetam, de quo Neh. 6. 10. non penitus absurdum est. Ier. 36. 12. *Et Delaias filius* שְׁמַעְיָהוּ *Semaiæ.* Confer locos, & tempora.

Alter propheta vir sanctissimus, qui & שְׁמַעְיָה cuius opera tẽporis iniuria intercidisse querimur. 2. Par. 11. 2. *Et factum est verbum Domini ad* שְׁמַעְיָהוּ *Semaiam virum Dei, &c.*

Alter Leuita. 2. Par. 17. 8. שְׁמַעְיָהוּ *Semaias.*

Alter, & ipse Leuita. 2. Par. 31. 15. וְשִׁמַעְיָהוּ *Et Semaias.*

Alter Leuitarum princeps. 2. Par. 35. 9. וְשִׁמְעָיָהוּ *Et Semaias.* Compositum est ex שמע & יה & הוא.

שִׁמְעוֹן Nomẽ propriũ filij Iacob ex Lea. Simhon. [*Simeone.*] Gen. 29. 33. *Et appellauit nomẽ eius* שִׁמְעוֹן *Simeon.* Ab hoc fit שִׁמְעֹנִי de quo mox dicem⁹.

Fuit alter Simeon, qui vxorem alienigenã repudiauit. Esd. 10. 30. שִׁמְעוֹן *Simeon.* Radix est. שמע.

שִׁמְעֹנִי Nomen patronimicum masculinũ genere, a שִׁמְעוֹן superiori deriuatum. Simhonites. [*Huomo della tribu di Simeone.*] Num. 25. 14. *Princeps domus patris* לְשִׁמְעֹנִי *Simeonitidi.* Radix est. שמע.

שִׁמְעַת Nomen proprium viri, vel certè potius mulieris Amonitidis, matris Iozachari interfectoris regis Ioas. Simhath. [*Simata.*] 2. Reg. 12. 22. *Et Iozacharus filius* שִׁמְעַת *Simeatę, & Iozabadus, &c.* 2. Par. 24. 26. *Hi verò sunt, qui contra eum coniurarunt, Zabadus filius* שִׁמְעַת *Simeatæ Amonitidis, &c.* Cõfer locos.

Radix est. שמע.

שִׁמְעָתִי Nomen plurale gentilitium cuiusdam familiæ scribarum. Simhatæi. [*Simatei.*] 1. Par. 2. 55. שִׁמְעָתִי *Simeatæi, &c.* Expende locum & omnes accuratius. Radix est. שמע.

שִׁעֶץ Nomen formæ masculinæ, quod bis tãtum reperitur in scriptura sacra, nec satis certũ est, quid propriè significet, quamuis communiori sententia, parum, pauxillum, tantillum exponatur. [*Vn puoco, tantino, mãco d'un puoco.*] Vide מְעַט. Iob 4. 14. *Et accepit auris mea* שֶׁעֶץ *pauxillum ex eo.* Et 26. 14. *Et quale* שֶׁעֶץ *tantillum verbum auditum est in eo?*

Deriuatiuum huius est. שִׁמְצָה.

שִׁמְצָה Nomen formæ fœmininę, quod semel legitur in Biblijs, & idem iuditium est de eo cum superiori. Hoc tamen communiori sententia infamiam, vituperium, detractionem significat, sic per tralationem dictum, quasi famæ imminutionem. [*Vergogna, vituperio, biasimo,*] Exo. 32. 25. *Quia detegerat eum Aharon* לְשִׁמְצָה *infamiæ (in infamiam) inter hostes eorum.* Nõnullis est infinitiuus ex Cal actiuo, quod parum refert. Locus illustrandus. Radix est. שמץ.

שָׁמַר Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

Præteritum: שָׁמַר שָׁמְרָה שָׁמְרוּ / שָׁמַרְתָּ שָׁמַרְתִּם שָׁמַרְנוּ / שָׁמַרְתִּי שָׁמַרְתָּנוּ (שָׁמַרְתִּנִי שָׁמַרְתִּי שָׁמְרוּ שָׁמַרְתִּיךָ)

Part. præs.: שֹׁמֵר שֹׁמְרִים שֹׁמְרִי שֹׁמְרָךְ

Part. pass.: שָׁמוּר / שְׁמֻרָה

Futurum: אֶשְׁמֹר או אֶשְׁמְרָה אִשְׁמֹר / תִּשְׁמֹר תִּשְׁמְרוּם / נִשְׁמֹר תִּשְׁמְרוּ או תִּשְׁמְרוֹן תִּשְׁמֹרוּ יִשְׁמְרוּ

Imperat.: שְׁמֹר או שְׁמֹר או שְׁמְרָה שִׁמְרוּ שִׁמְרִנִי שִׁמְרֵם

Infinitiuus.: שָׁמוֹר לִשְׁמֹר לִשְׁמֹר בִּשְׁמֹר לִשְׁמֹרְךָ לִשְׁמֹרוֹ לִשְׁמֹרָה לִשְׁמְרָם מִשְּׁמֹרוֹ)

Cætera, quæ desunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Seruauit, obseruauit, custodiuit. [*Seruare, custodire, guardare.*] Synonima sunt נָטַר, & נָצַר quæ suis locis vide. participiũ supplet uices nominis Toar, custodiens, & custos. Construitur absolutè, cum accusatiuo disiuncto, vel affixo, & cũ præpositionibus ב׳ ל׳ אל׳ על, efficitque varia dicẽdi schemata elegantiarum plena, & innumeros Hebraismos pulcherrimos, qui omnes a significatione seruandi pendent, vt in sequentibus obseruabis.

שרון לֹא שָׁמַרְתָּ אֶל אֲדֹנֶיךָ הַמֶּלֶךְ: *Non custodire (ad) dominum regem.* 1.*Sam.* 26.15.

שרון אֲשֶׁר לֹא שָׁמַרְתָּם עַל אֲדֹנֶיכֶם: *Non custodire (super) dominum tuũ.* 1.*Sam.* 26.16.

שרון שֹׁמֵר אֲדוֹנָיו יְכֻבָּד: *Custodire (obseruare) dominum tuũ. Pro.* 27.18.

שפב שֹׁמֵר יי׳ אֶת כָּל אֹהֲבָיו: *Seruare amantes. Psal.* 145.20.

שיש שֹׁמֵר אֶת הָאִישׁ הַזֶּה: *Seruare vinum.* 1.*Reg.* 20.39.

שיסון שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עָיִן: *Seruare aliquem vt pupillam oculi. Psal.* 17.8.

שמן שֹׁמֵר אֲמָנִים: *Seruare veritates. Esa.* 26.2.

שמר בְּנִי שְׁמֹר אִמְרָי: *Custodire dicta alicuius. Pro.* 7.1.

שמרש וְאַתָּה אֱמוּנָתְךָ שָׁמָרְתִּי: *Custodire dictũ alicuius. Ps.* 119.67

שמת הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם: *Seruare veritatẽ semper. Ps.* 146.6.

שרת וְהִשְׁמֹר כָּל אֲרָחֹתַי: *Obseruare omnes vias alicuius. Iob* 13.27.

שרש הָאֹרַח עוֹלָם תִּשְׁמוֹר: *Obseruare viam seculi. Iob* 22.15.

שרת יִשְׁמֹר כָּל אֲרָחֹתַי: *Obseruare omnes vias alicuius. Iob* 33.11.

שרת אֲנִי שָׁמַרְתִּי אָרְחוֹת פָּרֶץ: *Seruare vias latronis. Psal.* 17.4.

שרת וְאָרְחוֹת צַדִּיקִים תִּשְׁמֹר: *Seruare vias iustorum. Pro.* 2.19.

שרון לִשְׁמֹר אֶת אֲרוֹן יי׳: *Seruare arcam Dei.* 1.*Sam.* 7.1.

שרש וּבְאִשָּׁה שָׁמֹר: *Seruare in (propter) mulierem. Hos.* 12.12.

שרש לִשְׁמָרְךָ מֵאִשָּׁה רָעָ: *Seruare a muliere mali. Pro.* 6.24.

כנד שֹׁמֵר הַבְּגָדִים: *Custos vestimentorum. (sacristano.)* 2.*Reg.* 22.14.

כטן כִּי נָעִים כִּי תִשְׁמְרֵם בְּבִטְנֶךָ: *Custodire aliquid in uentre tuo. Pro.* 22.18.

כיון וְשָׁמְרוּ אֶת הַבָּיִת: *Custodire domum. Psal.* 59.1.

נקל מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: *Obseruare (expectare) mane. Psal.* 130.6.

כרית וְאַתָּה אֶת בְּרִיתִי תִשְׁמֹר: *Custodire fœdus alicuius. Gen.* 17.9.

כרית שְׁמֹר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לַעֲבָדֶיךָ: *Seruare fœdus & pietatem alicui.* 1.*Reg.* 8.23.

נבס כִּי גָבֹהַּ מֵעַל גָּבֹהַּ שֹׁמֵר: *Excelsum seruare super excelsum, &c. Eccles.* 5.7.

נור יי׳ שֹׁמֵר אֶת גֵּרִים: *Custodire aduenas. Psal.* 146.9.

דכר וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַדָּבָר: *Seruare verbum. (Est obseruare ventum.) Gen.* 37.10.

דכר אֲשֶׁר שָׁמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ דָוִד אָבִי אֶת אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לוֹ: *Seruare alicui, quæ locutus es.* 1. *Reg.* 8.24.

דכר לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶיךָ: *Seruare secundum verbum alicuius. Psal.* 119.9.

דרך לִשְׁמֹר אֶת דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים: *Custodire viam arboris vitæ. Gen.* 3.25.

דרך וְשָׁמְרֵנִי בַדֶּרֶךְ הַזֶּה: *Custodire aliquem in itinere. Gen.* 28.20.

Custodire

ערך	עָרוּכָה בַכֹּל וְשָׁמֻרָה :	*Fœdus dispositum, & seruatum. 2. Sam. 23.5.*
עשה	וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם :	*Custodire, & facere. Deut.4.6.*
עשה	וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת וגו' :	*Custodire ad faciendum, &c. Deut. 5. 32.*
עשר	עֹשֶׁר שָׁמוּר לִבְעָלָיו לְרָעָתוֹ	*Diuitiæ adseruatæ domino in malum eius. Eccles. 5.12.*
עת	שִׁמְרוּ אֶת עֵת בָּאָה :	*Seruare tempus veniendi. Ier. 8.7.*
עת	עֵת לִשְׁמוֹר :	*Tempus esse ad seruandũ. Eccles. 3.6*
פה	עֲלֵי שִׁמְרָה אֶת פִּיהָ :	*Obseruare os alicuius. 1. Sam. 1. 12.*
פה	אֶשְׁמְרָה לְפִי מַחְסוֹם :	*Custodire ori tuo claustrũ. Ps. 39. 2.*
פה	שֹׁמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ שֹׁמֵר וגו' :	*Seruare os & linguam tuam, & animam ab angustijs. Pro. 21. 23.*
פה	אֲנִי פִי מֶלֶךְ שְׁמֹר :	*Obseruare os alicuius. Eccles. 8.1.*
פלגש	שֹׁמֵר הַפִّלַגְשִׁים :	*Custos concubinarum. Est. 2. 14.*
פקודים	לִשְׁמֹרֵי פְקוּדָיךָ :	*Seruare mãdata alicuius. Ps. 119.63*
פרוס	שֹׁמֵר הַפַּרְדֵּס אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ :	*Custos paradisi regij. Neh. 2. 8.*
פתח	הַשֹּׁמְרִים פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ :	*Seruare ostium domus alicuius. 1. Reg. 14. 27.*
פתח	מְשֻׁכֶּבֶת חֵיקֵךְ שְׁמֹר פְּתָחֵי פִיךָ :	*Seruare apertiones oris tui ab aliquo. Mich. 7. 5.*
פתי	שֹׁמֵר פְּתָאִים יְהוָה :	*Custodire simplices. Psal. 116. 6.*
צאן	אֲשִׁיבָה אֶרְעֶה צֹאנְךָ אֶשְׁמֹר	*Custodire gregem. Gen. 30. 30.*
צוה	כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ תִּשְׁמֹר :	*Seruare, quicquid alius præcipit. Iud. 13. 14.*
צורה	וְיִשְׁמְרוּ אֶת כָּל צוּרָתוֹ :	*Seruare figuram alicuius rei. Ezec. 43. 11.*
צלע	שֹׁמְרֵי צַלְעִי :	*Obseruare latus alicuius. Ier. 20. 10*
ראה	רָאִיתָ רַבּוֹת וְלֹא תִשְׁמֹר :	*Videre multa, & non seruare. Esa. 42. 20.*
רגל	רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר :	*Seruare pedes piorum. 1. Sam. 2. 9.*
רגל	שְׁמֹר רַגְלְךָ מִלֶּכֶת	*Seruare pedem a laqueo. Pro. 3. 36.*
רגל	שְׁמֹר רַגְלֶיךָ וגו' :	*Custodire pedem tuum. Eccles. 5. 1.*
רוח	וּפִקֻּדָתְךָ שָׁמְרָה רוּחִי :	*Spiritum custodire depositum Dei. Iob 10. 12.*
רוח	שֹׁמֵר רוּחַ לֹא יִזְרָע :	*Obseruare ventum. Eccles. 11. 4.*
רוע	יְיָ יִשְׁמְרְךָ מִכָּל רָעוּגו' :	*Seruare ab omni malo. Psal. 121. 7.*
רוח	רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ וגו' :	*Obseruare odorẽ refocillationis Dei. &c. Num. 28. 2.*
רעה	וְשָׁמְרוּ כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ :	*Custodire aliquẽ sicut pastorem gregem suum. Ier. 31. 9.*
שבוע	שְׁבֻעוֹת חֻקּוֹת קָצִיר יִשְׁמֹר לָעַד :	*Seruare alicui ebdomadas statutorũ messis. Ier. 5. 25.*
שבועה	וּמְדוּעַ לֹא אֶשְׁמֹרֶת אֶת שְׁבֻעַת יְיָ וגו' :	*Non seruare iuramentum Dei. 1. Reg. 2.43.*
שבת	וְשָׁמְרוּ אֶת הַשַּׁבָּת :	*Custodire sabbatum. Exo. 31. 14.*
שבת	שֹׁמֵר שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ :	*Seruare sabbatum, ne prophanes illud. Esa. 56. 2.*
שדי	כְּשֹׁמְרֵי שָׂדַי הָיוּ עָלַיָּה מִסָּבִיב :	*Custodes agrorum, &c. Ier. 4. 17.*
שכב	בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ :	*Legem seruare (super) aliquem, dũ cubat. Pro. 6. 22.*
שמע	שְׁמֹר וְשָׁמַעְתָּ וגו' :	*Seruare, & auscultare. Deut. 12. 28.*
שער	שֹׁמֵר שַׁעַר הַמִּזְרָח :	*Custos ianuæ. Neh. 3. 30.*
שפה	יִשְׁמְרוּ חֲכָמִים תְּשֻׁמוּם :	*Labiorum (utrumq;) seruare aliquid. Pro. 14. 3.*
שפה	כִּי שִׂפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת	*Labia seruare scientiam. Mal. 2. 7.*
שקד	שִׁקְדוּ וְשִׁמְרוּ וגו' :	*Aduigilare, & seruare. Esd. 8. 29.*
שקל	אַךְ לַשֶּׁקֶר שָׁמַרְתִּי אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ :	*Custodire frustra aliquid. 1. Sam. 25. 21.*
תבונה	שֹׁמֵר תְּבוּנָה לִמְצֹא טוֹב :	*Seruare intelligentiam. Pro. 19. 8.*
תוכחת	שֹׁמֵר תּוֹכַחַת יְכַבֵּד :	*Custodire reprehensionẽ. Pro. 13. 18*
תורה	וְאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתְךָ תָּמִיד וגו'	*Custodire legem semper. Ps. 119. 44*
תורה	עַל לֹא שָׁמְרוּ תּוֹרָתֶךָ :	*Oculos non seruare legem. Psalm. 119. 136.*

Illud autem Psal. 141. 3. *Pone Domine* שמרה *custodi ori(os) meo*: nonnullis est potius nomen formæ fœmininæ, custodiam scilicet, nã aliàs deesset aliquid in oratione subintelligendum, quod notes velim.

Aliàs שמר est nomen proprium viri patris Iehozabadi, qui Ioas regem interfecit. Somer. [*Somero.*] 2. Reg. 12. 22. *Et Iehozabadus filius* שמרית *Someri, &c.* Aft 2. Par. 24. 26. Loco huius ponitur שמרית nomen mulieris Moabitæ, vt paulò inferius dicemus. Confer locos.

Fuit alter Somerus ex Asceris tribu, qui & שמר dicebatur. 1. Par. 7. 32. את שמר *Et Somerum*. Sic & שמר est nomen proprium Leuitæ, quamuis Hebraei hodierni ex Masara legãt, שמיר vt arbitrer, illud Vau esse Iod protractum ob aliquod mysterium nobis incognitum. Samur, vel Samir. [*Samuro, ouero Samiro.*] 1. Par. 24. 24. שמור *Samurus, vel Samirus*.

Deriuatiua hui' & cõposita sũt. אֲשֻׁמִּירָה מלת השמר נשמר שמר שמר שמר שמרי שמריה שמריהו ישמר משמר משמרת נשמר שמרון שמרון שמרון שמרני שמרים שמרון מראן שמרות שמרת שמרות.

שמר Verbum Pihel actiuum, perfectum, ex quo legitur semel in scriptura participium præsens. מְשַׁמְּרִים nec aliud ex eo facile formarem. Seruauit, adhibita maxima diligẽtia custodiuit, auget enim nõnihil sensum a suo Cal. [*Seruare, guardare, custodire con diligenza.*] Ion. 2. 8. מְשַׁמְּרִים *Obseruantes vanitates vani*. Hoc est, qui vanissima summo studio prosequuntur, retinentq;.

שמיר Nomen generis communis, sine plurali, & cum affixo, שמירו & est æquiuocum; ferèq; incertum, quid propriè significet. Primò est sentes, spina, spinæ species, vel vt alijs placet, collectinè, vepretũ, senticetum, quòd fortassis obseruandum sit, ne lędat præcereunres; alijs quòd suis aculeis seruet, retineatq;, vt est de sentibus in quodam apologo; vel quòd segetes derineat, & suffocet. [*Spina, spineto.*] Vide קוץ. Octo vicibus tantùm inuenitur, & ferè semper nomini שית additum. Secundo est nomen, vel lapidis pretiosi, quẽ adamantem esse putant, vel magnetis, qui ferrum seruat, vel tandem cuprinam ratio, cur sic dicatur, est incerta, & ob id ignoratur, quid propriè sit. [*Diamante, calamita, acciale.*] Vide אֶבֶן Tribus vicib. tantũ occurrit.

אכל	שָׁמִיר וָשֵׁית תֹּאכַל :	*Vorare vepretum, & spinam. Esa. 9. 18.*
אכל	וְאֻכְּלָה שִׁיתוֹ וְשָׁמִירוֹ :	*Vorare spinam & vepretũ alicuius. Esa. 10. 17.*
היה	לְשָׁמִיר וְלַשֵּׁית יִהְיֶה :	*Esse vepreto, & spinæ. Esa. 7. 23.*
היה	כִּי שָׁמִיר וָשֵׁית תִּהְיֶה כָּל הָאָרֶץ :	*Terram esse vepretum, & spinam. Esa. 7. 24.*
חזק	כְּשָׁמִיר חָזָק מִצֹּר נִתֵּתִי מִצָּחֶךָ :	*Dare frontem alicuius sicut cuprum durius silice. Ezec. 3. 9.*
ירא	לֹא תָבוֹא שָׁמָּה יִרְאַת שָׁמִיר וָשֵׁית :	*Timorẽ vepreti & spinæ non venire alicubi. Esa. 7. 25.*
נתן	מִי יִתְּנֵנִי שָׁמִיר וָשֵׁית בַּמִּלְחָמָה וגו' :	*Dare aliquem, (vt sit videlicet) vepretum, spinam in bello, &c. Esa. 27. 4.*
עלה	וְעָלָה שָׁמִיר וָשָׁיִת :	*Vineam ascendere vepreto, & spina. (vel vepretum & spinam ascendere.) Esa. 5. 6.*
עלה	קוֹץ שָׁמִיר תַּעֲלֶה :	*Spinam, vepretum ascendere super tellure Esa. 32. 13.*
צפרן	בְּצִפֹּרֶן שָׁמִיר :	*Vnguis adamantis. (cupri.) Ierem. 17. 1.*
שום	וְלִבָּם שָׁמוּ כְשָׁמִיר מִשְׁמוֹעַ :	*Ponere cor cuprum, ne audiat. Zac. 6. 12.*

מזמה	לִשְׁמֹר מְזִמּוֹת :	*quem. Pro. 2. 11.* *Seruare cogitationes. Pro. 5. 2.*
מחלקה	אֵין לִשְׁמוֹר לַמַּחֲלֹקוֹת :	*Non seruare partitionibus. (partitiones.) 2. Par. 5. 10.*
מצא	מְצָאוּנִי הַשֹּׁמְרִים וגו' :	*Custodes inuenire aliquem, &cæt. Cant. 3. 3.*
מצה	וְשָׁמַרְתָּם אֶת הַמַּצּוֹת :	*Seruare (obseruare) azima. Exod. 12. 17.*
מצוה	עַד אָנָה מְאַנְתֶּם לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתָי :	*Renuere custodire præcepta & leges Dei. Exo. 16. 28.*
משמרת	וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקֹּתַי וְתוֹרֹתָי :	*Seruare custodiam, præcepta, decreta, & leges Dei. Gen. 26. 5.*
משמרת	שִׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ :	*Custodire custodiam sanctitatis. Numeri 3. 27.*
משמרת	וְשָׁמַרְתָּם אֶת מִשְׁמֶרֶת מִצְוַת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם :	*Custodire custodiam præcepti Dei. Ios. 22. 3.*
משמרת	וְשָׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת אֱלֹהֵיהֶם :	*Custodire custodiã Dei. Neh. 12. 45.*
משמרת	שִׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ :	*Custodire custodiam altaris. Ezech. 40. 46.*
משמרת	אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת מִקְדָּשִׁי :	*Custodire custodiam sanctuarij. Ezec. 44. 15.*
משפט	שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט :	*Seruare iudicium. Esa. 56. 1.*
נום	אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ :	*Custodem non dormire. Psal. 121. 3.*
נפש	יִשְׁמֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד :	*Custodire animã tuã valde. Deu. 4. 9*
נפש	אַךְ אֶת נַפְשׁוֹ שָׁמֹר :	*Custodire animam alicuius. Iob 2. 6.*
נפש	וְשִׁמְרֵי נַפְשִׁי כּוֹנָנוּ יַחְדָּו :	*Obseruare animã alicuius. Ps. 71. 10*
נפש	שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו :	*Deum seruare animas piorum. Psal. 97. 10.*
נפש	שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ :	*Animã custodire obtestationes Dei. Psal. 119. 167.*
נצח	אִם יִשְׁמֹר לָנֶצַח :	*Seruare (ivã s.) in perpetuũ. Ier. 3. 5*
נשים	שֹׁמֵר הַנָּשִׁים :	*Custodes mulierum. Est. 2. 3.*
סף	אֲשֶׁר אֶסְפוּ שֹׁמְרֵי הַסַּף :	*Custodes peluium. (vel liminis.) 2. Reg. 22. 4.*
סף	שֹׁמְרֵי הַסִּפִּים לָאֹהֶל :	*Custodes liminarium. 1. Par. 9. 19.*
סף	שֹׁמְרֵי הַסַּף :	*Custodes liminis, (vel vasorum.) Est. 2. 21.*
עבר	לַעֲבָדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ	*Colere, & custodire hortũ. Gen 2. 15*
עבודה	שָׁמַרְתָּם אֶת עֲבֹדַת הַזֹּאת	*Obseruare ministerium aliquod. Exo. 12. 25.*
עברה	וְעֶבְרָתוֹ שָׁמְרָה נֶצַח :	*Seruare furorem in æternum. (Mapic ex* שמרה *deficit, & dictio est producta) Amos 1. 11.*
עדות	שָׁמְרוּ עֵדֹתַי וְחֹק נָתַן לָמוֹ :	*Seruare obtestationes Dei, &c. Psal. 99. 7.*
עדות	וְאַשְׁמְרָה עֵדוֹת פִּיךָ :	*Seruare obtestationem oris Dei. Ps. 119. 88.*
עון	אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יָהּ :	*Obseruare iniquitates. Psal. 130. 3.*
עז	אֲזוֹ אֵלֶיךָ אֶשְׁמָרָה :	*Seruare robur alicuius ad alium. Hebraismus. Psal. 59. 10.*
עין	וְעַיִן נֹאֵף שָׁמְרָה נָשֶׁף :	*Oculum adulteri obseruare crepusculum. Iob 22. 15.*
עיר	וַיְהִי בִשְׁמוֹר יוֹאָב אֶל הָעִיר	*Obseruare (ad) vrbem. (capitdi eam causa. 2. Sam. 11. 16.*
עיר	אִם יְיָ לֹא יִשְׁמֹר עִיר שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר :	*Custodem uigilare frustra, nisi Dominus custodiat vrbem. Ps. 127. 1.*
עולם	שָׁמְרָה זֹאת לְעוֹלָם	*Seruare aliquid in æternum. 1. Par. 29. 18.*
עני	עֲנִיֵּי הַצֹּאן הַשֹּׁחֲרִים אֹתִי :	*Afflictos obseruare (expectare) Deũ. Zac. 11. 11.*
עצם	שֹׁמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו :	*Seruare ossa alicuius. Psal. 34. 21.*
עקב	בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב :	*Mercedem multum esse in custodiendo aliquid. Psal. 19. 12.*
עקב	הֵמָּה עֲקֵבַי יְשָׁמֻרוּ :	*Obseruare calcaneos alicuius. Psal. 56. 7.*

דרך	כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְיָ :	*Custodire vias Domini. 2. Sam. 22. 22.*
דרך	אִם יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ אֶת דַּרְכָּם	*Custodire viam tuam. 1. Reg. 2. 4.*
הבל	שֹׂנֵאתִי הַשֹּׁמְרִים הַבְלֵי שָׁוְא	*Odio habere seruantes vanitates vani. Psal. 31. 7.*
היום	וּיוֹרֵם הָיָה שֹׁמֵר בָּרֶמֶת וגו' :	*Aliquem esse custodiẽtem in aliquo loco ob alium. 2. Reg. 9. 14.*
הבית	שֹׁר הִנִּיחַ לִשְׁמוֹר הַבַּיִת :	*Relinquere aliquem ad custodiendũ domum. 2. Sam. 16. 21.*
הקיל	עַל חֹמֹתַיִךְ יְרוּשָׁלִַם הִפְקַדְתִּי שֹׁמְרִים וגו' :	*Præficere custodes super muris, &c. Esa. 62. 6.*
הקים	אַךְ הִקִּים הֵקִימוּ אֶת הַשֹּׁמְרִים	*Statuere custodes. Iud. 7. 19.*
הטיל	לָכֵן שִׂמְרֵי רֹאשִׁי אִישׁ מִדַּי כָּל הַיָּמִים :	*Ponere aliquem custodẽ capiti tuo. 1. Sam. 28. 2.*
חג	אֶת חַג הַמַّצּוֹת תִּשְׁמֹר :	*Obseruare festum. Exo. 23. 15.*
חדש	שְׁמוֹר אֶת חֹדֶשׁ הָאָבִיב :	*Obseruare mensem. Deut. 16. 1.*
חולל	חֹלֵל אֲיָלוֹת תִּשְׁמוֹר :	*Obseruare parturitie ceruarum. Iob 31. 9.*
חזק	וְחִזַּקְתֶּם מְאֹד לִשְׁמֹר וגו' :	*Corroborari valde ad seruandum, & faciendum, &c. Iob 23. 6.*
חטאת	לֹא תִשְׁמוֹר עַל חַטָּאתִי :	*Non seruare (expectare) super peccato alicuius. Iob 14. 12.*
חיה	יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ וִיחַיֵּהוּ :	*Seruare, & viuere facere. Ps. 41. 3.*
חומה	שֹׁמְרֵי הַחֹמוֹת :	*Custodes murorum, &c. Cant. 5. 8.*
חסד	וַתִּשְׁמֹר לוֹ אֶת הַחֶסֶד הַגָּדוֹל הַזֶּה :	*Seruare alicui pietatem. 1. Regum. 3. 6.*
חסד	לְעוֹלָם אֶשְׁמֹר לוֹ חַסְדִּי :	*Seruare pietatem alicui in æternum. Psal 89. 29.*
חסד	חֶסֶד וּמִשְׁפָּט שְׁמֹר :	*Seruare pietatem & iudicium. Hos. 12. 6.*
חצר	גַּם תִּשְׁמֹר אֶת חֲצֵרִי :	*Obseruare atria alicuius. Zac. 3. 7.*
חק	רִשְׁמֹר חֻקַּי וּמִצְוֹתַי :	*Seruare decreta, & præcepta Dei. 1. Reg. 3. 15.*
חקק	וְשָׁמַרְתָּ אֶת הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָהּ :	*Custodire decretum. Exo. 13. 10. (18.*
חרם	וְקַצְּתֶם שְׁמֹרוּ מִן הַחֵרֶם :	*Seruare (se) de anathemate. Ios. 6.*
יד	שַׁמְרֵנִי יְיָ מִיַּד רָשָׁע :	*Seruare aliquem a manu iniusti. Ps. 140. 5.*
יד	שַׁמְרֵנִי מִיַּד פַּח וגו' :	*Seruare aliquem a manu laqueo. Ps. 141. 9.*
יד	וְשֹׁמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל רָע :	*Custodire manum tuam, ne agat malum. Esa. 56. 2.*
יום	שָׁמוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת :	*Custodire diem sabbati. Deut. 5. 12.*
ילך	וַיְהוּא לֹא שָׁמַר לָלֶכֶת בְּתוֹרַת יְיָ :	*Non seruare ad eundum, &c. 2. Reg. 10. 31.*
יצא	יְיָ יִשְׁמַר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ וגו' :	*Custodire egredi, & venire alicuius, &c. Psal. 121. 8.*
כהנים	וְשָׁמְרוּ אֶת כְּהֻנָּתָם :	*Custodire sacerdotium. Num. 3. 10.*
כלי	כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ כֵלִים לִשְׁמֹר	*Dare argentum aut vasa ad seruandum. Exo. 22. 6.*
כלי	וְשָׁמְרוּ אֶת כָּל כְּלֵי אֹהֶל מוֹעֵד :	*Seruare vasa tabernaculi. Nume. 3. 8.*
כלי	עַל יַד שׁוֹמֵר הַכֵּלִים :	*Custos vasorum. 1. Sam. 17. 23.*
לב	וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב :	*Seruare aliquid in toto corde. Psal. 119. 34. (4. 21.*
לבב	שְׁמֹרֵם בְּתוֹךְ לְבָבֶךָ :	*Seruare aliquid in medio cordis. Pro.*
מבוא	שֹׁמְרֵי הַמָּבוֹא :	*Custodes introitus. 1. Par. 9. 19.*
מוסר	אֹרַח לְחַיִּים שׁוֹמֵר מוּסָר :	*Seruare disciplinam. Pro. 10. 17.*
מועד	כִּי לְמוֹעֵד שָׁמוֹר לְךָ :	*Aliquid esse asseruatum alicui tempori præfixo. 1. Sam. 9. 23.*
מוצא	מוֹצָא שְׂפָתֶיךָ תִּשְׁמֹר :	*Custodire egressionem oris tui. Deut. 23. 24.*
מזוזה	לִשְׁמֹר מְזוּזוֹת פְּתָחַי :	*Obseruare postes ostij alicuius. Pro. 8. 35.*
מזמה	מְזִמָּה תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ :	*Cogitationem seruare (super) ali-*

Aliàs שמיר est nomen proprium oppidi montani in tribu Iudæ. Samir. [*Samira.*] Ios. 15. 47. *Et in monte* שמיר *Samira, &c.* Aſt Iud. 9. 58. Legimus de Tola Iſraelitarum iudice, qui fuit ex Iſſacharis tribu, in hunc modum. *Is habitabat* בשמיר *in Samira in monte Ephraim.* Et ver. 59. *Et ſepultus fuit* בשמיר *in Samira.* Quod notes, velim. Iudæi inſuper hodierni pro שמור Leuitæ nomine, quod in Calhabetur, ex Maſara legunt, שמר vt illic diximus.

שֵׁבֶר Nomen proprium viri, montis illius domini, in quo dein vrbs ædificata ab eius nomine שמרון dicta fuit. Semer. [*Semero.*] 1. Reg. 16. 26. *Et emit montẽ Samariæ* מאת שמר *a Semero, &c.* Vide omnia.

Fuit alter Semeras Leuita ex familia Merari. 1. Par. 6. 31. *Filij* שמר *Semeri.*

Alter ex Aſcer, qui & שימר 1. Par. 7. 34. *Filij verò* שמר *Semeri, &c.*

Alter ex Beniamin, qui & אישר cum earum oppidulis ædificauit. 1. Par 8. 12. ושמר *Et Semerus, &c.*

שמר Quæ videntur ex hac radice fieri, ſuperius in סמר habentur, nam ex illa ס in ש mutatione ſolita facta ſunt.

שִׁמְרִי Nomen proprium viri ex tribu Simeonis. Simri. [*Simerio.*] 1. Paralip. 4. 37. *Filij* שמרי *Simerij.*

Fuit alter Simerius pater cuiuſdam Iediaelis fortiſſimi. 1. Par. 11. 45. *Iediael filius* שמרי *Simerij.*

Alter Leuita hoſtiarius ex familia Merari. 1. Par. 26. 10. שמרי *Simerius princeps, &c.*

Alter & ipſe Leuita ex filijs Elizaphani. 2. Par. 29. 13. שמרי *Simerius, &c.* Radix eſt. שמר.

שְׁמַרְיָה Nomen proprium filij Roboami regis. Semarian. [*Semaria.*] 2. Paralip. 11. 19. ואת שמריה *Et Semariam.*

Fuit alter Semarias ex nepotibus Harimi, qui vxorẽ alienigenam repudiauit. Eſd. 10. 31. שמריה *Semarias.*

Alter ex nepotibus Bani, qui & ipſe vxori alienigenæ libellum repudij tradidit. Eſd. 10. 40. שמריה *Semarias.* Compoſitum eſt ex שמר & יה.

שְׁמַרְיָהוּ Nomẽ proprium viri fortiſsimi ex Beniamin. Semariahu. [*Semaria.*] 1. Par. 12. 5. ושמריהו *Et Semarias.* Compoſitum eſt ex שמר & יה & הוא.

שְׁמָרִים Nomen plurale maſculinũ, quod bis tantum in ſcriptura ſancta reperitur. Obſeruationes, obſeruantiæ, cuſtodiæ. [*Guardie.*] Exo. 12. 42. *Nox* שמרים *obſeruantiarum eſt Domino.* Hoc eſt, quam cuſtodiebat, obſeruabatq; vt educeret, &c. *Vt nox, hęc nox eſt Domini,* שמרים *obſeruantiæ, (quam obſeruabant) omnibus filijs Iſrael per generationes ſuas.* Radix eſt. שמר.

שְׁמָרִים Nomen plurale maſculinum, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs. שמרים שמריו שמריהם. Fæces, quæ ſeruantur in imo vaſis, vel potius in quibus vinum ipſum conſeruatur, quaſi vini cuſtodes. [*Feccia, fece.*] ſynonimum קבעת. Quinque vicibus tantum inuenitur.

שמרים מזקק ם:	*Fæces defecatæ. Eſa. 25. 6.*
אך שמריה ימצו וגו':	*Exprimere fæces calicis. Pſal. 75. 9.*
משתה שמרים:	*Facere conuiuium fęcium. Eſa. 25. 6.*
הקפאים על שמריהם:	*Coagulari ſuper fęcibus. Ier. 48. 11.*
ושקט הוא אל שמריו:	*Quieſcere ad (ſuper) fęces ſuas. Ier. 48. 11.*

Radix eſt. שמר.

שְׁמִירָמוֹת Nomen proprium Leuitæ ex Merari familia. Semiramoth. [*Semiramoto.*] 1. Par. 15. 18. ושמירמות *Et Semiramotus.* Compoſitum fortaſsis eſt ex שם & רום.

שִׁמְרוֹן Nomen proprium Iſſacaris filij Simron. [*Simerone.*] Gen. 46. 13. ושמרן *Et Simeronus.* Ab hoc fit שמרני patronimicum, de quo ſuo loco dicemus.

Aliàs eſt nomen vrbis regiæ, quæ & שמרון מראן dicebatur, tribui Zabulonis in ſortẽ adſcripta. [*Simerona.*] Ioſ. 11. 1. *Et ad regem* שמרון *Simeronis.* Et 12. 20. Rex *Simeronis meronis vnus.* Ioſ. 19. 15. ושמרון *Et Simerona.* Radix eſt. שמר.

שִׁמְרוֹן Nomen proprium vrbis regiæ fœmininũ genere, & cũ He aduerbiali in fine. שמרונה Somron, a noſtris Samaria dicta. [*Samaria.*] Hac ab Omero Iſraelitici populi rege condita eſt. Is enim mõtem eiuſdem nominis שמרון a Semero quodam emit, & vrbem, quam in montis vertice extruxerat a vendentis nomine appellauit, & pro regia habuit. Mons ille videtur fuiſſe maximus, & alias ciuitates in eo extructas habuiſſe, nam legitur 1. Reg. 13. 32. *Et ſuper omnes domos excelſorum, quę ſunt in oppidis* שמרון *Someronis.* Et 16. 26. *Emitq; montem* שמרון *Semeronem, a Semero, duobus talentis argenti, & ædificauit montem, appellauitq; nomen vrbis, quam ædificauerat iuxta nomen Semeri domini montis* שמרון *Somron.* Et 22. 38. *Iuxta piſcinam* שמרון *Samariæ.* Hoſ. 8. 6. *Quia ſcintillæ erit vitulus* שמרון *Samariæ.* Aduerſus hanc vaticinati ſunt multi, ſed Micheas præſertim cum fide. Capta fuit tandem ab Aſsyrijs, & populus in exilij ductus, vt 2. Reg. 17. 5. ibi vide. in Syriaco idiomate שמרין dicitur, vt Eſd. 4. 10. *Et collocauit eos in vrbe* די שמרין *Samariæ.* Ab hoc fit שמרים gentile, quod mox habes. Radix eſt. שמר.

שִׁמְרֹנִי Nomen patronimicum maſculinum genere. Simeronites. [*Huomo della famiglia di Simerone.*] Num. 26. 24. *Simeroni familia* השמרני *Simeronitidis.* Radix eſt. שמר.

שֹׁמְרֹנִים Nomen gentilitium plurale. Samaritani, qui ex שמרון ſunt. [*Samaritani, huomini di Samaria,*] 2. Reg 17. 29. *Quæ fecerant* השמרנים *Samaritani.* Radix eſt. שמר.

שֹׁמְרוֹן מְרָאוֹן Nomen proprium vrbis, quæ & שמרון tãtùm dicebatur, ibi vide. Simron meron. [*Simronmerona.*] Ioſ. 12. 20 *Rex* שמרון מראון *Simeronis meronæ vnus.* Sunt duæ dictiones. מראון & שמר a שמרון.

שְׁמֻרוֹת Nomen plurale fęmininum, quod ſemel legitur in Biblijs. Palpebræ, ſic eleganter dictæ, quaſi oculorum cuſtodes. [*Palpebræ.*] Pſal. 77. 5. *Apprehendiſti* שמרות *palpebras oculorum meorũ.* Ne dormire poſſem videlicet. Quidam arbitrantur, idem eſſe cum אשמרות, vt ſit ſenſus, apprehendiſti vigilijs oculos meos; ſed prior ſententia magis placet. Radix eſt. שמר.

שִׁמְרָת Nomẽ proprium viri ex tribu Beniamin. Simrath. [*Simerato.*] 1. Par. 8. 22. ושמרת *Et Simeratus.* Radix eſt. שמר.

שִׁמְרִית Nomen proprium mulieris Moabitæ, cuius filius Iehozabadus Ioaſum regem interfecit. Simrith. [*Simerita.*] 2. Par. 24. 26. *Et Iehozabadus filius* שמרית *Simeritæ Moabitidis.* 2. Reg. 12. 22. pro hoc nomine ponitur, שמר vt ſuperius in Cal habes. Confer locos. Radix eſt. שמר.

שֶׁמֶשׁ Nomen generis communis, cum plurali fęminino, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs. שמשך שמשה שמשתך שמשה חרס Sol, titan. [*Sole.*] Synonima חמה חרס, quæ ſuis locis vide. ſignificationis etymon ignoratur, niſi ex Chaldaico idiomate velles deriuare, quòd lucem adminiſtret. Plurale ſemel legitur eleganter poſitum pro feneſtris, per quas Sol lucem præbet, quaſi domus ſoles diceres. Loci aliquot obſeruandi.

מזרח	מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ:	*Ab Oriente ſolis vſque ad aduentũ (occaſum) eius, &c. Pſal. 13. 3.*
מרכבה	וְאֵת מַרְכְּבוֹת הַשֶּׁמֶשׁ שָׂרַף בָּאֵשׁ:	*Comburere currus ſolis. 2. Reg. 23. 12.*
ממשלת	אֵת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם:	*Facere ſolem (pro) dominio in die. Pſal. 136. 8.*
מעלה	כְּמַעֲלוֹת אָחָז בַּשֶּׁמֶשׁ:	*Gradus in ſole. (Horologium ſolarẽ) inuit. Eſa. 38. 8.*
נגד	וְהוֹקַע אוֹתָם לַיְיָ נֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ	*Affigere aliquem coram ſole. Num. 25. 4.*
נהפך	הַשֶּׁמֶשׁ יֵהָפֵךְ לַחֹשֶׁךְ:	*Solem verti tenebris. (in tenebras.) Ioel. 3. 4.*
נתן	אֲשֶׁר נָתְנוּ מַלְכֵי יְהוּדָה לַשֶּׁמֶשׁ:	*Dare (ponere) equos ſoli. 2. Reg. 23. 12.*
נתן	נֹתֵן שֶׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם:	*Dare ſolem luci (in lucem) per diem. Ier. 31. 34.*
עין	לְעֵינֵי הַשֶּׁמֶשׁ הַזֹּאת:	*Agere aliquid oculis ſolis. (coram ſole. 2. Sam. 12. 11.*
עמד	וַיַּעֲמֹד הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲצִי הַשָּׁמַיִם וגו':	*Solem ſtare in medio cœlorum. Ioſ. 10. 13.*
פנים	רָטֹב הוּא לִפְנֵי שָׁמֶשׁ:	*Aliquem eſſe humectum ante ſolem. Iob 8. 16.*
פנים	לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ:	*Inon eſſe nomen Meſſiæ ante ſolem. Pſal. 72. 17.*
קדר	שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ קָדְרוּ:	*Solem nigreſcere. Ioel. 2. 10.*
קדר	וְאֶת הַמְּקַטְּרִים לַבַּעַל לַשֶּׁמֶשׁ וגו':	*Adolere ſoli, &c. 2. Reg. 23. 6.*
ראה	וְרָאִיתָ אֵת הַשֶּׁמֶשׁ וגו':	*Videre ſolem, &c. Deut. 4. 19.*
ראה	גַּם שֶׁמֶשׁ לֹא רָאָה:	*Non videre ſolem. Eccleſ. 6. 5.*
שוב	וְחָשַׁב הַשֶּׁמֶשׁ וגו':	*Solem redire, &c. Eſa. 38. 8.*
שום	לְשֶׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם:	*Ponere tabernaculum ſoli in cœlis. Pſal. 19. 5.*
שום	וְשַׁמְתִּי בָרָכֹד שִׁמְשֹׁתָיִךְ:	*Ponere gagatem (ſoles feneſtras) alicuius. Eſa. 54. 12.*
שוף	שֶׁשּׁוּפֵנִי הַשֶּׁמֶשׁ:	*Solem intueri aliquem. Cant. 1. 6.*
שחה	וְשִׁחוּם לַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ וגו':	*Expãdere ſoli, & lunę, &c. Ier. 8. 2.*
תכונות	וּמִמֶּגֶד תְּבוּאֹת שָׁמֶשׁ:	*Prouentus ſolis. Deut. 33. 14.*
תחת	שֶׁיַּעֲמֹל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:	*Laborare ſub ſole. Eccleſ. 1. 3.*
תחת	וְאֵין כָּל חָדָשׁ תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ:	*Nihil nouum eſſe ſub ſole. Eccleſ. 1. 9.*
תחת	הַמְּהַלְּכִים תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ:	*Ire ſub ſole. Eccleſ. 4. 15.*

Cæterum & in Chaldaico idiomate idem nomẽ eſt, ſub forma שמשא, vt Dan. 6. 15. *Et vſq; ad aſcenſiones (occaſum) ſolis, &c.*

Deriuatiua huius radicis & cõpoſita ſunt. בית שמשי. בית שמש עין שמש עיר שמש שמש שמשי שמשון שמשרי.

שמש Verbum pihel Chaldaicũ, actiuum, quod ſemel legitur in Biblijs in futuro cum affixo יְשַׁמְּשׁוּנֵהּ Seruiuit, miniſtrauit. [*Seruire.*] Hebraice עבד diceres. Dan. 7. 10. *Millia millium.* ישמשונה *miniſtrabant ei.* Quidam ex hac ſignificatione שמש dictum eſſe putant, vt ſuperius habes.

שִׁמְשַׁי Nomen proprium cuiuſdam ſcribæ. Simſai. [*Simſaio.*] Eſd. 4. 8. ושמשי *Et Simſaius ſcriba.* Radix eſt. שמש.

שִׁמְשׁוֹן Nomen proprium viri fortiſsimi: cuius præclarè acta in Biblijs nota ſunt. Simſon. [*Sanſone.*] Iud. 13. 24. *Et appellauit nomen eius* שמשון *Simſon, &c.* Lege totum illud caput, & deinceps, vſque ad 17. Radix eſt. שמש.

שִׁמְשְׁרַי Nomen propriũ viri ex Beniamin. Samſirai. [*Samſiraio.*] 1. Par. 8. 26. ושמשרי *Et Samſiraius.* Compoſitum fortaſsis eſt ex שמש & רוח.

שְׁמוֹת Eſt infinitiuus verbi Cal שָׁמַם, & plurale nominis שמה, vt ſuis locis habes. Aliàs eſt nomen proprium viri fortiſsimi genere Harodei, qui

כוח	וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא:	*Solem eſſe ad veniendum. (occumbẽdum.) Gen. 15. 12.*
כוח	וַיָּלֶן שָׁם כִּי בָא הַשָּׁמֶשׁ:	*Pernoctare, eo quòd ſol venerit. (occubuerit.) Gen. 28. 11.*
כוח	וְלֹא תָבוֹא עָלָיו הַשָּׁמֶשׁ:	*Solem non venire (occumbere) ſuper aliquid. Deut. 24. 15.*
כוח	וַיְהִי לְעֵת בוֹא הַשָּׁמֶשׁ:	*Tempus veniendi (occumbendi) ſolis. Ioſ. 10. 27.*
כוח	וַתָּבוֹא לָהֶם הַשָּׁמֶשׁ וגו':	*Solem venire (occumbere) alicui. Iud. 19. 14.*
כוח	לֹא יָבוֹא עוֹד שִׁמְשֵׁךְ וגו':	*Solem alicuius non venire (occumbere) amplius. Eſa. 60. 20.*
כוח	בָּאָה שִׁמְשָׁהּ בְּעוֹד יוֹמָם:	*Solem alicuius venire (occumbere) cum adhuc dies ſit. Ier. 15. 9.*
כוח	יוּבָאוּ הַשֶּׁמֶשׁ עַל הַנְּבִיאִים:	*Solem venire (occũbere) ſuper Prophetis. Mich. 3. 6.*
כית	תְּשַׁבֵּר אֶת מַצְּבוֹת בֵּית שָׁמֶשׁ:	*Domus ſolis (templum ſoli dicatũ.) Ier. 43. 13. Vide etiam* בית שמש.
רום	שֶׁמֶשׁ בְּגִבְעוֹן דּוֹם:	*Solem quieſcere. Ioſ. 10. 12.*
סכות	וְהִכֵּאתִי הַשֶּׁמֶשׁ בַּצָּהֳרָיִם:	*Venire (occumbere) facere ſolem in meridie. Amos 8. 9.*
פום	לֹא יִהְיֶה לָךְ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם:	*Solem nõ eſſe alicui amplius luci (in lucem) per diem. Eſa. 60. 19.*
פכה	יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּנָּה:	*Solem non percutere aliquem per diem. Pſal. 121. 6.*
תכת	וְלֹא יַכֶּם שָׁרָב וְשָׁמֶשׁ:	*A Eſtum & ſolem non percutere aliquem. Eſa. 49. 10.*
פכה	וְנָתַךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל רֹאשׁ יוֹנָה:	*Solẽ percutere ſuper caput alicuius. Ion. 4. 8.*
הכין	אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר שָׁמֶשׁ:	*Aptare lumen & ſolem. Pſal. 74. 16*
הלל	הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ וגו':	*Solem & cæt. laudare Deũ. Pſ. 43. 3*
ששתון	וְחַמָּה הַשֶּׁמֶשׁ וגו' מְשַׁתְּחֲוִים לִי:	*Solem & lunam & vndecim Stellas adorare aliquem. Gen. 37. 8.*
ששתון	יִהֲמוּ מִשְׁתַּחֲוִים קֶדְמָה לַשֶּׁמֶשׁ:	*Adorare Orientẽ verſus ſoli. Ezec. 8. 16.*
זרח	וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ:	*Solem oriri alicui. Gen. 32. 32.*
זרח	אִם זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו:	*Solem oriri ſuper aliquẽ. Exo. 22. 3.*
זרח	וְהַשֶּׁמֶשׁ זָרְחָה עַל הַמָּיִם:	*Solem oriri ſuper aquis. 2. Reg. 3. 22*
זרח	וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וגו':	*Solem uſtitiæ oriri alicui, &c. Mal. 3. 20.*
חוז	כֹּל חֲזוּ שֶׁמֶשׁ:	*Non videre ſolem. Pſal. 58. 9.*
חם	כְּחֹם הַשֶּׁמֶשׁ:	*Calor ſolis. 1. Sam. 11. 9.*
חמם	וְחֹם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמַס:	*Solem incaleſcere. Exo. 16. 21.*
חסך	עַד אֲשֶׁר לֹא חָרְשַׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ:	*Solem non obſcurari. Eccleſ. 12. 2.*
חסך	וְחָשַׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ בְּצֵאתוֹ:	*Solẽ oſcurari in exitu ſuo. Eſa. 13. 10*
ידע	שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ:	*Solem cognoſcere aduentum (occaſum) ſuum. Pſal. 104. 20.*
יאה	כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ:	*Deum eſſe ſolem & clipeum. Pſalm. 84. 12.*
יצא	הַשֶּׁמֶשׁ יָצָא עַל הָאָרֶץ:	*Solem egredi ſuper terram. Geneſ. 19. 23.*
יצא	כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בִּגְבוּרָתוֹ:	*Solem egredi in fortitudine ſua. Iud. 5. 31.*
ירא	יִירָאוּךָ עִם שָׁמֶשׁ:	*Simere aliquem cum ſole. (id eſt ſemper.) Pſal. 72. 5.*
כסא	וְכִסְאוֹ כַשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי:	*Soliũ alicuius eſſe vt ſolem (æternũ. ſcilicet) coram Deo. Pſal. 89. 37.*
כסה	שֶׁמֶשׁ בְּעִנָּן אֲכַסֶּנּוּ:	*Tegere ſolem (in) nube. Ezec. 32. 7.*
מבוא	אַחֲרֵי דֶרֶךְ מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ:	*Aduẽtus (occaſus) ſolis. Deut. 11. 30*
מזרח	מִמִּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ:	*Ortus ſolis. Num. 21. 12.*

	& שַׁמָּה dicebatur. Samoth. [*Samoro.*] 1. Par. 11. 27. שַׁמּוֹת *Samotus Harodeus.* Radix est. שמם.	
	שַׁמָּתִי Nomen patronimicum cuiusdam familiæ tribus Iudæ, masculinum genere, sed ignoratur, an a loco, vel viro sic dicatur, & ex qua radice veniat. Sumathæus. [*Sumatio.*] 1. Paralipo. 2. 52. וְהַשָּׁמָתִי *Et Sumathæus,*	

ש ג

שׁן Lege radices שנה שנן, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantùm radicalibus.

שֵׁן Hinc componitur בֵּית שֵׁן, de quo suo loco dictum est.

שֵׁן Nomen commune genere, cum duali, suscipiēs affixa, quæ sunt in Biblijs. שֵׁן שֵׁנַיִם שִׁנַּיִשִׁנַּי שִׁנָּיִךְ שִׁנָּיו שִׁנָּיהֶם שִׁנָּיִמוֹ. Dens. [*Dente.*] Synonimũ מַלְתָּעוֹת quod suo loco vide. Habet duale, ob duplicem seriem dentium superiorem, & inferiorem. Vero simile est, sic a radice שנן dici, quòd dens sit acutus, vnde & transfertur ad rupes acutas, quæ figuram dentium referunt. Ornatè verò de elephantis dēte dicitur, quasi solus ille ob magnitudinē hoc nomine vocari dignus sit. [*Dente d'Elefante, auorio.*] Loci notandi.

לחמ	סְבִיבוֹת שִׁנָּיו אֵימָה:	*Pauorem esse circa dentes alicuius. Hebraismus poeticus. Iob* 41. 5.
לחי	שִׁנֵּי שִׁנֵּי אֲרָיוֹת:	*Dentes alicuius esse dentes leonis. Ioel.* 1. 6.
כון	וְשִׁקְּצִיץ מִבֵּין שִׁנָּיו:	*Auferre abominationes de medio dentium alicuius. Zac.* 9. 7.
כית	וּבֵית הַשֵּׁן אֲשֶׁר בָּנָה:	*A Edificare domum dentis (eboris.)* 1. *Reg.* 22. 39.
כית	וְאָבְדוּ בָתֵּי הַשֵּׁן:	*Domus dētis (eboris) perire. Amos* 3. 15.
כסל	הַבְשָׂר עוֹדֶנּוּ בֵּין שִׁנֵּיהֶם:	*Carnē adhuc esse inter dentes. Num.* 11. 33.
כפי	עַל מַה אֶשָּׂא בְשָׂרִי בְשִׁנָּי:	*Leuare carnē (in) dentibus. Iob* 13. 14
הגרים	יִגְרַס בְּחָצָץ שִׁנָּי:	*Conterere (in) lapillo dētes alicuius. Thren.* 3. 6.
הוכל	מִן הֲכָלֵי שֵׁן וגו':	*Palatia dentis. (eboris.) Psal.* 45. 9.
הפיל	וְאִם שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ שֵׁן אֲמָתוֹ יַפִּיל:	*Cadere facere dentem alicuius. Exo.* 21. 17.
הרס	אֱלֹהִים הָרַס שִׁנֵּימוֹ בְּפִימוֹ:	*Diruere dentes in ore alicuius. Psal.* 58. 7.
השליך	וּמִשִּׁנָּיו אַשְׁלִיךְ טָרָף:	*Proijcere prædam e dentibus alicuius. Iob* 29. 17.
חמץ	כְּחֹמֶץ לַשִּׁנַּיִם וגו':	*Acetum dentibus, &c. Pro.* 10. 26.
חנית	שִׁנֵּיהֶם חֲנִית וְחִצִּים:	*Dentes alicuius esse lanceam & sagittas. Psal.* 57. 5.
חרב	דּוֹר חֲרָבוֹת שִׁנָּיו:	*Dentes esse gladios. Pro.* 30. 14.
חרק	חָרַק עָלַי שִׁנָּיו:	*Frendere super aliquem dentibus. Psal.* 35. 16.
חרק	חָרַק עָלַי בְּשִׁנָּיו:	*Frendere super aliquem (in) dētibus. Iob* 17. 9.
חרק	וַיַּחֲרֹקוּ שֵׁן:	*Frendere dente. Thren.* 2. 16.
כסל	וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ בְּסֶא שֵׁן גָּדוֹל:	*Solium dentis (eboris.)* 1. *Reg.* 10. 18
לבן	וּלְבֶן שִׁנַּיִם מֵחָלָב:	*Albus dentes præ lacte. Gen.* 49. 12
מגדל	צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן:	*Collum alicuius esse vt turrem dentis. (eboris.) Cant.* 7. 5.
מטה	הַשֹּׁכְבִים עַל מִטּוֹת שֵׁן:	*Cubare super lectis dentis (eboris.) Amos* 6. 4.
נקיון	נְתַּתִּי לָכֶם נְקִיּוֹן שִׁנַּיִם:	*Dare alicui munditiem dentiũ. (Hebraismus pro cibos subtrahere.) Amos* 4. 6.

ש ג

נדך	דַּנְשְׁכִים בְּשִׁנֵּיהֶם:	*Mordere (in) dentibus. Mich.* 3. 5.
נתן	שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם:	*Non dare aliquem prædam dentibus aliorum. Psal.* 124. 6.
נתע	וְשִׁנֵּי כְפִירִים נִתָּעוּ:	*Dentes leunculorum euelli. Iob* 4. 10
סלע	שֵׁן סֶלַע מְהַעֲבֶר כּוּזָה וגו'	*Dens rupis, &c. (vulgo balza.)* 1. *Sam.* 14. 4. (28.
סלע	עַל שֵׁן סֶלַע וּמְצוּדָה:	*Habitare super dente rupis. Iob* 39.
ערל	שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת:	*Dētes alicuius esse vt gregem detonsarum. Cant.* 4. 2.
עור	וְאַחֲרֵי עָרָתִי נִקְּפוּ זֹאת בְּעוֹר שִׁנָּי:	*Euadere in (cum) pelle dentium. Iob* 19. 20.
עשה	קַרְשֵׁךְ עָשׂוּ שֵׁן:	*Facere tabulam (ex) dente. (ebore.) Ezec.* 27. 6.
עשת	מֵעַי עֶשֶׁת שֵׁן:	*Ventrem alicuius esse nitorem dētis. (eboris.) Cant.* 5. 15.
קהה	וְשִׁנֵּי בָנִים תִּקְהֶינָה:	*Dentes obstupescere. Ier.* 31. 28.
קרן	קַרְנוֹת שֵׁן וגו':	*Cornua dentis. (Hebraismus, i. dentes Elephantis magnitudine cornua referentes. Ezec.* 27. 15.
רעע	שֵׁן רֹעָה וגו':	*Dens fractus, &c. Pro.* 25. 19.
שבר	שִׁנֵּי רְשָׁעִים שִׁבַּרְתָּ:	*Frangere dētes iniustorum. Ps.* 3. 8.
שלח	שֵׁן בְּהֵמוֹת אֲשַׁלַּח בָּם:	*Immittere dentem bestiarum in aliquos. Deut.* 32. 24.
שלש	וְהַמְגֵלָּה שָׁלוֹשׁ הַשִּׁנַּיִם בְּיָדוֹ שֵׁן בְּשֵׁן:	*Fuscinula trium dentiũ.* 1. *Sam.* 2. 13 (*Mulctare*) *dentē in (pro) dente, &c. Deut.* 19. 21.
תחת	שֵׁן תַּחַת שֵׁן:	*Dare oculum sub (pro) oculo. Exo.* 21. 24.
תחת	לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת שִׁנּוֹ:	*Dimittere liberũ aliquem sub (pro) dente eius. Exo.* 21. 27.

Cæterum & in Siriaco idiomate hoc nomen idem significat, qd has voces in Biblijs habet. שִׁנָּין שִׁנָּה שִׁנָּיָה. Loci notandi.

כון	וְחֵלֶת עֶלְעִין בְּפוּמֵהּ בֵּין שִׁנָּהּ:	*Tres linguas esse in ore inter dentes. Dan.* 7. 5.
פרזל	וְשִׁנַּיִן דִּי פַרְזֶל לַהּ וגו':	*Dētes ferri esse alicui, &c. Dan.* 7. 7. *Vide etiam ver.* 19.

Aliàs שֵׁן est nomen proprium loci, sic forsitan a rupe dicti. Sen. [*Seno.*] 1. Sam. 7. 12. *Et posuit inter Masphā, & inter* הַשֵּׁן *Senum.* Huius cōposita vide ī radice שנן.

שִׁנִּי / **שִׁנִּי** } Require inferius, suo loco proprio.

שִׁנִּי Require superius, in ש ante ו, suo loco proprio.

שִׁנַּן Duplicata habentur inferius, suo loco proprio.

שְׁנָא Quæ videtur esse ex hac radice, in Cal, & pihel, & puhal, & Hithpahel, habentur inferius in radice שנה & deriuatis, in quibus nonnumquam ה vertitur in א, ibi vide, & nota. Est idem cum שָׂנֵא mutatione ה in א facta, ibi vide & nota.

שָׁנֹא שָׁנָא Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed Aleph, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

שָׁנֹא שָׁנֹאת שָׁנֹאתִי שָׁנֹאתָ שָׁנֹאתָה שָׁנֹאתִי שָׁנֹאתָם שָׁנֹאתִיהוּ שָׁנֹאתִים שָׁנֹאתִיהָ (שָׁנֹאוּ שָׂנְאוּנִי שָׂנְאוּהוּ שָׂנְאוּ שָׂנְאוּהָם)	Præterit.
שׂוֹנֵא שׂוֹנְאִי שׂוֹנְאֶךָ שׂוֹנְאֵךְ שׂוֹנְאֶיךָ שׂוֹנְאֶיכֶם שׂוֹנְאֶיהוּ שׂוֹנְאַי שׂוֹנְאֵינוּ שׂוֹנְאֶיהָ שׂוֹנְאָיִךְ	Part. præf.
שׂוֹנְאִים שׂוֹנְאוֹת	Part. pass.
אֶשְׂנָא תִּשְׂנָא יִשְׂנָא יִשְׂנָאֶךָ יִשְׂנָאֶנָּה יִשְׂנָאוּ	Futurum.

Imperat.

	שׂנָאוּ	Imperat.
	שׂנֹא שָׂנֹא שָׂנֹאת לִשְׂנֹא	Infinitiuus.

Cætera, quæ desunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales cum opus erunt. Odit, odio habuit, tanquam hostem tractauit. [*Odiare, hauer in odio.*] Opponitur verbo אָהַב, & aliquando nō significat propriè odio habere, sed non amare, quod respectiuè ad alium, quem amas, est, quasi odio alterum prosequi; quemadmodum est illud. Gen. 29. 31. *Et vidit Dominus, quòd* שְׂנוּאָה *exosa esset Lea.* Et quidem comparata Racheli, quam deperibat Iacob, potius exosa, quàm dilecta dici debuerat. Ego tamen re vera exosam fuisse nonnihil Iacobo crederem, quòd illi falsò despōsata fuerit. Participium præsens supplet vices nominis Toar: osor. Construitur cum accusatiuo disiuncto, vel affixo, & nōnunquam cum præpositione ל, & efficit quāplurimos idiotismos satis ornatos, vt in sequentibus obseruabis.

לחכ	רַק שֹׂנֵאתַנִי וְלֹא אֲהַבְתָּנִי:	*Odio habere aliquem, & non amare. Iud.* 14. 16.
לחכ	לְאַהֲבָה אֶת שֹׂנְאֶיךָ וְלִשְׂנֹא אֶת אֹהֲבֶיךָ:	*Amare osores, & odio habere amantes.* 2. *Sam.* 19. 7.
לחכ	וּלְשֹׂנְאֵי יי תֹאהָב:	*Amare osoribus (osores) Domini.* 2. *Par.* 19. 2.
לחת	לֹא תִשְׂנָא אֶת אָחִיךָ בִּלְבָבֶךָ	*Non odio habere fratrē in corde tuo. Leuit.* 19. 17.
לחת	כָּל אַחֵי רָשׁ שְׂנֵאֻהוּ:	*Fratres pauperis odio habere eum. Pro.* 19. 7.
לחתת	הָאַחַת אֲהוּבָה וְהָאַחֵרֶת שְׂנוּאָה וגו':	*Vnam esse amatam, & vnam exosam, &c. Deut.* 21. 15.
ליש	וְשֹׂנְאָהּ הָאִישׁ הָאַחֲרוֹן:	*Maritum vltimum odio habere aliquam. Deut.* 24. 3.
לחת	עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר:	*Odio habere viam mendacij. Psam.* 119. 104. (6. 9.
לחתן	וְאַרְמְנֹתָיו שָׂנֵאתִי:	*Odio habere palatia alicuius. Amos*
לחס	וְשֹׂנְאַי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ:	*Osores iusti deuastari. Psal.* 34. 22.
כן	עַל פְּנֵי בֵן הַשְּׂנוּאָה:	*Filius exosæ. Deut.* 21. 16.
כן	חוֹשֵׂךְ שִׁבְטוֹ שׂוֹנֵא בְנוֹ:	*Odio habere filium. Pro.* 13. 24.
כנע	אַנְשֵׁי אֱמֶת שֹׂנְאֵי בָצַע	*Osores auaritiæ. Exo.* 18. 21.
כנע	שֹׂנֵא בָצַע יְאָרִיךְ יָמִים:	*Odio habere auaritiam. Pro.* 28. 16.
גזל	שׂוֹנֵא גָזֵל בְּעוֹלָה:	*Odio habere rapinam in uictima. Esa.* 51. 8.
דבר	דָּבָר שֶׁקֶר יִשְׂנָא צַדִּיק:	*Odio habere uerbũ mēdacij. Pro.* 3. 5
דם	אַךְ לֹא דָם שִׂנְאַת נָדֶם יִרְדֹּף:	*Odio habere sanguinem. Ezec.* 35. 6.
דעת	וּכְסִלִים יִשְׂנְאוּ דַעַת:	*Odio habere scientiam. Pro.* 1. 22.
הוכיח	אַל תּוֹכַח לֵץ פֶּן יִשְׂנָאֶךָ:	*Non arguere aliquem, ne te odio prosequatur. Pro.* 9. 8.
הוכיח	שָׂנְאוּ בַשַּׁעַר מוֹכִיחַ:	*Odio habere arguentē. Amos* 5. 10.
הוסף	וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ:	*Addere odio habere aliquem. Gen.* 37. 5.
הרג	וְהָרוֹג כְּשֹׂנְאֵיהֶם:	*Occidere (in) osores. Est.* 9. 16.
התלחש	יַחַד עָלַי יִתְלַחָשׁוּ כָּל שֹׂנְאָי:	*Osores mussitare super aliquem. Psal.* 41. 8.
חג	שָׂנֵאתִי מָאַסְתִּי חַגֵּיכֶם:	*Odio habere festa. Amos* 5. 21.
חיים	וָשָׂנֵאתִי אֶת הַחַיִּים:	*Odio habere vitam. Eccles.* 2. 7.
חמור	כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר שֹׂנַאֲךָ רֹבֵץ וגו':	*Asinus osoris tui. Exo.* 23. 5.
חכם	שׂוֹנְאֵי חִנָּם יִקְרְצוּ עָיִן:	*Osores alicuius gratis nictare oculis. Psal.* 35. 19.
טוב	שֹׂנְאֵי טוֹב וְאֹהֲבֵי רָעָה:	*Odio habere bonum, &c. Mich.* 3. 2.
יל	וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׂוֹנְאָם:	*Saluare de manu osoris. Ps.* 106. 10.
יסוס	שֵׁשׁ הֵנָּה שָׂנֵא יי':	*Dominum odio habere sex, &c. Pro.* 6. 15.
לא	וְלֹא שׂוֹנֵא הוּא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם:	*Non esse osorem alicui ab heri nudius tertio. Ios.* 20. 5.

לכס	שׂוֹנְאֶיךָ יִלְבְּשׁוּ בֹשֶׁת:	*Osores induere pudorem. Iob* 8. 22.
לסון	לָשׁוֹן שָׁקֶר יִשְׂנָא דַכָּיו:	*Odio habere linguam mendacij. Prouerb.* 26. 26.
מוסר	וְאַתָּה שָׂנֵאתָ מוּסָר:	*Odio habere disciplinam. Ps.* 50. 17.
מצא	יִמְצָא תַמְצָא שֹׂנְאֶיךָ:	*Dexteram inuenire osores. Ps.* 21. 9.
מצא	לְמָצֹא עֲוֹנוֹ לִשְׂנֹא:	*Inuenire iniquitatem suam ad odiendum. Hebraismus declarandus. Psal.* 36. 3.
משל	יִמְשְׁלוּ בָהֶם שֹׂנְאֵיהֶם:	*Osores dominari in aliquos. Psalm.* 106. 4.
משפט	הַאַף שׂוֹנֵא מִשְׁפָּט יַחְבֹּשׁ:	*Osorem iudicij dominari. Iob* 34. 17.
מתן	וְשֹׂנְאֵי מַתָּנוֹת יִחְיֶה:	*Odio habere dona. Pro.* 15. 27.
נוסף	וְגוֹסֵף גַּם הוּא עָלַי שֹׂנְאֵינוּ:	*Addi super (ad) osores alicuius. Exo.* 1. 10.
נכר	כִּשַּׁפְתִּיו יִנָּכֵר שׂוֹנֵא:	*Osorem cognosci (vel extraneum se facere) in labijs suis. Pro.* 26. 23.
נפש	וְאֹהֵב חָמָס שֹׂנֵא נַפְשׁוֹ:	*Animam Dei odio habere amantem iniuriam. Psal.* 11. 5.
נפש	חוֹלֵק עִם גָּנָב שׂוֹנֵא נַפְשׁוֹ:	*Odio habere animam suam. Prouer.* 29. 24.
נפש	חָדְשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׂנְאָה נַפְשִׁי:	*Animam Dei odio habere neomenia & festa. Esa.* 1. 14.
נצל	אִנְצְלָה מִשֹּׂנְאָי:	*Eripi ab osoribus. Psal.* 69. 15.
נתן	וּנְתַנְתָּם בְּכָל שֹׂנְאֵיכֶם:	*Dare aliquid in osores. Deut.* 7. 15.
נתן	וְאֶתֵּנְךָ בְּנֶפֶשׁ שֹׂנְאֶיךָ:	*Dare aliquem in animam odientium. Ezec.* 16. 27.
נתן	הִנְנִי נֹתֵנְךָ בְּיַד אֲשֶׁר שָׂנֵאתָ:	*Dare aliquem in manu eorum, quos odio habet. Ezec.* 23. 28.
סעפים	סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי:	*Odio habere superbas cogitationes. Psal.* 119. 113.
עזב	תַּחַת הֱיוֹתֵךְ עֲזוּבָה וְשְׂנוּאָה	*Aliquam esse derelictã, & exosam. Esa.* 60. 15.
עם	חָפֵץ לְבֹם לְשֹׂנֵא עַמּוֹ:	*Odio habere populum. Ps.* 105. 25.
עמל	וְשָׂנֵאתִי אֲנִי אֶת כָּל עֲמָלִי:	*Odio habere laborē tuũ. Eccles.* 2. 18
עסה	וַיַּעַשׂ בְּשֹׂנְאוֹ הֵם כְּרָצוֹנָם:	*Facere in osoribus secundum voluntatem tuam. Est.* 9. 5.
עסה	עֹשֵׂה שֵׂטִים שָׂנֵאתִי:	*Odio habere facere declinantium. Psal.* 101. 3.
עת	יֵשׁ לִשְׂנֹא:	*Tempus odio habendi. Eccles.* 3. 8.
פה	וּפִי תַהְפֻּכוֹת שָׂנֵאתִי:	*Odio habere os subuersionum. Pro.* 8. 13.
פעל	שָׂנֵאתָ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן:	*Odio habere operantes iniquitatem. Psal.* 5. 6.
קהל	שָׂנֵאתִי קְהַל מְרֵעִים:	*Odio habere cætum malignorum. Ps.* 26. 5.
ראה	וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וַיֵּבֹשׁוּ:	*Osores videre, & confundi. Psalm.* 86. 17.
ראה	רְאֵנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי:	*Videre in osores tuos. (quod cupis videlicet.) Psal.* 118. 7.
רבה	וְרַבּוּ שֹׂנְאַי שָׁקֶר:	*Osores alicuius mendacio multiplicari. Psal.* 38. 20.
רדה	וְרָדוּ בָכֶם שׂוֹנְאֵיכֶם:	*Osores dominari in aliquos. Leuit.* 26. 16.
רע	אֹהֲבֵי יי שִׂנְאוּ רָע:	*Odio habere malum. Psal.* 97. 10.
רע	יִרְאַת יי שִׂנְאַת רָע וגו':	*Odio habere malum, &c. Pro.* 8. 13.
רע	כִּי יִהְיֶה אִישׁ שֹׂנֵא לְרֵעֵהוּ:	*Virum odio habere proximo. (proximum. Deut.* 19. 11.
רעב	אִם רָעֵב שֹׂנַאֲךָ הַאֲכִילֵהוּ לָחֶם:	*Cibare osorem tuum, cum famescit. Pro.* 25. 21.
רצע	אַהֲבַת צֶדֶק וְחִשְׂנֹא רֶשַׁע:	*Odio habere iniustitiam. Psal.* 45. 8.
שבע	פֶּן יִשְׂבָּעֲךָ וּשְׂנֵאֶךָ:	*Satiari aliquo, & odio habere eum. Pro.* 25. 17.
שלח	כִּי שׂנֹא שַׁלַּח וגו':	*Odio habere dimittere. Locus dilucidandus. Mal.* 2. 16.
שלם	וּמְשַׁלֵּם לְשֹׂנְאָיו וגו':	*Retribuere osoribus, &c. Deut.* 7. 10.

שלום עם שונא שלום : *Odio habere pacem. Psal.120.6.*

שקר שונאי השוא הבלי שוא : *Odio habere seruantes vanitates vani. Psal. 31.7.*

שנא הלא משנאיך יי׳ אשנא : *Odio habere osores Dei. Ps.139.21.*

שנאה וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד : *Odio habere aliquē odio magno valde. 2.Sam.13. 15.*

שנאה כי גדולה השנאה אשר שנאה וגו׳ : *Maius esse odium, quo odio habes aliquē amore, &c. 2.Sam. 13.15.*

שנאה ושנאת חנם שנאוני : *Odio habere aliquem odio iniuriæ. Psal.25. 19.*

שנאה הכלית שנאה שנאתים : *Odio habere aliquem consummatione odij. (odio quam maximo.) Psal.139. 22.*

שער יורש זרעך את שער שונאיו : *Possidere portam odientium. Gen. 24. 60.*

שקר שקר שנאתי ואתעבה : *Odio habere mendaciū. Ps.119.163.*

תוכחת ושונא תוכחת בער : *Odio habere reprehensionem. Pro. 12. 1.*

תמם אנשי דמים ישנאו תם : *Odio habere virum integrum. Pro. 29. 10.*

תועבה כל תועבת יי׳ אשר שנא עשו וגו׳ : *Odio habere abominationes, &cæt. Deut.12. 31.*

תקע ושונא תוקעים בושח : *Odio habere fideiubētes. Pro. 11.15.*

Cæterum & in Chaldaico idiomate hæc radix eandem significationē habet, ex qua legitur in Biblijs participium plurale præsens cum affixo ך שׂנָא, Dan.4.16. *Domine mi somnium (accidat) לְשׂנָאָיִךְ osoribus tuis, &c.*

Deriuatiua huius sunt. שׂנֹא שְׂנִיאָה שׂנוּאָה.

שנא Verbum pihel actiuum, ex quiescentibus Lamed Aleph, ex quo legitur solùm participiū præsens cū affixis, quæ sunt in Biblijs. מְשַׂנְאַי מְשַׂנְאִי מְשַׂנְאֶיךָ מְשַׂנְאֵינוּ מְשַׂנְאֶיהָ מְשַׂנְאֵיהָ, nec aliud ex eo, præter hoc participiū, facile formarem, sed suo Cal vterer; quin & hoc sepius est Toar, quàm participium, ne semper dicam. Osor, hostis, inimicus tam actiuè quàm passiuè. [*Chi pdia, inimico.*] Loci notandi.

הכיש ומשנאינו הכשת : *Pudefacere osores. Psal.44.8.*

הגדיל לא משנאי על הגדיל וגו׳ : *Osorem non magnificare super (contra) aliquem, &c. Psal.55. 13.*

הכמית ומשנאי אצמיתם : *Excindere osores tuos. Psal.18. 41.*

כחש כשונאי יי׳ יכחשו לו : *Osores Dei negare illi. Psal.81. 16.*

כנף ימשכו משנאיך מפניך : *Percutere osores alicuius. Ps.81.24*

קום ינוסו משנאיך מפניך : *Osores Dei fugere a facie eius. Nume.10. 35.*

נשא ומשנאיך נשאו ראש : *Osores eleuare caput. Psal.83. 3.*

פיד אם אשמח בפיד משנאי : *Lętari in (de) pernitie osoris tui. Iob 31. 21.*

קום ומשנאיו מן יקומון : *Sauciare lumbos o dientium de (his, qui) surgent. Deut.33.11.*

שלם ולמשנאי אשלם : *Retribuere osoribus. Deut. 32. 41.*

שנא הלא משנאיך יי׳ אשנא : *Odio habere osores Dei. Ps.139.21.*

ששם ומשנאיו שמו לבו : *Osores diripere sibi. Psal.44.11.*

שנאב Nomen proprium regis Admæ. Sineab. [*Sinabo.*] Gen.14.2. שִׂנְאָב *Sincabo rege Admæ.* Compositum fortassis est ex שנה, vel שן & אבה.

שנאה Nomen Toar fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs, idem cum שִׂנְאָה pahul. Exosa. [*Odiata, non amata.*] Deut.21. 15. *Et fuerit filius primogenitus לשנאה exosæ.* Radix est, שנא.

שנאה Nomen fœmininum genere, cum plurali anomalo, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שִׂנְאַת שִׂנְאָתוֹ שִׂנְאָתָם : Odium, antitheton אַהֲבָה. [*Odio, rancore.*] Vsurpatur nonnunquam eleganter infinitiui loco. Loci obseruandi.

אהב גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה : *Amorem, & odium, & zelum alicuius perire. Eccles. 9. 6.*

גדל וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד : *Odio habere aliquē odio magno valde. 2.Sam.13. 15.*

גדל כי גדולה השנאה אשר שנאה וגו׳ : *Odiū, quo odio aliū prosequeris, esse maius amore, &c. 2.Sam.13. 15.*

דבר ודברי שנאה סבבוני : *Circundare aliquem verbis odij. Ps. 109. 3.*

דחף ואם בשנאה יהדפנו : *Impellere aliquem in odio. (hostiliter.) Num.35.20.*

הוציא בשנאת יי׳ אתו הוציאנו וגו׳ : *Educere aliquem in odio illius, (quia odio habes eum.) Deut. 1.27.*

הוציא וכשנאתו אותם הוציאם וגו׳ : *Educere aliquem de odio illius. (quia odio habes eum. Deut. 9. 29.*

התכסה תכסה שנאה במשאון : *Odiū celare se in persuasione. Pro. 26. 25.*

ידע גם אהבה גם שנאה אין יודע האדם : *Non cognoscere amorem, neq; odiū. Eccles. 9. 1.*

כסה מכסה שנאה שפתי שקר : *Celare odium. Pro. 10. 18.*

ערר שנאה תעורר מדנים : *Odium excitare rixas. Pro.10. 12.*

עשק ועשו אותך בשנאה : *Facere cum aliquo in odio. (hostiliter.) Ezec.23.29.*

עשק אשר עשיתה משנאתיך בם : *Facere de odijs in aliquem, (propter odia.) Est plurare modo irregulari. Ezec.35. 11.*

שור משור אבוס ושנאה בו : *Odium esse in tauro pingui, &cæt. Pro.15. 17.*

שנא ושנאת חנם שנאוני : *Odio habere aliquem odio iniuriæ. Psal.25.19.*

שנא וכלית שנאה שנאתים : *Odio habere aliquem consummatione odij. (odio quam maximo.) Psal.139. 22.*

תחת ושנאה תחת אהבתי : *Ponere odium sub (pro) amore alicuius. Psal.109. 5.*

Radix est. שנא.

שנאן Nomen formæ masculinę, quod semel legitur in Biblijs, & ignoratur, quid propriè significet. Quidam a radice שנן interiecto Aleph deducunt, & currum falcatum interpretātur. Alij a שנה deriuant, vt Aleph sit loco Iod positum, pro שִׁנְיָן, & duplicitatem, iterationem exponunt. Mihi placet, vt sit nomen collectiuum angelorum a שְׂאָן per transpositionē litterarum, quasi securè degentem diceres. Sinean. [*Sineano, angelo.* Psal. 68. 18. *Currus Dei est duarum myriadum, millium* שְׂאָן *angeli.* (*angelorum.*) Expende locum, & omnes accuratius.

שנאצר Nomen proprium viri ex genere Dauidico. Senazar. [*Sanazaro.*] 1.Par. 3. 18. וְשֶׁנְאַצַּר *Et Senazarus.* Cōpositum fortassis ex שן & אצר.

שנב Hinc fortasse deriuatur אשוב, de quo suo loco in א ante ש diximus.

שנה Verbum Cal commune, ex quiescētibus Lamed He, sic flectitur in Biblijs.

שָׁנָה	שָׁנִיתִי	Præteritum.
שׁוֹנֶה שׁוֹנִים שׁוֹנוֹת		Part. præs.
אֶשְׁנֶה יִשְׁנֶא תִּשְׁנוּ יִשְׁנוּ שְׁנוּ		Futurum.
		Imperat.
שְׁנוֹת		Infinitiuus.

Cætera ex te formabis, cum opus erunt, iuxta regulas grammaticales, præter pahul יִשְׁנוּ est etiam a ישן, & שנה est nomen, a quo & שְׁנוֹת plurale formatur, vt mox suo loco dicemus. Mutatus, immutatus est. [*Mutarsi, cambiarsi.*] Hinc eleganter per tralationem fit transi-

tiuum, pro iterare; secundò, iterato facere, quasi aliquid immutare dicas. [*Replicare, cambiare.*] Semel habet א loco ה, ad augendam forsitan significationem. Participium supplet vices nominis Toar, & pro vario, diuersoque vsurpatur. Rarum est, nam in sequentibus locis solum forsitan inuenitur.

אולת כסיל שונה באולתו : *Stultum iterare in stultitia. Prouer. 26. 11.*

אמר ויאמר שנו וישנו : *Dicere iterate (secundo agite.) 1. Reg. 18. 34.*

דבר ושונה בדבר מפרד אלוף : *Iterare vel (varium esse) in verbo. (re.) Pro. 17. 9.*

דבר אחרי דברי לא ישנו : *Non iterare post verbum alicuius. Iob 29. 22.*

דת ודתיהם שונות מכל עם : *Leges aliquorum esse mutatas (varias, diuersas) ab omni populo. Est. 3. 8.*

התערב עם שונים אל תתערב : *Non commisceri cū iterantibus. (malum. f. vel cum varijs. Pro. 24. 21*

ימין שנות ימין עליון : *Mutari (vel anni) dexterę excelsi. (Locus difficilis dilucidādus,) pro quo vide etiam in* שָׁנָה *nomine. Psal. 77. 11.*

כלי וכלים מכלים שונים : *Vasa mutata (varia) a vasis. Est. 1. 7.*

כתם ושנא הכתם הטוב : *Aurum bonum mutari. Thren. 4. 1.*

נגע ולא אשנה לו : *Percutere, nec iterare alicui. 1. Sam. 26. 8.*

נגע ולא שנה לו וימת : *Nō iterare alicui. (vulnus scilicet.) 2. Sam. 20. 10.*

נגע כי אני יי׳ לא שניתי : *Deum non mutari. Mal. 3. 6.*

עולם שנות עולמים : *Cogitare mutari (vel annos) seculorum. Psal. 77. 6.*

עלה אם תשנו יד אשלך בכם : *Mittere manum in aliquos, si iterent aliquid. Neh. 13. 21.*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc verbum commune & in propria significatione, suscipiens affixa, & sic flectitur in Biblijs.

שָׁנוּ	שְׁנוּהִי	Præteritum.
שָׁנִין שָׁנְיָא שָׁנְיָן		Part. præs.
יִשְׁנֶא תִּשְׁנֶא		Futurum.

Loci notandi.

כוס דיחות שניא מן כלהון : *Animal esse varium (diuersum) ab omnibus. Dan. 7. 19. (6.*

ון אדין מלכא זיוהי שנוהי : *Splēdorem immutare aliquē. Dan. 5.*

עלמות כי תשנא מן כל מלכותא : *Regnum mutari ab omni regno. Dan. 7. 23.*

סרכלי ורברביהון לא שנו : *Chlamydes nō immutari. Dan. 3. 26.*

נכו די לא תשנא צבו בדניאל : *Voluntatem non mutari in aliquem. Dan. 6. 18.*

קדם והוא שניא מן קדמיא : *Aliquem mutari (diuersum esse) a prioribus. Dan. 7. 24.*

Deriuatiua huius & cōposita sunt. אַשְׁנָה בֵּיתִשָּׁן הַשְׁתְּנוּ מִשְׁנֶה נִשְׁנֶה שִׁנְאָב שִׁנְאָה שִׁנְעָר שִׁנְעָרָה שִׁנְיָה שִׁנְיָן שִׁנְיָנִי שִׁנְיָנִים שִׁנִּית שִׁתִּים.

שנה Verbum pihel actiuum, ex quiescentibus Lamed He, suscipiēs affixa, sic flectitur i Biblijs.

שִׁנָּה אוֹ שִׁנְּאָ		Præteritum.
מְשַׁנֶּה		Part. præs.
אֲשַׁנֶּה	יְשַׁנֶּה יְשַׁנֶּיהָ	Futurum.
	לְשַׁנּוֹת בְּשַׁנּוֹתוֹ	Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta canones grāmaticæ. Mutauit, immutauit. [*Mutare, cambiare.*] Nouem vicibus solùm forsitan inuenitur, & semel habet Aleph loco He positum.

כגד ושנא את כגדי כלאו : *Mutare vestes carceris alicuius. 2. Reg. 25. 29.*

כגד ושנה את בגדי כלאו : *Mutare vestes carceris alicuius. Ier. 52. 32.*

דין וישנה דין כל בני עני : *Mutare iudicium. Pro. 31. 2.*

דרך לשנות את דרכך : *Mutare viam. Ier. 2. 35.*

טוב ויאמרו את טעם בעיניהם : *Mutare aliquem bono. (in bonum.) Est. 2. 9.*

טעם וישנו את טעמו בעיניהם : *Mutare gustum (vide* טַעַם *in oculis aliquorum. 1. Sam. 21. 13.*

טעם בשנותו את טעמו לפני אבימלך : *Mutare gustum ante aliquem. Psal. 34. 1.*

מוצא ומוצא שפתי לא אשנה : *Non mutare egressionem labiorum tuorum. Psal. 85. 35.*

פניו בשנה פניו ותשלחהו : *Mutare faciem. Iob 14. 16.*

Cętervm & in Syriaco idiomate idem significat hoc verbum, quod sic flectitur in Biblijs.

שְׁנִי		Præteritum.
מְהַשְׁנָא		Part. præs.
מְשַׁנְיָה		Part. pass.
יְהַשְׁנֵא יִשְׁנוּן		Futurum.
לְהַשְׁנָיָה אוֹ לְהַשְׁנָיָא		Infinitiuus.

Loci obseruandi.

זמן ויסכר להשניה זמנין ודת : *Cogitare ad mutandum tempora, & legem. Dan. 7. 25.*

חיות והויא משניה מן כל חיותא וגו׳ : *Animal mutatum (varium, diuersum, ab animalibus. Dan. 7. 7.*

לבב לבבה מן אנושא ישנון : *Mutare cor alicuius ab homo. (ne sit homo.) Dan. 4. 13.*

מלה ומלת מלכא שניו : *Mutare verbum alicuius. Dan. 3. 27*

עדן והוא מהשנא עדניא וזמניא : *Mutare tempora. Dan. 2. 21.*

פתגם די כל אנש די יהשנא פתגמא דנה : *Mutare verbum aliquod. Esd. 6. 11.*

שנה Verbum puhal superioris passiuum, quod semel legitur in Biblijs in futuro, cum Aleph loco He posito, יִשְׁנָא cætera verò cautè formabis, iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt. Mutatus, immutatus fuit. [*Fù mutato, cambiato.*] Eccles. 7. 32. *Et robur vultus illius* יִשְׁנָא *immutabitur.* Hebraismus quasi dicas, feritas, Barbaries, & impudentia sapientiæ beneficio ex vultu deponitur.

שנה Est verbū Cal, vt paulò superius habes. Aliàs est nomen fœmininum genere, cum duplici plurali, & duali, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שָׁנָה שָׁנָת שְׁנָתַיִם שָׁנִים שְׁנֵי שִׁנוֹת שִׁנְיוֹ שִׁנוֹתָיו שִׁנוֹתֶיךָ שִׁנְתוֹ שִׁנְתָהּ שִׁנְתָם שִׁנֵיהֶם. Annus, sic dictus, quia sol ad eundem punctum iterum deuenit, quasi iterationem, vel mutationem dicas. [*Anno.*] Frequens est, & variè ponitur, sicut ex sequentibus locis obseruare poteris. Illud interim scias velim, aliud esse שָׁנָה, vel שָׁנָת הַשָּׁנָה, & aliud שְׁנֵי שָׁנִים nam hoc septem annos, illud autem septimum significat, vt exempli gratia, Gen. 37. 2. *Ioseph erat filius* שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה *Septemdecim anni;* non liceret dicere שָׁנִים annorum, est enim quasi dicas decimum & septimū annum agebat. Et 35. 28. *Fueruntque dies Isaac* מֵאָה שָׁנָה *centum anni.* (genitiui casus,) *& octoginta* שָׁנָה *annus.* idest centesimus octogesimus, est enim vnicus & si pluralis numerus. Sic Deut. 15. 9. *Appropinquauit* שְׁנַת הַשְּׁבִעִית *annus septem.* (genitiui casu) idest septimus. At contra Gen. 41. 26. *septem vaccæ pingues* שֶׁבַע שָׁנִים *septem anni sunt:* non posses dicere שָׁנָה, nam septimo tantùm famē futuram intelligeres. Sic ver. 29. *En* שֶׁבַע שָׁנִים *septem anni veniunt.* Obseruabis igitur hos loquendi modos, vt

		anni.(annos.)Gen.11.19.
מלאכ	שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה :	Incedere cum Deo ter centum anni. (annos.)Gen.5.22.
מלאכ	שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה :	Viuere trecentos anni, (annos) & quinquaginta anni.(annos.) Gen. 9.28.
מלאכ	חָמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה :	Dies alicuius esse quinque, & sexaginta anni.(annos,) & ter cētum anni.(annos.)Gen.5.23.
מלאכ	אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה :	Affligere quadringentis anni. (annis. Gen. 15.13.
מלאכ	שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה :	Viuere tres annos, & quadringentos anni.(annos.)Gen.11.13.
מלאכ	שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה :	Viuere triginta anni (annos) & quadringētos anni.(annos.)Gen.11.17
מלאכ	וַיְהִי בִשְׁמוֹנִים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה :	Octoginta annus(anni) & quadringēti annus.(anni.)1.Reg. 6.1.
מלאכ	וַיְהִי נח בֶּן חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה	Filius quingentorum anni.(annorū.) Gen. 6. 1.
מלאכ	חֲמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה :	Viuere quinque & nonaginta anni, (annos,) & quingentos anni. (annos.) Gen.5.30.
מלאכ	וְנוֹחַ בֶּן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה :	Filius sexcētorum anni. (annorum.) Gen. 7. 6.
מלאכ	וַיְהִי בְּאַחַת וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה	Esse in vno & sexcētis anni. (annis.) Gen. 8. 13.
מלאכ	שֶׁבַע וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְשֶׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה :	Dies alicuius esse septem & septuaginta anni,(annos) & septingētos anni. (annos.) Gen. 5. 31.
מלאכ	שְׁנַיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֶׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה :	Viuere duos & octingēta anni, (annos.)et septingētos anni. (annos.) Gen. 5.26.
מלאכ	שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה :	Dies alicuius esse octingentos anni. annos. Gen. 5.4.
מלאכ	שִׁבְעַ שָׁנִים וְשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה	Viuere septem annos, & octingentos anni.(annos.)Gen.5. 7.
מלאכ	חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה :	Viuere quindecim anni, (annos) & octingentos anni.(annos.) Genes. 5.10.
מלאכ	שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה :	Viuere triginta anni, (annos,) & octingētos anni. (annos.)Ge.5.16
מלאכ	אַרְבָּעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה :	Viuere quadraginta anni, (annos) et octingentos anni.(annos.)Gen. 5.15.
מלאכ	חָמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה :	Dies alicuius esse quinque & nonaginta anni, (annos) & octingentos anni.(annos.) Gen.5.17.
מלאכ	חֲמֵשׁ שָׁנִים וְתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה :	Dies alicuius esse quinque annos, & nongētos anni.(annos.)Gen.5.11
מלאכ	עֶשֶׂר שָׁנִים וְתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה	Dies alicuius esse decem annos, & nongētosanni. (annos.)Gen.5.14
מלאכ	שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה :	Dies alicuius esse duodecim annum, (annos,) & nongētos anni. (annos.)Gen. 5. 8.
מלאכ	תִּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה :	Dies alicuius esse nongentos anni, (annos) & triginta anni,(annos) & quinquaginta anni. (annos.) Gen.5. 5.
מלאכ	תִּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה :	Dies alicuius esse nongentos anni, (annos) & quinquaginta anni. (annos.) Gen.9. 29.
מלאכ	שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וְתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה :	Dies alicuius esse duos & sexaginta anni, (annos) & nongentos anni. (annos.) Gen.5. 20.
מלאכ	תֵּשַׁע וְשִׁשִּׁים שָׁנָה וְתִשַׁע	Dies alicuius esse nouē & sexaginta anni,

no.Ezec.4.6.
Prophetare in dieb.illis annos. (hoc est, iamdiu antea.) Ezec. 38.17.
Anni dexterę (vel mutare) altissimi. Psal. 77. 11. Locus obscurus dilucidandus.
Addere annū super anno. Esa. 29. 1.
Annū egredi. transire. Exo. 23.16.
Egredi ex agro anno. anno (quotannis.) Deut. 14. 22.
Superfluitas annorum. Esa. 38. 10. Vide דת.
Annos copiæ finire. Gen. 41.53.
Finire annos tanquam exsufflationē. Psal. 90.9.
Dicere, quot sunt dies annorum vitæ tuæ. Gen. 47. 8.
Filius centum anni.(annorum.) Gen. 11.10.
Filius centum anni annorum, & cæt. Gen.17. 17.
Viuere quinque annos, & centum anni.(annos.) Gen.5.6.
Viuere centum & decem annos. Gen.50. 22.
Viuere nouem (&)decem anni,(annos)& cētum anni.(annos.)Gen. 11. 25.
Dies alicuius esse centum & viginti anni.(annos.)Gen.6.3.
Filius trium & viginti & centum anni.(annorum.(Num.33. 39.
Dies vitæ alicuius esse centum annū, (annos) & viginti anni, (annos) & septem annos.)Gen.23.1.
Viuere triginta & cētum anni. (annos.)Gen. 5.3.
Annos vitæ alicuius esse tres, & triginta, & centum anni. (annos.) Exo.6.18.
Dies alicuius esse centum anni, (annos, & triginta anni, (annos) & septem annos.Gen.25.17.
Annos vitæ alicuius esse septem, & triginta, & centum anni.(annos.) Exo. 6.16.
Dies alicuius esse septem annos, & quadraginta, et centum anni. (annos. Gen.47. 28.
Dies vitæ alicuius esse centum anni, (annos & septuaginta anni, (annos,) & quinq; annos.Gen.25.7.
Dies alicuius (esse centum anni) annos.) & octoginta anni. (annos.) Gen.35.28.
Viuere septē & octoginta anni, (annos) & centum anni. (annos.) & centū anni.(annos.)Gen.5.25
Viuere ducentos anni. (annos.)Gen. 11. 23.
Dies alicuius esse quinq; annos, et ducētos anni. (annos.)Gen..11.33.
Viuere septem annos, & ducentos anni. (annos.)Gen.11. 21.
Viuere nouem annos, & ducentos

יוס	חֲכֹבְאִים בְּיָמִים הַרְבֵּה שָׁנִים :	Prophetare in dieb.illis annos. (hoc est, iamdiu antea.) Ezec. 38.17.
יטין	שְׁנוֹת יְמִין עֶלְיוֹן :	Anni dexterę (vel mutare) altissimi. Psal. 77. 11. Locus obscurus dilucidandus.
יסף	סְפוּ שָׁנָה עַל שָׁנָה :	Addere annū super anno. Esa. 29. 1.
יצת	חַג הָאָסִיף בְּצֵאת הַשָּׁנָה :	Annū egredi. transire. Exo. 23.16.
יצת	הֵיצֵא הַשְּׂדֵה שָׁנָה שָׁנָה :	Egredi ex agro anno. anno (quotannis.) Deut. 14. 22.
יתר	פִּקַּדְתִּי יֶתֶר שְׁנוֹתָי :	Superfluitas annorum. Esa. 38. 10. Vide דת.
כלה	וַתְּכַלֶּינָה שֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע :	Annos copiæ finire. Gen. 41.53.
כלה	כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה :	Finire annos tanquam exsufflationē. Psal. 90.9.
כמה	כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ :	Dicere, quot sunt dies annorum vitæ tuæ. Gen. 47. 8.
מאה	שֵׁם בֶּן מֵאַת שָׁנָה :	Filius centum anni.(annorum.) Gen. 11.10.
מאה	הַלְּבֵן מֵאָה שָׁנָה וגו' :	Filius centum anni annorum, & cæt. Gen.17. 17.
מאה	חֲמֵשׁ שָׁנִים וּמֵאַת שָׁנָה :	Viuere quinque annos, & centum anni.(annos.) Gen.5.6.
מאה	וַיְחִי יוֹסֵף מֵאָה וְעֶשֶׂר שָׁנִים :	Viuere centum & decem annos. Gen.50. 22.
מאה	תֵּשַׁע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמֵאַת שָׁנָה :	Viuere nouem (&)decem anni,(annos)& cētum anni.(annos.)Gen. 11. 25.
מאה	וַיְהִיו יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה	Dies alicuius esse centum & viginti anni.(annos.)Gen.6.3.
מאה	בֶּן שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמֵאַת שָׁנָה כְּמוֹתוֹ :	Filius trium & viginti & centum anni.(annorum.(Num.33. 39.
מאה	מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים :	Dies vitæ alicuius esse centum annū, (annos) & viginti anni, (annos) & septem annos.)Gen.23.1.
מאה	וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאַת שָׁנָה :	Viuere triginta & cētum anni. (annos.)Gen. 5.3.
מאה	וּשְׁנֵי חַיֵּי קְהָת שָׁלֹשׁ וְשְׁלֹשִׁים וּמֵאַת שָׁנָה :	Annos vitæ alicuius esse tres, & triginta, & centum anni. (annos.) Exo.6.18.
מאה	מֵאַת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים :	Dies alicuius esse centum anni, (annos, & triginta anni, (annos) & septem annos.Gen.25.17.
מאה	וּשְׁנֵי חַיֵּי לֵוִי שֶׁבַע וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאַת שָׁנָה :	Annos vitæ alicuius esse septem, & triginta, & centum anni.(annos.) Exo. 6.16.
מאה	שֶׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמֵאַת שָׁנָה :	Dies alicuius esse septem annos, & quadraginta, et centum anni. (annos. Gen.47. 28.
מאה	מֵאַת שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה וַחֲמֵשׁ שָׁנִים :	Dies vitæ alicuius esse centum anni, (annos & septuaginta anni, (annos,) & quinq; annos.Gen.25.7.
מאה	מֵאַת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה :	Dies alicuius (esse centum anni) annos.) & octoginta anni. (annos.) Gen.35.28.
מאה	שֶׁבַע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאַת שָׁנָה :	Viuere septē & octoginta anni, (annos) & centum anni. (annos.) & centū anni.(annos.)Gen.5.25
מאה	מָאתַיִם שָׁנָה :	Viuere ducentos anni. (annos.)Gen. 11. 23.
מאה	וַיְהִיו יְמֵי תֶרַח חֲמֵשׁ שָׁנִים וּמֵאתַיִם שָׁנָה :	Dies alicuius esse quinq; annos, et ducētos anni. (annos.)Gen..11.33.
מאה	שֶׁבַע שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה :	Viuere septem annos, & ducentos anni. (annos.)Gen.11. 21.
מאה	תֵּשַׁע שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה :	Viuere nouem annos, & ducentos

דכר	דְּבַר שָׁנָה בְּשָׁנָה :	Verbum anni in anno. (quotannis.) 1.Reg.10. 25.
דור	שְׁנוֹתָיו כְּמוֹ דוֹר וָדוֹר :	Annos alicuius esse vt ætatem.Psal. 61.7.
דור	בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ :	Annos Dei esse in ætate & ætate. Tsal.102. 25.
דור	עַד שְׁנֵי דוֹר וָדוֹר :	Anni ætatis & ætatis. Ioel.2. 2.
דרור	וְהָיְתָה לוֹ עַד שְׁנַת הַדְּרוֹר :	Annus libertatis. (quo.s. libertas prædicabatur.) Ezec.46.17.
הכין	בִּינוּ שְׁנוֹת דֹּר וָדֹר :	Intelligere annos ætatis & ætatis. Deut. 32.7.
סגיע	וְהִגִּיעוּ שְׁנֵים וגו' :	Annos pertingere, &c. Ecclef. 12.1.
סחל	וַתָּחֵלְנָה שֶׁבַע שְׁנֵי הַרָּעָב לָבוֹא :	Annos famis incipere venire. Gen. 41. 54.
סיס	וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים :	Luminaria esse annis, &cæt. Gen. 1. 14.
סלך	וְהָלַךְ מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה :	Ire de anno in anno. (quotannis.) 1. Sam.7. 16.
סניע	וַיְנִיעֵם בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה	Cōmouere aliquos quadraginta annis. Num.32.13.
סעלה	וְלֹא תֵעָלֶה מִנְחָה לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר כָּשָׁנָה בָשָׁנָה :	Non eleuare donum alicui sicut anno in anno. (quotannis.) 2. Reg. 17. 4.
זס	כִּי זֶה שְׁנָתַיִם וגו' :	Nūc esse duos annos, &c. Gen. 45.5.
חדש	לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה :	Menses anni. Exo.12.2.
חדש	חֹדֶשׁ בַּשָּׁנָה תִּהְיֶה וגו' :	Mensis in anno.1.Reg.4.6. (3.
חיים	שָׁנִים לְרֹבֹת תִּחְיֶה וגו' :	Viuere annos multos, &c.Ecclef.6.
חיים	וּשְׁנוֹת חַיִּים וגו' :	Addere annos vitæ, &c. Pro. 3.2.
חיים	וִירְבוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים :	Annos uitę multiplicari alicui. Pro. 4. 10.
חיים	וְיוֹסִפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים :	Addere alicui annos vitæ. Pro.9.11
חמש	וְעוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים וגו' :	Quinque anni. Gen 45.6.
חמש	וּבַשְּׁנַת הַחֲמִשִּׁי לְיָרֹבְעָם :	Annus quinque. (quintus.) 2.Reg. 8. 16.
חמשים	וְקִדַּשְׁתֶּם אֵת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה :	Sācificare annum quinquaginta anni. (quinquagesimi.) Leuit. 25.10
חמשים	עַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה :	Filius quinquaginta anni. (annorū.) Num.4.3.
חמשים	בִּשְׁנַת חֲמִשִּׁים שָׁנָה לְעֻזִּיָּה	Annus quinquaginta (quinquagesimi.) anni.2. Reg. 15. 23.
חמשים	בִּשְׁנַת חֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה לְעֻזִּיָּה :	Annus quinquaginta duorum (quinquagesimi secundi,) anni.2. Reg. 15. 27.
חמשים	וַחֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה מָלַךְ :	Regnare quinquaginta et duobus anno.(annis.) 2. Reg.15.2.
חמשים	וַחֲמִשִּׁים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה מָלַךְ :	Regnare quinquaginta et quinq; anno.(annis.) 2.Reg. 21.1.
חמשים	וּבַשְּׁנָה הַחֲמִשִּׁית וגו' :	Annus quintus. Leuit. 19. 25.
חשב	וְחָשַׁב אֶת שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ :	Computare annos venditionis. Leuit. 25. 27.
טוב	וְיִקְבְּצוּ אֶת כָּל אֹכֶל הַשָּׁנִים הַטֹּבוֹת וגו' :	Colligere cibum annorum bonorum venientium. Gen. 41. 35.
יבל	בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הַזֹּאת וגו' :	Annus Iubilei. Leuit.25.13.
יום	יוֹם לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה תִּשְׁאוּ :	Dies(pro anno, &c. Num.14.34.
יום	אַרְבַּעַת יָמִים בַּשָּׁנָה :	Quatuor dies in anno. Iud. 11. 40.
יום	וַיְהִי לְשָׁתַיִם יָמִים :	Duo anni dierum. (integri.) 1. Sam. 13. 23.
יום	אַל יִחַד בִּימֵי שָׁנָה :	Non vniri in diebus anni. Iob 3.6.
יום	אִם שְׁנוֹתֶיךָ כְּיֹמֵי גֶבֶר :	Annos Dei non esse vt dies viri. Iob 10.5.
יום	יָמִים עַל שָׁנָה וגו' :	Dies esse super anno. (hoc est, paulò post annum elapsum.)Esa.32.10.
יום	בְּעוֹד שְׁתַּיִם יָמִים וגו' :	Duo anni dierū. (absoluti.) Ier. 28.3
יום	יוֹם לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה נָתַתִּי	Dare diem(pro)anno, diem(pro) an-

rum. (annos.) Psal.90.10.

barbariem euitare posis. שְׁנַת est etiam forsitan infinitiuus verbi Çal שָׁנָה, vt illic habes, שְׁנוֹת verò cum Cere a שָׁנָה fit שְׁנַיִם est insuper plurale a שֵׁנִי, & nomen per se שִׁנַּיִם & שִׁנֵּיהֶם pari modo a שְׁנַיִם formant שִׁנַּת. tādē est ět a שָׁנָה a quo & nonnulla alia formātur, istis similia, quæ omnia diligentius vide suis locis. Duplex anni initium legimus in scriptura sacra, ciuile vel politicum mense septimo, collectis iam frugibus, alterū naturale, in memoriam tamen exitus Israelitarum ex Aegypto institutum, de quo. Exo.12. quī mais nonnulli putent, politicum illud etiam naturale esse. Menses anni vide in חֹדֶשׁ festa verò in Kalendario reposuimus.

אחר	שָׁלֹשׁ שָׁנִים שָׁנָה אֲחֲרֵי שָׁנָה :	Tres anni, annus post annum. 2.Sam. 21. 1.
אחרת	בַּשָּׁנָה הָאַחֶרֶת :	Annus alius. Gen. 17.21.
אחרת	עוֹד שֶׁבַע שָׁנִים אֲחֵרוֹת :	Anni alij. Gen.29. 27.
אחרת	בָּאַחֲרִית הַשָּׁנִים תָּבוֹא	Venire in vltimo annorū.Ezec. 38.8
אחת	לֹא אַגְרִישׁוּ מִפָּנֶיךָ בָּשָׁנָה אַחַת :	Annus vnus. Exo. 25. 29.
אחת	אַחַת בַּשָּׁנָה :	Vna(vice, semel) in anno. Exo. 30.10
אחת	עַד שְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ הַמֶּלֶךְ	Annus vnius. (vnus, primus.) Dan, 1. 21.
אכל	תֹּאכְלוּ שְׁנָה בְשָׁנָה :	Edere anno in anno. (singulo anno.) Deut. 15. 20.
אין	וְאֵין עִמּוֹ מִלְחָמָה בַשָּׁנִים הָאֵלֶּה :	Bellum non esse cum aliquo in annis illis. 2.Par. 14.5.
אלף	כִּי אֶלֶף שָׁנִים וגו' :	Mille anni. Psal. 90. 4.
אלף	וַיִּחְיוּ חָיָה אֶלֶף שָׁנִים פַּעֲמָיִם	Viuere mille annos duabus vicibus. Ecclef. 6. 6.
אנחה	וְשָׁנוֹתַי כֶּאֱנָחָה :	Annos alicuius finire in gemitu. Ps. 31. 11.
ארבע	וּבַשָּׁנָה אַרְבַּע לַאֲחָאז וגו' :	Annus quatuor. (Quartus.) 1. Reg. 22. 41.
ארבע	וַיְהִי יִצְחָק בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה	Filius quadraginta anni. (annorum.) Gen. 25. 20.
ארבעי	בִּשְׁנַת הָאַרְבָּעִים וגו' :	Annus quadraginta. (quadragesimus.) Num. 33. 38.
ארבעי	כִּי אַרְבָּעִים שָׁנָה הָלְכוּ וגו' :	Ire quadraginta annis, &c. Ios. 5. 6.
ארבעי	בֶּן אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה וגו'	Filius quadraginta & vnius anni. 1. Reg. 14.21.
ארבעי	בֶּן אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה וגו'	Filius quadraginta & duorum anni, (annorum.) 2. Par. 22. 1.
ארבעי	זֶה אַרְבָּעִים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה וגו'	Quadraginta & quinque annus. (anni.) Ios. 14. 10.
ארבעי	תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה :	Nouem & quadraginta anni. (annorum.) Leuit. 25. 8.
כסלה	שְׁנוֹתָם בַּבֶּהָלָה :	Finire annos alicuius in cōturbatione. Psal. 78. 23.
כוה	הִנֵּה שֶׁבַע שָׁנִים בָּאוֹת :	Annos venire. Gen. 41. 29.
כוה	נִטְרָם הָבוֹא שְׁנַת הָרָעָב :	Annum famis venire. Gen. 41. 50.
כוה	כִּי בָא שָׁנָה :	Annum venire. 2. Reg. 13. 20. Verbum est masculinum.
כוה	בִּשְׁנַת בֹּא הַרְתָּן וגו' :	Annus veniendi alicuius. Esa. 20. 1.
כוה	וְשִׁנַּת גְּאוּלַי בָּאָה :	Annum redimendorum venire, Esa. 63. 4.
כוה	וּבָא בַשָּׁנָה הַשְּׁמִטָּה וגו' :	Nuntium uenire in anno, &c. Ierem. 51. 46.
כוה	יִתְבּוֹא עַד שְׁנוֹתֶיךָ :	Venire vsque ad annos suos. Ezech. 22. 4.
כן	שֶׁה תָמִים זָכָר בֶּן שָׁנָה :	Filius anni. Exo. 12. 5.
כן	כֶּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ :	Filius anni sui. Leuit. 12. 6.
כנרת	וּבִשְׁנַת בַּצֹּרֶת לֹא יִדְאָג :	Annus siccitatis. Ier. 17. 8.
בת	וְכִבְשָׂה אַחַת כַּת שְׁנָתָהּ :	Filia anni sui. Leuit. 14. 10.
גבורים	יָאֹם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וגו' :	Dies alicuius esse in fortitudinibus (vix, ad summū) octoginta anno-

no.

תזריעים	וזרעתם את השנה השמינית:	Seminare annũ octauũ. Leuit. 25. 22	
שנית	ויבאו אליו בשנה השנית:	Annus secundus. Gen. 47. 18.	
שם	בשנת שש מאות שנה לחיי נח:	Annus sexcentorum anni (annorũ) vitæ alicuius. Gen. 7. 11.	
שם	ושש שנים בצאנך:	Sex anni. Gen. 31. 41.	
שם	מתחבא שש שנים:	Se abdere sex annis. 2. Reg. 11. 3.	
ששים	ויצחק בן ששים שנה:	Filius sexaginta anni. (annorum.) Gen. 25. 26.	
ששים	ואם מכן ששים שנה ומעלה	A filio sexaginta anni (annorum) & supra. Leuit. 27. 7.	
ששים	ויחי ירד שתים וששים שנה:	Viuere duos & sexaginta annum. (annos.) Gen. 5. 18.	
ששים	חמש שנים וששים שנה:	Viuere quinque annos, & sexaginta annum. (annos.) Gen. 5. 15.	
ששים	ויחי בנוך חמש וששים שנה	Viuere quinque & sexaginta annũ. (annos. Gen. 5. 21.	
ששית	בשנה הששית:	Annus sextus. Leuit. 25. 21.	
שתים	ושתי שנים מלך על ישראל:	Regnare duos annorum. (annos.) 1. Sam. 13. 1.	
שתים	ושתים שנים מלך:	Regnare duos annos. 2. Sam. 2. 10.	
שתים	בשנת שתים לאסא וגו':	Annus duorum. (secundus.) 1. Reg. 15. 25.	
תכואה	במספר שני תבואת וגו':	Numerus annorum prouẽtuum. Leuit. 25. 15.	
תמם	עד תם שנת ממכרו:	Annum venditionis perfici. Leuit. 25. 29.	
תקופת	וחג האסף תקופת השנה:	Reuolutio anni. Exo. 34. 22.	
תשובה	ויהי לתשובת השנה:	Reditus anni. 1. Sam. 11. 1.	
תשע	על ישראל תשע שנים:	Nouem anni. 2. Reg. 17. 1.	
תשע	היא שנת התשע להושע:	Annus nouem (nonus) alicuius. 2. Reg. 18. 10.	
תשעים	ויחי אנוש תשעים שנה:	Viuere nonaginta annum. (annos.) Gen. 5. 9.	
תשעים	בן תשעים ושמונה שנה:	Filius nonaginta & octo anni. (annorum.) 1. Sam. 4. 15.	
תשעים	בן תשע ח שנה ותשע שנים	Filij nonaginta anni, (annorum) & nouem annorum. Gen. 17. 1.	
תשעים	בן תשעים ותשע שנה:	Filius nonaginta & nouẽ anni. (annorum.) Gen. 17. 24.	
תשיעית	עד תשע ה התשיעית:	Annus nonus. Leuit. 25. 22.	
תשיע	בשנת התשע ת להושע וגו'	Annus nonæ (nonus) alicuius. 2. Reg. 17. 6.	

Cæterum & in Syriaco idiomata hoc nomen idem significat, cuius singulare in regimine שְׁנַת, & plurale forma masculinum, sed genere fœmininum, in Biblijs legitur. שְׁנֵי Loci notandi.

כר	כבר שני שתין ותרתין:	Filius annorum sexaginta, & duorũ. Dan. 6. 1.	
חד	בשנת חדה לבלשאצר וגו'	Annus vnius (primus) alicuius. Dan. 7. 1.	
סגיא	והוה בנה מקדמת דנה שגיאן:	Anni magni. (copiosi.) Esd. 5. 12.	
תרתין	עד שנת הרתין למלכות דריוש:	Annus duorum (secundus) regni alicuius. Esd. 5. 1.	

שְׁנָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, semel habens Aleph loco He; vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שֵׁנָה או שֵׁנָא שְׁנַת שְׁנוֹת שְׁנָתִי שְׁנָתְךָ שְׁנָתוֹ שְׁנָתָם Somnus, dormitio. [*Sonno, dormire.*] Dicitur etiam de morte satis ornata. Quædam huius voces etiam a superiori שָׁנָה formantur, ibi vide שְׁנַת cum Camez est alia forma per se, de qua infra. Loci notandi, ex viginti & tribus vicibus, quibus inuenitur.

לא אהב	אל תאהב שנה פן תורש:	Non amare somnum. Pro. 20. 13.	
שיש	זרמתם שנה יהיו:	Aliquos esse somnum. Psal. 90. 5.	

Exper-

רבועה	ובשנה הרביעת וגו':	Annus quartus. Leuit. 19. 24.	
שבע	בשבע שני השבע:	Annus copiæ. (abundantiæ.) Gen. 41. 34.	
שבע	אעבדך שבע שנים ברחל	Seruire septem annis. Gen. 29. 18.	
שבע	בשנת שבע להוא:	Annus septem. (septimus.) 2. Reg. 12. 2.	
שבעים	ויחי קינן שבעים שנה:	Viuere septuaginta anni. (annos.) Gen. 5. 12.	
שבעים	ימי שנותינו בהם שבעים שנה:	Dies annorum alicuius esse in septuaginta anno. (annis. Ps. 90. 10.	
שבעים	בן חמש שנים ושבעים שנה:	Filius quinque annorum, & septuaginta anni. (annorum.) Gen. 12. 4.	
שביעית	ובשנה השביעית וגו':	Annus septimus. Leuit. 25. 4.	
שבת	שבע שבתת שנים וגו':	Sabbata annorum. Leuit. 25. 8.	
שבתון	שנת שבתון יהיה לארץ:	Annus quietis. Leuit. 25. 5.	
שכיר	כשכיר שנה בשנה יהיה	Esse cum aliquo tanquam mercenarium anni in anno. Leuit. 25. 53.	
שכיר	כשלש שנים כשני שכיר וגו'	Anni mercenarij, &c. Esa. 16. 14.	
שלם	ושלמתי לכם את השנים וגו'	Rependere annos, &c. Ioel. 2. 24.	
שלום	שנת שלומים לריב ציון:	Annus retributionum. Esa. 34. 8.	
שלם	לגדלם שנים שלש:	Anni tres. Dan. 1. 5.	
שלם	לשרש השנים:	Tres annorum. (anni.) Leuit. 25. 21.	
שלם	שלש שנים:	Tres anni. Iud. 9. 22. (22.	
שלם	אחד לשלש שנים:	Semel (in) tribus annis. 1. Reg. 10.	
שלם	בשנת שלש לאסא:	Annus trium (tertius) alicuius. 1. Reg. 15. 28.	
שלשים	ושלח חי שלשים שנה:	Viuere triginta anni. (annos.) Gen. 11. 14.	
שלשים	בשנת שלשים ואחת שנה לאסא:	Annus triginta & vnus (tricesimi primi) anni. 1. Reg. 16. 25.	
שלשים	ויחי רעו שתים ושלשים שנה:	Viuere duos & triginta anni. (annos.) Gen. 11. 20.	
שלשים	מלך שרשים ושלש שנה:	Regnare triginta & tribus anno. (annis. (2. Sam. 5. 5.	
שלשים	ויחי עבר ארבע ושלשים שנה:	Viuere quatuor et triginta anni. (annos.) Gen. 11. 16.	
שלשים	וארפכשד חי חמש ושלשים שנה:	Viuere quinque & triginta annum. (annos.) Gen. 11. 12.	
שלשים	עד שנת שלשים וחמש וגו':	Annus triginta et quinq; (tricesimus quintus) alicuius. 2. Par. 15. 19.	
שלשים	בשנת שלשים ושש וגו':	Annus triginta & sex (tricesimus sextus) alicuius. 2. Par. 16. 1.	
שלשים	בשנת שלשים ושבע שנה לאסא:	Annus triginta & septem (tricesimi septimi) anni. 2. Reg. 13. 10.	
שלשים	שלשים ושמנה שנה:	Triginta et octo annus. (anni.) Deut. 2. 14.	
שלשים	בשנת שלשים ושמנה שנה לאסא:	Annus triginta & octo (tricesimi octaui) anni. 1. Reg. 16. 31.	
שלשים	מלך בשנת שלשים ושבע שנה לעזיהו:	Regnare in anno triginta & nouem tricesimi noni) anni. 2. Reg. 15. 13	
שלישית	בשנה השלישית שנת המעשר	Annus tertius annus decimę. Deut. 26. 12.	
שמטה	קרבה שנת השבע שנת השמטה:	Annum septem, (septimum) annum remissionis adiũtare. Deut. 15. 9.	
שמנה	שמנה בן שמנים שנה:	Octo anni. Iud. 3. 8.	
שמנים	ומשה בן שמנים שנה:	Filius octoginta anni. (annorum.) Exo. 7. 9.	
שמנים	ויחי לך שתים ושמנים שנה:	Viuere duos & octoginta annũ. (annos.) Gen. 5. 28.	
שמנים	ואהרון בן שלש ושמנים שנה:	Filius trium & octoginta anni. (annorum.) Exo. 7. 9.	
שמנים	בן חמש ושמנים שנה:	Filius quinq; & octoginta anni. (annorum.) Ios. 14. 10.	
שמנים	ואברם בן שמנים שנה ושש שנים:	Filius octoginta anni, (annorum) & sex annorum. Gen. 16. 16.	

עשרים	ובשנת שמנה עשרה וגו':	Annus octo decẽ. (decimus octauus.) 1. Reg. 15. 1.	
עשרים	שמנה עשרה שנה וגו':	Seruire octo (&) decẽ anni. (annis.) Iud. 4. 3.	
עשרים	בשנת שמנה עשרה ליהושפט:	Annus octo decẽ. (decimus octauus.) 2. Reg. 3. 1.	
עשרים	היא שנת תשע עשרה שנה וגו':	Annus nouem decem (decimi noni) anni. 2. Reg. 25. 8.	
עשרים	זה עשרים שנה אנכי עמך:	Esse cũ aliquo viginti anni. (annis.) Gen. 31. 38.	
עשרים	מבן עשרים שנה ומעלה:	A filio viginti anni (annorum) & supra. Exo. 30. 14.	
עשרים	ובשנת עשרים וגו':	Annus viginti. (vicesimus.) 1. Reg. 15. 9.	
עשרים	למבן עשרים שנה ולמטה:	Filius viginti anni (annorum) & infra. 1. Par. 27. 23.	
עשרים	בן עשרים ואחת שנה וגו':	Filius viginti & vnius anni. 2. Reg. 24. 18.	
עשרים	עשרים ושתים שנה:	Iudicare aliquos viginti & duobus anni. (annis.) Iud. 10. 1.	
עשרים	עשרים ושלש שנה:	Iudicare aliquos viginti & tribus anni. (annis.) Iud. 9. 59.	
עשרים	בשנת עשרים ושרש שנה וגו':	Annus viginti & trium (vicesimi tertij) anni. 2. Reg. 12. 7.	
עשרים	מבן חמש ועשרים שנה ומעלה:	A filio quinque & viginti anni (annorum) & supra. Num. 8. 24.	
עשרים	בשנת עשרים ושבע לאסא:	Annus viginti & septem (vicesimus septimus) alicuius. 1. Reg. 16. 12.	
עשרים	בשנת עשרים ושבע לירבעם:	Annus viginti & septem (vicesimi septimi) anni. 2. Reg 15. 1.	
עשרים	עשרים ושמנה שנה בשמרון	Regnare viginti & octo anni (annis.) 2. Reg. 10. 26.	
עשרים	ויחי נחור תשע ועשרים שנה	Viuere nouem & viginti anni. (annos.) Gen. 11. 24.	
עשרים	עשרים ותשע שנה בלך:	Regnare viginti et nouem anno. (annos.) 2. Reg. 18. 2.	
עשירית	בשנה העשירית וגו':	Annus decimus. Ier. 32. 1.	
עת	לקץ העתים שנים יבוא וגו'	Finis temporum, annorum, &c. Dan. 11. 3.	
פה	כפי שנו ישיב ואלתו:	Reddere aliquid secundum os (computum) annorum. Leuit 25. 52.	
פקדת	שנת פקדתם:	Annus visitationis. Ier. 11. 23.	
קדמנים	ובשנים קדמניות:	Anni priores. Mal. 3. 4.	
קים	ונקמו שבע שני רעב אחריהן	Annos famis surgere, etc. Ge. 41. 30	
קץ	ויהי מקץ שתים ימים:	A fine duorum annorum dierum. (i. perfectorum.) Gen. 41. 1.	
קץ	מקץ שבע שנים וגו':	A fine anni. (absoluto anno.) Deut. 15. 1.	
קץ	וירד לקץ שנים אל אחאב:	Descendere fini annorũ. (post finẽ. f.) 2. Par. 18. 2.	
קצר	ושנות רשעים תקצרנה:	Annos alicuius abbreuiari. Prouer. 10. 27.	
קרא	לקרא שנת רצון ליי':	Prædicare annum complacentiæ. Esa. 61. 2.	
קרב	בקרב שנים תחיהו וגו':	Medium annorum. Abac. 3. 2.	
ראש	שנות ראינו רעה:	Anni, quibus vides malũ. Ps. 90. 15.	
ראש	בראש השנה:	Caput (initium) anni. Ezec. 40. 1.	
ראשון	הוא בשנה הראשונה למלכו וגו':	Annus primus regnandi alicuius. 2. Par. 29. 3.	
ראשית	מראשית השנה ועד אחרית שנה:	Ab initio anni & vsque ad vltimũ anni. Deut. 11. 12.	
רב	לפי רב השנים תרבה מקנתו	Multitudo annorũ, &c. Leuit. 25. 16.	
רב	ורב שנים יודיעו חכמה:	Multitudo annorum. 106. 32. 8.	
רבב	ותמשך עליהם שנים רבות:	Anni multi. Neh. 9. 30.	
רבב	אם עוד רבות בשנים:	Multa adhuc essẽ annis. Leu. 25. 51	

Annus

שנה	מאות שנה:	anni, (annos) & nongentos anni. (annos. Gen. 5. 27.	
מות	בשנת מות המלך עזיהו:	Annus moriendi alicuius. Esa. 6. 1.	
מית	בשנה אתה מת:	Mori hoc anno. Ier. 28. 13.	
מלא	עד מלאת לו שנה המישה:	Annũ integrũ impleri. Leuit. 25. 30	
מלך	בשנת מלכו וגו':	Annus regnandi alicuius. 2. Reg. 25. 27.	
מספר	כמספר שנים וגו':	Numerus annorum. Leuit. 25. 15.	
מספר	ומספר שנים נצפנו לערץ:	Numerum annorũ celari alicui. (latere eum.) Iob 15. 20.	
מספר	כי שנות מספר יאתיו:	Annos numeri (paucos) venire. Iob 16. 22.	
מעטי	ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו:	Paucitas annorum, &cæt. Leuit. 25. 16.	
מעט	ואם מעט נשאר בשנים וגו':	Parũ restare in annis. Leuit. 25. 52.	
מתל	על פי השנים הנותרת וגו':	Computare super ore annorum remanentium. Leuit. 27. 18.	
נסם	ונכשל את השנה השביעית:	Troijcere annum septimum. Neb. 10. 32.	
נמכר	כשנת המכרו וגו':	Computare ab anno vendi alicuius, (quo quis venditur,) &c. Leuit. 25. 50.	
נעים	ושניהם בנעימים:	Consummere annos in iucunditatib. Iob. 36. 11.	
נתם	ושנותיך לא יתמו:	Annos Dei non perfici. (deficere.) Psal. 102. 28.	
נתם	תתם השנה הזאת:	Annum perfici. Gen. 47. 18.	
נתן	כה יתן שלמה לחירם שנה בשנה:	Dare aliquid anno in anno. (quotannis. 1. Reg. 5. 18.	
עון	ואני נחתי לך את שני עונם וגו':	Anni iniquitatis alicuius, &cæt. Ezec. 4. 5.	
עטר	עטרת שנת טובתך:	Coronare anno bonitatis. Ps 65. 12.	
עלה	ועלו מדי שנה בשנה:	Ascendere de anno in anno. (quotãnis. Zac. 14. 16.	
עולם	שנות עולם:	Computare annos sæculorũ. Ps. 77. 6	
עשה	כאשר עשתי זה כמה שנים	Facere iam quot annis. (iam diu antea.) Zac. 7. 3.	
עשה	יכן יעשה שנה בשנה:	Facere sic anno in anno. (quotannis.) 1. Sam. 1. 7.	
עשר	מקץ עשר שנים:	A fine decem annorum. Gen. 16. 3.	
עשר	ישבו שם כ עשר שנים:	Habitare alicubi quasi decem annis. Ruth. 1. 4.	
עשרים	ובשנת אחת עשרה שנה ליורם:	Annus vnius decem (vndecim) anni. 2. Reg. 9. 29.	
עשרים	בשנה האחת עשרה:	Annus vndecimus. 1. Reg 6. 38.	
עשרים	עד עשתי עשרה שנה וגו':	Vndecimus annus. 2. Reg. 25. 2.	
עשרים	שתים עשרה שנה עבדו וגו'	Seruire duodecim anni. (annis.) Gen. 14. 4.	
עשרים	בשנת שתים עשרה שנה ליורם:	Annus duodecim (duodecimi) anni. 2. Reg. 8. 25.	
עשרים	בשנת שתים עשרה לאחז:	Annus duodecim (duodecimus) alicuius. 2. Reg. 17. 1.	
עשרים	בשת עשרה שנה וגו':	Esse in duodecimo anno. Ezec. 32. 17	
עשרים	ושלש עשרה שנה מרדו:	Rebellare tertiodecimo anni. (anno.) Gen. 14. 4.	
עשרים	ובארבע עשרה שנה בא וגו'	Venire in quartodecimo anni. (anno.) Gen. 14. 5.	
עשרים	חמש עשרה שנה:	Viuere quindecim annum. (annos.) 2. Reg. 14. 17.	
עשרים	בשנת חמש עשרה שנה לאמציהו:	Annus quinque decem (decimi quinti) anni. 2. Reg. 14. 23.	
עשרים	יוסף בן שבע עשרה שנה:	Filius septem (&) decẽ anni. (annorum. Gen. 37. 1.	
עשרים	בשנת שבע עשרה ליהושפט	Annus septem decem (decimus septimus) alicuius. 1. Reg. 22. 52.	

יקץ	וַיִּקַץ יַעֲקֹב מִשְּׁנָתוֹ :	*Expergisci a somno suo. Gen.* 28. 16.
מעט	מְעַט שְׁנוֹת מְעַט תְּנוּמוֹת	*Parum somni. Pro.* 6. 10.
מתק	מְתוּקָה שְׁנַת הָעֹבֵד :	*Somnum operantis esse dulcem. Eccles.* 5. 11.
נגזל	וְנִגְזְלָה שְׁנָתָם אִם לֹא יָכְשִׁילוּ	*Somnum alicuius rapi. Pro.* 4. 16.
נדד	יִתְּדַד שְׁנָתִי מֵעֵינָי :	*Somnum clongari ab oculis alicuius. Gen.* 31. 40.
נדד	נְדֻדַת שְׁנַת הַמֶּלֶךְ :	*Somnum alicuius elongari. Est.* 6. 1.
נהיה	וְשִׁנָתוֹ נִהְיְתָה עָלָיו :	*Somnum alicuius esse super eo. Dan.* 2. 1. *Vide* נהיה .
נום	נָמוּ שְׁנָתָם :	*Dormire somnum suum. (est mori.) Psal.* 76. 6.
נעור	וְלֹא יֵעוֹרוּ מִשְּׁנָתָם :	*Non excitari a somno. (morte.) Iob* 14. 8.
נעור	כַּאִישׁ אֲשֶׁר יֵעוֹר מִשְּׁנָתוֹ :	*Excitari a somno. Ezec.* 4. 1.
נתן	כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא :	*Dare dilecto somnum. (Aleph somnum quietum fortasse denotat.) Psal.* 127. 2.
נתן	אַל תֵּתֵן שֵׁנָה לְעֵינֶיךָ :	*Non dare somnum oculis. Pro.* 6. 4.
שנס	וְיָשְׁנוּ שְׁנַת עוֹלָם וגו' :	*Dormire somnum seculi. Ier.* 51. 39.
ערב	מְתוּקָה שְׁנָתֶךָ :	*Somnum gratum esse. Pro.* 3. 24.
ערב	וְשִׁנָתִי עָרְבָה לִי :	*Somnum alicuius esse gratum ei. Ier.* 31. 25.
קום	מָתַי תָּקוּם מִשְּׁנָתֶךָ :	*Surgere de somno suo. Pro.* 6. 9.
ראה	שֶׁגַּם בְּעֵינַי אֵינֶנּוּ רֹאֶה :	*Non videre somnũ in oculis (in) die, & (in) nocte. Eccles.* 8. 16.

Cæterum & in Chaldaico idiomate hoc nomen idẽ significat, & legitur cum affixo. שִׁנְתֵּה Dan. 6.19. ושנתה *Et somnus eius elongatus est super (ab) eo.* Radix est. ישן .

שִׁנְהַבִּים Nomen plurale, quod bis tantum in scriptura sacra legitur, & ignoratur, quid propriè significet, quamuis communiori sententia dentes elephantorum interpretes exponant, quasi compositum ex שֵׁן dente, & הֹבִים elephantis, quod tamẽ ex qua lingua sit, nõ liquet. Quidam verò non dentes, sed ipsos elephantes intelligunt. [*Denti d'Elefanti.*] 1. Reg. 10. 22. *Deferens aurum & argentum,* שִׁנְהַבִּים *dentes elephantum, & simias.* Idem 2. Par. 9. 21.

שֵׁנִי Nomen numerale ordinis, masculinum genere, & declinatione שְׁנַיִם Secũdus, alter, a priore mutatione scilicet facta. [*Secondo.*] Loci notandi.

בית	אֶל בֵּית הַנָּשִׁים שֵׁנִי :	*Domus secunda. (alijs secundò. (Est.* 2. 14.
בן	בֶּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב :	*Filius secundus. Gen.* 30. 7.
גדל	יָצָא הַגּוֹרָל הַשֵּׁנִי :	*Sors secunda. Ios.* 19. 1.
הקים	הֵן שֵׁנִי לְהָקִים :	*Secundum non esse ad erigendum alium. Eccles.* 4. 10.
חדש	בְּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לְשִׁבְעִים :	*Mensis secundus. Gen.* 7. 11.
סור	וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי וגו' :	*Ordo secundus. Gen.* 28. 19.
יום	יוֹם שֵׁנִי :	*Dies secundus. Gen.* 1. 8.
ילד	עִם הַיֶּלֶד הַשֵּׁנִי וגו' :	*Infans secundus. Eccles.* 4. 15.
מדה	מִדָּה שֵׁנִי :	*Mensura secunda. Neh.* 3. 31.
נהר	וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן :	*Fluuius secundus. Gen.* 2. 13.
עשה	תַּחְתִּים שְׁנִים וּשְׁלִשִׁים תַּעֲשֶׂה	*Facere arcam inferioribus, secundis, & tertijs. (locis. Gen.* 6. 16.
פר	וּפַר הַשֵּׁנִי וגו' :	*Iuuencus secundus. Iud.* 6. 25.
צד	מִצַּדָּה הַשֵּׁנִי :	*Latus secundum. Exo.* 25. 31.

Radix est. שנה .

שָׁנִי Nomen masculinum genere, & declinatione, quæ sunt in Biblijs. שָׁנִי שָׁנִי שָׁנִים. Coccinum, lana, vel quiduis aliud cocco tinctum, quasi duplicatum, vel bis tinctum, vel certè potius immutatum, vt sit a radice שנה, nam si esset a שן, vt quidam arbitrati sunt, quæ nam obsecro significationũ esset conuenientia? [*Lana, oucro altro tinto in grana, in cremesino.*] Vide

	אֲרֻגָּמָן Habet sępius adiunctum nomen coloris, vel potius serici, vel ante sic, תּוֹלַעַת שָׁנִי sericum immutationis, vel post, שָׁנִי תּוֹלַעַת immutatio serici. Rarius sine illo legitur. plurale etiam a שָׁנָה formatur, & insuper est nomen per se, vt inferius habes. Loci notandi.	
סכים	הַמַּלְבִּשִׁים שָׁנִי עִם עֲדָנִים :	*Induere aliquem cocco (coccineo serico,) &c. 2. Sam.* 1. 24.
חוט	אֶת תִּקְוַת חוּט הַשָּׁנִי הָזֶה וגו' :	*Aggregatio fili coccinei, &cæt. Ios.* 2. 18.
חוט	כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׂפְתוֹתַיִךְ :	*Labia esse vt filum coccini. Cant.* 4. 3.
חטא	אִם יִהְיוּ חַטֹּאֵיכֶם כַּשָּׁנִים וגו'	*Peccata esse vt coccinea, &c. Esaias* 1. 18.
יד	אֲשֶׁר עַל יָדוֹ הַשָּׁנִי :	*Coccum (filum coccineum) esse super manu. Gen.* 38. 30.
לבש	כִּי כֹל בֵּיתָהּ לָבֵשׁ שָׁנִים :	*Indutus coccineis. (vel duplicibus.)*
לבש	כִּי הִלְבִּישׁ שָׁנִי :	*Induere coccum. (vestes coccineas.) Ier.* 4. 30.
קשר	וְחָקַשְׁתָּ עַל יָדוֹ שָׁנִי :	*Ligare coccum (filum coccineum) super manu. Gen.* 38. 28.
תולעת	וְתוֹלַעַת שָׁנִי וגו' :	*Sericum immutationis. (coccineũ.) Exo.* 25. 4.
תולעת	וְתוֹלַעַת שָׁנִי וגו' :	*Facere tabernaculum vernaculo immutationis, &c. Exo.* 36. *ver.* 1. *& ver.* 31.
תולעת	וְאֶת תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וגו' :	*Sericum immutationis. (coccineum.) Exo.* 28. 6. *&* 35. 25.
תולעת	בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וגו' :	*Operari in serico immutationis (coccineo. Exo.* 35. 35.
תולעת	תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ וגו' :	*Facere ex serico immutationis (coccineo,) &c. Exo.* 39. 1.
תולעת	בְּתוֹךְ תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וגו' :	*Facere in medio serici immutationis (coccinei,) &c. Exo.* 39. 3.
תולעת	וְשָׁנִי תּוֹלַעַת :	*Facere immutationem serici, (sericũ coccineum,) &cæt. Leuit.* 14. 4. *Num.* 19. 6.
תולעת	וּבְשָׁנִי הַתּוֹלַעַת :	*Expiare domum in immutatione serici, &c. (serico coccineo.) Leuit.* 14. 52.
תולעת	פְּרֹשׁוּ עֲלֵיהֶם בֶּגֶד תּוֹלַעַת שָׁנִי :	*Pannus serici immutationis. (coccinei.) Num.* 4. 8.
תקוה	וְתָקַשְׁתָּ אֶת תִּקְוַת הַשָּׁנִי בַּחַלּוֹן :	*Ligare eggregationem cocci (fili coccinei) in fenestra. Ios.* 2. 21.

שֵׁנִי Require superius in ש ante ו, suo loco proprio.

שְׁנַיִם Nomen numeri duale, masculinum genere, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שְׁנַיִם שְׁנֵי שְׁנֵיהֶם שְׁנֵיכֶם שְׁנֵיהֶן. Duo, sic dicti, quasi a priore iam mutatione facta. [*Duoi.*] in regimine alterius numeri modò seruat Mem, & modò perdit illud, cũ alijs verò nominibus semper Mem abijcit, sed passim absolutum reperies, vt שְׁנַיִם אֲנָשִׁים duo viri, & שְׁנֵי אֲנָשִׁים duo virorum. Formæ regiminis sine Mem, & affixorum veniunt etiam a nomine שְׁנָה, ibi vide. Loci obseruãdi.

	אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף :	*Quadraginta & duo mille. Iud.* 12. 6
	שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל נֹחַ :	*Duos duos. (binos) venire. Gen.* 7. 9.
	וְיוֹכִיחוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם :	*Arguere inter duos. Gen.* 31. 37.
	שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ וגו' :	*Duæ gentium, (gentes) & duo populorum (populi. Gen.* 25. 23.
	וַיְדַקֵּר אֶת שְׁנֵיהֶם :	*Transfodere duos. Num.* 28. 8.
	וּשְׁנַיִם יָנִיסוּ רְבָבָה :	*Duos fugare decem millia. Deuter* 32. 30.
	הַרְפֵּה מִשְּׁנֵי שְׁנַיִם חֳדָשִׁים :	*Duo menses. Iud.* 11. 37.
	חֲמִשִּׁים וּשְׁנַיִם :	*Quinquaginta & duo. Esd.* 2. 29.
	טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד :	*Duos esse meliores vno. Eccles.* 4. 9.
	שְׁנַיִם טוּרִים רִמּוֹנִים :	*Duo ordines. 2. Par.* 4. 13.
טור	שְׁנֵי טוּרִים הַפְּקֻעִים :	*Duo ordinum. (ordines) 1. Reg.* 7. 24
עשה	וְהַמְּלָאכָה לֹא לְיוֹם אֶחָד וְלֹא לִשְׁנָיִם :	*Aliqd opus non esse diei vni (vnius) neque duobus. (duorũ. Esd.* 10. 13.
כל	שְׁנַיִם מִכָּל חַי הָבִיא וגו' :	*Adducere duos ex omnibus, &cæt. Gen.* 6. 19.
כרת	הָעֵגֶל אֲשֶׁר כָּרְתוּ לִשְׁנָיִם :	*Scindere duobus. (in duas partes.) Ier.* 34. 18.
מחנה	לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת :	*Duo castrorum. (castra.) Gen.* 32. 8.
לוח	שְׁנֵי לֻחוֹת הָעֵדֻת :	*Duæ tabularũ. (tabulæ.) Exo.* 31. 18.
מלאך	וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֹמָה	*Duo angelorum. (angeli.) Gen.* 19. 1.
נער	וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נְעָרָיו :	*Duo puerorum. (pueri.) Gen.* 22. 3.
נשא	וַיִּשְׂאֵהוּ בַמּוֹט בִּשְׁנָיִם :	*Deferre aliquid (in) uecte in duobus. Num.* 13. 23.
עבות	כִּשְׁנַיִם עֲבֹתִים וגו' :	*Duæ funes. Iud.* 15. 13.
עד	עַל פִּי שְׁנֵי עֵדִים וגו' :	*Duo testium. (testes.) Deut.* 19. 15.
עמד	הַשְּׁנַיִם יַעֲמֹדוּ נֶגְדּוֹ :	*Duos stare contra vnũ. Eccles.* 4. 12.
עמוד	אֶת שְׁנֵי עַמּוּדֵי הַתָּוֶךְ :	*Duæ columnarum. (columnæ.) Iud.* 16. 29.
עמר	שְׁנֵי הָעֹמֶר :	*Duo gomeris. (Gomeri.) Exo.* 16. 22
עסר	שְׁנֵים עָשָׂר נְשִׂיאִם יוֹלִיד :	*Duodecim duces. Gen.* 17. 20.
עסר	לִשְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל :	*Duodecim tribus. Exo.* 24. 4.
עסר	לִשְׁנֵי עָשָׂר שֵׁבֶט	*Duodecim tribus. Exo.* 28. 22.
עסר	שְׁנֵים עָשָׂר מַטּוֹת :	*Duodecim virgæ. Num.* 17. 17.
עסרים	שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ :	*Duo & viginti mille. Iud.* 20. 21.
עסרים	מֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם :	*Viginti & duo. Esd.* 2. 27.
עסרין	שְׁנֵי עֲשָׂרוֹנִים :	*Duo Efronim. Leuit.* 24. 5.
פה	עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים וגו' :	*Duo testes. Deut.* 17. 6.
פה	לְתֵת לוֹ פִּי שְׁנַיִם וגו' :	*Dare os duorum (duplum,) &cæt. Deut.* 21 117.
פה	וְלֹא שְׁנֵי פִּיוֹת :	*Duo orum. (ora.) Iud.* 4. 5.
פה	יְהִי נָא פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחַךְ אֵלָיו :	*Esse os duorum in spiritu (duplũ spiritus) alicuius ad aliũ. 2. Reg.* 2. 9
צמיד	שְׁנֵי צְמִידִים עַל יָדֶיהָ :	*Duæ armillarum. (armillæ.) Gen.* 24. 22.
שבעים	וּבָקָר שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים אֶלֶף :	*Duo & septuaginta millia. Nume.* 31. 33.
שד	שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים :	*Duę mammarum, (mammæ,) & duo hinnulorum. (hinnuli.) Cant.* 4. 5.
שכב	גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם יַחַד לָהֶם :	*Duos cubare, &c. Eccles.* 4. 11.
שלשים	וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם מֶלֶךְ אִתּוֹ :	*Triginta & duo reges. 1. Reg.* 20. 1.
שער	בֵּין שְׁנֵי הַשְּׁעָרִים	*Duæ portarũ. (portæ.) 2. Sam.* 18. 25
ששים	וְשִׁבְעִים שִׁשִּׁים וּשְׁנַיִם :	*Sexaginta, & duo. Dan.* 9. 26.
תשעים	תִּשְׁעִים וּשְׁנַיִם :	*Nonaginta & Duo. Esd.* 2. 58.

Radix est. שנה .

שְׁנַיִם Est plurale a שָׁנָה & שֵׁנִי, vt suis locis diximus. Illud autem Pro. 31. 18. *Quia omnis domus eius est induta.* שְׁנַיִם *coccineis.* Quidam arbitrantur, potius ex significatione שְׁנַיִם esse, & binos interpretantur, hoc est, duplicibus induta, quod vero similius est: quare locum, & omnes accuratius expendas velim. Radix est. שנה.

שִׁנִּים Require superius, in ש ante י, suo loco proprio.

שׁוּנֵם Nomen proprium oppidi, quod tribus Issacharis olim terminus fuit. Sunem. *Sunema.*] Ios. 19. 18. ושונם. *Et Sunem.* Hic quondam castrametati sunt Philistei. 1. Sam. 28. 4. *Et castra posuerunt* שׁוּנֵם *in Sunema.* 2. Reg. 4. 8. *Et pertrãsiuit Eliseus ad* שׁוּנֵם *Sunema.* Deriuatiuum huius est. שונמית או שונמית .

שׁוּנַמִּית / **שׁוּנֶמִית** Nomen gentile, fœmininum genere, ex oppidi superioris nomine deriuatũ. Sunamitis. [*Sunamitana, della città di Sunema.*] 1. Reg. 1. 3. *Et inuenerunt Abisagam.* הַשּׁוּנַמִּית *Sunamitidem.* 2. Reg. 4. 36. *Voca (ad)* הַשּׁוּנַמִּית *Sunamitidem hanc, &c.* Vide totum caput.

שָׁנַן Verbum Cal actiuum, ex duplicibus, sic flectitur in Biblijs.

שָׁנוּתִי } Præteritum.
שָׁנוּ
שָׁנוּן שָׁנוּנִים Par. pass.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, vel potius synonimo חדד veteris. Acuit. [*Agguzzare, affilare.*] Septem vicibus tantum inuenitur.

	אִם שָׁנוֹתִי בָרָק חַרְבִּי :	*Acuere aciem gladij. Deut.* 32. 41.
	אֲשֶׁר חִצַּי שְׁנוּנִים :	*Sagittas alicuius esse acutas. Esa.* 5. 28.
	חִצֶּיךָ שְׁנוּנִים וגו' :	*Sagittas alicuius esse acutas, &cæt. Psal.* 45. 6.
	חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים :	*Sagittæ potentis acutæ. Psal.* 120. 4.
	וְחֵץ שָׁנוּן וגו' :	*Sagitta acuta. Pro.* 25. 18.
	אֲשֶׁר שָׁנְנוּ כַחֶרֶב לְשׁוֹנָם :	*Acuere sicut gladium linguam. Psal.* 64. 4.
	שָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם כְּמוֹ נָחָשׁ :	*Acuere linguam sicut serpentem. Psal.* 104. 4.

Deriuatiua huius & composita sunt. בֵּית שֵׁן הַשְּׁתוֹנִן שֵׁן שִׁאֲב שֵׁנְאֲצַר שִׁנִּינָה .

שִׁנֵּן Verbum pihel actiuum, ex duplicibus, quod semel legitur in Biblijs in præterito cum affixo שִׁנַּנְתָּם, nec aliud ex eo facilè formarem. Est autem eleganti sanè tralatione linguam aut verba acuere, hoc est, narrare, sedulo, à sæpius differere, quod verbo inculcandi reddere poteris. [*Continuamente ragionare, disputare.*] Deut. 6. 7. וְשִׁנַּנְתָּם *Et ĩculcabis ea filijs tuis.*

שְׁנִינָה Nomen formæ fęmininæ sine plurali. Narratio, confabulatio continua, sic per tralationem dicta, vt in superiori pihel habes. [*Ragionar continuo, cicalamento.*] Quater inuenitur.

משל	וְהָיִיתָ לְשַׁמָּה לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה וגו' :	*Esse stupori, prouerbio, & fabulationi (in fabulationem) in populis. Deut.* 28. 27.
משל	וְהָיָה יִשְׂרָאֵל לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה וגו' :	*Esse prouerbio, & fabulationi (in fabulationẽ) in populis. 1. Reg.* 9. 7.
משל	וְאֶתֶּנְךָ לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה בְּכָל הָעַמִּים :	*Dare aliquem prouerbio, & fabulationi (in fabulationem) in populis. 2. Par.* 7. 20.
קללה	לְשִׁנִּינָה וּלְקִלְלָה וגו' :	*Dare fabulationi (in fabulationem,) & execrationi, &c. Ier.* 24. 9.

Radix est. שנן .

שִׁנֵּס Verbum pihel actiuum, perfectum, quod semel legit in Biblijs in futuro יְשַׁנֵּס, nec aliud ex eo facilè formarem, cum non satis certum sit, quid propriè significet, quamuis communiori sententia, & ex loci coniectura pro accingere exponatur. [*Cingere, stringere, stringere.*] Vide חָגַר 1. Reg. 19. 1. וַיְשַׁנֵּס *Et accinxit lumbos suos.*

שִׁנְעָר Nomen proprium regionis Babilonicæ, quam Iudæi putant, sic dici a radice נער, & littera ש, quòd ibi homines diluuij propter humilitatem, & depressionem loci deiecti fuerint. Sinar. [*Sinara.*] In hac præsertim sunt hæc oppida, quorum Moses Gen. 10. 10. recordatur. *Et fuit principium regni eius Babel, & Erech, & Acad, & Calne, in regione,* שִׁנְעָר *Sinaræ.* Ios. 7. 21. *Et vidi in spolio Lodicem* שִׁנְעָר *Sinaræ (Sinaricã) vnam pulcherrimam.*

שְׁנִיר Quod etiam per ש scribitur, sed alterum errore scribarum forsitan. Est nomẽ proprium montis ab Emoræis sic appellati, nam alijs etiam nominibus dicebatur, vt in חֶרְמוֹן habes. Senir. [*Seniro mõte.*]

Vide הר. Deut. 3.9. *Sidonij vocant Hermonem Sirionem, Emoræi verò illum* שניר *Senirum appellant.* Chaldeus montem niuis interpretatur, & quidam Iudæorum asserit, שניר in lingua Canaam, sicut & Germanis, niuem significare. Ex Cant. 4.8. videtur nonnihil a דרסן differre, sic etenim ait. *Ex vertice* שניר *Seniri, & Hermonis*, Sic 1.Par. 5.23. *Vsque ad Baal Hermonem,* ושניר *& Senirum, & montem Hermonis.* Abietes huius montis laudantur, Ezec. 27.5. *Abietibus* משניר *ex Seniro, &c.*

שִׁנִּית Nomen numerale ordinis femininum genere. Secunda, altera, quasi a priore iam mutatione facta; & aliquando transit etiam in naturam aduerbij satis ornatè; secundò, iterum, iterato, secunda vice. [*Seconda, מת' altra volta.*] Loci obseruandi.

פסיף	יוֹסִיף אֲדֹנָי שֵׁנִית יָדוֹ :	*Addere secundò. Esa.* 11. 11.
חלם	וַיִּחֲלֹם שֵׁנִית :	*Somniare secundò. Gen.* 41.5.
ככס	וְכִבֵּס שֵׁנִית וְטָהֵר :	*Lauari secundò. Leuit.* 13.58.
כתף	וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית וגו'	*Latus secundum. Exo.* 27.15.
מדה	מִדָּה שֵׁנִית :	*Mensura secunda. Neh.* 3. 21.
מול	מֹל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֵׁנִית :	*Circuncidere secundò. Ios.* 5.2.
מחברת	בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית	*Coniunctio secunda. Exo.* 26.4.
מרכבה	וּבַמַּרְכָּבָה הַשֵּׁנִית וגו' :	*Currus secundus. Zac.* 6. 2.
עבד	וְהַשֵّנִית לְמִי אֲנִי אֶעֱבֹד וגו' :	*Secundò, cui seruies, &c.* 2.*Sam.* 6.19
עשה	הַזֹּאת שֵׁנִית הֶעֱשָׂהוּ :	*Facere secundò. Mal.* 2. 13.
קרא	וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יי' אֶל אַבְרָהָם שֵׁנִית :	*Vocare secundò. Gen.* 22. 15.
שלח	וַיִּשְׁלַח עוֹד שֵׁנִית :	*Mittere secundò.* 2.*Sam.* 14. 32.
שם	וְשֵׁת הַשֵּׁנִית צִלָּה :	*Nomen secundæ. Gen.* 4. 18.
שנה	וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית :	*Annus secundus. Gen.* 47.18.
תקע	וּתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה שֵׁנִית :	*Clangere secundò. Num.* 10. 6.

Radix שנה.

שֵׁנִת Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs, idē cum שֵׁנָה Somnus. [*Somno.*] שֵׁנִת verò cum Pathah, est ab eodem שֵׁנָה & שֵׁנָה in regimine, vt suis locis habes. Psalm. 132. 4. *Si dedero* שנת *somnum oculis meis.* Forsitan hac forma Dauides vsus est metri causa, quod notes. Radix est. שן.

ס ש

שֹׁס Lege radices שסה שסס, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tātum radicalibus.

שִׁסָּה Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed He, suscipiēs affixa, sic flectit in Biblijs.

שָׁסוֹ	Præteritum.
שֹׁסִים שֹׁסִי שֹׁסִינוּ שֹׁסַיִךְ שֹׁסֵהוּ שֹׁסֵיהֶם	Part. præs.
שָׁסוּי	Part. pass.
יִשְׁסֶה	Futurum.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt vel ex hac, vel ex sequenti radice, vel certè synonimis vteris, quæ vide in שָׁבָה. prædatus est, diripuit. [*Saccheggiare, metter a sacco, a bottino.*] Participium supplet vices nominis Toar, & semel interferit Aleph, vt suo dicemus loco. Vndecim vicibus tantum inuenitur.

לונך	חוּא יִשְׁסֶה אוֹצָר כָּל כְּלִי חֶמְדָּה :	*Diripere thesaurum. Hos.* 13.15.
גרן	וְהֵמָּה שֹׁסִים אֶת הַגָּרְנוֹת :	*Diripere areas.* 1.*Sam.* 23.1.
חוס	וְהָיוּ שֹׁאסַיִךְ לְמִשְׁסָה :	*Prædatores esse prædæ. (in prædam.) Aleph loco Vau positum est, vel potius vt acerbitatem prædatorũ denotet. Ier.* 30. 16.
חלק	זֶה חֵלֶק שׁוֹסֵינוּ :	*Portio prædatorum. Esa.* 17. 14.
יד	וְיִתְּנֵם בְּיַד שֹׁסִים וגו' :	*Dare in manu prædatorum, &c. Iud.* 2. 24. (16.
יד	וְיֹשִׁיעוּם מִיַּד שֹׁסֵיהֶם :	*Saluare de manu prædatorum. Iud.* 2.
יד	וַיַּצֵּל אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד שֹׁסֵהוּ :	*Eripere de manu prædatoris. 1. Sam.* 14. 50.
יד	וַיִּתְּנֵם בְּיַד שֹׁסִים :	*Dare in manu prædatorum. 2. Reg.* 17. 20.
נחלה	שֹׁסֵי נַחֲלָתִי :	*Prædatores hereditatis alicuius. Ier.* 50. 11.
עם	וְהוּא עַם בָּזוּז וָשָׁסוּי :	*Populus direptus. Esa.* 42.22.
עצם	וְשֹׂנְאֵינוּ שָׁסוּ לָמוֹ :	*Osores diripere sibi. Psal.* 44. 11.

Deriuatiuum huius est. שושה.

שִׁסֵּס Verbum Cal actiuum ex duplicibus, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

שִׁסֵּהוּ	Præteritum.
יְשֹׁסֶהוּ	Futurum.

Cætera vel ex te formabis, vel potius ex radice superiori, & synonimis desumes. Depredatus est, diripuit. [*Saccheggiare, metter a sacco, a bottino.*] Tribus vicibus tantum inuenitur.

מחנה	וַיְשֹׁסוּ אֶת מַחֲנֵיהֶם :	*Diripere castra. 1. Sam.* 17.54.
עבר	שֹׁסֵהוּ כָּל עֹבְרֵי דָרֶךְ :	*Transeuntes diripere. Psal.* 89.41.
שסס	וַיִּתְּנֵם בְּיַד שֹׁסִים וַיִּשְׁסוּם אוֹתָם :	*Prædatores prædari aliquos. Iud.* 2. 14.

Deriuatiua huius sunt משסה נשס.

שָׁסַע Verbum Cal actiuum, perfectum, ex quo sosum participia legūtur in Biblijs, quæ sunt.

שָׁסַע שְׁסוּעַת	Part. præs.
שְׁסוּעָה	Part. pass.

Nec aliud ex eo formarē, sed nec fortasis opus erit. Diffidit, diuisit, & dicitur de animantibus vngulas diffindentibus. [*Spaccare, spartire.*] Quinque vicibus tantum inuenitur.

פרסה	וּמַפְרִיסֵי הַפַّרְסָה וְשֹׁסַעַת שֶׁסַע פְּרָסוֹת :	*Vngula diuisa. Deut.* 14.7. *Animal diffindere scissuram vngularum, &c. Leuit.* 11. 3.
שסע	שֹׁסַע שֶׁסַע פַּרְסָה :	*Suem diffindere scissuram vngulæ. Leuit.* 11. 7.
שסע	וְשֹׁסַע אֵינֶנָּה שְׁסוּעָה :	*Animal diffindere scissuram. Leuit.* 11. 26.
שסע	וְשֹׁסַעַת שֶׁסַע שְׁתֵּי פְרָסוֹת :	*Animal diffindere scissuram duarum vngularum. Deut.* 14.6.

Deriuatiua huius sunt. שֶׁסַע שֶׁסַע.

שִׁסַּע Verbum pihel actiuum, perfectum, suscipiēs affixa, sic flectitur in Biblijs.

שִׁסַּע	Præteritum.
יְשַׁסַּע יְשַׁסְּעֵהוּ	Futurum.
כְּשַׁסֵּעַ	Infinitiuus.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cū opus erūt, vel synonimis vteris, quę vide in בָּקַע. Diffidit, scidit, diuisit, & de animantibus propriè dicitur. [*Spaccare, spartire, far in parti.*] Ter inuenitur.

אמנם	וַיְשַׁסַּע דָּוִד אֶת אֲנָשָׁיו בַּדְּבָרִים :	*Diffindere viros in verbis. (Eleganti metaphora est deterrere, a sententia dimouere.) 1.Sam.* 24.8.
גדי	וַיְשַׁסְּעֵהוּ כְּשַׁסַּע הַגְּדִי :	*Diffindere leonem, sicut findere hædi. (vt hædus diffinditur. Iud.* 14.6.
כנף	וְשִׁסַּע אוֹתוֹ בְּכַנָּפָיו לֹא יַבְדִּיל	*Diffindere auem in alis, non separare. Addit non diuidendam auem prorsus, vt hinc appareat, שסע nō esse diffindere, ita tamē vt aliquid cohereat, quemadmodum alij vellent, quod notes. Leuit.* 1.17.

שֶׁסַע Nomē formæ masculinæ, sine plurali. [*Fissura, scissura.*] & differt a פְּרִסָה, qđ hoc nostram scissuram a sumno ad imū, hoc est omnimodam significat. [*Spaccatura, fessura.*] Quater inuenitur, vt paulò superius in Cal habes: ibi vide.

שִׁסֵּף Verbum pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in futuro יְשַׁסֵּף, nec aliud ex eo facilè formarem, sed בָּקַע synonimo potius vterer. Discerpit, discidit ī frustra dissecuit. [*Spaccare, squartare, smēbrare.*] 1.Sam. 15. 32. וַיְשַׁסֵּף *Et dissecuit Samuel Agagum corā Domino.* Expēde locū, & omnes accuratius.

ע ש

שׁע Lege radices ישע שוע שעה שעע, & obserua dictiones, quæ remanēt in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

שׁוּע
שׁוֹע } Require superius in ש ante ו, suo loco proprio.

שׁעע Duplicatum habetur paulò inferius, suo loco proprio.

שׁוּעָא Require superius in ש ante ו, suo loco proprio.

שָׁעָה Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed He, sic flectitur in Biblijs.

שָׁעָה שָׁעוּ	Præteritum.
אֶשְׁעָה הִשְׁעָה יִשְׁעָה וַיִּשַׁע יִשְׁעוּ תִּשְׁעֶינָה	Futurum.
שְׁעֵה שְׁעוּ	Imperat.

Cætera cautè formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, vel potius vteris synonimis, quæ vide in רָאָה. Aspexit, respexit. [*Risguardare.*] שָׁעָה est etiam nomen, vt mox habes. Construitur absolutè, & cum præpositionibus בְּ מֵאֶל עַל. & efficit Hebraismos elegantiarum plenos, quamuis in sequentibus locis solum inueniatur.

אחר	עַל כֵּן אֲבַרְתִּי שְׁעוּ מֶנִּי :	*Aspicere ab aliquo. (Est se auertere.) Esa.* 22. 4.
דבר	לֹא יִשְׁעוּ בְּדִבְרֵי שָׁקֶר :	*Non aspicere in verbis mēdacij. (est non fidere.) Exo.* 5.9.
הושיע	שָׁעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ :	*Aspicere, nec esse, qui auxilium ferat.* 2.*Sam.* 22.42.
חדל	שָׁעָה מֵעָלָיו וַיֶּחְדָּל :	*Aspicere a desuper aliquo, (se auertere,) & cessare. Iob* 14.2.
חק	וְאֶשְׁעָה בְּחֻקֶּיךָ תָּמִיד :	*Aspicere in decretis Dei semper. Psal.* 119. 117.
לא	כָּמָה לֹא תִשְׁעֶה מִמֶּנִּי :	*Non aspicere (se auertere) ab aliquo. Iob* 7. 19.
מזבח	וְלֹא יִשְׁעֶה אֶל הַמִּזְבְּחוֹת וגו' :	*Non aspicere (fidere) ad altaria. Esa.* 17. 8.
מנחה	וַיִּשַׁע יי' אֶל הֶבֶל וְאֶל מִנְחָתוֹ :	*Aspicere ad aliquem, & ad munus eius. (est blandè, vel placide, suscipere. Gen.* 4. 4.
מנחה	וְאֶל קַיִן וְאֶל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה	*Non aspicere ad aliquem & ad munus eius. Gen.* 4. 5.
עין	וְלֹא תִשְׁעֶינָה עֵינֵי רֹאִים :	*Oculos videntium non aspicere. Esa.* 32. 3.
עצם	יִשְׁעֶה הָאָדָם עַל עֹשֵׂהוּ :	*Hominem aspicere (fidere) super factore suo. Esa.* 17.7.
קדוש	וּלֹא שָׁעוּ עַל קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.	*Non aspicere (fidere) super sancto Israelis. Esa.* 31. 1.

Deriuatiua huius & cōposita sunt. אֶלִישָׁע השעה השתעה השתעשע שעשע שַׁעֲשוּעִים.

שַׁעָה Est verbum Cal, vt superius habes. Aliàs verò est nomen Chaldaicum fœmininum genere, qđ nonnunquā legitur etiā sub formis שַׁעְתָּא שַׁעְתָּה sine plurali. Hora. [*Hora.*] Hebraicè per עת exprimeres. Quidam etymologici putant, sic dici a radice Hebraica, quòd in eam intendant oculos & animum homines in suis actionibus. Dan. 3.6. *In ea* שַׁעְתָּא *hora proijcietur, &c.* Et 4.16. *Stupore correptus est* בְּשַׁעָה *quasi hora vna.* Et 5.5. *in ea* שַׁעְתָּה *hora, &c.*

שַׁעֲטָה Nomen formæ fęmininæ, quod semel legitur in Biblijs in regimine, verso He in Thau שַׁעֲטַת, nec satis certum est, quid propriè significet, quamuis ex coniectura loci sonitum, strepitum, qui pedibus eundo fit, significare, videatur. [*Strepito, calpestio.*] Ier. 47. 3. *A voce* שַׁעֲטַת *strepitus vngularum fortium (equorum) eius.*

שַׁעְטְנֵז Nomen, quod bis tantum legitur in scriptura sacra, & ignoratur, ex quo idiomate sit, & quid propriè significēt. Vero similius est, vocē esse peregrinam, & pannum ex lana linoq; confectum significare. [*Tabino, panno fatto di lana, & lino.*] Leuit. 19. 19. *Et vestimentum mixtum* שַׁעַטְנֵז *lanæ linique* [*di tabino.*] *non ascendet super te.* Deut. 22. 11. *Non indues* שַׁעַטְנֵז *Saatnezum* (tabinum, vt docendi gratia sic dicā.) *Lanam (scilicet) & linum simul.* Expende locos, & omnes accuratius.

שֵׁעַר Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שְׁעָלִים שְׁעָלֵי שְׁעָלוֹ, quæ tamen ex duabus formis esse videntur, sed hoc parum, vel nihil refert. pugnus, pugillus, manus contracta, qua aliquid complectimur, & ab ipsa contractione sic dici, quidam arbitrati sunt. [*pugno.*] Ter inuenitur.

מדד	מִי מָדַד בַּשְּׁעָלוֹ מַיִם :	*Mensurare (in) pugillo aquas. Esa.* 40. 12.
סערים	כִּשְׁעָלֵי שְׂעוֹרִים וגו' :	*Pugilli hordeorũ, &c. Ezec.* 13.19.
עפר	אִם יִשְׁפֹּק עָפָר שְׁרוֹן לְשְׁעָלִים וגו' :	*Tuluere sufficere pugillis aliquibus.* 1. *Reg.* 20. 10.

Deriuatiua huius radicis & composita sunt. חֲצִי שוּעָל מְשֻׁעָל שוּעָל שְׁעָלִים.

שׁוּעָל Nomen masculinum genere, & declinatione, שוּעָלִים or שְׁעָלִים. Vulpes. [*Volpe.*] Vide חַיָּה. Quidam arbitrantur, sic dici, quòd arctis locis, manus contractæ, vel pugilli figurā referentibus gaudeat. Sex vicibus tantum inuenitur.

אחז	אֶחֱזוּ לָנוּ שְׁעָלִים שְׁעָלִים קְטַנִּים וגו' :	*Apprehendere vulpes paruas, &c. Cant.* 2.15.
הלך	שׁוּעָלִים הָלְכוּ בוֹ :	*Vulpes discurrere in aliquo loco. Thren.* 5. 18.
חרבות	כְּשׁוּעָלִים בֶּחֳרָבוֹת נְבִיאֶיךָ יִשְׂרָאֵל הָיוּ :	*Prophetas esse sicut vulpes in locis deuastatis. Ezec.* 13. 4.
לכד	וַיֵּלֶךְ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שׁוּעָלִים וגו' :	*Capere trecentas vulpes, &c. Iud.* 15. 4.
מנה	מְנָת שׁוּעָלִים יִהְיוּ :	*Aliquos esse partem vulpium. Psal.* 63. 11.
עלה	אִם יַעֲלֶה שׁוּעָל וּפָרַץ חֹמַת אַבְנֵיהֶם :	*Vulpes ascendere, & demoliri murũ. Neh.* 4. 3.

Aliàs שוּעָל est nomen proprium viri ex Asceris tribu. Sual. [*Sualo.*] 1.Par. 7.36. ושוּעָל *Et Sualus.*

שַׁעַלְבִּים
שַׁעַלְבִּין } Nomen proprium vrbis in tribu Dan, sub vtraq; forma. Saalbim, vel Saalabin. [*Salabina.*] Ios. 19. 42. וְשַׁעַלַבִּין Et Saalabina. Iud. 1. 35. וְבְשַׁעַלְבִּים *Et in Saalabima, &c.* Confer locos.

Deriuatiuum huius est. שַׁעַלְבִּנִי sequens.

מקום	Locus portæ primæ, &c. Zac. 14. 10.	עד מְקוֹם שַׁעַר הָרִאשׁוֹן וגו׳	
מקום	Porta loci alicuius, &c. Ruth 4. 10.	וּמִשַּׁעַר מְקוֹמוֹ :	
נגב	Porta meridiei, &c. Ezec. 46. 9.	יֵצֵא דֶרֶךְ שַׁעַר נֶגֶב וגו׳ :	
נגד	Coram (e cõtra porta.) Ezec. 40. 23	נֶגֶד הַשַּׁעַר לַצָּפוֹן :	
נגע	Pertingere vsque ad portã alicuius. Mich. 1. 9.	נָגַע עַד שַׁעַר עַמִּי :	
נודע	Cognosci in portis. Pro. 31. 20.	נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים בַּעְלָהּ :	
נכגר	Portas non claudi. Esa. 45. 1.	וְשְׁעָרִים לֹא יִסָּגֵרוּ :	
נסגר	Portam non claudi vsque ad vespe-ram. Ezec. 46. 2.	וְהַשַּׁעַר לֹא יִסָּגֵר עַד הָעָרֶב :	
נפתח	Portas non aperiri. Neh. 7. 3.	לֹא יִפָּתְחוּ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִַם :	
נפתח	Portas fluuiorum (vel luminũ.) aperiri. Nah. 2. 7.	שַׁעֲרֵי הַנְּהָרוֹת נִפְתָּחוּ :	
נפתח	Portas terræ alicuius aperiri. Nah. 3. 13.	נִפְתְּחוּ שַׁעֲרֵי אַרְצֶךָ :	
נצת	Portas comburi (in)igne. Neh. 1. 3.	שְׁעָרֶיהָ נִצְתוּ בָאֵשׁ :	
נשא	Portas leuare capita. Psal. 24. 7.	שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם :	
נתן	Dare aliquid in omnibus portis tuis. Deut. 16. 18.	תִּתֵּן לְךָ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ :	
סגר	Claudere in obscuritate. Ios. 2. 5.	וַיְהִי הַשַּׁעַר לִסְגּוֹר בַּחֹשֶׁךְ :	
סגר	Claudere portam. Ios. 2. 7.	הַשַּׁעַר סָגְרוּ :	
סגר	Portã esse clausam, &c. Ezec. 44. 2.	הַשַּׁעַר הַזֶּה סָגוּר יִהְיֶה וגו׳	
סום	Introitus portæ equorum. 2. Par. 23. 15.	אֶל מְבוֹא שַׁעַר הַסּוּסִים :	
סום	Angulus portæ equorum. Ier. 31. 39	עַד פִּנַּת שַׁעַר הַסּוּסִים :	
סור	Porta Sur. 2. Reg. 11. 6.	וְהַשְּׁלִישִׁית בְּשַׁעַר סוּר :	
סף	Mensurare limen portæ. Ezec. 40. 6.	וַיְמַדֵּד אֶת סַף הַשַּׁעַר :	
עבר	Transire, & reuerti a porta portæ. (ad portam.) Exo. 32. 27.	עִבְרוּ וְשׁוּבוּ מִשַּׁעַר לַשַּׁעַר בַּמַּחֲנֶה :	
עבר	Transire in portis. Esa. 62. 10.	עִבְרוּ עִבְרוּ בַשְּׁעָרִים :	
עין	Transire ad portã fontis. Neh. 2. 14	וְאֶעְבֹר אֶל שַׁעַר הָעָיִן :	
עיר	Portæ vrbis, &c. Ezec. 48. 31.	וְשַׁעֲרֵי הָעִיר וגו׳ :	
על	Aliquos esse (præfectos) super portis. 2 Par. 9. 24.	וְהֵם וּבְנֵיהֶם עַל הַשְּׁעָרִים וגו׳ :	
עלה	Ascendere (ad) portam. Ruth 4. 1.	וּבֹעַז עָלָה הַשָּׁעַר :	
עלים	Ascendere super (ad) cœnaculum portæ. 2. Sam. 19. 1.	וַיַּעַל עַל עֲלִיַּת הַשָּׁעַר :	
עלין	A Edificare portam domus Dei superiorem. 2. Reg. 15. 35.	הוּא בָנָה אֶת שַׁעַר בֵּית יי׳ הָעֶלְיוֹן :	
עליון	Venire in medio portæ superioris. 2. Par. 23. 20.	וַיָּבֹאוּ בְתוֹךְ שַׁעַר הָעֶלְיוֹן בֵּית יי׳ :	
עליון	Via portæ superioris, &c. Ezec. 9. 2	מַרְאֵה שַׁעַר הָעֶלְיוֹן וגו׳ :	
עמד	Stare in porta templi, &c. Ier. 7. 2.	עֹמֵד בְּשַׁעַר בֵּית יי׳ וגו׳ :	
פנה	Ducere ad portam, portam, quæ respicit, &c. Ezec. 43. 1.	וַיּוֹלִיכֵנִי אֶל הַשַּׁעַר אֲשֶׁר פֹּנֶה וגו׳ :	
פנה	Porta anguli, (sic dicta, quòd secus, vel super eam esset ædificiũ prominens פִּנָּה dictum.) & porta uallis.) 2. Par. 26. 9.	עַל שַׁעַר הַפִّנָּה וְעַל שַׁעַר הַגַּיְא :	
פנים	Facies portæ. Ezec. 40. 20.	וְהַשַּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו וגו׳ :	
פנים	Interius portæ circumcirca, &c. Ezec. 40. 16.	לְפָנִימָה לַשַּׁעַר סָבִיב סָבִיב :	
פנימי	Porta interior. Ezec. 40. 15.	לִפְנֵי אֻלַם הַשַּׁעַר הַפְּנִימִי וגו׳	
פנימית	Porta interioris, respiciens, &c. Ezec. 8. 3.	אֶל פֶּתַח שַׁעַר הַפְּנִימִית הַפּוֹנָה וגו׳ :	
פתח	Ostium portæ atrij. Num. 4. 26.	וְאֵת מָסַךְ פֶּתַח שַׁעַר הֶחָצֵר :	
פתח	Ianua portæ vrbis. Ios. 8. 29.	אֶל פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר :	
פתח	Sedere in area ianuæ portæ. 2. Par. 18. 9.	וַיֹּשְׁבִים בְּגֹרֶן פֶּתַח שַׁעַר שֹׁמְרוֹן :	
פתח	Aperiri alicui portas iustitiæ. Psal. 110. 19.	פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק וגו׳ :	
פתח	Apertiones portarum. Pro. 1. 21.	בְּפִרְחֵי שְׁעָרִים :	
פתח	Aperire portas continue, &c. Esa. 60. 11.	וּפִתְחוּ שְׁעָרַיִךְ תָּמִיד :	
צאן	A edificare portã gregis, etc. Ne. 3. 1	וַיִּבְנוּ אֶת שַׁעַר הַצֹּאן :	

קוס	Collocare in porta iudicium. Amos 5. 15.	וְהַצִּיגוּ בַשַּׁעַר מִשְׁפָּט :	
קלמה	Molestiam inferre alicui in omnibus portis eius. Deut. 28. 55.	אֲשֶׁר יָצִיק לְךָ אֹיְבֶךָ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ :	
קצר	Affligere aliquem in omnibus portis eius. Deut. 28. 52.	וְהֵצַר לְךָ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ :	
קנה	Accẽdere ignẽ in portis. Ier. 17. 27.	וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּשְׁעָרֶיהָ :	
קסם	Retroagere bellum (in) porta. Esa. 28. 6.	מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה שָׁעָרָה :	
רכת	Conteri in porta. Iob 5. 4.	וִידֻכְּאוּ בַשַּׁעַר וְאֵין מַצִּיל :	
רחב	Porta Domini noua. Ier. 26. 10.	בְּפֶתַח שַׁעַר יי׳ הַחָדָשׁ :	
חרסית	Porta solis. (vel testacea.) Ier. 19. 2	אֲשֶׁר פֶּתַח שַׁעַר הַחַרְסִית :	
טבע	Portas defigi in terram. Thren. 2. 9.	טָבְעוּ בָאָרֶץ שְׁעָרֶיהָ :	
יד	Manus (latus) portæ. 1. Sam. 4. 18.	כְּעֵבֶר יַד הַשַּׁעַר :	
יד	Manus (latus) portarum. Pro. 8. 3.	לְיַד שְׁעָרִים וגו׳ :	
ירע	Omnem portam populi alicuius cognoscere, &c. Ezec. 3. 12.	כִּי יוֹדֵעַ כָּל שַׁעַר עַמִּי וגו׳ :	
יהושע	Porta Iosuæ, &c. (nota locum.) 2. Reg. 23. 9.	אֲשֶׁר פֶּתַח שַׁעַר יְהוֹשֻׁעַ וגו׳ :	
ילך	Ire in portis sepulchri. Esa. 38. 10.	אֵלְכָה בְּשַׁעֲרֵי שְׁאוֹל :	
יסוד	Porta fundamenti. 2. Par. 23. 5.	הַשְּׁלִישִׁית בְּשַׁעַר הַיְסוֹד :	
יצא	Egressores portis vrbis alicuius. (sunt conciues.) Gen. 34. 24.	כָּל יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ :	
יצא	Egredi (ad) portam super (secus) orbem. Iob 29. 7.	בְּצֵאתִי שַׁעַר עַל יְקָרֶת :	
ירד	Descendere portis. (ad portas.) Iud. 5. 11.	אָז יָרְדוּ לְשְׁעָרִים :	
ירש	Hæreditare portam inimicorũ. Gen. 22. 17.	וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֶת שַׁעַר שֹׂנְאָיו :	
ירש	Possidere portã odiẽtiũ. Gen. 24. 60.	וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֶת שַׁעַר שֹׂנְאָיו :	
ישב	Sedere in porta. Gen. 19. 1.	וְלוֹט יֹשֵׁב בְּשַׁעַר סְדֹם :	
ישב	Sedere inter duas portas. 2. Sam. 18. 25.	וְדָוִד יֹשֵׁב בֵּין שְׁנֵי הַשְּׁעָרִים :	
ישב	Sessores portæ. Psal. 69. 13.	יִשִּׂיחוּ בִי יֹשְׁבֵי שָׁעַר :	
ישנ	Munire portam ueterem, &c. Neh. 3. 6.	וְאֶת שַׁעַר הַיָּשָׁן חִזְּקוּ וגו׳ :	
כתף	Latus portarum, &c. Ezec. 40. 18.	אֵצֶל כֶּתֶף הַשְּׁעָרִים וגו׳ :	
לוי	Leuitam esse in portis alicuius. Deut. 12. 12.	וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵיכֶם :	
לחם	Bellum esse in portis. Iud. 5. 8.	אָז לַחֶם שְׁעָרִים :	
מדד	Mensurare portam, &c. Ezec. 40. 13	וּמִדַּד אֶת הַשַّעַר וגו׳ :	
מדד	Mensurare a porta ad portam, Ezec. 40. 23.	וַיָּמָד מִשַּׁעַר אֶל שַׁעַר :	
מדה	Mensura portæ primæ. Ezec. 40. 21.	כְּמִדַּת הַשַּׁעַר הָרִאשׁוֹן :	
מות	Portas mortis reuelari; & videre portas vmbræ mortis. Iob 38. 17.	הֻגְּלוּ לְךָ שַׁעֲרֵי מָוֶת וְשַׁעֲרֵי צַלְמָוֶת תִּרְאֶה :	
מות	Eleuare aliquem a portis mortis. Psal. 9. 14.	מְרוֹמְמִי מִשְׁעֲרֵי מָוֶת :	
מות	Pertingere vsque ad portas mortis. Psal. 107. 18.	וַיַּגִּיעוּ עַד שַׁעֲרֵי מָוֶת :	
מזבח	Porta altaris. Ezec. 8. 5.	וְהִנֵּה מִצָּפוֹן לְשַׁעַר הַמִּזְבֵּחַ	
מזוזה	Postes portæ. Ezec. 46. 2.	וְעָמַד עַל מְזוּזוֹת הַשַּׁעַר :	
מזרח	Custos portæ orientis. Neh. 3. 30.	שֹׁמֵר שַׁעַר הַמִּזְרָח :	
מחנה	Stare in porta castrorũ. Ex. 32. 26	וַיַּעֲמֹד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַّחֲנֶה	
מטרה	Stare in porta scopi. (vel custodiæ, idest atrij custodiæ.) Neh. 12. 39	וְעָמְדוּ בְשַׁעַר הַמַּטָּרָה :	
מים	Porta aquæ. Neh. 3. 26.	עַד נֶגֶד שַׁעַר הַמָּיִם :	
מלך	Porta regis. 1. Par. 9. 18.	וְעַד הֵנָּה בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וגו׳ :	
מלך	Sedere in porta regis. Est. 2. 19.	וּמָרְדֳּכַי יֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ :	
מלך	Venire vsq; ante portam regis, &c. Est. 4. 2.	וַיָּבוֹא עַד לִפְנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וגו׳ :	
מסך	Velum portæ atrij. Exo. 35. 17.	וְאֶת מָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר :	
מפקד	Porta præfecturæ. Neh. 3. 32.	נֶגֶד שַׁעַר הַמִּפְקָד :	
מפתן	Limen portæ. Ezec. 46. 2.	וְהִשְׁתַּחֲוָה עַל מִפְתַּן הַשַּׁעַר :	
מקדש	Porta sanctuarij, &c. Ezec. 44. 1.	דֶּרֶךְ שַׁעַר הַמִּקְדָּשׁ וגו׳ :	

חוס	Mensurare forniceẽ portæ. Ezech. 40. 8.	וַיָּמָד אֶת אֻלַם הַשָּׁעַר :	
אלמנה	Aduenam, pupillum, & viduam esse in portis aliquorum. Deut. 14. 29	וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וגו׳	
חלה	Portas infirmari. Ier. 14. 2.	וְשְׁעָרֶיהָ אֻמְלְלוּ :	
חפרים	Porta Ephraim, & anguli. 2. Reg. 14. 13.	בְּשַׁעַר אֶפְרַיִם עַד שַׁעַר הַפִּנָּה :	
חפרים	Porta Ephraim, & porta respiciens. 2. Par. 25. 24.	מִשַּׁעַר אֶפְרַיִם עַד שַׁעַר הַפִּנָּה :	
ארך	Longitudo portæ, &c. Ezec. 40. 11.	אֹרֶךְ הַשַּׁעַר וגו׳ :	
ארץ	Affligere aliquem in terra portarũ eius. 1. Reg. 8. 37.	כִּי יִצַּר לוֹ אֹיְבוֹ בְּאֶרֶץ שְׁעָרָיו :	
אשפה	Porta sterquilinij. Neh. 2. 13.	וְאֶל שַׁעַר הָאַשְׁפֹּת :	
אשפה	Instaurare portam sterquilinij. Neh. 3. 14.	וְאֶת שַׁעַר הָאַשְׁפּוֹת הֶחֱזִיק :	
באר	Puteum esse in porta. 2. Sam. 23. 15.	מִבְּאֵר בֵּית לֶחֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁעַר	
בוא	Veniẽtes portæ vrbis alicuius. (sunt conciues.) Gen. 23. 10.	לְכֹל בָּאֵי שַׁעַר עִרוֹ :	
בוא	Extraneos venire (in) portis alicuius. Abd. 1. 11.	וְנֵכָרִים בָּאוּ שְׁעָרוֹ :	
בוא	Non venire in porta alicuius. Abd. 1. 13. (23. 9.	אַל תָּבוֹא בְשַׁעַר עַמִּי וגו׳ :	
במה	Diruere excelsa portarum. 2. Reg.	וַיִּתֵּץ אֶת בָּמוֹת הַשְּׁעָרִים :	
בנימן	Porta Beniamin excelsa in templo. Ier. 20. 2.	בְּשַׁעַר בִּנְיָמִן הָעֶלְיוֹן וגו׳ :	
בנימן	Esse in porta Beniamin. Ier. 37. 13.	וַיְהִי הוּא בְשַׁעַר בִּנְיָמִן :	
בריח	Corroborare vestes portarum. Psal. 147. 13.	כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ :	
נכה	Portas excelsas aduri (in)igne. Ier. 51. 58.	וּשְׁעָרֶיהָ הַנְּבֹהִים בָּאֵשׁ יִצָּתוּ	
נג	Ire ad (super) tectum portæ. 2. Sam. 18. 25.	וַיֵּלֶךְ הַצֹּפֶה אֶל גַּג הַשַּׁעַר :	
גור	Aduenã esse in portis alicuius. Exo. 20. 10.	וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ :	
נוץ	Egredi in porta vallis. Neh. 2. 13.	וָאֵצֵא בְשַׁעַר הַגַּיְא לַיְלָה	
נוץ	Munire portam vallis. Neh. 3. 13.	וְאֵת שַׁעַר הַגַּיְא חִזֵּק וגו׳ :	
דבר	Alloqui hostes in porta. Psal. 127. 5.	כִּי יְדַבְּרוּ אֶת אֹיְבִים בַּשָּׁעַר :	
דג	Venire in porta piscium. 2. Par. 33. 14.	וַלָּבוֹא בְשַׁעַר הַדָּגִים :	
דג	A Edificare portam pisciũ. Neh. 3. 3	וְאֶת שַׁעַר הַדָּגִים בָּנוּ וגו׳ :	
דג	Vocem clamoris esse a porta pisciũ. Soph. 1. 10.	קוֹל צְעָקָה מִשַּׁעַר הַדָּגִים :	
דכא	Non conterere aliquem in porta. Pro. 22. 22.	וְאַל תְּדַכֵּא עָנִי בַשָּׁעַר :	
דלת	Valuæ portæ. 1. Sam. 21. 13.	וַיִּתֵּו עַל דַּלְתוֹת הַשָּׁעַר :	
דרך	Viæ portæ inter duos muros. 2. Reg. 25. 4.	דֶּרֶךְ שַׁעַר בֵּין הַחֹמֹתַיִם :	
דרך	Porta via meridici. Ezech. 40. 24.	וְהִנֵּה שַׁעַר דֶּרֶךְ הַדָּרוֹם וגו׳	
דרום	Porta meridici, &c. Ezec. 40. 28.	בְּשַׁעַר הַדָּרוֹם :	
הבא	Venire facere in portis. Ier. 17. 21.	וְהַבֵּאתֶם בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִַם :	
הוצא	Educere ad portas, &c. Deut. 17. 5.	וְהוֹצֵאתָ וגו׳ אֶל שְׁעָרֶיךָ וגו׳	
הוציא	Educere aliquid ad seniores vrbis in porta. Deut. 22. 15.	וְהוֹצִיאוּ וגו׳ אֶל זְקֵנֵי הָעִיר הַשְּׁעָרָה :	
הטה	Declinare pauperes in porta. Amos 5. 12.	וְאֶבְיוֹנִים בַּשַּׁעַר הִטּוּ :	
הלל	Portam vlulare. Esa. 14. 32.	הֵילִילִי שַׁעַר :	
הוכת	Portam percuti desolatione. Esaias 24. 12;	שֹׁאָה הֻכַּת שָׁעַר :	
הלל	Laudare in portis. Pro. 31. 28.	וַיְהַלְלוּהָ בְשְׁעָרִים מַעֲשֶׂיהָ :	
הניח	Deponere in portis. Deut. 14. 28.	וְהִנַּחְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ :	
העמיד	Collocare ianitores super portis templi. 2. Par. 23. 19.	וַיַּעֲמֵד הַשֹּׁעֲרִים עַל שַׁעֲרֵי בֵית יי׳ :	
העמיד	Collocare super ianuis. Neh. 13. 19.	הֶעֱמַדְתִּי עַל הַשְּׁעָרִים :	
הפקיד	Præficere aliquem super porta. 2. Reg. 7. 17.	הִפְקִיד אֶת הַשָּׁלִשׁ וגו׳ עַל הַשָּׁעַר :	

חרן	Poncere portas lapidib. (in lapides) tabernaculi. Esa. 54. 12.	וְשְׁעָרֶיךָ לְאַבְנֵי אֶקְדָּח :	
חרן	Bases portæ atrij. Exo. 38. 31.	וְאֶת אַדְנֵי שַׁעַר הֶחָצֵר :	
אהב	Amare portas. Psal. 87. 2.	אֹהֵב יי׳ שַׁעֲרֵי צִיּוֹן :	
אחד	Vna portarum, &c. Dan. 15. 7.	בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצֶךָ וגו׳ :	
אחר	Venire de vna portarum tuarũ, &c. Deu. 18. 6.	וְכִי יָבֹא מַלֵּוִי מֵאֶחָד שְׁעָרֶיךָ וגו׳ :	
איתנן	Porta introitus, &c. Ezec. 40. 15.	וְעַל פְּנֵי הַשַּׁעַר הָאֵתוֹן וגו׳ :	
אכל	Non posse edere in portis, &c. Deut. 12. 17.	לֹא תוּכַל לֶאֱכֹל בִּשְׁעָרֶיךָ וגו׳ :	
אכל	Portas deuorari (in)igne. Neh. 2. 3.	וּשְׁעָרֶיהָ אֻכְּלוּ בָאֵשׁ :	

שַׁעַלְבֹנִי

Nomen gentile masculinum, a superiori deriuatum. Saalbonites. [*Huomo della città di Salabina.*] 2. Sam. 23. 32. *Eliachbas.* הַשַּׁעַלְבֹנִי *Saalbonites.*

שְׁעָלִים

Nomen proprium regionis in prouincia Canaam. Saalim. [*Saalima.*] 1. Sam. 9. 4. *Et transierunt in regionem* שַׁעֲלִים *Saalimæ.* Radix est. שעל.

שען

Hinc deriuant אָשְׁעָן מִשְׁעָן מִשְׁעֶנֶת מִשְׁעָנָה נִשְׁעָן de quibus suis locis dictum est.

שעע

Hinc deriuantur השע מִשְׁעֵי מִשְׁעָם, quæ suis locis vide

שַׁעַף

Nomen proprium viri ex tribu Iudę. Saaph. [*Safo.*] 1. Par. 2. 46. וְשַׁעַף Et Saaphus.

שְׁעָפִים

Nomen plurale, formæ masculinę, quod semel legitur in statu absoluto, & semel cum affixo, שְׁעָפַי. Cogitationes. [*Pensieri.*] Quidam putant, sic dici a radice סעף, mutatione ס in ש facta, quasi mentis rami, metaphora non penitus inelegãti. Iob 4. 13. בִּשְׁעִפִּים. *In cogitationibus ex visionibus noctis.* Et 20. 2. *Propterea* שְׂעָפַי *cogitationes meæ respondent mihi.*

שָׁעַר

Verbum Cal actiuum, perfectũ, quod semel legitur in Biblijs, nec aliud ex eo facile formarem, cum non satis certum sit, quid propriè significet, quamuis, communiori sententia, æstimare, animo voluere, hoc est coniectare, exponatur, quasi mẽsurare mente diceres. Ego nihil certi, quod proferam, adhuc habeo. [*Imaginare, pensare.*] Prouer. 23. 7. *Quia sicut* שָׁעַר *æstimauit in animo suo, sic ipse ede, & bibe, dicet tibi, & cor eius non est tecum.* Expende locum & omnes accuratius. Aliæ voces, q̃ videntur ex Cal, habent in deriuatiuis, q̃ sunt. שַׁעַר שֹׁעֵר שַׁעֲרִיָּה שַׁעֲרַיִם שַׁעֲרוּרָה שַׁעֲרוּרִיָּה שַׁעֲרוּרִית.

שַׁעַר

Nomen masculinum, genere, & declinatione, cum duali, suscipiens affixa, & He locale in fine, quæ omnia sunt in Biblijs. שַׁעַר שַׁעֲרַיִם שַׁעֲרֵי שַׁעֲרָהּ שַׁעֲרֵךְ שַׁעֲרֵכֶם שַׁעֲרֵיו שַׁעֲרֵיהָ שַׁעֲרֵיהֶם porta. [*Porta.*] Notũ est, quãuis etymon non satis certũ sit. Dr̃ propriè de portis vrbiũ, fortalsis, vt quidã volũt, q̃ ob amplitudinẽ, & munitionẽ, item iudicia, quæ in illis exercebantur, & magistratus, horrendæ essent, quasi cogitare facientes. Ego potius simpliciter a mensuræ magnitudine nomen dictum puto. Nunquam sanè de domo nisi Dei, vel regis dicitur. Hinc vsurpantur eleganter pro loco iudicij, & publicis populi cõuentibus, quòd in portis exercerentur. Ponitur nonnumquam ornatè pro tota prouincia, vel vrbe, & pro limite regionis, quasi totius prouinciæ porta. Plurale שְׁעָרִים in propria significatione mensuræ semel inuenitur, [*Mesura.*] Gen. 26. 12. *Et inuenit in anno illo centum* שְׁעָרִים *mensuras.* Idest, pro qualibet mensura seminis centuplum collegit. שַׁעֲרִים est etiam nomen propriũ, vt suo loco. Porta Ierusalem habentur in dictione יְרוּשָׁלַיִם, & templi, in הֵיכָל, quamuis & hic recenseantur. Efficit idiotismos nonnullos satis elegantes, vt in sequentibus obseruabis.

צדיק	וְרָשָׁעִים עַר שַׁעֲרֵי צָדִיק :	*Iniustos deprimi super (ad) portas iusti. Pro. 14. 19.*
נצל	כַּאֲשֶׁר צִלּוּ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִיִם	*Portas vmbras facere. Neh. 13. 19*
נטן	וַיְבִיאֵנִי אֶל שַׁעַר הַצָּפוֹן :	*Adducere ad portã aquilonis. Ezec. 40. 35.*
קדים	אֶל כֶּתֶף שַׁעַר הַקָּדִים :	*Latus portæ orientis. Ezec. 40. 44.*
קדמוני	פֶּתַח שַׁעַר בֵּית יי הַקַּדְמֹנִי :	*Porta tẽpli orientalis. Ezec. 10. 19.*
קוש	וְלַמּוֹכִיחַ בַּשַּׁעַר יָקוּשׁוּן :	*Tendere laqueos arguenti in porta. Esa. 29. 21.*
קרם	לִקְרוֹת אֶת שַׁעֲרֵי הַכִּירָה :	*Cõtignare portas ciuitatis. Neh. 2. 8*
ראה	כִּי אֶרְאֶה בַשַּׁעַר עֶזְרָתִי :	*Videre in porta auxiliũ. Iob 31. 21.*
רדף	וַיִּרְדּוּם לִפְנֵי הַשַּׁעַר וגו׳ :	*Insequi ante portam, &c. Ios. 7. 5.*
רוץ	דֶּרֶךְ שַׁעַר הָרָצִים :	*Porta cursorum. 2. Reg. 11. 20.*
רחב	אֶל רְחוֹב שַׁעַר הָעִיר :	*Platea portę ciuitatis. 2. Par. 32. 6*
רחב	וְרֹחַב הַשַּׁעַר וגו׳ :	*Latitudo portæ, &c. Ezec. 40. 48.*
ריב	דִּבְרֵי רִיבֹת בְּשַׁעֲרֶיךָ :	*Verba litium in portis, &cęt. Deut. 17. 8.*
רמס	וַיִּרְמְסֵהוּ הָעָם בַּשָּׁעַר :	*Conculcare aliquem in porta. 2. Reg. 7. 17.*
שבת	זְקֵנִים כַּשַּׁעַר שָׁבָתוּ :	*Senes cessare a porta. Thren. 5. 14.*
שום	לַשּׂוֹכְרִים עַל שְׁעָרִים :	*Ponere arietes super portis. Ezech. 21. 27.*
שות	וְהַפָּרָשִׁים שָׂת שָׁתוּ הַשַּׁעֲרָה	*Ponere (arma) in porta. Esa. 22. 7.*
שלכת	גַּם שַׁעַר שֶׁלֶכֶת וגו׳ :	*Porta Salecheth. 1. Par. 26. 16.*
שמים	וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמָיִם :	*Porta cœli. Gen. 28. 17.* (1. 4.
שמם	כָּל שְׁעָרֶיהָ שֹׁמֵמִין :	*Portas in desolationẽ redigi. Thren.*
שנא	שֹׂנְאוּ בַשַּׁעַר מוֹכִיחַ :	*Odio habere in porta arguentem. Amos 5. 10.*
שער	הַשֹּׁעֲרִים לְשַׁעַר וְשַׁעַר :	*Ianitores portæ & portę. (per singulas portas.) 2. Par. 35. 15.*
שפט	שִׁפְטוּ בְשַׁעֲרֵיכֶם :	*Iudicare in portis, veritatem, & iudicium pacis. Zac. 8. 16.*
שפות	עַד שַׁעַר הַשְּׁפוֹת :	*Porta Sterquilinij. Neh. 3. 13.*
תא	וְתָאֵי הַשַּׁעַר וגו׳ :	*Conclauia portæ, &c. Ezec. 40. 10.*
תהלה	וּשְׁעָרַיִךְ תְּהִלָּה :	*Appellare portas laudẽ. Esa. 60. 18.*
תוך	בְּתוֹךְ הַשָּׁעַר :	*Accedere ad aliquem in medio portæ. 1. Sam. 9. 17.*
תוך	וַיֵּטֵהוּ יוֹאָב אֶל תּוֹךְ הַשָּׁעַר :	*Declinare facere ad medium portæ. 2. Sam. 3. 27.*
תוך	וְיֵשְׁבוּ בַשַּׁעַר הַתִּוֶךְ :	*Sedere in porta medij. Ier. 39. 3.*
תחתנה	מִלִּפְנֵי הַשַּׁעַר הַתַּחְתֹּנָה וגו׳	*Porta infima. Ezec. 40. 19.*

שֹׁעֵר Nomẽ masculinum genere, & declinatione, שֹׁעֲרִים שֹׁעֲרֵי. Ostiarius, custos portæ. [*Portinaio, portieri, guardiano della porta.*] שֹׁעֲרִים verò aliud significat, vt inferius habes. Loci notandi.

אלף	וְאַרְבַּעַת אַלְפִים שֹׁעֲרִים :	*Quatuor mille ianitores. 1. Par. 23. 5*
כלל	כֹּלָּם הַבְּרוּרִים לְשֹׁעֲרִים בַּסִּפִּים :	*Aliquos electos esse ostiarijs (in ianitores) in liminibus. 1. Par. 9. 23*
סעמיד	וַיַּעֲמֹד הַשֹّעֲרִים עַל שַׁעֲרֵי בֵית יי :	*Collocare ostiarios super portis. 2. Par. 23. 19.*
כפקד	וַיִּפְקְדוּ הַשֹّעֲרִים וגו׳ :	*Ostiarios præfici. Neh. 7. 1.*
סף	לְשֹׁעֲרֵי הַסִּפִּים :	*Ostiarij liminis. 2. Par. 23. 4.*
פתח	שֹׁעֵר פֶּתַח לְאֹהֶל מוֹעֵד :	*Ostiarius ianuæ. 1. Par. 9. 22.*
קרא	וַיִּקְרָא הַצֹּפֶה אֶל הַשֹּׁעֵר :	*Speculatorem clamare ad ostiarium. 2. Sam. 18. 27.* (10.
קרא	וַיִּקְרְאוּ אֶל שֹׁעֵר הָעִיר :	*Vocare (ad) ostiariũ vrbis. 2. Reg. 7.*
קרא	וַיִּקְרָא הַשֹּׁעֲרִים :	*Vocare ostiarios. 2. Reg. 7. 11.*
שער	וְהַשֹּׁעֲרִים לַשַּׁעַר וְשַׁעַר :	*Ianitores portæ & portę. (per singulas portas.) 2. Par. 35. 15.*

שֹׁעַר Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

שָׁעָרוּ	Præteritum.	
שָׁעָרָנוּ	Futurum.	
יִשְׁעָרוּ	Futurum.	
שְׁעָרוּ	Imperat.	

Cætera, cum opus erunt, cautè formabis iuxta regulas grammaticales, vel potius synonimis veteris, quæ vide in יגא. Horruit, metuit, timuit, horripilauit propriè, vt sic docendi gratia dicam. [*Temere, hauer paura merce del male, ricciarsi li peli dal timore propriamente.*] Rarum est, nam quinque vicibus tantum inuenitur, & in aliquibus locis videtur idem esse cum סער, mutatione ס in ש facta, idest conturbari, & cætera, vt suo loco dictum est.

לא	לֹא שְׁעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם :	*Patres nõ horrere deos nouos. Deut. 32. 17.*
מז	כְּמוֹ יֵי כְּמוֹ חֲרוֹן יְשָׁעֲרוּנִי :	*Horrere carduum tanquam viuum, tanquam excandescentiam. Locus obscurus illustrãdus. Psal. 58. 10.*
שמים	שֹׁמּוּ שָׁמַיִם עַל זֹאת וְשַׁעֲרוּ וגו׳ :	*Cœlos horrere, &c. (alijs est a* סער.*) Ier. 2. 12.*
סער	וּמַלְכֵיהֶם יִסְעֲרוּ סַעַר	*Reges horrere horrore. Ezec. 27. 35.*
סער	וּמַלְכֵיהֶם יִשְׂעֲרוּ עָלֶיךָ שַׂעַר	*Reges horrere super aliquem horrore. Ezec. 32. 10.*

Deriuatiua huius sunt. השתער נשער שַׁעַר שַׁעַר שָׁעִיר שָׁעִיר. שעירה שַׁעֲרָה שְׁעָרִים שְׁעִירָתָה.

שֵׁעַר Verbum pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in Futuro, cum affixo, יִשַּׁעֲרֵהוּ, cætera verò cautè formabis, cum opus erunt, iuxta regulas grammaticales. Conturbauit, ad instar procellæ deturbauit. [*Conturbare, trauagliare, commouere a guisa di fortuna.*] Iob 27. 21. וַיִּשַּׁעֲרֵהוּ *Et deturbauit eum a loco suo.* Significationem forsan adauget consonãtis mutatio, nã radix est סער Samech in Sfin cõuerso.

שֵׂעִר Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Horror, horripilatio. [*Timore, spauento, ricciamento de peli.*] Quater inuenitur. Semel insuper est a sequenti nomine שֵׂעִר in regimine, ibi vide. Quidam tandem arbitrantur, nõnunquam idem esse cum סַעַר, mutatione ס in ש facta.

נחז	וְקַדְמֹנִים אֲחָזוּ שָׂעַר :	*Priores apprehendere horrorem. Iob 18. 10.*
קטב	שַׂעַר קָטֹב :	*Horror (vel turbo) excidit. Esa. 28. 2*
סער	וְיִסְעֲרוּם שַׂעֲרוּ שָׂעַר :	*Horrere horrore. Ezec. 27. 35.*
שער	יִשְׂעֲרוּ עָלֶיךָ שָׂעַר :	*Horrere horrore super aliquẽ. Ezec. 32. 10.*

שֵׂעִר Nomen masculinum genere, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שֵׂעַר שֵׂעָר או שַׂעַר שַׂעֲרָךְ אוֹ שַׂעֲרֵךְ שַׂעֲרוֹ שַׂעֲרָהּ. Pilus. [*Pelo.*] Forma regiminis שַׂעַר semel inuenitur, aliàs verò est nomẽ per se, vt superius habes. Loci notandi.

חדרת	כְּחַדְרַת שֵׂעָר	*Lodix pili. (pilosa.) Gen. 25. 25.*
כעל	אִישׁ בַּעַל שֵׂעָר :	*Vir dominus pili. (pilosus.) 2. Reg. 1. 8.*
גלח	וְגִלַּח אֶת כָּל שְׂעָרוֹ :	*Radere omnem pilũ alicuius. Leuit. 14. 8. Vide etiam ver. 9.*
חסן	וְשֵׂעָר בַּנֶּגַע הָפַךְ לָבָן :	*Pilum in plaga verti album. Leuit. 13. 3.*
פך	וּשְׂעָרָה לֹא הָפַךְ לָבָן :	*Pilum non verti album. Leuit. 13. 4*
פך	וְהוּא הָפַךְ שֵׂעָר לָבָן :	*Vertere pilum album. Leuit. 13. 10.*
לכן	וְהִנֵּה אֵין בּוֹ שֵׂעָר לָבָן	*Pilum album non esse in aliquo. Leuit. 13. 21.*
נהפך	וְהִנֵּה נֶהְפַּךְ שֵׂעָר לָבָן :	*Pilum verti album. Leuit. 13. 25.*
ערר	שְׂעָרְךָ כְּעֶדֶר הָעִזִּים	*Pilum (capillum) alicuius esse sicut gregis caprarum. Cant. 4. 1.*
נסכ	וּבוֹ שֵׂעָר צָהֹב דָּק :	*Pilum flauum tenuem esse in aliquo. Leuit. 13. 30.*
נסכ	וְלֹא הָיָה בּוֹ שֵׂעָר צָהֹב :	*Pilum flauum non esse in aliquo. Leuit. 13. 32.*
נקק	לֹא יְבַקֵּר הַכֹּהֵן לַשֵּׂעָר הַצָּהֹב	*Nõ inquirere de pilo flauo. Leu. 13. 36*

צמח	וְשַׂעֲרָךְ צֶמַח :	*Pilum (capillum) germinare. Ezec. 16. 7.*
קדקד	קָרְקֹר שַׂעֲרוֹ וגו׳ :	*Vertex pili. (capilli.) Psal. 68. 22.*
רעה	גַּדֵּל פֶּרַע שַׂעַר רֹאשׁוֹ :	*Nutrire detectionem pili (capilli) capitis. Num. 6. 5.*
רעה	וְלָקַח אֶת שַׂעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ וגו׳ :	*Accipere pilum (capillum) capitis. Num. 6. 18.*
רעה	וַיָּחֵל שַׂעַר רֹאשׁוֹ לְצַמֵּחַ :	*Pilum (capillum) capitis incipere germinare. Iud. 16. 22.*
רעה	וְשָׁקַל אֶת שַׂעַר רֹאשׁוֹ וגו׳ :	*Ponderare pilum (capillum) capitis, &c. 2. Sam. 14. 29.*
רעם	וְאַמְרֶטָה מִשַּׂעַר רֹאשִׁי וּזְקָנִי :	*Euellere de pilo capitis & barbæ. Esd. 9. 3.*
רגל	שְׂעַר הָרַגְלַיִם :	*Radere pilum pedum. Esa. 7. 20.*
פחל	וְשֵׂעָר שָׁחֹר אֵין בּוֹ :	*Pilum nigrum non esse in aliquo. Leuit. 13. 31.*
פחח	וְשֵׂעָר שְׁחֹר צֶמַח כּוֹ :	*Pilũ nigrũ germinare. Leuit. 13. 37.*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc nomen idem significat, quod in Biblijs has voces habet שֵׂעַר שַׂעֲרָה. Loci notandi.

רעה	וּשְׂעַר רֵאשׁוֹהִי לָא הִתְחַבַּל :	*Pilum (capillum) capitis non aduri. Dan. 3. 26.*
רעה	וּשְׂעַר רֵאשֵׁהּ כַּעֲמַר נְקֵא :	*Pilum (capillum) capitis esse vt lanã mundam. Dan. 7. 9.*
רבה	עַד דִּי שַׂעֲרֵהּ כְּנִשְׁרִין רְבָה :	*Pilum alicuius sicut aquilarum crescere. Dan. 4. 30.*

שָׂעִיר Nomen masculinum genere, & declinatione, quæ sunt in Biblijs. שָׂעִיר שָׂעִיר שְׂעִירִים שְׂעִירִי. pilosus, hispidus, semel inuenitur in hac significatione. Hinc per tralationem est hircus, hædus, a pilis, seu villis. Eleganter etiam dicitur de dęmonibus, quos antiquitas colens, satyros, voce non abludente ab Hebræa, nominauit, qui hircorum similitudine credentibus in illos apparebant. Ter inuenitur. Moses insuper plurale שְׂעִירִים ad pluuiam tenuiorem remissioremque ad instar pilorum semel transtulit. [*Piloso, becco, capro, satiro; pioggia sottile come pelo.*] Ex sententia loci disces, in quem sensum accipiatur, vt in sequentibus.

איש	הֵן עֵשָׂו אָחִי אִישׁ שָׂעִיר	*Vir pilosus. Gen. 27. 11.*
דם	וּמִדַּם הַשָּׂעִיר :	*Sanguis hirci. Leuit. 16. 18.*
דשא	כִּשְׂעִירִים עָלֵי דֶשֶׁא :	*Pluuię tenues super herba. Deut. 32. 2.*
העמיד	וַיַּעֲמֵד לוֹ כֹּהֲנִים לַבָּמוֹת וְלַשְּׂעִירִים :	*Collocare sacerdotes excelsis, & hircis, &c. 2. Par. 11. 15.*
הקריב	וְהִקְרִיב אֶת הַשָּׂעִיר חָי :	*Offerre hircum viuum. Leuit. 16. 20*
זבח	וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת זִבְחֵיהֶם לַשְּׂעִירִים :	*Non sacrificare sacrificia satyris. Leuit. 17. 7.*
חטאת	וְיִקַּח אֶת שָׂעִיר הַחַטָּאת	*Hircus peccati, &c. Leuit. 9. 15.*
לקח	קְחוּ שָׂעִיר עִזִּים לְחַטָּאת :	*Accipere hircum caprarum (pro) peccato. Leuit. 9. 3.*
נשא	וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו וגו׳ :	*Hircum portare super se iniquitates aliquorum, &c. Leuit. 16. 22.*
עז	שָׂעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים :	*Hircus caprarum masculus, integer. Leuit. 4. 23.*
צפיר	וְהַצָּפִיר הַשָּׂעִיר וגו׳ :	*Hædus hircus. &c. Dan. 8. 21.*
קרא	וְשָׂעִיר עַל רֵעֵהוּ יִקְרָא :	*Satyrum super (ad) socium suum clamare. Esa. 34. 14.*
ראש	וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר	*Caput hirci, &c. Leuit. 4. 24.*
רקד	שְׂעִירִים יִרְקְדוּ שָׁם :	*Satyros saltare alicubi. Esa. 13. 21.*
שחט	וְשָׁחַטוּ שָׂעִיר עִזִּים :	*Iugulare hircum caprarum. Genes. 37. 30.*
שלח	וְשִׁלַּח אֶת הַשָּׂעִיר בַּמִּדְבָּר :	*Dimittere hircum in deserto. Leuit. 16. 22. Vide etiam ver. 26.*
שנים	שְׁנֵי שְׂעִירֵי עִזִּים וגו׳ :	*Duo hirci caprarum, &cęt. Leuit. 16. 5.*

שְׂעִיר Nomen proprium montis, qui & שֵׂעִר, & cũ He locali in fine שְׂעִירָה. Seir. [*Seiro.*] Vide הר. Hinc etiam tota illa regio, quam incoluit Esau, qui שְׂעִיר dicebatur, appellata est, quãuis ego potius a Seiro Horæo dici crederem. Aliàs siquidem est nomen proprium viri Horei, vt ex sequentibus locis obseruabis. Gen. 14. 6. *Et Horæum in monte illorum* שֵׂעִיר *Seiro*. Et 32. 3. *Ad region m* שְׂעִיר *Seirę, agrum Edom*. Et 33. 14. *Quoad veniam ad dominum meum* שֵׂעִיר *Seiram*. Et 36. 8. *Mansitq; Esau in monte* שֵׂעִיר *Seir*. Et ver. 21. *Hi sunt filij* שֵׂעִיר *Seiri Horei, &c.* 1. Par. 1. 37. *Filij verò* שֵׂעִיר *Seiri, &c.*

שֹׁעֲרֹר Duplicata ר in fine habentur paulò inferius, suo loco proprio.

שַׂעֲרָה Nomen fœmininum genere, sine plurali. Turbo, procella, idẽ cum סַעֲרָה, mutatione solita ס in ש facta, ad augendã fortasse vocis significationem, & bis tãtum inuenitur. [*Tempesta, fortuna.*]

דרך	יי בְּסוּפָה וּבְשַׂעֲרָה דַרְכּוֹ :	*Viam Domini esse in procella & in turbine. Nah. 1. 3.*
סוף	אֲשֶׁר בְּשַׂעֲרָה יְשׁוּפֵנִי :	*Conterere aliquem (in) turbine. Iob 9. 17.*

Radix est. סער.

שְׂעִירָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, quod tamen non inuenitur in singulari, nisi in regimine He in Thau conuerso, quæ sunt in Biblijs שְׂעִירַת שְׂעִירוֹת. Hirca, capelia, a pilis, seu villis dicta. [*Capretta.*] plurale semel etiam legitur in propria significatione. Pilosæ, villosæ. [*Pelose.*] Ter inuenitur.

יו	כִּי עֵשָׂו אָחִיו שְׂעִרֹת :	*Manus pilosæ. (hispidæ.) Gen. 27. 33*
עז	שְׂעִירַת עִזִּים תְּמִימָה נְקֵבָה וגו׳ :	*Adducere hircam caprarum immaculatam fœminã, &c. Leuit. 4. 28*
עז	אוֹ שְׂעִירַת עִזִּים לְחַטָּאת :	*Hircam caprarum (pro) peccato. Leuit. 5. 6.*

Radix est. שער

שְׂעָרָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiẽs affixa, q̃ sunt in Biblijs. שַׂעֲרָה שַׂעֲרַת שַׂעֲרָתוֹ pilus, idem cum שַׂעַר. [*Pelo.*] Septies inuenitur.

כפל	אִם יִפֹּל מִשַّעֲרַת רֹאשׁוֹ אַרְצָה :	*Cadere de pilo (capillo) capitis alicuius in terra. 1. Sam. 14. 47.*
כפל	אִם יִפֹּל מִשַّעֲרַת בְּנֵךְ אַרְצָה	*Cadere de pilo alicuius in terra. 2. Sam. 14. 13.*
נפל	לֹא יִפֹּל מִשַّעֲרַתוֹ אַרְצָה :	*Non cadere de pilo alicuius in terra. 1. Reg. 1. 50.*
סער	תְּסַעֲרַת שַׂעֲרַת בְּשָׂרִי :	*Pilum carnis horrere. Iob 4. 15.*
קרח	קַלַּע נַאֲכָן אֶל הַשַّעֲרָה וגו׳	*Funda iacere (in) lapidem ad pilum, nec aberrare. Iud. 20. 16.*
רחם	עָצְמוּ מִשַّעֲרוֹת רֹאשִׁי :	*Roborare præ pilis capitis. (multiplicari præ capillis.) Psal. 40. 13.*
רחם	רַבּוּ מִשַّעֲרוֹת רֹאשִׁי :	*Multiplicari præ pilis (capillis) capitis. Psal. 69. 5.*

Radix est. שער.

שְׂעֹרָה Nomen heteroclitum, fœmininum genere, cum plurali masculino declinatione, שְׂעֹרִים, quod insuper est nomen per se, vt inferius habes. Hordeum, sic dictum forsitan, quòd hirsutum sit. [*Orzo.*] Loci notandi.

איפה	וַיְהִי כְּאֵיפָה שְׂעֹרִים :	*Epha hordeorum. Ruth 2. 17.*
ארץ	אֶרֶץ חִטָּה וּשְׂעֹרָה :	*Terra frumẽti, & hordei. Deut. 8. 8.*
כחמר	וְחֲתַת שְׂעֹרָה כַּאֲשָׁה :	*Fętorem egredi pro hordeo. Iob 31. 40.*
גרן	הִנֵּה הוּא זֹרֶה אֶת גֹּרֶן הַשְּׂעֹרִים הַלָּיְלָה :	*Area hordeorum. Ruth 3. 3.*
חמר	וְרֶבַע חֹמֶר שְׂעֹרִים :	*Homer hordeorum. Leuit. 27. 16.*

ש פ

שף Lege radices שפה נשף שוף שפה, & obſerua dictiones, quæ remanent in ſcriptura cũ his duabus tantum radicalibus.

שפו / שפי } Require paulo inferius, ſuo loco proprio.

שפף Duplicata habentur inferius, ſuo loco proprio.

שפה Verbum pohal paſsiuum, ex quieſcentibus Lamad He, quod ſemel legitur in Biblijs in præterito שפו, nec aliud ex eo facile formarem, ſed potius vterer ſynonimis, quæ vide in רום. Eleuatus, eminens redditus eſt. [*Fù alzato fatto alto, eminente.*] Iob 33. 21. ושפו *Et eminentiora redditа ſunt oſſa eius, quę non videbantur.* Hebraiſmus pulcherrimus, deficiente ſiquidem carne, oſſa prominentiora videntur eſſe. Alij diuerſa ſentiunt, quæ nõ placent. Scribitur verò שפו, ſed ex Maſara Iudæi legunt שפו, vt arbitrer, illud Iod eſſe Vau decurtatum ad amplificandam corporis macredinem. Expende locum accuratius.

Deriuatiua huius ſunt. אשפה ישפה נשפה שפו שפי שפיפון שפות.

שפה Nomen fœmininum genere, & declinatione, (quamuis & maſculinum nonnunquam inuenitur,) cum duali, vertẽs He in Thau in regimine, & ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs. שפה שפת שפתים שפתי שפתות שפתי שפתינו שפתיך שפתותיך שפתותיכם שפתו שפתה שפתיה שפתיהם שפתיו שפתוהיהם.

Labium. [*Labro.*] Notum eſt & frequens, & ſi ratio nominis ignoretur. Vſurpatur elegãter pro loquela, idiomate, & huiuſmodi: transferturq; inſuper ad marginẽ, ſeu oram cuiuslibet rei, ſicut & labium eſt oris extremitas. [*Proferta, pronuncia, parlare, labro, ouero eſtremità d'alcuna coſa.*] efficit Hebraiſmos innumeros, vt in ſequentibus obſeruabis.

תכל	עד שפת אבל מחולה:	*Labium Abelę. (extremitas alicuius loci. Iud. 7. 22.*
תועל	ואויל שפתים ילבט:	*Stultus labiorum. Pro. 10. 8.*
תחת	ויהי כל הארץ שפה אחת וגו':	*Terram eſſe labium vnum, &c. Gen. 11. 1.*
תחת	ושפה אחת לכלם:	*Labium vnũ eſſe omnibus. Gen. 11. 6.*
תמס	אטם שפתיו נכון:	*Obturare labia tua. Pro. 17. 28.*
תים	ואם איש שפתים יצדק:	*Vir labiorum. Iob 11. 2.*
תמת	שפת אמת תכון לעד:	*Labium veritatis aptari in æternũ. Pro. 12. 19.*
תרפת	וארשת שפתיו כל מכעתי סלה:	*Non prohibere pronuntiationem labiorum alicuius. Psal. 21. 3.*
לם	ועל שפתיו כאש צרבת:	*Eſſe ſuper labijs ſicut ignem aduſtionis. Pro. 16. 27.*
לת	שפתיכו אתנו וגו':	*Labia aliquorum eſſe cum illis. Psal. 12. 5.*
כות	שפתי כסיל יבאו בריב:	*Labia ſtulti venire in contentionem. Pro. 18. 6.*
כטת	לכשא בשפתים:	*Proferire (in) labijs. Leuit. 5. 4.*
כלל	נבלה שם שפתם:	*Confundere labia aliquorum. Gen. 11. 7. Vide etiam ver. 9.*
כלע	ושפתות כסיל תבלענו:	*Labiorum (vnumquodque) deglutire aliquem. Eccleſ. 10. 12.*
כלל	כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה וגו':	*Vertere ad populos labium electum, &c. Soph. 3. 9.*
גבל	וגבולה אל שפתה וגו':	*Terminum altaris eſſe ad labium eius, &c. Ezec. 43. 13.*
דבר	אמרת אך דבר שפתים:	*Dicere tantum verbum labiorum. 2. Reg. 18. 20.*
דבר	אם תדברנה שפתי עולה:	*Lab. a loqui iniquitatem. Iob 27. 4.*
דבר	ושפתיך מדבר מרמה:	*Cuſtodire labia a loquẽdo (ne loquãtur fraudem. Pſal. 34. 14.*
דבר	חטאת פימו דבר שפתימו:	*Verbum labiorum alicuius eſſe peccatum oris. Pſal. 59. 13.*
דבר	ודבר שפתים אך למחסור:	*Verbum labiorum eſſe tantum defectui. Pro. 14. 23.*
דבר	כדבר שפתיך מישרים:	*Labia loqui recta. Pro. 23. 16.*
דבר	ועמל שפתיהם תדבנה:	*Labia loqui laborem. Pro. 24. 2.*
דבר	מדברות שפת כנען:	*Loqui labio alicuius. Eſa. 19. 18.*
דבר	שפתותיכם דברו שקר:	*Labia loqui mendacium. Eſa. 59. 3.*
דל	נצרה על דל שפתי:	*Tenuitas (vel oſtium) labiorum. Pſ. 141. 3.*
דלק	שפתים דלקים ולב רע:	*Labia ardentia, (vel perſequentia.) Pro. 26. 22.*
דעת	ובל ידעתי שפתי דעת:	*Non cognoſcere labia ſcientiæ. Pro. 14. 7.*
דעת	חכענה שפתי תהלה:	*Labia eructare laudem. Pſ. 119. 171.*
הוסיף	ונער שפתיו יסיף לקח:	*Addere doctrinam ſuper labijs. Pro. 16. 23.*
הוכן	הוצק חן בשפתותיך:	*Gratiam diffundi in labijs alicuius. Pſal. 45. 3.*
הסיר	מסיר שפה לנאמנים:	*Auferre labium eloquentibus. Iob 12. 20.*
הפטיר	פטירו בשפה ינועו ראש:	*Aperire (in) labium, &c. Pſ. 22. 8.*
הקשיב	ורבות שפתי הקשיבו:	*Auſcultare cauſſas labiorũ alicuius. Iob 13. 6.*
הקשיב	מרע מקשיב על שפת און:	*Attendere ſuper labio iniquitatis. Pro. 17. 4.*
זרה	שפתי חכמים יזרו דעת:	*Labia diſſeminare ſcientiã. Pro. 15. 7*
חוט	כחוט השני שפתותיך:	*Labia eſſe ſicut filum coccineum. Cant. 4. 3.*
חטא	לא חטא איוב בשפתיו:	*Non peccare (in) labijs. Iob 2. 10.*
חלק	בחלק שפתיה תדיחנו:	*Impellere aliquem (in) mollitie labiorum. Pro. 7. 21.*
חלקות	שפת חלקות וגו':	*Labium mollitiei. (adulationis; fraudis.) Pſal. 12. 3.*
חלקות	יכרת יי' כל שפתי חלקות:	*Excindere labia mollitiei. Pſal. 12. 4*
חן	חן שפתיו רעהו מלך:	*Gratia labiorum. Pro. 22. 11.*
חרב	חרבות בשפתיהם:	*Gladios eſſe in labijs alicuius. Pſal. 19. 8.*
חשן	קצות החשן על שפתו וגו'	*Labium (ora) Hoſen. Exo. 28. 27.*
חשך	וחושך שפתיו משכיל:	*Cohibere labia. Pro. 10. 19.*
טמא	כי איש טמא שפתים אנכי	*Immundus labijs. Eſa. 6. 5.*
יאר	על שפת היאר:	*Labium (ripa) fluuij. Gen. 41. 3.*
ידע	שפתי צדיק ידעון רצון:	*Labia cognoſcere voluntatem. Pro. 10. 32.*
יום	וכחול אשר על שפת הים:	*Labium (litus) maris. Gen 22. 17.*
יריעה	על שפת היריעה וגו':	*Labium (ora) cortinæ. Exo. 26. 4.*
יתר	לא נאוה לנבל שפת יתר וגו':	*Labium excellentiæ non decere aliquem, &c. Pro. 17. 7.*
יסן	דובב שפתי ישנים:	*Loqui labijs dormientiũ. Cant. 7. 19*
כבד	וכשפתיו כבדוני:	*Honorare aliquem (in) labijs. Eſaias 29. 13.*
שם	ושפתו כמעשה שפרת כוס וגו':	*Labium (maris ænei) eſſe vt opus labij calicis, &c. 1. Reg. 7. 26.*
כלא	הנה שפתי לא אכלא:	*Non cohibere labia tua. Pſ. 40. 10.*
לוות	ולוות שפתים הרחק ממך:	*Prauitas labiorum. Pro. 4. 24.*
לעג	כי בלעגי שפה וגו':	*Loqui (in) balbutijs labij. Eſa. 28. 11.*
לטן	ותצלו על שפת לשון וגו':	*Eleuari ſuper labio linguæ. Ezech. 36. 3.*
מכמה	או מבטא שפתיה:	*Prolatio labiorum. Num. 30. 6.*

ע ש ע

כור	ושעורים כרים עשרים אלף:	*Hordeorum cori viginti mille. 2. Par. 2. 10.*
לחם	והנה צלול לחם שעורים:	*Panis hordeorum. Iud. 7. 13.*
לחם	עשרים לחמי שעורים:	*Viginti panes hordeorum. 2. Reg. 4. 42.*
לקח	קח לך חטין ושעורים וגו':	*Accipere tritica & hordea. Ezech. 4. 9.*
לתך	וחמר שעורים ולתך שעורים:	*Homer, & dimidium cori hordeorũ. Hoſ. 3. 2.*
מדד	וימד ששי שעורים:	*Menſurare ſex (menſuras) hordeorum. Ruth 3. 16.*
כפה	והשעורה נכתה כי השעלה אביב:	*Hordeum percuti, quòd habeat ariſtas. Exo. 9. 31.*
נסמן	ושעלה נסמן:	*Signari hordeo. Eſa. 28. 26.*
נתן	שש השעורים האלה נתן לי:	*Dare ſex (menſuras) hordeorum. Ruth 3. 18.*
סאתים	וסאתים שעורים בשקל:	*Duo ſata hordeorum. 2. Reg. 7. 1.*
סוס	והשעורים והתבן לסוסים:	*Hordea (pro) equis. 1. Reg. 4. 28.*
עגה	ועגת שעורים תאכלנה:	*Placenta hordeorum. Ezec. 4. 12.*
קמח	קמח שעורים:	*Farina hordeorum. Num. 5. 15.*
קציר	כתחלת קציר השעורים:	*Initium meſſis hordeorũ. Ruth 1. 22*
קציר	עד כלות קציר השעורים:	*Meſſem hordeorũ finire. Ruth 2. 23.*
שדה	ותהי חלקת השדה מלאת שעורים:	*Pars agri plena hordeis. 1. Par. 11. 13.*
שם	ולו שם שעורים:	*Hordea eſſe alicui alicubi. 2. Sam. 14. 33.*
שעל	בשעלי שעורים וגו':	*Pugilli hordeorum. Ezec. 13. 19.*

Radix eſt. שער.

שעריה Nomen propriũ viri ex Beniamin. Seariah. [*Seario.*] 1. Par. 8. 37. ושעריה *Et Searias.* Compoſitum eſt ex שער & יה.

שערים Eſt duale a שער, vt illic habes. Aliàs eſt nomen proprium vrbis in plano ſitę, quã in medio tribus Iudæ, Simeonis tribus incolebat. Saaraim. [*Saaraima.*] Ioſ. 15. 36. ושערים *Et Saaraima.* 1. Par. 4. 31. ובשערים *Et in Saaraima.* Confer locos.

Radix eſt. שער.

שערים Nomen plurale maſculinum, quod ſemel legitur in Biblijs, nec ſatis certum eſt, quid propriè ſignificet, quamuis communiori ſententia fœdos, immundos, ſordidos, interpretes exponant, quaſi ob fęditatem forſitan ęſtimare, ſeu cogitare facientes a radice שער. Quidam horribiles interpretantur, quaſi cum ש ſcribatur. Ego potius crederem, radicẽ eſſe שערר ex quadratis, pro שערים ſcilicet, etymonq; vocis ignorari. [*Lordi, ſporchi.*] Ier. 29. 17. *Et dabo eos ſicut ficus* השערים *ſordidas, quæ non poſſunt ob malum manducari.* Expende locum & omnes accuratius. שערים verò eſt plurale שער; ibi vide.

שערים Eſt plurale a שערה, vt illic habes. Aliàs vero eſt nomen propriũ ſacerdotis quartæ ſortis. Seorim. [*Scorimo.*] 2. Par. 24. 8. לשערים *Seorimo quarta.* Radix eſt שער.

שערורה Nomen formæ fęmininæ, ſine plurali, de quo dubitatur, ex qua radice ſit, & quid propriè ſignificet. Quidam radicem faciunt שער, & horrendum, horribile, ſine vlla nominis ratione interpretantur. Alij fœditatem, turpe exponunt, ex eo forſan, quòd inquinatio rei faciat de ſe quodammodo cogitare. Ego tamen radicem potius eſſe propriam ex quadratis, & vocis etymon ignorari cenſeo. [*Lordezza, bruttezza.*] Bis inuenitur.

נסיון	שמה ושערורה נהיתה בארץ:	*Stuporem et inquinationem (turpe.) eſſe in terra. Ier. 5. 31.*
ראה	ובנבאי ירושלים ראיתי	*Videre turpe in prophetis, &c. Ier. 23. 14.*

שערורה וגו'

Deriuatiua huius radicis ſunt. שערים שערירה שערית שקערורות.

שערוריה Nomen formæ fœmininę, quod ſemel legitur in Biblijs, & idem eſt iudiciũ de eo cum ſuperiori שערורה, ibi vide. Inquinatio, fœditas, turpe. [*Lordezza, bruttezza.*] Hoſ. 6. 1. *In domo Iſrael vidi* שערירה *fdęitatem.* Hebræi ex Maſara legunt, שערורה, vt arbitrer, illud Iod eſſe Vau decurtatum ad augendam fęditatis ſignificationẽ, quod notes velim.

שערית Nomen formæ fęmininæ, quod ſemel legitur in Biblijs, & idem eſt iudicium de eo, cum ſuperioribus, ibi vide. Inquinatio, fœditas, turpitudo. [*Lordezza, bruttezza.*] Ier. 18. 13. שערים *Turpitudinem fecit valde virgo Iſraelis.*

שעירתה Nomen proprium loci, quo ſe recepit Ehud interfecto, Eglone Moabitarum rege. Seiratha. [*Seirata.*] Iud. 3. 15. *Et euaſit* השעירתה *in Seiratam.* Radix eſt שער.

שעשגז Nomen proprium eunuchi prępoſiti cõcubinarum regis Aſſueri. Saaſgaz. [*Saaſgazo.*] Eſt. 2. 14. *Ad manum* שעשגז *Saaſgazi, &c.*

שעשע Verbum pihel commune, de cuius radice dubitatur, an propria ſit, vel potius שעה, ex quieſcentibus Lamed He, ſic flectitur in Biblijs.

שעשע	Præteritum.
שעשעתי	
ישעשע	Futurum.

Cætera cautè formabis, cum opus erunt, vel potius ſynonimis צחק שחק vteris. Luſit, oblectatus eſt, vel ſe, vel alios oblectauit, quaſi dicas, ſępius aliquid oblectatione maxima intuitus eſt, vel alijs oſtendit. [*Giocare, pigliarſi ſpaſſo, piacere, diletto, & dar ſpaſſo, piacere.*] Ter inuenitur.

יגן	ושעשע יונק על חר פתן:	*Infantulum ludere ſuper foramine aſpidis. Eſa. 11. 8.*
תורה	אני תורתך שעשעתי:	*Oblectari lege Dei. Pſal. 119. 70.*
הנחמי	תנחומיך ישעשעו נפשי:	*Conſolationes Dei oblectare animã. Pſal. 94. 19.*

Deriuatiua huius ſunt. השתעשע שעשע שעשועים.

שעשע Verbum pohal ſuperioris paſsiuũ, quod ſemel legitur in Biblijs in Futuro תשעשעו, nec aliud ex eo facile formarem. Iucunditate, oblectatione, & luſu affectus eſt. [*Fù fatto giocare, fu dato ſpaſſo, piacere, delettatione.*] Eſa. 66. 12. *Et ſuper genubus* תשעשעו oblectatione afficiemini.

Radix eſt vel propria, vel שעה.

שעשועים Nomen pluralis numeri tantum, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs. שעשועים שעשועי או שעשעי שעשעיו. Oblectationes, delectationes, iucunditates, ludi. [*Spaſſi, piaceri.*] Etymon ſignificationis vide in pihel. Nouem vicibus tantum inuenitur.

כן	ושעשעי את בני אדם:	*Oblectationes legis eſſe cum filijs hominum. Pro. 8. 31.*
היה	ואהיה שעשעים:	*Legem eſſe oblectationes. Pro. 8. 30.*
ילד	אם ילד שעשועים:	*Infans oblectationum. Ier. 31. 19.*
מנוס	מצותיך שעשעי:	*Præcepta Dei eſſe oblectationes alicuius. Pſal. 119. 143.*
נטע	נטע שעשעיו:	*Plãta oblectationũ alicuius. Eſa. 5. 7.*
עדות	גם עדתיך שעשעי:	*Obteſtationes Dei eſſe oblectationes alicuius. Pſal. 119. 24.*
תורה	כי תורתך שעשעי:	*Legem Dei eſſe oblectationes alicuius. Pſal. 119. 77. Vide etiã ver. 92. & 174.*

Radix vel שעשע, vel שעה.

כתת	Deum aperire labia alicuius. Psal. 51. 17.	אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח׃	Audire egressionem labiorum alicuius. Num. 30. 12.
צדק	Labia iustitiæ. Pro. 16. 13.	רְצוֹן מְלָכִים שִׂפְתֵי צֶדֶק׃	Seruare egressionem labiorum tuorum. Deut. 23. 24.
צלל	Labia tinnire. Abac. 3. 15.	דָּקוּל צִלְלוּ שִׂפְתָי׃	Non mutare egressionem labiorum tuorum. Psal. 89. 35.
קוס	Labia insurgẽtium esse super aliquo. Thren. 3. 21.	שִׂפְתֵי קָמַי וְהֲגִיגָם עָלַי כָּל הַיּוֹם׃	Egressionem labiorum alicuius esse coram aliquo. Ier. 17. 16.
קסס	Diuinationem esse super labijs regis. Pro. 16. 10.	קֶסֶם עַל שִׂפְתֵי מֶלֶךְ׃	Labia esse laqueu animæ. Pro. 18. 7.
קרן	Nitẽtur labijs. Pro. 16. 30.	קֹרֵץ שִׂפְתָיו כִּלָּה רָעָה׃	Labia repleri furore. Esa. 30. 37.
רוח	Spiritus labiorum. Esa. 11. 4.	וּבְרוּחַ שִׂפְתָיו יָמִית רָשָׁע׃	Labia loqui expurgatum. Iob 33. 3.
רנן	Labia ouare. Psal. 71. 23.	חֲרֹנָה שִׂפְתָי׃	Apertionem labiorum alicuius esse rectitudines. Pro. 8. 6.
רננה	Os laudare aliquem labijs ouationũ. Tsal. 63. 6.	שִׂפְתֵי רְנֻנוֹת יְהַלְלוּ פִי׃	Præceptum labiorum alicuius. Iob 23. 12.
רעה	Labia iusti pascere multos. (vel è diuerso, multos, &c. Pro. 10. 21.	שִׂפְתֵי צַדִּיק יְרִעוּ רַבִּים׃	Labia frandis. Psal 17. 1.
שבח	Labia laudare. Tsal. 63. 4.	שִׂפְתֵי יְשַׁבְּחוּנְךָ׃	Ponere frenum in labijs alicuius. 2. Reg. 19. 28.
שלם	Reddere iuuencos labijs. Hos. 14. 3.	וְנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ׃	Dulcedo labiorum. Pro. 16. 21.
שמע	Non audire (intelligere) labium socij. Gen. 11. 7.	אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שְׂפַת רֵעֵהוּ׃	Tangere super labijs. Esa. 6. 7.
שמע	Audire labium (illius, quẽ) non cognoueras. Psal. 81. 6.	שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע׃	Labia alicuius moueri 1. Sam. 1. 13.
שמר	Labia custodire aliquem. Pro. 14. 3.	וּשְׂפָתֵי חֲכָמִים תִּשְׁמְרֻם׃	Labium (ripa) fluuij. Deut. 2. 36.
שמר	Labia custodire scientiam. Mal. 2. 7.	כִּי שִׂפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת׃	Labia extranea stillare fauum. Pro. 5. 3.
שפה	A labio (maris ænis) vsque ad labium eius. 1. Reg. 7. 23.	מִשְּׂפָתוֹ עַד שְׂפָתוֹ׃	Labia spense stillare fauũ. Cant. 4. 11.
שקר	Labia mendacij obmutescere, &c. Tsal. 31. 19.	תֵּאָלַמְנָה שִׂפְתֵי שָׁקֶר וגו׳	Fructus labiorum. Esa. 57. 19.
שקר	Eripere de labio mẽdatio. Ps. 120. 2.	הַיְ הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת שָׁקֶר׃	Motio labiorum. Iob 16. 5.
שושן	Labia alicuius esse rosas, &c. Cant. 5. 14. (20.	שִׂפְתוֹתָיו שוֹשַׁנִּים וגו׳	Al quid aptari super labijs. Prouer. 22. 18.
תכונה	Saturari prouentu labiorũ. Pro. 18.	תְּבוּאַת שְׂפָתָיו שָׂבֵע׃	Cognosci (vel alienũ se facere) (in) labijs. Pro. 20. 23.
תחת	Venenum aspidis esse sub labijs aliquorum. Psal. 140. 4.	חֵמַת עֲכָשׁוּב תַּחַת שְׂפָתֵימוֹ סֶלָה׃	Alienum, non labia tua, laudare te. Pro. 27. 2.
תועבה	Iniustitiam esse abominationem labiorum alicuius. Pro. 8. 7.	תּוֹעֲבַת שְׂפָתַי רֶשַׁע׃	Sapiẽtiam inueniri in labijs alicuius. Pro. 10. 13.
תרועע	Replere labia alicuius inbilo. Iob 8. 21.	יְשְׂפָתֶיךָ תְּרוֹעָע׃	Iniquitatem non inueniri in labijs alicuius. Mal. 2. 6.
			Labia seruare scientiam. Pro. 5. 2.
			Rei. tenere nomina aliquorum super labijs tuis. Psal. 10. 14.
			Osculari labia. (vel, labijs.) Prouer. 24. 26.
			Narrare (in labijs aliquid. Ps. 119. 13
			Ajcẽdere super labio fluminis. Ezec. 47. 12.
			Stare super labio (littore) fluuij. 2. Reg. 2. 13.
			Labor labiorũ alicuius. Ps. 140. 10.
			Populus profunditatum labij, ne audias. (intediges eum) Esa. 33. 19
			Populus profunditatum labij, &c. Ezec. 3. 5.
			Labia alicuius respondere in eum. Iob 15. 6.
			Peruersus labijs. Pro. 19. 1.
			Præpatiatus labijs. Exo. 6. 12.
			Labium esse ori pallij. Exo. 28. 33.
			Labia aperire. Psal. 66. 14.
			Prauaricatio labiorum. Pro. 12. 13.
			Aperire labia. Pro. 13. 3.
			Deceptus labijs. Pro. 20. 19.
			Decipere in labijs. Pro. 24. 28.
			Aperire labia cum aliquo. Iob 11. 5.
			Aperire labia, & respondere. Iob 32. 21.

Deriuatiuum huius est שפה.

שפו Nomen proprium viri, ex nepotibus Seir, qui & שְׁפִי dicebatur. Sepho. [Safo.] Gen. 36. 24. שפי Sepho. Radix forsitan est שפה.

שפח Verbum ihel perfectum, actiuum, quod femel legitiur in Biblijs, cætera verò, cũ opus erant, cautè formabis iuxta regulas grammaticales. Scabie percussit. [Dar la tigna, la stizza.] Esa. 3. 17. וְשִׁפַּח Et scabie percutiet dominus verticem filiarum Sion. Verbũ effictum est a suo deriuatiuo מִשְׁפָּחָה; & vtrunque a radice שפח emanat, mutatione ה in ח facta, quòd huiusmodi infirmitas facile adhęreat: quod notes velim.

שפחה Nomen fœmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שִׁפְחָה שִׁפְחַת שִׁפְחוֹת שִׁפְחָתִי שִׁפְחָתְךָ שִׁפְחָתְךָ שִׁפְחָתֶךָ שִׁפְחָתִי שִׁפְחָתְךָ שִׁפְחָתֶךָ שִׁפְחָתוֹ שִׁפְחָתָהּ שִׁפְחָתֵנוּ שִׁפְחָתְכֶם שִׁפְחָתָם שִׁפְחָתָיו. Famula, ancilla, pedisequa. [Ancella, serua, seruitrice.] Significationis etymon ignoratur & habet synonimũ אָמָה de quo suo loco dictum est, quamuis שִׁפְחָה vilioris conditionis esse videatur, vt 1. Sam. 25. 41. Loci aliquot obseruandi.

לחת	Esse sicut vnam famularum. Ruth 2. 13.	וְאָנֹכִי לֹא אֶהְיֶה כְּאַחַת שִׁפְחֹתֶיךָ׃	
לין	Nihil esse famulæ in domo. 2. Reg. 4. 2.	אֵין לְשִׁפְחָתְךָ כֹּל בַּבָּיִת׃	
לאר	Ancillam esse famulæ (in famulam) ad lauandum, &c. 2. Sam. 25. 41.	הִנֵּה אֲמָתְךָ לְשִׁפְחָה וגו׳	
לאר	Famulam dicere, & c. 1. Sam. 14. 18.	וַתֹּאמֶר שִׁפְחָתְךָ וגו׳	
כוח	Venire ad famulam. (Est rem cum illa habere.) Gen. 16. 2.	בֹּא נָא אֶל שִׁפְחָתִי וגו׳	
בכור	Primogenitus famulæ. Exo. 11. 5.	עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה׃	
כון	Filios esse famulæ, &c. 2. Sam. 14. 8.	וְלִשְׁפִחָתְךָ שְׁנֵי בָנִים וגו׳	
גברת	Famulam esse sicut herã. Esa. 24. 2.	כַּשִּׁפְחָה כַּגְּבִרְתָּהּ׃	
דבר	Famulam loqui. 2. Sam. 14. 14.	תְּדַבֵּר נָא שִׁפְחָתְךָ וגו׳	
הביא	Famulam venire facere aliquid, &c. Verbum est masculinum. 1. Sam. 25. 27.	אֲשֶׁר הֵבִיא שִׁפְחָתְךָ לַאדֹנִי׃	
הלך	Famulam ire, & indicare. 2. Sam. 17. 17.	וְהָלְכָה הַשִּׁפְחָה וְהִגִּידָה לָהֶם׃	
יד	Famulam esse in manu alicuius. Gen. 16. 6.	הִנֵּה שִׁפְחָתְךָ בְּיָדֵךְ וגו׳	
ירש	Famulam hæreditare dominam. Pro. 30. 23.	שִׁפְחָה כִּי תִירַשׁ גְּבִרְתָּהּ׃	
כבש	Subigere famulabus (in famulas) sibi. 2. Par. 28. 10.	לִכְבֹּשׁ לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת לָכֶם׃	
כזב	Non mentiri in famulã. 2. Reg. 4. 16	אַל תְּכַזֵּב בִּשְׁפִחָתֶךָ׃	
לב	Loqui super corde famulę. Rath 2. 13	וכי דִבַּרְתָּ עַל לֵב שִׁפְחָתֶךָ׃	
מצא	Famulam inuenire gratiam in oculis alicuius. 1. Sam. 1. 18.	תִּמְצָא שִׁפְחָתְךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ׃	
נגש	Famulas accedere, &c. Gen. 33. 6.	וַתִּגַּשְׁן הַשִּׁפְחוֹת וגו׳	
נחרף	Famula deflorata viro. Leuit. 19. 20	וְהִיא שִׁפְחָה נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ	
נמכר	Vendi famulabus. (in famulas.) Est. 7. 4.	וְאִלּוּ לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַּרְנוּ׃	
נתן	Dare famulam in sinu alicuius, &c. Gen. 16. 5.	נָתַתִּי שִׁפְחָתִי בְּחֵיקֶךָ וגו׳	
עבד	Seruos & famulas esse alicui. Gen. 12. 16.	וַעֲבָדִים וְשִׁפְחֹת וגו׳	
עבד	Seruum & famulam esse alicui. Gen 32. 6.	וָעֶבֶד וְשִׁפְחָה׃	
עבד	Vendere seruo & ancilla. (in seruũ, & famulam,) &c. Deut. 28. 68.	לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת וגו׳	
עבד	Hæreditare famulis & famulabus. (& in famulas.) Esa. 14. 2.	לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת׃	
עין	Oculos famulæ esse ad manum hæræ. Psal. 123. 2.	כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ	
פה	Ponere in ore famulę, &c. 2. Sam. 14. 22.	וְהוּא שָׂם בְּפִי שִׁפְחָתְךָ וגו׳	
קול	Auscultare in voce famulæ. 1. Sam. 28. 23. (2. 7.	שְׁמַע נָא גַם אַתָּה בְּקוֹל שִׁפְחָתֶךָ׃	
קנה	Acquirere seruos & famulas. Eccl.	קָנִיתִי עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת׃	
שלח	Dimittere famulam suam, &c. Ier. 34. 9.	וְשִׁלַּח אִישׁ אֶת עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת שִׁפְחָתוֹ וגו׳	
שמע	Famulã auscultare in voce alicuius. 1. Sam. 28. 22.	הִנֵּה שָׁמְעָה שִׁפְחָתְךָ בְּקוֹלֶךָ וגו׳	
שפחה	Famulam esse alicui. Gen. 16. 1.	וְלָהּ שִׁפְחָה מִצְרִית׃	

Deriuatiuum huius radicis est. מִשְׁפָּחָה.

שפט Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

שָׁפַט שָׁפַטְתָּ שָׁפַטְתִּי שָׁפַטְנוּ שָׁפַטְתָּ שָׁפַטְתְּ שָׁפַטְתֶּם שָׁפַטְתִּי שָׁפַטְתָּם שָׁפַטוּ שָׁפַטְתָּ שָׁפַטָה שָׁפַטְנוּ שָׁפַטוּ שָׁפַטוּם	Præteri.
שׁוֹפֵט שׁוֹפְטִים שׁוֹפְטֵי שׁוֹפְטָנוּ שׁוֹפְטֶיךָ שׁוֹפְטָיִךְ שׁוֹפְטֵיכֶם שׁוֹפֵטָה שׁוֹפְטֶיהָם	Part. præs.
אֶשְׁפֹּט תִּשְׁפֹּט יִשְׁפֹּט אֶשְׁפֹּטְךָ אֶשְׁפֹּטֵם יִשְׁפְּטֵנִי תִּשְׁפְּטוּ יִשְׁפְּטוּ אוֹ יִשְׁפּוֹטוּ יִשְׁפְּטוּ יִשְׁפְּטוּהוּ	Futurum.
שְׁפֹט שְׁפָטֶה שְׁפוּ שְׁפוּ שְׁפָטוּנִי	Imperat.
שָׁפוֹט שָׁפוּט לִשְׁפֹּט לִשְׁפָטְךָ לִשְׁפָטֶךָ לִשְׁפָטֵנוּ׃	Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, præter pahul, cuius loco Niphal vteris שָׁפֵטָה nonnullis est ex coniugatione quadrata, quod non placet שָׁפֵט est etiam nomen, vt suo loco dicemus. Iudicauit. [Giudicare, sententiare, far giudicio.] Vide participium supplet vices nominis Toar; iudicans, & iudex. Est autem iudicare Hebræis, vel simpliciter, quæ bona agenda, & quæ mala fugienda pronunciare, hoc est, ad bonos mores homines componere: vel iustum absoluere, & iniustum cõdemnare, quod est bonos tueri ab improbis, & de his pœnas sumere. Hinc iudices Iseaelitarum legimus, quorum erat officium, docere populum mores diuinos, & de causis ciuilibus (quas vocant) diiudicare, summo tamen rerum imperio, quemadmodũ reges postea, non potiebantur. Differt verò a דון, quod tàm disceptare, cõtendere, quàm iudicare significat, quod notes velim. Hinc multæ exoriuntur locutiones elegantiarum plenę, & varia dicendi schemata, quorũ nonnulla in sequentib. annotabis.

שום	Iudicare inter virum, & inter sociũ eius. Exo. 18. 16.	וְשָׁפַטְתִּי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ	
אכל	Edere iudices. Hos. 7. 7.	וְאָכְלוּ אֶת שֹׁפְטֵיהֶם׃	
אלהים	Deum iudicare in aliquos. (pœnas de eis sumere.) 2. Par. 20. 12.	אֱלֹהֵינוּ הֲלֹא תִשְׁפֹּט בָם׃	
אלהים	Deos iudices esse in terra. Ps. 58. 12	אַךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ	
אלהים	Deum iudicare iustum & iniustum. Eccles. 3. 17.	אֶת הַצַּדִּיק וְאֶת הָרָשָׁע יִשְׁפֹּט הָאֱלֹהִים׃	
אמת	Regem iudicare in veritate pauperes. Pro. 29. 14.	מֶלֶךְ שׁוֹפֵט בֶּאֱמֶת דַּלִּים׃	
ארץ	Iudicare terram. Psal. 82. 8.	קוּמָה אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאָרֶץ׃	
בית	Iudicare domum alicuius, &cæt. 1. Sam. 3. 13.	כִּי שֹׁפֵט אֲנִי אֶת בֵּיתוֹ וגו׳	
גוי	Iudicare inter gentes. Esa. 2. 4.	יִשְׁפֹּט בֵּין הַגּוֹיִם׃	
דבר	Iudicare verbum (negotium) paruũ. Exo. 18. 22. Vide etiam ver. 27.	וְכָל דַּבַּר הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ הֵם׃	
דל	Iudicare pauperem & orphanum. Psal. 82. 3.	שִׁפְטוּ דַל וְיָתוֹם׃	
דרך	Iudicare aliquẽ secundum vias eius. Ezec. 7. 3.	וְשָׁפַטְתִּיךְ כְּדְרָכֶיךָ׃	
דרך	Iudicare aliquem secundum vias, & actiones eius. Ezec 24. 14.	כְּדַרְכֵיךְ וּכְעַלִילוֹתַיִךְ שָׁפְטוּךְ	
דרש	Iudex & inquirens iudicium, &cæt. Esa. 16. 5.	שֹׁפֵט וְדֹרֵשׁ מִשְׁפָּט וגו׳	
דרש	Iudices inquirere diligenter. Deut. 19. 18.	וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים הֵיטֵב וגו׳	
סוגג	Infatuare iudices. Iob 12. 17.	וְשֹׁפְטִים יְהוֹלֵל׃	
פוסיע	Saluare a iudicibus animæ. Psalm. 109. 31.	לְהוֹשִׁיעַ מִשֹּׁפְטֵי נַפְשׁוֹ׃	
פיס	Venire ad iudicem, qui sit in diebus illis, &c. Deut. 17. 9.	וְאֶל הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם׃	
פכרית	Excindere iudicẽ de medio alicuius. Amos 2. 3.	וְהִכְרַתִּי שׁוֹפֵט מִקִּרְבָּהּ׃	
פעמיד	Collocare iudices in terra. 2. Par. 19. 5.	וַיַּעֲמֵד שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ וגו׳	
פעיל	Iudicem cadere facere aliquem, & cędere eum ante se, &c. Deut. 25. 2.	וְהִפִּילוּ הַשָּׁפֹט וְהִכָּהוּ לְפָנָיו וגו׳	
פקיס	Deũ excitare iudices, &c. Iud. 2. 16.	וַיָּקֶם יי׳ שֹׁפְטִים וגו׳	
הל	Iudicare montem. Abd. 1. 21.	לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו׃	
פסיב	Reducere iudices, vt prius. Esa. 1. 26	וְאָשִׁיבָה שֹׁפְטַיִךְ כְּבָרִאשֹׁנָה	
פעיס	Ponere aliquos iudices populo. 1. Sam. 8. 21.	וְיָשֵׂם אֶת בָּנָיו שֹׁפְטִים לְיִשְׂרָאֵל׃	
פסיס	Ponere aliquem iudicem in terra. 2. Sam. 15. 4. (3. 3.	מִי יְשִׂמֵנִי שֹׁפֵט בָּאָרֶץ׃	
זאב	Iudices esse lupos vespertinos. Soph.	שִׁפְטֶיהָ זְאֵבֵי עֶרֶב׃	
זכה	Purum esse in iudicando. Psal. 51. 6.	תִּזְכֶּה בְשָׁפְטֶךָ׃	
זרוע	Brachia Dei iudicare populos. Esa. 51. 5.	וּזְרֹעֲתַי עַמִּים יִשְׁפּוֹטוּ׃	
יד	Deum iudicare aliquem de manu alterius. (Est ab iniuria illum asserere.) 1. Sam. 24. 16.	וַיִּשְׁפְּטֵנִי מִיָּדֶךָ׃	
יד	Iudicare aliquem de manu inimici eius.	כִּי שָׁפַטוּ יי׳ מִיַּד אֹיְבָיו׃	

יסוס	יְשַׁפֵּט יי בֵּינִי וּבֵינֶיךָ :	*eius. 2. Sam. 18. 20.* *Deum iudicare inter aliquos. Gen. 16. 5.*
יסוס	כִּי לֹא לָאָדָם תִּשְׁפֹּט כִּי לַיי׳ וגו׳ :	*Non iudicare homini, sed Deo. 2. Par. 19. 6.*
יסב	כִּי שָׁם אֵשֵׁב לִשְׁפֹּט וגו׳ :	*Sedere ad iudicandum. Ioel 5. 4.*
יסרעל	וְהִוא שָׁפְטָה אֶת יִשְׂרָאֵל בָּעֵת הַהִוא :	*Aliquam iudicare aliquos, &c. Iud. 4. 24.*
יתום	לִשְׁפֹּט יָתוֹם וָדָךְ :	*Iudicare pupillum & afflictum. Ps. 10. 18.*
יתום	יָתוֹם לֹא יִשְׁפֹּטוּ :	*Non iudicare pupillum. Esa. 1. 23.*
כרס	שִׁפְטִי נָא בֵּינִי וּבֵין כַּרְמִי :	*Iudicare inter Deum, & vineã eius. Esa. 5. 3.*
מיסף	מִישָׁרִים תִּשְׁפְּטוּ בְּנֵי אָדָם :	*Iudicare recta. (vel rectitudinibus, rectè.) Psal. 58. 2.*
מיסד	אֲנִי מִישָׁרִים אֶשְׁפֹּט :	*Iudicare recta. Psal. 75. 3.*
מיסוס	כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישֹׁר :	*Iudicare populos rectitudine. Psal. 67. 5.*
מלך	שִׂימָה לָּנוּ מֶלֶךְ לָשָׁפְטֵנוּ :	*Ponere aliquibus regem ad iudicandum eos. 1. Sam. 8. 5.*
מלך	יִשְׁפְּטֵנוּ מַלְכֵּנוּ :	*Regem iudicare. 1. Sam. 8. 20.*
מראה	לֹא לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפּוֹט :	*Non iudicare visioni (ad visionem) oculorum. Esa. 11. 3.*
מספט	וּמִשְׁפַּט אֶבְיוֹנִים לֹא שָׁפָטוּ :	*Non iudicare iudicium pauperum. Ier. 5. 29.*
מספט	וּבְמִשְׁפָּטֵיהֶם אֶשְׁפֹּט :	*Iudicare aliquos in iudicijs eorum. Ezec. 7. 27.*
מספט	וְשָׁפַטְתִּיךְ כְּמִשְׁפְּטֵי הֹמֵתוֹת :	*Iudicare aliquos in iudicijs tuis. Ezec. 23. 24.*
מספט	הֲתִשְׁפֹּט אוֹתָם מִשְׁפַּט נֹאֲפוֹת וגו׳ :	*Viros iustos iudicare aliquos iudicio adulterantium, &c. Ezec. 23. 45.*
מספט	לִשְׁפֹּט כְּמִשְׁפְּטֵי יִשְׁפְּטוּהוּ :	*Stare ad iudicandum, & iudicare in iudicijs Dei. Iudæi ex Masora legunt, לְמִשְׁפַּט & וַיִּשְׁפְּטוּהוּ, quod notes. Ezec. 44. 24.*
מזספט	מִשְׁפַּט אֱמֶת שָׁפָטוּ :	*Iudicare iudicium veritatis. Zac. 7. 9*
מספט	אֱמֶת וּמִשְׁפַּט שָׁלוֹם שִׁפְטוּ בְּשַׁעֲרֵיכֶם :	*Iudicare veritatem & iudicium pacis in portis. Zac. 8. 16.*
כביא	שׁוֹפֵט וְנָבִיא וגו׳ :	*Iudex, propheta, &c. Esa. 3. 2.*
כריך	וּנְדִיבִים כָּל שֹׁפְטֵי אָרֶץ :	*Nobiles esse iudices terræ. Iro. 8. 16*
כודע	וְנוֹדַעְתִּי בָם כַּאֲשֶׁר אֶשְׁפֹּטֵךְ	*Cognosci, cum iudicas. Ezec. 35. 11.*
כוסל	הוֹכִיחוּ שֹׁפְטֵי אָרֶץ :	*Iudices terræ erudiri Psal. 2. 10.*
עדס	וְשָׁפְטוּ הָעֵדָה בֵּין הַמַּכֶּה וגו	*Cœtum iudicare inter aliquos. Num. 35. 24.*
עול	עַד מָתַי תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל :	*Iudicare iniquitatem. Psal. 82. 2.*
עיר	הֲתִשְׁפֹּט הָתִשְׁפֹּט אֶת עִיר הַדָּמִים :	*Iudicare ciuitatem. Ezec. 22. 2.*
עלילותם	כְּדַרְכֵּם וְכַעֲלִילוֹתָם שְׁפַטְתִּים :	*Iudicare aliquem secundum vias & actiones eius. Ezec. 36. 19.*
עם	וְשָׁפְטוּ אֶת הָעָם בְּכָל עֵת :	*Iudicare populum in omni tempore. Exo. 18. 22.*
עם	וְשָׁפַט בֵּין עַמִּים רַבִּים :	*Iudicare inter populos multos. Mich. 4. 3.*
עני	יִשְׁפֹּט עֲנִיֵּי עָם :	*Iudicare afflictos populi. Psal. 72. 4*
ערפל	הֲבַעַר עֲרָפֶל יִשְׁפּוֹט :	*Deum iudicare per caliginem. Iob 22. 13.*
עסס	הֲשֹׁפֵט כָּל הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט :	*Iudicem vniuersæ terræ non facere iudicium. Gen. 18. 25.*
פלט	וְאַפְלֻטָה לַנֶּצַח מִשְׁפָּטִי :	*Eripere a iudice. Iob 23. 7.*
פניס	לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים וגו׳	*Stare ante iudices. Deut. 19. 17.*
פניס	פְּנֵי שִׁפְטָיוּ יִכְסֶה :	*Tegere facies iudicũ terræ. Iob 9. 24*
כריק	אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק :	*Deum esse iudicem iustũ. Psal. 7. 12*
כרק	בְּצַדֶּק תִּשְׁפֹּט עֲמִיתֶךָ :	*Iudicare socium tuum in iustitia. Leuit. 19. 15.* (1. 16.
כרק	וְשָׁפַטְתֶּם צֶדֶק בֵּין וגו׳ :	*Iudicare iustitiã inter aliquos. Deut.*

שרק	שִׁפְטֵנִי׳ כְּצִדְקִי וגו׳ :	*Deum iudicare aliquem secundum iustitiam eius, &c. Psal. 7. 9.*
צרק	וְהוּא יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק :	*Iudicare orbem in iustitia. (iustè.) Psal. 9. 9.*
צרק	שָׁפְטֵנִי כְּצִדְקְךָ יי׳ :	*Deum iudicare aliquem secundum iustitiam suam. Psal. 35. 24.*
צרק	יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וגו׳ :	*Venire ad iudicandum terram, iudicare orbem in iustitia, & populos in veritate, & rectitudine. Psal. 96. 13. & 98. 9.*
צוס	וְאִצַּוֶּה אֶת שֹׁפְטֵיכֶם וגו׳ :	*Præcipere iudicibus. Deut. 1. 16.*
צוס	אֲשֶׁר צִוִּיתִי שֹׁפְטִים עַל עַמִּי :	*Præcipere (ordinare) iudices super populo. 1. Par. 17. 10.*
רוס	הוּא רָמִים יִשְׁפּוֹט :	*Iudicare altos. Iob 21. 22.*
פס	הִנְנִי שֹׁפֵט בֵּין שֶׂה לַשֶּׂה וגו׳	*Iudicare inter pecus, et pecus. Ezec. 34. 17.*
סוס	מִי שָׂמְךָ לְאִישׁ שַׂר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ :	*Ponere aliquem viro (in virum) principi & iudici super alios. Exo. 2. 14.*
מחר	רָאשֵׁיהָ בְּשֹׁחַד יִשְׁפֹּטוּ :	*Capita iudicare (in) munere. Mich. 3. 11.*
מלוס	וְהַשֹּׁפֵט בַּשִּׁלּוּם :	*Iudicem esse in retributione. Mich. 7. 3.*
שמע	וְגַם אֶל שֹׁפְטֵיהֶם לֹא שָׁמֵעוּ :	*Nõ auscultare (ad) iudices. Iud. 2. 17*
מפט	הָאֶחָד בָּא לָגוּר וַיִּשְׁפֹּט שָׁפוֹט :	*Aduenam iudicare iudicãdo. [Vulgò findicare, dar legge.] Gen. 19. 9*
מפט	וַיְהִי בִּימֵי שְׁפֹט הַשֹּׁפְטִים	*Dies iudicandi iudices. Ruth 1. 1.*

Cæterum & in Chaldaico idiomate hoc verbum idẽ significat, ex quo legitur participium plurale præsens שָׁפְטִין, Esd. 7. 25. præfice שְׁפִטִין וְדַיָּנִין iudices, & iudices, &c. Hinc dinoscitur, in quo differant שפט & דין, & hoc de causa ciuili, illud de moribus propriè dicatur, quod notes. Deriuatiua huius & composita sunt. אֶל שֶׁפֶט הוּשְׁפָּט יִשְׁפֹּט מִשְׁפָּט נִשְׁפָּט עֵין מִשְׁפָּט שָׁוֹט מִשְׁפַּט שָׁפָט שִׁפְטִיָּה שִׁפְטִיהוּ שְׁפָטִים שִׁפְטָן

שָׁפוֹט Est infinitiuus verbi Cal superioris, ibi vide. Aliàs est nomen masculinum genere, & declinatione שָׁפוֹטִים plaga, pœna, supplicium, quasi iudicatum, vel sententiæ executionem diceres. [*Condannaggione, pena, essecutione del giudicio, della sentenza,*] 2. Par. 20. 9. *Si venerit super nos malum; gladius* שָׁפוֹט *supplicium, & pestis, & fames.* Ezec. 23. 10. וּשְׁפוֹטִים *Et iudicia (pœnas) fecerunt in ea.*) Nec alibi fortasse reperitur.

שָׁפָט Nomen proprium viri ex tribu Simeonis, qui fuit terræ Canaam exploratorum vnus. Saphat. [*Safato.*] Num. 13. 5. *Pro tribu Simeonis* שָׁפָט *Safatus filius Huri.*

Fuit alter Saphatus Elisei prophetæ pater. 1. Reg. 19. 17. *Et Eliseum filium* שָׁפָט *Saphati, &c.*

Alter ex nepotibus Dauidis. 1. Par. 3. 22. וְשָׁפָט *Et Saphatus.*

Alter ex tribu Gad. 1. Par. 5. 12. וְשָׁפָט *Et Saphatus.*

Alter præfectus gregis Dauidis. 1. Par. 27. 29. *Et super bobus in vallibus* שָׁפָט *Saphatus filius Adlai.*

שְׁפַטְיָה Nomen proprium filij Dauidis. Sephatiah. [*Sefatia.*] 2. Sam. 3. 4. Et quintus שְׁפַטְיָה *Sephatias filius Abitalæ.*

Fuit alter Sephatias, de quo Ierem. 38. 1. *Et audiuit* שְׁפַטְיָה *Sephatias filius Matani.*

Alter. Esd. 2. 4. *Filij* שְׁפַטְיָה *Sephatiæ, &c.* Hic est fortasis ille, de quo & c. 8. 8. *Et ex filijs* שְׁפַטְיָה *Sephatiæ, &c.* Confer locos.

Alter ex seruis Salomonis. Esd. 2. 57. *Filij* שְׁפַטְיָה *Sephatiæ.*

Alter ex tribu Iudæ. Neh. 11. 4. *Filij* שְׁפַטְיָה *Sephatiæ, &c.*

Alter ex Beniamin. 1. Par. 9. 8. *Et Mesulamus filius* שְׁפַטְיָה *Sephatiæ.* Compositum est ex שפט & יה.

שְׁפַטְיָהוּ Nomen proprium viri fortissimi. Sephatiahu. [*Sefatio.*] 1. Par. 12. 5. וְשִׁפְטְיָהוּ *Et Sephatius Harophæus.*

Fuit alter Sephatius ex Simeon. 1. Par. 27. 16. *Simeonitidi* שְׁפַטְיָהוּ *Sephatius filius Maachæ.*

Alter Iosaphati regis filius a fratre interemptus. 2. Par. 21. 2. וְשִׁפְטְיָהוּ *Et Sephatius.* Compositum est ex. הוא & יה & שפט.

שִׁפְטִים Nomen pluralis numeri tantùm, & cum affixo שִׁפְטֵי. Iudicia, plagæ, supplicia, pœnæ, quasi iudicij in rem iudicatã executiones dicas, idẽ cum שָׁפוֹט, de quo superius dictum est. [*Giudicij, sentenze, pene.*] Loci notandi.

גדל	וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים :	*Redimere in iudicijs (supplicijs) magnis, &c. Exo. 6. 6.*
גדל	בְּשִׁפְטִים גְּדֹלִים :	*Educere in iudicijs magnis, &c. Exo. 7. 6.*
ככון	נְכוֹנוּ לַלֵּצִים שְׁפָטִים :	*Iudicia aptari (parata esse) derisoribus. Pro. 2. 29.*
עסס	וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים :	*Facere iudicia (exempla edere) in idolos. Exo. 12. 12.*
עסס	וּבְאֶל הֵיהֶם עָשָׂה יי׳ שְׁפָטִים :	*Facere iudicia in idolos. Num. 33. 4*
עסס	וְעָשִׂיתִי בָךְ שְׁפָטִים :	*Facere in aliquẽ iudicia. Ezec. 5. 10.*
עסס	וְאֵת יי׳ עָשָׂה שְׁפָטִים :	*Facere iudicia cum aliquo. 2. Par. 24. 24.*
רוע	אַף כִּי אַרְבַּעַת שְׁפָטַי הָרָעִים וגו׳ :	*Quatuor iudicia Dei mala (supplicia grauia) gladius, & fames, & fera, & pestis. Ezec. 14. 21.*

Radix est. שפט.

שִׁפְטָן Nomen proprium viri ex tribu Ephraim. Siphtan. [*Siftano.*] Num. 34. 24. *Cemuelus filius* שִׁפְטָן *Siphtani.* Radix est. שפט.

שְׁפִי Nomen masculinum genere, & declinatione שְׁפִיּוּ או שְׁפִים. Altitudo, eminentia, altum, locus altus, eminens. [*Altezza, luoco alto.*] Nouem vicibus inuenitur.

ילך	וַיֵּלֶךְ שָׁפִי :	*Ire altitudine. (in altum tendere.) Num. 23. 3.*
דכר	עַל כָּל שְׁפִים בַּמִּדְבָּר בָּאוּ שֹׁדְדִים :	*Vastatores venire super eminentijs in deserto. Ier. 12. 12.*
מרעית	וּבְכָל שְׁפִים מַרְעִיתָם :	*Pascũ esse in eminentijs. Esa. 49. 9.*
כתר	צָפְתָּה עַל שְׁפִים נְדֹרוֹת :	*Aperire super eminentijs fluuios. Esa. 41. 18.* (2.
כשא	שְׂאִי עֵינַיִךְ עַל שְׁפִים :	*Leuare oculos super eminẽtijs. Ier. 3.*
כשא	שְׂאִי עַל שְׁפִים קִינָה :	*Leuare super eminentijs lamentum. Ier. 7. 31.*
צמר	פֹּרָאִים עָמְדוּ עַל שְׁפִים :	*Stare super eminẽtijs, &c. Ier. 14. 6.*
קול	קוֹל עַל שְׁפִים נִשְׁמָע :	*Vocem audiri super eminentijs. Ier. 3. 21.*
רוח	רוּחַ צַח שְׁפִים וגו׳ :	*Ventus purus eminentiarum. Ier. 4. 11.*

Aliàs שְׁפִי est nomen proprium viri filij Sobas, qui & שְׁפוֹ. Sephi. [*Sefio.*] 1. Par. 1. 39. שִׁבְעִי Sephius.

Radix est. שפה

שָׁפַךְ Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

שָׁפַךְ שָׁפַכְתָּ שָׁפַכְתִּי שָׁפַכְתָּ שָׁפַכְתָּהוּ שָׁפַכְתָּהוּ	Præteritum.
שָׁפוֹ או שָׁפְכָה	
שֹׁפֵךְ שֹׁפְכִים שֹׁפְכוֹ שֹׁפֶכֶת שֹׁפְכוֹת	Part. præs.
שָׁפוּךְ שָׁפוּכָה	Part. pass.
אֶשְׁפֹּךְ או אֶשְׁפְּכָה חִשְׁפֹּךְ תִּשְׁפְּכִי תִּשְׁפֹּךְ תִּשְׁפְּכוּ יִשְׁפֹּךְ תִּשְׁפֹּךְ תִּשְׁפְּכִי תִּשְׁפֹּךְ תִּשְׁפְּכוּ	Futurum.
שְׁפֹךְ שִׁפְכִי שִׁפְכוּ	Imperat.
בִּשְׁפֹךְ לִשְׁפֹּךְ בִּשְׁפָכָה	Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. Fudit effudit. [*Versare, spandere.*] Dicitur de quacunque re, & efficit Hebraismos nonnullos elegantiarum plenos, vt in sequentibus annotabis.

ארץ	לֹא שְׁפָכְתָּהוּ עַל הָאָרֶץ וגו׳ :	*Non effundere (sanguinem) super terram, &c. Ezec. 24. 7.*
ארץ	וַיִּשְׁפָּכֶם עַל פְּנֵי הָאָרֶץ :	*Effundere (aquam maris) super facie terræ. Amos 5. 8.*
כון	שֹׁפֵךְ בּוּז עַל נְדִיבִים :	*Effundere opprobrium super aliquẽ. Psal. 107. 40.*
דם	שֹׁפֵךְ דַּם הָאָדָם וגו׳ :	*Fundere sanguinem hominis, &c. Gen. 9. 6.*
דם	יָדֵינוּ לֹא שָׁפְכָה אֶת הַדָּם הַזֶּה :	*Manus non effundere sanguinem. Deut. 21. 7.*
דם	וְלִשְׁפֹּךְ דַּם חִנָּם :	*Effundere sanguinem gratis. 1. Sam. 25. 31.*
דם	דָּם לַרֹּב שָׁפַכְתָּ :	*Effundere sanguinem in immensum. 1. Par. 22. 8.*
דם	כִּי רַמִּים רַבִּים שָׁפַכְתָּ אַרְצָה לְפָנָי :	*Effundere sanguines multos in terrã ante Dominum. 1. Par. 22. 8.*
דם	דָּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ :	*Sanguis effusus. Psal. 79. 10.*
דם	וּמְהָרוּ לִשְׁפֹּךְ דָּם :	*Accelerare ad effundendum sanguinem. Pro. 1. 16.*
דם	וְשֹׁפֶכֶת דָּם :	*Iudicare iudicijs effundentium sanguinem. Ezech. 16. 39.*
דם	עִיר שֹׁפֶכֶת דָּם בְּתוֹכָהּ :	*Vrbem effundere sanguinem in medio sui. Ezec. 22. 3.*
זעם	וָאֶשְׁפָּךְ עָלֶיךָ זַעְמִי :	*Effundere super aliquem indignationem. Ezec. 21. 36.*
חמם	שְׁפֹךְ חֲמָתְךָ אֶל הַגּוֹיִם וגו׳	*Effundere furorem tuũ ad aliquem. Psal. 79. 6.*
חמם	וַיִּשְׁפֹּךְ עָלָיו חֲמָה אַפּוֹ וְעֶזּוּז מִלְחָמָה :	*Effundere super aliquem, furorem, iram tuam, & robur belli. Esa. 42. 25.*
חמם	שָׁפַךְ כָּאֵשׁ חֲמָתוֹ :	*Effundere furorem sicut ignem. Thren. 3. 4.*
חמם	עִתָּה מְרֻוֹב אֶשְׁפֹּךְ חֲמָתִי עָלֶיךָ :	*Effundere furorem super aliquem de propinquo. Ezec. 7. 8.*
חמם	וּבְחֲמָה שָׁפוּכָה :	*Furor effusus. Ezec. 20. 23.*
חרון	שָׁפַךְ חֲרוֹן אַפּוֹ :	*Effundere furorem nasi. Thren. 4. 11*
יבש	וְשָׁפְכָה הַיִּבָּשָׁה	*Effundere (aquam in) aridã. Exo. 4. 9*
לב	שִׁפְכִי כַמַּיִם לִבֵּךְ וגו׳ :	*Effundere cor vt aquam coram aliquo. Thren. 2. 19.*
לבב	שִׁפְכוּ לְפָנָיו לִבַּבְכֶם :	*Effundere cor ante Dominum. Psal. 62. 9.*
מים	עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֻנוּ כַּמָּיִם :	*Fundere sanguinem super terram sicut aquam. Deut. 12. 16.*
מעים	וַיִּשְׁפֹּךְ מֵעָיו אַרְצָה :	*Effundere viscera in terram. 2. Sam. 20. 10.*
מרק	וְאֵת הַמֶּרֶק שָׁפוּךְ :	*Effundere ius. Iud. 6. 20.* (13.
מרים	יִשְׁפֹּךְ לָאָרֶץ מָרֹרָתִי :	*Effundere humi fel alicuius. Iob 16.*
כסך	גַּם לָהֶם שָׁפַכְתָּ נֶסֶךְ :	*Effundere libationem alicui. Esaias 57. 6.*
כפז	וָאֶשְׁפֹּךְ אֶת נַפְשִׁי לִפְנֵי יי׳ :	*Effundere animam ante Dominum. 1. Sam. 1. 15.*
כפז	וָאֶשְׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי :	*Effundere super se animam. Ps. 42. 5*
סלול	וַיִּשְׁפְּכוּ סֹלְלָה אֶל הָעִיר :	*Effundere aggerem ad (contra) vrbem. 2. Sam. 20. 15.*

30.28. *Et his quæ sunt* בְּשִׁפְמוֹת *in Siphemota.* Radix est שפם.

שִׁפֹּן Nomen masculinum genere, & declinatione, Cuniculus, animal lege vetitum [*Coniglio.*] Significationis etymon ignoratur, & quater solum inuenitur.

וְאֶת הַשָּׁפָן כִּי מַעֲלֶה גֵרָה הוּא וגו׳ :	*Cuniculum eleuare ruminationem, &cæt. Leuit.* 11. 5. *Deut.* 14.7.
סְלָעִים מַחְסֶה לַשְּׁפָנִים :	*Rupes esse protectionem cuniculis. Psal.* 104.18.
שְׁפָנִים עַם לֹא עָצוּם וגו׳ :	*Cuniculos esse populum inualidum, &cæt. Prou.* 30.26.

Aliàs שָׁפָן est nomen proprium viri scribæ regis Iosiæ. Saphan. [*Safano.*] Reg. secundo. 22. 3.

Misit rex את שָׁפָן *Saphanum filium Azaliæ filij Mesulami, scribam, &c.* Ier. 36. 10. *In gazophilacio Gemariæ filij* שָׁפָן *Saphani scribæ.*

Fuit alter Saphanus eodem tempore, ex genere sacerdotali, vt arbitror. secundo Reg. 22. 12. *Et Achicamũ filium* שָׁפָן *Saphani, &c.* Hic fortassis est ille Saphanus, de quo Ier. 29. 3. *per manum Elasæ filij* שָׁפָן *Saphani.*

Alter (modo superior non sit) de quo Ezec. 8.11. *Et Iaazanias filius* שָׁפָן *Saphani &c.* Deriuatiuum huius est עַטְרוֹת שׁוֹפָן.

שְׁפָנִים Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs in regimine שְׁפָנֵי Abscondita, reconditа. [*Cose nascoste, celate.*] Deut. 33.19. שְׁפוּנֵי *Et abscondita reconditarum arenæ.* Radix est ספן, mutatione solita ס in ש facta; ob aliquod mysterium forsitan.

שֶׁפַע Nomen forma masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Copia, abundantia, affluentia. [*Copia, abondanza.*] Deut. 39. 19. *Quoniam* שֶׁפַע *abundantiam marium exugent.* Deriuatiua huius sunt שִׁפְעִי שִׁפְעַת

שִׁפְעִי Nomen proprium viri ex tribu Simeonis. Siphi. [*Sifio*] Par. primo. 4. 37. *Et Zizas filius* שִׁפְעִי *Siphij.* Radix est שפע.

שִׁפְעַת Nomen fęmininum genere, sine plurali, quod alijs est a forma שִׁפְעָה in regimine, sed cum reperitur etiam in statu absoluto, fortasse verius est dicere, hanc esse formam vtriusque status. Copia, abundantia, affluentia, idem cum שֶׁפַע. [*Copia abondanza.*] Sex vicibus inuenitur.

שִׁפְעַת גְּמַלִּים תְּכַסֶּךָ :	*Copiam chamclarum tegere aliquẽ. Esa.* 60.6.
שִׁפְעַת מַיִם תְּכַסֶּךָ :	*Copiam aquarum tegere aliquem. Iob* 22.11. *&* 38.34.
מִשִּׁפְעַת סוּסָיו יְכַסֶּךָ אֲבָקָם :	*Puluerem tegere aliquem, ob copiam equorum. Ezec.* 26.10.
וַיַּרְא אֶת שִׁפְעַת יְהוּא בָּאוּ	*Videre copiam (turbam) alicuius.* 2. *Reg.* 9.17.
וַיֹּאמֶר שִׁפְעַת אֲנִי רֹאֶה :	*Videre copiam. (turbam.)*

Radix est שפע.

שְׁפוּפָם Nomen proprium viri ex tribu Beniamin quẽ Rabi Salomon autumat esset מֻפִּים, vt suo loco diximus. Sephupham. [*Sefufamo.*] Num. 26. 39. לְשׁוּפָם *Sephuphamo, &c.* Hinc deriuatur שׁוּפָמִי, quod superius habetur.

שְׁפוּפָן Nomen propriũ viri nepotis Beniamin, modo non vis, eundem cum superiori esse. Sephuphan. [*Sefufano.*] Par. primo. 3. 5. וְשׁוּפָן *Et sephuphanus.*

שְׁפִיפוֹן Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur, ex qua radice sit, & quid propriè significet. Ex loci coniectura idem esse cum נָחָשׁ censeo; serpens videlicet, anguis aspis, & sic a radice שוף satis ornatè dici, allusione ver-

וְאֶת הַר יִשְׂרָאֵל וּשְׁפֵלוֹתָיו :	*Mons & planities eius. Ios.* 11.16.
בַּהַר וּבַשְּׁפֵלָה וּבָעֲרָבָה וגו׳	*Mons, planities, campestræ, &c. Ios.* 12.8.
יוֹשֵׁב הַהָר וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׁפֵלָה :	*Habitator montis, & planitiei, Iud.* 1.9.
וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׁפֵלָה יוֹשֵׁב :	*Austrum & planitiem habitare. Zac.* 7.7.
וּבַשְּׁפֵלָה וּבְנֶגֶב שׁוּר :	*Vallis, & planities. secundo Par.* 26.10.
בַּעֲרָבָה בַהָר וּבַשְּׁפֵלָה וּבַנֶּגֶב וגו׳ :	*Campestre, mons, vallis, austrũ, &c. Deut.* 1.7.
פְּשָׁתֵי בְעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וגו׳ :	*Vrbes planitiei Par. secũdo.* 28.18.
כַּשִּׁקְמִים אֲשֶׁר בַּשְּׁפֵלָה לָרֹב	*Sycomoros esse in planitie in immensum. Reg primo.* 10.27.

שִׁפְלָה Nomen formæ fœminæ, quod semel legitur in Biblijs. Humiliatio, depressio. [*Bassezza.*] Esa. 32.19. וּבַשִּׁפְלָה *Et in humiliatione humiliabitur vrbs.* Quidam arbitrantur, idem esse cum superiori, id est in loco humili. Radix est שפל

שִׁפְלוּת Nomen formæ fœminæ, quod semel legitur in Biblijs. Humiliatio, deiectio, depressio. [*Abbassamento, bassezza.*] Eccles. 10. 18. וּבְשִׁפְלוּת *Et in humiliatione manuum stillabit domum.* Hebraismus idest propter negligentiam. Radix est שפל

שָׂפָם Nomen formæ masculinæ, sine plurali, & cũ affixo שִׂפְמוֹ. Labritium, labri superioris barba, nam arbitror a שָׂפָה deduci, & tantũ significare eam partem labiorum, quam supra os barba contegit, non totum mentum, vt alij volunt. [*Mostacchio*] Quinque vicibus inuenitur.

וְעַל שָׂפָם יַעְטֶה :	*Leprosum operire sup labritio, &c. Leuit.* 13.45.
וְלֹא תַעֲטֶה עַל שָׂפָם :	*Lugentem non operire super labritio. Ezech.* 24. 17. *Vide etiam ver.* 22.
וְעָטוּ עַל שָׂפָם כֻּלָּם :	*Omnes operire super labritio. (ob pudorem) Mich.* 3.7.
וְלֹא עָשָׂה שִׂפְמוֹ :	*Non facere (aptare) labritium tuũ. (ob aliquem dolorem.)* 2. *Sam.* 19.25.

שָׁפָם Nomen proprium viri ex tribu Gad. Saphã. [*Safamo.* par. primo. 5.12. וְשָׁפָם *Et saphamus secundus.*

Deriuatiua huius radicis sunt. שָׁפָם שִׁפְמִי שִׁפְמוֹת.

שִׁפְמָה Nomen proprium vrbis, quæ terminus Iudeæ fuit ad solis ortum, & cum He locali in fine, שִׁפְמָה Sepham. [*Sefama.*] Num. 34.10. *Ab Hazarenano* שִׁפְמָה *Sephamam. Et descendet limes* מִשְּׁפָם *a Sephama &c.* Hinc fit שִׁפְמִי de quo mox dicemus.

שְׁפִים Nomẽ proprium viri ex Beniamin. Supim. [*Supimo.*] 1. Par. 7.12. וְשֻׁפִּים *Et supimus.* Fuit alter Supimus leuita ostiarius ad occidentem templi. Par. primo 26.16. לְשֻׁפִּים *Supimo &c.*

שִׁפְמִי Nomen gentile masculinũ genere. Siphmi, qui est ex שִׁפְמָה vrbe. (*Huomo della città di Sefama.*) Par. primo. 27.27. *Zebedeus.* הַשִּׁפְמִי *Sephamites.* Radix est שפם.

שוּפָמִי Nomen patronimicum masculinum genere, Suphamites, qui est ex familia שׁוּפָם. [*Sufamite, huomo della famiglia di Sefufamo.*] Num. 26. 39. [*Sephuphamo familia* הַשּׁוּפָמִי *Suphamitidis.*

שִׁפְמוֹת Nomen proprium loci in regione Canaam, cuius incolas Dauid rex spoliorũ suorũ participes fecit, & fortasse a שָׂפָם vrbe deriuatur, quod notes, velim. Siphmoth. [*Sifemota.*] Sam. primo

mile, basso. Loci notandi: sed nec alibi fortasse reperitur.

וְשִׁפְלָה אֵינֶנָּה מִן הַעוֹר :	*Vlcus non esse humile (colore) præcute. Leuit.* 13.21.
וּשְׁפַל אִישׁ :	*Virum humiliari. Esa.* 2.9. *&* 5.15.
שָׁפֵל תֵּאָרֶץ תְּדַבֵּרִי :	*Humiliari, loqui de terra. Esa.* 29.4.
הַגְּבֹהִים יִשְׁפָּלוּ :	*Altos (superbos) humiliari. Esaiæ* 10. 32.
הַשְׁפֵלָה הַגְּבֹהָה וגו׳ :	*Euehere humilem. (Est cum He paragogico.) Ezec.* 21. 31.
וַהֲיִיתִי שָׁפֵל בְּעֵינָי :	*Aliquem esse humilẽ in oculis suis.* 2. *Sam.* 6. 22.
וְכֹל הַר וְגִבְעָה יִשְׁפָּלוּ :	*Montem, & collem humiliari. Esa.* 40. 4.
לִהְיוֹת מַמְלָכָה שְׁפָלָה :	*Esse regnum humile. Ezec.* 17.14.
וְהִיוּ שָׁם מַמְלָכָה שְׁפָלָה :	*Esse alicubi regnum humile. Ezech.* 29. 14.
מִן הַמַּמְלָכוֹת תִּהְיֶה שְׁפָלָה :	*Esse humile præ regnis. Ezec.* 29.15.
וְהִנֵּה כַּרְאֵה שְׁפַל מִן הָעוֹר :	*Colorem vlceris esse humilem præcute. Leuit.* 3.20.
וְעַל כָּל נִשָּׂא וְשָׁפֵל :	*Diem Domini esse super elato & depresso. Esa.* 2.12.
נְתַתִּי אֶתְכֶם נְבָזִים וּשְׁפֵלִים וגו׳ :	*Dare aliquos contemptos et humiles omni populo. Mal.* 2. 9.
וּשְׁפָלָה אֵינֶנָּה מִן הָעוֹר :	*Plagam non esse humilem (colore) præcute. Leuit.* 13. 26.
עֵינֵי גַבְהוּת אָדָם שָׁפֵל :	*Oculorum (quemlibet) superbiæ hominis humiliari. Esa.* 2. 11.
עֵינֵי גֹבַהּ תִּשְׁפַּלְנָה :	*Oculos superborum humiliari. Esa.* 5. 15.
וּבַשְּׁפֵלָה תִּשְׁפַּל הָעִיר :	*Vrbem humiliari in humilitate. Esa.* 32. 19.
הַגְבַּהְתִּי עֵץ שָׁפֵל :	*Euehere lignũ humile. Ezec.* 17. 24.
כְּשָׁפֵל קוֹל הַטַּחֲנָה :	*Vocem molitionis humiliari. (Nonnullis hoc est nomen, quod non placet. Eccles.* 12. 4.
שִׁפְלַת קוֹמָה :	*Vitis humilis staturæ. (Statura.) Ezec.* 17.6.
וּמַרְאֵיהֶן שָׁפֵל מִן הַקִּיר :	*Colorem esse humilem præ muro. Leuit.* 14.37.
כִּי רָם יי׳ וְשָׁפָל יִרְאֶה :	*Videre humilem. Psal.* 138. 6.
טוֹב שְׁפַל רוּחַ אֶת עֲנָוִים :	*Humilis spiritu. Pro.* 16.19.
וְשָׁפַל רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים :	*Humilis spiritu: & spiritus humiliũ. Esa.* 57. 15.
וְשָׁפַל רוּם אֲנָשִׁים :	*Altitudinem virorum humiliari. Esa.* 2. 17.
לָשׂוּם שְׁפָלִים לָמָרוֹם :	*Ponere humiles (in) excelso. Iob* 5. 11.

Cæterum & in Chaldaico idiomate reperitur nomẽ Toar in regimine שְׁפַל. Dan. 4.14. וּשְׁפַל. *Et humilem virorum (humillimum) excitauit super ea.*

Deriuatiua huius sunt. הִשְׁפִּיל שֵׁפֶל שְׁפָלָה שִׁפְלוּת.

שֵׁפֶל Nomen formæ masculinæ, sine plurali, & cũ affixo שִׁפְלוֹ. Humilitas, depressio tàm corporis, quàm animi. [*Bassezza.*] Bis inuenitur.

שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ :	*Recordari alicuius in depressione eius. Psal.* 126. 33.
וְעֲשִׁירִים בָּשֶׁפֶל יֵשְׁבוּ :	*Diuites sedere in humilitate. Eccles.* 10. 6.

שִׁפְלָה Nomen fœmininum genere, sine plurali, & cum affixo שִׁפְלוֹ cum He loco Vau. Vallis, planities, locus humilis, seu campestris, quasi montium humiliatio. [*Pianura, luoco basso, piano.*] Sexdecim vicibus tantum inuenitur, ex quibus sequentes annotabis.

לֹא יִשְׁפֹּךְ עָלֶיהָ סֹלְלָה :	*Non effundere aggerem super (contra) vrbem.* 2. *Reg.* 19. 32.
אֶשְׁפּוֹךְ כַּיִּם עֶבְרָתִי :	*Effundere indignationem super aliquos tanquam aquam. Hos.* 5.10.
שַׁפֵּךְ עַל עִוֵּל בַּחוּץ וגו׳ :	*Versare (furorem) super infantem, &c. Ier.* 6. 11.
וְשָׁפְכוּ אֶת הַעָפָר :	*Effundere puluerem. Leuit.* 14. 41.
אֲשֶׁר שָׁפַכְתִּי אֶת רוּחִי וגו׳ :	*Effundere spiritum super aliquem. Ezec.* 39.29.
וַשָּׁפַכְתִּי עֲלֵיהֶם אֶת רָעָתָם :	*Effundere super aliquem malitiam eius. Esa.* 14. 16.
אֶשְׁפֹּךְ לְפָנָיו שִׂיחִי :	*Effundere locutionem ante aliquem. Tsal.* 142. 3.
וַתַּשְׁפְּכִי אֶת תַּזְנוּתַיִךְ עַל כָּל עוֹבֵר :	*Effundere scortationes super transeuntem. Ezec.* 16. 15.
וַיִּשְׁפְּכִי תַזְנוּתָם עָלֶיהָ :	*Effundere scortationem super aliquam. Ezec.* 23. 8.

Deriuatiua huius sunt. הִשְׁתַּפֵּךְ נִשְׁפַּךְ שֶׁפֶךְ שׁוֹפֵךְ שְׁפֻכָה.

שָׁפַךְ Verbum pohal passiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שָׁפַךְ
שְׁפֻכָה } Præteritum.
שָׁפְכוּ אוֹ שְׁפֻכָה

Nec absurdum erit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum necessitas expostulauerit, vel Niphal vteris. Fusus, effusus fuit. [*Fu sparso, versato.*] In sequentibus locis tantum forsitan inuenitur.

בְּאֵין שְׁפֻכָה אֲשֻׁרָי :	*Gressus alicuius effundi. Lectio duplex est,* שָׁפֵכָה *vel* שְׁפֻכָה *pro Psal.* 73. 2.
דְּם אֲשֶׁר שֻׁפַּךְ בָּת וגו׳ :	*Sanguinem effundi in terra, &cæt. Num.* 35. 33.
וְשֻׁפַּךְ דָּמָם כֶּעָפָר :	*Sanguinem effundi sicut puluerem. Soph.* 1. 17.

שֶׁפֶךְ Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Effusio, profusio. [*Spargimento.*] Leuit. 4. 12. Ad שֶׁפֶךְ *effusionem cineris.* Et statim. *Super* שֶׁפֶךְ *effusione cineris comburatur.* Hoc est, in loco, vbi cinis effunditur. alibi non inuenitur.

שׁוּפָךְ Nomen proprium Imperatoris Hadarezer regis Syriæ, Sophach. [*Soface.*] 1. Par. 19. 16. וְשׁוֹפַךְ *Et Sophax princeps exercitus, &c.* Ibidem interimitur. *qui &* שׁוֹבַךְ dicebatur.

שִׁפְכָה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Effusio, profusio. [*Spargimento.*] Moses eo eleganter verecundè; vsus est, Deut. 23.2. *Et succisus* שִׁפְכָה *effusione.* Hoc est, qui non valet effundere vrinam & semen ex membro virili. Expende omnes accuratius. Radix est. שפך.

שָׁפֵל Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שָׁפֵל
שָׁפְלָה } Præteritum.

שָׁפֵל או שָׁפֵל אוֹ שָׁפְלָה שָׁפֵל שָׁפָלִים
שָׁפְלָה שָׁפֵלֶת } Nomẽ Toar.

יִשְׁפַּל
תִּשְׁפַּל
יִשְׁפְּלוּ
תִּשְׁפַּלְנָה } Futurum.

בִּשְׁפֹּל Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, præter participia, quorum vices supplent nomina Toar. Humiliatus est, humilis, depressus fuit, & dicitur tam de corpore, quàm de animo, & de quauis alia re. [*Humiliarsi, abbassarsi, essere bu-*

borum. Gen. 3. de quibus in ea radice dictum est, ibi vide. Vel radix est propria, eiusdem tamē significationis cum illa. Quamquam posset etiā a radice שפה deriuari, vt sic dicatur, quod erecto capite incedat. Alij diuersa sentiunt, quos, si libet, consulas, (*Serpente, bistia, aspide.*) Genes. 49. 17. *Erit Dan serpens super semita,* שְׁפִיפֹן *anguis super semita.*

שפק Verbum Cal neutrum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in futuro יִשְׁפַּק, cætera verò cautè formabis iuxta regulas Grammaticales, cū opus erunt. Sufficit, satis fuit. [*Bastare, essere abastanza, essere sofficiente.*] Reg. primo 20. 10 *Si* יִשְׁפָּק *sufficerit pulus Samariæ pugilis totius populi.* Aliàs hæc eadem dictio est a ספק, mutatione solita ס in ש facta; ibi vide, & nota.

Deriuatiua huius sunt הַשְׁפִּיק שָׁפֵק.

שָׁפֵק Nomen formæ masculinæ, sine plurali, & cū affixo שׁפקו. Sufficientia. [*Bastanza.*] Vide דַּי Bis tantum inuenitur.

הסיק	כִּי חֵמָה פֶן יַסִּיתְךָ בְּשָׁפֵק :	*Incitare in sufficientia. Locus diluci dandus. (Alys est in percussione, a* ספס *mutato* ס *in* ש, *quod non placet.) Iob. 36. 18.*
מלא	כְּמְלֹאת שִׁפְקוֹ יְצָר לוֹ :	*Sufficientiam alicuius repleri. Iob 20. 22.*

שפר Verbum Cal neutrum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in tertia præteriti fœminina שָׁפְרָה nec aliud ex eo facile, formarem, cum potius Syriacum sit, quàm Hebraicū. Pulchiuit, pulcher, decorus fuit, & ob id placuit. [*Essere bello, parer bello, piacere.*] Synomina vide in יפה Psal. 16. 6. Quin etiam hæreditas, שְׁפָרָה (quæ) pulchra fuit, (est) super me. Quid si nomen potius sit? Hæreditas pulchritudinis. Cæterum, vt diximus, hoc verbum est propriè Syriacum, & sit flectitur in Biblijs.

שָׁפַר Præteritum.
יִשְׁפַּר Futurum.

Loci notandi.

מלך	לֵהֵן מַלְכָּא מַלְכִּי יִשְׁפַּר עָלָיךָ :	*Consilium alicuius pulchrum esse. (placere) super alium (alteri.) Dan. 4. 24.*
קדם	שְׁפַר קָדְמַי לְהַחֲוָיָה :	*Pulchrum esse (placere) ante aliquem indicare, &c. Dan. 3. 31.*
קדם	שְׁפַר קָדָם דָּרְיָוֶשׁ וגו' :	*Pulchrum esse (placere) ante aliquem. Dan. 6. 2.*

Deriuatiua huius radicis sunt. אֶשְׁפַּר שִׁפַּר שָׁפִיר שִׁפְרָה שִׁפְרָפְרָא.

שפר Verbum pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in tertia præteriti fœminina anomala שִׁפְּרָה, & ob id variè de ea sentiunt interpretes, nam quidam arbitrantur, He additam, quod alibi nusquam inuenies; alij positum vice alterius Resc, pro שִׁפְרָה; alij tandem, cum quibus, & ego sto, iudicant Dages potius, a פ, metri fortasse caussa, decidisse, pro שִׁפְרָה, nec aliud ex eo formabis, si me audies, nam est magis, Syriacum, quàm Hebræū, vt in Cal habes. Ornauit, pulchrā fecit, placere fecit. [*Ornare far bello far piacere, che piaccia.*] Iob. 26. 13. *In spiritu suo cœlos,* שִׁפְּרָה: *ornauit.* Agens est spiritus, quamuis cum Beth sit, quod nihil refert, cum sit idem cum Deo, & est Hebraismus, pro *spiritus eius cœlos ornauit.* Non tamen penitus absurdum est, si nomen esse dicas formæ fœmininæ, ornamētum, pulchritudo. [*Ornamento bellezza.*] Vt sit sensus. (*In spiritu illius cœli sunt.*) שִׁפְרָה *pulchritudo.* Quod sane parum vel nihil refert, cum eodem recidat. Et quidem alias שִׁפְרָה est nomen, vt inferius suo loco proprio dicemus.

שֶׁפֶר Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Pulchritudo, decor, vel certè placitudo, vt ita dicam docendi gratia. [*Bellezza, il piacere.*] Gen. 49. 21 *Qui dat dicta* שֶׁפֶר *pulchritudinis.* (*Elegantia, grata, placita.*)

Alias est nomen proprium montis, vbi fuit Israelitarum mansio vicesima. Sepher. [*Sefro.*] Vide הר. Num. 33. 23. *Et castrametati sunt in monte* שֵׁפֶר *Sephero.*

שָׁפִיר Nomen Chaldaicum, masculinum genere pulcher, decorus. [*Bello, che piace.*] Dan. 49. *Folium eius* שָׁפִיר *pulchrum.*

שָׁפָר Nomen masculinum genere, cum plurali fœminino declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שָׁפָר שָׁפָר שִׁפָּרוֹת שִׁפְרוֹתֵיהֶם Buccina, tuba cornea propriè, vt Hebræi volunt, sed etymon significationis non satis manifestum est, nisi forte a vocis pulchritudine, & perpetuitate dici putemus, vt differat ab חֲצֹצְרָה, vt buccina a tuba. [*Tromba, trombetta, corno propriamente da sonare.*] Loci aliquot obseruandi.

אמר	בְּדֵי שׁוּפָר יֹאמַר הֶאָח :	*Equum dicere euge in buccina. (cum sentit eam.) Iob 39. 25.*
העביר	וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפַר תְּרוּעָה וגו'	*Transire facere buccinam clangoris, &c. Leuit. 25. 9.*
חך	אֶל חִכְּךָ שָׁפָר :	*Buccinam esse ad palatum alicuius. Hos. 8. 1.*
תקע	יִרְעֲמוּ לְיהוָה בַּחֲצֹצְרוֹת וּבְשוֹפַר :	*Iurare domino in tubis, & in buccinis, &c. 2. Par. 15. 14.*
יובל	שְׁאוּ שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת הַיֹּבֵלִים וגו' :	*Portare buccinas iubileorum, &c. Ios. 6. 4.*
יום	יוֹם שׁוֹפָר וּתְרוּעָה :	*Dies buccinæ. Soph. 1. 16.*
נתן	יִתֵּן שׁוֹפְרוֹת בְּיַד כֻּלָּם :	*Dare buccinas in manu. Iud. 7. 16.*
נתקע	יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל :	*Clangi in buccina magna. Esa. 27. 13.*
נתקע	אִם יִתָּקַע שׁוֹפָר בְּעִיר וגו' :	*Buccinam clāgi in vrbe. Amos. 3. 6.*
קול	קוֹל שׁוֹפָר חָזָק מְאֹד :	*Vocem buccinæ esse fortem valde. Exo. 19. 16.*
קול	וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד :	*Vocem buccinæ ire, & fortem euadere valde. Exo. 19. 19.*
קול	בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ	*Iubilare in tubis, & in voce buccinæ. Psal. 98. 6.*
קול	כַּשּׁוֹפָר הָרֵם קוֹלֶךָ :	*Eleuare vocem tanquàm buccinam. Esa. 58. 1.*
קול	כִּי קוֹל שׁוֹפָר שָׁמַעְתִּי נַפְשִׁי :	*Audire vocem buccinæ. Ier. 4. 19.*
קול	הַקְשִׁיבוּ לְקוֹל שׁוֹפָר :	*Attendere voci buccinæ. Ier. 6. 17.*
תקע	וְהַכֹּהֲנִים יִתְקְעוּ בַשּׁוֹפָרוֹת :	*Sacerdotes clangere (in) buccinis. Iob 6. 4.*
תקע	וְדַרְתּוּקָע בַּשּׁוֹפָר אֲצִלִי :	*Clangentem in buccina (tubicinam) esse apud aliquem. Neh. 4. 18.*
תקע	הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר :	*Laudare in clangore buccinæ. Psal. 150. 3.*
תקע	תְּקָעוּ שׁוֹפָר בְּצִיּוֹן :	*Clangere buccina. Ioel. 2. 1.*
תקע	וַאֲדֹנָי יְהוִה בַּשּׁוֹפָר יִתְקָע :	*Deum clangere in buccina. Zacha. 9. 14.*

שָׁפִיר Nomen proprium oppidi. Saphir. (*Safiro.*) Mich. 1. 11. *Habitatrix* שָׁפִיר *Saphir.*

שִׁפְרָה Est tertia præteriti pihel, vt superius habes, ibi vide, & nota. Aliàs est nomen proprium obstetricis Hebræorum. Siphrah. [*Sifora.*] Exod. 1. 14. *Quarū vnius nomen erat.* שִׁפְרָה. *Siphra. Radix est* שפר.

שִׁפְרָפְרָא Nomen Chaldaicum. Aurora, sic a pulchritudine fortasse dicta, a radice שפר videlicet. [*Aurora.*] Hebraice שַׁחַר dicitur Dan. 6. 20. *tunc rex* בְּשִׁפְרָפְרָא *in aurora surrexit.*

שַׁפְרִיר Nomen formę masculinæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo שַׁפְרִירוֹ, & si nihilominus etiam num scribitur שַׁפְרוּרוֹ, errore librariorum forsitan, vel certè illud Vau ex Masara est Iod productum ob aliquod mysterium, quod notes velim. Tentorium [*Padiglione, trabacca.*] Significationis etymon ignoratur, si radix propria sit, nam alij a שפר deducūt, & sic dici putant a pulchritudine. Ierem. 43. 10. *Extendatque* שַׁפְרוּרוֹ *tabernaculum suum super eos.*

שִׁפֵּת Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

חִשְׁפַּת חִשְׁפַּנִי Futurum.
שְׁפֹת Imperatiuus.

Cætera cautè formabis, iuxta regulas Grammaticales, cum opus erant. שפת est etiam a sequenti nomine, ibi vide. Ordinauit, collocauit, intra certos limites posuit. [*Ordinare mettere a segno a ordine.*] Vide סדר. Quater inuenitur.

שיר	שְׁפֹת הַסִּיר הַגְּדֹלָה וגו' :	*Ordinare ollam magnam. Hoc potest esse, יַפְתִּים idest super chytropodes ponere, quod eodem occidit. 2. Reg. 4. 38.*
סיף	שְׁפֹת הַסִּיר שְׁפֹת וגו' :	*Ordinare (super chytropodes ponere) ollam. Ezec. 24. 3.*
עפר	וְלַעֲפַר מָוֶת תִּשְׁפְּתֵנִי :	*Collocare aliquem pulueri mortis. Psal. 22. 16.*
שלום	יי' תִּשְׁפֹּת שָׁלוֹם לָנוּ :	*Ordinare pacem alicui. Esa. 26. 12.*

Deriuatiua huius sunt אֲשֻׁפּוֹת מִשְׁפְּתַיִם שְׁפוֹת שַׁפְתַּיִם.

שְׁפוֹת Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs in regimine שְׁפוֹת, quæ dictio est etiā imperatiuus verbi Cal superioris, de hoc nostro verò variant interpretes. Vero similius est, vt caseos significet, a radice שפה, ob eminentiam formæ earum videlicet. [*Forme di caccio.*] Sam. 2. 17. 29. ושפות *Et caseos vaccinos.* Illud autem Neh. 3. 13. *Vsque ad portam* הַשְּׁפוֹת *stercorum.* est ab אַשְׁפּוֹת per Apheresin א quiescentis in Camez ה, nam aliàs haberet pathah, quod notes.

שִׁפְתַּיִם Nomen formæ dualis, masculinum genere, quod bis tantum in scriptura sacra legitur. Chytropodes, instrumenta super quibus ordinātur ollæ, quæ communiter bina erant, vt duas ollas reciperent: [*Cauedoni, trepie, & simil instrumenti di cuocina.*] Loci sunt hi.

טפח	הַשִׁّפְתַּיִם טֶפַח אֶחָד מוּכָנִים וגו' :	*Chytropedes palmi vnius aptati, &cæt. Alij diuersa sentiūt, quos, si libet, consulas. Ezec. 40. 43.*
סבל	אִם תִּשְׁכְּבוּן בֵּין הַשִּׁפְתַּיִם וגו' :	*Cubare inter chytropodes, locus dilucidandus. Psal. 68. 14.*

Radix est שפת.

צ ש

שִׁיצִיא Verbum pohel passiuum, Chaldaicum, quod semel legitur in Biblijs. Completus absolutus fuit. [*Fu cōpito.*] Hebraicè שלם vel כלה diceres. Esd. 6. 15. וְשִׁיצִיא *Et absoluta fuit domus hæc, &c.*

שִׁצָּף Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur, quid propriè significet, quamuis communiori sententia omnibus ferè sit momentum, breue quid, parum. [*Vn puoco.*] Vide מְעַט: Ego nihil certi, quod proferam, adhuc habeo. Esa. 54. 8. בְּשֶׁצֶף קֶצֶף *In paruo iræ (minima ira) abscondi faciem meam subitò abs te.*

ק ש

שֹׁק Lege radices שוק שקה שקק, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

שַׁק Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שַׁקִּים שַׁקֶּיהָם שַׁקֶּיהָ שַׁקֶּיהָם. Saccus, ab Hebræa voce scilicet, cilicium. [*Sacco, saccone, cilicio.*] Saccis vehēdis frumentis, & alijs rebus aridis vtebantur, sępius verò in luctu, & anxietatis tempore eorum vsus fuit, vt ex sequentibus annotabis. Significationis etymon ignoratur.

בשר	וְהִנֵּה הַשָּׂק עַל בְּשָׂרוֹ מִבַּיִת :	*Saccum esse super carne alicuius ab intra. 2. Reg. 6. 30.*
הלין	בֹּאוּ לִינוּ בַשַּׂקִּים וגו' :	*Pernoctare in saccis. Ioel 1. 13.*
הסיר	וְהָסִיר שַׂקּוֹ מֵעָלָיו :	*Auferre saccum desuper aliquo. Esd. 4. 4.*
שניע	וְשָׂק וָאֵפֶר יַצִּיעַ :	*Sternere saccum, & cinerem. Esa. 58. 5.*
חריק	דָּם מְרִיקִים שַׂקֵּיהֶם וגו' :	*Euacuare saccos, &c. Gen. 42. 35.*
הפיס	וַיָּשֶׂם שָׂק בְּמָתְנָיו :	*Ponere saccum in lumbis. Genes. 37. 33.*
הפיס	נָשִׂימָה נָא שַׂקִּים בְּמָתְנֵינוּ :	*Ponere saccos in lumbis, &c. 1. Reg. 20. 31.*
הציס	וַיָּשֶׂם שָׂק עַל בְּשָׂרוֹ וַיָּצוֹם :	*Ponere saccum super carne, & ieiunare, &c. 1. Reg. 21. 27.*
הפיס	יָשֹׂק אַשִּׁיחַ כְּסוּתָם :	*Ponere saccum tegumentum cælorum. Esa. 50. 3.*
התכסה	וַיִּתְכַּסּוּ שָׂקִים :	*Tegere se sacco. Iona 3. 8.*
התכסה	וַיִּתְכַּס בַּשָׂّק :	*Contegere se (in) sacco. 2. Reg. 19. 1.*
חגר	וַיַּחְגְּרוּ שָׂקִים בְּמָתְנֵיהֶם :	*Ligare saccos in lumbis, &c. 1. Reg. 20. 32.*
חגר	חָגְרוּ שָׂקִים :	*Accingi saccis. Thren. 2. 10.*
חגר	אֵלִי כְּבָתוּלָה חָגְרָה שָׂק :	*Virgo accincta sacco. Iocl 1. 8.*
יצע	שָׂק וָאֵפֶר יַצִּיעַ לַרַּבִּים :	*Saccum & cinerem sterni multis. Esd. 4. 3.*
כסה	וְהַזְּקֵנִים מְכֻסִּים בָּשָׂקִים :	*Senes tecti (in) saccis. 1. Paralipo. 21. 16.*
כסה	וַיְכַס שָׂק :	*Tegere (se) sacco. Ionas 3. 6.*
לבש	וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וָאֵפֶר :	*Induere saccum, & cinerem. Esd. 4. 1.*
לבש	בִּגְדוּשׁ שָׂק :	*Indumentum sacri. Esd. 4. 2.*
לבש	וַאֲנִי בִּלְבוּשִׁי שָׂק :	*Indumentum alicuius esse saccum. Psal. 35. 13.*
לבש	וַאֲתֵנָה לְבוּשִׁי שָׂק :	*Dare indumentum suum saccum. Psal. 69. 12.*
לקח	וַיִּקְחוּ שָׂקִי בְלִים לַחֲמוֹרֵיהֶם	*Accipere saccos consumptos. Ios. 9. 4.*
לקח	וְתִקַּח רִצְפָּה בַת אַיָּה אֶת הַשָּׂק :	*Accipere saccum, & extendere illum. 2. Sam. 21. 10.*
מחגרת	וְחֵבֶל פְּתִיגִיל מַחֲגֶרֶת שָׂק :	*Cingulum sacci. Esa. 3. 24.*
מתנים	וְעַל מָתְנַיִם שָׂק :	*Saccum esse super lumbis. Ierem. 48. 36.*
מתנים	וְהַעֲלִיתִי עַל כָּל מָתְנַיִם שָׂק :	*Ascendere facere saccum super lumbis. Amos. 8. 10.*
פתח	וַיִּפְתַּח הָאֶחָד אֶת שַׂקּוֹ :	*Aperire saccum. Gen. 42. 27.*
פתח	פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי :	*Aperire (soluere) saccum alicuius. Psal. 30. 11.*
פתח	וּפִתַּחְתָּ הַשָּׂק מֵעַל מָתְנֶיךָ :	*Aperire (soluere) saccum desuper lumbis. Esa. 20. 2.*
צום	בְּצוֹם וְשַׂקִּי וַאֲדָמָה עֲלֵיהֶם	*Congregari in ieiunio, & in saccis, & puluere super se. Neh. 9. 1.*
צום	בְּצוֹם וְשַׂק וָאֵפֶר :	*Supplicare in ieiunio, & sacco, & cinere. Dan. 9. 3.*
שכב	וַיִּשְׁכַּב בַּשָּׂק :	*Cubare in sacco. 1. Reg. 21. 27.*
תפר	שָׂק תָּפַרְתִּי עָלַי גִּלְרִי :	*Consuere saccum super, &c. Iob 16. 15.*

שׁקץ Require superius in שׁ in Chaldaico, & nota.

שׁוק / שׂוק Require superius in ש ante ו, suo loco proprio.

שׁקק Duplicata habentur inferius, suo loco proprio.

שָׁקַד Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שָׁקַד	שָׁקַדְתִּי	Præteritum.
שֹׁקֵד	שֹׁקְדִי	Part. præs.
יִשְׁקֹד	אֶשְׁקֹד	Futurum.
	שׁקוֹד	Imperatiuus.
	לִשְׁקֹד	Infinitiuus.

Cætera ex eo formabis iuxta regulas grammaticales, cum opus erunt, præter Pahul. Aduigilauit, intentus fuit ad aliquam rem. [*Star attento, hauer cura.*] Construitur absolutè, & cum על præpositione, & duodecim vicibus tantum inuenitur.

פון	וְנֹקְדֵי כָל שֹׁקְדֵי אָוֶן:	*Vigilatores iniquitatis excindi. Esa.* 29.20.
בריש	וְעַל גָּדִישׁ יִשְׁקוֹד:	*Aduigilare super sepulchro. Iob* 21.32.
דכר	כִּי שֹׁקֵד אָנִי עַל דְּבָרִי:	*Aduigilare super verbo suo ad faciendum illud. Ier.* 1.12.
דלת	לִשְׁקֹד עַל דַּלְתֵי:	*Aduigilare super (ad) postes alicuius. Pro.* 8.34.
סיס	שָׁקַדְתִּי וָאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד:	*Aduigilare, & esse sicut passerem solitarium. Tsal.* 102.8.
נמר	נָמֵר שָׁקֵד עַל עָרֵיהֶם:	*Tardum aduigilare super vrbes. Ierem.* 5.6.
כתש ל	כַּאֲשֶׁר שָׁקַדְתִּי עֲלֵיהֶם לִנְתוֹשׁ וגו':	*Aduigilare super aliquos ad euellendum, &c. Ier.* 31.27.
רוע	הִנְנִי שֹׁקֵד עָלֶיהָ לְרָעָה וְלֹא לְטוֹבָה	*Aduigilare super aliquos malo (in malum) & non bono. Ier.* 44.26.
רוע	וַיִּשְׁקֹד יְיָ עַל הָרָעָה:	*Aduigilare super malo. Dan.* 9.14.
סיר	שָׁקְדוּ וּשְׁמָרוּ וגו':	*Aduigilare, & custodire. Esd.* 8.29.
פגל	טָוֹא שָׁוְא שׁוֹמֵר:	*Custodem frustra aduigilare. Psal.* 127.1.

Deriuatiua huius sunt שׁקד שׁקד.

שִׁקֵּר Verbum pihel actiuum, perfectum, ex quo legitur solum participium passiuum plurale, מְשֻׁקָּדִים, nec ob id fortassis absurdum fuerit, & reliqua formare iuxta regulas Grammaticales, cum necessitas expostulauerit. Amigdalati, ad instar amigdali effecti: siquidem verbum eleganter a sequenti nomine formatum est, ibi vide. [*Fatti in forma di mandola, fatti a mandola.*] Sex vicibus tantum inuenitur. Exod. 25.32. & 37.19. *Tres scyphi* מְשֻׁקָּדִים *amigdalati, &c.* Et ijsdem capitibus. 25.33. & 37.20. *Et in candelabro quatuor scyphi* מְשֻׁקָּדִים *amigdalati.*

שָׁקֵד Nomen masculinum genere, & declinatione שְׁקֵדִים Amigdalus, & Amigdalum, tam arbor, quàm fructus, & sic dicitur eleganter per tralationem, quia cito floret, quasi semper aduigilans. [*Mandola, mandolaio, mandolaro.*] Quater inuenitur. Aliarum arborum nomina vide superius in עץ.

כטנים	בְּטְנִים וּשְׁקֵדִים:	*Nuces pineæ, & amigdala, &c. Genes.* 43.10.
נמל	וְגֹמֵל שְׁקֵדִים:	*Maturare amigdala. Num.* 17.23.
הכץ	יִנְאַץ הַשָּׁקֵד:	*Amigdalum florere. Eccl.* 12.5.
מקל	מַקֵּל שָׁקֵד אֲנִי רֹאֶה:	*Baculus amigdali. Ier.* 1.11.

שׁקד Hinc deriuatur נשקד, de quo suo loco dictum est, in נ ante ש.

שָׁקְטָה Verbum pohal passiuum, ex quiescentibus Lamed He, quod semel legitur in Biblijs in futuro יִשָּׁקֶה, nec aliud ex eo facile formarem. Irrigatus, quasi potatus fuit. [*Fu abbeuerato, irrigato.*] Iob 21.24. *Et medulla ossium eius* יִשָּׁקֶה *irrigabitur.* Hebraismus idest tenerior, pinguiorque reddetur.

Deriuatiua huius radicis, & composita sunt. הִשָּׁקֶה מִשְׁקֶה מַשְׁקֶה שְׁקוּי שִׁקֻּת.

שִׁקּוּי Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, Vauque nonnunquàm mobile habens, quæ omnia sunt in Biblijs. שִׁקּוּי שִׁקּוּיִי. Potatio, irrigatio, potus. [*Beueraggio*] ter inuenitur.

מסך	וְשִׁקּוּי בְּכִי מַסָּכְתִּי:	*Miscere potus (in) fletu. Tsalmo* 102.10.
עכס	וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ:	*Irrigationem esse ossibus alicuius. Prou.* 3.8.
סמן	שַׁמְנִי וְשִׁקּוּיַי:	*Dare oleum, & potus alicuius, &c. Hos.* 2.5.

Radix est שקה.

שָׁקַט Verbum Cal neutrum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שָׁקַט / שָׁקְטָה שָׁקַטְתִּי	Præteritum.
שׁוֹקֵט שׁוֹקֶטֶת / שׁוֹקֶטֶת	Part. præs.
אֶשְׁקֹט אוֹ אֶשְׁקְטָה תִּשְׁקֹט יִשְׁקֹט / תִּשְׁקְטִי תִּשְׁקֹט	Futurum.

Cætera, cum opus erunt, ex te formalis iuxta regulas Grammaticales, vel ex Hiphil desumes. Quieuit, quietus, tranquillus fuit. [*Ripossare, star quieto, in riposo.*] Synonima vide in נוח. Loci obseruandi.

מים	כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ:	*Virum non quiescere, nisi perficiat aliquid Iob.* 3.19.
מל	וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל:	*Deum non quiescere. Tsal.* 83.2.
מרן	וְהָאָרֶץ שָׁקְטָה מִמִּלְחָמָה:	*Terram quiescere a bello. Ios.* 11.23
מרן	וְתִשְׁקֹט הָאָרֶץ:	*Terram quiescere. Iud.* 3.11.
מרן	אֶרֶץ יָרְאָה וְשָׁקְטָה:	*Terram timere, & quiescere. Tsalm.* 76.9.
מרן	וְהִיא כָּל הָאָרֶץ יֹשֶׁבֶת וְשָׁקֵטָה:	*Terram sedere, & quiescere. Zac.* 1.11.
בוח	אֲבוֹא הַשְּׁקֵטִים וגו':	*Venire (ad) quietos. Ezec.* 38.11.
הכיט	אֶשְׁקִיטָה וְאַבִּיטָה בְּמְכוֹנִי:	*Quiescere & aspicere. (Ex Masarah Vau redundat.) Esa.* 18.4.
כעס	וְשָׁקַטְתִּי וְלֹא אֶכְעַס עוֹד:	*Quiescere non irasci amplius. Ezec.* 16.43.
נח	וְלֹא שָׁקַטְתִּי:	*Non tranquillum esse, non quiescere, &c. Iob.* 3.26.
נח	וּלְמַעַן יְרוּשָׁלִַם לֹא אֶשְׁקוֹט:	*Non quiescere propter aliquem. Esa.* 62.1.
נח	עַד אָנָה לֹא תִשְׁקֹטִי:	*Gladium non quiescere. Ier.* 47.6. *Vide etiam ver.* 7.
מלכות	וַתִּשְׁקֹט מַלְכוּת יְהוֹשָׁפָט:	*Regnum alicuius quiescere. 2. Par.* 20.30.
מלכם	וַתִּשְׁקֹט הַמַּמְלָכָה לְפָנָיו:	*Regnum quiescere ante aliquem. 2. Par.* 14.4.
עיר	וְהָעִיר שָׁקְטָה:	*Vrbem quiescere. 2. Reg.* 11.21.
עס	עַל עַם שֹׁקֵט וּבֹטֵחַ:	*Populus quiescens, & confidens. (securus.) Iud.* 18.27.
מלמן	וְשָׁקַט וְשָׁאֲנַן:	*Aliquem quiescere, & felicem esse. Ier.* 30.10.
מכב	כִּי עַתָּה שָׁכַבְתִּי וְאֶשְׁקוֹט:	*Cubare, & quiescere. Iob* 3.13.
מקרים	יִשְׁקֹט הוּא עַל שְׁמָרָיו:	*Aliquem quiescere ad (super) feces suas. Ier.* 48.11.

Deriuatiua huius sunt הִשְׁקִיט שָׁקֵט.

שָׁקֵט Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Quies. [*Quiete, riposo,*] 1. Par. 22.9. *Et pacem,* וְשָׁקֵט *Et quietem dabo super Israel in diebus eius.*

שִׁקּוּי Habetur paullo superius, suo loco proprio.

שָׁקַל Verbum Cal actiuum, perfectum suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

שָׁקַל	שָׁקַלְתִּי	Præteritum.
שׁוֹקֵל	שׁוֹקְלִי	Part. præs.
יִשְׁקֹל / יִשְׁקְלוּ	אֶשְׁקֹל אוֹ אֶשְׁקְלָה אֶשְׁקוֹלָה תִּשְׁקֹל תִּשְׁקְלוּ תִּשְׁקְלִי תִּשְׁקֹלְנָה	Futurum. (יִשְׁקְלֵנִי)
לִשְׁקֹל	שְׁקֹל לִשְׁקֹל	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas Grammaticales, cum opus erũt וְשָׁקַל videtur potius esse Niphal, ibi vide. ponderauit, librauit, appendit. [*Pesare.*] Antiquitus autem ex pondere præcipue, sed & ex numero, vt etiam nunc apud nos, monetæ habebatur summa, & hinc est, quòd hoc verbum sæpius ponitur, pro soluere pecuniam numerare, sicut & hodie vulgò dicimus, [*pesare tant'oro.*] quod notes. [*Sborsare.*]

Loci aliquot obseruandi.

מיס	אֵיפָה שָׁקָל:	*Meditari, vbi sit ponderator, &c. Esa.* 33.18.
נגז	לִשְׁקֹל עַל גַּזִּי הַמֶּלֶךְ:	*Ponderare argentum super (ad) gazam regis. Est.* 4.7.
יד	וְאֶשְׁקְלָה עַל יַדְכֶם כֶּסֶף:	*Ponderare super manu alicuius argentum. Esd.* 8.26.
ככר	אוֹ כִכַּר כֶּסֶף תִּשְׁקוֹל:	*Ponderare talentum argenti. 1. Reg.* 20.39.
כסף	וְשָׁקַל אַבְרָהָם לְעֶפְרוֹן אֶת הַכֶּסֶף:	*Ponderare argentum alicui. Genes.* 23.16.
כסף	שְׁקֹל הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב:	*Ponderare argentum, & aurũ &c. Esd.* 8.33.
כסף	לָמָּה תִשְׁקְלוּ כֶסֶף בְּלוֹא לָחֶם	*Ponderare argentum in non pane. Esa.* 55.2.
כסף	וַאֲשָׁקְלָה לוֹ הַכֶּסֶף:	*Ponderare alicui argentum, &c. Ier.* 32.9.
כסף	וְלֹא אֲנִכִי שָׁקַל עַל כַּפַּי אֶלֶף כֶּסֶף:	*Ponderare (numerare) super vola mille argenteos. 2. Sam.* 18.13.
מאזנים	יִשְׁקְלֵנִי בְּמֹאזְנֵי צֶדֶק:	*Ponderare aliquem in bilance iustitiæ. Esa.* 31.6.
מלם	וְשָׁקַל בְּפֶלֶס הָרִים:	*Ponderare in æquilibrio montes. Esa.* 40.12.
קנה	וְכֶסֶף בַּקָּנֶה יִשְׁקֹלוּ:	*Ponderare argentum in canna. Esa.* 46.6.
זכר	וַיִּשְׁקְלוּ אֶת שְׂכָרִי וגו':	*Ponderare (numerare) mercedem alicuius. Zac.* 11.12.
זער	וְשָׁקַל אֶת שְׂעַר רֹאשׁוֹ וגו':	*Ponderare capillum capitis. 2. Sam.* 14.

Deriuatiua huius sunt. אַשְׁקְלוֹן אֶשְׁקְלִי מִשְׁקָל מִשְׁקוֹל מִשְׁקֹלֶת מִשְׁקֹלֶת נִשְׁקָל שָׁקֵל.

שֶׁקֶל Nomen masculinum genere, & declinatione, שְׁקָלִים שְׁקָלֵי. Siclus, pondus quoddam certum aliorum ponderum modus, & regula. [*Siclo peso.*] Sumitur verò sæpius pro pecunia illius ponderis, & Hebræis erat duplex siclus: vulgaris seu prophanus qui iuxta græcorum ponderationem pendebat tetradrachmo, vel dimidia vncia, quod ad quatuor caroleos accedere, quidam putant, & decem obolorum fuisse censent: alter sacer vnius vnciæ; obolorum viginti scilicet, vt ex scriptura sacra colligitur. Talentum verò constabat tribus mille siclis, vt in כִּכָּר, ibi vide. Quidam arbitrantur, diuersorum metallorum diuersos fuisse siclos, vt notat Cimhinus Sam. 1. 17. Sexaginta sicli Mnam efficiebant, vt videre licet Eze. 45.12. שְׁקָלִים *Est siclus viginti obolorum,* (*erit*) *viginti* שְׁקָלִים *Siclorum, vigintiquinque* שְׁקָלִים *Siclorum quindecim* שְׁקָל *sicli* (*siclorum*) *mnas erit vobis.* Vide מָנֶה. Diuidebatur insuper siclus in alias portiones, vt ex sequentibus locis velim obserues. Nummorum nomina vide in כֶּסֶף.

אלף	וְאֶלֶף שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל וגו':	*Mille septingenti septuagintaquinq; sicli. (argenti.) Exo.* 38.25.
אלף	וְאַלְפַיִם וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁקֶל:	*Duo mille quadringenti sicli. (æris) Exo.* 38.29.
אלף	שִׁשָּׁה עָשָׂר אֶלֶף שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים שָׁקֶל:	*Sexdecim mille septingenti & quinquaginta sicli (auri.) Nu.* 31.52.
אלף	חֲמֵשֶׁת אַלְפֵי שְׁקָלִים נְחֹשֶׁת	*Quinque mille sicli æris. primo Sam.* 17.5.
ארבע	כֶּסֶף שְׁקָלִים אַרְבָּעִים:	*Quadraginta sicli argenti. Neh.* 5.15.
גרה	עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל:	*Viginti obolos (facere) siclum. Exo.* 30.13.
הגדיל	וְלַהְגְדִּיל שֶׁקֶל:	*Magnificare siclum. Amos.* 8.5.
זהב	שְׁקָלִי זָהָב מִשְׁקַל שֵׁשׁ מֵאוֹת:	*Siclus, auri, &c. 1. Par.* 21.25.
חמשה	חֲמִשָּׁה שְׁקָלִים כָּסֶף:	*Quinque sicli. Leuit.* 27.6.
חמש	וְלָקַחְתָּ חֲמֵשֶׁת חֲמֵשֶׁת שְׁקָלֵי	*Quinque sicli. Num.* 3.47.
חמש	חֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:	*Quinquaginta sicli argenti, in siclo sanctitatis Leuit.* 27.3.
חמשים	חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים מִשְׁקָלוֹ:	*Pondus alicuius rei esse quinquaginta siclos auri. Ios* 7.21.
מאה	אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף:	*Quadringenti sicli argenti. Genes.* 23.15.
מאה	עֵקְרָה צֵוֶשׁ מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:	*Casiæ quingenti (sicli) in siclo sanctitatis. Exo.* 30.24.
מאה	וְשִׁבְעַ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל:	*Septingenti triginta sicli. (auri.) Ex.* 38.24.
מאה	וּמָאתַיִם שְׁקָלִים כָּסֶף:	*Ducenti sicli argenti. Ios.* 7.21.
מאה	שֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁקָלִים בַּרְזֶל:	*Sexcenti sicli ferri. 1. Sam.* 17.7.
מאה	מָאתַיִם שְׁקָלִים כָּאֲבָן הַמֶּלֶךְ	*Ducenti sicli in statera regia. 2. Sam.* 14.29.
מחצית	מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ	*Dimidium sicli, in siclo sanctitatis, qui viginti* גֵּרָה *constabat, &c. Exo.* 30.13.
עשר	חֲמִשָּׁה עָשָׂר שָׁקֶל:	*Quindecim sicli. Leuit.* 27.7.
עשרה	לְנֵקֵבָה עֲשָׂרָה שְׁקָלִים:	*Decem sicli. Leuit.* 27.7.
עשרה	וּלְנֵקֵבָה עֲשֶׂרֶת שְׁקָלִים:	*Decem sicli. Leuit.* 27.5.
עשרים	עֶשְׂרִים שְׁקָלִים:	*Viginti sicli. Leuit.* 27.5.
עשרים	עֶשְׂרִים שְׁקָל לַיּוֹם:	*Viginti sicli. (cibi.) Ezec.* 4.10.
רבע	רֶבַע שֶׁקֶל כֶּסֶף:	*Quarta pars sicli argenti. 1. Sam.* 9.8.
שבעה	שִׁבְעָה שְׁקָלִים וַעֲשָׂרָה הַכֶּסֶף:	*Septem sicli, (argenti) & decem argenti. Ier.* 32.9.
שבעים	שִׁבְעִים שְׁקָל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:	*Septuaginta sicli, &c. Num.* 7.13.
שלשה	שְׁלֹשָׁה שְׁקָלִים כָּסֶף:	*Tres sicli argenti. Leuit.* 27.6.
שלשים	שְׁלֹשִׁים שָׁקֶל:	*Triginta sicli. Leuit.* 27.4.
שלשים	כֶּסֶף שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֶּן לַאֲדֹנָיו:	*Dare triginta siclos argenti. Exod.* 21.32.
שליסית	לֵתֶת עָלָיו שְׁלִישִׁית הַשֶּׁקֶל בְּשָׁנָה:	*Tertia pars sicli. Neh.* 10.33.

שִׁקְמִים Nomen pluralis numeri tantum, formæ masculinæ. Sycamini, ab Hebrea voce videlicet Sycomori, arbor nota, & fructus, cuius maxima copia in prouincia Canaam erat. [*Sicomoro.*] Significationis etymon ignoratur, & quinque vicibus tantum inuenitur. Aliarum arborum nomina vide superius in עץ.

בלם	וּבוֹלֵס שִׁקְמִים:	*Vellicare Sycaminos vide* בלס. *Amos* 7.14.
נדע	שִׁקְמִים גְּדֵעוּ וְאֲרָזִים נַחֲלִיף:	*Sycomoros excindi. Esa.* 9.10.

כבלים	בְּכֶלֶא שִׁקּוּצֵיהֶם :	dauer abominationum. Ier. 16.18
מחקים	וְאֶת כָּל הַשִּׁקֻּצִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בָּאָרֶץ :	Extirpare abominationes (idola) quę videntur in terra, &c. 2. Regum 23.25.
נתן	וּנְתָנוּ הַשִّקּוּץ מְשֹׁמֵם :	Dare abominationem desolantem. Dan. 11.31.
נתן	וְלֵתֶת שִׁקּוּץ שֹׁמֵם :	Dare abominationem desolantem. Dan. 12.11.
עשה	שִׁקּוּצֵיהֶם עָשׂוּ בוֹ :	Facere abominationes, &c. in aliquo loco. Ezec. 7.20.
עשתרת	לְעַשְׁתֹּרֶת שִׁקֻּץ צִידֹנִים :	Astoreth abominatio (idolum) Sidoniorum. 2. Reg. 23.14.
ראה	וּרְאוּ אֶת שִׁקּוּצֵיהֶם :	Videre abominationes (idola) aliquorum. Deut. 29.16.
ראה	רַאִיתִי שִׁקּוּצֶיךָ :	Deum videre abominationem aliquorum. Ier. 13.25.
שום	שָׂמוּ שִׁקּוּצֵיהֶם בַּבַּיִת :	Ponere abominationes in templo. Ier. 7.32.

שקק Verbum Cal actiuum, ex duplicibus, quod in Biblijs habet has voces tantum.

שָׁקַק Part. præs.
יִשֹּׁק Futurum.

Nec aliud ex eo facile formarē. Vagatus est, incessit, quasi crura mouit propriè, vt cōueniat cum radice שוק [*Andare, mouere le cascie.*] Ter inuenitur.

דוב	אֲרִי נֹהֵם וְדֹב שׁוֹקֵק :	*Vrsus deambulans. Pro. 28.15.*
משך	כְּמַשֵּׁק גֵּבִים שׁוֹקֵק בּוֹ :	*Incedere in aliquid secundum incessum locustarum. Esa. 33.4.*
עיר	בָּעִיר יָשֹׁקּוּ :	*Incedere in (per) vrbem. Ioel 2.9.*

Deriuatiua huius sunt השתקשק משק מְשֹׁק שׁוֹקֵקָה.

שקק Verbum pihel actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, vel ex Duplicibus, quod semel legitur in Biblijs cum affixo, תְּשֹׁקְקֶהָ, nec aliud ex eo facile formarem, cum non satis certum sit, quid propriè significet. Vero tamen similius est, vt sit a radice & sensu שוק vel שקק & optare, cōcupiscere, desiderare, vel certè sępius inuisere, per tralationem satis ornate significet, quòd ad optata sępius redeamus, quasi coxis reuerti diceres. [*Desiderare, visitar spesso.*] Psal. 65.10. *Visitasti terram, & desiderasti (inuisisti) eam.* Expende locum accuratius, & omnes.

שוקקה Require superius in שאנה, suo loco proprio.

שקר Verbum cal actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in Futuro תִּשְׁקַר, nec aliud ex eo formarem, sed eius pihel & nomine vterer. Mentitus est, mendax fuit, & tàm de verbo, quàm de actione dicitur. [*Essere buggiardo, dir buggia, ingannare, far al contrario di quello, che dici.*] Vide בָּגַד &c. כחש. Construitur cum ל præpositione. Gen. 21.23. *Si תִּשְׁקַר mentitus fueris mihi, &c.*

Deriuatiua huius sunt שקר שָׁקֶר.

שקר Verbum pihel actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שִׁקַּרְנוּ Præteritum.
אֲשַׁקֵּר, יְשַׁקֵּר, תְּשַׁקְּרִי, יְשַׁקְּרוּ } Futurum.

Nec aliud ex eo facile formarem, sed potius sequenti nomine vterer. Mendax fuit, mentitus est, verbo, vel re ipsa fefellit. [*Mentire, dir buggia, ingannare, far al contrario di quello, che dici.*] Construitur cum ב propositione, & in sequentibus locis tantum forsitan inuenitur.

תמים	וְלֹא אֲשַׁקֵּר בֶּאֱמוּנָתִי :	*Deum non mentiri in veritatem suā. Psal. 89.34.*
בנים	בָּנִים לֹא יְשַׁקֵּרוּ :	*Filios non mentiri. Esa. 63.8.*
ברית	וְלֹא שִׁקַּרְנוּ בִּבְרִיתֶךָ :	*Non mentiri in fœdus Dei. Psalm. 44.18.*
לא	וְגַם נֵצַח יִשְׂרָאֵל לֹא יְשַׁקֵּר :	*Deum non mentiri. 1. Sam. 15.28.*
עמית	וְלֹא תְשַׁקְּרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ :	*Non mentiri in proximum. Leuit. 19.11.*

שקר Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. שֶׁקֶר שְׁקָרִים שִׁקְרֵיהֶם. Mendacium, tam oris, quàm operis antitheton אֱמֶת falsitas, fallacia. [*Mendacio, buggia, ingano.*] Transit sępius in naturam aduerbij, & vsurpatur nonnunquam pro frustra, gratis, inuanum, incassum, quod est propriè rei expectatæ, & interceptæ mendacium. [*Indarno, senza pro, senza vtile.*] Synonima sunt אָוֶן בֶּגֶד כַּזָּב חִנָּם כַּזָּב כַּחַשׁ, quæ suis locis diligentius vide. Efficit hoc nostrum idiotismos, quàm plurimos elegãtiarum plenos, vt in sequentibus obseruabis.

אמר	וַיֹּאמְרוּ שֶׁקֶר :	*Dicere mendatium (est, vel ais.) 2. Reg. 9.12.*
אמר	לַהֲבֵל עֲנִיִּים בְּאָמְרֵי שֶׁקֶר :	*Deuastare in dictis mendatij. Esa. 32.7.*
אדר	עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר :	*Odio habere viam mendatij. Psalm. 119.104.*
בטח	תִּבְטְחִי בַשָּׁקֶר	*Fidere in mendatio, Ier. 13.24.*
דבר	הֵאֵל יִשְׁעוּ בְּדִבְרֵי שָׁקֶר :	*Non aspicere in verbis mendatij. Exo. 5.9.*
דבר	מִדָּבָר שֶׁקֶר תִּרְחָק :	*Elcngari a verbo mendatij. Exod. 23.7.*
דבר	שֹׂנֵא מִדַּבֵּר צֶדֶק :	*Amare mendatium, quàm loqui iustitiam. Psal. 52.5.*
דבר	כִּי יִסָּכֵר פִּי דוֹבְרֵי שָׁקֶר :	*Os loquentium mendatium obstrui. Psal. 63.12.*
דבר	דַּבֵּר שְׁקָרִים :	*Loqui mendatia. Psal. 101.7.*
דבר	דֹּבֵר שֶׁקֶר יִשָּׂא צַדִּיק :	*Odio habere verbum mendatij. Pro. 13.5.*
דבר	מוֹשֵׁל מַקְשִׁיב עַל דְּבַר שָׁקֶר :	*Attendere super verbo mendatij. Pro. 29.12.*
דבר	שִׂפְתֹתֵיכֶם דִּבְּרוּ שָׁקֶר :	*Labia loqui mendatium. Esa. 59.3.*
דבר	הָרוּ וְהָגוּ מִלֵּב דִּבְרֵי שָׁקֶר :	*Concipere, & remouere ex corde verba mendatij. Esa. 59.13.*
דבר	לְמֹדוּ לְשׁוֹנָם דַּבֶּר שָׁקֶר :	*Docere linguam loqui mendatium. Ier. 9.5.*
דרך	דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי :	*Remouere ab aliquo viam mendatij. Psal. 119.29.*
האזין	שֶׁקֶר מַזִּין עַל לְשׁוֹן הַוּת :	*Mendatium (virum mendacem) auscultare, &c. Pro. 17.4.*
הכטיח	וְאַתָּה הִכְטַחְתָּ אֶת הָעָם הַזֶּה עַל שֶׁקֶר :	*Confidere facere super mendatio. Ier. 28.15.*
הורה	וְנֹבִיא מוֹרֶה שֶׁקֶר הוּא הַזָּנָב :	*Docere mendatium. Esa. 9.15.*
הראה	יַעַן הַבְּאוֹת לֵב צַדִּיק שָׁקֶר :	*Dolorem inferre fallaciter. Ezec. 13.22.*
הלך	וְהָלֹךְ בַּשָּׁקֶר :	*Ire in mendatio. Ier. 23.14.*
התעה	וַיַּתְעוּ אֶת עַמִּי בְּשִׁקְרֵיהֶם :	*Errare facere aliquem in mendatijs, Ier. 23.31.*
זרע	זֶרַע שָׁקֶר :	*Semen mendatij. (fallaciæ.) Esa. 57.4.*
חזה	וְהַקֹּסְמִים חָזוּ שָׁקֶר :	*Videre mendatium. Zac. 10.2.*
חזון	חִזּוֹן שָׁקֶר :	*Visio mendatij, &c. Ier. 14.14.*
חלום	עַל נְבִאֵי חֲלֹמוֹת שָׁקֶר :	*Somma mendatij. Ier. 23.31.*
חן	שֶׁקֶר הַחֵן וְהֶבֶל הַיֹּפִי :	*Gratiam esse mendatiū. Pro. 31.27.*
טפל	וְאוּלַם אַתֶּם טֹפְלֵי שָׁקֶר :	*Concinnare mendatium. Iob 13.4.*
טפל	טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים :	*Consarcinare mendatium super aliquem. Psal. 119.69.*
ילד	וְיַלֵּד שָׁקֶר :	*Gignere mendatium. Psal. 7.15.*
ימין	וִימִינָם יְמִין שָׁקֶר :	*Dexteram aliquorum esse dexte-*

תעב	שֶׁקֶץ תְּשַׁקְּצֻנוּ וְתַעֵב תְּתַעֲבֻנוּ	*uit. 11.13.* *Detestari, et abominari aliquid. Deuter. 7.26.*

Deriuatiua huius sunt שקץ שֶׁקֶץ או שקוץ.

שקץ Nomen masculinum genere, sine plurali. Abominatio, detestatio. [*Abominatione, cosa schifa.*] In sequentibus locis tantum inuenitur, ex quibus, quæ vocentur שֶׁקֶץ agnosces.

אכל	לֹא תֹאכְלוּם כִּי שֶׁקֶץ הֵם :	*Non comedere aliquid, quod sit abominatio. Leuit. 11.42.*
אכל	אַכְלֵי בָשָׂר הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ :	*Edere abominationem. Esa. 66.17.*
בטמם	וְהִנֵּה כָל תַּבְנִית רֶמֶשׂ וּבְהֵמָה שֶׁקֶץ :	*Typus reptilis & bestiæ, (quæ sunt) abominatio. Ezec. 8.10.*
היה	וְשֶׁקֶץ יִהְיוּ לָכֶם :	*Aliquid esse abominationem alicui, &c. Leuit. 11.11.*
טמא	אוֹ בְכָל שֶׁקֶץ טָמֵא :	*Tangere in abominatione immunda. Leuit. 7.11.*
כל	שֶׁקֶץ הוּא לֹא יֵאָכֵל :	*Abominationem non comedi. Leuit. 11.41.*
מקן	שֶׁקֶץ הֵם לָכֶם :	*Pisces sine squammis &c. esse abominationem alicui. Leuit. 11.10. Vide etiam ver. 12.*
מקן	שֶׁקֶץ הֵם :	*Quasdam volucres esse abominationem. Leuit. 11.13.*
מקן	שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם :	*Reptile volucrum esse abominationem. Leuit. 11. ver. 20. & 23.*

שקץ / **שקוץ** Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs.

שֶׁקֶץ או שקץ שְׁקָצִים או שקוצים שִׁקּוּצִי שִׁקּוּצֶיךָ שִׁקּוּצָיו שִׁקּוּצֶיהָ שִׁקֻּצֵיהֶם.

Abominatio, detestatio, & res abominabilis, quo nomine satis eleganter idola vocantur a spiritu sancto. [*Abominatione, schifo, cosa schifa, che genera abominatione, idolo.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

היה	וַיִּהְיוּ שִׁקּוּצִים כְּאָהֲבָם :	*Abominationes esse secundum amare (amorem) alicuius. Hos. 9.10.*
נסיר	וְאִם תָּסִיר שִׁקּוּצֶיךָ מִפָּנַי :	*Auferre abominationes a facie Dei. Ier. 4.1. Vide etiam Ezec. 11.7.*
נסיר	הַסִּרוֹתִי דַמָּיו מִפִּיו וְשִׁקּוּצָיו מִבֵּין שִׁנָּיו :	*Auferre abominationes e medio dē tium. Zac. 9.7.*
העביר	וַיַּעֲבֵר הַשִּׁקּוּצִים מִכָּל אֶרֶץ :	*Transire facere abominationes (idola) a terra. 2. Par. 15.8.*
השליך	אִישׁ שִׁקּוּצֵי עֵינָיו הִשְׁלִיכוּ :	*Proycere abominationes oculorum. Ezec. 20.7. Vide etiam ver. 8.*
השליך	וְהִשְׁלַכְתִּי עָלַיִךְ שִׁקֻּצִים :	*Proycere super aliquem abominationes. Nah. 3.6.*
השים	וַיָּשִׂימוּ שִׁקּוּצֵיהֶם בַּבַּיִת :	*Ponere abominationes in templo. Iere. 32.34.*
התטמא	וְלֹא יִטַּמְּאוּ עוֹד בְּגִלּוּלֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם :	*Nō pollui in abominationibus. Eze. 37.23.*
זנה	וְאַחֲרֵי שִׁקּוּצֵיהֶם אַתֶּם זֹנִים	*Scortari post abominationes. Ezec. 20.30.*
חפץ	וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נַפְשָׁם חָפֵצָה :	*Animam velle in abominationibus. Esa. 66.3.*
טמא	טִמֵּאת אֶת כָּל שִׁקּוּצֶיךָ :	*Polluere sanctuarium in abominationibus. Ezec. 5.11.*
כמוש	לְכְמוֹשׁ שֶׁקֶץ מוֹאָב :	*Cemos abominatio (idolum) Moabitarum. 1. Reg. 11.7. & secundo 23.14.*
כף	וְעַל כְּנַף שִׁקּוּצִים מְשֹׁמֵם :	*Ala abominationum. Dan. 9.28.*
נכ	אֶל לְבַב שִׁקּוּצֵיהֶם :	*Cor abominationū &c. Eze. 11.20.*
מולך	וְלַמֶּלֶךְ שֶׁקֶץ בְּנֵי עַמּוֹן :	*Molech abominatio (idolum) Amonitarum. 1. Reg. 11.7.*
מלכם	וְאַחֲרֵי מִלְכֹּם שֶׁקֶץ עַמֹּנִים :	*Milcom abominatio Amonitarum. (idolum). 1. Reg. 11.5.*
כשקמים	כְּשִׁקְמִים אֲשֶׁר בַּשְּׁפֵלָה לָרֹב :	*Dare cædros sicut sycomorum, quæ sunt planitiè copiosè. 1. Reg. 10.27. Par. 2.15.*
שפלה	וְהַשִּׁקְמִים אֲשֶׁר בַּשְּׁפֵלָה :	*Esse super sycomoris, quæ sunt in campestribus.*

Ex eadem radice fit שקמות sequens.

שקמות Nomen plurale fęmininum, eiusdem significationis cum superiori, quod semel legitur in Biblijs cum affixo שִׁקְמוֹתָם. Sycomori. [*Sicomoro.*] Psalm. 78.47. וְשִׁקְמוֹתָם. *Et sycomoros eorum in pruina.*

שקע Verbum Cal neutrum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantùm.

שָׁקְעָה Præteritum.
תִּשְׁקַע Futurum.

Cætera, vel ex te formabis, vel synominis vteris, quę sunt, טבע עמק צלל, vt suis locis habes. Profundatus, immersus est. [*Profondarsi, cacciarsi sotto.*] Ter inuenitur.

אש	וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ :	*Ignem profundari.*
כלל	כָּכָה תִּשְׁקַע בָּבֶל :	*Babyloniam profundari sic, &c. Ier. 51.64.*
יאר	וְשָׁקְעָה כְיָאר מִצְרָיִם :	*Terram profundari tanquàm fluuio Aegypti. Amos. 9.5.*

Deriuatiua huius radicis, & composita sunt השקיע משקע נשקע שִׁקְעֲרוּרוֹת

שקערורות Nomen plurale formæ fœminæ, qd̄ semel legitur in Biblijs, nec satis certum est, quid propriè significet. Vero similius est, vocem compositam esse ex שקע & שערר, colorem luridū significare, quasi profundiorem, & turpiorem nigro. [*Di colore lurido, lordo, smorto, pallido, terraceo*] Leuit. 14.37. *Et ecce plaga in parietibus domus,* שִׁקְעֲרוּרוֹת *Luridæ, (ipsæ plagæ videlicet) virides, aut rubicundæ.*

Expende locum, & omnes accuratius.

שקף Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Prospectus, prospectio, visio. [*Prospettiua, guardare, vedere.* 1. Reg. 7.5. *Et omnes ianuæ & postes quadrati* שֶׁקֶף *prospectu.* Locus declarandus, nam aliquibus est חַלּוֹן, alijs supra ianuam ad aspiciendum extra, quæ non placent.

Deriuatiua huius radicis sunt השקיף משקיף נשקף שְׁקָפִים.

שקפים Nomen plurale formæ masculinæ. Prospectus, prospectiones. [*Guardari guardamenti.* 1. Reg, 6.4. *Et fecit domui fenestras* שְׁקָפִים *prospectuū clausorum,* Et 7.4. וְשְׁקָפִים *Et prospectuum tres ordines,* Alibi non inuenitur. Radix est שקף.

שקץ Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

שִׁקֵּץ Præteritum.
תְּשַׁקְּצֵנוּ, תְּשַׁקְּצוּ } Futurum.
שַׁקֵּץ Infinitiuus.

Cætera ex te formabis iuxta regulas Grammaticales, cum opus erunt. Abominatus, detestatus est, abominatum reddidit propriè: & tanquàm rem immundam & spurcam vitauit. [*Fare abomineuole, tenere come cosa schifa, hauer a schifo, in abominatione*] Vide תעב. In sequentibus locis tantum forsitan inuenitur.

כוס	כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֹנִי עָנִי :	*Non spernere, nec abominari pauperiem pauperis. Psal. 22.25.*
נכלם	וְאֶת נִבְלָתָם תְּשַׁקֵּצוּ :	*Abominari cadauer. Leuit. 11.11.*
נפש	אַל תְּשַׁקְּצוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם :	*Non abominabilem reddere animā in reptili. Vide etiam 20.25. Leuit. 11.43.*
שוץ	וְאֶת אֵלֶּה תְּשַׁקְּצוּ מִן הָעוֹף :	*Abominari quædam ex auibus. Le-*

31.19.

שפת | יי׳ הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת שָׁקֶר | *Liberare a labio mendatij. Pſalm.* 120.2.

שפת | תּוֹעֲבַת יי׳ שִׂפְתֵי שָׁקֶר: | *Labia mendatij eſſe abominationem Dei. Pro* 12.22.

שפת | אַף כִּי לְנָדִיב שְׂפַת שָׁקֶר: | *Labium mendatij non decere nobilẽ. Pro.* 17.7.

תרמית | כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם: | *Fraudem aliquorum eſſe mẽdatium. (fallaciam.) Pſal.* 119.118.

שקר Verbum pihel actiuum, perfectum, quod ſemel legitur in Biblijs in præſenti participio fœminino, מְשַׁקְּרוֹת, nec aliud ex eo facile formarẽ. Innuit, annuit, nictauit. [*Cignare, far'd'occhio, guardare.*] Eſa. 3.16. וּמְשַׁקְּרוֹת *Et nictantes oculis*. Non penitus illorum ſententia diſplicet, qui cenſent, ſcribarum errore ſcriptum eſſe cum ש, pro כְּשַׁקְּרוֹת ex pihel ſuperiori, id eſt fallentes, Hebraiſmo ſatis ornato, qui nihilominus in eundem ſenſum nictandi recidit, quod notes velim.

שקת Nomen fœmininum genere, & declinatione שְׁקָתוֹת, quamuis hoc plurale videatur alterius formæ potius eſſe. Vas ex quauis materia, vel fouea, vbi potus datur animalibus. [*Beueratoio, luoco da beuerare gli animali.*] Geneſ. 24. 20. *Et feſtina, euacuauit cadum ad* הַשְּׁקָת *canalem.* (*potationis foueam.*) Et 30.37. *Et poſuit virgas, quas decorticauit, in canales,* בְּשַׁקְּתוֹת *in foueis* (*potationis*) *aquarum.* Alibi non inuenitur. Radix eſt שקה.

ר ש

שר Lege radices ישר נשר שאר שור שרה שרר, & obſerua dictiones, quæ remanent in ſcriptura, cum his dubius tantum radicalibus.

שר Nomen maſculinum genere, ſine plurali, quod in Biblijs legitur tantum cum affixo שָׁרְרֶךָ cum Reſc. Vmbilicus. [*Belico.*] Quidam putant, ſic dici a radice שרר, cui catenæ ſignificationem attribuunt, quòd hoc nodo in medio ventris non ſecus ac catena venter ipſe colligetur. Ego potius a videndo dici crederem, quòd nato puero illum obſtetrix intueatur, & curet, cum alioquin eius ruptura lethalis eſſet, nam catenarum ſignificationem illi radici nequaquam ineſſe puto. Bis tantùm inuenitur.

גרת | רִפְאוּת תְּהִי לְשָׁרֶךָ: | *Vmbilicum non præcidi. Eze.* 16.4. *Sanitatem eſſe vmbilico. Pro.* 3.8.

שור / **שור** } Require ſuperius in ש ante ו, ſuo loco proprio.

שיר Require ſuperius in ש ante י, ſuo loco proprio.

שרר Duplicata omnia habentur inferius, ſuo loco proprio.

שרא Verbum Cal commune, Chaldaicum, quod ſicut flectitur in Biblijs.

שָׁרִיו	Præteritum.
שָׁרֵא	Part. præſ.
שָׁרִין	Paul vel nomen Toar.
לְמִשְׁרֵא	Infinitiuus.

Porro verbum eſt æquiuocum, tria ſignificans. Primum eſt, habitauit, manſit. [*Habitare, ſtanziare.*] Hebraice שכן diceres. Dan. 2.22. *Et lux cum eo* שְׁרֵא *habitat.* Secundo ſoluit, diſſoluit. [*Slegare ſciogliere.*] Hebraico פתח correſpondet. Dan. 3.24. *Ecce ego video, quatuor viros* שָׁרִין *ſolutos (liberos) ambulantes in medio fornacis.* Et

ram mendatij.

ימין | הַלּוֹא שֶׁקֶר בִּימִינִי: | *Mendatium eſſe in dextera. Eſa.* 44.20.

כזב | שֶׁקֶר כָּזָב: | *Mentiri mendatio. Mich.* 2.11.

לחם | עֹרֵב לַאִישׁ לֶחֶם שֶׁקֶר: | *Panis mendatij. Pro.* 20.17.

לשון | יִבְּרוּ אִתִּי לְשׁוֹן שָׁקֶר: | *Loqui cum aliquo lingua mendatij. Pſal.* 109.2.

לשון | פֹּעֵל אֹצָרוֹת בִּלְשׁוֹן שָׁקֶר: | *Opus theſaurorum eſſe in lingua mẽdatij. Pro.* 21.6.

לשון | לְשׁוֹן שֶׁקֶר שָׂנְאוּ דַכָּיו: | *Linguam mendatij odio habere concutientes ſe. Pro.* 26.27.

מלה | כִּי אֱמֶת לֹא שֶׁקֶר מִלָּי: | *Dictiones alicuius non eſſe mendatium. Iob* 36.4.

מתת | אִישׁ מִתְהַלֵּל בְּמַתַּת שָׁקֶר: | *Gloriari in dono mendatij. Prouer.* 25.14.

נבא | הַנִּבְּאִים נִבְּאוּ בַשֶּׁקֶר: | *Vaticinari in mendatio. Ier.* 5.32.

נבא | שֶׁקֶר הַנִּבְּאִים בְּשִׁמִי: | *Vaticinari mendatium in nomine Dei. Ier.* 14.14.

נבא | כִּי בְשֶׁקֶר הֵם נִבְּאִים לָכֶם בִּשְׁמִי: | *Vaticinari in mendatio in nomine Dei. Ier.* 29.9.

נחל | אַךְ שֶׁקֶר נָחֲלוּ אֲבוֹתֵינוּ: | *Hæreditare mendatium. Ier.* 16.19.

נסך | כִּי שֶׁקֶר נִסְכּוּ: | *Libationem idoli eſſe mendatium. Ier.* 10.13.

נסתר | וּבְשֶׁקֶר נִסְתַּרְנוּ: | *Abſcondi in mendatio. Eſa.* 28.15.

נשבע | וְנִשְׁבַּע עַל שֶׁקֶר: | *Iurare ſuper mendatio. Leui.* 5.22.

נשבע | אֲשֶׁר יִשָּׁבַע עָלָיו לַשֶּׁקֶר: | *Iurare ſuper aliquid mendatio. (falsò.) Leuit.* 5.24.

נשבע | וְלֹא תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לַשָּׁקֶר: | *Non iurare in nomine Dei mendatio. (falsò.) Leuit.* 19.12.

נשבע | וְהִשָּׁבֵעַ לַשֶּׁקֶר: | *Iurare mendatio. (falsò.) Ier.* 7.10.

סוס | שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה: | *Equum eſſe mendatium ſaluti. Pſal.* 33.17.

עד | לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁקֶר: | *Non reſpondere in aliquem teſtimonium mendatij. Exo.* 20.16.

עד | וְהָיָה עֵד שָׁקֶר הָעֵד שָׁקֶר: | *Teſtem mendatij reſpondere mendatium in aliquem. Deut.* 19.18.

עד | כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר: | *Teſtes mendatij ſurgere in aliquem. Pſal.* 27.12.

עד | עֵד שְׁקָרִים לֹא יִנָּקֶה: | *Teſtis mendatiorum. Pro.* 19.5.

עות | כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי: | *Peruertere aliquem fallaciter. Pſal.* 119.78.

עט | הִנֵּה לַשֶּׁקֶר עָשָׂה עֵט שֶׁקֶר סֹפְרִים: | *Stylum mendatij ſcribarum facere mendatio. (falsò.) Ier.* 8.8.

עשה | אוֹ עָשִׂיתִי בְנַפְשׁוֹ שָׁקֶר: | *Facere in animam tuam mendatium. (fallaciam.) 2. Sam.* 18.14.

עשה | כֹּלוֹ עֹשֵׂה שָׁקֶר: | *Facere mendatium. Ier.* 6.13.

פעל | כִּי פֹעֲלוֹ שָׁקֶר: | *Operari mendatium. Hoſ.* 7.1.

פעלה | רָצָע עֹשֶׂה פְּעֻלַּת שָׁקֶר: | *Facere operationem mendatij. Pro.* 11.18.

קשת | וַיִּדְרְכוּ אֶת לְשׁוֹנָם קַשְׁתָּם שָׁקֶר: | *Tendere linguam arcum mendatij, &cæt. Ier.* 9.3.

רבה | יִרְבּוּ שֹׂנְאֵי שָׁקֶר: | *Oſores fallaciter multiplicari. Pſal.* 38.20.

רדף | שֶׁקֶר יִרְדְּפוּנִי עָזְרֵנִי: | *Perſequi fallaciter. Pſal.* 119.86.

רוח | וְהָיִתִי רִיחַ שָׁקֶר: | *Spiritus mendatij. 1. Reg.* 22.22.

שבועה | וְשִׁבְעַת שֶׁקֶר אֵל תֹּאהָבוּ: | *Non amare iuramentum mendatij. Zac.* 8.17.

שוב | לֹא שָׁבָה אֵלַי כּוֹ׳ כִּי אִם בְּשֶׁקֶר: | *Non reuerti, niſi in mendatio, &c. Ier.* 3.10.

שמח | אַל יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי שָׁקֶר: | *Gaudere fallaciter. Pſal.* 35.19.

שמר | אַךְ לַשֶּׁקֶר שָׁמַרְתִּי: | *Cuſtodire aliquid mẽdatio. (fruſtra.) 1. Sam.* 25.21.

שנא | שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וַאֲתַעֵבָה: | *Odio habere, & abominari mendatium. Pſal.* 119.163.

שפה | חֲלֻמֵנוּ שִׂפְתֵי שָׁקֶר: | *Labia mendatij obmutefcere. Pſal.*

ſcilicet literarum inuerſione) fuit, reſtauit. [*Auanciare, reſtare.*] Ioſ. 10.20. *Et residui* שָׂרִדוּ *remanſerunt ex illis.*

Deriuatiua huius ſunt שָׂרִיד שָׂרֵד שָׂרִיד.

שריד Nomen maſculinum genere, & declinatione, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs שָׂרִיד שְׂרִידִים שְׂרִידֵי שְׂרִידָיו. Reſiduus, ſuperſtes, reliquus, & præſertim de eo dicitur, qui poſt mortem aliorum reſiduus eſt. [*Reſtante, che auancia.*] Loci aliquot obſeruãdi.

אין | וְאֵין שָׂרִיד בְּמְגוּרָיו: | *Reſiduum non eſſe in habitatione alicuius Iob* 18.19.

אין | אֵין שָׂרִיד לְאָכְלוֹ: | *Reſiduum non eſſe cibo alicuius. Iob* 20.21.

אבד | וְהַאֲבִיד שָׂרִיד מֵעִיר: | *Perdere reſiduum ex vrbe. Num.* 24.20.

הותיר | הוֹתִיר לָנוּ שָׂרִיד כְּמְעַט: | *Superesse facere alicui reſiduum minimum. Eſa.* 1.9.

יתר | וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שָׂרִיד וּפְלֵיט: | *Reſiduum & euaſorem non eſſe alicui. Ier.* 42.17.

יתר | וְלֹא יִהְיֶה פָּלִיט וְשָׂרִיד: | *Euaſorem & reſiduum non eſſe alicui. Ier.* 44 13.

כרת | לְהַכְרִת לְצוֹר וְלְצִידוֹן כָּל שָׂרִיד עֶזְרָם: | *Excindere reſiduum auxiliantem. Ie re.* 47.4.

כלה | אַל תְּכַלֶּה שְׂרִידָיו בְּיוֹם צָרָה: | *Non claudere reſiduos. Abd.* 1.14.

נתר | עַד בִּלְתִּי הַשְׁאִיר לוֹ שָׂרִיד: | *Non relinquere alicui reſiduum. Nume.* 21.36.

חרב | עַם שְׂרִידֵי חָרֶב: | *Populus reſiduorum gladij. Ierem.* 31.2.

ירע | יֵרַע שָׂרִיד בְּאָהֳלוֹ: | *Superſtitem malum eſſe in tentorio. Iob* 20.26.

קבר | שְׂרִידָיו בְּמוֹת יִקָּבֵרוּ: | *Reſiduos ſepeliri in morte. Iob* 27.15.

קרא | וּבְשָׂרִידִים אֲשֶׁר יי׳ קֹרֵא: | *Euaſionem eſſe in reſidris, quos Dominus vocat. Ioel* 3.5.

סרד | וְהַשְּׂרִידִים שָׂרְדוּ מֵהֶם: | *Reſiduos reſtare ex aliquibus. Ioſ.* 10.20.

Aliàs שָׂרִיד eſt nomen proprium vrbis, quæ olim tribus Zabuloniæ terminus erat. Sarid. [*Sarida.*] Ioſ. 19. 10. *Vſque ad* שָׂרִיד *Saridam.*

שרד Nomen formæ maſculinæ, quod ſemel legitur in Biblijs, & dubitatur, quid propriè ſignificet. Ex loci coniectura videtur eſſe minium, ſeu alium colorem, quo fabri lignarij ligna incidenda ſignant, & ſic fortaſſe dicitur, quòd reſiduum ſigni ab ea rubrica excidendum ſit. [*Minio, roſſo, colore per ſegnare.*] Eſa. 44. 13. *Faber lignarius extendit filum, ſignabit illud* בְּשָׂרֵד (*in*) *rubrica.*

שרד Nomen formæ maſculinæ, ſine plurali. Reſiduum, ſuperabundantia, quod ſupereſt. [*Auanciamento.*] Hinc veſtes reſidui erant, quibus obtegebantur tentorium, & omnia eius inſtrumẽta, cum proficiſceretur populus. Quare verò fuerint ſic dictæ, non ſatis adhuc mihi manifeſtum eſt, nec etiam aliorũ opinio ſatis mihi facit. Fortaſſis autem potius cortinæ tabernaculi ſic dictæ ſunt, quarum nonnullę magnitudine erant ſuperexcedentes, vt Exo. 26. ibi vide, & nota. Quatuor vicibus tantum inuenitur. Exod. 31.10. *Et veſtes* הַשָּׂרָד *reſidui, & veſtes ſanctitatis, &c.* Et 39.19. *Veſtes* הַשָּׂרָד *reſidui ad miniſtrandum in ſancto, &c.* Et 39.1. *Fecerunt veſtes* הַשָּׂרָד *reſidui ad miniſtrandum in ſancto, &c.* Et ver. 41. *Veſtes* הַשָּׂרָד *reſidui, &c.* Expende locos accuratius & omnes.

שרה Verbum Cal actiuum, ex quieſcentibus Lamed He, quod ſemel legitur in Biblijs in futuro cum affixo יִשְׂרָהוּ, nec aliud ex eo formarem, cum

5.16. Et ligamina לְאַשְׁרָא *ad ſoluendum.* Vltimo loco incipere ſignificat, quod Hebraice הַתְחִיל dicitur. [*Cominciare.*] Eſd. 3.5. וְשָׂרוּ. *Et inceperunt ædificare domum Dei.*

Deriuatiuum huius eſt שרא ſequens.

שרא Verbum pihel actiuum, chaldaicum, ex quo legitur in Biblijs participium præſens מְשַׁרֵא, quod tamen ex ipſa verborum ſentẽtia videtur potius nomen ſubſtantiuum eſſe, quemadmodum ſuperius in מ ante ש dictum eſt. Soluit, diſſoluit, vel ſolutio, diſſolutio. [*Sciogliere, ouero slegamento.*] Dan. 5.12. וּמְשָׁרֵא. *Et ſoluens nodos.* Vel & *ſolutio nodorum.*

שראצר Nomen proprium filij Senacherib, qui patrem interfecit. Sarezer. [*Sarezero.*] 2. Reg. 19.37. וְשַׂרְאֶצֶר. *Et Sarezerus, &c.*

Fuerunt inſuper duo alteri Sarezeri Nabucodonoſoris præfecti, de quibus & in נֶרְגַל diximus, ibi vide. Ier. 39.3. *Nergalus* שַׂרְאֶצֶר *Sarezerus, &c.*

Alter, de quo Zac. 7.2. *Et miſit ad templum* שַׂרְאֶצֶר *Sarezerum, &c.* Compoſitum forſitan eſt ex שרה & אצר.

שרב Nomen maſculinum genere, ſine plurali, quod bis tantum inuenitur in ſcriptura ſacra. Aeſtus, ariditas, & locus aridus, aduſtus. [*Quel gran calore, & bollimento del Sole; & il luoco secchissimo, & sterilissimo, cagionato dal detto calore.* Eſa. 35.7. *Eritque* הַשָּׁרָב *locus aridus ſtagno.* (*in ſtagnum.*) Et 49.10. *Neque percutiet eos* שָׁרָב *aeſtus & ſol.*

Hinc componitur שְׁרַבְיָה, de quo mox dicemus.

שרביט Nomen formæ maſculinæ, ſine plurali. Virga, baculus, ſceptrum, & in Biblijs de regio ſceptro ſolum dicitur. [*Verga, bacchetta, ſceettro.*] Quidam a שבט interiecto ר dici putant, ſed fortaſſe præſtat, nomen eſſe Chaldaicum. Quater inuenit.

יחזק | יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת שַׁרְבִּיט הַזָּהָב: | *Porrigere ſceptrum auri, &c. Eſd.* 4.11. *Vide etiam* 5.2. & 8.4.

יחזק | יִתֵּן בְּרֹאשׁ הַשַּׁרְבִּיט: | *Tangere in vertice ſceptri. Eſd.* 5.2.

שרביה Nomen proprium leuitæ. Serebiah. [*Serebia.*] Eſd. 8.18. וְשֵׁרֵבְיָה. *Et Serebiam &c.* Compoſitum eſt ex שרב & יה.

שרג Verbum pohal paſſiuum, perfectum, quod ſemel legitur in Biblijs in futuro יִשְׂרְגוּ, nec fortaſſe penitus abſurdum fuerit, & reliqua formare, quin & eius actiuum inſuper, cum opus erunt, iuxta cãnones Grammaticales perplexus, implexus fuit. [*Fù intricato.*] Iob 40.12. *Neruì teſticulorum eius* יִשְׂרְגוּ *perplexi ſunt.*]

Deriuatiua huius ſunt השתרג שָׂרוּג שָׂרְגִים.

שרוג Nomen proprium viri, Abrahami attaui, qui ducentos triginta annos vixit, & mortuus eſt anno mundi. 2047. ætatis Abrahami centeſimoprimo. Serug. [*Serugo.*] Geneſ. 11.20. *Et genuit* אֶת שְׂרוּג Serugum, &c.

שריגים Nomen plurale maſculinum, & cum affixo שָׂרִיגֶיהָ. palmites, propagines, ſurculi vitis, ſic a perplexitate dicti. [*Palmiti, tralci, rami, della vite.*] Ter inuenitur.

סלכין | הִלְבִּינוּ שְׂרִיגֶיהָ: | *Palmites albeſcere. Ioel* 1.7.

פלגש | וַבַּגֶּפֶן שְׁלֹשֶׁת שָׂרִיגִם: | *Tres palmites eſſe in vite. Geneſ.* 40.10.

פלגש | שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִיגִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם: | *Tres palmites tres dies eſſe. Geneſ.* 40.10.

Radix eſt שרג.

שרד Verbum Cal neutrum, perfectum, quod ſemel legitur in Biblijs in præterito שָׂרִדוּ, nec aliud ex eo facile formarem, ſed potius nomine toar vterer. Remanſit, reliquus, reſiduus (*Ab Hebrea voce*

non ſatis certum ſit, quid propriè ſignificet, quamuis communiori ſententia ex Syriaco idiomate deriuetur, & ſoluere, diſſoluere exponatur. [*Sciogliere slegare.*] Vide פתח. Iob 37.3. *Sub vniuerso cælo.* יְשַׁרֵּהוּ *Soluit illud.* (*tonitru*) Hebraiſmus id eſt liberi ſpatiari vndequaque permittit. Aliæ voces, quæ videntur hinc emanare, ſuper ius habentur in שרא radice ſyriaca.

Deriuatiua huius, ſunt. השחרה משרה שַׁרְאָצַר שרה שָׁרִי שריה שרין שָׁרוֹן שָׁרוֹנִי.

שרה Verbum Pihel actiuum, ex quieſcentibus Lamed He, quod ſemel legitur in Biblijs in præterito, cum affixo שִׁרִיתִיךָ, quod tamen conſtanter adhuc ſcribitur שרותך, & dubitatur de eo, quid ſit, & quid ſignificet. Secundum ſcripturam eſt nomen שרות, de quo ſuo loco dicemus. Quidam autumant, eſſe nomen a שארית, contracto Aleph in Cere, vt illic habes. Alijs tandem eſt verbum pihel eiuſdem ſignificationis cum ſuperiori, hoc eſt, ſoluit, diſſoluit, quaſi illud Vau ſit Iod productum ob aliquod myſterium. Ex Maſara. [*Sciogliere, slegare.*] Ier. 15. 11. *Niſi* שרותך. *Soluerim te bono* (*in bonum.*) Expende locum accuratius.

שרה Verbum Cal actiuum, ex quieſcentibus Lamed He, quod has voces tantum habet in Biblijs.

שָׂרוּ שָׂרִיתָ Præteritum.

Totum hoc tempus formare poteris, cætera verò ex שור, & שרה deſumes. Dominatus eſt, dominium, principatum exercuit. [*Signoreggiare, farsi signore, Principe.*] Bis inuenitur.

לנגש	כִּי שָׂרִיתָ עִם אֱלֹהִים וְעִם אֲנָשִׁים :	*Dominari cum Deo, & cum hominibus. Gen.* 32.29.
לנגש	וּבְאוֹנוֹ שָׂרָה אֶת אֱלֹהִים :	*Dominari in robore cum Deo. Hoſ.* 12.3.

Aliàs שָׂרָה eſt nomen proprium vxoris Abrahami, quæ prius שָׂרַי dicta fuit ibi vide. Sarali. [*Sarai.*] Geneſ. 17.15. *Sarai vxoris tuæ non vocabis nomen Sarai, quia* שָׂרָה *Sarah nomen eius.*

Deriuatiua huius & compoſita ſunt יִשְׂרָאֵל יִשְׂרְאֵלָה יִשְׂרְאֵלִית משרה שַׂר שריה שְׂרָיָה שָׂרוֹן.

שורה Mihi eſt participium a radice שור, & illic repoſitum illud inuenies. Nonnull is tamen eſt potius nomen formæ fœmininæ, a מְשׂוּרָה per aphereſin Mem dictum. Menſura. [*Miſura.*] Semel inuenitur. Eſa. 28.26. *Et ponit triticum* שורה *menſuram.* Hoc eſt, certa menſura illud ſeminat.

Expende locum, & omnes accuratius. Radix tunc eſſet משר.

שירה Require ſuperius in ש ante י, ſuo loco proprio.

שרון / **שרוני** Require paullo inferius, ſuo loco proprio.

שרח Nomen proprium filiæ Aſcer, quam Iudæi credunt tempore liberationis Aegyptiacæ adhuc ſuperſtitem fuiſſe. Serah. [*Sera.*] Geneſ. 46.17. ושרח. *Eſt Sera ſoror eorum.* Num. 26. 47. *Et nomen filiæ Aſceris* שרח *ſera.*

שרוחן Nomen proprium vrbis in tribu Simeonis Sarachen. [*Sarachena.*] Ioſ. 19.6. וְשָׁרוּחֶן. *Et ſarechena.*

שרט Verbum Cal, actiuum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantùm.

יִשְׂרְטוּ Futurum.
שָׂרוֹט Infinitiuus.

Non abſurdum tamen fuerit, & reliqua formare iuxta regulas Grammaticales, cum neceſsitas expoſtulauerit. Incidit, concidit, & de carnis inciſione propriè dicitur. [*Tagliare la carne, graffiare.*] Bis inuenitur.

בשרט	כֹּל עֹמְדֵיהָ שָׂרוֹט יִשְׂרְטוּ :	*Deferentes lapidem incidendo incidi. Zac.* 12. 3.
קרטת	וּפִבְשָׂרְכֶם לֹא יִשְׂרְטוּ שְׂרָטֶת :	*Non incidere inciſionem in carne. Leuit.* 21.5.

Deriuatiua huius ſunt שרט שָׂרָט שרטת.

שרט Nomen formæ maſculinæ, quod ſemel legitur in Biblijs. Inciſio, conciſio, quæ fit in carne. [*Taglio, graffiatura.*] Leuit. 19. 28. וְשָׂרָט. *Et inciſionem animæ* (*pro mortuo*) *non dabitis* (*ponetis*) *in carne veſtra.*

שרטת Nomen fœmininum genere, quod ſemel legitur in Biblijs. Inciſio carnis, idem ſcilicet cum ſuperiori. [*Taglio, graffiatura di carne.*] Leuit. 21.5. *Et in carne ſua non incident* שָׂרֶטֶת *inciſionem.* Radix eſt שרט.

שרי Nomen proprium vxoris Abrahami, quæ ſterilis, & iam ſenex a Deo שָׂרָה appellata eſt, & dein Iſaacum peperit. Sarai. [*Saraia.*] Mortua eſt anno 127. vitæ ſuæ, ſepultaque ab Abrahamo in ſpelunca, quam emerat ab Ephrone. Hanc nonnulli credunt etiam יִסְכָּה dictam fuiſſe quæ ſcilicet ipſius Abrahami neptis erat. Gen. 11.29. *Et nomen vxoris Abrahami* שָׂרַי *Sarai.* Lege ab hoc capite vſque ad 23. Geneſeos, vbi tota huius vita narratur. Radix eſt, שור vel שרה, vel שרר.

שרי Nomen proprium viri, qui vxorem alienigenam repudiauit. Sarai. [*Saraio.*] Eſd. 10. 38. שָׂרָיוּ *Saraius.* Radix eſt שרה.

שריה Nomen formæ fœmininæ, quod ſemel legitur in Biblijs. Thorax, lorica. [*Corazzina.*] Iob 41.18. *Lancea motionis,* וְשִׁרְיָה *& thorace.* Quidam a radice שרה deducunt hoc nomen ratione ſatis frigida; mihi verò potius radix eſt propria, & ſignificationis etymon ignoratur.

Deriuatiua ſunt שרין שִׁרְיָן.

שריה Nomen proprium ſcribæ regis Dauidis, quem שְׁוָא, & שִׁישָׁא eſſe ſuſpicor. Seraiah. [*Seraia.*] 2. Sam. 8.17. וְשְׂרָיָה. *Et ſeraias ſcriba.*

Fuit alter ſeraias Pontifex Maximus a Chaldeis interfectus. 2. Reg. 25. 18. *Et accepit Princeps lanionum* אֶת שְׂרָיָה *Seraiam caput* (*Principem*) *&c.* Hic fortaſsis eſt ille, de quo 1. Par. 5. 40. *Et Azarias genuit* אֶת שְׂרָיָה *Seraiam, &c.* Confer locos.

Alter Netophateus. 2. Reg. 25.23. וְשְׂרָיָה. *Et ſeraias filius tam humeti Noto phateus.* Idem Ier. 40. 8.

Alter filius Neriæ Princeps getis. Ier. 51.59. אֶת שְׂרָיָה *Seraiam, &c.*

Alter ſacerdos, vt arbitror. Eſd. 2.2. שְׂרָיָה *Seraia.* Hic cum Zorobabele ex captiuitate Babylonica reuerſus eſt. Neh. 10. 3. שְׂרָיָה *Seraias.* Et 12.1. שְׂרָיָה *Seraia.*

Alter ſacerdos & ipſe modò ſuperior nõ ſit, de quo Neh. 11.11. שְׂרָיָה *Seraias filius Heleiæ.* Vel certe hic eſt Seraias Pontifex Maximus a Chaldeis interfectus, quẽ Eſdras honoris gratia patrem nominat, niſi malles propriè patrem illius extitiſſe. Eſd. 7.1. *Eſdras filius* שְׂרָיָה *ſeraiæ filij Azariæ, filij Heſciæ, &c.* Cõfer locos accuratius.

Alter ex tribu Iudæ Cenazi filius. 1. Par. 4.13. שְׂרָיָה. *Et ſeraias.*

Alter ex tribu Simeonis. 1. Par. 4.35. *Filij* וְשְׂרָיָה *ſeraia.*

Compoſitum eſt ex שרה. Et יה.

שריהו Nomen proprium cuiuſdam viri. Seraiahu. [*Seraia.*] Ierem. 36.26. וְאֶת שְׂרָיָהוּ. *Et ſeraiam Azrielis filium.* Cõpoſitum eſt ex שרה & יה & היא.

שרין Nomen formæ maſculinæ, ſine plurali. Thorax, lorica. [*Vsbergo, petto, corazzina.*] Radix omnibus eſt שרה, mihi verò שִׁרְיָה, ibi vide. Ter inuenitur.

הכה	וַיִּכֶּה אֶת מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין הַדְּבָקִים וּבֵין הַשִּׁרְיָן :	*Ferire aliquem inter adhæſiones, & loricam. 1. Reg.* 22.34. *Vide etiã 2. Par.* 18.33.
לבש	וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כַּשִּׁרְיָן :	*Induere iuſtitiam ſicut thoracem. Eſa.* 59.17.

שריון Nomen formæ maſculinæ, cum duplici plurali שִׁרְיוֹנִים שִׁרְיוֹנוֹת, eiuſdem ſignificationis & radicis cum ſuperiori, & שִׁרְיָה, ibi vide. Thorax, lorica. [*Isbergo, pettorale, corazza, corſaletto.*] Quinque vicibus inuenitur.

המזיון	מַחֲזִיקִים כּוֹבַע הַשִּׁרְיוֹנִים :	*Apprehendere loricas, &c. Neh.* 4.16.
הכין	וַיָּכֵן לָהֶם כּוֹבַע וְשִׁרְיוֹנוֹת :	*Præparare loricas, &c. ſecundo Para.* 26.14.
לבש	וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ שִׁרְיוֹן :	*Induere aliquem thorace. 1. Sam.* 17.5.
הלבים	וְשִׁרְיוֹן קַשְׂקַשִּׂים הוּא לָבוּשׁ :	*Indutus thorace ſquammarum. 1. Sam.* 17.39.
משקל	וּמִשְׁקַל הַשִּׁרְיוֹן :	*Pondus loricæ, &c. 1. Sam.* 17.5.

שריון Nomen proprium montis, qui alijs etiam nominibus dicebatur, vt in חֶרְמוֹן habes, ibi vide. Sirion. [*Sirione.*] Deut. 3.9. *Sidonij appellant Hermonem* שִׂרְיוֹן *ſirionem, &c.* Pſal. 29.6. *Libanus* וְשִׂרְיוֹן *& ſirionus.* Radix forſitan eſt שרה.

שרך Verbum pihel actiuum, perfectum, eleganter effictum a ſequenti nomine, ex quo legitur in Biblijs ſemel participium præſens fœmininum מְשָׁרֶכֶת, nec aliud ex eo facilè formarem. Huc atque illuc ad inſtar corrigiæ deflexit. [*Girare, torcere come correggia.*] Eo ſatis ornate Ieremias vſus eſt, cap. 2.22. *Dromedaria leuis* מְשָׁרֶכֶת *ad inſtar corrigiæ deflectens vias ſuas.* Hoc eſt, vndiquaque curſitans.

Deriuatiuum huius radicis eſt שְׂרוֹךְ ſequens.

שרוך Nomen maſculinum genere, ſine plurali, quod bis inuenitur in ſcriptura ſacra. Corriggia. [*Correggia.*] Significationis etymon ignoratur. Geneſ. 14. 23. *Si a filo & vſque ad* שְׂרוֹךְ *corrigiam calcei.* Eſa. 5. 27. *Neque aualſa eſt* שְׂרוֹךְ *corrigia calceamentorum eius.*

שרמות Quod habetur. Ier. 31.39. ab Hebræis ex Maſſara שְׂרֵמוֹת legitur, vt ſuperius שְׂרֵמָה annotauimus, ibi vide.

שרון Maſculinum genere eſt nomen proprium loci in Tabirium mõtem, & lacum tiberiadis, vt volunt, & a Cęſarea vſque ad Ioppen ſe vltra extendentis. Saron. [*Sarone.*] Videtur eſſe locus fertilis, & pinguis, vt in ſequentibus obſeruabis.

הדר	הֲדַר הַכַּרְמֶל וְהַשָּׁרוֹן :	*Decor carmeli, & Saron, Eſa.* 35.2.
היה	וְהָיָה הַשָּׁרוֹן כַּעֲרָבָה :	*Saron eſſe ſicut campeſtre. Eſa.* 33.9.
היה	וְהָיָה הַשָּׁרוֹן לְנָוֶה צֹאן :	*Saron eſſe habitaculo* (*habitaculum*) *gregis. Eſa.* 65.11.
חבצלת	אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן :	*Roſa Saron. Can.* 2.1.
מגרש	וּבְכָל מִגְרְשֵׁי שָׁרוֹן :	*Habitare in expulſionibus Saron* (*in ſuburbijs videlicet.*) *1. Paral.* 5.16.
רעה	וְעַל הַבָּקָר הָרֹעִים בַּשָּׁרוֹן :	*Boues paſcere in Saron. 1. Paral.* 27.29.

Radix omnibus eſt שרה, neſcio qua ratione ſatis frigida, mihi verò potius eſt propria, & ſignificationis etymon ignoratur. Vel ſi etymologias ſectari placet, fortaſſe verius a שר deduceres, quòd terra campeſtris & plana ſit. Hinc aliquibus ob eius fertilitatem vſurpatur appellatiuè pro quauis regione feracisſima, vt quidam aſſerunt in illud Eſa. 33.9. & ſi vero ſimilius eſt, ſi dicamus, ſemper eſſe loci proprium. Hinc fortasſis eſt etiam illud Ioſ. 12.18. *Rex* לַשָּׁרוֹן *Saronis vnus.* Vt Lamed ſeruile ל pro לְהַשָּׁרוֹן. Videas tamen לַשָּׁרוֹן ſuo loco proprio.

Deriuatiuum huius eſt שרוני ſequens.

שרוני Nomen gentile maſculinũ deductum a שָׁרוֹן ſuperiori. Saronites. [*Huomo di Sarone.*] 1. Par. 27. 29. *Et ſuper bobus paſcentibus in Sarone Sitrains* הַשָּׁרוֹנִי *Saronites.*

שרסכים Nomen proprium viri Principis regis Nabucodonoſor. Sarſechim. [*Sarſechimo.*] Ier. 39.3. שַׂרְסְכִים *Sarſechimus magiſter lanionis.* Compoſitum fortasſis eſt ex שור & סוך.

שרע Ex hac radice, quæ non inuenitur in Biblijs, deriuatur מִשְׁרָעִי, de quo ſuperius in מ ante ש, ſuo loco proprio dictum eſt.

שרוע Nomen maſculinum genere, ſub forma pahul, ſine plurali, quod tamen formari poterit, & bis tantùm inuenitur in ſcriptura ſacra. Superfluus, monſtroſus, plus æquo aliquod membrum habens, antithetõ קָלוּט. [*Superfluo ſoprabondante, che ha alcun membro grande, piu del douere.*] Leuit. 21.18. *Vir cæcus, aut claudus, aut ſimus, aut* שָׂרוּעַ *monſtroſus.* Et 22.23. *Bouem verò vel pecus* שָׂרוּעַ *monſtruoſum, vel contractum, &c.*

Deriuatiuum huius eſt השתרע.

שרעפים Nomen plurale, quod bis tantum legitur in ſcriptura ſacra cũ affixo שַׂרְעַפַּי. Cogitationes. [*Penſieri.*] Significationis etymon ignoratur, niſi dicamus eſſe a סרעפות mutato ס in ש, quaſi mẽtis ramos, metaphora non penitus inſulſa, nam aliorũ compoſitiones ex סעיף, & עפא interpoſito ר vel ex שרף interpoſito, ע, alieniores ſunt. Pſalm. 94. 19. *In multitudine* שַׂרְעַפַּי *cogitationum mearum intra me:* Et 139. 23. *Scitoque* שַׂרְעַפַּי *cogitationes meas.*

שרף Verbum Cal actiuum, perfectum, ſuſcipiens affixa, ſic flectitur in Biblijs.

שָׂרַף שָׂרַפְתָּ שָׂרַפְתִּי שָׂרְפוּ שָׂרְפָה שָׂרְפָם שָׂרְפָחֶם שָׂרְפוּ שָׂרְפָנוּ שָׂרְפוּה אוֹ שָׂרְפָהּ	Præteritum.
שׂרף שרפים שרפים	Part. præſ.
שרופה אוֹ שרפה שרופות אוֹ שרפות	Part. paſſ.
אֶשְׂרוֹף תִּשְׂרוֹף יִשְׂרוֹף תִּשְׂרְפִנִּי יִשְׂרְפֶנָּה יִשְׂרְפֶם נִשְׂרוֹף אוֹ נִשְׂרְפָה תִּשְׂרְפוּן תִּשְׂרְפוּ יִשְׂרְפוּ יִשְׂרְפוּהָ	Futurum.
שׂרוֹף שָׂרוֹף לִשְׂרוֹף שָׂרְפוֹ לִשְׂרְפוֹ	Infinitiuus.

Cætera, cum opus eſt, ex te formabis iuxta regulas Grammaticales. Concremauit, combuſsit, arſit, & tam de igne comburente, quàm, de homine concremãte dicitur, ſed de homine ſępius, quod notes. [*Abbruggiare.*] Synonima ſunt בער דלק, quæ ſuis locis vide. Cõſtruitur cum accuſatiuo vel affixo, vel diſiuncto, & cum præpoſitionibus, ל. ב. Loci obſeruandi.

הב	וְשָׂרְפוּ אֹתָהּ וְאֶת אָבִיהָ בָּאֵשׁ :	*Comburere aliquam & patrem eius* (*in*) *igne. Iud.* 15.6.
הכן	הִיחִיו אֶת הָאֲבָנִים וְהַחֹמָה שְׂרוּפוֹת :	*Lapides combuſti. Neh.* 4.2.
הגם	וְאֶת הָאֲגַמִּים שָׂרְפוּ בָאֵשׁ :	*Comburere ſtagna* (*in*) *igne Iere.* 51.32.
הרמון	וְכָל אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂרְפוּ בָאֵשׁ :	*Comburere palatia* (*in*) *igne. 2.*

		Paral. 36.19.
אש	הִנֵּה הָיוּ כְקַשׁ אֵשׁ שְׂרָפָם :	*Ignem cõburere aliquid. Esa. 47.14.*
תשרפו	וְאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ:	*Comburere lucos sacros (in) igne. Deut. 12.3.*
כגד	וְשָׂרַף אֶת הַבֶּגֶד :	*Comburere pannum. Leuit. 13.52.*
כית	בֵּיתְךָ נִשְׂרָף עָלֶיךָ בָּאֵשׁ :	*Comburere domum super aliquem. Iud. 12.1.*
כית	וַיִּשְׂרֹף אֶת בֵּית יי' :	*Comburere domum Dei, &c. 2. Reg. 25.9.*
כית	וַיִּשְׂרְפוּ אֵת בֵּית הָאֱלֹהִים :	*Comburere domum Dei. 2. Paralip. 36.19.*
במה	וַיִּשְׂרֹף אֶת הַבָּמָה :	*Comburere excelsum, &c. 2. Reg. 23.16.*
כן	אֵת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לֵאלֹהֵיהֶם :	*Comburere filios, & filias (in) igne idolis. Deut. 12.31.*
כן	וְהַסְּפָרִים שְׂרָפִים אֶת בְּנֵיהֶם בָּאֵשׁ :	*Cõburere filios (in) igne, &c. 2. Reg. 17.31.*
הרק	וַיֵּרָק וַיִּשְׂרֹף בְּנַחַל קִדְרוֹן :	*Comminuere aliquid, & comburere. 2. Par. 15.16.*
חצי	חֲצִיו שָׂרַף כְּמוֹ אֵשׁ:	*Comburere dimidium alicuius rei (in) igne. Esa. 44.16.*
טירם	וְאֶת כָּל טִירוֹתָם שָׂרְפוּ בָאֵשׁ :	*Comburere palatia (in) igne. Num. 31.10.*
מגלם	לְכַלּוֹתִי שֹׂרֹף אֶת הַמְּגִלָּה :	*Comburere liberum. Ier. 36.25.*
מועד	שָׂרְפוּ כָל מוֹעֲדֵי אֵל בָּאָרֶץ :	*Comburere festa (loca vbi festum agitur) Dei in terra. Psal. 74.8.*
מרכבים	וְאֶת מַרְכְּבֹתֵיהֶם הִשְׂרֹף בָּאֵשׁ	*Comburere currus (in) igne. Ios. 11.6.*
מפרש'	וּבְמִשְׂרְפוֹת אֲבוֹתֶיךָ כו' כֵּן יִשְׂרְפוּ לְךָ :	*Comburere alicui in combustionibus patrum, &c. Ierem. 34.5. Vide* מִשְׂרְפוֹת.
מותר	שְׂרַפְתָּ אֶת הַנּוֹתָר בָּאֵשׁ:	*Comburere residuum (in) igne. Exo. 29.34.*
מגלה	עֲגָלוֹת יִשְׂרֹף בָּאֵשׁ :	*Comburere currus (in) igne. Psal. 46.10.*
עיר	וְשָׂרַפְתָּ בָאֵשׁ אֶת הָעִיר :	*Comburere (in) igne vrbem, &c. Deut. 13.17.*
עץ	וְשָׂרַף אֹתוֹ עַל עֵצִים בָּאֵשׁ :	*Comburere iuuencum super lignis (in) igne. Leuit. 4.12.*
עצם	וְעַצְמוֹת אָדָם יִשְׂרְפוּ עָלֶיךָ:	*Comburere ossa super altare. 1. Reg. 13.2.*
עצם	עַל שְׂרֹפוֹ עַצְמוֹת מֶלֶךְ אֱדוֹם לַשִּׂיד :	*Comburere ossa calci. (pro calce.) Amos. 2.1.*
פסל	וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ :	*Comburere sculptilia. Deut. 7.5. Vide & ver. 25.*
פרה	וְשָׂרַף אֶת הַפָּרָה לְעֵינָיו:	*Comburere iuuencam oculis alicuius, &c. Num. 19.5.*
פרש	וְאֶת פַּרְשׁוֹ תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ:	*Comburere fimum iuuenci, &c. (in) igne. Exo. 29.14.*
פתח	יִנַּשׁ עַד פֶּתַח הַמִּגְדָּל לְשָׂרְפוֹ בָאֵשׁ :	*Comburere ostium (in) igne. Iud. 9.52.*
שרפה	וַיִּשְׂרְפָה לִשְׂרֵפָה :	*Combũrere combustione. (combustionem.) Gen. 11.3.*
שרפה	יִבְכּוּ אֶת הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יי':	*Deflere combustionem, quam combusit Deus. Leuit. 10.6.*
שרפה	וַיִּשְׂרְפוּ לוֹ שְׂרֵפָה גְּדוֹלָה עַד לִמְאֹד :	*Comburere alicui combustionem magnam vsque valde. 2. Par. 16.14. (Vide* מִשְׂרְפוֹן.

Deriuatiua huius sunt. מִשְׂרְפוֹת מִשְׂרְפוֹת מַיִם נשרף שרף שָׂרַף שְׂרֵפָה ·

שָׂרַף Verbum pohal passiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs, nec absurdum ob id fortasse fuerit, & reliqua formare iuxta regulas, Grammaticales, cum necessitas expostulauerit. Combustus, adustus fuit. [*Fu abbruggiato.*] Leuit. 10.16. *Et ecce* שרף *combustus erat.*

שָׂרָף Nomen masculinum genere, & declinatione, שְׂרָפִים. Prester, draco alatus, serpentis species, sic per tralationem dicta, quasi vrens, quòd flatu penè adurat omnia. [*Serpente.*] Vide נָחָשׁ. Plurale inuenitur etiam de angelis dictum. Seraphim, quasi ignei, igniti, ardentes. [*Serafini.*] In sequentibus. Locis forsitan solum inuenitur.

אחד	וַיֵּעָף אֵלַי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים:	*Vnum ex Seraphinis volare, &c. Esa. 6.6.*
נחש	וְיִשְׁלַח יי' בָּעָם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשְּׂרָפִים :	*Mittere serpentes adurentes, &c. Num. 21.17.*
נחש	נָחָשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב :	*Serpens, prester, & scorpio, &c. Deut. 8.15.*
עוכף	וּפְרִיוֹ שָׂרָף מְעוֹפֵף :	*Presterem uolantem esse fructum serpentis. Esa. 14.29.*
עופף	מֵהֶם אֶפְעֶה וְשָׂרָף מְעוֹפֵף :	*Vipera & prester volans. Esa. 30.6.*
עמד	שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ :	*Seraphimos stare desuper Deo, &c. Esa. 6.2.*
עשה	עֲשֵׂה לְךָ שָׂרָף :	*Facere serpentem, &c. Num. 21.9.*

Aliàs שָׂרָף est nomen proprium viri ex tribu Iuda. Saraph. [*Sarafo, Serafino.*] 1. Par. 4.22. שָׂרָף. *Et Saraphus.*

שְׂרֵפָה Nomen fœmininum genere, sine plurali, vertẽs He in Thau in regimine שִׂרְפַת. Adustio, combustio, incendium, succensio. [*Abbruggiamento, l'abbruggiare.*] In sequentibus locis tantumforsitan inuenitur.

אוד	וְזֶה הוּא כְּאוּד מֻצָּל מִשְּׂרֵפָה :	*Titio ereptus ex incendio. Amos. 4.11.*
ארץ	שְׂרֵפָה כָּל אַרְצָהּ :	*Terram esse combustionem. Alijs adustam, adiectiuè; quod non placet. Deut. 29.22.*
כון	וּסְכוּ אֶת הַמַּחֲתֹת מִבֵּין הַשְּׂרֵפָה :	*Eleuare de medio combustionis. Nume. 17.2.*
כסה	וְכִסּוּ אֶת הַשְّרֵפָה :	*Deflere incendium, quod combussit Deus. Leuit. 10.6.*
קום	וְהָיְתָה לִשְׂרֵפָה מַאֲכֶלֶת אֵשׁ	*Aliquid esse combustioni. (in combustionem.) Esa 9.5.*
קום	הָיָה לִשְׂרֵפַת אֵשׁ :	*Aliquid esse combustioni (in combustionem) ignis. Esa. 14.11.*
הר	הֵן אָנֹכִי עָלֶיךָ הַר הַמַّשְׁחִית :	*Mons incendij. Ier. 51.25.*
עבר	מַעֲפַר שְׂרֵפַת הַחַטָּאת :	*Puluis combustionis peccati. Num. 19.16.*
עשה	וְלֹא עָשָׂה לוֹ עַמּוֹ שְׂרֵפָה כִּשְׂרֵפַת אֲבֹתָיו :	*Non facere alicui combustionem secundum combustionem patrum eius. 2. Par. 21.19.*
פרה	וַנִּשְׂרְפָה לִשְׂרֵפָה :	*Comburere combustioni. (combustionem.) Gen. 11.3.*
פרה	וַיִּשְׂרְפוּ לוֹ שְׂרֵפָה עַד לִמְאֹד:	*Comburere alicui combustionem magnam vsque valde. 2. Par. 16.14. Vide* מִשְׂרְפוֹת.
תוך	הַשְׁלִיךְ אֶל תּוֹךְ שְׂרֵפַת הַפָּרָה	*Proijcere ad medium combustionis iuuencæ. Num. 19.6.*

Radix est שרף.

שָׂרַץ Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שָׂרַץ } Præteritum.
שָׂרְצוּ }
שֹׁרֵץ } Part. præs.
שֹׁרֶצֶת }
יִשְׁרֹץ } Futurum.
יִשְׁרְצוּ }
שְׂרֹץ Imperat.

Cætera cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas Grammaticales, præter Pahul. Scaturiuit, produxit, copiosè genuit, vt videmus pisces facere, nam propriè de aqua dicitur, quamuis nihilominus etiam de terra, & hominibus, alijsque animantibus vsurpetur. Nonnunquàm verò formatura sequenti nomine, pro reptare, & dicitur de animantibus, quæ sunt sine pedibus, vel eos admodum paruos habent, & ventre gradiuntur. [*Produrre, far nascere copiosamente, rampare, ram pegare, andar carponi.*] Construitur cum accusatiuo, & cum præpositionibus ב, על, Tredecim vicibus tantum forsitan inuenitur, ex quibus sequẽtes locos annotabis.

ארץ	וּבְכָל הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל הָאָרֶץ :	*Reptile reptare super terram. Gen. 7.21.*
ארץ	יִשְׁרְצוּ בָאָרֶץ :	*Animalia scaturire in terra. Genes. 8.17.*
ארץ	שָׁרְצוּ בָאָרֶץ :	*Homines scaturire (copiose gignere) in terra. Gen. 9.7.*
יאר	וְשָׁרַץ הַיְאֹר צְפַרְדְּעִים :	*Terram scaturire ranas. Psalm. 105.30.*
מים	שָׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ :	*Fluuium scaturire ranas. Exo. 8.3.*
נפש	וּלְכָל נֶפֶשׁ הַשֹּׁרֶצֶת עַל הָאָרֶץ	*Aquas scaturire scaturitionem. Genes. 1.20.*
נפש	כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר יִשְׁרֹץ :	*Animam reptare super terram. Leuit. 11.46.*
פרה	וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ :	*Animam reptare. (vel scaturire,) & cæt. Ezec. 47.9.*
ארץ	שָׁרַץ אַרְצָם צְפַרְדְּעִים :	*Aliquos fructificare, & scaturire, (copiose gignere, &c.) Exo. 1.7.*

Deriuatiuum huius est שֶׁרֶץ.

שְׁרִץ Nomen collectiuum, masculinum genere, sine plurali. Scaturitio, productio copiosa generatio, qualis est piscium: tota siquidem aquarum productio vocatur hoc nomine. [*Produttione.*] Gen. 1. 20. *Scaturiant aquæ* שֶׁרֶץ *scaturitionem, animam viuentem.* postea translatum est nomen ad animalia quæq; pedes non habentia, vel saltem paruos, vt sunt omnes pisces, musca, vermis, mus, & huiusmodi, quæ reptilis voce appellabimus, & omnia immunda sunt in lege præter pisces, sed non omnes, de quibus omnibus vide Leuit. 11. Hinc fortasis ad Latinos Sorex defluxit, qui reptat, & immundus est. (*Sorice.*) Quatuordecim vicibus tamen, ni fallor, inuenitur, ex quibus sequentes annotabis.

מים	מִכָּל שֶׁרֶץ הַמָּיִם :	*Scaturitio (reptile) aquarum. Leuit. 11.10.*
נבלת	אוֹ בְנִבְלַת שֶׁרֶץ טֻמְאָה :	*Tangere (in) cadauer reptilis immundi. Leuit. 5.2.*
נגע	אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל שֶׁרֶץ:	*Tangere (in) reptile, &c. Leuit. 22.5.*
עוף	כָּל שֶׁרֶץ הָעוֹף :	*Reptile volucris, &c. Leuit. 11.20.*
רמש	כְּכָל הַשֶּׁרֶץ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ	*Contaminare animam in reptili repente super terram. Leui. 10.44.*
ארץ	וּבְכָל הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל הָאָרֶץ :	*Reptile reptare super terram. Genes. 7.21.*

שָׂרַק Verbum Cal actiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שָׂרַק } Præteritum.
שָׂרְקוּ }
אֶשְׁרֹק יִשְׁרֹק Futurum.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas Grammaticales, præter Pahul. Sibilauit. [*Zuffolare, fischiare.*] Construitur absolutè, & cum præpositionibus על, ל. In sequentibus locis tantum forsitan inuenitur.

ארץ	וְשָׁרַק לוֹ מִקְּצֵה הָאָרֶץ:	*Sibilare alicui e finibus terræ. Esa. 5.26.*
	שָׂרְקוּ וַיִּנְעוּ לְאֵשָׁם :	*Sibilare, et mouere caput, &c. Thre. 2.15.*
	כָּל עוֹבֵר עָלֶיהָ יִשְׂרֹק יַנִּיעַ יָדוֹ	*Transeuntem sibilare, mouere manum. Soph. 2.15.*
	יִשְׁרֹק יי' לַזְّבוּב :	*Sibilare muscæ, & api, &c. Esa. 7.18.*
	שָׂרְקוּ וַיַּחֲרֹקוּ שֵׁן :	*Sibilare & stridere dentibus. Thren. 2.16.*
	כָּל עוֹבֵר עָלֶיהָ יִשֹּׁם וְיִשְׂרֹק עַל כָּל מַכֹּתֶיהָ :	*Transeuntem stupere, & sibilare super percussionibus alicuius. Iere. 19.8. Vide etiam 49.17. & 50.13.*
	וַיִּשְׂרֹק עָלָיו מִמְّקוֹמוֹ :	*Sibilare super aliquem e loco suo. Iob 27.23.*
	סֹחֲרִים בָּעַמִּים שָׂרְקוּ עָלֶיךָ :	*Circumeuntes in populis sibilare super aliquem. Ezec. 27.36.*
	כָּל עוֹבֵר עָלָיו יִשֹּׁם וְשָׂרַק :	*Transeuntem stupere, & sibilare. 1. Reg. 9.8.*
	אֶשְׁרְקָה לָהֶם וַאֲקַבְּצֵם :	*Sibilare aliquibus, & congregare eos. Zac, 10.8.*

Deriuatiua huius sunt מְשֹׂרֹקֹתָא שְׂרֹקָה.

שׂוֹרֵק Nomen formæ masculinæ, sine plurali de quo dubitatur, quid propriè significet, quãquis communiori sententia omnibus ferè sit vitis laudatæ, & optimæ species, verum qualis ignoratur. Ego nomen Hebreum retinendum censeo. Sorec. [*Soreca, vite d'una eletta, lugliatica, moscatella, maluaggia, o simili.*] Bis tantnm inuenitur. Esa. 5.2. *Et plantauit eam* (*vineam*) שׂרק *Soreco.* Ier. 2.20. *Et ego plantaui te* שורק *Soreco.*

Deriuatiua huius & composita sunt. מַשְׂרֵקָה נַחַל שׂוֹרֵק שׂוֹרֵקָה שְׂרֵקִים שְׂרִיקוֹת ·

שְׂרֵקָה Nomen fœmininum genere, & declinatione שְׂרִיקוֹת, quod plurale tamen videtur esse potius ab altera forma, quæ non inuenitur. Sibilus. [*Sibilo, fischio.*] Nouem vicibus tantũ inuenitur.

יסב	שָׂמָה וְשֹׂרֵקָה מֵאֵין יוֹשֵׁב :	*Aliquem locum esse desolationem, & sibilum, quòd habitatores desint. Ier. 51.37.*
	יְהוֹשֶׁבָיִךְ לִשְׂרֵקָה :	*Dare habitatores sibilo. (in sibilum) Mich. 6.16.*
יסב	וַיִּתֵּנֵם לְזַוְעָה לָשָׁמָה וְלִשְׂרֵקָה	*Dare aliquos commotioni, stupori, & sibilo (in sibilum.) 2. Par. 29.8.*
נתן	לַתֵּת אֹתָם לְחָרְבָּה לָשָׁמָה לִשְׂרֵקָה :	*Dare aliquos sibilo (in sibilum) &c. Ier. 25.18. Vide etiam 29.18.*
נתן	לָשׂוּם אַרְצָם לְשָׁמָה שְׁרוּקַת עוֹלָם :	*Ponere terram stupori, sibilo seculi. Ex Masara illud Vau, est Iod protractum ad augendam vocis significationẽ forte.) Ier. 18.16.*
עולם	לְשִׂמַּת שְׂרֵקוֹת עֲרָדִים :	*Ponere vrbem desolationi & sibilo (in sibilum. (Ier. 19.8.*
שמם	וְשַׂמְּתִי אֶת הָעִיר הַזֹּאת לְשָׁמָה וְלִשְׂרֵקָה :	*Ponere aliquos desolationi, & sibilo, (in sibilum,) &c. Ier. 25.9.*
משל	וְשַׂמֹּתִים לְשָׁמָה וְלִשְׂרֵקָה :	*Audire sibilos regum. (pastorum scilicet.) Iud. 5.16.*

Radix est שרק.

שִׂרְקָה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs, & idem est iudicium de eo cum שורק superiori. Soreca, vitis optimæ genus. [*Vite eletta moscatella.*] Gen. 49.11. *Ligans ad vitem pullum suum,* וְלִשֹׂרֵקָה *& Sorecæ (ad Sorecam) filium asinæ suæ.* Radix est שרק.

שִׂרְקִים Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs in statu absoluto, & semel cum affixo שִׂרוּקָיִךְ, & duo significat, sed dubitatur, quæ propriè. Vero similius est, vt cum affixo sit eiusdem significatio

nis cum שרק, hoc est, vitis optimæ species, vel certè collectiuè eiusdem vinetum, quod Hebræa voce retenta Sorecam appellabimus. [*Soreca, moscatella, vigna piantata di Soreca.*] Esa. 16. 8. *Quassauerunt* שרוקיה *Sorecas eius.* Zacharias autem absolutum vsurpauit pro colore accedente ad vitis illius; vel certè vini genus, quem spadiceum quidam exponunt. [*Colore simile alla vite, ouero al vino della vite Soreca.*] Cap. 18. *Et post eum equi rufi,* שרקים *Sorecei (spadicei) & albi.* Expende locum & omnes accuratius, nam alij diuersa sentiunt. Radix est שרק.

שריקות Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs, & quid propriè significet, dubitatur. Quidam pectinata ex sententia Rabinorum, alij varia, multicoloria exponunt. Vero similius est, vt optima significet, per tralationem illius vitis optimæ, quæ שרק dicitur, vel certè ad colorem illius accedentia. [*Elette, ouero di colore della vite Soreca.*] Esa. 19. 9. *Et pudore suffundentur operantes lina* שריקות *optima*, Serica, ab Hebræa voce scilicet, vulgo. [*Cambraia.*] Nota locum & omnes. Radix est שרק.

שרר Verbum Cal actiuum, ex duplicibus, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

	שורלי	Part. præs.
אשור / תשורי	ישור / תשורי	Futurum.
	שור	Imperatiuus.

Nec aliud ex eo facile formarem, sed potius vterer synonimis, quæ vide in ראה. Futurum אשור est etiam Pahul, & nomen ex radice propria אשר, ibi vide שור est etiam nomen, de quo superius suo loco dictum est. Vidit. [*Vedere*] Participium transit in Toar, & sumitur in malam partem pro actiones aliorum obseruante. [*Inimico.*] Grammatici verò omnes, nescio qua de causa, שור radicem esse putant, & quàm rectè conueniant cantandi, & videndi significationes, aliorum esto iudicium. Fingitur nonnunquàm hoc verbum ex significatione תשורה, pro manus offerre, quod alij sine ratione ire interpretantur, nisi ab אשר deducerent. [*Presentare, andare.*] In sequentibus locis tantum forsitan inuenitur.

אמוש	שור על אנשים :	*Videre super hominibus. Iob 33.27*
נבעש	ומגבעות אשורנו :	*Videre ex collibus. Num. 23.9.*
סמיעל	ויסתר פנים ומי ישורנו :	*Non videre aliquem, quòd faciem celauerit. Iob 34.29.*
הרמק	אלהים יראני בשרי :	*Videre facere (quæ cupis) in obseruatores. Psal. 59.11.*
סמיב	ישוב הדע לשרי :	*Reducere malum obseruatoribus. Ps. 54.7.*
יקוש	ישור כשף יקושים :	*Videre, cum quiescunt laquei. Iere. 5.27.*
נמ	אף כי תאמר לא תשורנו :	*Non videre aliquem. Iob 35.14.*
מלך	תשרי למלך בשמן :	*Offerre munus regi in oleo. Locus di lucidandus. Esa. 57.9.*
מעמ	יי נחני בצדקתך למען שוררי :	*Ducere in iustitia propter obseruatores. Psal. 5.9.*
מעמ	ונחני בארח מישור למען שוררי :	*Ducere in via rectitudinis propter obseruatores. Psal. 57.11.*
מקום	ולא עוד תשורנו מקומו :	*Locum non videre aliquem amplius. Iob 20.9.*
במר	כנמר על דרך אשור :	*Videre ad instar Leopardi super via. (Hos. 13.7. Vide* אשור.
עין	לא תשורני עין ראי :	*Oculum videntis non videre aliquē. Iob 7.8.*
שון	לא אמר לא תשורני עין :	*Oculum non videre aliquem. Iob 24.15.*
פנס	אני עניתי ואשורנו :	*Respondere, & videre aliquem. Hos. 14.9.*
קרב	אשורנו ולא קרוב :	*Videre aliquem, & non propinquū. Num. 24.18.*
רמש	רשיני מראש אמנה :	*Videre de vertice Amanæ. Cant. 4.8.*
סלע	שאפו שוררי כל היום :	*Obseruatores absorbere tota die. Psal. 56.3.*
סרי	שדי לא ישורנה :	*Omnipotentem non videre vanum. Iob 35.13.*
סמק	ושור שחקים גבהו ממך :	*Videre cœlos. Iob 35.5.*
סמיס	ובשתים לא ישורנה :	*In duobus non videre illud. (vnum ex eis.) Iob 33.14.*
תקיס	ותקותי ימי שורנה :	*Videre spem alicuius. Iob 17.15.*

Deriuatiua huius sunt שרים שר שורר שרר שרה שרירות שרירות תשורה.

שרר Verbum pihel actiuum, ex duplicibus, quod semel legitur in præterito שרו, quamuis nihilominus dubitatur, an sit ex hoc, vel potius ex altero pihel, de quo superius in ש ante ר egimus, ibi vide, & nota. Vidit. [*Vedere.*] Auget forsitā nonnihil significationem a suo Cal. Iob 36. 24. *Quod* שרו *viderunt (ceci nerunt) homines.*

שרך Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo שרך. Vmbilicus a videndo sic dictus, vt superius habes in שר, ibi quære. [*Belico.*] Cant. 7. 3. שרך *Vmbilicus tuus crater rotundus.*

שרר Nomen proprium viri. Sarar. [*Sararo.*] Sam. secundo 23. 33. *Achiamus filius* שרר *Sarari.*

שרר Verbum Cal actiuum ex duplicibus, ex quo formari possunt omnes illæ voces, quas in radice שור Synonima reposuimus, quòd ex vtraque possint effluere, ibi vide. שרר verò participium præsens est tantum ex hac radice. Dominatus est, dominium exercuit. [*Signoreggiare.*] Esd. 1. 22. *Vt sit omnis vir* שרר *dominans in domo sua.*

Deriuatiuum huius est משתרר.

שרירים Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs in regimine שרירי. Vmbilicus, a videndo sic dictus, vt superius in שר habes, ibi quære. [*Belico.*] Iob 40. 11. *Et potentia eius est* בשרירי *in vmbilicis ventris eius.* Radix est שרר.

שרירות Nomen formæ fœmininæ, sine plurali. Aspectus, intuitio. [*Guardare, vedere.*] Dicitur in Biblijs tantū de aspectu cordis metaphoricè, & semper in malum, quasi insidiosa, ac praua cordis intentio seu obseruatio. Prauitatem cum Diuo Hiero. interpretabimur, eo modo, quem diximus, intelligendam. Decem vicibus tantùm inuenitur.

לב	כי בשרות לבי אלך :	*Ire in prauitate cordis. Deut. 29.18* *Vide etiam. Ier. 11.8.*
לב	ואשלחהו בשרירות לבם :	*Dimittere aliquem in prauitate cordis. Psal. 89.13.*
לב	ולא ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע :	*Non ire amplius post prauitatem cordis mali. Ier. 3.17.*
לב	וילכו במועצות בשרירות לבם הרע :	*Ire in consilijs, in prauitate cordis mali. Ier. 7.26.*
לב	וילכו אחרי שרירות לבם :	*Ire post prauitatem cordis. Ierem. 9 14.*
לב	ההלכים בשררות לבם :	*Ire in prauitatem cordis. Ier. 13.10.* *Vide etiam. 23.17.*
לב	והנכם הלכים איש אחרי שרות לבו הרע :	*Quemlibet ire post prauitatem cordis mali. Ier. 16.12.*
לב	ואיש שרירות לבו הרע יעשה	*Quemlibet facere prauitatem cordis mali. Ier. 18.12.*

שרש Verbum Cal actiuum, Chaldaicum, quod semel legitur in Biblijs cum affixo לשרשו, quamuis Hebrei legant ex Masara לשרשו, vt arbitrer, illud Vau esse Iod protractum ob aliquod mysteriū. Era dicauit. [*Sradicare.*] Esdras eo metaphoricè vsus est ad homines transferens, cap. 7. 26. *Siue ad moriendum, siue* לשרשו *ad eradicandum (eum,) &c.*

Radix est etiā Hebrea, cuius deriuatiua sunt. השרש שרש שרש שרש שרש.

שרש Verbum pihel actiuum, perfectum, suscipiens affixa, quod habet has voces tantum in Biblijs.

שרשך	Præteritum.
חשרש	Futurum.

Cætera cum opus erunt, ex te cautè formabis iuxta regulas Grammaticales. Eradicauit, radices euulsit. [*Sradicare, sbarbare,*] Deriuatur a nomine שרש contraria significatione, & bis tantum inuenitur.

ארץ	ושרשך מארץ חיים סלה :	*Eradicare aliquem e terra viuentium. Psal. 52.7.*
תכונאפ	ובכל תבואתי תשרש :	*Eradicare in omni prouentu. Iob 31.12.*

שרש Verbum pohel passiuum, perfectum, sic flectitur in Biblijs.

שרש / שרשו	Præteritum.
ישרש	Futurum.

Cætera cautè formabis iuxta regulas Grammaticales, cum opus erunt. Radicatus, radice fultus est, & aliquando est passiuum superioris Pihel, idest eradicatus est, quod notes velim. [*Fu radicato, abbarbicato, fatto radice, & fu sradicato, sbarbicato.*] Ter inuenitur.

נוש	אף כי שרש בארץ גזעם :	*Truncum non radicari in terra. Esa. 40.24.*
נטע	נטעם גם שרשו :	*Plantare aliquos, & radicari. Iere. 12.2.*
נאצאי	תאצאי ישרשו :	*Genimina (vide* צאצאים*) eradicari. Iob 31.8.*

שרש Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs, שרש שרשי שרשיך שרשו שרשם שרשיה Radix. [*Radice.*] Metaphorice ad fundamenta, & res alias imas transfertur, & efficit idiotismos satis ornatos, vt in sequentibus obseruabis, in quibus locis tantùm forsitan inuenitur.

אפרים	מני אפרים שרשם כעמלק :	*Radicem ex Ephraim esse in Amalecitas. (Iosue innuit.) Iud. 5.14.*
ארץ	כשרש מארץ ציה :	*Ascendere tanquàm radicem e terra arida. Esa. 53.2.*
דבר	שרש דבר נמצא בו :	*Radicem verbi inueniri in aliquo. Iob 19.28.*
הזקין	אם יזקין בארץ שרשו :	*Radicem senescere in terra. Iob 14.4.*
סוס	שרשם כמק יהיה :	*Radicem esse sicut saniem. Esa. 5.24.*
סוס	כי היה שרשו אל מים רבים	*Radicem esse ad aquas multas. Eze. 31.7.*
הכה	ויך שרשיו כלבנון :	*Percutere radicibus. (idest longè lateq; illas extendere.) Hos. 14.6.*
חמיות	והמתי ברעב שרשך :	*Interficere (in) fame radicem (filios) alicuius. Esa. 14.31.*
הפך	הפך מש־רש הרים :	*Vertere montes a radice. Iob 28.9.*
חסיון	ותשרש ישיה :	*Radicare radices. Psal. 80.10.*
יבש	מתחת שרשיו יבשו :	*Radices arescere inferius. Iob 18.16*
יבש	שרשם יבש :	*Radicem arescere. Hos. 9.16.*

	ושרשי הים כסה :	*Tegere radices maris. Iob 36.30.*
יס	פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה :	*Radicem fructificantem toxicum & absynthiū esse in aliquibus. Deu. 29.17.*
כמן	והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו :	*Vitem colligere radices suas super (ad) aliquid. Ezec. 16.7.*
מחז	ויספה וגו שרש למטה :	*Addere radicem infra, &c. 2. Reg. 19.30.*
כנר	עמר מנצר שרשיה כנו :	*Eleuare vitem a radicibus eius. Ezec. 17.9.*
מצרפ	למשאות אותה משרשיה :	*Basiliscum egredi ex radice serpentis. Esa. 14.30.*
כחז	כי משרש נחש יצא צפע :	*Plantare radicum. Dan. 11.7.*
כנר	ונצר משרשיו יפרה :	*Plãtulam de radicibus alicuius fructum facere. Esa. 11.1.*
כתק	הלוא את שרשיה ינתק :	*Euellere radices. Ezec. 17.9.*
סבך	על גל שרשיו יסבכו :	*Radices implicari, secus fontem. Iob 8.17.*
אנב	אשר לא יעזב להם שרש וענף :	*Non relinquere alicui radicem, vel frondem. Mal. 3.19.*
עמד	שרש ישי אשר עמד לנס עמים :	*Radicem iesse stare in signum. Esa. 11.10.*
פתח	שרשי פתוח אלי מים :	*Radicem alicuius esse apertam ad aquas. Iob 29.19.*
צריק	שרש צדיקים בל ימוט :	*Radicem iustorum non moueri. Pro. 12.3.*
נתן	ושרש צדיקים יתן :	*Radicem iustorum dare. (fructum scilicet. Pro. 12.12.*
רגל	על שרשי רגל תחתקה :	*Sculpere super radicibus pedum alicuius. Iob 13.27.*
רתם	ושרש רתמים לחמם :	*Radicem iuniperi esse panem alicuius. (vel ad incalescendum.) Iob 30.4.*
שלח	ועל יובל ישלח שרשיו :	*Extendere radices secus fluuium. Ierem. 17.8.*
תחת	ושרשו מתחת :	*Deuastare fructum alicuius superius, & radicem inferius.*
תחת	ושרשיו רחתו יהיו :	*Radices vitis esse sub ea. Ezec. 17.6.*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc nomen idem significat, quod legitur in Biblijs cum affixo שרשוהי, Dan. 4. 12. *Tantum radicem* שרשוהי *radicum eius relinquite in terra.*

שרשות Nomen proprium filij Machir. Seres. [*Saresо.*] 1. Par. 7. 12. *Et nomen fratris illius* שרש *Seresus.*

שרש Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs. Catenæ, idem cum sequenti scilicet, quod & radix huius est, refecto Resc posteriore; ibi vide. [*Catene.*] Exo. 28. 23. *Et facies super pectorale* שרשת *catenas terminationis.*

שרשרות Nomen plurale fœmininum genere. Catenæ. [*Catene.*] Non inuenitur verò nisi de catenis pro ornatu alicuius rei fabrefactis, quod notes velim. Septem vicibus tantum inuenitur.

	ויעשו על התשן שרשרת גבלת :	*Facere catenas terminationis opere funis. Exo. 39.15.*
	ושתי שרשרת זהב :	*Facere duas catenas auri, &c. Exo. 28.15.*
	גדלים מעשה שרשרות :	*Fila intorta opere catenarum. 1. Reg. 7.17.*
	ונתתה את שרשרת העבתת	*Dare (ponere) catenas furtum super aliquid. Exo. 28.15.*
	ויתן בשרשרות :	*Dare (ponere) in catenis malo punica. 2. Par. 3.17.*

מלכוש	יִמְרְבוּשֶׁךָ שֵׁשׁ וּמֶשִׁי :	*Indumentum alicuius esse byssum, & sericum. Ex masara legitur* שש *quamuis scribatur cum affixo, quod notes. Ezec. 16. 13.*
מעלה	שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לַכִּסֵּא :	*Sex gradus. 1. Reg. 10. 19.*
מכסה	עֲשִׂיתָ מִצְנֶפֶת שֵׁשׁ :	*Facere cydarim byssi. Exo. 28. 40.*
מצנפת	אֶת הַמִּצְנֶפֶת שֵׁשׁ וְאֶת :	*Facere cydarim, pileos, & feminalia byssо. Exo. 39. 28.*
מזור	שֵׁשׁ מְשׁוֹר :	*Byssus contortus, &c. Exo. 26. 1.*
עגלה	שֵׁשׁ עֶגְלַת צַב :	*Sex currus. Num. 7. 3.*
עיר	עָרִים שֵׁשׁ וְחַצְרֵיהֶן :	*Sex vrbes. Ios. 15. 61.*
עמוד	וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ :	*Columnæ parij. Esd. 1. 6.*
	שׁוֹקוֹ עַמּוּדֵי שֵׁשׁ :	*Crura alicuius esse columnas parij. Cant. 5. 16.*
עשה	לַעֲשׂוֹת וגו' וּבַשֵּׁשׁ :	*Facere, (operari) in byssо, &c. Exo. 35. 35.*
עשרה	שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נֶפֶשׁ :	*Sexdecim animæ. (animæ.) Genes. 46. 14.*
פעם	דְּמֵשׁ אוֹ שֵׁשׁ פְּעָמִים :	*Sex vices. 2. Reg. 13. 19.*
צרה	בְּשֵׁשׁ צָרוֹת יִצִּילֶךָ :	*Sex tribulationes. Iob 5. 19.*
רצפה	עַל רִצְפַת בַּהַט וָשֵׁשׁ :	*Pauimentum parij. Esd. 1. 6.*
רקמה	שֵׁשׁ רִקְמָה מִמִּצְרַיִם הָיָה מִפְרָשֶׁךָ :	*Byssum in variegatura ex Aegypto esse expansionem alicuius. Ezec. 27. 7.*
שבצה	וְשִׁבְצַת הַכֻּתֹּנֶת שֵׁשׁ :	*Occellatam facere tunicam byssо. Exo. 28. 40.*
שרז	שֵׁשֶׁת שְׁרָזִים וָשֵׁשׁ :	*Originta & sex. 2. Par. 16. 1.*
שנים	אַבְרָם בֶּן שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים :	*Filius octoginta, & sex annorum. Gen. 16. 16.*
שנא	שֵׁשׁ הֲיָה שָׂנֵאתִי :	*Odio habere sex. Est cum Segol ob Maqaph & dictionem productã. Pro 6. 16.*
שנים	שֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנְךָ :	*Sex anni. Gen. 31. 41.*
	וַעֲבַדְתָּךְ שֵׁשׁ שָׁנִים :	*Seruire sex annis. Deut. 15. 12.*
	מִרְדָּא שֵׁשׁ שָׁנִים :	*Celare se tribus annis 2. Reg. 11. 3.*
שת	שֵׁת שֵׁשׁ לְהוֹקִיעָה :	*Annus sex. (sextus.) 2. Reg. 18. 10.*
שערים	כְּיָד שֵׁשׁ שְׂעָרִים :	*Mensurare sex (mensuras,) hordeorum. Ruth 3. 16.*
ששים	שֵׁשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ :	*Sexcenta & sexaginta sex talenta. 2 Par. 9. 13.*
תוך	וּכְתוֹךְ דַּשֵּׁשׁ :	*Facere (operari) in medio byssi. Exo 39. 3.*
תכלת	וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ רָקוּם :	*Accipere hiacinthum, byssum, &c. Exo. 25. 4. Vide etiam 28. 6.*

שִׁשִּׁי Require paullo inferius, suo loco proprio.

שִׁשְׁאָ Verbum Pihel actiuum, quod semel legitur in Biblijs in praeterito, cũ affixo שִׁשְׁאָתִיךָ, & dubitatur, an radix propria sit, quidve significet. Vero similius est, radicem esse שש, & Aleph loco Iod positum esse, vt differat ab altero Pihel, de quo mox suo loco dicendum est. Sextauit. Sextam partem reliquit. [*Far restar vn sesto, vna sesta parte.*] Ezec. 39. 2. *Et reducam te* וְשִׁשְּׁאתִיךָ *& sextabo te.* Locus dilucidandus.

שִׁישָׂא Nomen proprium viri. Sisa. [*Sisano.*] 1. Reg. 4. 2. *Elicorephus, & Achias filij* שִׁישָׂא *Sisæ.* Radix forsitan est שש.

שֵׁשְׁבַּצַּר Nomen proprium viri tribus Iudæ principis. Sesbazar. [*Sesbazaro.*] Esd. 1. 8. *Et numerauit ea* לְשֵׁשְׁבַּצַּר *Sesbazaro Iudæ principi.* Idẽ est in chaldaico idiomate, vt cap. 5. 15. *Et tradita sunt* לְשֵׁשְׁבַּצַּר *Sesbazaro, &c.* Compositum est ex ששר & בצר.

שִׁשָּׁה Nomen numeri Cardinale, masculinum genere, vertens He in Thau in regimine שִׁשֶּׁת,

pro שִׁרְיְךָ, ש, idest residuum tuum, vel a verbo שרה Pihel, idest solui te. Ego verò censeo legendum potius vt scribiaur שִׁרְתְּךָ, ministerium tuum: quare locum, & omnes accuratius expendas, velim.

שִׁרוּת Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur, ex qua radice sit, & q.d propriè significet. Omnibus fere שר radix est, & ex Chaldaica significatione torques, vel armillas interpretantur. Vero similius est, si a שִׁרְשְׁרוּת detruncata voce, deflectas, quemadmodum & in aliquibus alijs id fieri, certo constat, & catenulas ornamenti gratia fabrefactis exponis. [*Catenelle, maniní.*] Esa. 3. 19. *Stillatoria,* וְהַשִּׁרוּת *& catenulas.*

שִׁרִית Require superius in שְׁאָרִית, & nota.

שִׁרֵת Hinc deriuatur משרת, de quo in מ ante ש suo loco proprio, dictum est.

ש ש

שׁשׁ Lege radices ששה שרש e & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

שֵׁשׁ Nomen formæ masculinæ, sine plurali, æquiuocum, tria significans. Primum est idẽ quod שֵׁשׁ, ex quo etiam formatur. Parius marmor. [*Marmo fino, alabastro.*] Ter ad summum inuenitur. Vide בָּקָר. Secundo est byssus, genus lini subtilissimi, candidissimi, & omnium pretiosissimi, a candore fortitan marmoris parij, vt quidam volunt, vel certè radix est propria, & significationis etymon ignoratur. Vero tamen similius est, vt בוץ contortus vocetur שֵׁשׁ, quasi filorum sex, vt in בַּד diximus, ibi vide, & in אַרְגָּמָן. [*Bisso, fessa, Ad ebrea voce, cambraia.*] Tertio quidem est nomẽ numeri Cardinale, fœminum genere, cuius radix est ששה Sex. [*Sei.*] Ab Hebraica tanè voce eadem significatione, tam latina, quàm aliæ multæ linguæ mutuarunt. Loci aliquot obseruandi pro qualibet huius vocabuli significatione.

אבנט	וְאֶת הָאַבְנֵט שֵׁשׁ :	*Facere baltheus byssо, &c. Exo. 39. 29.*
אמה	גֹּבַהּ שֵׁשׁ אַמּוֹת וָרֹחַב	*Sex cubiti. 1. Sam. 17 4.*
אמה	שֵׁשׁ בָּאַמָּה רָחְבָּהּ :	*Latitudinem esse sex in cubito. (cubitorum.) 1. Reg. 6. 6.*
אצבע	אֶצְבָּעוֹת רַגְלָיו שֵׁשׁ וָשֵׁשׁ :	*Digitos alicuius esse sex, & sex &c. 2. Sam. 21. 20.*
בגד	וְיַלְבֵּשׁ אֹתוֹ בִּגְדֵי שֵׁשׁ :	*Induere aliquem vestimentis byssi. Gen. 41. 42.*
אסף	וְאָסַפְתָּךְ בְּשֵׁשׁ :	*Colligere aliquam (in) bysso. Ezec. 16. 10.*
רשת	וְאֶת שֵׁשׁ הִירִיעֹת לָבָד :	*Sex cortinæ. Exo. 26. 9.*
כנף	שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפָיוּ לָאֶחָד	*Sex alæ. Esaias. 6. 2.*
כתנת	וַיַּעֲשׂוּ אֶת הַכְּתֹנֶת שֵׁשׁ :	*Facere tunicas bysso. Exo. 39. 27.*
לבוש	שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁהּ :	*Byssum & purpuram esse indumentum alicuius. Pro. 31. 19.*
מאה	וּנֹחַ בֶּן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה :	*Filius sex centorum anni (annorũ.) Gen. 7. 6.*
מאה	וַיְהִי בְּאֶחָד וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה	*Vnus & sexcenti anni. Num. 8. 13.*
מאה	כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלִי :	*Sexcenti mille pedites. Exo. 12. 37.*
מאה	שֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים :	*Sexcenti, & quinquaginta, &c. Nu. 1. 25.*
מאה	וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים :	*Sexcenti, & triginta, &c. Nume. 4. 40.*
מאה	שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמֵשׁ וְשִׁבְעִים :	*Sexcenti, quinque & septuaginta. Num. 31. 37.*

כהן	וְכֹהֲנִים מְשָׁרְתִים לַיי' :	*Sacerdotes ministrare Domino. 2. Par. 13. 12.*
כלי	וּכְלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ בָּהֶם :	*Ministrare in instrumentis sanctitatis. Num. 3. 30.*
כלי	וְלָקְחוּ אֶת כָּל כְּלֵי הַשָּׁרֵת :	*Instrumenta ministerij, &c. Num. 4. 12.*
יולד	כְּלֵי שָׁרֵת :	*Instrumẽta ministerij. 2. Par. 24. 14*
לוי	מִן הַלְוִיִּם מְשָׁרְתִים :	*Leuitæ ministrantes. 1. Par. 16. 4.*
מזבח	הֵילִילוּ מְשָׁרְתֵי מִזְבֵּחַ :	*Ministros altari, vlulare. Ioel 1. 13.*
מלך	וְאַב שֵׁג הַשּׁוּנַמִּית מְשָׁרֵת אֶת הַמֶּלֶךְ :	*Ministrare regem. (regi.) 1. Reg. 1. 15.*
מלך	וּמַלְכֵיהֶם יְשָׁרְתוּנֶךָ :	*Reges ministrare aliquem alicui. Esa. 60. 10.*
מעמד	וּמוֹשַׁב עֲבָדָיו וּמַעֲמַד מְשָׁרְתָיו :	*Habitatio seruorum, & statio ministrorum. 1. Reg. 10. 5.*
מקדש	וְהָיוּ בְּמִקְדָּשִׁי מְשָׁרְתִים :	*Aliquos esse ministros in sanctuario, &c. Ezec. 44. 11.*
מקדש	לַכֹּהֲנִים מְשָׁרְתֵי הַמִּקְדָּשׁ יִהְיֶה :	*Sacerdotes ministri sanctuarij, &c. Ezec. 45. 14.*
נלוה	וְיִלְווּ עָלֶיךָ וְיִשָּׁרְתוּךָ :	*Leuitas congregari super (ad) sacerdotem, & ministrare eum. (ei.) Num. 18. 2.*
נלוה	הַנִּלְוִים עַל יי' לְשָׁרְתוֹ :	*Congregari super (ad) Dominum ad ministrandum eum (ei.) Esa. 56. 6.*
נער	וּמְשָׁרְתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן נַעַר :	*Minister puer, &c. Exo 33. 11.*
נער	וַיִּקְרָא אֶת נַעֲרוֹ מְשָׁרְתוֹ :	*Vocare puerum ministrum, &c. 2. Sam. 13. 17.*
עולם	וּלְשָׁרְתוֹ עַד עוֹלָם :	*Ministrare vsque in æternum. 1. Paral. 15. 2.*
עמד	וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשָׁרְתָם	*Stare ante congregationem ad ministrandum. Num. 16. 9.*
עמד	לַעֲמֹד לִפְנֵי יי לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ	*Stare ante Deum ad ministrandum eum (ei) &c. Deut. 10. 8.*
עץ	לְשָׁרֵת עֵץ וָאָבֶן :	*Ministrare lignum & lapidem (ligno) & lapidi. Ezec. 20. 32.*
עשה	מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ :	*Ministros Dei facere voluntatem eius. Psal. 103. 21.*
פנים	הַמְשָׁרְתִים אֶת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ :	*Ministrare facies regis. (ante regem.) Esd. 1. 10.*
פנים	וּשְׁמוּאֵל מְשָׁרֵת אֶת פְּנֵי יי' :	*Aliquem ministrare facies Dei. (ante Deum.) 1. Sam. 2. 18.*
פנים	וְהָיוּ מְשָׁרְתִים לִפְנֵי מִשְׁכַּן	*Ministrare ante tabernaculum. 1. Paral. 6. 17.*
קדש	לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ :	*Ministrare in sancto. Exo. 28. 44.*
קרב	הֵמָּה יִקְרְבוּ אֵלַי לְשָׁרְתֵנִי :	*Approximare administrandum Deũ (Deo.) Ezec. 44. 15.*
קרב	וְהֵמָּה יִקְרְבוּ אֶל שֻׁלְחָנִי לְשָׁרְתֵנִי :	*Approximare ad mensam Dei ad ministrandum eum. (ei.) Eze. 44. 16*
רשע	כָּל מְשָׁרְתָיו רְשָׁעִים :	*Ministros alicuius esse iniustos. Pro. 29. 12.*
שם	לַעֲמֹד לְשָׁרֵת בְּשֵׁם יי' :	*Stare ad seruiendum in nomine Domini. Deut. 18. 5.*
שער	בְּשָׁרְתָם בְּשַׁעֲרֵי חֵצֵר :	*Ministrare in portis, &cæt. Ezec. 44. 17.*
שרת	וַיְשָׁרֵת אֹתוֹ :	*Ministrare aliquem. (alicui.) Genes. 39. 4.*
שרת	אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ עָלָיו בָּהֶם :	*Ministrare super altari in instrumentis. Num. 4. 14.*

Deriuatiuum huius est שרות.

שְׁרוּת Ieremias cap. 15. 11. habet hæc verba. *Dicit Dominus. Si non* שרותך *in bonum.* Iudęi hodierni putantes errorem scribæ esse, vel certè ex Masara illud Vau esse Iod protractum ob aliquod mysteriũ, legunt שְׁאִירְךָ, vel a nomine שְׁאֵרִית Aleph suppresso,

עשה	וַיַּעַשׂ שַׁרְשְׁרוֹת בְּדְבִיר :	*Facere catenas in oraculo. 2. Paral. 3. 17.*
תמר	וַיַּעַל עָלָיו תְּמָרִים וַשַּׁרְשְׁרוֹת :	*Eleuare super aliquid palmas & catenas. (catenarum figuras.) 2. Paral. 3. 5.*

Deriuatiua huius sunt שַׁרְשׁוֹת שַׁרְשֹׁת.

שִׁרֵת Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sit flectitur in Biblijs.

שֵׁרֵת } Præteritum.
שֵׁרְתוּ }

מְשֹׁרֵת מְשָׁרְתִים מְשָׁרְתִי מְשָׁרְתֵי מְשָׁרְתוֹ מְשָׁרְתָיו } Part. præs.
מְשָׁרֵת }

יְשָׁרֵת יְשָׁרְתֵנִי יְשָׁרְתֶהוּ
תְּשָׁרְתֶהוּ } Futurum.
יְשָׁרְתוּ יְשָׁרְתוּךָ יְשָׁרְתֻהוּ

שְׁלַח לְשָׁרֵת נְשָׁרְתָם לְשָׁרְתֵנִי לְשָׁרְתוֹ לְשָׁרְתָם Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas Grammaticales, præter Pahul. Ministrauit, seruiuit, famulatus est. [*Ministrare, seruire, essere seruitore.*] Vide עָבַד synonimum, quod tamen de grauiore, & duriore seruitute dicitur. Construitur absolutè, cum accusatiuo disiuncto vel affixo, & nonnunquàm cum prepositione ל. Instrumento verò ministerij ב præponitur. participium supplet vices nominis toar, sic & infinitiuus aliquando transit in naturam nominis, ministrans, minister, ministrare, ministrum. Loci aliquot obseruandi.

שרת	וְשָׁרֵת אֶת אֶחָיו בָּאֹהֶל :	*Ministrare fratres (fratribus) in tabernaculo, & non seruire. Num. 6. 26.*
תול	אֵילֵי נְבָיוֹת יְשָׁרְתוּנִי :	*Arietes Nabaioth ministrare aliquem. (alicui) metaphoricè. Esa. 60. 7.*
תלוה	מְשָׁרְתֵי אֱלֹהֵינוּ יֵאָמֵר לָכֶם :	*Ministri Dei. Esa. 61. 6.*
תמיד	לְשָׁרֵת לִפְנֵי הָאָרוֹן תָּמִיד :	*Ministrare ante arcam semper. 1. Par. 16. 37.*
תמיד	מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לוֹהֵט :	*Deum facere ignem ministrum suũ. Psal. 104. 4.*
כגד	אֶת בִּגְדֵי הַשָּׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ :	*Vestimenta ad ministrandum in sancto. Exo. 35. 19.*
כגד	יִהְיוּ בִגְדֵיהֶם אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ בָהֶן :	*Ministrare in vestimentis. Ezec. 42. 14.*
כחר	מְשֹׁרֵת מִשֶּׁה מִבְּחוּרָיו :	*Minister alicuius a iuuentute. Nu. 11. 28.*
כית	לְשָׁרֵת בְּבֵית יי' :	*Ministrare in domo Dei. 1. Paral. 26. 12.*
כית	[illegible]תִים אֶת הַכָּיִת :	*Ministrare templum (templo) &c. Ezec. 44. 11.*
סביב	לְהָבִיא לוֹ מְשָׁרְתִים לְבֵית אֱלֹהֵינוּ :	*Adducere ministrantes templo. Esd. 8. 17.*
הודה	לְשָׁרֵת וְלְהוֹדוֹת :	*Ministrare, & cõfiteri Domino, &c. 2. Par. 31. 2.*
חוצה	וַיֹּצֵא אוֹתָהּ מְשָׁרְתוֹ הַחוּץ :	*Ministrum educere foras. 2. Sam. 13. 18.*
ים	וְהָיָה עַל אַהֲרֹן לְשָׁרֵת	*Aliquid esse super aliquem ad ministrandum. Exo. 28. 36.*
ים	וְלִהְיוֹת לוֹ מְשָׁרְתִים וּמְקַטְּרִים :	*Aliquos esse ministros Deo, &c. 2. Par. 29. 11.*
הלך	דֹּלֵךְ בְּדֶרֶךְ תָּמִים הוּא יְשָׁרְתֵנִי :	*Ambulantem in via integra ministrare aliquem. (alicui.) Psalm. 101. 6.*
קטיר	לְשָׁרֵת לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַיי' :	*Accedere ad altare ad ministrãdum, ad adolendum. Exo. 30. 20.*
יסוף	הַעֲבֹד לְשָׁרֵת שָׁם אֶת יי' אֱלֹהֶיךָ :	*Stare ad seruiendum Dominum. (Domino.) Deut. 17. 12.*

quamuis alijs potius sit altera forma, quod non placet. Sex. [*Sei.*] Loci aliquot obseruandi.

אלף	שנה ואחר ועים אלף :	*Sex & quadraginta mille, &c. Nume 1.21.*
אלף	ושש אלפים :	*Sex millium (mille.) Num.2.9.*
אנש	וחמש שמה אנשים :	*Sex homines. Ezec.9.2.*
כן	כי ילדתי לו ששה בנים :	*Sex filij. Gen.30.20.*
חדש	ובשה חדשים :	*Sex menses. 2.Sam.2.11.*
חדש	כי ששת חדשים ישכ :	*Sex mensium (menses.) primo Reg. 11.16.*
חמשים	וחמשים ושמה :	*Quinquaginta & sex. 1.Par.9.9.*
יום	ששת ימים תלקטהו :	*Sex dierum (dies.) Exo.16.26.*
ככר	כיום השבת ששה כבשים :	*Sex arietes. Exo.46.4.*
ככר	ושש כבשים :	*Sex arietem (arietes.) Ezec. 46.6.*
זמר	ששה עשר אדנים :	*Sexdecim bases. Exo.26.25.*
עמר	ששה עשר אלף :	*Sexdecim mille. Num.31.40.*
עמר	ראחר ששה עשר :	*Sexdecim (sextadecima) sors. 1.Par. 24.14.*
עשרים	עשרים ששה אלף איש :	*Viginti & sex mille. Iud.20.15.*
נער	ששה צעדים :	*Sex gressus. 2.Sam.6.13.*
קנה	ושה קנים יצאים מצדיה :	*Sex calami. Exo.25.31.*
קנה	ב לששת הקנים :	*Sex calamorum (calami) Exo.25.32*
קרש	ועשה ששה קרשים :	*Sex tabulæ. Exo.26.22.*
שבעים	ששה ושבעים אלף :	*Sex & septuaginta mille, &c. Nu. 26.22.*
שלשים	והבקר ששה ושלשים אלף :	*Sex & triginta mille. Num. 31.38.*
שלשים	כשלשים ושמה איש :	*Triginta & sex vir. (viri.) Iob 7.5.*
תשעים	אילם תשעים ושמה :	*Nonaginta & sex. Iud.8.35.*

Illud autem. 1.Par. 3.22. *Et filij semaiæ (fuerunt) Hatus, & igeal, & Barias, & Naarias, & saphatus,* ששה *sex.* Dubitatur, an sit nomen proprium, vel deficiat sexti filij nomen, vel certè potius connumerandus sit etiam pater semaias, cum quinque filijs, quod notes, velim.

Deriuatiua huius sunt. ששי ששא ששבצר ששה ששי ששי ששים ששיה :

ששה Verbum Pihel actiuum, ex duplicibus & quiescentibus Lamed He, deductum eleganter a superiori nomine, quod semel legitur in Biblijs in præterito ששיתם, nec aliud ex eo facile formarem. Sextauit, in sex partes diuisit, sextam partem accepit. [*Sestare, far in sei parti, pigliar vn sesto, vna sesta parte.*] Ezec. 45.13. וששיתם *Et sextabitis modium.* Idest sextam partem accipietis. Ego tamen, si coniectare liceret, Mem vacare crederem, errore scribæ forsitan, pro וששית & sextam partem modij hordeorum. Expende locum accuratius.

שושה Require superius in ש ante ו suo loco proprio.

ששון Require paullo inferius, suo loco proprio.

ששי Nomen numerale ordinis, masculinum genere, sine plurali. Sextus. [*Sesto.*] Loci notandi.

כן	יתלד בן ששי ליעקב :	*Filius sextus. Gen.30.18.*
גורל	יצא הגורל הששי :	*Sors sexta. Ios.19.32.*
חרש	בחדש הששי :	*Mensis sextus. Agg.1.1.*
חרש	לחדש הששי :	*In sexto mense. Agg.2.1.*
יום	יום הששי :	*In sexto (mense) in quinta (die) mensis. Ezec.8.1.*
חמש	בששי בחמשה לחדש :	*Dies sextus. Gen.1.31.*

Radix est ששה.

ששי Nomen proprium gigantis Cananei. Sesai. [*Sesaio.*] Num.13.22. ששי *Sesaius, &c.* Interimitur a Iudęis. Iud. 1. 10. *Et trucidarunt* את ששי *Sesaium, &c.* Radix est ששה.

ששי Nomen proprium viri, qui vxorem alienigenam repudiauit. Safai. [*Safaio.*] Esd. 10. 38. ששי *Safaius.* Radix est ששה.

ששך Nomen fictitium Babyloniæ, fœmininum genere. Sesach. [*Sesaca.*] Iere.25.26. *Et rex* ששך *Sesachæ bibet post eos.* Et 51. 41. *Quomodo capta est* ששך *Sesacha.* Finguntur autem huiusmodi voces per transpositionem literarum Alphabeti retrogradè pro א scilicet ponendo ת, & ש pro כ, & sic deinceps, ad occultandum aliquod mysterium, vei ne illi, de quibus est sermo intelligant, quod notandum est.

ששים Nomen numeri plurale, generis communis sexaginta. [*Sessanta.*] Loci notandi.

אל	אילם ששים וגו' :	*Arietes sexaginta, &c. Nu.7.88.*
אנש	וששים איש מתו :	*Sexaginta vir (viri.) 2.Sam.2.31.*
אלף	ששים אלף וחמש מאות :	*Sexaginta mille, &c. Num.26.27.*
אמה	ששים אמה ארכו :	*Sexaginta cubitus. (cubiti.) 1.Reg. 6.2.*
אמה	אמות ששים :	*Cubiti sexaginta. 2.Par.3.3.*
בת	ששים בנות :	*Sexaginta filiæ. 2.Par.11.22.*
גבור	ששים גבורים סביב לה :	*Sexaginta fortissimi. Can.3.7.*
חמש	ויחי חנוך חמש וששים שנה :	*Quinque & sexaginta annus (anni.) Gen.5.21.*
חמש	ובעוד ששים וחמש שנה :	*Sexaginta & quinque annus (anni.) Esa.7.8.*
יום	ששים יום וגו' :	*Sexaginta dies. Leuit.12.5.*
כור	ששים כור קמח :	*Sexaginta corus (cori) farinæ. 1. Reg.4.22.*
מלכה	ששים המה מלכות :	*Sexaginta reginæ. Cant.6.8.*
עיר	ששים עיר :	*Sexaginta vrbs. (vrbes.) Deut.3.4.*
פלגש	ופילגשים ששים :	*Concubinæ sexaginta. 2.Par.11.22*
שבע	אלפים ששים ושבעה :	*Sexaginta & septem. Neh.7.19.*
שמנה	ו חמשה ששים ושמונה :	*Sexaginta & octo. 1.Par.16.38.*
שנה	חמש שנים וששים שנה :	*Viuere quinque annos, & sexaginta annum. (annos.) Gen.5.15.*
שנה	ויצחק בן ששים שנה :	*Filius sexaginta anni (amorum.) Genes 25.26.*
שנים	ושבעים ששים ושנים :	*Eb domades sexaginta, & duæ. Dan 9.26.*
שש	כל נפש ששים ושש :	*Sexaginta & sex. Gen.46.26.*
שתים	ב ימים ד ושתים ושנים שנה :	*Duo & sexaginta annus. (anni.) Genes 5.18.*
תשע	תשע ושנים שנה :	*Nouem & sexaginta annus. (anni.) Gen.5.27.*

Radix est ששה.

שושן / **שושן** Nomen sub duplici forma, tam genere, quàm declinatione masculinum שושנים, de quo dubitatur, quid propriè significet. Quidam Lilium interpretantur, quòd sex folia habeat, quasi a radice שש deriuetur. Alij rosam exponunt, cum quibus & ego sto. [*Giglio, rosa.*] Vide חבצלת. Nouem vicibus tantum inuenitur.

לקט	ולקט שושנים :	*Colligere rosas. Cant 6.2.*
מעשה	מעשה שושן :	*Capitella columnarum esse operere sæ. 1.Reg.7.19.*
מעשה	על ראש העמודים מעשה שושן :	*Opus rosæ esse super caput columnarum. 1.Reg.7.22.*
סגר	סיגה בשושנים :	*Septa in rosis. Cant.7.3. Vide* סיגר.
פרח	שפת כוס פרח שושן :	*Flos rosæ. (lilij.) Locus notandus. 1. Reg.7.26.*
רעה	הרעה בשושנים :	*Pascere in rosis. Can.2.16. & 6.3.*
רעה	הרעים בשושנים :	*Pascere in rosis. Can.4.5.*
שפה	שפתותיו שושנים :	*Labia alicuius esse rosas. Cantic. 5.14.*

Aliàs in titulis quorundam psalmorum est nomen instrumenti musici, quòd fortassis in eo rosa esset insculpta, vel alia de causa nobis ignota, sicut & quale instrumentum fuerit, ignoramus. Videntur autem fuisse duorum generum instrumēta, quorum alterum שושן עדות *Rosa testimonij*, alterum ששים *Rosæ* vocabatur. Quānis non desint, qui putent, ששן עדות esse potius genus carminis sic incipientis, ad cuius regulas Dauides edi derit Psal 60. cuius titulus talis est. *Præfecto super* שושן עדות *rosa testimonij, &c.* Sed prior sententia magis arridet. Plurale habetur Psal. 45. & 69. *Præfecto super* ששנים *rosis.* Et 80. dicitur. *Præfecto super* שושנים *rosis, testimonium Asaphi, psalmus.* Alibi non inuenitur. Tu vero locos & omnes accuratius expendas, velim.

Aliàs ששן est nomen proprium vrbis regiæ apud Persas, a rosis, vel lilijs forsitan dictæ. Susan, vel Susa. [*Susana, Susa.*] Esd. 1.2. *Cum sederet Assuerus super solio regni sui, quod erat* בשושן *in Susana (Susis) regia.* Dan. 8.2. *Et ego eram* בשושן *in Susana regia, quæ est in Elamitide prouincia.*

Deriuatiua huius sunt, ששן שושנה.

ששן Nomen proprium viri ex tribu Iudæ. Sesan. [*Sesano.*] 1.Par.2.30. *Filij verò* [*Isij*] ששן *Sesanus, &c.*

ששון Nomen masculinum genere, sine plurali, & in regimine ששון. Lętitia, gaudium. [*Allegrezza, contento.*] Vide שמחה. Loci aliquot obseruandi, quamuis nec alibi reperiri crederem.

הוש	הביש ששון מן בני אדם :	*Gaudiū arescere ab hominibus. Ioel. 1.12. Vide* הוביש
הוש	ויצא עמו בששון :	*Educere in gaudio. Psal.105.43.*
הוש	ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר :	*Lętitiam, & gaudiū esse alicui, &c. Esd.8 16.*
הוש	ויהי דברך לי לששון :	*Verbum esse alicui gaudio (in gaudium) &c. Ier.15.16.*
הוש	יהיה לבית יהודה לששון :	*Ieiunium esse gaudio, (in gaudium,) &cæt. Zac.8.19.*
הפך	והפכתי אבלם לששון :	*Vertere luctum gaudio. (in gaudiū.) Iec.31.12.*
הש	השיבה לי ששון ישעך :	*Reducere alicui gaudium salutis. Psal.51.14.*
השיג	ששון ושמחה ישיגו :	*Apprehendere gaudium & lætitiā. Esa.35.10. Vide etiam 51.11.*
השמיע	תשמיעני ששון ושמחה :	*Audire facere gaudium & lætitiā. Psal.51.10.*
לב	כי ששון לבי המה :	*Aliquid esse gaudium cordis. Psal. 119.111.*
נמצא	ששון ושמחה ימצא בה :	*Gaudium & lætitiam inueniri in aliquo. Esa.51.3.*
קול	קול ששון וקול שמחה :	*Cessare facere vocem gaudij, &c. Iere.7.36. & 16.9.*
קול	והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה :	*Perdere vocem gaudij, &c. Ierem. 25.10.*
קול	קול ששון וקול שמחה :	*Vocem gaudij, &c. audiri, &c. Iere. 33.10.*
שאב	ושאבתם מים בששון :	*Haurire aquas in gaudio. Esa.12.3.*
שם	והיתה לי לשם ששון :	*Aliquid esse in nomen gaudij, &c. Ier.33.8.*
שמח	שמחה וששון ליהודים :	*Lętitiam, et gaudium esse alicui. Esd. 8.17.*
שמח	ואכנה ששון ושמחה :	*Gaudium, & lætitiam esse. Esa. 22.13.*
שמן	ששן ששון משחך :	*Vngere oleo gaudij. Psal.45.8.*
שמן	שמן ששון תחת אבל :	*Dare oleum gaudij pro luctu. Psal. 61.3.*

Radix est שש.

שושנביא Nomen plurale Chaldaicum, cuiusdam populi proprium. Susanbai. [*Susanbaiani.*] Esd. 4.9. ש שנביא *Susanbai, &c.*

שושנה Nomen fœmininum genere, sine plurali, vertens e in Thau in regimine שושנת. Lilium, rosa, idem scilicet cum ששן, a quo etiam deriuat. [*Giglio, rosa.*] Quater inuenitur.

חוח	כשושנה בין החוחים :	*Rosa inter spinas. Cant. 2.2.*
עמק	שושנת העמקים :	*Rosa vallium. Cant. 2.1.*
פרח	יפרח כשושנה :	*Florere sicut rosam. Hos. 14.6.*
פרח	כמראשה שפת כוס פרח שושנה :	*Flos rosæ. 2.Par.4.5.*

ששק Nomen proprium viri ex Beniamin. Safac. [*Safaco.*] 1.Par.8.14. ששק *Safacus.*

שישק Nomen proprium regis Aegypti. Sisac. [*Sisaco.*] 1. Reg.11.40. *Et fugit in Aegyptum dd* ש שק *Sisacum regem Aegypti.* Et 14.25. *Anno quinto regis Roboami ascendit* שישק *Sisacus Rex Aegypti contra Ierusalem.* Ex Masara legitur ששק, vt arbitrer, il lud Vau esse Iod protractum ob aliquod mysterium, ne scribarum incuriam incusemus, quamuis. 2. Par. 12. 1. vbi eadem historia recensetur, ש שק scribatur. Confer locos.

ששר Nomen formæ masculinę, sine plurali, quod bis tantum inuenitur in scriptura sacra. Minium, sinopis color. [*Minio.*] Significationis etymon ignoratur. Ier.22. 14. *Et vngendo (pingendo)* בששר *(in) minio.* Ezec. 23. 14. *Figuras Chaldeorum descriptas* בששר *(in) minio.*

ש ש Require superius in ששה, & nota.

ששית Nomen numerale ordinis, fœmininum genere, sine plurali. Sexta. vsurpatur etiam nonnunquàm substantiuè, sextum, sextarium. [*Vn sesto, sesta parte.*] Loci notandi.

איפה	ששית האיפה :	*Sextarium Ephæ Ezec.45.13.*
הין	ששית ההין :	*Sextarium Hini. Ezec.4.11.*
יריעה	וכפלת את יריעה הששית :	*Cortina sexta. Ezec. 26.9.*
שנה	בשנה הששית :	*Annus sextus. Leuit. 25.21.*

Radix est ששה.

ש ת

שת Lege radices נשא נשת שות שכח שתה שחת, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

שת Nomen masculinum genere, cum plurali fœminino declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs שת שתות שתותיהם שתותיהם. Fundamentum, sic eleganter dictum, quasi alicuius rei positio. Hinc ortè verecundeque dicitur de podice, corporis parte, qua ponitur homo sedendo. [*Fondamento.*] Plurale videtur esse alterius formæ a singulari; & quidem insuper arbitrantur, illud esse ex duabus radicibus, שתה & שות videlicet, quod non placet. Quater inuenitur.

יסד	והיו שתתיה מרבאים :	*Fundamenta esse contrita. (Quid si positiones propriè, retium scilicet.) Esa.19.10.*
חשף	והשופי שת :	*Detectus podice. Esa 20.4.*
כרת	ויכלת את מדריהם בחצי עד שתותיהם :	*Præcidere vestes alicuius vsque ad fundamenta. (nates.) 2. Sam. 10.4.*
כרסם	כי חשתות יהרסון :	*Fundamenta positiones, destari. Ps. 11.3.*

Aliàs שת est nomen proprium filij Adam, qui nongentos

שכר	וישתו וישכרו עמיו :	*Bibere, & inebriari cum aliquo. Ge.* 43.24.
שכר	חֹמֶץ יַיִן וְחֹמֶץ שֵׁכָר לֹא תִשְׁתֶּה :	*Nazareum non bibere acetum vini vel siceræ. Leuit.* 6..
שכר	וְהוּא בְתִרְצָה שֹׁתֶה שִׁכּוֹר :	*Aliquem bibere ebrium. 1. Reg.* 16.11.
שכר	וְנְגִינוֹת שׁוֹתֵי שֵׁכָר :	*Esse cantiones bibentium syceram. Psal.* 69.13.
שכר	שְׁתוּ וְשִׁכְּרוּ רוֹדִים :	*Dilectos bibere, & inebriari. Cant.* 5. 1.
שכר	יַיִן שֵׁכָר לְשֹׁתָיו :	*Syceram amaram esse bibentibus. Esa.* 24.9.
שכר	שְׁתוּ וְשִׁכְּרוּ וְקִיאוּ :	*Bibere, & inebriari, & euomere. Ier.* 25.17.
שכר	שְׁתוּ וְאַיִן לְשִׁכָּרָה :	*Bibere, & non ebrietati. (nec vini tantum esse copiam, vt inebriari possis.) Agge.* 1.6.
שתה	הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה אֲדֹנִי בּוֹ :	*Bibere in aliquo vase. Gen.* 44.5.

Cæterum, & in Chaldaico idiomate hoc verbum idem significat, quod sic flectitur in Biblijs.

שָׁתָה } Præteritum.
אֶשְׁתִּי }
שָׁתֵין Part. præs.
יִשְׁתּוּן Futurum.

Loci notandi.

שתה	וְלָקֳבֵל אַלְפָא חַמְרָא שַׁתָּה :	*Bibere vinum e regione mille. Dan.* 5.1.
שתי	אֶשְׁתֵּי חַמְרָא :	*Bibere vinum. Dan.* 5.4.
שתי	חַמְרָא שָׁתִין בְּהוֹן :	*Bibere vinum in vasis. Dan.* 5.23.
שתי	יִשְׁתּוּן בְּהוֹן מַלְכָא :	*Regem &c. bibere in vasis. Dan.* 5.2.

Deriuatiua huius sunt משתה נשתה שתי שתיה.

שְׁתִי Nomen formæ masculinæ, sine plurali, quod semel legitur in Biblijs. Comportatio. [*Il bere, la potione, la beuanda.*] Eccles. 10.17. *Et principes eius in tempore comedunt, in fortitudine, & non* בְּשֶׁתִי *in potatione.* Hebraismus idest propter fortitudinem acquirendam, non comportandi caussa. Radix est שתה. Aliàs verò est nomen masculinum genere, sine plurali. Stamen, filum tendens per longitudinem panni. [*L'orditura della tela.*] Radix forsitan est propria, & significationis etymon ignoratur, quamuis omnes a שתה deriuari putent ratione satis frigida. Quòd si contendas, ex illa fieri, & coniectare liceat, ego potius crederem, sic dici, quòd sæpius stamen humectetur a textore, quasi bibulum diceres, sed hoc alij viderint. Legitur tantum Leuit. 13. nouem vicibus. Ver. 48. *Aut* בשתי *in stamine, aut subtegmine.* Et ver. 49. 51. 53. 57. *Vel* בשתי *in stamine.* Et ver. 52. *Aut* בשתי *stamen.* Et ver. 56. *Aut* בשתי *stamine.* & ver. 58. *Aut* השתי *stamen.* Et ver. 59. *Aut* השתי *staminis.* Quidam insuper exponunt illud Eccl. 10. 17. superius positum in hac significatione, quasi dicat, non in confusione, & permixtim, vt stamen, quod est permixtum tramæ, sed prior sensus est simplicior.

שְׁתִיָּה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Potus, potatio, actus ipse potandi. [*Il bere, la beuanda.*] Est. 1. 8. והשתיה. *Et potatio secundum legem erat, nullus cogebat.* Radix est שתה.

שְׁתַּיִם Nomẽ numeri duale, fœmininũ genere, suscipiẽs affixa, quę sunt. שתים שתי שתיה שתיהן. Duæ [*Due.*] Sic a radice שנה dicitur, quasi a priori iam mutatione facta. Est autem anomalum, cum Tau Dages contra regulas habeat, sed illud retinet, vt perfectam formam indicet, quæ שנתים esset. In

	aquam. Num. 20.19.	
מים	לְבֶאֱרֹר הַשְּׁבִעִים חֲשִׁתָּה מָיִם :	*Bibere aquam ad pluuiam (ex pluuia) cœli. Deut.* 1.11.
מים	וְלֹא אֲשַׁתֶּה אִתְּךָ מָיִם :	*Non bibere aquam cum aliquo in aliquo loco. 1. Reg.* 13.16.
מים	יִשְׁתּוּ אִישׁ מֵי בֹרוֹ :	*Bibere aquam putei tui. 2. Regum* 18.31.
מים	אֲנִי קָרְתִּי וְשָׁתִיתִי מַיִם זָרִים :	*Bibere aquas extraneas. 2. Reg.* 19.24.
מים	שְׁתֵה מַיִם מִבֹּרֶךָ :	*Bibere aquam de puteo tuo, &cæt. Pro.* 5.15.
מים	לֹא אֶשְׁתֶּה מַיִם וּיָעֵף :	*Non bibere aquam, & defatigari. Esa.* 44.12.
מים	לִשְׁתּוֹת מִי שִׁחוֹר :	*Bibere aquam fluuij. Ier.* 2.17.
מים	מֵימֵינוּ בְּכֶסֶף שָׁתִינוּ :	*Bibere aquam (in) pecunia. Thren.* 5.4.
מים	וּמַיִם בַּמְּשׂוּרָה תִּשְׁתֶּה :	*Bibere aquam in mensura. Ezec.* 4.11.
מים	וּמַיִם בַּמְּשׂוּרָה וּבַשְּׁמָמוֹן יִשְׁתּוּ :	*Bibere aquam in mensura, & in stupore. Ezec.* 4.16.
מים	וּמֵימֶיךָ בְּרִגְזָה וּבְדָאגָה תִשְׁתֶּה :	*Bibere aquam in tremore, & timore. Ezec.* 12.18.
מים	כָּל שֹׁתֵי מָיִם :	*Arbores bibentes aquam. (idest plãtatæ secus aquam.) Ezec.* 31.18.
מים	וּמִשְּׁקַע מַיִם תִּשְׁתּוּ :	*Bibere profundũ aquæ. Eze.* 34.17.
מים	לִשְׁתּוֹת מַיִם וְלֹא יִשְׂבְּעוּ :	*Bibere aquam, & non satiari. Amos.* 4.8.
מלך	וְהוּא שֹׁתֶה הוּא וְהַמְּלָכִים בַּסֻּכּוֹת :	*Reges bibere. (conuiuium agere.) 1. Reg.* 20.12.
מלכה	לִשְׁתּוֹת עִם אֶת הַמַּלְכָּה :	*Venire ad bibendam cum regina. Esd.* 7.1.
ממתק	וְשִׁתּוּ מַמְתַּקִּים :	*Bibere dulcia. Neh.* 8.11.
מצה	אַךְ שְׁמָרֶיהָ יִמְצוּ יִשְׁתּוּ :	*Exprimere fęces, bibere. Psal.* 75.9
מצה	אֶת קְבַעַת כּוֹס הַתַּרְעֵלָה שָׁתִית מִצִּית :	*Bibere fæcem calicis, exprimere. Esa.* 51.17.
מצה	וַשָּׁתִית אוֹתָהּ וּמָצִית :	*Bibere calicem, & exprimere. Ezec.* 23.34.
מרמס	וּמַרְפֵּשׂ רַגְלֵיכֶם תִּשְׁתֶּינָה :	*Bibere conturbationem pedum alicuius. Ezec.* 34.18.
מרמס	וְכָל מִשְׁרַת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה :	*Nazareum non bibere expressionem vuæ. Num.* 6.3.
מרל	וְגֹאֲלֵיהֶם בַּל יִשְׁתֶּיוּן :	*Vertere fluenta in sanguinem, ne quis bibat. Psal.* 78.44.
מרל	מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה :	*Bibere de fluuio in itinere. Psalm.* 110.7.
מרעל	שְׁתֵה גַּם אַתָּה וְהֵרָעֵל :	*Bibere, et ostendere pudenda. Abac.* 2.16.
מרעה	וְחִשַּׁת בְּעֵרָה וּבְעִרִים :	*Cætum & pecora bibere. Nume.* 20.11.
עולה	אִישׁ שֹׁתֶה כַמַּיִם עָוְלָה :	*Bibere tanquàm aquam iniquitatem Iob* 15.16.
עת	מֵעַת עַד עֵת תִּשְׁתֶּה :	*Bibere a tempore vsque ad tempus. Ezec.* 4.11.
נמה	כַּאֲשֶׁר יִחֲלֹם הַצָּמֵא וְהִנֵּה שֹׁתֶה :	*Sitientem somniare, & bibere, &c. Esa.* 29.8.
נמה	הִנֵּה עֲבָדַי יִשְׁתּוּ וְאַתֶּם תִּצָּמָאוּ :	*Aliquem bibere, & alium sitire. Esa.* 65.14.
קבץ	יִקְבְּצוּ יִשְׁתּוּהוּ בְּחַצְרוֹת קָדְשִׁי :	*Congregantes vinum bibere illud in atrijs Domini. Esa.* 62.9.
שאב	שְׁתוּ מִבְּאֵר שֶׁאָבוּן הַבֹּרוֹת :	*Bibere, vnde alius haurit. Ruth.* 2.9
שים	וְלִשְׁתּוֹת אֶת שֵׁיהֶם עִכְּכֶם :	*Bibere vrinam cum aliquo. 2. Reg.* 18.27.
שכח	פֶּן יִשְׁתֶּה וִישְׁכַּח מֻחֻקָּק :	*Bibere, et obliuisci alicuius rei. Pro.* 31.2. *Vide etiam ver.* 4.

	Ezec. 39.19.	
שכיח	וְנָבֵא לוֹ יַיִן וַנִּשְׁתֶּה :	*Adducere vinum, & bibere. Genes.* 27.25.
שכיח	הַבִּיאָה וְנִשְׁתֶּה :	*Dicere, adduc, (vinum) & bibemus. Amos* 4.1.
שוסיף	לֹא תוֹסִיפִי לְשִׁתּוֹתָהּ עוֹד :	*Non addere ad bibendum. Esa.* 51.22.
שמש	שְׁתוּ הֲמוּ כְּמוֹ יָיִן :	*Bibere, tumultuari tanquàm vino. Zac.* 9.15.
שפנע	וְשָׁתוּ וְהִתְגַּעֲשׁוּ וְהִתְהוֹלָלוּ :	*Bibere, & commoueri, &cæt. Iere.* 25.16.
חלב	וְהָיָה יִשְׁתּוּ חֶלְבֶּךָ :	*Bibere lac alicuius. Ezec.* 25.4.
חתם	אֲשֶׁר חֲמַתָם שֹׁתֶה רוּחִי :	*Spiritum bibere furorem sagittarum. Iob* 6.4.
חתז	וּמֵחֲמַת שַׁדַּי יִשְׁתֶּה :	*Bibere de furore omnipotentis. Iob* 21.20.
חתם	מְקַצֵּה רַגְלַיִם חָמָס שֹׁתֶה :	*Bibere iniuriam. Pro.* 26.6.
יין	וִישְׁתְּ מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר :	*Bibere de vino, & inebriari. Genes.* 9.21.
יין	יַיִן וְשֵׁכָר אַל תִּשְׁתְּ :	*Sacerdotem non bibere vinum, vel siceram. Leuit.* 10.9.
יין	וְאַחַר יִשְׁתֶּה הַנָּזִיר יָיִן :	*Nazareum bibere vinum. Nu.* 6.20
יין	וְיַיִן וְשֵׁכָר לֹא שָׁתִיתִי :	*Mulierem non bibere vinum, vel siceram. 1. Sam.* 1.15.
יין	וְהַיַּיִן לִשְׁתּוֹת הַמִּדְבָּר :	*Vinũ esse, vt defatigatus bibat, &c. 2. Sam.* 16.2.
יין	וְיַיִן חֲמָסִים יִשְׁתּוּ :	*Bibere vinum iniuriarum. Prouer.* 4.17.
יין	יִשְׁתּוּ בְיַיִן מָסְכְּתִי :	*Bibere (in) de vino, quod alius miscuerit. Pro.* 9.5.
יין	וְשִׁתֵּה בְלֵב טוּב יֵינֶךָ :	*Bibere in corde bono vinum. Eccles.* 9.7.
יין	שִׁתִּי יֵינִי עִם חֲלָבִי :	*Bibere vinum cum lacte. Cant.* 5.1.
יין	הוֹי גִּבֹּרִים לִשְׁתּוֹת יָיִן :	*Potentes ad bibendum vinum. Esa.* 5.22.
יין	בְּשִׁיר לֹא יִשְׁתּוּ יָיִן :	*Non bibere vinum in cantu. Esa.* 24.9.
יין	וַיַּיִן לֹא יִשְׁתּוּ כָּל כֹּהֲנִים :	*Sacerdotes non bibere vinum. Ezec.* 44.21.
יין	וְהֵילִילוּ כָּל שֹׁתֵי יָיִן :	*Bibentes vinum vlulare. Ioel* 1.5.
יין	וַיַּיִן עֲנוּשִׁים יִשְׁתּוּ :	*Bibere vinum damnatorum. Amos* 2.8.
יין	הַשֹּׁתִים בְּמִזְרְקֵי יָיִן :	*Bibere in oratoribus vini. Amos* 6.7.
יכל	וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת מַיִם מִמָּרָה	*Non posse bibere aquam. Exod.* 15.23.
יסב	וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וְשָׁתוֹ :	*Sedere ad manducandum & bibendum. Exo.* 32.6.
יסב	וְהַמֶּלֶךְ וְהָמָן יָשְׁבוּ לִשְׁתּוֹת :	*Sedere ad bibendum. Esd.* 3.15.
כוס	וּמִכּוֹס תִּשְׁתֶּה :	*Bibere de calice alicuius. 2. Sam.* 12.3.
כוס	אֲשֶׁר שָׁתִית מִיַּד יי׳ אֶת כּוֹס חֲמָתוֹ :	*Bibere de manu domini calicẽ furoris eius. Esa.* 51.17.
כוס	לִשְׁתּוֹת הַכּוֹס שָׁתוּ יִשְׁתּוּ :	*Bibere calicem, &c. Ier.* 49.12.
כוס	כּוֹס אַחוֹתֵךְ תִּשְׁתִּי :	*Bibere calicem alicuius. Eze* 23.32.
כלה	עַד אִם כָּלוּ לִשְׁתּוֹת :	*Finire ad bibendum. Gen.* 24.19.
כרע	יִכְרַע עַל בִּרְכָּיו לִשְׁתּוֹת :	*Genuflectere ad bibendum. Iud.* 7.5.
לוע	וְשָׁתוּ וְלָעוּ :	*Bibere & absorbere. Abdias.* 1.16.
לענ	יִשְׁתֶּה לְעַגְבַּמִּים :	*Bibere subsannationem tanquàm aquam. Iob* 34.7.
מוס	וַנְּלָאוּ מְצָרִים לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן הַיְאוֹר :	*Defatigari ad bibendum aquam ex fluuio. Exo.* 7.20.
מים	וּמַיִם אֵין לִשְׁתּוֹת :	*Aquas non esse ad bibendum. Num.* 20.5.
מים	וְאִם מִמֵּיהוּ נִשְׁתֶּה אֲנִי וּמִקְנִי	*Aliquem & gregem eius bibere*

aquam.

	gentos & duodecim annos vixit, & mortuus est anno mundi. 1042. quartodecimo ante natalem Noe. Seth, idest positus, vel positio, vt ipse Moses declarat [*Sette.*] Genes. 4. 24. *Et appellauit nomen eius* שת *setus, quia posuit, &c.* Hinc illud Num. 24. 18. *Et euertet omnes filios* שת *Seti:* quòd ab eo sit propagatus orbis. quamuis non nulli minus rectè ex priori significatione filios fundamenti, idest prouincias, interpretentur. Radix est שות. Cæterum in Chaldaico idiomate שת, & sequens שת sub duplici forma scilicet, est nomen numerale, idẽm cum שש Hebręo, mutato altero ש in ת. Sex. [*Sei.*] Esd. 6. 15. *Qui erat annus* שת *sex (sextus) regni Darij regis.* Dan. 3. 1. *Latitudo eius cubitorum* שת *sex.* Radix huius forsitan est ששה.
שות	Require in superiori שת Chaldaico, & nota.
שית	Require superius, in ש ante י, suo loco proprio.
שתי	Require paullò inferius, suo loco proprio.
שתת	Duplicatum habetur inferius, suo loco proprio.
שתה	Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed He, sic flectitur in Biblijs.

שָׁתָה שָׁתִיתִי
שָׁתִית
שָׁתוּ שְׁתִיתֶם שָׁתִינוּ } Præteritum.

שׁוֹתֶה שׁוֹתִים שׁוֹתֵי שׁוֹתִיו
שׁוֹתָה } Part. præs.

אֶשְׁתֶּה תִּשְׁתֶּה תִּשְׁתִּי יִשְׁתֶּה תִּשְׁתֶּה תִּשְׁתֶּה תִּשְׁתֶּה תִּשְׁתֶּה תִּשְׁתֶּה תִּשְׁתֶּה תִּשְׁתֶּה יִשְׁתֶּה יִשְׁתֶּה יִשְׁתֶּה יִשְׁתֶּה יִשְׁתֶּה יִשְׁתֶּה תִּשְׁתֶּינָה
} Futurum.

שְׁתֹה שְׁתוּ
שְׁתֹה שְׁתוּ שְׁתוֹת שְׁתוֹת לִשְׁתּוֹת לִשְׁתּוֹתוּ לִשְׁתּוֹתָם לִשְׁתּוֹתָהּ } Infinitiuus. Imperatiuus

Cætera, quæ desunt, ex te formabis iuxta regulas Grammaticales, cum necessitas expostulauerit, excepto Pahul. Bibit, potauit. [*Beuere.*] Construitur absolute, cum accusatiuo, & cum præpositionibus, ב, מ, efficitque nonnullos Hebraismos elegantiarum plenos, vt in sequentibus obseruabis.

אכס	וְלֹא אֹבֶה לִשְׁתּוֹתָם :	*Nolle bibere. 2. Sam.* 23.16.
אכל	אֹכְלִים וְשֹׁתִים וְחֹגְגִים :	*Edere, & bibere, & tripudiare. 1. Sam.* 30.16.
אכל	וְהִנֵּם אֹכְלִים וְשֹׁתִים לְפָנָיו :	*Edere, & bibere ante aliquem. 1. Reg.* 1.25.
אכל	אֹכְלִים וְשֹׁתִים וְשֻׂמֵחִים :	*Edere, & bibere, & lętari. 1. Reg.* 4.20.
אכל ו	טוֹב אֲשֶׁר יָפֶה לֶאֱכוֹל וְלִשְׁתּוֹת :	*Bonum & pulchrum esse edere, & bibere, &c. Eccles.* 5.17.
אכל ו	כִּי אִם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׂמוֹחַ :	*Non esse bonum, nisi edere, bibere, & lætari. Eccl.* 8.15.
אכל	אָכוֹל בָּשָׂר וְשָׁתוֹת יָיִן :	*Edere carnem, & bibere vinũ, &c. Esa.* 22.13.
אכל	וְכִי תֹאכְלוּ וְכִי תִשְׁתּוּ :	*Edere, & bibere, &c. Zac.* 7.6.
כוף	אֲשֶׁר יָבֹאוּן הַצֹּאן לִשְׁתּוֹת :	*Oues venire ad bibendum. Genes.* 30.37.
דם	וְדַם חֲלָלִים יִשְׁתֶּה :	*Bibere sanguinem sauciorum. Num.* 23.24.
דם	וְדַם עֵנָב תִּשְׁתֶּה חָמֶר :	*Bibere sanguinem vuæ turbidum. Deut.* 32.14.
דם	וְדַם עַתּוּדִים אֶשְׁתֶּה :	*Bibere sanguinem hircorum. Psal.* 50.13.
דם	וְשִׁתִּיתֶם דָּם לְשַׁכָּרוֹן :	*Bibere sanguinem ad ebrietatem.*

compositione עֶשְׂרֵה, est in regimine aliorum nominũ est שְׁתֵּי, quod notes.

Loci aliquot obseruandi.

חִפְּרוּ אֶת שְׁתֵּי רְאֵבֹנִים :	*Duo lapidum (lapides.) Exo. 28. 12.*
תְּצִלֶּינָה שְׁתֵּי אָזְנָיו :	*Duæ aurium. (aures.) 1. Sam. 3. 11.*
לֹא אַחַת וְלֹא שְׁתַּיִם :	*Non vna neque duæ. (vices.) 2. Reg. 6. 10.*
וַיֵּאָהֶל שְׁתֵּי הַאֲמָהוֹת :	*Duæ ancillarum. (ancillæ.) Genes. 31. 33.*
וְאֵילוּ שְׁתַּיִם אַמּוֹת :	*Duo cubiti. Ezec. 40. 9.*
אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם עִיר :	*Quadraginta duæ. Num. 35. 6.*
אֶת שְׁתֵּי הָאֲרָצוֹת :	*Duæ terrarum (prouinciæ.) Ezec. 35. 10.*
וְתִכָּאנָה לָךְ שְׁתֵּי אֵלֶּה :	*Duo horum (hæc) venire alicui. Esa. 47. 9.*
אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶם :	*Duas aliquas ædificare, &c. Ruth. 4. 11.*
הִנֵּה נָא לִי שְׁתֵּי בְנוֹת :	*Duæ filiarum. (filiæ.) Gen. 19. 8.*
וּתְצֵאנָה שְׁתַּיִם רַבִּים :	*Duo vrsi. 2. Reg. 2. 25.*
וּשְׁתֵּי רַלְתּוֹת :	*Duæ ianuarum. (ianuæ.) 1. Reg. 6. 32*
דֶּרֶךְ אֶחָד לִשְׁתַּיִהֶן :	*Viam vnam esse duabus. Eze. 23. 13*
בִּשְׁתַּיִם תִּתְחַתֵּן בִּיהוֹם :	*Affinitatem contrahere in duabus. (vna duarum, s.) 1. Sam. 18. 21.*
שְׁתֵּי חֲלִיפוֹת בְּגָדִים :	*Duæ mutationum (mutationes) vestium. 2. Reg. 5. 22.*
וְחַמִּשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה מָלָךְ :	*Quinquaginta & duo. 2. Reg. 15. 2.*
עֲשֵׂה לְךָ שְׁתֵּי חֲצֹצְרוֹת כֶּסֶף :	*Duæ tubarum (tubæ.) Num. 10. 2.*
בִּשְׁתֵּי חֲצֵרוֹת בֵּית יי׳ :	*Duo atriorum (atria.) 2. Reg. 21. 5.*
וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת :	*Duo anulorum. (anuli.) Exo. 25. 11.*
שְׁתֵּי יָדוֹת לַקֶּרֶשׁ :	*Duæ manuum (manus.) Exo. 26. 17.*
וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת שְׁתֵּי יָדָיו :	*Duæ manuum (manus.) Leui. 16. 21*
וּתְלַכְנָה שְׁתֵּיהֶם :	*Aliquas duas ipsas ire. Ruth. 1. 19.*
וּשְׁתֵּי כַלָּתֶיהָ עִמָּהּ :	*Duæ nurum (nurus.) Ruth. 1. 7.*
וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיוֹת :	*Duo renum (renes.) Exo. 29. 13.*
בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָּנָיו :	*In duabus alis tegere faciem, &c. Esa. 6. 2.*
שְׁתֵּי כַפּוֹת יָדָיו :	*Duæ palmarum (palmæ) manuum. 1. Sam. 5. 4.*
שְׁתֵּי כְרָעַיִם :	*Duo crurium (crura.) Amos. 3. 12.*
שְׁתֵּי כְתֵפֹת :	*Duo laterum. (latera.) Exo. 28. 8.*
נִתְּנוּ עַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת :	*Duæ postium. (postes.) Exo. 12. 7.*
לֹא יִחָצוּ עוֹד לִשְׁתֵּי מַמְלְכוֹת עוֹד :	*Duo regnorum. (regna.) Eze. 37. 22*
וְשַׂמְתָּ אוֹתָם שְׁתַּיִם מַעֲרָכוֹת :	*Duo ordines. Leuit. 24. 6.*
תִּתֵּן עַל שְׁתֵּי הַמַּשְׁבְּצוֹת :	*Duo occellatarum. (occellata.) Exo. 28. 26.*
שְׁתֵּי הַמִּשְׁפָּחוֹת :	*Duæ familiarum (familiæ.) Ierem. 33. 23.*
וַיִּקַּח לוֹ לָךְ שְׁתֵּי נָשִׁים :	*Duæ mulierum. (mulieres.) Genes. 4. 18.*
וַתִּהְיֶינָה גַם שְׁתֵּיהֶם לוֹ לְנָשִׁים :	*Duas esse alicui in vxores. 1. Sam. 25. 49.*
אֲתָם פֹּסְחִים עַל שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים	*Duo ramorum. (rami.) 1. Reg. 18. 21*
וְנָתַתָּ אֶת שְׁתֵּי עֲבֹתֹת זָהָב :	*Duæ funium. (funes.) Exo. 28. 25.*
אֶת שְׁתֵּי הָעֲגָלוֹת :	*Duo curruum. (currus.) Num. 7. 7.*
וְאֶקְּחָה נָקָם אַחַת מִשְׁתֵּי עֵינֶיךָ	*Duo oculorum. (oculi.) Iud. 16. 28.*
עָרִים שְׁתַּיִם :	*Vrbes duæ. Ios. 15. 59.*
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה עָבְדוּ :	*Duodecim annus. (anni.) Gen. 14. 4.*
שֵׁם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עֵינוֹת מָיִם	*Duodecim fontes aquę. Exo. 15. 27.*
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מַצֵּבָה :	*Duodecim statua. (statuæ.) Exod. 24. 4.*
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה חַלּוֹת :	*Duodecim placentæ. Leuit. 24. 5.*
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲבָנִים :	*Duodecim lapides. Ios. 4. 3.*
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אַרְךְ בְּשְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה רָחְבּוֹ :	*Longitudinem esse duodecim (cubitorum,) &c. Ezec. 43. 16.*

עֶשְׂרִים עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם :	*Viginti & duæ. Ios. 19. 30.*
פַּעַם וּשְׁתַּיִם :	*Agere aliquid vna vice, & duabus (pluries.) Med. 13. 20.*
וּשְׁתֵּי פָרוֹת עֹלוֹת :	*Duę vaccarum. (vaccæ.) 1. Sam. 6. 7*
וְשִׁבְעָת שֶׁבַע שְׁתֵּי פְעָמוֹת :	*Duæ vngularum (vngulæ.) Deuter. 14. 6.*
וּשְׁתֵּי צֹאן :	*Duæ ouium. (oues.) Esa. 7. 21.*
עַל שְׁתֵּי צְלָעוֹת הַמּוּבָח :	*Duo laterum. (latera.) Exo. 27. 7.*
וְלָקַח מִדַּם הַחַטָּאת שְׁתֵּי צִפֳּרִים :	*Duæ auium (auiculæ.) Leuit. 14. 4.*
אֶת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי :	*Duę extremitatum, (extremitates,) &cæt. Exo. 28. 26.*
שְׁתַּיִם הִנֵּה קְרָאתִיךָ :	*Duo accidere. Esa. 51. 19.*
יָהוּא פִּסֵּחַ שְׁתֵּי רַגְלָיו :	*Duo pedum. (pedes.) 2. Sam. 9. 13.*
כִּי שְׁתַּיִם רָעוֹת עָשָׂה עַמִּי :	*Duo mala. Ier. 2. 13.*
שְׁתַּיִם שָׁאַלְתִּי מֵאִתָּךְ :	*Petere duo. Pro. 30. 7.*
וְהַשְּׁבֻכִּית שְׁתַּיִם :	*Cancelli duo, &c. 1. Reg. 7. 41.*
כֵּן שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה :	*Triginta & duo. 2. Reg. 8. 17.*
שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים שָׁנָה :	*Duo & octoginta anni. Gen. 5. 26.*
שְׁתַּיִם זוּ שָׁמָעְתִּי :	*Audire duo. Psal. 62. 12.*
וּשְׁתֵּי שָׁנִים מָלַךְ :	*Duo annorum (anni.) 1. Sam. 13. 1.*
וּשְׁתַּיִם שָׁנִים מָלַךְ :	*Duo anni. 2. Sam. 2. 10.*
בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לָאָסָא	*Annus duorum. (secundus.) 1. Reg. 15. 25.*
וְעַל שְׁתֵּי הַשִּׁפְחוֹת :	*Duæ famularum. (famulæ.) Genes. 33. 1.*
וּבִשְׁתַּיִם לֹא יִשּׁוּרֶנָּה :	*In duobus, non videre illud. (vnum ex eis. s.) Iob 33. 14.*
וּשְׁתֵּי שַׁרְשְׁרוֹת זָהָב :	*Duæ catenarum. (catenæ.) Exod. 28. 15.*
וְ	
יְחִי יָרֶד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה :	*Duo & sexaginta anni. Gen. 5. 18.*
וַאֲעַלֶּה שְׁתֵּי תּוֹדוֹת :	*Duæ laudum. (laudes,) &cæt. Neh. 12. 31.*
וּשְׁתֵּי תֹרִים :	*Duo turturum. (turtures.) Leuit. 14. 22.*

שָׁתַל Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, sic flectitur in Biblijs.

שָׁתַלְתִּי	Præteritum.
שָׁתוּל שְׁתוּלִים / שְׁתוּלָה	Part. pass.
אֶשְׁתָּלֶנּוּ	Futurum.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas Grammaticales, vel synonimo נָטַע veteris. Plantauit. [*Piantare.*] De arborum plãtatione dicitur, & earum, quæ radicem habent, vt quidam asserunt, נָטַע verò latius patet, vt suo loco diximus. Construitur cum præpositionibus ב אֶל עַל, & in sequentibus locis tantum inuenitur.

שְׁתוּלִים בְּבֵית יי׳ :	*Aliquos esse plantatos in domo Dei (metaphoricè.) Psal. 92. 14.*
וְשָׁתַלְתִּיאֵנִי עַל הַר גָּבֹהַּ וְתָלוּל	*Plantare super monte. Eze. 17. 22.*
הַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל אֶשְׁתָּלֶנּוּ :	*Plantare in monte. Ezec. 17. 23.*
וְעַתָּה שְׁתוּלָה בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצִמָּא :	*Plantata in deserto, in terra arida, & siticulosa. Ezec. 19. 13.*
אֶל מַיִם רַבִּים הִיא שְׁתוּלָה :	*Vitis plantata ad aquas multas. Ezec. 17. 8.*
עַל מַיִם שְׁתוּלָה :	*Vitis plantata super aqua, &c. Eze. 19. 10.*
לְצוּר שְׁתוּלָה בְּנוֹה :	*Plantata in mansione. Hos. 9. 13.*
וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל פַּלְגֵי מָיִם :	*Arbor plantata super riuulis aquarum. Psal. 1. 3.*
וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל מַיִם :	*Arbor plantata super aqua. Ierem. 17. 8.*
וְהִנֵּה שְׁתוּלָה הַתְּצְלַח :	*Vitem plantatam prosperari. Ezec. 17. 10.*

Deriuatiuum huius est שְׁתִילִים.

שׁוּתֶלַח Nomen proprium filij Ephraim. Suthelah. [*Sutelano*] Num. 26. 35. לְשׁוּתֶלַח *Suthelæ, &c.* 1. Par. 7. 20. *Filij verò Ephraim* שׁוּתֶלַח. *Suthelas.* Fuit alter suthelas ex eadem triba. 1. Par. 7. 21. שׁוּתֶלַח. *Et suthelas filius eius.* A priori fit שׁוּתַלְחִי sequẽs.

שׁוּתַלְחִי Nomen patronimicum masculinum genere. Suthalites. [*Huomo della famiglia di Sutelano.* Num. 26. 35. *Suthelæ familia.* הַשּׁוּתַלְחִי *Suthalitæ.*] Deriuatur a superiori nomine.

שְׁתִילִים Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs in regimine שְׁתִילֵי. Plantæ [*Piante.*] Psal, 128. 3. *Filij tui* כִּשְׁתִילֵי *sicut plantæ oliuarum.* Radix est שתל.

שָׁתַם Verbum Cal actiuum, perfectum, ex quo legitur in Biblijs solum participium passiuũ in regimine שָׁתוּם, duabus vicibus, nec aliud ex eo formarem, quòd ignoretur, quid propriè significet. Hebræis quidem est aperire, recludere, alijs verò emittere, extra porrigere, alijs tandem occludere, vt cum sequenti conueniat. [*Aprire, gettar fuori, sporger in fuori, chiudere.*] Ego nihil certi, quod proferam, habeo, quãuis vltima sententia magis arrideat, & fortasse librariorum errore scribitur cum ש loco ת, vel certè debita opera immutatum est, vt denotet, occlusionem illius oculi, nõ fuisse omnimodam, sed quod vulgo dicimus, [*Di mezza guardatura.*] Num. 24. ver. 4. & 16. *Et ait vir* שָׁתוּם *occlusus oculo.* Expende locos accuratius & omnes.

שָׁתוּם Verbum Cal actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs, idem cum סָתַם, mutatione ס in ש facta, ad augendam fortasse vocis significationem: nec aliud ex eo formarem. Clausit, occlusit. [*Chiudere ben bene.*] Thren. 3. 3. *Quamuis clamem, & vociferer* שָׁתַם *occlusit orationem meam.* Duplicem Camez ob accentum habet.

שִׁתֵּן Hinc deriuatur השתין, de quo suo loco in ה ante ש dictum est.

שִׁתִּין Nomen Chaldaicum numerale, idem cum שִׁשִּׁים Hebręo. mutatione alterius ש in ת facta. Sexaginta. [*Sessanta.*] Dan. 3. 1. *Nabuchodonosor rex fecit statuam auream altitudinis cubitorum.* שִׁתִּין *sexaginta.* Et 6. 1. *Darius verò Medus recepit regnum, cum iam esset annorum* שִׁתִּין *sexaginta, & duorum.* Radix forsitan est ששה.

שָׁתַק Verbum Cal neutrum, perfectum, quod in Biblijs habet has voces tantum.

יִשְׁתֹּק / יִשְׁתְּקוּ	Futurum.

Cætera ex te formabis, cum opus erunt, iuxta regulas Grammaticales, prẹter Pahul, vel synonimis veteris, quæ sunt, דום החריש השה, vt suis locis habes. Siluit, tacuit, quieuit. [*Tacere, acquetarsi, star cheto, con silentio.*] Quater inuenitur.

וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעָלָיו :	*Mare tacere (quiescere) desuper aliquo. Ion. 1. 11.*
וְכֵאין נִרְגָּן יִשְׁתֹּק מָדוֹן :	*Iurgium tacere. (quiescere.) Pro. 26. 19.*
וְיִשְׂמְחוּ כִּי יִשְׁתֹּקוּ :	*Gaudere, quòd vndę tacuerint. (quieuerint, compositæ sint.) Psalm. 107. 30.*

שֵׁתָר Nomen proprium viri a consilio regis Assueri. Sethar. [*Setaro.*] Est. 1. 14. שֵׁתָר *Et setarus, &c.*

Deriuatiua huius radicis sub נשר שתר.

שְׁתַר Nomen proprium cuiusdam viri Iudęorum hostis. Sethar. [*Setaro.*] Esd. 5. 4. וְשְׁתַר *Et setarus &c.* Idem ver. 7.

שְׁתַת Verbum Cal, quod videtur, ex Duplicibus esse, nos reposuimus in radice שות, quã propriam esse iudicamus; ibi quære. Videas insuper in שת plurale שָׁתוֹת, &cętera quæ videntur ex duplicibus emanare.

שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל.
שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי:

תַּבְעֵנָה שִׁפְתֵי תְהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ

VLTIMVM alphabeti elementum ori exhibet plusculum negotii, dum profertur, lingua dentes primores percutiente, & ob id linguæ litera dicitur. Hebręi תו Thau nominant, cuius interpretationem suo loco vide. Auget sonum, & minuit eisdem rationibus, quibus & cęteræ consonantes, quæ Dages mutans sonum recipiunt. Nam cum Dages valet T latinum, & sine eo est ferè Taf Græcum. Latini per Th exprimunt, vt נתתי nathàti. Thau modo seruile, & modò radicale est. De hoc posthac dicemus in singulis dictionibus. Interim radices נתן & אתה legas, velim: & obserues dictiones, quæ remanent in scriptura cum solo ת radicali, vt eas facilius postea cognoscas. De Thau seruili iam diximus in Grammatica, ibi vide. Præsertim verò seruit, vt in tabula subiecta videre licet.

Thau a
- capite, constitutiuum
  - nominis, vt תְּקוּמָה surrectio, a קום.
  - verbi, vt תֹּאמַר dices, ab אמר.
- fine
  - constitutiuum { nominis / verbi } fœminini, vt { אַדֶּרֶת magnificentia, ab אדר. / פֻּקֶדֶת visitans, a פקד. }
  - terminatio pluralis fœminini nominis, vt צְדָקוֹת iustitiæ, a צדק.
  - versum ab He signo fœminino, vt צְדָקָה iustitia, a צדק.

Huius figura in numeris quadringenta, significat. Chaldeis eadem litera est. Thau mutatur in ט Teth in coniugatione Hithpahel verborum incipientium a צ, vt הצטיד, quemadmodũ in singulis suo loco dictũ est.

ת א

תא Lege radices אתה, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura, cum his duabus tantum radicalibus.

תא Nomen masculinum genere, cum duplici plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. תא תאים תאי תאות תאו. Quid autem propriè significet, non facile dicerem, quamuis omnes ferè, cubiculum, conclaue, thalamum, exhedram, idem cum יְצִיעַ, & לִשְׁכָּה interpretentur. [*Camera terrena, a pie piano*]. Radix est propria, & si quidam ad תאה, vel תוה reducant, ratione satis frigida, vt sit conclaue, scilicet designatum, & circumscriptum. Tredecim vicibus tantũ inuenitur, vt in sequentibus locis annotabis.

תוך	וְתָאוֹ וְאֵלּוֹ וְאֵלֶּה כְּמִדּוֹת הָאֵלֶּה:	*Conclauia frontispicia, & fornices esse secundum mensuras has. Ezec.40.ver.29. & 33.& 36.*
תאמס	וְהָתָא שֵׁשׁ אַמּוֹת מִפֹּה:	*Conclaue sex cubitorum hinc, & hinc. Ezec.40.12.*
כין	וּבֵין הַתָּאִים חֲמֵשׁ אַמּוֹת:	*Quinque cubitos esse inter conclauia. Ezec.40.7.*
נג	מִגַּג הַתָּא לָגָגוֹ:	*Tectum thalami. Ezec.40.13.*
הסיב	וְהוֹשִׁיבוּם אֶל תָּא הַדָּרָצִים:	*Reducere ad cubiculum curforum. 1.Reg.14.28.2.Par.12.11.*
חלן	וְחַלּוֹנוֹת אֲטֻמוֹת אֶל הַתָּאִים	*Fenestras esse ad thalamos. (thalamis.) Ezec. 40.16.*
פנים	וּגְבוּל לִפְנֵי הַתָּאוֹת:	*Terminum esse ante conclauia, &c. Ezec. 40.12.*
קנס	וְהָתָא קָנֶה אֶחָד אֹרֶךְ:	*Conclaue longitudinis, & latitudinis calami. Ezec.40.7.*
שלשה	וְתָאוֹ שְׁלוֹשָׁה מִפֹּה:	*Conclauia tria hinc, & tria hinc. Ezec.40.21.*
שער	וְתָאֵי הַשָּׁעַר:	*Thalami portæ, &c. Ezec.40. 10.*

תוא Require Paulo inferius in תאו, & nota.

תאב Verbum Cal actiuum, perfectum, quod bis tantum inuenitur in scriptura sacra in præterito, תָּאַבְתִּי, nec aliud ex eo facile formarem, sed vterer synonimis, quæ vide in אוה, quamuis ego crederem, hoc nostrum maioris significationis esse, idem scilicet ferè cum יאב, quod notes velim. Appetiuit, concupiuit. [*Desiderare.*] Construitur cum ל.

ישועה	תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יי׳:	*Concupiscere (anhelare) saluti (salutem) Dei. Psal.119.174.*
פקודים	הִנֵּה תָאָבְתִּי לְפִקּוּדֶיךָ:	*Concupiscere (anhelare) mandatis. Psal.119.40.*

Deriuatiua huius sunt תאב תַּאֲבָה.

תאב Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in præsenti participio מְתָאֵב, & quid significet, non satis certum est. Omnes interpretantur in contraria significatione radicis propriæ, nescio qua ratione, vt sit abominari nequaquàm appetere: sed si coniectare licet, Aleph potius positum est loco Ain, ad augendam significationem, ne mendum in scriptura putem inesse, pro מְתָעֵב, vel certè est in propria concupiscendi significatione. [*Desiderare grandemente, ouero hauer a schifo, essere suogliato, senza desiderio.*] Amos. 6. 9. מְתָעֵב *Appeto ego vel abominor, superbiam Iacobi.*

תאבה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs eleganter positum infinitiui loco. Appetitus, desiderium. [*Appetito, voglia, desiderio, ansietà.*] Psal.119. 20. *Confracta est anima mea* לְתַאֲבָה *desiderio (desiderando) ad iudizia tua.* Radix est תאב.

תאה Verbũ Pihel actiuum, ex quiescentibus Lamed He, quod bis tantum legitur in scriptura sacra in Futuro תְּתָאוּ, eiusdem significationis cum תוה, vt omnes ferè asserunt, ibi vide. Signum, terminum posuit. [*Porre per segno, per termine, per confine.*] Num. 34. 7. תְּתָאוּ *signum ponetis vobis montem Horum.* Et ver. 8. *Ab horo monte* תְּתָאוּ *terminum ponetis quà itur Hamatam.*

Deriuatiua huius sunt. התאוה תַּאֲוָה.

תאו Nomen cuiusdam animalis, cuius esus lege conceditur. Bos siluestris, quem vrum alij, turonem alij dicunt. [*Bue seluaggio.*] Deut. 14. 5. וְתוֹ *Et bos siluestris.* Illud autem Esa. 51. 20. vel est literis transpositis, vel certè potius in regimine, כתוא מכמר. *sicut bos siluestris retis.* Hebraismus pulcherrimus: id

est illaqueatus. Radix est propria, quamuis nonnulli ad תאה superius referant, non admodum fœlici ratione, per antiphrasin, quod se circumscribi non patiatur, vel a stupiditate.

תאוה Nomen fœmininum genere, sine plurali, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, qua sunt in Biblijs. תַּאֲוָה תַּאֲוַת תַּאֲוָתִי תַּאֲוָתָם. Cætera ex te formabis iuxta regulas Grammaticales, cum opus erunt. Concupiscentia, appetitus, desiderium. [*Concupiscenza, appetito, desiderio.*] Loci aliquot obseruandi, quamuis nec alibi fortasse reperiatur.

לאבד	תַּאֲוַת רְשָׁעִים תֹּאבֵד:	*Desiderium alicuius perire. Psalm. 112.10.*
כוא	עֵץ חַיִּים תַּאֲוָה בָּאָה:	*Desiderium veniens esse arborem vitæ. Pro.13.12.*
בקש	לְתַאֲוָה יְבַקֵּשׁ נִפְרָד:	*Quærere desiderio (desiderium.) Pro. 18.1.*
הביא	וַתַּאֲוָתָם יָבִא לָהֶם:	*Adducere desiderium alicuius. Psal. 78.29.*
שבח	כִּי הֻלַּל רָשָׁע עַל תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ	*Laudare (super) desiderium animæ. Psal.10.3.*
המית	רְאִית עָצֵל תְּמִיתֶנּוּ:	*Desiderium interficere. Pro.21.25.*
הת אוה	הִתְאַוּ תַּאֲוָה:	*Concupiscere desiderium. (actum ipsum desiderandi.) Num. 11.4.*
התאוה	וַיִּתְאַוּ תַאֲוָה בַּמִּדְבָּר:	*Concupiscere desiderium in deserto. Psal.106.14.*
התאוה	כָּל הַיּוֹם תִּתְאַוֶּה תַאֲוָה:	*Concupiscere concupiscentiam tota die. Pro.21.26.*
זור	לֹא זָרוּ מִתַּאֲוָתָם:	*Aliquem non esse alienum a desiderio suo. Psal.78.13.*
חסד	תַּאֲוַת אָדָם חַסְדּוֹ:	*Pietatem esse desiderium hominis. Pro.19.22.*
טוב	תַּאֲוַת צַדִּיקִים אַךְ טוֹב:	*Concupiscentiam alicuius esse tantum bonum. Pro.11.29.*
תעב	וּנְפֹשׁוֹ מַאֲכַל תַּאֲוָה:	*Animam habere fastidio cibum desiderij. Iob 33.20.*
נגד	אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָּל תַּאֲוָתִי:	*Desiderium alicuius esse corã Deo. Psal. 38.10.*
כסוי	רָאוּיָה נִהְיָה תַעֲרֹב לְנֶפֶשׁ:	*Desiderium factum (adeptum) gratum esse animæ. Pro.13.19.*
כפש	לְשֵׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ תַּאֲוַת נָפֶשׁ:	*Desiderium animæ esse nomini, & memoriæ alicuius. Esa.26.8.*
כתן	תַּאֲוַת לִבּוֹ נָתָה לוֹ:	*Dare desiderium cordis alicuius. Psal.21.3.*
כתן	וְתַאֲוַת צַדִּיקִים יִתָּן:	*Dare desiderium alicuius. Prouer. 10.24.*
עין	כִּי תַאֲוָה הוּא לְעֵינָיִם:	*Aliquid esse desiderium oculis. Genes. 3.7.*
שמע	תַּאֲוַת עֲנוּם שָׁמַעְתָּ יי׳:	*Auscultare desiderium alicuius. Psal.10.17.*

Illud autem. Genes. 49. 26. *Vsque ad* תַּאֲוַת *desiderium collium seculi*; quidam a תאה deducunt, & interpretantur, vsque ad terminum collium, quod penitus absurdum non est. Huius compositum vide in אוה sua radice.

תאלה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs cum affixo תַּאֲלָתְךָ. Adiuratio, imprecatio, execratio, deuotio. [*Scongiuro auguramento di male.*] Thren. 3. 22. תַּאֲלָתְךָ *imprecationem tuam eis.* Radix est אלה.

תאמים Nomen plurale masculinum genere, quãuis aliquibus sit potius participium præsens, quod bis legitur in scriptura sacra. Gemelli, gemini. [*Gemelli.*] Exo. 26. 24. *Et erunt* תֹּאֲמִם *gemini (geminæ tabulæ) inferius.* Et 36. 29. *Erantque* תוֹאֲמִם *gemini (gemini) inferius.* Deriuatiua huius sunt התאים תוֹמִים. תְּאוֹמִים.

תאמים Nomẽ plurale masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs, & iterum semel per contractionem literarum תוֹמִים, & semel in regimine תְּאֹמֵי, iterumque semel תְּאֹמֵי, quod tamen alterius formæ videt esse. Gemini. [*Gemelli.*] Loci sunt hi.

כטן	וְהִנֵּה תוֹמִם בִּבִטְנָהּ:	*Geminos esse in vtero. Hebræi defectus Aleph causam afferũt, quòd Esau impius futurus esset. Gen. 25.24.*
כטן	וְהִנֵּה תְאוֹמִים בִּבִטְנָהּ:	*Geminos esse in vtero. Gen. 38.27.*
נכיס	שְׁנֵי עֳפָרִים תְּאוֹמֵי צְבִיָּה:	*Hinnuli gemini capreæ. Cant. 4. 5.*
נכיס	שְׁנֵי עֳפָרִים תְּאֹמֵי צְבִיָּה:	*Hinnuli gemini capreæ. Cant. 7.4.*

תאנה Nomen fœmininum genere, cum plurali masculino declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. תְּאֵנָה תְּאֵנִים תְּאֵנִתִי תְּאֵנֶיךָ תְּאֵנֶיהָ תְּאֵנֵיכֶם תְּאֵנֹתַי. תְּאֵנָתָהּ תְּאֵנָתָם. Cætera ex te formabis, cum opus erunt iuxta regulas Grammaticales. Ficus, tàm arbor, quàm fructus. [*Fico.*] Loci notandi. Aliarum arborum nomina vide in עץ.

פון	וְאֵין תְּאֵנִים בַּתְּאֵנָה:	*Ficus non esse in ficu. Ier. 8.13.*
אכל	יֹאכַל גַּפְנָךְ וּתְאֵנָתֵךְ:	*Edere vitem & ficum alicuius. Ier. 5.18.*
חלה	וּתְאֵנָה אֻמְלָלָה:	*Ficum ægrotam esse. Ioel 1.12.*
אמר	יַתְאֵר לָהֶם הַתְּאֵנָה:	*Ficum dicere, &c. (Vide omnia.) Iud.9.11.*
בכורים	כַּבִּכּוּרָה בַּתְּאֵנָה בְּרֵאשִׁיתָהּ	*Primitiuum in ficu. Hos.9.10.*
בכורים	כָּל מְקֻצְּרֵיךְ תְּאֵנִים עִם בְּכוּרִים:	*Ficus cum primitiuis, &c. Nah. 3.12.*
נפן	לֹא מָקוֹם זֶרַע וּתְאֵנָה וְגֶפֶן וְרִמּוֹן:	*Locus seminis, & ficus, & vitis, & malogranati. Num. 20.5.*
נפן	וְגֶפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן:	*Terra vitis, & ficus, & malogranati. Deut. 8.8.*
נפן	וְאָכְלוּ אִישׁ גַּפְנוֹ וְאִישׁ תְּאֵנָתוֹ:	*Edere vitem & ficum suam. 2.Reg. 18.31.*
נפן	הַהֲשִׁמֹתִי גַּפְנָהּ וּתְאֵנָתָהּ:	*Deuastare vitem, & ficum alicuius, &c. Hos.2.12.*
דבלת	קַחוּ דֶבֶלֶת תְּאֵנִים:	*Massa ficuum. 2.Reg.20.7.*
דוד	וְהִנֵּה שְׁנֵי דוּדֵי תְאֵנִים:	*Caldaria ficuum. Ier. 24.1.*
ס כס	נִיךְ גַּפְנָם וּתְאֵנָתָם:	*Percutere vitem, & ficum. Psalm. 105.33.*
זית	וּתְאֵנֵיכֶם וְזֵיתֵיכֶם יֹאכֵל הַגָּזָם:	*Bruchum edere ficum, & oliuam, &cæt. Amos. 4.9.*
חכט	הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ:	*Ficum proferre grossos suos. Can. 2.13.*
טוב	הַדּוּד אֶחָד תְּאֵנִים טֹבוֹת כְּאֹד כְּתְאֵנֵי הַבִּכּוּרוֹת:	*Ficus bonæ valde, & ficus primitiuorum. Ierem. 24.2. Vide etiam ver. 3.*
נבל	וְכִנְבֹלֶת מִתְּאֵנָה:	*Folium decidens e ficu. Esa. 34.4.*
נצר	נֹצֵר תְּאֵנָה יֹאכַל פִּרְיָהּ:	*Custodientem ficum edere fructum. Pro. 27.18.*
נתן	תְּאֵנָה וָגֶפֶן נָתְנוּ חֵילָם:	*Ficum & vitem dare vim suam. Ioel 2.21.*
עלס	וַיִּתְפְּרוּ עָלֶה תְאֵנָה:	*Consuere folium ficus, &c. Genes. 3. 8.*
עץ	וַיֹּאמְרוּ הָעֵצִים לַתְּאֵנָה:	*Arbores dicere ficui, &c. Vide totum apologum. Iud.9.10.*
פרח	כִּי תְאֵנָה לֹא תִפְרָח:	*Ficum non germinare. Abac. 3.16.*
קצף	יוֹתֵאנִתִי לְקֶצֶף:	*Ponere ficum furori. (in furorem.) Ioel 1.7.*
רוע	וְהַדּוּד אֶחָד תְּאֵנִים רָעוֹת:	*Ficus malæ, quæ comedi non possint. Ier. 24.2. Vide etiam ver. 3.*
רמון	וּמִן הָרִמֹּנִים וּמִן הַתְּאֵנִים:	*Ferre de malogranatis, & de ficubus. Num. 13. 23.*

vide omnia, & interim sequentes locos notes velim.

חרוץ	וּמֵחָרוּץ תְּבוּאָתָה :	*Prouentum sapientiæ esse meliorem auro. Pro. 3.14.*
כסף	וְתְבוּאָתִי מִכֶּסֶף נִבְחָר :	*Prouentum sapientiæ eligendum esse præ argento. Pro. 8.19.*
כרם	וּתְבוּאַת הַכֶּרֶם :	*Prouentus vineæ. Deut. 22.9.*
לחם	וְלֶחֶם תְּבוּאַת הָאֲדָמָה :	*Panis prouentus terræ. Esa. 30.23.*
מספר	כִּי מִסְפַּר תְּבוּאַת הוּא מֻכָּר לָךְ :	*Vendere numerum prouẽtuum. Leuit. 25.16.*
מעשר	תּוֹצִיא אֶת כָּל מַעֲשַׂר תְּבוּאָתֶךָ :	*Decima prouentus. Deut. 14.28. Vide etiam cap. 26.12.*
נעכר	וּבִתְבוּאַת רָשָׁע נֶעְכָּרֶת :	*Prouentum iniusti conturbari. Vide* נעכר *Pro. 15.6.*
עשה	וַעֲשֹׂת אֶת הַתְּבוּאָה :	*Annum facere prouentum. trium annorum. Leuit. 25.21.*
פרי	וַיַּעֲשׂוּ פְּרִי תְבוּאָה :	*Facere fructum prouentus. Psalm. 107.37.*
קציר	קָצִיר יְאוֹר תְּבוּאָתָהּ :	*Messem fluuij esse prouentum alicuius. Esa. 23.3.*
ראשית	מְיַרֵּאשׁ כָּל תְּבוּאָתֶךָ :	*Honorare Deum de principio (optimo) prouentuum. Pro. 3.9.*
ראשית	רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ :	*Israel esse principium prouẽtus Dei. Ier. 2.3.*
רב	וְרֹב תְּבוּאוֹת בְּכֹחַ שׁוֹר :	*Multitudinem prouentuum esse in robore tauri. Pro. 14.4.*
רב	מֹרַב תְּבוּאוֹת בְּלֹא מִשְׁפָּט :	*Multitudo prouentuum sine iudicio. Pro. 16.8.*
שבע	תְּבוּאַת שְׂפָתָיו יִשְׂבָּע :	*Satiari prouentu labiorum. Pro. 18.20.*
שדה	וְאֶת כָּל תְּבוּאַת הַשָּׂדֶה :	*Restituere prouentus agri. 2.Reg. 8. 6. Vide etiam 2.Par. 31.5.*
שמש	וּמִמֶּגֶד תְּבוּאֹת שָׁמֶשׁ :	*Dulcedo prouentuum solis. Deuter. 33.14.*
שנה	כְּמִסְפַּר שְׁנֵי תְבוּאֹת יִמְכֹּר לָךְ	*Numerus annorum prouentuum. Leuit. 25.15.*
שרש	וּבְכָל תְּבוּאָתִי תְשָׁרֵשׁ :	*Eradicare (in) prouentum alicuius. Iob 32.12.*

Radix est בוא.

תבון Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo תְּבוּנָם. Intelligentia, prudentia, idem cum sequenti scilicet. [*Intelligenza, prudenza.*] Hos. 13. בִּתְבוּנָם. *In intelligentia sua idola.* Radix est בין, vel בון, & aliquibus כנה, vt sit idem, quod תַּכְנִית exemplar, similitudo, fabrica, quod notes, velim.

תבונה Nomen fœmininum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. תְּבוּנָה תְּבוּנוֹת תְּבוּנָתִי תְּבוּנָתְךָ תְּבוּנָתֵיכֶם תְּבוּנָתוֹ. Cætera, ex te formabis iuxta regulas Grammaticales, cũ opus erunt. Intelligentia, prudentia. [*Intelligenza, prudenza.*] Loci aliquot obseruandi.

אין	וְאֵין בְּהֶם תְּבוּנָה :	*Intelligentiam non esse in aliquo. Deut. 32.28.*
אין	אֵין תְּבוּנָה בּוֹ :	*Intelligentiam non esse in aliquo. Abd. 1.7.*
איש	וְחַכְמָה לְאִישׁ תְּבוּנָה :	*Vir intelligentiæ. Pro. 10.23.*
איש	וְאִישׁ תְּבוּנוֹת יַחֲרִישׁ :	*Vir intelligentiarum. Pro. 11.12.*
ארך	וְאֹרֶךְ יָמִים תְּבוּנָה :	*Longitudinem dierum esse prudentiam. Iob 12.12.*
האזין	אַזִּין עַד תְּבוּנֹתֵיכֶם :	*Auscultare vsque ad intelligentias aliquorum. Iob 32.11.*
דעת	מִפִּי דַעַת וְתְבוּנָה :	*Scientiam, & intelligentiam esse ab ore Dei. Pro. 2.6.*
דרך	וְדֶרֶךְ תְּבוּנוֹת יוֹדִיעֵנוּ :	*Scire facere viam intelligentiarum. Esa. 40.14.*
הגות	וְהֲגוּת לִבִּי תְּבוּנוֹת :	*Meditationem cordis esse intelligẽtias. Psal. 49.4.*

אוך	שֵׁשׁ מֵאוֹת אַמָּה אָרֹךְ הַתֵּבָה	*Longitudo arcæ, &c. Gen. 6.15.*
בוא	וּבָאתָ אֶל הַתֵּבָה :	*Venire ad (in) arcam. Gen. 6.18.*
נטל	וְתָקַח לוֹ תֵּבַת גֹּמֶא :	*Accipere capsam iunci, &c. Exod. 2.3.*
הביא	שְׁנַיִם מִכֹּל תָּבִיא אֶל הַתֵּבָה	*Adducere ad (in) arcam. Genes. 6.19.*
חלון	וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חַלּוֹן הַתֵּבָה :	*Aperire fenestram arcæ. Gen. 8.6.*
ילך	וַתֵּלֶךְ הַתֵּבָה עַל פְּנֵי הַמָּיִם :	*Arcam ire in superficie aquarum. Gen. 7.18.*
יצא	צֵא מִן הַתֵּבָה :	*Egredi ex arca. Gen. 8.16.*
מכסה	וַיָּסַר נֹחַ אֶת מִכְסֵה הַתֵּבָה :	*Auferre cooperculum arcæ. Genes. 8.13.*
נוח	וַתָּנַח הַתֵּבָה :	*Arcam quiescere, &c. Gen. 8.4.*
כפר	וַיְשַׂאוּ אֶת הַתֵּבָה :	*Leuare arcam. Gen. 7.17.*
עץ	עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי גֹפֶר :	*Facere arcam lignorum Gopher. Genes. 6.14.*
פתח	וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תָּשִׂים :	*Ostium arcæ. Gen. 6.16.*
צהר	צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה :	*Facere luciditatem arcæ. Gen. 6.14*
ראה	וַתֵּרֶא אֶת הַתֵּבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף	*Videre capsam. Exo. 2.5.*
שלח	שִׁלַּח אֶת הַיּוֹנָה מִן הַתֵּבָה :	*Mittere ex arca. Gen. 8.10.*

Mihi radix est propria, nonnullis verò תוב, vel תוכ, vel tandem בנה, quod non placet.

תבואה Nomen fœmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiẽs affixa, quę sunt in Biblijs תְּבוּאָה תְּבוּאַת תְּבוּאוֹת תְּבוּאָתִי תְּבוּאָתְךָ תְּבוּאָתֵיכֶם תְּבוּאָתוֹ תְּבוּאָתָהּ תְּבוּאָתָם. Cætera ex te formabis iuxta regulas Grammaticales, cum opus erunt. Prouẽtus, anni venturi propriè scilicet, estque generale nomen ad omne, quod ex agro domum venit, vel adducitur. Inuenitur in sequentibus locis tantummodo. [*Raccolta, l'entrata.*] Vide עָבוּר.

אכל	תֹּאכְלוּ אֶת תְּבוּאָתָהּ :	*Edere prouẽtum terræ. Leui. 25.12*
אכל	וַאֲכַלְתֶּם מִן הַתְּבוּאָה יָשָׁן :	*Edere de prouentu vetus. Leuit. 25.22.*
אכל	וַיֹּאכְלוּ מִתְּבוּאַת אֶרֶץ כְּנָעַן :	*Edere de prouentu terræ. Ios. 5.12.*
אסף	וְאָסַפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָהּ :	*Colligere prouentum terræ. Eze. 23. 10. Vide etiam Leuit. 23.39. & 25.3.*
אסף	וְלֹא תֶאֱסֹף אֶת תְּבוּאַת נִזְרֶךָ :	*Non colligere prouentum. Leuit. 25.20.*
בוא	עַד בּוֹא תְבוּאָתָהּ :	*Prouentum venire. Leuit. 25.22.*
בוש	וּבוֹשׁוּ מִתְּבוּאַת יִשְׁיכֶם :	*Confundi a prouentibus. Ier. 12.13.*
ברך	כִּי יְבָרֶכְךָ יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל תְּבוּאָתֶךָ :	*Benedicere aliquem in prouẽtu, &c. Deut. 16.15.*
גרן	כִּתְבוּאַת גֹּרֶן וְכִתְבוּאַת יָקֶב :	*Prouentus arcæ & torcularis. Nu. 18.30.*
דגן	וּמִסְכְּנוֹת לִתְבוּאַת דָּגָן וְתִירוֹשׁ וְיִצְהָר :	*Thesauri (pro) prouentu frumenti, vini & olei. 2.Par. 32.28.*
הוסיף	לְהוֹסִיף לָכֶם תְּבוּאָתוֹ :	*Addere prouentum arboris. Leuit. 19.25.*
היה	וְהָיָה בְתְבוּאוֹת וּבְתֶקֶם :	*Esse, in prouentibus (prouentuum tempore,) &c. Gen. 47.24.*
היה	תִּהְיֶה כָל תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל :	*Prouentum esse ad edendum (in cibum.) Leuit. 25.7.*
היה	וְהָיְתָה תְבוּאָתָהּ לְלָחֶם לְעֹבְדֵי הָעִיר :	*Prouentum esse pani (pro victu) alicuius. Ezec. 48.18.*
המון	וּמִי אֹהֵב כְּהָמוֹן לֹא תְבוּאָה :	*Amare (in) sonitum non (sine) prouentu. Eccl. 5.9.*
רבה	וְתְבוּאָתָהּ מַרְבֶּה לַמְּלָכִים :	*Terram multiplicare prouentum. Neh. 9.37.*
עשר	תְּעַשֵּׂר אֶת כָּל תְּבוּאַת זַרְעֶךָ	*Decimare prouentum seminis. Deu. 14.22.*
חטאת	תְּבוּאַת רָשָׁע לְחַטָּאת :	*Prouentum iniusti esse peccato. Pro. 10.16.*

רמון	וְעֵץ הַגֶּפֶן וְהַתְּאֵנָה וְהָרִמֹּן :	*Ficum & malogranatum, &c. non portare (fructum.) Agg. 2.19.*
סעף	וַיִּתְּתִי אוֹתָם כְּרָאִים ה הַשְּׂעִרִים :	*Ficus horribiles. (Vide* שערים *Ier. 29.17.*
תחת	אִשׁ תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ	*Sedere sub vite & ficu sua. 1.Reg. 4.25.*
קרא	אֶל תַּחַת תְּאֵנָה :	*Vocare (ad) sub ficu. Zac. 3.10.*

תאנה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs. Occasio, sic dicta, vt habes in אָנָה huius radice, ibi vide, causa. [*Occasione, cagione.*] Iud. 14. 4. *Nam* תְּאֵנָה *occasionem ipse quærebat ex philisteis.*

תאנה Nomen fœmininum genere, eiusdem significationis cũ superiori, quod semel legitur in Biblijs cum affixo תְּאֵנָתָהּ. Occasio. [*Occasione.*] Iere. 2. 23. תְּאֵנָתָהּ. *Occasionem eius quis redire faciet?* Hebraismus difficilis, illustrandus. Radix est אנה, & aliquibus אנה, & illic habetur huius compositum.

תאניה Nomen fœmininum genere, eiusdem significationis cum אֵינָה, quod bis tantum in scriptura sacra legitur. Luctus, mœror. [*Tristezza, sconsolatione.*]

סוף	וְהָיְתָה תַּאֲנִיָּה וְאֵנִיָּה :	*Aliquid esse luctum & mœrorem. Esa. 29.2.*
הרבה	וַיַּרֶב בְּבַת יְהוּדָה תַּאֲנִיָּה וְאֵנִיָּה :	*Multiplicare luctum, & mœrorem. Thren. 2.5.*

Radix est אנה.

תאנים Nomen plurale masculinum, quod semel legitur in Biblijs, & ferè incertũ est, quid propriè significet, quamuis communiori sententia deducatur a nomine אֶוֶן credaturq; mendacia significare, vel certe prauitatem, iniquitatemve potius. [*Buggie, iniquità.*] Eze. 24.12. תְּאֵנִים *Mendacia defatigauit.* Hebraismus pulcherrimus, hoc est in cassum, vel actionibus ipsis prauis innumeris semet defatigauit, vt videatur, ipsam etiam prauitatem defatigasse. Nota locum.

תאנת שלה Nomen proprium vrbis, quæ tribus Ephraimæ terminus erat. Taanah Siloh. [*Taana de Silo.*] Ios. 16.6. *Et deflectebat limes ad orientem* תַּאַנַת שִׁלֹה *Taanæ Silo.* Compositum est ex שלה & אנה.

תאר Verbum Cal actiuum, perfectum, quod quinque vicibus tantum legitur in Biblijs hac tertia præteriti voce, nec aliud ex eo, si me audies, vnquã formabis, nam de termino solum dicitur. Alijs, nescio qua de causa, neutrum est. Designauit, quasi linea descripsit. [*Segnare, far vna linea.*] Ios. 15. ver. 9. bis & ver. 11. & cap. 18.14. וְתֹאַר *Et designabit terminus.* Et 18.17. וְתֹאַר *Et designabit (limes) ab aquilone, &c.*

Deriuatiua huius sunt תאר תאר.

תאר Verbum Pihel actiuum, perfectum, suscipiẽs affixa, quod has voces tantũ in Biblijs habet.

Part. præs.	Futurum.
מְתָאֲרֵהוּ	יְתָאֲרֵהוּ אוֹ יְתָאֲרֵהוּ

Cætera cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas Grammaticales. Figurauit, designauit, linea descripsit, rubrica notauit, filo phenicio formauit. [*Segnare, come fanno li maestri di legname.*] ter inuenitur.

יצא	וְיָצָא רִמּוֹן הַמִּתְאָר הַנֵּעָה :	*Limitem egredi designatum ad aliquem locum. Hoc nonnullis est nomen proprium loci, quod notes. Ios. 19.13.*
מחוגה	וּבַמְּחוּגָה יְתָאֲרֵהוּ :	*Formare lignum (in) circino. Esa. 44.13.*
סרק	וְיַתְאֲרֵהוּ בַּשָּׂרֶד :	*Formare lignum (in) filo phenicio. Esa. 44.13.*

תאר Nomen masculinũ genere, sine plurali suscipiens affixa, qua sunt in Biblijs תֹּאַר תֹּאָרוֹ or תָּאֳרוֹ תָּאָרוֹ. Cætera, cum opus erũt, ex te formabis iuxta regulas Grammaticales. Figura, forma, delineatio corporis, species. [*Apparenza, figura, forma, delineatione, presenza.*] In sequentibus locis tantum inuenitur.

פרס	וְתָאֳרוֹ מִבְּנֵי אָדָם :	*Formam alicuius esse corruptam præ filijs hominum. Esa. 52.14.*
איש	וְאִישׁ תֹּאַר :	*Aliquem esse virum figuræ. (formæ.) 1.Sam. 16.18.*
מאל	וַיֹּאמֶר מָה תֹּאָרוֹ :	*Dicere, qualis est forma alicuius. 1. Sam. 28.15.*
חשך	חָשַׁךְ מִשְּׁחוֹר תָּאָרָם :	*Formam alicuius nigrescere præ carbone. Thren. 4.8.*
טוב	וְגַם הוּא טוֹב תֹּאַר מְאֹד :	*Aliquem esse bonum forma valde. 1.Reg. 1.6.*
יפה	יָפַת תֹּאַר וִיפֵה מַרְאֶה :	*Aliquam esse pulchram figura, & pulchram aspectu. Gen. 29.17.*
יפה	וַיְהִי יוֹסֵף יְפֵה תֹאַר וִיפֵה מַרְאֶה :	*Aliquem esse pulchrum figura, & pulchrum aspectu. Gen. 39.6.*
יפה	וְיִפֹּת תֹּאַר :	*Vaccæ pingues carne, & pulchræ figura. Gen. 41.18.*
יפה	אֵשֶׁת יְפַת תֹּאַר :	*Mulier pulchra figura. Deuteron. 21.11.*
יפה	וְהָאִשָּׁה טוֹבַת שֵׂכֶל וִיפַת תֹּאַר :	*Mulier bona intellectu, & pulchra forma. 1.Sam. 25.3.*
יפה	וְהַנַּעֲרָה יְפַת תֹּאַר וְטוֹבַת מַרְאֶה :	*Puella pulchra, forma, & bona aspectu. Est. 2.7.*
לא	לֹא תֹאַר לוֹ וְלֹא הָדָר :	*Nec formam, nec decorem esse alicui. Esa. 53.2.*
מלך	אֶחָד כְּתֹאַר בְּנֵי הַמֶּלֶךְ :	*Aliquem esse secundum figuram filiorum regis. Iud. 8.18.*
פרי	יְפֵה פְרִי תֹאַר :	*Oliua pulchra fructu formæ. Ierem. 11.16.*
רוע	דַּלּוֹת וְרָעוֹת תֹּאַר :	*Vaccæ tenues, & malæ figura. Gen. 41.19.*

תארע Nomen proprium viri ex nepotibus Saul, qui & תַּחְרֵע dicebatur. Taarah. [*Tarano.*] 1.Par. 8.34. וְתַאֲרַע *Et taaras.*

תאשור Nomen arboris pulcherrimę, ex cedrorũ genere, vt aiunt, sed qualis proprie incertũ Myrtus, vel buxum, quasi beatũ dicas. [*Mirto, bosso.*] est. Vide אֶרֶז. Esa. 41.11. *Ponam in solitudine abietem, laurum,* וְתָאשׁוּר *& buxum.* Et 60.13. *Gloria libani ad te veniet, abies, laurus,* תָּאשׁוּר *& buxum simul.* Illud & Ezec. 27.6. *Asserem tuum fecerunt eburneum filia (congregatio) Asurim.* Nonnullis est potius huius plurale sic errore scribæ positum pro בְּתָאשִׁים *in buxis.* Locum accuratius expendas velim. Alibi non inuenitur. Aliarum arborum nomina vide superius in עֵץ. Radix est אשר.

ת ב

תב Lege radicem תבה, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

תוב Require inferius in ת ante ו, suo loco proprio.

תבה Nomen fœmininum genere sine plurali, vertens He in Thau in regimine תֵּבַת vel תִּיבַת. Arca, capsa. [*Arca, cassa.*] Dicitur in Biblijs tantum de arca Noe, & de alia arca, in qua Moses fuit expositus: synonima sunt אֲרוֹן אַרְגָּז, quæ suis locis vide. Legitur hoc nostrum. Genes. 6. & 7. & 8. & 9. & Exo. 2. ibi

ב	ת	ב
סכן	מכין חבל בחכמתו :	*Aptare orbem. Ier.10.11.*
סגל	ומחבל ינדהו :	*Dimouere(elongare) aliquem ab orbe. Iob 18.18.*
סמית	ויאשם עליהם חבל :	*Ponere orbem super fusiones terræ. 1.Sam.2.8.*
יסד	חבל ומלאה אתה יסדתם :	*Fundare orbem, & plenitudinem eius. Psal.89.12.*
ישב	כל ישבי חבל :	*Habitatores orbis. Esa.18.3.*
מוסדים	יתגלו מוסדות חבל :	*Fundamenta orbis detegi. Psalm. 18.16.*
כון	אף תכון חבל בל תמוט :	*Orbem aptari, non moueri. Psalm. 93.1.*
עפר	וראש עפרת חבל :	*Pulueres orbis. Pro.8.26.*
פנים	על פני חבל ארצה :	*Supficies orbis in terra. Iob 37.12.*
פנים	ומלאו פני חבל ערים :	*Facies orbis repleri oppidis. Esa. 14.21.*
פנים	ומלאו פני חבל תנובה :	*Replere facies orbis fructu. Esa. 27.6.*
פקד	ופקדתי על חבל רעה :	*Visitare super orbe malum. Esa. 13.11.*
מוצאי	חבל וכל צאצאיה :	*Orbem & egressiones eius audire. Esa.34.1.*
קצה	ובקצה חבל מלואם :	*Extremitas orbis. Psal.19.5.*
שום	שם חבל כמדבר :	*Ponere orbem sicut desertum: Esa. 14.17.*
שום	ומי שם חבל כלה :	*Ponere vniuersum orbem. Iob 34.13.*
שפט	והוא ישפט חבל בצדק :	*Iudicare orbem in iustitia. Psalm. 9.9.*

תֵּבֵל Nomen formæ masculinæ, quod in scriptura sacra bis tantum inuenitur. Confusio, permixtio illicita, nepharia, incestus. [*Mescolamento, miscimento irragioneuole.*] Leuit.18. 23. *In quauis bestia non dabis tuum accubitum, vt in eam pollutionē contrahas, nec mulier stabit ante bestiam ad concubitum* תֵּבֶל *confusio (nephanda) est.* Et 20.12. *Viro cubante cum nuru sua, ambo interficientur,* תֶּבֶל *confusionem (nephariam) fecerunt.* Radix est בלל.

תֶּבֶל **תּוֹבֵל** } Require inferius in ת ante ו, suo loco proprio.

תַּבְלֻל Nomen, quod semel legitur in Biblijs. Cōfusio. [*Mescolamento.*] Moses eleganter dixit de albugine, quæ pupillæ oculorum accidit, quasi visum confundente. [*Perla dell'occhio.*] Leuit.21. 20. *Aut* תַּבְלֻל *confusio in oculo eius.* Radix est בלל.

תּוֹבֵל קַיִן Require inferius in ת ante ו, suo loco proprio.

תַּבְלִית Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo תַּכְלִיתָם, & ferè incertum est, quid significet. Quidam ex בלל, nescio qua ratione deducunt. Ego potius nisi mendum inesse malles in scriptura, lapsu facillimo, pro תַּכְלִיתָם (de quo suo loco dicendum est inferius in ת ante כ.) arbitror ex כלה deriuari, & consumptionem, attritionem significare. [*Logoramento.*] Esa.10.25. *Et furor meus super* תַּכְלִיתָם *consumptione eorum.* Hebraismus pulcherrimus, idest, vt eos atterat. Nonnulli a תֵּבֵל, quasi radix propria sit, nephas, vel quid simile interpretantur. Locum & omnes accuratius expendas velim.

תֶּבֶן Nomen masculinum genere, sine plurali. Palea. [*Paglia.*] Significationis etymon ignoratur, si radix propria sit, nam quidam ad בנה reuocant, quod non solùm pecoribus pascendis, sed & in ędificijs eius vsus esset. Synonima sunt קש stipula מץ acus, & חשש quisquiliæ, quæ suis locis vide. In sequentibus locis tantum forsitan inuenitur.

ב	ת	ב
אכל	ואריה בבקר יאכל תבן :	*Leonem edere paleam, & bouem. Esa.11.7.& 65.26.*
כר	מה לתבן את הבר :	*Quid paleæ cum tritico? (prouerbium. Ier.23.28.*
סיש	כאשר בתבן החתך :	*Paleam esse. Exo. 5.13.*
סיש	יהיו כתבן לפני רוח :	*Esse vt paleam ante ventum. Iob 21.18.*
חשב	יחשב לתבן ברזל :	*Reputare ferrum paleæ. (paleam.) Iob 41.19.*
לקח	קחו לכם תבן מאשר תמצאו :	*Accipere paleam vbicunque inueneris. Exo.5.11.*
מספוא	גם תבן גם מספוא רב עמנו :	*Paleam & pabulum multum esse cum aliquo. Gen. 24.25.*
מספוא	וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו :	*Paleam & pabulum esse (pro) asinis. Iud.19.19.*
נתן	ויתן תבן ומספוא לגמלים :	*Dare paleam, & pabulum chamelis. Gen. 24.32.*
נתן	לתת תבן לעם ללבן :	*Non addere dare paleam ad faciendum lateres. Exo.5.7.*
נתן	אינכי נתן לכם תבן :	*Non dare paleam alicui. Exo.5.10.*
נתן	תבן אין נתן לעבדיך :	*Paleam non dari alicui. Exo.5.16.*
נתן	ותבן לא יבחן לכם :	*Paleam non dari alicui. Exo.5.18.*
סוס	והשעורים והתבן לסוסים :	*Adducere hordeum & paleā (pro) equis. 1.Reg.4.28.*
קש	לקשש קש לתבן :	*Colligere stipulam paleæ. (pro palea.) Exo.5.12.*
קשש	וקششו להם תבן :	*Colligere paleam. Exo.5.7.*

Deriuatiuum huius est סַתְבֵּן.

תִּבּוֹן **תְּבוּנָה** } Require paullo superius, suo loco proprio.

תִּבְנִי Nomen proprium viri, qui regnandi caussa interfectus est. Tibni. [*Tibinio, o Tabinio.*] 1. Reg.16.23. *Dimidium populi sectabatur* תִּבְנִי *tabinium filium Ginati, &c.* Radix est בנה.

תַּבְנִית Nomen fœmininum genere, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs תַּבְנִית תַּבְנִיתוֹ תַּבְנִיתָם Cætera ex te formabis iuxta regulas Grammaticales, cum opus erunt. Fabrica, similitudo, exemplar ædificij, typus. [*Fabrica, modello.*] Loci notandi, in quibus solis forsitan inuenitur.

ב	ת	ב
אולם	את תבנית האולם :	*Dare exemplar porticus, &c. 1.Paral.28.11.*
איש	ויעשהו כתבנית איש :	*Typus viri. Esa.44.13.*
כחמה	תבנית כל בהמה :	*Exemplar bruti. Deut.4.17.*
דגה	תבנית כל דגה :	*Exemplar piscis. Deut.4.18.*
היכל	תבנית היכל :	*Exemplar templi. Psal.144.12.*
זכר	תבנית זכר או נקבה :	*Exemplar maris, vel fœminæ. Deut. 4.16.*
יד	וישלח תבנית יד :	*Porrigere typum manus. Ezec. 8.3.*
יד	תבנית יד אדם :	*Similitudo manus hominis. Ezec. 10.8.*
כל	ותבנית כל אשר היה ברוחו עמו :	*Exemplar omnium quæ sunt in spiritu tecum. 1.Par.28.12.*
מדד	ומדדו את תבנית :	*Mensurare exemplar. Ezec.43.10.*
מזבח	וראו את תבנית מזבח יי :	*Videre exemplar altaris, &c. Ios. 22.28.*
מזבח	את דמות המזבח ואת תבניתו :	*Mittere similitudinem altaris, & exemplar eius. 2. Reg.16.10.*
מלאכה	כל מלאכות התבנית :	*Opera exemplaris. 1.Par.28.19.*
מרכבה	ולתבנית המרכבה :	*Exemplar currus. Vide* מרכבה *1. Par.28.18.*
משכן	את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו :	*Exemplar tabernaculi, & vasorum. Exo.25.8.*
עשה	וראה ועשה בתבניתם :	*Facere in exemplari. Exo.25.39.*
נשור	תבנית כל צפור כנף :	*Exemplar volucris. Deut.4.17.*
רמש	תבנית כל רמש באדמה :	*Exemplar reptantis. Deut.4.18.*
רמש	והנה כל תבנית רמש :	*Typus reptilis, &c. Ezec. 8.10.*
שור	בתבנית שור אכל עשב :	*Typus tauri. Psal.106.20.*

Radix est בנה.

תְּבוּסָה Vide paullo superius, suo loco proprio.

תַּבְעֵרָה Nomen proprium loci ob euentum sic dicti Taberah. [*Tabera.*] Num. 11.3. *Et appellauit nomen loci illius* תַּבְעֵרָה *Taberah, quia exarsit in eis ignis Domini.* Radix est בער.

תֵּבֵץ Nomen proprium oppidi, fœmininum genere, in oppugnatione cuius Abimelech Gideonis filius Israelitarum iudex a fœmina lapide ictus interijt. Tebez. [*Tebeze.*] Iud. 9.50. *Perrexitque Abimelech ad* תֵּבֵץ *Tebezam, &c.*

תָּבוֹר Nomen proprium montis, transfigurationē domini Iesu Christi nobilis, qui tribus Issachariæ olim erat terminus. Tabor, tabirius. [*Tabore.*] Vide חר. Ios.19.22. *Et obuiabit limes in* תָּבוֹר *tabirium.* Ibi collegit exercitum Baracus. Iud.4.26. *Perge & contrahe in monte* תָּבוֹר *Tabirio.* Hic erat aucupium nobile, vt apparet ex Ier.46.18. *Quia* כְּתָבוֹר *sicut Tabirius inter montes* (est aptus venationi scilicet) &c. Et Hos. 5.1. *Et rete expansum super* תָּבוֹר *Tabirio.* De hoc monte etiam meminit Psal.89.13. תָּבוֹר *Tabor & Hermon in nomine tuo ouabunt.*

Est insuper, nomen vrbis, leuitis a Zabulania tribu datæ, quæ forsitan a monte sic denominata fuit, quòd prope illum esset, estque fœminini generis. [*Tabora.*] 1.Par.6.76. אֶת תָּבוֹר *Taboram cum suburbijs eius.*

Composita huius sunt אֲזָנוֹת תָּבוֹר אֵלוֹן תָּבוֹר כְּסָלוֹת תָּבוֹר, quæ suis locis vide.

תְּבִירָה Nomen Chaldeum fœmininum genere. Fracta. [*Rotta, spezzata.*] Hebraicæ radici שבר correspondet, ש in ת mutatione solita facta. Dan. 2.42. *Et ex ea (aliqua parte) erit* תְּבִירָה *fractum. (regnum.)*

ת נ

תּוּנָה Require inferius in ת ante ו, suo loco proprio.

תּוּנִיוֹן Require superius in תּוּנָה, & nota.

תִּגְלַת פִּלְאֶסֶר **תִּגְלַת פִּלֶסֶר** } Nomen proprium regis Assiriæ. Tiglath pileser. [*Tiglate de Filesaro*] 2.Reg.15.29. *In diebus Phace, regis Israel venit* תִּגְלַת פִּלְאֶסֶר *Tiglath pileser rex Assiriæ, &c.* Et 16.7. *Et misit Achaz nuntios ad* תִּגְלַת פִּלֶסֶר *Tiglath peleserum, &c.* Alio nomine dicebatur etiam תִּלְגַת פִּלְנֶסֶר, vel פִּלְנֶסֶר, de quo suo loco dicendum est. Compositum est ex פִּלְאֶסֶר תִּגְלַת & פִּלְאֶסֶר vel פִּלֶסֶר.

תַּגְמוּלִים Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs cum affixo more Chaldaico metri caussa forsitan, תַּגְמוּלוֹהִי. Retributiones, vel simpliciter, actiones bonæ vel malæ in aliquem, sicut & גְּמוּל, ibi vide. [*Guiderdoni, ricompensa, rimuneratione, attione, opera, fatto.*] Psalm. 116.12. *Quid Domino reddam? omnes* תַּגְמוּלוֹהִי *Retributiones eius sunt super me.* Hoc est, quic-

ב	ת	ב
מסס	תטה לבך לתבונה :	*Inclinare cor tuum intelligentiæ. Pro.2.2.*
הטה	לתבונתי הט אזנך :	*Inclinare aurem tuam intelligentię. Pro.5.1.*
הפיק	ואדם יפיק תבונה :	*Educere intelligentiam. Prouer. 3.13.*
הר	ותבונה מהר עשו :	*Perdere intelligentiam ex mente Esau. Abd.1.8.*
הרבה	ותבונה הרבה מאד :	*Dare intelligentiam multam valde. 1.Reg.4.29.*
התכונן	ובתבונה יתכונן :	*Domum aptari in intelligentia. Prouer.24.3.*
חכמה	ובחכמה ובתבונה :	*Implere aliquem spiritu Dei in sapientia, & in intelligentia, &c. Exo.31.3.*
חכמה	וימלא את החכמה ואת התבונה :	*Repleri sapientia, & in intelligentia, &c. 1.Reg.7.14.*
חסר	נגיד חסר תבונות :	*Deficiens intelligentiarum. Prouer. 28.16.*
חפץ	לא יחפץ כסיל בתבונה :	*Non velle (in) intelligentiam. Pro. 18.2.*
חקר	ואין חקר לתבונתו :	*Perscrutationem non esse intelligentiæ Dei. Esa.40.7.*
כונן	כונן שמים בתבונה :	*Aptare cœlos in intelligentia. Pro. 3.19.*
כף	ובתבונות כפיו ינחם :	*Ducere aliquos (in) intelligentia manuum tuarum. Psal. 78.72.*
מספר	לתבונתו אין מספר :	*Numerū non esse intelligentiæ Dei. Psal. 147.5.*
נטה	ובתבונתו נטה שחקים :	*Extendere cœlos in intelligentia. Iere.10.11.*
נצר	תבונה תנצרכה :	*Intelligentiam seruare aliquem. Pro.2.11.*
נתן	לתבונה תתן קולך :	*Dare vocem tuam intelligentiæ. Pro.2.3.*
נתן	יתבונה תתן קולה :	*Intelligentiam dare vocem suam. Pro.8.1.*
עצה	לו עצה ותבונה :	*Consilium & prudentiam esse alicui. Iob 12.13.*
עשה	לעשה השמים בתבונה :	*Facere cœlos in intelligentia. Psal. 136.5.*
עשה	ובתבונתך עשית לך חיל :	*Facere diuitias in sapientia, & in intelligentia. Ezec. 28.4.*
רב	ארך אפים רב תבונה :	*Multus intelligentia. Pro.14.29.*
שמר	שמר תבונה למצא טוב :	*Custodire intelligentiam. Prouer. 19.8.*

Radix est בין, vel כון.

תְּבוּסָה Nomen fœmininum genere, quod semel legit in Biblijs in regimine He in Thau verso, תְּבוּסַת. Conculcatio propriè, contemptus. [*Calpestio, disprezzo.*] 2.Par. 22.6. *Et à Deo fuit* תְּבוּסַת *conculcatio Achaziæ.* Radix est בוס.

תֵּבֵל Nomen fœmininum genere, sine plurali. Orbis, mundus, terra habitabilis propriè, significationisque etymon ignoratur, modo radix propria sit, vt arbitror, nam quidam ad בלל conantur reducere, quasi mixturam dicerent, a vario & permixto rerū genere, vel quòd diluuio omnia confusa fuerint. [*Mondo, terra habitabile.*] Vide אֶרֶץ Loci aliquot obseruandi.

ב	ת	ב
אמלל	אמללה נבלה תבל :	*Orbem infirmari, & decidere. Esa. 24.4.*
לעג	משחקת בתבל ארצו :	*Ludere in orbe terræ. Pro.8.31.*
סגיר	האירו ברקים תבל :	*Fulgura splendere facere orbem. Psal.77.19.*

quid illi rependere conor, in meam vtilitatem cedit. Vel fortasse verior est sensus, quem editio vulgata reddidit. At veritati magis consonat, si transferas, *omnes actiones eius sunt super me*; hoc est, me ita illi deuinciũt, vt nihil magis, quare calicem, &c. Radix est גמל.

תגרה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs in regimine verso He in Thau, תגרת. Excitatio, suscitatio, belli videlicet. [*Incitamento, smissiamento Venetus.*] Psal. 39. 11. מגר ת *Ab excitatione manus tuæ.* (hoc est, quia manu tua bellum mihi moues) *ego defeci.* Radix est גרה, ibi vide.

תגרמה Nomen proprium filij Gomer. Togarmah. [*Togaramo.*] Gen. 10. 3. ות גרמה. *Et togarmas.* Ezech. etiam cap. 27. 14. ait. *Ex domo* תוגרמה *togarmæ equos, & equites, & mulos dederunt in nundinis tuis.* Iudęi hodierni hoc nomine Turcas appellãt, quod an rectè alij viderint.

ת ד

תודה Require paullo inferius in ת ante ו, suo loco proprio.

תדהר Nomen arboris cuiusdam, & si qualis propriè sit, ignoretur. Laurum nos dicemus. [*Lauro.*] Aliarum arborum nomina vide superius in עץ. Esa. 41. 19. *Ponam in solitudine, abietem,* תדהר *Laurum, & myrtum.* Et 60. 13. *Gloria libani venit ad te, abies,* תדהר *Laurus, & myrtus simul.* Alibi non inuenitur. Radix est דהר.

תדמר Nomen proprium vrbis in deserto, quam Salomon ædificijs exornasse legimus. Tadmor. [*Tadmora.*] 2. Par. 8. 4. *Et ædificauit* את תדמר *tadmoram in deserto.* Hæc 1. Reg. 9. 18. librariorum errore תמר scribitur.

תדעל Nomen proprium regis Goimorum. Tideal. [*Tidalo.*] Gen. 14. 1. ותדעל. *Et tidealus Rex Goimorum.*

תדירא Nomen Chaldaicum. Continuus, & cum ב aduerbiali בתדירא continuè. [*Continuo, continuamente.*] Hebraice תמיד diceres. Dan. 6. 17. *Quẽ adoras* בתדירא *continuè.*

ת ה

תה Lege radicem אתה, & obserua dictiones, in quibus א a scriptura decidet.

תהו Nomen indeclinabile, & ferè incertum, quid propriè significet. Quidam materiam primam forma adhuc expertem, & בהו, cum quo ter legitur additum, formam ipsam exponunt. Alijs est inordinatio, indigestio, chaos antiquus, voce parum deflexa. [*Matteria prima, Caos, disordine, sregolamento.*] Vix quidem huius dictionis vim potest exprimi, nam viginti vicibus tantùm legitur in Biblijs, & semper in malum, quòd ab illa nominis prima significatione, qua Moses vsus est Gene. 1. 2. inquiens: porrò terra erat תהו ובהו indigestio, & inanitas, sequentes eo vsi sunt pro re nihili inordinataque, & frugi contraria, & nonnullos Hebraismos elegantes effecerunt. Ponitur aliquando aduerbialiter cum Lamed a capite, & fine eo, vt in sequentibus annotabis.

לתהו	כי אחרי התהו וגו׳ כי תהו המה:	*Ire post vanitatem (idola sic appellat) &c. quia vanitas sunt.* 1. Sam. 12. 21.
כסו	ראיתי את הארץ והנה תהו	*Videre terram, & ecce indigestio,*

	ובהו:	*& inanitas.* Ier. 4. 23.
בטח	בטוח על תהו:	*Fidere super vano, &c.* Esa. 59. 4.
בקש	תהו בקשוני:	*Quærere Deum vano.* (*vanè.*) Esa. 45. 19.
ברא	לא תהו בראה:	*Non creare terram chaũ.* Esa. 45. 18
הטה	ויטו בתהו צדיק:	*Inclinare iustũ in vano.* Esa. 29. 21.
התעה	ויתעם בתוהו לא דרך:	*errare facere in vano, sine via.* Iob 12. 24.
יצר	יצרי פסל כלם תהו:	*Formatores sculptilis esse vanum.* Esa. 44. 19.
כלה	לתהו והבל כחי כליתי:	*Consumere vim tuam vano* (*vane*) *& vanitati.* Esa. 49. 4.
מצא	ימצאהו בארץ מדבר ובתהו	*Inuenire in terra deserti, in vano; vlulatu deserti.* Deut. 32. 10.
נחשב	מאפס ותהו נחשבו לו:	*Reputari ex nihilo, & vano.* Esa. 40. 17.
נטה	נטה צפון על תהו:	*Inclinare aquilonem super vano.* Locus dilucidandus. Iob 26. 7.
עלה	יעלו בתהו ויאבדו:	*Fluuios ascendere in vano, & perire.* Iob 6. 18.
עשה	שפטי ארץ כתהו עשה:	*Facere iudices terræ sicut vanum.* Esa. 40. 23.
קו	ונטה עליה קו תהו ואבני בהו:	*Inclinare super aliquid funiculum vani, & lapides inanitatis.* Esa. 34. 11.
קריה	משגבה קרית תהו:	*Ciuitas vani.* Isa. 24. 10.
רוח	רוח נתכיהם:	*Libationem idolorum esse ventum, & vanum.* Esa. 41. 29.

תהלה Nomen fœmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs תהלה תהלת תהלות תהלתי תהלתך תהלתו. Cętera, quę desunt, ex te formabis iuxta regulas Grammaticales, cum necessitas expostulauerit. Laus. [*Lode, laude.*] Vide תהרה. Efficit idiotismos nonnullos elegantiarum plenos, vt insequentibus obseruabis.

אין	אין עוד תהלת מואב בחשבון:	*Laudem alicuius non esse adhuc.* Ier. 48. 2.
אלוה	הוא תהלתך והוא אלהיך:	*Dominum esse laudem, & Deum alicuius.* Deut. 10. 20.
אלוה	אלהי תהלתי אל תחרש:	*Deus laudis alicuius.* Psal. 109. 1.
ארץ	תהלתו מקצה הארץ:	*Laudem Dei esse ab extremitate terræ.* Esa. 42. 10.
ארץ	ועד ישים את ירושלם תהלה בארץ:	*Ponere aliquid laudem in terra.* Esa. 62. 7.
ארץ	ותהלתו מלאה הארץ:	*Terram repleri laude Dei.* Abac 3. 3.
ארץ	ותתפש תהלת כל הארץ:	*Laudem vniuersæ terræ comprehendi.* Ier. 51. 41.
בוא	באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה:	*Venire in atrijs Dei in (cum) laude.* Psal. 100. 4.
ברכה	ומרומם על כל ברכה ותהלה:	*Deum esse eleuatum super omni benedictione & laude.* Neh. 9. 5.
בשר	ותהלת יי׳ יבשרו:	*Euangelizare laudes Domini.* Esa. 60. 6.
דוד	תהלה לדוד:	*Laus Dauidi titulus psalmi.* Psalm. 145. 1.
דומיה	לך דמיה תהלה אלהים בציון:	*Silentium esse laudem Deo.* Psal. 65. 2.
סגר	ותהלתו באיים יגידו:	*Nũtiare laudem Dei in insulis.* Esa. 42. 12.
סוסיף	והוספתי על כל תהלתך:	*Addere super (ad) laudes Dei.* Psal. 71. 14.
סזכיר	חסדי יי׳ אזכיר תהלת יי׳:	*Memorari laudes Dei.* Esa. 63. 7.
סנעות	כן אדני יי׳ יצמיח צדקה	*Pullulare facere laudem &c.* Esa.

	ותהרה:	61. 11.
סשמיע	ישמיע כל תהלתו:	*Audire facere totam laudem Dei.* Psal. 106. 2.
סשיר	שירו תהלתו:	*Cantare laudem Dei.* Psal. 106. 12.
סשתבח	להתבחה בתהלתך:	*Commendare se in laude alicuius.* 1. Par. 16. 35.
תשס	ותהלתי אחשום לך:	*Deum mittere in nasum alicui laudem suam. Vide* חשם. Esa. 48. 9.
תסיל	תהלה לכל חסידיו:	*Aliquid esse laudem pijs.* Psalm. 148, 14.
יסב	יושב תהלות ישראל:	*Habitator laudum Israelis.* (*Deus est.* Psal. 22. 4.
כבוד	שומו כבוד תהלתו:	*Ponere gloriam laudem Dei.* Psal. 66. 2.
לשון	ולשוני תהגה צדקך כל היום תהלתך:	*Linguam loqui laudem Dei tota die.* Psal. 35. 28.
מעטה	מעטה תהלה תחת רוח כהה	*Operimentum laudis, &c.* Esa. 61. 3
נאוה	לישרים נאוה תהלה:	*Laudem esse desiderabilem rectis.* Psal. 33. 1.
נאוה	כי נעים נאוה תהלה:	*Laudem desiderabilem esse iucundũ.* Psal. 147. 1.
נורא	נורא תהלת:	*Formidabilis laudibus.* Exo. 15. 11.
נתן	ולתת לך תהלה ולשם ולתפארת:	*Dare aliquem laudi (in laudem) &c.* Deut. 26. 19.
נתן	כי אתן אתכם לשם ולתהלה	*Dare aliquos nomini & laudi (in laudem) &c.* Soph. 3. 20.
ספר	מספרים תהלות יי׳:	*Narrare laudes Dei.* Psal. 78. 4.
עיר	איך לא עזבה עיר תהלה:	*Vrbs laudis. Vide inferius* תהלת. Iere. 49. 25.
עמד	תהלתו עמדת לעד:	*Laudem alicuius stare in æternum.* Psal. 111. 10.
פה	תמיד תהלתו בפי:	*Laudem Dei esse in ore alicuius semper.* Psal. 34. 2,
פה	ופי יגיד תהלתך:	*Os annuntiare laudem Dei.* Psalm. 51. 17.
פה	ימלא פי תהלתך:	*Os repleri laude alicuius.* Psalm. 71. 8.
פה	תהלת יי׳ ידבר פי:	*Os loqui laudem alicuius.* Psalm. 145. 21.
פסל	ותהלתי לפסילים:	*Deum non dare laudem suam sculptilibus.* Esa. 42. 8.
קהל	מאתך תהלתי בקהל רב:	*Laudem alicuius esse a* (*vel de*) *Deo in ecclesia magna.* Psal. 22. 26.
קול	והשמיעו קול תהלתו:	*Audire facere vocem laudis alicuius.* Psal. 66. 8.
רסב	ובעת החלו ברנה ותהלה:	*Incipere in ouatione, & laude.* 2. Par. 20. 22.
סוס	ושמתים לתהלה ולשם:	*Ponere aliquem laudi* (*in laudem*) *& cæt.* Soph. 3. 19.
סיר	שיר תהלה:	*Canticum laudis.* Neh. 12. 46.
סס	כשמך אלהים כן תהלתך:	*Laudem Dei esse sicut nomen.* Psal. 48. 11.
סער	ושעריך תהלה:	*Appellare portas laudẽ.* Esa. 60. 18
ספס	חכנה שפתי תהלה:	*Labia scaturire laudem alicuius.* Psal. 119. 171.
תמיד	כך תהלתי תמיד:	*Laudem alicuius esse in Deo semper.* Psal. 71. 6.
תפארת	לתהלה ולתפארת:	*Aliquid esse laudi (in laudem) & decore, &c.* Ier. 33. 8.

Radix est הלל.

תהלה Nomen fœmininum genere, quod semel legitur in Biblijs, & incertum est, ex qua radice sit, & quid propriè significet, vt in alijs habes. Mihi radix est הול, & stultitiam interpretor, vanagloriamve. [*Pazzia, vanagloria.*] Iob 4. 18. *Et in angelis suis posuit* תהלה *stultitiam.* Expende locum accuratius & omnes.

תהלכת Nomen plurale, quod semel legitur in Biblijs. Ambulationes, progressus. [*Andare, andamenti.*] Neh. 12. 31. והתהלכת *Et progressus ad dexteram* (supple futuri erant) *de super muro portæ stercorum.* Alijs est Toar, quod non placet. Expende locum. Radix est הלך.

תהלה Ex Masara illud Ierem. 49. 25. *Quomodo non derelicta fuit vrbs* תהלה *laudis?* scribitur cum ת, sed nihilominus cum He legitur תהלה, quod suo habes loco. Hæc altera forma esset, eiusdem tamen significationis & radicis: quod notes, velim.

תהום Nomen generis communis, sed fœminini sępius, cum plurali תהומות. Vau modo scribitur, & modo non. Abyssus, multitudo aquarum, locus, vbi multæ aquæ sunt. [*Abysso.*] Genes. 1. 2. *Et tenebræ erant in superficie* תהום *abyssi.* Transfertur eleganter ad ærumnas, quòd multitudo aquarum molesque abyssus, & aquæ, tribulationem, afflictionem, damnũ, iacturam, & huiusmodi significent, vt suo loco, diximus. Dauides, Psal. 42. 8. תהום אל תהום קורא. *Abyssus ad abyssum clamat.* Phrasis Hebręa. Hoc est, semper iacturis afficior maximis, ita vt nondum transacta prima, altera quasi ab illa aduocata succedat. Ezec. 26. 19. *Cum ascendere fecit super et* את תהום *abyssum* (propriè, vel ærumnas, miserias) *& contingent te aquæ multæ.* Efficit igitur nonnullos idiotismos satis elegantes, & in sequentibus locis tantum forsitan inuenitur.

אין	בטרם תהומות חוללתי:	*Parturiri, cum nondum essent abyssi.* Pro. 8. 24.
אכל	תאכל את תהום רבה:	*Ignem edere abyssum multã. Amos.* 7. 4.
אמר	תהום אמר לא בי היא:	*Abyssum dicere (poetice,) &c.* Iob 28. 14.
ארץ	ומתהומות הארץ תשובו תעלנו:	*Ascendere facere ex abyssis terræ.* Psal. 71. 20.
הולך	ויולכם בתהומות כמדבר:	*Ire facere in abyssis tanquàm deserto.* Psal. 106. 9. *Vide etiam.* Esa. 63. 13.
השקה	ישקם כתהומות רבה:	*Potare sicut abyssis multæ.* (*multarum aquarum.* Psal. 78. 15.
חקר	ובחקר תהום התהלכתי:	*Ire in scrutatione abyssi.* Iob 38. 16.
חשב	יחשב תהום לשיבה:	*Reputare abyssum senio.* (*in seniũ.*) Iob 41. 24.
ירד	ירדו תהומות:	*Descendere (in) abyssis.* Ps. 107. 26.
כל	וכל תהומות:	*Deum facere in mari & (in) omnibus abyssis, &c.* Psal. 135. 6.
כל	וכל תהומות:	*Omnes abyssos laudare Deum.* Psal. 148. 7.
כסה	תהומות יכסמו:	*Abyssos tegere aliquem.* Exod. 15. 5.
כסה	תהום כלבוש כסיתו:	*Tegere abyssum, vt vestimento.* Ps. 104. 6.
כסה	כסיתי עליו את תהום:	*Tegere abyssum super (propter) aliquem.* Ezec. 31. 15.
מים	זי תהום רבה:	*Aquæ abyssi magnæ.* Esa. 51. 10.
מעין	נבקעו כל מעינות תהום:	*Fontes abyssi magnæ.* Gen. 7. 11. *Vide etiam.* 8. 2.
משפט	משפטיך תהום רבה:	*Iudicia Dei esse abyssum multam.* Psal. 36. 7.
נבקע	ברעתו תהומות נבקעו:	*Abyssos discindi.* Pro. 3. 20.
נתן	נתן באוצרות תהומות:	*Dare (ponere) in thesauris abyssos.* Psal. 33. 7.

כתן	נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ :	*Abyssum dare vocem suam. Abac.* 3.9.
סבב	תְּהוֹם יְסֹבְבֻנִי :	*Abyssum circundare aliquem. Ion.* 2. 5.
עין	אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם עֲיָנֹת וּתְהֹמֹת	*Terra fluuiorum aquæ, fontium, & abyssorum, &c. Deut.* 8. 7.
עין	בַּעֲזוֹז עֵינוֹת תְּהוֹם :	*Fontes abyssi. Pro.* 8. 28.
פנים	וּפְנֵי תְהוֹם יְחֻלָּדוּ :	*Facies abyssi, &c. Iob* 38. 30.
פנים	בְּחָקוֹ חוּג עַל פְּנֵי תְהוֹם :	*Describere circulum in superficie abyssi. Pro.* 8. 27.
קפא	קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶבֶב יָם :	*Abyssos coagulari in corde maris. Exo.* 15. 8.
רכן	בִּרְכֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תַּחַת :	*Benedictiones abyssi cubantis subter. Gen.* 49. 25. *Vide etiam Deu.* 33. 13.
רגז	אַף יִרְגְּזוּ תְהֹמוֹת :	*Abyssos tremere. Psal.* 77. 17.
רומם	תְּהוֹם רוֹמֵמָתְהוּ :	*Abyssum exaltare aliquid. Ezec.* 31. 4.

Radix est propria, & significationis etymon ignoratur, quamuis aliqui reducant ad הים vel הום, vt sic dicatur a turbatione, & fremitu, quod penitus absurdum non est.

תַּהְפֻּכוֹת Nomen plurale fœmininum, sine singulari. Versiones, & semper in malum dicitur, quod notes velim. [*Riuolgimenti, riuoltamenti.*] Efficit nonnullos idiotismos elegantiarum plenos, vt in sequentibus obseruabis, verum nec alibi fortassis inuenitur.

	אִישׁ תַּהְפֻּכוֹת יְשַׁלַּח מָדוֹן :	*Vir versionum. Pro.* 16. 28.
לוז	מאיש מְדַבֵּר תַּהְפֻּכוֹת :	*Virum loqui versiones. Pro.* 2. 12.
לבב	וְלֵבֶב יְדַבֵּר תַּהְפֻּכוֹת :	*Cor loqui versiones. Pro.* 23. 33.
דור	כִּי דוֹר תַּהְפֻּכֹת הֵמָּה :	*Aetas versionum. (inconstans, instabilis, quæ huc atque illuc vertitur.) Deut.* 32. 20.
הגיל	גִּילוּ בְּתַהְפֻּכוֹת רָע :	*Lętari in versionibus mali. Prouer.* 2. 14.
חשב	עֹצֵה עֵינָיו לַחֲשֹׁב תַּהְפֻּכוֹת :	*Cogitare versiones. Pro.* 16. 30.
לב	תַּהְפֻּכוֹת בְּלִבּוֹ חֹרֵשׁ רָע :	*Fabricari versiones in corde. Pro.* 6. 14.
לשון	וּלְשׁוֹן תַּהְפֻּכוֹת תִּכָּרֵת :	*Linguam versionum excindi. Pro.* 10. 31.
פה	וּפִי תַּהְפֻּכוֹת שָׂנֵאתִי :	*Odio habere os versionum. Prouer.* 8. 13.
פה	וּפִי רְשָׁעִים תַּהְפֻּכוֹת :	*Os iniustorum esse versiones. Pro.* 10. 32.

Radix est הפך.

ת ו

תו Lege radicem תוה, & obserua, quando ה a scriptura decidat.

תָּו Nomen formæ masculinæ, quod bis in scriptura sacra legitur, & iterum semel cum affixo תָּוִי. Signum Thau. [*Segno, vn Tau.*] Non satis patet, an dicatur per tralationem a forma literæ ת, qua notare soliti essent, vel quia eo charactere notarent, postea Thau dictum fuerit. Ezec. 9. 4. *Et signabis* תָּו *Thau (signum) super frontes virorum.* Et ver. 6. *Et ad omnem virum super quo fuerit* הַתָּו *Thau illud, ne accedatis.* Iob 31. 31. *Esa.* תָּוִי *in signum meum est, quòd omnipotens respondebit mihi.* Radix est תוה.

תּוֹא Require superius in ת ante א, suo loco proprio.

תוב Verbum Cal neutrum Chaldaicum, quod legitur in Biblijs in futuro יְתוּב. Redijt, reuersus est. [*Ritornare.*] Hebraico שוב facili, & consueto transitu ת in ש correspondet. Dan. 4. 31. *Et scientia mea super me* יְתוּב *reuertebatur.* Et ver. 33. *Eo tempore scientia mea* יְתוּב *reuertebatur super me, & ad decorem regni mei maiestas mea, & splendor meus* יְתוּב *reuertebatur super me.* Deriuatiuum huius est הֲתִיב.

תּוּבַל Vel sine Vau תֻּבַל, est nomen proprium Iapeti filij, a quo dein gens quædam denominata est. Tubal. [*Tubalo.*] Gen. 10. 2. וְתֻבַל. *Et tubalus.* Ezec. 27. 13. *Græcus* תּוּבַל *Tubalus, & Moseus mercatores tui, &c.* Et 38. 2. *Ad Gogam terræ Magogæ principem capitis Mosei,* וְתוּבַל *& Tubali.* Radix forsitan est יכל. Hinc sequens תּוּבַל קַיִן componitur.

תּוּבַלְקַיִן Nomen proprium filij Lamechi, qui, vt scribit Moses, artis fabrilis inuentor fuit. Tubal Cain. [*Tubal Caino.*] Gen. 4. 21. *Ast etiam Zila genuit* אֶת תּוּבַל קַיִן *Tubal Cainum*, &c. compositum est ex תּוּבַל superiori, & קַיִן.

תּוּגָה Nomen fęmininum genere, sine plurali, vertens He in Thau in regimine תּוּגַת. Afflictio, dolor, męror. [*Afflizzione, dolore, cordoglio.*] Vide אֶבֶל. Quater inuenitur.

לחרית	וְאַחֲרִיתָהּ שִׂמְחָה תוּגָה :	*Extremum gaudij, esse dolorem. Pro.* 14. 13.
אם	יֶבֶן כְּסִיל תּוּגַת אִמּוֹ :	*Filium stultum esse mærorem matris. Pro.* 10. 1.
דלף	דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה :	*Animam stillare præ mærore. Psal.* 119. 28.
ילד	יֹלֵד כְּסִיל לְתוּגָה לוֹ :	*Gignere stultum mærori (ad mærorem) sibi. Pro.* 17. 21.

Radix est גה.

תּוּגִיוֹן Require superius in הוגה, & nota.

תּוֹדָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, quæ sunt in Biblijs תּוֹדַת תּוֹדוֹת. Laus, laudatio, gratiarum actio, confessio, & sacrificium confessionis cuiuslibet rei, quod offertur pro gratiarum actione. [*Laude, lode, ringratiamento, confessione.*] Differt a תְּהִלָּה, quod solum laudat, תּוֹדָה vero se accusat, & Deo gratias agit, eum laudans: quod etiam atque etiam notandum est. Loci aliquot obseruandi; verum nec alibi fortassis inuenitur.

בוא	בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה :	*Venire in portas Dei in laude. Psal.* 100. 4.
גדל	וַאֲגַדְּלֶנּוּ בְתוֹדָה :	*Magnificare Deum in laude. Psalm.* 69. 31.
סכוח	וְהָבִיאוּ זְבָחִים וְתוֹדוֹת :	*Adducere sacrificia, & confessiones, &c. 2. Par.* 29. 31.
סכוח	וּמְבִאֵי תוֹדָה בֵּית יי׳ :	*Adducere confessionem, &c. ad templum. Ierem.* 17. 26. *Vide etiam* 33. 10.
סלך	וְהַתּוֹדָה הַשֵּׁנִית הַהוֹלֶכֶת לְמוּאָל :	*Confessionem (chorum laudantium) ire e regione, &c. Neh.* 12. 38.
סעמיד	וְאַעֲמִדָה שְׁתֵּי תוֹדֹת גְּדוֹלוֹת	*Collocare duas laudes magnas, &c. (Hoc est laudantium choros.) Neh.* 12. 31.
הקריב	אִם עַל תּוֹדָה יַקְרִיבֶנּוּ :	*Afferre sacrificium super confessione, &c. Leuit.* 7. 2.
זבח	וְהִקְרִיב עַל זֶבַח הַתּוֹדָה חַלּוֹת :	*Afferre super sacrificio confessionis placentas, &c. Leuit.* 7. 2.
זבח	עַל זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו :	*Sacrificium cõfessionis pacificorum. Leuit.* 7. 3.
זבח	וּבְשַׂר זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו :	*Caro sacrificij, confessionis pacificorum, &c. Leuit.* 7. 5.

	וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח תּוֹדָה לַיי׳ :	*Sacrificare sacrificium confessionis Domino, &c. Leuit.* 22. 29.
זבח	וַיִּזְבַּח עָלָיו זִבְחֵי שְׁלָמִים וְתוֹדָה :	*Sacrificare super ara sacrificia pacificorum, & confessionis. 2. Par.* 33. 16.
זבח	זֶבַח לֵאלֹהִים תּוֹדָה :	*Sacrificare Deo confessionem. Psal.* 50. 14.
זבח	זֹבֵחַ תּוֹדָה יְכַבְּדָנְנִי :	*Sacrificantem confessionem honorare Deum. Psal.* 50. 23.
זבח	וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה :	*Sacrificare sacrificium confessionis, Psal.* 107. 22.
יצא	וַיֵּצֵא מֵהֶם תּוֹדָה :	*Laudem egredi ab aliquo. Iercm.* 30. 19.
מזמור	מִזְמוֹר לְתוֹדָה :	*Psalmus confessioni. (pro confessione.) Psal.* 100. 1.
מנאות	מָנְאוֹת הַתּוֹדָה לַכֹּהֲנִים :	*Portiones confessionis sacerdotum, & leuitarum. Neh.* 12. 24.
נתן	נָתֵן לוֹ תּוֹדָה :	*Dare laudem Deo. (hoc est, ut omnes possint ei confiteri.) Ios.* 7. 19.
נתן	וְעַתָּה תְּנוּ תוֹדָה לַיי׳ :	*Dare confessionem (confiteri) Deo, Esd.* 10. 11.
עמד	וְתָעֲמֹדְנָה שְׁתֵּי הַתּוֹדֹת בְּבֵית הָאֱלֹהִים :	*Duas confessiones (choros laudantium) stare in tẽplo. Neh.* 10. 40.
ענה	עֲנוּ לַיי׳ בְּתוֹדָה :	*Respondere Deo in laude. Ps.* 147. 7.
קדם	נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה :	*Præoccupare faciem Dei in laude, Psal.* 95. 2.
קול	לְשַׁמֵּעַ בְּקוֹל תּוֹדָה :	*Audire facere in voce laudis. Psal.* 26. 7.
קול	בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה :	*Vox ouationis & laudis. Psal.* 42. 5.
קול	תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה	*Confessionem & vocem musicæ audiri in aliquo loco. Esa.* 51. 3.
קול	וַאֲנִי בְּקוֹל תּוֹדָה אֶזְבְּחָה לָּךְ	*Sacrificare in voce laudis. Ion.* 2. 9.
קטר	וְקַטֵּר מֵחָמֵץ תּוֹדָה :	*Sufficere de fermento confessionem. Amos* 4. 5.
שיר	וּבְתוֹדוֹת וָבָשִׁיר :	*Facere aliquid in laudibus, et in cantu, &c. Neh.* 12. 27.
שלם	אֲשַׁלֵּם תּוֹדוֹת לָךְ :	*Reddere laudes Deo. Psal.* 56. 13.

Radix est ידה.

תּוּה Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Lamed He, quod semel legitur in Biblijs in futuro יְתֻו, & totum hoc tempus cum reliquis formare poteris iuxta regulas Grammaticales, cum necesitas expostulauerit. Præteritum verò ex Hiphil desumerem. Signauit, notauit. Vide in תו superius. [*Segnare, far segni, fare delli Tau.*] 1. Sam. 21. 13. וַיְתֻו. *Et signabat super ostia portæ.*

Deriuatiua huius sunt התאוה התוה הו.

תּוֹהּ Verbum Cal neutrum, Chaldaicum, quod semel in Biblijs inuenitur. Admiratus est, expauit. [*Tremare, d'horrore, & spauento.*] Hebraicè חרד dicetur. Dan. 3. 23. *Tunc Nabucodonosor rex* תּוּה *expauit.*

תּוּחַ Nomen proprium Leuitæ filij Zuphi, qui & נחת dicebatur. Toah. [*Toa.*] primo Par. 6. 19. *Filij* תּוּחַ *Toæ.*

תּוֹחֶלֶת Nomen fœmininum genere, sine plurali, suscipiens affixa, quæ sunt in Bibliis. תּוֹחֶלֶת תּוֹחַלְתִּי תּוֹחַלְתּוֹ Expectatio, mora & corporis & animi, spes. [*Aspettatione, speme, speranza.*] Sex vicibus tantùm inuenitur.

	וְתוֹחֶלֶת אוֹנִים אֲבַדָּה :	*Expectationem iniquorum perire. Pro.* 11. 7.
אבד	אֲבַד נִצְחִי וְתוֹחַלְתִּי מֵיי׳ :	*Expectationẽ alicuius perire a Deo. Thren.* 3. 6.
משך	תּוֹחֶלֶת מְמֻשָּׁכָה מַחֲלָה לֵב :	*Expectationem protractam ægrotare facere cor. Pro.* 13. 12.
	הֵן תּוֹחַלְתּוֹ נִכְזָבָה :	*Expectationem alicuius fallacẽ euadere. Iob* 40. 28.
שמחה	תּוֹחֶלֶת צַדִּיקִים שִׂמְחָה :	*Expectationem iustorum esse gaudium. Pro.* 10. 28.
תוחלת	תּוֹחַלְתִּי לְךָ הִיא :	*Expectationem alicuius esse Deo. Psal.* 39. 8.

Radix est יחל.

תּוֹךְ Nomẽ masculinum genere, sine plurali, & Vau quiescit in regimine, & cum affixis, & ferè semper habet a capite vel ב vel מ seruile, quæ omnia sunt in Biblijs תָּוֶךְ חוֹךְ מְתוֹךְ בְּתוֹכְנוּ חוֹכְךָ תּוֹכְךָ בְּתוֹכְכִי מִתּוֹכְכִי בְּתוֹכָם מִתּוֹכָם בְּתוֹכָהּ מִתּוֹכָהּ בְּתוֹכוֹ מִתּוֹכוֹ בְּתוֹכֵנוּ מִתּוֹכֵנוּ בְּתוֹכֵךְ מִתּוֹכֵךְ בְּתוֹכֵכֶם מִתּוֹכֵכֶם בְּתוֹכָהּ מִתּוֹכָהּ בְּתוֹכָם מִתּוֹכָם. בְּתוֹכָם בְּתוֹכָה בְּתוֹכוֹ בְּתוֹכָה בְּתוֹכֵנוּ בְּתוֹכֵךְ בְּתוֹכֵכֶם בְּתוֹכָהּ בְּתוֹכָם תּוֹכָם תּוֹכָהּ. Medium. [*Il mezzo.*] Synonima sunt גֵּו, גֵּב חֵיק קֶרֶב, quę suis locis vide תוך est etiam nomen aliud per se, vt mox habes. Locis aliquot obseruandi.

אבד	וַיֹּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקָּהָל :	*Perire de medio congregationis. Nume.* 16. 33.
אחר	אַחַר אַחַד בְּתוֹךְ :	*Post vnum in medio. Locus diluci dandus. Esa.* 66. 17.
אלם	מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה :	*Colligere manipulos in medio agri. Gen.* 37. 6.
אסף	וְאַסַּפְתָּ אֶל תּוֹךְ בֵּיתֶךָ :	*Colligere ad medium domus tuæ. Deut.* 22. 2.
אופן	כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפַן בְּתוֹךְ הָאוֹפָן :	*Rotam esse in medio rotæ. Eze.* 1. 16.
אפר	וְהוּא יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הָאֵפֶר :	*Sedere in medio cineris. Iob* 2. 8.
בוא	לָשׁוּב בְּתוֹךְ הַבָּאִים :	*Venire in medio venientium. Gen.* 42. 5.
בוא	וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הֶעָנָן :	*Venire in medio nubis. Exo.* 24. 18.
בוא	וְהַגּוּז בָּאוּ עַד תּוֹךְ הַבַּיִת :	*Venire vsque ad medium domus. 2. Sam.* 4. 6.
נצב	וַיַּנִּיחֵנִי בְּתוֹךְ הַבִּקְעָה :	*Deponere in medio vallis. Eze.* 37. 1.
כרל	וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד	*Ignem comprehendere se in medio grandinis. Exo.* 9. 24.
בתר	וַיְבַתֵּר אֹתָם בַּתָּוֶךְ :	*Diuidere aliquid in (per) medium. Gen.* 15. 16.
גור	וְלָגֵר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם :	*Peregrinari in medio aliquorum. Exo.* 12. 49.
גלם	וְאֲנִי בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה :	*Esse in medio transmigrationis. Eze.* 1. 1.
גן	וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן :	*Arborem esse in medio horti. Gen.* 2. 9.
דבר	וַיְדַבֵּר יי׳ אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ	*Loqui de medio ignis. Deut.* 4. 12.
הבא	וְהֵבֵאתָה אֶל תּוֹךְ בֵּיתֶךָ :	*Venire facere ad mediũ domus tuæ. Deut.* 21. 12.
הטה	וַיַּטֵּהוּ יוֹאָב אֶל תּוֹךְ הַשַּׁעַר :	*Declinare facere aliquem ad mediũ portæ. 2. Sam.* 3. 27.
היה	יִהְיוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ :	*Esse alicui in medio. Ios.* 8. 22.
היה	וְלֹא תִהְיֶה נֶפֶה בְּתוֹכְכֶם :	*Nephas non esse in medio aliquorũ. Leuit.* 20. 14.
הכה	וְהִכָּה אֹתָהּ אֲרִיֵּה בְּתוֹךְ הַבּוֹר	*Percutere aliquem in medio putei. 2. Sam.* 23. 20.
היכל	אֶל תּוֹךְ הַהֵיכָל :	*Medium templi. Neh.* 6. 12.
הכרתי	וְהִכְרַתִּי מִתּוֹךְ עַמִּי :	*Excindere de medio populi. Ezec.* 14. 8.
הלל	בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַלְלֶךָּ :	*Laudare in medio congregationis. Psal.* 22. 23.
הלין	יָלִינוּ בְתוֹךְ יְרוּשָׁלִַם :	*Pernoctare in medio vrbis. Neh.* 4. 22.
הזיע	לֹא יָמֵשׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל :	*Non moueri de medio tentorij. Exo.* 33. 11.
הסכה	וַיְשַׁלַּח אֶת לוֹט מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה :	*Emittere aliquem de medio subuersionis. Gen.* 19. 29.
הטל	גּוֹרָלְךָ תַּפִּיל בְּתוֹכֵנוּ :	*Cadere facere sortem in medio aliquorum. Pro.* 1. 14.

Deriuatiua huius & composita sunt חָצֵר הְתִיכוֹן תוֹךְ תִּיכוֹן תִּיכוֹנָה תִּכָּה.

תוֹךְ Nomen formæ masculinæ, sine plurali, quod etiam nonnunquàm est a superiori תִּוֶךְ in regimine, ibi vide. Fraus, dolus. [*Inganno.*] Vide מִרְמָה. Radix aliquibus est תכך, sed fortasse verius fit a superiori, vt sic dicatur per tralationem satis ornatè, quòd sepius intimum hominis fraudulentum sit, vel quòd fraus in medio cordis abscondatur. In sequentibus locis tãtum forsitan inuenitur.

נאל	מִתּוֹךְ וּמֵחָמָס יִגְאַל נַפְשָׁם :	*Redimere animas a dolo & iniuria. Psal.* 72.14.
מוס	וְלֹא יָמֵשׁ מִרְמָה תּוֹךְ מִרְמָה :	*Dolum & fraudem non recedere de Platea. Psal.* 55.12.
מלא	אָלָה פִּיהוּ מָלֵא וּמִרְמוֹת וָתֹךְ :	*Os repleri deuotione, & fraudibus, & dolo. Psal.* 55.12.

תּוֹכֵחָה / **תּוֹכַחַת** Nomen sub vtraq; forma fęmininum genere, & declinatione, suscipiens affixa in secunda forma, quæ omnia sunt in Biblijs תּוֹכֵחָה תּוֹכוֹחוֹת תּוֹכַחַת תּוֹכוֹחוֹת תּוֹכְחוֹת תּוֹכֵחָה תּוֹכוֹחוֹת תּוֹכַחַת תּוֹכְחוֹת תּוֹכַחְתִּי תּוֹכַחְתּוֹ. Cætera ex te formabis iuxta regulas Grãmaticales, cum opus erunt. Correptio, castigatio, reprehensio, tam verbo quã opere, disputatio reprehensione referta. [*Castigo, reprensione, disputa meschiata con reprensione.*] Vide מוּסָר. In sequentibus locis tantùm forsitan inuenitur.

לבח	וְתוֹכַחַתִּי לֹא אָבִיתָם :	*Nolle correptionem alicuius. Pro.* 1.25.
חוס	אִישׁ תּוֹכַחוֹת מַקְשֶׁה עֹרֶף :	*Virum correptionum indurare ceruicem, &c. Pro.* 29.1.
בקר	וְתוֹכַחְתִּי לַבֹּקָרִים :	*Correptionem alicuius esse in singulo mane. Psal.* 73.14.
גלה	טוֹבָה תּוֹכַחַת מְגֻלָּה :	*Correptionem detectam esse bonam, &cæt. Pro.* 27.5.
השיב	וּמָה אָשִׁיב עַל תּוֹכַחְתִּי :	*Respondere super reprehensione. Abac.* 2.1.
חמה	וּבְתוֹכֵחוֹת חֵמָה :	*Correptiones furoris. Ezec.* 5.15. *Vide etiam* 25.16.
יום	יוֹם צָרָה וְתוֹכֵחָה וְנֶאָצָה :	*Dies angustiæ, & correptionis, & irritationis. 2. Reg.* 19.3. *Esa.* 33.3.
יום	כְּיוֹם תּוֹכֵחָה :	*Dies correptionis. Hos.* 5.9.
יסר	בְּתוֹכַחוֹת עַל עָוֹן יִסַּרְתָּ אִישׁ	*Corrigere in reprehensionibus, &c. Psal.* 39.12.
לאום	תּוֹכֵחוֹת בַּלְּאֻמִּים :	*Facere correptiones in populis. Ps.* 149.7.
מוסר	וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוּסָר :	*Reprehensiones correptionis. Pro.* 6.23.
מלא	וּפִי אֲמֻלָּא תוֹכָחוֹת :	*Replere os reprehensionibus. Iob* 23.4.
נצה	נֵאֲצוּ כָל תּוֹכַחְתִּי :	*Irritare totam reprehensionem alicuius. Pro.* 1.30.
נצן	וְתוֹכַחַת נְאֻץ לִבִּי :	*Cor irritare correptionem. Prouerb.* 5.12.
נתן	שֵׁבֶט וְתוֹכַחַת יִתֵּן חָכְמָה :	*Virgam & correptionem dare sapiẽtiam. Pro.* 29.15.
עזב	וְעֹזֵב תּוֹכַחַת מַתְעֶה :	*Derelinquere correptionem. Pro.* 10.17.
פה	וְאֵין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת :	*Reprehensiones non esse in ore alicuius. Psal.* 38.15.
קצר	וְאַל תִּקְצַר בְּתוֹכַחְתּוֹ :	*Non habere fastidio (in) correptionem Dei. Pro.* 3.11.
שוב	תָּשִׁבוּ לְתוֹכַחְתִּי :	*Redire correptionem alicuius. (propter reprehensionem eius.) Prouer.* 1.23.
שמע	שִׁמְעוּ נָא תוֹכַחְתִּי :	*Auscultare disputationem alicuius. Iob* 13.6.
שמע	אֹזֶן שֹׁמַעַת תּוֹכַחַת חַיִּים :	*Auscultare reprehensionem vitæ. Pro.* 15.31.
שמע	וְשֹׁמֵעַ תּוֹכַחַת קוֹנֶה לֵב :	*Auscultantem correptionem acquirere cor. Pro.* 15.32.
שמר	וְשֹׁמֵר תּוֹכַחַת יְכַבֵּד :	*Custodientem correptionem glorificari. Pro.* 13.18.
שמר	וְשֹׁמֵר תּוֹכַחַת יַעֲרִים :	*Custodientem correptionem vafrum euadere. Pro.* 15.5.
שנא	וְשׂוֹנֵא תוֹכַחַת בָּעַר :	*Odientem correptionem esse pecuinum. Pro.* 12.1.
נטה	שׂוֹנֵא תוֹכַחַת יָמוּת :	*Osorem correptionis moris. Pro.* 15.10.

Radix est יכח.

תּוֹכִיּוֹם Require חָכִיּוֹם inferius in ח ante כ, suo loco proprio.

תּוֹלָד Nomen proprium vrbis in tribu Simeonis. Tolad. [*Toledo.*] 1. Par. 4.29. וּבְתוֹלַד *Et in Tolada.* Radix est לד.

תּוֹלְדוֹת Nomen pluralis numeri tantum, fœminini num genere, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs תּוֹלְדוֹת תּוֹלְדוֹתַי תּוֹלְדוֹתָם. Cætera ex te formabis iuxta regulas Grammaticales, cum opus erunt. Sepius omittitur in scriptura nunc Vau prius, nunc posterius, nunc etiam vtrunque, quod notandum est. Generationes, procreationes, quicquid nascitur, vel generatur a qualibet re, casus accidentia, euentus, sic elegãter dicti, quasi temporis procreationes. [*Nascimenti generationi, & occorenze, tutte le cose che accadono all'huomo o ad altra cosa.*] Vide מִקְרֶה, & in ילד huius nostri תולדות radice. In sequentibus locis tãtum forsitan inuenitur.

אהרן	וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה :	*Generationes Aharon, & Mosis. Num.* 3.1.
אח	וְאַחֵיהֶם לְתוֹלְדוֹתָם :	*Fratres aliquorum generationibus suis, &c. 1. Par.* 9.9.
בית	וְעַל־יוֹם לְתוֹלְדוֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם :	*Esse præfectos aliquibus generationibus (iuxta generationes) suis domibus paternis. 1. Par.* 7.4.
גבור	גִּבּוֹרֵי חַיִל לְתוֹלְדוֹתָם :	*Aliquos esse potentes generationibus (iuxta generationes) suis. 1. Par.* 7.2.
התיחש	כְּהִתְיַחֵשׂ לְתוֹלְדוֹתָם :	*Recenseri generationibus suis. 1. Par.* 5.7. *Vide etiam cap.* 7.9.
חכר וכי	הָרֹאשׁ לְחֶבְרוֹנִי לְתוֹלְדֹתָיו לְאֻבוֹת :	*Caput Hebronitarum generationibus suis. 1. Par.* 26.30.
יעקב	אֵלֶּה תּוֹלְדֹת יַעֲקֹב :	*Generationes Iacob. Gen.* 37.2.
יצחק	וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִצְחָק :	*Procreationes Isaac. Gen.* 29.19.
ישמעאל	אֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִשְׁמָעֵאל :	*Procreationes Ismael. Gen.* 25.12. *Vide etiam. 1. Par.* 1.29.
לוי	אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַלֵּוִי לְתוֹלְדֹתָם	*Familiæ Leui generationibus suis. Exo.* 6.9.
לוי	רָאשֵׁי הָאָבוֹת לַלְוִיִּם לְתוֹלְדֹתָם	*Capita leuitarum generationibus suis. 1. Par* 9.35.
משפחה	תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם :	*Generationes aliquorũ familijs (iuxta familias) eorum. (Duodecim vicibus.) in eo capite reperitur. Num.* 1.20.
נח	אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ :	*Generationes Noe. (filij, &c. quæ euenerunt ei.) Gen.* 6.9.
נח	וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת בְּנֵי נֹחַ :	*Procreationes (filij & alia accidentia) filiorum Noe. Gen.* 10.1.
ספר	זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם :	*Enumeratio generationum. (eorum quæ euenerunt.) Adam. Genes.* 5.1.

נחל	וְתוֹךְ הַנַּחַל :	*Medium fluuij. Ios.* 12.2.
נחר	וְתוֹכוֹ נָהָר :	*Medium ligni aduri. Ezec.* 15.4.
נכבד	נִנְכַּבְּדָתִי בְתוֹכֶךָ :	*Glorificari in medio alicuius. Ezec.* 28.22.
נפל	אֵיךְ נָפְלוּ גִבֹּרִים בְּתוֹךְ הַמִּלְחָמָה :	*Cadere in medio belli. 2. Sam.* 1.25.
נקדש	וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :	*Sanctificari in medio aliquorum. Leuit.* 22.31.
נרצח	בְּתוֹךְ רְחֹבוֹת אֲרֻצָּתָם :	*Trucidari in medio platearum. Pro.* 22.13.
נתיבה	בְּתוֹךְ נְתִיבוֹת מִשְׁפָּט :	*Ire in medio semitarum. Pro.* 8.20.
נתש	וְאֶת בֵּית יְהוּדָה אֶתּוֹשׁ מִתּוֹכָם :	*Euellere de medio aliquorum. Ier.* 12.14.
סוף	וְתֵרֶא אֶת הַתֵּבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף	*Videre aliquid in medio iunci. Exo.* 2.5.
סנה	מִתּוֹךְ הַסְّנֶה :	*Videri de medio rubi. Exo.* 3.2.
עבר	וְלֹא עָבַר זָר בְּתוֹכָם :	*Non transire in medio aliquorum. Iob* 15.19.
עיר	וְהָעִיר בְּתוֹכוֹ :	*Vrbem esse in medio. Num.* 35.5.
עיר	וְאֲסַפְתִּי אוֹתָם אֶל תּוֹךְ הָעִיר הַזֹּאת :	*Colligere ad medium vrbis. Ierem.* 21.4.
עלה	וַיַּעַל כְּבוֹד יי מֵעַל תּוֹךְ הָעִיר	*Ascendere desuper medio vrbis. Ezec.* 11.22.
עמד	עֹמֵד בְּתוֹכָם :	*Stare in medio aliquorũ. Eze.* 8.11.
עמוד	אֶת שְׁנֵי עַמּוּדֵי הַתָּוֶךְ :	*Columnæ medij. Iud.* 16.20.
עץ	בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן :	*Abscondere se in medio arboris. Genes.* 3.9.
עשה	לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתֵּכֵלֶת :	*Facere in medio alicuius rei. Exo.* 39.3.
עשה	וַאֲשֶׁר לֹא טוֹב עָשָׂה בְתוֹךְ עַמִּי :	*Non facere bonum in medio populi. Ezec.* 18.18.
פז	וְהָיָה פִּי רֹאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ :	*Os alicuius rei esse in medio eius. Exo.* 28.33.
פחת	וְהַעֲלֹה מִתּוֹךְ הַפַּחַת :	*Ascendere de medio foueæ. Esa.* 24.19.
צהרי	שִׁיתִי כַלַּיִל צִלְּךָ בְתוֹךְ צָהֳרָיִם :	*Medium meridiei. Esa.* 16.3.
קבץ	תִּקְבֹּץ אֶל תּוֹךְ רְחֹבָהּ :	*Congregare ad medium plateæ. Deu.* 13.17.
קום	וַיָּקָם מִתּוֹךְ הָעֵדָה :	*Surgere de medio congregationis. Num.* 25.7.
קום	וַתָּקָם בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה :	*Surgere in medio noctis. 1. Reg.* 3.21.
קלחת	וְכַבָּשֵׁר בְּתוֹךְ קְלַחַת :	*Medium ollæ. Mich.* 3.3.
ראה	וְרָאוּ מְהוּמוֹת רַבּוֹת בְּתוֹכָהּ :	*Videre conturbationes magnas in medio alicuius. Amos.* 3.9.
ראה	אֲשֶׁר רְאִינוּ בְתוֹכָהּ :	*Videre in medio terræ. Nu.* 13.31.
רבץ	הַרֹבֵץ בְּתוֹךְ יְאֹרָיו :	*Cubare in medio fluuiorũ. Eze.* 29.3
רוץ	וַיָּרֶץ אֶל תּוֹךְ הַקָּהָל :	*Currere ad medium congregationis. Num.* 17.12.
רמון	בְּתוֹךְ הַרִּמֹּנִים :	*Dare tintinabula in medio malorum granatorum. Exo.* 39.25.
שאול	מִתּוֹךְ שְׁאוֹל :	*Medium sepulchri. (inferni.) Eze.* 32.21.
שבט	בְּתוֹךְ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל :	*Medium tribuum. Ezec.* 47.22.
שכן	הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם :	*Habitare in medio pollutionis aliquorum. Leuit.* 16.16.
שלח	וְשִׁלַּחְתִּי דֶבֶר בְּתוֹכָם :	*Mittere pestilentiam in medio aliquorum. Leuit.* 26.25.
שמר	שָׁמְרֵם בְּתוֹךְ לְבָבֶךָ :	*Seruare in medio cordis. Prouerb.* 4.21.
שער	וַיִּגַּשׁ שְׁאוּל אֶת שְׁמוּאֵל בְּתוֹךְ הַשָּׁעַר :	*Accedere in medio portæ. 1. Sam.* 9.17.
שער	וַיֵּשְׁבוּ בַשָּׁעַר הַתָּוֶךְ :	*Sedere in porta medij. (interiori.) Ier.* 39.3.
תיכן	וַיַּצִּיגוּ אֹתוֹ בְתוֹךְ הָאֹהֶל :	*Collocare in medio tentorij. 1. Par.* 16.1.
פקיס	וְהָקֵם אוֹתוֹ מִתּוֹךְ אֶחָיו :	*Surgere facere de medio fratrum. 2. Reg.* 9.2.
סרכס	אַלְמְנוֹתֶיהָ הִרְבּוּ בְתוֹכָהּ :	*Multiplicare viduas in medio alicuius vrbis. Ezec.* 22.22.
סרים	אֲשֶׁר הֲרִימֹתִיךְ מִתּוֹךְ הָעָם :	*Eleuare aliquem de medio populi. 1. Reg.* 14.7.
סעלך	וְהִשְׁלִיךְ אֶל תּוֹךְ שְׂרֵפַת הַפִּרָה :	*Proijcere ad medium combustionis. Num.* 19.6.
סעלך	וַיַּשְׁלֵךְ אוֹתָהּ אֶל־תּוֹךְ הָאֵיפָה	*Proijcere ad medium modij. Zac.* 5.8.
סעמיד	וְהִשְׁמַדְתִּי מִתּוֹךְ עַמִּי :	*Abolere de medio populi. Ezec.* 14.9.
סעתעל	בְּתוֹכִי יִשְׁתּוֹמֵם לִבִּי :	*Cor stupere in medio alicuius. Psal.* 143.4.
סתהלך	וְהִתְהַלַּכְתִּי בְתוֹכְכֶם :	*Ire in medio aliquorum. Leui.* 26.12
סתיצב	וַיִּתְיַצֵּב בְּתוֹךְ הָעָם :	*Collocare se in medio populi. Sam.* 1.10.25.
סתיצב	וַיִּתְיַצֵּב בְּתוֹךְ הַחֶלְקָה :	*Collocare se in medio agri. 2. Sam.* 23.12.
סתנבא	וַיִּתְנַבֵּא בְתוֹכָם :	*Vaticinari in medio aliquorum. 1. Sam.* 10.10.
סתנבא	וַיִּתְנַבֵּא בְתוֹךְ הַבַּיִת :	*Vaticinari in medio domus. 1. Sam.* 18.10.
סתפקד	לֹא הִתְפָּקְדוּ בְתוֹכָם :	*Non recenseri in medio aliquorum. Num.* 1.47.
סתרומם	הֵרוֹמּוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת :	*Eleuare se de medio congregationis. Num.* 17.10.
סנל	קָדַשׁ הַמֵּלֶךְ אֶת תּוֹךְ הַחָצֵר	*Sanctificare medium atrij. (Hoc est, partem intimam.) 1. Reg.* 8.64.
ים	אֶל תּוֹךְ הַיָּם :	*Venire ad medium maris. Exod.* 14.23.
יצא	צְאוּ מִתּוֹכָהּ :	*Egredi de medio vrbis. Ier.* 51.45.
יצא	וְלֹא תֵצֵא בְתוֹכָם :	*Non egredi in medio aliquorum. Ezec.* 3.25.
ירד	רְדוּ בְתוֹךְ עֲמָלֵקִי :	*Descendere de medio aliquorum. 1. Sam.* 15.6.
יסב	וְעֶפְרוֹן יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי חֵת :	*Habitare in medio aliquorum. Gen.* 23.10.
יסב	יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַיְרִיעָה :	*Sedere in medio cortinæ. 2. Sam.* 7.2.
יסב	בְּתוֹךְ עַמִּי אָנֹכִי יֹשֶׁבֶת :	*Habitare in medio populi. 2. Reg.* 4.13.
יסב	שֹׁבְתֶךָ בְּתוֹךְ מִרְמָה :	*Sedere in medio fraudis. Ier.* 9.6.
כור	מִתּוֹךְ כּוּר הַבַּרְזֶל :	*Educere de medio fornacis ferri. 1. Reg.* 8.51.
כלה	וְכִלִּיתֶם בְּתוֹכָהּ :	*Consummi in medio alicuius loci. Ezec.* 13.19.
כפיר	בְּתוֹךְ כְּפִירִים רִבְּתָה גּוּרֶיהָ :	*Nutrire catulos in medio leunculorum. Ezec.* 19.2.
מים	יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם :	*Expansionem esse in medio aquarum Gen.* 1.6.
מלא	מְלוֹא תוֹכֶךָ חָמָס :	*Replere medium alicuius iniuria. Ezec.* 28.16.
מנע	וַיִּמְנָעֵנוּ בְּתוֹךְ חִכּוֹ :	*Retinere in medio palati. Iob* 20.13
מסלה	בְּתוֹךְ הַיַّסֻלָּה :	*Medium semitæ. 2. Sam.* 20.12.
מעה	נָמֵס בְּתוֹךְ מֵעָי :	*Liquefieri in medio visceram. Psal.* 22.15.
מרבק	וְעֲגָלִים מִתּוֹךְ מַרְבֵּק :	*Medium saginæ. Amos* 6.4.
נחל	וּנְאַחֻזּוּ בְתוֹכְכֶם :	*Accipere possessionem in medio aliquorum. Num.* 32.30.
נכדל	הִבָּדְלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת :	*Segregare se de medio congregationis. Num.* 16.21.
נס	נוּסוּ מִתּוֹךְ בָּבֶל :	*Fugere de medio vrbis. Ier.* 51.6.

עצו	וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת עֵשָׂו :	*Procreationes Esau. Gen. 36. ver. 1. & 9.*
עכן	וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פֶּרֶץ :	*Generationes Pharezidis. Ruth. 4. 18.*
ערן	רֵאשֵׁי אָבוֹת לְתֹלְדוֹתָם ר׳ רָאשִׁים :	*Capita generationibus suis. 1. Par. 8. 27.*
פס	אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת שֵׁם :	*Generationes Sem. Gen. 11. 10.*
פס	וְאֵת שְׁמוֹת הַשִּׁשָּׁה וגו׳ כְּתוֹלְדֹתָם :	*Nomina esse super lapide secundum generationes illorum virorum. Exo. 28. 11.*
פמיס	אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם ו׳ וְהָאָרֶץ :	*Generationes cœli, & terræ. (idest ex qua euenerunt a creatione mũdi.) Gen. 2. 4.*
תרח	וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת תֶּרַח :	*Generationes Taræ.) Gen. 11. 27.*

תוֹלִים Nomen plurale masculinum, quod semel legitur in Biblijs cum affixo תוֹלֵעֵנוּ, nec satis patet, quid propriè significet. Aliquibus radix est תלל, & suspensiones interpretantur. Quidam ineptius ת pro ש positum esse putant, & spoliantes exponunt. Mihi radix est ילל, & vlulatum, eiulatum significat. [*Vrlo, grido.*] Psal. 137. 3. *Nam illic postulabant a nobis abductores nostri verba cantici* תוֹלֵעֵנוּ *& vlulatus nostri lætitiam.* Eleganter positum est pro hostibus, quòd dolorem, & vlulatum inferant, vel certè est propriè Toar, quod notes.

תוֹלָע Nomen proprium viri ex tribu Iudæ Tolon. [*Tolone.*] 1. Par. 4. 20. תוֹלָע *Et Tolonus.* Iudęi tamen hodierni ex Massara legunt תִּילוֹן, quasi illud Vau sit Iod protractum ob aliquod mysterium, quod notes, velim.

תוֹלֵעַ / **תוֹלַעַת** / **תוֹלַעְתִּי** } Require inferius in ת ante ל, suo loco proprio.

תּוּם Quidam iudicant, hanc radicem ponendam esse, ob illas nempe dictiones תַּמְנוּ. Et כַּהֲתִיקָךְ, quas in radice תמם iuxta plurium sententiam reposuimus, ibi vide, & nota.

תּוּמִים Per contractionem fit a תְּאוּמִים, ibi vide, & nota.

תּוּעֵבָה Require inferius in ת ante ע, suo loco proprio.

תּוֹעֲפוֹת Nomen pluralis, numeri tantum, & in regimine תּוֹעֲפוֹת, quod inuenitur quater in Biblijs, & dubitatur, ex qua radice sit, & quid propriè significet. Aliquibus radix est תעף, & fortitudinem, robur interpretantur, & tunc etymon significationis ignoratur. [*Fortezza, gagliardezza.*] Vide חזק. Si verò עף radix sit, vt omnes ferè credunt, tunc idem per antiphrasin est, & quidem satis ornatè, nam defatigationem, lassitudinem significat, diciturque tãtùm de montibus, rihnocerote, & argento, quarum rerũ lassitudo nihil aliud denotat, quàm immensa vis earum. quare locos & omnes accuratius, expendas, velim. [*Stanchezza, stracchezza.*]

סל	תּוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ :	*Defatigationes (fortitudines) montium esse Deo. Psal. 95. 4.*
כסף	וְכֶסֶף תּוֹעֲפוֹת לָךְ :	*Argentum esse defatigationes (fortitudines) alicui. Vel certè, quasi dicat, præ copia argenti defatigaberis.) Pro. 22. 25.*
רקס	כְּתוֹעֲפַת רְאֵם לוֹ :	*Quasi defatigationes rhinocerotis, (vel fortitudines) esse alicui. Nume. 23. 22. & 24. 9.*

תּוֹצָאוֹת Nomen plurale fœmininum, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. תוֹצָאוֹת תוֹצָאוֹתַי תוֹצָאוֹתָיו תוֹצָאוֹתָם Exitus, eductiones, egressiones. [*Vscimenti.*] Loci notandi.

נכול	וּבָיוּ תוֹצְאֹת הַגְּבוּל אֲדָרָה :	*Egressiones termini esse ad aliquem locum. Num. 34. 8.*
סיא	וְהָיָה תוֹצְאֹתָיו מִנֶּגֶב :	*Egressiones limites esse, &c. Num. 34. 4.*
קיס	וְהִיוּ לְךָ תוֹצְאֹתָיו :	*Egressiones montis esse alicui. Iosue. 17. 18.*
חיים	כִּי מִמֶּנּוּ תוֹצְאוֹת חַיִּים :	*Egressiones vitæ esse a corde. Pro. 4. 23.*
עות	וְלֵי׳ אֲדֹנָי לַמָּוֶת תוֹצָאוֹת :	*Egressiones morti esse Deo, idest mortem inferre valet, vel certè etiam ab ea extrahere. Psalm. 68. 29.*
עיר	וְאֵלֶּה תוֹצְאֹת הָעִיר :	*Egressiones vrbis. (sunt portę.) Exe. 48. 30.*

Radix est יצא.

תוּקְדַת Require inferius in ת ante ק, suo loco proprio.

תּוֹר Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Ain Vau, sic flectitur in Biblijs.

תַּרְתִּי.	} Præteritum.
תָּרוּ תָּרְתָּם	
תָּרִים	Part. præs.
תָּתוּרוּ יִתְּרוּ	Futurum.
לָתוּר מִתּוּר	Infinitiuus.

Cætera ex te formabis, iuxta regulas Grammaticales, cum opus erunt, vel Synonimis veteris, quæ vide in חָקַר. Indagauit, inuestigauit, explorauit. [*Ricercare, andar inuestigando.*] Participium transit etiam in nomen: indagationes. [*Ricercamenti.*] Vna supra viginti vicibus inuenitur, ex quibus, sequentes locos annotabis.

לוכס	לְבַד מְאַנְשֵׁי הַתָּרִים :	*Viri indagationum, sunt mercatores, qui vltimos currunt ad Indos, explorantes omnia, vt lucrentur. 1. Reg. 10. 15.*
ארן	וַיָּתֻרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן :	*Explorare terram. Nu. 13. 21.*
ארן	וַיַּעֲלוּ וַיָּתֻרוּ אֶת הָאָרֶץ :	*Ascendere, & explorare terram. Num. 13. 21.*
ארן	וַיָּשֻׁבוּ מֵתּוּר הָאָרֶץ :	*Redire ab explorando terram. Nu. 13. 25.*
ארן	מִן הַתָّרִים אֶת הָאָרֶץ :	*Esse ex explorantibus terram. Nu. 14. 6.*
ארן	שְׁלַח מֹשֶׁה לָתוּר אֶת הָאָרֶץ :	*Mittere ad explorandam terram. Num. 14. 36.*
ארן	הַהֹלְכִים לָתוּר אֶת הָאָרֶץ :	*Mittere ad explorandum terram. Num. 14. 38.*
ארן	אֶל אֶרֶץ אֲשֶׁר תַּרְתִּי לָהֶם :	*Explorare terram alicui. Eze. 20. 7.*
חכמה	לִדְרוֹשׁ וְלָתוּר בְּחָכְמָה :	*Quærere & explorare in sapientia. Eccl. 1. 13.*
ידע	לָדַעַת וְלָתוּר וּבַקֵּשׁ חָכְמָה וְחֶשְׁבּוֹן :	*Cognoscere, & explorare, & inquirere sapientiam. Eccl. 7. 27.*
לב	תַּרְתִּי בְלִבִּי :	*Explorare in corde. Eccl. 2. 3.*
לבב	וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם :	*Non explorare post cor & oculos. Num. 15. 39.*
מנוחה	לָתוּר לָהֶם מָנוּחָה :	*Explorare alicui requiẽ. Nu. 10. 33.*
מקום	לָתוּר לָכֶם מָקוֹם לַחֲנֹתְכֶם :	*Explorare locum alicui. Deutero. 1. 33.*
עבר	אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָהּ לָתוּר אֹתָהּ :	*Transire in terram ad explorãdum eam. Num. 14. 7.*

Deri-

Derivatiua huius sunt אֲתָרִים כַּתִּיר תּוּר תּוֹר תּוֹרָה תּוֹרִין

תּוֹר Nomen æquiuocum masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, q̃ sunt in Biblijs, תּוֹר תּוֹרִים תּוֹרֵי תּוֹרָךְ & Vau nonnunquam a scriptura deficit, nec satis patet, quid propriè significet. Ego arbitror, primùm explorationem, indaginem in propria significatione radicis esse, in quo sensu ter solùm inuenitur. [*Ricercamento.*] 1. Par. 17. 17. *Et vidisti me* כְּתוֹר *tanquàm exploratione hominis gradus.* Hebraismus pulcherrimus, hoc est, sicut indagari solet magnas aliquis. Est. 2. 12. *Et cum peruenisset* תֹּר *exploratio cuiusque puellæ, &c.* Et ver. 15. *Et cum peruenisset* תֹּר *exploratio Ester.* Hoc est, cum iam exquirerent eam, vt veniret, &c. Alijs est series, ordo, ab exploratione tamen dictus. Secundo est turtur, nomen fictitium, & arbitror, a voce, quã edit hæc auis per onomatopæiam, & est generis promiscui. [*Tortore.*] Gen. 15. 9. וְתֹר *Et turturem.* Vide עוף tredecim vicibus tantum inuenitur, ex quibus sequentes locos annotabis.

אחר הקריב	וְעָשָׂה אֶת הָאֶחָד מִן הַתֹּרִים וְהַקָּרִיב מִן הַתֹּרִים :	*Vnus ex turturibus. Leuit. 14. 30. Offerre de turturibus, &c. Leuit. 1. 14.*
חטאת	אוֹ תֹר לְחַטָּאת :	*Adducere turturem (pro) peccato. Leuit. 12. 6.*
כפס	אַל תִּתֵּן לַחַיַּת נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ :	*Anima turturis Dei. (Israelitarũ scilicet.) Psal. 74. 19.*
סוס	וְתוֹר וְסוּס וְעָגוּר שָׁמְרוּ :	*Turturem, & gruem, & hirundinẽ seruare tempus veniẽdi. Ier. 8. 7.*
קול	קוֹל הַתֹּר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ :	*Vocem turturis audiri. Cant. 2. 12.*
שתים	שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ בְנֵי יוֹנָה :	*Adducere delictum suum, duos turtures, scilicet, &c. Leuit. 5. 7.*
שתים	וְאִם לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ לִשְׁתֵּי תֹרִים :	*Non posse assequi duos turtures. Leuit. 5. 11.*
שתים	לִקְחָה שְׁתֵּי תֹרִים :	*Accipere duos turtures. Leuit. 12. 8*

Tertio in plurali hoc nomen est ornamenti genus, a forma & figura turturis fortasse dictum, & bis tantùm inuenitur. Cant. 1. 10. *Venustæ sunt genæ tuæ* בַּתּוֹרִים *in turturibus.* Et ver. 11. תּוֹרֵי *Turtures aurifaciemus tibi cum punctis argenti.*

תּוֹרָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. תּוֹרָה תּוֹרַת תּוֹרָתִי תּוֹרוֹתַי תּוֹרָתְךָ תּוֹרוֹתֶיךָ תּוֹרָתוֹ תּוֹרוֹתָיו. Cætera cum opus erunt, ex te formabis ad Grammatices præcepta. Doctrina, id quo instruitur aliquis, sic dictum per tralationem, quasi verborum iactationem diceres. Hinc sępius sumitur pro lege, eo quòd rectum doceat, & est generale ad omnes libros scripturæ sanctæ, pentateuchi autem maxime, & illius præsertim partis, quæ Diuina, iudicialia, & ceremonialia præcepta continet, sicut est lex holocausti, oblationis, peccati, delicti, pacificorum, iumenti, volucris, & reptilium, puerperæ, lepræ, leprosi, psoræ, illius, qui fluxum patitur, Zelotipiæ, nazarei, templi, & huiusmodi cætera; hoc est, doctrina, & institutio, quo modo agendum sit in his rebus, quod notes velim. [*Ammaestramento, legge, doctrina, instruttione.*] Synonima sunt דָּת lex, & לֶקַח acceptio, quæ suis locis vide מִשְׁפָּט verò, & חֹק & מִשְׁמֶרֶת quid significent, suis locis habes. Radix est ירה, quamuis aliquibus sit תור, ab indagine & exploratione forsitan, quod non placet. Illud tamen 2. Sam. 7. 19. videtur hinc esse, & nomini תור correspondere, quod habetur. 1. Par. 17. 17. vt suo loco paullo superius positum, ibi vide, & confer locos. Et hoc est (inquit) תּוֹרַת lex hominis Domine Deus. Vel certè, hæc est exploratio hominis, id est, sic explorari solet vir præpotens. Loci aliquot vel ob imitationem, vel ob elegantiam sermonis, vel etiam ob nominis significationem obseruandi.

לכר	כִּי לֹא תֹאבַד תּוֹרָה מִכֹּהֵן :	*Legem non perire a sacerdote. Ier. 18. 18.*
לחב	מָה אָהַבְתִּי תּוֹרָתֶךָ :	*Amare legem. Psal. 119. 97.*
לחב	שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תּוֹרָתֶךָ :	*Pacem multam esse amatoribus legis. Psal. 119. 165.*
לור	וְתוֹרָה אוֹר :	*Legem esse lucem. Pro. 6. 23.*
לחת	תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָאֶזְרָח :	*Legem vnã esse omnibus de Pascha. Exo. 12. 49.*
לין	אֵין תּוֹרָה :	*Legem non esse. Thren. 2. 9.*
ליטון	וְתוֹרָתִי כְּאִישׁוֹן עֵינֶיךָ	*Legẽ esse vt pupillã oculi. Pro. 7. 2.*
לשת	תּוֹרַת אֱמֶת הָיְתָה בְּפִיהוּ :	*Legem ueritatis esse in ore alicuius. Mal. 2. 6.*
לשת	וַתִּתֵּן לָהֶם מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת :	*Dare leges veritatis, &cæt. Neh. 9. 13.*
לשת	וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת :	*Legem esse veritatẽ. Ps. 119. 142.*
לתס	וְזֹאת תּוֹרַת הָאָשָׁם :	*Lex delicti. Leuit. 6. 24.*
כתר	כֹּאר אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת :	*Declarare legem. Deut. 1. 5.*
כתמס	זֹאת תּוֹרַת הַבְّהֵמָה וְהָעוֹף :	*Lex volucris, &c. Leuit. 11. 46.*
כית	זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת :	*Lex domus. Ezec 43. 12.*
כקש	וְתוֹרָה יְבַקְּשׁוּ מִפִּיהוּ :	*Querere legem ab ore alicuius. Mal. 2. 7.*
דכי	לְשַׁמֹּר אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת :	*Seruare verba legis. Deut. 17. 19.*
דרש	לִדְרֹשׁ אֶת תּוֹרַת יי׳ :	*Querere legẽ domini, &c. Esd. 7. 10.*
סחזין	הַאֲזִינָה עַמִּי תּוֹרָתִי :	*Auscultare legem. Psal. 78. 1.*
סכים	הַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ :	*Aspicere mirabilia de lege. Psalm. 119. 18.*
סכין	וְהַלְּוִיִּם מְבִינִים אֶת הָעָם ל׳ לַתּוֹרָה :	*Intelligere facere populum lege. Neh. 8. 8.*
הגדיל	יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר :	*Magnificare legem. Esa. 42. 21.*
סגה	וּבְתוֹרָתוֹ יֶהְגֶּה יוֹמָם וָלַיְלָה	*Meditari in lege. Psal. 1. 2.*
סודע	וְכָל תּוֹרֹתַי הוֹדַע אוֹתָם :	*Scire facere leges templi, &cæt. Ezec. 43. 11.*
סכשיל	הַכְשַׁלְתֶּם רַבִּים בַּתּוֹרָה :	*Impingere facere multos in lege. Mal. 2. 8.*
סלך	הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת יי׳ :	*Ire in lege Domini. Psal. 119. 1.*
סלך	וּבְתֹרָתוֹ לֹא הָלָכוּ :	*Non ire in lege Domini. Ier. 32. 23*
ספר	הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ :	*Labefactare legem. Psal. 119. 126.*
סשיב	לְהָשִׁיבָם אֶל תּוֹרָתֶךָ :	*Reducere ad legem. Neh. 9. 29.*
סטליך	וַיַּשְׁלִכוּ אֶת תּוֹרָתְךָ אַחֲרֵי גַוָּם :	*Proijcere legem post tergum. Neh. 9. 26.*
זכח	וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים :	*Lex sacrificij pacificorũ. Leuit. 7. 1.*
זוב	זֹאת תּוֹרַת הַזָּב :	*Lex fluxum patientis, &c. Leuit. 15. 32.*
זכר	זִכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי :	*Recordari legis. Mal. 3. 22.*
חזק	לְמַעַן יְחַזְּקוּ בְּתוֹרַת יי׳ :	*Roborari in lege Domini. 2. Par. 31. 4.*
חטאת	זֹאת תּוֹרַת הַחַטָּאת :	*Lex peccati. Leuit. 6. 18.*
חכם	תּוֹרַת חָכָם מְקוֹר חַיִּים :	*Legem sapientis esse fontem vitæ. Leuit. 13. 14.*
חמס	כֹּהֲנֶיהָ חָמְסוּ תּוֹרָתִי :	*Sacerdotes iniuria afficere legem. Ezec. 22. 26.*
חנן	וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי :	*Largiri alicui legem. Psal. 119. 29.*
חסד	וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָהּ :	*Doctrinam pietatis esse super lingua alicuius. Pro. 31. 23.*
חפץ	כִּי אִם בְּתוֹרַת יי׳ חֶפְצוֹ :	*Voluntatem alicuius esse in lege Domini. Psal. 1. 2.*
חקק	וְזֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה :	*Statutum legis. Num. 19. 2.*
חתם	חֲתוֹם תּוֹרָה בְּלִמּוּדָי :	*Obsignare legem in aliquibus. Esa. 8. 15.*
יחול	וְתוֹרַת יי׳ אֵתָנוּ :	*Legem Dei esse oũ aliquib. Ier. 8. 8.*
יחל	לְתוֹרָתוֹ אִיִּים יְיַחֵלוּ :	*Expectare legi (legem) alicuius.*

פוס	תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה :	*Præcipere legem alicui. Deut. 33.4.*
פוס	וּמִצְוֹת וְחֻקִּים וְתוֹרָה צִוִּיתָ לָהֶם :	*Præcipere mandata, statuta, & legem alicui. Neh. 9.14.*
נרעת	זֹאת תּוֹרַת הַמְּצֹרָע :	*Lex lepræ. Leuit. 14.57.*
קנאס	זֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאוֹת :	*Lex Zelotipiæ. Num. 5.30.*
קרא	הִקְרֵא אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת	*Legere legem, &c. Deut. 31.11.*
רחק	מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ :	*Longe esse a lege. Psal. 119. 150.*
שאל	שְׁאַל נָא אֶת הַכֹּהֲנִים תּוֹרָה :	*Interrogare sacerdotes (de) lege. Agg. 2. 11.*
שום	וְתוֹרָה שָׂם בְּיִשְׂרָאֵל :	*Ponere legem in Israel. Psal. 78.5.*
שכח	תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי :	*Non obliuisci legem. Psal. 119.61*
שכח	וְתִשְׁכַּח תּוֹרַת אֱלֹהֶיךָ :	*Obliuisci legem. Hos. 4.6.*
שמע	וְלֹא שָׁמְעוּ בְּתוֹרָתוֹ :	*Non audire (obtemperare) in lege Dei. Esa. 42. 24.*
שמע	מִשְׁמוֹעַ אֶת הַתּוֹרָה :	*Auscultare legem. Zac. 7. 12.*
שמר	וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי :	*Seruare custodiam, mandata, statuta, et istructiones Dei. Gen. 26.5*
שמר	וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָמִיד :	*Custodire legem semper. Psalm. 119. 44.*
שמר	עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ :	*Non custodire legem. Psal. 119. 136*
שעע	אֲנִי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי :	*Oblectari lege. Ps. 119.70.*
שעע	כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי :	*Legem esse oblectationem alicuius. Psal. 119.77.*
תמס	תּוֹרַת יי תְּמִימָה :	*Legem Domini esse integram, &cæt. Psal. 19.8.*
תפש	וְתֹפְשֵׁי הַתּוֹרָה לֹא יְדָעוּנִי :	*Apprehensores legis. (sapientes.) Ier. 8. 2.*

תורין Nomen plurale Chaldaicum. Tauri, boues. [*Tori, dalla voce Chaldea detti.*] Hebraicè שור mutatione consueta ת in ש dicitur. Dan. 4.22. *Et herbam sicut tauris gustare te facient.* Esd. 6.9. *Et filios taurorum idest vitulos.* Radix est תור.

תורק Require inferius in ת ante ר, suo loco proprio.

תושב Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. תושב תושב תושבים תֹּשָׁבֵי תוֹשָׁבְךָ. Habitator inquilinus, incola, qui locum aliquem incolit. [*Habitatore, habitante.*] Notandum autem est, quòd אֶזְרָח ciuem significat, supra significationem simplicem habitatoris, quã habet, etiam aduenam significat, גֵּר verò peregrinum, qui aliunde venerint, ille manendi diu gratia, hic autẽ per aliquod tempus. In sequentibus locis tantùm forsitan inuenitur.

אב	וְתוֹשָׁבִים כְּכָל אֲבֹתֵינוּ ;	*Esse aduenas sicut patres, &cæt. 1. Par. 29.15.*
אב	תּוֹשָׁב כְּכָל אֲבֹתַי :	*Esse aduenam sicut patres, &cæt. Psal. 39.13.*
אכל	תּוֹשָׁב וְשָׂכִיר לֹא יֹאכַל בּוֹ :	*Habitatorem (aduenam) & mercenarium non edere pascha. Exo. 12. 45.*
זר	וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים :	*Filij aduenarum, &c. Leuit. 25.45.*
גור	גֵּר וְתוֹשָׁב אָנֹכִי עִמָּכֶם :	*Aliquem esse peregrinum & habitatorem cum alio. Gen. 23. 4.*
גור	כִּי גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי :	*Esse peregrinos et aduenas cũ Deo. Leuit. 25.23.*
גור	גֵּר וְתוֹשָׁב וַחַי עִמָּךְ :	*Peregrinum & aduenam viuere cũ aliquo. Leuit. 25.35.*
גור	וְכִי תַשִּׂיג יַד גֵּר וְתוֹשָׁב עִמָּךְ	*Manum peregrini & aduenæ apprehendere, &c. Leuit. 25.47.*
גור	וְלַגֵּר וְלַתּוֹשָׁב בְּתוֹכָם תִּהְיֶינָה :	*Aliquid esse peregrino & aduenæ intra aliquos. Num. 35. 15.*
גלעד	וַיֹּאמֶר אֱלֵיהוּ הַתִּשְׁבִּי מִתֹּשְׁבֵי	*Inquilini Galaad. Erant quidem*

propriè

		Esa. 42.4.
ילד	זֹאת תּוֹרַת הַיֹּלֶדֶת :	*Lex puerperæ. Leuit. 12.7.*
ילך	הַיֹּלֵךְ בְּתוֹרַת תְּמִימָם לֹא :	*Ire in lege Dei. Exo. 16.4.*
ילך	וּבְתוֹרָתוֹ מֵאֵנוּ לָלֶכֶת :	*Renuere ambulare in lege Dei. Psal. 12. 7.*
יצא	כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה :	*Legem egredi ex Syon. Esa. 2. 3.*
יצא	כִּי תוֹרָה מֵאִתִּי תֵצֵא :	*Legem egredi a Deo. Esa. 51.4.*
כתב	וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת :	*Scribere legem, &cæt. Deuteron. 31. 9.*
כתב	אֶכְתֹּב לוֹ רִבֻּי תוֹרָתִי :	*Scribere multitudines legis. Hos. 8. 12.*
לב	תּוֹרַת אֱלֹהָיו בְּלִבּוֹ :	*Legem Dei esse in corde alicuius. Psal. 37. 31.*
לב	עַם תּוֹרָתִי בְּלִבָּם :	*Legem Dei esse in corde populi. Esa. 51.7.*
למד	וּמִתּוֹרָתְךָ תְּלַמְּדֶנּוּ :	*Docere aliquem de lege. Ps. 94. 12.*
לקח	קַח נָא מִפִּיו תּוֹרָה :	*Accipere legem de ore alicuius. Iob 22.22.*
מאס	כִּי מָאֲסוּ אֶת תּוֹרַת יי :	*Reprobare legem Dei. Esa. 5.24.*
מאס	וְתוֹרָתִי לֹא מָאָסוּ הָּה :	*Reprobare (in) legem Dei. Ier. 6.19.*
מנחה	וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה :	*Lex oblationis. Leuit. 6.7.*
מעים	וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מֵעָי :	*Legem Dei esse in medio visceruin alicuius. Psal. 40.9.*
מצוה	בֵּין תּוֹרָה לַמִּצְוָה ;	*Controuersia aliquorum inter legẽ, præcepta, statuta, & iudicia, id est, siue de lege, siue de præceptis, &c. 2. Par. 19. 10.*
מצורע	וְאֹת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְּצֹרָע :	*Lex leprosi. Leuit. 14.2.*
משנה	וְכָתַב לוֹ אֶת מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת :	*Scribere secundum legis, Deutero. 17.18.*
משנה	אֶת מִשְׁנֵה תּוֹרַת מֹשֶׁה :	*Scribere secundum legis Mosis. Ios. 8. 32.*
נגע	זֹאת תּוֹרַת נֶגַע צָרַעַת :	*Lex plagæ lepræ. Leuit. 13. 59.*
נגע	זֹאת תּוֹרַת אֲשֶׁר בּוֹ נֶגַע צָרַעַת :	*Lex illius, qui plaga lepræ affectus est. Leuit. 14. 32.*
נגע	זֹאת הַתּוֹרָה לְכָל נֶגַע הַצָּרַעַת לַנֶּתֶק :	*Lex plagæ lepræ, & psoræ. Leuit. 14. 54.*
נזיר	וְזֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר :	*Lex Nazarei. Num. 6.13.*
נזר	עַל תּוֹרַת נִזְרוֹ	*Lex nazareatus. Num. 6. 21.*
נטה	מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי :	*Non declinare a lege. Psal. 119. 51.*
נטש	וְאַל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ :	*Non abijcere legẽ matris. Pro. 1.8.*
נעשה	כַּתּוֹרָה יַעֲשֶׂה :	*Fieri secundum Legem. Esd. 10. 3.*
נצר	הַבִּינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ :	*Custodire legem. Ps. 119.34.*
נשא	וְנִשְׂאֵים פָּנִים בַּתּוֹרָה :	*Leuare facies (honorare) in lege. Locus illustrandus. Mal. 2. 9.*
נתן	נָתַתִּי אֶת תּוֹרָתִי בְּקִרְבָּם :	*Dare legem in visceribus aliquorũ. Ier. 31. 32.*
ספר	וְהוּא סֹפֵר מָהִיר בְּתוֹרַת מֹשֶׁה	*Aliquem esse scribam festinum in lege Mosis. Esd. 7.6.*
ספר	וְאָזְנֵי כָל הָעָם אֶל סֵפֶר הַתּוֹרָה :	*Aures populi esse ad librum legis Neh. 8.4. (9.3.*
ספר	וַיִּקְרְאוּ בְסֵפֶר תּוֹרַת יי :	*Legere in libro legis Domini. Neh.*
עבר	כִּי עָבְרוּ תוֹרֹת :	*Transire leges. Esa. 24. 5.*
עבר	עָבְרוּ אֶת תּוֹרָתֶךָ :	*Transire legem Dei. Dan. 9.11.*
עזב	אִם יַעֲזֹבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי :	*Derelinquere legem. Psal. 89.31.*
עולה	זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה :	*Lex victimæ. Leuit. 6.2.*
עשה	לַעֲשׂוֹת אֶת הַמִّצְוָה וְאֶת הַתּוֹרָה :	*Facere (seruare) præceptum, & legem, &c. Ios. 22. 5.*
פוג	עַל כֵּן תָּפוּג תּוֹרָה :	*Legem cessare. Abac. 1. 4.*
פה	עַל פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר :	*Facere super ore legis, &c. Deut. 17.11.*
פה	טוֹב לִי תּוֹרַת פִּיךָ :	*Legem oris Dei esse bonum alicui, &c. Psal. 119.72.*
פשע	וְעַל תּוֹרָתִי פָּשְׁעוּ :	*Præuaricari super lege. Hos. 8..*

	גֵּרָעֶר	*proprie ians vibis inquilini, quando ferè omnes interfecti sunt ob facinus concubinæ, sicut leginus. Iud. 21.8. & dein appellabantur* תושב, *& nomine gentili* תשבי, *quod suo loco vide. Iudei putant, vrbem nomine* תושב *fuisse. 1. Reg. 17.1.*
כהן	תּוֹשַׁב כֹּהֵן וְשָׂכִיר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ :	*Habitatorem (aduenam) sacerdotis & mercenarium non edere sancta. Leuit. 22.10.*
עסר	וְלִשְׂכִירְךָ וּלְתוֹשָׁבְךָ הַגָּרִים עִמָּךְ :	*Mercenarium & aduenam habitare cum aliquo. Leuit. 25.6.*
עסל	כְּשָׂכִיר כְּתוֹשָׁב יִהְיֶה עִמָּךְ :	*Esse cum aliquo tanquàm mercenarium, & inquilinũ. Leui. 25.40.*

Radix est תשב.

תושיה Et sine Vau תְּשִׁיָּה, nomen fœmininum genere, sine plurali, de quo dubitatur, quid propriè significet. Ego deductum esse a radice יֵשׁ, vel ישה, & essentiam, existentiam simpliciter significare cẽseo. Hinc etiam dein pro lege sumitur, quasi vera essentia, vel saltem det eam obseruantibus se. [*Cosa in fatti reale, che è; & legge.*] Duodecim vicibus tantum inuenitur.

הגדיל	הַגְדֵּיל תּוּשִׁיָּה :	*Magnificare essentiam (legem) Esa. 28.30.*
הודיע	וְתוּשִׁיָּה לְלֹב הוֹדִעֵת :	*Cognoscere facere essentiam (legẽ) in immensum. Iob 26.3.*
התגלע	בְּכָל תּוּשִׁיָּה יִתְגָּלָע :	*Miscere se in omni essentia (lege.) Pro. 18.1.*
כפל	כִּי כִפְלַיִם לְתוּשִׁיָּה :	*Duplicia esse essentiæ. (Lege Diuinæ.) Iob 11.6.*
מוגג	וְתִמְּגֵנִי תְּשִׁיָּה :	*Liquefacere aliquem essentia. (re ipsa,) Iob 30.22.*
נדף	וְתוּשִׁיָּה נִדָּחָה מִמֶּנִּי :	*Essentiam esse expulsam ab aliquo. Iob 6.13.*
נצר	נְצֹר תְּשִׁיָּה וּמְזִמָּה :	*Custodire essentiam (legem) & cogitationem. Pro. 3.21.*
עז	עִמּוֹ עֹז וְתוּשִׁיָּה :	*Fortitudinem & essentiam esse cũ Deo. Iob 12.16.*
עצה	לִי עֵצָה וְתוּשִׁיָּה :	*Consilium & essentiam esse sapientiæ. Pro. 8.14.*
עשה	וְלֹא תַעֲשֶׂנָה יָדֵיהֶם תּוּשִׁיָּה :	*Manus alicuius non facere essentiam. Iob 5.12.*
צפן	וּצְפֻנִּים לִישָׁרִים תּוּשִׁיָּה :	*Abscondere essentiam (legem) alicui. Pro. 2.7.*
ראה	וְתוּשִׁיָּה יִרְאָה שְׁמֶךָ :	*Essentiam (virum essentiæ, legis) videre nomen Dei. Mich. 6.9.*

תותה Require inferius in ת ante ת, suo loco proprio,

ת ז

תזז Hinc deriuatur הֻתַּז, quod suo loco vide, in ה ante ת videlicet.

תזנות Nomen formæ fœmininæ, cum plurali masculino, quod non legitur in Biblijs, nisi cũ affixis, quę sunt תִּזְנוּתַיִךְ or תִּזְנֻתַיִךְ or תִּזְנוּתָיִךְ or תִּזְנוּתֵיהָ. Fornicatio, adulterium, scortatio tàm animi, quàm corporis, vt in Cal habes, ibi vide. [*Fornicatione, puttaneggio.*] In sequentibus locis tantum forsitan inuenitur.

גלה	וַתְּגַל תַּזְנוּתָיִךְ :	*Detegere scortationes. Eze. 23.18.*
הוסיף	וַתּוֹסֶף אֶל תַּזְנוּתֶיהָ :	*Addere super (ad) fornicationes. Ezec. 23.14.*
	וַתַּרְבִּי אֶת תַּזְנוּתֵךְ :	*Multiplicare fornicationem. Ezec. 16 ver. 25. & 26. & 29.*
הרבה	וַתַּרְבֶּה אֶת תַּזְנוּתֶיהָ :	*Multiplicare fornicationes. Ezec. 23.19.*
השחית	וַתַּשְׁחֵת עֲגָבָתָהּ מִמָּנָּה וְאֶת תַּזְנוּתֶיהָ :	*Corrumpere fornicationes præ fornicationibus, &c. Vide* הִשְׁחִי *Ezechiel 23.11.*
זכר	וְתִזְכְּרִי לֹא זָכַרְתִּי :	*Non recordari scortationum. Ezec. 16.22.*
זנה	עֹתֵי זִנָּה תַזְנוּתֶיהָ וְהִיא :	*Scortari scortationes. Eze. 11.43.*
טמא	וַיְטַמְּאוּ אוֹתָהּ בְּתַזְנוּתָם :	*Polluere aliquam in fornicatione. Ezec. 23.17.*
מעט	הֲמְעַט מִתַּזְנוּתַיִךְ :	*Aliquid esse parum ex scortationibus alicuius. Ezec. 16.20.*
נגלה	וְתִגָּלֶה עֶרְוָתֵךְ בְּתַזְנוּתַיִךְ :	*Tudenda reuelari (in scortationibus, &c. Ezec. 16.37.*
נשא	וְגַם אַתְּ שְׂאִי זִמָּתֵךְ וְאֶת תַּזְנוּתַיִךְ :	*Ferre scortationes suas. Eze. 23.35*
נתן	וַתִּתֵּן תַּזְנוּתַיִךְ עֲלֵיהֶם :	*Dare scortationes super aliquem. Ezec. 23.7.*
עזב	וְאֶת תַּזְנוּתַיִךְ מִמִּצְרַיִם לֹא עָזָבְתְּ :	*Nõ derelinquere scortationes, &c. Ezec. 23.8.*
שפך	וַתִּשְׁפְּכִי אֶת תַּזְנוּתַיִךְ עַל כָּל עוֹבֵר :	*Aliquam effundere scortationes super transeuntes. Ezec. 16.15.*
שפך	וַיִּשְׁפְּכוּ תַזְנוּתָם עָלֶיהָ :	*Aliquos effundere scortationes super aliquam. Ezec. 23.8.*

Radix est זנה.

ת ח

תוח Require superius in ת ante ו, suo loco proprio.

תחבלות Nomen plurale fœmininum, & cum affixo תַּחְבּוּלֹתָיו, de quo dubitatur quid propriè significet. Ego ex radicis primaria significatione, & locorum coniectura, technas cogitationes vafras, astutas, quibus homo consilia aliorum bona, vel mala euertere conatur; stratagemata, deuastationes interpretor. [*Astutia, inganno, stratagema.*] In sequentibus locis tantum inuenitur:

אין	בְּאֵין תַּחְבֻּלוֹת יִפֹּל עָם :	*Populum cadere, cum non sunt astutiæ. Pro. 11.14.*
התפך	מְתַהֵפֵךְ בְּתַחְבּוּלֹתָיו :	*Vertere se in astutijs. (Quidam exponunt vincula, a* חֶבֶל *fune. Iob 37.12.*
מרמה	תַּחְבֻּלוֹת רְשָׁעִים מִרְמָה :	*Astutias iniustorum esse fraudem. Pro. 12.5.*
עשה	וּבְתַחְבֻּלוֹת עֲשֵׂה מִלְחָמָה :	*Facere bellum in astutijs. Prouer. 20.18.*
עשה	כִּי בְתַחְבֻּלוֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ מִלְחָמָה :	*Facere sibi bellum in astutijs. Pro. 24.6.*
קנה	וְנִכּוֹן תַּחְבֻּלוֹת יִקְנֶה :	*Acquirere astutias. Pro. 1.5.*

Radix est חבל.

תחו Nomen proprium attaui Samuelis Prophetę. Tohu. [*Too.*] 1. Sam. 1.1. Filij תחו Tohu.

תחכמני Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs, & quid propriè significet, dubitatur. Aliquibus est nomen proprium, idem forsitan cum חכמוני, quod suo loco vide. Alijs appellatiuum, supremum sapientiæ gradum, & habitum supra alios excellentem designans. Mihi sapientissimum, & alios instruere valentem, ex coniugatione Pihel scilicet deductum, significare videtur. [*Sapientissimo.*] Quidam insuper ad Dauidem, alij ad Adinoẽ illud referunt. 2. Sam. 21. 8. *Hæc sunt nomina Heroum*

Dauidis; sedens in cathedra תַּחְכְּמֹנִי *Sapientissimus (vel sedentis in cathedra sapientissimi) caput triarij erat Adinoe &c.* Expende locum & omnes accuratius. Radix est חכם.

תַּחֲלוּאִים Nomen plurale masculinum, sine singulari, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs תַּחֲלוּאַי תַּחֲלוּאֵיכִי תַּחֲלוּאֶיהָ. Aegritudines, infirmitates. [*Malattie, infirmità.*] In sequentibus locis tantum forsitan inuenitur.

מות	וַיָּמֹת בְּתַחֲלוּאִים רָעִים:	*Non in ægritudinibus malis.2.Par.* 21.19.
מות	מְמוֹתֵי תַחֲלוּאִים יָמוּתוּ:	*Mori cruciatibus infirmitatum.Ier.* 16.4.
ראה	וּרְאוּ אֶת מַכּוֹת הָאָרֶץ הַהִוא וְאֶת תַּחֲלוּאֶיהָ:	*Videre ægritudines terræ, &c.Deu.* 29.216.
רעב	וְהַבָּה תַּחֲלוּאֵי רָעָב:	*Ægritudines famis.Ier.*14.18.
רפא	הָרוֹפֵא לְכָל תַּחֲלוּאֵיכִי:	*Mederi ægritudinibus. Psal.* 103.3

Radix est חלה.

תְּחִלָּה Nomen fœmininum genere, sine plurali, vertens He in Thau in regimine, & nonnullas seruiles literas a capite suscipiẽs, quæ sunt in Biblijs תְּחִלָּה תְּחִלַּת בַּתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה כַּתְּחִלָּה. Inceptio, initium, exordium. [*Principio, comminciamento.*] In sequentibus locis tantum forsitan inuenitur.

דבר	תְּחִלַּת דִּבְרֵי פִיהוּ סִכְלוּת:	*Principium verbi oris alicuius esse stultitiam.Eccl.* 10.13.
דבר	תְּחִלַּת דִּבֶּר יי בְּהוֹשֵׁעַ:	*Initium loquendi.Hos.*1.2.
היה	אֲשֶׁר הָיָה שָׁם אֲהָלוֹ בַּתְּחִלָּה	*Aliquid esse alicubi in principio. Gen.* 13.3.
חכמה	תְּחִלַּת חָכְמָה יִרְאַת יי:	*Principium sapientiæ esse timorem Dei.Pro.*9.10.
יעץ	יְעַצֶיךָ כַּבַּתְּחִלָּה:	*Restituere consiliarios sicut in principio.Esa.*1.26.
ירד	יָרוֹד יָרַדְנוּ בַּתְּחִלָּה:	*Descẽdere in principio.Gen.*43.20
יסד	וַיְהִי בַּתְּחִלַּת שִׁבְתָּם שָׁם:	*Initium habitandi alicuius. 2. Reg.* 17.25.
מלכות	בְּתְחִלַּת מַלְכוּתוֹ:	*Initium regni alicuius.Esd.*4.6.
מראה	וּמַרְאֵיהֶן רָע כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה	*Aspectum esse malum sicut in principio.Gen.*41.21.
כרה	אַחֲרֵי הַמַּרְאָה אֵלַי בַּתְּחִלָּה:	*Videri in principio. Dan.*8.1.
עלה	מִי יַעֲלֶה לָנוּ אֶל הַכְּנַעֲנִי בַּתְּחִלָּה:	*Ascendere in principio. Iud.* 1.1. *Vide etiam cap.* 20.18.
יגלם	בְּתְחִלַּת עֲלוֹת הַלָּקֶשׁ:	*Initium ascendendi alicuius. Amos* 7.1.
קציר	בְּתְחִלַּת קְצִיר שְׂעֹרִים:	*Principium messis hordeorum. Rut.* 1.22. *Vide etiam.*2.*Sam.*21.9.
קציר	מִתְּחִלַּת קָצִיר:	*Principium messis.*2.*Sam.*21.10.
ראה	אֲשֶׁר רָאִיתִי בַּחָזוֹן בַּתְּחִלָּה:	*Videre in principio.Dan.*9.22.
ראש	רֹאשׁ הַתְּחִלָּה יְהוּדָה:	*Caput initij, &c.Neh.*11.17.
שיב	הָשֵׁב בְּאַמְתַּחְתֵּינוּ בַּתְּחִלָּה:	*Redire in principio. Gen.*43.18.
תחנונים	בְּתְחִלַּת תַּחֲנוּנֶיךָ יָצָא:	*Principium obsecrationum. Dan.* 9.24.

Radix est חלל.

תּוֹחֶלֶת Require superius in ת ante ו, suo ioco proprio.

תַּחְמָס Nomen auis immundę in lege veteri, a rapacitate sic dictæ, verùm dubitatur qualis propriè sit. Alij noctuam, alij nicticoracem, alij accipitrem nocturnum, cymindin, alij denique harpyam esse putant. [*Ciuetta, barbagianni, arpia, ouero simil altro vccello.*] Leuit.11.16. & Deut.14.15. *Et filiam struthionis* וְאֶת הַתַּחְמָס *& harpyam*. Alibi non inuenitur. Alia volucrum nomina vide superius in עוף. Radix est חמס.

תַּחַן Nomen proprium viri ex tribu Ephraim. Tahan. [*Tahano.*] Num.26.35. לְתַחַן *Tahano familia Tahanitidis*. Hic fortassis est, de quo 1. Par.7. 25. וְתַחַן *Et Tahanus filius eius.*

Hinc fit תַּחֲנִי gentile, quod mox habes.

תַּחֲנָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs תַּחֲנָה תַּחֲנַת תַּחֲנָתִי תַּחֲנָתְךָ תַּחֲנָתְכֶם תַּחֲנָתוֹ תַּחֲנָתָם תַּחֲנָתֵיהֶם תַּחֲנָתֵנוּ תַּחֲנָתֶיךָ תַּחֲנָתְכֶן. Gratia. [*Gratia.*] Sepius verò sumitur pro supplicatione, obsecratione, qua quis gratiam postulat. [*Preghiera dimandando gratia, supplicatione.*] Loci aliquot obseruandi.

בוא	תְּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ:	*Supplicationem alicuius venire ante Deum.Psal.*119.170.
חיה	לֹא לְחַיֵּי הֵיוֹת לָהֶם תְּחִנָּה:	*Gratiam non esse alicui. (Non recipere preces eius.) Ios.*11.20.
חיה	כֹּל תְּפִלָּה כָּל תְּחִנָּה אֲשֶׁר תִּהְיֶה:	*Orationem & supplicationem esse alicui, &c.*1.*Reg.*8.38.
חיה	לִהְיוֹת עֵינֶיךָ פְּתֻחוֹת אֶל תְּחִנַּת עַבְדְּךָ:	*Oculos Dei esse apertos ad supplicationem alicuius.*1. *Reg.*8.52.
חיה	כִּמְעַט רֶגַע הָיְתָה תְּחִנָּה מֵאֵת יי אֱלֹהֵינוּ:	*Gratiam esse a Deo parumper. Esd.* 9.8.
כפיל	מַפִּיל אֲנִי תְחִנָּתִי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ	*Cadere facere gratiam suam (supplicationem) ante aliquem. Ier.* 38.26.
כפיל	לְהַפִּיל תְּחִנָּתְכֶם לְפָנָיו:	*Cadere facere supplicationem alicuius ante Deum.Ier.*42.9.
התחנן	וְאֶת תְּחִנָּתְךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּה	*Audire supplicationem alicuius, qua supplicat.*1.*Reg.*9.3.
התעלם	וְאַל תִּתְעַלֵּם מִתְּחִנָּתִי:	*Non se abscondere a supplicatione alicuius.Psal.*55.2.
התפלל	לְהִתְפַּלֵּל אֶל יי אֶת כָּל הַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה הַזֹּאת	*Orare orationem, & supplicationẽ.* 1.*Reg.*8.54.
נפל	תִּפֹּל נָא תְחִנָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ:	*Supplicationem alicuius cadere ante alium.Ier.*42.2.
נטה	וּפָנִיתָ אֶל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל תְּחִנָּתוֹ:	*Aspicere ad orationem, & preces alicuius.*1.*Reg.*8.28.
שמע	וְשָׁמַעְתָּ אֶל תְּחִנַּת עַבְדְּךָ:	*Auscultare ad supplicationem alicuius.*1.*Reg.*8.30.
שמע	וַיִּשְׁמַע תְּחִנָּתוֹ:	*Audire supplicationem alicuius. 2.Par.*33.103.
שמע	שָׁמַע יי תְּחִנָּתִי:	*Audire supplicationẽ alicuius, &c. Psal.*6.10.

Aliàs תְּחִנָּה est nomen proprium viri ex tribu Iuda. Tehinah. [*Teino.*] 1.Par.4.12. וְאֶת תְּחִנָּה. *Et tehinam patrem (conditorem) Ir naasæ*. Radix est חנן.

תַּחְנִי Nomen gentile masculinum, ex תַּחַן deriuatum, de quo paullo superius dictum est. Tahanites. [*Huomo della famiglia di Tahano.*] Num.26.35. *Tahano familia* הַתַּחְנִי *Tahanitidis*.

תַּחֲנוּנִים Nomen plurale masculinum, sine singulari, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs. תַּחֲנוּנִים תַּחֲנוּנַי תַּחֲנוּנֶיךָ תַּחֲנוּנֶיהָ תַּחֲנוּנָיו תַּחֲנוּנֶיהָ. Preces, supplicationes, quibus imploratur gratia. [*Preghiere parole compassioneuoli, degne di gratia.*) *Loci notandi.*

בכי	בְּכִי תַחֲנוּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:	*Fletus supplicationum alicuius.Iere.*3.21.
בקש	לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים	*Quærere orationem, & supplicationes, &c.Dan.*9.3.
דבר	תַּחֲנוּנִים יְדַבֵּר רָשׁ	*Pauperem loqui supplicationes. Pro.*18.22.
האזין	הַאֲזִינָה אֶל תַּחֲנוּנַי	*Auscultare ad supplicationes alicuius.Psal.*143.1.
הנחיל	וּכְתַחֲנוּנִים אוֹבִילֵם:	*Deducere aliquos in supplicationibus.Ier.*31.8.
הפיל	אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ:	*Cadere facere supplicationes ante Deum, &c.Dan.*9.19.
הרבה	הִרְבָּה אֵלֶיךָ תַּחֲנוּנִים:	*Multiplicare supplicationes ad aliquem.Iob* 40.22.
קול	שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי:	*Auscultare vocem supplicationum, &cæt.Psal.*28.2.
רוח	רוּחַ חֵן וְתַחֲנוּנִים:	*Versare super aliquem, spiritum gratiæ, & supplicationum. Zaca.* 12.10.
שמע	וַיִּשְׁמַע אֶל תַּחֲנוּנֵי עַבְדְּךָ:	*Auscultare (ad) preces alicuius. 2.Par.*6.21.
תחלה	בְּתְחִלַּת תַּחֲנוּנֶיךָ יָצָא:	*Initium obsecrationum. Dan.*9.24.

Radix est חנן.

תַּחֲנוֹנוֹת Nomen plurale fœmininum, eiusdem radicis & significationis cum superiori, quod semel legitur in Biblijs cum affixo תַּחֲנוּנוֹתַי. Preces, supplicationes. [*Preghi, degni di gratia.*] Psalm 86.6. *Et auscultа (in) vocem* תַּחֲנוּנוֹתַי *supplicationum mearũ.*

תַּחֲנֻת Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo תַּחֲנֻתִי. Castrametatio. [*Accampamento, l'accamparsi.*] 2.Reg.6.8. *Ad locum talem & talem erit* תַּחֲנֻתִי *castrametatio mea*. Radix est חנה.

תַּחְפַּנְחֵס } Nomen proprium vrbis Aegyptiacæ.
תַּחְפְּנֵחֵס } Tahpanhes. [*Tafanesa.*] Ierem.2.16. *Etiam filij Nophæ* וְתַחְפְּנֵס *& Tahpanesę.* Heth secundum a scriptura deficit, quemadmodum a Masara obseruatum est, ob aliquod mysterium forsitan. Et 47.7. *Veneruntque vsque ad* תַּחְפַּנְחֵס *Tahpanesam.* Ezec.30.18. וּבְתַחְפַּנְחֵס. *Et in Tahpenesa obscuratus est dies.*

תחר Vide in תחרה & התחרה, & nota.

תַּחְרָא Vel תַּחְרָא, nomen formæ masculinæ, quod bis in scriptura sacra legitur, & quid propriè significet ignoratur. Chaldeus paraphrastes, & post illum omnes pro lorica interpretati sunt. [*Corazza.*] Exo.28.33. *Opere textorio sicut est os* תַּחְרָא. *Loricæ erit, ne scindatur.* Et 39.23. *Et os pallij in medio eius sicut os* תַּחְרָא *loricæ.*

תחרה Verbum Cal neutrum, ex quadratis, quod legitur in Biblijs quatuor vicibus tantum in futuro, תִּתְחַר, & dubitatur, an sit ex hac radice, vel potius ex חתר, vel tandem Hithpahel a חרה, nec satis certum est, quid propriè significet. Communiori sententia radix est propria, & se immiscere, committere, ferè omnes interpretantur. [*Mescolarsi, meschiarsi, intricarsi.*] Vide עִבֵּר. Psal. 37.1. *Ne* תתחר *te immisceas in (cum) prospero via sua.* Et ver.8. *Ne* תִּתְחַר *te immisceas, tantum vt male agas.* Vide etiam superius in Hithpahel התחרה. Deriuatiuum huius est תחרה sequens.

תחרה Verbum Pihel neutrũ, ex quadratis, quod habet has voces tantum in Biblijs.

מְתַחֲרָה Part. præs.
תְּתַחֲרֶה Futurum.

Est autem idem iudicium de hoc cũ superiori Cal, sed nonnihil auget sensum coniugationis immutatio. Se immiscuit, diligenter commisit. [*Mescolarsi, intricarsi, benbene.*] Bis tantum inuenitur. Iere.12.5. *Et quomodo* תְּתַחֲרֶה *immiscebis te cum equis*. Hebraismus, hoc est, similem te putas equis pedum pernicitate. Et 22.15. *Quia tu* מִתַחֲרֶה *immisces te cum cædro*. Hebraismus vt superior.

תַּחְרֵעַ Nomen proprium viri ex Beniamin, qui & תַּאֲרֵעַ dicebatur Tahrea. [*Tareo.*] 1. Par. 9.42. וְתַחְרֵעַ. *Et tabreas.*

תַּחַשׁ Nomen masculinum genere, & declinatione תַּחַשִׁים. Melis, taxus, ab Hebręa voce videlicet. [*Tasso.*] Tredecim vicibus tantum inuenitur, ex quibus sequentes locos annotabis.

כסוי	וְנָתַנְתָּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תָּחַשׁ:	*Dare super operimentum pellis taxi.Num.*4.6.
מכסה	וּמִכְסֵה עוֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה:	*Tegumentum pellium taxorum desuper. Exo.*26.14.
מכסה	וּכְסוּ אוֹתוֹ בְּמִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ	*Tegere aliquid (in) tegumento pellis taxi.Num.*4.8.
מכסה	וְנָתַתָּ אוֹתָה וְאֶת כָּל כֵּלֶיהָ	*Dare aliquid ad (in) tegumẽtum pellis taxi.Num.*4.10.
מכסה	וּמִכְסֵה הַתָּחַשׁ:	*Operimentum (pellis) taxi. Num.* 4.25.
נעל	וְנַעֲלֵךְ תָּחַשׁ:	*Calceare aliquem taxo. [Pelle taxi.) Ezec.*16.10.
עור	וְעֹרֹת תְּחָשִׁים:	*Pelles taxorum. Exo.*25.5.
עור	וְעֹרֹת תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ:	*Adducere pelles taxorum. Exo.* 35.23.
עור	יִפְרֹשׂ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תָּחַשׁ:	*Expandere super aliquid operimentum pellis taxi. Num.*4.14.

Aliàs תַּחַשׁ est nomen proprium filij Nahoris ex pellicæ Reuma. Tahas. [*Tasso.*] Genes.22.24. וְאֶת תַּחַשׁ. *Et Tahasum.*

תַּחַת Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. תַּחַת תַּחְתִּי תַּחְתֶּיךָ תַּחְתֶּיכֶם תַּחְתֶּיהָ תַּחְתָּם תַּחְתֶּיהָן. Significat autem locum inferiorem cuiusliber rei, quo nomine latini carent, sed illud exprimunt præpositionibus, sub, infra; quod etiam atque etiam notes velim. [*Sotto.*] Coniungitur cum אֲשֶׁר, & eo quòd eleganter significat. [*Sotto che, inuece che.*] Assumit מ a capite מִתַּחַת, de sub; inferiore. [*Di sotto.*] Hinc exoriuntur phrases pulcherrimæ, & Hebraismi perquam elegantes infiniti, sicut in sequentibus annotabis.

אסכם	תַּחַת אַהֲבָתִי יִשְׂטְנוּנִי:	*Aduersari sub (vel pro) amore. Tsal.*109.4.
אלוה	הֲתַחַת אֱלֹהִים אָנֹכִי:	*Esse sub Deo. (loco Dei.) Gen.*30.2.
בוא	וּבוֹא רָשָׁע תַּחְתָּיו:	*Venire sub (vice, pro) aliquo. Pro.* 11.8.
בכס	וּבָנָן מִזְבֵּחַ תַּחַת הָהָר:	*Aedificare altare sub (secus) monte. Ezec.*24.4.
גאון	וְאֵת לָהֶם תַּחַת גַּאֲוָתָם:	*Aliquid esse alicui sub (propter) superbia. Soph.*2.10.
דכא	לְדַכֵּא תַּחַת רַגְלָיו:	*Conterere sub pedibus. Thren.*3.12.
הבא	תַּחַת הַנְּחֹשֶׁת אָבִיא זָהָב:	*Adducere aurum sub (pro) ære, &cæt. Esa.*60.17.
הבדיל	וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ:	*Diuidere inter aquas, quæ de sub firmamento sunt, &c. Locus declarandus. Gen.*1.7.
המליך	וְהִמְלַכְתִּי תַּחְתָּיו:	*Regnare facere sub (pro) aliquo. 2.Par.*1.8.
הניח	וְנִיחוּ תַּחְתָּיו:	*Relinquere sub se. (in loco suo.) Esa.*46.7.
העלה	וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ:	*Offerre victimam sub (pro) filio. Gen.*22.13.
העיק	הִנֵּה אָנֹכִי מֵעִיק תַּחְתֵּיכֶם:	*Affligere sub aliquibus, &c. (vide* העיק.) *Amos.*2.13.
הרחיב	תַּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתָּנִי:	*Dilatare gressus alicuius sub eo. 2.Sam.*22.37.
הרחיב	תַּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתָּי:	*Dilatare gressus alicuius sub eo. Psal.*18.37.
השים	יָשִׁיתוּ עָלַי רָעָה תַּחַת טוֹבָה	*Ponere malum sub (vel pro) bono, &cæt.Psal.*109.5.
השים	שִׂים נָא כוֹ' תַּחַת אֲצִילוֹת יָדֶיךָ:	*Ponere aliquid sub axillis. Ierem.* 38.12.

sus est Latitudinem ante portam הַתַּחְתּוֹנָה *inferiorem.* Radix est תחת.

תַּחְתּוֹנָה Nomen fœmininum genere, & declinatione תַּחְתּוֹנוֹת. Inferior. [*Di sotto.*] תַּחְתּוֹנָה verò productum habes in superiori תַּחְתִּון, ibi vide. Loci obseruandi.

תתיק	כִּי יוּכְלוּ אֲתִיקִים מֵהֵנָּה מִהַתַּחְתּוֹנוֹת:	*Exedras capaciores esse gazophilacijs inferioribus. Ezec.42.5.*
תרכס	וַתִּקְבְּצוּ אֶת מֵי הַבְּרֵכָה הַתַּחְתּוֹנָה:	*Piscina, inferior. Esaias.22.9.*
נתש	עַל כֵּן נִאְצַל מֵהַתַּחְתּוֹנוֹת:	*Detrahi ex inferioribus (cubiculis,) &c. Ezec.42.6.*
עלה	וְכֵן הַתַּחְתּוֹנָה יַעֲלֶה עַל הַעֲלִיּוֹנָה לַתִּיכוֹנָה:	*Thalamus inferior, &c. 1. Reg.6.6. Ascendere ad superiorem (ex) inferiori per mediam. Eze. 41.7.*
רנפש	הַרִצְפָּה הַתַּחְתּוֹנָה:	*Pauimentum inferius. Eze. 40.18.*

Radix est תחת.

תַּחְתִּית Nomen fœmininum genere, & declinatione, quod tamen nos reposuimus in תַּחְתִּיָּה, ,ibi quære. Inferior, & locus inferior. [*Di sotto.*] Exo.19.17. *Et collocarunt se* בְּתַחְתִּית *in inferiori (loco) montis.* Deuter.32.22. *Et ardebit vsque ad infernum* תַּחְתִּית *inferiorem.* Ezec.31.14. *Omnes quippe traditi sunt morti ad (in) terram* תַּחְתִּית *inferiorem.* Elegans inferni, vel sepulchri descriptio. Iob 41.16. *Sicut fragmen* תַּחְתִּית *inferioris.* (metæ scilicet.) Radix est תחת.

ת י

תִּיכוֹן Nomen masculinum genere, sine plurali Medius, qui mediam partem alicuius rei occupat. [*Chi è in mezzo, di mezzo.*] In sequentibus locis tantum forsitan inuenitur.

כריס	וְהִבְדִּילוּ הַתִּיכוֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים:	*Vectem medium in medio tabularum claudere, &c. Exo.26.28.*
כריס	וַיַּעַשׂ אֶת הַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן:	*Facere vectem medium, &c. Exo. 36.33.*
חצר	חָצֵר הַתִּיכוֹן:	*Atrium medium. Ezec.47.16.*

Radix est תוך.

תִּיכוֹנָה Nomen fœmininum genere, & declinatione תִּיכוֹנוֹת. Media, quæ mediam partem alicuius rei occupat. [*Che è in mezzo, di mezzo.*] In sequentibus locis tantum forsitan, & hoc repperiri conspicies.

כניס	וּמֵהַתִּיכוֹנוֹת בַּנִּין:	*Exedras capaciores esse gazophylacijs inferioribus & medios fabica. Ezec.42.5.*
נתש	נִאְצַל מֵהַתַּחְתּוֹנוֹת וּמֵהַתִּיכוֹנוֹת מֵהָאָרֶץ:	*Detrahi ab inferioribus (cubiculis) & medijs a terra. Ezec.42.6.*
עיר	לֹא יָצָא הָעִיר הַתִּיכוֹנָה:	*Non egredi (ad in) vrbem interiorem (mediam.) Iudei tamen ex Massara non vrbem, sed atrium legunt. Ezec.42.6.*
עלה	וְכֵן הַתַּחְתּוֹנָה יַעֲלֶה אֶל הָעֲלִיּוֹנָה לַתִּיכוֹנָה:	*Ascendere (ab) inferiori superiori (cubiculo medio) per mediũ) Ezec.41.7.*
עלה	עָלוּ עַל הַתִּיכוֹנָה וּמִן הַתִּיכוֹנָה:	*Ascendere super mediam (exedram) & a media ad tertiam. 1. Reg.6.8.*
כלה	פֶּתַח הַצֵּלָע הַתִּיכוֹנָה:	*Exedra media, &c. 1. Reg.6.8.*

Radix est תוך.

תִּימָא Require inferius in ת ante מ, suo loco proprio.

תֵּימָן Nomen formæ masculinæ, sine plurali, & cũ He aduerbiali in fine תֵּימָנָה. Meridies pars meridionalis, sic dicta, quòd respicienti ad orientem ad dextram sita sit. Dein sumitur ornatè pro austro, vento a meridie flante, & tunc est generis fœmININI, quod notes, velim. [*Mezzo giorno, parte, banda, & vento di mezzo giorno.*] Synonima sunt דָּרוֹם & נֶגֶב, & huic vltimo nonnunquàm additur ad maiorem declarationem. Loci notandi.

ארץ	וּמִן כְּרָדִים יֵצְאוּ אֶל אֶרֶץ הַתֵּימָן:	*Terra austri. Zac.6.6.*
בוא	עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן:	*Austrum venire, & insufflare hortum. Cant.4.16.*
בוא	אֱלוֹהַּ מִתֵּימָן יָבוֹא:	*Deum venire ab austro. Abac.3.3.*
דרך	שִׂים פְּנֶיךָ דֶּרֶךְ תֵּימָנָה:	*Ponere faciem itinere meridiei. Ezec.21.2.*
חדר	וַחֲדָרֵי הַדָּם:	*Cubicula austri. Vide* חדר *Iob 9.9.*
חנם	חֹנִים תֵּימָנָה;	*Castrametari ad meridiem. Nume. 10.6.*
נס	יָנַח וְצָפוֹנָה וְתֵימָנָה וּמִזְרָחָה:	*Leuare oculos ad ocidentem, & aquilonem, & meridiem, & oriẽtem. Deut. 3.27.*
ירך	עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן תֵּימָנָה;	*Latus ad meridiem. Nu. 3.28.*
כלא	וּלְתֵימָן אַל תִּכְלָאִי:	*Dicere meridiei, ne retineas, &c. Esa.43.6.*
נהג	וַיַּנְהֵג בְּעֹזּוֹ תֵימָן:	*Ducere aphricum. Psal.78.26.*
סערה	וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן;	*Ire in procellis austri. Zac.9.14.*
פאה	לְצֵאַת נֹגַהּ תֵּימָנָה:	*Angulus austri meridiei. Ex.26.18*
פאה	וּפְאַת נֶגֶב תֵּימָנָה:	*Angulus austri meridiei. Ezec. 47.19.*
פרש	יְפָרֹשׂ כְּנָפָיו לְתֵימָן:	*Expandere alas austro. (ad austrum.) Iob 39.26.*
צלע	עַל צֶלַע הַמִּשְׁכָּן תֵּימָנָה:	*Latus ad meridiem. Exo.26.35.*
קצה	וְגַבָּה מִקְצֵה תֵימָן:	*Extremitas meridiei. Ios.15.1.*

Aliàs תֵּימָן est nomen proprium ducis nepotis Esau, quem & חֲמָנָע dictum fuisse censeo, ibi vide. [*Teman*]*o ti mone.* [*Temano.*] Gen.36.11. תֵּימָן *Temanus.* Et ver. 16. *Dux* תֵּימָן *Teman.* Scribitur hic cum Vau, sed Hebrei cõstanter ex Massara legunt תֵּימָן, vt arbitrer, illud Vau esse Iod protractum ob aliquod mysterium. Ab hoc denominata est & regio quædam Teman. [*Temana.*] Iere 49.7. *An amplius non est sapientia* בְּתֵימָן *in Teman? &c.* Et ver. 20. *Ad habitatores* תֵּימָן *Teman.* Amos 1.12. *Et dimittam ignem* בְּתֵימָן *in Teman.* Ezec.25.13. *Et dabo eam desolatam* מִתֵּימָן *præ Teman.* Ex supradictis locis aliquis colligere posset, nõ solum regionem, sed vrbem etiam huius nominis extitisse, quod notes velim. Radix est ימן

תֵּימָנִי Nomen gentile, masculinum genere. Temanites. [*Huomo della prouincia di Temana.*] Iob 2.11. *Eliphazeus* הַתֵּימָנִי *Temanites. Gen.36.35. Husamus ex prouincia* הַתֵּימָנִי *Temanitide. Radix est* ימן

תֵּימָנִי Nomen proprium viri ex tribu Iudæ Temeni. [*Temenio.*] 1.Par.4.6. תֵּימְנִי *Et Temenium* Radix est ימן

תִּיצִי Nomen gentile masculinum genere, sed dubitatur, an ex patre, vel ex patria sic dicatur. Tizius [*Tizio.*] 1. Par. 11.45. *Et Iohas frater eius* הַתִּיצִי *Tizius.*

תִּירֹס Require inferius in ת ante י, suo loco proprio.

תִּירוֹשׁ Nomen masculinum genere, sine plurali, suscipiens affixa, quę sunt in Biblijs. תִּירֹשְׁךָ תִּירֹשׁ Est autem generale, vinum, oleum, & quicquid liquidorum huius generis colligitur, significans, quamuis de musto præcipuè intelligatur, præsertim cum oleum adiunctum habet. Neque tamen significationis etymon satis certum est, & si quidam dictum autumant,

		4.24.
פתח	תַּחַת הֶבֶל:	*Deprimi sub aliquo. Iob 19.13.*
פכן	תִּחְתָּו שְׁחֹחוּ עוֹדִי רָבָב; וְשֶׁכֶן תַּחְתָּיו:	*Habitare sub se, (in loco suo.) 2. Sam.7.10.*
פלח	וַיִּשְׁלַח אַבְנֵר מַלְאָכִים אֶל דָּוִד תַּחְתָּו:	*Mittere nuntios sub te. (Vice tui, vel clam, vt alijs placet.) 2. Sam. 3.12.*
מאל	שְׁמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי:	*Lævam esse sub capiti (capite) alicuius. Cant.2.6.*
מים	תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם לִי הוּא:	*Quicquid est sub cælo, Dei esse. Iob 41.2.*
מים	וְאֶבְחָה כִּי מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם;	*Delere de sub cælo. Deut.9.15.*
מתם	שֶׁיַּעֲמֹל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:	*Laborari sub sole. Eccl.1.3.*
פתח	וְתַחַת עַכְשׁוּב תַּחַת שְׂפָתָיו:	*Venenum aspidum esse sub labijs alicuius. Psal.140.4.*

Cæterum & in Syriaco idiomate hoc nomen idem significat, quod sub forma propria תְּחוֹת suscipit in Biblijs hæc affixa תַּחְתּוֹהִי Iere. 10.11. *Peribunt è terra, & de* תְּחוֹת *sub cælis istis. Dan.4.9.* תַּחְתּוֹהִי *Sub ea (arbore (potiebatur vmbra, &c.* Et ver.18. תַּחְתּוֹהִי *Sub ea degebat fera campi.* Et ver. 11. *Aufugiat fera de* תַּחְתּוֹהִי *sub ea.*

Alias תַּחַת est nomen proprium loci, vbi fuit vicesima secunda Israelitarum mansio. Tahath. (Tahata.) Num.33.26. *Et castrametati sunt* בְּתַחַת *in Tahata.*

Est insuper nomen proprium viri Leuitæ. [*Tahato.*] 1.Par.69. תַּחַת *Tahatus filius eius.*

Fuit alter tahatus Ephraim nepos. 1. Par.7.20. וְתַחַת *Et tahatus filius eius.*

Deriuatiua huius sunt. תַּחְתִּים תַּחְתִּיִּים תַּחְתּוֹן תַּחְתּוֹנָה תַּחְתִּית.

תַּחְתִּיָּה Nomen fœmininum genere, & declinatione, תַּחְתִּיּוֹת, quod tamen etiam a תַּחְתִּית deduci potest, de quo mox agemus. Inferior, infima, & locus inferior, vel etiam certè inferioritas, si licet ita loqui docendi gratia. [*Di sotto, bassissima, luoco basso, bassezza.*] Loci notandi.

ארץ	בְּתַחְתִּיּוֹת הָאָרֶץ:	*Venire in infimis terræ. Ps.63.10.*
ארץ	רָקַמְתִּי בְּתַחְתִּיּוֹת אָרֶץ:	*Variegari in inferioribus terræ. (poeticè ventris infima intelligit.) Psal.139.15.*
ארץ	הִרִיעוּ תַחְתִּיּוֹת אָרֶץ:	*Inferiora terræ iubilare. Esa.44.23*
ארץ	הוֹשַׁבְתִּיךְ בְּאֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת:	*Collocare in terra inferiorum. Eze. 26.20.*
כור	שַׁתְּנִי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת:	*Ponere in lacu inferioritatum. (inferiori. (Psal.88.7.*
כור	קָרָאתִי שִׁמְךָ יי מִבּוֹר תַּחְתִּיּוֹת:	*Vocare Deum ex lacu inferiorum. Thren.3.19.*
עלם	וְאֶת גֹּלַת תַּחְתִּיּוֹת:	*Fontes inferiores. Ios.15.19.*
מאול	וְהַצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה	*Eripere de sepulchro (inferno) infimo. Psal.86.13.*

Radix est תחת.

תַּחְתִּים Nomen proprium regionis, sic fortasse dictæ quòd esset depressa. Tahtim. [*Tatima.*] 2.Sam.24.6. *Et ad terram* תַּחְתִּים *Tahtimam nouam.* Radix est תחת.

תַּחְתִּים Nomen plurale sine singulari, quod semel legitur in Biblijs. Inferiora, infima. [*Luoco di sotto, a piè piano.*] Gen. 6.16. תַּחְתִּים *Infimis, (locis) secundis, & tertijs facies eam.* Radix est תחת.

תַּחְתּוֹן Nomen masculinum genere, sine plurali, & cum He adiectitio in fine תַּחְתּוֹנָה, producte, nam correptum est aliud nomen per se, vt mox habes. Inferior. [*Di sotto.*] Ios. 16.3. *Vsque ad terminum Bethoronæ* תַּחְתּוֹן inferioris. Ezec. 40.19. *Et men-*

כסיס	יְשִׂימוּ תַחְתָּיו:	*Ponere sub aliquo. Exo.17.12.*
כסיס	לַחְמָךְ יָשִׂימוּ מָזוֹר תַּחְתֶּיךָ:	*Ponere panem alicuius compressionem sub eo. Locus dilucidandus. Abd.1.7.*
כסמיר	וְאַשְׁמִיד פִּרְיוֹ מֵעָל וְשָׁרְשָׁיו מִתָּחַת:	*Abolere fructum desuper, & radicem de sub. (Inferius.) Amos 2.9.*
זנה	וַתִּזְנִי אֲהֳלָה תַּחְתָּי:	*Scortari sub aliquo. Ezec. 23.5.*
חסה	וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה:	*Recipere se sub alijs alicuius. Psal. 91.4.*
יריעה	אֲרוֹן בְּרִית יי׳ תַּחַת יְרִיעוֹת	*Esse sub cortinis. 1. Par.17.1.*
ישב	שֵׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו:	*Sedere sub se. (Est non moueri loco.) Exo.16.29.*
ישב	הֵשְׁבוּ תַחְתָּם:	*Sedere sub aliquo. (Est in loco illius manere, vel locum) illius occupare. Deut.2.12.*
ישב	וַיֵּשֶׁב תַּחַת הָאֵלָה:	*Sedere sub quercu. Iud.6.11.*
ישב	וַיֵּשֶׁב תַּחַת לֹתֶם אֶחָד:	*Sedere sub iunipero. 1. Reg.19.5.*
ישב	וַיֵּשְׁבוּ אִישׁ תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ:	*Sedere sub vite, & ficu. Mich.4.4.*
לשון	תַּחַת לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן:	*Laborem & iniquitatem esse sub lingua alicuius. Psal.10.17.*
מות	יוּמַת תַּחַת יָדוֹ:	*Mori sub manu alicuius. Ex.21.20.*
מות	וַיָּמֹת תַּחְתָּיו:	*Mori sub se. (in codẽ loco. (2. Sam. 2.23.*
מות	מִי יִתֵּן מוֹתִי אֲנִי תַּחְתֶּיךָ:	*Mori sub (pro, vice) aliquo. 2. Sam. 19.1.*
מות	הַהַחַת זֹאת לֹא יוּמַת שְׁנֵעִי:	*Mori sub (propter) aliqua re. 2. Sam.19.22.*
מלך	וַיִּמְלוֹךְ חָנוּן בְּנוֹ תַּחְתָּיו:	*Regnare sub (pro) aliquo, 2. Sam. 10.1.*
נקבר	וַתִּקָּבֶר מִתַּחַת לְבֵית אֵל:	*Sepeliri de sub alicui (aliquo) loco, &c. Gen.35.8.*
נתן	וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ:	*Dare animam (sub pro, vice) anima, &c. Exo.22.23. Vide etiam Leuit.24.20.*
נתן	וַיִּתְּנוּ אֶת חַרְבוֹתָם תַּחַת רַאֲשֵׁיהֶם:	*Dare gladios sub capite. Ezec. 32.27.*
נתן	נָתַתִּי כִפְרְךָ מִצְרַיִם כּוּשׁ וּסְבָא תַּחְתֶּיךָ:	*Dare aliquem aliquem sub (pro) alio. Esa.43.3.*
סגר	וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה:	*Claudere carne sub (vice) costa. Gen.2.21.*
עכר	חַטָּת אֲשֶׁר לֹא עָבַרְתָּ:	*Aliquid accidere sub quia (eo, q) non colueris, &c. Deut.28.47.*
עדה	וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ	*Stare sub arbore. Gen.18.8.*
עמד	וְעָמַדְנוּ תַּחְתֶּיךָ:	*Stare sub se. (Est non moueri loco.) 1. Sam.14.9.*
עשה	תַּחַת מַה עָשָׂה יי׳:	*Facere aliquid sub (pro) aliqua re. Ier.5.20.*
נצח	וּמִתַּחְתָּיו יִצְמָח:	*Germinare de sub se. Zac.6.12.*
קום	וְלֹא קָמוּ אִישׁ מִתַּחְתָּיו:	*Non surgere de sub se. (Est non moueri loco.) Exo.10.23.*
קום	וָאָקוּם תַּחַת דָּוִד אָבִי:	*Surgere sub (pro) aliquo. 1. Reg. 8.20.*
ראה	תַּחַת אָוֶן רָאִיתִי אָהֳלֵי כוּשָׁן:	*Videre aliquid sub iniquitate. Abac.3.7.*
רכן	לִרְבֹּץ תַּחַת מַשָּׂאוֹ:	*Cubare sub onere. Exo.23.5.*
רגז	וַתַּחְתַּי אֶרְגָּז:	*Tremere sub se. Abac.3.15.*
רגל	וַיַּרְגֵּל תַּחַת רַגְלָיו:	*Caliginem esse sub pedibus Dei. Psal.18.10.*
רדף	יִשְׂטְנוּנִי תַּחַת רָדְפִי טוֹב:	*Aduersari sub (pro, vice) insequendi bonum. Psal.38.21.*
רמון	וְשָׁאוּל יֹשֵׁב בְּקָצֵה הַגִּבְעָה תַּחַת הָרִמּוֹן:	*Sedere sub malo punico. 1. Sam. 14.2.*
שות	בִּישַׁת לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר	*Ponere semen sub (pro) alio. Gen.*

275 ת כ ת כ ת כ

וּמִים רִבֵּן בְּמָדָה :	*Aptare aquas in mensura. Iob* 28.25.
אֲנִי תִּכַּנְתִּי עַמּוּדֶיהָ סֶלָה :	*Aptare columnas terræ. Psalm.* 75.4.
מִי תִכֵּן אֶת רוּחַ יי׳ :	*Aptare spiritum (ventum) domini. Esa.* 40.13.
וְשָׁמַיִם כַּזֹּרֶת תִּכֵּן :	*Aptare cælos in palmo. Esa.* 40.12.

תִּכֵּן Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Dispositio, ordinatio, aptatio. [*Accommodamento, ordinatione.*] Exo. 5.18. וּתְכֻן *Et ordinationem laterum debitis.* Hebraismus, hoc est disponetis summam laterum, sicut antea facere soliti eratis. Ezec. 45.11. *Modius, & bathus* תְּכֻן *Dispositionis vnius erunt.* [*Accommodati tutti ad vn modo.*

Aliàs est nomen proprium oppidi in Simeonis Tribu Tochen. [*Tochena.*] 1. Par. 4.32. וּתֹכֶן *Et tochen.* Quidã putant, hanc vrbem esse עֵתֶר, quod fortasse falsum est.

תִּיכוֹן / **תִּיכוֹנָה** } Require superius in ת ante י, suo loco proprio.

תְּכוּנָה Require paulò superius, & nota.

תְּכוּנִית Nomen formæ fœmininæ, sine plurali. Ordinatio, dispositio. [*Ordinatione, accommodamento.*] Ezec. 28.12. *Tu obsignator* תְּכוּנִית *dispositionis.* Hebraismus, hoc est, summam dispositionis contines. Et 43.10. *Et metientur* אֶת הַתְּכוּנִית *dispositionem. Figuram* scilicet domus disponendæ. Nec alibi fortasse reperitur. Radix est תכן.

תַּכְרִיךְ Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Amictus, pallium, sic dictum, quòd homo illo se inuoluat, a כרך radice Chaldaica, quæ inuoluere significat. [*Manto, pallio.*] Vide מְעִיל. Est. 8.15. וַתַּכְרִיךְ *Et pallio byssi & purpuræ.*

ת ל

תֵּל Lege radices תלה תלל, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

תֵּל Nomen formæ masculinæ, sine plurali, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs תֵּל תָּלָה תֹּלֶם Cumulus, tumulus, aceruus. [*Monte.*] Vide גַּל. In sequentibus locis tantùm forsitan inuenitur.

וְהָיִתָה תֵּל עוֹלָם :	*Vrbem esse tumulum seculi, &cæt. Deut.* 13.17.
וְהָיִתָה לְתַל שְׁמָמָה :	*Vrbem esse tumulo (in tumulum) desolationis. Ier.* 49.2.
וַיְשִׂימָהּ תֵּל עוֹלָם :	*Ponere vrbem (in) tumulum seculi, &c. Ios.* 8.28.
וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ :	*Vrbem ædificari super tumulo suo. Ier.* 30.18.
הָעֹמְדוֹת עַל תֹּלָם :	*Vrbes stare super tumulo suo. Ios.* 11.19.

Radix est תלל, & illic habentur eius composita.

תְּלִי Require paulo inferius suo loco proprio.

תְּלַל Duplicata habentur paulò inferius, suo loco proprio.

תְּלָא Quæ videntur ex hac radice fieri, sunt a תלה, Aleph loco He posito videlicet, ibi vide, & nota.

תֵּל אָבִיב Quod aliquibus nomen proprium loci est, habetur in אָבִיב, ex quo, & תֵּל a radice תלל, compositum est, ibi vide, & nota.

תְּלָאוֹבוֹת Nomen plurale fœmininum, quod semel legitur in Biblijs, & quid propriè significet, dubitatur. Communiori sententia radix est לאב, & siccitates, ariditates exponitur. [*Siccità.*] Sunt, qui ab אבל per literarum metathesin deducant, & desolationes interpretantur, quasi luctum dicerent. Quidam Hebræorum ex תֵּל & אבה deflectunt, quasi aceruum dicas, vbi nihil non desideretur. Non desunt tandem, qui ad להב reducant, quasi terram flammarum, idest ardore solis inflammatam, & adustam. Hos. 13.5. *Ego noui te in deserto, in terra,* תְּלָאוּבוֹת *siccitatum.* Expende locum accuratius, & omnes.

תְּלָאָה Nomen fœmininum genere, sine plurali. Defatigatio, tam animi, quàm corporis molestia. [*Stanchezza, stracchezza, lassitudine, fiacchezza.*] Quater solum forsitan inuenitur.

וְנִקְף רֹאשׁ וְתִלְאָה :	*Circundare aconito & molestia. Thren.* 3.2.
אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצָאתְנוּ :	*Cognoscere molestiam, quæ aliquos inuenerit. Num.* 20.14.
אַל יִמְעַט לְפָנֶיךָ אֶת כָּל הַתְּלָאָה :	*Molestiam, quæ inuenerit aliquos, non esse parum ante Deum. Neh.* 9.32.
אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצָאָתְם בַּדֶּרֶךְ :	*Narrare defatigationem, quæ inuenerit aliquos in via. Exo.* 18.8.

Radix est לאה.

תַּלְאַשַּׁר Nomen proprium regionis, quod & sine Aleph תִּלְשַׁר nonnunquàm scribitur. Telasar. [*Telasara.*] 2. Reg. 19.12. *Et filios Eden, qui sunt* בְּתִלְאַשַּׁר *in telasara.* Esa. 37.11. *Qui sunt* בְּתִלְשַׁר *in Telasara.*

תַּלְבֻּשֶׁת Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Indumentum, vestimentum. [*Veste, vestimento.*] Esa. 59.17. *Et induit se vestimentis vindictæ* תַּלְבֻּשֶׁת (*pro indumento*) Radix est לבש.

תֶּלֶג Nomen Chaldaicum, masculinũ genere. Nix. [*Neue.*] Hebraice שֶׁלֶג, solita mutatione ת in ש facta, dicitur. Dan. 7.9. *Vestimentum eius erat* כְּתֶלֶג פְּלַכָּר tanquàm nix alba Compositum huius est תֶּלֶגֶת פְּלַכָּר sequens.

תִּלְגַת פִּלְנֶאסֶר / **תִּלְגַת פִּלְנֶסֶר** } Nomen proprium regis Assiriorum, qui & תִּגְלַת פִּלְאֶסֶר, vel תִּגְלַת פִּלְאֶסֶר dicebat. Tilgath pilneser, vel pilneser. [*Tilgate, filnesaro.*] 1. Par. 5.6. *Quẽ transmigrare fecit* תִּלְגַת פִּלְנֶסֶר *Tilgatus pilneserus rex Assiriæ.* Et ver. 26. *Et spiritum* תִּלְגַת פִּלְנֶסֶר *Tilgati philneseri regis Assiriorum, &c.* Compositum est ex duabus dictionibus, vt vides.

תּוֹלֶד / **תּוֹלְדוֹת** } Require superius in ת ante ו, suo loco proprio.

תָּלָה Verbum Cal actiuum, ex quiescentibus Lamed He, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

תָּלָה תָּלִיתָ / תָּלוּ	Præteritum.
תָּלוּי תָּלוּם	Part. præs.
תָּלוּי תָּלוּם אוֹ תְּלוּאִים אֲתוּלִים אֲתוּלִים	Part. pass.
לִתְלוֹת	Futurum.
תְּלֵהוּ	Imperatiuus.
לִתְלוֹת	Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas Grammaticales. תָּלִינוּ est etiam futurum ex Hiphil הוֹקִיעַ; ibi vide Suspẽdit. [*Suspẽdere, appiccare.*] Vide הוֹקִיעַ Viginti & quinque vicibus inuenitur, ex quibus sequentes locos annotabis.

וְאִיתִי אֶת אַבְשָׁלוֹם תָּלוּי בָּאֵלָה :	*Suspensus in vlmo. 2. Sam.* 18.11.
תֹּלֶה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה :	*Suspendere terram super nihilo, Iob* 26.7.
וַיִּתְלוּ עַל הַבְּרֵכָה בְּחֶבְרוֹן :	*Suspendere super piscina. 2. Sam.* 4.12.
וְהָיוּ חַיֶּיךָ תְּלֻיִּים לְךָ מִנֶּגֶד :	*Vitam alicuius esse suspensam è regione. Deut.* 28.66.
אִם יִקְּדוּ מִכְנוֹ יַחַד לְהָלוֹת עָלָיו כָּל כְּלִי :	*Suspendere vas super clauo. Ezec.* 15.13.
יִתְלוּ עָלָיו כָּל כְּבוֹד בֵּית אָבִיו	*Suspendere gloriam domus super aliquo, &c. Esa.* 22.24.
עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כִנּוֹרוֹתֵינוּ :	*Suspendere cytharas super salices. Psal.* 137.2.
אֶלֶף דִּמְּגֵן תָּלוּי עָלָיו :	*Clipeus suspensus. Cant.* 4.4.
עַמִּי תְלוּאִים לִמְשׁוּבָתִי :	*Populus suspensus auersioni Dei. Vide* מְשׁוּבָה *Hos.* 11.8.
וְתָלָה אוֹתְךָ עַל עֵץ :	*Regem suspendere aliquem super lignum. Gen.* 40.19.
וְתָלִיתָ אוֹתוֹ עַל עֵץ :	*Suspendere aliquem super lignum. Deut.* 21.22.
וְאֶת מֶלֶךְ הָעַי תָּלָה עַל הָעֵץ	*Suspendere regem super lignum. Ios.* 8.29.
וַיְתָלֵם עַל הַמִּשָּׁה עֲצִים וגו׳	*Suspẽdere super quinque ligna, &c. Ios.* 10.26.
כִּי קִלְלַת אֱלֹהִים תָּלוּי :	*Suspensum esse maledictionem Dei. locus elucidandus. Deut.* 21.23.
וְאֶת שַׂר הָאֹפִים תָּלָה :	*Suspendere Principem pastorum. Gen.* 40.22.
אֲשֶׁר הָלוּם שָׁם :	*Suspendere alicubi. Ex massa ra legitur* תָּלָאוּם *scriptum verò esset quasi* תָּלוּם *2. Sam.* 22.12.

Deriuatiua huius sunt יְתָלֶה נתלה תלה תלי

תָּלָה Verbum Pihel actiuum, ex quiescentibus Lamed He, quod bis tantum in scriptura sacra legitur in præterito תִּלּוּ, nec aliud ex eo facile formarem, sed Cal vterer, quamuis fortasse nonnihil variet sensum in hac coniugatione. Suspendit, appendit. [*Sospendere, appiccare.*] Loci sunt hi.

מָגֵן נְכוֹבַע תָּלוּ בָךְ :	*Suspendere clipeum, & galeam in aliquo. Ezec.* 27.10.
שְׁלִשִׁיהֶם תָּלוּ עַל חוֹמוֹתַיִךְ סָבִיב :	*Suspendere funta super muros circumcirca. Ezec.* 27.11.

תּוֹלוֹן Require superius suo loco proprio in ת ante ו, & nota.

תְּלוּנוֹת Vel sine Vau תְּלֻנוֹת, est nomen plurale fœmininum, sine singulari, suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. תְּלוּנוֹת or תְּלֻנוֹתֵיכֶם תְּלוּנֹתָם. Murmurationes, coitiones, sic per tralationem eleganter dictæ, vt in נלון Niphal habes, ibi vide. [*Mormorationi, ammutinamenti.*] Octo vicibus tantum forsitan inuenitur.

וְהִשְׁכִּתִּי מֵעָלַי אֶת תְּלֻנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :	*Sedare murmurationes aliquorum, &cæt. Num.* 17.20.
לֹא עָלֵינוּ תְּלֻנֹתֵיכֶם כִּי עַל יי׳	*Murmurationes aliquorum esse super (contra) Dominum. Ex.* 16.8.
וּתְכַל תְּלוּנָתָם מֵעָלַי :	*Finire murmurationes aliquorum. Num.* 17.25.
כְּשָׁמְעוֹ אֶת תְּלֻנֹתֵיכֶם עַל יי׳	*Audire murmurationes aliquorum super (contra) Dominum. Exod.* 16.7. *Vide etiam vers.* 8. *&* 9. *&* 12.
אֶת תְּלֻנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר הֵם מַלִּינִים עָלָי :	*Audire murmurationes aliquorum, quibus murmurant super (contra) Dominum. Num.* 14.27.

Radix est לון.

תֶּלַח Nomen propriũ viri ex nepotibus Ephraim. Telah. [*Telano.*] 1. Par. 7.25. וְתֶלַח *Et telas filius eius.*

תֶּלַחְרְשָׁא Nomen proprium loci in prouincia Babylonis. Tel harsà. [*Tela rasa.*] Esd. 29. תֶּל חַרְשָׁא *Telarseno, &c.* Idem Neh. 7.61. Compositum est ex radice תלל & חרש.

תְּלִי Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs cum affixo תֶּלְיְךָ, & quid propriè significet, dubitatur. pharetram, vel gladium omnes interpretantur, a suspensione. [*Carcasso, ouero spada.*] Genes. 27.3. *Tolle nunc instrumenta tua,* תֶּלְיְךָ *Pharetram (gladium) tuam, & arcum tuum.* Radix est תלה.

תָּלוּל Nomen participiale masculinum genere, quod semel in Biblijs legitur. Altus, eminẽs, in cumulum redactus propriè. [*Eminente, fatto monte, ammontato.*] Ezec. 17.22 *Et plantabo ego super montem excelsum,* וְתָלוּל *& in cumulum redactum (eminentem.)*

Deriuatiua huius radicis & composita sunt תֵּל תֵּל אָבִיב תֵּל חַרְשָׁא תֵּל מֶלַח תַּלְתָּלִים תְּלָפִיות.

תוֹלְלִים Require superius in ת ante ו, suo loco proprio, & nota.

תֹּלֶם Nomen masculinum genere, & declinatione, suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs תֹּלֶם תֹּלְמֵי תֹּלְמֵיהָ porca, terræ tumulus, siue cumulus ille videlicet, qui in aruo interarãdum prominens relinquitur, porca (Brixia colla, Venetijs verò vaneza alijs concella, dicitur.) Quinque vicibus tantum inuenitur.

וְיָרַד תֹּלְמֵיהָ יִבְכִּיוּן :	*Porcas terræ flere simul. Iob* 31.38.
הֲתִקְשֹׁר רְאֵם בְּתֹלָם עֲבֹתוֹ ;	*Ligare rhynocerotem in porca fune illius. Iob* 39.10.
תְּלָמֶיהָ רַוֵּה :	*Inebriare porcas terræ, &c. Psal.* 65.11.
וּפֹרַח כָּרָאשׁ מִשְׁפָּט עַל תֹּלְמֵי שָׂדַי :	*Germinare super porcas agri. Hos.* 10.4.
כְּגֹדִים עַל תֹּלְמֵי שָׂדַי :	*Vndę super porcas agri. Hos.* 12.11.

Deriuatiuum huius est תֹּלְמִי.

תַּלְמִיד Nomen masculinum genere, quod semel legitur in Biblijs. Discipulus, qui discit. [*Scolaro imparante, che impara.*] 1. Par. 25.8. *Intelligens cum* תַּלְמִיד discipulo. Radix est למד.

תַּלְמַי Nomen proprium cuiusdam gigantis Cananei ab Israelitis interfecti. Talmai. [*Tolomen.*] Num. 13.22. תַּלְמַי *Est Tolomeus.* Iud. 1.10. וְאֶת תַּלְמַי *Et Tolomeum.*

Fuit alter Tolomeus rex Gesuræ, socer Dauidis, ex cuius filia suscepit Absalonem. 2. Sam. 3.3. *Tertius Absalom filius Maacæ filiæ* תַּלְמַי *Tolomæi regis Gesuræ.* Radix est תלם.

תֵּל מֶלַח Nomen proprium loci in prouincia Babylonis. Tel melah. [*Tel melano.*] Esd. 2.59. *Et isti sunt ascendentes* מִתֵּל מֶלַח *ex Tel mela, &c.* Idem Neh. 7.61. Compositum est ex radice תלל & מלח.

תּוֹלוֹן Require superius in ת ante ו, suo loco proprio.

תְּלֻנוֹת Habetur superius in תְּלוּנוֹת suo loco proprio, ibi vide.

תּוֹלַע Nomen formæ masculinæ, sine plurali, nam תולעים quod hinc videtur fieri, est a sequenti תוֹלָעָה quod notes. Coccus, purpura, vel sericum proprie

priè simpliciter, sit eleganter per tralationem dictum, vt habes in תולעת, ibi vide. Alij diuersa sentiunt, quos, si libet, consulas. [*Seta cremesina.*] Vide אַרְגָּמָן. Bis tantum inuenitur.

למנן	הָאֲמֻמִים עַלֵּי תוֹלַע חִבְּקוּ אַשְׁפַּתּוֹת:	*Nutriti super purpura. Thren.* 4. 5.
המרוס	אִם יִאְדִּימוּ כַּתּוֹלַע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ:	*Rubescere tanquàm purpuram. Esa.* 1. 18.

Aliàs verò est nomen proprium Issacharis filij. Tola. [*Tola.*] Gen. 46. 13. תולע *Tolas.* Vide etiam. 1. Par. 7. 1. Hinc fit תולעי gentile.

Fuit alter Tolas ex eadem tribu iudex Israelis. Iud. 9. 58. תולע *Tolas filius phuæ, &c.*

Deriuatiua huius radicis sunt. מחלעים תולעה תולעי תולעת.

תוֹלֵעָה Nomen fœmininum genere, cum plurali masculino declinatione תולעים, quod etiã a תולעת deduci potest. Vermis. [*Verme, vermicello.*] Synonimum רמה. Hoc autem nostrum arbitror ad omnes vermiculos esse generale. Ter solum forsitan inuenitur.

ארס	וּבֶן אָדָם תּוֹלָעָה:	*Filium hominis esse vermem. Iob* 25. 6.
כסה	וְחָסָה תּוֹלָעָה:	*Vermem tegere aliquem. Esa.* 14. 11.
המס	וַיָּרֶם תּוֹלָעִים וַיְבָאַשׁ:	*Mannam gignere vermiculos. Exo.* 16. 20.

Radix est תלע.

תוֹלָעִי Nomen patronimicum masculinum genere. Tolaites. [*Huomo della famiglia di Tola.*] Num. 26. 23. *Familia* הַתּוֹלָעִי *Tolaitidis.* Radix est תלע.

תוֹלַעַת Nomen fœmininum genere, cuius plurale idem est cum תולעה, ibi vide. Vermis, vermiculus. [*Verme, vermicello.*] Quia verò ex filijs bõbycum, qui vermes sunt fit sericum, ideo eleganter ponitur hoc nomen pro serico, & semper est coniũctum nomini שָׁנִי, vel ante vel post idest sericum immutationis, vel immutatio serici, hoc est, sericum tinctũ, quod tamen dicitur de serico purpureo tantùm, vt omnes asserunt, a qua significatione dixerunt etiam תולע, sine additione שני de qua superius egimus, sicut & שני diuisim nonnunquàm legitur. Differunt tamẽ, vt arbitror, sericum immutationes, & immutatio serici, nam hoc solum colorem, illud verò sericum tinctum significat. Alij, nescio, qua ratione diuersa sentiunt, quos, si libet, consulas. [*Seta cremesina, colore cremesino, scarlatto.*] Vide אַרְגָּמָן. Loci aliquot obseruandi, sed pro verme quinque vicibus tantum inuenitur, quod notes.

תוס	וַאֲנִכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ:	*Aliquem esse vermem non virum. Psal.* 22. 7.
אכל	כִּי תֹאכְלֵנוּ הַתּוֹלַעַת:	*Vermem edere vinum (idest vineã vites) Deut.* 28. 39.
ילת	אַל תִּירְאִי תוֹלַעַת יַעֲקֹב:	*Iacobum vermem non timere. Esa.* 41. 14.
מות	כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת:	*Vermem non mori. Esa.* 66. 24.
מבש	וַיִּתֵּן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת:	*Deum præparare vermem, &c. Ion.* 4. 7.
סני	וְתוֹלַעַת שָׁנִי:	*Accipere vermem (sericum) immutationis, &c. Exo.* 25. 4.
שני	וְתוֹלַעַת שָׁנִי:	*Facere tabernaculum vermiculo immutationis (serico) &c. Exod.* 26. 1.
סני	וְתוֹלַעַת שָׁנִי:	*Facere velum vermiculo immutationis, &c. Exo.* 26. 31.
סני	וְתוֹלַעַת שָׁנִי:	*Facere velum Ianuæ vermiculo immutationis, &c. Exo.* 26. 36.
סני	וְאֶת תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי:	*Accipere vermiculum immutationis, &c. Exo.* 28. 6.
סני	תּוֹלַעַת שָׁנִי:	*Facere Ephodum vermiculo immutationis, &c. Exo.* 28. 7.
סני	וְתוֹלַעַת שָׁנִי:	*Texturam Ephodi esse (ex) vermiculo immutationis, &c. Exod.* 28. 9.
סני	וְתוֹלַעַת שָׁנִי:	*Facere pectorale iudicij vermiculo immutationis, &c. Exo.* 28. 16.
סני	וְתוֹלַעַת שָׁנִי:	*Facere malogranata vermiculo immutationis, &c. Exo.* 28. 34.
סני	וְתוֹלַעַת שָׁנִי:	*Vermiculum immutationis, &c. inueniri cum aliquo. Exo.* 35. 23.
סני	אֶת תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי:	*Afferre netum, vermiculum immutationis, &c. Exo.* 35. 25.
סני	בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי:	*Facere opus (in) vermiculo immutationis, &c. Exod.* 35. 35. & 38. 22.
סני	וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ:	*Facere vestimenta ex vermiculo immutationis, &c. Exo.* 39. 1.
סני	בְּתוֹךְ תוֹלַעַת הַשָּׁנִי:	*Facere in medio vermiculi immutationis, &c. Exo.* 39. 3.
סני	וְתוֹלַעַת שָׁנִי:	*Facere baltheum vermiculo immutationis, &c. Exo.* 39. 29.
סני	שְׁנִי תוֹלַעַת:	*Accipere immutationem vermiculi (coccum) &c. Leuit.* 14. *Her.* 4. & *ver.* 49. *Num.* 19. 6.
סני	וְאֵת שְׁנִי הַתּוֹלַעַת:	*Accipere immutationem vermiculi, &c. Leuit.* 14. *ver.* 6. & *versic.* 51.
סלי	וְכִפַּר הַתּוֹלַעַת:	*Expiare domũ in immutatione vermiculi, &c. Leuit.* 14. 52.
סני	וּפָרְשׂוּ עֲלֵיהֶם בֶּגֶד תּוֹלַעַת שָׁנִי:	*Expandere pannum vermiculi immutationis. Num.* 4. 8.

Radix est תלע.

תַּלְפִּיּוֹת Nomen plurale fœmininum, quod semel legitur in Biblijs, & quid propriè significet, dubitatur. Vero tamen similius est, dictionem esse compositam ex תֵּל & פִּיּוֹת plurale nominis פֶּה, quasi tumulum, seu cumulum orium diceres. Significat igitur ædificia maxima, ex lapidibus excisis eo modo, qui vulgo [*Fattia diamanti.*] dicitur, fabrefacta; qualia, sunt fundamentum palatij Diui Marci Venetijs, & palatium Cardinalis Estensis Ferrariæ. Vidimus & hic Roma nonnulla talia ædificia, quæ visu pulcherrima sunt, nec non fortissima. Cant. 4. 4. *Sicut turris Dauidis est collum tuum, ædificata* לְתַלְפִּיּוֹת *figuris adamantinis* [*a diamanti.*] Alij diuersa sentiunt, quos si libet consule, & locum accuratius expendas, velim.

תַּלְשַׁר Require superius in תְּלַאשַׁר, quod idem est.

תַּלְתָּה / תַּלְתָּא Vel cum He תַּלְתָּה, & cum affixo תַּלְתָּהוֹן, est nomen Chaldaicum numeri, masculinum genere. Tres [*Tre.*] Hebraice שלשה solita mutatione ת in ש facta dicitur. Loci notandi.

אכל	הֲלָא גֻבְרִין תְּלָתָה:	*Viri tres. Dan.* 3. 23.
סרכין	וְעַלְּה מִנְּהוֹן סָרְכִין תְּלָתָה:	*Exarchi tres. Dan.* 6. 3.
זמן	וּזְמָנִין תְּלָתָה בְּיוֹמָא:	*Tria tempora in die, &c. Dan.* 7. 11
מלך	וְתַלְתָּה מַלְכִין יְהַשְׁפִּיל:	*Tres reges. Dan.* 7. 24.
גרדין	נְדַבְּכִין דִּי אֶבֶן גְּלַל תְּלָתָא:	*Tres ordines. Esd.* 6. 4.
נפל	וּנְפַלוּ מִן קֳדָמַיָּה תְּלָת:	*Tria cornua cadere a facie cornu. Dan.* 7. 20.
לשן	וְתְלָת עִלְּעִין בְּפֻמָּהּ בֵּין שִׁנָּהּ:	*Tres linguæ. Dan.* 7. 5.
קרן	וּתְלָת מִן קַרְנַיָּא:	*Tria ex cornibus, &c. Dan.* 7. 8.

Deriuatiua huius sunt תַּלְתָּא או תַּלְתִּי תַּלְתָּאה תַּלְתִּין.

תשך	וְאִישׁ מִשְׁפָּט בָּקֶשֶׁת לָתֻמוֹ:	*Trahere arcu integritati tuæ. (idest sine intentione percutiendi illũ, quem nihilominus feris. 1 Reg.* 22. 34. *Vide etiã* 2. *Par.* 18. 33.
נצר	תֹּם וְיָשָׁר יִצְּרוּנִי:	*Integritatem, & rectitudinem seruare aliquem. Psal.* 25. 21.
עבס	זֶה יָמוּת בְּעֻצַּם תֻּמּוֹ:	*Mori in robore simplicitatis. Iob* 21. 23.
סבס	שָׁפְטֵנִי יי׳ כְּצִדְקִי וּכְתֻמִּי עָלָי	*Iudicare aliquem secundum simplicitatem eius, quæ est super eo. Psal.* 7. 9.
תמך	וְאַנִּי בְּתֻמִּי תָּמַכְתָּ בִּי:	*Sustineri (in) aliquem in (propter) integritate eius. Psal.* 41. 13.

Radix est תמם.

תֻּמָּם Duplicatum habetur inferius, suo loco proprio.

תֵּימָא Nomen proprium Ismaelis filij. Temà. [*Temano.*] Gen. 25. 15. וְתֵימָא *Est temas.* Aliàs est nomen prouinciæ, quæ a superiori tema fortasse nomẽ sortita est. [*Temaa.*] Esa. 21. 14. *Habitatores regionis* תֵּמָא *temæ.* Ier. 25. 23. וְאֶת תֵּימָא. *Et temam.* Iob 6. 19. *Aspexerunt semitas* תֵּמָא *temę. Locus illustrandus.*

תָּמִיד Nomen masculinum genere, sine plurali. Iugis, continuus. Sępius verò transit in naturam aduerbij, semper, iugiter. Eleganter etiam ponitur absolutè pro iugi sacrificio, quod offerebatur quotidie mane & vesperi, quod notes velim. [*Continuo, sempre cõtinuamente, sacrificio, continuo, che s'offerisce ogni giorno.*]

אכל	וְאַתָּה תֹּאכַל לֶחֶם עַל שֻׁלְחָנִי תָּמִיד:	*Edere panem super mensa alicuius iugiter. 2. Sam.* 9. 7.
אכל	וְאֹכֵל לֶחֶם לְפָנַיִו תָּמִיד כָּל יְמֵי חַיָּיו:	*Edere panem ante aliquem iugiter omnibus diebus vitæ tuę Ierem.* 52. 32.
אמר	וַיֹּאמְרוּ תָמִיד:	*Dicere iugiter, &c. Psal.* 35. 27.
אכם	וַאֲנָשֵׁי תָמִיד יַבְדִּילוּ:	*Homines continui. (qui iugiter aliquid operantur.) Ezec.* 39. 14.
ארחת	וַאֲרֻחָתוֹ אֲרֻחַת תָּמִיד:	*Viaticum continui. 2. Reg.* 25. 30.
אש	אֵשׁ תָּמִיד תּוּקַד עַל הַמִּזְבֵּחַ:	*Ignis continui. Leuit.* 6. 6.
בוא	לָבוֹא תָמִיד:	*Venire iugiter. Psal.* 71. 3.
בקש	בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד:	*Quærere faciem Dei iugiter. Psalm.* 105. 4.
היה	וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָמִיד:	*Esse super fronte iugiter. Ex.* 28. 39
היה	אֲשֶׁר הָיוּ לְחָרְבָּה תָמִיד:	*Esse in desolationem iugiter. Ezec.* 38. 8.
הכעיס	הַמְכַעֲסִים אֹתִי עַל פְּנֵי תָמִיד:	*Irritare iugiter. Esa.* 65. 3.
מעד	וּמָתְנֵיהֶם תָּמִיד הַמְעַד:	*Nutare facere lumbos iugiter. Psal.* 69. 24.
הסיר	וְהַסִּירוּ הַתָּמִיד:	*Auferre iuge sacrificium. Dan.* 11. 31.
סוסר	וּמֵעֵת הוּסַר הַתָּמִיד:	*Iuge sacrificium auferri. Dan.* 12. 11
עלית	לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד:	*Ascendere facere lucrum continuè. Exo.* 27. 20.
ארב	וְתָמִיד לַהֲרֹג גּוֹיִם לֹא יַחְמוֹל	*Iugiter ad occidendum non parcere. Abac.* 1. 17.
ארס	וּמִמְּנוּ הָרֵם הַתָּמִיד:	*Iuge (sacrificium) eleuari ab aliquo Dan.* 8. 11.
התפלל	וַיִּתְפַּלֵּל בַּעֲדוֹ תָמִיד:	*Orare iugiter. Psal.* 72. 15.
חגרת	וְלַחֲגוֹר תָּמִיד יַחְגְּרֻהָ:	*Cingere iugiter. Psal.* 109. 19.
חזון	עַד מָתַי הַחָזוֹן הַתָּמִיד:	*Visio iugis sacrificij, &c. Dan.* 8. 13
חלי	עַל פַּנֵי תָמִיד חֳלִי וּמַכָּה:	*Infirmitatem & vulnus iugiter esse super facie alicuius. Ier.* 6. 7.
חשה	תָּמִיד לֹא יֶחֱשׁוּ:	*Non silere iugiter, &c. Esa.* 62. 6.
יחל	וַאֲנִי תָמִיד אְיַחֵל:	*Expectare iugiter. Psal.* 71. 14.
שחט	בְּכַשִּׂים בְּנֵי שָׁנָה לְיוֹם תָּמִיד	*Immolare duos agnos singulo die iugiter*

תַּלְתָּא Vel תַּלְתִּי, nomen numerale ordinis, chaldaicum, masculinum genere. Tertius. [*Terzo.*] Hebraice שלשי diceres, solita mutatione ת in ש facta. Dan. 5. 7. וְתַלְתִּי. *Et tertius in regno dominabitur.* Et ver. 16. וְתַלְתָּא. *Et tertius in regno dominaberis.* Radix est תלת.

תַּלְתָּאָה Nomen numerale ordinis Chaldaicũ, fęmininũ genere. Tertia. [*Terza.*] Hebraicè שלישית mutatione ת in ש facta dicitur. Dan. 2. 39. *Et regnum* תְּלִיתָאָה *tertium, &c.* Radix est תלת.

תַּלְתָּה Require superius in תַּלְתָּא.

תַּלְתִּי Require superius in תַּלְתָּא.

תַּלְתֻּלִּים Nomen pluralis numeri tantum. Cumuli, tumuli, acerui. [*Monticelli.*] Salomon eleganter ad comam transtulit, Cant. 5. 12. *Cincinni eius sunt* תַּלְתֻּלִּים *tumuli.* [*Auinchiati, inanellati, & percioche stanno cleuati a guisa di monticello.*] Radix est תל.

תַּלְתִּין Nomen numerale Chaldaicum. Triginta. [*Trenta.*] Hebraice שלשים mutatione ת in ש facta dicitur. Dan. 6. 8. *Vsque ad dies* תְּלָתִין *triginta.* Radix est תלת.

ת מ

תֹּם Lege radices תמה תמם, & obserua dictiones, quę remanent in scriptura cum his duabus tantùm radicalibus.

תֹּם Nomen masculinum genere, sine plurali, quod in regimine modo remanet inuariatum, & modo non suscipiens etiam affixa, quę sunt in Biblijs, תֹּם תָּם תָּמִים תֻּמּוֹ תֻּמָּם, sed omnes hæ dictiones sunt insuper verba ex Cal תמם, ibi vide. integritas, simplicitas, antitheton עקשות, perfectio, virtus, cuinihilominus desit. [*Integrità, simplicità, purità.*] Loci notandi in quibus solis forsitan inueniri comperies.

דרך	תֹּם דְּרָכֶיךָ:	*Integritas (simplicitas) viarum alicuius. Iob* 4. 6.
דרך	מָעוֹז לַתֹּם דֶּרֶךְ יי׳:	*Dominum esse robur integritati viæ (eleganter positum pro concreto, idest viro simplici.) Prouer.* 10. 29.
דרך	צְדָקָה תִּצֹּר תֹּם דָּרֶךְ:	*Iustitiam seruare integritatem (virum integrum scilicet) viæ. Pro.* 13. 6.
חלך	יְהֹלְכִים לְתֻמָּם:	*Ire simplititati suæ. (sine dolo.) 2. Sam.* 15. 11.
הלך	כַּאֲשֶׁר הָלַךְ הֵיטֵב אָבִיךָ בְּתֹם לְבָבוֹ וּבְיֹשֶׁר:	*Ire ante aliquem in integritate cordis, & rectitudine. 1. Reg.* 9. 4.
הלך	כִּי אֲנִי בְתֻמִּי הִלָּכְתִּי:	*Ire in integritate sua. Psal.* 21. 6. *Vide etiam. Pro.* 28. 6.
הלך	מֵגֵן לְהֹלְכֵי תֹם:	*Viatores integritatis. Pro.* 2. 7.
הלך	הֹלֵךְ בְּתֹם יֵלֵךְ בָּטֶחוֹן	*Ire in simplicitate. Pro.* 10. 9.
מתהלך	מִתְהַלֵּךְ בְּתֻמּוֹ צַדִּיק:	*Pergere in simplicitate sua. Pro.* 20. 7.
ילך	וַאֲנִי בְּתֻמִּי אֵלֵךְ:	*Ire in integritate tua. Psal.* 26. 11.
לכב	בְּתֹם לְבָבִי וּבְנִקְיֹן כַּפַּי עָשִׂיתִי זֹאת:	*Facere aliquid in simplicitate cordis, &c. Genes.* 20. 5. *Vide etiam ver.* 6.
לכב	וַיִּרְעֵם כְּתֹם לְבָבוֹ:	*Pascere aliquos secundum integritatem cordis tui. Psal.* 78. 72.
לכב	אֶתְהַלֵּךְ בְּתֹם לְבָבִי בְּקֶרֶב בֵּיתִי:	*Pergere in simplicitate cordis in medio domus. Psal.* 101. 2.

לשון	תָּמֹךְ אֲשֻׁרַי בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ :	*Sustinere gressus alicuius in semitis. Psal.17.5.*
גורל	אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי :	*Sustinere sortem alicuius. Ps.16.5.*
דין	דִּין וּמִשְׁפָּט יִתְמֹךְ :	*Caussam & iudicium sustinere. (Vel econuerso, sustinere caussam & iudicium. Locus dilucidandus.) Iob 36.17.*
יד	וַיִּתְמֹךְ יַד אָבִיו :	*Sustinere manum patris, &c. Genes.* 48.17.
יד	וְאַהֲרֹן וְחוּר תָּמְכוּ בְיָדָיו :	*Sustinere in manu alicuius. Exod.* 17.12.
ימין	בִּי תָמְכָה יְמִינֶךָ :	*Dexteram sustinere in aliquem. Psal.63.9.*
ימין	אַף תָּמַכְתִּיךְ בִּימִין צִדְקִי :	*Sustinere aliquē (in) dextera iustitiæ tuæ. Esa.41.10.*
כבוד	אֵשֶׁת חֵן תִּתְמֹךְ כָּבוֹד :	*Mulierem gratiæ sustinere gloriã. Pro.11.16.*
גבוה	וּשְׁפַל רוּחַ יִתְמֹךְ כָּבוֹד :	*Humilem spiritu sustinere gloriam. Pro.29.23.*
כף	וְכַפֶּיהָ תָּמְכוּ פָּלֶךְ :	*Palmas sustinere fusum. Pro.31.16*
לב	יִתְמֹךְ דְּבָרַי לִבֶּךָ :	*Cor sustinere verba alicuius. Pro.* 4. 4.
עבד	הֵן עַבְדִּי אֶתְמָךְ בּוֹ :	*Sustinere in seruum. Esa.42.1.*
עזר	וְעָרִיצִים יִתְמְכוּ עֹשֶׁר :	*Tirannos sustinere diuitias. Pro.* 11.16.
נער	שְׁאוֹל צְעָדָיו יִתְמֹכוּ :	*Gressus alicuius sustinere sepulchrum. (infernum.) Pro.5.5.*
שבט	וְתֹמֵךְ שֵׁבֶט מִבֵּית עָדֶן :	*Excindere sustinentem sceptrum (regem.) Amos 1.5. Vide etiam ver.8.*
שחד	נֹעֵר כַּפָּיו מִתָּמְכָךְ בְּשֹׁחַד :	*Excutere palmas a (ne) sustinendo in munera. Esa.33.15.*
תם	וְאַנִּי בְּתֻמִּי תָמַכְתָּ בִּי :	*Sustinere in aliquem in (ob) simplicitate illius. Psal.41.13.*

Deriuatiuum huius est נתמך.

תמול Nomen formæ masculinæ, sine plurali. Dies præteritus, vel propinquus, vel longinquus, sed heri præcipuè, sæpiusque nomine שלשום coniungitur. [*Heri, non heri l'altro, per il passato.*] Loci aliquot ob seruandi.

בוא	תְּמוֹל בּוֹאֲךָ וְהַיּוֹם :	*Venire alicuius esse heri, &c. 2. Sam.* 15.20.
ידע	כִּי תְמוֹל אֲנַחְנוּ וְלֹא נֵדָע :	*Homines esse heri (nuper) & nescire. Iob 8.9.*
יום	לֹא בֶן יֶשׁ גַּם תְּמוֹל גַּם הַיּוֹם :	*Non venire etiam heri etiã hodie. 1. Sam.20.27.*
אתמול שלשום	וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ עִמִּי כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם :	*Non esse cum aliquo sicut heri nudius tertij. (antea.) Gen.31.2.*
אתמול שלשום	גַּם מִתְּמוֹל גַּם מִשִּׁלְשֹׁם גַּם מֵאָז :	*Etiam ab heri, etiam a nudius tertio, etiam a tunc, &c. Exo.4.10.*
אתמול שלשום	לְלֶבֶן הַלְּבֵנִים כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם	*Non dare aliquid sicut heri nudius tertij (antea.) Exo.5.7.*
אתמול שלשום	אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תְּמוֹל שִׁלְשֹׁם	*Facere heri nudius tertij. antea. Exo.5.8.*
אתמול שלשום	לְלֶבֶן כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם גַּם תְּמוֹל גַּם הַיּוֹם :	*Facere lateres sicut heri nudius tertij, (antea) etiam heri, etiam hodie. Exo.5.14.*
אתמול שלשום	וְאִם שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם :	*Esse cornupetam ab heri nudius tertij (antea.) Exo.21.29.*
אתמול שלשום	וְהוּא לֹא שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם :	*Non habere odio aliquem ab heri nudius tertij (iamdiu) Ios.3.4.*
אתמול שלשום	לֹא עָבַרְתָּם בַּדֶּרֶךְ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם :	*Non transire in itinere ab heri nudius tertij. (Iamdiu.) Ios.3.4.*
אתמול שלשום	וַיֵּלְכוּ כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם :	*Ire sicut heri nudius tertij (antea.) Ios.4.18.*

Decem vicibus inuenitur.

הכיר	וְתִמְנַת יְ׳ יַבִּיט :	*Aspicere imaginem Domini. Num.* 12.8.
פקיץ	אֶשְׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תְּמוּנָתֶךָ :	*Figuram Dei excitare. locus dilucidandus. Psal.17.15.*
נגד	תְּמוּנָה לְנֶגֶד עֵינָי :	*Figuram esse coram oculis alicuius. Iob 4.16.*
עשה	לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל תְּמוּנָה :	*Non facere sculptile, & omnẽ imaginem, &c. Exo.20.4. Deu.5.8.*
עשה	וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל סָמֶל :	*Facere imaginem idoli, &c. Deute.* 4.16.
עשה	וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל	*Facere imaginem omnium, &c. Deuter.4.23. & ver.25.*
ראה	וְתְמוּנָה אֵינְכֶם רֹאִים :	*Non videre figuram. Deut.4.12.*
ראה	כִּי לֹא רְאִיתֶם כָּל תְּמוּנָה :	*Non videre omnem imaginem. Deuter.4.15.*

Radix est מון.

תמורה Nomen fœmininum genere, sine plurali suscipiens affixa, quę sunt in Biblijs תְּמוּרָה תְּמוּרָתוֹ תְּמוּרָתָהּ. Commutatio, permutatio, & res permutata. [*Cambio, & cosa cambiata.*] Vide חֵלֶף. Sex vicibus tantum reperitur.

קדש	הוּא וּתְמוּרָתוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ :	*Aliquid & permutationem eius esse sanctum. Leuit.27.10.*
קדש	הוּא וּתְמוּרָתוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ :	*Aliquid & permutationem eius esse sanctum. Leuit.27.33.*
שוא	כִּי שַׁוְא תִּהְיֶה תְּמוּרָתוֹ :	*Vanum esse commutationem alicuius. Iob 15.31.*
חיל	כְּחֵיל תְּמוּרָתוֹ וְלֹא יְעַלֵּס :	*Substantia permutationis. Locus notandus. Iob 20.18.*
כלי	וּתְמוּרָתָהּ כְּלִי פָז :	*Vas aureum non esse permutationẽ sapientiæ. Iob 28.17.*
קום	עַל הַגְּאֻלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה לְקַיֵּם כָּל דָּבָר :	*Commutatio rata fiebat detractione calcei, &c. Ruth.4.7.*

Radix est מור.

תמותה Nomen formæ fœmininæ, quod bis tantum in scriptura sacra legitur. Mors, actus ipse moriendi. [*Morte, il morire.*] Psal.79.11. *Fac residuos filios* תְּמוּתָה *mortis.* Idest iamiam morituros. Et 102.21. *Ad saluandum filios* תְּמוּתָה *mortis.* (*morituros.*) Radix est מות.

תמח Nomen proprium viri Natinei. Tamah. [*Tamao.*] Esd.2.53. *Filij* תָּמַח *Tamæ.*

תמך Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

תָּמַכְתָּ	תָּמַכְתִּיךָ	Præteritum.
תָּמַכְתִּי		
תּוֹמֵךְ or תּוֹמִיךְ	תּוֹמַכְיָה	Part. præs.
אֶתְמָךְ	יִתְמָךְ	Futurum.
	תִּתְמָךְ	
	יִתְמְכוּ יִתְמֹכוּ	
תְּמֹךְ		Imperatiuus
תְּמֹךְ מִתְּמֹךְ		Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas Grammaticales. Substẽtauit, sustinuit, fulciuit. [*Sostentare, sostenere.*] Construitur absolutè, & cum accusatiuo vel affixo vel disiuncto, vel ablatiuo cum ב præpositione. Viginti vicibus tantum forsitan in scriptura sacra legitur, & idiotismos satis ornatos efficit, vt in sequentibus obseruabis.

אל	אֵל יִתְמְכוּ בוֹ :	*Non sustinere in aliquem. Prouer.* 28.17.
אמר	וְתִמְכִיָּה מֵאֲשֶׁר :	*Sustinentium sapientiam (quemlibet) esse beatum. Pro.3.18.*

איש	אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ יִתְמְהוּ :	*Vnumquemque ad proximum suum mirari. Esa.13.8.*
נעלם	וְיִתְמְהוּ מְגַעֲרָתוֹ :	*Columnas cæli obstupescere ab (ob) increpatione Dei. Iob 26.11.*
התמה	הִתְמַהּ מְהוּ וְתִמְהוּ :	*Tardare, & obstupescere. Esa.29.9.*
תמה	וְהִתְמְהוּ תְּמָהוּ :	*Obstupescere, obstupescere. Aba.1.5*
חכן	אַל תִּתְמַהּ עַל הַחֶפֶץ :	*Non mirari super voluntate. Eccle.* 5.7.
נביא	וְהַנְּכִיאִים יִתְמְהוּ :	*Prophetas obstupescere. Ier.4.9.*
ראה	הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמֵהוּ :	*Obstupescere, cum vides. Ps.48.6.*

Deriuatiua huius sunt התמה יִתְמָה תִּמְהִיא or תִּמְהִין תִּמְהוֹן

תמה Nomen fœmininum genere, quod non legitur in Biblijs, nisi in regimine He in Thau verso, & cum affixis, quæ sunt. תֻּמַּת תֻּמָּתִי תֻּמָּתְךָ תֻּמָּתוֹ Integritas, simplicitas, idem cum תם, ibi vide. [*Integrità, simplicità, perfettione.*] In sequentibus locis tantùm fortitan inuenitur.

החזיק	וְעֹדֶנּוּ מַחֲזִיק בְּתֻמָּתוֹ :	*Apprehendere (retinere) in simplicitate sua. Iob 2. 3. Vide etiam ver.9.*
פנחס	תֻּמַּת יְשָׁרִים תַּנְחֵם :	*Integritatem rectorum ducere eos. Pro.11.3.*
סור	לֹא אָסִיר תֻּמָּתִי מִמֶּנִּי :	*Non remouere integritatem a se. Iob 27.5.*
ידע	וְיֵדַע אֱלוֹהַּ תֻּמָּתִי :	*Deum cognoscere integritatem alicuius. Iob 31.6.*

Radix est תמם.

תמה Aduerbium Chaldaicum. Ibi, illic. [*Costi, colà.*] Hebraicè שָׁמָּה, solita mutatione ת in ש facta dicitur, & He adiectum est in fine, sicut & in שָׁם habes. Hoc autem nostrum non inuenitur in Biblijs sine He. Esd. 5. 18. *Quæratur in scrinijs regijs* תַּמָּה *illic Babyloni.*

תמהיא / **תמהין** Nomen Chaldaicum plurale sub vtraq; forma; & cum affixo תִּמְהוֹהִי. Mira, admiranda. [*Cose, marauigliose, stupende, che fanno stupire.*] Radix est etiã Hebraica תמה Loci notandi.

פעל	אַתְּיָא וְתִמְהַיָּא דִּי עָבַד עִמִּי אֱלָהָא :	*Deum facere signa & mira cum aliquo. Dan.3.31.*
עבר	וְיַעֲבֵד אָתִין וְתִמְהִין בְּשְׁמַיָּא וּבְאַרְעָא :	*Facere signa & mira in cœlo, & in terra. Dan.6.28.*
תקף	וְתַקְּפוּהִי בְּמָה תְקִיפִין :	*Mira Dei fortissima. Dan. 3.32.*

תמהון Nomen formæ masculinæ, sine plurali, & in regimine תִּמְהוֹן, abiecto Dages. Stupor, admiratio. [*Meraviglia.*] Bis inuenitur.

סוס	אַכֶּה כָל סוּס בְּתִמָּהוֹן :	*Percutere equos (in) stupore, &c. Zac.12.4.*
לבב	וּבְתִמָּהוֹן לְבָב :	*Percutere aliquem (in) stupore cordis, &c. Deut.28.28.*

Radix est תמה.

תמוז Nomen, quod semel legitur in Biblijs, & quid propriè significet, ignoratur. Vero similius est ex loci coniectura, fuisse idolum quoddam, vel Adonidis, vt Hier. placuit, vel animalis illius, quod vulgo [*Gatto mamone*] vel certe alterius cuiusuis rei, nã id incertum est. Nos vocem Hebraicam retinebimus. Tamus. [*Tamuzo.*] Ezec.8.14. *Et ecce ibi erant mulieres sedentes, deplorantes, (vel flere facientes)* אֶת הַתַּמּוּז *Tamuzum.* Hebræi, & præsertim author מורה נבוכים, sexcentas nugas de hoc afferunt, quos si vacat, consulas.

תמונה Nomen fœmininum genere, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. תְּמוּנָה תְּמוּנַת or תְּמוּנָתְךָ Figura, similitudo, imago. [*Figura, similitudine, pittura, imagine.*]

	giter. Exo.29.38.	
כף	נַפְשִׁי בְכַפַּי תָּמִיד :	*Animam esse in palma iugiter. Psal.* 119.109.
לחם	וְנָתַתָּ עַל הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד :	*Dare panem facierum super mensa ante Deũ continuè. Ex.25.29.*
לחם	וְלֶחֶם הַתָּמִיד עָלָיו יִהְיֶה :	*Panis continuè. Num.4.7.*
מנחה	וּמִנְחַת הַתָּמִיד :	*Oblatio continui. Num.4.16.*
מערכת	וּמַעֲרֶכֶת תָּמִיד :	*Apparatus continui. 2. Par.2.4.*
מסתם	וְטוּב לְךָ שֶׁתֶּהָ תָמִיד :	*Compotatio continue (vel iugiter.)*
כלה	וְתָמִיד כָּל הַיּוֹם שְׁמִי מְנֻאָץ	*Nomen Dei iugiter tota die esse spiritum. Esa.52.5.*
כנגד	וּמַכְאוֹבִי נֶגְדִּי תָמִיד :	*Dolorem alicuius esse coram eo iugiter. Psal.38.18.*
כנגד	וְחַטָּאתִי נֶגְדִּי תָמִיד :	*Peccatum alicuius esse coram & iugiter. Psal.51.5.*
כנגד	יִהְיוּ נֶגֶד יְ׳ תָּמִיד :	*Esse coram (vel contra) Domino iugiter. Psal.109.15.*
נחה	וְנָחֲךָ יְ׳ תָּמִיד :	*Ducere iugiter. Esa.58.11.*
נצר	תָּמִיד יִצְּרוּנִי :	*Seruare iugiter. Psal.40.12.*
נתן	וְצֹאן תִּכָּרֶן עַל הַתָּמִיד :	*Tempus dari super iugi (sacrificio.) Dan.8.12.*
עבר	עֹבֵר עָלֵינוּ תָמִיד :	*Transire iugiter. 2. Reg.4.9.*
עבר	כִּי עַל מִי לֹא עָבְרָה רָעָתְךָ תָמִיד :	*Malitiam transire super aliquos iugiter. Nah.3.19.*
עין	תָּמִיד עֵינֵי יְ׳ אֱלֹהֶיךָ בָהּ :	*Oculos Domini esse iugiter in aliquid. Deut.11.12.*
עין	עֵינַי תָּמִיד אֶל יְ׳ :	*Oculos alicuius esse iugiter ad Dominum. Psal.25.15.*
עלה	שֹׁאוֹן קָמֶיךָ עוֹלֶה תָמִיד :	*Ascendere iugiter. Psal.74.23.*
עלה	עֹלַת תָּמִיד לְדֹרֹתֵיכֶם :	*Victima continui. Exo.29.42.*
עלה	עַל עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה :	*Victima continui. Num.28.15.*
עולם	חֻקַּת עוֹלָם תָּמִיד :	*Statuta seculi iugiter. Ezec.46.14.*
עם	וַאֲנִי תָמִיד עִמָּךְ :	*Esse cum Deo iugiter. Psal.73.23.*
עמד	הָעֹמְדִים לְפָנֶיךָ תָמִיד :	*Stare ante aliquem iugiter. 1. Reg.* 10.8.
עמד	אֲנֹכִי עֹמֵד תָּמִיד יוֹמָם :	*Stare iugiter per diem. Esa.21.8.*
פחד	תַּתְפַּחֵד תָּמִיד כָּל הַיּוֹם :	*Timere iugiter tota die. Esa.51.13.*
פחד	אַשְׁרֵי אָדָם מְפַחֵד תָּמִיד :	*Expauescere iugiter. Pro.28.14.*
פתח	וּפִתְחוּ שְׁעָרֶיךָ תָּמִיד :	*Aperire iugiter. Esa.60.11.*
קוה	וְקוֹה אֶל אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד :	*Expectare iugiter. Hos.12.6.*
קטרת	קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְ׳ :	*Thimiama continui. Exo.30.8.*
קשר	קָשְׁרֵם עַל לִבֶּךָ תָּמִיד :	*Ligare iugiter. Pro.6.21.*
שגה	בְּאַהֲבָתָה תִּשְׁגֶּה תָּמִיד :	*Errare iugiter. Pro.5.19.*
שוה	שִׁוִּיתִי יְ׳ לְנֶגְדִּי תָמִיד :	*Adequare Dominum contra te iugiter. Psal.16.8.*
שמר	וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָמִיד :	*Seruare iugiter. Psal.119.44.*
שעה	וְאֶשְׁעֶה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד :	*Aspicere iugiter. Psal.119.117.*
שרת	לְשָׁרֵת לִפְנֵי הָאָרוֹן תָּמִיד :	*Ministrare ante arcam iugiter. 1. Par.16.37.*
תהלה	תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי :	*Laudem Dei esse iugiter in ore tuo. Psal.34.2.*
תהלה	בְּךָ תְהִלָּתִי תָמִיד :	*Laudem alicuius esse in Deo iugiter. Psal.71.6.*

תמה Verbum Cal neutrum, perfectum, quamuis habeat Lamed He, sic flectitur in Biblijs.

תָּמְהוּ	Præteritum.
תִּתְמַהּ	Futurum.
יִתְמְהוּ	
תְּמָהוּ	Imperatiuus

Cætera cautè formabis ad horum regulas, cũ opus erunt, vel certè synonimis vteris, quæ sunt, השתאה, שמם, vt suis locis habes. Obstupuit, admiratus est. [*Meraviglarsi.*] Octo vicibus tantum inuenitur.

איש	וַיִּתְמְהוּ הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ :	*Viros obstupescere, vnumquemque ad proximum suum. Gen.43.33.*

rale iudicij אֶת הָאוּרִים וְאֶת הַתֻּמִּים *Vrimos & Tumim os, erantque super cor Aharonis cum ingreditur ante Dominum, & deferet. Aharon iudicium filiorum Israel super corde suo ante Dominum iugiter.* Locus iste valde considerandus est, quem nos alibi fauente Deo discutiemus. Leuit. 8. 8. *Et dedit (posuit) ad pectorale* אֶת הָאוּרִים וְאֶת הַתֻּמִּים *Vrimos & Tumimos. Deut.* 33. 8. תֻּמֶּיךָ וְאוּרֶיךָ *Tumimi tui & Vrimi tui sunt viro pio tuo.* Esa. 2. 62. *Donec stet sacerdos* לְאוּרִים וּלְתֻמִּים *Vrimis & Tumimis.* Hoc est, qui deferat eos, & diiudicare sciat. Idē Neh. 7. 65. Nec alibi reperit. Radix est תמם.

תומים Require superius in תָּאֳמִים, & nota.

תמן Require superius in תמם, & obserua dictiones, quas Nun pro altero Mem habere comperies.

תֶּמֶן Require superius תֵּימָן in ת ante י, suo loco proprio.

תְּמוּנָה Require paullò superius, suo loco proprio.

תִּמְנָה Nomen proprium vrbis montanæ, fœmininum genere, quæ tribus Iudæ limes erat. Timnah. [*Timna.*] Ios. 15. 10. *Et pertransiet* (*ad*) תִּמְנָה *Timnam.* Et ver. 56. תִּמְנָה *Et Timna.* Hanc olim deprędati sunt philistei, vt 2. Par. 28. 18. Et illic recensetur inter vrbes in plano sitas, quod notes velim. *Thilistæi (inquit) aggressi sunt vrbes planitiei, & austri (tribus) Iudæ, ceperuntque Bethsamesam, & Aialonam, & Gederotam, & Socho, cum minoribus oppidis huius* וְאֶת תִּמְנָה *& Timnam, cum minoribus oppidis illius, & Ginzo, cum minoribus oppidis illius, & habitarunt ibi.* Radix forsitan est מנה.

תִּמְנִי Nomen gentile, masculinum genere. Timnęus, q̃ est è Timnata [*Huomo della città di Timnata.*] Iud. 15. 6. *Samson gener* הַתִּמְנִי *Timnęi.* Radix est מנה.

תִּימְנִי / תֵּימָנִי Require superius in ת ante י, suo loco proprio.

תִּמְנַע Est futurum verbi Cal מָנַע, ibi vide. Aliàs est nomen proprium concubinæ Eliphazij filij Esau, quæ (modo falsus non sim) Lotani filij Seir soror fuit. Timnah. [*Timna.*] Genes. 36. 12. תִּמְנַע *Et Timna erat concubina Eliphazio, &c.* Et ver. 23. *Soror autem Lotani erat* תִּמְנַע *Timna.*

Fuit insuper vir huius nominis eiusdem Eliphazij filius, qui & תֵּימָן dicebatur. Gen. 36. 41. *Dux* תִּמְנַע. *Timnas.* Ast. 1. Par. 1. 35. Tam Temanus quàm Timnas inter filios Eliphazij recensentur, quod notandum est. *Eliphazij filij Temanus, & Omarus, Zephius, & Gaatamus, Cenazus* וְתִמְנַע *& Timnas.* Confer locos accuratius. Radix est מנע.

תִּמְנָתָה Nomen propriũ vrbis vetustissimæ. Timnatha. [*Timnata.*] Gen. 38. 12. *Et ascendit ad tonsores gregum ipse & Hiras amicus eius Adulamites* תִּמְנָתָה *Timnatam.* Hæc dein tribui Daniæ in sortem ascripta fuit. Ios. 19. 43. וְתִמְנָתָה *Et Timnata.* Philistęi tamen incolebant eam etiam Samsonis tempore, nam illinc vxorem eum accepisse legimus, Iud. 14. 1. *Et descendit Samson* תִּמְנָתָה *Timnatam, & vidit mulierem* בְּתִמְנָתָה *in timnata ex filiabus Philistæorum, &c.* Et ver. 5. *Veneruntque vsq; ad vineas* תִּמְנָתָה *Timnatæ.* Hinc fit תִּמְנִי gentile. Radix est מנה.

תִּמְנַת חֶרֶס / תִּמְנַת סֶרַח Nam vtroque modo scribitur dictio secundo ס literarũ metathesin, & est nomen propriũ vrbis in montanis tribus Eppraim, ab Israeliti-

מנלס		עַד תֹּם כָּל הַמִּגְלָה :	*Volumen finire. (consummi.) Iere.* 36. 23.
מות	ח	כַּאֲשֶׁר רָמוּ כָל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה לָמוּת :	*Finire ad moriendum. Deut.* 2. 16.
מיס	ב	וַיַּעַמְדוּ הַמַּיִם כֹּה תָמוּ נִכְרְתוּ :	*Aquas consummi, excindi, &c. Ios.* 3. 16.
כותר		וְתֻמִּים יִוָּרְשׁוּ כָּה :	*Integros super esse in terra. Pro.* 2. 20.
נחל		יִתֻּמִּים יִנְחָלוּ טוֹב :	*Integros hæreditare bonum. Pro.* 28. 10.
נער		הַתֻּמֵּי הַנְּעָרִים :	*Pueros finire. 1. Sam.* 16. 11.
נקבה		נְקֵבָה תְּמִימָה :	*Agna fęmella integra. (immaculata.) Leuit.* 4. 32.
עבד		וְעִבְדוּ אֹתוֹ בְּתָמִים וּבֶאֱמֶת :	*Colere Deum in integritate, & in ueritate. Ios.* 24. 14.
עון		תֹּם עֲוֹנֵךְ בַּת צִיּוֹן :	*Iniquitatem finire. (finem accipere) Thren.* 4. 22.
עם		עַד תֹּם כָּל הַגּוֹי לַעֲבוֹר :	*Populum finire ad transeundum. 2. Sam.* 15. 24.
עפרת		תֹּם עֹפֶרֶת :	*Plumbum consummi. Ier.* 6. 29.
עשה		אִם בֶּאֱמֶת וּבְתֻמִּים עֲשִׂיתֶם :	*Facere in veritate, & in integritate. Iud.* 9. 16.
פגר		עַד תֹּם פִּגְרֵיכֶם בַּמִּדְבָּר :	*Cadauera consummi in deserto. Nume.* 14. 33.
פעל		צִוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ :	*Opus Dei esse integrum. Deu.* 32. 4.
פר		בֶּן בָּקָר תָּמִים :	*Iuuencus integer. (immaculatus.) Ezec.* 45. 18.
פרה		פָּרָה אֲדֻמָּה תְּמִימָה :	*Iuuenca integra. (immaculata.) Nume.* 19. 2.
פרח		כְּתֹם פֶּרַח :	*Florem perfici. Esa.* 18. 5.
צדיק		שׁוֹחֵט צַדִּיק רַמִּים :	*Iustus integer. Iob* 12. 4.
צדקה		צִדְקַת תְּמִים תַּיְשִׁר דַּרְכּוֹ :	*Iustitia integri. Pro.* 11. 5.
רמס		תַּמּוּ רֹמְסֵי מִן הָאָרֶץ :	*Conculcantem (conculcantes) finire de terra. Esa.* 16. 4.
שבת		שַׁבַּעְשַׁבְּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה	*Sabata integra. (absoluta.) Leuit.* 23. 15.
שה		שֶׂה תָמִים זָכָר :	*Pecus integrum, &c. Exo.* 12. 5.
שמר		שְׁמֹר תָּם וּרְאֵה יָשָׁר :	*Integrum seruare, &c. Ps.* 37. 37.
שנא		אֹנֵשׂי דָמִים יִשְׂנָאוּם :	*Odio habere (virum) integrum. Pro.* 29. 10.
שנה		עַד תֹּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ :	*Annũ perfici. (absolui.) Leu.* 25. 29
שנה		עַד מְלֹאת לוֹ שְׁנַת תְּמִימָה :	*Annus integer. Leuit* 25. 30.
שעיר		שָׂעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים :	*Hircus integer. (immaculatus.) Leuit.* 4. 23.
שעירה		שְׂעִירַת עִזִּים תְּמִימָה נְקֵבָה :	*Hedicula integra. (immaculata.) Leuit.* 4. 28.
תורה		תּוֹרַת יי תְּמִימָה :	*Legem esse integram. (absolutam, immaculatam. Psal.* 19. 8.

Deriuatiua huius sunt תמים. תמם. תמם. תמם

תמרות Nomen fœmininũ pluralis numeri, quod in ſcriptura ſancta bis tantùm legitur in regimine תִּמְרוֹת. Palmæ. [*Palmæ.*] Dicitur verò de artificialibus tantum, & hac de cauſa Salomon eo eleganter vſus eſt metaphorice. Cant. 3.6. *Quæ eſt iſta, quæ aſcendit ex deſerto* כְּתִימְרוֹת *ſicut palmæ fumi?* Scribitur cum Iod per Epentheſin. Ioel inſuper hac figura loquēdi vtitur, cap. 3.3. *Daboque prodigia in cœlo, & in terra, nempe ſanguinem & ignem,* וְתִמְרוֹת *& palmas fumi.* Fumus ſiquidē aſcendens figuras palmarum imitari videtur. Radix eſt תמר.

תמותה Require paulo ſuperius ſuo loco proprio.

ת נ

תן Lege radices נתן תנה תנן, & obſerua dictiones, quæ remanent in ſcriptura cum his duabus tantum radicalibus.

תנין Duplicatũ habetur inferius ſuo loco proprio.

תנואה / **תנובה** Require paulo inferius ſuo loco proprio.

תנה Verbum Cal actiuum, ex quieſcentibus Lamed He, quod ſemel legitur in Biblijs in futuro יִתְּנוּ, nec aliud ex eo facile formarem, cum non ſatis certum ſit, quid propriè ſignificet. Mihi, ſi coniectu ris vti licet, eſt fœdus inire propoſito aliquo præmio, quod vulgò, [*Porre conditioni, accordarſi di pagare tanto, far patti, pattouire.*] dicitur. Conſtruitur cũ regimine ב quod additur ei, cum quo fœdus inis. Hoſ. 8.10. *Verum & ſi* יִתְּנוּ *fœdus iniant in (cum) gentibus, nunc colligam eos.* Locum & omnes accuratius expendas velim.

Deriuatiua huius & compoſita ſunt. אֶתְנָה אֶתְנִי אֶתְנָן התנה יתניאל תנה.

תנה Verbum Pihel actiuum, ex quieſcentibus Lamed He, quod in Biblijs habet has voces tantum.

יְתַנּוּ Futurum.

לְתַנּוֹת Infinitiuus.

Nec aliud ex eo formarem, cum, vt in Cal diximus, dubitetur, quid hæc radix propriè ſignificet. Quidam arbitrātur, ex Chaldaico idiomate deriuari, vt ſit idē, quod שנן Hebrēum, pro quo Targum eo vtitur, id eſt enarrare. Ego ſignificationem ſui Cal potius retinerem. Fœdus iniuit. [*Pattouire, far patto.*] Iud. 5.11. *Ibi* יְתַנּוּ *fœdus inibunt (cum) iuſtitijs Domini.* Hebraiſmus pro enarrantes inuicem iuſtitias Dei ſpondebunt, ſe nunquàm ab eo defecturos eſſe. Sic cap. 11.40. *Annuatim ibant filiæ Iſrael* לְתַנּוֹת *ad ineundum fœdus filiæ (cum filia) Iephtæ.* Id eſt ad ſpondendum ſe quotannis redituras. Expende locos & omnes accuratius. תַּנּוֹת verò eſt etiã nomen plurale ex תַּנִּין, ibi vide.

תנואה Nomen fœmininum genere, & declinatione, quod ſemel legitur in Biblijs cum affixo תְּנִיאָתִי, & ſemel in plurali תְּנוּאוֹת. Fractio, fractura, ruptura, ſed de animo tantum dicitur, latinè diſſuaſio. cum quis de ſententia tollitur. [*Rompimento, diſſuaſione.*] Num. 14.34. *Et cognoſcetis* תְּנוּאָתִי *fractionem (diſſuaſionem) meam.* Hebraiſmus hoc eſt, cognoſcetis, quàm vobis referat, quòd me de ſentētia moueritis. Sic Iob 33.10. *Ecce* תְּנוּאוֹת *fractiones (diſſuaſiones) ſuper (contra) me inueniet.* Id eſt de ſententia mouetur in ma-

lum mihi. Radix eſt נוא.

תנובה Nomen fœmininum genere, & declinatione, mutans He in Thau in regimine, & ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs, תְּנוּבָה תְּנוּבַת תְּנוּבָתִי. Fructus, vt fructuum prouentus. [*Frutto.*] Vide תְּבוּאָה. Quinque vicibus tantum forſitan inuenitur.

וַיֹּאכַל תְּנוּבַת שָׂדָי:	*Edere fructus agri. Deut. 32.13.*	אכל
וְאֶת תְּנוּבָתִי הַטּוֹבָה:	*Vitem ceſſare facere fructum ſuum bonum. Iud. 9.11.*	טוב
וּמָלְאוּ פְּנֵי תֵבֵל תְּנוּבָה:	*Superficiem orbis repleri fructu. Eſa. 27.6.*	מלא
יִתְנוּבַת הַשָּׂדֶה:	*Multiplicare fructum agri. Ezec. 36.30.*	נרב
שֶׁהֵם יָזוּבוּ מְדֻקָּרִים מִתְּנוּבוֹת שָׂדָי:	*Aliquos transfoſſos fluere ex fructibus agri.*	נזי

Radix eſt נוב.

תנוך Require paulo inferius, ſuo loco proprio.

תנומה Nomen fœmininum genere, & declinatione תְּנוּמוֹת. Dormitio, indormitio. [*Dormire, ſonno*] Vide שֵׁנָה. Quinque vicibus tantum forſitan inuenitur.

מְעַט שָׁנוֹת מְעַט תְּנוּמוֹת:	*Parum indormitionum, &c. Pro. 6.10. & 24.33.*	מעט
בִּתְנוּמוֹת עֲלֵי מִשְׁכָּב:	*Indormitiones ſuper cubili. Iob 33.15.*	משכב
וְתְנוּמָה לַעַפְעַפֶּיךָ:	*Non dare indormitionem palpebris Pro. 6.4.*	עפעפי
לַעַפְעַפַּי תְּנוּמָה:	*Dare indormitionem palpebris. Pſal. 132.4.*	עפעפי

Radix eſt נום.

תנופה Nomen fœmininum genere, & declinatione, mutans He in Thau in regimine, quæ ſunt in Biblijs תְּנוּפָה תְּנוּפַת תְּנוּפוֹת. Agitatio, motio, cōmotio, & dicitur ferè ſemper de agitatione fieri ſolita hinc inde in ſacrificijs, & ſic differt a תְּרוּמָה, quod eſt eleuatio, vt ſuo dicemus loco. [*Agitatione, mouimento.*] Hebræi dicunt, agitationem in ſacrificijs fieri, cum ſacerdos rem dimouendam מֵלִיף וּמֵבִיא מַעֲלֶה וּמוֹרִיד, quod notes velim. Loci aliquod obſeruandi.

וְהֵנַפְתָּ אוֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יי׳:	*Agitare aliquid agitatione coram Domino. Exo. 29.24.*	הנף
אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפַת זָהָב לַיי׳:	*Agitare agitationem auri Domino. Exo. 35.22.*	זהב
זְהַב הַתְּנוּפָה:	*Aurum agitationis. Exo. 38.24.*	זהב
קַרְשֵׁת אֶת חֲזֵה הַתְּנוּפָה:	*Pectuſculũ agitationis. Exo. 29.27.*	חזה
וְהָרַר וּפַחַד מִפְּנֵי תְּנוּפַת יָד יי׳:	*Timere ab (ob) agitatione manus Domini. Eſa. 19.16.*	יד
מִמִּשְׁבְּחֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה:	*Panis agitationis. Leuit. 23.17.*	לחם
וּבְמִלְחֲמוֹת תְּנוּפָה נִלְחַם בָּהּ:	*Bella agitationis. Eſaias. 30.32.*	מלחמה
וּנְחֹשֶׁת הַתְّנוּפָה:	*Aes agitationis. Exo. 38.29.*	נחשת
מְיוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפָה:	*Gomer agitationis. Leuit. 23.15.*	עמר
וְזֶה לְךָ תְּרוּמַת מַתָּנָם לְכֹל תְּנוּפַת:	*Eleuatio omnibus agitationibus (agitationum) aliquorũ. Nu. 18.11.*	תרומה

Radix eſt נוף.

תנחומים Nomen pluralis numeri tantùm, ſuſcipiens affixa, quę ſunt in Biblijs, תַּנְחוּמִים תַּנְחוּמֶיךָ. Conſolationes. [*Conſolationi, conſolamenti.*] Ter ſolum forſitan inuenitur.

וְלֹא יַשְׁקוּ אוֹתוֹ כוס תַּנְחוּמִים	*Non potare aliquem calice conſolationum, &c. Ier. 16.7.*	כוס
תִּשְׂבְּעוּ מִשֹּׁד תַּנְחֻמֶיהָ:	*Satiari ab vbere conſolationum alicuius. Eſa. 66.11.*	שד

co populo Ioſue duci tanquàm hæreditariæ attributæ, quæ tanti viri dein tumulo nobilis extitit. Timath hæres, vel Serah. [*Timnata de Heres, ouero de Sera.*] Ioſ. 19.50. תִּמְנַת סֶרַח *Timnatam ſeræ in morte Ephraim, &c.* Et 24.30. *Sepelieruntque eum in limite poſſeſſionis eius* בְּתִמְנַת סֶרַח *in Timnat ſera, quæ eſt in monte Ephraim a ſeptentrionale parte montis Gaaſi.* Iud. 2.9. *Et ſepelierunt eum in limite poſſeſſionis eius* בְּתִמְנַת חֶרֶס *in Timantheresa, &c.* Cōpoſitum eſt ex radicibus מנה & חרס vel סרח, quæ ſuis locis vide.

תמס Eſt futurum verbi Hiphil המסה, ibi vide. Semel etiam nomen eſt formæ maſculinę, liquefactionem, diſſolutionemve ſignificans. [*Liquefattione sfaccimento.*] Pſal. 58.9. *Sicut limax* תָּמֵס *liquefactione vadit.* Hebraiſmus limax ſiquidem eundo liquefieri videtur. Radix eſt מסס.

תמר Nomen maſculiuum genere, & declinatione, תְּמָרִים. Palma, arbor nota, quamuis etymon ſignificationis ignoretur, & ſi quidam conentur ad מרה reducere, vt ſic ab amaritudine dicatur. [*Palma.*] Aliarum arborum nomina vide in עֵץ. In ſequentibus locis tantum inuenitur.

זֹאת קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר:	*Staturam alicuius ſimilem eſſe palmæ. Cant. 7.8.*	דמה
גַּם תָּמַר וַתַּפּוּחַ כָּל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יָבֵשׁוּ:	*Palmam, &c. arere. Ioel 1.12.*	יבש
כַּפּוֹת תְּמָרִים:	*Frondes palmarum. Leuit. 23.40.*	כף
אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר:	*Aſcendere in palmam, &c. Cantic. 7.9.*	עלה
וַעֲלֵי תְמָרִים:	*Folia palmarum. Neh. 8.16.*	עלה
צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח:	*Iuſtum germinare vt palmam. Pſal. 92.13.*	פרח
וְשִׁבְעִים תְּמָרִים:	*Septuaginta palmæ. Exod. 15.27. Num. 33.9.*	שבעים

Nonnunquàm תָּמָר eleganter ponitur pro Iericunte, quæ vt in deriuatiuis habes, ciuitas palmarum dicebatur. Ezec. 47.19. מִתָּמָר *A palma (Tamara, Iericunte) vſque ad aquas contentionum.* Et 48.28. *Et erit limes* מִתָּמָר *A Tamara, &c.*

Eſt inſuper nomen proprium mulieris, quæ Iudæ nurus fuit. Tamar. [*Tamara.*] Gen. 38.6. *Et nomen illius* תָּמָר *Tamar.* Ibi vide totam hiſtoriam.

Fuit altera Tamar ſoror Abſalonis, quam deperibat frater Amon. 2. Sam. 13.1. *Abſalomi filio Dauidis fuit ſoror pulcherrima, cuius nomen erat* תָּמָר *Taar, &c.* Vide omnia. Tertia huius nominis fuit ipſius Abſalonis filia eximiæ pulchritudinis. 2. Sam. 14.30. *Et nomen illius* תָּמָר *Tamar, &c.*

Deriuatiua huius & compoſita ſunt אֵיתָמָר בַּעַל תָּמָר חֲצַצוֹן תָּמָר עִיר הַתְּמָרִים תִּמְרָה תִּמֹּר דְּבוֹרָה תַּמְרָה תִּמְרוֹת.

תמר Nomen formæ maſculinæ, quod ſemel legitur in Biblijs. Palma. [*Palma.*] Ier. 10.5. כְּתֹמֶר *Quaſi palma durities ſunt in deſerto.*

תמר Nomen proprium vrbis a Salomone fabrefactæ, quæ & תַּדְמֹר dicebatur, quamuis Hebræi hodierni etiam hanc ex Maſſart תַּדְמֹר legendā putent, vt Daleth a ſcriptura deficiat ob aliquod myſterium, ne librariorum incuriam accuſemus. Tamor [*Tamora.*] 1. Reg. 9.18. וְאֶת תַּמֹּר *Et Tamoram in deſerto in prouincia.* Vide etiam תַּדְמֹר.

תמר דבורה Nomen proprium loci, ſic dicti, quòd illic eſſet palma, & ipſius Deboræ habitatio Tomer Deboræ. [*Tomera, ouero palma di Debora.* Iud. 4.25. *Porro ipſa habitabat ſub* תֹּמֶר דְּבוֹרָה *Tomera Deboræ inter ramam & Betelem in monte Ephraim*

Compoſitum eſt ex תמר & דבר.

תמרה Nomen fœmininum genere, cum duplici plurali, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs תִּמְרָה תִּמְרוֹת תִּמְרֹתָיו. Palma, ſed de artificiali tantum, vel de re palmæ ſimili ſemper dicitur [*Palma.*] In ſequentibus locis tantum forſitan inuenitur.

וּפְנֵי אָדָם אֶל הַתְּמָרָה מִפֹּה:	*Faciem hominis eſſe ad palmã hinc. Ezec. 41.19.*	תמר
וְאֵל אֵיל תְּמָרִים:	*Palmas eſſe ad frontiſpicium. Ezec. 40.16.*	אול
וְתְמָרִים אֶל אֵילוֹ:	*Palmas eſſe ad frontiſpicia. Ezec. 40.31.*	אול
וַתְּמָרִים אֶל אֵילוֹ מִפֹּה וּמִפֹּה:	*Palmas eſſe ad frontiſpicia hincinde Ezec. 40.34.*	אול
וַיַּעַל עָלָיו תְּמָרִים וְשַׁרְשֹׁת:	*Eleuare ſuper templo palmas, & catenas. 2. Par. 3.5.*	עלה
וַיָּרֶד עַל הַכְּרוּבִים וְעַל הַתְּמָרוֹת אֶת הַזָּהָב:	*Extendere ſuper palmis aurum. 1. Reg. 6.32.*	ירד
וּפְנֵי כְפִיר אֶל הַתְּמָרָה מִפֹּה:	*Faciem leonis eſſe ad palmam hinc. Ezec. 41.19.*	כפיר
כְּרוּבִים אֲרָיוֹת וְתְמָרֹת:	*Cherubinos, leones, & palmas eſſe ſuper clauſuris baſium maris æneci. 1. Reg. 7.36.*	כרוב
וְתִמֹּרָה בֵּין כְּרוּב לְכְרוּב:	*Palmam eſſe inter cherubinum & cherubinum. Ezec. 41.18.*	כרוב
כְּרוּבִים וְתְמָרִים:	*Cherubinos & palmas eſſe factas, &cæt. Ezec. 41.25.*	כרוב
וְתִמֹּרוֹ כְּמִדַּת הַשַּׁעַר:	*Palmas &c. eſſe ſecundum menſuram portæ. Ezec. 40.22.*	מדה
וְעָשׂוּי כְּרוּבִים וְתְמָרִים:	*Aliquid eſſe factum cherubinis & palmis. Ezec. 41.18.*	עשה
וְהַתְּמָרִים עֲשׂוּיִם:	*Palmæ factæ. Ezec. 41.20.*	עשה
וְתְמָרִים לוֹ אֶחָד מִפֹּה וְאֶחָד מִפֹּה אֶל אֵלּוֹ:	*Palmas eſſe portæ, vnam hinc, & vnam hinc. (Nota* אֶחָד *maſculinum.) Ezec. 40.26.*	פה
וְתְמָרִים מִפֹּה וּמִפֹּה:	*Palmas eſſe hinc inde, &cæt. Ezec. 41.26.*	פה
קָלַע פִּתּוּחֵי מִקְלָעוֹת כְּרוּבִים וְתְמָרוֹת:	*Figurare palmas, &c. in parietibus templi. 1. Reg. 6.29.*	קלע
וְקָלַע עֲלֵיהֶם מִקְלָעוֹת כְּרוּבִים וְתְמָרוֹת:	*Figurare palmas, &c. ſuper valuis templi. 1. Reg. 6.29.*	קלע
וְקָלַע כְּרוּבִים וְתְמָרוֹת:	*Figurare palmas, &c. 1. Reg. 6.35.*	קלע

Radix eſt תמר.

תמרה Require paulo ſuperius, ſuo loco proprio.

תמרוק Nomen maſculinum genere, & declinatione ſuſcipiēs affixa, quæ ſunt in Biblijs. תַּמְרוּק תַּמְרוּקֵי תַּמְרוּקֵיהֶן. Abſterſio, munditia, polities, & res quælibet abſtergens, & mundans. [*Coſa che fa polito mondo, netto, bello, forbito.*] Quater inuenitur.

וַיְבַהֵל אֶת תַּמְרוּקֵיהָ:	*Feſtinare abſterſiones mulieris. (mundum muliebre.) Eſt. 2.9.*	בהל
וּבְתַמְרוּקֵי הַנָּשִׁים:	*Aliquam eſſe ſex menſibus in abſterſionibus mulierum. Eſt. 2.12.*	נשים
וְנִתֵּן תַּמְרוּקֵיהֶן:	*Dare abſterſiones mulierũ. Eſt. 2.3.*	נתן
הַבּוֹת פֶּצַע תַּמְרִיק בְּרָע:	*Abſterſionem in malo (viro) eſſe vulnera, &c. Scribitur cum Iod, ſed ex Maſſara legitur* תַּמְרוּק, *vt arbitrer, illud Iod eſſe Vau decurtatum ad perſtringendam viri maligni abſterſionem. Prouer. 20.30.*	רוע

Radix eſt מרק.

	תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעֲשֻׁעוּ נַפְשִׁי:	*Consolationes Dei oblectare animã alicuius.*

Radix est נחם.

תַּנְחֻמֶת Nomen proprium viri ex tribu Iudæ. Tanhumeth.[*Tanumeto.*] 2.Reg.25.23. *Et Seraias filius* תַּנְחֻמֶת *Tanhumeti.* Netophateus. Vide etiam Ier.40.8.Radix est נחם.

תַּנְחוּמוֹת Nomen pluralis numeri tantum,& cũ affixo תַּנְחוּמֹתֶיךָ. Consolationes.[*Consolationi, consolamenti.*] Bis solùm forsitan inuenitur.

אל	הִכְבַּדְתָּ מִמֶּךָּ תַּנְחֻמוֹת אֵל:	*Consolationes Dei esse parum ab aliquo.Iob* 15.11.
היום	וְיִהְיוּ זֹאת תַּנְחֻמוֹתֶיכֶם:	*Aliquid esse consolationes alicuius.Iob* 21.1.

Radix est נחם.

תְּנִינָה Nomen Chaldaicum fœmininum genere. Secunda.[*Seconda.*] Hebraice שְׁנִית mutatione ת in ש facta dicitur. Dan. 7. 5. *Et ecce aliud animal* תְּנִינָה *secundum.* Deriuatiuum huius radicis est etiam תִּנְיָנוּת sequens.

תִּנְיָנוּת Nomen Chaldaicum formæ fœmininæ, quod tantum aduerbialiter vsurpatur.Secũdo iterum.[*Di nouo, vn'altra fiata.*] Hebraice שְׁנִית mutatione ת in ש facta diceres.Dan.7.2.*Respondernnt* תִּנְיָנוּת *secundò.* Eandem habet radicem cum superiori.

תְּנוּךְ Nomen formæ masculinæ,quod semper legitur in regimine תְּנוּךְ, sine plurali. Cartilago tenerior pars auris,fibra, extremum auris,auricula, & significationis etymon ignoratur: quin & aliquibus est potius pars durior aurem intersecans, sepes intermedia. [*Grassetto,dell'orecchia.*]Septem vicibus tantum inuenitur.

תנך	וְנָתַתָּה עַל תְּנוּךְ אֹזֶן אַהֲרֹן וְעַל תְּנוּךְ:	*Dare(ponere) sanguinem super fibram(cartilaginem) auris dexteræ sacerdotum. Exo.29.20.*
תנך	וְנָתַן עַל תְּנוּךְ אֹזֶן אַהֲרֹן הַיְמָנִית:	*Dare sanguinem super fibram auris dexteræ Aharonis. Leuit.8. 23.Vide etiam ver.24.*
תנך	וְנָתַן הַכֹּהֵן עַל תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטַּהֵר הַיְמָנִית:	*Sacerdotem dare sanguinem super fibram auris dexteræ leprosi expiantis se. Leuit. 14.14. Vide etiam ver.17.& 25.& 28.*

תַּנִּים Require in תַּנִּין, & nota.

תְּנוּמָה Require paulo superius,suo loco proprio.

תַּנִּין Nomẽ masculinum genere, cum duplici plurali, & aliquando loco Nun vltimi habens Mem,quod insuper nonnunquàm est plurale per syncopã, quæ omnia sunt huiusmodi in Biblijs תַּנִּין או תַּנִּים רַנִּינִים,או תַּנִּים תַּנּוֹת Draco tam marinus,quàm terrestris cete, serpens. Vero similius est thynnorum nomen!ab Hebreo fluxisse,quamuis hoc nostrum vniuersalius sit. [*Dragone,Serpente,Balena,Tonno,& simili pesci.*] Synonima sunt לִוְיָתָן & נָחָשׁ, qua suis locis vide תַּנִּים est etiã infinitiuus verbi Pihel תנה. Draconum species & naturam ex sequentibus locis desumere licet, in quibus solis forsitan inuenitur.

בלע	בְּלָעֲנִי כַּתַּנִּין:	*Deglutire aliquem ad instar draconis.Ier.51.34.*
גדל	וַיְבָרֵא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים:	*Deum creare cetos magnos. Genes. 1.21,*
גדל	הַתַּנִּים הַגָּדוֹל:	*Pharao draco magnus, &c. Ezec. 29.3.*
סיס	יְהִי לְתַנִּין:	*Virgam esse draconi. (verti in draconem.)Exo.7.ver.11.& 12.*
שים	וַיְהִיוּ לְתַנִּינִם:	*Virgas esse draconibus. (verti in dracones.)Exo.7.14.*
שים	אָח הָיִיתִי לְתַנִּים:	*Aliquem esse fratrem draconibus. Iob 30.29.*
סיכל	וּתְנִים בְּהֵיכְלֵי עֹנֶג:	*Dracones respondere in palatijs delitiarum.Esa.13.22.*
הלל	הַלְלוּ אֶת יי׳ מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים	*Dracones laudare Deum.Ps.148.7*
הרג	וְהָרַג אֶת הַתַּנִּין אֲשֶׁר בַּיָּם:	*Occidere draconem,qui est in mari. Esa.27.1.*
חולל	מְחוֹלֶלֶת תַּנִּין:	*Dolere facere draconem. (Pharaonem innuit.) Esa.51.9.*
חמת	חֲמַת תַּנִּינִם יֵינָם:	*Furor (venenum) draconum.Deut. 32.33.*
ים	הַיָּם אָנִי אִם תַּנִּין:	*Aliquem esse mare, vel draconem. Iob 7.12.*
ים	וְאַתָּה כַּתַּנִּים בַּיָּמִים:	*Aliquem esse sicut draconem in mari. Ezec.32.2.*
כבד	תְּכַבְּדֵנִי חַיַּת הַשָּׂדֶה תַּנִּים:	*Draconem(vel dracones) honorare Deum.Esa.43.20.*
דרכ	וְאֶת נְהָלָתוֹ לְתַנּוֹת מִדְבָּר:	*Ponere possessionem alicuius dracoribus deserti.Mal.1.3.*
מספד	אֶעֱשֶׂה מִסְפֵּד כַּתַּנִּים:	*Facere planctum sicut dracones locus obseruandus.Mich.1.8.*
מעון	מָעוֹן תַּנִּים:	*Dare aliquem locum habitationem draconum.Ier.9.11.*
מעון	מָעוֹן תַּנִּים:	*Ponere vrbes habitationem draconum.Ier.10.21.*
מעון	וְהָיְתָה חָצוֹר לְמָעוֹן תַּנִּים:	*Vrbem esse habitationi (habitationem) draconum.Ier.49.33.*
מעון	וְהָיְתָה בָכָל לְבָנִים מָעוֹן תַּנִּים:	*Vrbem esse habitationem draconũ. Ier.51.37.*
מקום	כִּי דִכִּיתָנוּ בְּמָקוֹם תַּנִּים:	*Contundere aliquem in loco draconum.Tsal.44.20.*
נוח	וְהָיְתָה נְוֵה תַּנִּים:	*Aliquid esse habitaculum draconũ. Esa.34.13.*
נוח	בְּנֵוֶה תַּנִּים רִבְצָה:	*Accubitum esse in habitaculo draconum.Esa.35.7.*
רצץ	שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמָּיִם:	*Frangere capita draconum super aquis.Psal.74.13.*
רמס	תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין:	*Conculcare leonem & draconem. Psal 91.13.*
שאף	שָׁאֲפוּ רוּחַ כַּתַּנִּים:	*Attrahere spiritum sicut dracones.Ier.14.6.*
שד	גַּם תַּנִּין חָלְצוּ שָׁד:	*Dracones nudare mammam Locus notandus. Thren.4.3.*

Deriuatiua huius & composita sunt יִתְנַן עַיִן תַּנִּין.

תְּנוּפָה Require paulo superius, suo loco proprio.

תַּנּוּר Nomen masculinum genere, & declinatione תַּנּוּרִים, & cum affixo תַּנּוּרְךָ. Furnus, clibanus. [*Forno.*] Quidam arbitrantur a נור deriuari, quod igni luceat. Cimino est furnus camino additus, sicuti quosdam antiquos adhuc videre licet, quod notes, velim. In sequentibas locis tantum forsitan inuenitur.

אפה	וְאָפוּ עֶשֶׂר נָשִׁים לַחְמָכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד:	*Decem mulieres coquere panem in furno.Leuit.26.26.*
כער	כָּמוֹ תַנּוּר בְּעֵרָה מָאֹפֶה:	*Clibanus ardens a coquẽte.Hos.7.4*
כער	בְּעֵר כַּתַּנּוּר:	*Ardere sicut furnum.Mal.3. 19.*
שית	חֲשִׁיתֵמוֹ כְּתַנּוּר אֵשׁ:	*Ponere aliquos sicut furnum ignis, & cæt.Psal.21.10.*
נתן	תַּנּוּר וְכִירַיִם יִתֵּץ:	*Furnum destrui. Leuit.15.35.*
ירושלים	וְתַנּוּר לוֹ בִּירוּשָׁלִם:	*Furnum esse Domino Ierosolimis. Esa.31.9.*

Coctio

יסו	וְהִתְעַבְּתִי אֶת יָפְיֵךְ:	*Abominabilem reddere pulchritudinem.Ezec.16.25.*
לא	לֹא תְתַעֵב אֲדֹמִי כִּי אָחִיךָ הוּא:	*Non auersari idumeum.Deu.23.8.*
לא	לֹא תְתַעֵב מִצְרִי:	*Non auersari Aegyptium. Deut. 23.8.*
משפט	הַמְתַעֲבִים מִשְׁפָּט:	*Detestari iudicium.Mich.3.9.*
אתים	תִּעֲבוּנִי כָּל מְתֵי סוֹדִי:	*Homines concilij alicuius abominari eum.Iob 19.19.*
בחלה	וַיְתַעֵב אֶת נַחֲלָתוֹ:	*Abominari possessionem tuã. Psal. 106.40.*
נפש	כָּל אֹכֶל תִּתְעַב נַפְשָׁם:	*Animam auersari omnem cibum. Psal.107.18.*
רחק	תִּתְעֻבוּנִי רָחֲקוּ מִנִּי:	*Auersari aliquem,elõgari ab eq.Iob 30.10.*
שלמה	וְתִתְעֻבוּנִי שַׂלְמֹתָי:	*Vestimenta abominabilem reddere aliquem.Iob 9.31.*
שקר	שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וַאֲתַעֵבָה:	*Odio habere mendacium,& detestari.Psal.119.163.*

Deriuatiua huius sunt הִתְעִיב נִתְעַב תּוֹעֵבָה.

תּוֹעֵבָה Nomen fœmininum genere, & declinatione vertens He in Thau in regimine,& suscipiens affixa,quæ sunt in Biblijs תּוֹעֵבָה תּוֹעֲבַת תּוֹעֲבוֹת תּוֹעֲבוֹתֶיךָ תּוֹעֲבוֹתָיו תּוֹעֲבָתֶיהָ תּוֹעֲבָתָם תּוֹעֲבָתֵיהֶם תּוֹעֲבוֹתֵיהֶן. Abominatio, auersio, detestatio, & res ipsa abominabilis,auersanda. [*Abominatione, schifo,cosa abomineuole,schifosa.*] Vau modò scribitur & מו do mem. Efficit nonnulla dicendi genera elegantiarum plena, & varios idiotismos, vt in sequentibus obseruabis.

תכן	תּוֹעֲבַת יי׳ אֶבֶן וְאֶבֶן:	*Lapidem & lapidem (diuersa pondera) esse abominationem Dei.Prouer.20.23.*
תכל	לֹא תֹאכַל כָּל תּוֹעֵבָה:	*Non edere abominationem. Deut. 14.3.*
כחר	תּוֹעֵבָה יִבָּחֵר כָּכֶם:	*Abominationem (virum detestandum) eligere in aliquem. Esa. 41.24.*
גבה	תּוֹעֲבַת יי׳ כָּל גְּבַהּ לֵב:	*Superbum corde esse abominationem Dei.Pro.16.5.*
גדל	תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת אֲשֶׁר כו׳:	*Facere abominationes magnas.Eze. 8.6.*
גדל	תִּרְאֶה תּוֹעֵבוֹת גְּדֹלוֹת:	*Videre abominationes magnas.Eze. 8.6.*
גוי	כְּתוֹעֵבֹת הַגּוֹיִם הַהֵמָּה:	*Non facere secundum abominationes gentium.(quæ sint,ibi vide) Deut.18.9.*
גוי	כְּתוֹעֵבוֹת הַגּוֹיִם:	*Abominationes gentium, &c. 2. Reg. 16.3.*
גוי	כְּכָל תּוֹעֵבוֹת הַגּוֹיִם:	*Præuaricari secundum abominationes gentium.2. Par.36.14.*
גלל	וּבְגָלָל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה:	*Deum expellere aliquos propter abominationes. Deut.18.12.*
גלולים	יַעַל כָּל גִּלּוּלֵי תֹעֲבוֹתֶיךָ:	*Idola abominationum.Ezec.16.37.*
דבר	אַל נָא תַּעֲשׂוּ אֶת דָּבָר הַתּוֹעֵבָה:	*Non facere verbum abominationis,&c.Ier.44.4.*
דרך	תּוֹעֲבַת יי׳ הָיָה דָּרֶךְ רָשָׁע:	*Viam iniusti esse abominationem Dei.Pro.15.9.*
הביא	וְלֹא תָבִיא תּוֹעֵבָה אֶל בֵּיתֶךָ:	*Non adducere abominationem(idolum)domi, &c. Deut.7.26.*
הגיד	וְהִגַּדְתֶּן אֵת תּוֹעֲבוֹתֵיהֶן:	*Indicare alicui abominationes eius. Ezec.23.36.*
הודיע	הודע את ירושלים אֶת תּוֹעֲבוֹתֶיהָ:	*Scire facere aliquem abominationes eius.Ezec.16.2.*
יקודע	אֶת תּוֹעֲבֹת אֲבוֹתָם הוֹדִיעָם	*Scire facere aliquem abominationes*

מאפה	מַאֲפֵה תַנּוּר:	*Coctio furni.Leuit.2.4.*
מגדל	אֶת מִגְדַּל הַתַּנּוּרִים:	*Turris furnorum. (erat Ierosolimis.)Neh.3.11.*
מגדל	מִעֹל לְמִגְדַּל הַתַּנּוּרִים:	*Turris furnorum.Neh.12.38.*
מצרים	וּבְתַנּוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ:	*Ranas venire in furnis, & in machtris.Exo.8.3.*
כאפה	אֲשֶׁר תֵּאָפֶה בַתַּנּוּר:	*Coqui in furno. Leuit.6.32.*
נחם	כְּלֹם יֶחֱמוּ כַּתַּנּוּר:	*Aliquos calefieri sicut furnum. Hos.7.7.*
כמצר	עוֹרֵנוּ כְּתַנּוּר נִכְמָרוּ:	*Pelles contrahi sicut (in) furno. Thren.5.10.*
עשן	וְהִנֵּה תַנּוּר עָשָׁן:	*Furnus fumi.(fumans.)Ge.15.17.*
קרב	כִּי קֵרְבוּ כַתַּנּוּר לִבָּם בָּאֲרֹבָם	*Approximare cor sicut furnum. Hos.7.6.*

תַּנְשֶׁמֶת Nomen fœmininum genere,sine plurali,quod animal terrestre immundum in lege veteri,& auem similiter immũdam significat, sed qualia sint,dubitatur. Communiori sententia vesperti lionem,& talpam interpretantur omnes, & sic fortasse dicuntur eleganter per antiphrasin, quasi sine halitu, quòd in foraminibus clausum vtrunque ferè semper stet. [*Nottola,vespertilione,talpa,topina.*] Alia volucrum nomina vide superius in ע׳ע.Leuit.11.18. וְאֶת הַתַּנְשֶׁמֶת *Et vespertilionem.* Et ver.30. *Et talpa* Deuteron. 14.16. וְהַתַּנְשֶׁמֶת *Et vespertilionem.* Alibi non inuenitur. Radix est נשם.

תַּנּוֹת Require superius in תַּנִּין, & nota.

ת ע

תע Lege radices לתע תעה, & obserua dictiones,quę remanent in scriptura cum his duabus tantùm radicalibus.

תעו תעי תעב Require paulo inferius, suo loco proprio.

Verbum pihel actiuum, perfectum suscipiẽs affixa,sic flectitur in Biblijs.

תִּעֲבוּנִי	Præteritum.
מְתַעֵב מְתַעֲבִים	Part. præs.
אֶתְעַבֶּה תְּתַעֵב יְתַעֵב תִּתְעַבְנוּ תְּתַעֲבוּ תִּתְעַב יְתַעֲבוּ	Futurum.
תַּעֵב	Infinitiuus.

Cætera,cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas Grammaticales, excepto Pahul Abominatus, detestatus est, auersatus est,visu vel alio sensuũ, tanquàm abominabilem habuit,& reddidit, אוה concupiuitan titheton. [*Hauere aschifo,in abominatione,& fare abomineuole.*] Synonimaunt אלח בחל געל מאס נאץ פגול שקץ תאב quæ suis locis diligentius vide.Construitur hoc nostrũ cum accusatiuo tam affixo,quàm distincto, nonnullosque idiotismos satis ornatos efficit, vt in sequentibus locis obseruabis, in quibus solis forsitan inueniri comperies.

גוי	לְמִתְעַב גוֹי:	*Gens detestans locus dilucidationis. Esa.49.7.*
דבר	וְדִבֵּר תָּמִים יְתֻעֵבוּ:	*Detestari loquentem integritatem. Amos 5.10.*
חרם	יְתֻעַב תְּתַעֲבֶנּוּ כִּי חֵרֶם הוּא:	*Auersando auersari idolum, quia anathema sit.Deut.7.26.*
יקוק	אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה יְתֻעַב יי׳:	*Dominum auersari virum sanguinũ & fraudis.(Vel ecõtra.)Ps.5.7.*

תעו Nomen proprium regis Hamate, qui & תעי dicebatur Tou. [*Too.*] 1. Par. 189. *Et audiuit* תעו *Tous, &c.* Radix est תעה.

תעודה Nomen fœmininum genere, sine plurali. Testimonium. [*Testimonio, testimonianza.*] Ruth. 4.7. *Et hoc erat* תעודה *testimonium in Israel.* Esa. 8. 15. *Liga (vel serua)* תעודה *testimonium.* Sic vocat lègem, quæ diuinæ voluntatis in nos testimonium est. Sic ver. 19. *Legi,* ולתעודה *& testimonio, &c.* Modus iurandi Hebraicus; per legem, & per testimonium, quæ lex eadem est. Alibi non inuenitur. Radix est עוד.

תעי Nomen proprium regis Hamatæ, quem & תעו dici, paulo superius habes. Toi. [*Too.*] 2. Sam. 8.9. *Et audiuit* תעי *Toius, &c.* Radix est תעה.

תעלה Nomen fœmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & susci piens affixa, quæ sunt in Biblijs תעלה תעלתי תעלתיה. Dubitatur verò de huius significatione & radice, nam primum est emplastrum, medicina, vel a עלה eò quòd cicatrici super imponatur, vel a יעל, quasi dicas auxilium, quod prosit, & bis tantum reperitur. Secundò est riuus, riuulus, fouea parua, canale, aquæductus, a עלה similiter, quòd superne in piscinam illabatur, vel quasi diceres ascensionem aquæ, modò radix propria potius non sit, תעל, & significationis etymon ignoretur. Nouem vicibus tantum & hoc inuenitur. [*Empiastro medicina, giouamenti, fossetta, condotto d'acqua.*] Loci sunt hi.

לין	רְפֻאוֹת תְּעָלָה אֵין לָךְ :	*Medicina obductionis (emplastri, uel auxilij) non esse alicui. Ier.* 30.13.
לין	תְּעָלָה אֵין לָךְ :	*Emplastrum (obductionem, auxiliũ) non esse alicui. Ier.* 46.11.
ברכה	נִצָּבוּ בִּתְעָלַת הַבְּרֵכָה :	*Stare in aquæductu piscinæ superioris. 2. Reg.* 18.17. *Esa.* 36.2.
ברכה	אֶל קְצֵה תְעָלַת הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה :	*Extremitas aquæductus piscinæ superioris. Esa.* 7.3.
מים	וְאֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּתְּעָלָה לִחֲכָה :	*Absorbere aquam, quæ est in fouea. 1. Reg.* 18.38.
מלא	וְגַם אֶת הַתְּעָלָה מִלֵּא מָיִם :	*Replere foueam aqua. 1. Reg.* 18.35
עשה	וַיַּעַשׂ תְּעָלָה בְּבֵית סָאתַיִם :	*Facere foueam quasi duo sator continentem. 1. Reg.* 18.32.
עשה	וַאֲשֶׁר עָשָׂה אֶת הַבְּרֵכָה וְאֶת הַתְּעָלָה :	*Facere piscinam & aquæductum. 2. Reg.* 20.20.
פלג	מִי פְלַג לְשֶׁטֶף תְּעָלָה :	*Diuidere inundationi aquæductum. Iob* 38.25.
שלח	וְאֶת תְּעָלָתֶיהָ שִׁלְחָה אֶל כָּל עֲצֵי הַשָּׂדֶה :	*Mittere aquæductus ad omnes arbores agri. Ezec.* 31.4.

תעלולים Nomen plurale masculinum, quod semel legitur in Biblijs, a עולל deductũ, idest pueri, infantes, semel cum affixo תעלוליהם deriuatum a עלילה, idest actiones, opera, vel certè semper in abstracto est ludicra, puerilia, & vtranque significationem comprehendat, quod notes, velim. [*Fantolini, fatti, opere, cose da fantolini, cose fanciullesche.*] Esa. 3.4. תעלולים *& ludicra* (eleganter positum pro infantibus ipsis) *dominabuntur in eos.* Et 66.4. *Et ego eligam* בתעלוליהם *in puerilia eorum.* Expende locos accuratius, & omnes. Radix est עלל.

תעלמה Nomen fœmininum genere, & declinatione תעלומות. Absconditum, res latens. [*Cosa occulta, nascosta, secreta.*] Ter inuenitur.

הגיד	וַיַּגֵּד לְךָ תַּעֲלֻמוֹת חָכְמָה :	*Indicare absconditas sapiẽtiæ. Iob* 11.6
הוציא	תַּעֲלֻמָה יֹצֵא אוֹר :	*Lucem (vel luci) educere absconditum. Iob* 28.11.
ידע	כִּי הוּא יֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת לֵב :	*Cognoscere abscondita cordis. Psal.* 44.22.

תעב	אֶת זָכָר לֹא תִשְׁכַּב כּוֹ תּוֹעֵבָה הוּא :	*Abominationem esse cubare cũ masculo, &c. Leuit.* 18.22.
תפת	תּוֹעֲבַת יְהוָה שִׂפְתֵי שָׁקֶר :	*Labia mendacij esse abominationem Dei. Pro.* 12.22.
תפלה	גַּם תְּפִלָּתוֹ תּוֹעֵבָה :	*Orationem esse abominationẽ. Pro.* 28.9.

Radix est תעב.

תעודה Require paulo inferius, suo loco proprio.

תעה Verbum Cal neutrum, ex quiescentibus Lamed He, sic flectitur in Biblijs.

תָּעָה תָּעוּ / תָּעִיתִי תָּעִינוּ	Præteritum.
תֹּעֶה תֹּעִי	Part. præs.
תֵּתַע תֵּתַעִי / יִתְעוּ תִּתְעוּ	Futurum.
בְּתֵעוֹת	Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas Grammaticales, excepto Pahul. Errauit & mente & corpore. [*Errare, fallare, andar vagando quà & là senza sa per doue.*] Vide שגג. In sequentibus locis tantum fortitan inuenitur.

תועל	וְאֱוִילִים לֹא יִתְעוּ :	*Stultos non errare. Esa.* 35.8.
תכל	יִתְעוּ לְבְלִי אֹכֶל :	*Pullos coruorum errare ob defectũ cibi. Iob* 38.41.
כתן	תָּעוּ מִבָּטְן :	*Iniustos errare ab vtero. Psal.* 58.4.
דרך	אָדָם טוֹעֶה מִדֶּרֶךְ הַשְּׂכֵל :	*Hominem errare a via intelligendi. Pro.* 21.16.
חמור	אוֹ חֲמוֹר תּוֹעֶה :	*Asinus errans. Exo.* 23.4.
חרש	הֲלֹא יִתְעוּ חֹרְשֵׁי רָע :	*Aratores mali errare. Pro.* 14.22.
ישראל ת	בְּתֵעוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תָּעוּ מֵעָלַי :	*Israelitas errare desuper Deo, &c. Ezec.* 44.10 (*Vide etiã ver.* 15.)
לא	לְמַעַן לֹא יִתְעֶה עוֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרַי :	*Non errare amplius (a) post Deum. Ezec.* 14 11.
לא	אֲשֶׁר לֹא תָעוּ בְּתֵעוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :	*Non errare, cum errat alius, &cæt. Ezec.* 48.11.
לבב	וְאַמֵּר עַם תֹּעֵי לְבָב הֵם :	*Errantes corde. Psal.* 95.10.
לבב	תָּעָה לְבָבִי :	*Cor errare. Esa.* 21.4.
דרך	וַתֵּתַע בַּמִּדְבָּר בְּאֹר שָׁבָע :	*Errare in deserto. Gen.* 21.14.
מדבר	תָּעוּ בַמִّדְבָּר בִּישִׁימוֹן דֶּרֶךְ :	*Errare in deserto. Psal.* 107.4.
מדבר	תָּעוּ מִנְּהָר שְׁוֹרְרָתָיהָ :	*Palmites errare (diffundi hincinde) in deserto. Esa.* 16.8.
כתיב	אַל תֵּתַע בְּנִתִיבוֹתֶיהָ :	*Non errare in semitis alicuius. Pro.* 7.25.
עבר	אֲשֶׁר לְעֶבְרוֹ תָעוּ :	*Quemlibet errare lateri suo. Esa.* 47.15.
פקודים	וּבְפִקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי :	*Non errare a præceptis Dei. Psal.* 119.110.
כצאן	כֻּלָּנוּ כַּצֹּאן תָּעִינוּ :	*Omnes errare sicut ouem. Esa.* 53 6.
רוח	יוֹדְעוּ תֹעֵי רוּחַ בִּינָה :	*Errantes spiritu cognoscere intelligentiam. Esa.* 29.24.
שדה	וְהִנֵּה תֹעֶה בַשָּׂדֶה :	*Errare in agro. Gen.* 37.14.
אבד	תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד :	*Errare sicut ouem amissam. Psalm.* 119.176.
שכר	וְכַשִّכֵּר תָּעוּ :	*Errare in siccera. Esa.* 28.7.
שכר	תָּעוּ מִן הַשֵּׁכָר :	*Errare a (propter) siccera. Esa.* 28.7.

Deriuatiua huius sunt. הִתְעָה הִתְעִתָּע נִתְעָה תּוֹעָה תֹּעִי תֹּעֵתָע תֹּעִיתָם.

תועה Nomen sub forma participij Cal fœmININI, sine plurali, quod bis tantum in scriptura sacra legitur. Error. [*Errore inganno.*] Esa. 32. 6. *Et ad loquendum ad Dominum* תועה *errorem.* Neh. 4.8. *Coniurarunt omnes simul, vt venientes præliarentur contra Ierusalem, & facerent ei* תועה *errorem (errare facerent.)*

כלו	*tiorum. (Boues scilicet.) Exod.* 8. 26.	
נעתם	כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה נַלּוֹז :	*Peruersum esse abominationem Dei. Pro.* 3.32.
נעשה	נֶעֱשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבֶּךָ :	*Abominationem fieri (idolatriam) in medio aliquorum. Deut.* 13.15.
נעשה	וְתוֹעֵבָה עֲשֻׂיָּה בְּיִשְׂרָאֵל :	*Abominationem fieri in Israel. Mal.* 2.11.
נפש	וְשֹׁבֵעַ תּוֹעֵבַת נַפְשׁוֹ :	*Abominatio animæ. Pro.* 6.16.
נקש	וּנְקֻשִׁתָם בְּפִנֶּיכֶם כּוֹ' וְעַל תּוֹעֲבֹתֵיכֶם :	*Dissecari super abominationibus tuis, &c. Ezec.* 36.31.
נשא	וְאֶת תּוֹעֲבֹתַיִךְ אַתְּ נֹשֵׂאת :	*Portare abominationes tuas. Ezec.* 16.59.
ספר	לְמַעַן יִסְפְּרוּ אֶת כָּל תּוֹעֲבוֹתֵיהֶם בַּגּוֹיִם :	*Narrare abominationes. Eze.* 12.16
עם	וּלְהִתְחַתֵּן בְּעַמֵּי הַתֹּעֵבוֹת הָאֵלֶּה :	*Populus abominationum. Esd.* 9.14.
עקש	תּוֹעֲבַת יְהוָה עִקְּשֵׁי לֵב :	*Peruersos corde esse abominationẽ Dei. Pro.* 11.20.
עשה	וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה :	*Non facere ex omnibus abominationibus. Leuit.* 18.26.
עשה	תּוֹעֵבָה עָשׂוּ שְׁנֵיהֶם :	*Mares cubantes simul facere abominationem. Leuit.* 20.13.
עשה	עָשׂוּ כְּכֹל הַתּוֹעֵבֹת הַגּוֹיִם :	*Facere secundum abominationes gẽtium. 1. Reg.* 14.24.
עשה	וַיִּהְיוּ לְתוֹעֵבָה אֶעֱשֶׂה :	*Facere residuum ligni abominationi. (in abominationem, idolum.) Esa.* 44.19.
עשה	אִישׁ אֶת אֲשֶׁת רֵעֵהוּ עָשׂוּ תוֹעֵבָה :	*Facere mala omnibus abominationibus. Ezec.* 6.9.
עשה	הִרְבֵּשׁוּ כִּי תוֹעֵבָה עָשׂוּ :	*Facere secundum abominationes aliquorum, &c. Ezec.* 16.48.
עשה	אֲשֶׁר עָשׂוּ לְכָל תּוֹעֲבֹתֵיהֶם :	*Facere abominationem ante Deum. Ezec.* 16.51.
עשה	וְכִתְעֻבוֹתֵיהֶן עָשִׂיתִי :	*Facere abominationẽ cum uxore proximi. Ezec.* 22.11.
עשה	וַתַּעֲשֶׂינָה תוֹעֵבָה לְפָנַי :	*Ludere, quod abominationẽ feceris. Ier.* 6.15.
פנים	מִפְּנֵי הַתֹּעֵבוֹת אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם	*Non posse sufferre propter abominationes, &c. Ier.* 44.21.
פסל	פֶּסֶל וּמַסֵּכָה תּוֹעֲבַת יְהוָה :	*Sculptile & fusionem esse abominationem Dei. Deut.* 27.15.
צדק	וְתִצְדַּקִּי אֶת אֲחוֹתַיִךְ בְּכָל תֹּעֵבֹתַיִךְ :	*Iustificare sororem in abominationibus tuis. Ezec.* 16.52.
רשע	תּוֹעֲבַת צַדִּיקִים אִישׁ עָוֶל :	*Virum iniquitatis esse abominationem iusti. Pro.* 29.27.
שקץ	וְצַלְמֵי תוֹעֲבֹתָם שִׁקּוּצֵיהֶם :	*Imagines abominationum, &c. Eze.* 7. 20.
קטרת	קְטֹרֶת תּוֹעֵבָה הִיא לִי :	*Thimiama esse abominationem Deo. Esa.* 1.13.
רב	רַב לָכֶם מִכָּל תּוֹעֲבֹתֵיכֶם :	*Sat esse alicui ex omnibus abominationibus eius. Ezec.* 44.6.
רוע	וּרְאֵה אֶת הַתּוֹעֵבוֹת הָרָעוֹת :	*Videre abominationes malas, &c. Ezec.* 8.9.
רוע	אֶל כָּל תּוֹעֵבוֹת רָעוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל :	*Dicere ab ad omnes abominationes malorum alicuius. Ezec.* 6.11.
רשע	וְתוֹעֲבַת רָשָׁע שְׂפָתַי רָשָׁע :	*Iniustitiam esse abominationem labiorum alicuius. Pro.* 8.7.
רשע	וְתוֹעֲבַת רָשָׁע יָשָׁר דַּרְכּוֹ :	*Rectum via esse abominationem iusti. Pro.* 29.27.
שוט	וַתַּחֲלִתִי שַׂמְתִּם לְתוֹעֵבָה :	*Ponere possessionem Dei abominationi. (in abominationem.) Iere.* 2. 7.
שות	שַׂחֲנִי תּוֹעֵבַת לָמוֹ :	*Ponere aliquẽ abominationem alijs. Psal.* 88.9.

	nes maiorum, &c. Ezec. 29.4.	
סיג	וְתוֹעֲבוֹתֶיךָ בְּתוֹךְ תְּהֵיוֹן :	*Abominationes aliquorum esse in medio, &c. Ezec.* 7.4.
הכעיס	בְּתוֹעֲבֹת יַכְעִיסוּהוּ :	*Irritare Deum in abominationibus. Deut.* 32.16.
הסיר	וַיָּסַר יֹאשִׁיָּהוּ אֶת כָּל הַתֹּעֵבוֹת	*Remouere abominationes, &c. 2. Par.* 34.33.
הסיר	וְהֶסִירוּ אֶת כָּל שִׁקּוּצֶיהָ וְאֶת כָּל תּוֹעֲבֹתֶיהָ מִמֶּנָּה :	*Auferre abominationes ab aliquo. Ezec.* 11.17.
הרבה	וַתַּרְבִּי אֶת תּוֹעֲבוֹתַיִךְ מֵהֵנָּה :	*Multiplicare abominationes pro aliquo. Ezec.* 16.52.
זבח	זֶבַח רְשָׁעִים תּוֹעֲבַת יְהוָה :	*Sacrificium iniustorum esse abominationem Dei. Pro.* 15.8.
זבח	זֶבַח רְשָׁעִים תּוֹעֵבָה :	*Sacrificium iniustorum esse abominationem. Pro.* 21.27.
זכר	וְאֵת כָּל תּוֹעֲבֹתַיִךְ וַתִּזְנֻתַיִךְ לֹא זָכַרְתִּי :	*Non recordari abominationum tuarum. Ezec.* 16.22.
טמא	יַעַן אֶת מִקְדָּשִׁי טִמֵּאת כּוֹ' בְּכָל תּוֹעֲבֹתַיִךְ :	*Polluere sanctuarium in abominationibus, &c. Ezec.* 5.11.
חקק ה	לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת מֵחֻקּוֹת הַתּוֹעֵבֹת :	*Non facere ex statutis abominationum, &c. Leuit.* 18.30.
יסוס	כִּי כָל תּוֹעֲבַת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂנָא :	*Facere abominationem Domini, quã odit. Deut.* 12.31.
יסוס	כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :	*Virum amiciri veste muliebri, & econtra, esse abominationẽ Dei. Deut.* 22.5.
יסוס	כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ גַּם שְׁנֵיהֶם :	*Pretium canis & donum meretricis esse abominationem Dei. Deuter.* 23.19.
יסוס	כִּי תוֹעֲבָה הוּא לִפְנֵי יְהוָה :	*Accipere denuo repudiatam esse abominationem ante Deum. Deut.* 24.4.
יסוס	כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :	*Facere iniquitatem esse abominationem Dei. Deut.* 25.19.
יסוס	תּוֹעֲבַת יְהוָה גַּם שְׁנֵיהֶם :	*Iustificare iniustum, & damnare iustum esse abominationem Dei. Pro.* 17.15.
יען	יַעַן כָּל תּוֹעֲבֹתֶיךָ :	*Facere aliquid propter abominationes alicuius. Ezec.* 5.9.
כסיל	וְתוֹעֲבַת כְּסִילִים סוּר מֵרָע :	*Recedere a malo esse abominationẽ stultorum. Pro.* 13.19.
לב	כִּי שֶׁבַע תּוֹעֵבוֹת בִּלְבּוֹ :	*Septem abominationes esse in corde alicuius. Pro.* 26.24.
לב	וְאֶל לֵב שִׁקּוּצֵיהֶם וְתוֹעֲבֹתֶיהָ לִבָּם הֹלֵךְ :	*Cor alicuius ire ad cor abominationum. Ezec.* 11.20.
לץ	וְתוֹעֲבַת לָאָדָם לַץ :	*Sycophantam esse abominationem homini. (hominis) Est in regimine sequente Lamed; satis ornata figura loquendi, quam notes. Pro.* 24.9.
מאזנים	מֹאזְנֵי מִרְמָה תּוֹעֲבַת יְהוָה :	*Bilances fraudis, esse abominationẽ Dei. Pro.* 11.1.
מחשבה	תּוֹעֲבַת יְהוָה מַחְשְׁבוֹת רָע :	*Cogitationes mali esse abominationem Dei. Pro.* 15.26.
מלא	בְּתוֹעֲבֹתֵיהֶם אֲשֶׁר מִלְּאוּהָ :	*Replere terram in abominationibus, &c. Esd.* 9.11.
מלך	תּוֹעֲבַת מְלָכִים עֲשׂוֹת רָשָׁע :	*Facere iniustitiam esse abominationem regum. Pro.* 16.12.
מלכום	וּלְמִלְכֹּם תּוֹעֲבַת בְּנֵי עַמּוֹן :	*Milcom abominatio (idolum) Amonitarum. 2. Reg.* 23.14.
מצרים	כִּי תוֹעֵבָה הוּא לְמִצְרַיִם :	*Edere cum aduena Aegyptijs est abominatio. Gen.* 43.32.
מצרים	כִּי תוֹעֲבַת מִצְרַיִם כָּל רֹעֵה צֹאן :	*Pastores esse abominationem Aegyptijs. Gen.* 46.34.
מצרים	כִּי תוֹעֲבַת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיי'	*Sacrificare abominationem Aegyp-*

Radix est עים.

תַּעֲנוּג Nomen masculinum genere, cum duplici plurali, suscipiēs affixa, quæ sunt in Biblijs. תַּעֲנוּגַתְּעֲנוּגִים תַּעֲנוּגוֹת תַּעֲנוּגֶיךָ תַּעֲנוּגֵיהָ Delitium, iocunditas, delectatio, delitiæ. [*Piaceri, spassi, delicie.*] Quinq; vicibus tantum inuenitur.

תרס	יתַּעֲנוּגוֹת בְּנֵי הָאָדָם:	*Delitiæ filiorum hominum. Eccles.* 2.8.
כן	קְרוּיִגוּ עַל בְּנֵי תַּעֲנוּגָיִךְ:	*Filij delitiarum. Mich.* 1.16.
כית	תְּגָרְשׁוּן מִבֵּית תַּעֲנוּגֵיהֶן:	*Expellere e domo delitiarum. Mich.* 2.9.
כאום	לֹא נָאוָה לִכְסִיל תַּעֲנוּג:	*Delitium non esse desiderabile stulto. Pro.* 19.10.
כעם	וּמַה נַּעֲמָתָּ אַהֲבָה בַּתַּעֲנוּגִים	*Aliquam esse pulchram & dulcem in delitijs. Cant.* 7.7.

Radix est עגג.

תַּעֲנָךְ Nomen proprium vrbis regiæ, fœmininū genere, quę data sorte Manasſis tribui contigit, & dein leuitis pro habitatione aſcripta fuit, quāuis ex ea nunquàm Philisteos expulerint, quin & ſucceſſu temporum illam incoluiſſe tribum Ioſeph apparet, quæ omnia ex ſequentibus locis expiſcati ſumus. Taanach. [*Taanaca.*] Ioſ. 12.21. *Rex* תַּעֲנָךְ *Taanacæ vnus.* Et 17.11. *Et habitatores* תַּעֲנָךְ *Taanacæ, cum minoribus oppidis illius.* Et 21.25. אֶת תַּעֲנָךְ *Taanacam & illius ſuburbia.* Iud. 1.27. וְאֶת תַּעֲנָךְ *Et Taanacam, & oppida minora eius.* 1. Reg. 4.11. *Baanas filius Achiludi* תַּעֲנָךְ *Taanacam, & Megido, &c.* 1. Par. 7.29. *Secus filios Manasſe erat Bethſeana cum oppidis ſuis,* תַּעֲנָךְ *Taanaca & eius oppida, Megido cum villis ſuis, Dora cum ſuis oppidis in quibus habitarunt filij Ioſeph filij Iſrael.*

תַּעֲנִית Nomen formæ fœmininæ, quod ſemel legitur in Biblijs cum affixo תַּעֲנִיתִי. Afflictio, quaſi virium humiliatio, ieiunium. [*Penitenza, digiuno.* Vide צום. Eſd. 9.5. *Et in oblatione veſpertina ſurrexi* מֵתַּעֲנִיתִי *ab afflictione (ieiunio) mea* Radix eſt ענה.

תִּעְפוֹת Require ſuperius in ת ante ו, ſuo loco proprio.

תַּעֲצֻמוֹת Nomen plurale fœmininum, quod ſemel legitur in Biblijs. Robora, fortitudines. [*Forze, gagliardezze.*] Vide חזק. Pſalm. 68.36. *Deus Iſrael ipſe dat vim,* תַּעֲצֻמוֹת *& fortitudines populo.* Radix eſt עצם.

תַּעַר Nomē ęquiuocū, generis communis, ſine plurali, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs תַּעַר תַּעְרְךָ תַּעְרָהּ. Nouacula, culter raſorius propriè, quamuis & ad alios cultros transferatur: & ſignificationis etymon ignoratur, modo radix propria ſit, nam quidā conantur ad עור reducere, quòd eo nudetur cutis. Quod ſi licet etymologias ſemper afferre, ego potius a ערה deducerem, vel quòd enudetur radendo, vel cutem enudet. Sex vicibus tantum inuenitur. Secundo eſt vagina, vel quaſi nouaculam, gladium contegens, ſi radix eſt propria, vel ex pelle ſeu corio confecta, a עור; vel tandem ex qua cultrum enudamus, a ערה ſcilicet. Septies tantum inuenitur [*Raſoio, cortello, vagina.*] Loci ſunt hi.

נלפ	קַח לְךָ חֶרֶב חַדָּה תַּעַר הַגִּלָּבִיחַ:	*Nouacula barbitonſorum, &c. Eze.* 5.1.
הוניח	וְהוּצֵאתִי חַרְבִּי מִתַּעְרָהּ:	*Educere gladium de vagina. Ezec.* 21.8. *Vide etiam ver.* 10.
סעגיט	וְהַעֲבִרוּ תַעַר עַל כָּל בְּשָׂרָם:	*Tranſire facere nouaculā ſuper carnem. Num.* 8.7.
הסיפ	הָשֵׁב אֶל תַּעְרָהּ:	*Reducere gladiū ad vaginam. Ezec.* 21.35.
יגת	לְכָן תֵּצֵא חַרְבִּי מִתַּעְרָהּ:	*Gladiū egredi de vagina. Eze.* 21.9.

לסת	כְּתַעַר מְלֻטָּשׁ עֹשֵׂה רְמִיָּה:	*Nouaculam acutam facere fraudem. Pſalm.* 52.4.
מתכים	חֶרֶב מְצֻמֶּדֶת עַל מָתְנָיו בְּתַעֲרָהּ:	*Gladium eſſe ſuper lumbis in vagina. 2. Sam.* 20.8.
נאסף	הַאֲסֹפִי אֶל תַּעְרֵךְ:	*Gladium colligi ad vaginam ſuam. Ier.* 47.6.
סער	יִקַּע עָה בְּתַעַר הַסֵּפֶר:	*Diſrumpere librum (in) cultro ſcribæ. Ier.* 36.22.
עבר	תַּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל רֹאשׁוֹ:	*Nouaculam non tranſire ſuper caput eius. Num.* 6.5.
שכר	גֻּלַּח אֲדֹנִי בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה:	*Radere (in) nouacula mercede conducta, &c. Eſa.* 7.22.
שלף	וַיִּשְׁלָפֵהוּ מֵתַּעְרָהּ:	*Euaginare gladium ex vagina illius. 1. Sam.* 17.52.

תַּעֲרֻבוֹת Nomen plurale, fœmininum genere, qđ bis tantum in ſcriptura ſacra legitur. Cautiones, fideiuſſiones. [*Cautioni, ſicurtà.*] 2. Reg. 14.14. & 2. Par. 25.25. *Et filios* הַתַּעֲרֻבוֹת *fideiuſſionum, id eſt obſides* [*Oſtaggi.*] Radix eſt ערב.

תִּעְתֵּעַ Verbum Pihel actiuum, ex quieſcentibus Lamed He, ex quo participium præſens מְתַעְתֵּעַ ſemel legitur in Biblijs, nec aliud ex eo facile formarem. Plurale verò מְתַעְתְּעִים, quod huc quidam reuocant nos in Hithpahel הִתְעַתֵּעַ repoſuimus, ibi vide. Impoſtor, ſeductor, errare faciens. [*Ingannatore, che fà errare altri.*] Gen. 27.12. *Et ero in oculis eius* כִּמְתַעְתֵּעַ *ſicut errare faciens (id eſt impoſtor.)* Radix eſt תעה.

תַּעְתֻּעִים Nomen plurale maſculinum, quod bis in ſcriptura ſacra legitur. Errores, ſeductiones, impoſturæ. [*Inganni, fraudi.*] Iere. 10.14. & 51.18. *Opus* תַּעְתֻּעִים *ſeductionum.* Radix eſt תעה.

ת פ

תְּ Lege radicem, & obſerua dictiones, quæ remanent in ſcriptura cum his duabus tantum radicalibus.

תֹּף Nomen maſculinum genere, & declinatione, ſuſcipiens affixa, quę ſunt in Biblijs. תֹּף תֻּפִּים תֻּפֵּךְ, tympanum, fictitium a ſono, quem edit. [*Timpano, tamburro, coſi detto dal ſuono che fa il tof.*] In ſequentibus locis tantum inuenitur.

סלל	הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל:	*Laudare in tympano, & in tibia. Pſ.* 150.4.
זמר	בְּתֹף וְכִנּוֹר זַמְּרוּ לוֹ:	*Pſallere in tymbano, & in cythara. Pſal.* 149.3.
יצא	וְתֹפְפוֹת אַחֲרֵיהָ בְּתֻפִּים וּבְמָחוֹל:	*Egredi poſt aliquem in tympanis, & in tibijs. Exo.* 15.20.
יצא	יֹצֵאת לִקְרָאתוֹ בְתֻפִּים וּבִמְחֹלוֹת:	*Euredi obuiam in tympanis, & in tibijs. Iud.* 11.34.
סחף	וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֶת הַתֹּף בְּיָדָהּ:	*Accipere tympanum in manu. Exo.* 15.20.
מלאכה	מְלֶאכֶת תֻּפֵּיךְ וְנִקְבֵיךָ:	*Opus tympanorum, &c. Eze.* 28.13
מסוס	שִׁבַּת מְשׂוֹשׂ תֻּפִּים:	*Gaudium tympanorum ceſſare. Eſa.* 24.8.
מסתה	וְהָיָה כִנּוֹר וָנֵבֶל תֹּף וְחָלִיל יֵין מִשְׁתֵּיהֶם:	*Conuiuium eſſe cytharam, & nablum, tympanum, & tybiam, & vinum. Eſa.* 5.12.
כלתס	בְּתֻפִּים וּבְכִנּוֹרוֹת וּבְמִלְחֲמוֹת תְּנוּפָה נִלְחַם בָּהּ:	*Præliari in tympanis & in cytharis, & in prælijs agitationis. Eſa.* 30.32.
כסת	יִשְׂאוּ בְתֹף וְכִנּוֹר:	*Leuare (in) tympanum, & (in) cythara. Iob* 21.12.
סתן	שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף:	*Leuare pulſare, & dare tympanum, (tympanizare.) Pſal.* 81.3.

	עוֹד תֵּעָדִי תֻּפֵּיךְ:	*Ornari tympanis, &c. Ier.* 31.4.
ערס	וְלִפְנֵיהֶם נֵבֶל וְתֹף וְחָלִיל	*Nablum & tympanum, & tibiam,*
סנוס	וְכִנּוֹר:	*& cytharam eſſe ante aliquem. 1. Sam.* 10.5.
סחק	מְשַׂחֲקִים לִפְנֵי יְהוָה וּבְתֻפִּים:	*Ludere ante Dominum in tympanis, &c. 2. Sam.* 6.5.
סלת	וַאֲשַׁלֵּחַךְ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁרִים	*Dimittere aliquem in gaudio, & in canticis, in tympano, et in cythara. Gen.* 31.27.
	בְּתֹף וּבְכִנּוֹר:	
סמחס	בְּתֻפִּים בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלִשִׁים:	*Egredi obuiam in tympanis, in gaudio, &c. 1. Sam.* 18.6. *Vide etiā 1. Par.* 13.8.

Radix eſt. תפף

תַּפַּף Duplicata habentur inferius, ſuo loco proprio.

תִּפְאָרָה / תִּפְאֶרֶת Nomen ſub vtraque forma fęmininum genere, quamuis primū duabus vicibus tantum inueniatur, ſine plurali, ſuſcipiens affixa, quæ ſunt in Biblijs. תִּפְאָרָה אוֹ תִּפְאֶרֶת תִּפְאַרְתִּי תִּפְאַרְתְּנוּ תִּפְאַרְתְּךָ תִּפְאַרְתֵּךְ תִּפְאַרְתְּכֶם תִּפְאַרְתָּם תִּפְאַרְתָּהּ. Decor, ornatus, ſplendor. [*Bellezza, gloria, politezza.*] Loci aliquot obſeruandi, quamuis nec alibi fortaſſe reperiri comperies.

אב	וְתִפְאֶרֶת בָּנִים אֲבוֹתָם:	*Patres eſſe decorem filiorum. Prouerb.* 17.6.
אכן	וַיִּצֹּף אֶת הַכִּיסֶּה אֶבֶן יְקָרָה	*Tegere lapide pretioſo decori. (ad*
	לְתִפְאָרֶת:	*decorem.) 2. Par.* 3.6.
אלס	כְּתִפְאֶרֶת אָדָם לָשֶׁבֶת בָּיִת:	*Facere idolum, vt decorem hominis. (vxorem innuit.) Eſa.* 44.13
אלנס	וֵאלֹהֶיךָ לְתִפְאַרְתֶּךָ:	*Deum eſſe decori (in decorem) alicuius. Eſa.* 60.19.
כגר	לְבַשִּׁי כִגְדֵי תִפְאַרְתֶּךָ:	*Induere veſtimēta decoris. Eſa.* 52.1
כית	וּבֵית תִּפְאַרְתִּי אֲפָאֵר:	*Deum decorare domum decoris ſui. Eſa.* 60.7.
כית	בֵּית קָדְשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ:	*Domus (templum) ſanctitatis & decoris Iſraelitarum. Eſa.* 64.11.
גית	לְמַעַן לֹא תִגְדַּל תִּפְאֶרֶת בֵּית	*Decorem domus Dauidis non euadere magnum, &c. Zac.* 12.7.
	דָּוִד וְתִפְאֶרֶת:	
גאון	וּפְרִי הָאָרֶץ לְגָאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת	*Fructum terræ eſſe magnificentiæ, et decori aliquibus. Eſa.* 4.2.
בגון	תִּפְאֶרֶת גְּאוֹן כַּשְׂדִּים:	*Babylonem eſſe decorem ſuperbiæ Chaldeorum. Eſa.* 13.19.
סיס	אֶפֶס כִּי לֹא תִהְיֶה תִּפְאַרְתְּךָ	*Aliquid non eſſe decorem alicuius, &c. Iud.* 3.29.
	עַל הַרְרֶךָ:	
זכל	מְזִבּוֹל קָדְשְׁךָ וְתִפְאַרְתֶּךָ:	*Cęlum eſt habitatio ſanctitatis, & decoris Dei. Eſa.* 63.15.
זרוע	מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה זְרוֹעַ	*Brachium decoris alicuius. Eſaias*
	תִּפְאַרְתּוֹ:	63.12.
יל	וְתִפְאַרְתִּי בְּיַד צָר:	*Dare decorem Dei (arcam) in manu hoſtis. Pſal.* 78.61,
יגוס	לְךָ יְהוָה הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה	*Decorem, & cæt. eſſe Domino. 1.*
	וְהַתִּפְאֶרֶת:	*Par.* 29.11.
יום	כָּל הַיּוֹם תִּפְאַרְתֶּךָ:	*Os repleri decore Dei tota die. Pſal.* 11.8.
יקל	וְאֵת יֶקֶר תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּתוֹ:	*Pretioſitas decoris magnitudinis alicuius. Eſt.* 1.4.
ישראל	לְיִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתִּי:	*Iſrael eſſe decorem Dei, (vel dare decorem Iſraeli.) Eſa.* 46.13.
ישראל	הַשְׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תִּפְאֶרֶת	*Proijcere de cęlo in terram decorem*
	יִשְׂרָאֵל:	*Iſraelis. Thren.* 2.1.
ככול	וְעֵשִׂית בִּגְדֵי כֹבֶד לְכָבוֹד	*Facere veſtimenta gloriæ & decori.*
	וּלְתִפְאָרֶת:	*(in decorem.) Exo.* 28.3. *Vide etiam ver.* 45.
כוס	תִּפְאֶרֶת בַּחוּרִים כֹּחָם:	*Robur eſſe decorem iuuenum: Pro.* 20.29.

כלי	וַתִּקְחוּ כְּלֵי תִפְאַרְתֶּךָ:	*Vaſa decoris, & cet. Ezec.* 16.17. *Vide etiā ver.* 40. *& cap.* 23.26.
מצרים	וּמִן מִצְרַיִם תִּפְאַרְתָּם:	*Aegiptum eſſe decorem aliquorum. Eſa.* 20.5.
מקדש	עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ:	*Robur et decorem eſſe in ſanctuario. Pſal.* 96.7.
מקל	מַקֵּל תִּפְאַרְתָּהּ:	*Baculus decoris. Ier.* 48.17.
מעוס	מְשׂוֹשׂ תִּפְאַרְתָּם:	*Gaudium decoris aliquorum, &cæt. (filios innuit.) Ezec.* 24.25.
עבר	וְתִפְאַרְתִּי עָבֹר עַל פֶּשַׁע:	*Tranſire ſuper præuaricatione eſſe decorem alicuius. Pro.* 19.11.
עז	כִּי תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה:	*Deum eſſe decorem fortitudinis alicuius. Pſal.* 89.18.
עטרים	עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת תִּתֶּן לְרֹאשֶׁךָ:	*Tradere coronam decoris. Pro.* 4.9.
עטרים	עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת שֵׂיבָה:	*Canitiem eſſe coronam decoris, &c. Pro.* 16.31.
עטרים	וְהָיִיתָ עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת בְּיַד יְהוָה:	*Aliquem eſſe coronā decoris in manu Domini. Eſa.* 6.32.
עטרים	עֲטֶרֶת תִּפְאַרְתְּכֶם:	*Ceruical coronam decoris aliquorū deſcendere. Ier.* 13.18.
עטרים	וַעֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשֶׁךָ:	*Dare coronam decoris in capite. Ezec.* 16.12. *Vide etiā* 23.42.
עכס	יָסִיר אֲדֹנָי אֶת תִּפְאֶרֶת	*Auferre decorem crepitaculorum. Eſa.* 3.18.
	הָעֲכָסִים:	
צאן	צֹאן תִּפְאַרְתֶּךָ:	*Grex decoris alicuius. Ier.* 13.20.
צבי	צְבִי תִפְאַרְתִּי:	*Complacentia decoris alicuius. Eſa.* 28. *ver.* 1. *&* 4.
צפירת	וְלִצְפִירַת תִּפְאָרָה:	*Diadema decoris. Eſa.* 28.5.
רכב	בְּגַלְגַּלִּים רַבָּה תִּכָּאֶרֶת	*Decor multus. Pro.* 28.12.
רוס	וְעַל תִּפְאֶרֶת רוּם עֵינָיו:	*Viſitare ſuper decorem eleuationis oculorum alicuius. Eſa.* 10.12.
שם	לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת לְכָל הָאֲרָצוֹת:	*Aliquid eſſe nomini & decori omnibus regionibus. 1. Par.* 22.5.
שם	וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:	*Laudare nomini (nomē) decoris Dei. 1. Par.* 29.13.
שם	לַעֲשׂוֹת לְךָ שֵׁם תִּפְאָרֶת:	*Facere ſibi nomē decoris. Eſa.* 63.14
שמלה	לְתֵתְךָ לְשֵׁם וּלְתִהִלָּה וּלְתִפְאָרֶת:	*Dare aliquem altiſſimum glorię, nomini, & decori, (in decorem.) Deut.* 26.19.
תהלה	וּלְשֵׁם וּלְתִהִלָּה וּלְתִפְאֶרֶת	*Eſſe alicui nomini, laudi, & decori, (indecorem.) Ier.* 13.11.
תהלה	לְתֵת לָהּ וּלְתִפְאֶרֶת לְכָל גּוֹיֵי	*Eſſe laudi & decori (in decorem) omnibus gentibus. Ier.* 33.8.
	הָאָרֶץ:	

Radix eſt פאר.

תְּפוּצוֹת Nomen plurale fęmininum, quod ſemel legitur in Biblijs cum affixo תְּפוּצוֹתֵיכֶם. Diſperſiones. [*Spargimenti.*] Ier. 25.34. וְתְפוּצוֹתֵיכֶם *Et diſperſiones veſtræ.* Thau habet Hirec loco Cere, & primum Holem, vt quibuſdam placet, loco Vau ſurec poſitum eſt. Radix eſt פוץ.

תַּפּוּחַ Nomen maſculinum genere, & declinatione תַּפּוּחִים תַּפּוּחֵי. Malus, & malum, pomum, tam tàm de arbore, quàm de fructu dicitur. [*Pomo.*] Arborum nomina vide in עץ in ſequentibus locis tantum inuenitur.

	תַּפּוּחֵי זָהָב בְּמַשְׂכִּיּוֹת כֶּסֶף:	*Mala auri in figuris argēti. Prouer.* 25.11.
יבש	וְתַפּוּחַ כָּל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יָבֵשׁוּ:	*Malum. &c. arefieri. Ioel* 1.12.
עץ	כְּתַפּוּחַ בְּעֲצֵי הַיָּעַר:	*Eſſe tanquam pomum inter arbores ſilueſtres. Cant.* 2.3.
ריח	וְרֵיחַ אַפֶּךָ כַּתַּפּוּחִים:	*Odorē naſi eſſe ſicut mala. Cant.* 7.9
רפד	רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים:	*Sternere aliquē in malis. Cant.* 2.5.
תחת	תַּחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרַרְתִּיךָ:	*Excitare ſub malo. Cant.* 8.5.

Alias תפוח eſt nomen proprium vrbis regiæ, quæ in plano ſita tribui Judæ in ſortem ceſſit, tribus etiam

Ephraim contermina, & ab illis possessa, Manassis tribu nihilominus agrum huius possidente, quemadmodum ex sequentibus locis obseruauimus. Tapuah. [*Tapua.*] Ios. 12. 17. *Rex* תפוח *Tapuæ vnus*. Et 15. 34. תפוח *Tapua*. Et 16. 8. מתפוח *A Tapua pergebat limes ad fluuium Canæ, &c.* Et 17. 8. *Tribui Manassis fuit (cessit) regio* תפוח *Tapuæ* וחפוח *& Tapua ad limitem Manassis erat filiorum Ephraim.* Quidã tamẽ duas potius fuisse Tapuas, alterã quidem Iudæ, alteram verò Manassis vel Ephraim existimant. Illa Iudę forsitan a תפח sequenti nomẽ traxit. Deriuatiua & cõposita huius sunt. בית תפוח עין תפוח תפח.

תפח Nomen propriũ ex tribu Iudæ. Tapuah. [*Tapuo.*] 1. Par. 2. 42. *Filij autẽ Hebronis Core,* והפח *& Tapuas, &c.* Hic fortasse ciuitati תפוח nomen dedit.

תפל Nomen masculiuum genere, sine plurali. Insulsum, insipidum, inconditum, & de omnib. rebus eleganter dici pôt, vt arbitror, qd̃ notes, velim, quamuis latinæ voces non sint tàm generales. [*Cosa che non ha gusto, o sapore alcuno, insipida, che non ha il suo douere.*] Septem vicibus tantum inuenitur.

חזס	נְבִיאֶיךָ חָזוּ לְךָ שָׁוְא וְתָפֵל :	*Prophetas videre vanum & insulsum. Thren.* 2. 14.
טוח	וְהִבַּם טָחִים אֹתוֹ תָּפֵל :	*Oblinire parietem insulso. Ezec.* 13. 10. *Vide etiam ver.* 15.
טוח	אֹבְרֵי אֶל טוּחֵי תָּפֵל :	*Oblitores insulsi. Ezec.* 13. 10.
טוח	אֲשֶׁר טַחְתֶּם תָּפֵל :	*Destruere parietem, quem obleueris insulso. Ezec.* 13. 14.
טוח	וּנְבִיאֶיהָ טָחוּ לָהֶם תָּפֵל :	*Prophetas linire sibi insulso. Ezec.* 22. 28.
כאכל	הַיֵּאָכֵל חָפֵל מִבְּלִי מֶלַח :	*Insulsum comedi sine sale. Iob* 6. 6.

Deriuatiua huius & cõposita sunt. אֶחָיתֹפֶל חָפֵל תִּפְלָה. Quædam verò dictiones, quæ videntur ex hac radice manare, vide superius in התכתל & nota.

תפל Nomen proprium loci cis Iordanem in solitudine. Tophel. [*Tofele.*] Deut. 1. 1. *Inter Pharan, & inter* פל ר *Tophel, &c.*

תפלה Nomen formæ fẽmininæ, sine plurali. Insulsitas, inconditura, vt ita dicam docendi gratia, res insipida, sine gustu, ratione, quãuis, Hebræa vox in abstracto sit. [*Gofferia, insipidezza.*] Ter inuenit.

הטיפ	וְאֱלֹהַּ לֹא יָשִׂים תִּפְלָה :	*Deum non ponere insulsitatem. (Nõ agere insulse.) Iob* 24. 12.
נתן	וְלֹא נָתַן תִּפְלָה לֵאלֹהִים :	*Non dare insulsitatem Deo. (Dicere quòd agat insulse. Iob* 1. 22.
ראה	וּבְנְבִיאֵי שֹׁמְרוֹן רָאִיתִי תִּפְלָה	*Videre insulsitatem in prophetis. Ier.* 23. 13.

Radix est הפל.

תפלה Nomen fẽmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs. תְּפִלַּת תְּפִלּוֹת. רִפְלָתִי תִּפְלָתְךָ הִפְלָתָם quasi ipsiusmet diiudicatio, accusatiuè. [*Oratione, preghiera, supplicatione.*] Synonima sunt לַחַשׁ רִבָּה, quæ vide. Loci aliquot obseruandi.

אל	תְּפִלָּה לְאֵל חָיָי :	*Oratio Deo. Psal.* 42. 9.
תלוא	וְתִפְלָתוֹ אֶל אֱלֹהָיו :	*Oratio alicuius ad Deũ.* 2. *Par.* 33. 18. *Vide etiam ver.* 19.
בוא	וּתְבוֹא תְפִלָּתָם לְמָעוֹן קָדְשׁוֹ לַשָּׁמָיִם :	*Orationem alicuius venire habitaculo sanctitatis Dei, cęlo. (scilicet.)* 2. *Par.* 30. 27.
בוא	תְּבוֹא אֵלֶיךָ תְּפִלָּתִי :	*Orationẽ alicuius venire ante Deũ. Psal.* 88. 3.
בוא	תְּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי :	*Orationem alicuius venire ad Deũ. Ion.* 2. 7.
בוז	וְלֹא בָזָה אֶת תְּפִלָּתָם :	*Non despicere orationem alicuius. Psal.* 102. 18.
בית	וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי :	*Deum lætificare aliquem in domo orationis suæ. Esa.* 56. 7.
בית	כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים :	*Domum Dei appellari domum orationis. Esa.* 56. 7.
בקש	לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים :	*Quærere orationem, & obsecrationes, &c. Dan.* 9. 3.
דבר	עוֹד אֲנִי מְדַבֵּר בִּתְפִלָּה :	*Loqui in oratione. Dan.* 9. 22.
דוד	תְּפִלָּה לְדָוִד :	*Oratio Dauidi. (Dauidis.) Ps.* 17. 1.
האזין	הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי :	*Auscultare orationem alicuius, sine labijs dolosis. Psal.* 17. 1.
חוט	וּתְפִלָּתוֹ תִּהְיֶה לַחַטָּאָה :	*Orationem alicuius esse peccato. Psal.* 109. 7.
כוה	בִּהְיוֹתוֹ בְּמַעֲרָה תְּפִלָּה :	*Oratio, (Dauidis) quando erat in specu. Psal.* 142. 1.
הסיר	אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי :	*Non remouere orationem alicuius, &c. Psal.* 66. 20.
פקשיב	הַקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי :	*Attendere orationem alicuius. Psal.* 61. 2.
הרבה	גַּם כִּי תַרְבּוּ תְפִלָּה :	*Multiplicare orationẽ, &c. Esa.* 1. 15.
התפלל	לְהִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת : ה	*Orare orationem.* 2. *Sam.* 7. 27.
זכך	וּתְפִלָּתִי זַכָּה :	*Orationem alicuius esse puram. Iob* 16. 17.
חבקוק	תְּפִלָּה לַחֲבַקּוּק הַנָּבִיא :	*Oratio Abacuc. Abac.* 3. 1.
יהוה	יֵאָנֵי תְפִלָּתִי לְךָ יי׳ :	*Orationem alicuius esse Domino. Psal.* 69. 14.
כלה	כְּלוּ רְפִלּוֹת דָּוִד :	*Orationes Dauidis finire. Ps.* 72. 20
לקח	יי׳ תְּפִלָּתִי יִקָּח :	*Deum accipere orationem alicuius. Psal.* 6. 10.
מקום	לְתִפְלַּת הַמָּקוֹם הַזֶּה :	*Oculos Dei esse apertos, & aures intentas ad orationem alicuius loci.* 2. *Par.* 6. 40.
משה	תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה :	*Oratio Mosi. (Mosis.) Psal.* 90. 1.
נכון	תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ :	*Orationem aptari rhimiã ante Deũ. Psal.* 141. 2. (19. 4.
נשא	וְנָשָׂאתָ תְּפִלָּה בְּעַד הַשְּׁאֵרִית	*Leuare orationẽ pro aliquo.* 2. *Reg.*
נשא	וְאַל תִּשָּׂא בַעֲרַם רִבָּה וּתְפִלָּה	*Non leuare pro aliquo iubilationẽ, & orationem. Ier.* 7. 18.
עכר	מֵעֲכוֹר תְּפִלָּה :	*Ponere nubem obstaculum, ne transeat oratio. Thren.* 3. 15.
עני	תְּפִלָּה לְעָנִי :	*Oratio (pro) misero, &c. Ps.* 102. 1.
עשן	עוֹד מִתַּי עָשַׁנְתָּ בְּתְפִלַּת עַמֶּךָ	*Fumare in oratione populi. Ps.* 80. 5
פנה	פְּנֵיתָ אֶל תְּפִלַּת עַבְדֶּךָ :	*Respicere ad orationem serui, &c. 1. Reg.* 8. 28.
פנה	פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעֲרָעָר :	*Respicere ad orationem miricæ. Psal.* 102. 18.
קדם	וּבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָ :	*Orationem alicuius præuenire Deũ in mane. Psal.* 88. 14.
קול	הַקְשִׁיבָ בְּקוֹל תְּפִלָּתִי :	*Attendere in voce orationis alicuius. Psal.* 66. 19.
רוע	וּתְפִלָּתִי בְּרָעוֹתֵיהֶם :	*Orationem alicuius esse in malis alterius. Psal.* 141. 5.
רצון	וּתְפִלַּת יְשָׁרִים רְצוֹנוֹ :	*Orationem rectorum esse voluntatẽ Dei. Pro.* 15. 8.
שוב	וּתְפִלָּתִי עַל חֵיקִי תָשׁוּב :	*Orationem alicuius reuerti super sinu illius. Psal.* 35. 13.
שמע	לִשְׁמֹעַ אֶל הָרִנָּה וְאֶל הַתְּפִלָּה : ה	*Auscultare ad orationem alicuius, &c. 1. Reg.* 8. 28.
שמע	וְשָׁמַעְתָּ הַשָּׁמַיִם אֶת תְּפִלָּתָם :	*Auscultare in cœlo orationem alicuius, &c. 1. Reg.* 8. 45.
שמע	וּתְפִלַּת צַדִּיקִים יִשְׁמָע :	*Auscultare orationem iustorum. Pro.* 15. 29. (3. 3.
שתם	שָׁתַם תְּפִלָּתִי :	*Obturare orationẽ alicuius. Thren.*
תאוה	כֹּל תְּפִלָּה כָל תְּחִנָּה אֲשֶׁר תִּהְיֶה :	*Orationem, deprecationem esse alicui, &c. 1. Reg.* 8. 38.
תועבה	גַּם תְּפִלָּתוֹ תּוֹעֵבָה :	*Orationem alicuius esse abominationem. Pro.* 28. 9.
תעלה	יֵאָנֵי תְפִלָּה :	*Aliquem esse orationem. (orare. Psal.* 109. 4.

Radix est פלל.

תפלצת Nomẽ formæ fẽmininę, qd̃ semel legitũ in Bib. cũ affixo תִּפְלָצְתְּךָ. Tremor. [*Tremore per paura, spauento.*] Ieremias eleganter ad idolũ trãstulit, quod ab eo formident idolatrę, & hac etiã de caussa verbo masculino vsus est, cap. 49. 16. תִּפְלַצְתְּךָ *Tremor tui (idolum tuum) suasit te.* Radix est פלץ.

תפינים Nomen plurale formæ masculinæ, quod semel in regimine תפיני legitur in Biblijs. Coctiones, res coctæ. [*Cuocimenti, cose cotte.*] Leuit. 6. 14. תפיני *Coctiones oblationis bucellarũ offeres.* Radix ē אפה.

תפסח Nomen proprium oppidi, fœmininũ genere, qd̃ videtur fuisse in extremitate regni Iudæorum Cis Iordanem, a quodam Menacheme olim depopulatum. Tiphsah. [*Tifaso.*] 1. Reg. 4. 24. *Nãis regnabat in toto fluuij transitu,* מתפסח *a Tiphsa, & vsque ad Gazam, &c.* 2. Reg. 15. 16. *Tunc percussit Menachemus* את תפסח *Tiphsam, & quicquid in eo erat, & limites eius a Tirza, &c.* Locos accuratius expendas, velim.

Radix est פסח.

תפף Verbum pihel actiuum ex duplicibus, elegãter a תף deductum, ex quo legitur in Biblijs solum participium fẽmininum plurale מתפפות, verum ob id non obsurdum est masculinum formare in vtroque numero, cum necessitas expostulauerit. Tympanizantes, tympano pulsantes. [*Che suonano di Tamburro.*] Nah. 2. 8. מתנפות *Tympanizantes super corda sua.* Idiotismus pulcherrimus, i. percutientes, cundentes pectora. Deriuatiua huius radicis sunt תף תפפות ר.

תופפות Nomen plurale fẽmininũ genere. Tympanistriæ. [*Tamburrino, che suonano di timpano.*] Psal. 68. 26. *In medio iuuenculæ* תופפות *tympanistriæ.* Radix est תפף.

תפוצות Require paullò superius, suo loco proprio.

תפר Verbum Cal actiuum, perfectum, quod has voces tantum in Biblijs habet.

תָּפַרְתִּי	Præteritum.
יִתְפְּרוּ	Futurum.
לִתְפֹּר	Infinitiuus.

Cætera, cum opus erũt ex te formabis iuxta regulas grãmaticales. Cõsuit, cõcinnauit. [*Cucire.*] Ter inuenit.

עלה	וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה :	*Consuere folium fici. Gen.* 3. 8.
עת	עֵת לִקְרוֹעַ וְעֵת לִתְפּוֹר :	*Tempus consuendi. Eccles.* 3. 7.
שק	שַׂק תָּפַרְתִּי עַל עָרִי :	*Cõsuere saccũ super cutẽ. Iob* 16. 15.

Deriuatiuum huius est תפר sequens.

תפר Verbum pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in participio fẽmININO, מְתַפְּרוֹת, nec tamen absurdum erit, & reliqua formare iuxta regulas grammaticales, cum necessitas expostulauerit, vel ea ex suo Cal desumes, quamuis fortasse nonnihil in significatione varient. Consuit diligenter, vel aliud quid huiusmodi. [*Cucire sottilmente, cõ diligenza.*] Ezec. 13. 13. Væ לתפרות *cõsuentibus puluillos.*

תפש Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa sic flectitur in Biblijs.

תָּפַשׂ תָּפַשְׂתִּי תָּפַשְׂתָּ תָּפַשְׂתִּי תָּפַשׂ אז תָּפַשְׂתִּי	Præteritum.
תָּפוּשׂ	Part. præs.
תָּפוּשׂ	Part. pass.
אֶתְפֹּשׂ יִתְפֹּשׂ יִתְפְּשָׂה יִתְפָּשֵׂם תִּתְפֹּשׂ תִּתְפְּשִׂי יִתְפְּשׂוּ יִתְפֹּשְׂנָה תִּתְפֹּשׂוּ תִּתְפֹּשְׂנָה	Futurum.
תְּפֹשׂ תִּתְפְּשִׂי תִּתְפְּשׂוּ תִּתְפֹּשְׂנָה	Imperatiuus
תְּפֹשׂ לְתָפֹשׂ בְּתָפְשָׂם לְתָפְשָׂה לְתָפְשָׂם	Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales, vel ex synonimis desumes, quæ vide in אחז. Capit, apprehendit, cõprehendit, & de quacunque apprehensione dicitur. [*Pigliare.*] Construitur cum Accusatiuo tàm affixo, quam disiuncto, & cum præpositione ב, efficitque nonnullos Hebraismos elegantiarum plenos, vt in sequentibus obseruabis.

אב	הוּא הָיָה אֲבִי כָּל תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר וְעוּגָב :	*Aliquem esse patrem omniũ apprehendentium (tractantium) cytharam & organum. Gen.* 4. 20.
אוח	כִּי יִתְפֹּשׂ אִישׁ בְּאָחִיו :	*Virum apprehendere in fratrem suum. Esa.* 3. 6.
בגד	וַתִּתְפְּשֵׂהוּ בְּבִגְדוֹ :	*Apprehendere aliquem in vestimẽto. Gen.* 39. 12.
זהב	הִנֵּה הוּא תָּפוּשׂ זָהָב וָכֶסֶף :	*Idolum esse apprehensum auro & argento. Hebraismus pulcherrimus. Abac.* 2. 19.
חיי	תְּפֹשׂוּם חַיִּים :	*Comprehendere aliquos viuos. 1. Reg.* 20. 18.
חיי	חַיִּים תִּפְשׂוּם :	*Apprehendere vitas aliquorũ. (hoc est, interficere.) 1. Reg.* 20. 18.
חרב	לְהָפֵשׂ בְּחֶרֶב :	*Apprehendere in gladium. Ezech.* 30. 21.
חרב	תֹּפְשֵׂי חֲרָבוֹת כֻּלָּם :	*Omnes esse apprehensores gladiorũ. Ezec.* 38. 4.
כהן	וַיִּתְפְּשׂוּ אֹתוֹ הַכֹּהֲנִים :	*Sacerdotes comprehendere aliquẽ. Ier.* 26. 8.
כף	לְתָפֵשׂ בְּכָף :	*Apprehendere (in) palma. Ezech.* 21. 16.
כף	בְּתָפְשָׂם כָּךְ בְּכַפְּךָ תֵּרוֹץ :	*Apprehendere in aliquem, in palmãeius. Ezec.* 29. 7.
לוח	וְאֶתְפֹּשׂ בְּשֵׁנִי הַלֻּחוֹת :	*Apprehẽdere in tabulis. Deut.* 9. 18
מגל	וְתֹפֵשׂ מַגַּל בְּעֵת קָצִיר :	*Excindere apprehẽdentem (tractãtem) falcem in tempore messis. Ier.* 50. 16.
מגן	כּוּשׁ וּפוּט תֹּפְשֵׂי מָגֵן וְלוּדִים תֹּפְשֵׂי דֹרֵךְ קָשֶׁת :	*Apprehensores (tractantes) clipei, & arcus. Ier.* 46 9.
מלחמה	בֵּין תֹּפְשֵׂי הַמִּלְחָמָה :	*Apprehensor (tractans) belli. Num.* 31. 27.
מלחמה	וְתָפַשׂ אֶת הַכֶּלַע בַּמִּלְחָמָה :	*Capere aliq̃d (in) bello. 2. Reg.* 14. 7
מלך	וְאַל מֶלֶךְ הַעַי תָּפְשׂוּ חַי :	*Apprehendere regẽ viuũ. Ios.* 8. 23
מרום	תֹּפְשֵׂי מְרוֹם גִּבְעָה :	*Apprehendere altitudinem collis. Ier.* 49. 16.
מצוא	וְיָרְדוּ מֵאֳנִיּוֹתֵיהֶם כָּל תֹּפְשֵׂי מֻשִׁיט :	*Apprehensores (tractantes) remi de scẽdere de nauibus. Ezec.* 27. 29
נביא	תָּפְשׂוּ אֶת נְבִיאֵי הַבַּעַל :	*Comprehendere prophetas Baal. 1. Reg.* 18. 40.
נלחם	לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתָפְשָׂהּ :	*Prœliari contra vrbem ad capiendũ eam. Deut.* 20. 10.
נתפס	כִּי חָפַשׂ תִּתָּפֵשׂ :	*Comprehendendo capi. Ier.* 34. 3.
סבב	עֹטְרִים אֶל דָּוִד וְאֶל אֲנָשָׁיו לְתָפְשָׂם :	*Circundare aliquos ad capiendũ eos. 1. Sam.* 23. 26.
עיר	כְּתָפְשְׂכֶם אֶת הָעִיר :	*Capere vrbem. Ios.* 8. 8.
קצת	וְתֹפֵשׂ הַקָּשֶׁת לֹא יַעֲמֹד :	*Apprehensorem (tractantem) arcus non stare. Amos* 2. 15.
רדף	רָדְפוּ וְתָפְשׂוּהוּ :	*Persequi, & comprehendere aliquẽ &c. Psal.* 71. 11.
שכב	וְתָפַשׂ וְשָׁכַב עִמָּהּ :	*Apprehendere aliquam, & cubare cum ea. Deut.* 22. 28.
שלמה	וַיִּתְפֹּשׂ אֲחִיָּה בַּשַּׂלְמָה :	*Apprendere in vestimentum. 1.*

non poterit לתקן תקן dirigi. Deriuatiua huius sunt. התקן

תקן Verbum Pihel actiuum, perfectum, quod has voces tantum in Biblijs habet.

תקן Præteritum.
לתקן Infinitiuus.

Cætera, vel ex te formabis, vel synonimis vteris, vt in Chal habes. Direxit, aptauit, aptè disposuit. [*Dirizzare, acconciare, porre in assetto.*] Bis inuenitur.

כי מי יוכל לתקן את אשר עותו :	*Posse dirigere, quod Deus curuauerit. Eccles.* 7.15.
תקן משלים הרבה :	*Aptare sentẽtias multas. Eccl.* 12.9

תקע Verbum Cal actiuum, perfectum, suscipiens affixa, sic flectitur in Biblijs.

תקע תקעת תקעתי תקעתם תקעו } Præteritum.
תוקע תקעים תקעי Part. præs.
תקועה Part. pass.
יתקע יתקעהו יתקעה יתקעם יתקע תתקע יתקעו יתקעו תתקעו יתקעו } Futurum.
תקעו Imperatiuus
תקוע לתקוע Infinitiuus.

Cætera, cum opus erunt, ex te formabis iuxta regulas grammaticales. תקע est etiam nomẽ, vt inferius habes. Fixit, infixit [*Ficcare, cacciare.*] Efficit nonnullos Hebraismos elegantiarum plenos, vt in sequentibus obseruabis. Duos interim illos idiotismos hic notes velim, Figere manum, quod aliquando est signum lætitiæ, idest manu plaudere, quasi tunc altera manus alteri infigatur; & Figere manum alicui, pro fideiubere dicitur eadem phrasi, quasi palmam tuam alterius palmæ infigas. In hoc verò palmæ nomen aliquando reticetur. Sic figere in tubis, est clangere, tuba canere, & in illis spiritus imprimatur. In hoc postea nonnunquã reticetur tubæ nomen & simpliciter pro clangere ponitur, quemadmodum & prius pro fideiubere vsurpari vidimus. [*Battere le palme d'allegrezza, dare la mano di fede, promettere, far sicurtà, sonar la tromba.*] Sed iam ad exempla veniendum est.

ויעקב תקע את אהלו בהר	*Figere tentorium in monte, &c. (Est erigere, quia claues in terram figuntur.) Gen.* 31.25.
תקעו עליה אהלים סביב :	*Figere tentorium super (secus) habitatione circumcirca. Ier.* 6.3.
ואם באחת יתקעו :	*Clangere (in) vna tuba. Num.* 10.4.
ויתקעה בבטנו :	*Figere gladium in ventre. Iud.* 4.10.
ואת גויתו תקעו בחומת בית שן :	*Figere cadauer in muro. 1. Sam.* 31.10.
ואת גלגלתו תקעו בית דגון	*Figere caput alicuius in templo. 1. Par.* 10.10.
תתקעו ולא תריעו :	*Clangere, nõ tarãtarizare. Nu.* 10.7
וירע העם ויתקעו בשופרות :	*Iubilare, & clangere (in) tubis. Ios.* 6.20.
הכהנים יתקעו בחצצרות :	*Sacerdotes clangere (in) tubis. Nu.* 10.8.
ותקעתם בחצצרות על עלתיכם :	*Clangere (in) tubis super sacrificijs. Num.* 10.10.
ויתקעהו ימה סוף :	*Figere aliquid in mari. Exo.* 10.19.
ותתקע את היתד ברקתו :	*Figere clauum in tempora. Iud.* 4.41.
ותתקע ביתד	*Figere in (cum) clauo. Iud.* 16.14.
ותקעתיו יתד במקום נאמן :	*Figere aliquem (vt) clauum in loco firmo. Esa.* 22.23.
תמוש היתד התקועה במקום נאמן :	*Clauum fixum in loco firmo amoueri. Esa.* 22.25. (6.4.
והכהנים יתקעו בשופרות	*Sacerdotes clãgere (in) buccinis. Ios.*

והקותם כמפח נפש :	*Spem alicuius esse exsufflationem animæ. (vn soffio. Iob* 11.20.
ותקותך לא תכרת :	*Spem alicuius non excindi. Pro.* 23.18. & 24.14.
ותקותי יתן אלוה :	*Deum dare spem alicuius. (quæ sperat. Iob* 6.8.
לחת לכם אחרית ותקוה :	*Dare alicui vltimũ et spẽ. Ier.* 29.11
תקות רשעים עברה :	*Spem iniustorum esse furorem. Pro.* 11.23.
ואת עמק עכור לפתח תקוה	*Ostium expectationis. Locus dilucidandus. Hos.* 2.15.
את תקות חוט השני הזה : תקשרי כחלון :	*Ligare collectionem fili coccini in fenestra. Ios.* 2.18.
ותקשר את תקות השני ב בחלון :	*Ligare aggregationem coccini in fenestra. Ios.* 2.21.
ותקותי מי ישורנה :	*Videre spem alicuius. Ios.* 14.15.
תקותך תם דרכיך :	*Integritatem viarum esse spem alicuius. locus illustrandus. Iob* 4.6
כי ממנו תקותי :	*Spem alicuius esse a Deo. Psal.* 62.6
כי אתה תקותי :	*Deum esse spem alicuius. Ps.* 71.5.

Aliàs תקוה est nomen proprium viri Leuitæ, vt arbitror, qui & תיקהה dicebatur. Ticuah. [*Ticeuano.*] 2. Reg. 22.14. *Vxorem Salumi filij* תקוה *Ticuæ, &c.*

Fuit alter Ticuas & ipse Leuita, de quo Esd. 10.15. *Et Iachzeias filius* תקוה *Ticija, &c.*

תקומה Nomen formæ femininæ, qđ semel legitur in Biblijs. Surrectio, erectio. [*Dirizzamento.*] Leuit. 26.37. *Nec erit vobis* תקומה *erectio corã inimicis vestris.* Hebraismus, idest ante illos consistere non valebitis. Radix est קום.

תקוממים Nomen plurale, quod semel legitur ĩ Biblijs cum affixo, תקוממיך Insurgentes, assurgentes, & in malum dicitur. [*Che si leuano, rizzano, inimici.* Psal. 139.21. ובתקוממיך. *Et in insurgentes tuos (contra te) dissecabar?* Radix est קום.

תקופה Nomen fęmininũ genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quę sunt in Biblijs. תקופת תקופתו תקופתו. Circuitus, circumuolutio. [*Giro, reuolutione.*] Quatuor vicibus tantùm inuenitur.

ויהי לתקופת הימים :	*Reuolutiones dierum. 1. Sam.* 1.20.
יתקופתו על קצותם :	*Reuolutionem solis esse super extremitatibus cęli. Psal.* 19.7.
וחג האסיף תקופת השנה :	*Festum collectionis (in) reuolutione anni. Exo.* 34.22.
ויהי לתקופת השנה :	*Reuolutio anni. 2. Par.* 24.23.

Radix est קוף vel יקף.

תקל Verbum Cal actiuum Chaldaicum, qđ hanc vocem tantùm in Biblijs habet. Ponderauit. [*Pesare.*] Hebraicè שקל mutatione ת in ש facta dicitur. Dan. 5.25. *Numerauit numerauit,* תקל *ponderauit & frangunt.* Scriptura diuinitus in pariete regi Baltasari exarata. Et ver. 27. תקל *ponderauit, &c.*

Deriuatiuum huius est תקיל sequens.

תקיל Verbum pohal Chaldaicum superioris passiuum, quod in Biblijs habet hanc vocẽ tantum, תקילתא Ponderatus fuit. [*Fu pesato.*] Dan. 5.27. *Ponderauit* תקילתא *ponderatus fuisti in statera, &c.*

תקן Verbum Cal neutrum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in Infinitiuo לתקן. nec absurdum ob id fuerit, & reliqua formare, cum opus erũt, quamuis ego potius vterer synonimis, quod hoc ex Chaldaico idiomate potius deriuetur. Directus, aptatus est. [*Dirizzarsi, conciarsi.*] Synonima sunt hæc, היטב כון עשה תכן, quæ suis locis vide. Eccles. 1.15. *Curuũ*

כי מי יוכל לתקן את אשר עותו :	*Posse dirigere, quod Deus curuauerit. Eccles.* 7.15.
תקן משלים הרבה :	*Aptare sentẽtias multas. Eccl.* 12.9
תקע יתדתי תקעתי תקעתם }	Præteritum.
תוקע תקעים תקעי	Part. præs.
תקועה	Part. pass.
יתקע יתקעהו יתקעה יתקעם יתקע תתקע יתקעו יתקעו תתקעו יתקעו }	Futurum.
תקעו	Imperatiuus
תקוע לתקוע	Infinitiuus.
ויעקב תקע את אהלו בהר	*Figere tentorium in monte, &c. (Est erigere, quia claues in terram figuntur.) Gen.* 31.25.
תקעו עליה אהלים סביב :	*Figere tentorium super (secus) habitatione circumcirca. Ier.* 6.3.
ואם באחת יתקעו :	*Clangere (in) vna tuba. Num.* 10.4.
ויתקעה בבטנו :	*Figere gladium in ventre. Iud.* 4.10.
ואת גויתו תקעו בחומת בית שן :	*Figere cadauer in muro. 1. Sam.* 31.10.
ואת גלגלתו תקעו בית דגון	*Figere caput alicuius in templo. 1. Par.* 10.10.
תתקעו ולא תריעו :	*Clangere, nõ tarãtarizare. Nu.* 10.7
וירע העם ויתקעו בשופרות :	*Iubilare, & clangere (in) tubis. Ios.* 6.20.
הכהנים יתקעו בחצצרות :	*Sacerdotes clangere (in) tubis. Nu.* 10.8.
ותקעתם בחצצרות על עלתיכם :	*Clangere (in) tubis super sacrificijs. Num.* 10.10.
ויתקעהו ימה סוף :	*Figere aliquid in mari. Exo.* 10.19.
ותתקע את היתד ברקתו :	*Figere clauum in tempora. Iud.* 4.41.
ותתקע ביתד	*Figere in (cum) clauo. Iud.* 16.14.
ותקעתיו יתד במקום נאמן :	*Figere aliquem (vt) clauum in loco firmo. Esa.* 22.23.
תמוש היתד התקועה במקום נאמן :	*Clauum fixum in loco firmo amoueri. Esa.* 22.25. (6.4.
והכהנים יתקעו בשופרות	*Sacerdotes clãgere (in) buccinis. Ios.*

ותתפשתי שם אלהי :	*Reg.* 11.30. *Apprehendere nomen Dei. Locus dilucidandus. Pro.* 30.9.
ותפשי התורה לא ידעוני :	*Apprehensores (tractantes) legis non cognoscere Deum. Ier.* 2.8.

Deriuatiua huius sunt תפש.

תפש Verbum pihel actiuum, perfectum, quod semel legitur in Biblijs in Futuro תתפש cætera verò potius desumerem ex Cal, quãuis fortasse nonnihil ab eo significatione differat. Cepit, apprehendit, optime comprehendit. [*Pigliare ben bene.*] Pro. 30.28. *Simia (in) manibus* תתפש *apprehendet.*

תפת Nomen de cu us radice & etymologia valde dubitatur, & hac de caussa significatio est in certa. Ego nonnullis rationibus adducor, vt arbitrer (quamuis omnes fere putent, radicem esse propriam, vel פתה, & infernum significari, quo seducti decidunt, quasi seductorum receptaculum.) potius deriuari a radice יפת sicut & מופת atq; eiusdẽ ẽt significationis esse, idest portẽtũ, res mira, insolita. Posset & nihilominus, & a יפה deriuari, & tunc pulchritudinem interpretabimur. [*Inferno, cosa insolita, miracolosa; bellezza.*] Semel legitur, Iob 17.6. ותפת *Et (tamen) portentu mantea erã.* idest, quem omnes antea admirabantur. *Vel ipsa pulchritudo eram: pulcherrimus.* Alijs, *& infernus antea ero.* Idest excrucior ante tẽpus. Quid verò, si tunc לפנים futurum tempus respiciat? hoc est deinceps, quod notes. Nonnulli a תפף deducunt, quasi tympanizationem dicerent, hoc est, cum antea mei caussa tripudia agerẽt, & tympanis luderent. Longius alij a תפתיא sequenti Chaldaico deriuantes, dominũ exponunt. Simplicior mihi videtur nostra interpretatio. Hinc dici cęptus est hoc nomine locus quidã in valle filij Hinomi, nõ procul a Ierusalem, qui comburẽdis liberis idolo Moleco sacer erat, vel & in eo mira operarentur a diabolo, vt nostra est opinio, quo cultores in ea dementia detineret, vel poti' a loci pulchritudine, vel & exhiberet oculis quandã tormentorũ inferni speciem, i. vt alij dicũt, a portentoso, & horrendo visu spectaculo, vel tandem quòd in illo cultu idoli tympana pulsarent, ne pater eiulatum filij, dum flammis extingueretur, audiret. Tophet. [*Tofeto.*] In sequẽtibus locis tantũ inuenitur.

וינא ירמיהו מהתפת :	*Venire de Topheto, &c. Ier.* 19.14.
ובנו במות התפת :	*Aedificare excelsa Topheti, &cæt. Ier.* 7.33. (11.
ושמא את התפת :	*Polluere Tophetum, &c. 2. Reg.* 23.
כמקום התפת המטמאים :	*Domus esse sicut locũ Topheti pollutas. Ier.* 19.13.
ולא יאמר עוד התפת :	*Tophetum non dici amplius, &cæt. Ier.* 7.34.
ולא יקרא למקום הזה עוד התפת :	*Locum illum non appellari deinceps Tophetum, &c. Ier.* 19.6.
ולחת את העיר הזאת כתפת	*Dare ciuitatem sicut Tophetum. Ier.* 19.12.
וקברו בתפת מאין מקום :	*Sepelire in Topheto, propter loci defectum. Ier.* 7.34.
ובתפת יקברו מאין מקום לקבור :	*Sepelire in Topheto, eo quòd non sit locus ad sepeliendum. Ier.* 19.11.

Deriuatiuum huius est תפתה, modò radix propria sit.

תפתה Nomen, quod semel legitur in Biblijs, de cuius significatione & radice idem iudicium & cum superiori תפת, ibi vide. Ego simpliciter ab illo deducerẽ, & infernum per metaphorã ab Esaia denotari crederẽ hoc nomine satis eleganter, qui Topheti similitudinem quandam referat, quod ad comburendum attinet. [*Inferno.*] Est autem generis cõmunis, vt ex ipso verborũ cõtextu apparet, quæ sunt c. 30. 33. *Quoniã ordinatus est ab heri* תפתה *Tophteh,* (*infernus*) *ẽt ipse regi aptatus est, etc.* Expẽde locũ, & oẽs accuratius.

תפתיא Nomen Chaldaicum plurale, de quo dubitatur, quid propriè significet. Dominos, principes ferè omnes interpretantur. Ego officij dignitatisuè nomen esse iudico. [*Signori.*] Dan. 3.2. תפתיא *Dominos, &c.*

צ

תץ Lege radicẽ נתץ, & obserua dictiones, quæ remanẽt in scriptura cũ his duab. tm̃ radicalibus.

תיצין Require superius in ת ante י, suo loco proprio.

תוצאות Require superius in ת ante י, suo loco proprio.

ק

תק Lege radicem נתק, & obserua dictiones, quæ remanent in scriptura cum his duabus tantum radicalibus.

תוקהת Nomen proprium Leuitæ, sicut arbitror, qui & תקוה dicebatur. Toçeat. [*Toceato.*] 2. Par. 34.22. *Vxorem Salumi filij* תוקהת *Toceati, &c.* Ex Masara Vau superabundat in scriptura ob aliquod mysterium forsitan, nam aliàs scribendum erat תוקהת. Radix est קהה, vel certè קוה.

תקוה Nomen fœmininum genere, sine plurali, vertens He in Tau in regimine, & suscipiẽs affixa, quæ sunt in Biblijs. תקוה תקות תקותי תקותיו תקותך תקוותם תקוותה. Spes, expectatio, sic eleganter dicta per metaphoram, vt in eius radice קוה habes, quasi alicuius rei desideratæ in mentem collectio, nam talis est huius dictionis genuina significatio, in qua etiam bis vel ter ad summum inuenitur, pro filo contorto conduplicatoq;. [*Speme, speranza,; & filo intorchiato, radunanza di fili*] In sequentibus locis tantum forsitan inuenitur.

ותקות חנף תאבד :	*Spem hypocritæ perire. Iob* 8.13.
תקות עניים תאבד לעד :	*Spem afflictorum non perire in æternum. Psal.* 9.19.
ורקות רשעים תאבד :	*Spem iniustorum perire. Pro.* 10.28
במות אדם רשע תאבד תקוה :	*Spem perire in morte iniusti. Prouerb.* 10.7.
אבדה תקותה :	*Spem alicuius perire. Ezec.* 19.5.
ואבדה תקותנו :	*Spem aliquorũ perire. Ezec.* 37.11.
(אי אפו תקותי :	(*Dicere*) *vbi est spes mea? Iob* 17.15
שובו לבצרון אסירי התקוה	*Vincti spei. (sperantes.) Zac.* 9.12.
ויכלו באפס תקוה :	*Dies finire in defectu spei, (vel aggregationes.) locus declarandus. Iob* 7.6.
ותקות אנוש תאבדנה :	*Perdere spem hominis. Iob* 14.15.
ותהי לדל תקוה :	*Spem esse pauperi. Iob* 5.16.
ויסע כעץ תקותי :	*Mouere facere spem alicuius tanquã ligni. Iob* 19.10.
כי מה תקות חנף :	*Spes hypocritæ. Iob* 27.8.
כי אמרתי לי לי תקוה :	*Dicere, est mihi spes. Ruth* 1.12.
ובטחת כי יש תקוה :	*Fidere, quod sit spes. Iob* 11.18.
כי יש לעץ תקוה :	*Spem esse ligno. Iob* 14.3.
יסר בנך כי יש תקוה :	*Corripere filium, quòd sit spes. Pro.* 19.18.
יש תקוה לאחריתך :	*Spem esse vltimo alicuius. Ier.* 31.16
אולי יש תקוה :	*Forsitan spem esse. Thren.* 3.10.
תקוה לכסיל ממנו :	*Spẽ ex aliquo esse stulto. (& stultus euadet.) Pro.* 26.12. & 29.20.

por, somnus profundus, qui corporeas vires ita opprimit, vt corpus mortuum videatur. [*Sonno profondo, alto.*] Septem vicibus tantum inuenitur.

	וַיַּפֵּל יי׳ אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל הָאָדָם וַיִּשָׁן :	*Cadere facere soporem super hominem, & dormire. Gen. 2.21.*
	עֲצֵלָה תַּפִּיל תַּרְדֵּמָה :	*Inertiam cadere facere (immittere) soporem. Pro. 19.15.*
	וְתַרְדֵּמָה נָפְלָה עַל אַבְרָם :	*Soporem cadere super aliquem. Genes. 15.12.*
	כִּי תַרְדֵּמַת יי׳ נִפְלָה עֲלֵיהֶם :	*Soporem Domini (maximum. s.) cadere super aliquem. 1. Sa. 26.12*
	בְּנֹפֵל תַּרְדֵּמָה עַל אֲנָשִׁים :	*Soporem cadere super viros. Iob 4. 13. & 33. 5.*
	כִּי נָסַךְ עֲלֵיכֶם יי׳ רוּחַ תַּרְדֵּמָה :	*Effundere spiritum soporis super aliquos, &c. Esa. 29.10.*

Radix est רדם.

תוּרָה Require superius in ת ante ו, suo loco proprio.

תִּרְהָקָה Nomen proprium regis Aethiopiæ Tirhàcah. [*Tiraco.*] 2. Reg. 19.9. *Et audiuit ad (de)* תִּרְהָקָה *Tiracam regem Aethiopiæ, &c.*

תְּרוּמָה Momen fœmininum genere, & declinatione, mutans He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs תְּרוּמָה תְּרוּמַת תְּרוּמוֹת תְּרוּמָתִי תְּרוּמָתְךָ תְּרוּמָתְכָה תְּרוּמָתְכֶם תְּרוּמָתְכֶן תְּרוּמָתִינוּ תְּרוּמָתָיו תְּרוּמָתָיִךְ תְּרוּמָתָיו תְּרוּמָתָיהָ תְּרוּמָתָיהָ תְּרוּמָתָיהָ

Esa. 51.17.
Accipere de manu alicuius calicē tremoris, &c. Esa. 51.22.

Radix est רעל.

תרעתים Nomen plurale gentile, sed an loci vel familiæ sit, ignoratur; quia & nonnulli potius ex Chaldaica radice תרע deriuantes, ostiarios interpretantur. Tirathim. [Tiratei, ouero portinai.] 1. Par. 2. 54. תרעתים Tirathei (ostiarij) &c. Locum & omnes accuratius expende.

תרופה Require paulo superius, suo loco proprio.

תרפים Nomen plurale masculinum, de quo dubitatur, quid propriè significet. Communiori sententia videtur, quòd fuerint simulachra quædã, quæ responsum dabant, sed an voce, vel signis alijs mihi nondum satis manifestum est, & domi habebantur, vt penates, & lares. Differt autem a פֶּסֶל & מַסֵּכָה, vt arbitror. Idola nos interpretabimur, quoad aptiorem vocem & significantionem inueniamus. [Idoli, imagini.] Radix est propria, quamu s nonnulli conentur ad רפה reducere, quòd domi dimittantur, vel quòd ad eorum inspectionem homines opera omittant, vel suscipiant. Quindecim vicibus tantum inuenitur. Tu locos diligentius expendas, velim.

וְאֵין אֵפוֹד וּתְרָפִים :	Ephodum & idola non esse, &cæt. Hos. 3.4.
כִּי שֵׁם בַּבָּתִּים הָאֵלֶּה אֵפוֹד וּתְרָפִים וּפֶסֶל וּמַסֵּכָה :	Ephodum, & idola, & sculptile, & fusionem esse in domo. Iud. 18.4
וְאֶת הַתְּרָפִים כו׳ בָּעָר יאשיהו :	Extirpare idola, &c. 2. Reg. 23.25
וַתְּגַנֵּב רָחֵל אֶת הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאָבִיהָ :	Rachelem furari idola patris. (fortassis erant aurea. Vide omnia. Gen. 31.19.
בִּי הַתְּרָפִים דִּבְּרוּ אָוֶן :	Idola loqui iniquitatem. Zac. 10.2.
וְאָוֶן וּתְרָפִים הָפָצֵר :	Vim facere esse iniquitatem, & idola. Locus illustrandus. 1. Sam. 15.22.
וְרָחֵל לָקְחָה אֶת הַתְּרָפִים :	Accipere Ephodum, & idola, & sculptile. Iud. 18.20.
לָקְחוּ אֶת הַפֶּסֶל וְאֶת הָאֵפוֹד וְאֶת הַתְּרָפִים וְאֶת הַמַּסֵּכָה :	Accipere idola, &c. Gen. 31.34.
וַיִּקְחוּ אֶת הַפֶּסֶל הָאֵפוֹד וְאֶת הַתְּרָפִים וְאֶת הַמַּסֵּכָה :	Accipere sculptile, Ephodum, idola, & fusionem. Iud. 18.17.
וַיִּקַּח אֶת הָאֵפוֹד וְאֶת הַתְּרָפִים וְאֶת הַפָּסֶל :	Accipere sculptile Ephodi, & idola, & sculptile. Iud. 18.20.
וַתִּקַּח מִיכַל אֶת הַתְّרָפִים :	Accipere idola, &c. 1. Sam. 19.13.
וַתָּבֵא הַתְّרָפִים אֶל הַמִּטָּה :	Idola esse ad (in) lectum. 1. Sam. 19.16.
וְלֹא מָצָא אֶת הַתְّרָפִים :	Non inuenire idola. Gen. 31.35.
יַעַשׂ אֵפוֹד וּתְרָפִים :	Facere Ephodũ, & idola. Iud. 17.5
שָׁאַל בְּתְרָפִים :	Interrogare in idolis. Ezec. 21.26.

תרצה Nomẽ proprium mulieris ex tribu Ioseph Zelaphadi filiæ. Tirzah. [Tirza.] Nu. 26.33. תִּרְצָה. [Et tirza.] Hæc vna cum sororibus hareditatẽ accepit inter Israelitas, non aliter ac si mares essent. Vide ibidem cap. 27.

Aliàs est nomen vrbis speciosissimæ, & cum aduerbiali תִּרְצָתָה, cuius regem olim a Iosue interfectum esse legimus, & de in Israelitarum regum ante conditam Samariam sedes extitit. Ios. 12. 24. Rex תִּרְצָה Tirzæ vnus. Cant. 6.4. Pulchra es amica mea כְּתִרְצָה sicut tirza. 3. Reg. 14.17. Et venite תִּרְצָתָה Tirzam. Et 15. 21. Manseritque בְּתִרְצָה in tirza. Et 16. 25. בְּתִרְצָה In tirza regna-

תרומה Require paulo superius, suo loco proprio.

תרמה Nomen fœmininum genere, quod semel in Biblijs legitur. Fallacia, impostura, dolus. [Inganno, fraude.] Iud. 31. Et misit nuntios ad Abimelecũ בְּתַרְמָה in fallacia (fraudulenter) Ego tamen potius cum illis sto, qui putant esse nomen loci, quin & aliquibus est idem cum אַרְמָה, ibi vide & locos diligẽtius conferas. Tormah. [Torma.] Radix est רמה.

תרומיה Require paulo superius, suo loco proprio.

תרמות / תרמית Nomen sub vtraq; forma fœminina, sine plurali, & cum affixo תַּרְמִיתָם. Fallacia, impostura, fraus, dolus, sic per tralationem eleganter dictum, vt habes in eius ordine, in pihel רִמָּה. [Fraude, inganno.] In sequentibus locis solùm forsitan inuenitur.

הַהֲוִיקִי בְּתַרְמִית :	Apprehendere in fallacia. Ier. 8.5.
וְתַרְמִיּוֹת לְבָם הֲבָלָה מַחֲנִבְּאִים לָהֶם :	Prophetare fallaciã cordis. Hebrei ex Massara legunt כַּרְמִית (vt arbitrer, illud Vau esse Iod protractum ad exaggerandam fraudem Ierem. 14.14.
וְלֹא יִמָּצֵא בְּפִיהֶם לָשׁוֹן תַּרְמִית :	Linguam fraudis non inueniri in ore alicuius. Soph. 3.13.
וּנְבִיאֵי תַרְמִית לִבָּם :	Prophetæ fallaciæ cordis. Ierem. 23.26.
כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם :	Fraudem esse mendacium. (fallacẽ.) Psal. 119.118.

תרן Nomen formæ masculinæ, sine plurali, & cum affixo תָּרְנָם. Malus nauis. [L'arbore della naue.] significationis etymon ignoratur, & ter solũ inuenitur.

בַּר יַחֲזִקוּ כֵּן תָּרְנָם :	Non fortificare aptitudinem mali. Esa. 33.23. Vide כן.
עַד אִם נוֹתַרְתֶּם כְּתֹרֶן עַל רֹאשׁ הָר :	Relinqui sicut malum in vertice mõtis. Idest tanquam arborem ramis priuatam ad instar mali. Esa. 30.17.
לַעֲשׂוֹת תֹּרֶן עָלָיוּ :	Accipere cedrum ad faciendum malum. Ezec. 27.5.

תירן Require superius in ת ante ו, suo loco proprio.

תירס Nomen proprium Iapeti filij. Tiras, trax, Tiresias. [Tiraso.] Gen. 10.2. ותירס Et tirasus.

תרע Nomen Chaldaicum. Porta. [Porta.] Hebraicè שער dicitur, mutato ת in ש, & alijs literis transpositis. Dan. 2.49. Daniel verò (manebat) בְּתַרְע in porta regis. Chaldaismus, idest in palatio regio. Et 3. 25. Tunc accessit Nabuchodonosor לְתַרְע portæ (ad portam) fornacis ignis ardentis.

Deriuatiua huius sunt תַּרְעָיָא.

תרועה Require paulo superius, suo loco proprio.

תרעיא Nomen plurale Chaldaicum. Ostiarij. [Portinai.] Leuitarum officium erat in templo, qui sic etiam Hebraicè שְׁעָרִים dicebatur a שַׁעַר. Esd. 7. 24. תַּרְעָיָא Ostiarij, &c. Radix est תרע.

תלעלה Nomen forma fœmininę, sine plurali. Tremor. [Tremore, tremezza.] Ter inuenitur.

הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תַּרְעֵלָה :	Potare aliquem vino tremoris. (Qui tremorem ob temulentiam inferat Hebraismus pulcherrimus. Psal. 60.5.
אֶת קְבַעַת כּוֹס הַתַּרְעֵלָה שָׁתִית מָצִית :	Bibere fecem calicis tremoris. Alter Hebraismus, vt superior.

הָבָה לָקַחְתִּי מִיָּדְךָ אֶת כּוֹס הַתַּרְעֵלָה :	Esa. 51.17. Accipere de manu alicuius calicẽ tremoris, &c. Esa. 51.22.

Radix est רעל.

תרעתים Nomen plurale gentile, sed an loci vel familiæ sit, ignoratur; quia & nonnulli potius ex Chaldaica radice תרע deriuantes, ostiarios interpretantur. Tirathim. [Tiratei, ouero portinai.] 1. Par. 2.54. תרעתים Tirathei (ostiarij) &c. Locum & omnes accuratius expende.

תרופה Require paulo superius, suo loco proprio.

תרפים Nomen plurale masculinum, de quo dubitatur, quid propriè significet. Communiori sententia videtur, quòd fuerint simulachra quædã, quæ responsum dabant, sed an voce, vel signis alijs mihi nondum satis manifestum est, & domi habebantur, vt penates, & lares. Differt autem a פֶּסֶל & מַסֵּכָה, vt arbitror. Idola nos interpretabimur, quoad aptiorem vocem & significantionem inueniamus. [Idoli, imagini.] Radix est propria, quamu s nonnulli conentur ad רפה reducere, quòd domi dimittantur, vel quòd ad eorum inspectionem homines opera omittant, vel suscipiant. Quindecim vicibus tantum inuenitur. Tu locos diligentius expendas, velim.

וְאֵין אֵפוֹד וּתְרָפִים :	Ephodum & idola non esse, &cæt. Hos. 3.4.
כִּי שֵׁם בַּבָּתִּים הָאֵלֶּה אֵפוֹד וּתְרָפִים וּפֶסֶל וּמַסֵּכָה :	Ephodum, & idola, & sculptile, & fusionem esse in domo. Iud. 18.4
וְאֶת הַתְּרָפִים כו׳ בָּעָר יאשיהו :	Extirpare idola, &c. 2. Reg. 23.25
וַתְּגַנֵּב רָחֵל אֶת הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאָבִיהָ :	Rachelem furari idola patris. (fortassis erant aurea. Vide omnia. Gen. 31.19.
בִּי הַתְּרָפִים דִּבְּרוּ אָוֶן :	Idola loqui iniquitatem. Zac. 10.2.
וְאָוֶן וּתְרָפִים הָפָצֵר :	Vim facere esse iniquitatem, & idola. Locus illustrandus. 1. Sam. 15.22.
וְרָחֵל לָקְחָה אֶת הַתְּרָפִים :	Accipere Ephodum, & idola, & sculptile. Iud. 18.20.
לָקְחוּ אֶת הַפֶּסֶל וְאֶת הָאֵפוֹד וְאֶת הַתְּרָפִים וְאֶת הַמַּסֵּכָה :	Accipere idola, &c. Gen. 31.34.
וַיִּקְחוּ אֶת הַפֶּסֶל הָאֵפוֹד וְאֶת הַתְּרָפִים וְאֶת הַמַּסֵּכָה :	Accipere sculptile, Ephodum, idola, & fusionem. Iud. 18.17.
וַיִּקַּח אֶת הָאֵפוֹד וְאֶת הַתְּרָפִים וְאֶת הַפָּסֶל :	Accipere sculptile Ephodi, & idola, & sculptile. Iud. 18.20.
וַתִּקַּח מִיכַל אֶת הַתְּרָפִים :	Accipere idola, &c. 1. Sam. 19.13.
וַתָּבֵא הַתְּרָפִים אֶל הַמִּטָּה :	Idola esse ad (in) lectum. 1. Sam. 19.16.
וְלֹא מָצָא אֶת הַתְּרָפִים :	Non inuenire idola. Gen. 31.35.
יַעַשׂ אֵפוֹד וּתְרָפִים :	Facere Ephodũ, & idola. Iud. 17.5
שָׁאַל בְּתְרָפִים :	Interrogare in idolis. Ezec. 21.26.

תרצה Nomẽ proprium mulieris ex tribu Ioseph Zelaphadi filiæ. Tirzah. [Tirza.] Nu. 26.33. תִּרְצָה. [Et tirza.] Hæc vna cum sororibus hareditatẽ accepit inter Israelitas, non aliter ac si mares essent. Vide ibidem cap. 27.

Aliàs est nomen vrbis speciosissimæ, & cum aduerbiali תִּרְצָתָה, cuius regem olim a Iosue interfectum esse legimus, & de in Israelitarum regum ante conditam Samariam sedes extitit. Ios. 12. 24. Rex תִּרְצָה Tirzæ vnus. Cant. 6.4. Pulchra es amica mea כְּתִרְצָה sicut tirza. 3. Reg. 14.17. Et venite תִּרְצָתָה Tirzam. Et 15. 21. Manseritque בְּתִרְצָה in tirza. Et 16. 25. בְּתִרְצָה In tirza regna-

Aurum eleuationis, &c. Nu. 31.52	
Eleuatio manus alicuius. Deu. 12.6	
Recensitos dare dimidium sicli eleuationem Domino. Exo. 30.13.	
Dare armum eleuationem sacerdoti Leuit. 7.22.	
Eleuatio sacerdotum. Neh. 13.5.	
Omnem eleuationem omnium rerũ ex omnibus eleuationibus esse sacerdotum. Ezec. 44.30.	
Accipere eleuationem Deo. (pro tabernaculo faciendo. Ibi vide omnia.) Exo. 25.2.	
Deum dare custodiam eleuationum suarum sacerdoti. Num. 18.8.	
Eleuatio doni omnium agitationũ, &cæt. (q̃ sit ibi vide. Nu. 18.11.	
Eleuationem reputari alicui, &cæt. Num. 18.27.	
Dare eleuationem ex aliqua re. Nume. 18.28.	
Non facere opus (pro) eleuationi sanctitatis. Exo. 36.6.	
Eleuatio omnibus sanctificatis (rerum sanctificatarũ) &c. Nu. 5.9	
Eleuationes sanctificatorum. Num. 18.19.	
Ex opposito eleuationis sanctitatis, &cæt. Ezec. 45.6.	
Agri eleuationum. (idest fructiferi, de quibus eleuationes multas proueniunt. 2. Sam. 1.21.	
Armum eleuationis agitari, & eleuari ab ariete. nota. Exo. 29.27.	

Radix est רום.

תרומיה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Eleuatio, exaltatio, res in sacrificium eleuata. [Cosa eleuata, inalzata, per dedicarla.] Ezec. 48.12. Eritque illis תְּרוּמִיָּה eleuatio (res eleuata) ex eleuatione terræ, &c. Radix est רום.

תרועה Nomen fœmininũ genere, sine plurali mutans He in Thau in regimine תְּרוּעַת. Acclamatio, inclamatio, sonitus, iubilatio, quæ fit quauis de causa ab aliquo. [Giubileo, grido.] Duabus & triginta vicibus inuenitur, efficitque idiotismos nonnullos elegantiarũ plenos, ex quibus sequentes locos annotabis.

הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה :	Bene psallere in iubilatione. Psal. 33.3.
יָרִיעוּ כָּל הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה	Populum iubilare iubilatione magna. Iob 6.5. Vide etiã ver. 25.
הָרִיעוּ תְרוּעָה גְדוֹלָה בְּהַלֵּל לי׳ :	Iubilare iubilatione magna (in) laudando Deum. Esd. 3.11.
וְאֶזְבְּחָה בְאֹהָלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה	Sacrificia iubilationis. Psal. 27.6.
זִכָּרוֹן תְּרוּעָה :	Memoria iubilationis, &c. Leuit. 23.24.
וְהַצֹּצְרוֹת הַתְּרוּעָה בְּיָדוֹ :	Tubæ iubilationis. Num. 31.6.
אַשְׁרֵי הָעָם יֹדְעֵי תְרוּעָה :	Cognoscere iubilationem. Ps. 89.16
יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם :	Diem iubilationis esse alicui. Num. 29.1.
בִּתְרוּעָה בְּיוֹם מִלְחָמָה :	Iubilatio in die belli, &cæt. Amo. 1.14.
יוֹם שׁוֹפָר וּתְרוּעָה :	Dies buccinæ, & iubilationis, &c. Soph. 1.16.
תְּרוּעַת מִלְחָמָה :	Audire iubilationem belli. Ier. 4.14
וְהַשְׁמִעָתִי אֶרֶ רַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן	Audire facere iubilationem prælij. Ier. 49.2.
תְּרוּעַת מִלְחָמָה :	
יִתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ :	Iubilationem regis esse in aliquo populo. Num. 23.21.
עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה :	Deum ascendere in iubilatione. Ps. 47.6.
וּתְרוּעָה בְּעֵת צָהֳרָיִם :	Audire iubilationẽ in tempore meridiei. Ier. 20.16.
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה :	Laudare Deum in cymbalis iubilationis. Psal. 150.5.
וַיִּשְׁמְעוּ פְלִשְׁתִּים אֶת קוֹל הַתְּרוּעָה :	Audire vocem iubilationis, &c. 1. Sam. 4.6.
בִּתְרוּעָה וְקוֹל שׁוֹפָר :	(Agere aliquid) in iubilatione, & voce buccinæ. 2. Sam. 6.15.
בְּקוֹל גָּדוֹל וּבִתְרוּעָה :	Iurare in voce magna, & in iubilatione, &c 2. Par. 15.14.
וְאֵין הָעָם מַכִּירִים קוֹל תְּרוּעַת הַשִּׂמְחָה :	Vox iubilationis lætitiæ, &c. Esd. 3.13.
לְהָרִים קוֹל בִּתְרוּעָה :	Eleuare vocem in iubilatione. Eze. 21.27.
וּרְאֵה פָנָיו בִּתְרוּעָה :	Videre faciem alicuius in iubilatione. Iob 33.26.
וַרַבִּים בִּתְרוּעָה בְשִׂמְחָה לְהָרִים קוֹל :	Multos esse in iubilatione in gaudio ad extollendam vocem. Esd. 3.12
יִשְׂפָתֶיךָ תְּרוּעָה :	Replere labia alicuius iubilatione. Iob 8.21.
וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפַר תְּרוּעָה :	Transire facere buccinam iubilationis, &c. Leuit. 25.9.
וּתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה :	Clangere iubilationem. Num. 10.5
תְּרוּעָה יִתְקְעוּ לְמַסְעֵיהֶם :	Clangere iubilationem. Num. 10.6.

Radix alijs est רוע, mihi potius ריע.

תרופה Nomen formæ fœmininæ, quod semel legitur in Biblijs, nec satis certum est, quid propriè significet, nam quidam a radice רוף deducentes, contritionem, contusionem interpretantur, mihi tamẽ vero similius esse videtur, vt emanet a רפא, & medicina, sanitas exponatur, & fortasse scribitur cum ה loco א ad augendam dictionis significationem. [Maccatura, peflamento, ouero medicina, sanità.] Ezec. 47.12. Fructus eius erit in cibum, & folium eius לְתְרוּפָה medicina (in medicinã.) Vel pro fractura. Locum & omnes accuratius expẽde.

תרזה Nomen formæ fœmininę, quod semel legitur in Biblijs, & dubitatur, quid propriè significet, quamuis certum sit, arboris esse speciem. Cõmuniori sententia ilicem, arborem quercui similem, omnes ferè interpretati sunt. Quidam a radice רזה, (nam alijs est propria) deriuant, & cedri speciem a tenuitate sic dictam, intelligunt. [Ilice, cedro.] Vide אֶרֶז. Esa. 44.14. Et accepit תִּרְזָה ilicem, & quercum, &c. Aliarum arborum nomina vide in עֵץ.

תרח Nomen proprium patris Abrahami, qui vixit annos 205. & mortuus est Charris. Terah. [Taro.] Gen. 11.24. Et genuit אֶת תֶּרַח Teram. Vide oĩa.

תרח Nomen proprium loci, vbi fuit Israelitis vicesima tertia mansio Tarah. [Tara.] Num. 33. 27. Et castrametati sunt בְּתָרַח in Tara &c.

תרחנה Nomen proprium viri ex Tribu Iudæ. Tirhana. [Tirano.] 1. Par. 2.47. וְאֶת תִּרְחָנָה. Et Tiranam.

תרי Nomen Chaldaicũ numerale, quod ad עָשָׂר semper additur. Duo. [Duoi.] Hebraice שְׁתַּיִם correspondet. Dan. 4.26. In vltimo mensium תְּרֵי עָשָׂר duodecim.

Deriuatiuum huius est תְּרֵתֵין.

תריא Nomen proprium viri ex tribu Iudæ. Tiria. [Tiriano, Troiano.] 1. Par. 4. 16. תִּרְיָא. Tirias, &c.

uit, &c. Vide omnia. Et secundo 15.14. *Et ascendit Menahem filius Zadi* מִמִּרְצָה. *Ex tirza, &c.* Ex hoc loco fortasse posset colligi, hanc vrbem est tribus Gadi, quod notes velim. Radix forsitan est רצה.

תִּרַק Est futurum ex Hophal הורק, ibi vide. Mihi tamen videtur, potius esse nomen masculinum genere, quod semel in Biblijs legitur. Effusus. [*Votato, sparso.*] Cant. 1. 3. *Oleum* תּוֹרַק *effusum est nomen tuũ.* Radix est ר ק.

תָּרֹשׁ Nomẽ proprium eunuchi, qui cruci affixus est, eo quòd insidias parasset regi Assuero, vt illum interimeret. Theres. [*Tereso.*] Est. 2. 21. *Indignatus est Bigtanus* וְתֶרֶשׁ *& Theres, &c.* Vide omnia.

תִּירוֹשׁ Require superius in ת ante י, suo loco proprio.

תַּרְשִׁישׁ Nomen ę quiuocum plura significans, quæ tamen inter se facile distinguũtur. Primo est nomen proprium filij Iauani, & cum He adiectitio in fine תַּרְשִׁישָׁה. Tarsis. *Tarso.*] Gen. 10.4. וְתַרְשִׁישׁ *Et Tarsus.* 1.Par. 1.7. וְתַרְשִׁישָׁה. *Et tarsus.*

Fuit alter Tarsus ex nepotibus Beniamin. 1. Par. 7. 10. וְתַרְשִׁישׁ. *Et tarsus.*

Alter regis Assueri consiliarius. Est. 1. 14. תַּרְשִׁישׁ *Tarsus.*

Secundo a Tarso Iauani filio dicta est Tarsus Ciliciæ metropolis, ortu Diui Pauli Apostoli nobilis, & cum He aduerbiali in fine תַּרְשִׁישָׁה, & tunc est fœmininum genere. Quia verò illic erat portus totius oriẽtis celeberrimus, ex quo in Aphricam, Indiam, & procul disitas regiones nauigabatur, hinc factum est, vt mare magnum hoc nomine tertia significatione designatũ fuerit, nisi malles dicere, tunc potius a radice רשש esse quasi depauperans. Oceanus. [*Oceano.*] Verùm fortasse præstat, hanc significationem non ita facile admittere, sed vrbem Tarsum, & hic semper interpretari. Quarto loco lapidis pretiosi nomen est, sed dubitatur, qualis propriè, vero tamen similius videtur, lapidem esse cærulei coloris, qui vulgò turcicus dicitur, non absonãte nomine, idque a mari, quamuis nonnulli potius a lapide mare dictum putent, quòd eius cęruleum colorẽ referat, vel certè lapis, sic dictus est, quòd a Tarso adueheretur. [*Turchina, turchese.*] Alia lapidum pretiosorum nomina vide superius in אֶבֶן. Inuenitur forsitã in sequentibus locis tantummodo, & præsertim in duabus vltimis significationibus, quod notes.

תכן	כְּעֵין אֶבֶן תַּרְשִׁישׁ:	*Oculus) color lapidis turcici. Ezec. 9.10.*
תני	כִּי אֳנִי תַרְשִׁישׁ לַמֶּלֶךְ בַּיָּם:	*Nauem Oceani (magnã, quæ vndas maris sustinere possit vel certè Tarsi, idestad tarsenses similem (esse alicui in mari,) 1.Re.10.20*
תכיס	יְהוֹשָׁפָט עָשָׂר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ	*Facere naues Oceani, &c. vt superius. 1.Reg.22.49.*
תכיס	תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ:	*Frangere naues Oceani. (Tarsi.) Psal.48.8.*
תכיס	יַעַל כָּל אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ:	*Dies domini esse super naues oceani. (Tarsi.) Psal.48.8.*
תכיס	הֵילִילוּ אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ:	*Naues Oceani (Tarsi) vlulare. Esa. 23. ver. 1. & 14.*
תכיס	וְאֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ בָּרִאשֹׁנָה:	*Naues Oceani (Tarsi) expectare dominum, &c. Esa. 60.9.*
תכיס	אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ שִׁירוֹתֵיךְ:	*Naues Oceani (Tarsi) esse cantatrices alicuius. Ezec. 27.25.*
כוס	אַחַת לְשָׁלֹשׁ שָׁנִים תָּבוֹא אֳנִי	*Nauem Oceani venire, &c. (Quidsi, venire Tarsum) 1.Reg.10.22.*

	תַּרְשִׁישׁ:	*Vide etiam 2.Par.9.21.*
ברח	וַיָּקָם יוֹנָה לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה:	*Fugere Tarsum, &c. Ion. 1.3. Vide vide omnia.*
ברח	עַל כֵּן קִדַּמְתִּי לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה:	*Præuenire ad fugiendum Tarsum. Ion. 4.2.*
בת	בַּת תַּרְשִׁישׁ אֵין מַזַּח עוֹד:	*Filia Tarsi. (ciues.) Esa. 23.10.*
גוי	וְשָׁלַחְתִּי מֵהֶם פְּלֵיטִים אֶל הַגּוֹיִם תַּרְשִׁישׁ פּוּל:	*Mittere ad gentes, tarsum (Tarsos) Apuliam, &c. Esa. 66.19.*
גוים	וּגְוִיָּתוֹ כְּתַרְשִׁישׁ:	*Corpus esse sicut turcicum (lapidẽ) Dan. 10.6.*
בוכא	כֶּסֶף מֻרְקָע מִתַּרְשִׁישׁ יוּבָא:	*Argentum deductum duci a Tarso. Ier. 10.9.*
הלך	כִּי אֳנִיּוֹת לַלֶּכֶת הֹלְכוֹת תַּרְשִׁישׁ:	*Naues alicuius ire (in) oceano, &c. (Vel certe tarsum adnauigare.) 2.Par. 20.36.*
מור	הַטּוּר הָרְבִיעִי תַּרְשִׁישׁ:	*Ordinem quartum Hosen esse turcicum, &c. Exo. 28.21. & 39.13*
ילך	לָלֶכֶת תַּרְשִׁישׁ:	*Naues ire (in) oceano.) Vel Tarsum adnauigare.) 2.Par. 20.36.*
ילך	וְלֹא עָצְרוּ לָלֶכֶת אֶל תַּרְשִׁישׁ	*Naues non posse ire ad (in) oceanũ, (vel Tarsum.) 2.Par. 20.37.*
מלא	יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בְּתַרְשִׁישׁ:	*Manus (delere) annulos aureos repletos (ĩ) turcio (lapide) Cãt. 5.15*
מלך	מַלְכֵי תַרְשִׁישׁ וְאִיִּים:	*Reges oceani (Tarsi) & insularum, &c. Psal. 72.10.*
סחר	תַּרְשִׁישׁ סֹחַרְתֵּךְ מֵרֹב:	*Tarsum esse negociatricẽ alicuius, &cæt. Ezec. 27.12.*
סחר	וְסֹחֲרֵי תַרְשִׁישׁ:	*Negociatores Tarsi, &c. Ez. 38.13*
עבר	עִבְרוּ תַרְשִׁישָׁה:	*Trãsire Tarsũ. (in oceano) Es. 23.6*
עין	כְּעֵין תַּרְשִׁישׁ:	*Oculus (color lapidis) turcici. Eze. 1.16.*
פחס	תַּרְשִׁישׁ שֹׁהַם וְיָשְׁפֵה:	*Turcicum, Soham, &c. esse tegumẽtum alicuius. Ezec. 28.13.*

תִּרְשָׁתָא Cognomen est Nehemię. Tirsatha. [*Tirsato.* Esd. 2.62. & Neh. 7.65. *Et ait* הַתִּרְשָׁתָא *Tirsatas eis.* Neh. 8. 10. *Et ait Nehemias qui est* הַתִּרְשָׁתָא *Tirsatas.* Confer locos, & obserua illud He haidial præter morem positum, nam ob id arbitror, hoc nomẽ esse potius dignitatis, vel officij, vel alterius rei similis. Hinc aliquibus He nominis cõstitutiuum est, quod notes. Vox est Chaldaica. Nostri de nominis significatione varias interpretationes afferunt, quibus & mea addi potest, pocillatorem sic dici, qui de potu regi dando præbibat, a תִּירוֹשׁ & שָׁתָה videlicet, sed an hæc vera sint, alij viderint.

תַּרְתָּן Nomen proprium viri legati regis Assiriorum ad Ezechiam regem. Tartan. [*Tartano.*] 2.Reg. 18.17. *Et misit rex Assiriæ,* אֶת תַּרְתָּן *Tartanũ &c.* Vide omnia. Hic Asdodum vrbem expugnauit, vt Esa. 20 1. *Anno quo venit* תַּרְתָּן *Tartanus Asdodum, quando misit eum Sargon Rex Assiriæ, &c.*

תַּרְתִּין Nomen Chaldaicum numerale. Duo [*Duoi.*] Hebraicè שְׁתַּיִם, vel שְׁתֵּים dicit. Dan. 6. 1. *Quasi iam annos natus sexaginta* תַּרְתִּין *& duos.* Esd. 5. 1. *Vsq; ad annum* תַּרְתִּין *duorum (secundum) regni Darij.* Deriuat a תְּרֵי.

תַּרְתָּק Nomen idoli Auitarum, quod effigiem asini habuisse Iudęi hodierni putant. Tartac. [*Tartaco.*] 2.Reg. 17.31. *Et Auitæ fecerunt Nibhanum,* וְאֶת תַּרְתָּק *& Tartacum.* Radix forsitan est רתק.

ת ש

תש Lege radicẽ נתש, & obserua dictiones, q̃ remanẽt in scriptura cũ his duab. tãtũ radicalibus.

תְּשׁוּאוֹת / תְּשָׁאוֹת Nomen plurale, sine singulari. Sonitus, rumores, fremitus qualis fieri solet in vastationibus. [*Rumori, strepiti.*] Synonima vide in צְעָקָה. Quatuor vicibus tantum forsitan inuenitur.

תץ	תְּשֻׁאוֹת חֵן חֵן לָהּ:	*Fremitus gratiæ gratiæ alicui. Hebraism'. i. sonitũ cieri, dũ ab oĩb. clamatur, gratia sit ei. Zac. 4.7.*
מלא	תְּשֻׁאוֹת מְלֵאָה עִיר הוֹמִיָּה:	*Vrbs tumultuaria plena rumoribus Esa. 22.2.*
נגש	תְּשׁוּאוֹת נִגְּשׁוּ לֹא יִשְׁמָע:	*Non audire fremitus exactoris. Iob 39.7.*
סכת	תְּשֻׁאוֹת סִבְּתוֹ:	*Fremitus tugurij Dei. (cælos innuit poeticè.) Iob 36.29.*

Radix est שאה, alijs verò שוא nescio qua ratione.

תּוֹשֵׁב Require superius in ת ante ו, suo loco proprio.

תִּשְׁבִּי Nomen gentile masculinum. Tesbites, qui est ex תּוֹשֵׁב, (ibi vide.) vel ex Galaam. [*Huomo della città di Tosibo, onero di Galaad.*] 2.Reg. 17.1. *Et ait Elias* הַתִּשְׁבִּי *tesbites, &c.* Radix est שב.

תַּשְׁבֵּץ Nomen formæ masculinæ, quod semel legitur in Biblijs. Occellatio, opus oculare. [*Lauoro di ricamo fatto ad occhietti.*] Exo. 28.5. *Et tunica* תַּשְׁבֵּץ *occellationis.* Vide in שבץ eius radice.

תְּשׁוּבָה Nomen fœmininum genere, & declinatione, vertens He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs תְּשׁוּבַת חֶשְׁבּוֹת. Reditus reditio reuersio. [*Ritorno.*] In sequentibus locis tantum forsitan inuenitur, in quibus efficit nonnullos idiotismos annotandos.

תכוס	עַל תְּשׁוּבַת בְּאֻשֵּׁי אָדָן:	*Reuersiones. (responsa.) In hominibus iniquitatis. Iob 34.36.*
מעל	וּתְשׁוּבוֹתֵיכֶם נִשְׁאַר מָעַל:	*Transgressionem relinqui reuersionibus (ob responsa) alicuius. Iob 21.34.*
רמת	וְתָשֻׁבָתוֹ הָרָמָתָה:	*Reditum Samuelis esse Ramam. 1. Sam. 7.18.*
סבב	וַיְהִי לְתָשׁוּבַת הַשָּׁנָה:	*Aliquid esse reditui (in reditu.) anni, &c. 1.Sam.11.1.*
תבב	וַיְהִי לְעֵת תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה:	*Tempus reuersionis anni. 1. Par. 20.1.*
שלח	לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה שָׁלַח:	*Mittere reuersioni (in reuersione) anni. 2. Par. 36.10.*

תְּשׁוּמָה Nomẽ formæ fœmininæ, quod semel legit in Biblijs in regimine, He in Thau verso תְּשׁוּמַת cum Segol loco Pathah. positio. [*Il mettere.*] Leuit. 5.21. *Et socio negauerit in deposito, vel* בְּתְשׁוּמֶת יָד *in positione manus.* Positio manus ornata loquẽdi figura est societas ab aliquibus in quauis re facta, vulgo (*socida compagnia.*] Radix est שום.

תְּשׁוּעָה Require paulo inferius, suo loco proprio.

תְּשׁוּקָה Nomen formæ fœmininæ, sine plurali, quod ter in scriptura sacra legitur cum affixis, quæ sunt תְּשׁוּקָתְךָ תְּשׁוּקָתוֹ. Appetitus, desiderium, quasi ad aliquam rẽ excursio, ambulatio, reditio, a שוק coxa videlicet. Alij diuersa sentiunt, quos si libet, cõsulas. [*Desiderio.*] vide אִוָּה Genes. 3. 17. *Et ad virum tuum* תְּשׁוּקָתְךָ *erit desiderium, excursio) tuum.* Et 4 7. *Ad ostiũ peccatum recubat, & ad te* תְּשׁוּקָתוֹ *desiderium (excursio) eius.* Locus notandus. Cant. 7.11. *Ego sum dilecto meo, & super (ad) me est* תְּשׁוּקָתוֹ *desiderium* (excursio) eius.

תְּשׁוּרָה Nomen formæ fęmininæ, quod semel legitur in Biblijs. Munus, sic eleganter dictum, vt mihi videtur, a radice שרר, ex videndi significatione, quòd oculos ad se alliciat. [*Dono presente.*] Vide מִנְחָה. 1.Sam. 9.7. וְתָשׁוּרָה. *Est munus non est, quod adducamus viro Dei.*

תְּשִׁיעִי Require superius תּוֹשִׁיעִי, in ת ante ו, suo loco proprio.

תֵּשַׁע Nomen numeri Cardinale, generis fœminini, & in regimine תְּשַׁע. Nouem. [*Noue.*] Loci aliquot obseruandi.

תעט	תֵּשַׁע אַמּוֹת אָרְכָּהּ:	*Nouem cubiti. Deut. 3.11.*
תרכעי	תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה:	*Nouẽ et quadraginta an. Leu. 25.8*
יד	תֵּשַׁע הַיָּדוֹת בָּעָרִים:	*Nouem manus (partes) esse in oppidis. Neh. 11.1.*
תעת	תֵּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה:	*Dies alicuius esse nouem centum (genitiui casu, anni. (Nongentos annos.) Gen. 5.5.*
תעז	כִּי תֵשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בַּרְזֶל לוֹ:	*Nouem centum (genitiui casu) currum (currus) esse alicui. Iu. 4.23*
עיר	עָרִים תֵּשַׁע וְחַצְרֵיהֶן	*Nouem vrbes. Ios. 15.44.*
עשרה	וְתֵשַׁע עֶשְׂרֵה שָׁנָה:	*Viuere nouem decem annum (decem & nouem annos. Gen. 11.25.*
עשרה	הִיא שְׁנַת תֵּשַׁע עֶשְׂרֵה שָׁנָה:	*Annus nouem decem anni, &c. (dicimus nonus.) 2.Reg. 25.8.*
עשרים	וַיְחִי נָחוֹר תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים שָׁנָה	*Viuere nouem & viginti annũ (annos.) Gen. 11.24.*
עשרים	עָשָׂרִים וְתֵשַׁע שָׁנָה כְּלֶךְ:	*Regnare viginti & nouem annum. (annos.) 2.Reg. 14.2.*
שלשים	בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְתֵשַׁע שָׁנָה:	*Annus triginta & nouẽ anni &c. (tricesimus nonus. 2.Reg. 15.13*
שכת	תֵּשַׁע שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה:	*Viuere nouem annos, & ducentos annum (annos) Gen. 11.19.*
שכת	בֶּן תְּשָׁעִים שָׁנָה וְתֵשַׁע שָׁנִים:	*Filius nonaginta (anni) & nouẽ annorum. Gen. 17.1.*
שכת	הִיא שְׁנַת תֵּשַׁע לְהוֹשֵׁעַ:	*Annus nouem (nonus) alicuius.*
ששים	תֵּשַׁע וְשִׁשִּׁים שָׁנָה:	*Dies alicuius esse nouem & sexaginta annum. (annos) &c. Ge. 5.27.*
תקעיס	בֶּן תְּשָׁעִים וְתֵשַׁע שָׁנָה:	*Filius nonaginta, & nouem anni. (annorum.) Gen. 17.24.*

Deriuatiua huius sunt תִּשְׁעָה תִּשְׁעִים תִּשְׁעִית.

וְתִשְׁעִי Require paulo inferius, suo loco proprio.

תִּשְׁעָה Nomen numeri Cardinale, generis masculini, vertens He in Than in regimine תִּשְׁעַת Nouem. [*None.*] Loci aliquot obseruandi.

חדש	בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ:	*In nouem (nono die) mensis. Leuit. 23.32.*
חדש	וּבְאוּ מִקְצָה תִשְׁעָה חֳדָשִׁים:	*Nouem menses. 2.Sam. 24 8.*
תתשים	תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף:	*Nouem & quinquagiã mille, &c. Num. 1.23.*
שבט	לָתֵת לְתִשְׁעַת הַמַּטּוֹת:	*Dare nouem tribuum. (tribubus.) Num. 34.13.*
עשר	תִּשְׁעָה עָשָׂר אִישׁ:	*Nouem decem vir (viri decem & nouem.) 2.Sam. 2.30.*
עשר	לְפַתְחִיָּה תִשְׁעָה עָשָׂר:	*Nouem decem (decimanona) sors. 1. Par. 24.16.*
עשרים	מַחֲלִפִים תִּשְׁעָה וְעֶשְׂרִים:	*Cultri nouem & viginti. Esd. 1.9.*
בר	פָּרִים תִּשְׁעָה:	*Iuuenci nouem. Num. 29.26.*
שכט	לְתִשְׁעַת הַשְּׁבָטִים:	*Diuidere aliquid nouem tribuum. (tribubus.) Ios. 13.7.*
תקעיס	הַכֹּל מֵאָה שְׁלֹשִׁים וְתִשְׁעָה:	*Centũ triginta & nouẽ. Esd. 2. 42.*

Radix est תשע.

תְּשִׁיעָה / תִּשְׁעָה Nomen fœmininum genere, sine plurali, mutans He in Thau in regimine, & suscipiens affixa, quæ sunt in Biblijs תְּשִׁיעָה תִּשְׁעָה תִּשְׁעָתִי תִּשְׁעָתְךָ or חֶשְׁעָה Salus, saluatio.

אלוכד אלזבד הַתְּשִׁיעִי : *Elzabadum esse nonũ.1.Par.12.12*

חדש חֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי : *Mensis nonus.1.Par.27.12.*

חדש בַּחֹדֶשׁ הַתְּשִׁעִי : *Mensis nonus.Ier.36.9.*

יום בְּיוֹם הַתְּשִׁיעִי : *Dies octauus.Num.7.60.*

ישוע לִישׁוּעַ הַתְּשִׁעִי : *Sortem nonã esse Iesu.1.Par.24.11*

עשרים בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַתְּשִׁיעִי : *Vicesimaquarta dies nono, (noni mensis, &c. Agg.2.10.*

Radix est תשע.

תִּשְׁעִים Nomẽ numeri Cardinale, vtriusq; gñis, & plurale. Nonaginta. [*Nouãta*] loci notãdi.

אמה וְאֹרְכוֹ תִּשְׁעִים אַמָּה : *Nonaginta cubitus. (cubiti.) Ezec. 41.12.*

חמש חֲמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה : *Dies alicuius esse quinque & nonaginta annũ (annus) &c. Gẽ.5.17*

חמשים חֲמִשִּׁים וְחָמֵשׁ : *Nonaginta & quinque. Esd.2.20.*

יום שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם : *Tercẽti & nonaginta dies. Eze.4.5*

תשע וְאַחֶיהָם שֵׁשׁ מֵאוֹת וְתִשְׁעִים : *Sexcenti & nonaginta.1.Par.9.6.*

שמונה בֶּן תִּשְׁעִים וְשְׁמֹנֶה שָׁנָה : *Filius nonaginta & octo anni (annorum) 1.Sam.4.15.*

שמונה חִשְׁעִים וּשְׁמֹנֶה : *Nonaginta & octo. Esd.2.16.*

שנה וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה : *Viuere nonaginta annum. (annos.) Gen.5.9.*

שנה וַיְהִי אַבְרָם בֶּן תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתֵשַׁע שָׁנִים : *Filius nonaginta anni (annorum) & nouem annorum. Gen.17.1.*

שנה הַבַּת תִּשְׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד : *Filia nonaginta anni. (annorum.) Gen.17.17.*

שנים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת תִּשְׁעִים וּשְׁנַיִם : *Nonaginta & duo. Esd.2.58.*

תשע אֵילִים תִּשְׁעִים וְשִׁשִּׁים : *Nonaginta & sex. Esd.8.35.*

שנה וַאֲרֵהֶם בֶּן תִּשְׁעִים וְתֵשַׁע שָׁנָה וגו׳ : *Filius nonaginta & nouem anni (annorum.) Gen.17.24.*

Radix est תשע.

תְּשִׁעִית Nomen numerale ordinis, fœmininũ genere. Nona. [*Nona.*] Loci notandi.

שנה עַד הַשָּׁנָה הַתְּשִׁעִית : *Edere prouentum vetus vsque ad annum nonum. Leuit.25.22.*

שנה בְּשֶׁנֶת הַתְּשִׁעִית לְהוֹשֵׁעַ וגו׳ : *Annus nonæ (nonus) alicuius. 2. Reg.17.6.*

שנה בַּשָּׁנָה הַתְּשִׁעִית לְצִדְקִיָּהוּ : *Annus nonus alicuius. Ier. 39.1.*

Radix est תשע.

תִּשְׁקָה / **תִּשְׁוָרָה** } Require paulo superius, suo loco proprio.

ת ת

תּוֹתָח Nomen collectiuum, formæ masculinæ, qd̃ semel legitur in Biblijs, nec satis certũ est, quid propriè significet. Alij sagittam, alij securim interpretantur. Quidã deriuant à rad ce חתת per trãspositionem literarum, & machinam, seu instrumentum bellicum exponunt; a consternatione. Ego nihil certi, quod in medium proferam, adhuc habeo. Quare cum munibus vocibus arma bellica, quæuis ea sint, interpretabimur. [*Arme.*] Iob 41.21. *Quasi stipulam reputãtur* תותח *arma bellica*. Locum & omnes accuratius expendas, velim.

תִּתְנַי Nomen proprium cuiusdam ducis Darij regis. Tatenai. [*Tatenaio.*] Esd.5.4. *Eo tempore venit super (aduersus eos* תתני *Tatenaius dux trans flumen, &c.*

tio, liberatio, creptio, auxilium. *Salute, saluatione, saluamento, liberatione, aiuto.*] Efficit nonnullos idiotismos satis ornatos, vt in sequentibus obseruabis. Verum nec alibi fortasse reperitur.

ארמי אדֹנָי תְּשׁוּעָתִי : *Dominus salutis alicuius. Ps.38.23*

אהב אֹהֲבֵי תְּשׁוּעָתֶךָ : *Amatores salutis Dei. Psal.40.17.*

אחר וּתְשׁוּעָתִי לֹא תְאַחֵר : *Salutem non tardare. Esa.46.13.*

אין שֵׁאין לוֹ תְּשׁוּעָה : *Salutem non esse homini (hominis.) Psal.146.3.*

אלוה אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי : *Deus salutis alicuius. Psal.51.16.*

אמר מִפִּיךָ וְתִשְׁעָתְךָ אָמַרְתָּ : *Dicere salutem Dei. Psal.40.11.*

אמרים תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ : *Salutem Dei venire secundum eloquium eius. Psal.2.Sam.19.3.*

נתן אַתָּה נָתַתָּ בְּיַד עַבְדְּךָ אֶת הַתְּשׁוּעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת *Dare in manu alicuius salutem magnam. Iud.15.18.*

הושיע וַיּוֹשַׁע יי׳ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה : *Deum saluare salute magna. 1.Par. 11.14.*

היום מָחָר תִּהְיֶה לָכֶם תְּשׁוּעָה : *Cras salutem esse alicui. 1.Sã. 11.9*

היום וַתְּהִי הַתְּשׁוּעָה בַּיּוֹם הַהוּא לְאָבֵל : *Salutem esse luctui (in luctum verti. 2.Sam.19.3.*

היום וַהֲיִיתָ לִי לִתְשׁוּעָה : *Esse alicui auxilio (in auxilium) 2. Par.19.12.*

חץ חֵץ תְּשׁוּעָה לַיי׳ בְּאֶרֶץ : *Sagitta salutis. 2.Reg.13.17.*

יסוד וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיי׳ : *Salutem iustorum esse a Domino. Psal.37.39.*

יסוד לַיי׳ הַתְּשׁוּעָה : *Salutem esse Domino (Domini] Pro. 21.31.*

יסוד אָכֵן בַּיי׳ אֱלֹהֵינוּ תְּשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל : *Salutem alicuius esse in Domino. Ier.3.23.*

יחל טוֹב וְיָחִיל וְדוּמָם לִתְשׁוּעַת יי׳ : *Aliquem esse bonum & expectare tacitum saluti (salutem) Domini.*

יום כָּל הַיּוֹם תְּשׁוּעָתֶךָ : *Os narrare salutem Dei tota die. Psal.31.15.*

כלה כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתֶךָ נַפְשִׁי : *Animum deficere saluti (ad auxilium) Dei. Psal.119.81.*

כהן כֹּהֲנֶיךָ יי׳ אֱלֹהִים יִלְבְּשׁוּ תְשׁוּעָה : *Sacerdotes amicti salute. 2. Par. 6.41.*

נתן כִּי בוֹ נָתַן יי׳ תְּשׁוּעָה לְאָדָם *Deum dare salutem alicui in (per) alium. 2. Reg. 5.1.*

נתן הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים : *Deum dare salutẽ regib. Ps 144.10*

נתן וְנָתַתִּי בְצִיּוֹן תְּשׁוּעָה : *Dare salutem in sion. Esa.46.13.*

עולם יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיי׳ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים : *Saluari saluatione seculorum. Esa. 45.17.*

עבד כִּי הַיּוֹם עָשָׂה יי׳ תְּשׁוּעָה בְּיִשְׂרָאֵל : *Deum facere salutem in Israeli. 1.Sam.11.13.*

עבד וַיַּעַשׂ יי׳ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה לְכָל יִשְׂרָאֵל : *Deũ facere salutem Israel. 1. Sam. 19.5.*

עבד וַיַּעַשׂ יי׳ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה בַּיּוֹם הַהוּא : *Deũ facere salutem magnam in die illa. 2. Sam. 23.10. Vide etiam ver. 12.*

רב וּתְשׁוּעָה בְּרֹב יוֹעֵץ : *Salutem esse in multitudine consultantium. Pro. 11.14. & 24.6.*

שוא וְשׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם : *Auxilium hominis esse vanũ quid. Psal.60.13. & 108.13.*

שקר שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה : *Equum esse mendacium saluti, (ad salutem.) Psal.33.17.*

תְּשִׁעִי Nomẽ numerale ordinis, masculinum genere sine plurali. Non[a] [*Nono*] loci notãdi.